* L. Hain

sec. XV. 158

158

Conciliator.

Ex Bibliotheca Patavina Illmae Nationis Polonae.

M. Albertus Swarzyk. 1650.
Francisci Florentini L. et M. D.

SE NA TVS Missis Eugenii

¶ Franciscus argilagnes de Ualentia artium ⁊ medicine doctor lectoris. S.A.P.D.

CUm sepius mecuz cogitarē Carissime lector maximū humano generi ab īmortali deo munus fuisse collatuz: artem īprimendi libros. s. qz omne bonuz pulchꝝ ⁊ qđ ordini vni adheret ⁊ vie: ⁊ ostenditur in ipso vestigiū sapientie: nō est aliud nisi de sursuz a nā supreme ordinata: īpermutabili: īcorruptibili. creticoꝝ. z°. ca°. z°. nolui tñ qđ huic rei deesse videbā incuria ꝓtermittere. Laboraui igitur his noctib⁹ q̄ꝫlōgis: vt doctoꝝ: artiū: ⁊ medicine decus ⁊ splendor Petrus Paduanus de villa abano oriundus: q̄ in comitatu Patauino sita est: iuste ac eleganter īprimeretur. ⁊ lz īgeniū nostrū: vt inqt cordubēsis Auerroys: ⁊ p̄ncipia nostra non sufficiant ꝑuenire ad v̄itatem pluriuz haꝝ īuestigationū: ꝯueniens tñ extat vt de his ſm dispositionem presentis loquamur temporis. ⁊ lz iteꝝ nihil simplici in genere oībus ex partib⁹ nā ꝑfectū exposuerit. vt Tullius scđo veteris rhetorice decātat: tñ ꝑ virili nostra quoad potuimus eius dr̄ias ita emendauimus: vt nobis plurimū debeat ipsius ꝯciliatoris aīa: qui cuz antea ter q̄terqꝫ īpressus fuisset: adhuc erat ita mendis abundans: vt durus ⁊ incognitus legentibus haberetur. neqꝫ īconuenit vt posteri addant p̄oribus que ab illis minime visa aut negligentia p̄termissa fuere. lz enim Galieni tp̄e ars medicine fuerit vere ꝓfecta. Inqt tamen ipse non fore īpossibile posse quez suꝑuenire sibi īuenientem in ea: qđ per eum non fuerit adinuentuz: ita vt possit sibi dici: hoc nōdum vidit Galienus: sicut ⁊ ph̄us dicit. p̄. physicoꝝ. In hoc enim officio duo q̄ꝫmaxime necessaria esse arbitratus sum: diligentiam. s. ⁊ intelligentiam. quorum altero deficiente ineptias ⁊ delyramenta in libris impressis quotidie est videre. Neqꝫ tantum lucri gratia hanc prouinciaz suscepisse putetis velim: sꝫ vt desiderio satisfacerem meo: ⁊ legentibus vtilitatem aliquaz afferrem opera nostra. Uale. Franciscus argilagnes de Ualentia artium ⁊ medicine doctor.

Conciliator differentiarum philosophorum: et precipue medicorum clarissimi viri Petri de Abano Patauini feliciter incipit. Prologus

Vus in trinario: ac oē qō ipsius ptendēs in antea. Denuo vero medicorum philosophorūq illustriū ꝓdigeres snias. Politicoꝝ qdē septimo. Aristo. ingo scribere. Bene viuere: ac felicitatez appetunt oēs: ꝛ hec adipiscendi bis qdē potestas: bis vero non: ꝓpter fortunaz quādam aut nāz: vbi cuiuslibet ꝑmitr naturale desideriū ad vitā et felicitatē denotat. Quosdā tamē deiceps fortuna seu nā ipeditos id posse minime adipisci. Primū quidē elucescit: qñ bonū appetunt oīa. Unde laudantur hoc testātes ethicoꝝ initio. Viuere aūt et beari bonū extat summuz. qz viuere viuētis est forma. Unde de aīa scdo. Viuere viuētis est eē. hocvero ceu pfectius quoddā et diuinius pre alys appetitur maxime qō eius firmat oppositū. Oē nancq aīal mortem perniciēq deuitat. de ꝓsolatione z⁹. Est deniq felicitas opatio q̄dā aīe: ꝛ vsus scōz virtutē pfectā. ethicoꝝ. io. de ꝓsolatiōe quoq tertio. Beatitudo ē status oīuz bonoruz aggregatiōe pfectus. Palin. Luctis boīb⁹ natura ssitū est desideriū ad sciendū qō beatitudine ceu tactuz terminat. Viuere itaq et felicitari appetit vnūqōq: qō aūt perfectū precipue. Adhuc demū vita ꝑuantur: quoꝝ naturalr illi⁹ prauа simulq ipropoztiōata extāt ꝑncipia ab ītrinsecis et extrīsecis causata: et actus ꝑtul deficiētis oīfariā. non paucos vero est hō repire. Uerūtamē in ꝓportione eoꝝ vicissim malitia dīa aperiet in sexta. Arist⁹ quoq hoꝝ brutales detestās ethicus. i. mozalis phūs virtutibus icitat ꝑncipaliozibus īsignitos ꝓsuetudine possidere nō breui. Quidā nāq non solū corpore: vez et aīa natura fere sunt serui. Fortunā demū taliū sīlr ipeditiuā ingenuitatē foze diuitias potentias ac his opposita: oīnoq fortuniū et ifortuniū rbetoricoꝝ testat scdo: in qua viz geneseos sidereaz eē puto non imerito icludendā. Nōnulli enī vita ꝑuantur ac beatitudine bona falluti estimata fortuna velut et prauа. Nam etsi ea felicitati ministret ꝑsidiū quo q̄to quali: vt vbi et qñ expedit modificare. Adoptās itaq actib⁹ virtuosis iter magisq ac magis ī posteра vita ac felicitate potiri ppetuis: non vtiq tñ exēplo: vez et ope ceteris aspirātibus in hoc ita ꝓdesse: cum sciam viuificās nequaq̄ mozis viculis astrīgat. Libū equidē ꝛtexere decreui ex ꝑblematib⁹ vna cū socioꝝ itellectu vigētiū carissimis publice lustris iuestigans iā binis: Quo nē pe pboꝝ ac medicoꝝ discidie in medicina sopiant apparētes precipue dicēti cuicūq preferēs veritatem ꝓtinue. Qua pp ipz Conciliatorē malui appellare. Ipsumq diutius latere putabā: ni pces queritātiū crebras oporteret exaudire ꝓdignas: ac casus nō formidarē emergētes incōsulte. Dic qdez fit: sciscitantē pre opere in ꝑmitiuis fore sciētys: phia quoq ac medicina ꝑter alia sufficiēter īstructū. Quez in tres separabo ptes trinitatis in deoꝝ et venerationes platiōe. Finiunt nāq iuxta phz omnia in ꝑma et minima trinitate. In quaꝝ vtiq ꝑma quesita statuent cōia velut foziseca: modi reiq vtriusq partis medicine: theorice. vz. et practice. Dis etenī cognitis facili⁹ et expediti⁹ vniuscuiusq animi⁹ ipam rōnez: ac viā artis ꝓsiderare poterit veteris rbetorice probemio. Secunda vo theorice ꝓtinebit dubitata. In tertia qdez q̄ practice subdent finalia. his etiā appēditia occurrētia qñq. Partes aūt per dīas sequestrabo: cuz plerūq vnū quesitoꝝ non paꝝ distet a reliquo. quas egdē vsq in totius voluminis terminū ipaꝝ breuitatis allegatōis gīa ꝓtinuas nālis numeri ordine numerabo: Ipsas deniq iuentōis facilitate algoziſmi depīgēdo figuris. Eodē quoq mō sermōes ex sapiētib⁹ adductos: quos ēt ceu iacēt conaboꝝ transcribere: ac rite huc ex fonte derivare breuiozib⁹ litteris idicabo. In vnaquaq sīlr dīaꝝ semp q̄tuoz inquirent ꝓter vtriusq partis arguta: quoꝝ aliqd velut īsinuabīl subdiuisionem recipiet aliqñ. hec aūt sunt terminoꝝ dubitati ꝑmitus expō. Scdo qdez qd de ipso fuerit ab alys ꝑsenti tū. Tertio veritatis cū ei⁹ motiuis oñsio: ac tandē. Quarti argumētoꝝ solutio. Que breuitatis amore q̄ nil vetustiozibus amabili⁹: terapētice methodi q̄rto: in duab⁹ ac q̄ttuoz dīntys explicabo. in ceteris vero subscribā ꝑpter primū. z⁹. tertiū: quartūq sciendum.

Sufficientia decē qōnum vniuersaliuz.

Quoniam medicīa est scīa humani corporis vt sanabilis ꝑcuratiua: de q̄ ꝑīs studet īscriptio. Ea qdē dupl'r vt et reliq pōt sciaꝝ ꝓsiderari. Aut. n. q̄tuz ad ea q̄ ipsius foziseca vel ītrinseca. Si qdem ꝑus: aut quo ad cām formalē: mālez: efficientez vel finalē. Si vo ad cās referat formalē: aut vlem seu particularē. Primū egdez dupl'r euenit: vel rōne pfectōis ipsi⁹: et ita oīuz ꝓsurgit dīaruz ꝑma: siue modi: sicq scōa. Si āt in specialiozē attendat: vel q̄tum ad ei⁹ totuz esse. et tūc tertia: seu partes: et id aut respectu itellect⁹. et ita q̄rta. siue affectus: sicq gnta. Et si quo ad māz dupl'r: vel ꝑut ordinat in cognitiōez: tūc sexta. vel ꝑmanētiā: et sic nona. q̄ si q̄tuz ad efficiens itendat: aut rōne artificis: et tūc septīa. vl'artis: sicq octaua. Si vo ad finē referat ipsius decima ꝓsurgit īde. Si aūt q̄tū ad itrinseca dupl'r: aut quo ad theoricā: seu practicā et reliqua. Is si qdem sufficiētie modus ceteris posset adaptari quesitis: vt quorundā est studiuz. Sz qz potius curiositatem cum ꝑlixitate adducit q̄ vtilitatem: in bis idque deinceps omittatur quesitis.

Differentia. I.

Quod necessariuz non sit medico ceteras scire spectatōis scias oñdit. qz Hyppocrates Chous medicorū eximi⁹ oīumq; ꝛz Ha. ꝑmus: quez fig dez deus tanq̄ nunq̄ peccātez ꝓduxit humano misericorditer ꝓuidens generi ad pfectā medicine traditōez in qbusdaz ꝑblematib⁹ Aristoteli attributis p me trāslatis: alias scias nō habuit cū nōdū fuissent īuente. Quoniam artes ac vl'r scīe necessariores ꝑus fuerūt īuente. ꝑhemio metaphysice. ō numero quaꝝ est medicina. Ampli⁹ scia et sensus secātur vt res ō qb⁹ extāt. z⁹. de aīa. cū igr res de qua est medicina sit a reb⁹ alia et distincta de qb⁹ sunt alie scie. ex diuersitate nāq subiecti sortiunt be diuersitatez et vnitatē sicut potētie ab obiectis. Medicīa itaq erit ab alys altera et distincta. et p ꝓīs medicus ab ea ōnotatus. Scīe itaq cū sint alie ac alie necessitates erūt sīlr dīntes exinde ꝓsurgētes. ita q vna nō sit in eo qō alteri⁹ necaria: aliogn qōlibet eēt in quolibet necessariū. et sic confusum omne ꝑm Anaxagozā et distinctū nihil. Adhuc oīs ars et disciplīa qō nāe ōficit vult supplere: politicoꝝ. 7. nāe āt ōficiebat sanitatis ꝓseruatio et egritudinis remotio. hūc aūt defectuz tollit scīa medicine: sicut appebit p descriptiones ipsi⁹: dīa tertia. ꝑmittit nāq ea sanitatē custodire: et egritudinē reouere. Eti

2° phy. Illud est frustra qō natus cā alteri° non includit illud cui° cā erat aptū natū. medicina vero ordinat ad sanitatis possessionez. Uñ heresuz exordio. Medicinalis artis ītētio ē sanitas: finis vo possessio ipsi°. si ergo in sanitatis possessiōe nēcia eēt alia scia: tunc medicina eēt frustra. nihil autē frustra est in nā. ꝓmo celi 7 mundi. 7 3° de aīa. 7 hīc neqz in arte cū sit ci° imago 7 seqla. ¶ Rursus silē videt de hac scīa 7 alys: sz qs pōt vnā aliaz sine reliqs adipisci: vt grāmaticā: aut logicā vl rhetoricā. Ex qb° ꝛcludit alias scīas nō foze scire nēciū ad medicinā.

In oppositū est Hyp. in li. de aere 7 aq̄. Gal. in ꝓnci° artis curatiue: 7 Valiab. in initio theorice. ¶ Ampli° illō cui° cognitio 7 pfectio dependet ex cognitiōe 7 pfectōe aliaz nēcio expetit illas ad sui pfectā cognitiōez. talis vero ē hec scīa: 7 aliaz nō pauce. Scīe nāqz postere nō pficient oīno nisi per ꝓzes declarent quousqz tandez ad eā scīaz q̄ metaphica dr elucient. 3° apparens metaphice: 7 primo ꝑma. Propter qō nēciuum est medicū scire ceteras speculatōis scīas. ¶ Ut autē istius q̄siti vitas habeat: ꝑmitus termini ipsi° exponant. ois. n. demōstratiōis ꝓncipiū qō qd ē existit. phemio de aīa. Scōo qd senserūt qdā exꝑmant. Tertio vitas demōstret. Quarto quoqz sibi remoueant aduersa.

Propter primum sciēdū q medic° est diligēs miſter 7 adiutor nāe. qs vero versutos act° attēdens illi° ait. Medicus ē ītidie pelagus ingraustū: detractōis organū: idefense: aut idefesse ambitōis pfozata clepsedra: alienę vitatis garrulus ꝺdictor: ignorātie ꝑpe ostātissim° incōfessor: iexcusabilis ifirmoz neglector. Quid autē sit scīa 7 qd speculatio dr̄ia oñdit tertia. Scīa vero spēculatiōis ē cognitio aliq̄z duaz vel triū demōstrationū: aut triū doctrīaz ordinariaz truz tradita. vt dr̄ia oñdet. 8. Necessariū quoqz dr̄ q̄drifarie: qnto metaphice. Uno qdē mō sine quo nō cōtingit esse aut viuere: vt cibus est necarius aīali. Dicit scōo sine quo bñ non ꝓtigit eē vel fieri: qō est sine quo res bene eē non pōt: sicut laboranti necariū est vt sanet pharmacia. Dicit etiā necariū violentū: iuxta qō Euen° ait oēm rem necariā tristē esse. Dicit 7 qō sic est: 7 alr nō ꝓtigit se hr̄e: q̄lis necitas īmobiliū sempiternoz: vt dei 7 ꝓncipioz.

Propter secundum qdē sciēdū q secta medicorum fuit triplex: heresuz liboꝛ. Quidā vo fuerūt methodoici. i. iarticiales: vocātes tū seipsos methodoicos. Alij vo empici seu expimētales. Terty autē logici siue rōnales. Primi qdē erāt vl̄a solū ꝺsiderātes: pticularia vero ꝺspiciētes 7 media: de quoz qdē secta diffamat° existit Tessillus cū alys nō paucis. 7 fz istos q̄to aliq̄ erant vl̄ioza tāto plus medicīe necarioza existebāt. Scōi vo solū particularib° intendebāt: vl̄a spernētes 7 media: tāq̄z facti ꝑ oib° oppositi oifariā. fz quos vtiqz segr alias scīas nihil foze necarias ad medicīe pfectionē: cū ipa sit particularis maxīe: īmo in ea tota. cui° sigdē secte īstitutoꝛ Serapion antigoꝛ. Terty vo mediā veritatis obseruātes viā ꝺsiderātes pticularia put sub vl̄b° ꝺtinētur. 7 viz īde recipiūt declratiōis. vnde posuerūt spāliſſima de ghus est scīa foze ꝑma speculatiōis medicine necessitate ꝓtacta necessaria. Ul̄a vero scōa 7 maxīe supioza extra medicinā exītia. Tuius heresis fundatores fuerūt Hyppo. Archigenes 7 Ga. cū alys demū istorum collegis. vnde Lozneli° celsus vetustissimus auctoꝛ. Esculapi° siue grece Esclepi° celebrat: qui rudē 7 vulgarez medicīe scīaz paulo subtill° excoluit in deoz numez recept° est: q̄re de re. sa. ꝓmo: quez seriatiz trālatuli in latinū. Prim° noster de Esculapi° non paruus sermōis testis hui° qdē: deiceps duo filij. Podalirili° 7 Mataon bello troiano ducē Agamennonē secuti sunt nō mediocrez opē suis ꝓmilitonib° attulerūt: quos tū Homerus nō in pestilētia: neqz in varys gr̄ibus mozboz aliqō itulisse auxiliū: sz in vulneribus tantūmō ferro 7 medicamētis mederi solitos eē, ꝓposuit. Post quos sig dē clarissimi Pithagoras: Empedocles: 7 Democrit°: cū alig Hyppocrate chouz discipulū foze crediderūt viruz arte 7 facundia īsignē. Post quez Dicoles: Caristius: Praxagoras: Chrisipp°: demūqz Erosillus: ac Erasistrates. Post quos Serapion q oīum ꝓmus: nihil hāc rōnalez di sciplinā ptinere ad medicinā ꝓfessius. In vsu eni tū 7 experimētis eā posuit: quē Apolloni° 7 Hlācias: 7 post Eraclites tarētin° aliquātulū: ac nō mediocres viri alig secuti sūt: 7 ex ipa ꝓfessiōe se appellauerūt empericos. Itaqz medicina in duas ptes diuisa est alys rōnalē artē alteri°: ue vsum tū vendicantib° sibi: nullo vo quicqz post eos q supza ꝓrehēsi sunt agitante: nisi qō acceperāt. Asclepiades vero medēdi rōnē ex parte magna mutauit: Ex cui° successoribus Themison nuper in senectute quedaz deflexit: per hos eqdem viros salutaris ista nobis innotuit ꝓfessio. Primo vo creticoz. caplo. 2° supza se Ga. immediati° ponit Archigenē cū ci° imitatoꝛib°. Ultra quē Eraclitē tarētinū cui° exꝑimētalē cognitiōez ingt fuisse. Supza hūc qdē Phylotimū 7 Diocle: añ quos oēs mirabile Hyppocratē ꝓfiteē extitisse. Ipse nāqz vir bonus 7 benignus ꝑm° scripsit in his que artis medicine qō vtile. Ga. libro de colera nigra per me trālato: de cui° quidē Hyp. finis ꝓductiōe iaz ptactū. ¶ Desitat tū q̄lr dicat Hyp. ꝓmuz scripsisse cuz dictū sit dr̄ia ꝓma hunc plēs ꝓcessisse qō 7 medici q de assiduis denotāt. ¶ Dicendū id verificari q̄tum ad id qō ē recte īuenire: ceu Ari. topicā reppe rit 7 sophisticā. Qualr autē qs adīuenit ingo. aut itellectu ꝓncipioz hītu ēt semetipo: vt moz apparebit 7 alys modis nō paucis cū isto. vñ in qbusdā ꝓblematib° Ari. aserptis. Plīni qdē veterū medicoz sparsim q̄dam īuenere medicine matheſib°. i. diuinatōib° aut trin° ꝓgregātes: 7 a fortuna vel vaticinio aut demonū īuocatōe seu alys qbusdā modis. Quare emperici artē hꝰ ostituerūt nāli puta fortuita reuelatiōe. 7 si litudie de heresib° apparēs. vñ q̄rto tertia. Sanati sunt qdam a lepza bibēdo vinū in qō ꝓiecta fuit vipera iterficiēdi itentōe: aut obediēdo somnio vel visiōi: ceu īuenta ē vrina ꝓferre in passiōe splenis magne canone scōo, secō Ga. sic de īge. 9. pre ꝑmonito in medicinalē pueni artē. Talr etiā ipsi° quis ꝓsiliū laudauit eiusdē. i. 4. caplo. Aluis qppe silitudine seu imitatione Hyppocrates ꝓspiciēs adīuenit clystere: q̄ nō modica pisciuloz copia dolēs assūpta rostroz i mare submittēs deduxit in anū. ita vt ea cessaret egerēte doloꝛ. practice scōo ca. 7. Silr diascoꝛides īuenit feniculū oculo ꝓferre humanis aspiciēdo serpētes vere cauernas egrediētes eorum oculos eo fricare assidue. Primoz qdem 7 scōoz annullatio liboꝛ heresuz curatiueqz artis est apta.

Propter tertiū vo sciēduz ē q alie scīe siue artes liberales necarie sūt in medicīa necessitatē saltē scōo mō dicta: 7 si nō ꝑmo vl q̄rto q̄tum ad ei° principia vel modū ab aliq̄ illaz traditū: qō auctoꝛitatib° oñdit 7 rōnib°. In ꝓncipio nāqz terapēutice artis sicut trālatuli scribit: si neqz geometria: neqz astronomia: aut ꝺyaletica: neqz alia aliq̄ doctrina bonaz medici fieri debētes idigēt quēadmodū vituperatus Thessillus ꝓmisit: sz neqz lōga egēt expiētia opez artis: facile qsqz medicinā posset adiscere. Sicqz igit nō solū astrologiā 7 logicā medicīe foze necariā: vez ēt geometriā 7 q̄libet aliā doctrinā bonaz per quā scīaz itelligo nālē metaphysicā: 7 ceteras artes liberales iexꝑssas. vñ Cōstātini trālatio sñe iherēs. Et ceteraz liberaz artiū eē necariaz. Adhuc Ga. in fine tegni testat se duos liboꝛs ꝺ artiū

constitutiõe cõposuisse medicinale ordinãs disciplinam. ¶ Ampli⁹ Halyab. ī pricipio theorice ait oportere lectu rum libr̃ suũ quẽ ꝑpletũ ꝛ regalẽ vocauit dispõnẽ pfcũz esse ꝛ pbũ oẽs scientẽ artes. In libro tñ eius tota ꝓtinet medicina. ꝛ iõ ingt nõ eget lecturus hũc libr̃z medicine aliquos alios legere libros cũ sit oĩa ꝓtinẽs q̃ sunt neces saria discipulis ꝛ peritis. Sẽtẽtias. n. ꝟbor̃ pintelligere oz: vt ꝓmode possit suos ꝓceptus alys exꝑmere: eosq̃ ꝑ nũciãtes ītelligere. B ãt fit ꝑ grãmaticã q̃ ẽ scia recte scri bẽdi ꝛ cognoscẽdi id qõ ꝑferr̃. topicor̃. 6⁹. Et iõ Alpharabius de ortu scior̃ ipam scĩam lingue appellauit: q̃ nihil aliud videt eẽ nisi idiomatis regula q̃daz directiua. eget ẽt q̃maxime logica q̃ ꝑm. A. in ei⁹ logica ẽ speculatio rerũ gb⁹ puenit ad cognitionẽ icogniti. Sz apud Halyab batẽ ẽ ꝟbor̃ libra. ꝛ oĩ vtilis arti. vñ ꝑ ꝓplexionum ca. 6⁹. ꝓraue falsitates eor̃ q̃ ī pncipys logice ꝓsideratõis edo cent cãe maximor̃ delictor̃ fiũt: ꝛ ꝓtingit oĩa male ope rata ꝛ ꝑm artes oẽs: ꝛ ꝑm oẽs toti⁹ opationes vite seq sophismata. vñ Haly. rodoan ꝑ tegni Ha. dixit doctrias vt ñitaret nos ad discẽdũ artẽ dialetice: ꝛ vt faceret nos sci re q ipole sit ꝓhẽdere artez medicine sine arte dialeti ce: nisi fuerit hõ excellẽtis nãe velut Hypp. Manifestũ .n. q nõ scit̃ vez: neq̃ saluat̃ aligs ab errore nisi ꝑ artem logice. Quare Boeti⁹ in Porphiry cõmẽtario. Epicur̃ ꝛ alios neẽe fuit falli q abiecta scia disputãdi de rer̃ vita te perquirerẽt. Silr̃ ꝑ de physico auditu. Primi grentes phicaz vitatẽ ꝛ nãm rer̃ diuerterũt. vt in viã quãdã aliã ob ifirmitatẽ. i. ꝑp paucitatẽ exercity i dialetica ꝑm com mẽtatorẽ. vñ collz pncipio. Scias q aligs nõ poterit sta re sup sine bui⁹ libri: neq̃ itelligere maiorẽ ptẽ ei⁹: nisi il le q legerit tñ ī logica q possit ad minus cognoscere mo dos triũ demr̃ationũ. puta simplr̃ cãe ꝛ eẽ seu signi sicut dria videbit̃ octaua. Est ãt ꝛ altero mõ necia. q̃ pipsam defendunt̃ ꝑ babilr̃ scior̃ pticlariũ pncipia. 4⁹. meta. vñ ꝑ topicor̃. Est ad oĩz methodor̃ pncipia viã hñs. Et iõ in ꝑdicamẽtis Simplici⁹. Logica ẽ ps organica toti⁹ phi losophie defendẽs nos a malis ī practicis: ꝛ a falsis ī spe culatiuis. O q̃ igit̃ grãdis est logice neccitas. Eget ꝛ rhe torica q̃ ꝑm Tullĩũ ad psuasionez facultas ẽ apposite di cẽdi: vt sermones suor̃ ꝓceptuum expressiuos sic lepide sciat cooznare vt gratãter recipiant̃ ab ifirmis: vt ita in ei⁹ cõfidẽtiã deducant̃ vt dria oñdet̃. 135. Est ẽt nõ min⁹ necia eo q Ha. medicor̃ princeps vtplurimũ vtit̃ rheto rica oron̄e psuasiõis iductiua. vñ Alpharabi⁹ in didascalicis sup aris. rhetorica. Uides in illo qõ positũ ẽ ī plib⁹ li bris Ha. declaratiõe sua de reb⁹ scialib⁹ multotiẽs oro ne hũc vsuz fuisse rhetorica: vt q vene oriant̃ ab epate. ꝓpterea q grossi⁹ ex ipsis ẽ circa epar: ꝛ q ꝑm elõgatio nem ab ipo graciliant̃: ꝛ q vtus cozpis regitiua habitacu lum hz in cerebro: eo q rex semp in excelsiori loco hitat ciuitatis. Et qm̃ hõ itelligit ꝑ cerebr̃: ꝓpterea q boes ō eo quẽ videt pati defectũ ī intellũ dicũt q est absq̃ cere bro. Et qm̃ fortitudo ꝛ timiditas existũt ī corde q boes dicũt de timido ipm cor nõ hr̃e. ꝛ est id de interiorib⁹ ter tio. ca⁹. 4. de quo aligd dria. 66. Est ẽt necia arithmetica numeror̃ scia: ꝛ in se q̃tum ad dies creticos de qb⁹ nego ciat̃ plũmũ medicina: vt ꝑ eã sciat ꝓpositionez nũeror̃ ꝛ fractionẽ eorũq̃ nãs. ꝛ ī eo q ad alias ordinat̃ mathema ticas vt musicam ꝛ ꝑcipue astrologiã. Eget ẽt geometria scia magnitudinũ mẽsuratiua: vt ea vulneruz cognoscat figuras. Rotũda nãq̃ tardi⁹ ac difficili⁹ sanant̃. posterio rum ꝑ. Jõ q latera adinuicẽ plurimuz distãt: cum circu laris figura sit ceteraruz amplissima: vulnera vero trian gulata vl q̃drãgulata ꝛ hõ facili⁹ sanant̃: cũ ptes distent in adiuicẽ ꝑ paz. vbi nãq̃ anglus illic carnis ꝑ applica tõez ꝓpiquor̃ icipit gnãtio. Et iõ chirurgici diagonales vulner̃ faciũt sectiões. Necessaria ẽt existit inq̃tum ad astrologiã ordinat̃. Musice ãt necessitas apparebit dria 83. Necessitate quoq̃ nõ modica sibi necia extat astrolo gia q̃ est scia q̃titatũ ꝛ motuũ celestium cozpor̃ in se ac ī suis effectib⁹ vlr̃ ꝓsideratiua: vt ea medicaminib⁹ electis vtat̃ tẽporib⁹: qbus ẽ luna felicib⁹ cõtẽperata planetis: ꝛ sub ꝓpetẽtib⁹ figuris: sic etiã apparet ꝑ Ptolomeũ in cẽ tilogo. Siqs purgationẽ sumpserit luna exñte cuz Joue opatõis ipsi⁹ minuet̃ effect⁹. Itidẽ tãgere mẽbr̃ ferro lu na stante in illius mẽbri signo horribile: ꝛ talium plima. Et hui⁹ qdẽ necitatem vehementer tetigit Hyp. in li⁹ de aere ꝛ aq̃ dicẽs. Qui vo ea q̃ de re altissima tractauimus rata tenẽt ꝛ credunt: nozint astronomiã medicine nõ mi nimã ptẽ eẽ. vñ in li⁹ eidẽ de ꝓnosticatiõe ꝑm lunã ascri pto. Luiusmodi est medic⁹ q astrologiã ignorat nllis oz se in ei⁹ man⁹ ponere. Dec etiã in pncipio ꝓnostico r̃ cum dixit. ꝛ si qd diuinuz fuerit etiã cũ illo in egritudinib⁹ res celestis ꝛc. quãq̃ Lõmentator sensibili⁹ loquẽs de ꝓtinẽ te nos exponat. Necessitas etiã ista oñdit̃ creticor̃. 3⁹ ca. .z.3.4. ꝛ q̃si ꝑ totum. Heofar dict⁹ Albumasar ītroducto ry ꝑ. Medici īdigent necio astror̃ scia vt ꝑ eam sciãt sui magistery radices certissime. Oportet quoq̃ medicuz il lum īfirmuz curarecui ex significatiõe stellarũ iã puidit astrolog⁹. Nãlis quoq̃ scia necessaryssima ẽ sola: quãq̃ ipam nõ tangãt ꝑfati cum ea subalternet̃ illi: subm nãq̃ ponit̃ sub subo: vt oñdet̃ dria. 7. pncipia ẽt sua sumit ab ea ceu ex libris aãlium apparet. ꝛ ꝑ prima. vñ de sensu ꝛ sensato. Physici est de sanitate ꝛ īfirmitate ꝓma ũenire pncipia. Et iõ collz pncipio. lectur⁹ hunc libr̃ neẽe est q ipse de illis sit q visi fuerint aligd in radicib⁹ sciarum nãlium. Metaphysica quoq̃ ei sic̃ aly est necia: cum de fendat realr̃ oĩz scior̃ pncipia a. metaphy. 4⁹. Et iõ oẽs tãdez eleuant̃ in ipam scie vt Arl. in. 3⁹. illi⁹ testat⁹ est cuz .A. ¶ Ampli⁹ ꝑbat̃ rõnib⁹: cuz reb⁹ exñtib⁹ scientias ac ceperim⁹ in ꝑdicamentis. Sicut. n. res se hz sic et scientie de qb⁹ extãt. Res vo oẽs ꝓnexe sunt et ꝓiuncte nõ solum q̃ sunt vni⁹ gnis vl mãe vez q̃ diuersor̃ ita vt supma in feriorr̃. immo supnor̃ attineãt et attingãt. Dionysi⁹ ō di uinis nominib⁹. Cõnectunt̃ etiã. q. omne qõ est suba exi stit vel accñs: cum hec diuisio totã entis euacuet nãz: sic ꝛ oẽs scientie aut erũt de suba vel accñte: sed q̃ sunt ō ac cidente in subam tãdem reducunt̃: cum accñs esse nõ ha beat nisi ꝑ subam ꝛ diffinitio nõ nisi ꝑ ipsius additionez. septio metaphysice. Rursus pncipia saltẽ vlia ꝛ media tã sũt oĩz eadẽ. iz. metaphysice. q̃ aũt sic sũt vnũ ab alio quadã necessitate depẽdet: pp qõ Ha. de ige. 9. ca. z. Con festi a pueritia philosophiã cupiẽtes ad illã venim⁹ ꝑmo. deinde postea patre somnys manifestis ꝓmoto ad medi cinalẽ venim⁹ exercitatõez: ꝛ ꝑ totã vitã scias alterutras opib⁹ magis q̃ ꝟbis in studiũ duxim⁹. Ille tñ q̃ medicĩe sunt necessariores existũt iste. Logica cũ sit oĩz sciaruz velut sal cibozũ conditiua: naturalis eius pncipiorum ostensiua. ꝛ astrologia eius iudiciorum directiua. Adhuc res omnes sũt eẽntialr̃ ordinate. igit̃ ꝛ scie de qb⁹ extãt. in sic aũt ordiatis posteri⁹ psecte nõ põt adipisci sine ꝑ oris cognitiõe: cũ scire sit ꝑ cãe adeptõez: posterior̃ ꝑ. me dicia vo est de reb⁹ posteriorib⁹: est. n. scia r̃ pticularissi ma. Et iõ Boeti⁹ de ꝺso. quosdã detestat̃ manib⁹ violen tis discerpentes phie vestes putãtes eẽdez ex aliq̃ pticu la illi⁹ sibi ascripta in se totã ꝓtinere. Itaq̃ ex his oĩb⁹ cõ cludit̃ oĩum bonar̃ doctrinar̃ oportere medicũ digno tiõez hr̃e. Et fortassis medicĩe discipli ꝓfestiz appellant̃ magr̃i aliar̃. vz. artiũ: nõ medicĩe. Attẽdendũ tñ nõ opor tere oĩo pitũ ẽt medicũ exgsitã ꝑdcar̃ cognõez hr̃e. suffi cit. n. si aliq̃les ipar̃ hũit in cõi sic̃ etiã Halyabbas demũ sentire vr̃. ¶ Deiceps sciendũ q res duplr̃ pñt ꝓsidera

ri ꝛ scie ꝓ nr ꝛ de gb⁹ sunt. Aut in cōi, put oēs hñt ordines adinuices: sunt. n. ex eisdē ꝓncipys ꝛ tādē in finē tendūt eūdē vltimū. vñ. A. ꝑ metaphyce. Oēs scie cōicāt i vna vtilitate q̄ est acq̄sitio pfectois aie hūane ꝑparātis in effectu eā ad futurā felicitatē: ꝛ sic vna res alia eget ꝛ sibi ꝓnectit exīde scia. Uel ꝯ q̄ sunt pticulr suis gñib⁹ ꝛ spēbus distincte. alioꝝ. n. alia ꝓncipia sīt numeroꝝ ꝛ planoꝝ. ꝓn⁹ de aīa: ꝛ ita vna p se sine alia existit: cū nō semp oporteat vltimā q̄rere cām ꝯ magis īmediatā. phycoꝝ scdo.

¶ Ampli⁹ neq; antiquādū est in alys scientys ꝛ maxie i his q̄ sunt vlioꝝ tō finōe. tc nāq; cū difficultate grādiori ꝓuenit ad pticularū cognitōē ꝛ sensuū: circa q̄ versatur scia medicinalis aliaꝝ maxie. Opꝫ. n. mādata medicoꝝ seq̄nti dria subscripta a pueritia ꝛ ab adolescētia suscipe In his nāq; tpib⁹ facilioꝝ extat custodia q̄ꝫ i senectute: cū oblionis sit dom⁹. theorice ꝑ. ca°. iz°. Recitat. n. Ha. elementoꝝ ꝑ cū esset in. i9°. āno se a quodā didascalo de heresi Attanei icepisse medicialia docere. vñ regressuꝫ melius vī esse sciendū ex hac ad ꝓza deiceps.

His itaq; visis dōꝫ ad argumta 4.° ¶ Ad p⁹ dōꝫ q̄ ꝛ st plēs sciaꝝ ñ fuissent īuēte adhuc tpe Hy. tū bonitate sui q̄dā nāe hūc dirigētis īstictu ipis vtebatur vt iaꝫ tradit. iuꝫ illō ꝑmi elēcoꝝ. Oēs ēt idiote vtūt dialectica ꝛ tētatiā conātes arguer. vñ boc. Strue re parietē nāl'igenꝫ ſz arte fit meli⁹. Et iō igt Haly. Hy. fuisse nāe excellentis. nā bonitas nāe ipsi⁹ ꝛ solertie supfluitas ꝓduxit ipm ad ꝟ vt tribus vteret doctrinis absq; arte nā l'r dialectice. ¶ Ad aliud dōm q̄ res pticulr cōsiderate sunt distincte: alieq; ac alie: in cōi tū vt dcm̄ ē sunt eedez. ¶ Dōm etiā q̄ ꝗtū ad cognitōez q̄dā pticularez ēntialez medicīe alie nō sunt necie scie. q̄tū vō ad vliorem ꝛ plenioꝝ cognitōez ente de pfecto cē sunt necaria.

¶ Ad aliud dōm q̄ medicīa ad ea q̄ sunt ꝓpria ipsi⁹ nulla aliaꝝ idiget sciaꝝ. eget tū alys inq̄tū vna scia locatur sub alia vt oñsuꝫ est sic res sub re ꝓtinet. Cū enim in scia sunt duo supposita ꝛ rōcinata ꝑ meta. A. q̄tuꝫ ad rōcinata cū ꝓpria illi scie in q̄ ex ꝓpys rōcinant alys nō idiget q̄tū vō ad supposita eget: vt supioꝛi scia declarent ac defendant ꝑ cōia. ¶ Ad aliud ꝓ sil'r dōm. ¶ Ad aliud dōꝫ q̄ ſz oīs scia particlaris vt declaratū est aliquo mō egeat vl'r: nō tū sil'r: q̄ q̄dā est magis pticlaris vt q̄ de ente particulari: ꝛ alia vō minus sicut que de min⁹ pticulari. Uniuersalioꝝ nāq; scia nō tot regrit adminicula velut grāmatica vel logica relatiōe aliaꝝ ccu q̄ de ente pticulari. Medicinā vero dicꝫ est particularissimā forte aliarū.

¶ Differentia. II.

Quod non sit opus medico logicū cē videt. q̄ qō est vanū sibi non suppetit. Tale vō est logicū esse. vñ phemio de aīa. Manifestuꝫ q̄ dialectice diffōnes vane sunt oēs. Itaq; ꝛ tota fere cognitio logica: cū diffi⁹ mediuꝫ demōstratiōis existat saltez potioris. ¶ Ampli⁹ qō est ipertinens ꝛ extraneuꝫ nō op⁹ medico. hō āt sunt mones logici. vñ Cōmentatoꝛ 4.° phyco. Intēdit Aris. p mones exneos logicos: ꝛ phiā q̄ ex istis ꝓponit phiaꝫ vocat exneā. ¶ Rursus: qō ē iutile nō neciū est medico in vtilib⁹ finē stabilienti. Ꝟ vo ē logica. vñ iterioꝝ. 3°. ca°. ꝑ. Logica ve sunt q̄cunq; vltra vtilitatez nāe ꝓsiderant rez. Eozundez vo ꝑ. ca°. 6°. iuti lis apparet logicoꝝ ꝓblematū scrutatio: cū nihil i dignotiōe passionū neq; i sanatōe: neq; in ꝓnosticatōe iuenien doꝝ sit iuuatiua. q̄re ꝓmentatoꛛ. iz°. meta. Ul'r eniz ei q sp est i disputatiōe multotiēs accidit videre exnea remota a rei nā. Jōq; ꝑ theorice. ca°. 3°. Ha. ait ꝑ lib⁹. de cognitiōe morboꝝ iterioꝝ. logicaꝝ iuestigatio qōnum in arte medicīe vtilis nō est: cū nihil p eas diligenti⁹ de morborū nā ingratur: vt neq; ipsoꝝ cāe aut signa vel medele. Palin: vna scia nō videt oio sibi differentib⁹ etiā gñe i digere. ſz logica ꝛ medicīa sūt ordñtes oīariā: cū ꝓncipia subta media ꝛ fines sint alia. nā logice sūt entia rōnis ꝓncipia suba ꝛ intentionis scde. A. ꝑ meta. media ex gb⁹ fulciturꝫ vlia: finis vō pfecte rōcinari. Medicīe vō subm corpus humanū sanabile: vt sexta ostendetur dria. Media ex gbus tandem affirmat indiuidua existunt sensibilia. Non eniz deide hoiem medicās sanat nisi fm accñs: sed Galyā aut sortez. phemio meta. sil'r Haly. tegni. 2°. Speculatio medicīe toti⁹ sensuū nō trāscēdit. vñ idē sup 4°. q̄ dripartiti. Ars medicīe nō ispicit nisi res manifestas sentiendo ꝛ videndo. Cui⁹ gdē finis ē sanitatis possessio dria ꝓzi. Ex gbus iferturꝫ medicuꝫ non opoꝛtere logicū esse.

Opposituꝫ vero huiꝰ ex dria suscipit añdicta. ¶ Adhuc illō q cui⁹ dō fectū ꝓtingit medicū errare sibi op⁹ extat. Ꝑ ät est logica. vñ i hereſib⁹ tractatu z°. c. z. Dialectice nēcitas magna: vt ex gbusdā māifeste scire ꝛ nō obediat nūq; sophysmatineq; ab altero: nuꝫ a seipo. Et scdo simpliciū pharmachoꝝ. Medici gbus nō est scia p viā dialectice ꝛ canonē ei⁹ errāt erroꝛe q̄magno. ptrāseūt. n. terminos ꝓpos. Errāt ēt i rōne sua sil'i erroꝛi ifantiū qui nō icipiūt scire dialecticā nisi ex ꝓximo. Adhuc Ha. cū alys docet iuestigare moꝛboꝝ nās ꛛ illoꝝ cās per rōnez cognoscere. hoc aūt est logice: cū scia rōnis existat. Logicuꝫ nāq; rōnabile iterpretat. Ex his itaq; ꝯcludit opus forte medico logicū esse.

Ut huius quesiti veritas oñdat ei⁹ ꝑmitus terminia pianꝫ: cū cuiusli bet ꝓpositi oporteat gd noie significet ꝑmi⁹ cognoscer. Noibus nāq; ꛛ nō reb⁹ latis i discrepatiōez euenit disputare. elēcoꝝ ꝓncipio. Scdo videdū gd ō h⁹ nōnulli sētere Tertio vītas subiūgat. Et q̄rto tādē ad argumēta dicat.

Ꝓpt primuꝫ gdē sciēdū q̄ oē terminoꝝ hui⁹ q̄stiti dria visuꝫ ē ꝓzi.

Propter secundū vō sciēdū vt ēt appuit in ea q̄ alig medicoꝝ emperici ꝑtermissa oīariā rōe hac expiētie solū itēdētes voluerūt medico nō op⁹ forte logicā hre: neq; vtile ipi aliqō ipartiri: ſz poti⁹ iactura iferre: cū ipsa sit vlium quoꝝ vt appet here suꝫ libꝛo despectoꝛes exīstūt. Sz hoꝝ gdē ōfect⁹ isignit ē dria precūti. Istis nāq; accidit nulla egritudinē aut auxilioꝝ mā; certe dignoscere cū cognitio sola nō sufficiat sensitiua: ꛛ maxie circa raro deficiūt ꝓtigētia. vñ gnto iterioꝝ caplo pēultio. Qui sine rōe expiētia irrōnabilē obseruāt solā: vsus coꝝ q̄ raro fiūt inexpiētia habēt. Et q̄ raro emergentia eoꝝ sunt secta derogatiua oīariā ipsa ꝓtēnūt: vt nō solū curas taliū: veꝝ etiā añcedentes ꝑnāt eoꝝ cognitiōes. interioꝝ tertio. caplo. 3.

Ꝓpter tertiū sigdem iuxta Cōmētatorē sciēdū. 7°. metaphysice physicoꝝ. 8. q̄ dialectica vsitat duobus modis. Uno gdē scōz q̄ ē istꝛ: ꛛ sic vsitat i alys scietys ſz q̄ accipit illud qō i eo declaratū ē i ipsis: ꛛ sic visus mihi ē modus sciēdi cōis cūctis scietys tradit⁹ i ea: quē ꝓpriorē ꝓncio: ꛛ hic vsus ē i modis sciēdi tradit⁹. Et alio mō fm q̄ ē in scipsa scia speculatiua ad aliā sciaꝝ: ꛛ sic ea magl vti vī ingo metaphysica: cū ipsa de ente ꝓsideret simplr. ꝓpones ꛛ eniz dialectice sūt entis simplr: nō tū īquātū ens sicut diffōes ꛛ descriptiōes ꛛ alia in eis dicta. Et hic modus vsus mihi vī exneus i ceteris scietys a diuina maxie. Scdo quoq; is eiusdē scribit q̄ logica duplex existit: quedā nāq; vlis oībus scietys: puta septē vna artiū liberaliū exīs. Est enī dcā ipsa dialectica ad oīuꝫ methodoꝝ ꝓncipia viaꝫ hñs. Altera gdē ynicuiq; scie ꝓpa: ꝓmā egdē vlez vt oñsuꝫ ē

in ꝑori dr̃ia medico fore necessariã. Qꝺ palin firmaꝫ qñ ois scia ẽ cũ rone posterioꝝ fine. medicina vo vt mr̃abitur dr̃ia tertia ẽ scia. Rone nãꝝ ipsi⁹ maxie oz cognoscere ꝑ scias q̃ circa rone negociaꝫ. hec aũt ẽ logica vt ét nomẽ. s. rona⁹ onũciat. Illumiat. n. ꝫ dirigit ꝫ iuuat ceteras scias i mꝺ ꝓcessus. Stabilit ét ipsaꝝ saltẽ ꝓbabil⁹ ꝓncipia. Quarto vt tactũ ꝑus metaphyce: metaphyca vo de mr̃atiue. oꝛt. n. ab ipsa ꝓtis mꝺ ꝑ qꝺ logica etiã cõiozi nõ paꝝ idiget medic⁹. Quã ét Ha. ꝓmo eltoꝝ notat se habuisse in ei⁹ ꝓceptoꝛe Attanethicũ opponẽs de quo discipulus ille ingt: nutrit⁹ hic i dialetica ide repletꝰ ꝓtagiõe. vñ. 3º vtutũ nãliũ ca. 9. Oz ꝺbẽte cognoscere gd alys meli⁹ moꝛ gdẽ nã ꝫ ꝓma doctrina. i. iſtructõe scias q̃ de sermone ꝫ logica ꝑꝓe. cũ oĩus sit i eoꝝ fines reductiua multũ ab alys differre. ꝓꝺpa gdẽ ẽ ꝺuplex: altera gdẽ scie: altera vo sciẽtis. ꝓria gdẽ ẽ mod⁹ i ordine ꝓcessus ꝫ dr̃atóis i hac scia vl illa obseruat⁹. quã Ar⁹. i pleriſq; tradidit initys libꝝ ꝫ topicoꝝ phycoꝝ ꝫ ethicoꝝ. ꝓtolome⁹ ẽt i ꝑn⁹ q̃dripartiti ꝫ cẽtiloquy. ꝫ Ha. q̃ſi i oĩus libꝝ rũ exordys. Ar. A. i de subis medicie ꝑn⁹ ꝫmonis pulsuũ ꝫ maxie vrinaꝝ. Et si oẽs scie hac ytã logica: ipsa tñ fruunt ãpli⁹ ille: q̃rũ cognitio suscipiꝫ ex mã aut actib⁹ bũanis velut nãlis astrologia iudicial⁹ medicina ꝫ moral⁹. ꝑꝓ. n. diuersitatẽ eoꝝ ex gb⁹ fũt oz logicã h⁹ siue canones ꝑmittere: gb⁹ ipse ad aliq̃ cognitiõis coartẽt vnifozmitatẽ. Scõa vo attẽdiꝫ penes q̃ſdã diſpões ꝫ ꝓsuetudines medico magis extrĩsecas exĩtes. quaꝝ vne sumunt ampli⁹ ex ꝑte aie: altere vo ex ꝑte corꝑis: eo q; eẽ ꝓpositi ẽ ꝑꝓie. ꝑ ꝺ aĩa. Que aũt rõne ꝓsideraꝫ aie fũt mores: q̃s expedit medicũ br̃e. Lz. n. perit⁹ medic⁹ nãl⁹ agrestiũ sit moruz dr̃ia. 7. ꝓsuetudie tñ ꝫ arte conari oz laudabiles acq̃rere. g ꝫ magl sic erit apꝑciat⁹ qñ ɔ ei⁹ tali freno rõis opabiꝫ natiuitatis signatores. Mores vo ꝫact⁹ ipsi⁹ ꝟ q; testanꝫ illustres medicoꝝ. Hyp. Ha. ꝫ Haliabbas maxie hi fũt: q̃rũ gdã noie hiꝫ denotanꝫ. aly vo ꝑuatiõis. Voco gdẽ hiꝫ qz dei ꝑmit⁹ oz cẽ amato⁹: ac ipz i cũctl opib⁹ suis vt ꝑponaꝫ ꝑponere. hic nãꝝ solũ lãguores sanat: ꝫ õuiãtes i vitatẽ deducẽ. Ipmq; timere: cũ ꝓncipiũ ꝓnũcieꝫ sapiẽtie. Ex gb⁹ sacer reddeꝫ ꝫ diuin⁹: vt res ét sibi reueleꝫ sacre sacrl aut sacratl boĩb⁹ solũ oĩse. Sitq; apꝑhẽdẽs ĩtelligẽs memoraꝫ plene ac solers lector assidu⁹: neq; die neq; nocte studio deficiẽs ꝫ meditatoz ide sinẽs: meditatio nãq; clauis existit vitatl: ꝓbatosq; obseruet mãgl auctores: sitq; ei⁹ studiũ i medicĩa ꝓcipue: sit ꝫ diligẽs ꝫ exꝑtus ac veraꝝ fidel: fortl: pudic⁹: castꝰ: mãsuet⁹: ac miseri/cors: pi⁹: lõgiv⁹ius: tard⁹: passionũq; ignominiosaꝝ sibi pẽsaꝝ sagaꝝ occultatoz: visitatoz ĩfirmoꝝ sollicit⁹ et maxie acutoꝝ vt mane saltẽ visitet et vespe lz talib⁹ ſp fozet assistẽdũ: hospitaliũ ĩfirmoꝝ rimatoz. ĩ gb⁹ plimi et extranei casus aduenĩũt. neq; ostẽtatõe q̃dã pigeat ab ĩfirmo sciscitare morbi ꝑfecte occulta: vt qõ ars ñ ꝓdit ĩterrogatio manifestet. Sit et ipsi⁹ ꝑmaria ĩtẽtio sanitas. Nã medicine ĩtẽtio ẽ sanitas: finis vo possessio illi⁹. ꝓaucis q̃q; amicũ ꝫ familiarẽ se reddat: maxie si famosus fuerit medicoꝝ. Oz ét buic ab adolescẽtia ĩsudare. Custodia. n. tũc fit facilioꝝ q̃ ĩ senecta q̃ dom⁹ obliuionis existit. Oꝛ si doctoꝛ fuerit discipulos aptos vt filios diligat et ꝓtractet. Gratisq; ac absq; tenoꝛe aliq̃ edoceat: idignosq; abyciat. Discipuli vo vice vsa vt ꝑez et adhuc ãpli⁹ diligãt et exaltẽt: credãt vt discãt retributiões illi exhibẽdo ꝺdignas: eiusue filios vt fres astrigãt dilectõe: sitq; lingua expedita et sensib⁹ cũctl ꝑfect⁹: ad sitq; solũ medicatiõis deputat⁹ offõ. tũc. n. vnusq̃sq; optie agit cũ vnũ i vnũ finẽ ordinaꝫ. Griũ ãt ꝓaue: et ad min⁹ vite ꝓsistat honeste. Qui vo ꝑuatõis sũt et ipfectõis act⁹ aut mores ꝓpulsenẽ freno sobrietatl ab eodẽ. vñ nõ sit iuid⁹: nõ cupid⁹. et iõ nõ tachistis. qz nõ rõabilissime odio hꝫ abolistota: nõ auar⁹: nõ dissidiosus: nõ luxuriosus: nõ vinosus aut ỏtractoz: nõ ét laudatoz nõ venatoz aut aleatoz: vl istroꝝ oĩo musicaliũ pulsatoz: nõ hypocrita: nõ verbo ſz ope medic⁹: nõ timidita/te vl audacia passionat⁹. nã hec ifirmitatem parit. illa vo inartificialitatez: nõ audaꝝ aut ꝓsumptuosus: nõ ꝓceps nõ ꝺtumaꝝ: aut discursoz ciuitatl salutatoz. Quidã. n. circũeũtes totã ciuitatez salutãt: ꝺducunt q; potentes vt cenent cuz eisdez: nõ discipuloꝝ emptoz: neq; venenoꝝ neq; abozsiuz ꝓpetratoz vlla occasiõe aut doctor. Sunt. n. celi g arguunt: elementa q̃ seruiunt: ac in postꝝ diuine visionis absentia: nõ ambitiosus aut vanagloꝛiosus vt vni hereſi ꝓstitut⁹: nõ loq̃ꝝ oratoz aut ꝓtumeliosus: neq; litigiosus: neq; aduersus te ꝓcitata isurgat igens nã: O frustra igratũ moꝛtaliũ gen⁹: occidit eger ꝫ nõ moꝛit: ꝫ mihi fragilitas iputaꝫ. Theodoꝛ⁹ prisciaꝰ. Ex ꝑte quoq; coꝛporis ꝺuplr aut q̃tuz ad ea q̃ ipsi⁹ oz vtiq; eẽ mediocris hitudinis ꝫ stature: neq; ꝛ. fit valde pulcher ꝫ cõpt⁹ vt ỏ eoꝝ mulierib⁹ ab eo ꝑterreaꝫ egrotãtes. neq; turpis aut ỏformis vt abhoiaꝫ⁹ aspnaꝫ. neq; gigas aut homũculus: sz mediũ hic tãq̃ vtuosũ iter duo hec obticat extremoꝝ. sit ét actib⁹ tard⁹. anhelit⁹ ei⁹ ꝫ sudoꝛ nõ sit fetidus vt caꝓrosus aut poliposus: ꝫ vlr non sit corꝑe ynctuosus vt ex eo velut ab hirco hoꝛa coit⁹ fetoꝛ ꝑcipiaꝫ horribilis. Ad sũmũ nãq; expedit vt se munde gerat ꝫ honeste. Uel ex ꝑte coꝛporis adminiculãtium: q̃lia sunt dicta bona foꝛtune: sine qb⁹ nõ ꝓtingit esse felicez ethicoꝝ ꝑ. et iõ mercedez scõario sine intermissiõe accipiat. Qui. n. emere vult et donare disponit mendicare: dum qdem dolet accipe. nã si cessauerit doloꝛ et laboꝛis illico ꝑmiuz cessabit iuxta illud. Dũ loc⁹ ẽ moꝛbis medico ꝑmittiꝫ oꝛbis. Moꝝ fugit a mẽte medic⁹ moꝛbo fugiente. Qũ. n. eger bñ ꝑsuit magis te reputat: ꝫ sciẽm cũ suis obligat ad ea q̃ mãdas ꝑficiẽda ne amittanꝫ expẽse: citiusq; sanaꝫ iuxta illõ Empta solet care multis medicĩa iuuare. Si data sit gratis nil ꝓfert vtilitatl. nõ. n. sic te reputat ꝫ ꝑfidit. ꝓpter qõ nõ ita sanaꝫ vt. iz5. tãgeꝫ dr̃ia. Nõ tñ velis pauper oppmere neq; egenos saltẽ intuitu pietatis deserere: cuz ide laudabil⁹ ꝓsurgat fama. Qõ. n. abũdãter accepisti bis velis gratis ꝑme amoꝛe bonitatis ĩpartiri. Nũq̃ ãt sis oblati abnegatoz: nisi foꝛtassis tibi gd ꝑi⁹ intulerit tãti: ꝫ maxime cũ minoꝛ aut mediocris fueris medicoꝝ: qñ medicina ꝫ maxie curatiua marti ẽ scripta: q oĩb⁹ fere plãctis iudicatur odiosioz. hic ét irremuneratiõis obiurgy. ꝫ oĩs inigtatis exꝛat planeta. ꝑꝓ qõ expetit negociũ tuũ ne decipiarl ꝓmitt⁹ firmare. nisi egrot⁹ magnific⁹ eẽt ꝫ curial⁹ oĩquaq; adhuc videꝫ laboꝛãtib⁹ q; q̃ſi nihil tui in eoꝝ ĩ pẽdas visitatiõe. Et vt ad vnũ sit fari obsega medicoꝛuz mittunꝫ vt ad multũ. Hospitiũ oz eẽ secretuz: pauciſq; q̃ ad ei⁹ ĩtima notũ: nõ calcatũ incurſib⁹ resonãs: nõ ét mitris ꝫ vexill⁹ medicialib⁹ ĩsignitl ỏnotatũ neq; nolis ꝑclamatũ. ¶ Ampli⁹ oz ét denuq medicũ eẽ astutũ ac sagacẽ ĩ futuroꝝ maxie ꝓnũciatõe. Nũq̃. n. qd absolute ꝓnũciãdũ: sz sub ꝺditõe dicẽdũ id ad plurimuz ꝓtingere ꝺbẽdo. vñ q̃rto sẽda. Cũ apparẽt signa mala timoꝛosa ꝑmittem⁹ ꝫmonẽ in ꝓditõe ide ad plimũ cõtingẽte. Nã qs multotiẽs saluatur mirabil⁹ absq; spe. Quare Ha. apho. 6. Oꝑs medicũ studiosiuz eẽ vt nõ aliqd dicat absolute. Nã moꝛboꝝ ꝫ ꝓprie acutoꝝ nõ vsqueq̃q; sunt certe ꝓnũciatões salutis aut moꝛtis. Neq; ét cronicoꝝ q̃tũ ad eoꝝ saltem initia aphoriſ. i. Qõ ꝑ materiei euenit diuersitatis ꝛordinationẽ sic oñdeꝫ dr̃ia. iz8. ꝫ iõ medici oz iudicia: sic etiã astrologi foꝛe ꝺditiõib⁹ alligata ꝓtinue q̃ſi multiplici intellectu: velut q̃ spũuz ꝓnũciatiões pstãtia vt dicaꝫ exẽpli gra. Ita solet eẽ in talib⁹ casib⁹ ꝓtingere. nõ tñ neciõ. Uidem⁹. n. qñq; senos digitos in oĩ: et collobiũ hñtez et

hȝ. Nã ⁊ mõstruositates iterdũ occurrũt i egritudinib⁹ velut i nãis: collȝ. 7. Cũ ãt declinaueris cũ q̃dã hesitatõe ad lat⁹ motl: tũ õmissiõe aliq̃ vult⁹ ⁊ simulata id ꝓnũcia bis mestitia: nõ tũ ex necitate vt q̃si videarl creatozi de rogare nisi illi⁹ eẽnt necitatl signa. tũc. n. dõȝ ẽ salutẽ ipi⁹ q̃si ex miraculo posse ac nõ alr ꝓtigere diuio. neq; ⁊ post ꝓ tuũ i ꝓniciẽ declinauerit iudiciũ reiterare id velis nisi sciscitẽr q sũt ei⁹. qõ si facis q̃si bis videberis vt õ ℔ leteris tãq; ex tuo ꝓnostico gloziã habitur⁹. ꝓlimi etenĩ vanagloziosi medicoz cũ pdixerit pniciẽ pdicãtes inhiant ei⁹ mortẽ: neq; forsitan necia saluti ministrãtes: vt aliq̃s sit audire vanagloria sue ꝓnũciatõis deductos iã cuasuros medicis mortificasse donatl: sil⁹ ⁊ astãtes illi deuiãt famulari. Egrotũ vo ipm nũq; a spe salutis amoueas. ⁊ si tu oio ac ipse desperes. scieꝯ. n. dõia. 35. q̃tũ ȝ fidẽtia infirmi de medico ei ȝferat ad salutẽ. Euasuros ẽt cũ ȝditiõe ⁊ necitate ꝓnũciabis ꝑdicte sili iudicãdo ipȝ rõabil⁹ salutatuꝝ: si medicũ diligẽtẽ bũerit. Sitq; ifirm⁹ obediẽs ⁊ mistri idonei: ac necia ꝑpata extrĩseca: neq; aliqd supuenerit iõnsuȝ. Et iõ Ha. obꝛuare hãc ꝓnosticatõis diligẽte cautelã testaꝯ. ȝ⁹ iteriozꝝ. ca⁹ z. Sẽp ȝ totã vitã meã me ipm ab audaci ȝfessiõe abstinui: ⁊ medicãs vsq; ad sene ctutẽ nũq; vsq; hodie erubui ȝ curã vl⁹ ꝓnosticatõez vt aly gloziosissimi medicoruȝ. Utebaꝯ. n. cautelosis canonib⁹ ei⁹ determinãtib⁹ ꝓnũciatõez pfecte vocib⁹ ȝditionat l: ⁊ q̃si duplicib⁹ iteriozꝝ appens gnto. c. 7.

His itaq; visis dõȝ ad argumta q̃rto. Ad p⁹ᵐ dõ. q⁹ dialetice diffões pũt dupl⁹ ȝsiderari aut q̃tũ ad viã quã tradũt diffiniẽdi. ⁊ sic ñ vane sȝ necic: vl q̃tũ ad ea ō qb⁹ sꝯ. ⁊ q⁹ illa sꝯ cõia ⁊ extrãea q̃ minie facũt i alys sciẽtys scire. iõ dr vane. vñ cõmẽ. Diffo ois ō fic ꝑ quã cognoscũꝯ accũtia. neq; diffo dr nisi eguoce. vt q⁹ i ea colligaꝯ aliqō falsũ: aut ꝓbꝯ ex cãis remotis aut accũtib⁹. ⁊ tal⁹ vꝯ dialetica diffo. nã alr ȝsideraꝯ a logico ⁊ alr a pho ꝑm ꝓmetatoꝛez. 7⁹ meta. vl ẽt ab alio artifice suo mõ. Logic⁹ nãq; eã ȝsiderat ȝ q ẽ istrm iducẽs itellectũ ad qditates itelligendas. Phus vo ꝑm q⁹ ȝsiderat nãs reꝝ. ⁊ sic de alio ente ȝ ipsi⁹ scie ȝsideratiõez. sic ita q; a logico i scia spãli modus dȝ ⁊ non res logice assumi.

¶ Ad aliõ ẽt p hoc appȝ qd dõm. q⁹ i ꝑpa scia ex ꝓpꝛys dȝ qs ꝓcedere cũ voluerit sciam aggenerare mõ seruato cõi puta logice: nõ aũt ex ipis q̃ sũt in se cõia: q̃lia sũt. si. p. positũ in ꝓposito: ⁊ oppositũ i oppsito: ⁊ quotiẽs dr vnũ ȝrioꝝ ⁊ reliquũ: ac hȝ cõia: qm oȝ q̃situꝝ bñ istãtẽ eẽ p p mas istãtias generi qõ fit oẽs illi⁹ gnis ȝsiderãdo drias. ȝ⁹ celi ⁊ mũdi. ¶ Ad aliud dõm iã visuȝ qd senserit ibi p logicum Halie. ſȝ fortasse Haly. praue accipit dcm Hali. Nõ. n. is ꝓticulariter dic̃ de vna logice qõne: vt passio si i capite exist̃at ex fumis delatis ex vẽtre in ipȝ cicꝝ ȝsil⁹ an debẽt dici capitis vl vẽtris. Valiabbas aũt i hȝ fmone oẽm videꝯ qõnẽ logicã aspnere. qõ noluit Ha. in ℬ agẽ duȝ saltẽ rõne modi vsus. qõ ẽt oñdit ꝓtẽdẽs aut ꝓcedẽs antedicte oionis Ha. Vnĩ itaq; ex tali alterutrinq; argumẽtatõe iutil⁹ tẽ. ¶ Ad aliud dõȝ q⁹ ſȝ logica ex ꝑte rei ⁊ vt ẽ docẽs a medicia ⁊ a ceteris differat sciẽtys: rõne tñ mõ ⁊ vt vtẽs in oẽs ȝcidit. ⁊ cũ oibus ꝓuenit.

¶ Differentia III.

Quod medicina non sit

scia videꝯ: qm̃ scia ẽ de icoꝛruptibilib⁹ ⁊ ꝓpetuis. ꝑ posteriozꝝ: ſȝ ea de qb⁹ ponitur eẽ medicina sunt coꝛruptibilia oia. Coꝛp⁹. n. humanũ de q̃ tractat cũ bis q̃ sibi applicãꝯ oĩb⁹ sũt mutabilia ⁊ coꝛruptibilia. ¶ Adhuc ois scia ẽ ō abstractis ibidẽ: ſȝ medicina nõ ẽ de abstractis ſȝ de ꝛcretis. qõ oñdit ex ei⁹ diffõne. qz est scia sanoꝝ egroꝝ ⁊ neutroꝝ: que oĩa sunt cõcreta in tegni. i. Palin. scia est vlium: ſȝ medicina ẽ particulariũ. Nõ. n. qs medicãs sanat hoiem nisi ſȝ accñs: ſȝ Galyam aut Sortẽ dr̃ia ꝓzi. Singulare. n. curabile. vñ tertio de ĩgenio. c. 6. Medicina nõ fit vniuersali hoi: ſȝ vnicuiq; idiuiduo suo. ¶ Ampli⁹ si medicina ẽ scia: aut ẽ singulariũ aut vliuz. nõ singulariũ. qz de illis nõ ẽ scia: ſȝ sensus: neq; vliuz: qm̃ si de eis sit scia oȝ q⁹ itellectu pcipiãtur: cũ scia sit habit⁹ itellectualis: ſȝ si ꝓzehẽdanꝯ itellectu cũ sit vn⁹ ⁊ singularis: ⁊ oẽ qõ suscipiꝯ ꝑ modũ suscipitur suscipiẽtis ⁊ nõ suscepti. oẽ etiaz qõ in idiuiduũ venit idiuiduũ fit. hȝ igiꝯ vlia pticularia ⁊ singularia reddent ¶ Rursus vt de aliq̃ sit scia oz aliqõ eẽ subm̃ q; qõ velut q; mediũ passio. qbeꝯ de eo. hoc aũt est diffõ subiecti: ſȝ in diffõne medicine cadit accñs. puta sanũ egrũ ⁊ neutruz. Accidẽtiũ aũt nõ est diffo neq; demõstratio: posterioꝝ. i.

¶ Adhuc qõ nõ ẽ vnũ: nõ ẽ: qz qcgd ẽ: iõ est qz vnũ est: libro de ente ⁊ vno Boeti⁹: ſȝ medicina nõ est vna: qm̃ q̃rũ nõ est vna cognitio nõ est vna scia: medicinaliũ vo nõ est vna cognitio: cũ q̃dã rõne cognoscant: quedã vo experiẽtia. ȝsiderat etiã coꝛruptibilia vt icoꝛruptibilia: iuxta illud de aere ⁊ aqua. Si ex altissimis ȝsiderauerint: norit q; astronomiã nõ eẽ minimã partẽ medicine saltẽ in dierum creticoꝝ redditiõe impssionũ ꝓtẽplatur supioꝝ q̃rũ nõ videꝯ vna rõ cũ differãt pluſq; genere. io. metaphyce sil⁹ ȝsiderat subaz ⁊ accñs. ¶ Itidẽ scia ẽ vni⁹ gnis subiecti partes ȝsiderãs ⁊ passiões: primo posterioꝝ: ſȝ hec scia nõ est vni⁹ veꝝ pluriũ: cũ sit oĩum que in mũdo sunt coꝛpoꝝ. theorice primo. Medic⁹. n. ꝓpter coꝛp⁹ humanuz ȝsiderat omnia sibi quocũq; occurrẽtia modo. Eti. si eẽt scientia supponereꝯ alicui scientiaꝝ superioꝝ. hoc. n. est de rõne scientie subiecte particulate: sed non supponitur scientie: sed potius arti mechanice: cũ finis eius sit sanitas vlterioꝛ que opere conseruaꝯ vel introducitur: velut in mechanicis videmus cõtingere. Ex bis igitur concluditur omnibus q; medicina nõ sit scientia neq; vna.

In oppositum hoꝝ omniũ sunt Dyp. Arist. Hal. ⁊ alij eximy medicoruz ⁊ philosophoꝝ qui eaz scientiã ꝓfitentur. ¶ Amplius scientia est entis imobilis comprehensio veritatis. huius modi vero est medicina vt declarabiꝯ. Est itaq; scientia.

¶ Ut huius quesiti cũ sibi annexis veritas ostendatur. ꝑimitus eius termini exponantur. 2⁹ videndũz quid alij de hoc ipso sensere. tertio veritas demonstretur. ⁊ quarto tandem ad argumenta dicatur.

Propter primum vero sciendũ q; medicina dicitur a mõ. ipsa nãq; salubrem tradit viuẽdi mẽsurã. Hec quoq; modis accipiꝯ plurimis. Aliquãdo nãq; sumiꝯ vniuersalissime put est quidaz habitus ꝓpꝛys ꝓncipys causat⁹ i aĩa: qualiter de ea audiꝯ quesitũ. Sumiꝯ ⁊ vniuersalr put ẽ debita sex reꝝ nõ naturaliũ administratio vel potio vl chirurgia. Accipiꝯ ⁊ particulariter ſm q; in particulari ꝓuenit morbo in ꝓplexiõe sine in ꝓpõne: aut in nã cõi ſȝ vnũ ĩstrumẽtum medicine ꝓzis dicitur medicina seu potio. Sumiꝯ ⁊ particularius ꝑ pharmaco solũ laxatiuo: quã acceptionem nunc habẽt vsus vtplurimum. Adhuc ipsa multas inueniꝯ habere notificationes. Describitur enĩz .ii⁹ de inge. sa. ca⁹. 6⁹ testante Dyppo. Medicina est adiectio ⁊ detractio. Adiectio quidem eoꝝ que deficiunt: ablatio vero superfluentiũ. Et hec quidẽ cum eius expositione descriptio magis videꝯ practicam repꝛesentare. Platoni quoq; ascribitur q; medicina sit hominis scientia vt sanitate participet. In libro quoq; beresium ca⁹. primo. Medicina est doctrina seu disciplina sanoꝝ ⁊ egrotatiuoꝝ. In tegni vero ꝓmo dicit. Medicina est scientia

ſanoꝝ egroꝝ ⁊ neutroꝝ. Trāſlatio quoq; arabica putās hanc diffinitionē ſemicōpletā ei addēs ingt. Medicia ē ſcia reꝝ ptinentiū ꝓtinuataꝝ cū ſanitate ⁊ cū egritudie: ⁊ cū diſpōne tertia in qua nō cuadit homini ſanitas neq; egritudo. ¶ Primo āt theozice cap. 3. Ha. i lib⁹ artis que diffiniuit medicine artē diffinitiōe qua eā Eracleus diffinierat. ſ. cognitio eoꝝ q̄ ad ſanitatē ⁊ firmitatez ⁊ neutrū referūt. In p̄n⁹ quoq; canonis p̄mi. Medicina ē ſcia qua humāi cozpozis diſpōnes noſcūt ex pte q̄ ſanaī ⁊ abea remouet vt habita ſanitas ꝑſeruet: ⁊ amiſſa recupet. Aliter. aūt collz primo cap'o p̄mo. Eſt ars opatiua exiens ex p̄ncipys veris in q̄ querit obſeruatio ſanitatis cozporis hūani: ⁊ remotio ſue egritudinis ſm q̄ poteſt fieri in vnoquoq; cozpore. Sexto vero eiuſdē ille diffiniuit medicinā in ozzuſa dicēs q̄ eſt ars opatrix q̄ inuēta eſt expimēto ⁊ rōne ꝑſeruās ſanitatē ⁊ remouēs egritudinem. ⁊ hec eſt veracioꝝ diffi⁹ q̄ in aliquo auctoꝝ ſit inuēta libro. Dixi quoq; in p̄mis q̄ medicina ē ſcientia humani cozporis vt ſanabilis ꝓcuratiua. Deinceps ꝓpter gen⁹ medicīe q̄ō eſt ſcia ſciēdū q̄ quīq; ſunt habitus quib⁹ aīa dicit verū affirmādo vel negādo. 6. ethicoꝝ: ⁊ vtcūq; in fine poſterioꝝ ſcia: ars: prudētia: ſapiētia: ⁊ intellectus. ſuſpitiōe nāq; ⁊ opinione ꝓtingit falſum q̄nq; dicere. Scia quoq; ad p̄ns ſicut ⁊ ſcire tripl'r dr̄. Eſt. n. ſcire ſiue ſcia ꝓpryſſime dicta ſicut illa q̄ ē p̄ cauſas proximas ⁊ imediatas ſm p̄ntiaz ꝓtinuā ꝛclonis illatiua q̄lis ē illa ſcia ſeu ſcire q̄ō diffinit̄ poſterioꝝ p̄mo cū dr̄. Scire opinamur vnūq̄q; ſimpl'r ⁊ nō ſophiſtico mō: q̄ō eſt ſm accīs: q̄ō eſt cū cām arbitramur cognoſcere ꝓpter quā res eſt: ⁊ q̄n ipſius eſt cauſa: ⁊ q̄ nō contingit aliter ſe hēre. ⁊ iſta q̄dē ſcia ex demonſtratōe ꝓpter quid aggenerat̄ ſiue doctrina ſm Ha. compoſitiua. Sumit̄ ſcīo ꝓprie licet quo ad nos ꝓpryſſime poſſit dici cū īnata ſit nobis via p̄cedere ex notioꝛibus ⁊ certioꝛib⁹ nobis in notioꝛa ſm nām: phyſicoꝝ p̄ncipio. Etenim cū effectib⁹ per ſe cauſis ſuis īherētib⁹ oꝛdine p̄ozi ecōuerſo ꝓximis ⁊ imediatis ſm p̄ntiā ꝓuenit in cām q̄ intēdit̄ venari: aut cauſis remotioꝛib⁹ itermiſſis q̄buſdā ꝓpingoꝛib⁹ deducit̄ ꝛclo in effectū ſcia p demonſtratōez elicit̄: q̄ ſeu doctrina dicta reſolutiua ⁊ ea que ex his duab⁹ vȳs cōſurgit ſcia dr̄ habitus ītellectualis ex demonſtratōe elicit⁹. Vñ Iſaac Almaran in de diffinitōibus. Scia vera ē cognitio vera: quā verificat rōcinatio ⁊ demſtratio firmat. p ratiocinatōez q̄dē demſtratiōnē ītelligit q̄: per demſtratōez vo ꝓpter q̄d. illa. n. proprie dicit̄ demſtratio. Suſcipitur ſcia ⁊ ſcire tertio improprie ⁊ cōiter valde. p veritatis adeptōe modo quocūq; ſiue rōne aut expiētia ſeu alio modo: ⁊ ſic nihil aliud eſt ſciētia niſi ea⁹ reꝝ que ſunt cōprehēſio vitatis. Boetius p̄dicamentoꝝ ꝓmēto. Vñ Iſaac ptactus. Scia abſolute eſt ab aīa cōprehēſio vitatis reꝝ ꝓparataꝝ ad ſciēdū: cui⁹ ſigdē vtilitas ē acqſitio felicitatis eterne. A. in logica. Ars aūt eſt habit⁹ cū recta rōne factiuus: ſeu recta rō factibiliuz. ⁊ dr̄ ars collectio p̄ceptoꝝ ad vnū finē tendētiū: rhetoꝛice noue p̄mo. Fit aūt cū ex multis expimētalib⁹ ꝛceptionibus vna efficit̄ vlis de ſimilib⁹ acceptio: meta. premio. Eſt ⁊ demū ſciēdum vt etiā iaz apparuit ī deſcriptiōibus medicine p̄miſſis q̄ medicina iterdū dr̄ ſcia: aliq̄n vero ars ⁊ opatrix. vñ Hyp. Uita breuis: ars vo lōga. ⁊ in de lege. Medicia artiū excellētiſſima vel pclariſſima. In p̄n cipio quoq; regiminis acutoꝝ. Ars medicie in diuinationis vanitatē redacta ē. Cū tñ inter artē ⁊ ſciam appareat diſtare nō paꝛ: q̄n ſcia videt̄ gd in facto eē: ars aūt magis in fieri. vñ ī fine poſterioꝝ. Si q̄dē circa gnātiōez artis ē. ſi vo eē ſcie. ⁊. 6. ethi. omnis ars circa gnātionē ⁊ artificiari ⁊ ſpeculari q̄liter vtiq; fiat aliqd cōtingētiū: ⁊ eē ⁊ nō eē: ⁊ quoꝝ p̄ncipiū in faciēte, ſz nō in factiuo. neq; n. de his que ex neceſſitate ſunt vel fiūt eſt ars: neq; in his q̄ ſunt ſm nām. in ſcipſis. n. hūt p̄ncipiuz. vñ. 2. de ge. aīaliū. ars eſt p̄ncipiū ⁊ ſpēs eius q̄ō fit: ſed ī altero. nature aūt motus in ipſo ab altera exīs natura hūte ſpēm actu. Sicut. n. initiū ex his ⁊ p̄mo exp̄mit̄ metaphice. A. Res quedā ſunt ex opere noſtro: alie vo ex opere nature. Ille q̄dē dicūtur ex ope noſtro quaꝝ per noſtꝝ ingeniū ⁊ potentiā ſumus auctoꝛes: ⁊ q̄ hȝ ſunt artificialia ꝓprie dr̄ q̄ ars ſit circa illa q̄ ſunt ī quadā trāſmutatiōe ⁊ electōe. vñ Euſtachius ethicoꝝ p̄ncipio: ars eſt collectio ex adiuentis cōprehēſionib⁹ exercitatis ⁊ ꝓbatis ad aliquē finē bonoꝝ eoꝝ q̄ ſunt in vita. Ex ope vo nāe ſunt illa q̄ ab ipſa ꝓducūt quoꝝ auctoꝛes nō exiſtimus p īgeniū ⁊ īduſtriā noſtrā qualia ſunt maxime illa de ꝗbus ſunt modi tres philoſophie eſſentiales: nālis: mathematicus: ⁊ diuinus. 6. metaphyſice: circa iſta ſcia dr̄ ꝓprie cū reb⁹ exīti-bus ſcias accepimus. dr̄ia p̄ma. Eſt tñ aduertēduz q̄ ars pōt dupl'r ꝛſiderari. aut put eſt habitus acqſitus in aīa: ⁊ ſic ē in facto eſſe ſicut ⁊ ſcia: vel put referī ad res factibiles de ꝗbus ē eas faciēdo. ⁊ ita eſſe dicit̄ circa generationem ⁊ fieri. ſcia vo vtroq; mō dicit̄ in eſſe ⁊ in facto iam perfecto. Cum igit̄ vt apparebit medicina duas habeat partes: theozicā. ſ. ⁊ practicā. quātuz ad theozicā pōt ſcia ꝓpri⁹ dici: quo vero ad practicā ars magis. ⁊ q̄ Hyp. ꝛz Ha. fuit medicine iuentoꝛ. oīb⁹. n. quos ſciuit poꝛ ⁊ inuētoꝛ ſcie: q̄ſi ī motu ⁊ factiōe ampli⁹ extitit applicādo nūc ſe rebus expimēto: demū vero rōne cum adhuc habitū nō hꝛet perfectū ⁊ quietatuz in aīa. Merito itaq; potuit Hyp. medicinaz artē ⁊ non ſciam noīare. Aliy vo iā fere ab eo perfectā accipiētes. vt ſic plus eā hūt ſciaz appellare. Eſt aūt prudētia habitus cū vera rōne circa humana bona opatiuus. Eſt ⁊ recta rō agibiliū: rhetoꝛicoꝝ vero p̄mo: eſt vt⁹ ītellectus ꝛz quā bene ꝛſiliari pñt de bonis ⁊ optimis ad felicitatē dictis. Sapia vo eſt ī artibus certiſſimis. ⁊ ē ſciaꝝ certiſſima ſub ſe ītellectū ꝓprehendēs ⁊ ſciam. opz. n. ſapientez non ſolū que ex p̄ncipys ſcire: ſz circa p̄ncipia vez dicere. Unde Boetius. i. arithmetice. Sapia eſt reꝝ que ſunt ſuiq; īmmutabilē ſubaz ſortiunt ꝓphenſio vitatis. Intellect⁹ ſigdē eſt p̄ncipioꝝ habitus: poſterioꝝ fine. vñ. 6° ethi. Intellectus eſt terminoꝝ quorum nō eſt rō. q̄ ſcia eſt illa que eſt cum rōne. poſterioꝝ 2°. in hoc. n. ipſa ab ītellectu ſequeſtrat̄. Jo etiā eſt ille intellect⁹ de quo dr̄ q̄ ītellectus exiſtit ſemper veroꝝ. Eſt. n. quid notiſſimū ⁊ firmiſſimū q̄ō per ſe venit ad hūtez 4.° meta. Jp̄m. n. habemus inc̄tum p ſenſum terminos cognoſcim⁹. cognito enī q̄d ſit totū. quid pars: ſtatim ſcimus q̄ oē totū eſt maiꝛ ſua parte: q̄ō p̄ncipiū eſt notiſſimum in matheāticis ⁊ firmiſſimuz: in medicina vero q̄ oīs cura p̄ꝛiū. Et eſt cōis aī ꝛceptio quā mox quiſq; ꝓbat audītā. Boetius de trinitate. Eſt aūt opinio ꝛceptio ad quā accedit̄ cū formidine alteri⁹ partis. nō. n. oīs qui putat iam ꝛcedit. A. 5. de aīa. dicit̄ ⁊ ꝛceptio vel acceptio vnius partis ꝛtradictiōis cū formidine alterius.

Propter ſecundum ſciendū q̄dē pri⁹ q̄ gdā nō ſolū negauerūt medicinā eſſe ſciaz: ſed ⁊ nālē: ⁊ aſtrologiā: ⁊ maxime iudicioꝝ. ⁊ his ſimiles. deīde q̄ alīq ſingulariter annullauerūt medicinā. ¶ Propter hȝ p̄mū ſciēdū q̄ cū gdā nollēt de reb⁹ ſenſibilib⁹ ⁊ coꝛruptibilib⁹ poſſe ſciam fieri. hi aūt maxīe fuerūt Eraclit⁹. ⁊ ei⁹ collega Cratillus. p ⁊ 4.° meta. Arguebāt. n. De illo de quo nihil pōt enūciari vere nō pōt eē ſcia: cū ſit entis īmutabilis cōphenſio vaſz de nālibus nihil pōt certe enūciari: q̄n de eo q̄ō eſt in ꝓtinuo motu ⁊ trāſmutatiōe nihil vere pōt proferri: ſed oīa nālia ſunt hȝ ſicut ſenſus etiā oſtēdit. Primū q̄dē ꝓbant. q̄ ſi de eo q̄ō tranſmutat̄ cōtinue aliquid deberet

enũciari anteq̃ enũciatũ eẽt mutareť. ⁊ eẽt in alia dispõne q̃ ꝑus cũ deberet fieri enũciatio. Qđ vo assumiť ꝓbãt. quñ ꝓncipia ꝓma entiũ nãliũ trãsmutabilia sunt ſm ipos. ⁊Primũ eteni ꝓncipiũ posuerũt vapozeg trãsmutabilis e ꝑ ceteris maxime: q̃re de eis nõ cõtingit aliqd vere enũciari: ⁊ sic nõ fozet boꝛ sciaz cũ sit veritatis ꝓpbensiua. Uñ Cratillus ad summã deuenit ſsaniã q nihil opinat⁹ est opoztere dicere: ſz digitũ mouebat solũ. Increpauit ẽt Eraclitũ dicentẽ. bis.n. idẽ flumẽ nõ esse itra. Ipe.n. Cratillus existimauit q neq̃ ẽt semel. trãsit. n. moꝛ ⁊ aliud efficiť. Sz hi peccauerũt in vtraq̃ sue rõnis ꝓpõne. vt apparet. 4.ꝰ meta. Falsa nãq̃ est ꝓpõ dicẽs: nõ ꝓtin gere aliqd vere enunciari de eo qđ est in ꝓtinuo motu ⁊ trãsmutatõe. quñ aut est veꝛ enũciare qđ trãsmutať aut qđ nõ: cũ ỏ quolibz affirmatio vl negatio sit vera. Si ãt qđ nõ trãsmutať ẽ veꝛ: tũc id negãt qđ itẽdũt affirmaꝛ. dñt. n. q trãsmutať. si aũt veꝛ est qđ trãsmutatũ ẽ enũciare. tũc hꝫ ꝓpositũ q de eo vere ꝓtigit aliqd enũciare. ⁊Palin. de eo qđ trãsmutať veꝛ est ſm Ari. id esse saltez enũciare: nec ꝫ hz cãm aliquã nisi q ipm est ipz. ⁊Pecca tur etiã in ſcõa ꝓpõne cũ dr. Oia entia sunt trãsmutabilia ⁊ in ꝓtinuo motu. oz eniz q si aliq̃ sint trãsmutabilia: aliq̃ esse intrãsmutabilia. Jn oi. n. trãsmutatõe neẽe fit aliqd esse fixũ ꝑmanẽs cui mouẽs innitať. ois eni motꝰ alicui ĩnitiť ĩmobili de cã motꝰ aĩaliuz. Opz etiã in oi ea fore aliqd subz. q omne qđ trãsmutať: trãsmutať ex ali quo siẽ ex subo. Aut igiť illud est trãsmutabile: aut itrãsmutabile. sigdez itrãsmutabile stat itentũ. si transmutabile: tũc hz subz aliud circa qđ trãsmutať. ⁊ ita erit ỏ illo eadem qđ. ⁊ sic vel erit ꝓcessus in infinitũ in causis mãlibꝰ: qđ est vlius ỏ zꝰ meta. aut erit dare materiã ꝓmã ⁊ subz itrãsmutabile. Jtidem silr deducit ex parte efficientis. q oẽ qđ trãsmutať ab aliquo trãsmutať. 7. phy. Aut igiť illud itrãsmutabile: aut trãsmutabile vt pus. ⁊ sic aut erit ꝓcessus in ĩfinituz: aut erit ꝑꝰ efficiẽs intrãsmutabile. nõ igr oĩa entia sũt trãsmutabilia: vt voluerũt Eraclitus ⁊ Cratillus. ⁊Plato aũt ex nouo ꝓsuetꝰ Cratilli ⁊ Eracliti opinionibꝰ sensibilibꝰ oibus defluentibꝰ sciaz nõ existere potiꝰ suscepit: ⁊ pp hoc Socrates circa moꝛalia negociatus est solũ: ⁊ de scia nãli nihil. ꝓmo meta. Uidebať nãq̃ ei q moꝛalia nõ eẽnt in cõtinuo adeo motu ⁊ trãsmutatõe sic nãlia: ⁊ in his ingrebatvle ⁊ diffones: ⁊ q̃ sunt hꝫ. Que ⁊Plato suscipiẽs putauit sic in nãlibꝰ faciendũ eẽ: ⁊ pp hoc coactꝰ fuit modũ dare quo scia possz de nãlibꝰ saluari. posuit. n. q nature ⁊ gditates rez eẽnt ab eis sepate. oĩuz. n. habentiũ vnũ ꝑnꝰ cõe vniuocũ posuit vnã ideã vel spẽm cõem oĩbus illis ꝓ se subsistẽtem quã voluit eẽ ꝓncipiũ dans oĩbus participãtibꝰ ipsa eẽ. ⁊ ꝓ eã cognosci alia cũ sit separata ⁊ vlis in actu: ⁊ nõ cognosci aliq̃ ꝑ aliqd exñs in eis pticulare: ⁊ cuz oẽ exñs in eis sit pticulare ⁊ cozruptibile. ¶Jsta vo opio reꝓbať in locis q̃multis. ꝑ qđez ⁊ 7ꝰ meta. maxie qz separatũ ⁊ nõ sepatũ nõ sunt vniꝰ rõnis: nec ẽt cozruptibile ⁊ icozruptibile. io. meta. Si g̃ idee sũt sepate ñ ꝓnt eẽ pticulariũ gditates ⁊ nãe. ¶Adhuc peccauit ĩ eo q posuit ipsas eẽ ꝓ se subsistentes. ⁊ cũ ꝫ vles. qz oẽ ꝓ se ipsã s

mentuz ꝓsulere: ꝛ hoc maxīe q̄tū ad duo medicīe īstra: dictā. ſ. ꝛ ꝑprie potionē: ſicut hō de cā gdā iudicialē detestati ſūt astrologiā. Albumaçar itroductoꝝ ꝑ. Chirurgiā vo ſuſcipiūt cuz ſenſibilius appareat eis valde diſtātia in adiuicē ꝓiūgere ꝛ ſanare. ¶ Sz iſtis dōz iuxta qōdā de morbo ꝑ. c. 5. dcīn q ipſi nō debēt ab alys vituparī cuz ipſi ſeipſos vitupent pituz neſcientes ab ipſito ſecernere. neq; hac defectuz i arte arguit: ſz in opatoꝛe magis qui non ea vt oportet ſcienter vtit. Neq; etiā ſiquis eſt hebetis intellect⁹ vt ad vitatez alicui⁹ difficilis nō poſſit puenire: eſtimanduz aliuz perſpicacis itellectus hoc nō poſſe pficere: lz eteni oculus veſpertiliōis lumē ſolare etiā ſubmiſſum nō poſſit intueri. nihilominus tamen oculus aquile rotā eius fulgentioꝛem intuetur.

Propter tertium gdez ꝑ videnduz vt petūt parguta q medicīa eſt ſcīa. z°. q eſt vna. 3°. q nāli ſupponit ꝑhie. ¶ Propter ḡ iſtoꝝ ꝓmū ſciēdū ſicut cōiter ſentiūt docti q medicīa eſt ſcīa ſiue ars excellentiſſima: qm̄ ipſa in ſe ꝛtinet q̄ ad ſcīaz regrunt. ¶ Quattuoꝛ eni ad ꝑſens vident expetiri vt de aliquo ſit ſcīa: puta q illud ſit ens: q: de nō ente nō ē ſcīa: ceu q diametros ſit ſimetros. poſterioꝛ ꝑ. ¶ Secūdo q illud ens ſit in itellectu ꝓhēſibile. eſt nāq; ſcīa vt dictū ē habitus itellectualis. vñ q humano nō valet capi intellectu vtruz aſtra ſint paria vel īparia. de hoc ſcīa nō pōt ꝓſtitui: neq; etiā rōnabilis opio cū nobis ſint infinita. ¶ Regrit ꝛ 3°. q hō ens ſit p ſe: qm̄ de ente p accidens nō eſt ſcīa. 2. phyſicoꝝ. Vñ. 6. meta. Nulla ſcīa nec actiua: nec factiua: neq; ſpeculatiua eſt de ipſo ſtudioſa. de his eni q̄ ſunt p accūs nihil cura eſt arti. ethicoꝝ. 5. cū ſint idetermīata ꝛ fortuita. ¶ Expetit quoq; q̄rto q talе ens ſit id de quo poſſint paſſiōes ꝛ ꝓprietates p media ꝓbari de ſubto. Juxta illud quod dictū eſt. Scīa eſt vniuſ gn̄is ſubti ptes ꝛ paſſiōes ꝓideraꝝ. Sed in his q̄ ſunt medicine ꝑdicta ꝓtingit q̄ttuoꝝ repire. Eſt eni illic ſubm qō oīuz eſt q̄ in mūdo nobiliſſimuz coꝛp⁹: puta humanuz ſanabile. dria. 6. Capit et ab itellectu cū nō lateat nos ꝓpter ei⁹ debilē entitatē velut mā ꝑma. aut q: potētia ſuperat itellect⁹: vt ea que ſunt dei ꝛ itelligentiaruz: ſed ſit qd mediū itellectui ꝓterminū ꝛ ꝓpinquū. Eſt etiā per ſe ſubſiſtēs cuz cās hēat ſufficientes eē ſui. Habetq; quarto paſſiōes ꝛ partes q̄ de ipſo p media. i. diffōnes ꝓbant. Exēpli gra: coꝛp⁹ ſub hac paſſiōe qō eſt ſanabile medicīe ponet ſubm. dria. 6. de q̄ ſic ꝓtigit ſanabile demſtrari. Coꝛpus nāq; humanū eſt coꝛpus aiatuz ꝓticeps aīe rōnalis. Oē autē coꝛpus aiatū aīa ꝓticipās rōnali eſt ſanabile: talе vo eſt coꝛp⁹ humanū: ergo eſt ſanabile. Cōſtruat itaq; talis ſmo. de oī eo qō hz ſufficiēter ꝛditiōes q̄ expetunt ad ſcīaz pōt eē ſcīa. Hūt hz vt viſuz eſt medicīa. ipa igit erit ſcīa. ¶ Notādū tñ q cognitio q̄ accipit ex his q̄ ſūt medicīe nō ſemp eſt certa demōſtratiōe fulcita: ſz nō parū initit ꝓiecture vitati apꝓpiquāti q̄ꝑplurime de criſi ꝛ aphoriſmoꝝ ꝑmis: ſic in ꝓnoſticatiōib⁹ ꝑz ipſi⁹: ac his q̄ ſunt iteri⁹ occulta ꝛ incerta p ꝓiuz appōne aut exhibitiōe p ſile. Nō eni in talib⁹ poſſum⁹ ad id qō eſt certū p uenire. ſic eni vt q̄ Aſclepy ſeu Eſculapy nra fozet ſcīa. 3°. de īge. ca. 7. apꝓpinq̄m⁹ tñ in q̄ttū poſſumus ꝓfidētes q nā ſuperfluū reſecet. diminutū vo adaugeat. ſic igit medicina eſt ſcīa: ꝛ eſt gen⁹ ipſi⁹: ipꝛope tñ dcīn: ꝛ iō dr in tegni ꝑ. Nomē ſcie cōiter ꝛ nō ꝓpe audire oz. vñ Cōmētatoꝛ. 5. meta. Scīa nō eſt gen⁹ medicine: niſi ſcīa diceret ꝑz relationē ad ſcientē: ꝛ medicīe ad medicū. tūc. n. ſcīa eſſet genus medicine: ꝛ ſciens gen⁹ medici. nā ſi aliq̄ gen⁹ ſit relatiuū: ꝛ ſua ſpēs nō ſit relatiua: nō eſt gen⁹ in rei vitate: ſz ſupple cōiter ꝛ cū extenſiōe q̄dā. Quare idē. io. eiuſdē vnū relatiuoꝝ pōt eſſe i aliq̄ gn̄e ꝛ ſuū relatiuū in alio vt ſcīa ꝛ ſcitū. ſcīa. n. i q̄litate ꝛ ſcitū i ſuba. Valy ār expōit illud dcīn ee: q: ſcīa ē gd cōe ad tres ſcīas ex ꝓncipys nāli⁹ pēdētes vt agricultura paſtoralē ꝛ medicinā. Poteſt et expōi q: ſcirc dr duplr i pūti: ꝑpe gdē q demſtratiōe hr pp gd i q̄ doctria exiſtit ꝓpoſitia q̄ fit. ꝑcedēdo a cauſis i effect⁹. Loiter p demſtrationē q: venatu ꝑz quā ꝑcedit doctria reſolutiua ecōuerſo ꝑoꝛi vl diffinitia ſic oñdit dria. 8. Aut cōiter dixit pp practicā q̄ nō hz rōnē ſcie vt theoꝛica. dria. 4. qō. q. ꝓcidit in pri⁹ dictū. ſic igit ſcia ē gen⁹ medicine tanq; nāle ꝛ nō logicū: cū in gn̄ibus lateāt multa. phyſi. 7. ꝑdicat eniz nō vniuoce: vel anologia magis de theoꝛica ꝛ practica: qm̄ ꝑ ꝓius de theoꝛica. vñ. A. in logica ſpeculatiua eſt dignioꝝ ꝓpari ſcie. ¶ Propter h⁹ ſcōm ſciendū q medicina eſt vna ſcīa: cui⁹ gdez gra ſciendū q vnuz dr ad pñs q̄ttuoꝝ modis. vnuz gdez numero vt q̄z mā eſt vna ſic ſoꝝ. prīcipiuz. n. idiuiduatiōis ſumit ex mā ſm q ſub determīata fuerit quātitate: lz Porphiri⁹ cuz Ba. poſuerit ꝑbabilr idiuiduationez ex accūtibus appꝛopriatis cauſari. Unuz ſpecie: ſicut quoꝝ rō diffinitiua eſt vna vt hō. Unuz gn̄e ceu quoꝝ eadem ꝓdicationis figura ſicut ſuba. Et vnū ſm anologiā ſiue ꝓportionē ſic quecūq; ad vnū dicūt aligd vt ſanū dictū ō coꝛpe cā ꝛ ſigno. hec ār ſic ſe hūt adiuicē: q: q̄cūq; ſūt eadē ꝓportioe ñ ſūt eadē genere: ꝛ q̄ genere nō ſpē: q̄ vo ſpē nō numero ſz ecōuerſo. Inferi⁹ eni ſert ſupius ꝛ nō ꝓuertit. Si ḡ q̄rat nūc vtz medicina ſit vna ſcīa: dicēdū q nō ē vna vnitate numerali. talis eni vt dcīn eſt debet idiuiduis de gbus poſitū eſt nō eſſe ſciam cū ſint infinita: ꝛ iō teſtatū ipa foze omittēda. Neq; ē vna vnitate ſpēi aut gn̄is cū ꝓioꝝ ſit eadez diſciplina. nō eni oīa in ſcīa vna determīata ſunt eiuſdē rōis neq; ꝑdicatōis vt ſortes ꝛ plato: ꝛ ſanū ꝛ egr: ſz magis eſt vna q̄rto mō. ſ. anologie. oīa nāq; i medicina determīata hūt anologiā quādā ꝛ attributōez ad coꝛp⁹ humanū ſanabile: vez eſt tñ q ſcīa q̄to eſt plᵘiuz ꝛ maioris anologie q ipſa min⁹ hz rōez ſcie ſic oñdit ſcīa ꝑdicamentoꝝ ꝛ ꝓblematū cū demſtratiōes ꝓcedāt ſm ꝓtiā ꝛ ꝓtinuatiōez: nec deſcēdūt ō gn̄e i gen⁹: poſterioꝝ. i. Oīuz igit q̄ tradūt i medicīa lz ſint ꝑz ſe valde diſparia: tñ vna extat ſcīa: qm̄ vnitas ſcie cauſat ab vnitate obiecti. Scīa eni eſt habit⁹ aīe itellectiue: habit⁹ vo rōnez ꝛ diſtictiōez ſumit ex obiectis. ſcōo ō ania. q̄re manifeſtū eſt q vnitas ſcie accipit ex vnitate obiecti ꝑz rōez. tale vo vt oñſuz ē ſufficit vt ſit vnū vnitate quadā anologie ꝛ attributiōis.

¶ Propter gdez tertiū huiꝰ ſciendū q ꝓſtātinus apoſtata in ꝓncipio ci⁹ grādioꝛis furti: qō pātegni ſeu totā artez appellauit: voluit medicinā ſupponi ſiue ſubalternari logice nāli ꝛ moꝛali: cui⁹ motiuum affuit: q: ingt oporteret medicū rōnabiliū rez nāliū ꝛ nō nāliū necnō ꝛ moꝛaliū tractatoꝛē eſſe. Cōſtat q: oēs ſcidit diuerſis cogitatiōib⁹ oīb⁹ ſubuci. Sz q rōnali ſiue logice ſubalternet falſum exiſtit cū nō ꝓncipia a logica ꝑter als aſſumat: neq; etiā ſubm medicine ſub ſubo loceꝰ logice. dria euidens ſcōa. Neq; dicendū ē q iō logice ſupponat: eo q ipa rōcinet. ſic nāq; ois ſcīa logice ſupponeret cū q̄libz rōcinet ſcia. Eſt. n. logica duplex. dria ſcōa: q̄z nulli pōt ſubuci: q: nō cōi vt tactum: neq; ꝑpe qm̄ nō differt a medicina: cuz ipa in q̄libz repiat ſcīa: niſi fortaſſis id ponat: q: vt dr dria. i. logica i methodoꝝ oīuz ꝓncipia viā hz. ſz ꝛ reliqs ieſt et ſcientys. Neq; eſt moꝛal ſimplr cuz i ea doceant mores ꝛ vtutes directe nāles: acgſiti vo remote ac eẽnec valde. Juxta illud ꝑmo de inge. cap̄lo. 5. Qui vult curare aīam ꝑmo curet coꝛpus: ꝛ politicoꝝ. 7. Coꝛporis quidem curā neceſſariuꝫ priozem foze q̄ que anime. Anima vo moribus curatur virtutis. hi autem ſunt qui a ſcientia ꝓſiderant abſolute moꝛali. Laſu tamē potius q̄ rōne fortaſſis nāli dixit ſupponere: qō ſic declarat. Cū. n. poſterioꝝ pri

mo duplex sit subalternatiõis modus scie sub scia. vnus qdẽ rõne subiecti eo q̃ subm sit sub subiecto: fm quẽ dicimus astrologiã subyci scie nãli. ali9 q2 accipiat p̃ncipia a scia supioꝛi: qũo ponitur astronomia subalternari mathematice: puta arithmetrice ꝛ geometrie. Sumit.n. ꝓbationes suas a scia nũeri ꝛ mẽsure Almagesti p̃ncipio. Isto qdẽ duplici mõ medicia scietie supponit nãli. p̃ qdẽ rõne subiecti. Nã coꝛp9 humanũ sanabile qõ ipsa ꝓsiderat sub ambitu ꝓtinet scie nãlis qõ ẽ ens mobile inquãtũ mobile apparẽs 4.9meta. aut coꝛpus fm alios mobile: qõ nitit A. in p̃ncipio canonis declaratõe pbare. Uñ in p̃ncipio de sensu ꝛ sensato physici ẽ de sanitate ꝛ infirmitate prima ĩuenire p̃cipia. nec.n. sanitatẽ nec infirmitatẽ possibile fieri carẽtib9 vita: q̃re fere physicoꝛ plurimi ꝛ medicoꝛ q magis physice artẽ p̃sequunt: hi qdẽ finiunt ad ea q̃ de medicina. hi vo q̃ de nã incipiũt. de medicia sil9 subalternat scõo ipsi rõne p̃ncipioꝛ: qñ vltime ꝓclones scientie nãlis: vt libꝛi plantaꝛ ꝛ animaliũ maxime sunt p̃ncipia supposita ꝛ credita: nõ rõcinata a medico. sed p sciẽtiã naturalẽ fulcita ꝛ stabilita. A. vnde dcñ coll3 p̃imo. ca. 2o Medicina ẽ ars opatrix exiẽs ex p̃ncipys vis. s. nãlib9. Et ꝓpter hoc diffõ in tegni data mozdeꝛ ibidẽ id. nõ tangens: qõ tñ nõ fuit neciũ: neq̃ id faciũt diffiniẽtes: cũ talia in diffõnib9 debeãt subaudiri: q̃rto p̃ima. Qui vo medicinalẽ sciẽtiã asserũt totã foze practicã subalternari eã

Superest quarto (mechanice ꝓcupiscũt. nunc arguta remouere.

¶ Ad p̃imũ igit dõm qõ iã appuit qũo medicia ꝛ q̃libꝫ alia scia põt esse de sensibilib9 coꝛruptibilib9 fm q̃ illa ĩ q̃dã suscipiũt p̃ itellectũ forma cõi. sic.n. ꝓpetua reddũt ꝛ incoꝛruptibilia: nõ ãt fm q̃ sunt in sui nã pticulari significata. ¶ Ad aliud dõm q̃ medicina ẽ de abstractis. abstrahere vo aligd ab alio ꝯ itellectũ nihil aliud ẽ nisi cõsiderare vnũ p̃ter reliquũ. Cui9 gra sciẽdũ 6o meta. q̃ abstractio ẽ triplex: vna qdẽ z materia oĩno ꝛ fm esse ꝛ fm ꝓsideratõez vl itellectũ: ꝛ talis ẽ metaphysici nullo mõ mãm ꝓcernẽtis. alia vo fm rõnẽ tñ ꝛ nõ ꝯ eẽ. ꝛ ita mathematicus abstrahit. tertia qdez fit nõ a mã sensibili in cõi. sed a mã sensibili significata hac aut illa. ꝛ sic abstrahit nãlis ꝛ medicus ꝛ vl artifex oĩs qui mãm sensibilez ꝓcernit. Sũt g̃ illa de gb9 est medicina aliqũo abstracta.

¶ Oꝛ si dicis imo sũt ꝓcreta. q̃. n. adiectiua sũt ꝛ depẽdẽtia ꝓcernũt subiectũ q̃lia sunt sanuz ꝛ egrotũ. ¶ Dõm q̃ abstractũ dupliciter dr. vno qdẽ mõ vt iã visum q̃ nõ sit mãe significate ĩmersum: imo vigoze itellect9 ab ipa expoliatũ. Et de solũ sic abstractis ẽ scia. Alio mõ dr abstractũ, put rẽ suã dicit p se subsistẽtẽ magis ꝛ nõ ĩ depẽdẽtia: vt albedo ꝛ sanitas. Concretũ vo ẽ qõ eãdẽ noiat cũ q̃dã ĩclinatõe ꝛ depẽdẽtia ad subm vt albũ ꝛ sanũ. ꝛ de talib9 ꝓcretis bñ põt esse scia: dũmõ sint abstracta via añdicta. Et q2 sanũ ꝛ egrũ ꝛ neutꝛ quãdã depẽdẽtiã importabat ad suũ subm. iõ Ha. diffiniẽs medicinã dicẽ eaz eẽ sanoꝛ. s. coꝛpoꝛ egroꝛ ꝛ neutroꝛ. ¶ Ad aliud dõm q̃ medicia ẽ vl'uum vt oñsum fuit. ¶ Si aũt dicis nõ medicamur vle vt boiez. ꝯ pticulare vt Lalyã vel Soz. ¶ Dõm q̃ istud medicari nõ ẽ scia directe. sed qdã act9 ꝛ labor pticularis: ꝛ õ tali nulla ẽ scia. vñ ꝛ q̃ dicũt medicinã artẽ mechanicã sic ipaz a lõge aspexerũt. ¶ Si aũt dicaꝛ q̃ ĩ isto actu vl'ope ita pticulari extet rõ medicie cũ finis ei9 al'r adipiscaꝛ. ¶ Dõz q̃ ꝯ tãdẽ ꝓ ꝓcurrat: tñ magis adipiscit sciẽdo sciam scialẽ ꝛ maxie modũ ꝛ q̃litatẽ opandi. dirigit.n. ꝛ regulat ĩ actũ opandi pticularẽ: ꝛ tũc ꝓseqũt medicie finis pfecte: qõ oñdit. Luz.n. qs tẽdit ad op9 festine negligecto mõ ꝛ q̃litate opãdi vtplimũ magis nocet q̃ ꝓsit etiã bona hñs exprimẽta. cũ cõgruis cõplonib9 ꝛ locis ꝛ tpib9 nesciat applicare: exprimẽtoꝛ libꝰ. hũc.n. modũ ꝛ alie scie hñt. puta logica. docet nãq̃ sillm ꝓficere. sillogiçare autẽ demũ ẽ qdã actus ei9 quodãmõ practicus: ꝛ tñ qs nõ sillogiçãs cũ scit logicã dr ei9 finẽ fuisse adeptũ. ¶ Ad aliõ dõm q̃ medicia nõ ẽ sensibiliũ pticulariũ: sic neq̃ alia vt oñsũ ẽ scia: ꝯ ẽ vl'uũ. ¶ Probas ãt q̃ ñ. q2 vl'ia q̃ veniũt ad itellectũ reddũt pticularia: cũ sit vn9 nũero ꝛ pticularis. ¶ Dõm q̃ vl'e bz duplex eẽ. vnũ qdẽ in itellcũ iã possibili ĩ actũ aliq̃ deducto. aliud fm se, put a multis pticularib9 est q̃dã forma cõis p̃ itellectũ abstracta. hec.n. spẽs ꝛ sil'itudies rez abstrahit a pticularib9 ẽt signatis: ꝛ reponit in intellectũ possibilẽ. ſ. ꝓgregãs vnã q̃dã nãm cõem natã ieſſe vel dici de plibus. iuxta illud ·porphirij. ·participatõe spẽi ples hoies sunt vnus hõ ꝛ demũ, pyciẽs lume suũ sup intellectũ possibilẽ facit ipm p̃dictã nãm itelligere. bz.n. se ad eũ sic lumẽ ad colozes: ꝛ sic itellect9 consurget ĩ actu ꝛ tãdẽ adept9 seu accõmodat9 oꝛia. 57. Cum igit fm se nã illa cõis vel spẽs remaneat vl'is ab obiecto pfecta poterit de ea foze scia. videt.n. q̃ itellectualis nã sit in gñe suo sic sol ĩ genere coꝛpoꝛeo. Scim9. n. solẽ foze vnũ numero ꝛ idiuiduũ: ꝛ lucẽ q̃ in ipso dupliciter ꝓsideratã. Si.n. ꝓsidereꝛ, put ẽ in eo forma solis ẽ vna nũero. si vo accipiaꝛ fm q̃ ab eo ẽ manãs sic vl'r oĩum ẽ illuminatiua diafanoꝛ tam puioꝛ q̃ facit lucida ꝯ actũ: q̃ nõ puioꝛ q̃ reddit colozata: ꝛ sic mlta agit ꝛ facit. Noster.n. intell's fm q̃ ẽ aligd nature aie dr indiuidu9: tñ, put emittit actiões intelligẽdi ee in vtute notaꝛ vl'i: ꝛ hoc mõ vl'ia sunt ĩ ipso: q2 sic ẽ abstractiu9 ꝛ denudatiu9 formaꝛ sicut luꝛ coꝛpoꝛalis colozꝛ. ſz g̃ indiuidu9 ponaꝛ fm q̃ ẽ forma hoĩs: tñ fm suã ptãtẽ ĩquãtũ est potẽtia lucis spũalis vl'is est. nã ẽt vl'ia sunt in itellectu sic forma ĩ mã: vel accñs in subiecto. Ens.n. in aĩa poti9 est itẽtio rei q̃ res. ꝛ iõ sic nõ indiuiduaꝛ coꝛpoꝛal'r p esse qõ hẽt in luce coꝛpoꝛali: neq̃ etiã specificaꝛ eo q̃ eẽ ĩ luce ꝓuenit omni coloꝛi: ita ꝛ itentio rei nõ specificaꝛ nec idiuiduaꝛ p hoc q̃ ẽ in luce incoꝛporea itellectuali. ſz manet vl'is. ¶ Cõtingit aũt circa ꝑ dubitare. cũ nihil agat vltra suã spẽm. itellect9 igit indiuiduus spẽm nõ poterit vl'em ꝓcreare. ¶ Dõm q̃ id praue ponẽtes vnitatẽ intellect9 nõ sic angit: sed vitatẽ pluralitate ipsi9 p̃fitẽtes cũ lege. ꝛ iõ dicũt q̃ itellect9 tripliciter hõi comñt. vno qdez mõ vt nã dãs esse. ꝛ iõ indiuidu9. aliter vt potẽtia p̃ quã est opatio itelligẽdi: ꝛ sic vl'is ẽ vtus. Jd'tñ videt ꝺ. Ari. 3. phy. ꝛ. ii. meta. negãtẽ passionẽ nũq̃ plus subiecto foze abstractã. Qõ ꝛ p se dicã vificari. vtus enĩ visiua mãlis obiecto suscitata et medy dispõne coexigit in ĩmensum. tertio mõ vt forma acq̃sita ex multis intellectib9. Oꝛ igit hec difficilioꝛ ẽ tractatio q̃ negociũ p̃sens exgrat: nũc tñ sufficiet dixisse. ¶ Ad aliud dõm q̃ diffõ ẽ duplex. vna qdẽ vere q̃ soli9 ẽ subẽ. sic.n. sola subãt q̃ qd ẽ vere. 7. meta. ita ꝛ diffõnẽ. ꝛ ꝑ dr ꝓprie subalis diffi9. Est ꝛ alia ipꝛopꝛie sumpta veri9 dicta descriptio seu notificatio duplex ẽt exñs. quaꝛ vna ex accñtalib9 ꝓprietatib9 ꝓsurgit insepabil' cõcomitãtib9 generi, primo cõiectis. Altera vo ex substãtialibus differentys p̃ter cõueniẽs sui, primũ genꝰ aggregatis. Boeti9 topi. 2. prima qdẽ haꝛ erit diffi9 fm qd vt accñtium. sicut.n. accñtia nõ hñt ꝓprie qõ qd est: imo p additamẽtũ: recipiũt. n. in coꝛ ratiõe subiectũ vt symitas est nasi cauitas. sic.n. nõ hñt proprie diffõnẽ. ꝑ tñ diffi9 essentialis dici põt: nõ aũt substantialis: cũ soliꝰ ista sit substãtie. secũda vo diffinitio ipꝛopria seu notificatio erit subẽ q̃ vtimur multotiẽs ex defectu subalis. 7. apparẽs meta. ¶ Sic igit dõm q̃ diffinitio ꝓpria substãtialis nõ ꝛstat ex accñtib9. essentialis aũt et impꝛopria ꝛstare põt. ¶ Adhuc quãq̃ ad accñtiũ, put diuidũt ꝛtra semp aut frequẽter nõ sit demõstratio: cũ sint casualia et fortuita vel etiã ꝺ p se: put tñ separãtur cõtra subam eoꝛũ: ceu signat matheſis extat demñatio. ¶ Ad

aliud dōm q illud qō nullo mō pticipat vnitate nō est. q aūt sunt medicine vnitant vlī vnitate q̄dam: vt oñsum analogie ⁊ attributōis. ⁊ ita pōt eo⁊ cē vna cognitio que sciunt expientia: ⁊ que rōne subē: ⁊ acciūtis corruptibiliū ⁊ īcorruptibiliū. ¶ Ad aliō iam apparet qd dōm. ¶ Ad aliud dōm q finis medicinal' scīe non est op⁹ ptiale: aut sanitas hec vl' illa: ſz cōis. ea. n. ītroducit sanitas actu. put ei⁹ virtute: sicut dicet dr̄ia ꝓñti: in opus descendit: ita vt ipa sanitate q̄ est aīe forma sanitas introducitur que cor poris habitus. ¶ Differentia. IIII.

Quod medicina non sit theorica oñdit. sed practica. qm̄ dcm̄ est dr̄ia p̄cedēti q medicina ē adiectio co⁊ q̄ deficiūt: ⁊ ōtractio illo⁊ q̄ supabūdāt ⁊ q ē ars opatrix iuēta expiūto ⁊ rōne. qō aūt tale practicū extat. ¶ Adhuc iuſtū est vnūqōq; ſoztiri nomē a fine. z. de aīa. ſz finis theorice vītas est: practice vō opus. ethico⁊ z°. ⁊ pme pbie. z. Medicie aūt finis nō vītas ē ſz opari. Nō. n. id negociū ē sciēdi cā: ſz vt sani sim⁹. hic. n. est medicie finis dr̄ia ꝓma ¶ Rursus in pn°: metaph̄. Theorice scie sunt in qb⁹ q̄rit pfici virt⁹ aie speculatiua p acq̄sitōez ītellect⁹ in effectu .ſ. p adeptiōez scie imaginate: ⁊ credite de reb⁹ q̄ nō sunt nr̄a opa nec nr̄e dispōnis. his. n. ē certitudo scie ⁊ opīonis Vñ idē in logica. Ei⁹ finis pbie speculatiue nō est nisi pfectio aīe vt sciat tm̄. Finis igr̄ ipsi⁹ est cognitio sm̄ie: q̄ nō ē opus. Sunt āt modi pbie tres ēntiales nālis. mathēaticus: ⁊ diuin⁹. 6° meta. medicina vō nullū extat taliū: cū eius finis sit per opus sanitatis possessio: pp que medicia nō erit speculatiua: vez factiua magis seu practica.

In oppositū vt q theorica. Illa nāq; ē theorica in q̄ pficit ītellect⁹ p se specla tiuus. hō gdē est medicia cū pncipia hēat ⁊ causas ꝓmas in qbus ītellectus pficit ꝓtēplatiu⁹: ceu sunt el'ta ⁊ ꝓclones cū alys. Et scia illa nō est practica q̄ docet modum ⁊ q̄litatē operādi cū id in op⁹ nō ꝓcidat: ⁊ hō gdez ē medicina: p ꝓma. ¶ Rursus. A. in pn° meta. Practice scie sunt ille in qbus q̄rit pfici virt⁹ aie speculatiua p adeptionez scie imagiate: ⁊ credite de reb⁹ que sunt nr̄a opa: ad hoc vt scōario pueniat pfectio virtutis practice i mozib⁹. vñ h̄ in logica finis practice ē pfectio aīe nō vt sciat tm̄. ſz vt sciat qō oz agere ⁊ agat: ita vt practice finis sit cognitio sm̄ie que est in ope. ſz medicia nō est de his q̄ sunt ex nr̄o ope ſz nāe: cū ei⁹ extet subm coz⁹ humanū. dr̄ia. 6. vñ nz mozes ⁊tractat nisi fortassis nāles: de qbus nō mozal' est ſz nālis magis. q̄re iferr̄ medicinā practicā non existere: quo⁊ qdez ꝓiuz sentiūt fere vniuersi ponētes medicie aliqd theoricū ⁊ eiusdē qd practicū. ¶ Ampli⁹ sīc ē in artibus liberalib⁹ ⁊ pbia. ita in medicia. qm̄ vtrobiq; repit qō est scie. ſz in artib⁹ repit aliqd theoricū: ceu in grāma tica: ꝓma el'to⁊ cognitio syllabaꝝ puta dictōuz ⁊ oronū: ꝓgrue vero demū vnū cū alio ꝓiūgere practicū. In logica vt ꝓpōnis syll'i notitia theoricū extat. Coniungere vō has in vnū: ⁊ syllogiçare actu practicū. In pbia vero sim plr̄. 3. modi eius ēntiales sunt qd theoricuz: mozalis vō pbia ois qd practicū. ⁊ si qdam hoc in ea theoricū ponāt virtus est hītus electiu⁹ ⁊c. ethico⁊. z°. ⁊ alia multa. ⁊ vl' ꝓncipia magis hñt rōnem theorice. ꝓclusiones vero vlti mitiozes practice. Itaq; erit sīl' in medicia: quia ei⁹ erit quid theoricum ⁊ aliud practicum.

Propter primū gdez sciendū q qd sit medicina mōstratū ē dr̄ia ꝓxi: qd aūt theoricū ⁊ practicū ex argutis: hec quoq; ē medicine alys ampli⁹ attributa diuisio: cū in ea euidēti⁹ appareat qd theoricū ⁊ practicū q̄ in ceteris: q̄ gdē diuisio ptim est gn̄is in spēs: partim vō toti⁹ integralis in eius partes quātitatiuas: q̄lis ē ptitio aie. diuisionū lib2o. Cuius equidē rō alia vegetabilis: q̄dā sensibilis: alia vō rōnalis In eo nāq; q medicina p̄dicat de theorica ⁊ practica: rationē iduit diuisiōis gn̄is in spēs. ⁊ sepat ab ea q integri toti⁹ in ptes ipsi⁹: inquātū vō tota ratio medicine saluat in theorica ⁊ practica ceu genus saluat in qualibz ipsi⁹. ſ. specie diuisungit a diuisione totius vniuersalis. ⁊ annectitur ei que totius quātitatiui in eius partes.

Propter secundū vero sciēdū: q Isidor⁹ ethymo. i. ⁊ Ugo in didascalicon medicinā nō distnguūt in theoricā ⁊ practicā ſz absolute totā practicā ponūt: eāq; iter. 7. locantes mechanicas: q̄ sūt lanificiū: armatura: nauigatio: theatrica: agricultura: pastoralis: ⁊ medicina. nō tm̄ he vltime triuz sunt ita mechanice vt relique: cū pncipiū obtineāt īteri⁹ nāle vegetabile: alie vō ampli⁹. oīo. n. videt a ꝓposito ⁊ nō aliter fieri. Di. n. solū vident sufficiten⁹ attendisse q mot⁹ sumit nomē ⁊ spēm a termino ad quē: ⁊ qō iustū ē vnūqōq; appellari a fine. Uolēsq; fines medicine fore opus solū: vt fortassis medicinā experimētalē tm̄ ⁊ vetulā rū p̄cepit. Apud ēt Auer. col. 7. capl'o de apostematibus. Medicina iter mechanicas situat: eo q artifex ei⁹ multotiēs segtur finē in ipsa: ⁊ iterduz ꝓuat illo ceu in religs mechanicis iterdū. Et ꝓpterea dixi in Arçusa q medicina ē ars mechanica ⁊ multi ex hoc mirabāt: ſz ignozauerūt qd dixerī physi. z. de mechāicis artib⁹. vñ h̄ sīc pozes p medicinā solā praxim: ⁊ motiōez cozpoream actionū videt audire. A. quoq; diuidēs vt aly medicinā i theoricā ⁊ practicā ꝺ quosdā vt Paliabbatēnitir oñdere vtranq; fore sciam ⁊ nō practicā actōez. Scia nāq; diuidit ꝺ op⁹: qm̄ scia ē qd vl'e in ītellcū ꝓceptū. op⁹ āt ē aliqō ptic'are i motu sitū ⁊ trāsmutatiōe: asserit nāq; q theorica sit ad sciēda p̄ncipia. vñ ⁊ eā sciam dic̄ sciale: quā cū sciuerim⁹ scīaz tm̄mō habebim⁹: ita q i q̄litate opatiōis nihil nos ītromittem⁹. Practica vō ē ad sciēdā operādi q̄litatez. q iō dr̄ scia opatiua. docet. n. modū ⁊ q̄litatē operādi absq; eo q corpal'r moueamur ⁊ laboremus. Ita nāq; qd esset pticulare ⁊ nō scia: cū act⁹ ⁊ gnātōes sint circa singularia p̄ncipio meta. ac ethico⁊. 8. Cui alludit Almagesti i initio. Bonū dicēs fuit q sapiētib⁹ nō deuiantib⁹ visuz ē cū parte speculatōis a pte opatiōis diuiserūt q̄ sunt due sapiētie ptes. vocat igit vtrāq; ptē sapiētiā ⁊ sciam magis. Paly. vō rodoā q̄rto ⁊ p̄ q̄driptiti. Ministeria hñt duas ptes q̄rū vna ē theorica ⁊ alia practica. sīc sūt medicia: iudiciū: astronomia: ⁊ agricultura: q̄ sapiētes opant p sapiētiā: nō ea q̄ sciūt laboratores p vsū. Et nosce ꝑs ꝓthole. ibidē q ministeria sunt in q̄tuoz maneriebus. ꝓia q̄rū ē theorica. ⁊ ē scia solūmō: ⁊ hec ē pbia. Scda ē practica: ⁊ hec ē p quā mozes sciūt aīe: ⁊ quō oz regere ⁊ gubnare ciuitates ⁊ manutenere domū. Tertia ē q̄ pplet opa nāe ceu medicina ac agricultura. Quarta ē dirigēs ⁊ aptās sicut carpētaria: militia: ⁊ hō: ac vl' oē qō ad officiuz ordinat regis. vnū. n. in aliud ordinat vt freni factiua i equestre: ⁊ in ea que deīceps. Et iō cū haliab. ca. 4. eā posuerit actionē nō erit scia. Ingt. n. is q medicina diuidit i duo diuidētia. quo⁊ alte⁊ ē scia: ⁊ alte⁊ actio. Scia igr̄ est cognitio vītatis ītētiōis q̄ ꝓponit. ⁊ ē posita i cogitatione p quā ē discretio ⁊ regimē co⁊ quo⁊ volum⁹ actōez. At vō actio ē illi⁹ eductio rei q̄ posita ē i cogitatōe i ꝓpatulo sensuū ⁊ opatōe manuū: iuxta qō discretio ipat. Scōz hunc igr̄ theorica erit scia ⁊ speculatio q̄dā: practica vō mechanica⁊ vna magis. Auer. quoq; colliget principio capl'o p ampli⁹ ꝓcidit in sm̄am Pali. nō ponēs medicinā totā mechanicā vt in. 7. Ait. n. q huius artis aliqd ē speculatiuu ⁊ illud est eius sciētia nālis, ⁊ aliquid practicabile. ⁊ pars

practicalis est ars medicina q̄ experimētalis. ⁊ illius est ars anathomie. Sz theorica⁹ plīmū est accepta a causis sanitatis ⁊ egritudis: ⁊ precipue a causis multuz remotis sicut sunt elementa ⁊ ꝺsimilia.

Propter tertium gdez sciēdū est q⁹ theoricū ⁊ practicū dupl⁹ dr̄ ⁊ rōne rei: ⁊ itellect⁹ sine modi. Est aūt theoricū ex parte rei: cū ipsa sit ex opere nāe: ⁊ non nr̄o ꝓducta. sitq; pma ⁊ supior in eē ⁊ cognitōe: q̄lia sunt illa de q̄bus modi pħie extāt tres ēntiales p̄acti. Rōne qdē intellect⁹: qm̄ ipe rem q̄tūcūq; pōt vtcūq; speculatiuā reddere. s. conatur inq̄tum est ipsi⁹ pfectiua apparēs ꝑmo de partib⁹ ex scia vlium q̄tūcunq; aialiū. vnde z⁹ de aīa. Intellect⁹ speculatiuus cū speculat⁹ fuerit aliqd actuale. i. factibile sine agibile: iam nihil ꝓcipit aut ꝓseq; aut fugere. Multotiēs enī itelligit terribile aliqd: aut delectabile: nō iubet aūt timere vel delectari. Sic itaq; itellect⁹ pōt speculatiuus aliqd in se practicū intueri: ⁊ speculatiu⁹ erit: dūmodo ꝓsequēdo vel fugiēdo nō trāscēdat in actū: ⁊ merito: itellectus nāq; ſm Boe. maiozis est potētie q̄ nā. pōt. n. ꝺiuncta diuisim dissungere: ⁊ diuisūcta ꝺiungere. vt tactū etiā p Auer. dr̄ia ꝓzi. ⁊ ita tota medicine scia erit speculatiua: imo ⁊ agricultura fz pfatū Vali. tradita per vgiliū ⁊ palladiū ⁊ oīno ars oīs dicta mechanica. Practicū gdem rōne rei extat cū nā ipsi⁹ de se iclineī in opus seu negociū. Ethicū ē vt boni efficiamur ſm vtutē opantes: ethi. z. medicīale vero vt tandē sanitate fruamur. Praxim vo ipsi⁹ q̄rim⁹ vt seruem⁹ sanitatē ⁊ egritudinē remoueam⁹. Unde in pħemio de aīa. Pħysic⁹ existit circa māe passiones non sepabiles: fz circa quascūq; non inq̄tū h̄z ali⁹ artifex ē vt ĩstructor aut medic⁹. ⁊ ꝺmētator q⁹ existis formis ⁊ passionibus nō est p nām: fz per volūtatē ꝺsiderandū ē ab artificib⁹ mechanicis: vt carpētario ⁊ medico. Practicū vo ex pte itellect⁹ est cū ipe ordīat qd in actu eligēdo vel fugiēdo: ceu cū medicus eligit medicinā vt fugiat egritudinē: ⁊ iducat sanitatē. Praxis tñ actual' nō est itellect⁹ cuz sit vtuz ēt practicus: fz sensus q singulariū fz actū existētiū. z. de aīa cui debet emperia ceu itellectui rō. ⁊ iō ſm A. cū gs būerit theoricā ⁊ practicā scīaz adept⁹ erit scialē ⁊ opatiuā: ⁊ si nunq̄ fuerit opat⁹: cū practica: nō sit actio fz modū doceat ⁊ q̄litatē operādi. Qō ex filī testat' Boe. musice ingens ꝑmo. Is ē music⁹ qui rōne ꝑpensa canēdi sciam nō seruitio opis: fz impio speculatōis assumit. ⁊ fortassis illō voluit Ari. itroduct⁹ collz. Ita ꝑmo Ari. approbauit hāc artē iter artes mechanicas in vtute. Qō indicat' ꝓblema. 30. q2 ei⁹ potētia doceī modus operādi ⁊ ordo. Quis. n. ipaz in ei⁹ aīa hīs vtute ipsi⁹ pōt actual' agere ꝺseruādo ⁊ curādo. Uez ex. 9. meta. hic angit sic Aui. Uidet impole eē edificatorē qui nō edificauit: nihil aūt cytharedū q nō cythariçauit. nā adiscens cythariçare: cythariçans adiscit citharizare. Quare iterio⁹ scdo. caplo vltimo. Methodi solū cognite sine multifozmiter exercitari ſm eas nequeūt pfectos opari eos q discūt. Unde dōm q⁹ lz oīs scīa sit in aīa virtute intellect⁹ ex reb⁹ ozigināta: tñ pfectio amplioz ei⁹ operatōe suscipit: ex applicatione demū habit⁹ ipsius ad res ex q̄bus ꝺtraxit originē. Cythariçare ēt magis in praxi ꝑmanet q̄ medicīa. Silr negz Ba. negauit scīaz vez ipsius pfectōz qua in ei⁹ vltimū finē tendit ⁊ cōius itentū. Est enī pfectio duplex: vt q̄tum ad esse: ac bñ esse. Uñ alpharabi⁹ de ortu sciaruz: Medic⁹ medicator nō efficit perfect⁹ nisi per duas vtutes. Quaꝝ vna est vtus super vlia ⁊ canones q̄ acgrit ex libzis medicine: ⁊ altera virt⁹ que aduenit p longitudinē frequētie actionū medicine in egris: ⁊ studij in eis p longitudinē experimēti: ⁊ visiōis corꝓꝝ idiuiduoꝝ. ⁊ p hāc virtutē pōt medicus mēsurare medicinas: ⁊ curatōez fz vnūqō q; corꝓs in vnaquaq; dispōne. Ex his itaq; apparet q⁹. A. cū Vali. sensit vtrāq; partē medicīe: theoricā. s. ⁊ practicā scīam existere. Valiab. aūt theoricā soluz: practicā vero actōe magis. Auer. quoq; vt visuz plus cā practice q̄ theozice ascribit: cuz etiā dicat q⁹ sit ars opatiua seu opatrix rōnabili⁹ tñ ac dulci⁹ censuit. A. ponēs vtrāq; medicine partē rōnem hr̄e scīe suo modo.

Propter quartū gdē ad ꝑmū ꝺz q⁹ adiectio ⁊ detractio ⁊ ars opatrix nō ꝺcūt h⁹ vt expositū est motū ⁊ actū. fz modū potius ⁊ q̄litatē ipsi⁹: aliogn nō eēt ars excellētissima. vt declarabit' dr̄ia subseq̄nti. ¶ Ad aliud ꝺm q⁹ finis theorice veritas est ⁊ nō aliqd: practice vo cū hoc in op⁹ est declinatio: cū modus ⁊ q̄litas in ea declarer agēdi: qō eius negociū hoc ꝺtingit manifestare. ¶ Ad aliud ꝺz q⁹ medicina aliqd est taliū. reducit' n. in scīam dr̄ia tertia ⁊ sequēti: q̄ si finalr sanitatez opere faciat adipisci: est tñ scīa cū id nō actiōez seu laborē ꝺportet cozꝓzeū: vez q̄litatē dicat ⁊ modū opationis: ⁊ ꝓprie cū circa ipam hic negociātis finit' intētio. silr quoq; apparet q̄tū cogāt in opposituz adducta. q2 oñsuz est q⁹ pma medicine pars simplr est theozica: reliq̄ vero sicut ꝺclaratū. ⁊ si dicat' practica: modū speculationis quēdaz tamē obseruat ita vt ⁊ tota possit ꝺici speculatiua. ¶ Differentia. V.

Quod medicina nō sit artiū excellētissima mōstrat'. Ex q̄bus ostensuz est ipam practicā solū existere dr̄ia precūti. Adhuc de illo qō est vanū ac in artē diuinatiōis redactū nō est artiū preclarissima: cū id denotet vilitatem ⁊ impfectōez. h⁹ vero medicina est: vñ Dyp. de lege: Res medicine sunt vane. ꝑmoq; re. a. Ars medicīe in diuinatōis vanitatē ē redacta. ¶ Rursus. seruile aut qō ī aliō ordinat' nō est excellētissimū. talis vo est medicina. subseruit. n. bonis fortune. ea. n. acgrunt maxime ipsa. ⁊ ordinat' ī nām. dr̄ia. 3. subalternat' nāq; illi. ¶ Ampli⁹ cognitio itelligibiliū sicut subaꝝ separataꝝ: ⁊ aīe est preclarior: ea q̄ corꝓris: ceu hec illis nobilioza. taliū āt est scia medicine cū sit de corꝓe humāo sanabili tanq̄ de subo. dr̄ia. 6. metaphysica vo. ⁊ q̄ de aīa traditio de re itelligibili nobilissima. ¶ Et fulcit'. q2 oēs scīe ī ꝑmā tādē reduc̄t' metaphysicaz dictā: dr̄ia ꝑma. Palin: si eēt ꝑclarissima eidē id ineſſet soli: cū per supabundantiā dictū vnitñ ꝓpetat: thopi. 5°. Sed multe alie medicine sunt excellentiozes. Ari. ⁊ Cōmentator de aīa in initio: ꝓpter q̄ medicina nō est artiū excellentissima.

In oppositū Dyp. de lege talr ꝓncipiās. Medicīa artiū ꝑclarissima. ¶ Rursus illa est scīaꝝ excellētissima qua tuet' ⁊ virimit' qō nāliter affectaꝝ precipue. hec āt est medicina q̄ circa corꝓs extat humanū vt vita ꝺseruet' ⁊ protendat' illesa. Omne nāq; aīal salutē tueri conat': mortē pniciēq; ꝺuitat. hui⁹ pħemio. vñ tertia ꝑmo. c. i. De duab⁹ reb⁹ nobis securitatez ꝑbet. s. putrefactōis penit⁹, pħibitiōez: ⁊ humiditatis defensionē: ne celeriter resoluat': ac ēt actus ꝺseruantur ĩnocui. Itaq; artiū medicina erit ꝑclarissima.

Propter primū gdez sciendū q⁹ gd sit medicina: quidq; ars. quō ēt scīa vel ars dicat': dr̄ia visum est tertia. Preclarissimū āt id ꝺcitur q⁹ nobilitate ac ꝓzitate reliqua precellit: vt in de sit appetendum maxime.

Propter secundū vo sciēdū q⁹ alig debo nestauerūt scīam istam ꝓcipuā: sicut reliqua ab idiotis vituperant' q̄q; cuz q̄libet scientia tot hostibus exponatur quot eius extant vi-

tupantes ⁊ ignozãtes.nihil.n.diligĕt nisi cognitũ.Quoz aliqui id cõmisere:qz sensibꝫ ieꝛpti ac itellcu obnubilati nõ potẽtes attigere ad ea q̃ ꝓmittit:cũ nõ solũ dispõnes cozpis doceat exteriozes cogĩscere:vez ẽt interiozes.nec tm̃ pñtia:vez ⁊ futura:putãt egdez sic religs vt sibi eue nire:hoz ridiculũ ẽ nõ paruũ.Nõ.n.si nicticozacis oculꝰ lucẽ solis ittueri mime valz:reliq̃ nõ poterũt aialia quoz defectꝰ ẽ in ꝓmptu:cũ seipsos vitupent:⁊ nõ artẽ.dria.3. Nõnulli vo eandẽ vanã putabãt.qz ꝓsiderãtes eos q bꝫ artis fatebanꝰ se familiares exĩstere:iuenerunt multũ a vitatis tramite deuiãtes.Quapp Dip.ingens:medicina artiũ excellẽtissima subitulit.pp idiciplinã vtẽtiuz:q̃ ad practicã.vz.⁊ iudicãtiũ quãtũ ad theozicã.Talis vana ĩ defectũ vtiq ẽ medicia oiꝰ artibꝰ magis.vñ p̃ re.a.Que res iã demũ ad ℔ deducta ẽ:puta ieꝛpiẽtia medicoꝝ so lo noĩe ac iscitia.vt vulgo ligdissime clare videaꝫ q̃ me dicine ars nõ oio putaꝫ.Cũ.n.qd vni egrotãti pfecturũ: aly vo nociuuz appeat:medicie ars ĩ diuiatiõis vanitatẽ ẽ redacta.Sz ve bꝫ nõ hãc sauciãt artẽ seu sciam ꝑclarã vsqzquaq:vez potiꝰ idiotã:q pseudo ipsi se ꝓfiteꝫ arti ficẽ:⁊ vulgũ ꝑcipue peritũ ab iperito secernere ignozãtẽ: nã exps totiꝰ medicial scie ab eo pitissimꝰ iudicaꝫ.digno scẽs.n.ptisanã:syrupũ:aquã q̃qz mellis a vulgo medicus bꝫ.℔ egdem vtrũqz tactũ tertia.Et hinc etiã nõ paꝝ scia patiꝫ astroꝝ:cũ hodie ꝓpauci periti repiantꝫ in ea.qlibet nãqz in celũ ꝓspiciens Saturnũ denotãs aut Iouẽ astro logus a vulgo reputatur ignaro.

Dozpẽ tertiũ gdẽ sciẽdũ p̃ q medicia ẽt nũc ẽ de numero nobilissimaꝝ ar tiũ.⁊ demũ gdẽ ampliꝰ oli extitit bꝫ. ¶ Propter pm̃ gdẽ buiꝰ sciẽdũ q ipm oñdiꝫ tã ex pte illiꝰ qõ sibi ꝑncipaliꝰ inexistit q̃ ei qõ scõario.Prius gdẽ tripliꝫ rõe puta subi: modi ꝓcedẽdi:effectiui ꝑncipy ⁊ finis.Cũ.n.vna scia sit alia nobilioz subo ⁊ mõ ꝓcedẽdi ac vtroq.ꝺ aĩa ꝑncipio. pp ℔ ⁊ ꝑcipue subiecti gra scia medicine nobilitabiꝫ:vt cozpꝰ extat humanũ rõe dispõnis:vt tactũ ẽ:maxie affe ctate.Jd aũt ceteris q̃ hic digniꝰ cũ hõ sit altissimꝰ cozpe ac nobilissimꝰ vtute.Altissimus gdẽ cozpe rõe mixtiõis vel nexus elemẽtoꝝ ĩ illo.eo q subtiliꝰ sunt cõtexta:⁊ in ipso equalitatẽ põderis studiosius isequũtur:cuiꝰ signuz extat cozpis rectitudo.iuxta illud trãsfiguratiõis p̃ ouidy.⁊.5.de ꝓsolatiõe.Pronaq̃ cũ spectẽt aialia cetera ter raz:Os hoi sublime dedit:celũqz videre Jussit ⁊ rectos ad sydera tollere vultus.Nã surſuz in eo surſuz ẽ simplr seu in vniuerso qõ ĩ alys nõ repitur aialibus sed fm qd. dria.40.Ex pte siliter cõplonis.qz donauit hoi cõplonẽ tẽperatiozẽ quã ĩ hoc mũdo fozet possibile iuenire:cum suarũ vtutũ qbꝰ agit ⁊ patiꝫ egdistãtia.p̃ pma.A.vñ Ale xãder medicus ĩ ꝓblemati.a me trãslatis.Nãm hz in cõ tẽperantia cõplexionis exĩtem cozpus humanũ ceteris animalium magis.Et theozice.i.Domo tẽperatiozis fa ctus est complexionis.ceteris animaliũ cõplexionibus. Amplius quoqz ex parte membzozum ipsius.quoniam eis cognitis oĩum alioꝝ aialiũ facillime cognoscunt par ticule:histoziarũ apparens.i. sicut.n.auri p frusta habeꝫ cognitio minutati.ita hoĩs ptes illaꝝ respectu q̃ ĩ buntis velut auꝝ etat in foznace ꝓbatũ.Nobilissimꝰ quoqz exi stit vtute rõne fozme cõis siue vlis ipiꝰ humanitatis.vz. q̃ ĩ ozdine fozmaꝝ ĩdiuidualiũ tãq̃ vltimũ cõplemẽtũ ĩ tẽdiꝫ a nã.ipsa nãqz bucusqz ꝓgressa cessauit:ceu nõ hĩs gd honozabiliꝰ qõ subm substerneret eidem.Alexãder ꝓipathetic⁹.Quare cõmẽ.z.de aĩa.Cõplementũ aialiũ ⁊ finis eoꝝ q intẽdebaꝫ ĩ gnãtiõe:quẽ cũ nã potuit ptigere stetit:est modꝰ aialiũ hĩs vtutẽ speculatiuã ⁊ cogitatiuã aut itelligibilẽ.hac nãqz pte hõ solus.q.nucleũ pcipit ex fructu.potentia etenĩ sibi gratis de fozis accommodata rexꝝ cãs ⁊ vlia ꝑscrutaꝫ.vñ Auer.ꝺ sensu ⁊ sẽsato.Dõ cõ phẽdit dñias rexꝝ ⁊ ĩtẽtiões ipaꝝ ꝓpas q̃ sũt ĩ re sensata q̃si medullã ꝺ fructu.aialia vo alia q̃ fozĩseca velut cozti ces fructuũ exĩtia:cꝰ gdẽ signũ:qz ipa mouẽt a sẽsibilibꝰ minie nisi iẽptũ rõez ipoztãt aliñti. solus nãqz hõ a cãtu: figurl ꝺcitaꝫ:⁊ ictur]⁊ Arl.ibidẽ.Solus vt ẽ diceꝫ sẽtit alioꝝ aialiũ hõ:⁊ gaudz floꝝ ⁊ alioꝝ odoribꝰ.ac Ethi.3. In alys aialibꝰ nõ ẽ delectatio fz sẽsũ:nisi fz accñs: neqz odoribꝰ lepoꝝ canes gaudẽt:fz cibatiõe.sẽsũ ãt odoꝝ faĉ. neqz leo voce bouis:fz cõestiõe.Et si medicꝰ aiaz ñ ꝓsideret directe:vez eiꝰ ãpliꝰ fz qd subz:cãdẽ tñ ꝓspiĉ ex p̃ñti: vt dria.z.dcm:curã cozpis eã q̃ aie pire. Clara ẽt ⁊ ẽcoza nõ paꝝ reddiꝫ medicia ex pte modi ꝓcedẽdi:cũ sit ozdia tissime tradita:⁊ p doctrinas ozdinarias noiatas. dria.8. Subyciꝫ ẽt scie nãli tres sumens modos oñsiõis ex illa: cꝰ gdẽ demñatiões sꝫ certe q̃mltũ.vñ ꝓmẽt.z.meta.De mñatiões metaphice sꝫ ĩ p̃ certitudis ozdie:ac eas ĩ ℔ cõ sequũꝫ nãles. Medicia vo ẽ q̃dã pticularl nãe scia:imo phia ⁊ medicia sꝫ sozozes.Cõmẽtatoz sectaꝝ.Rursus eiꝰ cognitio grãdis cũ sit de cozpe nobis cognito ⁊ sibi ppi gs:ita vt recõpẽfet aliqd ñ ad nãlẽ:imo ẽt ad eã q̃ fz dinã phiaz.ꝺ ptibꝰ appẽs p̃. Rõe vo ꝑncipy effectiui:qm̃ ꝑmꝰ eã inueniẽs:docẽs:ac vtẽs fuit Alsclepiꝰ siue Esculapiꝰ:q ob eiꝰ scie celsitudinẽ ĩ deoꝝ nũeꝝ ẽ receptꝰ.dria pꝰ.Tãdez ãt dinꝰ Dip.eã pfeĉ:ac ĩ lucẽ deduxit:de q̃ Arl.in gbusdã ꝓblematibꝰ eidẽ ascript].Deꝰ miserẽs hũani gnis alteru tris morbis dissoluti nãz incarnans Dippocratẽ ꝓduxit tanq̃ nũq̃ peccãtẽ ĩ medicie traditiõez pfectã.Qõ ẽt ful ciũt pirões.i. ꝓbatozes:a qbꝰ pironia qs liber grecꝰ cozũ: oẽz scias ꝑter medicinã ipugnãtes. Quibꝰ sigdẽ fozsitan ꝓblematibꝰ ꝑfat] alludit cũ dr:medicialẽ artẽ nõ ĩ viuifi co ⁊ in honoze quẽadmodũ alias artes. Ex pte q̃q finis q̃ ẽ sanitas.Ethi.i.ac eiꝰ possessio.p̃ dria.℔ ãt dign⁹ ⁊ ꝑin tẽtatꝰ maxie ita.vt Ethi.i.eo carẽs felicitabit hũc maxie. sine nãqz ipo nulls ꝑt hũanoꝝ actuũ exerceri. Ex pte si quidẽ eiꝰ qõ scõario:qm̃ ea ꝺfert in laudẽ ⁊ amicoꝝ acgsi tionẽ. Juxta illõ rhetoricatũ Dip.nõ ãt ipsiꝰ serie:vt ĩ ea significat trãslatio. Dis q medicie artis studio seu gliaz: siue ꝺlectabilẽ amicoꝝ ꝓseq ꝺsiderat copiã ⁊c. Ac.io.silr theozice.c.i. Jn honozẽ ẽt ñ puũ adduĉ cõiter affectũ. vñ ecclĩastici.38. Honoza medicũ pp necitatẽ:etenĩ illũ cre auit altissimꝰ. Lõfert ẽt ĩ bonoꝝ acgsitionẽ fortune.q̃re Lõmẽtatoz sectarũ.Bonũ aliqꝺ diuitiarũ:⁊ vite nr̃e op portunũ iuẽta est ars medicine:sanitatẽ opari ⁊ ꝓseruare ꝓmittit ⁊ exercere:p quã magna bonoꝝ vtilitas hoĩbꝰ addiꝫ.vñ Mesue.Jnsignia medici gestiũt munera.Silr ⁊ nomẽ ꝑclarũ existẽs cũctis diuitys melius.iuxta illud eccl̃ia.7.Meliꝰ est nomẽ bonũ q̃z vngũenta ꝑciosa.Quoꝝ plurima talr tanguntꝫ.theozice p̃.Medicine artis scia ĩ ter excellẽtiozes ẽ:artibꝰ ceterisq maioz vtilitate ⁊ maio ris piculi.oiꝰ nãqz exĩstit hoĩbꝰ necaria. ¶ Propter bꝫ scoz sciẽdũ q antigtꝰ:vt tpe ĩ q̃ nõdũ iuẽte fuerãt scie no bilissime speculatiue:hec extitit nũc amplius ꝑclara: po sterius nãqz be alys inuẽte.pluribꝰ nãqz reptis artibꝰ:vt alys gdẽ ad necia vite:alys vo ad ĩtroductionẽ existẽti bus.meta. pemio.Sciarũ aute speculatiuarũ ꝑncipia ⁊ plurima ipsarũ inuẽta sũt p Dip.vñ elementoꝝ p̃.c.vlti. Dippo.ꝑmus oĩum inueniẽs videꝫ elementa artiuz ⁊ na ture hoĩs:⁊ ꝑmus sufficiẽter demõstrãs.Et naturaliũ pri mo.ca.z. Primus oĩuz quos scimꝰ medicoꝝ ⁊ phozũ de mõstrare tentauit:sicut pus cognoscens certissime opera nature.Et in cozũdez.z.ca.3. Primꝰ oĩuz quos scimꝰ recte dixit Dippo.Aristo.vero secũdus recte exposuit:⁊ merito:qz iuenit ⁊ compleuit tres artes:logicã:naturalẽ: ⁊ metaphysicaz.Lõmentatoz phylicozum accessu.q̃ aũt Dippocras predicta cognouerit sermo ipsius de huma na oñdit nã:cui gdẽ silem de gnãtiõe ⁊ cozruptõe Ari.in scripsit Asclepiades vo cũ ceteris medicis de elemñtis.q̃

ãt ꝑscis tpib⁹ fuerit excellẽtissima medicĩa inuit Ari. meta. 6. volẽs q; si nõ foret altera ꝑter nã ꝟsistentes: phy sica eẽt sciaꝝ ꝑma. Si ãt ẽ aliq̃ suba ĩmobilis hec ꝑor ꝛ phia ꝑma: ꝛ ita vlis. vñ cũ ꝓzes phi ipotẽtes distĩguere sensũ ab itellũ nõ possiissent aliq̃ entia nisi corpa: appens meta. ꝑ. ꝛ. 4. ꝛ õ aĩa. 3. nãlẽ phiaꝫ exĩstere ꝑmã oĩuꝫ cogebãt ꝓferre. Itaq; ꝛ medicinã cũ ꝑus fuerit: vt tactũ: iuẽta nã li tãq; necior alys. igit ea fuit ꝑor ac eoꝝ ꝑclarissima.

Propter quartũ qdẽ ad ꝑ⁹ qdẽ apparuit gd võm: ex ĩsignitis ꝑori dria. ¶ Ad aliõ dõz q; illõ nõ ipigit crimẽ scie ꝟzipis ignaris artificib⁹ ꝛ vlgo ipito: vt visũ: discernere pitũ neq̃nti ab ipito. ¶ Ad aliud dõz q; medicĩa ñ ẽ tãte nũc q̃te nãlis phĩa excellentie: cuiꝫ sit pfecte tradita ꝛ exposita finisq; altioris: secus ãt antiqt⁹ extitit aliaꝝ relatõe sciaꝝ. Neq; scia fine forinseco nobilitat: q̃lis ẽ amicitia: honor: ꝛ diuitiarũ opulẽtia. vñ Heofar itroductor ꝑ a silẽ testat illos ĩsipiẽtes q studẽt in astrologia vt valeãt ꝑ ipsaꝝ diuitias: augmẽtatõz dignitat acgrere: ꝛ honor. Ueꝝ ab intrĩseco fine q̃lis ẽ in medicĩa sanitatis possessio. ¶ Ad aliud ẽt silr qd võm apparuit. ¶ Ad aliud võm ꝟcessiuꝫ eaz nũc min⁹ speculatis ceteris ꝑclaram. Est tñ ꝑclarissima respectu pluz aliaꝝ: cuiꝫ ei⁹ subz sit nobilissimoꝝ: modus ꝓcedẽdi pfectior: finisq; desiderabiliũ: ꝛ qõ ꝑ supabũdãtiã dr̃ vni soli ꝟuenit ĩ illo gñe. ¶ Ad ea vo q̃ alteri⁹ pt ar guta q̃tuz quõ ꝛ qñ nobilitatẽ extẽdãt medicĩe inotuit: finis nãq; ipi⁹ lz q̃ maxie appetat egẽtib⁹ qñz ceu sũmũ bonũ: nõ tñ is est simplr nãe humane: verũ scire poti⁹ ac speculari. Ethi. io. ¶ Dria. VI.

Quod corpus humanũ nõ sit medicĩe subz mõstrat. qz scia est vni⁹gnis subi. dria. 3. ꝟ illoꝝ q̃ cõsiderãtur a medico pla sunt ẽt gña. dria vt tactũ eadẽ. Qõ firmat. qz res nãles ñ nãles ac ẽt ꝑter nãz in subis numerãt medicĩe ꝑ⁹. ¶ Adhuc illõ est subz ĩ scia de q̃ determiãt in illa. qz subz ꝛ scia ꝟuertunt: ꝟz de multis agit vt apparz in ipsa q̃ corp⁹ non sunt humanũ. ¶ Amp. cũ passiões de subo demõstrenẽ p ipsi⁹ diffõnez sic̃ p mediuz: vt dcñ oliz: ipmq; oz eẽ itel ligibile vle ꝛ icorruptibile: qñ obm est itells. 3⁹ de aĩa: tale autẽ non est corpus humanuz cũ sit sensibile ꝛ eius cõsideratio sensibilis: qz ccu appet ex tegni ꝑ ꝛ z⁹ ꝛ Dali. ex primẽte medicinal speculatio nõ trãscẽdit sensũ. Ex gb⁹ ꝟcludit corp⁹ humanũ nõ foze medicine subiectũ.

Huius aũt opposituz testanẽ medicoꝝ illustres plurimi. ¶ Ampli⁹ illud est subm in scia cui attribuũt oĩa determinata in ea. corpori ãt humano oĩa determinata in medicina attribuunt: ꝛ actiõe quã causant ĩ ipm diffiniunt. igit ꝛ subiectuz erit medicine. ¶ Circa id vtiq; queituz ꝓpter in añcedẽtib⁹ tacta de his breuiter trãseundũ.

Propter primum cui⁹ qdẽ sciẽdũ q; subz in scia ẽ illud circa qõ specl̃at itellect⁹ ĩ illa: qõ ꝓpri⁹ dr̃ obiectũ. ita nãq; scia ad ipm se hz sicut ad ei⁹ obiectũ potẽtia. Corpus vo humanuz est corp⁹ mixtoꝝ dignissimũ oĩuꝫ ꝛ vinculũ vniuersi. velut enĩ auꝝ depuratũ se hz ad cetera metalla: ita corp⁹ hoc ad cetera corruptibilia corpoꝝ. dria prioꝝ.

Propter secundum vo sciendũ q; Ha. ꝑ aphoꝛis. ꝛ Dali. ĩ sui libꝛi ꝓncipio eẽ volũt subm medicine corpus humanũ: hẽ tñ sic, platũ simplr nõ ẽ directũ: cũ ẽt subm moralis scie aut politice aut phy sonomie sit corp⁹ humanuz. vñ illoꝝ breui ꝛ sano itellectui oz adiũgeꝛ aliqd. puta: vt iã tactũ: hãc passionẽ sanabile. Oẽ nãq; subm oz passiones ꝛ ptes determinatas hr̃e. Quidã vo ponũt subiecta libꝛoꝝ esse tano. medicĩales sub aphoꝛistica breuitate traditos aut diuisiua aut diffinitiua seu hȳ. qõ satis ẽ dcñ sine arte cũ dicãt ꝟfu se totã sciaz eẽ subz toti⁹: nõ disternẽtes subz a passionib⁹ ꝑpetatib⁹ ꝛ ptib⁹: nihilq; fere rõnis significãtes. Distiguũt ẽt hi mltiplex eẽ subm: qõ ꝛ suscipiũt a cõciliatoꝛib⁹. A. ꝛ Auer. ĩ discoꝛdia eoꝝ de subo meta. Triplex. n. ponũt subm. Unũ qdẽ ꝑ ꝑdicatõez: ꝛ sic met physice subz ẽ ens. Aliud ꝑ radicationẽ ꝛ sustẽtationẽ quãdã ꝛ ita suba. in ea nãq; fundãt oĩa q̃ determinãt ĩ ipa. Aliõ ꝑ viã finis: ꝛ sic de⁹ dr̃ ipsi⁹ subm. totũ. n. eẽ ipsi⁹ finiẽ in deũ. ꝛ sic ĩ medicĩa dicũt eẽ subz triplex. rẽ qdẽ medicĩale ꝑ modũ ꝑdicatiõis. oẽ. n. qõ determinatur ĩ medicĩa ẽ res medicĩalis. ꝑ viã vo finis sanitatis possessio. Corp⁹ ãt hũanũ ꝑ modũ radicatõis ꝛ fũdamẽti testãt foze subm. Sz ista qdẽ distinctio cũ eo q; nõ certificat q̃situ: ipm etiã nõ tollit. situs. n. est illi q̃ solet ĩ metaphysice subo fieri dicentib⁹ id foze triplex. vel qz cõius vt ens: aut certi⁹ ccu cã: vel digni⁹ vt deus. Dȳ vo distinctiones sunt logice ꝛ sciẽtys realib⁹ abhoꝛrẽde: cũ ad multos ĩdeterminate deducãt errores: acceptate tñ a plibus nostrũ cõsuetudine putãtib⁹ oẽm distinctõem solutionẽ exĩstere.

Propter tertium vero sciẽdũ ẽ q; subiectũ medicĩe est corpus humanũ sanabile: sicut dr̃ q; subz naturalis phĩa est ens vel corpus mobile. Qõ ꝑ ꝑma sat ĩuitr̃ cũ dr̃. Qñ medicina corpus hũanũ ꝟsiderat ex ꝑte vñ sanat: ꝛ a sanitate remouet. Cũ. n. medic⁹ ꝟsideret corp⁹ hũanũ affectuz his duab⁹ dispõnib⁹: sanitate ꝛ egritudine: icludunt sufficiẽter in hac passiõe: puta sanabile. ¶ Põt nãq; hoc denotare aptitudinẽ ꝟseruatiuã sanitat: ꝛ aptitudinẽ ipsi⁹ receptiuã egritudine remota. Dico aũt sanabile nõ sanatũ: cũ id sit finis ꝛ forma. illõ aũt mã: q̃ nunq̃ ꝟcidũt. physi. z. q̃ aũt id sit subm oñdit. ¶ Pri⁹ tñ sciẽdũ q; subm duplr dr̃. vno qdẽ mõ entis actu: in potẽtia tñ ad aliõ: qõ ex ipso cãri videt. hõ. n. exñs actu ẽ in potẽtia vt sit subz albi. ꝛ ita nõ ẽ h fmo de subto. Dr̃ ꝛ alio mõ subz ĩ scia: ad qõ videnr̃ q̃tuor regri. Unũ qdẽ ꝑmũ q; sit noti⁹ ꝑus ĩtellectui occurrẽs iter oĩa ꝟsiderata ĩ ea. z⁹ vo q; ex ipsi⁹ cognitiõe ꝓcedat ad cognitionẽ oĩuꝫ alioꝝ ĩ illa. 3ᵐ qdẽ q; de eo ꝓbenr̃ passiões ꝛ ꝑpetates ĩ illa scia. ꝛ 4ᵐ q; oĩa in ea determiãta habeãt ad ipsuz attributionẽ. Primuz qdẽ ostẽdit: qñ scia ꝑarat ad subm: sic̃ potẽtia ab obm. z⁹ apparẽs de aĩa. ceu. n. obm determiat potẽtiã: ꝛ nobilitas potẽtie est ex nobilitate obti: ita subm determiat sciẽtiã: ꝛ nobilitas est scie ex nobilitate subti. vna nãq; scia ẽ nobilioꝛ q̃ est de nobilioꝛi: ꝟz iter oĩa q̃ ꝑ appẽdunr̃ ab aliq̃ potẽtia illud ꝑus appẽdit: qõ est ꝑ se obm illi⁹ potẽtie: vt color cũ sit ꝑ se obm potẽtie visiue. Illud qõ ꝑ apprehẽdit a visu ẽ color siue colorati: iõ iter oĩa q̃ cognoscunr̃ in scia subz ẽ ꝑ cognitũ ĩ ipsa. Et ex B segr̃ scdz: q; ex ei⁹. ſ. cognitiõe ꝓcedẽdũ ẽ ad cognitionẽ alioꝝ ĩ illa scia. qñ ex cognitiõe notioꝛis ꝓcedẽdũ est ad cognitionẽ alioꝝ. cũ igit subm sit hȳ ex ipso ꝓcedẽdũ erit. Tertiũ ẽt declarat: qz subm in scia oz eẽ: de q̃ demõstrant passiões. nã ꝑ ea q̃ õterminant nõ cogĩscim⁹ de subo: nisi qz ẽ ꝛ qd dr̃ ꝑ nomẽ. supponit. n. foze posterioꝝ. i. Sed q̃le ẽ q̃ cognoscim⁹ ꝛ B ꝑ ipsius ꝑas passiões ꝛ ꝑpetates demonstrant ĩ scia illa. Quartũ q̃z videt eẽ manifestũ ex nois rõne. subz enĩ fundamẽtũ seu fulcimẽtũ vr̃ ipoztare a q̃ alia õtermiata ĩ scia sumãt eẽ: ꝛ sic ad vnũ referri. Corp⁹ aũt humanũ sanabile hz has q̃tuor ꝟditiones. Est nãq; notius qõ ẽ in medicĩa: ꝛ ꝑmũ itellectui occurrit. Ex ipsi⁹ etiã notioꝛietate cetera reducunr̃ nota. sic̃ appet ex resolutiõe ipsi⁹ facta. ꝑ. ꝑ⁹. hz ẽt ptes: qõ pz resolutiõe ꝑdicta: ꝛ passiões puta sanabile siue sanitat ꝛ egritudis suscepriuã. alia ẽt õtermiata ĩ medicĩa ad ipsuz reducũt: ꝛ ꝑ attributionẽ ad id ꝟsiderant. Est igit eius subm cõmunius.

Propter quartuz quidē ad ꝑmū dōz q lz q ꝯsiderātur a medico sint plā ⁊ genere dria: in qdā tñ vnitate analogie seu attributiōis vnitāt ad scie vnitatē. dria tertia. ceu oia decē genera in ente. Oia nāq; ab eo ꝯsiderato tādē ꝓpinqus aut remoti⁹ in cozp⁹ ex hꝭ attributōe reducuntur sanabile.

¶ Ad aliud silr dōm. q̄ enī cozp⁹ nō sunt humanū: ad ipz sic tandē reducunt. ¶ Ad aliud dōm q sensibile duplex est. quoddā ꝑticulare motui ⁊ māe huic ꝯiunctū: ⁊ de tali non est scia. alterum ꝑ itellectū abstractū ab his nō tñ in cōi: ⁊ de hoc sensibili est scia. Et modus ēt phie eētialis vt nālis ceu id in ꝓximis q̄fitis euidēs existit: de quo sensibili est medicina. talē ēt sensuz intuet medicus. Cōsiderat nāq; vlia quoz cognitio sensui est valde ꝓpinq̄: cū ex posterioribz ⁊ apparentib⁹ in ꝓxa magis deueniat: medicina ēt multū in expientia ꝯsistat. alie vo sciaruz lz a sensu sumāt originē: plurime tñ ab hac ea magis abstrabūt. Uidēs nanq; Ha. q lesiōe cerebri. ⁊ epatis vel iuuamēto nocet aut ꝑficit vtus aīalis ⁊ nālis hāc qdē ponit ꝯsistere in cerebro: illā vero in epate. Ac qz in ossib⁹ ⁊ silibus nō est neruus apparēs aut vena: simplr ꝑfert ipsa vtutē hꝭ innatā tñ: cū vitā recipiant ⁊ vtutem nutritiuā cū alimēto a corde ⁊ epe. qō ꝓbāt ꝑ ꝓma. c. de mēbris ex obstructiōe meat⁹ iter hec ⁊ ossa: nō tñ inanitas tollet ꝓma: vez poti⁹ ei⁹ ꝯseruatio qegd dicat. A. Solet ⁊ id alr interptari: lz qz ferius dicetur sufficienter taceat ad ꝑsens.

Occasione illius qō dcm est subz ī scīa supponi. videt ex ꝭ ōduci nullā sciaz ei⁹ ꝑbare subz: verū creditū ab alia supiozi oēz recipe: vñ ꝑ meta. Auic. nlla scia dz stabilire subm suū esse. ¶ Ampli⁹ si ꝑbaret: id eēt ex ꝓxib⁹ ipa: nihil āt dēz ē fore ꝑius ⁊ noti⁹ eo. Aliogn scia; qō vna ꝯcideret in aliā: ⁊ demōstatōez ꝓtiget de gñe ī gen⁹ ac circulatōez fieri: qō respuūt Aris. ꝓxa ⁊ posteriora cū ꝑmi ꝑ⁹: sic nāq; mitteret ī sciaz qō nō suū: eapp oz vnā sciaz ī aliā deduci donec tādē demōstatiue ī meta^am eleuent oēs: cū ipa sit dignioz ac senioz ceteris. meta. z. ī logicā vo ꝓbabilr: cū ad oīum methodoz ꝑn⁹ viā bēat: ꝑ. topi. ñ igr scia; aliq suū ꝓbat subz.

Oppositū q; vr ꝯmē. z: sape phycoz. ⁊ Ha. z°. tegni. pbās id ꝑn⁹ therapēticū iductiōe ac exemplo q oīs cura ꝑ ꝯtrariū.

Propt primū gdē sciendū q gd scia cū subo notū extat ex ꝑmissis: qd āt ꝑ

Propter secūdū batio dria videbit ꝯsti. vo sciēdū q Auic. vr vel le nullā sciaz vt tactū suū ꝓbare subz: qō ⁊ eidē ꝯmētatoz ꝑfato ꝯponit scdo tāq; deliquēti: volēs q licz scia nō ꝓbet suū subz demōstatiō e simplr: aut cāe: seu ꝓp qd: ꝓbat tñ demōstatōe q: siue eē: aut signi ⁊ q̄ h⁹ sint dria apparebit ꝯsti.

Propt tertiū qppe dōz q scia ꝑt approbar ei⁹ subz ex poster| ⁊ declarare tāq; nobis notioz⁹ entib⁹ seu aduersarys: ceu Aris. defendit pozes dignitatū ꝯ ignaros ⁊ pteruos. 4°. meta. vt ō q̄lz vificari affirmatiōez vel negatōez: ⁊ oē totū mai⁹ē sua pte: ⁊ hō: deducēdo ad īcōueniētia his q̄ negāt silr apparentius absurdioza: Silr q̄; ꝓbat eē māe ꝑme. phycoz ꝑ. ex ꝓpetatib⁹ ipsi⁹: q ē fore ignābilē ⁊ icoruptibilem. Primusq; motoz octauo illoz ex suis eodē mō ꝓpetatib⁹ ꝓbat vt ex motu ꝓtinuo ⁊ vnifozmi: nō. n. ē icōueniēs q aliqd motū nāe: nobis āt ignotū ꝺclareť ꝑ ea q̄ nobis nota. Cū duplex sit modus sciēdi: vt oñdeť ꝯsequēti: Qō firmabit deinuz ſmo Ha. tegni ꝑ dicētis resolutiuā fieri ex finis notione..

Propter quartū dōm q ſmonis ꝑinducti diligenter auditi expositio iā apparuit: nō enī negať ꝓbatio subiecti quocūq; mō ſz demōstratōe simplr ⁊ ꝑ qd: qō fortassis itellexit Auic. lz auerroys stimulus antiquoz ꝓterq̄ Aris. ⁊ soar ipsum satagat pūgere. ¶ Ad aliud silr appet qd dōm q̄ñ ꝑ ea q̄ artis alicui⁹ ex ꝓprys ꝯsequētib⁹ ꝑfit subiectuz ⁊ cāe ipsi⁹ vt expositū stabiliri. ¶ Ad ea q̄ alteri⁹ appet: ⁊ ꝓprie ad id qō Halieni dria videbitur. ſz.

¶ Differentia. VII.

Quod predictum medicine subz nō sit vni ſz pluribus medicis ꝯmittendū oñditur: q̄ñ duo ꝯcurrētes agere ⁊ itelligere potētiores eth. 8°. melius etenī iudicāt multi q̄; vn⁹ q̄ cūq; politi. 3°. iuxta illō. qō tu nosti fortassis nouit offellus. In pluribus aūt medicis ꝯsistit turba ⁊ multa: ⁊ nō ī vno. ¶ Amplius sic se hz sensus ad sensibile: ita itellect⁹ ad itelligibile. de aīa 3°. ſz plures sensus sensibile melius percipiunt ⁊ discernūt q̄; vnus ſz illud eodē politi. 3°. Incōueniēs forte vtiq; videbit eē si melius ꝓcipiat quis duob⁹ oculis ⁊ duabus aurib⁹ iudicans ⁊ agens duob⁹ pedibus ⁊ manibus: q̄; multi multis. ¶ Adhuc medicoz ꝓinceps. Ha. causis recitat q̄plurimos in gb⁹ indicať alios sibi fore medicos assōciatos quos ⁊ ipse videbať suscipere. Ex gbus cōcludit vno plurib⁹ medicoz cozp⁹ humanuz fore vt recte procuretur cōmittendum.

In cōtrariū vr Damascen⁹ ī apho. dicēs q vni fideli medico ꝯmittēdus ē eger c⁹ erroz a recto distantia puus sit eo q nunq̄ peccare mai⁹ē q̄; ſm hoiem: q tñ min⁹ peccat artificialioz est eo q pls. ꝓnosticoz. 3°. vñ Damascen⁹ ibidē. Neq; eniz humana nā piculū ī currere nō pōt ꝑsert ī subtilib⁹: cui⁹ cāz assignat in ꝓxi aphoris. q̄ñ sī pl'es ꝯsulit in singuloz errores plurimū cadet. ¶ Ampli⁹ Ari. poli. i. Nā nihil faciť tle q̄le eris fi guratiōes delphicū gladiū paupe ſz vnū ad vnū. Sic eni vtiq; ꝑficiet optime orgaꝺoz vnūq̄q. In scdo eorundē Unū nāq; op⁹ ab vno ꝑficiť optime. Adhuc scdo politi. ꝯ Socratē q mlieres ponebat ⁊ alia cōes. De ꝓprys maxime curať de coīb⁹ aūt minus. vñ puerbiū. Participātiū molēdinū torqb⁹ colligať. Duo. n. sunt vt ibidē ait q̄ maxime faciūt sollicite curare hoīes ⁊ diligere. ꝓpriū. ⁊ dilectū. Sz si pluribus medicis ꝯmittať actus ꝑcuratiōis cōmunis reddiť ⁊ ꝑcurati dilectio remittiť. Itaq; cozp⁹ humanū vni tñ medico ꝯmittendum.

Propter primum sciēdū qdē q gd sit subiectū hoc dria apparuit precunti: qd aūt medicus ꝑma.

Propter-secunduz vo sciēdū q qdā pro nunciauerūt corpus hūanū in ei⁹ salutē medicis egere q̄plurib⁹: q̄ñ vn⁹ alio iuuať ī ingrendo expediētia illi. Alij vo ꝑdcis oppositi fci dixere simplr vni soli fore ꝯmittēdū: se ſmone Damasceni vallantes: quoz quidem defectus cum ipsoz motiuis explicabitur ex dicendis.

Propter tertiū figdē dōz ꝑ fere viā obſuādo mediā q cōp⁹ hūanū plr bus cōmittēdū est medicis vno tādē principaliozi facto. ¶ Scdo videdū q̄les plurimi possunt in vnū ꝯsurgere. Primū qō declarať q̄ñ sicut in alys euenit regiminib⁹: puta in politicis: ita ⁊ in cozporis humani regimine. nam estimādū est aīal ꝰstare quēadmodū ciuitatē bñ legib⁹ rectā. de cā mot⁹ aīaliū. vñ legis positiua iudicatiua exercitatiua ⁊ medicina q̄tuoz ponūť ab Eustratio. Ethi. principio vrbanitatis ptes. Sz in politico regimine pl'es tandē regētes ad vnū supremū ordinanť regētē alioz inferioz oiuz scisciťē motia ⁊ ꝯsilia vt in aristocraticō politico ꝙ libro ꝓncipatu qō ēt. 8. phy. 12. meta. ac in oculatiōe

indicaꝝ ꝑcli platonici.oīs nāq; motus in vnū demū ordinaꝝ:vt demū oēs itelligentie in ꝑmā:ſz nō ſolū hec:ſz aīa tandē vt fine claudiꝝ illi⁹. ¶ Adhuc vn⁹ ꝓp ꝓmptitudinē nature humane ad labēdū nō pōt ita oīa vt plures coꝛ poꝛi emergētia humano aut ſibi neceſſaria ꝓuidere cum extent fere infinita.vnus nāq; nō pōt in ſe ꝑfectiones ēt vniꝰ rei cūctas bñe ꝑfecte.q; nihil ſimplici ī genere oīb⁹ ex ꝑtibus ꝑfectū nā expoſuit.ſcōo rhetoꝛice veteris.Propter qō zeuſis cū pictura elegātiſſimā cōſtituereꝛ Crotoniatibus ex oībus formoſioꝛibus mulieribus ipſoꝝ gnq; elegit:vt ſuſcipet qō ineſſet vnicuiq; venuſtatis ſūme:opoſito derelicto:plēs vo pōt ꝑfectius ꝑdicta intueri cum plībus vtanꝝ ſenſib⁹.ꝛ itellectib⁹. ¶ Et firmaꝝ:q; virtus vnita plus ē ifinita q̄ multiplicata ſeu diſpſa.i de cauſis. ꝛ ꝓꝑis magis motiua ꝛ opatiua.ne ēt cōfuſio ac multiloquiū ipeditiuū coꝛporis humani ꝛ maxime lapſi īducaꝝ: oꝫ tādē in vnū ꝑncipalē ꝓſurgere ꝓuidētioꝛē ſollertioꝛez ac magis ſollicitū exiſtez ꝛ ab egroto amplius affectatū ī quo ꝛ oēm ſpez poſuerit:que quātū ꝓferat in ſalutē dicet dīa.iz5.cui⁹ impio regimē oꝛdinet oē ſiue conſeruatiuū fuerit ſeu curatiuū. Quidā tñ opulentioꝛes faſtu q̄dā deducti plēs ꝓcitant ad ſeipſos: qō nō laudo niſi ꝑdicto mō fuerit ī vnū redacti.Coꝛp⁹ igit̄ humanū plurib⁹ vno ꝑncipaliori facto medicis ꝓmittēdū:ꝛ maxie cū notus ꝛ familiaris extiterit.vñ coꝛneli⁹ celſus.Cū vtriq; par ſcīa fuerit vtilioꝛ tñ medicus extraneo eſt amicus. ¶ Propter ſcōz bꝫ ſciendū q; bꝫ medici debēt eſſe docti exercitati eq̄les aut fere:ſolliciti diligētes fideles beniuoli ī ſalutē cuiꝰ humani ſimplr intēdentes:nō victoriā aut vanā gloriam vel bonoꝝ foꝛtune acq̄ſitionē:ne ꝓcitata ō ipis cōquerat nā.Taliū nāq; pluralitas ī vnū ꝑncipalioꝛē poterit vtiq; cōuenire:ꝛ tales deſcripti oꝛia ſunt ſcōa q; ipſi diligētes extant nāe miniſtri. Uerū pene plīmi bis prauis coꝝ actibus ꝛ moꝛibus ſunt oppoſiti ſicut reliquia eos tetigit medici deſcriptio oꝛia pria. Emuli.vz.detractoꝛes.oblocutoꝛes.elati. ambitioſi.ſcie alicui⁹ ꝛ laudis deteſtatoꝛes. loquaces.negligētes.luxurioſi.vinoleti.aleatoꝛes.pecunie. vaneglozie ac ſuꝑbie inbiantes:dei ēt icultoꝛes oīfariāq; ſpnētes: qō ī teſtamento mandatū eſt medicis Dip.ſicut apparet ex de lege.ꝛ theoꝛice ꝑncipio:ꝛ tales nō ſolū vt in vnū ꝓueniūt prioꝛē:verū vnuſq;q; deſidet a ſeipſo:neduz ab alio.ꝛ bꝫ ſz nulli eēt coꝛpus cōmittēdū humanū min⁹ tñ pōt nocere ſolus q̄ plēs. Propter quos aſſero in ſalutē ipſius medicū habēdū eſſe vnū ꝑdictis bonis ꝑpetatib⁹ adoꝛnatū q; de ſuis pbioꝛib⁹ eligat ſocys vel diſciplis vnū vel duos aut ēt tres cū gb⁹ ingrat ꝛ perficiat qō expediat circa ꝑdictū ſubm illis pluries viſitantib⁹ aut coꝛ aliquo ꝓtinue aſſiſtēte. vītas.n. cū magno pplo iudicari non pōt ſz cū aligbus itelligētib⁹ ꝛ ſenſuz bñtibus. q̄driptiti q̄rto. Dic nāq; ꝓthomedic⁹ libēter ꝓcipit illoꝝ motiua:eis bñ dcā ꝓcedēs tāq; ſibi:nec verecūdat gq̄ illis ꝓfiteri. ſil'r ꝛ illi volētes apud ipm apparere neq; ſibi detrahere:ꝓcedunt oīa q̄ videnꝝ rōnabilia.q; ſi dubitāt vnanimiter ingrunt.hic.n.modus eſt vītatis ingſitiuus ſcōo celi ꝛ mūdi. Uñ ad ſummū ſalubꝛius ē vt vn⁹ ꝓnceps in ope ꝓſignaꝝ laudē aut vitupiū bīturus. Tepeſcit.n.cū plures fuerint: vnuſq;q; ī ſeipſo tāq; nō oio ex fine regiminis ꝓſtia bīturus. q̄re pificatus ſtimuloꝛ me nolēte. Eſt aūt ſciēdum q; medici merito vtplurimū maloꝝ extant moꝝ. Tuz qz ex vili ſtipite ꝛ ſterili oꝛigine ꝓtraxerūt itumeſcētes demū ꝛ ꝓtumelioſi facti cū fuerint aliqualr icraſſati. Tuz etiā qz medicine ſcīa ꝛ ſimplr curatiua maxie ſcorpioni attributa ē ꝛ marti:quoꝝ ꝑpetates in malū tēdētes iā ſunt tacte Cōſeruatiua vo magis thauro ꝛ veneri bos in omnez triñā icitātib⁹ luxuriā:iſtos tñ q ſtellariter prauoꝝ moꝝ exiſtunt ꝓp vtutē Coꝛpionis ꝛ martis in eis dñantez ob attributōis vtutē ꝑfectos reperio medicos. Uñ nāliter ꝑbus medicus maloꝝ dz cē moꝝ. Tū ēt qz ſcia hec nō de vtutibus ac moꝛib⁹ determiat acq̄ſitis ſic aliaꝝ plurime: ſz de nālibus tantum in tegni. Tumq; ꝓpter aſtralitatem q̄ꝫ prauā moꝛalitati oppoſitaꝫ.

Propter quartuz vo his breuiter ſic aſtrictis cuz medicoꝝ reuerētia ꝛ iducta ſuis ſatis ꝓcedētia vys verū ꝛcludentia ꝑte exiſtāt ampliozis tñ gra didaſcalie. ¶ Ad p⁹ dōz cuz alys q; Ari.logtur de iudicio itellꝫ ꝓractici in agibilibus: in quo plēs repiunt ꝑfecti.hic āt ē ſmo magis de iudicio itellꝫ ꝛſideratiui quo ꝑpauci vigent valde. Et iō magis ē ꝛſentiēdū vni maxie vigēti q̄ plībus deficiētibus: aut ſz plībus vigētibus reptis ꝑ ſe foꝛet amplius ꝓmittendū q̄ vni:ꝑ accīs tñ vt ꝑ ī appꝛopatione ꝛ ꝓuoꝝ vt tactū ē moꝛes ſecus euenit medicoꝝ. ¶ Dōm ēt q; turba multa melius iudicat q̄ vn⁹:q;cunq; idifferēter. Ille nāq; vnus ꝑt ꝓaui iudicij exiſtere ꝛ ꝓcipue in ſingularib⁹.ſz vn⁹ ꝑitus ꝛ exptus ꝑ ſe in vſibus ꝛ in bis q̄ ſubtili egēt iueſtigatione plībus idifferētib⁹ iudicat ꝑfecti⁹ cū pauci repiant in talib⁹ iudicare ſciētes. ¶ Ad aliud dōm q; plēs ſapientes melius vno iudicāt niſi amoꝛe puertantur aut odio:q̄ multoties iudicij vītatē ꝓmutāt.magnoꝝ moꝛaliū.i.ꝛ cētilogo:qō medicis plerūq; euenit cuz eoꝝ ſit iudiciū non modicū paſſionib⁹ ſubmiſſuz. ¶ Ad aliud dōm q; Ha.ſuſtinebat alios medicos:aut ꝓp vtutē ipſi⁹ ꝛ honeſtatē:aut vt ipſos coꝛrigeret apiendo errozes illoꝝ:ſic apparz decimo de ige.c.3°.in adoleſcēte q ēt cibat⁹ añ paroxiſmū obſeruatiōe diatriti in coꝝ ſyncopiçauit pūtia. ¶ Ad argumēta qdē ꝑtis alteri⁹ dōm ꝓ primo q; eger ꝓmittēdus eſt vni fideli medico.vz.ꝑncipalioꝛi g pluriū ſil'motiua ꝛ ꝓſilia ſuſcipiat.Si.n.plēs ꝓſulat vnū poſt altez nō ꝓcidētes in eiſdē aut ꝓcidētes ꝛ magl ꝛ min⁹ diuerſificatis diſtractus neſciet cui fidē oīfariā debeat adhibere. Uñ medicamē bodie iſti⁹ expiens:cras vo illi⁹ demū terty ꝛ ſic in errozē ſingulor⁹ deueniet cū plēalitas nō fuerit in vnitatē redacta. ¶ Ad aliud dōm q; qñ plures medici mō poſtē ſo ad vnū coꝛpus ꝓcurrūt ꝑcurādū vnū oꝛdinaꝝ ad vnū. ſz eni ſint plures: vnitanꝝ tñ in ſpē: ꝛ ſemp ad vnū ꝑcurationis oꝛdinanꝝ actū. Et hoc ē qō vult Ariſ.q; vnuq̄q; ī vnū actū oꝛdineꝝ ꝛ nō in plura:nō tñ q; plura eadē ſpē in eūdē nō poſſint actū oꝛdinari:cū glibz medicus oꝛdineꝝ ad medicādū.eēt aūt nō vnū ſic ſi medicus oꝛdinareꝝ ad venatiōis actū. ¶ Sz ō.i fine de aīa dr q; lingua ꝓgruit ī duo opa nāe guſtū ꝛ locutionē ꝛ q; ē q̄ſi man⁹ moledinary iducēdo cibū.iz°.aialiū.A. ¶ Dōz q; ſz oꝛdineꝝ in plures actus ꝑncipali⁹ tñ in vnū: vt ī guſtū. ſic appet:qz q̄dā aialiū guſtant:nō tñ locutiōe vtunꝝ. ¶ Ad aliud dōm q; plures medici reddunꝝ ꝓꝑzy in virtute illius vnius ꝑncipaliozis. ¶ Differētia. VIII.

Quod doctrinarum ordinariaꝝ numer⁹ nō ſit trin⁹.ſz idiffinit⁹ videꝝ. Cū.n.doctria oꝛdinaria dicaꝝ ab oꝛdie:vbi q̄dē erit oꝛdinē dare illic ꝛ doctrinā oꝛdinariā.ſz oīs doctrina oꝛdinez obſeruat ꝑdicati ſaltē ad ſubm ꝓtis ad añs:ꝛ cluſionis ad ꝑmiſſas. ¶ Adhuc oīs ſcīa ē de bono ꝛ difficili.2°.etħ.ſz bonitas ē ī reb⁹ ꝓp oꝛdinē maxie fine .iz°.meta. Et⁹.vr nullā foꝛe oꝛdinariā.q; ipa faciēs ē ſcire. Scire aūt ſimplr ꝛ nō ꝑ accīs ē ꝑ cās:in ꝑn°.poſte. Cāe āt ſunt nobis ignote.puta itelligētie ꝛ de⁹. ſic eni ſe bꝫ itellꝫ nr ad eas vt oculus veſpertilionis ad lucē ſolis.2°.meta. ¶ Rurſus ꝓbaꝝ ħ medio fere vnā tñ foꝛe cum ſcire ſit vnū ꝑ cās.ſ.ſolū.doctrina.n.oꝛdinaria oꝛdinatur in ſcire. ¶ Ampli⁹ in tegni dicit q; ex reſolutiua ꝓſiſtunt omnes

artes ſm rōnē.nō eſt igit alia ſi oēs ex iſta.tūc nāq; foret alia ociosa doctria. Itidē cōpoſitiua ꝛ reſolutiua vī vna eſſe. altera.n.vī eſſe ex effectu ad cām. reliq̄ vo ex cā ad effectū. Dic autē ꝓceſſus idez exiſtit:ſicut via que eſt ab Athenis ad Thebas:ꝛ q̄ a Thebis ad Athenas: phyſi.z. ¶ Ampliꝰ videnť due:qm̄ ſicut dicit Vali.cōpoſitiua fit p demōſtrationē pp qd.reſolutiua vo per demōſtrationē qz.he aūt ſole due demōſtratōes ponūtur poſte.i.-palin. diffinitiua nō vī doctrina ordinaria:cū doctrina ordinaria fiat p ꝓñtiā ꝛ otinuationē in tegni trāſlatiōe arabica ꝛ bali.Sz qō qd ē obiectū itellectꝰ exiſtit dria.6.qō diffinitiōe ſignificať.qz igiť ipſuz eſt qd ſimplex ꝛ idiuiſibile. ꝛ diffō talis erit: cū diffō ſit idē cuz diffinito. ¶ Rurſus videntur tres.ſic.n.ſcribit Ha.Adhuc Auer.collz p̄. et.z. phy.dicē eē tres demťatiōes.demōſtrationez ſimplr ſiue cauſe ꝛ eē:demōſtrationē cāe vel pp qd:ꝛ demōſtratiōez eē ſiue ſignificati. ſed doctrine ordine demōſtratiōis pficiunť. Eti.qō doctrinis notificať ē cōplexū aut icōplexū ſigdē incōplexū notificať p genus doctrine diffinitiuū. ſi vo cōplexū:aut ei⁹ fit p poſteriora noticia:ꝛ ſic reſolutiuū aut p ꝓra:ꝛ ſic cōpoſitiuū. ¶ Ampliꝰ ꝓceſſus in arte eſt duplex.p̄mꝰ a p̄ncipys ad p̄ncipiata tendēs circa quē exiſtit ꝓpoſitiua. Scōs vero ecōtra duplex exiſs.aut.n.circa p̄ncipia fit eēndi:ꝛ ita doctrina reſolutiua.aut cognoſcendi:ꝛ ſic diffinitiua. ¶ Adhuc q̄ttuoꝛ oñduntur.ſup.n.bas tres vī vna termini cōpoſitiua:ſicut eſt vna termini reſolutiua vt ſibi cozreſpōdeāt ī adiuicē ſm ꝓceſſus ꝓuerſos velut reſolutiua ꝓpoſitōe ꝛ eō. Itidē Licero ꝛ Boe.ī eoꝛ topicis rōnē diffiniēdi diligēte in duas ſeq̄ſtrāt ptes.vnā iudicatiuā:q̄ ī reſolutiuā diuidiť ꝛ ꝓpoſitiuā. Illū nāq; q iudicat ſi ei⁹ iudiciū dī vificari demťatiōe oz iudicare ful citū:alterā iuētiuā ſiue topicā:ꝛ q̄rta cū iſtis tribꝰ erit diffinitiua. ¶ Rurſus gnq; ſz Daly.puta reſolutia:ꝓpoſitiua:diffinitia:deſcriptiua:ꝛ diuiſiua. ¶ Adhuc ꝓmētatoꝛ ī acceſſu ad libꝝ phy.8°.vī tāgere ingens. Spēs doctrie vſitate ī hac ſcia ſunt modi diſciplinaꝝ.ſ. tres mōi demōſtratōis:ſigni.vz.ꝛ demťatio cāe:ꝛ dmťatio ſimplr q̄uis ſignū ꝛ cā ſint illa q̄ ſunt vſitata in hac ſcia ꝛ aliq̄n ē vſitata demťatio ſimplr ꝛ maneries diſciplie diuiſiōis ꝛ pōnis:ꝛ diffōnis:ꝛ entiemat|:ꝛ iductōis. Ex bis igī oibꝰ concludiť ſuo mō doctriaꝝ ordinariaꝝ nūeꝝ foze diuerſuz.

Oppoſituz autē boꝝ vt adinuicez ſe oñdit. ¶ Ut aūt hꝰ q̄ſiſti difficil'ꝛ plibꝰ ignoti:a multiſq; praue iudicati vitas oñdať ſz mei politatē magis modeſtie q̄ audacie iputādo. ꝓrimitus oñdať qd ſit doctria.2°qd doctria ordinaria ꝛ ordinaria ꝛ quot modis dicanť.3°demťcť q̄ ſit vē doctria ordiaria. 4°.vitati tollanť aduerſantia p̄inducta.

Propter primū vo ſciēdū q̄ doctria duplr accipiť. Uno qdē mō ſz q ē actꝰ a Didaſcalo tēdēs ī diſcipulū. Alio āt ꝓut ē bītꝰ aīe pfectiuꝰ.p̄ ſigdē mō doctria duplr ſuſcipiť: cōiter ꝛ p̄pe. Cōiter gō accepta dī ab Daly. actio idrīter doctoris in diſcipulū. Iſta qdē actio differētibꝰ fit modis.aut.n. plationē vocis viue:aut iſpectōe ſcripture.p ſcriptura.n.-Plationis Ar.ꝛ Dyp.coꝝ itelligim⁹ ſmonez.q.p̄ſentes eēnt.p de iuuamētis.aut manꝰ idicatōe vel digiti vl ſtatiōis deſignatiōe:puta circulo vinū denotāte. Si vo p̄pe ſumať doctria:tē erit actio doctoris ī diſcipulū p cēntialia. Silr q̄q; bis duobꝰ modis p̄t ſumi ſcia:ꝛ ꝓut ē bītꝰ aīe pfectiuus:aut enim communiter: ꝛ ſic eſt habitus in ipſa q̄cunq; modo acquiſitꝰ ſiue experientia aut ratione ſeu quocunq; alio.vel p̄pe accipiť:ꝛ ita erit bītꝰ acqſitꝰ p viā demťatōis alicui⁹. ¶ Eſt aūt circa hūc modū ſciēdū q̄ ſcia doctria ꝛ diſciplina videnť idē ꝓportare ſm rē. Uñ in tegni medicia dī ſcia. In libro āt hereſis doctria ꝛ diſciplina. dr̄ñt āt reſpectu q̄dā. nā ſcia referť ad ſcibile: doctria vero ad docentez:diſciplina aūt ad diſcipulū. vnde ſicut dria tertia:ſcia triplr ē dicta:ita ꝛ doctria. qō apparet.qz tribus pōt modis denotari.

Propter ſecunduz vo vt ampliꝰ appeat qd ſit doctria ꝛordiaria q̄q; ordiaria:qd ēt.q.media cū ipa dicať ab ordie videdū qd extet ordo. ¶ Prio tñ ſciēdū q̄ h ē duplex:pticularis ꝛ vlis.pticularis qdē ē depēdētia incōpacta ſiue ꝓñta poſteriozis ad p̄us quōcunq;:q̄lis eſt ꝓñtia p̄dicati ad ſubm ꝓñtis ad añs:ꝓnis ad p̄miſſas: ꝛ ſic q̄libz doctrina pōt dici ordinaria:ipropē tñ valde eo q̄ ordinē hꝰ pticularē obſeruat.vñ aphoriſtica doctrina ſimplr ordinaria pōt ſic ordinaria dici vt in illo p̄cipue. Qui creſcunt ꝛ vētres hyeme ꝛ ve. Eſt ꝛ aliꝰ ordo vlis ꝛ ipſe duplex. aut .n.fit p accñtalia vl p ēntialia.ſigdez p accñtalia:tē bec erit depēdentia ꝓiuncta ſeu ꝓtinua poſteriozis ad p̄us p rei aduenientia ꝛ ita deſcriptiua maxie ꝛ diuiſiua ſm plēs eiꝰ ptes:ꝛ ſi ſint doctrie plis tñ ordiarie q̄ ordiarie debēt appellari. ſť.n.q̄ſi medie iter dictas ꝛ dicēdas. ipe.n.ī eo q̄ ꝓtinuāt q̄ ſic dr̄ñt ꝛ ſupant p̄dcās:ꝛ ꝓueniūt cū dōis. in eo āt q̄ vtplimū p ēntialia eoꝝ ordo ſtabiliť dr̄ñt a dōis Eſt ꝛ tertius ordo dependentia ſeu ꝓſequentia reſpectu poſteriozis ad p̄us cū quo vere ꝓtinuať pp diffinitiuā. ſ.ꝛ manet pp cōpoſitiuā vz ꝛ reſolutiuaz.ꝛ ſic tres erunt tñ doctrine ordinē bñtes. pōt ēt aliter dici q̄ doctrina duo reſpicit:rōnē ſeu ōductioēz quādā cui tāq; lumini ĩnitiť. ꝛ ita cū oīs doctrina alicui rōni ĩnitať:pōt dici ordinaria cū ordinē aliqualē obſeruet añ dictū ꝛ reſpicit res exgbª ꝓſtituiť ꝓtinuatiue:ꝛ ſic ſm q̄ fuerint ordinate dicēť doctrina ordiaria.qz ſi p accidētia erit deſcriptio ꝛ diuiſio. ſi vo p eſſentialia:cōpoſitiua:reſolutiua:ꝛ diffinitiua.

Propter tertium qdē videdū p̄ q̄ ſit baꝝ doctrinaꝝ vere ordinaria.ꝛ q̄ nō.qd ſcōo ſit doctria reſolutiua ꝛ cōpoſitiua. tertio de gbuſdā circa ipas dubys. q̄rto qd diffinitiua.qnto quō dr̄ñt ab ūuicē ꝛ a q̄dā pte diuiſiue:ꝛ q̄liter ꝓueniant. ¶ Propter p̄mū iſtoꝝ ſciēdū q̄ ordo p̄dictꝰ p ēntialia ſtabilitus pōt triplr conſiderari.cōiter.pprie:ꝛ magis p̄pe. Sigdē p̄pe magis:tūc ſoluz vna erit doctrina ordinaria cōpoſitiua q̄ p demōſtrationē pp qd exerceť.ipſa enī perfectioꝛ eſt demōſtrationū ī qua ſaluať veriſſime rō ſillogiſmi demōſtratiui q̄ eſt p̄pe faciēs ſcire:cū pcedat ex cā ĩmediata ī effectū ĩmediatū.ꝛ iō doctrinales ea vtuntur ſcie cū earū demťatōes ſint ī p̄ gradu certitudinis:nāles vo ipſas ſequūtur. ꝓmētatoꝛ ſcōo meta. vñ ī p̄ncipio phy. doctrinā deſcribēs ordinariā tanq̄ antonomaſice ſeu p ſe noialiter dictā ſolā tetigit dicēs. Doctrina ordinaria ē īcipere a cognitiōe cauſaꝝ p̄maꝝ rei cognoſcēde pfecte: deīde ītendere ad cognitionē aliaꝝ cauſaꝝ remotaꝝ ſz ordinē donec ꝓueniať ad cās p̄piquas. Si vo p̄fatus ordo p̄pe ſumať tūc cū hac erit doctrina ēt reſolutiua q̄ ꝓtendiť ab effectu ī cāz ꝓtinue:aut a cā in effectū itercise: puta omiſſa cā aliq̄ itermedia iter ipam ꝛ effectū ĩueſtigandū p̄mo poſte.ꝛ hic modus demťatiōis p̄ceſſus tactª eſt p̄ncipio phy.cū dicit. Innata ē nobis via p̄cedere ex notioꝛibꝰ ꝛ certioꝛibꝰ in notioꝛa ꝛ certioꝛa ſm nām: eo q̄ effectus in rebꝰ ſenſibilibꝰ bis notioꝛes nobis ſūt cauſis cū magis in ſenſū cadūt.lz cāe ſimplr ꝛ ī ſe ſint notiozes coll.z.c.z.ꝛ oīs doctrina ꝛ oīs diſciplina ītellectiua ex p̄ exiſtēti fit cognitiōe:poſterioꝛ.i. Si āt p̄dictꝰ ordo acciať cōiter tē doctria diffinitiua p̄t dici doctria ordiaria cū ipſa aliquē ipoꝛtet modū ipſi⁹. Explanat.n. diffinitū ꝛ declarat p ēntialia:cū ea optimū ſuſcipiat terminū quē ꝛ q̄dā ſubſtātialē ſz Ha.appellāt.ſilr fit p ꝓtinuitatē:partes.n.ī diffōne debent eē ꝓtinue denotātes ynitatē mā

cũ forma. forma. n. ꝑ sc. i. sine medio aduenit materie. z°. de aĩa. t. 8. meta. t iõ ĩ veris diffõnib⁹ nõ dz copula diuersitatis itercidere designatiua ſz totũ cẽ ꝓtinuus: vt hõ est aĩal ronale mortale. ¶ Propter z⁹ hꝫ sciẽdũ ceu scribitur ꝑncipio scõi poste. q ꝙsita sunt tot nũero quot scita. nihil. n. tandẽ scim⁹: niſi qõ ꝙsitũ fuit in ꝑn°. Quesita ꝙz sunt ꝙttuor: duo simplicia: puta an ẽ t qd est. t duo ꝓposita. s. qz ẽ: t ꝑ qd. seu ꝙre. Primũ vo simpliciũ ẽ an res sit simplr ĩuẽta ꝟz qd res ẽ. ꝓpositoꝝ ãt ꝑmũ an qz hꝫ ĩuenitur illi ĩesse. z⁹ ẽ ꝙre hꝫ ĩueniat illi. In qbus qdem ꝙsitis ꝙrens nil aliud ĩtẽdit qꝫ vt oñdat ci ĩuentio termini medy ꝙ sibi certificat dubitatũ t ꝓcludit: t iõ ꝑpe dr termin⁹ medi⁹ id vñ fit scia rei. ꝺ ꝑpenãqz dr scitũ. Tria sigdẽ isto ꝝ ꝙsito ꝝ demſtatiuo sciunt sillo. s. id ꝙ ꝙrit an hoc simplr ĩueniat illi: t illõ ꝙ queritur an hoc simplr inueniatur quod est an res a simpliciter sit inuenta. Quartum vero. s. quo queritꝫ quid est res scitur per diffinitiõem t per mediuz eam concludẽs: t nõ ẽ eadẽ scia ꝑ diffõnem t sillm acgsita: t si ꝓtigat aliqui foze vnã t eandẽ ſz nõ ex ꝑte vna. poste. z°. Cũ igit in trib⁹ ꝑmis ꝙsitis nõ ꝙrat niſi ĩuẽtio termini medy sciẽdũ q ĩ ꝙsito quo ꝙritꝫ an hꝫ ĩueniat illi t in eo in ꝙ ꝙritur an hꝫ simplr ĩueniat ſi ei⁹ debet ĩuẽtio ꝑ terminũ mediũ g nõ est cã ĩuentiõis tũc in vtroqꝫ restat qõ de ꝑ qd ꝙ nõ certificat niſi det termin⁹ medi⁹ g ẽ ĩuentiõis cã. Si aũt rñdeat ĩuentio ipsi⁹ ꝑ terminuz mediũ g est cã: tũc cessat qõ de ꝑter qd. qz iã dedit ĩuẽtionẽ t cãm. Uez tñ sicut dicit Arist. ĩ ꝑ. demſtatio ꝙ dat cãm ĩuẽtiõis ẽ alia a demſtatiõe ꝙ dat ĩuẽtiõez tñ. nã illa dr demſtatio ꝑ qd ꝙ ꝓpetit quesito de ꝙ re: t illa demſtatio fit ꝑ ꝑoza nã. qz terminus medi⁹ in ea est cã ꝙsiti ꝙ vero ad ĩuentionẽ tñ dr demſtatio qz. ꝙ ꝓpetit in ꝙsito de an hoc ĩueniat vel an simplr ĩueniatur. nam ſz sit ex ꝑpõnib⁹ ĩmediatis t nẽcarys t ꝑ se: termin⁹ tñ medi⁹ in ea ẽ res causata a maiozi vt appebit extremo: t sic fit ꝑ posterioza nã. Sz ad ꝙsitũ illud de ꝙ re rñdet ꝑ demſtationẽ ꝙ simplr demſtatio dr t ẽ demõstratio ꝑ qd. t hec ẽ doctria ꝓpositia. ¶ Ad alia vo duo rñdet ꝑ demſtatiõez ꝙ noiat demſtatio nõ absolute: sicut vult Ar. t est demſtatio qz. t hec doctrina dr resolutiua ꝑ ꝓuersionẽ. Nũc vo assignet magis ꝑcessus haꝝ doctrinarũ t ipaꝝ exẽpla. demũ dicem⁹ qũo ad ꝙrtũ ꝙsitũ satisfit ꝑ diffõnem ex qua tertia ꝓsurgit doctrina dicta diffinitiua. Dicat igit ꝙ ꝑcessus vniuscuiusqꝫ duaꝝ ẽ: sic ẽt vult Paly. vt assumat ꝙsitũ t aspiciat ad id qõ segtur ad subz t añcedit ad predicatuz. t hꝫ in ꝑma figura ꝝ. ſ dignissima est figura ꝝ. Figura ꝝ enim faciens scire maxime ꝑma est. poste. ꝑ. in alys aũt secus. Illud eniz erit medi⁹ termin⁹ ex quo extrahit rõcinatio sup ꝙsito: t ꝓsidere tur si ille medi⁹ terminus est cã maiozis extremitatis: qõ. s. ꝑdicat in ꝙsito siue ꝺne. deide ꝓsideret in ꝑpõnib⁹ illi ꝑ quẽ ꝙsitũ factũ ẽ ꝓclusuz si fuerit in aliꝙ illaꝝ loc⁹ dubitatiõis: t soluat silr ad mediũ terminũ g sit cã maiozis extremitatis t fiat ꝑ illus alter t alter donec nullus remaneat loc⁹ dubitatiõis. qz iã dcuentũ sit ad aliqõ ꝓncipiũ ꝑ se notũ in illo gñe ex cui⁹ cognitiõe firmat t sumatur cognitio ꝑozis ꝙsiti. Exẽplificet mõ de vtraqꝫ t ꝑmittus fuãdo Ha. ozdinẽ de resolutia: demũ ꝓpositiua. Exẽpla vo duo ĩueniunt vsitata: quoꝝ vnũ ponit theozice ꝑ. ca°. 3. Subm medicie vt coz⁹ bũanuz sanabile docet in ꝑtes ĩtegrales ꝑ resoluere t demũ ꝓponere ex eisdẽ. Aliõ ab Paly. de resolutõe medicie in ꝑtes suas cẽtiales puta in ꝙuatiuã t curatiuã: t demũ ꝓponere medicinas ex hꝫ icipiendo ꝑtib⁹. Exẽplũ ſigdẽ theozice nõ ẽ detestãdũ ad fitũ ꝓpositũ cũ subm voluerit resoluere ĩ ꝑtes aut ex eisdẽ ꝓponere sic ipz fere vꝝ Paly. aspnere dicẽs hꝫ nõ cõuenire ſnie Ha. qz ipe itẽdit magis facere resolutionẽ scie medicie. q̃ subi ipsi⁹: nihil omin⁹ vtrũqꝫ ẽ rectũ exemplũ suo loco. Qz igit hꝫ exẽpla sunt nota: ſuſcipiat aliud exẽplũ qõ tangit. ii. curatiue artis. c. ꝑ. t z°. Recipio igr ſz doctrinã resolutiuã aliqõ ꝙsitũ in mente. puta febrez humoralem: t soluo ipm in subm t ꝑdicatũ. s. in fumũ putriduz vel fuliginem ĩmediate coz petentẽ. Ista. n. est febris causa ĩmediata febriũ ꝑ. c. ꝑ. t 3°. Post hãc vo resolutionem fiat hꝫ demſratio. vbicũqꝫ est febris illic est fumus putridus ĩmediate petẽs coz. ſz in hoc est hꝫ fum⁹ q̃ sibi inest febris. Adhuc resolue fumũ hũc ĩ putredinẽ t demõstrazñr gcũqꝫ hñt fumũ putridũ hꝫ hũt minerã putredinis. talis hz tc̃. Deide resolue hãc putredinis minerã in suaz cãm. puta in ꝓhibitã trãspirationẽ: t tũc demſra. vbicũqꝫ est minera putredinis illic est ꝓhibita trãspiratio: ſz i hꝫ ẽ putredinis minera. Itẽ resolue ꝓhibitã respirationẽ in suã cãm vt in opilationẽ vl obstructionẽ demſrando demũ. vbicũqꝫ ẽ ĩuenire ꝓhibitã trãspirationẽ illic t opilationẽ: ſz in tali est ĩuenire ꝓhibitã trãspirationẽ. Silr resolue diuidendo opilationẽ seu obstructionẽ in suas cãs: qñ aut fit ab humozis vitio aut sine humozis vitio: t demſra vt pus. ſigdez ab humoze vitioso resolue iterũ diuidendo: qz aut ille mult⁹ vel viſcosus aut grossus: t ꝓcede vt pus. ſi multus resolue ipm ĩ suã cãm ĩmediatã vt qñ multũ comedit. multũ ãt comedit qz multũ appetit. multuz vo appetit: qz os stomaci hꝫ frigiduz. frigid⁹. n. stomacus bonus ẽ appetere: malus ãt digerere scdo tegni. frigidum vo hꝫ os stomaci ꝑ cõplexionẽ frigidã simplicẽ vl humozosaz: aut ꝑ frigiditatẽ acris t hꝫ. t sic totũ sillogizãdo demõstratiue oñde t resume postea alia mẽbra diuiſiõis t resolue vel simplr vel diuidẽdo t demũ demonstra. Exẽplũ ãt doctrine cõpositiue iã patet. Est enĩ ꝑ cõuerſionẽ ifti⁹ vt icipiat a cã vltima in qua stetit resolutio. exẽpli cã. ex cõplone frigida vel humozib⁹ frigidis os stomaci reddet frigiduz vt demſret sic. Quicũqꝫ hꝫ hũozes frigidos ĩ oze ſtõi is hꝫ os stomaci frigiduz: hõ hꝫ humores frigidos. Deide ꝓcede vlterius cõponẽdo: si habz os stomaci frigidũ multũ appetit vt dicat: qcunqꝫ hꝫ os stomaci frigidũ multũ appetit: ſz qs hꝫ. Si ãt ml'tũ appetit multũ comedit: t demõstret. qcunqꝫ multũ appetit multũ comedit: ſz talis tc̃. Itẽ si multũ comedit multi accrescunt humozes aut grossi aut viſcosi: t si tales causabitur opilatio: t si opilatio ꝓhibita respiratio. Et si hoc minera putrefactiõis: t si illa fumus putrid⁹ ĩmediate coz petẽs. t sic febris erit: t demõstret ꝓtinue: vt vbicũqꝫ ẽ dare fumum putridũ ĩmediate coz petẽtẽ illic t febris: ſz hꝫ tc̃. Sic igit vides qꝫ febris ẽ vltimũ causatũ ad qõ pueniſti ꝑ doctrinã cõpositiuã q̃ fuit ꝑmus effectus ĩ doctria resolutiua. Apparet ẽt ex hꝫ exẽplo qꝫ doctrina resolutiua nõ solũ resoluit: t cõpositiua cõponit: ſz ẽt reuertit resolutiua super resolutuz: t demõstratiue ꝓbat ipm. cõpositiua aũt sup cõpositũ t idẽ silr demõstrat. ¶ Propter tertiũ hꝫ sciẽdũ qꝫ circa ꝑdicta ꝓtingit nõ parũ t simplr dubitare. ꝑmo qdem qñ qdaz ꝺ Pali exẽplse eũ deh onestantes dicunt qꝫ doctrina resolutiua fit ꝑ demõstrationẽ ꝑter quid. compositiua vero per demonstrationẽ quia. Et hi qdẽ vident moueri multipliciter. ¶ Primitus qdez qz Ar. vocat libꝝ ꝑozꝝ t posteriozꝝ analetica. i. resolutiua. t ꝓstat qꝫ in his libzis t ꝑpe ĩ libzo poste. tractat de demõstratione ꝑ qd t de demõstratõe qz. ꝙ t sibi poti⁹ uenit analesios. i. resolutiõis nomẽ. Adhuc Ha. dicit qꝫ ex resolutiua oẽs artes ꝑm rõnem ꝓsistũt. talis aũt vꝝ illa q̃ demõstratiõe pficit ꝑ qd. cũ sit absoluta t digniozꝝ demonstratio ꝑ quã ars scire faciẽs dz ꝑcedere. Amp. Pali. diẽ qꝫ ipaz sciũt geometre: t isti demõstratione vtunt ꝑ qd. t subdit demũ t scíaꝝ auctozes sciũt hunc modũ doctrie t ar. posuit ipm ĩ analeticis. ¶ Ursus Ha. dicit qꝫ reso-

lutiua dr ex finis notiõe. si igit in ipa ꝓsisteret demr̃atio q2. cũ illa ꝓcedat ex effectu ignoto ad cãz: tũc Ha. dicere debuisset ex finis ignozãtia ⁊ nõ ex finis notione. volunt ẽt hi q vtraq3. ſ. resolutia ⁊ ꝓpositiua ꝓcedat ex finis notiõe. nã donec ꝓueniat ad finẽ notũ vel resolutiõe aut cõpositiõe nõ extrahit q̃situz ⁊ tunc exponunt. ¶ Scõa vero ẽ q̃ ex notiõe finis. i. p finẽ cognitũ ex ꝓpositiõe iuentozũ fm resolutionẽ. ſz maxime resolutiua dr fieri ex finis notione q̃ in demr̃atiõe ꝓsistit fm eos ꝓp gd. q2 id qõ ẽ finis resolutiõis ẽ ⁊ simplr notius ⁊ nobis notius. Sz dõm q Paly. hic pfecte sensit q ẽt ex dictis Paly. põt colligi ponẽdo resolutionẽ ꝓsistere demõstratione q2. in qua fit ꝓcessus ex effectu ad cãm ⁊ cõpositiuã ꝓp gd. in q̃ ꝓcessus vt apparuit ẽ cõuersus. vnde cõmẽ. 7°. meta. dicere vnũ post aliud ẽ dissolutionẽ. ſ. incipiẽdo a posteriozi ⁊ pueniẽdo ad ꝑncipiũ in cogitatõe. ſz motus q incipit ab vltimo in dissolutiõe ⁊ est ꝓpositio dr actio ꝓcedẽs a sanitate ita q accidit vt sanitas que est extra aiam fit a sanitate que est in aia. Sanitas enim que est in aia est in cõpositione fm intẽtionẽ Aris. ad cẽ sanitatis q̃ ẽ extra aiaz hoc est illud qõ dr ꝑncipiũ opationis ẽ finis cogitatõis. ⁊ ꝑncipiũ cogitationis ẽ finis operatõis. qõ ẽt ĩsinuãt noĩa. In rebus. n. arte que fiũt nãm imitante dicimus aligd resolui in aliõ cũ effectus in cãm resolui: ⁊ totũ in ptes seq̃strar ex quibus cõstabat: vt domus in tectũ parietẽ ⁊ fundamẽtum. Aligd ẽt dr cõponi cũ ex partib⁹ suis cõstitutiuis cõstruitur: vt dom⁹ ex fundamẽto pariete ⁊ tecto. Adhuc resolutiua dr fieri ex finis notiõe. i. effect⁹. finis. n. ⁊ effect⁹ idez ẽ fm Boetiũ in topicis. Est nãq finis cã causaz ⁊ effect⁹ causaz. doctria aũt q̃ habet scu q̃ incipit ex notiõe effect⁹ ocueniẽdo ad cãm illa fulcit demr̃atione q2. poste. ꝑ. Sz ꝺ hoc est qõ dictũ: qm̃ tunc deberet dici ex effect⁹ ignozãtia: cũ illud qõ ꝓponit ꝑmo sit ignotũ. si enim notũ foret iã q̃sitoz nõ q̃reret. Et iõ sciẽdũ q aligd potest esse notũ ⁊ ignotũ dupliꝛ. p̃n⁹ phy. ⁊ 7. meta. ſ. quo ad nos ⁊ q̃tum ad nãm. Effectus enĩ sunt nobis noti: ⁊ ignoti nãe. cãe vo eꝺ: vt appet ibidẽ. Sic itaq3 dicẽdũ q doctrina resolutiua incipit ex effect⁹ notiõe: q2 effect⁹ est not⁹ quo ad nos: ignotus tm̃ nãe siue simplr. ⁊ iõ volẽs ipm ꝓbare ⁊ notificare qs doctrĩa resolutiua donec fiat notus simplr querit eũ: ⁊ hunc modũ obſuat Ari. ꝓcedẽdi in p̃n⁹ scie que de nã. q aũt ista recte sit mens Ha. oñditur ex translatõe arabica grece. q. ꝓmẽtatina ita: ꝑma qdẽ eaz fit fm viã cõuersionis ⁊ solutionis: ⁊ est vt statuas rem ad quaz itendis ⁊ cui⁹ in mẽte tua sciam ingris fm finẽ cõplementi ei⁹: deinde cõsideres in ꝓpingozi pte ⁊ ꝓpingozi ex eo sine quo non stat res illa nec ꝓplet vsq3 quo peruenias ad p̃n⁹ ei⁹: ſz ad ꝑncipia cũ sit terminus ad quẽ non pueniturꝝ nisi ex effectibus in quibus demõstratio ꝓsistit q2. qõ itidẽ hali. cõfirmat. Sũt aũt ⁊ aly ꝑter istũ modũ recitatuz iniuste ꝓdictã serie iterpretãtes: de qb⁹ nihil ad pñs cũ tegni minime cõmẽtetur. Reducendũ igr ad argumẽta illoz preinducta postq̃ firmatũ ẽ sup vez. ¶ Dõm qdez ad ꝑmũ q ar. ꝑncipaliter in posterioꝛib⁹ docet cõstruere demr̃ationem ꝓpter gd. ⁊ oñr q2. demr̃atione vtendo q2. siue resolutiua: sic ⁊ silliz cõficit in ꝓzibus simplr vtendo hac eadẽ. Sumit. n. in mẽte effectũ cõem: demr̃ationez. vz. ⁊ eã resolvit ad ptes ꝑmas ⁊ scõas: vt in demr̃atione pp gd ⁊ q2 affirmatiuã ⁊ negatiuã ⁊ reliq̃. Silr ⁊ silliz simplr saltẽ itaq3 resolutiua in his vtiꝭ doctrina. Adhuc lz etiaz ĩpꝛopꝛie cãe dici possint resolui ad effect⁹ eo q ipsis applicate ꝓstituũt eos. põt ẽt resolutiuũ large acceptum in q̃ ꝑz Ciceronẽ ⁊ Boetiũ resolutiuũ idẽ est qõ iudicatiuũ hoc aũt vt diceꝛ demr̃atione pp gd ⁊ q2 colligit in seipso.

¶ Ad aliud dõz q gdaz dicũt q ex resolutiua omnes artes cõsistunt fm rõnem: verũ esse q̃tũ ad inuentionẽ ꝑmã artiũ: cũ iueniens ꝓcedat de dubio ad notũ p se ⁊ ibi sistat: q̃tũ vo ad moduz docẽdi iuẽtã arte eꝺrio. Sz hoc non valet. q2 eadẽ via in his est iueniẽdi ⁊ docẽdi ex sensibilib⁹. ſ. notiozib⁹ nobis. Et iõ dõm est aliter vt appareat illoz ẽt ꝺ quos itur ꝓncipaliter defectus: q nõ dicit Ha. simplr ex resolutiua oẽs artes cõsistere: ſz fm rõnez adiũgit: q2 cum modus doctrine humane quẽ tradit Ari. ꝺriũ Platoni ⁊ theologis sit ꝓcedere ex confusis ⁊ notiozib⁹ nobis: doctrina illa que hunc modũ seruabit rẽ dubiam notificãdo per notioza vtiq3 erit fm rõnem: cuz ex notioribus in ignotũ conez puenire: quod effectu comꝓbat. Uidemus enim fere omnes scias ⁊ sensibilium maxime modo resolutiuo traditas: vt appet ex libꝛis nature Aris. fortassis etiã logice. Ha. similiter nunc vbi fere visus est vti compositiua nisi in libꝛo elementoꝛ fm sniam Hyp. ¶ Ad aliud dõm. q Pali. min⁹ bñ dixit. vñ plures sequaces ipsius in baratrum ignozantie detrusit: vel q inquit geometre bene sciunt eam sed non q vtãtur ipsa. q2 si sciunt demõstrationez ꝓp gd. sciunt ⁊ q2: cũ sint ꝛnexe ⁊ in eadẽ pte doceanr̃ artis: nõ tñ vtunr̃ ſz cõpositiua magis Itẽ cũ dicit q Ar. posuit ipm ĩ analeticis. dicã q vtendo plus in libꝛo ꝓꝛ: ⁊ docẽdo ⁊ vtẽdo in libꝛo poste. ¶ Ad quartũ iã apparuit qd dicẽdũ. Scõo aũt circa ꝓdicta cõtingit dubitare: q2 qdã voluerũt. q. cũ ꝓdictis q doctria resolutiua cẽt eadẽ cũ iudicatiua: dcã a grecis analetica. Compositiua vo idẽ qõ iuẽtiua q̃ ab eisdez thopica nũcupat: ⁊ cũ illa ꝓcedat p signa ⁊ posterioꝛa. hunc enĩ modũ plus ſuat q iuenit. Silr ⁊ cõpositiua per talia stabilietur quoꝛ motiuũ affuit: q2 hãc diuisionẽ doctrine in resolutiuã ⁊ cõpositiuã voluerũt reducere ad illaz Ciceronis ⁊ Boety in iudicatiuã ⁊ iuentiuã. Sed dicẽdũ ipsos deficere: qm̃ diuisio Ciceronis ⁊ Boety supioz est: ⁊ toti⁹ logice diuisiua: hec aũt solũ ptis ipsi⁹ demõstratiue. Nã ad ptẽ iudicatiuã reducit ꝓpositiua ⁊ resolutiua: cũ ille q iudicat debeat iudiciũ suũ cõꝛobatõe ⁊ diligẽti examie iferre. vt iudex habeat iustus: ⁊ iudiciũ rectũ ad neutraz ptẽ ꝓtẽtiõis declinãs iniuste. Ad iuẽtiuã quoq3 nõ ducit aliqua doctrinaꝛ ordinariaꝛ verarũ: cũ ipsa sit thopica ex ꝙbusdã signis eꝛneis ⁊ foꝛtiscis ꝓcedẽs. Resolutiua tñ si ꝓcedat ex signis siue significationib⁹ ꝓꝛys: sint inſepabiles ⁊ familiares: formã maxie ꝓsites ⁊ nõ mãm vt alia. Dubitaꝛ ⁊ tertio qm̃ dixerũt qdã q doctrina resolutiua ꝓtinet sub se cõpositiuã: fm quẽdã demũ regressum Et mouebanr̃ fere sicut ꝑmi: q2 Aris. docet resolutiuã in ꝑmo poste. ⁊ docet demr̃ationẽ pp gd ꝓponere ꝑncipaliꝛ: quo ẽt mõ vtũtur geometre. cũ tñ Paly dicat q resolutiua fiat p demr̃ationẽ q2: cõpositiua vo p ꝓpter gd. Ad qõ ñdent dicẽtes q ĩ resolutiua ẽ duplex actus. ſ. resolutio q̃siti in suas cãs. ⁊ ali⁹ ẽ regressus ex causis sup q̃situ. vñ quo ad ꝑmũ ꝓcessuz põt dici q ĩ doctrina resolutiua fiat demõstratio qua ꝓcedit de effectu ad cãz: ſz quo ad scõz fit ꝺmr̃atio pp gd: q2 sit ꝓcessus ĩ egressu hꝺ a cã sup effectũ: ſz q2 ĩ doctrina cõpositiua incipit a causis: ⁊ ꝓcedit ad effectũ solũ: sicut dicit Ha. iõ fiũt demr̃atões in ea solũ pp gd. Et istoꝛ qdẽ fmo magis ẽ deaurat⁹: q̃ aure⁹ hic ⁊ ĩ plerũq3 exñs. Huic aũt opinioni fantasiã ꝑstat sermo Paliabbatis supficieten⁹ itellect⁹. Loquẽs enĩ de resolutiua doctria ait. At quersiõis via ẽ vt speculeꝛ qs qõ scire desiderat: ponatq3 illud sua ĩ imaginatiõe ab ei⁹ p̃n cipio vsq3 ad vltimũ: tũc ab vltio ei⁹ reuertẽs icipiat p cõuersionẽ: ꝓsiderabitq3 vnãquãq3 ei⁹ ptẽ ex ꝙbus illud cõponit: nec sine eis fit: donec ad ꝑncipiũ redeat. vr̃ igit sermo apparẽter hic sonare: q ĩ resolutiua doctrina intercidat regressus: ⁊ sic compositiua locabit sub ea. Ad quod ꝺoz q doctrina resolutiua ⁊ cõpositiua nunq3 pñt in idẽ

formal'r ꝓcidere. sunt. n. ex oppósito diuise sicut demonstratio q̃ ꝛ ꝓpter qd. talia vero nũq̃ coincidũt: vna nãq̃ spẽs opposita nõ iuuat alterã ad eã. Boe. 4°. topic. Iz fortassis idẽ subo idẽ enim est ꝓcessus in vtraq̃: sicut via ab Athenis ad Thebas ẽ eadẽ ꝛ ɔ̃. Sz ista qdez identitas ẽ mãlis. hic aũt queriẽ identitas formalis ꝛ nõ terminoꝝ. ea enim diuersitatẽ inducit in scia. nõ tñ negãdũ: qn in sciaz traditã vna doctrinaꝝ possit cadere in cãe doctrine aliarũ ordinariaꝝ vel iordinariaꝝ: sic apparet p Ba. in tegni vtẽtẽ doctrina diffinitiua: ꝛ tñ vtic impꝛope doctrina ordinaria: cũ nitiẽ ꝓbare hoc ꝑm. Ois cura fit p ꝺiuiũ. inductione ꝛ fillo. ¶ Ad coꝝ q̃ꝝ fmonẽ qd dom ꝑz per illa q̃ dicta sunt ad ꝑmos dubitatiũ. ¶ Ad fmonẽ Valyabbatis dom q̃ sophisma ẽ serici. Ipse. n. gnaꝝ doctrias numerat qb⁹ enumeratis resumens ait. At cõuersionis via ẽ ꝛ demũ ꝓponit qddã cõe in vtraq̃ doctria. s. resolutia ꝛ cõpositiua dicẽs. vt speculeꝫ qs qõ scire desiderat ꝛ reliq̃: ꝛ psequẽs spãliter de doctria resolutia igt. tũc ab vltio ei⁹ reuertẽs ꝛc. Qz aũt hec sit resolutiua simplr apparet: cũ dicit nec sine eis fit: donec ad ꝑm reꝺeat: ꝛ ꝺeide subdit exemplũ: vt hois corpus qõ diuidiẽ in mẽbra instralia: ꝛ alla in cõsimilia: ꝛ reliq̃. Et demũ resumit spãliter de doctrina cõpositiua dicẽs. At vero ꝓpõnis via huic est ꝺzia. Incipies. n. ꝛc. ¶ Propter hui⁹ gr̃tuz sciẽdũ q̃ diffinitio est triplex. poste. p. Quedã enim ẽ ꝑncipiũ demonstratiõis vt tonitruus est extinctio ignis in nube. Seu ira ẽ appetitus vindicte. Alia ẽ demõstratiõis ꝑ. ceu tonitruus ẽ cõtinuus sonus in nube. Aut ira ẽ feruor sanguinis circa cor. Alia quoq̃ ẽ demratio sola põne differens. i. debita ordinatione figure ꝛ modi terminoꝝ: vt tonitru⁹ ẽ son⁹ continus in nube ꝓpter extinctionẽ ignis in nube. Uel ira est feruor sanguinis circa cor ꝓpter appetitũ vindicte. Diffinitio sigdẽ a diffinito nõ ꝺfr: nisi sicut explicitũ ꝛ iplicitũ fm Eustrachiũ etb. p. Est enim diffinitio rõ quã signat nome. 4°. meta. Qualr ãt diffinitio sit venabilis difficile ẽ videre. poste. z°. nõ. n. põt demõstratiõe hec fieri qz ipsa ẽ fillus. Sillus aũt ẽ p mediũ. diffi°. vo rei querit cũ re: ꝛ ꝑdicatur de ipsa in qd. Oz igit sigs vult cõcludere extremũ mai⁹ eẽ diffõnem minozis: vt medi⁹ terminus cõuertaꝫ cũ vtroq̃ extremo: vt ipe sit ꝑdicat⁹ de minozi ex via quid ẽ ꝛ eq̃lis ꝛ maioz ꝑdicatus de medio ex via qd est ꝛ eq̃lis: nisi enim fuerit in fillo iste due cõditiones non sequitur maius extremũ diffõnem minozis: sz segtur tñ q̃ inuẽtũ ei: tũc medius termin⁹ eq̃ erit diffinitio minozis vt maius extremũ: ꝛ erit vtraq̃ diffo vna: diuersaꝝ tñ iterpretationũ: ꝛ diuersoꝝ vocabuloꝝ rõne significatiũ. Si igit ꝑ vnã iuẽtã diffõnez ostẽdit altera in eadẽ inueniri: cũ in vna intelligaꝫ altera: ꝛ rñdeatur sibi inuicẽ eq̃liter in qõne de qd est. Manifestũ q̃ iaz ostẽditur idẽ per seipsuz: ꝛ ita petitur quesitũ ꝑmũ. Ex his igitur videt q̃ nõ est pole demonstrare sup diffõnez. Neq̃ etiã videt hoc pole fillo hypotetico: sicut etiã dicit. Aris. quẽadmoduz in ꝺzys sepe diffõnez venantes dicimus: si diffinitio sanitatis ẽ causa faciens actionẽ: tunc ꝛ diffinitio egritudinis erit cã nocens actioni: sz diffinitio sanitatl ẽ illud. q̃ ꝛ diffinitio egritudinis erit b. qñ q̃ iccdit hac via in iuẽtionẽ diffinitionis est petens qõ est in ꝑn°. ꝓpterea qz intentio ipsius est q̃ scia in diffinitionibus ꝺzioꝝ ꝛ ignozãtia fm vnũ modũ vnde oñdit aliud p id qõ p ipm oñdit qõ ẽ petitio diffinitiõis: ꝛ si forsan cẽt diffinitio vnius ꝺzioꝝ notioz aliqñ non accideret hoc ita omni loco. Et ꝓpter hoc qui ponit q̃ p diffõnem inuenitur diffinitio semp ꝛ in oi loco: cõuenit iaz q̃ petat diffinitionẽ. Neq̃ itez põt diffinitio inductione ꝓbari: eo q̃ p inductionẽ ostẽdit q̃ res inuenitur rei dictiõe predicatiua. diffinitio aũt est dictio expergefaciẽs de suba rei conditionalis: ꝛ cõsecutiua nõ ꝑdicatiua. Ẽti. Diffinitio ẽ qualiũ sine vl'uz in tegni. Inductio vero singulariũ: sic q̃ nõ põt nec sillo nec inductione ostẽdi. ita. s. q̃ diffinitio sit ex istis argumentis conclusa ex necessitate. Restat g̃ nunc ingrere vtrũ ꝑ viam diuisionis sit pole inuenire diffinitionẽ. dicaꝫ igitur q̃ Ari. dicit q̃ via diuisionis non est pficiens: vt inueniaꝫ ex ea aligd ignotũ: neduz q̃ inueniaꝫ ex ea diffinitio. z°. poste. Nã non oz q̃ detur ꝑ. sicut ex via concessionis sed ex via q̃ segtur de necessitate ex aligbus que concessa sunt. Si volumus nãq̃ ostẽdere q̃ homo est aĩal ambulans hãs duos pedes ex diuisione: tunc non ẽ alius modus q̃ iste: vt dicaꝫ ceu appet de ptib⁹ aĩaliũ ꝑ. hõ aut est aĩal vel nõ aĩal: ꝛ cũ ꝛcediꝫ nobis q̃ ẽ aĩal: ꝓcedamus ꝛ q̃ramus: si ẽ ambulans aut nõ ambulãs: Et cũ cõcediꝫ q̃ ẽ ambulãs: dico post illõ q̃ aut ẽ hãs duos pedes: vel ẽ multipes. Et cũ ꝛcediꝫ q̃ ẽ hãs duos pedes aggregam⁹ oĩa ꝓcessa nob ꝛ dicim⁹ q̃ hõ ẽ aĩal ambulãs duos pedes hãs: ꝛ ɔ̃ non ẽ aliud ꝑter cõcessa: cũ oporteat ꝺnem eẽ aliud ab his que cõcessa sunt ex qb⁹ segtur. Scõo ẽt ꝓꝝ ꝺr: q̃ in diuisiõe qñ conamur p eã aligd ignotũ ostẽdere ꝓmittiẽ petitio: vt hõ aut ẽ rõnale aut irrõnale: sed non irrõnale est. q̃ rõnale est. petit enim ꝓpterea qz hoiez non eẽ irrõnalẽ nõ ostẽdiẽ. nisi p hoc q̃ est rõne vtens ꝛ rõnale: ergo id qõ ponitiẽ in ꝑmissa ostẽditur ex ꝛclusione. Sz tñ sicut vult Aris. ꝛ si via diuisiõis nõ sit p sillogismũ ẽ tñ vtilis i sillogismo: nã cũ ꝑmittiẽ diuisio q̃ hõ aut ẽ aĩal: aut nõ aĩal: ꝺeide si est aĩal nõ euadit q̃n sit aut gressibile aut non gressibile: ꝛ si gressibile aut bipes vel multipes: ꝺeide oñdiẽ p sillm q̃ aĩal: nõ nõ aĩal: ꝛ q̃ ẽ gressibile ꝛ q̃ ẽ bipes: ꝛ nõ ñ gressibile neq̃ multipes: aggregatur nobis diffinitio hois ex his sillogismis. Sz istud nõ fit semp: sz qñ sunt gnã q̃ diuidũtur nota rei de qua ꝑdicant. Et qñ fit diuisio i q̃ nõ cadit erroꝝ: vt q̃. s. i ꝺrias ꝑmas: ꝛ nõ i ꝺrias q̃ comitatur a longe: vt si diceret aĩal aut ẽ sanũ aut est egrũ. nã ꝑ talẽ diuisionẽ hui⁹ gñis nõ iueniẽ diffinitio hois. Qñ g̃ cõcediꝫ q̃ genus diuisum est iuẽtio rei: cuius queriẽ diffinitio: ꝛ nõ erat i diuisiõe ꝛ trãsitu: donec pueniẽ ad spẽm cui⁹ itendiẽ diffinitio: tũc iã erit diffinitio ꝑ viã diuisiõis ex necessitate. Propter qõ scia pueniẽs ex ea p hũc modũ: neq̃ ẽ ex sillogismo: neq̃ ex spẽ scie pueniẽtis ex sillogismo: sz simplr adiuuicẽ in aliquo. verũtñ silitudinẽ nõ est opus hic referre. Sic g̃ vr̃ p diuisionẽ diffõnez inueniri posse. Boetius ẽt libro diuisionũ hoc inuit cũ dicit q̃ in codez diffinitiõis diuisionisq̃ rõ versaꝫ. nã diuisionib⁹ iunctis vna cõponiẽ diffinitio. Ars quoq̃ ꝛ regula diffiniẽdi fm ipm ẽ: vt ꝓpsita spẽ diffiniẽda sumaꝫ genus ei⁹: ꝛ diuidaꝫ ꝑ ꝺrias suas ꝑmas: ꝛ adiungaꝫ vna eaꝝ q̃ de spẽ predicaꝫ generi: ꝛ videaꝫ si equaꝫ spẽi. nam si equaꝫ hic erit eius diffinitio cõpleta: si aũt nõ: tunc diuidaꝫ ꝺria silr in alias suas ꝑmas ꝛ addaꝫ ꝑdictis: illa q̃ ꝑdicant de spẽ. ꝛ inspiciaꝫ iterũ si equaꝫ. nã si nõ: tũc fiat hoc itez: donec equeni: ꝛ ita vr̃ diffinitio nõ aliud q̃ cõpositio diuisoꝝ. pp hoc qdez cõmẽtator in ꝑncipio de aĩa. Cũ manifestũ sit q̃ aligs vnus modus seu via cõis est: quo ingrimur i vnoquoq̃ qd sit: querẽdũ ẽ gs sit ille vtrũ ex ꝓtioꝛib⁹ vt demõstratio: sicut dicebat Dip. aut ex posteriozib⁹ sicut ꝓcedit diuisio: velut sensit plato: aut sit aliq̃ via media: vt cõpositiõis via q̃ est collectio diffiniẽtiũ p diuisiones inuẽtoꝝ ꝛ cõpositioné coꝝ: quã dedit Ar. in posteriozib⁹ Uideꝫ igit genus doctrine quo iueniꝫ ꝛ extrahiꝫ diffinitio ipsa via diuisiõis cũ collectiõe ꝛ aggregatõe diuisoꝝ: donec equaꝫ ei qõ intẽdiẽ diffiniri. Sz quãuis videaꝫ ꝑ viã diuisiõis meli⁹ q̃ ꝑ aliquã aliã viã extrahi diffinitio: tñ adhuc accidit dubiũ in hac via: sicut dicit Aris. ꝓpter qõ dubiũ nõ vr̃ necessario extrahi diffinitio ex diuisiõe. Nã nõ segꝫ cũ ꝑdicaꝫ de hoie q̃ ẽ aĩal ꝑdicatiõe sepata:

ꝛ ꝙ est gressibile ꝛ bipes: ẽt sil'r ꝙ verificetur ꝑdicatione coniuncta. ꝑ iermenias. 2°. Nam de boĩe verificaꝫ separatim ꝙ ẽ musicus. ꝛ ꝙ ẽ bonus: nõ tñ segtur ꝯiunctiz ꝙ sit bonus music⁹. Nõ remanet g̃ hic aliq̃ via qua ostẽditur diffinitio ex necessitate: sicut oñdit occultuz p manifestũ. Igit̃ via ingsitionis diffinitiõis nõ ẽ aliud genus doctrine ordinarie stricte accipiẽdo doctrinã ꝛ p se. Jõqz Ha. hoc ꝯsiderãs: videꝫ ẽt diffinitiõem plerũqz eẽ: sic ꝑncipia in oĩb⁹ artibus suppositã: nõ dixit eẽ genus doctrie quo diffinitio inueniaꝫ: ſz potius ꝓpositionez ꝛ diuisionẽ diffinitionis sic suppositi appellauit genus doctrine. Et ſz Ari. de hoc gñe doctrine non fecerit mẽtionẽ: tñ ipe inueniꝫ fuisse vsus eo in locis q̃multis in sciaꝫ tractatib⁹ pticularib⁹: qõ iõ tacuisse vr̃: qz ℔ genus doctrine non vr̃ aliqd ignotuz declarare p notũ sicut ex ꝺne: aut fortassis qz non vr̃ esse alius modus diffõnis venatiuus: quẽ Ari. dixit eẽ diuisionẽ vel diuisoꝫ ꝓpositionẽ: q̃ modus diffinitionis ꝓpositiuus. Nã hic ẽt diffõnis diuisiuus dr̃. assumit̃ enim diffinitio: ꝛ diuidit̃ in genus ꝛ dr̃ias: ꝛ vnaq̃qz dr̃iaꝫ diuidit̃ in sua significata: ꝛ vnũqõqz significatũ in suas spẽs vsqz ad q̃ndã terminũ nõ descendẽdo ad spãlissima: neqz ꝓsequẽdo vnũqõqz q̃tũ cõuenit: sicut est diffinitionis ꝓpositio ex diuersis: sic diffinitiõis expositio ex cõpositis: ꝛ ita vr̃ vna eẽ vel ꝓsil'is via. ſz Ha. hanc potiꝰ posuit genus doctrine. s. diuisionẽ diffinitionis: q̃ inuestigationẽ ꝛ inuentionẽ eiusdez: qz cũ plerũqz diffõnes sint suppositi in sciẽtys sicut ꝑncipia nõ indigẽt inuestigatione: ſz explanatione. Aut fortassis qz ℔ gñe doctrine maxime non vtunt̃ ad tradendã sciam totã vno sil'i ordine: ĩmo annumerando capitula scie gnãliter: vt habeaꝫ aliqual'r memoria totiꝰ scie. nã bitis vlibus caplis: facilẽ bz bõ ꝓgressum ad particularia capitula: ꝛ eozundẽ facilez memoriã. Non aũt vtimur eo ad ꝑticularia quesita scie declaranda sicut alys. Et ꝓpter hoc subtil'r inspiciendo posset dici ꝙ vtimur eo ad memorandũ non ad discẽduz vel docendũ: ideoqz Ari. hanc doctrinã esse nõ posuit: ea tñ est vsus: qñ mediũ in demõstratiõe est, subi diffinitio aut passionis ſm quosdã. Largius aũt Ha. hoc cõsiderãs vocat id esse doctrinã. aut forte qz hac specie doctrine nõ ĩdigemus nisi ad lõgitudinem artis abbreuiandã: cuiꝰ cã ĩter ceteras scias necessaria fuit in medicĩa: qñ lõgioz est alys ꝛ simul opus est vt habeatur memoriter ꝓpter opꝰ qõ fit ex hac doctrina. Et ideo credẽdũ ẽ ꝙ in sola medicina dignum sit de ea fieri mentionẽ. ¶ Amplioꝰ cũ diffõque existit demõstrationis mediũ fit subiecti vt volunt peritiozes: ꝛ de subo supponaꝫ quid est ꝛ qd dr̃ per nomẽ. silr ꝛ de diffinitiõe. nihil g̃ ꝓbabit. Restat autẽ nũc ꝑdictam doctrinam exẽplo declarare. Jd autem cõueniens est ꝙ pre oculis habeaꝫ a Ha. qõ est: vt assumaꝫ diffinitio medicine ꝛ diuidaꝫ sicut suprad iximus ꝛ declareꝫ omne illud cuius ĩtellectu ĩdigetur in vnaq̃qz partiũ. ita tamẽ ꝙ a generalib⁹ summis nõ declineꝫ. Circa vero ℔ genus doctrine cõtingit dubitare. qz vr̃ genus quoddã termini cõpositiui sicut termini resolutiui vt cozrespõdeat velut doctrĩa compositiua ꝛ resolutĩa. Dicũt quoqz qdã ꝙ hoc genus ad compositiuũ reducit̃. Aly vero ꝙ nõ est ordinariũ: eo ꝙ ptes diffinitõis venaꝫ ꝑ accidẽtales ꝓprietates: ꝛ nõ ꝑ ꝑncipia eẽntialia rei. qz illa ꝑncipia in suo genere nõ habẽt ꝑncipia. Ego aũt peritiozib⁹ assentio ꝙ genus ꝓpositiuũ diffinitõis est necessariũ: ſz nõ debz tãgi ſz supponi ꝓpter duas causas: quaꝝ vna habeꝫ ex cõpositione rei ex suis ꝑncipys. alia qdem: qñ nõ ꝑ qõlibet genꝰ extrahitur quesitũ. ſz diffinitio medicine quã ĩtẽdit hec scĩa nõ ĩgritur: ſz supponitur: ꝛ si inquiratur habeꝫ ꝑ compositiones ꝑncipioꝝ eiꝰ ꝛ causaꝝ que habenꝫ ex alys scietys. Et ꝓpter hoc Ha. diffinitiuã compauit resolutiue: nõ aũt compositiue. ſz si quis diceret illud solũ certificari de ꝑmo suscepto puta medicĩa: nõ autẽ de ꝑtẽtis sub illa. Dõm vt visum saltẽ ſm Ha. ꝙ tñ ꝓsequitur diffinitiõis expositiõem seu explicationẽ. nõ aũt ĩuestigationẽ aut ĩtentionẽ. ꝛ iõ nõ fuit eius terminĩ compositiuã subdere.

¶ Propter huius gntũ sciẽduz ꝙ descriptiua ꝛ diuisiua doctrina videnꝫ differre a vera doctrĩa ordinaria: q̃lis ẽ diffinitiua resolutiua magis ꝛ maxĩe cõpositiua: ĩmo doctrine videnꝫ ipse simpl'r ordinarie. qz tñ Ari. ꝛ Boetius vt apparuit vtit̃ diuisiua. Valyabbas autẽ ꝛ hãc ꝛ descriptiuam ponit cũ alys tribus. cuius opposituz dicit Valy. ꝛ ĩnitur a Ha. vt ꝙ descriptiua ꝛ diuisiua nõ sunt ordinarie: qz per eas nõ extrahitur quesituz: per accidẽtalia enĩ fiunt. dicẽduz ꝙ tñ sunt tres: sicut vult Ha. ꝛ Valy. quarum ꝓpriozest ꝓpositiua: impropria vtcunqz diffinitiua: media aũt resolutĩa. ꝙ ãt ita sit declaratũ ex ꝑtibus dictis.

¶ Sciendũ tñ ꝙ qdaz voluerũt descriptiuã ad diffinitiuã reducere: diuisiuã vo ad resolutiuã: dicẽtes ꝙ Ha. dicit doctrinas ordinarias nõ nisi ĩ ꝓpatiõe ĩordinariaruz q̃ fiũt ꝑ media ꝛ exẽpla. Doc ãt dicere nõ sapit vitatez ꝛ mentẽ Ha. cũ ipsemet refutet descriptiuã: eo ꝙ nõ sumit terminũ optimũ: quẽ ꝛ qdã subalez noĩant: ſz ꝛ accñs coassumit ex q̃ fiũt notões: ñ ãt diffõnes. Sz de diuisiua nõ oz sic simpl'r iudicare. cũ enĩ diuisio sit ſm Valyabbatẽ septẽ modis. dicit nãqz vnũ moduz diuisionis spẽi in ĩdiuidua: ꝛ nõ placet Boetio libro diuisionũ separãti ꝑmitꝰ in p se ꝛ p accidẽs. p accidẽs qdẽ tres modos. s. subiecti ĩ accidẽtia: accidentis ĩ subiecta: accidẽtis ĩ accidẽtia. Perse aũt diuisionẽ iterꝝ ĩ tres diuisũgit modos. vz. in diuisionez generis ĩ spẽs: totiꝰ integrãtis in suas ptes: ꝛ vocis eq uoce ĩ suas significatões. Inter quas diuisio q̃ ẽ generis in spẽs essentialis exñs potẽs modũ quẽdã causare scie: pot̃ modus qdã ꝓsurgere: ꝙ fortassis nõ paruz adminiculaꝫ ꝑdictis tribꝰ vt oñdet doctrinis. Ad ĩducta igit̃ dicẽdum ꝙ iã apparet quõ diuisiua nõ ẽ doctrina ordinaria vere. Quid ãt doctrinis ꝓferat apparebit. Sil'e si Ar. aut Boetiꝰ vtit̃ ea: nõ vtit̃ vt doctrina ordinaria. Eodẽ mõ Valyabbas cũ dicit doctrinas eẽ gnẽs: nõ addit ordinarias: aut diuisio ſm plures eiꝰ ptes: ꝛ descriptiua ſm oẽs: nisi ipsa ꝑ diffõne accipiaꝫ vera: cu illius lateãt ptes: nõ sunt simpl'r doctrine ordinarie: ſz potiꝰ ſm qd: vt oñsum est ẽt ꝑus. Restat nũc videre quõ he q̃ttuoz adiuicẽ differãt: ꝛ q̃liter ꝓueniãt. vz. diuisiua ꝑ essentialia fcã: ꝓpositiua: resolutiua: diffinitiua. Dicẽduz itaqz ꝙ a diuisiua differũt resolutiua ꝛ cõpositiua: qz ille pꝰ resolutiõez aut cõpositiõez ꝑbãt ꝑ effectũ aut ꝑ cã m qõ assumũt. hec vo simpl'r sequestrat genus ĩ suas ptes essentiales: nõ aũt ꝑbat: vt aĩaliũ aliud hõ aliud bos. Cõueniunt aũt cũ diuisio fuerit ꝑ se: qz resolutiua ĩterdũ vtit̃ diuisiua: puta qñ effectus vnus ĩ plures resolueret causas: vt ĩ exẽplo resolutiõis de opilatiõe apparuit. Nã q̃daz fit ab humoriboꝝ: alia a cõplexiõe frigida: quedã a stipticitate ꝓtãgẽtis vt aeris mineralis: aut aque sulphuree: vel hꝺ. Cõstat enim ꝙ hic ẽ modus diuisiõis: cũ sit sectio vniꝰ in multa. silr ẽt ipsa vtit̃ cõpositiua: qñ cã ĩ plures diuisñs ꝓferꝫ effectꝰ. Cũ vo vna cã vnũ simpl'r ꝑducit effectũ: illic ꝑ se cõpositio: aut vt ꝺcñ ẽ resolutio. Differt etiã a diffinitiua: ꝛ si bi ꝺgruit. distat quoqz eo ꝙ diffinitio ꝑ plura noĩa explanat ꝛ notificat diffinitũ ꝺiucte. diuisiua vo cũ q̃dã ideterminatiõe aliq̃l'r mãifestat qõ ĩ diuiso ꝓtineꝫ. sibi ãt ꝙeĩt qñ diffinitio vtit̃ qñq; vt apparebit ꝑ se diuisione. Diffinitiua itidẽ differt a resolutiua ꝛ cõpositiua: ĩ eo qdẽ ꝙ ille ꝑbant ignotũ ꝑ notũ. hec aũt solũ explicat in singularia. Cõuenit vo illis: qñ diffinitiua nõ ꝑmo vtitur resolutione: nisi aliqd ꝑmũ resoluẽdũ in mẽte quesitũ diffiniat. i. medicĩa: ſz postea vtit̃ resolutõe: ꝛ boc cum effectus in

vnã referr cãm. aut etiã ꝓpositiua cũ cã vnũ ꝓducit effectũ. cũ aũt effectus in plures ducãr causas aut ecõuerso: tũc vtitur diuisione sicut apparz cũ dr: q sanũ dicitur triplr. s. corpus cã: r signũ: r silr egrũ r neutruz. in hoc. n. differentia diuisiua vtr doctrĩa. Descriptĩa vo qd drie hẽat r affinitatis cũ alys ex his apparet: qm̃ a diffinitiua qdem differt eo q ex pluribꝰ vt multũ differẽtys ea vtitur: r ẽt qz genus vel drie sunt accñtales. Cõuenit vo qz explanat lz alr: r qm̃ alterũ ipsius vt genꝰ vel drie sunt cẽntiales: vt dria visum ẽ tertia. Sic igitr ad alias tres tantum ꝓprie doctrine sunt ordinarie.

Superest ergo nunc ꝗrtũ ꝑncipaliũ expedire. vz. pindicta ꝺ determinatã vitatẽ remouere. ¶ Dom itaqz ad pmũ r scom: q doctrine ordinarie potiores sunt in nũero trinario: r q non ois scia vel doctria dr ordinaria: nisi ordine quoda particulari r impropie sumpto. ¶ Ad 3m dom q est dare ordinariam vt oĩsum est doctrinã: nec tn oz pmã cãm q nõ sit illius generis cognoscere oio: qlis est de: cũ cã supior r imediata post aliã in illo gñe sit sufficiẽs. vn. 2º. phy. Oz semp cãm summã vniuscuiusqz qrere: nõ. s. iesse: sz in illo genere: vt bõ edificat: qm̃ edificator ẽ. edificator autẽ est fm edificatiõã. huius enĩ nõ oz aliam cãm querere: vez hic stãdũ. silr r ī ꝓposito. Aut fortassis sicut volũt plures nihil perfecte possumus scire ī hac vita: cũ cãs ignorem ꝑores. ¶ Ad aliud dom q vna est doctria ordinaria: si ea in potissimo cẽ suo sumat: vt declaratũ ẽ ꝑus. ¶ Silr ad gntuz apparuit qd dom: puta quõ artes omnes fm rõnẽ cõsistunt ex rsolutiua. ¶ Ad aliud dom q illa est idẽtitas mãlis: que nõ vnificat vel plurificat doctrĩas. verum illud operatur: vt dictum est idẽtitas formalis. ¶ Ad 7m iam patuit p dicta: r ad octauũ quodãmodo. ¶ Aut ad hoc dom q licz diffinitio r diffinitum sint idẽ subiecto: iquãtuz tamẽ vnũ est quid cõfusum r iplicitum: aliud determinatum r explicitum sunt aliud. Est enim diffinitio diffiniti esse iudicatiua r expositiua. cũ sit rõ quaz signat nomẽ. ¶ Ad. 9. io. ii. iz. qd sit dñdũ ostẽsuz est ꝑus. ¶ Ad illud tn spãliter dom q demrfatiões realiter nõ sunt nisi due. s. ꝑpter qd r qz. nã demrfatio ꝑpter qd r qz idem est cum demõstratiõe simplr siue causę r esse: sicut spẽs sunt idem cũ genere: tãqz sanũ semp r multũ sunt idẽ cũ sano simplr. Est aũt demrfatio simplr qñ causa r effectus sunt similr noti: qõ in mathematicis cucnit: raro aũt in nãlib⁹ occurrit. vn commẽtator ꝑncipio phy. Si cõtigerit vt notũ apud nos: sit notũ apud nãm: tũc demõstratões in hac scia erũt causę r eẽ: r si cõtigerit vt nota apud nos: nõ sint nota apud nãm: que nõ sunt ꝑora ī esse sed posteriora: tũc demõstrationes date in ista scia erũt signoꝝ r nõ demonstratiões simplr. In rebus nãqz nãlibus nota apud nos: nõ sunt illa que sunt cognita simplr. i. nãliter: qõ est ꝓnz in mathematicis. illa. n. q̃ sũt cognita in illis simplr: r sũt cãe ꝑores ī esse sunt cognita apud nos. nõ tn itẽdit cõmentator q mathematicus cõstruat demonstrationẽ simplr tãqz aliã ab illis duabus: sed q facta demõstratiõe ꝑpter qd q̃ vtitur mathematicus: effectus simplr notificat⁹ ab ea p cãm: est etiã notus quo ad nos ac si ad ipm fozet fcã demrfatio. ¶ Ad. 13. iam dcm ẽ sufficiẽter. ¶ Ad aliõ dz q vt apparuit rsolutiua ꝓcedit p demõstrationem qr: r cõpositiua: ꝑpter qõ reducunr ad iudicatiuaz. Inuẽtiua vo nõ est demõstratiua sz ꝓbabilis r extranea. ¶ Ad. 15. dz q silr inotuit qd dz. neqz ẽt Palyab. dicit doctrias ordinarias fore. 5. vez doctrinas simplr ꝑfert. ¶ Ad. 16. dz q tres sr doctrie veri⁹ ordiarie. alie vo nõ sr simplr: sz fz qd r ipropie. quedã ea vez dicte valde ordinarie: r iõ post demrfatiões ordinarias doctrinas ꝓstituentes dixit commẽtator. Et maneries doctrie diuisionis tc̃. vt inuat q nõ sunt doctrine ꝓprie fm ordinẽ currẽtes. Sic igitur in his hui⁹ veritas q̃siti perstringar: neqz alicui medicorũ qõ dictũ est arduũ r vanũ esse videatur: cũ quesitũ sit physicum r secretum valde: nõ autez medicinale.

¶ Differentia. X.

Quod natura humana nõ sit debilitata ab eo q̃ antigtus videt. ¶ Prio qdez qm̃ qõ generar: aut generar ex quoda finito aut ifinito. nõ exĩfinito: qm̃ nõ est dare ipm phy. 3º. r. ꝑ. celi r mũdi. vn ꝑ de gñatiõe aialiuz. Nã refugit ifinitũ. gñar igitr ex finito: qõ qdẽ nõ posset eẽ: si nã gñatiõe sp ꝓcederet debilitãdo. Ja dudũ enĩ cessauisset fz peripatheticos eternitatẽ mũdi asserẽtes: silr r fz fmones legũ mũdi generatõez: aut oio cessasset. vel manifesta iã apperet debilitas: cũ grãde spaciũ a mũdi gnãtiõe hucusqz ponar: siue fz idos seu psas aut iudeos siue christicolas idẽ cõsidera re veli. ¶ Ampliꝰ si nã eẽt ex pte nãe supiozis vel iferiozis: nõ qdẽ supiozis qm̃ supiora sunt ꝑpetua r icozruptiblia: optimã r ꝑfectissimã vitã toto eterno deducẽtia q̃ nec aliq̃ rez exteriorꝝ ab ordie suo distrahit nec tps ea senescere facit ꝑ celi r mũdi: r lib⁹ ō mũdo. neqz ẽt ex pte nãe iferiozis: puta rõe gnãntis. nã gnãtio fit ex suba gnãntis: sed ex eiꝰ supfluo: ne emissiõe subę generãtis generãs cozrũpar: r sic gnãtio ī nihilũz ꝓuertar. dria. 34. ¶ Rursus: ois motus nãlis r ordo nãe fortificar ī fine. ꝑ de celo: cũ ꝑpe pfectiõez. magis attigat. ꝓ hac tio vo nãe ꝓsistit ī quoda motu r ordie nãli. Fortificabit itaqz tẽdẽs ī finẽ ¶ Adhuc videmꝰ distictõez etatũ. r sermões ō eis ab ãtigozibꝰ medicis dictos: r ꝑe ẽt moderno vificari: vt ab antigssimo hippocrate r alys: iuꝛ ẽt illud psalmiste. Si ãt ī potẽtatibꝰ. 80. anni ãpliꝰ labor r dolor: Natura igitr humana nõ ẽ ab eo qõ antigtus debilitata.

In oppositũz qz priscis tẽporibꝰ hoies fuere lõgeuissimi magni: corpe. r viribꝰ robustissimi: pulcherrimi vt gigãtes. vñ solinꝰ mirabil. Corrupta nãqz succession̄e nr̃i ꝑles tpis p nascẽtiũ ōtrinita. Itidẽ qõ ẽ ī yltia ꝑte sui ꝑiodi seu etatis debilitatũ ẽ. hec enĩ nã ei⁹ cũ sit via ī cozruptiõez. sz talis ẽ etas nũc instãs: septia. vz. r yltia fm legiferos a ꝓpo citra. vñ aplus: Sumꝰ ī q̃s fines seculi deuenerũt. ¶ Adhuc totꝰ ꝺ mũdꝰ ifimus senescit r cozrũpit ꝓtinue. vñ methauorꝝ ꝑ. Ubi nũc est arida oliz fuit mare. ¶ Rursus vnũqdqz debilitat ꝑ distare a suo ꝓncipio libro ō mũdo: qz enĩ ista terrena fuerũt remota a cõmodo diuino existunt cozruptibilia plena multi turbĩs: qõ ẽt ex libro appet ō causis. sz nã humana moderna multũ distat a suo ꝓncipio ẽt fm mũduz generãtes: puta ab adã siue a deo. Palin fm Mesue de ꝓsolatiõe simpliciũ medicinaꝝ. Elleborus albꝰ tpe isto ītolerabilis ẽ: r sicut venenũ pniciosuz ꝑp nãe debilitatẽ. ꝑp qõ Serapion ī ꝑ eiꝰ breuiary cũ alexãdro affrodisio: ẽt nigrũ q minꝰ ẽ albo effrenis: fore nunc ait dimittẽduz r loco eiꝰ lapide vtẽdũ laculi. qõ r miozes nũc q̃ antigtꝰ dozes idicãt medicinaꝝ. ¶ Ampliꝰ scõo de histozus aialiũ. Que qdẽ paucos r miozes sunt dẽtes habẽtia breuiozis sũt vite: r debiliora existũt vt multũ. nũc ãt plurima gnã toꝝ solũ. 28. gnãnr dẽtibꝰ: antigtꝰ fere vniuersis hũtibꝰ 3z. Nã itaqz hũana ab eo qõ antigtꝰ fuit iacet debilitata.

Prope primũ vo sciẽdũ q nã duplex existit: nã qdẽ naturãs vt ꝑmꝰ: sic gõ theologizãtes dixerũt: r nã nãta q̃ ẽ ꝑnm mor⁹ r get ei⁹ in q̃ ẽ ꝑ r ꝑ se r ñ fz accñs. phy. z. Nãe nãqz mor ẽ i sciẽa ab altera exñs nã hũte spẽz actu: q̃ ī B arti: oppoit cũ sit ꝑnm r spẽs eiꝰ qõ fit ī altero: scõo de gnãtione aialiũ. Sub hac aũt scõa natura victa per ꝓius de forma: cõsequenter de

mã:minime vo de priuatione medicus multos nãe locat modos. Sumit enī p complexione nã: iuxta illud qō dr̃ ℔ est nãe calide. Accipit ēt p cōpone ⁊ p vtute regitiua: q̃ est oīuz corpis vtutū ogeries. secretoz libzo. Sumit ēt p ꝯsuetudine. Est nãq; q̃dã nã ꝯsuetudo. dr̃ia. 98. Accipitur ⁊ ab Haly. pro psona q̃ apud Boetiū de duab⁹ naturis est nãe rōnalis idiuidua suba. Sumit ēt iterdū p colli matricis extremitate ac p ficteri. iuxta illō. Si nã fuerit soluta. Dr̃ etiã nã natiuitas seu nascētia: vt sigs extēdat siue ꝓducat hāc litterā. phy. ꝑmā hui⁹ nois physis. i. nãe apparēs. meta. 5. vñ aphozis. 2. Crassi valde ℥ nãz. i. natiuitatē. Cōmētatoz. Boeti⁹ quoq; de duabus naturis nãz q̃ttuoz suscepit modis: aut cōissime p oī re suba vel accidēte: cui⁹ talis extat diffinitio. Nã est earū rez q̃ cuz sint quoq; modo intellectu capi pñt. Sumit ⁊ cōiter ꝑut de solis dr̃ subst̃atys: ⁊ tunc est vel qō facere: aut qō pati possit. Duplex. n. suba corporea ⁊ icorporea. Suscipitur q̃ ꝓprie p corporea q̃ motus ē pncipiū fm se ⁊ nō p accñs. Accipit ⁊ ꝓprius p nãe diuersitate: ceu aliã dicim⁹ q̃ auri nãz ⁊ argēti: q̃ vnãquãq; rerū dr̃ia est in formãs specifica. Humana equidē ab hoīe denotata: que hoīs in se ꝓtinet ꝑticipationē: debilitata vo dr̃ cū a virib⁹ oliz habitis ad act⁹ lōgius discedat: aut tpe suꝑsit breuioz. antiquit⁹ quidem quod multuz a pncipio distans.

Propter secundum sciendū qdez q vt resonant sermones legū ⁊ mosaice precipue. nã humana debilitata est ab eo qō antigt⁹ existebat. cuius qdē signū est: qm̃ audiuimus hoīes a mūdi gnātiōe: ⁊ circa ꝓductos lōgeuissime vite existētes: sicut ex moyse colligit̃ genescos libzo. Adã enī. 930. vixit annis. Matusalē vero. 969. Noe vo. 700. cum Abzaã ⁊ alys. Cōsequēter aūt ab illa lōgeuitate minozatos velut Moysen Dauid ⁊ Aaron cū leuiticis: sicut per eūdē ibidē appet dicētē. Nō ꝑmittā sꝑm meū in hoīe: q; caro est vltra. 100. ⁊. 20. annos. Hec nãq; est vita hoīs nãlis fm ēt astrologos. tāti. n. sunt anni solis maiozes. Nūc aūt ab eo tertio ē etas humana minozata. vix enī cōiter extendit̃. 80. annoz spacio. vñ cōmētatoz. 2. de gnātiōe ⁊ cozruptiōe. Medici dicūt q; tps iuuētutis i hoīe sit vsq; ad. 35. annos. Et ꝓp hoc vita nãlis sit. 75. ānis. Et iō dixit machomet⁹ q; vita est mediocris in. 70. ⁊. 60. annis. Tpe aūt gratie. ii. 49. floruit cōmētatoz. vt. 2. inuit celi ⁊ mūdi. ¶ Amp. idē rōne persuadet̃: qm̃ cū natura humana non posset saluari in seipsa: ei⁹ miserta est sollicitudo diuina dans ei vtutē generatiuā: vt saluaret̃ in spē. scōis de aia ⁊ de gnātiōe aialiū. Huius aūt salus ⁊ pmanētia nō ē simpliciter ⁊ p se: sz p accñs: ⁊ admixta rei cozruptibili exteriozi: vt vsu sex rerū nō nãliū ꝯsideratarū a medicis ꝯstituta in vita ꝑsenti. in futura vo incozruptibilis ⁊ ꝓpetua velut in seipsa sine nectare pmanēs: ⁊ nullo vl̃ egēs exteriozi adminiculo cozruptiuo. Sic aūt est qō lōge melio⁹ est in seipso i icozruptiōe: q̃ i cozruptiōe: ⁊ p aliud remanere: ⁊ iō de⁹ cui⁹ ē cūcta ordine q̃dã disponere. iz. meta. nãz itaq; ꝓduxit vt debilitādo ꝓcedēs finiat̃ demū: vt tādē vita oīno relicta cozruptibili accñtali: suba li: ⁊ ꝓpetua fruāt̃ i celis cū eo. Et iō ceu tactū cū sim⁹ in q̃s fines seculi deuenerūt. merito igr̃ fz leges nã hūana exist̃it nūc debilitata: tū virib⁹: tūq; breuioz spacio tpis mēsurata.

Propter tertiuz vo sciēdū: q; cū de nālib⁹ disseratur: q̃ causarū cauꝑsa volūtate q̃dã ꝓduxit aūte: nil ad ꝑsens de miraculis ipsi⁹ ⁊ volūtate scrutādū ꝓnūti: cū leges viz solā obtineāt ꝓsuadēdi. polit. 2. Ingrat̃ igit̃ vitas q̃siti ex dictis astrologoz ꝓhoz ⁊ medicoz. ¶ Propter qō dōm q; nã hūana cū alys ⁊ q̃ sūt sub orbe lunari aliq̃ debilitata exist̃it aliq̃ fortificata: iterdū vo ⁊ mediū seruat iuxta pitiā ꝓdictoz: qō qdē duplici ad ꝑsens ostēdit̃ via: astronomica ⁊ philosophica. Astronomica qdē i tres separat̃. ꝑma qdē sumit̃ ex pte stellarū fixarū exñtiū in octauo celo: ⁊ imaginū fere allegoricarū ab īdis positarū: cū celis ⁊ ꝯdiacl signatis: aut imaginatis eisdē. Nã si vtus debeat ꝑimi in ista iferioza a supioribꝰ oz vt illa simplr̃ ⁊ imālis p media sibi cozrñdētia ⁊ omogenea trãsferat̃: ⁊ iō siue ponat̃ octauū celū moueri i oppositū noni ab occidēte i oziēs in .c. annis vno gradu fz sniaz ꝓtolemei lōgitudie: latitudine vo min⁹: ceu declarauī in editiōe huic ꝓsil̃: quā i astrologia ꝓposui. vñ ēt spāle tractatū cū ist̃o mālī oñsiuo cōstruxi: q eqdē mor⁹ trigintase x milib⁹ annoz termio terminat̃: in q̃ fm q̃sdā stoicos: pythagoricoz oīa reuertuntur: vt ꝑus. vel in. 70. ānis. aut. 76. sic̃ cōius hodie tenet̃. siue ponat̃ illud qō ꝓtolem⁹ vocat motū in opposituz noni: retardatio q̃daz in octauo spe: eo q; nō ꝯseqũtur ꝓp modicū distare aio motū ꝑmi mobilis: ceu posuit Alpetraēs Abuysac. Inueni tñ tpe moderno q; caput arietis mobilis sil̃ cācri: libze ⁊ capricorni ymobiliū per. 10. gradus ⁊. 22. minuta. anno gr̃e. 1303. quo ego ꝓetrus paduanensis hunc libꝝ construxi: ꝓpter quod iudicantes hodie verius astronomici: adduint. 100. gradus ⁊. 22. minuta motus octaue spere q̃rētes motū verū in nona motui ꝑus inuento vo calculatiōe in octaua ad hoc vt tali actu capita eqnoctialiū ⁊ tropicoz signoz zodiaci mobilis directe occurrāt sub capitib⁹ ꝑdictoz ymobilis zodaici: vt virtutē recipiēs sub ipressore: sic̃ declarauī i editiōe quā in discordātys vtriusq; ptis astronomie cōposui. Et ideo siue ponat̃ mundū fz veritatē legis nr̃e icepisse: seu ifinitas circulatiōes fm peripatheticos precessisse: iferēdū ē q; cū capita mobilia ordinate ⁊ directe extiterūt sub capitibus ymobilib⁹: tūc vtus pfectioi mō a ꝑmo pncipio p medias cās taliter ordinatas: foztioi mō ipimat̃ i ista inferioza: cū cause tūc sibi cozrñdeāt in adiuicez ex distātia etiā tāta ꝑdicta ⁊ ꝓportiōe zodiaci mobilis ad ymobile: q iam sensus oñdit apte dies artificiales sup noctis eē maiozatos nocteq; breuiatas ab eo q; antigt⁹ i solstitio hyemali: in estiuali vo ecōtra: vt i tractatu octauo demōstraui spere. ¶ Propter qō ꝯcludendū ē tūc naturā humanā illo tpe vt sic foztioze ⁊ lōgioze exti⁹isse. Cū aūt ꝑdicta capitū a se recedētia magna distēt distātia: ⁊ vtute nō ita ordinata in ista iferioza: inferr̃ nām humanā cū alys hic inferioribus debilitatā pmanere. Uerūtñ alias pozi rede ūte capitū ⁊ astroꝝ dispositione ad ꝑdicta puncta: qō post nouē milia annos fm ꝓtholomei ꝓtingit sniam: necesse erit iuxta ꝓfatos: ⁊ nām humanā taliter redeūtē: itidēq; fm peripatheticoz sniam vigozari. nam hȳ oppositiones ⁊ trāsmutationes infinities ad nos puenerūt: celi ⁊ mundi ⁊ methauroz primis. Secūda quidem causa astrologica. sumitur ex planetis: ⁊ maxime ex cōiunctionibus Saturni ⁊ Iouis: ⁊ solaribus eclipsibus ⁊ lunaribus vtcunq;. Ex coniunctione nãq; Saturni ⁊ Iouis in principio arietis: qō quidez circa finem. 960. cōtingit annozum. tunc enim fm ascendens coniunctionis ⁊ dominum eius: secūdum etiam locum cōiunctionis eozum ex domibus. aut fm foztunas vel infoztunas locum ascendentis ⁊ cōiunctionis aspiciētes variat̃ nō solum natura humana foztitudine aut debilitate longeuitate aut ecōtrario: imo ⁊ totus mūdus inferioz cōmutat̃. itaq; q; nō solum regna sed ⁊ leges ⁊ prophete cosurgunt in mundo significatiue saltem seu casualiter in quibusdam volentes prioribus. q. neglectis reliquas ꝯdere: sicut apparuit in aduentu Nabuchodonosoz: Moysi: Alexandri magni: Nazarei ⁊ Machometi: Quod ⁊ dearticulat̃ id cōe. foztunatur nãq; ⁊ infoztunatur fm cōiunctiones medias Saturni ⁊ Iouis duodecies aut tredecies in qualibet

triplicitate factas. qō spaciū. z 40. aut. 60. mēsurat mēsura annoꝝ. Qō etiā magis dearticulat per minores cōiunctiones eorūdē in q̄libet signo. 20. annoꝝ termino. Operant ꝛ ad ꝑ alioꝝ planetarū ꝓiunctiōes: sīue binarie: sīue trinarie: aut q̄ternarie: seu qnarie: sīue senarie: aut septenarie. nā in ꝓiunctiōe miori ē distinctio medie: ꝛ in media distinctiōe ꝓiunctiōis maioris ī cētiloquio. ꝛ iō in ꝑn° methauroꝝ. Dic mūdus iferior ꝓtinuus ē latiōib⁹ superioribus: vt oīs vtus eius gubernet ide. Cōtingit ēt nō minima ꝑmutatio ex solarib⁹ eclipsib⁹: sub ꝓiunctionū antedictarū tpi⁹ variatarū. z. q̄dripartiti. Et q̄ sol ē cor celi vita ꝛ alioꝝ pr̄ cūctoꝝ. vñ Albumasar in Sadā ait: solē ꝛ lunā ēt existere vitā oīuꝫ viuētiū post deū. Qō oñdit inuētū post q̄ndā eclipsiꝫ solarē circa numerū. 70. annoꝝ oliꝫ factā: post quā grādis variatio ī istis ē iducta: ꝛ maxie q̄ dez terra reddita ē sterilior solito: motus ēt fantasmatū: ac caledemonū ꝛ cacodēonū: icuboꝝ ꝛ succuboꝝ cet⁹ abscorpti repiūt ꝑ āpli⁹: qō cultui crebro magl ascribit diuīo. Nā ēt būana magl vī ōbilitata: auaritie ꝛ cupiditati ōdita: vidicātes multiplicati: ꝛ maxie qn̄ p̄cessit ꝓiūctio Saturni ꝛ Jouis in triplicitate frigida ꝛ sicca: vite ꝛ fortitudini viuētiū q̄ stat p calidū ꝛ humidū ꝓria. ¶ Est aūt tertia cā h⁹ ꝓsideratiōis ex planetis accepta: ꝫ q̄ eis debet qōdā regimē cōe ī mūdo: q̄ vnusq̄q; sua manerie mūdus ꝫ gubernare: potissime p itelligētiā sibi ꝫ Auer. tractatuꝫ de suba orbis vtute copulatā: ꝛ si suba eī ꝓsistat. Cuius aūt itelligentia est septenaria ꝫ numerū. 7. planetaruꝫ. Nā p̄ma gdē est Saturni cassiel. 2ª Jouis sachiel. 3ª Martis sāmael. 4ª Solis michael. 5ª Ueneris anael. 6ª Mercury raphael. 7ª vo Lune gabriel. Ordo aūt in ducatu eoꝝ existit: qn̄ p ducit Saturn⁹: deinde Uenus: postea Juppiter: deinceps Mercuri⁹: postea Mars: deide Lūa: demū Sol. Ducat⁹ āt ꝛ regimē vniuscuiusq; ē. 354. annoꝝ ꝛ q̄ttuor mēsiuꝫ lunariū: ad similitudinē anni lunaris ꝓtinētis. 354. dies. ꝛ. ii. trecesimas: ꝛ ꝫ hoc inuētū ē: q̄ cū Mars mūdus gubernaret: factū est diluuiū pp ꝓiunctionē maxime planetarū in pisce⁹. Sub ducatu aūt lune disponite sūt lingue: subuersa ē Sodoma ꝛ Homorra: ꝛ fact⁹ trāsit⁹ a filys Jsrael de egypto: ꝛ multa alia apparuerunt ꝺicia: ꝫ nās ꝛ ꝑpetates ducētiū planetarū. Nā cū planeta fuerit de planetis iferioꝝ⁹ puis ꝛ laboriosis: sicut luna ꝛ mercuri⁹: debilitat ꝛ iordinat nā ꝑs illoruꝫ nāz. silr ꝛ cuꝫ fuerit aligs superioꝝ in fortuna: pp eoꝝ indisrasiā excedētē ꝓplexionē: nā cū alys puertit ꝛ debilitatur būana. Cū fortitudo vita ꝛ integritas ꝫ phos in tēperamēto ꝓsistat absoluto ꝛ relato. ꝑpter qō ꝛ sub regimie fortunarū ꝛ motu ordinato: ꝛ diutino ꝓcedētiū: sicut est Jupiter ꝛ sol: aliq̄ silr cū venere vigorat: ꝛ longeuificat nā humana: ꝛ iō cuꝫ h⁹ ducat⁹ magis vigeat in vna pte vniuersi q̄ in alia videm⁹ nās humanas in fortitudine ꝛ debilitate ꝛ lōgeuitate: ꝛ ei⁹ ꝓrio cū alys diuersimode trāsmutari. ¶ Expedita itaq; tria astrologie via. restat philosophica exequēda: q̄ ēt in tres sic ꝑoꝝ seq̄strat cās. Una gdē ex pte pmixtiōis ꝛ corruptiōis elemētoꝝ ad se inuicez corruptoꝝ. aut pp diluuiū ignis: sic recitat ī thimeo. aut pp diluuiū aque: vt famatū est a multis: aut pp alias trāsmutatiōes nociuas ꝛ pestiferas ipzimētes ꝓtinue in suba: ceu appet libro de aere ꝛ aq̄. vñ. 4. itroductoꝝ Albumasar. Noe ppha venerādus fugiens corruptionē ꝛ frigiditatē aeris ex mōtib⁹ armenie relinquēs archā: in chaldeā aerē q̄rēs calidū se trāstulit: vbi ꝛ nāe vigorate extiterūt: ꝛ ꝓpbetie: ac scie sunt iuēte: cū ꝫ eūdē ille locus ꝓpha ꝛ sapiētiū exist⁹. Silr ꝓtingit pp biat⁹ ꝛ voragies terre. vt. z. methauroꝝ denotat Uulcan⁹ pp vehemētē corruptionē mixtoꝝ: ꝛ maxie aialiū itumulatoꝝ: ex qb⁹ vapores eleuant in aerē corpa aialiū corrūpētes parata. febriū. p. ca. 4. Est ꝛ scōa ex parte vtus sex rer̄ nō nāliū accepta: eo q̄ boies nr̄i tpis: ꝛ maxie in istis regiōibus: vbi viget cupiditas: auaritia: gula: ꝛ luxuria debitus regimē sanitatis nō obseruāt: ꝫ ās iclamat Ha. aphoris. 6. Hippocra. dicente pueros ꝛ eunuchos non podagriçare. Jnueniēs demū Ha. eosdē egritudie detētos ingt boies nr̄i tpis eē amicos gule ꝛ luxurie: qō ñ extiterat tpe Hippo. ꝛ iō tūc vere rettulit pdictos nō podagriçare. Erāt. n. antiqt⁹ boies ꝓtēti comestiōe glādiū ꝛ castanearū. z. alimētoꝝ. c. 36. Cū eni boies vterent tūc debita admīstratione diete: ꝛ cibis ad lat⁹ grossiciei tēdētib⁹: eoꝝ nāe fortes erāt ꝛ būores ꝓpacti: ꝛ cuulsiuo resistētes. Et pp hoc Hip. vti poterat in coꝝ euacuatione medicīs fortib⁹ vel fortiter euacuatiuis: q̄les sūt elleborus alb⁹ niger: euforbiū: meçeron: cē. pp qō p̄ma. Jn terra turchoꝝ magna regrit quātitas scamonee. Tpib⁹ aūt modernis: qr homines vtunt regimie iordinato ꝛ cibis subtilib⁹ ligdis ꝛ delicatis: ꝓpositionē raraꝫ ꝛ solubilē: ꝛ humores fluxibiles generātibus: naturis inde debilitatis ꝛ humores cuꝫ spiritibus p se resolubilib⁹ factis: p se medicinas nō tolerāt: vt antiqt⁹ fortiores. Et ex ꝫ appet itellectus vboꝝ Serapio. Alexādri ꝛ mesue. Tertia cā sumit ex pte modi generatiōis nāe būane obstuati ab antiquo tpe ꝛ moderno. Antiqt⁹ eni mas ꝛ femella nō ꝓiūgebāt nisi etate pfecta ꝛ mēbris gnātiōis itegratis: qō ꝛ nunc phisiones obseruāt: qō nō fuerit vt dcīm ē potis gule ꝛ luxurie amici: ꝛ iō cū gnātū sequat nāz generātis vtplurimū: p̄ de generatiōe aialiuꝫ. vñ ꝛ damascenus. Nati ex iuuenib⁹ parentib⁹ p̄ncipalia mēbra fortia ꝛ sana nāliter hūt: ꝓry cōtrarie fortiores ꝛ lōgeuiores fuerunt antiq: qō attēdens Ar. vult politi. 7. viruꝫ. 35. annoꝝ ꝛ mulierē. 18. copulari. vt vigore seminū ꝛ tpe gnātionis ꝛ gestatiōis plis cōcurrant. ꝓpter qō etiā dixit fore p̄ter nāz: aliā mulierē ab vxore cognoscere p̄pa: cū proles ide genita gubernet q̄ pzaue: ꝛ sic nā redditur vilificata. tpe vo pūiti: qr vir ꝛ mulier ante debitū tēpus ꝓiungīt: eo puta quo nutrimētum adhuc oꝝ tendere ī augmentū nutriti: ꝛ nō ī superfluū spermaticū: ipsis nōduꝫ ꝓsequētib⁹ augmentū: neq; etiā eis appropiquātib⁹ termino: silr nō solū coeūt ante tempus: imo ꝛ multotiēs corpore male disposīti plurimuꝫ: vt cibi ꝛ potib⁹ repleti: cū multū coeūtes ꝛ ebriosi nō generent: aut debiliter. tertio. 20. ꝛ pblematū q̄rta. Jō concludit nāz modernā: ꝛ vite prodo ꝛ vigore minoratā. Attēdēdū tñ q̄ lz dcīm sit q̄ nā humana isto tpe ac istis clymatib⁹ sit debilitata: ꝛ pfectionib⁹ minorata ꝓtingit alys tpibus ꝛ regiōib⁹ fortificari ꝛ pfici magis: mō ꝫ q̄ pdicte cause tā celestes q̄ elemētales pñt sibi in ꝓriuꝫ q̄ sint nūc concurrere: ceu sapit peripatheticoꝝ astutia ponēs ꝼm finitas celi giratiōes ꝛ sīmiles eadē ꝛ silia specie: ꝛ nō numero itē aduenire: qr quoꝝ suba deperit: nō redeunt eadē numero. de gnātione ꝛ corruptiōe scōo. Ex his oībus concludit nām nunc ab eo qō p̄us ibecillitatam.

Propter quartum aūt ad p̄mū appet iā dicēdū: qn̄ cū nā bic icipiat debilitari añq; debilitet ī plimū nā vtis itendēs ꝓseruatoꝝ ispr̄ ppetuo ī ei⁹ addit vigorē ne decidat paulatīne oīo. ¶ Ad aliud dōz q̄ lz sint icorruptibilia ꝫ suba ꝛ eterna. Ipsa tñ ꝫ suū situ ꝛ ꝓiunctōez ꝛ aspectū diuersificata corruptiōez icurrū t: ꝛ iō diuersas nūc ꝛ p̄us pñt ipziere ī nāz ꝛ ī bec iferiora disponēs. Neq; ēt valet qō dicebat: neq; ex parte generātis ꝛ reliqua. qr tale superfluū oꝝ eē sic ꝓportionatū vt ī ipo pfectio valeat ꝓseruari intellectus vocatus seu vtus diuina aut informatiua decisus a pr̄e qō gdē erat in superfluis antiq̄ꝝ mō pfectiori q̄ in bis q̄ istoꝝ. ¶ Ad tertiū dōm q̄ mot⁹ duplex est: qn̄ gdā est circularis: gdā vo rect⁹, nūc aūt qn̄ dr̄ q̄ mo-

tus fortificat in fine: vitate hz de motu recto: q qdē gra uiū est deo rsus: leuiū aūt sursus: vt appareat in dimissis ⁊ emissis. Jn motu aūt circulari nō est verus: imo ille ꝓis nām sui subtilitis semp vniformis ē vtutis habilitate dispō nis in mouēdo in ꝑncipio medio ⁊ in fine: sicut etiā ostendi tur in motu illuminatiōis a cādela. Cum igit nā humana ⁊ ordo ei⁹ cū alys sit vt qdā circulus. ꝑ de gnātiōe. vii ꝓblematū. i7. circulū eē dicūt humana. Dicēdū talē motū nō fortificari in fine: ſz poti⁹ remanere eiusdē dispositionis aut diuersificatū parūper: vt eius excitant causę. ¶ Ad q̄rtū dm q illud tps nō ē multū elōgatū a nobis ⁊ si sit multū a gnātiōe distās mūdi: ita q grādis sit iducta varietas: aut fortasse nō modica: vt declaratū a ꝑozi est addita hec variatio in tū q ⁊ dictū psalmiste nō verificat bodie cōiter ⁊ vsq; quaq;. Sic igit dictū sit q̄tū de ſz rōnabil⁹ pōt ꝓphēdi iuxta sapiētū mūdi versutiā. nil sapie diuine supi⁹ ꝑscripte derogādo: ſz poti⁹ eā ꝑ oia cōfirmādo: cū ipsa sola sit vitas ⁊ vita. In hoc autē me alig ꝑterni nolētes: aut potius iponētes audire: gratis lōgis vexare tēpozib⁹: a quo⁊ manib⁹ me meaq; veritas laudabiliter eripuit ꝑfata: demū mandato etiā supueniente apostolico. ¶ Differentia. X.

QUod quis existēs medicus ꝑ scīaz astronomie nō possit conferre in salutē egroti mōstrat ꝑ Albubatir libro de natiuitatib⁹ dicēte. q̄libet hora ascēdit. z4. milia roborata. quo⁊ vnūq̄q; ꝓtinet decē milia mo NB. mēta: momētū vo q̄libet colore hz gustū ⁊ nām suā suo mō: ⁊ ita est subtile: q nō est sensus humani ꝓcipe nec inuestigare: nec scit aliqs nisi solus de⁹. Si g̃ nō pōt ab hoie ꝓcipi mot⁹ celestis: significatio nō poterit in cōferētia ordinari egroti. Lōtinet aūt robuth spaciū decē miliū stadio⁊. ¶ Ampli⁹ cōmētator ait. iz. meta. astrologia nr̄i tē poris nihil est: nec eē in ca: ſz est ꝓueniēs cōputatiōi non esse: ſz q̄ nūc est illa existit de q̄ logt. q̄ aūt nō est: egroto ꝓferre nō pōt. ¶ Rursus. tria sūt q̄ cadūt sub ꝓsideratione medici: cā: dispositio seu corp⁹: ⁊ signū: q̄⁊ esse tale existit: q⁊ ꝑ cās tanq̄s a ꝑozib⁹ medic⁹ in cognitionē deuenit dispōnis trine. sanitatis: egritudinis: ⁊ neutralitatis: ꝑ signū aūt velut a posterioribus ⁊ sensibilib⁹ signat. Sz neq; rōne cāe: neq; rōne signi ꝓferre pōt egroto: q̄ō ostēdit eo q effect⁹ ⁊ cā sūt ꝓportionabiles. phy si. z. signū etiā ⁊ significatū sūt ꝓportionabilia: q̄ō ſ neq; in cā ⁊ cāto: neq; in signo ⁊ significato videt euenire: qm̄ cā ⁊ signū sunt incorruptibiles ꝓpetue ⁊ ideterminate vt supioza hec causātia. Causatū vo ⁊ signatū: velut q̄ h⁹ ⁊ cō: q⁊ corruptible ⁊ ico rruptible dr̄nt plus q̄z gñe. meta. io. ¶ Adhuc sē hec ideterminata: ne vlr posse determinari ad salutē egroti: qm̄ si determinarent: cū corpa celestia in hec inferiora ꝑmāt ꝑ motu⁊ ⁊ lucē. z⁰ celi ⁊ mūdi. aut rōne mot⁹: aut rōne lucis. nō mot⁹: q⁊ mot⁹ circular⁹ supioz cessat i orbe ēt ignis. ꝓblematū. z6. ⁊ introductorio ad artē sphericā. In altissimis enī mōtiū nō fiūt vēti: vt in atho seu olimpo ⁊ talib⁹. Cuius signū est: qm̄ derelinquētes sacrificātes holocaustorū cineres i posteriori anno reuertētes ialteratos vt pus fuerāt iueniūt: eo q vēt⁹ ⁊ pluuia nō generent in eis. Si g̃ mot⁹ magne ⁊ sub eo cessat nō poterit hic ferī⁹ in aliqd ꝓferētiū applicari egrotti. Neq; ex pte lucis pōt determinari: eo q corpa celestia sūt rotūda: formā specu lo⁊ rotūdo⁊ hūtia: lumē oīariā expādētia. a q̄libet nāq; pūcto fere ifiniti exteri⁹ deferunt radi. Que aūt radios ꝓgregāt: ⁊ ad signatū locū determināt sūt ꝓcaua vt testāt ꝑspectiui. Propter qō ꝓportio ⁊ ōtermiatio ꝓtigere nō poterit. ¶ Rursus. si sint aliq corpa celestia q̄ ꝓferāt in salutē ifirmi. sūt ⁊ alia q̄ nocēt. Jupiter nāq; ⁊ ven⁹ sūt benigni ⁊ fortūe. Saturn⁹ aūt ⁊ mars ifortūe. reliq vero idifferētes nā. pp qō gs ꝓferre nō poterit: cū eo⁊ effect⁹ ꝓhibēr ñ valeat. Et ꝓfitmat: eo q acrē sic aut alr disponūt: q̄li os eos vti: q⁊ alias mās eligere ⁊ fugē possum⁹. q̄ āt ex ꝓtinēte ipole fit effugē: ſz vti necīū ē. ipa ei⁹ nāq; incuitabilis ē necitas. 9. ō ige. c. 7. Eti. çodiac⁹ moblis a çodiaco imobili recessit ꝑ. io. gradus ⁊. zz. miuta: sic nūc pitiozes testāt dr̄ia ꝓzi. gb⁹ ēt nūc aly cū motu accessiōis octaue spe sat icidūt. Cū igit ꝓlabat a supiozib⁹ i ſ directe ſz q caput signi vni⁹ çodiaci mobil' erit sub capite çodiaci signi imobilis: ⁊ iā tāta fuerit fcā distātia. vno qdē mō ꝓtiget ꝓferr: vtputa ſz çodiacū mobilē. ſm vo imobilē nocere: ⁊ maxīe qn̄ duo signa aduersantiū nārū ꝓtinus vnū post aliō existēt: pp qō ñ magis ꝓferet q̄ nocebit. Palin: natiuitas sciri nō pōt: cū celū fere in mometo vt dcm̄ tpis: grādē ab eo qō erat ꝑm⁹ motus suscipiat trāsmutationē sub q̄ grādis fit ab eo qō ꝑus varietas in susceptiuo. ¶ Silr nō cogscit ad multū hora casus seminis: neq; natiuitatis momētuz: ⁊ maxīe cū ort⁹ tardat nascētis. Et fulcitur eo q stelle considerate ab astrologis. solum mille. z6. existūt: alie vero sunt ifinite. q̄ ⁊ velut cē hñt ⁊ opari. meta. z. Cū igit eas medic⁹ existēs astrologus nō cognoscat eisdē ꝓferre nō poterit. Itaq; medic⁹ existens astrologus nō poterit i salutem ꝓferre egroti. NB.

In oppositū sūt smīe ꝓbo⁊: astrologo⁊: ⁊ medico⁊. ¶ Amp. dauid de caulis: Cā ꝑmaria plus ifluit sup suū causatū: q̄ cā vlis scōa. Sz corpora celestia ꝑter oīo separata sunt cāe isto⁊ iferio⁊: sicut oēs ꝓsentiūt sapiētes: pp qō ⁊ vehemēti⁹ opabunt: quo⁊ opatiōe debite appro⁊imās medic⁹ existēs astrolog⁹ bis ꝓferre poterit. Sapiēs nāq; cū sciuerit assimilare ⁊ ꝓuenire res supiozes iferiozib⁹ verificabit astro⁊ i hec iferiora iudicia. Dalyab. beben ragel. Adhuc q ꝑt iuuare ⁊ nocumētū remouere: pōt i salutē egroti ꝓferre. ſz ꝑ astrologus ēt solus: iu⁊ illud cētiloquy. Astrolog⁹ optim⁹ multū malū, ꝓhibere poterit: qō ſm stellas vētur est. Et taīa sapiens sic op⁹ adiuuat nature: ceu semiator fortitudines nāles. Multo igit ampli⁹ ꝓsociat⁹ medico. Lōfert itaq; medicus existens astrologus in salutez egroti.

Propter primuz qdē sciēdū q cū q̄rit⁹ an gs exīs medic⁹ ⁊c. ñ forma iberētē singul'r medicīe itelligo: ve⁊ subsistētia subiecti ſ ꝑticipiū exīs idicat: i q̄ due iberēt forme: medicina videlz ⁊ astrologia: ita q ⁊ mās dicat seu ꝓpositū ⁊ nō formā. Quid āt sit medic⁹ dr̄ia dcm̄ ē ꝑma. gdaq; medicīa tertia. Est āt astronomia seu astrologia: lex vel rō figuras celestes ⁊ mot⁹ in se ⁊ i suis effectib⁹ vlr ꝓsideras. Quidā vo assignātes dr̄iaz appellare volūt astronomiā scīaz de motib⁹. astrologiā āt iudicio⁊ scīaz: q̄ō nō oz. fere enī idē videt ipo⁊tare. Nā astronomia ab astro: ⁊ nomos qō est lex dr̄. astrologia vo ab astro: ⁊ logos qō ē rō vel ſmo. Tā gīt quoq; i hac descriptōe duplex astrologie ps. vna qdē q̄ scia dr̄ q̄titatū figura⊃ ordinationis ⁊ motiū corpo⊃: vel scīa toti⁹: ⁊ ſ ꝑ ci⁹ ꝑmas dr̄ias. ꝑ secās vo vt i suis effectib⁹ ⁊ reliq. tangit altera ps q̄ dr̄ scīa iudicio⊃: q̄ duplex existit. vna qdē itroductiua ad iudicia: altera exercitatiua appellat: q̄ ⁊ iterū i q̄ttuor separat ptes. quaz vna est de reuolutiōib⁹. scōa de natiuitatib⁹ ⁊ ea⊃ reuolutiōib⁹. tertia de interrogatiōib⁹. q̄rta de electōib⁹. cui ⁊ imaginū supponit scīa. Que aūt ō reuolutiōib⁹ tres habet partes: quarū vna est de. izo. cōiunctionibus. alia de reuolutiōe anni ſm introitū solis i caput arietis ꝓsiderata: vel ex cōiunctione seu appositiōe solis ꝓcedēte accepta. tertia vo de mutatōe tpo⊃ ⁊ pluuia⊃ ⁊ huius. ceu lucidatoris dr̄ia mōstraui ꝑma. Cōferre hic itelligo cōiter qōlibet iuuare NB.

seu iuramētū illō fuerit ī expōne eoꝝ q̄ dicūt ī medicīa de astrologia siue in applicādo debite tria medicie istria ād tres añdictas dispōnes: seu ēt pnosticādo q̄cūq; mō.

Propter secundum q̄dē sciēdū ꝯ Albumasar p̄ itroductorꝝ: q̄ fuit aliq̄ꝝ medicoꝝ opinio se de medicinali scīa iactātiū: vt acgrāt p eā: sciaz astroꝝ nil vlr ꝓferre ad magisterū medicie: qō eis q̄druplr pōt ꝓtingere. p̄ q̄dē vt ostēdant se oīa sciētes siue impitie solatiū reddētes: facti etiā siles q̄busdā rhetoribꝫ. p̄ nāliū vtutū. ca. iz. deridentes: q̄ maxīe neq̄unt dissoluere ñ audēt: neq; conātes ꝺdicere. Quibusdā āt ꝑ euenit vt q̄tēt itellectū suū: dicētes scie tiā astroꝝ nō posse ꝓphēdi: ꝯsiles facti Senofano colofonio ponēti terrā gescere pp infinitū ei⁹ q̄ō deoꝛsuz: vt nō negociēt q̄rētes. z⁹ celi ⁊ mūdi. cū ifinitū cā careat ꝓsiderabili. nō enī ptrāsit itellectu. Alij vo id dixerūt: q; viderūt se appellātes astrologos aut sil'medicos ⁊ astrologos in iudicys errare: pp q̄s sciētia astrologie vituparī nō oz: cū sic iudicātes nō sint astrologi ꝛ mēdaces ⁊ diuinatores. Quibusdā vo visuz hoc fuit ꝓpterea: q; videt eis q̄ dicta medicoꝝ semp sint attēdēda: cū īterdū diuersitas ītercidat iter iudiciū medicie ⁊ astrologie nescientes diuersitates iter bas apparentes ad ꝓcordiā reuocare. Illi vo q̄ sequunt medicinā sīc debēt: ⁊ suoꝝ maioꝝ dicta diligēter ispiciūt ꝓcedūt hāc scīaz astronomie: nō solū vtilez: sz ⁊ necīaz maxīe medicie: q̄ 3⁹ approbabunt dicēdoruz: ⁊ p̄mi ꝺdicētes q̄dē reprobabunt q̄rto.

Propter tertiuz vo sciēdū p̄ q̄ corpa celestia in hec agūt iferioza. z⁹ quot ⁊ q̄busmodis. 3⁹ q̄ medicus exñs astrologus h⁹ pōt cognitionē hr̄e. 4⁹ q̄ ꝓfert astrologia ad salutē egroti. 5⁹ quib⁹ vtiq; modis. ¶ Primū hui⁹ ostēdit: q; ex necessitate iste mūdus iferioꝛ ꝓtinuus est supioꝛibꝫ lationibus: vt oīs vtus ei⁹ gubernet ide tactū p̄us: qō ēt dixere astralogi. vñ p̄ncipio cētiloquy. Mūdanoꝝ mutatio ad ꝑ ⁊ ad illō coꝛpoꝝ celestiū mutatiōe ē: ⁊ iō cās rerū rimaturus p̄ celestia ꝓtēplare. Propter qō nouē iudices. Ois mūdane geniture ꝺditio ex planetis: eoꝛūq; signis tanq̄ ferrū ex lapide magnete dep̄det. vñ Mesahalach epistola. Sile est op⁹ planetarū ī hoc mūdo lapidi magnetis ⁊ ferro. Doc ideꝫ trib⁹ ostēdit rōnib⁹: qñ sīc apparet. z⁹ ⁊ io. meta. Q̄ñcūq; inuenit aliq̄ nā plificata multis ſm vnā vniuocā rōnē exñs: hāc oz in cām ei⁹ magis vnitā ⁊ determinatā adducere: vt tādē mltitudo oīs ad vnā reducat vnitatē. Nunc aūt ⁊ nā caliditatis ⁊ frigiditatis ⁊ reliq̄ plificata iuenit exñs ſm vnā vniuocā rōnē: q̄re oz ipsaz ī vlteriozē ꝺducere. hoc nō pōt eē nisi coꝛp⁹: ⁊ nō intelligētia ꝼz p̄ncipia phīe: cū nā in suis opatiōib⁹ saltū nō cōmittat: imo sic latēter de extremo ī extremū p mediū ꝓcedit vt ꝓtinuitate lateat ꝓterminū. i. vltimū ⁊ mediū histoziaꝝ. 7. Amp. oīs cā sufficiēs nō ꝑpedibilis ſm se ei⁹ effectū ꝑimit: ⁊ ex necitate in passuz sibi subm. talis aūt cā coꝛpus est celeste: cū sit ꝓpetua ⁊ incoꝛruptibilis toto eterno vitā p se sufficiētissimā ducēs neq; senescēs. p̄ celi ⁊ mūdi. Et firmat: q; mot⁹ coꝛpoꝝ celestiū est res diuina quā res de mūdo neq; mō aliq̄ disturbare: qñ est necīa ⁊ ide aliud eē nō pōt. p̄ q̄dripartiti. Et sil'r fere semp tāta cā māz sibi subaz ēt idisposita pōt disponere. ¶ Rursus. ea q̄ ēntialr sūt ozdinata ſm p⁹ us ⁊ posteri⁹: ⁊ cāz ⁊ cātū vnū agit in aliud necio. talia aūt sūt in cōi iferioza cum supioꝛib⁹: qō apparet: qñ absoluto posterioꝛi nō tollit qō p⁹us: sed ecōtra: pp qō superioza in hec impmēt iferioza. ¶ Propter scōz hui⁹ sciēdū q; trib⁹ modis vident superioza in hec inferioza impmere: quoꝝ vn⁹ est vlis: ⁊ alius particularis. tertius. q. medius. Ulis vero motu pficitur ⁊ luce, coꝛpoza nāq; superioza bis duobus modis vlr in hec inferioza agunt. vñ. z. celi ⁊ mundi. Caloꝛ ⁊ lumen a celestibus generat coꝛpoꝛib⁹ attrito aere ab ipsoꝝ latione. Natus est enim motus ignire ⁊ ligna ⁊ lapides ⁊ ferruz: vt sagitte liquescāt plūbee. experimur nāq; qñ mot⁹ in superioꝛibus crebꝛius ⁊ vnifoꝛmiter ad vnā partez tēdens efficit: sicut qñ motus diuersitatis cōuenit cū motu longitudinis: hoc est cū planete fuerint in ꝓtrariū motus directe aeré ad caliditatē mutari. qñ aūt motus diuersitatis fuerit in ꝺziū motus lōgitudinis: vt cū fuerint retrogradi: eo q; motus bebetatur ad frigiditatē disponi ⁊ humiditatez. Q̄ aūt per lucez operent apparet eaz in cōiunctione stellarū simul ⁊ lumine multiplicato velut multis radiātibus speculis ꝼz plagā inferiozē illi suppositam: percipiamus aerē ad caliditatē mutari. In quarū quidez separatione lumine dispartito cōtrariū sentimus cōtingere: ꝓpter qō q̄rto de partib⁹ aīaliū. Noctes pleniluny sunt calidioꝛes ꝓpter lumē lune. Luna eniz velut speculū oblugubꝛe ſm hypercuz recipiens lumen a sole vndiq; ſm partem nobis expositam. ⁊ velut alter sol tūc maxime ꝼz Daly bebē ragel facta: lumen transfundit in hec inferioza. sic ergo hoc verificatur nō soluz in copiunctione: verū etiā in aspectib⁹ ⁊ maxīe oppositōis ⁊ trino: cū tunc rady plures alterutrim ex opposito demādent: Modus vo opandi medius ē: quo p coꝛ cōplexionē operant: nā q̄dā earū dicunt frigide ⁊ sicce vt saturn⁹: gcgd dixerit cōmētatoꝛ. scōo celi ⁊ mūdi ꝺ. A. inquiēs stellas ī rei vitate nō agere frigiditatē. sed calores silēs vniuiq; elemētoꝝ. Cōtradicit ēt exp̄ssius sibimet ī suba ozbis. q̄dā vtiq; calide ⁊ hūide: vt iupiter ⁊c. Et easdē cōp̄lones soꝛtiunt stelle fixe cū planetis p̄ q̄dripartiti. Intelligo āt cōp̄lonē nō formaliter eis iexistētē sz effectiue: qñ tunc essent cōposita ex elemētis ꝺzys. ⁊ sic coꝛruptibilia. vñ p̄ celi ⁊ mūdi ꝺsentit. Aris. antigorib⁹ ponētib⁹ coꝛp⁹ celeste gntā essentiā vel nām p se existētez. ⁊ cōmētatoꝛ. Credimus q; chaldei dixerūt celū nāz gntā. dr̄ enī q; phīa pfecta erat tpe illoꝝ. sicut Ar. tpe: cū ifinities eedē redeant opiniones. qō aūt sic est cōplexionatū in hec iferioza operaī effectiue: sīc motus cāliter ⁊ non formaliter calefac: ⁊ vinū inebꝛiat cū hoc nō sit calidū neq; ebꝛiū. Cōplexio aūt oīuz astroꝝ: vt ī p̄mo q̄dripartiti ex cōplexiōe plane taꝝ elicīt: ad caliditatē tendit ⁊ humiditatē: velut cōp̄lo humana: cū supioza ozdinent ad iferioza ista accidētalitate fit q̄dā ⁊ itentione scōa. sicut declarabit dr̄ia. ioi. ad hoēz q̄dē magis ozdinabit. Nā p̄ p̄ma. ca. ō ꝓplexiōib⁹. ex calitate ⁊ siccitate coꝛdis: calitate ⁊ hūiditate epatis: frigitate ⁊ hūiditate cerebꝛi: ponit ex q̄dā coalteratiōe: cū hec ꝓportiōabūt ⁊ pōderabūt adiuicē resultare ꝓp̄lōez tertiā tēdentē ad caliditatē ⁊ hūiditatē: quā medici tēperamētū quo ad iusticiā appellāt: ita ⁊ ī supioꝛibus caliditas Jouis Martis ⁊ solis supant frigiditatē saturni Ueneris ꝓtate ī frigiditate ⁊ lune: ita q; caliditas superexcedat. sil'r ⁊ hūiditas multa Lune ⁊ Ueneris nobis ꝓpiq̄ rū ⁊ Jouis supant siccitatē saturni Martis ⁊ solis nō vehemēter sicci: cū sit fons maxīe calozis ⁊ vite. Nō enī est vita viuētiū p̄ter deū: nisi p solē ⁊ lunā. Albumasar in sadā. Silr āt ⁊ ī stellis fixis euenit cū siles vt dictū ē planetis soꝛtiant cōp̄lones. Sic igit cōplexio stellaꝝ oīum velut quodā mō ozdīata in nāz humanā vt ipa ad calidū tendat ⁊ hūidū. Modus vo ꝑticularis ē q̄dā ifluxus stellaris vniuiq; īdiuiduo fere differēter ab alio ꝓpa natiuitate: aut reuolutiōe ciusdē indit⁹: ⁊ iō videm⁹ saturnū ⁊ Martē. ꝛz simplr sint ifoꝛtūe: ⁊ bēant ānos auferre ab alcocodē: tñ qñ fuerint alcocodē. i. datoꝛes foꝛmaꝝ vite annos suos minoꝛes medios seu maioꝛes pstabūt ꝼz eoꝝ foꝛtunationez: qō ⁊ alijs magis ꝓtingit planetis. ⁊ iō oīs planeta ſm diuersitatē natiuitatis ⁊ reuolutiōis vni

existit fortuna: aly vo ifortuna. Et hic qdē modus est sic singularis ꝛ approbat⁹: qꝫ ēt mediū cū nō sit susceptiuus eius impssionis: nō redditur ab eodē affectū: velut piscis dictus torpio manū piscatoris stupefacit ꝛ nō rhete. Alexāder pipatheticus methauroꝝ p. ¶ Propter b⁹ 3ᵐ sciē duz: qꝫ gs exīs astrologus hō impssiōes ꝛ modos earū in hec iferiora pōt cognoscere: qm̄ scia est hit⁹ itellectualis ex dem̄atiōe elicit⁹. talis aūt ex celestib⁹ corpib⁹ pōt acgri ab itellectu: cū scia astroꝝ hēat ꝓditiōes oēs sufficienter regsitas ad sciaz. Jpa nāqz sumit dem̄atiōes suas ex scia numeri ꝛ mēsure Almagesti p. q̄ dria. §. Subm etiaz suuz fixuz est ppetuuz ialterabile: ꝛ q̄dāmō de bis q̄ a mā abstrahunt oīno sensibili. ꝛ iō ptolome⁹ ibidez pfert ista scia3 nāli: cuz illa sit trāsmutabiliuz gnābiliuz ꝛ corruptibiliū: de qb⁹ certā hr̄e nō possum⁹ cognitionē: ꝛ metaphysice silr cuz hec sint coꝝ q̄ a sensib⁹ remota sunt. ꝛ potentia trāscēdūt nr̄i itellect⁹. Sic enī hec se hz ad manifestissima ī nā. i. itelligentias ꝛ deuz de qbus existit ea: velut oculus nocticoracis ad lucez solis. meta. z. Et cum scientia fm Ba. nō soluz acgrat ex rōne: sz etiā expientia: que fz Ar. sensibiliuz existit p potētias organicas suscepta: ꝛ ad ea q̄ sunt astrologie sensus q plura facit scire vt visus ptingat ex eis q̄ expientiā ex sensu acceptā cognitionē poterim⁹ susscipe: ꝛ maxīe pp ipsoꝝ ppetuū ꝛ imutabile existere. Et si aly nō valeāt nr̄oꝝ sensus attīgere: ꝛ h qdem sensus. deinde vlē ꝓcēdit: ꝛ scie p̄ncipiuz itellect⁹ vigore dria. 3. pp qō scia ex celestib⁹ poterit hr̄i. ¶ Sz vlterius qdez videndū est ad q̄tuz coꝝ scia se extēdat: pp qō dōz qꝫ fiē Ba. distinguit ī plerisqz locis duplicez eē cognitionē in medicia: vnā qdez certā: aliā āt picturatiuā artificialēacceptā iuxta arbitriū vicinās vitati: sic ꝛ in astrologia ꝓtingit iudiciali magis: cū certioꝝ eius q̄ de motib⁹ ptis astrologie hac habeat cognitio: ꝛ iō Albumasar. 3. introductoꝝ diffiniēs astrologiaz dicit eū foze sapientē in esse planetaꝝ ꝛ coꝝ significatiōe: ꝛ mediatoꝝ eoꝝ q̄ fiunt ab eis ex pte noto ī codez tpe suo: ꝛ tpe futuro ac ifinito: qō exponēs ait stellas significare oēz rez q̄ est ī hoc mūdo scire tñ nobis est ipole totū pp ipotentiā itellus nr̄i. ¶ Significāt enī stelle sup res huj⁹ mūdi trib⁹ modis. Quoꝝ pm⁹ subtilis est ꝛ pfundus: intñ qꝫ nō possit ꝓphēdi scia pp ifinitatē fere in diuiduoꝝ signatoꝝ q̄lia sūt nāe ꝛ accidentia determinata oīuz idiniduoꝝ. Et pp hoc apparet vificatio illi⁹ qō inducebaī ī 3iū. Jn vnaquaqz hora ascēdunt. z4. milia roboat ꝛc. vñ. z. de igenio. Qō nō pōt parefieri: neqz scribi in libro: neqz ab aliq̄ dici vnū gdā est: puta vā q̄titas vniuscuiusqz particularis. Scōs modus est qm̄ pōt astrologus cogīscere significationez sup vnā spēz: aut sup numerū gentiū alicuj⁹ ciuitatis ꝛ fil'. nō tñ pōt q̄litatez seu numeruz ꝛ quātitatez significatiōis p̄cise hr̄e. Est aūt ꝛ tert⁹ modus q̄ ex significatiōe rez sup eas q̄litatez ꝛ quātitatez cognoscim⁹: ceu sūt gña ꝛ spēs ꝛ elemēta ꝛ trāsmutatiōes coꝝ in scipsis ꝛ idiniduis determinatis. determinate tñ applicatiōe descendēdo. Quo circa ꝛ scia iudicialis rez ꝛ dr̄ valde difficilis. tū pp multa sibi ad miniculātia: qm̄ nō poterit dare iudicia fz stellarū ꝓplexionē: nisi hō q viz aīe ꝛ ꝓplexiōez nālez bñ cognouerit ī cētiloqo. vñ Baly. cōmētatoꝛ. Hec scie ps melioꝛ est cūctis ptib⁹ q̄ in hac ꝓtinēt scia: quā q bñ sciuerit astrolog⁹ phȳsicus merēt dici. Pō enī scia iudicialis est ꝓtermīabilis ꝛ affinis astrologie de motib⁹ nāli scie ꝛ medicie. p illā enī dispōnez celi ꝛ loca venaī. p has vo oz mām cogscere. tū etiā qz difficile est oīum stellarū etiā instris ꝓsideratarū significati ōes accipe: ꝛ maxīe cū scipsis discordant: tū silr ex mō applicatiōis supioris ꝛ vlis ad iferius ꝛ pticulare. oz nāqz p debita media multis circunstātys habitis additis in deoꝛsuz qō vlē adducere. tñ etiā pp instabilitatez ꝛ mutationē māe sup quā iudicaī: ꝛ iō in ꝑn⁹ centiloquy astrologus dz rez ꝓferre nō spāl'r sed vlr: velut q rez aspicit ex lōginq̄: cuz ei⁹ cognitio sit fz māz: ꝛ nō p formaz: de q̄ cognitio habeī dubia: de forma vo certa: cuz ipsa semp sit inuariabilis vie vni ꝛ ordini adherēs cōtinue. pp qō Mesahalach nō imerito in epistola. Scito qꝫ scia astroꝝ sit grauis valde: ꝛ digni⁹ qō ex ea sciri potuit p̄ est oē. s. vlē aut plurale: vt sūt revolutiones annoꝝ ꝛ reliqua. Uerūtñ cū hec vlia cognouerim⁹ ad pticularia indiniduata posterius sicut alie scie ꝓcernētes māz sensibilez descēdere: velut medicus opaī in medicina sanādo nō hoīez: sz Caliā aut sortē. ꝑpter qō ꝛ si in alys scientys hō multo studio ingsitiōe egeat ꝛ expientia: pre alys in hac idiget admirabili scia ꝛ diuina. ¶ Deinceps scienduz qꝫ duplr pōt gs exīstēs astrologus cōplexiōes opa ēt particulariū debite descendēdo ex vlibus ante dictis in hec inferiora factas cognoscere. Primo qdem scia q̄daz vlī. nā planetaruz quidaz sunt fortune ꝛ felices: sicut Jupiter ꝛ Uenus: ꝛ Luna: etiā ꝛ sol per aspectū. qdā aūt infelices ꝛ in fortune velut saturnus: ꝛ mars: ꝛ sol per cōiunctionem. ad quos etiam tanq̄ indifferens. Mercurius amplⁱ sepe declinat. cū igit̄ fortune p se ꝓpos inducāt effect⁹ in hec iferiora. Jnfelices aūt eꝝ ꝛ hoꝝ luna sit fcā vicaria hñs silitudinē cū corpore in opatiōe: in cētiloqo: iō dicta ē ab astrologis dare dispōnez suā oībus planetis .i. reddere se dispositā ad ipressionē suscipiēdā ceterorū planetarū: cui si saturnus aduersaī iūcta cū ifortūis: aut eas aspiciēs vel in ꝓbustiōe solis posita: vl'r signis prauis locata: poterit astrologus iudicare ī cōi nocumētū super quelibz egroꝝ: eo qꝫ nā ipedit vlis. Corpora nāqz egra p̄pter coꝝ notabilitatē ꝛ puationē reginminis ꝓpry. magis recipiūt ipressiōes forinsecus aduenientes q̄scūqz. Cū vo planetis fuerit ꝓiūcta felicib⁹: aut aspectibus beatis ꝛ in figuris ꝓpetētib⁹ salutē vlr egrotātib⁹ ꝓmittet. Dixi aūt vlr ꝛ p se eo qꝫ fortuna efficit ifortuna: ꝛ eꝫ ifortuna fortuna: cū q̄litas planete q̄litati oppōit egritudinis. Luna nāqz cū Marti ꝓiūgit: ꝛ si dēret nocere rōe ꝓrietat⁹ quā ad nāz hz humanā: ꝓfert tñ rōe q̄litat⁹: caliditat⁹. vz. ꝛ sic citatis febricitātib⁹ ex phlegmate: cū ex his mā febrilis digeraī calefacta ꝛ exiccata: ꝛ silr ī saturno ꝛ alys. q̄re in cētiloquio pulcherrime dr̄: nisi fuerit egritudini ipi ꝓria fortuna ꝓxia ꝛ i suo haiç. i. silitudine. Est aūt ꝛ alia cognitionis via pticularis ī tres seqstrata modos. vn⁹ qdē verioꝝ ꝛ pciosioꝝ q̄ ex natiuitatis ꝓfiguratiōe superioꝝ: aut eiusdē depbēdit revolutiōe: sicut ī pte natiuitatuz sciali ꝓtinet. Est ꝛ alia p itegrationē habita: cū enī qs ppriā natiuitatē ignoret cōcessum ē sibi cū magna sollicitudine ꝛ ĩstantia iterrogatōez vlez ꝑponere astrologo: ꝛ oīa velut figurā natiuitatis recipe. Celū ꝛ eni tūc sicut fuit tpe natiuitatis aut ꝑpe valde inuenitur ꝓfiguratū: sicut recitat Albumasar de scipso ī sadan nō bñte natiuitatis ꝑpe cōfigurationē: sz ppēa qōnez assūpsisse vlez in q̄ oēs ci⁹ relucebāt ꝓditiōes. Jnueniī ꝛ mod⁹ terci⁹: q ē p ꝓsideratiōez dñi ꝓiūctiōis aut ꝑuctiōis ꝑcedētes egritudinē ꝛ ascēdētes hoza p̄ncipy egritudinis ꝛ loci lune. Nā si luna tunc iūcta fuerit fortunis aut ab eis aspecta salutez significat egrotātis. si vo eꝫ necez significabit eiusdē. Baly hebē ragel. ¶ Propter q̄rtū hō sciēdū qꝫ astrologia nō solum ꝓfert medicie practice: imo theorice ꝛ plib⁹ scia. Cōfert enī scie metaphysice. eo qꝫ docet ex posteriozib⁹ eius finē intētū ꝛ subiectū inuestigare. p corpora nāqz celestia potissime ī cognitionē deuenim⁹ p̄ncipy. vñ apostolus ad romanos p̄mo. Jnuisibilia dei p ea q̄ fcā sūt a creatura mūdi itellecta cōspiciunt: qō ꝛ ꝓsentiēs Ar. iz. meta. cuz voluit inuestigare p̄muz p̄ncipium ꝛ numeꝝ itelligētiaꝝ ad Calipuz ꝛ eudosiuz famosiores astrologoꝝ se trāstulit: ꝛ

ꝫ numeꝝ sparuꝫ ab eisdē: differēter tñ posituꝫ numerū ꝯclusit itelligētiarū. Et iō ait ꝙ pluralitatez lationuꝫ ex maxime ꝓpria phia mathematicarū sciaꝝ itēdere oꝫ ex astrologia. Est etiā scia que ꝫ ptolemeuꝫ p̄ ceteris nos mozib⁹ ⁊ vtutib⁹ informās amplī⁹ in amoꝛē ⁊ cognitionē p̄mi deducit: vt ⁊ pri⁹ apparuit iuxta illud Joānis. Hec est vita eterna vt cognoscāt te deū veꝝ ⁊ vnuꝫ. Administulaꝝ ēt scienāli ⁊ medicine theozice in coꝝ libꝛos exponendo: sicut apparet. z. de gīatiōe. de celo ⁊ mūdo. in methauris. ⁊ alys pluribus. ⁊ Ippocrates i epidimia. in de aere ⁊ aq̄. ⁊ Ha. i plerisq; aphor. tertia. ⁊ p̄cipue creticoꝝ tertio. in q̄plurib⁹ caplis theorice. ſ. ⁊ p̄ ꝑma in gb⁹ sunt sermones ꝙ sine hoc nō pñt itelligi. ꝙ aūt maxime cōferat medicine practice ⁊ vtcūq; theozice ostēsuꝫ ē ex vbis Ippocratis: dīa ꝑma. Rursus 3° creticoꝝ. ca. 6. Ego redeo ad rē quā ꝓsideraui cū studio: ⁊ pscrutatiōe vehemēti: ⁊ iueni eā certā verā q̄ nō perit: ⁊ est res quā iuenerūt astrologi egipty: ⁊ est ꝙ luna significat sup dies q̄lis ē dispositio hoīs in eis in egritudine sua: qñ si applicent q̄dā stelle eq̄les besitātib⁹. i. erraticis: ⁊ sunt ille q̄ noiant fortune: erūt illi dies illi hōi ꝓueniētes: ⁊ ecōtra si applicēt q̄dā stelle besitātes egredientes ab eq̄litate: erūt illi dies hoī lesiōis ⁊ tristitie: qō ēt sensit p̄ de īgenio sanitatis. c. p̄ Thesillū. Voluit enī medicū nō solū medicinalia cognoscere: sed ⁊ dialecticā: arithmeticā: astrologiā: ⁊ q̄drauiuꝫ oē. ¶ Am. exp̄sse ꝙbat Halyabbas in p̄n° libꝛi sui oportere medicū in oīb⁹ septē artib⁹ liberalib⁹ magistratū sicut declaratū sufficiēter: dīa ꝑma. ¶ Ostendit itidē rōne: qñ ꝓferētia videt cāri ex debita ⁊ cōueniēti applicatione ꝓferētis iuuatiuo. Hoc aūt trib⁹ modis p̄t euenire ꝙbus dictū ē coꝛpa celestia i hec iferioꝛa opari. Primo qdē declarat ex motu: qñ qs exñs medic⁹ pcipies p sciaꝝ astronomie motū velociozē in coꝛpib⁹ supiozib⁹ fieri aut tardiozē: ⁊ sic declaratū est aerē calidiozē aut frigidiozē reddi: conabit p sciaꝝ medicie regimē admīstrare sex rerū nō nāliū ꝫ sibus in ꝺseruādo. ꝫ vo ꝓpriū i curādo. Si ⁊ vero si lumine ꝙgregato videbit vt ostēsuꝫ incōtinēte aere calidū gñari: aut eo disptitū frigidū fieri. Eodēq; mō ꝫ ꝓiunctionē planetarū ⁊ aspectū ꝙ modus erat secūdus medi⁹ in hec iferioꝛa opatiōis celestiū coꝛporuꝫ operātiū: regimē sani ⁊ egri ytrinq; ꝓportionabil⁹ ꝓmēsurabit. ¶ Sic tandē ⁊ tertiū modū ꝑticulārē ⁊ approꝑatuꝫ opatiōis attēdēdo: qō ēt ostēdit ex h̄: ꝙ gs exñs medicus partē astronomie p̄t fortunare ascēdēs dñz ascēdētis mediū celi ⁊ scōaꝝ ⁊ septimaꝝ. In fortunare vo sextā ⁊ eius dñz: tūc imaginē effūdēdo: in q̄ lux celestis viuifica sanitatis excitatiua in fūdit: sic appet p̄ imagies astronomicas ptolemei: Thebith: Thebē: chozat ⁊ alioꝝ. Et ego qdē fui exp̄t⁹ figurā leōis ipressaꝝ i auro sole exñte in medio celi cū coꝛde leōis Joue aut Venere aspiciēte: ac malis ifortunatis ⁊ cadētib⁹ doloꝛē renū auferre: qō coꝛrigia ex coꝛio vituli marini cū fibula ex oſſe confecta opat rodoarti seu cete masculi nude. sup carnē ꝺcincta. Et merito. nā vult⁹ hui⁹ seculi subti sunt vultibus celestibus in cētilogo: qō firmat recitatiōe cōmētatoꝛis de figura scꝛpionis in īcēsuꝫ impssa luna exñte in scꝛpione mozsuꝫ eiusdē curātis. ¶ Propter gntū h⁹ sciēdū: ꝙ scia astronomie ꝓfert medicīe opatiue duplr. p̄ qdem ꝺebite coꝛpi applicādo tria ista medicīe. dietā qdē: potioēz: ⁊ cirurgiā ꝓpter tres dispōnes: sanitatē: egritudinē: ⁊ neutralitatē. Astrologus nāq; pscies aerē imutari ad caliditatē aut frigiditatez: aut paroxismos seu exacuitiōes ꝓtuarū febriū fieri intēsiozes aut remissiozes p̄cedet cuz debita admīstratiōe regimis in sano ⁊ egro: ꝫ ꝙ declarāt de cibatiōe in aphoꝛismis ⁊ regimīe acutoꝝ canones Ippocratis ꝓsiderādo vtutē ⁊ paroxismos q̄scūq; i cibādo vl' ñ cibādo. In admīstratiōe ēt potiōis oꝛ attēdere iudicia sicut dcīt ꝙ Halyabbatē. vñ i cētilogo. Sigs purgatoriuꝫ accepit luna cū Joue exñte abꝛeuiabit tūc op⁹ ei⁹ ⁊ effect⁹ minuet ꝓp fortificationē vtutis nāe ⁊ ꝺiūctiōez lune cū Joue. Medicīa. n. tūc opari nō poterit cū agat vtutes ples supādo nāles. Palin: ibidē purgatoriū accipe luna exñte i cācro: scoꝛpiōe: vel piscib⁹: dño ēt ascēdētis cōiuncto planete ꝙ fuerit sub terra laudabile. Si vo ꝺiunctus fuerit dño ascēdētis planete exñte i medio celi patiet nauseā: euomet medicinā: ⁊ ideo nō mozabit. oꝛ ēt in applicādo tertiū ist̄ꝫ: puta chirurgiā ad sciaꝝ iudiciozuꝫ attēdere iuxta illud cētiloquy. tāgere mēbrū ferro luna existēte in signo illi⁹ mēbri piculū est. Signū aūt mēbri est itelligendū h̄ mō: qñ astrologi coꝛp⁹ humanuꝫ in. iz. secāt partes ad silitudinē. iz. signoꝝ ponentes arietē sup caput dñari: thaurū sup colluꝫ: gemini sup hūeros ⁊ brachia: cancrū sup spatulas: leonē sup pect⁹ ⁊ coꝛ ꝛc. Nunc aūt qñ luna fuerit in ariete ꝓhibet phlebotomia: ⁊ oē opus chirurgicū in capite: ⁊ sil'r in alys. Itaq; phlebotomia brachioꝝ luna exñte in geminis: ⁊ iciſio emoꝛroidaruꝫ: ⁊ circūstātiū partiū in scoꝛpione existēte. Jō ꝙ luna sua humiditate mēbruꝫ humiditate replens: consolidationē ipedit: eo ꝙ vulnera nō sanant nisi ꝑfecte siccent vt apparet. 6. aphoꝝ pticula. Cōfert ⁊ alio mō i ꝓnosticādo. signa nāq; ꝓnostica ꝓferūt ꝑm Haly. qz cōfortat p̄ea scipm ⁊ ꝑparat ei vt cōueniat de ꝺditiōe p̄cy: ⁊ firmat ꝙ fides spopōdit de eo ꝙ in ꝺditione fuit. cōfert ēt in firmo qz ꝺicat ei medic⁹ id qō videt ⁊ ꝺicat suis: ⁊ facit eos scire factū ifirmi: ⁊ qñ euadit ex egritudine fit bona fama ei⁹: ⁊ extollūt eū narrationib⁹ suis ifirmi vt appet ēt ꝓnosticoꝝ ꝑmo. Cōfert etiā ei in ꝓnosticādo: eo ꝙ de his q̄ pertinēt moꝛituris ꝑm leges ordinat ⁊ vliter iudiciū astronomie ꝓpter signoꝝ diuersitatez ⁊ etiā qz moꝛboꝝ acutoꝝ nō oīno certas ꝓtestatur Ippocrates. pnūciatiōes salutis aut moꝛtis: aphoꝝ secūda. Adhuc pnūciationes cronicoꝝ in initio sunt latentes: neq; declarant nisi per inspectiones in singulis quaternoꝝ ꝑmo: ⁊ vicenoꝝ scōo: ⁊ quadragesimoꝝ tertio. ꝓnosticoꝝ tertia. Cuius qdē cō sideratōis modus sumit ex motu lune p̄ quadras circuli decurrētis ⁊ p̄ circulū totū. creticoꝝ tertio.

Propter quartuꝫ qdē ad ꝑmū dicēdū: ꝙ solutio ei⁹ iā apparuit ex his q̄ dicebant tertio expositoꝝ. Logt enī de significatiōe planetarū ⁊ alioꝝ coꝛpoꝝ determiata ꝑm q̄titatē ⁊ q̄litatē cuiuslibz idiuidui oīuz speciꝝ. hoꝝ āt cognitio itellectu nō pōt cōprehēdi humano. ſ. pot⁹ diuino vt dictū ē. Remanēt tñ aly duo modi cognitōis vtiozis magis ꝙbus astrologū dictū ē p̄terita p̄sentia ⁊ futura posse cognosceꝛ: ⁊ p̄ exñs i salute posse ꝓferre egroti. ¶ Ad scōz dicēdū ꝙ h̄ dixit de astrologia motuū magis q̄ de iudiciali. eo ꝙ videbat ei ipsaz foꝛe sup falsa p̄ncipia fabricatā: cū ipsa pōat ecētricos ⁊ epiciclos ⁊ motus ꝓprios i planetis ꝙb⁹ coꝛpus p̄scindūt celi q̄ vident eē ꝺ determiata scōo celi ⁊ mūdi. ⁊ iō etiā dixit. putaui i iuuētute ꝙ ista pscrutatio p me cōpleat scōo celi ⁊ mūdi. In senectute vo factus despero. iz. meta. vñ ei⁹ sniam cū de h̄ dicat se desperasse: nō oꝛ h̄ appciare. Et de h̄ visuꝫ lucidatoris dīa q̄rta. positis ēt ecētricis ⁊ epiciclis siue ꝙbuslibz alys i ea fundamētis. scīa nō ꝺdenat ꝓpter h̄ iudicialis: cū h̄ non ipediat ⁊ ꝺiuertat opus astroꝝ hec iferioꝛa. ¶ Propter qō tres vident fuisse astrologie. vna q̄ volebat oīa apparentia saluare pp multitudinē speraꝝ: eo enī ꝙ videbat aligs planeta tot motibus moueri ꝺcludebat tot speras hr̄e ꝙbus moueba⁹. qz astrū ponebant infixū spere: sicut clauus infigit rote: meta. iz. ⁊ scōo celi ⁊ mūdi apparens. alia fuit q̄ hodie obſuat fūdata sup ecētricos ⁊ epiciclos

planetas ponens in ozbib⁹ p se moueri ꝓprys: ⁊ hāc fundasse dicūt pithagozicos sup quā fundauit Thymocaris Arsatilis: Abzathā: Ptolome⁹: Pheludēsis: ⁊ vniuersi fere posteriozes. Fuit ⁊ tertia silis multū ꝑme: quā adiuenit nō multū ante ista tpa Auēpatrici⁹ abuisach g posuit oēs speras ⁊ circulos ecētricos sine ēt epiciclis ac vno ab motoze simplici motos soluz: qō sentētie derogat pipateticoe plures motores ponētis: differēti tñ velocitate ⁊ tarditate fm q spere appzopinquant: aut distant a ꝑmo motore. Uoluit ⁊ tandez p polos diuersos ex gbus motib⁹ diuersificant apparentia saluare. Dec aūt ⁊ prima sicut apparet cōsiderāti que declarauī in lucidatoze nō poterunt stare. ¶ Kursus. vba vident inania dixisse sine applicatiōe ad subta. Nō enī canones ⁊ tabulas scripserūt gbus diffinit⁹ mot⁹ celi ⁊ planetarū dephēderet: sic posuit scōa. ¶ Ad aliud dōm q illa ꝓpositio veritatez hz in causis eēntialibus ⁊ p se ordinatis. pticularia aut ē p se qlibet ⁊ eēntialia istoz iferioz nō reducunt in causas supiozes. Accidit enī q ex tali motu aut luce generetur seu cozzūpat iste aut ille: lz totū hoc iferius in ipsas eēntial⁹ reducat. vndē p q dripartiti. Mutatiōes rerū terrestriū sūt variabiles ⁊ cōuertibiles recipiētes res ꝑmas a celestibus: in mō accidētis ⁊ rei vnius sequentis aliā. Sūiliter ⁊ lz motus cesset circularis: tñ mot⁹ inducit rectus ex radys solis ⁊ stellaz delapsis ī hec iferioza vt ae rē ⁊ aquā ꝛc. quare. ii. pbleumatū dr meli⁹ nocte q̄z die audiri. aut q2 aer mouet ⁊ sonat calefact⁹ a sole sicut ingt Anaxagozas: vel q2 p vacuū melius audit q̄z p plenū. Jn die nāqz aer densat sicut repletus aluce ⁊ radys ꝓpter illud q descendunt ab ipso ignes ⁊ rady cū sint cozpoza. cozpus aūt vt fit noctis rarius est. Eodez quoqz mō dicēdum q q̄uis stelle specula sint rotunda: tñ q2 fere oēs sunt maiozes terra. Quelibet enī stella fixa visu notabilis maioz est tota terra. Alfagranus. ⁊ maxīe ipse sol cuius magnitudo ꝑbat a Ptolomeo q sit maioz terra. 166. vicib⁹: ⁊ q̄rta ⁊ octaua vnius vicis. rady ꝑfluēt ab eis in surſuz ⁊ in latū dilatati ⁊ in deozſuz. ꝓpter angustiā vo terre velut ad punctū coangustati formam piramidis acgrentes: cuius conus siue acumē in cētro existet terre. basis vero eius in cozpoze stelle. propter qō ⁊ astrologus appzopziando semp vniuersale p particularia: lumen assignatū poterit in egrotū adducere: cū hec sit dispositio vt declaratū nālis radioz. ¶ Silr vt iā ostensuz dicēdū q astrologus pōt foztunatiozes reddere foztunas ⁊ infoztunatiozes ab infoztunio separare ꝯz q sciuerit inferioza cōuenienter reducere in supioza actionē mot⁹ ⁊ luminis ꝑiūctiōis ⁊ vtutis occulte specifice: supioz bis īferiozib⁹ applicādo. ¶ Ad aliō de çodiacis gs calculatoz dicet q hoc soluī: si illoz. io. graduū. ⁊. zz. minutoz fiat additio. ꝓpter qō ponit fieri additio huius motus octaue spere ad motū none. lz hoc nō videt valere: eo q tūc ꝯz no nū celū ⁊ nō p octauū erit iudiciū: nec ēt calculator p eius calculationē videt posse significatū ⁊ iudiciū permutare astroz. Et iō dico q q2 nō grādis iterceſſit distantia inter çodiacū mobilē ⁊ īmobilē: qō fere ab vtroqz idē iudicium accipiēt. verūtñ rō ꝛcludit q q̄ñ grādis supueniet distantia alteri⁹ ab altero: q tūc oportebit p vtrūqz iudicare. ⁊ sic duas figuratiōes ꝓstituere: vnā p octauū celū. aliaz vo p nonū: ⁊ postea signatū ⁊ iudicatū ab vtrisqz facta cōparatione ⁊ cōpositione adūicē accipe. hodie tñ nono cōi⁹ iudicam⁹ celo magis octauo. Et hec qdē rō satis videt diffi cilis ⁊ emollita sciaz iudicioz auertere. ¶ Ad aliud dicē duz q vtus aliarū ad bos ⁊ oīuz reducta est imago stellaruz oīuz fixarū vtus existētiū in sexcupla magnitudie ad .15. ꝑme magnitudinis notiozes reducī: ⁊ harū ad septez planetas: cū oēs sint vt dictū silib⁹ naturis nāte: ⁊ adhuc planetarū vtus oīmoda suscipit a luna. Dat enī dispōnez suā: vt dictū oīb⁹ planetis. tuz q2 silis est cozpi in opatiōe. tuz q2 ꝓpingoz nobis. Est enī sicut gdā Algaçillus ⁊ nūci⁹ cursu velox planetarū. Et iō in oīb⁹ ptib⁹ astrologie exercitatiue p̄cipali⁹ pcipit lunā obseruari: cū ipsi⁹ cē ⁊ loco cōiūctionis ⁊ puētiōis eiusdē: ⁊ ascēdēti ac ei⁹ dño ꝓsociare. ¶ Ad aliud dōm iā apparuisse tres modos foze cognitionis dispónis egroti: vn⁹ gdē cōis: alius pticularis p interrogationē: ⁊ alius p ꝓsiderationē dispōnis celi ⁊ po ipsi⁹ me lune tpe p̄cipy egritudinis. ¶ Et q2 vlteri⁹ videbaī ꝓbari p celerē celi motū ptactū: ⁊ tarditatē plerūqz oztus infantis q̄ qs minime posset hozā natiuitatis pcipe certā: ⁊ etiā cōceptiōis cū videaī icertioz. ¶ Dōm q lz multus ⁊ celerrimus mot⁹ fiat in circūferentia: tñ angustia spere minozaī: ⁊ hebetaī relatus ad cērū: vtputa terrā ⁊ eoz q̄ sunt in ea ceu exprimur q̄ radio solari p fenestrā cadēte in aquā modico motu: ⁊ fere imꝑceptibili facto in ea maximus ⁊ manifestissim⁹ mot⁹ splēdoris ad parietē ex reuerberatiōe radioz efficiī. Et iō Albumasar in p̄ introductory: Erroz vnius gradus nō ipedit astrologū: qō ⁊ veritatē hz in pluribus iudicioz modis. Jn directiōib⁹ vo falsificatur: ⁊ maxime eo q erroz vni⁹ gradus errozē cōmittit vnius anni: cū in directiōe vnicuiqz gradui vn⁹ attribuaī annus: sicut in geneasticis edocetur libzis. aut pmutatio illa sic grādis celi fere in momēto: lz diuersificet ⁊ pnertat cognitionē ac iudiciū astrologi q̄ztū ad q̄daz pticularissima: de quibus qdem dictū ipsuz nō posse cōprehēdere: non tñ quo ad vniuersalia que pōt suscipere.

¶ Jncipit ⁊ⁿ ps libzi pticularis theozica. dña. XI.

Quod elemētuz sit vnuz mōstraī: qñ mā est elemētū. vñ cōmētator. 5. meta. elemētū dr de causis intrinsecis ꝛ dignius de mā. sed ea vna ext at numero. ¶ Adhuc que vni ⁊ eidē sūt eadē. ⁊ sibi adinuicē. elemēta ꝛ p̄. sz elemēuz ⁊ p̄ncipiū sūt nāe idē. vñ. 5. meta. quapropter ⁊ nā p̄ncipiū ⁊ elemētū. p̄ncipiū vo ē vnū tñ: vt. iz. cōcludiī meta. ¶ Qz aūt duo videī: q2 illa sūt elemēta: que sunt p̄ncipia ⁊ causse rerū. 5. apparēs meta. Dec autē mā sunt ⁊ forma. vñ phys. p̄. Subiecta mā cū forma cā ē coꝛ que fiūt ceu mater. ¶ Et ꝓfirmaī q2 elemēta ordinantur ad mixtionē ⁊ tandez ad gnātionē: ita vt ⁊ ignis huc ꝯrrat supioz ad ipsā: dña. 15. Jpse aūt pficiunt actiōe ⁊ passiōe: vbi saltē regruntur duo: quoꝛ vnū sit vt mā ⁊ passiuū: reliquū vo vt forma ⁊ effectiuuz. ¶ Qz etiā tria ostendiī: q2 totidē posita sunt reruz initia: mā: forma: ⁊ ꝓuatio. phy. p̄. Palin: illud est elementuz alicuius ex quo ⁊ illud ꝓstituiī: sed ea sunt tria. in qualibet enim re sunt totidē. ꝑmo celi ⁊ mundi. oīs enim tribus cōstat perfectio. ¶ Qz aūt gnqz aut sex videī: quoniam cū ea sint quattuoz mālia ⁊ materia nō patiī per se neqz causaī: ⁊imo ꝓpter agens. ꝑimo ꝑma. vnde. iz. meta. materia ipsa scipsaz nō mouebit: sed tegonica. oportebit itaqz saltē quintuz subdere: qō sit mouēs ipsa: ⁊ ad generationē deducens: aut sextū. ⁊ iō Empedocles cuz predictis quattuoz litez introduxit ⁊ ꝯcordiā ea mouere. ¶ Qz aūt decē monstraī: q2 sunt ꝑma reruz genera cathegozie appellata. quod fulciī: Pythagoza oīa conante in denariuz ꝓducere. metaph. ꝑmo. ¶ Et q ifinita videī. qñ oēs philosophi Platone sublato generationez stabiliunt perpetuam. Solus enīz is creauit tēpus. phy. 8. ea vero perpetuari non posset: nisi ex quibus fieret fozent infinita. Consumerent enim ⁊ cōsumpta fozēt aliogn ⁊ deficerēt olfariā ipsa: ait Anaxagozas chaos quoddā imaginatus ē in quo infinitas ptes locauerit omiomeras. Democritus vo leucippus ⁊ epicurus athomos infinitos. Et ꝓptera Empedocles conatus fuit ponere elemēta inalterabilia ⁊ ipas-

sibilia seu mũdũ infinities pticulr generari etiã corrũpi: elemẽta igit subiecta sunt varia ꝛ ideterminata.

In oppositum sunt logicorũ medici ꝛ peripathetici ponentes ea ꝙttuor vt terrã aquã:aerẽ ꝛ ignẽ. ¶ Adhuc hũores sũt elemẽta ꝙ dã a ꝑmis ꝭ Isaac ꝛ Valyabatẽ filiati.hos vo ꝙttuor scribũt:ꝙre Aurelius.oĩbus hoĩbus nascũt egritudines ex ꝙttuor humoribus vñ hõ viuit: ꝛ inde regunt sani:ledũtur infirmi.cũ igit effectus sit cãe ꝓportionabilis ꝛ cõstans.physi.2. Elemẽta itaq; erũt similiter ꝙttuor ꝑmaria.

Propter primus quidẽ sciendũ ꝙ elemẽta sunt quadruplicia:quedã nãq; ꝑma ꝛ vlĩa tã corporũ simpliciũ ꝙ ẽt ꝓpositoꝝ sicut mã ꝛ forma. Cõmentator tertio celi ꝛ mũdi: Alia vo cõia cõpositoꝝ tñ fundamẽta vt ꝓnoĩata. Nõnulla vo ꝓpinq; ꝛ ꝓpa vt cõsimiliũ ptes idifferẽter aĩalib⁹ cões. Reliqua aũt media pfectis aĩaliũ appropata sicut humores dicti sanguis:phlegma:colera:ꝛ melãcolia:theorice ꝑ.ca.5.vñ ꝑ ꝑma. Subiectũ ꝓpinquũ corpis humani sunt membrũ ꝛ ſpirit⁹.longinquũ hũores:ꝛ ei⁹ lõgius quattuor elementa. Elemẽtũ ãt siue hylemẽtũ ꝛ ꝓpe ꝑmũ simplex ꝙportat.5. meta. Indiuisibile quoq; ſm cõmentatorem ibi triplr dr vno qdẽ diffinitiue ceu gnãlissima ꝛ idiuidua. Alter i specieb⁹ seu forma ꝛ id vle aut ꝑticulare vt ꝙttuor nota elemẽta ꝛ oĩo ꝓsilia:ꝛ tertio ꝙtitate fic vnitas ꝛ pũctus. Denotanr ẽt elemẽta noĩe calidi: frigidi:sicci:ꝛ hũidi vt Ha. locis insignat ꝙmultis qõ euenit fortassis:qz elemẽtũ diuisibilitatẽ ꝛ idiuisibilitatẽ õnotare. Intẽsiores vo hoc ꝑ calidũ frigidũ.reliq; ĩportanr ꝙ ꝑ terrã ꝛc.cũ subi et accñtis mãe ac forme cõpositionẽ pferãt:vl nõ sũt simplicia ꝛ pura ꝑ theorice nisi sensu ꝛ nõ aĩo vel intellectu aut qm̃ elementa referunr ad actus. ꝙlitates vo maxime ac ĩmediatius sunt actiue:dria.60. qdaz tñ terrã aquã ꝛc. timuerũt ꝓficteri elementa.qz neq; auferimus ex corpe qd neq; ĩponim⁹ qõ valde ĩsanũ.elemẽtoꝝ ꝑ.ca.14. Id quoq; elementũ plurimis repitur idẽ ĩportãtib⁹ fere notificatũ modis. Quito nãq; meta.ꝛ tertio celi ꝛ mũdi: Elementũ est id ex quo cõponr res ꝑmo:ꝛ est in eo idiuisibile specie in aliam speciez. In ꝓncipio vero elementoꝝ. Elemẽtus est minima ꝑticula eius cuius est elementũ. ꝓximo quoq; theorice:est id qõ simplicius est oibus cõpositi corpis partibus ꝛ quãtitate min⁹. Isaac vo amarã in elemẽtorũ suorũ exordio. Elemẽtũ est res ex qua gnãtiõe ꝑma gñar aliquid:ꝛ exĩstit in gnãto ex eq ptãte nõ actu. Secũdũ vo. A. 6.meta. Elemẽtũ corporeũ est id ex quo ꝛ alio a se cõponitur res:ꝛ est in eo ꝙ eẽntiã:ꝛ nõ diuidr ꝓ formã. ꝑmo vo ꝑma. Elementa sunt corpa.vꝫ.simplicia:ꝛ sũt ptes ꝑme corporis humani:ꝛ alioꝝ que in corpa diuersarũ formarũ diuidi minime pñt:ex quoꝝ cõmixtiõe spes diuersoꝝ gnãtorum fiũt. Et nosce q oẽs ampli⁹ notificãt elemẽtũ: put relationẽ hz ad mixtũ ꝛ nõ sit fm eẽ suũ in mixto distinctuz nisi. A. ꝛ ꝑcipue cũ describit elementoꝝ vnũqq; ꝛc. tũc enim ꝑtrũq; tãgit. Qõ aũt sit z⁹ elemẽtũ ꝛ quoties dicat. dria .29.notat sicut ꝛ tertiũ i fmõe de mẽbris mõstrabit.

Propter secundum vero sciẽdũ tria: vt ꝛ triplicia posita sunt elemẽta. ¶ ꝓmitus quoq; sciẽdũ aliquos aliter posuisse ꝑma elemẽta ꝙ posita sint a pitis medicis ꝛ phis ea fm entia diuersificãtes:ꝛ ꝑcipue mãlia. Nã elemẽtũ est vnũ aut multa:ꝛ si vnũ aut in gñe subẽ vel accidẽtis vt quãtitatis:ꝛ ita ꝓthagoras vnũ posuit qõ est numeri ꝓncipiũ rerũ etiã oĩoz initiũ nesciẽs distinguere iter ipsuz ꝑut est ꝓncipiũ numeri:ꝛ fm q est vnũ trãscẽdẽtiũ.putabat enim q sicut additiõe vnitatis:aut subtractiõe variat numer⁹: ita ꝛ spes rei seu nã. Siqdez in cathegoria subẽ vel ĩmobile aut mobile.siquidẽ ꝑmũ vel ĩfinitũ:vt melissus antiquissim⁹.vel finitũ vt parmenides vere. Si autẽ mobile vt plures:qz nãles cũcti aut vnũ vt hesiodus legista. Cõmẽtator.2.meta.terrã oĩuz elemẽtũ ponẽs vel aquã ceu Tales milesius phoꝝ scitoꝝ ꝓm⁹:aut aerẽ vt Diogenes: vel vaporẽ vt Cratillus ꝛ Craticus:aut ignẽ sicut alig cuz subtilissimũ sit qd ꝛ incorporeuz fere:que nãe videt elementoꝝ ptinere.ꝛ si multa vel de gñe accidẽtis ceu ꝓlato lineã:planũ:ꝛ solidũ rerũ volẽs ꝓncipia:aut ex gñe subẽ ꝛ ea vl finita vel infinita. ſigdẽ finita vel duo ꝭ apparentiã parmenidis ignẽ ꝛ terrã:aut reliq; tria ꝓter terrã:vt naturaliũ aly.ꝛ qz ea videt magis hr̃e rõnẽ elemẽtati ꝙ elemẽti:cũ sit dẽsa ꝛ cõpacta valde. At qz frigida ꝛ sicca ꝓncipys ꝺziaĩ vite. Ipsã phoꝝ nullus simpler posuit elemẽtũ. vñ de aĩa ꝑ. Elemẽta oĩa ordinẽ acceperũt ꝓter terrã. Alig vo ꝙttuor mãlia nota:vt Empedocles his duo adiũgẽs formalia:litẽ.ſ.ꝛ amicitiã. Et si plura ĩfinita ceu Democrit⁹ ꝛ Leucipus ponẽtes athomos ĩfinitos gb⁹ fieri valebãt alterationẽ.figura ordine:ꝛ positione. Aut medio posuerũt mõ iter oĩa h⁹:vt Anaxagoras cũ Alanaximãdro. In eo.n. q posuit chaos qdã voluit elemẽtũ vnũ ꝛ finitũ. Eo vo q sensit in illo cõtineri ptes ꝺsiles ĩfinitas plura posuit ꝛ indefinita. Quoꝝ oĩuz defect⁹ exterminat Aris.in locis suficiẽter ꝙmultis. Et Ha.nõ parũ de elemẽtis maxime.ꝛ iõ ĩmpsentiarũ omittat:cũ eoꝝ ẽt defect⁹ appareat dicendoꝝ tertio:ꝭ Isaac elemẽtoꝝ tertio satagat hoꝝ expositionẽ fulcire.vñ.A.meta.ꝑ.Nos nõ cõphẽdimus nec possum⁹ itelligere Melisiuz ꝛ Parmenidẽ: nec putam⁹ eos adeo fuisse ĩperitos:sicut videt in ꝟbis ipsoꝝ. ¶ Propter hui⁹ qdẽ scoz sciẽdũ ꝙ alig posuerũt vnũ ẽt elementũ z⁹ vt humorẽ de nã humana ꝛ elemẽtis libris. Quoꝝ qdam dicũt ipsuz foze sanguinẽ:aly flegma:nõnulli cholerã:reliqui vo melãcholiã. Et mouebant eo ꝙ videre putabant fluxũ solũ vni⁹ hũoris mortẽ cãre vt sanguis solutiõe cõtinui:aut cholere tñ egressiu:seu flegmatis aut melãcholie. Quos Hip. ꝛ Ha.lõgi⁹ ĩpugnãt ad plurima incõueniẽtia ducẽdo. Tẽ nãq; corp⁹ nõ alterarer:paterer: doleret: sanarer:neq; vlr gñarer aut corrũpi : cũ hec oĩa fiãt a ꝺzio. Cucta enĩ iterimunr ꝛ corrũpunr a ꝺzys de distẽperantia inequali.ca.9. Fit nãq; alteratio ꝛ gñatio ex oppositis. Est ꝛ dolere cõtrariuz subito ĩpressoꝛẽ sentire. Omnisq; sanatio ꝺtrarietate perficit:ꝓpter qõ nõ ex vno:sed ex plurib⁹ cõstituit habẽs. Juxta tñ Ar.ꝛ Aucr.sentẽtiã cuz aligbus medicis:sanguis est humor verus:reliqui vo supfluitates magis illius.differẽtia.30. Neq; verũ exĩstit q dũ aĩal fluxu deperit:vn⁹ tñ defluat humor.vñ de nã humana: Si supfluis purgatiõibus nullus mortuus est: sola purgatur cholera verũ ꝑmit⁹ educit ea:deinde flegma:postea melancolia:ꝛ vltimo mortis sanguis.differẽtia.i.44. Decipiebant.n.hi emperie prauitate ꝓprieq; sanguis cũ sui ꝙtitate ꝛ colore ceteros supet ꝛ occultet. ¶ Propter b⁹ quoq; tertiũ sciẽdũ: q ptes ꝺsiles ponunt elemẽta vt os:cartilago:ligamẽtũ:nervus:ꝛ caro simplicissima:eo q ipsa ꝓponũt ꝛ ꝺstituũt officialia:sic caput thoracẽ ꝛc.ꝛ p ꝺns corp⁹ oẽ. Nã triplex est ꝓpositio. vna qdẽ ꝺsiliuz ex elemẽtis.secũda officialis ex ꝺsilib⁹.tertia vo totius corpis ex his secundo de partibus ꝛ de morbo ꝑ ca.3. Quidã etiam posuerunt vnuz istoruz elemẽtoꝝ ꝓincipale vt peripathetici. nõnulli vero quattuor:vt cerebrũ:cor:epar:ꝛ testes: velut platonici ꝛ medici:differentia.38.

Propter siquidem tertiũ tria sil⁹ sciẽdũ. ꝛ ꝓtius q elemẽta sũt quattuor ꝑmaria vt testanr piti. Quod fulcit qz qualitates actiue ꝛ passiue vt caliditas ꝛ frigiditas siccitas ꝛ humiditas ꝙttuor sũt elemẽtoꝝ cause.vñ methauroꝝ ꝙrto. Qm̃ ꝙttuor cãe determinate sunt elemẽtoꝝ.vnũqq; vo vnã hz sibi essentialiter iherentẽ:dria ꝓnti. Adhuc ex ꝙt-

tuoꝝ terminis ꝯplexis sex consurgunt coniugatiões quaꝝ quatuoꝝ sunt possibiles: vt caliditas ⁊ siccitas que ē ignis: caliditas ⁊ hūiditas q̄ est aeris: frigiditas ⁊ hūidi tas aq̄: frigiditas ⁊ siccitas q̄ terre. Caliditas vō ⁊ frigidi tas: siccitas ⁊ hūiditas cū oīaria sint ꝺuia. ⁊ sciplā respu ant ⁊ coꝛrūpāt: nulla ꝺstituēt elemēta. ¶ Rursus qōdā graue ē in vltimo qō ē terre aliud in respcū qō aq̄. Et silꝛ leue vel simplꝛ vt ignis: aut ꝑm qd ceu q aeris: de gene ratõe ⁊ coꝛruptõe scõo. ⁊palin: oē fit ex aliq̄ tanq̄ ex mā. ab aliquo velut ab agēte per formā: sz in elemētis his no tis aliqd hoꝛ locuz magis obtinet mãe ⁊ passiui vt terra ⁊ aqua: aliud fozme amplius ⁊ actiui velut ignis et aer. ¶ Amplius id ostendunt multiplicia signa similitudo seu figura generatio ⁊ coꝛruptio. ꝑmum qdē. q̄ effectus ꝓtendit naturam sue cause: sz in elemētatis elementoꝝ effectib⁹ reperiunt̄ similitudo in substãtia ⁊ q̄litate. nam q̄dā sunt grossa valde: q̄dā subtilia: nõnulla media: ⁊ hec duplicia. vnū. n. extremū magꝭ aut alterū respiciẽtia sūt: ⁊ q̄dā calida ⁊ frigida ⁊ sicca ⁊ humida ⁊ silꝛ grauia et le uia simplꝛ aut ꝑm qd. ¶ Itidē scõo de gnãtiõe et coꝛru ptiõe: ex qbus alie generant̄ in eadē coꝛrumpunt̄: aliogn ꝺsumeret̄ ānulata iã ipsa. cū ea et oē sint finitū actu. phy sicoꝝ. 3°. et oē coꝛp⁹ finitū referuet̄ a coꝛpoze finito eoꝛū dem ꝑ. Sz ex q̄tuoꝝ elemētis fit gnãtio cuiuscq̄: qō oñdit resolutio. videt̄. n. mixtū in q̄tuoꝝ resolui. sīue ꝑm nãz: vt in aīalis coꝛruptõe. Nã ꝑ theozice ⁊ Isaac de elemētis q̄ solidioza vt os et cartilagines in terrā ꝙuertunt̄. vz. a do minio. hūidioza in vapoꝛē vel aquā. spūs in aerē. et caloꝛ nālis in ignē: vel p artē vt sublimatio denotat: et q̄ oui p̄ cipue. ide nãq̄ diuerse subē q̄tuoꝝ eliciūt sensū. itaq̄ sūt q̄tuoꝝ elemēta. ¶ Propter z⁹ hui⁹ sciẽdū q̄ hūoꝛes apō cões medicoꝝ sunt q̄tuoꝝ ptacti. qō ex signis ostendit q̄ꝫ multis. Et qdā ꝑmit⁹ etherogeneitate sanguinee masse. q̄ si tñ vn⁹ eēt humoꝛ in sanguine: tūc plures nõ reperi rent̄ subē. qō est falsum: cū in eo ꝺueniat̄ suba pura multa purpurea sufficienter decocta: q̄ est sanguis et suba velut spuma clara subruffa multū decocta vt cholera et visco sa subalbida cruda ceu phlegma. subsidẽs vō grossa sub nigra min⁹ sanguine cocta est vt melãcolia et aquositas ligda nãlis: oña. z9. Silꝛ pur⁹ vt possibilis sanguis diuer sitatẽ recipit in substãtia coloꝛe et naturis alys qō coꝛde aut hyems in eo repti oñdūt. Qō ēt lac ꝓfirmat ethero geneū ens et mod⁹ gnãtiõis vini ex vuis nõ calcatis: nã lium scõo. ca°. 9°. Fit etiã embꝛyo nõ ex simplicib⁹ sz ex cõ mixtis vt spmate ac mẽstruo sanguĩe: quoꝝ nã etheroge nea existit. ¶ Adhuc ex mẽbꝛoꝝ oña. q̄ eoꝝ quedã sūt dura ꝓpacta frigida et sicca vt ossa: nõnulla subtilia leuia calida et sicca vt pulmo: q̄dā vō carnosa tractabilia cali da et humida ceu musculi. ⁊Reliq̄ vō mollia viscosa fri gida et humida vt phlegmatica. ⁊Dec autẽ nõ extãt talia nisi ꝓ quatuoꝝ i eis oñantes hūoꝛes. ¶ Amplí⁹ ex phar maco. nã qōdā est sanguinis eductiuū de pharmacys li bꝛo aut saltẽ ꝓtinui solutio aliud phlegmatis: nõnullum cholere: reliquū melãcholie: cuiusq̄ hoc semꝑ ꝓtigat vt eta te oĩbus et tpe. Lonycir igit̄ humoꝛes q̄tuoꝝ existere hic ⁊Hyp. et Ha. cū ⁊Daly. Scõm tñ peritioꝛes ⁊ pspicaciozes vt tactū nõ ꝺstituūt neq̄ coꝛpus nutriunt omnes: veruz sanguis solus aut quod in ipsum phlegma conuersum.

¶ Propter igit̄ huius tertiū. puta de mẽbꝛoꝝ numero qd de hoc sentiẽdū differentie relinquat̄. 38.

Propter quartum vō ad ꝑmū dicẽdū q̄ꝫ lz mã ꝓprie apō Arl. ⁊ cõmẽtatorẽ dicat̄ elemẽtū. hic tñ elemẽtū queritꝫ coꝛ pozeū ⁊ nõ icoꝛpoꝛeū q̄le yle. ¶ Ad aliud dicẽdū id vex foꝛe si mã eadē rõne p̄ncipiū eēt ⁊ eleñtū ⁊ nõ subiecto. si aũt p alia nõ ꝙuincit sz accñs ꝙmittit̄ poti⁹ cū p̄ncipiū ⁊ elemẽtū iter se distẽt. p̄ncipiū nãq̄ ꝓprie de cã dicitur agente: elementuz vō de mãli. Aliud est. n. p̄ncipiū quod nõ est elemẽtū aut cã: ceu punctū p̄ncipiū ē linee. non tñ elemẽtū sīue cã cū ꝓbet̄ physi. 6°. illã ex pũctis cõponi ⁊ p̄ncipiū: vñ initiat⁹ est mot⁹. Adhuc differt p̄ncipiū ab elemẽto q̄ p̄ncipiū nõ ex necitate reb⁹ ē homogeneū: q̄ rum extat p̄ncipiū. oīno aũt elm homogeneū. elemẽtoꝝ ꝑmo. ca. 13. ¶ Ad aliud qd dicẽdū iã apparuit cum eltuz quesitū dcñ sit foze coꝛporeuz q̄les nõ sunt mã ⁊ forma: neq̄ ēt ꝑuatio. silꝛ p̄ncipiū est vnum oīum vle ceu cã pri ma: Sunt ⁊ alia partialia in illã oꝛdinata p̄ncipia q̄ꝫ mul ta. meta. 12. ¶ Ad ꝓfirmationẽ vō dōz silꝛ q̄ actio ⁊ pas sio nõ est sine q̄tuoꝝ elemẽtis: cū fiat q̄litatibus q̄tuoꝝ in eisdē fulcitis. ¶ Ad aliud qd dom apparuit silꝛ cuz sint ꝯcoꝛpoꝛea elemẽta. ¶ Ad aliud dōz: q̄ illa tria non sunt p̄ncipia mãlia ex qbus hic quesita: vex alia differẽter ex posita. Scõm nãq̄ Arl. ibidē subiecta sunt vtus ⁊ opera tio: que poti⁹ obtinẽt vigoꝛē fozme ⁊ agẽtis q̄ꝫ mãe q̄ inꝛ ta ⁊Pithagoꝛã extãt p̄ncipium mediū ⁊ finis. Sapientie vo. iii°. mẽsura numer⁹ ⁊ põdus: apud vo Augustinum: mo dus oꝛdo ⁊ spẽs. ¶ Ad aliud quid dōz apparuit ex his q̄ꝫ Arl. cū Empedoclẽ locis ꝯpugnet q̄ꝫ multis. Quãtū tñ ad id qō posuit elemẽta quatuoꝝ materialia sane dixit. q̄ ta men in plurimis positū coꝛrūpit. ponẽs ipsa ꝓalterabilia ⁊ ꝓmutabilia errauit: de gene. ⁊ coꝛ. ꝑ. ⁊peccauit ēt po nẽdo litẽ ⁊ cõcoꝛdiã in vniuersuz ifinities generare ⁊ coꝛ rũpere nisi ꝑticulariter audiat̄ istud. Segtur etiã ipm ꝺfferẽter dicere litẽ ⁊ amicitiaz ꝙgregare ⁊ disgregare. ¶ Ad aliud dōm q̄ pithagoꝛas nõ curat̄ in nã: vt ēt ap paret tertio creticoꝝ. c°. 8. conãs ex mathematicis oĩa ō mõstrare in ea ꝑpter estimationẽ dictã de vno q̄ nume ri p̄ncipiū ponentẽ id cãm entiũ existere. vñ q̄ denariuz pfectū numeꝝ posuit. i5. ꝑbleumatū: etiã putauit in ipz oĩa coaptare ponẽs duas decẽnoꝝ sistitias seu coꝛdina tiões. meta. i. q̄re speris nouẽ solū exñtib⁹ manifestis. iõ decimã anticonã. i. ꝙtra extẽsam vel motã faciũt. ¶ Ad aliud dōm: q̄ nõ oz p̄ncipia ponere actu ifinita vt perpe tuet̄ ꝑm pħos generatio. Sufficit. n. q̄ entib⁹ actu finit̄ sint in potẽtia infinita: ꝑpter in adinuicẽ succes̃siue ifini tas alterutrinq̄ trãsmutationes. qō giratiões oꝛbis ostẽ dũt: cū vna nõ depẽdeat ab altera vsquequaq̄: sicut hoc est scõo methau. ac de gnãtione ⁊ coꝛruptiõe apparet.

¶ Differentia. XII.

Quod terra sit primuz frigidoꝝ mõstrat̄: qñ quãtũcũq̄ aliqõ magis distat a fonte caloris. tãto min⁹ est calidũ frigiditati admixtũ: cũ vnũquodq̄ debilitet̄ a sui p̄ncipio distãtia. de mũdo Arl. sed terra ꝑ ceteris distat ampli⁹ elemẽtis. a fonte nãq̄ calozis vt a coꝛpoze celesti recedit motu calefaciẽte ac luce. scõo celi ⁊ mũdi seu ab igne. ¶ Ampli⁹ istud videt̄ frigidi⁹ quod cõpactius est ⁊ grossius. Frigidi. n. motus ē a circũferẽtys ad cẽtꝝ ꝙgre gãdo. de gene. ⁊ coꝛr. scõo. Terra vō cõpactioꝛ ac grossioꝛ elemẽtis ceteris. ¶ Adhuc mot⁹ calidi est sursum tẽde re vt ⁊ q̄to magis caliduz in id tãto plus eleuet̄ vt ignis hic mot⁹ est ad aerẽ. Frigidũ itaq̄ illi oppositũ peteret q̄ iferi⁹. ⁊ q̄to frigidi⁹ magis deoꝛsum tẽdat. sicut. n. simplꝛ ad simplꝛ ita ⁊ magis ad magis. q̄ terre relatõe inest ad aquã. ⁊ si vtrũq̄ sit graue. ⁊palin: quoꝝ loc⁹ est ꝺzi⁹ et foꝛ ma: et q̄ ide ꝓcedunt demuz. hec. n. ipam sequunt̄. nã q̄ꝫ tuz nã dat de loco tñ et de forma. 4.° celi et mundi. sz elꝛ supi⁹ vt ignis locuz obtinet nobiliozẽ ⁊ q̄litatẽ habebit ꝓzi oppositã: talis vō ē frigiditas: ipsa nãq̄ caliditati opponit̄. ¶ Am-

plius ḡlitates ſcōe cāñ a p̄mis: ſed leuitas abſoluta ſtat cū caliditate vltiata. grauitas itaq; ſimplex ſtabit cū frigiditate vltia. hec āt erit terra. Erit itaq; terra frīdoz p̄m

Cuius oppoſitum cūcti fere teſtañ pbo/rum ⁊ medici. ¶ Am/pli⁹. i. elemētoz. Frigidi⁹ qō calidioꝛi opponiť cū maxia ſit ꝺrioꝛ diſtātia. Hoc aūt aq̄ ieſt ad ignē: cū adminuicez ſint maxie pemptiua. ¶ Rurſus illō ē frigidi⁹ qō magl īmp̄mit ī ſenſuz. z⁹ de ptib⁹ aīaliū. Duiuſmodi qdē aquā foꝛe denotat ipſe: pp q̄ aq̄ p̄mū erit frigidoꝛ: nō āt terra.

Propter primum qdē ſciēdū q⁹ terra eſt elm ſimplex: cui⁹ loc⁹ eſt vniuerſi centꝛ vbi nāliter geſcit ad ipm tēdens ſepa/rata. ciuſq; nā cū grauitate abſoluta ſicca ē ī ſūmo ⁊ frigi/da: cui⁹ qppe in gnātis finis ē figurare retinere ac ſerua/re figuras ⁊ formas. Et bui⁹ qdē rōnis apparitio appare/bit in ſequēti amp. dōia. qd āt terra fit elm ⁊ ipi⁹ eē ⁊ nūe/rus dōia p̄oi ⁊. io. appebit: ſunt aūt tres tunice ſeu ptes: quaꝛ vna iferioꝛ circa cētꝛ. ppingoꝛ. n. ē ſimplicitati vt ⁊ terra dicať pura: Nō. n. terra quā calcam⁹: aq̄ quā bibi/m⁹ ⁊ ſil⁹ aer ⁊ ignis ſimplices. el'oꝛ ⁊ ſimpliciū p̄mis. ca⁹. io. el'oꝛ. ⁊ ca⁹ z⁹ ſimpliciū. Senſib⁹ nāq; nō repiunť q̄rū vni aliud nō videať imixtū. ſz aīo ſic eē itelligunť el'oꝛ ⁊ theoꝛice p̄mis. Quidā tñ ſenſerūt ī medio eē oceani ſim/plicē aquā dōia ſequēti. Eſt ⁊ alia ſup hāc ſituata ſil⁹ exi/ſtens luto: in quā deſluūt aq̄. Sup iſtā quoq; ē tertia ve/lut terre facies: q̄ in tectā mari diuidiť ⁊ detectā illi emi/nentē: cuí ꝓpter calorez ſolis lateral⁹ Algaçel ſiccitatem ăgt dōari ceu reliq̄ humiditatē: quid aūt ſit frigiduz: dif/ferētia oſtendiť. iſ. quid aqua in ſequenti.

Propter ſecundū vo ſciēdū q⁹ ad parme/nidis poſitionē ſequiť terrā eſſe frigidoꝛ p̄mū. Licet. n. diceret oīa eē vnū ſm veritatē ab eo eſtimatā: tñ vt ſaluaret q̄ in ſenſu vſa po/ſuit duo foze reꝛ p̄ncipia. calidū qdez ignem appellauit: frigidū qdē terrā. methau. i. cui⁹ poſitionem Arl. ſufficiē/ter deſtruxit. Fuerūt ⁊ aly ſil⁹ terrā frigidiſſimā idican/tes. ⁊ ſi alio mōtiuo velut. A. ſenſit aliq̄ ī fine celi ⁊ mū/di: qō ptactū eſt vtute. qz cum celū mouea ť vltima velo/citate: coꝛpus qō ſub eo exiſtit motū ipſi⁹ ꝓſequeť. ita vt eo ac etiā luce calefiat: ꝓpter qō reſolueť vehemēter vt ſiccitas in id eadat: hoc aūt eſt ignis. Coꝛpus aūt ſub hoc ſitū tanḡ diſtās nō aſſegtur ſic motū celi ⁊ lucez. vñ mi/nus reddiť caliduz. Et iō minus reſoluiť vt ptes habeat ígne magis ꝓtiguas: ex quo aer efficiť calidus nā ⁊ humi/dus: dcmū qō eſt ſub his ꝓpter iā lōge diſtare: mot⁹ de/bilitať in ipſo ⁊ lux: ita vt frigiditas in ipm ſenſum imp/mať occultioꝛē: qz etiā ꝓſtringiť ac humiduz reddiť. vñ aqua efficiť frigida nā ⁊ hūida. Quartuz vo ab his coꝛp⁹ diſtās oīno a celo nec motus ipſi⁹ factū ſuſceptiuuz: necq; lucis ꝓſtringiť vltie ⁊ terra efficiť frigida ⁊ ſicca. ¶ Am/plius terra īmobilis facta ē vt celū ſup ipſam fulcitū va/leat moueri: quū oēm motū opoꝛteat alicui inniti īmobi/li de motu aīalium ꝓpter qō opoꝛtuit ipſam foze in vlti/mo frigidā cum frigiditas īmobilitatē ⁊ groſſitatez cau/ſet. Opus ēt fuit hāc a celo diſtare oīfariā ne ſibi appro/pinquās motu ei⁹ calefieret ⁊ diſſolueret vno nō manēs loco. q̄re īter celū ⁊ ipſam poſita fuerunt reliq̄ el'ta. vñ p/pter tantā in vniuerſo terre neceſſitatē viſa eſt nā ei⁹ p/ductionē cetero⁹ el'oꝛ magis ītendere. Erit itaq; frigi/doꝛ primū terra. Danc tñ poſitōez idē ipugnat. g. meta. dicens id nō poſſe ſermonib⁹ pbari ſillogiſticis. Nō. n. B ē veꝛ cū diligēter fuerit ꝓſideratū: īmo aliter exiſtit: qñ el'ta nō generanť in eis coꝛpoꝛe celeſti: ſz a q̄tuoꝛ: puta cō/binationib⁹ qualitatū q̄tuoꝛ deſignabilib⁹ in eis. In coꝛ/poꝛib⁹. n. celeſtib⁹. ⁊ ſi effectiue q̄tuoꝛ ꝓbinatōes el'oꝛ: q̄/litates etiā ſm aſtrologos ſit aſſignare. Ab vnoq̄q; nāq; hoꝛ fluit in mām aptā ſuſcipere aptitudo ad formā. que deinde recipit ſic coaptata formā a datoꝛe formaꝛ. Nō enī id totum fuit ab vno coꝛpoꝛe: ſz ſunt ꝓparatiōes illic reperte īducentes diuerſitatē a cauſis occultis. Scōz tñ ſentētiā melioꝛ per ypatheticoꝛ datoꝛē nō ponentē foꝛ maꝛ: dicendū celū p illas ꝓbinatiōes qualitatū māz diſ/ponere: ⁊ formā tādem ex ipſa ſuſcipe: cū idez ſm eos ſit diſponēs mām ⁊ itroducēs formā: de q̄ tactū. 88. ¶ Am/plius addidit. qō bi ferūt p̄mū coꝛp⁹ nō bñe formā aliquā niſi coꝛpoꝛalē īprimere nō eſt veꝛ. Nō. n. eē coꝛporis pfi/ciť ex forma coꝛpoꝛeitatis ſola. niſi p̄ter hāc formā dimē/ſionatā alia itelligať forma. Neq; etiā eo q⁹ vnū coꝛpus rarefiat calido aut inſpiſſeť frigido fit aliud coꝛp⁹ ꝓpter motuz bui⁹ licet calefiat illo. Oꝛ etiaz pars māe aſcēdat vel deſcēdat cū accidit caloꝛ ꝓpter ordinez grauitatis ⁊ leuitatis in vniuerſo. ¶ Adhuc addendū q⁹ nā non dať alicui ſolū in fieri: veꝛ ēt in facto eſſe ſm q⁹ fuit apta re/cipere: ⁊ ꝓprie cū oñdatur dōia. zz. ꝓplexione etiaz poſſe ínatā pmutari. Eti. nō ſolū coꝛpoꝛa ſuperioꝛa motu ope/ranť ⁊ luce: ſz foꝛtunio ⁊ iſoꝛtunio ⁊ vtutib⁹ gbuſdā ſpe/cificis appꝛopꝛiatis que ſine medy imprimūt īmutatiōe ſenſibili: dōia. io. vñ ſubdit ſibi videri q⁹ docens genera/tionē el'oꝛ: conat⁹ eſt alicui abbꝛeuiare. Ueniēs aūt poſt eū ci⁹ ꝓfirmauit dcm̄. Scribēs vo fuit ꝓfundēs ⁊ ſe ptur/bans: ſicut cū diſcipulus qō audiuit depingit nō perfecte multotiēs hñs docentis ſententiā. Fuerunt ⁊ aly diſtin/guētes q⁹ in el'tis duplex eſt nā vt primo indicať ēt theo/rice. vna qdē coꝛ. ꝓpꝛia qua aq̄ frigidioꝛ eſt terra. altera vo aduentiua a ſuperioꝛib⁹ acq̄ſita: q̄ volūt terraz aqua frigidioꝛē eſſe. Qō qdē innituntť aſtruere ex ſcōo de gnā/tiōe aīalium ⁊ ꝓmentatoꝛe. iz. meta. ponētib⁹ duos calo/res ſpecie differētes: vnū. vz. elemētalem: reliquū vo ce/leſtē. Cōtra quos foꝛtaſſis qs ibit explicādo q⁹ p̄mū dcm̄ ſtare nō pōt vt q⁹ alia ſit el'oꝛ nā q̄ eis fuerit deriuata a vtute ſuperioꝛi in mām coꝛ ſic vel al⁹ ſuſceptiuā. Qō oſtē/diť: nā ſiē ſe bz nā aīalium ad el'ta ⁊ celeſtia: ita ſe habēt el'ta ad eadez. nulla vo nā eſt in aīalib⁹ maxime in his: q̄/rum forma educta eſt ex potētia māe que in el'tis ⁊ in ſit perioꝛib⁹ coꝛpib⁹ nō ſit reperta ſuo mō. non igiť erit alia elemētoꝛ nā ꝓter receptā a ſuperioꝛib⁹ in talez coꝛ ma/teriam. ¶ Ampli⁹ ſm Arl. q̄ſcunq; īueniunť effect⁹ ali/qui in reb⁹ cōmunicātes in plurib⁹: opꝛ in aliā adducere cū nō ſit dare p̄ncipia diſcepta. tertio de partib⁹ aīaliuz ita q⁹ tādem nā hec iferioꝛ in latione p̄mā ſuperioꝛē eſt re/ducta vt taetū ſepe: ⁊ iō philoſophātes verius oīum luci/doꝛ lucem in primū lucidoꝛ reducunt: qō ē ſol: ⁊ calidi/tatē in ígnē. Neq; valet etiaz ſicut iā oſtenſum: q⁹ duo caloꝛes in el'tis ſint: ita vt audianť tanḡ ſpēs differētes cum illud dicať nō qdem relatiōe facta ad elementa ſed ad mixta tñ: in qbus reperiť caliduz igneū tanḡ inſtru/mentū nutrimenti ꝓparatiuuz: ⁊ celeſte ſeu viuificatiuū ⁊ informatiuuz magis: qñ el'tum eſt ſimplex: coꝛp⁹ vero hic ex eo ⁊ calido compoſitum celeſti.

Propter tertium vo ſciendū q⁹ terra non eſt primum frigidoꝛuz: ſed aqua ceu cuncti recte philoſophātes: ac medici cum illis etiā ſenſere. Nā cum vnumqōq; el'm vnam habeat q̄litatem in ſummo: reliquā vero acq̄ſitam ⁊ ex adiecto: terre qdem ſiccū: aque aūt frigidum aſcribiť. vnde ſcōo de gene. et coꝛ. Quatuoꝛ entibus vni⁹ vnumquodq; eſt: terra qdem ſicci magis q̄ frigidi eſt: aqua vo frigidi ma/gis q̄ humidi. aer qdem plus humidi q̄ calidi: ignis aūt calidi amplius q̄ ſicci. vnde Commentatoꝛ. 4⁹ meta. Si mixtio fiat neceſſarium eſt vt vnum duoꝛ elementoꝛuz foꝛtioꝛis ſit opationis in vna cōtrariaꝛ q̄litatum q̄ ſuus

compar: ꝓpter quod nō est necessarium vt sint iuente in
duob⁹ elt̄is due q̄litates substātiales in fine. si.n. in igne
foret caliditas ⁊ siccitas in fine: ⁊ frigiditas ⁊ hūiditas in
aq̄: nūq̄ tēperarent ⁊ admiscerent vt aliqd fieret. ⁊ ideo
siccitas ignis nō est in fine: neq; humiditas aq̄. Nō autē
terra nō sit primum frigidoꝝ rōne ꝯfirmat̄ duplici: vna
quidem a priozibus nāe ⁊ causis. altera vō a posteriozibus
ipsi. nobis autē priozib⁹. Prima quidem ⁊ scōa quintuplici
initur medio. Primo sigdem ex modo ostendit̄ produ
ctionis seu regiminis elt̄oꝝ. Nā poza elementa ꝑz Pla
tonē thimei p̄. sunt ignis ⁊ terra ex qbus eē ꝯficit̄ vniuer
si: qm̄ per alteꝝ eoꝝ. vtpote ignem existit visibile: p alte
rum vō tactibile vt terrā. Et Parmenides hec posuit eē
vt visum p̄ncipia. vnde. 2⁹ celi et mundi. si est dare terrā:
dare est et ignem ex nēcitate. nā si vnum ōriorum est in
nā et reliquū. Sic igit̄ cum ista duo sint p̄ ꝓducta seu gu
bernata fm mundi ꝓpetuitatem: oportuit cum ipse obti
neat vnā q̄litatum actiuaꝝ in summo: puta caliditatē. q;
alteꝝ elt̄um vnā passiuaꝝ etiā retineat in summo. hanc
aūt nullus habit nisi siccitatem: ex qb⁹ possint tādem ge
nerari aut gubernari alia duo elta ītermedia ⁊ eoꝝ q̄li
tates. Si.n. qs terrā summe frigidā poneret vt frigidio
rem aq̄: iā ordo exītium q̄litatuꝫ passiuaꝝ in his duob⁹
primis elt̄is nullaten⁹ inueniret̄ in summo: cui⁹ ōrium ꝑ
babit̄. Scōo ex cōnexu ⁊ ꝓportione elt̄oꝝ ⁊ q̄litatum in
adinuicem. nā fm Thimeuꝫ ⁊ Macrobium sup somnio
Scipionis: fere plurima ꝓducta sunt ꝓtexta septenario:
sicut ibidem ītucit̄ in locis q̄multis. hic autē numerus
ītenitur in q̄litatib⁹ elt̄oꝝ ad elementa relatis. Sunt.n.
p̄ quatuoꝝ elt̄orum q̄litates trib⁹ scōo numeris seu ꝓpoꝝ
tionib⁹ colligate: iuxta illud de ꝓsolatione Boety. 3⁹. Qui
numeris elta ligas: nexus autē ⁊ iunctura pfecta existit:
cum vni actiue in summo elto attribute passiua alterius
eli subsequat̄: post quā ⁊ actiua ītidat alia: ⁊ tādē passiua
vt nexus nodo trino vtriusq; q̄litatis ordini ꝓportiona
tus firmioꝝ habeat̄. Cum itaq; ignis caliditatē obtineat
in summo: sicut cōueniunt vniuersi: post ipsum oportuit
elt̄um poni: cui⁹ q̄litas passiua esset in summo. hoc autē
fuit humidum aeris cuꝫ vtriq; sit maxime passiu⁹. ad qō
ex necessitate cōsequit̄ q̄litas alia actiua: puta frigidum
aq̄ in summo: vt modus sit firmat⁹ in tertio coꝝrespōdē
te igni: ꝓpter qō ⁊ q̄tuoꝝ elt̄oꝝ: terra siccitatem obtine
bit extreme ꝓportionatā aeri. Si.n. poneret̄ terra frigi
da in summo cum iā numer⁹ deficeret trinari⁹ deficeret
⁊ septēnari⁹: neq; nexus iā tātus existeret iter ea. Tertio
vō ex appropriatiōe q̄litatum ad elta: nā fm qō apparu
it vnumqōq; elt̄um hz vnaꝫ q̄litatem appropriatā in vl
timo. Cui⁹ quidem rō est: qm̄ fm q; res vnaquēq; hz vnaꝫ
formā ⁊ vnum esse: sic ⁊ vnā nām seu ꝓprietatem ad illā
ꝓsequētē. Itaq; ignis aut habebit summe calidū: aut fri
gidum: aut siccum: aut humidū. Nō frigidum vt sensus
 īdicat ⁊ intellectus apphendit. propter calum acqsitum
ex motu orbis. in cui⁹ est cōcauo ⁊ luce: neq; siccum: qm̄
formalissimo elt̄oꝝ formalissima debeꝫ q̄litas: silr neq;
humidum: cum loc⁹ eius ꝓpter lucē ⁊ motuꝫ hoc ipediat
caliditatem causantes. Subsequenti āt elto vt aeri aut
eri: summe fruꝫ aut summe siccuꝫ: vel summe humidū.
nō summe frum: tum ꝓpter ignis ꝓtiguā caliditatez ipi.
tuꝫ ꝓpter oppositionē sume calidi ⁊ summe frigidi. sic.n.
reducent̄ ad mediū qōdā. ꝓpter qō ⁊ q̄litates eoꝝ elto
rum ignis ⁊ aeris. iā nō p̄manerent in summo neq; sum
me siccum: qm̄ cum ignis ꝓpter caliditatē summaꝫ sibi
siccitatem assocet: si iā ⁊ aer siccitatez obtineret vltime:
tunc cuꝫ siccitas lima ⁊ exacuitio caloris existat: ītm̄ his
duab⁹ siccitatib⁹ limatiōe acuta ignis caliditas ītēderet̄
q; cōtempam ētū oīno ab his tolleret̄ īteriozibus: quare
generatio desineret. Et iō nā cuius est cūcta rōne dispo
nere humidū elt̄um supposuit calido: vt caliditas humi
ditate ⁊tēperet̄: mulceat̄: ⁊ phibeat̄ ad inferioza ꝓlabi
iflāmando. subiacentiꝰ vō eqdem elto aque. vꝫ. siccuꝫ aut
frum relictū est in summo: nō siccum: qm̄ elt̄uꝫ humidis
simū sibi ꝓtiguuꝫ: aer. vꝫ. sui ꝓpriberet humiditate pene
trativa. ¶ Amplius iam due q̄litates in summo passiue
cōiungerent̄ sine medio: qō ⁊ ostensio ꝓhibuit scōa. Sic
itaq; aque accōmodatū fuit rōnabilissime summe frigi
dum: vt caliditatē duoꝝ ꝓtēperet elemētoꝝ calidoꝝ aī
ipsam. Itaq; terre ꝓcludit̄ necessario ineesse vltime siccū:
nō aūt summe frigidū. ¶ Adhuc q̄rto mōstraꝫ ex eltoꝝ
fine: q; generatio existit ꝓpria aīalium: ⁊ maxīe hois: cum
sit vltimū a nā intētum. Si.n. terra haberet frigiditatē
in summo: cū habeat siccitatez vt ꝓbatum in vltimo: di
stet etiā a motu ⁊ luce superioꝝi: iā tū frigiditas ⁊ siccitas
īualesceret: q; generatio ⁊ vita nō posset in ipsa habitan
tibus adaptari: cuꝫ frigiditas ⁊ siccitas maxime vltima
ta sit via in mortē. Et ideo videm⁹ q; generatio ⁊ vita sub
vtriusq; polis: in qb⁹ vigent he q̄litates in summo tollun
tur oīno: ꝓpter qō ⁊ ꝓpositoꝝ q̄ in his excedūt q̄litatib⁹:
venena existūt: vt opium ⁊ mādragoza: qō nō ꝓtingit cū
summe frigidum humido sociat̄ in aqua: eo q; fm obtū
ditur humido. Et iō neq; ex eis ꝓpsita a p̄dominio com
plexionē obtinēt extremā gradualiter: cum frigidū iun
ctum cū humido vix gradū excedat 2⁹. dīa. 138. Quin
to vō ex ꝓportionabilitate q̄litatum ad elta. oꝫ nāq; p̄
prium seu accidēs ꝓpriam dispositionē subiecto cōfigu
ratam habere: cū igit̄ q̄litatuꝫ quedā sint formales. alie
vō māles sicut elta: quoꝝ formalissimū ē ignis: materia
lissimū vō terra: vt itaq; formalis qualitas a formaliozi
seu minus materialiozi coꝝrespōdeat subiecto oportebit
summe frigidū formaliozi vt aq̄ siue min⁹ materiali ada
ptare: ⁊ non materialissime. Sic igitur ex his gnq; appa
ret a ꝓpīb⁹ assumptis q; aqua est terra frigidioꝝ. ¶ Re
stat vero ⁊ nūc ab alia via ex effectib⁹ accepta mōstrare:
que velut ⁊ p̄ma gnq; ostenditur modis. Primo qdē ex
parte substantie terre ⁊ aque. Dico aūt substantiam me
dicoꝝum more qualitatē quādam secūdam ꝓiunctā sub
stantie: velut est densum ⁊ rarū ⁊ durum ⁊ molle ⁊ talia.
cū.n. terra sit densa ⁊ dura: aqua vō mollis ⁊ rara: ⁊ quod
dēsum est ⁊ duꝫ: ls cū difficultate figurationes recipiat:
eas tū bene ꝓseruat receptas. p̄ p̄ma. Qō in aq̄ contingit
econtra. cum talis videaꝫ ꝓportio foze aque ad terram:
qualis existit aeris ad aquā. Itaq; terra caliditatez cele
stem melius aqua retinebit: ꝓpter qō ⁊ minoꝝem frigidi
tatem aqua hz maxime: cum continue agēs in terrā im
primat. ⁊ licet sit īdisposita recipere: agens tū debile aut
in mām īdispositam imp̄mens: idem facit in longo tēpo
re: quod ⁊ forte siue in mām dispositā in breui. de simpli
cibus. 4⁹ ca⁹ 5⁹ distinctionis tertie. ¶ Ampli⁹ densum ⁊
grossum forti⁹ radios refrāgit raro ⁊ subtili. Secūdo ex
parte actionis ipsius. si.n. terra esset summe frigida ⁊ nō
aqua: tunc actiuū non eēt approximatum passiuo: sed ab
ipso in ꝓportione separatum: ꝓpter quod non ꝓueniret
actio p̄mo de gene. ⁊ coꝝru. Tertio vō ex effectu. videm⁹
nāq; aquam sue nature relictā: etiā ꝓter subtilitatē ⁊ mo
tum magis īfrigidare terra. Iterum aīalia in terra ꝓduc
ta magis abūdant sanguine q̄z generata in aqua. que au
tem plus sanguinis habēt religs sunt calidioza. de cōple
xionibus p̄mo. ca⁹ 12. vt ⁊ tēpoze frigiditatis īmēse peten
tes terram vt se occultēt in ea. Quarto aūt ex parte quā
titatis terre minoris aque. cum.n. potissima causa calidi
tatis radioꝝ extet refractio. quātūcunq; enim rady ma
gis ispissant̄ p̄imitus ⁊ scōo tanto refracti ampli⁹ calefa
ciūt: quod in terra est euenire ⁊ nō in aqua. Rady etenī

a superioribꝫ in hec inferiora quando descendunt: semp in acutū in cōdensatuz sunt tēdentes. z iō cū terra minoris sit molis: maioris etiam distātie a superis: rady ī ipsa ꝺdensabunt magis q̄ in aq̄. ꝑpter quod z ifrigidabit minus velut caliditate magis affecta. Quinto vō ex parte situs terre z eiꝰ īmobilitatis. cū. n. ipsa sit ifima z īmobilis: aqua vō superioꝛ z mobilis: accedit nāq; motus eius ad semicirculare �means Alpetragiū. quod aūt infimuz est z īmobile melius impssionē recipit z ꝑseruat q̄ illud qō ē mobile. nam motus in sublimibꝫ z mobilibus videt ifrigidare ꝓbt. 5. vt in flantibꝫ z mouētibus ollas accidit bullientes. iō tum ꝑpter aque: tū ꝑpter motū aeris z vētos circa talia generatos: nō sic virtus celestis calefactiua in aqua reseruatur velut in terra: quare relinquitur aquaz terra frigidioꝛem existere.

Propter quartum gdē ad primuz dōm: q; id vez si illud natura suā reciperet ab illo calido solū: sz dictū est eē in celis alias q̄litatū cōbinatiōes a qbꝫ illa recipiť. ¶ Adhuc attendēda est rei nā nō solū in fieri: sed in facto eē z mō receptiōis z retētionis q aliuꝰ in terra existit vt apparuit z aq̄. ¶ Ad aliud dōm q; nō opz. multa nāq; cōpactioza z grossioza sunt calidioza subtilibus z raris: vt os pilis vt alie vtutes operanť celoꝛ ad grossicie z densitatē terre: ꝑpter finē ipsius nobiliorē. vt īmobilis reddita fulcimētum sit motus ozbis: sicut remanet in opta vite pfectoꝛ aialium gra vt dria ostendeť sequēti: magis ēt stat motꝰ deorsuz cū sicco vniuersalr q̄ cū frigido vt oñdūt minerali plurima. ¶ Ad aliud dōm q; motus leuiū surſuz z deorsum: nō est a q̄litatibꝰ oīno: sz a forma a gnante ipsa. 8. phyſi. dās. n. formā z motū: dat sequētē ad illā: neq; q̄litates scōe sunt a ꝑmis simplr: sz ab imprimēte formā. ¶ Ad aliud dicēdum q; locus nō sequiť qualitates: sed magis forma rei. aliud ēt ꝺpedit ne terra sit summe frigida: vt ostēsum. Et per hoc ad aliud simlr apparet.

¶ Differentia. XIII.

Quod aqua sit primuz humidoꝛ z nō aer mōstrať: qm̄ eltoꝛuz ꝓprissime: sicci gdem terre: humidi vō aque methau. 4ᵒ. Quod aūt ꝓprissime ē tale ꝑ z p se videť id existere. vñ Commen. eltoꝛ. siccum est terra: humidū vō aqua. z de partibus scdo q; aqua ꝑncipalr z simplr humida. ¶ Rursus. primo eltoꝛ ca°. 13°. Inuenio in aq̄ summā frigiditatē z humiditatē. In igne vō caliditatē z siccitatez. Et summe q; dē humidū simul ꝺfiteri aliud q̄ aquā dici videť q̄ valde vanum. vñ in ꝑncipio de ꝺplexionibꝰ ca°. i. Nō potest animal aliquod esse seu summe caliduz vt ignis seu summe humidum vt aqua. Quod aūt summe tale illud primo hic est. quare pharmacoꝛum primo. Aqua cum eo q; ā frigidat est magis humida q̄ oīs res. ¶ Amplius qō non pōt ab aliquo separari ꝑ amplius z priꝰ: videť eidē iesse illo qō pōt: cū plus rei eēntiaz soꝛtiať. hꝫ vō ē humiditas. Inseparabilis. n. est ab aq̄ manente illa. semp nāq; pmanet humida q̄tūcūq; calefacta sole vel igne. eorūdē primo. aer vō calefactꝰ humiditate ꝺsumpta ignescit. z siccitatem acgrit. Palin: Materialioꝛi eltoꝛ z ignobiliori sibi ꝓportionabilis q̄litas debeť. cū igiť aqua sit aere materialioꝛ z ignobilioꝛ eidē ierit q̄litas ꝺsona marie. hec āt est hūiditas: mālioꝛ nāq; passibilioꝛ ac vilioꝛ q̄litatū existat aliq̄. Eti. aqua ꝓportionať hyemi: aer aūt veri: cū cā z effectꝰ sint ꝓportionabiles: sed hyems ē hūidioꝛ vere. ¶ Rursus ꝺmētatoꝛ meta. 7. quēadmodū trāsmutatio in substātia facit nos scire mām ꝑmā esse. ita z actio foꝛmā. Sed aq̄ opus est hūectare magl q̄ aeris: vt denotat sensus eius i q̄litatū aegescēdo iudiciō z ꝑmaꝛ ꝑcipue. immo videť ipse desiccare: cū in oībꝰ resoluat dispositionibus. primo scōa. Itaq; humiditas aque iest. per priꝰ.

Cuius oppositum inotuit differētia prioꝛi. vnde Nicolaꝰ pypathetic⁹ in eiꝰ pbleumatibus: Aer calidus tēperate: humidusq; in summo. nā humiditas subalis est illi quēadmodum frigiditas subalis est aq̄: z siccitas terre: z caliditas igni. ¶ Rursus si aque inceēt humidū primo: aeri nō inforet per priꝰ q̄litas aliq̄: cuiꝰ oppositū notatū est in antea. aeri ergo humiditas inerit primo z nō aque.

Propter primum gdem sciēdū q; aq̄ est coꝛpꝰ simplex: cuiꝰ locꝰ nālis est vt circūdet terrā: z circundeť ab ea: cuz i situ eiꝰ pmanserit nāli frigida nā z humida: cū grauitate ꝺparatiua: cuiꝰ in generatis finis extat formas figurare: lineare: z tēperare: Dictū est aūt. cuiꝰ locus nālis z. qm̄ terra in quadā eiꝰ parte inueniť ags discoopta. Qō multiplici de cā pōt ꝓtingere: aut. n. vtute stellaꝝ entiuz in. iz. imaginibꝰ q̄ sunt extra ҫodiacū in septētrione ꝺpescētū mare oceanū ne supīundet terrā. iuxta illud psalmiste. Lō gregasti aq̄s in vtre: ꝑpter quaꝝ vtutis relaxatiōnē enigmatiçāt diluuiū ꝓtigisse. Uel qm̄ i parte septētrionis terra est eleuata: methauroꝝ. z. qō ostēdit ibidē fluxus maris methydis siue thanay ꝑ mariū reliq; tandē in hispanicum. Aut qz terra rara ē z pozosa: ita vt humidū imbibat aque. Siue ꝑpter radioꝝ calozē: z maxime solariū resoluentē aquā in vapozes. Uel ꝑpter aialium pmanētiam magis. pfectioza. n. egebāt aere ad calozis cozū ꝺseruationem. necesse nāq; fuit q; terreitas dominareť in ipsis: vt sapienter facta cōsisteret. vñ opus fuit ōnudari in aligbꝰ locis terrā aeri: vt ad eē nobiliū faciat aialiū. Quare Algaçel. Degere nāq; nō possent in aq̄ cū gaudeāt pulmōe Quod si videať ꝫ nām particulareē eltoꝛ talis ozdo currere: nō tñ ꝫ vlem existit vniuersi. dria. 15. cuiꝰ itentio est cūcta semp in meliꝰ ozdinare: donec ad summū appetibile pueniať: qō oīum finale appetitiuū. de aīa. 3. Est āt triplex aque maneries: Una gdē ꝺgregata mare ꝺstituens: z maxie amphitrides appellatū vel oceanū. nā ꝑ locus ē ꝓprius aquaꝝ: z iō qdā dixerūt in eius medio foze aquā simplicē purā ⁊ sipidā: cū eltum certuz omni tertia maxie careat q̄litate: mixtiōe nāq; ꝺsurgit. Est z alia i cauernis terre z mōtiū ꝑcipue retenta: discurrens motu q; dam ipulsiuo sub ipsis. Nonulla vō vt que fluminuz superficie terre effluit manifeste. vniuersalr quoq; pmutatur aq̄ fz nāz terre ꝑcipue: ac ēt aeris i qbꝰ moꝛat z trāsit. Est āt būidū i ꝑ loco auditū qō actu i vltio extat tale. dria. 15.

Propter secundū gdē sciēdum q; Rasis diceret aquā foze humidoꝝ ꝑmū. Uoluit nāq; medicine itroductoꝛio cōcors factus Thali milesio fieri aquā a glorioso excelso frigiditate cū būiditate cōbinātē creaturaꝝ oīum ꝑmū coꝛporaliū: deide ignē: demū q; aerē. Aqua descendēte grauitate ac igni leuitate ascēdēte: facto sigdem aere fuit ventus sonās mouens aquā motu vehemēti donec illise sūt vnde ipsi⁹: z spumāt spuma eiꝰ: qua gdē frigido cōgelata reddita facta ē terra sup aquā: quā vtiq; positionē Arist. in multis dānat locis. Fuerūt z alq distinguētes duplex foze humidū: quoddā nāq; subtile: passibile: dissolubile: quo aer plus aq̄ dicit participare: altez vō huic oppositū fere: quo aqua amplius gaudet aere. Quidā vō dicunt id nō valere. qm̄ hꝫ differētie sunt māles: materia vero nihil distinguiť. vñ meta. ꝑmo �means Anaxagoꝛam nihil erat discretū. in fundamēto. n. nāe indistinctū omne. nā actꝰ est qui separat z distinguit. eiusdē. 7. q̄re vera hīc iter aerem z aquā haberi non poterit: vt cui differentia isit per

ptins. Dicūt ꝛ aly iuxta ꝓmuꝫ ꝑme. duplex fore humidū: quoddam etenim naturale: ceu qō aeris: reliquum accidentale madefactiuū: vt quod aque.

Propter tertium gdē ducim⁹ dicēduꝫ ꝙ humidū duplr̄ pōt considerari: vel quātum ad ei⁹ eēntiā ꝓncipalr̄ nō ipeditaꝫ: ꝛ tale qō aeris: aut ad inherentiā apparentē: vt qō aque. Et firmat̄ ꝑter apparēs: ꝛ differētia p̄cedēti: nam cū aer sit maxime ꝓmutabilis ꝛ alterabilis differētia. 16. ei q̄litas debeat̄ ꝓportionabilis: ꝛ accōmoda illi⁹ causatiua. talis gdē est humiditas: cū passiuaꝫ q̄litatū sit passiua: nō posset. n. aliogn a nostris cozpozib⁹ ꝓmutari: ꝛ variari, deleui: ex quo lesio ꝓsurgeret nō parua. Neqꝫ calidū nō impedit cum ei sit acgsitū debili⁹ humido: subtiliatiuū tñ ꝛ dissolutiuū. Recipit ꝛ impssiones cozpoꝫ superioꝫ ꝛ iferioꝫ: qō nō posset nisi q̄litas tanqꝫ instrm̄ esset ad hoc eidem accōmoda. In aqua vō sec⁹ ꝓtingit: cū nō adeo permutabilis sit ꝛ alterabilis: neqꝫ ipressionū susceptiua. Et ꝓpterea ifirmitas pestilens nulla sic in pisces videt cōcidere ceu in boies sepe ac peditātiū alia. historiaꝫ ꝓmo. Ipsa nāqꝫ aq̄ sentit aere humidioꝫ: eo ꝙ humidum ipsi⁹ ē adherēs ampli⁹ ꝓgregatū: vñ cū fuerit mediū iter subtile oīno ꝛ grossius: tunc vtiqꝫ poterit humectare pfecti⁹ nō solū apparēter: sꝫ vere vt umber ostendit. Itidem elemētis plus facientib⁹ ad vitā q̄litates ierunt hꝫ. hec aūt sunt ignis ꝛ aer. opant̄ nāqꝫ ad spūum gnātionē ꝛ motuꝫ ḡbus est vita: cuꝫ sit mot⁹ a cozde trāffusus in mēbra. hꝫ aūt sunt caliditas ꝛ humiditas dīa. zi. Adhuc de rōne humidi ē ꝓraue terminare termino ꝓpio: pfecte vō alieno: siccū vō eꝫ de ge. ꝛ coz. scdo. hoc aūt aeris magis i⁹ est humido cū sit caliditati ꝓiunctū ipm in diffusionē ici tans: ꝛ in terminationē eius. eꝫ vō fit humido aque: ꝓsociat̄ nāqꝫ frigido vehemēti. Intellige sigdem humidum aeris ꝛ aque: ceu caliduꝫ flāme feruētisꝫ ferri. Qō enim flamme lꝫ eēntialiter calidius eo quod ferri: calefacit tamen intensius ferrum flāma: sic ꝛ magis aere humectat aqua. Itaqꝫ essentialr̄ aqua humidioꝫ aere.

Propter quartum gdē ad ꝓmū dicenduꝫ ꝙ Arist. nō sentit būidum ineſſe ꝑus vniuersalr̄ aque: vex ſm gd: ceu ẽꝫtū ad id qō ē cozpoza per humidū aque ꝛ siccū terre sic ꝛ aliter terminari: humidū. n. ideterminatū ē ꝓpio termino hñ gdez determinabile ꝓsistens termino alieno: siccū vero ecōtra. vñ Arist. post iducta subdit. ꝑpter hec oīa terminata cozpoza hic nō sine terra ꝛ aqua. Cōmētatoꝛ sigdez postq̄ est de nēcitate ꝙ generant̄ cozpoza ꝙ humidū cuꝫ sicco: ꝛ el'tum siccū est terra: ꝛ humidū aq̄: tūc necesse sit oē cozp⁹ generari grossium: passium ex terra ꝛ aq̄. Et ideo ꝓmo ꝓma duo el'a grauia plus inuāt ad mēbroꝫ generationē ꝛ cozꝫ getem. Ad aliud dicēdū ꝙ Ha. loquit̄ sensibilr̄ vt medic⁹ suscipiēs humidū ſm sensus i⁹ērētiam: sicut etiā ibidē scribit sūmaꝫ caliditatē ꝛ siccitatē i igne: ꝛ in aq̄ frigiditatē ꝛ humiditatē: cū tñ Arist. veri⁹ sentiat vnā solā q̄litatem per ꝑus vni el'toꝫ existere differentia ꝓzi: sꝫ fortassis id nō valet Ha. qꝛ. A. ꝓmo ꝓma. vult ipꝫ tractasse de elemētis ꝓprie nō vt medic⁹: vex ampli⁹ vt pbus. Aut dicēdū ꝙ Hal. duas q̄litates ꝓiunctas sensit in summo: ꝛ nō diuisim vni el'toꝫ isistere: cui⁹ ꝓiuꝫ tñ inductū ex Auer. dīa pozi. Vel fortasse hꝫ sermo exponē dus ſm ꝓmissam Aristo. ꝛ cōmētatoris intentionē. Ad aliud dicēdū ꝙ in aq̄: vt apparuit nos adiuuās ē sensus: in aere vō itellectus. sicut. n. humidū ī̄herens nō pōt ab aq̄ separari illa durāte: ita neqꝫ humiduꝫ eēntiale ab aere pmanēre. Ad aliud dicēdū ꝙ būiduꝫ aeris ẽꝫtꝫ sit māle respectu ignis: ē tñ formale relatiōe terre ꝛ aq̄ cuꝫ duo el'toꝫ superioꝛa teneāt magis locū forme: ꝛ iferioꝛa māe: vnde humidū māle adherēs debeat̄ aque cū sit hꝫ. reliquū aūt aeri. Ad aliud vōm ꝙ hz hyems sit humidioꝛ vere ꝛ humiditate accītali madefactiua: verūtamē est humidi⁹ humiditate eēntiali cōnutritiua: vnde ꝛ tali būiditate videm⁹ viuētia magḷ vē ẽꝫ hyeme būectari: qō sanguinis ꝛ flegmatis ostēdit natura. Ad aliud dicendum ꝙ humectatio aque īherentie ac accidētalis existit amplius: que aūt aeris essentialis ꝓprie.

Sed ex nicolao circa qōdam īductuꝫ partis oppositeꝫ tingit dubitare an q̄litas elemēti ꝛ ꝓpriata p̄cipue sit forma sybalis eius. vt is videt̄ sentire. Quod firmat̄. qꝛ el'toꝫ. i. caliditate inata yle. i. māe ꝑme ignis ꝓficiscit seu gnāt̄: ꝛ demū terra. aq̄ ꝛ aer. ꝛ ignis nō ex alys corpozib⁹: ſz ex yle ꝛ q̄litatib⁹ sunt. Qō aūt yle aduenit forma subalis ꝛ nōaccidētalis vt q̄litas. Eti: ꝓmētatoꝛ. 3⁹ celi ꝛ mūdi. Ignis nō est ignis in actu nisi in caloꝛe ꝛ siccitate: q̄ sunt in summo. Ampli⁹ qō ponit̄ in rōne alicui⁹ est subꝫ ipsi⁹: cum rō ex genere ꝛ dīa ꝓstituat̄ substantialib⁹: ſz in diffōne ponunt̄ el'toꝫ ipsoruꝫ: vt apparuit q̄litates. Adhuc illud videt̄ cuiusdam substantia: quod nequit ab ea separari. talis siquidē est caliditas ignis ꝛ humiditas aque. Itaqꝫ qualitates elemētoꝛ erunt ipsoꝛum forme.

Cuius quidem ꝓtrariū se inuit sentire. A. ꝛ meta. ingens. Estimauerunt multi ꝙ se reputāt sapiētes: ꝙ aliq̄ res sit subꝫ ꝛ accīs simul ſm respectū ad duo. dixerūt. n. ꝙ caloꝛ est accīs, coꝛpozi ignito: ſz igni generalr̄ nō est accīs: de quo subdit satis dixim⁹ in ꝓncipio logice. Dicēdum ꝙ q̄litates elemētoꝛ nō possunt eē ipsoꝛ forme subales: cū qō vere est sit accīs nulli: phyſi. z. qō. n. in vno est substātia nō pōt in alio eē accīs. si ḡ vere sit ꝛ substātia caliditas i igne. alys nō posset qō ē falsuꝫ accidere. Quare cōmē. 8. meta. ex hꝫ sequit̄ iconueniens vt ꝙ aligd sit q̄litas in se: ꝛ in alteri⁹ respectu substātia: sed subꝫ non dicit̄ in alicui⁹ respectu. Ampli⁹ ꝓpositā seu cōcreta haberēt diffōnes ignis vl̄ alteri⁹ elementi cū fuerint calida seu alia. calidum nāqꝫ ꝓpositum est el'toꝫ subꝫ ꝛ q̄litate: aut ꝓpositā ex subꝫ ꝛ accidentib⁹: tunc vnū erūt in actu ꝛ duo in potētia. Cursus. Lōtradictoria essent simul cum sit accidentis inexistere: subē vero minime. Adhuc forma substātialis percipitur itellectu ꝙ qd est. Nāqꝫ eius est obiectum. 3. de anima. sed el'toꝛum q̄litates percipiunt̄ sensu quicqd sentiat cōmen. 3⁹ de aīa. Cursus. Substātialis forma alteri nō ꝓiatur cū nihil ꝓiuum ſit eidē: q̄litates vero elementoꝫ adinuicem ꝓiātur. Palin: Forma subalis nec ē actiua vel passiua: he aūt sunt hꝫ el'toꝫ igit̄ qualitates accidentia. ꝛ nō substātiales seu forme. Ex quo etiaꝫ apparet nō valere distinctionē quā alig faciunt de caliditate aut frigiditate siccitate vel būiditate simplr̄ dictis ꝙ sit forma subalis ignis ve nō simplr̄ vero ꝙ sit accidēs actiuū ꝛ passiuū. gdam tñ distinxerūt de substantiali ꝙ erat duplex. Unum gdē qō est rei essentie ꝓstitutiuum: quale genus est ꝛ differētie vere. Aliud aūt ꝙ inseparabilr̄ ꝛ ꝓuertibiliter illud ꝓsequit̄: ꝓmo qdem nō ponunt̄ modo qualitates elementoꝛ formas subales fore: verum sc̄do. qō etiā stare nō pōt cum id subale qōdam sit ꝓprium. ꝓpa vō ſm Boetiuꝫ ex genere manāt accidētiū. Tunc ad ꝓmum dicēdum ꝙ Nicolaus fortassis extitit ꝛ Hal. hui⁹ opinionis ꝑobate. Aut ꝙ subale pro essentiali susciꝑit: ꝛ habitudine saltē inseparabili. Vel per q̄litates audiuit formas substātiales similitudine q̄dā declaratiua. Ipse namqꝫ notioꝛes sunt formis: ꝛ maxime elementoꝛ: cum in eis actiua cōtrarietas inexistat. Aut per qualitates intellexit substantiales. forma namqꝫ hui⁹ est q̄litas. Boe-

tius in ꝑdicamentis Arist. Siq nidē ingens quatuor has qualitates causas eſſ̃toꝝ foze methau. 4. ipſas ſtrumentaliter potiꝰ audiuit: put in vtute ſuaꝝ formaꝝ operanꝫ ſubſtātialium. ¶ Ad aliud dicēdum q̄ diffōnes ille nō ſunt eſſ̃toꝝ ſubales ⁊ vere: ſz potius deſcriptiones alique cū lateat nos entis forma vltima ⁊ ꝯpletiua q̄ iuncta cū genere ſpēm ꝟſtitueret. q̄re loco illaꝝ oīas plures accepim⁹ accidētales vniꝰ ſubalis oīe vicez tenētes vltime pfectiue. vñ. 7. meta. ꝓpalā: qz finalis oīa ſuba rei erit ⁊ diffinitio. Si vo nō oz multotiēs eadem oīe in diffōnibus plures oīas accipere accidētales ad denotādū idē. ¶ Ad aliud rñdit cōmē. qz cū ignis auferꝛ p ablationez calozis: nō auferꝛ p̄ negꝫ p ſe: ſz mediante ablatiōe forme ignis: ſic quādo auferꝛ riſibilitas auferꝛ hō: ſz non p̄ imo zo vt mediante rationabilitatis ablatione.

¶ Differētia. XIIII.

Quod aer ſit natura frigidus māſtraꝛ per Senecam zo qōnuz nālium dicentem. Frigidus ⁊ obſcurus p ſe eſt aer lumen illi calozꝫ alimētum ſunt. Subdit ⁊ denuo. Nā aeris frigida eſt. ¶ Rurſus. Uniuſcuiuſcꝫ nā in ſui medio purioꝛ reperitur ⁊ efficacioꝛ: cū vtus ſaluet in eo ampliꝰ q̄ in extremis: ſz mediū aeris ſterſtitiū ſenſibilr iuentum eſt frigidum: qō effectus vt grādines ⁊ niues ⁊ pruine in eo indicant genire. Silr ⁊ cōgelatio in altioꝛibꝰ mōtibus ſuitalitas ⁊ ſterilitas plurima reperiꝛ: cuz nihil viuat ſine calore ibidem Seneca. ꝓpalin: Qō dimiſſum nāe ſue tendit ad frigiditatem: nāliter extat frigidū. hō eſt aer: ceu iudicatur ex ꝑſentia calefaciētis ipm alicuiꝰ: ⁊ abſentia illiꝰ. ¶ Itidē qō indifferēter ſe habet ad caliditatē ⁊ frigiditatem: nō videꝛ nā calidum. qz qō nā eſt tale determinatū eſt cū ſit ab aliquo extrinſeco. ꝓnº phyſi. ⁊ aialiuz gnātōis ſcōis. talis gdē aer videꝛ exiſtere. Celeriter nāq̄ caliditatē ſuſcipit ⁊ frigiditatē. Eſt ⁊ ps eiꝰ iferioꝛ ſufficiēter calida ꝓcepta: ſupioꝛ vo calidioꝛ: media q̄q̄ frigida. Itaq̄ aer nāliter eſt frigidus: aut nullā ſibi determinat nāz.

Hoc autem cōcedenti Ariſ. de ge. ⁊ coꝛr. iſurgit cū alys illuſtriū philoſophoꝝ: ⁊ medicoꝝ ponēs aerē calidum nā. ¶ Rurſus illud qō ꝓmutatur in aquā frigidius elemētoꝝ: vt declaratū: ꝓ aduentum frigiditatis nō eſt nā frigidū: cū tale ſibi occurat. hō vo vt apparet eſt aer. ¶ Ampliꝰ de ge. ⁊ coꝛ. ex q̄tuoꝛ primis elemētoꝝ q̄litatibꝰ ſex ꝟſurgūt ꝟiugatiōes: quatuoꝛ poſſibiles: ⁊ due vt oppoſite directe impoſſibiles ⁊ nulli niſi aeri poſſibile ſit calidum ⁊ humidum adaptare: igitur aer natura calidus exiſtit.

Propter primum aūt ſcienduz q̄ aer eſt eſſ̃tum caliduz ⁊ humidum. vñ ꝓmo ꝓma. Aer eſt coꝛpus ſimpleꝛ cuiꝰ nālis loꝰ eſt in ꝟcaua ignis ſupficie. ipſiuſq̄ leuitas extat comparatiua: ac eiꝰ nā impedita: calidus eſt ⁊ humidus: cuius gdem in generatis eſſe ꝟfert vt rarificenꝛ: ſubtilienꝛ: aleuienꝛ: ⁊ ad ſuperioza eleuenꝛ. Ipſius quoq̄ triplex ponitur ſterſtitiū ſiue tunica. vnū gdem hic calidū ⁊ humidum exiſtēs radioꝝ ſolis ⁊ ſtellaꝝ ad hoc ſolida coꝛpoꝝ refractiōe. aliud eſt ſupremū. igni ꝟtiguū: calidū ens. vz. ⁊ ſiccum. Eſtq̄ ſterneꝛdiū frigidū ⁊ humiduz ſenſibilr ad alia ꝓceptum ꝑdictaꝝ cauſaꝝ in ipſa ꝓuatione calefaciētium. Algaꝛel vo aerez in q̄tuoꝛ ſequeſtrat tunicas quas oēs ſentit caliditate participare. vna quaꝝ ꝟtiguat terre in qua eſt fumoſitas ⁊ aquoſitas a terra ⁊ aq̄ eleuate: in qua caloꝛ alicubi reperiꝛ. terra nāq̄ recipit ſolis ſplendorem ⁊ calefit. vñ caloꝛ in aerē ꝓuenit ſibi vicinū. Super hāc quoq̄ eſt alia ūmunis ab humido vaporali exiꝰ: que minus eſt calida: caloꝛ nāq̄ terre nō ꝓuenit vſq̄ ad ipſaz eius eleuatione. Tertia gdem eſt purus ens aer: ad quez nec caloꝛ nec vapoꝛ pōt peruenire. Super hāc quoq̄ eſt vna alia in quo ē fumoſitas. fumoſitates nāq̄ terre in aerem eleuanꝛ ⁊ conanꝛ ad celuz aſcēdere empireum. ſ. ad ignem. qd aūt calidū ſit ſequenti notabiꝛ oīa. Eſt etiaz nāe tale quid qō a ꝓncipio ſibi iherēter ſaltē habitudine ineſt itrinſeco. ⁊ de hoc differētia apparuit. 9.

Propter ſecundū vero ſciēdū q̄ gdam dixerūt aerez poſſe dupliꝛ cōſiderari: vno gdez modo ſm q̄ aer eſt: ⁊ ſic calidus nā eſt: alio. put in tali ſituaꝫ loco. ⁊ ita frigidus extat natura. Qō foꝛtaſſis eſt falſuz. qz aer ſm q̄ eſt aer nō naturatur ſeu qualificaꝫ: vez potius ſubſtantiatur. Adhuc iam duaꝝ ꝟziarum naturalr particeps foꝛet nārum. Eti: Locus ſequiꝛ formā: ſilr ⁊ qualitas vel nā. Fuerunt ⁊ aly vt tactū: ceu Seneca iudicās aerez naturaliter ⁊ de ſe frigiduz foꝛe ac obſcurū. caloꝛē vo ⁊ luminoſitatē a ſuperioꝛibus recipere: aut ab eoꝝ radys vt ē ꝓtinēs: aut ignis ⁊ celi vt dictū vicinate. vñ aeris pars media: que neutra harum afficiꝛ cauſaꝝ eius oñdit frigiditatē naturalez. media igiꝛ pars aeris: vt ab his ſemota in frigoꝛe ſuo manet Cuius qdem caſus in tertio apparebit dicēdoꝝ. Quidaz tū moderneoꝝ dixerunt Senecā frigiditatē itelligere accidentalez ⁊ nō que potentionalr eſt in aere: ſz q̄ de nāli audiuerit ſermo eius iductus indicat manifeſte.

Propter tertium qdē ſciendū q̄ aer vniuerſaliter calidus eſt ⁊ hūidus. Nicolaus peripatheticus. ꝓpriꝰ tū humidus ē q̄z calidus: vt differētys viſuz. iz. ⁊. iz. ¶ Eſt aūt attēdē dum q̄ de eē aeris ⁊ nā poteſt eiꝰ nō ĩmerito dubitari. ꝓpter eius mutabilitatem ac veritatē: cum cognitio certa ſtet in permanēti: variatur namq̄ de leui ꝓpter ipſius ſubſtantie ſubtilitatem. Subſtantia. n. ſubtilis plus recipit paſſionē. ſimpliciū quarto. ca°. 4.°. ⁊ febziū p. ca°. p. Silr ꝓpter q̄litatem ipſiꝰ. ꝓpziā: ceu humiditatē ceteris q̄litatum paſſibiliſſimā in hoc caliditati oppoſitā. Itidem variaꝫ caliditate ⁊ frigiditate. vñ ꝓblematuz. z5. Frigidus aptus eſt eē ⁊ calidus: nō aūt humidus humiditate puta aque. Et iō dubitatū in eius nā actiua nō autem paſſiua. Adhuc rōne ſitus ipſius ens ſub igne: ⁊ ſup aquā ⁊ terrā: a q̄bus cuz aſtroꝝ radys ĩmutaꝫ q̄ maxime. Quod ⁊ firmant ponentes ipm quinq̄ planetis: vt Saturno: Ioue: Marte: Uenere: ac Mercurio diuerſis motibꝰ ac ipreſſionibus agitari ſm eoꝝ naturas ⁊ lationes. oīa. 19. Dico itaq̄ q̄ aer calidus eſt nā vbiq̄ ⁊ p accīs alicubi. naz in ſupioꝛi tunica magis eſt calidus accidēte q̄z nā ⁊ ſiccꝰ ſimilr. Jn ea vo q̄ iferiꝰ nā ⁊ accidēte caliditate participat: hūiditate ēt nā ⁊ accidēte: qō aūt hoc calidū operaꝫ accīs multipleꝛ extat: vt refractio radioꝝ ad coꝛpoza terſa ⁊ ſolida ⁊ calidū ꝟtentum in terra ⁊ aq̄: ⁊ deniq̄ exalatio a calidis reſultans locis vt a mineris ſulphureis: ⁊ ignibꝰ in terra cōburētibꝰ: vt vulcano: appono: ⁊ plurimis taliū Media quoq̄ nā gdem ens calida p accidēs eſt frigida. qz diſtat a motu ſuperioꝝ: ⁊ ab igne nō ĩcaleſcit niſi debiliter valde. neq̄ radioꝝ refractiōe illuc ptingere potente: ita vt caliditas ipſiꝰ ſit quaſi poſſibilis ex quadā poſitione ad celū ⁊ ordine ĩter eſſ̃toꝝ alia ſuſcepta. ⁊ iō de facili a ſupueniēte frigido ꝓmutata. ita vt nā eſtimeꝛ frigida. Qō ⁊ rōnibus ꝟfirmaꝫ: qz qō eſt ꝓpinquius celo ꝑter ignē q̄litate illius participabit oīno: cuz nā in eiꝰ actibus ſaltū ⁊ inordinatione nō cōmittat. hiſtoziaꝝ. 7. hic autez eſt aer. Itidem neutra duo eſſ̃toꝝ ĩmediate ſe ꝟſequētia reperiunꝛ ꝟzia oīno: ꝓpter armonicā colligātiā quam in adūicē hñt. oīa. iz. vſ. zz. ſz ignis ⁊ aer ĩmediate ꝟſequūꝛ Ignis vo calidus ⁊ ſiccus nā. aer igiꝛ frigidus non erit ⁊

humidus naturalr. Adhuc quoꝝ ꝓprietates nãles sunt eedẽ: illa erũt eadẽ cũ ex his tanꝯ ex ꝓprijs passiõib⁹ illoꝝ demõstret eẽntia. Si g̃ aer est naturalr frigidus cuꝫ sit hũidus nã: aer vtiqꝫ erit aq̃ cũ ipsa nã frigida sit ⁊ hũida. ⁊ palin: Aer leuitate sua mouet surſuꝫ saltẽ ꝓpatõe ad terrã ⁊ aquã: ꝫ sit grauis respectu ignis ⁊ in spera sua. vñ 4.⁹ celi ⁊ mũdi. Jn ea q̃ ipsi⁹ regiõe oĩa grauitatẽ hñt ꝑter ignẽ ⁊ aerẽ: motꝰ aũt ⁊ ꝓpe a medio fit a calido. Eti. Aer in terris saltẽ habitatis in oĩb⁹ eius resoluit dispositionibus: ꝓmo sc̃a. resolutio a calido perficit: cui⁹ testimoniũ dãt corꝑa in gb⁹ aer dominat: calida. n. ⁊ humida sunt nã: qõ ẽt indicat sensus frigiditatis pauce ab aere: ⁊ multe ab aque circũdãtis: ⁊ altis mõtiũ attingẽtes mediũ aeris iterstitiũ. Ex gb⁹ ꝯcludit aerẽ fm se totũ naturalr fore calidũ: ⁊ si hꝫ caliditas. qz debilis ⁊ passibilis. q. de facili a quolibꝫ ꝑmutãte alteret ꝓpter cãs plurimas añdictas ꝑmutatõis. Et nosce q⁹ ista caliditas gdẽ aeris potis eltis frigidis ꝓpaꝛ q̃ corꝑi nr̃o. vñ ꝓ sc̃a. Aer nõ dicit fortis frigiditatis nisi in ꝓparatiõe nr̃oꝝ corꝑoꝝ.

Propter quartum gdẽ ad ꝑmũ dicẽduꝫ Senecã moralẽ ⁊ nõ physicũ errasse. ¶ Ad aliud dicẽdũ q⁹ nõ est ver q⁹ semper mediũ sit puri⁹ ⁊ pfecti⁹ extremis. ĩmo iterdũ extremũ medio vt appet in pulsu medio iter fortẽ ⁊ debilẽ. nã fortis puri⁹ ⁊ pfectiõ medio. ¶ Ul'dõꝫ ver eẽ si p egdistãtiã accipiat mediũ a calido: cui⁹ ꝑpetates erũt nõ ipe dite: qõ hꝫ nõ cuenit. qz sic ꝓbatũ ẽ in li⁹ de crepusculis: vapores nõ lõgi⁹ trib⁹ miliarib⁹ aut paulomin⁹ eleuant a terra. vñ mediũ hoc p abnegatiõez: ⁊ nõ p egdistãtiã dr̃ seu participatõez. ¶ Ad declaratiõez dõm q⁹ loc⁹ medi⁹ aeris: ⁊ si nã sit calidus p accñs tñ est vt apparuit frigidus tũ ꝓpter defectũ radioꝝ illuc attingere nõ valẽtiũ. tum qz ꝓpter ozbis distãtiã. q̃re ꝑ methau. loc⁹ aeris. ſ. medi⁹ nõ est ꝓpe astra calida exñtia: neqꝫ ꝓpe radios refractos a terra g̃ ꝓhibeant ꝓpe terram ꝓstare: disgregãte caliditate ꝓsistẽtias. Ẽiũt. n. nubiũ ꝯgregationes vbi desinũt radij ꝓpter in ĩmẽſuꝫ spargi. caliditas ẽt ignis nõ põt ad tantã aerẽ distãtiã alterare. Qõ etiaꝫ adiuuat vapoꝝ nã illuc ptigẽs: qz cũ forte nãliter sint frigidi. calidi vo accidente ad siã reuertunt infrigidati nãm tãq̃ pugna babita iter caliduꝫ ipsoꝝ accñtale: ac aeris remisso calido: ad qõ ⁊ vẽti aerẽ ꝯcutiẽtes frigidi cooperant. vñ Arist. Extincta caliditate ꝓpter suſpendi vapozem in aere g̃ lõgi⁹ supra terrã vapoꝛ ifrigidat⁹ iteꝝ ꝓstat. ⁊ ꝓpter derelictionem calozis. ⁊ ꝓpter locũ. ꝛz. frigidũ. Quidã vo conant ꝑ destruere. qz cuiuslibꝫ effect⁹ positiui cãm volũt positiuã ⁊ nõ ꝓuatiuã: ⁊ q. violentã assignare. Causa vo ꝑinducta videt ꝓuatiua ⁊ violenta. ⁊ iõ vt cãm positiuã dent in corꝑa reducunt supioza: cũ hic mũdus oĩs ex necitate continuus sit superioꝛib⁹ lationib⁹. methau. ꝑ. qõ dicunt ꝓtingere frigiditate astroꝝ frigidioꝝ. vt Saturni veneris vl' lune: nõ p viã mot⁹ vel lucis. qz sic magis calefaciũt: ſz p modũ ĩstrumentoꝝ nãe superioꝝ aut p ꝓprias ipsoꝝ effectiuas q̃litates. Sz id dicere nõ sanũ fortasse: cuꝫ dicat cõmẽtatoꝛ z⁹ celi ⁊ mũdi ꝛ. A. ponẽtes stellaꝝ q̃sdã ifrigidare ⁊ aliqs calefacere: eas in rei vitate nõ agere frigiditatẽ: ſz calozes siles vnicuiqꝫ el'toꝝ: qõ manifestũ eẽ ait ĩ Luna. ſz pbl'. dixi. z⁹. ⁊ dr̃ia. io. q⁹ sufficit in hꝫ accusationib⁹. Ac etiã ꝑter Aꝝ. cãm: cuꝫ oñsum sit eadez. io. q⁹ nã oĩum recõpensata sidez adinuicez: tãdez ad caliditatez declinet ⁊ humiditatẽ. ¶ Adhuc nõ solũ ĩmutabunt medium aerẽ vt fiãt in ipso frigiditatis effect⁹ ceu pluuie aut alia: ſz hunc nos ꝛtinẽtez sil'r vt accidãt in ipso. ¶ Cui⁹ oppositus appꝛ methau. ꝑ. Neqꝫ icõuenies ẽ q⁹ effect⁹ positiui sit cã q̃daꝫ ꝓuatiua: vt q̃ ĩmediata: neqꝫ ẽt frum est ꝓuatio oĩo: cũ neqꝫ aliqd violentuꝫ ipole fortassis eẽ cõtinue: dũ ei⁹ cã ꝓmaneat sempiterna. Circa id quoqꝫ methozologia rõcinant ꝯplurima: nõ ꝑsenti speculatiõi accõmoda. ¶ Propter aliud dõm q⁹ aer dimissus nãe siue nõ tendit ad frigiditatẽ: ſz magis ad caliditatez: ſz qõ ad illã vr̃ tendere sibi p accñs id vt ostensuꝫ ꝛtingit. Qõ aũt appareat recedente calido ifrigidari accidẽte sil'r euenit eo q⁹ aer nõ habeat tãtã calitatez nã vt calefaciens illud amotũ. ¶ Ad aliud dõm q⁹ aer vt ꝓbatuꝫ est determiat se ad calitatez nã. ꝓpãt õbilez calitatez ⁊ multimodã varietatez videt neqꝫ calm aut frum in se ꝑcise ꝛtinere.

Occasione huiusmodi dicti in aeris descriptiõe vt alleuient ⁊ ad supioza eleuent: hesitat. An is in ꝓpria spera: siue in seipso leuitatẽ habeat aut grauitatem: videt nãq̃ hic ꝑ. A. leuitatem obtinere: cum ei⁹ iuuamẽtum sit leuificare ac eleuare. ¶ Adhuc pbl'. zꝯ. aer surſuꝫ fertur vter. n. quãdo vacu⁹ fuerit deorſuꝫ fert: cum iflatur surſum pmanet ꝓpter aerẽ surſum ferri. Eti. de rõne calidi est dilatari ⁊ moueri de centro ad circumferentiã supioꝛẽ directi⁹ vt ignis ostendit: ⁊ adoloscẽtiuꝫ rectitudo. ſz aer est calidus. ei⁹. n. nã talis ꝓnunciata. ¶ Ampli⁹ q̃cunqꝫ ꝓueniunt fm locuꝫ ⁊ formas ꝓportionant. qz q̃tum nã exibet de loco alicubi: ⁊ de forma tãtundez. 4.⁹ celi ⁊ mũdi. Similr̃qꝫ ꝓsiles formas hꝫ affines sequunt ꝓprietates: cuꝫ oziginent ab eis. nunc autem loc⁹ ignis ⁊ aeris satis ꝓcidunt: ſz ignis est leuissimuꝫ corꝑoꝝ petẽs qõ superius dispõne oĩ: q̃re aer huic subsequenter. ¶ Rursus. Spirit⁹ aialis ẽ de mã aeris. resoluit. n. in hunc aialiꝫ deperdito. dr̃ia. 19. Spirit⁹ vo supioza petit cum sit calidioꝛ res corꝑis aialis: ꝑ prima. ¶ Jteꝝ lapis acuto duro qñ cõfricat ⁊ acuit qd: qõ decisuꝫ ab illo ꝓspicit qdẽ supius petere: cum tñ sit graue: totus eniꝫ lapis grauis: habebit itaqꝫ in ipsius regione aer leuitatem.

In contrarium q⁹ vt dcñ in ea que ipsi⁹ regione oĩa grauitatem hñt ꝑter ignem: etiã aer hꝫ q̃re. pbl'. zi. aer q̃uis misceat alicui. nihil leuius vtiqꝫ facit. hꝫ. n. grauitatẽ aer in aere. ⁊ palin: Elementa ozdinant in gnãtiõem maxime: vnde oẽs notificãtes ipsa descripserunt p id qõ ĩmixtionem est cõcidere. Adem excepto coꝛ tãgente ꝓprium cum ꝫ esse dr̃ia. i6. Jd autem ꝑficiet in ampli⁹: si adhuc nãlius inclinet in hunc locuꝫ in quo gignunt ⁊ dispensant fere cũcta. Jnter que aer sui caliditate ⁊ humiditate sufficienter cõtemperat⁹ ad alia in vitã ⁊ ꝓseruationem eiusdez ozdinatur potissime: ignis vo edaꝝ ⁊ peremptiuus superioꝛa habuit petere ĩmpssiõis extranee minime receptiua. Quomodo autem in mixtionem concurrant differentia mõstrabitur. i6. itaqꝫ aer in semet participat grauitate.

Propter primum qꝛpe sciendum q⁹ qd sit aer qdqꝫ spera eius ac ipsemet denotauit descriptio ei⁹. Audio quoqꝫ q aerez sufficienter puꝝ ⁊ tpatuꝫ. ⁊ ad summuꝫ iter omnes abundãtias medium: vt possibile ẽt sit magnitudo lata p aerẽ figure ꝓsimilis. ipsa. n. ꝓuocat ad motuꝫ: celi ⁊ mundi. 4.⁹ Est autem hoꝝ q̃tuoꝛ el'toꝝ: qõdã in vltimo leue: semper petens superioꝛa ꝛprohibituꝫ. illic. n. saluat: vt ignis: aliud graue in summo ĩferioꝛa pgrens nãe dimissuꝫ ꝓpe ibidemqꝫ sil'r ꝓseruatum: ceu terra. Quedã vo medium locum ⁊ nãm obtinent iter ista leuia ac grauia nõ simpl'r ſz ad aliqd sicut aq̃ ꝓparatõe terre leuis: aeris vo ⁊ ignis maxime grauis: aer autem ecõtra fm se etiã ampli⁹ iclinationẽ hꝫ ⁊ velociꝰ vt ostendet ad grauitatem q̃ ad leuitatem. Erit igit leue qõ natuꝫ est surſuꝫ ferri: siue a medio nõ ꝓhibitum. graue vo deorſum seu ad medium. 4.⁹ celi ⁊ mundi. Grauitas tñ ⁊ leuitas simil'r penes cõmen-

duplex extat.altera qdē cū aliqd in ei⁹ extat loco que nō est nisi velocitas mot⁹ad sursū sui:vl'ōorsuz ab ea qō vio lētiā iducit.reliq̄ vo simplex cū extra suū fuerit locum.

Propter secundum vo sciēdum q⁹ aliq̄ senserūt aerem in suo loco leuitatē hr̄e:ac etiā aquā nō hr̄e grauitatem:ceu in libro de pōderib⁹ conat⁹ oñdere ptolomeus vel Theseus:q̄re dicit simplici⁹ q⁹ ipse idem cū oī diligentia q̄ potuit:inuenit idē pōdus vtris aere pleni ⁊ nō pleni. Ingens etiā quoslā scripsisse nō iflatū vtcūq̄ maioris ponderis foze iflato. Qō dicūt aliq causari cū Arz. videat⁹ suū sentire ꝓpter aeris diuersitatem experti in humiditate maiori minori vel media.sil'r grossicie: subtilitate ac medio Sz aly voluerūt aerem leuitatē ⁊ ifra paz.grauit⁹ eē plūbi obolo:⁊ ifra paz. nisi grauitatē ⁊ leuitatez possideant veras: quē ⁊ alīq tenēt moderni.sicut Themist⁹ ⁊ cius imitatozes. vñ conat⁹ est motiui expessiuū confringere Arz.quo oñdit aerē grauitatem in seipso ꝓtinere. Voluit nāq̄ hic talenti lignū grauⁱ⁹ eē plūbo in aere:ideoq̄ citi⁹ illo deorsum petere:aque vo id supnatare:plumbū autē subimergi:eo q⁹ lignuz in aere exīstens:triplici grauitate celeri rapiť deorsum:puta q̄ ipsi⁹ ⁊ aque ⁊ terre. plumbū vo hoz duoz solū cum ipm ad lignū minime participet aere:sz supnatat ipm aque.nā ipsius relatione lignuz est leue ꝓpter aeris dominiū talis:plūbum aūt graue aque etiā respectu cū in eo dominet terra potissime. Translatio sīgdem arabica grece vtplurimū ꝓmētatiua id seriat ita.sicut scim⁹ dicentis q⁹ lignū cētum libraz in aere grauius q̄ duaz libraz plumbū. Jngt sīgdem Themistius cāz nō exīstere quā tradit Arz.puta q⁹ plures grauitates exīstūt in ligno q̄ in plūbo:celeri⁹ tēdere deorsuz ꝓpter aerem hr̄e grauitatē in ei⁹ loco:sz qm̄ lignū ꝓpter maiorem molē plus participat grauitate terre:ac ēt aque plūbo minoris q̄titatis ita vt aer dñans in eo nō ipediat terrestreitatē aut aqueitatē in seipso:sz bene ipedit eā in aq̄ cū sit leue in ipsa. Induxit etiā is Aristoteli hoc ꝓtingere q⁹ elta pmaneāt in locis ꝓprijs violēter:ceu stāt in extraneis nisi grauitatē ⁊ leuitatē possideāt nāe. Hūc aūt ipugnat cōmen. Aris.sm̄am ꝓfirmās:vt ampli⁹ videbiť tertio dicēdoz.cā.n.ptacta eēntialis ē aristo.⁊ occulta:Themisty vo accītalis vt apparens.vnde his accepit cāz accidentalē eēntialis loco:⁊ peccauit.Causa qdē extitit erroris ei⁹.q⁹ cā accītalis est p se manifesta.eēntialis vero quā tradit aris.occulta que cum latuerit.Themist⁹ accidentalē illā hac neglecta suscepit.zᵒ etiaz ipsi⁹ iductum nō valet:qm̄ grauitas alr dicit ⁊ vr equoce de ea vt visū quā hz eltum in seipso ac de ea q̄ sozis. Quidā vo pfigurati ligni celeri⁹ descēdentis plūbo voluerūt p cā necessitatem vacui assignare.vt q⁹ maioz moles ligni amplⁱ⁹ scindit aerē ac hiatū iducit ampliozē circa quē timet nā vacuum itercidere.nisi celeri⁹ id moueat in aere:qō nō talr euenit q⁹ min⁹ in plūbo. Sz id nō valet.q⁹ sic grauia ⁊ leuia nō mouerent nā vez violēte magis. ¶ Adhuc fozti⁹ tūc ꝓhibens regreret in ꝓhibendo descendere grauitatem alicui⁹ maioris apparētia ⁊ leuioris ꝓpter necessitatem vacui q̄s plūbi grauioris exītia ⁊ minoris:neq̄ posset ī vacuū itercidere:cū mox vtrinq̄ subintret aer. Aly vo illud celeri⁹ deorsum dixerūt lignū tendere ꝓptereā q⁹ maius pfecti⁹ suscipit ipressionē motus aeris deorsuz latitudine supficiei plūbo minoz. ¶ Assumunt.n.q⁹ aer moueat ꝓtinue: vt denotāt athomi.sil'r ⁊ aq̄ ꝓtinue de q̄ min⁹ videť agitata. Sz hui⁹ aeris mot⁹ est ventus. ipse nāq̄ aer est mot⁹ ꝓbl.5.ꝓncipiū isup mot⁹ etiā isufflationis vēti est a supioz loco:tanq̄ ab eo qō ē formale in ipso methau.z⁹.⁊ scōa ꝓmo. Motus igiť huiusmodi impellit deorsum veloci⁹ lignū ptactuz plūbo. ¶ Dōm etiā illud nō valere.q⁹ aer geqd dicat Aluēpetras gesčit relict⁹ magis sue nāe. Jtidem etiā ꝓcesso q⁹ aeris mot⁹ sit vent⁹ qō sane nō dr̄:vt ibidē declarauī nō sit adhuc mot⁹ aeris tāt⁹ ad iferi⁹ q valeat corpus in eo positū tā celeri⁹ altero deorsum ipellere cū hūc pcipiam⁹ nō raro gescere.vt pēna oñdit in eo suspensa. Adhuc ventoz latio lz superius sumat exordium nō tamen directe in deorsum:sz in obliquū perflāt.methaurozum.z⁹.⁊ ꝓblematum.z5.⁊.z9.

Propter tertium vo sciēdū q⁹ aer in ꝓpa spera hz grauitatez siue ēclinationē q̄ ipse vl'qō positus in eo facili⁹ deorsum moueat ac celeri⁹ vt iductū Ari. Qō ⁊ rōnib⁹ pbat⁹ ⁊ firmat signis:qm̄ terra nāl'r tēdit semp deorsuz:⁊ ignis sursuz vt tactū. violēter vo qō sursuz ille aūt oorsuz:qō appz.q⁹ ex remotiōe circūstātiū:vt aq̄ vl'aeris nō ascēdit ea: neq̄ descēdit.aq̄ aūt ⁊ aer itermedia grauitate participāt ⁊ leuitate:ampli⁹ tm̄ grauitate ita:vt hoz act⁹ grauitatis est similioz motui suo nāli:q̄ volūtatis act⁹ violēto.nā si auferať terra nāl'r descēdit ī locū illū:vt sensus edocet aq̄. Si vo remoueat aer violētia in ipsi⁹ occurrit locū aq̄.simil'r si tollať ignis aer ipsi⁹ locū violētia replebit.⁊ non eō. Si aūt secedat aq̄ vel terra nāl'r aer tēdit in illū locuz ex ēclinatiōe grauitatis:⁊ nō ex necessitate vacui: vt fortassis gs dicet:ceu ꝓfirmabiť in ampli⁹.surſuz vo moueť violēte igne semoto.⁊ palin:Et qō est māle loc⁹ debeť iferiozipe nāq̄ talis:sz hūiditas q̄ est ꝓpa q̄litas aeris. ōria .iz.ēter ceteras q̄litates mālioz exīstit.vñ ꝓbl'.ii. Humidi fm nām deorsuz mot⁹. ¶ Rursus. Quoz ē vna supficies vnū ēclinať in aliud:cū habeāt ēter se ꝓpositionē sed vna extat supficies aeris ⁊ aq̄:puta humiditas.4°. celi ⁊ mundi.⁊ pbl'.z5.p quā hos terminari ꝓtingit:nō aūt p calidiťatē aut frigiditatem aliqd terminať.⁊ iō lz aq̄ ⁊ terra ꝓueniāt in frigiditate: nō tamen eozum vna supficies exīstit ibidem:quare aer nō humectať cōtangens aquā: in eodem. Descendit igiť naturaliter aer ad aquam:non autem ipsa:cum sit grauioz aere ad ipm:sed violente magis coadiuuante tamen supficie vna pfata. Et ob hoc per facilia īgenia vnum ad aliud deducit:q̄re Arz. ꝓpter qō aq̄ in vas ignituz destruiť siue deducit.sit.n.vas vitreuz spissuz formatum vt vētosa fere hīs os acuti⁹ reliq̄ corpore in rotunditate terminās in q̄ ponať cādela sufficiēter ignita.cuz antem fuerit calefactum ipsi⁹ orificium:in aquā celeriter talr īmergať:vt nequeat aer mō subintrare aliq̄:tunc vtiq̄ videbis aquā velociter in vas cleuari vt ⁊ tādem lumen extinguat. Cui⁹ gdem Alexāder duas assignat cās:q̄s Themisti⁹ latagit vitiare. Cōmētator vo hunc repellit cū remorsu:cuz aliq̄ ꝓsentiendo Alexādro. qō omitto brevitatis gr̄a.cuz etiā neq̄ pūtis extet negocy. Jd aūt multiplicia ꝓfirmāt signa:vt illud qō tactuz de talenti ligno veloci⁹ plumbo ruente deorsum. Qō defendit ꝓmentator ꝺ Themistium ꝓpando hoz motuz deorsum adinuicez in igne:⁊ qō cum cā sit essentialis p se cōcludens id vificari dz de vtroq̄nq̄ posito pondere eq̄li. Tres.n.grauitatis cause excedent duas.de boc.n. Themisty nō verificabiť cā:sz fortassis id negaret. ¶ Adhuc Arz. vter vacu⁹ puta aere plus trahit deorsum.vz.qō vidi experientiā ita foze ī aere subtili calidioz ⁊ sicciozi replendo vesicā nō solum ozis spū ne diceret⁹ humidum in ipso emisso ꝓtineri graue: vez etiā follis:pōderādoq̄ postea paz supza hoc plumbi obolo deorsuz addidi ꝺ cum legi de celo. Dic̄ tm̄ omen.q⁹ testimoniuz iductuz ab Arz. de vtre nō fuit sustentatum sup ipm ipobando q⁹ aer in suo loco habeat grauitatē. verum iduxit ipm ad confirmandum. vnde si non fuerit ꝓcessum nihil nocebit cum fuerit manifestum rationi. Debet etiā cozium vtris sicū esse ⁊ subtile.vnde ꝓmen.videt q⁹ ter Arz.q̄ testifica-

nũr id fuit ſubtilioꝛ ꝛ ſiccioꝛ ꝙ Themiſty. debꝫ ꝛ aer medius eſſe ſubſtãtia ꝛ qualitate. ¶ Rurſus. Exprimur facilius foꝛe aerẽ depellere deoꝛſuꝫ ꝙ ſurſum. ſitꝝ ꝛ aquaꝫ qõ grauitatem denotat in ſcipis: amplꝰ ſpũs aĩalis emiſſus in aerẽ: lꝫ in ipo caloꝛ cadat innatus: moueꝛ deoꝛſuꝫ. humectaꝛ. n. Palin. Qõ in idẽ concidit. pbl. z. Uoꝛ magis eſt audibilis deſup inferiꝰ: ꝙ deoꝛſuꝫ ſurſuꝫ. qõ ſi dicaꝛ cuꝫ voce humidũ educi qõ hꝫ grauare vt videꝛ Ari. ibidẽ tangere: dicam ſimiliter ꝛ calidũ qõ debet alleuiare contraponderat humido. Eti. Cõpoſita ex his in gbus viget ignis: ꝛ aeris nã deoꝛſuꝫ ruunt: vt fulmina igneſq; cadẽtes. Aer igiꝛ in ꝓpꝛia ſpera continet grauitatẽ. Noſce qõ in hoc facit dubitare q̃ſito neceſſitas extat vacui: ꝛ inſtantia cauſe Ariſto. ꝛ Themiſty.

Propter quartum quidẽ ad ꝑmuꝫ dõm ꝙ p aerem alleuiant mixta ꝛ ad ſupioꝛa reducunꝛ p cõparationẽ ad terram ꝛ aquã: q̃ grauant: ꝛ ad ĩfima eadẽ deducũt. dcũ nãq; aer ꝛ leue foꝛe illoꝛ cõparatiõe: nõ tñ ꝙ ipſe mixta eleuet ac alleuiet in eius ſpera. ¶ Ad aliud dõm ꝙ Ariſt. diſputando ꝓcedit: nõ aũt determinatõe aſſerẽdo. vñ ibidẽ illud gloſans dixi ꝙ magis Ari. dubitãti aſſimileꝛ q̃ docẽti. Et id apparet: qm̃ moꝛ in ꝛriuꝫ ſubdit. Si aũt aer ſurſum alleuiat. ꝛ phibet deoꝛſum ferri. q̃re grauioꝛes ſunt inflati vtres. vꝫ. ¶ Ad aliud dõm ꝙ aer eſt modicũ calidus: niſi aque ac terre ampliꝰ relatõe: q̃re bũiditas eidẽ verius ineriſtens vincit eius caliditatẽ. ipm. n. ſubſidere inclinat. vt ſpũs oñdit aĩalis in aerẽ delapſus: cuꝫ ſit q̃litas mãlis loci infimi quãtitatiua. ¶ Ad aliud dõm ꝙ lꝫ aer ꝓueniat cũ igne in aliqbus: magis tñ ꝓuenit cũ aqua ꝛ maxime in his qbꝰ locus expediꝛ qui deoꝛſuꝫ ceu ſuperficiei q̃dã idẽtitas: ac cõis vtriſq; bũiditas. ¶ Adhuc in oꝛdine vniuerſi qõ ſubeſt alicui inter aliqua locaꝛ extrema aſſimilaꝛ p amplius inferioꝛi cõi mediato q̃ ſupioꝛi cõſimili: vt apparet in ꝓſecutõe nature inferioꝛis a ſuperioꝛi. nõ. n. vꝫ id mediũ arithmeticũ anguſtũ: ſed geometricuꝫ magis latum. ¶ Ad aliud dõm ꝙ ſpũs aĩalis non mouebit ſurſuꝫ a calido tñ: veꝝ ab aĩa cũ virtute magis. ꝑncipale nãq; agens exiſtit. Spiritꝰ etiã lꝫ reſoluaꝛ plus ad aerẽ: eo ꝙ eſt coꝛpus quoddã ſubtile ſibi continuum: rõne tñ caliditatis ipſius cõuertiꝛ in ignez per amplius. ¶ Ad aliud dõm ꝙ lꝫ minimũ cõfricatõe deciſuꝫ a lapide caliditate ſuſcitata quadaꝫ ac motu petit ꝑmitus ſuperioꝛa: vt moꝛ tñ iferioꝛa. Figura ẽt in motũ ꝛcitatiua: latioꝛ id cauſare coadiuuat. ¶ Differentia. XV.

Quod ignis non ſit ca- lidus mõſtraꝛ: qꝛ ſi eſſet calidus calefaceret: ac caloꝛ ſibi adeſſet: ſꝫ hec ci ſm Algazelẽ nõ inſunt. ¶ Adhuc cũ de ratiõe calidi ſit rẽdere ſurſuꝫ. moueꝛ. n. a cẽtro ad circũferẽtias: nũq; deoꝛſũ tẽderet. ꝛ ita mixta nõ eſſent ex q̃ttuoꝛ elẽtis ꝛcreata. Qõ ſi dicas cũ q̃ deoꝛſuꝫ violẽtia peterc: tunc mixtio nõ erit nãlis: ſꝫ violẽta: ꝛ ſic nõ ꝑmanẽs. Itidẽ ſi eẽt calidus cuꝫ de rõne calidi ſit lucere: illuminare: inflãmare: foꝛet aut ignis q eſt carbo flãma vel luꝛ: ſꝫ tũc eius lumine ꝓhiberet ſtellas nocte videri: vt luꝛ ipedit diurna. ¶ Rurſus. Si foꝛet calidus: ꝛ maxime cum preſteꝛ illi caliditas in ſummo iã coꝛrũperet circũſtantia: vt oꝛbem ſuperius ꝛ aerem inferiꝰ. itaque ignis calidus nõ exiſtit.

In oppoſitũ ſunt ꝓbantes cũ ſenſu ꝑſtãtes ſibi caliditatẽ in ſũmo. vñ. iz. ignis eſſe caloꝛẽ ꝛ ſiccitatẽ eſt bñe in ſummo. ¶ Adhuc ſi vnũ ꝛriũ eſt in nã: ꝛ reliquũ. ſcdo celi ꝛ mũdi. ſed fridũ eſt in natura ꝑmo aque inditũ: vt apparuit oñia. iz. ꝛ. iz. igiꝛ ꝛ calidũ erit in nã: qõ nulli niſi igni: vt ex ꝑmiſſis viſũ differẽtys põt adaptari. ¶ Ampliꝰ Lõmẽ. z. de ge. ꝛ coꝛ. Cũ aliqõ ꝛriũ fuerit in aliquo: neẽe altez in eo ĩueniri: ſꝫ friguiduꝫ ĩueniꝛ in genere q̃litatũ: q̃ ꝛ calidũ. Cõtraria vero expetunt ſubiecta diuerſimode affecta ſeoꝛſum tñ: nõ. n. vna fm oẽs determinatões oppoſitionis coexiſtere põt. Cũ igiꝛ aquã frigiditas diſponat: ignẽ caliditas afficiet. Itaq; ignis ẽ calidus: qõ nullus cõpos negat mẽte.

Propter primuꝫ vo ſciẽdũ ꝙ ignis eſt duplex. ꝓpriꝰ gdẽ: ꝛ eſt hic mãlis. vñ ꝑ metau. Qõ ꝛniter igiꝛ ꝑ aſſuetudinẽ vocamꝰ ignẽ nõ ẽ ignis: exceſſus. n. cali ꝛ velut feruoꝛ ẽ qõ ignis. Alius vo ſpicus: q elementũ impꝛopꝛie ignis extat coꝛpꝰ ſimplex exñs: cꝰ nãlis locꝰ ſup oẽs el'tarias exiſtit ptes: q ẽ ꝛcaua celi ſupficies: leuitatẽ hñs abſolutã: cꝰ nã cala ꝛ ſicca: cuiꝰ eẽ ĩ gnãtis ẽ maturare: ſubtiliare: pmiſcere: ꝛ frĩditatẽ ſubmittere alioꝛ: cuiꝰ ꝫ Algazelẽ nõ ẽ niſi vna tunica. ſimplex. n. eſt ꝛ vniformis: nec hꝫ lumẽ fm ẽt. A. de celo ꝛ mũdo: aut coloꝛẽ: ſicut neq; coꝛpus celi vel aer: ſed ꝛ ſubtilioꝛ eo. ſi. n. hẽret coloꝛẽ ꝓhiberet videre ſtellas in nocte: ꝛ lumẽ faceret ſup terrã: ſicut ignes accenſi in ea. Uñ Auer. de ſenſu ꝛ ſenſato. Ignis nõ lucet niſi qñ adunaꝛ cũ alio coꝛpoꝛe: qõ inuiꝛ. z. de gene. aĩaliũ. Ignis ſemp vꝫ formã nõ ꝓpriã hñs: ſed ĩ altero coꝛpoꝛ. aut. n. aer vel fumus: aut terra videꝛ qõ ignituꝫ. Coloꝛ aũt candele ꝛ lumẽ ipſius nõ fit niſi ex ꝑmixtiõe ignis clari ĩ fumo tenebꝛoſo: ex gbus ꝓiunctis fit lumẽ ꝛ coloꝛ: ꝛ aliter ignis purus coloꝛẽ nõ hꝫ: qõ oſtẽdiꝛ: qꝛ vbi ignis foꝛtioꝛ eſt in candela: illic vix coloꝛ ineriſtit: ita vt videaꝛ. q. fenestra vacua: in q̃ nõ ſit inanitas ꝛ aer: ꝛ verioꝛ hic ignis eſt ille q eſt ibi. Ignis vero alterius ꝓpꝛy elemẽtati: tres vt iudicatũ ſunt modi. ſ. ignis carbo: flãma: ꝛ luꝛ. ꝟ. topicoꝛ. ꝛ. de partibus. cap. ꝟ. ꝛ ſimplicium ꝑmo. fm. n. materiã diuerſificaꝛ: cũ verius ignis ꝛ vliter elementa in partes q̃ ſunt diuerſaꝛ foꝛmaꝛ: diuidi minime poſſint. Sũt enim ſpecie indiuiſibilia: ꝛ ſi quãtitate aut rõne applicationis ad mãm diuidanꝛ. nam ſi materie ignis occurrat terreſtri ignis carbo cõſurgit: ſi vero aquee flãma: ꝛ ſi aree luꝛ efficiꝛ. ꝓpe. n. aer lumis ẽ ſuſceptiuꝰ. Cauſa gdez q̃re ꝛ ſpericus dr̃ ignis: qꝛ nõ habet ille nomẽ nominatũ aliud ab iſto ſicut eſt nomẽ nominatũ glacies ꝛ aqua. ꝙ ſi eſſet inominatũ: vocaremus aquã glaciem. Alexãder methau. ibidem. Calidũ quoq; ſicut ꝛ alia q̃libet elemẽtoꝛ qualitas duplex exiſtit: ꝛ ꝑ ſe quidez: ꝛ per accidẽs. Per ſe vo: aut in ſummo vt qõ ignis: aut reſpectiue; ꝛ id aut actu quale qõ animaliuꝫ vel potentia ſeu virtute: vt terre naſcẽtiũ: p accũs aũt vt calidum aque.

Propter ſecundum gdẽ ſciendũ ꝙ gdã ſequẽtes apparẽtia ꝛ ſophiſmatibꝰ decepti poſuerũt ꝛria vt ꝛ ignẽ dicãt eſſe frigidũ: ſicut apparet. 4. meta. deteſtatũ. bi. n. ſiles ſunt teſtificãtibꝰ Anaxagoꝛã idicantẽ ſup niuẽ ſapiẽtẽ ꝙ nõ ẽ alba: qꝛ dixerũt opoꝛtere vix ſapientẽ in rebꝰ nãlibꝰ exaltare aĩam ſuã a ſenſu: ꝛ ponere ipaꝫ altioꝛẽ illoꝛ: ꝛ deridere imaginatões ſuas: ſimpliciũ. z. ca. i. gbꝰ vtiq; nõ ẽ inſtẽdũ: cũ ſenſuꝫ negẽt egẽtes eo: ꝛ oẽꝫ demũ cognitoꝛez.

Propter tertium egdez ſciendũ ꝙ ignis calidus eſt in ſummo. vñ ꝓbl. z ꝟ. Ignis ſemp calidus: ꝛ eo nil calidiꝰ. ꝛ phar macoꝛ ꝑmo. cap. 6. Nõ eſt mixꝫ ſi aqua ſit igni ꝛria: cũ ſit in ſummo caliditatis ꝛ ſiccitatis: quare primo theorice. Calida ſubſtantia que in vltimo eſt caloꝛis eſt ignis. Qõ ꝓbatur: qm̃ id quod ĩmediate calefacienti ſupponitur eſtq; ſuſceptiuũ caliditatis: reddiꝛ caliduꝫ ab eo: hic aũt eſt ignis: reponiꝛ enim ſub oꝛbe immediate calefaciente motu ꝛ luce. ſecundo celi ꝛ mundi. ꝛ metan. i. quod ꝓio-

res dictant dñie. ¶ Adhuc qđ opus inducit caliditatis ẽ calidũ: cũ actio faciat scire formã sicut transmutatio materiã: dña. iz. id vero agit ignis. calefacit. n. euaporatõez: resolutionẽ inducit: rarificat: alleniat: aggregat: q̃ eidem tribus: ⁊ q̃ diuersa segregat: digerit: ⁊ frigiditati cõtraria tur: supiora petit: adurit ⁊ hȝ. Itaq; hȝ ẽ calidus. Sciendũ tñ q̃ intensior est caliditas in igne hic mãli: q̃ in igne formali elto: eo q̃ ipsa in solidiori suscipiẽ subiecto quod oñdit ea calibi impressa ⁊ stuppe: qđ fortassis ⁊ ad finem factuz est gnãtiõis: ne ignis reliq̃ corrũpat elta mixti. vñ Cõmẽ. sup id secundi de ge. ⁊ cor. Ignis est arsio calidi ⁊ sicci. iõ nihil ex igne generaf: vt etiã tactũ de generatõe aialiuz scdo. Quare Alexãder. Doc nõ inuenit nisi i igne qui est hic. Ignis aũt q est i vltio ꝓtinuitatis: puta orbis nõ est in fine caliditatis ⁊ ebulitiõis. Quapropter plura elta sunt cause gnãtiõis. ¶ Sed ȝ id. ꝓpter qđ vnũqđq; ⁊ illud magis. ꝓpter ignẽ aũt q est elementũ: alia sunt calida ⁊ eltata: ita vt ignis q hȝ existit. ¶ Adhuc i vnoquoq; genere vnũ extat primũ quod est causa calidoꝝ posteriorum: vt ignis ẽ calidissimus. Est nãq; alys hic causa caloris. meta. z. Js aũt videf ignis q est elemtũ: cũ vex sit eiꝰ esse. ¶ Dõm q̃ ignis elemẽtatũ pmũ extat calidoꝝ ⁊ q̃ illud pbi veritatẽ hȝ in analogicis: nõ aũt in pure vniuocis: vt hic homo gnãtus est ꝓpter bũc generãtẽ. igit generans hõ magis ẽ gnãto. nõ valet. neq; in pure equocis: vt in hoie picto ⁊ vero. verificaf. n. in analogicis ⁊ in his in qb⁹ faciẽs generãs est tota causa eius qđ fit. qđ nõ hic euenit: cũ ignis caliditas fortificet ꝑp materiã susciptẽ illũ: qđ signant materie ostẽse. similiter si aligd est pmuz ⁊ alicuius causa: id potest sibi amplius ⁊ minus ieiũe fm subiecti vt tactũ susceptionez: aut aliter quocũq; modo. Nosce ⁊ cũ eo q̃ tactũ nona. q̃ natura duplex est. vniuersalis: ⁊ particularis. vlis qdẽ vt afflans ⁊ imprimẽs i hec inferiora: virtꝰ celestis q̃ adheret vie vni ⁊ ordini qđ indicat motus illius a quo bonitas ⁊ pfectio cãtur in istis. vñ scdo creticoꝝ. cap. z. Omne bonũ pulchrũ: ⁊ omne qđ ordini vni adheret ⁊ vie: ⁊ oñdit in eo vestigiũ sapiẽtie nõ est illud nisi de sursuz. Particularis vero est impressio in hec infima sigillata ꝓxi vlũ. regit. n. ⁊ gubernaf ꝑ illam: que etiã duplex existit: vna qdẽ infima: altera vero duarum media: sicut q̃ viuentiuz natura fm magis ⁊ minus distãs ab illa superiori: ⁊ fm hoc plus aut minus ordinata: vt humana maxime cũ ei amplius ꝓpinquet. Jnfima qdẽ sunt que elementoꝝ priori ꝓpter longe distare fere opposita. ⁊ ideo minime ordini vni adheret ⁊ vie: ⁊ ꝓpria materia ꝓma: ⁊ que elementoꝝ sibi vicinioza. q̃re factuz q̃ multa sunt ȝ naturã particularẽ: nõ tamẽ vniuersalẽ: cum ea sit particularis causa ⁊ dominatrix nature. vnde lz mozs sit cõtra impetũ nature particularis: non tñ vniuersalis. Et ꝓpterea secũdo celi ⁊ mũdi senium: ⁊ omnis defectus ⁊ corruptio est cõtra naturã. et secũdo physico. Corruptio nõ ẽ extra naturã. senescere. n. fz naturã erit: ⁊ ita femella dr masculus orbatus vel occasionatus. zº de gene. aialium. natura. n. particularis ⁊ ꝓpria q̃ forma existit: pfectũ semp ⁊ marẽ intẽdit: cũ sit quid diuini⁹: fz vlis cũ natura etiã q̃ mã: ⁊ maxime ꝓpter ꝓuationez admixtã femellã ẽt adoptat: cuz fine ea nõ possit gnãtio saluari qcqd senserit. A. qñq;. Similr q̃ aqua maris fluat ⁊ refluat: ꝓter naturã particularẽ ipsi⁹ existit: cũ eius naturalius sit gescere: sed nõ ȝ naturã vlem: vt motũ lune mouẽtis mare fm q̃ ad angulos q̃tuoz mũdi occurrit: dñtys. 88. ⁊. 168. ꝑ bũcq; modũ ignis ɔscendit leuis admixtionẽ ⁊ terra eleuatur ad eandẽ grãdis.

Propter quartũ quidẽ ad primũ dom q̃ ignis in spera sua nõ dicitur ꝓprie in se calefacere: cũ id dicat trãsitũ in materiaz exteriorem que in eo nõ existit: sed vbi cõiungiꝭ aeri: sed calescere dicit verius cũ actionem dicat intrinsecã fere ad modũ eius qđ est appetere ⁊ agere. Jgnis aũt hic mãlis i materia ens extranea ꝓprie dr calefacere: cũ in vna ens trãseat in aliã. ¶ Ad aliud dom q̃ ignis non descendit deorsum p naturam eius ꝓpriam: sed vi nature vt tactum vniuersalis gubernãtis generationẽ ⁊ corruptõez: neq; mixtio est simplr naturalis: sed potius fm quid violenta: puta ex inclinatõe ignis in sursum. Et ꝓpterea dici põt q̃ mixtio quodãmodo violenta: ⁊ magis rõne ignis q̃ aliorũ elementoꝝ. Et qz quedaz violentia ⁊ oppositio mixtis includiꝭ: tũ rõne pmaꝝ qualitatũ: tũ qz secundaruz localiũ necesse sit mixtũ aliqñ corrumpi. ¶ Ad aliõ dom q̃ sermo hic est de igne ꝓut est elemẽtum: tu autez adducis ignẽ elemẽtatũ vt oñsuz ꝑus. ¶ Ad aliud dom q̃ nõ corrũpit orbẽ nec agit in ipm cũ actus agẽtiũ sint i materia patiẽti ⁊ dispositа. orbis aũt hȝ non suscipit impressionez: cũ fm ꝓmentatoẽ nõ secũ cõicet in materia. Corpora nãq; celestia nõ recipiunt peregrinas impressiones: neq; aer corrumpiꝭ caloze ei ꝓtiguus: qz ignis supior vt tactũ nõ calidus omnifariã: etiã remittiꝭ in caloze ꝓp distare a causis calefacientibꝰ orbis resistit etiã igni cuz alys elemẽtis frigidis hñtibus cõtrarietatẽ ad ignem: ⁊ ꝓpter hoc impugnat: pmo metauroꝝ. Anaxagoram ponens supra hunc aerẽ totũ esse ethere lucido inflãmato plenuz. Lũ. n. hec inferioza elementoꝝ nihil sint vere respectu ipsius corrũperentꝭ oĩno: ita vt gnãtio ⁊ oĩs cessaret motus hȝ: qđ omnifariaz respuit pipathetici.

¶ Differentia. XVI.

Quod elementa sint in

mixto actu: aut fm formas eoruz in eo maneãt subales oñdiꝭ: qñ ex elementis gnãnt generata ⁊ cõuertunt in corruptõe nõ corrupta in suis formis ẽntialibus. A. 6. meta. Jngt etiã elcuz corporeũ in mixto secundũ essentiã existere qđ ⁊ inuit pmo pma: cũ dicit plurimũ vnius elcoꝝ plurimũ alteri⁹ ꝓtangere. Uerus aũt contactus solus existit corporꝝ: pmo de ge. ⁊ cor. Eti: Ois actio ꝓuenit ab eo qđ est actu. 9. meta. sed elta agũt ⁊ patiunt in mixto: aliogn mixtuz corruptibile nõ foret. Palin. Si elementa in actu nõ permanent in mixto iam nõ mixtio causabiꝭ: fz magis corruptio. cũ mixtio subiectũ ꝑsuppõat. Est. n. miscibiliũ alteratoꝝ vnio. pmo de ge. ⁊ cor. Alteratio vero a generatõe distat. ibidez. qñ alterationis subiectũ actu existit: gnãtõis aũt potentia. ¶ Itidem: si forma substãtialis mixti sit actꝰ materie: formis simpliciũ corporꝝ elementoꝝ exclusis: tũc simplicia corpora elementoꝝ rõnem pdent cũ elemetuz sit id ex quo cõponiꝭ res pmo: ⁊ est in eo indiuisibile specie in aliã speciem: dña. xi. sublatis vero substãtialibus formis simpliciuz corporꝝ nõ cãbiꝭ mixtio. Palin. Si nõ manẽt actu tũc videf cum materia mixti nullã actu formã obtineat nec simplicis nec cõpositi q̃ ꝓuatio eius sit adeo generalis: ceu que materie pme: sed ipsa est simplex omni de se carens forma cũ in fundamẽto nature nihil sit discretũ. meta. i. igiꝭ ⁊ materia cõpositi qđ oĩno extra rõnem exiꝭstit. ¶ Adhuc materia mixti eõis existẽs p nihil efficiet ꝓpria hȝ vel illius materia. tot. n. formas cõpositi materia quot ⁊ pma. ¶ Amplius cuius est potẽtia ei⁹ est actꝰ: de somno ⁊ vigilia pmo. siigf elta sint potentia in mixto erunt ⁊ actu: cũ ens omne potẽtia sit aut actu. sunt. n. primaꝝ dñiaꝝ: entis. 4. meta. ¶ Rursus vbi cõuenit inuenire ꝓpetates ⁊ passiões eltoꝝ est ⁊ ipsa repire: cũ passiones sint a subiectis inseparabiles: physi. ⁊ gnãtiõis pmis: sed bas i mixto est repire. Eti. Dicunt Aliabbas ⁊ Jsaac

amarã. in corruptiõe animalis partes eius in elementa resolui: vt spiritus in aerez: caloꝛe nature in ignez: humiditates in aq̃: ꝛ ossa cũ eis ꝓportõabilibus in terrã. apparens elemẽtoꝝ ꝑ. capl'o. 15. vñ simplicius scõo celi ꝛ mundi. Theofrastus ab oculis hois flãmaz segregari narrat. Megethius aũt Alexãdrinus medicus mihi narrauit a viro sciatico ignẽ exiuisse a vertebꝛo coxe: ꝛ combussisse oĩa in quo ꝛ cessauit passio. Elementa igitur ſm formas ipsoꝝ essentiales seu actu in mixto existunt.

In contrarium vt q̃ potentia solũ. signant etiã auctoꝛitates ꝛ firmant rõnes. ꝓimo nãq̃ de ge. ꝛ corruptiõe saluaꝫ virtus elemẽtoꝝ ĩ mixto. vz. 3º vo celi ꝛ mũ. In carne ligno ꝛ vnoquoq̃ taliuz est potẽtia ignis ꝛ terra. ꝛ secũdo de ptibus. Meliº forte cõpositionẽ dicere ex vtutibº elemẽtoꝝ q̃z ex terra ꝛ aere aqua ꝛ igne: nõ ex his sed sicut in alys dictũ est ꝑus. humidũ. n. ꝛ siccũ ꝛ frigidũ ꝛ calidũ: materia cõpositoꝝ corpoꝝ sunt. vñ Ha. ꝑmo elementoꝝ. cap. vltimo dicit Ar. elementa ꝓfusa fore estimasse qualitatibus solis: idq̃ dogma eligendũ pp certitudinẽ: eo q̃ ab incõuenieti pseruat. Et Jsaac elemẽtoꝝ libꝝ initiãs. ꝓbus in plerisq̃ libꝛis suis diffiniuit elementũ esse rez ex qua generatiõe ꝑma aliquid generaꝫ ꝛ existit in generato ex ea potestate nõ actu. ¶ Ądhuc quidez ex pluribus entibus actu nõ fit vnũ actu per essentiã. 7. metaphy. sed elementa vnũ actu vt cõfessum ꝓstituũt. Eti. Si forme permaneant elementoꝝ in mixto actu ipsiz iam pluriũ existet formaꝝ: qõ est falsum cũ vnius rei sit vnicũ esse pfectiuũ: ceu pĥa sentit peripateticantiũ ratiõe. Palin: cuz quelibet particula etiã minima mixti sit mixta: ꝑmo de gene. ꝛ cor. Jn cadez quattuoꝛ erũt elemẽta corporalia: ꝛ ita in codez locoꝝ minimo plurima situabunt corpora. Cuius cõtrariũ secundo de aĩa. ꝛ quarto dicit physicoꝝ. sunt igitur in mixto potentia non actu.

Propter primum vero sciẽdũ q̃ cũ mixtio sit elementoꝝ seu miscibiliũ in vnũ: ſm veritatẽ cõuentus: ꝑmitus esse elemẽti mixtionis actus ꝛ potẽtie oñdaꝫ. ſcõo quo miscibilia nãliter moueanꝫ ad mixtũ. tertio q̃ ꝛ quot sint de rõne mixtiõis ꝓditiones notenꝫ. ¶ Propter hoc ꝑmũ sciẽdum q̃ qd sit elemẽtũ: ꝛ quot modis dicaꝫ dñntia oñsuz est. xi. Est aũt mixtio multiplex. vna qdẽ circa supius iaz diffinita: in q̃ ex qualitatibus miscibiliũ alteratõe corruptis resultat noua q̃litas ex illis in mixto. de q̃ nunc ẽ sermo. Est ꝛ alia nõ vera multiplex exĩs: qñ aut ꝑ iuxta positionẽ ceu aq̃ oleo. aut ſm mixturã velut ordea frumentis. vel ſm adherẽtiã vt lapis lapidi: aut ſm vnitionez ꝛ assimilatiõem: sicut sanguis carni ꝛ medulla ossi vel ſm ĩclinatõez ceu lignũ ligno: aut fz detentionẽ ꝛ circũplicationẽ: vt ãnulus ãnulo: q̃dã fere media existit inter istas extremas sic vt qñ vnũ miscibilium taliter aly cõplicaꝫ: vt sensus nequeat discernere: sicut euenit ĩ mellicrato ꝛ aceticrato. Jmitanꝫ. n. nãm taliũ cõponentia: ceu qdẽ fz mixtionẽ reputata fore: nõ exĩtia vero fz vitatẽ ꝛ apud nãm substantialiter queadmodũ eleñta. Alexander in ꝓblematib⁹. Mixtio. n. terre nõ est ad sensuz: neq̃ eius ita minimũ: sed essentialr ꝛ vere. ꝑmo eleñtoꝝ. Est aũt potẽtia duplex vna qdẽ remota distãs ab actu nõ parũ: aptitudine tñ ad ipz ita dicta. Reliq̃ vo scõa forma dãs esse rei: actus ẽt ꝑmus notata. Silr tactus duplex: vnus qdẽ ꝑmus potẽtia. vz. ꝑfata: ꝛ alius secũdus q̃ est opatio cuius nihil qdẽ potẽtie. Sic igit aliqd est tñ potentia vt ꝑma: aliud actu solũ: sicut actio. quedã vo mediũ vel potentia scõa seu actº ꝑmus. ꝑma eq̃dẽ potẽtia dr ꝛ simplr potẽtia respectu forme. altera vo ſm quid: qñ relatione actus opatiui. ipse vo actº ecõuerso. hic aũt actº sumit ꝑ ꝑmo siue potẽtia scõa: potẽtia vo ꝑ potẽtia ꝑma: q̃ ĩclinatio est quedã ad actũ primum seu formã: dria. 56. Forma vo subalis seu eẽntialis est illud ꝑ qõ res esse hz ꝛ in spẽ locaꝫ. ab ea nãq̃ qdẽ spẽm sortiẽ. ¶ Propterhº vo scõz sciẽdũ q̃ in omni actõe ꝛ passiõe mãz oz ꝛ agẽs motũ a fine forme ipressiuũ actualr ꝛcurrere. Materia siquidez mixti elemẽta sunt seu miscibilia. Eleñtũ. n. est sicut materia remota ĩdispositа. miscibile vo ceu ꝓpinqua. Sed agẽs duplr existit: quoꝝ vnũ est motoꝛ ĩmmobilis dans cuncta moueri vt cã ꝑma vt Boe. Jmmobilisq̃ manẽs das cuncta moueri. de ꝛsolatõe. scõm vo virtus oꝛbis cũ bis q̃ locanꝫ ĩ ipo astris: q̃ duplicia existũt. quedã. n. sunt erratica: vt septẽ errãtes seu planete dicti quoꝝ sol fons caliditatis sperã cõmouet ignis. luna vo ꝑnº hũiditatis sperã ꝛcitat aque: qõ ostendit motus accessus ꝛ recessus eiusdẽ ſm motũ diurnũ celi q̃dratiuũ q̃tuoꝛ puncta cardinalia ꝛstituẽtẽ: dria. 168. Aerẽ vo ꝛcitant gnq̃ alij. Saturnus nãq̃ ad friditatẽ disponit ipm cõgelatiuã mortiferã. Jupiter quoq̃ calorẽ ꝛ hũiditatẽ illi cum tpamẽto ꝑstat. Mars caliditatẽ estualẽ cũ siccitate. Venus friditatẽ cũ humiditate mẽsurate: sibi qdez Mercuriº cõicabilitatẽ ac politatẽ ens indifferens attribuit. ꝛ iõ diuersi motus sunt in aere repti. quedã vo astroꝝ sunt fixa ĩ spa octaua locata ex qbº fz Ptolemeũ ꝛ Dipcũ. 48. sine suis gestaminibº pceant imagines seu forme: ceu ĩ cãe assignatõe physionomie q̃ me notaui ꝓstructe. Cui⁹ motº fz Ptolemeũ in. 36. milibus annoꝝ cõpleꝫ: cuiq̃ illius graduũ centũ deputando annos: nunc aũt circa. 70. verius: dria. 9. ꝛ tractatu quẽ de motu octaue ꝓstruxi spere: ex cui⁹ motu cã ꝑma fulcito ꝓtinget tãdẽ signa septẽtrionalia meridiõalia fieri. ꝛ eõ vniuersã sic vicissiz habitatoez pmutari vt ibidẽ declaraui. vñ metau. z. vbi nũc ẽ arida oliz fuit mare ac eõ. vult. n. pmutatões hõ ĩfinities iterari. Ex hoc quoq̃ mirabiles ĩ occultis ẽt terre visceribus ĩprimunt imagines. vtus sigdẽ astroꝝ ad ĩfima delapsa ꝛ maxie solis sibi ꝑ radios ignis virtutẽ sociat ꝛ ꝓiungit. Ignis nãq̃ q est ĩ cõposito radys ĩtroducit solarib⁹ maxime cũ alys ꝛ nõ ꝑ motũ ei⁹ nãlẽ deoꝛsuz. fz magis violentũ ex nã inductũ vlr. dria ꝑmissa. hec ẽt agunt ĩ terrã ꝛ aq̃ ac vlr in ꝓtinẽs calefaciẽdo: ꝛ vapoꝛes ĩ mediuz vt l aeris supficiẽ attrahẽdo vbi mixtũ ꝓficit ceu ĩ methorologicis mõstraꝫ. lz. n. sit ꝺ nãz grauitat terre ac aq̃ supioza petere. ꝛ ignis leuitatẽ descẽdere. nõ tñ est ꝺ nãm motoꝛis ꝑmi vlis ꝛ ꝓiuncti ꝑticularis: velut motoꝛ ẽ celi q cã oĩs est trãsmutatõis ꝑmaria. motus nãq̃ ẽ ipsi⁹ tãq̃ motus cuiusdã sapiẽtis fz Melsabalach ꝺ spa mota: adquẽ oĩs q̃ in elemẽtis existit ꝛ elemẽtatis reddiꝫ. 8. phy. ꝓmẽtatoꝛ. Et iõ vt ex. iz. elicit meta. opº nature opus est intelligẽtie. motoꝛ qdẽ hic velut aĩa opaꝫ q̃ cã ꝑncipalis in aĩatis ẽ actus oĩs: ko de aĩa: ꝛ collz. 4. vñ simplr aliũti cã est ipsa. Ignis vo quodã mõ ꝛ ꝛcausa: eo q̃ oĩuz nã cõstantiũ termin⁹ ẽ. ꝛ rõ magnitudis ꝛ augmẽti aĩe sigdẽ: ꝛ nõ ignis qõ tale. Ea nãq̃ surſuz eleuat qñq̃ grauia. leuia vo deoꝛsuz adducit ꝺ mobilis ĩclinatõez oĩno: ceu dictãt colere. nã nigra grauis petit os stomaci surſum tendens. rubea vo leuis ſtestina deoꝛsuz. vñ mixtio nãlis existet nõ paz dria ꝓoꝛi. Deducit itidẽ ignea virtus deoꝛsũ vaporibºpluuie ꝛ roꝛis qbº admiscet: cui⁹ qdẽ signuz: qz aq̃ pluuiales ꝛ roꝛes vapoꝛosi extãt calidi ꝛ digesti. Quidaz vo dixerũt vnũ elemẽtoꝝ fore in alio ĩ potẽtia: vt ex arabica firmãt metauroꝝ trãslatiõe ꝑ. Qõ forte nõ valer: qz mixtio fit ex eleñtis ꝑut sũt simplicia suo mõ ꝛ nõ fz q̃ extãt ĩ alys elementa. dcñ ẽt dria ꝓoꝛi: ignẽ elemẽtũ minus bẽe caliditatis ĩsto materiali. plura. n. elementoꝝ sunt cãe gnãtionis Ueniũt aũt miscibilia in mixtionem animaliuz ꝛ ꝓprie perfectoꝝ per terre nascentia. ex

bis.n. ꝺunt cibi ex ꝗbus humores ⁊ spermata: ⁊ ex illis tandē ꝑ viā originis ꝺstituunt aīalia. eleīt̄oꝝ ꝑ.ca.i. io. ⁊ iꝫ. Est.n. materia ꝓmitus ꝓma. ꝺeinde elemēta: demū terre nascētia: postea cibi: ꝺeinceps sang. postea humiditates ⁊ spmata: ꝺeide mēbra ꝺsimilia: post q̄ officialia: ⁊ vltimo embryo vel fetus. Finis qdē perfectio extat vniuersi ⁊ mixtoꝝ bonitatis ꝺiuine ꝑticipatio. Forma autē mixtiōis apparet cū ipsa forma q̄dā existat. ¶ Propter tertiū hꝫ sciendū q. 8. vel. 9. sunt ꝺditōes ad mixtionem req̄site: quaꝝ prima q̄ miscibilia ꝓmaneāt in tertio ⁊ nō in alterꝝ corrupta. hec nāq; inter mixtionē ⁊ gnātōez habet ꝺria. vñ Ar. Neq; mām cōbustibilis. ſ. igni ꝺicimus cōmisceri neq; misceri cū exardet sed ignez generari: sic etiā nec cibus ꝓmiscebit corpori. Requirit ⁊ scōo q̄ miscibilia sint corpora. nō.n. accn̄s cōmixtionē suscipit cuz subiecto. vñ neq; figurā cū cera neq; cū corpe albū neq; accn̄s accidēti ꝺmisceꝫ ceu neq; ꝺscipline albū cū oporteat iteꝝ ex mixto separari miscibile. Propter qō expetit tertio q̄ nō sp ꝓmaneāt ꝺiuncta: veꝝ etiā sequestrēt ex mixto qn̄q;. Quarto q̄ sint minima q̄titate oīno: ita q̄ mixtio nō fit sensu vt hordei ⁊ milꝫ cōiunctoꝝ. sic enī q̄ mixtū homini eēt lintheo nō foret. Licet.n. cathimia erugo litargiꝝ ⁊ vzifur videant eē idē ⁊ vnū vltime trita ⁊ ꝺiuncta: nō tn̄ vere sunt sed plurima. elementoꝝ primo. ca. i. Oportet ⁊ quinto omiomera sibi ⁊ homogenea existere. Anomiomera nāq; aut etherogenea vt nasus ⁊ oculus misceri nō ꝺtingit oīno. Sexto qdē q̄ sint ꝺria fil̄ actiua ⁊ passiua cōicantia in mā. Septimo q̄ egpotētia sufficiēter extent ⁊ nō omnifariā. si vnū.n. aliud superet potētia aliqualr̄ non miscebit̄ illi velut es stanno. Et si vincat oīno trāsitus fiet in ꝺnans ⁊ nō mixtura. vnde vna vini gutta mille nō miscebit̄ amphoris aque cū soluat̄ spēs ⁊ transmutet̄ in ꝺnans. Octauo q̄ sint terminabilia bn̄ ita vt ab eoꝝ remoueant̄ viscositate fluxibilitate euaporatiōe ac resolutōe: qō accidit cū miscibilia pfecte fuerint adiuicē applicata. vnū.n. ab alio suscipiet qō ꝑius nō fuerat iseipso ꝑ apparēs. Addit ⁊ nono oportere nō penit⁹ foꝛe similia: cū sic actio nō ꝓueniat ⁊ passio. nec oīno ꝺuersa: qz iā ꝺria foret in eodē: ſz media inter ista. debēt ēt partiz corrupta existere ſz ptē vo saluata: vtus nāq; saluat eoꝝ de būana natura: ⁊ ꝓmo de ge. ⁊ cor.

Propter secundū vero sciendū q̄ de hoc q̄sito fuerūt multe opiniones. ⁊ ideo difficile oñdit̄ affozis. ꝑ cuius ēt difficultatē indicat rei natura cuz ipsiz sit de mixtione. Circa hoc aūt est act⁹ dei ⁊ nature. vñ ꝓmo cōplexionū. cap. io. Appositio siue ꝺmixtio ei⁹ qō tale ſm parua ⁊ nō ꝑ totū ꝺfusio: sed ꝑ totas ambo ꝺfundi dei ⁊ nature opus. Propter qō sufficit de talib⁹ phabiliter veritatē enūciare. secūdo celi ⁊ mun. ⁊ methau. i. Et ideo alig posuerunt miscibilia ꝓmanere in mixto actu seu ſm formas eoꝝ essentiales. Alij vo potētia seu virtute. Nōnulli fere modo quodaz medio actu opatiuo. Ponentiū aūt ea manere in mixto ſm formas: qdā voluerūt eas actu etiā secūdo integras existere: vt Empedocles phūs ac eius Asclepiades medicus collega: ceu Democritus phūs ⁊ Epicurus illius imitator. Athomos ⁊ corpora senserūt quarissima incōpacta reꝝ ꝓncipia. elementoꝝ ꝓmo. cap. z. qō erroneum valde. vnde eoꝝdē ꝓmo. cap. 4. Quicūq; opinātur fieri quid cōpositoꝝ corpoꝝ sensibile manētibus qualia sunt elemētis: ⁊ solū cōmixtis adiuicē vt in aceruo frumenti hordei ⁊ fabaꝝ impossibilia dicūt. Ita.n. fere nulla cōditio mixtionis saluabit̄ antedicte: neq; mixtio foret certa: sed sensibilis ⁊ fantastica magis: neq; ex ipsa vnū consurgeret in forma: sed aggregatiōe solū. Alij aūt dixerūt eas trāsmutari ꝺfundi ⁊ alterari ꝑ totū: q̄re ibidē. ca. io.

Quicūq; ex igne aere ⁊ aqua ⁊ terra transmutatis confusis ⁊ alteratis ꝑ totū mixtū opināt̄ fieri sensibile: ⁊ si insensibilia sint illa cōtingentia ⁊ vera ꝺicunt. Cuius positionis fuisse videt̄. A. 6. meta. ⁊ ꝓmo ꝓma. voluit.n. q̄ elementa haberēt duplex esse seu actū. ꝓmū qdē q̄ habent ex ꝓmis coꝝ formis substātialibus: ꝛm aūt vt sunt ꝺiuncta cū accn̄tibus nālibus: q̄ potētie siue naturales existūt ab essentys ipsoꝝ fluētes velut est calidū frigidū siccuz ⁊ hūiduz. ꝺicit q̄ q̄ elemēta quo ad esse secūdū nō manēt in mixto vsq; quaq; : imo ipoꝝ corrūpunt̄ excellentie in vnoquoq; ſm medietatē ad alterꝝ. ex qb⁹ qualitas resultat media q̄ actus extat mixti. Dūt etiā elemēta duplex esse: libeꝝ quoddā ⁊ integrū: aliud ligatū ⁊ partitū. Liberuz quidē ⁊ iteꝝ voco qñ ignis aut aliud elemētuz cōsideraī in sua spera in qua naturalr̄ locatus pseuerat: ⁊ ita nō occurrūt ī mixtū. Dico vo ligatū ⁊ partitū qñ ab alio est alteratū ⁊ aliud alterās ⁊ diuisum in ipz. ⁊ econuerso ita q̄ plurimū vnius fit cū plurimo alterius: minimū ēt vnius cū minimo alterius: ⁊ ita quo ad esse ꝓmū manēt in mixto. ¶ Mouebant̄ aūt ī isti: quoniā visuz ē ipis q̄ nisi ꝓmanerēt elemta iā nō foret mixtio: veꝝ magis corruptio. Itidē: actus mixti esset iā actus materie ꝑme immediate: sicq; materia ipsuz susciꝑet nō ꝑsuppositis corporib⁹ elemētarys simplicibus ita vt elemēta rationem perdant elementariā. quibus vtiq; gd ꝺicenduz tertio ⁊ quarto apparebit ꝺicendoꝝ. Danc aūt positionē nititur destruere cōmētator. 3⁹ celi ⁊ mundi. ⁊ si eā cōcedat in fine ꝓmi de ge. Ad ipsaz nāq; multa cōsequunt̄ impossibilia vt q̄ nullū ens generet̄ ex eis ꝺuersum ab ipsis ī forma substātiali veꝝ in accn̄tib⁹ solū. Itidē si elemta permaneāt actu in mixto cū hꝫ primū esse actū etiā imporꝫ. ⁊ iō cōpositū nō habebit vnā formā substāle: sicq; vnū vere nō erit: ſz aut aggregatōe solū nō ꝺtactu. ¶ Adhuc ꝺtinget vt q̄libet forma sit ab alia ꝺstincta: ita vt q̄ttuor corpora sint in minima q̄libet parte ꝺpositi. ¶ Rursus si forme relinquūt̄ elemētoꝝ in cōposito ī suis pfectōib⁹ ⁊ in q̄litatib⁹ ꝓmutent̄ ac alterentur ſz amplius aut minus possibile fiet vt elementoꝝ ab his denudent̄ forme q̄litatib⁹ ſm totū. pars nāq; ⁊ totū eiusdez sunt rōnis. hystoriaꝝ ꝓn⁹ cuz tn̄ ignis nō sit ignis nisi ꝑ caliditat̄ ē ⁊ siccitatē in summo. ⁊ ideo post talia subdit q̄ paucitas exercitatōis Aui. in natura ⁊ nālibus ⁊ bona ꝺfidentia in ꝓprio ingenio ipsuz ad hos ꝺduxit errores: quā etiā moderꝝ alig vitiāt positōez: eo q̄ impoſe sit materiā ſm idē ꝺuersas suscipe formas elemētoꝝ. Si.n. in corpore mixto forme subales elemētoꝝ saluarent̄: oporteret illas diuersis ꝓtibus ineſſe materie. materiaz vo ꝺuersas ptes accipere sit ipoſe nisi q̄titate in mā ꝑintellecta. sublata enī q̄titate substātia ꝺiuisibilis manet. phȳsi. ꝑ. Et materia sub q̄titate exīte ac forma subali eueniēte corpus ꝺstituit̄ nāle. ꝺuerse igī partes materie elemētoꝝ fortassis subsistētes multoꝝ obtinēt corpoꝝ rōnē. plurima vo corpora esse fil̄ impoſe foze ꝺcīt est. nō igit̄ in q̄libet pte mixti sunt q̄ttuor elemēta: cū nō fieret vna mixtio: sed adsenſuz tātū. ¶ Rursus forma q̄libz subalis in mā ꝓpriā expetit disponē sine q̄ stare nō pōt. vñ alteratio via ē ad generatōez ⁊ corruptionē. Impoſe aūt est ibidē ꝺuenire ꝓpriā disponē que regrit̄ ad formā ignis: ⁊ ꝓpriā q̄ regritur ad formaz aque. qz ſm hꝫ ꝺispōnes ignis ⁊ aqua sunt ꝺria. Cōtraria vo ipoſe in eodē foze. itaq; ipoſe q̄ in eadē pte mixti forme subales insint ignis ⁊ alioꝝ. Et iō ꝺmentator. volēs incōueniētia q̄ sequunt̄ euitare Aui. mixtionēq; a corruptōe seq̄strare ac sensu: via iter ꝑtactos pcessit media. nō.n. posuit q̄ forme pure remanerēt ⁊ perfecte: neq; corrūperēt oīno: ſz eas ſm partē ꝓmāere ac partim corrūpi: vt sic in quādā reducant̄ medietatē. Naz si

corrumperentur ſm totū: tunc primo yle: ac eſſentialiter q̄slibet recipet formas. ꝓpterea poſuit q̄ forme ſint elemēto⁊ medie inter formas ſubales ⁊ accītales pfectas ⁊ accītia: ⁊ q̄ amplius ⁊ minus ꝓpter ea⁊ impfectionez ceu accītia poſſent recipe: q̄ ſi hoc videat ꝺ̄ pdicamēta ꝓtinentia nihil foze ſubſtantie ꝺ̄riū: neq; magis neq; minus ſuſcipe: ſibi quidē reſpondet nō foze inconueniēs ꝺ̄ formis cū ſint impfectiſſime diminute a formis ſubalibus pfectis valde: ac materie ꝑme ꝓpingſſime. Eſt. n. cē ſiū. q. mediū inter formas eſſentiales ⁊ accītia. Et iō dicit foze poſſe vt remitterent̄ in mixto: ⁊ pueniret ex eo⁊ collectōe forma alia: ſicut ex albedine ⁊ nigredine plurimi ꝺ̄ ſurgūt colozes medy. Quā qdē ſilr opinionē duplr alig pſequunt. tū q⁊ videt̄ inter ſubam ⁊ accīs medium aſtrui. tū q⁊ ꝺ̄rietas ⁊ ſuſceptio maius ⁊ minus attribuit forme ſubali. Dicere nāq; formas elemēto⁊ foze medias ītēr ſubam ⁊ accīs eſt mediū inter ꝺ̄dictoria locare: qō ē ꝺ̄ poſterio⁊ primū. Cōtradictio nāq; eſt cui ſm ſe mediū nō ineſiſtit. nā forme ſubſtātiali eſt in ſubiecto nō eſſe: ſz ſubiectū. ⁊ hāc aligd ꝓſtituere: in pdicamētis. Accīs vō ineſſe cū accītia nō ſint entia: ſed entis. 7° meta. nō eſſe in ſubiecto ⁊ cē in ſubiecto cōtradictōez ipoztāt. Palin. vt probat. 4. meta. media ⁊ quo⁊ ſunt media. ſ. extrema ſunt in eodē genere. vñ poſte. i. Ex eodem genere neceſſe vltima ⁊ media cē. ſubē vō ⁊ accītis nullū ē cōe genus. ī porphyrio. ⁊ 3° meta. Quoniā ens de quo magis videtur foze genus nō pōt: eo q̄ iam ꝺ̄ie eſſent entis nō ens: non entis aūt nō ſunt ſpēs neq; ꝺ̄ie. 4.° topico. ⁊ de partibus ꝑmo. quare forme elemento⁊ nō obtinebūt mediū ītēr ſubſtantiā ⁊ accīs. Oſtendit ⁊ formas elemēto⁊ demū magis ⁊ minus nō ſuſcipe eo q̄ oīs forma hec ſuſcipiens diuiſibilis eſt p ſe vel p accidēs: inquātū. ſ. ſubiectū ſuuz magis ⁊ minus valet participare: ſm aūt id qō eſt diuiſibile p ſe aut per accīs accidit motū eſſe ꝓtinuū. 6. phyſi. Eſt aūt loci mutatio augmētū ⁊ detrimentū ſm quātitatem ⁊ locū que p ſe ſunt diuiſibilia. alteratio vō ſm qualitatē magis ⁊ minus recipiētes vt calidū ⁊ album. Si g̃ forme elemēto⁊ magis ſuſcipiunt ⁊ minus: generatio ⁊ corruptio ipſo⁊ motus erit cōtinuus: qō eſt impoſſe cum nō inueniat̄ niſi in quātitate qualitate ⁊ vbi. 5. phyſi.. Et ideo generatio ⁊ corruptio mutatōes extāt ⁊ nō motus. ¶ Amplius dicūt q̄ oīs ꝺ̄ntia ſm formā ſubſtantialez variat ſpēz ⁊ q̄ recipit magis ⁊ minus: differt qō ē magis ab eo quod eſt minus: ⁊ quodāmodo ſibi cōtrariū exiſtit vt magis albū ⁊ minus album. Si ergo forma ignis magis ſuſcipiet ⁊ minus aut alteri° elemēti magis facta vel minus ſpeciem variabit ⁊ nō erit eadez forma ſed alia. ⁊ iō 8° meta. ſicut in numeris variatur ſpecies p additōez ⁊ ſubtractōez vnitatis ita ⁊ in ſubſtantys. ſubſtātie nāq; poſite ſunt velut numeri in termino. hic tamen fortaſſis hoz dicta ⁊ ſimilia diceret Cōmētator ſermonē particulariçando Ar. in forma ſubſtantiali perfecta vera exiſtere: qō forſan nō valet cū ꝓtacti Ar. ſermones ſint in locis vniuerſalib⁹ ſcripti. Das quoq; ſic apparenter poſitiōes diſſonas: qdā quoq; ſm rē aſſerunt eaſdē exiſtere ⁊ ſi videant vbis diſcoberere. dicūt nāq; q̄ Auicē. voluit formas elemento⁊ tranſmutari ⁊ confundi ⁊ in mediū qōdam redigi: lz Auer. ꝺ̄onat ſibi ip̄m eas poſuiſſe ītegras in ſuis pfectionib⁹ permanere: qō nō eſtimo ſenſiſſe. Abſurdū nāq; vī q̄ tātus pḣus poſuiſſet formas ſic abſolute pfectas ⁊ incōfuſas vt quidā prio⁊ voluerunt pmanere in mixto in quo cōditōes antedictas mixtiōis ab Ari. non ſeruaſſet. Jn eo vō q̄ ꝑmentator dicit eas trāſmutari ⁊ in mediū quoddā ꝼz ſuſceptionē magis ⁊ minus adduci voluit idē q̄ dcīn ab. A. ſit inquiūt. Sed veritas eſt q̄ Aueroys formas elemento⁊ ampli° ꝺ̄fregit ⁊ ſubſtide re fecit q̄. A. Et ideo hic aliā poſitionē magis conſonam Ariſt. viſus tenere de gene. ꝑmo. vt apparebit ꝺ̄cendo⁊ tertio cui quidē cōteſtant̄ mox dictura. Eſt aūt ſilr ⁊ poſitio de hoc ipſo moderno⁊ ſatis ſnie Ariſt. conſona. Ipſa tamen pa⁊ dearticulata ⁊ minus pluribus intelligibilis exiſtit. Dicunt. n. q̄ qualitates elemento⁊ actiue ⁊ paſſiue cōtrarie ſunt in adinuicē magis ſuſcipiētes ⁊ minus. Ex hō vero qualitatibus alteratis adinuicē cōſtitui pōt qualitas quedā media que vtriuſq; extremi ſapiat naturam: ſicut citrinū inter albū ⁊ nigrū: tepidū aūt inter calidum ⁊ frigidū. Remiſſis nāq; qualitatū elementarium excellētys cōſtituit̄ ex illis qualitas quedā media que ē ꝓprie q̄litas cozpozis mixti ſic̄ q̄litas ſimplex ad formā cozpozis ſimplicis inducēdā. hoc igit̄ modo extrema ꝺ̄cunt̄ in medio repiri quod participat natura vtriuſq;: ſic ⁊ qualitates ſimpliciū cozpoz⁊ inueniunt̄ in ꝓpria cozporis mixti qualitate: q̄ quidē qualitas cozporis ſimplicis: aliud eſt ab eius forma ſubſtātiali: agit tñ in virtute ipſi⁹ alioquin calo⁊ calefaceret ſolū: non aūt forma ſubſtātialis per eius actiones educeretur in actum: eo q̄ nihil ſupra ſuā ſpeciē agat. Sic igitur virtutes formaz ſubſtantialiū cozpoz⁊ ſimpliciū in cozpozibus mixtis ſaluant̄ virtute quidē ⁊ non actu. vnde Ariſto. ꝑmo de gene. nō manent elemēta in actu vt cozpus ⁊ albus: nec cozrūpuntur nec alte⁊ nec ambo. ſaluatur eniz virtus eo⁊. Jn tertio quoq; celi ⁊ mūdi in deſcriptōe elemēti cozpe. de hoc videt̄ Ari. heſitare aiens: ſit itaq; elemētū cozpus qō dicit̄ ꝓpter materiā primā: eo q̄ elementū de ipſa ⁊ ſimplicibus ꝑmis cozpozibus equiuoce ꝺ̄citur. Cōmētator ter tio celi ⁊ mūdi. Et ſubdit̄ demū ad quod alia cozpora ꝺ̄uidunt̄ inter exiſtens potētia aut actu. hoc inde nō vtroq; modo adhuc dubitabile ipſuz indiuiſibile ī altera ſpecie: quidā vero rudio⁊ nunc dixerunt elemēta remanere in mixto actu quantū ad eo⁊ operationes. dicunt enī q̄ elementa poſſunt dupliciter conſiderari. vno quantū ad eo⁊ ſubſtantiā ⁊ eſſe diſtinctū: ⁊ ita permanēt in mixto potētia ⁊ non actu. Aliter vero quantū ad ipſo⁊ actionem: ⁊ ſic ꝺ̄cūt ea actu permanere in cōpoſito: qō quidē ſatis videtur abſurdū cum nihil agat vltra ſuā ſpeciem. ſi ergo erunt potentia in mixto nō poterunt in actū operatiuū deuenire ex potentia hō. Amplius 2° metaphyſi. vnūquodq; ſicut ſe habet ad eſſe ſic ⁊ operari. qō aūt potentia: actionē habere nō pōt cū ſit actus pfecti. ¶ Rurſus ſingulū opat̄ inquātū eſt actu: ꝓpter qō videt̄ impoſſibile miſcibilia in mixto ponere potētia ⁊ actualē operationē habere cū ea īmediatius a qualitate ꝓcedat. Ipſe quoq; aliquando dixi q̄ queſitū pōt dupl'r audiri: aut in fieri ipſius mixti: aut in facto eſſe iaz eius ⁊ cōpleto. Si quidē prius elemēta ſunt ī actu cū in tali fieri actio ꝺ̄curat ⁊ paſſio: ⁊ omne tale ſubiectū regrat in actu: q̄m ſoli° entis in actu eſt agere ⁊ pati: cū ens potentia actione careat omnino. Jā. n. idē fozet actus ⁊ potentia. ¶ Ampli° fieri mixti eſt per alterationē: q⁊ mixtio eſt miſcibiliū alteratoz vnio quod opz: q⁊ alteratio eſt via in generationem: ſed alteratio vt tactū ſubiectū regrat in actu: generatio vō in potentia. vnde Ari. alteratio eſt quando manente ſenſibili ſubſtātia in eius paſſionibus fit trāſmutatio in cōtrarys aut medys: generatio aūt cū totū trāſmutat̄ in totū ſenſibili nullo ꝑmanēte ſubiecto: quare neceſſe fit oīno miſcibilia in mixto actu ꝑmanere: qō fortaſſis ſentit. A. ⁊ q̄ ꝺ̄cūt ſecū formas ſubſtātiales elemēto⁊um ꝑmanere in mixto: minus tamē aut magis cōfuſas: ⁊ ab excellentys ſepatas vt in mediū deductas ſm q̄ motus alteratōis miſcibiliū. cū alteratiōe fiat in tpe: magis aut minus recedat a termino a quo ad terminū accedēs ad quē: puta generatiōem. Si aūt exponat̄ queſitū manere

in mixto ī facto esse mixti ⁊ cōpleto tūc elemēta potētia ⁊ nō actu pmanere dicunt cū forme corrūpant ipsoꝝ: qō mōstrat: qz sic mixtū esse est generatū esse. Jd aūt ē totū hoc ī hoc totū trāsmutatū forma. vñ Ar. Gnātio simplex ⁊ corruptio ē nō ꝯgregatōe ⁊ segregatōe: sz qñ trāsmutatur hoc totū in hoc totū: cū. n. insubiecto alterationis duo existāt. hoc qdē fm rōnem vt forma: illud aūt fm māmqñ ī his fit trāsmutatio oīo: gnātio erit ⁊ corruptio. gnātio nāq; vnius alterius existit corruptio. Adhuc si elemēta virtute nō pmanerēt ī mixto tūc: sz in actu tunc mixtū esse qō est generatū ee: nō differret essentialr a miscibili: qō omnifariā absurdū. Sic ét nō quelibz ps mixti minima mixta fozet: cui⁹ ꝯriū apparuit ex mixtionis ꝯditiōibus. Palin. Proclus ptestat oēm cām virtualiter existere in effectu. Cū igit elemēta sint cā efficiens mixti p suas q̄litates actiuas ⁊ passiuas: in mixto vtualiter erūt ipsoꝝ q̄litates: ⁊ qz hȝ nō agūt nisi in virtute forme subalis elemētoꝝ: cū nihil ageret sic dcm̄ vltra suā spēz: ⁊ vnūq̄q; sic opat vt hz esse: forme subales erunt silr in ipso mixto vtute. ¶ Propter qō opz dare miscibilia trīa quo ad formas eoꝝ subales potētia se virtute ꝯtineri in mixto ī generato esse. Ut aūt qō dcm̄ est amplio declarēt: ⁊ ne vtus qua dr pmanere ī mixto elemēta sine subiecto subsistere videat: cū ponāt forme subales corrūpi oīfariaz: dōm q; cū elemēta veniūt ad mixtionē put esse in mixto miscibilia ꝯportat mixtionē in fieri tūc q̄litates ꝯrie agūt: elemētoꝝ ⁊ patiunt adinuicē: ⁊ ad mediū ꝓpetitū ducūt qōdā qō est q̄litas miscibiliū ꝓparās ad formā ⁊ cōplexionē mixti. Dat vo q̄litatū actōez ⁊ passionē quousq; forme possunt elemtoꝝ ico rupte sustīneri: miscibilia pmanent actu ī mixto. Cū aūt ex pdictoꝝ actōe ⁊ passiōe forme substātiales elemtoꝝ passe ⁊ trāsmutate corrūpunt forma generat mixti: quā segr cōplexio illi⁹ ex alteratōe pmaꝝ q̄litatū corruptaꝝ ꝓpter formaꝝ corruptōez. Jn instāti nāq; forme corrūpunt elemētoꝝ cū eaꝝ passioni bus ⁊ ꝓprietatib⁹: ⁊ forma ītroducit mixti cū ei⁹ passiōe ⁊ natozia seu cōplexione. Oz aūt ea sit sntia Ar. declaratur cū positū gnātōez simplr fieri quādo subm sensibile fm se ac passiōes seu accītia corrūpant in alteꝝ. dictū ét est silr pmo de gene. ⁊ coz. q; yle maxime ꝓpriū gnātiōis est subiectū ac corruptōis. ac. 4. physi. materiā nō sepabilez ee. vñ p̄ de gnātōe: materia nūq; sine passione pole fit ee: neq; sine morphea. ⁊ p̄ elementoꝝ. cap. 16. sine qualitate. Propter quod euidēter ꝯcludit q; vna forma corrupta yle aliā suscipit ī instāti ceu introductōe sensitiui sup vegetatiuū ⁊ intellectiui sup sensitiuū. declarat ex. 2. de gea liū. Jntelligo itaq; pmanere in mixto elemēta potentia seu vtute eo q; cōplexio mixti sapit nām ⁊ vtutē qualitatū miscibiliū ex qb⁹ p alterationē educit sicut sanguis gnātus ex lacticis: oum pōt nāz aliqualr retinere lactuce. silr ⁊ forma mixti ex corruptōe formaꝝ substātialiuz elemētoꝝ ex quib⁹ educit: sicut caro sapit esse ⁊ virtutē alimēti ex quo fuit gnāta. Seneca 3⁹ qsitoꝝ naturaliuz. Pabuli sapor apparet in lacte. ⁊ vini vis existit in aceto. neq; ēt est dare q; forme cedāt elemtoꝝ in nō ens oīno: qñ ex ente ⁊ subst̄ātia nūq; cōstituit nō ens ⁊ nō substātia. ⁊ corpus tale in talē substantiā ⁊ corpus tale: ⁊ trīa hoc totū natura materie trāsmutat in hoc totū. ¶ Sed fortassis pmū membz maxime distinctionis ꝑfate: ⁊ si quibusdā videat acceptū: sententie tamē. Ari. ⁊ Cōmētatoris aduersat: cū fz hos mixtio sit qd mediū inter alterationē ⁊ subiectū possidentē omnifariā actū ⁊ gnātiōez in potētia solū: qō indicāt mixtionis ꝯditiōes eiusq; ratio. Nō. n. dr q; sit alteratiuū vnio neq; corruptoꝝ vez alteratoꝝ: ⁊ fz hoc neq; est trāsmutatio alterius ꝯrioꝝ in alterum: neq; trāsmutatio eoꝝ in materia. mediū itaq; erit mixtio inter duo ꝓtacta: qō positio non seruabat p̄missa. vez mixtionē p̄ sumptā modo nō videbat ponere ab alteratōe alterā: vt cū mixtū sumebat in fieri: neq; secūdā a generatōe quādo accipiebat in facto esse.

Propter tertium quidē dōm cū Ari. ⁊ ei⁹ diligētiozib⁹ inter p̄tib⁹ vt p̄tactū q; elemēta per q̄litates coꝝ actiuas ⁊ passiuas adiuicē agunt ⁊ patiūt: ita vt remissis eaꝝ excellētijs ad mediū qōdā ꝑfiguratū diuisibile deducāt. vñ 2⁹ de ge. Que miscent corrūpunt intēsiones adinuicē: ita vt tunc nō sit mā: ceu cuenit in gnātōe: nec ꝯrioꝝ altez actu simpliciter velut in alteratōe sed mediū. Et ꝯmentator primo de ge. Mixtio ꝯtingit qñ equalr miscibilia patiūt ⁊ agunt ita q; veniat post aliq̄ media q̄litas inter duas cōtrarietates puta: puta dico calidi ⁊ frigidi sicci ⁊ humidi. Jn hac aūt q̄litate sic ex pdictis qualitatibus passis ⁊ remissis. in mediū trīa latū cōsurgēte: virtus saluat miscibiliū: vt cā virtualr in ei⁹ reluceat effectu. Cū igit miscibilia p suas q̄litates īmediati⁹ efficiāt mixtū in eo virtualiter existēt in q̄litate. s. resultāte media. vz. vna: vel etiā dico duplici fortassis fm q; cōplexio inde resultans fuerit simplex vel ꝯposita. ⁊ qz lz oīs actio pficiat q̄litatib⁹. ipse trīa nō agunt nisi in virtute forme subalis p̄: vt oñdet dr̄ia. 90. Qualitates. n. he q̄q; nō sint forme subales elemēto. dr̄ia. iz. vtutē trīa hūt illaꝝ. vñ ⁊ calidū ignē facit in virtute forme subalis ei⁹. tunc qdē saluabunt in q̄litate media nāliter vna ceu duplici velut agens p̄ncipale vsq; q̄trū in secūdario. qō denotāt antomata dicta mirabilis ⁊ tāq; lraꝝ vox in syllabis ⁊ haꝝ in terminis. Sic itaq; ī illa q̄litate media vna vel duplici q̄ formā q̄lificat mixti insunt oēs q̄litates elemētoꝝ p̄. ⁊ amplio ⁊ ꝯiter forme illoꝝ. pfectius. n. ac potētius sunt q̄litates p̄me in mixto q̄ elemētoꝝ forme: cū ille sint solū ꝯfracte ⁊ remissoꝝ plius suscipiētes ⁊ minus. ⁊ iō diuisionē ꝯsequūt. he aūt corrupte fere: ⁊ sic sunt in potētia trīa aut ytute in pdicta media ꝯsurgēte q̄litate: iuxta illud. Saluaꝝ. n. vtus coꝝ cuz miscibilia nō sint penit⁹ corrupta: neq; oīno saluata. Et id est qō dr̄ p Ha. p̄ elemtoꝝ. ca. vltimo. Ar. estimasse solis elementa fore qualitatib⁹ confusa. vñ Alexāder in pbl. copulata qdē sibi ipsis copulāt qui fm mixtionē: vt sunt q̄litates elemetoꝝ oīfariā hūtiū p̄mas q̄litates destructas ⁊ alias generatas: potentes aūt rursus a natura separi ⁊ saluari. Et ꝯmēta. elemēta sunt in potēta ī mixto: sz nō est intelligere hic p potentiā p̄mā materiā cū cōposita q̄ sint in potentia aqua ignis terra ⁊ aer: vt caro ⁊ os sint in actu. vñ facilius remouēt miscibilia ex mixtis q̄ ea que sunt in materia ex ea: neq; etiā sunt in potentia in elementis sicut partes in cōtinuo que sunt partes potentia quosq; diuidātur ⁊ fiant partes actu: sed mediū modum inter ista duo vidēt obtinere. Sic igitur appareat hȝ quesiti difficultas ac ipsius probabilis veritas. quaz ratiōes fulciunt ad hoc pretacte: ⁊ minozes cōfirmāt ad ipsam ceteris occurrētes opiniones.

Propter quartū quidem ad p̄maz que. Adōm q; illa fuit ipsi⁹ opinio nō approbata mō vel exposita. ¶ Ad aliud dōm q; in q̄litate media vt ostēsum ē saluaꝝ actus opatiuus: cuz nō fiat totalis corruptio eoꝝ que sunt elemētoꝝ. ¶ Ad aliud dōm q; nō erit corruptio vt declaratū omnifariaz cū qualitate pdicta reseruet actus ⁊ forma. ¶ Ad aliud dicēdum q; elemēta nō perdent rationē suā omnino cū dictū sit ea virtute saluari in tertio. ¶ Ad aliud dōm q; forma mixti q̄litate in formaꝝ media resultāte: ⁊ forma ēt qualitate dico ꝯtinēte illā in virtute vt ostēsuz. ¶ Ad aliud dicendum q; materia p̄ma efficitur ꝓpria hui⁹ vel illius per formas elementoruz quidem primo permuta-

tas ⁊ cõfusas: secundo vero ꝓ formã mixti datã ex miscibilibus ꝓductã medio vero mõ per qualitatẽ consurgẽtem formã vtcũqꝫ saluantez elementoꝝ: neqꝫ etiã est ꝙ mã cõpositi tot formas quot ⁊ ꝑma recipiat: cũ ipsaꝫ materiã ifformet ꝑmã. Cõfundit.n. aut corrũpit vel saluatur i medio. sil'r ẽt Auerroys õ suba orbis. Dimẽsiões interminate assistũt materie ꝑcedẽtes aduentuꝫ forme in cãdẽ. ¶ Ad aliud dõm id veꝝ fore in potẽtys aĩe in gbꝰ nõ extat q̃sitũ. Intẽdit.n. Ar. illic mõstrare ꝙ sentire neqꝫ aĩe ꝑpriũ solius neqꝫ corpis: ſz vtriusqꝫ iunctiꝫ: qñ si potentia eius eẽt ꝑpriũ aĩe solũ aut corporis sil'r ⁊ actus: cũ ipsa ordinẽt adinuicẽ potẽtia. n. relatõeꝫ quãdã ⁊ inclinationẽ ad actũ importat. ¶ Ad aliud dõm ꝙ sic̃ miscibilia ꝑmanẽt ita ⁊ ꝑprietates ac passiões. nam vt alia remanẽt ⁊ alia valde ita ⁊ ipse: ac nõ q̃ elemẽtoꝝ simplices ⁊ in summo: he aũt mixtoꝝ velut cõposite ⁊ remisse. ¶ Ad aliud dõm ꝙ eleñta nõ resoluunt̃ ex ptibꝰ mixti iã ꝓfecti velut a vase ⁊ segregatõe: sed ꝑ corruptõeꝫ partiũ mixti generãt itidẽ eleñta in eo vtute ꝑmanẽtia sic tetigit Alexãder. Neqꝫ ẽt veꝝ ẽ ꝙ vnũ corporis vel spiritus vel aliud i vnũ resoluaꝫ elemẽtoꝝ sibi affine: cum vnũqõqꝫ sit ꝯpositũ ex q̃tuor eleñtis: ⁊ resoluaꝫ in ea ex qbus ꝯponit: sed ꝙ ꝑ maiorẽ ꝑte in sibi ꝓuertit ꝑportõabile. ¶ Et sil'r dõm simplicio. At iuxta etiã zm illud qõ aliqñ dixi vtriusqꝫ arguta suis ꝓcedunt limitibus.

¶ Quesita circa ꝯplones. ¶ Differentia. XVII.

Quod cõplexio sit substantia oñdit ꝑ primũ de vtilitate mẽbroꝝ. cap. z. testatẽ ipsaꝫ fore subaꝫ corporis ⁊ nãꝫ membri. ⁊ ꝑ secreta scripta monteo ꝯfirmãtia cũ hoc factorẽ eam esse subẽ vniuersiusqꝫ mẽbroꝝ. vnde Vali. in oĩ mẽbro est virtus fixa q̃ eius ꝑpriã pficit operationẽ: ⁊ suba bꝰ virtutis ſm Ha. est cõplio ꝑpria ei: forma. vz. ꝑpria ꝯplonis. ¶ Amplꝰ. A. z. de aĩa. Instroꝝ ꝯplexio eis est subalis ⁊ nãlis. ¶ Rursus scõo nãliuꝫ capitulis. 8. ⁊. 9. dr̃. oĩa ꝑ qualitatiuã fieri crasim ſz veteris sententiã. vñ ꝑma aphoris. Nõ vtiqꝫ aliud aĩalibꝰ q̃ ĩnatũ opaꝝ calidũ natura est ſm hypocraticã rõnez q̃s hec. nõ. n. aliud qd qõ plasmat aĩal a ꝑnꝰ quẽadmodũ neqꝫ rursus auxit vel vsqꝫ in finẽ nutrit: nisi calidũ qõ ĩnatũ oĩtꝫ opaꝝ naturaliũ cã exñs. tale aũt nõ videt aliud q̃s suba. ¶ Adhuc id qõ ꝯstituit eẽ alicuiꝰ suba est ipsius: a subalibꝰ nãꝫ forma datꝫ eẽ. hꝫ vo est cõplexio. vñ ꝑ iuuamẽtoꝝ. ca. z. Larni esse ⁊ neruo ⁊ alioꝝ vniuqꝫ ẽ ꝑ cõplexionẽ ex q̃tuor eleñtoꝝ q̃litatibus ꝯstructã. ¶ Rursus illud quo destructo destruit̃ aliud extat eiꝰ suba. ſ. meta. talis aũt ẽ cõplexio. nã ea destructa destruit̃ mẽbꝝ ⁊ vl'r aĩal. Palin. qõ est pars ⁊ nõ ꝑt separari est substãtia illiꝰ cui sic adest. hoc vo est cõplexio: constrũit. n. compositi esse ⁊ nõ potest remoueri: qz cõplexio inseparabilis actu. Damascenus iu affo. cõplexio igit̃ est substãtia.

In oppositũ sunt plãntes cõiter ⁊ medicorũ cũ bis cetus. vñ ꝑ theozice. 6. ca. vocãt q̃litates he cõplones ex elemẽtoꝝ. ſ. adinuicẽ copulatõe alteriꝰ cũ altero. Eti. A. cõplexio ẽ q̃litas. hec ãt in genere locat̃ accñtis. ¶ Rursus qõ ꝑt ĩesse ⁊ abesse ꝓter subiecti corruptõeꝫ est accñs: hoc aũt est ꝯplexio. vñ. iz. Erit itaqꝫ cõplexio accñs ⁊ nõ substãtia.

Propter primũ vo sciendũ vt apparuit ſz sensuꝫ Ha. ꝙ cõplexio est factor subẽ cuiuscũqꝫ mẽbroꝝ aĩalis. ꝯplexio igit̃ ẽ suba corporis ⁊ nãꝫ eiꝰ. Aui. vo sufficiẽtie scõo. Cõplexio est q̃litas veniens ex reciproca actiõe ⁊ passiõe q̃litatũ ꝛriarũ in corporibus ſbi ꝓmixtis. ⁊ iz. vo aĩalium ipsius. Cõplexio est res accñs ex q̃litatũ ꝛriaꝝ opatione in particulis minimis diuidentibus ⁊ alterãtibus eas adinuicez. primo aũt ꝑma: est qualitas que ꝓuenit ex actione adinuicem ⁊ passione cõtrariaꝝ qualitatũ in elementis inuentaꝝ: quoꝝ partes ad tantã paruitatẽ redacte sunt: vt cuiusqꝫ eaꝝ plurimũ cõtingat plurimũ alterius. dicit̃ etiaꝫ ꝙ cõplexio est effectus ex elementoꝝ qualitatibꝰ alteratione resultans in mixtis. Cõplexio quoqꝫ tripliciter põt cõsiderari aut ratiõe substãtie vel causẽ: aut ordinis ſm ꝑus ⁊ posteri. Substãtia quoqꝫ seu subiectũ in quo fundat̃ cõplexio tanq̃ accñs in suo susceptiuo est miscibile. vñ ſm ipsius diuersitatẽ diuersificabit̃ ipsa. Miscibilia nãqꝫ in triplici extãt ꝛia: q̃dã. n. sunt equalia: alia ineq̃lia: quedaꝫ vo media. que aũt equalia. apud. A. duplicia. aut. n. ſm mẽsurã equalẽ sunt talia: q̃ cõplexio mensure seu põderis ſm. A. ⁊ Ha. dicit ⁊ Algazelẽ forte itellectualis. vel amplꝰ in relatõe ad actus nobiliores: ⁊ hec complexio quo ad iusticiã appellat̃ tempata. siue in vniuersa substãtia vel ipsius totalitate. sigidem ꝑmo modo dupliciter põt imaginari cuenire. aut. n. quantitates ⁊ qualites põdere ⁊ mẽsura elemẽtoꝝ sunt in mixto equales ꝓportionate nõ superãtes neqꝫ supate: q̃litasqꝫ resultans ex eis sit media cõplexio inter oẽs extremitates simplicis q̃litatis ⁊ composite: vt caliditatis frigiditatis ⁊ reliquaꝝ: caliditatis ⁊ siccitatis ⁊ ceteraꝝ: ⁊ denominat̃ cũlis quo ad pondus. vel ꝙ mẽsure apparẽter ⁊ nõ põdere virtutesqꝫ seu qualitates elementoꝝ equales ⁊ ꝓportionate ꝑmanẽt. cõplexio tamen q̃ ex his resultat nõ oĩno extat in medio: sed ad vnũ declinat extremoꝝ simpliciũ distemperãtiaꝝ vel compositaꝝ ꝓtractaꝝ. Et is quidẽ secundus modus dicit̃ inequalis cõplexionis quo ad pondus: cuiꝰ neuter reperit̃ in rez natura. is. dr̃ia. Cõplexio vo ad opatões relata tẽperamentũ dicta iusticie est que ꝓuenit quãdo tñ fuerit de mẽsuris ⁊ qualitatibꝰ elemẽtoꝝ. put suppetit suscipiẽti ad eius actiones pagendas: q̃ in octo seq̃straꝫ modos ſm ꝙ cõparatio põt fieri aut ad totã spẽm vel ad partẽ specici: siue ad indiuiduũ aut ad partez indiuidui: quoꝝ quodlibet subdiuidit̃ in duo ſm ꝙ hꝫ cõparatio fuerit ad extra vel ad intra. ⁊ sic octo resultabũt modi. ꝑmo ꝑma. Cũ aũt miscibilia fuerint oĩno ineq̃lia quattuor cõstituunt̃ cõplexiões oĩquaqꝫ distemperate ad iusticiã composite ceu calida ⁊ sicca cũ religs tribꝰ: quaꝝ quedaꝫ sunt fine hu. vicio: ⁊ alie cũ illo. Et id dupliciter: qñ aut made facit membrũ solũ exterius vel penetrat ĩtrorsum: qõ sil'r dupliciter cuenit: qñ id apat. vel minime que similiter latitudine sunt in magis ⁊ minus infinite. Si vero miscibilia inter ista mediocritatis obtinẽãt modũ: in quo neqꝫ eq̃litas existit oĩno neqꝫ inequalitas: tũc ꝓsurgẽt relique quattuor cõplexiones simplices ad iusticiam distẽperate velut calida frigida: que obtinet temperamentuꝫ in passiuis: ⁊ sicca ⁊ humida in actiuis: que eodem modo vt simpliciũ ꝑmisse. Diuersificatur etiã cõplexio ratione causẽ cõstituentis: naꝫ omne quod fit aut a natura arte vel per se vano. 7. meta. Sigidem penes naturã varietas attẽdat̃ in ea: dicetur ꝙ alia erit ĩnata: alia influens. quedã vero media. Innata vero alia fixa: alia fluẽs seu currens: que per etates variatur differẽter ſm ꝙ nunc ⁊ ꝓius calidũ vtrũqꝫ circa vtraq; se habet humida sicut complexio pueritie calida extat ⁊ humida: iuuentutis calida ⁊ sicca ⁊c. Fixam quoqꝫ duplicem aiunt existere: vnam radicalez ⁊ ꝑncipalẽ vt que a ꝑmis duobus in principio cõstructionis acquirit̃ ꝓncipys: spermate videlicet ⁊ mestruo: aliã quidem fixã ⁊ secundariã: qualis que sexus ab illa ꝓiori radicali causata. per virtutem nanqꝫ caliditatis innate in primis fundata principys forma datꝫ masculinitatis: ꝙ cõtrarium

vo femineitatis: dria. 28. Influes vo est illa que p debitã sex rez nõ naturaliũ administrationẽ paulatiz acgrit fz declinatiõis ipsius excessum diuersificata. q̃ autẽ media existit: partiz. vz. innata: partimq; influes est musculoz: ventris quoq; t taliuz complexio influens siue infusa: qz influit eis a corde cerebro t epate: partimue ĩnata: quia nõ in alia influit extra se: aut qz a primis spermatibus talis indita fuit ĩnata natura. interioz pmo. ca. vltimo. Sz a per se vano causat cõplexio ex casu inopinato ceu cũ gs foztuitu igni seu aq̃ siue cuicũq; occurrerit alioquin pzaua ĩpriměti vel aliquãdo alterã cõplexionẽ. nã sanitas t salus sunt a foztuna quandoq;: domus autez t effigies nequaquã. poste. z. Causatur etiam ab arte: vt ostẽdit triace cõplexio qua venenũ expellit: nõ quidez q ars sit causa omnino: sed qz extat pzincipiũ applicatiõis medici naz adinuicẽ: ex quaz resultat ofractione complexiõis primaz cõplexio secũda in totũ vel forma. dria. 178. Diuersificat quidẽ tertio ratiõe ozdinis: qm̃ quedã est pma ceu aquositatis lactis nõ affecte coagulo cõplexio frigida t humida: dria. 148. casei quidẽ frigida t sicca: butiri calida t humida. Altera vo secũda vt que lactis toti⁹ ex his cõstructa ad tẽperamentũ declinãs. 193. dria: partiçpãs tamẽ plus frigido t humido: t similiter in arte. Complexio quidẽ prima ceu in tiriaca ẽ natura vniuscuiusq; medicine ingredientis eã. scda vo que ex pdictis p applicationẽ artis resultat pma que venenuz expellit t alios actus inducit in nulla medicinaz ipsaz cõstruentiũ inuẽtos. A. pmo secũdi. Complexionẽ quoq; innataz seu radicalẽ audio que pmo qualificat pncipia generatiõis: spermatis scilicet t sanguinis mẽstrui in qua cõplexio mixti t viuẽtis cõtinet t terminat. multi. n. gradus mixtiõis t pfectõis sunt in natura repti t ppzie hũana: t hꝰ cõplexionũ quedã est actu t altera potẽtia: ceu tactũ ẽ de calido t frigido dria. 15. Circa id nosce q; ppter sermonez. A. aliq dicũt cõplexionẽ inequalẽ ad põdus foze quo ad iusticiã equalẽ: immo t iequalẽ t simpliciter quãcũq; complexionẽ ad equalitate põderis ponunt eius inequalez. Arguũt. n. aliqua cõplexiõe data: aut est equalis quo ad põdus aut ineq̃lis. nõ equalis: qz hãc impossibile ĩuẽire: igit ineq̃lis. Sed hi t ꝯ mentẽ dicũt. A. t ratio ipsoz est sophistica. Primũ gdẽ ostdit. qz. A. innuit q; cõplexio ad põdus diuidat cõtra eã que a iusticia: t demũ illã ponderis subdiuidit in equalẽ t in inequalẽ. Itaq; ineq̃lis ponderis non poterit esse alia quecũq; a iusticia: cũ vna spẽs nõ iuuet oppositã ad eẽ. Boeti⁹ topi. 4. ¶ Adhuc ibidez cõplexio inequalis ad põdus nõ est absolute media contrariaz q̃litatũ: sed magis declinat tẽ. p qõ satis innuit q; paz distet a complexiõe quo ad põdus equali taliter: vt sit aliqualiter media inter eã t equalẽ a iusticia in secundo maxime mõ. ¶ Rursus mox subdit q; id quod ĩ medicina cõsideraf equale quãtũ. s. ad eã que ponderis equalẽ t extra equalitatẽ: puta inequalẽ: nõ est hoc. i. eq̃lis quo ad põdus: neq; illud hoc est ineq̃lis ad ipsam. Et cõfirmat qz pus dixit illud esse fz q; oportet p diuisionẽ rationalẽ cũ ꝯsideratõe absq; vlla cõparatõe ad rẽ aliq̃. Et mox subdit id esse duobus modis. hꝰ autẽ cõsideratio extat fantastica nõ in rez natura inuẽta vez poti⁹ ficta. t ideo modi vtriusq; inuentionẽ vult nõ esse possibilem. Ex opposito vero supplẽdum q; cõplexio ad iusticiaz est p diuisionẽ cũ cõsideratiõe relata ad rem aliquã exĩtẽ. Nõ igit q̃ a iusticia poterit ineq̃lis aut quecũq; reliq̃ ad põdus foze. ¶ Sz aduersari⁹ insurget qz ait. Sz pHyco medicus credere dz q; eq̃le fm hãc intẽtionem tẽ. remouẽs deniq;. A. a medici cõsideratione equale põderis reliquit inequale ipsius cõsiderãdum medico. ¶ Dom q; complexio equalis t ineq̃lis ponderis. ẽ equalis equalitate comparata iusticie. Insurget t non minus denuo cũ dicat equale de quo medici tractãt nõ esse denominatum ab eq̃litate in qua cũ põdere eq̃liter existit: aut vt prius dom esse vel q; interpretatio modi inequalis põderis id tollit cũ ponat equalitatẽ mẽsure apparẽtis virtutũ elementoz: t tm̃ complexionẽ resultantez ab his declinare vtcũq; a medio ad aliquã cõplexionũ simpliciũ aut compositaz. ¶ Ad id aũt qõ inducũt dom q; aliter accipiũt ĩequale ad põdus q̃. A. ipse nãq; accipit p modico distare vt apparuit ab eq̃li. hi vo p quãtocũq;. Neq; etiaz qõ extat ineq̃le põderis fm. A. põt esse genus t supius complexionis iusticialis: tũc. n. nõ ens esset genus t superius entis: cũ illa nõ iueniaf: hoc vo maxime: cui⁹ falsitas tertio apparet metau. Nosce quoq; q; eq̃le t ineq̃le impzopzie sumif: cuz quãtitatẽ seu relationẽ impozter: complexio vero qualitatẽ. vñ ppzius temperamẽtuz dicef t distẽpamẽtum. Substãtia vero dr dupliciter vt tandez sit dicere. vna qdẽ subiectũ vltimũ qõ nõ pdicaf de alio vt indiuiduũ. a pncipali. n. substãtia nulla fit predicatio: aliter qõcũq; hoc aliqd t separabile. tale vo vniuscuiusq; forma t species. 5. meta. t in pdicamẽtis. substãtia alia est pma: que ppzie t pncipalissime ac maxime dr: t que neq; est in subiecto: neq; dr de subiecto vt aliquis homo t Sortes. Altera secũda vt species t gen⁹ ceu homo t aial qb⁹ pncipalis ineset dicta substãtia. Scõz quoq; Boetiũ ibidem triplex existit. vna dcã hypostasis. i. mã alia. vsia forma: t tertia vsiasis ex ambabus cõposita: q̃ sola directe in pdicamẽto locaf. alie vo a latere ac reductiõe. hic aũt suba suscipit pzo qõ qd est rei siue forma. Accns etiã putadest t abest pter suscipiẽtis cozruptõez: t q; nullus est q̃ttuoz alioz pdicabiliũ. Porphyri⁹: t nõ fm q; est genimẽ siue synthoma mozbi eũ ons: vt vmbza cozpus. tertio de acciñti. capitlo pmo. t de ingenio. ii. cap. 6.

¶ Propter secundũ vero sciendũ q; sermones Ha. pretacti apparẽter sonare videnf q; cõplexio sit suba: t tanq̃ cozporis forma subalis ẽt hois anima hũana. vt hic de typo libzo. Natura t aia nõ est aliud pter calozẽ: quare ꝯmentator 2°. de aia. Hali. estimauit q; virtus cogitatiua esset rõnalis. Multũ nãq; fecit eũ in hoc errare locus ons: qz. n. virtus rõnalis appropziat homini t cogitatiua appropziat: estimauit pp conuersionẽ affirmatiue vlis q; cogitatiua eẽt rõnalis: t vnus illoz q; errauerũt in hoc ẽ Abelfanus babylonẽsis. Quidã ẽt modernoz imposuerũt Ha. velle ipm animã foze crasim. Aliqui ẽt id senserunt. A. pmo de aia. quidã. n. dixerũt q; aia est complexio: qz q̃diu complexio fuerit stabilis nõ mutabiť sanitas vite. Quid aũt senserit de ipsa in pluribus ab eo locoz pergrẽs nõdum determiate repperi. hesitare nãq; visus est de hac in q̃s multis. vñ. 5. de accidẽti. cap. 5. qd sit anima incõueniens hoc dicere. Si vo tps occurrerit oppoztunuz forzasse disputabiť inde: quod. q. temeritati atq; audacie pertinet. Quinto vo simpliciũ cap. 5. distinctionis secunde auctores obumbratõis crediderũt qõ spiritus esset substantia aie: nos aũt nõ sumus ausi iudicare de substãtia aie per aliqõ. Octauo tamẽ de iuuamẽtis. cap. vltimo. Nõ debemus referre q; intellectus sit a sensu: sed a temperantia spiritus aialis instr̃aliter tm̃. De motib⁹ vo liquidis. ca. 3. plures recitat de anima opi. post quas ait ingrere de aia an eius substãtia sit cozpozea: neq; cessat quãdo cozpus accidit alicuius rei aialis descẽdere in eam: aut est aliqd cozpozi cõtinuũ qõ cum cozpoze decidit aut spermatis ẽ virtus t potentia aliqua: t cur cõueniant cum creatione cozporis accidẽtia anime relinquo hoc illis qui de se estimant q; id sciũt veraciter. Similiter quoq; secũdo t tertio ĩteriox. cap. 8. a. 7. visus ẽ dubitare qd Hyp. voluerit

nomine aīe denotare. In cuiusdaz quoqz ipsius seriei expositione cozundē. 3°. ca. 7°. ingt. Aut crasis est aīa effectiuarum qualitatū: aut crasi caz alteraī. tertio tñ prefato ca. 7°. videī expresse velle complonē aliud ab aīa foze discēs qb̄ hu. z nāliter crasis cozporis alterant actus aīe. Lōcessum est ab optimis medicis z phīs z a me p vnuz monimētū mōstratū est q̄ p crases cozporis sequētes demōstrauī aīe vtutes. vnde qz in his locoz nō erat Ha. sermonē de aīa diffinire sub dubitatione relingt eius negociū in loco determinato: vt modus est scribēdiuz vbi eaz aliō a complone ꝓfiteī foze. vt autē ꝓpositi ītentio habeatur Ha. in quesito directe adducaī series illi⁹ de vtilitate particulaz ꝓmo: quā ex greco traduxi: qō. n. de illo libzo cōmuniter habeī: est gddaz abbzeuiatū in noue tractatib⁹ aggregans q̄ illius vsqz ad. iz. libz. ꝓtinet. n. 17. libzos: vt z etiā tractatus oñdit quē trāstuli de optima ꝓpositione. Est autē ipsa talis. Exīstunt gdem ꝑme ac maxime complones. De nāqz subam particulariz ꝓlēt ꝓpriā: qñ hic qualr̄ hñt caliditatē frigiditatē sic. z bu. cozpora ꝓpter b̄ z nāz. Est enī tale esse carni z neruo z aliozum vnicuiqz hic: qō est ꝓpter talē ex quattuoz dictis complonū factū est: ꝑut sunt cozpora nālia cōplonata dico z nō subē simplr̄ aut cozpora. z subdit. Nec igīt ipsis fm substantie rōnez exīstunt. sequunt vero ex necessitate sapozes hu. colozes duricies. z mollicies. z alia ex necitate accītia situs magnitudo numerus z plasmatio. H autē fmo nō intantum ꝑmit complonē foze subaz: vt pozes in argumētis ꝓtacti quos gdem nōnulli volētes supportare dixerūt complonē posse ad membrū duplr̄ cōparari aut ꝑut ipm est substātia seu subm cui inest: z eā qualificat: z ita est accīs q̄litas: cum accidentis sit inesse z qualificare hō. Aut fm q̄ membz extat instrm opationis: z sic dicunt complones formā subalez foze: p eā nāqz opatur membz z inesse traducitur instrī: ipz nāqz ita ozdinaī ad actū. q̄ aūt id realiter sit ipossibile dīa ostensum. iz. sic enī idē fozet accīs z suba. Nec pōt aliqs dicere q̄ subale sumaī p eo qō inberet subaliter subo: vt risibile boī distinguens in subali: vt apparuit dīa ꝓtacta: qz vt ostēdetur. dīa. zz. complo pōt īnata pmutari. Silr̄ tali etiā dato subali nō valet: cū sit quedā nālis ꝓprietas. ꝓpria vero fm Boetium emanant ex accidētium genere.

Propter tertium vo sciendum q̄ complo pōt duplr̄ considerari. Uno gdem q̄tum ad rē. aliter vo q̄tū ad modū. ¶ Sig dē ꝑmum dōm ipossibile oīno complonem foze subam ꝓpter incōueniētia ptacta dīa. iz. sz simplr̄ eā dōm accidens qō est q̄litas exīstere: nō qdez ex subst̄atys elemen tox cōsurgit complo: qz id qō educitur ex eis p cōpōnem elicitur: z talis fm. A. est forma mixti. Igīt ex qualitatibus educiī qō alteratiōe pficiī: q̄litatib⁹ enīz terty gnīs ꝓprie alteratio inexīstit. ¶ Adhuc suba nō fit ex nō subst̄atys. in pozib⁹. Si g̃ complo fozet suba: nō fieret ex q̄litatibus cū nō sint substātie: sz fit ex q̄litatibus vt dicunt. ¶ Amp. ꝓpriū cōplonis est ieīe ꝑziū ei: z magis suscipe ac minus: qō substātie ineīe negaī. in pdicamētis. Itaqz ipossibile complonē subaz foze. Si vo complo nō rē subē ꝓtet: vez modū: sic vtrūqz pōt tolerari. Impzoprie tñ complonē subam foze. Scōm enī q̄ p subam siue formā subalē aligd sustentaī ieīe pfecto: ita suo mō membz p complonē ieīe ipsi⁹ sustentaī z pmanet opatio: vnde qz illud a quo īmediatius vī actio ꝓuenire: manifestius est nobis sicut instrm vt complo: q̄ illud a quo mediate puta agēte p̄ncipali vt substātia cū p opationē in cognitōez alicui⁹ ꝓueniam⁹. ꝓductio aūt actionis z sustentatio manifestius videī ab instro: q̄ a p̄ncipali agēte ꝓdire ꝓpter ꝑzietatē que in q̄litatibus ꝓprie repitur: ab ipsa enīz ꝓuenit īmediate. ꝓter vero suba super quā boc fundaī. dīa. 60. Silr̄ Ha. in pleriqz locis z Ari. z°. de ptib⁹: vt tactum dīa. ii. nominant elemēta calm. fri. s. z bu. nō entia suba: sz qualites z eoz instra. Scōz quē etiā modū Apls ad hebzeos. Eides est suba sperandaz rez z argumētuz nō apparētiū. nō enīz fides realiter est suba: sz accīs. rōne tamē modi dici potest suba: qz per ipsaz tanqz p basiz sustētificantem quis meretur salutem: nam sine fide ipossibile deo placere. Necqz etiam series Ha. greca testatur complexionē subam foze omnifariaz: sed complones esse primas alys enuncians: que sequūtur ipsas. Addit etiaz eas particularū ꝓpriā complere subam nō qdem sicut agēs p̄ncipale z pmū: vez vt instrale z secundariū: quod apparet ex eo qō subditur. Dec g̃ fm substātie rōnez exīstunt: vel qz cum diffiniretur cozpus complexionatum in eius cadit ratione: vt nāles expetunt diffinitiōes. ¶ Aut dulcius succincte dōm q̄ per subaz ītellexit eēntiā. Ipsa. n. vtcunqz etiā in accītibus inuenitur. 7°. meta. Uisa nāqz subam imporātāt z essentiam. hō autem quāmulte locutiones reperiuntur. in tegni enim terminos diffinitionis medicine: qui sunt accidentia substantiam vocat: z diffinitionē ipsi⁹ dicit foze substātialē z signa quedā ab īberentib⁹ fm sube rōnez esse. ¶ Adhuc aphozismoz ꝑma. Signa cretica fm ꝑmā eoz subam sunt synthomata. dīc etiā egritudinē subam foze ibidē. z scōo iterioz ca. vltio z. 7. de īgenio. Ubi trāslatio monachi fm essentiā nature mozbi. z scōa quoqz aphozismoz vtus vna z suba dī. z ꝑmo febziū. 8. theozice tertio Alexādri q̄ febzis sit suba: z q̄ calo⁹ est suba: ac cōmētatoz. 4. methauroz digestionis suba est tempata: z collz ꝑmo. Dec diuīsio est hō libri suba: cū tñ oīa hō: vt egritudo: virtus: febzis. digestio z diuīsio sint accītia vere. Propter qō ad vnū dōz q̄ i talib⁹ logys suba p essentiā sumiī abusiue. qz fortassis ipzoprietatez trāsferētes cōmittūt: aut nō determinat grecus.

Propter quartuz vero ad ꝑmuz qd dōm iaz visum. ¶ Ad aliud dōm q̄ Dali. lingua logtur Ha. qō appet qz moz subdit: sed fm Ar. sniam est cōplexio iustrumentalis. s. ꝓpria: qz virtus operaī. ¶ Ad aliud dōm q̄. A. vel alluīt Ha. aut subalis z ꝑpa. i. naturalis: a p̄ncipys videlicet emanās intrīsecus: vel forte illaz inseparabiliter audiuit cōsequi. ¶ Ad aliā scōo dōm q̄ fortassis Dyp. voluit animā foze crasim vt tetigit Ha. aut q̄ ꝓplexio eā omniū exīstit non agens ceu ꝑmitiuū p̄ncipale: verū secūdariū īstrumentale. Ar qz medicus est artifex euidentie q̄ magis extat i agente secundario q̄ p̄ncipali nō īmerito que aīe. Dyp. crasi voluit ascribere. vñ collz. z. Caloz ꝓiunct⁹ ex calore influenti misso a corde z calore cōplexionis membri est forma cū qua agit z patiī. Et subdit. Sz vtz sufficiat iste calo⁹ ad faciēdū b̄: an sit bic alia vtus stās isti calozi loco forme ista non est res quā medicus habeat necesse īquirere. ¶ Ad aliud dōm q̄ cōplexio nō dat esse gditatiuū sed disponit z preparat ad illud: sicut actio qualitatū ꝑmaz ad formā ꝑparat mām suscipiendam. ¶ Ad aliud dōm per īteremptionez. qñ dīa. iz. cū risibilitas auferī: auferī hō. sz nō ꝑmo: sz ablatione rōnalis: ita z cōplexio auferī scōo forma subali sublata vt aīa. ¶ Dicēdū etiā q̄ Ar. bic logtur fm opi. platonicoz ponentiū numeros foze substantias rerum: punctum materialiter linee: z lineam superficiei: z banc cozporis. ¶ Ad aliud dicendum q̄ cōplexio non est pars substantialis ꝓprie cozporis sz complexionati eiusdem vt tactum est suo modo. sic enīz in tegni dicta sunt substantialia esse signa necz est qō nō possit complexio etiam innata separari. differentia. zz. vbi Damasceni exponetur aphozismus.

¶ Differētia. XVIII.

Quod sit complexionē eq̄lē seu tempatas repire ostēdit. q2. 5. pble. pblemate. zz. Propter qd mensurata corpora laborāt multotiēs t permutantur facile aut pp idē ambo. eq̄le enī t cōmēsuratū. Palin: cōiter enī testatur ipsam cū medicis Ha. Qz t rōnes monstrāt. motus enīz fit ois de extremo p mediū in extremū: phy. 5°. t inmutatione. 4°. ca. 3°. Mutat autē qs de complone calida t sicca in frigidā t humidā ac ē. silr de ca. t hu. in frigidaz t sic. dīa. zz. Interueniet itaq; motu complo inter istas media sic extremas ſz non alia q̄z tempata siue equalis. q̄re hanc cōtinget reperire etiā t nō iustitia tm̄. ¶ Rursus. arte amplius potest nā: t iō ipam imitatur. 2°. phy. eā tm̄ nō sequit: ſz multū laboret. A. 4°. methau. Ars aūt pōt corpus ꝓficere tempatū. cōplonū t theorice pmis. ca. 7°. cū enī accipit q̄titas mēsurata ꝓportionalis ex corporibus calidioribus t frigidioribꝫ: ceu aq̄ feruentissima t nive seu glacie: t ex siccioribꝫ t humidioribus: vt puluere t aq̄: corpus ꝓsurgit in vniuersa tempatū fuba: qō qdez dotetur cognitiōe siue collectione t sensu cōfici ibidem: nā igit multo amplius hꝫ poterit corpus tempatū ꝓstruere ac eq̄le. Palin: sensus ē quedaz ꝓportio media ꝓximitatis eius q̄ est in ipso. dīa. 6z. hoc aūt non erit nisi sit complo tempata: t maxie in hoie cū sit pfectioris ceteris sensibilitatis: t iō cunctis prudētior. 2°. de aīa: t complonū. p. ca°. 10. sapiētissimū aīaliū iudicat. ¶ Adhuc si vnuz ꝓtioz ē in nā: t reliquū. 2°. ce. t mun. ꝓtia enī debent ee paria. Cōmē. p. celi t mundi: si ꝓplo distempata est in nā: q̄re t temperata q̄cunq; cū opponat illi. Et cōfirmat: qz si est dare impfectū: erit t pfectū rōne cū sint ꝓtia eidē. ſz repitur i perfectū vt ꝓplo distempata. ¶ Amp. neq; nā supior videt tempamentū ꝓhibere: neq; gnationis nā pticularis inferior neq; etiā ꝓtinēs tē. näe suffragātia: cū hic ꝓtingat tempata repire: nō enim senescūt t corrumpunt oio t sil. Itidē itellectus t scia est semp verox. 3°. de aīa. ſz cōplo etiā quo ad pōdus ē in itellectu. pmo pma. t Algaçel. tradit ēt. A. scīaz de ea notificādo ipsam t diuidēdo. qō aūt tale: coexistit: qz qō nō est. nō est scire. p. poste. si g̃ est aut i itellectu vel in scia: cū hꝫ sint entiū: conuertit ēt ens t verū. Eti. si mēsuratū est t mēsura cū sint correlatiua ſz mēsuratū est vt ꝓplo iustitialis tempata q̄ certe qualitati ſz est complōi ponderis fm. A. est ꝓpinqua valde itaq; cōplexio tempata ēt ponderis reperitur.

Huiusmodi quoq; oppositus t maxie de ea q̄ ponderis sentire videt. Ha. auditus complonuz p. ca°. 7°. t re. sa. pmis cum Pali. Aui. Algaçel. t Auer. Qō ratione firmatur quoniaz si foret hꝫ complexio non inesset hūti vitā. cuz ponat stare p ca. t hu. dīa. zi. vbi aūt calm t humidū: nō extat tēperamentū. ¶ Amplⁱ quō fieret mixtio: nisi vnū elemē toz aut causax aliud superexcederet: vt rō saluaret actionis t passionis. ¶ Rursus in mixtis oibus dñatur terra t aqua methau. 4°. t pmo pma. qō aūt tale tempamentū non patitur. ¶ Adhuc q̄rto cozundē ꝓmentatoz ait Ari. sentire q̄ potētie sint ineq̄les in q̄libz elemētoz q̄ttuor. si enī essent eq̄les non oparet vna in alterā sibi cōparez: t tūc nō esset actio virtutū actiuax sup passiuas: t sic ide nō ꝓdiret effect⁹: cuiⁿ oppositū significat sensus. Igit cōplexio tempata t maxie ponderis reperiretur minime.

Propter primum qdem sciendū q̄ quid fit complo: t quō distinguat t maxime rōne miscibiliū: dīa inotuit ꝓoz. ¶ Ut tamē hec amplius eluceſcat notāduz q̄ pōderis complo virtuti morali t felicitati videt coaptari. hec enī mediū obtinet: qō difficillimū t pfecte ipossibile adipisci: t iō. z°. ethꝫ. dī q̄tus non simplr: ſz quo ad nos mediū existere: qō latitudine pticipat nō pauca: ita q̄ pōderis pma eq̄litas felicitati ꝓparatur: quā nullus pōt in hac vita adipisci p manentē: qm̄ nihil simplici in gñe oibus ex partibus pfectū nā exposuit. rhetorice veteris scōo. Ponderis autem modus ineq̄lis virtuti coaptat magis que participat latitudīe. ſz oplo iustitialis dicta iustitie merito coequatur: ꝓpriecq; nāli. qdam enī nālis: altera positiua. t hꝫ quidez distributiua: vt honorez t substātie: alia vero ꝓmutatiua: ceu que in participatione adinnicē. 5°. ethico. Est autem iustitia virtus quedaz perfecta non simplr sed ad alterꝫ: t ꝓpter hoc preclarissima virtutū: t neq; vesper neq; lucifer ita admirabilis: t talis vere vt apparebit. est oplo eq̄lis quo ad iustitiā. Est nāq; equale t mediū vtcūq; ita acceptū t ipsa eq̄lis oplo non simplr sed ad alteruz. puta. in stitia operationibus iustis relata. Iniustum autem vt ait inequale qō euenit. qz a medio t equali magl secedit aut minus: quales sunt complexiones distempate: in magis quidem quattuor composite: in minus vero simplices q̄ttuor alie. sed quia quesitum circa complexionem existit: que elementoz est qualitatuz combinatio qualitas quidez hic actualis p se queritur ac ēntialis: non tū in summo. qz illa elementoz extat nā nō aque quidē calefacte aut taliū qz accidentalis nō potentialis qm̄ medicinarū t terre nascentiū. t hꝫ differentia. 15.

Propter secundus qdē sciendū ex cōplexionū pmo: ca. z. t. 3. q̄ antiquoz qdā cōplexionē idistincte ēt omiserūt eq̄lē: duas tm̄ cōplexiones ponētes calidā t siccā t frigidaz: t hu. Visum nāq; fuit eis calidū nō posse cū humido copulatuz pmanere cū calidus humidū excicet ipm̄ ꝓtinuo in siccū. pducendo: neq; frigidū cū sicco sociari ꝓuatiōe digestionis inde ꝓsecuta supfluitatū crudarum t aquosax generatiua. Quibꝰ ꝓdixerūt cōplexiones q̄ttuor affirmātes diffusius. nō enīz oz fieri qō dicunt qm̄ calidū ꝓportionatum ponit humido ūno nullum sine calido de genialium. 5. ¶ Adhuc humidū illud est ꝏdensatuz t alys qualitatibꝰ affectū nō tale simplr ſz a predīto. Neq; frigiduz ēt est purū sine calido t siccū sine humido i altera ꝓplexiōe ita q̄ nō possit talis copula diu durare. Proculdubio vite hꝫ cōplexio extat abbreuiatiua: tuz pp humidi pauperiez: tum ctiā ꝓpter huiⁿ extrancos aquosos idigestione auctos celerius coz mala frigida caliduz innatū extinguēdo qualitate t obtegēdo t suffocādo quātitate. quare Haliab. nō imerito ceteris iudicat ipaz breuiozis vite cōstare. dīa. zi. Alij quoq; quattuor ponētes cōpositas soluz vident equalez idifferenter omisisse ceu cōius fuit ante Ha, sentitū. Nos aūt nititur exterminare q̄plurime. dicit enī eos vere eligisse cōplexionez equalez: que ceteras ꝓcedit potētia t bonitate necessarissimam maxime. sine hac enī nihil pōt rōcinari in theorica cū sit aliarū regula t mēsura directiua: t ceu Policreti statua. neq; etiā in practica: cū ois cōplexio distempata ꝓseruet aut reducatur seu curetur relatione ad ipsam habita. Et ideo alys preferē in regimine conseruatiuo in tegni. t de reg. sa. Calefieri enī aut infrigidari t cetera corpus precipiunt huic relatione habita. Intantū nanq; oz ipsos deuenire absurdū q̄ negātes eam affirmarent cādez foze. Nōnulli vo ipsoz dixerūt hanc sub ca. locari: t humida. Quos itidem sequit q̄m̄ aut hec tēpata erit t tunc omittitur ca. t humida: aut ipamet calida erit t humida: t tūc cōplexio non erit alia tēpata neq; etiā sub caliditate pōt locari t humida: qz sic ctraria erunt in eodē subiecto: vt calidū distempatuz t tempatū. Adhuc tempato frigidū opponet t siccū: qō ridiculum grāde. bis gdem cōtentus

ꝯcludit itaqꝫ hos oportere tempatā explicare cōplexionem ab alys q̄ttuor seorsuꝫ. Et ꝫ hȝ cōplexio plus cōueniat cū ca. ⁊ hu. q̄s cū alys: qꝫ tempata iustitialis a medico q̄si tā tēdit ad calm: vt dicūt ⁊ hu. essentialr tm̄ differt: ⁊ nō tm̄ ꝑ magis ⁊ minus: sicut ꝑ calm ⁊ humidū ꝓncipy ꝓmi gradus ⁊ ꝓncipy scōi: ꝓpter qō concludit eā dari ex necessitate quā Ari. iaꝫ cōcessit: que tertio affirmabit dicendoꝝ. Nosce q̄qꝫ ꝙ Ha. cū Dalia. in his q̄ de ꝯplone tēperata logtur ꝯfusius Aui. ita vt dubitare faciat etiā doctiores inquiēs ꝯplonum ꝑ. ꝙ duplex est complo tēperata. Una gdē simplr ⁊ in vniuersa suba: vt que hoīs eucratioris substātie arboꝝ aialiuꝫ ⁊ hoiuꝫ media de q̄ ait. Tēperatā gdē hāc q̄ ex ꝯrys certissime eqliter ꝙueniētibus noīamus: ⁊ deinceps est mediū in oī gñe. ⁊ maxie ſm vniuersas substātias extremitatū gnātur. Et eaꝝ scōo regula fuerat eiꝰ ⁊ iudiciū elemētoꝝ isomeria. i. eq̄ portio: ꝑ quā ⁊ vlterioꝝ oīum mediū expletū eucratio ⁊ cōmensuratū noīatur: ⁊ similis est ſmo eius de cute manꝰ. Dalia. vo Ha. fidelioꝝ iterpres. Et ꝯplo gdē tempata de ꝙ temperata p̄dicaf: cuius lōgingtas ab oībus extremis eq̄lis est: ataꝫ hec est in q̄ elemētoꝝ sunt oīuꝫ eq̄les ptes. Que q̄ñ hȝ est tempata iter oīa dr extrema: sed ⁊ tempata in substātie totalitate dr quoqꝫ ⁊ de tempata ſm vtilitatez ⁊ necessitatez q̄ in q̄q̄ corpoꝝ nec̄ia expetit. ꝓpter temperatā veraciter vix est oīno ꝓuenire in oībus fere corporibꝰ ad vltimū vsq̄: nisi q̄ hō tempatā hīs ꝯplone illi ꝓximus est maxime q̄ cutis palmaꝝ ꝯplo. Ha. ꝑ cōplonum ca. 7°. Altera complo est ſm genꝰ tempata qōcunqꝫ vt arboꝝ ⁊ aialiuꝫ: cū coꝝ fuerit optima ⁊ media nō sim plr q̄ñ eq̄litas certissime fuerit ꝓxioꝝ extremoꝝ: ꝫ q̄ñ ꝫ vtutez decentē existit eis cōmēsuratio. tale aūt aliqd ⁊ iustitia eē dicimus nō pondere ⁊ mēsura eq̄le: ꝫ oportune ⁊ ſm decentiā. Jn. z°. vo ca°. ꝑ. alia q̄ ſm vnūqōqꝫ genꝰ eucrata ꝓprys corꝝ actibꝰ ⁊ vtilitatibꝰ iudicat. Dicitur quoqꝫ ⁊ de tempata ꝫ Dalia. penes necessitatē ⁊ vtilitatē que in q̄cunqꝫ corꝝ nec̄ia expetit: iuxta quā ficus ⁊ canis dicunt tempati. Di gdē sunt ſmones Ha. cū Dali. de complone tempata: q̄ supficietenus in ꝓmo coꝝ membro videnf ꝯplonē ponderis portēdere ac mēsure: qz tm̄ hāc negat. A. eiꝰ expositoꝝ dico Ha. ꝙ hȝ complonez itellexisse quēdā modū iustitialis eq̄litatis: ⁊ deinceps monstrādū ꝓpinquū complōni quo ad pondus inēq̄li q̄maxime. dr̄ia. zo. Et iō hanc comparat mixturis elemētoꝝ eq̄libus non ꝙ eaꝝ mēsure ⁊ q̄ꝛitates simplr sint eiꝰ eq̄les oīariā: veꝝ ꝑ comparationē ad temperatā ſm genꝰ in vnoquoqꝫ neq̄ illā pozez actibus cōparat vt hāc ⁊ vtilitatibus co ꝙ ipsa moꝝ corrumpit non ꝓmanens tpe. qō aūt tale caret actu cū tpe ꝑficiatur oīs vel ꝙ ē apparenti mēsura: ⁊ nō pondere eq̄lis iter extrema certe. Aut Ha. cū Dalia. nō sentit ꝯplonem foze ita extremis eq̄lez existenter: ꝫ eā imaginādā: sicut ex ꝓmo vr de re. sa. vt hanc clarius exꝑsit. A. gra faciliozis intellectus realis complexionis: quā vocat cognoscere ꝑcognitione seu estimatione vel sensu: vt iam tactū: de qua Aui. Ha. ꝑpugnat nō raro. Nosce ꝙ. A. talr exponēdo complonē quo ad iustitiā angustius suscipiens: ⁊ tanq̄ regulā certā totius vniuersi cā solū in hoīe statuit. Ha. vero qō ipsius adamplians ad vnūquodqꝫ substātie genus adaptauit. vnaquecqꝫ aūt ita temperata suā ei hȝ correspondentem discrasiataz in simplicem diuisam ⁊ compositam: ceu ⁊ vtraqꝫ temperatarum in octo pōt ⁊ diuiditur modos.

Propter tertiū gdem ꝓmitus sciedū ꝙ cōplexio ponderis nō reperitur realiter in nā: ⁊ demū ꝙ complonē iustitialem oz ponere: ⁊ quā. ¶ Propter hȝ gdem ꝓmuz sciendū ꝙ cōplexionem ponderis equalē dare: figmentū est vix fictum. Qm̄ pondus ignis cū sit leuissimū in vltimo: qnto maiꝰ tāto leuiꝰ existit: vn̄ pōderari non poterit: ⁊ alys eq̄liter associari. ¶ Ampliꝰ ꝑ ipole cōcesso eū ponderis hr̄e: si ponereſ in tāta mēsura ⁊ ꝓportione in mixto: sicut de alys: cū sit actiuus maxime mox aut citissime alia corrumpet miscibilia. vn̄ mixtū vel non fieret vel factū paucissime pdurans corrumpetur. Neqꝫ ēt sic mēsura q̄litatis pure ignee fortassis posset ad mixtionē descendere cū sit leuis sume: ꝑ qō non solū fit hāc complonē nō pōere in nā: ꝫ neqꝫ ēt imaginari facile: cū seipsam corrūpat. Algaçel vo ꝯplonē in itellectu diuidit in eq̄lē ⁊ i ineq̄lē: que fortassis est distinctio cōplonis ad pondus: vt eq̄lis ⁊ ineq̄lis pretacta. Equalē aūt ꝓbat ipossibile foze: q̄n corpus eā hīs nec quiesceret nec moueret: qz si quiesceret in terra: tūc terra vinceret in eo: fit̄ si aere aut aq̄. Si aut moueret ab aere ad ignē: tūc ignis viceret. si vo ad terrā tūc terra. Si aūt gesceret in aere. sic ipse viceret. ꝓuenit igit vt nec gescat in loco: nec moueat ad locū: qō ē ipossibile. vn̄ cōmentatoꝛ ꝓmo ce. ⁊ mun. Si cōponeret corꝰ eq̄liter: aliquod contingeret non moueri oīno: sed staret in q̄cunqꝫ loco poneret. ¶ Adhuc iam non eēt tempatū si locū haberet cum sequeretur id motū elementi predominantis in ipso sicut mixtoꝝ reliquum. Sed foꝛte quis ponet hȝ corpus locū hr̄e in medio elementoꝝ: vt in cōcauo spere aeris: hic eniz forma grauitatis ⁊ leuitatis vr̄ adeq̄ri. Si enī ponereſ ī ꝓcauo ozbis lune: aut ī aeris ꝓnexo deorsū tenderet ad locū ꝑdictuz: cū in ipso vigeret forma grauitatis. Si aūt ī terra dñante sibi forma leuitatis ad mediū añ dictū moueret. ¶ Aut dōm hoc mediuz magis circa terrā iexistere neqꝫ illud in assignato ꝛueniri loco ꝓpter terrā duobꝰ elementis ad finem animaliū terrestriū cōiunctā. Actiōes adhuc nō posset illic hr̄e humanas saltē politicas. vn̄ vita eiꝰ nulla foꝛet aut breuissima. ¶ Rursus cōplexio ꝓuenit ex actione ac passione ꝛriaꝝ qualitatū ⁊ reliqua. vbicūqꝫ vo est assignare actionē ac passionē oz agēs supra passuz dñiuz obtinere. ꝓmo de ge. ⁊ coꝛ. proꝛportiones enī equales impassibiles sunt adinuicem. non enim actio interueniret neqꝫ passio: ꝓpter qō opꝫ vnaz qualitatū alu dñari. vbi aūt illud pōderis complo esse nō poterit quocūqꝫ modo. ¶ Amp. 4. metha. Cōposita sunt media habentia: hȝ gdem magis: illius vo minꝰ Qō aūt magis hȝ ⁊ minus nō est equale pōderis seruās mensurā. vn̄ cōmētatoꝛ ibidē hoc demōstrat ipossibile ī ueniri cōplexionē mediā in extremis: vt dicit Ha. eē possibile. q̄n si eēt possibile foꝛet possibile ꝛueniri cōposituz ex ipsis extremis absqꝫ eo ꝙ accideret trāsmutatio: aut diminutio. Quare scōo idē de ge. ⁊ coꝛ. si equales fuerint potētie tunc nō fiet aliq̄ forma: vt declaratū. 4. methau. Et cū potētia alterius nō fuerit dñans simplr: ꝫ dñans dñata gnābit ex eis aliqō mediū. ꝫ tm̄ declinabit ad ptē dñantis: ⁊ iō hoc mediū cū eo qō est declinās ad alteruz duoꝝ extremoꝝ hȝ aliquā latitudinē recipiētem magis ⁊ minus. Mediū. n. est multa: ⁊ nō idiuisibile: ad qō mediū elemētis trāsmutatis ⁊ redactis fiūt carnes ⁊ q̄ taliū ſm Ar. ibidē. Et ex hoc appet tibi ipossibile eē aliquā cōplexionem tempatā: quā posuit Ha. s. tēpantiā: q̄ est ſm extrema cōplexionis speciei: in q̄ ꝓsiderat medicina. Secūdo tm̄ collz. ca. scōo. dr̄ ꝙ erroꝛ quē dixit ō tempata cōpleri ōe Hā. est paruus: deniqꝫ is cū Ha. ingens. Res miscibiles nō ꝛueniūtur in mixto nisi duobꝰ modis. vnus ē vt mensure sint eq̄les: ⁊ ista mixtio vocaf eq̄lis eā extremitatibꝰ cōparādo: eo ꝙ in medio eaꝝ est nō declinans. secūdus vt sint in iequalibꝰ mensuris. ⁊ hec gdē ieq̄litas multis est modis: ſm quā gdem diuersitatē ac iequales facte sunt cōplones specierū. Palin. q̄ñcūqꝫ fit vnuz per essentiā: oz alterū cōponentiuz per modū potentie se ha-

bere: ac reliquū per modum actus: qz ex pluribus existē/tib⁹ actu nō cōstituit vnū per eēntiā. dīa. 16. vez aggre/gatione solū. vt ex granis acceruus plurimis: sz ex miscibi/libus vnū efficit per eēntiā. pp qō oz altez illoz se p mo/dum hīe potētialitatis: vnum vero p modum actus. Qō aūt locū obtinet actus rōnez hz dīantis alteri⁹ respectu Ubi aūt ℔ va reperit eq̄litas seu itempamentū. Itaq; i/possibile pōderis cōplexionē repire. ¶ Propter hȝ scōz sciēdū q⁹ hz cōiter concedat complonē quo ad iustitiā in rez nā foze tñ vt veritas oīdat: z sapientū ꝓmones veri ficentur nō simplr: sz cū determinatiōe asserēdū. qd autē sit apparuit iam vtcūq;. Ipa quoq; in cōi triplex videtur existere. Una qdē in qua tempathetū existit. ac si puncta le idiuisibile in ꝓportionibus mēsure q̄litatū miscibiliū ad opationes aīe meliozi mō exercēdas. Alia qdē cuz in latitudine quadā pluralitatis z paucitatis termiata: a q̄ si egressus ꝓtingat erit complo iustitialis distempata. s. alia. tertia q̄q; iter has media. Prima sigdē adhuc. q. im possibile sit pmanentē tpe iuenire quā suspicati sunt qdā pōderis ineq̄lē: cū ipsa non sit nisi tāq̄ in istāti. hȝ aūt cū sit vt fere idiuisibile nō est tēpus. neq; in tēpoze. q. 6. phy. Qō etiā tale non erit tempata complo pmanēs vt huma na cū ea ozdinet ad actus. hi aūt oēs tpe mēsurant. Ho/me nāq; nāles nō regrunt q̄titatē z complonē punctua/lem idiuisibilem: cū sit minimā carnē repire. z°. phys. q. oīnz nā ꝓstantiuz terminus est z rō magnitudinis z aug/mēti. Itaq; neq; actus punctuales habēt z indiuisibiles: cū in oī actione z passione oporteat potētiā agētis aptitu/dinē patiētis: z tempus iteruenire. z. pmi. doc. 3. ca°. 3°. Et hanc estimādū est Ha. tetigisse p. de re. sa. Fz abbreuiatio/nē trāsferētis. ita. Simplex sanitas z pfecta q̄ certissimā hz eucrasiā: vel nunq̄ fuit in aīalis cozpe: vel si vnq̄ fuit neq; in istanti tpe pmansit in ictu oculi in vnoquoq; mo/mēto alterata: z nō eodē se hīs mō. Scōz vero trāslatio/nē meā et verbotinā eucrasia duplici exīte hac qdē apō ītellm aut subam perennē: vt in aīalis cozpoze: hac vo exi stēte sīl z apparēte in oībus sanis. Et subdit. demuz nō oz querere in tāta trāsmutatione diligēter optimā complo/nē. si enī z ꝓtingat aliq̄n fz quā aliquā optimā nām sz nō pmanet neq; i istāti certa. Quare admirari supuenit opi/nionē viroz qcunq; sanitatē z eucrasiā absq; latitudine: z vnā eē estimant: si adhuc exī hanc ē nō sanitatē esse am/plius. passionis. n. semp illationē nō sentiūt de re. vel ne/quaq; genita in aīalis cozpoze faciētes sermonē: aut neq; minimū pmanēte si aliq̄n generata. his igit hāc somniā/tibus sanitatē defecimus ꝓseruare. Nos autē in apparen tes deuenimus. vñ Vali. vltimus finis eq̄litatis ē res q̄ fozsitan nō iuenit: z si iuenitur occultū est sensui. Et hoc tolerat ipsius sermo: z si nō itellexerit p eū hȝ eq̄litatē: sz praue potius cozpus semp sanū: qō p oēs decurrit etates: de qua Ha. quoq; z Vali. ꝓpositoz sermonē quē vtiq; i/nuebant illi q cozpus posuerūt dogma sempiterne passio nis īcurrere tanq̄ nullas habēte optimas opationes cuz caloz nālis pabulet ꝓtinue humidū radicale: resolutionē q; solutionē īducat ꝓtinui sm cosdē. Sil⁹ aer semp resol uit q̄tūcunq; humidus pp radios celestes in eo ipressos scōa p. Est z alia iustitialis ꝓplexio latitudine pticipans aliquātula: dicēda qdem angustioz valde rarissima iuen ta. neq; enī duo ipsaz hītes nedu plures possunt in vno tpe existere. Cū ad id videat maxie cōiunctio: puta Sa/turni z Iouis in pncipio arietis ci⁹ alys z aspectus oīs su/pceleſtiū opari nā iubēte dīna: ceu cuz gs isurgit eadē cō/signāte ꝓpha legē īponēs nouā sapiētes dogmatiçans z hoies. Est enī hȝ medius iter angelos z sapiētes nedū ho/mines sm Isaac Almaraan Aui. z Algaçelē: z talez fuisse dixerūt qdā Moysen z Maradei mēdaces Xpm Ma/rie filiū. De hac quoq; tempantia scribit i de optima coz pozis ꝓpositione ca°. 3°. qp vtile pfectū in oībus vt neq; in ꝓsimilibus neq; in ozganicis particulis nihil īcōmēsura/te habere sic posituz nō valde qd ꝓtinue sz in longis tem poz periodis ꝓsueuit fieri. Qō autem breue deficit ab hȝ saltē vidisti ꝓtinue sanuz dico cozpus semp z est scōs hic modus equalitatis quo ad iustitiā de quo pmo pma ē tē/peramentū mediale late complonis iuentū etiā in idiui/duo: qō est in vltimo eq̄litatis ex spē que in vltimo etiaz eq̄litatis existit z in etate in qua augmētū ad suū puenit finē in quo equalitatis modus q̄rtus sextus coincidunt z. 8. existētes ad intra relati vt z idicat. A. de qua. iz. aīa/lium idē. Ista ē tempantia in vtute: qō dicit ppter ponde ris complonem: z ideo fit temperantia: tamen reperitur raro. quare in de optima cōpositione ca°. 3°. ꝓmpte qui/dem cognoscere optimam cozpozis compositionez z si ra ra extet ipsius gīatio. Et fortassis eius per maxime ten/pus duozum aut trium est annozum vel minus siquis eā voluerit ampli⁹ coartare vt circa. 33. ānos aut tal⁹. Quo tpe qdē scribūt xp̄z tempatissimū passium fuisse gerarce.

3°vo ē latitudīe multitudis z paucitatis pticipās pluria q̄ cozpus est simplr sanū duplex existens. vna qdez cozp⁹ semp sanū dicta: z altera sanū multū i tegni. z re. sa. pmo. Sanitas est quedā ꝓtempantia. Lōtempantia vo oīs fz duplicem pficitur z dr modū. Aliquādo qdē in summuz veniens z vere tēperata existens: qñq; vo bene deficiēs a tempata. Erit itaq; z sana ꝓtempantia duplex: quedaz quoq; diligens vel certa z optima pfecta z summa: z hāc dico cozpus sanum semp existere. Nec aūt deficiens ab hac qdem nō vtiq; iā aliqualiter tīn: vt ⁹tristari sit aīal. z hec sanitas ē cozpozis multū sani vt ēt apparz in tegni. Et qp hȝ temperamētū a medico ꝓsideratum latitudinē ⁹tmeat nō paruā oīditur ex ꝓsequenter adiunctis. Est z hec logica quedā magis vel sm oportunitatē artis q̄stio nō ꝓcedentibus quibusdā alterz altero magis sanū foze: neq; esse latitudinē sufficientez in dispositione cozpozis: quā sanitatē nominamus. sed vnum qd. s. perfectaz exi/stentē ipsum indiuisuz in magis z minus existere. nobis aūt quēadmodū albū cozpus ℔ qdē minus appet albū. id vo magis ita z sanū magis z minus vr hoc. Idē quoq; de optima eucrasia. Sanitas nō est angusta neq; ipartibilis sed in sufficientē latitudinē extendi potius videtur bene se habere si debeat vtilis sermo esse futurus exer/centibus artē: non solum raro in ipsa cozpus z velut exē plar Policreti exercere in ea: sed z in deficiētibus qdem sm aliqd ab ipsa. Palin: tertio ꝓplexionū. ca. 6. q cozpus dicunt in dogma sempiterne passionis incidere: ratione quidē sola inueniunt fozte habere demōstrationez: non tamē vtilitas eius aliqua est ad scōam partē operatiōis: spernunt nāq; circa nos tam praue passiones: ac. q. insen sibiles existētes. Ex his itaq; apparz q⁹ Ha. illoz respuit sniam: qui cozpora ponebāt in passione sempiterna: sicut somniauerūt alig nō itelligētes ipsuz in tegni: z ista qui/dem cōplexionis equalitas est que pmo pma. z aialiuz iz. A. in. 8. equalitatis diuiditur modos sm operationez diuersificatos eius quod est intra z extra. dīa. 17. modo scōo īde fortassis ꝓpulsato. Scōm etiā hȝ complexiōis tempamentū distinguunt etates decurrētes in ipsa per tēpus omne vt apparet ex tegni in eius contemperātie descriptione. semper enīz tale in omni permanet tēpoze tale. huic etiam octo cōplexiones opponunt ex equo di/stemperate. Quod aūt predictas vltimas duas sit dare distemperantias ostenditur argumentis. Quia. Vip. de humana natura. Necesse est primū generationem nō ab vno fieri elemento. nō enīz pōt ab vno neq; ex vno gene rari: nisi alteri cōmisceatur. ¶ Adhuc oz q⁹ sint eiusdem

gnis q̄ miscenť:ꝛ eāde hre potētiā: aliogn conferūt nihil. Nece ēt ē gp calz ffo ꝛ siccū hūido ꝓtempata se hēant admiscē ꝛ eq̄liter.si.n.alterꝫ emineat multū vt fortissimuz debilissimo:gñatio nō vtiqꝫ fiet:sz trāsit⁹ in oñans.vñ geneseos Ari.p̄ veteris ꝑmones affirmās. Nō ē vna guttaz aq̄ mille milib⁹ vini amphozis miscere. Ubicūqꝫ igr ꝛ q̄n tūcūqꝫ elta ß mō adiuicē cū suis occurrāt dispōnibus añ dictā causabūt scōaz tēpantiā ꝛ tertiā:cū iflux⁹ fuerit,vehemēs astralis.agētia nāqꝫ ꝛ patiēt̄ia in adiuicē approxiata ipole nō agere ibidē. ß autē erit cū fuerit ꝑz ampli⁹ aut min⁹ adeq̄ta. Rursus cū hō sit vltim⁹ finis:ꝛ pplementū vniuersi a nā ītēti.dria.5.oportuit ex talib⁹ eē ex gb⁹ possz certa cogscere:ꝛ eis p ingeniū ꝛ sapiaz dñari. ß aūt erit si in aliq̄ eius optimū ponať miscibiliū tempamētū. Ex his.n. pplo cōsurget tpatissima eq̄ ꝛ sensus plpicaꝫ elicieť. Ubi ãt id ꝛ aptitudo aderit mētis iuꝫ illō scōi de aīa. Molles carne apti mēte:ouri aūt ingenioſi: vel nō igenioſi:ꝛ iō dcm̄ boicz foze prudētissimū ac sapiētissimū aialiū.qz psiliatiuū ē solū aialiū mēoria ꝛ doctria pticipās. Historia.p̄. Et pfirmať:qm̄ cū hō multis sit opatiōib⁹ dedit⁹:vt plimos vite defect⁹ abyciat:gb⁹ subycit̄: cū nā hūana multiplr sit ſua.metau.p̄.vñ politi.7⁹ multi organis idiget id qō est viuere.op⁹ affuit ipm totū aut qdā ei⁹ maxie tpatuz existere.tempamētū ãt obtinet extremoz mediū.qō aūt hō ad valde pla pōt extendi ꝛ coaptari q̄ extremoz qōcūqꝫ.pp qō tpatā habuit p̄ ceteris entibus:pplonē theo.p̄. Fuit vn⁹ ad alios tpatissimus vt h̄ pncepa ꝛ dux ꝛ mēsura foret alioꝫ potissime iuꝫ z⁹ tpamitū añ dcm̄. Qō ꝛ in alys ēt cōspicim⁹ suo mō spēb⁹.puta vnā apez alys maiorē dñatiorē in prudētia q̄dā cui fauēt cetere:ꝛ ducunť ea silr ꝛ formicaꝫ ꝛ in alys sic vilibus neduz in pciosiozib⁹ ꝓtigere repire. Dō q̄z pplo iustitialis ī hoie p ceterlē tempantioz alys ꝛ dignioz sola fere simplr tpata cū sit regula oīuz ꝛ mēsura. In alys aūt spēbus vt equo ꝛ asino ꝛ filcunea ꝛ ceteris ꝑz qd ē intēpata pplonū.ꝛ theo. p̄mis.ca.7⁹ Et iō ingt.A.boicz certe eq̄litati pōderis.ſ.appropinq̄re q̄maxie cū modū tpamēti pplonis z⁹ ad iustitiā veri⁹ fuerit adeptus. Eti.cū nāe ꝓcessus sit ordinatus paulatin⁹ de extremo p mediū a fine in extremū.histo.7. nullo qdē mō repiať pplo q̄ mēsure q̄ aūt iustitie vt apparēs op⁹ tūc fit iter duas adeo distātes nō vnā ꝛ duas temperātias itercidere dictas. Sic igitur iustitialis simplr tē

Propter quartuz

(pata pplo erit tria. qdē ad pmū dōz gp Ar. ꝛ medici p pplonē tempatā eā q̄ iustitie audiūt p̄cipue ꝑz ei⁹ duos modos vltios ꝛ nō q̄ pōderis qz illā vt oñsuz impole fit repiri:in vniuerso igit multo min⁹ ꝑm Auic.vt sit bois pplo. ¶ Ad aliō qd dōz apparuit. ¶ Ad aliud dōm gp vt ꝓbat pplonē iustitie ueniri sic oñsuz ꝓcedēdū:sz nō quo ad eā q̄ pōderis. ¶ Immo dōz gp ois mot⁹ ꝛ reliq̄ verificať magis in his q̄ alterant̄ ꝛ nō in alys.i.in motib⁹. lz .n.nō acgrať p alterationē mediū reale ītroductū :acgritur tñ mediū mot⁹ siue spacy. ¶ Aut dōm illā rōnē ꝓcedere imaginatōe falsa. At si cū fiat trāsit⁹ de vna extrema pplone in aliā qō sit p pplonē mediā iterueniētē iter illas qō nō oz qz ꝑz Ari.trāsmutabile tandiu manet sub forma abyciēda q̄ltqꝫ ītroducať in īstāti noua in ipz forma quā ꝓsequtur pplo reliq̄ pozi corrupta. Neqꝫ oz gp id p formas fiat itermedias.aer enī qñcūqꝫ trāsmutať ab igne tādiu manet sub forma aeris:donec forma ītroducať ignis in īstanti.sic aūt eueniet in ꝓposito:gp tādiu remanebit mixtū sub vna pplone:vt ca.sic.quoꝫlibꝫ ītroducatur in īstanti altera ceu fri.ꝛ hu.neqꝫ oz vt in ipz ītroduceať q̄ media. Uel posset ꝓcedi gp sic trāsit⁹ fit de vna pplone extrema: vt de calꝛ hu.in aliā extremā.vz.frīdā ꝛ siccā p aliquā cōplonē mediā sic ē illā pplonez mediā ponere.nunqꝫ vo fit trāsit⁹ p istā pplonē mediā: ita.ſ.vt sistat in aliquo tpe: vt ista pplo media manere possit sub q̄dā latitudine. vñ licz trāsmutabile altereť in trāsitu:nō tñ puenit ad illā substētē. ¶ Ad aliud dōz gp multa pōt facere ars q̄ nō nā: vt domū effigiē.ꝛ eō.ceu boiez aut plātā. Quedā nāqꝫ fiunt initialr a nā:pplenť vo p arteē:velut sanitas sublata medicina.q̄dā initialr fiunt ab arte:nā vo pficiunť: vt pjectio semis in terrā.vñ cōmētator z⁹ physi.voce Alexādri. Natura cōplet multa que sunt per artē:ꝛ ars multa que sunt per nām.dria.i64. Et qō iducť de corpore illo arte ꝓstructo nō arguit pplonez ponderis:sed iustitie potius temperamētum qō apparet qz sibi cutis comparatur que pplonis est iustitia tempate. Jd ēt nequit vsqquaqꝫ tempatū existere:cū ipz ꝓtinue aer īmutet ꝛ resoluat. Aut quis posset id ponderis mixtuz expiri:cuz sensu distent ide nostri. Uel si vis id esse pplexionis ponderis oñsiuuz: dōm gp lz sit valde familiare paragdima sibi ppinquuz:nō tñ oīno. ipsius ostensiuum:neqꝫ tamē falsum. In exemplis enim nō expetitur verificatio: sed expositio. Cōmētator tertio de aīa. vnde p̄mo prioꝫ. Exempla ponim⁹ vt sentiat qui discit. ¶ Ad aliud dicēdum gp mediū ꝛ temperamentuz complexionis iusticialis sufficit complexioni humane: vt excellētias q̄litatū tactibiliū discernat. Si.n.hō eēt oīno sensibilis:tūc pp ledētia extrīsecus aut itrīsecus occurrētia.nō posset diuti⁹ pmanere in vita:cū ab oīb⁹ fere nocumētū recipet sensibilib⁹. Et iō scio quosdā sēsibilissimos q ad morsuz pulicis ledunť maxie ꝓtinue foze lāgorosos. Nō.n.oz boiez solū eē sensibilissimū:sz currētib⁹ extrīsecis ꝛ trīsecis ēt posse resistere. ¶ Ad aliud dōm gp eq̄le puta ad pōdus ꝛ ieq̄le ēt:ꝛ eq̄le ad iustitiā ꝛ ineq̄le nō fūt ꝓria:eo gp nō existūt sub eodē gñe:sicut nō expetit ꝓrioꝫ. Nō ens.n.nō ꝓriať enti:cū ñ habeāt eādē māz seu gen⁹. ¶ Ad ꝓfirmationē aūt dōm silr. ¶ Ad aliud vo dōm gp nā vlis ꝛ pticularis cōplonē ꝓbibēt ponderis:vt appuit. vna enī in alterā ordinať:ꝓbibet ēt vtcūqꝫ cōplonē iusticie dictā p mō cū nō pmaneat:sz fluat in istāti. Nā.n.nūq̄ ꝓducit aliqd ī esse:gn in ei⁹ ꝓseruatione laboret de gen. aialiuz z⁹. Et qz cōplones iustitiales due pmanēt tpe opatiōes nobiles exercētes:iō nā illas ꝓducit ꝛ ꝓseruat:ꝛ nō paꝫ in ß laborat. ¶ Ad aliud dōm gp intellectus duplex existit ad p̄sens.itellect⁹ qdē p̄ncipioꝫ q p se venit ad habentē.dria.3.q qdē sicut lumē quoddā nobis inatū: verū semp testať q̄lis de q̄libet eē aut nō eē:oē totuz mai⁹ sua pte.est ꝛ ali⁹ itellectus q ē aīe potētia ītellectiua:ꝛ hic verus ē aliq̄n ceu cū veꝫ itelligit:vel falsus q̄n falso: tertio de aīa. Uel cōplexio pōderis ē in itellectu ꝓut dr̄ virtus passiua.ipsa.n.corruptibilis ē:puta imaginatio aut fantasia vel vtus imaginatiua.tertio de aīa.nō enī qō ē in itellectu oz in re foze quocūqꝫ mō:cū nō sit credere itelligeť. tertio physi.qz itellect⁹ est potētie maioris q̄ nā: dria.4. pōt enī ꝓiūcta separare divisūcta ꝓiūgere. Jtidē ō pplone pōderis nō est scia vera pfecta p p̄ncipia vel cās aut effectus tradita.sz scia ipropie eguoca: vel est scia negatiua: ꝛ talis pōt eē de nō ente vocās ipm nō eē ꝛ quo sicut de infinito ꝛ vacuo est scia. ¶ Dōm ēt gp sicut bz eē ita ꝛ notificari ꝛ genus bz ꝛ dr̄ias ꝑsilr. neqꝫ ēt diffinitio vel descriptō affirmat rē eē aut negat cū ei⁹ sit simplex circa quē verū nō existit aut falsuz.tertio de aīa. lz qditatē rei simplr denotat.nō differt.n.a diffinito nisi qz illud nomē est ipsi citum:hoc aūt explicitum.dria.4. ¶ Ad aliud dōm gp mensura est in re aliquo modo saltez ꝑm gp res dr̄a reoreris:lz ꝓut dr̄ a ratitudie.ꝛ sicut bz esse ita ꝛ mensurare. Intellectus enī passiuus vt vtus imaginatiua hāc pōt ex simplicibus copulare ceu hominez componit volantem in montem smaragdinuz:primo prima de virtutibus capitulo quinto.

¶ Differentia. XIX.

Quod nō sit ponere ꝓpl'onē simplicē ex semisse vel cal'z vl' fri.sic.vl' hu.oñdit: qm̄ nll's philosophoꝝ aut medicoꝝ posuit añ Ha.cū nō sit tātos ac tales īsufficientes dare.

¶ Adhuc eā negās. Āv.collz.2°ca°p.īgt foze ꝑbatū ex 4.°metau.gnqz tm̄ esse cōpl'ones.vnā eq̄lez ⁊ alterā ineq̄lē: quā ꝯnr in q̄ttuoꝝ ꝓpositas sequestrat. ¶ Ampli°boium quisq; ꝑticipat ꝓpl'one humana cū oēs sint eiusdē rōnis:ſz ipa ꝓpositā.ē.n.cal'a ⁊ hūida ꝓpositā. Jgit̄ erit q̄cūq; cū iferius semp̄ suscipiat p̄dicationē supioris.nō.n.ab eo pōt absolui. ¶ Kursus cā ⁊ effect° sunt ꝓportionabiles.2°phy.vñ in tegni. nata gdē a p̄ncipio p̄ncipy vtuti ⁊ vitio attestant̄:⁊ p̄ncipiū his que ab eo. Sz cause ꝓpl'onis efficiētes: vt el'a ꝑ suas q̄litates sunt ꝓpōite ac ꝓsernātes:vt cū alys reb°.ſ. non nēcarys. Jgnis.n.cal's ⁊ siccus:aer cal's ⁊ hūidus ⁊c̄.estas ca.⁊ sicca ⁊ cibus qs calidus ⁊ hūidus ⁊ reliq̄. Sil'r hu.qui sunt effectus ꝓpl'onis ꝓpositi extāt:ceu colera ca.⁊ sic.⁊c̄. Eodē q̄z mō ⁊ calor ist̄m ꝓplexiōis ⁊ nāe ꝓpositus est.cal's.n.⁊ humidus ꝓnūciaſ.collz.2°ca°2°. Jtidez ⁊ corpus cōposituz. ·palin:ꝓpl'o est q̄litas ꝓuenīēs ex actōe ⁊ passione ⁊ reliq̄ ðria.17.qō nomē denotat ꝓpl'o. Jdez aūt est ꝯiunctio seu copulatio q̄litatuz. Eti.in oī nā est aliquid māe. ⁊ aliquid fozme.3°de aīa.quoꝝ p̄mū ꝓportionaſ q̄litati passiue:reliquuz actiue.humidū enīz ⁊ sic.sunt vt mā:cal'z ⁊ frigidū velut fozma.q̄rto apparēs metau.vñ ibidez. Facit quidē faciēs duabus vtutibus:⁊ patiē passionibus duab°:faciēs gdē est cal'm ⁊ fri.patiēs quoq; sic.⁊ hu. Oportebit igitur in ꝓplexione duo hꝫ coexistere. Jtaq; nulla cōplexio simpliciter existet compositarū media.

In oppositum Ha.ꝓpl'onū p̄ cū alioꝝ plīmis seq̄cib°.Ait.n. pl'es medicos ⁊ phos q̄ttuoꝝ cōpositas distempatas cognoscere:ſz alias q̄ttuoꝝ ex semisse haꝫ gñatas ignoꝝ quō dereliquerunt. ·palin:vbi est dare magis ⁊ min°:daſ ⁊ mediū. Cū igitur īueniaſ multū distempata ad cal'itatē ⁊ siccitatē:⁊ distempata multū ad friditatez ⁊ humiditatez:⁊ ita in alys:īueniēſ ⁊ media vtcūq; īter hꝫ sic extrema:hꝫ āt erit aliq̄ q̄ttuoꝝ simpliciū ꝑm mediū distempataꝝ soluz ðria.7. Luz .n.el'ta diuersimode ꝓportionata veniant ad mixtionez: quoꝝ effectus est cōpl'o:gd ꝑhibebit gn ignis cal'itas superet friditatē aq̄ aut ecōtra.nō autē humidū aeris siccū terre:vt vnū gd cōsurgat equale mediū īter siccū ⁊ humidū:aut humiduz ſupetur a sicco vel ecōtra. ⁊ frigiduz aq̄ cōtemperet ignis calido.ꝓpter qō ad hoc quis aduertēs q̄ttuoꝝ simplices ponet complexiōes.

Propter primum quidē sciēduz q; gd sit ꝓpl'o: quicq; ipsi° modi ostēſuz est ðria.i7. Entiuz autē quoddā est simplex oīno: aliud cōposituz omnifariaz:nōnullum vero ītermediuz. ·primū quidez duplex exist̄it:quoddā enī est potētia tale puta ceu ille cui° existit esse in posse. substātiatur enīz per posse.A.de ſuba ozbis ſz.p̄.phy ſi. videatur sentire ꝟrium: tūc enīz ſuba eius ablatiōe potētie cozrumpereſ apud generationē:⁊ eēt in ꝓdicamēto ad aliqd:⁊ nō in ꝑdicamēto ſube. Quod fozsitan cuenit eo q; potentiā ipsius ꝓsideravit illic:ꝑt respectū quēdaz ipoztat. Aliud ꝟo actu tm̄ velut causans p̄m°. Est.n.actus p̄mus purus ⁊ īmunis ab oī potētia.iz.meta. Que autē hoꝝ duoꝝ media fozme sunt ꝓpōite ⁊ māe cōpōite.ꝓmētaꝝ p̄ phy. In oībus.n. ꝑm Boetiuz citra p̄mū est compositio ex qō est ⁊ quo est. Et in de causis cōmēta.itelligētia cōponitur ex quiditate ⁊ esse. Est enīz bīs iliati ⁊ fozmaz:sil'r ⁊ aīa. Cōpositū quoq; oifarie cozpus est maxie humanū. Ipz nāq; ceteris cōpositius existit cozpozib°:cū in eo gradus oīuz reperiātur entiuz.a mā enīz īcipiens sicut cetera: hec p̄ma per simplicia cozpoza trāsiens ⁊ cōmixta.vsq; ad ens pozrigiſ itellēctuale quod ⁊ pozi ðria. Quapropter ꝓcediſ.phy.8.microcosmū existere.vñ ad vltimū deuenīēs ꝓpositiōis graduum in nullū ordinaſ vlterius alium. Est nāq; finis ⁊ vltimū quid hꝫ a nā itētū. Mediū ꝟo istoꝝ simplex est ⁊ ꝓpositū:ꝑm q; fuerit ad diuersa cōparatū.nā per cōparatiōez ad p̄mū simplex omne ꝓpositū.relatiōe quoq; ad vltimū omne simplex qō erit magis quāto plus māe appzopinq̄bit p̄me:aut p̄mo ꝓdēti.vñ elemēta ꝓpositā sunt respectu māe p̄me ⁊ fozme:sunt tm̄ simplicia cozpoza relatiōe mixtoꝝ. Ex his enīz componunt̄ metheorologica:ex qbus ꝓstituunt minere:ex hīsq; terre nascētia ⁊ q̄ deiceps. ðria.16. q̄ diuersa ꝓparatione simplicia dici pñt ⁊ cōpōsita. ¶ Hꝫ hꝫ qō dī ex semisse seu mediū sciēduz medietates in vniuerso.io.foze:q̄rū due sufficiāt in pñti.vz.arithmetica medietas:⁊ geometrica. Est aūt arithmetica dispositio que equas tm̄ per ðrias diuidit q̄titates. puta.i.z.3. aut.z.3.4. Jn hac enīz mediuz situatur indiuisibile ⁊ vez: ⁊ ideo reip. que a paucis gubernaſ cōparaſ. Geometria ꝟo terminos eq̄li ꝓportione cōiungit que gdez in cubita reperi tur figura ceu in taxillo. Jn eo nāq; supficies.6.exist̄it.8. anguli.⁊.iz.latera. cui° paradigma ē.6.8.iz.sil'iter.i.z.4. Jn ipsa nāq; ⁊ medy sumitur equalis ⁊ indiuisibilis ðria oīmoda:veruz ꝓportiones tm̄.nō enīz.8. rōne medy īter sex extat ⁊.iz.neq; duo vnius ⁊.4. Et iō monocratie simi laſ magis.in q̄ ciuiū oīuz ⁊ popularīū ē medietas valde lata:⁊ q̄dā eq̄litas Boeti° scōo arithmetice. Dupl'r egdē hꝫ eq̄litatis.vna ē q̄liū ī q̄titate vt arithmetica.⁊ altera similiū ī q̄litate:vt q̄ ꝑm medietatez geometricā dicta.q̄ qō iustū ⁊ qō vtutis vl'r dī eq̄le.ſ.ethi. Nos q̄q; ꝑmones attuli:qz in sapientū oīonib° repiunt̄ inexpositi nō raro. Sed vt sit familiari° dicere mediū extat duplex. vnū q; dē reale īdiuisibile ⁊ p egdistātiā. velut duo inter.i.⁊.3.⁊ 4.īter.3.⁊.7.⁊.5.est mediū:aliud q̄ ad nos bīs latitudinē ⁊ distātiā inequalē:vt.8.iter.6.⁊.iz. Equale ēt est mediuz assignatū in vtute mozali ethicoꝝ.apparēs z°. Uirtus.n. describiť p esse quo ad nos. ⁊ hꝫ qdez mediū multitudīs ⁊ paucitatis cōpl'o obtinet humana ad alia relata.p̄ p̄ma.

Propter secundū quidē sciendū q; Ha.p̄ ꝓplexionū.ca.9. ꝓeter quattuoꝝ cōpositas cōpl'ones simplices dicit se quattuoꝝ alias adinuenisse:vt oēs cū tēpata numero ꝓtineant̄ nouenario:qō nō simp'r testaſ.ſz ad id talem conaſ demonstrationē afferre. Suppōit enī ceu ꝑbatū ab altera ibidē beresum q̄ttuoꝝ eē cōpl'ones distēpatas. q̄rū vna rep̄hēdit ⁊ quicit alterā:eo q; vna duas tm̄ cōpl'ones ponebat calidā sic.⁊ fri.hūidā. Ca.ꝟo hu.⁊ fri.sic.nequaq̄. ðria.18. Doc itaq; sibi ex accōmodato assumpto ꝓcedit calidum stat cū sicco.vt in calida ⁊ sic.cōplexione:⁊ stat sil'r cū humido:vt in ca.humi.de quo minus videť ꝑm sectā cōplexionē ca.hu.destruentē. igit̄ stabit cū medio iter humidū ⁊ siccū:cū mediū hoc ꝓpinqus ēt sit calido q̄ humidū.qō positū est stare. Sil'r q; frigidū stat cū sicco ⁊ humido ⁊ reliqua. Jtaq; erit cōplexio calida tantū ⁊ frigida ēt. Eodez quoq; mō siccū stat cū calido.vt in ca.⁊ sic.ceu ꝓsentiunt bereses ambe.⁊ cū frigido vt scōa repulsa p̄ma.ergo ⁊ cū medio stabit iter calidū ⁊ frigidū ꝓpatio. ꝓpius enī id sicco q̄ frigidū:q̄re si siccū secū frigiduz cōpatiť: multoplus ⁊ medium.⁊ sil'r est de humido.stat.n.cū calido ⁊ frigido. Sic igit̄ due alie erunt ꝓplexiones simplices vt sic.⁊ hu. Jtaq; cū primis duab° reddent̄ quattuoꝝ. Olfaciūt etiā sermones eius hꝫ rōcinationē. Motus omnis fit de extremo in extremū per mediū. Luz igit̄ fiat trāsitus de ca.sic.complexione ad fri.⁊ hu.⁊ de ca.⁊ hu. ad fri. siccaz per medium fiet qō erit aut ca.solum,aut fri, vel sic, seu

humida. Uolen ti quoq; fortassis amp. veritatem q̃ apparentẽ ꝓbabilitatem ꝓsequi medicinalẽ Ha. ac eius nõ cõsentiet ꝓfessioni. Nõ.n.oꝫ si calm̃ r̃.stet cũ sic.r bu. ꝓpterea stare cũ hoꝫ medio: eo q̃ i oĩ mixto r medio habetur hoc qdẽ magl: id aũt minꝰ p modũ potẽtie r actꝰ. dr̃ia is. ¶ Adhuc vbi ocurrit actio r passio tollit̃ mediũ. cum vnũ habeat victoriã sup aliud. ¶ Amplꝰ in extremis puta in sicco r bu. cũ ponit̃ stare calz r frĩdũ é latitudo. r ꝓp ꝑ manẽtia r forme acqsitio. nõ aũt in medio cũ ipz ipoꝫter rõnẽ idiuisibilitatis magis. ¶ Ad aliud ẽt dõz q̃ nõ é neĉe dare mediũ ꝑmanẽs reale nũc inductũ: vt nouã formã iter extrema. dr̃ia. is. Aut si det̃ mediũ illud trãsiens nõ ꝑdurat ẽt fere momẽto ipotẽs oifariã excedẽti resiste re tale vẽ mediũ ꝓpõnẽ nõ ꝓstituit: cũ sanitatẽ neq; angustã neq; ipartibilẽ q̃ramus. dr̃ia eadẽ. Collz. vo z°ca. ꝑ. nõ solũ cũ antigozibꝰ Ha. q̃ttuoꝫ ponũt̃ trm̃ eĕ cõplones vt cõpositas: sz negãdo simplices q̃ttuoꝫ q̃s fateť. Ha. se iueniſe argumẽtaõe in illũ ex ſnia iuebit̃ Ari. meta. 4°. ꝓcipue ita. Scias in ſũma q̃ mẽſura duaꝝ q̃litatũ actiuaꝝ ſequt̃ a mẽſuris duaꝝ q̃litatũ paſſiuaꝝ: iõ qz forme ꝓprie ꝓpas hñt mãs ſub eis: ac ſi dicat q̃ q̃litas actiua exñs velut forma regrit paſſiuã tãq; mãz. in oĩ.n. vt dcm̃ nã expetit̃ aliqd loco mãe r aliqd forme. ꝑma mã exceptis r vltima forma: nz ẽt ſine mã extat forma: ipſa.n. nõ ſepat̃ a morphea. ꝑ de ge. r coꝛ. c. vlt. ¶ Amplꝰ eodẽ z°. vnaq; rex q̃ appropriat̃ cõplõi de neĉitate appropriat̃ dñationi q̃litat] actiue q̃ ſtat loco forme: r dñationi q̃litat] paſſiue: q̃ ſtat loco mãe. Si.n. nõ ſic eẽt iã cõplõnãtũ nõ eſſet vnũ in forma: ĩmo duo. pp q̃ cũ nõ ſit dare mãm ſine forma aut eꝫ. itaq; oĩs erit ꝓpõ ꝓpoſita: nullaq; ſimplex. Qõ fulcit̃: qz. 4°. metau. ſimplex r nãlis gñatio eſt ꝑmutatio a vtutibꝰ actiuis calitate. vz. r friditate: cũ ꝓportõez habuerit ex ſubtãa vnicuiq; nãe. hꝫ aũt vtutes ſunt paſſiue: ceu ſiccitas r hũiditas. Uolẽs ãt Ha. defendere dicz q̃ cũ cõplõ eſt ca. ſimplex aut frã nõ é forma ſine mã qñ mediuz ex ſicca r bu. é mã calĩ aut frĩdi. vñ 4°. metau. patiẽs qdẽ hũidũ aut ſiccuz: aut ex his. Sz qz difficilꝰ é aſſignare quõ hũiduz r ſiccũ hẽat rõnez agẽtis r forme: calz aũt r frz patiẽt] r materie. vt igit̃ ſaluent̃ ſimplices paſſiue ſic. ſ. r bu. ſciẽdũ q̃ q̃litates oẽs iterduz dr̃ actiue. vñ has oẽs q̃ttuoꝫ vocãt opatiuas. Et Haliab. ibidẽ Ha. ſequẽdo ſnias dialeticoꝝ oẽs noĩauit q̃litates actiuas: qz q̃litates actiue r paſſiue i vno capº dialetice ꝓtinent̃. vñ ꝑ vtutũ nãliũ. caº ꝑ. Ari. nõ nũq; in libꝛis de ge. r coꝛ. his q̃ttuoꝫ vtit̃. ſ. tãq; actiuis oĩbus ſigillati ſepatis: in libꝛis aũt metau. ꝓblematũ r pluriũ alioꝝ locis duabus ſolũ actiuis r duabus paſſiuis. Et firmat̃: qñ r ſi q̃ſtitates fm ſeipſas ſint iperfecte ad eã q̃ in opis directionẽ. theo. z°. r re. ſa. tñ rõne q̃litatis q̃ ꝓpius actiõis extat iſtrm: multiplicata q̃ſtitate mltiplicat̃ r virtus: r ide actus cũ forma debitaz q̃ſtitatẽ regrat in mã: q̃ fulcita egredit̃ actus q̃litate media. vñ q̃to fuerit magis extẽſa: tãto plus fortificat̃ operatio: cũ omne agẽs multe q̃ſtitatis eſſe expediat. de cã ſcõo. ca. z°. ignis. n. acutiſſimꝰ in tã modica põt ſumi q̃ſtitate vt minime opetur. ꝓpõnũ z°. ca. ſ°. Poterit itaq; intãtũ augeri q̃ſtitas in qua fulcitur q̃litas paſſiua: minuiq; tñ illa in q̃ actiua: q̃ id qõ ꝓueniet a paſſiuis habebit rõnez forme r agẽtis. qõ aũt ab actiuis patiẽtis r mãe: ita q̃ mediuz calĩ r frĩdi exiſtet: vt mã ſicci r humidi formalis r actiue. Sic ẽt mã cõplõnis temperate ſicca ponet̃ r frida. pp eniz nãz ſpẽi totiꝰ ea tendit ad calm̃ r humidũ cũ ſuo tẽperamẽto. lz. n. calitas r frigiditas p ſe ſint q̃litates actiue: r ſiccitas r humiditas paſſiue: p accẽs tñ ſecus ß mõ põt cõtingere. ¶ Dubitat̃ qz dicũ eſt p Ha. Ariſ. vti q̃ttuoꝫ q̃litatibus vt effectiuis. z°. de ge. r coꝛ. cũ ibidẽ dicat calm̃ r frĩdũ foze actiua: ſiccitas ãt r humiditas paſſiua: r declarãs p eoꝝ actꝰ. ¶ Forte dõz q̃ id dixit Ha. aduertens q̃ Ariſ. ait de gñatiõe ſimpliciũ elemẽtoꝝ: q̃ vigoze pficit̃ q̃litatũ in ſubſtãtijs fundatarũ tanq; inſtroꝝ ipſaꝝ: ita vt nõ ſolũ ex aere fiat ignis aut ex terra aq̃: ſz eꝫ. Qõ fieri oꝫ humiditate r ſiccitate tãq; actiuis. Declarat r illic Ari. effectus nõ ſolũ ꝓuenire a calo r frido: ſz a ſicco r humido: vt in libꝛo ẽt apparz farmacoꝝ. libꝛo ꝑ. caº 5°. diſtinctiõis ſcõe. r ſcõa ꝑmi. Unaquecq; nãq; q̃litas reſpectu effectus ꝓgredientis ex ea põt dici actiua. humiditas enĩ humectat: remollit: applanat: r hꝫ. ſiccitas vo exiccat: ĩdurat: exaſperat z̃. Quidam vo dixerũt paſſiuas etiã vere dici actiuas ꝓp reſiſtentiã qua paſſionẽ cauſant in agens. iuxta illud phyſi. z°. cõmen. 16. Omne ſil'actiuũ r paſſiuũ phyſice. Sz nõ tã vilis Ha. extitit itẽtio: ſicq; cõis. Alig vo dixerunt eas agere p accidẽs: vt actiuarum vigoze. ſicut humiduz humefacit nõ p ſe: ſed frigiduz conſtringens r ĩgroſſans ſubtile: ceu in ꝓuerſiõe aeris ĩ aquã. Sed hic extraneus actionis modus r impertinẽs. Ex his igit̃ idicat r ꝓcludit̃: paſſiuas etiaz qualitates habere nõ nunq; rõnem agentis r forme: ſed. A. reſpõdebit talez formã materie imꝓpoꝛtionalem foze.

Propter tertium vero ſciẽdum q̃ hꝫ cõplexiões q̃ttuoꝫ ſimplices r maxie paſſiuas nõ eſt ponere medias ꝛz medietatẽ arithmeticã ꝓſiſtẽtẽ i eſſe idiuiſibilis medy r veri. Quod oñdit̃: qz ſi ponat̃ calidũ frm excedere mediũ ꝓtpatũ ex humido r ſicco nõ poterit ꝑmãere duplr vere. ꝑma qdez qz cũ calidũ r frm ſint actiua: r ſiccũ r humidũ paſſiua: r ꝛia ſi debẽt adiuicẽ agere vt tactũ: oꝫ vnũ altez ſupare. Aliogn nõ eẽt actio r paſſio. Jn momẽto enĩ remanebũt q̃ſi coeq̃ta: poſtea fit altez dñari alteri: vt calidũ frido: r ſiccũ humido aut eꝫ: r ita ꝓſurget ꝓpõ ꝓpoſita: ceu ca. ſica: vel frã hu. ¶ Kurſus calidũ datũ ſup excedẽs conſumet humidũ qõ dabat̃ cũ ſicco facere ꝓtpamẽtũ quoddã mediũ: r cõplõ calq reddet̃ ꝛñr r ſicca: ſil'r humidũ cõtẽperatũ ſicco in frã ꝓpõne ꝑdurare nõ põt: vt ꝓpõ ſit ſimplex frigida ꝓp ꝛietatẽ ſicci ad humidũ ꝑpus dictã. Frigidũ ẽt qõ mediũ datũ iter ſiccũ r humidũ: aut humidius reddet icrudãdo illud: vel ſiccius ꝓgelãdo. Multo ẽt minus hac via erit ponere ſimplicẽ ꝑmanẽtẽ aliquãdiu: aut fortaſſis impoſſibile in paſſiuis: eo q̃ calidũ r frm efficaciſſime q̃litatũ nõ ꝑmanẽt ſil'iuncte niſi exceſſu vniꝰ ſup alterũ. Sil'r ſiccũ ſi ponat̃ excedere: cũ ſit lima exacuens calitatẽ ſuſcitabit calidũ de medio poſitũ in extremũ alterũ: aut ſi fuerit valde ſiccũ: reducet illud mediũ ad frigiditatẽ pabulũ ſubtrahẽdo: cũ hũiduz ſit nutrimẽti mã: ſic r humidũ ſupeminere tribꝰ alys poſitũ ex medio aſſignato ſuſcitabit frm. Multũ. n. humidũ ĩ coꝛpibꝰ mixtis magis ſibi frm aſſociat. pbl. appens tertia. Uolet ẽt has forte qs eo ipugnare mõ: quo r tpata ꝓpõ ipugnabat̃ certe. Scõm vo medietatẽ dcãz geometricã r quo ad nos ac apparẽtẽ põt ꝓcedi Ha. ꝓbabilez magis q̃ mathematicã cõſiderationez ꝑſcrutari: ſicut ei' expoſtulat ſcie modus: aliquo tpe ꝑdictas ꝓpõnes ex ſemiſſe poſitas: ĩter diſtẽpatas oĩno cõpoſitas ꝑmanere. vñ. 6. de re. ſa. ca. z. id ſentiẽs ingt in libꝛis de craſibꝰ: dictuz eſt ipoſe ꝑmanere ad multũ diſcraſiã aliquã vnã. Ipſa nãq; ſibi ipſi ex neceſſitate acgret aliã: r iõ plimis medicoꝝ q̃ttuoꝫ viſe ſũt eſſe ſole diſcraſie ꝓpoſite. Et i. 7°. curatiue ca. 7°: Siccitas ĩcurabili exñte oppõne: q̃ ꝛz calz r frm exñte ꝛz ſeipaz ꝑmanere nõ ꝑt. Qõ r. A. ꝑ ꝑma iterꝑs Ha. ſuſcepit igens. Jſte tñ q̃ttuoꝫ ſimplices ñ diu ꝑmanẽt. Caliditas nãq; maioꝛ q̃ oz reddit coꝛpus ſiccꝰ q̃ oꝫ. r friditas maioꝛ q̃ oz: citoreddit ipm humidꝰ q̃ oꝫ hũiditate exnea. r ſiccitas maioꝛ q̃ oz reddit ipm cito frĩdius q̃ oꝫ: humiditas vo facit velociꝰ frĩdius q̃ oꝫ: ĩmo qõ plus tandẽ nõ ꝑdurãt cõpleꝛiones etiã ꝓpoſite: iuxta illud tegni. Decidẽte cala r ſic/

ca crasi. ¶ Sz ꝫ B videt qđ scribit in tegni de corpe semper tali vt egro p oēs etates pmanete tali. ¶ Dōm q duplex est disponis iheretia. vna qdē bitudinalis ⁊ hec semper pmanet suo mō: ⁊ iclinatiōez hz ad sua ꝑncipia: vt apparet de pmutatiōe facici: i de aere ⁊ aq̄. Alia vo actual' ⁊ hec pmutat' ꝺtinue: ꝫ q calor al'r affic būidū nūc q̄z pus: de q̄ vificāt' ꝑmōes ꝑmissi: ⁊ de B apti⁹ appebit: dria. zz.

Propter quartum gdez sciēdū q vtrīq; rōnes p pte sillogiçāt ⁊ iō his ⁊ illis oz breuiter dicere. ¶ Ad ꝑmū igit dōz eos itellexisse bas nō pmanere i medio arithmetico vsq̄q̄z. ¶ Ad aliud qd dōm apparuit. ¶ Ad aliud dōz q nā humana ē ca. ⁊ hu. in cōi alys entib⁹ cōparata vniuersis: sub q̄ sunt multi gradus ⁊ lati vni⁹ extremoꝝ in aliō. sub tali nāq; cōi nō solū simplex ꝓpō seu itpata cōtinet: ꝫ ⁊ tpata ois. ¶ Ad aliud dōm q cā ⁊ effectus sunt ꝓportionabiles quersiz: q̄tū ad q̄sdaz ꝑpetates maxime cōes: vt si cā vlis ⁊ effect⁹: ⁊ si vniuoca vniuoc⁹ ⁊c. Non tñ q̄tū ad oēs ꝑpetates singulares. non. n. si cā est vna ⁊ effectus vn⁹: nz si simplex ⁊ effectus: cū in effectu nō oio saluet rō cāe. verificat ēt in cāis p se ⁊ imediatis magis. Et ta nāq; lz sint q̄litates effecta duob⁹ accñtibus admixta: cū tñ in tertiū trāseunt: alterant' ipse ⁊ pmutant'. Silr ⁊ cāe ꝓseruātes ⁊ pmutantes: hec ēt hñt vnā q̄litatē excellētiorē: q̄ nec̄io si bi alterā associāt. ¶ De hūoribus calore ac corpore dōm q sec⁹ est log de ꝓpone in qua sunt q̄litates ekt oꝝ in tertiū redacte: vnā ex coalternatiōe ꝓpōnis vniuersaliuq;z. Et de corpib⁹ est ꝑma ꝓpō cū q̄litatū virtutes ēt subarū magis saluant' ekt oꝝ. pp. n. q̄titatez fulciunt' q̄litates. vt oñsum est ⁊ itendunt': ita vt nō simplices pmaneāt: verū sibi associēt alias: ⁊ reddunt' ita ꝓposite pp eoꝝ eleuationes q̄litates: ⁊ i B saluat' Ha. vtcūq;z. ¶ Aut dōz q rō realiter sic cē cōuincit. apparet tñ sumpto medio aliud latiori. ¶ Ad aliud dōm q Ha. fatet se bas q̄ttuor simplices ꝓpōnes subiūxisse. vñ estimādū ē q añ tēpus eius nomē ⁊ rō etiā existeret cōpōnis. cū igit solas q̄ttuor ꝓpositas ponerēt nomē ⁊ rōnē idicātē ꝓpositionē sibi attribuerūt. ¶ Uel dōm q in cōpōne simplici q̄ttuor ē ēt copulatio q̄litatū: lz illaꝝ vna sit excedēs solū. ¶ Ad aliud dōm iā apparuisse q B nō cōuincit fouere volentes Ha. eo q assignatū ē in cōpōne simplici: dudū qd māe ⁊ qd fozme: aut fm veritatē bas non ē dare ꝓpōnes: vt declaratū extat. ¶ Ad alterius partis inducta iā satis inotuit quid dōm. ¶ Ad sermonē vero Ha. dōm q lz sit dare mediuz: nō tamē pmanet. ꝓplexio vero queritur permanēs nō successiua. ¶ Ad hꝫ ꝓbationez dōm q ꝓhibet ratio ꝺrietatis requirens: si deberet actio ⁊ passio fieri vnius super alteruz dominiuz vt ostensum antea. non est autē iconueniens q aliquid fm veritatem ⁊ realiter sit vnum: fm tamē apparentiam ⁊ fm fantasticū aliud foze iudicatur. ceu differētia declarabitur. 47. ¶ Differentia. XX.

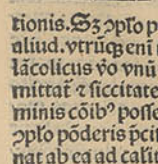

Uod melācolicus sit ꝓpingoz equalitati ponderis vel mēsure temperamēto iustitialis certi vt scōi modoꝝ. S. oñditur. Qm̄ mediū plus distat a medio q̄ aliqđ extremoꝝ interea distet ab ipsis cū sint diuerse coordinationis. Sz ꝓpō pōderis ē vnū mediū iustitialisq;z certi nā aliud. vtrūq; enī notificat' p eē mediale suis extremis. melācolicus vo vnū extremoꝝ iter ipa cadēs: cū frīditate remittat' ⁊ siccitate calz ⁊ būidū vite ⁊ nāe būane. qđ in terminis cōib⁹ posset moze geometrico declarari. ¶ Adhuc ꝓpō pōderis ꝑcipe ponit tpata. ꝫ q̄ iustitialis certe declinat ab ea ad calitatē ⁊ humiditatē: que vero minus declinat illi ꝓpinquioz erit. hec autē est melācolica: cū frīda sit ⁊ sicca. Et. ꝓplexio cuius caliduz ⁊ humidū ē eleuatū: magis recedit a tpamēto: q̄ illa cui⁹ ē remissiuz: cū i ea sūmuz sit temperamentuz. sed hꝫ est iustitialis certa relatiōe ad melancolicā. ¶ Rursus que magis est alterabilis ⁊ permutabilis amplius recedit ab extremo tempamēti q̄ ei⁹ opposita. hꝫ vo certa existit iustitial'. vñ dria. 18. Propter qđ mensurata corpora laborāt multotiēs ⁊ pmutant' facile: qđ oñdit ipoꝝ tenuis ꝓpago. Melācolica vo terrestria dura resistūt in ampli⁹. Itidē. cutiz ꝓpinquioreꝫ ait. A. eq̄litati certe: ⁊ Ha. cū Paly. esse tempataz in vniuersa nā: dū modo eucratissimi fuerit hoīs: ⁊ nō calloſa: ꝫ cuti frida ē ⁊ sicca. generat enī sanguinē frīduz. tertio alimētoꝝ: ⁊ cōplonuz scōo. ca⁹ z⁹ cutis est ficcissima. melācolicus igit ꝑpinquioz est pōderi q̄ certus iustitialis.

Cuius oppositū sapiunt medici. Palin. ille ꝓpingoz est sūmo tempamēto in quo ꝺditiones mixtionis ꝑtacte dria. 16. pfectius obseruant'. ꝫ id in iusticiali certo ⁊ nō melācolico: vt pfectio actuū tandē consignat. ¶ Amp. tpamentū ꝓpingus est temperamēto: ⁊ maxīe cū vnū reliquo ꝓparat' q̄ distēperamentū tempamento: temperamentuz vo iusticialis obtinet certus: non autem melancolicus. ¶ Adhuc illa temperatioz est complexio que perfectius de quolibz iudicat excessu cum iudicem rectū oporteat mediuz omnifariā tenere ⁊ nō ad aliquā ꝺdictionis partē inclinari. Et iō recto ⁊ ipsiuz ⁊ obliquū cognoscimus ꝑ de anima. ꝫ hꝫ est iusticialis certa ⁊ non melācolica cū sensus in quadā extet mediocritate q̄litatū excellētiuz: dria ꝑioꝛi. Itaq; iusticialis certus ꝓpingoz est ponderi melancolico.

Propter primum sciendū q quid sit cōplexio: qđ pōderis ⁊ iustitice: ac ois eius distinctio ostensum dria. 17. ⁊. 18.

Propter secundum vero sciēdū q gdā dixerūt q ꝓplexio ināta iusticialis certa ꝓpingoz est pōderi: nō aūt ifluens. videbat' enī ipsis q ināta tēperatioz ifluēti existat: eo q remissioz in calore illa q̄ ꝑpendit i syncopib⁹ ⁊ paroxismi ꝑncipys cū ifluēs abscedat. Sz hoc nō valet: cū illa vt apparebit relatiōe pōderis sufficienter sit distēperata. Et. dicētes iusticialē certā pōderi vicinioꝝ cōplexionē audiunt ex ināta ⁊ ifluēti. Est nāq; in quo augmētū ad suū peuenit finē. A. Aly vo dixerūt q cōposite ex eq̄li iustitiali ⁊ pōdere: vbi ois eq̄litas iusticialis certe: qz vnā saltē eq̄litatē hz: vt q̄ iustitie certe: ⁊ aliaꝝ q̄libet neutrā: sed ponderi q̄titatū vel vtutū aliq̄ ineq̄les magis ꝓpinque. Qđ stare min⁹ pōt: cū rōne absoluta inapplicabili ꝓponāt qđ ex illo qđ est: ⁊ eo qđ nō existit sibi etiā diuisiōe oppositorum vt ꝓplexionē vnā ex iusticia ⁊ pōdere. ¶ Adhuc. A. Est ꝑpinquioz certe eq̄litati quā ꝑpus noīamus. talē aūt nunq̄z noīauit aggregatā: verū simplicē solū. vñ ridiculū nō paruū. Dixerūt ⁊ alij q ꝓpingoz eq̄li ad pōdus q̄titatū nō ē ꝓpingoz eq̄li ad pōdus vtutū ⁊ ecōuerso: ꝫ id ēt stare nō cupit: cū absolute iusticialis certa ꝑferat' ponderi approꝑinq̄re. ¶ Adhuc qđ alicui appropiquat vtroq̄z simplr approꝑiquat. sic aūt eē oñdet de iusticiali certa. Et iō alistetit sup hoc q ꝓplo iusticialis certe oīs est pōderi ꝓpinqua rōne vtutū: nō aūt quātitatū. Et silr in cute volēs q rōne quātitatū pōderi ꝓpingoz extat calida. sic. ⁊ ca. hu. q in his min⁹ excedūt elemēta grauia q̄z in iusticiali certa. Scōz vo nitit oñdere ex plimis inefficaciū: ꝫ q id nō stet denotat dcm̄ ꝺ imediatos. ¶ Itidē. qđ approꝑinq̄t' q̄ ad vtutes pōderi ñ approꝑinq̄t eq̄litati certe: vez magis certe iustitiali: cū pōdus i se iuꝝ ꝓbatos mēsuras ꝑoꝛtet ⁊ vtutes. Et. q aliq̄ sit aliaꝝ rōne mēsuraꝝ ꝓpingoz pōderi falsabit' māifeste. Aly vo rōcinātiū dicūt certū iustiale eq̄litati certe ꝓpiquū. Qđ ēt nō valz. nō. n. act⁹ q̄rit

ſz ꝓponẽtia p̄a. neq; ẽt pōder| eq̄litas actib⁹ pticipat. Dices vo fortassis q̄ imagiat|: ſz tāde ide dōz q̄ act⁹ arguūt

¶ Propter ꝓpōné t ꝓpōné ceu effcūs ſuā cāz. tertiū vo ſciēdū: vt hȝ vitas hacten⁹ latēs āpli⁹ reddaī cognita: p̄mit⁹ ꝓpo pōderis gd ſit: t q̄l'r: t ex q̄b⁹ ꝓſtet oñdaī: t ſic erit expoſitū qō occulte tactuz. dr̄ys poſſib⁹ de ipſa. Scōo mōſtreī quō iuſtitialis certa p̄ ceter| ſit pōderi ꝓpingor oīfariā. ¶ Propī hȝ p̄m ſciēdū: q; ī oī actiōe pȟica oz agēs motū a fine ꝓcurrere: ac mām ex q̄ ſuſcitet formā qō ī toto ꝓſpicere fit vniuerſo. Nā ci⁹ q̄dā ſe hūt p modū māe: vt el'a q̄ttuor p̄ma: talie p modū agētis: ſic corpa celeſtia cū eoz motozib⁹. Eoz tñ q̄ vim tenēt māe iſtoz reſpectu in ſe: tñ illi⁹ locū aliq̄ ſeruāt amplī⁹: vt terra t aq̄: qdā vo agētis: ceu aer t ignis. ſūt enī illoz relatiōe formalia: ita q; ſic vis ſupior| ſupat q̄ttate regulat ac ī formā el'a vtute: ſic t el'a duo formalia: reliq̄ mālia bina. Et qz ſupioza in el'a effectiue: ſaltē per motū t lucē. at ẽt pl'a p vtutes ſpecificas calītatē cauſāt cū hūiditate q̄dā. nāe nāq; ipſoz oīuz ꝼracte in calidū coalternatione ꝓſurgūt t hūidū. dr̄ia. io. Sicq; in elīs ignis mole t calītate ſupat q̄ttatē aque t frīditatē: ita vt calidū obtineat ſup frīdū: grauecq; leuificet. Et aer q terre molē excedit t ſiccitatē remittit: ſz enī hūiditas ſit eius vehemēter paſſiua. iunaī tñ quāto t calido mēſurato eliq̄tuo ci ꝓſociato. nec ẽt ab aque humoze tal'r: vt hūidū aer| cū q̄ttate ipſi⁹ obtineat ſup terre ſiccitatē t molē: nā ex pugillo terre q̄ttuor ꝓſurgūt aque: t ex vno ipſi⁹. io. aer|. rō ȝ ſil'r ignis. io. t ex. io. ignis vn⁹ aeris. t deinceps. z. de ge. ſic itaq; nā toti⁹ vniuerſi ī cal'z tēdit t in hu. iclinaī. Oō firmaī: qñ ſupioza ceu oñdīt dr̄ia. ioi. vtcūq; ad hec t hoiez p̄cipue pp gnātionē ordinanī maxie ac vitā. Ea vo pficiunī t ſtāt calido velut agēte hūido tāq; mā. expedit nāq; vt vniuerſū ī digniozes iclineī nās ad cē āpli⁹ t pmanētia opantes. Imaginenī igit cū vtutib⁹ ſupioz el'a inadiuicē ꝓuenire vt denōta ſint mole ac vtute cū eadē ſit rō toti⁹ t ptis. biſto. p̄. vt actiuū vigoze tñ hēat ſup paſſiuū q; ide actio ꝓtigat t paſſio: t p ꝓs mixtū poſſit gnāri. Dico igit hic vnū corp⁹ ꝓſurgere oīfariā cuz vniuerſi exret padigma: ipſūq; certū erit iuſtitiale tēpamētū. ſi autē iaz āpli⁹ meſure q̄ttatū el'oz t q̄litatū iadiuicē adequētur. tē tēpamētū ꝓſurget mai⁹ t tanq̄ momētaneū: q; ſt el'a in tātū imaginenī adeq̄ri vt q̄litates ſeu ipſoz vtutes pticipēt eq̄litate oīno: nō aūt ita q̄ttatū meſure vere ſz poti⁹ apparētis pōderis ieq̄lis ꝓſtituet nā. aut tādē oīfariā fātaſianī: vt pol'e meſure q̄ttatū t q̄litatū ſibi certiſſime inadiuicē eq̄l'r cōponi: ſicq; pōderis cōſurget eq̄litat| modus ceu hec vtcūq; dr̄ia inotuerūt. is. Quē qdem modū cū eo añcedēti imediati⁹ oſtēſuz ibidē entē mīme repiri pol'e: verū tñ fantaſiari t adhuc nō leuiter vt ptractū: cū neq; gnātiōe aut vita poſſet potiri. nā opus adhasit q̄litates efficiētes t ꝓſeruātes: puta calītatē t hu. q̄ harū potiſſime ſūt cāe ſup reliq̄s obtinere ſcōas: frīditatē. ſ. t hu. meſuras ſil'r q̄ttatū nō penit⁹ eq̄les: ſz in eo terreū t aq̄uz dīari cū hēat nos ꝓtinēs bitare: actuſq; hic pozes exercere. Quare cū hec iuſtitiali certo tal'r ꝓcurrāt mōq; pfectioī fieri poterit t tpe pmanere q̄dā. Tēpamētū aūt tanq̄ iſtātaneū iter hec extrēa locatū vtrozūq; aliq̄'r pticipat naturis: puta q; poterit fortaſſe ẽt entē gnāri ſz breuiſſime pmanere pmutatū in momēto. Poſt certū vo iuſtitiale iuſt talē meſurā quātitatū el'oz t q̄litatū corp⁹ ſanuz cōſtituet ſimpl'r. Et deinceps lapſuz ita vt poſt ml'tū ſanū: ſanuz ſanguineū loceī: deīde colericuz: deīces phl'aticuz: t tādē melicuz: qō multuz ſecedit a pōdere t meſura ceteroz reſpectu: cū min⁹ eo pticipet cal'itate t hu. latitāte in ci⁹ tēpamēto abſolute imaginato declinās in frigiditatē t ſiccitatē. Diſtat ẽt q̄plurimū ab eo rōne meſure q̄litatū: ita vt corp⁹ iuſtitiale certū elōgeī a pōdere p̄ci ſo calido t hu. illo: pp magis pticipare: melicuz vo pp minus illa ꝓtinere reſpectu eq̄litatis pōderis: q̄ certū iuſticiale ſupet in plus illis participādo eq̄litatē meſure: tal'r q; melicū rōne calidi t humidi amplius diſtat a iuſticiali certo q̄ a pōdere vo tanq̄ in oppoſita linea, eidez locato: cū meſure q̄ttatū fuerūt ieq̄ales valde: ita vt cuz his t calido t humido vite ac ſpēi poterit fieri t pmanere aliquādiu. Poſt hoc aūt iuſtitialis nā in alys ꝓſiderata cōiter ſpēbus a pōdere ꝼz plus in adiuicē vel min⁹ ſecedit. vñ porcus tēpatiſſim⁹ in ei⁹ ſpē hōi ꝓpingor: vel pullus nā: tñ rōne vite tanq̄ ſpēi p̄ alys poſt hoiez mag| appropī quabit meſure vel pōderi certo. Deinde vo leo pp calidītatē t ſiccitatē ſue ſpēi multū diſtabit ab eodē: remittitur tñ pp vite p̄ncipia. que ſua calītate mulcebzi t pcipue humiditate cōtempat caliditatē t ſiccitatē immēſa ſpeciei. Piſcis aūt lz ex pte vite pōderi approꝑinquet: rōne tñ talis ſpēi elōgaī q̄ multū in frm decidēs t hūidū. Lepus vo vel formica plus adhuc cuz frigidi ſint t ſicci. Adherens q̄q; terre ac vegetabile: ml'tū ampli⁹ ſecedunt ab eodē: ac maxie qō vita caret: vt metherologica a pōdere remota ſūt valde ac oīfariā ſimplicia cū ſint velut linee a cētro ī circū ferētiā termiate. Jn his ẽt oz diligēter el'oz menſuras q̄ttatū aīaduertere. Hāūt nō ſoluz euenit relatione vni⁹ ſpēi ad aliā: ſz ẽt ītra ſe grādis eſſet t ī finita diſtātia fere. p̄ t theozice p̄mis. cū ī vnaq̄q; ſit āpli⁹ tpatū t min⁹ repire: ita q; in ſpē humana vificenī t ordinenī ſermone pitoz. Cū āt vnuſq; q̄ttuor graduū ī tres diuidaī mansiones. dr̄ia. i39. tpamētū ſūmū t mediū ex ipoz māſiões erit eq̄litas imaginata pōderis p̄mi modi. Prīa vo grad⁹ p̄mi poſtiōe ſit ieq̄litas fantaſiata eiuſdē. Jn medio aūt ipſi⁹ eq̄litas iſtātanea. t q̄ſi ictu oculi īmanēs pmutata. Jn p̄ma vo māſiōe gradus ſcōi ſit iuſtitial' eq̄litas certa: deīde ſanguine⁹: deīceps coleric⁹: poſtea flegmatic⁹: t tādē melācolic⁹ extremū deteri⁹ ſpēi humane: cū certū iuſtitiale meli⁹ cū aliq̄ pmaneat tpe: qō nō velut momētaneū: t ꝼz id pōt dcm̄ dietaz vl'uz audiri q; nā humana ẽ ca. t hu. tpate in z⁹ gradu. Ab hinc āt itenſi⁹ in 3m t 4m tē dētia reddūt corpa egrotātia t moziētia. Sz graduū duplex diſtictio ꝼz duo media. dr̄ia mōſtrabīt. i39. t ad id dclarādū pigraphya notabīt ꝓnter. Noſce q; hic cāns difficultatū ẽ: qz ignotū his exiſtit qd pōdere ipoztareī. Et qñ ipm nō eſt in nā locare: ceu ſit dicere: ſus eſt rōne mixtiōis ꝓpingor hoi. alimētoz. 3. t. 8. de inge. Deī itaq; iuſticialis certus qdē iſte tpatiſſim⁹ cūctoz ſuū exiſtet. Si aūt ſupra hūc cēt tēpatior iā nō in nā ſtabit ſuū: ſz ocidet in humanā. ¶ Propter ſcōz hȝ ſciendū q; iuſtitialis certus ꝓpingor eſt pōderi q̄ melācholicus ſiē ſentiūt medici: imo ei vicinaī in tñ vt ſmo Hal'. toleret t Vali. ſupficialis hūc foze illū q̄ſq;: vt viſuz in antea. Aui. vo ſic certior in hac re diſtinxit: vt viſum. dr̄ia. i7. ꝓpōné ponderis ab illa q̄ iuſtitie ī duos modos ipſaz icidēs: lz eoz ꝓponētia exp̄ſſe nō oīno ſeorſum tetigerit. Voluit ẽt tota ſpēs humana ſit ꝓpingor ceteris pōderi. o. Cū hō hāc diuiſionem hūerit. i. diuiſuz. ſ. ꝓpōnez quo ad iuſtitiā certā. Sūpra enim diuiſionē inuerat ꝓpōnis in pōderis eq̄litatē t iuſtitie aut diuiſionē. i. ſeq̄ſtrationez elementoz ex locis ſuis: ac tātā poztionez t talez q; ſit actiōib⁹ t paſſiōib⁹ cui occurrit t diſpōnibus ꝓcuriēs. Et ſubdit q; ve quā p̄ dicimus eq̄litati puta pōderis ꝓpinqu⁹ erit valde. Et demū ingt q; iuſtitialis certa eſt medialis: q̄ repit inter duas extremitates late diſtātes ꝓpōnis ſpēi humāe t ī idiuiduo qō eſt ī vltimo eq̄litatis ex ſpē in fine eq̄litatis exñti t in etate in q̄ augmētum ad ſuū ꝓuenit finē. dr̄ia ꝑoz. qō raro ꝓuenit. t nō niſi in longiozib⁹ tpoz piodis. t ſubdit. Et hȝ qdē eq̄litas: ẽt lz nō ſit eq̄litas certa quā in hȝ. ca. noſa-

mus.ſ.põderis:eo q̄ bāc ĩueniri nō ẽ poſſe. ẽ tñ ei ꝓpinq̄. Iſta tñ ꝓpingtas nō ẽ q̄cūq̄ mō:q̄ nō cuiuslibꝫ mẽbꝛi in ſe ꝛſideratſ:niſi vniꝰ ſoliꝰ:vt cut| iuſtitialis certi. Illa nā-q̄ ꝓpingoꝛ ceter| mẽbꝛis ⁊ cutibꝰ ẽ põder| . Modica tñ coalteratiõe ſuſcepta ex ꝓfractiõe caliditat| carnis ⁊ ſan. ⁊ frigiditatis neruoꝝ ⁊ oſſiũ:ſꝫ relatoꝝ putaq̄ totiꝰ adinuicẽ mẽbꝛoꝝ:vt ca.fri.ſic.⁊ hu. Dec.n.ĩ ſe ab hꝫ eq̄litate ſũt rẽota. Uerũ ex ꝓfractiõe ac coalternatiõe viciſſitudinali vniꝰ ꝓplonis eoꝝ cũ alia reſultat talis certa iuſtitia: ꝺclinãs tñ a põdere ĩ ca.⁊ hu.pp gnãtionẽ ⁊ vitã:vt tactũ p Ualy.⁊ Auer.collꝫ.z.c.p. Sic nāq̄ triplex ẽ ĩ coꝛpe ꝓpõ ꝺria.19.ita ⁊ ꝓplo.vna gdẽ ꝓſiſtiũ.pᵒ vt oſſiũ neruoꝝ ⁊ cetera q̄ ex miſcibiliũ ꝓſurgit q̄litatibꝰ.alia officialiũ reſultãs ex ꝓſi|ibꝰ.3ª vo totiꝰ coꝛpis ex hoꝝ ꝓpõderatiõe ac cõfractiõe. Noſce ẽt q̄ hꝫ iuſtitiaꝫ ꝓplo certa repit ſimplr ĩ viro:nõ ãt ĩ muliere:niſi ad alias vl ad ſpẽs alioꝝ: neq̄ niſi ĩ climate tẽpato:⁊ ĩ regimĩe ſilr ꝓmẽſurato. ¶ Deinceps q̄ꝫ rõnibꝰ aſtruaꝫ q̄ iuſtitialis certa ſit põderi ppingoꝛ q̄cūq̄ mō. Si nāq̄ reſpicimꝰ duo exñtia ĩ hoĩe: coꝛpꝰ.ſ.cũ eiꝰ diſpõnibꝰ:⁊ aiaꝫ ĩueniemꝰ ꝫ vtraq̄ imagiata in coꝛpe põder|:hoĩeꝫ ẽt totũ ⁊ iuſtitialẽ certũ ꝑcipue ceter| aĩalibꝰ ⁊ nãis ei ꝓpingoꝛẽ. Ea vo erãt ela: ſic mãlia ⁊ vires ſupioꝝ ceu formalia.hõ nāq̄ ⁊ iuſtitiaꝫ certꝰ rõne ſue molis vl mẽſure pl's ceteris appꝛopinq̄t illis q̄ꝫ ꝓpõẽtiũ coꝛpꝰ imagiatũ.nã velut vnꝰ extat mũdiculus:qõ oñdit ꝓpõ ⁊ ſit ptiũ:⁊ ꝑpe iuſtitiaꝫ certi.ſurſuz.n.ĩ eo ſurſuz eſt ſimplr ⁊ ĩ vniuerſo. In alys ãt aĩalibꝰ mĩme:lz ꝑm qd:vt ad caput eoꝝ q̄ ſuſcipiũt alimẽtũ. Uſ.n.nomẽ ab eo qõ ẽ cape ⁊ ꝓhẽdere ſuſcipe ꝺe ꝑgreſſu aĩaliũ.q̄re 4.° de ptibus. Rectũ ẽ ſolũ aĩaliũ hõ pp nãm ipſiꝰ ⁊ ſubaz eẽ ꝺinã. ꝺria id apparẽs.ſ.vñ oñdeꝛ.29.⁊.79.hoĩeꝫ foꝛe prudẽtiſſimũ aĩaliũ:qz pui extat capit| ſui coꝛpis ꝛlatiõe. Et ꝓpea pueri cũ ſint ꝑmiꝰ nauoſi circa capita ĩtelligere nõ valẽt ſufficiẽter:ac q̄ q̄drupedia ſũt nauodea ꝓtinue ꝺmiſſoꝝ capitũ põdere ipſoꝝ caruerũt ĩtellũ ⁊ rõne:ita q̄ ꝺeiceps calitate miꝛata ⁊ terreſtri ſuba reddita maioꝛi fiũt aĩalia ml'ipedia capita terre ꝓpinq̄:⁊ tãdẽ ipſis carẽtia ſup terrã repẽtia vl ipſi ꝓiũcta.ſic deniq̄ vt plãte q̄ꝫ capitis vt radices ĩ deoꝛſuz directe hẽant terre ifixũ. Qꝫ capitis ꝺenotat figura celi ac totiꝰ vniuerſi imaginẽ referẽs.tiei. z°.Et ſz q̄ ẽ hoĩs ĩ cõi ad alia:q̄ magl accedit ad ſitũ vniuerſi:q̄ꝫ diſpõptiũ oñdit ipſi°:ita ⁊ iuſtitialis certe ad hominẽ ſe hꝫ totũ reſpectu coꝛpis imagiati . Qꝫ ſigno fulciret mendaꝝ Hentil'eo q̄ Deliã adeo dicat tẽperatũ extitiſſe:vt ĩ q̄libꝫ elꝫ poſſit locari:ſicq̄ in ipo ela ꝓpoꝛtionata ⁊ ꝓietates coꝝ ſopite:vt fere ĩ q̄libet poſſet pmanere:ita q̄ receptꝰ ẽ in turbĩe igneo ⁊ curru eq̄ꝫ igneoꝝ. ecclĩaſtici.48.Silr talẽ dicet xp̃m.ſimplicibꝰ enĩ pedibus vndas maris calcauit. Mathei.14.vñ talia coꝛpa vehemẽter põderi fuerũt ppinq̄:vt.q.ĩ oĩ poſſẽt elꝫ ſuari. Dꝰ aũt fictũ:verũ oẽ attribuẽdũ ꝺine ĩmediate ptãti:xp̃s tñ teſtanꝫ gerarce tẽpatiſſimũ extitiſſe:qꝺ actꝰ ꝺini edocuerũt eiuſdẽ:inq̄tũ ẽt nã pticipauit bũana. Ex pte gdẽ alteriꝰ ꝓponẽt|:vt aĩe ꝓpoꝛtiõate ẏtutibꝰ imagiati coꝛpis põderis appet ꝓpingtas ex iã ꝺcis:cũ hõ pticipet ope ꝺiuiniſſimo:vt ſape ⁊ ĩtelligere aĩaliũ ſolũ:Eſt.n.eoꝝ prudentiſſimũ ⁊ ſapiẽtiſſimũ. Lõſiliatiuũ.n.ſolũ ẽ aĩaliũ mẽoria ⁊ doctrĩa ml'ta pticipãs.ꝺria.8. pp ꝺinã ipſiꝰ eſſe ſubaz ⁊ nãz. Quãobrẽ tãq̄ iſtꝫ ad ſuſcipiẽdũ nobiliſſimã foꝛmã vt aĩaz bũanã:⁊ demũ ad actiões ⁊ paſſiões exercẽdas tẽperatiſſima ei pſtabaꝫ ꝓplo. Quare.A. Donauit hoĩ ꝺs tẽperatioꝛẽ ꝓplonẽ.quã in ꝑ mũdo eẽ ẽ poſſe. Uñ Algaçel ĩ nãis. Cũ elꝫ ꝓmixtio fuerit pulchꝛior| ⁊ foꝛtior| eq̄litatis:qz nihil poſſit ĩueniri ſubtili° ⁊ pulchꝛi°:ſic ſpma hoĩs fuit aptũ recipe a ꝺatoꝛe foꝛmarũ foꝛmã pulchꝛioꝛẽ foꝛmis:q̄ aĩa extat bũana. Pꝛetacta vo iuſtitiali adſũz certo pfectioꝛi nõ parũ mõ q̄ꝫ melĩco. Kurſus ꝺria.18.ſz hũeſt eẽt ꝓplo eq̄lis in ĩtellectu ſeu põderis maxĩe ꝑmi modi tiã nõ bꝛet locũ. Ea.n.rõne q̄ eẽt in vno loco mouereꝫ ad alias. Sz iuſtitialis certꝰ magl ẽ apt° ad motũ:⁊ locoꝝ acq̄rere plẽs q̄ꝫ melĩcꝰ in q̄ ꝑ ceter| ꝺñaꝫ graue. Eti. q̄ꝫto aliqd pfectũ ſeu tẽpatũ rariꝰ repiꝛ:eſt magl tale:cũ plã ĩ eiꝰ regranꝫ ꝓſtõnẽ. Uñ coꝛpꝰ diſtẽpatũ ad iuſtitiã:alys tñ tẽperatũ crebꝛiꝰ ĩueniꝛ q̄ꝫ ſanũ multũ:⁊ ſanũ ſp iſto minꝰ:⁊ iuſtitiale certũ vt tactũ adhuc rariꝰ. rariſſime ãt qõ ĩ iſtãti fere nõ ꝑmaet ĩmutatũ. Si q̄ ſupra id adhuc poſſz tẽpamẽtũ adeẽ ĩ reꝛ nã:illõ tẽpatiꝰ Bꝫ exiſteret:cuz pueniaꝫ a tẽpamẽto latiſſimo ad tẽpamẽtũ anguſtũ ⁊ bꝛeue: ita q̄ vltra ipſuz nõ patiꝛ nã tẽpamẽtũ:nec vlr eẽ: ſic vltra pᵐ nihil pfectiꝰ ẽ reptũ.nũc aũt ſic ſe hꝫ ſp ſanũ ad iuſtitiale certũ:⁊ Bꝫ ad ſanitatẽ.4.momẽtaneã: ita id mediãte ſanitate fere põderi imaginato:ſꝫ ſp ſanũ ꝓpingus ẽ iuſtitiali certo q̄ꝫ multũ ſanũ ⁊ multo amplius diſtẽpatũ diſtat ab eo ⁊ melĩcus p̃cipue. Itidẽ.nobilitas actuuz ⁊ pfectio arguit tẽperamẽtũ ⁊ eius ꝓpinquitatẽ:cũ actio faciat ſcire foꝛmã:⁊ oĩs tẽpata ꝓplo ex ſuo dignoſcit officio. Sed ꝑfectioꝛes nobiliꝛeſq̄ ſunt lõge iuſtitialis certi q̄ꝫ melancholici. ꝺria ꝑoꝛi. eſt eniz ꝺatoꝛ legis etiã mundi reparatoꝛ. Sic itaq̄ certũ ſit ſane ĩtelligenti q̄ iuſtitialis certus quocũq̄ mõ ꝓpingoꝛ ẽ põderi q̄ꝫ melãcolicꝰ aut aliꝰ ſeu alia mũdi res quecũq̄. ¶ Sz circa p̃dcã ꝛtigit ꝺubitare qñ ꝺcñ ẽ illud eẽ magis tẽpatũ:qꝺ minꝰ ẽ affixũ ⁊ ꝺeterminatũ loco plura potẽs elemẽta tẽtare. ſz tale gdez eſt anas.põt nāq̄ ĩ oĩ elemẽto locari ⁊ viuere ꝺiu ex igne. In igne aũt ꝺr de ſalmãdra. Juſtitialis aut certꝰ ẽt nequaq̄ valet tã ꝺiuerſis locis adaptari.itaq̄ tẽpatioza hꝫ exiſtẽt illo. ¶ Dõm q̄ iſta poſſe aut ſilĩa locari ĩ plibꝰ elemẽtis: nõ ẽ ꝓp tẽpata ipſa eẽ:ſz potiꝰ q̄ ſunt diſtẽpata ⁊ ethereogenea:ſalmãdra nāq̄ qz fri.⁊ ſic.cũ humiditate exñea:viſcoſa cõpacta:ipaſſibilis reddiꝛ ⁊ inſenſibilis fere. Aut qꝫ ꝺicet foꝛte falſũ eẽ:qz nos nõ ĩuenimꝰ aliq̄ aĩaliũ bĩtare in igne oĩo ꝺe ꝓpetatibꝰ elemẽtoꝝ:cuiꝰ vitas exꝑmiꝛ cõplexionũ tertio.c.5.ſalmandra vſq̄ ad aliq̄ tps nihil ab igne patiꝛ:ſz ꝺburiꝛ ſi tpe appꝛopiquat ampliozi. Neq̄ ẽt ptes anatis ⁊ aliaꝝ auiuz ſunt hõgenee in ſuo tẽpamẽto: neq̄ cõplexio coalternata oĩo. Nã partes ꝑme p̃ q̄ꝫ bñt ſe rõne molis diligẽter apparẽtis ſũt grauioꝛes:q̄ꝫ ille põderis imaginati ac iuſtitialis:ſilr ⁊ diſtẽpate recedentes ꝺiuerſimode:vt tactũ ab eo. Partes vo eaꝝz ſcõe ac debẽt eẽ ſicciozes ac leuiozes extant foꝛtaſſis põdere: vt ferant ꝑ ethera. iuſtitiali aũt certo eſt tẽpamẽtũ hõgenuz: ꝑ oẽ amplius coalternatiuũ:quo tñ magis rõne actuuz ⁊ elemẽtoꝝ in eo ꝺñantiũ firmaꝫ in terra ⁊ aqua.

Ꝓpter quartũ gdẽ ſciẽdũ q̄ ĩducta ꝑus fere ceſſãt oĩa. pcedebãt enĩ vt oñſuz ẽ ex falſa radice. ¶ Uñ ad ꝑmũ ꝺoz q̄ ꝓplo quo ad põdus nõ eſt vnũ extremũ:⁊ quo ad iuſtitiã aliõ: ſz q̄ q̄ põderis ẽ mediũ tñ:⁊ iuſtitialis ẽt certa ẽ q̄ſi vnuz extremoꝝ:lz minꝰ alys ꝺiſtet:vt ꝺeclaratũ a põdeꝛ. Et lz vtrũq̄ ſit mediale:nõ tñ eq̄ ſũt media:ſz ſeoꝛſuz:ĩmo vnũ in alterũ oꝛdinaꝫ.⁊ extremũ eſt ad ipm. ¶ Ad aliud ſilr ꝺom cũ ex eode ꝑcedat fundamẽto. ¶ Ad aliud ꝺom q̄ lz ꝓplo certa calo attineat ⁊ bũido:nõ tñ magis recedit a tpamẽto melĩca:ĩmo amplius appꝛopiquat: cũ põdus nõ ſubſit ꝓploni melãcolice:ve ꝛ ſupra illã: ita q̄ melĩca nõ eſt mediũ ĩter põdus ⁊ iuſtitiale certũ:ſed potius vnũ extremoꝝ certe ſubiacẽs iuſtitiali. Melãcolicus.n. minus ꝑticipat calo ⁊ humido:q̄ꝫ et ꝓplo põderis:q̄ꝫuis mẽſuris amplirꝰ gnãtiuis ⁊ ꝓfuatiuis nec ẽ is talis niſi relatõe vite aut aliarũ ſpecieꝝ. Reſpectu vo iuſticialis certi ẽ ãplius frigidus ⁊ ſiccus:vt oñſium ꝑius. ¶ Ad aliud ꝺicendum q̄ iuſticialis certa non eſt magis alterabilis melancholi

ta.vñ de optia cõpõne.Qñ optia corpis cõpositio cũctis actib⁹ disponit optie ⁊ difficile passibilis ẽ oiuz alia⁊ qõ euenit pp robur ⁊ ptiũ in adiuicẽ bõgeneitatẽ.Si ãt mesurata corpa pmutẽt ⁊ laborãt de facili redeũt tñ ⁊ sanãtur celeriter:qñ modica ẽ illa passio extẽsiua:nõ aũt ĩtẽsiua.pp ptiũ.n.vnifoꝛmitatẽ moꝛ vna cõpatit alteri:ita q⁹ vna patiẽte ꝓpatiãt ꝓfesti ⁊ reliq̃:⁊ ita ĩ plura distributa passio reddit minoꝛ.Ar.ibidẽ silr ⁊ vna sanata ea coadiuuata sanat reliq̃ vt nullã fortẽ neq̃ diu ĩcurrat passionẽ: ⁊ sic ĩ Ar.ꝛcidit Ha.pp qõ q̃rens Alexãder ĩ ꝓbl. huic ꝓpoꝛtionabile.puta:q̃re ĩ brutis febꝛes ⁊ occulte passiones difficile sanabiliozes ⁊ piculosiozes q̃z ĩ hoib⁹ soluẽs. Altero gdẽ mõ ĩgt qꝛ velut difficile passibilissima exñtia maiozib⁹ cãis patiunt magis q̃z a ꝓtingẽtib⁹ per vigozez aphoꝛismi illius.In moꝛbis min⁹ ⁊ reliq̃.¶ Ad aliud dicendũ q⁹ hic q̃rit nã cutis actualis vt viue:nõ aũt potentionalis vt moꝛtue ꝓut ẽt alimẽtũ venit coꝛpis.Silr Ha. ibidẽ nõ logt de cute hũana:sz ostraco⁊ subdẽs post ictum ostracuz tale quid ostracis quale nobis cutis. Dz quidem euidens id paradigma.

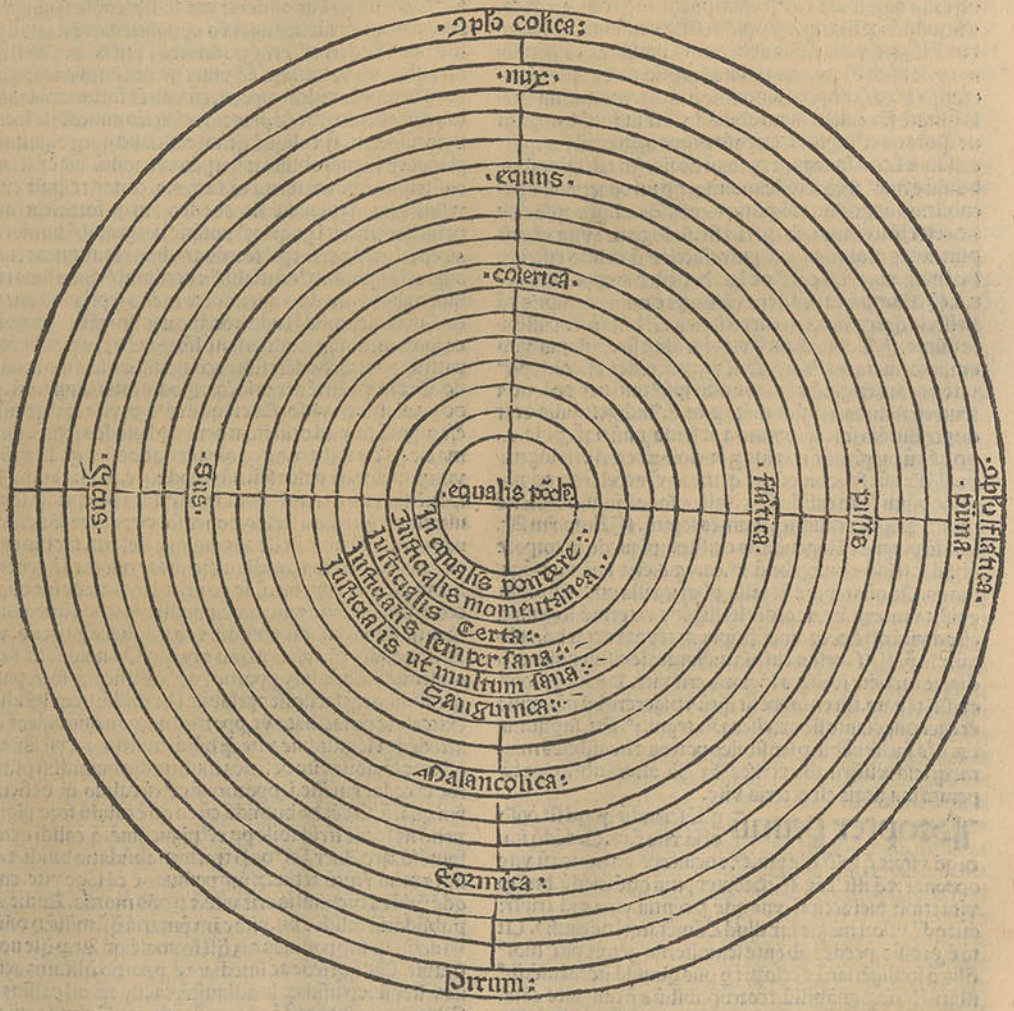

Complexio melica.

¶ Differẽtia. XXI.

Quod cõplexio calida ⁊ humida sit longiozis vite mõstrat:qꝛ.6.de re.sa.ca.z.dz q⁹ humidissimi ⁊ calidissimi sũt lõgeuissimi. ¶ Ampli⁹. Pali.ꝓpõ calida ⁊ hu.ceteris ẽ lõgiozis vite:qõ ⁊ snia nitit Ar. affirmare tã in ꝓpone q̃z regiõe. silr nãq̃ ẽ de regiõe ⁊ ꝓpone.Sz q⁹ hitãt regionẽ calaz ⁊ hu.vite sũt lõgiozis:de causis lõgitudis ⁊ breuitatis vite. ¶ Kursus.vita stat p calm ⁊ hu.ibidẽ.⁊ Damas.in apho.dicit. Est autẽ bz ꝓpõ talis, ¶ Adhuc,digõ ⁊ nutritio q̃ sunt vie in vitã ⁊ ei⁹ lõgitudinẽ calido pficiunt ⁊ hũido.6.de ac.ca.z.ea. vo ꝓpõ talis.Palin.illa ꝓpõ ĩ q̃ hũidũ ꝓpoꝛtionat calido lõgiozis existet vite:ex hoc nãq̃ videt vite causari lõgitudo.bz vo ca.⁊ hu.qõ signat: eo q⁹ pmo pma pueri ab infantia vsq̃ ad iuuẽtutẽ in caloꝛe fere extãt tẽpato:⁊ humiditate superflua:qõ gdẽ tẽpamẽtũ aduenit pmediocrẽ exiccationẽ iuuẽtute accidẽte.p tertia.ca.p.illa igit ꝓpõ existet lõgiozis vite:cui⁹ humidũ tardi⁹ reddet ꝓpoꝛtionatũ calido.Lũ enĩ ꝓbabile sit q⁹ etas coꝛrñdeat etati: si etas pueritie ca.⁊ hu.plus ceteris extẽdet: ⁊ sic iuuẽtutis ⁊ senec,⁊ seny.Qõ pticulari⁹ notat ita:si.n.,ꝓpõ tẽpata cũ

tẽpato humido ab humiditate superflua pueritie sequestret ī fine. xx. ānoꝝ aut. xx. ita vt reddat oīno tẽpata id calide ⁊ hu. accidet ꝓlonī in fine. xxxv. aut. xxxvi. annoꝝ: ⁊ sic magis extẽdet pueritia: ⁊ p ꝑs alie sibi cozrñdẽtes etates. ꝓlo igit calida ⁊ hu. est vite ceteris lõgiozis.

Cuius oppositũ ⁊ q̃ illa ꝓlo breuioz ẽ vita: q̃ oiuz ẽ maxie putrefactioni exposita: cũ ea vna cãꝝ mortis extet: ⁊ q̃ ꝓpta est oi egrotãte de cã. talis qdẽ hec. viii. de ige. san. ca. vi. qõ ⁊ idicat fetoz [sudor] vrie ac egestiõis coz: q̃lis. n. bircoꝝ ꝓlo hꝫ: ⁊ q̃ taliũ nãꝝ ibidẽ ⁊ iiii.ª pᵗ⁹. ca. ō ꝑparat] ad fe. ¶ Oz ãt ca. ⁊ sic. oñdit: qz illa ꝓlo q̃ ãpli⁹ resistit causis mortificãtibus ẽ lõgior] vite. Talis ãt hec: eo q̄ potissima cã pẽtionis vite hũoz ẽ supfluus phlatic⁹. p ꝑa. ca. de ꝓlonibus etatũ. ⁊ iii.ª. ca. p. dupl'r enī nos mortificat. vne qdẽ sui mala q̃litate ffa calido ĩnato obuiãdo. Al'r suffocãdo regimine q̃titatis ei⁹ supflue. Dec aũt mime aggregat ī coꝝpib⁹ calidis ⁊ siccis. in tegni ⁊ ꝓlonũ libꝝis. Jn tali ẽt ꝓlone hũidũ ẽ min⁹ frigescibile: minusq̄ pp sui ꝓpactionẽ exicabile: qõ ẽ potissima lõgiozis vite fꝫ Ar. cã. q̃re ꝓlo ca. ⁊ sic. ceter] ẽ lõgeuioz. Et q̄ fri. ⁊ sic. sit lõgeuioz vita vr̃: qñ pm nobis moꝝ aduenit putrefactiõe q̃ calido efficit ⁊ hu. methau. iiii. ⁊ ii. ca. xᵒ de ige. hec aũt his opposita oīfariã. ¶ Rursus. ea resistere vr̃ magis causis coꝝruptis tã itrīsecis q̄ extrīsecis occurrẽtib⁹: cũ ei⁹ hũidũ sit passibile mime. ¶ Adhuc. si p̄n⁹ vite ẽ fride ⁊ sic. ꝓlonis vita ex ipo ꝺriuata toti⁹ ad ꝓlonẽ frigidã tẽdet ⁊ siccã: fꝫ pᵐ vite vt coꝝ ẽ frigidũ ⁊ sic. qõ oñdit ipsi⁹ duralities ꝓactio ⁊ ĩputrescibilitas. vñ iii.ª alimẽto. ca. x. Jndigestibilis ⁊ tarde ptrãsitiõis ĩdicat: genitura ẽt frida ꝓnũciat. pbic. iiii. pp qõ cũ magī] seq̃t nãꝝ suoꝝ ꝓncipioꝝ ceter] erit lõgeuioz. ¶ Oz aũt fri. ⁊ hu. oñdit: qz moꝝ vr̃ accelerari ex ꝓpositiõe hũidi fcã a calido. Sꝫ ī tali ꝓlone hũidũ resistẽs ẽ multũ ꝓsuptiõi caliduq̄ ꝓsumẽs sopitũ. ¶ Amp. fm Ar. hũidũ pingue cã lõgeuitatis existit: fꝫ piguedo in coꝝpore abũdat frido ⁊ hu. ꝓlonũ. xᵒ. ca. v. ⁊. vi. erit igit vite lõgeuiozis. Qõ aũt tẽpata sit talis. pbat: qz illa ꝓlo q̃ ꝑ oium existit vtute: ptãte: ac ordiẽ itelligẽtie ceteris ẽ lõgeuioz: cũ ad vitã qõ ẽ eẽ ordinet ꝓcipue: fꝫ tẽpata extat hꝫ. ꝓlonũ. xᵒ. c. ꝑ. ¶ Rursus. cui oīa mẽsurata ī existũt nullo ẽt ī digẽte metiẽte foziseco lõgiozis erit vite. Dꝫ aũt ꝓlonũ existit tẽpata. tm̃ enī appetit q̃tũ ⁊ digerere bñ pōt: nullo ẽt eget dispẽsante sic extrīseco. in tegni. xᵒ. Eti. supfluitates oẽs facil'r exhibit p sensibiles poꝝos ⁊ isensibiles mini meq̄ lesa reliq̄rũ ab extrīsec⁹ fꝫ Ha. alterãtib⁹. ppea tẽperata longiozis est ceteris vite.

Propter primũ qdẽ sciendũ q̄ qd sit ꝓlo ꝺria visa ẽ. i. vii. Uidẽdũ ita q̄ qd vita: ⁊ q̃ ipsi⁹ cãe ꝑmit⁹: ⁊ deinceps qd moꝝ cũ vite opponat: ⁊ q̃ illi⁹ cãe. ¶ Propter ꝑmũ qdẽ sciẽdũ hui⁹ q̄ vita tripl'r dici accipit. vne qdẽ ꝑ eẽntia vite: ⁊ id tripl'r: aut qdẽ vliozi magis iuxt illud Lõmẽtator] de causis. Uita ẽ ꝓcessio ꝓcedẽs ab ente sempiterno geto: ⁊ ꝑm⁹ mot⁹ q̃lis q̃ itelligẽtiarũ ⁊ celoꝝ: ⁊ p ꝑs qbusdã iterueniẽtib⁹ istarũ iferioꝝ gnãbiliũ ⁊ coꝝruptibiliũ a p̄ causante cãta. Ꝑ q̃z mõ notificat xᵒ de aĩa. Uiuere viuẽtib⁹ ẽ esse. i. vita est forma ⁊ viuẽtis suba. p vitã enī vnũqõq̄ viuẽtiuz ī eẽ ꝓsistit. Aut min⁹ vli ⁊ ampli⁹ mãli cũ dr̃. z. de aĩa. vita est ꝓsistẽtia p alimẽtũ. Uel ptculari ꝑut aĩalib⁹ suppetit p fectiozib⁹. vñ Aluredus de coꝝdis motu. Uita ẽ mot⁹ ꝺtinuus a coꝝde in cetera mẽbra delapsus: iuxt illũ Hip. Uita breuis: ars vo lõga. Altero vo mõ. p mõ ⁊ mẽsura viuẽdi, fꝫ illud ꝓncipy methau. Doiuz gen⁹ arte ⁊ rõne viuit. Sũt aũt cãe vite triplices: vl'es. s. ꝑme: ptculares scõe ac medie: q̃s oz ꝓsiderare volẽtẽ pfecte cãs vite ⁊ lõgitudinẽ ⁊ breuitat] eiusdẽ idagare. nõ. n. sufficit ꝓsiderare vlia nisi ptcularia q̃ scire faciũt ꝓsiderenr. neq̄ ẽt ptcularia: nisi vlia a qb⁹ eẽ ⁊ vitatẽ sumũt attẽdanr. Cã vo vlis ⁊ ꝑma ẽ celũ motu ⁊ luce. Medie vo fꝫ genitalicos sũt due. q̃rũ vna ꝓportionat mãe seu mr̃i vel vxori q̃ hylec. i. vita pfice appellat. scda qdẽ alcochodẽ: q̃ formã seu patrez aut nuptũ ipoztat. hylec aũt sumit a sole ꝑmitus si fuerit polẽ natitate ente diurna. Qõ si nõ sit puenit ad lunaz: ⁊ ab ea expit ꝑ si natitas fuerit nocturna: q̄ si nõ possit ab ipsa suscipi: redit ad solẽ. ꝺzio ⁊ si ab his non possit sumi iterũ aspicit ascẽdẽs: deide ps foztune si nõ pōt ab eo suscipi. qõ si nõ ab hac ꝓsidereꝫ gradus ipletiõis: si nat⁹ vel natitas fuerit ꝺiuctiõalis. si vo oppositiõalis ꝑmittat ps foztune ascẽdẽti ꝑ terq̄ gradus seq̃t puetiõis. Qõ si ab aliq̄ istoꝝ nõ valet sumi nõ viuet gs: nisi lumiaria foztasis se beniuolo videãt aspectu cũ visu ẽt foztunarũ laudabili. Est aũt alcochodẽ planeta respiciẽs amicabili locuz hylec aspectu i q̃ ⁊ aliquã q̃tuoz eẽntialiũ q̄nq̄ dignitatũ planetaꝝ iſignis obtineat seu ples: vt domũ aut exaltationẽ triplicitatẽ seu terminũ. facies. n. cõiter respuit eius vilitate: hec q̃z planete alcochoden fm q̄ foztificat⁹ aut debilitat⁹ fuerit ī q̄nq̄ loc] potẽtie: vt gradib⁹ lumiariũ ascẽdẽt] medy celi ⁊ pt] foztũe gradu. ac ẽt almucac cum alys ei⁹ dignitatib⁹ eẽntialib⁹ ⁊ accñtalib⁹ ānos suos tribuit maiozes medios aut miozes mẽses septiꝫnas aut dies. Cui ẽt alcochodẽ ī additõe ānoꝝ suffragãt foztune fꝫ eẽ ipoꝝ foztunaꝝ: ⁊ aduersanr. i foztune: fꝫ eoꝝ eẽ depratuatũ ānos alcochodẽ: ⁊ sibi accõmodatũ a foztũis minuẽdo. Scõm vo Ar. ẽ aer ꝺtinẽs: ⁊ piodis solis ⁊ lune. vñ iiii.ª de ge. aĩaliũ. ca. vltio. Cã ei⁹ qõ ẽ eẽ lõge vite aĩal qõcũq̄ est ꝺtpatũ foze ad ꝺtinẽtem aerẽ ⁊ ad piodos solis ⁊ lune maxie. Rõnabiliter. n. tpa oiuz gestationũ ⁊ gnãtionũ ⁊ vitaꝝ: mẽsurari volũt fm nãꝝ piodi: q̃re. Al. is. aĩaliũ. Jn spẽ nõ sũt positi termi cãe mãe soli⁹: fꝫ cã receptiõis lõgeuitatis est ipressio a stellis: donec sic vita cõcozdãs cũ reuolutione alicuius stelle aut multaꝝ stellaꝝ. Ex his enīz de cã vite ac ei⁹ longitudie ⁊ breuitate pnosticãt genetalici: vt dr̃ia. iiz. appebit. Cãe vo ꝓticulares ⁊ scõe sũt duplices. q̃dã nãq̄ ꝑme ⁊ mediate: nonnulle vo scõe ⁊ ĩmediate. Prime sigdez calidũ ⁊ hũidũ: ⁊ eoꝝ adiuicẽ ꝓportio. vñ Ar. Due nãq̄ cãe vite: q̄ q̃tũ ⁊ q̄ q̃le. Oz. n. nõ solũ foze multitudinẽ hũidi. fꝫ ꝓportiõe op⁹ ẽ q̃lificatũ foze: puta q̄ calidũ: neq̄ facile sit ꝺgelabile ī humidũ: neq̄ hũiduz exiccabile de facili: ita vt ꝓportio bu. ca. magis videat eẽ attẽdẽda ī lõgitudine vite q̃ hũidi multitudo. vñ Ar. ait qd foze lõgiozis vite deficiẽs multitudie humidi: si plũi rõe excedat fm q̃le. i. ꝓportionẽ ei⁹ cũ calido q̃ deficiat fm quãtũ. Oz ẽt hꝫ humidũ cũ eo qõ ẽ calidũ foze pigue vt nõ sit facile ifrīdabile pp ei⁹ piguedinẽ. q̃ calidi exstat fomẽtũ. q̃re Auer. ī ei⁹ de ꝑ tractatu abũdãtia hũidi ⁊ calidi ⁊ ꝺriũ vtutũ actiuaꝝ sup passiuas ẽ cã lõge vite. cui⁹ qdẽ ꝺziũ cã breuitatis erit vite. ⁊ p ꝑs mortis. Audit ãt pabũdãtiã calidi ⁊ hu. vite cãm ꝑmariã q̃si mãlẽ: p ꝺriũ vo actiuaꝝ sup passiuas cãz q̃si formalẽ: qõ Ar. p q̃le notificauit. Cãe q̃q̄ scõe ac ĩmediate ẽ ꝓportio q̃litatuz actiuaꝝ iter se: ⁊ passiuaꝝ in adinuicẽ: ⁊ actiuaꝝ ad passiuas. Sic'r ⁊ haꝝ oīuz tandẽ ad tertiũ puta coz. lõgitudo enī vite ꝓsegt vr̃ coꝝdis ꝓportionẽ cõplonalẽ. ¶ Propter qõ videm⁹ multos boies: quoꝝ mẽbra sũt foztia: sana ⁊ vtutes valide: qb⁹ egritudies occurrũt mortales: pp q̃s añ senectutẽ moziũt. Cõspicim⁹ ⁊ alios bis oppositos ad senectutẽ puẽire regimie eq̃liter vno ẽt regimine vtẽtes vnũ ad meliozẽ puenire finẽ: ī altero vo malos gnãri hu. mortẽ iducẽtes: qõ euenit: qz in cõplone mala ꝓparatio est fixa. que cã existit vt in ipso hec generer malitia q̃uis banc ignoꝛ

remus ꝓparationē. Cuius qdē ꝓparatiōis ignorātia cā ifi
nitarū ꝓparationū existit. Jd aūt dico cāri ab hylec ⁊ al
cochoden ꝙz q reb⁹ his ꝙsociant variabilib⁹. ¶ Deide
quoq sciēdū q qdā posuerūt cāz vite ipsiusq̄ lōgitudīs
regionē calidā ⁊ siccā. aly vo multitudinē sanguis: nonul
li magnitudinē corpis: aly qdē spm. Mortis qdē cā ⁊ vi
te breuitas ex oppositis causat. Qui oēs a veritate Ari. ⁊
Cōmētatore secessūt ꝓposita. Locus nāq̄ calidus ⁊ sicc⁹
p se cā nō existit cū vita calido mensuret ⁊ humido: sitq̄
calidū ⁊ siccū adustiuuz pemptiuū nisi p accīs inq̄tum
siccū ꝓhibitiuū putrefactiōis existit. Neq̄ et multitudo
san. eo q ad ipsi⁹ multitudinē nō seq̄t vtutis augmētuz.
neq̄ ad ei⁹ diminutionē debilitas. p̄ ꝑma. p aliō tū extat
cā inq̄tū in san. calidū ꝙtinet ⁊ humidū: qō cā p se dictū
est fore vite. Silr neq̄ magnitudo corpis p se id cāt: veꝝ
p accīs inq̄tū in magno corpe multū caliditatis ⁊ humi
ditatis ꝙtinet. si enī ita eēt: tūc equus iā hoīe foret lōgio
ris vite. Neq̄ silr spūs ceu voluerūt qdā dicentes spūm
grossiuz: tenebrosiuz: paucū q̄lis q melicoꝝ vitā breuiare
ꝓuatiōe nutrimēti. multū vo ⁊ vētosiuz idē pp grādē ex
suflationē opari: subtilē qdē ⁊ modicū pp euētationē ve
lut lucerna extictioni pata vitā abbreuiare. humectatū
aūt ⁊ turbidū ⁊ īfrigidatū pp ipsius aquositatē ipurā. hȝ
aūt spūs ⁊ ꝑpe fluēs nō existit: verū humidū ꝓportiona
tuz calido nisi p accīs: cū spūs ex humido generet ⁊ cali
do. vñ p ꝑma. c. de vtute vitali. Spūs ex hūoꝝ vapozib⁹
⁊ eoꝝ subtilitate ꝙz aliquā gñat ꝙplonē: in qb⁹ calidū cō
seruat ⁊ humdū. Et de vtilitate pticularū. 6. ca. 6. Spūs
est vapoꝝ sanguis tēperat⁹. ¶ Propter hȝ scȝ sciēdū ali
qualr iā qd mozs ex opposito cū ei⁹ causis apparere. Est
nāq̄ ipsa calidi natiui exiccatiōe: humidi aūt putrefacti
one extictio. In ista eqdē descriptiōe mozs tāgit duplex
vna qdē nālis p ꝙsūptionē humidi radicalis: de q̄ dicit ō
morte ⁊ vita q ea ꝙtingit in vltima senectute sine tristi
tia. Est enī aīe ablatio isensibilis oīno: q̄ nil aliud est nisi
frigiditatis ⁊ siccitatis vltimatū supra calidū nāe dñiuz.
Est ⁊ alia mozs īnālis seu violenta: cui⁹ p̄ncipiū est ab eē
ex marcore p̄cipue siue alio fortuitu q̄ grādis lesiōis sen
sus p̄cipit ⁊ tristitia: q̄ nihil aliud videt eē q̄ corruptio ⁊
marcoꝝ humidi ⁊ per ꝙnās calidi. vñ. A. Corruptio duplr
aduenit idiuiduo. aut nālr: qñ caloꝝ nālis humiditatē cō
sumit nālez: ita vt frigiditatē ⁊ siccitatē faciat dñari: aut
accītalr: ceu cuz īdigestione in corpe supfluitates accre
scūt: p q̄s nā purū ab ipuro nō valet secernere. vñ īfirmi
tates ei accidēt ⁊ dñiuz vtutū passiuarū sup actiuas: ⁊ tā
de ipoꝝportio p̄moꝝ iter se p̄ncipioꝝ ⁊ eoꝝ ad cor. Dein
de videt et q ad mortē nālē ꝙz Ar. ac accītalē: q̄libz ꝙse
quat in potētia mor⁹ euētatiōis cordis a pulmōe: ꝓpter
quā calidi naturalis subsequitur extinctio.

Propter secundum vero sciēdū q oēs cōueniūt q cōple
xio ca. ⁊ hu. ac tēpata longeuiozis vite existunt: cū in eis
cāe vite mō repiant pfectiozi añdicte. Sed diuersificati
sūt q̄ duarū lōgiozis existat vite. Daly. nāq̄ cū pluribus
ipsi⁹ seq̄cib⁹ audiētes ꝓmones fortassis Ar. supficieten⁹
in vite cāis ponēs ca. ⁊ hu. lōgeuiozē p ceteris hūc ordinē
ceu gradus denotat lōgeuitat⁹ ita. Cōplo breuiozis vite
reliqs facta est frigida ⁊ sicca: deinde frigida tñ: deiceps
sicca tñ: postea frigida ⁊ hu. deīde calida ⁊ sicca: deiceps
humida tñ: postea ꝙplo eq̄lis: ⁊ tādē ca. ⁊ hu. dūmō cali
duz dominet humido: ⁊ a mozbis euadat putrescētib⁹. ⁊
iō laudauit phs in lōgitudine vite terrā calidā vicinam
mari: pp humiditatē aeris ⁊ caliditatē. Et ꝙplonē laudauit ca. ⁊ hu. q̄ duplex existit. vna qdē nālis ab initio crea
tionis laudabilis. altera vo accītalis vitupabilis ad pu
trefactionē veloꝝ. cui⁹ qdē positiōis īfirmatio in sequē
tibus apparebit. Querūt aūt qdā tenētes tēperatā lōge
uiorē ad Daly respōdētes q is cōparat cōplexionē calidaz ⁊ humidā ad distempatas: qō falsiuz iam apparuit ex
ordine durationis vite assignato per ipsuz.

Propter tertium vo sciēdū: q ꝙplo tēpa
ta ceteris longeuioꝝ exi
stit: c⁹ tēpamētū fuit scōi aut q̄rti modi ꝓnotati. dña. 18.
quā qdē dico lōgeuiorē: moztiq̄ magis oppositā: nō solū
distēpatis alys. verū ēt ca. ⁊ hu. puenīēti ab exiccatiōe:
seu putrefactiōe. Et anteq̄ id astruat rōne ꝑmit⁹ expona
tur ꝙmo Ar. dicētis vitā calido ꝙstare ⁊ hu. ¶ Propter
qō nosce: q cū calidū ⁊ hu. respectū. q. quēdā videant i
portare vt appet p ꝑmū ꝙplonū Ha. ca. 3. nitēt astruere
ꝙplonē eq̄le: mozdēdo antiq̄s ipsaz omittētes. nō enī vt
ostēsuz ē. dña. 18. pōt dici aut cogīsci distēpatuz: nisi p tē
peramētū: cū rectū sit iudex suuꝑsi⁹ ⁊ oblig. p̄ō aīa. Et iō
ꝙplo q̄cūq̄ simplex aut ꝙposita: nō pcipit nisi relatiōe ad
tēpatā. quā qdē Ar. videt sub ca. ⁊ hu. collocasse: ceu exꝑs
sius ex sermone Auerroys elicit tractatu hȝ. Dic aūt re
spect⁹ caliditatis ⁊ humiditatis ad ꝙplonez referr pōde
re temperataz. hoc aūt est ꝓcidere in cōem expositionez
dicētiū vitā stare calido ⁊ hu. eo q oē viuēs calidū extat
⁊ hu. nō viuēti relatū. ¶ Premissuz ār firmat p qdez ex
elemētoꝝ mixtiōe qñ q̄cūq̄ miscibilia pfectiozi ⁊ eq̄
liozi mō miscent ad mixtū diuitiozis est vite: q⁹ actiuis ⁊
passiuis vē ꝙ pōderatis eque diuti⁹ pseuerat pugna ⁊ per
ꝙs vita. Tale aūt p ceteris i cōplone ꝙcurrit tēpata. nō
sic aūt i ca. ⁊ hu. pp. n. fortitudinē calidi actiui: ⁊ passibili
tatē hūidi vehemētioz itercidet pugna ⁊ velocioz victo
ria. Adhuc rōne colligantie armonice aīe cuz corpore ex
qua vita ꝙsegt. Juxta. n. Platonē ⁊ damascenū i aphor.
Cōplexio corporis aīati est ad figurā numeri. i. ꝓportōez
seu silitudinē armōici numeri vñ musici ⁊ Pythagoras
Thimotheus vocauerūt armonicā cōiunctionē aīe cuz
corpore musicā humanā. hȝ aūt ꝓportio ⁊ ꝙsonātia mu
sica magis repit i cōplone tēpata q̄z i alys: cū p̄ncipia cō
iunctōis sint in ipa magl ab excellētia Prietatū ꝙiunctoꝝ
separata. Palin: ex cāis vite denotatis qñ vita nō stat p
qōcūq̄ bu. ⁊ ca. ȝ p hu. ꝓportiōatū calido. q̄litates nāq̄
actiue dñari bīt sup passiuas cū calidi ⁊ humidi abūdā
tia ⁊ cōmēsurati magis ꝺm q̄le q̄to ita q actiue ꝓportio
nē bīt sup passiuas ⁊ iter se: ⁊ passiue vna: ⁊ be demū ābe
ad seipsas: ⁊ tādē vt dictū ē ad tertiū coꝝ. vȝ. id ār pfectio
ri repit mō in tempato q̄z ēt i ca. ⁊ hu. Qō firmat: q⁹ sile
adiunctū silī velut ignis in igne īcitat ad furiaz. pble. i. ⁊
aphorū ⁊ nāliū scōis ca. 8. qō in ꝙplone ca. euenit ⁊ hu. ñ
autē in tpata. in ca. nāq̄ ⁊ hu. multiplex supaccrescit hu.
⁊ ca. Primitus qdez qō vite: scōo qō ꝙplexiōis humane
cuz ꝺm Jsaac ca. ⁊ hu. in scōo locet gradu. tertio ca. ⁊ hu.
cōplonis talis vt sanguinee: in q̄ ⁊ humidū superexcedit ca
lidū: cū aeri ꝓportionet sortienti p̄mus humiditatez ⁊
deīde caliditatē. dña. 17. Sūt. n. bi elementoꝝ filȳ iuxta
Daly. ⁊ Jsaac. sic itaq̄ cū calidū supaddit triplr calido: ⁊
humidū humido ⁊ maxime q⁹ humidū i hac cōplexione
superexcedit calidū i furiā decidet: ⁊ putrefactōi exponet
p̄cipue cū ipsa causet a ca. ⁊ hu. id aūt non ita in cōplone
repitur tempata: cū humidū sit calido sufficiēter ꝓpor
tionatū. Adhuc ex ꝓportione. q⁹ pble. 5. in cōplone tem
perata vniuerse corporis ptes sibi corrēspōdēt iuicē eq̄li
tate: ita q vna sanata sanat ⁊ reliqua: vna ēt lesa cōpatiē
⁊ alia. ꝓpter qō ⁊ nocumētū grande nō sic velut alys va
let occurrere sibi: lesione vo vitā ꝙtingit abbreuiari. Jti
dem ex habitu qñ optimū est bñ carnosuz ee. i. cōmode
ratū: vt neq̄ crassiuz sit neq̄ macrū: ita. n. i longā poterit
deuenire senectutez. aphoꝝ scōa. hȝ vero est complexio
tēperata in tegni. ⁊ Daly. cū. A. ¶ Rursus. ex opatiōib⁹

Quoꝝ enī sūt pfectiores: vt fortiores ⁊ diutius īmorantes ꝓplexio extat hō. Formā.n.fecit scire actio. Bꝫ tales in ꝓplexiōe repiunt ampli⁹ tēperata q̄ in alys: ceu in ei⁹ apparet ascriptis. Que aūt hō lōgiorē denotāt vitā pp diligētiorē ēt adinuicē miscibiliū ⁊ ꝑncipioꝝ vite in cōplexione tēperata q̄ in alys. ¶ Itidē ex depditi restauratione lōgeuior est illa q̄ magis obedit restaurationi: cū oē h̄ viuēs egeat illa: ꝓpter calorē ꝓsumētē inatū humidū cōtinue. hec vō est tēperata. ca. ampli⁹ ⁊ hu. eo q̄ in ipsa vel per sile ītendit restaurationis regimē vel p ꝫriū: nō qdez p sile vt tēpata: qm̄ in euersiōe que est fꝫ calidū ⁊ frigidū eo q̄ efficacissime sūt q̄litatū: timor est p sil'ia gubernare de re. sa. 6. c. 7. timet nāq; ne calidū superexcedēs eo multiplicatiōe addito sibi associet siccū ⁊ frigidū sil'r exneū humidū: ⁊ maxime cū medicus nō possit puenire ad id qō est certū. sic enī scia eēt eius velut Asclepy seu Esculapy 3°. de inge. c. 7. ꝓpter qō fꝫ Ba. in cōplexiōib⁹ in qbus calidū superexcedit frigidū simpl'r seu ꝓmixte: qcqd angustius scribat in tegni. tutius fit ad latus pseruationis per subcōtraria: q̄ ad lat⁹ silitudinis per sil'ia declinare: qō ⁊ ceteri custodes sanitatis lapse vident seruare. dria. ii6. Neq; pōt p ꝫria hō regi ꝓplo cū extēsiori vita ꝫrietate repassio vehemētior īducet: cū alimētū oē in ꝑncipio sit ꝫriuz alito. p. de ge. z. de aīa. ⁊ ꝓplexionū. 3. ca. 6. pp quā gdem repassionē humidū citi⁹ reddet aq̄ticū: ⁊ sic mortis causatiuū: qō nō ita in tēpata euenit nā: eo q̄ p sil'ia hz gubernari. ⁊ qz minor est distātia ⁊ ꝫrietas medy ad extrema: q̄ extremoꝝ ad eadē. ⁊ sigdē medy ad extrema sint plura ꝫria: ea tn̄ min⁹ sunt excedētia. Mediuz etiā i raro fortiores extat vtutis. ¶ Amplius ex reductiōe: qm̄ oēs ꝓplexiones qb ea iudicant occasionate. q̄re in tegni. ⁊ de re. sa. docent ad tēperatā reduci. id aūt nō fit nisi vt vita participēt lōgiori. Scia nāq; medicine i ꝓductionē vite vr̄ ꝑncipal'r ordinata fore ab Haly. apparens. ꝓpalin ex regiōe: qz regio tēperata opat ad vite lōgitudinē ceu tactuz. hec aūt aphoris. 3ª ꝓtinet duabus lineis circūtēsis: vtrinq; ab oriēte in occidēs directe: q̄rū vna transit versus meridiē sup choū hippocra. īsulā: nūc lāgo appellatā. reliq; vō sup kindiā vsus septētrionē: quoꝝ distātia locoruz circa. 400. extat miliarioꝝ: aut regio q̄ sub diei eq̄tore fm. Al. ꝑcipue: vt ostēdet. dria. 67. sile aūt de ꝓplexiōe ⁊ regiōe. Eti. ex mortis pte q̄ magis exposita est ꝓsūptiōi ⁊ extinctioni: bzeuiozis est vite. talis aūt est oīno ꝓtēperata sanguinea: etiā pp humidi passibilitatē ⁊ calidi actiuitatez: cū eo q̄ plus hu. extinctionez ⁊ suffocationē īducit parata est ꝓsūptioni: cholerica vō caloris excessu: phlatica vō extinctiōi frigiditate mortifera. melica quoq; bas ꝓsequit. sed hec duo vite bzeuitatis sūt cā: nil aūt tale in tēpata vt apparuit est reptū. ¶ Cursus. tēperate cōplōni ⁊ nāliori: mors dulcis ⁊ nālior debet ꝓuenīēti suppositō regimine. hō vō vt ostensuz q̄ per ꝓsūptionē: ipsa nāq; ampli⁹ religs retardat ea q̄ putrefactiua violēta. Qō vltimo tēstimonio ꝓbat sensibili: nā videm⁹. ca. ⁊ hu. siue sangnineos cito canescere: ⁊ circa cerebrum putrescere: adeo q̄ modica illis distēperātia occurrēte: catarris ꝑmptius ꝓsumunt ⁊ cozizis. vt ex tegni cuidēs. Qō in ꝓplone nō sic euenit tēperata. ꝑdicti nāq; sunt ampli⁹ expositi putrefactiōi pp hu. sup fluū: ⁊ ita morti violēte ac exicatiōi: ⁊ sic morti nāli pp habilitatē ꝓsūptōis humidi. hec enī ꝓplo exposita est resolutioni maxime. dria. ii7. Ex q̄bus tandez ꝓcludit ꝓplexionē tēperatā: nō soluz alys distēperatis. verū ēt ca. ⁊ hu. longeuiorez existere.

Propter quartum vero ad ꝑmū dicendum id esse verū ꝓparatione barū cōplexionū ad reliquas distēperatas: nō āt vt oīsuz relatiōe ad tēpatā. Qō aūt h̄ sit sn̄ia Ba. appet ex ꝓtinuatiōe facta in. 6. re. sa. c. 3. Ex q̄ suscipit h̄ fmo. cū enī determīauit regimē ꝓplonis tēpate: dicit se deinceps determīaturū regimē laptse. qō ēt appet ex diuisiōe ꝓplexionis quā statiz subiūgit. ¶ Ad scōz p iteremptionē dicendū: ⁊ si Ar. alicubi cōplonē dixit ca. ⁊ hu. fore lōgeuioris vite: aut relatiōe ītulit ad distēpatas facta. vel tēpatā moze antiq̄ꝝ sub ca. concluſit ⁊ hu. dria. visum. 18. Et sil'r dicendū de regiōe. ca. ⁊ hu. q̄ verū est p ca. ⁊ hu. cōtēpatū debita: vt visuz ꝓportione. Cū vō addebat q̄ in ꝓplone ca. ⁊ hu. magis viget calidū ⁊ hu. ītermēdū eo q̄ humidū i ea oīsuz ē fore excessiuū calido ipꝓportionatuz: vt aut cito exiccabile vel velociter putrefactibile. ¶ Ad aliō dōz fꝫ q̄sdā forte q̄ digestio nō fit a ca. ⁊ hu. fꝫ p ca. ⁊ sic. vñ. 3°. iz. c. de stōachi debilitate. Digestio ꝓfuaē p siccitatē cū ca. ve. ꝝ q̄ id dictis sapiētū repugnare vr̄: nō parū credit lr̄az fore corruptā ꝓtinētē p hūiditate siccitatē. Aut fortassis voluit alludere fmōi de accīte hūi. 6. ca. vlt. Digestio si tēpatā hūerit siccitatē ē talis q̄lis si nutrimētū fuerit hūidi⁹ vñ fit digō p siccitatē. s. tēpatā. Supfluū. n. ca. hebetat hūidū. opponit ēt hōgeneitati ciboꝝ ñ paucoꝝ q̄ potissima ē cā digōis: ⁊ ppea pueri ñ pñt res duras pfcē digerere iuuenes ātvalēt. ibidē digō ēt fit p ca. ⁊ hu. ꝓtēpatū ⁊ in cōi vt ossis oīdit digō. ¶ Ad aliud dōm q̄ id nō euenit i ca. ⁊ hu. eo q̄ lz i ea humidū tardi⁹ videatur ꝓtēpari calido: intpe tn̄ succedēti calidū cū vtute repatit ab humido magis q̄ in cōplone tēpata. Itidem vt oīsuum ē post etatē cōsistentie ⁊ maxie i senio: plures supfluitates ab humidi supabūdātia superaccrescerēt i hac cōplone q̄ i tēperata. ¶ Ad aliud dōm q̄ hō non sufficit. nō. n. vt visū oz calidū ⁊ puationē supfluitatū solū adesse īmo necessariū est humidū ⁊ cōtemperatū. Adhuc lz hō humidū sibi adsit: nō tn̄ a ꝑncipio natiuitatis sufficiētis quātitatis potētis calido ꝓsumptiuo resistere q̄ siccitate exacuit ⁊ fortificat. ¶ Ad aliud dōz: q̄ q̄uis fri. ⁊ sic. p se resistāt putrefactiōi: p accīs tn̄ vt ī digestione humidū cāndo supfluū putrefactionis: puta mortis cā existit. ¶ Adhuc hō ꝓplo minime morti ꝓsumptiue resistit. ⁊ iō bzeuiozis posita ē ab Haly. vite ¶ Ad aliud dōm id esse ꝝ in cōplone nō viuētis. i ea vō q̄ vite ō qua oīsuz sermo vitatē non ꝓtinet. ¶ Ad aliud dōm vt videbit. dria 24. q̄ coz pōt dupliciter ꝓsiderari. vne qdē māliter put est mixtū ex elemētis dure cōpositiōis factū ⁊ solide: vt motib⁹ ⁊ pcussionib⁹ pulsationū ꝓtinue possit resistere illesuz ⁊ spūs plimos ⁊ subtiles ⁊ calidissimos i eo exītes a resolutiōe defendere: ⁊ ita cōplexionis frigide existit ⁊ sicce: qō indicat difficilis ei⁹ digestio. genitura ēt māliter est frida. z4. Aliter vō fꝫ eē illi⁹ formale magis qō ē rōe īnati ca. hu. radicalis sanguinis i eo ꝓtēt: ac spūs i illo generati cū motu ⁊ agitatiōe: ⁊ sic coz calidū est multū: sic cūq; parūper vt oīdet. dria. z5. ¶ Ad aliud dōm q̄ humidū resistēs directe cōsumptioni p qō ꝑmanet vita: est aereū magis: nō āt aqueū q̄le qō pinguedinis aut adipis dr̄nt enī equoce q̄si cū vnū sit viuificū: alteꝝ vō oppositū ampli⁹ in frigidatiuū ac suffocatiuū. Et hinc qd dicenduz ad r eliquum.

Differentia. XXII.

Quod complexio īnata seu radicalis ꝑmutari non possit oīdit: qz coz⁹ semp tale aut signū vel cā est qō in oib⁹ etatibus ꝑmanet tale. in tegni p. Adhuc ibidē ipas vō solidas ptes corporis vere solidas ⁊ ꝑmas fm nullū modū pol'e ē hūidiores facere. ꝓpalin: Damascen⁹ ī aphorismis cōplo nālis fm vicinitatē qdē sepabilis. actu tn̄ īsepabil'. Et ꝑmo ꝑma. Unūqōq; āt īdiuidnū ppriā hz cōplexionē in qua aliud sibi associari sit ipossibile. ¶ Amplius idez

in mineralium traditiõe nõ est pole vt vna cõplexio vertat in aliã. ¶ Rursus rõnib⁹: quõ qõ nãlr ⁊ per se ieſt alicui suũ ẽ nõ poterit sicut calidũ p se ieſt igni nã. vñ frigidũ ineſſe nõ poterit. in pdicamẽtis. ⁊ ethi. 2. nullũ naturale in ẽ assuescit. Lapis enĩ si decies milies sursuz ferat ꝑ consuetudine inacgsita semp ruit inque deorsuz. hꝫ ẽ vo ꝓplo ĩnata qõ ⁊ nomẽ testat. ¶ Adhuc si ꝓplo ſz Ha. est suba. dña. i7. suba vo nõ mutat: cũ in ea nõ sit motus: phyſi. pbatũ. 5. necꝫ ẽ ũ ⁊ magis ⁊ min⁹. ¶ Adhuc. si cõplexio est habitus vel dispositio: in hoc ẽt nõ est motus sz solũ in passione ⁊ passibili q̃litate. 7. pbatũ phy. qõ aũt caret motu pmutari nõ põt. ¶ Itidẽ: primis re. a. ⁊ alimẽto rũ. Si fabã trib⁹ decoqs dieb⁹: nõ est tibi pole vt eius inflationẽ remoueas ab ea: qz ieſt sibi suba ex ipsi⁹ ꝓpria ⁊ nõ ex diminutiõe decoctiõis. Si vẽto sitas itaqꝫ nõ ẽt separari ab ipsa: multo min⁹ ꝓplo nãlis ab alys ꝑfectiozib⁹ ⁊ elatiozib⁹ poterit separi. ¶ Ampli⁹. Isaac fe bũ pmo. actio nãlis nunqꝫ destruit nisi cũ fit sepatio aie ⁊ corpis: itaqꝫ neqꝫ eius instrm: vt coplo ĩnata. ¶ Rursus mozes a cõplone causati pmutationẽ nõ vident suscipe: ceu apparet ꝑ Baly. 2⁹. tegni. de sene callidi corpis portante vestes iusto ꝛ: sermonesqꝫ pferẽte cũ extraneis vtuosos: q cũ in domũ reuertebat ad mozes rediẽs nãles seu⁹ ⁊ lupus iter domesticos ⁊ familiares existebat. vñ pbl. 3. Nã semp facit q̃sqꝫ aligs fuerit: bi qdẽ audaces: aly aũt taciturni ꝛc. Cõplexio igit pmutari põt minime.

In oppositum .8. de ĩge. ca. 6. ⁊ in tegni. 2. de cidẽte. ca. de sicca crasi tpe ꝑ augmatice etatis in frigidã conuertit ⁊ siccã. ¶ Adhuc Damas. in aphoriſ. ex mutatiõe stellarũ in lõgitudie ⁊ latitudine vitia ⁊ nãe ⁊ ꝓsuetudies mutant. ¶ Itidẽ. dña. 15. Cõplexio est q̃litas: in ea vo motus locat alterationis: cũ ex eadez cõsurgat. Cui aũt per se ineſt motus illud mouet ⁊ pmutat de vno in aliud. ¶ Rursus. si pole sit ethicam foze tertie spẽi possibile est ꝓplexionẽ ĩnatã pmutari: cũ ea sit in mẽbris solidis latitas. ſz possibile ipsuz ⁊ ne cessariũ qñqꝫ fieri: itaqꝫ ꝓplo ĩnata poterit pmutari.

Propter primum vo sciẽdũ q̃ qd sit cõplexio: ⁊ qd ĩnata v l' radicalis. dña visum est. i7. Permutationẽ vero ipsius audio cum priori deperdita relĩqua suscitatur inde: qua corpus disponitur: ⁊ instraliter gubernatur aiatuz.

Propter secundum vero sciendũ q̃ tripliciter ĩuenit enũciatũ de hoc q̃sito. Plures enĩ dicũt ꝓplexionẽ ĩnatã nullo posse pmutari mõ vita manente. Aly vo aduersantes ex directo pdictis: volũt eã mutari oĩno. Nõnulli aũt fere mediã elegerũt viã ponẽtes illã ſz actũ pmutari ſz q̃ est opatio. pmanere vo ſz eẽntiã seu actũ pmũ q̃ est forma: siue potẽtiã scãz: qõ qdez est in habitu ipsaz latitare quodã nõ potẽtẽ in actu q̃ est actio deuenire: qõ pmi conant auctozitatib⁹ ⁊ rõnib⁹ astruere. Boety ẽt de ꝓsolatione apparẽs. 2. impole foze rẽ nãle separi a corpe: nisi i separatiõe aie. talis aũt est ꝓplo. Adducũt etiã Isaac sermonẽ ꝑscriptũ. ¶ Rursus cõfirmãt: qz cõplo causat ex certa ⁊ determinata ꝓportiõe elemẽtoꝝ. hec aũt pmanẽte vita pmutari nõ põt: cũ ipsi⁹ instrz extet vnicũ ꝓncipale. ¶ Iterũ cõplo ꝓparat ad receptionẽ forme subalis ⁊ vtutis specifice. ꝑ. scãa. est. n. istrz quo forma seu aĩa opatur. vñ. A. nãliũ. 6. particula. 5. instra fatigant ex vigilia ⁊ motu: ⁊ destruit eoꝝ cõplo q̃ est in eis nãlis ⁊ subalis: ꝓp q̃ ⁊ alia brevitatis cã nõ recitata ꝛcludũt: nullatenus cõplexionẽ pmutari posse: quoꝝ gdẽ defect⁹ 3⁹ ampli⁹ dicẽdoꝝ appebit: necꝫ eoꝝ stare pñt motiua. vñ ad illõ Boety dicẽdũ q̃ res nãlis est duplex. q̃dã. n. est q̃ cõpositi exstat suba vel ꝓprietas iherenter ac iseparabiliter ꝓncipia cõcomitãs spẽi illi⁹ rei nãlis: sicut aĩa ⁊ risibilitas hoĩ: ⁊ caliditas igni: ⁊ talẽ rẽ nãlẽ ĩpole sit separi: nisi in corruptione cõpositi. Est ⁊ alia res nãlis q̃ amplius sequit ꝓncipia mãlia q̃lis ꝓplexio. est enĩ forma mixti. coll3. 2. c. de declaratiõe actionis ⁊ passiõis in q̃libet mẽbzo: ⁊ q̃ post ꝓplexionẽ sequũtur. qõ etiã. 6. appet eiusdẽ. ⁊ hꝫ res nãlis: lz nõ possit pmutari exẽ terminos dicẽdos permanẽte vita q̃lis est humana ꝓplo: pmutat tñ intra. ¶ Ad aliud dicendũ q̃ illa ꝓportio mixtionis elemẽtoꝝ grãdẽ recipit diuersitatẽ in magl ⁊ min⁹: ceu decursus denotat etatiuz. ¶ Adhuc latioz existit ꝓplo qualificãs ꝓportionez hꝫ certã datã mixtionis elemẽtoꝝ ĩtãtũ q̃ ⁊ gradus extremitatis in ipsa oĩs poterit ĩuenire. minoꝛẽ nãqꝫ videmus distãtiã sanguinei ad melãcholicũ in pueritia fi sensuz volum⁹ ⁊ opatiões negare q̃z alicui⁹ eiusdẽ ad seipsiuz in fine decrepite etatis ad pueritiã: aut a marasmate ad eandẽ. Qui aũt dicũt ꝓplexionẽ pmutari fm actũ: nõ autez fm potentiã seu eẽntiã nitunt̃ id astruere per Damascenũ ꝑinductũ q̃ cõplexio nãlis fm vicinitatẽ est separabilis: actu tñ inseparabilis nolẽtes per actum primuz seu potentiã secundã. i. potentie naturalis in secũdo mõ qualitatis. Persuadent itidem similitudine ad aquam dicẽtes actualẽ frigiditatẽ ab ea posse separari: potẽtionalez ãt nõ: cũ ei nãliter insit: qb⁹ ẽt dõm q̃ Damascen⁹ aliter est exponẽdus. vz. q̃ ꝑ nõ posse actu separari latitudinẽ denotat cõplexionis humane vita manẽte: qz ſz vicinitatẽ separabilis ẽ. i. qñ ꝑpe extremos deuenit terminos latitudinis humane assignatos vt separeť: eos tñ actualiter nõ egredit. Aut q̃ ipsa ẽ fm vicinitatẽ ĩ actu nõ enĩ ipsi⁹ est act⁹ pfect⁹ ⁊ excellẽs: qz hic elemẽtoꝝ solũ sz remissus: nõ tñ separat oĩs ab illo excellenti actu ſz eo existit relatõe terre nascentiũ quoꝝ nã extat potẽtialis. ¶ Uel dõm q̃ fuit ei⁹ opinio sicut superficialiter sonat q̃ nõ tenet ad ꝑsens. Qõ ẽt dicũt ſo: nõ valet vt iã apparuit ꝺ primos. nõ. n. ita cert⁹ ꝓplonis segtur gradus ꝓportionẽ mixtiõis elemẽtoꝝ inseparabiliter: vt calidũ ignẽ cuz ex ꝑncipys ei insit formalib⁹: nõ autẽ mãlibus vt cuenit in cõplone q̃ forma existit mixti. coll3 ſo. Sit̃ cũ dicũt cõplexionẽ ĩnatã pmanere in potẽtia: aut potẽtiaz itelligũt scãm q̃ est actus pmus sine forma ⁊ ita cẽnt due cõplexiones instra vni⁹ forme subalis vltime: qõ ẽ absurdũ: cũ vni⁹ forme subalis toti⁹ vnica sit cõplexio instrans tãdẽ ⁊ pficiẽs opatiões. vl' ꝑ potẽtiã audiũt ꝓmã seꝑatã oĩo ab actu ceu potẽtia infantis ad militãdu. Et tũc ĩnata cõplexio sic pmutata ĩ talem potentiã nõ erit. neqꝫ ꝓ ipsam nunqꝫ fieri poterit opatio. qõ. n. est põtẽtia nõ est. vñ cõplexionũ tertio. ca. ꝑ. Potẽtia nonduz ens qõ dr̃. Adhuc eadẽ rõne qua ꝺcedũt bãc cõplexionez pmutari ab actu ſo ⁊ deuenire in actũ pmũ: eadẽ via ꝓp talẽ mutationez seu alterationez ꝺtinue factã paulatine a ꝓplexione supacgsita ab illo actu pmutabit vltiõ ĩ tñ q̃ corrũpet oĩo fm subiectũ sicut videm⁹ albedinẽ corrũpi i nigredinẽ ipsi⁹ oppositã tãdẽ pmo alterationib⁹ multis trãsmutatã.

Propter tertiũ aũt sciẽdũ lz plurib⁹ videatur eẽ neũ q̃ ꝓplexio ĩnata pmutet oĩo. Propter qõ nosce q̃ humana ꝓplexio pmanens ẽt singularis latitudinẽ bz grandẽ terminis extremis diffinitã: vltra quos vita tandẽ humana nõ põt pmanere: iuxta quos fm Ha. 8. gradus existũt extremi: quoꝝ q̃ttuoz sũt simplices: vt ca. fri. sic. ⁊ bu. q̃ttuoz vo cõpositi ca. ⁊ sic. ꝛc. oẽs distẽperati entes simplr̃ vel fm qd: in q̃z medio extat tẽpatũ. Ex q̃bus põt qs paulatine vno ĩ aliũ pmutari ꝑ debita media bõgenea: vt qñ ĩ vtrisqꝫ symbola q̃litas repit: sicut sanguine ĩ colericũ: ⁊ hic ĩ melicũ: ac melicus in phlãticũ. De extremo vo ĩ extremũ sibi ẽ ũ propter impꝛoportionẽ homogeneitatis non sic fortassis

pōt transmutatio nisi p media plurima fieri. q̄ nāq; symbolū hñt facilī trāsmutant. q̄ aūt minime tarde. de ge. z. vñ melicū pp ꝓportionē t distātiā grādē ad sanguineuz t depastū humidi a calido ꝺtinue oīno difficillimoꝝ est acqrere ꝓplexionē sanguineā: t maxie pueritia expirāte. Jn simplicē aūt pp eq̄litatē ꝺuetatis alteri⁹ vnaq̄q; facilior trāsmutatio euenit q̄ ilit extreme ꝓposita. ¶ Deinceps q̄q; hō positio snīa Hal. signis t rōnib⁹ fulciat. ꝓpter gdē qz dictū ē in tegni. Cū ca. t sicca decidit crasis in frigidā cōuerti t siccā. ¶ Adhuc ibidē t. 6. de re. sa. capitulis. i. z. z. docet discrasias lapsas ad tēpatū reduci. vñ ꝺ hoc gdē gen⁹ īnatas corrigit discrasias: cui⁹ gdē doctria foret ociosa: si ꝓplexio īnata nullaten⁹ posset pmutari. t Paly. z. q̄dripartiti. mozes hoīuz t ꝓplones t alie virtutes oēs mutant ſm qualibet harū rerū: vt aeris t regionis. Ruffus exptus est puellaz nutritaz foze napello: anū vo veneno serpētū. q̄rto sexta. ca. z. t de regimīe dñoꝝ. Et p̄ de plātis: bolenū pniciosiz natū in Persia. trāplātatum quoq; i egyptū t israel factū est comestibile. vñ. 6. de accidenti t morbo. c. i. Arboz trāsplantata de Persia in egyptū: q̄ cū i solo psarū foret mortifera: i egypto absq; nocumēto reddita est. de q̄litate nāq; mala mutata fuit in bonā. Idē elemēto ꝝ. z. c. 34. de pscis. id enī illud. Palin: de aere t aq̄. ꝺuetudo ē altera nā. t ꝺat exēplū mulierū exacutiū t elōgātiū ifantiū capita vt aīosiozes videretur ad bellū. deinde nāz ꝺuetudinē eē secutā vt nā iā taliū p se infantiū pducat capita. Eti. Rōnib⁹ ostēdit eo q̄ ꝓplo variat: sic aut alr ex caloze humidū depascēte radicale. cū enī oēs pducti fuerim⁹ in vltia limositate humiditatū. p̄ de re. sa. t. 3ª p. ca. i. cōtinue calor īnatus ꝺsumit pabulādo se: ac exiccat humiduz. vñ neēe fit ꝓplexionez ēt radicalē in frigidā t siccā pmutari eius p̄ncipys pmutatis: t maxie ꝟ ponētes id humidū irrestaurabile. vnde plures taliū ex hoc negāt pmutari īnatā saltē vicissiz. qd aūt de hoc dīa oñdet. iiz. ¶ Adhuc ꝺtinue pmutationē ex calidi actiōe in humidū ꝺspicim⁹ ꝟ etates. nō. n. etas cā ē pmutatiōis: ceu gdā supfic ales existimarūt: vez potius effect⁹ ex ꝓportiōe calidi in humido creat⁹: in q̄ sic īnata pmutat altera ꝓplexio. pmutatio. n. effect⁹ arguit pmutationē in cā. Et iō partes solidas. vere solidas t primas ipole dictū ē humidiozes reddere. ¶ Ampli⁹. si cōplexio nō pmutet cū vtus t aīa nō senescat. de aīa p̄. supposita debita admīstratiōe vita possit ꝓpetuari. ¶ Rursus. nunq̄q; ex coalteratiōe t ꝓpōderatiōe ꝓplexionū mēbroꝝ p̄ncipaliū in adūicē resultaret ꝓplo ab illis in totū altera: qō est ꝺ pmū p̄ma. t Paly. Neq; ēt in tertia specie erbice mala posset ꝓplo ꝺtingere eq̄lis q̄ accidit: vñ p̄. secūda. ꝓplo māsima ꝓplonē corrūpit p̄ncipalē. t coll. z⁰ ꝺ causis doloris. Tota ꝓplo bona pmutat a mala extranatūrā. neq; ēt p̄ana nō posset ꝓplexio repiri diuersa. q̄ oīa medicis ridiculosa. Palin. Absurdū est grande ponere id quod est maxime alterabile vel pmutabile nō alterari tandē aut pmutari oīno ꝺtinue t paulatine in aliud q̄le ē ꝓplo cū ea sit passio t passibilis q̄litas in q̄ ꝓpe phy. 7. pbaī alterationē ineē. magis ēt suscipit t min⁹ ꝺriū habēs ac passionē ꝺtinue alterātē t abyciētē ex ipsa. ¶ Jtidez. id testant act⁹ t dispōnes. pcipim⁹ enī q̄rtā boium dispōnes deficientes: nō raro tñ a scipsis p̄mū: ac postea q̄tū q̄ cholerici a sanguineo vel melico. sil⁹ ꝺspicim⁹ formas seu q̄litates corpis pmutari in adinuicē: vt carnositatē in pīguedinē synthesim ī maciē extenuatiuā ꝛc. Eodēq; mō colores t alia corpis vniuersa intrīn q̄ t mozes: de gb⁹ min⁹ videt cū plus sequant p̄ncipia formalia visū fūt trāsmutati plerūq;. vnde Paly. sup p̄ q̄dripartiti. Jn etate maiozi qñ mozes q̄les fūt apparebūt cōpleti graue multū est ipsos pmutare. in pueritia vo facere possumus leui⁹. aliogn. n. scīa foret vana mozalis ad Bordiata. Dec igit oīa ꝓplones īnatā a q̄ decidunt p̄dicta demōstrāt pmutari necio. Neq; ē fluēs tñ vel q̄cūq; acqsita q̄ pmutetur solū: sed tādē q̄ īnata vere cū oīuz taliū causet: aut recipiat īmutationē t sibi reddatur.

Propter quartuz vo ad p̄mū dicēduz q̄ ꝓportionabili maxime ei facta sex rerū admīstratiōe semp tale nālez quādā ꝺtinue icliationē seruat vt pmaneat hō: ceu ꝺrita p̄ncipys. dīa. 19. Jn. hoc tñ latitudo gradualis lata ꝟ magl repit t min⁹: pmanet nāq; tale ꝟ vnāquāq; etatē ꝓplone sp̄ pmutata paulatine īnata. q̄re rō nō min⁹ oppositū icludit q̄ reliquū: cū etatis ꝓplo nil aliud sit q̄ īnate ꝓplonis ex ꝓportiōe calidi ad humidū pmutatio variata. q̄ si dicatur ꝟ Dip. q̄ relicta ꝺsuetudīe elōgādi facies reuersa ē tandē nā in pstinū facierū: sīc ēt in q̄ multis. z⁰. iducīt de ꝓsolatiōe. ¶ Dōz q̄ aut nō fuit pfecta trāsmutatio īducta: vel q̄ causatū rōne ꝺtinētis cūq; alioꝝ subeat foztis facies lōgas demū inducēs ꝺsuetudine cessante. ¶ Ad aliud dōm q̄ ꝟ sit siccū ꝓpter eius fixionē t humidi debilez impssionē passiui maxime nō possit in ipsuz pmutari: vt declaratū: nō tñ alia quālibet cōplexionē pmutari non contingit: īmo magis deceptio ita interuenit consequētis. Unde dōm q̄ ptes p̄me spmatice dicte q̄ fuerit pfecte deficcate t idurate vt in senio t ꝟ ꝓpter cōplexionis alterationē t humidi cū calidi depditione nō p̄it bumectari t regressio fieri: ceu bu. ceteri irregressibiliter in melaz ꝺuertunt. dīa. z9. Quare alia trāslatio. membra corpozis sicca que vere sunt sicca dura sunt nō ē possibile aliquo modoꝝ vt ponat ea humidiozā q̄ sunt sed sufficit custodire ipa ne velociter exiccent: t id dīa exponet. iiz. magis. ¶ Ad aliō gd dōz apparuit. ¶ Ad aliud dōz id foze verū in cōplone p̄ctali t ad alios angusta ītra se tñ latitudinē nō paruā potēti recipe. hō nāq; extat in tali tpe: in alio aūt ꝺtinue vt tandē fit aliā huic ꝓpinquā aduenire. vñ t si indus ita ꝓplonem sclaui acqreret aut e cōuerso nō mozeret aut infirmaret: nō āt subito: qz nā repētinas nō tolerat īmutatiōes: id posset ꝺtigere: qō in sequēti ampli⁹ apparebit dīa. Uel dōm q̄ ē possibile pmutari cōplexionē nō tñ necessariū oēm maxie cuz duplex sit mutatio. vna gdē īmensa ex termīos quosdā speciales ōnotatos vt melicus pmutat ī phlaticū vl ī aliū. altera pua ceu cuz melia vel alia ītra terminos ipsi⁹ amplius suscipit t min⁹. vñ p̄ma nō extat necaria vez possibilis q̄q; cū affuerint cāe pmutātes admīstrate. vna tñ est pmutatio necaria: sicut q̄ in frigidū tendit t siccuz ad quā oīs tādē pduras necario īclinat. ¶ Ad aliud dōz q̄ p cōplonē ītellexit. A. rōnē subē vel ipaz cū ea qō indicāt subsequētia. Nō. n. ista sensibilia sūt dīa q̄ pmutat spēs: sz sunt accūtia t ꝓpetates q̄z expoliatio vt vapozis coloris pōderis. vel saltē diminutio nō ē possibilis. q̄ circa hō nō ꝺstat. i. forma: cōplo āt ē accīs. dīa. i7. ¶ Ad aliō dōm id eē vez nisi aliqd ipediat aut in his q̄ sunt īaiata. Jn aīatis vo t ꝓpe aīa rōnis sec⁹ existit in gb⁹ nō ē passio t motus a generāte sz aīa magis q̄ ꝺsuetudine paulatine pōt acqsita ī mediū aut ꝺriū pmutari. īaiata nāq; actiue ꝺsuetudinē nō recipiūt ꝓpe. Cōplo aūt de q̄ fmo in aīato extat aīa ēt discretiua t sil⁹ dōz huic cognato. ¶ Ad aliō gd dōm dīa oñsuz. i7. ¶ Dōm ēt q̄ ꝓplo nō est habit⁹ vl dispō: sz passio t passibilis q̄litas magis. Aut ꝛcesso q̄ sit habit⁹ vel dispō ceu caliditas vel frigiditas cū aliqd ī pmutato eē dicāt magis t nō ī pmutari seu alterari dōz q̄ sz in hītu t dispōne nō sit mot⁹ p se t p̄mo. est tñ p accīs ac ex ꝺniti. ¶ Ad aliud dōz q̄ nō notat Ha. ipossibilitatē vez poti⁹ difficultatē. Si. n. sic aut tāto tpe nō possit venire ad tositas excludi a fabis aliter vel āpliozi excludet tpe. id

uāqz est difficile: ceu melicuz vt tactū in sanguineū pmutare vel tempatū. Aut fortassis magis iscritur vētositas fabaz substantie q̄z cōplo corpoi. ¶ Ad aliud dōz q̄ iaz visuz fuit q̄ res nālis z actio pōt destrui vita pmanente z q̄ non. ¶ Ad aliud dōm cū accītiuz q̄dā ꝓsequant mām vt nigredo ethiopi: quedā vo formaz sicut risibilitas. A. sufficiētie fo q̄ mozes ꝓsequūt ampli⁹ pncipia formalia: minime vo mālia: ꝓplo aūt eō. pncipia eteni formalia nō pmutant oīo nisi post corruptōez. vñ ꝓme. p. de aīa. Mē bza leonis nō differūt a mēbris cerui nisi ꝑter diuersitatē aīe cerui ab aīa leonis. z id ēt manifestū ē in idiuiduis eiusdē spēi: z iō diuersi sūt mozes. coll3 quoq3 6°. ca°. p. Accidētia ꝓprie forme sunt cā multitudinis varietatūqz in quotalitatibus idiuiduoz boiuz cognoscunt: eo q̄ in homine multe idiuiduoz spēs vel ꝓpositionū iueniunt. Est .n. vltimū cōpositū in nā. vñ cōpositioz ceteris oēs. n. entis gradus in eo sunt vtcūqz reperti. Et iō microcosmus. .8. phyl. recitatur. ¶ Differentia. XXIII.

Quod duo idiuidua sí

ue plura possint eandē cōplonē hre ostēditur: qz dria. zi. nō est īpossibile credere q̄ sint duo boies vni⁹ z eiusdez cōplexionis tempate eq̄l z reliq̄. ¶ Adhuc p̄ pma. Quecunqz spēs in terra hītabili cōmozātiuz hz complonē sibi ꝓpriā. ꝓpalin: ples sunt sanguinei z colerici q̄ plurimi sil' possunt eē medicine calide vt frigide in pma māsione pimi gradus aut scōi. Itidē: medici ponūt parē calitatē in puero z iuuene sic dnūtib⁹ disponibus z tpe. ¶ Rursus in tegni z de re. sa. docet reduci complones distempatas ad tempatas: qō nō pficiet nisi ei⁹ oīmodā ꝓsequat silitudinē. ¶ Rursus sumat liquoz qs calidus z ponat in duob⁹ vasis oīb⁹ paribus oīaria in vtroq3 silis vt eadē erit calitas cū humiditate oīo. ita z in ꝓplonibus. Eti. Quis calide nāe nascat p. io. ānos post alteq̄ frigide cū pmus ad senectutē deuenerit frigidā ent̄: alter vo ad iuuētutē calaz silem habebūt calitatem in hō trāsitu cū vni⁹ remittat calitas itensioz z alterius īrēdat remissioz. ¶ Amplius quoz cāe sunt eedem vel siles z effect⁹: cū hō sint ꝓpositioabiles: sz cāe z effect⁹ possunt eē hō vt q̄ idē sperma. san. mēstru⁹ z in eodē loco z ascēdēte sil'. ꝓpalin. Quoz hītus act⁹ z vl'r postera sūt eadē z ꝓza. qz actio fat scire formā. hec autē iuenta sunt īterdū z silia. Recitat nāqz Aug. de ciuit. dei: q̄ crāt duo gemelli quoz vn⁹ letabat tristabat esuriebat saturabat egrotabat cū hō ↄessent alteri z eō. Cui⁹ cāz q̄situs Hyp. ait existere qz ex eodē patre aluo sil' nutrimēto z regimine fuerāt ꝓducti z educati. ꝓSidoni⁹ autez astrologus īterrogat⁹ rñdit ex idētitate stellari ꝓtingere: cui⁹ rñsionē sustulit Aug. ei que Hyp. Sil'r z Quintilia. gemellos adeo siles ꝓnunciat q̄ vno egrotāte alter ifirmabat vt medici de salute desparent vtrozūqz q̄ ꝓsiderātes ꝓsiliū inierūt deliberātes neutrū posse mōtē effugere nisi alter occideret q̄ eoz cōcessit genitor. Hystoriaz ēt qs nono. Uisi sunt a nobis in germania duo gemelli ita similes q̄ nullus nr̄m vnū recognoscere potuit ab altero sz q̄ncūqz ipsoz vidimus ꝓfusi fuim⁹ in noīe oīo: eo q̄ nesciebam⁹ vter eēt duoz z loquebant z cātabāt q̄si vna voce. ac setīn adinuicē diligebāt q̄ vn⁹ sine alio diu eē nō poterat. Jgit oīo ꝓplo eadē in duob⁹ reperitur.

Cuius oppositū

scribit̄ pmo pma. ca°. de cōplonibus ita. Omne īdiuiduum dz hre ꝓplonem solūmodo sibi ꝓpriā in q̄ z aliud est ipole associari. ¶ Adhuc Abzaā ebenare astrol. quez in latinū ozdinaui. Nō est possibile vt complo vni⁹ nō sit a complone alterius alia diminutione vel augmēto. non eni possunt particul'r duo boies iueniri eq̄les in suis complexionib⁹ opationib⁹ z cogitationibus. ꝓpalin: Daly. manifestū est q̄ sanitati cuiuscūqz corpoz est latitudo que ē ꝑter latitudinē eius in alio corpore. Nā sanitas çerdi est alia a sanitate çambriz. sz sanitas est complonis effectus. z quoz effectus alteri z dissimiles z cause. Itidez. ꝓ. theorice ca°. 7°. Complonū q̄titates corpoz scribunt infinite velnt si sinnabaz. i. plumbū: vstuz: cerusam: atramētum z auripigmentū: ex quo equalis partibus ꝓmisceas colorem gdam ex his consurgit. Si vero alys īminutis adaugeas alia ꝓcreantur colores z aly: z sic demū diuersimode cōmiscendo colorē ꝓtendit z in infinitū gnationis diuersitas: qō neq3 in ꝓplonibus aut colorib⁹ ꝓtingeret. ¶ Rursus sz ꝓporphyriū. Unūqōqz idiuiduū absqz ponit̄ distare ꝓprietatib⁹ q̄s in alio sit repire ipole: q̄rū vna erit complexio cū sit qd idiuiduo ꝓpriuz: itaqz nunq̄z plura indiuiduoz eandē totalr habebunt complonem.

Propter primuz

vo sciēduz q̄ idiuiduuz est duplex: pmuz vt spēs specialissima. vñ. z°. meta. Non est possibile scire priusq̄z ad idiuidua ꝓueniatur. Est z aliud vltimū vt singulare signatū de q̄. ꝓporphyri⁹. Jndiuiduū est qō de vno solo pdicat̄ ꝓticulari: vel ē B aljqd in qō ēntialis nō descēdit pdicamētalis ordinatio cū sit suba pncipal'a q̄ pdicatio nulla in pdicamētis. Cuius gdē idiuiduatiōis rō ꝓbabiliter a ꝓporphy. designat ex ꝓprietatib⁹ ꝓindicatis. ipsis nāqz pticulare cōuenit signatū. verius est tñ dicere vt elicit ex illo. 5. metha. Numero sunt idez quoz mā est vna q̄ ipsa existēs sub certis māsionib⁹ signatis pncipiū sit idiuiduationis: z forme susceptiōis. Quot aūt modis dicat̄ silitudo z quō sit rerū differentiū eadē q̄litas exponet. dria. ii6. Attendēduz tñ q̄ silitudo duplex est: vna gdez virtualis vlis q̄lis ē causantis pmi itelligētiaz: z adhuc orbis ad ista. hō nāqz bis virtutes z pfectiones īprimunt suas. Est z alia realis ↄcta que z q̄druplex pōt existere: sicut vnū z idez q̄drupliciter dicit. dria. 3. z. 59. Unitate ac idētitate analogie generis spēi ac numeri. itaqz vna ē silitudo analoga in q̄ oia ↄueniūt viuētia. puta i calido z humido. p hec. n. cōstat vita. dria. zi. qbus pfectioza p priuspticipāt z actuali⁹ cū terre nascens dictū sit. 5. coll3. eē calidū potētiale. alia vo generis vt dicat̄ q̄ oēs boies sūt ad alia tēperati i pmo q̄litatis mō iustitialis. Homo. n. ita ceteris generatis ē tēpatioz. nōnulla qdē spēi qō multis euenit modis: cū ꝓplo magis recipiat z minus. z iō hō gdez silitudo lata aut angusta vel media. lata gdez sicut sanguinei ad sanguineū z phl'atici ad phl'aticū in vtroq3 sexu. media vo ceu sanguinei viri ad virū sanguineum z femelle phl'atice ad phl'aticā. Angusta sigdē vt duo indiuidua nō solū similenr in his oībus iā tactis vel in accidentalib⁹ ceu in habitudinib⁹ colorib⁹ capillis stigmatibus actibus z morib⁹ velut euenit amplius in gemellis. vñ. 9. histoz. gemelli plurimū vt frequēter iaz facti sunt similes. Ex quo aūt hō dependeat silitudo dria oñdetur 37. z. 48. vnitas aūt silitudinis numeralis est certa punctalis q̄litas in quātitate susceptā pcise. qd autez sit complexio. differentia. 17. visum fuit.

Propter secunduz

gdez sciendū q̄ aliq̄ ꝑitioz superficialiter audiētes inductoz plurima ↄcesserūt duoz vel plurium similē oīariā posse cōplexionē habere: quoz defectus tertio z quarto mōstrabitur dicendoz.

Propter tertium

vero sciēdū q̄ duo idiuidua nūqz pñt puncta liter eandē ꝓplonē possidere oīarie vt z auctoritates psuadent īducte: possunt tñ ad hāc tñ approp̄inq̄re vt habit⁹ act⁹ z hō iudicent sensu sil'es seu idē existere: qō rō.

nibus astruit nō paruis: tā ex his q̄ añcedunt gnātionez assumptis: q̄z ex his q̄ in ipso fieri ꝯcurrūt gnātionis ꝛ deinceps. ꝑ nāq̄z de aīa vnūq̄dq̄z videt hr̄e ꝓpria spēz: ꝛ forma. spēs aut hec subalis est: forma vo silis q̄litate denotans erit ꝓpo: ne ḟmo Ari. vidcat dictōe supfluus: aut si forma seu spēs est ꝓpria ꝛ ꝓpo illi⁹ instr̄m mox apparēs. ¶ Rursus ꝓpo aut est mēbri sba ꝛ factor illius vt tactū dr̄ia. 17. vel aīe instr̄m. Sigdē suba cū vnius rei vnicū sit eē ꝛ forma erit vnica: ꝛ ita vnūq̄dq̄z indiuiduoꝝ ꝓpriam hēbit ꝓpōnez oīo ab alys differētē. si vo sit instr̄m aīe cū nullū sit ꝓpōne ꝓpri⁹: ꝛ vni⁹ forme ac agentis vnicuz sit ꝑncipale appropriatū instr̄m: vna ꝓpria cuiuslz erit itidē ꝓpo. ¶ Amp. quoꝝ ꝑncipia ꝛ cāe sunt alie ꝛ alie nō ꝙueniētes: ꝛ ide ꝓcedentia exīt altera. Sz cāe cōpōnis sunt tres. Una qdē iferior: alia superior tertia vo media. Inferior qdē spma ꝛ mēstruuz q̄ nō pīt sic idētificari: vt oīno silēs ꝓsurgāt in diuersis q̄litatib⁹ effectus: qz cuz matrix duo habeat receptacula vel in vnū totū ꝓcidet spma vel disptiet in ambo qō plurimū euenit cū nā semp qō meli⁹ ꝛ distinctionē itēdat. ꝛ iō forma q̄ qd diuinū dr̄. phy. ꝑ. separat ꝛ distīguit. 7⁰ meta. Qñ igr̄ sperma fuerit in duab⁹ matricis ꝓcauitatib⁹ ptitū sanguinē post sex diez vel. 7. spaciū icipiet ad se attrahere. dr̄ia. 48. spma vo ꝓcidēs in latus dextrū calius ꝛ vigorosi⁹ sinistro: ꝓp cozdis irradiationē in eū plenioꝛē epar fel: ꝛ motū q̄ ē in dextris getari ꝛ fulciri in sinistris de cā motus aīaliū. Jn sinistrū q̄z cō currēs ꝛiū adipiscet. ¶ Adhuc si fuerit in eadē ꝓcauita te mr̄icis vn⁹ approping bit ampli⁹ ptib⁹ calis ꝛ alter frigidis ḟm q̄ fuerit superi⁹ vel iferius añ vel retro dextra magis vel sinistra. Supioꝛ qdē aspectus ē celestis alius exīs sup latus dextrū ꝛ alter sup sinistrū matricis cū diuersa in oꝛbe ẓenith possideāt. silr̄ ēt erit ꝛ influxus celestis si fuerit in eadē ꝓcauitate cū cuilibz loco ꝛ locato su⁹ debeat ẓenith ꝛ aspect⁹. duo aūt cozpora ipole fit eundē locū occupare. vñ due acus q̄tūcūq̄z exiles ꝓiuncte hñt differentē ẓenith ꝛ aspectū in oꝛbe: imo ēt q̄libz arena hꝫ hz ꝛ sidus ḟm Mercuriū hermetē senenoch. q̄re dic bñ Abzaā. Nō pōt vt natiuitas boīs vnius assimilet natiuitati alteri⁹ tāq̄z sibi. Nō. n. ē oꝛbis stās ḟm vnū modū nec vnq̄z erit punctus hoze q̄ remouet ꝓportio q̄ fuerit: sicut illa. vñ Lucan⁹. Stāt gemini frēs fecunde gl'ia matris.

Quos eadē varys genuerūt viscera fatis. Media qdem est vtus iformatiua itellis vocata hñs respectū ad cāz iferiozē ꝛ superiozē. assimilat. n. vtutib⁹ celestib⁹. vnde cuz ipsa sit alia in B ꝛ illo. vnūq̄dq̄z nāq̄ regrit ꝓpriū efficiēs ꝛ iformās: aliā ꝛ aliā hēbit relationē ad cāz supioꝛē ꝛ inferiozē: aliud sil'r ꝛ aliō expetēs instr̄m in vno ꝛ altero vt calidū elemētare ꝛ celeste sic dr̄ia declarabit. 48. ¶ Rursus loc⁹ est vltim⁹ terminus ꝛtinentis ꝛmobilis cū modica distātia ꝛ ꝓportione ad oꝛbē. 4⁰ phy. Sz sic locus ē ita nā opatur. io. ꝑbl. ꝛ de ispiratiōe ꝛ respiratiōe. nāe medie in quo loco sunt tales entes existūt. vñ de lege nā nr̄a qualis est regio. Est. n. locus ꝑncipiū gnātōis ḟm porphyriū qué admodū ꝛ pr̄. Et q̄tuz nā dat de loco tantundē ꝛ de forma. apparēs. 4⁰ ce. ꝛ mūdi. Sz vnūq̄dq̄z hz locū ꝓpriū. cū. n. dimēsiones dimensionib⁹ resistāt plura cozpora non possunt eūdē locū obtinere. itaq̄z forma ꝛ ꝓprietates ꝓnēs hēbit ꝓprias q̄ in alio nō potuerūt idiuiduo reperiri. Palin: Cozpore organiçato vtute aīe ꝓcedentis ꝛ cōpōnis noua supuenit forma vltima tādē ꝓpletiua vt aīa itellectiua in hoīe. z⁰ de ge. aīaliuz. Solus. n. itell's de foris vltimo aduenit: ad cui⁹ forme introductionē ꝓñr nona ꝓpo non solū alia a ꝓpone alteri⁹ indiuidui. vez ēt a ꝓexīti supuenit diuersa. Mā. n. cū forma ē cā eoꝝ q̄ fiūt vt accītiuz ceu. mr̄. phy. ꝑ. Jn istis nāq̄z forme itellectiue puta aīe aduētu pfecta ꝛ vltima existit gnātio ꝛ accītiuz ꝯcursus: tū id totū in aliud trāsmutat in instanti vsq̄z ad mām deueniēs vt exp̄munt pmā. nullo. n. sensibili remanēte fit. de gnātiōe ꝛ corruptiōe ꝑ. gd g̃ punctal'r assimilatur tot tātaq̄z diuersa. ¶ Adhuc ꝓpōnes ꝛ oia cozpozis ac ꝓñr q̄ aīe alterant ꝛ pmutantur natiuitatis hoza ex signis plurimis ꝛ ꝓpe ascēdente ac ei⁹ dño ꝛ significatoꝛibus vite ptactis. dr̄ia. zi. Ex qbus genetalici sufficiēter indicāt de statura cozporis habitu colore ꝛ dispōnib⁹ ēt aīe. sz in eadē hoza saltē arta gemelli de qb⁹ magl ē hesitatū nasci nō pñt: ꝛ ꝓpe cū part⁹ nālis extiterit. Jn hoza vero q̄tūcūq̄z angusta ptigit aspectū celi ꝛ ipressionē ide pmutari alr̄ se hñtē in ꝑti ꝛ posteriozi: vt tactū dr̄ia. io. Jn q̄libz igr̄ fere puncto variat ꝓpo tēpore ꝓpe separatōis ex vtero: cū de occulto ꝛ opaco ꝓcedat in manifestū ꝛ lucē. lz. n. varietas modica sit h: aut minoꝛ ꝑticipiat: maxie tñ fit in oꝛbe ceu cū aq̄ modicū mota vasis in quā radi⁹ icidat solis motus apparet in pariete plurim⁹. Et iō q̄ tāta talisq̄z fit ī oꝛbe pmutatio imaginū fusores certissimā conant hoză fusionis eligere. Eti. Cōpo idiuidualis pmutat alicui⁹ ꝑ breue ēt nō pmanēs tēpore in eadez disꝑsone ꝑctali. vñ ꝑ. apho. dico fluēs ꝛ trāsmutatū cozp⁹ in istanti. q̄re vtiq̄z itēsioꝛ fiet varietas vni⁹ ad alterꝝ pmutatio quātūcūmq̄z sensus deceptus eos iudicet cōsimiles fore cōpone. Itidē: quō ex totali diuersitate mixtionis graduali ꝛ coalteratiōe ꝓpōnuz mēbroꝝ ꝓsimiliū ꝛ officialiuz ī tertiū puta cozpus oē poterit ī duob⁹ aut pluribus silis vel eadē certe cōplexio ꝓsurgere. Sic itaq̄z duo idiuidua eādez neq̄unt cōplexionē certā induere: ꝛ si approꝑinquēt satis ei: cōem autez vel mediā possunt hr̄e.

Propter quartuz vero ad ꝑmum dōm q̄ Auer. nō itēdit simpl'r dicere q̄ duo idiuidua possint ꝑctaliter eādez cōplonē hr̄e: vez sensu ꝛ apparētia magis: eo q̄ tot sūt ꝓparatōes ī materys fixe: vt eas ꝑ signa cognoscere neq̄am⁹: qō cuenit ꝓp ꝓparationū infinitatē. dr̄ia. zi. ꝛ ī fine pozis. ¶ Ad aliud dōm q̄. A. logt de idētitate cōplonali generis vel spēi late. hic āt ḟmo ꝑcisiuz ꝛ ꝑctalez q̄rit. ¶ Ad aliud ꝛ ad aliud dōm eodē mō. Jn q̄libet eni gradu māsiōes extāt ī finite in magis ꝛ min⁹ variate: vt ostendet. dr̄ia. iz9. ¶ Ad aliud qd dōm. dr̄ia mōstrabit. z7. ¶ Ad aliō dōz q̄ Ba. docet distēpatas reducer ad tpatas reductōe q̄dā lata: nō vt redādt silēs certe: vez poti⁹ apparēter ꝛ late: cū nequeat medicus ad id qō ē certū oīaria puenire: de inge. sa. tertio. ca. 7. ¶ Ad aliud dōm q̄ nō ē silē de liquore liquefacto demū sic distributo ꝛ de cōplone cozporis humani: cū hec ex pluriū ꝓsurgat coalternatōe: pluresq̄z gradus ꝛtercurrāt mixtiōis vt tactū añq̄z boīs pfecta resultet cōplexio. Jn qb⁹ silitudinē q̄litatū oīmodā obtinere fit ꝓpossibile. nō āt ita exurgit nā illi⁹ liquoris ꝛ cē aut fortassis ēt variat silitudo certa caliditat liquoris hac ꝛ illac recepti: ꝓp celestes figuras diuersimode ipimētes. ¶ Ad aliud dōm q̄ tales cōplexiōes nō sunt inate sz potius ex quodā tpis ꝯcursu vicissim pmutato acqsite sunt ī diuersis humidis fundate cū alteris oꝛ bis aspectib⁹: vnū nāq̄z humidoꝝ siccius est altero. Impossibile āt fit duo cozpa esse paria ī caloze: quoꝝ vnū siccius ē. collz z⁰ ca. i. ¶ Ad aliud dōm q̄ cause nō sunt silēs nisi silitudie q̄dā lata vt tactū sil'r: ꝛ ascendēs ḟm vitatē. nā in quolibz. q. idiuisibili tpis pmutat alr̄ nūc se hñs q̄ ꝑus: lz sensus ꝛ astrologus ēt neq̄at discernere. Heophar introductoꝛy tertio. ꝓpter materie indeterminationē ac īfinitatē ꝑparationū ꝓdcūtiū ex illa. ¶ Ad aliud dōz q̄ ꝑinducta nō sūt silia oīo ꝛ idiuisibiliter: lz satis approꝑiāre vident vt ꝛ sensus eē diiudicet fere oīaria silia. Nō enim tristari ꝛ gaudere famescere ꝛ hꝫ sūt indiuisibilia penit⁹: imo grādis repitur in his latitudo. Sil'r non dixit ꝗs ꝓsiderauit

gemellos q̄ loquerent̄ ⁊ cantarēt simplr ⁊ vna voce: sed q̄si subintulit silitudinis denotans latitudinem.

¶Differentia. XXIIII.

QUod cerebꝝ sit cali. dū oñdit̄ p Isaac i dict̄ testāte id nālr cali. ⁊ bu. ¶Amplius cuꝝ hō sit microcosmus: est nāq; ad silitudinē ꝓductus vniuersi. ſz in eo ca. sunt supius vt aer ⁊ ignis: frigida vo iferius sunt reliq̄. cerebꝝ aut̄ est supius q̄ ve hꝫ leue: id ār calo attestat̄ ceu graue frido. ¶Rursus cerebꝝ ſm Paly. ⁊ A. iz. aialiuꝫ est medulla capitis: ea vo cala. de ptib⁹ aialiuꝫ. 2⁹. Eti. Mot⁹ ⁊ sensus fiunt a ca. calm nāq; motiuū. 2⁹ de ge. aialiū. ⁊ pbl. 13. ⁊. 2⁹ de aia. Nihil sine calore sensitiuū. Sz in cerebro mlti extāt motus ⁊ vehemētes ⁊ ab ipso ꝓdeunt cuꝝ eo q̄ sensus saltez instralr ꝑmanet initiū. Friditas vo spūs impuios reddit mot⁹ ⁊ sensus ⁊ opatiões q̄ fiunt p eos bebetat cū sit mortificans ⁊ palyticū faciēs. ¶Adhuc in cerebro abundāt spūs cali subtiles mobiles: hi ār ipm calefaciunt. Palin: Spma decidit a toto corpe ⁊ maxie a cerebro ſz Dyp. de aere ⁊ aq̄. ⁊ pbl. io. qō significat lesio ipi⁹ ex coitu ꝛmoderato. spma vo ca. est. pbl. 4°. cerebꝝ igit̄ calm est.

Cuius oppositus sentiūt phi ⁊ medici vniuersi id ponētes frigiduꝫ nā: ⁊ bu. de ipso. n. nullus ambiget alius. ¶Adhuc qō est molle humidū suba albū ꝓtestat̄ frido: tale gdē cerebꝝ. ¶Rursus oīs ꝓlo mēbri nālis silis ē ei quo nutrit̄. 6°. de iuuamētis. ca°. 4.°. ⁊ ꝑmo ꝑma. ſz cerebꝝ ſm magnā nutritionis ei⁹ ptē alitur flate vt dicūt. Itidē. nā ḡeniat̄ ad excessiuꝫ vniuscuiuſq; ꝯo de ptib⁹. cū igr cerebꝝ vehemēter calefiat. tū pp spūs calidos lucidos: tū pp coꝝ motuꝫ plurimū: tā vtutis motie q̄ sensibilis vtriuſq;: tūq; pp fumos calos ex corde ac corpe reliq̄ emissos: oportuit fridi tatē adesse q̄ hāc ꝓtemperet acqsitaꝫ calitatē. Igit̄ opus fuit cerebꝝ frigidū ē vt eo calm tempetur.

Propter primum qdē sciēdū q̄ cerebꝝ ē ceu medulla capitis in supremo corporis sita trib⁹ seu q̄ttuor vētriculis itercisa duab⁹ miringis velata sensus ⁊ mot⁹ organice initiatiua. vñ. 3°. theorice. Cerebꝝ ceteris ē honorabili⁹ mēbris corporis ⁊ excellēti⁹. Est nāq; radix ⁊ q̄si fons naꝝ aie rōnalis p quā est aīus ⁊ discretio sensibusq; origo: q̄re de re. sa. p. Cerebꝝ est dom⁹ q̄dā aie rōnalis. ſm. n. opationū manifestationē ipm est ꝓncipiū vtutis aialis ⁊ honorabilioꝝ corporis ps: ſm vo eēntiaꝫ coꝝ. dr̄ia. 38. Ipz quoq;. 3°. ꝑma. ca. 2°. cōiter sumptū. diuidit̄ in subam velatiuā medullarē ⁊ vētres spū plenos. ꝓprie tñ hic itentū ⁊ descriptū cerebꝝ appellat̄ suba medulle silis: Quid aūt sit calm ⁊ frigiduꝫ ⁊ q̄lies dicat̄: mōstratū. 15. dr̄ia. Sumit̄ aūt nūc calm frigidū nō supabundātia dcm̄: vt qō elemēto⁹ ꝛ: ſz relatiōe: nec qō potētia tale: vt corpori occurrētiū: ve⁹ qō actu: qō triplr ꝓpatur: aut ad tempatū in gñe suo: velut hō dr̄ tempatus in gñe aialiuꝫ oī relatiōe p eq̄litatis iustitialis mō. Aut in spē: ceu Plato dr̄ fridus respectu Sozt̄ tempati: ⁊ Ari. calo. ⁊ cerebꝝ idē dr̄ calm vel frigidū relatione ad aliud tempatū. apparēs in tegni. vel ad qōcunq; ꝓtingēs: sic hō ꝓparatus leoni: ⁊ cerebꝝ silr diuersis ꝓtingēter comparatū. ꝑ. theori. c. 7°. ⁊. 8°. Et hic qdem est ſmo de ꝓparatione in gñe: nō aūt de ea q̄ in spē seu ad ꝓtingēs qōcunq; cū sic vnū ⁊ idē differēter calz dici possit ⁊ frigidū. Petit igit̄ q̄situm de vera suba cerebri ⁊ calido ⁊ frigido relato actuali ſm comparationē in suo genere habitaz ꝓsiderato: qualis est cutis.

Propter secundum vo sciēdū q̄ Isaac solus ausus est pronunciare cerebꝝ ca. ingens: q̄uis cerebꝝ sit nāliter calz ⁊ bu. qz ex generib⁹ est pinguedinū ⁊ medullaꝝ: accītaliter tñ est frigidū pp aerē multū frigidū caput pcutientez ac paucitatē carnis ⁊ pinguedinis sup caput exītem. Unde arbitrati sunt cerebꝝ nāliter eē frigidum dicētes id eē tanq̄ flegma grossum ⁊ viscosum. Et firmātes hoc ex actionib⁹ ⁊ passionib⁹ suis: eo q̄ ingunt se inuenire q̄ aggrauat stōm in digōne duꝝ: ⁊ q̄ appetitū debilitat: q̄ putant suā itentionē ꝓfirmare ſmone Ha. alimento⁹. 3°. ca°. 7°. dicētis. Cū vis mouere vomituꝫ da post cibū cerebꝝ: qō et ex actionibus nāe ita ꝓfirmāt. Cerebꝝ est sensus ⁊ motus fundamentū: q̄re frigidū monstrat̄ esse ac humidū. Si. n. esset calm cū motus eius sit freq̄ntissimus calefaceret id ⁊ incēderet id: aīalq; piret. Ab Isaac duplr sit gdē ea falsanda ⁊ rōnabilr ⁊ artificialr. Primo gdez qz ſz cerebꝝ stomacho iferat ꝑdicta nocumēta non ex frigiditate id opat̄ ſz poti⁹ ex humiditate pingui viscosa: ita gdē iterpretat̄ ſmonē Ha. nā aq̄ frigida ens appetitū augmēt: quē vinū minuit. cibū ēt depellit deorsuꝫ sic aer ⁊ calidū sursuꝫ adducit. Rōne vo oñditur. qz Ari. in libro de nāis aīaliū. Cerebꝝ cū fundamētū sit sensuuꝫ ⁊ motuū: ipsi aūt ex vtute calozis nālis sunt: ipossibile fit illud esse frigidū: qz friditas būiditatē nālr claudit ⁊ ingrossat sensus sopozat ⁊ motui repugnat. Itidē si cerebꝝ cēt fridū auferrent̄ memozia fantasia ⁊ rō hoī: cū hec ipole sit cū friditate foze. qō oñdit̄. Fla cuꝝ cerebro dñat̄ molleſcit memozia: tardat̄ discretio: ac iozdiatur rō. Ex vbis itaq; Ar. bñ pōt itelligi q̄ cerebꝝ sit ca. ⁊ bu. tēpate. nā tñ sudat accītaliter eidē friditatē: ne sepissim⁹ illud icendat mot⁹. In dictis vo ꝓticularib⁹ qdā arbitrati sūt cerebꝝ eē accītaliter calidū. Sz Ar. i lib⁹ aialiū dixit caliduꝫ eē nāliter ⁊ fridū accītaliter. dicim⁹ q̄ cerebꝝ nāliter ē calidū: ⁊ accītaliter fridū. hic itaq; est ſmo Isaac breuiter aggregat⁹. Sz q̄ positio Isaac stare nō possit tertio dicēdo⁹ appebit: cui⁹ ēt nō valēt motiua. Nō. n. cerebꝝ est ō genere pīguedinis ⁊ medulle ꝑpe cū ipm dicat̄ medulla equoce ⁊ pinguedo. collz. z. ca. de iuuamētis cerebri. qō ⁊ de ptib⁹ appet aīaliuꝫ. ⁊ ꝓlonū ſis. Genus aūt vniuoce fere de sub eo ꝑdicat̄ ꝓtētis: neq; ēt aer bītatus tñ pōt ifrigidare cerebꝝ: qn spūs ⁊ mot⁹ ipsi⁹ cū fumis calidis id cōtinue petētib⁹ nō magl calefaciāt. cū ꝑ nō sit frigidi⁹ oio cerebri ꝓlone: pp qō ampli⁹ hꝫ dicere cerebꝝ accītalr calidū q̄ frigidū: neq; pīguedo ē calefaciēs ⁊ maxie supflua: ſz nāliter sit ca. vel magis ifrīdans. vñ corpora pinguiora ⁊ mēbra frigida ⁊ frigescētia extāt: neq; multū recedūt a recto: q̄ cerebꝝ flegmati adaptāt: cū ei ꝓportionel valde. vītas ēt ē cerebꝝ nō solū humiditate viscosa reddi dure digōnis: ſz ēt friditate cū ipa pficiat calitate ⁊ humiditate. qō āt hi iducebāt ex Ha. certū ē q̄ nō multū eo firmāt qō itēdūt: ſz qō fulciūt ex actiōib⁹ nāe ⁊ fundamēto sensus ⁊ mot⁹ Isaac q̄si ei⁹ oblit⁹ nō ipugnat. qō vo ponit Ar. falsuꝫ extat: cū ipse oppositū affirmet vt apparebit ex dicēdis. neq; ēt cerebꝝ sic ē frigidū q̄ calore nō hēat sufficiētez sensui motui memozie ⁊ rōni: ⁊ qz non tñ id ē fridū vel ēt calidū: ſz cozdis ⁊ epatis sic pnūciat ꝓpatiōe. ꝑ ꝑma. Sūt ⁊ i ipso spūs: q̄ boꝝ sūt instra actuū: calidi ⁊ mobiles entes valde. neq; ēt cōparat cerebꝝ ad cutē: q̄ est regula ⁊ mēsura cōplonis ptiū oīuꝫ: aut falsuꝫ dicit apte si ꝑ iudicat illa calidius. Male itaq; ex vbis Ar. pōt audiri cerebꝝ calidū ⁊ bu. tempate: verū frigidū magis: neq; nā studuit cerebro solū pstare accītaliter friditatē: ſz ēt vt tactū caliditatē. Quīto tñ febriū simplr frigidū sentit ⁊ humidū ita. Mēbra sentiūt mām eis similez vñ eā trahūt: sic cerebꝝ qō frigidū ē ⁊ bu. sic itaq; Isaac vanus existit: qō forte nō paꝝ ex cōstatino monacho euenit trāsferente. qdā vo volētes Isaac defendere

exponẽtes q̄ qñ dicit cerebr̄ fore cal3 nãliter ⁊ humidũ duplr̄ posse itelligi. vno qdẽ mõ per ꝓparationẽ ad cutez: vt cerebr̄ dicaꝫ calidius cute: qõ falsuz apte. Aut q̄ dicatur calm in sui creatiõe ꝓparatiue ad id qõ ei⁹ exposstulat actus: ⁊ ita inqunt id nã calm fore. B. n. mẽbr̄ plus hũit ĩ stia creatione de calitate q̄z eius expetat actio: q̄ factu3 est: q⁹ B aeri exponebaꝫ frigido. si. n. fozet tectũ sic alia ĩtrinseca: nõ sibi pstasset tm̃ calor] nã. Lõtra q̄s ceu aduersus Jsaac est ꝓcedendũ. ipse nãq̄ itellm̃ habuit caullosum sophisticũ. Modus etenĩ quez vult comparationis extraneus est valde: quare Theophilus ipsum magnum medicum appellat sophystam.

Propter tertium qdẽ sciẽdũ. p̄mit⁹ veritas exp̄maꝫ q̄siti. deide que duaꝝ q̄litatũ frĩtas vel humiditas sit ꝓpoz cerebzo oñdaꝫ: cũ vnicuiq̄ elemẽtoꝝ ac elemẽtatoꝝ excedentis ⁊ ꝓlonis ꝓpositi ĩsit vna q̄litatũ p pus: altera vo per posteri⁹. dria. zz. ¶ Propter hui⁹ p̄mũ sciẽdũ q⁹ cerebr̄ frigidum ẽ: qõ ⁊ oẽs testanꝫ cũ medicis phi. vñ. z⁹ de ptib⁹. Cerebr̄ est fridissimũ eaꝝ q̄ in corpe ptiũ. ⁊ in ò somno ⁊ vigilia p̄. Que in corpe oĩuz fridissimũ cerebr̄ nõ hñtib⁹ q̄ huic equaleat ps: qõ vez q̄tuz ad mẽbza p̄ncipalia: cũ pluria ponãt medici eo fridioza vt ossa cartilagines ligamẽta pãniculos ⁊ cordas: aut p̄ moduz decisionis superfluitatũ fridaruz ꝼm quosdã ab ipso: vez nãq̄ si iuste cõplexionẽ cerebzi ꝓsideremus. put ex qualitatib⁹ resultat elemẽtoꝝ fridũ existit ⁊ nõ ex accidẽte attẽdendo illius: vt Jsaac nam: qõ oñdit argumẽtis: qñ illud qõ ẽ in sanguineũ ⁊ siccissimũ frigidũ exꝛtat. tãto. n. ps participat calore q̄to ⁊ sanguine. ꝓlonũ p̄. ca⁹ vltimo. ⁊. z⁹ ca⁹ 5⁹. Tale gdẽ ẽ cerebr̄. vñ. z⁰. de ptibus. Cerebr̄ maxĩe humidoꝝ ex sanguine q̄ in corpe oĩuz: neq̄. n. aliqd sanguinis hz in ipso ⁊ siccissimũ. in eo nãq̄ nõ ẽ vena magna neq̄ parua. z⁹ historia. ¶ Ampli⁹ ꝓlo resultat in totũ ex coaltera/tione ptcularĩũ ꝓlonũ vniuscuiusq̄ simplicis ⁊ ꝓpositi: ⁊ p̄cipue p̄ncipaliũ. p̄. p̄ma. ⁊ Daly. 5z hec resultare nõ poterit si cerebr̄ ponaꝫ ca. cũ deficiat frigidũ alioꝝ calidorũ ꝓpositũ: ⁊ iõ ibidẽ frigidoꝝ sic cerebr̄: calidoꝝ vt corhumidoꝝ velut epar: siccoꝝ vt ossa. Et. qõ opponit mẽbzo calissimo vt id ⁊petet est frigidũ. hõ gdẽ est cerebr̄. vñ. z⁹ de ptib⁹. Ad cordis locũ ⁊ eã q̄ ĩ ipso calitatẽ dedit cerebr̄ nã: ⁊ hõ gra existit hec pticula aĩalibus nãm hñs cõez aq̄ ⁊ terre pp qõ sanguinẽ hũtia cerebr̄ hñt oĩa. vñ tardos ⁊ hebetes ẽ ĩuenire cerebr̄ grãde hũtes superflue: ac erraticos ĩsanosq̄: cũ nõ possint pfecte cordis refrenare calorẽ. ¶ Rursus actus cerebzi sunt sensitiui ac motiui: hi aũt frigido egẽt ⁊ humido. sensitiui nãq̄ pficiunt̃ receptione: q̄ idiget humido ⁊ retentione q̄ frĩdo. motiui etiã frĩdo: cũ motus ois innitaꝫ gescẽti. de cã motus aĩaliũ. qõ frĩdo ꝓlet. Silr ꝼm Ari. ⁊ Ga. cerebr̄ somnũ iducit. hic aũt pficit frĩdo ⁊ humido. ¶ Adhuc oꝛtũ attesta tur p̄ncipali a q̄ decidit ⁊ e3. in. z⁹ tegni. vñ Seneca. z⁹ nãliuz qõnum. Pabuli sapoꝛ apparet in lacte. ⁊ vini vis exꝛtat in aceto. nulla. n. ẽ res q̄ nõ eius q̄ nascit notã reddat. 5z oculus aqueus frigidus ꝼz Ari. nerui pãniculi ⁊ nucca iuxta medicos frĩdi ntes oziunt a cerebzo. ¶ Amplius vnũqõq̄ tẽpatoꝝ ledit a silibus sue crasis: iuuat vero a 3ijs moderato vsu. ĩ. z⁹ tegni. 5z cerebr̄ ẽ hõ. ledit nãq̄ a fridis maxĩe. Incurrit. n. epliaz. apoplexiã. subeth ⁊ talia. Juuat vo a calidis vt odozib⁹ castor]. sticados. costi. ⁊ taliũ. itaq̄ cerebr̄ frigidũ cuti ꝓparatiũ: q̄ mẽbroꝝ exꝛtat mẽsura. ¶ Propter hõ gdẽ scõm videt q⁹ ꝓpoꝛ q̄litas cerebzi sit humidũ. p. Ga. ꝓlonũ p̄. ⁊ alios ponẽtes cerebzũ amplius appꝛopinãre cuti in gradu friditatis q̄z humiditatis. magis. n. hz eleuat. Jtidez: tact⁹ pcipit maiozẽ humiditatẽ q̄z in ipso friditatẽ. ¶ Jn 3ijũ dictũ est p Ari. cerebzũ frigidissimũ corpis mẽbroꝝ fore oĩuz. ¶ Rursus p. A. frigidoꝝ sic cerebr̄ humidoꝝ velut epar. ¶ Dõm q̄ nãlis ꝓlo cerebzi frigidã ẽ ⁊ hu. vñ Daly. Lõplo nãlis ẽ vt sint calitas ⁊ siccitas pauciozes q̄z frigiditas ⁊ hu. s. vt ipse sint in eo augmẽtate parũ: q̄ ꝓlo cerebzi dr̄ equalis. Preeminentẽ vo ipsius q̄litatẽ simplr̄ qdã asserũt humiditatẽ: ⁊ rñdẽt Aris. q⁹ cerebr̄ ẽ frigidius alys mẽbris oĩbus q̄tuz ad effectũ. plures. n. superfluitates ab eo frigide decidunt̃ q̄z ab aliquo mẽbroꝝ corpis: non aũt q̄tum ad eẽntiã. Et iste gdẽ ꝼmo est deaurãtiũ sic plurimus alioꝝ fruct⁹ neglecte legẽtiũ nõ raro: ⁊ iõ pepones vna colligũt ⁊ acerbos. Lõtra quos in hõ dictuz. dria. iz. ⁊. i6. Leu. n. qd se hz ad eẽ ⁊ actui subycit. Dico itaq̄ q⁹ ꝓpioꝛ q̄litas cerebzi ẽ frigiditas: cũ cerebr̄ vt flegma ascribaꝫ aque. frigidoꝝ p̄mo. dria. iz. quod. A. videtur in prehabitis sensisse. ¶ Sed vt dissolutio appareat inductoꝝ dõm q⁹ humiditas est duplex ceu ostensum dria. iz. Una qdez cẽtialis vt que aeris qualis illa epis. vñ Daly. Epar ẽ fons ⁊ origo humiditatis totius corpoꝛis: sicut cor caloꝛis. est ⁊ altera quasi accidẽtalis acq̄sita vt aque: cui ꝓportionatur q̄ cerebzi. Jpm. n. radix est ⁊ minera hũiditatũ aq̄sarꝝ quã tetigit pus. A. ipsumq̄s tact⁹ ꝓpbendit ampli⁹ frigiditate. vapozes nãq̄s calidi ⁊ fumi petẽtes cerebzũ infrigidanꝫ sub eo: ⁊ si plurimis id fit ptib⁹ calidi⁹: q̄z tñ ci⁹ ẽ remissuz calidũ: frigidũ exꝛtat cõpatiõe illoꝝ ascẽdẽtiũ: ita vt patiaꝫ eos sub se ĩfrigidari ⁊ coagulari: ⁊ tãdẽ fluere liquditate: ceu acumẽ tm̃ calidũ adhuc ens ĩfrigidat ⁊ coagulat vapozes calidiozes ⁊ ad id pueniẽtes. Daly. ceu ⁊ vapozes oñdunt delati ꝼz aeris interstitiũ. ptiũ z⁹. Jtaq̄s accidente ptigit qõ sic humidũ iudicet. Nosce ẽt hõ gra q⁹ corpis ꝓlo mãlis quã sumpsit ex miscibiliũ mixtiõe frigida exꝛtat ⁊ sicca. ⁊ iõ fortis exꝛtat texture ac cõpacte ita vt igni videri ĩ cõbustis p̄ ceteris corpoꝛis ptib⁹ resistere. ad qõ ẽt humidũ coadiuuat tũc cõculcatũ in id ipz qõ opoꝛtuit vt obstaret motib⁹ ⁊ pcussionib⁹ ⁊ caloꝛibus: pp qõ sup id sita fuit pinguedo q̄dã: eguoca tm̃: estq̄z ipz dure digõnis delatiõis: ⁊ melãcolici magis aliméti. Formalis aũt est vehemẽter calida ad siccitatẽ quãdã pp caloꝛem spũs ⁊ motum declinãs: 1z eã sanguis ꝓtẽperet. Est nãq̄ oĩuz aĩalis pticulaꝝ sanguinissimũ simul ⁊ calidissimuz. Cor enĩ parũ deficit a siccitate seu duricie cutis. Epar aũt multũ. ꝓlonũ p̄. ca. vltio. qõ tactũ dria. zi. scõo tm̃ collz. ca. de iuuamẽtis. mẽbroꝝ p̄ncipaliũ. Et si cor est siccũ: vt dicũt medici vr̄ mihi q⁹ est declinãs ad humiditatez pp spũm existẽtẽ ĩ eo: ⁊ ẽ generatũ ex sanguĩe arteriaꝝ solũ. Epar vo ex mẽstruo: tertio theorice. ca. 34. Et sciẽdũ q⁹ ĩ epate ⁊ cerebzo nõ est caloꝛ q̄ sit ꝓpus i corꝛ cẽ nisi caloꝛ partiũ ꝓsimiliũ: imo caloꝛ cũ quo suas opanꝫ artes de necessitate ipsis trãsmittit̃ a corde: q̄ est eis sicut forma. sed caloꝛ q̄ est ĩ ipsis ꝓpe ẽ eis sicut mã: collz q̄rto. ca. z. ac ẽt de pulsuũ iuuamẽto. epar vo post corꝛ sanguificũ viscerũ maxĩe. de ptib⁹ tertio. ꝼm q̄dẽ mãm ens calidũ ⁊ hu. cuz san. exꝛtat coagulat⁹: ⁊ formã silr: qõ ci⁹ õnotat actus. Est tñ ampli⁹ calidũ q̄z hu. plus nãq̄ acute ĩ gradu calitatis elõgaꝫ q̄z hũiditat] cũ nõ solũ generet sãguinẽ sui caloꝛe. sed etiã talia calida ⁊ sicca. forma silr vite stat ampli⁹ ĩ calido q̄z ĩ humido. nec est fons ⁊ origo corpis toti⁹ humiditatis: q⁹ sit magis humidũ q̄z calidũ: 5z ꝓ tãto id dr̄ inesse ipsi: q⁹ calidius eo fons est ⁊ origo caliditatis oĩs.

Propter quartuz vero ad p̄muz q d dõm apparuit. ¶ Ad aliud dõm q⁹ minozis mũdi est silitudo aliqua ad maiozẽ ⁊ nõ multimoda. q̄libet. n. silitudo nõ q̄tuoꝛ ꝼm p̄. gradiꝫ pedib⁹ neq̄z supioza in vniuerso sunt q̄lia vt calida: sed corpoza q̄litate carentia vt oꝛbes: neq̄z oẽ leue petit sursum aut graue deoꝛsum: 5z q⁹ mouet a generãte. 7⁰ phy.

t.4.ce.t mun.apparēs.nō aūt q ab'aia.Cum aliqñ sit q graue agitet surſum:leue vo deorſum:vt oñdunt colere. ꝓmo ꝓma.ca.de humozib⁹. ¶Ad aliud dō vt visum q cerebr̄ dr̄ medulla vel pinguedo equiuoce aut metaphorice. ¶Ad aliud dicēdū q motus t actus cerebri pficiūtur calido multū:t q in cerebro p se aut in spiritib⁹ eius: vt.d.extat calm qō eius pōt motib⁹ sufficere. ¶Ad aliō dōm q hic queritꝫ compl'o ꝓpria cerebri: t nō acqsita ex spiritib⁹ nō inatis:aut motu vel alys. ¶Ad aliud dicendū q sperma de se frigidū existit: cū sit supfluitas:nisi cōcitetur motu t mēbroꝝ afficiat calozibus ꝑmitiozꝫ. vñ ꝑbl'.4.⁹Benitura frida est:aut magis debilitat coitū cerebrum q̄ aliud mēbroꝝ:qz debilis est cōpaginis ac cōplexionis ibecillioris vt frigide t humide ex viliozibus consite qualitatibus. ¶Differentia. XXV.

Quod nucca sit cerebro minus frīda ostendit

: qz illud est min⁹ friduꝫ qō supiozis remittit frīditatē: velut tepidū se hz ad frīdū.talis aut nucca extat ad cerebr̄.vñ.z.⁹ ō ptib⁹: ꝓpterea ꝓtinua est spinalis medulla cerebro: vt ipm calefaciat:qz nā semp igeniat ad vniuscuiusq excessum.auxiliuꝫ eni hz apponit: vt equet alterius excessuꝫ alterꝫ.vñ ibidē.A.Et putāt alig nuccā cū cerebro ꝓtinuari:t iō sit eoꝝ vna nā. sz in ꝟ errant: qz medulla cerebri ē frīda t spinalis medulla cal'a:t significat sup ꝟ sua pīguēdo.sz nucca compl'onem banc a corde acquisiuit. Eti.qō est frigidius oīuꝫ ꝑticulariuꝫ est frīdius nucca.tale est dr̄ctū cerebr̄ ee.dr̄ia pozi. ¶Rursus qō est cal'm est cerebro minus friduꝫ:cū friduꝫ sit positū ꝑius.sz ea est nucca: qz est medulla.vñ interioꝝ.5.ca⁹.4.⁹huic ꝓpe subē nomē medulla:t alimētoꝝ.3.ca⁹.9.⁹bñ noīat medulla. Dec aūt fm nām cal'a.z.⁹de ptib⁹:cui t attestant cūcti.Palin: Qō mēbro ca.approꝑinquat ē cal'm.sz nucca fere p oē magis cordi approꝑinquat cerebro t artarie magne pl's p transeūti p dorſum.in q̄ copia spirituū ꝓtinetur t sanguis vitalis.vnūqōq aūt calidius reddit q̄to plus vicinat calori. ¶Adhuc mucillagines frīde nō reperiunt circa ipaz. neq reumatum discurſus frīdoꝝ velut circa cerebr̄. hō aūt frigiditate accidūt:ꝓpter qō nucca minus cerebro participat frigiditate.

Cuius oppositū

sapiūt Ha.Valiabbas t.A. Palin.Sic ē in ortlab alys ꝓncipalibus ita ꝓportionabil'r erit in his que a cerebro:sz artarie vene ac seminaria vasa orta a corde eꝑe t testiculis sunt min⁹ cal'a illis.nucca vo nascit a cerebro t sibi extat ꝓtinua ¶Rursus:ps anterioꝝ est minus frīda posterioꝝ cū rariꝑozioꝝ extet:qō oñdit pilus t situs calidi cordis.In anterioꝝ.n.iacet.3.de ptibus.t p descensuꝫ ab ipso ps frīdioꝝ grauioꝝ:t ipura eius magis est nata descēdere:cui⁹ etiā frīditatē ei⁹ trāsitus p os manifestat. cerebrū aūt locat magis in pozi pte t nucca in posterioꝝ. ꝓpter q nucca plus cerebro extat frīda.

Propter primum

gdē sciēdū est q nucca est nunci⁹ t vicarius cerebri in cursu dorſi.3.⁹ma. lateral'r nāq oziunt ab ea nerui nō potētes ꝙueniēter a cerebro nasci.ꝑ ꝓma. Est aūt nucca dictio greca trāsumpta a nothos qō est dorſū vel spina q̄ ēt spinalis dr̄ medulla.vñ.5.⁹interioꝝ ca⁹.5.⁹qō noīatur ꝓprie medulla cui determinatiōis gra addita ē dorſalis sic t collaris t lumbaris:demūq oēs eaz simpl'r assueuerunt dorſalē noīare: q demittit a cerebro ꝑ dorſi spondiles vsq ad anū. Est.n.velut clauus ligans spondilia.coll3.z.⁹ca⁹de iuuamētis spine. quare de partibus ſo sola indiget colligatione ꝓpter distinctiones. ꝑ ligamento.n.facta est viscosa t neruosa vt habeat tensionē. vnde ibidē Auic. Medulla lz sit fundamētū neruoꝝ valet tñ ad aliud.est enim tanq̄ ꝓtinuatiuū ligamen spondiliuꝫ t ipsa qdem minus mollis est cerebro:t maxie in extremo quo ad caudale. Quantū.n.plus distat a cerebro tāto magis indurat.3.⁹alimentoꝝ.ca⁹.9.⁹eaq duob⁹ fit cerebr̄ tegitur pāniculis. qd aūt sit cerebr̄:dr̄ia ostēsum pozi.qd vero frigidū.15.t sumit ꝑ actuali respectiuo.t qz q̄situ cōparationē iportat canon obseruādus eiusdē.dr̄ia.27.

Propter secundum

qdē sciendū q Arl. loco ꝓcinducto vr nuccā sentire non solū cerebro frigidaz min⁹:vez calam foze:ac de natura vtcunq medulle ossis.z.⁹ vero ꝓpriū ca⁹.5.⁹ dr̄ humidius t calidius seu minus frigidū esse cerebruz spinali ꝓpter hoc t mollius.sil'r.ꝑ.theozice.ca⁹.ii.⁹ ac ꝓmo ꝓma.in catalogo frigidoꝝ remissiozie ea cerebr̄ locatur frigiditatis.3.⁹quoq alimentozum.ca⁹.9.⁹ponit eandem cū cerebro habere compl'onem. Est nāq homogenea cerebro t ciusdē nature cum ipso.vñ in dictis ꝑticularib⁹ spinalis medulla ad ꝓparationē medulle ossiuz frigida iā t humidissima sicut cerebr̄.loquunt tñ de cōplexione potētiali isti duo i his locis.sz coll3.z⁹.ca.de iuuamētis cerebri:vbi de ei⁹ nā ꝓnūciat:inqt actuali quēadmodū dixim⁹ō cerebro sil'r t de nucha:t q nā medulle ō nā ē cerebri:t iuuamēta eoꝝ sunt eadē. Tenuit.n.q.medius iter Ar.t Ha.Sic igit qdā senserūt eā cerebro min⁹ frigidā. Alij vo frigidiozē.tertij vo vnā māz ꝓfusam prestarūt vtrisq:eo q cōplonez cerebri t nuche attendunt mālez magis ex mixtiōe ꝓsurgentē elementoꝝ a q extat ad altr̄.aut eā tāq cōez iſperserūt valde.vel Auer.breuiis.Lupiēs quoq q̄q t ipse Ar.ceteris associare distīxit q nucha t cerebr̄ poterāt dupl'r ꝓsiderari.aut put talia ꝓsurrexerūt ab elemētis:t sic nucha min⁹ est cerebro frigida:vel fm q aliquo calefaciēte sunt affecta vt spū seu nutrimēto vel alio:t ita cerebro ampli⁹ ipsa frigida.qō t qdā suscipiētes voluerunt cōplone inata id t acqsita diuersificare ponētes dozſalē medullā min⁹ frigidaz cerebro rōne cōpl'onis inate.cerebr̄ vo rōne ꝓnis acqsite ex vapozib⁹ t fumis illi demādatis. Sz id stare nō cupit cū mēbza hic nām eoꝝ actualem sortiant:nō fm q gd sunt māle ꝑductū ex elemētis.ita nāq cōplo attendit potentionalis: vez put forma vtus t calor sibi iditi ꝓtinent i eisdē.qōlibet.n.mēbrū sicut t totū aīal hz spūm cōplantatū quo pōt ente velut vtutis ist'rm:aliogn coz ponere frigide t sicce nature:dr̄ia pozi.qō tñ formaliter calidi⁹ ē cūctis. Eti. Cerebr̄ magis dz dici frigidū ex ꝓplone acqsita q̄ inata qō oñdunt reumata t alia frigida vapozib⁹ t fumis ifridatis sub eo. Adhuc sil'i mō dicz qs q nucha eēt frīdioꝝ cerebro ex ꝓplone acqsita ex loco frīdo ossuoso ligamētali itrāspirabili t cordis distātia saltē vtual'r.

Propter tertium

vero sciendu q nucha simpl'r supstat cerebro in frigiditate vni⁹ numeri fm trinos iductos si certi⁹ ipi⁹ aduertat nā.min⁹.n.calore ꝑticipat aīe:qō oñdit.qz illō est min⁹ frigidū qō plus afficit vtute ac spiritu.id aūt est cerebr̄ t nō nucha.cū sit ꝓncipiū saltē manifestatiue virtutis aīalis t formaꝝ. Amp.qō locat i opposito mēbri calidiozis ab illo calefactū ipsi⁹ remittit frigiditas.sz cerebruz locat i cordis opposito ceteris calidiozis:vt se cōtēperē vna:vt demū sentit Ar.de ptibus.t Auer.sil'r coll3 ꝑis ca.de dignatōe sensuū. Eti. Mot⁹ pficit a calido ipz nāq motiuū:dr̄ia pozi.ges āt p se frigido:sz itensioꝝ multiplicioꝝ t diffozmalioꝝ mot⁹ ꝓuenit a cerebro q̄ a nucha: cuz ēt ipsa cerebro moueat. est.n.mouens nō motum de motibus ligdis. ¶Rursus. Id membr̄ est frigiduz a q̄ plurimū rigozes icipiunt t frigoza:t in frigidis ꝓprie vt

mulieribus ſm veterē:ſz ea pars eſt poſterior in qua locatur nucca:z nō ſupior z anterior in qua cerebꝝ: ꝓpter que nucca cerebro erit frigidior.

¶Propter quartum vo ad ꝑmum dom̄ q nucca ceu oſtēſuz fore mal'r nō ē cerebro min⁹ frigida:ſz magis.neqꝫ ei⁹ officiuz ineſt cerebri friditatē ꝛtempare:ſz potius corde ipſi⁹ vt dictuz. ¶Propter ſerie vo.A.iuctā ſciēdꝫ q ipſa z ea que Ari. videnť ſuperficietenus ſonare ibidez q medulla ſpinalis nō ſit cerebro ꝛtinua:z iō exponať Ari.qdem taliter:multis videť cerebꝝ medulla eſſe z ꝑncipiū medulle:qz videť z eſt ſupple ſpinalis medulla ꝛtinua ipſi.ſ. cerebro:ſz eſt totuz ꝺiuz ipſi.vz.cerebro ſm nām.i. cōplonē vt eſt dicere q ipm ſupple ſit medulla z ꝑncipiuz eius qz cerebꝝ frigidiſſimuz zc̄.z q ita ſit apparz:qz mox ſubdiť.ꝓpter qō z ꝛtinua q̄ ſpinalis cerebro eſt.Et ſil'r exponať q̄.A.ita vt errant ad id qō eſt eſſe vnā nām cerebri z nucce referatur z non ad id qō eſt cōtinuari. ¶Ad aliud quid dōz anteriozi apparuit dr̄ia. ¶Ad aliud dom̄ q nō eſt nucca medulla ꝓprie.z ſi Ari.vtcunqꝫ id videať innere qm̄ que in oſſibus alys calida z humida:ſz eguoce magis.vñ colla.z.ca⁹ de iuuamēto cerebri.Nomē medulle dr̄ eguoce de medulla oſſis z ea que eſt in olla capitis.i. ſuba cerebri.Et nō vocamus eā medullā niſi: qz ſic a vulgo nominať.nā eniz nucce:vt dictuz eſt:de nā extat cerebri.vñ aggregator.Medulla repta in oſſibus eſt medulla:z repiť medulla alia in ſpinali:z eſt nucca que ē durioz z ſiccioz medullis oſſiuz. Sed euenit circa id heſitare cū dictuz ſit nuccā dici medullā ſm Ha. ¶Juxta vo Auer. eguoce dōz q ꝓprie nō fuit appoſitū relatōe ad verā medullā que oſſiuz extat:ſz ꝓparatione ad qō tandē dicta ē dorſalis:qō autē certe non ſit dictū:ſz metaphora alimētoꝝ habeť.ȝ.ca⁹.9⁹.qz ſpina ab his que ſm ſpinā oſſib⁹ cōtineť ꝓſil'is ens ꝛz colore medulle.pp hoc medullā nominant ipaz ſic z cerebꝝ ipm nominānt qdā eodē mō. ¶Ad aliud dōz q ꝛz nucca corpori appropinquet alicubi: z amplius ad ozri ſm ſitū:nō tū ꝛz vtuť vt cerebꝝ cū tanquā corporis oīs extet caminū.calores z fumos ipſi⁹ ſuſcipiēs ſm vniuerſos.ꝛz etiā poſitionē cerebꝝ ꝓpinquius cordi eſt q̄ nucce in partiū plurimo. ¶Ad q̄liud dom̄ q mucilagines z reumata plus in cerebro q̄ in nucca ſuperabundant nō qdem eſſentialiter:verū per accñs magis ꝛtigit differentia oñsum ꝑeunti. ¶Queſita circa res ānexas.

¶Differentia. XXVI.

Quod puer ſit iuuene tempatior ſeu ꝓpinquior certe oñdiť eq̄litati:qz.6⁹.de re.ſa.ca⁹.z⁹.optimā craſim hz corp⁹ ſm puerorū etatē.alie vo oēs ōteriores hac ſunt. Eti.Apho.ȝ⁹.Etas pueroꝝ ē optima etatum.vñ in ea dicunt optime. ¶Amp.ille tempatior cui⁹ calor eſt z ſuauis z gratus tactui:pluſqꝫ participans ſuba calidi coinnati que eſt eucrata co cui⁹ eſt mozdax z anxia bilis minuſqꝫ illa ꝑticipans.hic aūt eſt puer:alter vero iuuenis.apho.ȝ.ꝑma.Itidē.Qō eſt ſiccius nō ē tempatius. ſz hō eſt corpus iuuenis reſpectu pueri.vñ.ꝑ.de re.ſa.Sēper a ꝑma gnātione omne aīal q̄tidie fit ſiccius. plus aūt iuuenis ꝓceſſit puero ad iſta. Eti. Proportionať puer aeri:iuuenis aūt igni.aer ad ignē aūt tempatus: ceteris enī elemētoꝝ q̄litates minus hz ſenſibiles. Qō aūt tempatū ſentiť minus.apparēs ꝑmo ꝑma.ca⁹.ꝑ.de ꝓlonibus. Pa lin. Qō valet in pl'a fortī⁹ extat:z q tale tempati⁹. ȳtutis .n. fortitudo ſegtur ſm Haly.ꝓlonis tempamentū ſicut debilitas malitiā ꝓlonis.ȝ⁹.ꝑma.ca⁹.9⁹.talis qdē eſt puer cū ſuā poſſit radicem ſaluare:z ſibi ad augmentū ꝑſtare. ꝑmo ꝑma:ca⁹ de compl'one etat⁹ ꝛz iuuenis in ꝑmo poſſit

nō tñ in alterꝫ.caret enī augmentatiua q̄ puero inexiſtit: pōtqꝫ ipſe iuuene in actū coitus crebrioze eſt z pfectioris digōnis illo:cū illa calido pficiatur z humido.qualis quidez eſt is cuz iuuenis iam ſiccitatem adeptus: itaqꝫ puer temperatior eſt iuuene.

¶In oppoſitum. Juuentus hz compl'onez magis equalē compl'one pueri.ꝑ ꝑma.ca⁹.z⁹.vñ ſa ciuſdē z tegni.z⁹.Pueri iter corpora numerant neutra. ¶Rurſus:ille diſtempatus eſt q in humiditate ſuperflua exiſtit.hō qdē eſt puer.ꝑmo ꝑma.vñ.9⁹ de ige.ca⁹.8⁹ Subſtātia pueroꝝ oīuz hūidiſſima. z ꝑmo theorice.ca⁹.z⁹. Puerilis etas eſt in humiditatis vltimo. ab hoc aūt iuuenis receſſit. ¶Adhuc perfecti tempatiores ſunt oppoſitis:ſz iuuenes ſunt pfecti.in tegni: z pueri impfecti.q̄re ꝓplonū.z⁹ puer ē aīal ipfectū. Quare Joānitius pueros ſenes z qualeſcētes defectus appellat.propter qō tempatior iuuenis eſt puero.

¶Porpē primuz vo ſcienduz q in q̄ſito etas includatur q ipſa eſt diſpoſitio animalis permanente ꝓplexione media rebus nālibus attributa ex actione calidi in humido z cuiuſdam influxu cauſata tēporali periodo mēſurata q̄ augeť ſtat decreſcit z manifeſte declinat. Iſta ſigdē ſufficiens eſt diffinitio:cū ī ea oīa q̄ ſunt de rōne ipſi⁹:alys excluſis tāganť etatis. Bene nāqꝫ dictū ē diſpō:vt excludať q alig dixerūt tpis ſpaciū qō ī genere loquať quātitatis.cū ipſa q̄dā extet q̄litas:velut cui annectiť ea oñdit cōp'o. Genus āt z diffinitū oz eiuſdē generis foze topi.4. Cetera nāqꝫ annexa reb⁹ nālib⁹ mediāte adiūguntť compl'one: vt ſexus forma ſeu q̄litas z color:qbus z conſuetudinē adiungo:cuz ſit nā quedā ka:cū adinuentiōe arte vtcūqꝫ reddiť nālis z ipſa. Mutať.n.cōplexio conſuetudine regiōe ac artificio theorice ꝑ.ca.9. Jn qua demū notificatōe ei⁹ indicať diſtinctio z cā:vr̄.n. duplici cāri agēte. vz. extrinſeco z ītrinſeco.ꝑmo qdē duplici:aut a planetaꝝ īpreſſione in aīalis corp⁹:vel a ꝑſide ſm q̄ fuerit iſtis vel illis actib⁹ ciuilib⁹ accōmodū. Primitus quoqꝫ.7. eueniūt etates:ceu ſeptē ſunt planete:quaꝝ prima cauſať a luna:ipſa nāqꝫ gubernatrix ē ifantiū in q̄ttuor ꝑmis ānis q̄driptiti.4.q z nutritiōis appellanť:quos ꝑmitus notant aſtrologi ex oñs triplicitatis aſcēdētis añq̄ indicer gcq̄ ō nato. Et digne qdez talis fieri pōt ꝛfiguratio: qm̄ ſicut luna ē planetaꝝ infimus humida vehemēter z mobilis:ſic z in hac hora infans aīa diſponiť z corpe. ꝑncipium.n. vite ſuſcipiť abhui⁹ etate ceu a luna ī alios aſcēdiť planetas eō q̄ in cōceptiōe.illic enī icipiť a Saturno:z termiať in lunā. dr̄ia 4.9. Egetqꝫ cibo hūido ligdo:ſupra q̄ occurrit mercuri⁹ indifferēs:rōnis tñ z ſcie planeta. vñ puer tradendus eſt magro cuz ſex habeat an .q eū doceat.ꝑ tertia.ca.4.ꝑme doctrine. Recipit nāqꝫ tūc de facili oēm ipreſſionez cuz ſit adhuc velut tabula raſa.de aīa.ȝ.oīs ſuſceptibilis impreſſiōis de facili gubernās natū.io.an. hec.n. medietas extat annoꝝ ei⁹ minoꝝ. Et demū ducit venus. z qz ē planeta hui⁹ ſeculi delectatōis hilaritatis:vt gule z luxurie: ita diſponiť z natus cui⁹ regimē.8. terminať annoꝝ ſpacio.tot nāqꝫ ſunt ei⁹ minores anni. Et poſtea ſuo quodaz ꝑncipatu ſol regit q̄rto:ſicut nūc quartū cōiter ponit locuz obtinere in orbe. z qz ipſe pfectior extat iter ceteros: z dignior planetas:natus hac hora omiſſis q̄ ſūt veneris: diuin⁹ appetit videri:honeſtaťe ſimulās z abſtinētiā.ig. ꝑmanet annis:vt anni ſunt eius minimi. Deiceps ſupuenit mars:z qz eſt etas ſuperbie magnanimitatis z rixe:taliter z natus diſponi ť:pugnat enīz ꝑ acgrendis mō quocūqꝫ:opa exercens maiora:in quo tpe ꝑgenito multa cōtingunt aduerſa:z.15. dominať an. ſm annos ipſi⁹ minores. Et denuo ſupueńit iuppiter plāeta futuri ſeculi pacis

ꝛ trãglitatis: ſub quo natus penitet cõmiſſoꝝ martis ducatu: querés q̃ dei ac oẽm opationez bonã. iz. natũ gubernans an. vt minozes ſunt ciuſdez. Et tãdẽ occurrit ſaturnus frigidus ſicc⁹ doloſus cogitatiuus triſtis laboze plenus ꝛ anguſtia: qualr diſponit ꝛ natus. plurime nãq; tũc illi accidũt ifirmitates ꝛ triſtitie: ꝛ bic natũ gubnat ꝫ numerũ annoꝝ ei⁹ mioꝝ. 30. an. ita vt oẽs ãni ꝯgregati reddant. 98. nã valde pauci ſũt trãſeũtes ãnos. 100. Qõ ſi ptrãſeãt pdũt act⁹ eoꝝ oẽs: q̃s gs ſupans ex ſaturno deuenit ī lune ducatũ: q̃ nõ q̃ttuoz ſolũ ducan. vt pus: vez. 25. ſic ãni maiozes ipſi⁹ Daly. ibidẽ. Si autez mõ altero ceu pzetoz actus iniungit ciuiles: tunc ſeptẽ itez ſunt etates. vñ Odofredus legiſta. Etatũ pma eſt ifantia. 7. an. in maſculo ꝛ femina diffinita ſub qua etas locat ãniculi dicta. i. que vni⁹ ãni. alia quoq; puerilis ab binc appellata: que. i4. an. in maſculo in femia vero. iz. terminat. Eſt ꝛ adoleſcẽtia q̃ vſq; ad. 25. puenit an. alia eſt iuuentus ab binc vſq; ad. 50. pueniens. Quedã vo grãdeuitas dicta in. 70. an. extẽſa in q̃ viri excuſatões iam recipiũt. Eſt ꝛ ſenect⁹ a. 70. ī aſia q̃ fine ponit carere: niſi qz lex vltra. 100. an. neminẽ viuere pſumit. Seniuz q̃q; dr. 70. termino carens certo: ꝯcludit tñ morte q̃ ſat videt ſic ĩmiſſa diſſiute: iuꝫ qõ Ozibaſi⁹ aphoziſ. 5. Jõ ptiſici fiũt maxie a. 18. an. vſq; ad. 35. qz tũc multũ exercitant: ſunt enī apti in tñ: vt lex romanoꝝ ipaz etatẽ pbatã dicat. Quos enim antiqui ad bellũ pbare volebant a. 18. an. aſſumebãt nõ ante a. i4. vo vſq; ad. 18. gbuſdaz leuiozibus exercitys afficiebant. a. 18. vſq; ad. 35. iã ad arma mittebant ꝛ a. 35. vſq; ad. 60. tribuni erãt. a. 60. vo in antea complebãt militiã ꝛ ſui honozis accipiebãt dignitatẽ. i. mittebant p pontẽ paruũ: ꝛ licebat eis qõ voluiſſent agere. q̃ autẽ ab itrinſeco cauſatur etas dupl'r variat. aut enī ſtrictius ſumit put aĩal vl impfectũ tẽdit. aut ab eo moꝝ labit in oppoſitũ: ꝛ ita due tñ erunt etates: aut augmaſtica ꝛ paugmaſtica. diligẽter nãq; ꝯſiderãdo cũ ꝯtia agãt ſemp approximata: ꝛ ī actione q̃cunq; alterũ fit pdominãs oio. dria. 18. Oz humidus ꝛ calm pmitus obtinere ac demũ pportionabil'r bis frigidum: ꝛ moꝝ ꝛ ſiccũ: qz ſic forſitan gs illõ pnoſticoꝝ exponet. 3⁹ Primus qdez terminus trãſmutationis in frigus qui. 30. ãno. vltimus vo. 35. vñ. 6⁹ de re. ſa. ca⁹ 2⁹ Principiũ declinationis hũt qdam ꝯfeſtim poſt. 30. an. qdam vero poſt. 35. Medicinal'r tñ exponendo magis bñ non pcipit iceptio: imo ẽt in ſenectute vtutl non apparz oio defect⁹ apte. Uel latius accipit: qõ ẽt dupl'r euenit: aut nãli calo vel innãli. Sigdem pmus tũc etates q̃ttuoz extãt: vt ſignat pmiſſa eaꝝ deſcriptio. adoleſcẽtia ſiue pueritia que. 25. aut. 30. termiat ãno: ꝛ iuuẽtus q̃. 35. aut. 40. finit. Senectus vero vel grãdeuitas. 55. aut. 60. pficitur ãno. ꝛ ab binc in aña ptenditur ſeniuz in finẽ. Etatũ aũt pma in. 5. fm. A. ſequeſtrat vt ifantiã: dentiũ plantatiuã: ꝯuſſiuã: ſpermaticã: ꝛ fortitudinis etatẽ. aphoziſ. ẽt tertia. Etiaz ꝛ alia etas dicta ꝯſiſtẽtia: iter iuuentutẽ ꝛ ſenectutẽ locata: q̃ruz vna multotiens ptineri notat ſub altera. Scito q̃q; q̃ adoleſcẽtia dupl'r iuenit accipi. vne gdem ſic apparz p A. p etate pma vltiuz. al'r p pubeſcẽtia. vñ. i. theozi. ca⁹ zi⁹ Pueritia vſq; ad ãnos dr. i5. adoleſcẽtia vſq; ad ãnos dr. 30. ꝛ aphozi. 3⁹ Incipiunt pueri poſt. i4. an. pubeſcere: ſil'r ꝛ pueritia eodem theozice duplex extat. Una gdem vniuerſalis vſq; ad. 30. fere annos. Altera vo partialis adoleſcentia: ceu apparuit dicta ab ãnis. i5. in antea vſq; in. 30. tertia quoq; aphoziſ. Pueritia inter pubeſcentiaz ꝛ iuuẽtutẽ a Ha. locatur. p. vero tertia. ca⁹ de re. infantiũ. Infantia ponit in annũ tertiũ extẽdi: ꝛ ab binc in. i4. puer: ꝛ demũ adoleſcẽtia. Sil'r conſiſtentia eſt duplex. Una gdem iuuentutem pcedens: in qua pauſat augmẽtũ. 2⁹ apparẽs de re. ſa. ca⁹ 2⁹ Altera vero ſubſequẽs illã in qua coꝝpus ꝛ virtus ꝛſeruant a caſu ſaltẽ apparenti iam ptacta: cuius gdem diuerſitatis cãm non paucam tranſferentiũ garrulitatem eſtimo cũ fortaſſis noĩuz defectu. Si vero nõ parum etas ab innãli calido diſpenſetur. put ea fuerit talibus egritudinibus diſpoſita vel alteris: tunc etates fortaſſis abbzeuiabuntur a pozib⁹. caloz enim extraneus vitam bzeuiat, vñ 6⁹ de re. ſa. ca⁹ 2⁹ Quecũq; coꝝpoza egrotatiuã diſponem habuerũt: moꝝ in gnãtiõe pma hec gdẽ nequaq; deueniunt vnq; in ſenectutez: aut ſi deuenerint oĩno demũ vnã aliquã egritudinẽ plixam habẽt: q̃re fm hanc intentionem tertia ſcribitur aphozi. iuuẽtutẽ ī. 5⁹ ſeptẽnario. i. 35. an. terminari. ſenectutem vero in ſeptẽnario. 7⁹ hoc eſt in. 49. Et noſce q; qz calidum ſiue naturale oĩno ſeu etiã innaturali cõmixtũ diuerſimode afficit humidum nãe. multis. vz. diuerſificatũ nãlibus innãlibus vel extraneis. ideo non ſimpl'r pnunciandũ etatis termi num. vnde re. ſa. 6⁹ ca⁹ antedicto: non eſt certo annozum numero certum dare etates: ſicut quidam fecerunt pzeterq; fm latitudinem: ꝛ ideo in terminatione ipſaꝝ dixerunt in tot annis: aut tot finiri: vel cuz additione: aut q̃ſi circa vel fere. Qõ euenit ꝓpterea: qz aliqua cõplexio longiozis eſt vite alia vt q̃ tẽpata ꝛ ſanguinea demũ ꝛ q̃ deficeps. dria. iz. Periodus ãt tpatis iterpretat cum ſubdit creſcit ſtat ꝛ reliqua: vt pdicta q̃drimẽbzis etatũ ſignificat diſtictio. Eſt ãt puer agonus. i. igeneratiuus. p. de geaĩaliuz. ꝛ ſcõo recitat cõplexionũ. ca. 3. q; ſit aĩal ipfectus: iuuenis aũt ecõtra. Eſt ſigdem tpamentũ duplex. Unuz in quo q̃litates elemẽtoꝝ meliozi ſunt mõ ꝯcrete. Aliud qõ ī nobiliozes pt actus ꝯſurgens ex pozi ſic vt ve tpatũ ſit illud cui hec duo pfecti⁹ ieꝛiſtent. Et qz q̃ſitũ cõpationẽ ipoztat canon ſubaudiat illi⁹ ī ſequẽti explicãd⁹ dria.

Propter ſecunduz vo ſciendũ eſt q; alig dixerũt iuuenes pueris tpatiozes exiſtere quo ad integritatẽ ꝛ pfectiõez forme cũ vtute cõſtãtiozi: quãtũ vo ad ea q̃ coꝝpozi extrinſec⁹ occurrunt tpatiozes ſunt pueri: cuz coꝝ caloꝝ mulcebzis reperiat ꝛ ſuauis: iuuenũ aũt ingrat⁹ ꝛ hozridus: quoꝝ q; dem pmũ ſuſcipio. Sz q; altez ſtare nõ poſſit. 3. ꝛ. 4. mõſtrabit dicẽdoꝝ: cũ bõ q̃ pueroꝝ mlcebzitas ac ſuauitas calidi ſubſiſtat diſtempta: nõ parũ relatiõe q̃ ad pondus ſaltembumidi rõne vt veritas cogit. dria. 19. Jde oq; alg dixerũt q; bi pñt referri aut ad cõpenẽtia vel act⁹ penes quos tpatiozes iuuenes extant pfectiozes: cũ vt oſtendetur coꝝ ſint actiões. Sigdem q̃tum ad cõponẽtia id dupl'r euenit: vel ad pma gnãtionis pncipia: vt ſpma ꝛ ſanguis: ꝛ qz in puero purioza ſunt q̃z in iuuene nãlioza: ſic bi tpatiozes ſunt iuuenib⁹ vel quo ad mixtionez elementoꝝ: ꝛ ita pueri ſunt ꝛ iuuenes cquales vt ſentiũt medici in caloze. In paſſiuis tñ diſtãt nõ paꝝ: qñ pueri vebementer ſunt humidi: iuuenes vo iaz ſiccitate pticipãt aliqua. Sz eis pziozi qdez cõceſſo: id tñ ſtare nõ põt. tum qz vt oſtendet: pueri quãtũ ad gnãtionis pncipia ſufficiẽter ſunt in humido diſtẽpati: at etiã vtcũq; in calido. neq; forte pncipia illa ſũt ſemp purioza priuſq; denuo. dria. 11z. Neq; etiã q; purius cõpl'one ac cõpoſitiõe tpatius ſeu equali⁹ hoc extat: ꝛ q; plus nũq; aligd reperit in effectu: qõ in ei⁹ pzi⁹ nõ extiterit cã. Cũ igitur pncipia generatiõis vltima cauſent ex miſcibiliũ mixtione: nequaq; erit ipſa a natura miſcibiliũ aſſignare altera cũ inde vim ſuſcipãt oẽm. vbi enī vnum ꝓpter altez vtrobiq; vnũ. Quomõ pueri ꝛ iuuenes ſunt ī radice: vel quarto elemẽto pares: ſequẽti mõſtrabit dria. Noſce quoq; bos contingere defectus ex ſeriebus Ha. ſuperficialiter auditis. videt enīz taliter audire pueros preferre iuuenibus in tempamẽto.

Propter tertium gdem ſcienduz ſimpl'r ꝛ idiſtincte: q; iuuenes ſũt

pueris tempatiozes:ceu clarī ꝓ omne:ꝟ tactū:sensit.A. ꝓplonuꝫ xº.caº.zº.status maxime oīum aīalium in medio ꝓsistit extremitatū:neqꝫ in vltimū deueniēs siccitate vt senectus:neqꝫ in humiditate ꝛ mollicie multa exñs: quē admodū infantiū etas.talis aūt iuuentus. Qō ostēdit ex assumptis a subaliter īherentibus opationibꝫ ꝛ casibus. Et ꝓmo gdeꝫ ꝓsimiliū:qñ illud cozpus qō amplius summo appzopinquat tempamēto tempatius existit nō tali. hoc aūt est qō iuuenis:ꝛ nō pueri.Certo nāqꝫ tempamento vicinaī in etate in q̄ augmētū ad suū puenit finē.ꝓmo ꝓma.ca.i.complonū.sꝫ hoc extat iuuētus.vñ.ꝑ. theozice. Etas que ad statū puenit iuuētutis ea est in q̄ completur cozpozis crescere:decliatioqꝫ sumit initiū: cuiꝰ status.35. sunt āni.cozpꝰ.n.est a statu a.30.an. vsqꝫ ad.35. theoziczº zº vsqꝫ ad qō tempꝰ haly.sensit ptes augmētari cū theozice.4.ºQō inuit Ha.in ꝓtactis ꝓpositozꝫ.ꝑ. Sꝫ ꝑbl.zª homines vsqꝫ ad.30.an.augentˉ: qō ēt indicaī ꝓmo ꝓma. cū scribiī ꝓsistentiā circa.30.an.existere.Quare ex his ꝓuincitur etatē nō ꝓtingere certo annoꝝ numero diffinire:vt ꝓtactū a Ha.Taccant igiī haly cozrigētes ꝛ volētes cozpus in.zꝟ.stare simplr anno:ꝛ iō lr̄aꝫ eius cozruptā tertȝ tres denotantis.io.additōe testātes.Et ꝓfirmaī.qꝫ cozpꝰ in etate iuuentutis expositū:ꝫ multū appzopinquet tempamento:cū eo q̄ calm ponīt ꝛ siccū.distat tñ ab eo ꝟsus caliditatē declinās ꝛ humiditatē.cū igitur puer sit iuuene humidioꝫ secedet eo amplꝰ a temperamēto predicto saltē in passiuis:cū is: vt tactū: sit in humiditatˉ termīo:ꝛ ita minꝰ iuuene tempatꝰ existat.ꝛ sī caloze sint pares. Jtē dē:id coeq̄litas oīs seu ꝓsitio demīata a ꝓplone q̄ multū causata. Jlla nāqꝫ hoza q̄ ꝑfectioꝫ ac elegātioꝫ repitur mēbzoꝝ coeq̄litas eadē tempatiꝰ existit:ꝫ id iuuentutis tpe:cū oīa mēbza sint ꝓportionabilr extēsa ꝛ ꝓpleta: ſm oēm q̄druplicē ꝓpōnis nām.q̄re ꝓmo ꝓma.ꝓulcbzitudinis dī etas.vñ eodē.3ª. Jnuētus etas est sanitatis ꝛ complemēti.Etī.Ex opationibus ꝓsimiliū ꝛ officialiū. Cuius nāqꝫ sunt ꝑfectiozes ꝛ minꝰ impedibiles illi sunt tempatiozes:cū huiꝰ tempamētū arguāt a quo causanī.tales qꝫdem sunt q̄ iuuenis:nō tñ pueri.Qō mōstraī seozsum.de aīali nāqꝫ notū est tā apꝑhēsiua:siue de fozis aut de itus q̄ de motiua. Jn oībus enī his iuuenis puexꝫ:ac ꝛ senē nō minꝰ excedit. Oz si fortassis īstaꝫ:qꝫ seniozes ꝑfectiꝰ iudicant alys.phy.7ºex quo accipiī q̄ ꝑsbiteri senes melꝰ iudicāt iuuenibꝰ.ºpalin.ꝑbl.30.Senes facti magis ītellectum sed iuuenes existētes citius adiscimus. Ad ꝑmꝰ dōm q̄ id p accīs euenit:vt ꝓpter iozdinatū motū ꝛ passiones existentes in ꝓmis etatibus. vñ moꝝ eodē subdiī ºſº Multa enī ꝓturbatio existit circa ipsos ꝛ motus:ꝛ iō nullus eligit iuuenes duces:eo q̄ passionati nō ꝓstat eos eē prudētes.topi.3º. Ad aliō silr pōt dici q̄ cū duplicia sint in nobis ibidē instr̄a:manus qō est ozganū ozganoꝝ: ꝛ itellꝰ siē moꝝ nō sumꝰ potētes manibꝰ:ꝫ postea ꝓcedēte etate. Jtaq; ītellectus nāliuꝫ nō statim ꝫ in senectute nobis aduenit maxīe:tūc nāqꝫ ꝑficitur optime: nisi quodam ꝓediaī vt alia que nāe. Jntelligere.n. nr̄m nō fit sine fantasia spēbus itelligibilibus iformata: quaꝝ copiā ante senectutem nondū acgrere potuimꝰ ꝑfecte. Aut dōm q̄ secus est de intellectu. ꝛ alys anime virtutibus omnes nanq; senio debilitantur:ipse vero solus iuuenescit.3º.de anima.quod ſignificatur hunc ozgano minime alligari. Uel hꝺ instantia per parua non distrahit qō vniuersalius.dat quoq; apparentē ibidem cām cur citius iuuenes discimus: vt ꝓpter nihil quodā modo scire.cū aūt scimꝰ quod fit in senectute:nō amplius silr discere videmur. Eodē modo ꝛ opationes vitales in iuuene sunt fozᵗiozes:qō pulsus ostendit.est nāqꝫ in eo validioꝫ q̄ in reliquis etatibus pulsuuꝫ itroductozio:ꝛ ſm ptem ēt baneli-

tus.Silr quoqꝫ naturales actus extant efficaciozes in iuuene.generatiua quidē vigozosioꝫ existit.ꝛ si fortasis pluribus sufficiat adolescens coitibus iuuene ꝓpter mollicie ꝛ superfluitatum eius plēm:tanq̄ ab actibus duplicis virtutis vt nutritiue ac augmentatiue decisaꝫ.vnde Damasce.Nati iuuenibus parētibus p̄ncipalia membza naturaliter sunt fozᵗia ꝛ sana. Quod etiam euenit in digestiua nam indifferentius se habent ad omnium alimentozum digestionem q̄ pueri:ꝓpter quod.6º de accidenti.ca.3º.Si digestionis comparationeꝫ in iuuenibus ꝛ pueris facere volumus in humidis ꝛ liquidis cibis iuenimus vtrosq; pares:sed in siccis dispares: quoniam eis iuuenes melius quod durum est digerunt. Oz si dicas id non esse ratione complexionis eozum.q̄ non perfecte digerant dura. sed quia non sunt eis homogenea:iuuenibus autem sunt.primo prima.cap. de eta. Dicendum q̄ non sunt illis homogenea: quoniam minus humidi ꝛ molles extāt: iuuenes hinc remissiozes illis temperatiozes. vnde cum hi eque: vt pueri digerant humida: perfectius vero dura:digestionis erunt perfectiozis:ad quā caloꝝ eos iuuat exacuatus:ꝛ vtcūq; humiditas exiccata superflua. Augmentatiua vero que in pueris imperfecta magis opposituꝫ:vt declarabitur:impoztat. Rursus ex casibus. Jlli nāqꝫ sunt tempatiozes: qui obtinent mediū iter duriciē ꝛ mollicie:asperitatē ꝛ lenitatez:multitudinē ꝛ paucitatez piloꝝ:ꝛ coloꝛes q̄si extremos:ac in gbus vlr decoꝝ oīs in coequalitate totius cozpozis ꝛ oīs ozganoꝝ repiī.hꝺ gdē sunt iuuenes ꝛ nō pueri:cū sint superflue molles ꝛ leues:in albū ēt coloꝛē nimis tendentes: minus ēt decozi ꝛ cōpositi aspectu cū adhuc extent īperfecti:qō ꝛ notāt superfluitates exñtes ī eis plurie vt in cerebzis que ipsoꝝ:cū dupliciter sint humidi.vñ scdo ꝓmēti pulsuū. Jn pueris plime superfluitates existūt:ꝛ ꝓpterea īdigēt sistole q̄s maxīa: vrine ēt ipsoꝝ sunt hipostasi abūdantes:nō aūt q̄ iuuenū. Jn pueris enī multuꝫ humozis colligiī crudi:cozpus aūt mēsuratū vt scribūt nullaꝫ aut pusillā hipostasiꝫ hꝫ. Qō fortasis gs id impediet.d.in eis multū foze hipostasis:ꝓpterea q̄ vna ventris actio non pōt sufficiēter fuire nutritiue silr ꝛ augmentatiue.crisiuꝫ ꝓmo.ca.z.Sꝫ id nō valet:qꝫ alimētū eoꝝ digeriī tādē in tertia digōne.cuius supfluum hypostasis extat. Aut forte rñdebit digōnes precedentes cozrigere nō posse vltimam.dīa.29.Sed q̄ amplius vrina iuuenum appzopiquet vrine denotāti tēpamētū ea q̄ pueroꝝ notū crisiuꝫ ꝓmo.ca.z.ꝛ scda ꝓmi.ca.de vrinis etatū.qō ēt īstruūt alimēta ex iuuenibꝰ plātis ꝛ aīalibꝰ sumpta tpatius nutrimentū exhibētia:ac ēt extrīsecus alterātia minꝰ iuuenē q̄s in pueꝝ īprimētia.Cū aūt vnū p̄dictoꝝ vl duo ī pueris iuenirent pfectioza:qō ipoleˉ p se fortasse:nō tñ destruiī: veꝝ potiꝰ asseriī ꝓpatio vt q̄ iuuenes pueris aut gbusq̄ qꝫ alys sint tpatiozes.sola nāqꝫ vniuoca cōpabilia extāt dīa seq̄nti.A.ꝑdominātī tñ tpamētū iudicabiī. Ex gbꝰ ꝓcludiī iuuenes quocūqꝫ mō pueris tpatiozes existere. Sed circa id dubitare accidit:qꝫ si iuuenuꝫ est tpata: tunc nō erit aliq̄ etas ca.ꝛ sicca:ꝛ ita vna deficiet vniuersaliū ꝓmaꝝ cōbinationū:ꝛ iō alig instantiā voluerūt dare in etate tēpata:vt vī Ha.īuere ponere tempatum oī. Sed id nō valet vt videbiī.66.illa enī oēs quadruplex elemētoꝝ seruanda est cōbinatio equaliter. Sꝫ dōm q̄ lꝫ etas iuuētutis sit tempata equalitatis pōderis rōe: est tñ ca.ꝛ sicca respectu etatis puerilis ac aliaꝝ calida: ceu cutis ponderi relata tempata:cozdi autem frigida ꝛ humida.ꝛ ossi calida ꝛ humida.

Ꝓpter quartum vero ad primum dicendum q̄ Ha.nō intendit illic dicere q̄ complexio pueroꝝuꝫ sit ea que iuue-

num tēperatiōr:ceu plures ꝓaue subaudiūt:ibi nāq; cōparās ꝓplexiōes tēperatā iter duas extremitates ad ceteras distēperatarū ait. Erit eucrata hec talis ſm status tēpus nō minime:z in tpe ſm declinationē vt illis ꝓgruū. nam optimā qdē crasim hz corpus ſm pueror etatē. Dicit igitur nō cōparādo hꝫ optimā ad iuuenes: ſz ad pueros cōplexionū inequliū:eo q; in ea habēt tēperamentū qō pueri debēt habere in cōplexione tēperata ſp que in omnib⁹ etatibus ꝑmanet talis.in tegni. Et subdit. Alie vero oēs deteriores hac:nō qdē ea que ſm ſtat⁹ z tēp⁹ z declinationis:ceu qdā mēdaciter itelligūt:ſz oēs alie.i. inequales ꝓtacte sūt:ac deteriores eqli.ſ.ꝓplone. ¶ Ad aliud dōm q; Hal.nō vult q; ꝓplo pueroꝝ sit optima simplr:ſz respectu veris:cui ceteris tēpoꝝ ꝓportionaī ampli⁹: eo q; calidus ei⁹ z humidū est remissius: vt qō veris:ita q; sit sic ipz tēperata.sed id nō arguit ꝓplonē tēperatā absolute: qz si ver dicaī tēperatū ad corpora nra:non est tn simplr tale alioꝝ tēpoꝝ respectu q; eo distēperātiora existēt hūtia q̄litates magis quo ad nos excedētes z eīneas. Aut dixit eā etatē optimā rōne actuū nāliū:de his enī ſmo ibidem z nō aīaliū:qz p filem gubernaī vt corpus tēperatus. p. z 6.de re.ſa.cū eius calidū sit remissius obtusius humido:iuuenis vo calidū:z si tēpati⁹:tn exacuti⁹ extat: ita vt nō sit totū id p filia:z maxime q̄ ad calidū gubernare: nisi corporis fuerit tēperati.cū enī calidū vel frigidū:qz efficaciora sufficiēter excedūt in corpibus: tutius est ipsa vti regimine ꝑmutatiuo q̄ ꝓseruatiuo. dria.iio. ¶ Ad aliud dicendū q; id forte siccius in iuuene est esse tempati⁹:cū nō dicat siccitat⁹ excessus: verū humiditat⁹ diminutionē superfluc:qō itegritas z pfectio mōstrat actuū siccitate vigēte hꝫ. p. tertia.ca.i. Uerū itegritas z pfectio nra pficiēdi opationes in quadā ꝓsistit siccitate q̄ incessanter ꝓcedit donec nos ꝑmat. ¶ Ad aliud dōm q; Ha.per hꝫ plurios sermōes nō satagit habere:q; pueri sint iuuenib⁹ temperatiores:ſz q; q̄titas humidi ſpmatici ſm ipsoū corpa amplius est in eis aggregata q̄ in iuuenib⁹:z plus sic participant caloꝛe ampliori q̄titatiue: z iuuenes q̄litatiue. vñ subdit q; duplicib⁹ existētib⁹ subſtātys hac qdē delectabilē habente caloꝛē:ea vo anxiabilē:alterā qdē plurimaz habent infantes:alterā aūt iuuenescētes: vt ad totā corporis ꝓportionē caloꝛ etiā suauis z grat⁹:z tēpamentū subē innati magis distat a certo tempamēto q̄ caloꝛ anxialis z mozdax.caloꝛ enī pueroꝝ nimis remittit humido abūdāti in eis valde. ¶ Ad aliud dōm:ſz ꝓportionaī aeri:ipse tn nō est ꝓpinquus certo tempamēto: neq; aliquod elementoꝝ p se:ſz ꝑmixte quo plurimuz participāt iuuenes. ¶ Ad aliud dōm q; nō pūt in plura q̄ tēperati: qz enī augmētatiuā habēt qua augenī ampli⁹ arguiī opositū a ꝓposito. In hoc nāq; ostēdit eē in via ad pfectionē z nōdū pfecti: velut iuuenes:q; oē adepti sūt pfectionē z nullā adhuc amiserūt. Neq; vt visus act⁹ crebrioꝛ si fuerit in pueris ſpmatizatiōis pfectus extat z gignitiu⁹: sic qui iuuenū. Similiter et apparuit q; digestio nō sit quocunq; calido:sed eo ab humido excusso. vñ dria.zi. Si digestio tempatā habuerit siccitatē talis q̄lis sit nutrimentuz hꝫ.meli⁹ enī iuuenes digerūt qz entes medy plīn sūt alimēt⁹ homogenei:q̄ pueri tanq̄ extremi.

¶ Differentia. XXVII.

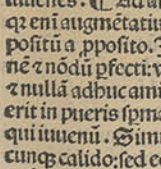

Quod puer sit iuuene calidioꝛ ostendit: qz qō est subſtantia z nā caliduz magis est tale illo qō qualitate: cuz qualitatis esse dependeat a subſtātia.puer autez ſuba:seu nā calidus:iuuenis vo q̄litate. Isaac in vrinis.z febziū. ſ. ¶ Amplius,ille calidioꝛ est q; ꝓpingoꝛ extat ꝑncipio caliditatis ac fonti:cum vnūquodq; debilitetur per distare ab eius principio. Ar. de mundo. hic autez est puer: cū nondū interceſſerit tpūs lōguz in quo fuit ſpma sanguis:z spūs vapozis:qui multuz sunt calidi:sed iuuenis est ab his elōgatus.cōplexionuz.z.z ꝑmo ꝑma.de etatibus. ¶ Itidē. qō magis ꝓfortat digestionē debilē:cuz ea potissime pficiaī calido:z qō in plures pōt actiones nāe: cui ve pabulū calidi est plus z aptius:z quod sanguineus: ac rubeus extat calidius:cuz hec omnia calido perficianī sufficiēti. talis quidem est puer z nō iuuenis.nā. ſ. simpliciū. z. 7. curatiue:cuz. iz. terty ꝓcipiī puerū sane ꝓplonis ꝑpinquū pollutiōi:vētri frigido seu debili: z nō iuuenē applicari.plus etiā iuuene ac sepius comedit sui corpozis molis relatione:ipsiusq; comestio: cum bona est digestio nutritioni suꝑest ac augmento. Materia etiam ipsius existit aerea sanguinea cuz aquositate pusilla que calidi redditur pabuluz idonea.hꝫ autez cuncta calido causanī ampliozi. in iuuene vero secus omnia. ¶ Itidez. oīs virtus corporea est finita. ꝑmo ꝑma de cōplexionibus etatū. z animaliū. iz. A. caliditas autē bozū est hꝫ. Qō autez tale opoꝛtet tandē deficere:cū repatiaī ab obiecto cōtinue: sed in iuuene finitur z repatitur q̄ maxime eius qō in pueritia respectu: cū extinctōi z mozti eo amplius approꝑinquet. itaq; calidioꝛ puer extat iuuenescenti.

In cōtrarium qz ille calidioꝛ q; ꝓticipat elemētoꝝ calidissimo: vt igne: cū sit radix z ꝑncipiū oē formalis caliditatis. ipsa nāq; i eo extat in sūmo. dria. iſ. ita vt oīa calida reducanī in ipz. z. meta. hꝫ qdē ē iuuēis:nō āt puer cū h filieī ab eo: ille vo ab aere. ¶ Rursus: Dic calidioꝛ ē cui⁹ ꝓtactus magis i ꝑmit in sensum z capilli sunt ples lōgiores grossiores z rugosioꝛes:ipsiusq; egritudines z vomit⁹ colerici:cū hec oīa fiant calido. talis qdez est iuuenis z nō puer ceu sensus ostendit esse. Igiī calidioꝛ extat iuuenis puero.

Propter primuz vo sciēduz q; qd sit puer z iuuenis: dria oñsuz poꝛri. Caliduz quoq; ſm Ha. dupliciī accipiī: z ꝑ subiecto seu corpe calido: z ꝑ q̄litate. Impꝛoprie tn aphozis.i. cū ꝓcretum ipoꝛtet aggregatū ex subiecto z accidēte: denotās ꝑ accns z nūr subiectū. cōmētatoꝛ. 4. meta. qō eꝫ censuisse ipingit Auicenne. Est z calidū quoddaz actu aliud ptāte de poꝛi aūt ſmo. Calidi⁹ āt ō ptib⁹ fo. sexies dr: vne qdē a quo magis calefit appꝛopiquatiōe ꝓtactū. vñ. A. ibidez eo q; calescit tactū vt ignis. aliter qō magis in sensu ipꝛimit in tāgendo. Et. A. cū fuerit i terra receptū calefacit: circa qō pōt mendaciū ꝓcidere. ꝑpter nāq; habitū sensibilitatis multe tangens adeo in ipsaz valet ipꝛimere: vt doloꝛis extet cā. Alio mō qō magis liquefacit z adurit liquefactibile ac vstibile. Altero si vnū pluris molis z alterum minoꝛis:qō nāq; pluris calidius minoꝛi. Adhuc calidius dr qō nō cito ſz tarde ifrigidaī. Nōnullo ēt mō qō velocius calefactiuuz tarde calefactiuo calidius ſm materiaz dicitur: ceu id simile ꝑpe illud qdem otrariuz longe. primo ſigdem modo tertio z quinto ignis est calidioꝛ aqua feruēti: in alys aūt ecōtrario.

Propter secundum vo sciēdum q; aliq cū motiuis ꝑnūcia uerūt pueros calidioꝛes. Alteri vo sit⁹ iuuenes. z⁰ cōplexionū. aphoꝛis. ꝑma. theoꝛice: z ꝑmi ꝑma. qm pueri sūt ꝓducti ex spermate z sanguine valde calidis z aggregatis: ipsiusq; ꝓpinquioꝛes extāt iuuenib⁹ plz. Sunt z pueroꝝ corpa rubicūdioꝛa his q̄ iuuenū sanguīe syncero multuz z calidissimo ꝓticipātia. ¶ Rursus. In pueris ē augmētum appetitus siue ꝑstimbre grandis suoꝝ corpoꝝ relatione cū digōne laudabili. Cum igiī hꝫ omnia calidū augmentant z perficianī eo: iuuenibus pueri extāt calidioꝛes.

Qui vo iuuenes pueris ponũt calidiozes mouenť ex eo q̃ san. amplioz est in eis q̃z in pueris: ꝛ hinc sanguinẽ mittũt ex narib⁹ nõ raro: ꝛ q̃ rubea in eis abundat cholera. vñ egritudines eoꝝ ex hac ꝛ vomit⁹ multiplicanť. hec ãt calidioz est sanguine: cuꝝ sit res corpis calidioz. de distãperantia ineq̃li. ca. 6. Sẽsus etiã ꝛ itellect⁹ iuuenib⁹ in vltimo adsũt pfectiozes: cũ iuuenis aĩal pfectũ sit: puer ãt ẽ ipfectũ. vñ rõnabile sit iuuenib⁹ dñari efficaciſſimũ ꝛ p̃cipaliſſimuꝝ elemẽtoꝝ: vt ignis. Pueroꝝ vo actus ab his q̃ hoꝝ manifeste deficiũt: cũ neq̃ant incedere: currere: ꝛ poztare: neq̃ vl'r vllũ actũ illis sil'r pficere: sũt etiam sõnoleti: qõ frigiditatẽ notat ꝛ humiditatẽ: iuuenes autẽ minime. Sũt itaq̃ pueris calidiozes. Nosce quoq̃ q̃ heresis scõa tanq̃ acerbioz p̃mã pũgebat in duob⁹: vt in eo q̃ ponebat illa augmẽtũ a calido fieri hoc ingens ipsum fieri magis ꝓpter humiditatẽ q̃z caliditatis roboze ꝛ digestione: nõ solũ abũdare pueros: ſz multũ a iuuenib⁹ deficere. Impugnat etiã ipsaꝝ in eo q̃ dicebat appetitũ: seu ystimbze bonũ foze in pueris: qm̃ ait nõ abũdãtia caliditatis appertũ aĩalia: ĩmo frigiditatis appetitiuis animalis pticulis. stomachus nãq̃ frigidus bon⁹ est appetere: malus aũt digerere. tegni. z. qõ relatiõe dz itelligi: ꝛ q̃z cibus pueroꝝ nõ solũ in nutrimẽtũ: ſz in augmẽtũ ꝙuertiť: vult eos cibis idigere q̃m̃ltis. ¶ Lõtra quã egdẽ ĩ defẽsionẽ p̃oris ĩsurgit. A. aiens ꝟmonẽ ei⁹ falsari: qm̃ humiditas est augmẽti mã: ꝛ nõ efficiẽs. mã vero etsi ꝟ q̃ mã sit qd passiuũ. z⁰. de ge. ꝛ coz. potẽtia nãq̃ mã passiua existit: p se tm̃ nõ patiť: neq̃ p se causať: ĩmo apud opationez vtutis ĩ ea agẽtis: vt aĩe vel nãe cũ ĩstrõ debito: vt caloze. vñ. iz. meta. Mã nõ seipsaꝝ mouebit: ſz tectonica: neq̃ ĩstrumẽta: neq̃ terra: ſz semina ꝛ germina. ¶ Rursus. falsa est dictio secte scõe in p̃mã: q̃z bon⁹ appetit⁹: vel ystimbze nunq̃ frigoze pficiť: cũ gnq̃ illic ĩterueniãt ordinati mot⁹. oña. ꝟz. ſz poti⁹ appetit⁹ ꝙsurgit hĩc dict⁹ canin⁹: qõ ostẽdiť: q̃z ide causať in eis cibo digesto: nõ solũ nutrimẽtuꝝ: verũ ꝛ augmẽtũ. nõ. n. nauseã icurrũt fastidiũ vel vomitũ: nisi ꝓpter eoꝝ regimẽ p̃cauũ: ꝛ inordinatũ q̃nq̃ q̃z nullã ex rebus intẽdũt nisi comestionẽ. Lõment. ꝓnosticoꝝ. z. Pozro Ha. duab⁹ his supueniẽs heresib⁹. gddã ẽt cõitatis adiũgẽs calozis vtriſq̃ ꝺixit in pte: ingens has rõcinari sup res p̃mas ex posteris valde: ac scõis: cũ nõ sit rõnabile oĩno ex posteriozib⁹ fidẽ facere p̃ozib⁹. nã inuestigatio recta dz a suba rei sola subiecte: ꝛ nõ ab ei⁹ aduẽtibus suscipi. Et ꝓpterea tanq̃ vilipẽdens is p̃dictoꝝ altercatiões subdidit: p̃mit⁹ canonẽ ꝺ coopatiõis obseruãdũ: vt cũ aliqua cõparanť adinuicẽ in oib⁹ vtrinq̃ dz eq̃litas oĩs ꝛ sil'itudo p̃supponi: nisi in eis q̃ cõparanť solis. vñ. pbl'. 5. Uia ignota videť longioz: ꝛ si alia sil'r habẽtes adipiscamur. sola enĩ vniuoca sũt cõparabilia: q̃re op⁹ fit hinc cholericũ puerũ iuueni cholerico: ꝛ sic in alys naturis: aut idẽ sibi cõparari: macrũ gracili: carnosuꝝ carnoso: laboziosuꝝ laboziosoꝺesidẽ ociosoꝺ ieiunũ ieiuno: ac ebziũm ebzio: ꝛ non ecõtra. Et vl'r oꝝ eq̃litatẽ ꝛ sil'itudinẽ oĩum nãliũ: ac ꝑternãliũ iteruenire: ꝛ eũdẽ ad seipsuꝝ tpe altero ꝓparãdo. Deinceps quoq̃ obuiãs pfatis. ait se mẽta corpa diligẽter tetigisse: nõ infantiũ solũ aut puerozuꝝ verũ adolescẽtiũ ꝛ iuuenũ: ac eosdẽ etate diuersificatos: neutroſq̃ ĩueniſſe veraces: neq̃ affirmãtes pueros calidiozes: neq̃ iuuenes: cũ eoꝝ neutrũ altero calidiozẽ ĩueniri simpl'r: aut frigidiozẽ: sed q̃litate sola q̃dã differẽtes ipsoꝝ caliditates. nã q̃ pueroꝝ multa est mulcebzis familiaris euapozabilioz ꝛ grata tãgẽti: que vo iuuenũ pauca anxiabilis fumosioz tactui ꝛ indelectabilis: qõ ꝛ poteris expiri assuefactiõe diligẽti plura corpora tãgẽdi ꝛ diuersa. Oportet nãq̃ a manifestiozib⁹ incipe. Balnei enĩ aer q̃nq̃ est adeo calidus: vt nullus eũ ferre possit: ſz cõburi videť. ꝛ aliq̃n ita frigidus: vt ꝛ sudoreꝝ nequeat inferre. ĩterdũ vo medi⁹ ꝛ eucrat⁹. Et sil'r hãc diſpõẽ trinã est in aqua repire: siue balnei: aut corpis cuiusdã alterius. Dis taliter gdẽ entib⁹ inquies q̃nq̃ aerẽ ꝛ aquã cõmẽsurato calidiozẽ: iterdũ vo frigidiozẽ cõparãs medio. nõ tm̃ aq̃ eucrata: ꝛ aer sũt tactui ꝟsil'es penit⁹: qm̃ ĩ vno ẽt vt aere tactus põt diuersa pcipe: cũ q̃nq̃ sit q̃si nebulosus: ꝛ vaporosus: interdũ lucernosus: fumosus. nõnunq̃ vo pur⁹ certissime: ꝛ id vtcũq̃ põt ĩ aqua ꝓtingere. vñ ĩ multis ꝛ diuersis subst̃atys eq̃litas fit caliditatis indistinctos ꝛ ĩdiscretos decipiẽs apte itelligẽtes: ac expientes assidue: vt dixi cũ lapis gdẽ iterdũ possit caliditatẽ suscipe sil'em aque: siccus tm̃ est: humida vo aq̃. Per hec q̃z exẽpla vult hẽre q̃ cũ fiat mot⁹ p̃ mediũ ex extremis in extremũ: talium erit iuuenes dare medios iter pueros ꝛ senes. cũ posint ẽm. A. seipsos sustẽtare: id est radicalẽ caliditatẽ custodire. nõ ãt augmẽtare: quoꝝ vtriq̃ põt pueri: neutrũ ãt senes. sunt igiť pueri ꝛ iuuenes in medio. ꝛ ĩ. 4. elemẽto: seu radice calidi sil'es vl'r eq̃les. Jd ẽt aphoz. prima declarať p liquozes simplicẽ ꝛ ꝓpositũ: ꝛ eq̃l'r: ꝛ inequal'r in pelubus equalib⁹. Et mirandũ nõ parũ. q̃re Ha. taz subtilis itellectus ẽt difficilia per sensuꝝ potuit comprehendere: puta q̃ caloz ĩ iuuene ꝛ puero fozet eq̃lis. g. ꝟz q̃rtũ elemẽtuꝝ ignẽ. vz. In puero vo plus dominareť suba q̃rta aerea cũ aquositate quadã. In iuuene ãt magis ignea: qõ in aphoziſmis ex caliditate oñdit ĩ subiectis ipressa diuersis: quoꝝ vnũ subẽ ꝓportionať pueroꝝ: reliquũ autẽ iuuenũ: vt aqua oleum es ferrũ ꝛ hõ. ¶ Dõm q̃ Ha. fuit tactus pfectissimi: qõ ei⁹ indicat rõ ꝛ fidelis emperia. nã ex tact⁹ diſpõne qs igenioſus iudicať: aut oppositⁿ. scõo de aĩa. qõ ẽt notat sistolis ipulsũ post multã ingsitionem ab ipso pceptio: de quo cũ q̃dã mirať. A. scõa p̃ assertiõe determinatiua pulsus: veꝝ postea apte fuerũt. Valyabbas vo fidelioz Ha. iterpres ingt caloꝛẽ equalẽ foze ĩ pueris ꝛ iuuenib⁹ q̃titate: diuersuꝝ aũt q̃litate: vt ẽt iductuꝝ per Ha. caloz tm̃ pueroꝝ vapozosus ẽ mollis ꝛ iocundus tactui: q̃ vo iuuenũ eꝺ. Cuius Ha. dedit exẽplum de aere balnei ꝛ aqua calida: vt sint ambo ĩ calozis vltiõ: q̃ tacta caloze iuenienť ĩ q̃titate eq̃lia exurentia. ſz balnei aeris calorẽ comitať acumẽ ꝛ pũctio: nõ ãt calidã aquã: veruꝝ potius lenitas. vñ non põt aqua calida dici aere calidioz balnei: nec eꝺ: cũ vterq̃ sit eq̃liter calid⁹. Sic nãq̃ se hꝺ caloz pueri ꝛ iuuenis. hic enĩ ꝓpoꝛtioãt calido aeris balnei: q̃ vo pueri aq̃: vtriq̃ tm̃ ĩ q̃titate ꝙueniunt calozis. A. vo eximius dilucidatoz explicãs Ha. positionẽ ait. Caliditas pueri equalis est ĩ radice ꝛ iuuenis. sed caliditas pueri est maiozis q̃titatis: ꝛ minozis q̃litatis. ſ. acuitatis: que ãt iuuenis ecõtra. cuius declaratio est vt opineť vna sola caliditas ĩ mẽsura in corpus calidũ subtile vnũ ĩ q̃titate ꝛ q̃litate solũ penetrasse in subaꝝ humidã multam ceu aquã ꝛ alias in siccã paucã vt lapidẽ: quo posito caliditas aque iunieť maiozis q̃titatis ꝛ minozis q̃litatis. lapis vo eꝺ. Radix tm̃ caliditatis semꝑ ꝑmanet eadẽ qõ monstrať: q̃z pueri fuerũt gnãti ex seminib⁹ multũ calidis: gb⁹ nõdũ aduenit res q̃ ipa extiguat: cũ puer ꝓtinue crescẽdo ꝓcedat. Sꝫ lꝫ iuuenibus nihil occurrat qõ eoꝝ caloꝛẽ augmẽtet ĩnatũ: tm̃ adhuc ipm̃ extiguens occurrit nisi q̃ caloꝛ ĩ iuuenib⁹ ꝙseruať humiditate minozis q̃titatis ꝛ q̃litatis: mulcebzis. ſ. ꝛ suauis donec ad decliationẽ pueniat: nec tm̃ tam grãdis diminutio adhuc humiditatis existit q̃ caliditatẽ retinere nõ valeat. neq̃ ẽ nisi q̃ augmẽtũ pficere nõ põt. ꝑus aũt tanta erat q̃ caloꝛẽ poterat ꝙseruare: ac augmẽtũ ꝑtare: tandẽ vero ad tm̃ deueniet vt neutrũ valeat efficere ceu in senectute. cũ ergo fiat trãsitus de extremo q̃ mediũ ĩ extremũ: in eo alterũ concidet extremoꝝ vel calorez ꝙseruare: ac non posse in

augmētū addere: aut ecōuerso: qō est ipossibile. augmētū enī semp psupponit nutrimētū cū posteriora in ēntialr ordinatis nō pñt a pozib⁹ separi: ꝫ ecōtra. Itaq; poterit calorē custodire: q̄ iuuētutis ē etas. Et scito q; id qō. A. ra dicē appellat calozis. Paliabbas ꝛ fere. Ha. q̄titatē ipsi⁹ elemētū q̄rtū: puta ignē. Et qō diuidit in q̄titatē calidita tis: ꝛ q̄litatē. i. acuitatē. hi in q̄litatē mulcebzē ꝛ acutam. Hec est igit ꝺe hoc medicorū illustriū ratio abbzeuiata.

¶ Sed circa p̄dicta dupliciter euenit dubitare. dictum nāq; est calidū sumi pro calido corpore ꝛ caliditate: quod videt cōtra cano. cōparationis fore assignatū: eo q; sola vniuoca dicta sunt cōparabilia. q̄ aūt sūt diuersoz genez rū nō videnť hō: vt corp⁹ ꝛ q̄litas. ¶ Dōz q; hec sūt vni uoca vniuscp spēi in q̄tū calida. nā ita oīa alba sunt in spē indr̄ia. topi. 4. ¶ Ampli⁹ dubitať. quō ení polis est eq̄li tas: seu mēsura radicis: siue q̄rti elemēti in puero ꝛ iuue ne: cū nūc sit bzeue tēp⁹ quo in corpus penetrauit pueri: iuuenis aūt q̄ lōgū: forme nāq; pmutanť tandē ꝫ subie ctoz varietatē: cū corpus quotidie semp a p̄ma gnātiōe reddať sicci⁹. ꝺr̄ia p̄ozi. ꝛ iō collz. z. ca. i. ipossibile sit iue nire duo corpa q̄ sint cōia in caloze: cū vnū sit altero sicci us sicut opinať Ha. in puero ꝛ iuuene. ¶ Dōz q; Ha. ꝛ A. nō itēdūt ꝺicere q; sit eq̄litas oifaria q̄rti elemēti: seu ra dicis in puero ꝛ iuuene: ꝫ poti⁹ lata. cōueniūt ení p ampli us sibi adinuicē in caloze: q̄ cū senib⁹ ꝛ decrepitis. vel ēt q̄ bi iter se q̄cūq; mō: cū ambo sint q̄ ad eq̄litatez seu eq̄ liter calidi. illi vo ifrigidari icipiētes: qō innuit Ha. apho ris. p̄ma iquiēs. Ac si q̄rtū elemētū ignē parez ponam⁹ in ambobus corpib⁹. s. iuuenis ꝛ pueri: vt sil⁹ ea dicam⁹ eē calida. etenī acsi. i. q̄si. ꝛ vt sil⁹ scribēs: ꝛ nō: ꝛ sil⁹ latitudi nis silitudinē denotās. vñ p expssius de re. sa. Semp a p̄ ma gnātiōe oē aīal quotidie fit sicci⁹: nō tñ calidi⁹: aut fri gidius. sil⁹ in oī etate: ꝫ q̄cūq; vtiq; optime ꝺpōnis corpo rū ꝺsilis quodāmō in his: vsq; in statū caliditas pmanet quecūq; ꝛ humidiozes optimis augeť: taliū deinceps ca liditas nō erit caliditas eadē certi: vel sil⁹ pueri ꝛ iuue nis: verū late magis. q̄re p. z⁹. ca. de pul⁹ b⁹ etatū. ꝛ nos iā declarauim⁹: q; caloz in pueris ꝛ in iuuenib⁹ fere est sil⁹: mōq; sil⁹ ponit. A. idē efficiēs san. ꝛ mlie. ꝺr̄ia. 3z. Per ꝺ igit quid ꝺōm apparet ad p̄mū. ꝛ q; Auer. gratis Ha. cri men impingit: cū nō loquētē. s. Hal. fm vitatez habeat re ꝺarguere: sed suā potius ꝺispōnē. aphoris. p̄ma. Moderni autem in hoc quesito cum ꝓlixitate distant: quos bze uitatis gratia ꝛ iuuamenti omitto pauci.

Propter tertium vo sciēdū p̄mit⁹ gd calo ris multiplicitas tāgať. Et ꝺeīde vitas eliciať ide. ¶ Propter hō p̄mū sciēdū q; calidū ē ꝺuplex: celeste. vz. ꝛ elemētare. ꝺr̄ia. 4. 8. ꝛ. 3. cū. n. ista cōdeceter in adiuicē ocurrūt cōstituiť gnātuz: ita vt radicē calozis: seu quartū elemētū calidū audio ꝺpositū ex caloze celesti ꝛ elemētari in humido radicali fulcito. qō gdē diuersificať rōne subiecti fm q; fuerit humiduz huius ampli⁹ vel min⁹ cōcretū: ꝛ ide obtusi⁹ vt in puero: aut acutius: sic in iuuene: ꝛ hoc calidū ꝛ humidū p̄t ꝺici vere ínata in p̄ncipys gnātiōis cōplāta. Est ꝛ aliud cali duz fluēs siue currēs: ꝛ humidū q̄ vtute ꝺigōnū: ꝛ maxie cozdis ex alimētis causanť. ꝺr̄ys practis. q̄ gdē in iuuene q̄titate: ac ēt q̄litate sunt amplioza ꝛ intēsioza. cuz vasa sint maioza ipsi⁹: ꝛ feruētioza. ¶ Propter hō sigdē z⁹ ꝺi cendū q; iuuenes calidiozes sunt pueris. caloze ēt p̄. ꝛ. n. radix calozis: ꝛ p̄cipue ꝓpter calidū celeste vtcūq; magl vigeat in pueris q̄ iuuenib⁹: cū abūdātiozē ꝛ ameniozez hēat māz. ipsa ení eadē p̄manēs spē magis ꝛ min⁹ pōt su scipe. in iuuenib⁹ aūt exacuitio ei⁹ cū sufficiēti adhuc hu mido radicali: siccitatē ipsaz ꝺterminato limitē: p̄cipue cū ponať restaurari. ꝺr̄ia. iiz. veb emēter excellit calozis puerilis obtusionē: vt ēt plus superēt calidū radicis pue roz q̄ ipsa iuuenū calozē: ita vt iuuenes ēt p̄ozi caloze p̄ calescāt pueris. Iuuať q̄z iuuenescētiū calor calido fluē tib⁹ ꝛ humido: qb⁹ hos certū pueros supare. ꝛ si Ha. cum alys calida ꝛ humida ampli⁹ tāgāt p̄ma. Qō breuiter p̄t firmari p rōnē p̄cedētis q̄siti p̄ma sūpta a subalr iherēti bus effectib⁹: ꝛ casib⁹ in modicū trāsmutatis: ꝫ nāq; per ēntialr iherētia Ha. ꝓprehēdit equū caloz radicis: siue q̄rti elemēti in pueris ꝛ iuuenib⁹: nō tñ certe oīno: ꝫ cuz aliq; vt exp̄situ est latitudīe. ¶ Ampli⁹. illa vis calidio ra: in qb⁹ calidū iaz māz sua supare icipit: ipsaq; extat ad huc sufficiēs id vigorose sustētare. B aūt in iuuenib⁹ repi tur: nō aūt in pueris. vñ in ꝺictis particularib⁹. ca. io. Ca loz pueroz nālis ꝫ subalr sit fortis: nōdū tñ est ī pfectiōe pp abūdātiā humiditatis coz: cū iuuenib⁹ quidē oīa: vt ostēsuz p̄us: pfectiozi adsint mō: nō aūt in pueris: q; ab i fantia vsq; ad iuuētuté būiditate abūdāt supflua: neq; in senib⁹: qm̄ vt tactū: caloz in eis radicē custodire nō valet: qō ꝺeclarāt lignoz ignitiōes p̄cipue. Eti. Qui mēbzo cali diozi ꝓportionanť calidiozes extāt bis q minus calido. hō vo sunt iuuenes. ꝓportionanť. n. cozdi ceteris calidio ri p̄ti⁹: qō coz oñdunt virilitas audacia ꝛ perseuerātia. pueri āt epati similātur: qō significat q; ē ālioz sanguis in ipsis q̄ i iuuenibus generatio. aphozi. 3. Itaq; iuuenes pueris crunt calidiozes.

Propter quartū vo ꝺōm ad p̄mū q; Isaac p calidū subē vel nāe au ꝺiuit quātitatiuū. siue mulcebzē cū tale ꝺicat ꝺepēdētiā ad subaz vt oñsuz: nō āt q; ipm extet suba. calididitas vo vigorata i iuuenib⁹ hāc ꝺepēdētiā nō ipoztat cū rē suam ꝺicat ampli⁹ in abstracto. ¶ Ad aliud ꝺōm q; ille sermo itelligēdus est ī gradib⁹ entiū vniuersi: nō āt i ente q̄ libz pticulari. Nō. n. illicitū ē vtutes fieri foztiozes ꝛ validio res circa sua p̄ncipia eo q; foztiuntť mās p q̄s fiūt hō: vñ cozdaz extremitatū maioz ē potētia ad ꝺhēdū q̄ poten tia suoz p̄ncipioz q̄ sunt vsus ptē neruoz. A. 5. de aīa. Cū ení actio fiat ī tpe nō moz ad pñtiā agētis foztificať ipa: qō lignoz oñdit icensio. ¶ Ad aliud ꝺōm q; ꝺigō nō so luz pficiť calido ꝫ ꝛ humido q; vtcūq; hēat calidū. iuue nes āt ab B ampli⁹ sepanť pueris: neq; puer ī plures pōt act⁹ nāe q̄ iuuenis vigoze: qn pueri augmētū ipfectiōez ipoztet ampli⁹ pfectiōe: ꝺr̄ia p̄ozi. neq; ēt ī vtutib⁹ nālib⁹ qbuscūq; supant pueri iuuenes: cuz careāt gnātiua fere. Nutritiuā ēt eis iuuenes hñt eq̄lez aut foztiozē: eo q; ꝺi gestiua ē hō. ꝺr̄ia p̄ozi. in alys āt vtutib⁹ oñsuz ē p̄us satis iuuenib⁹ ꝺeficere manifeste: neq; mā calidi aerea ipsos foztificat tñ: vt terreitati p̄mixta: ꝫ calido sit sua in ido nea diuti⁹ p̄māsiuo. Sāguis quoq; coz aquosus magis: rubedo ēt pueroz: ꝛ p̄pe infantiū itensioz p accidēs exi stit: vt pp raritatē pozoz quam suscipit a matricis calido cū cutis subtilitate: qō secus ꝺtingit ꝛ p̄pe cū iuuenescit: ꝛ q; humoz augmētať vt colera: q ꝫ sit sanguine calidioz: nō tñ coloratioz: cū sanguis suo caloze colerā tīgat pam plius. ¶ Ad aliud ꝺōm q; nō oz vt apparuit q; aliqd ꝺi utius duratuz itensi⁹ exīstat: imo poti⁹ euenit oppositū: cū vigoz ꝺispōnez subiecti regrat ꝺeterminatā. Argumē ta vo ptis alterius cōcedo caliditatē tāgentia nāe coacu tam ac etiā currentem: cum hec subsequať a priozi. Hec igitur sit veritas istius quesiti bzeuis ex ꝺr̄ia priozi. ꝛ iiz. non modicum elicita inutili omissa circa id modernoruz granitate. ¶ Differentia. XXVIII.

Quod masculus oīs nō sit femel la qualibet calidioz ꝛ sicciоz ostenditur: quoniā magnitudo corporis fortitudo ꝛ vigoz a caliditate causatur ꝛ siccitate: cū sint alterutris qualitati-

bus efficaciozes. hꝫ aũt repiunt in enthomozuꝫ piscium paruozuꝫ ouificatiũ quadrupedũ ⁊ auiũ rapaciũ femellis. de ge. aialiũ. ꝑ. ac vrsa ⁊ pardalis vigozostozes pdalo ⁊ vrso denotant. historiaꝫ eozũdē. 8. ¶ Adhuc hō est calidissimũ aialiũ. io. pbl. qō aũt ꝑ supabũdātiā dr̃ vni soli ꝓuenit. topicoꝝ. 5. sic enī in auib⁹ gāpsonicis masculi frigidi reddunt ⁊ sicci: ꝓpter ꝓiuctionē caliditatis ⁊ siccitatis spēi cũ caliditate sex⁹ ⁊ siccitate masculini. in eo nāq; ob hoc causaī adustio. in femínino vo ꝓteperamētũ consurgit ex ipsi⁹ nā ffa ⁊ humida spēi calidũ ⁊ siccũ remittente. Multũ igit amplius in spē hois mari adustio ꝓtinget: vt frigidũ ꝓuertat ⁊ siccũ: ⁊ tandē in humidũ accñtaliter. Rursus. Si ois masculus esset calidioꝝ ⁊ siccioꝝ femella q̄libet: iā masculinũ ⁊ femininũ dr̃ie viderent aialis eēntialis ꝯcomitātes: qō negatũ. io. meta. illiusq;. 5. A. ⁊. ꝑ. ꝑma. Eti. Colericus calidioꝝ est phlegmatico: fz mulierũ q̄da est colerica: viroꝝ vo gs phlegmaticus. Palin. Pulsus manifeste maioꝝ ⁊ fortioꝝ arguit itēsioꝝē calozē. talis aũt q̄nq; reptꝰ est in femellis. oppositus aũt in viro. cõmēti. pulsuũ. z. ¶ Amp. pars ⁊ oino cozpꝰ oē q̄tũ hz de sanguine: tātũ de calore. vl̃ eniz in sanguineũ oē sanguineo frigidi⁹. ꝓplonũ. z. ca. 5. sed femelle: ⁊ pcipue in specie humana plus ꝓticipāt sanguīe: qō eiꝰ piodicus fluxꝰ oñdit: ac coloꝝ nō paꝝ faciei. ¶ Itidē. cozpꝰ nō ledi a frigido denotat calidũ: fz mulier nō sic vr̃ vt mas a frigido nocer̄i: cũ eā videamꝰ tpe frigidioꝝ pauciozes pānos masculis ferre. ī aq̄ ēt diutiꝰ ꝑmanet nudipes lauās cosdē. Erit itaq; nō masculus q̄libet femella calidioꝝ ⁊ siccioꝝ.

In cõtrarium viri calidi magis ⁊ sicci fz nāz sunt: mulieres vo humide ⁊ frigide. pble. 4. Eti. Masculus calidioꝝ ē ⁊ siccioꝝ q̄ femella: vt ab optimis anterioꝝibꝰ phis ⁊ medicis dictũ. zº pulsuũ cõmēti. ca. i. q̄re thcozice p. c. ꝑmis. Masculinũ ī oibꝰ aialibus calidius est ⁊ siccius ꝓplone femineo: ⁊ femineum frigidius ⁊ humidius masculo. qō sentitũ est in libzis de ge. aialiũ. ⁊ histo. 8. ¶ Amp. ille calidioꝝ extat ⁊ siccioꝝ vt ad vnũ sit dr̃e: qō pfectiꝰ agit fortiꝰ: ac diutiꝰ. hec nāq; q̄litatũ ꝓtigatio efficacioꝝ distēpataꝝ ē oīuz. is āt ē mas: vt ex ipsi⁹ appet ꝓpetatibꝰ: qbꝰ distīguit a femella. 8. pfato. ⁊ ꝓplonũ. z. c. de ꝓplone mēbroꝝ officialiũ. vñ collz. z. Masculi ꝓplo calidioꝝ ⁊ siccioꝝ est ꝓplexione femine: qō manifestum ex eozuz operibus. Itaq; masculus vniuersaliter calidioꝝ ⁊ siccioꝝ est femella.

Propter primum vero sciēdum q⁹ mas est aīal qō in aliud valet gnār̄e. femella vo qō in seipsuz. hic enī ponit hoc in id. illa vo hoc in id suscipit in aialibꝰ saltē pfectis: qō pp entoma sit dictũ q̄dā. Et hec qdē differunt mō rōne: sensu: aut pticulis q̄busdā diffoꝝmiter hinc inde oꝛganizatis. ō ge. aialiũ ꝑ. ⁊ ad sūmũ mas est aīal actu pticipās pfectiori: femīa vero impfectioꝝ. est nāq; quēadmodũ ozbatus masculus: seu occasionatꝰ. cozũde. z. vñ illoꝝ. i. mulier ē vt masculus agonꝰ. in potētia enī q̄dā femella ē. vz. calidi: eo q⁹ nō possit digerere spma ex vltimo alimento. q̄re hꝫ. 4º. masculus est potēs digerere: ⁊ ꝓstare facere: ⁊ segregare spma hñs ꝓncipiũ spēi. femella vo ē suscipiēs ipotēs ꝓstare ⁊ facere. Est aũt sexus rebꝰ nālibꝰ mediāte cõplexione vnũ inseparabil̃r annexoꝝ. Nosce q̄z q⁹ sexualis insurgit distinctio ex pticula in se nālis ꝓncipiũ caliditatis ꝓtinēte. vtpote cozde in sanguineis: in alys autez ex eo qō ei ꝓpoztionabile: ex quo sigdē ozgana depēdēt genitalia: ⁊ nō ecõtra: vt sensere nōnulli. Et si qdā: ceu Anaxagoras posuerit distinctionē hꝫ ī spmatibꝰ existere. Empedocles in caliditate simpl̃r ⁊ frigiditate: aliqui vo in latere dextro matricis vel sinistro. ⁊ Democritꝰ abderides in ꝓpter obtinere spma: qō ꝓuenit a pticula. Qui fz aligd: ⁊ maxime Empedocles ipugnant. de ge. aialiũ. 4. q̄re haly. Cõplo calida adiuuat ⁊ ad gnātionē masculi. caliditas enī cũ nālis fuerit adiuuat sup digonē. nā cũ spma digerit: redditꝰ vtꝰ ipsiꝰ cõpleta. frigiditas āt nālis: seu eẽnea digonē phibet. vñ spma idigestũ efficit crudũ ⁊ debile: ⁊ iō latꝰ dextrũ matricis adiuuat in gnāndo marē caliditate sua: ⁊ sinistrũ feminā frigiditate: fz caliditatis adiutoꝝũ aut frigiditatis: ipedimētũ hꝫ nō extat eēntialis causa: fz magis eq̄lis ꝓplexiōis fm Ar. cozdis vtutez reddens fortioꝝē: ac eius oppositũ debiliozem.

Propter secundus qdē dōm q⁹ Parmenides posuit q⁹ fcieaēnt vl̃ calidioꝛa masculis: ⁊ viris mulieres. Empedocles aũt ꝓiũ. de ptibꝰ. z. illius sigdē motiuũ ptactũ ex sāguinis abũdātia. qd vo de ꝑ q̄rto ꝓpositoꝝ ostēdet. Ista siquidē pscrutatio pene pulsuũ cõmēti ptractat. z. ca. ꝑ. sil̃is enī valde illic intendit eidē: puta qs fortioꝛis sit pulsus masculus vel femella: cui⁹ series fere ita: in eo q⁹ neq; moꝛa ꝓncipio sil̃r vniuersi nos a cõplone formati sumus: ⁊ q⁹ neq; studys: neq; dietis sil̃r vtimur: qō vl̃e buius enũciatois cozrũpit. possibile nāq; fit feminā aliquādo inueniri nō minoꝛē: neq; vniuersaliter paruũ: neq; parem: fz hñtez gbusdam viris pulsuz manifeste maioꝛem: vtrūq; ꝓtingit itelligere flegmaticioꝛē nā. frigida. n. erit hec cõplexio ⁊ humida: feie calidioꝛi ⁊ sicciοꝛi cõpata. cũ ꝑ etiā vir pōtũ q̄ regio ffa ē valde ihabitet: nutriaturq; ī vmbza pigriteī: ⁊ fm dietā voluptet̄: custodiat ēt poztaz atry: femella vo ihabitet Egyptũ. multũ exercitet̄: ⁊ moderate dietet̄ maioꝛ tunc erit femelle q̄ viri pulsus. si vo vterq; dietet̄ vt expetit nā ipsoꝝ ꝓma: ⁊ eadē ihabitēt regionē nō solũ maioꝛ q⁹ viri reddet̄ pulsus: fz ⁊ maioꝛ multũ illo q femelle: sic itaq; vult Ha. q⁹ q̄tũ ad ꝓplonē nālē pulsus maris fortioꝛ exīstit eo q femine: fz pp cõplonem ex sex rez regimine ꝓsurgentez: ceu si regimē vni⁹ femie vz. declinet ad calida: maris ad frigida: pulsus poterit cu iusdaz femine maris pulsu fortioꝛ repiri. Ex hoc deniqz sermone dixerūt alig marē ⁊ femellā dupliciter posse cõsiderari: vel q̄tuz ad ꝓncipia gnātionis: spma. s. ⁊ sanguinez embrionē cõstituētes: ⁊ ita mas ois calidioꝛ ⁊ siccioꝛ est muliere: cuz is ex calioꝛibꝰ ⁊ siccioꝛibus ꝓducaī ꝓncipys. femella vo eō. Aut quo ad cõplonez acgsitā indifferenter post ꝓstitutionē ꝑdictā: siue ex sanguine mēstruo demū embzionē nutriēte: seu q̄libz dispōne alia occurrēte: seu pꝰ oztū oio supueniēte: puta sint due femelle: q̄ruz vniꝰ maris sit ipregnatio: ⁊ alteriꝰ femelle ī regiōe tēpata: ⁊ deinceps ꝑma pontū petat lāgoꝛosa: reliq; vo egyptū sane hñs cũ ceteris ꝓueniētibꝰ ꝑdictis: euenit tūc bis: vt q̄ pariet̄ femella mare reddaī calidioꝛ ⁊ siccioꝛ ex acgsito. vñ. z. zi. ca. de sterilitate. ingt Hip. Uir nō ē fridioꝛ oī muliere. s. in cõplexione mēbroꝝ suoꝝ ꝓncipaliuꝫ ⁊ cõplexione sua ꝑma: ⁊ cõplone spmatis sui sani: nisi accidat ex ꝓplone accñte. ¶ Sz fortassis ꝑ dicet gs ū sufficiētiā hr̃e oīmodā sicut tertio dñoꝝ apparebit: cuz visum sit q̄nq; femellā hñtem q̄ virilitatis oīa mare amplioꝝ ipsius etiā frigide regionēq; habitātibꝰ eandē illis ⁊ regimine vtentibꝰ cõfozmi. Quidā vo rudius ꝓtulerūt femellā fore iterdū aliquā calidioꝛē mare ⁊ siccioꝛē assumētes qdē ī moderatā oēm discrasiaz actuz resoluere. aphoziſ. scōa: Sperma. n. quoddā repit̄ calidū ⁊ siccū supflue: qō iuirtuosuz pp exalatiōez spūum. fm haly. nō marē fz femiaz nō gnābit. Ex hoc qdē volūt feminā gnātaz eē mare calidioꛛē ⁊ siccioꛛē. Qō nō valz ꝑter alia: q⁹ spma id. sic erit debilitatum: q⁹ femīa postq̄ ꝓducta fuerit: inde frigida erit valde. Adhuc si erit calidioꝝ ⁊ siccioꝝ viro is debuit generari ex tali semine: qō nā habuit facere particularis saltē cũ esse ⁊ pfectũ intendat ꝓtinue.

Propter tertium quidē sciendū q̄ tāgen de sunt p̄ cāe gnātionis maris ⁊ femie. z° applicent in approbatiōe hui⁹ ꝓpositi. ℭ Propter hui⁹ p̄mū sciēdū q̄ he duplices extant. q̄dā gdē pticulares ⁊ māles: fere altere vles: velut formatrices ⁊ effectiue. Quarū egdē p̄me dependent a mare: ac femina ⁊ circūstātys alys. A mare gdē: vt a semīe ipsi⁹: qō multipliciter euenit ab ipsi⁹ vtute. vz. Cā nāq̄ in masculoꝝ gnātiōe vtus extat ſpmatis: femine vero debilitas. Pip. de embryonis ge. Uirtutē vo ꝓlonē ipsi⁹ possuz intelligere: ac nō min⁹ vtutē dictā i formatiuā ō q̄ dictū qō sufficiēs. dr̄ia. 36. ⁊. 48. aut subaz ipi⁹. Spma. n. oz eē mediocre ꝓsistētia: nō liquidū currēs: vt sup aquā fusuz: aut speculū diffundat: nō grossuz: viscosuz in eadē submersū. ſz mediocre spū ml̄to exīte i ipo supnatāte. debetq̄ eē ñ terreū: nō aqueū: ſz magis aereū spuōsū. de aialiū gnātione. z. Aut quātitate: oꝝ nāq̄ sufficiētē eē: cū sit multoruz p̄ncipiū. vel q̄litate: vt sit calidū sufficiēter cū passiuaruz ꝓportiōe: ⁊ coloris albi grādinosi pp spūz ꝓclusuz in illo. Spūs. n. aerei subīgressi copia p̄stat albedinē. Aut parte. oz nāq̄ ex dextro pyci teste: ⁊ rene ꝓsili calidioꝝ ꝑtermi nabili cpati. A femella gdē: aut a sanguīe mēstruo ⁊ sperm̄ate illi⁹ ſil̄r: ceu sapiūt alig: vt sint suo mō his ꝺditionibus denotati. vl̄a matrice qō sit post mūdificationē ei⁹: sit q̄ casus ſpmatis in dextrū lat⁹ matricis: ex testiculo p̄prie dextro. illud. n. calidius existit. vñ. 3° zi. c. de signis. Albamni rustici stringūt sinistrū thauri testiculū vt ſpma effundat ex dextro. ⁊ iō mulieres circa hꝫ curiose iubent femellā post coitū sup lat⁹ sopiri dextrū. vñ gdā dixerūt: q̄ si ſpma ex dextro viri in dextrū decurrat femelle marē gnāri. si vo in sinistrū ex sinistro femellā. si autē ex sinistro in dextrū erit femina masculina. q̄ si econtra mas cōficiet femineus. Circūstātia quidē vt sit cocūtis etas iuuētus: nō puerītia: vel senectus. Et oīno sit coitoꝝ hꝫ albamni vt vir fortis coꝝpis: eq̄lis carnis: multi ſpmatis: sufficiēter grossi calidi magnoꝝ testiculoꝝ cuz venis manifestis: īmēsi appetit⁹: q̄ nō debiliteť ex coitu: cui⁹ ēt pus dexter iſleť testiculus. Silr ꝓsiderāda signa femelle suo mō. Adsit ⁊ regio tēperate frigida: ⁊ boza ⁊ ventus. septētrionalis nāq̄ in masculinitatē adiuuat. vñ histo. 6. Bozealib⁹ coitū patiētia masculos pariūt magis: austrālibus vo femellas. pmutanť. n. femellas patiētia vt masculos pariāt. ⁊ iō cocūtia oꝝ ad bozeā aspicere. Cause vo gnāliozes tres extāt in p̄ti. Imaginatio mar⁊ aut femele vehemēs: vis aūt ꝓstellatiōis: ⁊ vl̄is nā. dr̄ia. 37. Uigoz enī imaginatiōis q̄nq̄ tā fortis existit ipressiōis: vt nō soluz sexū unutet: vez spēz fere. Uis aūt ꝓstellatiōis extat in imaginib⁹ ab idis in. 8. celo cū nono nūc denotatis: q̄z efficaciā Ptoleme⁹ approbat i cētilogo: ac ascēdēs: ⁊ vl̄ figuratio celestis: qñ forma ipimit⁹ masculineitat⁊: vl̄ femineitatis cū planetis cōpictis in illa. Et tertio. vl̄is nā eque fere femellā intēdēs ⁊ marē. ipsa nāq̄ ꝓseruationē intēdit spēi: q̄ foze nō pōt in aialiū pfectis: nisi maris ⁊ femine cōbinatiōe. cū. n. talia gnāre appetūt opus eadē est imitari: vt in vnū masculinū ⁊ femella cōcurrāt: ceu euenit in plātis. de ge. aialiū. z. hec. n. nā est vis siderū: ⁊ deimen: q̄ iferis hꝫ attributi. fm q̄sdam nāq̄ hec oīa plena dyas. Ar. de mūdo. Dō eniz generat boiez ⁊ sol. In toto nāq̄ terre nāz vt feminā ⁊ marē noīant: celuz ⁊ solē aut aliq̄d alioꝝ taliū vt generātes ⁊ pres appellāt. de ge. aialiuz. p. ℭ Propter hui⁹ scōm sciēdū: q̄ vt q̄multū est dicere mas calidioꝝ ⁊ siccioꝝ est femella. hꝫ nāq̄ q̄situ mām ꝓcernit sensibilē. q̄ aūt talis nō penit⁹ iudicabiť: ſz vt sepe magis. Interdū nāq̄ pōt ꝓtingere femellā calidioꝛez ⁊ siccioꝛē mare ꝓsistere. qō inuiť theozice. p. c. zz. ita. In pluribus aſius cognitio: discretio: ⁊ ostātia in viris est maioꝝ q̄z in mulierib⁹. ℭ Primū gdē hui⁹ ostēdiť: qñ illud est calidi⁹ ⁊ sicci⁹: i q̄ suo mō calidioza vigēt et ita: ſz ignis ⁊ aer: q̄z vn⁹ calidus est ⁊ siccus: alter vo calidus ⁊ humidus vigent in mare. Aqua vo ⁊ siccitas terrea remollita dominātur i femella: qō tact⁹ cū eoꝝ actib⁹: ⁊ religs passionib⁹ oñdet. Adhuc pfecti⁹ oz q̄litatū cōbinationi pfectiozi attribui: qō ex ipsi⁹ puenit efficacia. mas aūt femella pfectioz: vt tactu. ꝓcubinatio ēt q̄litatū efficacioz ca. ē ⁊ sicca: cū plus pticipet ⁊ min⁹ mā. Palin. Illud calidi⁹ ⁊ siccius est: cui⁹ ēntiales significatiōes act⁹ ⁊ accītia intensiozē caliditatē denotāt ⁊ siccitatē ei⁹ oppositō: talis vo ē mas respectu femelle. tactu nāq̄ calidioꝝ extat ⁊ siccioꝝ: fortioꝝ ēt vtute tria: scu q̄terna: durioziſq̄ subē aspioris ⁊ rarior⁊: ⁊ vl̄r coloratior⁊: pfectioziſq̄ coeq̄litat⁊ figura: q̄titate: numero ⁊ positiōe. Uirt⁹ ēt cuiuscūq̄ membzi decarticulati bis differētys robustioꝝ inueniť: silr ⁊ pulchzioꝝ: magisq̄ ei⁹ ꝓportionat⁹ habit⁹. theozice. p. Et ad sūmū pōt rōne supta a subalr inherētib⁹ actib⁹ ⁊ casibus ostēdi: vt tactū. dr̄ia. z6. Erit igiť mas calidioꝝ ⁊ siccioꝝ femella. qō aūt femella reperiat mare quādoq̄ calidioꝝ ⁊ siccioꝝ: mōstratur denuo tam ex parte causarū pticulariū q̄ ēt vlīuz. Primū gdē qñ nā semp itēdit qō pfectius. sic enī dispēsat sperma i aialis gnātionē vt pudēs icconomicus i familia alimēta: scdo de ge. aialiuz. cō stituit nāq̄ vnūqōq̄ vt q̄ meli⁹ possīt i suū finē puenire. dato itaq̄ q̄ possibile spmate ⁊ sanguīe mēstruo calidioribus ⁊ siccioꝝib⁹ intrñ vt q̄litatib⁹ sufficiāt i masculi generatiōe. mīoꝝib⁹ tñ quātitate vt maris expostulat gnātio cū maioꝝ i oīb⁹ diametris: hic pp nobiliozes ⁊ pfectiores act⁹ bēat eē femella. nā sigdē ex hꝫ pncipys femellā ꝓducet ⁊ nō marē. q̄ calidioꝝ ⁊ siccioꝝ existet ipo quodā: cū talis vi māe sit gnāta paucitate: q̄ nō modicū erit pfecta: ita vt ei⁹ actus equenť viro ēt cuidā nō diminuto. Et tales q̄nq̄ notaui femellas cū cozpe ab origīe deco2o q̄titate q̄ praua: ac demū cui⁹ act⁹ viriles ⁊ pcipue rōis: ⁊ itellect⁹. erāt egritudinib⁹ lāgoꝛose: colericis diarys talib⁹ laboꝛātes: q̄z sepe cū vomitib⁹ iterduz hꝫ. Cui⁹ tact⁹ cū bītu figura ⁊ alys calitatē denotabāt certissime. Qō ⁊ fulcit ex māe passibilitate ipsiusq̄ aptitudine. metaq̄z. io. spma ē mar⁊ ⁊ femelle mā. Cōmētaꝛ. Sit mas aut femella aliq̄z patiēs passionē. Amp. mr̄ať ex cāis triꝫ ꝺictis i ꝓncipio gnātionis agentib⁹ locū māe magis obtinētia. Sint itaq̄z duo spmata cuz sibi cōparib⁹ menstruis. vnū q̄dez calidi⁹ ⁊ sicci⁹: qō sufficiens sit in matis ꝓductionē: alterꝝ vo frigidi⁹ ⁊ humidi⁹: vt sit gnātiuū femelle. p̄zi deniq̄z occurrāt: cāe tres añ dicte fm q̄s euenit feminiçare: adsint q̄q̄z viri ⁊ femelle i mēsa femineitatis imaginatio: casus seminis hoza ⁊ vtus celestis siue forme: vel bozoscopi ⁊ ceteroꝝ cardinū maxie cū planetis silr feminiçātia existāt: caliditatē nō tñ ostruēdo ceu cū mas q̄ ab astrolog⁊ cui⁹ notať femine⁹ i die pcipue calidus exīs ⁊ siccus significatoꝛ extiterit: aut ven⁹ ptēpata femine i loco fuerit calido ⁊ sicco eidē ꝓportiōabili: ⁊ in cōplone vel aspectu silr calidoꝝ ⁊ siccoꝝ: vel luna femineū talr dispositā lumīe plena: tē nāq̄z calidioꝛ extat. noctes enim pleniluny sunt calidioꝛes pp lumē lune de ptib⁹ q̄rto: sic ⁊ vniuersi nā diligēter femelle gnātōez itēdens. Ex hꝫ gdē semine deduceť cū locis ꝓpatis ⁊ iūctis ex vigoze nāe pticularis: q̄ pluries oporteat mares generare valde q̄z feminas: pp qō nāe vl̄is est in femellaꝝ ꝓductōez opari nō mīme: cū absq̄z ipsis gnātio neq̄at pfici: ⁊ spēs saluari: ⁊ gcgd iterdū ꝓsueuerit. A. Ex r̄liquo ār spmate cū ei⁹ mēstruo hꝫ i vigoꝛatis ⁊ fere oppositis masculꝰ gnāť: vñ sit videre annoꝝ aliq̄ masculos maxie generari: altero vo femellas. Itaq̄z ꝓuinciť femellā quādā interdū calidioꝛē aliquo mare ac siccioꝛez existere.

Propter quartum quidez ad pmũ dicẽdus q̃ in paruis quibusdã aialiũ impfectoz ꝓpter gnãtionẽ ꝛ ꝓseruationez spẽi puidit nã: ꝓducens femellas maiozes in statura: fortiozes: ꝛ p ꝓñs calidiozes marib⁹: vt spem possent gestatione magis saluare: sic̃ enthomoz ꝛ paruoz pisciũ femelle. In auiũ aũt rapacib⁹ masculi p accñs minozes debiliozes frigidiozes ꝛ sicciozes facti: ex calido adurente prꝛpter pl'onez caliditatis sexus cũ spẽi caloze. Qõ sil'r accidit pardali: q̃uis videaꝫ Ar. sentire in phʒsonomia pardũ pardali fortiozẽ. Ursa vero ex malis mozib⁹ existimatur audaciã hr̃e accidentib⁹ sexui: ꝛ pcipue tpe catulozũ lactatiõis: vt ꝛ pozca: nõ tñ sic diu in pugna pseuerat vt vrsus: vñ nõ eo calidioz. ¶ Ad aliud dõz q̃ hõ est calidiꝭmuz aialiũ caloze quãtitatiuo: nõ aut̃ q̃litatiuo. duplex enĩ hoc. ſz magis leo ꝛ anes ꝺducte. ꝛ iõ q̃rto de ptib⁹. Retctissimũ aialiũ hõ. quãtitatiuũ ãt calidũ in adustionẽ nõ ꝺducit: verũ q̃litatiuũ exacutũ. ¶ Ad aliud dõm q̃ masculinũ ꝛ femininũ nõ ĩsunt p se aiali p essendi mõ cũ nõ sint differẽtie ipsi⁹ subales: sed z⁹ sunt enĩ q̃dã nãles ei⁹ ꝑpetates: ceu ptactũ: ꝛ insepabilia accñtia. illa enĩ q̃ sunt ab eodẽ agente: ꝛ ab eis que in vna ꝓueniũt forma: ex eadẽq̃ mã: ꝛ in eũdẽ ordinaꝫ finẽ: spẽ nõ differũt. talia vo sunt masculinũ ꝛ femininũ. Ꝙiũt nãq̃ a vtute actiua existente in spmate. ꝓueniũt etiã in forma: cũ vni⁹ rei sit essentialis forma. Indiuidua. n. spẽi alicui⁹ nõ forma differũt eẽntiali: ſz mã sub q̃ẽtitate terminata signata. Itidez ẽt existit spma passum aliquã passionẽ ſz quã masculus efficiꝫ aut femella. sꝑe igiꝫ nõ differũt ſz ꝑpetate magis. Oꝛ ãt dr̃ masculinũ caliditate ꝛ siccitate differre a femella. dõm id diuersificari in q̃plurimis: nõ ãt vt declaratũ est oĩariã. vlia nãq̃ medicĩe: ac oĩa q̃ mãz cernũt sensibilez ẽt in cõi vificari cuenit: ꝛ ad multũ. ¶ Ad aliud dõm q̃ corp⁹ cholericũ est calidi⁹ ꝛ sicci⁹ phlegmatico in suo gñe: nõ aũt realr̃ i alio. nã femellã cholericã ꝓtingit inuenire: sanguineã: phlegmaticã: ꝛ melicã. oĩs tñ ꝓparatione maris ẽ phlegmatica: iuxta sex⁹ rõnẽ. ¶ Ad aliud gd dicendũ: visuz. ¶ Ad aliud dõm q̃ verificaꝫ si san. ille fuerit nãlis ꝛ nõ supflu⁹ q̃si ex indigõne cãt⁹: sic̃ q̃ muliebri emittiꝫ fluxu. ¶ Ad aliud dõz q̃ nõ ledi a frigido duplr̃ põt ꝓtingere. i tegni. aut qz corp⁹ sit calidũ; vel dẽsatũ iobuiũ frigozi. z⁹ sigdẽ mõ euenit mulierẽ nõ adeo vt marẽ ledi a frigoze: ꝛ nõ p. q̃re nõ calidioz. vel nõ lediꝫ tñ prꝛpter ei⁹ impfectiozez tactũ. nõ. n. ita vt mas cõiter pcipit nociua: aut fortassis femella tanq̃ min⁹ distãs a frigido: eiq̃ ꝺaia parũ: alterationez subitã suscipit minozẽ ab eo: vt ostẽdũt aq̃tica. ¶ Ad alteri⁹ ẽt ptis ĩductoz pmũ gd dicendũ: visuz. q̃ aũt ĩ oib⁹ aialib⁹ masculinũ calidi⁹ ꝛ sicci⁹ femininoꝫ positũ: vt q̃m: multũ in pfectiozib⁹ verificari q̃liũ ẽ hõ: de q̃ ad pses ingsitio: nõ aũt vt declaratũ i his que p̃ quitate sũt impfecta vel accñte ifrigidata ꝛ exiccata. ¶ Aliud ẽt sua via ꝓgrediꝫ apta. Dria. XXIX.

Quod non simul ſz successiue humozes generenꝫ oñdiꝫ: qm̃ gnãtio phlegmatis aliozꝫ ꝓcedit gnãtionẽ. Est nãq̃ phlegma humidũ p a cibo ĩdigestũ. topi. 6. pmũ aũt ꝓzit atẽr ordinẽ vr̃ ad alios hũozes phlegmat l ĩportare. p̃ quoq̃ de ge. aialiũ. Phlegma est supfluitas p̃mi vtilis alimẽti. Ex gbus eliciꝫ collz. z⁹. ca. de iuuamentis humoꝝ. q̃ phlegma est supfluitas sanguinea: seu supfluitas diminuta vt sit san. nõ supfluitas: cuius separationẽ a sanguie remaneat san. ꝓpler⁹ sicut a cholera ꝛ melia: ꝓp qõ ipole fit cibũ ꝓuerti nisi ex ea generenꝫ supfluitates phlegmatice. Qõ ꝛitidẽ vr̃ sape Ha. z. de re. a. ꝛ. 4. de re. sa. ꝛ Theofilus in vrinis. ¶ Ampli⁹. ordo tollit simultatez. Ex phlegmate enim fit san. ꝛ ex illo colera ꝛ melia: ex colera vo melia. ꝛ nõ ꝓuertiꝫ. z⁹. re. a. ꝛ pmo theorice. ¶ Rursus. q̃ a diuerso ꝓcedũt agente nõ simul generari videnꝫ: cũ idẽtitas regraꝫ etiã tpalis. ſz hu. fiũt a diuerso agẽte vt caloze: qz efficiẽs phlegmat l cã est caloz diminutus: colere supfluus. san. aũt ꝛ melĩe tẽperat⁹. p̃ pma. Eti. sublimata vt ouũ ostendunt ex gbus vicissim hu. extrahunꝫ gbus ꝓportionanꝫ: quoꝝ pmus similaꝫ aque: secũdus colere. tertius sanguini. q̃rtus vo melie. ¶ Rursus. ĩperfectũ pus est pfecto: cũ nã paulatiz ꝓtinue de ipfectis tẽdat ad ipfecta. histoz. 7. ſz phlegma est ipfectus cũ sit san. diminute decoct⁹. san. vo pfect⁹. ¶ Adhuc humiditates hũozes ẽt exñtes gnãnꝫ successiue. nã ex pma plies fit z⁹: ꝛ aliq̃n ex z⁹ ꝛ z⁹ q̃rta: sic̃ oñdeꝫ dria. z. palin. 4. ꝺ iuuamẽtis. c. i. Pria opatio calozis ĩnati sanguie est in epate: ꝛ post illud opaꝫ in eo alius caloz formalioz caloze epatis. ſ. caloz cordis. vñ in p̃ cõpl'onũ. ca. vlti. sanguis rursus ipse a corde hz caloz. ¶ Itidẽ ibidez. c. z. Et 3⁹ theorice. c. z8. ꝛ. 4. ꝓ rhetorice. Gnãtũ ẽ epar rubeũ vt sanguinẽ sibi sil'ez. vz. ru. gñet. theorice. 4. ꝛ almãsoris p̃. scribiꝫ sanguinẽ epar simplr̃ gnãre. ¶ Ex gb⁹ ꝛcluditur q̃ humozes successiue generenꝫ solũ. ꝛ q̃ sanguis etiã generet in epate ꝓprie ꝛ humoꝝ alius nullus.

Horum autem oppositum vr̃ cõitas sentire auctozũ magis. ¶ Adhuc q̃ cũq̃ ex eadem gnãnꝫ mã ſm diuersas ptes: ꝛ ab eodem agẽte sil' obuiãte ptibus mãe diuersis ꝛ aia ĩ fines opãte diuersos vna gnãnꝫ: vt pz p decocta ĩ aq̃. Solet ẽt grossũ poni e xẽpluz de carnibus pullinis: castratinis: porcinis ꝛ vaccinis simul elixatis. Quo hu. sigdẽ ꝓdicto se hñt mõ. Palin: q̃q̃ ko nãliũ. c. vltio. ꝺ iuuamẽtis q̃rto. c. i. Assimilaꝫ gnãtio hũoꝝ gnãtioi vini ex musto nõ calcato facti: ĩ quo sil' gnq̃ exñt sube: vna gdẽ mollis leuis spumosa colere ꝓportionata. alia vo terrestris grauis feculẽta mlie. tertia frigida indigesta flegmati assimilata. q̃rta aquositas vrinalis: ꝛ gnta vinũ purũ sanguini relatum.

Propter primuz gdẽ sciẽdũ gd terminis ꝓporteꝫ aña. Et deiceps modus mõstreꝫ q̃ humozes ĩ gnãtioe tẽdũt. ¶ Propter hui⁹ pmũ sciẽdũ q̃ hũoꝝ multis dr̃ modis ſm cõe ꝛ ꝓpꝛ diuersificatis ꝛ mediũ. vñ gdem sumiꝫ cõiter p fluxibili humiditate q̃cũq̃z vt aq̃ humoz dicaꝫ. iuxta illud bucolicoꝝ. Dulcis humoz satis: maturis frugib⁹ iber. Accipiꝫ ꝛ p chilositate recedẽte ex vẽtre: ꝛ in epar p̃ mesaraicas tendẽte. vñ aphoziſ. ka. Sãguifica vtus ab ibecillitate ĩ alterabit eũ q̃ in venas ẽpis ꝛ mesaraicas resumiꝫ hũoꝝ q̃re ibidẽ veter ex cibarys ꝓpꝛ trahit chimũ. Suscipiꝫ etiã p humoze p̃ q̃druplici ꝛ p hũoze z⁹ silr̃ q̃terno. ſ. humiditate. pp qõ. A. Hũozes sũt corpa q̃ ex pma gnãnꝫ ciboꝝ cõmixtiõe: ꝛ humoz est ex eo qõ comediꝫ ꝛ bibiꝫ nutriẽs. Dico quoq̃ siuni ꝓprius p humoze p̃ bono siue malo. Quare idẽ humoz corp⁹ ligdũ humidũ: ĩ qõ ĩ pmis nutriẽs ꝓuertiꝫ. i. chilus. ¶ Sz meli⁹ dõm ẽ q̃ hic accipiꝫ humoz p p̃ ꝛ z⁹: qõ appet cũ dicit eũ nutrire p se vel cum alio. Lõstat ãt hũozes p̃ nõ nutrire. dria. 33. Eti. ingt q̃s. ſ. hũozes paulo p⁹ noiabim⁹ ꝛ nõ ania noiauim⁹. Adhuc. A. eẽt ĩordinat⁹ valde: si pus tãgeret hũozes ĩ spãli ꝛ demũ in cõi. Nec obstat gn nutriẽs cõuertaꝫ ĩ pmis: idest imediate ĩ corp⁹ humidũ ligduz cũ humiditas sit hui⁹ respectu mẽbroꝝ. ſz differãt in hoc humida ſm plus ꝛ minus, nihil. n. realr̃ differẽs ĩter nutriẽs ꝛ mẽbrũ nisi q̃ humidũ nõ ligdũ vr̃ ꝓcidere. Accipiꝫ vltio humoz strictissime p humoze primo ꝛ bono: iuxta illud. A. ꝛ ko. ꝛ. io. aialiuz. Humoz ẽ corpus humidũ currẽs: ꝛ educiꝫ ad bonũ. Humoruz quoq̃ vt apparuit gdam sunt p̃mi vt flegma: san-

guis cho.ꝛ melia.aly vo scdi humiditatū noīe etiā specificati.vt dria mōstrabiť.33.Heneratio vo duplr accipiť. cōiter qdē ,put sub motu locať de nō eē in eē ductiuo cōtinēs in se alterationē verā ꝓcedētez gnātionez ꝛ terminuz ipsius in q̄ in istāti dať subalis forma:q̄ qdē ē ductio in subaz:ꝛ ē actꝰ cōpositꝰ ex alteratiōe ꝛ plasmatiōe.nāliū.p̄.c.3.Sumiť zº gnātio ,ppe ,put est mutatio q̄daz:ꝛ nō motꝰ.physi.5.ꝛ ipsa qdez est mutatio siue terminꝰ motus forme subalis in istāti ꝓductiua.Hnātiōes enī ,ppie subarū exīt.ō ge.ꝛ cor.p̄. ¶ Est ät ꝯz pipatheticoꝝ sniaz attēdendū q̄ humores spēnō differūt:ꝯz solo accidente. aut mā sub quātitate extēsa:ꝛ neduz humores: imo duo indiuiduata cēntialr nō differūt.vñ.A.p̄.meta.Singularia cuiuslibet spēi postq̄ nō sunt diuersa in ītellectu māe vnū nō sunt:sed debēt eē diuersa accidētibus.q̄re difficile fit in eis iuenire formas veras:aut fortassis impossibile:qō apparet:eo q̄ forme sibi ab.A.attribute potiꝰ passiones quedā sunt ꝛ accidētia va:sic san.forma tēpata.decoctio pblegmatis diminuta:cholere vo excessa ꝛ melia fex hipostatica dicta.Forme nāq̄ bꝰ infieri ꝛ alterari potius videnť q̄z in esse ꝛ pmanere ꝓsistere.vñ medici magis coꝝ apparētia opinionez Auicebrōtis gradualitatis formarū sectanť:q̄s Ar.ꝛ Cōmētatoris sniaz vitatē earū denotātiū. Sil quoq̄ duplr in postpdicamētis inuenit dici:nā.s.ꝛ tpe. Jd etiā duplr:qm̄ aut nā simul dicta ꝙuenunť ſm subsistendi ꝓnam: imo cā exīte vt alteruz existat:q̄lia sunt ad aliqd posita:vt duplū ꝛ dimidiuz sil exīstant nā:vel q̄ ex eodē genere diuidunť in adinuicē eduerso quo dicunť mō spēs sub gne cōtineri.logice tñ ꝛ nō phice:cū ſm veritatē vna sit poꝛ ꝛ nobilioꝛ altera:eo q̄ vna duarū differētiarū ex qua cū genere spēs ꝓstituit se hꝫ vt habitꝰ ꝛ pfectio:ꝛ reliq̄ tanq̄z puatio ꝛ defectꝰ.ꝛ iō .7.physi.Senꝰ nō est vnū aligd:sz iuxta hoc latēt multa vt equocatiōes. Tpe vo simul dicunť:quoꝝ est eodē tpe gnātio ꝛ nō successiue:qō opponiť vtcūq̄z ei qō est īstans ꝛ indiuisibile nūc dictū:qō erit si plura eodē generanť ī stanti. ¶ Propter huiꝰ scōm sciēdū q̄ cibus ꝛ potus oze assūpti p ysofagū in vētrez deducunť q̄ terrestris si fuerit ꝛ grossius dētibus diuisus ꝛ attritus:pp diuisionē in minima digestioni ventris reddiť habilitatꝰ:q̄ diuisio alimēti immodica facilē exhibet opatioq̄ calido.zꝰ de ptibꝰ. Jntātū vt ꝛ ꝑncipiū ſm quosdā digestiōis suscipiat inde aliq̄le.vt ꝑ ꝑma.de humoꝝ ge.c.nutriēs masticatiōe aliquā hꝫ digōnez:demū in ventrē deducti:ꝛ in adinuicē permixti:pfecta digerunť ab eo digōne:ꝛ in massaz ptisana riā siue in chilū trāsmutanť.tū ,pter caliditatē ventris ꝛ hoc ꝑncipaliozes exīstis ꝛ humiditatē.tū etiā pp multa mēbroꝝ ei adminiculantiū.3º nāliū.c.7. ꝛ.p̄. ꝑma.ca.de humozibꝰ.Facta quoq̄ digōne pilerō aperiť vētris ꝛ insalubriter dietātibꝰ:simul fere totū in itestina dilabitur: quod ꝛ quidaz sensibilissimoꝝ testantur se sentire q̄ndq̄: primūq̄z in duodenuz peruenies.ꝛ deinceps secedit in ieiunū ꝛ reliqua.deinde per mesaraicas ex porta epatis: ramificatas in ipsuz attrahitur. Sunt autem mesaraice seu intestinoꝝ medie vene subtiles omnibus vel pluribus intestinis infixe:ꝛ vētri etiā ac ꝓprio ieiuno in cōcauitatis ,puncto epatis colligate: velut coꝛde tentoꝝ in vnū ꝛtinuanť pūctū:ꝛ he q̄dē tanquā manꝰ exīt epatis īteriozꝝ.5.c.7.īmutātes ipsius vtute chilū in formaz chimi:ita q̄ ꝛ in ipsis liquoꝛ aliquā subrubedinis coloratiōnez assūmit. Ponunt nāq̄ anathomici q̄ in cōcauo epatis vena ozīt dicta lactea porta que in gnq̄ sequestratur venas:q̄rū q̄ttuoꝛ in partes diuidunť epatis ex paruis īminias deueniētes q̄usq̄ vt villi reddāť capillares. vna vo earū ī kistis porrigiť vt nutriāť fellis:demū in deoꝛsū binc octo ad splenē vētrē ꝛ intestina demādanť vene: q̄ꝝ .8. sex sūt maioꝛes ꝛ due mīoꝛes:q̄ quō ꝓticulariꝰ ,ptēdāťur ꝑsentis speculatiōis nō extat.ab eisdē q̄z anathomicis ponit vena dicta ꝓcauaꝛ:seu vētrē hīs ī gibbo epatis oziri:q̄ in venas tādē tēdēs puas velut capillos:in subaz supioꝛē plus dirigiť epatis:vt mōstrať dria.4.7.Lū autē chilus p mesaraicas attractꝰ in venas porte mūmas deuenerit epat] ramis occurrit ex vena cōcaua subtiliatis. Ramificatiōes.n. iferiozes ꝛ ozificia vene ibibūt ꝛ potāt supioꝛes vene ramusculos:vt tē totū tāgat totū:ꝛ sic digō vtuosioꝛ efficiať ꝓactu. tūc.n. vtꝰ epatis būozifica cū eiꝰ instro:puta calidū sup chilū ꝙuertit:ꝛ in sanguinē trāsmutat:ꝛ alios tres būozes:ꝛ aq̄ sitatē vrinalē:q̄ causa penetratiōis in semitas angustas extitit necessaria.

Propter vero scōz sciēdū q̄ gdā simplr ꝑtulerūt būozes gnari in istāti ꝛ in epate:qō dictū ē valde vanū.nō enī rndēt q̄sito cū īstans tpi ꝛ eius simultati opponať:neq̄z etiaz vt appebit pñt in vno istāti oēs realr gnāri:neq̄z in epate solū fiūt:sz in venis ꝛ corde.Et iō fuere aly dicentes bu.rōne materie simul tpe generari:sz ex parte agētis:puta calozis ſm magis ꝛ minus ꝛ mediū operātis posuerūt nō simul:sed successiue fieri.Sed hoc fortassis cū eo quod indistinctū est valde stare non potest:cuz mā nō sit causa distinctionis:īmo magis īdeterminatiōis ꝙfusionis:sz actus.ipse nāq̄z est q̄ separat ꝛ distiguit.dria.18.vnde oz aliqualiter agēs materie applicari vt ād suscitet forma distincta ꝛ ī esse retinens quid distinctum.

Propter tertiū gdē sciendū q̄ hu.ꝯz diuersas coꝝ acceptiōes ī drntibus locis gnānť.nā in venis epatis vel ī alys locis ab eo efficiunť cū ītentiōe aīe calozē pte aut mā:vt dria videbit.33.sigdē in illis ꝑus ex chillo fiāt.Cōsiderādū q̄ illa ex qb̄ fit chilus:aut sūt tpata vel distēpata.8.modis:vel magis q̄ttuoꝛ ꝓsitis vt q: calida ꝛ sicca ꝛ būida ꝛc. sil coꝛpꝰ ꝛ epar ,ppe aut est sanū simplr vel paz lapsum aut lapsū valde.octo vel q̄ttuoꝛ ptactis mōis. Supponať ēt in his q̄ coꝛpꝰ sanū simplr debita vtať sex rez admīstratiōe vt sanitatē ēt obtineat actualē ꝛ nō hitudinalē tñ ꝛ alia coꝛpa distēpata regimīe vtanť īcōueniēti maxīe. Dico itaq̄z q̄ būozes ēt quātūcūq̄z tpato coꝛpe ꝛ cibo sil nō oz ī vno istāti oēs gnāri.Casu tñ fortassis pōt iterdū ꝓtigere gbusdā:ꝛ gnātio cuiuslibz existat p se in istāti:si formā recipiat ide subalez.Qō euenit pp diuersitatez māe agētis ꝛ instrī tā grādē:q̄ vno istāti nō oz in vnū effectū ꝙcurrere. Suscipiūt ēt būozes diuersitatē ex aspectu ī paratōe ꝛ gnātione supno.Nec ēt oīo in eodē loco epatis generanť:imo aliq̄ magis supza vsus coz:qdā magis īfra aly ī medio.ꝛ sic ſm alias loci drias reddūt distātes.Neq̄z ēt chilus cū p vēas adducať strictas ī breuissimo tpis ꝙcurrit ī epar.Est nāe ēt ītentio ad sanguinē mgioꝛ q̄z ad alios būozes valde:ē nāq̄z alys poꝛ nā. Sic igit cū ipole sit tā drntes q̄si cās ī istanti adeo diuersos effectꝰ iduceř nō poterūt vna oēs in idiuisibili vniuersaliter gnāri.sed oīo q̄ pñt sil tpe q̄nq̄z fieri.Quātū vo spaciuz tale sil tpe ꝓtineat diffinire nō possuz:cū termini nāles nō ꝑcipiant ꝑcisi:neq̄z ēt tps ꝑscriptū repiť q̄ chilus ī epar ducť ī humozes ꝙuertať:sic tertio.iz.ca.de velocitate ꝛ tarditate descēsus cibi de stō.tps notať quo vētris pficiť digō:sub q̄dā ideterminatiōe tñ:ceu.iz.horis vsq̄z ad.zz. dria.izo. sz cū epar mām suscipiat ad ī formationē q̄z venter habiliorē sit fortassis calor epatis magis ꝙuersiuus ī breuioꝛi tpe suū ipsimet effectū ī chilū in humozē ipm traducens puta oīb̄ parificatis ī cōioꝛi tpis spacio qō.7.sit horaruz egnoctialiū totū pficiať:ꝛ in vna dicať horaz media vel tertia:q̄ q̄ttuoꝛ generenť hu. in q̄ttuoꝛ īstātibꝰ eiusdē. Doc autē dico euenire precipue cū coꝛpus seu epar fue-

rit simpliciter sanū aut breuiter lapsuz alimētuz cōtēperatum ac decenter vnaquaqz administratuz. Qō t sapere videt. z°. nāliū. ca. vlti. p exēplū de vino nō calcato indūctuz. t. 4°. de iuuamētis. cū cib⁹ post ꝓparationē ei⁹ a venis mesaraicis venerit in epar: ita q̄ fact⁹ est ꝓpinquus spēi sanguis: tūc epar icipit in cōplemēto opatiōis: q̄uis facit eū sanguiné puruz. Et demū oīdit quō ex cibo separent tres supfluitates. vna qdē feculēta vt vuaꝝ cortices que in stercus secedit: alia q̄ est sicut feculētū vuarū q̄ in vinū descēdit melie attributa. reliq̄ qdā spumosuz cholere assimilata. B ēt Isaac in ꝑncipio vrinarū sentire vr. Et baly. qñ suba chili puenit ad epar: decoqt ipsuz iterū t sumit ex eo hu. q̄ttuoz. ꝓimo vo ꝓma. ca. de ge. hu. In oī decoctiōe q̄ est hō. i. simultanea: est res q̄ est sic spuma velut res supflue decocta: que ē cholera: t res q̄ sicut hipostasis: vt melācholia: t res diminute decocta ceu phlegma: t res tēpate cocta vt sanguis. Vi g̃ satis oēs inuere videntur q̄ humoꝝ gnātio in epate tpe fiat simultaneo. qō ēt mōstrat: qz actꝰ agētiū sūt ī patiēte t dispositio. Cū igit lz mā videat eē vna: est tñ differens: eo q̄ ex differētib⁹ sit cōposita elementis. Et calor q̄uis in cōi sit vnus: variat tñ ex māe applicatiōe: t ex alys iam ꝑdictis: ita q̄ vno tpe latitudinez hūte poterit calor modicū diuersificatus differētes in māz diuersimode dispositā effect⁹ ī primere: t sic distātes sil' tpe cāre hu. q̄ t ptacta ostenderūt antemissa. Si vo alimentū distēperatuz extiterit ad frigiditatez t humiditatez: vel ad frigiditatē t siccitatē ꝛc. t cozpoꝛi vel epati occurrerit sic distēperato ꝓportionabiliter. aut saltez qñ cozp⁹ fuerit lapsuz valde supposita ciboꝝ tempantia: nō gñabunt hu. sil' tpe: lz succesiue: nisi gs simultatez tpis in lōguz multuz extenderit. t ita fortasis voluit Ha. re. a. z°. q̄ pus gñet alys hu. phlegma dicēs: q̄ gnātio phlegmatis ꝑcedit semp in cibis: in gbus vincens est phlegma gnātionez sanguis: t ꝓuersio ei⁹: cuius dispō est hec ex cibis ad sanguinez fit mediāte sanguine. Et nos qdez inuenimus hoc accidere nō in cibis malis tñ: lz in vnoq̄q etiā ciboꝝ: de gb⁹ putat q̄ sint in fine bonitatis: sic panis t triticuz: qō dr candaruſuz t pisces. In ēr to quoq; re. sa. Humores crudi cōiter sunt oēs albi: t nōduz digesti pfecte a nā: imo sūt adhuc crudi. in medio enī san. est t cholericoꝝ humoꝝ t boꝝ qui vocat crudus vel phlegma. illi nāq; sup digesto pficiunt san. hi autem nunduz facto: qz nō hu. qdez sunt anteq̄ certissime san. cibus fiat: t velut semidigesti: aly vo indigesti oīno: alteri vero paruz deficientes a sanguīe spē. aly vo vltie sanguis effecti in īmensitatez calozis. t boꝝ hi qdez paruz a sanguīe distāt. qdā vo plus. aly aūt plm. Et post q̄dā subdit: coctio crudoꝝ hu. vel semicrudoꝝ gcunq; añ sanguinez gnānt. In his itaq; sermonib⁹ expresse apparet ordo ꝑoris t posteriozis gnātiōis humoꝝ in epate t venis. vñ Theophilus. Humoꝝ hi qdē ꝑus sanguine fiūt vt phlegma t hycoz. i. sanguis aq̄sus: bi vo cū sanguine vt cholera ru. t melia humoz sincerus ve san. in medio est amboruz. Eti. ꝓfirmat. vt. n. hu. ī gnātiōe se excedūt rōne maioris q̄titatis: ita ex pte sil' tpis. ꝓpter eniz maiorez aptitudinez ex parte māe t agētis in ipsaz efficaciā amplius t ꝑus gnātuz est de hoc hu. q̄ de reliquo: qō etiā indicāt phlebotomie facte plures sub arto cū ante inductis in q̄bus nihil sanguis aut modicuz repit veruz totuz apparens phlegmaticū. Jn his enī ꝓpter māe in vnū distēperantie tēdentes excesiuz fere totus calor illi acgescēs in ipsaz se agendo ꝓuertit. Et sil'r cuz corpus fuerit cholericuz aut melicuz supflue t alimentū multū ꝓportionabile multū plus t ꝑus gnābit. ex massa etiā ptisanaria ex ꝑ q̄ ex alio ꝓportiōe q̄titatis t simultatis tēporance corrupta: sicut nāq; vincens est quātitas generati humoris cū ꝓportiōe ad alios: ita t ꝑositas gnātiōis humoris ceteros anteceder. vñ nāliuz. z. c. 8. Mel in iuuenescentibus t calidis nā anticipat cholera fiens nō sanguis. q̄re alimentoꝝ. 3°. c. 37. Mel in calidis corꝑoꝝ puenit ꝓuersum in cholerā anteq̄ in sanguinez vtat. q̄re t. A. videt sentire: cū dixit in epatis. ptacta oī decoctiōe fortasse fore rez adustā vel adustioni attinentē si decoctio supfluꝰ fuerit. Si vo corpus fuerit tēpatū t alimentū distēpatū: aut ecōtra: tūc humores medio gnābunt tpe: vt nec oīo simul tpe: neq; differenti valde fz tñ magis t min⁹: put maioz t minoz fuerit ēxcessus aut eq̄litas. Qō si hu. non generent in epate. dupl'r pōt ꝓtingere. aut. n. generant anteq̄ in ipsuz ꝓcurrāt aut postq̄ p id trāsierint. sigdez ꝑ dupliciter. aut vl'r: t tūc gñant humozib⁹ veris ꝑus supfluitates dicte ab Ar. t Auer. ꝑblematice. alimentū enīz totū in qddā subphlegmaticū mucillaginosuz cōuertit: t in mesaraicis maxīe: vel particulariter: vt ꝓpone: aut nō min⁹ alimēto. vñ Ha. de cho. ni. Demōstratū a nobis q̄ phlegmaticus humoꝝ ex phlegmaticis cibis fz ꝑmā in vētre genitus est digōnez: sicut t colericus t melicus in epate trāsmutat: t in ipsa digōne q̄ phlegmaticus in sanguinez. quare de re. san. §. Frigidi ꝓpone moꝝ phlegma generāt in vētre. ¶ Sz id pose nō vr. qz oē flegma nāl'r est albū. apho. 7. vñ Ha. de co. ni. hūc humorē q̄lscūq; vti q̄ fuerit noīant flegma si albū solū extiterit: lz supfluitates dicte flegmatice qñ saltē venerit in mesaraicas in aliquā ꝓuertunt subrubedinē. vñ 4°. iuuamētoꝝ. ca. i. Ue ne attrahētes cibū ex stomacho āteq̄ emittāt epati ꝑparant t alterāt ipm alteratōe ꝑpinq̄ epatis alterationi puta in nām sanguinis modicā. Rursus humoz nō est supfluitas cū egeat ipso. lz flegma ſm Ari. est supfluitas. Ad huc hu. solū dr in epate gnāri. Amp. Hal. nāliū z°. ca. vltimo. videt ꝑdictas supfluitates nō debere flegma vocari: dicēs final'r indigōnez flegmatis itelligere oz eaz q̄ scōe digōnis. vz. cā que in venis. s. epatis. digōnez. n. epat⁹ digōnez solet vocare venarū. Non. n. vtiqz ꝓprie demū: que ſm ventrē aut nequaq̄ gnātus esset ſm pncipium. s. epar t suas venas humoz hic lz hoc effugit. s. cū nōdū. vz. in epar venit. Sic itaq; ī epate vr t nō ante gnāri. ¶ Ad hoc dōm t primitus sciendū. q̄ flegma dupl'r assūmit vt ꝓprie cuius ꝓpo fri. est t hu. ꝑ decoctiōez in epate diminutā generatū. vnde in scō nāliū. ca. vltimo. Semidigestuz dr aliq̄ō alimentū cui⁹ etiā color albedini ptinet. t ꝑ Ha. cuz alys solet noie flegmatis itelligere. Est t aliō flegma ꝓpe dcm puta chilositas vētris t mesaraicaꝝ ꝓtacta: eo q̄ in ipsa frigiditas t būiditas: t mālitas imaginent: t tenacitas: t viscositas veri flegmatis. q̄re. 3°. iz. c. de egritudinib⁹ stomachi. Plurimū qō iuenit in stōacho aut qō gnātur in ipo ex humoze est flegma. Cui⁹ quidem cā est qñ chilus est ve ꝓpinquus flegmati. Et iō Auer. nō hoc simpl'r vocauit flegma: vez flegmaticā supfluitatez. Nosce quoq; qō ꝓpriū flegmatis est albū foze siue certe vt flegma gipseū. Jps. n. est albuz. ꝑmo ꝑma. c. i. de humorib⁹ coloze. vz. terminato: seu cōiter trāslucēti sicut flegmatū reliq̄: ꝓpriuz aūt san. coagulari sp tvbiq̄ siue foris aut itus: oūmō ꝓpriuz egredi at: locuz lz colere amarizare q̄re sermo fortassis baly. t. A. nō ꝓprius ē diuidens colerā ru. in nālez t in nālez cū poti⁹ habeāt dicere amarā: nō. n. colera oīs rubea cōiūgit colozi: lz amaro vez sapori: t ideo nō distinguit ꝑ sapozez: neq; habēt coleram rudicere ad dr̄iam nigre vt volūt alig cum quedaz colere magis coloze ptic ipēt melācolie q̄ colere: ceu prasina t adusta. colere vero nigre propriū est fuscere seu nigrescere. cum eo quod ipsis t phlegmati extat proprium nō coagulari Ha. de colera nigra. ¶ Tūc igit ad primū dicēdum pblegma omne nāliter esse album. pōt aliquādo tñ

foze liuidū ex aliozum cōmixtionibus hu. Ha. ibidē. Nō enim soluz in meſaraicis ſupfluitates phlegmatice colo/re tinguntꝫ ſanguinis. imo etiā vex phlegma ī epate ⁊ ve nis. San. n. ſuī q̄ſtitate maioze: ⁊ coloze ru. purpureo oēs hu. ſuperat ⁊ obtenebrat. haly. ¶ Ad aliud dōz q̄ phleg ma ē ſupfluitas p̄ uiā diminute decoctiōis. ⁊ nō p̄ modū ſupflue aut īpuritatis: vt cholera ⁊ melīa: ⁊ becytilis exi ſtit ⁊ labozātib⁹ ꝛſumitꝫ. p̄ de aialiū gnātione. ⁊ q̄ ſic eſt ſu perfluitas neceſſitatē hz q̄ lz ſit vētris: nō tī epatis ⁊ mē brox ſupfluitas. nō. n. icōueniēs ē q̄d eē ſupfluitatez re/ſpectu vni⁹. iuuamētū tī et nec̄ium reſpectu alterius. vt colera vadēs ad kiſtim ſupfluū eſt ſanguini trāſeūti per venas: nō tī kiſti: ⁊ deinde itestinis. ⁊ ſil'r ē ī melīa ī ſple/nē delapſa. ¶ Ad aliud dōm q̄ lz hu. fm medicū gñenꝫ p̄ncipali⁹ in epis venis: nihilomin⁹ vtute ipſi⁹ generanꝫ ī oīb⁹ venis alys vt tactuz ēt. dōria. 9i. vñ. 4. de iuuamētis .c. 3. In venis veniētib⁹ ad ſtomachū: ⁊ ī venis veniētib⁹ ad oīa mēbra īfluit aliqd vtutis gnātiue ſan. ¶ Ad aliud dez iā ex dictis apparuit. Rediens igit dico q̄ ſi hu. ge/nerenꝫ poſtquā epar trāſiuere: aut in venis recipiant ge/nerationē vel in cozde ſiqdē ī venis vtute epatis. aut nā/liter ⁊ ſic adhuc ſucceſſiue generanꝫ cū ex ſeinuicez fiat. vñ Haly. Q̄nq̄ q̄tuoz hu. generanꝫ in venis. ⁊ in ceteris cozpis mēbris ⁊ hoc gnātio q̄nq̄ ē nālis: vt cū ex phleg/mate ſupdecocto generaꝫ ſanguis ipſi⁹ locū in nutritiōe obtinens cuz hic defuerit. Ipm. n. eſt in potētia ſan. cum ſit deficiēs ab ipſo ſolū decoctiōe abbzeuiata. Eſt namq̄ ſanguis impfecte decoct⁹: vel innāliter: ceu cū hu. reddū tur īnāles vt ex ſan. ſubtili: ſz p̄ ſupdecoctionē colera: ex groſſo melīa: ⁊ ex colera tādez ſucceſſiue itidē melīa. oēs .n. in melīam hu. ꝓuertunꝫ tandez velut in p̄mā mām. ⁊ deinde regreſſio nō eſt poſſibilis: cū icrudeſ aſſatū aut co ctuz. theozice p̄. ca. vltimo. collz ſcōo. ⁊ tertio. ⁊ ſcōo re. a. Doc aūt ſic foze īdicat calozis diuerſitas in magis ⁊ mi/nus ampliata: ⁊ māe in adinuicē trāſmutabilitas: cū cō/tinue irregreſſibil'r in frigidū ⁊ ſiccuz p̄trāſeaꝫ. Si autez generenꝫ a cozde aut vtute ei⁹ fiūt in epate. ⁊ ēt in venis cū ab ipſo tādē ſit oīs vtus: ⁊ tūc vt declaratuz ſil'r tpe aut ſucceſſiue generanꝫ: ⁊ ſiqdez in ipſi⁹ cozdis dextro p̄prie ventriculo generenꝫ ſicut vult Arſ. p. oē ⁊ maxime tertio de ptib⁹ ſicut in iſtāti hu. poterūt gnāri: qm̄ ſolus illic fit ſan. in actu cū ſolus ſit humoz ⁊ nutriat. aly vo in potētia ſunt in ipſo. dōria ꝓſti. q̄ aūt coz ſit generatiuū humoꝝ ī/tra ſe p̄mozdiale p̄ncipiū. p̄bat Arſ. qm̄ ipm eſt venarum p̄ncipiū p̄ quas decurrit. dōria. 47. Adhuc in ipſo ſanguis reperiꝫ q̄ſtitas maioz tāq̄ in quodā fontali p̄ncipio. ⁊ iō dicūt q̄ nullus dignificabat epar foze p̄ncipiū toti⁹ coz/poris neq̄ ſanguis. Doc. n. ſanguis ſuſceptiuū nō eſt in ſe ipſo: quēadmodū coz. Q̄ō ēt colliget ſcōo. c. de mēbzo p̄n cipali vtutis nutritiue demōſtraꝫ p̄ plura. Sic igit appa/reat' quō humozes nō generenꝫ in iſtāti ⁊ qūo ſil'tpe ⁊ q̄/liter nō: ⁊ in gb⁹ locis. ⁊ in hui⁹ dōria ſiqdez dōria auxiliabi tur. 33. Noſce q̄q̄ q̄ chili gnātio vt ad multū ſimultanea q̄ aūt hūiditatū ſucceſſiua: ea vo q̄ humoꝝ fere media.

Propter quartum gdem dōm ad p̄mā p̄ Arſ. ⁊ Auer. iducta iā apparere ⁊ ſil'r ad id qō p̄ Ha. ⁊ Theophilus mōſtrabaſ. ¶ Ad aliud dōm q̄ hui⁹ generatio eſt in venis ⁊ mēbris ī q̄bus cōceſſū hu. ſucceſſiue generari. ¶ Ad aliud dōz q̄ lz agens ſit diuerſuz: nō tī multū. vñ. ꝑpter hō ⁊ māe p/portionabilitatē agenti pōt diuerſus effect⁹ inſimul tpe hūte latitudinē. p̄duci. ¶ Ad aliud dōm q̄ nō eſt ſimile oīno in generato p̄ nām ⁊ caluz ipſius mulcebze ⁊ ſuaue. ⁊ artez cum calido igneo excedenti: cum natura ſit p̄nci/pium ītrinſecū ſufficiēs mām palpare p̄ oē. ars aūt extrī/ſecus inſufficiēs ipſam oīfariā tāgere: de aialiuz gnātione. ca. ii. ⁊ nālium ſcōis. calidum. n. viuētium regulaꝫ ab aīa: nō autem el'are q̄le q̄ō artis. ¶ Ad aliud dōm q̄ in eiuſ/dem numero p̄us eſt ipfectum: deide pfectum: nā īfans in viz p̄mutaꝫ. in his autem q̄ diſtāt numero ſec⁹ exiſtit. meta. 9. aut q̄ humoz glibz in ſui generatōe primitus eſt impfect⁹. deide decogtur ⁊ pficit. ¶ Ad aliud dōz q̄ ge/neratio hu. ⁊ humiditatum quo ad qd ſil'is exiſtit: q̄tum vo ad aliud diſſimilis: cum hu. p̄mi generenꝫ iterduz ſuc ceſſiue aliq̄ vero ſil'. humiditates autem videnꝫ ordinē ſeruare p̄zis ⁊ poſteriozis velut ē ordo digōnis ventris ad eā q̄ epatis. ¶ Ad aliud oſtenſuz qd dōm iam dudū. pfecta. n. gnātiōe ⁊ vltima hu. generanꝫ in cozde. diminu ta vo ⁊ p̄ma in epate ampli⁹. ¶ Ad aliud dōm q̄ itentio/nal'r p̄us generabitꝫ ſan. q̄ aly hu. Ipſe nāq̄ ſolus neceſ/ſarius. aly vo magis ad bene ei⁹ ⁊ iuuamētum generati. q̄re nā magis ꝓduxit epar vt eſt iſtr̄m aptum generatio/ni ſan. q̄ alioz hu. in ipſo tamen gnānꝫ: lz ſuperenꝫ ⁊ tin/ganꝫ exceſſu ſanguinis ⁊ colere. ¶ Ad p̄muz in oppoſitū īductum qd dōm mōſtratum eſt pri⁹. Et alia demuz alla ta dōm: qm̄ ꝛcludunt hu. ſil'tēpore generari cum cozpus fuerit ſufficienter tēperatum ⁊ alimentum cum demuz adminiſtratiōis modo illi ꝛtinue occurens huius.

Gracia ſiquidem ei⁹ qō dc̄m eſt de phlegmat] generatiōe dubitare itidē ꝓtigit. an ſanguis generatus ex alimētis ſit eiuſdē ſpēi cuz eo q̄ eſt generat⁹ ex phlegmate. Et videt q̄ nō qz diuerſoz pfectibiliuz: diuerſe ſunt pfectōes cum vnū/qōq̄ ſeozſum ordinet in ſuum finē: ſz phlegma ⁊ alimen/tum ſunt diuerſa pfectibilia: cuz real'r diſtēt. ¶ Rurſus hu. cum p̄mutanꝫ a ſui nāli diſpōne reddunꝫ īnāles. Da ly. ⁊. A. ſz phlegma eſt humoz alterabiꝫ vtiq̄ in diſpōne p̄ter nām. cib⁹ āt in nāles. puta in ſanguinē. Et i. phlegma eſt cozporis res frigidioz. p̄mi p̄ma. ⁊ ꝛplexionū vltio. nō pauca vo alimentoꝝ ſunt calida nāe. ꝓportiōata huma/ne. Que āt adeo dr̄nt nō videnꝫ ī idē ꝛcidere. nō igit ſan. gnāt⁹ ex alimentis ⁊ phlegmate ſpēi extat eiuſdem.

In oppoſitum vbicunq̄ reperiꝫ vā p̄petas alicui⁹: īueniꝫ ⁊ ip̄m: cū iſepa rabil'r id ꝛſeq̄t: ſz in ſanguīe gnāto ex phlegmate ⁊ cibis repiꝫ p̄petas ſan. p̄pa. puta coagulari. Ha. de cole. nigra. Itaq̄ eiuſdē reddet nāe ſpecifice gnātus ex vtriſq̄.

Propter primum gdem ſciendum q̄ ter minus audiaꝫ ſuis ex/poſitum q̄ſitis cum dōria. 6i. vt ēt videbiꝫ ꝛſeq̄nter.

Propter ſecundū vo ſcieduz ip̄m ſatis fo/re vniformiter enuncia tum: lz ī ei⁹ ꝓportiōabili ſit vt mox appebit dubitatū.

Propter tertium autez ſciendum q̄ ſan. gnāt⁹ ex phlegmate aut ex alimentis ſit eiuſdē ſpeciei. ⁊ maxīe ſi genit⁹ fuerit ex ipſo ī epe. q̄ oſtēdit: qz vtus epatis cum calo pōt hō mās alimentoꝝ ⁊ phlegmatis ꝓpparenter dr̄ntes diſponere: ⁊ p̄parare ad eādem formā ſanguinis ſuſcipiendā. Q̄ō ſi/gnificat ſanguis gnātus ex napello vl' aliq̄ hui⁹ extraneo ⁊ ex vitello vel vino: cum ex vtroq̄ re ⁊ p̄dicatōe ꝓſtitua tur ſan. i4. z. dōria appens. ¶ Amplius cum finis ⁊ forma ſint idez etiā numero: phyſico ꝛ. z⁹. ſed finis ſanguinis ex vtriſq̄ ꝓſtruct⁹ ē cozp⁹ nutrire: ſpiritumq̄ gnāre. In hos enī ſanguis tāq̄ in ꝓpriū finem ordinat. dōria. 3i. Itaq̄ ſan. ex ambob⁹ q̄ generat⁹ eiuſdem ſpēi. Q̄ō ſil'r euenit ſi tranſducaꝫ vt in ſanguine alibi q̄ in epate q̄n id erit in virtute ipſius epatis: dc̄n namq̄ dōria. 29. q̄ in venis ve nientibus ad ſtomachum ⁊ ad oīa membra fuit aliquid vtutis generatiue ſanguinis. Et hui⁹ q̄dem veritas anne/xi appꝛoprietur ꝛſequenter nō modicum.

Propter quartum gdem ad primū q̄ ꝫ pfectibilia sint diuersa.idētificanť tñ vt visum epatis ⁊ caloris vtute cū idem mām disponat ⁊ formā educat. ¶ Et sic dicēdum ad secundū. Spar.n.cū his que ipsius habet calefacere ⁊ alterare. ¶ Ad aliud dom q̄ fla cū sit san.diminute decoct⁹ pōt calore mēsurato alterari digestiōe vlteriori ⁊ nō i id qō p̄ter nām vex in sanguinē uerti:qō non sic ierit coleris duab⁹ cum peccet q̄litate vel suba.dria.30.

Hanus etiā occasione quesitū itroducitur diutius besitatū.vt an generata ex coitu siue cōbinatiōe aialia. ⁊ putrefactiōe seu casu sint eadez specie. Et videť q̄ nō.q⁹ p̄ de de ge.aialium.c.i. Quecunq̄ non ex animalibus fiunt :ꝫ ex corrupta mā:hec generāt quidē:alterū aūt gen⁹: ⁊ qō fcīm ē neq̄ femella: neq̄ masculus. Eti.6.historiaꝝ.Sūt aūt ⁊ alia genera muriū multa circa quos egdem nō parum versať quesitū. ¶ Adhuc quecūq̄ non bñt eūdem actū nō ꝺcidūt in spēm vnā.toti⁹.n. vnus actus: ꝫ combinatione genita ⁊ casu eodē nō participāt actu:cuz illa posſint nālissime gnāre tale altex:q̄le ipsa. hec vo minime. vñ.z⁹ de aia. Quecūq̄ pfecta ⁊ nō ozbata neq̄ spōtaneā neq̄ casualē bñt gnātiōem facere qd valēt tale alteruz: q̄le ipsa:vt aial sigdem aial:⁊ planta plantā. Eti.8.meta. alteri⁹ māe alter est act⁹. Et cōmen.8.phy si.qñ mā fuerit diuersa diuersificabiť ⁊ forma.Et.8.idē meta. Jn entib⁹ nālibus quelibz forma bz māz ꝓpriā:ꝫ diuersa ⁊ iappzopriata ē mā mēstrualis.ex q̄ aial qō generať ⁊ mā putrefacta. ¶ Kursus oporteret si aliq̄ fierent spōte:spēq̄ eadē aliqō calidū determinās connaturale: sil⁹ ⁊ virt⁹ actiua.neutz aūt vť boz adesse cū calor ille sit celestis cōis: ac putredinalis:neq̄ agēs qō appens ptiale forme ipressiuum. ¶ Adhuc quō cū nihil agat vltra suā spēz celūq̄ sit ꝯcorruptibile ⁊ cōe gnābit corruptibile appzopriādo. nō igiť gnāta coitu.⁊ p se cōcidūt in spēm vnam.

In oppositū qz si magis visa distare sunt eiusdem spēi: ⁊ ea q̄ minus. ꝫ celi magis videnť iter se distātes q̄z generatū ꝺbinatiōe ⁊ a pseuano.qō oñdit diuersitas ozbis ⁊ stelle:ac q̄litatū efficacia cum centroꝝ causať alietate:vt oñdi lucidatoris dria .4.celi vo oēs sunt idē spē.cōmētator p ce.⁊ mū. ¶ Amplius cū ars imiteť nām sicut est in factis ⁊ disponib⁹.ita ⁊ in entib⁹ nāe.z⁹.etiā meta.ꝫ in illis idē spē fit ab itellectu practico ⁊ casu vt ꝓcioſi acgsitio. Sanitas ⁊ salus fit nā ⁊ arte. Posteri.etiam scōo.exñs spēi eiusdem vt denotant actus simil⁹ igitur in entibus erit nature. sunt itaq̄ eadem specie que coitu ꝓducta ⁊ sponte.

Propter primum qdē sciēdū q̄ genita cōbinatiōe vel coitu dñr q̄ p̄ter nām determinatā ⁊ agēs vniuersale puta celum. agēs ēt expetūt particulare vt boez. Js.n.⁊ sol hominez gnāt.phy.z. Qui ēt p̄ter alia pfectioza:ponit entium vniuersalissimo ꝺigere aiam ifundēdo cū solus itellect⁹ veniat ab his que fozis.de ge.aialiū.i6. Causa autem genita spōte pseuane que absq̄ agēte particulari ꝓducūť. Quid aūt sit spēs tactū dria.65.ocīm.n. ibidē gen⁹ nō esse vnaz quādaz nām:ꝫ circa ipm latere multa. Equocationes.n. latent in eo:quaꝝ gppe quedā sunt distātes nō paruz vt canis aial ⁊ sidus:alie sil⁹itudinē iter se bñtes aliquaz: sicut hō verus ⁊ pict⁹:nōnulle aūt ꝓxime genere vel similitudine:ita vt in eo nō videanť equocatiōes : cuz tñ sint ceu coz⁹ nāl⁹ loquēdo equoce dť de celesti ⁊ hui⁹ corruptibili cū amboꝝ nō sit vna materia. ꝓueniūt tñ in gñe logico:sil⁹itudine gdē vt magr̄ schola ⁊ familie dť equoce ꝓxie tñ hic sigdem haꝝ doctor,illius vo dñs alter.

Propter secundum vo sciendū é. A.vo luisse generata coitu ⁊ putrefactōe eadē fore spēs:at vnūqōq̄ in spēz posse iꝺiuiduum duplici ꝑ puenire. Senſit nāq̄ in libzo de di

ſicut ea in quoꝝ gnātione agens aduenit particulare. aliqua vō impfecta nō aliter q̄ ex putrefactiōe ꝓducta: neq; vnq̄ generātia: vt anguille. hiſtoriaꝝ libris: lūbrici terreſtres. ⁊ hꝺ. q̄dā vō media. Et hoꝝ nlla mox ꝓducta caſu extāt eadē ſpē cū his q̄ coitu: vt mures ⁊ ſerpētes: q̄dā vō nūq̄ efficiunt eadē ſpē cū ꝓducētib⁹: ceu lēdines a pediculis ꝓducte. q̄dā vō ſunt media fere in ſpēm ꝓducentis trāſmutatiōe redeūtia: ſic rane. ꝓducūt. n. oua: ex q̄b⁹ fiunt ꝑmit⁹ ranūculi oblōgi cuꝝ capite grādiozi: ⁊ cauda ſubtili ad modū marſonū piſciculoꝝ. qō ⁊ vermes oſtendūt ſyrici. vñ hyſto. 5. Eiūt gdē vocate pſiche. i. papiliōes ex cāpis. i. rugis in raphano ⁊ caule ſtantibus: q̄ ꝑmitus ſunt minozes millio: deinceps parui fiūt vermes crescentes: deinde in trib⁹ diebus parue cāpe: deinde augmentate latitāt ⁊ ꝑmutāt formā: ⁊ vocant kiriſalides: q̄ duram hītes tunicā tacte. fiūt autem vt araneales ⁊ folliculi figura: tpe vō ml'to iterueniēte circūrumpit tunica: ⁊ euolant aīalia pſiche dcā. Sic igr appz quō ꝑ multa itermedia paulatim ex his q̄ minozes milio rugalib⁹ fiūt pſiche tādez: ſeu papiliones. ¶ Propter hui⁹ gdem vītat⁹ indagatiōez ꝑmit⁹ tāgant q̄tuoz cāe ſic alioꝝ pluriū aīalis generati caſu vl'es cum el'to el'tari putrescibili ⁊ celesti formaq; ſiue imago ex. 4. 8. ſtellaris q̄ſi ꝑticulari mālis gnātiōe talis determinata: vt ſerpēs ſcozpio vel q̄ hꝺ: qō ꝺria expoſitū ſufficiēter. ioi. Cōſeq̄nter āt vītas ſubiungat. dico igr q̄ genita ꝓpagatiōe ⁊ caſu ſiue moꝝ aut tādez ꝑtacta: eiuſdez ſunt ſpēi et ent⁹: qō oñdit. qz meta. 7. In fact⁹ gdē a nā. q̄daz nāq; ⁊ illic eadē. ⁊ ex ſpmate fiūt ⁊ ſine ſpmate. hec āt idētitas aut erit vl'is aut gnālis: aut ſpeciaſ. nō ꝑma. qz illa ſunt nūero eadem: quoꝝ mā vna ēſtitate determinata. ꝺria. 3. nō ſcda. q̄ñ ſic ſmo inartificiaſ oīo: cuꝝ oē ptic̄pās ſenſu ſit aīal. ſpālis igr erit idētitas. Et iō Arl. videt ꝑ ſmone opīonez euellere vtrozūq;. Aui. gdē euz dixit q̄dā ponent⁹ vt viſum: q̄cūq; fiūt coitu caſu poſſe ꝓduci. Auer. vō cū ſubiūxit eadez volētis nullaten⁹: ſic oñſum caſualia ⁊ ꝓpagabilia ſpē vnitari. Eti. pbl. querit. io. ꝓpter qd hꝺ gdez fiūt aīaliuz nō ſolū ex ſeinuicez: ſz ⁊ a caſu. alia gdē ex ſeinuicē ſoluz: vt hō ⁊ equ⁹. ſic itaq; ſentit q̄dā fieri a caſu ſolum: alia copula trī: nōnll'a vō vtroq; mō. ¶ Adhuc q̄ñ eāe aderūt ſufficiētes idētitatis ſpēi hui⁹. quoꝝ erunt ſpē eadē: ſz talia repiunt in gnāt⁹ ſpōte cū his q̄ coitu. qz in illis eſt calm el'tale ꝓparans māz. nō. n. eſt putrefactibile oīo: ꝺria. ioi. ſil'r ⁊ celeſte illuminatiuum viuificū aīatiuum in eē ꝓtentiuū ⁊ vis formе determinate vehemens in ꝓducēdo. Ad qō nō paz opaſ loc⁹ cū ſic eſt opet ita nā. pbl. io. vt loca oñdūt calida tēperate: in gb⁹ gnāta nō raro ſpōte pfectioza q̄ ꝓbinatōe ꝓducta in locis his oppoſit⁹: vt oñdunt q̄ vtrozūq; oīa cum illoꝝ multitudine ad ꝓpagata: ceu in his q̄ aīe ſunt: gdam hoīuz ꝑ ſe potētes itelligentie ꝓiungi agenti: terminoſq; īuenire medios demſtratiuos ⁊ oīa q̄ſita ſui igeny ſubtilitate: vt de Dyp. pfert baly. quos ēt alq cuz toto doctoze quē hñt inſtruēdo ⁊ dearticulādo nūq; vl' vix valent ſuſcipe. A. 5. de aīa. Potentie nāq; ꝓditiōate circūſtātys diuerſificant nō paz nūc ⁊ ꝓtī. ¶ Amp. quoꝝ ē eadē ꝓpō figura ⁊ ꝑtractio ſunt eiuſdē ſpēi. nā ꝓpō cuz ſequaſ ꝓpōnem. ꝺria. 63. arguit illā: hec ve eādē formā vl' aīam: cum ſit ꝓpium illi⁹ inſtrm. ꝺria. 73. ea vō vt oñſum ſpēm cāt. ſil'r ꝓmē. 2. ce. ⁊ mū. pbāt q; ſi vna ſtella eſt rotūda ⁊ alia. ⁊ iō q̄ ſunt eiuſdem figure ꝓcluſit eiuſdē foze ſpēi: ingens iā declaratū eſſe q; figura eſt ex reb⁹ eēntialib⁹ in coꝛpib⁹ celeſtib⁹. qz ſunt aīata. ſic. n. vna ſtella ē rotūda. ⁊ alie. qz ſunt eiuſdē ſpēi. Eodē vtiq; mō erit ī his vtriſq; figuratis ꝓpō ⁊ ꝑtractio oīo eadez. Et firmaſ qz in tertio ei⁹ figure ſunt ex q̄litatib⁹ aſſociatis formis ſubalib⁹ pfect⁹: arguūt igr ipſas. Palin. Quoꝝ finis ⁊ act⁹ ſunt idez ⁊ ipſa: cū oīa ordinent in finem: ⁊ actio ducat nos in formaz: ceu tranſmutatio in mām. ꝺria. 13. ſed hi omnino idem apparent. ſunt itaq; ſpecie eadem ſpōte genita ⁊ copula.

Propter quartū vō ad ꝑmū dōm vt apparuit: q; lz ſit alteꝝ gen⁹ ꝑ. ꝓñr tñ reddit idem ſpē trāſmntatiōe ſupueniente plima ⁊ tpe. ¶ Aut dōm vificari ꝑ in qbuſdā impfectioꝛib⁹ vt enthomis. ſubdit. n. talia. n. ſunt enthomoꝝ q̄dā. ¶ Ad aliud dōm q; gen⁹ ſumit impꝛopꝛie, ꝑ manerie ⁊ mō gnātiōis diuerſificate accīte aliqualr: ceu Parthi ſic diuerſificant ⁊ indi. vñ phemio meta. hominū gen⁹ arte ⁊ rōnibus viuit. ¶ Aut dōm eſſe plura muriū gnā eoꝝ nomen extēdendo. nā q̄dā ſunt parui fuſci in arboꝛib⁹ hitantes magis ſic nechelle dicte: aly ſub terra vt talpe. q̄dam ſub ags in ripis cū lōgioꝛi muſida pātogari appellati: nōnlli q̄ magni Pharaonis dicti cū pilis magnis aſpis: ⁊ aly ēt habitāt in domib⁹. alteriq; in agr⁹: quoꝝ alig vñr inter ſe foze ſpēi eiuſdem athome: relig vō dīntes. ¶ Ad aliud dōm q; ſmo Arl. nō vificat in oīb⁹ q; nō poſſint gnāre: ſz ī q̄buſdā vt tactū de enthomis impfectioꝛib⁹. ¶ Ad aliō dōm q; lz materia videaſ diuerſa: entia vtute tñ reddūtur eadem. ꝓpter q̄ opant in ipſa vt oñſum. nec̄itas etiaz forme nō ſumēda eſt a materia. oīo vō magis a fine cum religs cāꝝ nec̄itatem imponat: ēnāq; cā cāꝝ. ¶ Ad aliō q̄d dōm viſum. ¶ Ad aliud dōm q; lz celū ſit ꝛcoꝛruptibile ſm ſubam: coꝛrūpit tamen ꝓtinue ſm ſitū motuz ⁊ lumē: q̄b⁹ hec hz cāre. ſil'r ꝓp impotentiaz materie nō potent⁹ plene ſuſcipe: ob. n. diſtare a cōmodo diuino hec ifima ſunt in firma ⁊ plena multi turbinis. Arl. de mundo. Rōnem aūt ex ꝓmento ſuſceptā in ptem ꝓziā nō ꝓcederet. A. ſic ꝓmentatoꝛ teſtaſ. putauit nāq; auicēna celeſtia genere idez eſſe ⁊ ſpē diuerſa. ꝓp diuerſitatē ptiū motuū ſuoꝝ ⁊ diſſoꝛmitatē vt tactū centroꝝ. ¶ Ad hoc etiaz facit diuerſus eoꝝ act⁹: cū q̄daz ſint cal'a effectiue: alia frā: ⁊ ſic. ⁊ hu. q̄dā maſculina ⁊ alia feminina. Cōmen. aūt id tollit. d. ſtellas ī rei vītate nō agere frigiditatē: ſz calozes ſil'es vnicuiq; el'toꝝ: qō manifeſtū eſt in luna in aligbus opantib⁹ manifeſte. ¶ Sz dōm veri⁹ q; lz nō ſint forma liter talia: ſunt tamen effectiue hꝺ: ſz tamē vl'r motu ⁊ lucecalitatem inducūt omnia. Debz etiā fieri ꝓpatio act⁹ frigidi calidi vl' alteri⁹ ad tpatū inter el'ta: q̄lis aer: vl' magis ad mixtū tpati⁹: vt corp⁹ humanū. ¶ Adhuc q̄ non eēt ſumme frigida cū terra ꝓſequenter aut caliditas aliquoꝝ eſſet vt frigiditas hoꝛuz. Et firmaſ. qz ſubē appent eoꝝ omnino diuerſe: vt lune ad plura. vnde. 3. de ge. aīmaliū. Luna videt cōicans q̄rte ſube. puta terre. Sil'r ēt ſunt in ꝓtinua: nō aūt vt animalia ptib⁹ in adinuicē cōtinuata. vnde foztaſſis meli⁹ eſt dicere ſupioza genere cōuenire: ſpecieq; differre: ⁊ maxime q̄ in diuerſis ſunt ſperis. Que āt in vna eadē ceu q̄ in. 8. omnia. Mouebat vō in id vt tactū ꝓmen. qz omnia ſupioza ſunt figure vniuſ; puta rotūde. Sz gs forte volet etiā alys rotūdis diuerſā identitatem ſpecificā huic adaptate. tum etiā qz ſi eſſent genere eadem: vt ſubdit ⁊ plura ſpecie ꝓpoſita foꝛent ex materia ⁊ forma diuerſa. ⁊ ſi ita eſſent generabilia ⁊ coꝛruptibilia. eſſent q̄ ab aliq̄. igr eēnt illic coꝛpoꝛa ꝓpoꝛa eis. qō impoſſe omne. Nō etiam aligs impediet dicendo coꝛpoꝛa celeſtia materiaz hꝛe lz aliam ⁊ alteraz q̄ hanc ſubiectam tranſmutatōi: cū dicaſ ꝑ. ce. ⁊ mun. celū eſſe q̄dā ſingulariū: ⁊ eoꝝ q̄ ex materia: qō vificat in celo triplr. dico etiam celū totum appellando vnicum. 8. q̄ meta. diſtinguit duplex mā: intellectualis. vz. ⁊ ſenſibilis. vnde Auer. Multotiens ingt celeſtia non hꝛe materiam: aut equoce bincinde dici. Octauo vō is ait meta. in ſcientia declaratum naturali eſſe: q; celum habet materiam locale ſiue ad vbi: ⁊ tamen nō habet materiam generabilē

ꝛ corruptibilem.ꝛ iō videm⁹ q⁹ celum nō cōponit ex materia q̄ est in potētia.ꝛ forma q̄ ē in actu:qō dcm̄ ē certus distinctiōe vificatū. De q̄ ꝛ.s. Arīl.meta. in nālib⁹ sempiternis aut subys alia rō. Eorsan.n.q̄dā nō hnt mām: aut nō talē:ſz solū ſm locū mobilē.ꝛ.iz.ciusdē. oīa hnt mām q̄cūq; trāsmutant:ſz ꝛ alia:ꝛ sempiternoꝝ q̄cūq; nō gnābilia.mobilia vo latiōe vel nō generabilē hnt: sed vnde q̄. vitas nāq; est q⁹ vna est mā oīum ꝛsiderata in se p̄ pua tionem oīs forme:sed diuersificatur rōne. Sint igit que mature hec icidēter ꝛsecutiōe ſmonis dicta.cū ēt ꝛsideratiōem nō ꝓprius huius operis ꝓtendat:de ḡbus tradi tum sufficienter in expositionibus ꝓbl'.parte.io.

Causa eius quod dcm̄ ē ī venis aliqd eē virtutis sanguis gnātiue dubitatur an digō cōis fiat in venis. Et videt q⁹ sic p Ha. ī plerisq; locis exp̄mentē scōaz digōnē fieri in venis Eti.3°.de re.san. Audire oz digestiuā vtutem nō eā q̄ ī vētre solū aut venis vel ſm epar.ſz ꝛ ſm vnāquāq; particulam. Et. A. asserentē in eis pfici tertiā digōnē. q̄rtam vo ī singulis mēbris. Et fulcit.q2 p̄ ꝓnosticoꝝ. Oñdi in libro de ſpmate q⁹ san. videt multotiēs in venis:ex gb⁹ nutrit hō:añcedere ꝛ recipe aliquā imutatōez ad gnātōez sperматis:hoc aūt digōne pficit. ¶ Adhuc p̄ de ſōno ꝛ vigilia. Doc⁹ aūt hz vtutē saluatiuā:apparens.4°.phy. videt.n. p̄ncipiū eē generatiōis:ceu pr'.Dophiri⁹. vnde q̄tū nā dat de forma ꝛ de ꝓtte illā. 4°.ce.ꝛ mū. Itidem.qō pōt plus poterit ꝛ min⁹. sed vene pūt sanguinē gnāre:qō plus videt q̄ simpl'r digerere. hoc.n. imutare:illud vo iformare. vñ dcm̄ fuit in venis venientibus ad stomachū:ꝛ aliq̄. Oriunt ēt a corde in q̄ digōnis solus est radix ꝛ pfectio ceu ꝛ alioꝝ actuū. dria.38. Eti. q̄maxime fla trāsit p venas cū sanguīe: vt suppleat illi⁹ defcm̄ cū mēbra carent alimēto. Est nāq; semidigestū aliqō nutrimentū. Jd aūt oz pfici digōne qō nō vr̄ nisi venaꝝ cuz nō reuertat deiceps in epar. Cōis itaq; digō erit ī venis.

In oppositum cōiter sunt medici ꝛ Auer. p̄ prie tres tm̄ ponētes digōes vētris.s.epis ꝛ mēbroꝝ. ¶ Amp. vni⁹ mēbri vnic⁹ ē act⁹ baly. cert⁹ saltem ꝛ p̄ncipalis vti p̄ expetit cū ꝓcedat ab rē qō est vnicū p vnā formā cuiusq;:ſz venaꝝ act⁹ ē seruire epi deferēdo. vñ de ptib⁹. 3° Ei⁹ qō in corp⁹ distribuit totū vene cā. ¶ Cursus. Digō ꝛ cōmunis fit per calidū ꝛ humidū:sed vene frigide sunt ꝛ sicce:cum sint neruose. Igit vene digōnem nō operabunt cōmunem.

Propter primum qdē sciendū q⁹ qd sit vena:qdue digō:ꝛ q̄t dicaꝝ modis dr̄ntys oñsum est.4.7.ꝛ.50. Est aūt digō cōmunis que ordinat p̄ncipal'r in finē ꝓpry digerētis. ꝓñr vo in oīs ptis alitionē q̄lis q̄ vētris ꝛ epis. he nāq; ptes labozāt p oī corpe:ſz directi⁹ tm̄ ꝓpter seipsas. vt de motibus appz liq̄dis: p̄ꝑa qdē est quā vnaq̄q; hz particula: in qua fiqdē ordinant cōes aut imediati⁹: vt q̄ epis vel mediate sic illa q̄ vētris. sole aūt be sufficiūt ī aīalib⁹ pfectio rib⁹ ēt trāsmutare aliñtū ī ptes neq; absq; vna eaꝝ valz perfici: vt ostendūt passiones hidropicales maxime: vna enim digōnum aliam corrigere nō valet.

Propter secundū qdē sciēdus. A. sensisse q̄uor fore digōes ēt cōmunes. ingens p̄ ꝑma. ca. de gnātione hūoꝝ. Debes scire q⁹ sanguis:ꝛ qō cū eo labit tertiā hz digōnē in venis ꝛ cū in mēbra diuidit:ꝛ vnūgq; recipit suū nutrimētū habz q̄rtā. Sz huic ꝓriū sentit.3°.collz apte. ita ca°de egritudinib⁹ ꝛ accidentib⁹ supuenientib⁹ stomacho. Mihi melius videt:vt nō ponaꝝ tertia ī venis digō sic posuit hō quē tu scis:eo q⁹ sanguis in eis nō trāsit ad aliā formaz: sic fit in vētre epe ꝛ alys mēbris. Ha. vo scōam digōnem in locis q̄multis ascribit epi:vez ī qbusdā sonat venis attribue re ipsam tm̄. Quid āt de his mōstrabit ꝓñr ex dicēdis.

Propter tertium qdē ostendēdū p⁹. nulla digō pōt simpl'r in venis de se cōmunis pfici. Scōo aūt qual'r sit audiēdus sermo Ha. ostendet.ꝛ ex hoc act⁹ venaꝝ appebit in ampli⁹. ¶ Propter p̄mū hui⁹ sciendū q⁹ digō cōis scōa fit ī epate:vt sentiūt medicoꝝ oēs ꝛ nō ī venis directe. vnde ptiū 3°. Epar ē digōnis gra. Qō ostendit qm̄ ad digōnez:ꝛ ꝑcipue cōem. 5. aut. 6. vident expeti. Unū qdem vt adsit organū digestiuū ꝓcauitatē habēs:ī q̄ ꝓhēdat ꝛ gescat digerēdū. digō. n. pficit qete. dria. 61. Cū ēt vt⁹ sit ītata q̄litatib⁹ ytēs. ¶ Amp. caliditate ꝛ hūiditate. ac oīm determinatū in qō opet in qō ꝛ eēntial'r ſm medicū ipsa transformat. Et supfluitas determinate ī mutatōe extet hui⁹. Cū hoc etiā ſm plures nutriat imediati⁹ eo q⁹ digestū in ipso ceu hecventer hz. Cōcauū nāq; est organū in quo gescēs alimentum:vt obiectum determinatū virtute qdē sibi indita ꝛ coadiuuantibus non paucis:vt tactum digerit ac eēntialiter transmutat. Sentiunt ēt omnes exterioꝝ pte chili digōne ipsi⁹ facti:tunicā ei⁹ ītrinsecā saltez nutriri. dria. Sz hz etiā supfluitatez q̄ p̄ intestinoꝝ egredit viā. Que etiā repiunt in digōne membroꝝ tertio. sūt. n. illic ptes ꝓcauitates habentes ꝛ porozs in gb⁹ gescens alimentū:iā elaboratā digōnem duplici denuo ipsaꝝ virtute rubeū pexistens in albedinem ptransfit:trāsmutatum vt file corpi reddat:habet q̄ supflua vt cerebri mucosa: spmata:sudorem:sordiciez:pilū:vnguem:ꝛ occultā a medicis absq; noīe dictā transpiratiōem. Ex eo aūt q⁹ sic digerit ꝓfitent omnes corpus imediati⁹ nutriri. Que vtiq; nō minus est in epe repire. Ipz nāq; est organū ꝓcauitates habens ꝛ scisturas in q̄ chilus residens: velut obm distinctū mesaraicis delatū vtute ipius: suba ꝛ colore in sanguinez real'r trāsmutatū ꝓuertit. Suba. n. epis est p̄ pinq̄ nāe sanguis: de iuuamentis. 4.°ca.3. vnde p̄dictum est:epar creatū est rubeū: vt sanguis esset ꝓueniens gnātiōi: velut mā mamille ꝛ testes albi ꝓducti sunt: vt spma ꝛ lac ꝑcrearet. vt talia. hz etiā sic tactū supfluitatem trinam: vt cholerā ꝛ meliam: ꝛ aq̄suz vrine. nutrit ꝛ sanguine. In B. n. facere dr̄ opationez. p̄ ꝑma. in de generatione humoꝝ: de q̄ tactū oñia. 33. In venis aūt nulla vl' pauciss ima repiunt istoꝝ: nō. n. licet habeāt ꝓcauitatem in ea cōtentū getaꝝ. sed potius in delatiōem ꝓducit. ita. n. dicte sunt epi fruire. neq; vtus ei⁹ iest trāsmutādi: qō suba ipārum ꝛ ꝓpꝛ denotāt. Daud aliud habz obm q̄ epis digō sanguinē vz. Neq; ipm essential'r trāsformāt. imo sub nā cōtinue magis in eis remanet sanguinis. vnde alimento rum. 3°. Digō q̄ in epe ꝛ venis sanguificatio. Neq; adhuc nutriunt eo:vez magis hūiditate dealbata: cū sint ptes spmatice. Daud etiā aliq̄ venaꝝ digōnis supfluitas assignat ipaꝝ. ita q⁹. A. pfitens tertiam digōnem cōem ī venis nō eidem supfluitatez appropriauit. sed ꝓfudit cū ea q̄ digōnis tertie vel q̄rte apud ipm ingens. Duaꝝ digōnum supfluitates remanentiū per resolutionem:ꝛ reliq̄.

¶ Amplius ynūqōq; qō gnāt aliqd gnātiōe saltem. vt b

vniuoca ꝫ ſil'e generato exiſtit: ꝑncipalia. n. ꝫteſtanť ortꝰ ꝛ eꝫ. Epar aũt ꝓportionať ſanguini: cũ ſit ſan. cõgelatus. gnãtũ ex ſanguine menſtruo: theozice. 3°. ca. 28. ocñ ãt ẽ colozem ru. bꝛe q̃lis q ſanguis. Cẽitas ẽt ipſi⁹ q̃ grandis ꝛ ozganiçatio mirabilis id oñdit: quoꝝ fere nullũ iexiſtit vene. Nõ itaqꝫ ĩ venis cõis fit digõ: ſꝫ ĩ eꝑe ꝑ tñ. ¶ Pꝛo pter 2m huiꝰ ſciendũ: q vene ſunt duplices. q̃dã. n. ſunt cadentes in epis ꝫſtructionẽ: alia vo extra ipm. Que aũt ꝑme ſubtiliozes exťãt q̃ ſcõe reliq̃: vt vtus epis ei qõ digeꝛiť ĩmediatiꝰ poſſet occurrere. vñ iuuamẽtoꝝ. 4. c. 3. Coꝛpus epis ꝑmũ inſtꝛoꝝ gnãntiũ ſanguinẽ: q̃tũ magis cibꝰ fuerit ꝓpinquꝰ ei: tãto velociꝰ in ſuã alterabit nãm: ac melius recipe faciet ſanguis ſpẽm. ꝛ iõ tele venaꝝ in eꝑe ſũt tenuiozes telis venaꝝ reſidui cozpis. ꝛ quia iſte ꝫtinent quod digeriť ĩmediate in ſeipſis epis vigoze velut lebes pulmẽtũ decoquẽduꝫ: ſꝫ actꝰ decoctõis attribuiť nõ igni ve ẽcoquẽti: ſꝫ lebeti multotiẽs. Itaqꝫ ꝛ digõ plerũq nõ epi ꝑncipali ozgano: ſꝫ inſtꝛo ꝫtentiuo. Ille aũt vene q̃ exẽ epis exiſtunt ſubam magis ſunt ab huius actu remote: telaſqꝫ habuerũt groſſiozes. qꝛ ſunt remote a ſuba gnãnte ſanguinẽ. In vtute tñ epis ſentiť oĩbus venis ineſſe aliq̃ vtutẽ ſan. gnãtiuã vt ꝑtactũ ieſſe ꝛ maxie iſtaꝝ meſaraicis. vñ. 3. 14. ca°i. Epar eſt mẽbꝝ qõ gnãt ſanguinẽ. q̃uis meſaraice ꝫuertãt qñq chilũ ad ſanguinẽ ꝫuerſiõe aliq̃. ꝓpter id qõ in eis eſt de vtute epis. Sic igiť meſaraice videnť ꝑparare digõnẽ epis: ceu maſticatio fcã ĩ ozе habilitat ꝛ diſponit ad vẽtris digõnẽ. de ꝑtiꝰ ſcõo. Diuiſio. n. alimẽti in modica facilẽ exhibet calido opatõez: ceu ꝛ vaſa ſpmatis ſm Aꝛ. dicta iuoluta coopanť ad digõnez teſtium ſm alias. dñia. 35. Uene itaqꝫ delatrices reliq̃ ſanguinẽ in ꝑtes magis diſponẽt ad digõnẽ tertiaꝫ: q̃ aligd ſupaddant ſcõe. ꝛ maxie vſus cuťe ipaꝝ extrema. Qõ foꝛtaſſe ſenſit. A. tertiã digõnẽ ẽt cõem ponẽs in eis. Qõ enĩ digeriť in his partim obtinet foꝛmã humoꝛ. ꝛ ſm aligd humiditatꝫ: cũ ſit in via. Qõ ĩdicat febꝛis ethica ꝛ putrida ſꝫ tale q̃qꝫ fcã. dñia. 93. Uel foꝛtaſſis. A. mouet id: q cũ ſanguine labiť ꝑ venas: vt tactuꝫ. puta ſi a qõ loco ſanguinis in ipſꝫ ꝫuerſum ſtare poniť: qõ qdẽ vꝝ opoꝛtere nõ alibi: q̃ in ipſis ad eũ ꝫuerti. Sꝫ dicã id vt vtute ꝫtigere epis ꝛ nõ venaꝝ. Aut tertiã hãc foꝛte ponit digõnẽ cõem modũ obſeruãs ſuũ. vtpote alioꝝ ſp ãpliare ſm ones cuꝫ coꝝ recitatõe diſtoꝛta. Sic igiť digõ ſolũ fit in eꝑe ꝑncipaliter. ꝛ ipſi⁹ gꝛa. in venis aũt ꝑ ſe efficiẽter nullatenus.

Pꝛopter quartum vo ad ꝑmũ Gal. ꝛ A. viſuꝫ gd dõm. ¶ Ad aliud vo dõm Gal. q illic idẽ ꝫ Theutõez logť: vñ vt ipi ꝛcludat ſuſcipit numeꝝ digõnũ: q̃libetcũq fuerit opinatum cũ ſemp in ipſꝫ caťe. Eteni cũ ſit debilis ꝓpaginis ceu ſan. coagulatꝰ ſui ſuba ꝛ coloze ſanguĩe tingit etiã: ac ſi aliqd ei⁹ admiſceť ei: ceu ſpõgia q̃ſi tinctura ifícit ꝑ ipaꝝ liq̃reť träſeũtẽ: cũ ꝫ q ĩ eꝑe vťeſt ĩmutatiua ꝛ ſãguifica. Qõ aũt tale nõ potuit in ſe liquozẽ ꝫtinere ſubtilẽ: ꝛ iõ in ipa fuerũt venule ſubtiliſſime ꝑtes diſpartite: vt ꝫtactꝰ iteruenireť ĩmediatꝰ fere in qꝫ ꝫtineret chilus. Nã. n. ꝫ velut in alys igeniata exceſſuꝫ coeq̃uit. ¶ Ad ꝫfirmationẽ dõm q illa ẽ ſeries träſlatiõis arabice. q̃ vlr non raro diſtoꝛta repiť ꝛ mẽdoſa: qõ ꝛ ſic ĩmediate a greco deduꝛi. Oñdi aũt in his q̃ de ſpmate: q in tunicis vaſoꝝ a qꝫ nutriunť teſtes multotiẽs appꝛ träſmutatꝰ ia ſan. ad ſpmatis gnãtiõez. neq. n. ipſas vaſoꝝ tunicas ab alio aliq̃ ꝓueniens eſt nutriri. Appet itaqꝫ ex hac ſerie q nõ fiat in venis: de qꝫ ꝑmo: digeſtio: veꝝ õ tertia q̃ mẽbꝛoꝝ: vñ teſticuli nutriunť. ¶ Ad aliud dõm q aq̃ſitas vrinalis ẽ ſuperfluitas digõnis venaꝝ: put ſũt in eꝑe: vtuteq ipſi⁹: vt ex poſitũ: fcã: q̃ ĩterdũ digõ venaꝝ dť. vrina. n. cũ ceteꝛ] buꝛ. in eꝑe gñať. ¶ Ad aliud dicẽdum: q loc⁹ bꝫ vtutẽ ſalua-

tiuam ꝛ eſſe datiuã: nõ ſic a ſe mãliter vt ẽ extrema ſupficies ꝫtinentis veꝝ foꝛmaliť magis qõ recipit ab oꝛbe ſm talẽ aſpectũ. vel ꝓpoꝛtẽez: aut altꝛoꝝ. ita ꝛ vene ꝫ ſanguificandũ collocent mãliter: foꝛmaliť tñ ꝛ vtute re locaťab eꝑe. ¶ Ad aliud dõm: q illud qõ ieſſe venis vťde pmutatiõe vſus ſanguinẽ: nõ eſt ipſaꝝ ꝓpriũ ẽt meſaraicaꝝ veꝝ eis vt viſuꝫ ab eꝑe accõmodatũ. vbi ãt vnũ ꝓpter alꝝ vtrobiq vnũ. nã nãq ipſaꝝ eſt deferre ꝑpa. ſunt. n. vt riuuli gdã. õ ꝑtibꝰ tertio. ſubintulit etiã aligd: diminutiõis. vꝫ. notã. ¶ Dõm ẽt q licet vene oꝛianť a coꝛde: in q̃ ꝑncipaliť digõ ꝑficiť ſanguis ꝛ ſpũs: nõ tñ in eis digõ efficiť: ſꝫ potiꝰ delatio vt inductuꝫ ab Aꝛ]. ¶ Ad aliud ẽt gd dõm apparuit. ſi. n. vene träſducũt flegma in ſanguinem aliq̃liter id ex vtute ꝫtingit epatis ꝛ nõ venarum.

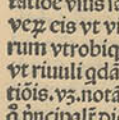

Qoniam dictum eſt antea: q plurimũ iuẽtum in ſtomacho: aut gnãtum ex humoꝛibꝰ in ipſo eſt flegma: qõ tãdem vlteriori digõne in ſanguinem põt ꝫuerti. beſitať an digõ ſubſequens ꝑcedẽtẽ valeat coꝛrigere. Et vťq hinc etiaꝫ. ¶ Rurſus. Siẽ ſe bꝫ mẽbꝝ ad mẽbꝝ taliter ſe habebit actꝰ ad actũ: cũ ex eiſdẽ ꝑcedat: ſꝫ membꝝ vnũ põt aliõ coꝛrigere ꝛ ꝫtempare: vt cerebꝝ coꝛ poſituꝫ in ciꝰ oppoſitum. dñia. 25. ¶ Adhuc ſi epar mẽbꝛuꝫ debile coꝛdis reſpectu. 7. de ĩge. põt ɔ opari ei caliditatẽ illiꝰ remittendo multo ampliꝰ epar foꝛte relatõe ventris ei⁹ actui. puta digeſtioni poterit obſtare: ĩpamq pfectiꝰ deducere vt canõ firmat dialeticꝰ. Illud ãt valet in tegni. Et fulciť. qꝛ epar calidũ ꝛ humidũ nã: q digõ ꝑficiť oĩs: ita vt digõ ventris lapſi nãliter in frigiditatem ꝛ ſiccitatem ꝫtempeť ac roboꝛeť ide. Palin. qñ plura oꝛdinanť in aliquez actũ: foꝛtioza ꝑſit emendare ac ſupplere debiliꝝ õfectũ. Sic ãt põt ſe bꝛe epar ꝛ membꝛa digõnis ad ventrez: cũ vnum fuerit ampliꝰ ꝛ tũq lapſuꝫ ad fꝛiditatem ꝛ ſiccitatez: reliquuꝫ vo ad caliditatez ꝛ humiditatez. Eti. Agens debile plus põt ſup mãz diſpoſitã: q̃ foꝛte ſup eã q̃ idiſpoſita: cuꝫ omne agens materici expetat diſpõnez. Sꝫ venter ſuſcipit qõ rude atq idiſpoſituꝫ: epar vo membꝛaq maxie qõ diſpoſituꝫ. poterit g̃ digõ ɔñs ꝑcedentem coꝛrigere.

Oppoſitũ vero huius videť ſentire ſimpliť Ha. affoziť. ꝛ alimẽto. ſcõis. 6. enĩ de accñti vult: q opatio tripliciter digõnis leſa: ĩ ventre: in eꝑe: ac membꝛis tribꝰ ſimiliter ledaťmodis: ꝑmutatione. vꝫ. debilitate ac coꝛruptiõe. qõ criſiuꝫ ꝑ. etiã idicaťac in locis q̃multis. vñ de re. ſan. 4°. Panem qdem deficienter aſſatuꝫ: aut carnez vel legumen ĩperfecte decoctum: ĩpoſſibile in ventre digeri benigne. Rõnẽ vero eãdem habent q̃ ſm ventrem elaboꝛata ꝓaue ad ſcõam q̃ ĩ venis digõnem: quã ex ꝑncipio male ꝫſtructa cibaria ad eã q̃ in ventre: ac q̃ ſm venas nõ recte digeſta eãdem habẽt rõnem ad eã q̃ in carne: quã habuerunt cibaria qdem ad illã q̃ in ventre. Ex ipſo autez reddita ad eã q̃ in venis: nec igiť diligenter exterioza venter digerit: aut vene illa q̃ ex ventre: neq carnes q̃ ex venis. quãdo non bene fuerint elaboꝛata. vnde Iſaac de vrinis. Dum cibꝰ in ſtomacho ꝛ eꝑe nõ fuerit excoctus ꝛ digeſtꝰ: ipoſſibile fit vt digerať in mẽbꝛis ꝛ eoꝛuꝫ aſſimileť ſubẽ. Similiter ſi cibꝰ fuerit impfecte digeſtus in ſtomacho: crudus peruẽniens ad epar: nõ ide recipit coctionem: neq in pfectum mutatus ſanguinem: ſꝫ remanet clarus roſeus ꝛ crudus ita vt ꝓueniens non poterit in eis digeri: nec ipſaꝝ ſubẽ aſſimilari. Qõ ꝛ idicať ꝑ ſcõa. c. de eo qõ comediť ꝛ bibitur. ita nutrimento multo ꝛ ſuꝑfluo: ꝫ accidat vt digeraꝛtur in ſtomaco: raro tamen digeriť in venis. ĩmo in ipſis remanet crudus ꝛ extendit ipſas ꝛ ſcindunť quandoq. ꝛ tertio. 14. de debilitate epis. Debilitas cãtur epatis: cum

stomachus mandat ad ip̄m chilum nō bone digōnis. immo digōnis debilis aut corruptū. Et vt ad vnū nōdū pce pi quē oppositū huius sentiētē. ¶ Rursus. Ois cā p̄maria plus ē ifluēs sup̄ suū causatū: q̄ cā vlis: scōo de cāis: sz digō vētris ē p̄ma respectu ei⁹: q̄ epis ac mēbroꝝ. ⁊ illa q̄ epis hoꝝ relatiōe. plura. n. digerunt stomachi digōne q̄z epis. ⁊ hui⁹ q̄z mēbroꝝ. Itidē in eēntial⁹ ordinatis ablato poze aufert⁹ posteri⁹ ⁊ nō cō: vt eodē appet de cāis: sed digōnes hui⁹ tres videnť eēntial⁹ stabilite: vt vna sit sub alia ordinate ⁊ēta. Ordinanť nāq; oēs tandē in depditi restaurationē. ¶ Adhuc si deficit agēs fortⁱ⁹: multo ampli⁹ debili⁹: sz vētri deficit vt supponať g digerit nō soluz caliditate ⁊ hūiditate q̄dā cidē iserta subē: vez vt ꝓpter ptes illi caliditatē cū hūiditate p̄stātes q̄z plurimā. vt tactuz. Sil⁹ epar cū sit membꝝ p̄ncipale ca. ⁊ hu. alys fere oībus pfectius partib⁹ participabit digōne pfectiozi. nō igiť digō ꝑfis añcedētē poterit cozrigere.

Propter primum qdē sciēdū q; eē digōnis visum ēañ oē: ⁊ qd nutritiōis. dria. 30. ⁊. 56. Cozrigere aūt itelligo. nō solū cū vna digestio alteri suffragať in modicū: verum cum vna perfectius alterā cozrigat: vel ciēdet: velut cuz corpus egrotans in pristinā reducit naturam.

Propter secundū vo sciendū q; anctores vt apparuit cōmunius sentiunt: q; digō subsequēs preeuntē nō valeat cozrigere Fortassis ad cozpora sufficiēter sana: vel ad plurimuz se trāsferentes contingētia iurta iductū. A. raro tū digeriť: de quo amplius monstrabiť ex dicendis.

Propter tertium qppe sciēdū q; corpus ī quo tales attēdūt digōnes aut erit sufficiēter sanū vel lapsum: seu discrasiatuz Oz si p̄muz dico nullatenus posterā digōnem satis paribus ceteris anteriozē cozrigere. Si. n. p̄me deficiēter adsit digōnis actus q amplius alterabit ad scōam q̄z mastificatio ad p̄mā nihil poterit digō sequēs in pozis correctionē. qō idicāt ap̄li⁹ idncta scōo. Sigdē lapsuz cozp⁹ extiterit aut vniformiter seu ꝓportiōabil⁹ dcliat ī aliq̄ octo cō plonū distēpataꝝ aut differēter ⁊ cū ip̄ortiōe. Qō ⁊ si p̄mit⁹ tūc hui⁹ lapsus: vel erit paucus ab eius tēperamento excedēs aut multus: q; si modicus: ⁊ maxīe vsus q̄litates que nō sunt ꝑpe in digestione mēbri sufficiēter precedētis. ꝑpe vero digestiue ꝑfectis. puta. si vēter digerēs dz eē calidus ī medio p̄mi gradus vl' tal⁹: ⁊ epar in p̄ncipio scōi. tūc si vēter gs fuerit calidus in p̄ncipio p̄mi gradus ⁊ epar in medio scōi: poterit vtiq; digō epis eā q̄ ventris cozrigere. tū qz q̄z tū vēter subsistit in caliditate: ea tātum epar vigorať: tuz ēt qm̄ cū huius modico epis excessu vis digōnis saluať sanguifica. tū qz vēter in modicuz lapsus digōnē nō ifirmat: ita vt dispositū ei nō attribuať aliq̄liter: quod ⁊ ratiōes psuadent pozes. Si autē lapsus fuerit q̄z plurimus: tūc dico posterā digestionē nequaq̄z p̄cedentem posse cozrigere: verum potius precedētem cozrumpere ꝑfectē: vt iductū p. A. puta si vēter fuerit cal⁹ in manifiōe priozis gradus p̄mi. ⁊ epar cal⁹ in tertio itense. Sui nāq; caliditate multa cū siccitate: non poterit epar sufficienter vigere vtute sanguifica: cū excedens satis discrasia tādem actū ꝑpe cozrūpat vtutis. ¶ Adhuc epar calidus adeo modicā caliditatē ad se trahit vētris: sic maioz flāma minozē: ita vt vēter q̄tūcūq; subiaceat epi: depauperatus calido digerere poterit minime. Sicq; p̄rauissime ꝑparauit epati chilū gnāns crudū ⁊ cozruptū: quez nēpe epar calidius attrahet ēt añ tps: vt ide opilatio ⁊ ō bilitas: sic tactū: epis ꝓsurgat. vñ plurimos taliū est videre hidropē: scabiē: lepzā. ⁊ hꝺ ōfedatiōes icurrere. Talia enī sunt discrasiata: vt oppositione in vnā nequeāt cōcidere armoniā. potius. n. icitāt in furiā q̄z se cozrigāt: qō ⁊ scōa itidē psuadent inducta. Oz si cozpus fuerit difformiter siue ip̄oportionabil⁹ lapsum: ceu si vna partiū ipsius declinet in aliquā ꝓlonem sue nāe similē: aut aduersaz vltra id qō ipsius ē ꝓlonis. ⁊ alia huius in oppositū. tūc nāq; duplex ē lapsus: tū qm̄ declinat ab ipsius opposito: tū etiā qz nō cōsimiliçat ⁊ cōcidit cū alia ptium in vnam quādā cōcidēs nāz: velut vt cū coz sit frigidū: vel summe calidū: ⁊ cerebꝝ calidū: vel frigidissimuz ac epar siccius: aut epar ffm ⁊c. in tegni. ⁊. 6. de re. san. tūc hui⁹ ceu dictū ꝑus erit lapsus modic⁹: ⁊ sic poterit vtiq; cozrigi: puta cū epar fuerit caliduz ⁊ hu. in p̄ncipio dicať scōi gradus aut parū ampli⁹: vēterq; frigidus ⁊ sicc⁹ in opposito. Epar. n. tm̄ potēs sui caliditate ⁊ hūiditate digestiuis itēsis: q̄tuz vēter calitate ⁊ siccitate submissius cozrectōez iducet: cū in his ꝓlonib⁹ vt⁹ saluať adhuc chilificatiua: sanguifica: ⁊ ꝑpe cū vēter fuerit paru⁹. cui cibi paꝝ debeť: ⁊ sepe ī tegni delectusq; ab epe: ac ip̄m sufficiēter magnū. Qō ⁊ bis iā psuasum nō modicuz. Oz si lapsus fuerit grādis: ceu si epar ca. ⁊ sic. in tertio gradu. vēter vo frigidus ⁊ sicc⁹ vel humidus in eodē: vel magis oppositē hūtib⁹: digō seq̄ns p̄cedentē nō cozriget. imo cozrūpet. Ecōtra potiⁿ se habebit vt ꝓbatū. z. Cū in his sic ꝓlonib⁹ aduersis ac excedētib⁹ vires nō saluenť sufficiēter mēbroꝝ īmutatiue. Qō aūt dictum est de digōne ventris ⁊ epatis: sil⁹ audiať de ea que mēbroꝝ: ac de medys ꝓlonib⁹ iter hec mēbroꝝ extrema mediocriter indicandum.

Propter quartum vo dōm q; iducta suis vys p̄cedūt. logica enī sunt altrinsecus aligd vitatis ꝓcludētia. Flegma nāq; natū in vētre: aut delatū si nō fuerit cozruptū: ē mā in sanguine apta vteriozi puerti digōne. mā digō nō peccauit vētris circa ip̄m oīno: ⁊ ꝑpe cū peccatū fuerit vt visū ex parte cibi. ¶ Ad aliud dōm: q; mēbꝝ cozrigit mēbꝝ: ⁊ act⁹ actū: qñ nō fuerit excessus in nā vltimatus: adeo vt act⁹ destruať vtutis. ¶ Ad aliud sil⁹ appet p hui⁹. ¶ Ad aliud dicēdū q; nō q̄libz disp̄ō sufficit digōni epis ⁊ mēbroꝝ: sz debita ⁊ cozū actionib⁹ ꝓportionata: qō deficit sic visum nō raro. ¶ Ad auctozitates qdē alteri⁹ partis visū ēt qd dōm. ¶ Ad alia duo dicēdū q; digō p̄cedēs nō deficit oīno: sz disponere adhuc valet epati ac mēbris. Lausa ēt vlis p̄ma: sz ampli⁹ ifluat vl' ac exterīue: nō tū itensiue ac particulariter vt scōaria: qō actōi attinet ī ampli⁹ ¶ Ad aliud dōm q; vēter opať circa māz rudē ⁊ idispositā valde. nō āt sic alia. ¶ Differētia xxx.

Quod solus sanguis nō nutriat videť auctozitate fere oīuz medicozū. ¶ Amp. 6. ō iuuamētis. c. 6. Heneral⁹ nihil est in cozpore simplex purum: sz oīa mēbra cōicāt in materys: ⁊ oēs māe inueniunť in oīb⁹ mēbris. mā vo sūt hu. nutrienť itaq; ex oīb⁹: cū nutrimētū fiat a simili. ¶ Rursus de būana nā. ⁊ elemētoꝝ z°. c. 3. 4. ⁊. 5. Aly hu. tres repiunť in sanguine: vt ēt appet in flebotomys hos aūt nō est frustra ponere. ¶ Adhuc cū' alimētū trāsmutet tādē alitū: ⁊ si solus san. nutriret oīa mēbra in suis naturis: formis ⁊ vtutib⁹. ⁊ alys disp̄nib⁹ ꝑseq̄ntib⁹ forent silia. Sz ꝺ ē falsuz: cū grādis cozp⁹ appeat dimersitas Itidē nutritio est assimilatio ei⁹ qō nutrit ei qō nutriť. ꝑ nāliū. ca. 6. Cū aūt mēbroꝝ q̄dā sint cholerica: q̄dā melācholica ⁊ flatica: oportuit ī cozp⁹ nutrimēto determinatos foze hu. ea ꝑter sanguinē nutriētes. ⁊ Galin. Stomaci pellicula interior vt communiter sentiunt. differentia. 53. ex massa nutritur immediate chilosa: que nonduz in sanguinem transiuit. igitur nō videtur solus sanguis nutrire. ⁊

per consequens neq; embryonem constituit.

In oppositum Arist. in plerisq; locis dicens sanguinē solū nutrire aut per se aut simplr ūmediate: seu trā. Et Auer. cū gbusdā medicis. dria. 33. ¶ Ampli⁹ de pprietate boni hu. est vt solus vl'cū alio nutriat: sz san. optim⁹ ē hūoz. pplonū 2°. ca°. 5. Et disiūctiua ē artis 7 nō fmonis viz ptinēs copulatiue. vñ Daly. dria. 33. Sanguis pur⁹ ē mā nutrimēti mēbrorum. Eti. Flegma nō nutrit: cū sit frm 7 humidū 7 semidigestū aliqō nutrimētū. id. n. calido fit op⁹ pfici 7 hu. quēadmodū 7 vita: neq; cholera 7 melācholia. q2 qō vlr nutrit. oz in venas trāsduci. Sz cholere nō pueniunt ad venas in qb⁹ est san. neq; ipsis nutrit coz⁹ iuuamētoz 5°. c. 3°. vñ nāliū scō. c. i. Falsat Erasistrat⁹ ponēs choleraz in venas cū sanguine ptrāsire: gra. vz. nutrimēti: aut q2 fortasse id ad ei⁹ segtur pōnē. sanguis igitur solus nutriet. 7 animal etiaz componet. Auic. tamen diceret solum san. nutrire membra sanguinea: non autem alia.

Propter primū gdē sciendū q⁹ san. est humor calidus 7 hūid⁹ sapore dulcis: odore suauis: minime coagulabilis solus: cui⁹ alius ē in artarys: g tenuis ē liquoris in ru. clarū vergēs ad flauū: alter vo ī venis colore rubēs plurimū. multiplicitas aūt ei⁹ dria videbit ꝯsi. ac ēt. 33. Est aūt act⁹ nutritionis seu nutritio fm Ha. assimilatio ei⁹ qō nutrit in propriā q̄litatem 7 subam ei⁹ qō nutrit. Jn q̄ gdem assimilatiōe oz appositionē 7 vnitionē ꝓcedere cū posterioza poribus nequeāt absolui. Est ēt nutritio ex aliq̄ sili substantia ꝑpus euacuate restauratio. Quare appositio eiusdē fine diminūtiōe nāliū p. c. 3. 7 qz talis act⁹ siue effectus relationez ad ei⁹ cām ipoztat: que gdē vtus ē nutritiua: oz ēt videre gd sit ipsa. Est aūt vis q̄ nutriēs in nutriti ꝙuertit similitudinē. iō vt p ipm restauratiōez recipiat ei⁹ qō dissoluit. p̄ pma. de vtutib⁹ scōo. 7 qz hꝫ vtus dependēs est 7 mālis ifra tps: nō solū quo ad opationē: sz ēt q̄tū natura ad subam. iō 7 ipsa sicut cetere taliū mā idiguit cozpoz. Eguit aūt mā duplici. vna gdē in q̄ tāq; in ꝓpo fundata subiecto sustentarē. scda aūt ccu ea in quā opatur. Prima gdē mēbruz existit rōne q̄ ꝙsil'e magis: eo q⁹ hec vna vtutū extat nāliū. Nāles vo vtutes cū sint māles eis q̄rum sunt vehemēter ꝓcrete ad oppositā nō potētes. velut vitales 7 aiales magis. p̄ pma. ō vtutib⁹. caplis. 4. 7. 5. Immo poti⁹ vie vni 7 ozdini vni adherētes singulari: ꝓpter qō vtutes dicte sunt nāe: subiectis nālib⁹ eguerunt sibi ꝓportionabilib⁹: q̄lia sunt mēbra dicta mēbra nāe. vñ 7 eoz⁹ opposita q̄si mēbra. vz. officialia: vocant taīe instrumēta. 7 iō videm⁹ q⁹ hec vtus plātis ī existit ꝓpter earum mālitatē minime oꝛganizatis: in qbus non sunt alie repte due. Materia deniq; in quā vtus hec ei⁹ actū exercet alimētū existit. 7 qz oē alimētū p̄ ꝓximum existit alēdo ō ge. 7 coz. p. 2° de aīa. 7 tertio pplonū. ca. 9. opoztuit p̄mitus remouēdo ab ipso ꝓtraiacētes passiones cozpori assimilari. hoc aūt fieri nō potuit nisi retineret ī cozpore dterminato tpe. Sic igit idiguit mēbris plurimis sibi deseruiētib⁹ 7 vtutib⁹ ac tpe. Mēbris gdē duplicib⁹. qbusdam gdē ꝓpter retinere tādiu alimētū: donec p tres digestiones alteratū tādem in subam silem ꝓuertat ei: qō depditū extiteret: 7 iō in oze idiguit tāto detineri: quo p̄mitus eo alimētū alterat rude. deīde eodē in vētre trāsmisso: ipse 7 alys eguit digestiuis: vt tādem gnāta q̄dam ide ſ ba sili subalr ptisane attrahat p q̄sdā velut epis manus dictas mesaraicas formā venaz⁹ bītes p exuccationem puri ab īpuro in epatis cōcauitate digerēda in quo 7 substātys. 5. seu sex gnātis virtute digestiua dria prioza vna eaz⁹ san. vz. vtraq; cholera supflua 7 aquositate purgatus in venas ulteri⁹ ipellit digerēdus: vt 7 tandē p digestionē in mēbroz⁹ fontib⁹ ex venaz⁹ orificijs delapsus: depditicoz⁹ restaurationē suscipiat. 7 qz a tali alimēto ī qualibz digōne expellebat supfluū: fuerūt ptes ēt necessarie hoc colligētes: ne puz⁹ maculet supfluo feculento. duplex hec cā plurificatiōis ptiū existit. nāliū p. Sunt ēt vtutes quedā huic nutritiue velut famule subseruiētes ī attrahēdo ipso alimētū digerēdo: 7 supfluū expurgando: q̄les sunt vtutes q̄tuoz ꝑme: attractiua: digestiua: retentiua: 7 expulsiua: cū discretiua: vtutes ministrātes appellate. he nāq; opant circa alimētū: velut plures circa vnū laboratēs opus. Jndiguit ēt tpe. nā in oī actiōe q̄tuoz oz cō currere: agēs. vz. potēs in mām sibi dispositā agere scōo. iuxta illud scōi de aīa. Act⁹ actiuoz⁹ sūt ī patiēte 7 dispositō. Regrit ēt ꝓtact⁹ tertio cū ois actio fiat p ꝓtactū. p̄ dege. Jpse nāq; ꝛzys excitat q̄litatib⁹: affecta adiunctē mixta ad agēdū. Regrit 7 q̄rto cū his tps. 2°. de cā. c. 2. cū sit vtus vt dcm sub tpe cōstituta in quo agēs tādiu sit attingens passiū vt effectū ide ꝓueniētē educat. istis aūt virtutib⁹ 7 partib⁹ nutritiua fulcita in alimētū tāq; ad finez duplr videt operari. sic ipsa duplex existit: vt 7 vt⁹ generatiua: vna gdē ꝑparatiua siue immutatiua. scda q̄ calido 7 cōplone mēbri operat velut istris. altera vo pfectiua seu ifōrmatiua: scda vt alimēti in mēbra. Cui⁹ qdez tria sunt opa: apponere: vnire: 7 tādē assimilare: vt p eaz⁹ pbatur defect⁹. nāliū vtutū p̄mo. ca. 6. ¶ Duplr gdem ingo vt 7 mēbra fm medicos sunt duplicia ex spmate. vz. 7 sanguine gnāta. Jn mēbris nāq; spmaticis vnifōrmiter 7 irregressibilr opat: qō appet eo q⁹ in pueritia plus restaurat q̄s depdat. 7 iō necessario ꝙsequit augmētari. in iuuentute vo eq̄liter restaurat. ꝓpter qō statūs. Jn senectute aūt 7 senio minus ītelligibilr: magis aūt manifeste valde: vñ 7 difformis segt declinatio. Et neq; demū ozdo irregressibilr fit de min⁹ ad plus: seu ad mediū. Jn mēbris autem sanguineis difformiter 7 irregressibilr opat: q̄ gdē diuersitas ex varietate pplonū penes tpa. 7 alias res cātur nō nāles: 7 hoc est q⁹ videmus quosdaz vno tpe carnib⁹ minozari: alio vo tpe difformiter īgrossari. Est aūt bui⁹ vtutis obm nutrimētū triplex exīs. tertio pplonū. c. 3°. 7 nālium p̄. ca. 6. vnū gdē actu nutriēs: qō vez dr nutrimētū: vt qō apponit: vnit 7 assimilat aliud nutrimētū: ceu qō nōdū nutriēs apponi īcipit 7 vniri. tertiū vo futurū nutrimētum sicut qō est adhuc in venis vel vētre iam īmutatum fm q⁹ alimētū ēt remoti⁹ pōt extendēdo nutrimētuz appellari. iuxta illō p̄mi p̄me. Nutriēs masticatōe. Quorū gdē p̄muz subē ꝙponit effluxiōi. 2m sanguinis fluxui. tertiū aūt vomitui 7 lyenterie. de re. sani. p. ca. 2. 7. 6.

Propter secundum vo sciēduz q⁹ tertio elemēto ꝛz. Ha. istaz qōnem difficiliozē reputat ea ēt q̄ de elemētoz⁹ mixtiōis mō: 7 pbabiles vtriq; foze circa ipsam positiōes. Ait. n. nō est simplr possibile demōstrare. verum hic vt in pmis elemētis. Uterq;. n. sermo hz gd ppriū 7 pbabile: 7 subdit post alia. Jōq; 7 gcūq; medicoz⁹ 7 philosophoz⁹ ex sanguine solo nutriri aīal nūciauerūt oz laudare eoz⁹ sniam vt cōueniētia cognoscētiū. Sz Hyp. nālius adhuc 7 his ex q̄tuoz hu. gnātionē 7 augmētationē adhuc 7 nutrimētū ingt cozporib⁹ nostris. visum. n. fuit hyppo. nāli⁹ foze ex q̄tuoz hu. generari cozpora 7 nutriri: cū meli⁹ saluet trāsmutatio 7 medicinalis appentia. Impugnat etiā vnū ponētes el'tum 7 hu. dria. ii. Et iō qdā ad id q̄sitū rñderūt p distinctionē Dali. dicentis nomē san. foze cōe. significat. n. aggregationē humoz⁹ pmixtoz⁹ in venis: sicut appet in flebotomia. Illic. n. non est san. pur⁹: sz in eo oēs existūt hu. Dr aūt san. a supabūdāti in mixtura: eo q⁹ ceteros excellat sui q̄titate: 7 rubeo ꝙfūdit colore: 7 ꝑ massa a medicis dr sanguinea. Significat ēt sanguis nomen

purũ eũdẽ ab alys oĩo distictũ: ⁊ hic pꝛ seu raro ĩuenit singularis ⁊ purificat⁹. ita ꝙ ei nõ ali⁹ associeť hũoꝛ iuxta illud scõi ꝓnostico. Hyppo. videť ne aligs humoꝛ sit pur⁹: siue syncerus: sz oĉs sint pmixti. ꝑmo eoꝛ ẽt humiditates sanguinẽ vocat Ha. Dicũt ꝯ hi ꝙ si hec dictio solus excluſiua ꝓportat exclusionez sanguis. i. masse aggregate in venis: ĩtellectus ꝓpõnis est falsus. tũc. n. pur⁹ secũdo mõ dictus sanguis nutriret: qõ dcm̃ eẽ falsuz. tũ qꝛ nõ ẽ humoꝛẽ purũ dare in coꝛpe. tũ qꝛ cũ mẽbꝛa sint ĩ naturis suis diuersa oportuit ipsa ex diuersis nutriri hu. vt a cõsumptiõe restauratiõe ꝓportionali seruent̃ illesa. tũ ẽt qꝛ hu. aly a sanguĩe nisi nutrirẽt: frustra viderent̃ ĩ venis existere. Si vo solus dicat exclusionẽ cholere superflue tẽdẽtis ad sacculũ fellis: ⁊ melĩe ad splenẽ: ⁊ aq̃sitatis vrinalis tẽdẽtis ꝑ renes ad vesicã: sic dicũt verũ eẽ solum sanguinẽ nutrire: qõ idẽ ẽ ipm nutrire: ꝑut oẽs hu. ẽ deferẽs: sed qd de ꝟ appebit in dicẽdoꝛ tertio. ¶ Circa ꝑdicta euenit dubitare: eo ꝙ dcm̃ ẽ in coꝛpe humoꝛẽ purũ vl syncerũ minime repiri cũ dicať ꝑ de morbo. ca⁹ iz. Raro ẽ ĩuenire humoꝛ singulũ syncerũ. Qõ aũt raro reperiť ĩuenit interdũ. ¶ Dõm ꝙ ꝓmo Hal. est in apatib⁹ particulariter: ⁊ nõ in humoꝛib⁹ coꝛporis vl. parũ eni est ꝙ in apostemate nõ sint hu. plures commixti.

Propter tertium qdẽ sciẽdũ: ꝙ solus sanguis nutrit ꝑut ẽt hec dictio exclusionẽ facit san. ꝑmo mõ dicti. In quo ceteri hu. sunt aggregati: ĩcludẽdo zm̃ modũ sanguinis. vz. puri. tũ qꝛ solus san. sic accepť. idẽ sonat qõ pur⁹. Jõ distinguẽduz ꝙ pur⁹ dupl̃r dr̃ vt qõ oĩno nullã hz admixtionẽ: sicut vinũ oĩfarie aq̃ nõ mixtũ: aut qõ modicã admixtionẽ recipit: ceu vinũ tã modice mixtũ aque: vt statim oĩno trãsitus fiat ĩdominãs. Et isto qdẽ mõ visuz ẽ hyppocrati puꝛ nutrimẽtũ in coꝛpoze repiri. Enũcio igit sanguinez nutrire nõ solũ mẽbꝛa sanguinea: qõ ẽt aduersario nõ dz onerosuz videri: veꝛ ẽt cetera mẽbꝛa: q̃tũcũq; videanť diuersaꝛ nãrũ: cũ tñ illa diuersitas nõ grãdis: in vnã statĩ cõcidat ꝓplonis ex coalternatiõe resultãtis vnionẽ: ꝓpter qõ ⁊ nutrimẽtũ oportuit cẽ cõe qõ ꝑ vtutis ĩmissuz vlterioꝛez actionẽ cõitas illa specificaret̃ in partiuz naturis. Qꝛ ẽt hoc sit verũ: serieb⁹ ꝓfirmať ꝓbꝛ illustriũ ⁊ medicoꝛũ: vt Arist. de aĩalib⁹ ⁊ alys. Auer. ꝑhi. ⁊ medici. Et Ha. videť tãdẽ hec fuisse sentẽtia. Ait. n. scõo nãliũ. ca. vltimo. Qõ sufficiẽter grossuz ẽ ⁊ terrestre: refugiẽs pfectã trãsmutationẽ q̃ in epe trahiť ad splenez. Qõ aũt moderate grossuz cũ decocto. i. sanguine ferť. Jndiget. n. in multis aĩalis particulis sanguis grossicie aliq̃: sicut in latis ĩ nullis ꝓpter retẽtionẽ: sunt. n. retẽtiui. Jndiget aũt nõ minime ⁊ citrino hu. g nõdũ igne⁹ vltime fact⁹ est sanguis. Et q̃ ei vtilitas dicẽť. ĩmo in codẽ scõo. c. i. vult cholerã non diffundi ꝑ venas ad nutritionẽ subaudi. Jn hãc q̃z sniaz visus ẽ ꝯcidere: q̃rto ō iuuamẽtis particulaꝛ simpl̃r choleras supfluitates appellãs. vñ in. 5ᵒ c. z. Cholera citrina nõ hz vtilitatẽ: vt vadat ĩ venis ad epar ⁊ ad stomachũ ⁊ ad residuũ coꝛp⁹: neq; nutrit aliqõ mẽbꝛoꝛ: sz exit ad ĩtestia. Sic ꝯvult ꝙ melĩa ⁊ cholera cũ sãguĩe trãsferãť vtilitatis cã: nõ aũt necessitatis nisi forte melĩa. in vtute tñ san. artarialis splenẽ nutrit. iuuamẽtoꝛ q̃rto. ca. z. q̃ gdẽ necessitas iuxta el̃toꝛ fm. A. ⁊ Haliab. vl. in nutriendo existit. Noc ẽt videnť sapere de flegmate ipm volẽtes sicut ⁊ sanguinẽ purũ oĩa posse mẽbꝛa nutrire: cũ id in cuz ꝑfuz fuerit. Est. n. velut semidigestũ aliqõ nutrimẽtũ vñ ipm sanguinẽ testanť diminute decoctu. ¶ Amplius Jsaac in ꝓncipio vinaꝛ. Loꝛ melioꝛẽ ⁊ laudabilioꝛẽ atq; ꝛpatioꝛẽ sibi partẽ san. attrahit: ex q̃ se cõfoꝛtat ⁊ nutrit ⁊ residuum subtiliat. ⁊ de choleris ⁊ flate ⁊ alia putredine mũdificat: ⁊ artarias ad mũdificadũ caloꝛẽ nãlẽ mãdat: ⁊ ꝑ totũ coꝛp⁹ diuidit: q̃ ⁊ ipm nutrit̃ ⁊ viuificať. Jtidẽ in ꝓncipio dietaꝛ vlimz ⁊ febꝛiũ. 5. Nã qm̃ odio habuit cholerã ru. ꝓp amaritudinis sue acumẽ: in chisti fellis collocauit: neq; aliqd sui sanguini admiscuit: nisi q̃tũ necĩtas expetiuit ad vtutẽ in toto coꝛpoze expulsiuã excitãdã. simil̃r ⁊ melĩcũ hu. splene ĩcarcerauit: ne ei⁹ sanguini ꝓmiscereť: nisi q̃tũ fuerat necĩum ad vtutẽ ꝓfortãdũ ꝓtentiuaz in q̃libet coꝛpis pte. ¶ Adhuc Alexãder in ꝓblematibus ingt colerã ru. ⁊ ampli⁹ nigrã in coꝛpe mozari ⁊ nõ nutrire. cholera. n. ru. ẽ acuta ⁊ adhuc min⁹ melĩa. qꝛ nãe inimica ⁊ particulaꝛ coꝛrosiua ⁊ ꝓpe adusta. Qõ vr̃ tãdẽ sentiri tertio. ĩ5. cuz cholere nõ ponať iuuamẽtũ cũ alys ĩ alimẽtum subire. ꝓpter qõ cũ eis audeo asserere: solũ sanguinẽ nutrire: adiectiõe tñ apposita: ꝙ hoc vitatez hz in coꝛpoze sub sanitatis latitudine collocato: reb⁹ sex nonãlibus debita sibi administratiõe applicatis. Lõtingit nãq; egrotatiuo: aut famelico: nã idigẽtia coacta: nõ solũ flate vti ĩmediate ꝑ nutrimẽto. sic ĩuit. A. absq; ei⁹ trãsmutatõe ĩ sanguinẽ. veꝛ fortassis ẽt duab⁹ cholerib⁹ cuz tpe famis videam⁹ ĩmense supflua ⁊ stercoꝛosa exuccare q̃maxie qõ famescẽtes oñdũt ĩmẽse a sãguĩe extraneissima in sua coꝛpa nutriñti trãsducẽtes cã. dr̃ia. 5z. Lõfirmať tãdẽ ꝓdictũ oĩb⁹ ex causis q̃tuoz acceptis. ꝓtia gdẽ ex mãli suscipiť. cadẽ nãq; est mã nutrimẽti ⁊ gnãtionis. ex qb⁹. n. sum⁹ ex eisdẽ nutrimur. vñ de ge. aĩaliũ: ⁊ collz scõis. ca. de ꝯiunctiõe spmatis. Jn gnãtiõe idez est datoꝛ nutrimẽti ⁊ mãe: sz sum⁹ ex sanguine tãq; ex mã hz Arist. ꝑ totũ ꝑmũ ⁊ zm̃ de ge. aĩaliũ. ⁊ zᵒ nãliũ. c. z. dicẽtẽ venaz artariã: neruũ: cartilagine⁹: pinguedine⁹: adipẽ: mẽbꝛanam ⁊ medullaz in sanguinea foze. ex san. tñ gnãta. Qõ ꝓbať qm̃ in vulua nõ ẽ cholera neq; melĩa in actu. collz. z. c. i. ⁊ nãliũ totidẽ. San. ẽ mã vna ⁊ vnifoꝛmis sumissa semini: qõ ẽt affoꝛist. 5ᵒ. sentire vr̃ ingens Ha. embꝛonẽ ex purioꝛi ꝓte san. menstruũ mulieris gnãri ⁊ nutriri. ¶ Ampli⁹ si melĩam dicam⁹ cuz sanguine mẽbũ aliqõ nutrire: velut ossa ⁊ hꝰ: aut ipsa ẽ ꝯiũcta cũ sanguine: aut sepata in nutritiõe taliũ mẽbꝛoꝛ. Nõ qdẽ separa. qm̃ A. dicit eã cũ sanmitti ꝑ venas ad mẽbꝛ. Qõ ẽt osñdiť. qꝛ si mẽbꝛ diuisim a sanguĩe nutriret̃ ⁊ melĩa: tũc mẽbꝛ nõ vni⁹ foꝛme vtutis ⁊ istri existeret: qõ nõ ẽ dare: cũ vnaqueq; res ꝑ vnam foꝛmã vnicũ habeat eẽ. Nec ẽt melĩa mixta cũ sanguine nutriẽs melica vtutẽ obtinet mixtionis: cũ ꝓpoꝛtionabilr̃ fm aduersarios ẽt mẽbꝛ q̃libet plus a sanguine q̃ ab alio nutriať hũoꝛe. ⁊ iõ collz scõo. c. i. Negant colere gnãtiõis ekta: cũ existãt potẽtia tñ ĩ mẽstruo. Elm nãq; oz actu ꝑexistere sciunctũ ⁊ vtute: demũ cũ alys ĩ mixto. cũ ꝓp eãdez foꝛmã vtutẽ ⁊ istr̃m calm. vz. ad vnã actualr̃ ducať nãm: potẽtia tñ nõ ẽ secũ deferẽs hu. Qõ itidẽ ĩ cerebꝛo declarať flaticioꝛi: qõ tñ sanguine vr̃ ⁊ nõ flate ꝑdicta via nutriri. vñ ꝑ de sõno. Sanguis tenuissim⁹ ⁊ purissim⁹: q in capite dẽsissim⁹ ⁊ turbidissim⁹ q ĩferioꝛib⁹ partib⁹. Qõ appet: eo ꝙ diu fuit ꝓtinu⁹ cũ coꝛde ꝑ ipm trãsitũ faciẽs ẽ cerebꝛ cũ spũ vitali q calidissimi existũt. Nec ẽt põt dici ꝙ flatic⁹ efficiať oĩfariã: eo ꝙ qõ coctũ ẽ ĩcrudari mĩme põt hz Haly. ⁊ Auer. Silr̃ ⁊ medulla sãguici vltimi distributi in ossa ĩterceptũ supfluũ digestũ. zᵒ de ptib⁹: calꝛ ⁊ humida ossa melica nutrit ĩtrinsec⁹. dr̃ia. 5z. scõa vo ex foꝛmali: qm̃ qdẽ de ge. aĩaliuz. ⁊ de simplicib⁹ q̃rtis. c. i. distinctiõis. 3. Nihil gñať neq; nutrit̃ nisi ab eo qõ dulce. vñ ĩ dict̃ vlib⁹. Nihil nisi dulce nutrit. eo ꝙ nutritio fit ꝑ assilationẽ nutrient̃ ei qõ nutrit̃. nũc ãt soluz dulce nutrite nãe assilať hũane: eo ꝙ dulce calm existit: ⁊ hu. ĩ scõo gradu quẽadmodũ ⁊ ꝓplo hũana ibidẽ: sz solus sã. ẽ dulcis ceu dñt Arl. historia ꝓz. 3. ⁊ medici vniuersi nãeq; familiaris ⁊ ꝓpri⁹. cholera nãq; amaritudĩe mixta ꝓticipat ⁊ acuitate. melĩa põticitate ⁊ acredie: cũ aliq; sã-

guis accitali dulcedie. Flegma vo insipiditate: pp qđ so li sanguini remanebit nutrire. Neqz potes exponere dul ce solū nutrire: ſ ē amicabile: cū nllus sapor nisi g dulcis actu existit: amicabil' iueniat nāe pticulariter būane. Et iō ex duab⁹ cholerib⁹ nedū fit nutrimētuz: ſz neqz aīalia vt lūbrici ⁊ ascarides ab eis gnānt. dr̄ia. ioi. Qđ ēt declarat ex effectu nutritōis. qz cuz alimētuz tādez trāſmutet alituz: si mēbz aliqđ ex cholera aut melia nutriret actua liter: eaz sapores manifestos cēt ī nutrit repire: qđ nō ē: eo q pulmo ex san. nutrit cholericissimo. 6. de iuuamēt 4. c. amar⁹ tū ī eo nō gustat sapor. Qđ absqz ist̄ātia ꝓtigeret repire ī corde: cuz nō vteret euaporatōib⁹ flatuz. Su mit ⁊ tertia ex pte efficiēt: qñ vt⁹ imutatiua opans ī ci bū p calz ⁊ hu. opat q̄ ⁊ māz ꝑpat. ⁊ formā ad restaurādū idē. nā ex pte calidi facil' fit actio ī māz: cuz calz maxie sit actiuuz. Ex pte vo humidi facillima fit receptio: cum agēs mām regrat dispositā vt declaratuz. pp qđ cuz ipm ⁊ patiēs: vt ꝑbatuz: debeāt cē ꝓportiōata ꝓsilia: patiens vo tale ē san. cuz nā sit cal's humor ⁊ hu. ¶ Adhuc petū est fieri p plura qđ pōt pauciorib⁹ pficī. phy. idicatuz p. ſz ex sanguīe solo pōt cetera mēbza nutriri: cū ī sint aly hu. ī potentia: sīc in cibo q̄tumcunqz tpato. ¶ Rursus ⁊ q̄rto ex pte finis. qz ad hoc ē gnātio ⁊ nutritio etiā ordinata vt dīno pfruamur ⁊ optimo. z⁹ de aīa: hoc aūt fiet per id qđ optimū: puta sanguinē. vñ Isaac p̄ febriū eū nāe filiū vocauit. ⁊ ct̄oz ac ꝓpr̄onū scōis dr̄ maxime nāe. ꝑprius ꝑpter qđ cū nutritio ordiet ad vite ꝓseruatōez: q̄ hāc im pediūt neq̄z dicēda sūt nutrire. melia vo ipaz ipedit cū sit frīda ⁊ sicca q̄ mort ē dispō cātiua: ō morte ⁊ vita. ⁊ iō Paly. Melica ꝓpr̄o iter ceteras ꝓpr̄onū breuiores iudi cat vite: silr cholera ru. vñ ⁊ q̄rto de ptib⁹. Fel nō ē ꝑpter nutrire cū nō sit alic⁹ gr̄a: ſz purificatio q̄dā. Et ideo gra tiosissime antiq dixerunt cām cē viuēdi plurimo tpe nō br̄e fel: ⁊ maxie circa epar copulatū: sīc ceruis ⁊ qbusdaz aīaliū atq; boīum. Et ēt cā putrefactiōis ⁊ fc. tū pp desti tutionē ei⁹ a regimine nāe ex odiositate ipi⁹ ad eaz: tū ꝑ pter silitudinē ei⁹ cū fe. q ē calozis ītati in igneū ꝓuersio Sic igr ex his ꝓcludit efficaciter: solū sanguinē seu puz singularē nutrire: ꝑter choleram oīno ⁊ flā plerūqz: eo q ipm ꝑmi vtilis alimēti ē superfluitas. Cui⁹ qđē signū est q mixtū alimēto puro nutrit: ⁊ laborantib⁹ ſ exinanitis ⁊ exercitatiōib⁹ cōsumit. ꝑ de ge. aīaliū. c. 4. vñ scdo coll3. Flegma ē sīc cib⁹ ꝑparat⁹ mēbris qñ cib⁹ tardat eis: ⁊ sic ē mā sanguis ꝓpinq̄: qđ ī duab⁹ nō ꝓtigit cholerib⁹: nz. n. ꝓpinq̄: nz ēt remota sūt mā ⁊ nutrimētū mēbroz: ⁊ iō fit ipole eas realr ī sāguinē ꝓuerti. sūt tū ī potētia ī illo. Nā ml'toties in ei⁹ ꝓuersiōe subtile ꝓuertit in coleraz: ⁊ gros suz in meliaz: nō aūt ꝓuertunt in sāguinē ⁊ ī corpis nutri mētū. qz calor ī eis vlteri⁹ agēs cū yna sit vehemēter cali da vr magis iflāmare ipsaz: ⁊ corrūpe: in būores ꝓuertē do īnāles: q̄ in vez corpis nutrimētū. Reliq̄ vo cū eo q ꝓpr̄one derelinqt ei⁹ suba oīno a sanguīs recessit nā.

Propter quartū vo ad ꝑmuz dōm: q hec fuit illoz opio q̄ non ser vt oñsuz ē: sint aly tres hu. potētia velut ī alimēt. ¶ Ad aliud dōz q ēt san. nō ē simplex cū ī eo aliud dōm q aly būores a sanguīe nō sūt frustra cuz ba beāt iuuamētū ꝑter nutriēdi necitatē: vt ipa explicat. A. ¶ Ad aliud dōm q non multū valet apud philosogiçan tē exgsite. ⁊ si fuerit hyp. de būana nā. Ha. z⁹ alimēto: uz theozice. ⁊ p̄ ꝑmis. Eo q necitas alicui⁹ effectus: q̄lis ē nu triri: nō ex necitate sumēda ē māe. imo magis agēt ⁊ foz Empedoclē: volētē effectuū necitatē ī māz reducere q̄z cūq; nō. n. iō mēbza sunt diuersa: eo q nutrimētū eoz di uersum existat: cū diuersitas māe seq̄tur ex diuersitate: vl' forme: vel finis ⁊ nō ecōtra: vñ ꝓmētatoz p̄ de aīa. Nō differunt mēbza leonis a mēbris cerui: nisi qz eoz differūt aīe. Qđ sentit Ha. nāliuz. z⁹. c. z. volēs vnūqđq; ex eadem mā. vz. sanguinea gnāri: ꝑpter diuersitatē ꝓtingētē a vtute ifōrmatiua: ⁊ nō ex mā. ¶ Ad p̄dictā. n. rationez multa sequunt icōueniētia subtilī⁹ ꝓsiderāti: tū qz iā vir tus fere frustrarē: tuz ēt qz diuersificata ī mēbris vltra diuersitatē materie nutribilis nullā deberēt habere: tuz ēt qz videret iā q̄ ꝑmutatio ⁊ assīlatio nutrientis in nu tritū a mā cōtingeret. Sic ēt mēbz deberet si ex plurib⁹ nutriret hu. fm eos plura esse. q̄ oīa absurda in nā: vñ 4.° de iuuamētis. c. 4. verioz fm̄ duoz ē. qz necium fuit: vt caro sit ex suū eē. vñ parat⁹ fuit epi pulmoni ⁊ spleni cib⁹ apt⁹: q̄z dicere q suba carnis cuiuslibz istoz triū sit silis sube sanguis a q̄ nutrit: ꝑp qđ puto Ha. ī. z. elt oz. c. i. ⁊ sē cūdo: seductū foze aliud dr̄e hyp. amoze. ¶ Ad aliud di cēdū: q nutritio fcā p sanguinē fit p sile oīquaq; eo q in sanguīe repiunt aly hu. ī potētia. Sāguis. n. corrupt⁹ fm ei⁹ subtilitatē mutat in cholerā. Ei⁹ āt qđ grossuz ꝓuertit ī meliaz. Ex ipo āt cū ampli⁹ decogt flatic⁹ elicit būoz. Et iō cū ipo alios ōferat hu. ī potētia vlterioz digōe ōcoct⁹: a vtute nutritiua ꝑpatiua subfuiēte nutritiue pfectie. iuxta illō Arl. Immutatōez poterit ī mēbra nō solū sāguīea: verū ēt flatica melica ⁊ cholerica nutrire suo mō. Et me rito q̄ñ ī hu. ordo qđē irregressibil' ꝓuersiōis vni⁹ i alterz existit. z. re. a. ⁊ p̄ theoz. Fla nāq; p ei⁹ vlterioz ēdoctōez ꝓuertit in sanguinē: ⁊ sanguis ī meliaz: saltē qđ ē ei⁹ gros sum rōne subē: ⁊ ipsi⁹ subtili⁹ ī cholerā: ꝑpter qđ nō oz di cere cholerā vtraq; cū sanguīe trāsire p venas: pp neces sitatē que est nutrire: ſz magis ꝑpter iuuamentuz. qđ. A. cū alys tetigit sufficiēter. Qz si q̄rat qđ ex illis cōtigat co lerib⁹: dōm cholerā rubeā ꝑter alias expulsiōes ī sudoz ē expelli. cū sudoz sit aq̄tas san. cui⁹ pus cholericuz est ad mixtuz. z⁹ canonis: p secessiuz: vzinā ⁊ sensibilem euacua tionē. re. sani. p. ¶ De melia vo dōz q de ipsa nō muluz trāsit ad venas cum sanguīe. cū ei⁹ etiā q̄titas sit ī corpe pua. dr̄ia. 3z. Expellit ēt ī expulsiōes tertie digōis ⁊ q̄rte. Ut' fortassis ei⁹ q̄titas aliq̄ ad albedinē aliq̄lez ꝑmutata in māz bipostaticā retrāsit. ¶ Ad aliō vo qđ dōz videbi

tur. 53. ¶ Differentia. XXXII.

Quod sanguis artaria/ lis seu vital' nō nutriat oñdit. qz epar nu trit ⁊ viuit. vita nāq; ē ꝓsistētia p alimē tū. ⁊ tū ramoz sibi nlls a magna ōfert artaria. vñ p̄ bistoriaz. Adheret qđē ma gne vene epar: artarie āt nō cōicat. Eozundē quoq; ⁊ par tiū tertys. Jn epar ⁊ splenē nulla ptēdit adorti hoc est ar taria recta grādis. san. vo artarialis p artarias partib⁹ di rigit. Adhuc coll3. z. ca.° ō iuua. humoz. Ha. sentit q san. nō fuit fact⁹ nisi ꝑp vnā duaz rez. Aut ꝑp nutrire sīc sanguis q est in epate ⁊ in venis: q̄s opinant medici nasci ab epate. aut vt sit vehiculū spūs cordis: ⁊ iste sanguis ē arta rial'. Nō igr Auer. ponit sanguis vital' iuuamētū nutrire: ſz spūm cordis vehiculare tū. Jdeq; iuuamētoz ac ꝑma primis. ⁊ theozice. z. ca. iz. Palin. Jsaac diffinitoz. Ex san. ꝓrūpēte ab epate p venas ad oīa mēbra fit nutrimentuz virt⁹ ⁊ ꝓstitutō. Ex sanguīe quoq; currēte p artarias spūs nutrit vitalis: sīc ignis oleo: nō rememoratōs nutritōis mē broz. ¶ Amp. p̄ ꝑma. Sanguis ēntie bone p venā ma gnā a gibbositate epis ad ascendētez vadit: ⁊ tendit p ve nas que ab eo vt rami separant. deide in guideguil vena rum ⁊c. demum in venas: qui sunt sicut rami capillares. postea san. ab eoz orific⁹ resudando labit in mēbra ex parte diuina: sanguis autem trāsiens per venas est natu ralis solum. ¶ Rursus. ii. tertij. c. i. cor nutrit cuz vtuti-

bus suis naturalibus. Si ergo faciēs ȳtus ad nutritionem cordis est naturalis: tūc ⁊ nutrimētū eius ut sanguis erit naturale. itaq; si cordi boc insit quod est radix artariarū ⁊ sanguinis vitalis: multo amplius alia mēbra sanguine solū nutrirent nāli. Itidē nutricatio p cal̄ fit ⁊ humidū: qō ostēdit digōne phs perfecta in eas ordinata. Sāguis aūt nālis calidus ē ⁊ hūidus nā: g aūt artārialis calidus ⁊ sicc⁹. Eti. Dare vitā ⁊ nutrimētū sunt diuersi act⁹. cum igit vita det ex sanguine artariali. ipe. n. appellat vitalis nutrimētū itaq; ex sanguine erit nāli. nō igr nutrit vital.

Huius quoq; oppositū scribit de ge. maxime aīaliū: ⁊. z: collz. sub Ar. sententia. ca. de iuuamēto venax. ¶ Adhuc qō pōt in plus: poterit ⁊ in min⁹. sanguis quoq; artarialis pōt dare vitam: qō est plus q̄ nutrimētū exhibere. g̃ nutrimētuz poterit ptibus cōferre: ⁊ merito: cum dare vitā ⁊ nutrimētū tandem ad eandem pertineant rationem.

Propter primum ȳo sciēdū q; sanguis rō ne cōtinētis duplex est in pñti. vnus sigdez artarialis seu vitalis appellat⁹ a corde nascens: ⁊ p artarias ab codē ortas in totuz diffundit corp⁹. alter vo nālis dict⁹ siue venalis generat⁹ in epe: a q̄ p venas in totū corp⁹ dirigit: quoz q̄ venis rubicūdioz: q aūt in artarys flauioz q̄ plurimū. Ha. de melia li⁹ Quid aūt sit vena: aut ēt artaria. dria ostēdeit. 47. ⁊. 54. Conueniūt quoq; vene cū artarys noīe qdem ⁊ re. Pzio qdem. qz iterdū cōitate nominis artarie dr̄ vene: ſz nō ecōtra. Arabes. n. magis hoc nomē vena determinat p pulsare: qō dicūt ineē artarie: ⁊ nō pulsare: qō est vene simplr̄ dicte: cōmuniter tñ noīe venaz itelligit illud qō vna ambit tunica: motu carēs dilatatiōis ⁊ cōstrictiōis. re aūt qz ambo sunt corpora lōga cōcaua ligamētalia. distāt qppe eo q; vnā hīt solū tunicā vene p̄ter dictā venā artarialē. q̄ ē in pulmone. Artarie aūt hīt duas tunicas: artaria venali pulmonis excepta: in gb⁹ē mot⁹ localis. oziūturq; a corde: vene ab epate apud medicos. dria. 47. Quid aūt sit nutritio ⁊ eius modus dria ostendit p̄missa.

Propter secundum qdē sciēdū q; pzincipia Hal. ⁊ quoz̄dam philosophoz ⁊ platonicoruz quos imitat: plerūq; magis sapiūt: q; solus san. nutriat nālis solidas aīalis ptes. artarialis aūt sit mā spūuz nutrimētū ⁊ vehiculū ipsoz: sicut iam apparuit vtcūq; posuerūt. n. aīam triplicē foze in corpore: ⁊ tria possidere p̄ncipalia. dria. 17. qō ēt videt p̄mo iteriozū idicari. ca. vltimo vbi dria iter aīatum ⁊ nāle assignat ozganū. Naturale namq; coinnatā sibi actus virtutē hz: velut magnes vtutem sm quā trahit ferrū: sic ⁊ aīaliū singulum ozganoz. Itaq; si demuz eēt pmāsibilis eius suba nihil idigeret neq; venis neq; artarys: quia vo nutriri idiget ⁊ cōmēsuratione custodiri innati calozis: propterea ei opus fuit venis ⁊ artarys. Sic igit venas ordinat solū sanguini: artarias aūt coinato calozi. vñ ex sentētia ipsi⁹ talis videt rō posse deduci. Quoz aīe seu vtutes ⁊ īstrumēta sunt diuersa. opatiōes īde p̄cedentes sunt diuerse. p̄dicte vo vt apparuit sunt diuerse. Sz opatio vtutis vitalis cū eius īstrumēto est dare vitā. ergo nālis cuz suo erit nutritionez ministrare. Preindicta quoq; Hal. p̄ p̄ma. de mēbzis. ca⁹. i. nō recipiuntur: qm̄ si iter os ⁊ epar via claudereē ⁊ os nutrimētū aptū haberet eius actio in ipso destrueret: nō igr se hz in relatōe magnetis ad ferrū nullo adhuc auxilio idigēte. Nec tñ īstātia contra Ha. A. nō valet: ceu neq; alie. qz p̄ pūationē deportatiōis alimēti ab epate in os nō tollit ipsius inanitas: sed tñ ei⁹ pmanētia ⁊ cōseruatio ls sermo Ha. pbabilitati magis q̄ veritati attineat. Sz tñ q; san. tñ nutriat nālis: nō reputo: vt appebit: sufficiēter dictuz: neq; hinc ad p̄sens radices recipio. Ha. oīfarie. medicinales tñ sunt ⁊ apparētes. non enī ȳtus nālis ⁊ aīalis ad vitalē se habēt vt disperata oīo: īmo vt iferius ad supius. fundant nāq; de due in tertia: vt vitali que oīum existit radix p̄ma. Possunt nāq; tales ȳtutes dupl̄r ꝯsiderari aut q̄tum ad eē corp⁹ pfectū ⁊ forme: puta sm q; organis determinatis alligant: cū spiritibus sibi cognatis ad suas pagēdas manifeste opatiōes ⁊ sic vtcūq; rōnem seruāt disperatoz: ⁊ hoc qdez putauit Ha. sufficere. vel q̄tū ad eē iperfectū ⁊ materiale. ⁊ ita sola formalis ⁊ pfecta vna extat ȳtus: puta vitalis in corde: impfecta vo ⁊ mālis duplex in eo: vt aīalis ⁊ naturalis. ⁊ sic hīt rōnem iferioris ad superius. Est. n. vitalis tanquā coz genus ⁊ p̄ncipiū. In corde nāq; sunt oēs ȳtutes cum oīum sit p̄ma radix: ⁊ minera in aīali tanq̄ p̄mus benedictus in vniuerso. nō tñ oēs possunt manifestari in eo p opera. qz hoc mediāte efficit īstrumēto disposito. In corde aūt solum est vitalis īstrumētū cōpletum: postea spiritus vitalis tendēs ad cerebz p artarias digerit in rhete mirabili ⁊ in cerebro: tanq̄ in sibi deputato ozgano a nā ⁊ reliq̄. dria. 38. Apparet etiā q; rō p̄dicta Ha. sicut p̄cedētib⁹ nō cōcludit: eo q; aīe seu ȳtutes ⁊ ozgana nō sunt oīno diuersa. īmo vnum subcōtinet in alio. vnde scōo de aīalium gnātione. In corde est epatis forma.

Propter tertium qdē dicenduz q; san. artarialis. hz ēt nutrire ⁊ nō nālis tñ: qō ⁊ auctozitatibus ostendit ⁊ rōnibus non philosophoz tñ: veruz medicoz. Ha. nāq; de marasmo. Coz forte existit attractōe: ⁊ hīt oēs particule aīalis pro priuz alimētum ex corde: hic aūt san. erit vitalis. ¶ Adhuc sexto de iuuamētis. cap. 4. In venis pulsatilib⁹ ⁊ nō pulsatilibus: iueniť san. ⁊ spūs. ſz illud qō est in venis pulsatilibus ex sanguine est pax purū ⁊ ppinquū nature vapozis. ⁊ illud qō est in venis nō pulsantibus ex spū est parum ⁊ nebulosum. Et subdit vt īductū dria pozi: q; materie cozpozis cōmunicāt oībus mēbzis: ⁊ q; oēs materie iueniunt in oībus mēbzis: sm tñ q̄titates iequales. he aūt nō videnť nisi p̄dicti san. ⁊ spūs ppter qō vterq; san. nutriet ⁊ spūs spūabit. Hoc autez pōt ibidez particulariter etiā ex mēbzis particularib⁹ haberi. Scribit. n. ibidem fuit vena pulsatilis in pulmone hīs coopertoziū tenue: ad similitudinē creationis vene nō pulsatilis in alys mēbzis: vt de pulmoni ex sanguine subtili q est in ea multuz hoc aūt nō erit nisi ppter nutrire eūdē. vñ. z⁰. theorice. c. .iz. Artaria venalis vnā hīs tunicā tenera ⁊ fragilis ītrat pulmonez: ⁊ in eo in multas diuidit partes. Accipit q; ab eo aerem: ⁊ ad ipm sanguinē defert quo pascatur. In idē quoq; cū his consentit ita p̄mo p̄ma. ca. z. in doctrina gnta vna artariarum ad pulmonez vadit: ⁊ in ipso partitur ppterea vt aer attrahatur: ⁊ san. qui pulmonem nutrit: a corde deferatur: qui trāsitus nutrimēti pulmonis est ad coz: ⁊ a corde ad pulmonem vadit. Apparet itaq; ex hoc membza vitalē sanguinem nutrire. Sed quis mox insurgens dicet non esse simile de pulmone ⁊ alys mēbzis. ita q; per eum possit de alys cōcludere. nam dispositio pulmonis in venis suis est cōtraria dispositioni: alioz mēbzoz. de iuuamētis. 6. c. 4. Est. n. pulmo mēbz caliduz ⁊ siccū multi calozis ⁊ motus idigens nutrimēto calidiozi ⁊ pluri. plurimo sigdē ppter tres cās. Una q̄rum multitudo est calozis ppter quē cib⁹ eius factus q̄st ad ꝯsimilitudinē vapozis velociter exterminat. Scōa ē pulmonis expansio in hoza receptōis aeris. hoc. n. adiuuat ipm ad attrahēdū cibum ex locis p̄fundis ⁊ spissis. Tertia quoq; qz solus pulmo iter oīa mēbza ex cordis cibat sanguine: quē coz digerit ⁊ subtiliat valde. nō aūt ē de alys partibus: ita cū istis nō participet nā ⁊ dispōne. ¶ Dicēduz q; licz ex bis deducatur q; pulmo p̄ multis partibus ma-

gis debeat nutriri sanguine etiã artariali: nihilominus ꝛ alia ẽt nutriunt̃ ex eo. nutrit̃ nãq; splen ide mẽbꝝ melã cholicũ: de quo mi⁹ videt: ppter qõ ꝛ alia magis sangui ni ꝓpinqua poterũt ide nutriri. vñ q̃rto iuuamẽtoꝝ. ca⁹. 4. ꝓdicta vtilitas venaꝝ pulsatiliũ in splene est. qz cibãt ꝛ nutriũt ipm. cũ eo qõ resudat ex eis: silr q̃s tertio. i5. c. z. In splene gdẽ sunt vene pulsatiles ꝛ nõ pulsatiles plime in gb⁹ sanguis digerit̃ ꝛ assimilat̃ sube ipsi⁹. ꝛ iõ iuuamẽtoꝝ 4⁹. c. 4. splen nutrit̃ ex sanguine subtili nigro. Epar vo ex sanguie spisso rubeo. Circa qõ accidit hesitare qñ .i3. de nig. ca⁹ 5. Mõstratũ ẽ splẽ vt ꝛ alia ex sanguie grossõ nutriri: q q̃si limus ẽ purioris. ¶ Dicẽdũ q splen vt ꝛ alia ex sanguine nutritur duplici: artariali. s. ꝛ venali: ꝛ q artarialis magis in finẽ ordinat̃ ipsi⁹. lz. n. sanguis meli⁹ cus attrahat̃ in splenis nutrimẽtũ: digerit̃ tñ ꝛ subtiliat̃ ante q̃ nutriat: sic̃ tactũ ex Aui. iducto. vñ ꝛmo cõpletus erit Ha. cũ vterq; copulabit̃ vna. Quare iuuamẽtoꝝ 4⁹ loco ꝓdicto: melia digerit̃ in splene añq; trãsmutat̃ in stomachũ. Iuuaturq; is motu artariarũ pluriũ in ipso exñtium: deferentiũ ei vtutẽ cordis spũ ꝛ sanguinẽ: ita vt digestione fiat san. ipsi⁹ subtilis ꝓsimilis ei⁹ nãe. De renuꝫ quoq; nutrimẽto iuuamẽtoꝝ gnto. c. z. ꝛ nõ idigẽt renes vena tertia veniẽte eis ad cibãduꝫ eos: ꝛ sufficiũt eis due vene copulate cuꝫ vtroq; illoꝝ. s. vena pulsatilis q̃ oriẽ a maiori vena pulsatili. q̃ est vsus dorsum: ꝛ vena nõ pulsatilis: q̃ oriẽ ex vena ampla: q̃ ex gibbo nascit̃ epis. Isaac quoq; in eltis de nutricatiõe mẽbroꝝ ꝛ maxie cordis. dicũ⁹ q nõ itẽdim⁹ dicẽdo q sanguis cordis ẽ pur⁹ mundus ꝛ nudus ab humorib⁹ sanguinem g dirigit̃ ei ab epe: vt nutriat̃ cor⁹ ei⁹. imo nõ itẽdim⁹ nisi de sanguine ꝑcẽte in artarias ad totũ cor⁹ q est vehiculũ caloris ĩnati ꝛ ex q̃ ẽ mã ꝛ ipsi⁹ nutrimẽtũ. a sanguine vo q ei trãsmittitur ab epe ad nutriẽdũ cor⁹ ipsi⁹: nõ sunt hu. separatiõ. nã si illud eẽt: ꝑuareẽt opationib⁹ nãlib⁹. Causa aũt ppter quã fit san. artariaꝝ purus mũdus nudus ab hũore ꝛ sordibus ẽ. qz ad cor non vadit ex sanguine nisi qõ ẽ meli⁹ ꝛ laudabili⁹. deide discernit ipz ꝛ accipit ad nutrimẽtũ sui ꝛ nutrimẽtũ caloris ĩnati qõ in ipso ẽ meli⁹: ꝛ transmittit qõ ex ipso supest post illud ad mẽbra pectoris ꝛ pulmonẽ ꝛ caput: vt eo nutriant̃: qñ cib⁹ boꝝ mẽbroꝝ ẽ ex suplfluitate cibi cordis. Jd aũt qõ dicit qõ cor nutriat̃ a sanguie epis nõ separato a ceteris hu. fortassis vitatẽ nõ hz: eo q cor anteq; nutriat̃ a sanguine nãli: eũ vlteri⁹ digerit: ꝛ in vitalẽ ꝛuertit. vñ Isaac israelita in vrinis. Sanguine de vtriscz cholerib⁹ flate: ac aq̃state sui mũdificato: cor melioẽ ꝛ laudabilioẽ sibi trahit partem: vñ se ꝓfortet atq; nutriat. Sic igit̃ san. cor nutriens vitalis erit ꝛ cholerib⁹ mũdificatus actu: in ipso tñ sunt in potẽtia. ¶ Ad Isaac ꝓbationẽ dom q nõ ꝓuat̃ ppter hoc cor vtutib⁹ nãlibus qñ iste sunt in quolibz mẽbro particulariçate ꝛ cõtracte In epe vo sunt in cõmuni ꝛm medicos maxie. Iste tamẽ virtutes nãles in corde reddunt̃ alterius nãe q̃ iste que erãt in epe. Subdit aũt post antedicta. Caloris residuuꝫ subtiliat ꝛ de cholerib⁹ ꝛ flegmate ꝛ alia putredine mũdificat ꝓ artarias ad mũdificãdũ calorẽ nãlem: mãdãs vt pinguedine sua nutriat. ꝛ per totũ corpus diuidat. cor. n. est fundamẽtũ nãlis caloris: qõ si cõstat partem quã sibi trahit sue nature nutrimentum ꝛ sube assimilat: partẽq; superfluã ad mẽbra capitis ꝛ pectoris mandat: vnũqõq; ide nutriẽs: ꝛ sue vniuscuiusq; nãe assimilans. Auer. aũt collz. scõo. de iuuamẽtis venarũ. Debes scire Ar. vellem q cibus ꝛ nutrimẽtũ oĩum membroꝝ sit ex duobus sanguinib⁹ simul mixtis: ꝛ q san. qui est in epate ꝛ venis nõ pulsatilibus est sicut mã sanguinis in artarys cordis: ꝛ q san. artariaꝝ est sicut forma sanguinis ei: hoc est q dat ei complemẽtũ ꝛ coctionẽ: ꝛ facit ipm cibũ ꝓpinquũ actui.

Quod rõne firmaẽ: qñ ex gbus sum⁹ ex eisdẽ nutrimur: vt dcm̃ ꝓus. sumus aute ex sanguine nãli ꝛ vitali. a partibus. n. vitalib⁹ ꝛ nãlibus sperma ꝛ sanguis decidunt̃ mẽstruus. vñ tertio theorice. Cor ex san. fit artariaꝝ. epar vo ex menstruo ꝛ oĩa mẽbra carnea. ex vtroq; n. sanguinum vnaquecz generaẽ particula: ꝛ nutrit̃: sz quedaꝫ ex vitali amplius. alia vo ex nãli: vitaliq; dempto magis nõ parũ nutritio pficit̃ sanguine nãli. Et fulcit̃ passumptuꝫ quoniã embryo nutrit̃ p vmbilicũ ꝛm q ad cotilidones ꝓsolidaẽ matricis. z⁹ de ge. aĩaliũ. Jn quo sunt q̃tuor vasa: ꝛ duo iterdũ: aliq̃n vnũ tñ: ꝛ istoꝝ duo sunt vene ꝛ alterũ: ꝛ due artarie vl reliquũ: fz q aĩalia sunt maiora media: vel minora. Tertio quoq; theorice. c. 34. ponuntur vene due ꝛ artarie silr a matrice ad vmbilicũ puenire: cuꝫ aũt vmbilicũ trãsierint: tũc vtplurimũ ꝓgregãt̃ due vene ĩ vnã. Uene quoq; ad hoc fuerũt nate: vt sanguine in ipsis cõtento fetũ pascerẽt mẽstruo: artarie vo vt spũꝫ ferrẽt ꝛ sanguinẽ. Sic igit̃ san. p artarias attractus in embryonẽ hũt nutrire. nõ. n. datus est ppter solũ spũs generationẽ: cũ spũs ẽt attrahaẽ a matrice. qz san. tãte non foret pductus q̃titatis: cũ ex modico eius plurimũ generet̃ spũs. neq; spũs põt resolui veloci⁹: vt qs diceret pp ꝓtinẽs soliduꝫ in quo habeẽ. ¶ Adhuc oẽ mẽbroꝝ: qõ participat venis: pticipat ꝛ artarys. cũ igit̃ nutrimẽtũ fiat nõ solum p vasa. imo ẽt p simplicẽ cõfluxũ ꝛ emanationez: vt in ossibus ꝛ cartilaginib⁹ ppter spũs: quoꝝ est vitã instaurare: nõ erit artarias tãtas ꝛ tales assignare: sz ppter sanguinẽ vitalẽ: cuius est ẽt nutrire. itez nutritio fit a silr: sz mẽbꝝ qõ nutrit̃ nõ solũ est nãe sanguis: vt nãlis. imo plura sunt natura vite ꝛ maxime cuꝫ vnũqõq; ex oĩbus cõmisceaẽ elemẽtis nõ est partem purã in corpore assignare. vnde Auer. de iuuamẽto venarum. Nutrimẽtum debet fieri ex aliquo quod ꝓportioneẽ materie: quale san. est nãlis qui est crudus: ꝛ alio forme relato sicut artarialis qui est coctus. vt ergo ꝓuenientioꝝ fiat ꝓportio: oportet in nutricatiõe crudũ cocto admisceri: vt contẽperenẽt ambo. ꝓ lin. Omne qõ nutrit vt asserit debet mẽbris aduenire: sz duo sanguines mẽbris occurrunt. ergo his duobus debz nutriri. Et demũ subdit apparere Hal. asserere q mẽbra superioza cibenẽt a sanguine artariali: ꝛ hoc qz ꝑcepit icidi artarias in passiõe emigranea ꝛ in epilepsie ꝑseuerãtia: ꝑcipiẽt ẽt. i3. de ĩge. ca. vl. ppter oculoꝝ passionẽ artarias tẽpoꝝ abscindi. Et subdit: vtinam ego scirez qd. phibet euz credere: q iste sanguis artariaꝝ nõ nutriat alias partes corporis. Ex isto tamen Ha. sermone iteriozũ tertio. ca⁹. 8. in quo nõ potest Auer. habere ppter artariarũ icisionem in predictis passionibus sanguinẽ artarialem superiora mẽbra nutrire. Dicam nãq; banc fieri: nõ propter euacuationẽ sanguinis artarialis: sed q per eam alteratur mala cõplexio calida: aut fumus: vt aperte Hali. ibidem apparet: per eas ad caput delatus dolorẽ ꝑstans: diuertit̃ in alia. vnde licet cõclusio sit vera: nõ tamen iuste deducit̃ ex ꝓmissis. Itaq; ꝓbabilr ꝛcludendũ sanguinez artarialẽ: nutrire lz potissime spirituare sit eius ꝛ vegetare. ¶ Attendẽdum tñ vt ẽt sentitur collz. z⁹ cap⁹. de iuuamẽto venarum. q sanguis vitalis ꝛ naturalis ꝓmixtio põt fieri dupliꝛ. vne qdem vt sanguis nãlis per venaꝫ ꝓcedẽtem a gibbositate epatis transcendat in cor. aliter vero per attractionẽ extremitatum ertariaꝝ capillariũ ab extremitatibus venarum capillariuꝫ. ꝛ econtra. diuisio enim venaꝝ ꝛ cõcursus pulsatiliũ cum venis nõ pulsatilibus est ppter duas cãs. quaꝝ qdem vna vt sit iuuamẽtum per telas cooperientes venas non pulsatiles ꝛ lẽgantes ipsas cum membris vicinantibus eis: altera vt transeat ab vtroq; genere venaꝝ ad alterꝝ: ex eo q̃ continẽt in eis: de iuuamẽtis. 5⁹. c. i. ꝛ ꝑ ꝓma. Jn extremitati-

bus itaq; venaꝝ ⁊ artariaꝝ capillaribꝰ san. arterialis associabit sanguini nali ad nutrimẽtuꝫ. ¶ Sz ꝟ. p̃ ꝑma de gnatione humoꝝ dr: q; san. cẽtie bone vadit p venã magnam a gibbositate epis ascẽdentẽ. ¶ Dom q; pfectius dr aialiũ. iz. ita. San. remasit in gibbo mũdificatꝰ stans ibi in magna vena q̃ diuidit in duas ptes: quaꝝ vna tendit deorsum. reliq; sursuꝫ. Nosce quoq; q; mẽbroꝝ aliqꝺ est qꝺ maxie nutrit ex sanguine nali vt epar: ⁊ maxie ps superior gibbosa q̃ caret artaria. Bat euenit. qz nutrimẽtũ fit a sili ⁊ epar sanguini similat. Est. n. sanguis ꝺgelatꝰ: seu ispissatꝰ ꝺnr ossa eisdẽ affinia. cor at cũ plmõe mltũ relatõe alioꝝ ex artariali. splen vo ⁊ renes cõiter ex vtroq; gdẽ ad p̃mũ dom de iuuamẽtis scribi. ℔. c. .i. q; in epe est artaria: nõ tñ p eius oẽ: �

Propter quartum gdẽ ad p̃mũ dom de iuuamẽtis scribi. ℔. c. .i. q; in epe est artaria: nõ tñ p eius oẽ: ꝟ p ptes magis disseminat iferiorẽ ꝺcauã: fuerũtq; ptãte vene pulsatiles i ꝺcauo epis. ⁊ nõ in ꝺuerso. qñ ꝺuersũ epis qꝺ est ꝺtinuuꝫ cuꝫ pitate est multi motꝰ: ⁊ sufficit ei exufflatione motus eiꝰ: ⁊ nõ idiget alia sufflatiõe. Et fuerũt vene pulsantes i ꝺcauo epis ꝓpter suã nẽcitatẽ ad ℔: qñ ipse sunt misse a corde ad epar ad custodiẽdũ tpantiã calozis. Ex ℔ etiam appꝛ ℌm ℍa. q; epar nõ solũ ex san. nutriat nali. Cũ autẽ dr id Arl. velle: dico vel meipm nõ itelligere: vtꝝ voluerit q; ad splenẽ ⁊ epar nullatenꝰ puẽiat artaria ꝺtorti. qz hoc ꝓbat falsuꝫ: aut si venit nõ distribuit p ptes epis vt iã apparuit p ℍa. sic̃ p partes alioꝝ distribuit mẽbrorum. Ipse ẽt Arl. ꝟ° histoziaꝝ. nullã venã vult i matrices a ꝺcaua ptendi: ꝟ solũ ab artaria. Cuius oppositũ experimẽtat anothomicãs. vel fortassis Arl. nõ ꝑcepit artariã ad epar gueniẽtem p̃ anothomiã: cuꝫ ipsa sit pua in partes inferiores eiꝰ exterminata ab iferiori pte ab artaria p dorsum tẽdẽte sursum ad epar ptẽsa. ꝓt. n. dici de eo qꝺ idez de parmenide pfiteꝛ q̃si ipm excusans physicoꝝ. z°. p̃ in diuersitate rõnis subti. ⁊ accũtis ita. ℔ ãt parmenides nõdũ vidit. vñ. z. coll. ꝺ iuuamento instroꝝ anbelitus. tpe Aꝝ. aũt nõ cognoscebat aliqꝺ iuuamẽtum dyafragmatis nisi ꝓpter separationẽ mẽbroꝝ spũaliuꝫ a nutritiuis ad hoc: vt non accideret tpe digõnis eis aliqd ex calore illo. dria. 99. Errat etiã coll. z°. ca. ꝺ iuuamento membroꝝ nutrimẽti ꝺtinente multas artarias epi a corde venire: tũ qz vt visum falsum existit. tuꝫ qz peius qñ id ponit ℍa. cũ aperti testat ipse sensus anothomicꝰ oppositũ. hic nãq; anothomiã ignorauit. vt in huius idicat septimo. ¶ Ad aliud dom auer. aut log ℌm opi. ℍa. vl' q; iuuamẽtũ san. artarialis est vt sit vehiculuꝫ spũs cordis. qz ad hoc p̃cipal'r est nat': nõ tñ ꝓpter hoc tollit: qõ etiã vt oñsum nutrire eũ sanguine nõ bẽat nali. verũtñ nalis p̃cipal'r hz nutrire. ℔ aũt vt dcm est viuificare. Et p hũc modũ dꝺz alys ⁊ Isaac ⁊ diffinitoꝛi. ¶ Ad aliud dom: q; lz supficieten. A. ℌmo sonet san. nalem solũ nutrire: pspicacius tñ audiẽs dicet noie vene etiã artariam intelligi. ¶ Ad aliud dom: q; sl cor vtutibꝰ nutriat nalibus. sunt tñ vt apparuit alteriꝰ ordinis: ⁊ q̃si equinoce relatiõe ad virtutes nales epis: aut lz virtus naturalis sit in quolibz mẽbro. ipsa tñ variat per ꝓplexionẽ mẽbri diuersaꝝ. alia enim est ꝓplexio carnis: ⁊ alia ossis: ꝓpter quaꝝ segtur ⁊ nutriẽtis diuersitas. ¶ Ad aliud dom: q; lz san. artariaꝝ sit calidus ⁊ siccus p̃ ꝓparationẽ ad sanguinez nalem: est tñ calidus ⁊ hu. ad cutẽ. ꝓplonũ ꝑmo. c. vl. sic. n. ois san. ẽ cali. ⁊ hu. lz gdam sit magis talis: gdam vo minus. magis vo ⁊ minꝰ nõ diuersificat spẽm cũ baly. io. meta. nõ enim tanta est caliditas sanguinis artarialis ⁊ siccitas q; ꝓpter hoc ratio ab ipso tollat nutritionis. ¶ Ad aliud dicẽduꝫ q; dare vitã ⁊ nutrimẽtuꝫ: sicut oñsum: nõ sunt opposita vt aliqua disparata: quoꝝ vnũ non coadiuuat alteruꝫ ad eẽ. vez' tribuere vitã ẽ tãq; supi°. ⁊ velut genꝰ ad id qõ ẽ nutriñtũ mistrare: ⁊ qõ plus põt poterit vtiq; ⁊ qõ minꝰ.

Gratia quidem huiꝰ qõ supposituꝫ videt san. in venis tñ contineri dubitat. qz cũ ℔z Arist. vt visuꝫ differẽtia ꝑoz: solus sanguis nutriat cerebꝝ: in quo tertio de hystoꝛys. nõ est vena neq; magna aut parua non poterit nutriri. Similr neq; ossa ⁊ similia: neq; renes. 86. 7. ¶ Adhuc p̃mo p̃ma. san. ab orificijs venarũ resudãdo labit in mẽbra ex parte diuina. plurima vo vt tactũ carẽt venis. ¶ Rursus. Cũ subtilius soluta continuitate moꝝ effluat san. si hic tãtũ egrederet ex venis: tunc totuꝫ foret corpus vena: qõ absurdum. Non igit sanguis est in venis tantum.

In oppositum ẽ Arist. de aialibꝰ nõ raro cũ medicis vniuersis. vene nãq; duplices. pulsantes. ⁊ quiete. sunt loca sanguinis: eo q; deseruiant cordi ⁊ epati. Eti. euacuatis venis necubi ex corpore san. educit. Jn venis igit continet solis.

Propter primum gdem sciẽdum: q; quid sit san. ptactum: ⁊ ostendetur q; triplex existit differẽtia. 33. per venam vero hic audio etiã artariam sibi vt tactũ in eis contineri sanguinem vitalẽ. ⁊ in venis simplr dictis naturalem.

Propter secundum quidem sciendum quosdam ob pretacta sensisse sanguinem non in venis tantum esse: quoruꝫ falsitas ostendetur confestim.

Propter tertium vo sciẽdum: q; san. solũ continet in venis ⁊ artarys ⁊ his ꝓportionatis. puta corde ⁊ lacuna sanguinis: duobꝰ p̃mis susceptus modis. q̃re historiaruꝫ tertio. Dis san. est in vase ⁊ in vocatis venis: in alio nonnullo pter q̃ in corde solũ. ⁊ tertio de partibꝰ. Sine vena nõ ẽ san. cor ẽt ipm ꝺtinet in hñtibꝰ. vñ cõplexionũ p̃. c. vl. Cor est sanguissimũ viscerũ. Construit aũt lacuna sanguinis seu torcular ℌm Eracleũ sup glãdulã ex operimenti plicatione. Ipsaq; nõ est vena vere: ꝟ qz figura eius rotũda est concaua ⁊ ẽt curua sanguisq; in ea iueniꝫ sicut in venis. Jõq; vena tertia vocat ab Baly. tertio theorice. ca. ii. Quare cũ reducat ad venã ℌmo Arl. vificatur dicentis in venis solis pter q̃ in corde sanguinẽ ꝺtineri: ceu etiã ipm ad venas deducit. Est nãq; cor sicut pars ipsarũ. historiaꝝ tertio. Est aũt is eoꝝ que in capite sunt ordo. qz p̃mũ os palati: deide rete mirabile vl' serinũ: ide postea glãdula sup quã san. ptacta lacuna. deinde dura mr: deiceps pia mr: posteacerebꝝ ⁊ vẽtres eiꝰ: sup cuiꝰ mediũ sunt due nates lateral'r: ⁊ neruꝰ ẽ i medio supiꝰ. de iuuamẽtis. 9°. c. z. Probat aũt q; san. ℌm duos p̃mos modos tñ in venis contineat ac sibi cõparibꝰ. qñ vbi aliqd gñat ibi solũ pficit ⁊ cõseruat p̃manẽs tale. q̃tũ. n. nã dat de forma: ⁊ de loco. ac ceteris ꝺseq̃ntibꝰ: vt appꝛ. 4. ce. ⁊ mũ. hꝺ vo ẽ san. generat nãq; in epe ⁊ corde. ¶ Rursus. Illud solũ ꝺtinet i eo q̃ saluat loco. vtutẽ nãq; is hz saluatiuã. phy. 4. ꝟ iam solũ saluat in venis: ⁊ sibi ꝓparibꝰ: nã in vẽtrẽ. i. ꝺcauitate effusus ex nẽcitate putrefit. affozis. 6. vñ ℍa. de nigra cholera scribit sanguinẽ turbari: nõ solũ excidẽs q corpe: verum ĩtra vt pulmonẽ pectꝰ vesicã ⁊ matricẽ. itaq; san. solũ in venis ⁊ sibi ꝓpinꝰ ꝺtinet. Sãguis vo tertio dictus mõ egressus ẽ venas i mẽbroꝝ positatibꝰ locatꝰ. q̃ oñdit. qz ordinat in ipsoꝝ nutritiones tãq; in finẽ. assimilat. .n. iã eis nõ paꝝ suba ⁊ q̃litate. maxie quã cũ ãpliꝰ digerit ⁊ ingrossat: ⁊ ab ãbitu venaꝝ sepat expssio ẽt mẽbroꝝ denotat ipm ẽt in eoꝝ spõgiositatibꝰ ꝺtineri dria. 33.

Propter quartũ gdẽ ad p̃mũ gd dicẽduꝫ visum ꝓius: silr ꝟ nõ baebeant huiusmodi: attrahũt tñ sanguinẽ ex venis ꝓpinqs

ptiguitate q̃dam: ⁊ alterant ac transmutãt in ſeipſa. ſanguis.n. renum ꝓfundat cum tota carne eoꝝ: q̃ſi vapor: ⁊ ptinuat cũ ea paulatim: efficiturq; eoꝝ cib⁹: de iuuamentis. 5°. ca. 2. ¶ Ad aliud dom vt appuit: q; ſan. cũ labit ex venas. iã fit ſan. g conceſſus eſt nõ in eis cõtineri. ¶ Ad aliud dom nõ oportere totũ corpus venã ee: ſz p totuz. i. p maiorẽ ptẽ ſui diffundat. tñ. n. ptẽdunt vt occultent ⁊ minorent ampli⁹ alimẽto: qõ p eas ocurrit: ceu riuuli minimi tandẽ ⁊ in appente facti gb⁹ ortus irrigat aut folioruz vitis. ꝓtractiões ⁊ vie. tertio de ptib⁹ venula manifeſta nulla. Deoccultant at venaꝝ plume in decrepita etate: vt dorſum denotat manus. Cũ igr deferant diſſemiate plumuz p corp⁹ ſi pũctura ſubtiliorꝫ ⁊ nlli eaꝝ occurrat: ꝓpingtate tñ ⁊ dolore attrahẽte loci ad quẽ etiã nã cum ſpiritibus cõuadit: mor ⁊ humoribꝫ ſan. relaxata educit vene termino. ¶ Differentia. XXXII.

Quod eadem ſit cauſa efficiẽs ſan. ⁊ melie hypoſtaſis mõ ſtratur: qñ illa videnf̃ hr̃e idẽ efficiẽs: q̃ ab eodẽ. pducunf̃ agente. agẽs aũt ẽ calor: ſz ſan. ⁊ melia: imo ⁊ aly hũores pducũ tur a calore ẽpis. h aũt ẽ vn⁹ cũ ſit etiã forma ei⁹. Eſt. n. calor forma corpis. coll. z. c. de declaratione actiõis ⁊ paſſiõis i q̃libet mẽbro. Et vni⁹ rei vna eſt forma ⁊ eẽ. Qõ ẽt ſit vnus calor humor gnãtiu⁹ innuit ꝑ ꝑma. de gnãtiõe humoꝝ. ¶ Amp. q̃ retinẽt eoſdem ſapores: ⁊ cãm videnf̃ efficiẽtem eandẽ hr̃e: cũ p ſapores magis in cognitõem alicui⁹ pueniaf̃. dr̃ia. i. 45. ſic aũt in ſanguine euenit ⁊ melia. qz ſanguis ſapor ẽ dulcis: ⁊ melie ſimilr iter dulcedinẽ ⁊ põticitatẽ exiſtit. Et firmat. qz ſolus ſan. vt ꝓbat. A. habuit hypoſtaſim per modũ reſidẽtic: q̃ melãcholia eſt nãlis. Qõ aũt tale ſanguini extat cõnexum. Palin. Cũ triplex appeat calor generatiu⁹ hũoꝝ aut diminutus ſuꝑflu⁹ vel tpat⁹ nõ eſt dare qõ melie ſit calor diminut⁹: cũ iſte ſit flatis neq; excedẽs. qz hic cholere. Itaq; erit tpat⁹. is aũt ſanguis. Non. n. potes dicere q; ſit calor melie hꝫ itẽſior calore ſan. qz tunc illũ calitate ſuparet: neq; remiſſiorẽ ipſo: vt q̃ſi g flatis. qz iam melãcholia erit inſufficienter decocta ex caloris abbreuiatione: ſicq; ex vlteriori decoctiõe poſſet in ſanguinem ꝓuerti: qõ negatum dr̃ia. 29. bu. igr ab eodem calore pducuntur: ⁊ magis idẽ ſanguinis ⁊ melie nãlis efficiens.

Horum quoq; oppoſitũ ſentiť. 2°. nãliuz. c. 3°. ⁊ criſiũ ca. io. Eti. q̃ruz materia extat diuerſa ⁊ agens: cũ id vtcũq; diuerſificet ſm materie diſpõnẽ. alia. n. eſt materia ſanguinis. alia melie cũ hec ſit mediocris: illa vo groſſa ⁊ terreſtris. Et roboratur. qz ſan. ẽ fili⁹ amiciſſimus nature: melia vo fra ⁊ ſicca vt ſenũ ꝓplo ⁊ via ad morẽ. ¶ Amp. cã materialis melãcholie eſt qõ de nutriẽtib⁹ ẽ vehementer groſſium pauce humiditat: ⁊ eoꝝ calm eſt fortiꝫ in illo. ꝑ ꝑma. Sic igr vr cã efficiẽs melie calitas eleuata: nedũ q; ſanguis calitati adeq̃ta. nõ itaq; ſan. ⁊ melie eadẽ ẽ cã efficiẽs: ſz diuerſa.

Propter primũ gdẽ ſciendũ q; melia ẽ humor frs ⁊ ſiccus ⁊ duplex exiſtit. naturalis ⁊ inaturalis. Naturalis gdẽ ſm. A. ẽ bonis ſanguis fex turbulẽtia ⁊ ſuꝑfluitas: cui⁹ ſapor dulcedinis ⁊ põticitatis mediũ obtinet. Et hꝫ gdẽ ſm Ha. humor ꝑpe vocat niger. Melãcholia vo inaturalis cholera nigra q̃ ẽ ſubſidẽtia p modũ aduſtiõis cinereitatis: ac etiaz humidi exꝑſſiõis ⁊ terminatõis. ⁊ ipſa gdẽ q̃druplex rõne aduſtiõis. pducit. n. vt oſtdet alys ẽt de cãis ſm q; g libz hũoꝝ q̃tuor ſm. A. ⁊ Vali põt cinerari: nã q̃dam ex q; flat efficit aduſtiõe: q̃ melia dr̃ flatica: duplex exñs: ſm q; flã cui melia ꝓmiſcet nãl ſubtile aut groſſiuz fuerit: rarius tñ accñs ꝓpter iobedietiã ipſi⁹ aduſtiõi ⁊ incinerationi alys maiorẽ: nõnulla ex ſan. ꝓuſtiõe melia dcã ſanguinea: ⁊ q̃dã ex cholere aduſtiõe vt cholerica: ⁊ alia melãcholie aduſtiõe duplex exñs ſm q; melia q̃ aduriť fuerit ſubtilioꝝ: q̃ prauaẽ valde fermẽtãs terrã: ⁊ ebuliẽs vt acetũ acerrimũ. Ha. i de cholera ni⁹. affor. q̃rta. z. naturaliũ. c. 8. ⁊. 9. 3° iterioꝝ. c. 7. ⁊. 14. ⁊ de ige. c. 7. In qb⁹ ſigdẽ locis tãgi vr magl melia nãlis: ⁊ q̃ ex h⁹ aduſtiõe q̃ duplr gñať. aduſtiõe ac putrefactõe. i 4. de ige. fugere q; ab hac ſẽſit muſcas ⁊ aialiũ cetera: vl ẽ groſſa q̃ min⁹ extat effrenis in iferẽdo. ẽ tñ ea difficilior] eradicatõis ex pte ifixa. Multiplicaturq; naturalis melia plurib⁹ de cãis tã calidis q̃ fridis ⁊ alys. ⁊ iõ nõ imerito dcñ ẽ iterioꝝ. 3°. ca. 7. q; decẽ melia ſũt ab eo imaginata. ⁊ 3°. ꝑma. de ſignis melãcholie: ſpẽs timor] ex ꝓſuetudinẽ ſũt ifinite. ꝑ gdẽ ſi cõplexio corpis fuerit melica ⁊ ꝑpe cordis. aut pp calitatẽ epis: ac ẽt fz Dioclẽ iteſtinoꝝ: quẽ mẽdoſe Alui. theophilũ ſic modus arabũ appellat: vel pp ſplenis ỏbilitatez in melaz attrahẽdo ⁊ ſãguinẽ ab ea mũdificãdo vel pp opilationẽ ⁊ apata eiuſdẽ: vel ẽt meſaraica ꝓ aut pp frig⁹ vehemẽs ꝓgelãs hũidũ ⁊ idurãs: vt in ſpẽm melie träſeat: ſic flati accidit vitreo: vel pp lõgam ꝓſtrictõez hũor] alicui⁹ ⁊ affectõis puatõez a calore nature: aut pp egritudines plixas: ⁊ pcipue loco calido ac eſtate. Ipſe nãq; tãdẽ hũoꝝ icinerãt. 2°. pnoſtico ꝓ: niger hũor vel ſuꝑſſatiõe peſſima ⁊ corroſiſſima efficiť cho. ni. aut groſſo ſãguie ſilr exiccato: vel mor] ⁊ friditat] rõne: ⁊ vlr cãe ipſi⁹ ſũt regimẽ ſex reꝝ nõ naturaliũ ad fz ⁊ ſiccũ õclinãs: ⁊ ꝑpe aer cib⁹ ⁊ pot⁹ ⁊ ſuꝑfluitas triſticie ⁊ tiorꝫ. Uiſu ẽt gbuſdã medico ꝓ melia a õmonio ꝓtigere. gb⁹ gdẽ dic̃. A. ſe nõ curare cũ pb̃ra doceat an ꝓtigat vel nõ a demonio: qõ eueit pp mira cogitata ⁊ dcã ab eiſdẽ: vt ⁊ nãliter ꝓtigere poſſe nõ putenf̃: cũ mulier idiota melica fcã fuerit audita congrue latinũ ꝓferre: q̃ gdẽ ſanata deſtitit vt illi⁹ oblita.

Propter ſecundum vo ſciẽdũ ꝑ ſcribi ꝑ⁹: eadẽ fore cãz ſãguis ⁊ melie calorẽ. puta tpatũ. Naturaliũ ãt. c. 8. ⁊ criſiũ ſcdis. c. io. Uideť ꝓiũ ſic ꝓtẽdi alterato cibo i venis ĩnato calore ſãguinez gdẽ fieri a ꝓmoderatõe q̃ fz cũ. aly vo hũores pp ĩmoderatões fiẽtes: ⁊ huic ſmõi oia ꝓcordãt q̃ vident: ſz melia hũor eſt ali⁹ a ſanguine ⁊ maxie cũ ſit ei ꝓrius ope ⁊ nã. Quid ãt de hac ꝓñr videbiť ex dicendis.

Propter tertium gdẽ vt tãtoꝝ virorum nõ ꝓrietatez colligẽtiũ cũ eis vitas extiterit cognita: vnuſq; alteri⁹ iterps itell⁹ pcipiať: ſciendũ q; qſcũq; aliq̃ mediuz geometrice vel arithmetice noſcit iter duo extrema: id nõ ve vnũ exiſtit cũ latitudine pticipet: ſz triplex magl: ita vt extrema cuz medio reſultent. 5. Qõ euenit i ꝓpoſito: nã ꝓfeſſũ eſt cholerã ab excedente calido gñari: flã vo a diminuto: qõ aũt iter mediũ hoꝝ cũ latitudine tpatũ: aut õclinat magl ad lat⁹ vni⁹ extremoꝝ: vt excedent] calidi: ⁊ tũc ſan. gñabiť choleric⁹ ifra cholere calorẽ: vl ad ptẽ alteri⁹ extremi. puta calidi diminuti: ⁊ talis calor melie ꝓcreatiu⁹ erit: aut rõne mediũ obtinebit ⁊ tpamentũ. vez i hꝫ gñe: ⁊ a tali ſan. gñabiť calore. Nõ ãt itẽdit dicere. A. q; oio idez ſit calor ſanguis ⁊ melie. ipſis i adiuuicez ꝓpatis: ſz reſpcũ flat] ⁊ cholere ceu expoſitũ eundez fore calorẽ pueroꝝ ⁊ iuuenuz. dr̃ia. z 7. nõ. n. melie ſic eſt diminut⁹ calor vt flat]: neq; adeo ſuꝑacut⁹ ſiẽ q; cholere: ſz medi⁹ cuz latitudine inter iſtos. Qz ãt ita ſit appz. qz demuz is diuerſificat in formis ipſoꝝ. nã ponit ſanguis formã decoctõez tpataz: melãcholie vo feces bipoſtaticã. ſi. n. forme eſſent eedez: iaz hꝫ eſſent eadẽ: cuz forme ſit dare eſſe ⁊ vnuz eſſe. Qõ ſic inſinuat. qz mor poſt iſta ponens cãs vniuerſales humoꝝ vt q̃tuor q̃litates caliditatem eq̃lem: poſuit ſanguinez ⁊

melancholiam generare: vez excedentē. Sic itaq; sum pſit. A. calozē tpatum a latitudine grādi: qñ dicit ipm fo re cām sanguinis ⁊ melie ꝓductiuam. Ha. vo cum angu stia: put tpatū ē ve illud qō oio mediū obtinet extremo rum ita vt calor remissus a calore tpato se teneat cū calo re diminuto. paz vo excedēs cū illo cuz superexcedēte. A. vo. potiꝰ ꝑdicta duo mediuz ꝓtinentia cū certo medio lo cauit. San. igr̄ ſm Ha. fit a calore simplr̄ tpato: reliq vo a distēperātia ipsi⁹ cātur flā ⁊ cholera: ſz a minori melia. qō ēt in nuit Ha. cum demū subiungit ibidez cibos calidiozes nā cholericiozes: frigidiozes flegmaticiozes: ⁊ ī etatib⁹ silr̄. ¶ Deinceps q̄z sciendū q calor humoz gnātiu⁹ duplr̄ pōt ꝓsiderari: aut in se: ⁊ in cōi: ⁊ sic extat vn⁹: aut pticula riter: ⁊ prout referr̄ ad aliud: qō triplr̄ euenit: aut ad aiaz seu itentōez nāe: vl ad ptes epis: aut materiei. Sigdē rō ne aie: dico ipm diuersificari: ⁊ p ons hu. qñ ipsa pncipa liter intendit sanguinē: ons vo flā ⁊ demū alios. ⁊ iō calo re dr̄nter vtr̄ ad ipsoz ꝓductiones. ita vt h̄ posit in pte ēt causare diuersitatem gnātionis ipsoz. Diuersificat ēt ſm ptes ⁊ loca epis: qñ purior erit iuxta ptem supiozem ipsi⁹ intraneā cozdi ꝓpinquam: vbi fortassis magis gnā tur sanguis. Jn pte vo inferiori extrinseca ide plus distā te flā aut melia: in eminētia vo supiozi intrinseca calidio ri: vt dicat plus cholera. Variat etiaz ex pte māe in q̄ fit actio cum resistētia ipsi⁹. Aptitudo. n. diuersificat actōez agentis. z⁹ de cā. nam q̄dam est mā tpata: alia calida: nō nlā frigida ⁊c. Adhuc alia subtilis: alia grossa: quedam vo media. dr̄ia. z9. Qō ⁊ mōstrat rōne: qñ agēs variatū per applicationem ad aliud nō remanet idez: ēt si cōiter fuerit in se idem ꝓsideratū. cuz ⁊ accītia in subto altera tionē īducāt. talis q̄z est calor humoz gnātiu⁹ ex appli catiōe: vt oñsum: ad diuersa. ¶ Rursus. cā ⁊ effect⁹ sunt ꝓportōales vñ si effect⁹ singularis: ⁊ cā singular⁊. ⁊ si vni uoc⁹ ⁊ vniuoca: ⁊ eō physicoz z⁰. ſz san. calūs est ⁊ humi dus. melia vo hipostasia fri. ⁊ sic. Est ēt san. mediocr⁊ sub stātie: melia vo grosse terree. Erit itaq; altera ⁊ altera cā ipsoz ꝓductiua. Sunt ⁊ diuersoz effectuum oīno. Que aūt hꝫ a diuersis saltē immediat⁊ ꝓducunt causis. San guis igr̄ ⁊ melie nō erit causa eadem ꝑcise. Scias q̄z: q se hñte corpe nāliter plus extat sanguis: deinde flat⁊ ons postea cholere: ac tandez melie min⁹: vt sit dre. 30. 8. 3. z. vel aliqd pōderis ita ꝓportiōati. Qō ⁊ accidit pp necessi tates ⁊ iuuamenta hoz nāe ampli⁹ vel min⁹ accōmodas Alex. in ꝓbl. Nosce nāq; q san. nutriēs corpus abundat q̄titate. deīde flegma: qñq; eniz id in fame nutrit. postea minorata est flaua cholera vt non nutriens ⁊ acuta. Ad huc āt plus minorat nigra cholera tā nāe inimica. Au dio q̄z hui⁹ ꝓportionem q̄titatū visu q̄ pōdere cū me lancholie terrestris pōderose sit ampli⁹. ita in corpe cho lera ignea leuis ceu indicat agarici ⁊ lapidis laculi nā. de cholere vo amare natura plurima tangent̄. 9i.

Propter quartum qdē ad p̄muz iam oñ suz qd dōm vt q̄ bu. fiunt ab eodez calore ceu epis in cōi: sic̄ ēt calor toti⁹ cor poris pōt aliq̄liter vn⁹ dici. diuersificat tñ valde: vt ōclaratū: ex applicatiōe. ¶ Ad aliud dōm q̄ hñt eosdē sapo res cū latitudine grandi: sic̄ calor idē h̄ mō dr̄ ipsoz. naz sapor san. est simplr̄ dulcis: melie nō solum dulcedinem obtinēs: vez ēt cum acredine pōticitatem. nō. n. calor p fecte potuit grossitudine subē dñari. ¶ Ad aliud dōz: q̄ ꝓtingit nō eundem oīno fore calorez sanguis ⁊ melie: sed magis q̄ affiniozes habent calores q̄ flā ⁊ cholera inad inuicez ⁊ fortassis lōgi⁹ p̄manet p̄mixta melia san. q̄z alu hu. vnde ꝛcessum calorē amboz fore eūdem vtrunq; nō vūt simplr̄ neq; melia ꝓuertet in san. q̄ vlteriozem deco ctionem sicut flegma eo q̄ calor melie simplr̄ fit remis siozillo sanguine. qz suba grossa terrestris iobediens hu mectationi sanguini resistit. Oz. n. humor nō ꝓuertat nā lis ēt qs in sanguinē duplr̄ pōt euenire: aut rōne calidita tis excedentis: vt cholera. vel rōne subē: ceu melia. fleg ma vo ⁊ qz subam min⁹ hz excedētez tpamētum q̄z cho lera ⁊ melia: est q̄z frm. tū rōne subē humorositati apte: tū ēt rōne vlteriozis calozis: pōt tpe nēcitatis in sanguinem ꝓuerti. ¶ Sz contra. Dura corpora vt ossa cartilagines ⁊ talia melica possunt in sanguinē ꝓuerti: nō min⁹ itaq; me lancholia. ¶ Dōz q̄ hec transeunt p epar: qō est humoz gnātiuū. melia vo recessit ab ipso neq; ad id nisi sythoma tice pōt aduenire: si tamen cōcederet aliud fozet: neq; ēt sanguis ve generat nisi in epe ac corde maxie a q̄ remo uet melica nā. Que aūt sunt ptis alteri⁹ pz ex his q̄ indu eta. neq; calm melie fozti⁹ est in ei⁹ mā. nisi qz fundat in subto grossiozi: a q̄ tamē repatit nō potens ipm oīfariam superare: aut est fozti⁹ in illo cum fortiter imprimatur in ipm sicut euenit cum in epe melancholia generat innaturalis: vt sentit Aui. ¶ Differentia. XXXIII.

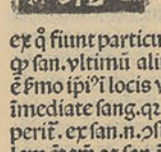

Quod humiditates humozes dicti scōi non sint: ostendit. qz p de somno ⁊ vigilia. Nutrimētum oib⁹ extremū his q̄ san. hūt san. nā. ¶ Adhuc de iuuentute ⁊ senectute. Sāguis habētib⁹ sanguinē est vltimū alimētū ex q̄ fiunt particule. ¶ Rursus. z⁰. de ptib⁹. Manifestū q̄ san. vltimū alimētum aīalib⁹ san. est habētib⁹: ⁊ vl h̄ ē ſmo ipi⁹ī locis vniuersis. pbat nāq; q̄ embryo nutriat̄ īmediate sang. qz in nouiter natis medulla sanguinea re perit̄. ex san. n. ꝓstitute sūt ptes. ¶ Amp. ī tegni. z. li⁹ Ta lem ēt trm oz san. īfluere ossib⁹ ex q̄li ⁊ q̄to fiat poz⁹. Ter tio ēt ꝓplonum. c. z. Sanguis ꝓuertit̄ in carnez nō p me diam aliā transmutatōez. Et p p̄ma de gnātiōe humorū. Sāguis ab oz̄ificys venarū resudādo labit̄ in mēbza ex pte diuina. ⁊ palin idē. Non īdiget sanguis in quozūdam nutrimento multotiens ꝓuerti: sicut carnis. īmo ilico cū ei nutrimentū occurrit in ipsam ꝓuertit̄. Eti. ibidē. Epar inq̄tum digōnē scōam adeo pfectam efficit quo ad san. ad ipm nutriendū sit bon⁹ actōez opatum est. ¶ Adhuc collz. z. c. de iuuamēto venarū: sentit̄ san. simplr̄ nutrire: ⁊ oīno plures hꝫ ſmones reperiunt̄ a medicis ⁊ phȳcis. ¶ Ampli⁹ si humiditates ēnt febrīs aut apa ex eis ma nifeste fierent: ſz nō febrīs: qz ista erit ethica: nō āt hec. qz. 3⁰ collz de gnātōe egritudinū calidarū ⁊ siccarū: ethica ē calor extrane⁹ fix⁹ ī suba mēbri. q̄ āt īde fiāt apata extat īauditū. Jtidē. Eadē ē mā nutrimti ⁊ gnātōis. dr̄ia. 30. Ex gb⁹. n. sum⁹: ex eisdē nutrimur. ibidē. ſz Ar. vo ⁊ ꝓn. sum⁹ ex sāguīe. nutriemur itaq; ex eo. ¶ Rursus. effect⁹ argui t cāz: ſz caro vt dñt. ē san. effect⁹. ipa vo ē rubea. qō idicat caro epis: corpis: ⁊ renū maxie. vnde p nāliū. c. 6. Jn quer siōe sanguis ī carnē nō ponit nisi ispissatio ipi⁹ q̄dā ī suba: nō aūt in calore alteratio: vt cū panis pmutat̄ ī sanguinē humiditates igr̄ minime sunt. Quo egdē dato ostēdit so lum vnā existere. qz q̄to aligd ei⁹ magis approp̄inq̄t fini: tāto citi⁹ ⁊ pauciozib⁹ īterpositis gradib⁹ attingit illuz: ſz sanguis magis approp̄inq̄t mēbris cibo exteriori: q vno īterposito medio aut duob⁹ factus est. vz. chilus vt masti catōe cū eo qō loc⁹ ⁊ accidētia īdicant illū ꝓxīa. ¶ Rursus cuz humiditates ex hūozib⁹ fiant: sunt nanq; hūores scōi. ꝓportiōabiles igr̄ erūt humozib⁹: ⁊ vn⁹ solus est humor: vt san. ceteri vo sunt supfluitates. differētia. 30. Pa lin. qō est humor prim⁹ nō est humiditas secūdus existēs cum ex opposito distinguatur. sed humiditas prima no mine carens que potest appellari sanguinea est humor.

qmā extat in venis vt in eaz tradunt extremis orificys. qō aūt in venis locaī est humor. Eti. qō non facit simplr ad nutritōez aut corporis colligationē nō videī humiditas cū sit vt insinuatū hec ipsius rō. talis qdē humiditas secūda est dicta ros. qz fm. A. solum cū corpus alimento īdiget corpori ab aliq causaz ꝓhibito ꝓuertī in alimentum neqz cōnectit corpis ptes cū sit humida vt res subtilis fluida. ¶ Adhuc illud qō pfecta trāsmutatōe trāsmutatū est ps iā mēbri factū nō videī humiditas sz potiꝰ mēbz: qm̄ humiditates sūt humores q a ꝓncipali dispositiōe ꝓuersi intm̄ q sunt potētes trāsire in mēbra eis ōmādati: tm̄ nōdū alicuiꝰ mēbroz simpliciū ꝓplete ps sūt effecti. p. ꝑma. humiditas de gnātiōe humoz z aīaliū. iz. A. hꝫ vo nō ē q̄rta gluten dcā: cū colliget iā z ꝓtinuet corpis ptes. ¶ Ad cuiꝰ qdē dissolutōez dr corpꝰ rediri ī cineres. Palin: idem ibidē nō ponit nisi tres. omittit enim primam pretactam: ex quibus elicitur humiditates vnā fore aut duas: aut tres tantummodo.

Horum quoqz duoz oppositū ꝓtēsoz sentiūt gratiosissimi medicorū. Ha. Jo. serapio. Hali. Jsaac. z. A. cū alys. Di nāqz omnes ipsas fore asserūt z nūero ꝑmanere q̄terno. ¶ Rursus. nutritio fit a sili: sz mēbra sunt ispissata plurima ēt alba. itaqz nutriēt ex hꝫ būiditatibꝰ. Itē humiditates sensus ꝓcipit cū mēbra fortiter exprimunt tenera mollia: vt nasi lepor: z maxie in etate īfātili: q̄rū supfluitates denotāt īsensibilr ēt foras demādare. Qō z oñdūt aliq subito decollati lac dātes ex venis. ¶ Adhuc būiditates debēt ex eis tq̄ ꝓsequunt ex humoribꝰ nūero ꝓportionari. hi aūt sunt quatuor: ex quibus conuincitur ipsas fore: numeroqz probabiliter quaterno existere.

Propter primū vo sciēdū q hūores sī duplices ꝑmi. sā. fl. cho. z. m. z scōi. dīa. z. 9. scōi vo sunt būiditates dicte: q̄rū rō apparuit in iā argutis. sūtqz q̄tuor nūero. s. humiditas sanguinea q̄ z nomē nō hīs dr ros cambiū z gluten. Est aūt ꝑma humor adhuc in extremitatibꝰ puaz venaz ꝓtēt membris simplicibꝰ. ꝓpinquaz illa ibibētiū ac irrigātiū q̄ cuiqz appropriaī suo mēbro attractiōe: q̄ sigdē būiditas fm Jsaac feb. tertio: ēt in vegetabilibꝰ repitur. Hec nāqz est velut humiditas exīs in būiditatibꝰ arboz: vt q̄ ī ramis vitis existit. Alia vo ē humor in q̄ nōdū tertia pfecta ē digestio p oia trāsiēs mēbra simplicia: sīc ros q̄ in alimētū ꝓuerti ē apta cuz eo carnerit corpꝰ: z vt mēbra humectet cū aliq̄ forti fuerit cā desiccata: qō est sibi sp: z vt eēntiale. ꝑmū vo aduenit nō sepe: sīc aquosa humiditas arboz z terre nascētiū velut q̄ in frumēto z vuis nōdū maturī. Tertia q̄qz paz ē coagulata z est vez mēbroz alimētuz ꝓuersuz siue alteratū sz spēz ꝓtonis: sz nōdū q̄enit ad ꝓplemētum vt pfectā obtineat ipsoz duritiē ac silitudinem: sīc caro tenera q̄ nōdū est mēbris assilata: z ē sīc humiditas frumēti: q̄ cepit coagulari z sapori fere fieri mollis: tm̄ adhuc ꝑmanet: vt vue humiditas coagulari z dulcis fieri īcipiēs: sz tm̄ nōdū ē desiccata neqz ad duriciē cōuersa. Quarta vo est ꝓtinens z colligās ptes nr̄i corpis. a ꝓncipio nāqz ostructiōis ei⁹ in mēbris est dissemiata simplicibꝰ. ipsa vo velut ligamē in adinuicē coagulās z ꝓseruās. z cū ipsis vnū effecta dū ea in puluerē resoluanī. cuius qdē ꝓncipiū fuit ex spmate seu a mā embryonis. hec aūt ex humoribꝰ. A. z ē veluti humiditas frumēti coagulata z subē ipsiꝰ assilata id a putrefactōe custodiens: z vt humiditas vuaz passulaz eas a corruptōe defendens.

Propter secundum qdē sciendū q̄ qdā scioli negauerūt humiditates oīno: z maxime ꝑmā z vltimaz volētes sanguinem īmediate ꝓuerti in mēbra. Quoz motiua sunt aliq̄ in argutis ꝓtacta. abhorrui. n. cuncta qz ridiculosa: accusantqz. A. z Jo. Kapionez: eo q̄ has posuissent būiditates soli. Ha. Hali. Jsaac z auer. nō increpāt. qz tyfli hos forte nō viderūt. Et dicūt Auer. Hali. Ha. etiā. 2º crisiū hūiditates nō ponere. neqz Jsaac in viatico: qō ridiculum est grāde: cū auer. tāgat ipsas: z haliabbas. Ha. vo. z. de crisi. ca. vl. nihil logī ō ipsis excusans se de signis ethice cū fere pp alias sequaī febres. Et mirabiliꝰ. qz Jsaac īducit in viatico cum illic de ethica nō agaī nisi has tetigisset. sūt z aly plēs ibidez errores q̄s vile sit tāgere cū stultum sit forte stultos fimones exgrere valde. 3º de ptib⁹. Uñ ne illis q tāte iscitie sequunt didascolos: cum nō dupli tm̄. septimo curatiue artis. c. z. egeāt tpe: sz multiplici. Et hoz qdem defectꝰ appenter clarescet dicēdoz tertio.

Propter tertium vo sciēdū q̄ humiditates opus sit ponere: z q̄tuor ꝓpe. qō auctoritatibꝰ mōstraī z rōnibꝰ. Prio qdez qz. 7º terapē. c. 4. has q̄tuor tāgit Ha. distinguens q̄ttuor siccitates bis oppositas. Ingt. n. q̄ certissima siccitas ē ī eo q̄ solida suba corpoz filium facta ē siccioz: hec ꝓpriare īcipit humiditatē q̄rtā gluten dictā. Alia qdē est siccitas eoz q̄ ꝓsistunt ex suba humida z coagulata: q̄le qdē ē pinguedo z liq̄factoz caro: z est ꝓpriatio būiditat] tertie. Tertia qdē est cū pdit humiditas familiar] ex q̄ corpꝰ nutrit q̄ fm oēs ipsiꝰ ꝓticulas rozisozmiter ē dissēminata: z hec est humiditas scōa ros dcā: vt sat] expmit. Alia qdez est siccitas ꝓsistens sz puas artarias z venas vnicuiqz pticulaz ꝓpas q̄ ex īdigentia cātur sanguīs. z hec humiditati opponit: sīc appz: sanguinee. Das ēt humiditates is tāgit. io. curatiue: z p febriūz: nō tm̄ adeo expsse. z silr i. 2º de tabe p me trāslato ita fit graciliuz vna dispō cum būiditas depit ex solidis corpib⁹: quā ꝓpuz eoz dixim⁹ esse cibuz z molles ꝓterit carnes. altera vo corpoz ipsoz segī solida: q̄ ꝑma z ꝓsilia sūt appellata. Jn p ēt ꝓnosticoz īdicat ipsas. dicens oñsuz fore in his q̄ de spmate qō ī vasoz tunicis: a qb⁹ testes nutriūnt multotiens appz trāsmutatꝰ iā san. ad spmatis gnātionē: neqz ipsas vasoz tunicas ab aliq̄ alio nisi ex B sanguine est ꝓueniēs nutriri. dīa ēt. 36. q āt ipsas asserat Jsaac. Hali. Auer. ac ēt almāsor. io. apparet oīb⁹ nō desipientib⁹. nllus nāqz pōt ethicas distinguere recte nisi ponēs siccitates minozes maiozes z medias: qb⁹ būiditates sunt oppsite. Rōne q̄dē ꝓfirmaī duplici: qm̄ digestio fit in addēdo z assilando nutriēs nutrito: ꝓnosticoz. i. silr z nutritio. sz nutrituz oē ispissatuz est fere z dealbatuz. ita vt suba z colore nō paz īmutatū sit a sanguīs suba. ¶ Amp. de rōne calozis īnati mlcebrl z suauis exītis ē ispissare z dealbare: vt in lacte appz: z seminibꝰ ex sanguine ꝓduct]: circa quez agiī exꝑoliando z addendo. Qō oñdiī. qz praue lactificātes aq̄suz z citrinū lac hīt z mltuz coeuntes sanguinē emittūt. ¶ Rursus. tertio vtutuz nāliuz. ca⁹ vl. Dis q̄ silez hīt subam in seinuicez trāsmutare ꝓtingit: bis vo q̄ q̄mltuz distāt īmachinabile sibiipsis assilari sine trāsmutatōibꝰ q̄ in medio. nā q̄ adinuicez trāsmutanī symboluz oz bre. 2º. de ge. z cor. sz sanguis z mēbroz plima ml'um distant. oz itaqz aliqō ītermediuz aduenire. Palin. Nā nō ꝓmittit saltū. immo paulatine ꝓgrediī de extremo p mediuz in extremū. 7. histoziaz. si āt ex sanguine fiat in mēbz trāsitus īmediatus īstātaneus: saltus z inordinatio q̄dā ꝓcidet in nāz. aliqd igr̄ inter B oz mediuz intercidere. ¶ Amp. 5. phy. z. 9. terapē. c. i. Motꝰ fit de extremo p mediuz in extremuz. cū itaqz is sit ō sanguīc ī mēbra: aliq̄ fiet medio supoccurēte nō motꝰ tm̄: sz rei magl z forme. Et qd āpliꝰ videm⁹ būiditates ispissatas z dalbatas anothomiçādo ptes solidas z maxime ossa binc ōfluere: qō z spma supfluitas oīdit nālis. indiuidui tm̄ z non spēi. ipsa vero z ꝓpie nar-

rales cõtestaꝫ non paꝛ iuuatiuo. Ex quibus ꝓuincĩt etiã ſm Ar. mediũ quoddã bũiditatũ noĩe ſignatũ inter ſan. ⁊ membꝛa exiſtere. ipſas igit̃ opus ſit ponere. Eſt deniq; numerus eaꝝ q̃ternus ꝓtactus ⁊ ſi non poſſit ita neceſſario ꝑciſe oñdi vt ꝓbatũ eſt ipſas foꝛe: mõſtꝛeꝫ tñ inquãtũ ſit poſſibile. Simile nãq; videt eſſe de cauſis efficientibus ⁊ materialib⁹ appꝛopꝛiatis vtcũq; cũ ab eodeꝫ dependeãt ꝓncipio vel aĩa ſicut que ĩ eodẽ oꝛgano: puta coꝛ poꝛe: ſed in agẽtib⁹ cõſpicio intercidere media inter eoꝝ pꝛincipiũ pꝛimũ vt aĩam ⁊ membꝝ qõ agit ĩmediate. vꝫ. virtutẽ: complexionẽ: ſpiritũ: ⁊ caloꝛẽ. Similr̃ inter particulã nutritã ⁊ animã quatuoꝛ intercidẽt media humiditates dictas: cuius neceſſitas eſt. qꝛ inter multũ diſtantia cũ ſint valde diſparia: oꝫ nõ ſolũ mediũ veꝝ ⁊ media interuenire plurima vt ẽt apparet q̃ inter craneũ duriſſimũ ⁊ cerebꝝ molliſſimũ duo ĩterueniũt in medio panniculi: dura mr̃. ſ. ⁊ pia. ¶ Adhuc cõſpicimus quandã bumiditatẽ membꝛis inſertã adeo vt ꝺ eoꝝ appareat ſubaꝫ vt quartã aliã remotioꝛẽ ſanguini ꝓpinquã ſicut ꝑmã cũ igit̃ iſte diſtent due: vnũ non fuit ſufficiens inter hec medĩ ĩterueniꝛe: ſed duo. Rurſus oñdit̃ ex ſiccitatibus q̃t tuoꝛ diſtinctis q̃ttuoꝛ bũiditatibus oppoſitis cũ vnũ cõtrarioꝝ totiens vt aliud p̃diceꝫ. Silr̃ ex feb. ethica tripli ci exñte. qꝛ pꝛima ſpẽs: dꝛia. 93. duas poſſidet bũiditates ꝑmas: ex q̃bus ꝓbabilius ꝛcludit̃ q̃ttuoꝛ bũiditates exiſtere. ¶ Circa p̃dicta dubitare ꝓtingit an ex ꝑma bũiditate cauſeꝫ ĩmediate tertia vel ſcõa mediãte. ⁊ vr̃ q; ex ka fiat tertia ſine medio. Sicut. n. ẽ reꝝ eẽ ⁊ oꝛdo: ſic debẽt actꝰ exiſtere: ſed ꝑ ex ꝑma: deide ſcõa ⁊ tertia: q̃re tertia cãbit̃ a ſecũda ĩmediate. ¶ Dõm q; ſm. A. vtplm ex ꝑma innuit̃ tertiã fieri. Regulariter. n. cuz nutrimẽtum fuerit copioſum coꝛpoꝛi ĩmediate ſemp generaꝫ ex ꝑma tertia. Cũ aũt defuerit ꝑma ex aliq̃ cauſaꝝ exiccãtiũ illã nã digerẽs ⁊ ſic iſpiſſans bũiditatẽ ſecũdã ꝛuertit in tertiã. Imaginaꝫ nãq; q; ex digõne ꝑme bũiditatis vt ĩ tertiã ꝛuertaꝫ eliciaꝫ quoddã ſubtile rozidũ quaſi ſupfluũ ipſi⁹: cũ oĩs digõ ſaltẽ in iuuatiuo ꝓcedat iſpiſſando: dꝛia. 50. Nã. n. ſagaꝝ hãc velut quoddã ꝓmptuariũ in mẽbꝛis recõdit ſimplicib⁹ vt tpe indigẽtie bũiditatis ꝑme ꝛuertaꝫ in tertiã: velut cuz flegma ĩdigẽtia ſan. ab aliqua cauſaꝝ inducta ꝛuertit̃ in ſan. vt idẽ cũ ceteris teſtaꝫ ⁊ ſan. cũ digerit̃ flegmaticus aquoſus alias ãt madefacit. Sermões tñ Ha. cũ alys videnꝫ ſonare ampli⁹ q; ex ꝑma ꝓducaꝫ ſcõa: ⁊ ex hac tertia. Dixit nãq; ex ka coꝛpoꝛis ꝓticulas nutriri: tertiã vo eſſe q̃ſi pinguedinis ⁊ carnis bũiditatẽ. vñ. A. nõ vitupo q vr̃ q̃ſi mentẽ q̃dã inſtictu inſitã ꝑſtare nãe vt ꝓuidẽs qd velut ꝓmptuariũ ꝓparet ſibi in foꝛtuitos euent⁹. ¶ Preinducte ẽt qs põt ſatis dicere rõni: qñ nõ ſp vt oꝛdo ꝓductiõis affuit: ſic ⁊ act⁹ attẽdit. Cũ coꝛ cerebꝝ ⁊ epar ceteris vere ꝑoꝛa: vt oꝛe ⁊ ſtomaco ⁊ talib⁹. ⁊ tñ hec ꝑus opanꝫ in cibũ illis. Qõ ꝛoñdit nutritio embꝛyõis ĩ vtero ⁊ extra. ¶ Adhuc iſurgit anxietas cũ nã bꝛeuioꝛi ſemita vt tactuz ẽ ſp ad finẽ ſatagat puenire ꝑfixũ. ¶ Ampli⁹ peccatuz fieri plurimis qõ paucioribus põt explicari. Cũ igit̃ nã chiluz albũ ꝛuertat in chimũ rubeũ. ⁊ demũ in bũiditates dealbatas: qõ in aĩalib⁹ nõ fecit iſanguineis ⁊ plantis: de gb⁹ nõ ſic fuit ſollicita: vt de aĩalibus ꝑfectis ⁊ ꝑꝛie boĩe. nõ. n. natura ſic ꝛtingenter opaꝫ q; ꝑcurãs vilia deſpiciat ꝑcioſa: ſecũdo celi ⁊ mũdi. Fruſtra itaq; ⁊ ad qd tot ſatagit trãſmatões ĩducere. ¶ Dõz ſicut appet ex libꝛis aĩaliũ: ⁊. io. pblematũ: q; q̃to aliqua ꝑfectioꝛa tãto in eoꝝ ꝓductiõe plurib⁹ indigẽt: ita vt quedã generenꝫ ab agẽte ſolo vlĩ. modica ẽt trãſmutatiõe circa materiã facta: ſicut que putrefactiõe ꝛſiſtũt. alia vo cũ hoc indigent agẽte particulari ⁊ diſpõnibus pluribus ⁊ motib⁹ ⁊ que ꝑfecta: ⁊ maxime hõ. Cũ autem modus ꝛſeruatiõis conſurgat ⁊ ꝓportioneꝫ modo ꝓductõis: ſimilr̃ pluribus egebunt oꝛganis ⁊ trãſmutatõib⁹ ĩ eoꝝ ꝑmanẽtia ⁊ ꝛrys in adinuicẽ ſicut ex contrarys ꝓducit: cũ vnũ ꝛrium ex altero ꝓducaꝫ ſubiecto mediãte: ꝑmo phy. Eti. in coꝛpoꝛib⁹ ꝑfectoꝝ aĩaliũ eſt diuerſitas maioꝛ rõne ſubeac accñtiũ. q̃ in aĩalib⁹ ĩmpfectis: vt inſanguineis ⁊ plantis. partes nãq; aĩaliũ quedã ſũt albe valde: ſicut oſſa nerui cerebꝝ. ⁊ hꝺ. alie vo in ruboꝛẽ vgentes vt epar coꝛ ⁊ renes. alie aũt medie ceu muſculi pulmo ſplen. ⁊ iõ ꝓpter eoꝝ diuerſitatẽ oꝛ alimẽtũ diuerſificari: vt quedaz nutriaꝫ ex albioꝛi: alie ex eo q; aliq̃ poꝛtẽdit rubedinẽ non nulle vero medio. Palin. in homine ꝑcipue naturali pulchritudo quedã cõſurgit ex coloꝝ varietate. coloꝛ nãq; ipſi⁹ oꝛ eſſe, ex albo rubeoq; pfuſius. in tegni. Soluendũ igit̃ q; natura inquãtũ põt finẽ ſemp per bꝛeuia intẽdit. ꝓpter aũt pfectius ꝓducere accidit multotiẽs ꝓtelare. Silr̃ ſi qd põt eque pfici paucioꝛib⁹ vt plurimis eligẽdũ magis. ſed hic oñſum nõ poſſe pfectũ qõ natura ex paucioꝛibus conſtruere. ⁊ iõ poti⁹ eligit ĩ perfectis pluralitatẽ in pfectõe. ¶ Adhuc quedã mẽboꝝ nutriumꝫ ex alimẽto plurimũ ſanguineo ceu caro: ꝓpterea opus fuit alimẽtũ ad ruboꝛẽ ꝓmutari. q̃dam vo ex ab eo elõgato: vt oſſa ⁊ q̃ taliũ. ⁊ ideo ꝛueniens fuit ꝓmutatõez in albedinẽ cauſare. ¶ Ut aũt vitas ampli⁹ appareat ſciẽdum ceu tactũ: dꝛia. 30. q; ſanguis triplr̃ accipit̃. vne qdẽ ꝑ maſſa ſanguinea ſiue humoꝝ omnium cõgerie. aliter ꝓut humoꝝ vnus eſt ligdus: rubedine ptiçãs ⁊ dulcedine ſincer⁹ vt poſſibile ꝺ alios tres ⁊ aquoſitatẽ diſtinctus. ſic ẽt cũ medicis ſentit̃ biſtoziaꝝ tertio: aut ꝓut iã inſpiſſatus exiſtit: ⁊ rubedĩe ac dulcedine excedẽti expoliat⁹. Humoꝛ. n. nutriẽs actu omni caret exceſſu. vñ affoꝛiſ. q̃rta. Nutrimẽtũ qõ ſimplr̃ humectat ẽ ſine qualitate foꝛti. nõ. n. acerbũ neq; acutũ neq; ſalſum neq; amaꝝ. Quare ꝑmo ꝓnſticoꝝ. Impoſſibile fit tuni cas vaſoꝝ niſi ex boc ſanguine nutriri. vñ tertio. zo. ca. ꝑ. Sperma eſt ſupfluitas cibi q̃rti in toto coꝛpoꝛe: ⁊ eſt ſanguis magis digeſt⁹. Et. 4. collz. de hypoſtaſi vrine. Materia q̃ nutriunt̃ mẽbꝛa radicata ẽ ſanguis dealbat⁹. Et Haliabbas. Sãguis purus ẽ mã nutriñti mẽboꝝ. Impurus vo ẽ q ĩfuſus ĩ venis ſiłis exñs bũoꝛib⁹ reliqs oĩb⁹ quẽ idiſtigues ꝺ foꝛmatõe embꝛyõis errauit heremita.

Propter quartũ quidẽ ad pꝛimũ ſi quidẽ dõm q; Ariſt. accepit ſanguinẽ tertio modo dcĩ ⁊ nõ alys. ⁊ iõ errãt plurimuz putantes nos ex ſanguine ſolo gnãri ⁊ nutriri. Aut fortaſſe fuit illi⁹ opi. que nõ ſeruaꝫ in pñti q; voluit foꝛte ꝙ hoc q; etiã in nouiter inquit natis medullã ſanguineã reperiri. Diceret tñ aliqs q; id nõ ꝛuincit: eo q; ſicut ſanguis cum nutrire bẽat oꝛ dealbari: ſilr̃ ⁊ medullã ſanguineã os nutriturã. ¶ Ad aliud q; Ha. hoc dõz mõ. in de ꝓplonibus vo tertio. cap. z. ſubdit̃ minima trãſmutatõe ſanguĩe indigẽte ad carnis gnãtõez. ¶ Ad aliud dõm ipm hac via ꝓcedere aut ſanguinẽ non ſumpſit ꝑ nutrimento membꝛoꝝ ĩmediate: ſz mediate: ſicut apparuit ex ſnĩa ei⁹ manifeſte. quo ⁊ dicimus modo panem nutrire ſub actu nutritionis: ⁊ ſanguinẽ lõgingoꝛẽ: neq; ẽt. iz. aĩaliũ dixit labi ſanguinẽ ſimplr̃ in mẽbꝛa: ſed addidit. paulatim imbibit mẽbꝛa. ¶ Ad aliud dõz q; nõ intẽdit. A. dicere q; ilico ꝛuertaꝫ ſanguis in carnẽ cum ei occurrit: ſed modica eget alteratõe cũ in carnẽ oꝛ conuerti reſpectu alterationis q̃ indiget cũ in mẽbꝛa oꝛ radicalia tranſmutari. Conuenit. n. ſatis in cõplone ⁊ ſuba. ⁊ hoc ẽ qõ dicit. Nõ. n. indiget ſanguis in nutrimẽto multotiens cõuerti ſicut carnis: ac ſi dicat pauca eget conuerſione. vñ in fine nãliuz. ca. vltimo. Carnes qdem ⁊ que viſceꝝ oĩum ⁊ q̃ muſculoruz ⁊ ſanguine ipſo nutriunt̃ bꝛeuẽ alteratõez ſuſcipiẽte

Natura.n.membris remotis a sanguine ꝓstituit ꝓcauitates ⁊ foramina: vt apparz in ossibus in ḡbus nutrimẽtuz ꝓtineꝫ vt paulatim ꝓuertaꝫ in ipsa. diſtãtia nãq; vt in se trãſmutentur plurima egẽt ꝓuersione media. q̃ aũt sunt sanguini ꝑpinqua hac ĩdiguerũt mĩore. ¶ Ad aliud dõz q; qz epis nutrimẽtum saltẽ quo ad cius veriorẽ subam que eſt san.coagulat⁹ paulatim ꝑmutaꝫ in colorẽ: maxime dr̃ ipz opationẽ facere vt sanguis q̃ ad nutriat aligd: ꝓuertiꝫ tñ in humiditates suo mõ. ℔ etiã ꝓcesso non simplr̃ sz hic solũ humiditates tollit. ¶ Ad aliud Auer. iam etiã qd dõm viſum. ¶ Ad aliud dicendũ q; oñdunt humiditates ꝑ ethicã. in his.n. fundaꝫ .oria. 93. ¶ Et si dicatur ſm Auer. ⁊ alios plures ethicã fieri in ſuba mẽbri. Dicẽdũ q; membrũ cõiter ſumiꝫ etiã ad ipſas humiditates ⁊ maxie ad iam coagulationẽ ſuſcipiẽtes. ⁊ merito: qz tendũt ⁊ terminanꝫ ad ipa ⁊ vnũqõq; ſumit nomẽ a termiõ ad quẽ. 5⁹ phy. ⁊. z⁹ de aĩa. Juſtũ ẽ vnũqõq; a fine appellari. Et q; ℔ ſit oñdiꝫ: qz ĩmediate Auer. tres diſtiguit ſpẽs ethice ſm tres humiditates. Sũt etiã apoſtematũ humiditates factiue: ſiẽ ſentitur ꝑmo ꝑma. ⁊ iuuãt ipſa cauſari. nõ tamẽ apparz ꝑpter ſanguinez humores ẽt alios ſui q̃titate ⁊ colore denigrãtẽ. ¶ Ad aliud qd dõm viſus q; nõ fim⁹ ex ſanguĩe neq; nutrimur: niſi 3⁹ mõ eo accepto. ¶ Ad aliud dõm q; caro nõ eſt rubea vere: ſz tendit ỹſus albũ amplius: cuz bñ ſanguis ab ea exp̃mitur ⁊ lauaꝫ: aut ſi aliq̃ ſit rubea vel purpurea vt q̃ epis. ℔ nõ ieſt ſibi ſanguinis ruboze: ſz magis ea q̃ epis a nã ipſius ſibi ĩexiſtit. ĩõ. n. factũ eſt epar rubeũ: vt ſanguinẽ generet rubeũ. 4⁹ de iuuamẽtis. ⁊ 3⁹ ac 4⁹ theorice. ca⁹ 4⁹ Renes fortaſſis remanẽt rubei. qz ruborẽ aquoſitatis ſanguinis non poſſunt pfecte ĩmutare: cũ nullã habeãt venã in q̃ruz extremis ĩcipiat dealbari niſi emulgẽtes: que tñ diſſeminanꝫ in eos oĩo. oria. 87. ⁊. 31. ¶ Ad aliud dicẽdum q; ſanguis magis diſtat a mẽbro maxime radicali q̃ a cibo exteriori: aut qz motus ĩtẽditur in fine: eo q; nã tũc efficitur oppoſa. io. ꝓblematũ. oĩbus eniz vys ⁊ medys ḡbus põt expediriozibus ſatagit in finẽ pertigere. Quis. n. ad terminuz cituz volẽs puenire ſemitas ĩuenit plurimas ⁊ breuiores ¶ Ad aliud dicẽdum q; humiditates nõ dicũtur q̃ttuor ſm q̃ttuor trãſmutatiões ⁊ formas q̃s ſuſcipiunt añq̃ in mẽbra traducanꝫ vere. Jſta nãq; videꝫ nã ꝓuerſionis alimẽti vt ſemp plurificãdo ꝓcedat poſtq̃ in vẽtreꝫ fuerit digõne ipſius ĩmutatũ dum mẽbro fuerit aſſimilatũ. nã ꝑnitus in feces ꝓuertiꝫ ⁊ icorẽ: deinde ico in q̃ttuor humotos ⁊ aquoſitatẽ. ſanguis vo in ſuperfluitates ⁊ q̃ttuor humiditates. ⁊ ℔ in ſupfluitates eaꝝ. Tãdez membro fit appoſitio vnio ⁊ aſſimilatio ⁊ ℔ rõni ſatisfacit ⁊ ĩmediate añpoſite. ¶ Ad aliud dicẽduz q; ꝑma humiditas non eſt ſimplr̃ in venis ſz in eaꝝ ozificys extremis iam membris ꝓtiguis potans ipſa. Sapit. n. ꝑpter terminũ ad quẽ ⁊ finem iam magis nãm mẽbri q̃s humozis: ⁊ ſi cõiter humiditates nominẽtur aliqualiter humores: ⁊ forte ꝑpter hoc eam tacuit. A. iz. aĩaliũ. ⁊ per ℔ ẽt ad illud. ¶ Ad aliud dicẽdum q; ſm. A. Ros nõ erit adeo pura humiditas ad nutritionem ordinata: vt ꝑma ⁊ tertia. cũ rarius actu cõuertatur in nutrimẽtum. Eſt tamẽ humiditas. qz apta eſt conuerti ad id cum corꝑus caruerit ſufficiẽti alimẽto ſicut flegma ſz q; eſt humor ſanguinis reſpectu. Aut fortaſſis nõ eſt ſimplr̃ humiditatis officium cuiuſlibz nutrire: ſicut neq; humozum. nam ⁊ humiditas q̃rta nõ dicit nutrire. ¶ Ad aliud dicẽdum q; in corꝑore generati nõ ſunt quattuor humiditates he: ſed tres ſolũ. nam quarta puta gluten nõ eſt humiditas: ſz pars corꝑoris magl. fuit tamẽ humiditas cum fuit ſperma. vñ id perpendens. A. anxioma ſubdidit ꝓncipium huius ex ſpermate foze ſpermatis autem ex humore. ¶ Aut dõm q; in mẽbro eſt dare ptes ſolidiores ⁊ ꝓncipaliores ⁊ molliores nõ ſic ꝓncipales. ꝑme qdem ſunt vera ſubſtãtia ſolida membri. ſecũda vero ſunt cõnectentes ⁊ cõtinentes in adinuicem primas vt in lapidibus oſtẽditur cõiectis adinuicem in muro per calcem: ⁊ in lignis per collam.

¶ Queſita circa generationẽ ex ſpermate dependentẽ.

¶ Differentia. XXXIIII.

QUod ſpma a toto corꝑore ſiue ab oĩbus decidatur membris oſtẽditur: qz de aere ⁊ aq̃. Sperma ab oĩbus corꝑoris deſcẽdit mẽbris: ſanũ q; dẽ ex ſanis: egrũ quoq; currẽs ab egris. ⁊ ꝑ. de gñatiõe aĩaliũ. ¶ Amp. pbl. 4⁹. Quare coeuntes diſſoluunꝫ ⁊ ifirmãtur in coitu vt frequẽter. vtꝫ ꝓ illõ ab oĩb⁹ expurgatio ẽ ſpma. ¶ Qõ ꝓfirmaꝫ rõnib⁹: qñ ĩ emiſſiõe ſemis vehemẽtia ieſt delectatiõis ꝓ totũ corꝑ⁹ diffuſa: q̃ nõ videꝫ euenire niſi ꝓ emiſſionẽ ſpmatis: cuz igiꝫ fiat in toto corꝑe a toto emitteꝫ. ¶ Jtidẽ illõ vr̃ decidi a toto corꝑe ꝓ cui⁹ ſupfluã emiſſionẽ totũ noceẽt corꝑus: cũ vlla nõ extet alia cã. ſed id accidit in ſpmatis ſupflua emiſſione vt ſenſus indicant. ¶ Rurſus colobi ſeu mutillati colobos generãt ſeu mutilatos. quod qdem nõ accidit niſi qz ſperma a parte colobata deſcẽdere nõ valet: cum corꝑus careat eadem. ¶ Amplius genita gignẽtibus aſſimilanꝫ nõ ſolũ ſm nãlia ĩmo ⁊ ſm acgſita: cicatrices. vz. ⁊ ſtigmata. patre nãq; calcedonico ĩ brachio cõfuſam ⁊ nõ dearticulatã hñte picturã ſimilẽ ⁊ filius contraxit ibidẽ. vnde poſt ꝑmiſſos õ aere ⁊ aqua ſmones ſic opationes ſunt: vt caluũ caluos: varȳ varios oculos: ſtrabos ſtrabonẽ generat. ꝓalin. Unũqõq; perfectũ generat ſibi ſile. methauroꝝ. 4. hoc aũt non euenit niſi ſpma decidaꝫ a toto vt ꝓ oẽ fiat aſſimilatio. ¶ Adhuc rõabile vr̃ ſicut totius eſt aligd ex quo fit ꝑmo: ſiliter ⁊ ꝓticulaꝝ vniuſcuiuſq; cũ eadẽ ſit rõ totius ⁊ ꝓtis. hiſtoriaꝝ ꝑmo. vt igiꝫ aligd decidiꝫ ad gñationẽ toti⁹: ita qd decidiꝫ ad gñationẽ ꝓtis: cum totũ nil aliud ſit q̃ partium aggregatio. cõmẽtato. phyſicoꝝ. i. deriuaꝫ itaq; ſemẽa toto.

Huiuſmodi quoq; oppoſitum ſentit Arcũ. A. ꝑmo de generatione aĩaliũ. ¶ Qõ firmaꝫ rõnib⁹ q̃ videmus aliq̃s ad oſculũ mulieris aut ad minimũ tactũ repẽte ſemẽ emittere. hoc aũt ſic fieri nõ poſſet ſi a toto corꝑe decideꝛeꝫ. ¶ Adhuc perpẽdiꝫ plures mutilatos pfectos gnãre: ſecus aũt ꝓtingere opoꝛteret ſi a toto ꝓueniret corꝑe. Eti. Materia nõ decidiꝫ a toto ſiẽ ſanguis ſz a matrice plurimũ: itaq; ab oĩbus nõ deciditur membris.

Ꝓpter primum vo ſciẽdũ q; ꝛz genitura ⁊ ſpma cõiter vt nomina ſynonyma audianꝫ. ꝑmo tñ de gñatione aĩaliuz diſtare ponũtur. Uideꝫ nãq; q; genitura vocaꝫ q̃ a generãte ꝓuenit nato coire quocũq;: primuz hñs generationis ꝓncipium. Sperma quoq; dr̃ qõ hz ex ambobus ꝓncipia copulatis velut in plãtis euenit: ⁊ in ḡbusdã aĩalium: in ḡbus nõ eſt femella a mare ſemota vel ſeiuncta. ſic g̃ nomẽ cadit ſup impfectioꝛa vniuerſaliuz ẽt ꝓtinẽs vtpote ꝓncipiũ vnde motus ⁊ mãz. Heniture vo nomẽ ĩpfectioribus ꝓticulariter cãm vnde motus ꝓortat. Eſt ſigdem ſpma ſeu genitura vtilis ſupfluitas vltimi alimenti ſanguine diſtributi in ptes. Sperma nãq; ⁊ ſi cũ alys ſuperfluitatib⁹ corꝑoris ſupficieten⁹ ꝓuenire videaꝫ. multuz tñ diſtat. Nõ. n. eſt tabes aut diſſolutio ſicut antiq; ſenſere: talis nãq; ꝑter nãm oĩo: ℔ aũt nãliſſimuz exiſtit. neq; eni eſt oĩs ſupfluitas vez vtilis. qñ ſimplr̃ ſupfluitas nihil ꝑficit ad nãm: ſz tãq̃ oĩo excerniꝫ imptinens. hoc vo vtiliſſimũ: ĩmo neceſſariũ ſpẽi pfectoꝝ oĩo. neq; q̃cunq;

supfluitas vtilis est.nō.n.ꝑma ſz ſa eo q̄ phl'a est ꝑmi ali mēti vtilis supfluitas.Est nāq; ꝑmū idigestoꝝ aduenies ex cibis.dña.29.q̄re cōiter descriptū sperma eē vtilē supfluitatē vltimi.Totū vo dupl'r dr.Uno gdē mō cū nulla partiuz deficit ex qb⁹eē hz:ꝛ ß triplr:aut vnūqōq; sub eo ꝓtētoꝝ dr vnū:fiē vle multa ꝓtinet in ꝑdicari: vt aīal: vel ex his vnū vt totū dictū itegrale. Et id aut q̄n ve tale seu ꝓtinuū sicut corpus nāle.vel minime:vt qō arte velut domus seu demū iter hec duo medium obtinēs sicut totū dictū potestatiuū vt aīa.Aliter vo qō est q̄tum hns ꝑncipiuz mediū ꝛ vltimū.quod ēt ꝑprie ꝛ aliqn trāsumptiue dr totū ꝛ omne.numerus.n.ꝛ aqua nō dr totuz nisi metaphorice:meta.5.ꝛ de ß vo q̄situz audit. Corpus aūt est quoddā q̄tum nāle ꝛ nō mathematicū ex mēbris cōsimilibus ꝛ officialibus cōstitutum.

Propter secundum vo sciēdum q̄ sperma ōcidi a toto corpore dupl'r p̄t itelligi:aut mediate.aut īmediate.īmediate quoq; ꝓcedēdum est sperma nō descēdere a toto:verū a testibus ꝛ vasis seminarys.In eis nāq; iterduz sperma ꝓtinet fermētatū:quod ad motū quelibz citissime lasciuie decidit:sicut in argutis tangebat. Si vero audiatur spma mediate a toto deriuari dupl'r hoc euenire pōt: aut q̄tum ad mām ipsius spmatis vel virtutē cū ipo decisaz: qō verificabit:cū mā sibi etiā ꝓportionabili.Primus ēt modus duplicē pōt recipere itellm.aut.n.auditur decidi a toto corpore.i.a mēbris ꝑncipalioribus ꝛ notabiliorib⁹ respicientibus ꝑncipalioꝛa.In qbus magl omiomeritas ꝛ copozis cōtinet totalitas:ꝛ sic visuz.3.ꝛ.20.ca⁹ de causis spermatl sperma a toto deriuari.Scribit.n. Oz vt sit ex oi mēbꝛo ꝑncipali fons:ꝛ vt sit ēt mēbris alys resudatio ēt ad istas radices:.ꝑpter illō est assimilatio.ꝛ iō ex membꝛo diminuto membꝛ generat diminutū:lz illud fiat dū vene nō vltimū finē sequunt:ꝛ nō ꝓcedit appetitus vltimus cū digōne ꝓpleta:q̄si velit q̄ assimilatio iterdū deficit:eo q̄ vtus assimilatiua ꝛ ꝓpletiua non hns mām spermaticā ex toto corpore ꝑpter ei⁹ debilitatē idigestā existentem ex mā iexistentiū membꝛoꝝ pfectā silitudinez ꝛ ꝓplementū nō valet ducere humana.ꝛ iō cōtingit colobos generare.Cōcedēdū nāq; est ei sperma sic a toto decidi cū ipm sit vtilis supfluitas vltimi alimēti sanguinei distributi in partes.a partibus nāq; ꝑncipaliorib⁹ ꝛ nobiliorib⁹ oz maxime ipm sperma decidi:eo q̄ in ipsis ꝑprie vltimū distribuit alimēti sanguineū. Neq; dicendum sperma a cerebꝛo solo descendere:verūtamē fermētum ipsius est ex illo.nā ꝓportionabilr ꝓcedendū est pls de spermate descēdere a cerebꝛo q̄ ab aliquo membꝛoꝝ alioꝝ cū grādem secū habeat silitudinez:qō etiā ostēdit nocumētū magnū factū in cerebꝛo:ꝛ in eis ozis vt oclis. pbl'.4.⁹ ex coitu multotiēs iterato.ꝛ iō.A. ī gbusdaz eius ītentionibus plurimuz māe spermatis est ex cerebꝛo. ꝑp qō de aere ꝛ aqua.Quibuscunq; iciduntur vene que post aures hi ꝑsus omni ozbanť gnātiōe:qō.A. veꝝ testatur dicēs Ha.ignozasse an incisio haꝝ venaꝝ sterilitatē icurrere faciat an nō.qō si Ar.dicat.10.pbl'.semē a cerebꝛo tēdere ꝑ spinā:dōm eū itellexisse aut predicto mō q̄ maioꝛ ps spermatis comparabil'r a cerebꝛo deriuet q̄ ab vno aliquoꝝ membꝛoꝝ:vel ſm alioꝝ:vt Hyppocratis fuisse locutū opionē.Si aūt itelligat spma decidi a toto corpore:eo q̄ a q̄libz ꝓticula qd decidat mūma:stare nō ꝑt q̄q; id antiq̄ gdā senserit.de ge.aīali.ꝑ.q̄ gdaz aīalis gnāndi posuerūt ptes fore dispersas in spermate:volētes etiā femellā hre spma gnātiuū:imaginātes silr spma de subꝛa fore gnāntis:q̄ ēt ꝓtti fuerūt.qdaz.n.eoꝝ ß iesse ꝑ se ꝛ totalr masculo ꝛ femelle.aly vo vt Empedocles ꝓticialr ꝛ ꝓticlr ꝛ seoꝛsuz:q̄s Ari.īprobat ibidē,Si.n,ita eēt: vt dicūt ptes in semīe dispse tūc vitā hre nō possent:cū vita in q̄dā vnitate ꝓsistat ꝛ colligatione. Si vo fuerint cōtinue iā paruū quoddā aīal erit sperma:qō erit ꝺ eūdez in scōa. Amplius nunq̄z mas generaret nisi masculū vt assimilatio veniret in pudēdis.ß aūt nō videm⁹ neq; fore ꝓtigit. Rursus si a mare ꝛ femella silr ꝓuenient:duo vtiq; erūt aīalia cū vtrūq; ponat hre oia gnātionis initia.Et iō Empedocles ꝺ eos iuebit dicēs. Propter qd femelle nō gnārent ex seipsis:siqdez a toto puenit:ꝛ hñt susceptionē .i.matricē:ꝑterea modū aliū elegit Empedocles vt antea dictū est.Quidē fz Ari.stare nō pōt.Ad ipz nāq; multa sequunť ipolia:nō cni sic gnāte dispersē ptes seoꝛsuz a mare ꝛ femella aīaz ꝛ vitā possent hre:neq;.n.possent cōiungi ꝛ ꝓtinuari velut partus quozundā aīaliuz plurificatus.Adhuc nō est possibile ꝓtinuas ptes fieri ꝛ in vnū locū cōcurrere ꝑpter amicitiā:vtponebat Empedocles. Itidē:quo distinguerent ptes ꝛ in aīali ꝛ surſuz ꝛ deoꝛsuz ꝛ dextra ꝛ sinistra ꝛ anteri⁹ ꝛ posteri⁹.nō.n.fz eū mod⁹ posset aliqs ueniri.Ampli⁹ nō est possibile cū mēbꝛa vtute ad seinuicē determinent: vt officialia.vtus.n.operatiua apparenter saltē in pte est officiali.ꝑmo historiaꝝ.qō ostēdit dña.63.ꝛ passionib⁹ vt cōsilia duricie ꝛ mollicie: ꝛ hȝ:ab istis sic diuersis ynuz aliqd actualiter ꝑcedere. Rursus iā nō fuaret silitudinis rō si nō ꝑcederet ab vno in vni⁹ vtute:tūc enī iā nō eēt aliqd silitudinis īductiuū.Est aūt rō cōis ꝺ istos ambos ī hoc q̄ dicunt spma fore de subꝛa gnāntis.diu enī ꝛ iāducum cessasset gnātio subꝛa gnāntis paulatim ꝛ successiue attenuata: ꝛ tādē corrupta.dña.9.Nec ꝑpter hoc tollit gnātiōis vniuoca cā: qō bi timuerūt:cū ea sequat effectiua gnātionis potētia ꝛ nō molis silitudinē alicui⁹.Ipsi nāq; sine religs mālez solū cognouerūt cām.meta.ꝑmo.ita vt vtutez ignozaret informatiuā corpozis ꝓstructiuā.vñ coacti ex hoc ex mā dicere:quaꝑpter positū gnātionē fieri nō ex subꝛa generātis:sed ex supfluo eiusdē alimēti: qō ostēdit ipius cum delectatiōe emissio.Impugnat ēt Aris.illos q̄ posuerunt spma eē supfluū alimēti a q̄libet mūma corpozis decisū: qn̄ si taliter ꝓueniat a toto vel a mēbris ꝓsilib⁹ solis: vt carne osse ꝛ neruo aut officialibus:vt facie manu:vel ab vtrisq;:cū plura dare nō ꝓtingat:nō gdē a cōsilibus:qn̄ ī eis nō existit assimilatio:īmo in officialib⁹ magis.ꝑmo ō ge.ꝛ methau.4.Neq; ab officialib⁹ tm̄:quoniā tūc nō ab oibus ꝓueniret corpozis ptib⁹.verisile.n. magis ꝓcedere a cōsilib⁹.ꝓioꝛa.n.illa sunt ꝛ officialia cōponūt.Silr ꝛ tertius modus dari nō pōt:qn̄ totum supꝛa ptes nihil habere vr̄:nisi ozdinē ꝛ cōpositionez quādā.Propter qō ꝓcludit Ar.ꝓtra hos spma nō hoc a toto deriuari modo. Ampli⁹ nūq̄z sic eēt q̄ colobus pfectū generaret silr: ac silitudines semꝑ ꝓuenirent generātiuz ad generata: cui⁹ oppositū ꝓspicimus sepius euenire.Palin.Cū spma sit modice quātitatis valde si totū in fumos dissolueret vapozosos:nō posset eē cuilibet parti minime applicatū: īmo fozma ipsi nālis nō seruans debitam quātitatem in mā depderet:ꝛ iō nec a toto ita venire posset genitura. Ampli⁹ sequeret corp⁹ destrui ī coitu.si.n.ponat mini mā pticulā spmatis decidi a mūma corpis pte:cuz mūmi nō sit minimū:in coitib⁹ corpus dissolutione destruet.

Propter tertium autez sciendū ꝑmo.quō spma ad testiculos adducat:ꝛ tandē q̄ a toto seu notabiliozib⁹ ptib⁹ ꝛ nō a minimis decidit. Propter ß ꝑmū sciēduz q̄ cū spma sit supfluitas:vltimi alimēti sanguinei iā distributi in ptes: in quo vltima iā celebrata ē digestio existens in mēbris simplicib⁹ ꝛ spongiosis venaꝝ capita ꝛ tartariarū igredit mūma:ꝛ maxie cū corp⁹ mā careat ī vasis spmatis fermētata:ex qb⁹ puenit ad venas ꝛ tartarias illis maioꝛes:ꝛ sic

demũ ꝯñr de minore ad maius ptrãsit quouisqꝫ ad venaꝫ puenit dictã concauã ꝛ artariã maiorẽ sup dorsuꝫ trãseũtẽ:qđ forte de aere ꝛ aq̃.ꝛ.io.p bl.sentitũ:ita semen a cerebro tendit p spinã:ꝛ sic ponẽt spma ad testiculos puenire vt oñditur dria.8z. q̃liter hypostasis ad renes ꝛ tãdẽ ad vesicã ptransit quo ꝛ mõ dabit pharmacuꝫ humores ad ventrẽ attrahere.dria.14.i.Spermatis aũt trãsitus anothomia ad testiculos:dria demonstrabit sequẽti.Dicunt ꝛ alig sperma deriuari ꝛ ad testiculos p vasa semiaria dicta ĩuoluta puenire vigore vehemẽtis calitatis ꝛ subtilitatis spũs deportãtis.in ℔.n.actu corꝑ intrñ apiri ꝛ pozificari aiunt:vt sperma venas ẽt magnas ꝛ artarias subtiliatuꝫ p resudationẽ igrediat absqꝫ pcessu antedicto:de venis paruis ꝛ artarys ad maiores:qđ mõ eodeꝫ fieri videt quo pharmacũ exñs in stomaco mãm attrahit ad se ẽtem in pulmone absqꝫ hoc qđ venas ꝛ artarias igrediatur.dria 9i. Dic aũt modus fortasse calũniabit illis:eo qđ visus est sanguis qñqꝫ in coitu frequẽtato ꝛ conato emitti de venis ĩmediate egrediẽs. ¶ Rursus in tpis q̃si momẽto nõ videt sic illa mã spermatis subtiliari vt possit ĩ venas ꝛ artarias solidas penetrare. ¶ Propter huiꝰ sciđ sciẽdũ qđ ipse instruit auctozitate Ari. ꝛ alioꝝ ipm sequẽtiũ:ꝛ rõnibus ꝛfirmat. Ait nãqꝫ p̃ de gnãtione aialiũ. Lõtrariũ qdem snie quã antiq dixerunt dõm. Di qđ.n.voluerũt qđ sit pueniens ab oĩ:nos aũt qđ ad oẽ natũ ẽ sperma dicim⁹.hz.n.in se vtutẽ decisaꝫ a toto:p quã ipm valz ifozmare qđ gnãtur ex eo.vñ trãslatio arabica.Sperma est id qđ hz vtutẽ essendi pueniẽs toti.Qui etiã ꝯsonat.A. ibidẽ.Et nõ est opꝰ vt veniat sperma ab oĩ pte.in vna.n. pte sunt oẽs ptes ꝛ vir partus nõ est cã mã qđ sit in fluxa ab oĩ membro:ſz cã sua est vtus ifozmatiua siẽ est scãnuꝫ in carpẽtarys. Valy.q̃qꝫ.q̃litercũqꝫ diuersificenẽ dispositiões vtus q̃ facit spma deferẽs ipm in dispõne coitus.ſ. virtus gnãtiua currit ex oĩbus vtutibꝰ corꝑis ad testiculos:ꝛ fit sperma ꝓhebẽdens eã.In hoza.n.coitus spũs vnus in vtute magis cozdis ex tribus cõflatus spiritibus cũ vtutibꝰ ꝓportionabilibus descẽdit a tribꝰ principalioribus membris corꝑis vtutẽ bñtibus p artarias venas ꝛ cãnales totius corꝑis ad testiculos vel ad vasa totiꝰ seminaria ſm Ari.ĩuoluta in qbus ĩmutatus ꝛ pfectꝰ sperma ifozmat ei vtutẽ gnãtiuã exhibens super totũ. Qđ ẽt rõne monstrat:qm̃ spma est p̃ncipiũ gnãtiõis.p̃ncipia vo sunt mĩma q̃ntitate ꝛ maxĩa ptãte. elencoꝝ taĩaliũ fine. hꝺ vo est spma taliter deciſuꝫ. ¶ Amplꝰ ℔ valde rõnabile existit qđ vtus gnãtionis ifozmatiua a toto decisa mãz quãdã gnãtionis ꝛſi nõ decidat a toto possit fozma gnãtiõis ifozmare:cũ videã vtutẽ solã celestẽ exfere ꝓtinua ꝛ eadẽ mã diuersa aĩalia ẽt spẽ ꝓcreare.Eti. Quõ semen q̃ſparuũ q̃lr a tota maxĩa decideret arboze. ¶ Rursus ℔ posito oẽs ꝓtates ꝛ ipossibilia remouent: ceu apparebit ĩtuẽti añdicta. ¶ Propter qđ ex his cõcludat sperma a toto corꝑe demãdari nõ qdem mole ſz vigore.

Propter quartum vo ad pꝰ Hyppocratis dõm ipm itellige re in vigore:aut qz a p̃ncipalibus ꝛ notabilibus mã descẽdit ciusdẽ. ¶ Ad aliud dõm qđ logtur ſm alioꝝ opionez, qđ indicat vtz vt mos eiꝰ in illo codice vel ab oĩbus partibus notabilibus vt confricatio denotat vlcerosa iteri⁹ precipue. ¶ Ad aliud dõm qđ nõ ꝓpter hoc concluditur sperma puenire a toto qz non ꝓpter puenire a toto ℔ euenit:sed qz pruritus in partibus illis est fortis. Ex mã eniz spermatica transeunte supra membra sensitiua:titillatio causat quedã ex qua ĩducitur delectatio vt apparz in scabiosis cũ calida balneantur aqua. Uidemus etiã qđ multotiẽs coire delectationez hꝺ ꝓsternit valde. p̃mo.de ge. aĩaliuꝫ.Et.A.coꝝ nono. Scimꝰ ẽt ſm Ari. pueros adhuc impotẽtes in coitu delectari ex spũs vẽtosi emissione sola. Et iõ delectatio sperma nõ arguit euenire ab omni. ¶ Ad aliud dicẽduꝫ p iteremptionẽ. Spũs.n.ꝛ hydropicoꝝ aq̃ seu sanies ex vna ẽt parte corꝑis repẽte dimissa iterimit aĩal.aphoziſ.6? ¶ Ad aliud dicẽduꝫ sepius op positũ ꝓtingere ꝓpter qđ magis ꝓium q̃ ꝓpositũ sermo ꝓcludit.qđ quare colobus colobuꝫ generet iaꝫ ex sermonibus apparuit Alexan. ¶ Ad aliud dicenduꝫ cũ dicebatur genita gignentibus similari. Dicenduꝫ simplr in plerisqꝫ secus se habere ꝛ maxime similitudine particulari. virtus nanqꝫ ifozmatiua aut ꝓpter eius debilitatem vel aliquã materie seu alterius dispositionẽ non oĩmodã valet generantis ꝓpriã similitudinem ĩducere:sed remotã vt aui vel atauꝰ: paui seu auunculi:vt differẽtia ostenditur.37. ¶ Adhuc videmus assimilari gignẽtibus genita ſz vocez vngues ꝛ pilos ꝛ ſm motũ:ex qbus tamẽ nullũ deciditur sperma cum sit superfluuꝫ corꝑis ꝛ partium eius substãtialiuꝫ. Similiter generãtes habent barbã ꝛ canos iterdũ qbus tum genita carẽt. ¶ Ad aliud dõz qđ generatio similitudinis illius fit fozma ꝛ vigore:non aũt vt iam apparuit materia ꝛ mole. ¶ Ad aliud dicendum hꝺ decisionẽ seminis ꝛ generatoẽz fieri nõ rõne seminis sed vigore magis vtutis ifozmatiue ipsuꝫ ad gnãtionem aptũ reddẽtis:neqꝫ ĩ vigore mẽbroꝝ oĩuꝫ:ſz magis vniꝰ:ceu corꝑis in quo oĩa ꝓueniunt:ꝛ cui etiã famulant.

Occasionẽ pretacte delectationis in coitu consurgit anxietas qui amplius delectet in eo:mas aut femella.vr nãqꝫ ipsa amplꝰ masculo ipso voluptari.Scribit.n.theo.6.ca.16. Uoluptas q̃ mulieri fit ex coitu maioꝛ ẽ q̃ viro. Uoluptaꝫ nãqꝫ in eyciẽdo suuꝫ spma ꝛ in eius qđ viri susceptione:hic aũt in emissione tñmodo.q̃rto ẽt de accidẽti.c.7.vnde.A.q̃aliuꝫ.9.Duplaꝫ delectatio feminaꝝ:qm̃ ipe delectanẽ nõ solum in motu sui spmatis:ꝛ ĩ motu ozificy matricis ĩ sugẽdo:ſz ẽt delectanẽ adhuc in diuersitate motus matricis. Dico etiaꝫ voluptari eas ex cõfricatiõe nõ modicũ ꝛ ꝓprie in ozificy matricis ꝓte sita in opposito pectinis directe. Ipsa.n.balano corespõdet virge:vbi viget delectatio grãdis ita vt multũ coeũtes solũ voluptuenẽ in illo. Hãc silr delectationẽ mulieris sensit Thiresia maioꝛ q vir fuit ꝛ mulier:postea tandem vir redditus. Ouidius in trãsfiguratione p̃mo libro methamoꝛfosios tertio:fabula quarta. Delectatur itaqꝫ mulier mare amplius in coitu.

In oppositu qz delectatio seu delicia cãtur ex ꝯiunctiõe ꝓportionata conueniẽtis cũ ꝓuenienti.ſz hec vehemẽtioꝛ erit in viro cuꝫ sit tempatiozis cõplexionis femella.hac nanqꝫ causatur Intensioꝛ igiẽ voluptas in viro. ¶ Dicendũ ad vnuꝫ qđ extensiue plus delectat mulier.pdurat.n. voluptas ĩ ea diutius:ceu ꝛ cãe oñdũt q̃ ipi⁹:cũ plus spmatis vel gutte emittat:rarius tamẽ.suscipit ẽt viri spma successiue. longioꝛ est diuersitas motus matricis cũ fricatione diutina. vir vo intensiue voluptuaẽ peramplius.in modica enim hoza qua delectat plus ipsius intendit voluptas ꝛ semp cũ emittit ꝓtinue:nõ aũt mulier in quo eiꝰ amplioꝛ ẽ delectatio.qđ ostendit:qz hec voluptas ꝓsistit in tactu: vbi ergo is erit pfectioꝛ ꝛ hec intensioꝛ. ſz hic est ĩ viro:cũ vt tactũ tempatiozis sit crasis illa. ¶ Rursus spma viri calidius magis inducit pruritũ delectatiõis titillatõe quadã incitatiuũ. Eti. Beatus viri ex qbus educit sperma sunt longioꝛes angustioꝛes ac ĩuolutioꝛes vt amplꝰ percipiant spermatis pertranseũtis per eos delectationem. Palin. Sperma viri velocius ꝛ subito qđ est delectatiõis

inductiuū transit p hȝ meatus: expulsiua in ipo ente fortiori: sed in femella secus sunt oīa. quod ꝛ indicat velox ꝛ grādis viri ex superfluo coitu cū exterminatiōe ꝛsumptio. sic itaq; delectat muliere is amplī in coitu. ¶ Ex quibus gdez gd dicendū ad prearguta visuz.

¶ Differentia. XXXV.

Quod testiculi nō sunt

ad generationez necessary sed alicuius meliozis gratia ostēditur per tertiū historiaꝝ: ꝛ pmū de ge. testātes testiculos simplr non esse necessarios sz ꝓpter bene esse. ¶ Rursus pmo pma. ca? de vena habēte ventrē descēdētē. ꝛ. iz. de aīalibus. In venis ꝓtensis a vena concaua ꝛ a renibus ad testiculos digerīt sperma ꝛ albificatur cū ꝑus esset rubeuz ꝓpter multitudinē toztuositatis eaꝝ ꝛ reuolutionū: ꝛ q; ad eas etiā puenit a cozde. Doc gdē ostendit rōne: qm testiculi si essent necessary oībus ī existerent generātibus. multa vero eis generāt carētia. Eti. nō ipsoꝝ ponitur necessitas nisi ꝓpter spermatis generationē. sed hȝ generatio in toto aut ꝑncipaliozibꝰ partibus extat cozpozis. Generatiua nāq; in totū videt cozpus diffundi velut nutritiua: cū circa idem: diuersificatū tm. vt. z? apparz de aīa. operent obm. ¶ Amplius illō est necariū sine quo res esse nō pōt. 5? meta. Aīal aūt sine testiculis esse pōt: ꝛ maxime cū sperma decidaꝝ a ꝑncipaliozibꝰ cozpozis partibus ꝛ vtus generatiua: vt oñsuz. z 8. labaꝝ a cozde. nō igitur testes sunt necessary.

Huius autem

oppositum senserunt medici ꝛ philosophi oēs pene. ¶ Adhuc illud est necessarium: quo ablato reliquum non suffi cit. sed ablatis testibus generatio non perficitur vt apparebit. necessitatez etiā ipoꝝ demonstrat cōpositio figura ꝛ sensus: testiculi ergo necessary.

Propter primum

sigdem sciendū q; necessariū quot dicatur modis. dīa oñsum pma. Testes q̄q; sunt carnes q̄dā glādose in folliculo vno ossco dicto cōgregate albe ad humiditatez spermaticā generādā create velut carnes māmillaꝝ glandose albe ad lac gnāndū ꝓstitute sicut ꝛ epar rubeū in sanguinis rubozē gnāndū. Testiculis quoq; iaz dictis meatus qdaz cōtinuant q duplices existunt. Sūt. n. qdā cozꝝ iter renes ꝛ testiculos exītes vasa ab Ari. dicta īuoluta in q̄bus posuit sperma generari. nō aūt in testiculis. hȝ aūt vasa ita sunt dispositā qm in dextra cozpis parte cozā rene dextro a cozpore artarie ac vene chilis p dozsum descendentiū originant rami fere per totū ꝛ rarissime a venis ꝛ artarys emulgentibus dictis in renē tendētibus dextrū: g sigdem rami ꝓtensi p cozpus ampliantur sub renibus dezsum directe: qō p siphac penetrās ad caput testiculi tēdit dextri ītra se colozē rubedinis obtinēs ex vnoquoq; testiculi capite in alterum transit ꝛ demuz reflectitur versus testiculi caput ꝑus dictū. In quo ponitur historiaꝝ. 3? humiditatem spermaticā album generari ꝛ cōtineri. vbi etiaz terminis lr̄arum moze geometrico situationē cozꝝ conatur oñdere. In parte vero sinistra rami huiꝰ venaꝝ ꝛ artariaꝝ nō ꝓtendunt a cozpozibus venaꝝ ꝛ artariaꝝ descēdentium p dozsum: sed q̄plurimuz a vena ꝛ artaria emulgente: g demū deinceps ramificantur vt in latere dictū dextro. Et iō tertio. zi. ca? de signis albamini volētes rustici marē gnāre: sinistrum thauri testiculum ligant: vt ex dextro fiat calidiozi ꝛ fortiozi proiectio. Multotiēs quoq; ꝓtingit relaxatio. aut aduenit ruptura meatibus vbi biper siphac penetrāt: vt çirbus vel ītestina cadant in osseū ꝛ ꝑcipue in parte dextra in qua ītestinū habetur monoculum dictuz q̄parua alligatione

participās. ꝛ hȝ qdem vasa inuoluta dicuntur didimi. zȝ animaliū. A. ꝛ problematibus quibusdam Arist. ascriptis. Sunt ꝛ alȳ meatus vasa a medicis dicta seminaria q īcipiētes a testiculoꝝ capitibus supra collū vesice extermi nantur in virgā quos dicunt fuire testiculis seruitio delatozio: eo q; ab ipis in virgā ꝛ tandē in matricē adducūt semen. gd aūt gnātio dīa. z9. ostēdit.

Propter secundum

vo sciēdū Ari. fuisse sniam in locis palle gatis testiculos nō foze necessarios ad gnātionē: necessitate maxime ꝑmi modi necessary: sz ipsos foze gr̄a cuiusdā meliozatiōis ꝛ iuuamēti. voluit. n. testiculos foze q̄dā suspensozia q̄ coꝝ pondere meatus añdictos iferius trahēdo stare cogerēt aptos: ꝛ iō aīalibꝰ cos apponi: quēadmodū texētes lapides adaptāt liciatozys. Ꝫ gō ē ī textozibꝰ ꝓspicere. Suspēdūt. n. filis texēdis pōdera vt vie trahendo iferi? remaneāt apte q; p eas iacere nauiculaz valeāt libere. gbꝰ amotis obturanꝫ hȝ meatꝰ. Sic ꝛ ablatī testibꝰ pozos voluit seu meatꝰ retrahi ītериꝰ vt ꝛ opilatio īterueniat coartatozia: ꝛ iō nō posse generare excisa. Dāc q̄q; positionē Arist. sicut ꝛ alias conatur astruere. ꝓmo quidē q; si testiculi fozēt necessary oībus simplr iessent aīalibus. Nūc aūt neq; pisces neq; serpētes testiculos hñt ꝛ tñ visi sunt cocūtes: ꝛ plenos sm spma pozos hr̄e. Cōcludebat igit ipsos meliozatiōis alicuiꝰ foze gr̄a. ¶ Amplī? ait. Jam thaurū quendā post excisionē moꝝ coeuntē impregnasse: eo q; meatus nōdum erāt retracti. Cū igit careret testiculis ꝓpter eos ī gnātiōe necessitatē nō hr̄e. qō aūt fortassis ipm mouit q̄maxie fuit: qm nullā ꝑticulaz estimauit testiculos pozoꝝ foze p dictoꝝ: sz cos potiꝰ cōtinuos a renibꝰ sup testiculos appodiari ꝛ reflexi demū sic ptrāsire ad virgā. Dec āt oī reuerētia ꝑthomagistro exhibita: cū forte ipm nō intelligā: stare videnꝫ nō posse vt ꝛ amplī? tertio apparebit dicendoꝝ: neq; fortassitā illa gbꝰ id conaꝫ asserere. ¶ Primū qdē nō valet. nō. n. si testiculi nō isunt aīalibꝰ impfectis: ꝓp hoc ꝛcludēdū aīaliū pfectiozibꝰ nō opus illos exīstere: cū plura expetēt in ipsoꝝ ꝓstitutione. vñ sz non simplr necessary: sm qd tñ ꝛ alicui vt pfectiozi sunt necessary spē. q; aūt asserit thaurū ipleuisse excisuz: ꝛcesso sibi quoq; eundē vaccā ascendisse vt coiret: nō binc tñ hz iferre testiculos nō opus foze ī gnātione: ac spma ī vasis iō gnāri īuolutis: qm excidens aut abscidit osseū solū: ꝛ testiculos demū violenter extraxit: ceu cōiter agūt excidētes. Et q; meatꝰ illi vehemēter inherebāt testiculis abrupti fuerūt: ita vt semē a vasis īuolutis deueniēs ad osseū iā diuisum rueret deozsuz. Si āt diceret Ar. spma foze ꝓtētuz ī meatibꝰ exñtibꝰ iter testes ꝛ virgā: cū hȝ aīalis sint longissima. Rñdebit aduersariꝰ si spma id fuerit hominū ꝓp testiculos: oȝ accidere a gbꝰ ꝑus fuerat generatū. iā. n. sup ipsos trāsiuit. vñ Ar. nō cōcludet dic itentū. Uel excidēs qō nō fit testis pāniculuz excisit: ꝛ tūc nō minꝰ ide sequeꝫ qō antea. q; aūt tertio dixit testiculos nullā ptē foze meatuū: fortassis vitatē ñ cōtinet cū alys ꝛ mihi pluries sensibili appuit anothomia ꝛiuz. visum est nāq; spma in subam verā testiuz cadere qō spma oñdit in eis inuētuz ꝛ ipsoꝝ augmētū cū cōiter prius īmanifestatoꝝ ꝛ inestimatoꝝ non hr̄e vt perdicibꝰ insit ꝛ fasianis: historiaꝝ tertio. Fuerūt ēt incidētes vasa seminaria nequaq; cū īuolutis ꝓtinuari supiozibꝰ refluxiuis: sz magis oziri ex testiculoꝝ capite altero. Quidaz vo reuerētiā Ar. exhibētes dixerunt testiculos posse duplr ꝓsiderari: aut ī cōi: vt in oī aīalis ambitu: ꝛ ita nō necessary cū aīaliū plurima careāt illis: ꝛ qm Ar. fmo crat vlis in oībus ipsoꝝ ꝓtulit eos nō foze necessarios absolute vl in ꝑticulari: vt ī gñe ꝑfectoꝝ: ꝛ tūc esse asserūt opus hr̄e. Di aūt ꝛ si veritatē sapiāt: nō tñ fidelioꝛes extant expo-

sitozes. Nã opus boni expositozis nõ est ꝓmonẽ vificare: sed scribẽtis manifestare magis itẽtionẽ ꝗuis sit falsa: ꝓ nosti.ꝑ. Ipsi.n.apte ℨ itentionẽ exponunt Ari. Is nãq; in aĩalibus ẽt pfectiozibus ĩducens voluit testiculos iuuamẽtum ⁊ nõ necessitatẽ obtinere. puta mozosiozẽ motuz mãe spmatice supfluitates causare pozoscq; ꝙuare aptos ⁊ in his maxie quoz exterioz est situs. Ait.n.in aĩalificis puta egs ⁊ talibus alys ⁊ in hoĩb⁹ saluãtes reduplicationẽ iductus est sil'r thaurus excisus iplens q̃ oĩa sunt aĩalium pfectioza. ¶ Et iõ dõm q; Ari. tpe nonduz erat pfecta scia vsqueq; anothomie: vt ostensum dñia. 99. Daly. quoq; spma gnãtur in testiculis sic̃ gnãtur spuma in ozibus equoz cũ stimulant̃ ⁊ a pcussiõe vndarũ maris. Ha. vero dixit q; testiculi sunt g gnãnt sperma: sz Ari. ingt q; gnãtur in venis ĩuolutis in vasis spmatis ⁊ ꝑpletur eius in testiculis gnãtio. Jd vo vltimuz qõ Ari. ponit non ab eo repio. Nicol. aũt in ꝓblematib⁹ attulit gd ambiguuz serie Arist. recitata ingens. Sunt tñ testiculi vtiles ad spmatis digõnem: quẽadmodũ mãmille ad lactis gnãtõez Nũc gdez dicunt lac in mãmis gnãri.

Propter tertium vo sciẽdũ q; testes non solũ sunt iuuatiui: vez necessary modi ẽt ꝑmi seu q̃rti necessitate: qñ ea q̃ ℨi sil'r Arist. ꝺcedit: qõ significãt auctozitates ⁊ sil'r ẽt rõnes. Ha. gdez in locis q̃multis. A. ẽt. 15. aĩalium sniam pertractat Ari. ꝑfatã cũ dixit magr̃ ꝑmus q; testiculi exeũt a vys spmatis: noluit itelligere q; nihil faceret ad gnãtionẽ spmatis: sed q; sua suba est diuersa viaz̃ suba que continuant̃ cũ illis: qñ non est vna via. sz sultentamentũ viaz̃. ⁊ subdit. Et non est mendaciũ qõ dicit medicus qõ ĩuolutũ explicuit. ꝑ ꝑma. ca⁹ de anothomia vene descẽdentis. Ambiguus est. n. nõ raro de aĩalibus. A. ingens. Testes sunt necessary ad spma gnãndũ qõ geneologiã ꝺseruat ⁊ iuuatiui vt forme ꝺplementũ det̃ ac ꝺplo masculina ꝺseruet̃ ⁊ feminina. vñ tertio. 20. ca⁹ ꝑ. dixit eos foze mẽbza ꝑncipalia: in qb⁹ gnãtur spma ex humiditate delata in venis ad eos. Qui aũt his amplius angit est Auer. Ari. fidelissim⁹ ĩterꝓres ⁊ collega ipm nõ tenẽs collz scõd. caplis de iuuamẽtis membrozũ gnãtionis. ⁊ 4.⁹ ca⁹ de signis tempantie testiũ. Jn quo ẽt medicinã conat̃ tradere ꝑm Arist. fundamenta. sz potius via gradiẽs cõiozi ait. Testiculi fuerunt ozdinati ad faciẽdũ spma: ⁊ iõ fuit eoz caro alba: sicut caro mãmillaz̃. Et ꝓpterea qñ conuertit̃ sanguis conuertitur ad sil'itudinẽ eoz. ⁊ facit ipm albũ sicut epar facit chilũ rubeũ: qz vis agentis est sibi patiẽs assimilari. Rõnib⁹ gdem firmat̃ qñ vnũqõq; gnãtur a sibi simili ⁊ cõueniẽti. 7.⁹ meta. Sperma vero subst̃atia ꝺplone ⁊ coloze magl testiculoz carnibus assimilat̃ q̃ vasis ĩuolutis cum sint cozpa neruosa frida ⁊ sicca coloze vsus eoz ꝑncipiũ subrubeo. ¶ Amplius q̃to aligd est pfectius tãto plura regrit ad eius ꝺstitutionẽ in de aĩalibus. ⁊. io. ꝓbl. apparens. Natura. n. plus laboz̃at ⁊ intẽtius in ꝓductione pfecti q̃ ĩmpfecti. Sz homo ⁊ plima quadrupeduz sunt alys pfectioza. vnde bis nõ solũ vasa suffecerũt spmatica in spmatis gnãtionem vez opus testiculoz affuit: ⁊ qz eoz icisio adeo grandẽ in aĩali pmutationẽ iducit qõ oñdunt cunuchi. Rõnabile hos supza spma gnãnduz potẽtiã habere. ¶ Ad huc si testiculi solũ eẽnt vt suspensozia deozsuz trabentia vasa non fozent ĩuoluta cũ eis adeo ꝺtinua ita vt sperma sup subam caderet testiculi: sz directe per eandez tenderet: cui⁹ oppositũ experiẽ icisoz. Palin. Si testes nõ eẽnt opportuni ad spmatis gnãtionẽ: sed solũ põdere suo vt lapides in liciatozys iuuatiui: tunc nunq̃ redderet̃ gs sterilis frigidoz sup eos appositiõe vt oppy: iusgami: mãdragoze: ⁊ silũ cũ talia eoz põdus nõ minuãt: neq; meatus sic frigiditate coangustant̃ gn deberẽt caloze postea relaxatiõe ampliari. neq; sil'r est dicẽdũ vasa ĩuoluta vt testiculos frigidoz̃ suppositiõe noceri: cũ iterius tendentia vbi caloz ĩtẽsioz occultent̃. Exptuz aũt frĩdoz̃ testib⁹ applicatio sterilitatẽ iducere. Eti. Quib⁹ testiũ situs ĩtrisecus vt hñtibus colligationẽ dozso firmius ĩherentẽ sicut thecodeis elephãtibus ⁊ volatilib⁹ nullã suo ponderе testes applicationẽ vasis ĩuolutis possunt ꝓestare ad modũ lapidũ in liciatozys pendẽtiũ: cuz suspẽsiõe careãt exampliatiua. Fortassis aũt qs diceret põdere op⁹ nõ eẽ cũ meatus remaneãt caloze ĩteri⁹ apti. queret̃ etiã ꝓp qd testicli hoza casus semis adeo virge adherẽt. Propterea sanius ꝺcludendũ nec̃ios testiculos ꝑfectiozib⁹ simpl'r fore. Nosce q̃q; q; lz dictũ sit testib⁹ ieſſe necessitatẽ gnãtionis ⁊ vigozẽ: nõ tñ ꝓncipal'r ⁊ ꝑ. sz sibi foze a cozde ifusaz. ipm. n. est radix ⁊ ꝓncipiũ virtutũ oĩum nõ solũ qdẽ vitalis vez etiã nãlis ⁊ aĩalis. dñia. 38. vñ ꝑmo ⁊. 5.⁹ de aĩalitz gnãtione. Non est suspicandũ vt qdaz estimãt testiculos eẽ ꝺuentũ multoz̃ ꝓncipioz̃: eo q; ipoz̃ fiat magnaz̃ cozpozis transmutationũ cã. nõ. n. ab ipsis eucnit vt ipsis: verũ ꝓpter cozdis trãsmutationẽ cũ quo cõitatez̃ habẽt nõ mnimã per artarias neruos ⁊ aspectuz. Sunt. n. carnes solidiozes velut speculum caliditatem cozdis in eos delapsaz in cozpus refrangẽtes oẽ. ¶ Propterea dõm cuz nõ sit ꝓncipia discepta ponere: vez in vnũ tandẽ oĩa cooz dinare. dñia. 38. vtutẽ ⁊ spũm eisdẽ a cozde dirigi q; tandẽ istã pmutationẽ vigoze cozdis tñ in testib⁹ suscipit: sicut spũs a cozde delapsus: in cerebz̃ ab eodẽ. vñ coll3. ꝓ. ca. de iuuamẽto mẽbroz̃ gnãtiõis. Scire debes q; istud mẽbrũ puta testiculi nõ ẽ ꝓnceps vtutis gnãtiue ꝗuis vtus in eo sit vt opinat̃ Ha. qz illud nõ põt agere suã opatiõez p se: nisi p spũm eidẽ missum a cozde tpatum quãtitate ⁊ qualitate. Propter qõ appet q; vtus cozdialis q̃ mẽsurat hunc calozẽ vt possit facere suas opationes sit ꝓncipalis gnãtiua. Et vtus que est in hoc mẽbzo est eius seruiẽs. ⁊ si aliquod in hoc hz dñium est illud particulare.

Propter quartum gdem ad ꝑmũ gd dicendũ appuit. ¶ Ad aliud sil'r visum. Illa. n. fuit Ar. que in ꝑsentiaz̃ nõ tenet̃ opinio. ¶ Ad aliud dõm q; A. nõ itelligit spma in venis illis pfecte digeri ⁊ dealbari ⁊ fozmari: sicut nec sanguis oĩo digerit̃ ĩ epate ad cozdis relatiõem: aut ĩ mesaraicis epatis respectu. vel id vigoze accidit testiculoz̃ vt iam ꝑ eũdẽ apparuit manifeste: sic̃ mesaraice tãq; epatis mans ipsius vtute chilũ in rubozẽ ĩmutãt aliqualẽ de iuuamẽtis. q̃rto. ca. i. 2. 3. ⁊ teriozz̃. 5. c. 7. ¶ Ad aliud dõm vt visũ q; sermo extat ĩ aĩalibus pfectis. ¶ Ad aliud dõm verũ existere de vtute gnãtiua materiei spmatice: nõ ãt de vatiua forme ⁊ vigozis spmatici eo q; talis ostẽsum situat̃ in testiculis vigoze tñ cozdis. Mẽbza sigdem generant spma mãliter: testes vo in vigoze prĩcipaliuz fozmaliter. ¶ Ad aliud dõm testiculoz̃ necessitatem nõ foze ꝓpter singulare: sz spẽi gra. Nã ꝑ gdẽ mõ sũt necessary: alio vo ĩuatiui vt dcm ꝑus. lz. n. spma decidat̃ a ꝓncipaliozibus cozpis ptib⁹: id tñ mãliter existit: qõ si subdat̃ gnãtiuam vtutẽ a cozde deriuari dicendũ sic̃ appuit ĩ aliq̃ mẽbroz̃ vt ĩ testiculis ⁊ nõ alibi determiari. Sit itaq; ꝺ B tal'r cũ modestia diffinitũ cũ sit Ar. sniẽ ℨriuz quo mioris ẽ ambiguitatis ⁊ a ℨdictiõe remotioz. Et iõ dixit Alex. nos sumus sustẽtati sup sniam hui⁹ boĩs ko celi ⁊ mũdi cõmẽtatoz. cõmẽ. 36. ¶ Dñia. XXXVI.

Quod genitura siue spma viri ñ sit pars cõstitutiua embzionis mõstrat̃ qñ sperma facit sicut que ab arte. hz. n. ptãte spẽm. 7. meta. ⁊ ꝑ de ge. aĩalium. Ex spermate. n. ⁊ sanguine mẽstruo nõ

ponitur ibidem vnuz fieri: nisi sicut lectus ex ligno ⁊ carpentario: ⁊ spera ex cera ⁊ forma ⁊ vt sanatus a medicina li ⁊ vniuersaliter sic ex mouente ⁊ mobili. ac ēt q̄ masculus exhibeat spēm ⁊ p̄ncipiū motus: femella vo corpus ⁊ mām sicut in lactis fit coagulatōe. Lozᵖ. n. lac ē: formās aūt coaguluz ⁊ p̄ncipiū cōstare faciēs. Et eozundē ko. Femella exhibet corpus ⁊ molē: masculū aūt nō: ⁊ corpus ē ex femina: aīa vero ex masculo. ¶ Adhuc nāliuz. zᵒ capᵒ. zᵒ Ha. Spma velut artifex ⁊ fydias existit: sanguis vo vt cera. ⁊ iō subdit. Os vena artaria neruus cartilago pīguedo adeps membranū ⁊ medulla ī sanguinea qdem ex sanguine vero fcā sunt. Expressius. n. cū Ar. sensit. qcqd autē ipsi ponaṫ alibi q̄ embzio cōstruaṫ ex mēstruo soluz tā q̄ ex mā: ex spmate vero velut ab agēte ⁊ dante spēm. qō autē tale nō pars existit molis. vñ de re. sa. p̄. Sanguis ⁊ spma gnātionis nostre sunt p̄ncipia. Bāguis qdem tanq̄ mā qdā ꝓportionata ⁊ bñ per oēm acgescens ꝓditozi: spma vero rōnem obtinet cōditozis. Palin: tertio. ziᵒ Lōceptio ex spmate viri virtutē hz odozis fm sniam phi. Et firmatur qm̄ a plurimis aīaliuz cū sint paruissima nihil poterit fm molez educi. dissoluerent. n. quedā ēt ita paruo cōplicant tempoze vt nullū possit ab eis decidi q̄tum. Eti. fz medicū cū. io. historia. Si oz ipregnatio perfici opus fit vna pycere: quo gdez accēte vtrūlibz alterutrū vtrunq̄ ipediet ad susceptionē. ¶ Kursus ars imitaṫ nām. phy. zᵒ in arte vero ita cuenit q̄ agens nō igredit artificiatū nisi in virtute tñ. ¶ Amplius posita genitura partē ꝓstitutiuā embzyonis existere mālez cū sit ⁊ actiua tunc idē erit agens ⁊ patiēs mouēs ⁊ motū: loco quoq̄ ⁊ subiecto etiā idistincta. agens etiā in idez cōcidet cū mā agatq̄ aliquid in seipso primo: ⁊ similiter generatio non differt ab augmento que extant contra in physicis. 7ᵒ ⁊. zᵒ ac de generatione ⁊ coz. determinata. Non igitur genitura pars est embzyonis constitutiua.

In oppositum Hyppocrates de embzyonis gnātione volēs non solū viri spma ꝓstitutionē gnāti subingredi: vez etiā mulieris: qō ⁊ videṫ sentiri bistoria. io. ꝓlonū. zᵒ ca. zᵒ apho. p̄. ⁊ in locis q̄tmultis cū iuitatione ad libz de spmate nōdū translatū. Silr q̄. A. nō solum in canone vez in tractatibᵘ aīalium q̄q: qō ⁊ fulciunt argumēta. Lōceptū nāq̄ p̄mam mixturā dico ex masculo ⁊ femina: de ge. aīaliū p̄. mixtura vero solū extat corpoz. p̄. de ge. ⁊ coz. ¶ Amp. delingtur cū qd possit pauciozibus ꝓstrui ampliozibᵘ idē perficere. physicoz apparēs p̄. cū nā ⁊ ars respuāt semp qō superfluū vt theozica denotat aīaliuz p̄cipue. B aūt euenit si relicto spmate ꝓportionaliozi ipsa ꝓstituant ex sanguine icōueniētiozi eisdē cū opozteat sanguinē p̄mū ad nām trāsmutari spmaticā q̄ in ptes quo spma non eget cū sit tale. ¶ Kursus diuersitas in posteris diuersitatē arguit in ꝓzibᵘ saltē imediatis cū causeṫ ab eis: nunc autē partiū qdā spmati similanṫ: alie vero sanguini vt caro maxime. pp qō cū oztū suo attesteṫ p̄ncipio in tegni. zᵒ li. Que sanguine partium generabunṫ ex sanguine: relique vero ex spermate eisdē ꝓportionate. Itaq̄ genitura pars embzyonis extat constitutiua.

Propter primum gdē sciēdū q̄ qd sit genitura ⁊ spma dīa visum. 34. Dico aūt partē ꝓstitutiuā cozpozeā magis mām ꝓportantē ⁊ molē. Embzyo quoq̄ ⁊ si dicaṫ eē qō ex p̄ncipijs gnātionis in matrice ꝓficiṫ. 3ᵒ tñ theozice iuxta veterem huic fm tpa ꝓfecto diuersa noīa ꝓponunṫ altera. fm nāq̄ is q̄ttuoz variaṫ tpa. in quoz p̄ sub spmatis reperiṫ forma: ⁊ tūc spmaticus appellaṫ. zᵒ vero in quo sperma repletū apparz sanguīe: nō tamē coz aut cerebz aut epar ad hunc discernunṫ: diuisio tñ partiū ꝓcipit apparere: q̄ tpe fetū hyp. noīauit. Est ⁊ 3ᵒ qñ informatio cozdis cerebz ⁊ epatis manifestius apparet ⁊ relique partiū incipiūt informari noīatū tunc qō cōcipiṫ embzyo. 4ᵒ vero tps existit qñ discernunṫ ⁊ apparent singula mēbza formatione eq̄li pfecta: q̄to tñ minozata: ⁊ tunc ꝓceptus vocaṫ. eo q̄ moueaṫ ⁊ pedibus calcitret manifeste.

Propter secundum vo sciendus q̄ quidaz ceu hyp. ⁊ Ha. ex ꝓcepto maxīe nāliuz zᵒ vbi nō parū ac ēt de vtilitate ꝓticulaz se ꝓpiarbet icū repsentat. qñz posuerūt q̄ spma sit pz mālis ēt ꝓstitutīa embzyonis. Mouenṫ. n. videtes mēbza dcā illi spmatica ꝓsimilari: vt sanguīea sanguini: ⁊ q̄dā restaurari: alia vo mīme: ac p̄ cetera taliū signoz postera: qō gdez nō oz cū virtᵘ dicta ifozmatiua spmati iexistens hō plasmationē ⁊ sīlitudinē possit ex menstruo coagulando ⁊ dealbādo iducere. vt Ha. imitās Ar. nāliū sensit. zᵒ ca. añdicto. Nō. n. necessitas gnāti sumēda est oīfariā a mā vez amplius ab agēte ⁊ forma cuz fine. ō Empedoclem physī. zᵒ de ge. aīalium. 5ᵒ qō etiā dīa inotuit. 3o. Dicētibus quoq̄ spma foze partē embzyonis mālez multa ꝓsequunṫ in nāis p̄mōstra in argutis absurda. ¶ Quidā vero sequaciū hyp. ⁊ Ha. vtriusq̄ partī rōnes vitare volētes dixerunt in spermate tria foze cōsideranda: partem. vz. grossam tenacē: quā qdā in subam cedere ponūt mēbzoz spermatico z partē quoq̄ subtilem aereā vaporosaz: ⁊ hāc dicunt in spiritus subaz ꝓuerti: ⁊ partē tertiā. puta virtutē ifozmatiuā operantē velut q̄ arte ꝓsiluntt. Cuius qdē positiōis falsitas quo ad p̄mā partiū manifesta ex ꝓductis existit. Quid vo tenendū in religs duobus ex cōsequētibᵘ apparebit. ¶ Fuerūt ⁊ tertio alq dicētes spma fm subaz ipsiᵘ nullo mō foze ptē embzyonis ꝓstitutiuā sz vtute tñ. Audientes Ar. sermones ī priozibᵘ argutionibᵘ ꝓductos. Cuius qdē opi. videṫ Ha. nāliū. zᵒ caᵒ. z. Nihil. n. mollis spmatl. vez vigoz solus ⁊ odoz audiṫ ex ipso ꝓstitutionē embzyonis ⁊ trarc: qō plures exponētes Ar. īcōplete sensere: q̄ silr positio ītellecta subtili Ar. snīa pmanere nō valet. Sequereṫ nāq̄ virtutē vehementer actiuā pfectiuū ꝓpziū derelinquere subiectū. Ex B ēt nā videreṫ insipiēter opari. Cuius qdē sapiētie non est finis cū relicto subiecto ꝓueniētiozi ꝓprio extraneo ihereret ⁊ ipzoportionato. Adhuc que pfectioza genere aīaliū nō solū virtutē expetūt: sz ⁊ subiectū cū in sui plura expetāt ꝓstitutionē. dīa p̄zi. Dicunt quoq̄ p̄aue Ar. exponētes ō ipsius mentē vt tertio dicendoz cluceṡcet apte. ¶ Ad aliud vo qō supficieten auditus Ar. sermo sonare putaṫ sperma. s. embzyonē igredi vigoze solū dicendū aliquos p hō virtutē itelligere ifozmatiuā ītellectū vocatā. scōo de ge. aīaliuz. hec. n. embzyonis ꝓstitutionē nō subit: nisi in vtute: ceu forma artificiati: vel silitudo existētis ī aīa: qō artificiatū subītrat: vt medicinali sanatuz disciplina: mole aūt mīme. ¶ Sz certius dōm q̄ Ar. de ge. aīaliuz. primo sermo cōis extat in oī aīalium nā: qō ostēdunt inducta enthoma: ⁊ pisces ouificantiū qdā: a gbns moles nō vī decidi spmatica in femella: ꝓpter coz impfectōez aut ab eadē susciṗi vez potius caliditas ⁊ virtus aliqua ac odoz in ventositate aut fumo imittiṫ sustentata: cū accidētis sit p̄mo in susceptiuo ꝓprio pmanere.

Propter tertium gdē sciendū q̄ pfectoz genitura embzyonez ingrediṫ nō qdē vt pars q̄ materialis ꝓstitutiua coz veruz magis. vnde motus initiū ⁊ forme ipressiuū. Et ideo id ī talibus sentiens Ar. p̄miūz quesitū q̄ vīus in p̄mo de ge. tetigerat aīalium resumit in ko. In quo qd de substātia accida: spermatis ostendiṫ: quid etiam ⁊ qualiter habeat esse virtus qua fulciṫ idē. ait enī. Heniture aūt corpus ⁊ cetera. vul: nāq̄ q̄ cū ipo spmate virtus emittiṫ

quidem intellectus vocata que generationis est ꝓncipiū existens a cozpoze separata.nō.n.membꝝ hz oganiçatū ceu virtutū alie nālium. Eappter virtꝰ dīna ⁊ itellectualis appellaſ a cōmentato.7ꝰmeta.dria.48.Et hec qdem virtꝰ ꝓplectitur spma ⁊ ide ꝓcedit in gnātiōem embꝛyonis suscitata ⁊ mota coeuntis ipulsione:quousqꝫ coꝛ generet:demūqꝫ illius vigoze mēbꝛa gnāt reliq.dria.38. vñ Ari.in cozde est foma ⁊ spēs epis:q̄re epar est q̄si ex superfluitate nutrimēti cozdis.A.aialium nono.qō silr euenit in alys.ab actu.n.ente qō potētia exīs fit i nā ceu arte facti.Subdiſ autē postea qꝫ coꝛpꝰ geniture sit a cozpe inseparabile:qō qdez spma geniture.i.actio gnātiōis ꝓncipio ⁊ spū repletur nām hūs humidā ⁊ aquosam. ꝓpter qō ait nō esse q̄rendū ipz semꝑ fozas exire neqꝫ particulā trī aliquā esse constitute fozme:qō declarat velut vtiqꝫ neqꝫ coagulū lac cōstare faciēs:etenim ℔ pmutat ⁊ particula cōstituta moluz est nulla.Sic igiſ sapit qꝫ spma subtiliatū ⁊ vapozosuz redditū in spūs conuertaſ fozma entes ⁊ factozes embꝛyonis.neqꝫ.n.coaguli virtus in lac ꝓximitur:nisi vapozatione coaguli fulcita.vñ.A.ibidem.Et nō putes qꝫ Ari.dicat qꝫ spma dissoluaſ pereat ⁊ mutet q̄si ad nihilū:imo rō eius est qꝫ ego inui tibi in.9.s.eiusdē aialium dicētis ita.Et putāt hoīes qꝫ Ari.putauerit qꝫ spma viri nō esset ps pueri:neqꝫ ūmixtū cū mā eius. Sz ℔ non fuit eius ꝓsiliuz:sz suū extat ꝓsiliū qꝫ ſuoluaſ cū mā ipsiꝰ ⁊ ꝓfundetur in mām vt sit opatoꝛ mēbꝛoꝝ ⁊ ducat idoneā mām ad membꝛa ⁊ erit id spma mā spūs in creatura ⁊ efficiſ multū subtile ⁊ habile vt in spūz trāseat.Et dicamus qꝫ spma sine ꝓfundatiōe opatoꝛ sit in mēstruo sanguine:⁊ nō sit spma mulieris operās sz mā: q̄re is tertio. zo.de cā spmatis:plūmū studꝝ spmatis est in particularitate spūs ifantis.⁊ nō est nisi velut coagulū agēs in lacte. vñ ꝓmo ꝓma.de etatib⁹. ꝓpter est ex q̄ pueri fuerunt sperma ⁊ spūs vapozalis quoꝝ qdem ſnie ꝓsonuz est collz.zꝰ ca⁹de vtilitate gnātōis membꝛoꝝ ita nō est credēduz qꝫ spma prebeat iuuamētuz q̄litate solum sz cōfert in iuuamēto calozis q̄titatiui:ac si dicat nō soluz igrediſ calitas in abstracto vt virtꝰ.sz calor quē sentit eē cozpus seu calz in cōcreto:quo notauit spma in vapozē ⁊ spñ dissolutum embꝛyonē subīrare. vigoze nāqꝫ spūs a cozde alysue ꝓncipaliū ptiuz deciſi vnus pficitur in testiculis spūs ignitiuus:cuiꝰ virtute spma euapozans in spūs dissoluiſ:⁊ tñ ipse oīs gnātur in cozde ꝓmo:testiculis aūt.zꝰ ꝓeinductū autē rōne firmat:qñ q̄to aliq̄ pfectioza:tāto pluribꝰ egēt in ipsoꝝ ꝓductiōe:dria ꝓpzi:qō modus aīe oñdit introductiōis humane atqꝫ artificiatoꝝ elegātioza. hō aūt maxīe ⁊ plura hz sunt aialium pfecta. Cēmultis itaqꝫ idigent in cozꝝ ꝓstōne. Lū igiſ imꝑfecta ēt vt iductū ūmittāt calitatem ⁊ virtutē q̄ pfectioza tanꝫ potētioza vtutis ēt fulcimētuz prestabūt. Amp.cū spma decidit in matricē:moꝝ ꝓstat hymē.historiaꝝ.9ꝰaut pysseton.i.circuz sic/cū vl grans notata.de ge.aialiū.zꝰ q̄ āt sic vallatū ⁊ calo affectū nō hz viā ad resolutionē sz euapozatiōe in spūuz ꝓuersionē:qō de gnātiōe ifantis idicat veteris hyppocratis spmatis sex diez visio in pellicula moze albuginis cōtenti. Kursus actio ꝓtactu pficitur oīs:℔ autē verius cozpoꝝ.de ge.p̄. Lū autē cozpꝰ geniture sub nā cozpozeitatis pmanet spūali:pfectius saluanſ q̄ premissa q̄ si virtus sola vel calitas īgrederet:quē qdez ars obſuat tenorem:⁊ iō mām solam oznat exteriꝰ vt eā palpare valz. nā vero ꝑ omne plasmās extēditur eminēs seu ꝓfundū. naturaliū.zꝰca⁹zꝰ Palin.Alr nō saluaretur silitudo gnātionis casei ex coagulo ⁊ lacte ⁊ embꝛyonis ex spmate ⁊ sanguine. Itaqꝫ genitura ꝓstōnem īgreditur embꝛyonis nō mole neqꝫ vigoze solū vez eo spmate in spūs resoluto: q modus fere obtinet medium.

Proter quartum gdez ad ꝓmuz gd dōm apparuit ex no tatis.

Ad aliud dicēdum qꝫ.A.zꝰ de aīa voluit odoꝛez mālr olfatuz imutare:nō aūt itentionalr ꝓmentatoꝛ de aīa.zꝰ vñ ſm.A.in gnātione locabiſ cozpoꝝ. Ad aliud dōm qꝫ licet ars sit nāe sequela q̄dā:tñ pōt ars qō non nā ⁊ eō. dria.18.⁊.164. Nā.n.vt tactū māz tangit ⁊ plasmat ꝑ oē. ars vero qō extrinsecuz tñ pōt:⁊ eā in aliud gnāndo mutare qō nō nā valet.nāliuz.z. Ad aliud dōm qꝫ gutta mulieris tunc nō emittiſ ad extra:⁊ ad colluz matricis ꝓpediēs spermatis virilis attractiōez verum ad itrinsecū matricis magis:quod demū euomitur aut euanescit incitata matrice ad susceptiōez spmatis viri. Ad aliud dicēdum qꝫ nō accidunt īconueniētia in argutis īducta: eo qꝫ si positū sit spma eētiā igredi embꝛyonis: nō tñ tanꝫ pars exīs mālis:sz velut formalis ⁊ efficiēs magis: quia spūs seu calor īnatus tanꝫ fozma etiā membꝛoꝝ extat ⁊ motoꝛ.collz.zꝰca⁹de actione ⁊ passiōe.in quolibz mēbꝛo. vnde de motu aialiuz. Oia videntur aialia spñ habētia cōplantatuz ⁊ potētia isto.id aūt quo aliqd pōt agere extat eiꝰ fozma. Auctates seu rōnes ptis aduerse q̄tū inferāt silr visuz.nā medici vt ad multū tenuere spma māliter ēt embꝛyonē intrare. Ad aliud dōm qꝫ Ar.io. historiarū loqtur de mulieꝝ passionibꝰ nō ſm ꝓpriā intentionē vez medicinalē amplⁱ⁹. Ad aliud dōm qꝫ ibidē interuenit mixtura cozpoꝝ.vnū tñ locū tenet factoꝛis ⁊ fozme:reliquū vo patientis ⁊ materie: ceu mēstruū ⁊ nō patiētia ⁊ materialia vtraqz. Aut dōm qꝫ sperma nō euanescit vez sub suba remanet vt oñsum spūali. Ad aliud dōm verū foze si eque ꝓstruaſ bñ ex paucis.oñsuz autē qꝫ pfectioꝛibꝰ aialiuz plurib⁹ opus ē in coꝝ ꝓstōne. Ad aliud qd dōm apparuit ⁊ dria notatuz.30. virtus nāqꝫ iformatiua sanguine ad naturaz spermaticam permutato:valet mediāte spermate in spiritus resoluto ex mēstruo oēs gignere partes absqꝫ eo qꝫ ipm in materiaz cedat generati. Differentia. XXXVII.

Quod sperma dictum femelle aut būiditas dealbata seu gutta ingrediaſ cōstitutionem embꝛyonis ostendiſ.Ex vetere de infantis formatiōe.⁊ Ha.in locis q̄multis extra nāliū haliabbate silr.⁊.A.taz in aialibus q̄ in canone amplⁱ⁹ historiaꝝ.io. Si oz fetus fieri oz vtroſqꝫ marē.s.⁊ femellā cōmēsuratos eē ad simul emittēduz.si eniz multū dissonēt nō erūt pueri. Et silr tertio.zo.c.de causa spmatis:ibi etiā Ar.ꝓcedit mulierez habere spma: qō autē eyciſ vna videt vtriuſqꝫ sperma: cuz sanguis nō emittaſ in coitu filiāte. Amplⁱ⁹ mulieres curiose sollicite ī coitu cū ipegnant testanſ ceu ⁊ signāt medici os matricis ⁊ pudendū post coituz exiccata repiri denotātes se hinc cōcepisse:habētes ⁊ in hoc delectationē nō paruā. Id aūt nō vr aliter ꝓtingere: nisi qꝫ matrix simul guttā mulieris cuz spmate virili attrahit ⁊ reseruat. Eti. Mulieres hñt testiculos occultatos iuxta duo matricis coꝛnua.hi aūt cū nō sint frustra:ceu nāliuz nullū: vez in spmatis gnātionē ordinati.dria.35.adhuc agēs ⁊ patiēs ꝓpoꝛtionari oz:q̄ quāto amplius talia magis efficient. primo de ge.⁊ coꝛ. Sed mulieris gutta plus spermati viri anologiçat q̄ menstruū:cū cōuenit eidē digestione interueniente ulteriozi suba ⁊ cozpe. Palin. Si femelle nō ingrediatur gutta partiū erit tunc ex mēstruo generatio solum tanꝫ ex materia.cuz igiſ mēbꝛa sanguīnea etate dicant qualibet deperdita posse restaurari in qō prius. omne igitur membꝛum regenerabiſ mutillatum: cuius sensus edocet oppositum. Itaqꝫ femelle gutta constitu-

tionem ingreditur embryonis.

Cuius oppositum martyrizant Arist. per omne animaliū.collz.z nālium virtutū scōis:firmantes ex menstruo z genitura embryonē ꝓpagināri tiñ. ¶ Itidē si gutta īgrediatur femelle cū virtutē habeat nō tñ passiuā nec z actiuā sicut Halieno multotiēs īpingit Auic.hēatqz mēstruū pro mā tūc posset cōcipere per seipsam absqz altero agentis auxilio:qō sensus cum Ari.deludit. ¶ Adhuc dīa ꝑozi.petiñ cōcidere cū potēs pauciozibus fieri cōstituatur plurimis vt etiā apparebit. Sz embryo pōt ex genitura vt actiuo z mēstruo passiuo ꝓstrui. Dec.n.velut forma z materia extant cōueniētes. Ex his aūt sine reliquis vnum per essentiam cōsurgit etiā. Hutta igitur femelle cōstitutionez nō īgredietur embryonis.

Propter primum quidē sciēduz q̄ quid sit embryo dīa visuz est premissa.quidqz aliq̄liter mulieris gutta:cū eo qō amplius ex dicēdis apparebit. ¶ Propter qō sciēduz Dyp. z Ha.cū eoz complicibus senserūt femellaz habere sperma etiā vez cōstitutiuū embryonis z cōstitutionē eius īgrediens.9.aīaliuz relatū.A.vñ tertio.zo. de causis spermatis.Apud Ha.gdez z mediços masculo z femelle sunt simul duo semina de q̄bus ambobus dicit nomē sperma tis nō cōitate noīs tiñ:sz vniuoce. Voluit enī q̄ gutte mulieris nō solū iesset vis coagulationē suscipiēs vez coagulationē imprimēs.remissioz tamē vigoze virili coagulationē imprimēte:in gutta vero mulieris susceptiua coagulationis itensioz.primo ꝑma.ca?de membris.Sz id vt mōstrabitur z̄ absurdū dicere sit femellaz habere sperma: repugnat premōstratis de ge. aīalium primo. ita habente: duas nō ꝓtigere fieri spmaticas segregatiōes. manifestū .n.ē q̄ femelle nō ꝓfert spma ad gñatōez. Si.n.spma eēt mēstrua vtiqz nō eēnt.nūc āt pp hoc eē:reliquuz nō aderit: qō plurimis astruit signis. Multotiēs nāqz femella cōcepit nulla ei facta delectatiōe in coitu z silr eidē facta nihilominus. Itidē equalr ꝓcurrētib? masculo z femella humidis nil generat nisi adsit humoz mēstrualis cōmēsuratus. Amplius nō valz qō estimāt gdā femellā spma hre: ꝑpter delectationē fieri homogeneā femellis vt marib? in coitu.qz hoc nō est humiditas spmatica totius:sz loci ꝑpria magis vt matricis supfluuz:neqz eius delectatio spmatis arguit emissionē. fit enī iterdū ex spūs emissiōe velut in pueris apparz pus adhuc coire ipotētibus. Palin. Quibusdā aduenit vt coloze albis.alys aūt nō fit vt subnigris z virilibus. ¶ Adhuc multitudo eius quod emittitur nō est ꝑz spermatis emissionē: imo multuz excedit. Eti.Causat ex alimētis ceu sunt acuta mozdicatiua. Dec enī notabilē eius faciunt segregationē. Itaqz femella nō habet sperma viri spermati analogicatū:veruz magis dictuz equoce.vnde.9.aīaliuz.A. dico q̄ sperma viri z mulieris equiuocatur in nomine spermatis:sicut hoc nomē oculus est equiuocuz cuz dicitur oculus solis z hominis. quod nō cognoscitur in spermate viri z mulieris per participationez nisi in nomīe:quare tertio.zo. Nomē quidē spermatis cum de duobus dicitur est per cōmunitatē nominis.z subditur.Sperma viri est calidum digestuz spissum:z sperma femelle genus est sanguinis mēstrui parū cōuersum z non est longinquuz a virtute sanguinea elongatione spermatis viri. Et ꝑpter hoc assimilauerunt ipm philosophi antecedentes mēstruo. vnde primo z q̄rto de ge.animaliuz. Menstrua sunt sperma indigestum:z ideo .A.plerunqz non sperma quod mulieris vocat sed guttaz z aquam quandoqz.

Propter secundum vo sciendū q̄ Dyp. Ha.cū.A.cū baliab. dixerūt sperma mulieris siue guttam īgredi embryonis cōstitutiōem:quoz quidā voluerūt id fore nō per modū materie soluz sz agētis.vt.3?theozice.ca?.34.? Dyp. z Ha. arbitrant q̄ sperma agētis z materie obtineat locū in fetus gñatione:sanguis aūt mēstruus solū materie. Id aūt Ha.vt ei.9.īponitur aīaliuz.A.pluribus nitit rōnibus z si gnis minus sufficiētibus astruere:qō puto in libzo de spmate ipsius fore. Primitus nāqz Ha. reprehendit illū q̄ dixit q̄ sperma nō morat in matrice:qm iā foret appetitus matricis ꝺ spma si ipm eyceret:imo retinet illud decoqt z digerit:faciēs circa ipz euenire coticē terreū duz sicut accidit pani in furno assato. Dyp.de ge.īfantis. Eti. Matrices facte sunt aspere vt sperma cōtineāt ne fozas labatur. ¶ Adhuc ossa nerui vene z talia dura alba ex materia fluida nō possunt fieri:sz ex mā viscosa cōtempata nō fluēte q̄lis est spma mulieris nō aūt sanguis. Itidē:gutta mlieris amplī? cōicat mēbris radicalibil? q̄litate q̄ sanguis. Cū.n.gñatuz habeat gñanti assimilari:gutta mlierl mā ꝓueniētioz z ꝑpinquioz erit sanguie partiū gñationi. ¶ Rursus spma sz pyciatur iterdū retinet tñ cū est op? sic sanguis mēstru? retinet z emittit qñqz. ¶ Ampli? pp gd fci fozēt testicli imliere z vasa spmatl si nō faciūt ad spmatis gñationē:ita.n.eēnt ociosi. Recitat āt se vidisse in muliere vasa spmatis plena humiditate spmatica:licz spma illud fuisset humidius eo qō maris. Vidit ēt mulierē pp retētionē spmatis suffocationē pati ex viri abstinētia:deinde sanata fuit cum euacuatione ipsius qñ extitit delectatio. Silr iter somniat femella z delectatur z spma emittit. Eti. Si mulieris nō īgredit gutta.tūc ossa: nerui vene ac hoī forent de genere carnis. Et deinceps diminuta z fracta possent restaurari ꝑm oēm partē z disponem: cui? oppositū experimur. ¶ Adhuc fili? assimilat matri nō aūt fit ꝑpter sanguinē ipsius cū sit mā:z materie non sit assimilare:sz forme.assimilat ēt patri z matri. Id autē erit ꝑpter aliud ambobus cōe qō extat sperma z nō sanguis cum vir careat mēstruo. Itaqz sperma mulieris ingredit:ceu qō viri embryonē. Et subiungit deniqz. A. q̄ Ha.putauit his silibus magnā fecisse ꝓbationē. Deinde sibi ipse coarguit Ha. oportere filium semp patri assimilari cū maris sperma sit eo qō femelle efficacius. Respōdet autē sperma mulieris seipsum semp a menstruo maturari. vnde semp cōualescit vigoz eius. Sperma vo nō habet adiutoziū qō viri. Alibi etiā dixit q̄ sperma mulieris reddit se cibū spermati viri. hec igitur sunt Ha. ratiocinata. Baliabbas aūt duplicē assignat cām quare spma mulieris gñationem ingrediat. vna vt sperma mulieris esset cōueniens spermati viri. ipsum.n.grossuz z est complexione calidū:mulieris vero subtile ac frigidū ecōtra: ꝓpter qō vnū alteri cōmiscetur ad cōperandū z permixtionem faciendā bonam. Est z altera operimenti generatio qō spermaticū circūdans. virile nāqz sperma nō potest se per omne distēdere:sed occultat magis: ꝑpter quod spermate indiguit mulieris. vt pellicula construat hoī:z ea sperma roborez virile:ad hoc vt spermatice partes plurime possent ex his duobus generare quod altero fieri dicunt nō posse. Halieni aūt inducta:z que similiter Baliab. stare non possunt:vt asserit.A. ibidem. Nos enim inquit mirati sumus super illud qō olfecit mediocritatem cuiuslibet rei:z dixit se scire philosophiaz quomō dixit istas rationes raras. Videamus nāqz quicquid dixit medicus iste contra Aris.putans se aliquid dicere cū nihil dixit:licet sciuerit multum de ramis ignorans radices scientie. Quod autē dixit Ha.primo reprehēdendo illum qui dixit sperma non morari in matrice dicendum non valere:qz membrum attrahit. Cuius quidem attractionis cum expleuerit vtilitatez id expelli sicut apparet

in attractione aquositatis ab epate: ⁊ venis: ⁊ membris que medicinas attrahūt: vt rectificet mala coꝛ ꝓplexio. aut mā dissoluaſ: quas ipsoꝛ potito expellūt auxilio. No no etiā aīaliū. A. scribit illū foze stultū: qui dixit eo modo opari matricē in spma quo furnus in tozta: ꝫ enim matrix sit calidissima: cuius tñ iteriꝰ supficies est humida valde. ⁊ iō nō est de sui nā coassare aliquā subam: ⁊ telā ac cozia le gnāre in ipsa. Si enī ꝑ accideret tē vēter ⁊ epar calidi circa illa que ꝓtinent in seipsis mębrana īducerēt calidi tate. Que nāq; circa spma ꝓstituitur mębrana vtute fere cōstituit iformatiue. Si enī potēs ē gnāre: multo ampliꝰ ⁊ mębranā ambiēte spma. Qō enī in plus ſm dialeticꝰ pōt ⁊ īmin⁹. ¶ Neq; ēt dōz est scōo q; matrices sint fcē aspere ꝓpter retinere mulieris guttā: ꝫ viri spma: ⁊ ꝓceptū. lenificant ēt ex supfluo humiditatis fluxu. ¶ Neq; dōm postea q; mębrana dura: vt ossa ⁊ que taliū nō pūt a mā gnāri fluida rubea. cuꝫ vtus iformatiua valeat hꝰ ex sanguine gnāre. nālium. z. c. z. necessitas enī generati nō depēdet a mā: sed amplius ab alys causis: ⁊ maxime siue in alys. ⁊ de ge. aīaliū. ȝ. ¶ Silr nō est dōm q; gutta mulieris magis cōicet mębris radicalibꝰ: cū hec sit īpura: liqda: frigida. ⁊ matricis supfluitas est q̄ mulier frigide cōplexionis lāgoꝛosa nō parū abūdat: aīaliū gnātiōis ꝑmo. Et nō est dicēdū q; sit silē de sanguine ⁊ mulieris gutta: cū hic sit necessariꝰ sine quo gnātio fieri nō pōt: illa vero minime. Neq; ꝓuincit etiā q; dicebat testes iam ociosos foze. cū. z. coll ȝ. c. de inuētione spmatis in gnātiōe hec tol lat instātia. Uiri nāq; habēt māmas: nō tñ obtinēt in generatiōe lactis inuētionē. Testiculi enīꝫ hꝰ aliā pstāt vtilitatē: q̄ spma causare aptū gnātioni. gignūt enī humiditatē incitantē desideriū ad susceptionē seminis virilis cō tueniētioze. ꝓpter q; nec ipsi negꝫ hꝰ est humiditat ociosa. cōplemētū etiā foxme tribuūt femine: ac ꝓplonis ꝑseruationē. ꝑ. ꝑma. c. de mębris. ¶ Ad aliud dōm: eū fallitū foze lata quadā colozis silitudine. plus. n. a spmate distat ea gutta: q̄ etiā sanguis ab eodeꝫ: vt apparuit. ¶ Et silr dōm ei qō de suffocatiōe inductū. Neq; qō de sōnio affertur ⁊ delectatiōe cōuincit: qm̄ pueri sōniāt adhuc ipotentes in actu: ⁊ delectant spūs emissiōe absq; spmate. Mulieres enī ſm matricē multipliciter delectant: in susciꝑē do virile spma: in eyciēdo suū: ⁊ in diuersitate motꝰ matricis. apparēs dīa. 34. Et silr in cōfricatiōe ꝓprie circa ozificiū supmū versus pecten: ita vt in hoc curiosi has ad syncopim pducāt. ꝓportionat nāq; delectatio hꝰ ptis ei que vge sūmitatis. Nō est ēt neciū guttā mulieris ponere: vt ide spmatica generētur mębra irrestaurabilia. hoc enī ex sanguine ostēsuꝫ ē vtutē posse agere iformatiuā. dicūt etiā ipsi medici sanguinē in gnātiōis exordio in spermatis cedere nāꝫ: ⁊ q; partes ꝑmitꝰ inde gnāte vt sanguinee scōe restaurari nō pūt. qō sapio. Qō ⁊ de assimilatiōe inductū vltimo minꝰ valet: ꝫ ꝓis cōmittit magis: cū ex oſone hꝰ multiplr verificata pueniat in vnū ipsiꝰ simplicē intellectū. vna enī res ꝫ. A. ibidē plēs cās hre pōt: vt apparet in caloze. ꝓpterea ingt q; sꝰ llogismi quos Ha. induxit nō sunt resolubiles recte in figurā verā ⁊ modū. ipfecte nāq; adduxit. Silitudo sigdē: vt in ꝑsentiarū est dicere a duobꝰ videt causari: quoꝝ vnū est vle magis: alteruꝫ vō particulare. Ule qdē nāe vlis spēi intētio. Nō enī que vlis nā solū intēdit gnātionē: imo etiā cozruptionez: cum vna absq; altera foze nō possit. Cozruptio enī vnius ē generatio alteriꝰ. ⁊ ecōtra. de ge. ⁊ coz. p. ꝫ enī nā particularis gnātionē semp ⁊ ꝑseruationē itēdat. Omne nāq; aīal salutē tueri conat: mozte: pniciēq; deuitat. de ꝓsolatione. 3. silr nō solū masculū itēdit: imo ⁊ femellā cū sine his nō possit duobꝰ pfici gnātio. Nā vō singularis poptat masculuꝫ cōtinuc: ea ꝓpter. de ge. aīaliū. z. Femella est mas oz batus. Quare in sermonibus geneasticis legis Mosaice scribitur. Adā ex Eua ipsius semper binos marē ⁊ femellam. vꝫ. suscipere: vt inuicez colūbozuꝫ moze possent genus propagare humanū. Causaſ ⁊ similitudo ab ente particulari amplꝰ triplici: pura celesti aliquo vigoze ⁊ īmēsa imaginatiōe femelle maxīe: ac iformatiua vtute īdita semini. Uis autē celestis aliqua est foxme ⁊ imagines celestes: quas Indi ⁊ Chaldei imaginati sūt ī octo celoꝝ existere. vñ Ptolemeus cētiloquy. 9. Uultus hꝰ seculi ait fore subiectos vultibus seu figuratiōibus celestibꝰ. ⁊ in. 95. eiusdez. Foxme semp accidit: vt id quod ascēdit ex gradibus sit simile illi: quod appetet natus. Qō Hali. rodoan declarat: quadā longioꝛi ꝑncipis vnius inducta histoꝛia: ⁊ merito: q; motus seu mūdus superioꝛ omniū hic motuum inferioꝛuꝫ est causa: vt oīs virtus gubernet inde. methauroꝝ ꝑmo. Depēdet etiā similitudo a vtute imaginatiua nō paruꝫ ⁊ viribus anime. vñ ꝓblematū. io. satisfaciens quesito. Cur in boibus minoꝛ fit assimilatio geniti ad generans q̄ in ceteris animaliū: quoniā homo multifariaꝫ ſm animā disponitur in coitu: ſm enim q; pater ⁊ mater in coitu fuerint dispositi: ita afficiuntur ⁊ genita. De vigoze quoq; imaginatiōis q̄plurima locuti sunt. A. maxime de anima quarto. ⁊ Algaçel ipsius collega: volēs vt vi imaginatiōis intense deꝛiciatur homo in puteū ⁊ camelus in calcadriū ita vt operetur non solum in coꝛpoze ꝓprio verū ⁊ in alieno. dīa. iȝ. ⁊ ideo nō est mirum si materiā passibilem adeo vt sperma ⁊ menstruū valeat īmutare. vnde ꝑmo ꝑma. ca. de qualitate gnātionis humoꝝ. Ipsemet estimationes mouent humoꝛes: ceu sanguinem mouet res intueri rubeas. ⁊ scōa eiusdem. Contingit coꝛpus ꝓpter affectiones pati aīales. plerūq; enīꝫ res impꝛimunt naturales sicut accidit: vt puer illi similatur: cuius forma imaginata fuit cū extitit ꝙuentio: ⁊ vt sit coloꝛ ꝓpinquus coloꝛi eius quē viderūt: cū fuit casus. Talia tamē credere abhoꝛrent qui difficilis dispōnis nō nouerūt habitudines: nō aūt sapientiā diligētes. Quare tertio. zi. ca. de generatione embꝛyonis. Et dixerūt qdā sapientū: ⁊ nō sunt elongati a iudicio possibilitatis: q; de causis assimilationis est illud qō exemplificaſ: cū dispositio ꝓceptionis in mēte mulieris aut ex viri forma imaginata exemplificatione firma. De hꝰ vero imaginationis assimilatione in Geneſi repitur exemplū: quō Labā eius decipiebat auunculū Jacob. facta nāq; ꝑius agnorum partitione oziendoꝛū coloꝛis distinctiones: Laban vnam spēm coloꝛis eoꝝ eligente: h̄ tunc virgulas coloꝛe opposito coloꝛatas: in flumen quo potabant ones coitus tēpoꝛe ⁊ cōceptionis ponebat: vt ex imaginatione talis coloꝛis: illo agni reddant geniti coloꝛati pꝛout sibi cedebat in soꝛtem. Ex parte quidē vtutis iformatiue: q̄ ꝓncipiū est quoddā diuinū desuper a supioꝛibus. cōplexionuꝫ ꝑmo. ca. z. iuxta illud scōi de ge. aīaliuꝫ. In gbuscūq; apprehenditur qd diuinū. tale vō est qō vocaſ intellectꝰ. qꝛ cum ea fuerit valētioꝛ oīmode obtinēs: ⁊ in eo q; optime sit dispositus suba ⁊ nā: paterna similitudini ipsiꝰmet oīfariam: vt albamni faciens masculos vir fortis coꝛporis. tertio. zi. hic enim non ſm spēm tñ assimilat aut radicalia indiuidui: imo ⁊ ſm accidentia vt signa ⁊ stigmata. vnde de ge. aīalium ꝑmo. Nō solum ſm nālia parentibus assimilati sunt pueri: sed ⁊ ſm acqsita: cū. n. generātes cicatrices haberēt: geniti locis susceperunt eisdē: q̄re visum est in calcedone patre habēte in bꝛachio vocatuꝫ stigma: in filio affuit ꝓfusa tamē ⁊ nō deꝛticulata pictura: ⁊ ego vera signa in ambobus aspexi quādoq;. Quare de aere ⁊ aqua. Lalui caluos: vary varios: ⁊ strabi strabones generant. Cum aūt virtus iformatiua existet ꝓria similitudo iperfectioꝛis ⁊ remotioꝛis inducet: vt matris

vel aui. Et nosce id tractari de ge. aīaliū. 4°. vbi causa solūz ex motu ⁊ vigore assignat pncipy maxime actiui. Et ſō. A. ibidē pm⁹ magister declinat ad frequēti⁹. nā qñ fortis extiterit gñat h̄ hō: vt Socrates. cū vo debilitari cepit pducit hō: q si amplius ifirmet aīal seu mōstrū. ⁊ hīc silr habet: q cū hō mot⁹ fortior extiterit: nat⁹ similabit patri. cuz vo ibecillat matri: aut supioz alicui: fm q magis aut min⁹ ptingit debilitari: ceu mot⁹ socratis aut masculi vel hois saluat vtus vel corrūpit. vñ. A. assimilatio est cois ⁊ ppria. Cōis qdē fm spēz: vt in pthis aut ethiopibus: ppe vo fm ordines: qñ filij ppetates habēt a parētibus: Cū g fuerit assimilatio fm oēz partē obediēs fit genitū sile patri: ⁊ si fuerit obediēs māe assimilabit matri. ⁊ si nō fuerit ita similabit auo ꝛz alterū termīoz aliquē. q si nō fuerit in seculo amittet assimilationē humanoz. q si amittat idiuiduitatē accipiet humanitatē. ⁊ si illam aīalitatē sicut in reb⁹ mōstruosis: vt qñ filius hois habuerit caput arietis: ⁊ agnus caput thauri. vtus. n. iduxit i eo formā ꝛz figuras celestes q̄ accidūt ⁊ vincūt. ¶ Sz circa pdicta ꝛtigit hesitare. qz supra positū ē silitudinē a parēte solū dari: cuz in nō paucis videat genitū similatū matri. ¶ Dōz q silitudo est duplex. vna qdē indiuidualis q̄ sequit figuraz: ⁊ tali nisi raro pductū similat matri: ⁊ est alia specifica: nō figurā: ſz pplexionē sequēs: ⁊ marīe cordis q̄ forma masculineitatis pstat: aut femineitatis: ⁊ ita ꝛceptū semp paret similat. radicalē enī pplonē hec pmi seminis sequunt. dria. 28. Femella enīz nunq̄ agit: neq̄ silitudinē suā impmit: nisi p accns valde phibēdo agens ipsius silitudinē impmere: eo q se mām reddat idispositam: ceu qs volēs aliquē effectū causare disturbat⁹ ⁊ iclinatus ab aliquo etiā illū nō potēte iducere. iuxta illius ipetū causabit: nō aūt fm ppā electionē oīno. Sic igit apparēt dicta Ha. nequaq̄ valere. vñ ea ꝛscripsisse opinandū: aut magistroz veteri obediēdo: vel tpe quo adhuc rudis existebat in nāe pitia: vt ostēdit hō oppositū nāliū z°. notatū. Dicta etiā Dalia. eius fidelioris imitatoris nō est difficile remouere. nō. n. spma viri adeo grossum existit: vt asserit suba q humidioz egeat eliquāte humore ⁊ subtiliāte: cū necessaria sit ēt pmit⁹ igrossatio illius: vt ꝛgregatiōe vigoreſ ī seipso. q̄ propter genetalici ponūt Saturnū frigidū vl siccū eidē pmit⁹. dria. 48. dñari. Estq̄ silr ī ipso vt⁹ iformatiua cū spiritib⁹ ca. liquātib⁹ ⁊ subtiliatib⁹ qō seminis oē. Jd ēt posset op⁹ sanguis explere mēstruus neq̄ ipsiz intrīn est calidū ꝛplone vt frigido egeat cōtēperante cū ca. sit ⁊ bu. moderate qō eius albedo grādinea: ⁊ spūum denotat copia. Neq̄ ⁊ ppter operimentū ⁊ mēbranū fieri spmati nec̄iz fit mulier humidū virili semini cōmisceri: cū id ex virili spmate valeat perfici. vñ dria pozi. Cū acceptū fuerit spma a matrice: ⁊ itus mozā faceret hymē circūstat: ⁊ ī humidis corpozeis calefactis circūstat: quēadmodū decoctis ifrigidatis periziriō. i. circūsicum. Sicut enīz ibidē in materia spmatica supfluū aīliz cōpactiōis alimētū est: cū nōdū attraxerit aliūde: ita ex ipsius spmate viri min⁹ puro pōt hymen ceu mēbrana spma iuoluēs generari: ⁊ san. tandē perfici.

Propter tertium qdē sciēdū q Ar. ⁊ eius imitatores femellā neq̄ spma habere: neq̄ ēt embryonis īgredi ꝛstitutionē sentire. Qō pmit⁹ ostēdit expiētia. Nā Ar. ⁊ Auer. qō ⁊ mihi ꝛfesse sūt alique mulierū voluerūt ipregnationē posse cō sistere absq̄ ipsarū gutte subadministratiōe: cui⁹ signuz delectatiōis absentia. cū emissiōe nāq̄ hō gutte delectatio existit: nōnulle siqdē masculine fuerūt ipregnate q̄q̄ eis displicuissz copla. collz. z. c. de mutatiōe spmat ī gnātiōe. Ubi qdē testimoniū iducit sacramētale cuiusdā vicine fidedigne iurātis se impgnatā fuisse in balneo lauel li: in quo prauī spmatiq̄auerūt viri. Qō fateſ fore Auer. possibile cum matrix spma attrahat a vtute specifica: vt Auēdadich testat. Dācvero expientiā conātur qdā: vel multipliciter falsificare. p̄ qdē dicētes q ideo mulier delectationē nō sentit: qz multotiēs multūq̄ coit. vñ sensus hebetat delectatiōis. aīaliū Auic. 9. Jd aūt nō valet: qz tē gutta mulier] nō eēt gnātioni apta: imo ⁊ neq̄z viri semē. Spma nāq̄ m̄tū coeūt]. paz coeūt]. ōcrepiti. ebry. ifāt]. ⁊ patiēt] acutarū aliquā nō gnāt. 3°. zo. ca. de spmate generāte ⁊ non gnānte. Impedit ⁊ alr emperia pdicta: qñ dicūt mēbza delectatiōis ce paralytica: vel humiditatibus plena. Qō silr nō tollit: qz tūc ifrigidaret gutta mulier]. spma quoq̄ virile extīgueret ⁊ suffocaret: neq̄ etiā valeret attrahi. q̄re ide gesceret gnātio. Quis ēt forte adhuc ex. 15. obuiauit aīaliū. A. habēte ita fortasse: ꝛz mulier non ꝛcipiat emissionē a se coit⁹ hoza: in alia tñ exiuit vel ante coitū: aut p expulsionē: ⁊ itrauit matricē: ⁊ custodiebatur ab ipsa quouscq̄ potuit ponere ipsiz iuuamētū. Et hoc cū post aduenit spma masculi directe ad ipsiz sine aliqua attractiōe. ¶ Dōm q. A. id sub dubitatiōe cū forte adduc. fuit ⁊ opiōnis nūc defense oppositē. Cuius ēt oppositū apparuit iā illo. Etī. dicēte Ar. id de san. spmati praue attribuit. A. vel q illud spma nō potuit: nisi p aliquē motum delectatiōis ī matricē cadere ex femelle testiculis. vel si cecidit fuit corruptū pp̄ iuigorationē ei⁹ ⁊ hūiditates q̄s repit ī matricez. sicut. n. ipossibile fit vtrasq̄ vesicas iuenire vacuas. nāliuz tertio. c. 4. ita vētrē ⁊ matricē. Aut si gutta retineret illa mulieris a mrice oporterz demū aut eaz deorsuz ruere aut mricē claudi: q si clauderet: tunc viri nō possz spma subīrare. Qō sigdē rōcinatio firmat postea nō subīgredi: qñ hō gutta ē ipura fetida ⁊ supfluitas mricis sentiosa vrine vt dcīn assimilata. digna magis ciectiōe q̄ susceptōe: q̄titatisq̄ cū sit supflue ligda subtilis spmati viri occurrēs: id suffocaret ⁊ extīgueret. Est ⁊ ōnuo nō vlr mlierib⁹ cūctis vez albis ⁊ lāgorosis āpli⁹: nō āt subnigris ⁊ viraginib⁹ vt iductū. ¶ Rursus idez ē datoz nutrimēti ⁊ māe cū nutrimētū ī māz cedat. vñ ſo. de aīaliū ge. Mā eadē ē q̄ augeā ⁊ q̄ ostituit pmū. ſz san. māz exhibet nutrimēti. dria. 30. nō āt gutta mulieris matricis supfluū. ¶ Adhuc si ea īgrederet matrix nō illam foras eyceret tanq̄ supfluū. ipsam vo eycit. Euomit. n. a mrice vt spma viri ad se trahat. distillat nanq̄ ab ea: ceu saliua ex ore famelici: cū aliquē ispexerit comedētē. collz z°. hō tñ Jliuz scribit tertio. zo. ⁊. zi. qō ostendit siccitas instroz gnātiōis post coitū. Sz forte id euenit tpe. Neq̄ etiā pōt dici: q gnātionis actus ptim ex spmate pficiat viri: partiq̄ mulieris gutta: ita vt vnū quedā operet membroz alterūq̄ altera. ꝛz. n. sint mēbra plura. ipsa tñ vno sunt plurificata pncipio. puta corde: nā datoz oīum extat mēbroz in vtute. ¶ Non. n. dōm est q possit ex spmate viri ⁊ gutta femelle vnū fieri: velut oximel constituit ex melle ⁊ aceto: qñ aligd oz ad eē cōstitutiuū ⁊ forme dativū sicut est virtus iformatiua cuius respectu oia extāt ingrediētia embriōis ostōnem velut mā. Palin. Mulieris gutta embryonis ingredit gnātionē vtute actiua vel passiua. nō actiua: qz sic vrtus īgredit semis virilis: neq̄ etiā passiua: qz hoc iest māe. mā vo solū est vnius vna: qz mām forme ꝓportionari oz. Uni⁹. n. rei vnica ē forma ⁊ vnicū distinctū eē: cū ergo san. sit vna mā embryonis nō poterit eē ipsi⁹ mā gutta mulieris. Nō igitur qō femelle humidum constitutionē ingreditur embryonis.

Propter quartū qdē dōm q auctoritates Dyp. Ha. ac ceteroz recipere non habeas medicoz cū huic fuerint snīe oppositi. ¶ Ad aliud dōm q Ar. ibidē logtur fm medicoz opinionē velut ex verbis ei⁹ apparet nō multū post īducta.

Nō enī necessaria est mulieris gutta ad gnātionē:cū sine hac:vt ostēsuz:pficiaī. Cōfert tñ vt occasio pleraqz cū matrice incitat in semē suscipiēdo virile. ¶ Ad aliud dōz nō valere cū plures mihi testenī oppositū:aut gutta femelle sequīr attractionē ⁊ motū spmatis virilis sursuz: nō tñ qz secū cōmisceaī in vnū.matricis nāqz collū lōgitudinē bz grādē mēbris virilis respectu. ¶ Ad aliud dōm p interēptionē assumpte:vt visuz pus. ¶ Ad aliud dōm qz lz ex sanguine:vt iam ostēsuz:oia cōstituanī mēbra.non tñ pñt cūcta restaurari:qz nō illa in qb⁹ in pmordio gnātōis sanguis in naturā cōuersus est spermaticā:cū vtus iā abscederit ifōrmatiua:indurueritqz materiā.

Ocasione siquidem bz qō tactū est de restauratiōe partiū dubitaī an spmatica possint ⁊a vnitiōe sola restaurari. Et videtur q sic. Ha. enī. i.4. de īge. c.13. Uenas sensibiles qnqz regnātas dictum est prius. Et quarto quarta. Uenarū rami multotiēs eminēt ⁊ nascunī sicut caro. he aūt spmatice:q̄ si generanī multo ampli⁹ pfecta poterūt ꝯsolidatione ꝯglutinari. Et. 5. de īge. c. 7. post ārtā diez soluto brachio venā pulsatilē pfecte solidatā iueni. ¶ Amplius.partes depdite in qbusdā restauranī aīalib⁹ vt pedes:⁊ in pfectioribꝫ: vt hoīe:⁊ silib⁹ reficienī:aut saltem reuniēī pfectissime soluteꝫ nā nihil faciat negligēter: vt qō de aīalib⁹ curet īpfectis ⁊ vilib⁹:pfecta vō ⁊ pciosa despiciat.apparēs.2. de cc.⁊ mū. ¶ Adhuc dētes spmatici entes:qō plus ē post casuz renascunī. ¶ Cursus.partes nutriunī p oē adestqz cābiū siue spmaticū: qō vlteri⁹ coctū ⁊ induratuz poterit in locuz vniēdo depditi poni. Radicalia igitur soluta perfecta poterūt vniri.

Cuius oppositum colligīr ex aphorīs.6. qñ cū os fuerit īcisuz aut cartilago:vel nervus:aut maxille tenues: vel pputiū neqz crescūt:neqz ꝯglutinanī. Inuisanī tñ fm Cōmētatorē. vñ quosdā detestaī volētes ossa fracta:neqz cōsolidari:neqz iūcta repararī:qō pōtus ostēdit gnātus cū subtiliter pergrīr ligās fracturā eoz in circuitu. ¶ Adhuc tegni fractura ossis:q̄ ꝯtinuitatis extat solutio īsanabilis est q̄tū in pma cōsideratiōe:sed iuxta 2ᵐ quēdā moduz curabilis quodāmō fit:vt apparebit ꝯnter. Et. cū nō eēt dōria mēbroz ptacta:qz que sūt ex spmate nō pñt restauraī:que aūt ex sanguine pñt. ¶ Cursus.humidū cōglutinatū qō soluitur erat simplr tale vel a gnātione. Illud autem per quod fieri habet reunitio vt nūc seu a tempore.hec aūt cū opposite diuisa in tegni nō cōcidūt. Nō ergo spermatica soluta poterūt copulari.

Propter primum quidē sciēdū qz qd sit mēbrū spmaticū:gdqz sanguineū iā visuz. Est qdē ꝯsolidatio soluz duplex. Una qdē certa:vt redeāt tali vnitiōe q̄li erāt pus: q̄ pma intētio vnitionis vocaī. Altera vō est qdā applicatio ⁊ ꝛctus partiū adinuicē facta p sanguinē ispissatū colligāte labia vulneris in adiuicē.vñ in tegni.3. lib. Scōa est ligatio cōtingens fieri per poz ligantē in circuitu fracturā.

Propter secundus vero sciēdū qz fmones supficialr sapientuz videnī vtrīqz oppositi:vt tactū qdē de fractura ossis pus.vñ.5. de inge.c.7. Uulnera q̄ sunt in pulsu dictū est a qbusdā medicis nō posse sanari:quoz expimentū aliqui putāt in hoc sufficere sibi. Nōnulli vō sue credūt rōni dicentes qz vna ex pelliculis pulsatiliū venarū dura sit cartilaginosa:⁊ durū corpus nō pōt ꝯsolidari:eo qz solidatio nō sit nisi in teneris corporib⁹:neqz ossa cōiungunī fz cō solidationē:lz fm id qō sup eis fit ⁊ coagulaī: qō a medicis vocaī ossiua coagulatio. Subditqz hoz oppositū fere inquiēs dico me vidisse pulsantes venas esse solidatas:⁊ carnē circa eas gnātā. In pueris quidē ⁊ mulierib⁹ in fronte oculis plāta:⁊ in rasceta man⁹. Subiūgitqz denuo:dico nām vene pulsantis ostēdere pelliculas ei⁹ duras ⁊ difficiles ad solidādū. Nō ē tñ nocīuz qz nō possint solidari.pp hoc nō oz te despatū eē de sui solidatiōe: maxime si vuln⁹ sit puī:⁊ corp⁹ nālr molle. Uidem⁹.n. multotiēs pulsantes venas icisas ī puer| ⁊ mulierib⁹ pp eoz mollicie ꝯsolidari. he tñ difficili⁹ alys venis ꝯsolidāī. vñ p p⁹.c. ō mēbris. Mēbra q̄ ex spmate sī creata: cū solonē ꝯtinuitat| patiūr certa ꝯtinuitate ñ restauraī: nisi pauca ex eis:⁊ ī pauc| bitudīb⁹:⁊ ī etate pueritie: sic. ossa ⁊ rami vēaz pui. ñ.n. magni neqz artaria z. cū.n. aliq̄ eoz ps seiū gīr:nihil loco ei⁹ nascīr:⁊ hec qdē ſr sic ossa ⁊ nerui. Quaī 4.° q̄rta. A. recitās fmonē Ha. īgt. Dico q̄ qz nos cōamur i qbusdā mēbris:q̄z ꝯtinuitas ē soluta:vt redeat eoz ꝯtinuitas:sic fuit:⁊ illō sicī carne. Et conamur ī qbusdā eoruz vt remaneat ꝯtact⁹ eoz cū ꝯseruatione: lz nō redeat ipsoz ꝯtinuitas:⁊ illud ī ossib⁹ infantiū ⁊ pueroz. In cis enī q̄qz spaī redit⁹ ille. De nervis vō ⁊ venis dixerūt q daz medicoz qz nō redeunt ꝯtinuati:imo fortasse remanent in eis ꝯtact⁹ ꝯglutinatiōis ꝯseruatiōe currēte super eos:⁊ ꝯiungit eos. Et dixerūt qdā qz illud nō ꝓuenit:nisi ī artaryis solū. Ha. vō iā ꝺdixit eis ilstud:⁊ dixit:imo q̄qz incarnanī artarie p testimoniū expientie:⁊ cū ꝯcessione rōcinatiōis. Testimonio vō q̄n nos iā vidim⁹ artariā q̄ ē sub basilica:⁊ caput artarie tpis ⁊ cruris īcarnari. Cōcessione vō q̄ ex rōcinatiōe:q̄n os est extremitas ī duritie:⁊ nō incarnaī nisi parū ⁊ in īfantib⁹ ⁊ caro extremitas i leuitate incarnaī:lz vene ⁊ artarie sūt medie iter ossa ⁊ carnem. Quare oz vt sit eaz diſpō media iter ossa ⁊ carnē:q̄ sūt min⁹ recipiētes īcarnatōez q̄z caro:⁊ faciliꝰ suscipiētes eā q̄z ossa:⁊ īcarnaī q̄n sectio est mīma ⁊ pua:⁊ corp⁹ ē humidū ⁊ lene:⁊ nō icarnaī ī diuersificato ab eo. Et hoc ē modus disputatiōis theozic⁹. Et illud ī quo ꝓfidīr ē expimē tū:⁊ is qdez ē fmo de hoc Ha. cū. A. de quo videbīr ꝯnr.

Propter tertiuz vō sciendū qz mēbra spermatica si soluanī solutōe maiozi:vel ēt media:⁊ in corpib⁹ iam īduratis puectis ⁊ praue dispositis:⁊ ꝑpe hūidiozib⁹:nō reuniūtur ꝯtinuatione va:⁊ pcipue ossa:⁊ ꝯnr cartilagies:deīde ligāmēta. corde tunica iteriozartarie neru⁹ ⁊ pāniculꝰ ⁊ vene tunica ⁊ artarie foziseca ñ reuniūr:vez hz quādā applicationē magis vel ꝯtactū pñt ī adiuicē vt visuz copulari.qō p baī:tū fortassis pp abstiā vtutis ifōmātis:recedit enīz fetu figurato.oria. 4.8. tū pp defectū māe spmatice.ex q̄ mēbrū pmāebat vnitū:tū pp vtutis debilitatē cātā ī ipo pp solutionez eiusdē:tū qz pp ipius duriciē iam natā per oppositū qz fcā ex sanguine pñt oia vē reuniri. vñ ī tegni. Soluta ꝯtinuitate ītentio curatiōis ē vnio:īpossibilis qdē ī ptib⁹ organicis:lz ī silib⁹ nō īpossibilis.nā ī qbusdā possibilis vt ī carnosis ꝯglutinatio sanatio ē. Si aūt solutio ꝯtinui fuerit ppauca:⁊ ī fantib⁹ bonaqz bitudine sufficiēter possibilis erit pma vnitiōis ītentio:⁊ maxīe ī tunicis venosis:ꝯnr pāniculis tunicis intrinsecis artarie corpdis ligamētis cartilaginib⁹:⁊ ossib⁹ pp cārū pñtiā adhuc fere ptactaz. Nā vigoz qs in mēbris pncipalib⁹ ⁊ maxīe corde remanet ifōmatiue:subest ēt aliqd māe spmatice disseminate in mēbroz fontib⁹. Sūt ⁊ adhuc mollia:neqz debilitas ītervenit de qua curandū in coz solutione. Sic itaqz breuis veritas elucescat ex primis.

Propter quartum autē ad primū quid dicendū visum. tam enim modica pōt esse vene absciſio in ramo ei⁹ adeo quo ⁊ in corpore īfantili bñ habituato:qz nō solū veri⁹ reuniī verum renascīr post depditionez denuo:nō tñ alie ptes

taliter solute. Facilius enī pōt etiā certe pars cōsolidari: q̄ depdita restaurari. ¶ Ad aliud dōm nō eē sile: qm̄ in ꝓductiōe pfecti aīalis: nā vnatiz suū posse facit: vt id pficiat a p̄ncipio: nō aūt impfectiozis eductione ita. Cōsiderans enī nā q̄ pfecta poterāt ad multū pmanere: si ptes cōpletas habuerint oīno: cū facte fuerint fortes cōtermnate. Impfecta vō minime cū multotiēs depereāt: decreuitq̄ in his nō totū suū posse p̄mitus expādere: verū aliquid māe apud se retinere. Aut hȝ partes ꝙz Paly. ex supfluis sūt renate: neq̄ etiā tales reueniūt ꝛ tante vt p̄iores. Qō etiā indicāt plāte nō potētes in directū cōcrescere. Nō igitur nā desperit p̄ciosa pfecta: verū magis dignificauit pfectiora omniq̄ reddēdo. ¶ Ad aliud dōz q̄ etiā nō est sile: mā enī dentiū latitat intētione nāe: cuz nō egeat p̄us eis: neq̄ fortib⁹: humidiozi enī alīt alimēto nō sic aūt in alijs euenit partib⁹: cū semp sit q̄ necesse saltez qualitate seu numero. ¶ Ad aliud dōm q̄ ꝓpter debilitatē partis solute: atq̄ alias causas ꝓtactas ex humido nutrimētali quocūq̄ nō pōt vt ad plurimū va in partibus radicalib⁹ vnitio fieri. facilius nāq̄ fit eas nutrire q̄ reunire: cū nutriēs sit humidius magisq̄ in partes minutatim cōsperſuz: debilitata nāq̄ parte solutione nutrimētū ꝑ ipurius reddit: vt p̄aua etiā decrepitoruz nutritio enūciat. Et silr ad ea que alterius partis appareat: cū sermo sit in his que magis cōtingūt etiā in solutionib⁹ cōtinuatis nō paruis. vñ apphozis. 6. Nec incisa ꝛ sil'ia. Dip. dicit nō posse solidari: tū q̄ loca sunt neruosa ꝛ subtilia: neq̄ trī ꝓpter hoc: sz q̄ sunt separata magis spacio. ¶ Dicendū etiā q̄ lz fm loquaces q̄ est a gnātione ꝛ tpe differant rōne: cōcidūt tī subiecto. Omne nāq̄ corpus est vere a gnātione tale: sicut sensit Paly. pfecte: fm tamē magis ꝛ minus.

Adhuc horum hesitat occasione ꝛ potissime: quoniā plebiscita parte diminutis bostiliter penā inferunt: qua mēbrū iudicādū sit colobuz lesione. nā videt q̄ omni: q̄ perfectuz extat cui nihil deest eoꝝ que natuz est habere. 5. meta. igit erit ī perfectū cui ꝛ cuz bene diffiniens ꝓria cōsignificet. topi. 6. sed diminutū est impfectuz: vt nomē ostēdit. Et enī oē totū ꝛ pfectū sūt indria spē: igitur ꝛ sua opposita: q̄re lesione quacūq̄ posita mēbrū colobū: seu diminutū existit. ¶ Itidē. cuz tollit id quo mēbrū p̄ncipaliter agit colobuz fiet: q̄ etiā mēbrū in actum suū ordinat tanq̄ in finē: sed id remotione accidit partis ꝓsilis cū ea pficiant opatiōes officialiū ēt. dria. 63. tūc ita q̄ mēbrū colobū reddet. ¶ Rursus mēbra vtiliter aut vlr existere: carētia tī suo actu: vt ostēdit ꝓtusio impillatio circa cerebrū nuchā vel neruos vti nālitas absq̄ aīa litate: seu nutritio sine motu ꝛ sensu: acis absq̄ illo. ī terioruz. p. c. pe. ꝛ p̄ma. c. de vtutib⁹. 4. pōtq̄ act⁹ deleri alia ꝓpōnis nā: ꝛ nō ea q̄ numeri sola. q̄re colobū absq̄ separatiōe ꝓstabit. Eti. Carne abscisa mēbrū nō reddit colobū. 5. meta. lz labiū ē caro. ¶ Adhuc. Cōmē. ibidez. Diminutū mēbro ē id cui⁹ numer⁹ nō remanet: sz id ꝓtingit cum çirb⁹ auferat: igit colobū alr q̄ abscissiōe ꝓtingit: p̄cipue cū alia sint ptacta: partisq̄ interioris detrūcatione.

Quorum oppositum oīum sentiūt Ar. ꝛ Cōmē. 5. meta. ¶ Itidē. q̄ colobū idē ipoztat qō abscissuz vel breuiatū grece: sz in ptactis plurimis nō puenit abscissio hȝ: cū nō appareat. igit idiuidua hec minime coloba.

Propter primum quidē sciēduz q̄ lesio est nocumētū sensibile perceptū in actu que triplex existit: vt minor: media: ꝛ maior. vñ. z. tegni. nocet opatio aut leuiter: aut mediocriter: aut oīno nō fit. p̄ma quidē dicit pmutatio: ceu visus: cū aliud q̄ sit suppositū cōspicit. reliqua gdē debilitas: sicut visio tenebrosa: sed tertia corruptio vlis sicut cecitas de accidēti: 3. c. 3. quarū vnaq̄z triplex iteruz extat. ceu. z. simplices sūt nāe. nā q̄dā ꝓsilis q̄dā officialis: ꝛ 3ª vtraq̄z nā cōis appellata: quarū quippe deterior est vltima: minus quidē. z. ꝛ minime que. 3. qd aūt sit opatio: q̄cūq̄z dicat dria ostēdit. 61. ꝛ mēbrū. 38. Est āt hic indiciū snia rōne: seu ꝓsuetudine approbata: colobū gdē noīe abscissum ipoztat breuiatū: māū: mutilatū: īperfectū: diminutuz: aut vulgariter māū: vt supra. Rōne vō ipuz totū quod parte eētiali scōaria ītegrali diminutū extrema: est ꝛ totuz triplex meta. 5. puta vlē qō natū est de plurib⁹ p̄dicari. p. armenias p̄mo. aut qō in plurib⁹ hȝ esse. 7. meta. vt aīal. logicus nāq̄ cōsiderat ītētiones scōas: put sunt predicabiles ac subycibiles: metaphȝicus vero respicit ad gditates. est autē hȝ nā totius: vt in q̄libet parte eius saluetur subiectiua. aliud vō est totū integrale ex partib⁹ cōstans q̄titatiuis: vt corpus qō ꝛ domus: cuius rō saluat partibus vna ꝓiūctis: cū id nō aliud sit q̄ aggregatio partiuz in ipso. phico ꝛ. i. quia nō in vna vel in pluribus constat partiū: sz in oībus toto vlī oppositum. tertium gdem virtuale qō ex ptibus ipsi⁹ ostat potestatiuis: vt aīa cui⁹ triplices sunt vires note. qō vt mediū duoꝝ extat predictoꝝ: partim nāq̄ rōnem ꝛ nomē pars suscipit totius: sed nō saluat in q̄libet ei⁹ pte. Silr etiā pars triplex existit. hic āt sermo de toto est integrali ꝛ eius pte put totū respicit potestatiuū. aufert. n. simul cū eo: ꝛ nō de toto vlī: cuz sit quātoꝝ: qō hic totū expetit. hȝ q̄ppe totius descriptio pfacta ī amplius tertio apparebit dicendoꝝ.

Propter secūduz vero sciēdū vt ꝛ tetigerūt arguta q̄ alig dixerunt colobum id fore qō abscissum extremo. Aliquādo vero sine hoc posse colobū dici: dūtaxat eius actus deficiant oīariam: sz qō de hoc tertio videbit ꝓpter.

Propter ipsum qdem sciendū. primit⁹ conditiones hȝ posite. 5. meta. subdant: deiceps vō veritas subiūgatur. ¶ Propter hȝ primū attendendū q̄ eaꝝ quedā sumūtur magis ab ipo toto. alie āt plus parte respiciūt. vtriq̄ aūt. 6. fore videtur: lz vna q̄q̄z cōplicet alteri. p̄mo qdē puta q̄ sit totū ītegrale diuisibile qō fit ieqle subtatū ei a quo abscidit. Et ideo duoꝝ vno sepato colobositas nō surgit cū totum non p̄maneat. plures. n. id expetit ptes: q̄ pmaneat eius suba siue spēs. nā si calix colobus fiat adhuc oz fore calicem: ꝛ ideo numerus non dr colobus cū eius ablata vnitate spēs permutet: q̄ sit etherogenecum velut officialia membroꝝ q̄ pinguedinis vel carnis nō reddet etiaz sic colobū priuatiōe. q̄ ptes in toto dr̄iam causent ī situ. vñ aqua ignis ꝛ vlr hōgenea nō sunt coloba cū in eis ptes inper accidēs situent: ꝛ q̄ sit ꝓtinuū natura vel arte: q̄ armonia lz dissimilium sit partiū peccatūq̄ habentium: q̄ tamē incōtinua nō dicunt coloba. rōnem vō partis q̄ sit pars integralis dissimilis q̄ auferat oīo a tota ꝛ nō scindatur aut pfozetur trī. vnde si pfozet calix nō efficitur colobus: q̄ nō sit pars que abscidit p̄ncipalis seu caput: cui⁹ abscissiōe ītercitus ꝓsequat. q̄ nō possit denuo regenerari ablata: sicut pinguedo ꝛ caro. q̄ sit extrema vt exterius situata: quare splenis ablatio vel renis corpus nō causat colobū: ꝛ q̄ sit essentialis qualis nō est pars aīalis ex supfluitatibus genita. vnde si auferant pili vel auis deplumetur colobitas non interueniet: quare calui non sunt colobi: ꝛ vtiq̄z cū hec interuenerint oꝛa membꝝ p̄ priūs dicetur colobū existere. Partis sigdē quedā ē accidētalis ꝛ eſſnea: ceu vngues: ꝛ maxie in boīb⁹. ꝛ pili. alte-

ra essentialis: ⁊ hec duplex: vel fluēs ⁊ refluēs: vti pinguedo ⁊ caro: aut permanens: ⁊ ea bina simpliciter: vel principalis: vt trine note: aut secundaria sicut cetere illis illate. patz ergo descriptio ꝓdicta: sic itaqꝫ verius dicunt coloba exterius separatis: qñ quedā sūt aperta nā fozis denotata: sicut manus ⁊ pedes: oculi nasus ⁊ vga: ⁊ alia sublatentia: vt lingua dētes. quedā vo media: vt auris ⁊ testiculi. Eti. quedā velamine teguntur artificiali: vt genitalia. reliqua vo minime ⁊ ꝓprie que faciei anterius. quedam media: ceu auris: manus ⁊ pedes. quedā etiā sūt maioza: vt manꝰ ⁊ pes respectu maiozis ⁊ ipsius partiū. duplices nāqꝫ sunt. de distāperātia inequali. c. z. ¶ Propter secundum hꝫ sciendū ꝙ colobū pōt duplr accipi vt etiā apparet in libzo ichoatiōis anothomie: quā trāstuli: tertio. aut ꝓprie ſm ꝙ eiꝰ ⁊ partis ipsius ꝓditiōes ostēdūt. vel cōiter: ⁊ id duobꝰ etiā modis: natura: aut ceu mēbzis nascēs diminutū: qō potius azgemena ſm alcabitiū ⁊ mōstruosum appellat. vel ab euētu: seu tpe que dicunt egritudines: ceu quō alicuius opilatiōe casu vel pcussione actus partis deperit ea pmanēte toti cōiucta. Cū igit quis euētu verius colobet apparēter ⁊ magne: ita vt corruptio interuenit totalis simplr indiuiduū est colobū: vt cū manꝰ seu pes abscindat: ⁊ pena a legislatore tūc ipposita instanter ⁊ ipoztune q̄litercūqꝫ repetēda. cū enī totalr actus puatur: corpusqꝫ relictū fedū abominabile atqꝫ ſpretū reddit id idiuiduū colobū oīno: ⁊ pena ꝓmittēti exquirenda simplr. absolute nāqꝫ platuz in eius audit significatoruz potiozi regimine: acutoꝛ. z. Oz aūt hic nō solū diminutio nez cozpozi aduertere illatā: verū etiā defozmitatē nō paruz inde causatā: maxime cū nō valeat occultari. qō in tegni scribēti tertia nobis ītentio inuenire aliquā ꝓpōnem .i. decozationē iuxta trāslationē alteraz: vt in decurtationibus hoc est partē remanētē superasductione pellis coopire: vt minus defozmis pmaneat: qō ēt attēdūt hi qui medicant mutilādis pellem vndiqꝫ ꝓbentes surſuz ante abscisionē: vt descendēs circulr tandē valeat tegere manens: qō extremū. alicubi aūt sic cuenit. q̄re ⁊c. Si particula fuerit minima vt digitꝰ: aut etiaz ipsius pars: lz vere colobet: qz tū nō sic ledit totius actꝰ: neqꝫ defozmat integrū: colobitas nō vsquequaqꝫ iudicāda: neqꝫ absolute pena ipposita expedieda: verū mittēda ceterꝭ alys ꝓditionibus pariter occurrētibꝰ: qbus in arbitriū iudicis relinquēduz prudētis regis. nō enī cuncta possunt ꝓpter cozū infinitatē particularia scribi. Nosce etiaz ꝙ palpebze superiozis abscisio grādez inducit defectū: ⁊ defozmitatez: cū oculus tādē ſpirituū dissolutione: aut cōtinētis alteratiōe ceceat. Si vo lesio fuerit ī pte absqꝫ ipsiꝰ ſepatiōe ī toto nā vel alr: cū ēt totū nō adeo vt pus defendat: ⁊ nō id nisi vt cōius: ⁊ fz extēsaz aut diminutā rōnē colobi diuinutū iudicet: qō ⁊ pōt fz plus ⁊ minus aptū ⁊ occultū silr ꝓtigere. ideoqꝫ pena vt pus nō simplr expedieda: fz iudicis magis ꝓiecture rōnabili cōmittere: ⁊ stādū: cū hoc ēt pensanda plebiscite instituētis intētio cū peccātis. s. cōditione: ac delicti quātitate. nā furtoꝛ aliquo qs suſpēdit: aliquo vo gs mutilat: aut aliter plectit: ⁊ tū furtū vtrinqꝫ

Propter quartuz vero iam ad ꝑma tria quid dicēdū apparuit: qñ cōiter ⁊ extense pōt colobū appellari: non aūt certe. peccatū etiā numeri amplius reliqua cōpositione ꝓcaua actū tollit: ⁊ totū defozmat: ⁊ iō taliū coloboꝛ pena suputāda: ⁊ ad ꝑozē cōparationē arbitrāda: vt cū colobitas accidit verissime. ¶ Ad aliud dōm ꝙ sermo Ar. audiendus est plus de carne nāli simplici: cuiꝰ regnātio polis est magis q̄ de carne glādosa lacertosa q̄lis que labij. nā in eo pars nō parua ſpmatica: puta neruus: ligamētū: pānículus. in vtroqꝫ quippe duo extāt musculi: cū boc ēt labia extrema sūt depēdētia separata: qō nō sic carni adest reliquе. ¶ Ad aliud dōm ꝙ lz numerus partiū diminuatur opus fit illā foze extremā: sed verius: vt visuz colobū dzdici: qō nō est in cirbo: cū sit interius cōtentū: neqꝫ eiꝰ abscisione ante putrefactionē: cū erūpit ⁊ reductus fuerit: plagaqꝫ iūcta fuerit solū qō tale colobum nominari.

¶ Quesita circa mēbza. Differētia. XXXVIII.

Quod plura sint membza ꝑncipalia ostendit Ha. ⁊ medicoꝛ aliozuz cuz stoicis auctozitate. Ait enīz in tegni. ꝑncipalia foze cerebzum: cozepar: ⁊ testiculi. vnde cōmētator ꝑmo de anima. Opinat Ar. ꝙ anima ꝑ virtutes diuersas ⁊ membza vnica. s. principalia: ⁊ membza diuersa ꝑncipia: ea vero pluralitatē important. ¶ Rursus. ſm vnitatē aut pluralitatē pfectionū numerabūtur pfectibilia: ea nāqꝫ ad eas tanqꝫ ad fines ozdinant. perfectiones vero sunt. z. aut. 4. vt vbiqꝫ fere voluit cū platonicis Ha. aīalis. vz. virtus: vitalis: ⁊ nālis. hec aūt duplex alimēto vtens. ⁊ gnātiua: Quarū qdez ꝑmā in cerebzo locauit. scōam in cozde: ⁊ tertiā in epate. quartā in testibꝰ dīa. 57. Posuit nāqꝫ cum predictis aīaz subaꝛ aggregationē foze. ꝑmo ꝑma. vnde ꝑmo de aīa. qdā dicunt aīam partibilē: ⁊ alio qdē itelligere: alio vo cōcupiscere. Cōmētatoz sigdē innit platonē ꝙ opinat ꝙ aīa essentialiter diuidit ī cozpe ſm diuisionē mēbzoꝛ ī qbꝰ agit suas actiones diuersas: ⁊ ꝙ nō cōicat ī aliquo mēbzo: ita ꝙ pars ītelligibilis ē in cerebzo tm: ⁊ desideriū vel ꝓcupiscibilis in cozde tm: ⁊ nālis. i. nutritiua in epate. Adhuc idem. s. meta. Sicut trāsmutatio fecit scire mām: sic ⁊ actio formā. sz. z. vel. 4. ꝓcipimꝰ manifeste actiōes. erūt igit tres vel q̄ttuoz forme. forma vo hic ozdinat ad subiectū vel mām. tria igit vel q̄ttuoz erunt subiecta. Itidē ens particulare subycit enti ⁊ ꝓportionat vniuersali: sz in ipso sunt plura ꝑncipia: puta materia forma: ⁊ priuatio. phys. cozuz primo. Iuxta illud qō positum in hꝫ proemio tria in vnaquaqꝫ rerum existere. vnde trinitas attribuitur diuinozum entium nobilissimo. ⁊ plura igitur vno membza existent principalia.

In oppositum Ar. in omni eius phia. ⁊ palin. de cā motus aīalium: estimādum aīal cōstare velut ciuitatē bene legibus rectam. In hac vo vnus preest: in quē oīa tendunt tandē vt docēt ciuilia. ¶ Rursus cū recitetur physicoꝛ. 8. hoiem microcosmum fore: qz in ipso similia erunt his que in maiozi mūdo. In eo aūt vnū existit in qō tādē ozdinant oīa ceu fine ꝓcluditur. iz. meta. vnū ergo solum extat membzuz ꝑncipale. ¶ Oz testes mēbzū nō sint ꝑncipale ostēdit: qz ipsis ablatis reliquū pdurat. Ablato vo qō pricipale corrumpit omne. Eti. ⁊ principalr vnicū est illud in qō ꝓtendunt organa. In alys etiā nobilibus ptibꝰ visa existere: vt in cerebzo. tale vo cozꝫ vnū ꝑmo pharmacoꝛ ſm Thimeū. ⁊ Res q̄ submergunt in venis lingue ab ea ꝓtendūtur ad cozꝫ. Itaqꝫ vnum principale.

Propter primuz vero sciendus ꝙ mēbza sunt cozpoza solida q̄ ex humoꝛ generāt cōmixtiōe: ꝑmo ꝑma. Est ēt pars aīalis inspissata ex humiditatibus genita nāe viribus īsignita. Et nosce ꝙ cozpus integrātia dūtur ptes vel mēbza sine meli grece. Mēbza nāqꝫ dicunt q̄cūqꝫ ptiuz tota entia ptes alteras hnt ī scipsis ꝑpas: puta caput ⁊ pes. aīalium initio. dicunt ēt loca. iteriozꝫ ꝑncipio. Noīant vo pticule ipsoꝛ minozes poztiōes. Ha. tū mēbzū oē multotiēs pticulā appellat. Mēbꝛ ēt duplr accipit. ꝑpe put notificatū est. ſo maxīe: ſm ꝙ vtus nālis sibi ī existit. Et cōiter ꝙ

omni substãtia ĩdurata in aliqõ officiũ ordinata quale.i. qõ ex superfluitatibus q̃litatiuis etiã gñaf: vñ haly. manifestũ q̃ capilli ⁊ vngues sũt ingredientes in numero membrorũ. Horũ aũt quedã sũt ꝺsilia hõgenea simplicia ꝑma incõposita vel omiomera: quoꝝ pars q̃libet sensata conuenit toti nõie ac rõne. aialiũ ꝓncipio: ac ꝑ ꝑma. ceu os cartilago: neruus: vena: arteria: pãniculus: ligamẽtũ: corda: caro simplex: vt que epatis pulmonis ⁊ splenis adeps ⁊ pinguedo: cutis: capillus: ⁊ vngues. Quedã vo officialia istis in nõie ⁊ diffinitiõe opposita que sũt aie ĩstrumẽta in officiũ aliqõ ordinata et heterogenea ꝓposita. scõa cõmixta: aut anomiomera dicta. Cõmiscent nãq; ex simplicibus: ceu caput: manus: duplex pes: thorax: ⁊ ventralia. In his enĩ. 7. plurima exũt ꝺstituẽtia ꝺsilia. ¶ Et sciẽdũ q̃ cor ⁊ cetera viscerum q̃tũ ad mãm: qz facta sunt ex san. indeq; nutriunt̃ sunt omiomera. q̃tũ vo ad formã figure siue cõpositionẽ extãt anomiomera. z. de ꝑtib⁹. Nihil enĩ adeo ꝺsile qõ nõ valeat ita dissile ꝺci. In vnoquoq; enĩ ꝺsilĩ quadruplex ꝓpositionis repit̃ nã. ¶ Adhuc. mẽbroꝝ q̃dam dicunt̃ a medicis aialia: nõnulla vitalia: ⁊ alia nãlia �non q̃ in eis plurimũ vtus talis fuerit ꝑmarie apparẽter tñ inserta. nã que aialia sensui extãt deputata motui voluntario: ⁊ discretiõi ĩ hoie tm̃: puta cerebrũ: oculi: odoratus: organa: nares: lingua: nerui: lacerti: ⁊ dyaphragma. Uitalia vo sũt ꝑ que vita ꝺstat ⁊ spũs fit euentatio ad calor nãlis custodiã. Uitalesq; ꝓficiunt̃ actiões: ceu pect⁹: pãniculi ei⁹: cor: pulmo: cãnales illi⁹: gutt̃: dyaphragma: ⁊ artarie. Mẽbra quoq; nãlia sũt duplicia quedã vt alimentũ ꝑ ipsa alteratũ ꝺuertat̃ in corp⁹: vt restaurẽt qõ depditũ ĩ ipso ad hoc vt ꝑmaneat idiuiduũ. sunt aũt hec os: dẽtes: hysophagus: vẽter: intestina: epar: fel. splẽ: renes: vesica: glãdula secus eã ⁊ vene. alia vo vt genitalia dicta ĩstituta a nã in spẽi ꝑmanẽtiã. Nõ enĩ poterãt idiuidua diutius supesse. de aia ⁊ de gnãtione aialiũ scõis. vñ cõmẽtator. Sollicitudo diuina cũ nõ potuit facere ꝑmanere idiuiduũ miserata est in dãdo ei virtutẽ qua põt ꝑmanere ĩ spẽ. Mẽbra vero huic ꝑmanẽtie deseruiẽtia sũt: matrix: veretrũ: testiculi vtriq; vasa spmatica ambo: ⁊ mãmille. Harũ aũt partiũ oĩũ quedaꝝ sunt ꝓncipales tanq; radices ⁊ fundamẽta virtutũ existẽtes: ceu cerebrũ: cor: epar: ⁊ testes. Aut �non Ar. ꝺria. 35. vasa spmatis dicta inuoluta. reliqua vo bis sunt adiutoriũ ꝓstãtia: quoꝝ quedã seruiunt deferẽdo: sicut nerui cerebro: arterie cordi: vene epati: ⁊ vasa testib⁹ seminaria. Sũt ⁊ quedã vtutẽ habẽtia ĩnatã ⁊ influẽtẽ. i. ifusaz: vt stomachus: itestina: renes ⁊ talia: nõnulla ĩnatã solũ: sicut cartilago: glãdula: mẽbrana. ⁊ videt̃ q̃ sit ista ex ligamẽto solũ eo applicato cõstructa ⁊ que hꝺ. Sũt ⁊ alia defensoria: vt pãniculi ⁊ craneũ. aliq̃ vo superfluũ ꝓtinẽtia: sicut itestina ⁊ vesica: nõnulla ligantia: vt colligatiões. ⁊ quedã in adiutoriũ digestionis cõferentia: vt partes que oris. Eoꝝ etiã quedã agunt actũ tñ vt cor. alia iuuamẽtũ solũ: ceu pulmo ⁊ eius cãnales. nõnulla vo vtrũq; vt cerebrũ ⁊ epar. 7° etiã vtrũq; de ingenere. z. Quedã quoq; spermatica: ⁊ alia sanguinea: vt caro: pinguedo: ⁊ adeps. reliqua vero ex spermate: put expositum in eius questitis. Et sanguinea quidẽ restaurant̃ deperdita: nõ aũt spmatica. ꝺria. 36. ¶ Itidẽ. quozũdã motus est nãlis: vt matricis ⁊ venarũ. aliquoꝝ vo aiat⁹: ceu musculoꝝ. Sũt ⁊ vnã tunicã habẽtia: vt kistis fellis ⁊ vesica. apparẽter saltẽ: ⁊ duas: sicut itestina ⁊ artarie. Quoꝝ oĩũ ortus euidẽtia est a pãniculo sipbac: vel sub costali. ꝺria. 44. Est aũt mẽbrũ ꝓncipale habẽs ꝓprie ⁊ ꝑme vtutis ꝓncipiũ in corpore necessarie ꝺsistẽtis: vt singulare ꝑmaneat: aut species. ꝓmo ꝑma. ⁊ theorice. z.

Propter secundus quidẽ sciẽdũ q̃ iuxta vnitatẽ aut diuersitatem aníme vnitanf̃: aut diuersificantur partes: cũ earũ ratio sumenda sit a forma vel fine partiũ ꝓmo. ¶ Sciẽdum quoq; de anía differẽtes fuisse opi. �non Ar. z. de aía. Nã qdã putauerũt aíaz forẽ vnã eẽntiã faciẽtẽ ꝑ se actiones suas sine instro diuersitate. Putauerũt ⁊ alq̃ aía sit sapiẽs ꝑ seipsaz sciẽs oĩa: ⁊ nõ eget sensib⁹ ⁊ instrís: nisi vt ꝑ ipsa excitet̃ ad id qõ hz nãl'r in seipsa. Quidã etiã dixerũt hoc fieri q̃si reminiscẽdo. nã accidit ei ĩterdũ obliuisci vt platonici. vnde Boeti⁹ de cõsolatiõe. q̃ si Platonis musa ꝑsonat verũ. Qõ quisq; discit ĩmemor recordatur. Nõnulli fuerũt dicẽtes animã nõ eẽ vnã: ꝛ multas: ⁊ q̃ aía que est in vno corpore animarũ extat collectio: regentis. vz. aíe ⁊ apphendẽtis: ⁊ irascibilis ⁊ cõcupiscibilis De istis etiã fuit qui dixit q̃ aía cõcupiscibilis est nutritiua. dixitq; locũ eius forẽ cor cui cõcupiscẽtiã nutriẽdi attribuit simul ⁊ generãdi. Et isto ꝛ sil'r quidã voluit q̃ generare sit ex quadã vtute cuiuscã partis aíe in testiculos maris emanãte: ac femelle. Tenuit etiã quidaz q̃ aía sit vna eẽntia: ex qua iste vtutes emanãt: quarũ vnaquecq; ꝓpriã hz actionez: ⁊ q̃ ipsa nihil agit nisi mediãtibus hꝺ virtutibus: que Ar. videtur fuisse sententia. Quas equidez. A. fere cũctas exterminat ample. Positio vero Platonis ac ꝑ ꝓs Ha. ꝓmo annullaf̃ sufficiẽter de aía: q̃re cũ id instãtis ẽt nõ sit ingstitiõis suspendaf̃ ad pñs. Scõz hoc igit̃ oportuit Plato. ⁊ Ha. pfectibilia ponẽr plura. cũ multas posuerint pfectiões: iuxta vo Ar. sniam vnaz ponentis aíe subam diuersificatã tñ viribus vnuz expedit membroꝝ principaliũ assignare. Reliqua scõaria eidez subseruiẽtia. vnde. A. ꝓmo prima vt medicus tandẽ diffiniens asserit membra ꝓncipalia existere tria ꝺm singularitatis ꝑmanẽtiam: cor. s. cerebrũ: ⁊ epar. quartũ vo ad spẽi durabilitatẽ ceu pretactum.

Propter tertium quidẽ mõstrandũ ꝓmo q̃ vnũ est mẽbrum prĩcipale. scõo qõ illud dõz. tertio quomõ põt vtrũq; ꝓcedi. plura forẽ ꝓncipalia oñendũ. Qõ ⁊ tandẽ q̃ttuor declarat exẽplis. ¶ Propter primũ hꝺ est sciendũ q̃ vnũ est membroꝝ alys ꝓncipaliꝰ vt censuit Ar. per oẽ. vnde ō partibus aíalium tertio ꝓncipiũ coꝝ que sunt in corpore necessariũ vnũ esse. vbi aũt ꝓtingit vnũ meli⁹ ẽ q̃ plura. Quod ẽt satis vꝛ ꝓcedere Ha. interioꝝ. 4. ca. i. Idq; rõnibus oñditur: qm̃ in vnoquoq; genere oz tandẽ dare vnũ ꝓmũ: qõ alioꝝ oĩum cã existat: ⁊ ꝑ cuius attributionẽ cetera habeant esse. z. ⁊. io. metaphysi. Oportet nãq; omnẽ pluralitatẽ impfectionis ⁊ ꝛfusionis ꝓtentiuã denuz in vnũ aliqõ supremũ regulans adducere cũ id entia appetãt nã. Nolunt enĩ male ꝺsponi nec bonũ pluralitas ꝓncipatuũ. vn⁹ igit̃ prĩceps. iz. metaphysi. In genere itaq; aíalis vniuersi ꝛstructionẽ imitans primũ existet vnuz.

¶ Amplius lucidatoris speculationis astrologie. ꝺria. 3. Omne qõ in multis pervnam rõnem vniuocã reperitur in aliquo est illis prioꝝ qõ illoꝝ oĩum existit cã vt omne calidũ. iuxta Ar. peritiã in ꝓmium calidoꝝ reducit̃: qõ est ignis. Diuersitas aũt virtutũ reperit̃ tã vitalis q̃m nãlis ⁊ aíalis. Oportet igit̃ demũ ad vnã reducere in qua vniuocẽ. ¶ Rursus in essentialiter ordinatis cuz nõ sit processus in infinitũ: neq; status in multis: opus fit ad vnuz deuenire supremũ. nõ. n. ꝓtigit multa ꝓncipia ⁊ discepta facere. de ꝑtibus tertio. igit̃ in genere membroꝝ aíaliuz vnũ extat ꝓncipiũ primũ: ceu ĩ ceteris vniuersi. ¶ Propter scõm hꝺ sciendũ q̃ tale membrũ cor existit: nõ autẽ cerebrũ vel epar qõ ostendit ipsius locus. vnde tertio de partib⁹: positio cordis principaliorẽ obtinet locũ: cũ ipm sit circa medium: magis tñ parti attinens supiori q̃m inferiori ⁊ anteriori q̃m posteriori: bonorabile natura semp in bonorabili loco ꝓ collocat: nisi qd impediat. Si aũt quo

ad eius acumen coꝛ parũ declinet ad sinistrũ: euenit pꝛopter ꝓtẽperare sinistre partis frigiditatẽ. vñ ꝑ hystoriaꝫ. 7.3. de partib⁹. Coꝛ alys aĩalib⁹ ꝑm mediũ pectoꝛalis loci existit: hoĩbus vero parũ inclinat ad sinistrã ad sinistroꝫ ĩfrigidationẽ equãdã. Maxime nãq; alioꝫ aĩaliũ frigefacta sinistra hꝫ hõ. Qõ etiã epatis dico caliditate ꝓtingere 7 magnitudine coꝛporis ipsi⁹ respectu splenisq; mole. Quare collꝫ. z. ca. de mẽbꝛo ꝓncipali vtut nutritiue loc⁹ coꝛdis fuit in medio: qꝛ hic est locus regis: ad hꝫ vt sit regnũ ipsius ꝓportionatũ equal'r oĩbus suis circũferẽtys. Qõ etiã euenit vt diligẽtius custodiat. Doc aũt ẽ domiciliũ sibi ꝓpriũ cassula dicta: eiusq; cõstructio nãlissima 7 mirabilis declarat. ¶ Itidẽ illud est ꝓncipiũ mẽbꝛoꝫ cui ꝓmo inserit aĩa: 7 maxime motiua. hoc aũt est coꝛ. primitus nãq; oĩbus vegetat 7 mouet. vñ vitalis vtus alioꝛuꝫ oĩuꝫ radix in ipsuꝫ ꝓfigit ꝑ. Qõ ostẽdit desertio vite ĩ illo aduenies vltio. dꝛys. 47. 7.57. Quare ꝑ ꝓma. ꝓbꝛ magn⁹ dixit q; mẽbꝛũ tribues 7 nõ suscipies est coꝛ. Ipm enĩ oĩuꝫ vtutũ est ꝓma radix: 7 oĩb⁹ alys mẽbꝛis suas attribuit vtutes: qb⁹ nutriũtur 7 viuũt: 7 quib⁹ cõꝛebẽdũt 7 mouenť. Coꝛ nãq; nõ suscipit simplr. Nõ enĩ recipit qd pri⁹ nõ datũ ab eo: verũ hꝫ qd solũ: ceu tal'r ꝓmutatũ: sic. nihil accipio ab aurifabꝛo: qui mihi auri massaꝫ ei datam restituit nũmisinatũ caracterib⁹ insculptã. Palin. coꝛ est ꝓncipiũ vtutis nãlis cũ sanguinis ꝓncipiũ: 7 fons: 7 suscepta culũ sit ꝓmũ. dꝛia. 47. si l'r 7 aĩalis extat initiũ. nã motus mobiliũ: 7 vl'r ois sensus ab eo videť incipe: 7 in ipsuꝫ terminare. ibidẽ. vñ. z. de ge. aĩaliũ. Forma 7 spẽs epatis est in coꝛde. ¶ Adhuc. illud ꝓmũ est mẽbꝛoꝫ in aĩali qõ ꝓmitus ꝓstituit 7 postremo absc edit. hoc aũt est coꝛ. dꝛia pdicta. Ceteris igit mẽbꝛis coꝛ ꝓncipalius. Quod ẽt eius mirabilis ostẽdit ꝓpositio. ¶ Nosce ãs quosdã posuisse epar 7 cerebꝛũ coꝛde ꝓza 7 ꝓncipalioza. qõ innuit meta. 5. ita. ꝓncipiũ dicit qõ gnãtur ꝓmũ in existẽte: vt alig coꝛ: aly cerebꝛũ: nõnulli qõ sortit tale putãt. vñ. 3. zi. ca. de ge. embꝛonis. Ueritas est q; ꝓmũ mẽbꝛũ qõ in coꝛpe creat est coꝛ. q̃uis de Dip. dicat q; ipse dixerit ꝓmit⁹ cerebꝛuꝫ creari 7 oculos ꝑm q; testificat illud dispositio pulloꝛuꝫ oui. hec enĩ ꝓmit⁹ apparẽt q̃magna. ¶ Propter qõ. z. de ge. aĩaliuꝫ. Dubitationẽ hꝫ qõ accidit circa oculos aĩaliũ. maxime enim a ꝓncipio videntur omnib⁹ aĩaliuꝫ nouissimi: cuꝫ fiunt partiũ ꝓpter plurimã cerebꝛi frigiditatez 7 humiditatẽ. Similiter 7 cerebꝛũ in ꝓncipio humidum 7 multũ. hec tñ postea cõcidũt digestione humido minoꝛato. sed Dip. dicendũ q; hꝫ coꝛ nõ appareat eo q; latẽs infeꝛius: ꝓmũ tamẽ foꝛmat. vñ. A. Coꝛ cũ creat in ꝓmis non est in omni re apparens manifestũ. Subdit tñ is q; conseq̃tur capitula: in quib⁹ Dip. dicit q; rectius est vt sit ꝓmuꝫ qõ creat epar. eo q; ꝓma coꝛporis operatio est nutrimentũ: quasi sit res ꝑm appetitũ ipsius. Quã siquidẽ ꝓpugnat opinionẽ inquiẽs q; sermo hꝫ ostẽditur eẽ coꝛrupt⁹ experiẽtia: cũ studioſi in hac arte nõ testificenť rem foꝛe ꝑm q; existimauit oĩno. Similiterq; rõne: qꝛ nihil nutriť qõ nõ participat vita cũ caloꝛe naturali. hic autẽ a coꝛde datur 7 nõ epate: ꝓpter qõ oꝑtet ꝓus creari mẽbꝛoꝫ a quo ꝓcedit caloꝛ 7 spiritus vitalis creatione ipsiuꝫ nutriẽtis. ¶ Propter quidẽ hꝫ tertiũ sciendũ vt verificet aliq̃liter dictũ Ha. q; aliquid põt dici ꝓncipiuꝫ alicuius dupliciter: aut radicaliter 7 ꝓmo: vl' manifestatiue 7 scõo. ꝓmo siquidẽ modo est vnũ mẽbꝛũ ꝓncipale: aliter vo plura. ꝓus quidẽ sicut coꝛ: cũ apud Ar. vna sit aníma: saltẽ inquãtum motus ꝓncipiũ 7 sensus illi magis inditũ. tota enim ipsius substãtia in ipso fundat: nõ tamẽ oẽs virtutes ĩ eo prodeunt in actus: cũ instrumẽtis careãt determinatis: sꝫ soluꝫ vitalis que extat radicaliter in illo 7 formaliter: actiã manifestatiue. Animalis vero virtus 7 naturalis radicaliter soluꝫ. formať vero animalis 7 perficitur in cereꝛo: 7 naturalis in epate similiter apud. A. maxĩe. de aĩa. 5. Spũs ex coꝛde per artarias iuueniles demãdat ad cerebꝛũ qui ꝓus digerit 7 subtiliat in replicatione quadaꝫ sub cerebꝛo dicta rhete mirabile: 7 tũc spũs aĩalis efficit vitã potens ꝓstare 7 sensuꝫ: cũ motu vbicunq; expandit. Eodem quoq; modo a coꝛde spiritus demandat in epar: qui in eodem permutatur in naturalẽ. Scõm vero medi coꝛum plures: spiritus naturalis in epate creat nõ aliũde aduenies. 4° theoꝛice. z. ca. 7 interioꝫ apparens ꝓximo. ca. vltimo. vnde. A. in ꝓble. Sanguine in epate digesto 7 transmisso a cõmẽsuraq; caliditate pedagogato 7 humiditate generat spiritus vapoꝛosus: qui per concauã venam cum san. in coꝛ ascendens amplius calefactus 7 subtiliatus fit aereus: qui quidẽ rursus per iuueniles artarias ad cerebꝛi basim deueniens 7 deponens frigiditate cerebꝛi ũmensuratuꝫ feruoꝛez spiritus efficitur ethereus: qui oꝛganuꝫ existit ad actuꝫ: velut equus agrestis ammonitus a freno. Cuius quidem spiritus aer cibus constituitur. Inspiratione enim ingrediens coꝛ subtiliatus per artarias ascendit ad cerebꝛum. Quam quidem nutritionẽ aio cõcedere Ha. cũ Dali. 7 si Ar. Auer. displiceat 7. A. dꝛia. 155. q si qdem spũs coꝛpus existat ꝓfigurať coꝛpoꝛi. Si vo subtilissimus 7 purissimus 7 splendidissimus: aĩa diligitur rõnali. Coꝛpus vtrũq; incoꝛpoꝛeũ ens 7 ligatio media existit extremitatũ subam ꝓriaz bñtiuꝫ. hic qppe bene ꝓsistens dat aĩe oĩa ꝑm rõnez operari ꝑm q; talis vel hꝫ fuerit q̃litate: ceu affectus suba vt in editiõe phꝛsonomie declaraui. Non tñ in his audio aĩam coꝛpoꝛi aliquo mediante vinculo alligari: cũ forma p se occurrat materie. 2° de aĩa. 7.8. meta. Rediens igitur dico ita videri se hꝛe cerebꝛũ 7 epar ad coꝛ vt vtus visiua ad aĩalez. vñ. A. iz. aĩalium. Dixit Ar. q; sensus tactus hꝫ ꝓncipiũ a coꝛde nõ a capite: 7 sic gustus q quodã modo ẽ tactus. 7 subdit. Hꝫ visus auditus olfatus lz habeat principiũ a coꝛde: tñ neq; coꝛ audit neq; odoꝛat: sꝫ instrm istaruꝫ operationũ est cerebꝛum. Et dixit q; instrm tactus est caro 7 neruus: 7 ambo inueniunť in coꝛde: 7 q; quedã istarũ vtutũ completur in radice: quedã nõ: sicut dicũt medici q; cerebꝛũ palpat p se: 7 nõ videt p se. Primo quoq; ꝓma. ca. de mẽbꝛis. Maioꝛi oĩbus philosophis videť q; oĩum istarum virtutũ ꝓncipiũ existit coꝛ: sꝫ manifestatio primaꝫ actionum ipsarum extat in cerebꝛo coꝛde 7 epate 7 testiculis. Sicut enĩ cerebꝛũ ꝑm medicos est ꝓcipium sentiẽdi 7 mouendi: 7 post hoc vnusq̃sq; sensus 7 motus mẽbꝛuꝫ hꝫ sibi ꝓprium in quo ipsius manifestat actio. Uisus nãq; aut gustus per spiritũ nõ ꝑficitur aĩalem: qui est in cerebꝛo nisi penetret ad cristallinã aut ad linguã. Sic etiam actiones nõ eueniunt a cerebꝛo epate 7 testiculis nisi coꝛdis virtute 7 spiritus. vnde q̃rto de aĩa. 7 in eo qui de medicinis coꝛdis inde sublato. Coꝛ est primũ ꝓcipiuꝫ: 7 ab ipso emanant virtutes ad cerebꝛũ. quarũ quedam suas actiones ꝑficiunt in cerebꝛo 7 partibus eius: sicut imaginatio 7 cetere. quedam vero emanant a cerebꝛo ad alia mẽbꝛa que sunt extra illud sicut ad pupillaz 7 ad muscꝛos mouẽtes. Et sil'r a coꝛde ad epar emanat vtus nutriẽdi. deinde ab epate ad totũ coꝛpus mediãtibus venis: 7 nutrit ẽt coꝛ: qꝛ vtutis ꝓcipiũ est a coꝛde: materie vo ab epate. Quare tertio de ptibus. Coꝛ sigdẽ 7 epar oĩbus necessaria aĩalibus. coꝛ qdẽ ꝓpter caliditatis ꝓncipiũ. 03. n. aliquod esse velut caminũ seu fornaꝫ: in quo ponat nature vinificans: 7 hoc bene custoditum velut arx ciuitatis existens coꝛpoꝛis: epar autẽ digõnis gratia. coꝛ nãq; formaliter 7 perfecte oẽs posset actiões perficere si ei afforent instrumenta. Ipsa vero non potuit hꝛe ne id in eius actu nobilioꝛi: que est vitã dare ĩpediret: 7 iõ ab ipso fue-

runt diuiũcta. Ha. vo in libris de sentẽtys Dip. ⁊ Platõis de accidẽti. 4. c. vlti. ⁊ de iteriozib⁹. nõ raro conat⁹ est g busdã manifestiozib⁹ fantasys gratis vitatẽ pmi ꝓfringere magistri. ibidẽ. Archigenẽ deridẽs dignificãtẽ sniaz p thodidascali: eo q in memozie lesione: siciaz. i. ventosam iussit capiti ⁊ nõ pectozi: in quo coz cõtinet apponi. Et iõ collz. z. qñ Ha. vituparit Archigenẽ: qz curabat virtutez memozabilẽ cũ medicis cozdialib⁹ credẽdo q eẽt transmissa a cozde: ⁊ dicebat. Si credis q virtus memorialis sit in cozde q̃re nõ apponis vẽtosaz sup id in medicando ipsuz. Jngt Auer. Dico q est vna rõ q̃ est magis vituperabilis q̃ va Archigenis. Quarto vo de accidẽti eodẽ. c. Et si Ar. sufficiẽtissimus fuerit ad quodcunq; voluit sermonẽ inducere: tñ nihil habuit suasibile inuenire: ꝓpter qd capite repleto quiescit ad pmũ sensitiuũ in cozde firmatuz: vt ipse suspicabat. vñ ⁊ medici sibi nuda expientia obuiant in curis: nõ coz sed caput potius in litargirys stupozibus ⁊ vigilys procurantes. Dec autẽ veritas quibusdaz põt sensibiliozibus. 4. padigmatibus declarari. Coz nãq; ꝓportionat pelago ventis agitato: a quo fluuy deriuantur tres magni: quoz vnus p totũ cozpus diffundit spũz deportãs: ⁊ sãguinẽ arteria dicta adozti. Reliquũ vo agitat pulmonẽ: ⁊ aerẽ ipso attrahit ispiratione: ac ide capiosos vapozes expiratiõe depellit. Est ⁊ fluuius ali⁹ demãdatus ab ipso surſuz tẽdẽs in cerebrũ vt nerui g generantur ab eo ex mã cõtinuãte iter cozdis ⁊ cerebri mãm cuz ipellit surſuz. Js aũt supflu⁹ in eius expãsione inueniẽs supius obstaculũ refractus vnũ generat lacũ: puta cerebruz: a quo figdẽ lateral⁹ originant riuuli multi: quoruz vnus extat maioz: vt nucha. septẽ vero minozes: sicut paria septẽ neruoz. Ipsa nãq; ceu vicarius ⁊ nuncius cerebri per totũ dirigitur dorsuz: ex qua vtinq; lateral⁹ plures emergũt nerui ex spondiliũ foraminib⁹ egrediẽtes. A pfato etiaz pelago ꝓcedit apud eius dextrã cozdis auriculã fluuius alius magnus: puta vena grãdis magis q̃ artaria parua epati delata. Cuius qdẽ vene vna ps ascendit: altera vo descẽdit. Que ex mã ꝓducit q̃ cozdis materia ꝓnectebat epatis mãe cũ ea spumabat deorsuz vsus latus dextruz a cozdis mã eius vigoze: q̃ modicũ ꝓgressa locum ampliata producit epar. vz. a quo plures vt demũ fluuius maior tendit in deorsuz riui ac riuuli: sicut vena chilis cũ meseraicis ⁊ alys. Ex quibus tandẽ cũ alys conſurgũt testiculi. Amplius. aliud padigma hꝰ declaratiuũ. Sit eniz quis tres habẽs ptates: puta cantãdi: suendi: ⁊ domificandi: hic in oẽs tres põt. differẽter tñ: qz cantare valet qñ mox voluerit: cũ hꝰ eidẽ sint ozgana insita: ⁊ ideo sibi hec opatio ꝓpoz formalioz ⁊ pfectioz. in duas vo alias nõ poterit nisi cũ instrã habuerit debita acqsita. Sic ⁊ in cozde est oĩs virtus radicaliter aut formal⁹ spẽ ⁊ instrm vnius vtutis: puta vitalis illic fulcite pfecte. In reliquis aũt secus est duab⁹. Quare ostẽdit coz instrã aliunde acquirere que sunt cerebrũ: epar: aut testes. Ex bis itaq; cõtingit cape firmamẽtũ Ar. verũ ⁊ medicoz ꝓbabile fantasiaz. vñ ꝑ pma. c. antedicto. Phi sermo cũ certificat subtil⁹ ẽ veracioz: iz medicoz sermo in pmis cũ attendit est magis manifestus. Et demũ cũ cõsiderãt sicut debẽt: ⁊ certificãt: inueniũt rẽ sicut videt Ar. ⁊ nõ quẽadmodũ medicis. Naz tractatus suos extractos inueniũt ex ꝓpõnibus sufficiẽtibus. i. pbabilibus: ⁊ nõ veris. i. necessarys: in quibus nõ assequũtur nisi qõ de rebus apparet: sicut pulchre ostendunt pfigurata.

Propter quartuz quidẽ: ad pmũ qd dicẽ duz apparuit. Ad cõfirmationẽ cõmẽtatoris dõm Ar. audiuisse q illa mẽbra diuersa cũ vtutib⁹ vnitent in mẽbro vno ꝓncipali: puta coz de qõ voluit: cũ dixit mẽbra vnica, s. ꝓncipalia; alioquin decideret in Platonis opinionẽ. Ad aliud dõz q perfectiones apparentes: ⁊ secũdarie due vel tres existunt. realis vo ⁊ prima tñ vnica⁹. Ad aliud silr dõz q actio facit scire formã apparentẽ: aut existẽtẽ. periodus enĩ qs vlterius: ⁊ nõ sistẽs in hꝰ apparẽtibus secũdis verũ ad pmariã deueniẽs actionẽ inuenit verã: ex cozdis vtute pdeuntẽ. Ad aliud dõm q lz ꝓncipia entis nãlis in cõmuni sint tria. z⁹ physi. ipsa tandez in vnuz reducuntur: quod est omniũ pmũ aliozũq; cũctozuz causatiuuz. sicut enim in cõmuni sunt tria ꝓncipia: vt materia: forma: ⁊ prĩuatio: ⁊ vnũ primũ sicut deus: ita in particulari extant secunda: tria: vt cerebrũ: coz: ⁊ epar: ⁊ vnuz ꝓncipaliuz: ceu coz illis corespõdentibus in cõmuni. Coz enĩ ꝓportionatur deo: cerebrũ cõsequẽter nobilius. 7. de inge. ca. vlt. pme intelligentie: sed epar secũde: testes tertie: sicq; deinceps. Similiter ⁊ trinitas diuinoq; reducitur in vnuz vt essentiã vel naturã. Inducta quoq; alterius partis veritatem cõcludũt necessario: ⁊ si apparenter inspiciens aliter quis attentet iudicare. Testibus autem q̃uis indiuiduum non egeat necessario: ad speciei tamen sunt genealogiam ꝓpagandam necessary: vt apparuit differentia. 35. Differentia. XXXIX.

Quod craneum vno cõ stituat osse mõstrat: qñ illud est vnũ ⁊ cõtinuũ cui⁹ motus est vnus fm se ⁊ indiuidualis. 5. metaphysice. tale vo ẽ craneuz: iũctura enĩ capitis sup pmã spõdiliuz colli mota totũ mouet caput. Et fulcit. qz supius os capitis cõtinuũ ẽ extremis spõdilib⁹: qõ vocat craneũ. histozia xp tertio. Palin: si craneũ eẽt ex multis ossibus ꝓstructuz: cũ cerebrũ sit mẽbrũ existens in vltima partiũ mollicie tueri sufficiẽter nõ posset: cum iuncture nõ sint ꝓpter defendere: iz motus gratia facte: ꝓpter qõ vt pfecti⁹ muniat opus fuit ex osseynico foze. Oz aũt ex pluribus oñditur: qz cũ cerebrũ tũ sui debili digestione multas colligat supfluitates: tũ etiã qñ caminũ totius cozporis: vapozes ⁊ fumos recipiẽs eductione egentes: nisi trãspirent pozis cozrumperet: ⁊ iõ iũcturis seratilibus carẽtes cranei: dolozibus ⁊ vlr passionib⁹ sũt capitis expositi q̃ multis. Ampli⁹ coz cuz cerebzo fortius sit ⁊ durius: plura ⁊ diuisa hz ossa: vt costas ipsuz pertuẽtia: ⁊ cerebꝛ itaq; ampli⁹. Oz aũt ex duob⁹ cõponat psuadet: qñ iuxta diuisionẽ ꝓtenti: vt cerebri: diuidet ꝓtinens puta craneũ: cum id ordinet ad aliud. sed cerebrũ in duas diuisuz est ptes fm longũ: qõ dura mater oñdit subscindẽs fm longitudinis directũ non parũ. silr ⁊ capilli alterutrĩq; i dextrã cadẽtes ⁊ sinistrã. Oz aũt ex tribus vr: qñ ex futuris seratilibus relinquũtur ex diuisione. be autẽ sunt. z. vnde pmo ⁊ tertio histozia xp viroz. z. suture in vnuz copulate. Amplius ⁊ tres sunt cerebri ventres ad quos craneuz vt ad finẽ ordinat. Oz ⁊ quattuoz vel qnq; ostẽditur: qz cum bis futuris tribus veris medici cõius duas addunt nõ veras: ex quaruz ptensione ossa reliquent q̃ttuoz aut qnq;: Itaq; craneuz ex diuersis diuersimode cõpaginabit ossibus.

In oppositum Ar. ⁊ Almã. ex. 6. Stituentes ipsi ossibus.

Propẽ primuz qdem sciendũ q cozpus ex pluribus ꝓstituit ossibus: ⁊ vlr partibus sexcuplicis vtilitatis cã. aut enĩ pp motum vt cũ vnũ iterdũ oporteat fine altero moueri: ceu manꝰ parua sine vlnis: vel pp resolutionẽ vapozosaz supfluitatũ. Facte nãq; sunt in ptibus distinctiões ⁊ spacia. p quas emitti valeãt i extrinseca: seu pp incõmoda ossibus superueniẽtia. Si nanq; ynum fozet ipsius cozruptionem to-

tius inde sequereť nocumentū. Aut ꝓpter diuersitatē in magnitudine partis ⁊ paruitate: nā quasdā magnas oportuit partiū existere: ⁊ grādioribꝰ ossibus idigētes. paruas vero eō vel ꝓpter fortitudinē ⁊ stabilitatē: vt ossibus mādibule opus fuit supioris ne ipsi⁹ istabilitate mobili q̄ su pra ipsa nobilia ꝓtinent̄ icurrerēt nocumētū. vñ mādibula supior gesciť aialiuz oi: cocodrillo excepto fluviali. Inferior vero agitať vel ꝓpter motus leuitatē: q̄re fcā sunt cōcaua quedā vt leuiora existant: in quoꝝ cōcauitatibus situať medulla nutriēs ea: ceu adiutorioꝝ ⁊ coxarū ossa. Est aūt craneū totū os rotundū: nō carnosa pelle ꝓtectū: hystoriaꝝ p. vñ theorice z⁹ craneū ē os capitis figura acutū ad ⁊ retro: cui⁹ quidē rotunditas adest tā vt sit a susceptione lōginquius incōmodoꝝ cū nō ꝓtingat eneā sperā tāgere nisi in pūcto: aīe ꝓbemio. q̄re coll3. z⁹ de dignotione sensuū ⁊ ipsoꝝ instrōꝝ. Lastellani faciūt turres rotundas vt machina nō possit eis nocere: tū ēt vt capacior reddať. Figura enī circularis cū vndiq; distet vniformiter la teribꝰ capacissima extat. z⁹ celi. ⁊ mun. Acutū vero anterius extat ⁊ posteri⁹: vt nucca cū oztu saluet̄ neruoꝝ. Craneū vero transumiť a cranion qđ grece. ꝓtentiuū ipoztat multa enī locanť sub eo celata. Ꝑm ēt multipl'r accipiť. nā sumiť ꝓprissime p parte verticis ꝓterminabili aderē sagittali. ꝟ illud ꝑme primi. de anothomia ossiuz. cap⁹ 3⁹ Quattuoꝝ parietes capitis facte sunt craneo duriores: qꝝ casus ⁊ pcussiones vt multū eis occurrāt: ⁊ qꝝ necesse fuit vt craneū eēt rarū ⁊ mediculliū. Sumiť ⁊ ꝓpri⁹ p q̄ttuor parietibꝰ añ ⁊ retro: dextra ⁊ sinistra: q̄ sunt sex cū duobꝰ supertemporancis dictis ossibus. Juxta illud scōi theorice. ca⁹ 3⁹ Cranei ossa diuidunť in sex ſm illū ibidē. 6⁹ craneo extāt ꝓpria: vel qs ponet fortasse p duabus pariū ossa in duo redacta: ⁊ si vere q̄ttuor extēt. Suscipiť ⁊ ꝓprie pro oībus ossibus cerebꝝ defendētibꝰ. ꝟ illud ꝑmi ꝑme. Juvamētuz oiuz ossiuz cranei est qꝫ clipeꝰ extat cerebri defendēs ab iſurgentibꝰ lesionibus eidē. vñ. z⁹ theorice loco dicto. Oia que in craneo sunt ossa. 15. sunt: ita vt hic os qđ cerebri basis ꝓhendať basilare dictū. Accipiť ⁊ q̄r to cōiter p oibus capitis ossibus: iuxta illud Almansoris ꝑmi. Ossa cranei cōnumerata. 23. erūt dentibus exceptis. Qua qđez significatōe hic craneū amplius denotať. Craneū quoq; veri⁹ qnq; hz aderē. seu seratiles futuras: commissuras siue ꝓpulsiones: quaꝝ tres sunt vere eo qꝫ pene trāt directe ab extrīsecus ad itrinsecū de qbus vna dicta sagittalis trāsit p verticē capit⁹: ipz in duas separās ptes ita. Alia coronalis noiata trāsiens de tpe p supius ad tps ꝟsus añm⁹ talr. Supra ipaz nāq; firmať corona q̄ qđez cū fuerit sagittali cōiuncta ꝓsurgit vernalis figura hz. Est ⁊ tertia laudalis dcā: eo qꝫ ad silitudinē laude grece est lfe aut figure in algoriſmo septē repsentātis ita: que pars ymō. i. vomer appellať historiaꝝ p. gerit. n. illius silitudinez aliqualē cui⁹ cū predictis adiūctio talē cōstituit figurationē. Sūt talie due aderē mēdose coticales. nō enī penetrāt vt ꝓdicte ad iterius directe q̄ superius iuxta semicirculuz alterutrinq; pertranseūt de lachrymali maiori ad aurez. que si prioribus iunguntur tribus. talis cōsurget figura vt descriptio patiť planis. De aūt aderez sex in craneo ꝑcipue determinant ⁊ relinquūt ossa. in quo tū sunt alia q̄plurima: ex alys divisionibus ⁊ futuris cōsurgentia: ꝓpter fines ⁊ vtilitates nō partuas: quarū vna sumiť ex parte ossis: ⁊ altera ex pte illius qđ sub ipso ꝓtentū. ꝑma qđē duplex existit: vna ne si craneū lederet̄: in ptiū altera cōtinuitate cōicaret toti lesio: ⁊ id est inuamētū cōe oiuz pluralitatis partiū. Alia qñ in vno nō potuit iteruenire esse diuersitas ꝑfecte i duricie ⁊ mollicie: raritate ⁊ spissitudine: subtilitate ⁊ grossitie. has enīz varietates diuerse exgsierūt cerebri dispositiones: vt ne graueret̄ grossicie ⁊ duricie: ac fumi expellerentur raritate ⁊ subtilitate. Scōa qđez p serratiles pficitur iūcturas: ⁊ id multipl'r: aut vt vapores ⁊ fumi p aderē resoluanť a cerebro: vel vt dura mater in aderez craneo alligeť ne cerebꝝ grauet: ⁊ ꝓprie hoza tumescētie illius vt vocis maioris ⁊ furoris: aut villi neruoꝝ ⁊ nervi egrediant̄ a cerebro ⁊ vasa subīrent vite ⁊ alimēti. Quot aūt sint cranei ⁊ demū capitis figure ⁊ quales: dria docebit 79. Est aūt os corpus duꝝ albuz sustētamētuz corporis ⁊ erectio: ex semie ipuriori a calo gnātū assatiuo. de ge. aialiuz. z⁹ Et nosce qꝫ sermo ꝑmissus verificať vt ad multū ⁊ in corporibus nālibus magis.

Propter secundum vo sciēduz qꝫ in hac dria auctores apparenter saltē videnť nō modicū variari. ⁊ ꝑmit⁹ quidez in ossibus cranei: ac deinceps in futuris. ¶ Propter huius ꝑmū sciēdū qꝫ caput cōponiť non ex q̄ttuor ptibus: ꝛ ex sex. tertio de hystoryis. vñ almāsor. Sex ossa sunt. ꝑa cranei. ⁊ coll3 ꝑmo. cuius anothomia illa fere extat almansoris. Alexander vero. caput. 5. hz ossa: ꝛ haliabbas. oia q̄ in craneo sunt ossa. 15. sunt. Adhuc almāsor: omnia cranei ossa cū fuerint ꝓmmerata erunt dentibus exceptis. 23.

¶ Propter z⁹ hui⁹ sciendū qꝫ quedā hñt craneū vnius ossis sicut canis: hoc aūt cōpositū vt homo ⁊ hȝ. Mulierum vo caput suturā hz vnaz qdem in circuitu: viroꝝ vo tres in vnū copulatas vt in plurib⁹. Jam aūt visuz caput est viri nullam hīs suturā. historiarū tertio. vñ. A. ibidē. In capite boīs sunt plures suture: ⁊ iam vidit Ar. boiem nō hñtem suturā i capite: ⁊ sepe accidit hoc mulieribus. Cōiter vo medici. vt iductū. 5. distinguūt vt ad multū apparet suturas: tres qdē veras: ⁊ duas mendosas quoꝝ qdem veritas tertio dicendoꝝ ostendeť.

Propter tertium primit⁹ enumerent̄ cranei ossa cōiter accepti: ⁊ deinceps hinc duplex ꝑ tacta sopiať discolia ⁊ discordia.

¶ Propter hui⁹ primū sciēdum qꝫ frōtis coronale ꝑmū est capitis osseū: demū os laude sibi correspōdens ex opposito: postea duo plana ossa fere: dextra ⁊ sinistra ſm Almansorē ⁊. A. Que ſm Haliabbatem vtrinq; extant duplicia. nā vtraq; coꝝ subtilioꝝ ps lateraliter circa aderē sagittalem quadrāgulate figure exīs duo vticis appellātur ossa. Que aūt coꝝ pars īferioꝝ dura circa aures sita: vbi aderē ꝑmanet tenuis sup tpanea dicūtur ossa figurā triāgularē repñtātia: quoꝝ vtrūq; in tres sepať ptes. q̄ꝝ vna qdē solida lapidi silis: lapidea ob id dcā in qua situ ē fozamē audit⁹: vt incōmodoꝝ tollať occursus. Alia vo ē os augmētatū in acutū ex illa oztū capiti assimilata māmille. phibēs mādibulā iferioꝝ egredi in q̄ ex. tertia vo ps tps dr̄ q̄ vtrinq; ossib⁹ eleuata ꝓiūgit tēpoꝝ: cui⁹ soliditas nō est tāta vt duaꝝ partiū ꝑmaꝝ. Et hec qdē subdi uisio magis differt officio q̄ aderē sit discreta ⁊ essentia: sicut os anche ſm Alexandrū est q̄druplex. Apud vo haliabbatem triplex: tū vnū sit ⁊ cōtinuū. videnť. n. sex hec ossa ptes extreme duoꝝ secūdarioꝝ ossiū maioꝝ iferiores vtrinq; ſm eūdez: deide ꝛ fere vniuersos ē os dcm basillare: aut algecedi seu cauilla sustinēs ⁊ deportās oia cerebri ossa: ⁊ ió basis ipsi⁹ nūcupatū. Ipsūq; vr silr cōtinuari cū osse laude supi⁹. vñ Haliab. ⁊ os qđ ꝓtinuať ossi puppis caput i loco q dr̄ basis capitis durū creatū fuit vt melius sustineat ⁊ deferat ⁊ ne sub qbus supfluis situ est cōputrescat: sūt ⁊ q̄ttuor equalia ossa paris dcā. duo qdē in dextra ⁊ totidē in sinistra ſm lōgitudinē tpis ex trāuerso situata. quoꝝ vtilitas existit neruos occultare plōgare ⁊ ptegere: ꝓdeūtes in que eť ex qnto pari neruoꝝ cerebri. vñ ſm Alexādruz nouē hui⁹ sunt tñ ossa. Apud vero Haliabbatē. 15. extant: ⁊ deiceps omnes ꝓcidentes

ponũt gnq̃aginta q̃ttuor ossa mãdibule superioris q̃ ab aderẽ relinquunt notis. puta oculor sex: genarũ siue maxillar duo: nasi duo: foraminũ ei⁹ sub pozib⁹ entes duo. q̃ttuor. n. in naso sunt reperta: duo in gbus dentes situantur vtrinq; sz nunqd vnũ adest aliũ nasus partiẽs: aut ad q̃ttuor reducit poza: cũ ex illis ꝛsurgat vt diaçoma ex sipbac t pãniculo sub costali. vñ annectit basillo: aut vnus ertat p se parulitate intacta fere. Inferior autẽ mãdibula duo ꝛtinet ossa q̃ forti sub mẽto nectunt iunctura vt vnũ os tñ appeat cũ fuerit tpe idurata: deiceps in vtraq; mãdibula vt multus t antigtus maxie dentes cõtinent. xz. nũc aũt ineniunt. z8. nõ raro dria. 9. nã in extremitatib⁹ mãdibular. q̃ttuor sunt dentes molares magni: q nõ parũ oriunt i medio tpis augmẽti t vt post semis eductoes t añ ꝛsistentiaz circa. 30. ãnos: t iõ dẽtes ſm Alexãdrũ dicunt sensus siue intellis. vñ. z⁹ de histoz⁹. Nascunt vltimi hoibus gnfei. i. dentes sensus: circa. 20. ãnos t viris t mlieribus. Etiã gbusdã mlieribus. 8. annor exñtibus nati sunt gnfei: t viris silr. qõ accidit gbuscũq; in etate nõ orti fuerint canini. Vidiq; ego militẽ fortẽ t carnosũ dicẽtẽ q⁹ in termio. 43. ãni natus ei fuit vn⁹ istor dẽtiũ t in. 44. ? alius t in. 45. ? in quo erat tũc terti⁹. sic̃ aliuz vel alios q amittẽtes oes añ. 60. ãnũ dẽtes regnãti sũt denuo pozib⁹ tñ miores t ibecilliores. vñ ꝛmẽ. 4. ? q̃driptiti. Bñ teneo q⁹ dẽtes vice alia renascantur trãseuntibus etatez saturni: de q̃ visum. dria. z6. Cui⁹ oppositus estimatur. 9. ? theozice ita. Nõnullos audiui q dicerent senes se vidisse gbus cũ cecidissent dentes redierunt t eor aly producti sunt loco. nec ego ver id credo. Qõ eteni ꝓductioni dentiũ parata est mã: in senũ corporib⁹ nõ hr. ¶ Dõm q⁹ veritas extat q⁹ aliq̃ renati sint vt tactũ: nõ tñ poziblus eq̃les t merito. hñt. n. q̃sdaz ꝓprietates ꝑter alia ossa vt sensum t reliq̃s narrãdas dria. 43. ? ait çoar. senserit oia sentire ossa. Itaq; ſm almasoz qui duo videt omittere mior paris ossa cranei seu capitis in vniuerso sunt tñ. 55. ſz Alexãdrũ vo ea colligẽtem. 57. Apud haliabbatẽ aũt sub diuidẽtem q̃ tẽporanea t sex inde ꝛstituentẽ. 63. dẽtibus semp. 32. suppositis existere. Sz mlier ꝓp diuisionẽ ossis coronalis habeat vnũ plus. Numer vo haz sufficiẽtiaz t ꝓbationẽ ostẽdit ipsor act⁹ t finis. ¶ Propter zm huius sciẽdũ ꝑmitus q⁹ Ari. Almasor: haliabbas t Auer. cũ dicũt sex capitis ossa craneũ accipiũt ꝓprius pro ossibus frontis laude verticis t tpis: t maxie ſm haliabbatẽ. aut fortassis duo istorum sex sunt ossa paris in vnũ collecta. ¶ Ad aliud dicẽdum q⁹ Alexãder ad illa gnq; ossa reducit demũ alia: qõ appz cũ subdat deiceps paris quattuor ossa. craneũ. n. accipiẽs ꝓpe in ei⁹ ꝛstõnez iterserit os basillare. ¶ Ad aliud silr dõz q⁹ haliabbas craneũ accepit ꝓpe: qõ inuit ꝛcludẽs. Oia igit q̃ in craneo ꝓpa sunt ossa. 15. sunt: quor sex craneo ꝓpa sunt. ¶ Ad aliud dicendũ q⁹ almasor vt apparuit craneũ cõiter accepit: vt iã cõtulit distictio. ¶ Ad aliud vero z⁹ dicẽdũ q⁹ gdã exponunt q⁹ mlier vt multũ hz vnã tñ suturã t in circuitu: qz pp frigiditatẽ t hũiditatẽ ei⁹ bu. reddunt frĩdi viscosi vt sint informatie iobedientes ꝓuti talr vt nõ solũ op⁹ sit vnaz hre in circuitu imo qñz ois depdat i circuitu apparẽter sutura: iuẽ illõ Alex. Sepe accidit mlierib⁹ caput eaz nõ hre suturã cum multotiẽs visum sit caput absq; sutura: quasi velit dicere q⁹ sepius ꝛtingit suturaz diminutio t obductio in mulieribus q̃ in viris. nã sagittalis in ipsis terminat in coronalẽ. in mulieribus vo penetrat vsq; in nasuz. Ipm ẽt diuidẽs in duo. t iõ exponẽdũ vnũ i circuitũ per vtrũq; capitis trãseunte ab acuto triãguli laude vsq; in nasuz cũ duabus reliq̃s in viro reptis. Qõ t series satis itonat Ari. talis. Dui⁹ craneũ mulier hz suturas sin. tres fic viror t de illis vnã in circuitu, nã ꝓp eaz mltas supfluitates expurgãdas. nã in ipsi⁹ suturas adauxit. ¶ Ad aliũ dicẽduz q⁹ Ari. logtur de suturis certis q̃ tñ sunt tres posite t nõ fallacib⁹. ¶ Aut pfectius dõz q⁹ nõ dicit simplr tres: sz subdit in adiuicẽ copulatas t ꝓiũctas. Cõiungũt. n. t tãgũt se vt descriptũ vere: nõ aũt corticales mẽdose. quod autẽ vidit Ari. caput sine sutura sicut ego quãdoq; nõ est ꝛ medicuz relatum ad quod nãlius craneũ quẽadmodũ capnt mulieris ꝛspexi suturas septem hñs. Nã interius ab acuto laude descẽdebat aderem in deorsum q̃ altera: sz latũ diuidebat ita.

¶ Propter quartum vo ad ꝑmum dõm q⁹ lz ossa cranei nõ sint penitus vnũ ſm essentiã vt magnes: sunt tñ vnum cõnexione ac iclauatiõe seratili: aut lata seu longa vel alia: qõ motum sufficit vnuz causare. nã vnũ aliud multiplr redditur. aut colligatiõe vt onus viculo t ligna visco: t linea ẽt reflexa vna dr t ꝓtinua: t partiũ singule vt tibia t brachium quaz magis vnuz sunt cõtinua q̃ nã bis q̃ in arte. meta. 4. ¶ Ad fulcimẽtũ ex põne dõm ꝛtinuũ. i. applicatũ fz aliã trãslatiõem. vel q⁹ idez accepit cõtinuũ ipropep ꝛtiguo. nã oe ꝛtinuũ ꝛtiguat: sz nõ eꝫ topicor. 4. ? Ista tñ ꝛtiguitas vl applicatio nõ ad ptes iter se refert craneiverũ ad colli spõdiles gbus supponit craneũ. ¶ Ad aliõ dicendũ p iterẽptionẽ pozis. lz. n. crancum sit ex multis ossib⁹ ꝛstructũ: sũt tñ ꝛnexa iũctura adiuicẽ firma sic vt eor plalitate nõ seq̃t cerebri lesio: sz poti⁹ inuaquẽta p suturas postensa. ¶ Ad aliud vo ꝛcedẽdũ. ¶ Ad aliud cũ expositiõe dõm q⁹ lz cor sit cerebro nobili⁹: est tñ solidi⁹ t fortius itra cõcauitatẽ latiorem locatus. Adhuc cũ cor sit calidissimũ eget cuẽtatione: sz cuẽtari nõ posset nisi p motũ. motus aũt nõ ꝛstat nisi p musculos: t maxime vbi aligs actus fuerit volũtati admixt⁹. Cuẽtatio ãt h⁹ ossiũ oia ipediret circũstãtia: ꝑpter qõ oportuit iter costas cor muniẽtes stipius t inferi⁹: t i medio musculos cõcurrere cũ eisdẽ. ¶ Ad aliud dõm q⁹ lz diuisio cerebri p lõgũ sit manifestior: nihilominus tñ sunt diuisiones alie p reliq̃s suturas denotate: t si nõ appareãt adeo: qõ oñdit ventriculor separatio ſm latũ itercidẽs t nõ lõguz. ¶ Ad aliõ dõm q⁹ tres sunt vt dcin est adiuicẽ copulate: nõ aũt ide tollunt relique due. aut vẽtres cerebri nõ ꝓpant suturis cũ gnq; sint ille t interdũ vt iductũ est ples: vẽtres vero tres tñ. ¶ Ad aliud dõm q⁹ vt linee secant se aut nõ secant ꝓueniũt plura vel pauciora itermedia. Si. n. se crucialiter secãt q̃ttuor ꝓducunt iterualla. Si vo ſm iuxta positionẽ ex gnq; q̃ttuor ꝓducunt itercluſa. Capitis aũt lineatio vtroq; fit modo: ita vt ab his quinq; sex iteruenant interstitia. ¶ Differentia. XL.

Quod caput non sit ppes rebz sed pp oculos creatũ oñdit ex octauo ỏ iuuamẽtis t ꝓncipio certo canõis terty. ¶ Amp. si cerebz cẽt pp oculos vnũ nõ separaret ab alio: aliogn qõ ab finez cẽt ociosiuz. nũc aũt vt scribit in ꝓdictis cerebrũ in gbusdã aĩalibus repitur in pectore: oculi vo i loco eminẽtiori vt sup quedaz ipsor cornua. Dicunt t q̃daz apẽ croceã oculos hre in posteriori pte corporis post succictoriũ. ¶ Rursus cũ oculus sit ceu gdã ex longinq̃ speculator: hz i excelso situari: velut custodes nauiũ t vinearũ ac exercituũ exploratores: ꝺ aũt nõ erit i cerebro: cũ quedã ꝺ habeãt circa mediũ sui ac ifra q̃rto historiarũ aristotelis t alexãdri. Palin. qõ añ finẽ dz ꝓncipalius t digni⁹ ordinari: cũ sit amplius intentũ reliquo: sed oculus principalior pars t nobilior est cerebro cum sit animatior eo: vegetatiua enĩ sensitiua in cõi t visiua participat aĩa a qua ois cõsurgit nobilitas, vñ in editiõe phyſo-

nomie scripsi oculos velut flores aie fore ac cordis nuncios fideles: cerebr aut solu vegetatiua. Tact⁹. n. nullu reddit sensu. de ptibus z⁹ vñ. 4⁹. de accidēti. ca⁹. 9⁹. Cerebru est sensuum organu a nā. Itaq; ppter oculos factu est caput ⁊ nō cerebri causa.

Cuius oppositum colligit ex plurib⁹ aialium libris. ¶ Adhuc id est factu pp illo cui⁹ q̄titate figurā ⁊ tegmē repsentat. Ita vero caput vt appet se hz ad cerebr non ad oculos. Cerebr. n. cu esset molle de facili passiuu eguit tegmine defensiuo. Hz aut fuit craneu cu ptibus illi suppositis. vñ pmo pma. ca⁹. de anothomia cranei. Oium ossium cranei inuamētu est q̄ sunt clypeus cerebri ips cooperiētia ⁊ ab oibus malis defendētia. Eti. oculi vt tactu in supmo corporis hñt situari. Hz aut est cerebr. vñ. 3⁹. theorice. cap⁹. ii⁹. Cerebr ceteris est mebris excellētissimus. Ipm aute capiti subycit. cetera nāq; sunt ei mebra subiecta. thimei z. Itaq; caput factu est pp cerebr. id aut pp oculos ⁊ alios sensus ⁊ ppie visu. collz. z⁹. ca⁹. de dignotione sensuu.

Propter primum gdem sciēdu q̄ caput iuxta Thimeu est pter cetr corpus honoratius optimati q̄daz eminētia cui reliqua membra dñanti parēt. atq; obsequūtur iure meritoq; subiecta. At cassius felix. Caput ē arx sūma corporis ⁊ honorabile ac necessaryssimu sensuum domiciliu. Caput dicit aut simplr a capio: eo q̄ ipso mediāte aliquo velut orificio capitur alimētu: vel a cephali grece caput: de cephalcon siue caplm: eo q̄ caput sub se vigore ac ēt actu plima cōtinet in sūma. Qđ in gbusdam erectu surssum directe vt sursum in eis sit simplr seu in vniuerso superius ceu hoibus. In gbusdam vero his repitur oppositum sicut in plātis ⁊ ostrachadermis. vñ de partibus. 4⁹. Ostrachaderma sicut plāte caput deorsum habēt: qz de subtus accipiūt alimētu velut plāte radicibus vt qđ surssum simplr habeāt deorsum ⁊ ē. plurima vero istoz habēt mediu quoz aliq̄ alteri magis appropinquāt extremoz: vt aues hoi: ac sonipes: cu caput nō habeāt ceu alia deflexum bruta nec idirectu vt hō. Quedā vero plātis ⁊ ostreis appropiquāt perampli⁹ ceu repētia postq; pedes plures habētia: ⁊ demū bruta q̄si mediu obseruātia extremoz. Et qz habēt aialia caput plurima in extremitate corporis situ ⁊ determiatu circa simplr surssu: aut fz qđ ⁊ eis. ideo pōt vtrūq; caput audiri: qđ in tali extremo corporis determinatiōe situat. Quid aut sit cerebr. dria osdit. z4. Dec quoq; ppositio ppter causalitatē ipoztat. Cause sunt q̄ttuor mālis formalis efficiēs ⁊ finalis. phy. z⁹. gbus Ha. instrālem associat iuamētoz. 4⁹. ⁊ de ac. 3⁹. ad efficiētem tamē reducēdaz. Ad hāc igdem prepōnez ppter ois pōt cā reddi vt ppter qđ oculus talis assignās mām dicit ppter cerebr. Ex illo. n. eius suscipit mā cum ipsius sit oztu in tegni: reddēs vero formā dicet rōnez talem. dans vero agēs virtutē quādā repsentabit cu istrorum tali: fz assignās finem in eius reducet actiōez magis q̄ igdem finis expetitur in q̄sito: cu itentionalr sit cā causa: opatiue tñ fin boetiu ipsa effectus. Et is gdem triplex ponitur de gnātione aialium. z⁹ ⁊ collz. 6⁹. ca⁹. p. vnus nāq; dr finis cuius gra qui est ad quē tēdit ⁊ ordinat. Alter vero finis dictus absolute vt cor in membroz gnātione. sunt ⁊ alij duo fines huius cā. Alter quoz finis dr perfectionis entis iseparabilis ceu forma finis dr māe. nā fa ctiuz ⁊ gnātiuz igit tñ. sed q̄ talia ad factu ordinat ⁊ gnātum vt post cor totu ꝓsequtur aial finitu ⁊ pfectu. Reliquus gdez est finis vtilis ⁊ quo vtit qs finitis ⁊ ꝓpletis quo exīte sunt q̄ per ipm. ⁊ h finis causa appellat vt organica partiu finis vsus fz hos ēt serra finis dr vasoru per eam factoz. Scdo vero de aīa dr finis duplex: vt cuius ⁊ quo q̄ spēm representat ⁊ idiuiduum.

Propter secūdum gdem sciēduz q̄ aliq̄ idiscrete pnunciauerūt caput factum esse ppter cerebr q̄tum ad subam q̄titatem ⁊ figurā: quo vero ad situ ppter oculos. Quoruz nimiz defectus est apparēs cum posteri⁹ absoluant a pori. situs. n. sup poza fundatus gnā neq̄q̄ poterit diuidi ꝑ illa. ¶ Rursus neq; vt apparebit discordes oriliant: ⁊ iō aliqui dixerūt q̄ in aialibus pfectis caput factum est pp cerebr: in gbusdam vero impfectoz ppter oculos: cu hi in talibus iueniant absq; capite ⁊ cerebro. quoz ānulla tio mōstrabitur ꝓfir cu oculi nequeāt a predictis separari oīno. fz potius accidat eē. Aly vero sicut Ha. ⁊ Alex. dixerūt q̄ nō oz dicere q̄ caput fuerit ppter cerebr: qz instrm qđ sensus ⁊ motus extat pncipiu id est in oibus aialibus: q̄uis iueniat in locis diuersis in gbusdam aialib⁹: qz aligbus in pectore. ⁊ iō nō oz dicere q̄ caput fuerit pp cerebr neq; ppter orificiu: qm̄ os inuenit in aialibus carētibus capite in pectore: neq; aures ⁊ nares ⁊ alia instrā: cu iueniant in aialibus capite carētib⁹ in pectore: quare oz dicere q̄ caput fuerit ppter membra q̄ nō iueniuntur in pectore aialium carētium capite. Inueniuntur. n. oculi in aialibus carētib⁹ capite positi sup additamēta sillia cornib⁹ longis. ⁊ hui⁹ subdit motiuu ptactu. Indiget. n. oculi vt sint in alto: qz ipsoz actio ē aspicere ⁊ cōseruare. sunt nāq; in excelso siti velut viarū exploratores. Ex tali nāq; situ i remotioza ꝓspiciūt si locent ita hō: nō tñ patiūtur ab occurrētibus cu sint dure sube: ceu q̄ molles paterent. ⁊ iō Alex. nō est necessariu oi aīali creare caput absolute: fz aīali oculū lenē habēti: cuius is cautela indiget multa ⁊ loci affirmatiōe. nā plurib⁹ aialibus capite puctis duo creata sunt additamēta a corpe sublimata sup q̄ oculi eoz decēter ꝓstituti fuerunt. Qđ āt hoz sermo nō simplr acceptādus oñdet deiceps mōstrando q̄ oculi situant circa caput sp ⁊ cerebr: vel quo loco ei⁹ ⁊ nō supra cornua ptensa: vez magis infra ⁊ q̄ oia capita sunt aialia.

Propter tertiu gdem sciendu primitus q̄ cetera capite pticipant aialia ⁊ sine oculis: sicut mōstrat. histoziarū ārto discurrēdo p oia: de gbus vr dubiu existere: q̄lia sunt exanguia etiā quadruplicia vt ostrachaderma. i. ouri corn ceu chochie spolete ytices ⁊ hō. Mallacostra. i. mollis teste. eorū eni pncipiu fuit a molli testa nūc indurata vt cancri q̄ vrepigio. i. caudali carēt soli grāci dicti caridi. hoc ē gābari carabi. i. locuste maris. Mallachia. i. mollia ceu pulpe sepie ac tēchides. Euthomiaq;. i. diuisa sicut vespe apes ⁊ talia: ⁊ ex aquas plura degētia. De ostrachadermis vo Ar. ingt. Immanifestu est eē pter caput ⁊ accidit dictu caput ⁊ os critiu deorsum hre. ⁊ q̄to de ptib⁹. Dñt caput oia. Partes aut corpis q̄ secus alimēti susceptionem alie inoiate. de visu āt ⁊ auditu eoz firmu qđ nihil nz valde manifestu. Carchinu aut. i. aranea marina mediaz ostrachadernoz ⁊ malaostrachoz ponit cornua habere duo subtilia ruffa ⁊ oculos sub his longos rectos: vt Ha. cum Ale. Malacostraca quoq; ait caput ⁊ sub oculis os hre. silr ⁊ malachus iter mediu vētris ⁊ pedu inesse caput ⁊ natare lateralr aduocatu caput pedes extendētia: qz sic natātib⁹ accidit ꝓuidere qđ in anteri⁹. supi⁹ eni sūt oculi: os aut posteri⁹: adhuc sup os oculi magni duo. Enthomoru hñt oculos qđē oia: aliud aut sensitiuu nullu manifestu pter in gbusdā linguā hoc ēt illic Alex. testat Ar. bre uiatoz. n. Qđ ⁊ firmat rō. qz illud hz caput qđ capit ⁊ recipit alimētu: cu inde caput originē traxerit. fz oē aīal id hz cu huic cōstat vita. igit omne capite pticipat ita ⁊ plante. Aut qz homo hz caput directu supius ⁊ arboz inferi⁹. p nūciauit Plato hoiez arborē trāsuersaz. Oculi ēt ille ha-

bentibus debēt circa huius caput ꝛ ozificia locari: vt alimētū percipiāt iducētibus ꝛ discernāt. Oz autē. 2º caput sit ꝓpter cerebꝝ. 4º de partibus scribit ita. In sanguinē habētibus caput est maxime cerebri gra: qz in habētib⁹ sanguinē: hec pars in opposito locat̄ cozdis vt caliditatez ipsius refrigeret ac cōtempet. Calida. n. natura inualescēs facit incremētuz a medio fm ꝓpriā lationē. nā ad multā caliditatem frigiditas opponitur ꝛ humiditas. Oportuit etiā cerebꝝ locari supius vt esset tutum ꝓpter eius debiles q̄litates ꝛ superexcedētes ac ipsius fragilez passionē celeriter obuiātes. vñ p̄. ka. ca⁹ 29º secūde summe. doctrine secūde. locus cerebri ꝓpius si altus non esset ex tali mō ꝓueniret res quā tolerare non posset nec eius virtus cuz ipso remaneret. Ipm quoqꝫ apud medicos nō parū ozdinat̄ ad cozdis euentationē. ꝓpter enim motū pectozis ꝛ diaphragmatis ꝓcipue modo pulmo id flabellās: qō ostēdit subita suffocatio apopleticoꝝ ꝛ similiuz: cuz spūs a cerebꝛo ad lacertos pectozis nequeat ꝓuenire. Itaqꝫ dicere cerebꝝ ꝓpter oculos creatuz ꝓcipue iuxta Aris. et Auer. finē tangūt iuuamētū amplius necessario. In boīb⁹ aūt est etiā diuinitatis manifestatiuuz peramplius. Oz autez tertio caput ꝛ cerebꝝ sint oculoꝝ subiecta senti tur. de partibus 2º Auditus gdez ꝛ visus maxime in capite ꝛ hoꝝ visus oīb⁹: qz pisces ꝛ hꝫ audiūt ꝛ odozant. nullus tñ sensitiuū iuenit in capite manifeste: sz visus oibus hūtibus rōnabilr est circa cerebꝝ. Qō ꝓbatur qz oculus ē de nāaque: de sensu ꝛ sensato. ꝛ 5º de ge. aīalium. cerebrū aūt est hꝫ cū sit frigidū ꝛ humidum. ¶ Adhuc oculus dz esse diafanus sufficiēter vt recipiat coloꝝ spēs. ꝛ ꝓfuet: tales gdez aq̄ reddit ceteris magis elemētis. sz cerebꝝ est hꝫ. ¶ Amplius si oculi nō reperiunt̄ absq̄ capite ꝛ cerebꝛo. hec aūt sine illis ea nō ꝓp oculos creauit sz potius eō. vt aūt iductū oīa habent aīalia circa caput ꝛ cerebꝝ oculos: qz nō sunt in cozibus ꝓtensi vt dicit Ha. cum Ā. sub eis. Que gdē plus videntur in caridis ꝛ carabis ꝛ carthamis ꝓtendi. ꝛ tñ vt certificaꝫ anothomia exq̄sita situantur in capite hūtiū caput ac ēt cerebꝝ. Et nosce q̄ sunt sine oculis q̄dā de genere anguiuz serpētes ceci vocata hy rumbines lumbrici terrestres ꝛ hꝫ: saltē capite participātia quo sanguinē ꝛ alimētū attrahūt necessariū. talpa vo hꝫ sub pelle. q̄ aūt aliqui dicūt ēt philosophātes cuz idiotis Liniphes seu tauanos dictos ꝛ talia sub alis oculos habere: qz idē ablatis qbusdā additamētis videnr excecari eo q̄ inozdinate volando discurrūt: ridiculū: nō enim id euenit ꝓpter oculos ibidē hꝫ: cū nā hos nō habeat ex preoñsis in occultis situare: sz potius qz corrumpit armonia quedā ꝛ ꝓportio eoꝝ q̄ euentabat ipsoꝝ calm: dictū enī dria. si. q̄ aīalia triplr euentanr. pp qō cōfidentius ifere dū caput factū esse ꝓpter cerebꝝ amplius q̄ pp oculos: neqꝫ alibi cos q̄ in capite vel cerebꝛo situari. Aligs tñ volēs Ha. ꝛ Ā. vtilibus ꝺescēdere ingt eos per caput itelligere vt apparuit extremitatez aīa cozpozis supius situatā ꝛ figuratā vt cerebri sit receptiua: qm̄ que non ita hūt neqꝫ caput aut cerebꝝ viderenr hꝫ: sed hꝫ magis aligd loco. vnde 4º de partibus. Caput habēt aīalia oīa sanguinem habētia. Exanguiū aūt qbusdā ideterminata hec ps veluti cancris. pōt etiā dici q̄ oculoꝝ ꝑmo modo finis dicti est cerebꝝ. tertio vero ecōtra.

Propter quartum gd Ha. ꝛ Aui. sit dōm apparuit. ¶ Ad aliō dicēduz q̄ vt mōstratū oculi nō separantur a capite ꝛ cerebꝛo nisi buius q̄ras determinata situ ꝛ figura oī. neqꝫ ē vez q̄ oculi non repiant̄ circa pect⁹: vt iductū de malachys: ꝛ tñ videt suo modo qua a longe cū lateralr dictus est illas ītatare vt ꝺspiciāt que in aña: ꝛ iō que caput hūt desubtus oīo vt ostrachaderma talr capite carēt. ¶ Ad aliud vt apparuit dōm q̄ cū eo q̄ fuerint circa medium ipoꝝ oculi poterūt ꝓpter figurationē in latus: aut talr susceptā ita disponi vt valeāt que añrius ꝺspicere ꝛ ꝓuidere distātia: neqꝫ ēt in oculis solū expetit celsitudo: vez ēt salus ac lateralis aspectus. Ita enī plurib⁹ sup bregmate locarenr: sz non fozēt ibidē saluati pp declinātes vtcūqꝫ latuerūt sub cerebꝛo ꝛ capite ifossati. ¶ Ad aliud dōz q̄ vez esset si cozpus id ex se haberet: qō non est: sz aliqñ recipit vt a cozde cerebꝛo medio: sz tñ cerebri inest virtute: vt motui caliditas: ꝛ ebrietas vino: qz alia calefaꝫ a se ac turpificat. ꝓpter enim multā frigiditatē ꝛ humiditatem cui⁹ oñsium est iuuamētū quā opozuit hꝫ cerebꝝ ꝛ substantiā mollē quasi fluidā nō potuit sensuz actu iducere ac pstare. Oz aūt oculis affectus aīe ꝛ cozdis ostendatur actio euenit qz vt speculū sunt animatū apparentes. Coz aūt ꝛ cerebꝝ latētia tanq̄ a qbus signa nō possiunt subaliter suscipi iberētia. ꝛ iō act⁹ obſuant ꝛ accūtia illoꝝ phy sionomi. Cerebꝝ ēt locus ē mētis tāq̄ vtutis diuinioris non aūt oculus. ¶ Differentia. XLI.

Quod nerui oziantur a cerebꝛo mōstraꝫ oīum fere medicoruz auctozitate. Rursus 5º de aīa Auicēne. Ne ꝑncipiū puta coz graueꝫ creati sunt nerui in cerebꝛo ꝛ vene in epate. ¶ Itidē illō sumit oztū ab aliquo quo destructo destruiꝫ ꝛ ipm. Sed destructo cerebꝛo destruiꝫ nervus in sui opatione sensus ꝛ motus. Cui⁹ gdē signum: qz si ligeꝫ aut abscindaꝫ via cerebri ad mēbra destruiꝫ oīs coꝝ actus: q̄ pstabaꝫ per neruos. de motib⁹ ligdis. c. i. ꝛ silr eo saluato vigozanr. ¶ Adhuc illud vr naſci ab illo a quo deriuaꝫ imediate ipmqꝫ nō ptrāsit. de ꝓtibus tertio. Sic aūt videnr ꝑ anathomiā nerui ad cerebꝝ se habere. ¶ Amplius nerui sui albedine ꝛ mollicie flexibili ꝛ ꝓpie in coꝝ exitu a cerebꝛo assimilantur ei maxime. Oztum enī attestaꝫ ꝑncipio ac eō in tegni. vñ Seneca tertio nāliū questionū. Nulla res est q̄ nō ei⁹ quo nasciꝫ notā reddat. Neruos aūt vt tactū videmus in coꝝ exozdio simillimos cerebꝛo ꝛ nō cozdi. Eti. Neruoꝝ ꝑncipiuz oz eē electiui exozdiū potētis in oppositā: qō cozdi ineſſe nō pōt: cū motus ipi⁹ sit ampli⁹ nālis adherēs ozdini vni ꝛ vie. Itaqꝫ nerui ozienr a cerebꝛo ꝛ nō a cozde.

Cuius oppositum tenet Ar. aīaliuz libris cū. A. ꝛ Auer. Eti. de iuuamētis. c. i. Neruus g est vnū de trib⁹ que appꝛopriant̄ vene concaue neru⁹ est fortis ꝛ oziturex auricula cozdis dextra. ¶ Rursus ibidē. ca. vlt. In epate ꝛ cozde fuerūt nerui. qz qōlibet coꝝ est ꝑncipiuz alicui⁹ vtutis. Epar. n. appetitiue: coz vo irascibilis. lz in cozde non sic diuidant̄ sicut ī epate splene a renib⁹. Qō aūt ante id dixerat paꝫ: nerui nō oīo iueniunt̄ diuisi in cozpe cozdis: audiendū ē nō q̄ nullo mō iueniant̄ in eo: sed q̄ pauci cōpatione ad quedā membꝛoꝝ. vñ oīno. i. vliter nō inueniunt̄ nerui ꝛ cetera: nō enī particula negatiua nō cadit sup signū vle. ꝛ ideo ipm non perimit vsquequaq̄. cū igit nerui oziant in cozde: qō alioꝝ est ꝑncipium: inde oziginē ꝺbent sicut alioꝝ oīa. Palin. Coz amplius ꝓportionaꝫ neruis q̄ cerebruz cū vtrūq̄ sit suba quedā idurata sicut ꝛ motiuz alterutrū: secus aūt se habēt ꝛ iam oñsum ad cerebꝛum. Igit nerui oziunt̄ a cozde ꝛ non a cerebꝛo.

Propter primum gdez sciendū gd sit cerebꝛū: oñsum est dria 34. Est aūt coz fm zoar mēbrū ꝑncipale cui⁹ vtutes sunt potentes in cozpoze ac effectus maximi. Ipsum nāq̄ cōtextū est ex carne dura vtutū ozganū in cozpis medio ꝛ velut fornaꝝ situ duob⁹ ventriculis pariete q̄ttuoꝛ bo-

stys itercisum: cuius domicilium ipsius existit casule prin-cipium. Est enim in microcosmo tanq̃ sol aut p̃mus in me-gacosmo. Nomẽ siquidẽ nerui iuxta z⁹ iterior̃ t Baly. tripliciter accipitur. Une quidem p substãtia subalbida ad flectẽdũ habilis t ad separandũ dura q̃ organũ sensus fm medicos existit t motus. Cuius ortus apud eos ad ce rebr̃ est vel nucca de quo presens hesitatio. Alterq̃ pro substãtia p̃ri magis durata subalbida ẽt visibilis ex ossi bus nata ipsa in adinuicem cõiungẽs ac ptinẽs silr̃q; mu sculũ cũ reliquo corpore. t iõ dicit ligamẽtũ. Tertio vero est corda nascẽs ex musculo fz eius alter̃ maxime extre-mũ ex neruo t ligamẽto cõposita. Oriri quoq; vt aliquid dupl'r nunc dr̃ ab alio: fz q ab vel a seu ex põt importare cãm efficiẽtẽ aut mãm. p̃mitus q̃dez ex corpore celesti di cunt̃ aliq̃ p̃duci. z⁹ aũt ex mẽstruo membra.

Propter secundum vo sciẽdũ q ⁹ Plato t Ha. imitãs ipz nõ raro senserũt neruos oriri ex cerebro nõ fm vtutẽ siẽ plu res pipatheticor̃: imo ẽt radical'r fm mãm. posuerũt eni aiam fore subarũ aggregatione p tria membra equal'r di stributa. dr̃ia apparẽs. 38. Fuerũt t q̃daz posteriores conã-tes multas adiuenire vias q̃bus possent Ari. t Ha. cõcor-dare. Qõ t p̃ p̃ma conar̃. A. t Baly. q̃si pferens sniaz Ha. ei que Aris. in medicinã volẽs sniaz Ari. medicos ducere in errorẽ ignaros su. distinguere. ¶ Itidẽ alig dixerũt q nerui possint dupl'r ꝯsiderari. aut q̃tuz ad ipsor̃ diapho-nitatẽ: t ita oriunt̃ a cerebro: q; vtrũq; tale: vl' quo ad co-rũ subam: t sic a corde. Sz id saltẽ q̃tuz ad p̃mũ stare nõ põt: cũ nerui vbi facti diaphani sunt lumiosi frĩdi t sicci sufficiẽter distent a cerebro: qõ ostẽdit imobilitas t isensi bilitas eiusdẽ. dr̃ia. 47. Dixerũt t aly neruos posse ꝯsiderari q̃tũ ad sensuz t motũ perfectos: t ita nasci a cerebro cũ sit dator̃ t instr̃z istor̃ pfecte: aut impfectos: t sic a cor de. Ipsor̃. n. p̃ncipiũ est impfectũ t cõfusum. Jd ẽt nõ va let vt videbit: cũ sensus pfectior̃ t acutior̃ sit in corde q̃ i neruis. Qõ indicãt eius ĩtolerabiles dolores: cũ eo q h⁹ distinctiõe nõ euacuat q̃situ vsqueq̃. Voluerunt t alig neruos nasci a cerebro manifesta originc: qõ ĩdicant eor̃ actus. a corde aũt occulta: de q⁹ cũ alys apparebit. Sen serũt aũt qdã virtual'r eos a corde oriri: cũ sit oiuz p̃ma ra dix: mãliter vero a cerebro. Et hi. qdez. A. olfecerũt. ſ⁹ de aia: lz enĩ eũ nõ explicent pfecte: quo plenius exposito nõ tñ suffragabitur eisdẽ. Voluit enĩ ibidẽ p̃ncipiũ neruor̃ esse a cerebro: ſz trãsmittit̃ sibi vtus a corde: qm̃ nõ oz vt in membro vbi est alicui⁹ vtutis p̃ncipius sint opationes p̃ncipales ipsi⁹ virtutis: t vt sit instr̃m actõis vtutis illi⁹: qõ factũ est: ne p̃ncipiũ grauaret̃. qm̃ pole fit vt istr̃m sit creatũ ad suscipiẽdũ ex aliquo qõ nõ suscipit nisi post q̃ ẽ gnãtum: ita q; in cerebro illud qõ p̃mũ creat̃ non sit p̃n⁹ sensus t motus in actu: ſz sit aptũ fieri aliq̃ p̃ncipiũ mẽ-brorũ q̃ sunt post illud cũ sumpserit ab illo. vñ cum cere-bro creati fuerint nerui ptingentes ad cor: suscipit sensuz t motũ ab illo: t post q̃ ei gnãtum fuerit instr̃m suscipien di ab alio. Quare cuz geniti fuerint illi nerui pertingẽtes ad cor suscepit sensum t motũ ab eo. cuz enim creat̃ cere brum creatur cũ eo ex mã eius aliqd ptingẽs ad cor. Alie-num qdem a corde per qõ trãsmittit̃ sensus t mot⁹ q̃tus ortus eor̃ sit a cerebro t puentio ipsor̃ ad cor: nõ sit adeo manifesta vt putauit ille q p̃sumpsit dicere q ortus ner-uor̃ q sunt iter cerebr̃ t cor sũt a cerebro ad cor: nõ a cor de ad cerebr̃. qõ qdem exemplo declarat: vt p̃mo notifi-cat p̃ma. ca⁹ p. de virtutib⁹: sicut nãq; cerebr̃ est p̃ncipiũ sensus t motus fm medicos: nõ tñ cõplet̃: puta visus aut gustus nisi post q̃ virtus vissiua puenerit ad cristallinam vel motiuã ĩ musculos gressionis: ita virt⁹ ĩ corde ipso nõ pficitur p̃ter vitalẽ: ſz cũ ad aliud peruenerit instr̃m. vz. cerebr̃ aut epar vel testiculos. Sic igitur vult neruos a cerebro magis oriri: suscipe tñ ortuz virtualez a corde qõ oĩum est p̃ma radix t B neruis mediãtibus: quor̃ ortus magis est a corde ad cerebr̃ q̃ ecõtra: qõ ẽt ĩnititur in ca-none. Tertio tamẽ aliũ ꝯsentiens Aris. visus est vtcũq; sibimet aduersari: vt patebit. Voluit enim neruos oriri a corde subaliter modo quocunq;.

Propter tertium vo sciẽdũ q; nerui oriũ-tur a corde tam q̃tum ad mãm siue radicẽ: q̃ ẽt quo ad formã t virtutẽ: ĩmedia te tñ vel cũ medio: quor̃ vtrũq; auctoritatibus t rõnib⁹ fulcitur. Tertio enim historia r̃. p̃ncipiũ neruor̃ aialibus est ex corde. eteniz in seipso cor hz neruos in maximo vẽ-triculo: t vocata adorti nerua est vena: t maxime cũ ex p̃-positio cãm dicat mãlem. ¶ Itidẽ de partibus z⁹ q; cere brũ nõ hz ꝯtinuitatez neq; viaz ad sensitiuas pticulas: pa lam qõ t per visuz. ¶ Adhuc tertio aialium. A. de neruo debemus dicere q; appropriatur p̃pter applicationẽ t nõ nascitur a corde inq̃tum carnosum: fz a q̃daz suba dura occulta in suba cordis: t neru⁹ fuit creatus in corde t nõ assimilar̃ illi sicut veruca t glandula in carne: t nõ nascit̃ istud ex ipsa suba q̃ ei apparet: fz ex mã que ei coadunar̃ t occultar̃. Et si res est ita nõ oz verũ dixisse Ha. in pigno re suo qõ posuit ꝯtra custodẽ altaris q; daret multũ au-r̃ ei q mõstraret q; nerui nascerẽt a corde. Itidẽ z⁹ eiusdẽ de aia cũ p̃ncipiuz fuerit in illo erit sentiẽs p seipm: q̃uis sit caro sicut est cor. lz. n. separent̃ ĩ corde fila neruor̃: nõ est tñ longe gn excipiãt ab eo sensuz t reddãt vni origini t ab eo cerebro t ab alys mẽbris. Prout oriçatuz vo firma-r̃ rõne. nono ẽt aialiuz. A. t tertio. zi. de gnãtione em-bryonis. cũ tertio theorice. ca. 34. Quãdo spmata in ma trice colligunt̃ eor̃ exuffiatio repitur tota ipelli ad me-diuz humiditatis vt p̃pareť locus cordis: demũ fiũt a la tere ipsi⁹ dextro t a latere ipsi⁹ supmo due vesice rami-ficate q̃si ab eo ipm vsq; ad bozã tãgentes. deide separ̃t ab eo t discernũtur t fit p̃ma illud ex quo creatur cor: et dextra illud ex quo creat̃ epar: t implet̃ alia sanguine ad albedinẽ declinii ex qua cerebrũ ꝯcreat̃. Sic igit̃ primũ fuit oẽ ẽt radicaliter t vere in mã ex qua creatũ est cor p̃ t in vtute ipsius facta ẽ sepatio in deorsum dextrãdo: cũ creatũ est epar: t sursuz dirigẽdo: cũ cerebr̃ fuit̃ p̃ductũ. Occultant̃ aũt t euanescere videnť nerui cũ in cerebrũ p̃tendunt̃ a corde: ceu fluui⁹ añ ex pelago ĩ lacũ dissemi-nar̃ amplioꝛẽ. Adhuc cuz ex mã cordis sequestrar̃ t ele-uar̃ sursuz pars mãe vt cerebr̃ cõcreat̃ p̃manet iter cor-dis mãm t cerebri p̃pago quedã ꝯtinuatiua: ex hoc autẽ efficit̃ neru⁹: cui⁹ p̃cessus ẽ a corde ad cerebrũ: vt etiam tactũ. gnto de aia. A. Ipso. n. medio cor cerebro colligat̃: sicut ẽt cũ mã epatis deorsuz tendit dextraliter qõ inter cor t epar ꝯtinuat factũ est vena. dr̃ia. 47. Jd aũt fulcit̃ q; gcgd est causa cause: cã est causati. Rursus aialiuz ter tio vbi est p̃ncipiũ vtutis ibi t p̃ncipiũ existit instr̃i. vnuz enĩ ordinar̃ ad aliud: vt tãdẽ opatio p̃ueniat t finis. Sz in corde vtutis est initiũ sicut cũ ipa radix. Jn vnoquoq; enĩ generũ oz vnũ primũ ponere alior̃: ne p̃cessus acci-dat infinitus. z. t iz. meta. ¶ Amplius neru⁹ est organũ maxime sensus ac ẽt motus. dr̃ia p̃sequẽti. sed cerebrum nõ sentit. vñ secundo de partib⁹. Cerebrũ nullũ facit sen-sum tactus sicut neq; sanguinẽ neq; supfluũ aialiuz. sed aialib⁹ inest cerebr̃ ad nãe saluationẽ: ne cor sui calidita te supflua inflãmaret oio. t iõ positũ id frigidissimũ par-ticularũ in oppositũ ipsi⁹ vt B ꝯtempet. Nã enĩ semp ad excessũ vniuscuiusq; ĩgeniat̃ ibidẽ. t collz. z⁹. Cerebr̃. n. nõ sentit neq; mouet̃: q; pp ꝯtẽpare cordis caliditatez t siccitatẽ eguit p̃lima friditate t hũiditate q̃ t i se aci pa-uitate ide cãta tollit̃ sensu. Eti, si cerebr̃ debilis cõpagi-

nis sui nã sentiret intrñ fumis ascẽdẽtibus ꝛ alys ledereꝫ occurrẽtibꝰ vt doloze spasmũ occurreret celerrime. silr si moueꝫ ob eiꝰ debilẽ ledereꝫ nõ paꝛ ꝓpagine. Nõ eniꝫ moueꝫ nisi q̃dã fortasse alteratõis aut q̃titatis dilatatione aut ꝛstrictõe. Cũ q localis h̃ sufficienti pficiaꝫ calido. ꝛ qz vigoꝛosioꝛ religs multo eget ꝛ fortioꝛi ꝛstituẽte. q̃re fortassis calũniabitur dcñ 4º de accñti cerebrũ eẽ insensitiuũ oꝛganũ a nã. sz sensitiuoꝛ sensuũ oꝛganũ factũ ẽ. i. gd sensatũ in potẽtia nõ ãt sensibile actu. vnde monachi trãslatio. Cerebꝛ nõ fuit ꝛstitutuꝫ vt esset sensibile: sz vt sensatũ existeret. potẽtia nãq ipsiꝰ deducit̃ in actũ aut p metipsuꝫ vel p aliud. Nõ gdẽ ꝑmo cũ sit frigidissimũ oĩuꝫ particulaꝛ ꝛ remotissimũ sensus ꝛ motꝰ nã q̃ pficit̃ calo. Si aũt p aliud ceu p calitatẽ cordis sibi delataꝫ vt declaratũ ẽt per. A. tũc sibi per accñs ierit ꝛ zº nihil eni sic ens se in actũ deducit cũ ab exñte id pagaꝫ actu. Lõfert itaq ad sensuꝫ ꝛ motũ p aliud vt apparuit salutationis gra. ꝓterat eni refocillat ꝛ getat spũs calitate dissolutos laboris aut alterius hos a supflua remittẽdo ꝛ gescere faciendo. ꝓalin: in corde est ꝓncipiũ sensitiuũ: ꝛ p oñs motiuũ ante creationẽ ẽt cerebri pfectã ꝛ neruoꝛ. Ois nãq plalitas reducit̃ ad vnitatẽ: ꝛ oẽ in plimis p vnã rõnẽ vniuocã tandẽ inuentũ ꝓhit̃ in vnuꝫ aliqõ illis ꝑus inexñs. q̃le qdez coꝛ in gñe gressus ꝛ motꝰ ac ẽt sensus iexistit. Oꝛ firmaꝫ. qz illõ est ꝓnm neruoꝛ: q sunt oꝛgana sensus ꝛ motꝰ in quo hi maxie vigẽt: h̃ aũt coꝛ. vti de somno ꝛ vigilia ꝑ. ꝓncipiũ sensus ꝛ motꝰ ꝓncipale est a corde: doloꝛes ẽt in ipso fiũt intolerabiles ꝫm Aris. ꝛ A. 5º de aĩa. Ꝯm ẽt est ꝑmũ qõ moueꝫ ꝛ vltimo getatuꝫ. ¶ Adhuc i corde spes est ꝛ forma epatis de gnatiõe aialiũ zº ꝛ eadẽ rõne q̃ cerebri: Jd ẽt cũ. 47. declarãt padigmata. 38. Itaq coꝛ ẽ ꝓncipiũ neruoꝛ ꝛ nõ cerebꝛ. vt oñsuꝫ. dria. 38. vtroq mõ ꝓncipatiõis ꝛ oziginis. Sic igit̃ radicalr apparꝫ oẽs neruos cũ cerebꝛo ꝓcreatos ex corde aut immediatius vt g ꝑmi: vel mediate sicut cerebꝛ cũ scẽis.

Ꝓpter quartum qdez ad ꝑmas mediꝯ auctoꝛitates gd dicẽdũ apparuit: ꝛ maxime Ha. qñ oꝛtũ aut accipit ĩmediatũ: vel nõ verificaꝫ in neruoꝛ oĩum oꝛtu. ¶ Ad aliud dicẽdũ q Alex. nõ negauit ꝓnm neruoꝛ ꝛ sensus ꝛ motus nõ esse a corde: sz q nõ oẽs ĩmediate oziginẽ ꝓhunt a corde. ¶ Ad aliud dõz q sz pderet sensum ꝛ motũ: ifra ligaturã aut ĩcisionẽ. nõ est q virtꝰ cũ ipũ supfluat a cerebꝛo ꝓncipalr: sz magis a corde. Aut rõ ꝛcludit cerebꝛ eẽ ꝓnꝰ neruoꝛ ĩmediatũ. qz ĩplantaꝫ in eo qõ oziꝫ a corde puta cerebꝛo: aut ꝑsumptũ nõ est vlr vꝛ. vt oñsuꝫ. 13. ¶ Ad aliud dicẽdum q gdaz neruoꝛ ptranseũt vt oñsuꝫ a corde in cerebꝛ. in ipso tñ ꝓpter eius magnitudinẽ ꝛ humiditatẽ remolliti occultaꝫ ꝛ ad nãm ꝙuertunt̃ ipsi fere. Nerui nãq humectati citius reddunt̃ molliozes ꝛ ꝑmutati valde sic ẽt vene ꝑmutant̃ trãseuntis per epar. Sũt eni parue valde tunicas hñtes exiliozes. 4º de inuamentis. caº 4º. Aut verificatur ꝫmo de neruis oztis a cerebꝛo absq medio. ¶ Ad aliud dicendus q nerui albedine in ꝓcessu nõ similant̃ cerebꝛo lz cũ ex ipso ꝓcedũt similẽtur: sz tamẽ distãt sicut coloꝛ interminatꝰ distat a termiato. Coloꝛ eni cerebri est termiatus: neruoꝛ aũt ĩterminatus fere ꝛ ꝑclarꝰ. vel silitudo sumpta ex coloꝛe nõ arguit silitudinẽ in suba oĩno: ꝛ q coloꝛ est res extrinseca valde spũalis ꝛ ꝑmutabilis de leui. dria. 145. ¶ Ad aliud dicendũ q nõ opoꝛtuit vt neruus oĩs sit ꝓncipiũ motus voluntary nisi ex ipo cũ alys q̃ regrunt̃ ꝛstituaꝫ musclus. Motus. n. matricis ꝛ venaꝛ est nãlis. ꝑmo ꝓprma. ꝛ tñ in ipis sunt nerui. silr ꝛ motus cordis est nãli redactꝰ motui magis. dria. 48. ¶ Ad auctoꝛitatẽ Ha. alterius partis dõm q aut illa series nõn est Ha. oĩno: vt dria dictũ. 47. vel alterius illic fuit opinionis a cõi ceu nãlium libro. aut oꝛtũ illũ itells quãdã detectionẽ ꝛ manifestationẽ ipsius nerui circa auriculã cordis dextrã ad saluationez vene ample. Aliogn. n. sibi aduersareꝫ nõ eiusdẽ ponẽtis neruos omnes oziri a cerebro vel nucca. ꝛ si aliquos cõcedat coꝛdi esse: nõ tamẽ vult ab ipso eos oziri: vez potius a cerebro sibi deriuari sic nerui maxie q̃s a sexto pari neruoꝛuꝫ cerebri ponit oziri. ¶ Differentia. XLII.

Quod caro sit oꝛganuꝫ tactus: sentit Aris. in plerisq libri aĩaliũ locis: cuꝫ Auer. testante Alex. ꝛ Themistium idez ẽt sensisse. Amplius firmaꝫ ẽt rõne: qm tactus existit in q̃dã media ꝓpoꝛtione q̃litatũ tãgibiliũ: huius autẽ ꝓpoꝛtio in carne magl repit cũ sit ca. ꝛ hu. nãe hũane ꝛ tẽ pamẽto magl ꝓpoꝛtionata. neruꝰ vo frigdus ẽ ꝛ siccꝰ: imo frigdus mltiplr. collz zº. ¶ Adhuc id oñdit dria oꝛgani ad mediũ: eo q mediũ recipit ꝛ ñ discernit: sz oꝛganũ recipit ꝛ discernit vt inductiõe posset ostendi. Caro autẽ recipit ꝛ discernit tãgibiliũ q̃litates ceu sensus ĩsinuat. ipa igr oꝛganũ ẽ tactꝰ nõ mediũ. h̃ sentit̃ ỏ aĩa ꝛ de ptibꝰ aĩaliũ scõis. Jtidẽ rõne fulcit̃ qz sensibile supsitiuũ positus nullũ cãt sensũ velut coloꝛ oculo ĩmissus. de aĩa. zº. sed sensibilia tãgibilium carni occurrẽtia moꝛ ꝛstituunt sensuꝫ. ¶ Adhuc apud medicos nulla caro sentit nisi ex neruoꝛ admixtione. Dicunt eni carnẽ solũ foze sanguis coagulationẽ quãdã. hec aũt de se nullus sensuꝫ facit. vñ primo de iuuamẽtis. Nulla caro in se sensibilis est essentialiter. Caro igitur est mediũ ꝛ nõ oꝛganum. ¶ Oꝛ autẽ neq neruus sit oꝛganuꝫ tactus monstratur ex primo de anima ita. Quecunq̃ insunt in aĩalium coꝛpoꝛibus simpliciter terre vt ossa nerui ꝛ pili nihil sentire videt̃: eo q terree existãt nãe. ¶ Amplꝰ vt dcñ tactus existit i q̃dã media ꝓpoꝛtione tangibiliũ. hac aũt neruus caret cũ frigidus sit ꝛ siccus: ꝛ ideo oꝛganũ eẽ nõ poterit. Eti. A. zº. ỏ aĩa. Si sentiens eẽt neruus soluꝫ opoꝛteret ipsum foze in toto coꝛpoꝛe expansum velut pãniculus: per oñs coꝛpus oẽ neruus esset: aut tactuꝫ nõ per oẽs ptes diffundi. Que ambo sunt absurda: neq. n. totuꝫ coꝛpus est neruus: neq aliq̃ pars ĩsensibilis saltẽ extrinseca: cũ tactus p totũ distẽ daꝫ aĩal: ne qd ei lesiuũ ignoꝛãter occurrat. ꝓali. Neruꝰ mẽbrum est ꝛsimile cũ noĩe ac rõne hõ cõcidant totuꝫ ꝛ ptes in vnuꝫ. Sentire autẽ est opatio vtutis aĩalis q̃ mẽbris pficit̃ ĩstralibꝰ. ipsa eni ozdinat̃ ad actũ huiꝰ vtutis potissime pficiẽdũ. Nõ g neruꝰ tactꝰ est oꝛganũ. ¶ Luiꝰ oppositus Ha. tenet cuꝫ medicis volẽs neruuꝫ esse sensu ꝛ motus ꝛ pceptiõis occurrẽtis ab extrinseco ꝛtributiuũ. ¶ Amplꝰ de sensu ꝛ sensato tactũ foze terre. neruus aũt terreus frigidus est ꝛ siccus. ¶ Rursus aĩalis ꝑter sensum ꝫm Ar. existit. sensus. n. aduenies vegetabile animal ꝛstituit. Esse aũt aĩaliuꝫ ꝛ vlr mixtoꝛ magis ꝛstat terra ꝛ aqua q̃ aere ꝛ igne: methauroꝛ q̃rto. neruꝰ ãt terreus ꝛ aq̃tic. ¶ Oꝛ autẽ caro ꝛ neruꝰ sint tactꝰ instr̃ vꝫ ex. iz. aĩaliuꝫ. A. dixit phs q instr̃m tactus nõ sit caro ꝛ neruus ꝛ ambo iueniũtur in corde ꝛ nõ in capite: q aũt nullũ sit boꝛ vr̃: qz de aĩalibꝰ ꝛ de ptibus secũdis. Oꝛganũ tactus foze dr̃ quoddã qõ intus: ꝛ de sensu quoq ꝛ sensato asserit̃: sensitiuũ tactus ꝛ gustus iuxta coꝛ foze: qõ apparet ex de somno ꝛ vigilia: ꝛ de ptibus tertio: in qbus motus delectabiliũ ꝛ tristiũ ꝛ totaliter oĩs sensus a corde scribitur incipere ꝛ ad ipm terminari: quod maxime verificaꝫ in tactucum foꝛma quedã vr̃ aĩalis. Jtaq q intus ante coꝛ erit tactus sensitiuũ. Cõtrariũ quoq indicat vehemens caliditas ꝛ siccitas coꝛdis ĩmpropoꝛtionata eq̃litati tan-

gibiliuz.nã vehemens calidũ sensuz ipedit adeo q̃ solutiones etiã cõtinuitatis calefacti nõ percipiũt ex pugnis ñ lõ igit̃ cor tact⁹ ẽ orgañ.neq; ẽt q̃ itus cũ sensus videatur pfici in qõ extra ceu in supficie cutis ois exteriozi.

Propter primum gdez sciendũ q̃ caro ẽ suba mollis terminata ab initio creationis aialis ⁊ post ex sanguine gnãta inter os ⁊ cutẽ situata. Que sigdẽ cõiter sumpta duplex existit vera. vz. ⁊ q̃ silis ẽ carni. Uera quoq; caro. io. ⁊. 14. de ẽgenio ꝓlonuz theozice scõis. Almansoz 3⁹ ac collz p̃. quintu plex extat. Quedã nãq; ẽ lacertosa: vt q̃ partiũ nõ parua musculi. ipse.n. ꝓponit ex simplici ac pma carne ⁊ neruis in tegni. ꝓpter q̃s dicũt medici hãc sentire q̃ verius dr̃ caro. Est ⁊ alia pura dicta: nõ q⁊ ipsi neruoz nõ ẽsint villi cõmixti alig. sz q⁊ ei ꝓpauci respectu añ dcõ ẽxistũt. ⁊ iõ dicunt carnẽ purã nõ repiri q̃ gdez repitur in gigiuis circa ossa dorsi ⁊ nariũ ⁊ in balano. ⁊ hec sentit silr rõne q̃ prioz. Tertia vo dr̃ caro fm Erasistratez parenchima seu ifusa vel ifusio vt que viscez circa pabulũ laborãtiũ maxime ceu q̃ epatis splenis renũ ⁊ pulmonis: hũido.n. ifundunt̃. Et iõ vt cornelius celsus ĩsinuat viscera noiant̃. Alig vo vim fmonis audiẽtes mĩme ꝓfusam noiant: eo q̃ nullaz sibi determiãte ꝓlonez apꝓprient: sz illã q̃ ptes sibi ꝓprie vendicat ⁊ ꝓfundit puta q̃ epis ca. hu. splenis frida ⁊ sic. sicq; deiceps. Quarta gdez est caro simplex ⁊ oĩfariaz certa: in q̃ sola sanguis ĩspissatio attẽdit̃. vñ Ha. Caro epatis splenis pulmonis ⁊ renũ simplex est nã q̃ gdez eo q̃ oĩ careat sic cozpe neruoso ĩsensibilis iudicat̃ cũ sanguis sola ꝺdensatio nullũ ꝑstet sensuz eidẽ. Jõq; huiꝰ mẽbza ꝓnunciant̃ nõ sentire. Quita vo ẽ caro dcã glãdosa duplex exñs. Una gdez ordinata in gnãtiõez humiditatis ⁊ huiꝰ vel flatice ceu mesenteriuz faringa lariga: aut vliozis vlteriozi digõne pfecte ⁊ id gdez vel adesse ĩdiuidui vt caro glãdosa post radicẽ lingue situata: aut ĩesse spẽi sic testiculoz caro spmatis gnãtiua ⁊ mãmillaz lact⁊. Est ⁊ alia ĩ alteros fines minꝰ nobiles ordiata vt aut ad supfluitates cerebri recipiẽdas sic caro faucũ supfluitatũ cerebri recꝓptiua: ⁊ q̃ subascellaz cordis: ⁊ q̃ iguinũ epis: vl ad fulciẽdũ deputata: ceu glãdula sub basi cerebri locata cui recte submittit̃ dictũ mirabile: vel ad loca replẽda vacua in sustẽtationẽ ẽt ordinata vti glãdule mesentery: siue ad humectãdũ sic q̃ circa colũ vesice: aut ad fouẽdũ vt glãdula moz dcã: fouet.n. ⁊ subsidet vt culcidra vene cõcaue circa cordis auriculã dexteraz site. hec quoq; caro ⁊ maxie glãdosa vltia posita est nõ sentire. Que vo silis ẽ carni triplex existit. aut q⁊ locũ tenet carnis in sanguie carẽtibus ceu in sipys ⁊ polipis qõ carni. A. noiat ꝓportionale: vel q⁊ eq̃litati assimilat̃ ꝑnis carnis maxime sensitiue velut dẽtes. Jpsi.n. fm ꝓmẽtatoz fectaz nõ sunt ossa vel non q̃lia reliq̃. vñ z⁹ de ge. aialiũ accedit neq; eandẽ nãz alys ossibꝰ dẽtes hr̃e: videnr̃.n. in plũmis ⁊ pcipue sensitiue cõsonare. nã ẽt sentiũt apud Ha. ⁊. A. dr̃ia ꝓnti. Crescũt ẽt oĩ tpe vt ex casu manifestat coz ꝓ oppositos macie pmanẽtes opposita: fluũt ẽt ac refluũt tanq̃ caro. cũ ẽt regenerẽ tur in senie qñz. dr̃ia. 39. Tertio vo mõ aliud dr̃ silẽ carni: eo q̃ vehemẽter eidẽ sit inkrtũ sustẽtationẽ ⁊ nutritiõez suscipiẽs vt neruꝰ ⁊ silia: ⁊ B̃ est qõ iterduz totũ cozpus in carnẽ sequestraz ⁊ ossa: ⁊ maxie a vulgo q̃ eqdẽ noĩe ossis cartilaginẽ ẽt audiũt. Reliquũ aũt oẽ carnẽ esse fatetur. Orgañ quoq; seu ĩstrm est pars ꝓ quam ꝓncipale opat̃. cũ.n. ipm sit simplex. mãm in quã agit attingere pp ꝓportionẽ nõ põt absq; medio. ⁊ iõ collz z⁹ pmũ aĩe instrm ponit̃ cozpꝰ quoddã calin. deide cozpꝰ reliquũ ꝓlone tñ ꝓmitꝰ q̃lificatũ. Mediũ sigdẽ B̃ ẽ iterstitiũ in quo pus suscipit̃ sensibile q̃z in organo. Luꝰ euidẽs apparet necessitas in sensitiuis: q̃ ipsoz de lõge sua recipiunt sensata. gd autẽ sit tactus apparebit ex dicendis. Tactus sigdez dupl̃r accipitur. Une gdem ꝓ virtute tactiua organo affixa in mediocritate tangibili cõsita q̃litatum ceu in ꝓposito. Aliter vero fm q̃ ipsa per eius obm in actũ deducit̃ quod est formale in ea: puta ipse tactus sensatio actualis: ⁊ ita quot sunt ꝛietates in actu tot ⁊ ipsi. Prius autẽ vnꝰ tñ cũ eius subm sit vnicũ: cor. vz. aut neruus. Unitas tñ ⁊ pluralitas tactus verius ⁊ formalius suscipitur ab orto q̃z ab organo. ¶ Adhuc tactus duplex existit. vnus gdez nãlis cũ tãgibilia organo occurrũt lesionẽ mĩme ĩferentia verũ pfectiõez magis. Est ⁊ aliꝰ inãlis: q̃lis est solutio ꝛtinui cordi aut neruo ĩmediate occurrẽs ab itus seu ab eẽ. gd aũt sit cor gdue neruus dr̃ia, ĩotuit ꝓzi.

Propter secũdum sciendum q̃ historiarũ ꝓmo scribit̃ tactũ fore in omiomera parte: puta in carne aut tali aliquo. in tertio quoq; earũdẽ pellis incisa per se hoc est sine carne ĩsensibilis est. ⁊ maxime que in capite cũ sit ad os sine carne. Scõo autẽ de partibus ca. fri. sic. ⁊ hu. ⁊ alioz talium scribitur sensitiuũ fore carnem ⁊ qõ huic ꝓportionale eo q̃ corpulentissimũ sensitiuoz existit. Et subditur demuz aĩal fm sensitiuã ꝓticulã: caro aũt ꝓportionale sensitiuũ vñ Auer. de sensu ⁊ sensato instrm tactus est caro. Scõo vo collz. c. de iuuamẽto carnis. Carnis due sunt spẽs. vz. lacertosa ⁊ pura. Et Ar. dicit sup has duas q̃ sunt instra sensus tactus ꝓprie stãtia cũ eo sicut stat oculus cũ visu. ⁊ demõstrat hoc: q⁊ sensus simplex nõ iueniẽt nisi a corpe simplici. ⁊ q̃ neruus ẽ seruitor carnis ĩ hac apprehẽsione ad tempanduz spũm sensus q̃ mittit̃ a corde: voluit igit̃ is q̃ sicut cerebrũ extat saluatiõis gra cõtẽpando ex situ opposito cordis caliditatẽ ⁊ in mediũ quoddã ꝓportionatũ vite ac sensui adducẽdo. scõo apparẽs ꝺ ptibꝰ. ita opet̃ neruus subseruiẽs carni. Subdit ẽt post q̃dã ca. de iuuamẽto sensus tactꝰ. Dicimꝰ q̃ caro ẽ ꝓpriũ instrm sensus tactus. ꝓpterea q⁊ illud est mẽbrũ qõ cõicat oĩbꝰ aĩalibꝰ sicut tactus ẽ sensus oĩbus cõis aĩalibꝰ. ⁊ in carnibus pfectoz aĩaliuz sunt dispsi multi nerui ad ꝛtẽpandũ ꝓstõnẽ carnis: ⁊ q⁊ nerui sunt siles ꝓstõni cerebri est iuuamẽtuz eoz de genere iuuamẽti cerebri. Cõtrariũ quoq; istoruz scribit Ar. cũ cõmentatoze de aĩa z⁹. querit. n. q̃d sit tãgibile sensitiuũ vtz caro ⁊ in alys ꝓportionale aut nõ. Rsis ait: sz B̃ qdẽ ẽ mediũ. pmũ aũt sensitiuuz aliud quoddã ẽ itus. vñ z⁹ ꝓtibꝰ vbi vnũq̃q; sensitiuoz oñdit duplex existere: dextrũ. vz. ⁊ finistrũ: vt pz ĩ oculis ⁊ auribꝰ dicit ĩ tactu hoc ĩmanifestũ existere. Cuius gdẽ cã q⁊ nõ ẽ pmũ sensitiuũ caro ⁊ talis pars sz itus. De sensu vero ⁊ sensato fortassis q̃ itus: B̃ exponẽs ait tactũ gdẽ terre. gustum vo spẽs quedã tactus: ⁊ iõ iuxta coz sensitiuuz ẽ eoz. sic q̃ appet Ar. ⁊ ꝓmẽtatoze sibi eisdẽ aduersari. Scõo quoq; de aĩa A. ex ꝓpetatibꝰ tactꝰ est q̃ instrm nãle ex B̃ q̃ sentit q̃ est caro neruosa aut caro ⁊ neruꝰ sentit ex tactu: q̃z uis ibi nõ sit mediũ aliquo mõ. vñ Auer. de sensu ⁊ sensato appropriat̃ tactui ⁊ gustui B̃ q̃ nõ idiget medio. Qõ q̃ dẽ nõ parum vr̃ aduersũ Ar. in z⁹ de aĩa scribẽti mediuz in tactu nõ solũ ĩtrinsecũ vez iteruenire fortisecũ. Jtidẽ aũt idẽ si ꝓncipiuz sentiẽdi fuerit ĩ carne: erit sentiẽs p se ipsam: q̃uis sit caro sicut est cor: lz enĩ sepenr̃ ĩ corde fila neruoz: nõ est tñ lõge q̃n accipiãt ab eo sensuz ⁊ reddãt vni origini ⁊ ab ea origine reddat̃ cerebro ac alys membris. q̃re q̃nto eiusdẽ sensus cordis ⁊ pcipue tactꝰ maior est q̃z sensus ipsius cerebri. vñ ĩtolerabiles sunt eius dolores: ⁊ iõ cor est primũ prĩcipiuz ⁊ ab ipso manãt vtutes ad cerebrũ. Ha. quoq; cũ ei⁹ schola vt visuz: posuit neruũ fore instrm sensus tatus ꝓmũ. Jtaq; appet circa organũ

Propter tertiuz (tactꝰ grãdis dischoIia. gdẽ sciẽdũ q̃ opus sit pri-

mitus ex hoz diuersitate veritatez colligere z deinceps eosdē ad se inuicē ꝛciliare. ¶ Propter pmū gdem huius sciēduz q̄ ozganū tactus duplex existit: vnū gdem radicale ac pmū ceu coz.nā ipm pncipiuz est z radix oīum virtutuz:z fozme magis subm:cū tact⁹ nō solū videaī virt⁹. imo etiā fozma ꝯ aliquos: cū aīal eē habeat p ipm:z hec fortassis Ari.sentit:cū dixit ozganū pmū tactus foze qō ītus. vñ. A. vt appuit carnē posuit cozdis p se sentire. Alī⁹ vero tactus p modū cuiusdā medie ꝓportionis tāgibiliū q̄litatū.cū enī cozdis separatio accidit ꝓtinui ab ītra vel ab exī tactus actu ītereuenit īnālis:in quo idē recipiēs existit z reddēs.nā fm.A.caro recipiēs alia ē a carne cozdis Caro ipsi⁹ recipiēs z reddēs silr z neru⁹ qō ozganū ponit tact⁹.q̄ aūt dicit Aris.tactū fieri medio: vificaī de sensu dicto nāli cū de illo habuerit ptractare q̄ neruo ēsse cute mediante z carne:ac vlr hymenee seu pellicula subtilissima īsensibili sup oē cozpis supficieten⁹ extēsa. dīa seq̄nti.vñ z⁹ de aīa.figs circa carnē extēderit vt hymē faciēs. Nec fortassis est icōueniēs tactū alicubi absq̄ medio pfici:marie z in craneo cū videamus neruos z coz discooptos tactos sine carne sensuz z dolorē pstare. Nō.n.silr de tactu est z alys sensib⁹:cū ipse iuxta Auer. de sensu z sensato pter alios ex his q̄ pcipit elatis vtcūq̄ cōstituaī:z iō nō oīa sentit tāgibilia:quēadmodū visus oēs colozes: qz nisi fm q̄ fuerit sufficiēter excedentia. 4.⁹methau. Alex. Adhuc nō soluz potētia:imo q̄daz:vt dictuz videī tactus fozma,foze aīali datiua.pp.n.sensum aīal positū existere. Interuenit tñ aliq̄ mediū eīneuz ceu humiduz aqueuz vel aereū:cū aliq̄ duo cozpa se in aq̄ vel aere ꝓtangāt.z⁹ de aīa. Est aūt z aliud ozganū qō qdē ē scdariū z partiale: q̄lis est neru⁹ g z dupl'r pōt accipi:aut q̄tū ad ei⁹ originē scōaz:put.s.a cerebzo īmediati⁹ ozīt mediāte nucca aut cozde. Et fm b̄ fortassis nō sentit:cū nō sit illicitū vtutes fieri fortiozes z validiozes exī sua pncipia: eo q̄ sortiunt mās p q̄s fiūt hō.vñ chozdarū extremitas maioz ē potētia ad ꝯtendū q̄ potetia suoz pncipioz q̄ visus partē neruoz existūt. A. de aīa.5⁹. Et ꝯ id fortegs vificabit fmonē Ari. dicēte sensibile supza sensū posituz nllz ꝓstituere sensum. Accipit ēt neru⁹ z⁹ mō,put tēdit z separat a nucca z cerebzo diaphonitatē acgrens q̄ nō parua sentiēdi ē cā: carni aūt admixt⁹. Cōtempat.n.ea si op⁹ fit ipsi⁹ friditas. z ita gdez pono neruū eē instrm tact⁹ īnālis vt declaratū sine medio.nālis āt cū medio ceu carne cute ac hymene. qō āt neru⁹ talr sumpt⁹ sit ozganū tactus sentit pter Ha. .A.p.de aīa.d. Tact⁹ ē vis ozdiata in neruis cutī toti⁹ cozporis z ei⁹ carnib⁹ ad apphēdēdū id qō tāgit illō z afficit ꝯtietatē pmutāte ꝓlonē z affectiōez ꝓpōnis.vñ algaçel. Tact⁹ est vtus diffusa p oēz cutē z carnē mediante cozpe subtili qō ē vehiculū qō ipūs dī z discurrit p ꝓpagies neruoz gb⁹ mediātib⁹ ad ptes cutis ptingit z carnis: qō sat ꝓmētatoz īnuit.z⁹ de aīa.ita.fmo Ar.dat instīa eē aīalib⁹ tāgibiliū ītra carnē.z b̄ ꝯuenit ei qō post apparuit p anothomiā.s.q̄ neruī bñt ītroitū ī tactu z motu. qō igī sciuit Ari.rōne aperuit post sensui.vñ post q̄dā ꝯdicens Alex. ponēti carnē foze ozganū tact⁹ī dissolōne argumētatiōis ipsi⁹ igt qō dicit Alex. ꝯdicēdo huic opīoni.s.q̄ si caro eēt q̄si mediū ꝓtingeret vt sub carne fozet aliqō mēbz:p qō fieret iste sensus:aut vnū si sensus b̄ eliget vnū aut plā: si plēs nihil est.iā enī apparuit post Ar.tpe Alex.q̄ in aīalibus sunt q̄dā cozpa q̄ dīr neruī:z bñt ītroitū in sensum z motuz.qō igī aperuit Ari.rōne manifestū est post sensui z nihil ē qō dicūt posteriozes pipathetici q̄ neruī nō habēt ītroitū ī sensuz tact⁹. Est.n.fmo Ari.in potētia ppinq̄ z ē ēt sensibilis. Dic igī apparz q̄ Ari.olfecit vt īnuit cōmētatoz neruū eē instrm tact⁹:vitate q̄si ꝓulsus ipm intelligēs p id qō ītus. Predictū ꝙo idicat expiētia dolozes ,vz. vehementiozes ei occurrētes q̄z carnī.qō fit:eo q̄ sensus simplex parti debetur simplici vt inter ea accidat ꝓportio.sensus aūt tactus est simplex z neruus silr: nō az tē caro z ppzie sensitiua cū ex carne simplici z neruoz villis vt ostensum componaī. Itidem vt predictum. Tactus est media ,ppoztio q̄litatuz tangibilium.vbi g̃ reperīetur mediocritatis ,ppoztio tangibiliū z instrumentuz illic erit tactus. Id aūt ē in neruo z non in carne:eo q̄ neruus z ppzie sensitiuus in siccitate z humiditate cōtemperatus est fere.ꝓplexionū z pmo pmis:nec est multū frigidus:ceu falso colliget scribitur.z⁹ Cuius quidem frigiditas modica carnis remittitur caliditate:ita vt fere ad tēperamentuz accedat. Itaq̄ tactus ozganū erit neruus:z non caro:nisi carnis nomīe caro cozdis audiatur aut neruus latius cōprehendatur sub carne:z maxime cū videamus dentes sentire:in quibus caro nullatenus inexistit. ¶ Propter z⁹ huius sciēduz q̄ id difficilius est q̄situ:z precipue:qz Aris.nō pfecte visus est nām neruī cognoscere:vt ostēdit: qz aīalium sermones z ppzie hīstoria xx tertij.ita. Oīa ossa q̄cunq̄ se tangūt vt adinuicē ꝓponuntur colligata sunt neruis:z circa oīa ossa est mītitudo neruorum.in capite aūt nō est aligs sed future ipsoz ossiuz cōtinēt ipm.nōdū.n.tpe suo pfecte cognita fuerat incisionis scia.dīa.99.z iō distātes facti sūt pipathetici ī eo. ¶ Ad huc id depēdet ex pmoto.z⁹ ō aīa.an tact⁹ sit vn⁹ sensus aut plures.vñ cōmētatoz si fuerit declaratū q̄ ista vtus fuerit plures vna necesse ē vt caro sit q̄si mediū:z vt non sit.q.instrm. Veritas tñ est q̄ sensus tactus sunt plēs sensus vno:lz hui⁹ rōnē visi sint ignozare. A. z Themistius. Cuius īducit rōnez.qñ illa sunt vnū q̄ vnius cuiusdā generis vniuoce pdicatiōnē suscipiūt.gnto apparēs metaphysice.vt albū z nigrum z ceteri colozes medy ī coloze. Graue āt z acutū cū alys differētys medys ī sono:z ita ō alys duob⁹ sensib⁹ vt olfactu z gustu.z iō vnusq̄q vn⁹ ē sensus:q̄cūq̄ vo nō vniuocaī ī vno aliquo.io.genex:nō sunt vnū velut tangibiliū dīe.nā quedā eax sunt ī genere q̄litatis:vt ca.fri.sic.z hu.q̄dā ī pdicamēto subē:vt grave leue.nō enī vtus q̄ ꝓphēdit graue z leue:ꝓphēdit ea nisi mediāte motu:qz graue aut leue nō cōprehēdit: nisi qñ monet ea cozpus graue vel leue.z iō oz opinari q̄ vī Ar.q̄ sensus tactus ē plus q̄z vn⁹ z q̄ caro est illi q̄si mediū.silr rarū z densuz sūt ī genere positiōis apparēs ī predicamētis.z iō cū istis nihil sit vnū cōe vniuocū non erit vnus sensus.q̄liter vo graue leueq̄ sunt subē q̄lia p amplius visa. Dicēdū p tāto id cōmētatoz sentire q̄ p alys vehemētius īherent q̄litatib⁹ subē.vñ q̄rto ce.z mū.graue z leue magis alterō.vz.augmētatio z minoratio hoz in seipsis bñe videnī pncipiū motus ,ppingssimā eē subē ipsoz mām. Cuius sigdē signū:qñ latio absolutozū siue subarū extat:z b̄ gnātione vltim⁹ motuū.vñ cōmētatoz. Materia motus ī grauī z leui valde est ,ppiqua materie gravis z levis:z ita ea ,ppinquaī subē: lz alys accidētib⁹ ꝯtium iexistit:z iō cū acgrit aliqua ps fozme gravis z levis mox cū illa parte adipiscit aliq̄ pars vbi nisi gd īpediens supueniat:nō aūt ī alys oīo fit motibus. Nosce ēt hesitatū foze circa quesitū:eo q̄ Ar.ponit tactum duplici vt apparuit medio perfici extrīseco.vz.vt aqua z aere: z intrinseco puta carne. Circa extrīsecū aūt Themistius Alex.z Ar.nō tenuere. Et iō ne buius mediuz extraneuz alteret tangibilia ozganum īmutet:Cōmentatoz motus fuit ad dicēduz q̄ aīalia non sentiūt ,ppzias q̄litates elemētoz cū sint simplicia.puta.aeris aut aq̄:q̄ sunt in eis. Posuit etiā q̄ frigiditas nālis ab aqua separari non pōt neq̄z humiditas ab aere:sicut neq̄z caliditas ab igne:z q̄ aīal sentiat calorē:aut frigus in bis elemētis: non euenit nisi cum eis associant cozpoza calida vel frigida:ab aere

ꝛ aqua aliena. Hoc autē dictū cū affirmatiōe: vt q̄ locus nālis locato sit silis: patiē calūniā apud posteriozes hunc locū ītrpētantes. cū ꝑpe sit alteratio in q̄litatū ꝓmis: ꝛ ꝓ ꝓñs i substātys q̄bus ꝓmitus ísunt. Uidem⁹ ꝛ aquā: ꝛ aerem simplici ꝓpinquiozes celerius ad caliditatē ꝛ frigiditatez alterari. Nosce q̄z Ar. voluisse mediū extraneuz foze in tactu tanḡ sine quo necessariū. vñ Cōmētator cū declarauit modū ḳz quē dī q̄ aqua ꝛ aer sūt media in tactu: si debēt dici media reuersus est ad dicēduz illud qō est mediū in rei veritate in hoc sensu. s. q̄ est ꝑpossibile vt sine eo sentiat sensus iste: ꝛ est caro eius: cuius ꝓportio aque ꝛ aeris ad hos tres. Sic igit ex ꝓmētatoze ēt apparet q̄ mediū extrinsecū in tactu nō est necessariū: ꝛ maxime cū aer cessibilis valde expmat oīno cōtactu cozpoz solidoz: verū q̄ accidens magis ꝓpter ifusionē vltimoz ab humido aque vel aeris: ꝛ iō tā gibilia nō sentiūt simul cū medio qō infundit vltima. Cu i us sile in pcusso est mediāte clypeo: nō minus sic pcutiē clypeus: q̄re clypeus pcussus vlteri⁹ pcutiat clypeatuz: ꝛ sit causa pcussiōis ipse: ꝛ potius ipsa pcussio: ꝛ q̄si in ístāti pcutiē simt cū clypeo clypeat⁹: qō euenit in his que se tā gunt in humido aque: vel aereo: ꝛ hec fortassis est subtilis Ar. sṅia de medio tactus extraneo. Mediū quoq; intraneū: vt plurimū est necessariū: aliq̄n autez nō necessariū vt in tactu ināli sicut tactū ꝑus. ¶ Deinceps q̄z scien duz q̄. z⁹ de aīa. cōmē. volēs sermōes Arist. aduersantes sibi cōciliare hesitās ingt q̄ sermo Ar. in lib. de aīa ꝓius est sermoni in de aīalibus: qñ ille sermo forte fuit ſm q̄ apparuit. s. q̄ scinit de mēbris aīaliū tpe illo quo libū de aīalib⁹ cōdidit. tunc enim adhuc nesciebat neruos: ꝛ iō dixit q̄ instrm tactus est caro. Hoc aūt dictū Cōmētator ca lūniā recipit nō paucā: q̄z vt ꝑinductū ex aīaliū libris Ar. nō solū ponit carnē ozganū tactus: sz q̄ intus: sicut in de aīa etiā. Eti. pbabile fit Ar. melius sciuisse neruos tpe cō structiōis libi aīaliū q̄ eius qui de aīa cū fuerit pruden tissimus vlibus ꝑus q̄ particulariozib⁹ ísudās: experiē tia longo tpe habitis indigente. ꝑpter qō Ethicoz ꝑ. pu er pōt esse bon⁹ mathematicus: nō aūt mozalis: ꝛ per ꝓns neq; nālis aut medicus min⁹. ¶ Kursus. de sensu ꝛ sensato ꝛ collz. z⁹ vt inductū suā nō seruauit legislationē: cū ibidē posuerit carnē ozganū tact⁹: in de aīa vero qō itus. ¶ Propter qō dōm: vel tūc Arist. illā tenuisse opi. ꝛ maxime: q̄z credidit sensuz tactus vnū tūc esse ꝛ nō plures: vt etiā dicit Cōmētator. vtraq; nāq; fortassis Arist. tpe fuit opinio famata ꝛ postea: qō apparet: q̄. A. posuit carnē tactus instrm. ꝛ Themistius abbreuiator ciusdē. aut dulcius dicēdū q̄ Arist. cū carnē dicit tact⁹ eē ozganuz ꝑ carne carni sile audiuit: puta neruū: aut fortassis qō est int⁹ vt cozdis carnē: ꝛ hꝰ q̄dez via nō pōt. Auer. ꝑdire et maxie collz. z. cū neruū expmat ꝛ carnē: ipsāq; ponat ꝓncipali⁹ instrm: tactus q̄ neruū. Qō apparet: q̄z dicit neruuz seruire carni tēperādo. Cuius q̄dē defect⁹ apparuit: cuz ipsa ꝑ se nō sentiat: neq; etiaz sit cozpis particula ꝓncipalis: nisi quis carnē illā audiat cozdis. Qō aūt dicit. A. carnē nertiosaz tactus foze instrm: nō est itelligēdū q̄ hic insit ipsi carni nisi ꝑut radiata fuerit a ꝑtute ꝛ nā nerui: ceu. ꝑ. de aīa tetigit expssius. Ex his igit vtcūq; apparet cōcozdia grandis in hac dria discholic. Et ad vnum est aīal: aīal. ꝓpter sensuz. q̄. ꝑpter illud qō ꝓncipalius est in aīali. hoc autem coz. ipsuz itaq; ozganū tactus.

Propter quartuz quidē ad Arist. ꝛ Auer. ꝛ reliquoruz sermones apparuit qd dōm apparētes tenuisse carnē ozganū tact⁹. ¶ Ad aliud, dōm vt iā visuz: q̄ in carne nō est tāta tangibiliū mediocritas: vt in neruo: cuz caliditas carnis ꝛ humiditas valde plus remoueat a tēperamēto absoluto vt cutis q̄z frigiditas nerui ꝛ siccitas modica. ¶ Ad aliō dicēdū q̄ mediū recipiat ꝛ nō discernat verificaī in medio exneo: q̄le in tribus est sensib⁹ ꝑpter bene eē inuētis. nō autē de medio intraneo eo q̄ illud cū sit ꝓiunctū ozgano sensitiuo irradiaī: ꝛ sensuz recipit illius gra. Qō aūt dicebaī i ꝓiū carnē eē mediū: eo q̄ sensibile positū ꝛ reliq̄. dicendū verificari in tactu dico nāli: ꝛ nō ināli cū positum sit illū perfici absq; intrinseco medio. ¶ Ad ꝑmū autez illoz qō inducebaī neruū nō sentire ex sermone Ar. dicenduz ipsuz ꝑ neruuz: vt apparuit ligamētū audisse: cuz causaz assignet terreitatē nāe ipsius. Aut q̄ neru⁹ nō sentit in ꝓncipio ꝓncipiāte: cū a cerebzo egrediaī vel nucca: vel sentit rōne cuiusdā diaphonitatis ꝛ trāslucētie: tunc enī spūs ꝑsit digredi. Insensibilis aūt est rōne ei⁹ qō terrei ꝛ cōpacti. ¶ Ad aliud dōz vt ostēsuz est q̄ frigiditas nerui ꝛ siccitas magis stat cū tēperamēto absoluto q̄z alicuius ꝑter cutē alterius mēbri cōplexio qñ spūs ei occurrit: cū hic calidus sit ꝛ humidus. ¶ Ad aliud dōm q̄ non oz sicut dixit Alex. neruū diffundi per oē cozpus: vt sit oz ganū tactus sensuz administrādo in toto: sic i artariā: aut venā cū spūs ꝑ neruū trāseūtes alterēt ꝛ assimilēt carnē sibi ꝓiunctā: ꝛ eā sensitiuā reddant: imo q̄ durius ea valde. puta dens irradiatiōe spūs ꝑ ipm redditur sensitiuus absq; oīna i ipo nerui sparsiōe: ꝛ caro p⁹ vepditionē reddita. dria ꝓñti. vñ tertio collz. ca. de accidētibus supuenientibus sensui tactus. Uidemus q̄ mēbra sentiūt ꝑ neruū etiā in locis que nō sunt neruosa. ¶ Ad aliud dōm q̄ lz neru⁹ sit membrū cōsimile: eo q̄ pars cōicat toti nōie ꝛ diffinitione. Est tñ membruz officiale ꝓsideratū, put naturā plasmatis induit. Cōpositū enī oē cōsimile nā q̄dru plici: lz nō ita manifestius ceu ístrumētale, ꝑpter enī foz mā figure omiomerū est. de ꝑtibus z⁹. ¶ Ad alia vo alterius ptis dicēduz q̄ tactiuū dicīt eē terre nō simpliciter sed ad alios tres sensus comparatiōe: in q̄bus magis dominanī alia elemēta puta ignis in odoratu: aer ī auditu: aq̄ in visu: de sensu ꝛ sensato. vñ in scōo de aīa: tactus nō ē simpliciū sz cōpositoz reductoz ī vnā quādā mediocritatez: imo ibi scribīt q̄ sensitiuā solum est ex duob⁹ simplicib⁹ vt aere ꝛ aqua. Nam pupilla est aque: auditus aeris: sed olfatus est alterius boz. Ignis enim aut nullius est vel cōis oībus: cum nihil sit sensitiuum absq; calore: terra vero nullius est: aut i tactu miscet maxime. ¶ Ad aliud dicēdum q̄ neruus ꝛ caro sunt ozganuz tactus ſm opinionē loco ꝛ tempoze vel respectu differētez vt apparuit. aut vnum principale reliquū secūdarium ꝛ cōtemperans. ¶ Ad aliud dicēdum ꝛ q̄ ꝓcedēdū vt quod itus est primū tactus ozganum puta cozdis caro aut neruus. ¶ Ad primū quidem alterius partis dicendum q̄ licet coz respectu temperaméti vniuersalis caliduz sit ꝛ siccū ipsum tamē vite comparatiōe: ac sensibiliuz excellētiaz sibi occurrentium quales sunt suffocationes repentine ꝛ solutio ꝑparis tanḡ in quadā mediocritate locatū existit. Et ideo nō solum tactus primo modo dictus: veruz etiam secūdo vt tactū repertus est in cozde. ¶ Ad aliud dicēduz q̄ sensus superficialiter exterius repertus per virtutem nerui causatur interius magis locatam. vnde si quis hymen cuti superponat ꝛ tangatur: sensum faciat secundo de anima. Continuitate namq; partium virtus deferī ad extra. ¶ Differentia. XLIII.

Quod cutis non sentiat vī: qñ collz. z⁹. ca. ō inuariito cutis. ipi⁹ iuumenta ponunt defendere solum ꝛ absc̄dere. id ār nō ē sentire. ¶ Adhuc de gnātione aīaliuz gnto. Totalr pellis nā supponiī terrestris: q̄ aūt talr nō sētit

qđ tertio de aĩa. Ossibus pilis: ꝛ hꝰ partibꝫ nõ sentim⁹: qꝝ terree sunt: Et fulcit: qꝛ. z. cõplexionũ. Cutis extat sictissima. hꝰ aũt nõ sentit: cũ sensus sit mediocritas ãdam excellẽtiũ: vt dictũ ꝓus ql̃itatũ. Eti. qđ adest ꝛ abest subo manẽte accidẽt] moze nõ sentit: cũ sensus sit ciuilisdã esse pfecti. Sẽsus. n. aĩal vt ꝓus positũ ꝓstituit: talis nõ est cutis: qđ ei⁹ defedatiões ꝛ iflãmatiões ꝛ venenatiões denotant: ac excoziatiões: ꝛ que hꝰ. ¶ Rursus. dictũ ꝓus oẽz sensuz pfici medio: qđ nõ eẽt si cutl sentiret: ei nãqz absqz medio occurreret sensibile. Palin. si cutis sentiret oporteret eã denudari a nã ab oib⁹ ql̃itatib⁹ sensibiliũ ãs recipit: aliogn nõ susciperet illas: cũ receptiuũ soni opus sit soze absonũ: ꝛ colozis absqz colore. z. de aĩa. Ex hꝰ autez mox positũ cõstituit cutis: ipsa igit nõ sentit.

In oppositum cõiter sunt medici ponentes eã regulã ꝛ mẽsurã ois sensus ꝛ tẽperamẽti. Sicut enĩ ꝓplexio tẽperata toti⁹ p coalterationẽ quãdã ꝛ ꝓfractionẽ causata ẽ tẽpatissima: ꝛ ꝛie tatũ excellẽtiũ potissime ꝓceptiua: ita ꝛ in vno mẽbzoruz fere p se cutis existit. ¶ Amplius. illud qđ tẽpatũ pozosũ diaphonũ sentit: cũ p ipsuz valeat ꝑsus ꝑtrãsire aĩalis. talis vo vt appebit ẽ cutis. ¶ Adhuc. ossib⁹ valde frigidis ꝛ siccis cõpactis: ac ꝑeruys ꝛ ꝯoar inest aliqd sensus. cutl aũt in his mẽsurata vtrisqz. sentit itaqz cutis.

Propter primum quidẽ sciẽduz qꝝ cutis seu pellis est mẽbzum ex nerijs carneqz ꝛtextũ supficietenus corpus ambiens oẽ: ac ipsius ꝓtectiuũ. vñ ꝑ ꝓplexionũ. c. ii. Cutis est velut sanguineus qꝝ neru⁹ certissima media exĩs neruo ꝛ carni. q. ambob⁹ facta sit cõfusis. Defẽdit aũt: vel qđ interi⁹ abscõdẽdo ꝛ molle. q. duro ꝓterminãdo: qđ in bzutis eue nit maxime: aut sensuz ꝑstando. ꝓpter enĩ dolorẽ sensus passionẽ refugiũt aĩalia que ꝓtristãt. Cutl quoqz diuersificat. nã quozũdã est dura testea: vt plurimũ exãguiũ: aliozuz aũt mollis rara sicut boĩuz: quozũdã vo media: vt sanguineoꝝ. Cutl nãqz humana est tanqz passio carnis: aliorũ aũt velut pars exĩs. ꝑbl. io. Cutis ẽt boĩs ꝛz religs sit subtilioz. Sꝰ de ge. aĩaliũ. ꝛ theozice. z. c. 15. rarioz ac molliozexistit itãtũ: vt gs ꝑsarũ rex eã iubeat ꝼm. Quibasiũ in aphorismis fenestris applicari: ꝓpter ipsius subaz pozosã tanqz diaphonã nõ obstãtẽ lumini. Diuersificatur tñ qñ alicubi est subtilioz: sicut que facici: qđ imutatio colozis ostẽdit in ea celeriter facta: in quadã vo parte grossioz vt que plantarũ pedis: ꝛ volarũ deinde: alicubi autẽ media: ceu in alijs partiũ locis. Cuius qdẽ tẽpamẽtũ tẽperati nõ ꝓtractãtis manu que aspa: vt gubernatozis in vola est ei⁹ intẽsius. vnde q̃rto. 7. ca. de scabie ꝛ pzuritu. Ad vltimuz mã pzuritus aggregaẽ iter duas cutes. Que aũt hꝰ reliq complexionuz ꝛ theozice requirantur secundis. quid vo sentire. differentia innotuit prioꝛi.

Propter secundus vero sciẽdum qꝝ in hoc quesito sapiẽtuz sermones videtur aduersi. tertio nãqz histoziaruz. Insensibilis est pellis incisa per se: idest sine carne. maxime autem talis est que in capite: quia quod ĩtermediũ sine carne est ad os. simile quoqz fere de causa. z. ca. 6. ita. Est cutis velut tegmẽ ꝛ indumẽtuz quoddã aĩalis coĩnatuz: neqz igit digõnez: neqz redditionẽ cibi: neqz san. neqz pulsuz neqz respirationem: neqz motum ꝼm impetuz: neqz vl̃r actũ aliqđ animali ꝓbẽs. Simul autẽ est ꝛ omniũ extrozsuz posita rõnabiliter recipit superfluitates corporis totius. ¶ Cuius quidez oppositus scribitur cõplexionuz p. ꝛ. z. c. ii. imo adeo sentit qꝝ ipa cetera percipiũtur occurrentia. differẽtia prioꝛi. A. vero animaliũ. 3. Dicit Aris. qꝝ cutis nõ habet sensuz: nisi fuerit carnosa: ꝛ maxime cutis capitis: ꝛ in veritate cutis que appropinquat neruis habẽt sensum: sed ista que in superficie exteriori non habet sensum: quia in ea non est neruus: quorum quidem pertractatio dicẽdorum apparebit tertio.

Propter tertium quidem sciẽdum in antecedẽtia qꝝ cutl sentit ex seminibus: seu principijs generata primis. vnde. A. scõo de anima. Ex proprietatibus tactus est qꝝ tota cutis que circundat totũ corpus est sentiẽs p tactum: ꝛ nõ vna eius pars sola: cum hic sensus naturaliter corpus ab accidentibus cõseruet. nam cutis duplex existit: ceu etiaz innuit. quedã nãqz nõ vera velut hymen: ac insensibile tegmen omniquaqz corporis: iuxta iductuz ꝓius: si quis circa carnez extẽderit hymen faciẽs. z. de anima. Quod firmatur: quia si foret sensibilis ea deperdita nõ restaurare tur: cum id ex nã haberet nerui in quo ꝓncipiuz manifestaꝛ sensus: silr ꝛ nã in ꝓncipio totũ eius posse in sibi tam nobilez attribuẽdo virtutẽ exposuit vnde que nobilitatl partes nequeũt cõpẽsari delete: sz restauraꝛ hac cõtinue quibus quãdoqz fuit omnifaria. ¶ Rursus. Pũcta nullum reddit tactum: que qdẽ nã ꝛstrui. q. ex quodaz cutis ĩteriozis superfluo alimẽti: ꝛ ea fortassis vt positus ꝓi⁹ apud Ar. mediũ extat tactus qđ intraneum. nõ igitur hꝰ sentit sz fere tegmen ꝛ salus cutis antedicte ꝛ obtusio tacꝛ ne animal doleat amplius ex occurrẽtibus sensibiliũ. Est ꝛ cutis altera vera spmatica sub prioꝛi locata spissioꝛ illa valde que ponit sensum hꝛe. Qđ fulcit qñ illud sentit qđ ex neruo cõponit. Ad ipsuz vo nerui vndiqz deueniunt vt in extrema: cũ positum hñt locuz ozgani tactus hꝛe. Cutis aũt dcã est ꝓsita ex neruo ꝛ carne. Rursus: Si cutis nõ sentiret. iã foret aĩalis corpus lesionibus expositum ꝛ corruptioĩb⁹ obuiũ oĩquaqz: qꝛ sensus tactus ẽ nã ꝑseruãs corꝓ⁹ ab acc ſtib⁹ lesiuis occurrẽtib⁹: iccirco necesse fuit vt totum corpus sentiens superficieten⁹ poneꝛet. A. z. de aĩa. hoc aũt foret ꝑ nãe ꝓducẽtis intẽtionez. Nũqz enĩ ea ꝓducit aliqd qn de ei⁹ nõ ꝓcuret pmanẽtia ꝛ salute. de ge. aĩaliuz. z. Itaqz cutis hꝰ sentit nõ tñ adeo intensius est sensus ipsius vt g neruoꝝ: cũ ex carne ẽt ꝓpnaꝛ ipsa: que de se sentiẽs ẽ minime vt ostensum ẽ ꝓius: neqz oportuit illud: tũc nãqz alteratiõib⁹ cũctis obuia in amplius pateꝛet. Ex qbus appet qd dicẽdum z⁰. qꝛ Ha. sermo illic de cute vr̃ vificari supficiali exterioꝛi: quã idcauit ĩsensibilẽ: cũ careat copulatõe ad ꝓncipiũ sensitiuũ Alibi vo cũ alijs de cute spmatica sub hac sita. Qđ autez Aris. dixerit hãc nõ sentire dicẽdum qꝝ fuit tũc opiniõis qꝝ caro per se istꝛm foret sensus: ꝛ qꝛ cutis capitis supius maxime absqz carne ꝓsistit: cũ ibi musculus extet mine idicauit eam nõ sentire. sed qꝝ de hꝰ rõnatũ ꝓus: neqz ẽ vt cõiter exponiꝛ illud de cute pura: neqz vl̃r actũ prebẽte aliqđ aĩali ĩsignẽ. vz. ꝛ nobilẽ: qꝛ hoc soli⁹ mẽbzi cõpositi: in vtute tñ cõsilis. dr̃ia. 63. hꝰ tñ actũ sibi ꝓpriũ nãlem ꝛ occultuz ãdruplicem: quo ei⁹ actio pficiꝛ alimẽti. Sed illud falsum vt appuit. iam. n. forte mẽbzũ certe huiu⁹ cutis ꝛ nõ tegmen solum priuat etiã Ha. hꝰ actib⁹ partialib⁹ occultis cutẽ talem. Nosce quoqz qꝝ cutis cum eo qꝝ ceteris mẽbzis vt dcñ temptioꝛ existit: superflua tamẽ a toto susciꝑit cozpoze. Stuz nãqz officiũ est pati ꝛ susciꝑe. interioꝝ. n. recipit mãm ad ipsam transmissa ꝛ exterioꝛa occurrẽtia: ꝛ fulcitur qꝛ mẽbzoꝝ pfectio nõ solũ est actio verũ ꝛ quozũdã passio. vñ ꝓmo ꝓma de cõpl̃onibus mẽbroꝝ: cum suarũ vtutuz cõueniẽtia qbus agit ꝛ patitur: ꝛ coll̃z. z. c. i. Sanitas est bona disp̃o in mẽbzo cũ qua opaꝛ actionẽ p sui nãm: aut patitur passionem quã hꝰ patiaut spermatica ꝓprie sentit. Superficialis vo qđ superfluuz susciꝑit. Aly vo dicũt cutẽ susciꝑe qđ supflũ ad finẽ extentioẽ ac ĩdustria nãe. cozrũperet. n. aĩal si nõ susciperet supflũ qđ cozpis: sz ꝓmũ certi⁹ ꝛ subtilius.

Propter quartum vero ad ꝑmū dōm ꝙ per defendere itelligī etiā sentire.nō enī sui duricie tueī vt clipeus testudinalis resistendo:verū nō minus sensu refugiēdo nociua. ¶ Ad aliud dōm ꝙ nā pellis non est adeo terrestris: vt tactuz excludat:sed talis iudicaī carnis respectu: qm̄ ab ea supficiali ente humidū euaporās:solida relinquitur ⁊ terrestris:neqꝫ etiā cutis aīaliū sanguineoꝝ est:⁊ ꝑpe nostra siccissima:ſz ea q̄ ostrachadermoꝝ ⁊ silīuz.dr̄ia.izo. ¶ Ad aliud qd dōm apparuit cū pellē denotet supficialez extrinsecā. ¶ Ad aliud qd dōm dr̄ia visuz pozi.nā inter cutē ſpmaticā verā ⁊ obiectū sensus tact⁹ est cutis supficialis itermediū nō va:cū tactus fuerit nālis.qm̄ vo inālis penetrās cutē vt ad neruū pueniēs:aut nō extat illic mediū vel humidū qō ifluēs mediat:velut cuz duo se cōtāgūt q̄tūcūqꝫ in aere vel aqua corpora. ¶ Ad aliud dōm ꝙ ꝑter alios sensus tactus ꝓponitur ex his q̄ pcipit. dictū enī ꝑpus ꝓpriū eē oīb⁹ instr̄is sensuū:nihil hr̄e i actu ex eis q̄ ꝓprehēdūt nisi instr̄z tact⁹. Lōprehēdit enī in cōi q̄litates ex gbus ꝓstituit:nō aūt in spāli cuz ex cōtēpatis ꝓstituaī.pcipit aūt extremas tangī als.⁊ iō ꝑ ꝑma. Lutis cū sit tēperata nō patiī.q.a corpe ꝓstructo ex aqua feruēti ⁊ nine: aut aliquo siccioꝝ corpoꝝ ac humidoꝝ:sentire nāqꝫ qōdā est pati.z.de aīa.⁊.4.de accidēti. passio autez omnis ab oppositis.

Quiusdam dicti occasione per ꝙ ar supius introducti an ossa sentiāt hesitaī.videī enī id opinari cui⁹ rōnes iducit.Experiētie nāqꝫ ꝑpter abominationē is nō potuit ceu tactuī supesse. ¶ Primit⁹ quidē:qz sicut ⁊tus nālis ptrāsit ab epate in ossa nō exātib⁹ venis p ipsa dispersa. aliogn enī non essent vegetabilia nutribilia:neqꝫ suū diligētia alimētū: ita vt p se ⁊tus aīalis pueniet in ossa. Et ꝑcipue apparet cū videam⁹ neruos ampli⁹ per ea transire q̄z venas: qō ⁊ fulcir. Nō.n.⁊tus nālis fortioz est i suo ꝓcessu ad mēbra q̄z ⁊tus aīalis verū ecōtra. ¶ Amplius ait. Sēsus ossiuz est debilis valde.q̄re occultaī:⁊ iō nō repsentaī cū ad ea puenire nō possimus nisi p incisionē ptiū circūiacētiū: q̄ruz sensus est fortis ⁊ acut⁹ valde:cū ſm Hippo. Duoruz doloꝝ nō ſm eādē regionē factoꝝ maior denigret minorem:vt motus remissioz intēsioz depellit.hec que ꝙar. ¶ Rursus. Ubicūqꝫ ptingit ꝟuenire passionē ⁊ subiectū cū ea ſm Ari.ab eo non possit separari itellectu conato ēt dño.Tūc enī ꝺiderent ꝺictoria qō negat Ethicoꝝ agatio.6.⁊ in ossib⁹ repiī passio sensus:puta doloꝝ: cuz sit sensus rei nociue ꝺri⁹.dr̄ia.79.Primo.n.crisuz.c.4.in pleuresi est doloꝝ coste pūgitiuus ipsa siquidē os .ac scda tertio.c.de signis tozture.Ex signis euētus tozture est ꝙ hō inuenit dolorē in ossib⁹ facieī sue. ¶ Itidē.qō veri⁹ inest alicui magis inerit qō illi sili⁹ cū ampli⁹ eius pticipet nā. sed tact⁹ plus ceteris elementis terre vī attribui. vñ de sensu ⁊ sensato.Tactiuū terre.os aūt approping̃t ampli⁹ ipsi tā rōne ꝓplonis:q̄z subegetis ac fulcimēti. ¶ Adhuc aīa sensitiua ē forma.qō ostēdiī : qm̄ dat eē pfectū.pp.n. sensuz aīal est aīal.de aīa ⁊ ge.aīaliū scōis. de rōne hȝ est forme ꝙ diffūdaī p totū:cū det simplr eē:erit igiī i ossib⁹. ·Palin. Utilitas nerui est redditio sensus ⁊ mot⁹ ad oēs corpis partes de iuua.i.ca.3.⁊.4.de aīa.z. Oportet vt totū corpus ponaī sentiēs p tactū:⁊ nō vna ps. Sensus enī est nā ꝓseruās ipsuz ab accidētib⁹ impugnātib⁹ maxime. Tertioꝝ de accidētib⁹.c.3. Nocumētū tact⁹ in toto corpoze est:ſz ossa sūt pars corpis aliq̄:⁊ sub toti⁹ corpis ābitu cōtēta. Eti.si ligamēta sentiunt ⁊ ossa cū ab eoꝝ extremis ponanī ꝓnasci. Ortūqꝫ illi a quo ꝓducīt atresteī in tegni:ſz ligamēta sentiūt.vñ theozice.9.c.vlt.Altera causarū grauis doloz in iūcturis est pp sensus ⁊tutē q̄ in ligamētis est ⁊ neruis. ¶ Rursus. ſz Ha.z.A.dētes sentiūt: ſz hi sūt ossa.p̄ ꝑma.sūt enī nāz habētes eādē ossib⁹:⁊ fiūt ex ossibus.de ge.aīaliū.z. Itaqꝫ sentiēt ossa.

In oppositum sūt medici fere vniuersi ⁊ philosophi.p̄ eniz de aīa ⁊ tertio. Ossib⁹ neruis pilis ⁊ hȝ ptibus nō sentiem⁹:qz terree sūt nāe:pp qō ⁊ plāte nullū habēt sensuz.vñ Alex. medicus. Os est insensibile. ¶ Adhuc si ossa sentirēt iā ꝑpter motū laborē ꝑfricationē ⁊ ꝑssionē nim⁹ tactus adesset doloz.vt nō diu aīal posset viuere:nullū.n.synthomathū vt doloz est iterēptiuū.hȝ aūt euitādus. ¶ Itidē. In eēntialiter ordiatis semp qō ꝑus vlius poster):ita vt ab eis possit separi:ſz is eȝ.de cāis apparēs:tūc igiī si ossa sentirēt ⁊ q̄ taliū sensus:ñ eēt angustioz vita:cū sīc itell⁹ se hȝ ad sēsuz:ita ȝ ad vitā:ſz itell⁹ nō hīs organū i corpe alligatur opatione illi:nō tñ toti.verū fantasticis solū viri⁹ repre sentatis in cerebro pamplius. Nō enī aīaliū corpa sunt sicut que celoꝝ homogenia: vt vna posset eadē animificare aīa tota. Itaqꝫ min me sentiunt ossa.

Propt̄ primū vo sciendū ꝙ gd sint ossa dr̄ia .39.visuz.gd sit āt sensus ꝑoz.

Propter secundum aūt sciendū ꝙ zoar solus amplius exꝑs sit estimare se oībus ossibus ieīse aliqd sensus deductis motiuis ptactis isufficiētib⁹ vt appebit. Isaac vo bamarā elemento.z.cū Isaac isr̄lita febriuz gnto inuit ossa ⁊ que taliū sentire oīa ceu plātas. Triplicē enī distinguit sensū nālez q ꝑpriis ē aīalibus ⁊ plātis:recipiūt enī ⁊ delectāt nutrimto ꝓnienti refugiētes oppositū. Et aīalē quo doloꝝ pficiī corpoze⁹ ⁊ mouet volūtarie. Et itellectuale siue spūalez q ē iuestigatio:discretio:iterpretatio:⁊ cognitio vitatū.·Post q̄ subdiī.Lorpora celestia sentiētia sunt: sed nō patiētia:neqꝫ pmutabilia a nā ⁊ essentia sua: ⁊ pp hoc nō dolent.hoc etiā sensit ꝑmo celi ⁊ mū.simplicibus gbusdā min⁹ sufficiētib⁹ motib⁹ argutis:qō pūtis ñ extat ingsitiōis.Dȝ sigdē Isaac distractione gradus entiū cōfundit.Adhuc sensus non solum erit virtus ꝑassiua verū etiā actiua.Cui⁹ oppositū z:mōstratuz est de aīa.cū ȝ q̄ sensium ipropꝛie accipit ꝑ q̄libet idifferēter susceptione: ita vt ignis etiā aut quodlibz inaīatū sibi alliciens aliqd sentire dicaī.·Rursus:Quidā ex zoar ꝓduxerunt q̄ sensus est duplex.ꝓfusus occult⁹ q̄lis qui ossiuz ⁊ hȝ. aliusqꝫ determinatus ⁊ manifestus.Sed qd de his cū prioribus tertio ⁊ quarto videbiī dicendoꝝ.

Propter tertium vero sciendū ꝑmitus ꝙ ossa nō sentiunt oīo. Et demū gr̄a cuiusdā ptacti ex argutis oñendū dentes mō sentire aliquo. ¶ Propter ꝑmū hȝ sciendū ꝙ ossa nō sentire multipliciter pōt oñdi.·Primit⁹ qm̄ sensus ē medietas quedā excellētiū q̄litatū.dr̄ia pozi.ȝ āt in ossibus nō inest cū sint frigidioza ⁊ siccioza mēbris ceteris:de complexionib⁹.i.⁊.z.sensitiuū etiā nihil sine caloze.z.de aīa. sunt ⁊ durioza reliqs minusqꝫ pozosa trāsparentia si ſpūs aīalis hui⁹ ⁊tutis orgnū susceptiua.·Palin.Qō nullā hȝ ꝓximitatē ad sensitiuas pticulas nō sentit de ptib⁹.z.⁊ in qō nō ꝑtermīanī dissemiate cū orgno careat delatiuo. hȝ vo est os:nō enī cordi ꝓtinuaī aut neruis:neqꝫ hi ꝑterminanī in ipm.Eti.Sensus datus ē aīali pp custodiā.z. de aīa aris.⁊.A.sed ossa nō egēt custodia ⁊ salute hȝ cum sint iterius sepulta duraqꝫ creata:qz sunt ab occasionib⁹ remota.·Rursus.·Peramplius vī ꝙ ligamētum sentiat q̄z os cū sit neruo silius ratiōe ac noīe ita vt ⁊ neru⁹ dicaī dr̄ia ꝓrioꝛi q positus est orgnū sensus:⁊ ipz nō sentit.primo ꝑma.ca.de membris.quare.z.theozice.c.ii.ligamentoꝝ orīgo ab ossium est extremitatib⁹:vñ ⁊ sensus exꝑs.

Ita ꝙ nullo sentiũt ossa mõ. ¶ Propter hꝰ scõz sciẽdũz ꝙ de sensu dẽtiũ videñ discordari. vñ tbeorice. z. ca. io. Aiũt medicoꝝ plurimi dẽtibꝰ sensuz ineſſe inter ossa reliqua: que ẽt titillãt ⁊ tremũt velut labia. hꝰ aũt rei dicũt signũ doloꝝ: ꝙ accidit illis: qñ nõ ſit doloꝝ alicꝰ nisi sentiẽtis. Lõtenũt aũt hoc quidã: ⁊ aiũt illũ gingiuarũ eẽ neruoꝝũꝙ ꝙ in eis ſũt. Eti. nono ei⁹ asserit eos nõ sentire ita. Sciẽdũ dentes nullũ per ſe hr̃e doloꝛẽ: nõ enĩ sentiũt. cuius rei signũ: qñ cũ aligs frangiť modica ſui pte hõ nõ ledit. Accidit dẽtibꝰ doloꝛ ex mala ꝓplexiõe: ꝙ neruus accidit aut apoſtemate calido vel frigido: ſz mitigať doloꝛ cũ dens eruiť: eo ꝙ neruus nõ diſtẽdiť. locus enĩ illi dilatatus eſt: ⁊ apoſtemate locus adiectꝰ quo diſſoluať: ⁊ medicamen loco patiẽti obyciat ⁊ ſuppõiť: ac tãgit. Et hic ꝗdẽ ꝑmo videť ab Alexãdro ꝓdyſe: dicẽtes. Quidã dicũt doloꝛẽ foꝛe in dẽtis ꝑfũdo. ꝙbꝰ reſpõdẽt aly ꝙ dens ẽos: ⁊ ſine doloꝛe põt eẽ. Os enĩ iſensibile: qõ lima ei oñdit adhibita: qõ abſcꝙ rõne logica ⁊ pbica oſtẽdo. Cũ enĩz aliqñ dolere dẽtẽ diligẽter cognoui ꝙ meipſumz: ſicut audiueraz altercatiões: qz nõ ſolũ dolẽt dẽtes: ſz ⁊ ꝓſtringunť ⁊ trucidãtur. ſilr ⁊ inflãmatione patiũtur. etenĩ aliquo tpe doluĩ dẽtẽ: ⁊ manifeſte ſine ipſo dẽte. ſ. in gĩgiuis eẽ doloꝛes inflãmãtẽ. Oppſſione igiť dolẽt ea q̃ vicinanť: ⁊ dẽtibus duris exiſtẽtibꝰ. doloꝛ ꝓp oppſſionẽ augmẽtať: vt vtrꝙ ſensibilitates ĩ expimẽto ſint. alia. n. ĩ gingiuis. altera vo in dẽtis ſuba. manifeſte nãꝙ ſcio: ⁊ teſtimoniũ perbibeo bis ꝙ dicũt dolere dẽtes: qz in neruo ꝙ ſurgit in radicibus dẽtiũ: ⁊ circũligat cũ mẽbzanul' gbꝰ circũteneť in ipſis oꝛta iflamatiõe doloꝛ gnãtur: vt manifeſtiꝰ cogſcas nõ dẽtẽ ſed neruũ aut mẽbzanã dolere. ablato nãꝙ doloꝛoſo dẽte doloꝛ minuiť: nõ qz tolliť: ſz qñ nõ oppzimiť locus qui phl'onẽ hꝫ: ⁊ liberare nãꝙ ab oppſſiõe facto ceſſat doloꝛ. vñ Serapio a quo hꝰ ꝑus videñ ſermões emanaſſe: qñ egritudo eſt in neruis ⁊ pelliculis gingiuarũ imaginãtur multi ꝙ doloꝛ ſit in ipſo dẽte: ⁊ cognoſciť hoc ex dẽte qñ eradicať: qñ ſi remanet aliqd doloꝛis poſt eradicationẽ dẽtis: tũc ſignificat ꝙ apoſtema eſt in neruo: diminutio aũt doloꝛis qñ eradicať molaris ẽ qñ alguimur nõ extẽdunť extẽſione a q̃ꝛitate: cuz q̃ cadit. pcuſſio ⁊ leſio nocet ex cõtinuatiõe ſua cũ oſſe: ꝓpter qõ eſt tẽſio ⁊c. vt dictuz per alios ab eo. Nõ ꝗ sentiũt dẽtes. ¶ In ꝺziũ: qz ꝑmo ꝑma. nullũ oſſiũ nullo mõ sentit ꝑter dẽtes. Ha. n. dixit ꝙ expimẽtũ nobis demõſtrat eos hr̃e ſensuz: de q̃ nã ſollicita fuit: ⁊ fecit ipſos cũ vtute: q̃ de cerebꝛo ꝓuenit: vt inter calidũ ⁊ frigidũ diſcernãt. vñ 3°. ſeptĩa. c. i. Et vt ſcias ꝙ dẽtes ſũt ex ſũma oſſiũ ꝗbus ineſt ſensus ꝓpter illud qõ venit ad eos ex neruis ⁊ cerebꝛo ꝓcedẽtibꝰ lenibꝰ. Et qñ dolẽt sentiũt illud qõ accidit eis ex pcuſſiõe ⁊ ſaltu: ⁊ qñz sentiũt fricationẽ ſuã ⁊ ꝓmotionẽ ſuã. Eti. Scias ꝙ dentes dolẽt qñꝙ ꝓpter cauſaz doloꝛoſaz exiſtẽ in ſuba ipſoruz: ⁊ aliqñ in neruo: qõ eſt in radice ipſoꝝ: ⁊ iterdũ in gingiua. ⁊ reliq̃. ¶ Adhuc tertio de accidẽti. ca. 3. In doloꝛe dẽtiuz tactus pati videť. ⁊ pbl'. zz. dẽtes velociter dolẽt. Et. 34. sentiũt frigus magis ⁊ facit doloꝛẽ. Ad pozos eniz ſũt apti nati: doloꝛẽ quoꝙ icurrũt ſtupefactiuũ: iteriozuz. z. c. 7. Qui cius ſubiectũ puta ſensuz arguit. Sẽtiũt igiť dẽtes hec que ab alys de bis ſũt ꝓtracta. ¶ Dõm ꝙ dẽtes sentiũt: tũ ꝓpter neruos ꝓueniẽtes ad radices eoꝝ: ⁊ in eas diſſeminatos ex tertio pari neruoꝝ cerebꝛi: tũ ꝓpter finẽ ⁊ curã nãe pendẽtẽ ide maxime: vt tueanť a nociuis eliciẽtes ſibi ꝓueniẽtia. Sẽſus tñ coꝝ debilis eſt: ⁊ hebes valde frigiditate ⁊ ſiccitate: ac coꝝ duricie: quã oz ꝓpter ipſoꝝ ꝓfricationẽ ⁊ iciſionẽ hr̃e nẽ frãgãtur ⁊ doleãt: cuz quadã ẽt dyaphonitate plucida ⁊ pozoſitate participent aliqua. Et qz talis eſt ipſoꝝ ſenſus: nõ dolẽt cõtinui diſtãtia ſupficieteꝰ tacti ꝑcipue vel q̃ꝛminime ꝑcipiũt terreſtrioꝝ occurrẽtia. Qualitates aũt ꝑmas: ⁊ ꝑcipue efficaciozes: maxiecꝙ itẽſas ſẽtiũt: ⁊ doloꝛes illis ĩferũt moꝝ alterutrĩꝙ occurrẽtes: cũ ſint ſpũaliozes penetrabiliozes: gbꝰ ⁊ rõ actiõis ꝓp ꝺzietatẽ ĩueniť: ac qz ꝓp qõ vnũqõꝙ ⁊ illõ magl. poſterioꝝ. i. ſic igiť dẽtes sentiũt: nõ ex ſeipſis ſz ex trãſmiſſiõe: ac irradiatiõe vtut' aĩalis pueniẽt' neruoꝝ gfa ad ipſoꝝ radices: ceu caro poſt depditionẽ gnãta ſensuz toꝛpoſiuz ex hꝰ acgrit emanatiõe. Nõ enĩ neruꝰ põt gigni abſciſſus: neꝙ qñ sentiũt taliter dicẽdi ſunt nõ sentire: caro nõ alr sentit. vñ iuuamẽtoꝝ. i. Nulla caro in ſe ſenſibilis eſt eẽntial'r. nã sentit ꝑ aliud vt neruũ in ipa diffuſuz: ⁊ tñ dr̃ sentire: niſi foꝛtaſſis q̃ coꝛdis: ⁊ ꝙ doloꝛ dẽtiũ videať acutioꝝ: nõ ipſoꝝ eſt: ſz neruoꝝ aut pãniculoꝝ gingiuaꝝ. id aũt ꝓfirmat: qz cũ frãgereť mihi dẽs in eminẽtia ſupioꝛi ꝑfundius tãgẽti ferro acuto aperte doloꝛẽ ꝑcipiebã. Ex bis nãꝙ amplius Ar. Ha. ⁊. A. cõſentiẽs q̃ reliquis apparet dẽtes sentire: ac quõ ꝗbuſꝙ obiectis. Uiſuz etiam ꝙ alioꝝ ĩducta emolliẽtia eoſdẽ nõ sentire: aut ꝓcedunt nõ sentire ſm ſeipſos eoſdẽ: ſicut neꝙ caro pãniculus aut hꝫ: vel ſensu aptiſſime: quod cõcedo vt caro poſt abſciſſionem generata.

Propter quartuz vero ad ꝑmũ çoar apparet quid dicẽduz: ſic enĩ vt ait eſtimauit nõ ꝙ ꝓ vitate oĩaria tenuerit. vñ in fine ingſitiõis ipſi⁹. Iſtud eſt de reb⁹ in gb⁹ ꝑmãſit apud me dubiũ. ¶ Ad aliud dõm ꝙ nõ eſt ſile: qz nã oſſis idiget vtute nãli amplĩuſꝙ vitali: nõ ãt aĩali. coꝛrũpeť. n. ⁊ putrefieret abſꝙ illis. nõ ãt ſine aĩali: ut plãta õmõſtrat. Id ẽt ꝑ qõ nitiť declarare nõ valet. Et ꝑ qñ ꝓaue ſuppo nit ſenſuz ĩ vegetabilib⁹ ceu viſuz: cũ ingt. Alogn oſſa nõ eẽnt vegetabilia ⁊ reliq̃. neqz z°. qñ lz nerui trãſeãt per oſſa vt ſaluenť iteri⁹: nõ ãt diſſeminati ꝑ ipſa terminãť ĩ eadẽ: aut tertie: qz vtus aĩalis foꝛtioꝛ ſit in pte ꝓlabi gbꝰ apta vel foꝛtaſſe vtus foꝛtioꝛ nãlis cũ inſtr̃m ſeipſo ſuuz exerceat opus: vt magnes attrahit ferrũ: aĩalis vo ꝑ aliõ. interioꝝ. i. c. vlti. Adhuc nãlis vtus vr̃ attrahi ab agente cum eo qõ ĩmittiť. id aũt qõ aĩalium ĩmitti. ¶ Ad aliud dõm ꝙ q̃uis ſensus coꝝ ſit debilis tñ ꝑ qualitates actiuas moꝝ violẽtius occurrẽtes manifeſtareť vtcũqz: ceu g ⁊ carnis renate: cũ ẽt ipoſſibile nos optimos hr̃e habitus ⁊ lateť. meta. apparẽs. i. Simile nãꝙ id dcõ pythagorico z° ce. ⁊ mũ. ac muſicoꝝ dicẽtiũ coꝛpoꝛa celeſtia ſonũ cauſare armonicum: nõ tñ ſentimus ꝓp hunc eſſe a nã in auribus cõplantatũ noſtris: vt eris maleatozes oñdunt. Põt etiã os a pte ſenſibili frigido vel alio medicamine taliter ſepari in qõ nihil ſenſibile oſſi occurrẽs ĩgeret doloris in eã. Eti. Etſi doloꝛ maioꝛ minoꝛez denigret ⁊ demulceat: nõ tñ ipm tollit ex toto: in oſſe aũt nullo ꝑcipiť certe doloꝛ: aut ſenſus ĩgenio. ¶ Ad aliud dõz ꝙ Ha. per coſtã audiuit eã cõiter ſm ꝙ tegmẽ fuerit colligatiõe firmata: dupl'r enĩ ſuſcipi põt. A. ẽt nõ dicit ꝙ oſſa doleãt: ſz ꝙ hõ ĩuenit doloꝛẽ in oſſibus facici. nã nerui trãſeuntes per foꝛamina oſſium faciei ſunt illi qui dolent. nõ autem oſſa. Uel ipſa ꝓpter quandã cõfuſionem vel ꝺtiguitatẽ partiũ ibidem oẽs videnť dolere: ⁊ ſi tñ que neruoſa veraciter doleãt. vnde de re. ſan. tertio. muſculi ꝓfundioꝛes cum ſensum hñt doloꝛis in oſſibus ipſis diſpõ vr̃ eẽ: ceu caliditas ⁊ frigiditas vr̃ vna in eadẽ pte ſentiri: dr̃ia. 9z. ¶ Ad aliud dõm ꝙ tactus nõ cõmiſceť terre ꝑ ceteris ampli⁹: qz in nulluz ipſa ſenſum vẽ dñať: ſed ſi alicui ꝓueniť is erit tact⁹. vñ z° de aĩa. Terra vel nullius aut in tactu miſceť: maxime ſiz. ſi miſcetur alicui. Quare relinꝗtur nulluz eſſe ſenſitiuũ extra aerẽ ⁊ aquã. Sic igiť hec duo magis tactui inerũt q̃ꝛ etiam terra. Uel dicenduz ꝙ de ſensu ariſ. logtur ⁊ ſenſato ſm opi. illoꝝ qui quattuoꝛ elemẽtis conati ſunt q̃ttuoꝛ ſensus attribuere: vt igni: ol-

tatū:aeri auditū:aque visuz:t terre tactū. cū tñ.z.de aīa dictū sit.q ipsa sit nulli⁹ rē. ac q ignis:aut q nullius sit: vel cōis oībus.nihil enī sine caloze sensitiuū ē. ¶Ad aliō dōm q lz aīa sensitiua sit in toto tota:t in cozde p̄ncipal'r nō tñ potēcia sentiēdi a qua ꝓgredit̄ ūmediatius sentire. vñ lz sit in ossib⁹:qz tñ oz̄gana nō sūt in sentiēdo disposita nō sentiūt ea velut cerebrū p̄ncipiū fm medicos sensus est t mot⁹. hos tñ ī se nō ꝓtinet actu. dr̄ia ostēsuz.4.i. Leu causarū p̄ma oīb⁹ de se vnifozmiter ifluit:dūmō apta sint recipe susceptiua. A. de aīa. 4. aut aīal est p se sensuz: aut existit potencia. ¶Ad aliud dōm q vtilitas nerui rē. ad oēs partes t totū cozpus natas sentire:q̄les nō sūt ossa: t que ipsi⁹: vt ostēsuz p̄us causa. ¶Ad aliud dōz q ligamē tuz: vt apparuit p eūdē Daliabbatē sensus exps existit: t q p ligaméta.9⁹. theozice.ca.vlt. audiūt chozde q̄ etiā li gant: cū etiā chozde ligaméta foze dicant̄. de iuuamēt̄.6. ca.3. sicq̄ oīs pars ei⁹ fm Ar. sensitiua osse in habētib⁹ ex cepto foztasse: aut trāsferētib⁹ intercidit falla. ¶Ad aliud dōm q lz dētes sint ossa: nō tñ q̄lia reliqua. differunt enī in ꝑpetatū plurimis: q̄uis in quodā ꝓueniāt cōi. vñ ō ge. aīaliū. z. Accidit neq̄ eādē bñe nāz ossib⁹ alys dētes. Ossa. n. ī p⁹ opōne fiūt oīa: t nihil posteri⁹. dētes vo posteri⁹: t iō deperditi pūt renasci: augent̄ p vitā: sētiūt: vt ēt ostēsuz: carēt medulla q̄ ꝓticipāt ossiū nōnulla: dislocati relocari nō pūt: neq̄ fracti restaurari: vt ossiū cetera: t iō non ūmerito dictū ibidē de dētib⁹: Dubitabit vtiq̄ gs. sūt enī nāz eādē bñtes ossib⁹ rē. dr̄ia ēt. 96. dr̄ia. XLIIII.

Quod pāniculus sit simplex ps t nō cōposita ostēdit̄ ex theozice. z. c. i. t. 15. ¶Itidē. illud est mēbruz simplex icōpositū: vt dicūt: cui⁹ q̄cūq̄ particula assūpseris sensibilē: erit suo toti nomine cōicans t diffōne. hoc vero est pāniculus. ¶Amplius de distēperātia iequali. c. z. Mēbra enumerātur ꝓsilia in q̄bus locant̄ pāniculi. Et subdit̄. hoc ūt nō ampli⁹ ꝓtingit diuidere in aliā spēz: lz sūt ꝓsilia t p̄ma ꝑter venas t artarias. Luz igit̄ pāniculis insit sensus t is neruoz ꝓprius. dr̄ia. 4. i. erūt solū creati ex neruozuz filoz textura. ¶Silr nālium. i. Inter oīa simplicia elemēta. t. c. 4. ad sensū sensibilia locat̄ pāniculus. ¶Rursus. Nihil cōponit̄ ex eo q̄ est ꝓziū suo fini: cuz cōpositio t oplexio ad opus ozdinet̄: sicut ad finē. Sz si pāniculus cōponeret̄ ex aliquo: foret ex neruo t ligamēto: nō quidē ex hoc: cuz sit insensibile. finis aūt t vtilitas pāniculi est sensuz dare in mēbzo nō sentiēti p̄stare: q̄ ipedit̄ colligatione. Eti. Si ī pāniculi ostōne caderet ligamētū: cū neruus ī eā icidat: iā dolor foret ipsi⁹ aggregatiu⁹ sic mēbris infit pauci sensus: vt epati t splen nō habētib⁹ de se tactū sed pāniculo tñ: sed nō est ipsius dolor hoc: verū pūgitiu⁹. Itaq̄ pāniculus simplex est t incōpositus.

In oppositum p̄mo p̄ma. c. de mēbris. pāniculus cōponit̄ ex neruo t ligamēto. ¶Amplius. si solū cōponeret̄ ex neruo solo ꝓtinuitatis ipsius ꝺuceret spasmū velut ea q̄ nerui: sz B nō: verū tñ nerui aut chozde. iuxta illud tegni. lib. 3. Nerui vo t tenātos. i. chozde pūctura. Palin. Qō ligat t sesuz p̄stat ostituit̄ ex colligatōe neruoz. Talis gdē ē pāniculus ligat enī vt renes cū dorso t mēbzo isensibili eēntialr p̄bet sensuz. igit̄ pāniculus ex neruo ostituit̄ t ligamento.

Propter primum quidē sciendū q̄ pāniculus est cozpus ex pansuz tenue cōtextū ex filis neruosis nō sensu pceptis q etiā dicit̄ cooptoziū. hymē: miriga: tela t mēbzana. Quez gdē oz nā eē foztē vt defendat: nō carnosuz vt attrahat: neq̄ habeat humiditatē: t subtilē: vt ens leuis nullā faci at grauedinē: q egdē foztioz ē circa nobilloza mēbza. custodia. n. egēt vt coz t cerebrū: circa opposita vo opposit⁹. de ptib⁹. 3. Cui⁹ iuuamēta sūt plima. Unū egdē vt factura vel figurā mēbroz custodiat ne labant̄. Aliō vt cozpa suspēdat q diminuicē t ānectat: sicut renes dorso. pāniculo. n. tiñ sociant̄ ei. Nonullū vt mēbza sēsu carētia pāniculi supficie sensuz recipiāt ceu plimo: epar: renes: splē. Aliud vt vnū lacertū separet ab alio. Reliquū vero q sīq̄ vni accidat nocumētū ne alij efficiat̄ cōe t ne motu vnius ab altero patiat̄ musculus. Est etiā ipi⁹ iuuamētū mēbz cōstruere simplex: vt kistim fellis: aut cōpositū sic̄ corneā i testinū t vesicā. Nosce q̄s theozice. z. ca. 15. atq̄ p̄ p̄ma. de mēbris duos poni pāniculos p̄ncipaliozes: sicut coopientes costas interi⁹ pectozis: ex quo mēbza oziunt̄ oīa pāniculosa: t pāniculis iuoluta: Et pāniculū siphac seu pytine on dictū vētris iteri⁹ musculos obtegētē: a quo vt a ꝓzi pāniculosa t iuoluta pāniculis originant̄: t maxime q̄tū ad coz tunicā extrinsecā. nā tunica iterioz vesice. scribit̄ nāliū. i. c. 8. de ostōne ipsi⁹ foze ꝓpria. Que vero exterioz ab omento: seu siphac ꝑcari. tertio vo. 13. c. i. scribit̄. oīa membza pāniculosa t pāniculis iuoluta originez a paniculo cooperiente musculos vētris intrinsecus ꝺbere: qō foztassis euenit: qz priori maioz: hic enī oztus sensitiuus apparens extat magis q̄ veritati astrictus. qd aūt sit neruus t ligamētum differentia visum. 4. i.

Propter secundus vero sciendū q ī hac dr̄ia inueniunt̄ fmones aduersi t p̄cipue. A. Exprimit enī p̄mo p̄ma. loco supradicto. q pāniculus cōponat̄ ex neruo t ligaméto. tertio vo. 18. c. i. Renibus aduenit neruus paru⁹ ex quo creantur panniculi coz. quarto vo interioz. ca. 7. dicit̄ mēbranum extrozsum pulmonis cōstrui ex duobus neruis minimis venientibus a sexta ꝺuigatiōe neruoz cerebri: qō qd de hoc manifestabit̄ ex dicendis.

Propter tertium qdem sciendū q vt ad multū pāniculus cōponit̄ ex neruo t ligamēto ibi: tñ pars supat nō raro nerui eā q̄ ligaméti: alicubi tñ foztassis pāniculus extat solum neru⁹ dilatat⁹. Dixi aūt nō raro: qz aliqs pāniculus ē in quo foztassis vicit nā ligaméti eā q̄ nerui cū sit p̄ncipali⁹ pp vicire: vt pāniculus ligās ī, adūuicē digitoz ossa. vñ p̄ p̄ma. ca. de anathomia digitoz. Digitoz iuncturas ligamēta oppēdūt foztia q̄ sibi obuiā occurrūt cū pāniculis cartilaginosis. q aūt hoc nō parū pticipāt ligamēto. Aut foztassis qs vt pāniculus ē ex ligamēto tñ ceu circa iūcturas. pp ligare t dolorē nō iferre: quoz p̄mū oñdit̄: qñ cōplexionū p̄. c. vlti. post ligamētū ī frigiditate locat̄ chozda: deide pāniculus: t postea neru⁹: eo q ligamētū simplr ozit ab osse frigido: t iō frūz: deide chozda p⁹ ipm: cū ī ea nō pua sit portio colligatōis: deiceps pāniculus: t postea neru⁹ quo notat̄ ozdine pāniculū pticipare neruo t ligamento: plus aūt vt positū est neruo. si enī pāniculo foret neruus exāpliatus solum: iā neruo nō poneret̄ frigidioz. Adhuc cui⁹ iuuamētū est vincire suspēdere t ꝺbere: frigidū extat: cū is nā ligaméti hac ente ptic̄pāt. hoc vo pāniculus est ad multū. ¶Rursus: Ad musculū appenter vt ei⁹ p̄ncipiū trāsmittit̄ neru⁹ t ligamētū. circa mediuz vo boz nihil māifestat̄: nisi coz⁹ tenue dilatatū. tale vo dictū ē pāniculū foze. Igit̄ vt q̄multū pāniculus ex neruo cōtexitur t ligamēto. ¶Scōz qd ez psuadet̄: qñ pti sensibilissime ꝑpter ei⁹ finē nā pte idiget huiuscemodi. hec aūt est coz. quare. A. 5. de aīa. sensus tactus maioz cozdis q̄z ipsi⁹ cerebri: vnde intolerabiles sunt hoc dolores: t ideo de partib⁹. 3. Coz nullam grauē sustinet passionez. Et fulcit̄ qz coz in eius extremo panniculum hz. z. ca. 15. t demum cassulam vel vaginā eius pāniculare: seceden-

tem ab ipso post basim ꝓprie: tales vero pāniculi ⁊ maxīe ꝑmus videnť ligamēto ꝓticipare minime cū ligamētuꝫ originem ab osse. Loꝛ autez cuꝫ eius pāniculo ꝓductum fuit ante os oē: cū ipsuꝫ vltimoꝝ extat. Silr ⁊ qui cassule pāniculus antecedit coꝛdis gnātionē. Sicut.n.cuꝫ spma cadit in matricē: moꝝ circūstat hymē. dr̄ia.36. ita gnāto coꝛde qđ est ꝓncipiū ante ossis gnātionē: pāniculus pexistit cassule illius. Os ąꝫ stomachi sensibilissimū qđ nerui sexti denotāt paris cerebri ꝓtingētē in ipsuꝫ ⁊ sensuꝫ aiāmuꝫ eidē pstates spāl'r sup ceteras ptes imēsuꝫ: adeo vt ꝑceteris possit appetere ꝓtib⁹. Cui qdē ⁊ si aīato careāt sensu oculoꝝ ꝯiūctiue appropinquāt cū oculus sit particularuꝫ sensibilissima. 13. de īge. c. 8. Qđ de renib⁹ fortassis sensit in esse. A. ⁊ merito cū nullū de se hēant sensuꝫ. Sūt.n. ptes dure cōpacte: ad ꝗs nō pueniūt alr nerui: aut pāniculus renū nō cōponiť ex ligamēto: qz qđ ei⁹ pparū suscipit vel nerui noīe audiuit ēt ligamētū: cū neruus multiplicitate noīs dicať. dr̄ia. 41. Lū ⁊ ꝑ subdiť pāniculū renū cōtexti ex neruo ⁊ ligamēto. ⁊ silr de illo qđ interioꝝ. 4. Et ad vnū: vt sit dicere pāniculi ligātes ossa in adiuicē: vt rasete: ⁊ que digitoꝝ ꝓpe ampli⁹ ꝑticipāt ligamēto. deinde g musculoꝝ: ac deīceps q̄ interioꝝ min⁹. Qui āt coꝛdis ⁊ stomachi oꝛis minime ꝭz q̄ plus vel min⁹: ℔ vel illō exhibet iuuamētū. Itaqꝫ vt ad multū pāniculus ex neruo ꝓtexiť ⁊ ligamēto. Rari⁹ aūt is nerui tm̄ extat textura.

Propter quartum vero ad ꝑmū dōm q̄ simplex ⁊ incōpositū dicir̄ duplr: aut qđ nulla ℔ ꝓpōnez oīno ꝭz vītatē: ⁊ ita pāniculus neqꝫ aliqđ coꝛpis est simplex: cuꝫ saltē cōponanť ex ꝓncipys gnātōis: ⁊ mā ⁊ fozma: aut qđ nō sensu ꝑcepti bile: ⁊ tūc pāniculus choꝛda ⁊ caro ēt dicunť simplicia: cū tm̄ choꝛda ex neruo vt ꝓueniūt cōponať ⁊ ligamēto: ac caro ex mā ṽe carnis vt sanguine ispissato: ⁊ neruoꝝ villis: qđ dr̄ia explicabiť ampli⁹. 58. ¶ Ad aliud qd dōz ꝑ id apparet: qm̄ illa rō ꝓtis sumplr' dať ꝑ id qđ tale in sensu vr̄: ⁊ nō vt ita dr̄ existit ṽe. ¶ Ad aliud dōz silr cū Ha. enumerat choꝛdā ⁊ carnē simplices q̄ nō min⁹ extāt pāniculo cōposite. ¶ Ad aliud dōz q̄ vt multū pāniculus nō est ꝓpter sensuꝫ pstare solū: sed ꝓp alia iuuamēta ꝓmonstrata. ¶ Ad aliud dōm q̄ nō valet: qm̄ vbi ligamētoꝝ ꝯcurrit in pāniculo poꝛtō nō est tāta vt ei⁹ sensuꝫ multū puertat ceu parti occurrit insensibili mollicici ꝗs grādis. ⁊ iō ī eo doloꝛ nō accidit grauatiu⁹: verū vt dcm̄ pūgitiu⁹. ¶ Ad ea ēt q̄ alteri⁹ ꝓtis dōz vt dictū q̄ ꝗplurimū pāniculus ex neruo cōponiť ⁊ ligamēto: aliquādo tm̄ ex neruo solū. ¶ Ad aliud dōm q̄ nō est cā q̄ ꝑctura pāniculi nō īdurat spasmū: eo q̄ sit tm̄ ex ligamēto: aut ipsi⁹ ps potissima ꝭz diuersitas coꝛpis texture vtroꝝq̄ grossicies: ac subtilitas subē. 4.ª 4ª. vl. 5ª. c. i. tractat⁹ q̄rti. nā villi neruei ꝭchoꝛda directe ꝑm lōgū ꝓtenduntˉ: ita vt vapoꝛ horribilis ex ipsius ꝑctura directius cerebrū petat: in pāniculo vō ꝭz omnē dimēsionē: vt vapoꝛ ℔ eleuat⁹ phibeať ad cerebꝝ puenire dispsus. Adhuc choꝛda est grossa dura q̄multuꝫ nō cedēs occurrēti: seruās ēt lesionis illatiuū. Jn eo enim q̄ sensus vnitiua est ampli⁹: pāniculus aūt lenis subtilis cedēs ipzimēti de facili. vtus ēt in ipso nō est velut ī choꝛda vnita. pp qđ doloꝛ nō tātus eidē insit vt choꝛde: ꝑctuꝝq̄ ipsi⁹ spasmū nō ponit incidere: sicut ea que choꝛde. ¶ Aliud etiaꝫ quātū cōcludat scitū antea.

¶ Differentia. XLV.

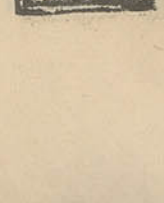

Quod autez nares sint organū olfatus ⁊ nō carūcule: seu additamēta māmillaria oñdiť. ꝑ.n. hīsto. olfatus fit ꝑ hāc ptē: nariū. vꝫ. hic aūt sensus est odoꝛis. ¶ Jtidē. in. 4.º carūdez. hec gdē aīaliū habēt nares: hec aūt pozos gbus olfaciūt. ¶ Rursus. 4.º. de accidēti. c. 9. Nares noīauim⁹: q̄ sunt instr̄a duab⁹ vtutibus: sicut lingua olfatui. s. ⁊ anhelitui. ¶ Amplius. coll. 2. de iuuamētis odoꝛat⁹. Manifestuꝫ q̄ instr̄m olfat⁹ est nasus. ¶ Jtidē quoqꝫ de sensu ⁊ sensato. Jnstr̄m odoꝛatus est aer ipositˉ naso. ꝓalin: firmatur rōne: qm̄. 8. de iuuamētis. venit vtriqꝫ nariuꝫ pars neruī maioꝛ illa que venit ad auriculas. cum igitur neruus sit alioꝝ oīuꝫ sensuū instr̄m erit odoꝛatus. Eti. Cōmēt. 2. de aīa. Jn hoc q̄ Ar. dixit. Ampliaňˉ vene ⁊ vie. demōstrat q̄ nasus est ꝓpter necessitatē: ⁊ nō ꝓpter melius. Quod aūt ꝓpter necessitatē exīstit: tale oꝛganū est ꝓncipaliˉ ei⁹ in qđ oꝛdinaťˉ: ⁊ nō subseruiēs ꝓpter meli⁹ illi. ¶ Adhuc illud qđ est frigidū ⁊ humidū: nō pōt eē oꝛganū ⁊ ꝓncipiū alicui⁹ sensus: cū frigiditas sit mortificās: ⁊ paliticū faciens: humiditas aūt remolliēs ⁊ hebetās. cerebrū ꝟo frigidissimū ⁊ humidissimū est ꝑticularuꝫ coꝛpis. dr̄ia. 24. ¶ Jtidē. qđ est oꝛganū alicuius vtutis ipsaꝫ oꝛ ei actualiter īexīstere. aliogn nō poterit in operatione ꝓuenire: qđ paralysis neruoꝝ ostēdit. Cerebꝝ vtute sensitiua caret vlr. tactū enī nullū facit sensuꝫ: sīc neqꝫ san. aut alia superfluitas aīaliū. dr̄ia ꝑdicta: qđ exꝑimētū edocet. ¶ Amp. sensibile positū sup sensuꝫ nullū ꝟstituit sensuꝫ. 2. de aīa. cū oīs sensus medio ꝑficiať quodā ibidez. Sz odoꝛabile positū sup nares vt īterius nō sentiť. ꝓalin. Illud vr̄ alicuius obiecti eē sensitiuū: qđ īmutatoēz recipit ab eodē. de ratione nāqꝫ obiectoꝝ ē potentias oꝛganis alligatas quiescētes in actū adducere. Sz īmutatio apparet fieri in naribus ī olfaciendo: puta extensio quedā ⁊ titillatio. Nares itaqꝫ sunt odoꝛatus sensitiua ⁊ nō ꝑdicta māmillarum capitibus silia additamenta.

Cuius opposituꝫ fere oēs sentiunt medici: capita ꝓfata māmis silia ⁊ nō nares ponentes olfatus oꝛgana. ¶ Rursus aly oēs sensus videnť a cerebꝝ deriuari: q̄re ⁊ hic ꝟfluet silr ab eodē: neqꝫ ēt appet in naribus oꝛganiçatio q̄ odoꝛat⁹ sint instr̄a: cū ⁊ alias habeat opatiōes ꝓpas ⁊ vnius mēbri sit vnica. iuxta Baly. opatio. s. ꝓpa. Eti. Jllic ē oꝛganū vtu vbi contingit eam ꝓncipalius pati ⁊ ꝟfoꝛtari: sed olfatus nocumentum nō est poꝛi nasi passio: sed ventriculoꝝ anterioꝝ cerebri: interioꝝ. 3. c. vlti. confoꝛtatur etiā ab aromaticis. Itaqꝫ capita māmillaria. i. similia māmillaruꝫ capitibus sunt oꝛgana olfatus.

Propter primuꝫ quidem sciēdū q̄ oꝛganū instr̄m seu sensitiuuꝫ est subiectū cui vtus ifigiť: aut in qđ ꝓtēdit. Est āt olfat⁹ vis oꝛdinata in duab⁹ carūculis anterioꝛis ptis cerebri silib⁹ māmillaꝝ capitib⁹ ad apprehēdenduꝫ id qđ offert ei aer attract⁹ de odoꝛe: q̄ est id ī vapore ꝑmixto cū aere: aut de odoꝛe ipresso in illo ex ꝑmutatōe q̄ fit ī coꝛpe odorifero. A. de aīa ꝑ. Ex quo ēt iā appet vtcunqꝫ q̄ sint additamēta ꝓtacta. Jn oppositū. n. supius directe lacrymaliuꝫ maioꝝ os eminet vtriqꝫ paꝝ exteri⁹ cōnexū: ad īteriusvero plus ꝯcauū: in qđ vtrinqꝫ ꝟdescendit cerebꝝ eminēs ꝓte vtraqꝫ: ⁊ fozmať itra duraī matrē in figurā māmillaꝝ. ⁊ paꝝ indurat a suba cerebri: ceu extremuꝫ māme durius extat ī māmilla. vñ. A. iz. de aīalib⁹. Jn añrioꝛi ꝓte nascūtur additamēta q̄ sunt silia māmillis: ꝑ q̄ fit olfatus: ⁊ diuidunť a mollitie cerebri modicum: ⁊ nō sunt ita duraꝝ t nerui. Jn ꝓncipio q̄ꝫ terny canonis. Jn anterioꝛe ꝓterea cerebri: oꝛiūť duo additam̄ta māmillaria qb⁹ fit odoꝛat⁹ q̄ qdē a lētate cerebri parūꝑ dr̄nt ī ꝑmis: ꝭz postea ꝟsegť ea neruoꝝ duriçes. Ad ista q̄ꝫ additam̄ta vel carūculas fit ꝓ nares aeris ⁊ odoꝛis attractio: ꝓfoꝛať. n. duob⁹ foraminibus os ꝓpositū manifestis: ꝑ iter ℔ exñs: demū supius ꝓfoꝛať multis velut canalib⁹ puis: ⁊ reddiť q̄si spongia

vt diminuat multitudinē frigoris aeris apud anhelitum ne pgat ialterat⁹ ad cerebrū. Et hoc gdē os situat sub dura mre: ipaq; silr pfozat fozamib⁹. sic clepsedra. 8. ō iuua. Sūt ār nares istra ōlatōis aeris ad pulmonē: z odoris ad carūculas pfatas ex plib⁹ ossib⁹ z cartilagib⁹ ꝓposita. Est etiā meat⁹ pueniēs de palato in nares z carūculas hȝ: q̄rū iuuamēta sūt mlta. p eas. n. vt pscriptū: fūalis euaporatio ad pdicta puenit additamēta: z aer pulmoni dimittit. tēpat etiā ide cerebrū. Iuuāt silr ad aerē icidēdū: vt lre articulent pfecte. Supfluitates ēt expellunt ide a cerebro: tegūturq; a visu. Turpe nāq; fozet illaq; cōspicere decursuz. iuuāt q̄z ī ipsas manib⁹ excutiēdo z expellēdo. Nosce q̄z hoiez sensuz adozamenti deteriozē ceteris hre aialiū. z⁹ de aīa. saltē itēsiue. extēsiue aūt certiozē cū plm z plib⁹ alys aialiū delectet odozib⁹. vñ ī cane ꝯ Alex. de ꝓblematib⁹. olfatus cōitēsioz ē eo q hoīs: in agla visus: in aīali dicto ꝑ gustabili indico gustus: ꝯ araneas z aliquas amū tact⁹ q̄ntū ad id. vȝ. qō est obto subtiliter occurrere: nō aūt quo ad discutiēdū q̄litatē tāgibilis: que pcipit ex obto. ita enī ceteris hō tact⁹ est pfectiozis. z iō aialiū ꝓvidentissimū. z⁹ de aīa. in apris vero auditus.

Propter secunduz gdez sciēdū q̄ Auer. collz. z. c. de iuuamētis odozat⁹. voluit nares fore istra odozat⁹ ꝓpa. Jngt enī fm Ar. Sit iste sensus in duob⁹ meatib⁹ q sūt in naso. z ꝯ Ba. fit in carūculis duab⁹ silibus capitibus māmillarū. z dicit q ꝓpter remotionē isti⁹ loci attractiōe idiguit. Et tūc ipugnat Ba. ingens. Si forte ita sicut diē Ba. q̄ odozarem⁹: q̄uis nares nre fozēt opilate q̄ aerē p os attraheremus: q⁹ palatū ē aptū naso. Fozamē enīz vt dictū exīs in palato ꝓtinuat cū fozamine nasi trāseunte ad pdictas carūculas. Et subdit fm q dicit Auenasoz. Nos odozare mus odozē cibo⁹ q̄ icipiūt digeri in stomacho naribus supple opilatis ꝛc. ¶ Itidē. si ꝑ illas duas carūculas fieret olfat⁹ aialia olfatilia: qualia. vȝ. sūt olfātia ꝓter hoiez nō odozarēt. ipsa enī odozē pcipiūt cū paucis sensibiliuz dīys. vñ idē de sensu z sensato. Nō meli⁹ distinguit dīas sensibiliū olfat⁹ q̄ cetera aialia: z tī multa aialia fortius ꝓzhēdūt odozes ex remoto. quare. 5. de ge. aialiū. Certitudinē sensuū de lōge minime vt est dicere. hō hȝ vt fm magnitudinē aialiū. que aūt circa dīas maxīe. Ipse nāq; q̄ntū ad olfatū ē maioris igeny in olfaciēdo q̄z oīa aialia ī ꝓpalādo odozes occultos ꝓfricatōe: qō nō habēt cetera. z⁹ de aīa. A. ꝓpter qō dīa. 5. Solus hō alioz aialiū gaudet flozib⁹: z alys odozib⁹. vñ ꝓblematū. 10. Nō magis alys aialib⁹ est odozatiu⁹. Nō igit ꝑ illas duas carūculas erit odozat⁹. Nec aūt positio stare nō pōt. sic. z⁹ ostēdetur dicēdoz. Est etiā ipsi⁹ remouere fulcimina. Quid aūt sit dōm ei qō arguit ꝑ Ar. z. c. 4. dicēdoz videbit. ¶ Ad aliud dōm ipsuz nō valere: q⁹. z. de aīa. olfat⁹ pficit opculo remoto: velut visus amotis palpebrīs in habētib⁹ eas discoopire nobis euenit ispirātib⁹ ampliatis venis z pozis. id aūt fieri nō pōt nisi narib⁹ olfatibile attrahat. nō. n. ꝓtingit siquis detinens velut oze aperto ipsuz attrahere. ¶ Adhuc. magis trāsduceret olfatile mixtū aeri in pulmonē z vētrē q̄z ī surſuz colatoziū ascēdat. Palin. Uidet rō potius oppositū ī cludere ꝓpositō: q⁹ si fm eūdē odozabile pueniret ad carūculas pfatas ꝑus ꝓcurreret ī nares cū illa duo fozamīa carū: z colatoz⁹ sibi obuiēt circa euz q sub oculis locū: pp qō eis opilatis deberet olfat⁹ pfici ī loco ꝓtact⁹. Nō. n. pōt dicere q in loco nariū anteriozi sit ozganū olfat⁹: eo q quodā imisso nares ad iteriora valde opilāte: odozabiliq; demū appositō ad nares nō fiet odorat⁹ sensus. ¶ Silr dōm Auenasozi. ¶ Ad aliud dōz q sermo hȝ est de hoīe nūc: z nō alioz. Aut fortasis in alys pfectoz: ita vt in hoīe pficit odozatus. vias tī liberiozes habēt: cerebrūq; frigidū z humidū minus. ¶ Sz ꝺ hec z cū Auer. videt aphoziſ. 5. Mulieri si in vtero nō ꝓcepit: velis āt scire si ꝓcipiat: ꝓteges vestib⁹ suffumiga dozsuz ex aromatib⁹: z sigdē trāsit vī odoz p coz⁹ ad os z nares cognosce: qm̄ ea nō ꝓp se nō gnāt. Si igit p oē coz⁹ ab inferi⁹ in surſuz ꝑt fum⁹ ad odozat⁹ ozganū puenire: multo veniq; magis qñ appzopīquat ipsi de extra odozatiuum. ¶ Dōz q si deberet sentiri a muliere sic dispositā odozabile: opus est os tenere aptū: aliogn nihil pcipiet: ceu nil quātūcūq; odozatiuū oze clauso sentit ens in eo.

Propter tertium vo sciēdū snīaz fere oīuz medicoz q olfatus sensitiua sūt extremitates duę vētriculi cerebri duplicis in rotūdū acutū ꝑeminētis cū suba termiatiozi ea q̄ cerebri: vt ꝑus tactū: q̄ō anothomia designat apti⁹: q̄ō ēt vī inuni: nō parū de sensu z sensato ita. Utit nā respiratiōe ad duo: vt oposse gdē ad thozacis adiutoziū: z aduentitie ad odozē. Jnspirāte enī sic expirāte puta hoīe: facit p nares motū olfatū. vȝ. nō sunt igit nares olfat⁹ certū ozganuz: sz potiꝰ q̄dā delatiuū. z. 5. de ge. aialiū. Quozūcūq; nares lōge vt latonicoz odozatiua pfecte. Exīte nāq; pfundo sensus ozgano lōge: q⁹ motus nō destruūtur: sz recte tendunt: sicut ꝑ oculis man⁹ visuz adunātes. vñ ꝓbl. 13. expsius. Ad cerebrū enī terminat⁹ odoz sensuz facit. Qō exmit de iuuamētis apte. 8. ca. 8. z. 4. Sensus ꝓzhēdens odozes ī ter alios sensus: posit⁹ est ītra testā in duob⁹ ventriculis anteriozib⁹ vētriculoz cerebri: q ꝓtinēt spm̄ vapozosuz. Subdit ēt tandē. Utilitas duoz fozaminuz ptrāseuntiū a cerebro vsq; ad nares est ipsi⁹ supfluitates euacuare. Et in hȝ ē vtilitas alia qua cerebrū cuz ifirmat adiuuat. Est z vtilitas ꝓpa afi istas. s. odozis cōprehēsioz z afi istā alia. puta anhelitus aeris z copulatio ei⁹ cū cerebro. ¶ Propter oēs igit istas cās appzopriat sensus odoratus vt sit ī cerebro: q⁹ ps q̄ coopit istū sensū idiget vt p eā ptrāseat qō cerebrū adiuuat. Quarto vo de accīti. c. 5. Mōstrauim⁹ quoq; q ꝑm̄ instrm odozis sint vētriculi cerebri. Danc ēt positionē fuat baliabbas. z. z. 4. theoricet ca. i. 4. z. 13. qō ēt signo rōnabili oñdit: q⁹ si domū igrediamur vndiq; clausam multis odozibus bñ aromaticis repletaz. narib⁹ nris aptis replebunt pdictis odozibus. Si aūt tūc cū ipsoz apitiōe z repletiōe aerez ꝓtinētes attrahere cessauerim⁹: mīme sentiem⁹ tpe illo añdictos odores. cū vo aerē attraxerimus eos moz sentiem⁹. q⁹ hō inspirans odozat. nō inspirās āt sz expirās: aut retinēs spm̄ nō odozat. z. de aīa. quare cōcludit baliabbas: nō nares sz duo capita capitib⁹ māmillaz fore olfat⁹ ozgana. ¶ Rursus: vt dcīt ꝑ Ar. Olfatus nr̄ ꝓportionat oculis palpebrīs velatis: qb⁹ nō pōt pfici videdi actus nisi amoueant palpebre: fit ēt inspirādo: z opculū detegēdo venis āpliatis z vȝ. nō pcipit ēt hō nisi dīas extremas odoz: z valde isignes nihil enī odozat odozabiliū sine letitia z tristitia: cū certū hūc sensuz mīme habeat ꝓp multā cerebri frigiditatē z humiditatē vtutē ipediētē olfatiuā z fumalē extīguēdo euapozationē q̄ cā odozatiōis existit: z ꝓp hȝ olfat⁹ attributus fuit igni rōne. vȝ. obiecti ꝓprie. Causat ēt is ex fumali euapozatiōe. Cōmēsurat nāq; ea loz odozabilis z motus ipsius ad hyperbolez eius que in loco idest cerebro frigiditatis z humiditatis. Natura. n. semper ingeniatur ad excessum vnīuscuiusq; de partib⁹ secūdo. Olfatus siquidem ratione ozgani qō est circa cerebrū est virtute seu potentia calidū. materia vo frigidū hec igitur singula monstrāt sensitiuū ꝓpriū olfatus circa cerebrū: z nō secus nares exīstere. Itidē ozganiçatio partiū arguit vtutē instrī: sed in extremitate vtraq; vētriculi anteriozis cerebri predicta ita extat artificialis ozganiçatio. vt nō ob aliud fit nisi ꝓp odozis ꝓceptionē: qō fozsi

tan id qs ipediet.d.additamēta illic fcā eē ac paꝛ a mollicie cerebꝛi pmutata:vt eis hīc foꝛtitudīe acquisita possint pati supfluitates pmi vētriculi expurgari ide illesa: ceu sub cerebꝛo locata fuit glandula:modicū a suba cerebꝛi ī duritie pmutata:ne supfluitatib⁹ cerebꝛi hic trāseuntibus ledaī. ¶Cui dōm q nō pp ꝑ opoꝛtuisset os tīn in exterius ꝛcauare neq; vias sic angustas nāe prestare. Ex vētriculis ēt decurrūt circa mediū supfluitates: ad glandulā dictā:nō tīn ledunt his ipi. Aut lz qō obycit iuuamētū ipoꝛtz qōdā vt voluit Ha.cū.A.nō tīn illud extat pncipale:lz odoꝛat⁹ magis:cū vn⁹ sit sensuū pficiētiū. ¶Adhuc lesa parte iterioꝛi:ꝛ narib⁹ sanis:ledit ꝛ odoꝛat⁹:qō ꝛ nobis īdicāt collectōes fetide sub cerebꝛo anteri⁹ pcepte: ac coꝛrige nullam ī narib⁹ lesionē notātes:nī pauce. Itaq; carūcule pfigurate oꝛgana sunt odoꝛamenti:ꝛ nō nares. Nosce q̄z ex.ꝛ.de aīa.A.eē istrm duplex. qōdā nāq; reddens tīn q scōariū subtuitiuū existit: ceu neru⁹ obticus crystalline:ac vasa seminaria iuoluta testiculis. Aliud vo pcipiēs solū:qō pncipale extat pfectiuū:vt cristallina ꝛ testiculi q̄ ad semis gnātiōez: nōnulli q̄z reddēs sil ꝛ suscipiēs:vt neru⁹ tactiu⁹:coꝛdis ēt caro. p se nāq; sentit. dīa 4.ꝛ. Itaq; ī ꝓposito nares sūt oꝛgana reddētia solū:carūcule pfate suscipiētes tīn. Opoꝛtuit enī plura istra ꝛ figuratiōes eē:vt pficeret ꝫ sensus:q nobis cū difficultate alligaī pp cerebꝛi dictā frigiditatē ꝛ būiditatē immēsam.

Propter quartuz quidē. Ad pmū pꝛocedens ex Ar.dicto apparuit qd dicēdū:vel qꝛ noluit nares oꝛganū olfat⁹ pncipale ꝛ suscepiuū:lz ōferēs ꝛ scōariū.vñ z⁹ phs diffiniuit nares odoꝛ foꝛe adductionē. Aut fmo foꝛtassis Ar.fuit hoꝛa q̄ nōdū pfecte tradita erat icisiōis scīa.dīa.99. ¶Ad aliud vt apparuit q nares q̄quo mō sunt instra odoꝛat⁹. subseruiūt enī ꝛ deferūt ꝓpꝛys instris:ꝛ qꝛ nō solū habēt iuuamētū hoc:lz vt dictū ē alia plura.iō volēs Ha. eas lingue assimilare:cui⁹ ꝓpꝛi⁹ est act⁹ gustādi:scōari⁹ in vocē ꝛferre.et ēt vt man⁹ molēdinary ī voluēdo cibū sub dētibus terti⁹.iz.ō aīalib⁹.A.nares dixit ultra foꝛe odoꝛatiōnis ꝛ anhelit⁹. ¶Ad aliō Auer.iā appuit.nō.n.teneī mō. ¶Ad aliud dōz q p tāto dī istīz olfat⁹ eē aerē ipositū naso:qꝛ ipe ꝛfert maxīe vt act⁹ pficiaī odoꝛatōis:ꝛ iō posuit ibidē q istīz audit⁹ eēt aer ipsit⁹ auri.ꝫ.n.neci⁹ ē maxīe z⁹.apparēs de aīa. ¶Ad aliō dōz q illa ps neruī ñ ē ps q̄ sit olfat⁹ sensitiuū:lz tact⁹.Oꝛiī.n.hec ꝛ ramificaī ex tertio neruoꝛ pari ex cerebꝛo oꝛtoꝛ. ¶Ad aliud dōz q sermonē Auer.aut eius expositionē hic nō recipio cū opinionis fuerit opposite. ¶Ad aliud dōm q notat difficultatē:nō aūt ipossibilitatē.quincit.n.tīn.q hō deteriozis sit ceteris aīalib⁹ olfatiuus: neq; etiā cerebꝛū tīn est frigidū ꝛ humidū:imo calidū ꝛ ꝓterminatū vtcūq;:lz frigidū ē respectu coꝛdis ꝛ epatis.ꝛ humidū respectu ossiū. ꝑ.ꝑma. ꝛ qꝛ cerebꝛū sic frigidū fuit odoꝛat⁹ igni attribut⁹:vt fieret ceu ostēsiuz:eq̄litas:habuit ēt hō:sicut tactū:igeniū ī odoratiōe:q̄ odoꝛabile facile agit ad oꝛganū puenire. ¶Ad aliud dōz q vtus in carūculis actu repitur: put saltē foꝛmā noīat. Neq; pp hoc q cerebꝛū caret virtute sensitiua tollīt: gn circa ipsuz odoꝛat⁹ nō possit eē oꝛganū:cū nō sit ꝑpe:vt declaratū est in suba cerebꝛi:lz in pfiguratis addi tamētis:ꝛ qꝛ per parū a cerebꝛi differūt suba:iō rō vt ꝓz difficultatē ꝛ nō ipossibilitatē ꝛcludit odoꝛationis: qō si sermones qñq; Ha.ꝛsonēt instīz olfat⁹ foꝛe ī cerebꝛo:aut vētriculos duos anteriozes: vt apparuit exponēdi: qꝛ est circa cerebꝛū ꝛ eius velamē. Jd enī qō alicui nāl⁹ est anꝛū: mltotiēs id dī: ceu coꝛ dī artariaꝛ ps.vñ histo.3. Coꝛ ē sic ps artariarū. Et ī pncipio canonis.3. Cerebꝛū diuidi tur in subaz velatiuā medullarē:ꝛ vētres plenos spiritu. ¶Ad aliud dōm ostēsiuz.4.ꝛ. Nec eo q odoꝛabile posituz intra nares nō sentiaī arguit ibidē ꝓpꝛiū foꝛe olfat⁹ oꝛganū.lz euenit: qꝛ cū odoꝛare ꝛsistat ī fumali euapoꝛatione: opilatiōe tūc iterueniēte ipsa nō pōt in ꝑfatas deuenire carūculas: qō ostēdit.si enī qō ītra nares ponitur pauce fuerit q̄titatis:vt effumatio vapoꝛosa nō ꝓhibeaī trāsire adhuc odoꝛ pcipiet. ¶Ad aliud dōm q nō ois ī mutatio ꝓpꝛiū arguit sensitiuū velut neruus: vt ostēsuz. dīa.4.ꝛ. oꝛganū tactus.caro tīn mutaī apud obiectū ipsius:qō quidē nō pncipale arguit istrumētū:lz magis accesoꝛiuz ꝛ delatiuz. ¶Differētia. XLVI.

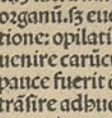

Quod tunica iterioꝛ artarie cōstruaī ex villis in lōgitudine ꝓtensis ostēdit ex tertio nāliū.c.io.ꝛ ꝑma de mēbꝛis. ¶Rursus.ꝓz ꝛ posteriozi actioni hȝ debeī oꝛganū. hec autē est actractio dilatatiōe facta. oꝓtet.n. si quid expellīt qō ꝓius attrahat. villi autē lōgitudinales attrahūt. Erunt igitur vt ꝓius ꝛ ꝓꝓius instrumentū. qō aūt tale sedē ꝺz accipere intrinsecā iuxta ꝓpinquius amplius situm. Eti.anhelitus ꝛ pulsus sunt ꝓꝓoꝛtionales. ipse nanq; curꝛit pulsus cursu tertio.io.ca.sermonis vlis anhelit⁹:lz in anhelitu ꝓcedit attractio:q̄z ī pulsu. hec ār posita villis pfici lōgitudinalibus:q ei magis erūt accōmodi exītes ītrinsec⁹. ¶Adhuc digniozi ꝛ foꝛtiozi actui instrm debeī aptius ꝛ vigoꝛosius.lz id euenit cū lōgitudinales fuerint īteriuz:qꝛ p coꝛ attractionē vita ex coꝛde in cetera demādaī mēbꝛa. Eit ēt attractio p ipsos meli⁹ nutrimēti ī ꝓtes artarie. ¶Jtidē. Si villi latitudinales eēnt īterius foꝛtiozes ꝓpingtate facti ꝓhiberēt acrē ītroduci:qō nō faciēt exteri⁹ positi vigētes q̄ minus. Itaq; tunica īterioꝛ artarie ī villis fm lōgitudinē dissoluīt.

In oppositum Ha.6.de iuuamētis.ca.i.ꝛ baliabbas cum auer.de anothomia artariarū. ¶Rursus. Immutatio coꝛpi aduenienꝫ moꝛ quasi p artarias iuuāte spū in coꝛ deferī. hec autem pficit expulsione:quā facit artarie interioꝛ tunica villis latitudis ītra se positis.nā lōgitudiales id ipedirēt attrahēdo. ¶Adhuc lōgi exteri⁹ fiti aeri appꝛopiquāt amplⁱ q̄z entes ītrīsecus:ꝛ ita faciliꝰ subinducere poterūt aerē. Jgīt latitudinales villi extāt in tunica exteriozi artarie.

Propter primum gdem sciēdum q artaria est mēbꝛū neruosū a sinistro coꝛdis ventre oꝛtū in eius subsidiuz motu ꝛrio oꝛdinatū in longum rotundū q̄z ꝓtensum duplici tunica velatum. vite mediantibus sanguīe ꝛ spiritu in aliud reliquū coꝛpus delatiuū. Dȝ autē duplicis tunice iterioꝛ ē multe spissitudinis ꝛ duriciei: exterioꝛ vo mollis tenuis rara similis tunice vene nō pulsantis.6.de iuuamētis.c. iz.vñ secūdo theoꝛice. Interioꝛ tunica est gnquies duplicioꝛ exterioꝛi:ꝛ ideo Abrucalis magister Ha.q id bñ mēsurauit voluit artariā foꝛe sexcuplam grossitudini vene. habuerūt ār tunicas duas ne foꝛtitudine scindāt:ꝛ ne spūs in eis raritate dissoluanī. pulsant aūt vt ꝓtempent vitalia:ꝛ vt spūs partib⁹ cū sanguine deferaī: ac ipse attrahaī ex venis in eas. est aūt villus siue ynulus aut filū membꝛū neruoꝛ ꝓtensuz subtilissimū: ad motū actiōis cōis ordinatuz. nam membꝛa que solum p seipsis agūt villis nō eguerūt:cuz actio sit parua. sufficit.n. caloꝛ nāl⁹ loco villi:ceu sunt os cartilago ꝛ hȝ. que autem ꝓpter omne coꝛp⁹ opanī eguerūt illis cū vehemētioꝛ sit actio vt venter artaria ꝛ hȝ. Est autē is triplex vt quasi trina dimēsio lōgitudialis latitudinalis ꝛ dyagonalis mediātibus quoq; bis artarie opanī. Jn eis nāq; sunt q̄ttuoꝛ virtutes quaꝛ quedā dilatant:alie cōstringūt:quedā retinent ꝛ faciunt post quietē dilatationē nōnulle retinēt

ꝛ agunt post quietem cõstrictiõez: que omnes villis operantur ꝓprys. Haly. Et q̃ dubium erat gbus agũt ꝛ quõ eos timuit partibus appropriare artarie.

Propter secundum quidem p̃mitus exponat quid de hoc senserũt poꝛes: deicepsq; vl'r dissonãtie sapiẽtiz tangant circa villos. ¶ Propter hꝯ sigdem p̃muz sciẽdum q; nãlium. 3°. ca°. 10. ita subscribitur. Tunica ꝛ artarie que gdez extroꝛsum ex rotundis: que vero itroꝛsum ex rectis gdez plurimis: paucis vero cis gbus ex obliquis. Dico autẽ rotundũ latitudinalẽ: obliquũ aũt trãsuersalez: qõ fulcitur qñ subditur. Artarie similant vẽtri. Dis quoq; videtur ꝓsentiri vl'ius. tamẽ p̃mo p̃ma de mẽbris ita. Membroꝛ gdem habẽtiz duas tunicas: villi latitudinales semp in eoꝛ extrinseca sunt tunica: ꝛ aly duo in itrinseca tunica: ita vt lõgitudinales declinẽt magis ad supficiem eius iterio rem q̃ trãsuersales: ꝑm hoc igitur cõe lõgitudinales extant in tunica iteriozi. In ꝓxium. 6°. de iuuamentis. ca°. 4°. Tunica iterioꝛ artarie dissoluitur in fila ꝑm latitudinez. vñ z°. theoꝛice. ca°. 13°. oppositũ nãlium. 3. penitus seriatur ita. Interioꝛ artarie tunica villosa est ꝛ in latũ: sed tunice exterioꝛis sunt in longũ villi: ꝛ in ea pauci ex transuerso: Collz ãt. ca°. p̃. de anothomia: ꝓtextura iterioꝛis artarie tẽ dit in latitudinẽ: exterioꝛis in lõgitudinẽ. ¶ Propter hꝯ sigdem scõm sciẽduz q; Alex. in pblematibus talꝛ seriat: ynuli recti in stomaco. i. isophago attrahũt: obliq vero expellunt. In alys aũt particulis obliqui detinẽt vt in matrice. 3°. quoq; 13. ca°. p̃. Meri separatꝰ est a villis trãsuersis cuz nõ sit ad retinenduz. cui ꝓsentiꝛ collz z°. vbi tñ lõgi explicanꝛ ꝛ lati: nõ aũt trãsuersi. 3°. vero theoꝛice. Meri est compositũ ex duabus tunicis: altera exterioꝛ carnosa: cuius villi feruntur in latũ: reliq̃ vero iterioꝛ neruosa: ꝛ eius sunt villi in lõgum ꝓtensi: ꝛ in ea pauci ꝑ transuersum deducti: quod ĩnuitur nãlium ẽt tertio. p̃mo ẽt p̃ma. Motꝰ trãglutiẽdi est cõpositus: fit enim villis ꝓprys ꝑ formã ex situ lõgitudinis latitudinis ꝛ trãsuersionis: sed iste motus est meri. Apparet itaq; q; duplꝛ aduersanꝛ bi. p̃mitꝰ: q̃. A. posuit in stomaco seu meri villos trãsuersos cũ haliabbate: ꝛ q; demũ fecit trãsuersos expellere in stomaco: cuz vbilibz ponanꝛ retinere. ¶ Adhuc zº collz de ventre. Retẽtio ꝛ expulsio fiũt ꝑ tunicã que ꝓcedit per latitudinẽ: ceteri vero fere testanꝛ expulsionez fieri ꝑ tunicam dissolutã in villos latitudinis: ꝛ retẽtionez per illã que trãsuersionis. Tertio vero nãliuz. ca°. 8°. vẽter hz ynulos obliquos gra circũtractionis. ¶ Amp. dissonãt circa itestinoꝛũ villos nõ solum ad alios. verum etiã iter se. vnde. 3°. nãlium. ca°. ꝓdicto. Unicuiq; itestinoꝛ rotũdi ꝑm alterutrã tunicarũ ynuli sunt. circuntrahũtur enĩ solũ. at trahunt aũt nihil ad modũ quo matrix non attrahit mẽstrua: ſz tñ expellit: simpliciũ. 5°. ca°. 4°. Quarto vero de iuuamẽtis. ca°. z°. Intestina qñ nõ idigẽt virtute attractiua habuerunt fila ꝑ que foꝛet ipsis possibile tñ expellere. 3°. sigdẽ theoꝛice. ca°. z6°. Intestina siquidem sunt composita ex duabus tunicis villosis ꝛ cuiusq; villi tunica in latũ rotundatur. Tertio vero. 16. ca°. p̃. Uincẽs sup duas tunicas intestini est villus tendens ꝑm latitudinẽ. collz vero p̃mo de anothomia intestinoꝛ. Intestina ꝓsita fiũt ex duabus tunicis: ꝛ habẽt texturã tendẽtẽ in latitudinẽ solum. vñ z°. illius: de iuuamẽtis membroꝛ. Uirtus manifestioꝛ in eis est expulsiua. nõ aũt attractiua. Cuius ꝓriuz nãliuz ita 3°. ca°. 10. Sola oĩum orgunoꝛ ex tunicis simul ꝛ vtroq; obliquos habẽtibus ynulos facta sunt itestina. Hali. quoq; itestinuz expellit illud qõ aggregatur ex egestione in eo: ꝛ attrahit sibi aliquid aliud ex superfluitatibus. p̃mo autem p̃ma de membris. Melius est itestinis vt villi attrahendi ꝛ retinendi non sint simul: sed supplẽ per tunicas separati: non enim multa indigent retentiõe: sed attractione ꝛ expulsione. sic igitur eis villi inerũt longi ꝛ lati. quod firmatur: subditur enim: q; aliquando mẽbruz habet duas tunicas vt fiat eius attractio ꝛ expulsio motu vehementi: vñ facta est earuz alterutre singularitez istrumẽtum sine permixtione: vt stomacus ꝛ itestina: itaq; Ha. ꝛ. A. fere ꝓsiantur ne dum alys sed sibypsisinet.

Propter tertium quidem explicetur p̃us veritas q̃siti. deinceps vero lites circa ꝓeinductas sopiãtur dischollas. ¶ Propter hꝯ p̃mum sciendum: dicendum cum. 6°. de iuuamentis. cap°. 4°. Haliabbate ꝛ Auer. q; tunica interioꝛ artarie constituitur ex villis latis: exterioꝛ vero ex longis quidẽ plurimis: paucis vero ex trãsuersis: quod experiẽtia, ostẽdit in amplius cum quis accipiens artariam magnam ꝛ decoquẽs quasi excorticando seiungẽs apparebit eidem q̃ magis ꝑm latum seu rotundum decorticari. quod ꝛ ratione firmatur: suppositis tamen p̃ius q; inspiratio expirationem precedit. vnde historiarum libº Motiẽtia expirant: quare necessarium esse p̃muz ispirationez. ꝛ. 6°. de iuuamẽtis. cap°. 5°. ꝓncipiuz motus oĩum istoꝛ ẽ vnũ. ꝛ est cordis expãsio que foꝛtioꝛ est ꝓtractiõe. adhuc qñ coꝛ dilatat artarie ꝓstringuntur ꝛ eꝫ. dria. 80. ꝛ q; artarie vt dictũ extãt in cordis obsego. ¶ Amplꝰ q; dilatatiõe fit attractio: cõstrictiõe vo expulsio. ꝓalin. q; villi longi attrahũt: lati vo expellunt: trãsuersi detinẽt. Et itidem instrumentum actioni amplius necessariũ iterius locatur in ꝓpinquũ agenti. vñ tertio. 13. c. i. Nõ positi sunt ĩ vẽtre villi expulsiui extrinseci: ꝛ lõgitudinales intrinseci: nisi q; attractio est p̃ma operationũ eiꝰ ꝛ ꝓpinquioꝛ: deinde expulsio aduenit post illud: qõ nẽpe oñdunt mesopleuri dilatantes pectus: ꝛ cõstringẽtes vna qui villos a q̃ttuoꝛ partibus recipiũt: ꝛ ideo vnusq; scz ꝑm Almansoꝛem ꝛ. A. est quadruplex. Apud tñ Ha. ꝛ Haly abbatez singularis quare sunt. 88. vel. zz. villi eoꝛ. Siquidẽ dilatãtium in partẽ magis expãdunt exterioꝛẽ vt aptius aerem q; foꝛtis existit attrahãt. Cõstringentiũ vo iterius vt liberius fumũ vapoꝛosuz expellãt in que foꝛas. ¶ Dis itaq; suppositis ꝓcedatur. nam si prioꝛ inspiratio expiratione ac cordis expãsione: coꝛ primitus attrahendo aerem in sui refrigerationẽ a pulmone per artariam venalẽ dilatat. Et q̃ hoc deseruit ei ꝓstringiꝛ: eo q; qñ vnũ membrũ dilatatur vt attrahat: reliquũ ꝓstringitur vt expellat: naturaliuz. 3. ca. 3. hꝯ quidem expulsio cũ sit necessario attractione villis perficietur latitudinis iterius positis: q̃ sic erunt agẽti ꝓpinquioꝛes. At deinceps in hꝯ cordis expãsione similiter artariã oporꝛtet magnã ꝓstringi eidem deseruientẽ: vt in id san. expellat aliqualiter ab eo qui cordis in caloꝛe remissius. Et etiã ne is dilatatiõe expãdat. cum autẽ coꝛ angustatur artarie dilatanꝛ: ita vt in artaria magna cõstrictio precedat dilatationẽ: in artaria vo venali econtra. ¶ Rursus. Expulsio artarie est foꝛtioꝛ motus: ꝛ amplꝰ necessarius attractiõe: q̃ ꝑ illã expellit vapoꝛ fumosus cũ aere prius itroducto mixtus qui propter eius inflãmationem odiosam iam nature redditaz tanquã notabilius conatur plus excretiua propellere q̃ aerẽ ad refrigeriuz introducere: cũ modicus sufficiat: eo q; is quãtũcunq; calidus: est frigidus nostroꝛ spirituz compatione. primo scõa. c. z. doctrine scõe. Est etiam vapoꝛ pretactus grossioꝛ ita q; foꝛtioꝛi egeat impulsiuo: aer vero subtilioꝛ: vt sibi sufficiat remissioꝛ. ad foꝛtioꝛes aũt actum ꝛ amplius necessarium suppositũ est instrumẽtũ intrinsecuz ꝛ ꝓpinquũ existere. Eti. Fulcitur qñ taliter dispositi aeri ꝓpinquioꝛes expositi: ipsum poterũt perfectius attrahere q̃ si foꝛent itrinseci: quibus dictũ paucos sociari ex trãsuersis. Cõcomitãtur nãq; longos semp: qꝛ

motus fortassis cor attractiuus requirit fulcimētum in amplius. Itaq; villi lati in tunica erunt ītrīseca: lōgi autē in extrīseca. ¶ Propter hꝰ autez zº sciēdum q villi aliquādo operant per se: ⁊ sicut dictū lōgi attrahunt ⁊ reliq; iterdum vero p accīs: ⁊ ita opus agūt aliquādo ab ꝫ oppositū: sic. n. retinēt nō solum trāsuersi: sz ⁊ lati: est etiam cū in retētiua prebēt auxiliū q ꝫm latitudinē icedunt. pri mo ꝑma. capº 3º de virtutibus. vñ ad id qō ponit. A. transuersos in stomaco expellere dicēdum eo tanꝫ suppositō fore per accīs: ceu nō omnes in vehemēti maxīe retinēt tādem ꝓstringēdo appetitu ad qō expulsio ꝓsequitur eiº qō in stomaco ꝓtinetur cū sit longus colonalr rotundus p se tñ dictū ipsos retinere. Cū vero aliqua pars transuersoz opatur pōt retinere ⁊ getem pstare vt attractiuo fulcimēto inīxa pfectius attrahat ⁊ ꝓcipue cū appetitº nō fuerit īmensus: tūc. n. quasi lumbricoz terrestriū motus similaꝫ eisdē. ¶ Ad aliud q. A. ⁊ Auer. nō ponunt transuersales in stomaco: hos aūt Alexāder ⁊ Valiabbas firmauit dicēdum q illi tāq; per paz necessarios ⁊ manifestos reliquere. Actio nanq; stomaci ē vehemēs attractio in qua perpendiť ges q̄minīme. hi vero ꝓsiderantes morulā quādaz in nerui attractiōe: ac qz sociantur trāsuersi gdez in alys partibus semp cū longis ꝑtulere etiā stōm eisdem perfrui. ¶ Ad aliud dōz q in ventre pficitur expulsio p se villis latis: ⁊ maxīe cū partes stringunť supiores. qñ vero ecōtra cuenit causať vomitus. p accīs autē retinēt ceu cum ꝫm superius retundeť vētris ⁊ fundum ꝑprie: nō aūt ꝫm medium: per se vero cōiter ponit retentio trāsuersis musculis vigere. ¶ Ad aliud dicendū q illa lra Ha. est corrupta fortassis trāslatōe. nā in greco erat egearsion: qō dico vt ingt Ha. zº de re. sa. ℨium recto qō est rotundū. dī etiā cōiter egeorsion plagion. i. obliquuz. vnde deceptus trāsferens noīs multiplicitate: cū debuit transducere egearsion. i. rotūdū seu latuz transtulit obliquū. ¶ Et silr ad aliud dicēdum q errauit ꝑus nō recte transferēs cū trāstulit zºnālium 3º Sola oīum organoz̄ ex tunicis simul ⁊ vtrisq; obliquos hñtibus īnulos: cū dicere debuerit rotūdos. ¶ Aut dicēduz obliquū equocū esse ad latum ⁊ transuersum: ceu ꝑus visum Ha. innuere. ¶ Ad aliud dōz q. A. alys aduersať parentibº simplr intestina ꝫm ambas tunicas villos hre latos. ¶ Aut dōm q. A. itellexit ītestina supioza: reliqua vero īferioza. Uel sanius q lz ītestina supioza. ſ. solū habeāt villos latos: vltimū tñ vt rectū ⁊ ꝑcipue ipsius extremum longos etiaz hz. vñ 3º 16º capº ꝑmo. In intestino recto iam apparēt villi multuz lōgi: qñ est ex intestinis maiozis operatiōis indigens ad trahēdum illud qō est supza ipm. aut qs dicz hos lōgitudinales villos nō esse de suba ītestini recti: sed musculoz duoz lōgitudinaliū q sunt in eo. q si dicat. A. simplr in ītestinis attractionem motu fieri vehemēti: aut cū nō audio: vel fortassis fit ab alio q̄a longitudinis villis: vel attractionē appropriabit stomaco: expulsionem vero ītestinis: quod qdem nō recte īterpretabitur cōtra mētē nūciātis. Si. n. cā duplicitatis tunicaz fozet in illa. vñ dicaz tunicas ītestinoz̄ duplices ex iuuamēto existere cōi. vt ne accidat nocumētū vni: ei altez cōicet: Nā si qs diligēter attēdat in oībº mēbris ꝓtinētibºalienū ab ipsoz suba duas tunicas inueniet venosas ꝑter venas: aut fortassis vaginā cozdis: ita q ⁊ frenes sūt duplices. tertio. io.

Propter quartum aūt ad ꝑmuz dōm id dictū esse tēpoze quo nōdum sciebat anothomiaz pfecte: cuz testatū sit dria. 9. de se Ha. dicere nō foze ipossibile īuenire in arte medicine: qō per ipm nō est inuentum. ¶ Auicēne vero dicēdū vel qz secutº est illic Ha. aut oro ipsius est vlis ceu in partibus vlr duas hñtibus tunicas. hꝰ aūt veritas p vno nō iterimitur particulari cū ad rōnez scie sufficiat ipsa vt ad multū. phy. zº ⁊ meta. 6º ¶ Ad aliud qd dicendum apparebit. dictū nāq; est q in alys artarys ab ea que vnius tunice ꝓstrictio. ꝑpter obsequiū qō pstāt cozdi expānsione pcedit. ¶ Ad aliud dōm q lz anhelitus ⁊ pulsus sint ꝓpoz tionales ꝓportione seu silitudine lata: ⁊ nō vera. nā similitudo est duplex: ꝺdam ꝫm veritatē: ⁊ aliq̄ non: vt cū qd alteri silitudine ꝓportionať longingozi. Vali. lz. n. anhelitus ⁊ pulsus cōueniāt in spēruz fere numero: ⁊ in causis tribus vt virtute instro ⁊ necessitate: differt tñ in q̄pluribus ⁊ ꝑprie cū cerebꝝ ℨoperetur cozdi. ¶ Ad aliud dōz q vigoze cozdis oia in initio reddunť viua: q̄ demū ꝓseruanťi eē p debitū defluxū ab ipo ad ea ꝫz dilatatōez ⁊ cō strictōz: lz in ℨ vt oñsuz ꝓstrictio artariaꝫ opatur dilatatiōe in amplº: neq; artarias oz villos hre aut qōlibet ꝑp ipsius actū nutritionis ꝓticulare: cū vt tactū caloz tāq; in strumētū sibi sufficiat nature. ¶ Ad aliud dōm q ꝑpter necessitatē fere vacui qō segtur ad cōstrictionē nisi moꝝ subsequatur attractio. dria. Si. ac propter aeris subtilitatem: ⁊ ipsius modicam respectu euentationis necessitatē non prohibeť villis latis intus existētibº: sed cogitur subintrare. ¶ Differentia. XLVII.

Quod vene oriātur ab epate vr p Ha. in tegni: ⁊ alys locis non paucis. A. ſ. de aia. et vlr oēs medicos. vñ ꝑmo coll. c. de anothomia venarū. Inuētum est p viam sensus q vene ramificanť ab epate. ¶ Amplº si oriréť a cozde ipso moto moueretur: ⁊ hoc cū idē sit motº totiº ⁊ partis vt totius terre ⁊ vnius boli ꝑmo celi ⁊ mūdi. Cū autē ꝓñs sit falsum falsificabiť ⁊ añcedens. ¶ Rursus. Si vene oriréť a cozde cū ordinētur ad finē sanguīs vt delatione ipsius per eas nutriať cozpº. primo prima. c. i. de venis. tunc coz ꝓncipiū fozet san. eundem in formās. Et ideo totū sanguīs oporteret in ipsuz cōcidere: hoc aūt impossibile videtur fore. Sic enī cū inter epar ⁊ coz non sit nisi vnus transitus: puta vena cōcaua per eandē oporteret simul sang. totuz ascendere ac plurimū eius nutriturū: partes īferiozes plures ⁊ maiozes superiozibus per eandemq; descendere. Jd autem videť impossibile cuz motus per eandem partē ita occurrāt oppositi ꝫm sursū ⁊ deorsum sibi resistentes adinuicem in loco ītermedio cozdis ⁊ epatis. Palin. io. meta. Minimuz in vnoquoq; genere ꝓncipiū est in illo: cū sit metrū seu mensura. venarum aūt minime sunt in epate. nō aūt in cozde. Jtidē: vene videtur ab illo ℨbere originē cui magis atteſtanť. hoc autē est epar ⁊ maxime q̄tum ad ipsius pāniculum: nō aūt coz cū sit dure subē ac solide. Eti. ꝓncipiuz sanguinis venarū existet ꝓncipiū cū he ordinenť ad ipm. epar aūt san. existit ꝓncipiū cum sit calidum ⁊ humiduz sibi colore affine. vz. 4. de iuuamentis. ca. 3. cum Valyabbate. 3. ⁊ 8. theorice: epar factum est purpureum vt sanguinem generet purpureū: videtur etiaz forma san. ⁊ omnis eius dispositio in epate dari. epar itaq; est venaꝫ principiuz. ¶ Rursus oñditur venas oriri a cerebro seu ossibus eo q vena ex pāniculo ꝓstruitur. pāniculus aūt vt ad multum cōponiť ex neruo ⁊ ligamento. dria. 44. hi aūt originez suscipiūt a cerebro ⁊ ossibus. ¶ Oz aūt a pāniculo videtur: qz theorice ⁊ ꝑmo ꝑma. Oia membra pannicu losa vel pāniculis inuoluta oriunť a pāniculo cooperiente costas iterius: ⁊ pāniculo musculis ventris succedente siphac dicto. tertio vo. iz. ⁊. zz. scribitur etiaz pāniculum ambiēte iterius pectus cū alys oībus tactis ab hꝰ originari pāniculo: vt. 44. tactū. Cū igitur vene pāniculose sint ab isto pāniculo deducēt originem.

Huiusmodi quoq; oppositū sentit Arist. in de aīalium libris: ⁊ potissime partiū.3.qō rōnibus conaī astruere nō paucis. ¶ Amplius de iuuamētis.6°.cap°.4.° Fuit ozigo vene nō pulsatilis veniētis ad pulmonez ex loco ex quo oziī vena pulsatilis ex cozde. Et. ꝓpter diuersitates inter telas ista; venaꝝ fuit ozigo vasoꝝ que habēt vnam tunicam mollez tenuem ex tenuiore parte cozdis. Et ozigo illaꝝ q̄ hīt duas tunicas spissas duras ex spissiozi ⁊ duriozi partium eius. hc aūt sunt cozdis dextra ⁊ sinistra. ¶ Palin: naturalium.3°.cap°.14.° Si nō tñ demū maioz est vena que ad pulmonez ducit q̄s ea q̄ in coz nasciī. ¶ Adhuc aīalium.3.A. defacili ꝑbatur q̄ coz sit ꝓncipiū venaꝝ ⁊ neruoꝝ. ¶ Rursus. ab illo vene oziunī in quo ꝓmo ⁊ vltio ꝓcipitur vita cū ad ipaz ozdineī nutrimēto. ſz ꝟ est in coz de: ⁊ in dextro. vz. vētriculo iuxta eius dextrā auriculam vbi vena ventrē hīs ꝓtinuaī cozdi. ¶ Plerūq; ſigdez visu notaui anathomiçās q̄ cessante motu cozdis ⁊ ꝑ ꝯs vita cuz stet per motū in sinistro vētriculo paulatine motꝰ ⁊ etiā ozdinate ꝓstituitur is in dextro quousq; ad mediū deueniat ꝓcaue vene cozdi affixe. Ibi. n. videī tādē aperte oīs vite motus cessare eiusdem. Itidē: ꝓncipiū venaꝝ ⁊ alioꝝ in loco dz esse nobiliozi vt ipsuz eo fulcito valeat ꝓncipare. vt enī locus est ita nā operaī. ꝑbī. io. talis autē locus est cozdis. collz. z°. cap°. de membro ꝓncipali vtutis nutritiue. Situaī nāq; in medio parūper tamē declinās ad sinistrū vt q̄ztum ad eius acumē. In oībus enim aīalibus coz est ſz mediū pectoris loci. in boib⁹ vero parūper declinat ad sinistrā ad equādaz frigiditatē sinistroꝝ ꝑ de historys: ⁊ tertio de ptib⁹: q̄re p̄n coz erit venarum ⁊ nō epar: cū descēdat in dextrā hīs ex opposito coniugiū sibi splenē. neq; aligd alioꝝ vt oīdeī inductoꝝ.

Propter primum quidem sciēdum q̄ vena est cozpus panniculare oblonguz rotundū vna tunica ꝓsitum sanguis nālis īnutritione ꝓtentiuū. Est aūt epar san. ispissatus ⁊ ipsi⁹ ꝓmuz generationis instrāliter organum. dico autē ꝓmū ꝓpter coz quod illius organum zm ⁊ pfectiuū existit. quid autē sit cerebꝝ ⁊ oziri: quid os: qdue coz: ⁊ q̄d pāniculus differētys ostensum. z4. ⁊. 38. 41. ⁊. 44.

Propter secūdum vero sciēduz quosdā dixisse venas ozias a cerebro. de partibus tertio. Cuius opi. videtur fuisse etiā Isaac vrinaꝝ libro. quoꝝ motiuū existit fortassis antedictū a textura pāniculoꝝ ex neruis sumptuz. ſz hoꝝ defectus tertio ⁊ q̄rto dicēdoꝝ apparebit. Quaz egdem opionem cū his q̄ posuerūt venas oziri ab epate tertio de partibus: repellit per hec plurima ita: faciunt nanq; ꝓncipia multa ⁊ discepta cū in vnoquoq; genere ac in toto etiam vniuerso vnū opus sit esse ꝓncipiū in qō tādez reducanī cuncta: ⁊ ꝑ qō regulenī. vñ in fine. iz°. meta. Entia nolunt male disponi: nec bonū plalitas ꝓncipatuū. vn⁹ igitur ꝓnceps. Ex ozdine nāq; vniuersi ad vnū perfectio causatur in entibus: cū igiī aīal ⁊ maxime homo sit microcosmus: vt. 8. recitaī phy. vnū aliqō erit membꝝ in eo quo trahēt oziginē ⁊ gubernantur cetera. Est etiā estimādū aīal ꝓstare velut ciuitatem bene legibus regulatā de causa motꝰ aīalium. In hac aūt oīa deriuanī ab vno ꝓncipe ⁊ tēdūt: ꝓpter quod in cozpore aīalis vnum erit tale vt coz: aut aligd illius loco. ¶ Amp. ab eo qō est frigidissimū membroꝝ cozporis nō oziuntur vene cū ad finez ozdineī delationis calidi. Cerebꝝ autē est hō. extat enim frigidissimū ⁊ humidissimū partiuz cozporis oīum: dñys. z4. ⁊. z5. Eti. Per alia membroꝝ ꝓtenduī vene ꝓtranseuntes in omne: per coz vero nulla. Illud enim quod pertransitur omnifariam ab aliquo eius nō potest esse ꝓncipium. Palin. Coz venis ꝓportionatur cū sit cozpus spissum solidū sanguinisq; contentiuū solum ꝓter artarias ⁊ venas. ¶ Rursus. Anothomia idicat ⁊ generatio similiter aīalis coz primo genitum: ⁊ sanguinem in se ꝓmitus ꝓtinere. ¶ Amplius motus delectabilium ⁊ tristium: ⁊ vniuersaliter omnis motꝰ a cozde videtur in animalis generatione incipere: ⁊ in idē determiari. ¶ Adhuc ostēdit locoꝝ eius medius ⁊ situs ipsius taz artificiose compositus coz foze venaꝝ ⁊ alioꝝ ꝓncipiū. ¶ Itidē quod est exangue nullum sensum hīs: ꝓncipium nō extat venaꝝ. Cerebꝝ autē est hō. ipsum autem est sine sanguine omnino: ⁊ neq; modica neq; magna venula in eo terminatur. histoziarū .3. nullum etiā facit sensum tactus: sicut neq; sanguinem neq; supfluuz aīaliuz de partibus.3°. Itaq; coz venaꝝ est ꝓcipium: ⁊ nō cerebrum epar vel aliud. Fuerūt ⁊ alī sicut Ha. cum suis sequacibus vt apparuit: ponētes venas oziri ab epate: astruētes hoc maxime: eo q̄ vene videtur ab ipso oziri ⁊ ramificari ac nutrimētum attrahere velut plātarū radices a terra. qō qdē vt videbiī stare nō pōt. ſz .n. vene fixe ī epe nutrimētū eo mediāte ad coz adducāt: ⁊ in ꝟ silitudinē habeāt ad plātas q̄sdaz: nō tñ ide oziuntur: cū totā substātiaz etiā ꝓtinue maiozes earū ptraleāt epatis: qō in eo qō ab alio nasciī nō euenit velut plantis: oztis a terra dūmodo in loco ꝓpio fuerīt ⁊ nō in vasculo cōcluse: neq; etiā plante ramificantur oēs in terra ꝓpter attrahere: verū etiā ꝓpter sustētari: ne ipulsionibꝰ deciđāt ⁊ ventis. ē iō cōspicere plantaꝝ plures paruarū vnā radicem tñ hre. Adhuc mouenī estimantes fozmā sanguinis in epate pstari. eo q̄ in quādā fiat rubedinē trāsmutatio ſz videaī sentiri. 6. de accidēti a cozde: nō tamē ꝓpter ꝟ dicendū fozmā sanguinis dari perfecte in ipo: ſz diminute magis. Introducitur eniz aliqua ad rubedinē chili in meseraicis īmutatio: in quibus tamē ob hoc sanguis dicīt vllatenus generari. cum enī sanguis epatis sit īperfectus in via ad perfectionē: ⁊ magis ⁊ minus speciez nō variet vtriusq; vnum erit agens fozme inductiuum cōplete: que nāq; vnius extāt speciei introducūtur ab vno agente. id autem coz erit ⁊ nō epar cum sit aliaꝝ particularum formalissimum. Quare coz sanguinis ⁊ venarum erit principiū. Mouenī etiam sequaces Ha. ex argutis. quoꝝ defectus quarto mōstrabitur ꝓpositoꝝ. Tertio vero. 14. ca. i. Sermo ī hoc extat ambiguus icitans querere: talis vena cōtinuans inter coz ⁊ epar descēdit a cozde ad ipsum: aut ascendit ex ipo ad coz: aut fm ambas intentiones. Ascendere autem vel descendere taliter non est aliud q̄ oziri a cozde vel epate aut idifferēter ab vtroq;. Fuerunt autem nōnulli contemporanei dicentes venas posse dupliciter ꝓsiderari. ratiōe ſigdem materie ac cōtinentis: quomodo dicūt eas indubitanter a cozde oziri: aut ei⁹ quod per eas defertur ceu sanguinis. ⁊ quia is duplex est: imperfectus ab epate: perfectꝰ vero a cozde: fm hoc eas duplicem oziginez ꝓhere: imperfectionis ab epate: perfectionis vero a cozde. Sed hi ſz quo ad primū veritatem sapiant: quātum vō ad zm eoꝝ dictū desipiūt: cum hic nō queratur oztus contenti verum continentis solum. ¶ Amplius premissuz est perfectū ⁊ imperfectū ab eodem ītroduci agente specificato. Fuerunt ⁊ alī ponentes venas oziri a cozde velut a principio primo mediato: ab epate vero tanq̄ ab immediato ⁊ secūdario: qō etiā stare nō potest: eo q̄ mōstrabitur per plura coz principiuz venarum ⁊ īmediatum existere.

Propter tertiuz quidem veritas primitus enodeī: ⁊ deinceps qs vētrioloꝝ cozdis sit nobilioz ostēdatur. ¶ Propter ꝓmuz huius sciendū q̄ coz venaꝝ extat principiū sicut sapiunt peripathetici nō solū virtute verū etiaz materia: quod ⁊

iam dria vltr ostēsum.38. Et rōne mōstratur non minus. nam.A.aialium.9.t.3°.zi.cap°de generatiōe embryonis cum.3°theorice.cap°.34.°Quādo matrix colligitur super sperma tādem sicut dictū.dria.41.vigore calidi t iformatiue virtutis fiūt tres spumāte spermate vesicule. quarū pma t pncipalior est cordis mā:reliqua ascendēs cerebri: t tertia in dextra descendens epatis.ita vt hec separetur ab ea que cordis quodā itermedio vtraq colligante: hec aūt nō nisi mā vene magne cū nibil aliud iter hec sit cōtinuans duo.qō firmatur:qz z°de ge.aialium forma t spēs epatis est in corde.hec aūt vena pncipiuz est aliaz venarū t origo sicut eius ramificatio indicat. Qz t anothomia ostēdit cū pars istius vene chilis ptinua epatis per vnuz transeat additamētor descēdens in renē oppositū.gbus vtrīq venas imittit emulgētes dictas.Silr t rami vene porte dicte ramificati in cōcauo epatis cōtinuant ramis vene ꝯcaue oriētis a corde ramificātis a gibbo epatis ad mediū:q̄q̄ hoc ꝓpter paruitatē sensus nō valeat diligētius discernere. Uñ q̄rto de partibus. Uocatū mesenteriū hymen ꝓtendit cōtinuuz a ꝓtensione intestinoz ad venā magnā t adhortē plenū venis multū t spissis ab ītestinis tendētibus ad eas. ¶ Neq est dōm q cōtinuatio epatis cum corde sit ex artaria trā t nō ex vena ꝑdicta:cū hec sit nobilior vt mōstrabitur artaria:sit ēt īcomparabiliter maior illa.hec nāq artaria que ad epar dirigit parua est valde.t ab iferiori parte multū magne artarie trāseuntis.s.per dorsuz ramificata in epatis ꝯcauū occurrit. vñ tū ꝓpter eius paruitatē tum ēt ꝓpter eius occultatiōnē Ari.in plurimis locoz aialium nō cognouit testās nulli adorthi venam attēdere in epar sicut plurimi anothomiçantes ipsaz nesciūt reperire. Quare etiā prane Auer. z°.collz.cap°.de iuuamēto mēbroz.nutrimēti voluit multas artarias ad epar venire. De hac q̄q artaria Ha. anothomie pnceps melius eam cognoscēs alio de iuuamētis .5°.cap°.p.testat solū partis epatis viuificare inferiorē.supior nāq gibbosa ex motu dilatatiōis t strictōis cordis mediāte vitalitat diaffant].dria ēt.31. Et si hic modus oñsiōis mōstrauerit.41.dria.neruos a corde oriri declarat in amplius venas ab codē nasci:cū nerui nō ita subam cerebri ptranseant:neq sic cordi ptinuent apparēter vt vene. ¶ Amplius ortū attestat suo pncipio ꝓductiuo in tegni. Uene aūt nō cōtestant epati cū nō sit nisi san.fm.A. cōgelatus. ¶ Neq vt gdaz rudiū ingunt dōm eas oriri ab epate: qz silitudinē habeāt cū eius pāniculo:qz eadez rōne nascerent a pulmone vel splene. ¶ Adhuc ita nasci nō est oriri ab epate vez a pāniculo. Eti. Nō ptrāsirēt in epar pforando subaz pāniculi totaliter sicut neq artarie penetrāt cor. ¶ Itidē pāniculus epatis nō est de cōstōne ipsius vere.vene vero attestantur cordi t precipue illius dextro vētriculo:tum rōne sue corporeitatis:tūq capacitatis:tū ēt cōtenti vtpote sanguinis in vtrisq repti soluz. ¶ Amplio illud est pncipiū venaz qō est pn sanguinis. vene nāq ordinant ad sanguinē:sz sane pncipiant in corde cū cor calm sit t bu.collz z°.vñ ꝓplexionum pmo. Cor est nā sanguinissimuz t calidissimū oiuz viscez aialis.qō autē sic euenit cum sanguine pncipium erit ipsius perfecti t impfecti cū vniuocent tādē. ¶ Rursus.vita est cōsistentia per alimētum.y.de aīa.sed alimētuz ꝓmitus est in corde tertio de partibus.t.y.de ge.aialiuz. ¶ Neq tñ vt quidam scioli dōm a matrice deuenire ꝓprium alimētuz i cordis nutritionem.imo prius opz īmutari ab eo vt digestione sibi ꝓprium reddatur simile:quare cū cor sanguinis huius sit pncipium erit silr t venaz. ¶ Propter huius vero z° sciēdū. q qz vena oritur a dextro cordis vētriculo ipsa nobilior est artaria sicut eam super illaz dignificat Ari.vult enim dextrum vētrē nobiliorē sinistro, t vitaliorē amplius sicut nobilius:t ꝑus est ante q̄q retro: t sursum eo quod deorsum:ac dextrū sinistro:que gdem dextro insunt ventri reliqua vero sinistro.Qō particularius mōstratur:quia cor indicatur pncipium corporis omnis:eo q ꝓmitus in ipso reperitur mot° t vita. t vltimo de ge.aialium z°.nunc autem cum eadem sit ratio totius t partis.pncipio historiarū. pars se habeat ad partē vt totum ad totuz in illa parte in qua posterius cessat motus t vita ipsa erit nobilior t prior.hec aūt est dextra.motu.n.t vita cessante in vētriculo sinistro per horzulam percipietur in dextro.cum enim tendit in iteritum sicut per īcensionem pluries percepi cessat moueri latus sinistruz deueniēdo versus dextrum cōstituēdo semper ad quod mouetur t ad īmobile circa motum donec pueniatur ad locum vbi hec vena nascitur a corde.cuius quidē medio īmobili posito percipitur motus circa illud q̄ temporis modico vt tandem hic cesset omnis motus t vita. Uidetur itaq vena intentionaliter amplius oriri a corde arteria. vnde.13.animalium.A.melior t nobilior duaruz partium cordis est ad dexteram t ab illa multuz emanat de sua vita. Sed quis forte obediens. Ha.sentit enim is hic oppositum expresse.sexto de iuuamentis. capitulo.3°.vbi enim scribit dextrum cordis ventrem ꝓpter pulmonez factū esse: vt ei puta tribuat alimentū dicet motū cordis reflexum fore cōpositum ex duobus motibus t duabus getibus velut cum qui pulsus.in tali aūt motu cū quies semper interueniat medio physicorū. t ꝑ z°.ca.primo de pulsibus.particulam quādam os in ipo corde īmobilem cōstituere:cum ꝓbatum sit de causa motus aialium motum oēm īmobili alicui initi t fulciri:huius aūt in corde paries gdaz extat medius t maxime in habētibus duos ventres in eo.Cum igitur vtute deficiēte in tali predicto cordis motus ventris sinistro solido spisso nō possit iesse. partes enim sic spisse t solide inobediētes motui vtrinq lateraliter nō pñt modo dilatatōis t cōstrictiōis ad vnū parietē cōstitutū īmobilez moueri virtute deficiēte pulsatiua.sz motus hic ad latus pueniet dextruz cordis:vbi ptes molliores:t maxie ad locū i q̄ vena grādis ptinuat cum corde. Illic nāq virtus pulsatiua iuuata habilitate partiū ad motū vnam pōt partē īmobilem ꝯstituere fm spēm parietis pmi a qua mot° pueniet pori.nō igit dxter venter binc erit sinistro nobilior. Cui dicendū nō valere qō inductū:eo q organa in actus ordinant tanq̄ i fines ꝓpriū: t nō ecōtra. Fistule nāq apponūtur fistulatori t nō fistulator fistulis.quarto de partib°.vñ cū nā ꝓduxerit organa talia in parte dextra:gbus:vt monstratū est:t motus cū vita pōt vltimo pdurare:nō autem in sinistra. Cōcludendū ergo simplr latus dextrū sinistro nobilius. nam in eo prefata ordinasset sī tante foret nobilitatis vt dextrū. Cuius gdē signū gs faciet qñ gnta pars pulmonis que vtrīq duoz est media ad latus pueniet dextruz: vt q̄si culcitra stramētuz ac firmitas vene ample de iuuamentis.6.c.i. Halienus aūt fortassis rñdet hāc partez pulmonis prīcipalem minime cōsistere. Aut eius magnitudo id coindicat rñdebitur. Eti. Instabit Ha.qz sinister ventriculus alias habuit vtilitates ꝓpter quas fuit dens ior dextro.sed etiā nō valet qñ actus cordis prīcipalis est vegetare ad quē organa ipsius oia ordinātur potissima. ¶ Rursus aliquos pcipi pulsus non parū habentes natura t morbo notabiliorē in sinistris q̄ in dextris: ap propinquātes vero morti ipsos ecōtra. Resumētes aūt vires in qō prius deueniebāt. ¶ Adhuc i aialium suffocatis os sanguis reperit in venis nilq in artarys quod in venis:nisi qz virtus regitiua cum spiritib° t sanguine totis exītibus i artarys strāgulatiōis tēpore ꝯcurrit ad cor tāq̄ in arcem: ptrāseūtq bi ipsius parietem pforatū

vtcūq; ceu possibile ostēditur nālium 3°cap° 14.° in partem dextrā tanq; in eoz maius refugiū. ¶ Neq; dicendum q; spūs exis in siniſtro vētriculo sit nobilioz eo qui in dextro. Est nāq; ille superexcedēs vtrunq; in calitate ac siccitate ppter motū necessariuz vite. Uita eniz motu cō stat ⁊ alimēto. Cui° forma magis firmaī in dextro vētre cū spūs ⁊ sanguis ibidez sit plimus ⁊ q̄titatiu° ⁊ nō adeo q̄litatiuus vt in siniſtro. videī nāq; foze ꝓportio eoz que sunt in dextro ad ea q̄ sunt in siniſtro q̄lis est sanguis sanguifici ad colericū. Pono nāq; q; dexter ventriculus coz dis p̄ncipaliter ppter esse ipsius exiſtat. siniſter autē magis vt vita impellatur in alio ex quo tādē iuuamētū fiat cordi. In cōtrarium Ha.

Propter quartuz qdem ad p̄mum dōm q; Ha. ad multum ⁊ sui sequaces fuerūt alterius opi. qui nō tenenī in pūti: aut locuti sunt sensibiliʳ vt medici quoz ſmões apparētes exiſtunt. ¶ Ad Auer. dōm siliʳ eum fuisse locutum ⁊ ppie. collz. p. cum illic anothomia suscribatur Almansozis. Qō ostēditur: eo q; dixit p viaz sensus ⁊ ramificari venas ab epate: qō forte inuiī in tegni: ita an epati q̄si a p̄ncipio venarum ⁊ nō oziri. ¶ Ad aliud dicenduz q; motus est duplex apparēs phy. 8°. Quidā enim est a forma ipressa a generāte semp determinatū locū p̄ñte. vt nāq; natura formam exhibet: ita ⁊ locū cū his ipius sit saluatiu°. 4.° phy. de ce. ⁊ mū. hic autē motus elemētis inest ⁊ elemētatis i qō motuz ea sequuntur elemēti p̄dūantis in eis. 4.° celi ⁊ mū. quo gñe totuz mouet ⁊ pars siliʳ mō. Est ⁊ alter mot° ⁊ forma vt aīa iditus aīalibus q multotiens nō ꝓsequit motū elemēti p̄edūantis: sic apparet in melia graui terrestri que vigoze aīe sursum tēdit ad appetitū ozis stomaci excitāduz. colera vero leuis ignea deorsuz ad ītestina stimulāda. vt eyciāt qō in eis cōtinet supfluitatis. ⁊ ideo p̄mo Aui. p̄ma. ca°. de humozibus ꝓsideras huius motuz: ita p̄zioi nāliozi ꝓuiū deo grates ꝓtribuit oibus factozib° meliozi. Uene igitur si mouerenī isto scō mouerentur motu qui esset alterius q̄ totius vt motus ostēdit cordis. ⁊ artariarū ali°. oria. 80. Pzioi nāq; mō vene nō possunt lōgius moueri: cū sint molles flexibiles nō valētes motū ꝓsequi cordis. ¶ Ad aliud dōm siliʳ. Aut nō foze nēcium totū sanguinē in coz trāsire vt formam acgrat: vt san. nālis possit reddi vitalis ex attractione extremaꝝ artariaꝝ ab extremitatibus venaꝝ ac eī. oria. 31. occurrūt enis hō adinuicē. fit nāq; ꝓspiratio ⁊ ꝓfluxus oīs ieſſe per eundē et poz. nāliuz tertio. ca°. 12. ¶ Exq̄ et apparet dōz nō eē iconueniēs per venā ꝓcauā sanguinē siliʳ ascēdere ⁊ descēdere lateraliʳ: tñ cū mot° nāe sint ordiati: sint q; illic virtutes attractiue ⁊ expulsiue determiate: ceu intestinū oz bū hz vnū foramē tñ per qō ingreditur nutrimētū iaz feculentum: ⁊ demū iam maioi facta excoctiōe egreditur inde. ¶ Ad aliud dōz nō sufficere vt aliquod sit p̄ncipiū foze minimū in q̄titate solū: sz oz maximū siliʳ esse virtute. Dec enim ſm Ariſt. est p̄ncipioz rō elencoz ⁊ aīaliuz fine. Uene autē exītes in epate q̄uis minime sint q̄titate: nō tamē maxime vigoze: cum de se nō sit p̄ncipiuz grādium actuum aliquoz sz cordis virtute. ¶ Adhuc etiaz ipsis minozes que epatis sunt in simplicibus ramificate membzis: de quibus tertio de partibus scribitur earum meatus foze miozes q̄ sanguinis grossicies: per quos trāsmittitur. ⁊ ideo p̄mo dicitur p̄ma. cap°. 2°. de humozibus. sanguinem ab his in membza labi ex parte diuina. Que quidez ⁊ si adeo sint mīme: nullus tamē eas posuit venarum magnaꝝ p̄ncipia verum p̄ncipiata. ¶ Ad aliud dōz q; vene nō attestantur epati vel eius pāniculo vt declaratum fuit magis q̄ cordi: imo minus. ¶ Ad aliud dicendū q; epar sz sit calidum ⁊ humidū ⁊ colozem habeat pureuz: nō tamē vt apparuit est sanguinis forme datiuū: sed potius p̄eparatiuum: vt ⁊ mesaraice manus epatis apud Ha. appellate. interioꝝ. 5°. cap°. 7°. p̄eparāt chiluz in quēdam icozem subrubesc̄tem trāsmutando. p̄ncipium nāq; simpliʳ sanguinis forme ostēsum est coz pus. ¶ Ad aliud dicendum venas vt ostēsum nō nasci a cerebzo: eo q; sint pāniculose. coz enim habet pāniculū a quo nascuntur id ꝓtinētem sibi vehemēter vt sensus ostēdit applicatuz: qui videtur foze ꝓtinuatio quedā ipsius fortis textu realterius exiſtēs rōnis p̄pe a pāniculo due fines neruorum ꝓtexuntur ⁊ ligamentozum. oria. 44. Nerui etiam cū pāniculis oziuntur a corde. oria. 41. ¶ Ad aliud dōm q; sermo ipoz est apparēs medicinalis multū. nō autem exq̄situs cōcertus vt visum est oria. 44. Cū dicatur nālium p̄mo. cap°. 8°. q; tunica iterioz vesice sit plusq; dupla exterioꝛ et propria illa eadem ab omēto ināta. Halienuz aūt in alia parte ꝓuiz medicis ex de iuuamētis dico fuisse tunc alterius opionis: sicut in libzis nāliuz est is aristotelic° oīs. ⁊ in de iuuamētis nō parū. Aut erroz subscribētis cum p̄mo huius quarto ⁊ q̄nto iam positum sit venas oziri a corde. Quod enim de hoc habetur libzo est abbzeuiatio quedā: cū libzos i greco cōtineat. 17. vñ series greca eiusdem sexti. Uene q̄dem ex epate incipiunt seu id p plura in dogmatibus que ſm Dip. ⁊ Platonem oñsum. Et oīa que adiuicem ꝓtinēt etiā cōtestanī vero. ¶ Ad aliud dōm q; logtur ſm Ar. positiōem tenētis venas vt visuz a corde nasci. vñ nāliū. 2. c. 3. Ego cognosco dogmata que peripatetici: alia vo nō neq; ppe. ¶ Aut dicēdum q̄cquid illic dixerit q; vt apparet ibidē. 8. nālium. 3. c. 14. noluit venas oziri a corde qm̄ nasci est oziri: inasci autez implantari. i. directe in aliud figi sicut exnasci seu explātari est lateraliʳ in aliud impingi. vñ ibidem. Uena tēdēs in pulmonē in ipm dī explātari ceu emulgentes vene in renes. illoꝝ. 2. c. 3. ¶ Differentia. XLVIII.

Quod sperma decisum nō sit aīatum oñditur qm̄ qō fit aīatuz nō est aīatum. Fiēs nanq; i p̄manētib° nōdum exiſtit. sed sperma fit vnaquēq; particularū ⁊ aīatuz 2°. de gen. aīalium. ¶ Amplius de hoc aīatuz nutriī. viuū enim est p aīam. vita eqdem ꝓsistētia exiſtit p alimētuz: spma vo nō vī nutriri: cū nutritiōis nōdum habeat act° ⁊ orgāna. ¶ Adhuc nulla supfluitas est aīata: cū oē aīatū necessarium sit ⁊ iuuatiuuz. sed sperma est supfluitas. oria. 34. hec aūt abyciēda. ¶ Rursus oē aīatum participat aīa: cū ide rē sortiaī ⁊ nomē. sz spma nō participat ea. ita enī esset plāta vel aīal: he nāq; bic aīa participāt sola: cui° actus denotāt falsitatem. Palin. Aut erit aīatum ex spermate. vñ est sperma vel ex coeūtis aīa. nō q̄dez p̄mo cum sit superfluitas. neq; 2°. q; ipartibilis est aīa: ceu forma alie. vñ nō pōt ex coeūtis ſm partem aīa separari. Sperma igitur decisum nō est aīatum.

In oppositum Ar. de ge. aīalium. 2. Eti. Qō nō abycit aīam imo hāc i ei° ꝓtinet ambitu est aīatum. ppter. n. ipsam esse aliqd dicī aīatū. Sperma vo est hō. non. n. est abyciēs aīaz potētiaens vt viuat: sz est qō habēs vt semē ⁊ fructus. 2°. de aīa. Itidē illud est aīatū in quo aīe oñditur actus: cū ipsi deducāt in cognitiōem potētiarū aīe. 2°. eiusdē. In spmate vo aīe repitur actio ⁊ mirabilis: cū nō solum cōseruet oē sz oducat ad illud qō apparet: statim. n. cum ceciderit in matricem circūstat ymen. oria. 36. deīde sanguinez ad se trahit ⁊ que deinceps vt oñdetur ex dicendis. ¶ Adhuc illud est aīatuz in nā quod opatur vt ea que sunt ab arte qm̄ sicut ars p qōdā p̄incipium opaī ita q; nā. distat tñ qz

artis ꝑncipiuꝫ est ab extra:nature vero ab ītra:de ge.aīa/lium ⁊ nālium secundis.ca°.2°.Spma vo ē tale: nā facit si cut que ab arte.36.dr̄ia.Aniatuꝫ igit̄ spma est ꝛcisum.

Propter primum gdem sciēdum ꝙ quid sperma dictū dr̄ia.34. Est aūt aīatum corpus participās aīa mō quodaꝫ que est suba seu forma corporis physici potētia vitam hītis:aut ꝑncipiū viuēdi sentiēdi mouēdi ⁊ itelligēdi.z°.ō aīa. Decisum aūt dr̄ sperma:cū.separatū fuerit a coeunte in loco conuenienti susceptum spiritibus ꝑncipalium fulcitū ab informatiua virtute possessium.

Propter secundum vero sciēdum ꝙ antiquoꝝ gdam ponētes sperma subaliter a toto decidi corpore coguntur cōfiteri ipm nō potētia tm̄:verum etiam actu esse aīatuꝫ. vn̄ ꝑmo de ge.aīaliuꝫ:si partes disperse sint in semīe quomō viuūt.ac si dicat impossibile fore.Que nāq̄ viuūt oꝫ vita fore. si vero fuerint ꝛtinue:tūc semē erit ꝛtinue quoddam aīal paruum:qō etiā ridiculū.Lōtingeret enim aīaꝫ generātis secari subamq̄ ipsius ac generationē citissime cessare siue duduꝫ ānihilatū fuisse.dr̄ia.24. ℭ Rursus si semē esset exīter aīal sentiret:sensu.n.discernit aīatuꝫ ab aīato:de aīa ꝑmo.ſz nō sentit.nō enim cōstringitur cō punctū ꝓpter qō sperma nō erit actual'r aīatum.

Propter tertium vero sciēdum ꝑmit° ꝙ sperma ē aīatū potētia posta nō actu:hec.n.in his partitio totaꝫ entis nām euacuat:demū videdū q̄lis sit ista potētia:⁊ postea q̄liter ꝓgrediatur in actū ac q̄rto qd accidat de ꝑncipio id monēte. ℭ Propter ꝑmū huius sciēdum :qm̄ sicut in vegetabilibus ꝑmuꝫ est inexīs potētia ꝑus a quo emittit semen ⁊ radix:ita ⁊ in fetu mō quodā inexistētibus oībus particulis potētia ꝑncipiū in ꝓmptu maxime exīstit,ꝓpter qō segregatur ꝑmū cor actu ⁊ nutritiua qdem aīa sperma ⁊ fetus habēt separabiles:ſz tūc sint ꝛiuncti.vn̄ virtute equidem oīa ponēduꝫ : actu vero nō habētia ꝑus q̄s separent ⁊ faciāt aīe opus.de ge.aīalium.z°.ℭ Adhuc illud est potētia qō in actum deducitur nisi aliqd impediat : tale qdez est sperma.potētia nāq̄ in actū nāliter inclinat velut imperfectū ad pfectū. Oꝫ si dicatur oēm potētiā in actū sil'r duci:eo ꝙ ociosa foret nisi perueniret in ipm : nihil autez frustrat in rep̄ nā ꝓpio fine. ℭ Dōm autez nō de oī potentia pretactū veritatez hr̄e ſz de ꝓpinquissima se p modū habitus habēte:que velut quedā necessitas exīstit:vt eius ostēdet distinctio.Aut gs forsitan hoc impediat ostendendo hāc potētiam nōdum fore in rerum nā.Principale quoq̄ quesitū soluitur de ge.aīaliuꝫ.z°.ponēti spermatis nām quasi mediā iter id qō hz esse vniuoce pure ⁊ equoce.nec.n.aīam hz actu vt aīal perfectum nec est ꝑuatum ea sicut mortuū:ſz eam hz in virtute longius tm̄.Est.n.sic dormiens geometra ꝙ potētia scōa seu actu ꝑmo geometriçat.vigilās vero ꝓpinquius vt actu geometriçās scō. ℭ Propter z^m^ gdē sciēduꝫ ꝙ potētia ſz ꝑus ⁊ posterius tripl'r est dicta.ꝑmo de aīa.A.vna gdez aptitudo absoluta a qua nihil exit in actū.nōdū enī sibi aliqd inest ꝓpter qō in ipm egrediatur:⁊ hec potētia vocat mālis absolute nullā formā habēs ad instar māe q̄lis est ifantis nunc nati ad scribēdum:⁊ spermatis mā cum adhuc in fontibus sepulta iacet membroꝝ.alia vero est aptitudo ad actum magis:nō tamē pōt in illū sine medio ac alteratiōe pueni re:que potētia dicit potentionalis sicut que pueri ad scribendū cū cognouerit instra iaꝫ scripture ⁊ spermatis cuꝫ factū fuerit in testibus.⁊ hec potētia est media iter dictā ⁊ dicendā. Est ⁊ tertia q̄ est aptitudo actui sine alteratione ꝛiuncta. Nō.n.bene hz dicere sapiētē cū sapiat alterari sicut neq̄ edificatorez cū edificat,z°.de aīa que potētia vocat pfectio velut que scriptoris cū actu non scribit potēs scribere cū voluerit ipedite:q̄ qdez potētia sperma in matricē iniectū ex coeūtis motu affectū ⁊ in actū quēdaꝫ cēcitatū ꝑticipat vt declarabitur ꝑ ampli°. Que etiā duplex pōt existere ſm ꝙ min° aut magis appropinquat:vt vna potētia dicat habitudinis:altera vero habitus. dr̄ia etiā.67.Scōo quoq̄ de aīa duplex distinguit idolū potē tia:ꝑma ceu que poꝛes cōtinet duas.⁊ ſa que est actus ꝑmus ⁊ pfectio vel forma. Actusq̄ sil'r duplex quoꝝ ꝑm° est potētia iam dicta. Reliqua vero ipsa extat actio. dr̄ia etiā.16. ℭ Propter tertiū vero huius sciēdum ꝙ sperma pfectū a coeunte ꝑmitus ꝛpellitur in matricē motū ⁊ mouens in illius virtute q̄ habita,ceu in anthomatib°.i.ꝑ se causalib° accidit mirabilissimū qb° qdē est ꝙ ꝑmo tactu mouent ordine quodā successiuo reliq̄ quo ad ꝑmuꝫ tangentis ꝑduauerit mouere,virt° vt apparꝫ ꝫ°.de acciti.c. ꝑ.in lapillis seu laterib° sibi iuicē ordinatis in quib° vno poꝛi tacto ille scōz tāgit.⁊ ita deīceps oēs ruūt. Qō ostendunt sil'r machine ⁊ molēdina.vn̄ de ge.aīalium z°.Lōtingit hoc qdez mouere hoc aūt nō: ⁊ esse velut anthomata mirabiliū.partes enī gescētes existunt se aliq̄liter hītes vt potētia q̄rū cū aliqd extrīseco ꝛ mouerit ipaꝫ mox qō est habitu fit actu:ī qbus nō tāgens nūc ꝑius tm̄ tetigit. Sil'r euenit circa sperma cuꝫ tetigerit ꝑius aliqd: nō tm̄ nūc tangēs modo aliquo īexistit motus.sicut enī edificā di ars domū ꝛstruit:ita eqdem a matrice factū iuuat in hoc spma:qz ab ipsa susceptū ipsi° adeo angustat ozificiū ꝙ ⁊ scolope sumē ingredi nō valeret:nālium tertio.ca.3. ℭ Primū autem qō in eo ita susceptο appet quedā spumositas vaporosa mediāte ipsius extat calido.vnde tertio.zi. Dispositio ꝑma que aduenit spmati a matrice concluso est spumositas eius qō ex opatione virtutis accidit informatiue:tūc ēt ipa calido semis mediāte ⁊ matricis pellicula tali qualis oui existit interior: sperma circūdatur. Hip.de embrionis formatione. vnde.9. histoziaruꝫ. Cum sperma susceptū fuerit a matrice ⁊ moꝛa fecerit circūstat ymē qō sic ipsuꝫ circūdat quēadmodū ī humidis corporeis calefactis ⁊ demū infrigidatis perisseron.i. circuncisum.de ge.aīalium scō:vt in pulmētis appet īfrigidatis. Hoc aūt spma sibi adhuc ex q̄dā ꝑte ipsius ipuriori ⁊ aquosiori sustētationis puriozis existit alimentum: ceu semē plantarū terre iniectū seipso videtur foueri.vn̄ Ar.Quēadmodū ī spmatibus plātaꝝ stati ineſt aliquid tale qō lacteū ꝑmū:ita ⁊ ī mā aialiū vt spermate supfluū compactionis ⁊ cōiunctionis puri cū ipuro est alimentū partis puriozis iam ī spūm expumātis. Uirtus autez per quā nutritur ab ea que patris deriuata vel demū corrūpitur alia nobiliori veniēte.vn̄.16.aīalium.A. alia qdem virtus post virtutez nutritiuā acquisitā a pr̄e venit. Creditur nāq̄ ꝙ nutritiua veniēs a patre sit veterascēs donec cōplexio aliqua mutatione muteť ⁊ cū illa cōplexiōe que iam datur ex nouo post veterascentē cōtinuatur virtus nutritiua que est ꝓpria ei:ita ꝙ istud qō acquiritur a patre nō pōt sufficere illi regimēto ad vltimū ⁊ remanet ex eo qō acqsiuit a patre:⁊ nō pōt sufficere nisi ei succurratur alia nutritiua foꝛti:que aliter nutrit q̄s illa prioꝛ habita a patre: ꝓpter qō tertio.zi.ca.z. Uirtus informatiua nō indiget in dispositione informationis nutrimēto dum nō accidit resolutio sensibilis sensibile faciens nocumētuꝫ. Neq̄ est dicere ꝙ superfluitati spermatice mulieris viri semē alimēti cā cōmisceatur cū nō īgrediatur fetus constitutionem.dr̄ia.37. Ipso deniq̄ spermate sic seipso fulcito spumositas vaporosa ītumescit ꝑius mota ī spiritum:seq̄ debinc a cētro spermatis ad circūferētiā virtute calidi permutās.h̄ enim motus est ipsius que cū obstaculum prefatum ymē circūstās yndiq̄ spermati iue-

nitur refracta in centrū ipsius secedit illicq; basiz iā sibi ꝓstituit. vñ tertio. zi. ca°. 2°. Repitur exuflatio tota ipelli ad mediuz humiditatis vt ꝓparetur cozdis loc°. Q̄ō āt ex spumositate hac spmatica mediāte calido ⁊ īformatīa opante spūs īde causaī ꝓlātatus q̄ō tumoz ⁊ albedo denotāt iā facti semis. vñ Aris. spūs spmati molē facit īmixtus ⁊ albedine plustrat: iōq; semia ꝓspiciuntur alba nisi fuerint nimia caliditate decocta vt piper. Que gdem apparendo causaī ex spumoso subtili aereo vt nix indicat ⁊ spuma q̄ō subam spūs spmatis designat cū ꝑmo īspirat° a calido loci ⁊ nāe excitatus viscosum humidū moz dissoluit. Q̄ō in exterioza delatuz itez ꝓstare īcipit īfrigidatum ꝓpter a ꝓncipio calozis distātiā. Dic gdez spūs reflexus ⁊ pulsans in semine hui° humidū distēdit virtute calidi ad mēbroz figuratōes suscipiēdas. vñ. A. Semen in tres partitur vesicas q̄rū ꝓncipalis ⁊ media cozdis est cō stitutiua. ascēdens aūt directe cerebri: tertia vero dextra descēdens epatis replenturq; iste vesice due sic aña ⁊ prima filis sanguineis velut venis gbus trahūt māz sanguinis a matrice. demū fozmari coz īcipit cū alys duob° mēbzis ⁊ vmbilicus. nā lz istoz ꝑcedat creationis ꝓncipium creationē vmbilici tñ ꝓplemētū illoz triuz ⁊ duoz maxime añcedit. Rectoz aūt hui° tā diuini opis virtus est dicta īformatiua ab aīa parētis decisa in actū ꝑ impulsionē coeuntis īcitata. quā Ha. de nālibus z°. ca°. z°. appellat sūmā artē ꝑsidē ⁊ ītellectiuā sine mēte. Ari. āt appellat ītellectū vocatū siue ītellectiuā diuinā ceu ei Daly. ascripsit Noīauit aūt eā Ari. ītellm vocatū ad dīam ītell's potentionalis ⁊ agētis pars existētiū aīe ītellectiue: vt z°. de aīa īquit. Dico aūt ītellm quo aīa opinaī ⁊ sapit ad dīam intellectus quē ponebat Anaxagoras chaos dicta ex eodez ꝓsilia sequestrātis. Et iō apparet hic erroneus intell's Jacobitaꝝ me ꝓsequētium tāq; posuerim aīam ītellectiuaz de potentia educi māe. dīa. 9. cū alys mihi. 54. ascriptis errozibus. A quoꝝ manibus gra dei ⁊ apostolica median te me laudabil'r euasi. De qua gdez virtute. 16. aialiuz. A. virtus īformatiua est illa que dat vitā: ⁊ est ꝓportionalis virtuti supcelestiū: ⁊ ista virtus facit silia ꝑ gd virtutib° supcelestibus quousq; sit possibile illā recipe vitā ⁊ est dispersa ꝑ vniuersam subam cozpozis siue sit humidū siue siccū. ⁊ in spmate suba est potētia potēs recipere hāc virtutem ⁊ est spūs ꝑmus deferens calozē celestem ⁊ ipse est cā oīum partiū spermatis. Estq; hec virtus a cozpoze abstracta cui etiā ab Ari. accipiēs ꝓmē. 7°. ꝓmēta metaphy. Ari. dixit in lib°. de aīalibus q; ipsa sit silis ītellectui in ꝑ q; nō agit ꝑ instrm cozpozale ⁊ mēbꝝ ꝓpriū quo a virtutibus differt alys nālibus: qm̄ ille nō agūt actione ītell's opatiui sz per instra termiata ⁊ membza ꝓpria. Et iō dubitat in ea Ha. d. Nescio vtrū ista virt° sit creato° aut nō. Et z°. coll3. ca°. de declaratōe actionis ⁊ passionis ꝓprie in quoꝝ membzo. Ha. in vno libzoꝝ suoꝝ assimilat eaz adamanti ⁊ venit ad vidēdū eā ⁊ id nāliuꝫ z°. ponit eniz ipaz virtutē quādaz sine mēte attractionē ꝓmensurati vt magnes attractiuā potētiā hz ferri. Sz vlr oīo nō agit nisi ꝑ calozē q est in semie: nō ita q; sit fozma in eis sic aīa est inclusa in cozpozibus celestib°. Et iō Ar. magnificat hāc virtutē ⁊ attribuit illā ꝓncipys diuinis nō nālibus de ge. aīa liuꝫ z°. de ipsa inquiēs. Heniture cozpus in q̄ō egreditur q̄ō aīalis ꝓncipy ⁊ hoc gdez separabile exīs a cozpoze in quibuscūq; apprehendit gd diuinū talis aūt q̄ō vocatus intell's. Cōsideraꝝ itaq; Ari. q; ea non hz ozganū adhuc figuratū in massa spermatica vocauit eā separabile. ipsius tamē separabilitas est alia ab ea que intell's lōgeq; mioz: ille nāq; separabilis est oīo. Dec aūt virt° diuina practica pre alys nobilitata gnātionis virtutibus cū ipa sit simplex ⁊ immālis fere nō īmediate mām attingens īdiguit subo magis distincto eam vehiculāte ad membzoꝝ figuratiōes ⁊ fozmas dādas cōueniētes. hoc aūt fuit spūs. est .n. cozp° subtile vehiculū vtutis. Equit ēt instō cū sit simplex sic alie mixtoꝝ virtutes. Dui° aūt vtutis duplex exi stit instrm. vnū gdez est calin celeste q̄ō ē viuificatiuū cō tinue. nunq; vero peremptiuū faciēs aīata ad aliquā celi ꝓformitatē accidere. Agit enī ad ꝓsistentiā ⁊ ꝓtinētiā eoꝝ maxime ceu oīs virtus celestis facit ꝓstitui ⁊ inesse cō tineri subas generatas ⁊ id digni° est instroꝝ: quo ea medio actus nobiliozes exercet generatuz magis inesse tali finitantes. Est etiā ipsi aliud instrm secundariuz. s. calin elemētare q̄ō gdem nō hz oīfariam viuificare ⁊ cōtinentiam causare vez potius cozrumpere nisi calido refrenetur celesti. ⁊ hoc gdem calido mā ⁊ alimētū cū virtute attrahitur ⁊ ꝓparaī īformatiue separando ipm a ꝓiacētibus passionibus digerēdo ⁊ ꝑmutando disgregat ethero genea ⁊ homogenea congregat scō. de ge. ⁊ coz. ꝓparat natura ita materiam informatiue sicut ignis ⁊ aqua ꝓm Arist. in ferro gladificati mollificando dura ⁊ induran do mollia. In cuius demum anima existente ideo fozma introducitur glady in ferrum. Et huius quidem duplex calidū in frugū distinguiī maturatiōe simpliciū quarto ca. 4. distīctiōis scōe. Quā equidē virtutē īformatiue taliter ꝓparātez medici vocāt ꝓximā ꝑmutatiuā ad dīaz scōe alimētum in tertia digōne ꝑmutātis: vt scōa īformatiua id īfozmet ⁊ stare faciat loco a partibus depditi: ⁊ he due vtutes nutriētes exīt. Materia vo ī qua vtus informatiua opatur bis instris sanguis est mēstruus attract° a matrice ī gnātionis locū qui fozmas recipit membzoꝝ debitas ⁊ ea demū nutricatiōe cū augmēto custodit: vñ Ar. Oīum quidē in spermate īexistit quod genima facit esse spmata vocatū calidū puta celeste. hoc aūt nō ignis neq; talis virtus est: sed īterceptus ī spmate ⁊ in spumoso. i. in spmate spumāte spūs aligs ⁊ ī spū natura ꝓportionalis exīs astroꝝ ordinatiōi. vñ. A. in libzo de cozde. Spiritus est suba cozpozea generata ex elemētozum cōmixtiōe vergēs ī silitudinē supcelestiuz cozpoꝝ. In quar to vo ingt de aīa ipm effigiare vultus suos ad similitudinem celestiū cozpoꝝ: ꝓpter qō ignis nullus generat aīal neq; videī cōsistēs in ignitis: neq; ī humidis: neq; in siccis nihil: sed solis caliditas ⁊ que aīalium generat. bō enī hoiem generat ⁊ sol. ph ysicoꝝ z°. In ꝓfatū aūt spm virtus suscipitur primitus vitalis. vñ primo ꝓxima. vtus vitalis est ꝓxima. c. 4. de vtutibus. Vtus que in hūc ꝓuenit spm cū ex subtilitate ꝓcedit humiditatū exītiū ī generatiōis massa. spūs. n. ex humoꝝ gnāī subtilitate. h aūt erit spūs īnatus cōplātatus: demū vo ꝼm Ar. spūs ꝑ hāc vtutem suscipit pricipiū ꝓmū ⁊ ꝑ. i. aīam primam in cui° virtute creato cozde motu eius ⁊ artariarū spūs gnāī secūdus materialis vel fluēs dictus. Jn. 6. vo idē aīalium ī spmate est suba ꝓma potēs recipe hāc virtutē: puta vitalē: ⁊ spūs ꝓxim° deferēs hūc calorē est cā oīum partiū spmatis. hūc aūt dico celestē. vñ ibidē vī q; calor iste veniēs a supcelestibus hz effectū ī virtute que nō posset hre calor ignis. Qui sigdez vī quattuoz actus circa pricipiuz generationis exercere: quoꝝ ꝓmus est dissoluere ac extēdere humidū semis virtute calidi sibi adiūcti vt receptabile fiat fozmaruz. Secūdus est ferire ⁊ pulsare fortiter per totum humidū quo plura causaī fozamina ⁊ concauitates cōstituūtur vt coz ⁊ artarie ipsius vasa constituātur. Tertius est īfozmatiuā vtutē hui° opis ꝑsidē ad oēs mēbzoꝝ īfozmatōes deferre. h nāq; dcīn est spūs officiū eē. Quartus quoq; est separare vias suas a vys humidi: nō enim ꝓpter grossitiē ipsius ⁊ cōpactionem posset spūs ꝑ vias illius velociter trāsire cum oporteat ipm celeriter. totū cozpus irradiare vt illuminās domū velut candela

Jōq facta fuit via ſpūs iuxta viaz humidi radicalis. Et iſte gdez ſunt opationes nāles ſpūs in ſemine ꝓplantati. Qz autē ita ſit mōſtrāt. nā oē qō mouetur neceſſe fit bre motoze ſibi appropriatū. Ex his q̄ de auditu apparēs phyſico. cū igit videamus ꝓncipia gnationis mālia maxime moueri trāſmutando ſe ad debitas formas aiatoꝝ t figuras recipiēdas oz motoze adeſſe. hic aūt nō pōt eē niſi virtus iformatiua. t ideo vocāt qñz a phyſicis aīa. Sz qz hꝫ virtus cū ſit formalis t ſimplex per ſe nō potēs iformare diuerſa eguit inſtro qō gdez diuerſificatū figurarū inducat diuerſitatem. ſic. n. idiguit eā vehiculāte ſubiecto: q̄ t aliquo mō ēt rōnē aſſumpſit inſtri. ¶ Adhuc qz ſiē forma idealis artificis cū nō īmediate attingat māz indiget inſtris: ita t hec virtus iformationis cū ex arte cōcomitātiaz vnius ad alterū arguat in nām t ecōtra: his gdez generatiōis ꝓncipys ſic adinuicē agētibus t patiētibus coz cū alys formaī partibus. Quo peracto vigoze informatiue cū alys ei⁹ ꝓncipys ex mā mēſtruali ỽtute ꝓzis ſpūs t calidi vehemēter cordi inhereti ſpūs ptactus fluēs generaī ſcōs p motuz cordis t artariaꝝ iam t ꝓfricationez ex illius māe vapozib⁹ q t ꝓzez ſilr ſpūm t calm iuuat ī extendēdo t attrahēdo mām ad oīuz membroꝝ figuratiōes ꝓplendas t ad mām preparandā menſtrualē decoquēdaz vt nō ſolū in membroꝝ trāſeat iformationē ſz in ipſoꝝ ēt nutrimētū: t maxime cordis cū ꝑus pficiat illis. Sic igr ỽ iſte ſpūs duo facere in mā mēſtruali: t dōt a ꝑdicto in eo q̄ nō eſt cā formatiōis cordis: ſz poti⁹ formaī ab eo: corpore demū iā organiçato: hic ſigdez ſpūs ſolū videtur virtutē vitalem deferre ꝙ corpus vniuerſum: t dare illi potētiā viuēdi actualē t nutriēdi ampliozem. Vnic ēt ſpūi ſicut ꝓzi q̄ttuoz aſſignanī opationes: q̄rum ꝓma t ꝓncipalis eſt qñ viuificus extat: quā ab ei⁹ motoze acq̄ſiuit qui eſt aīa. Scōa qz eſt calefactiuus qō ci a corde qō fons calozis eſt deriuaī. Tertia qñ cuētatiu⁹ exiſtit per quā gdez diſſoluit et q̄ſi verberādo t pulſando ſubtiliat ea que viſcoſa ſunt in corpozis nutrimēto: t hāc ab ei⁹ ꝓprio motu obtinet. Quarto quoq; ipſius opatio ſicut cōiter dr qz oēm virtutē aīe ad opationes cētiales t ſibi ꝓprias expedit. hi eqdem actus ſpūs cōes vtriuſq; eliciuntur exinde formatōe fetus Hyppocratis: de quo vtiq; duplici ſpū cū calido dria fmo erit ēt. 59. Sic igr apparet q̄liter t qbus medys ſpmatis potētia deducaī ad actū vt aīal ide cōſtituaī. ¶ Propter 4.⁹ vero hui⁹ ſciēdū q ꝑncipium mouēs ītrinſecū vt virtus iformatiua intellꝫ vocatus dicta videī nō corrūpi. per Ariſ. dicētez ſi corrūpaī qō faciēs ſiue oēs partes ipſius ſeu aliquas iconueniens. reliq̄s enim gd faciat. q. d. nihil. ſi enī facit coz: deinde corrumpaī altex mēbz eiuſdē fit rōnis aut corrūpenī t manebunt oīa. Int⁹ igr ſaluaī hui⁹ virtus. ¶ Dōm q virt⁹ corrūpitur iformatiua cū embryonez plasmauerit ſic nutritiua veteraſcēs ex patre: vt dictū ꝑus. vna nanq; eſſet ei⁹ ꝑmanētia poltq̄ ei⁹ pfecerit actū vt apparet ēt in augmētatiua. Qō oſtēditur qz ipſa iuxta Ari. eſt gd ſeparabile exñs a corpore in gbuſcūq; apprehendiī gd diuinū. Ꝫ aūt eſt qz non hz vt tactū eſt membrū aliqō velut inſtrm ſibi deputatuz. t iō virtutibus fuit aſſimilata celeſtibus. Qō nō eēt ſi corpore ꝑduraret iā organiçato: tūc. n. cōiungereī organo t virtus eſſet ſimplr nālis: ꝓpter qō abolet⁹ corpore formato. Cuius gdez igiī corruptio erit vt dicaī circa. 35. dies in mare. in femellis vero circa. 45. t ide dria. 49. Embrya enim circa hec formanī tempora. Quidam vero dixerūt ipſam corrūpi cū aīa introducitur ītellectiua: ita vt oēs embryonis opationes ſint ipſius: qō conātur ex Ari. z de ge. aialiū ꝓſuadere. Qō eqdem ſz falſum apparet ex ꝑfatis ſnīe videī ipſius oīariaz repugnare: cū velit embryonē ꝑmitus vita viuere plāte vt vegetatiua: demū aīalis puta ſenſitiua: deiceps vero ītellectiua. Informatiua enim qō t nomē oñdit nō hoc agit vez iformationis cū alys ad hoc ſuffragātibus actuz ſolum exercet. ¶ Propter qō cōiozes dixerūt q exñte iformatiua iam adeſt etiā nutritiua ſicut oñſum ex Ari. Qua quidē recedente t embryone vſq; ad mām ꝑmaz deducto ſenſitiua aīa ꝓzi ſupuenit corrupta: virtutē hūs vegetādi t nutriēdi. hec deniq; vt ꝓz ad mām deducta ꝑmā ꝓpter alterationes ad hec ꝓcedētes aīe ītroducitur ꝓzi abolita ītellectiua duab⁹ potētys predictis t ītellectiua fulcita: quibus videtur. Ar. 6.⁹ aīalium cōſentire. t tempus denotans quo īmittiī ipſa inquiēs. Cū coz t cerebz iuenium cū cis aīa ꝓiungitur rōnalis. Qō ſm genetalicos quarto exiſtit menſe. ſol enī tunc dñatur embryoni ꝓncipatū t aīaz denotans rōnis. t ſubdit. Et ſeparatur ab ipſo aīa ſenſibilis nālis q̄ interdū erit mālis: t aliq̄n nō mālis. verum tamē nōdum erit adhuc diſcreta: imo velut in ebrio t epileptico: ſed cōpletur ab extrinſeco intellectu conferente. Cetre autē vīrtutes ꝓplenī corpore t corpozeis reb⁹. ¶ Sz circa ꝑdicta dubitare ꝓtingit: cur nō mox a principio ītroducitur aīa ītellectiua vt ſemita natura procedat breuiori pluralitatis reſpuens peccatū. ¶ Adhuc ſi embryo reducitur bis vt dictū eſt vſq; ad māz ꝑmā t corrumpitur. corruptionis vtiq; apparet hꝫ modus magis q̄ gnātiōis: ac diſpōnes precedētes ītroductionē forme ī materiā videntur ipm debilitare ꝓius t exterminare ꝓducētes eūdez ad corruptionē: ſicut cū gs morti iā natus accedit ꝑmo imbecillitaī: deiceps corrūpitur. Qō hꝫ nō ꝓcipitur īmo vigozari cōtinue ppēdit ī amplius. ¶ Dicēdū q nā ſemp qō melius eſt opaī t ꝓ breuia: cū eius ſapie non ſit finis. ¶ Ad hoc igiī ꝑmū dicēdū q nā paulatī t latēter ex īperfectis tendit ī ea que ſunt pfecta: t q forma iuxta Platonez nō īpimit niſi ſm diſpōnē t meritū materie. cum igitur ꝑmo nō fuiſſet ea diſpoſita ī aīe ītellectiue ſuſceptionē: neq; etiā ipſa egeret: eā nō ſuſcipiet ſz alteraz. Et hūc qdem ordinē videt natura docta ī his q̄ ſunt corpozea obſeruare. ꝑmitus enī dentes ꝓducit: deinde cum opus ſit illis ciectis fortiozes ſubminiſtrat. ¶ Ad aliud dicendū q qz id euenit ī inſtāti nō ꝓcipitur cū mutatiōe introduciī t nō motu. phyſicoꝝ. 5. Quod t ſentire apparet Ar. volens de ge. t coz. ꝑmo ipſam fieri: cum hoc totū trāſmutatur ī hoc totū: qō nō eſſet niſi ad materiā ꝑmaz puenireī. aliogn ſigdem nō eēt gnātio: verum potius alteratio ſubo pmanēte. Adhuc niſi ꝑma corrumperetur forma: altera enti eueniret exñti in actu: qō aūt ſic occurrit eſt accidēs. Silr t cuz eſſe ſit a forma ſubſtātiali hūti quidē plures formas: t plura eſſe haberet: vt t nihil hic vere vnū exiſteret. ¶ Dicēdum etiā q diſpoſitiōes precedētes in eo q ꝑparāt ad ſuſceptionē forme pfectionis: t ſi corrūpaī ꝑcedēs: nihil tñ ſentiī langozoſitatis dato etiā tpe. Neq; ſile de corruptiōe qō īducebaī ī az nati: qz diſpōnes ꝓcedētes ad corruptionē. talē ꝑparātes ſimplr ad ipſam diſponūt: t nō ad perfectū: vt in ſuſceptiōe formarū embrionis ipſum pficiētiū ī amplius. ¶ Ad ꝑmuz igitur ītroductoꝝ dicēdū q quidā in pleriſq; puertētes ſermonē ex hoc Ar. volūt argumētū aſſumere q ſi pmanet iformatiua gradum ſit iformis aſſignare: ceu Auicebzon fontis vite tractatu. Qō aūt ꝑ Ar. aſſumūt ex puerſo ꝓcedit ipſius coꝝ ītellectu. Nō enī ibidē determinādo veruz opponēdo ꝓcedit ſicut ex eius demū determinatione apparet. ¶ Dicendū ēt q ſaluaī vtus hec intus dum partes iformauerit oēs: ſiue ſimul ſiue aliōs prius t alias poſterius iformet. Nam ſicut dicit alig poſuerūt partes omnes ſimul fieri: aly vero vnaz poſt aliam: ſicut verſus vocati ozphei. Noſce quoq; q plura ī hac dria collecta ſparſim in alys ſunt cōſcripta.

Propter quartum quidē ad p̄mū dōm q̄ sp̄ma sit animatū tum actu: nō autez potētia cū illam obtineat sufficienter actui propinquā. ¶Ad aliud quid dicenduz apparuit. ¶Ad aliud dicendum q̄ nulla superfluitas simpliciter in quāto ꝛ quali est animata: sperma vero est supfluitas: nō qualis sed quanti. Adhuc. non est superfluitas speciei immo necessaria: nō soluz iuuatiua: sed indiuidui solum. ¶Ad aliud dōm q̄ sperma est aīatuz vt dictuz. participat enim anima potētia qua declaratuz ꝛ nō actu: vnde ꝛ animal existit potētia. ¶Ad aliud dicendū q̄ iam dictū quomodo superfluitas extat animata ꝛ qualiter nō: neq; partitur anima sed ꝛ recedit: sed virtus quedā deciditur cum semine: sicut etiā impellens virtutē tribuit impulso non tamen inde: vt hic forma aliqua sibi inditur naturalis. Ethycoruz tertio. ¶Differentia. XLIX.

Quod natus octimensis viuat ostenditur ex. 9. histoziaruz. ꝛ quarto de gene. animaliū: ac pbleumatum. io. similiter ex Aui. animaliuz. 9. ꝛ tertio. iz. ca. primo secundi tractatus. ¶Rursus. si qō minus vīsum inerit: ꝛ qō magis. plus autē videtur debere viuere octimēsis q̄z septimēsis: cuz amplius permanēs in vtero vigorez: ꝛ augmentū p̄stans ad esse vite per amplius possit suscipere: sed vt consentiunt septimēsis viuit. ¶Adhuc tempus iformationis ꝛ motus in femella tardatur plus q̄z in mare per dies. 6. vt scribunt. aut aliter: cum igitur triplabitur tempus informationis ꝛ motus: vt tempus habeatur oztus ſm Hippocratis astutiaz ꝛ Haliab. tertio theorice. c. 34. sed femella nascetur in nono mēse: qō plurimū euenit. Mas vero tempus preoccupās nascetur in. 8. ꝛ multum: vt tunc viuet vtplurimuz. alioquin natura imperfecte quidez ꝛ nō ꝓpter finē operaretur: quod est absurdū. nihil eniz imperfectuz: neq; ſm tempus: neq; ſm plasmationē ꝛ generationē fit a natura. pblematū. A. Palin. Natus videt mozi ꝓpter frigiditatez qualitatū peréptiuā nature omnino aduersaz. Quare ponunt genetalici natum sub potestate saturni nō viuere: vt ostendet. Sed nūc ponatur nouimēsis quis oziri hora gelu vehemētis. octimēsis autē tēpore calido: cōtēperabitur adeo q̄ hic nō min⁹ viuet nouimēse. fortassis in egypto viuet octimēsis regionis caliditate iuuat. Eti. Sicut in alys diuersitates fiunt in hominibus q̄z grandes: alicubi enim viuunt diutius: alibi autē secus cōtingit. ita ꝛ circa octauuz eueniet mensem: itaq; quis natus viuet octimensis.

Huius quoq; cōtrariū scribūt haliabbas. A. ꝛ genetalici ceteri. Qō experiē tia iuxta nos ostēdit. ¶Adhuc. si pariētes octauo mense periclitantur multomagis ꝛ parti cū ipsis be fortiores extent. ipse autē periclitātur. de histozys nono. ¶Rursus. moze natoruz matrū in vteribus a genetalicis tantū tres ponuntur: quarū vna minoz dicta est. z68. dierū continens. 8. menses ꝛ. 18. dies: alia media habēs. z73. que in .9. huius menses ꝛ tres cōsurgit dies. tertia vero cōtinet .z88. maioz dicta ex qua. 9. cōsurgunt mēses ꝛ. 18. dies: q̄re cuz nulla harū cadat in octauū mensez nullū videt in ea nasci: ꝛ per ꝓsequēs neq; viuere in ipso. nō eniz nascit in ea: nisi qz vegetari pōt: cuz nā nunq̄z ꝓducat aliqd qn id conseruare sollicitetur. de gene. aīalium scō. Nō itaq; viuet natus octimensis.

Propter primum quidē sciēduz q̄ quid sit mensis: quot etiam dicatur modis. differentia ostendet. io4. per mensez autem hic ſm Haliabbatē videtur lunaris intelligi. Apud vero. A. ꝛ cōmuniter dicentes mensis videtur pro eo qui solis accipi. Non tamē id multuz refert vno tempoze faciunt partus perfectionē. vnuz eniz determinatū est partus tempus omnibus. homini autē multa soli animaliū. etenī. 7. mēsiū. ꝛ. 8. menſ. ꝛ. 9. menſ. fiunt. ꝛ. io. menſ. ſm plurimū. Quidā vero superaccipiūt in. io. menſ. vnde ꝓbleu. io. Domo solū animaliū multa habet tēpora generationis. eteniz. 7. mens. ꝛ. 8. mens. ꝛ. io. menſ. fiunt. alys autē vnuz tēpus perfectionis. hoc idez suscepit. A. aīaliū nono. his que deinceps cōnectēs. Jam dixit mihi vnus fidelis q̄ vna mulier peperit post. i4. mens. ꝛ bñ dixit. Natus quoq; siue partus est triplex. nā quidaz est naturalis oīno ꝛ cōsuetus: qualis qui nouimēſ. cū aliquibus io. diebus. alius inaturalis ꝛ extraneus penitus: vt. 8. reliquus vero medius: ꝛ hic similiter triplex. aut enī oīno mediuz possider: sicut q. 7. aut declinat ad latus amplius nālis ꝛ cōsueti: ceu decimi: vel ad partez sui oppositi: vt. ii. ꝛ. i4. Scōm siquidez Omar tyberiadi diffinitiones natiuitatum in nutritione sūt quattuoz. Una eoruz qui nō gustāt cibū. cū his enī nō est vita. Reliqua qui gustant cibū: sed nō nutriunt. Tertia gustātiuz ꝛ nutrientiuz: vitam tamē non consequunt longaz. Quarta gustantiuz nutrientiuz cibum ꝛ ad senectutē pueniētiū finalez. Est aūt apud genetalicos nutritio spaciū tpis quattuoz annoz vt sup natuz oēs ptrāseāt quattuoz el'oz nature. qdaz tñ ascribūt ptolomeo nutritionē spaciū vnius anni iuxta solis motū cōtinere: quos haly quarto repellit quadripartiti cōfirmās vt ceteros voluisse nutritionē quattuoz annos cōtinere. dīs. z6. ſm igit tertiā ꝛ quartā ptē p̄fate distinctionis: nō aūt ſm primā ꝛ secūdā dī gs viuere.

Propter secunduz quidē sciendū q̄ au. sibi vident ꝺ saltem apte aduersari. Alexāder. n. pblematibus simplr astruit octimēsem natū vitalē nō foze querens ꝓpter quid septimēses infantes vitales: octimēses aūt minime. Halyabbas vo tertio theorice. c. 34. querit. Si quis aūt dicat cur puer qui. 8. nascitur mēse nō viuit. quod similiter Alchabitius. vñ abzaā de natiuitatibus: si quis nascit i. 8. euenit cā preter nām matri occurrēte vel ex parte corporis: vt morbus aut aīe ceu timoz cōfestim accidens. vnde si egrediat hoc mēse morietˉ ipse ꝛ mater ipsius: cuiꝰ oppositum sentitur histoziaz. 9. ꝛ pbl. io. ita. Que. 8. mē. circa egyptū quidē ꝛ in q̄busdam locis vbi bene mulieres effe rentes ꝛ ferunt multa facile pariunt ꝛ genita possunt viuere q̄uis monstruosa fiant. hec qdem viuūt: que. 8. mēsium ꝛ enutriūtur. Cui nimirū cōsonat. A. aīalium. 9. ꝛ. 3. .zi. c. de generatione embzionis.

Propter tertium vero sciendus p̄ius q̄ octimensis vīr: ꝛ vt ad multū valde nō viuit: deiceps q̄ particulariter ꝛ exnee magis. siue in pauciozibus viuit: cū sit qd mōstruosiuz: qō raro cōmittit a nā. ¶Propter p̄mū huiꝰ sciēdū q̄ ipsiuz veritatē cū eius modificatione ꝓtinet vt fere oīuz locoz docet emperia. ꝛ ideo subdit Ar. post seriē p̄fatam. In locis autem circa greciaz in. 8. men. pauca oīno saluantur. plura vero pereūt. q̄to ergo magis nō viuent in alys regionibus distemparis. grecoz enim terra tēperatioz ceteris ponitur ab. A. ꝛ maxime terra Hipo. col. z. ca. vlti. ¶Amplius p̄missuz firmat rōne triplici: quarū vna suscipit ex scia medicine seu nature. Alia ex ea q̄ numeri. Tertia vo ex iudicioz astrologie peritia capit exordiuz. ¶Propter primū quidez sciendum ſm Hip. de embzionis formatione sexto epidimie. theorice tertio. a tq;. 9. aīalium. A. ꝛ tertio. zi. cum Arist. in libzis aīaliū. q̄ post collectionem sperm atis in matrice moz circūdat ymen siue pellicula cōtinens ꝛ fouens idem vt scriptum p̄ius

ſicut etiã oſtendit ſperma.6.dierũ decidẽs a puella p̃cepto Hip.retro ſepties ſaliẽte: quã in vtero nõ oportebat ꝯcipere qõ velut oui albumẽ ſuolutũ pellicula in terra viſum eſt delapſuz.aliquãdo quidẽ nõ.6. tñ veruz etiã.7. dierũ ſic p̃manet ſpacio.Cũ aũt ſic fuerit vt notatũ: iformatiua vtus nihil adhuc petit a matrice.ſicut.A. fatetur cũ Ariſ.Demũ triũ dierũ ex hinc ſpacio ipſa p̃ctoꝝ z linearũ iceptionẽ in maſſaz ſpmatis inducit.Demũ poſt.6. dierũ mozã:qui iaz cũ p̃oribus fiũt.15.ſanguineitas in totũ penetrat:z fit illud vnde cauſaſ.z interdũ vno die aut duob⁹ antecedit ſeu poſtponit.deinceps.12.dieb⁹ ab hic fit humiditas caro:z iaz fruſta icipiunt carnis diſcerni:z mẽbza p̃ncipalia tria manifeſtari:z tũc quidẽ alia ſeparãtur ab aliozũ ꝯtactu:z humiditas extẽdit nucce:hoc etiã antecedit z poſtponit duob⁹ aut tribus dieb⁹.demũ poſt .9.dies ſeparaſ caput ab humeris:ac extremitates a lateribus z vẽtre:vt z ſenſus diſcernat in gbuſdã eoꝝ.In aliquibus tñ occultaſ z ſpaciũ quidẽ iã.36.cõtinet dies: ita q̃ ſi q̃ttuoz addanſ in gbus occultatio inerat ſpaciũ oẽ i quo ẽbzio informabit.40.erit dierũ.z hic quidẽ termin⁹ eſt q̃ſi cõis plaſmatiõis:qui iterdũ formaſ.30.q̃ vnus eſt p̃ioze:aliq̃n in.50.z p̃pe femella.cius enĩ informatio tardatur z motus.eſt z aliud ſpaciũ.35.dieruz. aliud vo.65.z ita hinc ide ꝑ diuerſitatẽ celi z ꝯtinẽtis ac mãe p̃pe:cũ iformata differẽte i magis z min⁹ q̃ min⁹.z iõ dictũ ẽ ab Ariſ.tẽpus oztus hois foze variũ q̃plurimũ. dicunt ẽt vt aſſerit.A. z hic videſ Hip.cũ Valiabbate fuiſſe. ſeptima etiã particula.6.epidimie:q̃ ſi tẽpus iformatiõis duplet tẽpus ide ꝯſurget motus.Si vo hic tripleſ duplatũ tẽp⁹ dabiſ partus vnde formatꝰ in.30.diebus:mouebiſ i.40. z naſceſ i.180.q ſũt ſex meſes itegri triteni.Plaſmat⁹ aũt i.35.mouebitur in.70.z naſceſ in.210.qui.7. extãt meſes. Formatus vo in.40.motus ſibi aderit in.80.natiuitas in .240.qui ſunt octo meſes.z qz talis rariſſime viuit z formationẽ ponit.A.cõiter in.40.iõ refert canonez p̃fatum ſub alioꝝ ſentẽtia. plaſmat⁹ quoq; in.45.mouet z in.90. z naſceſ in.270.q̃.cõſtituũt meſes.Qui autẽ i.50.formatur in.100.mouet:naſceturq; in.300.qui erũt decẽ meſes. Uñ de hꝭ ſexto epidimie.7. Laboꝝes in piodis q̃ in.70. mouenſ in triplicibus finiunſ.z qui in.90.mouenſ in triplicitate terminanſ.hic igiſ mot⁹ eſt terminatiõis z partis embzionis. Amplius ſciẽdũ q̃ partus nõ fit niſi p̃ matricẽ cũ tumoze grauatiuo diſtẽdiſ ampli⁹: vl̃ mozdicatiõe:vt qñ hũida ei⁹ ſeroſa reddita z acuta pãniculos tẽdunt gbus ꝯtinebaſ:vt ſenſui occurrat matricis.nãliũ.3. ca.3.z.12.Aut p̃pter cõtẽtuz vt qz ſatagat exire ob penuriaz nutrimẽti ſm Hip.tũc enĩ calcitrãs pãniculos rumpit z exitũ petit.Apud vo.A.cõucniẽter cã ſupaddiſ alia nõ parua idigẽtia euẽtationis: z aeris attractiõis cũ loci anguſtia:cũ igiſ fetus fuerit foztis:z matrix debilis anguſta:tũc puer meſe.7.oĩquaq; pfectus: taz ad ea qualitate ſaltẽ que cozpis q̃ aĩe indigens aere loco z cibo ampliozi mouet z calcitrat vt pateat exitus ſibi:quẽ ſi adipiſcitur pfectus ens:vt ita viuere poterit.vñ. A. Generanſ ſeptimeſes p̃pter plaſmatiuã vtutẽ in matrice foztiſſimã exiſtentẽ z ueniẽtẽ ſanguinẽ vtilẽ z cõmẽſuratũ:z iõ celeriter perficiſ opus.q̃ aũt vtus attẽdaſ embzionis z matricis diſpoſitio teſtaſ Hip.ita. Dec aurẽ ſemp fit z in nã fetus.v3.z genere matricuz.z qz p̃me puerpere habẽt ſanguinez bu.z tractabilẽ matricẽ paruã z debilez: vt plurimuz alys pariũt ſeptimo meſe.ſi aũt ſeptimo nõ paretur fatigatus etiã diſſolutus ex motu plaſmatiuo z conamine appetibili egreſſus.octauo pauſat menſe: vt labor abſcindaſ precedẽs z vigor eiuſdez cũ cozpore augmẽtetur z ideo vſq; ad nonũ mozaſ meſem: quo ſiquidẽ egrediatur:qz refectus vigoratus z auctus:partus aderit naturalis maxime.naturaliũ tertio.ca.3. z viuet alys precipue. Ipſius enĩ egrediſ vtute valida z matrice diutius ipſum cõpletius fouẽte.tunc aũt expellẽte. Si autẽ egrediaſ in octauo debilis exiſtit fatigatus:z nõ a vtute faciẽte ipſuz naſci:verũ amplius a cauſa ſyntomatice hunc impellẽte. Is enĩ apud.A.eſt imp̃fectius ſm exceſſuz z ioꝛdinationez mãe alia plaſmat⁹ forma. Valiabbas quoq;:qz in ipo eſt habitudo turbatiõis:lãgoꝛis:z debilitatis nõ viuit.nõ enĩ ineſt ſibi vtus nutritiõis z augmẽti. Cui⁹ quidẽ ſignũ qz fetui ſeptimo men.turbatio z mozbus z mala p̃gnantium in.8.men.fit habitudo z grauitas ipſarũ:cũ p̃gnãtium habitudo ſequaſ eã q̃ fetuũ bitudinẽ.vñ hiſto.9.Dolent gdẽ mulieres maxime mẽ.4.z.8.z ſi cozrũpatur.4. aut.8.cozrũpunſ vt frequẽtius z ipſe.q̃re nõ ſoluz q octo menſiuz nõ viuũt:ſz z pariẽtiũ piclitanſ pariẽtes: z ideo bene ſibi p̃caueãt adulterantes meretricule ĩ quo meſiũ ,pcurẽt abozſuz.multe nãq; hinc ſunt iã extincte.ſi igitur vt inductũ p̃ius periclitaſ geſtãs p̃fecta z robuſta:quãto pamplius z fetus. q̃ aũt meſe cozrumpaſ quarto euenit quia tũc trahere icipit embzio ſanguis plurimũ: z matrici vehementius alligari z inniti: ceu fructus medio temporis arbozi colligaſ q̃magne.aphoziſm.quarto. In octauo quoq; ,pter laboꝛẽ quẽ tolerãt z diſcraſiã quã icurrũt grauã ſ maxie:ſilr:z fluxus ſequiſ ſan.grãdis ex ĩnaturali ſolutiõe ita vt ſepius cozrũpanſ. Si aũt puer non naſcaſ in nono vez ad decimũ pueniat ad que deiceps: ingt.A.q̃ iudiciũ eius eſt iudiciũ nati ifirmi debilis.plurimũ enĩ q deſiderabat pari nono: ſed nõ potuit naſciſ ĩ decimo:cui accidit qõ accidit fere nato in octauo.ſignificaſ.n.vtutis ipſius debilitas.hec igiſ p̃babilis eſt rõ quã medici cũ nãlibus p̃ſit ĩ cãe queſiti aſſignationẽ adducere. Sz circa p̃dicta p̃tigit dubitari. vſ nãq; octimẽſis vitalioz ſeptimẽſi.h.n.fatigaſ motu z calcitratiõe egrediſ.coanguſtiaſ ẽt z ledi ĩ partu.Ad aerẽ ſilr p̃uenit in quo ſunt oĩa ſibi nociua z exnea:aphoziſmoꝝ apparẽs.3. Alius aũt p̃manẽs octauo nõ fatigatus intñ neq; coangustatus:neq; in extrinſecuz aerẽ deductus ſpacio diez 20.aut.25.vel hꝭ a fatigatione liberaſ: magnificaſ z roboratur quare vitalis amplius ſeptimenſe.videſ reddi. Dicẽduz gdẽ iuxta.3.theoꝛice.cap.34.diſpoſitiões cõtingẽtes fetui ſeptimẽ.z deiceps ĩ.8.ſpacio fere.40.dierũ ꝯtinẽtiuz admodũ q̃ſi cuiuſdã egritudinis acute conuerſiue in.40.diebus creticate.vñ ait:he diſpoſitiões a fetibus ceſſant circiter.40.dies.hi nãq; dies in.9.ꝯcidũt meſes. vnde z tũc vitalis efficiſ. Eſt z cã ſubdẽda huius aſtrologica-palin. Dubitaſ qz oĩs criſis plus ẽ ſalutifera q̃ mortalis niſi peſtilens fuerit mozbus aphoziſmoruz ſcõa.ſed partus eſt modus quis criſis.dña.109.Aliqs igitur natus in hꝭ habitudinibus vt ad multum vitalis exiſtet. Dicendũ q̃ viuere nõ potuit qz Ieſus prius:leditur z ĩ partu.noceturq; nõ minus ab extriſecis cũctis occurrẽtibus.Eſt etiã peſtilens z monſtruoſus quare nõ poterit p̃manere ĩ vita. Scõa q̃z deductio ẽ arithmetica per Alexandrum tacta in huius queſiti diſſolutione. Ait.n.7.eſt numerus pfectus vt teſtaſ pythagoꝛas arithmetici z muſici.8.vo ipfectus.q̃.7.ſit pfectus per ſile inducit in multis:qz multa p̃cipioꝝ z maxime hois numero cõſtituta ſunt ſeptenario.deus.n.mũduz.7. gubernat aſtris.Septimenſes vero infantes dentes ,pducũt: ſeptẽnes vero deponũt.In bis aũt.7.pubeſcunt: ter aũt 7.virilizant.Mozbi etiaz ppoꝛtiõabiliter ſeptẽnario iudicantur numero. Luna ſilr tanto numero figuraſ: mẽſiſz ſeptimanis.z hebdomada.7.cõſtat dieb⁹.Uocales ſimiliter dicte.7.extãt apud grecos: ſed iuxta latinos.H. ſolum z realius.lz.n.duas ſupaddendo grecus figuram variet ſonũ tñ ſeruat.quotcũq; .n. grece ponaſ.i. littera:

puta tertia simplicia.u.i.uer.t duo cōposita seu diphtonga:vt ei.oy.t duo puū.vz t magnū: ita o eo.singulares tñ hz sonū ꝓtinue.Hrecus.n.tanꝫ nāe curiosioꝛ imitatoꝛ.7. voluit vocales.7. planetis adaptare. sicut.z4.scripture elemēta ꝓstituit.z4.dici nālis horas similādo. Macrobius q̄z in expositione sōni Scipionis siue tully pmulta ad idē conaī exēpla psuadere ponēs oia fere.7.numerari:t que hoīs maxime. Jngt enī mēs ꝓsurgere ex pmo cubo pariū femīa.s.qui est.8.t pmo ipariū velut mareq est .27.8.aūt t.27.cōstituūt.35.qui multiplicati p.6.numeꝛ pfectoꝛū pmū.iio.cōsurgūt dies.7.mēses directe cōstitu entes tricenos.vnde cōcludit ita. Est q̄ nā fecūdus h̄ numerus vt pmā humani partꝰ pfectionē q̄si arbitri qddā maturitatis absoluat.Cubus aūt numerus dicitur qñ numerus bis in seipsuz cōducīt:vt bis duo bis octo.ter tria ter.27.Prefatū siquidē ostēdīt rōne: qz.7.est numerus īpar:t oīs hic est pfectus.existit enī velut forma parez in se ꝓtinēs t imparē. ꝓsurgit etiā ex numero trinario hz eiꝰ partes:in quo q̄libet reperīt pfectio:vt in editiōe sermonuz mōstraui. Sex.n.t vnū.7.cōstituunt.duo etiā t.5.ac tria t q̄ttuoꝛ.7.reddūt. Nouē sīl̄r numerus est pfectus. attribuīt enī intelligētiarū ordinibꝰ:quos.9.ponūt diuinoꝛū tractatoꝛes:vt sūt cherubin t seraphin: t q deiceps. Sūt t celoꝛ ordes.9. pbl̄.15.qō nūc cōiter testanī astrologi:vt ostēsuz lucidatoꝛis anꝛiota:cū astrologie dīa.3.q autē is pfectus sit rō sīl̄r angit cuz t ipse numerus impar existit. Adhuc partes constituētes ipsuz eundem recōmēdant. Cōsurgit.n.5.partibꝰ. Quarū vna numero ꝓportionaī trinario pfectissimo:puta per tria nouē.hic enīz sunt tres trinarij quoꝛū qlibet ex tribꝰ cōsurgit.vñ in hō numero nouēario potissime coaceruaī trinitatis pfectio. Sunt quoq; huius numeri ale q̄ttuoꝛ t tria:qnq; t q̄ttuoꝛ: que quidē q̄ttuoꝛ ꝓportionātur elemētis:cū eoꝛ interstitys Sic igit̄ in hoc numero ita perfecto partus erit maxime nālis. Nālis etiā post hūc existit denarius.ipse nāq; pfectus extat numerus. pbl̄.16.vñ.A. Denarius numerus ē pfectus:qñ oīs numerus per.10.cōstituīt ꝑm circulationez.t iō Ar.physicoꝛ.3.ait.Platonē fecisse numerū vsq; ad.10. Hūc quoq; numerū multū dignificauit pythagoras ponēs ordines rerū duos:vnū quidē pfecti: t alteruz impfecti:quoꝛ quilibet cōstat ex.10.volēs ipsos esse ꝑncipia coꝛrelatione dicta. In quoꝛū pmo locauit finitū impar singulare dextrū masculū quiescēs rectū lucē bonuz t quadratū:in altero vero is oppositā:puta infinituz par plurale sinistrū feminā motū curuū: tenebzāā maluz t altera parte lōgius. Nouē etiā existentibus speris manifestis decimā antichonā.i.in cōtrariū motā seu extensaz faciunt pythagoꝛici.metaphi.i. Undecimus vero numerꝰ modicū pfectiōis hz in his. t ideo rarius ozīt ipso fetus. Sextꝰ autē t octauus maxime t duodecimꝰ vt sic extāt impfecti omnifariā:t iō in octauo nō viuit. Est enī par vt t aly duo.estq; iperfectꝰ magis diminutus:vt videbīt cō sequēter q̄re in ipso natus nō viuet. Jn alys aūt: vt duodecimo t sexto: aut nō nascitur vel īuitalis occurrit. Sūt enī bi numeri oppositi antedictoꝛ pfectī:t maxime octauus t duodecimꝰ.vñ pmo creticoꝛ. Ego nō vidi aliquez iudicatū in die duodecio:neq; sextodecimo.in octauo autem fit rarius t praue. Nosce quoq; arismetras numerū imparē pferre pari: eo q hic rōnez hz pfectiōis t forme. ille autē impfectiōis t māe.vñ t deus ꝑm Uirgiliuz numero impari gaudet.t iō pithagoꝛici pmū ipareī actu vt trinariū ad dicēdoꝛ significationes offerebāt. pmo ce.t mūdi. Ex hoc ēt causaz assignarēt quare vsus inoleuit vt pillule in numero dētur impari laxatiue.debēt nāq; agere.actionis autē rō sumitur a forma tanꝫ ab eo: qō ipsiꝰ est ꝓncipiuz sustentatiuū:t nō a materia. Jmpar vero habet rationē forme:par autez materie. Circa prefata siquidez cōtingit hesitare. quoniā in nono Euclidis dicīt q perfectus numerus appellaī qui oībus partibus: quibus numeratur ē equalis. Et Boety artrimetice.z.qualis numerus est sex infra.10.naz tres sunt eius partes q̄ bus consurgit.medietas quidez vt tria: tertia pars duo: sexta vnū.tria eniz duo t vnū senariū tñ ꝓstituūt numerū. Jnfra vero.100.pfectꝰ ē numerꝰ. z8.ifra siquidē mille est.496. Et infra quoq; decē milia octo milia centū vigintiocto. Est ēt numerus abūdans q oībus suis partibꝰ ḡbus numeraī est maioꝛ:velut.12.naz eius medietas est sex.tertia ps q̄ttuoꝛ:q̄rta tria:sexta duo:duodecima vnū: que simul numerate in decimūoctauū crescūt numeruz. diminutus vo q oībus suis partibus minoꝛ numerātibꝰ est inuētus ceu octo. Cuius gdē medietas q̄ttuoꝛ q̄rta ps duo octaua vnū que in.7.tñ collecte ꝓsurgūt. Sic igitur hic etiā apparet numeri octaui impfectio. Concluditur t silr q.7.9.t.10.numeri nō extant pfecti. Ad qō dōz q numerus pfectus ad presens tripliciter dicitur. vnꝰ quidem:eo q partes eius simul sūpte oēs totuz precise reddant integrū:vt dictū est antea de.6? t vigesimonono q̄lis nō queriī hic pfectio:que pfectio mālis videtur magis. partes.n.sunt mā totius,physicoꝛ.2. Est t perfectus dictus per modū forme t dātis eē qualis est impar. t ideo qz trinarius primus est talium idicatur primo ce.t mundane pfectus.de ipso enī primitus dī oē totū t pfectū idē sunt idifferētia spē. Appellaī ēt numerus pfectus ratiōe finitationis cuiusdā t recirculatiōis q̄ obseruaī ad ipm: t ita denarius est dictus pfectus t iste qdem pfectōes vltime realiozes extant prima. Dec tñ rō t si sit grata t accepta pythagoꝛicis t vlr arithmetricis ponētibus numeros esse substātias rerūq; cās:eo q nesciuerūt distīguere iter vnū qō enti adequaī:t vnū qō numero extat principiū putātes id sicut est ꝓncipiuz numeri ipsumq; variat ita t entis. Schola tū peripatheticoꝛ cum Ba. creticoꝛ tertio ꝓmonibus nō acgescit hō:hz eos magis extraneos a vitate ac accidētales estimat ꝓpriā querēs t nālem in vnoquoq; genere rōem. dictū tamē illoꝛ ꝓbabilitatem īduit aliquā numeroꝛ rebus assimilatōe quadā. Tertia quoq; rō assumīt ex genetalica ea exercitatiue pte astrologie visa ex supioꝛ motum hoꝛ oīum inferioꝛ cās assignante. Juxta illud inity centiloquy. Rerū cās rūmaturus pmo celestia cōtemplare.naz mūdanoꝛ mutatio ad hoc t ad illud coꝛoꝛ mutatiōe ꝓtingit celestiū. Ut buiꝰ igitur effectus puta octimēsem nō viuere cā dareī tales planetaꝛ ordinem t modū in embzionis ducatu adiuenit in vnoquoq; mēse dīantiū. Posuit nāq; mēse primo super cōceptiōem saturnū dīari frigidū entē t siccū:tūc nāq; semē aquosum ens t fluxibile eīdiguit aliquo quod ipm sisteret ꝓstringeret t fixaret t calidū ipsius vigoreī vnitatū cuiusmodi est frigiditas t sic saturni:est.n.ozigo virtutis retētiue in cētiloquio. Secūdo quoq; mēse sup ipsū iupiter dīaī foꝛtunas calidus t humidus augumētatiuus. Est nāq; virtutis crescentis ozigo:tūc enim conceptus eget calido dilatāte ipsius materiā t humiditate ad extensionem dilatante ꝓtractionēq; linearum t pūctoꝛ t tandem ad iformationē t vt etiā frigiditas t siccitas repzimatur saturni. Reliquo siquidem mēsis mars occurrit q sui caliditate iam fiētem embzionem calefacit t desiccat superfluas ipsius humiditates t ad motuz concitat.tūc enim moueri precipit in calidū enim t siccū motiua valde. Mense aūt quarto superuenit sol coꝛ celi mūdiq; princeps qui sui caliditate viuifica intñ pficit embzonē vt spūs in ipm ingrediaī rōnalis vt apparuit in priozi. Est nanq; ozigo t foꝛnaꝛ virtutis vite. Quinto vero mense venus ordine superoccurrit frigiditate et

humiditate cõtemperãs:qõ caliduz martis ⁊ siccũ: ac solis:carnẽq; augmẽtat:⁊ que ipsius:⁊ oĩa mẽbra ꝓparat: figuraue decora plasmat eadem. Reliquo nimirũ mẽse aduenit mercurius humida exiccans superflua cõtẽperantiã ducẽdo:faciẽsq; ad motũ qui partes minores separat extrinsecas maxime ac distinguit coequaliçatũ oẽ. Luna quoq; septimo sup adycit mense carnẽ ⁊ pinguedinez sui humiditate infantẽ nutriẽs ⁊ augmẽtãs cũ ipsa vtutis nãlis sit ozigo.humectat etiã matricis partes. vnde q; sic pfectus oĩquaq; recepto iam oĩuz planetarũ beneficio:⁊ q; sub potestate nascĩt lune saluat egressus:cuz ipsa foztuna ⁊ vite causa existat.vñ Albumasar in sadan. Uita viuẽtiũ post deũ ẽ sol ⁊ luna:⁊ iõ Ptolemeus hos ĩ suis iudicys dignificat ꝯmagne. Demũ mẽse octauo reuertĩ Saturnus in foztuna frigidus ⁊ siccus:g ifrigidat infantẽ:⁊ coangustat:⁊ in matrice pmanere cõpescit: g si egrediat lesus ẽt ab alys extrinsecis saturni malitiã tolerare nõ poterit.ipse nãq; nõ solũ qualitate destructionez machinaĩ:verũ etiã quadã eius maliuola impzessiõe occulta:vt declaratũ dria.io.Demũ mẽse nono supuenit iupiter ordine foztuna calidus ⁊ hu.tẽperate:qui cuz sit pater deoz virozũq;.z.de aĩa.fm Domerũ politicoz.p.plures sub eius nascunt dñio viuẽtes ꝯmaxime.Si aũt decimo mozet in vtero mẽse sub martis nascet dñio:⁊ quia is labozioſis mouet motib⁹: binc iste agitatus egreditur. at q; in foztuna calidus ⁊ siccus ꝯplurime natos sub eo ponit Abzaã euenare viuere parũ.Cui ẽt.A.ocozdat.z.zi. Ego tũ anno exũs.53. velut a matre solertissima potui cõ prehẽdere:ac p trutinã Hermetis natiuitat] gradus ascẽdentis occulti iuestigatiõez repperi mozã decẽ mẽsiuz. ⁊ .14.dierũ me in vtero ꝓxisse.Si vo.ii.nascaĩ mẽse: q; tũc ad potestatẽ reuertĩ solis itidẽ natus poterit viuere cuz sol:vt dictũ:post deum cũ luna sit causa vite:nõ tñ partus erit nãlis oĩno. Circa ꝑdicta quidẽ dubitaĩ:q; cũ Saturnus significet finẽ rerũ:antigratez ⁊ senectutẽ: vt tradunt Astrologi.nõ videĩ sup ꝑncipiũ ⁊ nouitatẽ ipzegnationis significare: neq; luna sup finẽ impgnatiõis: qñ vt septimo ascripta mẽsi:cũ ea significet initia inouatiõis ⁊ motus.Qõ fulciĩ:eo q; ipsa denotat an.q̃ttuoz pmos nati.dria ẽt.z6. Dom q; hȝ attributiones planetaruz ad cozpoz habitudines fm quasdã fiũt silitudines ⁊ ꝓprietates.In gnãtiõe nãq; embziõis aspexerunt ꝓpzietatẽ q̃ est ꝓstringere ⁊ occultare sui frigiditate ⁊ siccitate.hoc.n. vt dictũ egebat spma in ꝓncipio.iõ sibi saturnuz ꝑmitus attribuere:⁊ demũ ceu ꝑdictũ deinceps.Cõsiderãtes aũt tarditatẽ motus ⁊ operationis:que in senectute aduenit nato.frigiditatẽ quoq; etatis ⁊ siccitatẽ:Impedimẽta etiam cozpis ⁊ aĩe:vt mozbos tristitiã ⁊ mortẽ ⁊ talia:⁊ quia hec saturnuz ipsuz ascriplere senectuti. Ex bis igitur apparet qd dom. Itaq; ex bis trib⁹ cõuincĩt natũ octimensem regulariter:⁊ vt fere semp nõ viuere. Propter secũdũ hui⁹ sciẽdũ q; iterdũ ⁊ velut rari⁹ põt viuere: q; vt dictũ in solis egypti qbusdã locis calidis: nõ tñ excedẽtibus plurimũ vbi sũt mulieres viragines foztes ⁊ bñ efferentes:⁊ ples ꝓtẽperate regionis caloze:⁊ iõ in illis locis qñq; rõnes nõ cõuincũt oĩno pfate. Neq; qdẽ ꝑma pp fortitudinẽ fetus ⁊ magnitudinẽ cozpis acquisitaz a mre:ac etiã a pre ꝑbentib⁹ sanguinẽ calidũ ⁊ spma dignũ sufficiẽter:vt spumosuz spiritib⁹ oĩno.Deficit silr illic vtcũq; secũda:qñ octauo nat⁹ ibidez viuit impfecto.pficiĩ tñ vt cunq; ꝓpter affinitatẽ mediastinã:quã hȝ cum septimo ⁊ nono pfectissimis declaratis.Abscindiĩ ẽt nõ parũ tertiã pp enĩ caliditatẽ ĩnatã vigozẽ ⁊ pfectionẽ quã ifans ꝓxit a matre h⁹ ⁊ pre:regiõisq; calitatẽ poterit malicie saturni occulte:ac ipsius frigiditati ⁊ siccitati obuiari. Qõ fulciĩ eo q; sic nata q̃dã nãe sũt mõstra:cũ rarius ⁊ ꝓter ei⁹ intẽtionẽ ꝓtingãt.talia vo ꝑmissa sunt in nãm qñq; cõcidere: sicut q̃q̃ mularũ gen⁹ sit totũ sterile ꝓceptũ habuit mula:sz nõ enutriẽs vsq; in finẽ.de ge.aĩaliũ.z.Qõ aũt in bis regionib⁹ ab egyptys estimeĩ qs nat⁹ octauo mense vita potiri euenit:q; latet mulierũ ꝓceptiõis ꝑncipiũ. frequẽter enĩ retinent mẽstrua. iflãtur ⁊ spirantur vẽtositates: ⁊ tũc credũt eẽ pgnãtes:cũ tñ coeũtes ipzegnent postea. histo.9.vñ Dip.Quidã opinati sũt puerũ bre plus.io. mẽsib⁹.iã enĩ multotiẽs hoc audiui: sz quõ hoc ⁊tingat dico praue.nãq; accepunt pgnatiõis initiũ hoc mõ.Cũ.n.matrices spiritu quodã replent vẽtoso putãt se iã eẽ pgnantes:eo q; etiã mẽstrua retinenĩ defluẽtia in mrices.deide cũ mẽstrua spõte rũpunt: aut alys illis occurrẽtib⁹ egrediunt hec ⁊ ꝑe cũ vẽtositate:demũq; sic purgat] appzopinquãt viris:⁊ coeũtes ipzegnãtur tũc.aut post parũ:⁊ iõ putãt mulieres aliq̃ septimẽsez octimẽsẽ foze:⁊ nouimẽsez decimẽsez:ac hũc vndecimensez.Ax. siqdẽ ponit eas absq; mẽstruoz eruptiõe ipzegnari: qõ ꝑbabili⁹ videĩ ĩ desipe.si nãq; mẽstruãt cõiter nõ se pgnates estimant.

Propter quartũ

qdẽ ad pm qd dõz appuit. Ad aliud dõz q; ñ magis vr vitalis octimẽsis q̃ septimẽsis.vñ oĩsuz sufficienter.imo min⁹ valde. Nõ.n.ois moza tpis augmẽtat ⁊ vigozat fetũ:sz moza determiata cũ dispositiõibus debitis oñsis ad illud operãtibus. Ad aliud dõm q; lz iformatio aut motus maris ꝑcedat eaz que femelle: põt tñ fieri retardatio ⁊ eq̃litas in tpe oztus.⁊ iõ q; foztassis ista tpa nõ semp sunt ꝓportiõabilia vt dictũ ĩ canone duplatiõis ⁊ triplatiõis.A.aliox vt ꝑfatuz testaĩ illud opiniõe. Aut dicẽdũ q; nonus mensis latitudinẽ hz grandez quã ꝓsequiĩ ꝓncipiũ decimi:ita q; mas nascetur circa ꝓncipium amplius noni.femina vo circa finem seu initiũ.io. Ad aliud dõm q; nõ solũ qs ꝓpter q̃litates ꝑmas pemptiue in ipm agẽtes excessium deperit.Uerũ etiã ꝓpter debilitatẽ ⁊ ipotẽtiaz ĩ octauo mense:cũ oziĩ ipotẽtie occurrẽti ⁊ languoz neq; saturni pimit frigiditate cũ siccitate solũ. verũ etiã nois virtute quadã sibi occulta ĩsita vt oñsum dria.io.q̃ absq; medy opatur imutatiõe. Ad aliud qd dõm apparuit.ꝓcessium enĩ est rarius tñ peccãte nã hãc diuersitatẽ puta viuere ĩ octauo ⁊ alys iuentũ est accidere qñq;.Quãtũ aũt arguũt auctozitates ptis aduerse apparuit antea. Ad aliud dõm q; rarius est valde vt nõ piclitẽtur nascẽtes ĩ octauo:qõ aũt tale vniuersale nõ cozrũpit cũ ꝑpaz ⁊ in loco accidat ꝑticulari. Ad aliud dicendũ q; genetalici mozas distinxerũt solum cadẽtes in nono mense aut circa:quoniam sic in plerisq; cõtingit nasci.Qõ aũt alio nascanĩ tpe nõ ꝓhibent: sed id rarius euenit sicut testaĩ abzahã euenare. vñ trutina Hermetis:aut alius iuentionis gradus natiuitatis modus occulti extra nonũ mensem minime ꝓtendũt vt indicãt mozefetuũ in vtero permanentiũ. Nosce quoq; non esse proteruiendum in hȝ terminationibus mensium precisis ⁊ vniuersaliter cuiusliber artis materiam sensibilem concernentis ꝑpter ipsius vagã ⁊ indeterminatam nãm vt tactũ est differẽtia.z6. Differentia. L.

Quod digestiua proce-

dat subtiliando vr.qñ ⁊tentũ ꝓportionatur ⁊tinẽti ⁊ disponiĩ fm ipsi⁹ dispositionẽ cum ipm imutet ad sui crasim ⁊ silitudinẽ.sz ⁊tinẽs vt vasa gb⁹ qõ digeriĩ demãdat ad mẽbra vt appet subtiliãdo pcedũt.Est nãq; ad venas de maximis puenire ad capillares:ex gb⁹ sanguis ĩ mẽbza labiĩ ex pte diuina.p ꝑma õ gnãtiõe humoz.Et merito qñ vene ex maiozib⁹ sic miozes pcedũt donec fiãt meatus miozes ꝯ sanguis

grossicies. de partib⁹. 3. ¶ Adhuc qō hꝫ penetrare in partes angustiores melius penetrat si subtiliādo ꝓcedat: cū tale motui sit expositus. magis est hꝫ vero quod dicrik. ¶ Amplius. chilus est substātia liquida ptisane in spissitudine silis: que vlterius tūc ducit mediāte icore gnāto in mesaraicis in sanguinē ab epate. hic aūt grossior: vt sensus idicat: est icore ⁊ sanguine. Silr sanguis ex phlegmate p digestionē gnātus subtilior apparet eo: cuꝫ phlegma plurimū sit grossius sanguine. Humiditas etiā ros dicta subtilior mōstrat humiditate sanguinea. Sāguis etiā artarialis subtilior venali ex quo ꝓcreat. ¶ Itidē. spūs cordis vaporosus digestus ⁊ alterat⁹ in rete mirabili subtilior reddit: ita etiā spūs vaporosus qui est sicut mā cōprehēsus in locis vacuis: vt artarys ⁊ corde conuertit digestione in spūm ināti in oibus mēbris iproportionabiliter tñ in his cōprehēsuꝫ: qui reddit tandē potus ⁊ inat⁹ in q̄litate sua: cū ꝑfus fuerit vt mā vaporosus. 5⁹ simpliciū. c. 5. distinctiōis scde. ¶ Rursus. qō decidit ab aliquo cōtestat ipsi. in tegni. sed supfluitates digestionū ꝓcedūt subtiliādo grossiores. n. sunt egestiones vrine sudoris⁹ ⁊ trā spiratiōis⁹ sensui occultis. Palin. Scda aphoris. ponūtur humores indigesti grossi solū ⁊ viscosi. Di aūt in eoꝝ digestione egent subtiliatiōe ⁊ incisiōe: que subtiliatio silr importat. digestio igit subtiliādo ꝓcedit.

Oppositum huiꝰ videt sape Ar. methauroꝛ. 2. Digesta oia cōstare nata sūt. vnde Alexan. ibidē. Oia digesta ꝑmo cōstāt ⁊ grossa fiūt. Et. 4. eoꝝdē. Accidit digesta grossiora ⁊ calidiora eē ex pumonis: siue ex pumalib⁹ aquosa ex talib⁹ que terrestria cōstūt. Quarto quoq; re. a. Digestio oia coquit: adunat ⁊ ingrossat. ¶ Adhuc. 2. pnosticoꝛ. De nā digestiōis est vt ingrosset: nō vrinā trīa: ſz egestionē: ⁊ in eis que recipiunt digestionē in stomacho: ⁊ sputuꝫ in eo qui hꝫ pleuresim aut pipleumoniā: ⁊ humiditatē descēdētes ex naso ⁊ corrige: ⁊ lippitudinē in egritudine obtalmie: ⁊ saniē etiā in vlceribus. Uñ. 4. methauroꝛ. Et que in nascētys cōstātia facta fuerūt q̄les in obtalmia: puta lachrima cū facta fuerit limes siue lippitudo. ¶ Ampli⁹. icor subtilior est sanguine: ⁊ sanguis humiditatib⁹: ⁊ ipse mēbris in que vltio ꝓuertunt. Eti. Subtile īdiget ingrossatiōe que digestiōe ꝑstatur vt ꝓcedēsuꝫ sit a vtute expulsiua liberius excernatur. Itaq; digestio ingrossando ꝓcedit.

Propter primum quidē sciendū q; digestio ē pfectio: seu ꝓplectio a nāli calido ⁊ ꝓportio ex oppositis passiuis siue ẓiactionib⁹ passionib⁹. Est igit calidi digestio triplex exīs. Una quidē pepāsis dicta que attēdit in fructib⁹. ⁊ vlr in aialiū spmatib⁹. Alia epsesis ī elixis ⁊ oīno aialiū humoribus. Tertia vo obtesis in assatis: ⁊ vlr in ossib⁹ ⁊ solidioribus: calido vo fiūt assatiuo: vt tegula in fornace. de ge. aialiū. 2. Frigiditatis vo indigestio: que etiā opposite triplex existit: puta hometes: molisis: ⁊ staceſis. methauroꝛ. 4. Que quidē digestio existit duplex. nā quedā est ī iuuatiuo. altera vo in nocitiuo siue in supfluitatibus. p̄ primā. c. 3. de vtutibus. est aūt digestio in iuuatiuo alteratio quedaꝫ siue trāsmutatio eius qō nutrit in ꝓpriā eius qō nutrit qualitatē: ac etiā eēntiā ꝫ. A. ꝑmo pma. ꝑmo elemētoꝛ. 3. cōplexionū. ⁊. 2. nāliuꝫ. hec enī nil aliud est nisi vt alimētū in tātū elaboret vt virtus nutritiua ipsuꝫ stare faciat loco deperditi. Digestio vero in nocitiuo duplex qñ illud: aut nō adeo est nocitiuū gn possit ad benignuꝫ reduci: vt flegma dulce ꝫ. Daly. cuꝫ in sanguine ꝑmutat sicut vinū pōt reduci cū est in via ꝑmutatōis ad acetum: ⁊ tūc saltem rōne termini ad quē sibi cōpetit digestio ante dicta: vel est supfluū vel nocitiuū factū ī tātū vt nunq̄ possit corrigi: ceu fallsum flegma oīno: ⁊ vinū perfectione in acetū ꝑmutatū. tunc quid ex sibi debetur indigestio que est ꝓparatio vt ipsuꝫ faciliter expellatur victū a natura. vnde q̄rto ꝑmo. ca. de cura febrīs putride in vniuersali. Intentio in digerēdo est adequare substantiā materie vt sit ꝓparata ad expulsionē facilē. hec autē aphorismorū scōa. 2. terapētice. ⁊ ab Daly. Duius aūt indisposītio aut iꝓparatio humoris vt a nā vinci ⁊ expelli nō valeat tripliciter fore. Aut rōne substātie ipsius: puta si fuerit grossus. hic enī incuneatus ⁊ inclusus obstruēs ductꝰ non potest expelli. vnde ipsuꝫ ꝑmitus oportet subtiliare. vel viscosus. Is autez eius adherētia similiter nō potest educi: qz oportet ⁊ hūc ꝑmitus incidere. Aut subtilis. Iste nāq; imbibit ⁊ inserit sic mēbro: vt natura nō possit ipm in expulsione cōprehēdere ⁊ educere. ꝓpter qō ipsuꝫ opꝫ ꝑmitus ingrossare. non enim digestio omnis in nocitiuo ꝓcedit subtiliando: sicut quidam impugnātur. quarta ꝑmo. ca. de cura putridarū in generali. Humores quidem hi ad crisim laudabilē egēt diuisione ⁊ excretione. aphorismoꝛ q̄rto. Aut hoc erit ratione quātitatis. cuꝫ enī humor fuerit multe quātitatis nō potest simul digeri. quare opus est ⁊ maxime cuꝫ virtus fuerit imbecillis eū patiatiꝫ per ītervalla euacuare: ⁊ ita q̄si digerere. euacuatio enī huiꝰ sicut pars digōnis existit vel rōne q̄litatis. ⁊ hoc duplr aut ꝑmarū vt si fuerit calidioꝛ aut frigidioꝛ ⁊c. aut calidioꝛ ⁊ siccioꝛ ⁊ reliqua: qñ tūc oꝛ ipsuꝫ ad moderatū ꝓprius adducere. aut p q̄litates subsequētes: vt qz sit putridus aut mordax ⁊ acutus. tūc. n. oꝛ ipsum rectificare ⁊ expurgare cuꝫ abstergētibus ⁊ mūdificātibus: aut venenosus: quē oꝛ corrigere cum his que vtute ꝓpria venenis habēt resistere in tegni. ⁊ z⁹ silr de ingenio. Nosce quoq; q; vnaquecq; istarū digōnū siue sit ī iuuatio siue nocitiuo seu medio: aut fit totaliter a natura vel ꝑncipalr ⁊ initialiter: ꝑficitur aūt p artē. vñ in tegni alterant hu. aut digesti ab ipso coꝛore vel aligbus farmacis vtutibꝫ. In iuuatiuo qdem cum quis ꝑfecte fuerit digestionis velut puer seu iuuenis eucratus. Iuuat autem ab arte cum debilis fuerit digōnis vt senex melancolicus. Electuaria enim ⁊ inunctiōes sibi administrant ⁊ hui⁹ regimina calefaciētia. vnde ꝑmo tertia. c. de regimine eius qō comedit ⁊ bibitur. Ingredi ad loca calefacientia ⁊ bñe ceruicales eluatos sunt de his que ad digōnem iuuāt ita q; talis artis opatio cū semimalū reducitur ad benignū necaria ē nō parū digō etiā simplr nocitiui aliqñ solū ꝑficitur a nā: vt qñ ipsa potēs digerit mām absq; medici auxilio ac expellit iuuat ⁊ nō parum sepe ab arte: ⁊ ꝓpie cum imbecillis fuerit. sic. n. opꝫ cibis ⁊ potibus ⁊ medicinis sicut sirupis electuarys fricatiōibus exercitys maturare ⁊ digerere. Sciendū tamē q; digōnis in simplr iuuatiuo quoddā oꝛ dinatur in restaurationē subē grossioris deperdite sicut sunt ossa: aliud in restaurationē subtilis ⁊ ipsius facilem penetrationē ceu spūs: quoddā ī mediū vt carnes. Digō qdem que absolute in supfluitatib⁹ existit duplr variat. nam aut tale nocitiuū est sparsum per coꝛpus plurimū: ⁊ hoc aut ītra venas aut extra: vel in loco collectum sicut apostema: qō ⁊ duplr euenit ꝑm q; apostematis mā potest esse calida siue p essentiā: qz in seipsa sit calida vt sanguis ⁊ colera: siue per putrefactionē vt cancer ⁊ vndina: vl qz sit natura bis oppositis modis: vt scrofula ⁊ nodus. Est ⁊ digō tertia circa hoꝛū duoꝛū mediuꝫ: qō duplr euenit: aut qz supfluitas ē naturalis vel humor paratus ad coꝛruptionē q; in benignū redigit. Ulterius aduertēde sunt digestiōis cāe: qz illius que est simplr in iuuatiuo cuꝫ bis que mediū obtinēt sunt vtus cōplexio ⁊ calor membris insit. nāliū libꝛo. c. 100. ⁊ primo ꝓma. de virtutibus. c. 3. Cause vero ī nocitiuo digōnis absolute possūt signari 3. vel fortasse. 4. qz digestio cuꝫ sit accidens nō hꝫ mām

ex qua:sed in qua.4.meta. vnde cā mālis est in ipsa ꝑpe sed illud in quo eius fundat materia. Causa vero formalis erit decoctio sufficiēs digerēdo ꝓportionata. Finis vero est in hꝫ digestione in expulsiōe ordinatio. Efficiēs q̄z vna p̄ncipalis ⁊ velut artifex virtus regitiua totius.altera ⁊ strumētalis:sed secūdario que duplex existit.interior.⁊ hec est duplex:vna simplex ꝛcoꝛpozea:vt est ꝛplexio. altera huic opposita:vt calidū in mēbris.similiter ⁊ exterior hec duplex. vna q̄ respicit vtutē magis in dieta:q̄dā vero causaz ⁊ dispositionē vt medicine. In egritudie nāq frigida cibi ⁊ potus ispecta vtute cōpetūt frigidi ⁊ ecōtra:⁊ sīlr medicine suo modo. Dico autē sic:qz in medicinis magis ē oppositio q̄z obseruāda dieta. Ipsa nāq plus expedit p̄ simile administrari sicut p̄ cōtrariū medicine. Sūt aūt grossuz ⁊ subtile q̄litates quedā māles. siccuz ⁊ humidū magis cōdistātes. dr̄ia.85. In grosso enī partes sūt adiuicē ꝛgregate ⁊ dēsate:in subtili autē ecōtra.

Propter secunduz quidē sciēdū quēdā dixisse q̄ digestio ꝓcedit subtiliādo. q̄rto p̄ma de cura febriū putridarū ī generali:cuius motiuū potuit esse:qm̄ huic acciderūt expimenta:que ad hoc ipsuz duxerūt vt illa acqesceret:⁊ ga hec nō fuerūt fm canones nō valēt:neq̄ aliq̄ coꝛ ē sufficiēs ī hoc ostēdēdo. fortassis nāq ī mā etiā subtili caliduz medicamē exhibuit cuidaz:qō pozos apiens ⁊ mām in fumos dissoluēs:⁊ magis ⁊ subtiliās sanat⁹ est patiens. Potuit ⁊ rōne friuola psuaderi:qm̄ de rōne calidi ē subtiliare dissoluere eliq̄re ⁊ penetrare:sed digestio pficitur ꝑpie calido ⁊ magis absolute nocitiui:ꝑpter qō ꝛcludit digestionē subtiliādo ꝓcedere. Dec autē positio falsa vt plurimū est in se:cū vt in multis:sicut ostēdet digestio ingrossando ꝓcedat. ¶ Ad ipsaz enī sequūtur icōueniētia: nō pauca:qz fm id nā moꝛ initio egritudinū in ḡbus ē hꝫ subtilitas euacuaret:⁊ ipsa digestiōe parata euacuaret:⁊ ars imitatrix nāe in p̄ncipio egritudinū taliū:etiā radicaliter euacuaret:cum ꝓceptum sit arte digesta medicari.

¶ Adhuc.nunq̄z subtile inbibitū est inobediēs euacuationi:cuius idicat sensus ꝛriū. falsitas aūt ipsi⁹ magis apparebit in tertio dicēdoꝛ. Motiua etiā huius nō valent qz in illis expimētis impꝛessio fuit accidētalis:vt insinuat Aui. vñ cauēdū est ne te ipꝛessio decipiat accidētalis. p̄rimo q̄rta.c.z. Qñq̄ enī vidim⁹ ex febre curari ꝑpter aliq̄ calida nāz disturbātia:⁊ ipsaz ad paroxismū icitātia. Ꝫ tñ qz accidētaliter est factū ꝑpter irritationē nature ad pugnā:⁊ ꝑpie cū mā fuerit indigesta:nō est tanq̄ artificiale imitādū. Si enī calidā māz in quodā sic subtiliauerūt vt ipsaz resoluerēt:ꝑpter qō quicuerit moꝛb⁹:alys quidez potuerūt plus ad itensioꝛē inflāmationē ⁊ ꝛsumptionē ꝓducere. ¶ Ad aliud dōz q̄ calidū subtiliat resoluit ⁊ eliquat bōgenea. ¶ In bis autē que sunt ei⁹dē trib⁹ oppositū operat.z.de ge.⁊ coꝛ. Mā vo digesta reddit vnigenea dupliciter. bene nāq digestionis nā est vt rē oēm similē ponat quocūq̄z mō. ¶ Dictū est etiā q̄ digestio nō solū perficit caloꝛe tanq̄ instro: sed ⁊ nā regitiua magis tanq̄ artifice. Fuerūt etiā aliqui positionē oīno ꝛriaz firmātes:volentes digestionē omnē ꝓcedere ingrossando. Quoꝛ fortassis motiuū sumpserūt ex sermone Ar. ⁊ Ha. in argutis iam p̄missis. ¶ Adhuc calidū calefaciēdo poros apit:⁊ q̄ est subtile materie eliquat:vaporat:⁊ resolvit:reliquūq̄z tūc relingt ingrossatū. passio enī magis fcā abycit a sba. Qō aūt subtile videt amplius abycibile:sed digestionez dictū calido perfici magis ꝑpter quod videtur ingrossando semper digestionē procedere. ¶ Dicendum q̄ lz hec positio plus cōtineat veritatis ꝓcedenti:vt magis nāq quod digerit grosescit:tamē calūnlā patitur nō modicam:⁊ in se ⁊ in eius motiuis:vt eniz in repudiatione ante misse opus eēt nature:⁊ arti humozes grossos ⁊ similiter viscosos a p̄ncipio etiam radicaliter euacuare cuz sint sua grossitudine ⁊ comparatione digesti. Silr ⁊ grossuz ⁊ viscosiuz esset euacuationi aptuz:impeditius vero carnes. Cuius falsitatez denotat sensus:⁊ qō diceꝫ nō minus. Quo autez mouētur ex sermone Ar. ⁊ Hal.nō valet:sicut in quarto mōstrabitur ꝓpositoꝛ. Apparet etiam quid ad rationē ipsoꝛuz dicenduz:quia digestio nō solum perficitur caloꝛe:verū amplius virtute regitiua ipsi p̄ncipante:⁊ eū ad finez ordinante. Ipsa nāq omnez ab humoꝛe: cuz potens fuerit indispositionē remouet:quia euacuationi erat ineptus:⁊ lz aliquid euapoꝛet ⁊ resoluatur:non tamen quod remanet semper constat:magis tamen humiduz inuiscatuz quiescens subtilietur eliquatū sicut apparet in glaciali dissolutione.

Propter tertium quidem sciēduz q̄ digestio vt ad plurimuz ingrossando tendit aliquādo tamē subtiliando.nā digestio in iuuatiuo simpliciter que ad restaurationē grossi ordinatur deperditi semp ingrossando ꝓcedit: sicut vult Ar. manifeste.oporet eniz q̄ fiat terreū quo nutrimur.i.ingrossatuz. vnde Damascenus. per frigiduz ⁊ siccū nutrimur idest per terreū ingrossatuz. hocq̄ aperte apparet in permutatione iecoris in sanguinē:⁊ sanguinis in humiditates:⁊ tandē ī mēbra:qō ⁊ rōne asserit. Ea enī q̄ sunt ad finē disponūtur ꝓpoꝛtioabiliter ipsi cū finis necessitatē ponat his que ad ipm.z.phy sicoꝛ. Sz finis digōnis est vt grossum depdituz restaureꝫ. restauratio vo dz fieri silis ⁊tū est possibile. ḡ ⁊ ea q̄ sunt añ istū finē oz vt ingrossent vt ipsum adipiscañ. q̄ autē ingrossantur p̄ius subticet ¶ Amplius motus oīs ⁊ mutatio sunt ex oppositis terminis.5.phy.sed motus est quidaz in digestione:fit enim alteratione quadā magis vt etiā localis tādez iteruenit. Qō aūt mouet vt appet ibidē cū partī sit ī termīo a quo: ⁊ partī in termino:ad quē semp abyciens qō ierat sibi ex termino a quo ⁊ acgrens q̄ sunt termini ad quē: tñ qō digerit erit p̄mo in altero terminoꝛ vt sit subtile:demūq̄z acgrēdo q̄ sunt termini ad quē paulatine in ipm efficiet tandem vt grossum reddat. Quare cōuincit qō digerit cōtinue ingrossando ꝓcedere:donec pars efficiat grossa. Si vo digestio sit simpliciter iuuatiui:vt pars restaureꝫ subtilis deperdita:⁊ vt motus inde ꝓueniat perfectius vt spiritus digestio:ita digestionē cōcedo vt tactuz est in argumentis subtiliādo ꝓcedere.subtiliatur enī digōne humozes ⁊ in vapozes transducunt ex ḡbus demuz spiritus procreant. Qō enim euenit certius:cū spūs vitalis in rete secūdino digestus vlterius in aīalem trāsit ⁊ mālis in formalez ⁊ inatum. Qō aūt ita sit illis rōnibus pōt mōstrari terminis tamē cōmutatis ḡbus oīsum digōne iuuatiui in restaurationē grossi depditi ingrossando ꝓcedere. Si autē digestio attendat in simplr nocitiuo fm q̄ sparsum fuerit per oē fere coꝛpus intra venas vel ex: vel in parte vel in epate aggregato. Si qdez p̄mū tūc dicendū q̄ cū talis digestio nō sit nisi preparatio quedam ⁊ habilitatio humoꝛ virtuti expulsiue etiaz humoꝛ redditus sit nature inobediens.aut ꝑpter grossitiez vel viscositatem aut subtilitatem opus fit sic subtiliare ⁊ viscosum icidere:⁊ subtile ingrossare:ꝑpter quod oz aliquādo subtiliare.interdū vo ingrossare fm q̄ dispositio expedit humozis euacuationis phibitiua.⁊ in hoc ꝛsentiunt vniuersi vno ante dicto excepto. Si vero digestio fuerit in nocitiuo secundo:aut illud aggregatum est calidum siue per se vt quod colere ⁊ sanguinis: seu per putrefactionez sicut qō flegmatis ⁊ melācolie vel frigidum. Qō si p̄ius dupliciter etiā contingit:vel enim maturatur aut resolutione creticatur. Apostema eniz tripliciter terminat ali-

quãdo enĩ resoluitur:interdũ saniaſ.at quãdoqz in duriciem permutatur.de diſtẽperantia inequali.capitulo.4. Si autẽ saniaſ testatur ipſum digestione ingrossari.apho rismoz ꝓma.Si enĩ fuerit apostema ẽm exteriorẽ cutez desudãt in ꝓncipio liquores quidã subtiles:deinde digestiõe fiũt grossiores ꝯz q plus aut minꝰ digerũtur:ſicut in phłonibus euenit oris:z occultoz: z vłr in his q ꝯz vnã quãqz particulã.Silr etiã ĩ pleuresibꝰ cõtigit.nã ꝓmitus quidẽ est indigestissima:vt cũ nil expuitur: deĩde liquores reddũtur subtiles:tertio grossiores:ḡrto autẽ vt in fine digesti fiũt.vñ.z. pnosticoz.de nã digestionis est vt i grosset ſputũ in eo qui bz pleuresiz aut pipleumoniã: qõ rõne mõſtraſ:qñ hec apostemata per viã plus fiunt reumatis.Qõ autẽ reumatiçat existit subtile: aliter enĩ apte nõ adeo cito decurrere posſet in ſpõgiositatẽ similiũ partiuz:venas minimas egrediẽs: ſicut est modus gnãtiõis apostematũ natus in tegni.z de diſtẽperãtia ĩequali.z.iz. de inge.Qõ aũt ſubtile ẽ oportet ꝓtrariũ:ĩſpissatiõe puta curari: qõ z plimũ ſolet euenire.Interdũ tñ cũ mã fuerit ſubtilis:z virtus fortis in resolutionẽ digestio apostematis que ad ipſius terminationẽ ordinaſ plurimũ ſubtiliatiõe pficiſ. Si vero fuerit frigidũ eẽntia z accidẽte: z induratũ:tũc eius digestio ſubtiliãdo ꝓcedet:cũ oĩs cura ꝓtrarietatis pficiaſ rõne.vñ in nodis ſcrophulis z bz ita frigidis apostematibꝰ calida cũ humiditate adminiſtramus ꝓus maturãtia z ſubtiliãtia. demũ calidiora ſiccis adiũcta:vt mollificata z ſubtiliata mã in vaporẽ resoluatur z fumũ: hũc moduz ſeruãdo q ad mã euanescat vniuerſa.Si aũt digestio fuerit in bozũ medio:z humore parato putrefieri velut dulci phłate: aut crudo ſi ad beniguz cõuertaſ ſilr iudicãdũ vt de ſimplr inuatiuo:qõ ingrossando ꝓcedit. Qz ſi in nãlibus ſupfluitatibus eodez modo Ha.in locis nõ paucis:qõ z ratio cõfirmat. naturalis nãqz ſupfluitas eius a quo decidiſ ſapit naturaz.deciſum enĩ decidẽti ꝓportionaſ:qõ oſtẽdit egestio:vrina:ſudoz:ſaliua:coꝛiça: ſordicies oculoz:ſiue lippa. Ar.z Ha. ¶Sed circa ꝓdicta accidit dubitare. nõ enĩ videſ q digestio ꝓcedat vt multũ ĩgrossando: ĩterdũ autẽ ſubtiliãdo:cũ digestio potẽtia quadã pficiaſ nãli.hec aũt existẽs irrõnalis nõ valz ad oppoſita:ſz rõnalis.dria.77.z meta. nono.vñ ꝓmo ꝓma.c.4.de vtutibꝰ. Uirtutes nãles nõ ex volũtate ꝓueniũt:vñ ꝓfluũt. ¶Ad id dõm q ꝯz ſit vna digestiua in cõi:nõ tñ ſpãli: diuerſificaſ enĩ ꝓ cõplexionẽ calorẽ:z partes qbus depẽdet. vñ oĩbꝰ idẽtitatis dico ad oppoſita nõ valere: verũ multiplr variatis: aut ita differentes euidẽter ſunt actus vtutis naturalis :ccu aliaruz.

Propter quartum vero ad ꝓmũ dõz:nõ esſe verũ vaſa semp ꝓcedere coangustãdo:ĩmo aliquãdo ita:ĩterduz vero aliter:vt apparet in meri.ventre: venis meſaraicis: z bis q̃ ſunt in ſubſtãtia epatis entibus angustis.altere vero ſũt latiores donec ad capillares perueniãt. ¶Adhuc opz id in quo digerẽduz digeriſ foꝛe angustũ: vt meliꝰ z adherẽ tius amplectaſ:vt inde pfectioꝛ cõſurgat digestio:vt que in epate designãt vene. ¶Ad aliud dõm q ꝯz digestum grosſeſcat: ſequestraſ tñ in partes paruas. est z illic vtus expulſiua partis a qua recedit:z attractiua illius ad quaz accedit.vñ trãſitus poterit perfici bz. ¶Ad aliud z ſimiles inſtãtias dõm q per chilum duo poſſumus intelligere:aut mixturaz ex groſſo futuro feculento z ſubtili: vel ipſum ſubtile tñ qõ per meſaraicas emittitur z attrahitur digerendũ. ſiquidẽ ꝓius foꝛtaſſe quis cõcedet digestionez hic ſubtiliãdo ꝓcedere: ſed qz intellectus ſecundus est ſanus:vt dicaſ digestio reſpectu illius qõ cõtinue digeritur z depuraſ ꝓtranſiens vſqz ad mẽbra paulatim z cõtinue:ita talis ſemper ꝓcedet igroſſando: donec mẽbris fuerit vnita z omnifariã aſſimilata. ¶Ad aliud de roze dicendũ eo modo:aut quia ros nõ est inuatiuus niſi in caſu:vt tẽpoze famis:ſed est ſuperfluitas humiditatis ſanguinee.differentia.33.cuz autez egetur digestione ingrossatur:z in cambiũ tranſducit. ¶Ad aliud quid dõz apparuit. ¶Ad aliud dicẽdũ q nõ est ſimile q̃cunqz mõ: ſed vtcũqz:cuz ſimilitudo ſit quedã vniuoca: quedã analoga:nõnulla etiã equiuoca.37.differentia. Uel ſupfluitates ingroſſando ꝓcedũt ſi fuerint a inuatiuo deciſe vt ipſum. Ultimũ tamẽ inuatiuũ quia groſſius est:nõ debet habere ſuperfluitatez groſſioꝛez:veruz potius ecõtra: cũ ſemper quod digeritur amplius puruz z hõgeneuz z amplius ingroſſatuz. quare quod elicitur eo erit ſubtile purum cuz modicũ etherogeneitatis habeat:per pozoſqz ad multũ inſenſibiliter delatũ:vt ſudoꝛ z ſupfluitas occulte trãſpiraſ oſtẽdit. ¶Ad aliud dõm q Ha.nõ ſolũ fecit ille ſermonẽ de idigestiõe humoꝛ rõne groſſiciei z viſcoſitatis:qz hec ſepius euenit. Indigestio vero ſubtilitatis rarius accidit. quare eaz intelligens omiſit. Ipſam tamen ponit in.ii.de ingenio.ca.z.z.z.z in alys. ¶Inducta etiã aduerſe partis cuz hoc q ſua tendũt via dicẽdũ Ariſ.magis locutuz fuiſſe de digestione: que est in inuatiuo ꝓout ordinaſ in reſtaurationẽ groſſioris depditi. Ha.vo.de ſupfluitatibus nãlibus ampliꝰ z mãlibus in loco collectis que ſuppuratiõe iudicãtur.Similiter qõ reliquũ inſtat ꝓcedendũ ſuo modo. ¶Differentia. LI.

Quod attractio que a calido: nõ reducaſ ad eam q̃ a vacuo mõſtraſ: qz cã poſitiua nõ reduciſ in priuatiuaz: cũ priuatio potius in habitu concidat z nõ ecõtra.ſz z calidi attractio poſitiuũ gd importat:que vero a vacuo aliquid priuatiuũ vt apparebit. ¶Ampliꝰ attractio est actio cũ ẽm eam in id qõ ſubyciſ agi dicaſ. Oĩs aũt ꝺrietate pficitur qualificatiua z caliditate ꝓius:cũ ſit qualitatum efficaciſſima:z motus cauſatiua.dria.60. vacuo aũt non est actio neqz ꝺrietas aut qualitas cũ ſit nõ ens. ¶Kurſus:phł.prima.Multus ignis modicũ ad ſe rapit: velut oſtẽdit candele lumen iuxta qõ cerei approximatũ:z ipa itidem nouiter extincta lumẽ ab ardente per iuxta poſitionem etiã ſuſcipit in deoꝛſuz. Nõ aũt potes talia ꝓpter vacuũ eſſe fingere:cũ aer circũſtet copioſus ſubtiliatus calido loci replet. Erit itaqz a calido flãmeo cuz a ſimili fiat attractio.ſimpliciũ tertio.c.penultimo. Ignis autez ꝓportionatur igni: nõ aũt vacuũ. Quod adhuc teſtãtur ſigna. Que nãqz neceſſitas vacui et timoꝛ:cũ vapozes radiozum celeſtium caliditate ſua ac indita in aereꝛ eleuẽtur. Et cur ſub monte cuſtodie arte concauo cupalo dcõ eſtate ventus ab interius mouet ad extra: byeme vero ecõtra niſi ꝓpter calidum nũc exterius. Aut quare piretrum maſtix:z que bz calida poſita inter dentes flegma liquefaciendo attrahũt:nõ autem ita que frigida. Igitur attractio que a calido non reducitur in eaz que a vacuo: ſed econuerſo.

In cõtrarium gdem tertio naturalium ponuntur tantum duo attractionis modi:vt que a vacuo z ꝓprietate qualitatis:innuens illam que a calido ad eam que a vacuo reduci: cum non ſit inſufficientiã illic aſſignare. Qõ exprimit primo ꝓma z.5.ſimpliciũ. ¶Kurſus ſi vacuũ est:motus nõ est: quia mouens oẽ fulciri z initi oportet cuidã ĩmobili:de motu animaliũ:qõ in vacuo nõ ſuppetit. Si aũt non est motus neqz calidum:qz ipſum motu cãtur z luce: ſcõo ce. z mũ. quare vt id ſit tãdẽ opus fit vacuũ nõ exiſtere. ¶Adhuc naturą itendẽs qõ melius z pfectius quecũqz ſunt ordi-

nat in illud cause remouēs oppositū. hoc autē est plenius: illud autē vacuū defectū ⁊ ꝓuationē importat: ꝓpter qđ calidū erit ne vacuū ꝯcidat in nāz. Palin. calidū resoluit ⁊ ꝓsumit: ad qđ opus fit ꝓnter aliud subsidere: aliogn nō ens cōmisceret enti qđ extat ipole entib⁹ ꝺdictorys. Igitur q̄ a calido attractio ad eā ducet que vacui.

Propter primum gdē sciēdū q̄ attractio est gs motus. Ipse aūt est actus entis in potētia: scōm q̄ hꝺ seu mobilis in eo q̄ mobile. phi. 3. Nosce silr ex hoz. 7. cōmē. 10. q̄ mouēs duplex est: qđdaz quidē vt cuius gra siue ꝓpter finē: qđ aliquādo distat a motu: ceu locus etiā separat⁹ in se attrahit locatū: ⁊ qđ amatū amās. Aliud vo sicut vñ mot⁹ initius: simul ens cū eo qđ mouet: vt in gyratione ⁊ attractione apparet ꝓpria. Eti. qđ mouet oē: aut a seipso: vel ab altero. A se quidē cū mouēs ⁊ motū simul itercidāt sine medio: lz ꝓnūciatū sit oē qđ mouet ab alio moueri. Aut intra se p aliqđ ꝓncipiū mouēs ꝓmū: vel a supioꝛi ꝑm ordinem vniuersi. Sz qđ ab alio fert q̄drifarie mouet: qñ q ab altero motus: seu violēti q̄ttuoꝛ extāt: pulsio: tractio: vectio: ⁊ vertigo: ad quos siqui aly sunt reducunt. Quib⁹ quidē in p̄sentiarū relictis: solū de attractiōe intēdat: q̄ ē cū ad seipsuz vel ad alterū velociꝛ fiat mot⁹ trahētis, q̄ attracti: nō separat⁹ ab attracto. Et iō attēde ꝑm cōmēta tozē ibidē q̄ attractio duplex existit: vna quidē ꝙ: in qua mouet attrahēs cū attracto: ⁊ mot⁹ attrahētis velociꝛ existit: q̄ is qui attracti. Qđ inuētū est in ꝙtutib⁹ volūtarys ⁊ nāliū plurimis. ⁊ ideo in aīalib⁹ posite sunt ꝓiūctiones gbus pficit actio. Est ⁊ attractio reliqua nō ꝙ: in q̄ qđ attrahit gescit: qđ vo attrahit mouet vt pficiat a mouente: ceu lapis mouet deoꝛsuz: ⁊ ignis surſuz: ⁊ ferrū ad magnetē: ac nutrimētū ad ptes cū san. ad supioꝛa tendit coꝛpis. Extat tñ dꝛia inter ista ⁊ ea que mouent ad locuz ꝓpriū tanq̄ ad eoꝛ finē: qñ illa mouent ad ipsuz siue fuerit ꝓpingus aut remot⁹ ab eisdē. hec aūt vt alimētū nō mouent ad nutriēdū nisi fuerint sufficiēter ꝓxima ⁊ habilitata: silr ⁊ ferrū nō attrahit: nisi cū iter eos oīno dispositio actiui iterueneꝛit ⁊ passiui. Nā si magnes fricet aleo: ferrū nō attrahet. q̄dripartiti ēt ꝑ. Qđ exꝑt⁹ sane nō reppi nisi sanguīe foꝛtassis vna die ītingat bircino. Requirit etiā debita distātia. nā cū multa fuerit nō attrahit nisi maximus existat: cū mediū nō valeat imutare. Silr ꝓiūctio expetit: ⁊ cōfricatio ꝑoꝛ ferri cū illo. vñ ⁊ karabe cōfricatiōe calefactū pfecti⁹ paleas rapit. Laliditas nāq̄ attractionē foꝛtē initiat ⁊ vigoꝛat: ceu dissolutiua ostendunt vehemēter calida: ⁊ specierū alephāgine farmacys cōmixtio. vñ nāliū. 3. c. penul. Que ꝓña dilatant eius qđ euacuat a lōge pñt attrahere. que vo q̄litate familiari ꝓximi solū. Nā siphōe. i. antitozio q̄ lōgissime missō ī aquā euelli pōt ad os per cū eandē. nō tñ ferrū amplius ab eradio lapide abductum vel frumētū poterit euelli a testa. Nosce q̄ iueniť magnes qui ferrū vno latere attrahit: ⁊ altero fugat. Habeo qđē cultellū ferreū vehemētius attrahēs ferrū magnete. Quidā etiaz ipsius carnes euellit humanas: cū ⁊ eius puri frustū accipit grāde serraturecq̄ applicat ex opposito reserat eandē. Eo etiā ꝙtunt q̄simulti magi. qđ aūt calidū. dꝛia innotuit. 15. Uacuū quoq̄ pōt dupli sumi: aut quātū ad nomē: cui⁹ rō vacuū locus ē ꝓuatus coꝛpe repleri possibilis. phy. 4. vulgus enī idē foꝛe vacuū ⁊ plenū aere dicūt. topicoꝛ. 7. hꝺ siquidē diffinitio est rō quā signat nomē. 4° meta. vel quo ad rē: ⁊ ita nō fit ipsuz in rerū nā locare. vñ termino sic caret qui oīno existit signās rei quid est eē. topicoꝛ pmo.

Propter secundum gdē sciendū q̄ Ar. fuit snīa: vt oīs attractio pficiat calido: vt metralogica ostēdit: eo q̄ ē motus qui ab alio. oīs aūt hꝺ fit caliditate. calidū nāq̄ bene mobile. ad se nāq̄ homogeneoꝛ est attractiuū: etheroge neoꝛ est expulsiuū. Frigidū aūt si attrahit id magis est intra se omnia coangustādo ⁊ ītmobilitādo. Est aūt attractio quedā actio: sed omnis cōtrarietate perficit qualitatiua: cuz a substātia nō perueniat ímediate actio. differētia. 60. nihil eniz cōtrariatur ei: quod ꝶ Alex. philosophū de substantia verificat composita que directe locatur in genere ⁊ non simplici. Cōmentatoꝛ physicoꝛuz ꝑmo. In ea nāq̄ sopitur cōtrarietas potentie ⁊ actus ⁊ elemētoꝛ simul adunatione: cuz eius vnuz cōstituatur per essentiā: ita vt ꝓprie in simplici cōtrarietas reperiat: in cōposita vero nisi late: ceu perfecti ⁊ imperfecti suscipiatur ꝑm q̄ in vnoquoq̄ genere vna prima existit ꝙtrarietas. phy. ꝑ. Alexander sigdē medicus in pblematibus. Attractio q̄z timoꝛe fit vacui velut qđ simphonis: ⁊ siringe trahit: ⁊ caliditate vt tapsie: ⁊ ab vsu ⁊ a foꝛti debile: ⁊ ꝓprietate: ceu ferrū a magnete: ⁊ a particulis san. vnde theoꝛice. 4. c. z. Attractio fit tribus modis. ꝑmus gdē ex necessitate euacuationis ⁊ cōsecutionis eoꝛuz que euacuantur: ceu cuz fistula sugatur aqua secundo caloꝛe velut ignis oleum lucerne ad se trahit impositus. tertio autem per potentiā nāleꝛ. vt magnes ferrū: q̄ mēbꝛa sibi alimētuz trahūt cōueniēs: qđ colligit a Ha. zᵒ enī febꝛiū. c. io. Cataplasmata caloꝛe attrahūt: vt q̄ ex tapsia pice vel resina: ⁊ silib⁹. silr ⁊ ignis cū iuxta ipm mota fuerit aliqua pticula. Ex talibus nāq̄ in tumoꝛez eleuat caloꝛ ꝓpter attrahere ad se ipsuz: vel reuma susc̄ipere a toto. Cataplasma nāq̄ attrahit velut ventosa. ii. curatiue artis. ca. 8. Scōo quoq̄ naturaliuz tangēs: q̄ a vacuo attractionē ī calamis ⁊ clysteribus iquit Erasistratē q̄ in aquā ímittūtur: vex dicere: qñ euacuato aere q̄ ꝓtinet ꝑm spaciositatez coꝛ: aut vacuus simul reperietur locus: aut quod ꝓtinuū sequetur. Nosce duas eē species attractionis hec qdē ē cōsequētie ad id quod euacuat: hec vero ꝓprietate qualitatis fiēs. nam aliter quidem ad ytres aer: aliter aūt ferruz ab eradio euellitur lapide. Uocat autem attractionez a vacuo fieri consequentia eius: qđ euacuatur: q: vna parte humidi euacuata: ꝓñr cōcurrit ⁊ reliqua: alioquin ītercideret vacuum. ⁊ ista quidem consequētia apparet maxime in decursu humidi qui deoꝛsuz aut in latum. In surſuz aūt minime nisi ei⁹ motus initius ab eo qđ tātū superi⁹ desēderit ꝑmit⁹ quātuz est ī qđ tēdit qđ ipulsione fit ampli⁹. Cum eniz fistula liquoꝛ surſum oꝛe attrahit nō iteruenit ꝓña ei⁹ qđ euacuat tñ: e o q̄ motus ei⁹ deoꝛsum velociꝛ existit: q̄ aer descendēs impellit. Cuz aūt fuerit inferius ⁊ trāsiuerit instrumēti angulum talis velociꝛ erit liquoris motus ī deoꝛsum foꝛtioꝛ q̄ aeris in surſum. Et iō ꝓña accidit eius qđ euacuat. Scias q̄ humidū surſuz motuz ꝓpter eius ex alto descensum: quāto fuerit densius incōgelatum: tāto amplius proꝛcit in altum: ⁊ quāto rarius minus ꝓpter impulsionem vehemētioꝛem: ⁊ remissioꝛē a grosso vel subtili causataz: qđ fontes arte deducti ostēdunt tempoꝛe frigido ⁊ calido ⁊ nocte silr ⁊ die: Auicēna vero cum tres cū alys modos dederit attractionis: attribuit denuo q̄ attractio que a caloꝛe apud certificantes necessario reducitur ad implendum vacuum: īmo ipsamet existit. Qui foꝛtassis ispexit magis Ha. nāliū libꝛo: ꝑm certificationem tradito: cum ꝓtestetur se ibidē noscere solum dogmata peripatheticoꝛum.

Propter tertium vero sciendū q̄ si attractio motus exñs fiat ꝓpter finē que a calido attractio etiā que a ꝙtute attractiua reducitur ad eā que a vacuo. i. ne vacuū accidat in natura: cum id sit ei odiosum ⁊ ꝓpretum oīfariam. Conatur enim coꝛpus quodlibet contra inclinationem etiā suam

mouere vt omnē repleat locum vacuo penitus propulso itantum vt potius celū subsidere faciat illi⁹ repletiuū: q̄ vacuuz aduenire pmittēs: vt ascripserę Auicēne. Qō fortassis sentit cū ingt. imo ipsamet existit. Merito enim vacuum hz ipugnare nā: cū defect⁹ t ioordinatio iam sequeret in vniuerso. puationē nāq; t impfectionez iportat. is aūt pfectissim⁹ eēt t locus sine corpore. Et adhuc nō eēt quies neq; motus. cū fulciri sit op⁹: neq; termini motus t differētie. Neq; si motus fieret eēt in tēpore: hz in ista nti: cum nō obsisteret qō mediū: vas ēt obturatū submergeret in humidū: qō nō fit: qm̄ gere plenum. t ideo Philo. in de igenys. cuz alys conat aerem pbare corpus fore: qō philosopho⁹ rudes vacuum esse putarūt. Sequerent t alia icōueniētia plurima. phy. 4. mōstrata. Si vero attendat motus: put fit a pncipio. vnde motus seu ab agēte qō simul est cū motu: t nō a fine: dicēduz q; omnis actio vniuersal'r ac initial'r fit a calido. vñ collz. qnto ca°. de medicinis operantib⁹ a proprietate t qualitate pma. Et general'r oīs attractio qūcūq; fiat: non fit nisi p calorem. nā attractio īquātū est attractio: est appropriata calori: qō voluit vt tactū p Ar|. Attractio enim que a vacuo ꝛsequit ita eā que a calido. Nā i açaracha t silib⁹ qō magis videt cogere differētie attractionē a vacuo calido initiari cōtinētis: t ne vacuū iterueniat perficit calido: etiā humidū qō attrahit remanet incōgelatū. si. n. vehementer ifrigidaret ꝛgelaret: vt nō eēt ꝛtitia eius qō euacuatur educi: vbi ēt a calido humidū remanet eliquatuz: vt vna pars aliā ꝛtr ipellat t cōsequat. Motus simil'r a calido fit in açaracha. Virtus nāq; motiua calido īherens qō in eius constat cōcauitate sursum aere deducto consequit tandē humidū: qō in follibus eodem accidit modo. Ventose quoq; applicant igne aut spiritu calido. vñ potius attractio que a vacuo in eā que calidi reducit q̄ ecōtra: t multo amplius que a proprietate seu forma specifica initiat calido: cum ea sit proprietas quedā rei consequens substātiam. 7i. a qua actio: vt ab alys puenit rebus in cōmuni. t a complexione pmarie velut ab instrumēto: quod nomē ostendit proprietas dictū a Ha. qualitatis. vnde simpliciuz qnto. ca. 4. distinctionis quarte. Medicina attractiua est: que a pfundo corporis euellit attractiōe: cuius suba est calida subtilis: t hec duplex: nam q̄dam est talis fm naturam. vt pulegiū sordes: aluearis serapinuz. t hꝫ. altera vo accidente in putrefactiōe: ceu fermentum stercus: t proprie colūbinū. Est alia proprietate attractiua sue q̄litatis: qua ēt mēbza sibi alimētuz rapiūt conueniens. Et oz vt hꝫ oīs medicina cui⁹ talis est ppetas sit calida. vñ q̄ vehemētioris extat caliditat|: plus attrahit nō tali: eo q; ipsa calitate iuuat. tūc nāq; duplici trahit de causa: t iō affoziss̄imoz pma. Dia purgatiua farmaca calida sunt virtutibus. Oz si non sint p se talia illis iubēt spēs alefanginas cōmiscerī. Cum. n. magnes ferrū attrahit: vt karabe festucas: vel anastach ignē. pus mediū īmutat qualitatum pmis t alterat: quaruz qdem ppria est alteratio. Et quāquā omnis tādem actio vniuersal'r t pmarie fiat a calido: inquantum tñ talis attractio perficit vacuo vel vtute. vnde collz quinto de differentia medicinarū operatiuarum a qualitate t a tota substantia vel forma specifica: hz attractio inquātum attractio sit appropriata calori: nō ppter attractionē absolutā magnes attrahit ferrū: vez ppter talem attractionē ppriam: t que sit. differentia ostendet. 7i. Et sic audiēdus est. A. d. siringam nō attrahere caliditate: aut proprietate. Oz autem tandez oīs attractio initial'r t absolute fiat a calido. t ad ips reducatur monstrat. qz omne qō in multis per vnam rationem vniuocā reperit est in aliquo illis prioze: quod omnium illoz exist causa sicut omne calidum in primum calidozum reducit quod est ignis. z. t. io. ēt metaphysice. Vū iusmodi aūt ē attractio cū triplex ponat aut bina. ¶ Rursus. opus est multitudinē oēm in vnitatem reducere aliquam: vt ifinitas tollat t inordinatio. ppter quod attractionem oēm diuersam oz in vnā reddere. nō aūt in illaz que a vacuo: neq; a virtute: sed in eā que a calido vt ostē sum pmū. hoc. n. mō attractiōis saltē initial'r t in cōmuni egent ea: ipsa vo aliaruz neutra: lz possint oēs in vnum. z. ꝛuenire: vt fortassis in alimēti ad mēbza euulsione. Sic itaq; calidū attrahit efficienter: vacuuz vero final'r siue itentionaliter. Est aūt dubiuz de liquore ascendente sursum t extra decidēte a vase: minus etiā q̄ semipleno per filtrū tāgente illum. Quo vtiq; īgenio aque rectificātur turbide. Aut nō est hic attractio: sz magis impulsio. t speciei aque multiplicatio. q. prius euapozādo sursum: cum eo q; aer leuiter cedit ad qō opatus trāsitus filtri dispositus sui raritate: t partiū ipsius colligatiōe. caliduz ēt pōt ipsius. t cōtinētis imo etiam liquozum coadiuuare.

Propter quartum vo sciendum q; q̄uis qd dicēduz appareat sua semita. dōm tamē doctrine facilioris gratia vnicuiq; Unde ad pmū qd dicēdum apparuit qm̄ vacuum hic intellectū non est causa puatiua: veruz potius positiua. Fit enim attractio a vacuo. i. ne fiat vacuū. nō tñ oz q; attractio a vacuo sic exposito que a calido reducat ad ipm: sz magis econtra nisi rōne fortasse: vt expositum est finis t ītentionis nature vltime. ¶ Ad aliud dicēdum vt visum est assertione. Sz rietas nāq; qualitatū: t precipue actiuarū est cā pncipalis: t īmediata actionis. Est namq; velut forme subalis īstrumentum. mediata vero t pma est substātia. differētia. 6o. t vlterius apparet per antedictū. ¶ Ad alia qd dicēdum simil'r apparuit. Nam vult caliduz per se q; attractionem pficiat: aut saltem initiet quamlibet. ¶ Ad pmuz eoz que partis aduerse dicēdum lz exp̄matur nālium pmo duas eē attractionis spēs. Jn alys plurimis ponit vt tactū: t que a calido tertia. imo ēt nāliuz secundo dicit oēm attractionē fm veterē q̄litatiua perfici crasi. ¶ Ad aliud dōm aut q; attractio a vacuo cā ē aliarū: vt ꝛcessum ē p modū finis. Uel is fmo ī motu extat t attractione: que hic t nō supno. Aut fortassis hic p vacuū quoddā nō tollit motū fulcientē. dria. iz. ¶ Ad aliud qd dicēdū apparuit: qm̄ de vacuo arguit: prout final'r spretū a nā omnifariā. ¶ Ad aliud dicēduz: q; pōt aliud subesse ne vacuū accidat vt aer aut aqua: vel si ꝛtingat vt iuuet a vacuo: ei⁹ tñ pncipiū fuit a calido. ¶ dria LII.

Quod medulla non nutriat ossa ostendit: qm̄ fm Aristo. san. per se t imediate nutrit: t vltimū ē alimētum. differētia. 3o. sed medulla non est sanguis: vt cuz alys denotat locus. ¶ Adhuc qō simpl'r ē superfluitas nō nutrit: sed abyciēdū velut ipertinens vsquequaq; hꝫ vo est medulla: collz. ii. ca. de iuuamento cerebri t medulle. Eti. qō nutrit ex san. nō nutrit ex medulla: cum vni⁹ partis vnum sit nutrimētū: eo q; esse habeat t materiā vnā. sed ossa nutriunt ex san. vñ baly. Os nutritur ex sanguie grosso t spisso. et iō in ossis fractura indiget deductione talis t tanti sanguinis. ex quali t quanto fiat pozus. in tegni lib. 2o. 3⁹ t pmo pma. cap'o de ꝛplexionibus mēbrozū. Situs ossis est humozes naturales exuccans locatos in eis. ¶ Rursus. ex qbus constituti sumus ex eisdē nutrimur: cum eadē sit materia ex qua auget t cōstituitur primuz. differētia pretacta. sed ossis generatio est ex sanguine. pmo pma. ca°. eodē: nō aūt ex medulla. ¶ Ampli⁹ nutritio fit per assimilationē nutrietis ei qō nutrit: hec enī

ipsius extat rō:sed medulla nō est similis ossi:cuz calida sit z humida labens:os aūt frigidum z siccū fixū. Palin. Sic ossa z maxime solida z dura: vt que leonis haberēt medullā:sed ea carent.vt.iz.aialium.A.aial quod hz stricturam in osse multūqz osseitates:nec egens sustētamento medulle:non habet medullam sicut leo. Multa etiaz paruozum:z maxime auium non videntur medullaz habere. Non igitur os nutritur medulla.

In oppositum medici.vnde de distēperātia iequali.ca.z. Ossiū quedā habent scissuras:in qbus natura est humidū grossum albū in nutrimento eis pparatū. Scōo vo de vtilitate particularum.ca.4°. Ossa magna fuerunt concaua:z habēt medullā vt sint leuia sicut adiutoria z corpe.z cū hoc fuit medulla in eis ad cibāda ea. Tertio quoqz nālium.ca°. vltimo. Qualis sanguis carnibus:talis medulla ossibus. ille vo ipsas nutrit. Et theozi.scōo.ca°z. In cōcauitatib° quorundam ossium sunt medulle vt eis pascant. Primo aūt pma.ca.pmo.de anothomia ossium. Iuuamētum medulle est vt nutriat os. Tertio quoqz nālium.ca°. vltimo. Qualis sanguis carnibus:talis medulla ossibus. ille vo ipsas nutrit. Et theozi.scōo.ca°z. In cōcauitatib° quorundam ossium sunt medulle vt eis pascant. Primo aūt pma.ca.pmo.de anothomia ossium. Iuuamētum medulle est vt nutriat os. Tertio quoqz aialiū. A. Iuuamentuz medulle est vt nutriat z remolliat os: ne siccetur a motu ¶ Amplius quod naturalr situm retinet in membzo in aliud ineuacuatum:idem nutrit aut nutrire valet ita vt flegma id agant z ros:ea vero est medulla vt dictū in antea in ossis ventre locata. Nutriet igitur hec ossa.

Propter primum gdem sciendum:q gd sit os dictū est differētia.39. Est aūt medulla cozpus molle pmitus sanguineuz calidum z humidū in ossis cōcauitate fitū.in albedinem caloze permutatū. Molliciē aūt ipsius ostendit tactus z sanguineā eius visus naturam in aialibus nouiter natis. In his nāqz apparet medulla sanguinea:sed deinceps alteraf ab osse.vnde.A.iz.aialiuz. Medulla est sanguis alteratus ab ossis natura. Quomodo aūt ipsa differat a cerebzo vel nucca ostensum est differētia.35. situaf quoqz in qbusdā ossium:vt in magnis ouris:ceu que pedū plus z manuum magnoz: nō.n. pfundius possunt humectari ab extra z nutriri.in minozibus vero z rariozib° iexistit minime. Quozūdam etiā aialiuz sic solida sunt ossa z cōpressa:vt cōcauitatē modicā habeant z medullā. vñ histoz.3.z partiuz z°.que ossium sunt solida z fortia: vt que leonis modicā z subtilē habent medullā:z in paucis ossibus:vt in crurib° z brachys:nō aūt est imutabilis ita vt videanf nō habere totaliter medullā. In ossa.n.cōsumitur alimentum. ita enim solida extant: vt excussis:sicut ex lapidibus effulgeat ignis.quedā vero nullatenus habent:vt que paruoz z siccoz aialium. Ossa etiaz maiora habent z aliqua eandem sepōsam z conterminatam magis vt cognigera:quedā vero sanguinosam z humidiozez ceu alia videf z melācholica:cū densioza habeant ossa z solidioza flegmaticis:aut alys magis participare medulla.vnde modicā habet pozcus. A. aialium tertio.

Propter secundum vo sciendū sentētiā foze superficicten° saltem Aris.medullaz ossa minime nutrire volentis per oia sanguinez imediate foze alimētum totius. Qō ostidit eo q medulla in nouiter ortis est sanguinea:sanguine alimēto embzyonis existēte:sicut ex ipso cōstituti. Unūqōqz aūt ex eo nutrif:ex quo generationē suscepit. Quibusdam nāqz ait iexistere medullam intercepto alimento.s. sanguine ex quo fiūt ossa. Sed q sanguis sit omnib° alimentū. dcm dria.30. Et iō fortassis aduertēs Auer.collz scōo.ait. Medulla que in ossibus penit° est superfluitas cibi coz:z est temperata. Quid aūt medici de hoc sentiant ipso iductum antea. A. vero fere mediā seruans viā: sentit os ab eius sanguine nutriri quo ad partes ipsius magis extrinsecas:z demum huiusmodi nutrimētuz superfluum exprimif interius in ossis antrū prouidente natura z medullā ostituī:que ipm humectet deitus z nutriat ita vt fere idem sit superfluū partiū vni z reliquie iuuatiuū: ceu colere sanguini superflue per venas decurrēti vtiles sunt felli z spleni. Cuius qdē series. Medulla est sustētamentū ossis:z est superfluitas cibi ossis que vertif intra in expressione:z est etiā cibus ad os.z inter istos sermones nō est diuersitas:z nō est id mirū:qz medulla cuz est multa:poterit ex ea gd cōuerti ad cibū.z tunc nō est opus in hoc modico disputare. vult nāqz q veritatem a naturali venatā medicus supponat. Sed forsitan aduersari° non concedet Aris. mēbza ex sangnine fieri nisi dealbato ad nāz spermatis ducto iuxta illud scōi nāliuz. Os:vena:arteria:neruus:cartilago:pinguedo:adeps:mēbrana:z medulla insanguinea qdem ex sanguine facta sunt. demūqz ex sanguine nutrienf taliter pmutato: vnde non dicet q vt superfluū generationis ossis sit humidū sanguineū in eis repertū eo q ex sanguine sub eius forma pmanente construaf:sed id nā prozdināte inexistit velut qōdaz ipsius promptuariū. Ossa nāqz in pncipio sunt mollia rara:ita put sanguis mutatus per omne ipsa valeat ab extrinsecus occurrēs nutrire. Cum aūt pceditur z indurātur tēpore minime:tūcqz natura huius humiduz sanguineum cōdecoquens in substantiam permutat ossiuz duplici ter:vt declarabif pportionatum iuuamēto.

Propter tertium aūt sciendus q sicut ex sermonibus de iuuamētis z de aialibus potest colligi. A. Medulle finis duplex extat:hūectare ossa.vz.z nutrire. Cuius qdez pncipalioz est ipsa humectare qz nutrire:ita vt medulla fere vicem obtineat flegmatis humectātis ac etiā nutriētis cum ne cessitas occurrerit etiā cause. vnde pmo pma. Medulla os mollificat ne frangaf. motus enim ipm exiccat. Dico itaqz cū medicis amplius insudantibus in his posterius z particulari° medullā intrinsecus nutrire vtcunqz ossa: quod mōstraf. Illud.n.qō nutritionis colligit modū nutrire hz.talis quidē medulla.cū.n. prius esset sanguinea subtilis sanguinis more digerif igrossatur z dealbaf: vt ossi reddaf cōsimilis velut sapiūt qui in antea. ¶ Rursus illud nutriet quod maxime nā participat qua perficitur nutritio. hoc aūt est medulla cū calida sit z humida. per hō.n. ostat nutricatio cū in ea quidam obseruef digōnis actus z nutritionis:q calido complet z hu.vnū enim se vt materia subdit:alterū vero superest sicut agēs. Palin. Pretactū est nutritionē similitudine perfici: medulla vero cōfiguraf ossi. vtraqz.n. ppozionabilr est substātia inspissata dura.ita vt non minus assimilef ossi qz sanni carni silr z alba:iuxtaqz ipm vndiqz interius sparsa. Medulla itaqz poterit ossa nutrire. ¶ Sed circa pdicta euenit ex similitudine sumpta nutritōis dubitare:cū medulla sit calida z hūida:ossa vo frida z sicca illi opposita. ¶ Dicendū q illud qō nutrit non oz q sit nutrito actu simile: sed potētia:cuz alimētum in pncipio sit fm Aris. contrarium. z cōplexionū tertio.z merito.qz nutritio est quedā trāsmutatio siue generatio.ois aūt ex oppositis.vnde alimento alito etiā stante cōtrario natura partis id cōtrarium transmutat:z in se conuertit. differentia quod mōstratum.30.habet z aliud iuuamentum non minus isto: quod est humectare os:z remollire vt pretactuz:quo necesse fuit eam participare caliditate z hu.

Propter quartum vo ad pmum dicēdū q Arist. videt fuisse saltez apparens opinio:q san.sub forma ens ipsius cetera nutriat membza sine transitione in subalbidaz humiditatem. Et si expositū sit differentia.30.eū per san.audi-

uisse iam dealbatam humiditatē. ¶ Ad aliud similiter dicēdum:aut quis dicet Auer. dixisse medullam simplr ossis superfluitatē respectu partis ipsius exteriozis: non aūt iteriozis. Sz qz hic nō solet cuz. A. ꝯcidere cuius hec extat sentētia:ideo potius dōm Auer. cū Arl. tenuisse illam foze simplr superfluitatē. Supereſt nāqꝫ ſm cuz ab ossis generatōis materia. ¶ Ad aliud dicēdum Ha. cum alijs medicis p sanguinem itelligere humidū in albedinem iam cōuersum:qō ipse voluit quādoqꝫ nomine sanguinis appellare. differētia .33. z qz pozus sit ad extra nō apparens interius os ex sanguine permutato nutriri videt maxime:ex medulla vo q̄parum. ¶ Ad aliud dicendum vt ad primū: p̄cedit.n.ex suppositis ab Arist. z auer. neqꝫ. A. sensit os nutriri ex sanguine sub nā ꝓpria permanente:sed in spissitudinem permutato. ¶ Ad aliud dōm qꝫ medulla nō ideo fuit calida z humida. qz solum eius: vt oſſium est sit nutrire:veruz p̄cipalius humectare:ad qō calidum plus agit z humidū. id.n. pozos aperit: z humidū dissoluit:quo demū illud os mollificat desiccatuz. z q̄ꝫ humida sit medulla z calida paulatine digesta vlterius ab osse z assimilata in nām transducit eius modo quo z flegma elaboratum oēs potēs est cozpozis particulas nutrire. ¶ Ad aliud qd dicendum iam apparuit: qm̄ nō dicit ossa leonis carere medulla:eo qꝫ nullaz habeant oīno:sed qz ceu quis dicitur sine pede. aut qz pede careat omnifariam vel turpem possideat:quinto metaphysice. Quod apparet.qz idem inquit animaliū tertio dicit Arl. qꝫ leo non habet medullam nisi in adiutozio z coxis:que aūt parꝫozum aīalium non egent medulla:cū sint subtilia pozosa per totuz ab alimēto de foris occurrēte potentia nutriri. ¶ Differentia. LIII.

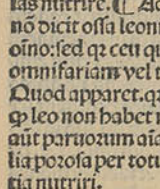

Quod vēter nutriatur

chilo: monstraſ omnium medicozum testimonio. ¶ Amplioꝝ ratōe firmatur. quoniā nutricationis ratio in assimilatione ꝓsistit:sed chilus ventri similaſ. generaſ enim in ipso z per ipm. Generat aūt sibi generās consimile:affozismoꝝ. 5. vñ. 7. metaphysice. Unumqꝫqꝫ generaſ a sibi simili z conuenienti. ¶ Rursus. Illo debet nutriri venter qō perfecte digestum est in ipso. digestio nāqꝫ in nutritionez ordinaſ:sed chilus pfecte digeriſ in ventre digestusqꝫ contribuiſ epati. vnde p̄mo primū. Libus in stomacho digeriſ integra digestione. Palin. Ex illo nutriſ venter ex quo facilius potest z celerius nutriri:eo qꝫ id melius. Deus vero z ab ipso natura semper agunt qō melius. Eti. quod desideratur: z cum magna auiditate amplectiſ ac delectatione retineſ: nutriſ: aliogn circa cibum ociosa existeret iaz actio: z ab eo etiā quod virtutem roborat. Uirtus enim nō nisi confortatione suoꝝ fortificaſ instrumentoꝝ vt membri: seu spiritus. ii. curatiue. ca. p̄mo. sed facilius potest z citiꝰ vēter nutriri ex chilo:cum ei cōsimilis extet. non autem sic sanguis:est nāqꝫ spissus:vt venter. Ipseqꝫ grandi amplectitur chilum auiditate ac delectatiōe r etinet immensa: ceu sensus cōtractionis ipsius post comestionem indicat circa eum. nālium etiā tertio. c. 4. Chilus similr ꝓfortat virtutē:qō non accidit eius ꝓuersione in partem cum id sanguine perficiaſ imediate:neqꝫ in spūm:cuz ex sanguine gigneſ. Est nāqꝫ vapoꝝ sanguis tēperatꝰ. de iuuamentis 6°. ca. 6. chilus aūt nōdum est sanguis. Et cuz plures non sint cōfortationis modi. Ipse itaqꝫ nutriet ventrem.

Huius quoqꝫ nondū visus quis directe oppositum exprimere:quod tamen nō paucis potest astrui rōnibus. Tertio qdem ꝓpōnum ca. p̄mo. vnum est facile pre ceteris trāsmutabile:ex quo tamen videtur maxime nō esse possibile aīalis nutrimētum anteqꝫ in digōnis organis vētre epate z venis suscipiat trasmutationē. z si per totā diem z nocte superiacēs exterius fuerit cozpori:neqꝫ frumētum:aut bis coctū: vl blitim:nihil igitur aliud nutriet nisi per hec tria digōnis transfuerit loca. qz feb. p̄mo particule nutrimēt primum ex humiditate totius cozpozis disseminata ſm medias mēbroꝝ regiones:hoc.n.tertia conficiť digōne. Eti. Arl. z mentatozis sermones cōmuniter reperiunť hō: solus san. nutrit. san. imediate nutrit. sanguis per se nutrit. san. est vltimū alimētum:sed chilus nō est san. ¶ Adhuc eadem est mā nutrimēti augmenti: z generationis. differētia .30. generantur autem partes ex sanguine. differentia. 36. z. 37. non autem chilus est sanguis. Itidem elementozum secundo. Cozpora ponuntur fieri z nutriri ex quattuoz humozibꝰ. chilus autem nondum est humor: quare venter minime nutritur chilo.

Propter primum qdem sciendū qꝫ vēter duplr inueniť dici ſm cōmunius z proprius:sumiť enim vniuersaliter p omni cōcauitate. vnde p̄mo de crisi. Uenter apud Hyppo. é nomen cōmune oīs mēbri habētis concauitatē: ceu accipiť affozismoꝝ. 6. cū dicit. Si sanguis in ventrē effundaſ: z reliqua. Qō z nomē sapit. Kilia. n. grece vēter: kilon nāqꝫ concauuz. Inde vena chili: z vētres cerebri z cozdis. Sumiť aūt z venter ꝓprie pro cōcauitate mēbroꝝ spirituum z nāliū que est a pectozis claui ad pectinis os. vnde Almāsozis p̄mo. ca. de figura pectozis. Cōcauitas totius vētris:que a furculis vſq; ad ancharuz ossa zē. Sumiť z tertio ꝓprius p cōcauitate nālium tiñ. z ita vēter dicitur stomachus z intestia, pblematū p̄ma: z a vetere dicente. In ꝓturbationibus ventris: z alia. Accipiť z ꝓprissime p cōcauitate dūtaxat stomachus cōmuniter dicta: iuxta illud in tegni libro scōo. Uētris vero cognitōes: ceu suscipiť in quesito. Scōm vo Ha. stomachus dicť isophagus seu meri ꝓprie a stoma qō est os: inde stomachus. i. ozificium. Os aūt stomaci est locus in opposito gladiate vbi is ampliaſ iferius: qō p̄cordium dicit cor: z sibeth similiter. vnde affozismoꝝ quarta. Os ventris coz veteres nominauerūt. Quid aūt sit nutritio z modus illiꝰ differentia visus. 30. Chilos aūt grecū qui cibum ꝓportat. Indeqꝫ achilles ab a. qō p̄uationē notat: velut in qñqꝫ z chilos ideſt q̄si icibatus. nō. n. cōmuni cibo vescebaſ: sed instructus ab hypocēthauro eius ꝓceptoze medullis: vt fieret fortioz ceruoꝝ nutriebaſ. Chilos quoqꝫ ſm baly. Arist. p l. cōscripsit denotās: qꝫ digeritur in ventre. qō Gal. eligit Quod aūt generaſ in epate. p. m. Arl. chimū nominauit: qō z Ha. ꝓcessit. Est aūt chilus sūba ligda ptisane in similitudine silis. p̄mo p̄ma. ca. de humozibus: dictus etiā ptisanaria: massa: pultiū silitudine ptisane. Bene autē dixit spissitudine similis: vt in substātia. non. n. coloze: silitudine extat oīno cū chilus coloze plus tingaſ assumptoꝝ. Qō egestiones ostēdunt qñqꝫ: cuz gs colozata sumpserit vehemēter. Non. n. adeo perfecta fit in stomacho transmutatio z ītestinis: vt color oīfariaz imuteť. Nosce quoqꝫ Hyppo. sensisse cibū decoq in ventre caloze. Philistiniciqꝫ paraxagoze discipulū in eo putrescere. Erasistratem qdē eundez in ipso conteri. Asclepiadis aūt emulos omnia hō vana eē z superuacanea promere. nihil. n. decoqui: sed crudā mām sicut assumpta est in cozpus oē reduci ex vtutibꝰ apparēs. Jd ēt Ha. 6. nāliū. Cozneliꝰ etenī satagit saluare Asclepiadē: imitaſ. n. nō parū eūdem.

Propter secundū vo dōm qꝫ qdā priozes sequētiū talē ꝓtulerūt distictionē: volētes ex ipsa vtriusqꝫ partis anxiomata cui tare. Dixerūt nāqꝫ qꝫ vēter ēt̄ū ad tunicā iteriorez suffi-

cienter nutrit ex chilo: qtū vo ad extrinsecā ex sanguine
pfluente ab epate ad eūdē. Qō t sentētys volūt fulcire
maiozē. puta tertio tredecimo. ca. i. vt ꝑ̄ dicet. Firmāt
t id silr rōne dicētes vētrem nutriri ex illis ḡbus conue-
nienti⁹ t facilius nutrit: vt dcm̄ ꝑus. facilius aūt t cōmo
dius quo ad tunicā iteriozē alimētat chilo: cuz ei similet
per amplius. Hāc quidē positionē nō approbo: vt oñdet
per ampli⁹: cū in tunicā iteriozē satis spissam cozpulētam
cōcidant vene q̄plurime: in sui ēt suba satis cōprehense
vsu: pstantes eidē nutrimētum: nō. n. illas fit ponere ca
suales. ¶ Adhuc hec particula q̄ maioz idiget vo alimē-
to p venas. Et i. vere cōsumptioni eidē p oppositū veram
opz restaurationē aduenire. va sigdem cōsumptio adue-
nit in hac vētris tunica: t ꝓprie ꝓpter qntz motus appe-
titus se ꝑ̄sites: vt dicet in illa. Qz aūt dicūt chilum illi tu-
nice assimilari nō recipio: cū ea sit neruosa spmatica egēs
alimēto fm deperditionē factā: qō in eaz multis trāsmu
tationib⁹ cōuertat. imo tunice chilus plus assimilat car-
nose sanguinee. Qō. n. in carnē ꝑuertit minozi eget trans
mutatione: q̄ qō in alias ꝑuertit partes. dria. 33. Istis vo
pozes medicoz illustres testant ore oēs vnico partē ite-
riozem ventris chilo per cōtactū nutriri. Et ne id videar
fingere eoz subdant sermones. Affozismoz enī scōa. eo-
rum que nutriunt ꝛc. Uenter deniq frui monstrat ciba
rys hic ꝓmit⁹ ipse ex eis ꝓpriū trahens t disponēs i sui
ipsius tunicas. Cū aūt satiatus fuerit ea: tūc ad secessiōes
emittit. Tertio vo nālium. ca. 7. Uēter attrahit cibario
q̄tum suauissimū euaporatiue t paulatim. t hec tunicis
suis iponit t apponit. Cuz aūt sufficiēter repletus fuerit:
velut onus aliq̄ reliquū deponit cibū. Quarto quoq̄ ō
re. sani. Uenter sui ipsius ꝓmū gratia cibum suscipit. t vt
accipiat t repleat qō deest sibi. t ꝓpterea circūplectit vn
diq̄ ipm: t retinet oēm donec sufficiēter satiet. Quarto
aūt theorice. ca. 3. Actio imutatiōis t alterationis duab⁹
de causis est: altera est vt illi cib⁹ cōpotens fiat: sumatq̄
qō ipsi erat i eo ꝑueniēs: id qō suū ꝓprimū nāe suis addat
operimentis t tunicis. Altera vo vt epati facile fiat mu-
tare in sanguinē. Isaac vo in vrinis. Lib⁹ t potus digerun
tur a stomacho: t succus q̄si ptisane efficiunt. deinde nu-
trimētuz suiipsius stomachus trahit qō nature sue ac cō
plexioni ē sile: supfluaq̄ deponit. Ebriū vo Isaac. s. ꝓmo
Stomach⁹ sua ꝓpetate digerit cibū t cōuertit eū ad suā
nutriēdaz eēntiā. Prime sigdem ꝓma. ca. de anathomia
venarū. Occultum stomachi ꝓmū nutrimētuz qō est in
ipso tāgit. t ex eo p contactū nutrit. Tertio aūt. 13. ca. ꝓmo.
Stomachus trib⁹ nutrit modis. vnus est quo fouet cibo
in ipso adhuc existēte: t secūdus est nutrimētū ei delatū
p venas que sunt in eo. Et tertius q̄ ad ipz tēpoze famis
vehemētis effundit sibi sanguis rubeus: purus ab epate:
eoq̄ nutrit. Collz sigdez z⁹ ca. de iuuamēto mēbroz nu-
trimēti. Et accidit vt aligs ex nostris socys dubitet ex h̄: q̄
mēbra ex chilo nō debent nutriri nisi postq̄ cōuersus
fuerit in sanguinē: t nō est adhuc ꝑuersus in sanguinē in
stomacho. Dicim⁹ ergo q̄ stomachus nutrit ab eo ex re
modica que plus assimilat qualitati q̄ quātitati. Uideo
ergo oēs in hoc cōcordare q̄ vēter nutriat chilo non so-
lum quātū ad pelliculā interiozē: vez q̄tum ad tunicas:
ceu exprimūt quādoq̄: aut quātum ad essentiam vētris.
Solus aūt Auer. quasi befitās addidit h⁹ nutrimentum
fore magis qualitatiuū q̄ quātitatiuū. Doz etiā dictuz
cōtingit rōne persuaderi: qm̄ illud nutrit qō cōsumptiōi
resistit vt fami t siti. Ad hoc. n. alimētum ordinat. Sed
h⁹ mox quiescunt assumptis cibo t potu. Adhuc ceu plu
ra aīalia nutriunt ex qbusdam humiditatibus absq̄ san
guine: ita in vētre possibile fore partē subtilē que nutriat
chilo ꝓpter aliquā humiditatē: q̄uis nō fit san. cū igitur
illa nutriunt aīaliū totalr sine sanguine: stomachus fm
partem eius subtilem nutritur chilo. Et fulcit q̄ venter
in aīalibus terre similat in vegetabilibus. vñ quarto de
partibus. Uēter t intestina potentia est terre: ex qua opoz
tet accipere alimētum. Et ethymologia ꝑ̄. z. Qualis ter-
ra plantis: talis ventris nā aīalibus. Quare q̄rto de acci-
dēti t morbo. Uēter in aīalibus est cōstitutus vt cella ci
bi: sicut terra nascētibus. Uegetabilia vero humiditates
trahūt a terra. t nutriunt ex eis modica alteratione fcā:
itaq̄ vēter poterit ꝓportionabilr fm ei⁹ quādā partē nu
triri ex humiditatib⁹: t pcipue cum qntz motus sibiinui-
cem ordinate succedētes desidery terminent ad ipsum.
Quoz qdem ꝓmus membroz extat inanitio. Secūdus
naturale ipsoz desideriū. Aliūs suctio venarū. Quartus
sensus stomachi sentiēs eandē. Ultimus vo desiderium
aīatum: qō qdem oīum finis existit. Solus. n. venter sen
tit animalr sua inanitionē quarto de uuamentis. ca. z. t
de accidēti. 4°. c. 4. t Isaac febriū ꝓmo. ¶ Rursus. Si
cut stomachus sensum solus habuit aīatum. ita t modū
nutritionis poterit pre alys habere partib⁹ singularem:
qualis q victus per chilū. Igit opus fuit aliri ventrē non
tm ex sanguine: vez etiā ex humiditate sibi per cōtactuz
ꝓparata velut natura hoza īmēse penurie sang. conuertit
se sup flegma iuxta mēbra existens. ideoq̄ nutrit eadem
ꝓmo ꝓma. c. de humoz⁹ absq̄ fortassis q̄ in sanguinem
ꝑuertat. Hanc aūt cōmunem oīum positionez cum eius-
dem motiuis in ꝑsentiaz cū reuerētia ꝓferens nō appro
bo: neq̄ multū afficioz ad eā: eo q̄ oēs vnico ꝓzordent ser
mone. Id. n. euenit: qz vnū ꝓmum dicētem ab illo idiffe-
rēter passi secuti sunt ceteri: ceu creticozum ꝓmo. c. z. de
affirmatione dierū creticoz tāgitur h⁹. t ideo sermones
sic sumpti successione cōmunes reperiunt mēdaces qñ
q̄. Coactus. n. fuit Ga. vt cūq̄ in affozismis ꝑ id ponere vt
ostēderet qūo ex eo qō ē repēte t cito nutrire: velox sub-
sequat supfluitatis egressus in oī triplici digōne t nutriti
ua: ideq̄ ptulit ī alys. Sicq̄ deiceps ab hic ceteri. ¶ Ad
motiua igit dicēdū ipsoz. t ꝓmo q̄ fames t sitis nō ces-
sant eo q̄ aliq̄ pars ventris nutriat ex chilo: sed potiꝰ qz
pars inanita irrigat t exuga reddit: sicq̄ ꝑ̄ fames t si-
tis vident mitigari: virtusq̄ roborari: ceu sincopiçat⁹ vel
dissolutus ex frigide aque fortificat in eum effusione. ita
vt anxietas t estuatio sopiantur. Cuz igit qō exterius id
operet applicatū multo amplius qō iterius assumptum
poterit roborare. Itidē post cōmestionē moz. ac etiam in
ipsa eleuant fumi mulcebres t suaues. qui petētes cum
alys partibus cerebz spiritib⁹ associant: ipsosq̄ reddūt
vigorosos. velut etiā aere frigido spūs reintegrat caloze
dissolutus. Adhuc nā sagax totius alteri⁹ cozporis ꝑsen-
tiēs alimētum iam in ventrē peruenisse cōcedit eidē san
guinis tm attrahere vt sufficiat quo ad suam pficiat dige
stionē. Expectat nāq̄ ipsa ex eius digōne beneficiū gran
de suscipere: ceu in politicis ispectū est fieri. Aial enī ꝓsti-
tutū est: vt ciuitas bene legib⁹ gubernata: dria. 38. ¶ Ad
aliud dom̄ q̄ nō est sile: cū in vētre: vt ostēdet: sint vene
ipz sufficienter nutrire potētes. non aūt in exanguib⁹ in-
ductis. Silitudo ēt ventris in aīalib⁹: ad terram in vege
tabilibus est latitudinis īmense. Nō enim verū est q̄ vē
ter nutriat vt vegetabilia ex humiditatibus terre: sz q̄
sicut terra ꝓtinet ea ḡbus alūtur vegetabilia: ita t vēter
cibos retinet t digerit: t in humida conuertit: ḡbus facto
sanguine partes nutriant. Ex quo etiam qd dicēdum ap
paret ad reliquū. Non. n. necessitas fuit ꝓpter quā opoz
tuerit ventrē ex chilo nutriri: ceu bune sensum aīatū ha-
bere cum ꝓpter ceteras cozporis appetat partes. vñ na-
tura ꝓuidit eidem in hoc regitiua. Fuerūt t alq maiozū
cupientes sermonem exponere duplicē distinguentes nu-

tritionem veram. vz. in qua oēs conditiones nutritionis obseruant̄: ⁊ nō veram in qua sub quadā obseruant̄ similitudine aliq̄. Prima qdē dicunt cetera membra nutriri. Scōa vo quo ad part̄e quandā ventrez. Sunt ⁊ aly dicētes q̄ vētris chilo nutritio perficit̄ tertie digōnis ⁊ secūde vtute quā venter possidet vigore mēbroꝝ: in gb⁹ celebrant̄ digōnes perfecte iuxta illud dīe. z9. In venis venientib⁹ ad stomachū: ⁊ in venis venientibus ad omnia mēbra fuit aligd virtutis generatiue san. Quidaz vo clamant ventrez nutriri chilo nutritione desiderio satisfaciente idq̄ getante. Qui oēs nec sermones saluāt maiorum: quoꝝm se interpretes insinuant foze: cum inquiant illi ventrem aut tunicas eius simpliciter nutriri aut satiari frui seu voluptari cibo in ipso succificato. similiter neq̄ veritatem enunciant: quoꝝm defectus in sequenti monstrabitur dicendoꝝm.

Propter quod dicendum tertio supposito ventre ac alimēto cōmen suratis nature q̄ vēter f̄m nām exīs nutrit̄: non ex chilo: sed ex sanguine solū ad humiditates ꝓuerso: vt partium alie. Qō ⁊ veritas cogit ꝓferre. Cōstat. n. q̄ nutrimētum ꝓpriuz vt dicitur partibus fit per vasa: ea vero etiā oculis subiacētia per totā dissēminata sunt ventris substantiam: vt sensibilis oīs denotat anothomie discretio. Ipse nāq̄ lz duas cōmuniter ponat̄ tunicas habere: sensus tamen in ipso quatuoz ꝓcipit foze manifeste: ceu naturaliū p̄mo. ca⁹. 8. ⁊ tertio. 18. ca. p̄mo: vesica ponit̄ duas tunicas habere. vna tn̄ naturaliū tertio. ca. io. ⁊ p̄mo ꝓprima. ca. de mēbris: ceu apparens dicit̄ eē sicut ⁊ tertio tertia. c. i. coꝛnea ponit̄ tunica ex quatuoz cōstructa: cū tamen ꝓferat̄ vnā tn̄ a ceteris habere. Tunicarū vo quatuoz ventris hec extat anothomia: qn̄ tunica vna existit exterioz subtilis neruosa cooperiēs tunicā grossam carnosaz: que videt̄ quarto iuuamentoꝝ tangi. c. z. cuius oꝛt⁹ est a pāniculo siphac dicto: est ⁊ subcarnea dicta: ⁊ demuz tunica neruosa iterioz: supra quā quarta sternit̄ tunica iterius posītione per omne alba mollis ⁊ lenis similis ymeni forinseco: cuius albedo itensioz est ysophago. in bas sigdez tunicas vene quas non frustra fit ponere diffundunt̄ q̄pluri me sanguinē etiā ostendētes a superficiali p̄maruz incipiētes per scōaz ⁊ tertiā ptēduntur in quartā manifeste. Neq̄ dīe sit q̄ ꝓpter earū paruitatez ventrē non possint sufficiēter nutrire cū plurime permaneant ipse in tunica carnosa maxime: que lz dicat̄ carnosa: neruositate tamē participat plurima. Paꝛ. n. a neruosis dissoluit̄. ⁊ eo parua īdigent restauratione. Amplius si chilo nutriretur vēter appetit⁹ non accideret caninus qui stomachi extat fames cū ciboꝝ satietate. Sed fortasse dices id mala cōplexione dīante sibi cōtingere. Sic aūt reliquuz coꝛpus tūc dicetur nequaq̄ nutriri debere. Adhuc qō est ꝓ pinquū sanguificationis loco remotius valet meli⁹ ad se nutrimentuz per venas attrahere. hō aūt est vēter: Et iō ipe ac que ipsius pre ceteris īpugnant̄ partibus. ꝓblema tum gnta. Amplius qūo venter in tunicis neruosis tā cito nutrietur vt cōfortatio ex alimēto monstrat moꝛ facta suscepto: cuz nutritio eius tēpus regrat mediuz inter illud qō cōcidet in nutritione carnis ⁊ ossis: vt rei ostēdit natura. tertys naturaliū apparēs. ca. 4. ac cōplexionū. c. 3. Rursus modus nutritionis seq debz moduz generationis cū ordinet̄ in ipm ita vt p̄imitus qō generatur hz nutriri p̄mū ceu coꝛ: qō vero scōo postea. Qō sic obseruatū, est in fetu matris sanguine nutriēte. Antea. n. nutrimentū ad coꝛ ⁊ epar deferebat̄ q̄ ad ventrē. silr̄ post partuz ante ventrē nutrient̄ ista. Fortassis vo gs ipediet istū sermonē ꝓbabilē ex alio modo nutritōis assumptionis alimēti ante oꝛtuz: ⁊ postea. Sed dōm q̄ lz assumptio ⁊ repositio sit aliūde ⁊ alibi nūc ⁊ ꝓius: ⁊ modus tamen nutritionis: vt alia deducūt per ampli⁹ idē. Palin: Cū sit vnus modus generationis vnus erit ꝯseruatiōis ⁊ nutritiōis. Propter que ⁊ alia p̄dicta ⁊ maxīe ꝓpter id qō venaruz vētris plurimaꝝ ostēdit anothomia. Cōcludē vētrem ex chilo minime nutriri nisi irroꝛationē quandā ⁊ exuccationē quā ex alimētis suscepit qs velit extranee nutritionem appellare. Uerum enim nutrimentum est actu nutriens quod in tertia digestiōe elaborabitur. tertio complexionum. ca. p̄mo. ⁊ naturalium p̄mo. ca⁹. 6. Sit igitur rationabiliter id pre alys tactum.

Propter quartum sigdez p̄mitus ad auctoꝛitates qd dicēdū apparuit. Ad aliud dōm q̄ chilus ventri nō similatur vsquequaq̄ etsi generet ipm: nō tamē simplr̄: vt ī trodu cat in eum forma talez: qua ipso valeat cnutriri. Latius etiam dcīm est generanti generatuz similari. Ad aliud dicēdū similiter per īteremptionez. ⁊ tunc ad ꝓbationez dicēdum q̄ lz chilus perfecte digeratur in vētre q̄tū ad hoc. s. vt in sanguinē trāsmutet̄ in epate: ꝓparat. n. venter epati: nō tn̄ intīn̄ reddit̄ digestus q̄ valeat per se nutrire cū nutrimētum oporteat a trib⁹ digōnibus īstrumētoꝝ triū possideri. Ad aliud dōm q̄ nō est venter facilius ⁊ citius: īmo difficilius ⁊ tardius nutriri. Et ipossibile tūc ex sanguine: vt apparuit. Et si dicat̄ sibi foze sillis: dicendum q̄ talis sillitudo est acc̄talis valde ⁊ extranea: qualis est coloris sillitudo ⁊ nō substātie impfecte trāsmutate ac assimilate. Ad aliud dōm q̄ chilus nō desiderat̄ amplectitur quidem delectabiliteꝝ retinetur ratione presentis nutritionis: sed future: cuz fuerit factus sanguis. hu. consequenter. Aut hoc cuenit: vt ostensum est ꝓpter ventrem irrigare ac exudare: ⁊ ratione fumoꝝ ex apoꝛoꝝ sursum delatoꝝ ꝓpter confortare: ac per hoc iam cessat consequens aliud omne.

Ratia siquidem istius q̄siti dubitat̄ an submissuz p anū possit nutrire. Et videt̄ q̄ nō: qn̄ iuuamētoꝝ. 4. c. i. Nō fuit via p quam ītrat cibus quousq̄ pueniat ad coꝛpus nisi vna. s. per os. Eti. Dcīm pus nihil nutrire: nisi per tria loca pmeet digōnis. quod aūt subīmittit̄ nō ea pagrat. Non eniz puenit ad ventrē vbi forma chilositatis acquiritur: qn̄ que īmittunt̄ nequaq̄ ascendere possunt ad ieiunū: quod si tn̄ valde violēta foꝛtasse tāgent ītestina subtilia sola. de īgenio. iz. c. 6. Et fulcit̄. q ⁊ tūc etiā epar nō poterit ab ītestinis per mesaraicas que vt manus sint ipsi⁹ attrahere cū sint īter ītestinū ieiunū ⁊ epar situate f̄m Isaac ī vrinis: ad qō īmissuz: vt dictū nō pertingere valz. Adhuc si deberet qō īmittit̄ in vētreꝝ puenire oporteret id paruz virtute intestinoꝝ attractiua fieri. Ipsa vo nihil attrahūt: eyciunt aūt solum: naturaliū tertio. ca. 8. Et firmatur. q ⁊ in ꝓblematib⁹ gbusdā Arl. per me trāslatis ex eo hic īferius vētre trahere cōtra naturam. Rursus. In essentialr̄ ordinatis vnuz nō potest ab altero separari. hō aūt videtur tres foze digōnes. p̄ma nāq̄ ordinatur ad scōam: ⁊ illa in tertiā: in qbus cū deficiat quod p̄imū omne perimit̄ cōsecutiuuz. Ostēsuz aūt iam pozē: vt que vētris digestio aboleri cessabit ⁊ scōa: sicut que epatis: cū nō possit in ipsum īmissuz per mesaraicas mādari. Deficiet tandez igitur ⁊ tertia. Amplius partes ordinātur ad actus: sed que ītestinoꝝ recipere ⁊ expellere quod superfluuz: vētris aūt attrahere recipere ⁊ digerere: quod puruz. Nō itaq̄ quod īmissuz ano poterit nutrire.

In oppositum ꝯoar. Eti. Si qō trāsit p vnaz digestionez nutrire valet. vt chilus vētris tunicas: poterit ⁊ qō p duas. Sed p̄mū pōt

vt sentiunt omnes ꝑus. Scõm aũt videbiť tertio ꝓpoſitorum. Itidẽ tertio ꝓbaťr nãlium. c. iz. eẽ cõfluxũ ꝛ cõſpirationẽ totius in totũ ꝑ easdẽ vias. tẽpore tñ altero. poterit ergo ex itestinis ad vẽtrẽ ac epar sub ĩmiſſum puenire: ꝛ tandem perueniens inq; tertie digõnis loca trãſire. Nutrit itaq; subimpoſitũ per anum.

Propter primum aũt sciẽdum q; anus est extremitas recti itestini fictitis dicta in q̃ tres vl' quatuor situanť muſculi. Qõ aũt ſubĩmittiť ꝟz çoar est lac recẽter mulſum: aut ptiſana ſubtilis. Dico ãt laudabili⁹ forte pullos meliores in vino decoctos cũ ſpẽb⁹ aromatiçatos. Sit tñ vt regrit diſpoſitio: ꝺmũq; ĩ ſuccũ exꝑſſos. Aut çoar forte reſpexit diſcraſiaz calidã. Quid ãt ſit nutritio ꝛ mot⁹ ipi⁹. dꝛia oñdit. 30.

Propter ſecundũ vo sciẽdum q; aliq; negãtes qõ ſubmittiť per anũ poſſe nutrire ĩgeniati fuerunt in ꝑfocationibus qũo alimẽtũ in ventrẽ ĩducerent. Quorum aliq; cõſtruxerũt arundinẽ cõcauã de argẽto vl' ſtanno. cui⁹que ĩmittebaťr extremitas erat ſubtilis: ꝛ reliqua ampla: q pluries conati ſunt facere: vt gurgulioni expelléti aliq; ĩducereť ꝺſuetud⁹: tũcq; ſuccũ ptiſanę: aut lac per arũdinẽ intromittebãt in vẽtrẽ. Sz id qdẽ ĩgeniũ cauſat leſionẽ nõ paruã in locis gurgulionis ꝛ gutturi. Et iõ aly iũxerũt q; patiẽs ĩtromitteret ĩvas lacte ꝓdicto: vl' ptiſana tenui vſq; ad os volẽtes nutritionẽ talẽ ꝓꝓꝛos ei⁹ attractiõe fieri. Qõ foret ſubdo meli⁹ ſi eẽt ꝓbalneatus ꝛ fricatus. Sed apud çoar modus hic nutritionis est debilis. Nõ. n. hinc nutrimẽtũ poſſet ſufficiẽter in partes puenire. ¶ Adhuc dcĩ ꝑus ſup appoſita cꝛdi ꝑ diẽ ꝛ noctẽ ĩmanẽtia nõ id nutrire. Uerũ ĩgeniatus ſum modũ iuxta ꝓmũ bis laudabilio rem: vt q; itestinuz aliqꝺ habeatur ſubtile ſatiſq; forte ꝛ ꝑ virgã argẽti ſtãni ſeu plũbi ſubtilẽ ĩmittať i ſtomachũ Cũ aũt ſufficiẽter ĩtrauerit ipellať adeo virga: vt intestinuz ꝓforeť. Aut eius ligatio vel ĩuolutio facta ꝑus abſoluaťr: tũcq; ipſa extracta remanẽs itestinũ exteri⁹ aperiťur. ꝛ in id ſuccus pullor⁹ ꝑdictus intromittať paulatim. Modus enĩ is ſubmiſſionis gurgulioni aut gutturi non nocebit: vt q ꝑo. Sed fortaſſis aliq̃ fit difficilius predictam etiã virgã ĩponere: itestinumq; ĩmiſſum ſuſtinere. Quidã vero negarunt nutrimẽtuz: refocillationẽ concedentes: ſed hoc ĩſufficiens est: vt ꝑus tactum.

Propter tertium sigdẽ sciẽdum q; predictum ſubĩmiſſum ſuccum potiſſime põt nutrire intestinis mundatis inantea. Unde çoar. modus ꝓpri⁹ preſtãs ꝓculdubio cꝛporĩ nutrimẽtũ est vt accipiať veſica alicui⁹ aĩalis: capꝛe. vz. aut bouis: ꝛ ĩpleať lacte aut ptiſana: ꝛ ligeť cũ oꝛificio roſtrũ pfoꝛatuz: qõ ĩmittať in anum ꝛ premať veſica illa plena prefato nutrimẽto cũ manu vt ipellať qõ in ipſa in itestinum rectũ. Accipiet. n. ide itestinũ ꝓdictũ aligd nutrimẽti: reſiduũq; ipellet ad aliud ſibi coniunctũ: qõ demũ ad aliud ĩpulſabit: donec ad pileron pueniať vẽtris. Ex quo poſſibile fiet ĩpm qõ ſibi vtile attrahere: digerere: demũq; epati per meſaraicas deſcẽdens per itestina mandari. Mihi tñ viſuz q; cũ cliſteri vſuali poſſit meliꝰ ĩmitti. ꝛ maxime cũ cãnullã habuerit longã: mollẽ: ĩ directũ pfoꝛatam. q; aũt hic modus nutritionis ſit poſſibilis firmatur: qñ qõ ĩmittiť aut puenit ad ventrẽ: vel minime: quorum ſigdẽ vtroq; dato habeť itentũ. Qõ aũt in vẽtrem ꝓtactũ a çoar ĩmittiť poſſit puenire: mõſtrať. qz ſi quãdo qõ magis extraneũ põt ſubimmiſſum in ventrẽ puenire cũ virtute ibecilliori poterit ꝛ qõ amicabili⁹ ipa fortiori: cũ ea motus tũc dirigat in' que vtilia. Sz clyſtere puenit qñq; etiã q̃titatis pauce reſpectu eius qõ hic expetiť ad vẽtrẽ: vt in colica vel iliaca in qua virtus ibecillis. Multo igiť hic magis: cũ ĩmiſſum ſit amenũ ꝛ natura cõſtet multuz in ſuffocationibus hꝺ. Qz aũt clyſtere ita eleueť. ſcribiť de accũti. 6. c. 3. ita. Sepius ex clyſteri aſpicimus partẽ aſcẽdentẽ ſuperius ꝓpulſari. Stercus quoq; paratur euacuationi ſicut ꝓtingit in yleos que ſpẽs est mortalis: qõ ĩ breuiario etiaz recitať Serapionis. Et fulciť: qñ colerã alioſq; hu. ꝛ maxime ſubtiles cõſpicim⁹ in ventrẽ aſcẽdere. vnde ꝓmo tertia. c. de eo qõ comediť ꝛ bibitur. Tolerare famẽ ſtomachũ putridis replet hu. Inſpicim⁹ ſilr nãm cũ vehemẽter eget opationes inducere mirabiles: vt ſaniẽ expellere ꝑ oſſis meditulũ. affoziſ. 7. Et mãz in cerebꝛo ꝓtentã cũ ꝛ apoplexia: ꝛ ꝓprie minoꝛ in alterã duarũ partiũ expellere coꝛporis. Ac materiã moꝛboꝝ in partes diuerſas ꝛ lõginquas expellere: vt oñdit termino pectoꝛis paſſionũ. Si aũt minime pueniat ad ventrẽ: poterit tñ nutrire: qñ ad itestina valebit puenire longio ri ꝑ clyſtere ĩpulſione atq; cõtinuioꝛi facta ẽt graciliaꝝ vbi ſunt vene meſaraice oĩbus itestinis ꝓtinue ſm. A. ꝛ Valya. Octo. n. venaꝝ oꝛtarũ a porta epatis gnq; ſiguntur: ꝛ ſpargunť per oĩa ob attractionẽ in epar itestina. Tres vo in nutritionẽ partiũ oꝛdinanť circũiacẽtiũ. Meſaraice vo qõ ĩmiſſuz aptũ penetrationi: tũ ſubtilitate: tũ aromaticitate ẽt: tum nãe ipſius amicabilitate ꝓprie quando fuerit idigẽtia cũ virtutis roboꝛe in epar deducẽt. Qõ vo ad ipm deuenit ſic habilitatũ poterit in ſanguinẽ cõuerti demũq; nutrire. Et firmať. qz ceu ptactũ ſicut ĩ venis veniẽtibus ad oĩa mẽbra ieſt aligd vtutis generationis ſan. vigoꝛe iecoꝛis cui⁹ ſunt man⁹: ita intestinis aderit vis chiloſandi vigoꝛe vẽtris: cuius ſunt partes vtcunq;. Qõ oñdit oꝛis pellicula in qua digõnis reperiť aliqualis pticipatio ꝓpter ꝓtinuitatẽ ac affinitatẽ: quã obtinet cuz ventris tunica. vtrobiq;. n. ſilis videť ratio. Et quod ſubmittitur nutritioni aptuz fit maxime: vt itestina ſui quadam digeſtione ꝛſi in ventrẽ nõ peruenerint poſſint illum modicum defectum remouere: cũ id ſit ampliꝰ nutrire aptũ q̃ plura ꝑ vẽtrẽ trãſeũtia. Nutritus. n. qñq; boĩum ge feno fuit diu ꝛ paleis cũ aqua. nõnulli vo coꝛys arboꝝ glandib⁹ ꝛ ſimilib⁹ q̃multuz a vo nutrimẽto ꝛ amplius ſubĩmiſſo diſtãtibus. Uinũ etiã nutrit ſubtili⁹ idigentẽ moꝝ penetrãs ventrẽ. Nõ. n. gd diuinũ acquiriť vt extimãt qdã in ipſo: vt ſine eo nõ poſſit fieri alitio ꝛ ꝓprie in nutrimento ſubtili: quale pretactum vehementer alimentare apto: cum conceſſum ſit hu. quaſdam interdum nutrire abſq; in ſanguinis conuerſione. differentia 30. Itaq; ſubimmiſſum poterit nutrire ad ventrem perueniendo: vel etiam minime attingendo.

Propter quartũ vo dõm ad ꝓmuz q; fuit via nãlis cõis: ꝛ vt ſemp ꝓtingẽs cũ aĩal fuerit in ſuo eẽ nãli: de quo Iſaac ſermo. ¶ Ad aliud dõm: q; illud ſubĩmiſſuz ꝑ tria: vt declaratũ loca digõnis ptrãſit ſimplr: aut ſm aligd. Qõ vo dr dcĩ ſubĩmiſſum ꝑ clyſtere nequaq̃ valere ad ieiunũ aſcẽdere verificať vt ad multuz: cũ ẽt ipm oꝑteat eẽ minoꝛis q̃titatis cũ ſit acutũ: ſeroſum: motiuũ: hinc timẽdo exacuitionẽ flegmonis: de cuius ibidẽ agiť cura. Tale vo qõ ĩtromittiť hic nõ exiſtit cuz ſubtile ſit ſuaue ac nãe accõmodũ: ex q̃ viciſſiz põt tãta q̃titas ſubĩmitti: vt attractũ ꝛ ipulſuz vẽtrẽ ꝓtingat: cũ etiã dcĩ ſit clyſtere ad ſtomachum ĩterdũ aſcẽdere. ¶ Ad ꝺfirmationẽ dõm q; ꝑ tanto dixit Iſaac meſaraicas eẽ iter ieiunũ ꝛ epar. qz plures ſunt in eo q̃ in alys itestinis. ꝛ iõ ſemp vacuũ reperiť de inuamẽtis. 5. c. z. ¶ Ad aliud gd dõm apparuit vtcunq; dꝛia. 46. cũ. A. videať Ba. cõtraire. Uel q; itestina nil attrabũt: iz ſolũ eyciunt: cũ aligd in ipſa ĩtromittiť mõ nãli cõſueto. Quãdo vero aliter secus contingit: ſicut cõſpicimus ſtomachũ prauatũ qñq; ſuſceptum ſurſum expelle-

re vomitu: cuz tñ naturaliꝝ habeat attrahere ac in ītestina expellere. ¶ Ad aliud dom iā apparuisse quo in subimissione per anum remaneat ordo attractionis essentialis. ¶ Ad aliud similiter visum: quoniam id est cum naturalis modus ⁊ vsus fuerit obseruatus subimmissionis alimenti. ¶ Differentia. LIIII.

Quod pili ⁊ vngues nutrianꝝ. ostendiꝝ ex gnto de aialium ge. ⁊ pbl'io. Idem affozismoz gnta. ꝓnuz scdo. ca. 6. ⁊. 8. ⁊ de iuuamētis pmo. c. z. Qđ firmaꝝ rone: qñ mēbza nutriuntꝝ. aliogn consumerentur irrestaurabilia rara: sed pili ⁊ vngues sunt mēbza. Ingrediuntur nāq in numerum membroz. Haliab. ¶ Rursus. Pili crescunt de histoꝛi. tertio. simil'r ⁊ vngues. Cremētum vo non nisi perficiꝝ nutritione. ¶ Adhuc capilloz ⁊ vnguium est generatio. in tegni libro. z°. sed cui gnātio ierit ⁊ augmētum ⁊ nutritio. vnum. n. ad alterum ordinaꝝ. generatio namq ipsoz si in esse nō pmaneat facto existet ociosa: nō perdurat aūt nisi per alimētum. Et qđ intētione ꝓpositio ⁊ arte ꝓductū nature regimē habz eiusdem: ⁊ qđ tale nutriꝝ: cū nutritionis actus sit pmanētie fundamētum. Hoc autē ī est pilis palpebrarū ⁊ supercilioz. opl'onuz. z°. c. 8. ⁊ theorice z°. c. 16. ¶ Amplius. cum deficiūt pili aut vngues plerumq docetur copiosius nutrimentum corpori administrari: qđ non fieret nisi susciperent alimentum inde. Pili ergo nutriuntur ⁊ vngues.

In oppositum ī tegni. Capilloz ⁊ vnguiuz nō est regimē: qđ aūt caret regimine cum a vtute dicaꝝ regitiua carebit ⁊ ipsa. ⁊ ꝓ ons nutritione ac alys minime potieꝝ virtutum effectib°. Itidem si nutrirenꝝ hi haberēt regimen aliqđ: sed nō habēt. qz vel ꝑncipalitatis: qđ nō: cum ꝑncipia sint tria vel quatuor solum: aut deseruiētiuz: qđ etiā nō euenit. qz ea sunt quatuor nō ꝑncipaliozibus quatuor deseruiētia: neq virtutem habēt īfluētem ⁊ inatam. qñ carēt virtutis receptione a ꝑmis: neq regimine participāt īnato: eo q habētia ipz sibi a ꝑmis acqsiuerūt generationis ꝑncipys ⁊ innatū eē ⁊ fixū a semetipsis habuere: non aūt postea. ꝑmo īterioz apparēs. ca. vlti. ¶ Adhuc histoziarū tertio. Cresunt pili in īfirmitatibus gbusdā. puta in ptisicis. magis aūt ⁊ in senecta. ⁊ de ge. aialiū scdo. augenꝝ ⁊ moztuoz pili: sz in talibus passionib° inutriꝝ ⁊ minoraꝝ corpus omne ⁊ maxime post mortez. Et ideo ꝑmo de ge. aialium dicit. Apilis ⁊ vnguibus nihil materia spermatis in coitu decidi. Non ergo nutrimēto crescunt substātifico: propter quod pili non nutriuntur ⁊ vngues.

Propter primum qdē sciēdū ꝑnitus qd sit pilus cū mō ꝓductionis ipsi°: qsue locus. Eozūq iuuamētū oñdaꝝ: ⁊ quid vnguis cū eius ꝓductionis via. qd ēt noīe īportet nutrimēti. ¶ Propter hz ꝑmū sciēduz q pilus est corꝑ a fumo adusto resolutū ꝑ poꝛos egrediēs cutis ab exteriori aere exiccatū in lōgū: rotūdūq ptēsum. Hec quoq ōscriptio de ꝑ se existit ex plurib° aggregata de pilis sermonibus. Est aūt ꝓductio ei° ꝑ cutē extrorsum. opl'onū. z. c. 7. ⁊. 8. ⁊ theori. ca. 16. Caliditas ⁊ ꝓpie siccitati ꝓiuncta cū i corpore obtinuerit hūidū supfluum ex ꝑncipys gnātiōis assumptū calefaciēdo ⁊ exiccādo ilspirat rarefacit ⁊ pozificat iter: q̄si ꝑmitus parās pilis: demū vigorata humoz qddā in fumos resolutū adurēs ad poꝛos iā ꝓparatos expellit seu aliud ꝓñr adiungit: ⁊ deiceps talr opans pilū in longū extēdit ꝓtinue radicē ipsi° semp itrinseco ꝓpellendo: vnū. n. coadiuuat aliud in expellēdo: ceu cū ligdū qđam ꝓpelleꝝ ex vase. Quod apparet ex lanugine capillari sup stercora humida in vmbza marie aut arboꝛes ꝓducta. ¶ Propter hz vo scom sciendū q capilli ꝓducūtur p corpus fere oē: nō aūt in manuū volis ⁊ pedū plātis ꝓpter musculū chordosuz frigidū ꝓpactū sub ipsis exīte iuuamētoz scdo. ca. z. Quē ēt solū testaꝝ ꝑmo ꝑma. c. de musculoz anothomia. Hali. Aui. cognouisse. Jn facie vo tñ ne visus īpediꝝ ⁊ ne facies deformareꝝ gnāntur q̄z pauci ⁊ breues pili: ⁊ marie in femella. in capite vo multi ⁊ lōgissimi. Est nāq hō bispidissimū aialiū circa caput. ō partib° scdo. ꝓñr aūt circa femoza sub asellas ⁊ fauces. ¶ Propter qd aūt tanti ⁊ tales in capite fiūt cū sit frigidissima ⁊ humidissima cerebꝛ particularū. dria. z4. que aūt talis eoz īpedit ꝓductionē cū dcīn sit pilū a caliditate ⁊ siccitate ꝓduci. ¶ Dom ad id situ nō modicū opari. Est nāq caput tāq corꝑis caminū cordis caliditati supposituꝝ fumos toti° corꝑoris recipiēs ī directuz. Estq craneū cū ipsi° cute pozosuz. Jn ipso. n. pozositates ⁊ future serratiles extāt q̄plurime. dria. 39. Que sigdē frigiditati resistūt ⁊ humiditati cerebꝛi: cū ēt in ipso spūs augeāt subtiles mobiles: qđ rbete oñdit mirabile noīatū cū caliditate sub mēto refracta. Et qz alioz aialiū piloz mā in corꝛua trāsmittiꝝ aut ī vngues dētes plumas: seu rostra nō tātoz adeoq ptēsoz est in eoz capitib° pilozum aut pēnarū exītia. Est. n. caput in eis nō sic in cordis directe opposito sitū: sz in anteri° lateraliꝝ magis. dria. 79. Et iō ī iuba circa dorsuz anteri° ⁊ collum: ⁊ ꝓprie nō cornuta pilosioza reddunꝝ. Jn caudis vo plurimū ꝓpter finē abundāt vt tegāt ⁊ occurrētia ꝓpellāt: velut in egs ⁊ hz pilosi aūt in corꝑe multū īdigenter hñt circa caudas qđ euenit in vrsis. de ptib° scdo. ¶ Propter hz qdē tertiū sciēdum q oī piloz vtcūq iuuamētū existit duplex. Unum sigdē quātū ad īterioza: reliquū vo quo ad exterioza. Primū qdē qz in vapoze adusto: ex quo ꝑceant pili: mā mala supflua educiꝝ de corꝑe que cā poterat egritudinuz eē. ⁊ iō hītes capitis partes cōpactas aderē carētes fere: vt fumi cōuersi in capillos vix egrediantꝝ ide sepe in dolorem cōcidūt capitis. Nā pilus trahit malaz ex corꝑore mām: ⁊ ide mūdificat ipz. collz. z. ca. de piloz iuuamētis sicut geozgici cū terrā volūt fertilioꝛē reddere in eā partem nitrosam amarā ⁊ adustā semina ꝓiciūt attrahētia vt siclam ⁊ lupinos: theorice ⁊ ḡrto. ca. z. Cū. n. nutrimentū tandē per simile attrahunt hz nitrosa ⁊ amara: ꝓpria nāq sunt ipsoz. vñ terra remanēs: q̄si vnctuosa ⁊ dulcificata fertilioz efficiꝝ: cui° oppositum īducunt rape: cū humorem ex ea sibi dulcē alliciāt: quare ipsam demacrant. Tali nāq mō pili oēs ītrinsecis cōmune prestāt corꝑori subsidium. Juuāt etiā partes extrinsecas. Qđ etiā duplr euenit: aut ꝑ se magis ex ītentione ac arte nāe ſm ꝓpriā ꝓueniens plasmationē: velut in plātis contingit serioseꝝ ductis: vel p accidēs magis: q̄si mā vel cōplexionis necessitate cōsecutū. Primi sigdē iuuamēti sunt palpebrarum ꝓprie pili ⁊ supcilioz. demū ꝓñr autez q capitis. Et istoz qdem alig sunt ꝓpter defendere magis: sicut maxime qui palpebrarum ⁊ supcilioz: ꝓhibent. n. ne ad oculos concurrant extrinseca: vt pluuia imber: seu puluis. ⁊ ꝑsertim qui palpebrarum: ⁊ iō nō fuerunt in sursum protensi vt alioz qdam: neq in deorsum: sed in anterius: ⁊ ī rectum extensi: hanc enī hi ꝓe alys pilis habuerunt naturam: ⁊ alterā: qz vite animalis cōformes sunt. nō enim ꝓlongātur cōtinue: vt reliqui: neq desinūt. ꝓducti etiaz natiuitatis initio: his sigdem rostra dētes ⁊ vngues quorundam ꝓportionantꝝ aialium. ⁊ ideo de iuuamentis. vt. z. complexionum. ca. 8. senſit Hali. pilos palpebrarum: ⁊ supercilioz ex ītentione ⁊ arte ꝓduci nature. vnde qui palpebrarum ꝓcipue videntꝝ nutrimentum ⁊ regimē fere verum habere: cum ita ꝑfixuz habeant originis tēpus

ꝛ pmanētie. Quod ꝛ nō omnino sic euenit in his qui su
perciliorum. Augenī .n. senescentibus: vt abrasione indi
geant, ꝓpter enim humiditatis ꝯsumptionem coniungē
tis ꝛ obturantis sectiones plures: que sunt in ossibus sup
ciliorum: fumus hinc emissus amplior pilos protēdit. In
enectute nāq; corporis ꝓpago: vt antiquum rimosum ꝛ
trāsparens reddit edificium tertio historiarum. ꝛ de par
tibus scō. Alij vero pilor sunt ꝓpter ꝯcupiscentiaz: ceu
qui barbe. hi enim in decore ac venustate imputati sunt
viris ꝛ ꝓprie reliquis a romanis nūc nationib⁹. obtegūt
ēt faciei rugas: virūq; a muliere distinguūt cum ipsi bar
ba oriaī nisi valde frigido ꝛ eunuchato a nā vel arte: nō
aūt fit mulieri: nisi fortassis pili grignonū dicti. qō aut ꝓ
pter calidā multum euenit ꝯplonem ꝛ acutorum vsum
vel menstruor defectionem cum spermatis retentione
ḡbus mulier deturpaī: ceu vir decoraī. ¶ Sꝫ ꝓpter qd
viris adest barba: femellis autem minime. ¶ Dicendus
q̄ est multiplex causa: vel quia vir vniuersalior calidior
ꝛ siccior muliere. differentia. xx. pili autem in complexio
ne generantur calida ꝛ sicca. In frigida vero ꝛ humida ei
abolentur opposita ꝓpter vaporem non potentem in ea
ꝓfecte inflāmari. vl̄ quia natura sunt mulieres venustio
res: ꝛ viris impilose amabiliores. ℣ Protenditur etiam hꝫ
fumi pars omnis in caput. ℟ Reputantur enim cōmunus
ex capillis pulchriores ac honestiores. aut q̄ vt ad mul
tum sunt ociose sub vmbra morantes in amplius: humi
midisq; ac frigidis se alimētis replentes. Sunt ꝛ his mē
strua in que non modica materia transmittiī pilor: cuꝫ
igitur vir: vt ad multum opponaī causaruꝫ prefatis bar
baꝫ obtinuit ꝛ maxime circa mādibulā inferiorē. ¶ Qō
etiam nō videtur cum hec sit frigida ꝛ sicca: ossuosa: ner
uosa. ¶ Dicendū id contingere ꝓpter crebrum motum
mandibule quo caliditas suscitata vaporē in pilum adu
stione ꝓducit. Aut q̄ caliditas a corpore omni delata in
cerebr frigidum ꝛ humidū refrangitur inde in hunc lo
cum decorsuꝫ. ꝛ ideo partē sub mēto sentimus ceteris nu
dis calidiorē cōsistere: vt ꝛ frigescentes qui illuc manus
gratia calefieri adducant. In hoc etiā testes coadiuuant
non parū cum sint carnes dilatate dure caliditatem cor
poris ꝛ ꝓprie cordis refrangentes in que sursum: ꝛ velut
solaris radius speculo cōcauo calibino refractus. ꝛ ideo
ex ipsorum abscisione corpus infrigidaī omne: barba in
nata non oritur. actus ꝛ mores in mulieres puertuntur
℣ Nonnulli vō sunt pili ꝓpter tutelam ꝛ ornamentum: vt
qui capitis superioris: ꝛ in mulieribus maxime. Uirisq;
fere ꝑter gallicos oībus: ꝛ maxime qui legū extant alia
rum: defendunt enim caput ab imbribus caumatibus ꝛ
alys ab extra insurgentib⁹ lesiuis. ornant autem caput ꝛ
mētum ſm aplm ꝛ mulieres ꝑsertim. ℣ Protendunī etiaꝫ
capilli mulierū amplius viris: aut q̄ plus earū humiduꝫ
passibile: coextensibile: carētq; vt dictuꝫ barba. ¶ Rur
sus. Uiris capillor accidit detruncatio: nō autem mulie
ris talr. ℣ Passiones autē recipiunt pili: qui capitis ꝓprie
tam in substātia: q̄ in accidentibus. In substantia qdem:
qm̄ abscindunī quādoq; oīno in loco caluaries dicto ꝓ
pter ipsius siccitatē plurimum. ꝯplonum scō. ca. viii. Et q̄
ꝓpter caliditatem ꝛ siccitatez cerebr distat a craneo: vt
nō sic imediatius valeat: qua capitis superius irrorationē
humectare: qō mulieribus ꝛ eunuchis ꝓpter eor mul
tam frigiditatē ꝛ humiditatē nō euenit. Et ꝓpter quid ḡ
vir alior maxime aialium caluitiē incurrit cum cerebr
sit frigidissimū ꝛ humidissimum oīum corporis mēbro
rum. dicendū aūt ꝓpter sitū id ipsius euenire cum sit fu
mor suscepciuū adustor in sursum delator directe: qm̄
caluaries est sicca valde: ac q̄ pluris sunt mot⁹ spūs aia
les ꝓpter actus varios in vita necessarios: aut q̄ luxurie
multe: historiarū gnto. vnde caluicies non ꝓtingit eunu
chis. De nāq; cause sūt calefaciētes ꝛ ōsiccātes tādē oēs
Sunt etiā capillor gdaz grossi: alig subtiles: aly medy: ꝛ
molles nōnulli: alq asperi hirsuti: gdaz mediocres. In ac
cidentibus qdem ipsi pmutanī ꝛ figuris: nā sunt aliquā
do plani: iterdum crispi: quādoq; vero medy. Crispi vero
reddunī aut multa caliditate: vt in ethiopibus in quib⁹
adeo corrugaī: vt ꝛ piperi similenī. ꝓmo scōa. ca°. de si
gnis ꝯplonum. Carētes nāq; humiditate nō possunt ex
tensi pmanere: sed veluti corrigia igni exposita ꝟbūtur.
vl̄ ꝓpter poror ex ḡbus egrediunī tortuositatē. Ita enī
disponunī exterius: vt meatus per quos transeūt. ꝓpter
qō in capite frigido ꝛ bu. est ꝯspicere capillos crispos qm̄
q̄. Causantur ꝛ iterdum poror angustia. fumus. n. adeo
egrediī exilis: vt exteri⁹ in capillos densatus seipm con
tinere nō possit: ſz plicaī ꝛ torqueī: ceu cū filū ex arto su
bito extrahiī fozamine: ꝛ hec feda ꝛ modica est crispitu
do minimeq; capillosa. verum a causis oppositis reddū
tur plani: ex medys quoq; mediocres simpliciū ꝛ crispo
rum. Uarianī etiā in quātitate aut rōne locor: in quib⁹
oriuntur vt ptactū: vel ex parte cōplexionis etatis ꝯsue
tudinis sexus ꝛ alteri⁹ regiminis: circa nō naturalia ver
santis. Diuersificanī etiā in colore: qm̄ aly sunt albi: gdā
nigri. nōnulli vero medy: hiq; plures. Quod aut natura
liter euenit: vel accidente: vt ex adustione nimia: vel hu
more tingente supfluе melācholico efficiunī nigri. Ma
teria etiā ipor ad flegmaticū ꝛ modū putredinis quedā
cōuersa circa senectutē ex ipotentia calidi digerentis fit
in hoīe ꝑcipue ac equis color albus canicies dicta. de ge.
aialium. v. Fit aūt hoc in tēporibus ꝓmuꝫ ꝛ magis ꝓpter
humiditatē flegmaticā in musculor temporibus iterce
ptam eosdē irrorateꝫ. Et ideo Homerus hoies timpori
tanos appellauit. Alex. ꝓbl̄. oīum ꝓmo. Et nosce de cau
sa caniciei ꝓmo scōa. c. de signis cōplonum taliter seriari
ambigue. Canicici qdē causa apud Aris. est conuersio ad
colorē flegmatis. Et apud Ha. est athacherugi que nutri
mētū comitaī: qō ad capillos venit cū frigidum fuerit: ꝛ
fuerit tps motus eius: ꝛ ipsius penetratio in porıs parua.
Sꝫ vt hꝫ veritati appareat ꝯcordia vtriusq; ꝓfati series
subscribaī. Quinto nāq; de aialium ge. est sigdem putre
factio aque ꝛ terre: ꝛ corpor oīum taliū ꝓpter qō ꝛ terre
stris vapor: vtputa dictus elixis. cteni ēbros est putrefa
ctio terrestris vaporis: q̄re ꝛ in pilis tale alimētū existēs
nō digestuꝫ putrefit vocata canicies: alba vō q̄ ēbros so
lum putridor: vt ē dicere albū. Causa vō hꝫ. q̄ multum
hꝫ aerē. Scōo vō ꝯplonuꝫ. c. z. ℣ Pili fiunt ibecilles ꝛ albi
quos noīant canos. Imbecilles qdē indigētia ꝓpry nu
trimēti: albi aūt qūo ꝛ nutriēs eos tale: q̄le caries aliqua
flegmatis in tpe putrefacti: est aūt caries ꝓpe lignor pu
trefactio: vñ ouidi⁹. Uertiī in putrē cariez: rimisq; dehi
scit. Ex his igiī serieb⁹ appet iductis apte: gcgd videaī di
cere. A. de athacherugi nutrimētū comitāte: q̄ eadē cau
sa oīfariā a Hal. assignaī ꝛ Arl. canicici: ꝛ iō subiunxit. A.
Cūq; duas dictiones cōsideraueris: iuenias eas ꝓpinqs
ꝑ certo: qm̄ causa in albedine coloris flegmatis. ꝛ causa
in albedine athacherugi est vna. Et fortasse ad hꝫ ipm ꝓ
duxit mēdositas arabicarū trāslationū. visuꝫ est ēt qnq;
caniciē fieri ex cōtractiōe spūum ꝓpter timorē subito in
ductū: velut mortē cōtingit expectātibus repētinam. Et
differt a porı. q̄ illa īcipit a capillor radicib⁹. hec aūt ab
eor extremis: vt subalbedo in plantis īcipiētib⁹ exiccari
adhuc ꝑcedēs pedetētī occurrit. ea vō repēte siī. Est ꝛ al
terum innamētū pilor partib⁹ extrinsecis tāq; scōarius
minus ꝓdicto: qō Ha. dicit ex necessitate ꝓnis euenire. q̄
calido exīte mā ꝓpellīr in pilos: ad extra quoq; ꝑ accūs
Daly asserit ꝙuenire: qō in nostris ītelligīr tpib⁹: in alys

autem iuuamẽtum faciunt testium: ꝛ ptegentium arma mẽtoꝝ. Et si dicãt eas in nobis ex necessitate mãe: seu p accñs puenire nihilomin⁹ põt piloꝝ forinsecoꝝ oĩũ iuuamẽtũ assignari aliq̃le: sicut eoꝝ ꝙ sunt circa verẽda hypocondria pect⁹ ꝛ subascellas: pducti nãq; sunt illi ppter tegere ac occultare pudẽda. ꝛ silr ab extrinsecis tueri ꝛ calefacere. Qui aũt sunt circa partiũ alias ptegũt ꝛ calefaciũt qõ alys q̃si hoĩum ꝛ agrestib⁹ fuit expediens plurimũ: cũ nõ habeãt: vt nos arte calefaciẽtia ꝛ defensiua sibi parata. Et iõ nãm oportuit q̃ ad exceſſuꝫ vniuſcuiuſq; ĩgeniũ apponi. de ptib⁹ scõo. laborare: vt pili plures bis ꝛ tõgiores extẽderent p oẽ. ¶ Propter hꝫ q̃rtũ sciẽdũ: ꝙ vnguis est coꝛp⁹ expãsum petale ex supfluitatib⁹ pductũ ĩduratũ: sup digitoꝝ extrema: iuuamento plurimo situatum: solũ. n. in vltimis oziſ digitoꝝ manuũ siue pedũ: ceu pili in cute pticula coꝛporis extrema: vñ si qd de ossibus paruis in sũmis manũ aut pedũ pdaſ: nõ ibidẽ vngues creſcũt: sicut neq; in nobis pili cute depdita ppea in cicatricib⁹ nõ fiũt. vñ ꝓbl. io. pp qd egs ꝛ afinis oziunt in cicatricib⁹ coꝛ pili: boĩbus aũt nõ: aut qz in bis coziũ ẽ tã q̃ ps carnis: in nobis aũt cutis: nõ vt ps: sed magis velut passio carnis. Modus quoq; ipsaꝝ oziginis ꝓportionabilis est piloꝝ pductioni: ex supfluitatibus tñ grossioꝛibus nõ adeo aduſtis gnãt⁹: qõ coꝛ mollicies indicãt. Ipsi ẽt diuerſificant⁹ multiplr: tã rõne subẽ q̃ accñtis. qdã enim sunt grossi asperi duri: aly subtiles: lenes molliores. Sũt ꝛ alĩq magis expãsi: qdã parui anguſti. Exiſtũt eqdẽ planiores: ꝛ recti nõnulli: aly vncoſi ꝛ recurui: quidã sunt lucidi ꝛ splendẽtes: relĩq obſcuri tenebroſi: aly albi: aly fuſci: qdã pmixti ex albo ꝛ ru. viuidiores cntes ꝛ nitidi: q̃rũ ſignificationẽ ſufficiẽter monſtraui in tractatu quem de phyſionoĩa ꝛſtruxi. Nã vngues ampli⁹ regimine partici pant nãe q̃ plures piloꝝ: cũ ponant⁹ nõ parũ ex supfluis coꝛdis pduci. Et iõ pilis palpebrarũ supcilioꝝ ꝛ capillis ꝓportionant⁹ ſm Platonẽ. Jn qbuſdã vero aĩalium videntur intrñ iuuatiui: vt in terminis neceſſitatis exiſtãt. Preter ẽt iuuamẽtũ qõ ptibus afferũt ĩtrinſecis piloꝝ more delationẽ: in que extra q̃druplex ipſoꝝ extrinſecis exhibẽt iuuamẽtũ. vnũ qdẽ qz ſicut ꝛ tutela carniũ exñt digitoꝝ ne ledant⁹ cũ sup rem cõpreſſerit durã. cõſeruãt nãq; ipſoꝝ vltima: ceu ferrũ extremitatẽ baſte. Aliud qz p ipſos digiti res capiũt minutiores: ꝛ firmius retinent. Tertium qñ eis ſcalpit⁹ ꝛ mundatur. Aliud qz quãdoq; sunt in defenſiõe arma: quod magis alys ab hoĩe euenit animalibus. Sup hoc aũt venuſtioꝛes reddũt digitoꝝ extremitates aſpectu: ſicut in artificiatis euenit: in qbus aurum ſupponitur aut ebur. Quid autẽ ſit nutrimentũ: quotiens etiam dicatur. dñia oſtendit. 30.

Propter ſecundum vo sciẽduꝫ aliquos protuliſſe ĩdiſcrete ꝙ vngues ꝛ capilli nutriant⁹ ſm veritatẽ: nõ autẽ ſm apparentiã. Hoc aũt ſm vtrũq; membruꝫ apparet inartificialiter dcñ. qz vt declarabit⁹ minie nutriunt⁹ ipſi. ¶ Adhuc ſi nutrirent⁹ quo mõ in tam lõgo tpis ſpacio nos lateret. vñ oñi ſciarum ꝓncipia ideas aſſimilant⁹ platoni. cõtra quẽ ꝓmo ſcribit⁹ metaphyſice. Miruꝫ qõ lateat habẽtes potiſſimam ſciam. Stupenduꝫ igit⁹ quo modo habẽtibus capillis ꝛ vnguibus virtutẽ ſm eos pfectã. puta nutritiuam inditã nos lateat impceptos. Eti. Apparẽter magis pili ꝛ vngues nutriunt⁹ ꝛ creſcunt: q̃ membꝛoꝝ etiã ꝓncipalia: cum ꝓtenſionẽ ipſoꝝ videamus cõtinue fieri talr: vt ꝛ abſciſſione ĩdigeant: ꝓpter qõ cũ tales ſibi cõtradicant manifeſtius omittant⁹. Quare fuerũt aly ꝓbabilr dicentes qõ pili ꝛ vngues poſſunt duplr cõſiderari. vel ſm ꝙ sunt ſupfluitates a natura ĩ extrinſeca ppulſe: ꝛ ita cum membꝛa non sint: neq; fruunt⁹ alimento: aut ſm ꝙ in partez aliquã hꝫ ſupflua sunt condẽſata: ex quibus iuuamẽtoꝝ aliqõ ꝓuenit iam tactoꝝ: ꝛ sic cuiꝫ alĩ quo mõ rõnem membꝛi acgrant foꝛtaſſis ꝛ p ꝝis nutriri poterũt. Quod etiã foꝛte ſtare non põt: qñ piloꝝ: vt oñſum alĩq ꝛ vnguium nõ ex ſupfluitatibus omnifariaꝫ: nec ꝓter intentionẽ vident⁹ eſſe mãe: neq; etiã ſupfluitatum in partẽ aliquã ſolidã condenſatio membꝝ ꝛſtituit vt nutrimẽto vtaſ: cum eis virtus vt oñdetur deficiat regitiua: ꝓpter qõ cum determinatione de hoc dicendum ampliozi. Auer. vo collꝫ scõo. ca. de iuuamẽtis piloꝝ contra ꝓdicta Ha. videt⁹ ire: volentis pilos ex continua fumi emiſſione ad cutem generari dices ꝙ qdã piloꝝ generãtur ex neceſſitate materie: vt ſubaſcellarũ pectinis ꝛ plures alĩ. qz pilus ſm Hal. generat⁹ ab vno vapoze fumoſo aduſto: quod ſpeculatione ĩdiget. Et ſubdit in deteſtationem Ha. videri pilum foze corpus extenſibile ſiccuꝫ. ꝛ talis est supfluitas cibi ſicci: quãdo nimis excogtur durante in illo pinguedinis admixtione. Et demũ cõcludit. Jgitur nõ est iſte vapoꝛ: cuius sit aggregatio partis sup parte ſed est coꝛpus cõtinuum foꝛtis cõtinuationis extenſiuꝫ creſcẽs in longum. Vult igit⁹ ꝙ pilus cum sit coꝛpus hꝫ: vt non per modũ cuiuſdam cõtinue generet⁹ emiſſionis. immo magis pmanens ſibi cõueniens recipiat nutrimẽtum. Cui ſigdem ꝓbl. io. videt⁹ ſuffragari querẽdo: ꝓpter quid ouium crines: q̃to magis ꝓtenduntur duriozes effi ciuntur: boĩum vero molliozes. ¶ Reſpõdet⁹ id contingere. qz ouiũ crines ex coꝛporis ſupficie oziũtur. qui vero boĩs ex ꝓfunditate: quare ouium pilis alimẽtum est modicũ: boĩum aũt oppoſitũ. Tũc igit⁹ cum ſit id digeſtũ. qz digeſta: vt ĩngt sunt indigeſtis mollioꝛa: ouiuꝫ crines circa ꝓncipiũ reddet molles. Cũ autez plus ꝓcedendo verſus finẽ ipſoꝝ ebetaſ humidũ ꝛ exiccaſ: duriozes reddẽtur ꝛ ipſi. Sz in boĩum crinib⁹ cum ꝓmũ ſit alimẽtum indigeſtum: ꝛ ita durũ indurabit crines: cũ vo ꝓtenſuꝫ fuerit digerẽ⁹: ꝛ humidũ efficiẽt adeo vt criẽs molliant⁹ circa extrema. Ex his igit⁹ videt⁹ tñ haberi: vt pilo manẽte nutrimentum deferat⁹ per ipm: ꝛ non tñ pueniat ad radices: quare nõ ſolum ex quadam cõtinua ſucceſſiua fumatione in extrinſeca eſſe pilus habebit: vt viſum Hali. ¶ Ad hoc dicẽdum ꝙ in pilis palpebrarũ: ac etiã ſupcilioꝝ ſimplr ꝓinductum ꝓcedẽdũ: cũ terminum videant⁹ ſue ꝓtenſionis: ꝛ maxime cilioꝝ: q̃ſi ĩuariatum obſeruare. Sz in pilis alys ꝛ vnguib⁹ qui cõtinue videnſ extẽdi nõ abſolute dicẽdum. Magis. n. videnſ ex cõtinua effumationem ꝓlongari: q̃ ex aſſumptione alimẽti p totum ipſoꝝ: ita ꝙ in talib⁹ ponẽdũ ꝓncipalr ꝓtenſionẽ coꝛ fieri ex cõtinua fumi ſubmiſſione. Nihilomin⁹ humidũ põt aliud in ipſos iã ꝓdenſatos diſſeminari: ex quo humiditatem aliquã acgrũt: ꝛ pſertim cũ humidum fuerit ſubtile aqueũ ꝛ mẽbꝝ vapoꝛoſum: vt ꝛ ipm aduri valeat minie. Et id ẽ ꝙ videm⁹ quozũdam capillos fere continue icore madefactos: ꝛ pcipue cuꝫ fuerint imperflati. ¶ Et ad aliud Auer. dõm vez eé pilum coꝛp⁹ extẽſibile ſicciuꝫ foꝛtis cõtinuationis cũ fuerit exteri⁹ ab aere frigido ĩduratuꝫ. nõ aũt cũ est ꝓmanẽs in poꝛis: vl sub fumi nã: vbi fit eidẽ additio: vñ ꝑ male iſert vapoꝛẽ nõ foze aggregationem partis sup ptẽ: vez coꝛp⁹ ꝛtinuũ ꝛtinuatiõis foꝛtis ĩ lõgitudine recipiẽs augmẽtũ. Arl. vo rñdere poſſet Hal. nõ ꝓuenire ꝓdictam diuerſitatẽ in crinib⁹ oniũ ꝛ boĩuꝫ ꝓpter humidũ nutribile p ipſos delapſum: veruꝫ magis ꝓpter aeris frigiditatẽ: ſic aut alr ꝓpter diuerſitatẽ mãe ĩdurantẽ. Cũ. n. crines ouium ex cute ꝓcedũt adhuc humiditate participãt ſufficiẽti: ꝛ qz paruo tpe fuerũt in aere molles adhuc extãt. cum vo plus pmanſerunt exiccãtur ꝛ ĩdurant⁹ ab ipſo. Jn crinib⁹ vo boĩum mox humidũ ĩeſt groſſum viſcoſum cũ caliditate ſufficienti expulſiua

indurans eos. quando autem in aere permanserint ispirabunt ab eo. subtiliabunt & digerent confortato calido cotinentis frigiditate magis q̃ ea cõdensent: & indurentur: cum eius caliditas illi repugnat: ita vt temperamẽtũ aliquod cõsurgat. ¶ Aut fortassis melius cõcedendum: vt dictus antea humidũ quoddam disseminari in criniũ pmanentia: cum effumationis continua emissione.

Propter tertium qdem sciẽdum q ex ptactis poterit veritas quesiti haberi cũ dicendis. pmo. n. de iuuamẽtis. c. z. Ungues nõ possunt stare apud vsum scalptionis vel abrasionis & aliaz opationum. ideo ipsis appropriat ad recipiendum cremẽtum in oibus tẽporib⁹: sed eoz cremẽtuz nõ est in oibus dimẽsionib⁹. s. lõgitudine: latitudine: ac profunditate: sicut in alijs mẽbris: sed in longitudiné tm̃: vt capilloz cremẽtum. Lũ. n. humiditas fuerit multa. & exitus facilis: & adustio ibecillis: bene augmentabiles fiũt & grossi cõmoderate abundãtia eos nutrimẽtiuz supfluitatum. opõnum z°. ca. 7. t. 8. vnde Haliabbas. z°. theori. c. vlti. Tendũt ad vngues nerui: vene: & artarie: ad quos cibum deferũt quo viuificant: nisi q eoz cibus nõ eos auget: & crescere facit in loco lato: quẽadmoduz alia mẽbra & pfundo simul: ſz in lõgum tm̃ pducit sicut oſſium in capillis. Ut aũt hȝ veritas ligdius elucescat: sciẽdum q nutritio duobus fit modis. Uno qdem per subationẽ: sicut quãdo alimẽtum conuertit: & eius formã accipit fm oẽz signatã partem. qõ & operat nutrimẽtum tertio susceptũ modo: quo mẽbra alunt vera: cum ea q̃tuoz habeãt virtutes ministrãtes: & ppzie digestiuã imutatiuam scõam alimẽti. & iformãtem nutritiuã. puta scõam illud in mẽbro. Est & altera nutritio per iuxta positionem: sicut cum nutrimentum secus ponat aligbus partibus mẽbri: quogdam dixerũt membra modo nutriri etiã certa: quod tã in his impugnabit differentia. c. iz. hoc tm̃ ponenduz est mõ membra cõmuniter sumpta nutriri. vt piloruz pluri mi & vngues. Ad radices nãq; horum preexistentium fumus peruenit adustus. & ipsas ppellit in antea. Emittit etiaz humidum in cas: & defert in capillos & vngues per ipsas ex natura expellẽte: vel ex quadam fm Auer. attractione: & ppzie in palpebrarum & supercilioz pilis. Nõ enĩ ipsorũ alimentum transubstantiat per oẽm pmitus partem: sed per quãdam iuxta positionem eoz propellit materia in que foras. Et hac qdem diuisione intellecta sufficienter relinquit qd dicẽdum ad vtriusq; partis arguta. ¶ Sed circa pdicta euenit dubitare. qz in tegni videt nutritionẽ verã etiã per iuxta pfici positionem cum scribit membroz similes partes habẽtium nutrimentũ ppzium ex appositione fcm̃ esse: & nõ per vasa: talis autem appositio quãdam iuxta positionẽ videt iportare: cuz oẽ nutries oporteat nutrimẽto applicari. ¶ Dicẽdũ q Ha. nõ intendit dicere qual' partes nutriant: cũ id amplius appareat nãlium. z. c. z. de ge. aialium. z. ca. 4. sed magis ppzie pmo tangit nãlium. c. 6. ſz potius nutrimẽti distinctionem inuit hypostaticã. dicta tacta. 30. vt qõ nutrimentum qõdam est verum: sicut qõ apponit: vnitur & assimilatur parti: aliud futurum: seu humoi existẽs in venis: q nõdũ apponit. ¶ Sed vt sermo is aperiat in amplius & veritas declaret quesiti: sciẽdum q regimen est duplex. quoddã nãq; est mẽbroz ex materia pura iuuatiua gnãroz: aliud vo ex superfluitatib⁹ pductum. Primuz aũt est quadruplex: iuxta qõ quatuoz sumunt mẽbroz dicie. Nam quedã coz habẽt regi medio pncipali: vt p ea plurima regant mẽbra: sicut pma: vel quatuoz pncipalia nominata: quedã vo regimen hnt: quo illis deferẽdo qdem deseruiunt pncipantibus. Est & regimen alioz minus vt habẽtium vtutem inatam & ifluẽtem. i. ifusam vel receptam. quozundam vero est regimen vilius: eo q solã virtutem habeant inatam in sui generatione inditam sibi a natura. pmo iteriozuz. ca°. vltimo. Et hȝ gdez natura est pma: & velut basis existẽs: qua membroz in esse locat ipsa? Quãq; enim tres antedicte differentie membroruz hac participent virtute: seu natura. qz tm̃ nobiliozibus virtutibus participãt ea ipis ponunt in esse specifico & nõ ista: ceu homo in eẽ ipsius speciei cõstituitur per rõnale: non aũt per aial aut corpus. & qz membra cõmuniter dicta regimine nõ participãt vero nisi fortassis qui palpebraruz pili & supercilioz fere sunt: velut pẽne maiores maxime in quibus determinate nõ certa existẽt membra: aliq̃liter tamen & imperfecte. potest ipsa etiam dici regimine frui: vt vngues & capitis pili magis: minime vo qui aliarum partium. Cõsiderans itaq; Ha. hoc regimen impzopzie fore: ac q̃si similitudinarie sumptum ait. Capillozuz & vnguium non esse. regimen. & per cõsequens neq; digestionem cum alys: neq; etiã nutrimẽtum seu augmentũ: neq; generationem multo amplius veram. & si eam ipzopzius sumens dicat sed generatio sola. Quod ostenditur qz de rõne partis vere nutrite existit: vt simul fere tẽpore generet tota: & non successiue multum & paulatim: & q terminũ habeat sui cremẽti perfixũ: & q nõ redeat deperditum: ac per trãsubstantiationẽ: nõ per secus appositionem ipsius fiat nutricatio: adhuc q sensibilis appareat ipsius resolutio. cum igit pili & vngues nullo istoz participent: aut paucis actuz nutritionis perdẽt vere. Pili tamen preserti palpebrarũ vident plura istoz habere. vt cũq; enim fere simul a pncipio concreant. habẽt & terminum sui cremẽti: quod non habent dentes. ppter finẽ ne attritione perdant cõtinua. fit etiã ipsoz per trãsubstantiationem nutricatio magis. Tertio aũt q nto videntur carere. vnde Ar'. in quibusdã probleumatibus dicit eos non canescere: quales figdem prefati pili fere sunt & vngues & rostra in aialium alys. Ungues autez & pili ceteri nullũ istoz habent: nisi fortassis resolutionez: seu deperditionem manifestiorẽ. Propter qõ ipzopzius valde regimen participãt nature: seu nutricatione.

Propter quartum qdem ad primas auctoritates dicendum q impzopzie sumitur nutritio & nutrimentuz: aut q non per trãsubstãtiationem verum magis per iuxta positõez nutriunt: q̃si omnes neq; pili & vngues sunt membra: nisi nomen extendat: vt hic Haly. fecit mẽbri. ¶ Ad aliud dicẽdum: q sicut crementũ non est verum: ita neq; nutrimẽtum. vnde. 14. de inge. ca. 16. vbi defectũ translatiõis suppleui quãtum trãspirantiũ humoz limosum est mox a pncipio capillos generat: & reliquuz fm subam augmẽtat. nõ enim simplr ait: sed determinatione pferens. verum nãq; augmentum est fm tres dimẽsiones extensionãlium pmo. ca. z. ¶ Ad aliud dicẽdum: q generatio cõmuniter accipit pro omni donatione forme substãtialis: modo quocunq; ita q generatio hȝ sit casus quis actus expulsiue. nam verã generationem pcedit permixtio in qua fit actio & passio fm omnes partes. & non fm alteras & alteras: non q inde simul consurgat fere totum: quod generatur: nec tamen prohibeo formam substantialem imprimi in instanti. ¶ Ad aliud dicendum posse concedi de pilis palpebrarum & superciliozuz: vtcunq; de alys vero & vnguibus minime: quoniam natura multa pducit non ppter simpliciter esse: sed magis ppter bene esse quales sunt vngues & ceteri pili. ¶ Ad aliud dicendum: q non concludit de nutricatione per transubstãtiationẽ facta verũ p iuxtapositionem: vt oſſium dicta. Inducta quoq; alterius partis de nutricatione concludunt circa p transubstantiationem & regimine virtuoso.

¶ Differentia LV.

Quod virtus augmentatiua nō sit altera oīdī a nutritiua: qm̄ vegetatiue que est vtus nālis: duo sunt opera: generare: ⁊ alimento vti. zº de aīa. igit̄ ⁊ duo actus ⁊ due forme: vt nutritiua ⁊ generatiua cū opera oīs ex vtute deducaī in esse ꝓpria. ¶ Rursus. Quoz substantia subm̄ īstrumētum obiectū ⁊ opus sunt eadē illa videtur eadē fore. ita vo nutritiua ⁊ augmētatiua se hīt. idez nāq; sunt in suba. Naz diuisio aīe in suas partes est sicut pomi in odoze sapoze ⁊ colozem: cōmentatoz ꝑmo de aīa. Est ⁊ subiecto idez in mēbzo ⁊ īstrumēto sicut calido vel spiritu ⁊ alimētū est ambarū vnū obm: ac ipsaz cōmune opus: sicut appositio vnitio ⁊ assimilatio. Eti. Nutritiua īterdū affert plusq̄ dissoluaī: aliquādo eque: nōnunquā vo min⁹. tūc qdē cū plus addetur qō est augmētari opus erit nutritiue. Aut si augmētatiue eadem rōne qua huic ponīt augmētatiua erit ⁊ equatiuā ⁊ minozatiuā ponere ⁊ maxime equatiuā cū opus habeat ꝑfici. ¶ Adhuc saltem videbīt q augmētatiua sit effectus nutritiue. ⁊ non vt qd alterum cōtra ipsam oluisa differēs opposite. Erit itaq; crescitiua eadem virtus cum nutritiua.

Cuius oppositum tenent cū philosophis medici: ꝓ Galen. Illa nō sunt eadē: quoz vno destructo nō destruīt reliquū: cum ad vnius partis destructionē perimaī totū tanq̄ hīs in oībus partibus cōstare. ita vo ⁊ se hīt nutritiua ⁊ augmētatiua: destruīt nāq; ipsa ꝑmanēte nutritiua cum aīalia semp nutriant̄. nō aūt semp augeant̄. topicoz ⁊ de aīa se cūdis. A. igit̄ vtus nutritiua ē a crescitiua diuersa.

Propter primum gdez sciēdum q vegetabilis aīa seu virtus a medicis dicta nālis est ꝑfectio ꝑma cozpozis nālis īstrumētalis: cuiº tres sunt vires. s. nutritiua q̄ est vis ꝓuertēs cozpus a cozpozeitate in q̄ erat in silitudinez cozpozis in quo est. ⁊ apponit ei vnit ⁊ assimilat ꝑ restauratiōe illiº: qō dissolutū fuit ex illo. Et augmētatiua vo est vis augēs cozpus in quo est ex cozpoze qō ipsa illi assimilat augmēto ꝓportionali in oībus suis dimēsionibus: que sunt longitudo: latitudo ⁊ ꝓfunditas vt ꝑducat rē ad ꝑfectionez Est aūt generatiua vis que accipit de cozpoze in quo est partē illi simīle in potētia. ⁊ operaī in ea per attractionē alioz cozpoz que illi assimilat generari ⁊ cōmisceri. ⁊ cō uertit ea in simūlitudinē ipsius in effectu. A. de aīa ꝑmo. ca. z. nālium vo ꝑmo. actus harū describunt̄ vtutuz. Est enim nutritio solidis appositio sine dimēsione animalis particulis. Augmētatio aūt dimēsionū sm̄ lōgitudinem latitudinē ⁊ ꝓfunditatē in eisdē additio. Generatio quoq; est in suba ductio: vel ꝓgressus de nō ē per formā substantialē in esse. Ipsa. n. acgritur ⁊ supuenit in mā ea. Diferūt he sigdē tres vtutes multiplr. qm̄ nutritiua ē vniuersalioz alys: ⁊ tēpoze superioz: cuz fere semp ꝑmaneat ꝑmanēte vita. fere aūt dcm̄ ē qz īterdū aīal nō nutriī. 6. de accīti. c. ꝑmo: lz eo modica careat mozula. Sz augmētatiua duz est cozpus: consequit̄ statū: demūq; abscedit. Generatiua sigdē particularioz nutritiua: ⁊ vtioz crescitiua. Nā circa. 14. icipiēs annuz vsq; ad. 75. vt ide pozrigit aliq̄. Crescitiua vo ad magis etiā vsq; ad. 35. solū. diferētia. 26. Dabēt ēt he ozdinē ꝓncipalitatis ⁊ seruilitatis in adinuicē: cū nutritiua in crescitiuā ozdinet̄. ⁊ hec in gnātiuam: tāq̄ in finē nāliū vtutum. Diferūt ⁊ instro: vt caloze: nā alio vtiī nutritiua ab augmētatiua. qz hec fortioz ⁊ extēsioz. Et hec a generatiua: qm̄ hec spūosioz ⁊ cōpositioz illis duab⁹ caloze cū tres spūs vnū ꝓstituāt. Distant etiam obiecto: qm̄ alimētum ꝑut qd hoc aliqd ⁊ substantia nutritiue obiectū existit: vt aūt q̄tū augmētatiue: sed vt quale gnātiue. de aīa scdo. Itidez actu: eo q nutritiua vnit nutrimētum sm̄ mēsurā quaz hz mō eq̄li: aut pene augmētum faciēs sm̄ grossum: sed augmētatiua sm̄ oēs dyametros augmētat ⁊ magis sm̄ lōgitudinē qō est diffi cilius: cū in mēbzis fiat spermaticis duris: q̄ in augmēto latitudinis ⁊ ꝓfunditatis seu grossiciei. ⁊ ide fit q membza quedā īterdū in gnātionis ꝓncipio sunt magna ⁊ superioza maxime in viris ⁊ alia parua: vt iferioza qō ꝓm̄ euenit ecōtra. Nō ergo vis id operaī nutritiua. qz tunc equa fieret ꝑportiōe. Sed augmētatiua id agit cū vniat semp fere. Finis ēt aliº: vt diffinitiōib⁹ ꝑtactis īdicatum. Idē quoq; hic ⁊ diuersum sumit̄: ꝑut numero ascribit̄. Quotiēs aūt dicaī differentia ostendit. 3.

Propter secundum qdē sciēdum q aliqui posuerūt nutritiuam ⁊ crescitiuā soze virtutē eādem. Rōne qdē solum differētes sicut in ceteris aīe virib⁹ sensere. Uolebāt cni anime potētias sola ratione differre. differentia. 38. Qō etiam Augus. monachus sensit. falsitas quantum hic suf ficit: ostendetur ex dicendis.

Propter tertium sigdē dōm q he due vires vni⁹ partis sunt aīe: que lz sibi multū sint affines: nō tñ realiter sunt eadē sic medici cū physicis sensere. Qō appet. qz sicut aīal ꝑpter eē nutrimēto eget nutritiua ꝑparato: cū vita sit p alimētum ꝓsistētia. ita ⁊ augmēto ex alimēto p crescitiuā inducto: cū ex mā fuerit modica ꝑductuz. nō. n. poss̄et in act⁹ ꝓprios nisi susciperet cremētū: vñ in ꝟ oz duplicē vtutē ponere sicut in gnātione ⁊ ampli⁹: vt īmutatiuā ꝑmā ⁊ i formatiuā. dīa. 48. ¶ Ampli⁹ quoz diffōnes dīnt ⁊ ipa distāt: lz diffōnes vt positū sūt alie gnātiue aut nutritiue ⁊ augmētatiue. Eti. Quoz nō ē idē īstrz obz: tps: act⁹: modus ⁊ finis illoz nō ē eadē eētia: cū ex his in cognitionē taliū ꝺueniaī. hȝ vo ē nutritiua: vt oñsuz ⁊ augmētatiua. Itaq; nutritiua erit a crescitiua diuersa. ¶ Est tñ sciēdū q he due vires sunt affines valde: cū circa idē sint subm. puta cozp⁹ oē pluscz gnātiua cū crescitiua. vñ collz. zº. de iuuamētis vesice. Uirtus augmētatiua nō hz ꝑa membza sibi: lz eadē sūt ei⁹ q̄ vtutis nutritiue. ⁊ iō gnātiua pōt ab illa separi: nō tñ a nutritiua. ⁊ qm̄ subm hz saltē forme datiuū vt testiculos: lz nō mās: qō totū ē cozp⁹. neutra tñ pōt a nutritiua secedere cū sit eaz ꝓncipiū ⁊ radix.

Propter quartū vo ad ꝑmū dōm q Aris. sic breuiloqu⁹ sub alimēto vti nutritiuā ⁊ augmētatiuā ꝓprehēdit: vt cōmētatoz exꝑssit. Qō ēt appz. qz demū eaz distinguit: vt oñsum est obiecta. ¶ Ad aliud dōm q lz q̄dā videanī hre eadē: nō tñ nisi quadā idētitate cōioni sunt eadē: nō aūt vt appuit ꝑa. grādis. n. affinitas īter istas ꝑtacta apparētiā idētitatis: ⁊ ita deceptionē hāc iducit. ¶ Ad aliud dōm q nō est sīle de alys operib⁹ nutritiue: eo q ē plus addere circa qō operaī crescitiua: qm̄ circa illud qō min⁹ restauraī q̄ sit depditū nō cadit virt⁹. qz ipsa ꝑfectionē ipoztat: illud aūt īperfectionē. nō. n. minozatiua virt⁹ ē: lz pctm magis ⁊ iperfectio. neq; est virt⁹ eq̄tiua dicta circa ꝓportionalē restaurationē deperditioni assignāda: cū virt⁹ egeat vt perficiat indiuiduū vel spēm tēpoze ampliozi: qō ꝟ nō euenit cum talis restauratio modico ꝑduret tpe valde. ¶ Adhuc nullū oñderet̄ op⁹ ei⁹ vltra id qō ē nutrire ac eē p alimētū hre. ¶ Ad aliud dōm q crescitiua nō ē nutritiue effectus. īmo virtus per se stās ab illa vt ostēsum separata: habet tamē esse valde secum vniforme: sicut ⁊ omnes virtutes etiaz diuersarū adinuicez naturaz: subseruit tñ sibi materiā ꝓparādo aptā; ex qua demū ope-

raſ: vt augmẽtuz iducẽdo. q aũt qũqz plus addaſ: nõ fit vigoze ipſi⁹: ſz augmẽtatiue. ¶ Differentia. LVI.

Quod augmentuz fiat

fm partes materiales oſtẽdit ⁊ nõ foz males: qñ partes officiales augmẽtã/ tur: eo q partes ꝺſimiles augmẽtẽtur Unde p̃mo de ge. ⁊ coz. Anomiomera augent cũ augent omiomera: ſz omio/ mera ſũt vt mã. anomiomera. n. ꝺponunt ex illis quarto methau. ⁊ õ partib⁹. z. Augmẽtũ itaq; fit p partes ꝺſimi/ les. ⁊ nõ officiales. ¶ Rurſus. Quãtitas ſubſtantiã con/ ſequit compoſitaz ex parte mãe: qualitas vo ex parte foz me magis. Augmẽtuz aũt quãtitatez ipoztare videt cuz ſit p̃exiſtẽtis q̃titatis additamẽtũ: de ge. ⁊ coz. p̃. ¶ Ad/ huc illud auget de cuius rõne eſt extendi. hꝺ eſt mã non foꝛma: cum ipſa ſimplex ⁊ idiuiſibilis occurrat cõpoſito in ſex p̃cipijs. eſt. n. cõpõi ⁊tingens in ſimplici ⁊ uaria bili eſſentia cõſiſtens. c. i. Palin. Si quelibz particula au cti ſit aucta: vt vna ſuppoſitionũ ẽ augmẽti in partibus omiomeris: tũc dato particularuz minimam augmẽtari omiomerarũ cũ minimi nõ ſit minimũ: augebit ex mini nimo tũc nutrimẽti. ¶ Propter q ſequitur augmẽtum fm duplũ fieri p̃mitus: ⁊ ſic deinceps fm quadruplum ⁊ centupluz: ⁊ ita in ifinitũ fere: ⁊ iõ aut nõ quelibz particu la aucti aucta reddeſ: vel in ifinituz augebit augmenta/ bile. Que cũ abſurda exiſtãt: aut nõ erit augmẽtũ vel fz partez materialẽ: fluxibilez ⁊ non foꝛmalẽ. ⁊ permanen/ tem. Augmẽtaſ igitur materialis pars: ⁊ nõ foꝛmalis.

In contrarium p̃mo de ge. ⁊ coz. q̃cũq; par tem aliquo augeri aduenie te fm ſpẽm: hoc qdez ꝺtingere que quidez ſpẽs nil aliud eſt q̃ foꝛma: fm autem materiaz nõ ſubditetiã fm ſpẽm cuiq;: fm aũt materiã minime. Eti. oz augmẽtuz fieri ſu/ per rez ſtantẽ firmã. alex. peripateticus in tractatulo de augmẽto. Qõ. n. fluit augeri nõ põt cuz p̃exiſtẽti non va/ leat quãtitati adiũgi ſicut dicta rõ teſtaſ augmẽti. mate ria quoq; nõ ſtat: vex fluit ⁊ refluit. vñ Ariſ. hec qdem. ſ. materialis partis defluit. hec vo aduenit. foꝛma vo ⁊ ſpe/ cies cuiuſcũq; particularis p̃manet. ¶ Ampli⁹ augmen/ tum eſt vnus quatuoz motuũ cõtinuoꝝ. motus aũt non fit niſi ſup partẽ ſtantẽ getaz: eo q omnis motuuz alicui ĩnitiẽ ĩmobiliũ. de cauſa motus aĩalium: ꝓpter que aug/ mentũ fm particulas erit foꝛmalis ⁊ nõ materialis.

Propter primum gdem ſciendũ q aug/ mẽtuz ⁊ diminutio tri bus eſt modis fm Cõmẽtatoꝛes p̃mo ce. ⁊ mũ. Quia aut fm augmẽtuz verum: ⁊ diminutionẽ. ⁊ id tñ eſt in plan/ tis ⁊ aĩalibus: aut fm alterationez: vt accidit aque ⁊ aeri: cuz. n. inſpiſſant minoꝛis fiũt quãtitatis: quando vo rare/ fiũt maioꝛis: ⁊ hoc multuz ĩuenit in coꝛpoꝛibus conſimi/ lis nature: vt accidit in muſto additio. Tertius eſt fm ac cideſ qõ ĩuenit in coꝛpoꝛibus cõſimilibus cõpoſitis: aut in mineris ⁊ in eĩs ſimilr: ⁊ eſt vt ſup rem addaſ aliqua extrinſeca: ⁊ ꝺtinueſ cũ p̃ma. ⁊ fm hoc dicit q ignis au/ geſ a p̃dictis. Cõiter quoq; dr q augmẽtũ duplr accipit. aut vniuerſalr p̃o additione quacũq; ⁊ quantacũq; ſiue in ĩanimatis: ſeu in aĩatis: ſiue fm omnes tres dimenſi/ nes duas vel vnã. quod Ariſt. notificat magnitudinẽ pre exiſtẽtis additamẽtũ. Cõmentatoꝛ qdez ingt q augmen tum nõ eſt aliud q̃ quãtitas inquãtuz obtinet foꝛmam. Uel p̃riuſ put in coꝛpoꝛibus reperitur ſoluz aĩatis fm tres notas dimenſiones extenſis: qõ fz mẽbra ſpermati/ ca ſoluz attendit. naturaliũ p̃mo. c. z. t. 5. vt ex veſice ma/ nifeſtaſ tumefactiõe. ⁊ iõ p̃mo p̃ma. ca. z. de virtutibus. Impinguarieniz poſt macredinez in etate cõſiſtẽtie: q̃/ nis cõtingat plerũq;. nõ tñ eſt creſcẽtia: cuz nõ fm nãlez fiat p̃portionẽ vt in tribus dyametris. Extenſio tñ vt ta ctum in p̃rioꝛi: maioꝛ in ſurſum ⁊ deoꝛſum efficitur: q̃ in dextruz ⁊ ſiniſtruz. ⁊ adhuc fm ante ⁊ retro que iſtaꝝ di/ meſionuz eſt minima. magis etiaz fm longuz: cõſequen/ ter fm latuz: ⁊ demũ fm p̃funduz. de cuius actu. Ha. na/ turaliũ p̃rio. c. z. Augmẽtatio eſt additamentuz dimẽſio/ nuz fz longitudinez p̃funditatez ⁊ latitudinez ſolidaruz aĩalis particularuz quaruz ⁊ plaſmatio fuit. Sic itaq; tri pliciter ſumit augmentuz: aut cõiter p̃o additione qua/ cũq; rei ad rez. vel p̃p̃rie p̃o ea que fit in partib⁹ ſangui/ neis quolibz tẽpoꝛe. vel p̃p̃riſſime fz q in mẽbris eſt ſo luz ſpermaticis oĩ dimẽſione extenſis. Jn augmenti ſig/ dez hꝺ rõne partes fm materiaz reperiunt ⁊ fm foꝛmaz vtreq; duplices entes: vt innuit p̃mo de ge. ⁊ coz. 4. me/ thauroꝝ. ⁊ de partibus ſcõa. Quedã eniz ſunt notioꝛes. ⁊ tãq; p̃oꝛes. alie occultioꝛes ⁊ velut poſtreme: quaruz p̃rie cuz ſecundis mediuz obtinent quoddaz: Sunt eniz que/ daz fz materiaz foꝛmã debilr reſpiciẽtes ad actuz aĩe ve getatiue ⁊ ſenſitiue magis deputate: q̃les omiomere ſũt dicte. Jn quartuz vna. puta carne. ſenſus ineſſe poniẽ p̃rio hiſto. p̃rio. ⁊ partiuz ſcõo. de gbus ſunt adeps etiaz ⁊ pin/ guedo etiaz vniuerſa. Sunt ⁊ alie fz foꝛmaz materiaz in ſe cõtinentes ad actuz aĩe ſeu virtutis oꝛdinate: vt iſtru/ mẽtales dicte: per eas. n. aĩe motus cõplent ⁊ opera ma/ nifeſtatiue ſaltez: ceu de hoc: ⁊ de carnis ſenſu dr̃ia mon/ ſtraſ. 63. t. 4z. Quedaz vero iter bas medie triplices ex/ tant. naz ipſaruz alie magis ſe tenent cuz partibus mate/ rialibus vt os ⁊ cartilago que baſis ſunt coꝛpoꝛis: ⁊ tuta/ men. Quedaz vo cuz foꝛmalib⁹ amplius: ceu nerui pãni/ culi ligatiões vene ⁊ artarie cũ vaſis ſeminarys mẽbris deſeruiẽtibus p̃cipalib⁹ qbus foꝛmalitatis rõ ineꝛiſtit. Nõnulle aũt medium obtinent ab vtriſq; extremoꝝ. eq̃/ liter diſtãtes veluti muſculus compoſitus ex carne ſim/ plici tãq; parte materiali: ⁊ neruo ligamẽto panniculo ⁊ chozda velut foꝛmalib⁹. Partes quoq; fz materiã occul tioꝛes: ⁊ velut poſtreme ſunt in partib⁹ omiomeris et cõ/ tente: iõ caro ⁊ os ⁊ vnũquodq; taliũ duplr dicit: hoc fm foꝛmã: hoc autẽ fz materiaz de gbus queſitũ p̃ncipalius exiſtit. Dicit aũt ſic pars fz foꝛmaz illa que p̃p̃riaz in cõ/ poſito retinet foꝛmã ex ſe in ſuã valẽs opatõez. pars nã/ q; hec debitã q̃titatẽ regrit in mã: cũ ſit minimã carnez reperire nã: phyſicoꝝ p̃. Que ãpli⁹ partita caro nõ rema/ net nãlis: ſz in mathematicã magis p̃mutaſ: cũ nõ p̃priã foꝛmã ⁊ actũ obtineat in mã. Pars quoq; fz materiã⁹ dr̃ que p ſe nõ põt in p̃p̃riũ actũ: ſz alteri adiũcta. puta ha/ bẽti actũ poni oppoſita. mã. n. nõ ſeipaz mouebit: ſz tecto nica. iz. meta. cũ ipa ſubſtãtieſ p poſſe de ſuba oꝛbis: cui⁹ p ſe nõ ẽ paſſio neq; actio pp qõ appz q nõ q̃libz ps quã/ tũcũq; minima eſt ps fz foꝛmã cũ ea careat actu oĩariã: ⁊ ſit ps fz materiã. ⁊ quãtũ p̃ns illã. Sic ẽt fz ariſt. dupli ces ſunt ptes fz foꝛmã ⁊ fz mãm in vno quodã. puta ma nu. nã eſt pars in illa motioꝛ: ceu ipſi⁹ coequalitas ex con ſilibus oꝛta: puta oſſe cartilagie neruo ligamẽto pãnicu/ lo chozda venis cũ artarys ⁊ cute. Que qdẽ partes exiãt fz mãz p̃dicte coꝛreſpõdentes foꝛme. Reliq̃ vo ps fz foꝛ maz ⁊ materiaz exiãt fz q p̃dictoꝝ vnũqõq; ſimpliciuz oꝛganicuz cõponentiũ duplr vt declaratuz eſt dr̃. hoc q/ dez fz foꝛmaz. illud vero fz materiaz.

Propter ſecundum vo sciẽdũ q rudiſſi moꝝ alig ſupficie/ ten⁹ ſolũ audiẽtes ariſt. dicẽtẽ fz ſpẽz fieri augmẽtũ: fm mãz vo miniẽ: ptulerũt ſimplr augmẽtũ fieri fz ptes foꝛ males: nõ aũt mãles: qõ qdẽ nõ eſt aliud q̃ in generabili/ bus ⁊ coꝛruptibilibus a mã foꝛmã abſoluere. Ex quibus ſiquidez oĩa in hꝺ generantur: ſicut. n. ſoluz cõpoſituz ge/

neratur ⁊ corrumpitur. 7. meta. ita nutritur ⁊ augetur id ipm: cum idē sit modus ꝓductionis ⁊ salutis. Cui⁹ gdez diſcholie veritas ex dicēdis in amplius apparebit. Fuit quoq; ⁊ opinio Alexādri huic oppoſita ponētis augmētū ſm mām: nō autem ſm formā fieri: vt ei cōmētator ꝑmo de ge. ⁊ cor. imponit. Dixit. n. Alex. q̄ dictum Ariſt. in iſta qōne nō eſt dictū coactione ꝓbationuꝫ. ſꝫ qz aīa genit in huiuſmodi. mā. n. non ſm totū diſſoluit. vt vult Alexā. ſed in ea quedā res ꝑmanet fixa: ſi. n. alr eēt iā contingeret vel formā ſeparari: aut cā pluribus ſubeſſe materys Que cū ſint abſurda: poſuit q̄ in mā pars fixa illa neceſſario augmētaret ⁊ diminueret: denuo augmētata ex hu miditatib⁹ cibo⁊ aduenietib⁹ illi materie: aut recedenti bus ſm partē oēm. ⁊ q̄ nā ſit conſeruatiua figure mēbri illius hoza augmenti ⁊ diminutionis. Et ſubdit ſi hoc ſit verum q̄o fuit q̄ is magiſter ꝓmus iſta ꝓceſſit ſine ꝓ/ batione: cū numq̄ aliqd diciſſe credit ſine forte ꝓbatio/ ne. Dico aūt in Ariſ. fulcimētum: q̄ ꝫ huius ꝓbationem hic nō multū adducat: ex dictis tñ ipſius loco⁊ plurium duplex hui⁹ rō aſſignet. Illud. n. auget in quo ꝑncipium motus alterādi exiſtit ⁊ augēdi. ꝑncipiū nāq; motus pri/ mum q̄d nō auget neq; alterat eſt in principio motus: q̄d augetur ꝑmitus: eo q̄ hoc in ſe obtinet a ꝑncipio ꝑmo: ſꝫ virtus operatiua alteratiua: ⁊ augmētatiua ⁊ talium ce/ tere ſunt in parte anomiomera ſeu formali: vt in plurib⁹ aīalium apparet locis. ¶ Rurſus. Actus oīs a forma. q̄ ipſa ⁊ actus ſunt idez. Unumq̄q; vero agit iquātum eſt actu: paſſio aūt a mā qualibet. apud tñ operationē virtu/ tis in eam agētis. q̄ mā per ſe nō patiť: neq; creatur. pri/ mo ꝑma: ca. de ꝓplexionib⁹ etatuꝫ. dictū. n. ſcipſam mini/ me moueri: ſed tectonicā. Augmētatio aūt ē act⁹ augmē/ tabilis. nāliū ꝑmo. ca. ꝫ. ⁊. ſ. ꝓpter q̄d ꝓcludit rōne for/ me augmētū augmētabili aduenire: nō aūt materie. Cō/ mētator ſigdem redarguit Alexā. dicentē augmētuꝫ ſm māꝫ fieri. Tūc nāq; ſequeret illud fieri aut ſm accumu/ lationē. puta per iuxtapoſitionē partis ad partē: vel per ſubintrationē aduenietis in id q̄d exiſtit ⁊ aduenies ſuſci/ pit. que q̄dē ſufficiēter ſunt abſurda cū miſcibilia non ce/ dant partibus ſubintrantibus eq̄liter: neq; aduenť eis, dez niſi iquātū formā hñt determinatā. Sic. n. foret poſ/ ſibile oīa cōmiſceri: q̄d tñ nō ē niſi⁊tus ⁊ forma ꝑmixtio/ nem cooperās hic exiſtat. ¶ Palin. Alex. ſm ꝓmētatorem/ nō ſoluit q̄nē: vez potius cōmutat illā: quoniaꝫ adhuc reſtat querere q̄o augmenteť ex humiditate omnibus occurrēte partibus: ſi virt⁹ ⁊ forma nō ſupponať augmē/ tans. Eti. Alex. dare nō poterit quo mō figura ſitus ⁊ alie diſpoſitiones mēbri officialis augmētenť: cū non ſint miſcibiles materiales: verum formales magis. Et iō cōclu/ dit cum Ariſ. dicēdum vt apparebit. cauſa. n. ipſius ⁊ mo/ dus in augmēto vniuerſalis exiſtit in rebus que miſcenť ⁊ oppoſitis. Alex. vero in miſcibilibus tātum.

¶ Propter tertium gdem ꝑmit⁹ iuxta Arſ. ⁊ commētatorē veritas ſubdať queſiti. Demum modus conſideretur augmenti. ¶ Propter ꝑmū hꝫ ſciendū q̄ augmētum fit ſm formā nō tamen vt forma exiſtit. tūc. n. ſm oēm eſſet formā au/ geri: ſꝫ fit in eo q̄d eſt qd quātum hñs formā: nō autē ſm mām: eo q̄ mā fluit ⁊ refluit nō eandē quā ꝑius diſpoſi/ tionem obſeruās. Augmētum vo ſuper rem fixā ſtantez forē debet: qualis eſt forma. nō tñ itelligēdum q̄ augmē/ tum ſit in mā ſine forma: ſicut ꝑonitur alexandro: vnde hic in tractatulo de augmēto ſibi aſcripto: dicam⁹ q̄ for/ ma rei ⁊ yle creſcit ſimul. ⁊ q̄ yle aſſimilať q̄ſtitati ⁊ for/ ma qualitati. Quātitas aūt permutať ⁊ alteratur: neq; fi/ gitur ſm diſpoſitionem ſuam ꝓpriam: qualitas aūt eius que eſt forma ipſius eſt fixa remanēs ſm diſpoſitionem ſuam ꝓpriam abſq; permutatione. Quod Ariſ. declarat inquiens. Si quis eadem menſura. puta lagena mēſuret aquā ſemper alia ⁊ alia menſurať aqua. menſura tñ vt la/ gena permanet formā ꝓpriaꝫ obſeruās inconcuſſe. Que ſiquidem aqua parti ꝓportionať māli. menſura vero vt lagena formali. Dec aūt diuerſitas ſeu differentia in par/ tibus anomiomeris oſtendiť magis his que omiomere: q̄re magis latet equocatio in eis q̄ in anomiomeris. ma/ nus enim ⁊ caput mortue minus rōnez manus ⁊ capitis obtinent q̄ caro ⁊ os: de ge. ⁊ cor. ꝑmo. methaurorū q̄ ar/ to. Sic itaq; cū Ariſ. viderit partē formalem permanere cōtinue: materialez vero ſucceſſiue aduenire ⁊ recedere augmentū poſuit ꝑncipaliter perfici formā tanq̄ per id in quo augmētationis rō ſeruať ꝑcipue. per mām vo ali/ menti. puta velut per id quo mediāte perficiť augmētū per materiā aūt mēbri tanq̄ per id in quod per partē for/ malem itroductū eſt augmētum: ita q̄ tandē poteſt fieri pars ſm formam: Quidquid vero imponatur alexādro in tractatulo tñ de hoc ſibi cōparato queſitū oīno: vt Ar. cōterminat. vnde cōmentator vt teſtať tertio de anima. nō videns libros Alex. ꝓraue fortaſſis ſuſcipit eius dicta. Quod idē fulcitur: eo q̄ augmētum non fit niſi ſuper rez ſtantē fixam. hec aūt eſt forma ⁊ nō materia: cū ea fluat ⁊ refluat tanq̄ de ſe cōterminationē habens nullaꝫ: qua/ re metaphyſice ſcōo. Materiam oportet imaginari in re mota: forma autem permanet iuariabilis ſub corruptio/ ne cadēs minime. ¶ Amplius oſtenditur. q̄ oīs ꝑfectio rei aderit rōne perfectionis in ipſa entis: Augmētum vo quedā eius extat ꝑfectio neceſſario cuꝫ ꝓe paruitate in rem ꝑmitus nō poſſit aliqd ꝓpriam. Augmētuꝫ itaq; fiet ſm formā ⁊ non materiam. Audio tamen: q̄ augmētum ſit partis formalis per formā: non tamen q̄ forma per ſe augmēteť: ſicut neq; per ſe generať: vt ꝓtactuꝫ: ſꝫ tanq̄ p id quo. forma. n. rō qua efficiť augmētū. nihil. n. auget ni/ ſi compoſitū: ceu neq; generatur. vnde alexan. Creſcens q̄uis creſcat cū yle ſua ⁊ forma ſua: non tamen rōne ma/ terie: cum non figať ſed forme. Quare in his que augen/ tur verius ceu animatis anima rōnem obtinet formalis ⁊ efficientis cauſe augmēti. Similr etiam cōpoſitum per formā totum agit: vt ꝑz ꝑmo de anima: ⁊ non forma aut materia: ceu anima neq; itelligit neq; corpus: verum ho/ mo per aīam. ¶ Propter ſcōm hꝫ ſciendus ꝑus tres po/ ni ab Ariſ. conditiones augmenti. Nam oportet quidem vnamquāq; partem augmentabilis augmentatam fore ſicq; maiorem redditaꝫ. ⁊ q̄ aliquo de foris aduenientе augmētū perficiť. At q̄d augetur ꝓpriam ſeruare debꝫ formam. Deinceps quoq; noſce q̄ ſm Cōmen. membris iam in oēm dimenſionē extenſis quedā cibalis occurrit humiditas que per omnes partes ipſius minimas ⁊ fora mina diſſeminať: qua ſigdē extenduntur foramina ⁊ cō/ denſatur in partes ⁊ tranſmutať carnoſas minimas aug mentantes mēbra prefata. ¶ Adhuc ſiquidez partibus illis carnis iā factis foramina relinquūtur minima: que humiditate cibali rurſus repleta in partes demū carnis minime permutabitur extenſionē ⁊ augmentuꝫ iterum faciens. Itidē quoq; tertio ⁊ quarto ⁊ deinceps erit talē tranſmutationē: ⁊ per conſequens augmentū perfici vir tute nature mēbri ⁊ calidi tranſmutationē cibalis humi/ ditatis in partes corporis facientiū continue dū perman ſerint talia. Itaq; augmentuꝫ non eſt niſi ſm huiuſmodi virtutē: per quā quod augmentatur formaꝫ hꝫ: quā qui/ dez Ariſto. intendit cuꝫ dixit augmentuꝫ ꝫ formaꝫ. non autez ſecunduꝫ materiaꝫ fieri. Si eniꝫ non eſſet iſta vir/ tus: ꝑſſibilis foret in omnibus ſenſibiliuꝫ partibus aug mētatio niſi corpus penetraret corpus: aut accumulatio contingeret, Ha. ſigdem nāliuꝫ ſcōo. c. ꝫ. queres qualiter

vndiq; augebunt extensa sil' t nutrita: tanq; gppe ppie pfugus respodet q id discit magis si ad memoriā reducat qō dictū de vesice in pmo extēsione per pueros inducta. t ex nūc etiā dōm. Cogitetur. n. coz a pncipio ita parvum vt a milio nō differat vel faba. Et quere quō potest fieri magnū sine hoc q vndiq; extēsum nutriat p totum id: vt parū antea mōstrabat corpus nutritū. ¶Pzomittēs igit nutritionis modū nō dat illū: aut qz nō suū.

Propter quartū qdem dōm ad pmū hāc augmētationem in equinoco pcedere. nam t partes omiomere: vt oīsum est nō solū dicunt fm materiam: verū etiā fm formā: cuz vnūquodq; dupl'r dicat: sintq; partes duplices fm māz. t simil'r fm formā ostēse. ¶Ad aliud dōm augmētum q̄ti tatem ipzortare in cōmuniter dicto. nō aūt in ppō de quo pncipalius sermo: vt ex rōne apparuit fm Hal. augmētationis: aut lz augmētum mām respiciat tanq; id quo aliquid augmētatur: nihilominus vnuz ampli⁹ respicit formam cius qō augmētat rōne. ¶Ad aliud dōm q exten di t augeri nō iest māe cū eius suba sit in posse: qō aūt tale caret actu nisi p nām forme. Ipsaz nāq; māz dcīm est p se nō pati: neq; creari. Forma quoq; q̄q; in se simplex inextēsibilis sit t idiuisibilis: mā tm sup signata q̄titate cōdonat hȝ. ¶Ad aliud dicēdum nō conseq qō iducit pzopter cōsumptionē seu deperditionem pus factam in qua succedit alimētum aduenies scō. neq; ppter hoc cōtingit vacuū in aīalib⁹ cū partes ipsoz sint molles potentes cōcidere t extendi: vt ait Asclepiades ȝ Erasistratē naturaliū. z⁹c. i. Neq; etiā sequit augmētum fieri fm dupluz vel fm aliquā ppozionem ex nutrimēto vt nā expetit augmētabilis. puta deperdat mna vna ex corpore toto. tūc erit necessaria gratia nutritionis vna mna. t. zo. pars vni⁹ nutritionis: vt dicat cā. ¶Aut dicūt q illud qō adueniit dū additur ppziam nō seruat q̄titatem: sed membri cui addit suscipit quātitatem: quam qdē potētia obtinet t nō actu: ppter qō cum aduenies secum nō adducat q̄titatē: necvt equale: neq; ceu maius: nec aut min⁹ ad id cui addit: se habebit: sed velut mā potius ifluēs vasi qō ad fluxū eius maiorē vel minorem extendit ppozrōe. nō aūt dōz: vt qdam sentire q lz humidū sub maiori q̄titate extet q̄ siccū. cū tñ minimū humidū in minimū quertitur siccū cōdensabit humidū dissolutū liquatū in siccū se cōfirmādo: ita q nō tñ: sed minus ȝstituet sicco. tunc enim sequeret q ad minus decupla: vel sexcupla ppoztione cresceret qō auget: qō absurdū vel vacuū grāde in corporib⁹ augmētandis iterciderēt: vt in cinere nō min⁹ aque recipiēte. ¶Differentia. LVII.

Quod virtus vitalis nō sit altera oīditur a nāli t aīali per Hal. nāliuz initio: tertio de accidēti. c. 3. affo. z⁹. t. 4. theorice. ca. 8. ¶Ampli⁹ vtutes distinguunt t numerant fm subta cuz fundent in eis illinc pdeūtes. Ipsa vo sunt aīa tñ t nā: naturaliū pmo. c. pmo. ¶Adhuc plura sūt vitā hītia vtute vitali carētia cū ei⁹ orīgo t fortitudo sit cor: hȝ at nō hīt illud. ¶Rursus. Illa sunt eadē q̄ forma hīt eādē specificā cū det esse ac idē esse. tales vo sunt virtutes oēs: cū etiā omnia idiuidua eiusdē spēi habeant fm peripatheticos vnā formam: neq; differunt nisi accidente. Oēs eniz bōes spēi participatione sunt vnus hō. Eti. videt vitalis eadē cum nāli. qz dat vitā. ea vo est cōsistentia per alimētum qō nāle existit. Itidē q eadē cum aīali. qz motiua sub aīali cōtinet: vitalis vo vt irascibilis t cōcupiscibilis iperat moueri: de aīa pmo. A. Itaq; non est ab aliqua harum duarum vitalis altera.

Cuius oppositum cōmuniter sentiūt medici. ¶Ampli⁹ tria sūt mēbra pncipalia: coz t cerebruz t epar. ad ipsa igit tanq; ad bases seu radices ordinant vtutes. ¶Rursus. Illa nō sūt eadē vez potius dīa quoz vnū ab altero separat Epate aūt nōdū ente aut mortuo qō nālis ē pncipiū adhuc stat vitalis: vt oñdit. Igitur ab alys est vitalis alia.

Propter primum vo sciēdū q virtus est causa efficiēs: pharma coz pmo. c. pmo. t oīs operis initiū. pmo pma. c. i. de vtutibus. ipsam quoq; in psentiaz q̄drupl'r reperio ab Aris. suscipi. Une qdē pro q̄litate: cuz ab ipsa oīs pcedat opatio in nā: iuxta illud pmi pma. ca. i. de cōnibus. Cūq; elemēta agunt t patiunt suis virtutib⁹. Aliter qdem p vltimo alicui⁹ posse. vnde p̄ cel. t mun. Uirtus est excellētie qō est vltimū potentie. ¶Adhuc p virtute mozali: que est habitus electiu⁹ in medio quo ad nos exīs determinata rōne vt vtiq; sapiēs determinabit. ethi. z⁹. Sumit t p potētia aīe fm q eā Arl. diuidit in vegetatiuaz sensitiuam t rōnalē. Quid aūt sit vtus vegetatiua: seu nālis qdq; nutritiua t generatiua ipsiusq; partes. dīa oīsum. ȝȝ. Et ipsa qdē est duplex: ministrās t ministrata. Et hec aut ad eē speciei. t ita generatiua: cui⁹ vna est: sicut supius vniuersalis spermata gnāns in testibus masculi t femelle. t altera particularis t ea duplex: vna īmutatiua dicta prima alterās t īmutās generatiōis pncipia absq; īformatione. t hec duplex: vna cōmunis vniuersal'r negocias circa generatiōis pzincipia: ceu īmutatiua scōa cōmunis in epate: reliq partialis vt que pparat īformatiue in cuiuslibet mēbri a corde plasmatiōe sicut īmutatiua singularis vniuscuiusq; ptis scōa: t altera cū formatiōe dicta informatiua diuina participās amplius nā. differētia. 48. Uel ad eē idiuidui. t id dupl'r vel vt pficiatur diminutū exīs a nā. t ita augmentatiua: aut vt saluet: t sic nutritiua. Que itidē vt generatiua: particularis est duplex īmutatiua dicta scōa: alterat. n. alimētū t īmutat. t īformatiua ēt scōa. que illud īformat cōsimil'r oīfariā: ei qō deperditū: qō dīa actū pallegata. Famulās qdez quadruplex extat: qz alimentum distans opus fit corpori aduci quod agit attractiua. Est t ptrarium ac corpori diffome. vnde opus est pparatione. vt ei reddat sil'e: quod opatur digestiua. Sz qz id fit tpe necessaria fuit retētiua que tāto tēpore cōtineat quoad īmutatiua suū pficeret actuz in eo: sed qz alimētū nō pōt total'r assimilari alito: de re. sani. 6. hīs duplicia superflua: serosa humida t fumosa: affoziśmorū tertia: opus fuit expulsiua: hec in que foras excernēs. collz. scōo. c. de declaratiōe actionis t passionis ppzie in quolibz mēbro. Uane q̄si addit discretiua: cū etiam ipsa sub expulsiua loceat t attractiua. In plurimis. n. cū attrahit partiū altera reliq expellit: ex quo accidit discretiōez fieri. Et hinc sil'r necessitas partiū silitudinis habet. nālium pmo. c. 6. Dis vo quatuor virtutib⁹ īmediate demūq; alys cūctis tāq; īequal'r q̄tuor ōseruiūt q̄litates pme: caliditas. vz. friditas siccitas t humiditas. Uirt⁹ aūt sensitiua: seu aīa est pfectio organici corporis fm q apphendit t mouet appetitu duplex exīs: motiua. s. t zprehensiua. Et illa sil'r duplex: naz vna mouet eo q iperat motui: vel qz efficit motū. ¶Pzia qdē ē appetitiua seu desiderativa cordi. 58. īsita duplex ēt ens. Una qdē vis zcupiscibil' q̄ iperat moueri si appetitui adyciant zgrua: reliq irascibil' dcā iperās moueri: vt repellāt nociua. vis āt motiua motum efficiēs neruis t musculis ē ifusa: que chordas t ligamēta contrahit t itidem relaxat: ppter qō mouētur mēbra t iuncture dilatatōe t fixione. Cuius qdē motus diuersificat fm q ita vel al'r moueri preceperit desiderative estimativa. Que aūt cōprehensiua duplex: existit

quedã quidẽ manifesta que in gnẽ diuidit sensus: vt visus: auditũ: odoratũ: gustũ ⁊ tactũ: ⁊ hic quidẽ multiplex ꝑm contrarietates differẽtes. Cõprehendit. n. calidũ. frigidũ. ⁊ hu. durũ ⁊ molle: asperum ⁊ lene. ⁊ hõ. qz tũ figitur in vno instrumẽto. ⁊ virtus est quodãmodo vna ipsius cõmunis putatur hõ sensus essentia. ⁊ de hoc differentia visum. 4. ⁊. Altera occulta ⁊ illa bina. qz vel negociat circa formã vel intentionẽ: ⁊ si primũ: vl operat circa formam simplicez: ⁊ hoc triplr: aut eam cõprehendendo: ⁊ ita sensus cõmunis: vel cõseruando ⁊ retinẽdo. ⁊ tunc imaginatio vel fantasia: que ꝑm Algazelẽ est formarũ archa: aut cõponendo. ꝓponit. n. ⁊ diuidit ea. ⁊ ita imaginatiua virtus ⁊ brutalis: seu cogitatiua rõnalis. Siquidẽ circa intentionem seipsaz exercet: aut hãc abstrahendo a forma. cũ appenditys tñ materie: vt hic ⁊ nũc: seu absq; sed vniuersaliter. Oz si primũ dupliciter. aut ipsam denudãdo. particulariter tñ a forma. ⁊ tũc estimatiua. vel eam retinẽdo. ⁊ hoc triplr: aut sine iterruptione aliqua ipsius temporis q̃si distãtia: ⁊ hec dicit conseruatiua: vl ecõtra. ⁊ sic reminiscitiua: que velut qs extat syllogismus: aut mediocri. ⁊ tunc memoria que cõmunior est illa: cũ sit in oĩbus perfectis. ea vero in hoĩe tñ. syllogiçat. n. solus. Si vero absq; sit vtus rõnalis vel humana: que est pfectio ptacti orgnici corporis cũ deliberatione vel meditatione vniuersalia suscipiẽs. ⁊ hec duplex: vna qdẽ speculatiua. ⁊ altera actiua que ꝓncipiũ est mouens ad actiones cogitationis singulas. Actiua qdẽ duplex existit. aut. n. ipsius actio in exteriorẽ icipit materiaz: sicut est ars: que est recta ratio factibiliũ. dña. 3. in. 7. distributa mechanicas. dña. 4. vl operat intra seipsaz: q̃si circa boĩum actus versans: sicut prudẽtia q̃ est recta ratio agibiliũ. Et id multiplr: aut circa semetipm. vt monastica que tradit in erbicis magis: vel familiã dispensat ceu iconomica: aut ciuitatẽ: vt politica. Speculatiua vero est virtus que informat a forma vniuersali nuda a mã. Duplex aũt hec existit: ⁊ potẽtia ⁊ actu. Potẽtia quoq; triplex est. quedã. n. absolute remota nõ parũ ab actu mãlis dicta: velut infantis potẽtia ad scribẽdũ. Est ⁊ alia minus distãs hac ab actu potentialis nominata: ceu pueri potẽtia ad scribẽdum cũ instrumenta cognouerit scripture. Tertia vo est adhuc ꝓprior hac actui perfectionis dicta cũ scriptor nõ scribit pfectus. vt tactũ. 48. Quibus quidẽ potẽtys triplex ꝓportionat intellectus vt mãlis nullã habẽs formã: sed subiectuz existens oĩs. vt ipsius potẽtia ꝑma. Est ⁊ alius relatus potẽtie scõe. vt cũ in potentia mãli habent de itelligibilibus p se nota ex qbus accedit ad itelligibilia scõa ex eis nota. ꝑma nãq; sunt ꝓpositiones ꝑozes per se ad habẽtẽ venientes. 4. metaphy. ceu de quolibz eẽ aut nõ eẽ. ac omne totum maius sua parte. ⁊ hic itellectus est potentialis dictus: vt eius potẽtia. Tertius quoq; est dictus perfectionis itellectus qui põt actu cũ voluerit itelligere. ⁊ hic triplex põt ab Arist. itellectus potẽtialis dici. Cum autez is actu itelligit itelligẽs se itelligere itellectus est appellatus in effectu. ⁊ tunc sibi cõiungit ⁊ vnit itellectus dictus accõmodatus ab extrinseco. A. ꝑmo de aĩa. Uel acgsitus vt ab itelligẽtia quã posui agẽtẽ. metaphy. 9. Et iõ itellectuz nõ posuit aliũ agẽtem aĩe partẽ: sicut neq; Plato cũ posuerit is per se vniuersalia subsistere. Intellectus aũt qui nãm hz actus ꝼm Arist. est agẽs aĩe pars exñs humane se habẽs ad potẽtialez: vt lumen ad colozes. ipsa nãq; materieb⁹ imersa ⁊ dispositionib⁹ indiuidualibus cõiuncta vt spẽs earum extrahit: ⁊ reponit ipossibilez itellectũ ⁊ sup cundẽ ꝓficiẽs lumẽ actu reddit itelligibile. Cõmẽtator quoq; tertio de aĩa volẽs dare modũ coniungendi nos cũ separatis vt itelligamus ea: ponit q̃ intellecta in nobis sunt duplicia vel naturaliter: vt ꝑme ꝓpositiones siue itellectus in habitu: aut volũtarie sicut itellecta ex illis ꝑmis ꝓpositionibus acgsita. Et ꝑma qdem itellecta facta sunt ab itellectu agente. Intellecta vo acgsita fiunt in nobis ex itellectu ꝑmarum ꝓpositionuz ⁊ agẽte: intellectuscq; hic consurgẽs est speculatiuus factus volũtarie ex intellectu in habitu ⁊ ꝑmis: scilicet propositionibus ⁊ agẽte. Et in hac sigdẽ actiõe ex duob⁹ his itellectibus intellectus in habitu est sicut mã vel instrumẽtũ: sz agẽs vt forma aut sufficiẽs. Cũ igit intellectus mãlis actu itelligit formatus speculatiuo ⁊ agẽte postremo efficit intellectus in actu separatus ꝓtinuatus: ⁊ ꝓprie cũ oia speculatiua itellecta in nobis fuerint facta. Cũ aũt ita fuerit itelliget oĩa entia. Et hõ ꝼm hũc modũ ingt Themist⁹ assimilat deo in hoc q̃ est oĩa entia quodãmodo. ⁊ sentiens ipsa quodãmodo. Et o ꝙmirabilis ẽ iste ordo. ⁊ q̃ extraneus iste modus eẽndi. Et id qdẽ in sermonũ editione latius declarauj. Ex his itaq; diligẽter cõputanti apparet q̃ viriũ aĩe catena. 34. aut. 35. cũ eisdẽ deseruientibus cõstituit annulis: quatuor. vz. qualitatibus: quatuor nãlib⁹ viribꝰ famulãtibus: sex dominãtib⁹: duabus vitalibus. vna motiua in ꝓmuni: que penes lacertoz appropriationem in. 5z9. ꝼm eoz numerũ sequestrat. 5. apprehẽdentibus manifeste. 7. occulte ꝓcipientibus. 5. aut. 6. vniuersaliter agentib⁹. Inter quos annulos itellectus in actu: vl acconmodatus seu acgsitus ꝓncipans extat tñ. ⁊ seruitus oifariam. Qualitates vo quatuor ꝑme famulãtes dominate oĩno. que vero in medio: se mediocriter hñt. Nec aũt ꝓfa ofonis sunt dicta. ⁊ vt ẽt hic vtutis numer⁹ ꝓprehendat oĩs. Medicus aũt artifex singulariz virtutẽ diuidit in nãlem vitalẽ ⁊ aialẽ: cũ tria vel q̃tuor sibi manifestent mẽbra: velut ꝓncipia coz cerebꝝ ⁊ epar cũ testiculis. Est aũt nãlis vis cuius sedes est epar. ⁊ ab eo icipiens tendit cũ san. ⁊ spiritu naturali pervenas in oẽs corporis partes: vt easdẽ nutriat. Uitalis vo est vis per quã est vita: cuius fundamẽtũ origo ac fonax est coz a qua icipiẽs ad oĩa corporis mẽbra mittitur per artarias. vitãq; ministrat. 4. theorice. c. 5. vñ ꝑmo ꝑma doctrina sexta. c. 4. de virtutib⁹ aialibus. Uirtus aialis est vis que cuz in membris recepta fuerit: ꝓparabit ea ad recipiẽdũ virtutẽ sensus ⁊ motus ⁊ opationis vite: qbus etiã timoris ⁊ ire admiscent motiões. Ipsa namq; duplex existit. vna qdem agẽs seu operatiua que coz ⁊ artarias vicissim ecõtrario dilatat ⁊ ꝓstringit. alia vero patiẽs siue ad hec operata: a qua passiones: seu accñtia ꝓueniũt aie: vt ira: timor: gaudium ⁊ tristitia: ⁊ que talium. ⁊ ista videtur desiderativa dicta sub qua irascibilis ⁊ concupiscibilis continetur. Animalis vero est vis. cuius cerebrum sedes est deputata ⁊ fonax: ⁊ de his quidem tactum. 38.

Propter secundum qdem sciẽdũ q̃ sermones iueniunt ur maioꝝ differẽtes in hoc quesito. Quidã alicubi tres scribunt foze vtutes ⁊ distinctas. ⁊ realr differẽtes oifariaz. vt Ha. ⁊ Haliab. Johãnitius ⁊. A. vnde. 9. de ige. c. 6. dcit est in libro de dogmatib⁹ Hyp. ⁊ Platonis: tres alterius generis ad scientiã vtutes aĩal dispẽsare. Luicq; ꝓpo corpori tanquã ex fonte distributas: quas plato vocauit animas: ꝓpriã vniuscuiusq; subam ineniẽs. vna quarum necessaria est in nutritiõe aialis ⁊ plante: cõmunis. n. ẽ ambobus: cuius fons positũ est epar: ciusq; riui ꝑ oẽ corpus disseminati sunt vene ꝓdeũtes ab ipso: quã idifferenter ꝓcupiscitiuã siue nutritiuã vel nãlẽ: aut aiam vel virtutẽ nominãt. Alia solũ existẽs in aialibus ꝼm coz locata tãq; inati fons calozis: cuius riui extãt artarie: que vitalis vtutis irascibilis ⁊ aia nũcupat vitalis. Tertia vo anima locat in cerebro actuũ excogitatiua qui ꝼm electionem sit cuz sensibus exposita: cui⁹ riuuli sunt nerui: qbus seu

sum ⁊ motum exhibet aīali. Quidā vero vitalem videntur sub nāli collocare. vñ affozismoꝝ. z. Lerebzuz ipsius pāniculi spinalis medulla. diafragma ⁊ vlr neruose parti cule ⁊ maxīe quecūqꝫ sunt ꝓxime cerebzo sane signātur oīno mēte robozata: sicut denotanť sana que ſm ventrē ⁊ epar: ⁊ ipm coz cuz fuerint ad oblationes ciboꝝ parati. hoc aūt naturali videť pertinere virtuti. Jn de accidēti ēt tertio. c. 3. ⁊ Pulsus accūtia in synthomatib⁹ scribuntur nālibus. ¶ Adhuc ꝑmo ꝑma. Videť potius sub naturali q̄ sub aīali vitalis collocari. Scōo vo collz. c. de declaratione actionis ⁊ passionis in quolibz mēbzo. Uirtus pulsatilis de necessitate vis ē ꝓciliatiua ⁊ diuisiua ⁊ ꝓnceps. qz cū ipsa dat coz calozē alys mēbzis: ⁊ est sicut seruiens ꝓncipalis vtuti cibatiue. qz cum ipsa cōseruat. Et ita non est ꝓueniēs ponere illā vnā virtutem sicut alie gnēqꝫ. Attractiua. s. digestiua: retentiua: expulsiua: ⁊ discretiua: q̄ꝫ pulsatilis plus appzopzieť vite ꝓpter multū calozem qui est in ea. Et alig eā plātatiuam appellāt seu vegetatiuam. Et fozsitan medici nō vocauerūt istam virtutez vitalez nisi ꝓpter hoc. qz plus appzopziať vite q̄ꝫ ipsa sit de genere vtutis nutritiue. ⁊ firmať. qz cuius actio nālis ipꝫ naturale: cū ea fozmā arguat. Sꝫ pulsus vitalis actio est naturalis. vñ gnto de accidenti. ca. z. Cognoscim⁹ moueri pulsum naturalr. Et. iz. ca°. sermonis vniuersalis de banelitu. Motus pulsus est nālis purus. de iuuamentis quoqꝫ. 6. ca°. 6°. Opatio cozdis est nālis. Jgiť vitalis virt⁹ est nāllis. Alq aūt videnť vitalē sub aīali locare: vt in nālium initio: cū dr quedā foze nāe opa: vt q̄ cōia plantis ⁊ aīalib⁹. nōnulla vero anime: ceu q̄ aīalium. Et subdiť: q̄ si qs dicat plantis aīam ieſſe: tūc diuidēs noīabit plantatiuam gdē hāc: sensitiuā vero aliā. Jnnuit igiť q̄ vitalis sub aīali ꝓtineť cū ipsa extet cū sensu. Qō ēt videť sentire. tertio de accūti. c. 3. dicēs actionē aliā foze aīe: aliā vo nature atq; aīe alia sentit. alia mouet: ⁊ alia regit: ⁊ ordinat. Que aūt nāe diuidiť in attractiuā: digestiuā: retentiuam: ⁊ expulsiuā. vñ quarto theozi. ca. i. Oꝫ nature ac aīe virtutes eē ꝑ q̄s possīt suas opari actōes. Nature siquidem actōes sunt gnāre augere ⁊ nutrire. Actiones autez aīe quedā sunt vita dilatatio cozdis. vꝫ. ⁊ venaꝝ pulsatiliuꝫ ⁊ ipsaꝝ ꝟstrictio: quedā ꝑ q̄s animus: ⁊ discretio: ⁊ volūtarius motus ⁊ sensus. Qō etiam sensit. A. ꝑus diuidens motiuā in eā que motui ſperat vt desideratiua sub qua concupiscibilis locať ⁊ irascibilis. vñ hꝫ vtutem vocat sensibilē vel vitalē. Et damascen⁹ cum ingt. Uirtus siue vtutes nāles ⁊ spūales. per spūales. n. audiuit animales. put etiā sub se cōtinet vitales: ⁊ si vocet Johanniti⁹ vitalē spūalem vtutem. Quidā vo ꝓtulerūt vtutem vitalem foze realiter eandem cuz naturali. apparenter vero aliam. Quozum quidem defectus in consequentibus apparebit cum ꝓbabitur non solum essentia: sed etiaz apparentia certissime a naturali differre.

Propter tertium gdem sciēdum ꝑmo: q̄ vitalis pōt dici naturalis ⁊ aīalis: differenter tñ. Scōo q̄ ipsa est ꝑma vtus ⁊ ꝓncipalis aīalis essentialr differēs ab alys. Et tertio ex his apparētes discholie sopianť iducte. ¶ Propter hꝫ ꝑmū sciendu q̄ nā pōt duplr accipi: aut communiter. put distinguiť ꝓtra artem. duo. n. sunt rez ꝓncipia natura ⁊ ars: inxta illud scōi pḥycoꝝ. Natura est ꝓncipiū motus ⁊ getis in eo in quo est ꝑmo ⁊ p se. ⁊ non ſm accūs. vnde. z. de ge. aīalium. Nā est hīs ꝓncipiuz motus in seipso ab altera natura habēte speciem actu. Ars vero ꝓncipium ⁊ species eius q̄ꝫ fit in altero. Et ita cuz oīs ista virtus triplex sit a ꝓncipio quodam intrinseco erit naturalis. Aut ꝓprie put natura quedā est ordinata vie vni adherēs ⁊ ordini qualis est supernoꝝ. Est ⁊ altera huic opposita oīo variationi ⁊ diuersitati omnifariam subiecta: vt natura elemētoꝝ ꝓpter multū distare ab ordine nature superiozis. Reliqua vero extat media: vt que mixtoꝝ. Cuius qdem alia est ordinata ceu que hoīs: alia minus vt imperfectorum: nonnulla mediocriter sicut que medioꝝ ſm q̄ maioz fit accessius vel recessius hinc ide. Dia namq; per nām ordinantur superiozē sicut per ſfimam iordinata reddūtur. qz omne bonū pulcruz: ⁊ q̄ō ordini vni adheret ⁊ vie ⁊ ostenditur in ipso vestigium sapientie: nō est aliud nisi desursum a natura. vꝫ. suprema ordinata immutabili ⁊ īcozruptibili: creticoꝝ. z°. ca. z. Nūc itaq; virt⁹ naturalis cum adhereat ordini vni ⁊ vie determinate continue. q. quodam īstinctu perficiens eius nature actus: vt sic ꝓportionē ꝓme: cuz opus eius sit opus ītelligētie magis q̄ꝫ vtutis aīalis. Aīalis aūt cū eius actus sint vary ordini nō adherētes. ⁊ maxime in habēte rationez. Potestates enim rōnales valēt ad opposita. Perig. scōo nāe. vt taliter ꝓportionať infime. vitalis aūt media in mediam reduciť substātiam. Ipsa nāq; in eo q̄ō diuersa operatur vt dilatat ⁊ cōstringit simul. ꝑmo ꝓma. c. 4. de virtutibus cū virtute ꝓueniť aīali: ⁊ separaťa naturali. Sed qz in hꝫ diuersitate ordinē seruat illesum ꝓuenit cum naturali. ⁊ seiungiť ab animali. Apparet igitur q̄ nomē ⁊ ratio non vniuoce de his dicit trib⁹: sed magis analogice. Similiter virtus aīalis pōt differenter sumi: vel ꝓut dicitur ab anima ſm q̄ actus vel ꝓncipium extat cōprehendendi ⁊ mouēdi ex aliqua ꝓueniens volūtaria cōprehensiōe. Et naturalis ꝓut est initiuz operationū virtutis que in ipsi⁹ ꝓueniunt cozpoze. ⁊ ita erit aīalis a nāli diuersa ⁊ cadez cum vitali. Oz si naturalis artius sumať ꝓout operatur nutrimētum in salutē indiuidui aut speciei. Et vitalis vt ꝓncipalr operatur ad vitam singularē. tunc ipsa erit altera a naturali. ¶ Amplius sciendū q̄ quesitum pōt referri ad totū genus hoc viuentiū: vel partez sic ad animal ⁊ ꝓcipue pfectuz. Et itidem nosce q̄ diuisio anime in suas potētias est diuisio subiecti in sua accūtia: ceu potui in colozem sapozē ⁊ odozem ⁊ nō generis in spēs. Commentatoꝝ z°. de aīa. Quāuis attendens lib. diuisionū Boe. communes ītentionum ⁊ ꝑdicationes dicat diuisionē anime cōmunem gd habere simile diuisioni generis in spēs totiusq; ītegri in partes. Jn eo. n. q̄ anime pars quelibet ꝑdicationem recipit ipsius diuisioni attinget generis. Sꝫ qz non oīs anima oībus partib⁹ iungitur ad naturam totius habet referri. non enim in qualibz parte anime tota ratio saluať ipsius. ¶ Propter hꝫ z° sciendus q̄ virtus vitalis est oīum radix virtutum ꝑma non solum natura. verumetiā tempoze: licz in semine in ꝓncipio sint omnes simul cōfuse non ꝓzes aut posteriozes. Ipsa tamen ꝑus agit ⁊ manifestať alys: ceu eius subiectū cui innititur. vt coz. 38. Queriť siquidem scōo de ge. animalis. vnde spermaticum nutrieť matrici iniectum cum alimēto non possit habere ab extrinseco. Soluiť qdem non esse vez q̄ semp alimentum sit ab extrinseco cuz ītrinsecus inueniať in seipso. Quēadmodum. n. moꝝ in seminibus plantarum reperiť qd tale quod lacteuz ꝑus anteq̄ possit alimentuz suscipere a cōmixto terre sibi coniuncto: ex quo lacteo tanq̄ germine superfluo poniť ipꝫ nutrire: sic ⁊ in mā aīalium superfluū compactionis alimētum est. Unde. A. ibidem. Creature ꝑme vt cozdi suum nutrimētum est sibi ꝓpinquū: ⁊ post hoc nutrit se a cozporibus extrinsecis. dria ēt. 4. 8. ¶ Adhuc Ar. in eodez. Jn cozde forma est ⁊ spēs epatis. Et. A. 9. aīalium. Postq̄ spūs est delatoꝝ aīe. aīaq̄ est vna tunc erit epar quasi ex superfluitate nutrimēti cozdis. ⁊ tūc erit coz ꝓncipium gnātionis epis. Et hec qdem supfluitas nutrimēti cozdis ex qua dicit fieri epar erit illud qō Arl. vocauit ꝓpactionis supfluū. Prio

quoq; ꝑma.cap⁹.4.de virtutibus. Uirtus vitalis est ꝑma que in spū pueniet cuz spūs ꝓcedat ex humoꝛ subtilitate: deinde spūs ꝓm.p.Ari.recipit per ipsam ꝓncipiū ꝑmuz ⁊ aīam ꝑmā ex qua alie virtutes ꝓfluunt:nālis.vz.⁊ aīalis. Tertio sigdez.zi.veritas est q; ꝑmuz membꝛ quod creatur est coꝛ lz dicat de Hyppocrate q; ꝑmum dixerit creari cerebꝛ ⁊ oculos vt apparet in pullis. Sed is decipitur qz cum coꝛ creatur nō apparet in ꝑmis manifeste. Uisus etiā alicubi est dicere q; ꝑus generet epar:qz ꝑma corporis operatio est nutrimētū. Jd aūt falsificatū fuit experimēto iuentū cuz studiosi in arte nō reperiant ita. Et rōne qū membꝛ nō nutrit in quo nō est vite sustētatio cuz caloꝛe nāli: ꝓpter quod neccio fit gñari membꝛ ꝓius a quo ꝓcedit caloꝛ nālis ⁊ spūs vitalis ante gñationem nutriēntis ipm:⁊ virtus ꝑformatiua nō idiget in dispōne ꝑformationis nutrimēto:dū nō accidit resolutio sensibilis nocumentum faciēs sensibile. Uitalis igit est ꝑoꝛ alys nō solū dignitate seu nā vez etiā tempoze ceu coꝛ ipsius basis ⁊ sufficiēs saltē ad esse ꝓfusum per se in nutrimēto ⁊ q; virtus nālis ⁊ epar est ab his. Lozdi nāq; ꝑncipal lr iest vitalis:ꝑr nālis ⁊ aīalis.lz enim coꝛ in se cōem virtutez ⁊ spiritum habuerit:tū qz nō fuerūt oꝛgana manifestatiōis in ipso cuncta:qz coꝛ ipediretur inde:fuerūt demū seoꝛsum posita.5.A.de aīa.⁊ ipm eis vires ⁊ spūs demādat. Et.qō ꝑparat ad recipiēdū alias virtutes sensus ⁊ motus ⁊ operationis vite illud est ꝑus.talis qdē est vitalis.ꝑmo ꝑma. ca⁹.antedicto. ¶ Rursus. ꝓpter qō vnūqōq; ⁊ illud amplius.lz ꝓpter vitalē habent esse alie. Itaq; vitalis oīum ꝑma maxie. ¶ Sz qs obyciēs. Et si ꝑma extet in vegetabilis ītroductiōe in sensibilis tū aduentu ⁊ rōnalis alys erit simultanea. ¶ Dōm q; lz id altioꝛis sit ꝓtemplatōis tū saltem habetur q; ipsa cū eius ꝑncipio fuit ꝑma.vñ nō dignioꝛ ad minus alys eq̄lis aut maioꝛ ⁊ ita ab eisdē separata. Sz id gradū dantes in foꝛmis cū ꝑmaneat ꝓexistēs nō ꝓturbat. Qz aūt essentialr differat ab alys ex his non paꝛ apparet. Et firmaꝛ:qm quoꝛ diffinitiones subiecta instra obiecta actus ⁊ fines distāt essentia:⁊ illa differunt Sed diffinitiones harū virtutuz vt apparet sunt diuerse subta altera sic cor ⁊ epar:sit rq; instra:qz alius est caloꝛ ⁊ spūs vitalis ⁊ nutritiue.dria.55. Similiterq; alimētū aliud:qz vnum rude ⁊ māle vt nālis:reliquū depuratū tanq; formale. Finis etiā ali⁹ qz vitalis est vitaz dare magis licz ⁊ nutritiuā p ꝓius in se ꝓtineat mäliter foꝛtassis.ꝑficitur aūt ⁊ formaꝛ epis vigoꝛe sicut ⁊ de sensu coꝛdis aliqui sensere. Näliter aūt simplr est in aīalibus ꝓcipue alimēti ꝓestantia. Itaq; vitalis eēntialr differt a nāli ⁊ aīali. ¶ Sz dubitaꝛ circa virtutū pluralitatez: Damasceno dicēte. Uirtus siue virtutes nāles ⁊ spūales varia nomina habētes vna ⁊ eadē est. ¶ Adhuc vnū membꝛ est ꝑncipale.dria.38. ¶ Dōm q; est gñe vna:lz differens ⁊ multiformis spē.vñ aphoriſ.z. Uirtus vna ⁊ suba:sm gdem genus Hyppocras idicās vnā foꝛe virtutē:spēs aūt ples. Aut lz sit vna subiecto:vt dictuz de aīa in cōi:est tū ꝛdis officys per membꝛa. Quare idē Damascenus. Uirtutes sz diuersa in subiectis membꝛis officia diuersis vocabulis nūcupantur. Aliud vero hō apparz ex.38. ¶ Propter hō tertiū sciēdum q; aliq; ꝓsiderantes subtilius qō firmatum posuerūt vitalem ab alys alterā duobus. Aly vero attēdentes q; vita reperitur in plantis: ita vtcūq; virtus vitalis. Uel qz locuti fuerūt in toto ente hic viuenti ceu phī:aut qm ostensum ipsam vigoꝛē nutritionis sub se cōtinere.vñ tertio vndecima.ca⁹.ꝑ. Coꝛ nutritur cū virtutibus suis nālibus. Et qz sicut tactū ei⁹ actus est in suo coꝛpoze non ab obiecto vt aīalis motiua. Adheret etiam vie ⁊ oꝛdini vni respectu aīalis maxie vt oīsum antea ipsam ad nāles reduxerunt. Qui aūt ipsaz videnť ad aīalem reducere addūt qz in eodē subo repiť semp sumpta ꝑpe cū aīali.⁊ qz ꝓuenit cū motiua q̄ ē ps aīalis ⁊ ꝓcipue vt⁹ patiens seu ad hō opata ipsi⁹ q̄ motiue lacertoꝛ ipat mouere.

Propter quartum qdē ad ꝑmū qd dōm apparuit. ¶ Ad aliō dōz q; nō simplr diuidunť ex opposito:cū aīa oīs sit nā ⁊ nō e3.oīsumq; etiā q; vitalis nō minus verū ampli⁹ pōt alteꝛ istoꝛ esse. ¶ Ad aliud dicenduz q; hic maxīe fmo ē de vita ꝑticulari pfecta que fundaꝛ in coꝛde:nō aūt de cōi:in cui⁹ pte q̄daz coꝛ nō repitur vt plantis. ¶ Ad aliud dōm q; lz exgsitius loq̄ndo nō solū que īdiuidui sunt spē indzñtia: imo ēt īdiuidua eiusdē spēi oīa.z9.cū spēs ꝑ formā subalem ꝓstituat in esse. Nā eēntia solū est vltuz .7⁹.meta. ⁊ ita virtutes sunt oēs spē differētes: ⁊ maxīe si ponaꝛ nām sapere diuisionis gnis in spēs.aut diuisio aīe vt dictū est subiecti in accñtia. Uirt⁹.n.aīalis vitalis ⁊ naturalis īherent aīe tanq; foꝛme subiecto.loquēdo tamen fm apparētiā medicoꝛ magis ⁊ foꝛmaꝛ graduales dicēdum sicut ostēsum has vires essentialiter differre. ¶ Ad aliud dōm q; vita per alimentum est materialis: que aūt vitalis virtutis formalis. Et itidem in vitali ostensuz materiam vitaz similiter existere. ¶ Ad aliud quid dicēdū visum dudū.que aūt alterius partis ꝑ hec apparent.

¶ Differentia. LVIII

Quod virtus animalis motiua primitus influat in musculū q̄z neruū vr. ¶ Primo enī de iuuamentis ca.z.oēs motus volūtary fiūt ꝑ musculos ⁊ ex hoc sequiť q; musculus est ipsa pars mouēs:alie vo partes create sunt qd adiuuādum: ⁊ ꝑ musculos ⁊ eoꝛū extrema que dicunť chorde ē motus volūtarius. Et in de voce.ca.i. Musculus oꝛganū extat motus volūtary. De cā vo scdo ca. Musculi sunt q; ꝑmo mouenť. Et de accñti q̄rto.ca.6. Ablata cute q; subiectus est musculus nudus exñs īmobilis qdē apparet lesione in eo facta sentiēs tamē. Et cōsimiles his Hal. plures ꝓfert fmones:gbus vr indicari motū primitus lacerto ab aīa īmitti. Palin. Johānitius. Uirtus volūtarie mobilis mouet lacertos gbus tē. Jtidez.A.primo de aīa. Uirtuti irascibili ⁊ ꝓcupiscibili fuit vtus mouēs q̄ est in lacertis. Qō ⁊ rō psuadet qm oꝛganicas ptes idonee ꝓparāt passiones. lz musculus est qd oꝛganicū cuz sit officiale cōpositum magis.neruus aūt simplex. ¶ Rursus.mot⁹ partiū est multiplex.extēsiuus.ꝛctiuus.⁊ icuruatiu⁹ tē. Est enī ad oēm driam situs sexcuplam.hō aūt mouēdi diuersitas i musculo magis ꝓpter ei⁹ potētiozes in oēm partē dimensiones saluari potest q̄z in neruo gracili producto. ¶ Amplius in oī motu oꝛ aliqd eē quo fulciaꝛ mouens. id aūt i musculo ꝓpter ei⁹ magnitudinē crit repire:minime aūt neruo coꝛpe subtili ente. Palin. Uni⁹ ptis vnica ē actio. Dali.cū sit a foꝛma tandem q̄ vniuscuiusq; ē vna: lz neru⁹ vnā hz opationē.qz sentire.dria.4.z. Itaq; vtus mouēs īmediati⁹ indita est musculo q̄z neruo.

In oppositum q; neruo motiua insit ꝑius: neruus.n.redditvirtutē aīalē ex cerebꝛo:⁊ vtilitas nerui ē reductio sensus ⁊ motus ad omnes coꝛporis partes.de iuuamētis ꝑmo.⁊ ꝑmo ꝑma. Plerūq; ꝓncipiū sensus ⁊ motus simul est vt⁹ neru⁹ tē. Et ibidē simplr penetratio vtutis motiue est in neruis q; sunt ī lacertis ꝓtinui. Jtidē de motib⁹ ligdis.c.i. Medici diligēter ingsiuerūt an nerui vtilitatē motus habeāt ex sui suba ⁊ nā an supza neruos sit aliquod mēbrū qō neruis hanc virtutē tribuat sicut lacertis exhibere videtur qui qdem adherent neruis videntes in oēm partē infra incisionem nerui sensum ⁊ motum ꝓout ꝓgrediebātur

ab illo neruo esse ablatū vt hi in ortu neruoꝝ declarant a cerebro ⁊ nucca. Ex his itaq; sermonibus longius illicta ctis hō ꝓsurgit rōcinatio. Omne illud quo ablato auferꝫ reliquū cā erat illius cū fuerit tota ipsius causa: sed ablato neruo vel multū leso sensus tollitꝫ ⁊ motꝰ. de accītī ēt 4.ºca. Erit igitꝫ neruus p̄ncipiū motus ⁊ p̄mū irradiatus ab aīa ⁊ nō musculus: q̄ ipso ablato adhuc sensus ⁊ motꝰ remanet in parte sup abscisionē sita. ℙrimitus itaq; irradiat mouens virtus neruū q̄ musculum.

ℙropter p̄imum vō sciendū q̄ gd sit virtus motiua cū eius cōparibus dr̄ia inotuit p̄ioꝛi. Modus aūt ipsius mouendi extat hō. p̄mitus. n. spēs ꝓueniētis aut tristabilis īmutat aerez: g sensuz particularē demū īmutat: ⁊ hic cōem: quā sigdez īmutationē fantasia seu imaginatio recipit ⁊ ꝓseruat. deinde ipsius spēs recepta īmutat cogitatiuam ⁊ hec estimatiuā que aliq̄n in memoria locaꝫ cuz alys. Estimatiua vero īmutat cordis actiuam siue operatiuā ⁊ ea passiuam vel ad hoc operatū que demū imperat irascibili aut ꝓcupiscibili ſm q̄ spēs apprehēsa fugiēda est vel ꝓsequēda que tādē impat motiue lacertis affixe mouētis p̄ eius musculos dr̄ites. sunt. n. 529. ℔ Ha. dr̄ia p̄ioꝛi: ex quo etiā apparet q̄ motiua pōt dici virtus aīalis ⁊ vitalis vtcūq; put ei hec impat vel illa. ⁊ hic gdem motus dr̄ia mōstrabitur. i35. Quid aūt sit neruꝰ. quot etiaz dicaꝫ modis dr̄ia īnotuit. 4.i. gd vero sit musculus ⁊ eiꝰ necessitas tertio dicendoꝝ apparebit. Est aūt bozū mobile p̄muz quod p̄us suscipit virtutē motiuā qua motū ꝓr mouet q̄ deiceps. Que sigdez apud Ari. est aīa. hec nāq; lz vt forma diffundatur per oēm ipsius mām partē nullā sibi determinans vez tn̄ put est motoꝛ alligatur amplius cordi. vñ ꝓmēta. phy. 8º. Musculus est gd motū p se ⁊ componitꝫ ex tribus puta carne musculi ⁊ est postremū motū: ⁊ ex caloze nāli qui est motoꝛ ⁊ motuz qui transit in neruos: ⁊ aīa mouēte que est forma in illo caloze nāli. Uerūtn apō medicos ⁊ p̄recipue Ha. artificum sensibiliozes p̄mū mouens immotum voluntarie est cerebꝝ. vnde de motibus manifestis ℙrimum mouens ac p̄ncipium vniuersa mouens aīalis membra voluntario motu est cerebꝝ. que autē extrema puta manus ⁊ pedes sunt mota tm̄. Intermedioꝛuz vero vnūquodq; motuz ⁊ mouens velut nerui musculi corde ⁊ hō. Motus ēt multiplex existit. Naturalis quidē cuiꝰ p̄ncipium est ab intra siue passiuum sit vt grauiū ⁊ leuiū. z.º celi. hec enim non habent ꝓpriē p̄ncipium motus actiuum ītra: verū magis īditum ab extra. Grauibus enim ⁊ leuibus generās motū indidit quod extra p̄manet: nā sic alia accidentia cōsequuntur formā subalem ita ⁊ locus ⁊ p̄ñr ad locum moueri. nam motus est ꝓpter locum nō tm̄ forma nālis est motoꝛ: sed qui formā hō impressit ad quā motus talis consequitur. Celestia etiam mouētur per p̄ncipium separatum quod est in eis tractatu de suba orbis. Ipsum nāq; est ab eis separatum essentialiter: cōiunctuz tamē ſm virtutez ⁊ in eis situatū per quem fortassis modum ponitur celū. z.º ce. ⁊ mun. aīatum foze. Aut ſm plurimos per eius animam cui exterioꝛ itelligentia virtutem influit suaz: per quez modum arbitratus est cōmentatoꝛ subam quandā separatam in hoīs cogitatiuā ipzimere ⁊ īfluere. ℙrincipiuz autē motus actiuuz in aīalibus ītrinsecum existit: ⁊ hic quidem motus potest dici etiaz voluntarius si a motoze ꝓcedat vtente rōne cuius potestas est ad opposita dr̄ia p̄rioꝛi: ⁊ metaphysi. 9. Est ⁊ motus violētus huic oppositus cuius p̄ncipiuz extat extrinsecū. Uiolentum enim est cuius p̄ncipium est ab extra nō conferēte vim. i. formam naturalem passo. ethico. 3º. vnde in magnis moralibus. Ipsum est cuius p̄ncipiuz est ab extra ⁊ a quo cogitur operari. Est ⁊ medius inter naturalē ⁊ violentum vt aīalis gradientis in altuz. Naz rōne forme seu aīe est nālis cū de ipsa dicatur etiā p̄ pus nā. phico. z.º ex parte vero molis violentus.

ℙropter secundum vero sciēdū z.º collz cap.º de iuuamentis virtutis motiue scribi expressius p̄mum ab aīa motū seu caloze naturali musculuz foze mobile ita. ℙrimuz mobīle a caloze naturali est musculus tangēs indito ab īstrumēto. Aīa. n. mouet pluribus medys concurrentibus incoꝛporeis ⁊ coꝛporeis puta virtute locum situationis ⁊ actionis determinante: complexione qualificāte: calido ⁊ spiritu calefaciente: ⁊ virtutem ad actuz vehiculāte: ac membro hec oīa sustētante. Cū. n. aīa multuz distet ab organo corpulētioꝛi in quo videꝫ manifestari actio: multa opoꝛtuit īteruenire ꝓportionabilia: cū nā saltuz nō cōmittat: ſz paulatim ⁊ ordiate valde ꝓcedit de vno in aliud extremoꝛ per media: intm̄ vt eius ꝓtinuitate ꝓtinuuz lateat. ⁊ mediū. bisto. 7º. Hāc quoq; pōnez Auer. rōne munit. Cōueniens. n. est vt motoꝛ ꝓportionetur mobili caloꝛ autez est ca. ⁊ bu. ⁊ musculus sit ꝓpter eius compōnez. Cōponitur eniz vt ait ex carne simplici ⁊ neruositate ⁊ nascitur a corde. Neruus autē solus frigidus est multum nō habēs sīlitudinē cū caloze nāli. ¶ Neq; dicēdū est q̄ vena vel artaria sit p̄imū a caloze motū innato: q̄m vena oritur a mēbro nō p̄rio. Subdit ēt q̄ de rōne nō est q̄ instrm̄ qō dat nutrimētuz sit instrm̄ motus. magis eni cōueniēs est vt nutritio fiat per getis instrm̄. Neq; etiā artaria cū sit cadē via alterius actōis datiua: puta pulsationū opatrix dissimiliū ⁊ nō ꝓueniētiū motui volūtario. ꝓ q̄ cōcludit p̄imū mobile foze musculū nō aūt neruū. Sup hoc quoq; fulcitꝫ nō post multa Ha. c. de iuuamētis hanelitꝰ turpiter aggreditꝫ ⁊ fortsitan sophistice assumēs rationis vim ī argutis p̄tacte. Si motus est volūtarius neruus est. sed neruus non est posita eius detrūcatione: quare a destructione ꝓntis cōcludit destructionē aūtis: puta motum volūtariuz nō esse. Itaq; motus voluntarius erit in neruo. Ait sigdem hunc sillm falsum foze in p̄ncipys ⁊ ī figura coꝛruptū ita vt peccet in mām ⁊ formā simul: q̄m q̄ remoueꝫ vnū p̄dicatū rei q̄ data est a subiecto non oz semp remoueri p̄dicatū ab illa a q̄ remotū ē subiectū. Et qui opinanꝫ hoc tenenꝫ credere cū negatione oppositi aūtis in tota mā negationē oppositi ꝓntis. Et ideo hec verba nō sunt digna vt audiant. Et iste modus est vnus in quo manifestum est q̄ Ha. nō habuit veram radicem in logica: q̄ si per remotionē nerui remoueꝫ aliquis motus ideo nō est de necessitate: vt q̄n neruus est q̄ dicatur ꝓpria cā in hac re. Sentire igitꝫ vr Auer. vtcūq; sermones peregrini Ha. videnꝫ cōmittere deceptionem ꝓntis. a p̄positione siquidē habēte p̄les verificationis cās in vnā tm̄ ꝓcedēdo. Ubi etiā termini vt sic ꝓuertibiles nō extāt: tūc nāq; lz vis teneret illa cōis gr̄a materie: nō tm̄ rōne forme. Nō. n. datur si doloꝛ ē solo extat iparis. hoc aūt nō repitur ītaq; neq; doloꝛ: eo q̄ is ex mala causatur ꝓne. dr̄ia. 76. Subdit aūt demū idem in sue positionis fulcimētū iam visos fuisse boīes percussos supza neruos dormitarios ramificatos ex q̄nto pariū neruoꝝ cerebri delatos extroꝛsum ex craneo sub ossium partiū tecturis: ⁊ cū illis ꝓuate sunt oēs opationes volūtarie: ⁊ ideo dormitary appellanꝫ. Unde subdit Rasim dicere q̄ q̄n rex Indie nobiles volebat interficere aliquos per hunc iter ficiebat modū. Et visus dicere ꝓpter hoc q̄ oēs voluntary motus bis duobus affixi sunt neruis. Iste igitur est sermo Auer. Quod aūt hō positio fortassis stare nō possit tertio dicendoꝝ apparebit. Nūc aūt qs forte defectum argumentationis eius cōtra Ha. ostēdet taliter. Qō eniz dicit p̄imo caloꝛem naturalem cōuenire musculo eo q̄

vtrūq; calm fortassis nō est vex qz in motu nō solū regri tur calm quo pficiat: imo frigidū quo ptempet vt igros/ setur frido ⁊ fulciat. ¶ Adhuc moueri inest sibi p neruū vt ondet p. ¶ Amplius quō musculus nascit a corde ni/ si vtute vt plm alia. Esset nāq; de nā musculi id ipz qō ne gat 3ii. ca. p. motusq; illius volūtari; qō ridiculū. Or āt dicit neruū multuz frigidū hoc manifeste dicit veritati ⁊ fmoni Ha. onuz pmo. ca. iz. theo. p. cap. 9. ⁊ pmo pma. ca. de onibus membroz. Scribūt. n. bi neruos foze fri/ giditatis pauce qz ipsos iuxta cutez one situant: vex ex eius ēt magis pōt oncludi dictis q neruus sit mobile pus cū ipse sit frigiditat pauce ⁊ calefiat calore inato quo cō tempatus is ad motū ⁊ fulcimentū eius redditur aptior musculo. Jd tū dico non sufficit: vex moles ēt requiritur corporea q̄ amplius repitur in musculo q̄z in neruo. Et iō motus in musculo pus q̄z in neruo manifestatur: imo ⁊ in chordis magis. vñ p eas describit motiua. pmo pma. q̄re illas nouit idiota: non aūt sic musculos. Nō etiā dicit ve nā nasci a mēbro nō pmo videt mobilis leuis nō seruās positionē eius Ari. magri volētis venas a corde imedia/ te nasci. dria. 4.7. Impugnat ēt Ha. nō iuste: cū musculus nō habeat qō in ipso motus manifestet pmo nisi per eius pncipalius pncipiū ceu neruuz sicut per cerebz mouent volūtaria. Mot; enī volūtari; nunq; separari pōt a ner/ uo: sicut habere tres a quadrato. cuz per nullū inditus sit motus volūtarius musculo nisi per neruū. q̄ ipso abscisō bene sequitur q motus remoueat a musculo: cū eius vir tutē nō suscipiat alunde. vñ accñs nō omittit vt sibi ipo nit Ha. In neruo tū cū sit cōe instrm sensus ⁊ motus non manifestatur ita motus cū is sit exilis flexibilis. Motus aūt idiget fixione quā neru; pstare non pōt lz sensum va leat exhibere: eo q difficilius est mouere q̄z sentire: cū il/ lud sit agere: hꝫ vero pati. Ad agendū aūt plus vigozis re/ quiritur q̄z ad patiēdū de accñti 4.ca. 6. ⁊ interioz pmo ca. pe. Neq; ēt valet qō de neruis inducit Auer. dormi tarys: cū mozs possit aliunde ontingere q̄z ppter pcussionē neruoz illoz ⁊ vlr absq; neruoz causa: nō aūt motus vo luntarius vllaten; pōt pfici sine neruo. Sermo tū Auer. apud veritatem preferentē pōt admitti: lz fortassis nō ex sufficientibus deducatur: vt q pmū mobile a calore nāli est musculus: quātū ceu pretactū ad ipsius manifestatio/ nē. motus eniz repitat in musculo ampli; pp sufficienti; hre que necia sunt motui pretacta q̄z neruus pp illis care re. ita vt neruus quo ad motū tribuēdū pportionat cere bro: q̄uz vo ad sensuz cordi. h. n. hz cerebz virtutis tū.

Propter tertium qdez sciendū q virtus motiua imediati; irra/ diat neruuz ⁊ imittitur ipsi: onter aūt tanq; quoddaz ex ipso ⁊ alys opositū in musculū dirigitur. vñ iterioz pmo. ca. pe. Neruus nullus est ipse fm seipm sine musculo nul latenus operās in aīalis particulis tales actus: lz per me/ dios musculos oēs motus electiones noīatos pficit. Ler/ nuntur aūt ad mouendas particulas quādoq; quidē ma nifeste musculi ipsi: quādoq; quidē p mediuz chordē. Ac eozundē tertio. Principiū motus pmū qdem neruis: per ipsos aūt musculis datur. Et itidez alie cognoscuntur a medicis radices neruoz qui mouēt musculos a radicib; neruoz cuti manus prestantiū sensuz. vñ de motibus li/ quidis pmo. Postq; lacertoz motū artarys ⁊ venis ostri ctis in suo deprehendunt manere statu eūq; strictis ner/ uis impediri: quedā ad lacertos quidē dirigit a neruis vir tus aliqua per quā fit eoz actio indicauerūt. vñ subditur virtutē ordinatiuā trāsmitti per neruos a cerebro ad la/ certos. q̄re dria pozi vir; excogitatiua in cerebro locata vtitur particulis quēadmodū riuis quibusdam neruis sen sum ⁊ motū mittens per eos aīali oi. Quarto vero theozi ce. ca. 17. Uirtus membza voluntaria mouens a cerebzo pcedit ⁊ per neruos ab ipso oriētes mittit ⁊ a nucca: atq; ad lacertos peruenit volūtariū illis dans motū. Primo quoq; pma. cap. p. de musculoz fmone. Ubi musculi da/ tur necessitas dicit motū voluntariū membris nō cōple ri nisi virtute mediātibus neruis a cerebro illis aduenie te. Non fuit etiaz cōueniēs neruos ossibus continuari ne lederentur coz duritie: iō egressa est suba silis neruo ex ossiuz extremitate ligamentū dictū: que neruo fuit adiū cta ⁊ vna res cuz illo facta. Et qz hō substātia sic compos ta erat adhuc subtilis nimiū ⁊ ifirma neq; posset ad mul/ tum extendi nisi sustentaretur alio ⁊ maxime cū oriatur a cerebro vel nucca superiozi ⁊ ppie cum hec suba diuida tur in partes plimas. ppterea sibi admixta fuit simplex caro q̄ sibi oiūcta sustētaret ⁊ vacuitates eiusdē repleret. Et qz he icōiuncte erāt sube subtiliat; est neru; ⁊ ligamē tū ⁊ diuisi i fila ⁊ ex eis ptexta est suba pāniculus dcā col ligans ⁊ cōtinēs in adiuicē predicta ⁊ separās etiam vbi oportet ⁊ distiguēs. Pars quoq; hō sube composite que ad membrū tendit mouendū colligitur subtiliatur ⁊ in/ duratur ita vt funiculi assumēs similitudinē chorda di catur. Ex neruo. n. cōponit ⁊ ligamēto: qz caro desistit trā protēdi ⁊ pāniculus in neruū indurat ⁊ ligamētū i chor/ da cum pertrāseūt. Et hec suba ex his quattuoz cōposita musculus appellatur siue lacertus qō diuersitatē nō im portat realem. Ex his igitur seriebus recte auditis appa ret vtutez motiuā pmitus in neruū influere q̄z in muscu lum. Apparet etiā necessitas musculi eiusq; essentia: ⁊ p oīs q erit mobile pmū seu imediatū cū in eo rō motus ⁊ fulcimēti aptius repiatur in vtute tū ipsius. Neruus. n. est sicut pars cōsilis principalis instri. s. musculi. Nūc autē cōclusa ofirmentē rone. Oportet eteni mobilis ad moto/ rem pportionē iteruenire vt itelligibilis ad itellectuz: vt edocent que de physico auditu. Sed neruus cum sit simplex magis pportionat virtuti simplici etiaz enti q̄z musculo cōposito saltem cōpositiōe particulari. Thozax ⁊ hō cōstruūtur vli theo. 5. c. zz. vñ ⁊ ipse ibi locat i ano thomia cōpositoz. ¶ Adhuc cū hec virtus requirat sub/ iectū p qō deferat ⁊ quo. p se nāq; nō moueret: cuz nihil sic moueat nisi corpus. 6. physi. illud nō erit nisi neruus: eo q imediate oriatur a cerebro vel nucha manifestatiue saltem. Musculus vero nō intrū extendit vt cerebrū vl nucham tāq; sensui subiacens attingat. Est etiaz neruus lucidus peruius porosus ⁊ tale meretur eē aīalis vtutis spū mediante receptiuū primum ⁊ delatiuū. hec autem musculo nō insunt nisi forte per neruū ⁊ ideo in opilatio/ nem ⁊ obstrusionem neruoz videmus paralysim ⁊ silia cāre: nō sic aūt que musculi. ¶ Rursus. in vnoquoq; mē brozum officialium est particula consilis qua illis pficit principaliter opatio: alie āt ptes ppter bene foze. dria. 73. Talis aūt particula iuste cōsideāti neruus erit. nō autē ligamētū cū nō sentiat neq; principio alligat. Sit ēt ppter iuuare neruū pncipaliozē vt apparuit ex musculi opone. Neq; pāniculus cū sit secūdario. aut caro qz nō est princi palis sed ex san. cāta fluxum hūs ⁊ refluxū: neq; etiā to tus musculus cū toti isint motus p partē magis. physi. 8. palin. h nos docet experientia qz videmus motum ces/ sare ⁊ sensum neruo preciso: non autem musculo. motus tū tūc nō iest neruo nisi fortassis dctionis seu spasmatio/ nis lz musculo magis: sensus tamē ineset preter musculuz neruo etiā manifestus. Sic igitur sufficiēter cōcludatur q neruus est id quod immediatius ⁊ pncipalius vigozez recipit animalis virtutis: motus videlicet atq; sensus. Et q demuz manifestatur in musculo.

Propter quartum qdez ad pmas auctoritates oēs vna pce/

dentes virtute dōm id gratia manifestatiōis motus exi
stere cuz videmus musculuz mouere nō aūt q virtus in
ipso ꝑmitus recipiatur: ūmo in neruo velut ꝓncipiuz ope
rationis visus posita est crystallina: manifestatur tamen
magis in partibus ꝓiacentibus. dōria. 63. ¶ Ad aliud dicē
duz q partes nō audiuntur illic ozganice ſm q ozganicū
t ꝓsile opponunt. ſz ozganicū dr esse per relationē ad sim
plices ꝓceptus aīe. aut ꝑ in motus verificatur: vt dictuz
est: manifestatione: nō aūt in ꝓncipio ꝑmitus motozis su
sceptiuo. ¶ Ad aliud iam apparet qd dicēdū sit mō añdi
cto. ¶ Ad vltimuz dicendum q neruus rōne ōnis ipsius
t subē magis fulcimentū ꝓestat musculo: moles tñ defi
cit nerue in illo reperta. Uel q̄sitū petit ozganuz cui ꝑmi
tus imittitur virtus motiua: nō autē id cui virtutis insit
apparentia seu manifestatio imensioz. ¶ Ad aliud dōm
q verz est qñ illud mēbruz fuerit vnuz modo oī. neruus
autē alius est sensitiuus plerūq t motiuus. Aut nō est oī
idez modo vno etiā dato nerue. Naz in ipso est dare frigi
ditatez t siccitatē minorē t molliciez: t ita erit ozganum
sensui aptū. Et est reperire ꝓdictas in eo q̄litates itensio
res t pluris diaphonitatis pozositatis qbus redditur in
strm motui aptius. Ea etiā q̄ partis nota sunt opposite.

QUoniam dictum est iuuamen
tū nerui exi
stere distributionē sensus t motꝰ in oēs par
tes desitare ꝓtingit deinceps ne vnus neruꝰ
possit cē sensus t motus ꝓncipiuz. Qō nō vi
detur: qñ quozū virtus est alia ꝯ substantia t finis seu
operatio in idē nō ꝓcident ꝓncipiū. talis vtiq neruus est
sensitiuus t motiuus: cū virtus sensibilis ozdinet in sensi
tiuū: t motiua in motiuū: sitq motiuꝰ siccioz t durioz sen
sitiuo ꝑmo. t theo. ꝑmis. Finis etiā sensitiui ē sensus ꝑsta
re: motiui vero motus. Palin: illa nō concidunt in vnum
ꝓncipiuz quoz esse diuersis ꝓtinet generibus: cuz ꝑdica
mentoz coordinatōes sunt impmixte. posterioz. ꝑ. Sed
qō sensitiui in passionis cadit genus: motiui autē in id qō
actiōis. Sētire nāq pati est quoddā t mouere agere. 4.º
de accñti. t interioz. ꝑ. Et fulcit: q̄ ibidez sentire suscepit
actionē ab alio vt ab obiecto: qō ei exīat tanq̄ pati. Mo
tus aūt eā nō suscipit verū potiꝰ causat in aliud. Et si vnꝰ
est neruus ꝓncipians sensus t motū tunc t virtus erit tñ
vna cozrñdens eidē: cū tñ eius quadā sensitiua t reliqua
motiua. ¶ Rursus in tegni libz. 2º vt ad multū nerui sen
sitiui oziunt a parte añriozi: motiui vero a posteriozi. Jti
tidē ꝑpter qd ḡ alius erit neruꝰ sensus ꝓncipiās. alterq
motū. Js. n. videt solus sufficere: non igitur vnꝰ neruꝰ po
terit esse sensus t motus ꝓncipiuz.

Oppositum vero cōitas sentit medicoruz. ¶ Amplius sic est in pri
mo instro t 2º: ita silr t erit in tertio. puta cerebro nucca t
neruo: ſz vtrozq illoz alteruz vnū exīs sensuz initiat t
motū. ¶ Rursus quoz nomē t rō sunt eadez t actus ꝓn
cipiuz silr erit vnū: cuz habeāt eandez nāz: ſz talis est ner
uus sensitiuꝰ t motiuus. Uterq nāq dr vnus t est suba
flexibilis subtilis ꝑtēsa colore alba ex cerebro t nucca ꝑ
ducta. Neruꝰ igit poterit vnꝰ fore ꝑm sensus t motus.

Propter primum qdez sciendum q vnū
quotiens dr dīa ostē
siuz tertia. vnuz aūt hic sumptū vnitatez iportat numera
lē. Quid aūt neruus. dōria. 41. qdq sensus. 4z. Sz motus
li. cū eoz multiplicitate. Principiū vero multiplr dr. vne
quidē vnde motus initiatur vt distātie cuiꝰ oppositū eiꝰ
terminus. aliter vñ optīe fiet qōcūq: ceu in doctrina nō
est icipiendū a rei ꝓncipio: vez vñ discit facilius. Tertio
quod ꝑmuz ꝑducitur vel gnātur in exīte sicut fundamē
tū in domo t coz in aīali. ¶ Adhuc vnde ꝑmꝰ initiat mo
tus: vt pater t mater filij: t lis extat ꝓncipiuz belli. aliter
ſz volūtatē ac ipetū mouēs t mutās: sicut ꝓnceps aut ty
rannus: t artiū architectonica. Sexto vnde cognoscitur
res ꝓio vt suppositiones t ꝓzes dignitatuz ꝓncipia sunt
cognitionis conclusionū. hic autez principiuz auditur q̄r
to potius dictuz modo.

Propter secundum quidē sciendum q
Arist. vt tactuz dīa
.4z. fortassis non cognoscēs perfecte nerui nāz posuit eiꝰ
opera differētia t altera magis vt vnū ligare ossa t adin
uicē ꝓnectere: ꝓeterq̄z in cranco in quo suturalis siue ser
ratilis est copula t is vere non est neruus nisi vt equino
ce: vez ligamentū: ac ad sensuz vt inuit ꝓestare: ita non
capit vtiq neq stupor vbi nō est neruus cozpozis. Pluri
mi aūt sunt nerui circa pedes manus costas colluz t bra
chia. Stupoz vero sensus est passio. dōria. 73. Collz tamen
2º Arist. ponitur q voluerit neruuz solūmodo carnez sui
frigiditate cōtemperare non potentez excellētioꝛi senti
re caloze. Alit nanq apparere ex Arist. snia q non sit factꝰ
neruus nisi ad contēperandū calozē intrinsecū ad hoc vt
det virtutē sentiendi. vz. carni vt subdit post multa. t hec
opinio plus sequit in iuuamento cerebri. Sz forte Auer.
stare nō pōt cū nūcubi diligēter ingrens tale nerui reperiā iuuamētū cū hec etiā tēperies causet a cerebro suffi
cienter: de partibus scdo. Adhuc caro cozdis reliqua ca
lidissima carniū p se posita est sentire. dōria. 4.z. Ubi desi
tatio apparuit circa nerui nām silr Auer. instra.

Propter tertium quidē sciēdum q vnus
t idem neruus pōt non
raro initiū sensus t motus fore sicut testatū est de accñti
ōrto. iterioz. i. de motib. manifestis. t theo. 6. Uolūt. n.
q multotiens deē sensus t motus pvnū neruū t plerūq
quidez vnus neruoz singulariter ꝓestat sensum. t alter
motū. Tuncq nō cōcidet dubitatio si sensus potest esse
sine motu aut ecōtra in lingua t oculo: verū ꝓius magis
cū idem vtrisq fuerit neruus. Ueritas tñ sanioz q vbi
cunq est sensus nō est motus cū mouere sit quoddā age
re: sentire vero pati. Ad agendū vtiq plus regritur vir
tutis t calozis. ad patiendum aūt modicuz ibidem. Ubi
autem repertus ē motus per oppositū t sensus: dūmodo
ei occurrat sensibile. Dico aūt ita q dictū est aliquē ner
uoz principiū mouendi t nō sentiendi: nō qñ non possit
sentire: sed q sepultus fortiꝛecū sibi nō valet naturaliter
aduenire sensibile. vnde ꝑmo ꝓima. Membroz quidē
sentientiū mobiliū plerūq sensus t motus simul ꝓinci
pium est vnus neruus t plerūq sepatur t erit principiū
alterutrius virtutis nerui. Ut id autē per amplius ap
pareat sciendum q neruus nō est principiū sensus t mo
tus primū. sed coz aut cerebrū cū nucha: vez secūdariuz
magis: puta respectu carnis t pānīculoruꝫ musculoz t
chordarum: ceu t nucha taliter se habet cerebro relata t
neruis. Insuper t neruus amplius extat sensus ꝓncipiuz
q̄ motus. sentit enim exīter in seipso ac alia sentire facit
quibus superexpāditur: ita q etiā panniculos t chordas
quibus cōtexunt nisi parū ex eo. Sed motus initiū non
est actu sed virtute magis. Non enī mouere pōt seipsum
localiter neq alium actualiter: illatus tamē in musculi
cōstructionē cuius pars est nō minima cū fiat ex neruo t
carne simplici. in tegni. facit ad motū: t q̄ ozganuz dela
tiuū extat virtutis t calore naturali musculum. Est igit
ozganum motus reddens ipsum tñ seu deferens. sensus
autem nō solum q hꝫ verū percipiens siue indicās ma
gis. Sic enim se habet de his vt de neruis obticis t cry
stallina. dōria. 45. Propositum autem firmatur rōne: qñ
in his maxime quoz vnuz ozdinatur in aliud quod pōt
amplius poterit vtiq t minus. talis vo est motus ad sen

sum: ipse nanq; in motuz: sensus autē in salutē animalis: siliterq; motus. eo enī adipiscitur quod apprehensuz. Sz neruus quis mouens cuz mouere sit agere ad quod pluri mum reperitur virtutis poterit ꝛ sentire: cū pati modicū virtutis expectat. ¶ Amplius quādo virtus seu aīa ꝛ ca lor naturalis vigorosī extiterint ſm q; amplius aut mīn⁹ inherent organo vni poterūt operari diuersa puta curre re ac stare in aīali: quorū alterū expetit plus virtutis: reli quuz autez minus. hō vero neruus est organum respectu caloris nature ac virtutis. plurimuz nāq; ipsoruz imissiuz neruo motuz p̄ncipiabit: minimū vero sensum. ¶ Rur sus. quoꝝ ꝓplo modicuz distat in adinuicez vnuz poterit in quod alteruz ad sensum q; taliter efficietur nature ca lido ꝛ virtute. talis vero ꝓne neruus est vterq; cum frigi dus sit ꝛ siccus mēsurate: ita vt illis peramplius receptis remittetur frigiduz ꝛ intendetur siccuz: scōm vero mīn⁹ econtra. non enim sufficiēs caliduz quod innatuz operari nisi occurrat influens eidem reddens alteruz quoddā tertiuz velut formale caliduz. Eti. ab organo cuius sub stantia vtcunq; diuersa existit cum hoc quod agens sicut tactuz variari contingit: diuersus poterit consurgere p̄n ceps effectus. Sed hō est nerui substātia naz in ea est dia phoncitatez seu peruietatem attendere sensui existentez consonā. Cuz maxime spiritus sensitiuus sit hō. ac etiam terrestreitatem ꝛ duritiē quibus neruus motui efficitur cōformis cuz motus fortius expectat subiectuz ob actio nem ꝛ durius ꝓpter quietis fulcimentū. Itidem vnuz ꝛ idem numero potest in duo etiam dissona: vt līgua in gu stum ꝛ sermonem. tertio de aīa. dicunt tamē: qz in alterū p̄ncipalius vt gustuz ꝛ ī reliquū ex ꝓsti puta in sermonē. nam ꝛsi vnū qdez extet lingua subiecto est tamē diuersa rōne. Sustat enim ꝓpter neruos sibi a tertio pari nerio rum cerebri delapsos. Sermonē vero motu dearticulat per eos qui a septimo. ita siquidez in neruo duplex vt ta ctuz rōne subē amplius natura: p̄ncipalius quoq; ordina tur in sensum: cū eū suscipiat etiā actu sensibili occurren te: nō autez motuz vt tactuz nisi virtute tantū. itaq; quis neruus motuz ꝛ sensuz poterit initiare. Quoniaz autem egetur quādoq; sensu simpliciter ꝛ intenso non distracto in plura natura neruuz hic adinuenit simpliciter sensiti uum qualis obticus ac qz interduz indigetur motu soluz ꝛ imensiori neruuz tuncq; cōstituit motus absolute qua les plures sepultoruz vt manuuz ꝛ pedum. Utrisq; vero neruus vnus participat quoniā cum eo egere ceu qui ter ty ꝛ quinti pariuz ex cerebro ꝓductoruz.

Propter quartum autez ad p̄muz dicen dum q; q̄uis hec sint dissona in speciali cōueniūt tamē in cōmuni taliter q; aīa cuz caloze nature delato in eoruz organū possit in euz di uersuz effectuz imprimere. ¶ Ad aliud dicenduz q; licz pati quod est nerui sensitiui ꝛ agere quod motiui sint di uersoruz generuz nihil tamē prohibet idez fore subiecto ceu quis relatione generari dicitur pater in genere loca tus ad aliquid. prout vero in seipo subsistit in predicamē to subē. similiter ꝛ de neruo ſm diuersa ꝛ in eo reperta ꝛ in euz imprimentia. Omne quoq; simul actiuū ꝛ passiuū ꝛ mouens physice mobile erit. physicoruz tertio. ¶ Ad cō firmationē similiter apparet ex multis. ¶ Ad aliud dicē dum q; virtus est vna in cōmuni: diuersificaī tamen ſm organa in speciali. Organūq; vt visum ſm eius naturam alteraz ꝛ receptionē potest silr diuersificari. ¶ Ad aliud dicēdū q; nō ipedit quin etiaz neruus quis possit esse sen sus ꝛ motus initiū. vt declaratuz licet sensitiui simplicio res plus prodeāt a parte anteriori ꝛ motiui a parte poste riori. ¶ Ad aliud quid dicendum apparuit. Et ad ea que partis alterius etiaz satis his iaz apparet.

Occasione illius quod dictuz est musculos virtu tez habere tm̄ innatā besitaī deniq;. Uidē .n. q; musculus nō habeat solaz hāc veruz et ifluentē cū ea seu ifusaz: p̄ Johānitiū enume rantez inter membra habentia virtutez innataz ꝛ ifluen tem cuz inquit oēs tres lacerti. Qō innuitur in tegni lib⁹ z⁹ vbi enumeratis p̄ncipalibus partib⁹ deseruientibusq; ipsis ꝛ habentibus virtutem īnatam solum in quibus nō reponitur musculus subditur demuz. Allie omnes partes cōe his habētes sui ipsius regimē venis ꝛ neruis īdigent. sub qbus videtur musculus locari. Eti. nulluz membruz officiale hz virtutez inataz tm̄ sed ꝛ cū hac ifluētē ꝛ sic cō positū. Quod autē tale īcipit a simplici. musculus vero ē pars officialis. tertio theo. cū sit instm̄ virtutis aīalis. Et firmaī qz recipit sensuz ꝛ motū a cerebro. dīa. 58. ¶ Ad huc habētia vtutē inataz tm̄ sunt ossa ꝛ caro nō sentiētia. musculus vtiq; sentit. hz igitur musculus virtutē inataz ꝛ ifluētem ꝛ nō solum īnatam.

In oppositum idē Johānitius cōnumerans musculuz in his q̄ habent vir tutez īnataz tm̄. Et in tegni vbi agitur de p̄tib⁹ q̄ hñt vir tutē inataz ꝛ vbi de habitudīe tractat totius: qua muscu lus repñtatur ꝓñs eoruz cōstructionez ꝛ naturaz. ¶ Ad huc si cōponētia musculū habēt virtutē īnatā tm̄: ꝛ ipse: cū rō totius consurgat ex p̄tibus. he vo hñt q̄ sunt prima ꝛ simplex caro cū sit san. ꝓspissatus: ꝛ nerui per quos etiā nō recipit musculus cū careant sensu. Sunt nāq; terree nature que vero talia nō sentiunt. primo de aīa ꝛ tertio. neq; motū habēt. dīa. 58. ligamētuz etiā qō de ipsius est cōstōne Almanso. ꝛ prime primis. Et ideo hic despiciunt Daly rodoan separans ligamētuz huius ꝓprius: ac etiaz pāniculū a musculo tanq; ei⁹ nō ingrediens cōstōnez. Et firmatur qz magis dcm̄ est. dīa. 58. musculum cōponi ex carne ipsius caloze naturali ꝛ aīa. Caro autem virtutem habet innatā solum. Palin. Igitur agere dicit quod mo tum habet a seipso. iterioꝝ primo. talis quidē musculus in genere motus. collz apparens primo. ꝛ physi. 8. Habet ergo musculus virtutem innatam tm̄.

Propter primuz sciendū q; gd sit muscu lus seu lacertus. dīa vi sum. 58. Habere aūt virtutē īnatā solum quod est vnum membrū quattuor diuisionis partiū q̄drimēbris ꝓtacte triplr pōt audiri. Aut aliqd habet virtutē īnatā solum. i. coinditā nālem ꝓut eius p̄ncipiū est magis intrinsecum vie vni adherēs amplius ꝛ sic nālia dicta membra cōtri buat q̄le coz ſm Ar. extat snīam exquisitaz. vel qd tertio possidet virtutē innatā solum qz taliter sibi in suc gnera tionis exordio inditū fuit: eo q; prima radix ꝛ p̄ncipium ceteroꝝ. Ante nāq; aduenit ꝛ vltimo recedit p̄iusq; ce teris incipit ꝛ antea cōplex. nā lz partes simul generent lata quadā paritate: prius tamē fiunt supioza q̄s iferioza. iterioza q̄s extrinseca: p̄ncipalia q̄s sequētia. dīa etiā. 49. Et iō dictū scōo de ge. aialium vbi apparens que hō for mā cpatis ꝑexistere in corde: sicq; nulluz a corde mēbro rū virtutē habebit īnatā cū oīa videant ab eo vtcūq; de pendere vt etiā apparet. interioꝝ tertio. Et id verū cer tū vel apparētius imaginet q; ex massa generatiōis sper matica p̄acēte partiū vnaquaq; suscipit forme simul qō suū: nō aūt sic in virtute vnius aut successione quadaz vt prius. Et ita estimauit sensibilius Ha. p̄tacta virtutē īna-

tam tñ obtinere. Cū etiā apparēter in plura ipsoz nō p/ceperit artariā venā aut neruū deferri: ceu cartilago cuz ligamēto mōstrant z pinguia. Cuit igitur sermo Ba. pul/chrioz apparēs. Ar. vero ꝓfundioz coexistens.

Propter secundum vero sciēdum quoſ/daz sensisse muscu/luz hōe virtutē ināraz tñ ꝑut reddit calm̄ friduz ꝛc. pin/gue z extenuatū pilosum vel opposituz corpus sic aut ali/ter collocatū. Prout eo vero ꝓficit motus ac etiā sensus virtutē hz ināta z influentē. Sz id dicētes nō sapiunt besi/tantes cū modū z cāz nō assignēt: neq; difficultatē aperi/ant. Insuper z hoz quidā voluerūt dicere musculū ꝑmo dici mō: altero aūt lacertū conātes id ex Johānitio cū te/gni astruere. Sz id ēt nō valet cū noīa magis extent syno/nima differētes his plus trāslatiōe q̄ nā. Uno igitur in/differenter vtēduz ꝑ alio. Musculus tñ videtur a greco trāsformari. Mus. n. apud euz murū z musculuz ipoztat qui etiā in xistro dr. Lacertus gdē q̄si lacertulus. ad mo/dū nāq; muri ex lateribus eo cōpaginat corpus: q z lz vlr musculū ipoztz: ꝑprius tñ cū g brachioz ad humeros. q̄/re z brachia lacertos denotant poete.

Propter tertium qdez sciēduz q̄ muscu/lus seu lacertus digni⁹ virtute fulcitur fluēti z ināta vt denotauerunt in hoc ad/ducta cuz ꝓter eius nālia fulciaī aīalibus puta sensu z motu. vene nāq; ac artarie nō sunt de ꝓstōne eētialiter musculi. vez vt meatus q̄bus ipe ꝓseruaī ei vitā z alimē/tum deferendo. Cōsequēter autem virtute innata pote/rit soluz vt ostēdit iam caro musculi ps cū sit ceu sanguis ī spissatus motu vt sic carēs z sensu cuz musculo ꝓficiatur z neruo. vñ dictū est ab. A. ossa z caro nō sentiētia: in eius ꝓpositionē cadit ligamētū: qdqd dixerit Daly. membroz directius hūs virtutē ināraz solā. Neruus autē in muscu/li cadens ꝓstructione ꝓter id quod hz vt dictū tribuere sensuz z motū pōt z aliter iueniri puta magl rōne sue ter/restreitatis q̄ diaphonicitatis z ꝑut dissoluīt in fila carnē ꝑmaz z simplicē ligātia cuz nō possz aliter ꝑmanere: sicq; actū iducit ligamēti cū illō nō sufficiebat vt minus: ideo alig id nō audiētes dixerunt musculū sumi ꝑ parte qua/dā illius vt carne. Sz circa id ꝓtingit anxietas cū scri/ptuz sit in tegni membra habētia virtutē ināraz tñ seipa regere: ita vt neq; alys dñentur neq; alia dñentur eisdez ināratas habētia regētes ea virtutes. vñ Johānitius. Sūt hūtia ꝑpriā virtutē q̄ regunt z coz q̄litas ꝓstat. Cui⁹ oppositus q̄m hz membra sunt nālia istra. de his. n. scri/ptū iteriozꝫ. ꝑ. q lz coindita insit eis virtus q̄ suū ꝓficiūt actuz: ceu magnes trahit virtute sibi īdita ferruz: ita q̄ si ꝑmanfibilis eēt coz suba nullo demū īdigerēt: vt neq; ar/tarys neq; venis. Sz qz egēt nutritiōe ac custodia cōmē/surationis caloze: eguerūt iō illis: suscipiūt q̄liunde vir/tutē nō hūtes tñ ināta. Dōm q̄ suscipiūt nō ꝑpter ac/quirere vitacitatē qz in ꝓncipio vt tactuz receperūt ipso/rum ꝑductiōes: vez ꝑpter ꝓseruationē vitacitatis ꝑus susceptę ceu ampliꝰ in de īteriozibus vt expositoz mani/festanit Ba. cū in tegni fuerit eius breuitas vt ea q̄ Johā/nity onerosa. Et sileat. A. inquiēs ꝑma ꝑmo. de virtutib⁹. Si claudere ī via īter epar z os z id hēret nutrimētū aptuz ei⁹ actio destrueret in ipso. nō. n. hic tollit vitacitatē vez ipsius ꝓseruationē magis: qō etiā cōcessit Ba.

Propter quartum quidē ad ꝑmum z 2⁹ gd dicēduz ex ꝑmissis visuz. verius nāq; musculus virtute viget vtraq; vt ostē/sum. Ad tertiuz dicēdū q̄ inquātuz est simplicibus cō/structum vt ipsis rōnem quādā hz membri habētis vir/tutē ināram tñ: ꝑut vero posituz magis vt compositum vtraq; participat virtute neq; simplr est officiale z cōpo/situm musculus membz: qz nō ꝓpositiōe vlr vt caput ve/rū potius particulari vt fere mediuz obtineat simplicis z composite partis. theozi. 3⁹ Ad aliud etiā apparet: qz caro pars musculi maioz vlr de anothomia quarto: quem trāstuli. Carnes aīalium maxima pars musculozum sube aīalium sunt disseminatis que in ipsas ligamentis z ner/uis. musclus generaī que licet de se sensu careat z motu: hos suscipit tñ vigoze sibi a cerebro delapso per neruuz. dria. 58. Ad ea etiā que alterius sīr gd sentiēdū visuz. Nam Ba. cū Johānitio ꝓsideras q̄ in musculo magis re/presentantur membra fruētia vtute ināta sola q̄ in alia partiuz: posuit vt declaratum musculuz talē existere. nā in ipso est caro z ligamentum ac vtcūq; pinguedo magis ad carnem reducta. Inuoluit enim is z circūdat os z car/tilaginem: que omnia extāt virtutem ināram babētia so/lam. neruus etiam sicut ligās z otinēs carneas partes ra/tionem īduit hāc: z per cōsequēs pāniculus cū ex ligamē/to cōstituatur z neruo. dria. 44. Id etiam amplius dria 42. sumitur z caro quādoq; ꝓ omni suba vsq; ad os z cartilagines. dria. 42. ceu hīc cum musculuz componi ex carne dicamus. Ad aliud gd dicēduz differētia vide/bitur. 58. Differentia. LIX.

Quod caloz z ſpiritus sint idē mōstraī ex. 5. pharmacoz: Hip/pocrate dicēte calorē spūs foze. Ampli⁹ rōe. Quecūq; hūt idē agēs z ex eadē ꝑducunt mā ſ ꝑducūtur etiā hoza eadē videnī eadē existere cū he sint idētita/tis cause. hec aūt caloz hūt z spūs. fiunt nanq; a cozde ex humoz subtilitatibus vel coz vapozositate eodē ēt tpe. Adhuc quoz eadē est opatio ac ēt ꝑprietas illa sunt eadē: hec nāq; fecit scire fozmā velut trāsmutatio mām. Est aūt caloz resolubilis z subtilis z motiuus maxime vt z spūs de distē perātia inequali. ca. 6. Et si caloz z spiritus eēnt diuersi cū caloz ens corpus vt videbit diffundatur per oē corpus z spiritus sīliter duo corpora cūdem obti/nerēt sitū: qō impossibile. Itidē: cū caloz nō sit res nō naturalis: neq; etiaz ꝓter nām verū naturalis: iam res naturales foz ēt octo: cui⁹ cōtrariū dictū ab oibus. ponūt enī ꝓcorditer septē tñ. Erit itaq; caloz z spūs idem.

In cōtrarium qz cū z. diuersitatis nota calo/rem ꝓferūt tanq̄ a spū diuer/sum. vñ de cā motus aīalium. in alys pōt idē maius z mi/nus fieri etiā ꝑpter calorem z spm̄z frigiditatē. Et ꝑmo prima. ca. i. de membris. cerebrū z epar virtutē vite susci/piunt z caloꝛē nālez z spūs a cozde. z aphoziſ. scōa. Ut ex/teriora habeāt spūs z sanguinē z caloꝛem sicut interiora. z iō multe reperiūtur locutōes hz. Adhuc caloz nālis describīt tpatus mulcebris z suauis: ꝑma aphoziſ. Spūs vero calidioz corpis est res: ꝑmo ꝑma. ca. de cōplonibus mēbroz. Ampli⁹ illa differūt quoz locus ē diuersus cū locus nām saluatiuā imitēī fozme. Quātum etenim nā dat de fozma tñ z de loco: de celo z mū. quarto. Loc⁹ autem z transitus calozis diffinitionū libro est ītra arta/riarum tunicas. spiritus vo intra tunicā z tunicas: ꝑpter que caloz non est idem cum spiritu.

Propter primum vero sciendū q̄ calo/ris ad pūs duplex da/tur distictio. quaꝛ vna ab eis sumīī ꝓncipio ꝓcessiuo: al/tera aūt ab ipsius esse: fm quoq; primā caloz est duplex. Unus qdē simplex impmixtus. Alter vo cōpositus z ꝑ/mixt⁹. Simplex qdē duplex ēt repiī. hic qdē elemtaris q̄ qdē ē q̄litas ꝑpa ignis iō ipsi⁹ fozmā isepabiliter cōco/mitās vt plures antiquoz estimauerīt ipz foze ci⁹ fozmā essentialez: qō ipugnatū dria. 43. hic aūt caloz generatiu⁹

minime existit. Caliditas nāq; vegetabiliū neq; est ignis neq; ab eo ꝓncipiuz sumit. Cōfert tñ ad materie prepara-tiōez alterādo ⁊ trāsmutādo vt forma ītroducatur in eā velut caliditas ⁊ friditas in susceptionē forme ab aīa arti ficis glady. Est et alter calor simplex celestis viuificās ⁊ in esse ꝓseruās oīum viuētiū germīa nūq; ꝓsumptionem ⁊ peremptionē iducēs qō in spermate oīum ieristit voca tū calm. Et ꝑ quidez istrm īmediatū existit cui ĩnixa ful-citur aīa in esse ⁊ operatōibus. dria. 48. Est aūt calor ali⁹ ꝓpositus ex his antedictis duobus q gdez est aīalium ca-lor ⁊ vegetabiliū vtrunq;. Est nāq; aīe quoz alter velut preparatiuus existit mār: vnus vero datiuus q̄si forme. D⁹ sigdem calor duplex est q scdo coll3. cap⁹ de declara-tione ꝓprie actionis ⁊ passionis in quolibet mēbro calor dicit ꝓpōnis in oīb⁹ diffusus reptus mēbris ⁊ potissime in corde caloriq; appellat⁹ ĩnatus. Ex virtute aūt calozis istius in corde fulciti calor alius gñat vt fluens ⁊ ad mē-bra diuersa discurrēs. Ex quo ⁊ calore añdicto conficitur tertius q ceu forma membroz existit: quo mediāte ⁊ vir tute aīe velut ꝓncipalioꝛi membroz oē sua pficit debita ꝓne suppositā actionē ⁊ passionē: qō etiā. ca⁹ de pulsuū tā-gitur vtilitate. Calor gppe cordis cōseruatur respiratiōe. q vero in religs partiuz hac et trāsmissione calozis a cor-de ad ipsa. Istos etiā calores in plerisq; locis canonis teti git. A. inquiēs. Calor ĩnatus q in nobis existit vel ĩtus est ꝑ quē calor ĩnatus ĩdicatur ⁊ ifluens. dria. 3. Nunc quōq; calorē nō simplr ꝙz ĩnatū ⁊ nālez multotiēs appellāt. qd aūt calor sit ĩnatus iaz apparuit. vr. n. Zctioz foze nāli. Js nāq; fm quosdā vt cōioz ĩnatuz calorē ipoztat ⁊ fluētem tāq; a nā deriuatus regit. ua. Jsaac aūt febriuz ꝓmo calo rē nālem appellat illuz qui a corde ꝑ artarias demandat in corpus: cuius fundamētuz spūm dicit vitalē viā etiaz ipsi⁹ ꝑ artarias. Auer. vero calorē videt appellare corpus ca. añdictum vapozosum demādatū a corde in membza ꝑ artarias. Est ⁊ distīctio altera calozis: suscipiť nāq; du-pliciter. ꝓprie qdem ꝑ calītate. improprie vero pro cōcre to corpore ⁊ calore. vt ĩnuiť aphoriz. ꝓma. ⁊ coll3. z⁹ cū ipe in genere loceť q̄litatis. Spūs sigdem multiplr dr. sumi-tur nāq; ꝓ vna triū ꝓsonaꝝ diuinaꝝ. iuxta illō Johānis: Spūs vbi vult spirat. ⁊ ꝑ suba demoniaca gratificata vl̄ depranata. ⁊ ꝑ aia fm illud euāgely. Spūs quidē ꝓmpt⁹ caro autē ifirma. ⁊ ꝑ vēto. methau. z⁹ ac pro banelitu: vt ꝓnosti. ꝓmo. ⁊ ꝑ corporibus alchimicis sublimatis subti libus metalla trāsmutātibus: ex qbus elixir. i. lapis pbo-rum ꝓstruitur. ac ꝑ corpore subtili aereo virtutū latoze: q duplex est. ĩnatus complātatus qui ꝓprius est suba cor-porea ex elemētoꝝ cōmixtione generata vergens in cele stiuz silitudinem corporū. dria. 48. cum reliquis hic reci-tatis. Et ꝑ fluēti suscipitur magis seu currēti: ceu ibidem oñsum: q est vapor sanguinis tempatus. 6⁹ de iuuamētis ca⁹ 6⁹ seu suba subtilis ex humoꝝ vaporibus vel coꝝ ge-nita subtilitate fm aliquā ꝓstructionē: cuius cor extat ꝓn cipiuz de quo Jsaac diffinitiuis. Cōuenerūt antiq; spūs est corpus subtile ꝓcedēs a corde in artarias ad totū cor-pus ⁊ facit ipm hre vitam ⁊ banelitū per pulmonē ⁊ ascē dit ad cerebꝝ ⁊ ꝓcedit ab eo in neruos per totuz corpus ⁊ facit ipsum hre sensum ⁊ motū. Ex his qdem videť pro priius spūs dici q̄z ĩnatus cū de rone spūs ⁊ vt nomē sonat sint subtilitas ⁊ cita mobilitas que nō ita spūi adsunt cō-plantato. Nosce quoq; q ꝓpri⁹ loq̄ndo nō sunt nisi duo. spūs: vitalis. s. ⁊ aīalis. vñ coll3. ꝑ. cap⁹ de anothomia spiri tuū. Spūs sunt duo. s. spūs apparēs in corde: ⁊ spūs appa-rens in cerebro. sz in epate nō apparet per viaz sensus eē spūs qō ĩnuit Jsaac de diffinitionibus spūm notificans. vñ in tegni. Et cū san. appellatus spūs vitalis in nullo na-turalem tāgēs. iz. qdem de inge. ca⁹. 4⁹. Si vero est aligs nālis spūs ꝓtineť ⁊c. Medicus vero extēdēs spūs ꝙ multotiēs spūm exꝑmit nālem ꝓncipiās ipm ex epate so lū qō verius calm extat vapozosum corpus ⁊ turbidū. q. qō ex nā spūs apparebit subscribēda. Quid aūt sit vnū ⁊ idē ac quotiēs dicať dria visuz tertia. ⁊ apparebit ēt. 109.

Propter secundum sciēdum ꝙ Ha. sim-pliciū. 5⁹. ca⁹. 5⁹. distin ctiōis scde imponit hyppocrati ꝙ calor ⁊ spūs idē existūt nō solū accidēte verum etiam essentia naturali. cuius se-ries. Cōuenit autez nobis ne erremus in ītellectu nostre intentionis sermonis eius. Et sciamus ꝙ ipse non voluit per sermonem suū vt calor ĩnatus nisi illud quod nos ite ruz noīamus spūm ⁊ est ille qui fixus est in corpe cuiusq; aīalis. Et Aris. qdem iam dixit ipm iterum in libro suo ⁊ nō est iterum quod prohibeat nos quin intelligamus ab Hyppocrate ꝙ ipse ĩnuit per sermonem suum calor ĩna-tus ad subam san. ⁊ ad subam spermatis cum spiritu cuz sit vnicuiq; harum subarum ipse calor ĩnatus naturalis: quod ⁊ videtur sapere Ha. aphoriz. ꝓma. ⁊ naturalium z⁹ capitulis scdo ⁊ tertio cum Hyppocrate volens calidum quod ĩnatum solum omnia in animalia operari ⁊ substā-tiam nostre generationis tria: spiritum qdem: sanguinez ⁊ aereā humiditatē cōplere. Quinto quoq; de accidenti: sermo repitur ambiguus quo auditur vt calor sit idē cuz spū ⁊ aliis: qō fortasse contigit erroze monachi. Hoc si-gdem fortassis sensit Auer. coll3. z. ca. de declaratiōe ꝓ prie actionis ⁊ passionis in quolibet membro. d. oportere speculari qō sit ꝓmū corpus quod mouet ⁊ apparz qō sit calor naturalis qui est in nobis: ⁊ hoc fortsitā est illud cor-pus calidum in fine vapozosum in corde ĩuentum quod mittitur ab eo ad cetera membroz per artariarū viam: sed quid de hoc tertio videbitur dicendoꝝ ⁊ quarto. Sz q̄q̄ calor ⁊ spūs sic idem realiter subiecto dicantur: ni-hilominus differūt ratiōe. Calor eteniz dictus est: eo ꝙ calefacit subtiliat digerit ⁊ maturat congregat homoge-nea ⁊ etherogenea disgregat ⁊ cetera taliū. Spiritus aūt ab eo ꝙ spirat pulsat illuminat ⁊ virtutez ad suas defert peragendas actiones: differentia. 48. Fuit etiam Daly. opinio ꝙ spiritus ⁊ caliditas ĩnata sint duo vapores na-turales in corpore: corpora. vz. aerea subtilia inter quos existit differentia: eo ꝙ spiritus subtilioz est calore ĩnato ⁊ calor ĩnatus grossioz ⁊ pluris humiditatis. Dec autem positio sicut sonat stare nō potest. Est enim contraria po-nentibus in corruptione animalis calorez sui subtilitate ad ignem conuerti. spiritū autem ad aerem. ꝓmo theozi. ca. 5. ⁊ Jsaac in plerisq; quod etiam nomen indicat calo-ris: cum sit quid ab igne descendens subtilissimo corpo-rum ⁊ leuissimo. ¶ Adhuc vnum separari non potest ab alio velut causa sue effectus cōtinue inherēs ⁊ ipsum ĩse-parabiliter cōcomitans: ceu illuminatio illuminans. Est autē fortassis ⁊ modus ei⁹ dicēdi aligs iuxta Jsaac diffi-nitiuū calorē ponētem transire cū sanguine per mediuz tunice artarie interiozis. spūs aūt inter tunicā ⁊ tunicam ipsius ne grossicie sanguis opilante si per interiorē trāsi-ret tunicaz artarie. motus. n. ipediret a sanguine. vult. n. spiritū subito per omne corpus diffundi velut lumē per domū. qō quidē dictū ⁊ si apparens stare nō potest cum magis impediret iter tunicam transiens ⁊ tunicaz arta-rie propter earū adūnicem cōnexionem. ¶ Amplius ite rius nō impediretur cum artaria nō sit sanguine repleta oīno. ¶ Rursus. cuz calor ille ĩnatus qui transit per ar-tarias spūi sit insertus ⁊ spiritus transiens inter tunicaz artarie ⁊ tunicam calori sit cōiūctus: mouet nāq;. Nihil autez mouet tandē nisi calido. dria. 61. quare calor locū differentem non possidebit a spiritu: nisi forte fm quādā additionem aut diminutionē, quidaz enim spūs pluries

afficiuntur calido: aly aũt minus. Fuerunt ꝙ aly dicẽtes calorẽ nãlem ꝙ spũm nãlem fore idez: vitalez vero ꝙ aĩalem differre. Di aũt sic dicẽtes nãlem virtuti soluz attribuere ſm medicos situate in cpate: quod fortassis mouit eos ſmo Hyp. ꝙ Ga. volens vt tactuz calorem vlem oĩuz opez nãlium cãm existere. Hoc autẽ cõtra pl̃ma determinatoz existit: cuz calorẽ nãlem sapiãt q̃ natura. vz. regitiue inſtm existit. Neq; etiã nãlis ꝓprie dicitur spũs cum ipse spirationẽ pulsationez delationez ꝙ motũ vehementer imporet. Spũs autẽ hic grece pneuma qõ hanelitus seu ispiratio vel expiratio dr̃ qõ motũ attractionis et expulsionis velocẽ ꝙ grandẽ imporat.

Propter tertium vo sciẽdũ q̃ calor ꝙ spiritus nec sunt idẽ realiter differẽtes sola rõne: neq; duo differentia corpora: neq; calor naturalis cum spiritu idez naturali. Sed testor ipsos solum subm fore idem: neq; distant ſm exquisitaz ꝯsiderationem ꝙ modũ loquẽdi rectuz ex ꝓprietatibus eorum assumptuz. ꝙ ex modis eẽndi causatum. Modus nãq; significandi ex modo consurgit essendi: calorez dicere quãtum ad eius essentiã aut calorẽ ĩnatum seu calorẽ nãlem denominatiuũ. Eteniz apposituz nunq; p̃cipale primariuz permutat insignitum. Qualibuscunq; enim ꝓprietatibus calor varietur semper eius essentia in predicamento locatur qualitatis. Qõ autẽ sint idem subiecto tantuz ceu que qualitas idem existit cũ eius subiecto sententys diffinitur ꝙ rõne firmatur. Calor eniz ĩmediatius anime adheret q̃ spiritus: ꝙ spiritus denuo ex his hz esse ꝙ operari. Sicut nanq; calor igne sustẽtatus in eo ex aere ignẽ generat: ita calor aĩ aliuz ex vigore iformatiue: aut anime spiritum conficit ex spermate: quod Hyppo. de formatione sensit embryonis iquiens sperma colligi ꝙ ĩgrossari calefactũ ꝙ habere spirituz tanq; existẽtem in calido ꝙ spiritum extra tendere per spma calido exĩte. dicit etiam humidũ calefactũ spũz ꝯstituere ꝙ spma calefactũ in matrice spũm habere ꝙ emittere. vñ ꝓmo p̃ma. ca°. 4.° de virtutibus. Vitalis est p̃ma virtus que in spũz ꝓuenit cũ spũs ex subtilitate ꝓcedat humoz. hec aũt causatur a calido: eius. n. vt dictuz subtiliare. Ex hoc ĝ apparet calorẽ spũm precellere alio tamẽ fulcituz subiecto: ꝙ ipm velut causaz effectuz causare. hic aũt qualitas existit. ¶ Ampli° scõgnãtionis aĩaliuz sentitur sperma calido spirituari ꝙ moueri ita. Sperma ab ĩtrinseco egreditur coniacens. i. aduatum spissiuz ꝙ albuz ab ĩteriori caliditate spũm multuz hz calm. Exeunte aũt cũ exprauerit calm ꝙ aer ifrigidetur humidũ fit ꝙ nigruz ab aere. Qõ autẽ spũs sit aliud a calore apparet secũdo nãlium. ca°. 9°. aperte. Ipse enim digestionis est causa. Qõ vero denuo calor sit accidẽs ꝙ q̃litas sanguinis nõ tm̃ sz ꝙ spiritus hoc idem testaꝝ aphoris. secũda Cõmẽtator sic. In p̃cipys paroxismoz iubemus laborantes vigilare reordinantes cã que a vigilatiõe ad que extra allationez spiritus ꝙ sanguinis ꝙ eius qui in eis calorẽ. Nic autẽ modus essendi inde non est aliꝰ q̃ forme in subiecto ꝙ accidẽtalis ꝓprie. vñ eozum ꝓmo. cap°. .io.° Recordeꝝ te ꝙ multus calor circa corpus aĩalis ignẽ: spũs autẽ nã sine quo vitaz ipossibile cõstare. aerẽ qdem maxime cum eo autẽ ignis memoretur. Sic igitur cuz calor p̃cipalis attribuatur igni ꝙ spiritus aeri erunt alteri. Et qz spũs p̃mitus est aeris. ꝯter vero ignis quod ipsius erit qualitas spirit° dispositiua. quod ꝙ sensit Isaac in febribus ponens calorẽ nãlis fundamentuz fore spũm vitalez eius q̃ viã artarias. Accidentis autẽ esse est in subo fundari. Istud quoq; nõ minus rõne firmatur: qñ predicamentoz coordinationes sunt impermixte. posteriozuz ꝓmo. vt q̃ vnũ ꝓdicamẽtũ in aliud trãsire nõ pot. dr̃ia. iz. ꝙ. 16. oñium. Luz igitur calor seu calitas ĩnatus vel nãlis sit qualitas tertie spẽi vel p̃me nõ min° spũs qui est suba corporea ex subtilitate humoruz vel eoruz vaporibus ex aliquam complexionẽ in corde generata calor ens qualitas esse non poterit. ¶ Adhuc quecunq; se habent sicut causa ꝙ causatum prius ꝙ posterius vt accidẽs ꝙ subiectũ nõ sunt idem vere. sic autez vt declaratum calor se habz ad spiritum. Est enim quid patris aduenies corporibus tam simplicibus corruptibilibus q̃ incorruptibilibus. ex tamen calidum proprium habet humidũ spirituari aptũ in quo fundatur primitus. ¶ Rursus. illa non sunt eadẽ ſm essentiam quoz vnuz se hz vt mouens: reliquuz autẽ vt motuz. hoc autẽ modo calor se habet ad spiritum. Calor nanq; ĩnatus mouet spiritũ ꝙ impellit in vapores extraneos ꝙ caliduz innaturale ad resoluenduz ꝙ destruendum eos. p̃mo scõa. Itidẽ quoz nature ꝙ ꝓprietates reales differunt: ꝙ ipsa distant. Ex talibus enim in cognitiõe occultorum tanq; a posterioribus deuenimus. hꝫ autem sunt nature ꝙ proprietates vt pretactuz calorꝭ ꝙ spiritus ꝙ ideo diuersi existunt. Sic igitur ex his apparet calorez ꝙ spiritum realiter differre: esse tamen idem accidẽte seu subiecto plus tamen esse idem subiecto. Apparet etiam calorem esse quo vis anime fulcitur immediatius.

¶ Huic q̃q; fore ſmoni nouissimo qs aduersabit ex. A. sumẽs originem dicente de medicinis cordis spũ appendiculum primũ aĩe viriũ: ꝙ emanationẽ scõam in mẽbro corporis fieri ipso mediãte. ¶ Propter qõ dicẽdum. A. illic ꝙ esse spũs accipere prout est qualificatus ꝙ iformat° calido primario: qõ apparet ex attributione opatiõis calorꝭ ibidẽ sub noĩe spũs denotata. Iste nãq; est ordo ꝓgressionis aĩe in mẽbra: vt ipsa vitificet gubernet ꝙ debitas ex eis faciat operationes cõsurgere. p̃mo sigdem aĩa ĩmediate sue aduenit materie organiçate: apparens scõ de aĩa. ꝙ. 8. metaphy. dans esse p̃mum subsẽtiale. deide in vires sequestraꝝ membris ipsas apprehẽdendo: quod quidẽ fit cõplone formali ꝙ calido ex duobus caloribus confracto primo. postea hec societas suscipitur in spiritu. Spiritus autem mouetur a corde ac ipsum mouet gbus duobus mouer̃ effectiue cerebrũ ꝙ nucha: ex quibus motus cõsurgit in neruos: ex neruis vo in lacertos. ex lacertis aũt tandẽ ꝓceditur ad chordas: ꝙ demũ ad mẽbrũ qõ est motũ tm̃ velut digitus manus aut pedis. Mẽbrozuz aũt quedã sunt mouẽtia tm̃ vt cerebrũ cum nucha: q̃daz mota tm̃ sicut partes extreme: nõnulla autẽ mota ꝙ mouentia ceu lacerti. mouenr̃. n. a cerebro ꝙ deinde partes mouent extremas: vt tactum prius.

Propter quartum vero ad primũ ia apparuit ꝙ ad scõm qd dicendũ. Cõmittẽdo. n. ꝯprietatẽ in ſmone calor. i. calidum corpus ꝙ spiritus idem sunt realiter licz differant ita: vt oñium est ratiõe. Imꝓprietas vo locutiõis apparet quoniã ꝯcretum per prius noiat accidẽs q̃ subiectũ. cõtra. A. cõmentator. 4. metaphy. ¶ Ad aliud dicẽdũ q̃ hec nõ se habẽt eodẽ modo sed differenti particulariter valde. neq; etiã eũdez hñt finẽ: vt oñium ad que p̃dicta vt apparuit ex proprietatibus calorꝭ ꝙ spũs ordinantur. ¶ Ad aliud ia dictũ sufficiẽter. ¶ Ad aliud dicẽdũ hoc verũ esse si calor ꝙ spiritus essent corpora dr̃ia p grossium ꝙ subtile. vt ꝓtra Haly. inductũ. ¶ Ad vltimũ dicẽdum q̃ res nãles sunt solum septez. nã calor gdem p corpore calido ad spũm deducit tãq; ad ꝓpositũ ex calore ꝙ ex corpore vaporoso quodam ipso iformato. prout vo qualitas calor sub ꝯne locatur maxime. Rones aũt partis aduerse lz probabiles sint earum quedam gratia discussionis inducte. quia vero conantur veritatem concludere nunc dimittantur illese. Monachi tamen translatio corrupta diuertit ab alterius veritate.

Hesitare autez circa predicta cõtingit an spiritus pmaneat idẽ numero in omni vita aialis cũ positũ sit quẽ foze innatũ cõplãtatũ: videt tamẽ nõ ꝓpter hoc pdurare: qm̃ spũs calidioz corpis res. ꝑmo ꝑma. c. de ꝯnib⁹ mẽbzoꝝ. qõ aũt tale cõtestat igni maxime cũ eius hoc extet natura. dria. 15. Sed hic idẽ minime pmanet: imo moz generatur ex mã alter t alius factus. ꝑmo de ge. t cor. t methauroz. 2. vñ de iuuẽtute t senectute. Ignis pmanet semper factus t fluẽs sicut fluuius: sed latet ꝓpter velocitatem. ¶ Adhuc. illud qõ maxime alteratur: cũ alteratio sit hꝫ via in corruptionẽ ac subtile ẽ magne nõ pdurat. substãtia enim subtilis passionẽ tolerat minime. ꝑmo febziũ. c. 3. t. 4. t pharmacoz. 4. ca. 4. sed spiritus est hꝫ. quare de inequali distẽperãtia. ca. 6. Facile alterabilissimus spiritus: qz t subtilissimus. ¶ Kursus. san. imo etiã carnifozmis substãtia. de inge. ii. ca. i. de quibus magis videt: cuz sint grossioꝛes spiritu nõ permanẽt verũ permutãtur viciss̃im. nam si quod magis nõ aderit multo amplius neq; qõ minus. ꝙ topicã regulã. Eti. Omnis passio amplius facta abycit a substãtia. Topicoz. 6. sed talis est g spũs. vñ. ii. de ige. ca. i. Spũs suba fere ſm vnãquãq; receptionez amplioꝛ fit t minoꝛ. ¶ Amplius. id ostẽdit sõnus ꝓpter spiritus resolutionẽ factus. dria. 108. Nõ igit in omni permanet hois vita spiritus idem numero.

In oppositum quia si nõ pmaneret corrũperetur: sed nõ potest corrumpi: quia vnũquodq; interimitur t corrumpit a suo cõtrario. de iequali discrasia. ca. 9. sed spiritui nihil est cõtrariũ cũ sit substãtia. Et firmat quoniã oẽ qõ corrũpitur aut taliter vel sui corruptione subiecti: vt sciẽtia: ignoꝛãtia: sanitas: t egritudo: aialis interitu. de causis lõgitudinis t breuitatis vitę. Sed non ꝓius: qz nihil dare cõtingit in corpoze adeo frigiduz q spiritus ẽmensaz caliditatẽ superet pretactã: cuz foꝛte nihil frigidũ sit actu in eo. neq; secũdo cũ potius habeat suuz saluare susceptiuũ vel receptaculũ aliogn i sũ emoliretur corruptionẽ quã nullũ naturaliũ intendit t operatur. ¶ Amplius. cũ sit duplex: innatus cõplãtatus t fluens: ꝑmus quidez perdurat idem continue: quod nomẽ ipsius ostendit. Ipsum enim symbolũ debet esse t ꝓportionale rei. de sensu t sensato. Similiter t secundus: actiuus. n. t motiuus ꝙseruatiuus maxime ac cõplantatũ excitans in actum. Manet itaq; spiritus idẽ numero in permanẽtia animalis tota.

Propter primum quidez sciendu q gd sit spiritus quoties ẽt dicaꝫ t idẽ sit⁹ numero. visum ꝑus: t dria etiam. 38. a quacum. 56. id dependet subquesitum.

Propter secundum vo sciẽduz aliquos voluisse spirituz pmanere eundẽ numero: cũ sit animalis permanẽtia inde causata. nõnullos permutari alteratum cõtinue hoza etiam breuioꝛi. Quosdaz vero sub dubitatione id fere omittere. vnde de causa motus animaliũ. vtruz quidez igitur est idem semper: aut sit semp alter: alter sermo: puta ꝑ de generatiõe t corruptiõe. sed quid de hoc sentienduz. tertio t quarto videbitur dicendoꝛum.

Propter tertium autez sciendũ q spirit⁹ innatus complãtatus ꝑncipalius in corde ceteriscz partibus eius virtute permanet numero vnus idẽq; cõtinue. Cõfiguratur nãq; partibus formalioꝛibus t spermaticis: alteraꝫ tamẽ t trãsmutatur sicut t ipse nõ minus. Fluens vero seu currẽs vt nomen denotat nõ pmanet idẽ semper verũ alius efficitur t alius tẽpoze nõ lõgo materialibusq; particulis t sanguineis ꝓportionatus. quõ aũt spũs innatus educaꝫ in esse cũ spmate: ac de ipso ante cordis ꝙstructionẽ: ac fluẽs corde genito t coꝛ actib⁹. dria visum. 48. q aũt innatus pmaneat idẽ numero ꝙtinue fulciꝫ rõne: qm̃ tria corpoza circa ꝑncipiũ gnãtiõis nostre cõplẽt substãtiã spũs san. t aerea humiditas ex qua ſm ꝑncipia: vt in libzo de spmate gnãtio est aialis. particu. aphoziſ. ꝑma. Dꝫ igiꝫ permanet tũc semp. Similr t san. cũ in spmaticã ꝙuertiꝫ suba mẽboꝝ solidoꝝ gnãtiuã. dria. 36. t. 37. Et spma oẽ maxime resoluẽdo t dilatãdo coadiuuabit calidũ ꝙplonis i spiritus ĩnati cõstructionẽ. Dic enim spũs vnus est numero gnãtione ꝑmus t gnãbiles plures: sicut vnũ est mẽboꝝ gnãtione ꝑmũ: vt coꝛ. gnãbilia vo mẽbza plura de medicinis cordis. A. ¶ Adhuc aia pmanet vna cadẽq; ꝙtinue: sed is spiritus creatus est ꝑmũ appẽdiculum viriũ aie ac emanatio secũda in corpoꝛis mẽbza ipso efficiẽ mediãte ibidez spiritus. vz. fluens. ¶ Kursus. si permanet illud in quo aliquid inseparabilr fundaꝫ: t id pmanet ceu sũt materia t forma. Sed humidũ radicale restauratuz: aut ſm plurimos irrestitutũ permanet numero ꝙtinue idez. spũs aũt ĩnatus ipsuz cõplectiꝫ t quasi informat. ¶ Itidem. illud qõ ꝓportionabilr se hz vt pars formalis t solida pmanet idẽ numero ꝙtinue. vt visum dria. 56. sz talis est spũs vt tactuz. vñ post premissa de cã motus aialium subdiꝫ. Idem. n. est t de alys ptibus. i. silis dubitatio an remaneãt semp idẽ numero qõ nutriꝫ. nutritio. n. in permanentia ordinaꝫ aialis: sz spũs ĩnatus nutriꝫ ex fluẽti. dria. 155. Itaq; spũs ĩnat⁹ cõplãtatus idem pmanet sp numero nutritus t auctus. vt oñsum de partib⁹ formalib⁹. dria. 56. q aũt currẽs nõ permaneat numero idẽ cõtinue hoꝛ mõstrant opposita. Et firmatur itidẽ seoꝛsum: quũ illud quod est vt materia de se resolubile ẽ magne ordinatũq; alteriꝰ in subsidiũ nusq; insertũ iuiscatũ nõ stat cõtinue. hꝫ vero est fluens. generaꝫ nãq; vt tactuz ex vapoze sanguinis vel eius subtilitate. hic aũt maxime alterabilis corruptibilis. vñ Eraclitus t Cratillus vapoꝛem ponentes rerũ oũm ꝑncipium dixerũt nihil ꝓpter eius repentinã mutationẽ posse verificari. dria. 3. Ordinatur etiã in spũs cõplantati alitõ em t excitationẽ eius de potentia fere in actum: in hꝫ tamẽ virtute cum qualitates currentes sin: aptioꝛes ĩnati: neq; etiã humido inserit et cõstrictus pmanet vt ĩplãtatus: verũ in locis vacuis continetur que in nobis. simpliciũ gnto. c. 5. distinctõis scõe. vt chozde artaryꝰ t ſm aligd in venis. ¶ Adhuc hic proꝑtionatus est sanguini t subę carnifozmi t vlr partib⁹ materialibus mĩme pdurantibus sed effluẽtib⁹ ꝙtinue, non pmanet igiꝫ spũs fluens semp idẽ numero sed labiꝫ ẽ multũ tã rõne subę ẽ cõplonis. Qui aũt minoꝛi pmanet tpe est aialis cũ sit subtilioꝛ resolubilioꝛ: t maxime q motiu⁹. actiuioꝛ. n. maxime: nõ aũt adeo sensitiu⁹: deide pmanẽtioꝛ talis vitalis isto. grossioꝛ nanq; t vigoꝛosioꝛ: t tandẽ minime resolutioni exponeꝫ hoꝛũ cõpatione si qs naturalis cũ rõne subę pinguioꝛis cõplexionis submissioris calido t motus non laboꝛiosi.

Propter quartum vero dicendũ. t si appareat ad primũ qdẽ qm̃ cõcludit de spũ currenti q breuiter pmanet tpe: non tamẽ in lapsuz vt ignis oĩno cũ sit qd mixtũ grosso igne. ¶ Ad aliud silr dicẽdũ: alteraꝫ. n. t patiꝫ ẽ maxime: neq; aligd in eius ordinaꝫ pmanẽtiã sicut tpe incõplantati subsistentiã. ¶ Ad aliud quid dicenduz mox apparebit. San. n. t carnifozmis suba etiã minus cõfluunt spũ currenti cũ sint amplius terminati: tũ qz t iam in aliud ordinatur sicut san. in alimẽtũ atq; spũs: caro autem nõ ꝑnciꝑaliter intẽdiꝫ a natura: t maxime qz eiꝰ repiꝫ semp materia in corpoze prepata puta sanguis. Spiritus aũt in-

natus idem permanet numero tanꝫ intẽtus necessarius maxime. vnde substãtia carnifozmis cuz sanguine videt quoddã mediũ inter istos duos spũs obtinere. Et ꝓpter hoc ꝓsequẽter apparet ad aliud. Currens nãꝫ patitur impbibente ꝗ magne: ita vt cozrũpat nõ raro. Innatus vo nõ sic cuz defendat vigoze ac fomẽto sitꝫ nõ adeo vt alter subtilis mobilis agitatus: sed potius fere quietus ꝛ incertus. ¶ Ad aliud etiaz apparet: ꝓtendit nãꝫ spirituz amplius cõplantatuz currentẽ cuz eis expãdatur de centro in circunferentiã ꝛ econtra. vt differẽtia visum. 108.

¶ Ad ea etiã que partis alterius apparet qd dicẽduz cuz de spiritu magis cõuincãt cõplãtato. ¶ Uerũtamẽ dicẽdum ad ꝓmũ ꝙ ly spiritui nihil cõtrarietur inquãtuz est substãtia per se subsistẽs: ei tamẽ inquãtuz est substantia passionibus plurimis affecta ꝓmis secũdis ꝛ tertys ei cõtrariãtur ꝗplura ipsum alterãtia ꝛ cozrumpẽtia deniqꝫ. Sed vñ igit ꝛtrarietas causet hic sermo cũ totum qõ hꝫ oziat a substãtia ꝓsentis nõ extat cõsiderationis. ¶ Et ad fulcimẽtuz dicẽdũ ꝙ vt tactuz a suo destruit spũs cõtrario: vt frigido phlatico ꝛ vitreo: vel melico cũ spũs innati sit caliditas nõ excedẽs verũ magis subtẽperata. Similiter etiã alia nõ pauca spũm cozrũpẽtia vt excellẽtie cetere ꝛ motus fortes symthomataqꝫ resoluẽtia ꝛ maxime doloz. ꝓmo scõa. c. de causa debilitatis mẽbroꝝ: ꝛ merito: qz subtilis extat substãtie passibilis ꝗ potissime ꝛ fluens ꝗ ꝑcipue. Cozrũpit etiã subiectũ suũ vel fulcimẽtum ꝛ si accidẽte. dria. 3. Satagẽs nãꝫ se in ipso sustẽtare ꝛ ꝓprie in eo qõ efficitur calid itate pabulatiua ꝛ ꝓsũptiua. per se autẽ ꝛ ꝓprie innatus intẽdit ꝛ conatur saluare continue. ¶ Ad aliud dicẽduz ꝙ de spiritu cõcedẽdũ ĩnato. de fluenti vo minime: cũ eius actiuitas ꝛ perfectionis euidẽtia nõ sit seipo: sed ab ĩnato cõplãtato ac cozde: ozdineturqꝫ in illũ successiue ceu ostẽsiuz tanꝫ fomẽtũ ac excitatiuuz ipsius nõ nullum. ¶ Differẽtia. LX.

Quod omnis actio a q̃litate fiat tñ videtur: quoniã quattuoz determinate eq̃litates. in scõo de ge. ꝛ coz. sunt elemẽtoꝝ cause. 4. ᵐ methau. Si ergo elementoꝝ ꝛ elarium magis. Et ꝙ simplex ꝛ nãlis ens permutatio ab his existit virtutibus ibidẽ. ¶ Amplius ꝓma ꝓblematũ assignatur causa solutionis medicinarũ per partẽ superiozez aut iferiozẽ: seu per vtrãꝫ ex qualitatibus tantũ elementozũ ꝓdominãtiũ in eis. Ellebozus enĩ albus: qz calidus ꝛ leuis purgat superius. Scamonea eo ꝙ sit calida ꝛ grauis inferius. elacteriũ autẽ ꝛ gũmi tapsie ꝓpter vtraqꝫ alterutro purgãt mõ. vnde Oribasius apboziſmoꝝ quarta Qz ellus albus leuis est: vomituz facit: ꝛ leuia purgat: ac supioza petit. Niger vero grauioz est ꝛ grauioz tãto iferiora petit. grauioza enĩ semp inferiꝰ petunt. ¶ Rursus. ois actio est a cõtrario. ꝓmo de ge. ꝛ coz. Cõtrarietas aũt ꝓprie repitur in qualitate: cũ in ea sit vere maxime distare ꝓpter naturã actiui ꝛ passiui in ipsa ꝑus repertã. Cõmentatoz tñ metaphy. 8. ꝛ. io. voluit ꝓmo ꝛietatẽ in situ reperiri ꝓpter maxime distare: vt qõ centri ad circũferẽtiam ꝛ inde in alia ꝑfluere. Cõtraria nãꝫ sunt que sub eodez genere posita maxie a se distãt. differẽtia. 7z. ¶ Adhuc actio ois hec ꝙ motũ existit: vel saltẽ icipit. ꝓpriũ etenim actionis est esse in motu in sex ꝓncipys. ois aũt motus fit a ꝛio. itaqꝫ actio omnis fit a qualitate.

Oppositum monstrat: qz ꝓmo ꝓma. c. de virtutibus: neqꝫ ꝓuenit aliqua opatio nisi a virtute. Et eodẽ scribit scõa actionẽ fieri a mã ꝛ a vtute specifica seu forma: qõ ꝛ Ha. in pluribus sensit libroꝝ. ¶ Itidẽ. qõ ab alio ꝗ a qualitate fiat: vt a substãtia. Cõmentatoz enĩ. 7. ꝛ. iz. metaphy. q̃litates sunt instrumenta formarũ substãtialiũ: ita ꝙ substãtia sit ꝓncipale opatiõis ꝓncipiũ. ¶ Rursus. Ar. ꝯ quosdã. 2. de anima. Ignis nõ est causa nutrimẽti ꝛ augmẽti: ly aĩa imo ꝛcausa. Aĩa aũt est suba ꝙ qõ a suba egredit actio. ¶ Amplius. illud qõ dat simplr eẽ dat actionẽ ꝓsequẽtẽ ide: ly substãtia simplr dat eẽ: qz accitia nõ sunt entia sed entis. 7. ᵐ meta. ¶ Adhuc. videt ꝙ fit actio a quadã vtute occulta dicta forma specifica seu ꝓprietas: qm̃ si ois actio fieret a q̃litate: tũc semp in tali actiõe eẽt ĩuenire nãm ꝛ ꝓprietatez q̃litatis. nũc aũt ĩueniunt q̃dã opationes q̃ nullo mõ videtur posse q̃litatibꝰ attribui: sic medicinarũ attractio: qm̃ q̃dã graues purgãt sursuz: vt lapis lazuli: q̃dam leues deoꝛsuz: ceu pulpa collognt ide. silr ꝛ aurũ in vẽtre strutionis positũ ilico extractũ ĩuẽtũ est minozari qõ nõ accidit ab igne calidioze calore strutõis. colliz. 5. c. si opatio medicinarũ possit demõstratiue ꝓbẽdi. Inuenimꝰ ẽt ꝙ acus tacta cuspide a maguete ꝛuertit ad polũ articũ. Ostẽdit ꝛ q̃rto ꝙ actio fiat a quãtitate. ponũt nãꝫ medici q̃sdaz hu. ꝛ egritudies cozrũpe ꝛ necẽ ĩducere q̃litate. alios autem quãtitate vt appuit de athletarũ euacuatiõis necẽsitate. ᵐ Palin. San. tẽpatꝰ sui q̃litate venas scindit sui quãtitate: ꝛ liquoꝝ tpatus vt iterdũ vasa cozrũpe. ¶ Rursus. cũ vnũquodqꝫ sit determinatũ ꝓpa forma virtute ꝛ fine ide ꝓsequẽte. q̃rto methauroꝝ. si quãtitas his caruerit ꝛ maxime actione videbit eẽ frustra cũ vnũquodqꝫ sit ꝓpꝑ eiꝰ actionẽ in finẽ ordinatũ. In nã aũt nihil ociosum reperit. ꝓmo de celo: ꝛ tertio de aĩa. Itaqꝫ nõ ois actio ꝑficit qualitate: sed a suba ꝓprietate ꝛ quãtitate silr.

Propter primum qdem sciendũ ꝙ actio est ſm quã in id quod subycit agere vt dria seqnti ꝛ ĩ de sex ꝓncipys Hilbertꝰ. Qualitas vo ẽ ſm quã quales eẽ dicimur in ꝑdicamẽtis que triplex existit vt apparebit ꝓxime.

Propter secundus qdem sciendũ ꝙ plures antiquoꝝ posuerunt ĩdifferẽter oẽm actionẽ q̃ttuoꝛ q̃litatibꝰ fieri eloꝝ: ita ꝙ ꝛ actiones a formis occultis ꝓueniẽtes dictis specificis in eloꝝ conati sunt reducere nãm. Cuius positõis vt Ar. etiã cũ Auer. dria. 71. quã siquidẽ Alex. pipatheticus Aris. priꝛ expositoꝛ nitit defendere volens formas oẽs ex eloꝝ mixtione cũ qualitatibꝰ suscitari. Cui egdez positioni tñ initit ꝙ ꝛ itellectũ possibilẽ voluit de potẽtia materie p actionẽ q̃litatũ educi. Et iõ solus iter ceteros pipateticos hũc posuit cozrũpi sicut apparet in ciꝰ ꝛtractatu ꝛ a Cõmentatoze tertio de aĩa. In cuius qdem positionis persuasionẽ iducit nos i eloꝝ mixtionis admirationẽ. Ait nãꝫ ex simplicibꝰ elis aut ex ipsis nõ grãdẽ mixtionis gradum suscipiẽtibus minime ꝓuenire posse nobiles formas dignaꝝ actionũ ꝛ virtutuz susceptiuas. cum vo in mixtiõe elꝫ adiuuicem cõponũtur ꝛ alterãtur: gradũ altioꝛem ꝛ nobiliozem mixtionis suscipiũt ꝓpter eoꝝ excoctionẽ ꝛ depuratiõez formas nobiles cũ actionibus mirãdis vltra id qõ oio reptuz fuerat ĩ aliquo simplicium ꝓuenire: qõ ex spiritibꝰ alchimicis conant ostendere. videmus nãꝫ cum hꝫ fuerit simplices aut non perartẽ ꝛ ingenio subtiliter preparati excocti ꝛ depurati nõ grãdem effectũ hre in metalloꝝ cõuersiõe. Cũ autẽ ꝓparant ꝛ adiuuicem cõiũgunt ꝓueniũt actiones ex eis mirabiles coꝝ trãsfiguratione excellẽter vltra id ꝗ in simplicibus aut in ꝛaue ꝓueniret ꝓparatis. Hec aũt positio ꝛ si prima fronte quãdã ꝓbabilitatẽ videat hre: iam tñ est ꝛtra veritatẽ ꝛ sniaz Ar. ꝛ maxime ĩ itellectu possibili: qõ etiã ostendit rõne: qm̃ quodlibet calidũ simplex seu cõmixtuz ly diuersas hꝫ opationes in particulari: cõueniũt tñ in genere. Calidũ nãꝫ oẽ dicit homogenea cõ

gregare ꝛ etherogenea disgregare. scdo de gene. ꝛ cozru. ꝛ methau. 4. Silr est de frigido sicco ꝛ hu. in eozuz actibus. nunc autē multas actiones conspicimus: vt declarabitur in sequētibus que neqz in genere: neqz etiā in specie qualitatibus ꝓueniūt elemētoꝝ ꝓpter quod nō est dare actionē omnē a sola tm̄ effici qualitate. ¶ Adhuc insufficiēs ē valde nihil dirigere ꝛ informare q̄litates elꝝ: nisi p mixtionē ipsam ꝛ ꝓportionē. Sic enī nō esset spēs ꝛ forma alia nisi ꝓportio: qō oīno falsuz. tūc enīz nō fieret gnātio: aut solū accidēs gnāret. ¶ Rursus. virtutes disponētes ad gnātionē ꝛ formarū substātialiū receptionez viderentur ociose. ¶ Amplius. nihil agit vltra suā spēz ꝛ formā: quoniā sicut hz eē res ꝛ opari: ꝛ ecōtra. z. metaphy. Multas aūt i mixtis maxīe actōes vt apparebit videmus trāseūtes sensibiliter q̄litatū elemētoꝝ nās. itaqz ab alio q̄ a q̄litatibus ꝓuenit actio: vt ēt dīa videbīt. 7i.

*Propter tertium quidē pmitus ostēdat ī qua actione verificetur magis eā a qualitate pfici. Scdo mōstret quō actio queliber vtcūqz pōt dici effici q̄litate. ¶ *Propter pmū huius sciēdū q actio est duplex: etenī quedā cozporea: alia vo i cozporea in sex pncipys. Intelligo aūt actionē cozporeaz illā que fit mediāte cozpore cū motu ꝛ trāsmutatione. In cozporeaz vero que siue q̄lis est actio itelligētiarū ꝛ dei si actio pōt appellari que opatio verius dicit dīa ꝓsequenti. Actio aūt cozporea duplex existit. vna quidē incōuersiua: ita q agēs actionez suā ipzimit in passuz absqz alicui⁹ agētis repassiōe qualis est actio cozpis supcelestis in ista inferioza. cū enī supioza ꝛ inferioza in mā nō cōueniāt nisi vt equiuoce vnū vicissim nō aget ꝛ patiet ab altero cū nā posuerit cozpus celeste inalterabile ppetuū ꝛ incozruptibile a ctrarietatib⁹ exēptū: neqz peregrinarū impssionum susceptiuū. Est ꝛ alia actio cōuersiua: ita q agēs repatit a passo alternatim ꝛ agit: qualis est actio istoꝝ inferioꝝ generabiliū ꝛ cozruptibiliū in mā cōicātiū. de quibus phȳsicoꝝ. z. Omne simul actiuū ꝛ passiuū ꝛ mouens phȳsice mobile erit. ꝛ phȳ. z. cōmēto. 16. cōmētatoz. Nō ratione cōicatiōis in mā cū ꝓprietatibus accidit. ꝛ iō ꝓmo de gc. Albedo nō patit a linea: cū earū sint materie diuerse. ¶ Si itaqz queraī an oīs actio fiat a qualitate: manifestuz est in actione cōuersiua cozporali verificari maxime. vñ cōmātatoz. 7. meta. Apparet q elemēta nō patiuntur neqz agūt nisi per qualitates: nō aūt per formas subales. Forme nāqz subales māles non sunt actiue neqz passiue. passiue nāqz ꝛ actiue ꝓme sunt qualitates: qō ꝛ Arist. primo de gene. ꝛ quarto vt tactuz methauroruz. videtur sensisse. vnde de causa motus animaliū causa motuū taliuz scilicet illoruz in qbus sunt passiones alterātes fantasiā ꝛ appetitū sunt caliditas ꝛ frigiditas que de foris ꝛ de intus existētes naturales. quare videt sentire: qō etiā in apprehēsionibus anime aliqua sit motiua qualitas que moueat agentē operari: vt bonū: aut apparēs bonū. Neqz ēt potest dici actionē a quātitate ꝓncipalr ꝓcedere cuz oīs actus sit cū motu. mathematica aūt sunt īmobilia. tertio metaphysice. In īmobilibus nāqz motus ꝓncipiuz inesse nō potest. lz enī sit in re mota: nō tamen mouent nisi accidentaliter. cōmētatoz. Et ideo scribit ibidez in mathematicis nullā foze rationem finis aut boni. In eis nāqz neqz deterius inest neqz melius. Hoc etiā roborat ratiōe: qm̄ cōtraria oīa in eodez sunt genere. omnis actio est per cōtrariū. Qualitati aūt per se cōtrarietas inexistit. ꝛ neqz substātie neqz quātitati in predicamētis: qō affirmat: qz simile occurrēs simili: nō solū inducit actionez: imo neqz passionē: puta sentire: qō est pati qōdā: vt ostēdūt duo cozpora in adinuicē cōsimilia se tāgentia. cōplexionū primo. ca. 10. ꝛ pma primi. *Propter qō actio ꝓmitus procedit ratione qualitatis ꝛ nō substantie: neqz quātitatis. ¶ Sciendum quoqz: ceu apparet scdo de gene. ꝛ cozru. ꝛ septimo mataphysice a Cōmētatoze q q̄litates duplices existūt. ꝓme videlicet caliditas: frigiditas: siccitas: ꝛ humiditas. secunde aūt ꝯplures: vt apparet ex obiectis sensuuz: sicut duricies: mollicies ꝛ cetere. Sunt ꝛ tertie: sicut albedo: nigredo: dulcedo: amaritudo: sonus: ꝛ silētiū: qua ceu esse habēt per ꝓmas sic ꝛ operari cuz similis sit dispositio rei in entitate ꝛ opere. *Reducuntur nāqz qualitates hȝ secunde ꝛ tertie ad ꝓmas: quoniā in eis ꝓmitus saluatur ratio cōtrarietatis. ꝓmo de gene ꝛ cozruptione. Si vero loquamur de actione cozporali nō cōuersiua: dicēdū proprius q non omnis actio est a qualitate hȝ: cuz ostensum sit ꝓter hanc aut esse alias qualitates: vel quēdaz modum qualitatiuum haberi. videmus nāqz actiones quasdaz occultas: quas negare nō contingit: ex alys ꝯ ex q̄litatibus sensibilibus conuersiuis euenire: sicut apparet de auro assumpto in cozpore strutionis: quod statim extractum repertum est diminutiuū: quod ab igne nō contingit vt tactū. Conspicimus etiā lapides ꝓciosos ꝛ medicinas virtutes mirabiles ꝛ occultas habere: que ex qualitatibus ꝛ naturis non possunt consurgere elementorum cū nihil agat vltra suā spēm ꝛ agens omne effectuz sibi ꝓportionabilē i materiā introducat. Et iō bene sensit pharmacoꝝ. z. capitulis primo ꝛ tertio distictionis scde Ha. q hȝ actiones per rōnes a qualitatib⁹ sumptas elꝝ inuestigari nō pōt. sed p experiētiā magis cū ex alia natura ꝓdeāt altiori in compositum ꝯ sit elaris natura: puta celesti. *Propter qō extra actionē a qualitate conuersiuā oz aliam subiungere que actio ꝓprietatis occulte seu forme specifice siue spēi totius appellatur. Et fortassis verificatur in his Ar. ſmo initialiter saltem: eo q oēm actionem virtutis occulte precedat actio quedā seu affectio ꝛ dispositio qualitatiua. vnde pharmacoꝝ tertio. c. penul. Dis medicina similis in suba que vehemētioris extat caliditatis ē plus attractiua. Auxiliāt. n. caliditas ei quod per similitudinez facit. attrahīt. n. duplici de cā. *Primo vero scda. c. 15. de eo qō comeditur ꝛ bibitur. Napellus ꝛ alia venena que vtute opantur occulta p quālibet ꝓuersionem agunt in sui qualitate. venenū aūt serpentis agere dicit ibidē ipsamet obuiatione: eo q calidum actu: cū sit aīalis superfluū: vt sit qd actu hȝ: qō nō in venenis reperitur inaīatoꝝ: cū sint potētia talia. *Potest et silr quodāmodo extendēdo nomē qualitatis etiā in actione corporali nō cōuersiua ꝛ in actiōe nō cozporali verificari: eo q oīs actio a ꝓncipali agēte videt dependere gbusdaz medys velut instrumētis modū q̄si portendētib⁹ qualitatis per quē dr̄ primū agere per itellectum mediātibus spēbus gbusdam vel ideis sicut forte vr̄ *Plato sensisse ad quas qdem aspiciens diuersas rerū spēs ꝓducit. lz. n. vnus semp ꝛ idē pmaneat oīno trāsmutatōe carēs realiponit tamē idē per spēs has diuersificari ideales: p quas etiā suo mō ꝛ minus vles ponūt itelligētias actionē suā que est itelligere mouere: etiā exercere. Silr que actōez cozporeā nō cōuersiuā pōt gs ad actionem qualitatiuaz adducere. Cozpora nāqz supioza in quibus dictum hanc actionē foze mediante luce ꝛ motu in hec agunt inferioza. Lux aūt in predicamēto suscipit qualitatis: ꝛ sic motus consideratus vel penes perfectionē ad quā tendit ꝛ terminuz non differens nisi ſm magis ꝛ minus erit in suba quātitate qualitate ꝛ vbi. Tot. n. sunt spēs motus ꝛ mutationis: quot ꝛ entis supple ꝛ hȝ. Aut fortassis entis etiā cuiuslibet predicamēti ſm q est dare perfectum ꝛ ipfectum in eo. Scōm vo qō est i via magis ad pretactā perfectionē est in genere passionis. tertio phȳsi. ꝛ Cōmentatoz ibidem. ¶ *Propter zm̄ huius sciendum q actionem

ab aliquo ꝓgredi dupliciter pōt euenire: aut qō illud sit velut ꝓncipiū ꝑmū ⁊ fundamētuz ipsius actionis in quo ratio ɔrietatis sustētet: ⁊ sic forme etiā substātiales sunt actiue ⁊ passiue: nō tm̄ eēntialr. Cōmētator. 7. meta. cū in eis ɔrietatis nō sit rō: qō etiā videt Ar. z. de aīa. sensisse: vbi ɔtra quosdā ponit aīam que est substātia corpis physici ozganici eē causaz alimēti: nō aūt ignē sed magis concausa: vt tactū quodāmō eē: ac. z. de ge. aīaliū scribēs caliditatē ⁊ frigiditatē dura mollificare: ⁊ viscosa frangibilia reddere: ⁊ hꝺ talia ſm rōnē ⁊ formā ꝑ quā hoc gdez iā est caro. hoc aūt os nō faciūt verū hoc agit motꝰ qui ab operante existit: puta vocatus itellectus seu vtus ſm medicos dicta informatiua. Pōt ⁊ scꝺo ab aliquo actio ꝓuenire: eo ꝙ sit ꝑmū ⁊ immediatū a quo ꝓuenit actio: lz ꝑ viam instrumēti ⁊ māe magis videat hoc facere cū ꝑ modū ꝑncipalis agētis actionē sustētātis: vt cuidēs ꝑ cōmētatorez scꝺo de aīa: ita ꝙ actionē dignius videt attribuere forme que est aīa cū igni qui est instrm̄ ⁊ mā. vñ. 5. collz. ca. 3. Decoctio fit per calozē qui est in cibato: nō tm̄ calor est ꝑmus motor in hac re: sed aīa nutritiua. Ipsa eniz est que ozdinat ⁊ determinat ad vnū finē ⁊ non ignis. z°. de aīa. Et iō Aristo. z. de ge. ⁊ coz. nititr̄ improbare illos qui qō quid ē: ⁊ vnde motus ꝑncipiū auferētes actionē omnē ex qualitatibus tm̄ videnr̄ adducere. Sic igit̄ breuiter declaratū existet quō actio oīs fiat a qualitate ⁊ quō nō: ⁊ qualiter qualitas potest suscipi differenter. Testor tamen Aristo. dicere omnez actionez qualitate perfici initialiter saltez quod ostendit attractiua caliditate concreta ⁊ calefactione attractione meliozata vt karabe in rapiendo paleas fricatione calefactum denotat.

Propter quartum vero ad ꝑmū dicēdū Ar. loqui de actione cozporea cōuersiua que oīs qualitate pficit̄: vt declaratū est. ¶ Ad aliud dōm ꝙ hoc forte Ar. nōdū vidit vt simile dicit de parmenide. ꝑmo physi. Ar. nāq; nullā actionez videtur in his inferioribus posuisse: nisi ex virtutibus ꝓgederet̄ elemētoꝝ. posteriozes tm̄ ꝓter hanc actionem inuenere dependētez: vt declaratū existit ex virtutibꝰ superiozibus occultis a tota specie seu forma specifica. Aut dicendū omnē actionē forte a qualitate: aut essentialiter: aut initialiter: et coadiuuatiue. Uirtutes nāq; occulte in earū iuuant̄ actione ꝑ q̄litates elemētoꝝ: vt tactū. Sicut eniz in aīalibus apparet magis ꝙ aīa ꝑmū est actiōis ꝓncipiū. ꝓter vo virtus sup illā fulcita; ⁊ deinceps calor. ita in hꝺ inaīatoꝝ ꝑmitus est substātia rei: deinde virtꝰ in quibus est occulta: demū q̄ cōplo: vt oīs tandē hic actus ꝓgrediatur cōplexione. ¶ Ad aliud dicēdū verū forte in actione cozporea cōuersiua istoꝝ generabiliū ⁊ cozruptibiliū: de qua sermo de ge. ⁊ coz. Sunt tamē alie actiones que ex cōtrarietate cōsurgūt: aut cōtrarietas in eis equiuoce sumetur siquis dicat hꝺ actiones forte ex ɔrijs velut ⁊ qualitas in eisdē sumebat equiuoce. ¶ Ad aliud eodez modo dicendū cū motus in tali existat actione qualitatiua. In pluribus nāq; actionibus nō reperit̄ motus velut in entibus diuiniozibus. ¶ Ad cozū etiā que alterius partis ꝑmū dicēduz ꝙ qualitas elemētaris est virtus quedā ofia. 57. ⁊ ꝙ actio a mā ⁊ a substātia subtiliter cōsiderāti ad actionē reducunt̄ qualitatis. In actionibus nāq; quibusdā qualitates alteranr̄ solū ⁊ ꝑmanēt substātie: ⁊ hāc actionē vocat a q̄litate. In nōnullis aūt cozrūpit̄ ⁊ substātia: quā a mā. Improꝑe tamē vocat actionē ꝓprius. n. a qualitate ac speciei forma ꝓueniūt. ¶ Ad aliud dōz vt iam apparuit quō a qualitate fiat actio: ⁊ qualiter a substāntia ab eo qō sustētat ⁊ defert subiectū ɔrietatis a qua primo ac mediate aliquid operat̄. A q̄litatibꝰ vero deiceps magis ⁊ imediatius ꝓgredit̄ actio ⁊ si modū quēdā instrumentalitatis respectu formarū substātialiū videant̄ hre. ¶ Ad aliud dōz ꝙ sicut ex ɔiuctione materiei cū forma multa cōsurgūt in cōposito que in neutro cōponētiū fuerant. ita silr̄ suo mō ex applicatiōe accidētis ad substātiā. Aut lz substātia sit causa sustētationis ⁊ subiectū accidētiuz: non tm̄ est imediata cā actiōis ɔrietaris. ¶ Ad aliud dicēdū hoc verū ɔcludere sigs totaliter qō qd ē ⁊ vñ motus ꝓncipiū ab actiōe excluderet: sic̄ arguit ɔ quosdā. de ge. ⁊ coz. z. ¶ Ad aliud ɔcedēdū est vt iā apparuit. Oportet nāq; ꝑter ꝑmā actionē elemētariā hanc scꝺam ponere si sensui nolumꝰ ɔdicere: ⁊ effectus rōnabiliter i ꝓprias sic causas adducere. ¶ Ad aliud dōm ꝙ a quātitate vt quātitas est qualitatibus sensibilibus separata nullo modo fit actio: eo ꝙ mathematica que sunt de quātitate: immobilia sunt. tertio metaphysice. quod autez tale actionē nō habet cū dictuz actū omnē cū motu existere similiter ⁊ locū. vnde. 4. physi. Ostendunt autē ⁊ mathematica ꝙ nō sint in loco que si tamē locuz dicant̄ habere vt dextera ⁊ sinistra ⁊c̄. hoc positione ad nos consurgit. primo de ge. ⁊ coz. vbi dicitur mathematicis dādus similiter tactꝰ ⁊ locus. que autez locuz nō habent actionē non suscipiūt: quoniā sicut locus est ita operatur natura. 10. proble. vnde si medici quasdaz actiones dicāt ex qualitatibus humoꝝ ɔsurgere: quasdā aūt ex quātitatibus: dicēdū illud forte ſm iudiciū sensibile: cū ſm Haly. medicinalis speculatio sensuz nō supgrediat̄. Importuna eni diligētissima subtilitas. febziū. z°. ca. 4. Uidētes nāq; quosdā bu. sensibiliter qualitatibus effrenes hos ponunt qualitate peccare: alios vo in eisdem mitiozes velut plurimū est san. ⁊ flegma dicūt actione quātitatiua cozrūpere: cum tamen subtiliter ɔsiderātem vt apparuit opoꝛteat hanc actionē a qualitate existere. Juuat̄ tm̄ per quātitatē maxime cuz agens omne multe opus est quātitatis. de cā. z. c. z. potētie nāq; cozpoꝝ sequūtur magnitudines eaꝝ. Cōmentator ꝑmo celi ⁊ mūdi. ¶ Ad aliud dōm per itereꝛemptionē. huic nāq; quātitati superexcellenti mala iā associata qualitas existit: ⁊ si imperceptibilis videat: ⁊ ideo dicunt ꝙ repletio quo ad vasa nō permanet diu qn sibi repletionem associet quo ad virtutez. ¶ Ad aliud dicendum Arist. loqui inesse istoꝝ generabiliuz ⁊ cozruptibiliuz in quibus posita est actio conuersiua. quantitas autem vt ostē sum actionem non habet nisi actio equiuoce ⁊ improꝑie extēdatur valde cū sit posita in rōnē ɔrioꝝ existere.

Precedentium rursus gratia ꝙ ledere alicuius mozbi fiat quātitate mōstratur. lz qd hꝺ differētia fuerit indicatū. 60. quoniā aphoriſ. prima Athletarū quidā in vltimā repletionē deuenientes perierunt repentine: aut in eis scissa sunt vasa: lz repletio imensuratam dicit quātitatē. Itidē. 5. aphoriſ. z. Ubicūq; nutrimētum ꝓter naturā amplius itrat hoc egritudinē facit. Sed amplꝰ est ꝓprietas quātitatis: ḡre Cōmentator. manifestū ꝙ i egritudinē venit ꝓpter multitudinē nutrimēti. Et cōfirmat̄: qz ꝑmo scꝺa repletio venas findit ⁊ ad suffocantia fit fluxus: ⁊ accidit suffocatio aut apoplexia vel epilepsia: cuius quedaz sanatio vt cito cū minutiōe succurrat̄ ꝓpter quātitatē: quare Aueroys collz. 3. Febris sanguinis sunt due species. Una fit ꝓpter augmētum quātitatis solum. ait etiā humozes q̄q; calozem ꝓpter quātitatē extinguere. Silr̄ de ige. 13. In tumozibus qui ꝓter nām ſm magnitudinem desistūt mēbza ab eo qō ſm naturam. Amplius si pblebothomia cuidam competit mozbo is ledit quātitate: qm̄ phlomia est euacuatio vlis multitudinē euacuans. de pharmacys ⁊ primo quarta. Ipsa vo eidem competit vt ⁊ sanatio manifestat. ¶ Rursus est dare humozē tēperatuz: ceu quē

sanguinē. hic autē venas pōt findere: vt sermo pugillum ostēdit: nō quidē qualitatis rōne cū sit tēperatus. Quantitate igit fractura opabit: ceu aer ēplurimus ptēperatꝰ vtre iclusus. Ledere igit alicuius erit morbi quātitate.

In oppositum qz si aliquis quātitate morbus lederet: tē cū id sit actio quedā iam pficeret ipsa quātitate 7 nō qualitate sola: sicut ostēsum dīa. 60. Eti. Omnis actio est cū motu. 3ꝰ meta physice. vñ auctor. 6. pncipioꝝ. Proprīū actionis est eē in motu: sz in quātitate nō est motꝰ: qō ostēdūt mathematica quātitati subiacentia. separata nāqz sunt a motu: 7 vlr ab oibus sensibiliū qualitatibꝰ. quare. ii. meta. Mathematicus circa ea que ex ablone scoriā facit: circūtollens enim oia sensibilia speculat: puta grauitatē 7 leuitatē duricie 7 molliciē. adhuc aūt caliditatē 7 frigiditatē 7 alias sensibiles ꝟietates. solū autē derelingt quātū 7 cōtinuū ꝓpalin. Id nō ledit qō hz rōnē māe cū minime agat: eo q ipsa mā fm q mā est passiuū. pmo de ge. 7 cor. Nō igitur morbus quis aget quātitate.

Propter primum quidē sciendū q morbi ledere actus corpis est, sensibiliter nocere: ac tandē pimere. rō nāqz ipsius est opationū corporis lesio manifesta: ceu visum dīa maxie. 7z. Quātitas vero seu quātū dicit vnū entiū. io. qō diuisibile in ea que īsunt: quoꝝ vtrūqz aut singulū vnū aligd aut hoc aliquid natum est esse. Huius vero quātitas duplex existit. nam quedā discreta ceu numerus 7 oratio: altera cōtinua: vt linea superficies 7 corpus: 7 cuz his cōsequenter locus 7 tempus. Et huius itidez alterutra: quedam est per se: alia vero per accidens. Per se quidez: aut fm substātiā: puta linea: superficies: 7 corpus. vel fm passiones 7 habitū. Et id aut passio quātitatis discrete: vt numerus: 7 tunc multū 7 paucuz: vel cōtinue: 7 sic magnum 7 paruuz: qō aut respicit lineaz: 7 sic lōgum 7 breue: vel superficiē: 7 tūc latū 7 strictū. aut corpus: 7 ita altū 7 pfundum. Subditur etiā graue 7 leue: que siquidez quātitatē respiciūt his minus. hec enim numerant in accidentibꝰ quātitatis intētione secunda. Diuidunt enim grauitas 7 leuitas eadez diuisione qua magnitudo. In maiori enim quātitate maxime qz proportionali plus est grauitatis. in opposita vero secus. Per accidens siquidez quātitas est que ratione magnitudinis: cui ea inheret quāti aliquam sortitur rationē. vt albuz: musicuz 7 hō. subiecta enim ipsorum sunt quāta quedaz. 7 similiter motus primi mobilis ratione magnitudinis qua causat quātus existit: ac tempus cōsequēter motu causatuz. Nosce etiā q magnum 7 paruuz multū 7 paucū similiter cuz accipiunt fm q sunt dispositiones essentiales in quātitatibus dicunt passiones 7 accidētia quātitatis: sed cū respiciunt vnuz in alterius respectu videntur in capitulo relationis collocari. Relatio nāqz accidit quātitati 7 ceteris predicamentis. Ar. in predicamētis. 7 gnto metaphysice: ac cōmentator. Amplius vt veritas diligētius indagetur sciēduz q quātitas potest dupliciter suscipi: aut simpliciter vel hz quid. Primo quippe: aut fm rationē cōmunē: vel magis particularem. Qz si prius: aut fm rationē intentionalez fm q in eius cōmunitate omnis cōcluditur inferior quātitas: prout subycibilis extat 7 predicabilis: 7 ita de consideratione logici existit. vel fm rōnem realez inq̄tuz ens extat: 7 tunc de ea metaphysicus speculatur. cōtemplat enī ens inq̄tuz ens. 6. metaphysice. Si vero ratio inspiciatur particularioꝝ realis tamen. puta q̄t est multiplicabilis vnitate: sicut quātitas discreta: vel mēsurabilis pūcto vt linea vel superficies: de cōsideratione tūc extat matematici. ipse nāqz circa talez negociat quātitatez. Si autem intueatur quātitas fm quid: puta q̄t terminus est 7 mēsura physicoruz corporū: 7 vniuersaliter quātitatibus sensibilibus subiecta negocy existit physici.

Propter secundum vero sciendū q cōmunis factus ē: vt apparuit ex argutis medicoꝝ sermo: q morbus quis ledit qualitate: alius vero quātitate. Qō ostēditur. nā si sanitas debet adesse oportet humores quātitatis mensura determinatos fore ac qualitatis proportionatos. apparēs pmo pma. cum rationes ꝟioruz extent ꝟie. Ut aūt medicoꝝ verificet sermo: introductū id quesitū physicū non parū: cuius veritas dicendoꝝ videbitur tertio.

Propter tertium vero sciendū q a quātitate simpliciter: 7 per se nō puenit alicuius morbi lesio: 7 vniuersaliter neqz actio. Consequēter autē 7 coadiuuatiue accidit magis. Primū quippe ostēditur: quoniā ledere agere quoddam existit. Scōm enī hoc in id quod subycitur agere quid dicit: sed omne agere siue actio cōtrario perficitur. differētia. 60. quātitati autez nihil extat contrariū in predicamentis. ¶ Amplius. nihil pncipaliter 7 per se agit vltra suaz speciem. Sicut enim se habet aliquid ad esse sic ad operari. z. metaphysice. sed si morbus lederet quātitate cum simpliciter sit qualitas. differentia. 74. ad vltra suam speciem ageret proprīā: per quā haberet esse. ¶ Itidem. illud qō est absolutuz a qualitatibus sensibilibus a quibus depēdet lesio 7 vlr actus oīs nō ledit aut agit. tale q̄ppe quātitas existit cuz ea sit prioz q̄litate: possitqz qō prius a posterioribus absolui. Ei autē non debet locus motus aut tps neqz cōtractus. 7 iō neqz rō boni. apparēs tertio metaphisice: nisi forte p accidēs 7 quo ad nos. differētia. 60. ¶ Rursus gegd ineſt vni sperum rōne supioris ineſt 7 alteri: sed morbo inanitionis ineſt ledere qualitate: puta ꝺne q̄uis quātitatē minorē videat iportare: vt ostēdunt simplex ethica 7 senectutis ethica. is aūt cōtrariat repletionis morbo. Qō firmat qz magis 7 minus ad easdē deducūt dīas in tegni. quātitate igit simplr 7 p se nō puenit ledere. Declarat etiā q accidat id ꝟsequēter 7 admiculatiue qz forma naturalis debitam quātitatē vt esse habeat 7 operetur expostulat in materia ita q in maiori extensa quā o amplius agit: iuxta illud cōmētatoris primo celi 7 mūdi. Potentie corporū sequūtur magnitudines que sunt in eis. Et ꝓpterea scō de cā. Omne agens opus fit magne quātitatis existere: in minori aūt minus ita vt ignis actiuissimus minima susceptus quātitate nō sentiet neduz q ledat: ꝺnū tertio. Qō etiā venena ostendunt recepta quātitate ēminima. Est nāqz minimam carnez reperire que amplius diuisa formā carnis nō retinebit. physicoꝝ pmo. Ledit igitur morbus vtcūqz quātitate qs 7 vlr agit. Ea enī ēmaxime manifestat actiōis intensio vel remissio. Etiō qz medicus artifex sensibilitatis 7 euidentie ampliorꝭ nō imerito ꝓtulit ledere alicuius morbi 7 actus vlr perfici quātitate. dīa etiā tactū 60. Circa quidē predicta factū est dubitare: qz dcm quātitati nihil fore cōtrariū: 7 motū in ea nō cōcidere: p ꝟis etiā cū oīs extet de ꝟio in ꝟium per mediū physicoꝝ. 5. cum eodez scribātur hoꝝ opposita ceu reliqui fm quale quātum 7 vbi motū esse solum: in vnoquoqz nāqz horuz est cōtrarietas. ¶ Dicēduz vtiqz q quātitati simplr cōsiderate vt a logyco metaphysico 7 mathematico nihil extat cōtrarium. Qō ostēditur qm ꝓtraria sunt que sub eodem posita genere inter se distantia maxime vicissim se de subo expellūt. io. metaphy. vnde in predicamentis aliquo in cōtrarys existēte susceptibili possibile ī alterū transmutationem fieri nisi alterū natura extiterit sicut igni calim. hec aūt rō verioꝝ ꝓtrarioꝝ per prius ierit q̄litati: cū oia pretacta amplius eidem ieꝛistant q̄ vbi aut

quãtitati. Jn vbi nãq̃ opposita non se mutuo expellunt de subiecto. non enim quod est surſuz vniuersi nunq̃ poterit esse deorſum aut cõtra: a quo tñ cõmẽtator tanq̃ a priori. 8. ↄ. 10. meta. ponit ☽rietatẽ in alia genera emanasse. qõ minus approbo. Qõ et auctor. 6. ꝓncipior ☽firmat a loco remouẽs ☽rietatẽ mõ quo tollit Ar. hãc a quãtitate qcqd ↄtra eos elentice conenť aliqui dicere. nõ. n. per se forte: ac ꝑ sibi ☽rietas inexistit: verũ fortassis ꝓaccidẽs magis: puta rõne q̃litatis vt grauitatis ↄ leuitatis. nã earum vna in locũ deorſuz inclinať. altera vo in eũ qui surſuz. similiter ↄ in quãtitate ☽rietas ſm qd inexistit: ↄ cõsequẽter. ꝓncipaliť vero in qualitate. cũ enĩ aliqua cõpletaz simpliť attingit magnitudinẽ ĩ augmẽto sunt pfecta. quãdo aũt existũt circa illã impfecta sunt ↄ diminuta: ↄ sicut pfectio ↄ iperfectio ſz quãtitatẽ circa idẽ habent fieri in physicis: huius quoq̃ rõne in quãtitate ☽rietas inexistit. vñ ceu ꝓiter puta qualitate magis eidẽ ineſt ☽rietas: ita ↄ ledere: ↄ vliť agere. Taliter etiã in ea ẽ motus: oiſq̃ q̃litas sensibilis. quare cõmentator. 3. meta. Lz mathematica sũt in re mota: non tñ mouẽtur nisi accidẽtaliter. Dec autẽ veritas ſdicatur creticoꝝ. ↄ. ita. Numeri quidem in seipsis nõ faciũt aligd: sed substãtias ꝓsequũtur que in aliquibus agũt horis. Nosce q̃ motus ille q amplius substãtie ĩheret est in vbi cũ sit grauitate ac leuitate que magis subam ꝓsequũtur his que in q̃litate aut quãtitate mouẽtur. ita cõmentator. 2. de aĩa. graue dicat ↄ leue subas existere: sũt tñ verius qualitates. 5. meta. aut quãtitates vt tactũ est. ↄ ibidẽ. latio enĩ motus est pfectoꝝ postq̃ generatione sunt pfecta. Cõsequũtur enĩ forma ampliꝰ subſtantialẽ. videtur nãq̃ graue ac leue in seipsis motus habere ꝓncipiũ ↄ modicũ ō horis ipediri posse: qõ nõ sic euenit in augmẽtabili ↄ alterabili. Sanabile nãq̃ ex seipso ĩ sanitatẽ deuenit: puta cũ arte nõ iuuať medicine plerũq̃ illius auxilio subleuať. ce. ↄ mũ. 4. Sic igiť motus in vbi est alys pfectior tanq̃ subam plus attingẽs: ↄ velut alteratiõis effectus: ↄ vtcũq̃ augmẽti ↄ decremẽti. nã in his que generãtur ↄ corrũpũtur ea prior existit motuũ ceteri. nãliuz pmo. Jn vniuerſo autẽ pbatur physicoꝝ octauo. lationem priorem motuuz existere.

Propter quartũ vero ↄ ſi apparet quid iaz dicendũ tñ gra pfectionis dialcalie vtriuſq̃ partis respõdeať argutis. Ad pmũ nãq̃ dicẽdũ q̃ talis repletio: aut amplius nutrimẽtũ seu multitudo perimit suffocãdo aut vasa scindẽdo: seu apoplexiã: aut aliã egritudinẽ ex multitudine humoꝝ inducendo: nõ quidẽ quãtitate: vt simpliciter quãtitas: ſz magis ꝓut ſm qd ↄ nãlis. qualitatis enĩz hoc magis euenit gratia: puta calido cõcitãte ꝓus: vt motus supfluꝰ in athletis: aut frigido coartãte: ceu sub eiꝰ itinerãdo dominio vel viſcoso groſſo: duro vel mollia: ac filibus. vñ collz. 3. pũ gitur Ha. eo q̃ visus est morbũ ↄsimilẽ omnẽ a pmis causari q̃litatibus: nõ enĩ his solis verũ etiã duritie ↄ mollicie. Qõ firmať: qz fe. de repletione san. de qua subditur magis ledit rõne qua febris ↄ q̃lis q̃ ea qua quãta: cuz febris sit mala cõplexio calida ↄ sicca. Qz ſi dicat Auer. fieri ꝓpter quãtitatẽ solũ: dõm illud ſm apparẽtiã ꝓtingere medicinalẽ: cũ tñ qualitatũ aliqua ꝓus eius: vt tactũ: materiã in opilationẽ ☽citauerit. groſſuz enĩ viſcoſuz ↄ multũ hz magis rõne q̃litatis opilationis causa. Plurimis qdem sic apparet inductoꝝ quid dõm. Ad aliud dõz q̃ phlebotomia quãtitatẽ nõ simpliciter euacuat: sed naturaliz magis cũ etiã dicat. A. ea quãdoq̃ euacuari multitudinẽ san. interduz malitiã ipsius: ↄ q̃nq̃ vt rũq̃. Ad aliud etiã apparet: qñ lz cui videať ineſſe humoꝝ temperamentũ pmarũ qualitatũ: supere excedit tñ quedã secundarũ. Ad pmũ autẽ coꝝ que partis alterius dõm q̃ a quãtitate simpliciter. vt ostẽsuz nõ fit ledere aut agere: ſz a qualitate sola. dria. 60. ſm quid autẽ ↄ ꝓsequẽter euenit Ad aliud etiã qd dõz apparet sunt quãta quippe vt talia absoluta: ↄ ea de qbus mathematica a motu tẽpore cõ tactu ↄ tactu simpliciter: vt visuz separata. silr a loco q vere solũ naturalibus debeť: ab ipso tamen minus sunt abstracta. vnde cõmẽtator pmo de gene. ↄ cor. Jmpossibile fit mathematica abstrahi a loco: vt mathematici abstrahũt eã ab alys accidẽtibus: tamẽ corpus nõ est in loco nisi per suas dimẽsiones: nõ per accidẽtia alia. Ad aliud dicẽdũ q̃ quãtitas vt quãtitas nõ ledit aut agit: put consequitur materiã: sed magis qualitas. Est enim tanq̃ ratio quo perficiť actio ↄ instrumẽtuz imediatũ ipsius ꝓpter rõnez cõtrarietatis in ipsa pmo inuẽtã. substãtia vo est vt basis ↄ fulcimẽtuz actus pmuz ↄ imediatuz: quãtitas autem ceu adminiculuz quoddaz. nam ea qualitas extenditur actiua. Quãta enĩz supficies fuerit tñ album esse dices in pdicamẽtis. totũ igitur cõpositũ aget: verus qualitate amplius.

Differentia. LXI.

Quod frigiditas nõ ingrediať opationẽ nature essentialiter ſz p accidẽs oñdiť. qz 4.ꝰ methauroꝝ.

Eactiuũ aut frigidũ aut corruptiuũ aut vt ſm accidẽs. Adhuc. 6. de accñti. ca. vlti. Dico q̃ caloris augmẽtatio vtilis ſi nõ ꝓcesserit ad vltimitatẽ vt mẽbra dissoluat ↄ liq̃faciat. frigiditas vo nullũ in actiõe ꝓfert iuuamẽtũ. Ampliꝰ Daly. ↄ ꝑ pma. c. de virtutibus. Frigiditas essentialiter in opationẽ nãe ingressum nõ hz: verũ p accñs disponẽdo instrm vt villum aut ventositatẽ ↄ spiñ igrossatione sustẽtando. vñ ꝑ sexti nãliũ. Frigiditas nõ hz ordinẽ in vtutibus q̃ ꝓueniũt appetitibus nãlibus: nisi q̃si seruitiũ vtilis ꝓsequentis. Qõ ↄ oñditur rõne: qz oĩum virtutes opationes p motũ exiť. hãut pficitur calido: quare scõo de ge. aĩalium. ↄ pbl. 13. Calidũ motiuũ: frigidũ autẽ ecõtrario pmansiuũ. Frigiditas enĩ palyticũ faciens ↄ mortificãs motui aduersať. pma pmo. ca. ꝑdicto. Eti. Qõ vni adest ☽rioꝝ remouet ab altero. Cõtraria nãq̃ mutuo se adiuicez expellunt de subiecto cũ rõ coꝝ in maxima ꝓstet distãtia. dria. 153. sed caliditati essentialiter ineſt opationẽ subingredi cũ calidi vt tactum sit mouere. Rursus. opatio p cõplonem existit tã q̃ ꝑ nãe instrm. Complo aũt humana maxie ad caliditatẽ ↄ humiditatẽ declinat secũdi gradus respectu cplonis põdere eq̃l. dria. 193. ↄ Jsaac sopitũ erit igiť calo frigidũ. Et cõfirmať qñ calidũ ẽ duplex in ea. vnũ gdez cõplonale mẽbri cuiuslibet qõ velut mãle ꝓsistit: ↄ aliud vt forma mẽbro cuiq̃ a corde demãdatum: ita q̃ ex his duobus calidis ꝓiũctis efficitur vnũ calidum qõ est q̃si forma membri. dria. 59. hec autem duo calida sic in vnũ augmẽtata frigiditatẽ in opationẽ nature eẽntialiter cõcurrere nõ permittũt. Nõ igiť frigiditas opationẽ ingreditur nature essentialiter: sed per accidens.

In cõtrarium qz secũdo de ge. aĩaliuz. Dura mollia ↄ viscosa frangibilia ↄ quecũq̃ alia tales passionales aĩalis exũt particulis. Caliditas ↄ frigiditas facient vtiq̃z. Dicit etiã q̃ ex alimento nutritiue aie virtus facit augmẽtuz vtens vt organis caliditate ↄ frigiditate. Et qõ plus subdit: qz i his motus existit illius ac quod i his que fiunt gra alicuius accidit. hoc quidẽ infrigidare ipoꝝ: hoc autem cale facere ↄ fieri particularum vnamquãq̃ hanc quidem carnem mollem cẽ. Rursus. methauroꝝ quarto. Generant calidum ↄ frigidũ obtinẽtia mãm ↄ in fine illius. Tales quidem partes caliditate ↄ frigiditate: ↄ moribus ab his cõ

tingit fieri coagulatas calido ⁊ frigido: sicut ⁊ fiendis os quidē: aut argētum tam caliditas ⁊ frigiditas ⁊ motus.

¶ Adhuc idez videtur sentiri naturaliuz ita ꝓmo. c. 4. Submisso spmate in matrice vel in terra nihil differt tē poribus quibusdā determinatis: vt q̄plurime cōstituan tur particule eius que generatur subst̄atie siccitate calidi tate: frigiditate ⁊ humiditate. vñ ꝓmo de iuuamētis. c. z. Cōplexio est subst̄atie operatio cuiuslibet mēbroꝝ p ca. frig. sicci. ⁊ hu. Et collz. 3. c. de accidētibus sensus tactus. Operatiōes oris stomachi iuuant ⁊ cōplent frigiditate tēperata. ¶ Amplius rōcinatio cōfirmat idē. Illud enim qō est nāle opus ingredit ēntial'r nāe. Ipso enim hoc dicit nāle. talis vero est frigiditas. vñ. 4. methau. Scōm vnā quāq; pfectionē terminātur a nāli caliditate ⁊ frigidita te. ¶ Rursus. qō essential'r facit ad gnātū esse essential'r ingreditur opus nāe: qm̄ gnātū foze opus est nāe: lz frigi ditas ēntial'r facit ad gnātū eē: vt apparet in nive glacie ⁊ crystallo: ⁊ plurib⁹ metalloꝝ: ⁊ in phlegmate: ⁊ ꝑpe vi treo: qō ⁊ in coꝛpibus aīaliū foꝛtassis ꝓtingit actu frigidū repire. frigiditas igit opus ēntial'r ingredit nature.

Propter primum quidē sciēduz q; frigi ditas ē nālis aque pas sio seu ꝓprietas sibi nāliter ꝑmitus inherēs. terre vo ac quisita. z⁹ Unūquodq; elemētoꝝ vnā sibi qualitatez ob seruat in sūmo ex qua aliā acquirit. dr̄ia. iz. Quotiēs autē dicit ipsa: dr̄ia viuz. 15. h sumit p frigiditate actuali repsa. Ingredit vo demū vnū in aliud multipl'r. Aut enī sic partes ēntiales que diffinitione signātur ingrediūtur qō quid est ⁊ suū vle: vel vt partes integrales qō totuz inte grant: vt cōsimilia ⁊ officialia coꝛpus: aut vt accidēs īgre ditur ꝓstōnē subiecti: qō ꝓprius tū egredi dicit cū mā: cuz forma oīuz sit causa velut mater accidētiū. phy sicoꝝ pri mo: seu sicut instr̄m ī̄strumētatū. Qō quidē instr̄m si coꝛ pozeū virtual'r solū: ⁊ nō ꝑm seipsuz ī̄strumētatū ingredi tur: vt apparet in oꝛganis a p̄ncipali motis agente. Si vo īcoꝛpoꝛeū fuerit ꝑm id qō est ēntial'r inopatū habebit ī gressuz: cū p se faciat ad motū: ⁊ sic ad formā ⁊ eē vt ī ele mentoꝝ qualitatib⁹ existētiū est videre ī mixto. ¶ Am plius opatio actio ⁊ factio ⁊ si videant satis ꝓuenire. dr̄ia tū distāt pli: qō ex eoꝝ notificatōe ⁊ ꝑpetatib⁹ apparebit. Est aūt opatio illud in quo euanescit forma opati ⁊ coꝛrū pitur post quietē faciēt eā. diffōnū libꝛo. vtpote ambula tio ⁊ locutio que euanescit: neq; inuenit eius vestigiū post quietē ambulātis ⁊ loquētis. p aūt ꝓma. c. i. de vtutib⁹. est effect⁹ vtutis īmediatus. In sex p̄ncipys vero. actio est ꝑz quā in id qō subycit agere dicimur. q̄rto vero pantegni. Actio nihil aliud est q̄ qdaz vtutis motus ad id qō efficitur: nō tū dico q; actio ēntial'r sic sit motus. vñ de re. sa. scōo. Quicūq; motuū nō sunt actus triplex ꝛc̄. Mouere nāq; in plus est ipso agere. ꝑ. de ge. ⁊ coꝛ. Ipsa tū cū motu existit actio. nā ꝓpriū actionis est esse in motu: ⁊ motꝰ in actiōe firmat in sex p̄ncipys. ꝑm vo Daly. ibidē. 4. ca. 8. Singularū actionū motus quidē sūt: mouetq; eos agēs. Factio vo respicit ea q̄ artis: ceu actio ꝓpus q̄ moꝛis. iuxta illud dr̄ie tertie. Ars est recta rō factibiliū: prudētia vo agibiliū. Subtiliꝰ aūt cōsiderāti apparebit q; opatio p dictis duob⁹ vlioꝝ existit: lz vnū ꝑ alio recipiat sepe. naz actio videt māz supponere extrinsecā in quā agit. lz pus actio duplex sit posita: coꝛpis. vz. ⁊ aīe. Opatio quoq; ⁊ rē videt extrinsecā in quā agat agēs imporꝛtare: vt secare ⁊ vrere: ⁊ intrinsecā vt itelligere. Est nāq; opatio quedam trāsiens: vt vrere ⁊ secare. alia vo in operāte pmanēs: vt itelligere ⁊ velle. diffōnū libꝛo. Rursus. actio oīs videt a motu iseparabilis foze tanq̄ ab eius nā ⁊ ꝓprietate. opa tio vo cuz motu ⁊ sine motu: vt in diuinis. vñ ethicoꝝ. 7. nō solū motus est opatio: lz ⁊ imobilitatis, Quā etiā sine motu existere in opatiōe ostēdit retētiue. quid aūt sit nā. dr̄ia viiuz. 9. hic autē sumit ꝑ vtute regitiua ⁊ ꝓprie nāli. Essential'r vo ab ēntia nomē denoīatiue suscipit. Essen tia seu gditas ex ptibus formalib⁹ ampli⁹ per diffōnē im poꝛtatis: qō gd est rei īdicātibus denotat. 7. meta. In eo aūt qō ēntial'r inexistit ⁊ dici de oī: ⁊ per se ⁊ vl'r: ⁊ fm q; ipsuz imporꝛtat. Lui⁹ ēntial'r esse opposituꝫ qō est accīta liter existit. Qō in ꝓxy iā notificatiōe cognoscit. ¶ Notā duz q; per accidēs repit in his q̄ sunt ēntial'r ordinata ⁊ in his oppositis: ⁊ in ambob⁹ dupl'r. in ꝑmis gdē vel put diuidit ꝓ ꝑmū. vñ ꝑ ꝑma. c. ꝑ. sūme tertie. Neruoꝝ inua mēta quedā sūt fz ēntiā: puta pstare sensuz ⁊ motū: alia per accidēs: sicut carnē coꝛroborare: ⁊ coꝛpus foꝛtificare: ceu hic sumit magis. Aut ꝓ imediatū. q̄re ī tegni. magni tudo vocis aut eius paruitas nō sit semp: neq; īmediate p̄ncipal'r caliditate ⁊ frigiditate: sed fz accidēs. i. p aliud. In secūdis etiā dupl'r: vel put diuidit ꝓ id qō est semp ⁊ in pluribus: ceu casuale ⁊ foꝛtuitū: aut ꝓ illud qō est per se vt calidū in frigidare: frigidumq; calefacere.

Propter secundum vo sciendū q; Daly. ⁊ A. maxime. prima ꝓmo. c. de vtutibus ⁊ naturaliū sexta ꝑmis. nititur ostē dere frigiditatē nō habere īgressum in opationē nature neq; ordinez in virtutibus ipsius. Supponit enim oīum operatiōes virtutū per motū existere. Frigiditas sigdez motum tollit cū paralyticatū ⁊ moꝛtificatum qō mobile reddat. Ideo cōcludit operationē virtutū que cōueniūt appetitibus non ingredi naturalibus essentialiter eo q; tollat motū quē ponit in rationē operatiōis cōcidere: sed per accidens ꝓparādo instrumētuz. puta spiritū ⁊ ven tositatē in expulsione ingrossando. Huius aūt positionis defectus in tertio ostendet ꝓpositoꝝ. Motiuū etiā ei⁹ foꝛtassis non valet. Ponit nāq; Ar. vt prehabitū q; mo tus constat nō solum caliditate: verū etiā frigiditate: ⁊ q; partes aīalium calido ⁊ frigido ⁊ motibus coꝛrūdem coa gulationem suscipiunt. ¶ Rursus. omnes cōsentiunt q; frigiditatis sit cōtrahendo mouere de circūferentys ad centrum. Contrahendo enim cōgregat que sunt eiusdez tribus ⁊ aliene. z. de ge. ⁊ coꝛ. ⁊ quarto methauroꝝ. Caliditas quoq; motū vt cōtrariuz habet homogenia solum cōgregans ⁊ etherogenia ꝓpellens. Itidem nālium ꝓmo. ca. z. Uena ⁊ singulum alioꝝ oꝛganoꝝ operat ꝓpter operatiuā complexionez que ex quattuoꝝ qualitatibus. Tertioq; ipsarū. c. 3. Matrices omni collo clausas conti nere in pluribus mulierū nouē mēsibus fetus. permā sio autē ⁊ cōstrictio perficit frigiditate. ꝑble. iz. A. ēt volens ꝓbare vtutez retentiuā ī ei⁹ operatiōe motu vti nō iuste videt rōcinari. ait nāq; Retētiua opat mouendo villos trāsmersos ꝑm figurā cōpreh̄sionis bene factā: ⁊ sic retē tioni motus attribuat localis: sicut attractiōi ⁊ expulsiōi de accīti. 6. c. z. Dicā eteni hoc vez foze cū ipsa ī̄strm cō trahit sup id in quo demū opabit digestiua sibi famulā do: aut gnātiue detētiua. Cū aūt ꝓctū fuerit instr̄m ⁊ hec figura bone cōpreh̄sionis fuerit facta motus oīs cessa bit detētiue. Et iō demū q̄si se castigās subdit: due local'r mutatae ⁊ retētiua qō ⁊ nomē vī ꝓportare ⁊ sic detentiue opatio sine motu existit cū supposuerit oēm opationē p fici motu vt tactū. Et hoc gdē detētionis tps longius est valde tpe figurationis villoꝝ ꝑm cōpreh̄sionis formā. Or si gs dicat illic eē cōmotionē spirituū vt gdā dixere: dicendū ℬ nō foze in retētiua vt retentiua sed digestiua. Similiter in digestione nō est motus localis nisi ꝓpter ⁊ per accidens vt rōne permixtiōis partium ꝓsequētis ad motū alterationis. vñ quarto de accīti. In conuersione cōuersiue nō est necesse moueri locali mutatione. nā cō cauitate ꝑficitur ⁊ non inulis. Itaq; neq; oīs motus est

a calido quocunq; modo. neq; etiaz omnis operatio per motū tanq; per suū exīstit cēntiale: cū ipsiuz: vt tactū ꝓtingit aliqñ ab opatione separari. Quidā vo deaurātiū volētes arma in defensione sumere. A. dixerunt q; frigiditas essentialiter ꝑmā cōpositionē ingrediaī mixti: cum omnia cōstent ex elemētis ꝛ eoz naturis. dña. 16. Quo ad operationē vero cēntialr nō ingrediaī sz accidētalr magis viluz sustētando: aut vētositatē ꝛ spūm ingrossando: ꝛ eoz ꝓhibēdo dissolutionē: qō ridiculū grāde. frustrant nāq; sic dicētes nāz semp ꝓpter finez operātē: ponunt enī qō est ad finem rescindētes eundem.

Propter tertium vero sciendū primitus ostendaī q; frigiditas ingredit cēntialr opationē ꝛ nō p accidēs tm̄. Scdo q; nō adeo remanet frigiditas elata in aīalibꝫ: ꝛ maxime in nobis vt caliditas. ¶ Propter ꝑmū huiꝰ sciendū q; frigiditas cēntialr opationē ingredit nāe quocūq; mō ꝓdictoz sumaī nā. Cōstat enī q; si nā iuxta Ar. gnālr sumaī q; frigiditas fere equalr opationē ingredit nāe: vt ꝛ caliditas: qō nō in nā gnābili ꝛ corruptibili apparet solū. verū etiaz in ea que ꝓpetua ꝛ incorruptibili efficienter dūtaxat q̄lis que corpoz supioz. Est nāq; saturnū dare venerē ꝛ lunā cū alys corūdē ꝓnis fixis stellarū per se vtutē frigiditatis hic mō efficere aliquo: qdqd dicat cōmētator. z. celi ꝛ mūdi. cū oē multiplex ꝛ diffforme oporteat tandē in vnū ꝑmū vnicū ac vniforme reducere. lucidatoris. dña. 3. In hac quoq; nā iferiori gnābili ꝛ corruptibili quecūq; dicta frigiditas remissa cēntialr in opus eius obtinet ingressū. qō ꝛ auctoritate approbaī: ꝛ rōnibꝫ ꝓincip. Ar. nāq; z. ō ge. aīaliū. Ejūt aūt carnes aut his ꝓportionale a frigido cōstāte: ꝓpter qō ꝛ soluunt ab igne. Canon nāq; ārti methauroz q; quecūq; fiunt a frigido a calido dissoluunt: ꝛ ecōtra. In his qdē maxime q̄ nō fiūt ab aīa. Neq; etiā sane fm aduersarios nō ingredit qz tollat motū: cū dictū sit de motu aīaliū. Cause motuū caliditas ꝛ frigiditas: q̄ de foris ꝛ itus exīstēs naturales. ¶ Adhuc ibidē. omnis motus alicui innititur īmobili: sed inixio fit a frigido: sic motus a calido. ergo frigiduz regrit etiā ad motū. ¶ Rursus ꝓnuz scdo. ca. 6. dicitur pinguedinē ꝓpter frigiditatem pāniculoruz generari. vnde ꝑmo ꝑma. adeps frigiditate coagulaī. Et q; cause generatiōis humoruz cuz alys exīstunt caliditas ꝛ frigiditas. Similiter videmus ꝛ maxime extra corpoza aīaliū cōposita ꝓpria frigiditate constare: vt ostēditur in niue: glacie: crystallo: ꝛ metalloz q; busdaz. Phlegma etiā actu frigidū in corpozibus nostris vt vitreū percipit generari. ¶ Amplius ratione mōstratur. naz vnūquodq; sicut se habet ad esse: sic ꝛ ad operari: vt dictū ꝓius: eo q; esse ordinaī ad actū. similis nāq; dispositio rei in entitate: veritate: ꝛ operatione. scdo metaphysice. Frigiditas aūtē cū alys qualitatibus vt ostēsuz .16. essentialiter cū earuz subiectis ad esse faciūt mixti: ꝑpter qō ꝛ essentiā ingrediunt operatiōis: sicut nāq; se habet subiectū: ita ꝛ passio seu ꝓpetas naturalis ab ipso deriuata. ¶ Jtidez. nisi frigiditas essentialiter operationē ingrederetur nature caliditatis excessus composituz destrueret. Jndiguit ergo frigiditate saltez cōtemperante. Palin. sanitas ex operatione nature cōsurgit directe. causatur nāq; ex debita ꝓportione ꝓnis ꝛ cōpositionis mēbroruz consimiliū ꝛ officialiū adinuicē: sed frigiditas caliditatē sibi obuiā vt febrilē extinguēdo corpus ad temperamētuz ꝛ sanitatē reducit. id aūtē nō fieret nisi virtꝰ vteretur ea in eius actu. Qz si. A. diceret frigiditatē intēsam opus nature nō ingredi sed remissam. dicendū hoc paruz valere: eo q; etiā caliditas nō nisi remissa ꝛ frigiditati cōtemperata: ꝛ cōstitutionez: ꝛ operationē compositi essentialiter ingreditur. Jn naturā nāq; ingreditur regitiuam virtutuu videlicet congerie: vt appartit in retentiua ꝛ expulsiua vtutes entes naturales. Ex parte quoq; aīaliū .i. virtutū cōprehendentiū occulte in cōseruatiuaz ꝛ memoratiuam. Quantuz vero ad virtutes vitales innixione motus partium lateraliuz cordis ipsius parieti. Dis eniz motus innititur cuidaz īmobili. Quod etiaz manifeste apparet in elemētoruū natura ꝛ forma: seu compositione: que a natura dependet elemētoruz. vnde cōplexionū ꝑmo. ca. z. Plasma forte sequit quattuoz elemētoruū eucrasiam: aut forsitan aliquod ꝓncipiū diuinius desuper ex superioribus. plasmatio nāq; per frigiduz nō paruz existere: eo q; ipsum cōgregat: ꝛ in esse retinet: nō solum homogenia veruz etiaz etherogenia. Calidum autez homogenia congregat: etherogenia autem diserdit ꝛ disgregat. vnde. A. secūdo de anima. Primuz instrumentū virtutis nutritiue est caloz naturalis. caloz enim est aptus ad mouendum materias. post hunc sequitur frigiditas ad faciē dum ens quiescere in suis perfectionibus creaturarum. Doc itidem quod dictum in alys naturis verificatur in natura etiaz de consuetudine dicta: sicut secunda quedā regitiua natura: etiā in natura fm q; epati tanq; eius ꝓncipio primordiali ꝛ fundamento fm medicos attribuitur. Jn cuius solum nature operationem negauit. A. frigiditatem essentialiter ingressum habere. Cuius tamen datū est Primum in virtute detentiua ꝛ expulsiua. Ostēsuz etiā fuit q; motus nō solum est a calido verū etiā a frigido: ꝛ q; opatio nō ois est cū motu: imo quedam eius cum quiete: Ex his etiā concluditur Deben Mesue ꝛ Jsaac israbelita fm q; eis ꝓponit Daly. errorem ac Joannitiū ꝛ Daliab. nō incurrere ponentes detentiuā frigido ꝛ sicco opari: expulsiuā vero frigido ꝛ humido. ¶ Propter zm huius sciendū q; in corpozibus aīaliuz ꝛ maxime nostris caliditas minus remissa in cōstitutiōez operis nāe ꝛ operationē eoz ꝓuenit q̄z frigiditas eo q; complexio nostra declinat ad caliditatē ꝛ hu. dña. 20. Et iō sz ponā frigiditatem essentialiter ingredi opationem nā: magis tamen remissa valde: puta sub minori excessu caliditatē remittendo ingreditur q̄z caliditas. vñ Ha. de typo. ex calido ꝛ frigido cōstat mixtio: sz ipsum calidū principaliter sit detentione nature. qz p ipsuz fiunt motus ꝛ opationes nature oēs qbus repugnat ꝓtrariū: attamē frigiditas magnū similiter exhibet iuuamētū. ꝛ boc qz cū de natura calidi sit tm̄ moueri sursum ꝛ secus appositū trahere si frigidū nō ꝑediret festinaret ad distantiā valde longam: sed id impedit: quēadmodū dispergi de celeri non sinit. Quare Auer. tertio colliz. ca. ꝑ. Membza non agunt ꝛ patiuntur nisi cū quodā caloze tēperato ex frigiditate ꝓportionali ei. Ostensum enī est naturali philosophia frigiditatem esse in corpore sicut instrumētuz tēperans naturalē calorem. Jdē quoq; de causis longitudinis ꝛ brevitatis vite. Caloz mēsuratus cū frigore dat gnātionem ꝛ ꝓpriā formā naturalez. vñ ꝑmo ꝑma. c. i. cōpl'onum. Tu tñ ex hoc intellige q; equalitas ꝛ sanitas magis ptinet caliditati q̄z frigiditati. Et eodē zo. c. de pulsiū ꝓne. Caliditas calori magis est cōueniēs ĩnato q̄z supple frigiditas. ¶ Adhuc tertio ꝑma. c. 6. Caliditas ē cōueniēs vtutibus frigori cōtēperata. ꝛ iō ponit seq debilitatē ꝛ destructionē opationis friditatis cā: nō aūt caliditatis nisi vehemēter fuerit excedēs. Tertio ēr. iz. c. de stomachi debilitate nō fuans ꝑmi ꝑme legislatiōez ingt ita. Retētiua oz vt ꝓseruet sz plūs siccitate cū declinatiōe ad frīditatez. Expulsiua cū hu. ꝛ fri. Qō fulcit: qz illud plus eleuaī ĩ aliq̄ vt in mixto qō magis facit ad eē ꝛ opationē eius oppositō. talis qdez est frigiditas relatione caliditatis vt forme denotat impressio ꝛ motꝰ. Est nāq; hec formalis. frigiditas aūt mālis magis. caliditas itaq; itensioz extat frītate ĩ mixto.

Propter quartum gdē ad p̄mū dōm q̄ Aris. nō dixit simplr fridatez accñtalr opari: sz q. p accñs respectu calitatis. minus. n. operaī per se ad esse q̄ solū amplius ꝓtempando. dr̄ia. 48. Subaliter vero opatur ad cozruptionē gñatozū. ꝓmentator ibidē. p accñs vero ad eoz esse. Aut illic ſmo est de frido in cōi ꝑparāte admixtionē. h aūt in particulari put ordinaī ad aialia. ¶ Ad aliud dōm q̄ Ha. dicit actionez: nō aūt opationē: aut friditatē nullū in actione pstare iuuamentū vez est vltimatā vt calitas ēt vltimata: remittīt tñ magis friditas q̄ calitas: vt dictuz. r h foztassis itellexit: aut iuuamentū de quo sit curanduz. Et silem moz subdit Ha. ſmonē inquiēs. In ceteris actionibus nihil valet humiditas nisi in nutritiōe r augmētatione maxime. vel illi⁹ fuit opi. quā impītiarū nō approbo. ¶ Et silr dōm Daly. r A. ¶ Ad aliud dōm nō esse verū oēm opationez per motū existere: vez q̄ndā gete magis fieri vt in diuinis. Qō r in detentiue iā apparuit actu. nz oīs friditas vt oñsuz paralyticat: r moztifez reddit: imo friditas tempata secū motū cōpatīt vt in plurib⁹ aparuit actib⁹. ¶ Ad aliud dicendum cōcedendo verum foze qñ ꝓxys p nām ipsoz inerit r nō p nāz generis supiozis sic albo r nigro p nām colozis inest videri. ¶ Dōz est calitatē non p nām sibi ꝓpriā igredi opationē nāe que opponitur friditati: vez p vlem magis supiozē celestē: cū calm celeste ēt friduz superet sic apparet ex stellaz naturis. oñsuz dr̄ia. io. ¶ Aut dōz q̄ h calitas facit in cozporib⁹ nostris friditate ꝓtempata. ꝑhibet. n. assationē. ꝓmēta. methau. 4.º ¶ Ad aliud dicēdū cū calo humano associari friduz nō excedens calm remittēdo. ostensuz nāq; q̄ frigiditas in nobis magis remittīt: r in minori pmanet caliditatis excessu. ¶ Et hinc gdez dicenduz ad aliud ꝛc̄.

¶ Differentia. LXII.

Quod digestio fiat frigiditate oñdit ex medicoz operis: cuz eniz volunt materias digerere calidas cibos r potus exhibent fridos ac medicinas: vt oxiçacaraz sirupū fridoz çucarū violatuz r triasandaloz ꝓfectiones. ¶ Adhuc digestio est quedā generatio sicut putrefactio: aliq̄ cozruptio 4.º methau. sz generatio fit friditate vt est videre in multis. fit eniz vermis in niue. bistoria. 5.º ¶ Rursus qō näle est digestionē pōt causare: ea. n. est nature actus. talis quidez est friditas. vñ pus circa vnamquāq; pfectionē circa ea que terminanī a nāli caliditate r friditate. ꝓpalin: qō facit ad esse r ad opationez: id. n. ordinaī ad illud: sz frigiditas facit ad esse cū ingrediaī vt alie q̄litatū mixtionez dr̄ia ꝓxi. Ex q̄ tādē complo resultat. faciet igiī ad operationez. sz digestio est virtutis digerētis opatio. ¶ Adhuc digō. dr̄ia. 50. est materiei preparatio vt a virtute liberi⁹ expellaī excretiua. hec vo friditas operaī mām calaz infridando. r subtilitatē ipsius ipeditiuā expulsionis remouendo: saltē nāq; hanc digerere hz mām. vñ Daly. pluriuz quod ifrigidat r humectat. ꝑhibet digōnez ꝓterq̄ in materys colericis calidis r siccis. s. colera citrina sola. Frigiditas igitur digestionē inducit.

In oppositum methau. 4.º Frigiditas etenī indigestionē. vñ Alex. ibidē. Nō fit aliq̄ digō a friditate. ponīt. n. digō a calitate facta esse. Et ꝓmētator. Opus friditatis ꝑhibz digōnē. q̄ ipsaz operās oībus modis caloz est nālis. Quare ꝓnosti. p. maturatio non complēt nisi p calitatē. ¶ Amplius digō est cōpletio a nāli r ꝓprio calido. Indigō vero est iperfectio ꝓpter idigentiā ꝓprie caliditatis. dr̄ia. 50. vñ de ge. aialiū 1.º Digestio caliditas quedā est. Et q̄rto. Digestio oīs opatur calo. ꝓpter qō friditate non erit digestio.

Propter primum autem sciendum ipm satis foze notū ex differentia. 50. r premissa.

Propter secundum gdē sciēdū q̄ Aui. simplr p se negaz friditatez iducere digōnez: cū ea sit op⁹ nāe. friditas autē ſm eū magis non hz inuentionē neq̄ ordinē in virtutib⁹ nāe. dr̄ia p̄dicta. Sz gd de hoc videbitur ꝓxter.

Propter tertium vero sciendū q̄ duplici dr̄ia. 50. supposita digōne ceu iuuatiui r nocitiui vtrāq; cāt mō q̄dā. Duplr nāq; pōt ea digōnē inducere: aut p se vl p accñs: r p accñs quidē ad digōnez facit iuuatiui: eo q̄ corpis poros vndiq; cōcludēs calm iteri⁹ nāe ꝓpellens coadunat r foztificat inē illud hipocraticū. Uētres hyeme r vere extāt nā calidissimi quo accñte itendiī digestio. Facit ēt ad digōnez nocitiui q̄ q̄ curat egritudinē mālez digōnē iducit cū ipi⁹ curationē oporteat si nil ipediat digōnez p̄cedere ſm illō veteris. Digesta medicari r mouere nō cruda. sz friditas curationē iducit. vñ. 5.º aphoris. Est aūt vbi in tetano sine vulnere iuuene bñ carnoso estate media fride aq̄ mlte i fusio calozis reuocationē facit. caloz vo h liberat. Fridū nāq; calefacit cōuersum quodāmodo r abscōdens qō calidū interi⁹. physicoz. 8. Sic igiī oñsum sit q̄ frigiditas vtcūq; digōnez cōdueit p accñs vtrāq;. Per se vo dico: r ꝓxio friditatē digōnez ēt satis intēsaz cāre cū fuerit alys vt in cōplone vnita q̄litatib⁹. Ex oībus nāq; mixti q̄litatibus ipsius resultat ꝓplo. Sicut nāq; dicimus aliquē fore calm r siccū aut hȳ: eo q̄ he due q̄litates excedāt i eo: nihilominus tñ q̄ eius complo nō sit frido ꝓfracta r humita. n. ī. ꝓposito. qō. n. digerit oz ex q̄ttuoz naturis foze cōstitutū: r qō digeriī silr. vñ q̄rto methau. Nullū hūiduz ipm ſm seipm pepasim patiī. i. maturaī sine sicco. Differēter tñ valde friditas facit ad digestionē caliditas atq; humiditas: q̄ digestio ꝑncipaliter pficiī calitate: demuz humiditate. vñ Daly. Digestiue caliditas ē adaucta r humiditas tpata. Quare ꝓmo ꝓma. c. 3. ō vtutib⁹. Que oīb⁹ plus idiget caliditate ē digestio: q̄ siccitate nō indiget: de qua sit curādū subaudi sz humiditate. vñ ſmo tertio. iz. ca. de debilitate stomachi in scriptiōe corruptus est hīs digestionē fieri p siccitatē cū caliditate. vult nāq; dicere p humiditatē cuz caliditate. aut foztassis qs diceret ipm velle siccitatē ad digestionē opari: iuxta illud sexti de accidente. ca. vltimo. Digestio si tēperatam habuerit siccitatem est talis qualis si fuerit nutrimentū huius. Frigiditas etenī videī ad digestionē facere: eo q̄ tēpat calidū illi ꝓiuncta qō esset excedēs acutū: ac ipsum reddit cū humido q̄titatū. Congregat ēt partes mēbroz: r potentires facit in calidi retētione r ipius vigoratione. vñ dictū ꝓrius. Caliditas est ꝓueniēs vtutibus cōtempata frigori. Sic igiī digestio pficiī ꝑncipaliter caliditate scōo humiditate: tertio siccitate r frigiditate. Qō rōnibus pōt oñdigbus mōstratū est frigiditatē i opus ēntialiter nāe etiā bñe ingressum: dr̄ia p̄dicta. Qz aūt dicaī frigiditatē digestionē nō cāre audiēdū est dñantez. ipsa. n. pficiī potissime calo r hu. nihilomin⁹ tñ alys ꝓsiderata ē qualitatib⁹. Sicut dicim⁹ aliā nām fore colerici r phlatici. Et tamen vterq; ex eisdē est ꝓfectus: modo tñ alio. Qz aūt scōo frigiditas digestionē ꝓcuret nocitiui actus in morbis calidis medicoz designāt pretacti. Itaq; breuiter sit oñsum quō frigiditas se habeat ad digestionē ꝓpter alia plima hȳ in alys differentys declarata.

Propter quartum vero ad primum dicenduz q̄ frigida nō semp exhibēt gña digōnis māe: sz magis ꝓpter febriles

discrasiam: nisi talē discrasiam velimus ad digestionem materiei reducere: vt in febribus euenit: quarū mā non est calida. In colericis aūt febriū frigida qdē alterant ꝛ mām digerūt ꝛ grossando. huius etiā nō sunt multū frigida febriū colericaꝝ comparatōe. ¶ Ad aliud dōm vt apparuit q sicut friditas facit ad gnātionē: ita ꝛ ad digōnē. neq aliqd in aīalibus generaī a frigido potēti velut metrologica vel mieraliū aliq: ſz neq a calo. ¶ Sz ō. in fonte Abani feruentissimo generant vermes q extracti moriunt ꝓfestim. ¶ Dōm q aut nō sunt in loco feruentissimo eius oio sed a latere. Uel canonē modica istantia nō perimit sicut vermis in niue. Aut nix hec antiquata sicut in terra huius ponit ipm Aris. generari. puta generaī sup terre supficie niue tecta ea iam caloze solari effecta. Uel q nō logice cōcludiī dōm. ¶ Ad aliud dōm eodem mō. Frigiditas eniz put ad esse cū alys agit q̄litatibus caliditatē remittit ꝛ congregat ad digōnē operaī: non aūt cum fuerit excedēs. ¶ Ad aliud silr dōm. ¶ Ad aliō qd dōm apparuit cū digōnez tāgat nocitiui. ¶ Ad iducta vero alterius partis qd dōm apparuit: qm̄ negatū frigiditatē ex equo caliditati ꝛ hu. digōnez īducere ꝛ quomō operetur ꝛ q̄rum ostensum. ¶ Differentia. LXIII.

Quod actio membris officialibus cōiter attributa ex cōpositione dependeat videī cū sit membrorum officialiuz nā. ꝓmo. n. de hyltorys aīaliuz. Tactus qdē in omiomera fit pte: factiue vero virtutes in anomiomera puta separatio alimenti in oze. Motꝰ vero ꝛ fm locū pedibus aut alis seu ꝓportionalibus. vñ ꝛ° de ptibꝰ. Omiomera anomiomeraꝝ gra sunt. Illoꝝ enim opera ꝛ opationes extāt. puta oculi ꝛ nasi ꝛ facies totius ꝛ digiti ꝛ manus ꝛ totius brachy. Subditq demū. Sensus qdem omiomeris opationes p anomiomera existent ipsis. ꝓmo quoq de ge. aīalium ptes officiales p se aliqd faciunt vt ligua ꝛ manus. Dicit etiaz in p̄ncipio meta. sensuz visus per oculos fieri. ¶ Amplius interioꝝ. ꝛ° ca° vltimo. per oculos qdem videre: per aures vero audire. Et de inge. ꝓmo. ca° 6° dico visuz esse actionē oculoꝝ: loquelaz linguē: ꝛ gressuz pedū. ¶ Adhuc in tegni. amplius ꝛ inherētiuz eius officialibus puta effectuū virtute. Itidem ꝓmo de re. sa. actus ex necessitate segtur benignas compōnes sine querela. Et subdit demū. Forma vero positio numerus ꝛ q̄titas actuū sunt cā. Ois enī hereſis. i. opīo. in boc ibidē dr conuenire. ¶ Rursus mēbra qbus ꝓpositio debetur sunt officialia. hec aūt ordinata sunt ad motꝰ ꝛ operationes aīe fm. A. ꝛ Baly. pficiendas. Eti. eo quo destructo reddiī qd magis eguocuz ꝛ imꝑfectuz q̄ alio: in ipso plus vigebit nā illius q̄ in reliquo. Sic enī videī se habere in ꝓne que debeī mēbris ꝓsimilibus ꝛ ꝓpōne officialibus attributa. nā eguoce magis dicit manus absciſa manus q̄ os ꝛ caro. methau. 4.° ꝛ ꝓmo de ge. ꝛ coz. apparet. B aūt non videī euenire nisi qz in nā compōnis magis vnitas mēbri saluabatur q̄ in ꝓne. Itidem si cōpositio est cā actuū q complōni videnī ascribi: multo magis erit causa opationū sui. glibz eniz est potentius in se q̄ alio. ſz cōpositione fiunt opationes alicui° ꝓsilis. qz enī neruus est pozosus longus ita situatus: sicq numeraī ipsius perficit opus: ꝛ silr os. Digestiua etiaz q̄ est in pte maxieq carnosa ventris opationez videtur explere sua cōcauitate ꝛ rotunditate tali seu figuratōe: silr q̄ attractiua ꝛ expulsiua. ꝓpalin: motus fit per lacertū q membruz est officiale. tertio theo. ca° ꝓ. Cōponiī eniz ex carne simplici neruo ligamēto pānículo ꝛ ēt chozda. Silrq̄ ī ceteris īducēdo sensibus taz extrīsecis q̄ itrinsecis videbunt p mēbra officialia exerceri. sua. n. talia sunt sensicena. ¶ Rursus q ab vtriſq debeat p̄uenire ꝛ non ab alterutro monstratur ex ꝓmo de anima. qz totuz compositus agit: non autez partium altera. vnde dicere aīam irasci simile est si quis dicat eam texere vel edificare. Eti. q a neutris partiuz: qz fm Aris. ipse sunt potentia in toto. qō aūt in potentia non agit cū omnis operatio ab ente fiat actu. nono meta. Est eniz non ens quod potentia. complexionuz. ꝛ° cap° ꝓ. Itaq; ꝛcludiī cōpationes officialiū cōpositioni attribui ꝛ nō ꝛploni. ꝛ q ēt vni istaꝝ ſz vtriq; aut neutri.

Huius quoq oppositū videtur sapere Ha. in q̄pluribus locoꝝ volēs membri actū q̄tuncunq officialis: per vnā partē ꝓsimilē in eo existentē ꝓne perfici eiusdē. vñ ꝓmo de morbo. ca° 6° ꝛ interioꝝ. ꝛ° ca° 8° Ex omiomeris fiūt actus. ſz aliaꝝ particularū vtilitas q̄dam est: actus vero nō. Quare. io. de inge. ab omiomeris noiatis aīalibus fiūt actus oibus. ¶ Amplius qō est ꝑius ꝛ simplici° se hz per modū cause: cuius vero oppositū per viā effectus. talis aūt est ꝛplexio cū sit cā cōpositionis maioriſq; simplicitatis vt oīdeī tanq̄ aīaz īmediatius attingēs. ¶ Adhuc musclus apud Johannitiū ꝛ Aui. mēbꝝ extat ꝓsimile cū de ipo agak. p ꝓma. vbi de anothomia ꝓsimiliū tractat: vt ꝓmissum in ꝓemio: ꝛ tñ p ipm pficiunt motus ꝛ opationes plurime. Eti. actus exiſlit ex ꝓma particulaꝝ suba nō ex pōne. iterioꝝ sexto. ca. vlti. hec aūt nām officialitatis ipoꝛtat. Jgiī opatiōes officialiū cōplexioni ꝛ nō compōni attribuunt.

Propter primuz gdem sciēdum q qd sit actio qdq factio ꝛ opatio ꝛ quō ꝓueniāt ꝛ dfant oīsum. 6i. dōia. Deinceps vero sciendū sicut apparet p̄ ꝓmo de histori. ꝛ scō de partibꝰ. q mēbroꝝ quedā sunt omiomera q̄ ꝛ homogenea ꝓsimilia simplicia ꝛ incōposita esse dīr. alia vo anomiomera vel etherogenea officialia vel instrālia aut organica cōposita ꝛ scōa. Sūt aūt fm ꝓmū ꝓma. ꝛ Baly. mēbra ꝓsimilia quoꝝ si sensibilē quācūq; assumpseris partē: erit toti cōmunicās in noīe ꝛ diffinitione vt os: q̄libet enī pars ossis est os: ꝛ est substātia idurata alba ex ſupfluis p̄ncipioruz generationis ꝓducta. talia qdem sunt os cartilago neruꝰ ligamentuz chozda pānículus adeps pinguedo caro vngues ꝛ capilli: si nomē quis membri velit ostēdere. Officialia vero erunt per oppositum: quoꝝ videlz quācunq; sensibilem partem suſceperis toti nō cōmunicabit noīe ꝛ diffinitione vt pars manus: puta digitus nō est manus neq est organuz organoꝝ. hec nāq; ē ratio manus: tertio de aīa. ꝛ quarto de partibus. ꝛ primo de vtilitate particularum. ca. i. Positiue vero a predictis notificant mēbra cōposita q sint instrumēta ad cōplendū motus ꝛ aīe operationes. sunt aūt he: coz cerebrū epar testes oculi aures nasus os pulmō cāna venter intestina splen fel renes vesica manus pedes collum pectus dozsum ꝛ femur vt tactum. ꝛ ꝛ° dōia. ¶ Attendendū tamen q hoꝝ quedā sunt pure cōsimilia: ceu que verius extant prima ꝛ simplicia: vt os cartilago neruus colligatio pinguedo adeps: caro epatis splenis ꝛ renū. Que simplex natura ꝛ siliter etiaz pulmonis cū caro eoꝝ sine aliquo suſcipiī cozpoꝝ alioꝝ commixtione. Sunt ꝛ alia officialia pure facta: puta manus pes pectus ꝛ alia que ꝛ grandem diuersitatem in se recipiunt. Etenim cōpositioza sunt cozde cerebzo epate ꝛ talibus. in manu nāq; seu pede magno precipue de distēperantia inequali. c. ꝛ. multiplex est cōpositio. Componitur eniz ipsa ex adiutorio vlnis duabus seu focilibus ꝛ manu dicta parua. hec vero ex digitis pectine ꝛ rasceta q̄ omnia sunt cōposita. vnūquodq; aūt hoꝝ trium ex partibus cōstituitur magis cōsimilibus: ceu osse cartilagine neruo ligamēto chozda carne pinguedine vena pāniculo

ꝛ digitis ꝛ vngue. Quedã vero extãt media iter predicta duo extrema lata. que etiã sunt triplicia. nã boꝝ reliqua magis declinãt ad latꝰ officialiũ ceu musculus. ipse nãq; cõpositus est compõne particulari: ꝑdicta vero officialia vli. tertio theozi. caꝰ vlt. dictũ est artaria duplici pãniculo ꝛ villis contexta. Quedã vero plus ad latus declinãt cõsimiliũ vt pãniculus ꝛ cutis. deinde chozda. demũ caro pura. Alia q̃q; sunt in medio vere vt vena filis villosis conserta. Est aũt ꝓsiderandũ q; ꝫ q̃dam dicanꝫ membꝛoꝝ simplicia. ipsa tñ ex suis pꝛiozibus ꝓponunꝫ non gdem ex his que eiusdẽ sunt nature cũ illis: ꝛ ideo in membꝛoꝝ genere simplicia ꝛ ꝑma dicunꝫ. Nã triplex est in cozpoze cõpositio. zꝰ de ptibꝰ. ꝛ elꝛ. ꝑ. caꝰ i5. ꝛ de mozbo ꝑmo. caꝰ 3ꝰ vna gdem qua ꝓsimilia dñr ex eꝛtis componi. scõa q̃ officialia ex ꝓsimilibus. tertia quoq; ꝑ quã totũ ex his constituit cozpus. ꝓzũ tñ cõpositio est ex spmatibus: illoꝝ aũt ex cibis: cibi ex terre nascẽtibus. huius autẽ ex eꝛis vlibꝰ ꝛ ista ex ile. i. materia ꝑma cõsurgunt ꝛ q̃litate seu forma. Dixi aũt vt sit attendẽdũ qm̃ nõ est aliq̃ membꝝ adeo ꝓsile gn aliquo non possit mõ dici sub alia rõne officiale. Dia. n. q̃tumcũq; forma q̃titate numero ꝑticipent ꝛ situ ꝛ vnitate silr ꝛ ꝓprie fm Auer. cõsilia: nec aliquod ita est officiale gn necessario in eo silitudinis nõ repiatur nã: cũ officiale ex ꝓsimili ꝓstituaꝫ. vñ de ptibus zꝰ. Omiomerõ ꝓpter formã figure anomiomeron existit. Quid aũt complexio quot ẽt dicaꝫ modis. dꝛia visum. i7. ¶ Dõm tamẽ q; ipsa dꝛ natura mẽbꝛis sub rõne silitudinis attributa q̃ ꝫ q; triplex est membꝛoꝝ dicta ꝓpositio: sic ꝛ triplex cõstat complo. vna gdez ꝓsiliũm ꝑma: scõa ꝓpositoꝝ ex his ex alternatiõe ꝓsurgens complonis ꝑmoꝝ. tertia cozporis oꝛis ꝓsurgẽs ex hoꝝ scõoruz coalternatõe ꝛ ꝓfractiõe ꝓnis in tertiũ. vnde Paly. complo cuiuscũq; membꝛoꝝ ꝓpositoꝝ est composita ex ꝓne membꝛoꝝ ꝓsimiliuz partium ex gbus ꝓponiꝫ. ꝛ silr compositio vnaquecq; nãs q̃tuoz obtinet coequalitatis vt diceꝫ: ꝫ i scõa ꝛ tertia id vigeat magis compõne. Est aũt ꝓpositio siue coeq̃litas vel plasma dispõ quedã siue ordinatio membꝛis officialibus attributa ꝓne aut fortasse desup ex supioꝛibus diuinius ꝑs ꝑncipiũ quoddã. hec aũt aut virtꝰ extat informatiua vel quis stellaris ifluxus: que siquidez in quattuoꝛ distribuitur naturas: formam: q̃titatez: numeꝝ: ꝛ situs seu positionem: quoꝝ vnũquodq; in suas partitur dꝛias: qõ ꝓsentis non est speculationis.

Propter secundum gdẽ sciẽduz q; quorundã sermones videntur simplr sonare q; operationes instrãlium ꝓni attribuanꝫ: quod pluribꝰ euenit fortasse: eo q; locutões ꝛexpositas recipiũt cões. Sunt ꝛ alꝛ idẽ rõnibꝰ astruẽtes vt qz vtuti corrñdet aiali oꝛganiçatio sola membꝛoꝝ: ꝫ hec cõpositione perficiꝫ. virtus itaq; aialis sola opabiꝫ compõne. ¶ Amplius membꝛa ꝓsimilia gbus debetur complo sunt vt mã: ꝛ ordinanꝫ ad officialia tanq̃ ad formã gbus attribuiꝫ cõpositio. In formã vero reduciꝫ actus: nõ aũt in mãz. Lõcludunꝫ igiꝫ opationes membꝛoꝝ in compõnem reduci. Sz hec gdẽ positio velut sonat stare nõ põt: sicut tertio monstrabiꝫ dicendoꝝ. Somniãt. n. q; compõ sit q̃dam nã separata vsqueq̃ a complone: qõ gdez absurdũ. Non. n. nã cozporis de his dꝛ duabus vt genus ꝓdicatur de spẽ: ꝫ magis ordinez cause ipoꝛtat ꝛ effectus. Est. n. ostensum q; complo diffundiꝫ ꝑ oẽm compõnem ꝛ eõ. neq; ipsoꝝ motiua vt videbitur sufficiunt. Oq̃q; enim loquendum vt plures: iudicandum tamen vt pauci. topicoruz scõo. Non enim verum est q; virtuti aiali sola coꝛrespondeat oꝛganiçatio: imo etiã complexio: cum ipsa sit instrm q; virtus dicta informatiua cozpus plasmat. vnde Ba. diligenter aduertendo membꝛa officialia magis per complexionem q̃q; per compositionez. vt apparꝫ in tegni: docet cognoscere: cum complexio sit causaruz potissima compositionis productiua. ¶ Ad aliud dicenduz q; cum membꝛa consimilia oꝛdinenꝫ ad officialia velut materia ad formã. non tamen complexio ad compõnez: eo q; hoc non solum est membꝛoꝝ consimilium pꝛioꝝ. sed etiã iaz compositoꝝ illoꝝ virtute: cuz ostensuz sit complexionem multiplicem foꝛe sicut compõnem. neq; etiã illa rõne omnifariaz habent materie: hec forme.

Propter tertium vero sciẽdum q; operationes officialium nedũ consimiliũ membꝛoꝝ radicaliter ꝛ ꝑmo cõplexioni ascribunꝫ: scõario vero ꝛ manifestatiue compositioi. Est nanq; ea velut partiũ oꝛdo ꝛ habilitatio quedã vt liberius opationes perficiantur. Ita etiã actio cõsimiliũ per oꝛganica manifestaꝫ. vñ collz. zꝰ caꝰ de actione ꝛ passione in quolibet membꝛo. Unũquodq; ꝓsimiliũ habz opationez ꝓpziaz que manifestatur plus in cõposito. ¶ Sciendũ tñ q; istis duabus naturis operationes attribuuntur non tanq̃ ꝑncipalibus agentibus sicut ꝑmis: sed sicut instrãlibus ꝛ secundarijs. Cum enim medicus artifex sit sensibilis postera ꝛ secundaria plerunq; magis aduertit q̃ alia vt tactum. i7. ꝓzoꝛa vo his sunt vtus ꝛ adhuc aia cũ subiecto. Ipsa nãq; imãlis exñs si in opatiões ꝑgredi oz in mãz transeũtes extrinsecã oz i has ꝑ multa media deuenire. ꝛ iõ post aiam seruit virtus ipsius vel potẽtia q̃ partibꝰ determinate alligaꝫ tanq̃ ꝑncipale agens: deide fuerint instra multiplicia. Quoꝝ aliqua fuere cozporea vt spũs ꝛ oꝛganũ alteriꝰ imãle. alia vo incozporea: puta cõplexio tanq̃ qd ꝑncipale aiẽ vel virtuti imediatius coinherens. Ipsa enim instra q̃lificat cozporea: ꝛ in suo eẽ cõseruat: demũ est instroꝝ cozpoꝛeoꝝ cõpositio. Qz autem radicaliter ꝛ ꝑmo opationes officialiũ ꝓni attribuanꝫ ꝛ nõ coequalitati: tam auctoꝛitates testanꝫ q̃ rõnes cõiuncunt. Ar. nãq; de cã motus aialiuz: motũ ꝛ per ꝓis actionem oẽm videꝫ calozi ꝛ spũi atq; frigiditati attribuere. In gnta etiaz ꝑbl. vult gressum lacertis ꝛ neruis perfici ingens. Qui similibꝰ gradiunꝫ gressibus lacertis cruriũ distensis laboꝛe hñt. distensionem gressus faciunt lacertis ꝛ neruis in ipsis factis violẽtia fulcitati: hi aũt partiũ consimiles. Adhuc de optima compõne ca. z. de mozbo ꝑmo: scõo curatiue artis. ꝛ. 7. ꝛ in locis alys non paucis quodlibet officiale membꝛũ vnã particulã cõsimilẽ hz: ꝑ quã ꝑncipaliter ipsius ꝑficiunꝫ actus. alie autẽ partes sunt velut iuuatiue atq; meliozatiue sicut crystallina in oculo: musculus qdam maioꝛ ꝓprie in crure. caro cpatis simplex in eo: in coꝛde aũt locus oꝛtus vene concaue: vel quid hꝭ. vnde ꝑmo de inge. ca. 6. Crystallina que necessario fm exteꝛioꝛes mutaꝫ colozes vt animal videat. mutari vero nõ posset nisi lucidissima foꝛet ꝛ clarissima. hoc aũt nõ esset nisi cõplo sua taliter extitisset. Quidam tamẽ mẽdose dixerunt in coꝛde id esse: ventres spiritibꝰ plenos cum nõ partẽ dant coꝛdis ꝓpziam. Hoc etiam videtur sapere cuz dixit complexionẽ subam foꝛe membꝛi ꝛ ipsius factricem: de iuuamẽtis ꝑmo. ca. z. ꝛ de secretis. In his enim locis intñ videtur complexionez extollere vt aiam q̃si ꝛ formã ponat ẽt cozporis humani. vñ Paly. In oĩ membꝛo est virtus fixa qua eius ꝓpriã pficit opationez. Et suba huius virtutis fm sniam Ba. est complo propria ei: forma. vz. propzia complexionis. Sed fm Ar. sniam est complexio instrumẽtalis coꝛdis. ſ. ꝑꝑa qua virtus opatur. In scõo etiã nãlium caplis. 8. ꝛ. 9. qualitatiua sentitur crasi etiam fm sniam Hyp. anima pfici. Et apho. risi. prima. Non vtiq; aliud aialibus q̃ innatuz operatur calidum. nã est fm Hyppocraticam rõnẽ quã hoc qõ de tabe explicat maxime. ¶ Adhuc. A. gnto de aĩa. Instra

virtutum apprehensibiliuz fatiganť ex vigili motu ꝛ de-
struitur eoꝝ ꝯplexio que est eis nãlis ꝛ subalis. ꝛ hec sunt
membra officialia sicut apparet p ꝺiuctionẽ eius in quo-
libet sensuũ particulari. ꝺria ß. 17. Eti. sicut se habent in
agentibus p̃ncipalibus ꝛ p̃mis rei ꝯstitutiuis ita ẽt in se-
cundarys ꝛ instr̃alibus. hec eniz sicut ante finẽ in illa tã-
dẽ in finẽ oꝛdinanť. Talia vero oz eiusdẽ foze rõnis ꝛ na-
ture. Sz in p̃mis sic est q ꝫ opatio non sit nisi ꝯpositi est
tñ per alterã partiũ p̃ncipali⁹ velut tandẽ id quo fit act⁹
sicut est respectu coꝛporis aĩa. homo eniz ꝓprie p aĩam ĩ-
telligit ꝛ opatur. Silr ꝛ opationes licet sint compositi ex
vtraq; ſ. ꝯplexione ꝛ ꝯpõne; ꝓprius tamẽ ꝯpl'oni ascribẽ-
tur: cuz ipsa sit instr̃m imediatius aĩe vires attingens cõ
positione. ꝓalin: oĩs actio fit a q̃litate ꝓpter rõnem ẽzie-
tatis in ipa fere sola ĩmediati⁹ vere repertã. ꝺria. 60. Sed
compl'o imediate a q̃litate causatur elozum. Compositio
aũt nõ est de q̃litatib⁹ p̃mis aut scõis maxime ꝺe postre-
mis. vñ. 7. ꝺria fz ß. p̃mas q̃litates ꝛ ꝯplexionẽ que est
vt membroꝝ ſuba ꝯsequuntur ex necessitate sapoꝛis hu-
mores coloꝛes ꝺurities ꝛ mollities ꝛ alia ex nẽcitate acci
dẽtia: vt situs magnitudo numerus ꝛ plasmatio. Aut foꝛ-
tassis potius ꝺicit oꝛdinẽ quendã partiũ ꝛ situationẽ vel
si sub q̃litate locať: non est tertie spẽi. cuius ꝓprie altera-
tio: exist̃it vt actio. phy. 7⁰ veꝝ est q̃litas quedã ĩproprie.
puta vel in q̃titate cõtinua seu discreta vel figura aut si-
tu. in q̃bus nõ est ẽzietas vere sz p accidẽs magis. ꝺria ẽt
7z. ꝛ iõ neq; actio seu passio. ¶ Amplius calm nãle cũ sit
nãe instr̃m quo actus pficiunť ceteri. Lui q̃plus erit affi-
ne: magis in eius opationes ꝯfert. hec autẽ est compl'o cũ
id q̃lificat: non aũt ꝯpositio. ¶ Rursus. actus officialiuz
cause p̃ncipaliozi existenti in eodẽ genere: ꝛ nõ secũdarie
ꝺz ascribi. hec aũt ẽ cõpl'o cũ ipa vere compõnis semp sit
causa. quicqd nanq; est cã cause sil'r extat ꝛ causati. Seq;-
tur nãq;. ſ. cõpositio ꝛ qõdã foꝛte desup ꝺiuinius p̃ncipiũ
vt pretactũ: quod tñ p ꝑus compl'onẽ imutat. Itidez de-
structa compl'one in membro q̃truncũq; pfecte oꝛganiça
to moꝝ tollit actus. non aũt sic econtra: cuz ptis alicuius
compõne valde lesa videať actus inde vtcũq; ꝓuenire.
vt in mutilatis: qui vncis foꝛmã manuum ꝓtendentibus
opationes veraꝝ conanť manuũ exercere. vñ ꝛ mulierẽ
carentẽ manibus vidi pedib⁹ nere: cũ tñ pfecta deficeret
cõpositio ad talem exercẽduz actũ. Conuincit itaq; offi-
cialiũ actus radicitus ꝛ p̃mo a ꝯpl'one consistere. Ex iam
ꝺictis vtcunq; apparet ẽt q scõario ꝛ manifestatiue com
positio in opationes officialiuz confert velut vlterius in-
strumentũ: cũ sit q̃dam ad opationes habilitatio. ꝛ iõ est
videre aĩalia impfectioza quibus pauce sufficiũt opatio-
nes in vita ꝺearticulationẽ in partibus modicaz habere.
Que vero pfectioza q̃multa sicut homo qui ceteroꝝ est
elegantissimũ ꝛ compositissimũ aĩaliuz cũ ꝺearticulatio
ne curioſioꝛi. ß nãq; qz sibi ad plũmos mouet actus in vi-
ta necessarios opus extitit: cũ multis oꝛganis egeat id qõ
est viuere. politicoꝝ. 7⁰. Nã. n. multipl'r est seruia. p̃ncipio
meta. Qõ ẽt in phy sionomia ĩsinuat Ari. Alexãdro trans-
missa inquiẽs. ꝓalme longe cũ ꝺigitis longis signiſicant
ꝺñm suũ bene ꝺispositũ ad multas artes ꝛ p̃cipue me-
chanicas. he nãq; magis cũ in fieri ꝯsistũt partiũ expetũt
ꝺearticulationẽ subtilioꝛẽ. Et ꝓpter hoc foꝛtassis viden-
tes p̃mi medicoꝝ compõnem intrñ a compl'one ꝺeficere
ĩter res nãles compõnem minime expressere.

Propter quartum gdem ad Ari. p̃mitus auctoꝛitates ꝺicendũ q ipse non negauit: q actus officialiuz radicalius ꝛ p̃mo nõ ꝓuenirẽt p compl'onẽ: sz' voluit q scõario ꝛ manifesta tiue fierent p compõnẽ. Jn vtute tñ compl'onis vni⁹ par-
ticule ꝯsimilis vt ei⁹ apparuit etiã superius sñia. vt tamẽ
ad vnũ sit ꝺicere sufficietenus p̃mones Ari. videnť sona
re q opationes officialiũ a ꝯpõne ꝓcedere sicut ꝯsimiliũ
a ẽne. Qõ ꝛ gdam ab eo sensere. ¶ Ad aliud Ari. ꝛ Ba. ꝺi
cenduz q aut locuti fuerunt vt plures cũ peccatũ sit posſ
tuz trãsgredi locutionẽ. topicoꝝ. 2⁰ Sere nanq; oẽs tales
ꝛ pferunt ꝛ recipiunt locutiones: oculus videt: auris au-
ꝺit: odoꝛatus olfacit: cũ tamẽ iste potentie sint passiuoꝝ.
ꝺria sequẽti. Sunt enim sub potẽtia sensitiua locate que
tota. z⁰ de aĩa. ponitur passiua. ꝺesignatur tamen nomine
actiuarum in eo q eis actus sic ascribitur. vnde potentia
sensitiua aliqualiter agit in eo q iudicat obiectum suum
esse hoc vel aliud: vt album visus aliud a nigro differen-
tia sequenti. ¶ Aut ꝺicenduz q saltem eodẽ p̃mo ꝺe ige
nio concludendo oculos esse instrumẽtuz quoꝝ actio est
visus. locutionẽ moꝝ coꝛrigit subdens: huius p̃mũ ĩstru-
mentũ est crystallina. ¶ Ad aliud ꝺicẽdũ q in tegni sua
ẽzenitate ĩꝺistincte secutus est moꝺuz loquendi cõem.
¶ Ad aliud similiter ꝺicendum. ¶ Ad aliud ꝺicendum
q ideo vocãtur officialia instrumẽta aĩe potius q̃ natu-
re: qz in ipsis apparenter plus manifestať anime opatio.
ꝛ ideo. 33. ꝓble. ꝺicit caput ꝺiuinissimũ foze eoꝝ que cir-
ca nos exñt. Cerebꝝ. n. est membꝝ ꝺiuinũ ꝛ eius inhabi-
tatoꝛ est aĩa. 79. Qõ aũt in officialib⁹ mẽbroꝝ aĩe mani-
festenť opationes ꝛ nõ pficianť oĩo foꝛtasse ĩnuit. A. cuz
ꝺixit ipsa foze ad cõplendũ motus ꝛ opationes: poti⁹ hic
ꝺenotãs iuuamẽtuz q̃ necessitatẽ. videť. n. ꝓtingere: ceu
in alys actib⁹ vniuersis. nam el'alis actio percipiť maxie
minus q̃ celi: minime vo q̃ intelligentiaꝝ ꝛ ꝺei: ꝛ si potioz
ꝛ prioz exist̃at relig̃s. ¶ Ad aliud ꝺz q nõ solũ ꝺestruiť
cõpositio: ĩmo magis cõplexio actualis saltẽ: qz ß calidũ
requirit ĩ actu. Compositio seu oꝛganiçatio vr̃ ad minus
ſm apparẽtiam p̃manere. magis enim vt oñium in com-
plexione nã fulciť q̃ in cõpositione. Qz aũt plus ꝺicanť
equinoca instr̃alia vita priuata ex ꝺefectu ꝓtingit mani-
festationis opationũ que ꝓne pficiebanť. ¶ Ad aliud di
cendũ q cõpositio nõ est causa opationũ consimiliũ: nisi
remota valde ꝛ coaduuatiua velut q̃daz occasio. q̃si ex-
tranea: sz cõplexio est eaꝝ essentialis cã: cõpositio autez
ipsarũ cã vr̃: qz actu sunt totius ꝛ non partis. ¶ Ad aliud
ꝺõm q lacertus qz mediũ obtinet cõsimiliũ ꝛ officiliuꝝ
ꝺiuersimode cõpatũ poterit ꝛ officiale ꝛ cõsimile mẽbꝝ
appellari: cũ media ꝺesignẽtur interꝺũ noibus extremo
ruz: aphoꝛis. q̃rta. mediũ. n. extremoꝝ vni cõpatuz vr̃ ab
altero re ꝺiuersum. cuz enim ipse compatur ad caput qõ
est officiale potissime p̃cipueq; in eius parte cõsideratũ
media reputabiť qd consiſle. Quãdo vo ad os vel nerũ
officiale. ꝺria. 58. Et iõ gdam medicoꝝ videtur lacertuz
sub parte locare cõsimili: aly vo sub officiali. ¶ Ad aliud
iã ꝺudũ inotuit qd ꝺõm: qm̃ sz actus sit coposĩti: vnuz tñ
componẽtiuz ẽ altero p̃cipaliuz: ꝛ rõ qua actus efficiť
ꝓprie: reliquũ vero aꝺiuuatiuũ ꝛ illius meliozatiuum.
¶ Ad aliud ꝺõm q partes non sunt simpl'r in potẽtia sz
respectu totius. ꝛ iõ sz totũ vt tactum p̃ncipalius agat:
nihil tamẽ ꝓhibet partẽ opari vigoze totius sicut mon-
stratum. 8. phyſicoꝝ. totum moueri p aliquã eius parti-
culam. vñ supposito q totũ directius agat qd magis ꝯ̃r
an cõplexio vel ꝯpõ ꝺubitatur. Et ea ẽt que alterius ptis
iam hinc apparent. ¶ Differentia. LXIIII.

Quod visus fiat extra/
mittẽdo ꝛ nõ intus suſcipiendo oñditur
auctoꝛitatib⁹ q̃ multis. ꝓ̃mitus qdez
ꝓlatõis vt ꝺeclarabiť ex thimei. z⁰. Et
Ar. 33. ꝓbl'. ꝺñtis. Coaduunate exiens vi-
sus magis videt: expãso ãt oculo ꝺiuel-
litur. Et ibidẽ. Uisus magis aꝺunatus paruus exit: ꝛ nõ

confestim expanso exiens disgregatur. ¶ Adhuc tertio methau. Quidã accidit passio debiliter videnti ita vt semper idolũ suũ ambulãs ante se videret precedere: qõ euenit. qz visus refrãgebatur ad ipm. Sic. n. visus erat debilis ⁊ tenuis vt aerem non posset ipellere ⁊ diuidere. Et h̃ gdem ſm Alex. peripatheticũ fuit: vt alibi dixit Aris. antiferon. erithes. qõ interpretans ait. Aere spisso facto nõ possunt p ipm ptransire rady emissi sed refrangi. Boety etiã 5°. de consolatione. Uisus manens totus simul iactis radys ituetur. Qõ ⁊ medici sensere quoz gratia elt intromissum quesituz. vñ ꝓnosti. p̃. Lumen visibile penetrat ex pupilla ad aerẽ extrinsecũ cũ q̃ cõtinuat̃ in humiditate subtili clara. Idqz denotat̃ de accidẽti ⁊ de iterio. quartis. capitulis secũdis. vniuersaliter nãqz spũm visibilem multum ⁊ claruz egredientẽ foras ꝓpinqua ⁊ remota bñ videre ac secernere: opposituz aũt opposite: clarũ vero ⁊ paucũ deprope bñ videre ⁊ discernere: non aũt de longe. Multũ sigdem ⁊ turbidũ pfecte de longe: nõ aũt de ꝓpe Uidet̃. n. in medio clarescere. vñ senes videduz elongãt. Alex. vero afrodiseos medicus in proble. Uisibilis spũs subtilis ⁊ purus longius gdem adiẽs resoluit̃ ⁊ nõ bñ formatur. Isaac quoqz Salomonis in dictis vlum. Splendoz visibil̃ eũ palpebras exierit in aerẽ extẽdit̃: ⁊ videda comprehẽdit. Quarto sigdem theozi. cap°. ii. opio thimei manifestius hui° exp̃mitur videtis spũs nã est aeris ignei illuminati. qui cũ ad hu. puenerit crystallinuz foras egreditur: ꝓtinuat̃ ⁊ vnit̃ aeri illuminato diurno ꝓpter eaz q̃ inter vtrũqz est configurationẽ. vterqz nanqz hoz facilis est ĩmutatiõis ⁊ alterationis. ⁊ aer exterioz in colozes facile ac celeriter alterat̃. Spũs quoqz egressus aeri continuatus ⁊ vnitus in cũ in quẽ aer ꝑius alteratus est alterat colozẽ: ⁊ ad oculũ eandem defert alterationẽ: ⁊ alteratur ea humiditas crystallina cũ alterationis sit susceptibilis facile. Idemqz Augustinus 3°. de libero arbitrio. ¶ Amplius hoc fulciũt rõnes: qz cũ coloz nõ sit qualitas actiua ⁊ per se alicuius cozporis ĩmutatiua vt q̃litatuz ꝑme non poterit ĩmutationẽ in oculuz causare. ꝓpter qõ opus erit eundem ab oculo imutari. Et firmat̃ qz aly sensus videtur sua quodam motu suscipere obiecta: visus vero minime. ¶ Adhuc si visio pficeretur susceptione: tunc oculus iuxta diligentem inspectionez dilataretur cũ ampliatus fiat magis aptus suscipe vt in alys euenit cõprehendentibus. cuius apparet oppositũ. ꝺbitur. n. ⁊ coangustat̃ a vehementi ituente. ¶ Rursus ꝺspiciens gs alterius pupillam idoluz causat in illam ab aspiciẽte visam ⁊ causante: non autẽ ab illo in cuius pupillã ꝺprimitur. Si ergo in suscipiendo perficeretur visio: id magis ꝓperet in cui° firmaretur pupilla q̃s alius gspiaz. Itidem speculo gsqz oppositus se intuetur eius idolo ꝺsurgẽte in illo. Qõ radiorum videtur emissione ad ipm contingere refracto ab eodem: vt solares rady causantes iridem a nube refrangũtur r'lati aquosa. Palin: qõ suscipitur interius substãtia est vel accidens. non quidẽ suba. tunc neqz in pupillã transfunderet̃ ipsa destructa ⁊ destruente visuz. accidẽs vero non: cum id subm non pmutet. Scõm Boetiũ nanqz accidentia sunt idignãtis nature: perimi gdez possunt: permutari vero minime. Eti. si fiet intus suscipiendo hoc erit ſm Aris. spẽm intentionaliter colozis. cũ autẽ forma intentionalis nulluz patiatur obstaculũ visus fieret quoqz glaucesim patiente que ex siccitate ĩmoderata ⁊ densitate contingit maxime cozneę: de generatiõe 5°. Facta est igitur pozosa peruia vt quid hinc ab oculo emandetur.

¶ Rursus si hoc tunc visus vt aly sensus ſm omnẽ partez vt etiã de posterius suũ susciperet quod non fit' obm. Palin colozis gdem susceptiuum est quod sine coloze z°. de anima, sed oculum dicũt colozatum terno vel q̃terno coloze. Hoc gdem ipsum denotat lumen ⁊ signa. Lumẽ nãqz non raro videtur ex oculo descendens super nasum micare: ⁊ precipue cum quis cõfricauerit ipm. silr expergefactus id percipit mane. ¶ Amplius gdam animaliuz in tantũ radios emittunt ex oculis vt mediũ sufficiant illuminare: velut leones lupi gatti yene serpẽtes: qõ opus est ꝓpter venationẽ quã exercent nocturnã. ¶ Rursus cũ mulier menstruans speculũ nouũ tersum ĩspicit: nubẽ in illud inducit sanguineam vt sit difficile illud absterge re. z°. de somno ⁊ vigilia. ¶ Adhuc pupilla vni° oculi altero clauso repletur ⁊ magnificatur eo q ꝓpũs totus volẽs egredi deferatur in ipsam. dicunt etiã basiliscuz solo visu interficere. Itidem dicit̃ visus videt. Uidere vero actionem importat ⁊ foras emittere. Suscipere vero ĩtus passionẽ videtur denotare. ¶ Ampli° venefici ꝑcipiunt cuz quis voluerit quam in eius prouocare amorez aut exterminare vehementer intueri carmine quodaz prolato ac si spiritus amoris vel ody ex oculis in eandez dirigatur vt Alexan. indicat in proble. Ex his itaqz concluditur visum extramittendo perfici.

Huius oppositum siquidem sentit Aristoteles de sensu ⁊ sensato cũ pipatheticis religs ꝺ platonẽ. Qõ ⁊ rõnibus mõstrat̃. qz ſm Auer. sigd ex̃ mittat̃ visiõe pole fiet in obscuro videre sicut in luce: neqz indigebit̃ medio vt luce: neqz ẽt retib°. i. tunicis oculi: neqz aliq̃ istoz destructo destruit̃ visus. ¶ Adhuc si fiat hꝺ egressius tẽ eodẽ mõ ⁊ sb eisdez dimensiõib° ⁊ figuris apphẽderẽt̃ visa de lõge ⁊ de ppe. ¶ Rursus algaçel in his q̃ de aia. Multi videtes iuxta stãtes meli° videret̃ ⁊ debilis visus vna cũ illis pfectius inspiceret cũ illuminaret̃ mediũ. Quoz oium expimur oppositũ. Ampli° tpe vẽtoso cũ emissium ex̃ agitet̃ ⁊ maxime triãgulare aut piramidale aut ꝓamidale ꝺtigit videre. ¶ Adhuc cum radius vel lumẽ q emittit̃ ſm h̃ sit cozp° ꝺtingeret plura cozpa eẽ in eodẽ loco vt emissium ⁊ aer. Esset̃ visus tactus cũ fozet absqz medio extrinseco. Esset ⁊ basis emissi ad oculũ ⁊ acumẽ visus rẽ visã. Talis nãqz est cozporis emissio vt piramidalis forma denotat ignis: cui° ꝺriũ tradũt pspectiui. destrueret̃ ẽt videtes quã tuscũqz ex emissione hui° ad astra. Neqz emittit̃ aer cuz abũdat in ex̃. neqz ignis qz videret qs in aq̃ extictus ea. neqz nisi in surſuz cũ h̃ ignis motus sit solus ⁊ nõ ad oẽm loci dflam. Fit igit̃ visus intus suscipiẽdo ⁊ nõ extramittendo. Argumẽtationes quoqz sumptas ex libris geometricoz ac pspectiuoruz vt Euclidis algaçelis ⁊ alioz lris alphabeti denotatas taceo: qz plurimi eoruz quibus scribitur non familiares exñt hꝺ.

Propter primum qdez: qz visio ẽ medy luce mediante p pupillam spẽi colozis susceptio. vñ de ge. gnto. Uisio est oculi motus ſm qꝺ dyaphanũ. Sciendum qd sit pupilla: quid lux ⁊ coloz ac istis cõparia. Est aũt pupilla foramen vuee tunice. q̃rto de accidẽti. Oculus ꝺ instrm videndi ꝺne aqueũ cũ quadã anteriozi planicie rotundũ in supremo anteriore ptis capitis locatũ. Ex septem tunicis ⁊ tribus hu. ꝺstitutũ: sex musculis motũ: ⁊ vno vel duob° seu tribus fultũ. particularẽ aũt oculi cõpõẽ scribunt medici ⁊ pspectiui. Dicũt nãqz q ex cerebro duo ꝓgrediunt nerui soli ⁊ tra ipos cõcaui. q̃rto de accidẽti. ca. z. q ante cranei egressionez cruciant̃ cũ reuersione tandẽ dextri ad dextrũ: sinistriqz ad sinistrũ. vt vnũ sit deferẽs: velant̃ etiã panniculis dure matris ⁊ pie p̃quas trãseunt. Cum igit̃ post cruciationẽ illoz ad ozbitam pueniunt ex̃ craneuz figurã bñt q̃si hemispery: ab alterutro pãniculus sepat̃ grossius dure matri cõpar q tunica dicit̃ sclirotica sup os hemisperice cõcau[illegible]tũ locata. Post quã ex neruo seque,

stratur alius pãniculus picmatri cõp.r q scõina noiatur ꝛ sup priozẽ locatur. Et dcmũ neruus anterius pducit in crystallinũ cuius gdẽ suba in pãniculũ dilatata tunicã cõ stituit locatã sup põzes retinã dicta. In cuius capacitate humoz locaꝫ vitreꝰ vitro silis liquefacto. Aiñ vo hũc crystallinꝰ vel glacialis situatur humoz. Sup quẽ tunica ponitur aranea dicta tela vt inter pncipale ꝛ scõariuz ac nutritũ ꝛ eius supfluuz distinguat. Crystallinus enim nutritur ex vitreo: ipsiusq; supfluitas albugineus extat. ꝛ ipsa quidẽ hemi perice añrius extẽsa oziꝫ ex retina. post quã humoz locaꝫ albugineus albugini oui ꝓpatus. Deinceps tunica dicta est vuea colozi vue cũ colozaꝫ simillima: que oziꝫ a scõina pfozata ens. Cuiꝰ fozamẽ est pupilla ne ipsi coloze ꝓhibeaꝫ videdi actus. Est nãq; receptiuũ colozis qõ sine coloze: soni vo assonũ. ꝛ de aia. Et sup hanc situaꝫ cornea lucida pozosa: ꝛ iõ nõ opꝰ fuit ipaz pfozatã apparẽ ter existere. Que fm veritatẽ ꝫ nõ sensu q̃druplex extat ꝛ oziꝫ a sclirotica: vt ꝛ oẽs tunice subales oculi sunt tãtuz tres. Deiceps ex pãniculo tertio post duos nerui ex pãniculo craneũ exterius vestiẽte ꝓiunctiua seu cõsolidatiua nasciꝫ: oculuz in eiꝰ ozbitã cũ musculis stare compellẽs: quoz qdẽ sex mouẽtiũ ꝛ vnus vel duo aut tres sustẽtantiũ. Palpebza vo supioz vt oculũ in suuz actum ozdinet: ꝛ tueaꝫ mouet sola. Cuiꝰ qdẽ tres extãt musculi: duo secus lachzymalia deozsuz ꝓbẽdo: sicq; oculuz claudẽdo: ꝛ vnꝰ supius circa palpebze mediũ eũdẽ subleuatiõe aperiẽdo.

¶ Sz circa pdicta dubitare ꝓtingit. qz dictũ est post cruciationẽ vtrũq; neruoz ad suũ dextrũ vel sinistrũ: vñ pcessit: redire: cũ huius ꝓziũ trãsferaꝫ p Sthephanonẽ zc theozi. ca. io. ita. Pozrectis deniq; duobus his neruis ad oculos fit q a latere cerebzi oztus est sinistro dextri ocli: q aũt a latere dextro sinistri. Et ꝓfirmaꝫ qz cũ capitis pfozatur miringa in pte dextra paralyticaꝫ in sinistra: ꝛ eo q nerui ozti a pte dextra capitis ferunꝫ ĩ sinistrã: ꝛ eõ. Jacent nãq; alterutriq; coinuicẽ. Cassius in pbl. suis. Cõtrariũ tñ Stephanoni monachus trãstulit: ꝛ iõ ꝑmo ꝑma. c. zc de anothomia neruoz. Quidã q non est ha. dixit q ad sectionẽ cruceã sine reflexiõe peneträt. Jngt q nõ ẽ ha. ne putareꝫ q h fmo fozet ei cuz Haliab. fuerit diligentioz imitato.

¶ Ddz cũ approbatiõe fmõis põzis. A. nisi pid qõ est nõ reuerti ad eã. vñ neruus icepit partẽ. vellet Haliab. ipm audire cũ vnus claudiꝫ oculoz: qõ series tñ tolerat illius. Qõ firmatur qz vnũqõq; qõ oziꝫ ꝛ recipiꝫ ab aliquo digniꝰ est vt ptendaꝫ in partẽ a qua directius pcedit: cũ pfectius a suo pficiẽte qõ ipsius suscipiat: qõ in oibus est ꝓspicere. ita vero se hz dextera ad dexterã ꝛ sinistra ad sinistrã. siniſter igiꝫ neruꝰ dextraꝫ sinistratus dexter vo ecõuerso sinistraꝫ dextratus tãdez.

¶ Rũdeo ẽt Cassio qz nõ est vt ait oio oppositaz pcussioni mollificari partẽ eo q neruoz positio tẽdat in opposita vñ surrexit. Sz magis ex maiozi lesione acutiozigz causata ex ipulsione instri in partẽ oppositã parti pcusse. Plaga ẽt illic strictioz nõ valet vt reliq; expurgari. Est aũt oculus ꝓlonis aquee. ꝛ de sensu ꝛ sensato. ꝛ ſ. de ge. aialium. Jn ipo nãq; pdominabiꝫ alys elementis magis. Cuiuscũq; n. plus fz potentiã huiꝰ vnũqõq; fm nãm. ãrto metbau. Qõ ostẽditur. qz aq̃ est ipressionũ susceptiua ꝛ redditiua: qõ ꝛ idicat oculi perfozatio. nõ enĩ aligs humoz binc videꝫ intantuz vt aqueꝰ euacuari: neq; etiã aereus adeo: qñ virtus visiua in extremo fozet tũc oculi: fz iterius est magl: qõ situs denotat crystallini. Qõ vero nõ sit terreus apparet: neq; igneꝰ cũ ignis nimiũ agitetur ꝛ resoluaꝫ de facili nihil retinens: quod tamẽ posuerunt quidaz signo isto decepti q oclo moto vñ lucere: quoz fallacie causa aperiẽ dicẽdorum ãrto. Qz si Arist. i. pbl. visum dicat esse ignis: dicendum ipm fm alioz opinionẽ fuisse locutũ: quod fit in illo multotiens libzo. Aut dõm quo ad spiritus oculum nãm ignis obtinere. simpliciter tamẽ in ipso pdominatur aq̃. Quinq; nanq; sensibus entibus tactus ꝛ gustus: cuz quidam sint tactus terre: oculus aque: auditus aeris: olfatus vero ignis. Ex fumali nanq; vapozatione causatur que igne perficitur differentia. i55. Est autẽ lux actus siue perfectio dyaphoni fm q dyaphonum. scõ de anima. Est ꝛ illud quo fit vmbza ĩ cozpoze opaco. vnde tertio sexti naturaliuz. Est qualitas que ex sua eẽntia perfectio est trãslucẽtis fm q translucens. Lumẽ vero est qualitas quaz cozpus non translucens mutuat a lucido: ꝛ efficiꝫ ea trãslucens actu. Differt enĩz a luce quia lux est in cozpoze per se lucido vt sole vel igne. lumen vero receptuz ex ipsa in medio. Est enim cozpozis habentis lucem. Radius quoq; dicitur lumen rectilineum punctualiter a cozpoze lucido ĩmissum dyaphano. Unde radius lumen extat ꝛ non econtra: cum ex refractione lumen etiam causetur. Splẽdoz autem vel radiositas est qualitas ex refractiõe lucẽtis ad aliquod terſum in medio derelicta sicut cum solares rady ex speculis ꝛ maxime concauis refranguntur. Est autem dyaphonum cozpus peruium translucens nõ fm se visibile lucis ꝛ tenebze vicissim susceptiuz vt aer ꝛ aqua. Coloz siquidem est motiuus visus fm actuz dyaphani. de anima zc. De sensu quoq; ꝛ sensato est extremitas perspicui in cozpoze terminato. vñ cõmẽtatoz. Coloz est vltimũ dyaphoni termiati. Tertio vo sexti de nãlibꝰ: qualitas est q̃ pficiꝫ ex luce: ꝛ solet ponere cozpꝰ phibẽs affectionez lucentis ab eo inter qõ ꝛ lucens fuerit ipsum mediuz. Coloz eteni intñ pficiꝫ luce: vt. A. videnꝫ sonare fmones colozes in obscuro solum existere in potentia. Quod ꝛ aliqui eidẽ ipposuere. verũ aũt dicã eẽ nõ rõne colozis vt coloz sz fz q vr actu. De luce quoq; qd sit plures fuerunt opiniones. Quidã. n. antigssimi vt Empedocles dixerũt cozpus foze. vnde Augustinus ò libero arbitrio. Lux in cozpozibꝰ pzimũ obtinet locum. Uoluerũt ꝛ alꝫ lucem foze cozpozeã subam in cozpoze lucente: in illuminato vo receptã. Alꝫ vo posuerunt lucem coloris quãdã euidentiam seu manifestationez ac si qdam fozmalioz ꝛ nobilioz sit iter colozes coloz: qõ Auempace dñt sensisse. Aliqui quoq; ꝓbabiliter dixerunt q lux nõ habet eẽ ratum in natura: sz intẽtionale vel spũale tñ. dixerunt enĩz lucem esse intẽtionẽ fozme cozpozis luminosi in pspicuo fm esse spũale generatã. Ueriozes aũt pipatheticoz ponunt lucẽ vel lumẽ qualitatẽ foze realẽ. Naz quoq; opinionũ destructio aut approbatio nõ est pñtis ingsitiõis. quas siquidẽ pbl. ii. ptractaui. Extra sigdem mittere dr cum qd ab oculo pducitur in medium. Jntus vo quãdo aliquid suscipitur ab bis que exterius.

Propter secunduz vero sciẽdum q de ꝫ tres iueniunꝫ positiones. Quidã nãq; pzioz dixerũt visionẽ pfici extramittẽdo: alꝫ iterius assumẽdo. Aliqui aũt modernoz vtrũq; ĩ vnũ collegerũt. Primi vo lz 2ueniret in cõi: differebant tñ multiplr in pticulari. nã ipsoz aliq posuerũt vt Empedocles: cui assistit Jacob alkindi ĩ de diuersitate aspectꝰ lune. lucẽ seu radiũ cozpozeũ sub fozma piramidis hñtis acumẽ in oculo ꝛ basin rotũdã in re visa vsq; ad ipsam q mediũ dirigi: ꝛ talr visiõe pfici. ipsũq; ex oculoz tunicis egredi quẽadmodũ lumẽ p lanterne mẽbranũ. Quidaz vo vt Thimeus aduertens q maximũ etiã cozpoz cito dissolueret ex tali vsq; ad astra emissione cozpozali: voluit ignẽ elemẽtoz mulcebzẽ nobis cognatũ in medium exire vbi coherens lumen aeris exterioris digrediaꝫ: ita vt ad rẽ sub fozma piramidali pueniat visam. debilis. n. nõ per se sufficiens existebat: ꝛ ppter hoc dixit res in tenebzis nõ videre. Extinguiꝫ enĩ lumẽ oculoz in tene-

bꝫis. vñ opus est ipm lumine iuuari extrisęco. Sic autez lumatus colozis specie suscepta repcutiť demũ ad oculos quodã recursu: ꝛ ita sensus pficitur q visus vocať. aly vo vt Euclides cũ sibi cõparatis pspectiuis posuerũt lineas solũ ab oculo egredientes: ꝛ triãgulum cõstituentes cuius cathenis quãtitas existit rei vise. Ypothemisa vero radius vel linea superiozem partez rei visibilis attingens: basis vero radius seu linea partẽ iferiozem attingẽs: cuiꝰ diameter est mobilis sup partes rei vise: vbi certioz visio accidit in diametro mobili siue ꝟz. A. in sagitta. In hypothemisa vero ꝛ basi debilitať visio: qõ euenit: eo q̃ a cozpoze sperico lumioso rady pene punctaliter emittuntur. vñ in theozematibus perspectiue ponatur ab oculo eductas lineas fieri spacio magnitudinũ imensarũ ꝛ sub visibus cõtentã figurã conũ esse: verticẽ qdez in oculo habẽtem: basim aũt in terminis ꝟspectoꝝ. Scõm ẽt dicentes visum susceptõe itranea perfici diuersificati sunt. Quidã nãq; vt democritus sic Aris. sane dicẽs oculũ aquee fozę nature ꝛ visionẽ susceptione compleri itranea. Sz q̃ pauit ipm videre quandã apparitionẽ existere non recte dixit. Existimauit. n. q̃ fozma visibil' fozet discursus qdã rei visibilis ad oculos: ita vt qd mãle resolueretur a re visa: ꝛ ad oculuz veniret: ꝛ tamẽ nihil de ipsa re diminui visa: cuz superficies careat spissitudine oĩno. Uoluit etiam visum perfici ex pictura imaginis supficialis a re discurrentis in tunica coznea tersa polita: vt speculo aqua vim sensit fozę visiuã: cũ dixerit oculũ fozę speculuz aiatum. Motus aũt est hic eo q̃ nõ fiat notitia eiꝰ alicuiꝰ nisi per aliquid illius. Uisus vero est notitia eius quod videtur aliqua ꝓpter qõ aliquid defertur ad vidente. Tertiũ q̃z mediũ tenere volẽtes dixere visum fozę per emissionem alicuius ad extra ꝛ spẽruz susceptionem ad extra. sed qd de his tertio ꝛ q̃rto dicẽdozũ apparebit.

Propter tertium aũt sciẽduz q̃ Aris. ſnia ꝛ alioꝝ peripatheticoꝝ q̃ color ĩtentionaliter seu spũaliter multiplicet spẽm suã in medio lumine affectus ceu aere vel aq̃. hic autem illã susceptam defert oculo. Aer eteniz mediãte lumine recipit ꝑus species reꝝ: deinde reddit ipsas reti extrinseco vt coznee: ꝛ hic reddit eas donec caruz motus ad vltimum perueniat retis. in medio quoq; istozum retiũ humoz exrat grandinosus speciem colozis cõprehendens ꝛ diiudicans: ꝛ est quasi medium obtinens iter naturam aeris ꝛ aque. Est nãq; natura eius his duabus cõmunis naturis. Ab hinc nãq; per neruos obticos species defertur sensui cõmuni vbi hec spiritualioz redditur. Eozme nãq; habẽt tres vel quattuoz ozdines sui gradus. Unus quozum est materialis ꝛ est quez seruant in natura: aliis in sensu cõmuni ꝛ est spiritualis: tertius est hoc spiritualioz magꝭ in virtute factus estimatiua. ꝛ tandem spirituatur deiceps amplius: donec in ĩtellectuz simplr spiritualez ꝛ vniuersalem deducatur. hic enim est qui res particulares extra existẽtes vles reddit dña. 3. Sciẽduz etiã q̃ in videndo vtimur quibusdaz lineis intẽtionalibus. vnde Auer. tertio collz. cap°. de accidẽtibus virtutis visiue: ꝛ de sensu ꝛ sensato. Inuentio istaruz linearum nõ habet intentionẽ fm sensum sed fm intellectum: vt. q. ex oculo itelligãtur exire. perfecte nanq; videri ꝛ qõ accidit ab eo nõ perfici nisi per intentionez haꝝ lineaꝝ ꝛ piramidũ in figura noua: ꝛ noua est veꝝ. Nullum tamẽ hz subm nisi medium diaphonũ. Ipm enim a sua nã hz recipere lumẽ ꝛ colorez hõ receptione. Qz autem visio fiat suscipiendo gdem itra ꝓbatur duplr. directe. vz. ꝛ ex ꝓnti. ꝓmo gdem id imediatius inferẽdo q̃n intus suscipere quoddaz est pati: fozas vero sicut tactum emittere agere: vt ex sentire ꝛ itelligere habeť ex de aĩa. virtus autẽ visiua est passiua cũ subꝫciatur sensitiue que vniuersaliter passiua existit. ¶ Amplius cuz color lumine affectus sit quid actiuũ si visio extramittẽdo pficereť virtus tunc visiua existeret actiua: ꝛ ita sit' fozet actu ꝛ potẽtia respectu eiusdẽ. Neq; etiam in visione vnuz eẽt actiuum: reliquũ passiuuz: sz ambo magis actiua: cum tñ z°. de aĩa scribatur in oi nã esse aliqd. B quidẽ vt mãm ꝛ potẽtiaz: alteꝝ vero vt fozmã ꝛ factiuũ. Eti. aly sensus visui ꝓpares pficiuntur in suscipiẽdo ꝛ nõ aliquid a se fozas emittẽdo. Ex ꝓñti quoq; mõstrať in ꝓbando. vz. visionez fieri p alicuius extramissionez. qz illõ qõ emittitur aut erit suba cozpozea vel qõ accñs: nõ qdẽ suba quocũq; modo ꝓponať cuz videte ꝛ re visa vl ab eo dez separetur. Qõ quadruplr põt accidere. aut. n. erit cõiuncta cũ viso ꝛ videte vel separata a vidente reiq; ꝓiuncta vise: aut cũ vna parte visi adiecta ꝛ nõ cũ alia. Quarto quoq; mõ fit ipsius dispositio cũ videte vel separata a viso ꝛ videte. Primuz qdem eẽ non põt. qz cuz ifinitis fere vicibus die ẽt vna possimus ad libituz oculũ apire claudere ꝛ reapire stellas ispiciendo: si oculus vt ozbis fozet magnus haberet inanimari ꝛ dissolui. Neq; ẽt potes dicere q̃ cuz oculus claudiť qõ emissiuz est ab eo regrediať in ipm: cũ nihil talez sit possibile facere reductionez. Eti. res quãtũcũq; eminus. i. lõge videreť oĩo in eadẽ figura ꝛ quãtitate sicut de ꝑpe. ¶ Adhuc fm Auer. ꝓtingit vt visio sit in tpe ꝛ ꝑpzie qñ res visa fuerit remota. nam ꝑbatũ est. 6. pĥycoꝝ. oẽ cozpus moueri in tpe. Quã qdẽ ratione nõ dignificare vr. A. d. foztasse auctozes ponentes visum fieri ĩtus suscipiẽdo rõcinanť ꝺ au. de radio linea ri nesciẽtes: qñ B friuolũ est qõ ꝺ eos adducunt. qz au. õ radio põt ponere tps ꝛ nõ sensatũ: eo q̃ est bzeuissimũ in quo radiꝰ est motus vsq; ad stellas fixas. volũt nãq; perspectiui illuminatõez fieri ĩ tpe: ipceptibili tñ. sicut terrã nullã q̃titatẽ, pbãt astrologi ꝑ cõpationẽ ad vltimũ ozbiũ bre. Et si vere habeat q̃titatẽ: illud tñ est ꝺ Ar. z°. de aĩa dicẽtẽ q̃ ex rõnez existit ꝛ sensum q̃ lateat nos illuminatio in tempoze facta ĩ tãto spacio q̃tum est ab oriẽte in occidens ĩ spacio vero paruo foztasse posset latere. ¶ Rursus vtus visiua ẽ in caloze: nullũ. n. cozpꝰ ẽ subiectũ ipsi° nisi calor nãlis q si ab oculo sepeť tendẽs ad rẽ visaz ifrigidareť stati ciꝰ ꝛ ãnichilareť actꝰ. Neq; põt dici z'm vt q̃ egrediẽs de oculo sepeť a videte: ꝛ rei ꝓiũgať vise: puta stellis cũ nulla itercidat ꝓtinuatio iter rẽ visaz ꝛ vidente. Sile nãq; fozet ac si diceret aliquẽ tãgere manu absciſa vel cozpozi serpẽtis reddiť id qõ cauda tangiť ipsi° absciſa. Silr ꝛ tertiũ destruiť. vz. q̃ cũ vna ꝑte visi ꝓtinueť ꝛ nõ cũ alia: q̃n nõ videreť totũ: sed illud tñ qõ offenderet seu tangereť. Et si etiã nõ ꝓiũgať cũ re nõ videbit ipaz. Neq; põt dici visum ꝑmutari in nãm exeũtis rady ꝛ fieri. q. vnũ. Tũc eniz cũ viderem° celũ opoteret dicere ipm in nãz exeũtis rady ꝑmutari: vt fiat cũ eo sentiẽs. q. sit vnũ aliqd: ita vt oñdat vel tãgat stellaz saturni aut iouis: ꝛ eã videat totã: cuiꝰ falsitas ẽ apparẽs. Quartũ ẽt nõ põt poni: vt q̃ egrediẽs nullã ꝓtinuatione habeat cũ videte ꝛ viso: qz nõ posset fieri actio cũ nihil sepatum fm Ar. ꝛ Cõmẽta. valeat oparĩ: aut quõ fozma deferreť rei vise ad oculũ vel qd aget copulationẽ cũ eo. Propter qõ emissiuz ab oculo nõ põt eẽ cozpꝰ. Nũc aũt oñdať q̃ nõ põt eẽ accñs aliquod exñs ĩ eo qõ ẽ iter videtẽ ꝛ visibile: ceu aer aut q̃ ex oculo fozas emittať. q̃n id erit vel medius: aut instrm. si aũt instrm: vel sentiẽs: aut reddẽs: nõ aũt sentiens: vt q̃ stellas sentiat reddens visui qõ sentit inde. Adhuc aer nõ tangit quicqd videť vt stellas fixas. ¶ Rursus: oporteret q̃ lux esset cozpus dispersum in aere ꝛ in celo vnita cũ nris visib°. Absurdũ etiã ẽ dicere q̃ celi nro visui patiantur: ita vt aer sit eoꝝ sensitiuũ istrz: qõ crimẽ Auer. ipingit Ba. ingens. Halienus intñ applꝭ

catur errozi q̄ estimauit aerē sentiētez. Qō eius videtur sermo. p̄mo pnosti. pene sonare. dicit. n. se oīdisse in lib⁹ de visu. q̄ aer lucidus cū quo cōtinuat lumē visibile stat loco instr̄i nālis cui⁹ vtus est silis vtuti nerui in cozpoze. Si aūt sit instr̄m reddens seu deferens ⁊ sentiēs tūc tot⁹ aer sensibilē virtutē a nobis recipiet sepius ac multotiēs pdet: ⁊ nō ꝟ solus ſz celū totuz: ⁊ sic celi nā totiēs magna pmutabitur mutatiōe quotiēs ad ipm ꝟuertat intuitus: qō est absurdū. Neq̄ est vt mediū qō p̄mo patiat a visu postea pficiatur vt sit mediū. Quā. n. vtutez recipiet a visu. nō gdez vite cū ipm sit elm simplex. neq̄ sensitiuū. ea nāq̄ sentiret. qō impzobatū est antea. Neq̄ quietatez ex ipso acgret: cuz sol in ♓ efficaciozexistat. Neq̄ lumē qm ipm est mediū quo: vt dictū: pficitur visus. Nec calozem aut frigus. q̄ si calozē frigoze ente in medio nō eēt visio. aut si frigus nō calozē stāte neq̄ aligd ināiatuz. q̄ qō cōtingit sciri ꝟtingit vtcūq̄ significari. Scōm quoq̄ Auer. nō pōt emitti accīs cū aīe subm sit suba tm̄. q̄ aīa nō ponit in luce illa ſz itra oculū. nō enim posset ꝟprehendere sensibilia cū nō tāgeret: q̄ oīs actio ⁊ passio fit p̄ ꝟtactuz. ¶ Adhuc lux nō est in oculo p̄ nām oculi: ſz itrat ipm ab extrīseco: qm̄ si esset de ei⁹ nā tūc videret in obscuro. pp qō accidit oculos claudente crebze ⁊ aperienti vt videat nō certe nisi postq̄ fuerit illumiatus. Deceptio hoz fuit q̄ spūm per quē fit visio cōueniētē luci estimauerūt esse lucē: credēdo ipsam foze cozpus. Decepti sunt ēt nō parū ex visus fallacys: quaz fm. A. maxīe extat q̄ vnuz oculo ꝟpresso altero videat duo. Huic quoq̄ sermoni vt q̄ oīs actio fiat per offensionē vel ꝟtactū nō videt. A. oīo assentire. d. q̄ nō est p̄ se notū nec oīo manifestū q̄ oē cozpus efficiēs debeat impatiēs offendere q̄uis id p̄ iductionez in plerisq̄ iueniat cozpoz: nō tñ est necesse vt oīs actio ⁊ passio per offensionē fiat vt ꝟtactū. possibile nanq̄ est ali quoz actiones sine offensione fieri sicut ē possibile vt nō cozpus agat in aliud cozp⁹ absq̄ offensione puta ītelligētia. Si g̃ q̄daz cozpora tāgendo alia vero nō: nemo pōt p̄bare hoc esse ipossibile. ꝑpter distātiā ⁊ sitū q̄ est īter duo cozpora vnū in aliud sine offensione opari. Quia tñ p̄ contactū opari in pluribus euenit. cadit admiratio q̄ fiat cō tactu sicut si famatū eēt actionē sine cōtactu euenire de eius tūc opposito ꝟsurgeret admirari. Et hec qdem rō nigromāticos vigorat ⁊ veneficos: ſz poz fit Ar. verioz sn̄ia. Ult eni separata nequaq̄ agere. vñ z⁹ de ge. aīaliuz. mouere nō tāgens est ipossibile. ¶ Amplius fm Algazelem qō emittitur ab oculo si esset accidēs ipossibile foret ipm mouer: cū nihil moueatur nisi cozp⁹. Dec itaq̄ est huius rōnis. A. ⁊ alioz huius ꝑlixe sn̄ie abbzeuiatio. Ex vniuersis igitur his ꝟcludat visuz fieri itus suscipiendo ⁊ nō extramittēdo. Neq̄ fit ēt itus suscipiendo vt sensit Democritus qm̄ visa tunc diminuerent cozpora ⁊ cōsumerent ꝑpter discursuz ab eis factū: quod nō est. Ledere⁊ etiam silr oculus ex receptiōe hui⁹ discussionis ꝟtinue. Aut res videret tota vez tm̄ ſz q̄titatē quā suscipere valeret pupilla. Cui⁹ ēt motiuū in his q̄ de ge. vlr tollitur ⁊ cozp. Positio quoq̄ modernoz tertia ex duabus ꝟfecta impugnatur vt ⁊ p̄ma. secū. n. cōcidit in visionis extramissione. q̄lis etiā videtur que Platonis: cum ponat spūm retro deuuo ad oculum refrangi: que non tm̄ opinio est nouella q̄tuz insania. Sufficit itaq̄ brecuitatis gr̄a baz opinionū sic fere in cōmuni destructio.

Propter quartum gdem ad p̄muz dōm q̄ Platonis fuit sn̄ia ⁊ Empedoclis visum fieri extramittēdo: q̄s Ari. ipugnat de sensu ⁊ sensato. Empedoclem qdem. quō eni visus extenderet vsq̄ ad astra sigd cozporeū existat qō ab oculis emittit. ♓ nāq̄ ipossibiliuz vt oīsuz p̄us. Platonē vero qm̄ melius erat dicere in p̄n⁹ statim aerē lumini oculoz ꝟiungi: ⁊ ita cozp laborē excusare q̄s ipsos in spaciuz aeris delatos copulari. Neq̄ ēt est modū assignare quo lumē lumini ꝟiungat. q̄ ꝟiunctio vel separatio est ꝑpzie cozporū ⁊ nō q̄litatis: q̄le est lumē. Neq̄ ēt qōcūq̄ ꝟiugit cuilz cū nō sit eiusdē rōnis ſz determiatū determiato magl. ¶ Adhuc tunica oculi itercidit iter ambo lumia. ꝓhibēs eadē copulari. Neq̄ etiā valz qō dicit lumen nocte tenebzis extingui: ⁊ iō visuz nō fieri. Unde qppe extinguerētur: nō calido neq̄ frigido nō sicco aut humido. q̄ in his sit videre dūmodo fuerint peruia illumiata. ¶ Ad alia Aris. cū alex. dicēduz q̄ logtur fm opinionē p̄dictoz cuz nōdū ꝓbasset ipoz positionē: qō ordo īdicat nāe libzorū ⁊ modus eiusdē: q̄ fuit alioz opiniones nōduz ꝓbatas suscipere. ¶ Aut dōm ad z^m magis tactum idolū nō foze fm veritatē in aere exteriozi vez ī humiditate albuginei que medio ꝓportionat extrīseco quē cryst allin⁹ irradiat. apparitiōes. n. suffusoz. i. patientiū in oculis imaginatiōes frenetico⁊ melācolico⁊ ⁊ creticantiū repūtat ibidē. vñ Ba. p̄mo ꝓnosticoz. ¶ Res quas extimāt videre defozis ītra ipsoz exīt oculos. ¶ Ad alia auctoz īducta dōz eos cū his q̄ illi⁹ fuerunt opionis cōsensisse. Oz. n. visus fieret extramittēdo ꝑbabilius vr̄ fronte p̄ma: et manifestius ac hinc passionū circa visuz ꝟtingētiū p̄ncipi⁹ est cās assignare. Et iō medicus sensitiuus hāc īdux⁹ opinionē. Fieri āt intus suscipiēdo verius ⁊ occulti⁹. Sic. n. boc se hz vt sn̄ia Ar. ⁊ medicoz: q̄ illa intellectualis certa. hec aūt ꝑbabilis sensitiua. dr̄ia. 38. Et tale etiā quod patit opinio ō vnitate foze ⁊ eius gradualitate. ¶ Ad aliud rōnis dōm q̄ coloz est q̄litas actiua sicut sensibilia sensuū alioz. q̄rto methauroz. Quidā tñ sensibile volurūt quoddā cōe motiuū ponere: aut si nō eēt reddent tñ medy illuminati vigoze: ita q̄ dictū est cōloze motiuum esse visus fm actū lucidi. Si. n. visibile tāgeret oculuz ī mediate nō fieret visio. Duplex nāq̄ oz intercidere medium. vnū actiuū qō est lumē agens in coloz⁹ ib⁹ esse spirituale in eo q̄ reddunt visibiles: alterū dyaphanū vt deferens: nō tñ illud ꝑgredit ab oculo: q̄ nūq̄ ꝟ iueniet potētia passiua foza sui actiui agere. ⁊ iō visus non hz aligd quo in se agat fozmaz sensibilis: sed hoc potius lumē pficit qō actus est dyaphani. Neq̄ oz ī hoc sensu motū itercidere: ſz mutatiōem magis cū sit ceteris spūalioz. q̄rto ō accīti. capitulis. z. ⁊. 7. ¶ Ad aliud dōm q̄ nō contingit coangustari oculū in p̄spicaci visione: q̄ lumē ex ipso exprimat: ſz potius vt virtus visiua cū spū circa cryst allynā aduneē ex qua visus ꝟfortat. nam vtus oīs vnita vigoziozdispsa ⁊ multiplicata. ex qua vigoratiōe pupilla redditur ad suscipiendū aptioz. vnde volentes acutius videre manu oculo vmbrā faciunt: ⁊ ideo oculi parui coadunati sepulti vt perspicaciozes approbantur: quod q̄ tarta roz oīdunt. Fortificat. n. spūs visibilis ⁊ ꝑpzie grossius ex motu ⁊ cōstrictione vt perfectius ⁊ longingus videat. Unde tertio tertia. c. de signis debilitatis visus. Et apud illos qui dicunt puiū vebere formas videndi ⁊ reliqua ē q̄ glacialis motus sit fortis cū videt illud quod elongat. Et illud est ex his que subtiliant ipsum spirituz grossium habitātem in ipso: ⁊ resoluit spm̄ visibilē ⁊ ꝑpzie paucū. ¶ Ad aliud dōm q̄ illud quod videt est spēs coloris per mediū ad cryst allinū delata. idolum autē in coznea ipsa aspicientis nō tanq̄ visibilis a virtute visiua susceptibile inducitur sed potius ꝑut quoddā cozpus existit tersuz ad modum speculi idolum repūtantis. hoc tamē voluit Democritus modo visum fieri vt impugnatus est prius. ¶ Ad aliud dōm q̄ idolum repūtatum in speculo nō est forma naturalis sed intentionalis magis īmutatione medy ⁊ orgāni intēționaliter seu spūaliter causans: nō aūt rea

liter aut mãliter. neq; ymanẽt in speculo sed cõtinue ad motũ inspiciẽtis inducit ꝓzi corrupto aliud ⁊ diuersum: vt in sex inuitur ꝓncipys. Neq; os radios semp a corpore luminoso excellẽter ad speculũ emitti: velut in iridẽ mittitur lõgius a sole distãtẽ: ⁊ impssionis vehemẽtioris existentẽ. mã etiã in dispositioi ente susceptiua. vñ ⁊ lumen medy sufficit etiã debile idolũ ĩ speculũ repñtare. ¶ Ad aliud dõm q; est accidẽs ĩtẽtionale: ⁊ in oculo suscipitur: puta spẽs coloris: id vero põt se multiplicare in medium quousq; crystalline occurrat: vt declaratũ ꝑus. Accidens etiã nãle ꝫ subiectũ nõ ymutet: põt tñ seipsũz in mediũz multiplicare: sicut de caliditate apparet ab igne in aerez emissa hũc alterãdo successiue. ¶ Ad aliud dicendum: vt apparuit q; spẽs coloris suscipit in aere illumiatur q; oculus ex illuminatione medy: ita q; pozificata cornea ⁊ dyaphana spẽs suscipitur aere mediãte illuminato luce: qõ nõ fieret si sicca intẽperate foret ⁊ cõdẽsata. ¶ Ad aliud dicendũ q; secus est quo ad hoc de visu ⁊ alys sensibus. nã ipsoz sensitiua in exterius ampliata velut a cẽtro expanduñ: vt apparet in odoratu auditu: ac gustu cũ tactu: ozganũ vo visus coangustat. yuce nãq; foramẽ ẽ artũ: sicut ymaginatiuum. Similiter ipsũz coartãt ⁊ palpebre ceu scribit Thimeus: vt hinc nõ ad omnẽ partẽ: sed in directũ suscipiat magis. visus ẽt pozos regit subalternos: ⁊ sibi correspõdẽtes ĩ directũ. auditus aũt nõ: sed hos ⁊ alios indifferẽter. ꝑble. ii. ¶ Ad aliud qd dicẽdũ appẽditio videbit ꝓsequenti. Signoz vero dicẽdũ. Ad primũ quidẽ q; huius lumen ante oculos apparẽs: aut est vt dictũ intra humiditatẽ albugineam: vel q; nõ emittit ab oculo tanq; visioni cõferẽs: ꝫ potius: qz cornea polita vt alia: put tactũ relucẽs tersa. ¶ Ad aliud rñdet Auic. q; pupilla est de his que nocte lucent ⁊ illuminãt: ⁊ iactãt radios sup sibi oppositũ. Quius aũt sunt multoz aĩaliũ oculi: sicut ꝓdictoz anteq; in quibus viget lumẽ intãtũ ꝓpter ipsoz cerebroz caliditatez vt nocte possint mediũ illuminare luce ꝓcedente ex oculis vtute suoz elemẽtoz. Aliqui tñ simplr dicũt lumẽ ẽ exterſione oculoz ꝓcedere ⁊ illuminare ad modũ q; noctiluca: vt squãme piscium: putredines quercuũ: ⁊ talia nõ acgelescẽtes oĩquaq. A. qz si lumẽ emitterẽt dicũt mediuz sic illuminari: vt color ostẽderet in nobis. Qõ nõ multuz cogit: qz aliqd põt illis apparere: qõ tñ nobis nõ ostẽditur cũ sint potentie visiue illoz multũ a nã differẽtes. illa tñ emissio si erit nõ ꝓpter hoc arguit visionẽ pfici extrinseca missiõe: vt spẽs coloris suscipiat: sed magis vt mediuz disponat. Qõ aũt dicũt radios iactari videt vitatẽ nõ bre: qz sic radius cẽt corpus. qõ enĩ iactat ⁊ mouet est corpus Quod etiã ostẽdũt pspectiui: eo q; cũ radius offendit in aliqd siue tãgit descẽdit ⁊ refrangit. Quib⁹ rñdet Aris. q; tales argumẽtatiões sũt false: qm̃ ꝓdicta de radio nõ sũt ꝓpria noĩa: ꝫ trãslũptiue dicta: cũ nihil de his habeat vere: qz enĩ accidit ab alto putat descẽdere. Radius igit cũ nõ sit corpus motũ minime bz: ꝫ mutationẽ factã in ĩstanti: sicut illuminatio ⁊ visio. ¶ Ad aliud dõm q; ꝫ oculus alter maioret altero clauso: nõ tñ est vt aliqd ex eo emittat: ꝫ magis vt vigoret ⁊ illuminet: q̃si spũ aggregato ad suscipiẽdũ qõ occurrit ab ex. ¶ Ad alia duo dõz q; illud qõ emittit ab oculis mẽstruate ac basilisci nõ est vt eius visio pficiat exmittẽdo: ꝫ sũt quidã vapores corrupti venenosi. Qõ apparet ex eoz grossicie nebulosa cũ in speculo velut nubes appareat sanguinea. hi aũt ipũs magis essent visionis ipeditiui. ¶ Ad aliud dõm q; ꝫ suscẽptiões ⁊ pfectiões ozganoz sensus significent actiue ꝼm rẽ itelligẽde sũt passiue. vñ in talibus locutio est ipropria: ita q; vbũ actiuũ ve denotat passionẽ: ⁊ passio actionẽ sepe more greco. Aut in vtute sensitiua: vt visiua est ymit⁹ susceptio passiua. deinde actus qs indicatiuus colorati. Qõ forte tasse intuit. de sõno ⁊ vigilia. z. ita. Quẽadmodũ visus patit sic ⁊ aliqd agit: vel magis agit: vt oculus mẽstruate ⁊ basilisci vapore fumoso ifect⁹: vt ꝓcedẽtia tetigerũt argu ta. ¶ Ad aliud dõm q; ꝓdicta ĩmissio quã amãs in amatũ ifert: aut odiẽs in oditũ nihil vt dicit ꝓfert visioni: ꝫ q̃dã fit mutatio ĩtẽtiõis q̃ fortassis ipressionẽ causat in vires fantasticas ei⁹ cui ĩmittit. ¶ Sciẽdũ aũt q̃sdaz iterptantes ꝼmones sapiẽtũ imaginũ dre ipsas ⁊ sibi cõparia efficaciã hre ꝼz q; ars mouet a nã in quã sicut in supius ꝓncipiũ ozdinat. Cũ enĩ qd boni aut ꝓbi debeat alicui ex astralitate natiuitatis siue cõtingere hoc ĩcitat artẽ ad cõstruẽdũ imagines vel qd sile. Cuius gra videt ꝗ ĩperitis euenire. Sz qz hoc videt eẽ a casu respectu artis: ⁊ q; nihil operet: cũ ẽt videam⁹ tales imagines indifferẽter ex parte subti ⁊ tpis impssiones cãre: cũ tñ qõ natũ sit differẽs ⁊ ozdinatũ. vñ qs ab hac secedet positiõe. ꝓpter qõ theologiçãtes dixerũt. ꝗ ex vigore magis ꝓtingere demonuz se actib⁹ ĩplicãtiũ talib⁹ q; dicãt simplicib⁹: ⁊ ꝑcipue mulierculis plus q̃z prudẽtib⁹ hĩc effect⁹ ꝓsurgere. has etenĩ ampli⁹ pũt astutiozib⁹ decipe. Qz tñ hec psuasio a spiritib⁹ supta ꝑsentis nõ ẽ methodi. dõm fortsitan magl erit q; mã stellis ꝓportionali suscepta ⁊ ligta sic aut alr vt cõsonũ ẽ illis: ⁊ ꝑ q̃ fit figurata tpe ꝓueniẽti lux celestis q̃ ẽ intelligẽtiarũ velut instrm motu seu radys ĩ hanc dispositã impzimit mãm vt vtus quedã decidat itentiõaliter seu spũaliter vim estimatiuã illius ꝑ quo agit ymitus ĩmutãdo: qz alys spũalioz est virtutũ alligataz hõ tũc intentio sic lumine stellaz cum intelligẽtys suscitat: vt qõ intẽtiõale existit sibi ꝓportiõabilius amplius ĩmutet ad amoz ẽvel odiũ incitãdo. vñ hui⁹ opant õ nocte plus q̃z õ die: ne vtute solis rady alioz corpoz celestiũ obtenebrẽtur ⁊ dissoluant. conant etiã radios directe sup id quod fundit facere ꝓcidere. Et q; simplices magis alys cõsequant effectũ fortassis euenit: qz firmius in his credũt. ⁊ iõ in his magis pñt extimatiuas illoz ꝑ qbus talia fiunt alterare ⁊ ĩmutare. Cum geneasticis magis cõsentio: vt quicquid naturaliter boĩ accidit opus sit materia disposita ex ei⁹ astralitate quocũq; mõ ꝓsurgere: iuuari tamẽ arte. Scõm nanq; Ptolemeũ aĩa sapiens opus adiuuat. stellaruz ceu seminatoz fortitudines naturales. Aut fortasse veneficus ex sui habuit natiuitate vt taliuz fortiret effectũ sicut cũ ex astralitate principis fere ifiniti cadũt in bello: qõ nõ erat ex natiuitate tante multitudinis oĩs euenire necesse: per modica tamen valde sepe illic ente inclinatione. A. vero ⁊ Algazel ponunt talia ex virtute anime contingere qualis est que prophete. Sed differentia. i35. ⁊. i36. modus datur alius.

Sed circa predicta huius vltime rõis ex oculoz sumpte colorib⁹ dubitare ꝓtigit: qm̃ si vt terminatũ visio pficiat iterius suscipiẽdo: tũc oculus erit absq; colore: cũ color ĩexistens ꝓhiberet alios videri vt apparet de aĩa tertio. naz intus apparẽs ꝓhibebit aliũ ⁊ obstruet. ¶ Rursus oculus est diaphanus puius ⁊ ꝓprie cornea quã ingunt coloribus variari: ꝫ diaphanũ est sine colore: ciusdẽ scõo. Amplius vt pretactũ colorẽ vltimũ siue finis dyaphani terminati: sed oculi dyaphanũ est ĩterminatũ cũ sit trãsparens puiũ ⁊ ꝓpe ꝼm corneã. Oculus itaq; nõ ẽ colorat⁹.

In oppositum sunt phi ⁊ medici ponẽtes colores oculoz tres seu q̃ttuoz. Palin. de sensu ⁊ sensato. Oĩa corpora colore ꝓtipãt: oculus aũt corpus. itaq; is colorat⁹ existit.

Propter primuz dicatur color: qd nãq; sit visũ: ⁊ deinceps q̃liter causet. ¶ Priozis hui⁹ gra sciẽdũ

q̄ colo2 duplicit er vī accipi. Une qdem cōiter ⁊ extense ꝓut idē extat qō visibile. Ipsum aūt est colo2: iuxta illud quod dictū est colorē motiuū esse visus ſm actū dyaphani: ⁊ taliter oculus: ela: imo etiā supcelestia dicunt colorata. vñ Ar. de colorib⁹. aer quidē ⁊ aqua ſm seipsos nā albi Ignis vo ⁊ sol fiūt rubicūdi. Terra vo est nā alba: sed ꝓpter tinctura dī multicolor: qō fulcit: qz illud qō videtur est colorat̄. ꝓpriū nāq; obm visus est color. z. de aia. sed oculus videt cū ceteris etiā colorat⁹ itaq; erit tali modo. Suscipit etiā color ꝓpius ⁊ anguste: put in min⁹ videt se hꝫ visibile iuxta illud qō dictū est ipsuꝫ fore extremitatē siue vltimū pspicui in corpe terminato. Naꝫ de rōne hui⁹ colo2is apparēt duo esse. vnū qdē qō sit in corpe terminato nō dyaphano: cū illud sit poti⁹ mediū colo2is delatiuū in organū: aliud qō sit īmixt⁹ solū. Est nāq; color sicut son⁹: odo2: ⁊ sapo2: q̄litas tertiarū q̄dā cātaruꝫ a ꝑmis mediātib⁹ scōis: circa q̄s tact⁹ existit. ⁊ silr gustus ꝓut qs tact⁹ existit. vt visuꝫ. 4. z. H aūt scō color causat ex ꝑmixtione dyaphani luminosi in corpe nō pspicuo siue termināto. vñ color H vel ille cābit fꝫ talē vel hui⁹ mixtiōis ꝓpo2tionē. Quare Auer. de sensu ⁊ sensato. Color albus fit ex admixtiōe ignis clari siue lucis cuꝫ elo maxīe dyaphano puta aere. q̄re ō ge. aialiū. 5. Albū vapo2osius aer exhibz inclusus ī oīb⁹. Nigredo vo causat ex ignis turbidi ꝑmixtione cū elemēto minime dyaphano ceu terra. Medius autē color ex his causis ſm mediocritatē ꝓducit. Et qz pūt multiplr variari colo2es erunt multi: ⁊ fere infiniti. theorice p. c. ii. lz numero diffiniti vocentur.

Propter secunduꝫ gdē sciēdū q̄ oculo2 colo2es diuersimode repiunt expressi. Quidā enī tres posuerūt. Naꝫ pbl. io. ⁊ the. z. scribitur niger: subniger: ⁊ glaucus. ⁊. 5. de ge. niger: glauc⁹: ⁊ vari⁹. In tegni vo glaucus: niger: ⁊ medi⁹. A. demū viridis: varius: ⁊ niger. Quidā vo q̄ttuo2 posuere: sic Johāniti⁹: vtpote subalbidū: glaucū: variū: ⁊ nigrū. A. etiam rubinū: citrinū: plūbinū: ⁊ fuscū. Sz Auer. rubeū: subalbidū: nigrū: ⁊ variū. Qui lz videant dissonare: pūt tñ in vnū reduci sufficiēter. Nā Ar. ꝑm⁹: ⁊ Haliab. q̄ colo2em subnigrū audiuerūt colorē illū quē Ha. vocat mediū. Sz Ar. postea q̄ colorē variū itellexit mediū vel subnigrum. A. aūt q̄ viridē itellexit glaucū: q̄ variū vo mediū vl subnigrū: ita vt hi ꝓcordēt optime: nō tñ ī numero: verū etiaꝫ in forma. Joāniti⁹ vo ponens q̄ttuo2 qō ptacti dixerūt glaucū tanq̄ extremū is locauit i medio ponens subalbiduꝫ vltimo2uꝫ alterū: mediū etiā colorē exampliauit in duos tanq̄ itroductiōis gr̄a. Qui aūt ab Ar. ꝑscripti multuꝫ a ꝓnotatis dissonare apparēt numero ⁊ q̄litate. ꝓpt tñ dici q̄ plūbin⁹ ⁊ fuscus reducant ad nigrū. ⁊ citrin⁹ ad glaucū: rube⁹ ad mediū vel subnigrū seu variū. Uel melius q̄ hi colo2es nō sūt subē oculo2: puta cornee: verum magis humo2 repsentatiū se in venis amplius cōiunctiue: qō apparet cū īgt. Color significat humorē dñante ꝓpo2tionalē. nā rube⁹ ostēdit dñiuꝫ san. citrin⁹ cholere. plūbeus phlatis: ⁊ fuscus melie. Auer. vo vt alter ponit q̄ttuo2 colo2es: ⁊ vident magis q̄ sūt in venis ꝓiūctiue ponēs eos sup ꝓnē cerebri significare. Qō erit verū si ꝯaput totuꝫ fuerit vnifo2miter ꝓplonatū. Et sūt rube⁹ vt oculi habēt venas ru. significat sup ꝓplonē cerebri calidā. ⁊ subalbidus q̄ frigiditatē notat: ac niger caliditatē. Et mediū hoꝝ duoꝝ vt varius tēperātiā ostendit.

Propter tertium sigdē sciendū q̄ empedocles voluit causaꝫ colo2is oculo2 ascribere igni ⁊ aque putās glaucos plus habere ignis ⁊ minus aque: ⁊ iō ipsos de die nō acute videre ꝓp īdigētiā aque: nigros vo ecōtra: ⁊ ꝓp ipsos nocte nō ꝑfecte videre ꝓp ignis penuriā. Uari⁹ aūt ad hoc gdem meli⁹ existit. Sz hoc Ar. supueniēs ipugnat supponēs q̄ ꝑmōstratū oculū nō eē ignis: fz aq̄: ⁊ iō ꝓtigere cāz color oculo2 alr assignare. Nā oculo2 qdā sūt habētes humiduꝫ aqueū plurimū cōmēsurato. hi aūt min⁹. nōnulli vo duꝫ aqueū plurimū cōmēsurato. hi aūt min⁹. nōnulli vo cōmēsurate. hūtes nāq; amplius humidū sūt nigri ꝓp nō peruiū ipsuꝫ reddi de facili. si vo modicū hūerit ecōtrario ꝓp oppositū. hūtes aūt mediocriter medy erūt existē hoꝝ. Qō maris ostēdit aq̄. cū enī ꝑfūda fuerit apparet nigra: expāsa vo subalbida: fz media mediocris vt sit fusca vel hꝫ. hec sigdē cā cōior satis. de ge. aialiū. 5. ꝓticularior aūt subdit in tegni gntuplex cā sūpta ex ꝓte humoris crystallini ⁊ albugīei. nā si crystallina fuerit multa vt rutilās splēdida aut eminēti⁹: puta vsus extro2suꝫ locata humo2 etiā albugini oui ꝓsilis: vl paucus aut purus oculus reddet glaucus īmo glaucissim⁹: cū oīa ꝯcurrerint, in vnū. Si aūt ꝓ oppositū crystallin⁹ fuerit puus subturbidus in ꝑfūdo oculi situs cū multitudine albuginei: ⁊ ei⁹ turbatiōe nigerrimus cōstituet. Ex causis aūt his hinc inde mediocriter ꝯcurrētibus oculi color ꝯsurget medius. Joāniti⁹ vo bas in septē exāpliauit causas: duas addens ex parte visibilis spūs: vt abūdātiā eius ⁊ claritas cuꝫ eis oppositis: ⁊ vnā ab humoris vuei qualitate intēsa vel remissa. Omisit tñ cā que sūpta fuerit per Ha. a crystalline rutilantia eiusq; oppositō.

Propter quartum gdē apparet gd dōz. suis enī inducta vys cōsopita ꝓcedūt vñ ad primū gd dicēdum notū. Nō. n. colo2e oculus est. colorat⁹ vo q̄ est corporis terminati ꝓ hibēte ipsi⁹ susceptiuū aliū colorē recipe: sed colore īpropio ⁊ extenso ꝓout dyaphanū quodcunq; ⁊ vl⁹ visibile quodlibet colo2is noīe censetur. ¶ Ad alia duo silr dicēdum subsequētia. Nam de colore ꝯcludūt ꝓpius supto. ¶ Ad ea etiā q̄ alteri⁹ ptis iducta gd dōz visū. Cōueniūt enī de colore cōiter ꝓ ipo visibili motiuo visus susceptō.

¶ Quesita circa sanitatem naturaliuꝫ rerum effectum existentem. ¶ Differentia. LXV.

Quod sanitas sit species subalterna sic egritudo: ita q̄ ītерposita vel divisiūctōis nota diffiniri ōbeat velut egritudo mōstratur. Qm̄ sanitas est calidoꝝ ⁊ frigidoꝝ cōmēsuratio quedā: aut coꝝ q̄ sunt infra: aut ad cōtinens. physicoꝝ. 7. Cuꝫ itaq; ītерponaī aut sepatiōis ⁊ diuersitatis denotās pluralitatē spēs nō erit specialissima. ¶ Rursus eorūdem gnto. Nihil est magis sanatio aut egrotatio ſm nām aut naturā aut extra. Dicē igitur eq̄liter: si enī sanitas esset spēs specialissima: ⁊ egritudo subalterna esset vtiq; sanatio dcā a sanitate magis ſm nām cū oīa ipsius cōpreheⁿderet copulatiue q̄ egrotatio ab egritudine noīata ꝓtra naturā. ¶ Adhuc ī tegni. Qm̄ vo ad totū gen⁹ referētes sanitatis ⁊ē. genus aūt relatiōe dī spēz. Palin ibidē. Hēnera lapsuū sunt eadē. i. eq̄lia his que vtutē hoꝝ cōplent aut forte sunt eadem genere. Sz genera lapsuū sūt tria: cōplonis compōnis ⁊ nature cōis: q̄re sane cōsistēte tria etiā existāt genera. ¶ Amplius. io. metaphysice. tñ vnū vni est oppositū. si ergo sanitas esset spēs specialissima ⁊ egritudo subalterna vnū pluribus opponeret vt sanitas vna egritudinibus plurimis. ¶ Itidē quotiēs dicit vnū ꝓtrarioꝝ totiens ⁊ reliquū in topicis. Et ꝺrioꝝ ꝺrie sunt rōnes ⁊ cāe. scdo de ge. ⁊ cor. ⁊ methau. 4°. Sanitas aūt ⁊ egritudo sunt ꝺria: cū maxime distent adinuicez. Cum igitur egritudo sit multiplex. Sanitas itaq; species est subalterna ⁊ non specialissima.

In oppositum quoniā de humana nā. Sanū est corpus cū moderate habitu

erit ea adinuicē: q̄ multitudinis ⁊ vtutis: ⁊ p̄cipue cum fuerint cōmixta. Dolet aūt qñ aliquid horuz minus aut plus fuerit in cozpore: aut discedat ⁊ icōmixtū fuerit oībus. vñ Ha. sup hoc in de colera nigra. Nō igit̄ si sanū est qñ habuerit hec adiuicē tēpata. Egrotat vo qñ aut ꝑm totuz cozpus. i. in oīb⁹ vasis abūdātia est aliq̄: aut si ꝑz vnā quādā gnātur particulā qs opib⁹ artis copulatiue verificari dicet Hipocratē. Vult igit̄ q̄ sanitas sit vna copulata: egritudo vo multiplex. q̄re in tegni diffiniēs sanitatez: seu cozpus sanū simplr nō denotat in ipso disiūctionē veruz copulationē magis ingens ipsiuz fore eucraton a gnātiōe in simplicib⁹ ⁊ ꝑmis pticulis. Coeq̄le vo his q̄ ex his cōponunt̄ ozganicis. Diffiniēs aūt cozp⁹ simplr egrū notā aut disiūctiōis apponit aiens id ex gnātiōe: aut distēperatū in his q̄ sil'es hñt ptes aut nō coeq̄le in ozganis: aut ī vtriq̄. Qō nāliū. z. ca. 8. indicaī ita eucrasiā q̄ optimuz semp dicere: discrasiā āt q̄ deterioza. ¶ Itidē i tegni. Sanis oīa iſunt ꝑz nāz: egrotātib⁹ āt ꝑter nāz inq̄tū egrotāt. Cū itaq̄ nō repetat in egrotātibus oīa inq̄tūq̄ addatur egrotāt idicaī portionē sanitatis cū egritudie sil'existere: ⁊ ita sanitas erit vna simplex ⁊ pfecta. Egritudo aūt multiplex. Eti. ꝑ. z⁹. c. z. Sanitas est dispositio seu habitus p quā corp⁹ hois in sua ꝓp'one ⁊ ꝓpōne tale existit: vt ex eo opatiōes oēs ꝓueniāt icolumes. Egritudo vo est dispositio ñ nālis incorpe humano: ex q̄ in opatione eētialr ꝓuenit nocumētū. aduētu ꝑ. Et ē aut ꝓp'o nō nālis aut ꝓpositio nō nālis. ¶ Ampli⁹. sanitas hz rōnē itegri ⁊ pfecti: egritudo autē oppositi. Qō tale vo existit idiuisibile ⁊ simplex. scōo ethicoz. ⁊ ꝑ magnoz mozaliū. Malū enī ⁊ īpfectuz rōnē hz īfiniti: bonū autē finiti: sicut dixerūt pithagorici. Sanitas ergo species est specialissima.

Propter primum vo sciēdū q⁹ gd sit sanitas: gdq̄ egritudo. h⁹ ⁊ .7z. ostēdet. Spēs quoq̄ ē q̄ sub assignato ponit gñe. Cuius q̄dā ē subalterna dicta hñs vicez gnis et vñ dicit logicus ipsaz vicē gnis ⁊ spēi obtinere. Hñs gdē ꝓut ad inferioza cōparaī. spēi vo ꝓut ad supioza. Cui⁹ rō q⁹ ipsa ꝑdicaī in gd de plurib⁹ differētib⁹: nō solū numero sz et spē. Spēs quoq̄ specialissima ē athoma seu indiuisibilis per dr̄ias eētiales. diuidit̄ tñ i accña: cui⁹ notificatio ē vt ipa sit tñ spēs ⁊ gen⁹ nullo mō. vñ porphyri⁹ dicit eā ꝑdicari de plurib⁹ differētib⁹ numero in eo qō gd. Cōsurgit autē spēs cū sit ens rōnis ab ente nāe reali. Logica enī oīs cui spēi ꝓsideratio subest itētiōes seu ꝓcept⁹ ꝓsiderat scōos: ꝓut p̄mis applicant̄. vñ. A. in p̄ncipio meta. Subm logice sic sciuisti sūt itētiões itellecte. z⁹ q̄ apponunt̄ itētioni bus p̄ intellectis ꝑz hoc q⁹ ꝓuenit de cognito ad icognitū nō inq̄tū ipse sint itellecte: ⁊ habēt eē itelligibile qō esse nullo mō pēdet ex mā: ꝑz nō cozporea. Sicut enī ens nāe realius vt cōpositū cōstituit ex mā ⁊ forma: ita ⁊ spēs cōstat ex gñe locū māe obtinēte ex dr̄ia forme: ꝑz vtraq̄ dicat totū p modū tñ partl. Cui⁹ qdē spēi est ꝓprietas vt diffiniat sola. gen⁹ enī vt gen⁹ cū gñe careat: eo q⁹ ipsū nihil supi⁹ diffiniri minime pōt: nec idiuiduū: cū dr̄ia careat essentiali. sic enī sūt idiuisibilia. dr̄ia. ii. Nosce sigdez gen⁹ ⁊ spēz differre: nō solū vt cōius ⁊ determinatū: verū in non esse vnā quādā nāz aut eē. nā gen⁹ nō est vnū aligd. physi coz. 7. Spēs vo vna q̄dā extat nā: eo q⁹ ipsa sumit̄ a forma vltima cōpletiua q̄ simplr est vna ente in nā: ꝑz genus nō suscipit̄ ab aliq̄ ente vna in rerū nā verū rōne tñ. Nō enī est aliq̄ forma qua hō est aīal ꝑter illaz ex qua est hō. Oēs. n. hoies q sūt vni⁹ spēi ꝓueniūt ī forma spēi ꝓstituti na. glibet nāq̄ hz aīaz rōnalē: ꝑz nō est in hoie: asino: ⁊ eq̄: cōis aliq̄ aīa que ꝓstituat aīal ꝑter illā que cōstituit hoiez qsinū vel equū. Qō si eēt iaz gen⁹ vna q̄dā eēt nā corpora lis: vt spēs: ꝑz in sola ꝓsideratiōe accipit̄ forma generis p abstractionē ītellectus a differētys. Et ita vñ genus erit logice: nō aūt physice: ⁊ de hoc dr̄ia tactū gd. z9. Sz qz de sanitate ⁊ egritudine loqui nō ītendit̄: ꝓut sūt cōcept⁹ q⁹ daz scōi: ceu has ꝓsiderat logicus: verū magis ꝓut primi ⁊ forme quedā nāles pticulare ꝓcernētes subiectū. Sciendū hic q⁹ sanitas ad tria pōt cōparari: aut ad ei⁹ causas vel subiectū: aut ad opatiões. Prima qdez cōparatio duplex existit. qñ aut ad causas p̄mas mediatas: vt quales sunt causantes sanitatē a gnātione simplr: aut a gnātione in tpe p̄senti. Quedā enī sanitas est simplr: alia vo vt nūc ⁊ est tñ vtraq̄ a gnātiōe. nā q̄dā est cōtinua semp talis vt que cozporis semp sani. Alia parū deficiēs ab illa ceu que multū sani. tertia nō multū siē nūc sani. a natiuitate nāq̄ cōtraxit: vt sit nūc siue bzeui sanū hora. ⁊ hec mens extat Ha. velut Baly. itellexit sane: nō aūt vt cōiter exponit̄ de sanitate a tpe: vt vsu sex rer̄ admīstratōe cāta debita Halienū faciēdo ꝓordinariū. in tegni. Uel quo ad cās cōsariās ⁊ īmediatas: vt est ꝓp'o: cōpositio: ⁊ natura cōis ex his vtriq̄. sigdē ad subiectū facta fuerit cōpatio hoc ēt dupliciter euenit: aut scōz ptē subiecti sicut sanitas q̄ determinato inest mēbro: vt sanitas ossis carnis ⁊ oculi: vel ꝑz totum ipsius veruz p gradus distinguitur differētes ꝑm q⁹ differūt cozpora sana triplicia eē. s. sanū semp: multuz: ⁊ vt nūc. Aut fit ad opationes sanitatis relatio ꝑm q⁹ melius aut deterius pficiunt̄. Est etiaz causa sanitatis antecedens cōplexio ⁊ cōpositio cōsimiliū. Cōplexio vo ⁊ cōpositio officialium est causa cōiuncta sed ꝓportio cōmēsurata haz est sanitas cozporis totius: similiterq̄z de egritudine ⁊ neutralitate suo modo.

Propter secundum gdē sciēdū q⁹ Auer. gnto physicoruz. vī sentire sanitatē eē spēm subalternā. Mouēs. n. hāc qōnē ait. Qō dr̄. s. p Ar. estimaī nō seq qñ ⁊ si infirmitas ē multarū speciez estimaī: vt non sequaī q⁹ eaz sint spēs. Srie sanitatis: qñ sanitas ē vna ⁊ egritudines sūt multe. Respondēs ingt. Sz forte vī q⁹ vna sanitas cōtinet multas pticulares sanitates oppositas illis multis egritudinib⁹. ꝑz non hñt noīa. ⁊ iō latent. Tertio quoq̄z collz. ca. p. hanc simplici⁹ ꝓfirmat opinionē ingēs. Numer⁹ speciez egritudinis est sicut numerus speciez sanitatis: ⁊ a cognitiōe sanitatis cognoscit̄ egritudo q̄uis opinatum sit q⁹ notiores sint spēs egritudinis spēb⁹ sanitatū: ꝓpterea qz multe egritudines hñt noīa: ⁊ sanitates illis opposite noīa nō hñt. In hāc enī positionē cōius ꝓcidūt logici ī suis vboz vsutys intētiões ꝓsiderātes nō parū a qditatib⁹ sepatas. vñ ⁊ magis puto Auer. in hāc ꝓcidisse opinionē vt ei⁹ ꝓdiceret p̄ribus vt moris extitit eiusdē. Ego ēt aliq̄n dogmatiçaui q⁹ sanitas pōt referri ad duo: ad subiectū. vz. quod disponit ⁊ sic spēs extat subalterna quam puto Auer. habuisse intētionē. qō ostēdit̄: qz physicoz. ⁊ collz scōis: sanitatē diffinit nō in cōi ꝓut ꝓpetit toti corpori vt ceteri: verū magis ꝑm q⁹ vniuiq̄z debeī pti aiēs ipsaz bonā dispositionē in mēbro cum qua ipm opaī actionē quā hz p sui nām aut patiī passionē quā hz pati ꝑm q⁹ dcm̄ ē de re. sa. ꝓmo: q⁹ sanitates sunt q̄plurime. Sz illud nō sufficit: qm̄ sicut q̄riī vna tādez cōplexio toti⁹ p coaltenationē complexionū pticulariū mēbroz ⁊ cōpositio vna vlis in toto ex cōpositiōib⁹ ptialib⁹ ipsoz: vt h ēt voluit. collz. z⁹. c. i. ita ꝑter sanitates mēbroz singulares vnā toti⁹ opus sit ponere sanitatē ex cōp'onib⁹ ⁊ ꝓpōnib⁹ ꝓsurgētē ptialib⁹ mēbroz q̄ spēs erit spālissima. Aut sanitas cōsideraī ꝑm q⁹ ad opationes referī: ⁊ sic spēs nō est subalterna. Sed qd de his tertio etiā dicendoz apparebit ⁊ q̄rto.

Propter tertium vero sciendū q⁹ sanitas nullo mō pōt veri⁹ dici spēs subalterna. Qō apparebit si ex gbus mēbris distin-

ctiõis ꝑhabite mõstreť quõ sanitatis eẽ specificũ ꝟstituatur. Intuenti enī videbiť q sanitas ꝓut ad subiectuz qõ calificat cõparať ſm singuloz mẽbroz diuersitatẽ in specierũ sanitat pluralitatẽ trãsire nõ poterit: cũ sic sanitas nõ differat nisi subto a sanitate. ex tali aũt dria sanitatis spes nõ ꝟstituiť differẽs ceu albedo in pariete: ⁊ niue non differt spẽ cũ oĩa alba sint spẽ idria. thopicoz. 4. ¶ Adhuc etiã specifica ⁊ finalis deficit dria vt opationũ itegritas: neq etiã ꝓut gradũ denotat maiozitatis aut minozitatis sanitatis in subto cũ magis ⁊ minꝰ spẽm sit positum nõ variare. Neq silr tertio rõne causarũ ꝑmarũ: eo q sanitas ꝟcta a gnãtiõe simplr ⁊ ꝑsenti sanitas existit spẽ nõ differẽs: cũ opatiões pñt satis in idez cõcidere q̃ formã ⁊ spẽm argumẽtant. Nõ igiť in his põt pluralitas subalterna spẽrũ sanitatis repiri. Restat g̃ tandẽ intueri gd spẽm que ſm Boetiũ sola diffiniť ⁊ rei gditatẽ ꝟstituat in eẽ: qõ erit facile si reliquas distinctiõis ꝑfate gs aũduertat ptes remanẽtes velut sť cãe ĩmediate ⁊ scõarie ⁊ opationes ex sanitate ꝓcedẽtes. Cũ enī rõ spẽi vltime ꝟstituat ex gñe ꝓpinquo: ⁊ dria vltima ꝟuertibili cõpletiua cũ eo cui⁹ est dria sanitatẽ spẽm rei specialissimaz tñ dicere: eo q ꝟplo ꝟpositio ⁊ nã tertia dicta cõis in gñe dispõnis: aut habiť locať qõ gen⁹ sanitatis existit: sicut apparet p sanitatẽ notificãtes. Perfecte quoq opatiões sunt dria completiua sanitatẽ tanq̃ gd formale in esse ꝟstituẽtes: ⁊ maxime: q̃ sanitas ⁊ egritudo ꝑfectius diffiniunť ꝑactũ z^m q̃ ꝓmũ. apparẽs de morbo ꝓmo. c. i. Opatiões autẽ plene fore nõ ꝑñt nisi vtriusq̃ existãt nãe: ꝟplonis. ꝟz. ⁊ cõpositiõis: ⁊ tertie tãdẽ dispõnis: cũ spes athoma totũ dicat ĩdiuiduoz eẽ. Sic itaq̃ cõcludiť sanitatẽ eẽ spẽm spãlissimã: nõ ãt subalternã. ¶ Logici tñ volẽtes quẽdã ꝓceptũ cõez ꝑdictis duab⁹ aut trib⁹ abstrahere naturis dicũt sanitatẽ spẽz fore subalternã. Ipsi tñ opationẽ nõ ꝟsiderãt que formalioz extat dria sanitatis: a q̃ tanq̃ a fine denominať ipsa. ¶ Hoc aũt ꝟfirmať amplⁱ⁹ auẽte siqdẽ ⁊ rõne. Ar. n. ꝓ magnoz moraliũ. Malũ qdẽ enī multifarie: bonũ aũt vnifarie: puta sanitas qdẽ simplex. morb⁹ aũt multifarmis. hec etiã snia eiusdẽ. z. ethicoz ꝓtacta. Itidez visus est ẽt. 4. thopicoz sentire. lz alr supficietenus exponãt logicoz plurimi hui⁹ veritatis ignari. vult enim q si generi sit aligd ꝟziũ ⁊ spẽi. sic nãq; vtuti opponiť vitiuz: sic ⁊ iustitie iniustitia. aliqñ tñ erit ꝟziũ aligd generi: qõ nõ spẽi. Instãtia quoq in sanitate ⁊ egritudine: q̃ sim pliciter sanitati. i. vere ⁊ ꝑfecte: cuius rõ cõsistit in aduatione copulatiua ꝟnis ꝟpõnis ⁊ nãe cõis egritudo est cõtraria: ꝓut ipsa etiã cõiũcte in lapsu triplicis põt eẽ nature ꝓtacte. sed q̃dam egritudo cũ sit spes egritudinis puta ꝟnis aut ꝟpõnis vel vtriusq̃ nãe cõis nulli ꝟziať: qñ non põt sanitati directe opponi: cũ ipsa in copulatione ꝟsistat. opponiť tamẽ quodãmodo ⁊ ꝟz quid velut mediũ extremis vt febzis que ẽ in ꝟplone: egritudo ꝑpe nõ ꝟziať sanitati vere: neq etiã obtalmie apostema. ꝟz. in oculi cõiunctiua. morbus enī organicus est apostema. dria. 75. Auer. tñ exponit nihil esse ꝟziũ sanitati ⁊ obtalmie notatũ. Aliq vo vno noĩe notatũ: ceu in vicio vtute iustitia ⁊ iniustitia ꝓtingit. ¶ Amp. 6. regi. fa. c. ꝑ. Optimũ in omni gñe rerũ vnũ est: male vo manifestũ est: qñ q̃plures sunt. sanitas vo est gd optimũ. existit enī bona dispositio p quã aĩal suas exercet actiões: patiturq; passiões nãles: egritudo aũt opposita. sanitas igiť oĩs vna. qõ ãt tale athomũ ẽ ⁊ puz diuisiõe in ptes eẽntiales. ¶ Adhuc. cui⁹ causa ẽ vna siue simplex: ꝓxima ⁊ ĩmediata: ⁊ effect⁹ ẽ talis: cũ causa ⁊ effect⁹ bꝫ oĩno ꝓportiõales existãt. talis q̃z est proꝓortio calidoz: frigidoz: siccoz: ⁊ hu. iadinuicẽ debita q̃ respicit ꝟplonẽ ⁊ mẽbra ꝟsilia. ab hac nãq; cãtur oẽ ꝟz hal. cuz ipsa suba mẽbroz ⁊ forma existat. i 7. dria. Cõpositio aũt dicta nã officialiuz: aut vnitas nã cõis potius est effectus qdã resultãs ex ꝟplone. 63. sicut ptes officiales cõstituunť ex ꝟsi lib⁹: ⁊ partes sũt materia totius. physicoz. z ¶ Rursus. opatio est effect⁹ ex ꝑdictis naturis veluti instrumẽtis: ⁊ in vtute: seu aĩa vt ꝓncipali cãtas. Sz opatio est vna cõis. g̃ ⁊ cã sanitatis erit vna. Sanitas enī ẽ cã nãlis opatiõis. ꝑ. de morbo. c. i. Si enī gs est san⁹ in ꝟplone ⁊ nõ sit san⁹ in ꝟpõne: aut ecõtra: nõ erit hic san⁹ appellandus: sed neuter magis. in tegni. ¶ Adhuc. plura regrunť ad ꝟstõnẽ: ⁊ maxime alicui⁹ ꝑfecti q̃z ad ei⁹ destructionẽ. ĩmo quolibz illoz destructo plurimũ destruiť ⁊ totũ: vt apparet de voce ⁊ locutiõe. ii. pbl. ⁊ terioz. 4. c. z. ⁊. 4. ꝟz sanitas est gd factũ. Est enī ſm Ha. ꝟstructio oĩuz particularũ cozpis ſm nãm: egritudo vo iperfectio q̃dã ⁊ defect⁹ sanitatis. ¶ Itidẽ: sicut est in arte: ita ⁊ in nã: cũ ars imitetur: sed in arte ita est q artificiatũ nõ bꝫ eẽ artificiati: nisi eius ptes oẽs itegraliť bẽat: velut in domo cui⁹ ꝑfectione regriť ꝟiũcte fundamẽtũ pietẽ ⁊ tectũ existere. per oĩum aũt subtractionẽ: aut ꝑ duarũ: aut ꝑ solius vni⁹ cozrũpiť eẽ dom⁹: ita ẽt erit in nã: vt in sanitate ⁊ egritudine: q̃ maxime forme nãles existũt. Nõ enī sequiť q si ẽ sanitas in cõplexione: aut in cõpositione q ꝓpter hoc cozpoz insit simplr sanitas: cuz be potius sapiãt nãm totius vlis. In egritudine vo secus est cuz ex lapsu in qualibet nã ledať opatio oĩno in toto. ¶ Amplⁱ⁹ res rõnis cũ sumať a reb⁹ nature ꝓportionanť eisdẽ. ꝟz ĩ reb⁹ rõnis: puta diffinitiõe requirunť ptes oẽs ꝟiunctim: vt sit ꝑfecta diffinitio. Interimiť aũt ꝑ vni⁹ ꝓticule interẽptionẽ sicut generis aut dríe alicui⁹. 7. topicoz. Sic igitur erit in rebus nature vt in sanitate ⁊ egritudine. nã sanitas ẽ sicut quoddã finitũ ⁊ determinatũ. Egritudo aũt vt vagũ ⁊ indeterminatuz. Egritudo enīz potius dicit defectum ꝑfectionis que est sanitas: q̃ nãm aliquã realitatis ponat. Itaq; sanitas est spes specialissima ⁊ non subalterna.

Propter quartum vero ad ꝓmũ dicẽdũ q sanitas eẽntialiter ⁊ absolute est cõmensuratio calidoz frigidoz ⁊c. Sz qõ subdiť postea aut ifra aut ad ꝟtinens nõ dicit essentiam sanitatis: sed potiꝰ subiectũ ĩ quo fundať aut cãz remotã a qua põt cãri. Aut Ar. exꝑlariter loquiť vbi manifestatio ⁊ nõ veritas expetiť: q̃z in exꝑlis nõ regriť verificatio: ꝟz manifestatio: q̃z exꝑla ponimus: non q ita sint ⁊c. ¶ Ad aliud dõm q peccat ꝑ fallaciã ꝟpõnis ⁊ diuisiõis. nõ enī est Ar. intentio diuisim dre q sanitas sit ſm nãm ⁊ egritudo ꝓter nãm equalr: ꝟz ꝟiunctim q sanitas nõ est magis ſm nãm aut ecõtra q̃ egritudo: quod apparet. subdit enīz q gnãtio nõ est ſm nãm ⁊ cozruptio ex nãm: ĩmo vtrũq; ſm nãm. senescere enī ſm nãm. ⁊ neq; generationẽ videm⁹ aliã gdez ſm nãm: aliã vo extra naturã: cõius sumpta nã ꝓut ꝓncipiũ motus est ab itra. physi. z. ¶ Ad aliud dõm q illic genus sumiť cõiter ⁊ ĩꝓprie ꝑ aliquo supiozi incõuertibili. Nõ enī oẽ qõ sequiť ⁊ nõ cõuertitur est genus: ꝟz fit difficile separe gn sit topicoz. 4. Istud enī cõe ad totũ eẽ sanitatis nõ est cõe generis veri ſm q ipm in ꝓprias sequestrať drias: ex gbus spes consurgit: ꝟz est cõitas potius latitudinis subiectoz ſm q sanitas reperiť ĩ cozpe sp sano multũ sano: ⁊ ẽt simplr egro ⁊ medio ſm Ha. Est. n. sanitas latitudo magna vt tegni ⁊ de morbo ꝓncipio: velut ex ꝓmo de re. sa. dictũ. q sanitates sunt q̃plurime. ¶ Ad aliud dõm q ꝟz genera lapsuũ sint equalia. nõ tñ eodẽ mõ ordinãť ad sanitatis ꝟstõnez ⁊ egritudinis. In sanitatis nãq; vt declaratũ est cõstõne debẽt nãe cozpis ꝟiungi cũcte. In egritudinis aũt ꝟstõne nõ regriť q adsint copulatiue: verũ sufficit q disiũctim. ¶ Ad aliud dõm q tñ vnũ vni est oppositũ eodẽ oppositionis genere ⁊ recto: Aut q sanitas spes specialissima

opponit spēi egritudis sicut extremū opponit extremo ⁊ extremū medio. directe nāq; vt apparuit sanitas opponit egritudini ſm lapſuz in omni triplici nā. ¶ Et opponitur ſm qd egritudini ſm lapſuz in vna partiū ſoluz: ſeu duab⁹. ¶ Ad aliud dōm q; verū est de his q̄ opposita ſūt per ſe ⁊ vere. Sanū autē ⁊ egrū fortaſſis nō ſunt hꝺ: cū ſe adinuicē cōpatiant vtcūq; vt oſtēdet dr̄ia. 7z. ex qua veritas amplius apparebit q̄ſiti. cū enī nō ꝺzioꝛ ſit maxime diſtare: ⁊ mutuo ſe ex ſubo expellere hec pfecte hꝺ nō inſunt ꝺzys. Aut verificatur rōne ſupiozis nāe in qua cōueniūt: ⁊ nō ſm naturas cozuz ꝓpias. ¶ Ad aliud huic ſimile dicendum est eodem modo.

VT autem sermo prefat⁹ in amplius apparet beſitat an cozpus: qō vt nunc tale dicunt ceu egrū vel neutrū ſit a gnātiōe vel ab ex. q; aūt ab extra videt: qz in tegni dicit id ſm tēpus: ⁊ in tēpoze foze. hoc aūt qd extrinſecū extat: cū rez ſapiat nō nālez. ¶ Adhuc. ſi mēſura est fozinſeca ⁊ mēſuratū cū ſimul extēt nā. ſed mēſura est extrinſeca vt tēpus cū ſit formarū vna: qua medicine cozpoꝛi applicant: ceu etiā ⁊ q̄litas ⁊ quātitas ⁊ modus. vſus etiā in tegni lib. 3. ¶ Rurſus. oīs diuiſio cedit in oppoſita: qō nō eſſet ſi tale: vt nūc fozet a gnātiōe cū id qō est ſimpl'r tale ſit etiam hꝺ. Eti. Halien⁹ videt ipſi⁹ qō est tale ab extra foze oblit⁹ infra vt crimē impingat ipſi ſicut ponit haly de cozpoze ꝓaue egrotatiuo. Et cōfirmat: qm̄ ſanitas ac etiā egritudo duplex exiſtit: vt ex p̄ncipys gnātiōis p̄mis ⁊ ab extra ſeu a tēpoze: vt que poſt egritudinē acquiſita. ¶ Rurſus p̄mo etiā vbi ponunt. 6. cozpoza habitudinalia nō videt hoc inſeri. ſūt nāq; ſanū in vltimo: ſanū nō in vltimo: neutrū: egrotatiuū: parū egrū: ⁊ egrū max⁹ me. cuz igitur talia ſint a gnātiōe: ⁊ qō tale vt nūc nō reponat in eis cōcluditur ipſuz foze hꝺ ab extra amplius.

In oppoſitum Hal'. ⁊ Cōmētatoꝛ haly recte auditi: id qō est tale ab extra notificat p actus: ⁊ nō p ipſius p̄ncipia. nā enī ⁊ ars p̄ncipiat diuerſimode: cū vnū ſit ab itra: reliquū vo foris: ſz qō vt nūc tale denotat p eius intrinſeca vt cucraſiam. ꝓpriā ⁊ cōpoſitionē: differētē tū ab ea que amplius cozpis tēperati: vt ſeries firmat tegnica. erit igit qō vt nūc a gnātione: ⁊ nō ab his que foris exiſtēs.

Propter primum quidē sciēduz q; cozpus in duobus locat generib⁹ puta quātitate qō est magnitudo cōtinua trib⁹ dimēſionib⁹ cōſtituta: vt lon. lati. pfunditate ac ſubſtantia. ipſa nāq; cozpa exiſtit dimenſionata ſilr cū ea duplex extet: in cozpozea: ⁊ cozpozea. vñ Auer. meta. 3. Cozpus est ſuba triū dimēſionū ad angulos rectos ſe iuicē ſecātiū ſuſceptiua. hic aūt nō ſuſcipit cozpus. ꝓut est qd quātitatiuuz aut ſubſtātiale: niſi ꝓut qualitate informat ſana vel egra. dictū nāq; dr̄ia. 7. medicinā cozpus humanū ſanabile ſpeculari. hꝺ vero cozpus duplex extat. quoddā nāq; ex p̄ncipys gnātionis taliter cōſtitutū. alterū aūt ab his que foris: ſiue ſint ſupioza vel inferioza nō nālia dicta: ſz p̄ncipiū effectiuū intrinſecus lateat. dr̄ia. 7z. omne nāq; dictuz est de potētia in actū per actū p̄exiſtētez. ibidem ⁊ id q̄nq; cōſtituit arte. iterdū vo vel ſupno ambitu cōcitā te celeſti: ceu nos cōtinēti. Primū autē triplex reperitur: aut enī ſemp tale puta optimā cōplexionē ⁊ cōpoſitionez in ſilibus ⁊ officialib⁹ partibus a gnātione ꝺzens: aut peſſimā in ciſdē vel mediā. ſūt enī tria cozpoza ſemper talia vel diſtās p parū ab eis ceu qō dictū vt multū tale ſimil'r triplex: aut plurimū inde ſecedēs in vtriſq; naturis dcm̄ vt nūc tale: qō plures volētes ſuā poſitionē que ꝓtractat ſtruere ita ꝓtulerūt cū ſeries tamē greca ꝓtineat in nūc: vnde alia trāſlatio in p̄ſenti hoza. Noſce quoq; ſanitatez cum eius cozrelatiuis dupliciter notificari: aut ex p̄ncipys intrinſecis: ⁊ tūc est eucraticitas in cōſimilibus ⁊ coequalitas in officialibus: vel ex poſteris magis ſicq; habitus erit vel diſpoſitio qua opatiōes ſubiecti ſane ꝓueniunt: ita vt ꝓoꝛ diffinitio p̄ncipiū demōſtratōis ſapiat. ſecūda vo eiuſdē cognitionē: ac tertia: ceu demōſtratio poſitione differēs: vt ſanitas est habit⁹ ⁊c. ꝓpter eucraſiā ⁊ coequalitatē ⁊ reliqua. apparēs poſterioꝛ p̄mo.

Propter ſecundum autē sciēduz q; cōmun⁹ dicūt cozp⁹ vt nunc appellatū ab eis tale foze nō a generatiōe: veruz ab extra: vt etate: tēpoze: regione ac vniuerſaliter. 6. rerū nō naturaliū adminiſtratione. his enī cozpus permutat de ſanitate per mediū in egritudinē aut ecōuerſo: dūmodo talibus nil reliquis fuerit gubernatū formis: quoꝛ ſiquidē ꝓtacta ſūt motiua. qd vo de eo tertio cū q̄rto videbit dicēdoꝛ. ¶ Propter p̄mū g̃ sciēdū q; cozpus tale: vt nunc vel in p̄ſenti hoza ſiue tpe: cheros enīz ipoztat duo. hoc grece dr̄ id qō ex p̄ncipys gnātionis est tale vt ſanitatez aut ei⁹ cozrelatiuū poſſideat in nūc: ſeu hoza preſenti ad differētiā eius qō est ſemp aut multū tale: qō ⁊ Ha. vī indicare ītellectus inquiēs: ſanū in nūc ſanū foze cozpus ſm p̄ſtem hozā: ⁊ hoc est eē ſanū in illa hoza: ſeu tpe in q̄ pmanet eucraton in cōſilibus ⁊ coequale ī oꝛganicis: nō tñ ſm pfectiſſimā eucraſiā ⁊ coequalitatē: qz hec p̄ncipaliter debēt cozpoꝛi ſp ſano: ꝓñterqz multū ſano hꝺ ꝓpꝛ ipſius ſani cozpoꝛis nām: vel etiā ſm ꝓpriaz ſanitatē cozpoꝛis ipſius: vt aliquādo ſcribāt. grece ſiquidē ſonat ſm ꝓpriā. ſ. eucraſiā ⁊ coequalitatē: ipſa vo ente ſimpl'r ſani cozpoꝛis. vñ alia trāſlatio ſm ꝓtēpantiā ꝓpriā. oīs aūt is ſm qō est nā ſeu gnātione tangit ⁊ non qō extra: id eniz qō est hꝺ cozpus a natiuitate ꝓtraxit talē nām qua ī nūc ſiue hoza p̄ſenti hꝺ ſanitatē ſuā ꝓpriā in complexione ac cōpoſitiōe ſm eius nām differentē ſatis ab eo qō ſimpl'r tale: g aūt volūt cozꝰ oppoſitā rationē firmare litteram cozrumpētes ſcribūt ſm ꝓpriā nām tēpoꝛis ipſius: qō ⁊ ſufficienter explicat Cōmētatoꝛ ordinem faciens in his tribus cozpoꝛib⁹. cū enī ingt tēperate fuerit cōplexionis ⁊ equalis cōpoſitionis cozpus Ha. ſic noīauit id meliozez formaꝛ. Qñ aūt ab his paulisper minuat: ita vt nō impediant opationes: tūc est cozpus vt multū ſanū. Si aūt diminuat cꝓplexio ⁊ cōpoſitio diminutiōe q̄plurima: ita vt reddat cozpus de facili ſuſceptiuū egritudinis nō noīat cozpus ſanū in hoza p̄ſenti: eo q; in illa hoza ſunt cꝓplexio ⁊ cōpoſitio in eo ſm tēpantiā ꝓpriā: puta ifra equalitatē ſuam in pluribus diſpōnibus. hanc etiaz triplicē ſanitatē natura indicat regimine ſanitatis p̄mo. Sed ⁊ firmatur rōne q; vno extremoꝛ poſito cum medio alterū datur ī telligi: vt apparet p̄fato. z. vbi Hyp. p fricationē multā ⁊ mediocrē expreſſaz dat paucā audiri: multo ergo amplio alterū ſufficiēter indicatū extremū exponēdū ⁊ ſuo ꝺponendū ꝺzio: qō hic euenit ceu iā diligēter expoſitū. erit g̃ tale in nunc a generatione extremum oppoſituz ei quod ſemper ab eadem. quod autem in multū tale mediū erit latum per amplius optime appꝛopinquās cōpoſitioni cū vbicunq; ſit dare magis ⁊ minus ⁊ medium: ſed etiaz in plures ſequeſtrari habeat partes cū vnaqueq; ſpecies ſanitatis grandem obtineat latitudinem. vnde ſi nō poneretur tale cozpus vt in nunc expoſitum iam foret doctrina Ha. diminuta cozpoꝛ omittēs vnū. ¶ Rurſus ſi cozpus est tale vt dicūt hꝺ ab extra aut conſeruatur: ⁊ tunc nō pōt dici q; ab eis que foris eidem ſanitas inſit: aut curatur: ⁊ ita nullū cozpus eſſet vt nunc ſanū niſi pus egrotans biſq; foris ſanatū: cū tñ aliquod cozpus tale a natiuitate exiſtat ꝺzens diſpōnem: taleq; in p̄ſenti dicat ſanū

hoza hoc est in tpe verũ cuz eius sanitas sit debilis agitabilis nõ parũ. Palin. Si vnũ ɔrioꝛ est in nã ⁊ reliquũ. diferẽtia. is. ⁊ cõuerso: cũ coꝛ sint oppositeroñes: ſz nũc ẽ cozpus egrũ in nũc causatũ ab his que foris: qñ tale creditũ ab aduersarys est actu seu iã egrotãs q̃cuq; mõ exterius vel ĩterius. vñ in tegni a gbus deinceps sunt iaz. i. actu qualitercũq; egrotatiua cozpa. vñ inferius quecũq; vero in ꝑsenti. i. actu sunt egra cozpoza. vñ. A. Talia cozpoza que sunt infirma nũc. ſ. que iaz infirmata sunt cozp⁹ ergo nũc tale a generatiõe cõstabit ⁊ nõ ab extra ſz mẽtẽ

Propter quartum (Ga. ⁊ Cõmẽtatoꝛis. vero ad primũ dicẽdum q̃ nõ sumiꝫ ſm tps ⁊ in tpe ꝓut cozp⁹ est qd causatũ ⁊ mẽſuratũ ab eo via ɔseruatiõis aut reductiõis. sed qz sanitas eius debilis ⁊ in paruo pmanẽs tpe: ⁊ qz rõ vt nunc dicit̃ existere vel in hoza ꝑsenti. vñ sanitas eius q̃ ẽ semper videt̃ quasi ad modũ ꝓpetuoꝛ extra tẽpus existere: cũ oĩs que alia in tpe ꝓpriius cuz abſcindat̃ incõtinuata: ita vt sanitas cozpoꝛis simplr egri existat nunc maxime: deinde illa que neutri ſm magis inter se ⁊ minus: sicut ⁊ multum sunt talia: ⁊ exinde que cozpoꝛis in nunc sani: demũ minime que cozpoꝛis multuz sani. Et per id etiã ad scõm apparet. ¶ Ad aliud dõz q̃ bene diuiſio cadit in opposita. ls. n. esse a gnãtiõe in eis nõ sit cõtrariũ eẽ: tamẽ talez ɔplexionẽ ⁊ cõpositionẽ aut reliquã: vt visuz est oppositũ ſm q̃ sanitas fuerit firma vel agitata sentẽtie vt media. ¶ Ad aliud dõz q̃ cozpus vt in nũc sanũ ab extra nouuz est sufficiẽter ꝑ cozpa a gnãtione sana. nã eoꝛ sanitas nõ nisi bis fozinsecis cõseruat̃: sicq; cũ sint nã sana pmanet hꝫ simplr ab extra. ¶ Ad cõfirmationẽ dõz q̃ ls ponit sanitas esse ab extra: ea tñ nõ est que a Galieno exprimitur hac parte: verũ que nã magis conseruata vel de foris ꝓducta. ¶ Ad aliud dõm q̃. A. nõ tetigit distincte oĩa vt apparet plus in neutro: ſz ĩplicite magis ita vt sub eo q̃ est sanũ: nõ in vltimo cõprehẽdat sanũ in nũc iam expositum ⁊ simpliciter in egro ⁊ neutro.

¶ Differentia. LXVI.

Quod ver calidum ⁊ humidũ existat videt̃ qz de nã hũana: maxime ex annũ humidũ ⁊ calidũ est ver. Et q̃rta ꝑbl. Natura veris cali. ⁊ hu. ⁊ ĩ libro secretoꝛ ad Alex. qõ ⁊. s. ĩnuitur de inge. c. s. ¶ Itidẽ albumasar. z. itroductoꝛy. Tempus veris est calidũ ⁊ humidũ. ¶ Adhuc auctoꝛ sex ꝓncipiorum ait sanguineos scipsis deterius in vere speculari: q̃ eueniꝫ eo q̃ sil̃e ɔiũctũ sil̃i facit id furere. ⁊ velut ignis in ĩgne: cũ sanguĩei calidi sint ⁊ humidi: ⁊ ver sil̃r. ¶ Amp. z. celi ⁊ mũ. Si vnũ ɔrioꝛ est in nã: ⁊ reliquũ: cũ ipsa diuidãtur ſm oppositas dr̃ias: sed frigidũ ⁊ siccũ est in nã velut aut ũnus. ¶ Amp. iuxta nãz ſcõi de ge. ⁊ coz. ⁊ ɔplexionũ ꝑ. c. z. Ex q̃ttuoꝛ icõplexis in elemẽtis reptis resultãt sex cõbinatiões: quarũ q̃ttuoꝛ sũt possibiles: vt calidi ⁊ sicci. calidi ⁊ humidi: frigidi ⁊ humidi: frigidi ⁊ sicci: ⁊ due incõpossibiles: sicut calidi ⁊ frigidi: sicci ⁊ humidi: cũ se nõ ꝓpatiant̃ ɔria. Ex gbus in alys cõsistũt hec oĩbus cũ elemẽta sint ceteroꝛ ꝑmaria forma ⁊ q̃litas: qõ ⁊ cõsenſuz in humoꝛibus reperitur: cũ filꝫ ſm Vali. ⁊ Jsaac sint elemẽtoꝛum. ¶ Itidẽ. illud tempus in quo sudoꝛ abũdat calidũ est ⁊ humidũ: qñ sudoꝛ a caliditate causat̃ ⁊ humiditate. tertia aphoꝛiſ. hoc autẽ est ver. vnde Hip. ibidẽ. Qñ estas fuerit veri sil̃is sudozes in febzibus expectare oz. Et. Illud tẽpoꝛ in quo humoꝛ causat̃ fluxus ⁊ repletio cõtingit: ⁊ maxime sanguinis est calidũ ⁊ humidũ. id autẽ euenit in vere. tertia aphoꝛiſ. Palin. Qõ plures egritudines ac seuas adducit nõ est tẽperatũ: sed pestiferũ ampliꝰ. hꝫ vero est ver. nam in ipso ibidẽ accidũt male melie aut reliqua. ver itaq; calidũ est ⁊ humidum.

Oppositum quoq; hꝫ ver foze tẽperatũ sentit. Ga. cõplexionũ. i. c. ſ. maxime ⁊ in alys locoꝛ maxime cũ sequacibus plurimis. vñ Jsaac in dietis particularibꝰ. Uer ceteris tpibus tẽperatiꝰ. est. n. mediocre inter q̃ttuoꝛ q̃litates. Et. Circa qõ natũ ẽ vnũ ɔrioꝛ ⁊ reliquũ: cũ sub eodez ipsa locent̃: sed circa tẽpoza natũ est fieri distẽperatũ: vt hyems ⁊ autũnus. ¶ Amp. quod est saniſſimuz ⁊ minime moztiferũ extat tẽperatũ. ꝓpter enĩ tẽperatũ sanitas ⁊ vita cõſiſtit. hꝫ autẽ est ver. aphoziſ. 3. ¶ Adhuc bonitas diſpositionis ⁊ robur vtutis cõtestat tẽperamẽto. De autẽ ꝑ ceteris tẽpozũ ꝓtingunt in vere. Palin. Heneratio in quodã existit tẽperamento. sed hec multiplicat̃ potiſſime in vere. tunc enĩ aĩalia mouentur ad coitum: qõ ⁊ sol causat ⁊ demõſtrat in ipſius exaltatione cõſiſtens: vt arietis signo sufficiẽter: vt dicunt astrologi cõtemperato. Similiter ⁊ nobis in cõtemperata extat diſpõne. neq; enĩ ꝓpinquius est vt in estate: neq; plurimũ distãs: sicut hyeme. nãz etiã inuenit in qua opatur diſpositã ⁊ medio. ver igit̃ tẽperatũ extat.

Propter primũ gdẽ sciẽdũ q̃ qd sit ver: ⁊ quõ causet̃. iiꝭ. oñdet̃ dr̃ia. Tẽperatũ quoq; qõ querit̃ hꝫ vt in alys ẽ qõ iuſtitie ⁊ nõ põderis: cũ hoc sit dr̃ia. is. ipoſſibile reperire. Tẽperamẽtum aũt qõ iuſtitie reperit̃ ad calidũ declinans tñ et humidũ. Preſupponẽdo etiã ver in sui nãlitate pmanere.

Propter secundum vero sciendũ q̃ Ga. cõplexionũ. i. ca. 4. nititur ostẽdere ver foze tẽpatum ɔ quosdã dicẽtes ipm cal̃m ⁊ humidũ firmatiõe Ar. Theofrasti: ⁊ stoicoꝛ ceteroꝛ. Primitusq; illoꝛ tangens motiua. estimãt enĩz ait eucrasiaz ex validis nature actibus: moztẽ vo ad frigiditatẽ ⁊ siccitatẽ animal ꝓducere. Uitã etiã dicũt humido ɔstare ⁊ calido: moztem vo ecõtra. hec aũt in cõplexionẽ sibi ꝓportionalẽ tẽpoꝛ oz deducere: quoꝛ altez adaptabitur veri: reliquũ vo autumno. Ex hoc quidẽ vlterius ꝑbant veris etiã cõplexionẽ esse optimã ⁊ temperatã cum eo q̃ calida est ⁊ humida: qñ dñt nõ vt hyems frigidũ ⁊ humidũ: neq; vt estas calidum ⁊ siccuz. vñ ⁊ tẽpatum volũt ɔcludere. Elemẽtoꝛuq; q̃ttuoꝛ cõbinationes anni quattuoꝛ tpibus adaptare. Nos sigdem inquit dupl̃r deceptos. Primo qz conant̃ in anni tpibus quartã oĩo iuuenire ɔiugationẽ. Scõo. qz ver hyeme calidius ⁊ humidiꝰ estimãt estatẽ. Si aũt hoc ait cũ ver sit estate humidius ⁊ hyeme siccius: tunc humidũ ipm erit ⁊ siccũ. vñ subdit q̃ oz ab ambobus dr̃iaz nõ ex semiſſe: ſz integrã sumere. calidũ sigdem erit ⁊ siccũ si hyemi cõparet̃: frigiduz aũt ⁊ hu. si estati. ſm neutrũ igit̃ cõpatiõem integre factã calidũ erit ⁊ humidũ: ꝓpter qõ ipm oz ꝑ se scrutari: ⁊ nõ ad alia tpa tñ. ¶ Amplius ſm hꝫ cõpationẽ autũnus etiaz poterit dici tẽpatus: cum nõ sit frigidus aut humidus vt hyems: neq; calidus ⁊ siccus vt estas: quare iniuste ꝓbãt ver calidum foze ⁊ humidũ cõpationẽ ad alia tpa facta. Rõcinationẽ vo quattuoꝛ cõbinationũ in tpibus impugnat inges. Nõ. n. ſi quattuoꝛ sunt complonũ ɔiugatiões oes ĩmenſurataꝫ ipſas iam ad quattuoꝛ tpa oz eẽ distributas: qõ quadã hoc magis ꝓbabilitate q̃ demõſtratione oñdit ita. Si aligs est in mũdo eucraticus oꝛdo ⁊ oĩa sint ſm melius ⁊ nõ deterius oꝛdinata ꝓbabilius fuit cõmẽſurata foze plurima tpa ⁊ vnũ ex ipſis distẽperatuz fieri. Di vo ɔzium demõſtrare student vt qõ nullum sit tpoꝫ tẽpatuz cũ in eis dominet̃ nũc qdem frũm: modo vo calidum: ⁊ rursus siccũ: tunc vo humidũ. Subdit ẽt rõnem ex ſmonibus Hyp. ꝑ longa ɔstructã: cuius vis hec extat. Illud tps quod paratũ est putrefactioni: ⁊ vt ad vnuz sit

dicere pestilentie:nō est tpatum.tale vō calidum ⁊ humidum sicut adducit ex epidimys ypocratis. Que ēt rō introducitur.5.theorice.c.3. Dic igitur sermo abbreuiat⁹ Ha. Sed fortassis aduersario nō syllogizabitur volēti ꝓ inducta ipugnare. Prime quidē qn quādo aliqua cōparant quibusdā:ly nō sint talia oīno:vt ea quib⁹ cōparant: possunt tn̄ eis magis vel minus fore similia vel diuersa. ꝓpter qō nō sequit ꝙ sicut ē ꝯparatio ad vnū: ita ad aliō velut euenit ī pscnti.nā ver ꝯparatū hyemi ē calidū caliditate multa:ly ꝯparatū estati parū ē frigidū.silr cōparatū estati humidū existit plurimuz. hyemi vō modicū: pp qō calidū relinquet ⁊ humidū.neq; simlr erit hūidū ver ⁊ siccū:cū hec sit ipossibilis cōbinatio: respectiue tn̄. Et ita de autūno dicēdū cū ꝯparatus estati plus sit frigidus:parum vero siccus:hyemi vero ecōtra:sed frigidus est ⁊ siccus. verius etiā seipso cognoscit q̄ alterius ex semisse saltem cōparatiōe. Jd etiā quo Ha.cōcubinatiōes frāgebat dicet aduersarius nō valere:cū be repte in elemētis conseruētur vlr in alijs.nō enī postera possunt a priozib⁹ vnquā separari. ¶ Adhuc tēperamētū datū in entib⁹:cū sit iustitiale cū calido ⁊ hu.⁊ ꝑpe nostrū.nā eniz declinat humana ad calidū ⁊ hu.ceteris ampli⁹.vñ cū calidū ⁊ hu. ꝑ latitudinē grādē obtineat ad ipsuz poterit cōtēperatum adduci:qō oēs añ Ha.cōsensere. ¶ Sed gs suffragās Ha. respōdebit:tpa nō solū causari ab elemētis:verū magis a superiozib⁹. ¶ Dōz ꝙ hic ocurrūt vna duo: ꝓpter enī superioza nō parū disponūt elemēta:⁊ ecōtra per viā cause ⁊ effect⁹.Sol nāq; solus causat estatē:hyemē:ver:⁊ autūnū.cretico⁹.3.c.z.lz p alia intēsio accidat ⁊ remissio. Dicet etiā illud quo hoc cōfirmat nō sufficere: lz suspitionē fore quādaz.Qō fortasse sensit in eo qō dicit ꝓbabili⁹: eo ꝙ plura mala sunt studiosis.4.thopi.⁊.z.ethico⁹.maluz enī multifaria partiē diuisione:qō nō solū in his que sunt moris:verū etiā in rebus videm⁹ nāe cōtingere:cū ꝫ sermo bonū tangat tēperamentū ⁊ pfectū valde. ¶ Ad aliō silr dicet ꝙ calidū ⁊ humidū supfluū parat ad putrefactionez ⁊ pestilētiā:nō autē remissuz cōtēpatū q̄le calidū est ⁊ humidū veris.vñ Baly.Quedā est ꝯplexio calida ⁊ humida accidētalis:⁊ hec est vituabilis:qz est velox ad putrefactionē:⁊ altera nālis ab initio creatiōis.vñ accidēta li assimilat⁹ ver multū calidū ⁊ humidū.nāli vō qō humiditate ⁊ caliditate cōmēsuratū. Et iō inquiet qs mirāduz de Ha.fore cū in destructionē positiōis alicui⁹:⁊ sui cōfirmationē nō achilligina vtif argumētatiōe.Sermo enī videt ipsi⁹ ꝓbabilis seu ꝑsuasiuus magis hic oīs.vñ Alfarabius in didascalicis sup Arist.rhetorica.Ofones passionales ⁊ morales ⁊ firmatiue vtutis doctoris nō ptinēt in aliquo sciētys.neq; oz vtaf cū faciāt errare. Et tu iuenies oēs istas in libris Ha.de hoc:ꝙ qō cōfirmat seu ꝓbat in plerisq; libroꝝ suoꝝ vtutes suas:intēdit seu vigorat ipsas ꝙ honoratiōnē ⁊ reuerētias ab hoībus sibi exhibitas ꝓpter expientiā equitatis sue ⁊ iustitie. deinde per iactationē sui ⁊ depressionē alioꝝ medicoꝝ. Proinde. A. Ha.hȝ suscepit sermonē.ꝑ.z².c.de naturis tēpoꝝ nō simplicē sed modificatū ingens. Nā veris trahit ad equalitatez in humiditate ⁊ siccitate:sicut est tēperamētū inter caliditatē ⁊ humiditatē:lz nō ꝓhibeamus qn ꝓncipiū veris trahat ad humiditatē quādā:⁊ tn̄ nō est lōginquū ab eq̄litate:sicut est siccitas autūni. Similr dōm est finez ipsius attrahere ad caliditatē.vñ ꝓma aphoz. Uer ſm ꝓncipiū silē magis est crasi hyemis q̄ estatis:in fine vero ecōuerso.in medio vō tēperati⁹ existet.vñ.z.pulsuū.Amen.ca.de pulsu tēpoꝝ. Ueris in medio eucratissima cōstitutio ē cōtinētis.q̄re ⁊ coꝝpa sana sunt.ꝫ tn̄ Auic.totū declinat ad caliditatē subtilē parū sopitā ⁊ humiditatē nālē. Quidaz vō volētes Ha.cū suis ꝑcedecessorib⁹ cōcordare dixerūt ꝙ ver pōt dupliciter ꝯsiderari:aut formaliter vel effective: hoc est in se:aut effectus rōne resultātis ex ipso in coꝝpore.formalr qdē id ꝓnūciāt tēperatū: effectiue vō calidum ⁊ humidū.Sed hi deficiūt tn̄:qz Ha.derogāt:cuz ipse simplr tēperatū fore asseruit:volens tēperatū ⁊ calidū ⁊ humidū opponi. Adhuc.qō formalr habz eē ita efficit:cū res sic operet vt soztita est esse.Sed formaliter ver est tēperatū:vt dicūt ꝓpter qō formalis ⁊ nō effectiua erit ipsius actio. Adhuc.talē effectū oportz a forma ꝓcedere:cuz oīs opatio originalr ide cōsurgat:⁊ maxime in his in qb⁹ agēs semp existit actu.vñ potētia suscitat⁹ ad actū ꝑ aliqd forinsecū.qō dictū est ꝓpter ebrietatis ex mero effectuz. Amp.tolerabilius esset dicere ecōtra: puta calidum formaliter fore ⁊ humidū:effectiue vō tēperatū. Cōmētator vō ꝓmo q̄dripartiti vbi ait Ha.ꝑ ire Ptolemeo de hoc inquit. Nos inter hos duos sapiētes cōueniētiā volum⁹ apponere hac rōne. Tenet eniz Ptolemeus ꝙ calor veris est talis qualis calor ⁊ humiditas iouis que est cū tēperamento.hic eniz voluit potius sequi opiniones magis famosas:qz tēperata ꝯplexio que est vite ꝓueniēs ⁊ cremēto tēdit magis ad cālorē ⁊ humiditatē:⁊ ꝓpter hoc inter duos sapiētes non est contrarietas.

Propter tertium aūt sciendū ꝙ sol cum puenit circa eq̄litatis lineam sui effectiua caliditate aerem reddit calidū ⁊ calefaciendo humiditatē supfluā euapozare facit hyemis: ita vt q̄si humiditas accidentalis exalet aquosa:⁊ remanet mālis aerea: ꝓpterea quidē reddit minus humectū hyeme.Et qz caliditatis per prius erit calefacere: deide euapozationem facere ⁊ exiccare:ver magis elongat⁹ ab hyeme caliditate q̄ humiditate. Cū vō sol circa ꝓncipiū puenit cancri:ampli⁹ calefaciēs materia ꝑdisposita:exicat adeo vt tps calidū id reddatur ⁊ siccū: qō est estatis. Demū sol a nobis icipiēs recedere ad frigiditatē quādā cōuertit aer respectu estatis siccitate modicuz in co mutata:cū q̄libet caliditas exiccet:nō aūt quelibz frigiditas humectet:ꝓmo scōa.Qn̄ vero sol oīno a nobis recesserit tunc ⁊ frigiditas in aere intendit:nō enī rady sibi occurrunt inspissati:qō potissima cā colozis.i.methau. neq; ēt moza iteruenit.frigiditatis vō intēsiōe humidū nō subtiliat⁹:lz remanet vapozosum aqueū.Siliter ⁊ fumi vaporosi ex occultis terre ⁊ aquis g a circūstante mūme resoluti exhumectāt aerē. ꝓpter qō hyems frigida redditur ⁊ humida. Ut aūt veritas ampli⁹ inotescat attendēdū ꝙ ver pōt dupliꝝ ꝯsiderari vt appet de calido frigido sicco ⁊ humido:ꝓmo scōa.aut enī inquātū vnū tpuꝝ q̄ttuoꝝ ꝫ alia distinctū. ⁊ sic ca.est ⁊ hu.cū tēpamento tn̄ vtcunq; cū ꝓportione⁊ aeri. Nō.n.ipsius tāta ē caliditas vt estatis neq; humiditas vt hyemis. ꝓportionatū.n.ē aeri: qō indicatū de nā humana ita. Maxime ſm annū humidū ⁊ calidū est ver. Aut ꝑ relationē ad coꝝpus nostrū:⁊ sic cō tēperatuz.magis.n.alijs nā sua ⁊ in se ac relatione actōis quā facit ī coꝝpe eis ꝓportionabile existit q̄ aliqō alioꝝ cū sit tpatuz. Jta ⁊ ver dicet ꝯtēpatū suo mō.vñ collz.z. ca.vlri. Cōplexio veris ē ꝓpter caliditatē ⁊ humiditatez. Sed lz possit dici ꝙ est tps tpatuz cōparatiōe coꝝpis humani:nō tn̄ tpatum ꝓportiōe equalitatis q̄litatū. Silis etiā cauillatio q̄lis hec q̄ veris pōt de sanguine ad alios hūores distinctio silis fieri.nā sanguis pōt cōsiderari ꝑut est vnus humoꝝ ꝫ alios distinctus:⁊ sic calidus est ⁊ humidus. Est ⁊ talis relatiōe tpaměti iusticialis angusti:puta scōi modi ⁊ cutis. Aut ꝑut referet ad coꝝpus:⁊ ita tpat⁹ existit:cū sit magis dilectus a nā:⁊ tanq̄ filius ꝓprius ei⁹ maxime. Isaac febriū.5.⁊ elemētoꝝ.i. Quoꝝ vtrūq; breuiter oñdit. Primo qdē.qz ipossibile sit vt postera vnq̄ a priozibus absoluant cū ipsa depēdeāt eēntialr ab eis ⁊

nō ecōtra: sed tēpora sunt posteriora quattuor elementis que suis qualitatib⁹ hic oīa sunt causa. igit̄ disponibus disponent elemēta. Qō apparet: qz sibi succedūt ꝟz elemēta ordīnē intuicē tpa. Nā estas ꝓportionat̄ igni: ver aeri: hyems aque: autūnus vo terre. Cū itaqz in elemētis nō sit ponere aliqō tēperatū: cū oīa sint in vltimo talia. id etiā cēt aer: qō nō est: cū calidus sit z humidus. Et firmat̄ qz nāliū. z. c. 9. Ꝟ Erasistrate arguit nō ponēte meliam humoꝝ vnū qō ḡrta cōiugatio crasiū in oibus existit alys: ḡre z humoribus: ꝓpter qō ver calidū ē z humidū alys tēporibus relatū. Eti. z. cū medicus oīa cōsideret ꝟz effectū: qui ex ipsis in corporib⁹ resultat nr̄is: illud erit tēperatū qō effectū ꝓtemperatū inducet. tale autē existit ver nāle: vt sensus ostendit. ¶ Propter qō cōcludēdū ipsuz ad corpus nostrū tēperatuz iter cetera tēpoꝝ existere. Et si aer sit frigide ꝓplonis valde spiritus comparatione p̄mo secunda. ca. de affectione aeris qui nos circundat.

Propter quartum quidē ad p̄mū dicendum qz auctes iducte ꝓsiderant ver ſm nām: put alys cōparat̄ tēpoꝝ naturis. ¶ Ad alia duo apparuit qd dicēduz. verū eniz cōcludit aere ꝓsiderato: put alys referr̄ tempoꝝ naturis. ¶ Ad aliō dōz qz ver cū eo qō ē calidū z humidū pōt dici corpi tēperatū: qz z caliditatē ipoztat z humiditatē. ¶ Ad aliō dōm. verū fore si p se cōtingat. per accidēs enī aut plectoria pus aliūde acquisita: vel vtutis ibecillitate secus pōt cōtingere. ¶ Ad argumēta etiā partis alterius ostēsum cōiter qd dōm: z quō sermo verificet Ha. z quātū eius cōcludūt rōnes. ¶ Ad aliud dōm qz tēperatū z distēpatuz nō sunt directe ȝria: cū nō sit iter ea maxima distātia que ȝrioꝝ est nā. 7z. dīa. nā tēperatū est z mediū. distēpatū vo vt alterū extremū: qō alteri aduersat̄ ex directo. vnde anxioma hz verificat̄ idirecte ȝrys. ¶ Ad aliud dōm qz verū est p relationē ad corpus: nō tn ad tpa nisi late calidū z humidū dicat̄ tēperatū. ¶ Ad aliud dōm qz verū est p se: p accidēs aūt pōt ver nō minus pluriꝫ alys fore prane dispōnis z roborīs in firmatiuū. ¶ Ad aliud pōt dici qz illud tēperamētū gnātiōis est latū valde: z in oīb⁹ potest cōtingere tēpoꝝ: in vere amplius. hoc etiā calidū non refugit humidū cū sit vite causa: z qz hz dz causa gnātionis fore: cū gnātio ad vitā ordinet. ¶ Et qd sil'r dicēduz ad aliud apparuit. Oībus tn vna pōt antedicta distictione solutio coaptari.

Circa predicta hesitare cōtigit. Judicatū eniz autūnū distēperatū fore: puta frigidū z siccū: qō nō videt cū Philarete tus scribat ver z autūnū existere tēperata tēpora. Eti. Theo. 7. ca. 4. Ueris z autūni ꝓplexio tēpata ē in frigore z calore. Primo vo. z⁹. c. de naturis tēporuz. Si vo indicauerim⁹ qz in autūno sit fortis eq̄litas iter caliditatē z frigiditatē. nō tn erit ab eq̄litate lōginqu⁹. ¶ Rursus. cuius cāe ac effect⁹ sūt tēpati: z ipsuz: cū vnū causet z reliquū oīdat: ſz id in autūno efficit in media ꝓportione nobis ꝓpingratis z distātie ceu in vere: cū ipse initiat circa ingressuz solis in librā: sicut illud arietis. Pulsus etiaz qpotior ē nāe act⁹ vere z autūno scribit magn⁹ z fortis: theori. 7. c. 4. cū ꝓplonis tēpantia vtutē augeat z ꝓseruet vñ Ha. ad teucrū ſm horas veris medias maximos z vehemētissimos: vt in horis habēt pulsus velocitate z spissitudine cōmoderatos. similiter autē z autūni media. Autūnus igitur temperatus.

Oppositum qm̄ autūnus est tēpus vite ȝriuz. p. z⁹. c. de pulsū tempoꝝ. Egritudinuz acutarū z mortaliū gnātiuus. aphoris. 3. vñ collz. 4. c. de causis pulsuuz extrinsecis. Autūn⁹ etati senectutis assimilat̄ q̄ ad mortē ē semita. ꝓplonū. z. c. z. qō aūt tale distēperatū maxie. ¶ Adhuc. tēpatū dicit oīuz q̄litatū mediocritatē sufficiētē. ipse autē siccissim⁹ cuz estate fere: ea enī siccioz autūn⁹. methauroꝝ z ꝓplonū p̄mis. Audio tn qz id accidēte magis ptingat q̄ nā. ppria cū filiet a terra. Autūnus itaqz distemperatus.

Propter primum vo z scōz dōz qz ex poribus innotuit p̄mum ac in argutis scōm. De his eniz q̄ttuor videnr superficie(tenus opi. fuisse.

Propter tertium vo sciēdū qz autūn⁹ est distēpat⁹ potissime tā i actiuis q̄z i passiuis. Pro qdē: qz ſz nō sit adeo itēsa frigiditas vt hyeme: neqz caliditas velut i estate: subita tn ītutatio q̄ i eo existit i cadē nāli die: nūc ad frigiditatē: tūc moꝝ ad caliditatē: magis cozp⁹ prae alterat z pmutat q̄z diutina māsiua frigiditas aut caliditas itēsioꝝ. nā. n. qō repētinū nō patit. Cuius eqdē ine q̄litat̄ cā aeris resolutio z subtilitas extat imēsa pp caliditatē pcedētē estat̄ ac ēt verl. suba. n. subtil'accipit alterationē z passionē icurrit. dīa. 14. Qz āt sit distēpat⁹ i passiuis ex argut̄ appuit cū cā caliditatis ptacta: qō firmat. eo: qm̄ sol i autūno puenit ad libzā vbi cadit z maxie i via ꝓbusta ente a. 19. gradu ipsius ad 3ᵐ scozpiōis ceu exaltat̄ in ariete ppriecqz in oppositiōe loci cōbusti. In eo. n. plānete oēs z maxie sol z luna detrimentū patiunt̄: nisi fortassis saturnus cuz exaltet in libra: z ppric. zi. gradu: ita vt ab eis nō sic que vite pfluant velut cū in alys fuerint signoꝝ ptibus. Percepi nanqz sepe qz tps prenubulosuz serenū redditur cū in. 19. gradu puenerit arietis: vbi ſm Dermetē singulariter exaltatur. Oppositum vo cum ad gradū libre occurrerit ȝriuz: sicut luna bonoraf in tertio thauri: deprimit aūt in ei⁹ opposito. Nō igit̄ ex pte solis vt aliqui sentire autūnus ē tpatus: cū sol nō sil'r ipzimat in vere z autūno ḡre is distempatus oīno.

Propter quartum vero qd dicendū apparet. ¶ Ad p̄mum igitur dicendū qz Philaretus vt dicūt voluit autumnū fore tpatuz rōne situs ad nos solis. ſz qz id stare nō possit monstratū. Aut ipropie sensit autūnū tpatuz: eo qz nō ē in eo tanta caliditas z frigiditas: ceu i estate z hyeme. Et ipropie vero dixi: qz tale tpatuz nō est vere mixtum cōfractū: sed potius iuxta positionē quādā sensibili ampli⁹ tempamēto causatā. ¶ Ad aliud sil'r dōm: aut qz nolunt oīno pulsus veris z autūni assimilari: sed aliqualr magis. Est nāqz sil'itudo magis in motu z gete pulsus: nō autē i quātitate ac vtutis tenore ipsius. ¶ Ad aliud quid dōm apparuit: Cū ēt solis sil'is distantia non eodē mō ipzimat vere z autūno. Et iō Auer. detestans pulsus siles ponentes in his duob⁹ tpibus ingt eos errare penitus. In autūno enī vtutes īminute ꝓpter paucū colorē spūuz: pulsus eniz in eo est q̄si similis pulsui senectutis: quod ostendūt vegetabilia siccitate senescentia. ¶ Dīa. LXVII.

Quod sub equatore diei sine linea egnoctiali non sit possibilis habitatio ostendit p Arist. primitus id sentiētē. z. methau. z plures vt appebit alioꝝ. ¶ Adhuc ꝓfirmat rōnibus nō paucis z signis: qm̄ si locus ille foret habitabilis aliquis ex illis ad has nostras iam peruenisset regiones aut gs nostrū iuisset ad illos: ad nos demū reuertēs: sed nil horꝝ nondum interuenit. Ptholemeus z Albategni. ¶ Rursus. Dic scōo quadripartiti: z Alfagranus cum astrologoꝝ ceteris distinguētes sufficiēter climata: z hominū habitatōes icipiūt p̄mū clima circa lineā eq̄litatis p. iz. gradū cū dimidio z ḡrta. ¶ Amplius vbi ꝓgregan-

tur potiozi modo plures cause caliditatis ītantū augmẽtabit ea q̄ eē nō poterit illic habitatio: cū vita cōstet ī habitatione ⁊ disp̃one tpata potissime hūana: ſz hoc est sub eq̃tore: qñ cum tres sint cause calozis p̄cipue directio: p̄pingtas ⁊ moza: ⁊ circa hūc locum reperiat potissime. Illic.n. adest directio cum sol bis in anno sup̃ cenith capitū pt̄ãseat coz: ceu cū fuerit ī p̄ minuto arietis ⁊ libre. ⁊ cū in alys fit signis sp̃ min⁹ elongat .z4. gradib⁹ cū ifra hos sit solis maxia ōcliatio. pnta. z3. gradus. ⁊ 33. minuta. Est etiã p̄pingtas magna. q̄ cum terra sit rotūda: ⁊ rotūdus circa partẽ superiozẽ ⁊ mediã magis sit eleuatū: terra ibi dem plus eleuabit ⁊ magis soli appzopinquabit. qō etiã cōfirmat ex solis circuli ecẽtricitate: vt apparet tertio almagesti. sol enī nunc obtineat augem seu lōgitudinẽ longiozẽ a terra in. z9. gradu geminoz: q̄ ecẽtricitas ẽ duozū graduū cū dimidio. Oppositū aũt augis in. z9. est sagittarij magis appzopinquãs terre p duos gradus silr ⁊ semis ¶Propter quã nimirū appzopinquationẽ gdaz mathematicoz ẽnaz iterceptã iter circulū tropici capzicozni ⁊ circulum paruū antarcticū ihabitabilẽ foze p̄nūciauerunt sicut in sequẽtib⁹ videbit. Sic igit apparet q̄ sol in arie ⁊ libza magis appzopinquat terre: q̄z trãseũdo gemios ⁊ cancrū: ppter qō plus calefaciet. Similr etiã moza concidit cum alys causis cuz dies semp adequent noctibus. hec tñ nō adeo iteruenit: vt causa⁹ due p̄dicte. ¶ Rursus sub tropico cancri de quo vr in amplius nō est habitatio aut p̄aua ⁊ rara: a qua sol vt dictū elōgat plurimum respectu sub equatoze habitatiū ⁊ nō trãsit ẽt nisi semel sup illozum caput in anno: vt cū fuerit in p̄ncipio cancri: ppter qō sub linea egnoctiali cuz sol habitatozib⁹ appzoquet: ⁊ bis sup illoz caput trãseat in anno ibidẽ ihabitationẽ caliditate causabit. Itidem radij ppter directionẽ p̄tactam cadẽtes recti axales ad terrã refrangunt in seipsos. vñ ispissant maxie: ⁊ fortificant p̄mo scõa. c. 8. scõe doctrine. aerem intñ igit calefaciẽt: vt vite sit humane tpate cōtrarius. adhuc est reperire terrã ihabitabilez ppter eius nimiã remotionẽ a sole: vt exist̃ sub polis. Erit igit repire ihabitabilẽ ppter nimiã ipsius appzopinquationẽ ad solem cum calidū ⁊ frigidum sint cōtraria. ꝓtrariarūq̄ rationū erit vtrumq̄ distemperatū oppositē: ppter qō cum terra equinoctiali supposita soli maxime appzopinquet ipsa videt inhabitabilis fieri.

Oppositum mōstratur cōmuni fama cōponẽtiuz tabulas sup arym ciuitatẽ que p̄dicat recte eẽ in medio mūdi distãs ab vnoquoq̄ q̄tuoz angulоz mūdi. s. oziẽte occidẽte meridie ⁊ septẽtrione per. 9. gradus. Cōpositozes autem tabulaz sup̃ ciuitatẽ p̄dictam hi in theozica plarum hispalensis fuisse dicunt Nembzoth gigas yconomicus: ¶ptoleme⁹ Albategni: Albumasar ⁊ algozismus. Amplⁱ locus egnoctialis est medius distãs equalr ab vtroq̄ polo: mediū aũt vtuosius pfectius ⁊ temperatius est extremis. Cum g̃ versus extrema sit habitatio ⁊ tẽperamẽtuz multo itaq̄ magis erit circa mediū: quale locus est g̃ sub equatoze. habitabilis itaq̄ erit.

¶Propter primū egnoctialr siue eq̃toz ẽ vn⁹ de sex circulis maiozib⁹ diuidẽs sperã transeũdo ab oziẽte in occidẽtem in duas partes eq̃les: equaliterq̄ distãs ab alterutro polоz ẽodiacū in p̄ncipio arietis ⁊ libze ītersecãs. ⁊ ideo dicit equatoz. q̄ cū sol sit in bis duob⁹ signis noz diei in vniuersa coequat terra: huic etiã circulo pars terre supposita sub equatoze esse notat. Ut ãt appeat ẽnarū seu plagarū terre distinctio sciendū q̄ q̄tuoz parallelli circuloz egnoctiali collaterales: quoz duo sunt versus meridiẽ. puta palellus anctarticus ⁊ palelkus tropici hyemal: ⁊ duo vsus septẽtrionẽ: velut palellus arcticus ⁊ palellus tropici cãcri ōnotãt ī celo. 5. ẽonas: ⁊ p̄ ons ẽt als 5. illis oppositas distinguũt ī terra iuxta illud Ouidij maiozis. Totidẽq̄ plage tellure p̄munt .i. ip̄munt. Isti q̄z lz paralelli dicantur. i. eque distãtes: nō tamen quantuz distat p̄imus a scõo. tantum distat tertius a quarto ⁊c. Sed ideo ita dicuntur q⁹ vtrobiq̄ equalr distãt nō magis vnus accedẽs: aut min⁹ alio. Qõ apparet per earum distãtias oīquaq̄ itensas: nã a polo artico ad palelũ articuz seu polũ ẽodiaci. 33. gradus cũ 33. minutis ītercipiũt. ab hoc quoq̄ circulo ad tropicũ cãcri .4.z. gradus. ⁊. 54. intercidũt minuta. Inde quoq̄ ad equatoz ez. z3. gradus ⁊. 33. minuta silr. Et ide adhuc ad tropicuz capzicozni. z3. grad⁹. ⁊. 33. mīuta. Quare. 4. 7. ꝓsurgũt ptes. ⁊ sex mūta. ⁊ tãta fert distãtia alioz palelloz adinuicẽ q̄ta fuit poli mũdi ad polũ ẽodiaci. ⁊ sic ōmũ ide ad tropicũ capzicozni. Ditatio q̄z duplex existit: q̄dã nãq̄ ẽ bona vtcũq̄ contẽperata que habitatio simplr est dicẽda: nōn ulla quoq̄ p̄aua distẽperata valde: aut ppter frigiditatẽ sicut ptes due polis appzopinquantes: aut pp caliditate velut loca sub tropicis supposita adeo q̄ quedã habitationũ ppter ipsarũ intemperiẽ inhabitabiles denunciãtur: sic turpes hñs pedes aut p̄auos nō habere. dr. 5. meta.

¶Propter secundum vo sciẽdũ q⁹ gdã habitauerũt vtruz sub linea equalitatis eẽt habitatio: aut nō: de quoz numero. ¶ptolomeus fuisse vr scõa dictione Almagesti. Ait enim gdã dicũt q⁹ est polr vt illud qō est sub linea egdistãte ex terra habitabile. iō q⁹ eius cōplo ẽ valde bona: eo q⁹ solis nō plongat obũbratio sup̃ puncta sũmitatis capitū pp velocitatẽ sue declinatiōis ī latitudie ab equatoze diei: ⁊ pp hoc sunt estas ⁊ hyems bone ẽnis pp breuitatẽ longitudinis solis a sũmitate capitū in vtrisq̄ tropicis Et subdit q⁹ dicimus est fm estimationẽ. Utrū vo illud qō est sub hac linea habitẽt: nos hꝫ sciam nō cōprehendimus: qñ aligs nō puenit ad eã qui sũt in nostris regionib⁹ habitabilib⁹ vsq̄ in diẽ nr̃m būc. vñ Albategni scõo ca⁹ Linea nō sentit egnoctialis hītatio. Neminẽ.n. hꝫ nr̃i tpis se hanc vidisse ꝓfitentẽ nouim⁹. ¶ptolomeũ ẽt in libzo suo nullam inde mẽtionẽ fecisse deph̃endimus. Dos quoq̄ vr imitari Ametus alfraganus dicẽs. Incipiamus nũc rememozari loca habitabilia terre fm q⁹ scimus ⁊ puenit ad nos: vñ post q̄dã. Et inuenimus latitudinẽ loci inhabitati hꝫ q̄rte fm q⁹ cōprehẽdimus ⁊ puenit ad nos. Quidam quoq̄ in alterã ꝓcẽderũt parte asserẽtes absq̄ ambiguitate loca sub eq̃toze dici nō habitari. vñ. z. metau. Duab⁹ exñtib⁹ decisiõib⁹ polis habitatiõis regiõis. Hac qdẽ ad supiorẽ polũ qui fm nos: hac aũt ad altez ⁊ ad meridiem. Iste quidẽ due sole habitari poles: ⁊ neq̄ vltrauersiões. i. tropicos: vmbza. n. nõ vtiq̄ erit semp ad artũ: nũc aũt ihabitabilia fiũt p̄us loca añq̄ subdeficiat aut pmutet vmbza ad meridiẽ. Quecũq̄ vo sub vrsa. i. sub polo artico a frigore inhabitabilia. Et subdit demũ. Et quidẽ ad latitudinẽ vsq̄ ad inhabitabilia scimus habitata. hec siquidem enī p̄opter frigus non habitata vt iam: hec aũt p̄opter estũ vñ que extra indicũ mare: puta in oziente ⁊ colũnas ẽracleas: vt in occidẽte pp mare vident copulari pp ẽtinuã esse oẽm habitabilẽ. Sic igit sentit duas plagas terre: vz inter iacentẽ palello artico ⁊ tropico cancri: ⁊ interceptaz inter tropicũ capzicozny: ⁊ palellũ articũ pp tẽperiẽ causatã ex calo ⁊ frigido habitari. Mediã quoq̄ duab⁹ iterceptã tropicis ab hoibus mīme icolari: duas quoq̄ similiter extremas pp gelu mīme ihabitari. Huic quoq̄ ꝓsentit poia Tullius ō somno Scipiõis: cū eius iterp̃te Macrobio. ait quoq̄. Cernis aũt eandẽ terrã: q̄si gbusdam redimitã ⁊ circũdatã circulis. Ex quib⁹ duos inter se maxi-

me diuersos ⁊ celi verticibus ipsis ex vtraq; pte submissos obziguisse vides pruina: mediū aūt illud maximū solis ardoze tozrēti duo habitabiles: quoz australis ille in quo qui iſiſtūt aduersa nobis vrgēt vestigia nil ad nostz gen⁹. hic āt alter subiect⁹ aquiloni: quē colitis. vnde iter pres eius Macrobi⁹. Doz vterq; habitationis ipatiens est. qz tozpoz ille glacialis nec aīali: nec frugi vitam ministrat. Illo. n. aere corpus alitur quo vita nutrit̄. Medius quoq; ei⁹ cingulus ⁊ oīno maximus eterno afflatu continui calozis vstus spaciuz: quod lato ambitu pliximus occupauit nimietate calozis facit inhabitabilē visuris. Inter extremos vo medium duo maiozes vltimis medio minozes ex vtrisq; vicinitatis itēperie temperantur. In his tñ vitales auras nā dedit icolis capere. Doz per omnia cōsozs his virgilius nullius fm Macrobium scie expers in geozgicis inqt. Quinq; tenēt celum ẽne: quarum vna cozrusco Semp sole rubēs ⁊ tozrida semp ab igni: Quaz circū extreme dextra leuaq; trabūt̄ Cerulee glacie ꝑcre teq; ibzib⁹ atris. Has inter mediāq; due moztalib⁹ egris Munere cōcesse diuū. ⁊ via secta per ambas Obliquus quo se signoz verteret ozdo. vnde ei⁹ contēpozaneus mirificus vſificato⁹ Ouidi⁹ trāſfigurationis exozdio. Utq; due dextra celi totideq; ſiniſtra ꝑte secāt ẽne qnta ē ardētioz illis. Sic onus iclusum numero distinxit eodez Cura dei: totideq; plage tellure ꝑmunt̄. Quaruz q̄ media nō est habitabilis estu. Nix tegit alta duas: totidez inter vtrasq; locauit. Tēperieq; dedit mixta cū frigoze flāma. In hāc etiā vt appebit Auer. opinionē cōcidit cozduben/sis. Plures nāq; antiquoz videnť in eā cōuenire. vñ tempoziby⁹ Ar⁹. ⁊ ante etiā vt vsq; ad tēpus etiā legis machometi videť hec plus opinio valuisse. Quā ēt qdam iexpti affirmāt adhuc positionē modernoz dicētes quoq; ꝓdicta loca inhabitabilia foze dupl'r mouebanť. qdam nāq; ꝑpter solis caliditatē in illis locis ĩmēsam adustiuā: sicut psuadēt ꝑallegati: quoz defectus aut expositio in tertio ostendet dicēdoz. Nōnulli aūt philosophoz antiquoruz quoz vnus fuit Belen⁹ alroguani: quē etiam Carites secutus est vificatoz. Dixerūt. n. q; mare oceanū est expansum in latitudinez duoz tropicoz. Quos quidē annulat Ptolomeus in libzo sibi ad artē ſpericā cōparato ingens q; nullus narrauit opificum disciplinarū sicut dixit Carites verificatoz. Uerum illud qō visum est tpe nostro. inuentū est plurimū habitatū. ⁊ nō est iuentū in illo pelag⁹ quo cōtineať. Et iuenta sunt a tropico estiuo ad lineā eq̄liter robuchynū. i. occēmilia stadia indeq; .oooo. stadia: ⁊ 80. stadia: illud iaz pambulatū est. Et scripte sunt enūciationes eius auxilio regis Egypti. Que qdē habitationes denotanť a Ptolemeo scōo quadripartiti: ⁊ Alphagrano cū alys saltē q̄ztū ad habitationes que circa tropicuz existūt cancri: qō ēt magis in tertio apparebit dicendoz.

¶ Adhuc nō est dare naturam fecisse locū medium ⁊ tēperatum aquis detentum vt nullum pfectissimoruz animalium in eo valeat habitare: ꝓpter quod mare inter vtrosq; non intercipietur polos.

Propter tertiū qdē ꝑmitus sciēdū q; locus sub equatoze habitabilis: ac ēt tpatus est. Scōo qd sit de habitatiōe plage nostre oppositе tenēdū. ¶ Propter hoc ꝑmū sciēdū q; p lineā egnoctialē duo ꝓtingit itelligere: aut oēz iter vtrosq; polos latitudinē distātie. ⁊ sic ples sūt ei⁹ ptiū bitatōes prauc: aut ĩhabitabiles ⁊ maxīe q̄ sub tropicis ⁊ eis vicine: vl' latitudinē distātie vni⁹ gradus vſus tropicū cācri ⁊ alteri⁹ vſus tropicū capcozny a medio idiuisibil' eq̄toz: c⁹ terre spacy latitudo sic expti sunt saraceno; sapiētes cētū ⁊ tredeci ꝓtinet miliaria ⁊ tertiā poztionē miliary: ꝓtinēte vno gradu celi, 56, miliaria ⁊ duas tertias miliary atq; miliaria 4. mille. ⁊. 5. cubitoz ꝑz mēsurā cozpis tpati. Cubito ēt pedem cū duodecio ꝓtinēte. Cui⁹ qdem spacy latitudinē inqo foze fm. A. maxīe habitabilē ⁊ tpatā tpamēto iustitia li. ⁊ toti⁹ cozpis hūani: aut cuti tpate ꝓpzionato vt vſ̄ inuere. A. Ne aūt videar ꝑdicta gratis astruere adducant sermones sapiētū ⁊ rōnes. Ptholeme⁹ quoq; in libzo sibi ad artē ſpericā cōparato ꝑdictā sniam ꝓfirmās iqt. Et ne opinemur q; ẽna pusta cū totalitate sua sit ĩhabitabilis. Jam. n. venerūt qdā a diuersis locis ei⁹ ⁊ iuētuz ē plurimū eius ĩhabitari. Et ꝑpter hoc narrāt qdā locū medie ẽne puste magis habitatū q̄ fines ei⁹. Et apoloni⁹ qdez auctoz enūciatiōis fecit libzū ⁊ scripſit eū de locis habitationis q̄ sūt sub eq̄toze dici. Et ista bitatiōis loca sunt illa q̄ sunt ĩ medio hꝫ puste ẽne: ⁊ sūt loca habitatiōis ei⁹ qō habitať tpatioris ꝓplonis q̄ loca bitatiōis duoz finium ei⁹. vñ Albategni post sermonē ei⁹ ꝑmissuz antea subdit A sane tñ itelligētibus isti⁹ linee ꝓplonez tpatam eē cōci piēduz est. ⁊ ꝑbat. qz neq; sol multū remouet̄ ab ea: neq; diutinā morā in ei⁹ directo facit: iō tā estiuale q̄ hyemale spacium in ea bone cōplexionis habeť. Qō etiā oñdit ex regionibus circumiacentibus in gbus fere cōtingit ꝫ idem. Eā quoq; silr habitabilē testať Jo. Damascenus in affozismis. In india ⁊ apud habitātes sub eqnoctiali due hyemes due estates: duo autūni ⁊ duo vera in āno fiunt. vñ illis fructus abūdātiā arbozes ꝑcreāt: ⁊ memozia subtilis est: ⁊ alia multa. Haly aūt rodoan medicus ⁊ astrologus pspicuus scōo q̄driptiti. Dies ⁊ noz est apud illos qui morāť in linea egnoctiali semp eq̄les: ⁊ ꝫ facit q; dies nō sit vllo tpe supmi calozis. Et ꝓp hoc morātes in ipa linea sunt crocei colozis ⁊ nō nigri aut bruni. sicut versus tropicū cancri cōmozātes: ⁊ in toto est aer cōprehēdēs ipos minozis calozis: eo qui cōprehēdit nigros. Hāc quoq; sniam maxime astruit. A. ꝑ ꝑma. ca?i. de cōplonib⁹. ex ꝑmo scōe ca?8. doctrine scōe. ⁊. 9°. aialiū. Nō. n. solū vl'r hūc locū habitabilē: vez oībus cōtēperatioz foze nisi adsint mōtes aut maria vel aliud occurrēs tēperamētū puertens: ⁊ q; oēs disponēs moztiū in linea egnoctiali sunt nobiles similes: neq; aer illic nocumēto ipedit sensibili: sed eoz cōplonib⁹ semp est silis. Ipe. n. pre ceteris virilioz extitit in hāc cōfirmādo sniam. Testās etiam ad hoc cōfirmāduz demōstrationē alibi attulisse. Cum his etiam sunt Nicolaus ⁊ Judeus almagesti cōmētatozes. Hoc idē astruit signis: qm̄ Albumasar dialogoz ad sadam libzo ait. In regiōibus çinçoz apparet stella magna vt saccus: ⁊ nouī hominē qui vidit ipsā: ⁊ dixit mihi q; hz lumē modicū sicut petia nubis ⁊ est semp australis. De ipa quoq; cū alys mihi rettulit Marcus Uenetus oīum quos vnq̄ scitum oz bis maioz circuitoz ⁊ diligēs idagatoz: q; eandē vidit stellā sub polo antartico: ⁊ est magnā hꝫs caudā cuius pinxit talē foze figurā. Retulit ēt q; vidit polū antarticū a terra eleuatū q̄ztitate lancee militis lōge in apparentia ⁊ articū occultatū. Inde etiā nobis cāphorā lignū aloes ⁊ verçi exportari nūciauit. Testať illic calorē ītēsuz ⁊ habitatiōes paucas. hec quidē vidit in quadā insula ad quā ꝑ mare adiuit. Dicit etiam illic boes foze ⁊ arietes q̄mmagnos valde hītes lanas grossas ⁊ duras vt sete sunt porcoz nostroz. Et q; ad hꝫ loca nō ꝑz nisi ꝑ mare accessus. Adhuc Haly secūdo quadripartiti. Et aliqui dicūt q; in ambobus capitib⁹ tā in septētrione q̄ in meridie sunt boes alios boes comedētes: ⁊ isti sunt hītes facies corruptas ⁊ turpes. Et ego vidi ex istis boes qui dicebāt ꝑ mundū euntes seipsos vidisse velut est reperire ⁊ phalarin. Ethicoz ēt. 7. Et hermes dixit in libzo latitudinis q; in fine septētriōis ⁊ meridiei mozanť ſpūs ⁊ diaboli ⁊ bestie ledentes alios. Qō aūt sub polo artico sint boes alios pdētes adhuc hodie reperiť sicut mihi Petro padubanēſi rela-

tum est a dignis fide viris in perusia. Silr in gallicis ens partib⁹ audiui a socioꝝ fidelissimo in finib⁹ Nozoegie fore spūs q̄ multos quos boies signaculis crucis expellūt ex illis semitas lateral' cōstruētes a qb⁹ diuersus abolet̄ luisus. Ex his igit̄ testimonys iudicat̄ linea eq̄litatis fore habitabilē: z aliquos illuc iuisse. z itez aduenisse post/ q̄ fit trāsitus de hac habitatōe ad illā in q̄ polus antarticus eleuat⁹ appet: qō nllo mō fieri potuit: nisi p subequatozē trāseūdo cū toti ab oziēte in occidēs inyciatur ozbi. Predictū totū ēt rōnib⁹ cōuincit̄ plurimis: qm̄ ītra tropicum cancri z capricozni ē ēt habitatio vbi z sol trāsit bis in anno sup capitū illoꝝ çenit. z p modicū tpis spaciū puta mēsis aut duoꝝ vel triū seu q̄tuoz. Est ēt sub tropico cancri: vbi z semel tm̄ ad çenith in āno caput eoꝝ diu permanēs accedit. iuxta illud Lucani. Nusq̄z flectētez vmbras syene. Est. n. ciuitas sub tropico cancri firmata: in q̄ cū sol accedit ad p̄mū minutū cancri vna die āni in meridie bz rectā vmbrā in seipsaz vsam: z ad nullā partē declinataz. multo igit̄ meli⁹ sub linea erit egnoctiali cuz spaciū vni⁹ trāsitus sup çenith ibi existētiū distet ab alio sex mēsium spacio: z vt oñdet̄ sup eoꝝ trāsiens nō mozat̄ çenith capitum. Oꝛ autem p̄inducta habitent̄ loca. testant̄ ēt ptholeme⁹ scdo q̄dripartiti. z Alfagran⁹ cū alys in climatū distinctionib⁹. De his quoq; istis fere dieb⁹ hec icolentibus climata transcripsit epistolam frater Jo. Lozdelarius ex regione mohabar indie in oziis in qb⁹ cozpus iacet Thome apli dicēs q⁹ in india semp est estas z nō estus. qz cōmuniter sunt vēti q tēperāt calozē. Hyems nō ē ibi: quia sol q̄si semp directe sup illic habitātiū trāsit capita parū declinādo ī meridiē z arthon. vñ. z3. die augusti vidi oculis proprys z pbaui q⁹ radi⁹ solis ita directe sup capita cadebat habitātiū q⁹ nō faciebat vmbrā aliquaz ex aduerso: z sil' circa finē cōtingit marty. Sic igit̄ fm̄ ß videt̄ q⁹ circulus palellus in quo illoꝝ figurat̄ capitū çenith transeat p septimū aut octauū gradū vginis: tūc. n. z3. die augusti sol illic erat. z p. zz. aut. z3. gradum arietis ppter qō nō vident̄ sic distare ab īdiuisibilitate ēt eq̄toris nisi per spaciū octo graduū z q̄si .4. minutoꝝ latitudinali distantia. Testat̄ etiā q⁹ stella tramōtana dicta sic in basso illic extitit q⁹ vix pōt videri ,pter q⁹ arbitrat̄ q⁹ de aliq̄ loco alto posset videri altera tramōtana vsus meridiē. Hoc tamen vez nō existit si vt ,pbant astrologi terra nullius sit q̄titatis ad celū: dūmō in loco depresso non eēt gd impediēs visionē fieri. Dicit ēt q⁹ vidit signa circumuoluētia se circa ptes alteri⁹ tramōtane: ipsam tū nō vidit. Et hoc forte refert eē ,pter vapozes multos ascēdētes circa ptes illas. Appet igit̄ declarata rōcinatiōis assumptio. vñ z cl'o ī ferē necessario. Eti. Sol paruz mozat̄ supza capitum eozū çenith: īmo celeriter trāsit. vñ. Ptolome⁹ in li°. pdicto sibi ,parato. z p̄ scōa: credi bz sermo q⁹ terra q̄ est sub egnoctiali ē circa eq̄litatez: qm̄ causa calefaciēs vna existit q̄ est solis oppositio capitū: q̄ gdē sola nō grādē facit ipressionē: sz qō magnā ī fert ipressionez ē pduratio oppositionis. Et iō videm⁹ in autūni pncipio: z circa hozam nonā ,pter mozā maiozē caliditatem generari: q̄z in esta te z meridie: z si tūc sit rectioz oppositio: nā in terra linee suppositā egnoctali sol çenith capitū habitātiū nō opponit̄ nisi dieb⁹ paucis: dcīde cito elongat̄. Bz sol cū puenit ad tropicū cācri aut capricozni p eādē viā accedēs z recedens diu stat sup illoꝝ çenith capituz. spacio. n. quinq; dierū aut pluriū nō appet remot⁹ ab īde ,pter qō eos ī cessanter calefacit. Et iō terra linee suppositā egnoctiali erit tēperata. Supposite aūt tropicis distēperate ad caliditatē maxime: sub tropicis. n. occurrit moza z ppingtas rectitudinis z ppingtas vtualis: qō sic nō sub linea ptingit eq̄toris: ,pter qō ptolome⁹. Opz vt sit loc⁹ bz ihabitabilis ,pter supfluitatē caliditatis: z si hīt̄ tūc cū labore quodā z nō cōtinua habitatione. Incessus aūt solis super equatozē diei: z ei⁹ pmutatio ab eo fit cuz velocitate. Opz ḡ ex hoc q⁹ sint loca habitationis: q̄ sunt sub eq̄toze diei tempata. Amp. sub līea eq̄litatis cū dies calidus nocti adequet̄ semp vnū alterū cōtemperabit: frigidū. vz. z calidū: adeo q⁹ habitatio z cōtemperamētū cōsurget: qō apud illos q circa statim: aut sub tropico habitāt: nō cuenit cancri aut capricozni. Adhuc ex multis paruz distēperatis z breuibus vnum cōsurgit temperamentū. hoc autem sub linea contingit equinoctiali. dictum enim est illic fozе octo tempoza in anno: nullum etiam tempozum ipsozum in aliqua qualitatum excedit vt nostra. Itidem vbi perflant venti plurimi aerem contemperantes z radiozum refractiones solarium prohibentes: z leuant̄ vapozes multi a marib⁹ fluminib⁹ z lacub⁹ calor reddit̄ tēperatus. Sed hoc euenit sub eq̄toze: qz idem ptingit ītra eq̄tozē tropicū cancri: puta in india vt recitatiōe adduxi Lozdellary vbi minus vr: q̄re multo amplius sub eq̄litate his caliditas intēperamētū remitteret. Rursus. Rady supcelestiū: qz sub eq̄toze ,pueniūt ad apicez cōuexi terre disperst nō poterūt sic refrāgi vt pueniētes ad supficiem planā aut concauā: sicut sentiunt etiam perspectiui quod alys nō sic cōtingit locis. ¶ Adhuc vbi est multa cozpoꝝ celestiū radioꝝ reflexio z cursus adinuicem illic possibilis est habitatio z tēperata: cū nāe supioꝝ cōparate in adinuicē ad caliditatē z humiditatē cōploni humane tēdāt ,pportionatā: vt declaratū dīa. io. Sil' z sol cū alys planetis p eius ad nos accessuz cā gnationis z vite z p recessuz oppositi. de ge. z coz. scdo. cū igit̄ hec meliozi occurrāt modo sub eq̄toze locus erit habitabilis z tēperatus: q⁹ ât psuadēt quidā: eo q⁹ spūs circa natiuitatez sibi ficus attulit recēter maturas: nō valz: qm̄ ab india potuisset portasse in q̄ fruct⁹ sunt hoza oī recētes maturi: sic̄ Damascen⁹ z Lozdelarius testant̄. Propter hec igit̄ z similia concludēdū est sub linea equalitatis fore habitationez z tēperatā adeo q⁹ fm̄. A. in hoc erit tēperamētū iustitiale: modo etiā secūdo relatū. ¶ Circa extrema vo quarti climatis z inde erit tēperamētū relatū alicui cōploni quatuoz similiciū distēperatarū fm̄ partē z ,temperataꝝ. In primo aūt z secūdo climate pncipio terty z fine quinti sexto z septimo erit distēperātia q̄tuoz distēperatis oīno cōplonibus ,positis relata. ¶ Necq̄ est dōm q⁹ ,pter caliditatem tollat̄ ab eq̄toze tēperamētuz: qz vita etiā nostra cū calido stat valde extēso: nō aūt sic cum frigido. Nō etiaz apparet p primū secūda. ca°. z. doctrine secūde: dicētez aerem q̄tūcūq; calidū fore frigidū nostro cozpori z maxīe spiritibus cōparatū. Calidioz igit̄ aer multum hic nostro erit cozpori ,paratus. ¶ Circa quoq; p̄dicta dubitare cōtingit: qz Ha. tertia particula affozismoꝝ: z alibi videt̄ ponere regionē temperataz inquiens. Que vere certissime eucrata z media çona ozbis terraꝝ oziens est z occidens que per kindiam z choum est z per regiones quecūq; nō multum ab his secesserūt aut ad arthon vel ad austrum. Excogitare vo te opz quas dicit. s. Hyppocras regiones ad oziētē occidentē rectā quandā lineā tensam vt vocatā eucratā çonā a versutis: qui circa talia certissime intelligas. Ult igit̄ tēperatiozē habitationē certissime cōtineri a duabus lineis ,ptensis ab oziēte in occidentē: quaruz vna trāseat per kindiā q̄ est locus in opposito Cōstantinopoli vsus oziēs situatus: z altera p choū dictū hodie lāgo insulam terrā Hyppocratis quoꝝ distantia latitudinalis circa. 300. est miliaria. he aūt linee continēt aliqd gnti climatis: z magnaz partē quarti. vñ. i. theozice. ca. 19. Tēperate regiones que sub recta posite sunt linea ab oziente vsq; ad occidēs: z que bis ,prime sunt z cōfines: vt q̄rtuz

clima ihabitantes iter duo extrema caliditatis ⁊ frigiditatis sunt medy. Paly. quoq; approbat temperamētum climatis quarti ⁊ terty declinātis supra mare salsuz. Adhuc Albumasar tertio ītroductoy dicit ibidem fore terram ꝑphetarū ⁊ sapientū: sicut in scō ēt apparet quadripartiti. Auer. quoq; scō collz. cap. vltimo. Licho similatus laudat qntum pte ceteris: qō forte euenit qz regionē voluit cōmēdare suam. Quilibz. n. locū naturaliꝫ ꝓpriuz diligit cum ad ipsius gnātionē faciat ⁊ ꝓseruationē. Nullus quoq; istoꝝ locoꝝ est sub eq̄tore ꝓpter qō cum tātos nō sit dare ifufficiētes negligēdo eq̄litatl linee tpamētū id nō videt fore. Subdit ēt. Sub lance diei nō est tps tēperatū vt multi opinant hominū ⁊ dicit alias declaratū fuisse. ¶ Ad ꝑmū qdem dōm smia ꝑmissa icōcussa seruata q; hi medici existētes tanq̄ sensibiles ⁊ appentes cuz medicoꝝ pscrutatio sensum nō trāscēdat: ⁊ qō plurimuz euenit cōsiderāt. Temperamētuz vo equatoris: qz plurimis est ignotū vt tāget tacuerūt. que nāq; in medicīa cōsiderant experimēto pcipiunt sensibiliozi maxie. Auer. quoq; h nō teneo cū se despatōe. iz. meta. reddiderit suspectuz in his que astrologie cōsiderationi subdunt qcqd ꝑmiserit iuuenescēs. scō celi ⁊ mūdi. Aut fortassis asserit sub lance diei. i. sub eq̄tore vbi radius direct⁹ ē ⁊ acutus velut lancea: vel vt lances libre vt obuiet. A. hec sentienti. Eius. n. sollicitudo plurima extitit in illi⁹ pte alys obuiatiōe. ¶ Propter hȳz^m sciēdū q; gdaz matheman coꝝ dixerūt regionē īterceptā iter tropicuz capricorni ⁊ paralellū antarticū non habitari: tum ꝓpter solis circuli excentricitatem ꝓbatā a Ptholemeo. 3. vt dictum Almagesti. ⁊ ita propter ꝓpinquitatem: tum ꝓpter directionē: tūq; ꝓpter mozam: he. n. tres cāe caliditatis sub tropico capricorni vident cōcurrere: due aūt scē sub tropico cācri. Quidā quoq; voluerūt ihabitabilē ipsam fore ꝓpter aquarū imēsitatē eo q; terra sit versus artū elevata. methau. scō. Primis sigdez cōtrary sunt sermones pinducti. Adhuc ꝓpingtas duarū partiū cū dimidia. s. ad terrā maioz sole in fine sagittary ente nō pōt ob caliditatez habitationē penit⁹ remouere. Aut tm̄ cōcludit solū q; circa tropicū capricorni nō adeo sit possibile: vt sic habitari velut sub circa tropicū cācri: aut fortassis capricorni signuz subsequēs frīg̃ ⁊ siccū caliditatē remittit solarē: ꝓpter ēt saturni ꝓprietatē ibi domificati. Allys ēt soluēdū qz locа illa nō sint vt appuit: sicut hec nr̄a habitata: sintq; maria illic ⁊ aq̄ q̄plurime. vñ Paly. scō q̄dripartiti. Pars tropici hyemalis depopulata. Insule tm̄ ⁊ terra habitabiles sunt non pauce. Quod ⁊ videt posse ostendi eo q; ille locus est dexter ⁊ superioz magis: vt sensit Arist. scō celi ⁊ mundi. Huius tamen oppositum scō idicat methauorum: ponens hunc polum superiozem nostrum vt ceteri astrologi ⁊ alterum inferiozem.

Propter quartum sigdem ad auctozitates ꝑmas Arl. ⁊ alioꝝ dōm aut eos illi⁹ fuisse opionis: quā nūc non approbo. vt tozridā çonā itellexerūt ptes illi⁹ tropici ꝓpinq̄s q̄ sunt ihabitabiles ꝓpter imēsam caliditatē. Sermo tm̄ relingit Arl. ne vltra tropicū cācri sit bītatio: qō apper ex eo q; dicit vmbrā semp fore ad artū ⁊ pus deficeret habitatio q̄z mutet ad meridiē. ¶ Propter qō dicēdum q; Aris. tunc nōdū experiētia qō declaratuz est audiuerat. aliq̄. n. ptes nūc habitant q̄ olim nō habitabant. fm̄ nāq; eūdez methauoꝝ scō. Ubi nūc est mare olim fuit arida ⁊ ecōtra. ⁊ ꝓbl. iȝ. idicat libyā vltra versiones estiuas fore ac vmbrā in meridie iacere. Alexāder quoq; scō eozūdez ibidem recitat qūo dicit q; circa syenē sunt ethiopes habitātes: ⁊ q; in quolibz ethiopū vmbra cadit ad ptes meridianas. Quib⁹ respōdet q; si hui⁹ ptes sunt habitate ⁊ ex dicētibus de his ⁊ putantib⁹ contradicere. Aris. onerosis credit ꝓpter cauma ihabitabiles has ptes fore. aiunt. n. ipsos quātū ad plurima in aqua mozari ⁊ ꝑter nām q̄dā viuere: aut sub tropicis bītantes vl breue aliqd distātes. vlteriora qdem tropicū habitabilia ꝓpter cauma. Hui⁹ quoq; sermonis ꝑmū Alexādri. A. pūgit q; lineā egnoctialem posuit tēperatā. Scō vo suspectū se reddit: cū ostensum sit q; sub tropicis versus lineam egnoctialem remittitur continue calidum. ⁊ acquirit temperatum neq; saluat Aris. vt oñsum ꝑus. ¶ Ad aliud dicendum q; aliq vt apparuit ex recitationibus fidelium post tēpoza ⁊ Ptholemei ad nos illinc trāseūtes peruenere: aut vt īductuz est per libzum ad artem sphericaz ⁊ fm̄ Ptholemeum aliqui peruenerūt ad has regiones de locis egnoctialium. Nō eniz incōueniēs q; idē homo senserit diuersis tēpozibus opposita. Dictū est illic etiā arym ciuitatē indie existere. Quidam tamē aiunt binc illuc aut ecōuerso nō posse trāsitum cōpleri: qm̄ illic sunt montes qui naturam habent homines ad se trahendi sicut adamas attrahit ferrum. Dicunt etiā q; rident dum attrahūtur ⁊ attracti retinentur. Adhuc Seneca qnto naturalium questionuz. Cesar quidē vt aliarū virtutum: ita veritatis in primis amātissimus ad inuestigandum caput Nili miserat centuriones duos audiri narrātes illos longū iter pegisse cuz a Rege Ethyopie instructi auxilio cōmēdatiq; ꝓprimis regib⁹ penetrassent vlteriora: qui aiebāt quenimus ad imensas paludes: quaꝝ exitū nec incole nouerāt: nec separe gsq̄z pōt ita iplicate aquis herbe sūt ⁊ aqua nec pediti eluctabilis nec nauigio ibi inquiūt vidimus duas petras: ex qbus ingēs vis flumīs excidebat: ȝ siue caput illa siue accessio ē nili: siue tūc nascat in terras: seu ex poze recepta cursu redit nescit. Referūt nonulli tm̄ fore desertū ⁊ locū arenosuz plenūq; serpētib⁹ ⁊ aialibus venenosis ⁊ aquis dulcibus vt ⁊ nullus de facili illinc trāsire possit. vñ ⁊ paz añ ista tēpoza ianuēses duas parauere oīb⁹ necessarys munitas galeas qui per gades berculis i fine hispanie situatas trāsiere. Quid aūt de illis ꝓtigerit iam spacio fere trigesimo ignoraf āno. Trāsitus tm̄ nūc patēs est q; magnos tartaros eundo versus aquilonē: deinde se in oziens ⁊ meridiē ꝯgirādo. Quidā nāq; dixerūt hoc euenire ꝑ oceanū iter vtroslz tropicos expāsū: quoꝝ iā pempta est positio. aly vo caliditatē sub duobus adustiuā exīstem tropicis. Huius etiā positionis falsitas iā apparuit manifesta. Et hi quidē coalludūt ei qō dicūt fideles nostri paradisum terrenū seu delitiarū sub linea egnoctiali versus oziēs situatū ⁊ muro igneo a terra vsq; ad celū pfecte vallatum. Dicetiā cherubin asserūt flāmeo gladio antestare prohibentē volētes adire. In quo Adam ⁊ Eua fuerūt ꝓducti: demum peccato gulle expulsi. In eoq; positi Enoch voluptuant ⁊ Delyas morituri manibus antixpi. Nūc quoq; allegorice flāmeū gladiū audire qui volunt caliditatem imēsam sub capite cancri ⁊ capricorni exīstem. vñ Isydorus etymologiaꝝ testat paradisum delitiaꝝ in loco alto versus oziētē situm ad globum lune fere attingentem. quod idem Beda testat anglicus. Qz aūt intantū eleuet vt ad globum lunarem quasi pueniat ignis speram icurrens veritatem nō cōtinet: nisi naso cereo alius subiūgat cōtozto intellectus. In mappis quoq; mundi ⁊ figurationibus terre cōscribitur: q; sit locus omni amenitate ꝓspicuus hominibus inhabitabilis igneo muroꝝ in celum incinctus in quo ⁊ vite consita permanet arboz ⁊ alia q̄z plurima: vt expositozes geneseos profitētur. Martyres aūt huius rei ꝓeinducti testantur vnanimiter de paradiso hō nihil sentire. ¶ Ad aliud iam ostensum quid dōm per predicta. Ad nota enim ⁊ plurimum contingentia se transtulerunt. ¶ Ad aliud dicēdum q; sub linea equali-

ratis non conueniunt caliditatis cause ꝑcipue. Mora.n. potissime calozis causa illic minie vt dictū reperiē. Effectus etiā directionis puta reflexio in rectuz ⁊ axem ꝓhibetur radioꝝ:tum ꝓpter apicē summū rotunditatis ibidem:tū etiā ꝓp vētos ⁊ vapozes illic motos radios dispergentes ⁊ remouētes. Neqꝫ ꝓpingtas illic tñ maioꝝ red dit:qn nō sibi eidē cōtra opatio accidat ꝓpter motus velocitatē in locis eisdem:vt oñsum est ꝑus. ¶Ad aliud dicēdum q tr̄ãsitus in anno semel sup cenith capitum habitantium sub capite cancri aut capzicozni valde plus:vt declaratū locū iſlāmat ⁊ distēperat q̄ꝫ bini situs sup summitate capitū habitantiū sub eq̄litatis linea:cuz noꝝ dici equetur ꝓtinue:⁊ nō interueniat mora. ¶Ad aliud dōz iam apparuisse quomodo rady disgregent ⁊ impotentes reddant. Ipsi.n. sub linea eq̄litatis icidūt in cōuexuz: nō aūt in cōcauū aut planū.g aūt tales satis minime calefaciunt ſm ꝑspectiuos. Ipsi.n. seipsos cōtemperant. ¶Ad aliud dicēdum q nō est simile.nā vita stat cum eleuatione maioꝝ in calido:vt oñsum.6i.differētia q̄ꝫ cuz frigido: eo q caliditas est amica nature:frigiditas autē paralyticans ⁊ mortificū reddēs ibidez. Adhuc ratio hec nō conuincit caliditatem excedentem foze sub equatoze vt apparuit:sed alibi magis vt sub duobus tropicis denotatis ¶Ad aliud dōm q est dare locū inhabitatum ꝓpter caliditatem:sicut ꝓpter frigiditatē vt sub tropico cācri ⁊ capzicozni:nō aūt sub egnoctiali determinato.

Adhuc circa aerem contemperare dubitatur:qñ ventus omnis frigidus: ꝑble. qnta. Palin. ventus fit ab exalatione sicca: vt fluat a frigoze pulsa: in de mundo: sed qō tale nō cōtēperat:imo infrigidat amplius. Eti. vētus causatur ex motu aeris.est nāq ipsius ꝓꝓie passio.talis aūt infrigidat.nam motus facit frigidum. Cuius signum.quia mota infrigidātur calida. ꝑbl.z5.⁊ vt in perflātibus ⁊ mouētib⁹ ollas q̄ bulliūt accidit ꝑbl.5.qō mota denotat aq̄. ¶Amplius quod calefacit non contemperat.hꝫ est ventus cum fit in motu vt tactum. Motus autem calefacit. vnde ꝑbl.ibidem. Motus caliditatez facit: quare in eorundem.iz.⁊ de ge.animaliuz scō. Calidum motiuū. vnde ꝑble.z6.ꝓpter quid venti frigidi existentes a motu calidi. ¶Adhuc non contemperant ꝓpter aerez humidissimum huius impeditiuum:cuius est passio. Itidem. quia dictum ab exalatione ipsos causari sicca. ventus igitur aerem non temperat.

In oppositum quia illud aerem contemperat:quod depurat clarificat ⁊ subtiliat ipm eius alterationē ꝓhibens ⁊ corruptionē. talis vo vētus extat vt aqua etiā ostendit mota.

Propter primum quidez sciendum ꝑmitus quid sit vētus ⁊ vnde causatur ⁊ quomodo. Secūdo quot sunt ⁊ quales mōstretur. Tertio eorum repzesentatiua perigraphia depingatur vt ⁊ tandem appareant arguta. ¶Propter igitur primum sciendum q ventus est aer motus a determinato loco ab exalationis sicce fumose multitudine. scō apparens methauroꝝ. Quidam vero dixerunt ventum foze aerem motū:qui detestātur topicozum. 6.⁊ methauroꝝ secundo. Non eniꝫ quomodolibet aer motus causat ventum ceu neqꝫ aqua fluuium sed solum cuius principium est a fonte oziginali a quo continue aque confluit multitudo. Quod firmatur.quia illud quod ſm naturaꝫ suam humidum est non est illud quod siccum:sed aer naturaliter est humidus. Primitus.n. humiditas sibi adest vt visum.iz.differentia. ventus autem est siccus cum sit exalatio fumosa sicca. Itidem sequeretur ventos vt aerem omnes esse continuos ⁊ vnum ventuz sicut vnus est aer. Adhuc q omnes simul flarēt si omnes partes aeris simul moueantur:quod est contra scōm methauroꝝ. continentez duos ventos contrarios non posse simul flare:⁊ de hoc amplius monstraui.ꝑble.z5. De mundo vero dicitur q sit aer multus fluens ⁊ subitus ⁊ subtilis. Seneca questionum naturalium quarto. est aer agitatus in vnam partem. Quinto autem theozice. capitulo. 8°. Vapoz est siccus a terre cozpoze resolutus. cui⁹ siquidem descriptiones calumniari possunt excepta prima vtcuncq. ¶Propter secundum autem hui⁹ sciendum q eius causa est duplex. Una quidem materialis: vt exalatio sicca fumosa resoluta maxime a terra: ſm tamē amplius ⁊ minus diuersificata vt iam indicatum. Altera vero efficiēs sicut sol potissime motu suo ⁊ calido: ac etiam cum alys planetis signat. naz saturnus cum eo mouet ventos oziē tales:venus meridionales. luna cum marte occidentales. Iuppiter cuz mercurio septentrionales. Triplicitas etiā ignea:vt arietis leonis:⁊ sagittary ꝯcitat vētos oriētales. Terrea ceu thauri virginis ⁊ capzicozni meridionales. Aerea sicut geminoꝝ libze ⁊ aquary occidētales: sed aquea q̄lis cancri scoꝝpionis ⁊ piscis septētrionales. i5. ēt stelle fixe ꝓioris magnitudinis oztu suo ⁊ occasu cōmouent ventos. ꝑbl. ꝑma:⁊ arte sperica ꝓtolomei:⁊ de aere ⁊ aqua cuz afforismoꝝ tertia. Fit aūt ita:qz ꝓpter calidū subinclusuz in poris terre exalatio causaē fumosa sicca:q̄ eius virtute directe deducit̄ sursuz. donec interstitiū aeris mediū cōtingat ſm quo refrangit̄ lateral⁹ ⁊ oblique insufflādo deoꝝsuz. vñ metauroꝝ secūdo. Motus quidem venti desup:sed materie gñationis ꝑncipiuz de subtus ⁊ obliqua ipsius latio. Circa enim terrā flat. quare ꝑmo secunda. Licet ꝑmuz materieruz ventoꝝ ꝑncipiuz sit ab iferiori motuuz ⁊ exufflationū ac turbinis initiuz est a superiori:⁊ id est iudiciū cōe aut ſm plurimuz.

Propter secundum quidē sciendū ventos fore. iz. ī nostre plaga habitationis note ſm q. iz. sunt puncta in ipsa. vñ originē habūt:vel iuxta. iz. apud astrologos signa. Primū aūt punctū est qō ꝓportionaē loco equatoris a parte oziētis vbi ẽdiaco intersecaē imobili:aut vbi oztus equinoctialis ⁊ dr̄ apoliotes seu solan⁹ ⁊ aliq̄ eurus. Sunt ⁊ alij duo huic collaterales sinistra equidē sicut eurus ꝓprie dextra vo vt kekias siue vulturnus. quoꝝ ꝑmus notatur in puncto paralelli tropici capzicozni seu oztu byemali. alter vo in puncto ꝓpoztionato paralello cancri vel oztu estiuali. In parte vo meridici sub tropico cancri notetur pūctus a quo nasciē auster siue noth⁹. cui siquidē dextra locaē finichias siue euro auster vel euro nothus inter eurum ⁊ austrum. a sinistra vo vt ab. m. puncto nullus ponitur flare. metauro. scōo. sed in de mundo dr̄. Inter libañ. ⁊ notum quidā libanetum. alij vo libaphynta vocāt. Cōmuniter vero austro affricum. A. puncto quoq̄ ꝓportionato sectioni ẽdiaci imobilis ab equatore siue ab occasu equinoctiali per oppositum subsolano consurgit Zephyrus seu fauonius:cui equidem dextra cozrespōdet pūcto tropici capcozni vel occasu byemali lips siue affricus. A sinistra vo apud parallelum tropici cancri vel occidēs estiuale situaē argetes olympia yapia syroçona siue chorus:sed in puncto septētrionis circa polum articuz nasciē aptias boreas vel septētrio cui nimiruz collateralis dexter est trechias vel cirtius:sinister vo messes siue aquilo. Dec aūt ventoꝝ situatio sumpta plus est ex methau.z. quā varro. Seneca de questionib⁹ naturalibus.⁊ Isydorus ethimologiarum imitantur. Paliabbas tamen quinto theozice.ca°.8.parum secedit ab istis. nam chozuz scribit vbi ponitur cirtius. In omnibus autem concidit cuz

alys. Propter quod dictum commune videtur satis deuians ab his falsari vt poete. Sunt subsolanus vulturnus eurus eous. Atq; die medio nothus heret aphricus austro Circius occasum cephyrusq; fauonius afflant. Eueniũt aquilo boreas z chorus ab artho. Sunt autem horæ quatuor principales: vt a quatuor punctis denotatis venientes orientali meridionali occidentali z septentrionali. signis etiam quatuor attributi arieti. s. capricorno libre z cancro. Octo vero collaterales z consocij. Soli autẽ naute. 16. ponunt eis emperia suas in mari naues gubernantes: quorum octo vocãt principales z octo mediunculos inter illos alterutrinq; sitos. Dixi autem in nostra plaga iz. fore: quoniã in plaga que proportionatur huic iter tropicum cancri z paralellum antarticum locata que habitabilis extat methaurorum scõo. sunt. iz. similiter itidez dispositi. z ita. z4. erunt. Apud antipodes vero. i. eorum q habitant sm oppositum pedum iuxta Ptholemeum in arte sperica. z4. similiter erunt. Secundum nãq; duplicem habitationem superiorem prætactam duplex erit z inferior. ut in vniuerso. 48. sint venti. Differũt tamen q dam ventorum existẽtium in superiori hemisperio ab his qui sunt in iferiori: qz qui in superiori orientales in inferiori occidentales z econuerso: vt h. z6. apparent problem. z methaurorum vtcunq; scõo. Oribasius aũt tertia assoris. dicit quosdam posuisse duos ventos propter oriens z occidens. Alij quatuor propter quatuor plagas mundi. Alij iz. ꝓpter tempora quatuor: diuiso vnoquoq; in tres mẽses. Qualitas aũt z natura omnis venti rõne materie est sicca magis: ac etiam frigida. Sed ex parte forme diuersificatur per loca vnde transit tam ex parte solis q̃ elementaris materie. nam venti orientales: qz nascũtur sub radys solis: cum nondum tamen extet in suo vigore: neq; diu sint sub eo: erunt calidi mensurate: ac quia transeunt per loca altiora sicca z modicum aquosa induunt aliquã siccitatem. Nothi vero quia veniunt de sub sole cum est in eius potentia: suntq; diu secum. Et qz per maria z aq̃tica paludosa permeant calidi sunt z humidi distẽperate. cephyri autem quia flant sole recedente z inuigorato frigidi sunt vtcunq; z quia loca permeant multum aquosa. vnde ꝑble. z6. Magnitudo z ꝓfunditas maris est apud occasum redduntur amplius humidi. Septentrionales vero quia distant a solis incessu z super loca transeũt arida cõgelata frigidi sunt z sicci valde. Temperationis igitur nature sunt orientales. deinde occidẽtales. distẽperati aũt reliqui. Quoꝝ saniores etiã per se oriẽtales extant magis. Septentrionales quidem per accidens: deteriores vo meridionales: quasi aũt medy occidentales. Hec autem verificantur vt ad multum. dispositio enim magis montium z locorum desertorum adustorum huiusmodi permutat quandoq; vt assamayn dicti. primo secunda. ca. 8. doctrine secũde ostendunt venti.

Propter tertium vero sciendum q̃ lz cõmuniter figuret descriptio ventorum circularis: ceu que mappe timpanalis: audienda tamen magis: cum talis sit terrena secundum Aristotelem habitatio. Describatur igitur figura cum circulis lineis punctis z ventis in ea opportunis. Cuius hec sit representatio.

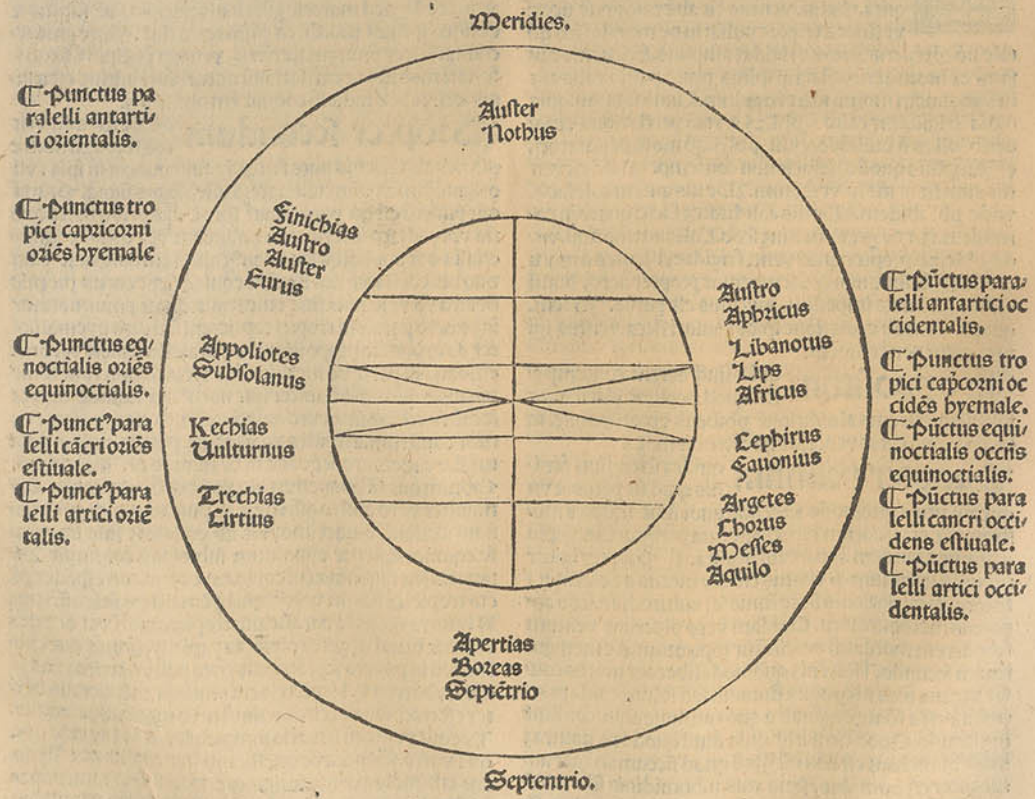

Propter quartum aũt dicendum q̃ oĩs vẽtus est frigidus vt visum rõne mãe. vel meli⁹ hic dicẽdum q̃ frigidus est p̃ pterea q̃ depellẽs aerẽ nobis ꝓtiguũ tepefactum calore nostro frigidus sentit. vñ pbl. 5. Semp corpus nostrum ꝓpriũ quẽdã tepidũ vaporẽ emittit a se q̃ calefacit ꝓpinquum aerẽ sicut titio ꝑsens. ¶ Ad aliud q̃d dicẽdum apparuit. vẽtus nãq̃ siccus est multũ & frigidus rõne materie. ¶ Ad aliud dõm q̃ motus vt mot⁹ nõ ifrigidat: imo calefacit in disp̃one quacũq̃: videt tñ in reb⁹ subtilib⁹ vt aere: ac ẽt aqua ifrigidare: ꝓpter qõ declaratũ in ꝑguti solone. vel q̃ remouet aliam cãm que erat p̃cepta potior ifrigidatiõis causa q̃ vẽtus calefactionis: vt in sufflantibus & mouẽtibus ollas ꝓpter aerem quẽ ipellũt in eas & diuisionẽ liquoris ebulliẽtis que calm exalans remittit & ꝓhibitione refractionis radior motu aque in ea cõcidẽte & ꝓpie velociori. vt declarauit pble. 5. ¶ Ad aliud etiã q̃d dõm appet. motus. n. p se calefacit. p accñs vo vt ostensum ifrigidat. ¶ Ad aliud dicẽdus q̃ hz aer sit humidus nõ tñ ventus. q̃ talis passio nõ est ipsi⁹ tm̃: hz magis acgsita ab exalatiõe sicca fumosa & solis motu. ¶ Sil̃r etiam ad aliud q̃d dõm appet. ¶ Differentia LXVIII.

Quod carnes limaciarus sint ceteris laudabiliorib⁹ nutrimẽti ostenditur. q̃ ethicis exhibent̃. sil̃r & cancror egentib⁹ laudabili nutrimento q̃ eor ĩdicat extenuatio cũ virtut̃ debilitate. ¶ Or aũt q̃ piscũ videt̃: q̃m vna conditionus vt ostendet̃ laudabilis alimẽti est q̃ sit facile digestibile. hꝫ aũt sunt que piscium cũ sint molles: q̃ ipsa cita ostẽdit decoctio: ꝓpter quod carnes limaciarum & piscium sunt alys laudabiliores.

Cuius oppositum tenent p̃ferentes bis carniũ: vt mõstrabitur plures. Sed q̃ q̃drupedum extẽt meliores. ostendit̃ ceteris. q̃ nutritiõis ratio silitudine perficit̃. Nutritio enim est assimilatio nutriẽtis in nutritus ꝑfecta. tales aũt reliquis nobis sil̃iores existũt: vt notãt ꝓnes figure ac dispositiones oĩs corporis vtriq̃. & ideo deducit̃ humanas ceteris fore laudabiliores tanq̃ ꝓportionales maxime: q̃ ostẽdit bonitas lactis humani ad id q̃ aliorus. ¶ Propter q̃ Ha. videt̃ in de ĩgenio. 7. c. 5. porcinas cunctis in nutrimẽto ꝑferre cũ similiores ipsas reliq̃s nobis ĩdicet existere. vñ alimẽtor tertio. c. i. Porcinarũ carniũ silitudinem est adiscere ex eo q̃ q̃dã comedebãt humanas carnes: vt porcinas nullã suspitionẽ bñtes p̃m gustũ ipsarũ & odorẽ Compertũ. n. idẽiam a malis receptorib⁹ hospitũ: & alys gbusdam & occultatũ fuit quoscũq̃ iuenti fuerunt in eis digiti hoĩs. cañ. scdo. c. de sanguine: q̃ nũc etiam actũ in alpibus florẽtinis ab hospite scelerato qui aduenientes decolans & expolians p carnib⁹ vẽdebat porcinis: in quarus comestionẽ cõcitati sapore mouebantur homines auide. ¶ Adhuc bis videt̃ q̃ testudinũ carnes istircũ & eritior sint laudabiliores: cũ eor supfluitates i testas emittãt & spinas ceu pisces laudant̃ squamosiores ꝓpter q̃ hꝫ elegãtiores. ¶ Oppositũ q̃z hor carnes oñdũt volatilium & maxime qui pullor cũ sint tẽperate & complexioni humane. ampli⁹ affines humanis exceptis. collz. 5. capitulo si operatio medicinarũ possit demõstratione comprehendi. Sunt etiam molliores subẽ ac rariores. q̃ aũt hꝫ plus digõi obediẽs est & penetrationis & demũ nutritiõis celerrime. Itaq̃ be laude ceteras antecedũt.

Propter primũ qdem sciẽdum q̃ qd sit caro quantũ ad ipsi⁹ complẽtionẽ actualẽ sufficienter oñsum est dña. 42. Licet nãq̃ caro ꝓpe dicat̃ corpus calidũ & humidũ molle ex sanguine generatũ: & ita tñ aĩaliuz. metaphora tamẽ põt dici in carentibus etiã sanguine q̃ ei ꝓportionabile caro. Quid aũt sit nutrimẽtũ & quoties dicit̃ dña ostẽdit. 53. suscipit aũt hic alimẽtũ fm q̃ est qd remotissimuz adhuc existẽs extra corpus. iuxta illud p̃mi p̃me. Nutries masticatiõe Laus vo attẽdit̃ nutrimenti in eo q̃ sit facile digestibile nõ viscosum grossum modicã bñs supfluitatẽ: neq̃ tamẽ adeo subtile vt celeri⁹ ex partib⁹ euaporet ac familiarez & coinnatã bñs ei q̃ nutrit̃ vtutẽ. 7. ca. 6. appens de ĩge. & alimẽtor scdo. Quedã nãq̃ multi extãt nutrimẽti: sũt̃q̃ nãe humane affines: sed dure sunt digõnis & tardi p̃ptes icessus vt porcor carnes cũ sint viscose ac supflue plene. Alique vo sunt digõnis celeris nõ viscose: hz q̃ citius euaporãt modicũ alimẽtum & imansiuũ dant corpori vt q̃ auiũ minimaz. Diuersificat etiã carniũ platio pences elemẽta in eis dominãtia. nã q̃dã sunt terrestria: nõnulla vo aquatica & quedã aerea: hz oĩa ex q̃tuor cõponant̃ elemẽtis. Hec etiã diuersificant̃ rõne ꝓnis loci tpis vite ac exercity sicut libri alimentor ostẽdunt & dictarũ. Quesitum nãq̃ hui⁹ existit adeo plixũ: vt ide nõ paruus possit tractatus cõponi: tũ ꝓpter naturã rei: tũq̃ ꝓpter loquentium in ipso discordiã euidentẽ. Breuiter tñ veritas ĩdagabit̃ eiusdẽ. Uniuersal̃r. n. terrestria & aerea laudabiliora & plus sunt nutrimẽti q̃z aq̃tica: & que terre pluris q̃z q̃ aeris: sed nõ ita laudabile. Diuersificat & nutritio tripl̃r & rõne alimẽti: q̃ bñs p̃dicta extat laudabile. Ac ex pte alimenti. q̃. n. bñ sapit nutribilius fit & laudabilius. iuxta illud veteris. Paz deterior cibus & pot⁹. vñ Halia. Bonus cibus gñat malũ sãguinẽ malusq̃ bonũ. Et ex pte vtriusq̃ vt sit vtus q̃dã occulta ĩter vtrũq̃. Nã hz determinat⁹ cibus diffinite spẽbus ascribat̃. hystor. 7. velut bobus ouibus: porcis glans. Indiuiduo ẽt attribuit̃: imo & mẽbror: & iõ videm⁹ aliquos vnũ nutrimẽtũ adoptare ideq̃ laudabil̃r cõnutriri. secus vo in alys ceu ego ipe gaudẽs videns lac comedentẽ & maxie panẽ imiscentẽ mor ad vomitus incitor: cũ tñ id alimẽtũ sit plurib⁹ amenũ. Cui⁹ qdẽ cãm cẽtiloquiũ conat̃ assignare: vñ. 7. de inge. ca. 6. Duplex est aptitudinis cibarior intẽtio. vna qdẽ cibary nã. reliqua familiaris & coinata vtus alẽdi. Est̃q̃ hic sermo in corpore ẽt audiẽdus mẽsurato magis. vñ alimẽtor. 3. cap. 14. Ad cõmensuratã ꝓnez referre sermonẽ dignificaui semp fm tractatus meos oẽs & in regimine magis sanatiuo. sim̃iliterq̃ cañ. cõparatiõis postẽso: dña. 22. q̃re codez tertio. ca°i. Qñ audies me cõparãtẽ adiuicẽ spẽs aĩaliũ ingre discerne ac discute sermonem ẽt experientia nõ bñ nutritũ & pingue gracili & nõ cibato cõpares: neq̃ qõ inuene senescẽti. Praua. n. bec & iniusta comparatio.

Propter secundum vo sciẽdũ q̃ hz a plurimis gẽtiũ appetãtur pisces q̃z italis ampli⁹: cũ eis habeãt meliores: nullus tñ oĩno ꝓpposuit vnifor̃iter nutrimentũ eor ei qõ terrestriũ & volatiliũ. Ipor tñ laudat Ha. pre ceteris marios. Quidã. n. nascunt̃ in mari & illic morant̃. Alij vo hinc ad aquas pueniunt dulces. quidã vo in aq̃ oriunt̃ dulci: & vt plurimũ pascunt̃ in eadẽ rari⁹ accedẽtes ad salsa. Alij vo in vtraq̃ nascunt̃ & vescunt̃ qui oẽs diuersificant̃: vt tactũ rõne spẽi loci & exercity. Spãli⁹ aũt cõmẽdat pisces petrinos cũ alys eor bonitatib⁹ ouiscos buglossas torpigines scaros laurices trilias pelagines cephalos cobios spinulas & sil̃es. De q̃drupedib⁹ aũt ꝑfert nõ paz q̃ porcorũ carnes & maxie in plurimuz nutrire. vñ Democritus. Porcine carnes q̃ñ bñ digeste fuerint sanguinẽ nutriunt optimũ. Nihil. n. melius in nutrimẽto corpis inuenimus maiores tñ etate vitam⁹: q̃re alimẽtor tertio. ca. i. Oiuz edulior caro porcor est maxie nutritiua: cui⁹ expientiaz

hñt euidẽtissimã athlete.z.s.de inge.ca.z. Porcoruz meliores carnes be q̃ ex mõtib⁹:deinceps aũt cis hedi.Et.5⁹ theozice.c.zi. Quadrupedũ caro laudabilioz est porcina in calore z in bũiditate tẽperata ciusq; cibus plurimus z sanguis ab ea generat⁹ oĩ melioz est sanguine.vñ cañ.z.c. de carne.Christiani dicũt z q eos imitanť q melioz caro est caro porci siluestris.Et tñ iponiť colls gnto ca. de bonitate z malitia carniũ hec series.A.ingt.Melioz carniũ est caro porcina.z sentit q ista caro sit q̃si nãlioz boib⁹ q̃z alia caro aialiũ ambulantiũ.z experientia ℔ docet. Et bi aio reſperterũt magis bas carnes ꝓut plurimum dãt alimẽtũ corporibusq; nostris simili⁹. Nõ cõualescẽtes ostẽdunt inde celerius restaurati. sunt tñ difficilis digõnis z alimẽti viscosi nisi locus z exercitiũ.z vniuersalr vita ea remittãt.vñ.7.de ige.c.6.Si cibus seipm digereret z assimilaretur nutriẽdis tũc opus esset nutritiuis cibarys: sz qz nõ idem est qõ nutrit z digõnẽ operať. ideo nõ solũ eligere oz qõ nutricatiuissimũ est de se alimẽtuz:sed qõ possit celeriter digeri:nutrimẽtũ etiã temperatũ exhibet oĩquaq;. Nõ enĩz nutricatiuissimũ põt eẽ digestibilissimũ. Tertio quoq; Almãsozis.c.i.pferť bedulina:est nãq; temperata nullã habens in se malitie admixtionẽ. vñ in dictis particularib⁹ lactentes bircoꝝ ceteris animalib⁹ sunt meliozes in sapoze.s.nutrimento digõne ac boni sanguis gnãtione.Ozibasius vo.Pedina caro fit indigesta z caro agnoꝝ.vnde gnto collz.ca.ꝑdicto. Maioz pars medicorum abominanť carnes agnoruz:eo q; multa humiditas dominať sup eos:z laudãt carnes arietũ iuuenũ:sed conueniẽs dicere q; carnes agnoꝝ sunt post bonitatẽ carniũ beduloꝝ.Et rasis ita sentit:ac etiã.A.cum baly.Inter vo siluestres prelaudanť que capreoloꝝ.Uñ Almãsoz z. A. Caro gaçel iter siluestres carnes melioz habeť cum sua inclinatione ad meliam:ꝑpter qõ eligẽda que iuuenũ. De qua in dictis vniuersalib⁹ oĩa siluestria animalia nõ saporita neq; nutribilia sunt sicut domestica ꝑter capriolos q sunt siluatici sapozosiozes nutribiliozes z laudabiliozes. Ex nimio .n.motu z labore sanguis subtiliať pozi aperiũtur:z eoꝝ supfluitates ꝓpellunť.Est etiã ꝑdicta dissidia .i.discordia in volatilib⁹ maioz.Ha.nãq; alimẽtoꝝ tertio. ca.17.Digestibilioz est caro volatiliũ z maxime perdicis frãguellini colũbe gallie ac galli turdoꝝ aut meruloꝝ ac paruoꝝ passeruz iter quos sunt turiles duriozes ipsis est z adhuc magis turturis fasse z anatis.Similis aũt ei que galloꝝ z fasianoꝝ ad digõnem z alimẽtũ exñs ea que ꝛz esum delectatiõe.Durioz aũt z difficile digestibilis z magis idonea est bis que pauonũ.Octauo aũt de ige.c.z.Ex volatilib⁹ aũt optime gdem ꝑdices simul cũ mõtanis oĩbus passerib⁹.deinceps aũt galline z fasiani z noue colũbe nec cohibeanť itus manere nec be.Talia.n.supfluitatez colligũt vniuersaz:que ĩexercitata z oĩno que stagnoꝺea z paludestria.ꝓ passeres aũt ꝑmissos audio aues minutas z nõ passeres vere dictos.Calidissimi.n.sunt z luxuriam icitates. Isaac.Almãsozvo cõmẽdat pre ceteris starnam.Starne caro oĩ carne auium leuioꝝ iueniť atq; bis q subtili volũt custodiri regimĩe cõueniẽtioꝝ:postquã coturnicis caro in bonitate extat scõa.Caro iterum pulloꝝ post istam poniť.Coturnicis tñ caro meliozis est gnãtiua san.z spermatis augmẽtatiua.ꝑdicis nãq; caro istis grossioꝝ exñs ventrẽ stringit z multũ nutrit.In vniuersaliozibus vo dictis:quedã temperata sunt ꝺne vt galline galli. alia frigidioza:tpamẽto tñ attinẽtia sicut starne pulli. In particularib⁹ vo ceteris volatilib⁹ starna ẽ subtilioz z pulli ꝑdicũ z pulli gallinarũ:post quos ꝑdix fasian⁹ z gallina Religs vo volatilib⁹ sunt durioza z grauioza grues z pauones.Et demũ pulli sunt leuiozes digõne ceteris domesticis volatilib⁹:z laudabiliorẽ generãt sanguinẽ:z appetitus cõfortatiui sunt z oibus naturis cõueniẽtes. Baly. quoq; çoar.Auer.z Mesue ꝑ ceteris laudãt que pullorũ carnes z maxime galline q̃ nõdũ peperit z galli q nõduz calcauit.sunt.n.facilis cõuersiõis in san.z supfluitatuz paucaꝝ ꝓpetatẽ mirabilẽ habẽtes in tpando ꝺnez z humozes.Cui⁹ bzodiuz optima lepzosis est medicina. A. vo Uolucris gdẽ caro melioz est caro aduriã.i.turturis z gallinarũ z subtilioz earũ z nõ sunt cũ nutrimẽto altobueaz idest ꝑdicũ.z alteã.i.adextarim:q demũ de durã ait.Caro durã melioz est carne pulloꝝ fortasse.qz pluris est alimẽti. Dec igr ẽ diuersitas plima z fortassis alia nõ pua:q̃ inter auctozes ĩ hac repiť mã.Scõz nãq; diuersas laudabiliozis nutrimẽti ꝓpetates ac ei⁹ qõ nutriť sanitat vl'rozis ĩtẽtõez carnes laudanť varie.vñ.H.respiciẽs facilẽ alteratõez z subtilitatẽ ĩ carnib⁹ ꝑdicũ z passeꝝ expositarũ ꝓtulit easdẽ.q̃re.A.Caro alcubugi ẽ de subtiliozib⁹ carnib⁹.Almãsoz vo cũ Isaac aduertẽs subtilitatẽ starne ac leuitatẽ ipaz ceteris ꝓtulit.Per starnã q̃z põt itelligi aut auis magna velut ãser grisea cierea c⁹ caro laudabil' maxie cũ iuuenis fuerit ab almãsozе iã ceter] ꝑlata vl' manetes ꝑdicis que iuxta Tuscos quã Moyses vť audire. Judeis ĩgẽs.sil'r starne nõ vñr ꝓ dño nro qz vẽtrẽ ꝛstrigũt. Hãc vo ꝓpetatẽ ꝑdicib⁹ ꝓstãt ceteri:sz qz post starnã subdidit Almãsoz coturnicẽ:dubitãdũ est:qz vel eo itelligit quẽ ꝑdice maiorẽ:eiusdẽ vo colozis cũ rubeis pedib⁹ z rostro:saporis delectabiliozis dicta coturnix italica lingua. z ita eius audiẽdus est fmo:vel ꝓ bãc itelligiť oztigo siue gscula:z tũc eũ nõ accepto cũ hec sit carniũ volatiliũ deterioz feť:lz sapozosioz.vñ scõo cañ. Ex comestiõe carniũ coturnicis timeť tetanus z spasmus:nõ qz comedũt ellm tñ:sz qz ĩ suba eaꝝ est hec vtus. Isaac quoq; Coturnices ceteris sunt peiozes:sicut nec nutriñto nec digõni laudabiles.ꝑpter q̃z comestionez accitia qñq; ipe ꝑsensi spasmosa vt z alioꝝ sensibilissimi. Isaac ẽt fm diuersas intẽtiones carnes volatiliũ laudauit diuersas. Et de gallinis sil'r est diuersitas.A.tñ plus ab alys videť discedere cuz adeo turturũ laudet carnes.Et fortassis in eius terris est ipaz tãta bonitas ꝑter reliqs:aut aduertit ad ꝓpietatẽ qua roborãt itellectũ:fm tñ Ha.postponunť:vt apparuit plurib⁹ multũ.Juxta vo Auer.aut ẽt Moysen caliditati attinẽt z siccitati:laudabiliozes tñ sunt colũbis.

Propter tertium gdẽ sciẽdũ vt ad sũmuz dicere q; in sanguineoꝝ carnes dicte:z q̃ aq̃ticoꝝ vl'r illaudabiliozes sunt religs. Et q̃ volatiliũ bis q̃ terrestriuz laudabiliozes:lz minozis extẽt nutriñti z fortitudinis sil'r vt oĩno dicere q̃ ad augmẽtũ tẽdunt ceteris meliozes:q̃ tñ sicce sunt cõplonis:vt hedoꝝ qui puoꝝ sunt ꝺueniẽtiozes.Cũ tñ caprina procedẽs nõ sit bona.Ois.n.fetus humidus iuxta veteris peritiã q̃to ptui ꝓpingoꝛ tãto deterioꝛ:z q̃to ꝓportionabil'r remotioꝛ laudabilioꝛ.In sicco vo ecõtra.Et q̃ masculorũ laudabiliozes sũt bis q̃ femiaꝝ.vñ baly.Ois feminea caro sanguinẽ gñat malum. Isaac vo ab hoc excipit capras. vult.n.eas minus illaudabiliozis bircis foze nutrimẽti. Adhuc fm ozibasiũ.Oiuz crescẽtiũ caro meli⁹ digeriť ea que declinãtiũ.Que vo medie bitudinis iter pinguedinẽ z subtilitatẽ saniozes:z que castratoꝝ alys eligibiliozes. Adhuc carnes nigrozum aialiuz saniozes z leuiozes alys z maxime albis:q̃ itidẽ motu,exercitanť sufficiẽti conueniẽtiozes oppositis. ¶ Deinceps quoq; particularius dicẽdũ q; cancri in fontib⁹ repti:quoꝝ forma z molles sunt vt coꝝ qui dñr granci laudabilius bi cum totales fuerit hñtur ceteris quid simile carni.vñ ethicis valent z cõsuptis cum sint humidi molles cõuersiui facile z impinguatiui cum predictoꝝ remittant calorem z siccitatem. bi.n. ꝓprie dicuntur cancri:quare bisto.quarto z partiũ.Can

cer solus taliū siue vrepigio.i.caudali de qbus audiēdus cū ethicis dari iubētur ⁊ cōsumptis:eo q cācri cōiter vocati his cōferūt minime nocētes ampli⁹ cuz sint digōnis dure nisi fortassis cū fuerint mollochie appellati.⁊ Pisces aūt laudati apud nos marini sunt pectines aurate guy ce phali folia ⁊ trilie.De aqua vo dulci pcha quā ⁊ Ba.com mēdat pui petrini timalus carpio luci⁹ ⁊ truta maxie deaurata spinosa.sapidissimus aūt pisciū est salmo.esoziū vo carnis terrestris silitudinē ducit.Quadrupedum aūt domesticoz hedū apud patauos maxime pfero lactentem. Dico aūt ita:qm̄ in regiōib⁹ calidis multū et siccis min⁹ appreciādus est agno:deide annualē agnuz ⁊ postea vitulū lactētez:⁊ deide porcū. Siluestriū aūt pferēdus est capolus ⁊ ppie lactēs.Caro nāq; h⁹: eo q frāgibilis digestibilis neq; abominabilis ei⁹ pinguedie sapozis cōueniētis fm Isaac:deinde porcus siluestris ceruus lep⁹ cuniculus eriti⁹ vrsus ⁊ q deiceps. De volatilib⁹ quoq; caponū gallinaz iuuenū laudabiliozes sunt carnes.Quod ipsozū oñ dunt ouа cū galloz testiculis ⁊ maxime q circuire pñt interius nō cohibite habitare:⁊ demū qui columbaz anseruz ⁊ anatū iuuenū.Siluestriū quoq; laudabiliozes sunt fasiani ⁊ ad sanitatē ⁊ robur.Et fortassis etiā vniuersaliter domesticis cum sint gallinis propinquissimi ⁊ eiusdē spēi fere:sintq illis siccioris aeris ⁊ alimenti ac exercity ampliozis.⁊ Post quos sunt pdices starne coturnices maiozes laudati franguelli laudule turtures columbe turdi merule parones pauones grues ⁊ q demum. ¶ Sz circa pdicta dubitaſ.qñ.6.de re.sa.ca.7.ꝓponunt ꝯlie pdicibus ita. Optima caro ad tales disp̄ones est ꝯlioz pdicuz ⁊ ataginoz ⁊c.he aūt vituperate sunt coturnicuz dcione. ¶ Doz q scriptoz seu trāslatoz lr̄am corrupit.vbi.n.scripsit ꝯleaz debuit scribere montanaz:sic dr̄ in greco ozinon . qđ appet:qz moz silr scribit grece loco ozinō ozigiorū volucruz volēs formā latinā inducere. qđ ꝓbaſ ⁊ si iā notuz:qm̄ capones laudatissimos cū fuerint pingues detestaſ in disp̄one de qua sermo calculosa corpe sicco. Uituperanſ igit maxime qualie cū sint pingues ⁊ abominabiles.Adhuc dicit ꝯleaz sine copula.vnde apparet q nō diuersitatē denotat:sz vniformitatē.Hrec⁹.n.⁊ maxie.H. semp vtit in diuersis copula ⁊ nō loco illius pūcto.quarū quidē ordinationū cām ⁊ fulcimētū exantedictis in his q ad nutrimēti laudē dicta sunt diligēs ḡa breuitatis poterit intellectus assignare.laudanſ ēt aut vituperanſ carnes a partibus:qm̄ que dextroz laudabiliozes. silr ⁊ que circa ossa ⁊ musculoz media ⁊ q huius aut alterius membri:ceu particulari⁹ tertio alimentoz ⁊ in dictis monstratur. Itidē domesticoz vtilioz est nā ea q siluestriū ꝓpter aeré vitā ⁊ ociū. illis aūt oppositū inest ⁊ maxime montanis.Caro ēt boz minus cōputrescit meliozis chimi ⁊ superfluitatis pauce. Decāt cōtestare faciūt experimentū ⁊ ratio ex hōgeneitate ac eius cōtrario boz ad corpus nutriēdum sumpta ⁊ ex nā ipoz fm q facile alterabilia frangibilia vt difficile seu celerius aut tardius penetrabilia vt sermo alimentoz ostendit.

Propter quartum vero ad pmū dām q limacie danſ cōsumptis:qz alūt maxie.Estq; adherēs ipsaz alimētū digōnis tñ sunt difficilis.vñ alimentoz.3.ca.2.Cochlias quotidie oēs greci comedūt hñtes gdē durā carnē. ⁊ pp hoc idigestibilis.si tñ digeraſ maxie nutritiua. ¶ Ad aliud de cancris appuit qd dām.lz.n.laudabile nutrimētū i suo exhibeāt genere consumptis nō simplr tñ amplius plurimis. ¶ Ad aliud dām q pisces nō sunt digōnis simplr facilis cū sint fridi aquosi nec mollicies eoz est aerea ca.⁊ hu.digestiōi apta:sz frida aq̄a.laudāda tñ sūt suo mō pfati mediocriū carniū entes.g.n.molliū carniū valde aut duraz minime.alimētoz 3.¶ Ad aliō dōz q lz ād rupedia nobis plm silent actu:nō tñ vtute q in B petiſ q̄sito.Nō enī vt dcm est alimētū semet corpi imergit:sz vtute idiget digerēte vehiculāte ⁊ apponēte qō in eis non euenit pp carniū ipsoz duriciē ⁊ viscositatē cū sint distempata terrea multū cōplonis humane respectu ⁊ sube.At qz caro bois carni ꝓportōaſ būane mō quocūq; laudabilior⁊ fozet alimēti nisi abhoiatio iterciderет. Fortassis quoq; pp ei⁹ facile nutrire ac multū egritudinē celeri⁹ incaute replona⁊ lez cāret.Quidā tñ brutaliū subalterutroq; poloz degentiū hoies trucidātes comedūt:dr̄ia.67. ¶ Et silr de porcoz carnib⁹ qd dām appuit.nā illā silitudinē ipedit digestiōis grauitas ⁊ alimēti viscositas. ¶ Ad aliud dōz q lz testudines pp ſupfluitates q̄s in extriseca ꝓpellūt laudabiliozis reddanſ nutrimēti:nō tñ ita vt alioz plima cū nutriñtū ipaz sit vnctuosuz valde ⁊ abhoiabile: q̄uis ipas ponat Isaac ex mā cui equalr q̄tioz elta.i. grauia ⁊ leuia sūt itermixta.Ista tñ mixtura nō ē vera vt q corpis būani ī q maxie minimū vni⁹ tāgit alteri⁹ minimū:sz p iuxtapositōez fere.Erity silr fm Isaac ac bistrices cū eo q plures ab eis supfluitates excidūt praui remanēt adhuc alimēti ⁊ medicīalis magis.Urinā.n. prouocat erity caro ⁊ ventrē soluit q̄s magne tpe maxie coit⁹ ⁊ femelle pcipue. ¶ Ad aliō qd dām appuit. ¶ Dr̄ia. LXIX.

Quod ouī albumen sit calidū ⁊ vitellus frigidus:monstraſ ex tertio de ge.aialiū. ¶ Amplius.id in q aialis pncipiū inexistit est calm. In calido.n.pncipiū aiale ibidē:cū aīa ⁊ vita cōstēt corporib⁹ p calm.B aūt est albū: cū ipm spmati assimilatū idq; sit ex quo cōcreaſ pullus. Rubeuz aūt est terrestre grossum ex quo nutriſ: tale vo frigidū.Adhuc in auium paludosis supabundat vitellus minus tñ ru.⁊ humidus ⁊ minuiſ albumē. In cāpestrib⁹ vo ecōtra.sed ille frigidiozes ⁊ būidiozes sunt fm nāz cāpestrib⁹ in eodē.albumē vo ⁊ vitellus ouī ptes ab illis decise eaz retinebūt nām cū ꝓducētis semp notā obtineat qō ꝓductū. ¶ Rursus qō segregaſ circulariter a coniuncto p modū cuiusdā ebulitōis siue feruescētie calm extat cū hz sit eius nā.Sic aūt albumē cū eēt pus vnitū rubeo vt oñdeſ sequestraſ ab ipso ibidē rubeo intus tanq; terrestre subsidēte.qō oñdunt ouа in patella cōfracta ignis motui occurrentia leui.Eis.n.qō albū circulariter videbiſ assistere rubeo.Eti.qō attrahit ⁊ qō trāsmutat est calidū.talē aūt quendā actum albumē inducit in rubeum ipm attrahēs ⁊ī alimētuz pulli cōmutās.Est nāq; tāq; in lac agens coagulū. ¶ Rursus albumē ꝓportionaſ spermati.rubeū aūt san.vñ in dictis vlib⁹. Sicut san.⁊ spma sunt materia ⁊ nutrimētū aīaliū gradiētiū: ita ouа materia ⁊ nutrimētū volatiliū. Spma vo calidius sanguine denotaſ. Itaq; album est calidū:rubeū aut frigidū.

In oppositum est ois medicoz turba ponēs q lz ouū totū cōlitati attineat:albū tñ frigiditati ptinet vtcūq;:⁊ iō ipm grossuz ⁊ difficile digestibile.iz.de īge.c.5.vitellus vo caliditati: quare huic oppositа testanſ inesse.Palin:qō est isipidū est frigidū:qō aūt dulce calm.talia vo sunt albumē ⁊ rubeum. ¶ Adhuc qō celeriter digeriſ ⁊ in corp⁹ trāsmutaſ humanū calm extat ⁊ hu.tale nanq; ipm.hz aūt dicunt fore vitellū ⁊ non albumen.Eti.rubeus color vitelli attestatur caliditati.albus vero albuminis frigiditati.vnde Aristo. in quibusdam ꝓb.sibi attributis.Testcum ouī videſ terre frigidum ⁊ siccum:humidum eius aqueum : spūs aūt qui in ipso humidus ⁊ calidus ⁊ temperate siccus.Uidetur enim mundi huius ouū imago.Similiter apparet ei⁹

album lacti ꝓportionari:rubeū aūt sanguini.hoc aūt cali dioꝛ existit lacte. ¶ Rursus qō ꝓfert egritudinib⁹ calis id est frigidū cum cōferētia in his pficiaī ꝓrio.bꝫ vero al buꝫ.vnde.iꝫ.de inge.c.8.Mihi vūr veteres cū multa cir cunscrutaōe ad būidum ouoꝛ deuenisse qō imoꝛdacissi muꝫ t viscosuꝫ eligētes.ḡre Diascozides. Albū oui cōbu stiōib⁹ medicaī. Itaqꝫ albumen ē frꝫ:vitellus aut calus.

Propter primū quidem sciendus ꝙ ouum est aīal potētia ex ouifican tis ꝓductū supfluo. Non.n.ipm ꝓpter eius impfectionē pōt intra se imediate aīal ꝓducere vt qō pfectuꝫ:sed alio vt ouo mediāte. Cōstituiī ēt ex aīalis supfluitate: qꝛ si de substātia foꝛet generātis dudū iā cessasset t ipsa:dria.34. hoc aūt supfluū ex quo ꝓstituiī est sanguis mēstruo ꝓpoꝛtionatus ꝙ in subrubeū cōdensaī colozem in quo ma teria ꝓtinetur adhuc albuginis. Ex vitello uemū calidio ribus ouātium ꝙ viā cuiusdā ebulitiōis vt pretactū albū segregaī t vndiq̄ circūstans efficiī rubeo vt t ipm in me dio albo ꝓmaneat velut terra in aque t aeris itermedio .A.aīalium.i7. Que aūt ouificātiuꝫ sunt frīdioꝛa qō inte riuꝰ oui omne ꝓmanet indiscretū. Talr.n.albū cōfundiī t rubeū vna vt monocolōꝛata esse appareant. In quibus quoq; ouū alligaī matrici per eius acumē quo ad se con trahit alimētū ita vt ab eo absoluaī pfectio. Sic.n.exter minaī vt eius nihil appareat:cū egrediī vestigy alligātis velut vmbiculi. Testa quoq; ꝓ submollis exīs ouo iaꝫ pfe cto interius ꝓmanente cū foꝛas educiī:induraī celeriter cuapoꝛāte ipsius būido iā paucificato t derelicto quo ter restri.que egdeꝫ diuersificanī ex his q̄ ꝓ seipsis inexīt t occurrētibus aliūde. Primo qdē multiplr:qꝛ aut rōne il loꝛ a qbus ꝓducūtur:qm̄ quedā ꝓtuissimi sunt chimi vt que auiū paludestriū.quedā optimi ceu pluriū cāpestriū vt galline fasiani t pdicis:alia vo media:multū tm̄ ab his declinantia sicut anseꝛ t anatū:vel ex parte ꝓnis: qꝛ aliq̄ sunt ex aīalibus tēperatis laudabilis exītibus nutrimen ti:quedā ex distēperatis labētib⁹ nō paꝛ in excessus ꝓpoꝛ bus his oppositā. vl etatis gra:qm̄ quedā sunt ex auibus adolescētib⁹:alia ex iuuenibus:nonnulla vo ex decreptis quoꝛ media sunt laudabilioꝛa:seu ex pte habit⁹: qm̄ aut sunt pinguiū aut extenuataꝛ vel mediocriū q̄ ceteris pfe ctioꝛa:vel rōne modi eoꝛ ꝓductiōis:qꝛ que calcata dele ctabilioꝛa exītia ꝓpter magis esse digesta. In oīb⁹.n. qō digestū dulci⁹ de ge.aīaliū.aut nō calcata ouа ipeneia si ue zephyrina dcā pfatis opposita que ēt gallo supascēdē te valēt adhuc pfici dum nō iteruenerit albi a vitello di scretio:ita vt t gallus alteri⁹ ēt spēi supcoiēs suaꝫ in qbus cunq; ouoꝛ ipingat foꝛmā:vel ex parte loci ceu regio cuꝫ sicut locus est ita nā opeī. Que.n.fiūt in regiōib⁹ calidio ribus aut frīdioꝛib⁹ ꝓaui extāt humoꝛis t isipidi.q̄ vo in medys laudabilis t saꝓoꝛosi:cū saꝓoꝛes medy:vt vnctuo sus t dulcis nutribiles ex mēsuratis assurgāt cāis. Ex his quoq; q̄ foꝛinsecus aduenīūt vel ꝓpter tps: qm̄ q̄dā sunt partui ꝓxima:alia remota:nonulla media quoꝛ optima sunt ꝓma:ceu pessima opposita medys vo inter vtraq; iu dicatis:aut ꝓpter artificiū decoctionis ipsoꝛ:qō ēt varia tur duplr:vel rōne modi decoctōis vel q̄titate. Primi⁹ quidē qm̄ quedā sub cinerib⁹ coquunt. alia vo in tiganis frixant q̄ ambo ꝓaua aliq̄ vo fracta cū oleo garo t modi co vino cōtūdunt admixta t in vas pyciū obturatuꝫ in lebete positū sub quo ebuliat aq̄ donec consistentiam re cipiat mediocrē. Similia quoq; fere sunt cōfracta super aquā buliētem in tiganū vel caldariā ꝓiectā: alimētoꝛū. ca.zo.gnto vo colligꝫ.ca.de ouis. Ouū ꝙquassatū cū oleo t aceto t tremulū fm̄ est valde bonū. Decoctū.n.cū oleo meliozaī t maxime nouo:qm̄ est tēperatū attinēs calita ti t impinguat epar ipsi⁹ adaugēs subam. Et ꝓpterea reli gioſi oleo vtentes pingues sunt t rotūdi. t huius ꝓpara tionis modi laudabilioꝛes exīt. Nōnulla vo igne itegra assant:quedā aqua elixant:alia cū carne t herbis viscera ta.nōnulla vo aq̄ decoquunt oleo sale cōdimētis:vt cepe pipe cinamomo t silibus q̄ media iudicant inter ꝓdicta. Ex parte qdē quātitatis decoctōis:qm̄ alia minus:q̄dam ampli⁹:nōnulla vo mediocriter decoquunt:quoꝛ laudabilioꝛa sunt ꝓma sicut reliq̄ deterioꝛa. Et si foꝛtassis q̄ me dia plus coꝛpoꝛi exhibeāt alimēti:ceu alteꝛ extremoꝛuꝫ mansiuū i ampli⁹. qd aūt calm t frīduꝫ:dria signat.i5.

Propter secūduꝫ quidē sciēdū ꝙ aliqui di xerūt albū oui oē calidi⁹ rubeo q̄tuꝫ ad ei⁹ partē acutā in q̄ caput dcm̄ situaī gal li:q̄tuꝫ vo ad alias ipsius ptes minime.qō t stare nō pōt: qm̄ sicut se hꝫ ps circa quā caput est galli ad quādā partē vitelli:sic alia ad aliā. t per ꝓms ois ad oēm. Sed q̄ circa caput galli ponunt rubeo calioꝛ est t merito:qꝛ totū albū hꝫ calefieri ex capite galli t infoꝛmari totū etiā fcm̄ est ꝙ modū ebulitionis cuiusdā t ascēsus calidioꝛis ac leuioꝛis vndiq̄. Silr Ari. pnūciare videī absolute albū calidius rubeo cōsistere:quare tē. Alq vero dixerūt Arl. exponen tes album calidius foꝛe rubeo caliditate que in actu vo lētes medicos audiuisse vitellū illo calidioꝛē calitate po tētiali.qō ēt nō valet:qm̄ sicut se hꝫ act⁹ ad actū:ita potē tia ad potētiā ulterioꝛis act⁹ respectu a coꝛpe acqsiti:qō i ceteris ē declarare. Nā sicut leo viuēs aut anas ē calidioꝛ siue vel ꝓdice actu:ita t moꝛtua potētia talia fcā nutrimē tū coꝛpoꝛib⁹ ꝓstāt illis calidi⁹. Qō silr in vegetabilib⁹ repi tur:lꝫ nō adeo extet diuersitas in his manifesta:qꝛ ipsoꝝ calm magis est i potētia q̄ actu:etiā viuētia vegetabiliū collꝫ.5.potētia ponunt calida. Est.n.eoꝛ calidū cōfractū sopitum respectu animaliuꝫ calidi. Adhuc ouum infrigi daī ouificatum vt calidum euoleat actuale. Nō igiī sic di centē incōueniens contingit euadere.

Propter tertiū vo sciēdū ꝙ id quesituꝫ pōt terminari vt.z6.calidum eē duplex:qōdā nāq; viuificū acreū t vtcūq; aquosuꝫ mul cebꝛe t delectabile.plurima ēt caliditate affectuꝫ celesti gonima faciēte ſpmata.dria.36.Et ita ꝙ albū calidius vi tello:qō sic inuiī de ge.aīaliū tertio.Hñatōis qdē ꝓncipiū ex albo accipit aīal. In calido.n.aīale ꝓncipiū.t demuꝫ al bū nā qdē būidū in seipso caliditatē hꝫ aīalē. Est t alterū calidū cōsumptiuū igneū subiecto isitū terrestrioꝛi anxia bile t insuaue q̄minus calido ꝓticipās celesti quo vitel lus calidioꝛ ē albo:qō indicaī ibidē cum dr. Oē terrestre grossaꝛ partiū qō nō est gñatiōis ꝓncipiū:vel magis mu triméti:ꝓpoꝛtionaī nāq; sāguini ceu albū ſpmati:qō ostē dūt passiōes a calo t frigido:bis qdē siles alys āt occurrē tes oppositē. vñ.i7.aīaliū. A. Albū oui est aquosū valde t est in eo multū de aere in q̄ agēs caloꝛ id segregat a vitel lo cū sit terrestre siccū. Lo caloꝛ ē tāq; coꝛpoꝛ terrestriuꝫ: albumis vo est ceu coꝛpoꝛ aereoꝛū aliq̄tulū aquosoruꝫ. Et ꝓpterea album magis cōueniēs vt fiant ex ipso coꝛpo ris radicalia:t vitellus quasi nutrimētuꝫ:qm̄ est sanguis mutatus ad subam ſpermatis incōplete: ꝙ aūt albumen vitello calidius apparet:qꝛ illud calidius qō magis par ticipat principys aīe introductiuis:cum huius calm sit in strumētū nāe ꝓncipali⁹:tale qō albumis ꝓinductū. quod t caput dictū oīdit galli in ipsi⁹ repūtatū acūine. Rubeū aūt per oppositum:qꝛ terrestre grossaꝛ partiū eidē vehe mētius inheret:calidū fere igneū. Calidū nāq; in his duo bus ita se videī habere velut in liquoꝛe ac lapide impreſ sum. Sic itaq; albū vno mō calidius:reliquo aūt erit ru beum. Nosce tm̄ ꝙ vitellus coꝛpoꝛi relatus tēperato hu mano:non aūt vt pulli gñatio calidioꝛ sicut recte sapiunt medici est albo ꝓpter calidum foꝛtius inherēs eidē tāq;

terrestriozi subiecto fulcito tñ ēt ꝓpter saporē ipsius dulcez ac ei⁹ etherogenicitatē cozpozi hūano albumīe affinio rem: secus aūt ꝓtingit in albumine. Adhuc gd potētia minus calm exñs in vlteriozē actū calitatis pōt eleuari alio calidiozi ꝓpter calm cozpozis ipz exterminās oīquaqz vt omne qō ipsius calm potētia in actū vltra fere ipsam eleuet calitatis. Carnes nāqz anatis in vlteriozē gradū deueniunt calitatis in colerico qz in phlatico: aut in appetente foztiter vel mīme. Euapozat ēt calm aereū ab albumine cito: qō oñdit ipsi⁹ minozatio: cū post partū ꝑmāserit tpe. q aūt hȝ reliq ex ꝺria sumāt. z6. ¶ Sz circa ꝑdicta ꝓtingit dubitare: qz in pullo ex ouis gnātione ꝓncipiū ipsius ꝑmuz dcm est in extremo vt albo circa caput galli maxie situari qō natura ꝓaue vr ordinatū cū in medio vt saluetur bēat locari sicut in alys aīalificātib⁹ z casu ēt gnātis. Semē. n. aut gnātōis qōcūqz ꝓncipiū obtinet qō loci mediuz. de ge. aīaliuz apparēs. ¶ Dōz ēt nō esse silr oīariā de gnātione hoz z pullo z cū in aīalificātib⁹ matrix sit in mre: in ouis aūt eȝ. z mr situaī in matrice ibidē. ¶ Rubeū .n. tanqz mater situaī sub pellicula subtili ꝓtinēte vndiqz ouū q velut matrix existit. Uel dōm gnātio pulli nō est in extremo albi supiozis vez magis iferior| vbi rubeū ptingit ipz. vñ. i7. aīaliū. A. pullus fit ex pte vitelli q ē in subaz albumīs attract⁹: z iō iuenīt creatura iter albū z vitellū.

¶ Propter quartum vo ad ꝑmuz qd dōm apparuit: qm̄ Arl. log tur de ca. i. viuifico: medicus aūt de reliquo. ¶ Ad aliud silr dōm. ¶ Ad aliud dōm q nō solū ꝓpter frigidū plus ꝓticipāt taliū auiū ouа vitello: vez ēt ꝓp grossitudinez z etherogenicitatē partiuz ipsi⁹. dcm est aūt z calm exalare q albi cū fuerit ouificatū. ¶ Ad aliud dōm q nō ꝓp calidū solū fit segregatio albi a rubeo eleuatiōe: vez ampli⁹ ꝓpter partiū ipsius leuitatē cū viscositate. rubeū. n. ꝑnūciatū est terrestre. Dicet ēt qs fortasse ptes albuminis eē viscosas cuz aliq leuitate ita vt calm in eas pueniēs z negens separe subleuat easdē: qō silr accidit in his q frixantur leuiter ouis: ceu in ebulitōe oñdit lebetis a quo viscosum, nō graue inexñs celerius effluit aq. ¶ Ad aliud silr quid dōm apparuit: qm̄ de calo est fmo ꝓzin nō paz calidītate incubantis exteri⁹ adiuuato. ¶ Ad aliud dōm q lz calitate viuifica spma calidi⁹ sit sanguine: caliditate tñ acuta z terrestri sanguis pōt esse calidioz illo. ¶ Ad q vo alteri⁹ ptis iā ad ꝑmū gd dōz appuit. ¶ Ad alia duo silr apparet: qm̄ cū calo albi aereo admiscet multū aqueum bebetās ipm. calm ēt ipsi⁹ dcm est exalare. oñsuz ēt q rubeū magis albumine ꝓportionaī cozpi. ¶ Ad aliud dōz q rubedo nō est in vitello ꝓpter calitatē tñ: vez ēt magis ꝓpter nām vt sanguinez ex quo generaī ceu caro rubioz ceteris partibus sanguine. ¶ Neqz dōm albū lacti assimilari: z si hoies id putēt colozis decepti silitudīe. Luius gdē ꝛrium sensit rubeū cooperās lacti cū id velut lac alimentū sit pullis: de ge. aīaliū. 3. ¶ Ad aliud dōm q ab albumine calm cum frangiī euadit: non sic aūt a rubeo. Adhuc non solum ponit hic cōferre ꝓpter frigiditatē verū etiā ꝓp viscositatē qua cū ūmoꝛdacitate pticipat adherentia. vñ ibidē. H. viscosum sine moꝛdēdo cū moderate fuerit calm indolozosissimum existit.

¶ Differentia. LXX.

Quod vinum calidum sit z siccū oñdit: qū meri cōplexio vlter est cal'a z sicca: gnto theozice. ca. 30. Est aūt merum fm hunc vinum vuaz z racemoz. ¶ Adhuc illud qō cōpetit phlaticis calm dz esse z siccū: cū ꝑseruatio nām ꝛrietatis includat ytcūqz phlaticis aūt vinū ꝓpetit: tuz qz eoz migat frīditatē: tū qz phla digerit z subtiliat: qō āt tale calidū existit z siccū. Eti. Illō qō hz dissoluere exiccare demacrare vlcera abstergere calm existit z siccū. vinū vero est hȝ. theozice. 3. ¶ Rursus. Qō iducit accītia calitatis z siccitatis vr esse calm z siccū: qm̄ effect⁹ z cā sunt ꝓpoz tiōales. nūc aūt vinuz sitim z siccitatē dr cāre: vt denotāt bibuli pataui tabernaz petētes añ lucifez: z egritudines calas z sic. ceu vigilias ꝓstātiā. febres freneticas. spasmos ꝓsumptōis: z ōsipiētias: affo. z interioz scōis. ¶ Pali. Curat appetitū caninū ꝓtingētēa frīditate ſmplici vl cū hūoze fro acido. affo. z. pot⁹ indigētiā solut. qō aūt tale calm z siccū: cū sanatio ꝑficiaī ꝛrio: q re vinū calm erit z siccū.

¶ Rursus quod calidū z humidū z fm naturā: phl'ita tertia. ¶ Adhuc quod vapozosuz vētosuz z sōnifez existit calm est z hūidū. hec nāqz a calido in hūido agēte causanī. sed vinuz est hȝ: de somno z vigilia. i. ¶ Palin. Quod calefacit z humectat calz est z humidum: tale vero est vinū quarto ꝑma. In terris etiā viget calidis z humidis cōtemperatis: calidū itaqz z humi. ¶ Oz aūt frigidū z humi, vina indicāt gallicana: z q frigidum z siccum anglicana.

¶ Propter primum vo sciēdū q vinum ex multis vt appet p Dioscoridē exꝑmīt succosis: potissime tñ ex vuis: q ē liquoz ceteris nāe hūane āpli⁹ accōmodus. gaudet. n. ipo q̄ maxime: cū ꝓportionet eidē magne: de quo qdē ꝑs extat q̄sitū. Qō duplr pōt ꝓsiderari: aut q̄tuz ad ea q magis sibi existūt ītrance: vl quo ad illa q forinsecus aduenīūt. ¶ Primo sigdē in vino est gnqz ꝓsiderare. liquorē ci⁹ seu subaz: vtutē: odorē: saporē: z colorē: re. sa. 3⁹ ca⁹ p. theoz. 5. z dietis ꝑticularib⁹. ¶ Rōne nāqz liquoris vinuz colligit diuersitatē. nā qdā existit subtilis: qdā grossi: aliō vo mediocris: qdā spissi turbidi: nōnullū subtilis clari: aliud vo mediocris z reliq. Ex pte q̄z vtutis: qm̄ eius qdā est vehemētis vtutis: aliud debilis: qdā mediocris fm eius ꝓnis diuersitatē. Diuersificaī rōne fere oīum genez sapoz. Nā qdā est īsipidū fere vt aqua: aliud stipticū pōticū: qdā vo acetosū: nōnullū vo dulce: qdā aūt amaritudini attinēs z acuitati q̄lia sūt vina vetustiora z artificiata: ceu que te de picis medicialia nō nutritiua. collz. 5. z. 7. Aliud vo sal sedini ptinet sicut mari mixtū. iz. de inge. Sumit z quarto vinū diuersitatē ex pte odoris: qm̄ qdā est aromaticū quale dictū fm Daly. richanū delectabile apud sensum. qdā odozis horribilis īdelectabilis sanguinē gnans maluz z cephaleā īducēs. aliud mediū inter hec. quoddā vo z odoris mortificati sicut aqua. Uariaī deniqz vinū rōne coloris gnto. qō multiplr existit fm q eius est ūuenire colores. nā quoddā est albū aque vtute z colore z sapore simili tudine ꝓpinquuz: quodā pallidū: aliud vo citrinū seu xātuz: quoddā roseuz nōnullū rubeū: aliud rubore participās in subnigredinez vergens. ¶ Proprioꝛes sunt tñ ꝛrie vini sumpte rōne sube vtutis z saporis q̄ odoris z coloris. Si aūt vinū fm eius extrinseca attendaī quadruplr id pōt euenire aut rōne intētionis assumētis: vl alicuius cōmixtiōis eius extranee: aut oziginis ipsius vel tēporis. Oz si ꝑmo duplr: aut ex parte ipsius vini amplius: vel relatione ad suscipientē plus facta. ¶ Primitus qdem potest triplr variari: qm̄ aut est cibus z potus simul: aut pot⁹ tñ: vel medicine locum occupat. Libi autem z potus vinum nām obtinet: quod z gra restaurationis exhibetur deperditi: cuius est cibi officiū: aut deportationis nutrimenti p corpus qō potus existit nā. tertio quidē de alimētis cōtra quosdam medicoꝛ volentes vinum non alimētū: sed potum aliquem appellare. Exhibetur quoqz interdum vinum sub rōne potus tñ vt deportatiōis alimēti per corpus qualis est potus trium delatiuus appellatus: q exhi-

bet stomaci digone cõpleta ⁊ epatis fere dimidiata. Triplex nanq; potus existit: pmixtiuus: delatiuus ⁊ alteratiuus: dria. iis. Sumit ⁊ vinũ gra medicine seu potus alteratiui. qle illud qõ i digone humoꝛ exhibet fridoꝛ viaruꝫ apertõe: ⁊ in syncopis releuatione. Diuersificat aũt ⁊ vini natura q̃ magne rõne assumẽtis ⁊ id vel qualitatis: aut quãtitatis: vel etatis. Naꝫ aut ꝓpone tpatus: vel colericus ⁊ reliqua: seu fortis aut debilis vel mediocris qui assumit aut sibi multã quantitatẽ vel paucam aut mediocrem assumit. penes que ⁊ vini effectus reddit diuersus. ꝑbl. 30. Uinũ nãq; occupans in frigidatos reddit tacitur nos ⁊ sobrios ꝑmo. paulo plus potatuꝫ loquaciores facit. plus aũt adhuc sumptũ rhetoricos ⁊ audaces: adhuc magis iniuriosos demũ maniacos: multũ vero amplius stupidos ⁊ epilepticos reddit. vñ Isaac particularis. Uinuꝫ assimilarũt tyriace magne: eo q ipm cõtrariaꝫ est naturarũ. In frigidatos. n. calefacit. calefactos ifrigidat. siccatos humectat: ⁊ humectatos exiccat. Ex parte sigdẽ etatis: qz pueris nõ cõferũt vina neq; nutricib⁹. de somno ⁊ vigilia. quare tertia ꝓmo. Pueris vinũ dare ad bibẽdũ est sicut ignem igni addere in lignis debilibus. Sed seni quãtuꝫ põt tolerare da. ⁊ iuuenibus da ipm tempate. Lõfert eniꝫ his eductõe cholere in vrinaꝫ ⁊ humectatõe desiccatoꝛ. Senibus autẽ. qz calefacit ⁊ humectat: vrinam ꝓuocat cũ superfluis eorũq; virtutẽ intẽdit. Lõe nãq; est omnib⁹ vinis virtutis cõfortatio. ꝓpter aũt nullũ istoꝛ ceu euidẽs pueris conuenit. Et ideo de reg. sa. 5. Sicut vinum est pueris ꝛtraryssimũ ita senib⁹ est vtilissimuꝫ. Si aũt vino aliqd extraneũ permisceat eius pmutat natura sicut ꝓpter thedã pici. nã ad acuitatẽ ⁊ amaritudinez deducit sicci⁹ ⁊ inutribilius fcm. Aut ei miscent rose ⁊ tunc ad tẽperatam fridtatẽ ꝓuertit. vel saluia ⁊ sic pmutatur ad caliditatẽ cum stipticitate: aut absynthiũ iuxta gallos ⁊ cum his subamaritudinẽ acgrit. Admiscent etiã ei alephangine spẽs zuccaꝛ aut mel. Et vinuꝫ artificiatum fit quod clareã seu stelladiã appellant. Ex multis etiã ei admixtis herbis ⁊ alys Diascorides ꝓstruit vinũ: sibi commiscetur ⁊ aqua in ebullitõe quod sanius gdaꝫ pataui rustici faciũt ⁊ aliquãdo post. Quod si forte fuerit ipm eaq; permodica velocius iebriat. si aũt ei permisceat multa ⁊ ꝓpzie hora qua bibitur vẽtrem ⁊ intestina ifirmat: ⁊ ventosum dolorẽ causat. Quare re. a. secũdo. Uinũ aquatum cõmixtũ stomacũ debilitat ⁊ generat vẽtositatẽ in intestinis ⁊ maxime cũ estate fuerit in frigidatũ valde. Et ideo prac. ꝑmo. iubet tempari aqua per sex horas anteq; sumatur. Diuersificat ẽt vinũ ex parte originis. ⁊ hoc aut rõne regionis: qm̃ regionũ quedã est ca. quedaꝫ fri. alia mediocris. In frigidis nãq; regionibus vinũ frigidũ ⁊ inuigoꝛosum generatur nisi per accns rõne subclusiõis vapoꝛ calidoꝛ. Alex. in ꝑble. vt ẽt inuit Lõmẽta. re. a. tertio: quod choꝛismũ oñdit: in calidis vo ca. per se ac potẽs frm vt tactũ ceu egyptiũ accñte: in mediocrib⁹ aũt mediocre. Aut rõne altitudinis, pfunditatis ⁊ mediocritatis regiõis: qm̃ in regiõe alta vẽtis exposita vinũ vt ũc subfrigidũ generabit ⁊ imbecille. In ꝛcaua vo secus. In mediocri vo qõ mediocre. Ul' ex pte diuersitatis ipsi⁹ terre: qz in terra frigida sicca sabulosa vinũ gnãbit debile caloꝛe puatuꝫ. In petrosa quodãmõ argillosa ⁊ caroposa eꝛ. ita q medys multipl'r variatis grãdis iueniet vinoꝛ diuersitas. ꝓplãte nãq; potissime ꝑ alys a terra diuersitatẽ grãdẽ sortiuntur cũ velut eaꝛ vẽter extet: dria. 53. ⁊ merito. nã. n. siẽ locus est ita opatur ꝑbl. io. Et de lege nã nra q̃lis est regio. ⁊ iõ. 20. dr̃ eoumdẽ q capparis nõ vult in opatis terris facile gnãri. Aut ex parte tpis. Uinũ nãq; qõdã est nouum aliud antiquũ quoddã vo mediuꝫ inter duo. 7. de inge. ⁊ Isaac ampli⁹ in dictis particulib⁹ frm quẽ vinuꝫ nouũ oꝛ ab exꝑssiõe toꝛcularis vsq; ad annũ vl' paꝛ ampli⁹: qõ penes hãc fridtati attinet ⁊ hũiditati. Uetus vo post q̃tuoꝛ vsq; ad septimũ calm ⁊ siccum in tertio. Mediocre gdẽ a duob⁹ annis vsq; ad q̃ttuoꝛ calm ⁊ sic. i scõ. sic igr̃ eluceſcat vinũ esse diuersum. Calm aũt ⁊ siccũ seu friduꝫ ⁊ reliq̃ frm potentiã virtutẽ seu p se audio hoc est cũ eius potẽtia caloꝛe nãli affecta in actũ deuenit ꝛm siue opationez calefaciet siccabit vel ifridabit ⁊c. Nõ aũt q actualr exñter seu p accns cum hꝰ multotiẽs ex impressiõe accñtali exns experimẽti polliceat errorẽ frm Hal. in plerisq; cũ sit calm interdũ in frigidet: ⁊ frigidũ calefaciat.

Propter secundum vo sciendum q ca. ⁊ sic. vinuꝫ pnunciat vulgata opi. aut praue de hoc sentiẽs vel vinũ medicinale antiquũ magis audiẽs q̃ quod alimẽtale. Isaac sigdez sentit natura ca. vinũ ⁊ sic. frigidum vo ⁊ hu. accñte: qz sui subtilitate ⁊ pfoꝛatõe aquã defert p mẽbra infrigidantez ⁊ humectantẽ: qõ valde simplr' dcm̃ est ⁊ extranee: quoꝛ qppe pampli⁹ defect⁹ apparebit ꝓnter ex oñdis.

Propter tertium quidem sciendum q qz sermo enunciatus simpliciter in ei⁹ potiori susciꝑiẽdus significatiõe re. a. tertio: ita gdẽ vinũ susceptũ cale ꝓnis erit ⁊ hu. vz. ipsi⁹ ꝛsidera ta in oĩbus dictis ꝑus mediocritate ⁊ pfectõe vt est cuidã ꝑ ipsa cũ cõparatiõe diſcurrere susciꝑiẽti qõ mediũ ⁊ i eate qõ ꝑmũ. Ea ꝓp auctoritatib⁹ suffragat⁹ Arist. vt ꝑus ⁊ Ha. medicoꝛ ducis ⁊ alioꝛ idubitãter oñsionib⁹ adiectis ⁊ maxime ꝑut cibi ⁊ pot⁹ obtinet rõnẽ ca. ⁊ hu. vinum testoꝛ existere. vñ Lõmẽtator tertio ĩtroductory pulsuum. Ea que a vino appositio cita: qz hu. est ⁊ ca. Et gnto de re. sa. ꝑcipit seni volẽti hũectari vino vti bono apto nato calefacere ⁊ hũectare moꝛ ẽt ꝑus olcũ balneũ calm dulciũ aquaꝛ ⁊ vini potũ dixerat senib⁹ fore vtilia: qm̃ eos hũctãt ⁊ somnũ moderate mouẽt: ꝓp qõ i scõo de nãlib⁹ dr̃. Uinuꝫ dr̃ paucissimã colerã gñare: hoc quoq; satis elicit affõꝛ scõa. ⁊ ex tegni. Qõ etiã sensit Isaac in dictis ꝑticularib⁹ de vino nouo ꝑ subcluso ingens ei⁹ caloꝛ in ꝑmo gradu fore. vñ ꝑtinere fridtati ⁊ hu. q̃tũ ad alia duo genera vinoꝛ cõparãdo: ⁊ iccirco ceteris nutribilius. Ualy. vo his cõsentiens ait vinum colerã nigrã sua calefactiõe ⁊ humectatione temperare: nãm mollire ⁊ mẽbra humectare ꝑncipalia. Quare Almã. nono. Uinum iubet dari subtile clarum ⁊ bene odoriferum melãcolicis: ꝑ ꝛriuꝫ curaturis. Ideoq; colliget. 6. Uinum resistit melancolie a tota spẽ. Tertio quoq; ꝑma. Sicut cõp'o frigiditatis ⁊ siccitatis ꝛtraria est spũi debilitans ipm: ita caliditatis ⁊ humiditatis vt vini cõp'o ꝛfortãs est ⁊ ꝓueniẽs. Et quarto ꝑma. humectat ⁊ calefacit. Quod aũt dictum rõnibus cõfirmaꝛ: qm̃ nutrimentũ ca. est ⁊ hu. ⁊ eius digõ cal'o. et hu. celebꝛat afforismoꝛ scõa. Uinuꝫ aũt ceteris est nutribili⁹ ibidẽ. qõ appꝛ: eo q vinũ cũ vitellis ouoꝛ ⁊ iure carnium in nutritiuis pamplius numeraꝛ: quod ⁊ eis nutribilius existit: cuꝫ magis penetratiuũ sit ⁊ spiritib⁹ ꝓportionabilius. ⁊ ideo ipinguanꝛ tẽperate ipo ytentes. Rursus qõ spũs restaurat ⁊ animã dilatat ca. est ⁊ hu. hi nãq; ꝛe ceteris nutribilib⁹ ꝛfortanꝛ a vino ⁊ ĩ gaudiũ ⁊ alacritatẽ inducit. tertio etiã ꝑma. Uinum enim est cõsimile ⁊ cõueniẽs calori ĩnato: de cã scõo. Quod ꝓz per Almãs. q̃rto. ⁊ Auer. collz. 7⁹ testantẽ vinum ꝛe ceteris fore releuatiuũ a syncopi: intãtũ q ⁊ saracenis in tali liczꝰ casu ipꝰ assumere. vñ scõa ꝑmo. Uinũ semp habet p eius essentiam ad spm̃ ꝓuerti. ii. qdẽ terty. Uinum magis nutrimẽtũ est spũs. Esse aũt spũum ⁊ ẏtutuꝫ: in ca. extitit ⁊ humi. Spũs nanq; calidus ponit ibidem ⁊ hu. ac colliget secundo. Ex ipso nãq; ⁊ vtutibus cuꝫ alys natura compaginat humana tanq̃ ex formalioribus que ca. ⁊ hu. Itidem vnum ꝑ

ꝺsideratū ex vna matura dulcificata caloꝛe celesti educi tur q̄ sigdem.5.theo.ca.ꝺ̄ ⁊ bu.qꝺ eius indicat sapoꝛ ⁊ nu tritionis vbertas. Custoditoꝛes nāq; vineaꝝ ficus ⁊ vuas comedentes ⁊ modicū gd panis iterponēres impin guanꝫ satis.de alimētis secūdo.ꝓductū aūt ab aliquo na turā eius a quo educiꝫ retinet. Amplius hꝫ vinū sapoꝛo sum ⁊ amicabile dulcedine ꝓticipās existit:ꝓpter qꝺ dicit ꝓbl.tertia.bibulū nō amicū vini:sed dulcis existere. Qꝺ vꝺ hꝫ ca.extat ⁊ bu. Rursus ex effectibꝰ oñdit plimis di uersis cōtingētibus alterutriq; in potātibus mēsurare vi num ⁊ in alys sumētibꝰ liquoꝛes aut aquā. Nā ꝑmos car nosioꝛes ꝓspicimꝰ ſpmaticioꝛes magis gnātiuos alacrio res ⁊ melᵒ coloꝛatos: secūdos vꝺ oppositos. Que oīa ⁊ si milia caliditatē indicant ⁊ humiditatez. Adhuc ca.ipsius ⁊ bu.oñdit cita eiꝰ ad ignē cōuersio.qꝺ nāq; tale ignis pa bulum fit maxime.qui.n.hꝫ nutriꝫ hūido vt denotat̄ can dela oꝛ vasis ebulietis eo pleni ipsa cito tacto ꝓpꝛie.cuz dulce fuerit rubeū ad qꝺ sal opat̄ imissus sua icisione eua poꝛās ⁊ flāmam cōtinuās. Eti.qꝺ flectit nocumētū chole re ni.ꝓp ꝛrietatez ca.est ⁊ bu.cū ea frida sit sicca oisq; fle xio ⁊ destructio ꝛrietate pficiꝫ.tale gdē est vinū:ꝑmo ter tia. Uinū itaq; talr cōditionatū ca.⁊ bu.

Propter quartum gdez ad ꝑmū ꝺm qꝺ lz merū natura ca. sit ⁊ bu.cōparatū tñ ad potuū ples ca.⁊ siccū. Comparat̄ enī is ad vinū de passis mellinū dactillinū:ceruisiū foca ⁊ hꝫ in cōi:aut illius estimatōis foꝛtasse. ¶ Ad aliud concedē dum in via reductōis ⁊ ꝓseruatōis:nō aūt conseruatio nis. Sed cū dicit̄ qꝺ vinū cōpetit phlaticis:ꝺm qꝺ id de q̄ est hꝫ sermo cōpetit eis ꝓut calꝫ est gra reductionis vel ꝓseruatōis q̄ ꝛrio mēsuranꝫ:vt aūt est humidū causa con seruatōis que p se existit.phlaticus.n. magis est fridus q̄ bu. ¶ Aut ꝺm qꝺ vinū ꝓpoꝛtōabile phlaticis nō solū gra cibi ⁊ potus cōpetit:imo magis medicie. ¶ Ad aliud ꝺm id intelligi de vino ꝓut est medicina:nō aūt vt cibᵒ ⁊ potus de quo hic est sermo. ¶ Ad aliud ꝺz hoc foꝛe p accidens a vino hic intellecto:cum ꝓpter eius grandez quantitatē assumptā nō digeraꝫ:sed potius coꝛruptuz in humoꝛes subacidos ⁊ nitrosos sitiferos cōuertat̄ vt ⁊ pi scium coꝛrupta oñdit digōne.hꝫ ēt vinū hꝫ humiditatez passibilem valde que in digestione infoꝛtuata ⁊ motu spi rituum supeꝛcalefacta in effectuz fere siccitatis deducit̄ ¶ Aut melius ꝺm qꝺ hꝫ vinuz extat medicinale potēs quale silr qꝺ appetitū curat caninū.vñ Ha.Sit eoꝛū que sufficienter calefaciunt. ¶ Et per id ad aliud. Ad alia di cendū qꝺ vinum tangunt nō alimentale hic quesituz: sed medicinale potius. Nā vinoꝛ quoddā est ca.⁊ bu. quod dam ca.⁊ sic.aliud frigidū ⁊ bu.nōnullū vero frigidum ⁊ siccū tempamēto iusticie relatū ⁊ cetera.

Dinceps hesitat an vinū cōpe tat pueris cuz dictuz sit eis nocere. Et vr ipsis cōuenire:qm conseruatio pficiꝫ siti:ꝺria.ii6.sed pueri sunt ca.⁊ bu.ꝺria.27.ac silr vinū.70.ꝺria.Eti.pue ri egent alimēto pluri cū multū resoluat̄ ab eis:affo.scōa. Indigēt etiā augmento cū sint imperfecti: sed vinum est alimētum maxime:ꝺria.70. ¶ Amplᵒ hec pficiunt̄ cum ſpiritibus sanguine ꝓpꝛissime. Ipso nāq; gaudet nō paꝛ ⁊ fouet̄ natura cū ei sit ꝓpꝛius maxime elemētoꝛ secun do. Sed vinū ⁊ pcipue rubeū ꝓpoꝛtionat̄ sanguini: cū il lis vt indicatū tam rōne ꝛnis q̄ sube sapoꝛis:odoꝛis: ⁊ ca loꝛis. ¶ Adhuc illud qꝺ euacuat supfluitates ⁊ maxime phlaticas cōfert pueris:cū in eis abundēt. Sunt.n.humi ditate superflua:ꝑmo ꝑma.similiter qꝺ digerit humoꝛes crudos quibus superfluūt coꝛ gulositate:sed tale quidē est vinū. Uniuersas enī mouet excreatōes,ii,de inge,bu moꝛesq; phlegmaticos ⁊ crudos maturat apparēs de re sa.5.igiꝫ vinum competit pueris.

In oppositū vt visuz Arl.⁊ H.⁊ A.cū ceteris. ¶ Rursus vinuz qꝺ dabiꝫ erit aut foꝛte ac calm.⁊ tunc subam subtilem ipsoꝛ calidā in flāmabit:⁊ humidā exiccabit:cū ea sit passibilis ⁊ cōsum ptibilis valde tanq̄ a se resoluta.vel debile sicq; ipsoꝛuz supfluū coaugebit humidū. ¶ Adhuc appetitui cōdescē dendum nāli:cuz nālia opoꝛteat imitari: sed pueri quoꝛ nālis extat appetitus nō desiderāt vinū.vñ ꝓble.tertia. Propter qꝺ pueri calidi exñtes non amatoꝛes vini sunt. Scithe aūt ⁊ viri foꝛtes calidi existentes amatoꝛes vini. Non ergo vinum competit pueris.

Propter primum quidem sciendū q̄ qd sit puer:ꝺria visuz.26. ⁊ q̄ puer sicut ⁊ pueritia gnq; dicitur modis. Quid autē vinū cū omni eius esse iam monstratū. ⁊ q̄ vinū hꝫ audiꝫ ꝓut vinuz absolutuz alimentoꝛ existit.

Propter secundum vero sciēduz q̄ ali qui prargutis con citati dixerunt vinum absolutum pueris competere: seu medium circunstantiarum alimentale:foꝛte vero ⁊ cali diꝰ mīme:quoꝛ defectus apparebit ex dicēdis.

Propter tertium vꝺ ꝺm q̄ vinum vt ali mētū sumptū ⁊ in q̄stita te sufficiēti ⁊ qualitate cuz alys simplr nō cōpetit pueris ⁊ quāmaxime lactentibus. Qꝺ inuit Aris.cū dixit.pueris vinū nō cōferre aut nutricibus ꝓ̄ maꝛie dentes implā tātibus:deinde magis cōcussiuis ac deinceps nō pubescē tibus ⁊ etate foꝛtibus quibus ꝓpter iuuenibus appꝛopin quare aduersaꝫ mīme.Et iā visus est Aris. sermo in H.A. Ha.vtq̄;de quo vtiq; ꝑmo eius de re.sa.talis est series. Puer nō gustet vinū vsq; ad plurimū tꝑus.Calefacit enī ⁊ humectat potatuz coꝛpus ⁊c.Subditq;.Pueri vꝺ sicut nō ꝛgregantes nullū taliuz vt colericoꝛ ceu iuuenes:aut mlicoꝛ sicut senes q̄plurimā humiditatē hītes nōindi gēt aliquo bonoꝛ a vino inductoꝛ. solā vꝺ susciꝑūt illiᵒ lesionem. vñ ꝑmo ꝓac. Nō cōuenit pueris vinū ꝓpinari neq; assueꝛe ipsis. Est nāq; cōplo ca.⁊ bu. Coꝛpa.n.q̄ cōplo est ca.⁊ bu.patiunt̄ accelerationē putrefactiōis hu moꝛ. Sed cum his que dicta vinuz cogit pueros ad moꝛes iniquos coꝛrūpit mentē. Eadēq; facit pueris qui iam creuerūt. Sexto vꝺ collz. Scias q̄ vinuz ⁊ ceruisia mala sunt pueris:eo q̄ eoꝛum capita replent ⁊ malo caloꝛe ca lefaciunt eos:⁊ mentem eoꝛum ꝓturbant. Quod firmat̄: qꝛ illud quod replet caput vapoꝛes surſum deferendo:⁊ demum descendendo deoꝛsum coartans venas ⁊ poꝛos quibus perficitur anbelitus parat ad putrefactionem cū sit ca.⁊ bu.sitq; plus calidum q̄ pueri ⁊ bu. superflue ceu ipsi:neruis nocens cum sint molles replendo ⁊ imbiben do:in furoꝛes incitans ⁊ contumeliam impudicam ⁊ cete ra talium causans ꝓtaua non confert pueris:sed ea vt no tant ꝑinducti vinum cāt. ¶ Adhuc illis non competit vi num quibus nullum ab eo susciꝑit iuuamētum:verū no cumētum solum ⁊ nō modicum vt apparuit per Hal. sed tales sunt pueri vt eis visum iam nocere. Nō cōfert aūt: qꝛ cum humectet ⁊ virtutem cōfoꝛtet vinuz his nō egent cum nō sint exiccati:sintq; foꝛtes vt eis expedit:coleraq; in vrinam excernat iuuenibus:quo etiam nō pueris opꝰ: melancoliāq; facit labere in senibus: quod non expedit pueris:non enim abundant illa. Concludatur igiꝫ vinuz vt conditionatum bꝛeuius pueris non conuenire: sed ta men amplius ⁊ minus:gratia tamen medicatiōis vt alte rando ꝓnem aliquam ꝓauam frigidam ⁊ ꝓꝛie stoma chi vel exiccando humidam:seu ꝓpter bu.crudos dige rendo vel aperiendo ⁊ yrinam ꝓuocando pōt competc

re qñcz quãtitate sufficienti: ꝛ qualitate tpe modo vsus ꝛ ordine. Iuuat ẽt mlicos nõ paꝛ eozuz aĩas pze ceteris dilatãdo: ac in gaudiũ deducẽdo ita vt mlie resistat a tota spẽ vt visum. vñ Paly. cũ ptactis. Det̃ pueris modicuz tñ vini vt puocet vrinaz ꝛ minuat ab eis supflua ꝛ hũectet siccitatẽ que accidit illis ex laboze ꝛ alias inducit vtilitates: nõ tñ pmittaꝛ illis suscipi copia. vñ Arl. cõcessit vinũ ꝛ maxie nutricibus ingens. Differt. n. nihil foꝛtassis ipos bibere vel nutrices: sed oz bibere aquaticuz ꝛ modicum: spirituosuz. n. vinũ. vñ hic ꝛ nunc: qñ pueri multuz abundant humiditatibus crudis ꝛ maxime i ventre ipsis põt dari nõ raro in vino puectiozibusqz maxime. hoꝛ autem foꝛma ostendit se manifeste.

Propter quartum vo ad pmum dom vt indicatũ vinũ cõpetere: qz non file in spẽ ꝛ natura quale qõ cõseruatiuũ: verũ in genere magis cũ sit calidius pueris potentia id de quo sermo vtcũqz ẽt humidũ supflue: ita vt nõ competat eis rõne cõseruatõis minusqz vt ostẽsum rõne pzeseruatiõis. ¶ Ad aliud dõz q̃ iz pueri egeãt predictis: hecqz fiant a vino veꝛ vbi expedit. hic aũt non ꝓpter nocumenta maioza indẽ ꝛsurgẽtia inuanito. Interdũ nãqz aliq̃ in se simplicia bona exñt: commixta vo cozrũpũt: dria. i 43. vnde alys qbus fit inuamẽtum abiqz nocumẽto fere sunt magis alendi. Et sil̃ ad aliud iã pz. ¶ Ad aliud dom id foze gra medicie qõ cõcessiuz iterdũ taliter cõpetere.

¶ Differentia. LXXI.

Quod forma speciei dicta tota suba rei sit suba videt̃: qñ tertio ꝓnuz Hal. dicit ẽt nam ꝛ vniuersam subam: ꝓnem vo que ex q̃tuoz elris. Et Moyses i epla de re. sa. Forma specifica est tota eẽntia. i. suba: nõ simplex q̃litas. ¶ Amp. multotiẽs forma dr specifica ꝛ tota suba cũ voces sint passionũ signa in aĩa exñtium. ꝛ p ois rez: pmo pyarmenias. ꝛ de aĩa tertio. ¶ Adhuc forme subales solo capiunt intellectu: qz qõ gd est ꝛ vle itellect⁹ est obiectum: tertio eiusdẽ. Forme vo accñtales sensu deprehẽdũt quo est expientia. hꝫ ãt forma nõ pcipiť p sensuz. Est. n. aut aĩa aut alia forma de nõ pceptis sensu: pmo secũda. Eti. forma specifica. 3°. de simplici. ꝛ. iz. de ige. nõ est demr̃abilis rõne. qõ ãt nõ demr̃ať est qõ gd est ꝛ suba: posterioꝛ. z. passio. n. sola seu ꝓpetas per mediũ demõstrabilis est de subiecto illo indemr̃abili exñte. ¶ Rursus qõ nõ destruiť destructo accñte est suba: cũ rõ accñtis sit aduentus ꝛ recessus ꝑter subiecti cozruptõez: talis ãt est specifica foꝛma: eo q̃ moꝛtuo tyro adhuc in eius carniũ suba remanet foꝛma pluriuum aĩaliũ pemptiua. Itaqz extitit suba. ꝛ nõ accñs.

Contrariuz huiusmodi oñdiť ex multis locutionũ. Tertio. n. nãlium dr attractionẽ fieri ꝓprietate q̃litatis. Et pmo pma: attractiõez a virtute attractiua. Et scõo secundi: poꝛtulacaz eradicare verucas ea fricata ꝓprietate sua nõ q̃litate. hec aũt sunt accidẽtia. Rursus tertio simpliciũ ponitur attractõez fieri per similitudinẽ attrahentis ad attractũ. Silitudo aũt in genere oĩs locať qualitatis: cũ ipsius sit ꝓprietas ſm eã file vel dissile dici. 5. meta physice. Amplⁱ⁹ qõ segtur ꝓnẽ est accñs: eo q̃ aduenit ente iam actu. qõ aũt sic aduenit nãm soꝛtitũ est accidẽtis. In hoc. n. differunt foꝛme subales ab accñtalib⁹. nã subales enti in potẽtia aduenĩũt alie enti in actu. Cõmẽtatoꝛ de aĩa. z. sed forma specifica post ꝓnẽ occurrit ſm. A. pꝛopter qõ ꝛ accñs erit. Oñdiť etiam subam foze ꝛ accidens secũdo coll. testante matricẽ sperma attrahere p vnam ꝓpriã virtutẽ quã hz a foꝛmã specifica siue a tota specie. Adhuc monstrať nõ esse nec ab ea opationẽ fieri: eo q̃ positũ tandẽ opationẽ a qualitate ꝓuenire: dria. 60.

Propter primum quidem sciendũ qõ gd sit forma specifica siue tota species supposituz indagare. Quid autez substantia quidqz accidens visum dñtia. 17.

Propter secundum vo sciẽdũ q̃ gdã negauerũt hꝫ foꝛmas specificas seu vtutes occltas: eo q̃ ipis videbať oẽm opationẽ a q̃litatib⁹ elto ꝛ ꝓcedere: dria. 60. nõ eleuãtes eozũ itellectũ in ꝓncipia foꝛmalia ꝛ supioꝛẽ nãm. Negauerť ẽt eas in mineralib⁹ ꝛ hꝫ: eo q̃ in aĩalibus pfectiozib⁹ ipsis exñtibus sibi nõ videbãtur reperiri. Alio quoqz ꝓpterea q̃ inexpti effectus illis attributos conseq nõ poterãt: qõ gdẽ vitati ꝛ sensui repugnat manifeste. Apparet nãqz magnẽ ferꝛ attrahere: ꝛ eũdem ne attrahat ab adamante ligari. Uisuz est ẽt sepe zaphyꝛ antracez fugare: auꝛ coꝛ letificare: ꝛ Jaspidẽ sanguinis vndecũqz fluxũ compescere ꝛ nariũ cicozeã. Que quidẽ cum fere ab hoibus vulgata sint: impossibile est veritatem non in maioꝛi parte hꝛe: neqz talia põt q̃litatibus ascribi: dria. 60. Neqz ẽt est dicere q̃ opationes a foꝛmis non pueniant specificis mirabiles cũ sint finis ꝛ cõplemẽtũ nãe: eo q̃ a q̃litatib⁹ vt asserũt opões pueniãt vilioꝛib⁹ ꝛ a nã minus intẽtis. Qz vo vtutes occulte nõ sic in aĩalib⁹ manifestenť velut in mineralibus aut dicẽdũ falsuz existere: tradũt. n. circa nãlia ꝛ magica etiã cõsiderãtes vtutes mirabiles in vegetabilibus ꝛ aĩaliuz mẽbris existere: q̃si sciẽter eis oparenť ſm Permetẽ quicqd arte ꝛficiť magica: vt in peonia scamonea: ꝛ alys hꝫ vegetabilibus. In epilepsia gdẽ colica ꝛ hꝫ oñdiť. In craneo quoqz bois q̃ vtus inest ꝛ epilepsiaz. se cũdi scõo. In ossibus vo ciusdẽ in egritudinib⁹ iũcturaꝛ vtus grãdis. vñ tertio. zz. Estimauerunt quidã q̃ de exptis q̃ nõ diuersificanť oĩno est vt in potu denť homis ossa adusta. ꝛ iã vsi fuerũt gdã de psumptuosis: ꝛ sanati sũt ex podagra ꝛ doloꝛib⁹ iũcturaꝛ oĩno. ¶ Aut dõm q̃ in aĩalib⁹ hꝫ vtutes occulte iõ videnť latere: eo q̃ nã in illis circa maioza ꝛ nobilioza sit intẽta: sicut appet in boie q̃ futura ꝓtingẽtia ꝛ pnostica opõnibus rõnis intẽtus nõ pcipit vt bzutoꝛ plurima. In ipo ẽt multotiẽs vtute vna vehemẽter opante: vt cogitatiua deficit exterioꝛ sensibilis auditiua seu visiua: qz multotiẽs delata añ oculos nõ videmus. de aĩa. scõo Ar. Aut nõ ita impꝛesse perdurant vt in mineralibus. ¶ Quid aũt dõm fallitis experientia: ꝛ ꝓpter hoc negantibus operationes foꝛme specifice tertio apparebit dicendoꝛum.

Propter tertium aũt sciẽdũ q̃ videre fit pmo an sit suba vl̃ accidẽs vt ꝛ qd sit mr̃eť. scõo modus manifesteť itroductõis ipsius. Tertio an in oĩb⁹ repiať. Et q̃rto ei⁹ saluatio ꝛ durabilitas oñdať. ¶ Propter primũ hꝫ sciendum sicut ex sermonibus pꝫoꝛ varys colligiť ꝛ medicoꝛum q̃ forma spẽi siue tota suba: aut qua qid operať dupliciter põt accipi. vne quidem pro forma subali materie per se aduenienti: ex quibus cõpositum ꝓsurgit ꝛ alia illi cõsequẽtia. Materia enim cum forma cã oĩum accidentiũ ꝛ ꝓprietatum existit sicut mater. pꝫcoꝛ. i. Et cum per hꝫ formaz simplex detur esse ꝛ species ꝓducať merito forma dicitur ipsi⁹ ꝛ totius suba. Que gdẽ ſm. A. est id quo res est id qõ est: qñ per formã res habet esse qõ est. Considerando tñ demum formã spẽi ꝓut ab ipsa imediate ꝓuenit opatio vt moꝛ amplius apparebit. ꝛ cum a substãtia imediate nullus ꝓueniat actus: ſm Cõmẽtatoꝛem octauo metaphysi. ꝓpter ꝛrietatis absentiam erit accidens. Quare supplendus sermo. A. formaz specificam esse qua res est id quod est operatum: yz. vim sermonis premissi volẽtes

maxime obseruare. dictū nāq; ꝑm primū. cap. 15. qō come
dit ⁊ bibit tribus in corpore hūano opari modis: a mate-
ria: a qualitate: a forma specifica. ¶ Primū sigdē etiam
rōne monstrat. Illud nāq; est forma alicuius p qō res hz
esse ⁊ distinctū ab alys. actus. n. dat eē ⁊ separat ⁊ distin-
guit. 7. metaphy. talis aūt vt apparuit est forma spēi. Am
plius Cōmētator. 8. metaphy. Actio facit scire formā ve-
lut trāsmutatio mām. Cū igit videamus opatōes q̄sdaz
mirabiles ⁊ occultas nobis: indicant formas hz. vñ ꝓue
niūt existere ipsaz ꝑmitus: ⁊ cū medio cātiuas. Quare vi
demus mēbruz in quo virtus existit specifica nutrimen-
tuz sibi ꝓpriū attrahere qđ a tota forę substantia seu spē
vniuersi sapiūt medici. Erit itaq; suba. Cōsiderata simil
modo secūdo ꝓut ab ipsa imediate ⁊ secūdario ꝓgredit
actio forma dicēda est accītalis vt virtus ⁊ ꝑpetas q̄dā
sicut modi locutionū inducti oñdūt sapiētū. Et hāc qdez
ipsius duplicitatē inuit. A. inquiēs. Cū dicimus aliq̄ a cor
pore nō mutari q̄lia sunt venenū absolute nolumus dice
re q nō calefiāt p opationē calozis ināti: sed volumus di
cere q nō imutant in sua forma nāli: imo nec cessant ab
opatione sua virtute ⁊ forma manētib⁹ donec corpus cor
rūpant. Sic igit eā dicit virtutē ⁊ formā. hz aūt virtutes
seu ꝑpetates i genere locanť q̄litatis. Hoc aūt rōne mini
me caret. Illud nanq; est accīs qualitatis qō magis reci
pit ⁊ minus. hoc vo in hz repit. Nā in eadē specie qōdam
eius indiuiduū fortiozis extat opatōis ⁊ nobiliozis: qōdā
aūt eō. Ampli⁹ illud qō plurificatū inueniť i aliqua re non
est eius subalis forma: cū vnius sit vnica vnicū specificuz
imprimēs esse. Sz talis forma sic cōsiderata plurificatio
nem recipit nō paruā. Una nāq; res plures hr̄e pōt hz ꝓ
prietates occultas. In magnete nāq; vtus attractiua fer-
ri: ꝑpetas qua ab adamāte ligatur fantasticas illusiones
adducit: ac hydropicos curare reperit: imo infinitas enti
bus cōparata. q. infinitis coll. 5. Adhuc quo destructo nō
destruit substantia nām includit accītis: talis aūt hz for
ma. destructa nāq; virtute in scamōea colere attractiua:
⁊ in auro corāis letificatiua: forme tū ipsoz adhuc rema-
nent vtcūq; sicut apparebit in amplius magis. Accidens
igitur extat taliter sumpta. Hec vero sic describit forma
ꝑmo de corāis medicinis. Proprietas est natura inuēta i
mixtis corporibus ꝓcedēs ab eis a superna ⁊ plenissima
influentia ꝓpter ꝓnem ꝓpriam qua particularem ⁊ pro-
priam disponem acquirūt. Hanc etiā ꝓprietatē dicit vir
tutem ⁊ in cōmixtis inuētam corporibus. vñ ipsa de gene
re videť accītis. Attendendū tū q in accītibus in quib⁹
forme repiunť vtcūq; specifice ipsa essentia ꝑma ⁊ media
tum operatōis ꝓncipiū accidens est sicut ⁊ forma secūda
⁊ ꝓncipiū opatōis imediatū: dria. 60. in quibus distinctio
nō fic ꝯcidit pretacta. Cr aūt in accidentibus forma etiā
attendat specifica testat. A. eā fore colorē aut odorez: qō
ex hoz oñdit operatōr. Refert. n. ꝑmo ꝑma ⁊ secūda: co-
lorē rubeū intueri sanguinis fluxuz excitare. Et tertio. 15.
Icteritiā patiētes iuuari cōsideratōe in reb⁹ citrinis. Il
lud nāq; mouet nām ad māz expellendā citrinā totā ad
cutē. Silr ⁊ matrix a forma specifica siue ꝓprietate nāli
odoribus delectat ⁊ fetozib⁹ agitat: imo in hoc necessario
aīal existit. 6. interioz auctoritate Platōis. Predicta aūt
distinctio ꝓter alia satis inuitur secūdo colligz. in argu
tionib⁹ iā inducto. Sic igit appet q in cōposito forma ei⁹
speciei cōstitutiua: ⁊ ꝑmū operatōis ꝓncipiuz forma sub-
stātialis existit. Que āt inheret eidē opatōis ꝓncipiū exi-
stēs imediatū est accītalis. In reb⁹ aūt accītis est vtraq;
accidētalis: lz ꝑma possit dici essentialis magis ad modū
fore ꝓxis substantialis vere. ¶ Propter hz ⁊m primitus
sciēdum q quidam antiquoz hz formas specificas cum
earuz ꝓprietatibus occultis posuerūt ex elemētis ⁊ eoz
qualitatibus solūmodo veruari. Quod etiaz fortassis vi
deť Arl. pbl. ꝑma sapere: dria. 60. Jn hāc quoq; opinionē
visus est incidere Joānes Serapio in antidotario inqui-
ens. Similitudo ꝓpter quā attrahit res nō est nisi p qua-
litatez quādā ꝓnis elemētoz. His ēt satis cōsentire vide
tur Auer. colligz. 5. volens attrahēs attrahere attrahibi-
le ꝓportione ac conuenientia in vtrisq; inuenta que qui-
dem nō nisi in mēsuris elementoz extitit mixtionis. i. in
attrahēte ac attracto que elemētoz qualitatib⁹ fere per
accidens inexistit. Infuse nāq; sunt in eis hz habentibus
ꝓprietatē. Hanc aūt opinionē intrn videť Alexā. peripa-
theticus suscitasse q ēt aīam humanā posuit ex mixtiōe
consurgere elemētoz sicut declaratū: dria. 60. id ⁊ in pbl.
ꝑma. Adhuc rōnibus oñdi pōt ⁊ signis formas hz specifi-
cas ⁊ eaz virtutes ab alio ꝓterq; ab elementoz mixtio
ne causari. Cuz vnūquodq; dotatū sit duplici virtute: ele
mentari. vz. ⁊ celesti. vna gdē cōi: alia vo ꝓpria de conso-
latiōe medicinaz ꝑmo. De sue. Amplius si hz operatio-
nes ꝓuenirent a cōplone cum calidi sit superius tēdere.
Omnis itaq; medicina dissolutiua cal ⁊ leuis educeret
per vomitū. ois ēt grauis ponderosa per secessum: cuius
cōtrarium experimur manifeste. Agaricus. n. ⁊ pulpa co-
loquintide calidi ⁊ leues secedūt. lapis vo laculi terrestris
⁊ pōderosus vomitū icitat. dria. 60. Eti. magnes cū nō sit
calidus ferrū attrahit ex lōgings. Inuēt⁹ est ēt magnes q
ferrū vno capite attraxit ⁊ altero fugauit. Et silr q ferrū
nō attraxit: imo fuit ab eo attractū. Palin: in gbusdā lapi
dū inuēte sunt figuratiōes mirabiles attestātes oifariaz
figurā cozpoz celestiū ⁊ nō iferioz: vt appet in lapidib⁹
vone inuētis ad formā ⁊ rotūditatē accedētib⁹ testudina
lem: In his nāq; stelle gnq; radys vtringz a medio egdi-
stāter ꝓtēsis inueniunt figurate sic mirabili sculptura vt
nllus hūan⁹ itellect⁹ sua possit talia arte ꝛstruere. Quos
qdā estimāt aīalia ꝑextitisse ⁊ in lapidē vtute ꝛuersa mi-
nerali. A. metau. 4. Qō etiā Aris. dicit fortassis mīme ap-
paret valere: vt mōstraui in expōne sup eiusdē pbl. Tra-
dūt nāq; expti scamoneā calidiozē elio: ⁊ tū ducere deoz
suz: ellin vo sursuz. silr elacteriū ⁊ gūmi rute sunt calidio
ra ꝓdictis p vtraq; ducētia. Sic igr ꝓter hāc mixtōis nāz
vtutē aliā huic appropatā oz subiūgere. Et iō fuerūt alq
qui ꝓter elioz mixtionē aliud ꝓncipiū posuere extrisecū.
vñ forme specifice ⁊ sue causent vtutes: qui ēt inter se di-
uersitatē receperūt nō paruā. Plato nāq; posuit subas se
paratas: qs ideas appellauit hz formas cāre: ⁊ vlr oēz na
turā ⁊ cognitionē vidēs ꝓticularia in oiuz trāsmutatiōe ⁊
fluxu. metaphy. i. Dec aūt positio sic intellecta in plurib⁹
locoz ānullata ab Arist. inueniť: lz ipsā Cōmētator aliq̄lr
expōne. iz. metaphy. satagat sustinere. audiendo p ideas
impssiōes a supius factas in hec iferioza p motū ⁊ lucez.
Jpa tū vt sibi ipsi ponit stare non pōt: eo q vnūqōq; gnat a
sibi simili ⁊ cōuenienti. septimo metaphy. Qō aūt in reb⁹
fit naturalibus non est forma neq; sibi simile: sed compo-
situz ex materia ⁊ forma. Ad hoc enim vt aliquid sit sub-
sistens opz vt sit compositum. Forma aūt naturalis non
est subsistens per se: sed est quo aliquid subsistit. vnde for
ma non est ꝓprie id quod generatur: sed compositum. eo-
dē septimo: ꝓpter qō illud qō res causat naturales nū est
forma trn: sed ⁊ materia. Jtidez hz idee sunt imobiles cū
motus sit actus entis in potētia. phy. 3° q materie conue-
nit vtcūq; prime. ꝓpter qō necesse est eas semp eodē mō
se hr̄e. A. cā aūt eodem modo se habente forme procedūt
vniformiter se hītes. Qō quidem in formis inferiorum
corporū ꝓpter generationem ⁊ corruptionem eoz nō ap
paret. ¶ Adhuc. suppositis eis iutiles essent in formaruz
productiōe: vt etiaz visum. dria. 3. eo q materie non ꝓpor-
tionantur neq; eam contingeret neq; transmutaret cum

omnia talia videant materie ineſſe ⁊ ab ipa iſeparabilia. Relinquit ergo pncipia formaꝝ hꝰ corruptibiliū corporuꝫ alia exiſtere ab ideis. Fuerūt ⁊ alij ſicut hermes habi dimō caput ſapientū dicēs has formas ſpecificas cū ſuis ꝓprietatib⁹ a corporib⁹ cāri celeſtib⁹ ꝓpter diuerſas imagines ⁊ figuratōes in eis motu acceſſionis ⁊ receſſiōis ꝑz octauā ſperam motas. Qō ēt ſentit. alio tñ iſtius motu in centilogio ita. Ult⁹ iſti⁹ ſeculi. i. ſpēs mineraliū: plantaꝝ ⁊ aialiū vultibus celeſtibus ſubyci vident. Forme ēt ſiue imagini ſemp accidere vt ſimile appetat nat⁹ ei qui ex gradib⁹ eius aſcēdit. Dec aūt poſitio dulcior ē alys ⁊ ſufficictior in aſtrologia ⁊ arte imaginuꝫ ꝓprie. In ꝓbicis tñ ⁊ medicinalib⁹ magis in qb⁹ oꝫ determinatā formaꝫ materie ꝓprie ⁊ diſpoſite aduenire nō eſt oīquaqꝫ ſufficiens: cū hꝰ formā conſideret in mā. nō. n. abſtrahūt. 6. metaphy. a ſenſibili materia ī cōmuni. Superuenit ⁊ demū. A. qui in diuerſis locoꝝ diuerſa viſus ē ſape. In nono nāqꝫ metaphyſi. ponit oēm formā ⁊ naturā totā hāc inferiorē ab intelligētia quā vocat agētē dari. Poſuit. n. ſub orbe lune intelligētiam quādā gubernatricē ſapere actiuoꝝ ⁊ paſſiuoꝝ quā colchodeā vocabat. Dec aūt poſitio cū ei⁹ annullatiōe apparuit amplius in expoſitiōe decime particule ꝓble. ac dñtia. ioi. Jn gbuſdā quoqꝫ ſnis alchimicis ⁊ magicis ſecretis viſus has formas imprimi ex imaginatione ⁊ apprehenſiōe motoruꝫ ſuperioꝝ. voluit nāqꝫ motores nequaqꝫ poſſe intendere particulares motū hūc vl illū ſm ſitū niſi ꝓpter apprehenſionem aliquā particulariū: quā quidē imaginationē vocat: equiuoce tñ ad eam q̄ pars aīe ſenſibilis exiſtit. Voluit. n. mām gnābilē ⁊ corruptibilē motori oꝛbiū ſic obedire velut corpus noſtrū anime obediēs. Dec aūt ſtare nō pōt: eo q̄ motoribus oꝛbiū imaginatiōez ſeu apprehēſionem hꝰ non eſt adaptare: cū motus coꝝ ſint oīno ordinati vie vni ⁊ ordini adherētes. creticoꝝ. z. Quod etiā manifeſtat in nature ope ita ordinato ſitq̄ ſine deliberatiōe operante illis ſuppoſito ⁊ ab eiſdē directo: cū natura mēte careat ⁊ intellectu melioꝝ ſcrutatiuo re. a. 4. dirigit nāqꝫ ab intelligētia. Et iō meta phyſice elicit. iz. opus nature opus ſoze intelligentie. vñ Cōmētator. Natura facit aligd ordinate ⁊ pfecte: ⁊ ſi nō intelligat. q. eēt rememorata ex vtutib⁹ agētibus nobilioribus que dicūtur intelligentie. Jn de corde aūt medicinis dicit ꝑdictas formas ſpecificas a principys cāri actiuis quoꝝ cauſa deus eſt benedictus. Danc aūt ſic leuez ꝓbiā oꝫ ex extremo p̄ media ī altez extremoꝝ vt in deū: bñdictū ad quē oīa tēdūt: ceu appebit adducere. ¶ Propter q̄ ſciendū vt ex his veritas magis habeat q̄ mixtio cōcurrit elemētaris certa ⁊ agēs imprimēs extrinſecū vt ea introducitur in ſuſceptiuū formā cū ſuis virtutib⁹ occultis ex merito bone ꝺnis preparātis miſcibilia pfecte ad receptionē ipſius: ꝑmo ſecūda: ⁊ de medicinis cordis: ita q̄ quātuꝫ mixtio fuerit pfectior ꝓpter miſcibiliū bonā cōterminationē ⁊ ꝓpō tempatior tanto nobilior introducet ⁊ virtuoſior adeo q̄ in mixtiōe hoīs ꝓpter eius nobilitatez ⁊ ꝺnis tempantiā forma introducitur ab extra. Donauit nāqꝫ deus homini tēperatiozez ꝺnē que in hoc mundo ſit poſſibilis inueniri: ꝑmo ꝑma: qō ⁊ eius tēperatiſſimus indicat tact⁹ ⁊ eiuſdē corpis rectitudo. Elemēta nāqꝫ cū ad mixtionē eius pueniūt ſunt magis depurata ⁊ a ſorde ſeu labe ꝺrietatis ſequeſtrata. ſunt. n. cōparatōe alioꝝ mixtiōis velut aurū ad alia metalla fornace exami natū: ꝑmo ⁊ ſecūdo apparēs hyſtoriaꝝ animalium. Et iō meret nō ſolū formā per virtutē celeſtez ex eltis ſuſcitataz recipe: vez ēt ab extra: qm̄ ſolus intellectus venit ab extrīſeco: de aīaliū ge. ſecūdo: ⁊ ab agente nobiliſſimo vt deo glorioſo ⁊ ſuppremo. Eſt ēt aliaꝝ formaruꝫ nobiliſſima diuinitate eius participās q̄plurime: iuxta illud pſalmiſte. Minuiſti eū paulominus ab angel'. vñ Agazel ī ſermonibus de aīa. Cū cōmixtio eltoꝝ fuerit pulchriozis ⁊ pfectiozis equalitatis q̄ nihil poſſit inueniri ſubtili⁹ ⁊ pulchrius ſicut eſt ſpma hoīs: tūc fiet ad recipiēdūz a datore formaꝝ formaz formis pulchriozē q̄ anima extat humana: dñtia ēt. 5. Appellat aūt. A. ſnuādo formaꝝ datorem intelligētiā iam dictā agentem. ſic itaqꝫ fere in oībus formā ſpēi cū eius ꝓprietatibus occultis ex potētia ſuſcitat materie ⁊ tute corpoꝝ ſupcelestiū vt ſenſit Ptolemeus ⁊ Meſ. cū Hermete: ⁊ tandē vigore intelligētie ⁊ dei conditoris ſupmi. ¶ Circa ſiquidē ꝑdicta dubitare cōtingit in eo q̄ oēs ex tēperamento ꝺnis pfecte mixtionē regulantē formā cū ei⁹ virtutibus ſumi ſpecificā in materiaz. Qm̄ oꝫ ꝺnez ita corrūpi ꝑxīſtem q̄ cōtingere nō videt poſſe: cū dictū ſit in libris de gen. ⁊ cor. ⁊ de diſtēperantia inequali oēm interēptionē ⁊ corruptiōez eſſe a cōtrarys ꝺni ät ꝑxīti nihil ꝺriū eē videt. ¶ Ad q̄ q̄dē dōz q̄ bonitate ꝺnis mixtiōis preparata. vt dictū: formā cum ſuis ꝓprietatibus ſpecificā ex mā ſuſcitari a pncipio foziſeco ad quā ⁊ noua ſegt ꝺ ⁊ alia vliter ꝺñtia. Aduenīēte nāqꝫ noua ſubali forma ꝓzibus corruptis inouant cetera. forma enī māe annectit abſqꝫ medio: ſecūdo de anima. t. 8. meta. ex quo q̄dē nexu oīa ꝓdeūt accītia. ¶ Dōm itaqꝫ corruptionē duplicē foze. vnā q̄dē a ꝺrio directe īductā q̄ ꝑxīs ipropzie corrūpit ꝺ. alterā q̄dē corruptionē forme ſeu ſubiecti accītis cāta quo ipa corrūpit corrupto ei⁹ ſuſceptiuo vt pfectioꝛ occurrat ſicut perfectioꝛ aduenit forma. quā ſegt de cāis lōgitudīs ⁊ breuitatis vite. ¶ Propter hꝰ ät tertiū dubitat pmo in eo q̄ vī hāc formā cuz eius appēditys ex celeſtiū aliq̄ vtute ſignata cāri ſub determiata diſtātia. ⁊ iō fortaſſis appellari ſpecifica ⁊ occulta. Sed q̄ hꝰ eſſe nō poſſit mſat. Videt nāqꝫ cōis exiſtere nō minus ⁊ mixtiōis mā ipſi⁹ ſuſceptiua. Scriptū nāqꝫ in pncipio de ſublimib⁹ ex neceſſitate ꝺtinue motū iferiorē ſupiozib⁹ latiōibus copulari: vt oīs ipſi⁹ vtus gubernet inde. Dictū ēt in his. ⁊ ſcōo ce. ⁊ mū. q̄ calor ⁊ lumē a ſtellis īducit a certo aere ab ipoꝝ latiōe. ⁊ phy. ſcōo. hoīem ⁊ ſolē hoīez gñare: ꝓpter q̄ ⁊ filia hec forma vī ſpecifica fore cōis nō minus q̄ elaris: ⁊ nō ꝺcta ꝓprie: ſicut teſtat⁹ ē Meſ. ¶ Propter hꝰ aūt dōm: vt dīa appuit. io. q̄ ſupiorū in hec iferiora duplex eſt impſſtiarū ipreſſio. vna vlis oīb⁹ ⁊ cōis p motū ⁊ lucē: q̄ q̄dē oīa in cōi gubernant inferiora: ita ēt q̄ ela ſm eoꝝ diſtare aut appropinquare. Eſt aūt ⁊ altera ipreſſio ꝓticularis ſine motu ⁊ luce ꝑe abſqꝫ medy alteratione ſuſceptis impreſſa ab aliqua vtute ſtellarū particulari ⁊ ſitu cāta. Cuiuſmodi virtus ferri attractiua magnetis exiſtit ex polo articoꝝ vt experiunt deriuata: quā quidē virtutē forme ſpecifice cū earū conſequētib⁹ ſunt ſecute. Et ideo q̄ cōmixtio regulata ⁊ bona ꝺne: ſeu qualitatibus poſita elo nō eſt ſingulari forma hꝰ nō aduenit ſpecifica virtutes hūs nobiles ⁊ occultas vltra eloꝝ qualitates. vnde de medicinis cordis hāc ſcribit virtutem mirabilē ⁊ occultā non poſſe in ſimplicibus reperiri cum ipſa detur ex bonitate cōplexionis mixtionem optime regulante. Et ꝓpterea eſt videre q̄ in mixtione elari ex qua reſultat ꝺ declinans ad latus caliditatis ⁊ etiā ſiccitatis plurimū reperit hꝰ forma: eo q̄ ex nobili ꝺne cauſat qualitatibus actiuis caliditate. ſ. nobiliori ⁊ ſiccitate paſſis. Et ideo affoziſ. i. farmaca diſſolutiua forma ſpeciei attrahentia ca. ſunt ⁊ ſic. qualitates enim hꝰ attractioni conferunt: ꝓpter quod ⁊ karabe fricatione calefactū paleas valentius rapit. Jn rebus quoqꝫ vehementer frigidis fortaſſis ad eoꝝ formam ſpecificam mirabiles nō ſequunt ſic opationes: ⁊ occulte ꝓp ꝺnem frigidam ignobilem mixtionis miſcibilis male digerētem ⁊ cōterminantem niſi extēt aīa: ceu ſcorpio pncipys ſubleuatus vite.

Et iō tertio pharmacoꝝ de medicinis iterficiētibus sua frigiditate nō ponit aliq̄ tota spē iterficiens: imo nō iterficit nisi p q̄litates suas. q̄rto quoq; sexte idez videt sentiri. Ponunt enī venena frīda sua opari q̄litate sicut opiū: mādragoza: iusquamus ꝛc. Iz ꝑmo ka. exēplariter tñ: iusquamo videat vtus specifica adaptari. ¶ Propter qō sciendū deiceps scdo q; hec forma cū suis appenditys spēi datur ꝛ non indiuiduo. vñ ꝛ forma dr spēi. Et q; spēs magis non suscipit ꝛ min⁹ fm rōnez eiusdē: fm tñ esse idiuiduū ꝛ actionis ꝓncipiū in magis participat ꝛ min⁹. pampli⁹ aūt videmus appropinquare aut distare forme vel māe. Uidemus enī a q̄busdā idiuiduis spēi opatiōes ꝓuenire nobiliozes: vt ab hoīe tempato ꝛ aloe succotrino. ab alys vero viliozes sīc a murione. hic enī ꝛssl figurationē videatur hīc humanā: opationibus tñ illi⁹ minime ꝓticipat velut aloes arabicū in eius spē. ¶ Dō quoq; nobilitas ꝛ imperfectio pōt ꝓtingere ꝑpter homogeneitatē māe ꝛ bonā ꝑportionē ꝓnis ad eā ꝛ ꝑpter materiei ꝓfusionē ꝛ ipsius ad ꝓnez ꝓpoꝛtiōez. Aut ꝑpter virtutes seu alia a q̄bus forma ītroducit specifica: eo q; sint māe optime ꝓfigurate: vel iconfigurate fm tñ magis ꝛ minus. Et iō videmus iterdū monstruosa q̄daz aialia ad formā tēdere humanā fm vero minus. ꝛ eō. ¶ Propter hō sigdem 4.m sciendū q; hō vtutes occlte nō sp suas ꝓsequūt isepabilr formas īmo illis remanētib⁹ plerūq; cozrumpunt ipse: qō euenire pōt aut ꝑpter indispōnez māe cū distempata ꝓne in q̄ eaz fuit suscepta cui ītitebat forma vel ex pte loci: eo q; a locis in q̄bus ꝑducte fuerūt ꝛ seruabant remouebant. Est enīz patria ꝓncipiū gnātiōis velut ꝛ pr. vñ ꝑmo ꝑma. Cozpus indicū fm ꝓnē sclaui q̄le fiet aut infirmabit aut mozieť. locus enīz virtutē hz ꝛtentiuā ꝛ saluatiuā locati phy. 4.o Et ideo. ꝓ. pbl. sicut locus est nā facit. vñ de lege. Nostra nā est q̄lis est regio. Aut h euenit ex pte eoꝝ a q̄bus illa forma ipzimit cū virtutibus. Cū enī vnūquodq; periodo termiet signato vt magis apparet in geneasticis virtutes celoꝝ ad temp⁹ determinatū in formis ꝛ materys sustentant: iuxta illud sapiētie. ꝓduxisti oīa in numero pondere ꝛ mēsura. Et ideo apparz defectus multotiens experiētie illoꝝ q; virtutes has occultas expientes si fm signatū tempus obseruāt. iueniētes nanq; subam ꝛ compositū putant illic ꝛ virtutē occultā inuenire. forma nanq; in ꝓposito figura: color et hō. diuitius permanent q̄ virtus mirāda occulta cū hec determinatuz temporis periodū magis consequatur ꝓdictis complonis eucrasiam. Quare videmus hodie multos lapides vtutibus olim sibi attributis deficere tum ꝑpter ab eoꝝ locis separationē: tum etiā ꝑpter tēporis antigtatē. Qō et in virtutibus imaginibus ꝓspicit arte ipressis. Exīt enī adhuc imagines virtutib⁹ tñ carētes velut in ciuitate Constantinopolitana ꝓbaui nūc reptū: vt in decrepit⁹ i his q̄ sunt hoīs oñdit. Qz aūt vtutes specifice tā nāles q̄ arte magica īducte nō sic hodie grandē repiunt efficaciā hr vt scripsere antiq ꝓtingere pōt: aut ꝑpter aliquā ꝓiunctionē seu motū aliū vt octaue spere mime nūc vt ꝑus causatuz: vel q; motus ignoraī mō specificus sub quo determiate ipzimāt caracteres ꝛ figure. forma ēt sic ab extrīseco data vt nō suscitet ex māe potētia ea ceu testant oēs icozruptibilis extat ꝛ ppetua. vtus tñ ei⁹ specifica cozruptibilis est ꝛ tpe mēsurata. Insup notandū q; hoīes miranr amplius in opatiōe hō virtutū occultaꝝ q̄s sup opationē virtutuz simpliciū apparētiū: cū tñ ille sint mirāde nō parū. Cuius qdem cā pōt euenire: eo q; hoīes nō miranr de his q̄ sunt semp: sz de illis q̄ raro cōtingunt: de interiozib⁹. 6.o vt edi manifestat matre non visa exēplo. vñ de medicis cozdis. A reb⁹ assuetis admiratio cadit. ꝛ negligentiam negligit aia de ipsis ingrere: ꝛ lz virtus eoꝝ sit miranda valde vt apparz in ignis opatione stupēda. Uirtute nāq; ex sua potentia visuz in actū deducit. ꝓhibet ēt ne captus tangat ascēditq; sursuz: ꝛ q̄ supat facit ascēdere. Lresci et iaz fm Aris. in multiplicata analogia: in ifinitū fere cozrumpit ꝛ trāsmutat in sui subaz cui obuiat: ꝛ neq; diminuit figd sumat ex eo. h aūt ꝛ talia mirabiliora exīt attractiōe ferri a magnete ꝛ ceteris siliuz. Qz tñ sunt vsitata ꝛ otinue nobis apparētia nō admirant hoīes ex eis. Qz vero magnetis ꝛ alioꝝ opatio ē rara ꝛ extranea nos in admiratiōez ꝛ cāe idagationē iducit. pp nāq; admirari nūc ꝛ ꝓmū ceperunt philosophari. ꝓ. meta. Lā quoq; hō pōt eē difficultas cognitiōis ꝓportionis mixtionis in qua forma cū ei⁹ virtute suscipit specifica. Proportōez nāq; simpliciū causantiū hō mixtionē ignoraz⁹ q̄diu vixerimus in h mundo. Auer. 5.o collz. Impole scire p arbitriuz mēsurā mixtionis p quā opatio specifica fit in ipso ente: qm cōmixtio totius vni⁹ duoꝝ cū toto alteri⁹ ex ope dei bñdicti ꝛ sumi ꝛ opemāe. de ꝓnibus ꝑmo. Est aūt difficultas ꝛ admiratio altera ex ignorātia ꝓncipioꝝ ꝓuentus hō virtutis occulte cū psa nō educatur oio de potētia māe: sz ad hoc agēs operetur extrīsecū ēt vt cozpus partiale celeste: deide itelligētia plena formis demūq; primus benedictus.

Propter quartum vero ad ꝑmuz ꝛ scōm dicendū formā specificā vt iā appuit foze subaz ꝑut ipsa imediate vnit māe compositū ꝓstituēti. ¶ Ad aliud dōm q; vt est suba solo cōprehēdit itellectu vt aīa aut alia forma subalis de nō pceptis sensu: vt vo est vtus ꝛ ꝓprietas sube vel ꝓprietas ipsa vt color aut odoꝝ rei p exprimētū dr ꝓprehēdi: ceu ex opatiōe ab ipsa decisa notatur. ¶ Ad aliud dōm q; p tā to dicere ka. ipsam nō foze rōne demonstrabilē: eo q; occulta cū nām supet q̄litatū eloꝝ ex q̄bus demōstratōes suscipiūt medici per tactū gustū odoꝛē ꝛ colorē ꝛ subam vt durā ꝛ mollē asperā ꝛ lenē ꝛc. que medicus subam appellat. cū enīz ex his pueniamus in cognitionē simplicis alicui⁹: in cognitionē hō forme ꝛ vtutis occulte puenire nō possumus lz in pluribus sibi ꝓ ca. associetur ꝛ sic. Ipsa quoq; ꝑut est ꝓprietas quedā demōstrabilis est velut ꝛ alia. Qz aūt nō demōstret itellexit ka. ex ignoratia ꝓcedere nostri cū ꝓdicta q̄ rōnis ꝑducere nos nequeat ī cognitionē sui actus ꝛ forme. ¶ Ad aliud dōm q; si accis cozrūpit ꝓnis suba ita ꝛ ipsa ꝑpter q̄ aut opz gradum signare i formis subalib⁹ ēt sicut plures loquentiū apparenter ꝓcedūt. aut fz veriozē pipateticoꝝ sniam ponētiū p vnā formā ꝓpositū existere dre q; mozuo tyro ītroducat ī instāti alia forma cū ꝓprietatib⁹ ꝓnitibus illā ꝑpinquā forme cozrupte velut appet in gnātiōe ignis ex aere vbi qualitas igni ꝓportionabilis introducit essentia vel spē: aut remanet potētia: nō āt vt ꝓius actus. Dicat igit ad pīa ad hoc tñ cū id difficultatē tāgat nō minozē ista: ¶ Ad arguta vo ꝓtis alteri⁹ cōcedēdū ē ka. ꝛ A. Et alys dñtibus hō formā foze ꝓprietatē virtutē ꝛ qualitatē mō expōsito. ¶ Ad aliud dōm silitudinē eē duplicem. Unā qdē que est respect⁹ ꝛ ꝓportio. vbi gra: attrahentis ad attractū sup eoꝝ formas specificas fundatā que est q̄litas. ꝛ ab hac vt oñsum nō fit ꝓncipalr actio taliū vtutuz. Iuuat tñ eadē velut est silitudo cali ad calm. Est ꝛ alia magis ꝓprie dcā q̄ est ꝓuenientia ꝛ homogeneitas forme specifice vni⁹ rei ad alterā ad quā siquidē ꝓsequūtur vtutes gb⁹ vnū agit ad aliud. Et hāc qdē silitudinē itellexit ka. cū dixit spēs attractiōis nō cē nisi p silitudinē subaz ad subas. ¶ Ad aliud dōm q; lz forma specifica ꝓsequat ꝓnez ꝛ aduenīat iā ꝓius enti in actu: cū tñ ei occurrit corrumpit actualitas ꝑpīs ꝛ ꝛ in instāti nona introducit forma cū dispōnibus sequētibus illā: vt declaratū ꝓius. ¶ Ad aliud apparuit qd dōm. Innuit enim q; hō forma

inq̃ttum est vans esse compositō, simplr̃ ⁊ pncipiū p̄mum opationis est subc. put vero est aligd hꝫ ꝫis subam ⁊ pncipiū opationis imediatū est ꝓprietas quedā occulta virtus ⁊ nālis potentia. ¶ Ad aliud iā visuꝫ dr̃ia maxie. 60.

¶ Differentia. LXXII.

Quod iter sanū ⁊ egrū accidat mediuꝫ oñdit̃ ex tegni. ⁊ Eracleo p̄ theo. introducto dicēte medicinā esse sanoꝝ egroꝝ ⁊ neutrozū. hꝫ ét mediū sentitur a Johānitio. ⁊ theo. 4.° Qō ⁊ mōstraf̃ rōne: qz in p̄dicamētis ꝫzia mediata sunt quoꝝ non est necessariū altez inesse susceptibili. Sanū vero ⁊ egrū videnf̃ hꝫ. Nā si dicatur huic inest albedo nō segtur q̄ debeat dici alb⁹ ⁊ silr̃ in nigredine. dubiū est. n. an simplr̃ isint aut fm qd. topico. z. Ita i sano erit ⁊ egro: qm̄ poterunt fm partē ⁊ simplr̃ inesse. ¶ Rursus ois motus est de extremo in extremū p mediuꝫ qō est neutrū extremoꝝ. Aris. ⁊ Ha. ſz motus est de sano ad egrū ⁊ eō. ¶ Adhuc corpus aīalis mutatur de egritudie in sanitatē ⁊ ecōuerso fm nām: ſz nulla transmutatio nāe est subita: nō. n. ea sustinet repētinas īmutationes. in tegni. vñ. 7. histori. Nā sic p̄cedit paulatim ⁊ ordinate vt ꝫtinue lateat ꝫter minū ⁊ mediū. Nō āt boc esset si repente imediate fieret trāsitus de vno extremoꝝ in aliud. Et cū due nāe corp⁹ ꝫstituant ꝫ. ſ. ⁊ cōpositio cū tertia ét dicta cōis ex bis vnitas: possibile nāq̄ erit tempamentū foze in ꝫne: in ꝫpositione aūt distempamentū eō. aut in ꝫne tempamētū in actuis ⁊ distempamētuꝫ in passiuis: ⁊ silr̃ in ꝫpōne differēter fm eius q̄druplicē nāz: ⁊ codē mō in vnitate: qō pōt ꝫtingere ex ipsaꝝ causaꝝ varietate. Non solū. n. ꝫpositio segtur ꝫnez: imo ét rē diuiná delup ex supioꝛib⁹. ꝫnuz p̄. ꝓpter que mediū dictū neutrū seu nālis dispositio inter sanū ⁊ egrū cōcidet.

Oppositum quoq̄ bonuꝫ non minus auctozitate oñditur ⁊ rōne firmaf̃. In p̄dicamētis. n. sanuꝫ ⁊ egrū ꝫzia ponūtur imediata: eo q̄ altez isit nālr̃ suo susceptibili velut par ⁊ ipar numero. vñ. 4.° topicoꝝ. Sanitatis ⁊ egritudinis nihil est mediū: boni āt ⁊ mali existit. Itidē Ha. videt neutrum respuere in beresibus. ait nāq̄. sermo vet⁹ medicinalis doctrina sanatiuoꝝ ⁊ egrotatiuorū existit. ¶ Adhuc in libris de morbis causis ⁊ accidentibus ⁊ maxime in p̄mo. ⁊ de īge. p̄mo ⁊ scdo. in q̄bus inuestigat nām essentiam egritudinis ⁊ sanitatis nūq̄ de medio facit mētionez iter ipsa. Oēs. n. boies cuꝝ actus particularū corporis ad gestiones que fm vitā inculpabilr̃ habeant famulantes sanos se esse credūt. Nā ab exitu tempameti vsq̄ dū in morbū q̄s cadit multi sunt gradus. Nociti vero quocūq̄ illoꝝ illa particula egrotare existimāt. Ult. n. q̄ statim cū quis egreditur tempamentuꝫ hunc īcidere intempamētū. ⁊ eō. vñ ait quoꝝ sanitas ē moderatio boꝝ egritudo est īcōmoderatio. Neq̄ eius fidelioꝛ imitator Paly. 6. theozi. vbi agit de morbis ⁊ eoꝝ causis quos gdez tantos locis nō est ponere īsufficiētes. Et p̄mo p̄ma. Dicemus quō inter duas dispōnes inter q̄s ꝑuldubio non est mediū media vocenf̃. Silr̃ collz p̄. ¶ Adhuc non attēdo ei de quo dixerūt q̄ nō est sanū neq̄ egrū: qō declarat vt dicef̃ in sequētibus. ¶ Rōne quoq̄ idē conuincitur: qm̄ sanitas est quoddā bonuꝫ nāe: egritudo aūt eius oppositus vt malū. Inter bonuꝫ aūt ⁊ maluꝫ nāe nō cadit medium: qz malū est boni p̄uatio. non. n. maluꝫ aliquā nām dicit: ſz p̄uationē solam boni ⁊ defectuꝫ. vñ dicitur cām bre defici: ntē. ſ. a bono. Inter p̄uatiua vero non cadit vt declarabit̃ mediū. Dixit aūt nāe: qm̄ iter bonū ⁊ maluꝫ moris ⁊ politie itercidit mediuꝫ puta beremita q̄ nō est bonus neq̄ malus quo ad politicos actus exercendos, ꝛmen. io. meta. ¶ Adhuc arguunt dicentes q̄ sanitas ꝫsistit in puncto vt in tempamento pfecto ⁊ indiuisibili: quedā aūt ab illo recedit moꝝ in itempamētū ⁊ egritudinē incidit. cū decidat ab illa punctali tempantia. Inter sanū igitur ⁊ egrū mediuꝫ cadit nullū.

Propter primum qdem sciēdum q̄ sanitas est ꝫstructio oium particulariū fm nām. Aut cā nālium actuū. p̄mis de morbo. ⁊ de re. sa. Sanitas est compositio fm nāz vniuscuiusq̄ cōsuetos perficiens actus. vnde Johānitius. Sanitas est tempamentū perficiens res nāles fm cursuꝫ nature. In p̄ncipio vero canonis p̄mi est dispositio aut habit⁹ ex qua opationes subti sane ꝓueniunt. Scdo quoq̄ collz ponitur bona dispositio in membꝛo qua ipsum operaf̃ opationez quā hz: aut patitur passionem quā habz. Est autez egritudo huic opposita dispositio corporis ꝓter naturā actu nocens. p̄mo de morbo. ⁊ tertio de accidēti: aut intē perātia extra cursuꝫ nāe. vñ fit lesionis effectus. Primo vero scdā ē dispō nō nālis in corpe būano ex q̄ in opatione ꝓuenit nocumentuꝫ ꝓuentu p̄mo. Collz vero scdo est dispō in mēbꝛo p quā agit ⁊ patit ꝓter nām. Sz qz sanū ⁊ egrū sunt ꝫzia ⁊ ea opositoꝝ sunt spēs ꝑus qd sint opposita dicaf̃: ⁊ demū de alys. 5. quoq̄ me aphysi. Opposita dicunt̃ q̄cunq̄ nō ꝓtingunt silr̃ a deē amboꝝ susceptibili. vñ. A. 6. metaphy. Quecūq̄ nō ꝓueniūt i vno subō ⁊ vno tpe dicunt̃ opposita. Sūt aūt q̄ttuoꝛ eoꝝ modi in postp̄dicamētis positi. ⁊. 5. metaphy. ꝺdictozia: ꝑuatiua: ꝫzia: ⁊ relatiua. Quoꝝ quedā fm. A. neq̄ subiectū sibi ꝓcernūt neq̄ genus: sicut ꝺdictozia. Opponūtur. n. vt affirmatio ⁊ negō. Nā ꝺdictio est cui⁹ nō est mediū fm se. posterioꝝ p̄mo. talia. n. circa oē subiectū ꝓtingūt. de quolibet etiam verificaf̃ eē vel nō esse. metaphy. 4.° Neq̄ ét gen⁹ cū nō ens sit nulli⁹ generis: imo neq̄ ens: qō appet i porphyrio ⁊ tertio ꝓbaf̃ metaphy. Quedā quoq̄ subiectū sibi determināt ⁊ genus sicut ꝫzia. sunt enī posita sub eodē genere ⁊ maxime a se distant in postp̄dicamētis. gnto ⁊ q̄rto metaphysi. sicut ipar ⁊ par numerū ⁊ genus q̄titatis discrete: ⁊ albedo ⁊ nigredo colorē in supficiē. Ipsius enī est p̄prium colorari. Relatiua quoq̄ determinant etiam sibi genus ⁊ subiectū: ⁊ aliq̄n in diuersis interdū in vno. Idē nāq̄ pōt esse pr̃ ⁊ filius dr̃ter. Genus ét ꝓcernūt. nā quedā sunt quoꝝ esse est ad aliud se bre vt relatiua fm esse: sicut bītus dispō ⁊ disciplina: aut quoꝝ eē est in aliud dici ⁊ referri vt magnū parū: silr̃ ⁊ dissilr̃: scia ⁊ sensibile. Sunt ⁊ alia ꝑuatiua dcā que subiectū cōcernūt ⁊ genus quodāmō. alio aūt mō non. sicut ea in gb⁹ ponit̃ nō posse fieri regressionē a ꝑuatione in habitū facto egressu in eū: velut visio ⁊ cecitas: lux ⁊ tenebre. Subiectū nāq̄ cecitatis et visus ē oculus tenebre ⁊ lucis aer. Genus aūt nō determināt: qz ꝑuatio est negatio in subō apto nato: quarto metaphy. vñ. A. Habit⁹ ⁊ ꝑuatio sunt affirmatio ⁊ negō restricta circa genus vel subm in tpe ⁊ dispōne. Dicit aūt circa genus: qz pōt vtcūq̄ genus ꝓcernere ꝑuatio sicut ⁊ subm ꝓcernit: puta circa catuloꝝ visionē aut vulpiū debitum vt videāt tēpus expetētium. Deinceps vō aduertēdū q̄ mediū dr̃ quoddā inter duo locatum extrema. q̄ tripl̃r solet distingui a loquentibus in cōibus magis. mediū. vꝫ. fm subm tēpus ⁊ formā seu dispōnem. Appellaf̃ q̄q̄ mediū ſz subm cū ipz nulli⁹ sit oppositoꝝ receptiuū sicut lapis sani ⁊ egri mediū existit hꝫ. non enīz sanū aut egrū vificaf̃ de ipso. Mediū vō rōne tpis dr̃ qñ est dare tps in quo neutrū inest subo: sicut catuli aut vulpeculi ē mediū tpis visionis ⁊ cecitatis. non enim ante noue dies dr̃ cecus aut videꝫ. Priuatio enī ꝓprius dr̃ qñ est aptum natū subm bre ⁊ nō hꝫ. Nā cecitas est ꝑuatio quedaꝫ. Leuꝫ aūt non dicit fm oē tempus ſz qñ natum est bre ⁊ nō

bz.5^m meta. Est quoq; mediuz ſm formā cuz ipſa: vna media extremis ꝺfecta inexiſtit ſubiecto: vt palliduz aut rubeuz ex albo ⁊ nigro cauſatū. Si g̃ queras quō ſit mediū iter premiſſa oppoſita: ⁊ ꝑus in ꝺdictoꝝ: reſpondenduz q; nulluz ꝓdictoꝝ eſt mediuz: vl'iter enim nulluz interuenit vt diffinitū eſt ſm ſe mediuz inter ꝓtradictoria. De quolibz enī ver̄ eſt dicere in ſubiecto ⁊ in quolibz tempore q; videt ⁊ nō videt: multo aūt minus itercidit mediuz diſpōnale. In ꝑmitiuis vero eſt mediū ſubiecti ⁊ tēporis. Nā ſubm eſt aliq̄ puta lapis de q̃ non verificaꝝ cecitas aut viſio. Eſt ⁊ ſubm de quo verificaꝝ relatione ad tēpus vt de cane poſt nouē dies ⁊ nō añ. Ad aliqd quoq; mediū videt hr̄e ſubiecti ⁊ tēporis ſm ꝺrſites partes relationis ⁊ forme. idez enim pōt diuerſa pater rōne eſſe ⁊ filius. In ꝺzys vero mediuz. vz. ſubiecti vt iam apparuit ⁊ nō temporis. In quolibz enīz tēpore eſt dicere aliqd ſubo ꝺziozū inexiſtere. Mediuz quoq; forme eſt id de quo ꝑncipal'r queſitū exiſtit: ita q; ꝓdicta ſunt exp̄onis gr̄a pertracta. In qbuſdam gdez ꝺzioꝝ reperiť vt in his que ꝺzia dicuntur mediata: puta rubeū iter albū ⁊ nigruz. Et hꝰ mediuz iterdum eſt vno noīe formā denotāte noīatuz. vt rubeuz ſeu palliduz ⁊ tepidum: inter calīn ⁊ fri. Aliq̄n vero noīe carēs noīatur abnegatiōe extremoꝝ: ſicut qs nec iuſtus neq; iniuſtus: qō iuſti ⁊ iniuſti mediuz exiſtit: nec bonus nec malus boni ⁊ mali mediū. In qbuſdaz aūt ꝺzys non repitur mediuz quocunq; mō dictuz que ⁊ ꝓpter hꝰ ꝺzia dr̄ imediata velut par ⁊ ꝑpar in nūero: ſanū ⁊ egruz in corꝓre ſm Ariſ. ¶ Eſt aūt vlteriuſ ſciendū q; in quibuſdam fit ꝺzys hꝰ viciſſim de vno in aliud ꝓmutatio vt de ſano in egrū. ⁊ eꝺ. Jn qbuſdam aūt nō: imo alterū nāliter videť inſertū foze ſubo. puta impar trinitati par quaternitati ⁊ calīn igni. ¶ Adhuc ꝺzia videnť oīo aduerſari ⁊ mutuo ſe ex ſubto expellere ⁊ vnū ſine altero repiať oīo qō in ſano ⁊ egro nō videť qbuſdam penitus euenire: vnū. n. ſm qd ex neceſſitate alt̄eꝝ ꝓpatitur: eo q; ꝑoſſibile eſt ſanitatē aut ifirmitatē fieri carentibus vita: de ſenſu ⁊ ſenſato. Uita vero ſtat ꝯtūcunq; ꝓtua ⁊ exigua per aliquā ꝓportionē ꝺtemꝑantie ⁊ ſanitat'. ⁊ tūc ſm hos egritudo ſemꝑ in ſanitate locabiť qō nō in alys iteruenit ita ꝺzys. ¶ Circa ꝑdictū dubitatur qz videť vt aiunt egruz etiā in effectu cū ſano exiſtere: cū Ha. in his q̃ de inge. velit egros ēt nunc ꝺſeruare. Jd aūt corꝓri ſanitate participanti debeť. ⁊ ꝺria. 65. Sanis oīa iſunt ſm nām: egrotātibus ꝓter nām inq̄ntū egrotāt. qz igitur dr̄ egrotātibus inq̄ntū egrotāt ſil'r iueniť ſanū le exiſtere cū egro. Palin: collz 3° Lebzis eſt calor nālis cuz egritudinali ſeu extraneo cōmixtus. Jtidē: qs cauſonicās ſanať: cū oē aūt deducať de potētia in actū p aliqd exp̄is actu: oz igit̄ cū egro ſanū actu ēt exiſtere. ſunt igit̄ ſil' actu. ¶ Jn ꝺziū qz ea ſunt ꝺzia ꝛi mediata quoꝝ rō in maxima extat diſtātia. ita vt vna fore nō poſſint. nō igit̄ ſecū ſanū egrū cōpatieť nec eꝺ. De B aūt vt mox apparuit dixerūt aliq nullū eſſe corꝓus adeo egrū qn eidez ſanitatis aliqd iſit ēt in effectu qz ſanitatez facit ſanitas aut pars ſanitat'. meta. 7° ita vt in egerrimo corꝓoꝝ ſit ſanitas actualis q̃ per oē ipſa tādez reddať in effectu. Sz qz egritudo ⁊ ſanitas aliud eſt q̃ vita quas hi nō videnť ſeq̄ſtrare oñdiť. Sanitas. n. opponiť egritudini: vite aūt mors. manēte nāq; vita ſanitas ⁊ egritudo viciſſim circa eius permutātur ſubm. vñ de cauſis longitudinis ⁊ breuitatis vite ſaluatis ſuſceptiuis ſit modo ſanitas nūc egritudo. ¶ Propter quod dōm ſcōo in egritudine q̄ntūcunq; ſeua in aliq̄ parte corꝺis ſuare ſanitatē ī habitu ſeu potētia ſcōa vel actu ꝓmo. ſopita. n. ꝑmanet tāq; vita in ſemine a matrice ſuſcepto q̃ente habitu mox ꝺnr̄ fit actu. 4.8. vñ ꝺmē. 4° ce. ⁊ mū. Loz eſt qō alterat meny bz̄ egrotans ad ſanitatē: membꝝ vero ifirmū eſt alterabile. Educiť aūt hꝰ potētia ſeu bītus in actū ſcōm de facili cū paꝝ diſtet ab illo: qō autē tale potētiaz ꝑdire facit in actuz eſt celeſtis vigoꝝ: ceu cū luna ꝺiungiť alicui benigno planetaruz vel cūdez aſpicit. io. dr̄ia ⁊ io 4. aut ſpecies ſanitatis exiſtēs in aīa medici per quaz res neceſſarie applicātur ſanatiue ſubiecto. ſic. n. ſanitas fit ex ſanitate ac domus ex domo exiſtēte. vz. in artificis anima metaphy. tactū. 7° ex hoc itaq; apparet q; cū egruz effectu inexiſtit ſubto ſanū illi nō erit in potētia ꝓma vt alys ꝺziozū neq; actu ſcōo vero ꝓmo. habēt igiť aliaz quādaz nām a ꝺzys ceteris. ¶ Et p id ad īducta qd ꝺōz appuit. Inter ſanitatē ſigdem ⁊ egritudinē Ha. viſus eſt mediū ſm formaz aut diſpōnem locare id neutrū ſeu neutralē appellās diſpoſitionē qō mediuz in tres diſtinxit dr̄ias. Nam aut forme ambe ſanitatis. ſ. ⁊ egritudinis ꝺfrangent̄ inſimul in tertio. ⁊ ſic ꝓmū ꝓſtituent neutri ſignificatū qō dicit eſſe vere mediuz ſaniſſimi corꝓoris ⁊ egerrimi in quo ſigdez ponunt ſignificato pueri ſenes ⁊ qualeſcētes. ꝓmo ſcōa. quibus aſſocientur ⁊ decidētes. Uel qz ꝓtacte forme in vno tēpore ſint eq̃liter in mēbris copulate ceu in corꝓe paralytici: aut participādo equaliter ſicut in corꝓe ceci. vñ. A. velut cū qs ſanus eſt in ꝺne ⁊ eger in cōpone vel eꝺ. Aut ſanus in q̃litatib⁹ actiuis ⁊ eger in paſſiuis aut ecōuerſo. vel infirmus in quātitate ſanus in forma. vel erit p relationez ad etates ⁊ tpa ceu flegmaticus g infirmus eſt in pueritia ⁊ ſanať in iuuētute. Colericus aūt ecōtra dr̄ neuter aut puer q; ſanus ē in eſtate: ⁊ firm⁹ in hyeme: iuuenis aūt econtra. Eſt quoq; ſm Ha. ſciēdū q; neutrū in ꝓmo ſignificato ē vere mediū ⁊ reale ſanitatis ⁊ egritudinis. Alia vo duo media ⁊ maxime tertiū ſūt rōnis ⁊ relatiua. Extrema. n. ipſoꝝ p ſe cōſiderata ſanitas exiſtūt ⁊ egritudo. Sz itellectus ⁊ ꝑcipue in ſignificatoꝝ tertio cōpans vnū ad aliud mediū ⁊ neutralitatē ꝓſtituit ſm q; ipm ex diuerſis ptibus aut diſpōnib⁹ colligiť in vnū. Noſce igiť ꝓmū ſignificatū ipoztare vnitatē ſubiecti ⁊ tpis ſm vnitatē tpis ⁊ diuerſitatē ſubiectoꝝ. tertiū aūt opponiť iſti.

Propter secunduz quidem ſciendum q; Daly. moueꝭ hāc dubitationē quadā diſtinctione nititur Ar. ⁊ Ha. cōcordare ac ſi inter eos nō ſit realis ſed vocalis magis diſſonātia. Dicit. n. Ar. voluiſſe ipoſſibile foze ſanitatē ⁊ egritudinē ſimul a corꝓore remoueri ⁊ fieri in eo tertiam diſpōnem nō habentē partez ſanitatis neq; egritudinis. Sic igitur vult Daly. Ariſ. intelligere nō eſſe medium inter hec q; nō participat extremis qō per abnegationē medium dicitur extremoꝝ ſicut q; nō eſt iuſtum neq; iniuſtuz dictū foze mediū iuſti ⁊ iniuſti. Sed ait Ha. velle per diſpōnez que nō eſt ſanitas neq; egritudo diſpoſitionez corꝓoris in qua inueniūtur ſanitas ⁊ egritudo ſimul ita q; aut illa vna ſit hoza ⁊ alia in alia vel poztionē cuiuſq; earuz: aut ſm ſemitā permixtionis vel vicinitatis. ſm hec eniz tria vt apparuit Ha. triplex diſtinguit ſignificatuz neutri: ita q; Ar. negat medium nō eſſe tertiū alterum ab extremis quod Ha. vult hoꝝ participatiōe mediū foze. Sed fortaſſis hec ſolutio ſtare nō pōt cū mēti aduerſet magl Ar. q̃ ipſum conformet Ha. nam ſi Ariſ. non negat medium inter predictas diſpoſitiones niſi id qō nō participat extremis tunc ⁊ medium ſimili ratione inter omnia negabitur cōtraria mediata. Non eniz in ipſis eſt mediū: niſi per participationē extremoꝝ. apparens de ſenſu ⁊ ſenſato: ſicut tepidum conſtituitur participatione calidi ⁊ frigidi: ⁊ rubeū glaucum ⁊ viride ⁊ ceteri colores cōficiunť ex albo ⁊ nigro. ⁊ ideo phyſi. 5. Medium comparatuz ad vnū extremoꝝ videbitur alterum: ꝓpter quod ſm Ariſ. omnia ꝺzia eēnt imediata cū tamē ipſe diſtinxerit ea per mediatū ⁊ imediatū. Sz aligs in Daly. ſubſidium dicet

forte ipm voluisse Aris. iter sanū ⁊ egruz non forte mediū vno noīe noiatum ceu inter albuz ⁊ nigrum colores sunt medy. Sz ꝟ dicere Haly. defectuz non sanat cū Aris. voluerit expresse mediū inter sanū ⁊ egruz nō ꝯcidere quocūqz mō sicut idicāt ꝓmones ꝓinducti eius aperte. Neqz haly. hic bñ explicat. Ha. mentē qua ītentiōe mediuz iter sanū collocet ⁊ egruz ⁊ ꝓprie in ꝓmo ipsi⁹ significato in q̄ difficilius ꝟ apparz an id sit ꝑ viā transmutatiōis aut alteratiōis vel quō. Et iō forte ꝓpter ꝟ fuerūt moderno rū plures alr dicētes quoz multi lz videant verbis dissonare snīa tñ ꝯcidūt. ¶ Dñt. n. alīq sanitatē ⁊ egritudinez posse ꝯsiderari duplr. aut q̄tum ad causas suas: ⁊ ita non ītercidit mediū: qz cuz cause sint ūmediate ⁊ effectus erit ūmediat⁹. cause aūt sanitat ⁊ egritudinis dñr eq̄le ⁊ ineq̄le iter q̄ mediū nō exīstit vel q̄tuz ad opationes fz q ꝯpus sanū dr actiōes suas debite ⁊ itristāter oīo exercere. egrū vero e: iter q̄ dicūt mediū cadere. Et iō testant eorū qdaz Ha. morbuz diffiniuisse q sit dispō seu habitus p̄ter nāz sensibilr ledens opationes. Et q sanitas sit dispō aut habitus eas fm nām pficiēs. Inter pfectionē vero opationū ⁊ eoz sensibilē lesionē intercidit mediū vt. q. insensibilis lesio in opatione quā volunt esse neutraz dispōnē. Hec aūt positio stare nō pōt nec q̄tum ad ipsius pmam partē neqz quo ad scdam. Non qdem q̄tuz ad pmā: eo q eq̄le ⁊ ineq̄le non possunt ꝓprie esse cause sanitatis ⁊ egritudinis: cuz causa ꝓprima ⁊ ūmediata debeat esse eiusdez coordinatiōis ⁊ nāe cū effectu: qō apparz qz is p eā diffinitur aut per eas: eo q plures sunt vniuscuiusqz causati nāles cause. Diffiniētia vero ⁊ diffinitū debent esse eiusdez predicamētalitatis ⁊ coordinationis. topicoz. 6°. ⁊ silr. 4°. Sed eq̄le ⁊ ineq̄le ꝓpriuz q̄titatis in p̄dicamēto magis collocatur relationis. Sanitas vero ⁊ egritudo in dispositione aut habitu que est q̄litatis ꝑmuz genus. ꝓpter qō equale ⁊ ineq̄le non erunt sanitatis ⁊ egritudinis cause. qz tamē plures maiozū hoc dixere dico ipsos per equale tempamētū seu cōmensurationē ꝟportare: per ineq̄le aut intemperiē siue ineq̄litatē. ꝑmo de morbo. Scōaz quoqz partem distinctionis istius Auer. ꝑmo collz detestat neutralē respuens dispōnem ita. Non est inter nocumentuz operationū sensibiliū ⁊ iter iuuamētū eaz mediū: nec est variatio nisi fm plus ⁊ minus. Et non est mediū iter duo ꝟria. ita q sit aliqō illoz in parte absqz pte in qua est aliō. Et per ꝟ scōz negat neutrius significatū. nec in tpe absqz tpe in quo est aliud q̄tuz ad tertiū significatū: qō dicitur esse manifestuz ex scīa speculatiua. Si q̄ non exīstit inter hec nisi in magis ⁊ minus variatio cum hec non diuersificent species ⁊ nām. 4°. metaphy. ⁊ Haly. non erit mediuz q̄tum ad operationes cōsiderare. ¶ Fuerūt ⁊ alij dñtes sanuz ⁊ egrum posse duplr ꝯsiderari. Aut fm nām vel fz iudiciū intellectus quod ad idem tendit. ⁊ ita dixerūt inter sanuz ⁊ egrum non concidere mediuz. cuz. n. temperamentū ⁊ sanitas vt dicunt constet in puncto īdiuisibili: ⁊ quādocunqz aliqd ab illo labetur indiuisibili in quo sanitas cōsistit confestim deuenit indiuisibile ⁊ itemperamētum: qō in neutrū ⁊ egrum volunt postea sequestrare. Et hanc ꝯsiderationē testantur Aris. habuisse. Uel pōt cōsiderari q̄tum ad iudiciū sensus: ⁊ hec medicinalis erit cōsideratio: eo q sensum non trāscendit Haly. vñ idē q̄rto q̄dripartiti. Ars physice non ispicit nisi in rebus manifestis in sentiēdo ⁊ videndo. Ista etiā sicut ⁊ alie opiniones pōt calūniari: qz sanitas nō est forma simplex absoluta ⁊ abstracta: sed nālis q̄titati sensibili concreta ⁊ relata. sic apparebit per Aristo. tertio dicēdoz. Non. n. sic differret medicus a phono nāli cū vterqz entia cōsideret, put in mā fundantur sensibili physicoz. 3°. sed per amplius vniuersale ⁊ minus ad alium tamē finem ⁊ alium. Itidē: sensus intuitio super rem fundantur. Aiunt. n. sensus a re vel ab eius accidentalibus qui circa, ꝓprium obm dicitur nō decipi. scōdo de aīa. ¶ Fuerūt ⁊ alij dñtes sanū ⁊ egruz posse ad duo referri. Aut ad medicū specnlātē ⁊ ita erit mediū inter sanū ⁊ egruz dictū neutrū: cū is speculans attendat motū fieri alteratiuū de sanitate in egritudinē. ⁊ ecōuerso. Inter aūt oēm hꝫ motuz cadit nā media: vt dictū ꝑus: ꝓpter qō mediuz inter sanū ⁊ egrū collocabitur. Aut possunt ad medicū practicū referri. ⁊ qz practica duplex exīstit: conseruatiua. vz. ⁊ curatiua: q̄tuz ad id qō corpus hꝫ medium inter sanum ⁊ egruz sanitate participat regetur per ea que debentur sano vt conseruādo per similia ⁊ reducendo ne labatur per paruz ꝯtraria. Inquantum vero participat egritudine gubernatur regimine curatiuo per oīno ꝟria. Et hanc quidem intentionem dicunt quidā habuisse. A. cū dixit nō esse mediū inter dispōnes. Sed hoc non valet: quoniā. A. dicit non esse mediuz vniuersaliter: qō indicat per hoc qō dixit, p̄cul dubio non esse mediuz, qō apparz qz de neutro ait ꝑmo scōa Ha., ptestando snīaz Hoc aūt etiā nō vr valere: qm̄ cuz theorica ordinetur ad practicā sicut ante finem ad suū finē nō est dare q aliqd ꝯsideret in theorica tanq̄ in eo qō est ante finē qō tandē nō ordinet in finē vt in praxim. Sic igitur medicus practicus nō negociat circa neutrū: neq̄ ēt medic⁹ theoric⁹. Silr hec opinio aduersat p̄dictis ponētibus, pbabiliter nō esse mediū quātū ad cās vel nām rei siue intellectū q̄ cōsiderat a theorico istabilientib⁹ mediū quo ad opationes ⁊ sensuz q̄ pri⁹ attenduntr a practico. ¶ Est ⁊ alia opinio q Ar. ēt accepit sanitatē stricte prout in eq̄litate consistit calidoz frigidoz. s. ⁊ humidoz nō absolute tñ: sed ad opus fm q inequalitate ꝯsistit: egritudinē vo assūpserit etiā in ieq̄litate eoz. Jn aūt p̄dicta nō ꝯcidit vt dictū est mediū. Sed Ha. accepit sanitatē ⁊ egritudinē largius terminās eas ad duo puncta inter q̄ spaciū est itellectū. Sed hic preter p̄dicta ⁊ subdicēda eā destruētia vr se ex suo dicere infirmare nō ponens mediū iter illa quoz cōsideratio est angusta sicut sanitatis ⁊ egritudinis fm Ar. sed in his quoz est lata velut sanitatis ⁊ egritudinis cōsideratarū a Ha. qz inter terminos vere extremos cadere habet mediū. nō aūt sic inter latos: eo q vnus terminoz cōtinet terminū seu extremū ⁊ nō vez: ⁊ silr aliud: ita q sub ambobus locat id qō erat mediū terminis acceptis stricte. Sunt ⁊ alij sermones plures ꝯsentientes his snīa lz non verbis: ⁊ ideo omittantur.

Propter tertium quidē sciendū q Ar. accepit sanitatē ⁊ egritudinē sub ampliozi latitudine exītes q̄tuz Ha. qō oñdit: qm̄ sanitas ⁊ egritudo sunt p se ꝟria. Cum igit ꝟrioz p se sint ꝟrie rōnes ⁊ quotiēs vnū ꝟrioz p se dr totiēs et reliquū: apparēs in topicis si sanū erit simplex ⁊ egz ac ecōuerso. ⁊ si sanū multiplex ⁊ egrū. ⁊ silr e:. Sz egrū ē multiplex ⁊ latū sicut volūt medicoz plurimi ⁊ Ar. ergo ⁊ sanū. Et hoc est qō vult scōo ce. ⁊ mū. ponēs corpora q̄tuor quoz duo sunt sana ⁊ duo ifirma. Et ne videar id gratis dicere ipsius itroducat series. Uidet optime qdez corpori hūti exīstere qō bñ qō Ha. vocat semp sanū ⁊ sanitatē pfectaz seruās sine medicaminis auxilio. Et subdit. ꝓpinquissimo autē. s. huic semp sano per paucā ⁊ vnā. s. actionē medicaminis. solum. n. moderata vt ait indiget ambulatione vt seruet sanum. ⁊ ꝟ erit corpus qō Ha. vocat sanū multū ⁊ sibi ꝓpinquū: ⁊ ita sunt duo corpora sana. deīde adiunxit corpora egra ipsa silr in duo ptiēs aiens. Qō autē est longius ab his. s. p̄dictis sanis p plures actiones medicaminis oz ipm ad sanitatem reducere. Indiget. n. vt sanetur cursu lucta ⁊ pugna. Deīde addidit q̄rtū quod alteri corpoz q̄tūcunqz laboranti nō adhuc exīstet bonū. i. sanū.

nō.n.pōt certā sanitatē acgrerc:sz altez aligd.i. egrū permanere.q.ꝺtinue.ꝺpono tñ q oīa hec sint a gnātione talia. Minus aūt bñ Aris.itelligentes aliter exponūt volētes per zᵐ corpus:aut p scōm ⁊ tertiū Aris.inuisse mediū iter sanū ⁊ egrū existere sanitatē itelligētes p corpus primū:egritudinē aūt p q̄rtū. Sz isti adhuc forte nō legerūt ab eo in ꝑdicamētis ⁊ topicis nō itelligentes ēt eius in.7ᵒ phy.fundamēta. ¶ Adhuc ibidē sanitas est ꝺmēsuratio q̄dā calidoz ⁊ fridoz p ꝓparationē ad ea q̄ sunt ifra.i. humidoz ex q̄bus componit corpus adinuicē aut ad ꝺtinēs .i.ad aerem nos ꝺtinentē fz Cōmētatorē.h.n.sunt sanitatis cā.ꝑnes vero aliquos ad ꝺtinēs.i.ad totum corpus. Apparz igit p hanc dictionē quedā denotātē diminutionē ⁊ paucitatē. tertio re.a. Et p id q sanitatē describit in ad aligd qō nō est forma ſm eū simplex siue absoluta an gusta sz magis opposita.q.ät Ha.sanitatē sumpserit ⁊ per ꝺñs egritudinē strictius Aris.oñdit p.A.dicētē.quam nō hīe sanitat ⁊c.i.q medici.ſ.Ha.⁊ sui sequaces ⁊ nō nāles vt qdaz ꝓxime exposuerūt sīē apparz ex ipso mox subiuncto nō posuerūt q in diffinitiōe,sanitatis que est habitus vel dispō ex qua opationes subiecti sane ꝓueniūt ꝓhebē datur tertia dispō.ſ.neutralitas: nisi sanitatē diffinierint quēadmodū desiderant.i.punctualr ⁊ stricte sanitatē determinauerūt ⁊ posuerūt in ea.ſ.diffinitione sanitatis additionez q̄ nō indigent.i.dñz qua sanitas separet ⁊ distin guat a dispōne tertia vt oīariā seu oīo sanitatē strictaz ⁊ verā accipiēdo ⁊ demū addit. ꝓtereea cum medicis in ꝟ nō litigem ⁊c. Loquit ergo ꝺ medicos: ⁊ nō aduersus nāles. Et ita apparet q Ha. sanitatē voluit angustius sumere ,put iter ipam ⁊ egritudinē nālis locat dispō. Deinceps quoq; snia Aris.⁊ veritas apiatur in amplius. Dico itaq; Aris.nullo mō voluisse iter sanū ⁊ egruz mediū ꝺcidere:cui⁹ maxime motiuū videt ꝟ existere:qñ sanitatez ⁊ egritudinē in ꝓma spē locauit q̄litatis. Septio aūt phy. ꝓbauit motū alteratiōis nō forе nisi in tertio genere q̄litatis q̄ est passio ⁊ passibilis q̄litas. Nō enim sanitas aut egritudo causat nisi ex alteratiōe precedēte in ꝓmis q̄litatibus sensibilibus caliditate fri.sic.⁊ humiditate. Silr forma talis aut figura acgritur membz:eo q mā ab aliqua q̄litate disponit sensibiliū de tertia spē q̄litatis exñtiuz. q.n.mā densatur aut rara redditur figura talis aut alia segtur. Apparet ēt satis in scōa spē qualitatis nō forе motū alterationis intñ q Aris.tacuit vt manifestū eo q nālis potētia aut ipotētia q̄ in zᵒgñe locatur q̄litatis non adducitur aut remouet nisi p alterationē in suba gra q̄litatū precedētiū:⁊ tandē p ipsius aut corruptionē dat vel remouet. vñ ꝺmētatoz.5ᵒmeta. Nāles potētie ⁊ ipotētie sunt preparatiōes ⁊ potētie nō q̄litates in actu: ⁊ iste preparationes ꝺsequuntur q̄litates subales. Et inq̄tuz sunt preparationes sunt ꝓuationes. Et iō nō est pscrutatus de eis in.7ᵒphy. vtrū in eis sit motus aut nō. Cū igit sanitas ⁊ egritudo sint habitus ⁊ dispō ⁊ isti ad aligd sint erūt p ꝺñs in aligd dicti. In talibus nō est motus cuz ostēsum sit.3ᵒ phyſi.⁊.ii⁹meta.motū solū in tribus ꝑdicamētis existere q̄titate qualitate ⁊ vbi. Erit igitur in habitu ⁊ in dispōne mutatio sola q̄ repitur in suba ⁊ tandē in oībus ꝑdicamētis alys a ꝑdictis.sic in sanitate ⁊ egritudine erit mutatio ⁊ nō motus. Nō ergo iter sanū ⁊ egrū aderit mediū sicut neq; in substātys cū ꝟ p motū acgratur alterationis tempozaneū ⁊ successiuū ⁊ nō per mutationē qua forma sine medio itroducit instāti opposita. Sicut apparz cū vnuz eloz gnātur ex alio nullā formā mediā ꝑcedere formaz in mām vltimo itroductā. Eti. Causa ⁊ effectus sibi inadinuicem ꝓportionātur ⁊ ꝓprie cause ⁊ effectus p se ,ꝓximi ⁊ imediati.sz causa sanitatis p se ,ꝓxima ⁊ imediata est tēperies ⁊ cōmoderatio siue ꝺmensuratio. Egritudinis aūt itemperies seu imoderatio in ꝑ de morbo.he aūt opponūtur vt priuatio ⁊ habitus. Inter priatiua vero nō cadit mediū forme de quo querit sz mediū subiecti aut tpis vt apparuit circa q̄dam. Ex his itaq; cōuincit aduertēti subtilem Aris.itellectum inter sanum ⁊ egrum mediū nullatenus cōcidere.q aūt Ha.senserit in tegni ꝑcipue medium iter sanum ⁊ egrum iteruenire.aut motuz cōiter suscepit ꝑ mutationē vt in ꝓncipio nāliū aut motuz alteratiōis posuit in speciebus alys q̄litatis:nō in passione ⁊ passibili q̄litate tñ:qō verificatur ꝺniter ⁊ ſmo sicut etiaz visus .A.in sufficientia sentire. Dico etiam Ha.in tegni motum forе medium iter sanum ⁊ egrum locare ⁊ nō in alys fere locoꝝ omnibus vt suam doctrinā diffinitiuam quam etiam testatur in ꝓncipio sui libri esse breuem ampliaret ⁊ ordinatam redderet ꝺtia ⁊ cōtinuā ipm in tria sepans significata etiam subdiuisa.

Propter quartum ad ꝑmuz qd dōm apparuit. Fuit ēt Ha.secutus Eraclei ⁊ Erophili opīonē.4ᵒ de re.sa. Quidā mediū sanitatis ⁊ egritudis neutralitatē noiant de q̄ nō pua extat qō idicās ꝺcidere ac ꝺtēni ꝟ ponētes.q̄re.6ᵒ.eiusdē Meministis coz q̄ de sanitate demōstrata sunt:quoniā q̄ multa est ei⁹ latitudo.ꝟ aūt ⁊ tertio quedā ē dispō coz poris q̄ circa Erophilū neutra noīat. Valyab. āt quarto theorice tetigit neutrū ne videat diminutus in sermone Ha.q extitit recitator fidelioz id nūq̄ noīans Ha.alibi serioſe.qz exꝑlariter de accñ.3. Joānitius aūt secutus fuit itidē Ha.i tegni:vt ⁊ oēs tres ex vna ꝑdeāt radice. ¶ Ad aliud dōm q sanitas ⁊ egritudo sequūt ꝓncipia gnātiōis ⁊ vegetabilis inherēter ⁊ vnifozmiter magis q̄z calor cū ipse ex primis imediatius et vnifozmius causent qualitatibus gnāti. Et iō p oē diffundit plus eiusdē. Calor aūt spūalr ampli⁹ ⁊ superficialr. Est.n.extremitas corporis nō pspicui de sensu ⁊ sensato. vñ pithagorici colorē quādam epipharіam appellarunt. ¶ Ad aliud dōm q vt oñsum de sanitate ⁊ egritudine ⁊ cōuerso nō ē mot⁹ sz mutatio p quā nō acgrit mediū aliqō i tpe.sz forma in instāti itro ducit opposita. Expolita est etiā sufficiēter hōs argumentatiōis maioz.dñia.is. ¶ Ad aliud dōm q nulla trāsmutatio nature subita ꝓsuppolita iam ipsa existere.dictuz enim tegni nām nō sustinere repentinas imutationes in regimine ꝓseruatiuo ipsi⁹ iam preexpītis audit. Ea tamē siue eius subiectū p subitā introducit mutationē in esse. ¶ Ad confirmationē p Ar.dōm q sermo eius est in gradibus entiū vlibus vniuersis cuius vnū extremū est mā dicta ile.⁊ aliud cā prima nō in medys cōcidentib⁹ inter aliqua particularia ꝺria. ¶ Ad aliud dōm q hoc cōcesso nō tñ sequit q ꝓpter hoc oporteat forе mediū ab extremis seoꝝsum:qm̄ mox sicut vna natura supabit aliam in sanitate aut egritudine dicet sanuz aut egrū a dominātе in mixtura vt dicebat Anaxagoras in rerū distinctione. Aut formalis ꝓpositio ꝺnez imitat vt semp:qm̄ q̄ facit varietatē in compōne aut vnitate primitus varietatem in compōne firmauit que est sicut principiū ⁊ radix nature compositionalis. ¶ Differentia. LXXIII.

Quod dolor non possit esse morbus ostendit: qz q̄ morbū denotat nō est morbus:cū signuz ⁊ significatū lz possint idē ee subō.nūq̄tū rōne. dolor aūt est medico signū.oñdit nanq; subitā alterationē q morbus est in ꝺne aut ꝺtinuitatis sol'one que in vnione in tegni. ¶ Adhuc dolor ſm Ha.ē actio lesa.morbus vo actio ledens. hec āt drīt sicut actiuū ⁊ passiuū. ¶ Amplius dolor ē alteratio q̄dam.5ᵒ theo.hec aūt est mot⁹:morbus aūt nō est motus

cũ stabile qđ dicat et iã fixatũ. tertio de accñti. Est enĩ habitus vel dispõ in q̃ ꝓbatur motũ non existere dr̃ia p̃ozi.

¶ Rursus que ex opposito diuidunt vnũ nõ põt alterũ fieri cũ vnũ oppositoꝝ nõ inuet alteꝝ ad esse. Boeti⁹. 4.º topicoꝝ. Sz morbus accñs ⁊ causa etiã diuidunt oppõsite. et dolor ẽ vt dictũ accñs qđaz morbũ cõcomitãs. Et firmat qz detestãt spasmũ ⁊ febrẽ dicẽtes foze accñs cuz ex apate cõtigerit ⁊ morbũ qñ ex mala ꝑne. ꝑmo de morbo. Palin. Qđ ledit opationes ĩmediate morb⁹ existit vt rõ oĩs denotat morbi. sz dolor nõ ledit opationes ĩmediate qz tot sunt gnã lapsuũ bis q̃ coꝝ virtutẽ cõplẽt in tegmẽ hec aũt sunt tria: oplo ꝓpositio ⁊ nã cõis: in gb⁹ dolor nõ locat. q̃ si dicat q̃ dolor possit esse morb⁹ nõ tñ omnis sz mãsuus. ꝑmo fa. ⁊ tertio ꝑma. Cũ. n. figit rõnẽ iduit morbi. sz qdem stare nõ potest. qz fm. A. dolor est subito ꝓiuz impressozem sentire. Sz qđ permansiuum ⁊ fixuz est vt morbus subitũ esse nõ potest vsq̃quaq̃: itaq̃ dolor morbus foze nõ potest si mansiuus etiã fuerit.

Oppositum huiusmodi de morbo ĩterioꝝ ꝑmis. Fa ⁊ tertio ꝑma. ¶ Adhuc qđ sine medio vt apparuit ledit opationes est morbus. talis vero põt esse dolor cuz subm ipsius vt morbus recesserit in quo sustẽtabat ⁊ rõnẽ iduerit morbi vt ⁊ eo recedẽte pmaneat. Eti. accñs nõ differt a morbo ꝑmo nisi ꝑ esse in motu ⁊ alteratiõe ⁊ in pmanere ⁊ figi. sz qđ permutatur ⁊ alteratur põt getari ⁊ figi ceu dealbatio cũ in terminũ venerit pfectionis ipsius. Dolor itaq̃ morbus potest esse.

¶ Propter primum sciẽduz q̃ termini huius q̃siti apparuerunt ꝑus ⁊ de his videbit ẽt. 76. dr̃ia. Res quoq̃ ꝑter nãm sz plures aliq̃ ponant tãdez ad tres cõiter solent reduci q̃ sunt cã morbus ⁊ accñs. Jn ꝑn⁹ vero de inge. fi. q̃ttuor ex nãm supueniunt: corruptio. s. actionis: corruptio cõpõnis actionẽ faciẽtis cã corruptõis ⁊ accñtia corruptionẽ cõcomitantia. Corruptio tñ actiõis ⁊ compõnis ad idez vt ad morbũ reducitur ita vt ⁊ ꝑus remaneant tria ad moduz quo in rebus extãt nãe tria: puta mã ⁊ foꝛma ⁊ ex his ꝓpositũ atq̃ dispõnes ꝓntes id ipm. Cũ his qdem trib⁹ particularius exꝑmitur interdũ passio dolor ⁊ nocumẽtũ. Oia quoq̃ hꝫ in hoc cõueniunt cõi qz q̃litates existunt. Differunt aũt in dispõne ⁊ habitu passione ac passibili q̃litate. Et coꝝ ẽt oia ꝑter nãm sunt nisi q̃ passio in q̃daz ei⁹ acceptione qđ nãe noiat vt oñdetur. Est aũt cã dispõ seu habitus q̃ lesio ꝓsurgit mediate. in h̃. n. differt a morbo. qz hꝫ ipressio extat ĩmediata: cãe autẽ cũ medio: aut id qđ ꝑmo est ⁊ ex quo ꝓuenit inuẽtio alicui⁹ dispõnis in cozpoze humano aut eius fixionis. ꝑmo fa. ca⁹ ꝑ. dicemus q̃ cã in libris medicoꝝ tẽ. Et ipsa ẽ triplex. ꝑmitiua: añs: ⁊ cõiũcta: siue manifesta: ꝓcdens: ⁊ iberẽs: Haliab. Differt etiaz cã a ceteris ꝓtactis velut agẽs ꝑmitiuuz ab his q̃ ab eo ꝓduc̃t. sic̃. n. lapillis seu lateribus coordinatis adinuicem vno moto mouent vsq̃ in vltimũ oñr aly tali motu ceu anthomatibus est videre mirabilibus: ita ⁊ postea cã ⁊ ꝓpe ꝓiuncta vel ꝑmitiua ponit morbus quo posito ꝓsegꝫ accñs nocumẽtũ passio ⁊ dolor suo mõ. Differt nanq̃ morbus ab accñte qñ morb⁹ est qđ ꝓncipal'r ledens ⁊. q. subm. Accidẽs aũt nõ ledit vsq̃ sz scõariuz ⁊ velut qddã subsequẽs. vñ appellat synthoma. i. ꝓcisio vel genimẽ seu oñs vt eguocatio tollatur ꝑ ut accñs subam qualificat ⁊ morbũ ꝓcomitat. tertio de accñti. ¶ Adhuc morb⁹ cum sit dispõ dicit rẽ suã magis in facto esse vt in dispõne vel habitu. Accñs vero cuz sit alteratio ꝑter nãm ⁊ vl'r passio ⁊ passibilis q̃litas extra nãm extat in fieri ⁊ alterari: ⁊ interdũ vt apparebit in facto sil'r esse. Et qz morbus cõplonalis ⁊ ꝓprie simplex vitio carens humorali ceteris amplius rem suaz dicit in facto esse vt in marasmo ꝓprie verius sibi rõ debetur morbi cũ figat getatus per amplius. Est ⁊ cõplo alys dignioz naturis. hec. n. prz ceteris fcñ eẽ denunciat cũ nulla ibi sit alteratio rõne cãe: absceſſit enĩ.

¶ Sz adhuc in subo fit pua alteratio ipo ita vt hñs eth i caz non percipiat eaz de distempantia ineq̃li. Jn alys tñ morbis lz alteret subm nõ paz. vñ ꝑbl. 7.º Egritudo qdẽ motus sanitas vero ges. Causa tñ vtcũq̃ cũ fixit getãta ⁊ ꝓprie ꝓiuncta. ꝓueniunt aũt morbus ⁊ accñs ac ẽt causa in eo qđ est ꝑter nãm foze. Hña hꝫ sigdem nosce q̃ egritudo facta triplr dicit. aut ꝓprie cũ nullã habeat intus cãz vt ethica. vel cõius ceu cũ cã tota añs posita est subcõiuncta vt in vltimo febzis paroxismo: vt aphozi. quarta. ⁊ iterioꝝ ꝑmo. Tertia species dysenterie dicitur egritudo facta ⁊ constructa ⁊ prozie respectu duarum precedentiuz que magis sunt in fieri. Passio siquidez in fieri sonat ⁊ alterari que ⁊ multipliciter dicitur. 5ᵐ metaphy. Une quidẽ q̃litas scõm quã ꝓtingit alterari: vt album aut nigrum ⁊ talis passio potest fm nãm esse. sentire. n. est quoddaz pati. 4.º de accidenti. scõo de aĩa: ⁊ siliter inteligere in illi⁹ tertio. ⁊ talis passio non est corruptiua sed potius salus ⁊ perfectio patientis. Dicitur ⁊ passio que in naturam agit ⁊ aliquid ab ea abycit continue. vnde sexto topicoꝝ. Oĩs passio magis facta abycit a suba ⁊ alteratiões sil'r nocine maxie tristitie ⁊ calamitatis magne passiões dicunt. Differt eqdẽ passio vt apparet ex his vt Ha. testant a morbo: eo q̃ ipse dictus est in facto esse. passio vero semp in fieri.

¶ Adhuc passio est ꝑter nãm ⁊ aliquãdo fm nãm. morbus aũt ꝑter nãm solum. Distat ꝫo ⁊ hec ab accidente cũ passio sit in motu oĩno ⁊ fm nãm quãdoq̃. Accidens vero nõ in motu soluz sed aliquãdo in habitu vel foꝛma vt cũ fixionẽ recipit ⁊ ꝑter nãm est oĩno. Nocumẽtũ aũt est concisio seu lesio a morbi actione causata. Nocumentum. n. actus sinthoma est aĩalis. Ha. Jpsuz aũt siue lesio est vt genus ad passionẽ ꝓeter nãm: ⁊ ad accñs. Nã accidens est nocumẽtũ actionis oñs morbũ. 6. theozice. ⁊ tertio prima. Soda est lesio in mẽbris capitis. ¶ Circa predicta dubitare ꝓtingit: qz dictũ est accñs aliquãdo foze ĩ habitu vel foꝛma qđ nõ videt: qz tertio de accidẽti. Accidens est exalteratio eius qđ fm nãm q̃ dicit ꝓprie ipius rõ maxime: sed lz morbus sit exalteratio hꝫ nõ simplr: sz fm qd. Est nãq̃ exalteratio in dispõnib⁹ eius qđ fm nãz ita q̃ morbus est in dispõne vel quasi. Et q̃ hꝫ in fixione quadã consistit ⁊ hitu. Accidẽs ꝫo nõ est in dispõne sed ĩ alteratiõe tñ. ¶ Propter qđ dicendũ q̃ accñs nũq̃ est in hitu siue foꝛma sed soluz in alteratiõe ⁊ motu vt cogit inductũ. Sed accñs id qđ est accñs põt cũ figit ĩ dispõne vel quale fieri sicut oñdet hac via dolorem morbum vt monstrabit posse fieri: sz tũc aduersarius dicet distinctionem hãc posse adaptari etiã passioni. ¶ Propter qđ foꝛte dicẽdum ꝑ tanto dixisse Ha. accñs foze in habitu vel foꝛma q̃q̃ vt notet quasi mediũ inter passionẽ oĩno habentẽ cẽ in alterari ⁊ fieri: ⁊ morbũ in facto esse ⁊ alterato: ita vt aliquod seuoꝝ accidẽtiũ ei affinitet nõ modicũ qđ indicatũ ex iducto. interioꝝ ꝑmo. ¶ Adhuc dubitat q̃n ibidẽ morbus nõ est aliud nisi motus extra naturaz. Sed accidẽs ẽt ꝑter nãm extat motus. vñ videt accidẽs oẽ morbũ foze. ¶ Dicẽdũ sicut scribit ibidẽ q̃ alteratio vel mot⁹ ẽ duplex. Unus cuz in pmansibilem deuenerit dispositionẽ ⁊ talis egritudo existit. vñ dictũ q̃ egritudo est motus: sanitas aũt ges. ab illa. n. modica in ipsa ꝓcidẽte. transmutatione vtcũq̃ põt motus dici cũ cõfusiõe tñ. mox. n. figit illa modica alteratio essential'r ledẽs actiones. Est ⁊ alter motus quadã cõmutatione in alteratiõe permanẽs totus nonduz habituãs ⁊ aliquid figens q̃lis motus est accidens ceu dealbatio late suscepta est tri-

plex. Una qdez qua tota est iam in termino ad quē ita vt manꝰ cesset motꝰ dealbātis que morbo assimilaꝝ eē li fixo. Alia cuius aliqd est in termino. dealbās. n. fuit in ipso sed adhuc reiterat. ꝛ fit in via vt pfectius dealbet. ꝛ talis morbus est fiens. Reliq̄ qdem in qua nūq̄ adhuc deuenit in terminū: ſz semp existit ī alterari ꝛ ī fieri ꝛ qō accns est tale: sic igit alius motꝰ est morbꝰ ꝛ alius accns. Et passio silr est hꝫ motus. Ipsa. n. est alteratio que circa mām vel motus adhuc fiens. que autē pmanet alteratio dispositio seu egritudo. Accidens vero qō preter nām accidit animali. tertio de accidenti.

Propter secundum vo sciēdū q̄ Olimpicus. p. de īge. dixit dolorē esse morbuz. Itaq̄ hic erit q̄daz mutatio corpus a nālibus q̄litatibus ad extra nāz deducēs. Dicebat ēt qz morbū dolori accidere quē Ha. deridet ex multis. Sz ipe ac. A. videt ad istud quesitū cū distinctōe pretacta rnde re distinguentes dolorē duplicē. ſ. māsiuuz infixū: ꝛ eius oppositū. Primū dicūt fore posse morbū: zm aūt minime cū in alteratiōe oīmoda ꝛ fieri consistat. vñ iteriozꝝ pma. Ego qdem dico q̄ tūc partes patiunt solū qñ nondū bñt disponez pmansibilē: quēadmodū in dolore capit̄ ꝓpter humores in ventre ꝓtentos. Si. n. gs voluerit de noibus litigare pati ꝓprie caput dicet cuz vētri cōpatiꝰ: egrotare vero cū se p seipm patiaꝝ. vñ in pmo de morbo fm monachum. Prima qdez spēs morbi est illa quā dixi necnon ꝛ dolor cū pmanet in corpore ex calore solis seu ignis. A. q̄z pmo Ha. Plerūq̄z ēt accns ipm fit egritudo quēadmoduz dolor capitis qui ex febre accidit cū q̄q̄z figitur ꝛ tandiu fit māsiuꝰ donec fiat egritudo cuz febris recesserit ꝛ permanserit dolor. tunc. n. relinquit nāz ſequele ꝛ vmbre ac nām induit. q. subiecti ac per se stantis.

Propter tertium qdem sciēdū q̄ idez diuersimode pōt eē morbus ꝛ dolor sicut idē pōt esse passio ꝛ synthoma rōne dñti. vñ. 3ꝰ de accīti. Lōtigit q̄nq̄z idē ꝛ passionē nosari ꝛ synthoma significatis alterutris exīstibus eis fm aliā ꝛ aliā rōnez. Dolor nāq̄z pōt dupl'r accipi formal'r. vz. inq̄stū dolor ꝛ mäliter id qō est dolor. Primo qdē modo dolor nullo modo pōt eē morbꝰ cū sit in alteratiōe oīmoda: ꝛ nūq̄z aliquā adeptus pmanentiā fuerit seu stabilitatez. vñ. 4.ꝰ de accīti. Dolor nō fit postq̄ icisum aut scissum: ſz donec in ipsa passione sunt icisiones ꝛ scissure. q̄uis autē morbꝰ dicaꝝ etiā preter nāz motus: hic tñ stabilitatē seu pmanētiaz est adeptus. Scōo aūt mō dolor pōt morbus esse cuz pmanētiā q̄ndā possit acgrere ꝛ nō in oīmoda existat alteratione ꝛ ꝓprie cū ei' absoluaꝝ. q. subm ipse quoq̄z figatur in parte. tunc. n. morbus reddit cū opationes per se ledat. Hꝫ qdem declaratio existit. qz dolor ꝑmitus acceptꝰ est q̄dā passio ꝛ passibilis q̄litas ꝓter nām tñ. In his autē ꝓprie ac īmediate est motus. ſ. alteratio. dīa oñsuz pozi. Nā in hac spē q̄litatis locanꝝ ꝑme q̄litates ꝛ tertie q̄ oīo in alteratione ꝛ vicissitudinali pmanēt trāsmutatiōe. Et iō dolor ꝓprius ex eis causatus nunq̄z poterit rōnez morbi q̄ q̄ndaz pmanentiā dicit hr̄e. Dolor aūt susceptus mō altero cū fixione q̄ndā ꝛ pmanentiā suscepit nō in tertia ſz potius in pma locaꝝ spē q̄litatis in q̄ non est motus nisi per accns. sīc neq̄z in alys nisi ꝓpter motū preexistentem in passione ꝛ q̄litate passibili. Et iō cū morbus ꝛ cā dicant pmanētiā q̄ndā ꝛ fixionē ſz fm magis ꝛ minus: eo q̄ gdā eoꝝ est habitus: aliud vero dispositio in pmo eas locauit Arīſ. q̄litatis mō. Cū igit dolor talē adeptus fuerit stabilitatē ꝛ īmutationē nō est incōueniēs ipsum posse fieri morbū. Et hāc qdem subtiliozē sniaz ſz nō exp̄sserit: olfecit tñ Ha. Uolo itaq̄ q̄ in morbo non sit aliq̄ motiua ꝓprie saltē rōne cause alteratio: ſz est q̄p'lūnū iaz termina ta in dolore aūt minime nisi cū figaꝝ in membro. Et ideo qñ figit cū magna pars alterationis tollaꝝ sentit tñ non tñ cū iaz derelinquēs ꝓnez malā diuersam eē li accedat ꝓni. Hoc aūt etiā pōt exemplo manuduci sensibiliozi vel ut cū quis imagineꝝ caliditatē corpoꝛis occurrisse: ad cuiꝰ subtractionē moꝛ. q. remoueꝝ corpoꝛis calefieri: cū nōdū impresserit ſz totū adhuc ꝓsset in alteratiōe ꝛ fieri q̄ō dolori ꝓportionaꝝ. put aliud est a morbo ipm ꝓns tanq̄z corpus vmbra: lz ꝛ itelligere caliditatē corpoꝛi iaz fore ipressam ita vt ꝛ recedēte calefaciēte remaneat calitas in corpore vt in calefaciētibus ethicā ꝛ ephimerā ꝓducētibus q̄bus qdem cessantibus adhuc remanet calitas in parte vt ostēdit calor ꝛ frigus positus in tertia ꝛ pma spē q̄litatis. Sz huic silis reddit dolor q̄ eius moza ꝛ maxime suo susceptiuo ꝛ inherēte semoto morbus efficit. Et hic quidē dolor erit ex subita causatus alteratione magis. q. n. ꝓuenit ex ꝓtinuitatis solone mīme pōt figi ꝛ māsiuus reddi cū ea in alteratione consistat peramplius. Notandū tamen subtiliter cōsiderando q̄ preexns dolor ꝛ qui ꝓnter māsiuus redditus nō est vnus cū subm sit aliud ꝛ aliud in quo figitur ꝛ tempus fixionis ipsius sicut calitas ignis ex ipso inferruz impressa. hec enim a priozi generata vel ceu non est idem omnifariam dealbatio ꝛ terminus ipsius cum alteratio precedens terminetur: ꝛ vt id amplius intelligatur. dīa consideretur. 109.

Propter quartum vero ad pmū dicēdū q̄ dolor iquātū ostēdit egritudinē nunq̄z posset esse morbus cū in alteratiōe ꝓsistat oīmoda ſz morbus efficit: qz quietaꝝ aliqualr illa. ¶ Ad aliud etiā apparet: qz dolor inquātum est accidēs formalr est actio lesa. inquātū vo nām induit morbi efficitur vt ipse ledēs sit actionē. ¶ Ad aliud silr dōm. visuz est. n. qūo dolor sit alteratio ꝛ qūo nō. ¶ Ad aliud dōm q̄ quātū est q̄ ex opposito diuidunt vnū nō pōt reliquū fieri. Jd aūt tamē q̄ vnū est subiecto pōt fieri diuersa ſz distantes realitatis etiaz rōnes. Scōm. n. q̄ dolor extat in alteratione aut in getatione fere quadam ꝛ pmanētia efficitur alius ꝛ alius. ¶ Ad ꝓfirmationē dōm q̄ illi ponebant fortassis idē fore morbū ꝛ accidens fm idem nō diſptientes oīo. Aut febris quecūq̄z rōnē hꝫ magis morbi q̄z accidentis. de quo q̄rti cañ. exordio intende. ¶ Ad aliud etiā appet: dolor. n. put est accidēs nō ledit actiōes cū sit actio lesa verum put morbus p seipsum. Et qz ꝓpa rō doloris est vt sit accidēs ꝛ nō morbus: ideo sub ratiōe accidentis ꝛ nō morbi cōiter assignaꝝ. ¶ Ad aliud dōm q̄ si dolor eēt oīno infixus habituatus iē fere oēm rōnez doloris amitteret. non tamen cū in figi dr̄ sibi illud oīno aduenit: lz tamen quo ad quid in figatur: nihilominus in alteratione pmanet quadā: non tamē simili priozi: ꝛ ideo non tantā habet in sensu lesionem inferre cuz in malam complexionem accedat equalem.

Cuius occasione subsequēter quesiti dubitatur. An stupoz sit dispō vel accns. puta dolor. vī nāq̄z dispōnē fore: interiozꝝ. z°. Unde Serapio: Uincens in hac egritudine humoz est frigidus: ꝛ tertio scōa. Stupoz est morbus officialis: qō Ha. ꝛtra archigenē conaꝝ mōstrare in ptactis ingens q̄ sicut se hꝫ vlcus ꝛ apa ita dolor ꝛ tozpoz. ſz apa non est vlceris dīa: verum morbus est alius ceu vlcus ꝛ carnis deperditio ī tegni. libro. 3. Quare neq̄z doloris tozpoz erit causa cū sit frigiditas quedā magna: verū res q̄dā ab ipo altera. ¶ Rursus qō curat dolorē nō est dolor. Idem. n. nō perimit seipsum. ſz stupoz dolorē curat. vñ aphoz. 5. Stupoz mediocris dolorē minuit. ¶ Adhuc morbꝰ pōt causari a cā ꝑmitiua. ſz stupoz causaꝝ a frigiditate vehe-

mẽti vt appet in iter agentibus tpe frigoris intensissimi. ¶ Rursus causatur stupor ex ꝓstrictione ac ex tactu torpiginis adhuc viuẽtis ⁊ sili⁹ q̃ opilationẽ videnꝫ causare. ¶ Amplius si stupor eẽt dolor ꝓtinue doleret stupida ꝛ nõ dolẽt ꝛ sentiãt passiones nisi cũ moueantꝫ. Cõcludit igit ex his Ha. q̃ stupor sit morb⁹ ⁊ nõ accñs seu dolor.

Quod autez sit accñs scribit quarto ō accñti. puta ꝓpriuz sensus tact⁹: ⁊ gn to eiusdẽ ac ẽt in de typo. vñ Paly. Epilepsia spasm⁹ stupor tremor ⁊ saltus est accñs sequẽs egritudinẽ quare stupore vnã ponit spẽm doloris ꝓmoq̃ fa. Eti. Interior. z°. In dentibus ⁊ gingiuis fit passio q̃daz quã vocamus stupẽ: ꝛ passio est accidẽs. 3° de accidẽti. Palin. 4° eiusdez Torpor ꝓponitur ex difficili sensibilitate ac mobilitate. he aũt sunt accñtia. Itidẽ. frida discrasia oio videt torpos facere aĩales actus. Sed ipsa posita ẽ ꝑus a Ha. dispõ ab ea vo cõseqt accñs. Torpor igr erit accñs ⁊ nõ morb⁹.

Propter primuz gdem sciẽduz q̃ torpor stupor obdormitatio siue ꝯgelatio est q̃litas praua ex penuria delationis spũuz sensibiliũ in corpus cãta. Dicit aũt q̃litas praua: qr cõis ẽ oi rei ꝓter nãm. nondũ. n. oñsuz est vtrũ sit morbus aut accñs. Dicit ⁊ penuria qr qñ spũs sufficiẽter irradiat corpus sensitiuus sanitas extat. Cũ aũt ꝓhibetur oio insensibilitas causat: qñ vero medio iteruenerit mõ stupor efficitur. Dictũ est aũt sensibiliũ spũum: eo q̃ stupor machinat ꝺ sensum ⁊ tremor in motũ ꝓpriꝰ ozando. Lesio ãt in vtroq̃ vna in paralysim ꝓducit. Improꝑe vero stupor ꝯcidit cũ tremore maxime qñ fuerit ĩmẽsus. Et iõ dictuz ẽ cõponi ex difficili sensibilitate ac mobilitate: q̃re tertio fa. Stupor est morb⁹ officialis faciẽs euenire in sensu tactuali nocumẽtũ. s. aut destructionẽ. aut diminutionem cũ tremore si est debilis: aut cũ mollificatõe si est ꝛfirmatus: qñ nõ solũ virtus sensibilis ꝓhibet̃ a penetratiõe verũ ⁊ motiua. Dicit vo qñq̃ stupor admiratio: ceu qñ plus afficit aĩam cũ ipsius sit quedã passio iuxta illõ. Papa stupor mundi. Nõ raro aũt corpus per amplius. ⁊ ℔ aut scõz totũ cũ lesio fuerit in cerebro ⁊ maxime in parte anteriori. aut scõz plures partes puta qñ aderit in nucca. vl scõz aliquã partiuz sicut cũ fuerit in aliquo neruo ceu dentib⁹ attribuit ex comestione acidor. ⁊ ponticor. Differt autẽ ĩter stuporẽ cõem ⁊ epilepsiam: apoplexiã ⁊ cathelensim. qr ille fit in parte añriori cerebri ex friditate vel ca. ⁊ humiditate: iacetq̃ patiẽs oculis clausis ⁊ subet ĩportare videt. Apoplexia ⁊ epilepsia plus accidũt in medio cerebri ex humore maxime frido ⁊ humido. Cathelẽsis qdez ex friditate vel siccitate ꝓmixta cũ oculis iacendo aptis. vñ Ha. fa aphoꝛis. 3° omen. Si vero siccitati ꝓmixta friditas fuerit cathelensim. i. ꝯgelationem facit. q̃litates. n. ipsius dilatari ⁊ claudi palpebras ꝓhibent. 4° interior. Est ãt stuporis cã multiplex. Interdũ nãq̃ iducit a friditate cõstringẽte ac semimortificãte sensus virtutẽ: aut a calido spũm resoluẽte. iuxta illud aphoꝛis. 5° Calĩ nocẽs frequẽter vtẽtibus mẽtis stuporẽ iducit: seu a siccitate ac humiditate ꝓfluis: vel a repletione humorali siue ventosa: aut a virtute aliq̃ occulta vt torpigine. ⁊ vl r veneno calido vel frigido aut ligatura strictiori. Quid aũt sit dispõ morbus accñs ⁊ dolor visum ꝓpius. dria. 7z. ⁊. 73. Modi aũt dolor scribuntur q̃ plures interior. ⁊ ꝓmo ꝓis. puta stupefactiuus ꝛ Arabigenẽ ⁊ plurimos: pulsatiuus: grauatiuus: pungitiuus: extẽsiuus: ꝓpressiuus: ꝓquassatiuus: perforatiuus: mordicatiuus: acualis: ꝓtritiuus: infixiuus: spontaneus: pruritiuus: seu scalpositus: a ꝑeratiuus: lassatiuus. Quoruz causse ac substãtia ibidem ostenditur.

Propter secundũ gdem sciendum ipm apparere iaz argutis qdq̃ de ipso tenendũ tertio ⁊ q̃rto aperiet dicẽdor.

Propter tertium vero sciendum q̃ stupor pot̃ dupl r accipi: aut pro opilatione poror attenuatoria vel coartatoria in neruo accñte spũs sensibilis delatiuo vel eor largitate sicq̃ stupor est morbus officialis cũ accidat in poro sub plasmate locato: qđ. A. fortasse ꝑcepit dicẽs eũ fore morbuz officialẽ. aut qr in eo ꝯcidit ꝓpter tremorẽ partis figuratio prauа ꝛ Ha. ⁊. A. opilatio nãq̃ ac largitas siue figuratio prauа est morbus: ꝛ talis est stupor. Causaꝛ nãq̃ ipsius plures inducũt opilationẽ: nonnulle vo dilatationẽ vt que ꝑtinẽt caliditati: aut prauitatẽ vt tactũ figure. Morb⁹ igitur ẽ officialis. ꝛ ꝺdictuz est supius ꝑ Ha. q̃ stupor est frigiditas quedã magna. ¶ Dom q̃ frigiditas dupl r pot̃ illa ꝓsiderari: aut in se ꝑut ipressa ẽ i ꝑte ide ledẽs sensibiliter opatiões ⁊ sic ẽ morb⁹ ꝓsilis: vel ꝛ q̃ opilatiõez causant in mẽbro cui occurrit vt tactũ ẽ. ⁊ ita est morbus officialis ceu scribit iterior. 3° q̃ hu. grossi abũdãtes q̃nq̃ qdẽ vt ozganice ꝑticule nocẽt. iterdũ vo vt ꝓsili. nã ꝼm obstructiões poror vt ozganice ꝼm alteratões crasis ꝓsimili. Si aũt ꝓsideret stupor ꝑut est difficilis q̃daz sensibilitas ex cãis vel morbis ꝑtactis coangustãtib⁹ aut dilatãtibus cãta sic est accidẽs cũ sequat eos vt vmbra corpus. Et verius est dicere ac ꝓpriuz q̃ sit accñs q̃ morbus: qđ ostendit modus ipsius essendi q̃ est fieri ⁊ transmutari: Cũ. n. libere ꝑtrãsiuit spũs aĩalis in corpus est sanitas: eo q̃ est in facto quodã esse ⁊ ꝓtinuato. Cũ vo nullo ꝑgrat modo cadẽ rõne ẽ egritudo. Sed cũ est in medio istor ĩ alterari existit ⁊ ꝑmutari. ⁊ tũc torpor efficitur qđ mẽbri oñdit ꝓssio. Est igit accñs qđ est qdã dolor modicus cũ eo q̃ aut fiat in mẽbris de se pauci sensus vt dẽtib⁹. dria. 4 z. vel qr spiritus sensitiuus impedit liberius transire. Sic igitur consentio cũ Archigene magis ⁊ alys nõ paucis q̃ torpor sit accidẽs varius. Et quis etiaz dolor q̃ dispositio improprius dicta.

Propter quartum gdem qd dicẽdũ apparet. ꝑcedũt. n. suis q̃ ipsius audita curriculis. qs tũ grã didascalie pleniozis volet rõnib⁹ forte dicere Ha. ¶ Ad ꝑmũ qppe rñdens ĩterimat quippe similitudinẽ quã inducit simpl r absq̃ ꝓbatione cui⁹ iam visa est interemptio. neq̃ ꝯcedet stuporem frigiditatẽ quãdaz esse magnã: verũ potius accidẽs illius vt apparet de accidẽti ⁊ iteriorib⁹ nõ parũ. ¶ Ad aliud dom q̃ dolor ⁊ torpor pot̃ curare dolorẽ ⁊ torporez differenter tamẽ: vt oñsum. dria. 153. Idẽ pot̃ etiã seipsuz per accidens perimere. ¶ Ad aliud dom q̃ illa cuz ĩmediate iducit prauã dispositionem in parte a qua demum causatur stupor vt visum. ¶ Ad aliud apparet similiter: qr cõcessum est impropꝛie stuporem predictã opilationẽ fore. ¶ Ad aliud dicẽdum q̃ quando stupor intenditur etiam sine motu aliqualis percipitur dolor cum quadaz fozmicatiõe mordicatiua. Et vniuersaliter Ha. loquitur vt victoriã cupiens obtinere comprehendens qđ omne. ¶ Ad ea vero que alterius partis dicendum magis ipsa concessa. ¶ Sed tñ ad scõm dicẽdum q̃ passio sumitur aliquando ꝓpꝛie prout est in fieri ⁊ transmutari naturaliter aut ꝓter naturam. Interdum vero impropꝛius p morbo vt in proposito. differentia. 73. alia quidem iuste plus stuporem conuincunt fore accidens.

Quod non sit morbus quis cõpositionis ostenditur: quia morbus est qui actiones essentialiter ledit. per cõpositionẽ aũt nõ fiunt actus cuz ꝑtẽ ꝑficiant ꝓsilez cui⁹ ꝓpꝛio est natu-

ra:sed iuuamentū consistunt.differētia.93. ¶ Itidez.oīs morbus putatus cōpositionis videt esse ꝓnis cuz ea ab ipsa dependere videt vt effectus a causa:cū cōplexio sit fax tor mēbri.dña.17. ¶ Amplius.si esset morbꝰ in cōpositione cū diuidat in plasma quātitatē:numerū:z positionez:siue sitū iā morbus nō esset in genere qualitatis:neqz posset curari saltē existēs in numero z quātitate:cū eis nihil sit ꝺriū. Plasma nāqz diuidit in formā: pozozuz: seu viaz receptaculū vel cōcauitatez z superficiē. In forma autem saltem essentiali nō repitur ꝺrietas:neqz in superficie cū q̄titatis modus extet numerus ēt z quātitas: seu magnitudo sunt quātitates z situs:silr aliud a q̄litate genus existit. ¶ Adhuc. videt hic morbꝰ in morbo superficiei cōtineri:cū sit asperitatis z lenitatis que positionē in ꝑdicamētis notant importare. ¶ Kursus.positio ē species quātitatis:morbus aut nō sed qualitatis. Nō igitur in compositione est morbus.

Cuius oppositum sentiūt medici. Palin. In tegni.genera lapsuum sunt eadē bis que vtute pficiūt: qō z ipsius oīdit destructio: ꝓpter qō z morbus eis aliquis erit.

Propter primum quidē sciendū q̄ quid sit morbus qdqz cōpositio.dña ostēdit.72.z.73. ¶ Sciēdū aūt morbū ꝓnis: seu coeq̄litatis forte aliū a morbo ꝓposito corpis. Cōpositionis nāqz dicit in nā factus mēbris officialibꝰ ascripta. Est aūt compositꝰ cū plura cōcurrūt in vnū. z h̄ quoqz multiplex.aut q̄ in eo tria morboꝝ cōponunt genera:ꝓnis.s. ꝓpositiōis z nāe cōis: vt apa.ꝑm.scōa.c.5. vel qñ plures morbi cōponunt adiuicē diuersi existes fm formā aggregatiōe q̄dā:vt aceruus lapidū vnā ꝓstruentes morbū. de morbo ꝑ. vt in h̄ appēditio apparebit:z dña se.

Propter secundus vero sciēdū q̄ quidaz cōibus motiuis aliq̄liter tactis a veritate recessere putantes tñ in cōplexione fieri morbos ꝓpter ipsius ꝑmordiū supza ꝓpositione.differētia.63. Quidā etiā estimauerūt solū febrē materialez egritudinē forе.aphoris.scōa. Aly aūt vt videbit ꝓpōnez solaz forе morbuz:sed quid de hoc apparebit tertio.

Propter ipsum quidē sciendū q̄ morbus in cōpositione reperitur. Nā morbꝰ est dispositio vl habitꝰ actionū actualr destructiua.talis āt q in ꝓpōne. Si.n.opatio pfici ꝺz:nō solū requirit ꝓplō:sicut aīe instrz ꝑncipaliꝰ:verū ēt ꝓpositio ꝑ quaz actꝰ ꝓducit in eē ꝓpositi pfectiꝰ:lz in vtute ꝑticule ꝓsilis. dña.63. ¶ Notādū tñ q̄ lz morbꝰ oīs sit q̄litas vt dispositio vel habitꝰ.dña.72.gdā tñ in alys fundant gñbꝰ:sic relatio alys ꝑdicamētis initit. Morbꝰ nāqz plasmat q̄litas ē z i ipsa fundat. forma enī z circa aliqō ostās figura q̄rtū genꝰ est q̄litatis.morbus aūt supficiei demū ꝓportat cū sit lenitatis z aspitatis que sunt qualia quedā circa positionē existētia. Ex eo nāqz q̄ partes sic sūt disposite ceu vne alterius eminētes vel eq̄r in planū iacentes talis in sensuz relinquit dispositio. Morbꝰ vero numeri z quātitatis vt cōtinue ac positiōis est q̄litas in quātitate vel positione fundata.vñ.3.collz. In officialibꝰ mēbris est morbus in q̄litate:z etiā est in quātitate. Et subdit q̄ ēt in positiōe ac colligātia. Numerus.n.quātitas seu positio non est morbus:sed mala q̄litas in eis fundata:sicut lapis aut vermis morbi nō extāt:sed malitia dispōnis vel habitus ipsoz eēntialr lesiua. ¶ Ut id vō pamplꝰ elucescat:sciēdū q̄ vtutes ꝑmarū q̄litatū elementariū ī qbꝰ ipsoꝝ ordo saluat formarū.dña.16.cōstruit mixtuz cui ꝓprius iō nāꝭ ꝓnis ineristit. Qualitatibꝰ aūt id ꝑinforme vtute regulāte iformatiua dearticulat q̄litate quātitate: ac positione aptius ita vt in ipsuz resultat q̄litas sanitas existens: aut egritudo que in plurib⁹ predicamētis repitur. Ipsa nāqz in ꝑma est vt tactū ꝑmitus spē q̄litatis dispōne vel habitu. Cōsequēter fulcit in q̄rta que in formā:z circa aliqd existēs figura:rectitudo curuitas:z que taliū q̄lis in mēbris ē maxie:cū alys rectitudo torti:z tozturа recti:rotūditas q̄dratiac q̄dratura rotūdi. Et is morbꝰ forе dr in plasmate:seu creatura fm q̄ ide actꝰ realr ledit. Repit ēt h̄ q̄litas in q̄titate ꝓtinua:puta in magnitudie z puitate: puthis vt tactū eēntialr ledit actꝰ. Aut ēt talr i discreta:puta numero:vt fundat in situ seu positiōe: quo nēpe cōiter a medico suscepto in locū:siue vbi:z societatē:vel colligantiā seu ꝑdicamētū hīt seqstrat. Sic igit magis in qnqz ꝑdicamētis:puta quātitate q̄litate positiōe:ac demū vbi z hitu repit morbꝰ:z in positione vt ēt appebit duplici. In qñ aūt ꝓpe:nō est morbꝰ nisi forte fm q̄ ipozat ꝓzitatē z posteriozitatē: sic in egritudine apparet ꝑncipali ac cōpassiua. In subā qdē nō locat:cū sit accīs:z qō ve ē fit accidēs nulli.dña.13. In ad aliqd silr nō existit cū simplr rē suā dicat absqz respectu:nisi fortassis ꝓnr:eo q̄ dispositio vl habitꝰ in qbꝰ locat ē ad aliqd. neqz in passiōe suscepta eadē vere.dña.73. Aut actiōe distinguit.cū.n.sit morbo is enī actio ē ledēs ceu actus ibidē actio lesa: qz igitur apparētius nō nisi quattuoz tandē modis possint partiū de articulationes variari ob hoc tīn quattuoz morbos in cōpone siue coequalitate posuere velut quattuoz sūt in cōplexione solum antiquitus positi.dña.19.z de sanitate similiter audiendū suo modo. Eti. Nosce positionez sumi multipliciter. Une quidem put est differētia quātitatis cōtinue. Nam quātitas alia ostat ex partibus habētibus pōnez:altera vō minime.hec quidē discreta. prima vero ꝓtinua. Cōtinue qdē ptes hīt positionē:nō aūt discrete i predicamētis.que siquidē positio est partiū ad aliquem cōmunē terminuz ordinatio. Accipitur z positio put est vnū decē generū rerū.ens qdā partiū situs z generatōis ordinatio.z hic modus z nō primus amplius cōuenit cū positione quā sentit medicus forе naturā quartā compositionis seu coequalitatis saltē put sitū sine locū imporat. Dicit enim locum z societatē vel cōitatem seu colligantiam primo de morbo fm quē moduz.tertio collz ea dicitur predicamentū habitus ingredi. Apud tamē medicum considerationē non adeo exquirentē perspicacez sufficit hos duos modos in positione locare cū vtrobiqz quidam situs attendatur partiuz z ordo quis inter ipsas copulationis introducatur. Sic igitur in cōpositione firmatur morbus dispositio existens seu habitus qui in tribus locatur generibus qualitate quātitate z dispositiōe Auer.autem visus semp alys eminere concludi tria genera egritudinū intrare qnqz predicamēta: puta quantitatis qualitatis in quantitate:ac positionem in qualitate quantitate discreta z cōtinua vbi z habere.z postea inuenitur huiusmodi res in quando hoc est in priozitate z posteriozitate. Sed ordinationem membroꝝ officialium z priozitatem z posteriozitatem plus ponēdam forе in sex predicamentis sequentibus.

Propter quartum qdē dicēduz ad ꝑmū q̄ lz ꝑncipalr nō fiāt opatiōes ꝑ cōpōnez sz magis iuuamētū ide suscipiāt.53. non tñ sic in eaꝝ cōtingit destructione.possunt.n.lesione maiozi facta in cōpositione corrūpi.primo de morbo:cuz ad constitutionē alicuius plura requirātur q̄ ad destructionem. ¶ Ad aliud dicendū per hoc apparere ac etiaz per.63.dña m. ¶ Ad aliud dicendū q̄ morbus compositionalis est qualitas licet fundet aliquādo:vt ostēsuz in alys predicamētis z curari inde pōt cū vere in qualitate reperiatur ꝓtrarietas. ¶ Adhuc neqz medicus ꝓtrariuz angustū accipere tentat z veruz cum dicit omnez cura-

tionem suo perfici contrario. dña. 153. Similiter apparet quō morbus in positione fundat. ¶ Quid autē ad aliud dicēdū iaz apparet. Sz hic videt diuersitas ex pdicamētis t sex pncipys cōsurgere. In pdicamētis enī dictū: durus t molle: asperū: lene: t silia aliena putari t diuisione q̄ circa q̄litatē. quādā enī positionē vident quodāmō partiū vtraq; mōstrare. ex sex pncipys vero inductū est non esse pōnes sed q̄lia circa sitū eēntia. dicendum q; sunt aliqualiter media in vtroq; pdicamēto existentia: qō vtriq; venotāt sermones diligēter examinati. Nō enī positū ē pmo simplr positiones eē sz dictū putari: ac quādā videntur positionē quodāmō mōstrare. Sitr nō scriptū secūdo q; absolute sint qualitates: sz q̄lia t circa sitū existētia. Fz enī q; aliquā passionē inferunt in sensu qua dicimur q̄les dici possunt q̄lia. put vo partes rei supficiales sic aut aliter situant positiones habēt iportare. nō enī incōueniēs est vnū qd fz diuersas rōnes in varys cathegorys numerare. Boeti⁹ in pdicamētis. Pater. n. t subaz iportat ac relationē. vñ in pdicamētis videt sumi positio cōiter p q̄cunq; situatiōe partiū t figuratiōe: ita q; asperū t lene p̄pter diuersaz partiū situationē aliq̄lē positionē iportent: qō medici vident sentire locātes sub plasmate ceu membroz figuratiōe vel forma morbū in supficie: vt leni vel aspera sumēdo etiā ipsaz. put q̄le qd extat nāle: nō autez q̄tū mathematicū. In sex quoq; pncipys sumit angusti⁹ positio. put situs partiū t ordo differēs existit t apparēs valde vt sessio mōstrat t statio. Et ideo rarū t dēsuz: aspe ruz t lene nō vident positionē sic iportare. At qz positio iuxta sex pncipia sensibilioz existit: ideo medici hs ea imitādo morbū in positiōe ordinarūt. differūt tñ ab illis: qz hi positione dicūt esse situationē partiū in toto naturalez t stabilē magis. Illi vero nō solū naturalē verū t acquisitam: t celeriter mutabilem.

Verum propter quoddā in partibus iserti dubitare cōtingit circa numerū morboz cōplexionabiliū. nō enī videt. i6. eē vt positū. z⁹ de cā. t a Joānitio cuz. A. Qñ q̄ttuor simplices nō apparēt eē in quib⁹ tñ peccet simplex qualitas: cū oz ipsaz intēdi saltē ad tertiū pueniens gradū si actus ledere oz. Etenī pmanet sana cū excessu etiā gradus secundi. dña. 138. Ea vo sic intēsa mox sibi reliquā cōsociabit q̄litatē: t ita morb⁹ cōsurget cōposit⁹. Et firmat: qz hs q̄litates simplices non pmanēt diu qn sibi associēt alias sub latitudine sanitatis ēt entes. dña. 19. caliditas eniz maioz q̄z oz reddit corpus sicci⁹ q̄z oz. pma pmi. ca. de cōplexionibus. ¶ Adhuc nō videt morb⁹ in q̄litate simplici possibilis cū mā: cū humor oīs duplici pticipet q̄litate: qui etiam nō numerat. tertio pma. in pranis cerebri cōplexionibus. Eti. Neq; morb⁹ cōpositus ex duab⁹ q̄litatib⁹ absq; hu. vitio. ppter enī earū in adinuicē vigoratiōe humorem sibi cōsociat. vñ. 6. theo. Cōposit⁹ morb⁹ mā vacu⁹ nō erit. Solū igit q̄ttuor relinquunt cōpositi rōne. vz. q̄litatis t māe: vt sanguine⁹ choleric⁹ ⁊c. Videt ēt q; sint plures q̄z. i6. puta calidus: frigidus: siccus: t hu. vñ. z. de causa. multotiens ꝛie dispōnes existūt q; putat esse ipole vt calidius simul t frigidius: eo q; fz nāz vnū t idē pfici corpus t similiter humidus simul: sz cū b fit t decēter anomala nominatur discrasia: quod febres ostēdunt empirale. differentia. 9z.

Sed oppositum scribunt medici.

Propter primū qdē sciēdū ipsuz fore sufficiēter notū ex q̄plurimis.

Propter secundum vero sciēdū q; Democritus t Epicurus Empedocles t Asclepiades ponētes pncipia materialia impassibilia t inalterabilia vt athomos t quattuor elemēta famosa nullū posuere morbuz in ꝑne: seu in natura cōsimili inq̄tuz talis cuz ipse in alteratione vtuncq; consistat t ide nascat: sed tñ in cōpositione. puta porozuz dilatatione t angustia cōgregatione elemētoz. qz tamē cōsimilibus partiū etiā ineſt cōpositio vt sic in eis morbū posuere in cōpositis ceu pmo de morbo: contra quos iuit Ar. p multa t Ha. elemētoz pmo potissime.

Propter tertium quidem sciendū q; i6. sunt morbi ꝑnales cōmuniores t notiores: qñ exgsitiozi coz distinctione premissa in. 3z. cōsurgūt pmo apparēs pma: fm q; mā penetrat in membrum vel madefacit fozis permanens tñ: t fm q; penetrans est apostemās vel minime. Multoties tamen occurrentes t apertiores sunt quattuor compositi in se: t cum humore. quod ostenditur: quoniam primo secundo ac tertio modo sic aut aliter contingit essentialiter consimiliuz actionez ledi. hoc enim de ratione morbi existit. Nosce quoq; q; cōmixtio seu compositio est duplex: vt differentia innotuit. i6. Una quidem vera cū misibilia in vnuz quid tertium perfecte concurrūt. Altera sensibilis apparens quando iuxta se tñ miscibilia locantur absq; eo q; vnum resultet vere. Quaz quidez vocat Isaac in vrinis fm vicinitatē qualis est sanguis t melie: flegmatis t colere. Opponit. n. in q̄litatib⁹ oio t i substātys nō paz. San. vo cū flegmate t colera t melia cū colera t flegmate mixtionē fm eū reddunt primā: cū nō sibi opponant oifariā. Sexdeci aūt morboz ꝑnaliuz famosioz padigmata subdant. morb⁹ sigdez calidus simplex fm Haly. t Joānitiū febris est ethica: vel melius mala ꝑ cal'a igne vel aere calidioi cāta cū humore vt febris putrida. Frigidus simplex ceu algoz t spasmus cātus ide: t meli⁹ ei⁹ cā puta frīditas itēsa qñ spasm⁹ē accūs aut egritudo nō ꝑsilis vez officialis. Frigidus vo cū hu. sicut paralysis epilepsia t apoplexia. Siccus sine humore vt spasmus inanitiōis t silr tabes sicca vt senectus ō marasmo cū mā sicut cācer t elephātia. Humid⁹ qdē simplex ceu frigidū vuln⁹ ac vacuū t fetidissimū cū tabiditate sicut i flata hydropicoz caro t squaloze vacuo torpens t humiditas corporis ei⁹ q̄ caro tumida. Jsta qdē est hydropisis hyposarca in q̄ est iā illud humidū adherēs desinēs a nā humoris primi velut in ethica. Oz si dicat hydropis essē egritudinē mālem. dña. iy. t3. i4. dōm q; aut vere dr de aſclite. vel mā sumit cōiter ad pmaz vt q̄ttuor hūores t secūdā ceu hūiditates. Quidā vo h audiūt corp⁹ hydropici erātū aq̄. sz tūc vr egritudo cōposita frigida t hūida cum humore quidē vt hydropisis. Sed qz vere aiaduertēti morbus qui declarat is ex qualitate simplici fore cū humore magis est duplici affectus q̄litate. Sic. n. oīs humor disponit qō appet qz putride paralysi t talib⁹ dictis ab eis duplex extat q̄litas. ¶ Meli⁹ igit dōm q; humore singulari ente id nō pōt oñdi sz cū adinuicez intelligit ꝓpositi ceu cū sanguis t colera cōmiscent ꝑ sup extendit praua cal'a cū vterq; humoz sit calidus tēpamentuq; impassiuis fere resultās ita vt caliditas sit excedens tali in humore sūme. Frigidus vo constituit quādo mel'a coniungit t flegma. Siccus qdē qñ cū colera mel'a: vtraq; enim ficca t rōne ꝓrietatis ꝓtēpant in actiuis. humidus autē qñ sanguis flegmati pmiscet. nunc vo subdant exēpla cū due qualitates simplices sociant. lz dicat balyab. hs morbos nō fieri. compositus qdē morbus materia vacuus nō erit. Tunc sigdem calidus t siccus erit ethica t tabes cū caliditas intensioz ea que i tertiana sibi ꝓsociet siccitatez t verius q̄z morbus calidus solum vt scribunt. Siccus autē t frigidus ceu q; dictus inanitiōis spasmus sue certius ei⁹ cā. verius sigdem q̄z scribere ipm simpli-

cem ⁊ ethica seny. calidā vo ⁊ hu. egritudinē ac frigidaz ⁊ hu. sine mā difficile est imaginari. collz. 3. Dico tñ q̄ dupliciter pōt cōsurgere: a causa p̄mitiua sicut a balneo calido ⁊ hu. vel ab intra ceu cū qs sanguineus fuerit minut⁹ valde: caliditas tñ ⁊ humiditas nō separant a partibus. Frigidus ⁊ humidus silr duplex: vel ab aere: aut aqua ⁊ talibus: aut cū hydropicus phlegmaticus itelligat euacuatus ab aqua. Exēpla quoq; cū due qualitates humores afficiūt in febrib⁹ mālibus ⁊ apatibus apparēt aperte.

Propter quartum quidē ad p̄mū dicendū z q̄ fm p̄cedentes Ba. neq; morbos simplices vna q̄litate peccātes sine mā posuere: neq; etiā ꝓplexionē huius. dr̄ia. 19. sed pōt dici q̄ incipiūt ⁊ mox quasi aliā sibi cōsociāt q̄litatē: que q̄litas dominās altera oppositiōe nō dominat remanente late etiā equali: vt in discrasijs his nālib⁹ adhuc. Sed p̄o tāto dicit simplex q̄litas: q; scōa que acquirit nō coequat p̄ozi cōfesti. Et q; nō sic apparet: aut raro ⁊tingūt hō morbi. vñ de morbo p̄mo que in q̄litatū ipsaruz sola discrasia egritudines rarius cōsistūt ⁊ difficile itelligibiles: nisi magna q̄ñq; particule ad qō p̄ter nāz euersio fiat. ¶ Ad aliud iam apparuit qd dām: q; datus est modus q̄liter p̄nt hu. cōponi. Non. n. his singularib⁹ entib⁹ cōsurgūt predicti morbi. vñ Baly. ⁊ Joānity nō sunt padigmata sufficiētia. ⁊ si. A. nō hos exponat. prima terty. ipsos tñ subaudit subdēs alicubi ipsos. ¶ Ad aliud dām q̄ ille q̄litates cōiuncte ⁊ si sint efficaces: habēt tñ fr̄m mēbrū in qō agūt p̄manētes: neq; aliqd humidi adducūt nisi forte qd indigestiōis per accñs. ¶ Ad id etiā baly. apparuit qd dicendū: cū data sint illoz padigmata morboz cōueniētioza: vt apparet de morbis hui⁹ tertio p̄ma. ¶ Ad aliud qd dicendū apparuit: qm̄ cōpositio morboz. 16. est p̄ma fm veraz magis cōmixtionē. hoz autē duoz quos supaddidit Ba. est iuxta vicinitatē quādā cōpōne sensibili: ceu cū qs color de lōge aspect⁹ attendit apparet simplex. de propinquitē videt ꝓpositus: vt ostēdit illusio visionis cū papsides ⁊ taliū cōcaua in parietib⁹ apparēt pictura: qō color supp̄positiōe ⁊tingit Alex. in pbl. Inter albū. n. ⁊ albuz vedūcunt fuscū: ita vt albū se magis repsentās vndiq; visui appareat supeminere. fuscū aūt debilius ꝓrebetuz videt subsidere. Silr quoq; sensus tactus decipit vtcūq; circa caliditatē ⁊ frigiditatē idicās eas in vna indiuisibili forte pte cū sit diuisibilis veruz ⁊ fantastica tactui. dr̄ia. 92.

¶ Differentia. LXXV.

Quod nō sit quis morbus cōis ostēdit: q; cōis morbus est solutio cōtinuitatis: morb⁹ vo est qdā cōpositio vel ꝓstructio p̄ter nāz a qua nocet act⁹ p̄mū illi opposita. ¶ Amp. cor que p se ex opposito diuidunt qō vni iest nō pōt alteri inesse cū vna spēs opposita nō ducat reliquā ad esse: sz mala ꝓplo ⁊ opositio p̄ua ex opposito diuidūtur. nō itaq; eis ierit aliqō cōe vt morb⁹ positus indifferēter cōis. Et. ois morb⁹ a quo ⁊tingit euadere q̄ttuoz hz tpa: p̄ncipiū augmētū statū ⁊ declinationē. crisiuz p̄. morb⁹ vo cōis vt iparis solo vr̄ fieri fere i istāti. Cōis igit morbus nullus.

Oppositum seruāt iuiolate fere cuncti. ¶ Adhuc morb⁹ cōis videt q̄ idifferenter ledit act⁹ ꝓsiliū ⁊ officialiū. talis vo ē solo iūcture: cuz ambo quādā ⁊tinuitate fuēt: pp qō morb⁹ dict⁹ existit.

Propter primuz qdē sciēdū q̄ hic morb⁹ cōis dr̄ duplr: aut vtualr: q; totū corp⁹ cōiter cōtineat seu indifferēter suis accidat susceptiuis vt febre: apa: ⁊ cetera quarto cañ. tradita. Alr q̄ñ in nā ⁊tingat dicta coī ex ꝓpōne ⁊ ꝓplone resultāte q̄ solo dr̄ singularis ⁊tinuitatis ip̄aris vel iūcture. dr̄ia. 181. Nosce q̄z q̄ lz morbi p̄dicti simplices sint tres: p̄nt multi cōponi modis iter se ⁊ cū alys. nā iterdū ꝓponūt duo cōsimiles vt ca. ⁊ hu. calidus ⁊ siccus. aliqñ organicus cū organico: sic apa opilationē ⁊ coartationē iducēs. aliqñ organic⁹ ⁊ ꝓsilis: vt apa ca. cū febre. iterdū ꝓsilis cū cōi vt cū vulnere febris i quo duo extāt morbi. fe. ⁊ so. cōtinui. nō nunq; vero cōstruit ex officiali ⁊ cōi vt digiti abscisio. est nāq; morbus in numero ⁊ cōis solutio iuncture: aliquando tres vt apa cū vulnere ⁊ febre. Qñq; vero ois cōiungitur morbi trinus sicut obtalmia cuz vlcere in quo acuit egredies vuea ⁊ ad oculū aqua descēdit: vngulaq; p̄ducitur. hic eni sex adsūt morbi vt obtalmia puta. ca. apa qō morbus cōpositiōis in quātitate cuius calor morbus est ꝓsilis. scōs vlcus solo exñs iūcture. terti⁹ vuce acumē vt egressio morbi in quātitate. q̄rt⁹ foraminis a suo loco exturbatio morbus erit positōis. qnt⁹ aqua que morbū opilationis cōstruit. sextus vo est vngula morbus ens in numero addito de morbo p̄mo. ⁊ theo. 6.

Propter secundū vero sciendū q̄ democrit⁹ ⁊ Epicur⁹ cuz ꝑtactis. dr̄ia p̄ozi. nullū pōt talē morbū p̄prie cōem ponere: cū hō ꝓstituatur ex cōsimili ⁊ officiali. sz ꝓsimilē in quātū consimilē vt p̄ius oñsum nullum hz ponere. quare neq; cōem cū alteram partē nō ponat ipsius. Cōpositū nanq; corrūpitur altera eius pte destructa. Cōsiderando tñ q̄ in ꝓsimili nā saluat q̄ cōpositiōis vt tactū p̄ius locatur ⁊ h fm istos cōis morbus. ¶ Propter qō his tanq; agrestioribus omissis: sciendū q̄ circa h triplex ꝓbabilis vr opinio extitisse. Halienus nāq; p̄mo d morbo sentit morbum cōem illū eē q̄ in quadā mā euenit in qua mēbrū cōsile ledit ⁊ organicū velut si ligamētū aut artaria euellat. Cōis qdē h morb⁹ toti⁹ organi ⁊ pticule ꝓsimilis euulse. Utrūq; z. n. dissolutū est ab ipi⁹ ⁊tinuitate. qō aūt euulsuz est nō vnū p̄manet: sz duo efficit. Si aūt non totalr euellatur pticula: sz fm aliqd nō erit toti⁹ organi morbus nisi fm accñs: eo q̄ vna particularum ipsi⁹ cōstitutiua est passa cui⁹ est morbus p̄prie. Morbus igitur fm hoc dr̄ cōis: q; fit in quadā nā cōi in qua cōueniūt cōsimilia ⁊ officialia: puta i iūctione q̄dā ⁊ ipsoz ꝓnexione. Quidā vo voluerunt morbū cōem esse indifferēter cōsilibus ⁊ officialib⁹ ⁊tingentē: ita tñ q̄ vni p̄ncipaliter ⁊tigat ⁊ nō alij de quo curandū supple. vñ p̄me scōa. Morbus cōis ptib⁹ euenit ꝓsimilib⁹ ⁊ instrālibus inq̄tuz sunt instrālia vt nō eis p̄pter accidere ꝓsimilib⁹ eueniat. Nā plerūq; accidit iūcture principaliter vt nullo eueniat mō ꝓsilib⁹ ptib⁹ de quo curandū subaudi: cū tñ p̄mo de morbo dislocatio morb⁹ ponatur organicoz ex q̄bus iūctura fuit composita. Et multotiens accidit neruo vel ossi solo solūmodo. Alia vo cū his ꝓuenire videt ⁊ differre. q̄re. 6. theo. Morb⁹ cōis ⁊ ꝓsilib⁹ ptib⁹ ⁊ suis organicis mēbris sepatio ē ꝓcatenationū q̄ morb⁹ iō dr̄ cōis: qm̄ aliqñ i osse fit ⁊ nō in carne: nonūq; alias i mēbris ꝓsilibus. Interdū i tota manu vel pede aut alys cōpositis mēbris ē ⁊ ptib⁹ oibus cōsilibus cōis illi⁹ mēbri. Scōm hoc itaq; morbus dr̄ cōis: eo q̄ indifferēter pōt nūc ꝓsilibus occurere ptib⁹: nunc aūt officialibus. Fuit āt fortassis. A. motiuū: q; si sil cōtinuitatis solo aduenīret ꝓsimilib⁹ ⁊ officialib⁹ tā foret morbus vt apa cōpositus cū ipe apte distinxerit iter hoc ⁊ simplices morbū. Auer. scōo āt collz. ⁊ tertio sensit q̄ cōtinuitas p̄prie debet mēbris ꝓsimilib⁹. In mēbris. n. officialib⁹ hec ip̄ꝓprie coexistit: sz magis ⁊tiguatio ⁊ p̄ vñs morb⁹ cōis p̄prie mēbris inerit consilibus. vñ ait. Morbus cōis est duplex: vnus est solutio cō. veracis vt cōtinuitatis partis cū parte in cōsimilib⁹ qō magis debet mēbris consimilibus q̄z officialibus attribui. Nā solutio accidit mēbro: ex

parte qua cõpositũ est ex ꝺsimilibus: nõ aũt ex parte qua existit officiale. alter vo est separatio que est cõtiguitatis terminatio que nõ veraciter solutio dicit cõtinuitatis: cũ hꝫ cõtinuitas modũ habeat magis cõtingui ⁊ adiuctiõis partis cũ parte: ⁊ talis solutio in egritudinib⁹ locãda ẽ officialiũ partiũ vt cõiuctione vel separatiõe que colligantia quedã existit. nã velut dico in muro duplex reperitur cõiuctio. vna quidẽ est vera sicut lapidũ inter se per ipsorum humidũ. Altera vo nõ certa fm q vnus per collam aut calcẽ alteri colligat. Sic in aialis corpore: vna quidẽ certa q̃ membroꝝ est ꝺsiliũ: alia nõ va fꝫ q ex ꝺsilib⁹ cõstituit officialia: ⁊ tandẽ in vtrisq; ex his duobus resultat vna quedã cois nã vt murus ⁊ aialis corpus.

Propter tertium autẽ sciẽdũ q tanq̃ oium entib⁹ mihi ꝓpicys suscepta sniã: ⁊ maxime cũ fere idẽ sonet diligẽter cõsiderata. dicẽdũ q morbus cõis ꝑncipaliꝫ membro cõtingit ꝺsimili: qõ idicat de causa: cũ oꝝ q vniuersa egritudo omiomeri simplicis ad sensum corpis: aut discrasia existit aliqua: vel ꝛtinuitatis partiũ diuisio: ꝺnr vero officiali ⁊ nõ ecõtra. Et forassis nunq̃ põt ipsis aduenire q̃n prius occurrat ꝺsili: ⁊ tũc calũniã patit in altera parte sermonis. A. nisi vt supplet audiat ille. Qõ autẽ ita sit ostẽdit: q̃m sicut cõpositio sequit cõplexionẽ ꝑncipaliꝫ ita ⁊ qõ debet cõpõi: sed morb⁹ sibi debet: vt dictũ cõis. Et firmat: qz officialia habent tandẽ esse per ꝺsilia: ita ꝓpetas ⁊ passio vnius per esse alterius. fꝫ hec cẽ recipiũt ab illis. ꝺstãt. n. ex eis. ¶ Amp. is morbus solutio dicta continuitatis ꝑncipaliter ꝺz aduenire illi in quo veracius saluat cõtinuitas. talc quidẽ est mẽbrũ ꝺsimile: cũ sit vnũ p eẽntiã ⁊ nõ per colligãtiã ceu officiale. ¶ Adhuc illi nõ ꝑncipaliꝫ accidit morb⁹ cui nunq̃ põt ꝛtingere nisi ⁊ nãe occurrat alteri. talis aũt est morbus cõis. nullo enĩ mõ põt nãe officialis cõtingere gn etiã ꝺsili cõtingat: ecõtra vo põt accidere. Causa enĩ cõpõnis est ꝛplexio. Morbus quis itaq; est cõis q ⁊ ꝑncipaliter ꝺsimili nãe occurrit. saluat tñ q morbus sit cõis: qz vni⁹ partis ꝑncipali⁹: relique vero ex ꝺsiti. Nosce q̃z q solutio cõtinuitatis impediens actus sensibiliter totius ac maioris partis vel alteri⁹ est morbus illoꝝ. Si autẽ alicuius particule q̃parue sit solutio modica. vl vlr aligs talis morb⁹ nõ iam totius: fꝫ illius tñ partis vt q̃parua solutio iparis in digito. nõ sic. n. actus exercet naturales: dato etiã q inde sequat iuuamẽtũ nãe qualis est vene aptura emoroice. ꝫ. de accidẽti.

Propter quartuꝫ quidẽ ad ꝑmũ dicẽdũ q Ha. ꝓ cõpositionem seu ꝛstructionẽ dispõnẽ aut habitũ ꝛtellexit. vñ mox subdit manifestũ q si dispõnẽ quãdã dixerim⁹ ꝓter nãz a q̃ actus nocẽt idẽ ostẽdim⁹. ¶ Ad aliud dꝫ q diuisio mẽbroꝝ in cõsimile ⁊ officiale: aut nãe in cõsimilẽ officialez ⁊ cõem nõ est oppositoꝝ vsqueq̃q cũ vnũ sit alteri⁹: ⁊ ad illud ordinatũ. dria pozi ⁊. ꝫ. Ostẽsuꝫ enĩ q id qõ est nãe cõis ꝑus inexistit ꝺni: ⁊ exinde cõpositioni. Lꝫ enĩ sit aliq̃ oppositio rõne modi nõ tñ rei. ¶ Ad aliud dꝫ q solutio ꝛti. cũ sit actio oiscz fiat in tpe. 5ꝰ physicoꝝ. in ipsa erit partem ⁊ partẽ assignare: ⁊ si videat ꝑe brecuitate tpis ipsius insensibilis q̃si existere: sicut etiã synocã inflatiuã in ꝑncipio euacuãdã ad syncopi: ⁊ ipsaz remouẽdo facim⁹ ꝑ partẽ augmẽtũ hre: cũ phlebotom⁹ vene impingit statũ cũ syncopizat: aut illi appropinq̃t: ⁊ si nõ videat ipsa fere nisi ꝑn cipiũ hre. Aut fm Ha. veritatẽ ꝺz in egritudinib⁹ q̃ spõte occurrũt: q̃ nãe motũ imitãdo terminũ ꝺsequũt. Sic enĩ nunq̃ in ꝑncipio ars euacuabit cũ id nõ agat nã. Uel ꝺz q̃ qñ iducit solo ista ꝺz ꝑncipiũ: deinde augmẽtũ cuz humores fluãt: ⁊ accidẽtia ꝛtẽdãtur: deiceps vo cũ oia vltimentĩ: statum: reliquũ autẽ ꝺsequẽs erit declinatio.

Circa predicta vo dubitaꝫ quis morb⁹ sit apostema: simplex aut ꝺpositus. ⁊ vĩ q simplex: qz dictũ ẽ q ẽ organic⁹. Paly. 6. ẽt de accñti. ⁊ terioꝝ. 4. Peccat nãq; q̃tas in ipso. hec ãt simplex. ¶ Adhuc ꝑ de morbo. Apa morb⁹ est in cõsilib⁹ mẽbris. tertio vo decima. Pulmoni accidũt apata membris siliuz partiũ appropriata. morb⁹ ãt ꝛtingẽs silib⁹ ptibus est ꝺsilis. passio enĩ caracteriaꝫ subiecto. ¶ Dubitare ẽt faciũt talia vtrũ apa sit morb⁹ organicus vel ꝺsilis.

Quod autẽ cõpositus ꝓbaꝫ ꝑmo scõa. c. 5. in co. n. ẽ mala ꝓpter diuersa inepta cõpositio ⁊ solutio cõtinui.

Propter primum qdẽ sciẽdũ q apa dupliciter notaꝫ. vne qdẽ p eẽntialia: vt apa ẽ morb⁹ ꝺpositus trie corpis nãe ledẽs act⁹ eẽntialr. Alr p accñtia: sic apa ẽ tumoz seu grossities ꝑter nãz. 4.⁹ de accñti. Doc. n. nõ colligit eẽntiã apatis cũ sit accñs ꝺsecutiuũ ꝺpõnis aut q̃titatis. Tumoz. n. nõ sꝑ vĩ ꝺseq apa morbosus. vñ ꝑ de morbo. Tumoz faẽ desistere mẽbra ab eo q fꝫ nãz cũ in tãtã eleuaꝫ magnitudinẽ: vt noceat actũ aliquẽ ꝓpter ꝟ ipsũ iã egritudinẽ itelligendum. aliter aũt sinthoma ⁊ passionem solum: quẽadmodũ ⁊ dolorem. Dictũ est primo de inge. q tumoz ꝑter nãm est accñs apatis cõsecutiuũ calidi.

Propter secundũ vero sciendũ qd sensitiuũ fuit appuit ex argutis. Apud nãq; A. magis apa ẽ morb⁹ cõpositꝰ mixtiõi vẽ relatus: fm Ha. vo plus sensuali fantastice. In oi nãq; apate iuxta. A. est solo ꝛtinui saltẽ occulta quodãmõ. Penes vo Ha. aliqñ inest ipsi solutio manifest a vulnus siue vlcus: vt in herisipila. Semp aũt alicubi vt ĩ carbũculo: nõnũq; aũt medio modo ceu in herpete ⁊ cancro.

Propter tertium autẽ sciendũ q apa idema cõiter antigtus vocatũ est morbus cõpositus ex triplici nã pretacta: drñter tñ: qz principaliꝫ in ipso peccat complo: ꝺnr vnio: ⁊ ꝑpe ꝺsiliũm: tertioq; cõpositio. vñ de morbo ꝑmo. Egritudinũ alie sunt ꝑmoꝝ corpoꝝ omiomeroꝝ: qdã organicorũ ⁊ ꝺpositoꝝ. phlon qdẽ primoꝝ exarticulatio organicoꝝ. principaliꝫ. n. ⁊ p se apa parti occurrẽs consiliꝫ: puta carni: similis est morbus paccñs ⁊ scõario officialis. est nãq; in quadã pte ipsius: silr dislocatio iũcture primi⁹ est morbus officialis: ꝺnr vo ꝺsilis. Apa vo ĩ eo ꝛtingẽs ꝺnr. Nosce quoq; oẽm morbũ radicali⁹ ⁊ ꝑmo existere ob malitiã ꝺnis: ꝺnr aũt aliaꝝ nãruz delicto ceu actio sic nature membroꝝ cõsiliũm ꝑ pus inextat: demũq; alys. dria. ꝫ. fm tamẽ apparentiã medicinalẽ qdam principalius est cõsimilis ⁊ per accñs officialis. aliꝫ vo ecõtra vt pretactũ. Sic igitur põt dici morbus simplex ⁊ compositus. Lõsimilisq; ac officialis: tamẽ drñter fm q magis vĩ ledere alterũ trãq; naturam aut omnes.

Ex his igitur apparet q̃r to qũo vnũquodq; ꝺductoꝝ suo ꝺcludens procedat calle veritatis aliquid venatiuum. Insuper apa cum sit tumoz ꝑeter nãm. dria. 95. hicq; compositionẽ apparentius ledat q̃z alias naturas. pro tanto põt morbus organicus appellari ⁊c. ¶ Differentia. LXXVI.

Quod vna sit causa doloris tñ subita. ſ. alterato mõstraꝫ. colliꝫ tertio. ponenti hanc solam causam doloris ⁊ non cõtinui solutionẽ. ¶ Kursus theo. 6. Doloz a nãli in ex nãlem hitudinẽ alteratio ẽ. hec vo solũ ieꝛistit q̃litati ⁊ spãliꝫ tertie spẽi phicoꝝ. 7. ꝓpter qõ cũ solutio conti. in

qualitate non existat: sed in quantitate magis. Contingit nãq; mẽbris ꝓut quãtitate recipiũt. collz tertio. vel fozassis in situ. ¶ Amp. oĩs actio q̃litate pficiẽ. dr̃ia. 60. cui⁹ quidẽ rõ: q; actio ex cõtrarietate ꝛsurgit. Cõtrarietat[i] vero qualitas ꝓprie suꝑceptiua existit in ꝓdicamẽtis. dolor aũt actio quedã est cũ esse eius in fieri cõsistat vt ĩ alterari. q̃rto de accidẽti ⁊ de distẽperãtia inequali. Est etiã in motu qui ꝓpriius est actionis. ꝓpter qõ dolor ex alteratione subita: ⁊ nõ ex solutiõe cõti. accidit. Q; autẽ solutiõe cõtinuitatis sola eueniat dolor ostẽdit ꝑ Ha. dicẽtes de distẽperantia inequali Hippocratẽ sensisse oẽs morbos fore vlcera cũ vlcus solutionẽ ĩcludat cõti. est enĩ plaga putrida. ¶ Itidẽ. 6. de accidẽti vt ẽt. A. ponit Ha. declarat solutionẽ ꝛti. nõ solũ in sensu: verũ ẽt in oĩbus sensib⁹ demũ dolorẽ inducere: eo q; ad subitã alterationẽ extẽdendo in calido ⁊ coartãdo in frigido sequat iũcture separatio. ¶ Rursus scõa ꝓmi. Dolor est ꝛriuz impssorẽ subito sentire: sz alteratio subita nõ videt dolorẽ posse mox adducere: cũ necesse sit ꝓus tpe ꝛnez alterari ⁊ mutari tãdẽ paulatine. Sit igit tm̃ solutiõe cõtinui dolor. ¶ Amp. oñditur q; nulla duarũ causarũ huius dolorẽ iducat. q̃m. z⁰ de aĩa. Sensus est susceptiuus spẽrũ sine mã. vñ. A. z. de aĩa. Sentire est recipe formã rei nudã a sui mã. sic autez est intẽtionalr̃ suscipe: qõ aũt intẽtionale dolorẽ ꝓprie nõ inducit: cũ nihil agat vltra suã spẽm. Nulla igit harũ duaruz dolozis erit causa. Eti. Mõstrat q; vna sit tm̃ ei⁹ cã. q̃m in vnoquoq; gñe est dare vnũ ꝓmũ qõ sit oĩuz causa entiũ in illo: vt ignem in genere calidoz. q̃re ⁊ in dolozuz genere. ¶ Adhuc videt tres fozе: eo q; numerus pficiẽtiuz ꝓportionat ⁊ vnifozmis est ledẽtiũ numero. in tegni pficiẽtia vo sunt tria in gbus delitia cõsistit. s. ꝛ. cõpositio ⁊ natura cõis. Quare ⁊ cozrũpẽtia tria ex gbus inducetur dolor: ꝓpter qõ ⁊ tres dolozis erũt cause. Causari enĩ videt ex ꝓmutatiõe cõpositionis subita simili rõne velut a ꝛne ⁊ nã cõi. ¶ Palin. q̃ttuor existere ostẽdit q̃m oĩs dolozis causa est mutatio ꝛnis aut eius diuersitas vel solutio ꝛti. aut aggregatio ambarũ simul. A. de soda. q; ãt plures videt: cũ dolozis vnaquaq; spẽs ex suis ꝛstituat causis: dolozis vo spẽs. iꝭ. sũt vt tactũ ꝓe antea ⁊ ꝓmo scõa.

Oppositum autẽ hoz oĩuz sentire videnr̃ q̃plurimi medicorũ illustres duas tm̃ causas dolozis ponẽtes alterationez subitã ⁊ cõtinuitatis solutionez. ¶ Adhuc. sicut sunt due nature ꝓncipaliozes in cozpoze ꝛ ⁊ compositio: ita etiã due dolozis erũt cause illis ꝓportionate vt effectus reddat in causaz eius debitaz. Duc igitur sunt cause dolozis.

Propter primum quidẽ sciendũ quid sit sensus ꝓus: cũ dolor in eius rõne sensuz includat. Est aũt sensus rõ quedã media seu ꝓportio eius que in sensibilib⁹ ꝛrietatis qualitatibus vz. ꝓmis. dr̃ia. 4. z. Et iõ q; in natura humana ꝓe alys q̃litatũ elemẽtariũ maioz inexistit equalitatis ꝓportio: pfectiozis sensus inter cetera aĩalia indicat. z⁰ de aĩa. ⁊ de hosto. aĩaliũ ꝓmo. Et q; dolor ꝓuationẽ quãdã ⁊ defectũ importat: ⁊ ꝓuatio habitu cognoscit: q; rectũ est iudex sui ⁊ obliqui de aĩa ꝓbs ꝓmo dicat qd sit dolozis oppositũ. qõ interdũ delicia appellat: aliq̃n vo letitia: nõnunq̃ vo delectatio. vñ q̃rto de accidẽti. Delicia est passio qua subito reducimur ad nãm. Eius aũt ꝛriũ dolor exister passio. vz. qua repẽte a nã in ꝓter nãm reducimur. Nã qui bene difinit ꝛria cõsignat. 7. thopicoz. In scõo vo de interiozib⁹ Letitia est bilaris sensus. dolor autẽ tristis sensus. Sexto vero theo. Delicia est ab extra nãlẽ habitudinẽ in nãlem alteratio. Intelligo tm̃ q; huius descriptio potius causam denotet q̃ formã. Nõ enĩ ꝓprie delectatio aut dolor ẽ alteratio veruz ex alteratione causatur. ꝓmo vero secũda. Dolor est sensibilitas rei cõtrarie repẽte occurrẽs. ⁊ ideo subditur tandẽ dolorẽ nihil aliud esse nisi subito impssorem cõtrariũ sentire. Reliqua vero nota.

Propter secundum vero sciẽdũ q; circa id quesitũ videtur diuersificari medicoz illustres. Nã tertio collz ꝓnũciatur q; sola alteratio subita dolozis est cã. qõ etiã nitit rõnibus ostẽdere: q; solutio cõtinuitatis nõ est causa dolozis sicut dicit Ha. sed ipsa est cã ꝛnis q̃ facit dolorẽ. solo nãq; ꝛtinuitatis cũ malo motu est: ⁊ cõueniẽs vt talẽ motũ mala sequat ꝓpo. Nec etiã sũt cãe dolozis due res sil. vz. solutio ꝛti. ⁊ caliditas ⁊ frigiditas: sicut dicit errãs. A. qõ demũ rõne astruit dicẽs fore declaratũ in libro de aĩa q; sensus iste. s. tact⁹ pcipit oẽs q̃ttuor q̃litates ꝑ sensu. calidũ. vz. fri. sic. ⁊ hu. q̃ dolores nõ fiẽt neq; sentienr̃ ab eo sensu nisi quãdo supabũt multũ sua ꝓpa sensata sicut accidit alys sensib⁹. ¶ Itidẽ subdit q; si accideret huic sensui tactus dolor ꝓpter solutionẽ cõtinuitatis: tũc ceẽt suũ ꝓpriũ sensatũ subaliter solutio ꝛti. nũc aũt nec solutio cõtinuitatis eius oppositũ ponit. z⁰ de aĩa vbi tractat hõ fore obiecta hui⁹ sensus: imo calidũ frigidũ humidũ ⁊ siccũ asperũ ⁊ lenc: durũ ⁊ molle. ⁊ ideo ꝓmo scõa. ⁊ nãliũ. 6. hic sensus ponitur quadruplex ꝛm huius enumerata obiecta seu ꝛrietates existere. Addit ẽt Auer. q; aĩa sensibilis nõ est nisi ad q̃litates. qõ testat ẽt Ha. confiteri dicẽtem volam manus nõ fuisse factã in fine tẽpantie nisi ad cõprehẽdendũ ꝛria. ⁊ ideo apparet q; supfluitas ꝛrioz ẽ cã dolozis q; fit in hoc sensu: eo q; paz ⁊ multũ ỏ necessitate sunt sub eodẽ genere. Quid aũt de hoc sciendũ dicẽdoz appebit tertio. ¶ Ha. vo cũ ei⁹ verificat opinio vt̃ sentire dolorẽ tandẽ ex solutione ꝛtinuitatis ꝛtingere: q̃rto ỏ accñti in oĩbus sensibus ĩductionẽ faciẽs. vñ. A. ei crimẽ ipingit tribusq; satis infirmis rõnibus oñdens duas fozе dolozis cãs: puta subitã alterationẽ ⁊ separationẽ ꝛtinui. Aduersari⁹ tm̃ vel iterimet ⁊ petitionẽ eius qõ ĩ ꝓncipio notabit q̃q̃ veritatẽ cõcludat. Et in eius scõo de aĩa. Jaz putauerũt alig hoĩes q; nulle q̃litates sentiumr̃: nisi mediãte eo qõ accidit ex solutiõe cõti. sed nõ est ita. Est autẽ admiratiõe dignũ oĩ quõ. A. Halienũ audeat rabie sic apparenter notare: cũ is eodẽ q̃rto dicat dolorẽ fieri ꝓpter calorẽ vel humidoz acredinẽ: ⁊ in locis q̃multis expssi⁹ senserit duas fozе dolozis cãs ꝓtactas: vt ĩ tegni libro z⁰ cũ ingt. Dolores ꝛm quẽ incũbunt locũ aut solutionẽ cõtinui aut malaz cõplonẽ signant: de distẽperantia ineq̃li: interioz re. a. scõis. iz. ⁊. iz. de inge. qõ ꝑ bat iterioz scõo. ex subita expõne ad ignẽ extremoz infrigidatozũ. Neq; A. Halienũ nõ intelligens fozte angit decẽter habito ei⁹ intellectu. neq; n. vult is q; subita alteratio nõ fit cã dolozis: sed solutio ꝛtinuitatis tm̃. verũ magis ꝓuenit dubitationi volens efficaciozes qualitatum vt caliditatẽ ⁊ frigiditatẽ dolorẽ causare nõ alteratione tm̃: sed ẽt iũcture sepatione. qõ sufficiẽter apparet de distẽperãtia iequali: vbi tandẽ post dolorẽ ꝛtingentẽ a subita alteratione concluditur ꝓpter ipm accidere ab impari ꝛñr solutione q; ille sermo hz condecẽtiam: vt alicubi Hyppocrates ingt dicẽs morbos vlcera oẽs eẽ. ¶ Pauset igitur. A. hic ⁊ alibi mozdere Ha. cum euz non intelligat fortasse corripiens. differentia. 89. apparens. ipse nanq; sufficiens aliozum sermonum dilatatoz expõne reperitur. Impugnatoz aũt vanus ⁊ recitatoz dissonus.

Propter tertium qdem ꝓmo vitas subiũgatur: ⁊ deiceps iducta Auer. modificenr̃. ¶ Propter huius ꝓmũ sciendũ q; cã dolozis radicalis ⁊ ꝓma est ipꝓportio vehemens mẽbro repente occurrens sensibili sicut ⁊ delicia ꝓportio grandis existit etiaz repentina. quod autem predicta dolozis

existat causa intimaꝫ similitudine sentētie Ar.ꝛ rōnibus Sexto nāqꝫ thopicoꝝ. Cōsiderandū si nō est susceptibile cuius dicitur diffinita passio seu dispositio vel aliud qōlibet. q si nō peccatur: velut si ponat q dolor sit facta cuꝫ vi naturaliū partiū distantia delinquit: cū sequaꝫ inaĩata dolere. partibus enim cōstituunt nālibus: ppter qō oportet particulā hanc nāliuꝫ in partē sensus susceptiuā reponere. hoc autē erit si loco nāliū sensibiliuꝫ scribaꝫ. Addit etiā consequēter delictū foꝛe: eo q est in effectiuū magis exprimere predictā doloris rationē q̄ in formas. nō eniꝫ dolor est distātia ꝛc. imo potius ex taliū partiū distantia dolor efficit. Sic ergo post coꝛreptionē rōnis doloris antiquitus assignate relinquit q distantia sensibiliū partiū doloris causa existat. Qō quidē nō est aliud q̄ ipoꝛtio vehemēs p̄dicta repēte mēbꝛo occurrēs sensibili. per distantiaꝫ nāqꝫ ipoꝛtio audit. iuxta illud. pbt. gnte. Lemoꝛa dolent maxime cōtinui distantia. qō eniꝫ distat seu differt quocūqꝫ mō ipoꝛtionabile est oīno. Per hoc qdeꝫ qō subiungit cū vi intelligit importatū p id qō est, vehemēs ꝛ repēte. Uiolentū nāqꝫ omne repētinū ꝛ grande existit. per hoc autē qō sensibiliū dictū est partiū subiectū denotaꝫ passiōis cōueniēter susceptiuū. Hoc autē demū rōne firmaꝫ: qm̄ qñ inuenit vna quedā cōis in pluribus passio illā oꝛ in aliquā causaꝫ tandē supioꝛē ꝛ p̄mā p secūdas adducere. p̄ posterioꝛ. vbi ostendit q hec passio. ꝛz. Euclidis p̄mo triangulū tres ambitu angulos continere duobus equipotētes rectis. p̄mit⁹ inest triāgulo in cōi q̄ꝫ reliquo triū. sed hec cōis passio vt dolor sicut veriores dicunt ꝛ ostēdet in duob⁹ repitur alteratiōe. ſ. subita ꝛ solutione ꝯtinuitatis repētina. quare ꝛ ante has duas causas seoꝛsum tertiā oꝛ subiūgere. hec aūt passignata cōueniēs videt existere. ¶ Kursus. effectū oēm oꝛ in vnā tandeꝫ causaꝫ p̄mā iuxta Aris. sniaꝫ reducere illicq̄ stare: cuꝫ p̄cessus in ĩfinitū. ſcḋo meta. negeꝫ. dolor autē vnus est cōmunis effect⁹ ab his duab⁹ causis causat⁹. in magis tñ ꝛ minus: ꝛ differāt vt ostēdet: ppter qō ꝛ tertiā causaꝫ ante has duas opus subiūgere: ꝛ maxime cū ois multitudo ad vnitatē oporteat redire a qua exiuit. ꝛz. meta. cū etiaꝫ nā saltū in suis opatiōibus nō cōmittat. ¶ Itidē qñcūqꝫ inueniꝫ aliqd vnū existēs in plurib⁹ ſm vnā vniuocationis rōnē tandē oꝛ in aliqō illis p̄us reducere qō illoꝝ causa existit vt calida in ignē oīa: ꝛ lucida in solē. meta. z. Cū igit dolor a solutione cōtinui ꝛ alteratiōe subita vniuoce saltē logice existat cū vtrobiq̄ sit sensus rei nociue ꝛfesti occurrētis oportebit tandē ipsuꝫ cū suis causis ĩmediatl in causaꝫ vltioreꝫ ꝛ p̄mā reducere cōueniēter datā. ſ. ipoꝛportionē vehemētē ꝛc. Huius aūt cā supioꝛ ꝛ radicalis in duas mediatas sequestraꝫ causas: oꝛdinē tñ inter se habētes que subita sunt alteratio ꝛ solutio iuncture. Qō ostendit ex multis coꝛpus cōstituētib⁹ ꝛ causis habitudinalibus doloris tanq̄ priuatiue oppositis. due etenī videtur p̄moꝛdiales nature coꝛpus ꝛstituētes: ꝑ videlicet ꝛ ꝯpositio. p̄mo p̄ma. Coꝛpus etenī ſm sententiā Hippocratis. ꝛ Ar. ex cōmixtione cōsurgit elemētoꝝ in qb⁹ duo est ꝛspicere: qualitates. vz. ꝛ subas q̄litatib⁹ cōcretis affectas. Ex q̄litatib⁹ quoq̄ ſm quēdā modū vnionis nā quedā resultat cōplō appellata mēbꝛis p̄mo ꝛsilibus dictis appropata. Ex ꝛfractiōe vero subarū in elemētis inuētarū resultat ſm quēdā modū cōiunctiōis vnitatis cū p̄dicto cōpositiōis modo forma quedā mēbꝛis vt officialia. mediāte tamē ꝛplone dictis oꝛganicis attributa. In p̄ma siquidē natura ꝛnali mēbꝛis cōsilibus dedita p̄mo de histoꝛ. ꝛ. ꝛz: de partib⁹ sensus iexistit. In altera vō mēbꝛis oꝛganicis attributa actus: vt declaratū. 63. Secūda tñ nā recipit eē p p̄mā sicut totū p partes eius cōstituit in esse. Membꝛa nāqꝫ oꝛganica sunt ex partibus cōsimilib⁹ cōsurgētia. ꝛz: de partibus. ꝛ p̄mo de ꝛnibus. Plasma foꝛte sequit q̄ttuoꝛ elemētoꝝ cuꝛasiā aut foꝛsitā aliqō diuini⁹ p̄ncipiū habens desup a supioꝛibus. oña. 63. ꝛ. 74. apparens. Scōm has itaqꝫ duas naturas ꝛ due delicie cōsequūtur coꝛp⁹ ꝛz q sensus ꝓportionalr subito penes dispositionē imp̄mētis ab eius disponit obiecto: qō ex parte foꝛme seu vniōis poterit euenire. doloꝛ aūt per oppositū harū causarū inꝓpoꝛtionalitate aduenīēte repētina cōsurget. Sic igit his suppositis duas post p̄mā causaꝫ dolorꝫ assero subitam ꝛplonis alterationeꝫ ꝛ solutionē conti. vnde. z. re. a. Et si impropꝛius doloꝛ fit in coꝛporib⁹ sensibilibus cū eis accidit alteratio grādis ea subito a dispositione extrahēs naturali: que dupliciter euenit: aut mutatione qualitatis subito violēta: vel cōtinuitatis solutiōe: differēter tamen vt ostēdetur. De ratiōe nāqꝫ doloꝛis vt per eius apparuit descriptiōes duo sunt: sensus. vz. ꝛ ipressioꝝ ꝛrietatis subitus: qui vtriq̄ sunt causa doloꝛis ex repētina ĩmutatiōe. p̄mo nāqꝫ sensus existit: eo q in mēbꝛo sensibili ꝓpoꝛtio qualitatū reperit cōtrariarū. Est ꝛ impressioꝝ ꝛtrarius subito occurrēs ꝓpter alterationē eiusdem generis repentinā. Sic ergo subita alteratio per se ꝛ p̄mo causa sufficiens est doloꝛis. In solutione vero iuncture ꝛ si repētinioꝝ occurrat ipressioꝝ q̄ꝫ in cōplone: nā necessariū vī eē repentina simul ꝛ violentā trāsmutationē fieri. iꝛ. de ĩge. non tñ alter in ea repit vtpote sensus. nā solutio cōtinuitatis alteratiōe ꝓplonis subita sentit. Si. n. p se solutio perciperet imparis: tūc ĩ ea q̄ partiū sensibiliū doloꝛ adesset. In subita vō ꝓplonis ꝓmutatiōe qō ꝓcipit ꝛ alteras subito q̄litatib⁹ afficit p̄mis ex qbus rō dicta est sensus ꝛstitui. Solutio aūt iūcture ꝓcipit p accidēs inquātum ipsa mēbꝛis accidit vnitis p cōplexionē. Unitas. n. p̄us iest mēbꝛis ꝛsimilibus: ꝛ ea oꝛganicis sicut hec per illa existunt. Qō apparet: vī. n. q solutio ꝯtinuitatis si membꝛo occurrat bñti sensuꝫ indispositū: aut ppter caliditatē: aut ppter frigiditatē: aut qz aīa cū caloꝛe nāli alys sit intēta. nihil aut paꝫ ꝓcipit: qō nō accideret si solutio cōtinuitatis sentiret p scipsam. Igit solutio cōtinuitatis p se sufficiens cā nō existit: nisi sensus ex pte cōplonis ꝓcipiēs adueniat. Oꝛ aūt sepatio iūcture doloꝛē maioꝛē videaꝫ p̄stare q̄ꝫ subita alteratio hoc euenit ppter violentū ꝛ repentinū occurrētes defoꝛis aut de intra: vel foꝛtassis qz deīde ad solutionē ꝯtinuitatis ꝛsequit altera cā doloꝛis vtpote subita alteratio. habebūt se hec itaqꝫ p oꝛdinem: qm̄ subita alteratio cōplexionis p se doloꝛē causat ꝛ ꝓcipitur a q̄litatū sensus nā. ꝛ qz alteras repentinū nō sic est violentū cū si q̄litas non taliter cū subo occurrens sepatiuo eueniet nō tm̄ doloris a subita alteratiōe velut a separatiōe iuncture cāri nisi tandeꝫ ex vehemēti subita alteratione sequaꝫ iūcture solutio. Que qdē ꝛz foꝛte eius ꝛ violētū sit ipimēs: nō tñ nisi sensu ꝓcipiet ad quē sequitur ꝛ subita alteratio ꝛ ad hanc tandē iūcture sepatio: ita q tres doloris existent cause due qdē iuncture solutōes ꝛ vna subita alteratio. Intelligo aūt nō q adueniēte subito ꝛ vehemēti ipressiuo solutionis instātanea inducaꝫ mala cōplo in mēbꝛo. hoc. n. ipossibile cū hec alteratiōe oporteat fieri. Alteratio autē tps sibi determinat. physicoꝝ gnto. ſz hoc qō ꝓcipit id euenit sensu nōduꝫ ĩ mēbꝛo alterato qō appareat. Cū. n. incipit alterari videmus dolorꝫ solutione cōtinuitatis ꝑoꝛi cessante augeri q̄ꝫplurimū. Et iō cū dī q cā inducēs doloꝛē oꝛ q sit subita complexionis alteratio aut repētina iuncture sepatio: nō est intelligēdū q istud sit subito vsquequaqꝫ: qm̄ tūc ꝓcipe retur q̄minime. Et iō exprimur qñ qs acutissimo quodā incidit ꝛ oīno repēte nullū aut q̄minimū doloꝛē sentiri: eo q nō solum alteratio. imo opatio quelibet alia tēpus regrit sufficiēs in quo sensibile ĩ sensū possit ipiunere: qs

fortassis etiã in sensu visus cõtingit. 64. Q̃ autẽ subita alteratio ⁊ solutio continuitatis sint dolozis cause breuib⁹ deducaẽ rõnibus. ¶ Sciẽdũ tñ ex p̃ scõa q̃ calidũ ⁊ frigidũ sunt cause per se dolozis: siccũ aũt per accidẽs: humiduz vo nullo mõ. vñ. 4. de accidẽti. In sensu tactus accidit mutatio sue nãe ꝓpter fortitudinẽ calozis vel frigiditatis: q̃ humidũ ⁊ siccũ cozpus sup aliud cozpus incidẽs: nisi subito calefaciat vel refrigeret nõ faciet nocumẽtũ: q̃re. 13. de inge. solũ calidũ noĩaẽ ⁊ frigidũ. Cũ enĩ duplex sit actus caliditatis ⁊ frigiditatis. ꝓim⁹ quidẽ ⁊ essentialis calefacere ⁊ infrigidare. Secũdus vo extẽdere ⁊ dilatare: ɔbere ⁊ coangustare: ad quos tandẽ sequiẽ diuisio iuncture. Caliditas quidẽ ⁊ frigiditas cũ sint q̃litates efficaciozes per se actu p̃mo alteratione subita dolozẽ iducent: ⁊ separationẽ iũcture p̃ accidẽs: ⁊ scõo causabũt eundem. At q̃ vna q̃litatũ passiuarũ valẽtioz est: vt siccitas: ⁊ si nõ p̃mo actu dolozẽ imp̃mere posit: cũ sit gd passiuũ: ɔñter tñ causabit. vñ. A. Siccitas p̃ accidẽs dolozẽ inducit: eũ eã sequaẽ alterius generis causa: vtpote iũcture solutio. Est enĩ cũ ipsa ꝓpter fortitudinẽ sue ɔstructiõis efficiaẽ causa solutiõis iuncture. Humiditas aũt vt humiditas ꝓpter eius mãlẽ passibilitatẽ: nec p̃mo actu nec secundo vt humectãdo seu remolliẽdo vel relaxando: ⁊ sic neq̃ per se neq̃ per accidẽs dolozẽ põt p̃stare: verũtamẽ rõne q̃titatis mãlis mlte. vñ Mesue de pharmacis. Humidũ in q̃tũ humidũ nõ iuenim⁹ causam dolozis foze: ſz in q̃tũ potest esse cũ materia que quãtitate sua mouetur ad solutionẽ continui. Qõ etiã sensit Rasis in diuisionibus. Alexãder. siquidẽ dolozes capitis fortiozes fiũt ex opatiuas q̃litates: ⁊ maxime ex calozе. ex siccitate autem nõ sitr vehemẽtes generaẽ. humide vo qualitates q̃tũ ex ipsa humiditate nullo mõ iferũt dolozẽ: nisi forte cũ calozе aut frigiditate: vel plenitudine humoꝝ: aut acredie sit p̃mixta humectatio. A. vo tertio p̃ma. Humidũ enĩ dolozẽ facit aut euapozatiõe: aut vẽtositate cõtinuũ soluente. Auer. vo cuius est ceteros ꝓter. Ar. ⁊ çoar nauseare diuertit vtcũq̃. coll3. 4. inquiẽs. Humida vel sicca ɔplexio dolozẽ nõ efficit nisi parũ ⁊ q̃ñ sola est humiditas: tũc sola grauitas sentiẽ. põt ⁊ aliter vtcũq̃ declarari: eo q̃ humidũ: aut est simplex: ⁊ sic q̃minime est actiuũ: cũ sit q̃litatum passibilissimũ. vel cõiunctim cũ caliditate: ⁊ tunc operatio magis attribuẽ calido actiuioi si gradũ excedat scõm: ita q̃ tale humectare erit magis ꝓpter caliduz euapozare faciẽs ⁊ dissoluẽs humidũ per partes q̃ ipsius humidi, put humidũ existit. aut copulatũ erit cũ frigiditate: ⁊ sic etiã gradũ vt p parũ excedet scõm. vñ Mesue ibidem. ca. de pfilio. Nõ eleuaẽ res frigida iuncta cũ humiditate supza scõz gradũ velut inqt Ippocrates in epidimia. Humida etiã res p̃m Ga. nõ trãsgrediẽ metã vsq̃ ad quã põt extẽdi regimẽ hois. Que autẽ rerũ in scõo gradu sunt tales nõ operaẽ calefactiõe vel infrigidatione aut exiccatiõe seu humectatiõe lesiua manifeste. simplicium gnto. vñ p̃mo scõa. ca. 15. de eo q̃ comediẽ ⁊ bibiẽ. Que ĩ secũdo gradu sunt talia nõ queniũt ad impediendũ opationes manifeste: neq̃ curſũ earũ mutãt nãlẽ nisi p̃ accidens: vt q̃ multa vel sepius iterata. Res autez dolozifa impedit ⁊ permutat operationes manifeste in tantũ q̃ ceteris nocituis videtur eẽ molestioz. dña. 139. Propter qõ humiduz in q̃tũ humidũ dolorez causare nõ poterit. ¶ Sed cõtra. videtur q̃ humidũ vt ipsiuz dolorez inducat quãdoq̃. in tegni. Dolores p̃m quẽ incũbũt locũ: aut continuitatis solutionẽ: aut alteratiões subitas ostẽdunt ⁊ subdiẽ. Alteraẽ vero suba caliditate: frigiditate siccitate ⁊ humiditate. Eti. z. re. a. Dolor fit in cozpozib⁹ sensibilibus quando in eis accidit alteratio magna subito que attrahit ea a dispositione naturali: que quidez alteratio fit per multitudinẽ in qualitatibus agentibus. vnde calefiunt aut infrigidãtur: siccaẽ: vel humectaẽ. Humiditas igitur p̃m se dolozis est causa. ¶ Dicendũ q̃ Hal. aut audit humiditatez: nõ p̃m se: sed pro humido cozpoze q̃litatiuo aut qualitati consociatam aly vt expositiuz p Ale. Uel q̃ inducitur de sicco ⁊ humido precipue exemplariter ⁊ q̃ si sermonis quedã est cõsequẽtia super latũ. Ostẽdatur ⁊ nunc q̃ subita alteratio dolorẽ per se inducat: eo q̃ possibile est ipsiuz per totuz cozpus diffundi. solutionez autez cõtinuitatis vita existente impossibile. interiozum scõo apparẽs. dolorẽ aũt per totũ cozpus. coll3 tertio. aut saltez p̃m eius plurimũ existere multotiens sensus indicauit. ¶ Rursus. dolor causatus a cõplexione ꝓpter alterationẽ contingit que subito occurrit. dolor vero a separatione iuncture inducit⁹ p motũ imp̃mi videt localẽ. Apparet enĩ esse motus quidã localis: aut saltẽ cũ eo existere. sed motus alterationis potest a motu saltẽ hic separari locali: sicut arguitur contra Parmenidẽ ⁊ Mellissum phyſicoz. p̃mo. In his enĩz materialibus motus alterationis est prioz omni motu apparens naturaliũ p̃mo. In vniuerso vero localis, pbatur enĩz p̃mus. est causa oĩuz. phyſicoꝝ. 8. Propter q̃ subita alteratio per se cã erit dolozis sine sepatione occurrẽs iũcture. ¶ Amp. ɔzioꝝ ɔzie sunt rõnes. Cũ igiẽ delicia ɔsistat in quadã mediocritate ⁊ q̃si in paulatina alteratiõe p̃marũ qualitatũ: vt q̃ cũ ueniẽs cõuenienti ɔiungiẽ: eidẽ dolor oppositus existet ĩ dispositiõe ɔzia earundẽ qualitatũ. ꝓpter qõ ⁊ subita alteratio vna causaꝝ existet dolozis. Probaẽ q̃z denuo solutionẽ ɔtinui cãz eẽ dolozis. q̃ñ si subita alteratio ei⁹ existeret cã semp dolor sentiret eiusdẽ dispositiõis oĩo: q̃lis erit subito alterans q̃litas: cuius cõtrariũ pcipimus contingere. Qõ declaraẽ scõo interioꝝ ex Ga. colicã patiẽte ex pblate qõ paraxagozas vitreũ appellauit dices adeo se dolozem vehemẽtissimũ sentire vt videret intestina cerebzo perfozari: extimabat tamẽ lapidem incineatuz in altero pozoꝝ vritidũ existere: ait etiam admirandum qualiter frigidus excidit hic humoz nõ calefactus violentia que fit excisionẽ. Clysteriçatus nãq̃ fuerat oleo rutaceo. Ex isto demũ sermone apparet q̃ dolor adeo vehemens nõ erat ex alteratione complexionis subita quã frigidus exñs habebat facere humoz: vez ex solutiõe cõtinuitatis cũ esset pfozatiuus: q̃ nõ põt a flegmate vitreo rõne alterationis cãri cũ potius flegma ita frigidissimũ habeat qualitate stupefaciẽdo dolorem placare. Qõ apparet: q̃ interioꝝ ⁊ p̃mo scõis. Dolor dicit pfozatiuus solutionem denotans cõtinui. ¶ Rursus subita alteratio cõplexionis vt dolor ẽ fit in tpe ampliozi q̃z motus interueniat localis sepationis ɔtinui: cum nõ sic a vehemẽter imp̃imẽtibus inducaẽ: quã quidẽ videmus repente dolorem p̃stare. Licet enĩ qõ dolorẽ habet inducere ꝓpter subitã cõplexionis alterationẽ moꝝ sentiaẽ: nõ tñ repẽte doloroſum: vt q̃ solutione cõtinui repentina inducitur. Uelociꝝ. n. fit alteratio in cõplexione vt dolorẽ pcipiat. Separatio igitur iuncture est altera cã dolozis a subita cõplexionis p̃mutatione. ¶ Propter hui⁹ scõm dõm q̃ Auer. cõsiderans q̃ oĩs pceptio dolozis fit mediãte complexione voluit eam tñ cãm dolozis existere: ſz considerando q̃ moꝝ impzessiuũ ponendũ ẽt solutionẽ continui dolozis alterã cãm: cum aliter vt oñium ozganum ĩmutet q̃z alteratio complexionis subita. Et per hoc apparet ad ỹs quod Ga. ⁊ A. mozdent nõ recte. ¶ Ad aliud dicendũ sicut sequẽti etiã apparebit quesito q̃ dolor ⁊ delicia maxime in coitu sunt tactus obiecta cuz aliter ĩmutent ozganum sensitiuũ a reliquis. vñ. A. scõo de aĩa. Est ⁊ alius modus de eo qõ sentiẽ sicut solutio ɔtinuitatis q̃ euenit ex ẽbere vl ex alio ⁊ nõ ex calozе vl frigozе nec ex

humiditate: nec ex siccitate: nec ex duricie: nec ex mollicie: nec ex aliqua ꝓdictarū. Similiter etiā est sentire voluptates tactibiles: sicut est voluptas coitus ⁊ silia. Aut dicēduz ꝙ solutio ꝛtinuitatis lz sit causa doloris: eo ꝙ vehemēs ⁊ subito impmēs ꝛporat: nō tamen per se ⁊ imediate sentitur lz per naturā. vt declaratuz complexionis.

¶ Ad aliud dicēduz qō per eundē adducebatur bis duabus vys respondetur sufficiēter. dicta enim sua plurificata super vna radice videntur fundari.

Propter quartum autē ad pmū dicenduz ꝓ interemptionem aut expositionē cuiusdā reductiōis vni⁹ causę ad alterā vt tactū.

¶ Ad scōm vero dōm ꝙ doloz nō est alteratio: lz qō ver⁹ alteratio doloris est cā: ⁊ qō alteratio nō ꝓprie illic sumit̄. put est motus in q̄litate maxime tertie spēi: lz pot⁹ extēsiue. ꝓ q̄cūq; sumit̄ trāsmutatiōe q̄ idez importat qō ꝛporrectionē.

¶ Ad aliud dōz ꝙ lz doloz sit actio: nō tn pp hoc a sola fit q̄litate: sed a q̄litate sustētata in mā dimēsionata. Ratio etenī cōcludit ꝙ doloz á qualitate ꝓcipiat̄ vt declaratū: nō aūt ꝙ pure impmat̄ a q̄litate: eo ꝙ doloz a subita alteratiōe causat⁹ aliter q̄litates hz subiectū disponētes: ⁊ aliter a solutiōe cōti. eueniētes.

¶ Ad alia duo dicēdū nō eos ītelligere subitā alterationem causaz nō eē doloris ꝓmariā: sed ꝙ ad eā tandē segtur cōti. solutio ita ꝙ vltimo doloz vehemētioz sentitur: cū due tūc vt declaratū doloris existāt cause.

¶ Ad aliō dicēdū per interēptionē assūpte: aut ꝙ subito qd tēporis ꝛportat. maioz enī subitatio in solutiōe aduenit cōtinui q̄z in cōplexionis alteratiōe: ⁊ ꝓpterea doloz sepatiōis iūctura intēsioz ⁊ repētinioz existit doloze alterationis subite.

¶ Ad aliō dōz ꝙ doloz ī sensu nō euenit ex ꝓceptiōe speciei sēnsibilis obiecte: veruz ex medio orgaū cōtāgente. cū enī oīs sensus fiat ꝓ mediū. z. de aīa. mediū iterdū excedēs ꝓportionē sensitini id doloreꝫ facit. vñ. A. z. de aīa. Dispositio audit⁹ ⁊ visus nō dolet ex hoc ꝙ videt: aūt audit: sed ex hoc ꝙ tāgit accidit ei doloz tactualis. tertio ēt de aīa velut apparet in receptiōe spēi solis ꝓpter fulgorē eius pupillā cōtāgentē doloze pārre: ⁊ incoꝛruptionē troctunia.

¶ Ad aliud dōz vt iqz apparuit ꝙ nō sunt nisi due nature ꝑme. vna que sequit̄ ꝓnez qualitatis elemētoruz alia vā que formā resultātē ex earūdē substātys. nā vnitas vera faciēs ad ꝛstōnē corporis ꝓprius mēbris ieſt cōsimilib⁹ ⁊ per hec organicis. que. n. vnio siue nā cōis mēbroꝛ cōsimiliū organicoꝛ adinuicez cōiter ponit̄ magis est ordo quidā partiū ⁊ occoꝛatio q̄z vnitas ⁊ nā cōis vā.

¶ Ad aliud dōm ꝙ ille q̄ttuoꝛ apparētes cause reducuntur ad duas. Nō enī est dria realis verū vocalis ⁊ modalis magis.

¶ Ad vltimū dōz nō hic queri cās ꝑticulares doloris lz vles ꝑmas: que vt ostēsuz tres existūt ordinez ꝓximitatis ⁊ posterioꝛitatis in adinuicē recipientes.

Quoniam exercitio nō raro cōtigit laboꝛ deinceps euenit dubitare: an laboꝛ aposus seu phlegmonosus sit alius ab vlceroso ⁊ intensiuo. Et videt ꝙ nō alius lz idē: qz vt apparebit. ex. 3⁹ de re. a. sa. ⁊ 5. cōiugatio laboris est vlcerosus: tēsiuus: aposus: arefactiuus seu attenuatiu⁹. vel exticatiuus. Si g̃ hi q̄ttuoꝛ ꝛcidūt vna: multo ampli⁹ vlceratiuus ⁊ extēsiuus in apōsum cōcurrēt.

¶ Amp. ibidē tres sunt labores simplices. Sūt igit̄ vlcerosus: tēsiuus: ⁊ arefactiuus: cū aposus cōpositionē importet. cōstruit̄ enī ex vlceroso ⁊ tēsiuo apud oēs. Eti. vlcerosus ⁊ tensiuus sunt partes apōsi. cōponūt nāq; ipsuz. Totū vo nil aliud est q̄z partiū oīum aggregatio. Cōmētatoꝛ phyſicoꝛ ꝑ.

¶ Rursus. qō ꝓducit̄ ab aliquo eius sapit nām: ita vt oꝛta ꝓncipijs attestant̄ ⁊ econtra. in tegni. sed aposus ꝓuenit ab vlceroso ⁊ tensiuo: non igitur alius ab vlceroso ⁊ tensiuo cū omnis diuisio cedat in oppositā. ⁊ causa etiā simul extet: cum causato phyſicoꝛum ibidem.

Oppositum tertio ⁊ quarto de re. sa. de accidē tigrito. aphoꝛismoꝛ secūda. ꝑmo secūda ⁊ tertia. ⁊ practice. ꝑ. Exgb⁹ vtiq; subdent̄ que īceps.

¶ Adhuc. quoꝛ ꝓcuratiōes sūt alterē: ipsaq; differunt: cū he ordinētur directe ꝓ oppositū in illa. Sed vt ꝓdicta inspiciendo apparet loco sunt alie. Itaq; laboꝛ aposthemosus est alius ab vlceroso ⁊ tensiuo.

Propter primum quidē sciendū ꝙ laboꝛ suscipit̄ multipliciter. vne qppe ꝓ nocumēto seu doloze. iuxta illud veteris. In quo morbo somnus laborē prestat mortale. Aliter vero ꝓ fatiga penes illud eiusdez. Ubi fames nō oportet laborare. vnde epidimiarū. 6. Laboꝛes cibis prediſponantur. Accipitur ⁊ tertio ꝓ effectu fatigie: que lassitudo ꝓprius dicit̄. Laboꝛe nāq; siue fatigia superfluo lassantur aīalia. Quarto siquidez ꝓ dispositione penali ab intra emergente: vt a seipsa sine causa: g laboꝛ casualis seu spōtaneus appellatur. iuxta aphoꝛismoꝛ scōa. Laboꝛes casuales narrāt̄ siue ꝓnosticant̄ morbos. Et is nempe quedam est neutralis decidentia futuri morbi ostensiua. vñ in tegni. De cāis ꝑseruatiuis que coꝛpoꝛi debent̄ neutro decidenti maxime nobis de laboꝛibus tractātib⁹ ⁊ quecūq; alie adiacent laboꝛib⁹ disponēs: que vt cōsequēter appebit sunt constipatio poꝛoꝛ ⁊ raritas coꝛūdē. Decidētia enī sub neutro locat̄. 7z. Sub almelilatica. n. laboꝛ is ꝛtinet̄ disponē. Duius figdem laboꝛ non est morbus lz via in ipm: qō oñditur: qm̃ ī libris de re. sa. tractat̄. Neqz actualis existit: verū si lītudinarius ⁊ imaginatus magis vt oñdent ſpēꝛ ipsius descriptiōes. Et de hoc gdē laboꝛe cū ímediate dicto pergritur dubitatū. g siquidez duplex existit: vnus certus ⁊ alius assimilatus. ꝓpter. n. quandā affinitatē laboꝛ noīatur: nō ꝙ vere talis puta dictus arefactiuus. Prim⁹ autem triplex existit vlcerosus: tēsiuus: aposus. Est aūt laboꝛ vlcerosus dispō in qua ꝛuenitur in cutis supficie ac sub eius pfundo vlceꝛ stimulātiū mordentium ⁊ pungentiū si lītudo. Imaginant̄. n. hoc laboꝛe patientes in coꝛuz musculis tanq̃ infixa foꝛe acuta: ⁊ potissime cū mouēt̄. Cuius gdē cā ē supfluitatū pluralitas acutarū ⁊ subtiliū magis effusaꝛ vel eliquatio adipis pīguedinis seu carnis mollis que si ꝓuenerit in venas q̄z bonus qui ꝛtinet̄ in eis coꝛrūpit̄ sanguis ex q̃bus boꝛroꝛ ⁊ rigoꝛ demū supuenit: ⁊ per ꝛnās febris ⁊ ꝓpe cū ampli⁹ aīa vel coꝛpoꝛe patiētes agitent̄. Tensiuus aūt est dispō in qua videt̄ sentiri partiū extensio ealq; tanq̃ verbere confractas. Quā quippe causat in musculis plectoꝛia cōtenta aut ventositas grossioꝛ extensiua. Est autē aposus dispositio a qua quassate ⁊ phlegminātes apparēt particule cū caloꝛe tēnsione maioꝛi ⁊ mordicatiōe. Eius nāq; causa impletio ⁊ cacochimia ⁊ laboꝛū hic nempe deterioꝛ. Qui aūt similitudine inter laboꝛes ⁊ si nō sit computatur est arefactiuus: dispositio ī qua patiēs fantasiatur se quasi exiccari ⁊ agefieri ac contrahi que in coꝛpoꝛibus bene humoꝛatis ꝛtingit ex īmensuratione gymnasioꝛ ⁊ vl'r resoluentiū oīum cuz ꝓraue fuerint. ꝑcurata. dispositiones vero bis ꝓpinque ac ꝛstes sunt vt tactuz cōstipatio ⁊ poroꝛ raritas. Est aūt cōstipatio dispositio coꝛporis contingens in cutis poris: que opilatione vel densitate accidit poꝛoꝛum obstructione noīata. Raritas vero est dispositio huic opposita que coꝛpoꝛi occurrit ex fricatiōe. pauca ⁊ balneo ⁊ vl'r ab oībus aperiētib⁹ ⁊ pozificantib⁹. Equidē hō laboꝛes duplici occurrunt de cā. vel enim ab exercitio supfluo tuncq; fortassis lassitudines dīr ꝓprie. aut a seipsis sponte absq; cā puta exterioꝛi ⁊ bi prioꝛibus.

peiozes ꝓcuratione diligentiozi sunt egentes. ¶Adhuc quoꝝ laboꝝ quidā sunt oīo simplices: vt vlcerosus tensiuus:ꝛ arefactiuus. Alig aūt totalr cōpositi. sicut.15. cōbinatio:vt vlcerosus:tēsiuus:apōsus:arefactiuus. Quidam vero īter hos medy:vt apōsus cum alioꝝ plurimis ſm tamen amplius ꝛ minus: ꝓut pluribus aut pauciozibus participant. Nam cum certe attendunt laboꝝ pores tres extant simplices:vt vlcerosus:tensiuus:apōsus: quatuoꝝ cōpositi:sicut vlcerosus tensiuꝰ: vlcerosus apōsus: tēsiuus apōsus:ꝛ vlcerosus tensiuus apōsus. ꝛ ita.15. existēt. Si vero ꝓdictis tribus adiungatur quartus simplicibus:vt arefactiuus.tunc.15. resultabūt oēs quatuoꝝ qdem simplices ꝓtacti:ꝛ sex duabus differentys compositi:vt vlcerosus tēsiuus:vlcerosus apōsus:vlcerosus arefactiuus:tensiuus apōsus: tensiuus arefactiuus : apōsus arefactiuus. Luꝝ aūt tres cōcurrunt:sic quatuoꝝ consurgent:ceu vlcerosus tensiuus:apōsus vlcerosus: tensiuus arefactiuus:vlcerosus apōsus:arefactiuus tensiuus:apōsus arefactiuus.ſꝫ cum.4.cōiunguntur: vnus ꝓcurrit vt vl.apo.tensiuꝰ are. Sic igitur erūt qndecim.puta q̄tuoꝝ: sex quatuoꝝ ꝛ vnus. Si vo constipatio ꝛ ariditas coniungant ꝓdictis īnumerabiles insurgent fere. ¶Sed dubitatur quomodo cōcidere possint sic in vnum dispares ꝛ diuersi:ꝛ maxime cū arefactiuus ab alys q̄si multum distet:quare impropie positus laboꝝ existit. ¶Dicēdū:qꝛ coꝝ compositio est ſm vicinitatez:ꝛ ad sensum: vt in cumulis ꝛ acernis:non aūt ſm veritatem ad ītellectum ni fortassis in apōso:vt tertio declarabit in coloribus dicendoꝝ. ¶Aut dōm qꝛ tam vary laboꝛes non ꝓcurrūt vna ſm totum coꝛpus vel vnā eius determinatam partē:verum ſm distātes ꝛ differētes:qō forte īuit tertio re. sa. ita oēs septem laboꝝ differētias ex parte aliqua verificabis.vniuersum vo nō simplr. Licet nāq; concidant q̄nq; subiecto:ratione tamē differūt etiā reali. Aliud qdem ſꝫ diuersitatē ſm dr̄iam importet specificam. Porphirius qñ non omne ſm differentiam alterum est: posteriozuꝫ scō. Eo tū cōmuniter sumpto diuersitatem denotat accidente cōmuni ac ꝓprio:sicut ꝛ alteram.

Propter secundum vo sciēdum qꝛ alig motiuis ꝓtactis ī argutis dixerūt apōsum laborē componi extēsiuo ꝛ vlceroso:qō videtur vt dubitās Ha.indicare ita. Fortassis vtiq; gs estimabat apōsum laborem:neq; simplicē neq; tertium in dictis ꝑus duobus:compositū vo ex ipsis cōsistere.qd de hoc tertio videbitur dicendoꝝ.

Propter tertium qdem sciēduꝫ: qꝛ laboꝛ apōsus non est simplex omnifariam:vt reliqui tres simplices:aut ꝓpositus sicut plures ꝓtractoꝝ. Accidit tū simplicitati amplius q̄ cōpositioni. Eius nāq; compositio est tāq; vera existens reliquoꝝ vero ceu sensibilis apparēs:quod manifestat coloꝝ differētys:nam eius qdam est simplex oīno vt albus ꝛ niger:cui ſigdem laboꝛ ꝓportionat simplex:alius compositus oifariam duplici cōpositione pretacta: sicut g loture carnis similis:oleaginus:ꝛ carmininus:seu cineritius. ꝑmo scōa.ca?de coloribus vrinaruꝫ:qō ꝛ pictoꝛes mixtione coloꝝ ostēdunt:qbus qdem alij comparant laboꝛes mixti.Quidā vo medius cōpositus:vt certa cōmixtione :ceu citrinus:rubēs:viridis ꝛ bꝫ.qbus nempe laboꝛ apōsus coaptat. Conuenit igit is cum vlceroso ꝛ tēsiuo amplius q̄ simplices īter se.differt tū eēntialiter ab eis qbus componit:velut coloꝛ medius confectus ex albo ꝛ nigro. Quod firmat.qꝛ quoꝝuꝫ cause sunt alie ꝛ effectus:sed altere sunt cause vlcerosi ꝛ tensiui q̄ apōsi. illoꝝ nāq; simplices huius aūt composite.composita nāq; aliter efficiunt q̄ simplicia:vt ars designat alchimica Itidem:quoꝝ ꝓprietates accidentia ꝛ procurationis indicationes sunt differentes:ꝛ ista distant: cum vnumquodq; talium bis sufficiēter determinent: sed he differunt:quoniaꝝ ꝓprium laboris est apōsi intumescere coꝛpus ꝛ vniuersa neruosa videri.quassari ꝛ conteri vsq; ad ossa: non autem vlcerosi ꝛ tensiui: verum moꝛderi ꝛ tendi. Similiter in apōso abhoꝛreſ expandidatio vniuersaliterq; motus omnis:non sic autem in vlceroso ꝛ tēsiuo. Nocumentum etiā īmensius imaginatur sentiri cuꝫ duplex sit causa ipsius:plectoꝛica. vꝫ.ꝛ cachochimia: quarū vna soluere videt quod continuum: ꝛ altera coalterare quod eucratuꝫ. Indicatio quoq; ꝓcurationis diuersa: quoniam illa que in apōsa attendit: respicit virtutez indicationis ꝛ dignitatem. Que vo in vlceroso:ac etiā tensiuo subam.penes nāq; hec opꝫ in amplius ꝛ minus ꝓcurationē variare īstando:deniq; magis altero non relicto:ei qō maluꝫ videt machinari per maius. Itaq; laboꝛ apostemosus est alius alietate specifica etiam a tensiuo: ꝛ vlceroso:cum eis tamen concidit in communi ceu medium cum extremis.plus.n.ea inter se distant q̄ mediū ab eisdem:vt coloribus denotatur.

Propter quartū autem dicendum ad primum.vt iam innotuit qꝛ non est simile de quintadecima combinatione laboris ꝛ pluribus compositis sensibilr ꝛ apparenti compositione ꝛ vt certa ꝛ existēte: qualis vt declaratum est: que laboris apostemosi. ¶Ad aliud dicēdum: ceu oīm qꝛ arefactiuus laboꝛ nō est laboꝛ ſsi eidē similet. vnde Ha. Est quedā ꝛ alia dispositio deinceps aliquē vt laboꝛ:ꝛ demū alia gppe cū bis quarta similis exīs laboꝛi:nō autem est laboꝛ. qꝛ neq; vlcerosam aut tensiuā:neq; flegminosam habet dispositionem. Sed neq; hoꝛroꝛem aliquē: vel doloꝛem:neq; ad motus segnicię similem laboꝛibus refert. Fracilitatem vero cuꝫ siccitate habēs. Laboꝛ namq; videtur moꝛbum ꝓnosticari materialē:qualis nō extat arefactiuus cum signum ꝛ significatuꝫ ꝓportionabilia. Relinquit igitur laboꝛ inter hos tertius:qui erit apostemosus.ꝛ non arefactiuus. ¶Ad aliud dicēdum veruꝫ esse dūmodo partes ille separate rōnez ptium seruent:ꝛ tāq; impfecte non existētes in toto. Si vero ex illo diſiuncte in scipsis adhuc rōnem totius obseruēt:ꝛ non ptium non oꝫ vt coloꝛes ostendunt extremi. Aut totuꝫ materialiter idem cum ptibus existit:non autem formaliter cū aliud ꝛ alterum habeant formam ꝛ esse separate ac coniuncte. In toto enim potētia extāt tantuꝫ:sequestrate vo ꝛ separate actu. ¶Ad aliud dicendum qꝛ omne qō ꝓducit ab aliquo eius quādam obtinet nām vniuocam virtualem seu mediaꝫ:dr̄ia.140.qualr videt laboꝛ apostemosus ad vlceratiuuꝫ ꝛ tensiuum se habere. ſm enim qꝛ similatur eisdem.eēntialiter tū alter. Neq; omnis diuisio est qꝛ opposita oifariam: directe opposita suscipiēdo:ceu que immediata:vt aīatum ꝛ inaīatum:rationale ꝛ irrationale.ꝛ bꝫ:sicut consurgentium ex tali diuisione vnum non coadiuuat alterum ad esse.Quod in coloribus non cuenit: aut in laboꝛib9 ꝛ vniuersaliter in oppositis mediatis. Et ideo diuisionum apparens liboꝛ. Omnis diuisio aut bimembris:aut reducibilis ad eandem.Similiter quāuis causa ꝛ effectus simul sint actu:ꝛ realr tamen differunt: sicut ꝑus ꝛ posterius pfectum ꝛ impfectum. Licꝫ enim aliquid efficiatur ab aliquo:non tamen est idem quocūq; modo:sed magis specie vel similitudine: non autē numero. ¶Ad ea etiā que alterius ptis appet quid dicendum:quoniam apostemosus laboꝛ.non tantū distat a cōponentibus ipm: vt ea inter se. neq; itidem curationes sunt omnino alie.qꝛ in speciali:non autem in communi: cum vtrobiq; debeatur eductio ꝛ alteratio.

ꝓ

¶ Differentia. LXXVII.

Quod dolor nō sentiat videt: quoniam aīa sensibilis nō est nisi ad qualitates. differentia p̄ozi. dolor aūt nō est qualitas: ſz magis ad aliqd. dictū. n. p̄ius q̄ dolor sensus sit tristis ¶ Ampli⁹. dolor est sensus. sensus aūt non sentit. Sentiret nāq; aut a seipso vel ab alio: nō p̄imo. q̄ sensus nō apphendit se: nec istrumētum suū. Alga çel de anima. Qñ sensus est virtus mālis: quod aūt tale nō reflectit supra seipsum: sed solum qō extat ſm ꝓculum immāle. ⁊ ideo intellectus itelligit se ceu alia: tertio de aīa. neq; ab alio. q̄ sicut arguūt qdaz illius sensus eēt ⁊ illius alius fozet sensus: ⁊ sic ꝓcederet in infinituz: quod respuit natura. p̄mo de aīalium gnātione. ¶ Rursus adducūt. Si dolor sentit tactus p̄cipit sensu qō eius fit cōp̄hēdendo sensibilia. nullus aūt philosophoz nūq; iter sensibilia dolorem collocauit. Eti. Sensibile perficit sensuz ducēs qō erat in potētia in actū: sicut itelligibile itellectū. dolor vo virtutē nō pficit sensitiuaz: imo iter cetera ledētiuz cozrūpit. ꝓalin. Firmatur q̄ illud qō est ꝛriū cozrūpit: cū de nā ꝛriozum sit fozе adinuicez cozruptiua. Sed dolor est ꝛrius sensui: cum is sit quedā mediocritas: p̄imarū ét excellentium q̄litatum. dr̄ia p̄ozi dolor aūt passio est vehemēs repente sensui occurrens. ¶ Adhuc dolor est accidens. Jd autem est actio lesa: qō vo sentit alteratione pficit cū sentire qōdam sit pati qō alteratione ꝓsistit. Sz qō actōis est lese tāq; factū videt ab alternatione secedere. Itaq; dolor minime sentit.

Oppositum quicūq; dolentes aliqd cozpozis plurimū dolorē sentiūt ⁊ reliq. ¶ Rursus. Dictū est antea per Aui. q̄ dolor sit ꝛrium ipresoré repente sentire. ¶ Adhuc illud qō est signū sentit. q̄ ipm est qō sensui se offerēs in itellectu aliud derelinquit: dolor aūt est signum. vñ in tegni. Dolores ſm quē icubūt locū: aut subitā alterationez aut solutionē ⁊tinuitatis ostēdunt. ꝓalin. Quod defice re facit virtutē: ⁊ destruit nisi mēs egrotet sentit. Datus nāq; est ſm Aris. de aīa scōo aīali sensus: vt iuuatiua percipiat ⁊ nocētia: hec eligēs: illa vo spernēs: dolor autē hec operat. p̄mo secūda. dolor ergo sentitur.

Propter primū gdem sciēdū: q̄ qd sit sensus: dolorq; p̄us visuz.

Propter secundū vo sciendum: q̄ aliqui voluerunt oēs qualitates tāgibiles ad calm ⁊ frigidum reducere. g scōo de anima impugnant ab. A. qñ cetera sensibiliū a calido ⁊ frigido percipiunt sine eozum medio: aut sapozis: vel odozis sine aliozū: q̄q; virtual⁹ eis calidū ⁊ frigidum insint: cuz ex eis cōficiant qualitates p̄cipue seōe. vnde scōo de ge. ⁊ cor. Manifestū q̄ oēs alie tactibiles dr̄ie reducunt ad p̄mas quatuor: hec vo nō amplius in minozes: nō tū calidum est qō siccū: neq; qō humidū: ⁊ sic de alys: neq; sub inuicem extāt: vt sub calido ⁊ humido. vñ ex his nōnulli sumpserūt causam errozis volētes dolorem ⁊ deliciaz in p̄mas reducere qualitates: quod nō est. q̄ si hi⁹ in p̄ma deducunt. eo q̄ ab ipsis causant: tūc ⁊ sensibilia aliozuz quatuor sensuum reducent in tactuz: cū causent ab illis ⁊ colōr medius ac sapor: ⁊ ita alioꝝ sensuum obiecta non erūt que media: ſz tñ extrema: cū ex eis conficiant. Cuius falsitas est apparēs. ¶ Amplius. sciēduz q̄. A. ponit ibidem dolorē fore vnū tactus sensibilium ingens. Est ⁊ alius modus de eo. ⁊ reliq̄ vt antea. Post que subdit. Dolor ⁊ remediuz doloris sunt de sensibilibus tactus: qō ét videt Hal. quarto sapere de accīti. Letari gdem tristari ⁊ dolere fit in sensibus: que in oībus seriatim sensiuz declarat in esse: vt visuz p̄us. Quod oñdit etiā sermo ipsius in genitaliū delicia. ⁊ eius oppositō. Alij vo ꝓtulerunt in doloris ēntiam igredi duo: sensum. vz. ⁊ nocumētuz: qō dicūt ex diffinitione doloris patere: cuz nocituus sit sensus: ꝓpter quod ingunt dolorem iquātum sensus existit nullo modo sentiri: sed bene iquātum nociuus. Quod similiter sapiūt in delicia. Ipsa. n. non sentit inquātum est sensus: veruz in eo q̄ iuuatiua. Sed hoc in cōmuni stare nō pōt: eo q̄ dolor neq̄q; est sensus vt idicant: sed potius eius extat passio. Est nāq; sensus passio repēte occurrens ipsius susceptiuo. Sic. n. alia tāgibilia sensus nō existūt: vt declarabitur: ita neq; dolor. Dr̄ si dicat quādoq; dolorem tristē sensum existere: seu nocitiuū: dicēdū talē non esse doloris verā rōnem: verū aliquā notificationem famosam: ꝓtractam vo amplius pfectam eius rōnem includere. Nō. n. valet q̄ si dolor est sensus tristis: igit ⁊ sensus sicut dicūt. Flegma nāq; est san. diminute decoctus: nō tamē flegma san. est simplr: sed totū simul. Jta etiaz methau. i. Ros est pluuia parua: ⁊ pluuia ros magn⁹: non tñ pluuia simplr est ros: neq; ros pluuia: sicut neq; habitus dispositio neq; ecōtra. Licet Boetius in p̄dicamētis scribat habitū dispositionē eē infirmā. ipsam vo habitu stabilez. Sic igit dolor nō est sensus absolute: sed tristis aut nociuus coniunctū: quod nil aliud q̄ passio sensus ⁊ obiectū. similr ⁊ delicia nō est sensus: sed passio hilaris ⁊ obiectum: qua mox reducimur ad naturam.

Propter tertium vo sciendū p̄mo: q̄ oba tactus multiplicia exīt cū sit plurimas percipiēs cōtrarietates plures verius extent sensus: vt tactum etiaz dr̄ia. 4. ⁊. sensus. n. rōnem sumit ex obiecto: velut scia ex subo. potētia. n. sensitiua materialr vna in eius ens ozgano formalr plures existit ex obiecto eam in actū cōducente. Sic igit ⁊ sensus duplex erit mālis: vt vtus sensitiua ozgano alligata ⁊ formal⁹ cuz ipsa vtute obi in actū deuenerit. Scōo quoq; de ge. ⁊ cor. tactus ponunt dr̄ie q̄plurime: calm. l. frigidū siccū: ⁊ bu. graue ⁊ leue: durū ⁊ molle: viscosuz ⁊ frāgibile: asperuz ⁊ lene: grossum ⁊ subtile. vñ nāliū ⁊ iuuamētoꝝ etiā p̄mis Ex spermate summisso in matricē vel terrā tēpoze cōstituuntur determinato particule illius qō generat q̄plurime ⁊ bu. caliditate ⁊ frigiditate: ⁊ alia quecūq; sequuntur has differētes quas scies ex de generatiōe sermone. has gdem p̄mas sequūtur maxime relique tangibilium differētiarum: post quas gustabiles olfabiles ⁊ visibiles eueniūt: duricies igit mollicies: lubzicitas ⁊ ariditas: leuitas ⁊ grauitas: densitas ⁊ raritas: lenitas ⁊ aspitas: grossicies ⁊ subtilitas: tangibiles sunt be differentie: Quod ⁊ rōne firmatur. q̄ ſm p̄dictos. omnis dispositio cōtraria dispositioni cozpozis sentit mutatione qua subito p̄mutatur ad illam. nō. n. quod ozdinate ac paulatine occurrit sensibilius percipit: neq; qō iam a p̄mutatione cessauit: cum oīs passio: ac etiaz sentire sint in fieri ⁊ alterari: accidente. z. Jn residere nāq; ⁊ gescere non fit passio: ꝓpter quod ſm. A. calor ethicoꝝ quāuis intensior extet tertianoꝝ caloze nō p̄cipit ab eis tactu: talis aūt dispositio ē dolor: ⁊ maxīe cū ceteris plus ꝛtrarietur nature. ¶ Amplius. illud vere percipit tactu per se qō ab alys sensibilibus discernit secum existentibus: aut q̄ nil aliud p̄cipitur nisi id ipm: huiusmodi vero est dolor. Sepe namq; in parte percipit passio tristis: ⁊ calm simul vel frigidum Similr ꝓdicta ente passione sentit ea nō raro absq; qualitatum aliqua p̄ma: seu scōa. Unde cū hoc scriberem dolor mihi in scapula supuenit: in qua satis sensibilis exīs nulla potuit primarū: neq; scōarum qualitatum sensibilium p̄tactarum p̄ter passionem tristem percipere.

¶ Rursus. In coitu que qualitatum ꝓcipitur ꝓmarū aut scōarum: nisi sola cōueniētis cum cōuenienti coniunctio que est delicia. Cuius itaq; oppositū sentiē in eius cōtrario: vt q̄rto apparet de accidēti. Cōtrariozum enim cōtrarie sunt rōnes. Palin. Illud maxime sentiē: quod causa existit vt sentiant̄ ⁊ reliqua. ꝓpter qō. n. vnūquodq; ⁊ illud magis: sed ꝓpter dolorē sentiuntur alteratio subita ⁊ solutio cōtinui. Fortassis qs logiciçans hāc volet rōcinationē detinere. adhuc absurdū videt dici q̄ maxime sensibile subitoq; in naturā occurrēs a ꝟtute nō ꝓcipiat sensibili: qualis est dolor eiusq; oppositū. Dolor igit̄ per se etiam sentiē vnum existens sensibilium.

Propter quartum vo dicēdū ad ꝓmū q; dolor est vna q̄litatū ⁊ delitia. Est nāq; in passione ⁊ passibili q̄litate locandus Si aūt per q̄litates Auer. itendat ꝓmas aut scōas cōmuniter solū expressas: vt oñsum: secū nō cōsentio: cū dolor ab eis percipiat̄ alius ac aliter. Neq; hoc ipediret: suppositō ēt dolorē ad aligd foze. q; ꝓme qualitates directe in genere locant̄ qualitatis: graue ⁊ leue in ꝑdicamēto substātie: asperū ⁊ lene in genere positionis. 4z. dr̄ia ex Arl. ⁊ Cōmen. ⁊ tamē sunt vnius sensus. puta tactus obiecta.

¶ Ad aliud dōm: q; vt apparuit dolor nō est sensus: sed potius obiectū ⁊ passio ei⁹ ꝓpter qō non valet deductio. Est ēt dare vnū sensum: sicut cōmunez: ⁊ nō ꝑdire in sensibus ad ifinita distinguētem iter diuersoz sensuū obiecta. z°. apparēs de aīa. ¶ Ad aliud dōm: q; aligs philosophoz: vt Hal. ⁊ A. expressius dolorē ⁊ illius remediū iter qualitates locarūt sensibiles: qō vt ꝓbatuz necesse: nam idē sapiētes iterdū ponūt plures q̄litates tangibiles: aliquādo vo pauciozes. de aīa. n. scōo exprimunt solum calidum ⁊ fri. siccū ⁊ hu. durū ⁊ molle. Et cōmentator graue explicat ⁊ leue: ⁊ plura taliū sunt superius nūciata. Prio quoq; ꝓma innuit̄ quatuoz cōtrarietates solū foze in tactu cū sensus sunt octo fm ponētes tactus plures. Quasdem exprimit Baly: vt cū ꝓmis: durū ⁊ molle: asperum ⁊ lene. In scōo vero. A. de aīa sunt exposite multo plures.

¶ Ad aliud dōm: q; sensibile perficit sensum: ⁊ vigorat ipm cū fuerit ꝓportionale ⁊ cōueniēs. nō aūt ipoportionabile ⁊ cōtrariū. sensibiliū. n. excellētie corrumpunt sensum. de anima scōo. neq; enim similitudo sensus ad ītellectum est bona omnino. quia maxima sensibilium sensum perimunt sensitiua. Intelligibilia vo q̄ maxima corroborāt ītellectū. 3. de aīa. ¶ Ad aliud dōm: q; q̄ꝫ vnū cōtrariorum aliud corrūpat: nō tamen iter ipsa tollit actio: ⁊ stabilit magis. Corrūpere nāq; rē suā dicit in fieri: non aūt in facto eē. Si. n. iam corrūpit sensibile sentiz: vt dolor: neq; aliq̄ alioz percipiet sensibile cum dcm̄ sit sensationem in fieri ⁊ alterari cōsistere. ¶ Ad aliud dōm: q; dolor dicit actio lesa respectu morbi q actio est ledēs: tm̄ actio lesa accidētis vel dolozis est magis in fieri q̄ actio morbi ledēs: vt declaratū. 73. differētia.

¶ Quesita circa signa. ¶ Dr̄ia. LXXVIII.

Quod icteritia sit ante septimā diem bonū signū monstratur ex q̄rto re. a. ita. In febze colerica ante septimaz supinatus ictericus soluit febrem. sine rigoze vo si supinnascat extra tēpoza pnitiosum. Quod ⁊ coar cuz Auer. testat̄. ¶ Adhuc si qō minus videt inesse inerit: ⁊ qō plus. minus vo videt q; mā flegmatica vel sanguinea ante septimā terminet diem cū sit frigidioz grossioz ⁊ colera mobilis min⁹. hec autē fit: vt visum in appoplexia q̄ in paralysim terminat̄: ⁊ febzis sanguinis cius per naris fluxū atq; in variolas in q̄rta ⁊ antea. ¶ Rursus: Sicut materia colerica pōt ante septimā per vomitū aut secessum euacuari: sil'r per cutē videt̄: cuz colera sit ea. subtilis: motū petēs a centro ad circūferētiaz: qō oñdit ipsius per sudoze crisis plurimuz facta: in quo pus colere cōmiscetur cū sudoz sit sanguinis superfluitas cui pus colericū est admixtū seozsum. canone. z. A. Et cōfirmat̄ q; assoziſ. 4. sudozes iudicātur boni si die iceperit tertia q̄rta septima tē. Palin. tertio. i5. Si colera putrefiat ītra vasa tertianā gignit. si vo nō: ictericiā: sed tertiana pōt ad bonum ante septimā terminari: vt q̄rta: nā tūc motus ipsius instat dies: in qua colera putrefactione subtili exalato redditur grossioz imputrida. itaq; icteritia potest ante septimam signum esse laudabile.

In oppositum medicoz est cetus. vñ Isaac febriū. 4. Icteritia ante septimam omni ꝑculdubio timoze inuit. ¶ Rursus. Icteritia sub crisi locat̄ ꝓmutationis q̄rto apparēs scōa: sed talis nō fit ante septimā: neq; vl'r in morbo acuto ⁊ mā subtili: sed in cronico magis ⁊ grosso cuz virtutis debilitate. ¶ Adhuc crisis laudabilis expetit idicationem equal'r distantē a morbi ꝓncipio ⁊ ipsa crisi febriū. Isaac q̄rto: 5 nulla talis est dies ante septimā: nisi quarta que idicativa eiusdē extat certa vt latio denotat lune. Igit̄ añ septimam icteritia signum non erit laudabile.

Propter primum qdem qō non minus intētū cū quesitū exter de signo: sciendū q; signū est sensibile: quod sensui se offerens intellectui aligd relingt. Ex sensationibus nāq; multis cōsurgit memoria ex qua elicit̄ experimētū: ⁊ ex eo randē vniuersale: qō est ꝓncipium artis ⁊ scie. z. poste riozum. ⁊ metaphy. phemio. Ex quo qdem inuitur q; signum cū sit correlatiuū duplex foze ipsius significatum Unū nempe imediatum: cum quo ꝓsential'r existit: vt tactum. cū dicit̄ offerēs se sensui. Aliud mediatū cum quo nō semp extat cum subdit̄ aligd relinquēs in ītellectu signum ꝓnosticū dcm̄. Sunt aūt tria: signuz: significatio ⁊ accidēs: nō ꝓut diuidit̄ ꝓtra subam: verū fm q; sequitur morbū seu dispositionē: velut umbra corpus quod subsequēs ꝓprius appellat̄ aut geminē: vt multū aūt idem entia subiecto: diuersa tm̄ rōne: naz licet cōmuniter signum ꝓ significatione suscipiat̄: ac cōtra. duplex tm̄ ꝓnosticorum. 3. dicētibus videt̄ differētia concedi. Una qdem. q; significatio est necessarioz: signuz vo coz que fm plurimum. Altera qm̄ ipsa comprehendit̄ rōne. illud aūt experimēto. Significatio nāq; cum sit abstractuz eius naturam meracioz ē notat signo cōcreto: quasi ente. cū illo secūdo dicāt accidēs per ꝓus ⁊ subiectū demū. Cōmen. 4. meta. 13 cōtrariū impugnat. A. vnde significatio quēdaz sensum videt̄ dicere deductū ad modum actus rōnis se habentē: ⁊ ideo per ꝓus naturis ⁊ passionibus mēbrozuz debet̄ interioz: quare hoz liber de significationib⁹ passionū iscribit̄ interioz: signuz vero sensum denotat simplicē ⁊ apparētem magis his que occurrūt exterius cuz sup ea sensus cōcidat imediate. Signū aūt seu significatio accidens dicit̄. vnde. n. ambo extāt subiecto. Dictum aūt est vt multū q; quoddā est signum qō nō est accidēs ceu qō ꝓnosticū: cū nōdum exter. Nihil enim actio est lesa nisi existēs: aliud vo est accidens. nō tamē signū velut quod nō a medico perceptū. ⁊ ideo Joānitius: iter ea est diuisio cū augmēto: habent nāq; se sicut excedēs ⁊ excessum: sed rōne differūt oīfaria: 13 vt q̄ꝫ multū cōmunicent subiecto: naz qō accūs ifirmo medico signū existit. eteni accidēs sue respectu eēntie: que est actio lesa vel comparatione ifirmi: cui accidit: qō etiā dr̄ syntboma siue cōcisio. Significatio vo respectu ꝓsiderationis medici ꝓut ī de ꝓcedit ad cognoscēdā egritudinis naturā. aliq; etiam

pōt dici significatio ifirmi: mō vt ifirmi: sed prout medici vicem gerit suū accidēs describēdo. quoddā enim signū ab iudicio sumit patietis. Joānicius. Quid aūt sit accis z quo modo differat ab alys rebus cōtra nām ostensum dria. 73. Est deniq; signi varietas multiplex: nā aut cōsiderat rōne ipsius eentie: z ita quoddaz est qlitas pmutata vt icteritia: aliud opatio lesa: qō triplr euenit: qñ actio nocet: aut leuiter qō ppie dr pmutari: aut mediocriter: vel tollit oino in tegni. Reliquū vo exiens a corpore: qō aliqñ percipit sono: iterdū vero absq; ipso: qō aut significat quātitate: vt lienteria: vel qlitate vt vrina nigra: aut vtroq; sicut san. fluxꝰ: vel rōne significati: vt signū aliud est sanū: z aliud egrū: z reliquū fm tegni neutrū. Quoruz vnūquodq; diuidit: ceu corpus tale p semp qdē: z p multum: z vt nūc. Neutra vo in tres subdistinguitur modos. dria. 72. Signoꝝ qdē egroꝝ quoddā est familiare coincipies morbo. Aliud supueniēs quoddā digōnis: aliud idigestionis: nōnullum ẽzy digōnis: quoddā creticuz: aliud salutis. z aliqō mortis: aut attendit rōne modi significādi: qō ēt triplr euenit: vel put refert ad cognoscētē: vt ad vtutem aīalē. Et hoc duplr: vel qtū ad motiuaz: z ita signuz aliud sumit a motu. z hoc aut nāli: quasi vt horror. vel volūtario: sicut estuatio z reuolutio: vtroq; vt tussis: in quo nā superat volūtatē ac egestio: z mictus in gbꝰ euemit econtrario. Aut sumit a quiete: vt in apoplexia epilepsia z syncopi: vel a vtute apphensiua. z hoc duplr: vel exterioꝝ: aut iteriozi. Exteriozi adhuc duplr: aut qtum ad sensibilia communia. Commentator secūdo de anima: q sunt motus: ges: numerus: magnitudo z figura: gbus. 4. de aīa. A. situm adiungit: quoꝝ ꝑma tria fm cōmētatorē extāt cōmunia oībus sensibꝰ: reliq vo duo tactui solum z visui. Sup hoc. n. significat per signa ab eis sumpta: fm q pars sic fuerit numerata vel figurata: aut quo ad sensibilia ppria: qō qntuplr euenit: aut. n. sensu notatur tactꝰ: vt calm: frigidum: vel gustu: ceu amarū z dulce: aut odoratu: vt polipus: vel visu: vt icteritia. Quod aūt significatur auditu tactū in illis pus: que secernunt a corpore vel iteriozi ceu signū denotās regitiuā actionē vel mētem: z id multiplr: vt z vtus: imaginatio. vz. fantasia: cogitatiua z memoria: quarū iterdū corrūpit vna vel due remanēte reliqua. tertio ō accidēti. z iterioꝝ qrto. Aut rōne modi herentie signi ad significatū: z ita signoꝝ quoddaz sumitur a substantiali herentibus: qō est necessariū. semp. verū aliud ab opationibꝰ: seu effectibꝰ ꝓpinquū exns necessario: z apparētis est veritatis quoddā a casibꝰ: vel ab alys his que necessario cōsequunt: siue ab accidentibus: qō neutrū cōtinet ꝓdictoꝝ. Nō tñ eo mentitur rariꝰ extat. Est z qōdā pdurās z p̄mū: vt a dispositōe sumptuz operationū. Aliud p̄mū: sed nō pdurās: ceu qō ab excretionibus. Reliquū vo neutrū: vt cōmune vel extraneuz Aut rōne tēporis tūc quoddā est rememoratiuum sani z egri z neutri: cuius modica extat vtilitas: vt medico solū ꝫmediate tñ: vel demōstratiuū: qō confert tm ifirmo: vel ꝓnosticū: quod simul vtriq; vt medico qdem fm Haly. qz cōuenit de cōditione ꝓrecy: z ifirmo. qz per hoc scitur qualr regēdus. sciunt nāq; ipso res illis. Ex his tādē conflari valet talis signi bimēbris diuisio. nā eius aliud ē cōmunius notās sup cōplexionē z compositionē: z vniuersaliter nām z dispositionē oēm ad particulare significās qō lesiōis extat occultū iteriꝰ significatio ꝓpriꝰ dicta. Primū qdem multiplr sumit: nā quoddā a tactu: put discernit duruz z molle maxīe: aliud a carne z pinguedine fm q quātitate: qlitate. z hꝰ generibus fuerint variate. Reliquū vo ex mēbroꝝ forma: pectoris nāq; amplitudo aut extremitatū extensio denotat caliditatē: cōtrariū vo frigiditatē. ¶ Aliud sumit ab opationibus: z his aut naturalibus: vt quod a superfluitatū excreatione: aut vitalibus velut a pulsu. vel aīalibus. z hoc duplr: itrinsecis z extrinsecis fm q plene perficiuntur: aut cōtrarie: vel abbis z vitalibꝰ simul: puta qō suscipit ab hanelitu. vtreq; enim opant ad ipm: aliud a facilitate z difficultate passionis. qō. n. cito calefit calidū: vt sic existit: qō aūt celeriter ifrigidat ecōtra: nisi istud raritas aut densitas varietmusculoꝝ. in tegni. z. libro. ca. illo. si vo facile frigescens fit corpus. Aliud a capillis put diuersificant velocitate ortus z tarditate: colore: figura: multitudine: paucitate: aut ꝓpatione. Ultimū vo sumit ex cutis colore: que talis redditur natura vel accidēte: albedo nāq; significat sanguinis paucitatē cū flegmatis dominio: subrubedo vo ꝓtrarium: z citrinitas colerā: fuscedo melliam: z nigredo icteritiam nigrā. Causat aūt ab adustione: vt multū extrinseca: vt ethiopibꝰ: ceu albedo ex frigore scotis. Particularius vo signū duplr habet: vne ab anothomie sensu. q. n. passiōes discernere voluerit iteriozes i anothomys exerceat in tegni. per eas nāq; cōpositio quatria dignoscitur mēbroꝝ cum eoꝝ suba in complexionē ēt vsq;. Aliud vo est significatio ēt ꝓpie qua velut canone ꝓcedit in ꝓdictoꝝ cognitionē: qō a quatuor suscipit: vel sex rebꝰ: sicut a lesione sensibili actionū: qō triplr dictū est contingere. nā actio aut pmutat aut debilr fit: aut destruit oikariam Uel ab eo qō euacuat. aliqñ. n. educit: qō naturale sufficiēter. iterdū aūt ẽzium vt quod de mēbroꝝ substantia. Et qñq; quod iter hec diuersificatū quantitate: qlitate z modo: vel a dolore q significat loco fm q fuerit partis dextre aut sinistre: vel ciꝰ eentia vt grauatiuus aut acutus vel apostemate: quod ipsius silr significat loco suba z figura. Subiungit z situs siue locū dicat: vel societatez patietisq; iuxta Ha. z Joānicium. fm vo. A. accidētia manifesta z comparata: quoꝝ significationē testat neq; pdurantē: neq; ꝑmam. Talia. n. signa sunt cōmunia z extranea: quoꝝ significatio coniectura extat aliq: reliqua eentialia iseparabilr cōmitātia sua significata: quibus pfecta cognitio habet: ceu ostēsuz est differētia. 84. Bonum aūt z malū non dicunt vniformiter z absolute: sed differēter. z ad aliqd. nā fortassis vnū signū prauum laudabilia vincit plurima: z vnū forte laudabiliū praua multa. ꝑmo de crisi z ꝓnostico. tertio: vt vtutis cōstantia eiusq; oppositū: z iō fit opus ordinē iter ipsa cōstituere: ceu sermones veteris insinuāt. Naz iterdū dicit nō malum signū: vel nō bonū: aliqñ benignū vel versutū: qñq; salubre aut mortale: vel pniciosum vel pessimū z optimū aut fidelissimū. vñ Almen. io. cū vnoquoq; signo ponēdū est verbū quod denotat quātitatē fortitudinis illiꝰ. Nō enim est debiliꝰ signū dicit nō bonum: qō fortiꝰ malum: z qō fortissimū mortale: aut multuz mortale. similiterq; de signis intelligēdum laudatis. Hec itaq; succincta varietatis in cōmuni signoꝝ recollectio. Est aūt icteritia colozis cutis alteratio fedā ad citrinitatē tendēs: vel nigredinē ex occursu hu. citrini aut nigri ad cutē: z que sequuntur ipm absq; putrefactiōe qui si putresceret: causaret in citrina tertianā z qrtanā in nigra. tertio. 15. Viaticus aūt icteritia est mixtio colere rubee cum sanguine se sup oīa corporis mēbra diffundēs z in corporis apparēs superficie. vnde qrto de accidēti. Omnia ictericis apparēt citrina: febriū vo quarto Jsaac: z in viatico icteritie nomē est trāsumptū ab aue vireū habēte colorē: que galberus dr. a gbusdaz vo pēdilucas: suspēdit. n. nidum ingeniose subnucis ramo icteris dicta. Juxta illud. Carpe viatoz iter sup arboze cōcinit icter: cuius trāsumptio fine sexti indicat de accidēte. Nocumentum mutatiue accidit virtuti eueniēs humiditatibus a sanguine diuersis: vñ mutatio colorꝝ sequit necessario: quoꝝ vnum icteritia dicit. Que

autem de melancholia efficit extat innominata. In passionario tñ scribit ꝙ greci hoc melanchion dicũt. i. nigrũ canẽ. Quidã vo scribũt melanchirõ. i. denigrãs manum. Dãc quidẽ passionem patiẽtes dicunt arcuati ab arcu. s. iride. vel passionẽ habẽtes regiã: seu aureã. Cuius quidẽ duo cõmuniter notant modi: citrina. s. ⁊ nigra. Utridem addũt ⁊ alig: quã nominãt agriacã. i. agrestẽ. qz capre crisolonca agrestis dr mustela. ⁊ viatico. Alia dr agriaca pa geseleontos. Causa vo ipsius ⁊ maxie citrine fex est colere: que sanguini etiaz cõmiscet. ⁊ per exteriora diffundit corporis tingẽs ipsa. Que sigdem iterdũ actione ꝓuenit nature: sicut quãdo ea die cretica iudicat silr nõ actione nature: sz amplius synthomatice. Quod duob9 euenit mõdis: vel ab exteriorib9: sicut serpẽtis pũctura: grauonuz: pediculoz: vulturis: ⁊ assumptiõe fellis leopardi: vel vipere: a qbus sigdem celeri9 icteritia cõsurgit. Aut ab interioribus: qõ plurimũ contingit ab epate ⁊ felle: ⁊ a calore qñqz corporis totius ⁊ ꝓprie vasoz: rarissime vo ab itestinis. A felle quoqz duplr: aut ab grosso viscoso in ipsi9 poris opilatiõez cãnte duob9 existẽtib9: quoz secũdus vsus itestina ptẽsus: sequestrat qñqz in duos. ꝯi. vel a passione subẽ fellis quod euenit: aut calozis itensione iflãmantis epar ⁊ corp9 omne: vt san. ferueat in colerã: vel debilitate ipsi9: vt vtus imbecillitet attractiua in attrahẽdo: aut siccitate deficit expulsiua: vel apate: seu opilatiõe in ipsi9 poris accidẽte ptacta. Que aũt ex epate cõsurgit: vt duobus ꝓus modis: ⁊ qnqz põt cõtingere. Sit vo ab itestinis minime: cũ in cholon descendẽs: ⁊ obstaculũ iueniẽs nequeat ptransire. vnde colera in felle cõtenta caret: i quẽ deriuet locũ. Nigra quoqz aliqñ ẽt accidit vigore nature splenis egritudinẽ creticantis. Pluries aũt synthomate: vt splenis debilitate: vel epe humores assante caloze: aut totius corporis iflãmatione. Et ad vnum põt illis de causis ꝓtingere suo mõ: quo ea que fellis ⁊ epatis. Agriacam sigdẽ voluerũt alig ex colera consurgere prassina ⁊ eruginosa: cuius oppositus differẽtia mõstrat. ꝯi. sed cum Serapione dicẽdũ ipsam potius causari a felle malignã te: vel epe ⁊ splene. Ingt. n. si accidat apud mundificationem colere citrine aliqua egritudinũ mũdificãti vasi accidit icteritia ꝓmixta ex colera citrina ⁊ nigra. is autẽ color in viridẽ vergit. ⁊ post non pauca. Dec qdem est alia spẽs icteritie: cum illa que componit ex colera citrina ⁊ melãcholia: ⁊ fit quãdo epar ⁊ splen similr sunt lesa. Color vo ex his reddit viridis. vult etiã cum nigredo leuis extiterit ipsam ab epe fieri. si aũt vehemẽs a splene.

Propter secundum sigdẽ sciendũ ꝙ ab illo ꝙ finxit se Hyppocratez q̃rto re. a. cũ quadã cõditione scribit supinatus ictericus. puta cuz rigore determinet alludẽs fortassis ei qõ dicit a causone habito rigore supueniẽte ⁊c. Quã quidem cũ rigore determinationẽ: cũ ꝑncipali etiaz ibidem Ha. nõ admittit: vt apparebit dicẽdoz. 4. Ac simplr çoar videt cõcedere icteritiã ante septimã posse laudabile signum existere ingens. Medici vituperãt icteritiaz i ꝑncipio egritudinis. qz ipsi9 sit exitus ante humoz maturationẽ. Ego aũt dico ꝓpter qõ icteritia est mot9 acut9 ⁊ motus eius velox in agẽte ⁊ patiẽte nõ negabimus in ea posse fieri maturatõez die secũda generationis: ⁊ maxime die q̃rta: ⁊ ꝓprie in etate iuuẽtutis tempore estatis calida regione: locis orientalib9 ⁊ meridionalib9. In his. n. talibus accelerant maturatio ⁊ decoctio. Quarto vo collz qõ dicit Hypp. Si icteritia supueniat in febribus acutis ante septimã malũ: reprobatũ est experiẽtia in terris nostris oĩbus: Et si veniat in gnto laudabile multũ est vna rõne ⁊ maxime in corporib9 calidis: ⁊ tẽpore calido. ⁊ hec sñia collegioz oĩum medicoz persarũ ⁊ Indie maiozis. ⁊ pro maiozi parte illoz de andalusi. ¶ Cui9 oppositus ceteri sensere veteris sermonẽ cõcedẽtes oĩno. vñ quarto scõa. Ad vltimũ icteritia ante septimã diez nõ est laudabilis. Predictoz aũt defectus ⁊ si tertio ⁊ q̃rto manifestus dicẽdoz appebit. eoz tñ singulariter vtriqz ptractent sermones. Primitus sigdẽ fortassis gs çoar accusabit dicẽtem icteritiã fore morbũ cũ accidẽs existat magis actioqz lesa puta colozis alteratio feda. Qz autem die scõa valeat apparere benigne falsum est manifeste: cũ sudoz possit fieri in ea. tũc. n. nõ extat motus colere: si foret versus existeret: nec ẽt i q̃rto cũ sudores fieri a veteri nõ scribat in q̃rta. Itidem crisis egritudinis mote ꝓ tertiũ: qualis que de colera tñ visum fuit semel a Ha. in vita ei9 oĩ. Ab archigene vo bis in q̃rto creticari. Crisiũ tertio. Quid ergo de icteritia: dicẽdum itaqz ꝙ nũqz cũ sit modus hic qdaz crisis alius: ceu declarabit ex religs. Palin. Js empicus ab Auer. sic approbat9 experiẽtias sup hoc habuit afferre. nõ aũt false credere rõni aperte. iõqz Auer. agrestis extitit in min9. Qõ. n. ingt dictũ Hyppocratis reprobatũ experiẽtia falsum extat ⁊ inciuile cũ ipm sit vniuersale ceu artis canones relig. Sermo aũt Auer. particulario fere nũqz ꝓbat9. qz hyppocratẽ nõ redarguit: qm affozi. 6. Raro ptingẽs nõ reddit hyppocratẽ mẽdacẽ dicente in plurib9 euenire. silr neqz in gnta die morb9 laudabilr iudicat icteritia: cum colera sit hõ grossioz: velut sex fere negens tam breui tẽpore digeri. Feculentiaz vo ipsius oñdit icteritie tinctura grossioz ꝓhibito penetrare: nõ aũt sudozis cũ sibi ẽt pus colericũ sit admixtũ: neqz aspectus tũc quoqz aliqs iteruenit lunaris. ¶ Adhuc aduersat sibi cũ dicat id in tẽpore calido: ⁊ ꝓ ois in regione verificari calida: qz amboz idem iudiciũ cuz subdat ꝙ hec sit sñia oĩum medicoz persarũ. persia vo frigidioz est ⁊ siccioz multũ grecia: arctico tãqz ꝓpingoz polo: si locũ audit vere persiã dictũ. Cuius rex fuit Darius: quaz ⁊ hodie occuparunt tartari. Et iõ ipsius experiẽtie aut rõni nõ est acgescẽduz cũ Hyppocratis fidelioz testetur se fore exptũ: nõ i grecia solũ: vez i lybia India ⁊ Subatia Quod etiã sentit Auer. si occurrerit per accidens magis adest. Uel fortassis ꝓpter aliquã crisim consociataz illi. nõ aũt regulariter ⁊ ꝓ se. aut hi opilatione vel modo quo apatis decepti. ¶ Aut dõm: ꝙ icteritia visa nõ ad maluz ante septimã extat minime vera: sz potius modica subcitrinitas aliq circa oculos ꝑpe ac faciẽ ex iflãmatiõe cãta epis: vt visuz qñqz. Propterea dixerũt aly ꝙ crisis ante septimã põt esse benigna si fluxus vẽtris succurrat. id tamen eget determinatione: qm hõ fluxus. aut est colerie9 multus ebuliens: cum materierum exitu spumosarũ adherẽtiuz. ⁊ ita eius significatio extat ꝓnua intãtum: vt timeat de infirmo. ⁊ ꝓprie cum virtutis imbecillitate: aut ventris fluxus morbicãs est vehementer cũ humiditate multus: vel etiam sudoz communis exuberans ⁊ virtus fortis: sicqz laudabilis cum leuitas patientis velociqz curat. quarto scõa: ⁊ cum que affozi. 4.

Propter tertium gdez sciẽdũ ꝙ icteritia regulariter ⁊ ꝓ se añ septimaz: sicut testatat ꝑter duos magis ceteri prauũ extat signum. Quod ostendit si aliqd debet benigne a natura celeriter expelli ei opus fit adeo digestionem: vt natura reddat ea vnigenea suba q̃litate membroz parietib9 sequestrata. ⁊ vias ac ducꝰ eidẽ ꝓparatos ⁊ apertos quib9 valeat ad extra ꝓpelli. Et iõ cum ipsi magis redundẽt in emorroides quasc̃uqz matricis ani vel narium vẽtrez. ⁊ itestina euacuationes laudabiliores binc iducũt: quarto scõa. Facte fluxu sang. secessu ⁊ vomitu. Que aũt sudoze laudis exiliozis ceteris cum mã bis gbus vehiculet careat ductibus apparatis: subtilitate tñ sui penetrans per

pozos occultos ad cutē sudoze non parum iudicaī benigne. qz ceu suppositū oz ante crisim digonez ꝛ separationem adherētē materie p̄cedere. id aūt nō pōt ante septimam fm Hal. iteruenire cū colera sit iobediēs ꝛ meatus ip̄reparati. Rursus. Ad p̄dictam crisim expetiē digestio māe: qō eē nō pōt nisi sufficiēs tēpozis iteruenīat spaciū. ꝛ maxime cū caruerit ozificio eductio. Requiriē sil̄r lune aspect⁹. is aūt nō pōt p̄us adesse septimo: tuz qz tēpus nō est sufficiēs: qō in antea: tum qm̄ subsidiū nō interuenit lune: neqz etiā in ārto. qz si aliqua opatio extet i ip̄o lune afflatus nō existit. Sil̄r ꝛ crises semp in negozibus fm Ha. fiūt peroxismis. Neqz in gnto licet moueaī natura. qz tēpus in disp̄one materie atqz ductuū non occurrit adhuc sufficiēs: neqz etiā gs lune aspectus ea ꝓpter opus fit septimā expectare. aut si nono accidat magis rōne tēpozis cōtingit: in quo nā diutius potuit opari: q̄ lune incitatus. Adhuc causon cuius: materia colerica: vt plurimum subtilis mobilis in locis ꝓpings cozdi situata vix ante septimā. ꝛ si sudoze possit terminaī. Luz itaqz icteritia cōtingat ex colera sudozis mā grossiozi fm Isaac etiā iuncta sanguini nō poterit ad benignuz ante septimā terminari: ꝓpter qō oz saltē septima nona: vel. ii. aut. i4. creticari cū tēpus tūc iteruenīat longi⁹ in quo nā potest digestionē pficere: luneqz vt multū iteruenīat simil̄r icitatio. Si. n. ante septimā supueniat p̄auū existit. qz fz Ha. ex epatis accidit apate: vel opilatione: qō versutū. In septimo vo aut post nō est simpl̄r iam laudabile: si nō dextrum hypocōdriū fm veterē fiat durū. Qō opilatiōe pōt ꝛ apate cōingere duro: cū id non mox accidat: nā febres iudicanī in eisdē diebus fm numeruz. ex qbus euadunt hoīes: ꝛ ex qbus pereūt: ꝓnostico ꝛ. 3. ca. i.

Propter quartum quoqz ad p̄mū dicendum fm Cōmētatorem ibidē q icteritia supinnata: cū rigoze etiā non soluit febrē ante septimā neqz post septimā: sed cū determinatio est talis. febricitantibus icteritia supueniat: aut ꝓpter epatis synthoma: vel nām colerā reptātē per cutē excernere: decimuz hāc nequeūtem: ceu in apatib⁹ assuetum est oīb⁹ remittentē ad affoziōs in qbus inuit veritatē contineri. ¶ Ad aliud gdem quid dicēdum iam visum fuit. ¶ Ad aliud dōm q apoplexie terminatio in paralysim simpl̄r est mala: lz fm gd sit bona. Nec est simile. qz nā per amplius ifestaī quātitate materie apoplexie colere acumine. vnde cogit crisim facere ante tēpus. ꝛ iō imp̄fecta existit simil̄r variolarū mā naturā ampli⁹ ifestat. fiūt etiā ex sanguinis ebullitione ꝛ coꝛruptione: qui crisim vt multū recipit in quarta cū his moueaī cōtinue. Natura etiā cōsueuit hm̄ mām ad cutē expellere cōtinue. nō autē sic colerā: q icteritiā īducit: cū nō min⁹ alys creticeī vys. ¶ Ad aliud gd dicēdum apparuit. mā enim illa ductus hz aptiozes versus ventrē ꝛ intestina q̄ ad cutē. ¶ Et ad cōfirmationē dicēdum q nō est simile de mā sudoze faciēte ꝛ icteritiā cū ipsa sit ea que icteritie subtilioz. Quid nāqz puris cōmisceī colere in sudoze cū aquositate subtilitateqz masse sanguinee. ¶ Ad aliud dōz q icteritia cretians nō pōt benigne ante septimā: vt oñsum est appare re. Ex opilatione aūt: vel apate calido fm Ha. est mox aduenire possibile ō qua nō: fz de ꝓzi hesitaī. ¶ Ad qōdā vo alteri⁹ partis dōz q icteritia nō ꝓpe sub crisi pmutatiōis locaī: fz magis euacuatiōis. Modo. n. vtcunqz quo sudoz per pozos expellīē ita ꝛ cholera. ꝛ qz grossioz ꝛ calore formali colerata modicū ipsius cutē tingit: velut croci⁹ q̄ius maxima ipsi⁹ pars resoluaī: q aūt aliqd sapiat crisis pmutationis inuiī quarto scōa. De spēbus quidem pmutationis sunt: que nō deducūt ad exiturā. deinde faciunt sicut torturā spasmū mollificationē doloreq; anche dozsi testiculoꝝ geniculi icteritiā elephantiaz: ꝛ varices. Illa. n. ꝓpie dicīē crisis pmutationis in q̄ fiūt exiture: vt carūculi dubellet althoyn formica berisipila ignis p̄si⁹ serpiēs comedens variole sinantes: ꝛ vlcera similia. Sic itaqz q̄dam ꝓpie pmutatiōis ē crisis: aliq̄ ip̄ropie. ꝛ non nulla mō alio media. ¶ Differentia. LXXIX.

Quod caput paruuz sit

meli⁹ magno mōstraī ex pble. 30. id fapiente. ¶ Rursus fm topicū. Si ꝓpositum in ꝓposito. ꝛ oppositum in oppositō. paruū vero caput ꝛ magnum sunt oppositā: fz magnū aliquādo est p̄auū signū in tegni. ergo ꝛ paruū erit bonū quandoqz. ¶ Adhuc ozta sup eoꝝ testanī oziginēs ibidē: sed oculus oziginatur a capite: ꝛ paruus laudaī etiā ibidez: sed qz foztassis dices similitudinez non tenere oztoꝝ ad p̄incipalia. iō ostēdēdū est id in p̄ncipaliozib⁹ etiā valere quale coz exist. Ei⁹. n. paruitas laudaī tertio de partib⁹: nā ȳtus vnitur in paruo. ꝛ foztificaī. in magno aūt dispergiē ꝛ debilitatur: ceu ignis denotat in paruo ꝛ magno habitaculo cōtentus: vnde aīalia maioꝝ cozdium ibidē sunt debilia: timida: sicut ceruus lep⁹ asinus: ꝛ hō. ¶ Ampli⁹. virt⁹ vnita foztioz est seipsa dispersa de causis. vñ Proculus. Dispotētia impartibilis manēs maioz est. partita vo minoz: vt ēt septimo apparet phȳsi. fz in cerebꝛo paruo vniē virtus: in magno aūt dissoluiē. Eti. Cerebrū cuz sit frigidissima oium coꝛporis particularū fm Aris. in plerisqz magnitudine ipsius reddeī frigidū ampli⁹. ita vt motus: ꝛ vniuersal̄r actiones bebetet aīales: paruitate vo foztificabūtur caliditate fere ide suscitata. Et iō grādes caput cōspicimus bebetes amētes ꝛ catarris ac coziçis repletos. Et cōfirmaī. qz cum cerebꝝ sit frigidū ꝛ humidū: ꝛ alie partes capitis frigide ꝛ sicce terrestres pōderose mole ipsi⁹ declinabūt corpus oē in deoꝛsum: qō est cōtra hoīs situz nālem: cū sit aīal recte stature: ꝛ sursum in vniuerso: dōia quinta. Caput ergo paruum laudabilius ad operationes ꝛ propie humanas magno.

Huiusmodi autem cōtrariū plurimū nobis p̄stat sensus: quod adhuc sentiē in tegni cū ceteris medicis cū sequentibus. ¶ Adhuc pect⁹ latū laudaī: cū eius oppositū vituperēī. sed hoc fit capite magno ente cū ide cerebꝝ reddaī magnum: ꝓpoꝛtionaī. n. teste capitis. q si fuerit magnum ꝛ nucha reddeī magna nerui ꝛ spōdiles grādes: ꝛ vniuersal̄r totū coꝛp⁹. ¶ Ampli⁹ caput magnū est vt habit⁹: parium aūt vt ꝓportio cū vnū ꝓziorum habeat rōnem habitus: ꝛ alterꝝ ꝓportionis. habitus aūt ꝑfectioꝛ ꝓportione iudicaī. Caput igiē magnū laudabili⁹ existit paruo.

Propter primū gdē sciēdū est: q caput est mēbꝝ diuinum in supioꝛi coꝛporis situatū partib⁹ q̄plurimis ꝛ ȳtutib⁹ insignituz. Qō aūt sit gd diuinū. 34. pbl. indicat ita. Trib⁹ locis existentib⁹ capite: pectoꝛe ꝛ iferioꝛi vētre caput est diuinissimum: cum eius inhabitatoꝛ sit aīa. vñ de re. sa. p̄mo. cerebꝛum dom⁹ quedā rōnalis est aīe. de quo ꝛ dōia tactum 24. Est aūt in parte superioꝛi locatū: cū sursum in nobis sit sursum simpl̄r ꝛ in vniuerso. tum ꝓpter caliditatē grādem nostrā. est nāqz homo calidissimū aīalium. pbl. tertia: tum ēt ꝓpter ipsius partes: etenim ipsius superiores sunt paruc: ifime aūt grādes: tū ēt vt in suū ordineī finē. puta in superioꝛ cōtēplatiōem. Facta vo sunt cetera aīalia demissi vult⁹. dōia. 5. cū alys nō paucis. Ex plurib⁹ cōpositū est partib⁹. fm. A. nāqz partes capitis eentiales. ꝛ que eas sequunī sunt. ii. puta capilli: cutis: caro: panniculus: craneū: pāniculus durus dict⁹ duramater: pannicu-

lus subtilis. vt piamater: siue secundina: subā cerebri: cuz eius vētrib⁹ ⁊ locatis in ipsis spiritib⁹: duo panniculi: rete mirabile: ⁊ os qō ē cerebri basis. In ipso etiā fundant vtutes plurime ⁊ diuine: vt motiua que musculis pficit ⁊ chordis: ⁊ sensitiua q̄ duplex existit: exterior. vz. quinq; sensus: quoz quatuor sensitiua in capite sunt repta velut visus: auditus: odorat⁹: ⁊ gustus: silr ⁊ tactus: cum in oēz diffundat parte sensibilē q̄q̄ pus iuxta Arl. situet ī corde. dria. 38. vniuscuiusq; n. sensus organuz est cognitū: eo qō tactus excepto. Ipse. n. cōmunis ē in toto corpore: ḡr to de accīti. Uirt⁹ etiā diuinior intrinseca dicta locat in eius tribus ventriculis. puta fantasia: cogitatio: ⁊ memoria: cū estimatione reminiscētia ⁊ itellectu q sup istas magis opatione q̄ subiecto situat: gbus mediantib⁹ vtutib⁹ plerūq; homo coniungit celestib⁹ earū suspiciendo ipressiones mirādas. Figure aūt capitis. 9. de iuuamen. membroz sub auctoritate Hyppocratis sunt q̄tuor. ⁊ primo prima. vna nālis: que imaginari docet in tegni: cuz spera cerea manib⁹ fuerit leuiter cōpressa. In ipsa. n. tūc anteriora cū q̄dam planicie oblōga ⁊ posteriora gibborosa ꝛsurgent: lateralia vo cū planicie quadaz recta. Innaturales vo sunt tres. due qdē simplices. vna nēpe vt minuat eminentia cozonalis anterior. secūda vt himalis seu laudalis deperdat posterior. tertia cōposita: vt vtraq; minoretur vna. q̄rta vo nō pōt esse stante vita vt maior. vz. sit dimensio dextre ad sinistram q̄ anteri⁹ ad posteri⁹: In nano tū quodā mōstruoso. ac alio huic q̄si cōsimili mēsurauī maiorem distātiā fore a tēpore in tēpus: q̄ ab occipite ⁊ syncipite: vt hāc quartā videret capitis figurā inaturalē habere. Sed talia mōstruosa rara: ⁊ vt ſuitalia. Uel nō tñ superauit in his distantia dextre ad sinistrā eam que anterius ad posteri⁹: ceu hec in p̄dictis q̄tuor figuris relīq̄: vt illā que dextre ⁊ sinistre: vt itelligēdus est hyppocraticus sermo. Sunt aūt obseruāda collum: nerui ⁊ alia que oriunt a capite. ⁊ ipsi⁹ figura. nā addūt hec cū laudabilia fuerint in ipsi⁹ pfectiones: cum vo illaudabilia diminuūt eādē: capite magno: seu paruo ente. vñ tertio p̄ma. Si capitis fuerit māe paucitas cum fortitudine vtutis forma tiue p̄me: erit forme bone: ⁊ erit min⁹ malū eo qō paruitati adiungit figura malitiā in creatura qō debilitatē significat virtutis. Et oem̄ qz cōparationis est quesituz. magnum. n. ⁊ paruū relationē quandā vident iportare in p̄dicamētis: oz aliqō mediū: cui referant hec stabilire. Bāt caput erit cōmēsuratū. Intelligo vo tale: qō in hoīe commēsurato ceteris ꝓportionat particulis entib⁹ hō. Magnū aūt ⁊ paruū ab hoc equalr. Suppositis. n. alys partibus cūctis ſm canonē ꝓlonum scōo. in oībus obseruandū dubitatū est qō sit hoz duoz magni. s. ⁊ parui cerebz deterius: siue melius in actiones humanas.

Propter secundum gdem sciēdū q⁹ nullos vidi adhuc scribentes: q hoc quesitū nō ptransissent omissā Ha. ⁊ Ar. cōtrarietate apparēte: q̄ in hoc difficultatem causat p̄cipue Uerbotiniçantiū tū somniāt gdā q⁹ Ar. voluerit paruuz caput fore bonū quo ad vtutes morales: ⁊ q̄ sunt prudentie. Quesitū. n. ꝓpositū dicūt Arist. hic ꝓtēdere querētis: ꝓpter qd animalium homo prudētissimus: quo ad virtutes qdē itellectuales caput paruū p̄mium existere affirmant: qō Ha. dicūt itēdere declarātes hoc ex mulierib⁹: que cū parua habeāt respectu viroz capita prudētiores extāt viris ⁊ sagaciores. Sz hi neq; mētē iterpretant Ar. recte: neq; veritatē dicūt cum hō sit vez oppositū. Mētem qdē nō sapiūt Arist. cū in q̄rto de partib⁹ non solū ponat hoīem capitis paruitate vigere in vtutib⁹ moralibus imo itellectualib⁹ dicēs subam hoīs fore diuinam: opus aūt diuinissimuz itelligere ⁊ saperc: qō sibi aduenit: eo q⁹ pondus ⁊ molez nō hz in corporis parte superiori. Est nāq; ipius caput pre alys sine carne. secūdo de partib⁹. Adhuc experiētia quosdā paruoz capitū mercurio contestatos satis acuti fore igeny in his que speculationis. Ineptos aūt ꝓcipites in his que moralis sunt vtutis. quoruz etiā rōne apparet defectus: qz spūs speculationis motuz regrūt vehemētiore ⁊ aggregatione itensiore vt pcipiāt subtilia nature: q̄q̄ g moralitatib⁹ debent. Ops. n. horum spūs fore getos cū puisione discretiua: tardos vt oia pciant: q̄si casualr occurrētia. In moralib⁹. n. ⁊ moz actibus multe cōtingētes diuersitates occurrunt. Signum quoq; de mulieri⁹: qō inducūt nō valet. Neq; n. eis virtus ſexistit rōne: que medietatē vtriusq; coniectet extremoz: neq; prudētia faciūt: qō agūt: que recta rō agibiliū existit: sed poti⁹ ex quodā istinctu in malū operātur amplius ꝓne. qō apparet. qz subtiles eis cōcurrūt callidites ⁊ īgenia ex īprouiso. meditate vo nequaq; cū nulla bonitatū participēt viri relatiōe: nisi pietate. historia; octauo: sed viris hec ſsunt magis. Fuerūt ⁊ maiores vt Arist. ⁊ Ha. sibi apparēter aduersantes in hoc quesito. Querēs nāq; Aris. ꝓpter qd aīalium homo prudētissimū: soluens ait. Utrū qz parui capitis est vt ad ꝓportionez corporis posita qdē solone magis ad hoīez p̄ vtrūq; ſsignata subdit veriorē: aut qz inēqliter minimū. pp β. n. ⁊ parui capitis: ⁊ ipoz tales magis prudētiores eis q̄ sunt magni capitis. Ha. vo huic apparēs aduersus ingt. paruuz caput p̄ue cerebri cōpositiōis ꝓpium signū est: hunc etiā sermonem simplr ceteri recepere medicorum posteriores.

Propter tertium qdē sciēdū q⁹ magnitudo ⁊ paruitas capit⁊ dupliciter existit. Una qdē rōne capacitatis ceu cōtinentie: vt cranei: ⁊ talis paruitas ex necessitate vituperat: cū cerebrum ad ipsam cōsequat paruū ⁊ angustū: magnitudo vo nō laudat oīno huiusmodi: cū possit īterdum euenire absq; vtutis fortitudine: de qua qdē magnitudine ⁊ paruitate sermo existit Hal. cuz medicis alys vniuersis. Cuius qdē detestatio in mozib⁹ ⁊ actibus vniuersis apparet. p̄mo scōa. Est ⁊ altera paruitas ⁊ magnitudo capitis cōsiderata rōne pauce carnis mole: aut multe super craneuz orbiculariter exītis. ⁊ maxime in partib⁹ anteriorib⁹: ⁊ talis paruitas in opationes cōfert humanas: magnitudo aūt obest. Et hō paruitatē habent hoīes ad cetera aīalium: ⁊ pfecti ad pueros. Sunt. n. pueri nanosi. primo de somno ⁊ vigilia: p̄mo ⁊ quarto de partib⁹. Quod apparet ibidē sermonē ītuentibus Arist. vult. n. q⁹ oīa p̄ter hoīem aīalia sunt nanodea. Est aūt nanodeū cui⁹ quod ſm sursum magnū: portās vo pōdus ⁊ peditās paruum. In alys ſigdez aīalibus: que īferiora sunt parua. superiora vo magna. In hoīb⁹ ⁊ maxime pfectis secus euenit: qm̄ pueris entibus: que superi⁹ coz sunt magna: que aute deorsum parua: ꝓpter quod reput: ambulare vo nō possunt. nanodei sunt pueri: qō nō solum quadrupedib⁹ iest: imo auiū ⁊ pisciū generib⁹ ⁊ oībus sanguinē habētib⁹ nanodeum eē. Et iō cōcludit: ꝓpter qō ⁊ minus prudētia sunt aīalia oīa hominib⁹. Ex hoc nāq; q⁹ homo min⁹ pōdere participat: delatiuū. n. est in deorsum: caput qdē sibi absq; carne cōsistēs alioz cōparatione cōcludit Arist. ipm fore recti corporis ⁊ subē diuine participantē alioz solum prudentia ⁊ itellectu: qō ⁊ rōne cōuincit. Illud caput qō operationes hebetat ⁊ tandē corūpit deteri⁹ est sibi opposito: tale aūt est magnū mole carnositatis cum pondere quodā ipm in oppositione sui ꝓpium iclinare cogat situm: ceu deorsum. Adhuc mole carnositatis ⁊ humiditatis spūs remolliunt cerebri. ⁊ sic mot⁹ acgrunt tardiores. Spūs etiā aīales luminositate egentes obtenebrant humiditate ⁊ euaporatione: que in tale conscendit caput plurima.

Oz autem paruum caput paruitate ꝓtinētie sit ꝓpuum in se ⁊ deteri⁹ magno equal⁹ ipsi a mēsurato egresso mō strañ. Qm illud caput est deteri⁹ qō paucitate creatū materie ⁊ vtutis ibecillitate sibi oppositō: aut qō altero istorum: hꝫ caput est paruū. Ha. nō aūt sic magnū. Palin. Caput illud qō totū paruificat cozpus: ⁊ ibecillitat ē deteri⁹ sibi oppositō: tale aūt est paruū ⁊ nō sic magnū: qm si caput paruū ⁊ cerebꝝ paruū. Baly. cū cerebꝝ sit cranco ꝓportionabile: ⁊ si cerebꝝ sit paruum ⁊ nucha parua redditur ⁊ nerui demū ⁊ spōdiliū sil⁹ parui. ⁊ thozax oīs vniuersa neruosa ⁊ ossuosa quātūcūqꝫ conatuꝫ cor in ꝛium operet. Nō poterit. n. facere: vt magnificet tm quātuꝫ si fuisset caput ꝓus mgnū. his aūt sic minozatis cozpus erit omne īminutū. Sequit etiā ad cerebꝝ paruū minoratio ventriculoꝝ ad quā occurrūt spūum angustia ⁊ mot⁹ repentin⁹ ⁊ ꝛordinatus. Subtilia. n. quādo coangustant ve locé acgrunt motū: vt apparet in aqua ⁊ aere. Sꝫ ex motu spūs supcalefacti ex āgustia tenebꝛosi reddent. Subtilia. n. ⁊ ꝛaphona cū angustant tenebꝛositatē quādam acgrunt. tenebꝛosi vō cū fiūt ⁊ ꝓpꝛie aīalis a sua recedūt nā: cū spūs aut sit lux aut ei⁹ retineat effigiē. 4. de anima. A. Quo facto capitis reddent opationes imperfecte. hec aūt cerebꝛo nō ita ierūt magno quocūqꝫ modo. ¶ Rursus. Quod est opposituꝫ mēbꝛo nobiliozi ⁊ foztiozi: vt sibi resistēdo ipm cōtēperet oz eē quātitatis sufficiētis. hꝫ vō est cerebꝝ: bene cōtemperatā. n. facit eā que in corde caliditatez ⁊ feruozem. de partib⁹ ⁊ collꝫ scōis. Jn oppositum. n. ipsius positū est vt frigidissimū oīum mēbꝛoꝝ calidissimū refrenet. Et merito qꝛ natura igeniat ad excessum vniuscuiusqꝫ ibidē. hoc aūt cerebꝝ non pōt contemperare puū. ⁊ iō parua habētes capita paruitate Ha. istabiles stolidos ac estaticos foze cōspicim⁹. Cōuincit itaqꝫ ꝙ caput puū deteri⁹ ē magno: ⁊ ipꝫ plus cōmēsurato. Jn eo nāqꝫ est virt⁹ fortitan tñ fm qd. puta in virib⁹ itellectuis magnuꝫ poterit eē cōmensurato pfecti⁹. nihil. n. phibet cozpus parū lapsum quasdam actiones habere perfectiozes temperato. Quo ad actus vero cozporis ceu robur percepi minoza habentes capita foztiozes: ⁊ ꝓpꝛie cum pectoris latitudine: quod bruta pauci cerebri entia ostendunt robusta. nō etiam neruosa remolliuntur eiusdem mole: vt equi declarant.

Propter quartum qdē ad ꝑmū qd iam dōꝫ apparuit. ¶ Ad aliud dicendum. ꝙ illa ꝓportio verificat in his que sunt vere opposita. Caput aūt magnum materie multitudine virtutis vigoze: ac puum istoꝝ defectu opponunt. cū de natura ꝛiozum sit maxima distātia. io. meta. Nō autem magnū vtutis ibecillitate: ⁊ mole materici opponit paruo vtrolibet ex paucitate ac ibecillitate causato cū vtrūqꝫ sit malū. Oppositio. n. sumit⁹ a forma. nō aūt a materia ceu sanitas simpl⁹ ⁊ egritudo in oī triplici nā. dꝛia. 95. opponunt directe. Et ideo Baly. dicit. Ha. nō abscidēdo sermonē suū in magno capite: ꝙ sit bonū signū: sicut in paruo ꝓpuum. īmo cū determinatione, magnū ingt non ex necessitate bone ꝓpōnis eē signū. ¶ Ad aliud dōꝫ: nō eē sile de oztis ⁊ de ꝓncipali vsqꝫ q̄qꝫ: neqꝫ de oculo ⁊ cerebꝛo. vñ Baly. diuersitatē fecit Ha. iter sermonē suū i oculis ⁊ sermonē in cerebꝛo: nā vituperauit cerebꝝ puū fm q̄ꝫ cūqꝫ formā fcm fuerit: ⁊ nō vituperauit oculos paruos fm oēm dispōnē. Causa vō vituperationis paruitatis tacta est ꝓus. Radix enī est ⁊ ꝓncipiuꝫ aliozꝫ: vt nuche neruozum ⁊ spondiliū: fonsqꝫ spūs aīalis. Oculi aūt rami ⁊ nō radices: sunt etiā spūs oculoꝝ subtiliozes ⁊ lucidiozes illis: ꝙ magis cerebri ⁊ magis in exteri⁹ expositi: vt ergo nō disgregent ⁊ resoluant bonum fuit ipsos in loco angustiozi sufficiēter locari. ¶ Ad cōfirmationē istius dōꝫ dupliciter: aut qꝛ cor paruum non laudat omnino in aīallū foztiozi. vnde. 3. ii. quasi Aris. aduersando. Aialia que plurimū sunt audacia sunt ea: q̄ magni cozdis existunt: ꝫ exponēdum est dcm Aris. ꝙ oē aīal audax: q̄sto audac⁹ tanto est maiozis cozdis. iꝫ. aīalium. A. Qō appet. subdit enī Aris. ꝙ in ampliozib⁹ ventrib⁹ spūs ampliozꝫ ⁊ inualescit magis. Et iō nullū eoꝝ: que magnoꝝ ventris ⁊ venaruꝫ ⁊ pinguis fm carnez. ¶ Uel dōm ꝙ nō est simile adhuc de corde ⁊ cerebꝛo: ⁊ si ꝓncipalissimū sit cor mēbꝛoꝝ: eo ꝙ cor est in vehemēti motu: spūs in ipso sunt calidi feruētes: ⁊ aliozꝝ etiam ꝓncipia. vnde oportuit ipsos in loco cōtineri vehemēter arctato: ne latitudine ipsius debilitentur dispersi nō potētes calefacere ⁊ irradiare pfecte ipm si fuerit magnū: velut paru⁹ ignis grāde habitaculū cale facere nō pōt. Jn cerebꝛo vō secus est. qꝛ spūs ipsius non sunt in tāto motu ⁊ agitatione. sunt etiā remisse calidi: ꝓpter qō non sic timet eoꝝ resolutione cum frigiditate contemperent ipsius. ¶ Aut dicendum ꝙ formal⁹ fortassis cerebꝝ apparēter fm medicos est pluriū oztozum q̄ cor. Et ideo necesse fuit ipm esse ꝓportionabil⁹ maius corde: vt eius pfecte cōtemperaret caliditatē. Duo enim sunt in nobis mēbꝛa: cōparatione alioꝝ maxima: cerebꝝ. s. ⁊ epar. Aris. de partib⁹. Sil⁹ apparuit quē bic exponendus. ¶ Ad aliud dicēdum: ꝙ duplex est vnitio aliquoꝝ: vna qdem vtuosa cum opationes foztiozes efficiunt ide: sicut cū acies in exercitu cōmensurate vnit: ⁊ ignis in camino. altera vō viciosa opationum ⁊ subiectoꝝ tandem destructiua: vt cū ipsa coangustaret intrīn: vt ꝓpriam perderet actionē: vt ignis suffocaret tegmēto. Que qdez capiti est paruo: nō aūt ꝑma: sed in cōmēsurato ⁊ vehemēter magno. ¶ Ad aliud respōdet Jsaac in dictis vlibus: ꝙ cerebꝝ est calin ⁊ humidū: ⁊ ideo nō sic hebetat vt adducit corde caliditatē. aut qꝛ hūc non teneo dīntia. 24. dicendum ꝙ ꝫ cerebꝝ cordis bebetet supfluuꝫ calidum non tñ hoc nocitiuū est in actus: ceu cerebꝛuꝫ paruum refrenare nō valens cordis calidū. Cerebꝝ. n. magnum calefit a sanguine artariarum cōtento in rethe mirabili: ⁊ a spiritib⁹: ⁊ eoꝝ motu a fumisqꝫ sursuꝫ delatis: ⁊ ab occurrētibus ab extra. ita vt cordis nō remittat supfluc caliditatem. Neqꝫ cerebꝝ fm. A. est tantum frigidum: sed etiā caliduꝫ. cordis autem ⁊ epatis comparatione est frigidū: neqꝫ adhuc pōdus inde adiungitur huic capiti. quod declinatū ire oporteat: cum supcalefiat: ac exiccetur continue aduenientē etate. ¶ Alteri⁹ vō partis īducta admittantur: ꝓout detestantur paruum caput paruitate capacitatis vel ꝓtinentie: ⁊ non mole carnositatis ⁊ ossuositatis plurime. ¶ Differentia. LXXXI.

Quod dilatato corde simul dilatent artarie cōstrictoqꝫ constringant ostenditur de morte ⁊ vita. Pulsant qdem vene oēs simul inuicē ꝓpter oztas eē omnes a corde: mouet autē semper: quare ⁊ ille semp: ⁊ simul īuicem quādo mouet. Eti. Experiētia quoniam te applicante palmā super latus sinistruꝫ in opposito cordis vna pcipiet cordis motus ⁊ artariarum. ¶ Amplius iter amboꝝ ventres cordis sunt vie: que dilatant in ipso cum dilatat ⁊ coarctant apud longitudinē eius. tertio. ii. Quare similiter erit ⁊ in artarys alys: que vie vident cordis. ¶ Rursus rōne. Jdem est motus totius ⁊ partis. vñ primo. c. ⁊ iferuntur in idem totum ⁊ pars fm naturā. puta tota terra: ⁊ paruus bolus. Et merito qꝛ sicut totuꝫ se habet ad totum ⁊ partiū vnaquēqꝫ ad vnāquāqꝫ. bistoriarū ꝑ. Loꝛvō extat vt totū: artarie aūt tangꝫ ps: cū cordis sint oꝛta. Palin. Motus cordis est nālis cum a ꝓncipio con-

stet intrinseco. talis autez vnicus est ⁊ vnifozmis: nature nãqz motus sunt ozdinati de creticis: quod motus anthomathũ ostendit. Itidem cozdis dilatatione calor cozporis euentat naturalis. si aũt tunc artarie constringerent: non attrahẽt qõ oz educere a cozde: veruz expellẽt: quare calor nõ poterit innatus euentari. ¶ Adhuc illud est idem quod ab eodez fit agẽte ⁊ fine: sed virtus pulsatiua est una ⁊ eadem. ⁊ ppter hoc finẽ. vt in caliditatis cozdis ⁊ artariarũ refrigeriũ ozdinata. Itaqz cozde dilatato sil' dilatant artarie. ipsoqz constricto constringunt.

Oppositũ vero istius sensibilis signat icisio Eti. Primo pma vtus vital' sil' dilatat ⁊ cõstringit. id aũt esse nõ posset nisi fm diuersas partes: cũ contraria nequeãt in eodẽ fm hoc tẽpus copulari. ¶ Adhuc qñ coz dilatat abbreuiat: cum vndiqz expandat: sexto de iuuamẽtis: vt vter oñdit iflat⁹. Quo accidente opus fit idem artarias consequi cum ei sint cõtigue: propter quod oportet eas elongari: ad quod ipsarũ consequitur angustia. Itaqz ad cozdis dilatationem segtur artariarum constrictio: ⁊ ad constrictionem eius ipsarum dilatatio ⁊ econtra.

Propter primũ gdem sciendum: q quid sit coz dria innotuit. 4. i. quid vo artaria. 4. 6. Est autem dilatatio localis partis expãsio de centro ad circũferẽtiam facta: ceu cum follis aerẽ attrahit. constrictio vero econtra. Motus eniz fit ab extremis ad centrũ: adeo vt fere terminoqz sibi occurrãt capita: velut cuz aer depellit de folle. differẽtia consequenti. Nosce quoqz id verificari quesitũ dum animal in sua naturali permanserit dispositione. vñ Paly. eius quam de hoc sentit opinionẽ voluit verificari dum cozpus permanet fm dispositionẽ sanitatis: aut fm eam in qua nõ mutat egritudo dispositionẽ artariarũ. nam cum apa fuerit secus artarias velociozes ⁊ spissioz erunt earum dilatatio ⁊ constrictio his que cozdis: imo etiam artarias pudendi: cum ad actum fuerit pparatus gs coeundi.

Propter secundũ vero sciẽdũ: q Hal. sibi videtur met in hac differentia cõtraire. Alit aũt ad teucrum. Omnes quidez artarie pulsant eodẽ ⁊ alternatim sibiinuicez ⁊ cozdi: vt ex vna earuz possit de omnibus consimiliçari ⁊ argumentari. De vtilitate vero pulsuum ad instar cozdis mouẽtur artarie. vnde septimo theo. Coz ⁊ vene pulsatiles vno mouentur motu: vno quoqz modo in vno tempoze. s. eozum motus alterius alteri equalis: nec aliꝰ motus aliuz precedit omnibus habitudinibus: intantum vt ex vno oĩuz capiatur per collationez scientia. Paly. quoqz expressius Quando coz dilatatur dilatant omnes artarie cozporis simul: ⁊ quando constringit constringunt oẽs ipse simul ¶ Cuius oppositum sensit Hal. de pulsuum compendio cum. 4. theorice: vt monstrabitur consequenter: ⁊ hoc quidem discolie veritas tertio dicendozum ostendet. Quidam vero hoc volentes contrarietatez palliare dixerunt q cozde dilatato dilatantur artarie: constrictoqz cõstringuntur quo ad iudicium ⁊ cognitionem maxime sensibilem. non aũt itellectualẽ: qz per dilatationẽ cozdis noscitur dilatatio artarie ac ecõtra. Quod firmat illo Ha. pretacto: vt ex vna earuz possit tẽ. Sed dõm: q quamuis hi apparẽter moueant: non tñ recte mentem explicãt Hal. cum de hoc ipsius: vt apparebit duplex fuerit opinio.

Propter tertium vero primitus ostendatur ex pulsuum introductozio q cozde dilatato constringuntur artarie: ipsisqz cõstrictis dilatatur. Et denuo id ratione firmetur. Et tertio auctozitatibus dicat in contrarium pmissis. ¶ Propter primum hoc sciendũ q pulsus fm Ha. fit quãdo coz attrahit spiritum ex pulmone. nam pmo quãdo recipit ipm in ipsius sinistrum ventriculum: demumqz occurrẽs tribuit artarys. Contingit eniz q euacuato cozde repletisqz artarys pulsum fieri: seu dyastolez: euacuatis vero sistolez. Pulsus namqz ex dyastole consistit ⁊ sistole: deinde estimationem remouens falsam: ppter quam quis putaret simul pulsare artarys subdit. qz i equali tempoze coz ⁊ artarie videntur pulsuz siue dyastolem peragere. Ideo fere cuncti extimãt q pulsus vel dyastoles fiat cozde artarysqz simul repletis: seu dilatatis: quozum errozem representare volo. q enim tempoze inequali pulsum causant coz ⁊ artarie manifestum existit. qz repletis artarys: cozde vero euacuato euenit ille. In cuius siquidez declaratione volebam ad anothomiam remittere: ne tamen videar inuidus id paucis representabo. Coz enim figure est pyramidalis: cuius equidem pars lata in qua sunt vẽtriculozum ipsius oza pulmoni coniungitur: vt in medio eius quatuoz coniaceat pennularum. quinta verõ vt media istarum ente cozdi velut culcitra. pars vero cozdis acuta tendit in deozsum ⁊ ad sinistrum vtrunqz. cum igitur coz spiritum attraxerit ex pulmone repletumqz fuerit in deozsum lateraliter tendit: vt a pectoze remoueat ꝯ multum. Cum vero denuo attractum in seipsum conciderit ⁊ euacuatum in naturalem deuenerit figurã: sursum qdem recurrens: tunc prosilit pectozi percussionemqz perficit. ⁊ ita concidens pulsum constituit. Sic igitur vult q cozde dilatato artarie constringantur constrictoqz dilatentur ⁊ econtra. vnde primo prima. Quãdoqz accidit q pulsus vnius lateris sit pulsus calide complexionis. ⁊ alterius frigide. Ex quo quidem scitur q pulsus in dyastole sua ⁊ sistole non est fm modum accessionis ⁊ recessionis cozdis. immo fm modum dyastolis ipsius cozpozis artarie. ¶ Propter 2m huius sciendum q artarie seruiunt cozdi. dilatatione namqz sanguinem ab ipso attrahunt: ⁊ aerem ab extrinseco: constrictione vero in coz hunc expellunt: vtcunqz aerem contemperatum: ⁊ vapozem in extrinseca capinosum: differẽtia consequenti. Coz etiam vt tactum quandoqz quatuoz habet ozificia. de iuuamentis sexto: vt vene magne: vene artarialis: artarie maiozis seu adozti: ⁊ artarie venalis: per quozum duo attrahit: sicut per ea que vene concaue ⁊ artarie venalis. Et ideo facta sunt opertozia ⁊ panniculi claudentes: quozuz processus est ab extrinseco ad itrinsecum. Sunt autem tria ozificia vene maiozis: duo vero tantuz artarialis vene. Allia vero duo sunt ozificia in emittendo a cozde ad alia: vt quod adozti ⁊ artarialis vene. Super quoqz vtroqz sunt tres panniculi claudentes qui ab intrinseco tendunt ad extrozsum: cum itaqz coz attrahit dilatatur. Si autem dilatarentur: tunc artarie attraherent cozdis impedientes attractionem: quare opus ipsas constringi: similiter quando coz constringitur expellit. si autem constringerentur: tũc artarie similiter cozdi non possent cõpellere: cum locus nõ adesset vacuus in quem fieret diuisio. necesse igitur eas constringi si coz iuuatur eisdez. Eodem quoqz modo est artariarũ ad coz relatio. Si. n. quãdo constringuntur expellendo constringeret coz iam nõ reciperet inaptatuz. Similr si dilatantur ex cozde attrahentes. tunc id oz constringi: aliogn non possent: quod in ipso attrahere. nam eo dilatato cum fortissimũ sit membrorum ab illo nõ possent quicquam suscipere. Amplius naturalium tertio: quãdo vnum membrum expellit reliquum attrahit: vt etiam que artis ostẽdunt. Cum. n. venter chilum expellit attrahũt mesarayce: qñ vero propellunt iste epar euellit: qñ autem id vene atqz coz ⁊ denuz que venaꝛ minozes donec per mẽbra simplicia deueniatur ad cutẽ que ita euellit: vt nullatenus ꝓpellat in alia.

Cum igit artarie sint ordinate ceu tactū in cordis obse/quiū ⁊ ipm actusq; eius sint eis ꝓpes: cū cor expellet at trahent he. Atq; nālium tertio. p eundez poꝛ diuersa tñ hoza fit attractio: ⁊ excretio. nā oia ex omni trahi viden tur ⁊ omni distribuere: ⁊ vnā cōtingit oīum eē ꝓfluxionē ⁊ cōspirationē. Uñ Epidimie sexto. Carnes trahunt ⁊ ex vētre iteri⁹ ⁊ exterius. Qō oñdunt additamēta sup cor/dis basim sita auricule ipsius dicta. Sequūtur. n. opposi te cordis motū: nā cū cor dilatat hec cōstringūtur. ⁊ ecō/tra. Palin: ars imitatrix extat nature. In arte quoq; eue nit vt cū vnū artificiū expellit aliud attrahat: ⁊ ita ī que deiceps donec artificiū debitū adipiscat finez velut na/uifactiua denotat. Itaq; qñ cor dilatat artarie ꝯstringū tur ⁊ qñ cōstringit dilatāt. ⁊ ecōtra. ¶ Propter hui⁹ ter tium dōm ꝙ Ha. cum Ari. fortassis fuit illius opīonis in pulsuū introductōe ⁊ de ipsoꝝ vtilitate. de hoc. n. vt idē innuit duplex fuit opinio. vna qdez ingo videt ꝓbabilis ⁊ introductiua. nō aūt demonstratiua ⁊ vera cū nihil ꝓ/bibeat quedā falsa, pbabiliora quibusdaz veris existere: topicoꝝ ꝑmo. pbabilez aūt expressit Valyabbas ⁊ haly maxime. Pōt tñ series illa ītroductoꝝ pre alys secūde amplius adaptari opinioni vt dicat ꝙ alternati sibi pul sant in adinuicē artarie ⁊ cordi: vt huius ꝑ oppositus au diat vicissitudo ordinata: ceu ꝙ quādo cor dilatat arta/rie cōstringunt ⁊ reliqua vbi sit velut quedā ꝯtia econ trario. Et similē qui dē sermonē ambiguū ꝓtulit nālium tertio. Artarys qdē corde thorace ac pulmone omnibus distractis ⁊ contractis alternatim necesse fit ex quibus tractum est ꝑus adhuc excidere postea.

¶ Propter quartum vero ad primū qnid dicēdū moꝛ appare bit ⁊ apparuit in pte. ¶ Ad aliud qd dōz silr. deceptiua nāq; vt oñdit Ha. extat illa empia cū corde tacto constri ctio sentiat; non aūt dilatatio. Quādo. n. contrahit in se ipm in grossat ad basim pectoꝛi: sicq; occurrit. cū vero di latat extēdit scōm directum fere in que deoꝛsum. ita vt pectoꝛi tunc occurrēs sentiat minime. pulsus vero arta/rie ipsius ꝓcipit dilatatione. ¶ Ad aliud dōm ꝙ secus ē de illis vys ⁊ meatibus ptrāscuntibus ab vna parte coꝛ/dis ad reliqua ⁊ de distātibus ab ipso. Sermo. n. sane in/tellectus fulcimētū est huius potius. Uie nāq; que sunt in corde dilatant cū dilatatione ipsi⁹. Sz tūc ille q̄ sunt apud longitudinē cordis. i. artarie ꝯstringunt. Qō ostēn dit distantie ac ꝓpinquitatis artariaꝝ actus cum corde: nam que sunt ei ꝓpinque attrahūt ex ipo. Que vo ad cu tem ꝓtendunt distracte aerē ꝙ extroꝛsuz euellunt. Que aūt baꝝ obtinēt medium ab oꝛibus venaꝝ qō subtilius attrahunt sanguīs. nāliū tertio. ⁊ theoꝛ. quarto. ꝓpter h⁹ quoq; vias siue trāsitus ⁊ associatōez extremitatū vena/rum ⁊ artariaꝝ aiali decollato nullus sanguis reperit in artarys: veꝝ in corde: ⁊ in venis oīs. de pulsuum vtilita/te. ⁊ ideo naturaliū tertio. cōcludit non in vanū naturaz cauernas cōstruxisse cordis huius. Defluxus aūt hic cō/tingit ex artarys interitus tēpoze in venas ꝓpter decur sum spūum ⁊ sanguinis in dextꝝ cordis vētriculū: velut in arcem a quo ꝓncipiant ⁊ ipse. Is nāq; cordis dignioꝛ extat sinistro. differētia. 47. ¶ Ad aliud dōm ꝙ veꝝ est in his que mouent a generante ꝑ formā eisdem inditaz ab eodē. pḥycoꝝ octauo. vt leuia sursuz: grauia vo deoꝛ/sum: nō aūt in eis quoꝝ motus est ab aīa ⁊ maxime cum virtus vitalis affinis satis extet animali. dīntia. 47. cuz motus anime valeat in opposita. Ea. n. factuz est ꝙ cole/ra leuis acuta ꝓrumpit in deoꝛsum. Melancolia vo gra uis tendit sursum. ⁊ ideo primo prima. deo factoꝛi omni/bus asserit laus meliori. ¶ Ad aliud dōz ꝙ motus natu ralis vniens dr ⁊ vniformis respectu violenti. Naturale

etiā potest dupliciter accipi: aut qz sit a ꝓncipio quocūq; mō intrinseco: vt hic ab aīa pulsatiua quadā ente forma. Natura. n. dr de materia ⁊ forma. pḥycoꝝ scdo. vel qz a ꝓncipio determinate tradito: vt a generante ⁊ ita cordis motus non extat nālis, ꝓprie: veꝝ animalis magis. diffe rentia. 57. In quo ⁊ sī videat diuersitas: ipa tamē est fixa ⁊ ad vnū ordinē reducta. vñ q̄q; fuerit dictuz ꝙ virtus vitalis simul cōstringit ⁊ dilatat: hāc tñ periodus seruat penitus illesam. lz enim motus anthomatū sit vnus pri mitus: multi tñ ꝯter ꝓfluunt scōm ordinē ab eodez qō in motu euenit cordis. ¶ Ad aliud dōm ꝙ lz virtus pul satilis sit vna in cōi: differens est tamen ⁊ diuersa in spe ciali. Uirtus nāq; est vna ⁊ substātia scōm genus. vz. spe cies vo plures hīs. affozisinoꝝ scōa. Uel dōm ꝙ lz virt⁹ agens ⁊ finis sint idem: nō tamē eadez rōne. Sunt etiaz instrumenta diuersa que operationem hñt variare. vna nāq; virtus ⁊ eadē aliter operat: ⁊ aliter scōm instrumē toꝝ varietatez. Ex quo vtiq; apparet ꝙ motus cordis ⁊ artariaꝝ a virtute conficit vitali. non autē vt Erasistra/tes voluit eius qō euacuat ꝯtia naturalium sermōe. vñ quarto theoꝛice. Nec est cordis ⁊ artariaꝝ motus ꝓpter aerē: quēadmodū vtrū ventus ⁊ aer mouēt. Id eniz gdā arbitrati sunt medicoꝝ: immo eoꝝ motus ꝓpter virtu tem aeris attractiuā quēadmodū in vtre aeris exitus ⁊ ingressus ꝓpter artificis actionem. ¶ Ad aliud dōm ꝙ cordis dilatatōe caloꝛ naturalis euētat per artariā vena lem in pulmone demissam: ꝑ artariā vo adozi nihil aut modicū: cum Ha. nōnullius ligauerit artarias eius oēs: de pulsuū vtilitate. ⁊ tñ inerat vita cū cordis euentatōe: qō differentia amplius apparebit ꝯti. Aut lz nō euente tur tunc: id tñ moꝛ erit ꝯter qō sufficit.

¶ Differentia. LXXXI.

Quod dilatatione artariarum fiat expulsio: cōstrictione vero attractio mōstrat. Quoniaz opz qō ex/pellit viā hre apertā: sed in dilatatōe aperiunt artariaꝝ poꝛi: cuz in ea scōm oēm diametrū expandant. Quod vero attrahit ⁊ addu citur eget ꝯstrictōe: hoc. n. euenit ea. ¶ Rursus corpus fortius ⁊ resistibilius motū cōtra debilius ⁊ cessabili⁹ id ipm impellit vlterius: neduz ꝙ sibi ꝓmittat occurrere: lz in dilatatōe sanguis impellit ad oēm ipsius partem aeri reliquo coꝛpoꝛi obui⁹ potēti subingredi. ¶ Itidem arta/ria cum nō possit esse vacua: sed dilatatione ꝑcipue aer subingrederet: cū tunc sanguis intumescat in ipa: duo iā in eodē coꝛpoꝛa fozēt loco: qō est ipole: ꝓpter resistētiaz in adinuicē diminōnū. similiter ⁊ constrictōe non pote/rit expellere: cum ea fiat ex pleno. Tūc aūt artaria pma net concisa ⁊ quasi euacuata. Palin vt dicunt expulsio viget humiditate: attractio aūt siccitate. sed dilatatione artaria exhumectat: cū sanguis vīquaq; exinundet. In cōstrictōe vero exiccat ecōtra. ¶ Rursus moziētia ex/pirant: de inspiratōe ⁊ respiratōe. tunc vero dilatationez opz fieri. cū hic sit vltimus aīe motus: alioquin spūs non posset in vltima exalare. Itaq; artarie dilatatiōe fit ex/pulsio: in constrictōe vero attractio.

Huius quoq; oppositum fere sapiunt medi/ci vniuersi. Eti. si aliquid debz attrahi oꝛificium oportet apertū foꝛe attracturo. Id aūt in dilatatione cōtingit. Quod etiam dz expelli opus est constrictione perfici: ceu apparet in constrictis elabenti/bus ex digitis ⁊ spongie declarant cōpresse. In humidis eniz attrahuntur dilatate: expresse aūt exprimunt quod assumptum. Igitur erit attractionem perfici dilatatiōe: constrictiōe vero expulsionem.

Propter primum quidē sciēdū q̄ respiratio est motia actio respiratiuoꝝ ozganoꝝ altera in custodiā ordinata caloris animalis. Cuius siquidē dñtie duplices extāt: euentatio. s. ⁊ mūdificatio. Est aūt euentatio aeris frigidi per foramina seu poros ītroductio. Mūdificatio vo eiusdē reexpulsio p eosdē. Dilatatio quoq̄ est eius qō dilatat fm oēm dyametꝝ expāsio. Cōstrictio vo fm omnem in vnū adductio. Spiratio equidē duob⁹ pficit modis. aliquādo quidē p foramina sensui subiacētia: interdū vero occulta. Primuꝝ quidem tripliciter aut oze vel naribus sicut pulmonē hītia calidioza extāt ⁊ maioza tam terre stria q̄ etiā aquatica velut cethodea aceē p tracheā ītro ducēdo artariā: vl brāchys: vt pisces. hoꝝ nāq̄ calm bñ cōtēperat aqua: aut succinctozio sicut enthoma. i. diuisa ceu apes: ⁊ reliqua sonātia sozbones ⁊ similia: de inspiratione. Differūt aūt qz pisces vtunt in susceptione aqua alia vero duo aere. Que vero p manifesta pficit sensui pozis cōplet: vt scribunt artariaꝝ ⁊ carnis supficieten⁹ plurimis. qōlibꝫ. n. cozpoꝝ ⁊ maxime calidū fozāinibus insensibilib⁹ ē distinctū qō sudoz ⁊ alia denotāt egrediē tia: de q̄ vtiq̄ respiratōe pncipal'r ē quesitū huius.

Propter secundū vero scienduꝫ q̄ Arist. de inspiratione ⁊ respiratione hunc modum respirationis tanq̄ foze inutilem vt amplius apparebit videt omittere ad manifestam se trāspiratiōnē anteductā triplicē solū transferēs. Quē ēt Hali. de vtilitate pulsuū. visus est pmitus imitari. pbās dilatationē ⁊ constrictionē artariaꝝ nullius aut modice foze vtilitatis. qz ligatis oibus adeo vt nulla pcipiat earum pulsatio: de motu nihil pdetur volūtario aut sensu: ⁊ vliter nullū incurrere nocumentū. Sed cū p̄uati fuerinus anhelitu ꝓfestim fit mozi. ppter qō subdit q̄ si ex eo q̄ vene pulsatiles incurrūt lesionē non accidit nocumentuꝫ penitus. Omnibus igit̄ pz hominibus q̄ ex eis nulla sequat vtilitas: quādo in sua ꝓseruant sanitate: qō ꝓcedendū esse videt: ⁊ potissime cū cozpus vtit regimie nō estuatiōc. Ab hac quoq̄ paulmati secedēs vtrūq̄ deinceps opinione cū medicis religs cōcedit: vt in fozti calore balnei seu exercity vel alterius spiratiōe artariaꝝ iuuari. vt ⁊ tandem dicat q̄ artarie ozificys cuti attingē tibus euomēt a se ac excutiant totam fozas supfluitatez fumosaꝫ in eis generatā: ⁊ ex aere cozpus ambiēte ptez sumēt nō modicā. Quod ⁊ Isaac sensit: cū ingt cozp⁹ inspiratiuū existere. Cōfluxus. n. consp̄iratioq̄ totius est p totū. Si aūt ponat inutilis respiratio p artarias ad quē igit̄ finē pulsabūt: videbunt. n. ociose. Aut dōm q̄ finē hīt nobiliozē p̄iozi ēt dato. nā ppter eaꝝ motū spiritus depurat ⁊ pficit vitalis: ac impellit ad membza vnificando. Attrahunt etiā sanguinem ex venis: ⁊ hc ab artarys. Ramificatio nāq̄ artariaꝝ cū venis euenit ad multū. Quod duplici potest ꝓtingere causa. vna quidez vt eaꝝ telis coopiant artaric: mēbziscz vicinantib⁹ alligent eisdē. Altera vt ab artaria trāsimissio fiat ad venā. ⁊ ecōtra ei⁹ qō ꝓtinet in ipis de iuuamētis quarto. vnde venis vtilitas consequit pulsus qui locum tenet hanelitus. hinc etiaꝫ san. nālis potest vitalis effici: si nō in cor deuenerit. haꝝ ēt cōitate calor viuificat venalis. Dupl'r nāq̄ oium ꝓseruat calor mēbroꝝ. vne quidē respiratione anhelitus. aliter vo eo q̄ cordi supfluit defluente ab eodē ad ipa. Cor nāq̄ ab alijs differt dupl'r mēbzis: ⁊ qñ indiget multo caloze: nō aūt reliqua ita: qz nihil aliunde influit cordi calozis: sed ab eo ad cetera decurrit mēbza.

Propter qō cordi pnicioſe sunt passiōes: cū oium nocumentoꝝ cozpori aduenientiuꝫ p̄mus sit ad cor occurrus: nō hīs vñ suscipiat adminiculū: cū in aīali velut rex in regno p̄ncipatū obtineat. Thimeus quoq̄ vt ei Arist. ascribit ait respiratōez pulmonis ita fieri. Cū. n. calidum fumosuꝫ egredit p os aer exterioꝝ ambiēs pulsum p poros carniū ingredit in eundē locū a quo exiuit illud calidū p os. ppter. n. nihil esse vacuū antipistasim adinuicē patiūtur: ita q̄ egredit calidū ⁊ aer exterioꝝ cogit subintrare calo emisso p os. Exeūte aūt denuo illo calefacto p os q̄ exterioꝝ cogit subītrare p carniū pozos vt antea. Quā qdē opinionē Ari. euertēs ait fm hoc ꝓtingere p̄us expiratōez existere īspiratiōe. Et firmat: qñ attractiua añ opat expulsiua: ceu actus ostendūt relig. Rursus nihil expellit: nisi p̄mitus attrahat: p̄mo apparēs secūda: cum euentatio mūdificatōi p̄mittat. Ampli⁹ impugnat Thimeus velut in cōueniēti ente q̄ calidū egressum p os īgrediat in id rursus: ⁊ nos lateat. nō. n. hoc pcipim⁹. Itidē expiratus aer oꝝ calidus existere. īspirat⁹ vo frigidus. Cuius oppositū testabat Thimeus. ⁊ ideo Arist. ingt q̄ fictiti⁹ hic modus est cāe. Fuerūt ⁊ alij de īspiratōe occulte p̄nunciantes: vt q̄ dilatatōe artariaꝝ fieret expulsio: ꝓstrictiōe aūt attractio sic Empedocles. Alit. n. respiratōez ⁊ expiratōez foze p venas quasdā in q̄bus cōtinet san. nō tū ipo sunt plene: poros ad exteriozem hītes aeē minozes ptib⁹ cozpozis: ⁊ maiozes ptibus aeris propter q̄ san. natus est sursum ⁊ deozsum moueri. nā deoz sum lato sanguine aer influit: ⁊ pficitur respiratio. Cum autez sursum tendit excidit extra: ⁊ fit expiratio. Qō declarās assimilat ei qō accidit in clepsedris: q̄ sunt instra foramina inferi⁹ minuta habētia: vnū q̄ supius magnū sic artificioſe constructa: vt cū formosa puella obturauerit manu foramē supius nō effluat aqua ex foraminib⁹ q̄ inferius. cū aūt exobturauerit effundat p illa. Sic enī voluit q̄ cū artarie dilatant: tūc obstaculo quasi amoto in eas suscipiat aer intra fluēs. cū vero cōstringūtur obturātur exteri⁹: vt retētus p inferiozē spargat. Empedoclem etiā Ari. ibidē impugnat ipsius reducēs fmonē ad manifestā respiratōez: cū tū potius hic videat imanifestā tetigisse. Nihil. n. vt tactuꝫ dignat⁹ est Ari. de respiratiōe occulta dicere ingens q̄ manifeste respirantia p artariā respirāt: qō qdē videt modo quē Empedocles sensit ꝓrio. nā respirant aīalia locū eleuādo: nō aūt obturādo: deponēdo vero ⁊ compzimēdo expirāt velut folles. differūt tū in his. qz fm aliū modū suscipit aer: ⁊ itidem emittitur. In aīalibus vero fm eundē. Et in hāc opinionem incidit Ha. assimilās repletōez inflatōi follium faboꝝ: ⁊ nō ei qui vtrium cum aliquo replentur liquoze.

Rursus. si Empedocles p spirationem illam solam quenariū intellexit q̄plurimū peccauit: cū hec nō sit ꝓpria sed in canalez trachee diffundat artarie. pozus. n. nariū cōcidit in os p palatum. Hec igit̄ est aristotelica Empedoclis sermonis annulatio. Ad cuius fortassis non itur intentōez directe: qz vtriusq̄ spirationis modus apte. s. ⁊ latētis fere: vt oñdet idem existit. ⁊ ecōtra ipm p̄cedit qō inductū. In eadē quoq̄ opi. de vtilitate pulsuū. ponit archigenē cū Empedocle concidere. Secta. n. Archigenis ⁊ quidam ante ipm estimauerūt q̄ ꝓtractōe replean tur artarie: dilatatiōe vero euacuent. Quoꝝ motiuū: qz tēpoze inspiratōis ⁊ aeris attractōis excutiūtur labia. ⁊ constringunt atq̄ nariū conche. vñ quarto interioꝝ. In vehemēti thoracis dilatatōe nasi pēnas inuenies cōtrahentes. Quibus nempe Ha. dupl'r rūdeat: aut qz huius inuestigatio ⁊ sibi cōsimilis in motu oꝝ attendi naturali: nō aūt violenti. in cozpoze nāq̄ sano ⁊ decenter cōmoto nō hoc euenit: sed vel in debili aut vehemēter exercitato. Aut dicēduꝫ q̄ ipsis cōcessō vt vliter id accidat nihil tamen inferūt: eo q̄ dicere nō habent q̄ artarie sint similes labys ⁊ naribus. Sed q̄ meatus anhelitus sunt

similes artarys inter nares ⁊ labia: quod vnum extat extremoꝝ cozꝝ aliud: labia nāꝝ ⁊ nasi pene cōtrahi videntur accidēte. ꝓpter. n. dilatationē iteri⁹ plurimaꝫ extroꝝ sum ꝓstringunt ac recuruant vtcūꝝ. Nosce quoꝝ artarias diuersa cozpa ꝯ quo diuersimode fuerit situate euellerc. Que nāꝝ in cutez terminant dilatatiōe attrahunt q de foris aerē: ꝯ que ozificys copulant venaruꝫ: qō subtili⁹ sanguinis: ac euaporabili⁹ ad seipsas euellūt: quecūꝝ vo ꝓpe coꝝ entes attrahūt ab eodē. nālium tertio.

Propter tertium vo sciendum Ha. de banelitu. ca. 14. ⁊ alys q̄ multis sentire locis q artariaꝝ dilatatione fit attractio ipsarūꝝ angustia expulsio. vnde ibidē. Quēadmodum cū coꝝ dilatat se attrahit: quod est ozificys ꝓximuꝫ. ⁊ quādo constringit compzimit ⁊ euomit exus in ipso: ita ⁊ artarie cū dilatant attrahūt ad se: cū vero cōstringuntur quod in ipsis cōtentum euomūt. 7°. etiaꝫ ibidem theozi. Cum Haly. Qō firmat: suppositio in dilatatiōe ac constrictione tria que mot⁹ existere ꝓncipiū gdē ipsius mediuꝫ ⁊ finē: cum demū artaria dyastolē facit ꝑm oēm extēdit dimēsionem lōgitudinis: latitudinis: ⁊ ꝓfunditatis. Oīs nāꝝ cozporis tres extant dimēsiones. vñ de differentys eozundē necesse est oīno ꝑm vnāquāꝝ dimensionē fieri quādam quātitatē distractionis ⁊ ɔctionis. Quarto quoꝝ theozi. ca. ꝓmo. Lozdis ⁊ artariarū dilatatio motus est localis ipsas a cētro in earū mouēs extrema. ⁊ termino ipsoꝝ capita quēadmodum follis mouet fabri. cōstrictio vo ipsarū huic cōtraria existit: mouent nāꝝ ab extremis ad centrum adeo: vt eoꝝ terminoꝝ sibi occurrāt capita. In tali nāꝝ dilatatione ad laterales iterius spargit artarie partes ne vacuum itercidat qō pze oībus vereꝫ natura mō cidē obsistēs omni: vt ⁊ celū potius hac eligat subsidere. per pozos eqdem insensibiles aer in artariā attrahit. Quod euenit. qz qō in ipsa ɔtinet extat rarum. Neqꝝ etiā vt dixit Empedocles ꝓmanet plena: qō maxime cōtingit in medio dilatatiōis ⁊ fine. Quo ēt modo dilatato ꝓpter pectus pulmone: cū nullum motū habeat ꝓpriuꝫ. dria. 99. empima collr in ipm: ⁊ tandem expellit tussi. interioꝝ gnto. ¶ Per oppositū quoqꝝ ɔstrictione aduenit expulsio: qō vtiqꝝ apparet cum humidū exprimūt ɔtinētia: ⁊ ꝓpie cum post dilatationē pozi nō moꝝ fiāt cōstricti: veruꝫ adhuc ꝓmaneāt dilatati: vt in ea capinosa ingredies superfluitas pfectiozi expellaꝫ cōstrictione. ¶ Amplius artarie deseruiunt cozdi. vt eaꝝ dilatatione cozdis itercidat cōstrictio: cōstrictioneqꝝ dilatatio: dria pozi. Cū igit coꝝ angustaꝫ vt expellat. aliter. n. gd nūqꝝ exprimeretur vt recipiāt dilatabunt artarie. Silr ad cozdis dilatationē sequit attractio: ⁊ artariaꝝ cōstrictio: ⁊ per ɔseqns expulsio. Itaqꝝ artariaꝝ dilatatione fiet attractio: cōstrictione vo expulsio. ¶ Est tn itelligēdum ꝙ duplex reperit attractio ⁊ expulsio simul coexistēs: vna qua gdez attrahit aligd a cozde per artarie ꝓncipiū vbi eidē cōtinuatur. Altera vo qua per ei⁹ extremitates aer frigidus ꝓximiozes. Eodēqꝝ modo in earū ɔstrictiōe ipellit in ipis ad coꝝ cōtentū: ⁊ ampli⁹ in que extra. Ut aūt huius veritas magis firmet ⁊ elucescat: differentia consideret. 4. 6. Illic nāꝝ oīsum ꝙ villi tunice artarie latitudinales sunt in tunica eius interiozi. longitudinales autem in exteriori: quo quidem situ longi attractiui perfectius attrahent ac lati expellent. similiter ⁊ propulsiui.

Propter quartum vo ad ꝓmū dicendus ꝙ verū est cum mot⁹ cozdis ⁊ artariarū fuerit similatus vtriuꝫ iflationi: ⁊ non folliū: ꝫ oīsuꝫ est follū actui similari. In his enim aptio adductionē caufat: ⁊ nō emissionē: neqꝝ adhuc vt dictuꝫ euꝫ fit cōstrictio pozi sunt angustati oīno. ¶ Ad aliud dicendum ꝙ ꝓpter hoc non cōcident simul cozpora plura. qz artariā cōtingit cū sit mēbroꝝ molle: ac extensibile dilatari quādo opus est ⁊ angustari: ⁊ ꝙ cozpus in ea cōtentum tale ens silr pati. Per id nāꝝ sophisma volebat Erasistrates redditionē alimēti in partes negare: qm alterū duoꝝ aiebat ipossibiliū cōsequi: vt ꝙ aut locus vacu⁹ repente reddaf: vel continu⁹ superueniet exitus eiusqꝝ qō euacuaf irrepletiu⁹. Quod ꝓpendēs asclepiades ingt nō duoꝝ alterum oportere solū aduenire: ꝫ vnū trium. naz ꝓter duo ꝑmissa vas cōtingit in se contrahi: nālium scōo. ¶ Ad aliud dicēdum ꝙ verū est de actione ac expulsione vtutis simplr naturalis: que vtriū iflationi similes extant: nō aūt vt ostensum de virtutis vitalis attractione ⁊ expulsione follibus similatis: immo secus videtur quodammodo consistere. ¶ Ad aliud dicenduꝫ ꝙ huius vltima expiratio non euenit anima: seu virtute immanēte: verum potius exalante cum spiritu: de qua nō: sed de ꝑori extat is sermo. ¶ Differētia. LXXXII.

Quod vnum sit genus pulsuū tm̄ ostēdit. Quoniaꝫ pulsus est motus: ꝫ vnū solum genus pulsuū sumit a motu. puta ꝙ a motus tempore. Igitur tm̄ id pulsuū genus. Et ꝙ id oīdit itidē ꝙ nō sit gen⁹ pulsuuꝫ ex gete sumptum. ¶ Adhuc videnf tria tm̄. qz tot in motu sunt attēdenda: vt mouens: mobile ac magnitudo sup qua sit mot⁹ in phyſicis oīsum: pulsus aūt mot⁹. Et fulcitur: qm̄ tria sunt pulsuū cōplētia: vtus: ɪstrumētuꝫ: ⁊ necessitas. ḡ ⁊ genus pulsuū triplex solū: vt sit ad illa ꝓportio. Palin. Oz quatuoꝝ ostendit. qz cum pulsus sit mot⁹ vbi non erit ɪuenire motum nec pulsum: sed in pulsu magno fozti veloci ⁊ spisso cū suis oppositis ⁊ medys est motuꝫ ɪuenire. in pulsu vo duro molli. ⁊ in alys minime. vñ Ha. introductozio pulsuū dr̄iam notans iter ꝓdicta genera pulsuum ⁊ durū ⁊ molle ait ea cum motu fieri artarie. Sed duri ⁊ mollis pulsus dr̄ia nō est motus ipsius ꝓprie. Molle nāꝝ cozpus ⁊ durū nō idiget motu vt calefiat. Eti. pulsuuꝫ genera que sup ꝓza fundanf nō habēt contra ipsa diuidi: ⁊ in eoꝝ ordinem poni. Sed eq̄lis pulsus ⁊ ɪequalis diuerse ordinatus ⁊ diuerse ɪordinatus cū eo q ꝓderis super reliq̄ fundaf septē genera: ⁊ potissime sup gnqꝝ vl q̄tuoz ceu videt. ¶ Rursus collz q̄rto: septē solū pulsuuꝫ ponunt genera vere: qm̄ tria q̄ cōsueuerunt iungere istis septē: quoꝝ vnuꝫ est qō sumit ab eo: qō ē in artarys: ⁊ᵐ a q̄litate ipsi⁹ artarie: tertiū a dispōne substātie artarie nō sunt ꝓpria in pulsu ingtū est pulsus. qz pulsus ingtū pulsus nō stat nisi ꝑ motū ⁊ getē. Quod firmaf: qm̄ pulsus ⁊ banelitus extāt ꝓpriōales tertio. io. ⁊ apparēs in tegni. Sz genera sunt septē banelit⁹ ibidē. A. ¶ Ampli⁹ in pulsuum ɪtroductozio de calido ⁊ frigido non fit sermo: cui⁹ fieret eo ꝙ aptus si pulsuū genus cōstitueret. neqꝝ de pleno ⁊ vacuo aut pulsu pōderis. Jn. io. silr Almāsozis nō ponitur pulsuū genus a tēpoze sumptū getis. Primo etiā secūda ordinat⁹ diuerse: ac ɪordinatus diuerse: sub ɪequali videt tādē locari. ꝙ aūt sunt pulsuū gnā plura q̄ nouem aut. io. oīdit: nā eadē rōne q̄ ponit gen⁹ calidi ⁊ frigidi: duri ⁊ mollis poni hz gen⁹ sicci ⁊ humidi: ⁊ ꝓpositi vt calidi ⁊ sicci tē. ⁊ gen⁹ asperi ⁊ lenis: densi ⁊ rari rōne cozpis artarie: ac q̄ hz. nā q̄litates sunt dr̄ie tactibiles. ⁊ maxie ꝑme ac scōe. scōo de gc. ⁊ coꝝ. ac nāliū ꝓmo. Silr ⁊ penes visum videnf diuersificari: cū ipse plerūqꝝ artariarū pcipiat motū. Propter qō ɔcludit pulsuū gnā existere nūero multiplr adeo ꝙ cōmuniter ponunt variata.

Oppositum autem oīum istoꝝ videt sentire Ha. Luz. n. oīs ei⁹

ybilibet colligit intellectus apparet.io.genera pulsuū cō firmare:cui.7.cōsonat theozice:t pmo similr scda.

Propter primum gdem antea videndū gd sit pulsus cū ei⁹ expositione.Scdo qz motus existit videat qualis. Propter pmū huius sciedū est q pulsus duplr notificat.puta per ipsius eentiam t ei⁹ accidētalia.7?theozice.Nam rō hui⁹ essentialis est mot⁹ localis quo mouetur coz t vene pulsatiles dilatatione t reductione ad calozis custodiaz intēperātia naturalis t vitalis augmētū:spiritusq generationez aialis.Primo aūt scda dr q est mot⁹ receptaculozum spūs ex dyastole t sistole cōpositus ad regēdū spiritum per aerē attractū.Lū his et cōcidit rō expositiua. Pulsus est motio cozdis t artariaz fm dyastolē t sistolē ad calozis inati refrigerium:t fumosaz egressionez suppluitatū.Dyastoles aūt t sistoles dilatationē t cōstrictionem:seu eleuationē vel depressionē ipozt.Accidentalis vo pulsus notificatio est nūcius t preco:q occulta fert t narrat motib⁹ t cōtrarys t manifestis:theozice.io. Lōtrary nāq sunt.qz vtus vitalis pulsus causatiua simul dilatat t cōstringit.primo pma de vtutibus. Amplius aliquādo dicunt pulsuū genera:iterdū differētie. t quādoq spēs.Genera gdez. qz sub se spēs cōtinent:vt ei⁹ oñdit diuisio.dīe que differūt t differre faciūt.spēs autez put in genere cōtinent superiozi.Sunt.n.subalterne:que superiozz respectu iuxta logicū sunt spēs: relatione vo inferiozz genera.Sumit etiā hic vt apparebit genus.p.communiter:put ipm pdicat apud logicū de specieb⁹ vniuoc:fm naturalem vo magis analogice. Nā in generibus latent multa.7?physicozz. Adhuc attēdēdū q pulsus est motus pncipalr cozdis:ōnter vo artariarū: vñ t gdaz exponūt.p.eē motum cozdis t artariaz.i. a cozde in artarias:huius aūt cozdis t artariaruz pulsatio duplex:vt pncipalioz est cā efficiēs t finalis.Efficiens gdē silr duplex: primordialis vt aīa in cozde fm q mouet insita pncipalr: vtute nāq vitali mediāte pficit pulsum.Et istrumētalis que duplex silr extat.vna gdē simplex icozpozea:vt complexio.calido.n.pdomināte aīa cuz vtute pulsatiua dyastolem opat:frigido vo quasi sistoles:altera cozpozea vt artarie cozde illis pncipante. Causa vo finalis qdruplex existit:duplex gdē ex parte dilatatiōis:ac bina cōstrictionis.dilatatiōis.vna gdē vt sanguis t spūs in cozdis nutrimētū t custodiā attrahat.altera vt aere attracto cōtemperent vt bi.Ex parte vo cōstrictionis: vna vt sanguis t spiritus a cozde dilabant in mēbra:reliq vt fum⁹ capinosus expellat supercalefactus: qō fit cozdis cōstrictione t artariaz dilatatiōe.nā qñ cozdis cōstringit dilatant artarie: ac cō.dīa.80. Est etiā sciēduz q pulsus nō plurimum sentit fortioz.qegd dicat theozice.3.in parte dextra qz in sinistra:t si artaria oziatur a cozdis ventre sinistro ppinqoze cum in hoie declinet coz parūper ad sinistruz de bistozys pmo.tū ppter cozdis in partē dextrā perflationē t irradiationē vehemētioze:tum ppter caliditatē epatis t fellis t motū situatū in dextris: t fulciri in sinistris cuz splenis frigiditate in eis. Nosce quoq q artariaz in quibus cōueniēti⁹ tangit pul.sunt q manus.qz nō sunt a cozde remote:neq sepulte t iteri⁹ occultate: sicut coxarum dozsi t pectozis:neq flexuose sup quas q̄tuoz nō icidant digiti:vt que post aures. Estq similr has tāgere min⁹ laboziosius:tū ppter facilitatē manū pbendi:tū et qz nō oz t maxime mulieres se discoperire: t ppie fm hispanos: vt ide verecūdia ptimescat. Propter scōm hui⁹ sciendum q motus est duplex vel triplex.primo ce.t mū. Un⁹ qdem rectus duplex existēs ad mediū:vt q grauium t a medio:sicut leuiū:t circularis:velut mot⁹ est ozbis.Ex q⁹ bus ceu extremis possiu⁹ mediū motū cōficere q reflexus:seu interceptus pōt appellari:q̄lis mot⁹ est cozdis.Iz enim cōmuniter dicat motui assimilari circulari ,ppius habet reflexus nominari. Non.n.est cozdis motus rect⁹ qz hic fit a generāte:q per se determinate ad vnā est partium:vt surstum vel deozsum. Uelocitaf et iā quando ad terminū tēdit:cū ñ sit magis appropinquet pfectiōi. Qui vo cozdis ad partes fit diuersas fm dilatationē t cōstrictionē.Lōponit.n.ex pulsu t tractu vniformis exīs continue nisi aligd ipm aduenies pturbet:q tandē tardaf in fine.puta cū adest vtutis itensio nimia:t aduētus ,prim⁹ pditioni.pmo scda. Neq et ē circularis. qz is sup magnitudinē fit circulare t ppetuā:vt dicūt.Sed est cōpositus ex recto t circulari fortassis motui amplio attinēs circulari.Quod t magnitudo in qua fit:vt coz oñdit.nō.n.est pure recta:nec pure rotūda:iz rotūda cū latitudine: t q̄daz lateritate.vū motus ei⁹ est reflexus ex motu cōpositus t gete.Sicut.n.octauo,phaf physicozz:iposibile fit vnum motum alteri cōtinuari:nisi iter eos per se ges itercidat media.In pulsu aūt vno duo sunt mot⁹ dyastoles. s. t sistoles t ges post sistolē q percipit apud paucos.Here nāq solū a doctis ac exercitatis ppēdit q̄lium extitit.Ha. t ges post sistolē que ab ideotis et cōprehendit. Adhuc cū aliq extet diuisio mot⁹:qz vn⁹ nālis.alius violentus:reliqu⁹ volūtari⁹:sciēdū q mot⁹ cozdis nō ē violentus:cū a pncipio sit:vt oñditur itrinseco:violētū nāq est cui⁹ pncipiū est ab extra nō cōferēte vim passo.i.ipzimēte formaz aliquā nālez:aut est cui⁹ motus est ab extra a q̄ causa cogitur opari.ethicozz tertio.t moraliū grandiozz z⁰. Neq est volūtari⁹.qz hinc ex aliq ,pcedit apprehēsione nō adherēs vie t ozdini vni. Ualet.n.ad opposita cū a potestate ,pcedat rōnali.Qui aūt cozdis absq deliberatione fit aliqua:t vni affigit ozdinationi. Iz.n. virtus vitalis per se simul cōstringat t dilatet:hūc tū ozdinē moz seruat illesum.Est igit nālis:iz nō qualis q formā consequtur a generante causatā.Generās nāq q̄tum dat de forma:tantuz dat t de loco.4.⁹cc.t mū.t per ,oīs de motu:qui⁹ loc⁹ acq ritur per motū.datus.n.est ,ppter locū.t iō que taliuz videt deozsum ad loca sua naturalr tēdere:vt leuia surs ū: grauia deozsum:que cū illic sunt: gescūt:tāq suā fuerint pfectionem t finē adepta.Iz nālis est ab aīa que est forma de qua nā dicit t pusiq de materia.physicozz scōo.In cozde nanq aīa situata pulsatiua ipm fm pulsum t tractum mouet:ptinue modica getis mozula itercidēte:qm omne hic agēs necesse sit ex cōtinua deficere actione: vt oculus in vidēdo:de somno t vigilia apparēs pmo. Silr oē quod mouet necesse hz alicui fulciri imobili:de causa motus animaliuz. In cozde autē est paries intermedius duozz ventriculozz ipsius. In animalibus aūt maiozibus os existit cartilaginosum:de partibus tertio. hic eniz per se quiescit q̄q̄ per accidens moueat. Ex his etiam appa ret q motus aialis in deozsum est agilis:cū duplr sit naturalis. Qui autem surstum partim naturalis:vt ab ania. fm partem vo innaturalis:vt a forma per generās impsa.t ideo fatigaf animal amplius tendēs in surstum: non aūt in deozsum:sic nisi q oz motum elemēti predominātis ab anima gubernari:vñ t laborant ita femora:q̄ multum ,pble.quinta. Quomō autem conueniant aut maxime differant pulsus:saltus: seu iectigatio: tremoz t spasmus.differentia docebit.9z.

Propter secundum vero sciendu:q q̄liter se habuerūt pores in hoc quesito iam apparuit ex argutis: t amplio manifestabitur ex dicendis.Quoniam genere pulsuum cōmuniter sumpto.genera quidem pulsuum dupliciter cōsideraueruntur:aut quantum ad eozum primarias differētias:vel secundarias:que super illas fundantur: sic gdez

primo dupliciter contingit: vel quantum ad ea que sunt de esse mot⁹: aut quo ad illa in quib⁹ constat motus. Qz ꝛ si ꝑus itidem dupliciter: aut quātum ad efficiēs motuz ꝛ virtutē: ꝛ ita genus est pulsuū: qđ a tenore sumīt virtutis vt fortis ꝛ debilis ꝛ mediocris. Vl quo ad ipz motū. ꝛ id duplr: aut quo ad ipsius q̄titatez pcussionis: ꝛ sic genus pulsuū ex q̄titate sumīt triuz dyametroꝝ artarie ꝑm q motus pcipit in ipsa: qđ genus cōmuniter ponit ꝑmū. Et est duplex ipsius pulsus. gdā. n. simplex ꝛ alius compositus. Simplex aūt nonuplex: vt lōgus: breuis: latus: angustus: ꝓfundus: apertus: ꝛ boꝝ medy. Lōposit⁹ nāq; i. z7. diuidit pulsus de pulsuū differētys: vt longus latus alt⁹: lōgus latus medi⁹: lōgus latus humilis: lōgus altus mediꝰ: lōgus medi⁹ medius: lōgus humilis medi⁹: longus strictus ꝓfundus: lōgus strictus medi⁹: lōgus strictus altus. Breuis lat⁹ altus: breuis altus humilis: breuis altus medi⁹: breuis medi⁹ medius: breuis humilis medi⁹: breuis strictus ꝓfundus: breuis strictus medi⁹: breuis strictus lat⁹. Medi⁹ latus altus: medi⁹ latus medius: medi⁹ latus humilis: medi⁹ altus medi⁹: medius medi⁹ medi⁹: medius humilis medius: medius strictus ꝓfundus: medius strict⁹ medi⁹: medius strict⁹ altus. Quoꝝ duo tātuz noīa hūt ꝑm Ha. vt magn⁹ ꝛ paruus: ꝑm vo. Al. magnus q lōgitudine latitudine ꝛ ꝓfunditate mēsurat: ꝛ grossus q latitudine ꝛ ꝓfunditate tm̄. Aut q̄tū ad tēpus qđ attenditur in pulsu. Qđ duplex cuenit. aut. n. illud est tēp⁹ motus: ꝛ tunc genus est pulsus velocis ꝛ tardi vel qetis: ꝛ ita spissi ꝛ rari. Si vo q̄tū ad ea in qb⁹ fit motus. Aut rōne illius: qđ locatuz est in artaria: vt humozis ꝛ spūs. ꝛ ita plenus pulsus ꝛ vacu⁹. Uel ex pte cōtinētis ceu artarie. Qđ duplr cuenit: aut rōne subst̄tie artarie: siue q̄litatis scde cuiusdā in ipsa: ꝛ ita pulsus sumpt⁹ ab obediētia ꝛ inobediētia organi: sicut mollis ꝛ dur⁹: vel q̄tū ad ipsius q̄litates actiuas ꝑzes caliditatē ꝛ frigiditatē. ꝛ tūc pulsus cōsurgit ca. ꝛ frigidus. Si vo pulsus cōsideret ꝓut sup huiꝰ ꝓuatiua fundant pulsuū genera. duplr id ēt cōtingit. aut eni fundat ꝑ quasdā ꝛias magnas: puta sup illas que sumunt a genere motus ꝛ qetis: vt velocitatē ꝛ tarditatez: aut sup oēs ꝑmarias septē: ꝛ ꝓprie sup gnq; vt magnitudinē: fortitudinē: velocitatē: spissitudinez. ꝛ his correlatiua. sigdē ꝑus tūc octauuz gen⁹ est pulsuū: qđ pōderis vel rithimi dr exūs in cōparationē tpis motuū ꝛ getū distātium in adinuicē adeo: vt valeāt pcipi sensu: ne caplin in caplo inutilr cōculcet. Est aūt pōdus ordo gdam ꝛ mēsura in quo ꝓportiones attendunt musice. Cui⁹ gdem duplex modus: nā gdam est boni pōderis pulsus eurithm⁹ dictus. i. bene numerat⁹: siue mensurat⁹. vñ Halyabbas: pulsus boni pōderis: ꝛ mēsure cōpetentis est iter quem ꝛ suos dominos silis ē collatio ꝛ figuratio bona. vt cū pueri pulsus etati cōfiguraī puerili. Est ꝛ pulsus pōderis praui: siue arithimi⁹ triplex exūs: vt parithim⁹. i. iuxta rithimum ꝛ mēsurā pulsus ꝓueniētis: q rithimū obseruat etatis sibi ꝓpinque: ceu cū pueri pulsus pondus hz inuenis. Et etherozithim⁹ hoc est alteri⁹ rithimi: vt cū qs alteri⁹ etatis sibi distātis hz rithimū: velut cū pueri pul. pōdus: nūc pulsus senis icurrit: tūc vo idifferēter inuenis: quem .Al. egressi vocat pulsum. si autē situet pul. sup oēs dr̄ias aut plures: duplr id euenire pōt: aut in vli ꝛ sic equalis ꝛ iequalis: q in absolute equalē diuidit ꝛ inequalem: ꝛ ꝑm qđ in equalē ꝛ in iequalez. ¶ Absolute sigdem cum oēs dr̄ie equalitatis vel iequalitatis in generib⁹ obseruentur pulsuū qnq; aut septē: siue octo hz. Al. ꝛ forte praue, ꝓpter pōderis pulsum. Scōm qđ vo equalis dicit: vel iequalis cū differētiarum quedā ꝑter alias attendant: vt due vel tres: ꝛ ita in his cōponēdo deinceps. Aut in speciali. ꝛ tūc genus est pulsuū diuerse ordinatū ꝛ diuerse iordinatum: qđ diuidit: vt suū genus ꝑus. hoc. n. locat sub iequali: vt spēs sub genere. Et nosce q genera hec. io. pulsuū ordinātur diuersimode. gdā. n. ꝓponunt vnū alteri: aly vo postponunt: sed quomō sint ordinanda ostendet in que deinceps. Et rursus in oībus. io. pulsuū generib⁹ medius ꝓprie reperit exceptis eēlī diuerso: ꝛ pōderis pulsu. Et medius etiam in oībus habētib⁹ est nālis: nisi in forti ꝛ debili. Fortis nāq; nālis est ꝛ tēperatus. ꝛ oīs silr in quo vtutis extat cōstātia. In alys aūt equalis ordinatus est: ꝛ q⁹ bus pōderis. Et ad istas qdem pulsuū differētias reducūtur spēs pulsuū quoꝝdam compositoꝝ noīa habentium sicut capriçans: itersectus: martellinus: serin⁹: vr: dosus: sozicinus: vermiculosus: formicās: spasmosus: tremulus: retoꝛt⁹: chordosus: ꝛ similes. hec igitur est sufficiētia pulsuum sumptoꝝ in communi.

Propter tertium qđē hinc sciēdū: q pulsus pōt triplr accipi. cōmuniter. vz. ꝑpe ꝛ magis ꝓpe. Sigdē vltimo sumaī. tūc illa tm̄ ponant genera pulsuuz in q⁹ motus saluaī. rō ītroductozio apparēs que sunt q̄tuoꝝ vt genus: qđ sumīt a quātitate dimēsionū a tenoꝛe vtutis a tēpoꝛe mot⁹ ꝛ getis. ꝛ adhuc ꝓprius a tēpoꝛe qđ getis ꝛ motus. ꝛ ꝓpyssime a tpe motus cuz sistoles ꝛ eius ges in pulsib⁹ pcipiaī paucis. Et ab experimētantib⁹ q̄ raris. vñ theutrus: ea; que motus sunt ꝓprie differētiarū velocitas ꝛ tarditas. Si aūt ꝑpe: tūc erūt in genera pulsuū supra ꝑmas dictas fundari differētias: vt pul. equalis ꝛ iequalis: eiusq; spēs diuerse ordinatus ꝛ diuerse iordinatus ꝛ rithimicus. In his enī illoꝝ gratia rō pulsationis attēdit. Pulsu aūt cōmuniter sumpto, put medic⁹ deuenit eo in cognitionem modo quocūq;. Reliq̄ sunt tria dicta genera pulsuū: cuz bis que ad ipsa ēt itelligunt reduci: q̄ sunt mollis: calidus ꝛ plenus cū suis comparib⁹. Sic igit̄ iz pulsus sint ꝛz magis ꝛ min⁹ ifiniti: vt ꝛ ꝓplexiōes. medici tñ ad. io. genera reduxerūt cōmuniter accepto oīariā pulsu. Numer⁹ enī denarius pfectus qđā ꝓble. i5. Que tamē oēs reduci possunt ad pulsuum gen⁹: qđ ex tpe sine mot⁹: cū oīs pluralitas tādē sit ad vnitatē reducere: q illi⁹ toti⁹ extat cā differētia. 76. hz aūt est pulsus sumptus a tpe motus: cū ceteris magis ībereat motui. ꝛ demū q a tpe getis. Est. n. pulsus mot⁹ reflexus ex mozula motuq; composit⁹. Deiceps vo sumpt⁹ a q̄titate dyametroꝝ ꝛ demū q a vtutis tenore: postea vo qui pōderis: ꝛ demū eēlis ꝛ iequalis cuz ei⁹ diuersificatis spē: ꝛ deide dur⁹: ꝛ mollis: ꝛ plen⁹: ꝛ vacu⁹: ꝛ calidus ꝛ frigidus. In de pulsuū vo differētys dicitur. Suasibile visum est q⁹ dā tale gen⁹ pulsuū ꝛnumerare alys: per qđ qualitatē calozis cognoscimus. ꝑm. n. arterie locuz ꝛ ꝓprie etbici manifesti⁹ cognitio febris caloze: qualis qs est q̄ ꝑm aliam suscipit particulam.

Propter quartū qdem. ad ꝑmum qđē qd dicendū iam visum. qz in genere pulsuum: quod sumīt a tempoꝛe mot⁹ concessiuz est verius naturā pulsuum saluari. ¶ Et similr ad scōm apparet: quoniā pulsus non est mot⁹ continu⁹: verum intercisius ex motu ꝛ qete commixtus. ¶ Ad aliud dicendum q⁹ ꝛz tria pulsuum constituāt: eoꝝ tamen vnūquodq; pōt in partes sequestrari plures: penes quoruz diuisionem sumūtur pulsuū genera q̄plurima. ¶ Ad aliud qd dicendum iam apparuit. qz ꝑma genera quatuoꝝ verissime concessa sunt foze: nihilominus tamē possunt eē alia pulsuum ꝓprie vel communiter sumpta. ¶ Et per hoc similiter visum quid ad aliud dicendum. ¶ Et ad aliud dicendum: q⁹ pulsus sumitur communiter: vt tactū: non autem ꝓut ꝓdicatur de generibus eius vniuoce: sed anologice magis ¶ Ad aliud dicendū: q⁹ Auerroys pulsuz vere dictum recepit: in quo motus reperitur natura:

fm tamen prius ⁊ posterius. ¶Ad confirmationez dom q pulsus ⁊ anhelitus nō semp equifozmiter ꝓportionantur sibi: cum pulsus sit actus simplex cozdis ⁊ artariarū: hanelitus vo compositus. est enim cozdis ⁊ cerebri. apparens in tegni. In cozpoze nanq id magis verificat equali. Aut diligentius fortassis cōsideras inueniet qs tot modos hanelitus: vt ⁊ pul. ¶Ad aliud iam apparuit, qz calidus pulsus ⁊ frigidus extēsiue amplius genus ponitur pulsiuz: cum calor in alys percipiatur: qz in artarie locis. ¶Ad aliud dicēdum: q aut genus pulsiuz ex tempore getis illic accidit a scriptore: vel sub genere pulsiuū sumpti a tēpore motus collocat. ¶Ad aliud dicēdum q ordinatus diuerse: ⁊ iordinatus fm. A. spēs extāt pul. ineqlis. Et ideo errant dicētes pulsum fore quem equalem ⁊ ordinatum. Ut aūt in numerum ducerent denariū: ⁊ maxime fm sistitias: seu ordines denariorū: pythagorici apparēs metaphysice primo. illū. p. io. genere posuere. ¶Ad aliud dicēdum q alie differentie pulsiuz nō sunt ita note: sicut que sunt calidi ⁊ frigidi: cū he sint qualitatiz efficaciſſime: post quas duricies ⁊ mollicies extant magis pmanētes: sub qbus siccū cōtinent ⁊ humidum: sicut causa sub effectu reperitur. plerunq; cum is ea notior extat. ¶Adhuc qz he sunt ipropie pulsuum differētie. vnde si que his alie ipropriores sub generibus pulsuum non dicunt cōputari diuisim: imo ad has siquid cognitionis in ipsis opus est reduci. ¶Ad aliud dicēdum q pulsus nō percipitur ꝓprie visu: cum solum colorem suscipiat. Oz si percipiat rone sensibilis cōmunis existet: ex quo qdez vt sic impfecta suscipit cognitio. Et itidem ad pulsum reducitur qui ex quātitate sumit dimēsionū vt ad altū: quez etiam diminute percipit visus: cum sistolem non comꝓhendat: quam tamen tactus diligentior in quibusdaz potest comprehendere propter resistentiam: vt in forti magno: duro: ⁊ tardo. ¶Differentia. LXXXIII.

Quod in pulsu non pcipiatur musicalis ꝓsonantia ostenditur

quoniam diuersoz generum. ⁊ nō subalternatim positoz diuerse sunt spēs: ⁊ differētie. in pdicamētis. sed musice cuius est cōsonantias obseruare: ac medicine pulsuum cognitionē tradere sunt diuersa genera: ⁊ nō subalternatim posita: cum nihil videant habere cōmune: differēt itaq; spēs ⁊ differētie ipsarum: sicq; nō in vnum ordinabiles. ¶Rursus. Musica est certa quātitas cum iter mathematicas cōmuniter numerez. Medicina vo naturalis quedam circa qlitates: puta sanitatē ⁊ eius oppositum. ¶Amplius quoz subiecta dnt: ꝓpassiones distant: cum sciētia sortiat esse ex subiecto: velut potētia ex obiecto. differentia. 6. Subiectum aūt musice numerus sonozus: medicine vo corpus humanum sanabile. differentia ꝓinducta. Eti. Cōsonantia est vocum dissimilium in adinuicem redacta cōcordia. Boetius musice primo. pulsus aūt non hoc: sed motus cordis ⁊ artariaz ex sistole ⁊ dyastole cōstitutus. Non igit de eisdē ipsaruz erit tractatio. Itidem musica non tantummodo speculationi. verum etiam moralitati coniungitur. primo musice Boety. Sed medicina non adiungitur moralitati: cum in ipsa de moribus non agatur instruendis: ⁊ siquid de naturalibus negocietur in ipsa. Musicalis ergo consonantia in pulsu reperitur minime.

In oppositum

Hal. in de pulsuum compendio. Irrationalem vocat Erofilus pulsum eum qui nō hz aliquā ꝓportionem. neq; n. duplicem neq; emiolam in sexqalteram: neq; aliā quandam rōnem hz. hec. n. musice attinēt ⁊ arithmetice. Reperitur etiam musica metrica in pulsu. Nam ibidez pulsus infantium irrōnalis ꝓportionat dictano augmentozum trocheo: pfectoz spondeo: senum autez iambotrocheo: De differentys vo pulsuum scribit. Pulsus rithmicus cōsistit in pari qntq; ratione: seu ꝓportione: iterdum vo in impari. Primo qdem cū tēpus dyastoles par extat tēpori sistolis. Sed in ipari cū alterum tēpus alteriz excedit. Quod duplr etiā accidit. nam quandoq; in enarrabilibus superabūdantys: ⁊ interdum in narrabilibus. Et pus qdez duplr: aut in multipli ꝓportione: que duplex extat vel triplex aut qdruplex: aut aliq cozum que deinceps fm quas inquio ꝓportio extat dyapason: dyapente dyapason bis dyapason. deinceps tamen nō est ꝓportio Et subditur aut in ratione numeri ad numerum: cū dyastoles fuerit duoz maiozū tempozum: ⁊ sistoles gnti vel septimi: aut octaui vel duodecimi. Sed. A. primo scda ita. Debes scire q in pulsu reperit nā musice. Et q Ha. videtur q illud quod pōt sentiri ex ꝓportionibus pōderis est fm vnā ꝓportionū musicaz ⁊c. ¶Rursus. Augustin⁹ p musice. Musica est scia bene modulandi. Ubi ergo erit amena modulatio illic ⁊ musicalis cōsonātia. Sed id reperitur in pul. naz eius qdam est bñ modulatus: vt curithimus: alter vo imodulatus ceu arithimus. de pulsuum differētys. Itaq; musicalis cōsonantia reperit in pulsu.

Propter primum

qdem pmitus termini exponant. Et demum ordinet monochordū. ¶Propter huius pmum sciēdū: q musica est scia bene modulādi: seu bene mouēdi scia. Bene nāq; moueri dici pōt quicqd numerositatis sernatis tempoz atq; iteruallozz dimēsionibus mouetur. fm vo Boetiuz musice qnto. Armonia seu musica est vis ac effectiua facultas dfntys sonoruz sensuali opatione ⁊ ratione perpēdens. Sensus enim ⁊ ratio: qsi quedaz facultatis armonie sunt ist̄rumēta. Sensus. n. ꝓfusiz qddam ac ꝓprie tale: qle illud est qō sentit aduertit: Sz rō diiudicat: ⁊ vltimas psequtur differētias. Sensus itaq; inuenit cōfusa: ⁊ prima veritati: rō vo diiudicat: velut siqs circulum manu scribat fortassis oculus ipm veruz circulū arbitrat. Ratio vo nullomō id qō similat itelligit. Qō euenit qz sensus circa mām vertit: ⁊ spēz in ipsa ꝓprehendit fluentē entē ⁊ impfectā: itellectus aūt secus. Huido quoq; monachus vocum motū musicā ꝓtulit idiscrecte. Est ⁊ musica triplex. vna qdem mūdana in celis elioz cōpage aut tēpoz varietate existēs: in celo nāq; sonuz dicunt musici armonicum: summe ⁊ ꝓprie pythagorici existere motu causatū cōtactuo sperarū: qui eqdem iteruenīte lōgiori distātia nostris nō valet auribꝰ occurrere: ceu zꝰ ipugnat ce. ⁊ mū. Scōo vo que in cōpage corporis: ac aie nostroz: ac elioz ipsius attendit. Tertia quoq; organica ist̄rumētis expressa: quoz quedaz sunt nālia. vt vocalia dicta. nōnulla qdē artificialia: ceu organa psalteriū: ⁊ que taliū. Est aūt vt tactū ꝓsonātia dissimiliuz iter se vocum in vnū redacta cōcordia. Dissonātia vo est duoz sonoruz sibimet pmixtoz ad aurē veniēs aspera ⁊ iniocunda pcussio. Huius aūt ꝓsonātia qdā extat ꝓportio: que ē duarū quātecūq; sint ciusdē generis qtitatum circa alterius ad alterū habitudo. Que qdem ꝓportio in arithmetica in numeris obseruat. In musica vo illi supposita in sonis attēdit: vnde volētibus cōsonantias cognoscere ꝓportiones pus expedit arithmeticas cōsiderare. Sunt aūt qnq; tres qdem simplices: ⁊ due ꝓpositе: que omnes in quātitate situant ineqli. Eqdem pma simpliciū dicit multiplex ⁊ submultiplex ꝓportio. Et est cū maioz numerus precise minorem in se cōtinet ⁊ continet totum bis. aut ter vel quater: seu deinceps. Cuius quidem spēs sunt dupla: quadrupla: subdupla: subquadrupla: ⁊ reliq. Se

eūda vo superparticularis nominaf: q̄ est cum maior numerus minorē continet: ⁊ cōtinet in se oēm ⁊ vnaz illius partē vel mediā: vt tria ad duo: que sexgaltera dicit proportio: aut tertiam: vt quatuor ad tria: que sexgtertia nūcupaf. ⁊ ita deinceps in antea. Et similr subsexquialtera ac subsexgtertia. Tertia quoq; dr superpartiēs: ⁊ subsuppartiens: cum numerus maior in se minorē continet: totum etiaz continetur ⁊ aliquas illius insup partes. Or si duas ꝓportio dicit superbipartiēs: vt quinq; ad tria. Si aūt tres supertripartiēs velut septē se hz ad q̄tuor. ⁊ ita demum. ⁊ ecōuerso in eius correlatiua. quarta vo composita ex multiplici ⁊ supparticulari coniungitur: vt cum maior numerus in se continet minorē numerum bis aut ter: vel quotiēs libet ac vnam aliquā partez. Quod si bis ⁊ eius dimidiā contineat partem: vocaf duplex super sexquialtera: vt gnq; ad duo. Si vero bis contineaf: qui minor ipsius tertia pars dicef duplex sexquitertia: vt septem ad tria. Si aūt ter ⁊ eius pars media vocabitur triplex sup sexquiquarta. ⁊ ita deinceps. Quinta quoq; dr multiplex suppartiens: quod est cū maior numerus in se cōtinet minorē totum plus q̄ semel. ⁊ eius aliquas ptes. Or si bis maior contineat minorez: ⁊ duas ipsius insuper ptes dr supbipartiēs: vt sūt octo ad tria: ⁊ rursus duplex superbipartiēs: vt sunt duo ad tria. In suis aūt correlatiuis ecōtra. Et nosce q; due composite ꝓportiones postreme ꝯsonātys musice nō sunt ascripte: sed tres ꝓpes simplices trīs: quaruz amenioris extat ꝯsonantie multiplex dicta, ꝓportio: postea vo superparticularis. Superbipartiens vo ab armonie cōsonantys ab oībus ptolemeo exceptо ponit separari. ¶ Dicendū q; demū q; musice consonantie sumunt a p̄dictis duabus ꝓportionibus numerozum: aut tribus ſm q; sub eius quedam numerozum inueniuntur differentie sex oēs hic entes: puta epitrica: siue sexgtertia: emiola: seu sexgaltera: dupla: tripla: q̄drupla: ⁊ epogda: siue sexquioctaua. Est aūt epitrica cum numerus maior ꝯtinet minorem: ⁊ insup tertiaz ipsius partem: vt quatuor se hīt ad tria. In quatuor nāq; continentur tria: ⁊ pars tertia: vt vnū. Et de ista numeri dria consurgit consonantia musice dyatesseron. i. per quatuor dicta. Emiola vo dicitur qñ numeroz maior cōtinet minorem. ⁊ insup ipsius medietatē: vt tria se habēt ad duo. In trib⁹ enim continenf duo ⁊ eoz medietas. puta vnū. Ex qua quidez ſimphonia nascit dyapente: hoc est per gnq; nominata. Dupla quoq; est cū de numeris maior ꝯtinet minorem: vt quatuor duo. Ex qua gdē consurgit dyapason. i. ꝓomne siue totū appellata. Tripla quoq; cū maior numerus ter minorē numerat: vt tria ad vnū extant. Ex qua ſimphonia cōsurgit cōposita dyapente dyapason nominata. Est ⁊ quadrupla cū maior numerus quater in se minorē habet: vt quatuor ad vnum. Ex qua orit composita ſimphonia bis dyapason dicta. Sic igit consonātiarum quedā sunt simplices: vt p̄me secūde maxime: composite vo alie: ceu vltime due. dyapason vero quasi media nomine gdez simplex: re vo composita. Ptolemeus vo sextam cōtra Pytagorā addidit ꝯpositaz ex dyatesseron ⁊ dyapason: ⁊ sic suppartienti suppositam ꝓportioni Boetius gnto. Epogdasium siue sexgoctaua est: cuz maior numerus in se minorem totū continet ⁊ ipsius partez octauam. vt nouē se habet ad octo. In nouem nāq; sunt octo: ⁊ insup vnitas que ipsius pars extat octaua. Ex hac quoq; sonus cōsurgit: qui tonus appellaf: qui in duas partitur partes iequales: nō. n. potest diuidi in equales: sicut neq; vocales: quarū vnam partiū: vt maiorez vocarunt semitonum maius: vt nouē: reliquam vo minus. vz. octo quod a pythagoricis diesis appellaf. Uersus tamē totū semitoniuz minorem diesim affirmat: quod plato limen appellauit. vnde Boetius primo. Tonus namq; in duo partiuntur equalia. Ut autem id ostendatur: sit sexquioctaua proportio octo ⁊ nouem. Inter hos qdem nullus medius intercidit numerus: quos si binario multiplicemus reddit bis octo. i6. bis vero nouez. i8. Inter. i6. ⁊. i8. vnus cōcidit naturaliter numerus. vt. i7. itaq; i6. ad. i8. comparatus sexquioctauam retinet ꝓportionem. ⁊ ideo totum. Secūdum hanc deniq; proportionem. i7. numerus medius nō per equalia sequestratur. q; comparatus ad. i6. ipsum continet in se totuz ⁊ eius. i6. partem: vt vnitatem. si autem. i7. ad. i8. comparetur: tunc. i8. illum habebit totum ⁊ ipsius. i7. partem. Non ergo eisdem partibus. i7. superat. i6. ⁊ superaf a. i8. Et vtraq; nūcupāt semitonia: non q; omnino ex equo sint media: sed ſm q; semum dici solet quod ad integritatem vsquequaq; non peruenit. Inter hec autez vnum maius semitonium appellatur: aliud vero minus: que se habent adinuicem: vt 244. ad. 256. continens duas voces. puto vt mi. Est ⁊ ditonum ex duobus consurgens integris ditonis. Et semiditonium: quod ex non integris. Ex bis quoq; tonis ac semitonis ſimphonie constat musice. Dyatesseron enī que vocum quarta est consonantia interuallozum trium: vt ostendet monochordi denotatio: cōstatq; ex duobus tonis: ac semitonio non integro seu minori. Est autem interuallum soni acuti ac grauis distantia. Sed dyapente est vocum quinta consonantia interuallozum quatuor ⁊ tonorum trium ⁊ minoris semitony. Dyapason autem est octaua vocum consonantia. Una enim reperitur de septem primis: septem interuallis: ⁊ ex quinq; constans tonis: ⁊ duobus minoribus semitonys. Et ideo dcīm est dyapason ex dyatesseron: ⁊ dyapente ꝯstare. Quod apparet collectis tonis ⁊ semitonis duarum harum in vnuz ſimphoniarum. Sed dyapente dyapason vocum est. iz. ii. interuallorū. ⁊ constat ex. 9. tonis: ⁊ semitonio minori. Bis quoq; dyapason tunc erit. i6. vocum consonantia. i5. interuallozum: ⁊ ex. iz. perficitur tonis. Dyatesseron ⁊ dyapason autem ſm Ptolemeum consonantia vltra pytagoricos instituta. iz. erit vocum: sicut ⁊ septem fuerunt littere primitus ordinate: voces enim ⁊ littere repetuntur: vt apparebit. seu in dieb⁹ vlterius euenit septimane. Uocum siquidez quatuor sunt graues: ⁊ tres acute. ¶ Propter huius secundum sciendum Pythagoram organum qdam inuenisse vnius chordе monochordуz dictuz: in quo musice omnes reperiūtur ſimphonie: quo primitus eruditi untur indocti voces percipere ſimplices: vt inde facilius habeantur composite ac plurium chordaruz. Cuius ſimplices primum subditur descriptio. Et est lignum longum quadrangulatum vtrinq; in acutum in modum sandonis intus concauuz: super quod posita chorda eius sonitu varietates vocuz comprehenduntur de facili. Cuius hec est forma in proportione dupli siue dyapason: vt per hanc intelligatur in alys. Non enim musica dicetur sed solum dicitur tantum: vt elucidetur quesitum. Descriptio vero monochordi ꝯpositiozis in qua voces ⁊ note cum alys insequuntur est: quoniam primo ſm modernos inscribitur gamma grecum: seu. g. cuius hec est figura . Et deinceps seriatim septē littere ab exordio latine graues: quare figuris grauioribus denotantur. Post quas prefate septem repetuntur acute. vnde caracterib⁹ depinguntur minoribus in quibus duplex. b. locatur. primum quidem rotundum: alteruz vero quadratum. Addunt ⁊ qdam p̄pictis tetrachordum: varijs tamē figuris supacutaruz: in quo a. ⁊. b. similiter iterantur. Boetius tamen cum antiquioribus gāma grecum derelinquit. Literarū quoq; ⁊ monochordoruz hȳ extāt paradigmata.

A. b. c. d. e. f. g. A. bb. c. d. e. f. g. A. bb. c. d.

¶ In his siqdē numeris symphoniaꝝ repsentant̄ ꝓportiōes. ¶ Amplius sciēdū ꝙ post monochordū iuēta sūt polichorda. In quorum chordis fiūt diuersitates ſm additionem successiue non pauce. Quidā nāq; p̄mit⁹ soluz duas: aly vero q̄tuor statuere: vt idicat rubeba. deide i q̄tuor ⁊ qnq; vt ostēdit çiga ⁊ viola. demū in. 7. ascēderūt: vnde ꝓble. 19. 7. fuerūt chorde antiqtus. Nō. n. diaocto ſm numeruz quēadmoduz diapēte dcā ē: postea vo tripādi⁹ extrahēs tertiā: vt vite apposuit. ⁊ i h̄ appellata ē diapason: sed non diacto: dia septez. n. erāt. Sūt aūt septez eēntialiores ad q̄s alie reducunt̄ ad modū septē planetaꝝ: hipate: ꝑhipate: litanos: mese: ꝑamese: seu trite ꝑanete ⁊ nete. Fueruntq; ꝯñr octo nouez ⁊ decez. iuxta illud psalmiste. In psalterio decacordo. Et deiceps itm̄ excreuit nūer⁹: vt boeti⁹. 18. cū reiteratōe emineret sub diatonico melo. ⁊ totidē sub creomatico ac. 18. ſb armonico quadaz cōmuni: siue ⁊ eugmeni. i. ꝯiuncti ⁊ dieçemedi. i. disiuncti. qꝛ tria sunt meloruz genera prefata: quibus omnis contexitur cantilena. Quorum est descriptio hec diaconici.

Prolambanomenos.
Hipate hipaton.
Perhipate hipaton.
Licanos hipatō diatri.
Hipate meson.
Perhipate meson.
Licanos meson diatri.
Mese.
Trite siue ceugnum.
Peranete siue ceugnum diatri.
Nete siue ceugnum.
Peramese.
Nete dieceugnum.
Trite dieceugnum.
Peranete dieceugnum.
Diatertrite hiperbolion.
Peranete hi ꝑboleon diatri.
Nete hiperboleon.

¶ Est aūt silis figuratio ⁊ in cromatico melo ꝑ oīa: ⁊ cōsimilis ēt in enarmonico: nisi ꝙ vbi scribebat̄ diatonicum p̄us dz scribi in scda cromaticū: ⁊ in tertia enarmonicuz: ⁊ ita vt oēs. 54. situent̄ chorde: moderni aūt i q̄busdā organoꝝ. 64. ⁊ plures sic oñdit canon medi⁹ apposuere.

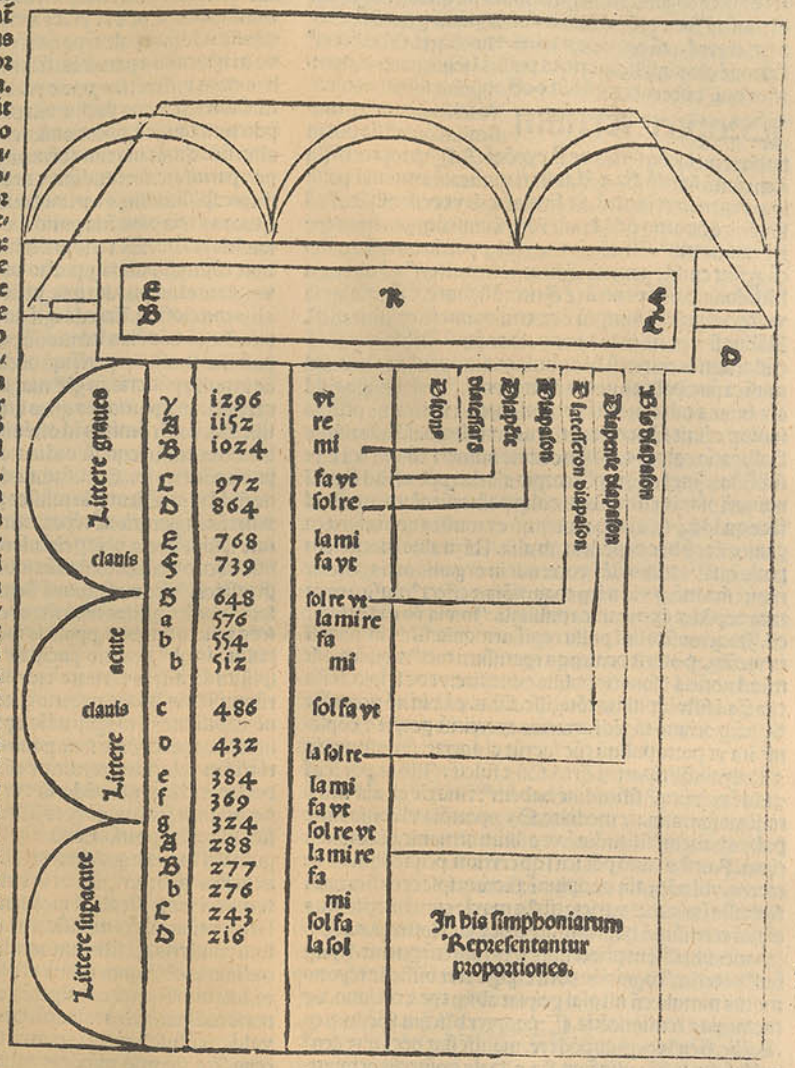

Propter secundum vo sciēdū ꝙ qdam idiscrete ꝓtulerūt musicas has ꝯsonātias in pulsu nō repiri: aut si repiuntur nullus pōt ad eaꝝ dignotionē ꝑuenire. Quibus quidē dicēdū iuxta illud morbi p̄mo: ꝙ nō opus hos ab alys vitu ꝑari cū se vituꝑent ip̄os: solaciū ſm Priscianū volētes ex sua ipitia obtinere. Quarto vo collz Sermo de hꝰ ꝓportionib⁹ Ga. recitat̄ vbi dr̄ ꝙ si ē: vt iqt ē mirabile: sz ꝯpatiōes istas ꝯphēdere difficile sit: q̄uis multi hoīes eas in musica ꝯphēdāt: ꝓpterea ꝙ note musice hñt suꝑfluā extēsionē ita ꝙ minor illaꝝ dimēsio pōt exēplo ꝯphēdi: ⁊ ē illa q̄ multiplicat ex. 36. ꝑtib⁹ vnā ꝑtē. ⁊ h̄ foret semitoniū forte min⁹ siue diesiz. Sz i. P. ſm Ga. ⁊ A. post ꝓportōez addētē q̄rtam nō iteruenit sensus discretio. Et subditur ꝙ ista v̄ba sunt alteri⁹ snīe: que huic ꝑ accñs nec̄ia ē paꝝ. De h̄ ēt mirat̄. A. ingens. Miror quō ꝓportiōes iste per sensuz discerni pñt. Et demū in snīaz āpli⁹ q̄ Auer. concidēs Ga. modū tribuit quo qs possit hui⁹ ꝓportiōes adipisci talr. Dico tñ ꝙ illi ē facile. i. possibile q i gradu tāgēdi cōsueuit. ⁊ ꝓportionat̄ sonos ꝑ artē: postq̄ fuerit ei potē

tia musicā cognoscēdi acgsitā inuēs nā quādā nobis insi
tā musicā foze. ⁊ cōparabit fcm̄.i. explētiā p notū ℔ ē rō
nem. ita vt factū respōdeat sonis. ⁊ notū arti. Cū. n. hic ei⁹
itētionē oino applicauerit ad pulsuz ī sensu poterit ꝓpoz
tōes hui⁹ discernere. qd aūt de ℔ appebit subsequēter.

¶ Propter tertium vo sciēdū p̄mit⁹ q⁹ mu
sicalis cōsonātia pōt in
pulsu repiri. scōo series de ℔ expōat. A. ¶ Propter b⁹ sig
dem p̄mū sciēdū Ha. ⁊ A. restari musicalē armoniā posse
in. p. reperiri: vt iductū. Et firmat: qm̄ vt dcm̄ musical' cō
sonātia ē ꝓportio q̄dā. ℔ aūt ī oīb⁹ cuiuscūq; generis repe
riř quātitatib⁹. Est nāq; vt appuit ꝓportio duarū: quāte
cūq; sint eiusdē generis: q̄titatū circa alteri⁹ ad alteram
bitudo. in. p. aūt vt dicūt ē q̄titate signare. ⁊ maxīe quia
vnū gen⁹ pulsuū sumptū ē ex triū diametroꝝ q̄titatib⁹.
Adhuc si reperiř in his p̄ncipale ac p̄mū ist̄rale erit ac sc
cūdariuꝫ inuenire: cū hec q̄busdaz oīa openř organis: sed
musica p̄ncipal'r ⁊ p̄ nobis ē ist̄a: vt oñdit vita hūana: nā
aīa hūana tali cōnectiř corpori copula: vt cū alys plūmis
inuioꝝ cēsuit Socrates ī thimeo. vñ Damas. ī affozismis
Colligatio corpis ⁊ aīe fm ordinē numeri cōsoni fcā ē vt
subsistat. Ingt ēt q⁹ pl'o corpis aīati. ⁊ p̄pe nři ad figurā
numeri ꝯsoni exist̄it. Quare alig posuerūt aīam armoniā
foze quādā. p̄ de aīa. ¶ Propter qō ex musica nobis ierit or
ganica: ēt cū hec dependeat ab alia. ¶ Nā in alys motib⁹ cor
pozis quātitatiuis. sic ī voce: aut in organis ortis poterit
repiri suo mō. p viā nāq; cognitiōis ⁊ effect⁹ musica orga
nica dependet ex organica pulsuali. In via vo cāe ꝓtingit
eō. Itaq; musicalis ī pulsu repiř armonia: sil'r ⁊ in baneli
tu vtcūq;. ¶ Poterit deniq; qs tpatissimi tact⁹: ⁊ pspicacissi
mi ad notitiā ꝯsonātie pulsus deuenire: vt de seipso testa
tur Ha. ī sistole pulsus cōtigisse. Cū. n. eā diu nō pcepisset
demū p ꝓtinuū tāgēdi artarias exercitiū pcepit ⁊ cōple
uit. ita vt poste pulsuū tūc fuerūt ei aperte. p̄mo secunda
⁊ Valyab. q̄dripartiti q̄rto. Qō ⁊ fulcir. Illō. n. pōt sciri
⁊ tādē pcipi: cui⁹ silitudinē habem⁹: ⁊ maxīe cū aīa nr̄a ī
telligat fantasmate mediāte. Sz ꝓportōis vl' consonātie
pulsus habem⁹ silitudinē: vt oñsum armonicā. s. cōsonan
tiam. ¶ Rursus. illud pōt sciri qō certioꝛi pcipiř sensu: ℔ āt
tactus. vbi nāq; aly decipiunř: pleraq; ipse certificat: nisi
fortassis ī digitoꝝ varietatib⁹. ⁊ maxīe eum būc pze alys
aīaliū certissimū habeam⁹. scōo de aīa. ¶ Nostroꝝ. n. cōpa
ginatio ampli⁹ ī mediocritatē tēperamētū puenit. Itaq;
hui⁹ poterim⁹ cognitiōe potiri: q̄q; extet difficile tēporis
motus mozula: cū nil aīal pcipiat absq; tpe ⁊ cōtinuo. de
memoria ⁊ reminiscētia. ¶ Propter b⁹ scōm sciēdum q⁹
. A. illic. Hen⁹ vo qō ex pōdere. manifestat decimuz gen⁹
pulsuū fm ipsi⁹ ordinē: qō Ha. ⁊ Paly. posuerūt octauuz.
Ingens q⁹ gen⁹ pulsuū: qō sumiř ex pōdere ē p ꝓpationē
ꝓportionis q̄titatū, ꝓportionaliū q̄tuoꝝ tēpoꝝ in adinui
cem. puta duoꝝ motuū. ⁊ duarū getū. Et q̄uis sensus nō
possit oē hoc discernere: tū poterit p ꝓpationē ꝓportionū
q̄titatū, ꝓportionaliuz tēpoꝝ diastolis ad tps: qō est iter
duas diastoles: qm̄ tūc iterueniūt tpa tria: vt mot⁹ ad si
stolē: ⁊ ges ⁊ mot⁹ ipsi⁹ ad diastolē. Et ad summū cōparā
do tps in quo est mot⁹ ad id in quo fit ges. aut eō. motus
nāq; magis pcipiř gete: q̄ mot⁹ motu: vel ges gete cū op
ponanř: plusq; tēpore colligāt. Et ideo q faciūt ꝓpartio
nem tēporis motus ad tēpus motus. ⁊ tēporis getis ad tē
pus getis: ponūt capitulū in capitulo. Et id septimo theo
rice cū Hal. hoc est cognitionē sensitiuaz: locāt in agnitio
nem iiellectiuaz. Duo nāq; sunt capitula ⁊ p̄ncipia cogni
tionis sensus ⁊ itellectus vtcūq; opposita: ⁊ licz ℔ missio
sit tolerabilis ⁊ nō inconueniens: non tñ est bona siuevti
lis: qz nō potest in sensum ⁊ experiētiam puenire: sicut cō
sideratio expetit medicine. Deinde ostendit quid sit pon
dus vel mēsura dicens: q⁹ est illud in quo ꝓportiōes attē
duñř musice. hoc aūt videř velocitas ⁊ tarditas: raritas
⁊ spissitudo p̄ncipal'r tēporis rōne in quo consistūt. ¶ Inter
vo magnitudo ⁊ paruitas: fortitudo ⁊ debilitas. Super
has enim differētias ꝓprie videnř pulsuū, ꝓportōes attē
di. Cum igiř vnus pulsus aut partes vnius pulsus iuxta
p̄dictum canonē ꝓportionū: vel cōsonātiaꝝ se habēt ad
alterū in q̄tuoꝝ maxime dñntys vl' q̄nq;. puta magnitudi
ne ⁊ paruitate: fortitudine ⁊ debilitate. velocitate ⁊ tar
ditate: spissitudine ⁊ raritate: aut ēt duricie ⁊ mollicie: siē
q̄tuoꝝ ad tria ꝯsonātia pulsualis diatesseron musicali cō
sonātie relata. Si vo se in his habeāt: velut tria ad duo:
tunc cōsurgit pulsus ꝓportio diapente suppōsita. Si aūt
vt quatuoꝝ ad duo. ita ipsa ꝓportionař diapason. ⁊ ita in
alys compositis. Accedo igiř ampli⁹ in expositionem se
riei. A. qui dās eius itentionē dicit. Scio q⁹ in pulsu nā ⁊
potestas musice reperiř: qō declarat in pulsu eq̄li ⁊ ieq̄li:
ac in pulsu pōderis: in qb⁹ magis nā obseruař musice. z⁹
explicat ꝓportiones quas in pulsu possum⁹ obseruare
illic. Ha. vo. Et p̄mitus id ostēdit in pulsu equali ⁊ iequa
li: scōo in pulsu iequal'r ordinato ⁊ iequal'r ꝯordinato. ⁊ in
pulsu pōderis ibi. Et quēadmodū. ꝓponēs itaq; silitudi
nē q̄dā ingt. Sicut scia musice pficiř ex sonoꝝ adinuicē
p̄iūctōe fz ꝓportionē tēpoꝝ p̄ntē ipos in acuitate ⁊ grauī
tate q̄ sunt vocis oīe p circulares quosdā casus ⁊ cursus
nūc voce descēdēdo: tūc aūt subleuādo q̄ iter eoꝝ existūt
pcussiōes. Illic. n. ꝯstituunř sicut circuli icipiētes ab vna
septē vocū: ⁊ p alias trāseūtes reuertunř. Deīde adaptās
scōo ptacta duobus ꝓpositis dicit sil'r eē in. p. qz ꝓportio
pulsuū in qb⁹ ꝓportio p̄ncipal'r obseruař in velocitate ⁊
spissitudīe. sil'r in raritate ⁊ tarditate ē tāq; ꝓportio sono
rū: musice in ℔. Et ꝓportio ēt dispōnū pulsuū ī fortitudi
ne ⁊ debilitate: in magnitudīe ⁊ puitate: ē sicut ꝓportio cō
iunctōis seu cōpōnis sonoꝝ musice p q̄s ptingit sonos va
riari fm velocitatē tarditatē ⁊c. Deīde ēt quēadmodum
declarat id in pulsu pōderis ⁊ in diuerse ordiato ⁊ inordi
nato ponēs p̄mo duas ptes silitudis: deīde aptās ad ꝓpo
sitū illic. Et ꝓportio. Et dicit q⁹ sicut tēpus pcutiendi lon
gum vel breue: ⁊ quātitas extēsionis sonoꝝ q̄nq; sunt cō
ueniētes ꝓportionales vt in bellis tube: in cameris psal
terium ⁊ viola. Et aliq̄n incōueniētes ⁊ imꝓproportionate
loco: vt eius qō exemplificatuz. ecōuerso. ⁊ id quo ad pul
sum ponderis. Et sil'r cum accidit interdum diuersitates
ordinatas eē in q̄nq; rebus vl' pluribꝰ: ⁊ aliq̄n ꝯordinatas
ordinē indifferēter cozrūpētes: ⁊ hoc q̄tum ad pulsuz di
uerse ordinatū ⁊ inordinatū. Deinde ⁊ ꝓportio succincte
valde ⁊ cōfuse has duas partes similitudinis applicat di
cens. Ita ꝓportio dispōnis pulsus in fortitudine ⁊ debili
tate: ⁊ in quātitate: in magnitudine ⁊ paruitate: ac simili
bus quo ad vtroslibet pulsus: lz sonet de pulsu ponderis: cō
tingit esse ꝓueniēs ⁊c. Et subdit q⁹ egrediř ℔ a genere pul
sus in quo attendiř ordo: aut eius oppositum quare pul
sus ingrediř ponderis. in ipso enim ꝓprius seruař conso
nantia pulsualis: eo q⁹ sumiř ex tpe motus vbi quantitas
reperiř. Deinde Hal. aūt exprimit ꝓportiones pulsuales
fm q⁹ musicis cōsonātys adaptanř dicēs q⁹ visuz est Ha.
q⁹ id qō pōt pcipi ex ꝓportionibus ponderis ⁊ pulsus est
iuxta vnā ꝓportionem musice: q dř ꝓportio totius: idest
dupli ⁊ q̄nq; que ꝓportio dř tripli. Qō exponens subdit
q⁹ ea est ꝓportio dupli adiuncta ꝓportioni: que addit me
dietatem: qz cōtinet totum aliqd ⁊ ipsius medium. ⁊ ista
est ꝓportio cōposita ex diapēte diapason: ⁊ ideo sic appel
lata bis aliqō totum cōtinēs ⁊ eius mediū. Sic igitur cuz
aliquis pulsus se hz ad aliud in velocitate ⁊ tarditate ⁊ ce
teris: vt tactū differentys in numeris vel vocibus: vt tria
ad vnum ꝓportio similis predicte concidet in pulsu. Et

sic in alys dicēdum erit ꝓportionib⁹ pulsuum suo modo. Scōa ꝓportio in pulsu obseruata est ſm ꝓportionē musicalem dictā per totū: q̄ ꝓprior est dupli: ⁊ ista est consonātia dyapason: siue p totū seu oē dicta: qm̄ in toto vl'pfecto terminaſ. puta in ꝑma monocordi fine: vt in octo. oē nāq; ⁊ totuz ⁊ pfectū nō ſm spēm differūt abiuicē. ꝑ celi ⁊ mūdi. Noīaſ ēt ita. q̄ oēs obtinet voces. Antiqtus octo vt ꝓpuit cithare cōstabāt chordis. ⁊ q̄ octo vocib⁹ cōstituit. Tertia vo ꝓportio hic cōsiderata est illa que dr̄ per q̄nq;: que addit medietatē sicut cū aliqd contineat aliqō totū ⁊ eius mediū: vt tria se habēt ad duo: que ꝓportio dicit dyapēte siue p q̄nq;: eo q̄ in q̄nto terminet loco monocordi q̄nq; obtinēs voces. Quarta quoq; ꝓportio que in pulsu dicitur reperiri sumitur iuxta ꝓportionem: que est p q̄tuor addentē tertiā ptē. Continet. n. totum aliqō. ⁊ tertiā ptē sup̄ hoc ipsius vt q̄tuor se hz ad tria: q̄ dyatesseron dr̄: eo q̄ q̄tuor vocib⁹ cōstans in q̄rto loco cadit īstrumenti. Est ⁊ q̄nta ꝓportio in pulsu obseruata: que accipit iuxta ꝓportionē cōmuniter sumptā q̄ est p q̄nq; addētez q̄rtam ptem: q̄li ꝓportione q̄nq; se hēt ad q̄tuor: cū ipm totū habeat: ⁊ vnū qō est eius ps q̄rta: que ꝓportio nō est ꝓprie musicalis: cū solū q̄nq; vel sex extent. Minima. n. ꝓportionū musicaliū ē dyatesseron: maxima vo his dyapason. Quidā tñ hic pythagoriçātes p̄ncipia musice ignorātes ꝓportionē hāc musicalem foze cōtra reliq̄s putant distinctā. septē etiā asserentes: cum ⁊ diatonū iter eas locent. Deinde subditur q̄ postea in pulsib⁹ nō ꝑcipit aliq̄ ꝓportio modica īteruenīēte tēporis īter duo ꝓparabilia distātia: q̄lis est ꝓportio. 5. ad. 6. vel. 7. ad. 6. ⁊ sic deinceps percipit multo mīn⁹. ¶Dubitaſ cur ꝓportio musicalis bis dyapason nō numeraſ ab. A. cū possit in pulsib⁹ reperiri: sicut reperit in alys. ¶Aut dōm fortassis q̄ nō īteruenit tāta distātia in ptes pulsus: vt que ei⁹. Uel forte reliqt notā ex dyapēte dyapason eidē appropinq̄nte. Appz itaq; vitas hui⁹ q̄siti difficilis admirati cū sit de pulsib⁹: q̄rum scīa q̄rdua. vñ theo. 7. Pulsus scientia grauis est ⁊ difficilis ⁊ cognitio ipsi⁹ cum magna susciꝑt difficultate triplici ex cā. Primū. q̄ nō est facile assuescere in venarū sensu cōsuetudinē que possit cognoscere modicā alterationē que in pulsu fit. Scōo. q̄ necesse fit breuiori tēpore solū decē genera pulsuū cognoscere: cā vnū ad reliquum habeat relationē. Tertio q̄ nihil certius exteri⁹ reperit cui valeat pulsus conferri vel comparari velut in vrina. Subdoq; quartam q̄ pulsus est motus. 8z. dr̄ia. mot⁹ autem cognitio difficilis cum sit materialis potentialis nō permanēs is successiuus: vt sermo ipsius ostendit qui de physico extat auditu.

Propter quartum vo ad ꝑmū dōm q̄ q̄dam dicūt ꝓportiōes hincinde sumi eguoce. puta in musica ⁊ pulsu. Qō falsuz vt visum ex dictis: cū oñsum sit in pulsu musicā saltē humanā reperiri. Et musica vniuoce magis: aut saltē anologice: vt de trib⁹ particularibus musicis: vt superius innotuit ꝑdicaſ tanq̄ genus. ¶Unde dōm est q̄ altere spēs ⁊ dr̄ie sub alteris collocanſ: qm̄ sonoꝝ ꝓportiones sub illis q̄ pulsuū nāl'r ordinent magis si in ipso musicā volum⁹ obseruare humanā. ⁊ si in sonis organicā cū hoc tūc velut pars cōtineat in toto. Si vo ꝓportiōes pulsuū consideretur tāq̄ īmanifeste: cognoscunt vo per ꝓportiones sonorum sicut p aliqō manifestū: ⁊ ꝑbent sic ꝓportionib⁹ subdent musice organice. Uel pōt dici q̄ ꝓportiōes pulsuuz quadā silitudine qua oēs trāseūt. topicoꝝ sexto. trāsumpte sunt a ꝓportionib⁹ musice organice: que trāsumptio iam ducū appuit. ¶Ad aliud dicendum q̄ sicut musica organica est circa q̄titatē tempoꝝ: ita ⁊ musica obseruata in pulsu: vt visum in expositione seriei. A. ¶Ad aliud dōm q̄ subiecta nō multū differūt: qm̄ numerus sonoꝝ adaptatur homini ſm instrumēta maxime naturalia: vt ⁊ pulsus ordine suo. ¶Ad aliud dōm q̄ lz in vno consonantia attendaſ vocū. ⁊ in alio pulsuū. hec tñ multum distant: vt declaratū est iam in adinuicē ꝓportionibus ſm quas accipitur silitudo. ¶Ad aliud dōm q̄ sicut musica getat animos organica ⁊ ad laudabiliores prouehit mores. ita etiam consequenter medicina habitum cōseruat perfectum in corpore aut inducens. puta sanitatem non minus pacificantur animi ⁊ mores consurgunt insignes. vnde primo de ingenio. Qui vult curare animam primo curet corpus. ⁊c. ¶Differentia LXXXIIII.

Quod egestionis coloris varietas sit laudabilis ostendit: vt apparebit per quartuz scōe. ⁊ Palin. mutationes egestionū iuuant affozis. scōa.

Quod firmatur. quoniaz tertio sexta decima. Qui egerit species diuersas: scilicet colerici ⁊ spumosi ⁊ species pingues ⁊ non debilitatur: non oportet vt ipsuz constringas ⁊ perducas ad egritudines fraudulentas: he autem varietatem important. ¶Amplius simile videt de vrina ⁊ de egestione cum sit alterutra supfluitas vlis. sed vrina laudaſ vary colozis vltra simplicē. vñ ꝑmo scōa. Urina nigra est signū malū: que tñ ex ea sanioz est: est illa cuius hypostasis est nigra ⁊ aquositas nō est nigra. hō vo colozis varietatē importat. ¶Adhuc ars ē nature sequela. varietas aūt colozis egestiōis approbaſ ſm artē magis. iuxta illud veteris. Cum farmaco vo melius: ⁊ q̄to ampliores colozes: egestiones nō male. ¶Rursus: illud est bonū qō vigorē oñdit nāe. hō vo est varietas colozis cū potentiā oñdat ipsius super humozes plurimos expellendos. Itaq; egestiōis colozis varietas laudabilis extat.

In oppositum medicoꝝ cetus. Adhuc de rō ne digōnis in supfluis est materiā vtuti habilitare expulsiue. id aūt ꝓpie fit ꝑparādo subam: eāq; dimidēdo a partib⁹ ⁊ reddēdo vnigeneā: ⁊ de mū colorē cū is causet ab ea q̄litatib⁹ mediātibus p̄mis: dr̄ia sequēti. Eti. sīle videt de egōne: vt de sputo ⁊ vomitu. Sed vitupanſ tales vary seu puri. ꝓnosticoꝝ scōo. Itidem illud extat illaudabile qō a ꝓpria egredit nā vel colore: ꝓprius aūt vt apparebit egōnis color est ad subcitrinū declinare. Varius aūt multiplex diuersificaſ ab isto. Igit colozis illaudabilis est varietas.

Propter primum gdē sciendū q̄ egestio dupl'r accipit. vne quidem cōiter pro supfluitatū oī eductiōe: iuxta illud secūm de affozismoꝝ. Considerare oportet egestiones: quod proprius dicit excretiones. Aliter quidem ꝓprie. put est supfluitas digōnis p̄me in intestinis īferioꝝ: ⁊ maxime in monoculo causata. In eo nanq; in dietatis inculpabil'r a chilositate stercus secernit: cui quidē colera p̄miscet a chisti fellis delata. Ipsa quoq; q̄drupl'r pōt secūdū in ea repta ꝓsiderari: aut rōne q̄titatis q̄litatis: exitus: tēpore: vel ea cū qua egredit habitudine. Quātitate quidē varia tur: dupl'r vel absolute: aut ſm qd vt q̄litatis in q̄titate. primo quidē in multā paucā diuersificaſ ac mediaz. Qō etiā euenit aut ꝓpter susceptū cibū vel suscipientis nām. Siquidez multa plurimos denotat cibos. Si aūt pauca: paucos cū ordine ⁊ artificio tali vel hō. Media quoq; mediocres: ⁊ p̄ dispositas sufficiēter: que circa eā opantes particulas. Si vo scōo: aut fortitudo existit excretiue cū attractiue ibecillitate. mesaraicarū puta. Uel multiplex: colere in intestina cōfluxus vel motus supfluus. Pauca quoq; ex oppositis reddit causis. ⁊ digestiue ibecillitate

retētiua ei deseruiente. Qualitatis in quātitate quidem respectu vel qz ex cibo plus in corpus ūmittit: q̄ in secessum trāsducant vt mulsa ⁊ nuces. theorice septimo. ⁊ vinum magis testiculi gallox saginatorū. ⁊ brodiū carniux laudatarū. dr̄ia. 68. aut ecōtra ceu baucia: rapa: caulis ⁊ q̄ hȝ: vel mediū obtinet: vt panis ſm Auer. galline caro annualis agni ⁊ hedina. Et hec itidē ſm corpora diuersificātur apta tal'r vel aliter suscipere. Qualitatis quoq; rōne tripliciter liquoris seu subē a medicis plerūq; nominate coloris ⁊ odoris. Ex liquore gdē. qz alius humidus: alius siccus: nōnullus vero medius. Humidus gdem denotat succositatē aliměti ad epar minime demādari: aut defluxum humox in ventrē ⁊ itestina. Qō discernit̄ colore alimēti vel humox. Siccus vo signat ꝓuationē harum causaruz ⁊ caliditatē partium digestiuax cū ep̄is robore. Et ad hoc sil'r dispositio ciboz operatur. Mediocris aūt ex causis cōsurgit medys. Ex colore gdē multipl'r signat̄: sicut ⁊ colores multi exist̄ut. ⁊ possunt simplices eē vel cōmixti: qm̄ alius subalbidus: alius creteus. citrin⁹: igneus ⁊ croceus: eruginosus: viridis: idie⁹: liuidus: ⁊ niger. Quorum quoq; subalbidus flegma denotat gipseū abūdare: aut frigiditatū dominiū. Creteus ꝓuationē descēsus colere in itestina. Citrinus ⁊ ꝑpe remissus nālem: vt sic denotat egestionē. Igneus colerā rubeā signat abūdāter in itestina mādari. Et croceus ampli⁹ illo. Eruginosus coleram hȝ. vt viridis viridē ⁊ frigiditatez q̄q;. Indicus vo liuidus ⁊ niger mortificationē denotāt calidi vl' adustionem: aut colerā adustā vel prauā colerā nigrā: plus tamē ⁊ minus. Cui⁹ qdē pessima extat significatio nisi euacuetur paulatine fortasse. Lōpositi quoq; colores sunt pluriumi: verū qdā magis tendūt in latus nālitatis vtcunq; sicut p̄ores: alteri in oppositaz ceu postremi: quox itēsiox ē malitia. Ex odore sigdem qm̄ quedā est ꝓuata odore que grandē signat frigiditatē aut flegmatis dominiū. Alia vo est odoris trahētis ad acredinē vel p̄citatē: vt que melācolie: quedā ad acuitatē nitrosam ceu q̄ colere: vel erit multū fetida que putredinez humox: vel digōnis corruptionē signat. Qō aliquādo contingit ex cibis: vt sunt tallus arboris: gūmi asce: poz: allea: eruca ⁊ hȝ. Aut mediocris iter hr̄e fetorē ⁊ nō hr̄e: q̄ pfectā denotat digōnem ⁊ naturalitatē. Ratione gdē egressionis tēporis diuersificat̄: cū quedā sit cita: alia tarda: ⁊ nōnulla media. Qō euenit ex ciboz diuersitate in se ac ordine illox: vel debilitate attractiue: cū fortitudine excretiue vel sensibilitate ꝓtium digestiuarū nimia: vel vlcere vel humox cōfluxu: aut ex eox opposito vel ex eox medio. Ex habitudine vo qz egredit̄ cuz sonitu vel vētositate aut spuma vnctuositate sanguine vel sanie. Que aūt cum sonitu denotat ventositatē humido ipsi⁹ admisceri: ⁊ frigiditatē itestinoꝝ vel angustiā istrumētox: que nō paz ex cibis ēt causatur vētosis. cui⁹ significatio in verecūdātibus egrotantib⁹ ē prava. Que aūt cū ventositate minor est p̄dicta: minusq; mala q̄ calido efficit̄: vel motu vel vtroq;. Spumosa q̄z mōstrat calorē fortē eliquantē: vt in tabidis vel vētositatis cōmixtionez. Unctuosa sigdē adipis ⁊ pinguedinis liquefactionē: ⁊ humiditatis p̄ncipaliū. cū fuerit leuis viscosa. leuis vo vt supnatet aq̄ ceu stercus vacce ventositatem demōstrat nō paucā: vt in colicis. Sanguinea vero egredit̄ vel a toto corpe: vl' a parte: vt ep̄e mesaraica: splene: vel itestinis ⁊ hȝ: aut mēbri mutillatiōe: qō dolore lesioneq; actionū diuersificat̄: qm̄ aut est chilosa: vel lauatiua colerica: viruleta: feculēta: subtilis: grossa: nigra: melācholica: vl' sanguis purus: aut caro epatis nigra: grossa: tertio decimaq̄rta. Sanies sigdē denotat rupturaz ap̄atis: vel itestinox vlcera: siue purgationez māe virulente oi ex corpore. vñ p̄mo scōa. Sanus relinquens exercitiū multotiens egerit virus ⁊ saniem: que sibi laudabilis est purgatio: cū ab ide laxitas remoueat̄. Et nosce q; egestionum alia est nālis optima vt mollis cōtinua ſm quātitatem ꝓportional'r eius assumptox hora subiēs solita: non murmurās egressu. ꝓnostico⁹ scōo. vnde scōa p̄mo. Dee egestionū est melior: que iūcta similiū partiū in qua sicci tati est aquositas vehemēter admixta: cui⁹ spissitudo est vt que mellis exitu facilis nō pungens: colorem habens citrinitati attinētem: non multi fetoris neq; illo priuata: rugitum minime: seu gurgulationem habēs vel spumaz hora subiens cōsueta: ⁊ quātitati assumptorum ꝓportionata. Que huic opposita inaturalis ad hanc existit: ſm tamen amplius ⁊ minus valde. Quid autem sit color. differētia visum. 64. Est autē hic varietas diuersa in egestione colorum simul perceptio. laudabilis quoq; nūc significationem importat. Est autem laudabile aliquid: aliud il laudabile: nōnullum vero mediū. Laudabile quoq; multiplex. qz vel bonitatis perpauce. ⁊ ita signum nō maluz. aut ampliozis. ⁊ sic bonum. vel adhuc itensiozis ⁊ id melius. ⁊ ita deinceps optimum ac optimum valde seu saluberrimuz. Similiter ⁊ illaudabile: aut pauce malitie erit ⁊ etiam signum nō bonum: vel grādiozis ⁊ id malum: aut deinceps: ⁊ tunc pessimū ⁊ q̄ꝑpessimū seu mortalissimuz. Medium aūt appellat̄ neutrum: sicut in tegni digiti denigrati: quod ⁊ latitudinem habet: ceu vni extremorum amplius q̄ alteri appropinquans. primo crisium. ⁊ decimo apparens Almansoris.

Propter secundum vo sciendū q; medicox cetus visus est cōiter vituparе varietatē colorіs egōnis. vñ ꝓnosticoruz scōo. Egōnes varie diuturniorē denotant morbū: nigris: liuidis pinguib⁹: ⁊ olētib⁹: pnitiose aūt nihil minus. Sūt nāq; hȝ rasiue: colerice: sanguinee: prasine: ⁊ nigre. aliqsi quidē simul: qm̄q; vo singulariter exeuntes. Et iō ibidem Lōmētator. varie multas esse dispones oñdunt. vñ tēpore indigēt ad digōnē. multis. n. entibus dispōnibus decēter quidē esse quasdā ex ipsis longas. Si aūt nō: sed oīno qual'r nām quēadmodū resistētibus plurimis certantez cōsumere plurimū tēpus. Et affor[illegible]mox quarta. Quātūcūq; colores plures egōnū fuerint magis: peius. Crisium quoq; primo. Egestio varia varys poslideri corpus dispōnibus monstrat. ⁊ ideo diuturna ⁊ malitiosa. multe nāq; dispones tēpore egent ad digōnem ampliozi: ⁊ periculuz inferūt multitudini equali. Et id Almāsoris etiā ⁊ theorice decimo. Cuius quidē ꝓrium quarto scōa seriat̄ ita. Diuersitas colorіs eius qō egredit̄ de egōne est laudabilis ī duabus horis non alibi. Quax vna est diuersitas cretica post digōnem in die cretico ⁊ signo cretico. Altera vo post solutiuā potionē ptrāseunte fortē. signat nāq; in his duābus dispōnibus mundificationē expectatā. Sed in alys adustionē liquefactionē ⁊ multitudinē humox corruptorum. vñ tertio quartadecima. Est q̄q; in expulsionibus colox diuersox leuitas. Quid aūt de hoc ꝓr apparebit.

Propter tertiū quidē ex his sciēdum q; diuersitas colorіs egōnis aut egredit̄ ab arte per farmacū: vel sponte. Siquidē primū: aut farmacū effrenitat vel nō. Si vo effrenitat matū. prauā. n. dispōnem causat in corpore. Si autē non effrenitat: tunc aut farmacū habet euacuare plurimos humores. ⁊ per ois colores vna. ⁊ id est bonum supposito tali vt op⁹ euacuare. Si vo solum vnum educere ⁊ plures euacuet non bonum: vt prius saltem significatiue: cuz multos humores denotet in corpore quos natura nō potens gubernare sponte emittit fere. Si aūt sponte fluant hȝ cum humoribus colores aut sunt oīno prauī corrupti: vl' nō sunt tales: sed vtcūq; adhuc attinent naturalitati. Et tūc aut

expelluntur in ꝓncipio nondum apparentibus q̄ digōnis signis. vel in statu vt cū iam apparuerint ea. Sigdez ꝑus aut virtus est fortis vel debilis. sigdem debilis ꝓauuz ⁊ necem denotās magis. si vo robusta plixitatē morbi. Interdū nāq; virtus est fortis sensibilis ītolerans idigestuz expellēs in ꝓncipio: aut cū eo digestū in augmēto: cū idicatiua semp sint signa ꝓcedētia que digōnis. Si aūt scdo tūc vl crisis erit ꝓfecta. ⁊ ita tāta pōt in varietate colozis egōnis fieri digō cuz suba vt nō solū ipsa: veruz colo⁹ vniten⁹. ⁊ id optimū demōstrat. Sigdem diminuta tūc mutan⁹ colozes in meli⁹: sz varietatez nō perdūt oīno. Et id laudabile fit respectu euacuatiōis in ꝓncipio facte: nō autem que in vltimo crisi ꝓfecta. vñ ⁊ habebunt mediocriter significare ꝑ ꝓmū crisiū ⁊ affoxismoꝝ: cum ibi dcm̄ sit digōnis signa semp de se foze laudabilia breuitatez morbi denotātia. Indicatiua vo nō semp nisi cū que digōnis ꝓcesserint signa. Dixi aūt ꝓ se. qz pōt ee mā digesta. nō tamen subseq̄ salus: eo q ꝟtus nō poterit ipaz educere excretiua velut sanie cōtēta in pectoze. qñq; ꝓnosticoz z: ⁊ interioꝝ q̄rto: ⁊ merito cuz altera sit ꝟtus nālis que digerit ⁊ expellēs amplius nālis. Si aūt exist⁹ hꝫ hūozes coloꝝ innaturaliū penitus: tūc nō solū plures: veꝝ vnus iudicaf a vetere pessim⁹. vnde subdit. Egritudinib⁹ quibuscūq; icipiētibus a colera nigra surgz vel deozsuz subierit mozale cū oēm euacuatiōe laudabilē digestionez opozteat ꝓcedere. sequi vo discretionē māe a partib⁹. vz. ⁊ deiceps eūationem. Cōmētato⁹ ibidem. Si vo egredia tur in statu ꝓecuntib⁹ iam digōnis significationib⁹: cum ꝟtutis etiā cōstantia pōt in laudabile conuerti: q̄uis non amittāt varietatē colozis oīariā: cuz nā nō possit cos vnitare ꝓpter ipsoꝝ pessimitatē: pmutaf tamen i meli⁹: vt in colozes minus nāe oppositos. vñ ibidem Cōmētato⁹. Quia multū tales egestiones vidimus fm pestilētē egritudinē longā periculose būtibus ⁊ saluādis. non tñ apparebāt ꝓncipiantib⁹ egritudinib⁹: aut augmentantib⁹ colliquationes flaue coloze exītes cum egredicbanf: quaꝝ colozes postea nigri: quēadmoduz fex sanguinis apparebant. Quare theozice ꝓmo. Uidi nōnullos egerētes hāc spēm melie: vt nigra. qui cito perierūt. vidi quoq; quosdā eoꝝ hāc egerentes ⁊ post duos dies citrina facta est egestio paulatim: ⁊ a mozbo liberati sunt. Uidi eqdem in cuius cute colo⁹ violaceus apparuit ⁊ liberatus est post paruz: qñ variata est melia. ⁊ post pusillū flauus factus est colo⁹ in coꝝ egestione. Ipsecq; ego aspexi egestionē nigrā melicaz inolētē cozruscantē: vt cassiafistula in iuuene gn q̄ dieb⁹: aut ide manētem ⁊ redeuntē ad nālez deinceps Et in eo iam vestigia lepze mōstrabanf in facie. Et ista qdem est pessima cū nō scōm viam fuerit purgationis. vñ ꝓmo scda. Humoz ad vltimū melicus purus ꝓnecans est fm plurimū cum egredif. s. est mozris significatio. Chimi aūt nigri exitus ceu sanguis niger multotiēs ꝓfert. Heneratur aūt hꝫ colera vere nigra ex hūoze nigro: siue ex nō certe nigro: que fex est sanguinis per modū adustionis vl putrefactionis. Cum. n. splen debilr nō potēs ptactuz humorē nigrū seu meliam nālez attrahere remanet in epate ⁊ vasis cum sanguine ⁊ cozruptiōe in hꝫ tam ꝓauū ꝑmutaf: vt ⁊ lepras deteriozes īducat: cancros: herpetes: ⁊ hꝫ. ⁊ ꝓpzie cū ex melia generatur naturali minus grossa oīa. 3z. Humoz qppe niger triplr differt ab egestione nigra. qz coagulaf cuz fit exterius nō est lucidus cozruscās neq; terram ebuliēs fermētat: velut acetū: ita vt aut muscę ⁊ vniuersalr aialia fugiāt ab eo: quoꝝ oppositā penit⁹ reperiunt in egestione melica ꝓdicta. Sic itaq; varietas colozis egestiōis omnina: ⁊ maxime ꝓassina est pessima i ꝓncipio per viam cause ⁊ signi. Causat enī ꝓauaz in cozpoze dispositionē ac ostendit. Uarietas quoq; imutata ꝑ digōnem aliqualē in melius extat laudabilis nō simpliciter: sed relatiue ⁊ per modū cause. qz ipsa euacuata deno⁹tat meliozē dispositionem in cozpoze causari: tamen vt q̄dam dicūt illaudabilis est per viaz signi: eo q grādē ostēdit egestionis malitiā: ⁊ a naturalitate ipsius elongatam. Quozum qdez omniū est euidēs confirmatio ex rei que⁹site natura cū opozteat in oī bona eūone digōnem ꝓcedere: sequi vo expulsionē vt etiā ars ostendit.

Propter quartum qdē ad primū qd dōz visuz. Egō. n. diuersoꝝ colo⁹ etiā in statu nō est oīno bona: cū de rōne maturatiōis sit vnitare quecūq;. Est tñ bona fm qd: vt illius q̄ fit in ꝓncipio relatiōe: ita ⁊ q̄ fm artē facta in ꝓncipio vt cūq; laudabilis est respectu istius q̄ accidit sponte: dūmō ars euacuet ꝑ aliq̄ō tempus anteq̄ natura. Si. n. vna die euacuet: ⁊ natura eadē die vel sequēti coacta eūasset: egō huiꝰ varia nō esset minus mala ea q̄ sponte facta: imo deterioz fozet: cū ꝟtus fuisset farmaco fatigata. ¶ Ad aliud dōm q mutatio egōnis cōfert: dūmodo colozes ozdinate ipsius egrediant semel vicissim: vt q nā primitus disponat vnū ad exitū: ⁊ deinceps aliū: sz nō sit oīno bonum: eo q eius cozpus lapsuz mōstrat: in sano nāq; minime bz reperiri. Cum igif alicubi inueniaf melius est vt paulatine vnus alteratus post alium emittaf q̄ si oēs inalterati: vl etiā alterati: dūmodo nō fiat trāsmutatio ad humiditatē radicalē principaliū: que ab eius semota parte ⁊ nā cozrūpif de facili. ¶ Et ad confirmationē dōm sil⁹. ¶ Ad aliud dōm q nō valet: qñ hic est sermo de varietate egestiōis innāli. Obycif aūt de vrina parti nāli ⁊ innāli ptim. Ita nāq; dicere de egōne q si eet partim nālis ⁊ innālis partim: minus malū esset q̄ si oīs innālis. ¶ Ad aliud dōm q neq; egestio multoꝝ colo⁹ laudaf simplr fm artē: cuz laudabilius esset simplex illud vnū: sed cōparatiōe ad ea que sponte diuersoꝝ fit colozuz. Adhuc aliqua pūt fieri p artē que nō per nām. ⁊ eꝫ. sz vlius ars nām imitef: non tñ ipsam attingit. vñ. A. quarto metaphy. Ars est debilioꝝ q̄ natura: nec ꝓsequif eā: sz multum laboꝛet. Ars. n. semper sequif nām recte opantē. Si aūt recte nō oppositē: sed potius cozrigit illā. ¶ Ad aliud dōm q varietas coloꝝ egestionū nō simplr ostēdit nature vigozē: veꝝ potius vt oñsum est: ecōuerso. Nunq̄. n. natura bona cūonem cōficit: nisi ꝓius ꝓparatio ꝓcedat: q̄tūcūq; ipsa fuerit fortis. Nō enim fm q quis fulcitur: vt inimicū suum vincat coniunctus illi oīno: sed opus fit vt distās fm quid fulciaf extra illum. ¶ Ad alia etiaz que alterius partis vt ad primū iā quid dōm apparuit vsq̄quaq;. ¶ Ad aliud dōm q illud verificaf in crisi: oībus cōditionibus ipsius laudabilibus suppositis ꝓmo creticoꝝ tactis ⁊ affoxismoꝝ. ¶ Ad aliō dōm cum ꝓputum sit supfluitas homogenioꝝ aut vomit⁹ q̄ egestio: sitq; etiā in locis principaliozibus ⁊ calidiozib⁹ nō est oīno simile de his vsquequaq; ac egestione. ¶ Ad aliud dicēduz q colo⁹ egestionis naturalis ad citrinitatē vt īductum est declinat. hꝫ autem varietas colozis in casu laudabilis non simplr naturalis: sed fm qd sicut ostensum est ⁊ imperfecte. ¶ Differentia LXXXV.

Quod coloꝝ prius def

vrine q̄ substantia: ostenditur testimonys Isaac ⁊ theophili. ¶ Adhuc natura ꝓcedit paulatine de diminutis ad ꝑfectioza: ⁊ de facilioꝛib⁹ peruenit ⁊ difficilioza: de aialibus apparēs. Sed coloꝝ est qd diminutuz ⁊ facilius susceptibile respectu subē vt sapiūt ꝓpzius predicti. ¶ Amplius quod daf a fortiori agente leuius ⁊ ꝓius datur: sed hꝫ est coloꝝ substātie relatione. Ipse namq; a qualitatibus fm Isaac causaf acti

uis magis:substãtia vo a passiuis. ¶ Rursus. ꝑus est qꝫ sequit̃:ꝛ non cõuertitur in ꝓdicamentis. vnde si duo sunt vnum est:ꝛ nõ ecõtra. Sed si substãtia est statim ẽ color: cum substãtia talis semp accidẽtibus qualificet̃. Sed si color est:nõ ꝓpter hoc ſuba erit. qz quedã vrine fm Aui. ſubam nõ habent. ꝛ tamen coloribus participãt. ¶ Adhuc sicut se habz hypostasis ad ſubam. ita ſuba ad colorẽ vt digestionis ostẽdit ordo. sed posterius datr̃ hypostasis substantia: posteriusqꝫ dabit̃ ꝛ color. ¶ Amplius ꝓbl̃. prima. ꝓpter q... oportet ituri que circa vrinã signa. Solutur aũt qz signũ est digestum esse si fuerit ruffa. Transtulit nãqꝫ se Ari. ad colorem: non autem ad substantiam tanqꝫ ꝑmũ. ꝛ magis dignis ostensiuum. Itaqꝫ substãtia colorem prestabit per prius digestiua.

Oppositum cuius videt̃ sentiri primo secũda. Sic ꝑma nãqꝫ digestionis operatio est ſubam efficere. deinde ipsam tingere. cap. 3. ꝓ palin. substantia ꝑor est accidente diffinitione notitia ꝛ tẽpore. metaphysice septimo. Color vo est accꝰ liquor est substãtia. ¶ Rursus illud ꝑus datur: sine quo reliquũ nõ potest existere. Talis vo ẽ color respectu substantie cũ sit accidẽs ꝛ accidẽtis sit ẽsse. Eti. ꝑus dabitur quod magis ītenditur a natura cum ꝑfectum conetur limite semp ocuenire breuiori. id autem substãtia vehemẽtiorem nãqꝫ perfectionẽ digestionis ꝛ bonitatẽ ostendit in substãtia digestio qꝫ in colore. Auicẽna itidez in eodem numero ꝑus est aliqd in potentia qꝫ sit in actu: nono metaphysice. Sed ſuba datur a qualitatib⁹ passiuis que sunt potentiales cũ materiales existant magis. Color vero ab actiuis actualibus ꝛ formalib⁹ amplius. Igit̃ ꝑus colore dabit̃ substãtia. ¶ Ampli⁹ mõstratur qꝫ simul. qz eadem generatio existit hominis:ꝛ hominis albi: hoc est ſube ꝛ accidentis: ergo metaphysice. sed liquor vrine substãtia est: color vero accidens. ¶ Adhuc affozis. ergo. Si morbus fuerit pacutus sola mutatio colozis vel liquozis ad futurã crisim sufficit in septima. Indifferenter igit̃ videt̃ apparere. ¶ Rursus accidens simul ꝓducitur cum ſubiecto ꝛ effectus simul est cum sua causa. physicorum scõo. Sed substantia subiectum videtur colozis ꝛ causa. color vero accidens ꝛ effectus. ꝓpter que conuincitur simul dari vtraqꝫ digestione.

ꝓpter primum sciẽdum antea quid sit vrina: secundo vbi formetur: ꝛ quomodo: tertio quot attendant̃ in ea. Et tãdez quid nomine ꝓzis ꝛ simul eidem relati ꝓportet̃. ¶ Propter vero huius ꝑmum sciẽdum qꝫ vrina est colamentuz sanguinis ex epate veniẽs ad vesicam. affozismoꝫ quarta. ꝓper sanguinem aũt massa sanguinea ītelligit̃ omnes deferẽs humores. sanguis enim ꝓ ea suscipitur. differẽtia. 30. Et sic accipit̃ ab Isaac dicẽte vrinam fore colamẽtum sanguinis ꝛ ceterozuz humozum actionibus nature natum. Dicit̃ etiã simplr̃ ipsa sanguinis colamẽtum: aut ipsius supfluitas aquosa: vel sero similis. Ut enim seruz in generatione casei ex lacte elicit̃. ita vrina ex massa sequestrat̃ humoꝫ. ¶ Propter scõm vero hꝫ sciendum qꝫ vbi ꝛ quomodo vrina generatur. differentia ostendit. 29. Ipsa nãqꝫ generationem ꝛ esse completuz suscipit in epate: sicut humores fm medicos ceteri. vnde Auicẽ. Urina matura venarũ signat sanitatẽ: quando renum egritudines maturationem non ꝓhibent vrine. qz ipsa super eos existit. puta in epate generata: qꝫ ꝛ quarta indicatur affozismoꝫ. Quod opposite notat vrina idigesta omnifariaz vt que diabetis ꝛ hꝫ synthoma desperãte digestionis venenosi. ꝓtendens generis. crisium primo. ¶ Rursus vbi ꝛ a quo datur forma iuuatiuo ꝛ superfluenti cum eadem ꝓductione ac digestione ꝓducatur iuuatiuum ac superfluum. Sed humores vt ponunt: quorum vrina extat superfluitas gignunt̃ in epate. Adhuc cum actio in forme perducat cognitionem. ꝛ significare sit quoddã agere ab eo qdem formam suscipiet super quod aliqd maxime signat. Tale quid epar. Haz vrine fm Aui. ꝛ innuit damascenus significatio est illa que de epate existit: ꝛ ꝓprie de gibbositate ꝛ dispositione ipsi⁹. ꝛ ideo fallax nisi morbus extiterit itra venas. Itaqꝫ vrina formaꝫ essentialr̃ in epate. Quod aũt non in epate: sed potius in renib⁹ vrina generet̃ ostẽdet̃. 7. theozi. ita. Urina est sanguis qquositas: quã renes separant ꝛ ab eo purgantur: cum igit̃ renes cadant in notificationem vrine de eius rõne videtur fore. Adhuc Egidius dicit vrinaz fieri in renibus: qz in eis formam acquirit. Eti. septimo metaphysice. Actus separat ꝛ distinguit. In renib⁹ quoqꝫ fit discretio ꝛ separatio. Erat nãqꝫ vrina prius cũ sanguine ꝑmixta ī chili vena ꝛ emulgẽte: quo nutriebant̃ renes. Igr̃ actus vrine ꝛ forma ꝓstaꝫ in renibus. Dicendum qꝫ duplex forma extat vrine. vna quidem essentialis ꝛ vera: ꝛ altera accidẽtalis apparens. prima quidem suscipitur in epate: vt inductum est per. A. secũdavo in renibus. Unde Egidius sui factus expositor. Quãuis vrina substantiã ꝛ colorem fm habitum recipiat in epate: in renibus tamẽ ipsam fm sensum assumit. Quare cum medicus sit artifex euidentie poterit dicere formam vrine in renibus dari accidentalem: puta ꝛ manifestam: ceu fetui prestatur forma manifestatiõis cũ vterũ egredit̃. ꝛ sic actus hꝫ separat ꝛ distinguit. ¶ Propter tertium hꝫ sciendum qꝫ in vrina fm Haliabbatẽ duo primitus cõsideranť: aquositas. s. ꝛ id qõ in ipsa deductũ est. ꝓprium aũt diuidit̃ fm ipsum ꝛ Auer. in duo. s. in liquorem ꝛ colorem. Cõmuniter tamẽ quãtitas apponitur ꝓ tertio: que etiã in eo qõ in vrinam deductum est cõsideratur: ꝛ altera habens etiam odorem adiunxit. Aui. vo primitus ex septẽ docuit generibus ab eo vocatis vrinaz cognoscere: bis tamẽ minoza seu plura. Cõmunius tamẽ ad quatuoz reducunť: que sunt substantia siue liquor: color: quãtitas: ꝛ cõtentum quod nomine cõmuni hypostasis appellatur. Ut bozũ quidez appareat interptatio sciẽdum qꝫ substantia suscipit dupliciter. Une quidem ꝑut primum. s. est genus entium que in simplicẽ sequestratur vt in mãm formam ꝛ cõpositum circa principium secundi de anima. quã quidem medicus substãtiã non cõsiderat: sed magis diuinus aut naturalis: cum nõ percipiatur sensu: sed intellectu. est enim hoc vniuersale quoddaz qõ intellectus extat obiectum. secũdo de anima. Substãtia vo que a medico in vrina perspicit̃ sensu percipit̃ cuz vrinam cõsideret vt signũ. Omne aũt signum sensibile. Est aũt hꝫ substantia que absqꝫ nominis ambiguitate liquor dr̃ melius natura seu qualitas quedaz dicta: quã visus in vrina cõspicit: fm subtilitatem grossitiem: aut ipsius medium variata: ꝛ hinc est qꝫ triplex ponitur vrine substantia. s. subtilis: grossa ꝛ media. Cuius quedam in medio cõsistit oĩno: alia declinat ad subtilitatis latus: nõnulla vo ad spissitudinis. Et similr̃ quedam est vltime tenuis. alia vero simplr̃: sicqꝫ dupliciter grossa. Est autem tenuis per quã visus acies potest liberius pertrãsire: grossa quoqꝫ ꝑ quã impedite. In media quoqꝫ medium reperitur. Est ꝛ color in vrina obseruandus qui duplr̃ suscipitur. ꝓprie vz. ꝑut dicitur de sensu ꝛ sensato. Color est vltimitas seu extremitas corporis terminati. vnde differentia. 64. Color est qualitas que perficit̃ ex luce. Et solet ponere corpus ꝓhibens affectionem lucentis ab eo inter quod ꝛ lucens ipm est medium: quales sunt omnes vrine colores ꝓter album aquem. Cõmuniter vero suscipitur color ꝑ quocunqꝫ quod visu potest modo quoquo discerni iuxta illud scõi de anima. Color est motus visus fm actum dia-

phoni a luce.s.irradiati.Est nāq; lumen actus diaphoni ⁊ perfectio.Et sic color qui est diaphonitas ⁊ trāslucentia quedam ac omniū ꝓ certo colorūz ꝓuatio color vocatur Accidit enim sibi q̄ videaī ſm q̄ modo suscipit colorez aliquo. Diaphonum enim non est per se visibile: vt simpliciter est dicere:sed ꝓpter extraneum colorez susceptū scōo de anima. Omne enim quod videī aliqualr ſm rationem colorati videī: cum ꝓprium obiectum visus color existat.itaq; cum medicus colorē aqueum ponat constat colorem sic cōmuniter suscipere: de quo appendit⁹ 64.. Urine aūt colorīs vniuersaliter inspecti ponunī gn q̄ ſm. A. ⁊ Auer.gradus.vz.albedinis:citrinitatis: rubedinis:viriditatis:⁊ nigredinis. Haly abbas vero sex induxit:album:citrinuz:igneum:rubeum clarum: rubeū spissum ⁊ nigrū. Di sigdem in colorez demuz descēdunt particulares q̄plures.Et iō ex his moderni ⁊ Hal.cuz Isaac colorez viginti collegerūt:nigrum bis ꝓnunciantes ſm q̄ a mortificatione vel ab adustione causatur. Sunt aūt niger:liuidus:albus:lacteus:karopus: glaucus: subpallidus:pallidus:subcitrinus:citrinus:subruffus:ruffus:subrubeus:rubeus:subrubicūdus:rubicūdus:inops: kianos viridis ⁊ niger. Quibus autem represententur paradigmatibus nō est presentis speculationis. Horum vero quidam significant frigiditatem ⁊ digestionis imperfectionem: vt vsq; ad pallidum tendentes. Alij temperati calidi actionem cum latitudine quadaz: sicut vsq; ad ruffum eleuati. Deinde significant vehementem calidita/tem vt vsq; ad subrubicundum protensi. Et inde inflammationem ⁊ demum adustionem intensam. Horum itidem quidam sunt simplices ⁊ quidaz compositi:primi q̄dem: vt albus ⁊ niger.hi nāq; colorez sunt primi: ex quibus sicut in armonijs consonantie alie cōstituuntur oēs: color enim albus ſm Isaac aliorum basis existit ⁊ materia:ita vt omnes tandem resoluantur in ipsum ⁊ incipiāt ab eodem.Compositi vero duplices existunt.quidam. n. vere ⁊ scōm intellectum compositi sunt: ita q̄ sensu medium non percipiatur inter extrema: quales sunt ceteri inter album entes ⁊ nigrum.ex extremis nāq; conficitur medium.Alteri vero sunt compositione sensibili concreti vt vtrūq; componentium discernatur sensu qui sunt lo ture sanguinis similes oleaginus carminus siue cineritius ⁊ ex rubeo ⁊ nigro commixtus. Urine autem quantitas triplex existit: pauca multa:⁊ mediocris. hoc autem ad quantitatem refertur immissorum maxime:aut ad humores quandoq; euacuatos in eandem. Odor quoq; vrine grauis seu fetor corruptionez grandem denotat sicut calorem multa humiditate detentum extranea: vt que sanguineorum. Sunt enim fetide vrine ⁊ egestiones ſm Halie.⁊ A.priuatio vero odoris aut humorum cruditatē: vel calidi mortificationem significat. Id autez quod preter predicta in vrinam concidit contentum vocatur. Oō lz a quibusdam multiplicius q̄ ab alys ponatur: moderni tamen ipsum in decemnouem diuiserunt iuxta illud. Circulus ampula granum ⁊c. Ipsi namq; fere tria videntur antiquioribus adiunxisse. Horum quoq; per que iudicium extat vrine ſm magis ⁊ minus id prefertur. Per hypostasim enim seu contentum perfectius habetur iudicium.deinde per substantiam consequenter per odorē ⁊ colorem:⁊ demū per quātitatem. vnde ⁊ quidam ipsaz videntur neglexisse. Illud enim quod denotat digestionem magis vel indigestionem:aut eius contrarium magis in vrina est significatiuum:tale quidem vt dicunt est hypostasis.deinde substantia ⁊c. Et ideo Isaac significationem ipsius pretulit alys in vrina obseruatis.pronosticorum secūdo. ¶ Propter vltimum vero hō sciendum: q̄ licet prius dicatur multipliciter in predicamētis.⁊ quoto metaphysice:⁊ simul hec dicunī ad presens aut tempore:quorum generatio vnius precedit alterius ꝓductionem vel simul existit aut natura: vt quoz essentia perfectior ⁊ causa alys vel eque perfecta.

Propter secundum quidem sciendum q̄ quidam moderno/rum concluserunt vrine naturali substantiam dari ꝓmitus q̄ colorem:de qua philosophi loquuntur vrina. Medici autem de innaturali:cui per prius datur color q̄ substantia. Id autem multipliciter ostenditur stare non posse:quoniam medicus vrinam separat in naturalem ⁊ in ī naturalem. Naturalem autem dicit cuius substantia fuerit mediocris ad citrinitatem declinantem. Est nāq; ſm Hali. subignea simul ⁊ subflaua ⁊ magis subignea q̄ subflaua quantitatis mediocris. Et hypostasis cum illic fuerit alba continua equalis pineata in fundo residens:odoris media inter fetore ⁊ odore priuatam. Innaturalis vero ab hac multipliciter separatur. Quod ostenditur.quia cum scientia oppositorum eadem existat ⁊ vt concedūt: medici considerant vrinam innaturalem. ⁊ naturalem igitur intendere habebunt. Sed fortassis per naturalem substantiaz:⁊ quod quid est ipsius volūt denotare vt ꝓtactum vrine:per inaturalē vero subam liquorē ꝓprius dictā:que potius q̄litas quedā est scōa:puta subtilitas: grossities ⁊ mediocritas. Oō si hoc intēdūt voces ab eoz̄ deponunt significatis:vt tales reddantur illis similes cum quibus ratiocinandum minime:quarto metaphysice. Adhuc vt apparebit deliranī:quoniam ⁊ in vrina naturali ꝓut ipsa substantiam dicit ⁊ quiditatem rei non prius tempore datur substantia ⁊ color:lz natura ꝓius:q̄ sermo non tolerat ipsorū:nam simul tempore substantia in his materialibus transmutabilibus cum accidēde inferī:cū vnum ab altero non possit separari. Sequuntur enim accidentia ex necessitate principia cōponētium intrinseca: ceu sunt qualitates secunde a primis causate:⁊ tertie a secundis in virtute primaz. ¶ Kursus:vt ostēdetur color interdum vrine consequitur substantiam: aliquando vō hanc ꝓcedit. Fuerunt ⁊ alij priores contrarietatē colligētes in eoz̄ sermonibus apparentē. Theophilus enim voluit colorem substantiā preire inquiens substantiā quasi difficilioré naturalis calor non potuit condensare. Colorem vō tanq; faciliorē in principio digestionis mutauit. Subdit etiam vrina tenuis ruffa ⁊ subruffa laudabilioz extat tenui palida ⁊ subpalida.denotat nanq; hō naturalem cōualuisse calorem:eo q̄ plurimū vrine colorem cōcessit.Sed quia non potuit materiam condensare vocamus:⁊ hāc ratione.vz.substantie indigestam. Huic autez cōsonat Isaac ytcunq; ita. Si natura incepit decoquere ⁊ prevalere in decoctione inde color est vrine tamē pigritiem monstrat nature in cōplenda actione cum hypostasim non fecerit:quia agere leuius nature colorez q̄ hypostasim.hypostasis enim non complēī nisi virtute coctionis in totum corpus.Sed color tūn cū virtute caloris naturalis in epate ac venis in loco coctionis. Subdit ⁊ denuo q̄ humorum colores signant naturam incepisse facere hypostasim:non tamē compleuisse:⁊ propter hoc claritatem dimisisse ⁊ subtiliationem intrasse.Sic itaq; sapit q̄ color velut quid leuius a natura suscipitur q̄ hypostasis in vrina.Cum igitur substantia vt dicunt fit medium ratione digestionis in significādo: per prius adhuc colordabitur q̄ substantia:⁊ demum finaliter hypostasis constituetur.vnde crisiū primo.Urina subignea ⁊ subflaua: adhuc aūt subtilis ſm hoc quidem subtilis indigesta ſm id q̄ colore talis iam digesta:⁊ demum subignea ⁊ hypostanta. adhuc autez subtilis ſm quidem q̄ subtilis indigesta:prout autē colore talis iaz digesta:subtile vō liquoris

est differentia. Itaq; actio ad colorem actionez precedit ad substantiam. Huius quoq; oppositum videtur. A. sentire. Inquit enī. Cum tenui vrina in qua multa existit tinctura noscitur tincturam non esse ꝓpter digestionē. alioquin digestio in ꝑmis non magis operareť colozis permixtionem. ꝑma nāq; digestionis operatio est substantiam efficere. deinde ipsaz tingere. Et digestio qdem in substātia melioz est q̄ in colore. Sed q̄ cōmunis series est sine non particula negatiua estimo ipsam esse: vt appositioni vel debere subiungi aut seriem cū quadaz transmutatione vt dicať: alioquin digestio in ꝑmis colozis permixtionem operareť magis q̄ substātiam. Huic siqdem trāslationi series ꝯsequentis adaptať manifeste. Et forte erroz subscribētis qui substātiam premisit. Natura enī ꝑncipaliter laborat circa digestionem substātie: cum digestio in supfluis sit habilitatio quedam virtuti expulsiue: vt liberius expellanť. differentia. 159. Inhabilitata enim ꝓpelli nō poterant. Quod aūt hic coadiuuat coexpelli erit substantie vrine mediocritas inter tenuitatē z ꝙssitudinez. Impedientes vero be: non sic autem colоr cum sit quid simplex spirituale. Et ideo ꝓuatio digestionis in substātia nocibilioz q̄ in colore. per substantiam enim ꝓparatur mā in facilitatē z difficultatez expulsionis māe. q̄rto scōa. Quid aūt de hoc videbiť cōsequenter.

Propter tertium qdem sciendum vt tanquam concilienť discolie: veritasq; difficiliozis habeať quesiti: q̄ illud cui colоr inheret ſm Auicen. duplex existit. Aut enim simplex est aquositas in qua nulla natura facit operationē: vt in diabete aut vrine diaria que velut lyenteria extat vētris. primo de crisi. in qua ceu nulla precedēte actione natura assumpta cibaria in eadem qualitate ac quātitate penitus emittanť inalterata affozis. 6. ita z hic potius susceptus. Et confirmatur. q2. A. concedit vrinas quasdam vt ouium z capreolozum cum colore substātias non habere. Uel substantia dicit. i. liquoz: z est illud in quo iam operata est natura: quod dupliciter euenit. Aut enīz operatur perfecte z sic est substantia mediocris naturalis digesta: vel diminute: z ita substātia tenuis est aut grossa in qua incepit natura agere. Quod ꝓuit cum ait. Colоr vrine in egritudinibus acutis incendentibus trahit ad colorez ꝙfarani z igneitatem. Quod si tenuitas illic fuerit aliquā maturationis signat dispositionem: z q̄ iam ꝯcepit: sed non appareret in substantia. Sic igitur vult q̄ in tenui vrina sit iam quedā nature in substantia operatio. z si non ostendatur: vt apparebit velut in colore. Ut autem id manifestetur in amplius videndum vnde z quomodo colоr vniuersaliter consurgat. Fit autez ex diaphano illuminato in corpore non perspicuo seu terminato ſm q̄ magis fuerit ac minus dispositū idem suscipere. vnde colozes consurgūt differentes. Secūdum nāq; intensionem z remissionem lucis multitudinem z paucitatem diaphanitatis variantur colozes. Colоr namq; albus causatur ex commixtione ignis clari cum elemento diaphano summe vt aere. Niger vero ex igne turbido admixto cū elemēto diaphanitatis minime vt terra. Colores aūt medy cōsurgunt ex his ſm diuersitatē diaphani luce perfecti. dīa. 64. Urine siqdem colоr: vt ex his sit particulariꝰ dicere aliquando causatur a qualitatibꝰ actiuis: quodā tamē semp recipiente. vt aquositate ſm q̄ colоr intensius vel remissiꝰ agit in ipsam. In quo verificať sermo dicentiū colorē causari a q̄litatibus actiuis. Aut colоr producitur a virtute digestiua ꝑncipalius in suba digestionē operāte. Cuius digō ad q̄litates consequitur maxime passiuas z māles. vñ scōo de ge. z coz. Subtilis qdē humidi grossi aut sicci. z hoc est q̄ inquiūt humozes idigesti ꝓcipue: aut q2 grossi vel subtiles seu viscosi digesti aut mediocres. q2 igiť digestio in his est. z ex suba que ex his cōsurgit ꝑncipaliter ierit: ideq; demū colоr cōsurgit. Nam tres modi ponūtur qualitatis ſm ordinē se habentiū: ꝑme. s. q̄uoz vniuersales: z secūde q̄plures. puta grossum z subtile: durū z molle: tenuz z tenax: asperū z lene. z reliqua: que qdē consequunť passiuas maxime de ge. z coz. ii. Deinceps vō sunt tertie ab his in virtute primarū causate: vt sapoz odoz sonus z coloz. Sigdē igitur colоr ita ꝓductus naturalis existit z virtutez digestiue ostēdit. ꝓz aūt accidētalis est z virtute fit qualitatū primarū z humozū tingētium mixturaz: qui vi synthomatis potiꝰ z non digōnis coniunguntť aquositati. z ideo cū ipsa colоr iterdum reperiť itensius. Qz aūt colоr possit sic duplr generari ꝯceditur animaliū generationis ſ. cōtinente colorē albuz in animalibus generari: aut ſm naturā: ceu a caliditate nāli vel ab aliena: vt a diaphano illuminato subintrāte. Aer nāq; vapozosus exhibet iclusus in omnibus albedinē: z ꝓprie colоr digestionis significatiuus in īfirmis datur hoc modo. In sanis vero plus ex colere permixtione. naz in egris digestio omnis humoris tingit ipsam suo modo. Itaq; his auditis apparet qd dicendum intelligenti: q2 si loquamur de colore ꝓut causatur a qualitatibus actiuis z humoꝛ tingētiuz colore: ac ſm q̄ aquositati adheret z nō liquori: sic colоr tpe substātiam antecedit: qō euenit eo q̄ is facilius suscipiť q̄ substātia. Cum enim sit quid spūalius z velut quedā rei epiphania z a pluribus ac quibuscūq; causis datus celerius: priusq; tēpore introduceť substātia. Si aūt attēdať colоr ꝓut a nāli cōsequiť calore digerēte: simulq; oīa vnitante z assimilāte: sic substātia ꝑcedit natura colorez tanq̄ causa quelibet suum effectum q̄q̄ simul fuerit tēpore. Tēpore nanq; nō ꝑcedit substātia colorē omnino. Disponestamē inducētes substātiā colorē volo tēpore ꝑcedere. Cū aūt sufficiēter habilitauerint ad substātie susceptionē vrine substātia z colоr que sunt accidētia simul suscipiuntur in instāti in natura substātia prius distincta. Nā synodus materie cum forma est cā omniū accidētiū mox etiā. physicoꝛ ꝑmo. cuz ea cōpositū derelinquāt hȳ: z ecōtra in talibus. Adhuc illa simul danť que simul z vnica generanť generatiōe. talia vō sunt substātia vrine liquoz z colоr. qō z voluit. A. d. primā digestiōis operationē substantiā efficere: deinde ipsum tingere. Prius enim natura vel tempore ratiōe dispōnum ꝑcedētium substantia vrine datur q̄ coloz. Prioritatez tamē temporis quidam nescientes id subtilius videre ponūt intētionis z nō operis: quod ridiculum est dicere cum cā ꝑcedat tēpore effectum aut simul extet saltem: z ꝓprie in non opantibus a ꝓposito. Et hanc quidē veritatē crisium primo olfecit Halienus. non propriius tamen cum dixit vrinam pallidaz vel subigneā digestam esse iam coloris gratia. Sed oportet eam grossitudine intantuz segregari ab aquosa si futura est digestā esse bene inquantum z colоr. Subiungit etiā expleta digestione intenduntur ea que coloris. minus vero substat z si tempore ampliori custodieris hominem ieiunum videbis igniorem semp magis ipsam fientē. sic igiť quodāmodo colоr liquorem precedit: altero vō subsequitur. est aūt obseruandum q̄ colоr videtur plurimum substantiā precedere. ideo q2 verius z perfectius substantia percipitur ipsa cum sit ꝓprius visus obiectum: substantia vō per accidēs vt per colorem quem suscipit: aut sub sensibili potius cōmuni: quod aūt sic suscipitur prius ab oꝛgano iudicatur susceptum. Et id fere noluit. A. cum dixit colorem trahentem ad ꝙfrani colorem z igneitatē in egritudinibus acutis incendentibus vbi si fuerit tenuitas aliquam signat maturationis dispōnem: z q̄ iam incepit: sed nō apparuit in substantia: lz fiat in veritate: quoniam nō ꝓprie

bec vt color visu percipitur z maxime color visus disgregatiu⁹. Ad vnū tñ Isaac z Theophilus Ha. fulciti colorē indicant substantia prius dari. Modum aūt pretactum subtilem ex substātia rei. z. A. suscepi.

Propter quartum gdez ad auctoritates Theophili Isaac Ha. z Dyp. iā apparuit qd dom: qz vel color ille ẽm. A. nō permiscet substātie: sed cū aquositate q̄dā. Uel talis color a q̄litatib⁹ fit actiuis z humor coloratōe z nō digōnis ope. ¶ Ad aliō dom q natura ordinate ꝓcedit de diminutis z faciliorib⁹ ad pfecta z ardua in qb⁹ fit possibile. In quibusdā. n. nō est possibile: qm̄ oz subam ꝑus supponere accidēte z cāz effectu. Sermo ēt veritatē hz in acq̄sitōe forme subalis in cōparatōe vnius ad aliā nō aūt formevere z accītis: aut q̄tum rō cōuincit oñsum ꝑus. ¶ Ad aliud dom q color vrine nālis digestiuā denotās potētiam nō daf a qualitatib⁹ actiuis: sz a passiuis ampli⁹ z a colore digerēte nature. ¶ Ad aliud dom q iā cōcessuz est q color ẽrēs aquositati z a q̄litatib⁹ ꝓductus agentib⁹ subam ꝓcedit. ¶ Ad aliud dōz q nō est sile cū inherēti⁹ se color z suba cōsequantur q̄z hypostasis z suba. color. n. p totam diffundit pmixtius vrine subam: hypostasis vo minime. ¶ Ad aliud dom q Ar. iō nominauit ruffuz colorē z nō subam: qz p ipm tanq̄z p notius z qō certi⁹ percipit significauit: digōnē nihilomin⁹ tñ oz vt dcīn est suo mō sub tali colore subm preesse. Que aūt alteri⁹ partis arguta iā apparēt: z auctoritas est. A. audita. ¶ Ad aliud dom q Ar. loquit de suba que est q̄ qd est rei z nō de suba ente poti⁹ qualitate. z ꝓprie qñ seorsum suba z accīs adinuicē operant. nam materia ꝓma z vltima forma ꝑotes sunt tēporis z albo: nō aūt que vnifozmiter accipiūtur quoz vnuz cōsequit ꝓductōez alterius omniquaq̄. Qz si instet z q qualitates medie dicte suba ꝓcedūt adhuc colorez cum ipm inducāt. ¶ Dom q nō. lz. n. causa ois vt apparuit natura effectū añcedat non tñ tpe nisi diſpone. ¶ Ad aliud dom q ꝑus daf intētum magis si dari conuenienter pōt: sed interdū debili adhuc natura z nō egenti lz ampli⁹ intendaf nō datur. Et ideo natura tempore ꝑus dētes ꝓducit debiles demū q̄z fortes. ¶ Ad aliud dōz q qualitates passiue nō dicūtur potētionales: eo q tpe precedāt: sed iō qz sunt actiuis impfectiores materie magis appropiquātes prime. ¶ Ad ea vo que ostēdunt substātiaz simul cū colore dari dom iam visum fore quo cōtineant veritatē. Ad ꝑmuz eoz tamen dom q arguit de substātia non hic quesita: puta q̄ qd est rei. ¶ Ad aliud dom q color ꝑus expetit z maxime in vrinis acutoz morboz in quib⁹ precipue nō ita percipit substantie vt colozis digestio z si extat simul. ¶ Ad aliud dom iam visum fore in qb⁹ accīs simul ꝓducit cuz subiecto. Et q quedā cause simul extāt cum eius effectu: alie vo minime. ¶ Aut dom q ille sermo Aristo. veritatem habet in omnibus causis cuz causa actu simul referf ad causatū z nō in potētia: vt domificator in actu factionis domus simul est cū ipsa domo. z ecōtra: nō aūt cum separati suscipiuntur.

¶ Differētia. LXXXVI.

Quod ad rupturam venaz que circa renes sanguinis nō cōsequat mictura ostendit: qm̄ sequi videt tñ vlceratiōe renū vel vesice. vñ affo. 4.°. Si sanguinē aut pus mingāt: renuz vel vesice vlcerationem signat. ¶ Amplius si mingitur sanguis aut est a venis emulgētibus aut a vena chili seu ꝺcaua dicta: sed nō ab his: qz sanguis ide lapsus deciderit in cōcauitatē que inferius in qua cōtinentur intestina fibac circūuallata distante ab epate ac renibus ita vt nō possit ad eos ōnuo mictura reuerti. ¶ Rursus: rupta vena fluxus erit cōtinuus: maxime cū eius ꝺsolidatio: eo q est mēbrū spermaticū difficilioz existat. Ad fluxū vo cōtinuū sequit debilitas attractiue. Cuius virtute ad mēbra attraheret vrine. nā cū vna virtus intendit debilitat reliqua. qō oñdunt fluxus ventris ac pollutio in his a qbus sanguis effluxit multimode. ¶ Adhuc cū vene emulgētes dicte sint apte ad renes: si ante ruptura nō effluebat multomin⁹ post ei⁹ effluet aduētū cū sanguis in q̄ seorsuz drivef qō riuoz a flumīe denotat efflux⁹. Eti. Et qūo sanguis ex ꝓpria loca trāsductus illozūq̄ friditatē ꝺdēsatus in vesicā ingredief solidā stimatā. Itaq̄ ruptura venaz q̄ circa renes mictura sanguis minime poterit cāre.

In oppositum quicūq̄ sanguinē sponte mingūt his de renib⁹ rupturā vene significat: affo. 4. Isaac quoq̄ in vrinis: si qs sanguinē mingat multuz z subitum: venam in renibus habet incisam vel epate vel menstruis. ¶ Amplius si ad vlceratiōnem vene in renibus sequitur sanguinis mictus vt inductum est prius multo amplius ad ipsius vene rupturā cū in venis z corde tñ reptus sit sanguis: itaq̄ ad rupturam vene circa renes sanguinis sequet mictus.

Propter primum quidē sciēdū q ruptura est indifferēs continuitatis seiunctio cuius alia est aptio seu ꝓforatio cū subtilius aperit eūone quasi p resudationē facta. alia scissio que in longū euenit ꝓprius: z scisio separatiua totius magis: quid aūt sit vena: dīa ostēsum est. 47. Ren siquidez duplr accipit. vne quidē cōmuniter: put renes cōprehēdit veros z carnes musculosas eisdē subiacētes lumbos nominatos. Aliter vo ꝓprie ꝑut hic extat pars cum quadam rotunditate ac planicie oblongus durus sibrubeus seu sanguinis colatiuus. z ipse quoq̄ duplex existit. Et si vnum sit qō aquositate purgat vt epar. Uno enim existēte rignone magno corpus redderet inequale. Et qz superfluitas attrahēda ineſt reni alys plenioz partibus duos cōdidit natura: quoz quilibet in exterius situs est super musculos nominatos lumbos ad quos vene dicte emulgētes occurrūt vtriq̄ a vena chili p dorsum descēdente ramificata. Et similr renibus rami duo aduenīūt artarie emulgētes ab artaria que dorsi: quaruz que renis dextri brevioz erit nō parū sinistro. Et dextri quidē altius situs est iuxta epar: vt inde fortius attraheret cū in eo sanguis cōficiat serū: iuuamētoq̄ gnto. Tertio quoq̄ de partib⁹ dr cām hui⁹ existere: qz motus in dextris est fortioz. Ipse nāq̄ sursuz ducit in ipsis pamplius viget. vñ z magis eleuat supciliū sinistro dextrū. Durioz etiā rigno cōsitus est z solidioz vt fortius valeat attrahere ac vrine serose acuitati resistere. z iō cū parū inde ab eo resoluat. sibi igit tñ emulgēs vena vtriq̄ suffecit z artaria: vna qdē quaruz ampli⁹ nutrit z altera digerit z vegetat. Sup renes etiā inuoluunt pāniculi lūbis eos applicātes a qbus duo colatoria gracilia dura exāguia pori vritides dicta tēdunt in vesicā: qd aūt sanguis: dīa oñdit. 33. Mictura vo est coꝛporis cuiusdā p vrine instra eductio in que extra.

Propter secūduz vo sciēdū q aliqui dixerūt q si rūpat vena chilis: aut emulgēs in loco vbi pāniculo renis non obtegit z pinguedie sāguis decidit in ꝺcauū deorsū vbi locant intestia iuxta vesicā. Et ei⁹ epar vigore attractiue: qz caro ipi⁹ est spōgiosa cauernosa trahit ad se sāguinē illū z demū p venas demādat ad renes vt emūgat: ceu sāguis in pectore inclusus tussi emittit captus a pulmone extrorsum: sic etiā aqua hydropicoz in vias transmittit vrine vt mingatur. Si aūt epar fuerit debile in attrahēdo sanguinem remanēs inclusus cū in neutrū ventriū bēat exitū putre-

scit. Si vo sub pinguedine cadat ⁊ pāniculo dicūt p idem fozamen p qō exiuit reintrare venā. Sed hec ⁊ maxime pmū stare nō pūt: qm sanguis cū egredit extra locū suū ⁊ ppie sup partes fridas pāniculosas coagulat frigiditate ita vt ad epar redire nō possit vel ad fozamē a quo exiuit. ¶Palin. Sāguis lōge factus ab epate cum in cōcauitatē decidat p dictam nō poterit attrahi. Adhuc cuz natura semp conet educere qō cōtristat ex breuiozi semita min⁹ prauū esset dicere q renibus traheret nō ascēdens ad epar cū oporteat denuo inde descēdere. Ampli⁹ mām ita ptentā oz digerēdo subtiliare vt possit p angusta trāsire. vñ affo. 7. Si flegma cōtentum inter renes fuerit ⁊ ventrem nō hīs exitū in neutrū ventriū dz in venas trāsducī vrine. oz. n. naturā pcedere ⁊ mām flegmaticā subtiliare vt possit currere: sic q ⁊ ipa operat in sanie ītra pectus ⁊ pulmonē se coadunante: ⁊ ita mictura nō cōtinuabitur sanguinis vsquequaq nec purus taliter vnq emittet. Iz eniz nature fozti nihil repugnare possit in expellendis vt materia ēt ossa transeat apatis: requirit tn tps aptū ⁊ spaciū nō vehemēter distans. ¶Neq est de sanguine sīle oīno hic ⁊ in pectoze cōtento cum pulmonē tāgat. sitq pulmo spongiosus intus ptinuo motu dilatatus ⁊ ꝯstrictus: neq etiā de hydropisis aqua cū sit sanguine subtiliōz ⁊ sui q̄ti tate ampliꝰ epati reddit ppinquioz. Silr ⁊ sanguis sub pāniculo ⁊ pinguedine ptentus nō poterit reingredi: tum qz cōgelat: tū ēt qz ei obsistit superueniēs cōtinue: nisi foz tassis anteq cōgeletur p modū refluxiōis cuiusdā circularis fere vt in finibus aquaz currētiuz est videre. Dixerunt ēt q si sanguis nō redeat. vnde fuit egressus potētiā perdit qua in partes bz trāsire vt non recipiatur ab ipsis vndequaq tūc epate ⁊ renib⁹ fluxu sanguinis debilitatis nō potētibus emittere solū expedietē: vez amplioz labit indiscrete: sicq sanguis vrine associatus mingit cū eadē. Bz id ēt calūniam patit: qz nō sponte siue mox ad ruptu ram vene sequeret sanguis mictus fm Hypocratē: sed p tps q̄lōgius. Quidā vo dixer q sanguis q mingit nō sit ex ruptura vene emlgētis ad renē venientis: vez ex vene ruptura q̄ ē in ipo. Inquiūt. n. q ad renes duo ꝯcurrūt venaz gnā: emulgētes. vz. quaz est aquositatē attrahere supfluā ⁊ sanguineitatē modicā qua ipsi nutriunt insufficiēter. Et iō ad ipsos dirigunt alie vene ad coz nutrimētuz minute ⁊ grosse: ppter quaz rupturaz mictus segtur sanguinis: nō āt emulgentiū qō dicūt patere ex his q̄ dic. A. de renū anothomia. Bz vere hi fallunt renū cōpositionē omnifariā nesciētes. vñ capti seriebus decipiunt sophisticis: ⁊ iō nō immerito testant sibi hs q̄situ difficile videri: quaz vna tertio scribit theozice ita. Cōtinuant cuiq renum rami duo magne vene ꝯcaue statim vt ab epate surgit. Alter eoz diuidit in ipsoz subaz ⁊ ad ipos defert sanguinē. p alterū aūt aquositatē trahunt sanguis q̄ est in vrina. Cōtinuat ēt illis a magna ramus artaria competentis magnitudinis ad ipsos virtutē poztās vite. Ampli⁹ pmo pma. ¶Preter duas emulgentes scribit q decē tunicaz separataz a vena descēdēte anteq ad coxas ea pueniat vna ad duos tēdit renes. ¶Rursus tertio decimaoctaua. Et renibus qdez aduenit neruus puus ex quo creant pāniculi eoz: ⁊ aduenit eis vena ex latere epatis: ⁊ aduēit eis artaria q̄titatē hīs ex artarys q̄ aduenīūt epati. ¶Palin eodē decimanona. Ad renes venit sanguis plurimus cū aquositate. Lolat ergo apō eos aquositas ⁊ veniūt eis magne vene ex gb⁹ mēbza sumūt alimentuz alia. Ex his itaq scrieb⁹ bi ⁊ alij decipiunt q̄plurimi putātes renib⁹ ppriis diffinitis pter emulgētes alias ineē venas: qō falsum est oīno sic pluries mihi oñdit anothomia. Exteri⁹. n. diligenter ispiciēdo nō inuenies eis aliq̄s pter emulgētiū applicationē. Incidēdo etiā latera lr interi⁹ versus que ad extra similiter nullā pcipies venā aut artariā. vñ de iuua. 5. Et nō indigent renes vena tertia eis veniente ad cibanduz ipsos: ⁊ sufficiūt eis due vene magne copulate cuz vtroq illoruz. s. vena pulsatilis que oriē ex maiozi vena pulsatili que est versus dorsum: ⁊ vena nō pulsatilis que oritur ex vena ampla ex epatis gibbo orta. Et iō dixit q illō qō attrahunt renes ex sanguine pōderat ⁊ descēdit in eos ⁊ applicat cum carne ipsoz: deinde p fundat cum tota carne quasi vapoz ⁊ cōtinuat in eo paulatiz ⁊ paulatim ⁊ efficit cib⁹ eis. Sic igit qz nō diffundūtur vene aut artarie p totam eoz sub̄am: sed p aliquā solū partem vt fere lateraliter ēt vsq in mediū sanguinis paulatim ⁊ paulisper: ceu in vapoz mutatus cōuertat in eosdem. vñ primo hystoriarū. ⁊. 3. de partibus pter venas emulgentes ⁊ artarias nulle ponuntur ad renes venire alie ita. Ferūtur quidez in reniculos pozi ex magna vena ⁊ adozti: verūtamen nō in cōcauuz terminant. habēt nāq id fm magis tamen ⁊ minus: sed in corpus extendūtur seu cōsumuntur reniculoz: ppter qō in eoz ꝯcauo nō fit sanguis: neq coagulat mozientium. Vult igitur q iste vene ⁊ artarie emulgentes in eozū nutrimentuz ⁊ vitam sufficiant sole ⁊ non expandi ⁊ consumi in ipsos vsque ad quantum vt inde fiat euaporatio alimēti ⁊ vite in eosdem. Et fulcitur: qz renes habēt vehementē attractiuā cum superfluitatez euellāt q̄grandem ⁊ multiplicem. id aūt non possent peragere si venosi forent oīquaq cum laxi redderentur ⁊ rari. Sic igitur emulgētia vasa tñ renes vegetant. Ad īducta vero sophisticantia dicēdum: ad primum quidē q Valiab. aut non audio cum nullas alias ponat de anothomia venarū ad renum substantiā venire pter emulgentes: ad pāniculos tamē renis dextri scribit venulas minutas p uenire inquiēs. Uena quidē descēdens anteq ossi cōponant spine diuiduntur ab ea vene capillis similes que ad dextrū pozigunt renē: ⁊ in ei⁹ villulis ꝯsumunt ⁊ pāniculis ⁊ in eis que ipsi p̄xima sunt coꝛporibus cibūq ad eos pferunt. Altera vo a qua rami egrediunt ad renū fascias ⁊ suoz pāniculoz. vnde prima primo. ⁊. 13. animaliū. A pte vene descēdente primuz qō ilico diuidit anteq supra dorsuz appodiet est rami capillares qui ad fascias seu involutiones dextri renis vadunt ⁊ spargunt in eis: ⁊ in eo qō circa existit de interioribus siue coꝛporibus ad nutriē dum ea. ¶Ramus etiam ppriꝰ ponit artarie descēdētis reni sinistro qui ī ipsius spargit fascys: ⁊ in coꝛporib⁹ que ipm circūdant iuuamētum vite eidem prebēs. Uel dicēdum q Valiab. p uenire venas duas vnicuiq reni subintellexit venas capillares p dictas que fascys aduenīūt renis dextri ⁊ coꝛporibus circūiacentibus eidem. Aut q renes cōmuniter accepit: vt tactum ad renes vere ⁊ cōiter dictos. Ad aliō dicēdū q per duos renes glosatur duas partes dorsi. vñ. 13. animalium diuidit in decem ramos ⁊ vnus vadit ad duo dorsa. Valiab. vo. quarum decem ma nerierum prima versus nates pozrigitur duas. Ad aliud dōm q illud cum eis non debet renibus referri: sed eorū pāniculis ⁊ ppie qui renis dextri. Dictū est eniz q rami capillares a vena primitus descēdente sparguntur in fascias renis dextri ac in coꝛpora circūiacentia: quod etiam innuit ¶Prisciānus volens relatiuū semp priori antecedēti referri. Ad aliud dicenduz q iam vtcunq per ante dicta ostēsum que illa sunt coꝛpora que sunt alimētū ex venis veniētibus ad renes sumētia: ⁊ maxime in parte dextra. Uel per venas audiuit etiam artarias. ¶Renes similiter accipiēdo cōmuniter ad coꝛpora circūuoluētia ⁊ subiacētia. Aut etiam illa coꝛpora pori sunt vritides q emulgētiuz nutriunt vigore ac vasorū nō parū: que seminaria dicunt inuoluta cū originent a vena emulgētibus ⁊ artaria ⁊ pcipue in parte sinistra. primo prima.

Propter tertium quidem primitus videduz gbus de causis mingat sanguis z quo demum ex vene ruptura. ¶ Propter primum sigdē hō sciēdum q sanguis cū mingit pōt cōtingere a causa interiori vt venaꝝ debilitate aut sanguinis quātitate sicut dimissiōe exercity z gulositate. Aut alicuius partis mutillatōe aut acuti vl acuitate seu subtilitate ac talibus: aut a causa exteriori: vt saltu casu vel percussiōe frigore z hō plurimis: q quidē aut mingit purus aut carnis loture silis. Siquidē purus aut a toto corpore vel ab aliq parte vt epate aut splene cuz eoꝝ relaxent vigores. Uel per modū cretice expulsiōis quemadmodū sanguis effluit emoroidalis. Aut ppter spasmū vel carnis eliquationem z suctōis sanguinis puationē aut renū attractōis vigore vel apertionē vasoꝝ seu pforationē scissionez aut incisionē. Silis aūt loture carnis mingit sanguis aut pp subtilitatē vel pp debilitatē sanguifice z ptentiue vtutis epatis: qō in hydropicis z disenteria patientib⁹ epaticam euenit aut ppter imbecillitatē digōis renū z discretōis sanguinis ab aquositate. Pōt ēt sanguis mīgi ppter apertionē venarū matricis. ¶ Propter zm aūt hui⁹ sciēduz q sanguis qui mingit ex vasoꝝ ruptura rarius forsitan cōtingēte ex venis est q sunt circa renes z supra. Non.n. pōt mox sanguinis pcedere mictus: nisi forte p accēs sic pra ue scribit Uiaticus: ex venis est q sunt inter renes z vesicam cū sint pori vritides exāgues neq ex vesica cum sanguinis mictura modici per viā corrosionis ulcerationez causantis. vene nāq vesice cum sint dure occulte in ipsa calcate sanguinis exigui nō crepant vt que renuz bis opposite facte: affo. 4. Erit itaq ruptura vene chilis vt amplius exprimunt moderni. iuxta illud. Mictio fit puta chilis ex vene crepatura vel emulgentiū sm q ptenduntur a chili in renes. Aut put sm Arl. ipe in corpora expādunt ipsoꝝ quoꝝ rupturam vident pitiores amplius tāgere. Sigdē ruptura fit in venis emulgentibus put expandunt in renes sm partē assignatā cū pāniculis cooperiantur z adipibus nō est dubiū q sanguis fere cogit p pozos vritides renibus cōtinuatos i vesicā secedere: qō multotiēs euenit cū lapilli ex renib⁹ descēdūt aspi nō pui. Si āt rumpat chilis supra emulgētes aut infra nō multū poterit sanguis mingi. Sz si tota emulgens abscindat adhuc possibilis est sanguis mictura ex alia emulgēte. Si vō sz partē scindat z ppie in pte supiori emulgētis sanguis ēt currēs reni sufficiēter mingēt. Sigdez in parte inferiori adhuc aligd discurret i renē vt mingat nisi fortassis grādis eēt partis inferi⁹ vene depditio: ita vt sanguis nō valeat obstaculo in renē dirigi: z ita saltē ex illa pte sanguis mīme poterit mingi z ppe cū biatus ppingoz vene fuerit chilis. Huiusmōi āt micturas signo talr cāri: qz qñ vena frangit cū sit sensibilis z nālis maxie sm Arl. virtus regitiua illuc ad tuendū cū spiritib⁹ currit z hūozibus repletuis plurimis: ita q cū locus nō sit capax illoꝝ i locū solū non cadunt per incisionē vacuū: vex etiā per loca dirigitur a natura expulsiua eōstructa. Et merito ga natura sagitat amplius sanguinē mittere ad vias vrine vt mingat exterius q in cōcauitatem suffocās aut in putredinē mutatus cōcidat: cum semp qō melius opet ceu z de⁹: primo celi z mūdi. Significat etiā id decursus humoꝝ per iguina in cruris apostemate: tumefiūt. n. nō pauꝝ z ipsa. Similiter z in mūdanis repitur paradigma: quādo cui tot i sui occurrūt subsidiuz tutores vt opus sit illis hospitio cedere aliud expetendo. neq etiā capio q pars aliq de qua sit curandum sanguis ad instra reuertat vrine. nisi fortassis euaporatio fiat aliq cū sanguine qñ in cōcauitatē effundi tur pter nām necesse fit putrefieri: neq saniei quidez sm Cōmentatorē in eius spēm aliquā: sed in grossiciem cum nigredine. Frigiditate nanq loci congelat vt ostensum. Et hāc qdem positionē assero: qz sola cū eo q veritati initit vr pre ceteris ab incōuenienti saluare.

Propter quartum vero ad primum dicendū q Hyppocras odit vnū modū eductōis sanguis ab instris vrine vt cū pauc⁹ fuerit z saniei cōmixt⁹. Qñ aūt subitus z mult⁹ teri git illo affozismo. Si sanguinē spōte. nō. n. potuit oia vno cōprehēdere affozismo. ¶ Ad aliō dōz q lz sanguis decidat in cauitatē nāliū: tñ vt mōstratū nō pua pars cadit i vrine instra. ¶ Ad aliud dōm q vena pōt solidari z magis interi⁹ q exteri⁹ cū ibidē vis amplior vigeat regitiue. Uidem⁹. n. qō maius vt artariā venalē in pulmonē solidari qñq in quo est sanguis multitudo calidi valde raritasq mēbri z motus. Locedo ēt debilitatē attractiue: qñ nō est posituz sanguinē ad instra redire vrine. ¶ Ad aliō dōz q lz emulgētia sint vasa i renes apta: tñ pceptoz adest vtus. vz. regitiua q opat vt qō opus est egrediatur reliquūq cōtineat. Silitudo ēt riuoꝝ satis est lata cuz in eis sit mot⁹ a gnante: hic vō ab aīa dirigēte: q graue interduz educit sursum z leue deorsum vt motus mlie demōstrat z colere susceptaꝝ in splene z itestinis. ¶ Ad aliud dōm q ruptura iteruenīente fluxus aderit sanguinis in vrine instra pp nām illuc occurrentē regitiuā lesiōe ptis. ¶ Ad aliud dōm q pori vritides penetrāt in vesicā fere continui: eo q ipa extat pforata. Uesica. n. ex duab⁹ stat tunicis quaꝝ iterior est duplex exteriori: qz serositati sm Ha. z. A. occurrit vrine. Uidetur tñ eius isertiōe imēsa tunica vna tūi: ita vt scribat vnā tunicā hre solū. pmo prima. porus nāq vrinalis primitus serpies penetrat vtiq tunicam alicubi: deinceps demū pcedens serpit in alterā alibi: ita figs etiā vt vesica plena pedib⁹ suspēdat vrina nō reuertat retro. Et q plus cū aere subtiliori pter ignē cūctis corpozib⁹ extra repleꝝ iflata nō effluit in extrisecā. Meat⁹ enī tunicaꝝ vesica nō sibi obuiāt: sz ad diuersas vt signatū est decurrūt ptes. Et de hoc qdē asclepiades cū eius sequacib⁹ ipugnat: nāliū primo. putās p resudationē quādā vrinā in vesicam transcolari: cuius veritatem siquidem pene ceci sapiunt vniuersi. Interdū tamen sanguis adeo potest vt tactuz a pozis semoueri vt non reuertatur vsq quaq. ¶ Differentia. LXXXVII.

Quod febris non sit calor oñdit: qz aut erit corpus: vel accīs qō est q̄litas: non corpus: qñ tunc duo corpa eēnt in eodē vbi: qō negatuz est. q̄rto physi. z scōo de aīa: vt calor nālis z extraneus: qua. n. rōne vnus est corpus z reliquus cum sint ōry. Nō eēnt etiā agētia adinuicē z patiētia situ distincta z subiecto.

Cuius oppositum primo de ge. z cor. Diffinituz quoq z diffōnis gen⁹ nō eēnt ex eadē pdicamētali coordinatōe. vt firmatū. 4. topicoꝝ: cū febris sit q̄litas praua dispō vl habitus: neq q̄litas: qz febriū subā est in gne caloris: q pter nām. p febriū. z. 8⁹ theori. suba vō qualitas nō existit: q̄litas. n. nō pcedit: vel mouet: cuz nihil moueatur nisi corpus. sexto physi. In febris aūt rōne dicit q sit pcedens a corde per totum corpus in artarias. ¶ Amplius. febris est dispō vl habitus vt dictū: z calor passio z passibilis qualitas: sz ceu diffinitū z genus diffinitionis debent esse eiusdem predicamenti: ita z speciei: z vnūquodq per id qō sibi proprius z essentialr iest notificet. ¶ Rursus quarto cōmēti pulsuum. Febris est supabūdātia caloris sm totuz animal. z affozisinoꝝ pma. Est versio caloris innati ad ignituz. In secūdo aūt regiminis acu. Est mutatio vel declinatio cali

ditatis innate ad caliditatez igneam. Talia vero genera relationē videntur ⁊ actionē vel passionez importare: nō aūt qualitatē vt febris. Adhuc prima quarti de febribus sunt quedā frigide. ⁊ Palin. Febris aut est calor nālis aut extra nālē. Nō nālis, plures. n. scribūt eā fore calorē innaturalē vl extraneū. Nō lederet. n. actōes ⁊ passiōes: neqz īnālis: qz cū calori occurrat nāli duo ꝓria starent simł qō nō fit: cū vnū sit altez natū interimere. Jaccrēt ēt actus nature corrupti oīno qō non fit manēte vita Eti. arguūt: sicut se habz bona complexio ad sanitatem: ita ⁊ mala ad egritudinē cum sit illi cōtraria. sed bona complexio non est sanitas: veruz ipsius causa. igitur neqz mala egritudo. Itaqz febris calor nō erit nālis neqz extrane⁹ cū hic ratio nem cōtineat morbi. Ex qb⁹ cōcludit febrē calorē nō esse neqz nālē neqz ēt extraneū. Cuius oppositū dicūt omnes febrē notificātes ponētes illā fore calorē innaturalē vel extraneū. ¶ Adhuc illud qō calefacit ⁊ eo pereūt actōes est cal⁹ ⁊ extra nālez. hꝰ vo est febris vt sensus certificat: quare febris calor erit extra naturalem.

Propter primū vo huius sciendū qꝺ febris plures hz notificatōes. est eniz toti⁹ corporis excedēs caliditas ꝑbł. ꝑma. Febrium quoqz ꝑmo. Calor est ꝓter nām a corde in totū trāsiēs corpus. Secūdo vo de eā. Est calor qs īmoderat⁹ animalis: ⁊ erectio calozis in tantā īmoderatōez vt ꝓtristet hominē ⁊ opatōez noceat. s. quoqz theorice. Febris est morb⁹ ex mala ꝓplone cal'a omni cōis corpi. Et ibidez. Est calor ex nālem a corde ꝓcedens. ⁊ per artarias missus ad oēs corporis ptes ciusqz nocēs actōib⁹. Isaac qdē febrium ꝑmo. Est calor ꝓter nām cor in initio petēs per mediocritatez artariaꝝ: deide se subito diuidēs cū naturali ꝑ totū corp⁹ nāli nocet actōi. Joāniti⁹. Est calor innālis cursuz supergrediēs nature ꝓcedēs a corde ī artarias suoqz ledens effectu. Quarti qoqz canonis initio. Est calor exne⁹ accensus in corde ⁊ ꝓcedēs ab comediātibus spū ⁊ sanguine ꝑ artarias ⁊ venas in totū corpus ⁊ inflāmatur in eo inflāmatōe que nocet opationib⁹ nālibus. Lolligz aūt tertio. Est calor cōpositus ex caloze naturali ⁊ caloze exneo putredinali missō ad totū corpus ⁊ ledit oēs actōes ⁊ passiones. Et iste qdē notificatōes fere idē dicūt: sunt tñ earuz alys ꝓpletiozes qdā. Cause aūt febris sicut ⁊ alioꝝ qtuoz existūt: mālis: formalis: efficiēs: ⁊ finalis. Materialis vł subiectiua duplex. ꝑma qdē vt cor. vñ simplici⁹. i. ce. ⁊. m. Cor semꝑ a febre patiens ꝑmo corpori distribuit reliquo. Secūda qz tria in qb⁹ fundāt subiecta vt spūs ⁊ vapoz fumosus in quibus fundat ephimera. Et humor supcalefactus aut putrefactus in quo fe. cōsistit hūoris ac mēbruz qdē fe. ethice ac habitudinalis ē subiectū. Forma āt ipsi⁹ ⁊ eēntia est calor exneus seu feruoz a quo denotat: ceu piretos febris grece deriuat a pir quod est ignis. vñ Ga. ad glauconē ⁊ Aureli⁹. Febzicula a feruore qsi feruicula. Efficiēs vo duplex: vlis ⁊ pticularis. Ulis qdem est triplex ꝑmitiua añcedēs ⁊ cōiuncta. ⁊ particularis est multiplex sicut in libzis tradit febziū. Finis vo illi⁹ est nature actus nocere ac ꝑmere. Secūdum bas quoqz cās diuisionē recipit ipa: qm̄ alia vt apparuit est ī spū: qdā in hūozib⁹: nō nulla vo in mēbzis. Forma ei⁹ vt calor ꝓter nām diuersificatur ꝑm magis ⁊ min⁹. vñ ꝑmo febziū. Drie calozis sūt q ad magis ⁊ minus. Nā quedā est mozdax manu qdam mitis: alia media ⁊ reliq: sexto epidimiaꝝ ⁊ febrium ꝓncipio. Sed an magis ⁊ minus febris diuersificet spēm aut minime pūtis nō existit ingsitiōis. Adhuc quedam fit ex causis ꝑmitiuis vt ephimera vera: qm̄ ephimera ex opilatiōe nō vā exnis accidit a cā antecedēti. ⁊ qrto ꝑma. ⁊ pmo febziū. Ethica quoqz pluries fit a cā ꝓiuncta cōpl'onis malitiā ipzimente: qut plurimū segtur febzes putridas: dria .93. Interdū tñ euenit a ꝑmitiua. Humoralis vo semper a cōiuncta febzium ꝑmo. Distinguunt etiā ꝑm finē. cum quedā sint salubzes vt tertiana: quedā mozifere vt emitritea: nōnulle mediū obtinētes. Realioz autem ipsi⁹ diuisio est per formā eius secūdum qꝺ ipsa diuersificat ꝑm tria nota subiecta. Separant oeniqz ephimere: ga quedā sunt vere: vt quaꝝ terminus ⁊ finis est in ꝑma die dicta ad similitudinē cnthomi vnius diei viuētis tpe: hystoziarū. s. ephimeron noīati. ⁊ Isaac febziū secūdo. ⁊ ipse sunt multiplices vt eaꝝ cāe. Nā quarūdam sunt animales vt timoz ira ⁊c. aut cozpales motiue vt laboz euacuatio ⁊ fames cum reliquis: aut defozis occurrētes ceu adustio frigus cōstipatio cutis ⁊ reliqua. Quedā non vere sicut que ex opilatione consurgūt ex satietate nauseatiua ⁊ apostematibus que res cōcurrūt nō morinis. Et tales vltra primū nō ꝓtendunt diez vt interdum pertrāseundo in quartuz ⁊ quintum condescendant: ⁊ vt voluerūt alig vsqꝫ ad septimū. octauo de īge. ⁊ ꝓcipue quarto ꝑma. Febziuz vero humoraliū qdā est ex cozuz inflāmatōe absqz putrefactione vt synocha dicta inflāmatiua exīs vere media inter ephimeram ⁊ putridam: ceu ephimera ex opilatione medium obtinet inter diligentez ephimerā ⁊ synocham. Altera ex putrefactiōe humoꝝ duplex: simplex. vz. ⁊ cōposita. Simplex qꝺ ex vno ꝓsurgit hūore: ⁊ ipsa qdruplex sicut ⁊ qtuoz sūt hūores. tertiana ex colā qꝺ triplex existit. certa tertiana. ꝓtinua. ⁊ causon. Synochus de sanguis putrefactiōe: quottidiana de flegmate: ⁊ qrtana de mlia: vł cōposita: cuius ꝓpositio vel est genez remotoꝝ vt effimera cū ethica: ⁊ putrida cū illis: aut a ꝓpinquo vt cum duo aut plēs ꝓiungunt putrescētes humores vt colera ⁊ flegma: ⁊ tūc cāt tertiana nota: seu due tertiāe aut emitrite⁹: ⁊ hec sepius euenit compositio: aut colera cum melia: vel flegma cuz illa: vel oēs simul. Febris aūt sanguis cū alys nō ponit ꝓponi saltē manifeste. dria. 90. Alterutra vero baꝝ fit aut ītra venas aut extra venas. Que aūt intra venas ꝓtinua existit: cuz meat⁹ sit aptus quo fuligo putrida in cor demādat: neqz possit ex obstructōe ac soliditate vasoꝝ vt venaꝝ ⁊ artariaꝝ ꝓprie trāspirare ad qꝺ foras. Et ī qua mā fuerit multa vt in synocho ⁊ synocha nō appet sē sibilis additio neqz diminutio: aut si fuerit in locis cordi vicinis ⁊ in vys illius sicut in causone. Si aūt humor putruerit extra vasa: ceu venas: ⁊ hoc trinus: qz sāguis extra illa vel vētriculos cordis: cuz tozculari seu lacuna sāguis nō repit. Febzē aūt ītersposītā cuius mot⁹ ⁊ quies existūt ꝑm euētationē hūoris a supiozibus cozpoꝝ ⁊ qūtitatē ipi⁹ ⁊ qlitatē. nā flegma quottidie mouet: colera de tertio in tertiū: mlia vo ꝑ qrtū. In bis quidē cessans poxīmus rēincipit ꝓpter religas caliditatis derelictas post resolutionē cāe ꝓiuncte: que poxīmū induxit ⁊ cām antecedentē adhuc remanentē que ponit sub ꝓiuncta. affozis. quarta: febziū scōo. ⁊ quarto ꝑma. Locitatqz ad hoc nō paꝝ hūoris euētatio ꝓtracta. Modus aūt gnationis febris: ⁊ ꝓpe putride est: qz cōtingit obstructio ex cā exteriori seu interiori cutis: ad quā sequit opilatio: ⁊ maxie cū fuerit multitudo viscositatis ⁊ grossities mātē: ad quā quidez succedit ꝓhibita trāspiratio: ⁊ ad hāc putredinis minera ⁊ ad ipsā fuligo putrida cor petēs: que a corde ad singulas partes delata febrē inducit. Ethice aūt distinctio dria notabit. 93. Est ⁊ diuisio alia febzium accidentalis quasi ⁊ ambigua: qm̄ quedam sunt egritudines: vt que ex suis per se contingunt causis: alie sunt accidētes: ceu ex apatibus cō surgētib⁹ in generum quocūqz febziuz: quid aūt sit calor: qūo distinguat: qual'r etiā se bēat ad spūs oīsum dria. 59. Deinceps sciendum qꝺ calor qualitatiuus triplex existit. quidaz enim est naturalis omnino vt qui inculpate sanorum. aliis ꝓter naturam oifariam fere: ceu corum qui

in viam mortis existunt in membrorum corruptor sicut in herpestiomenosis ⁊ cancrosis ac cadaueribus. qdaꝫ vo hor medius velut declarabiꝫ qui febriciu.

Propter secūduz vo sciēdum q gdā dixerunt febrē materialr eē calorē vt febris est calor. i. in calore ꝓsistit. Et hoc ne cogātur dicere duo corpa esse in eodē loco: calorē. ſ. nāles ⁊ extraneū: cū Ha. affo. ꝑma ponat vt asserunt calorē fore corpus ⁊ maxime: qr Hyp. vr nil aliud p calorē inatū q̄ spūs itelligere qui est corpus. simpliciū gnto. Et ne agens ēt ⁊ patiēs loco remaneāt indistincta ⁊ subiecto: qō gdē falsuz ⁊ cōtra sniam vt apparebit Hal. sequit ēt dicere q ois febris est ī spū ⁊ ita ephimera: si spūs est idē qō calor sic ⁊ febris est calor. i. ī calore: sed qūo spūs sit calor oūsum dria. 59. vbi dcīt q extraneū ⁊ imꝓpriū valde est dicere q calor sit corꝓs cū purā q̄litatem dicat ⁊ abstractā. lz forte minus caliditate. Ponētes tīa vtrūq; calorē esse corꝓs dicunt q in radice vel subiecto differūt. in ꝓcessu aūt vnitanr: sicut flāma duaꝝ cādelaꝝ: quaꝝ vna sit de cera constructa ⁊ altera de sepo. radice differūt ⁊ mā: vnitanr tamē demū flāme: ita vt ex duob⁹ corporibus fiat vnū neutr⁹ manēte singulari. Hec tīa non est realis compositio ⁊ vnitatio cū vno corrupto vt accītali remaneat alter ceu nāles: neq; ēt sic differūt calor extraneus ī radice ⁊ nālis durante vita vt cera ⁊ sepū cum calor naturalis mineraz etiā calorīs efficiat exnei cū nōduz sit hic inālis oīno: tūc eniz mors adesset. Dicunt ēt gdā in eor subsidio q nō ors in oīb⁹ actionib⁹ agens ⁊ patiēs situ fore ⁊ loco distincta sicut in ꝓmixtis quoꝝ vnū agit in quālibet ptez alterius ⁊ patiē. Lōsilr in calore naturali ⁊ būido radicali ⁊ in his duob⁹ calorib⁹ corporeis. sed in illis quoꝝ vnū agentiuz exaliud existit in qō agit. At fortassis illud nō valet cum ſmo Ar. sit vlis sufficiēter partis scie nālis. vī ⁊ vlior eē ors. Itidē: agit Ar. ibidē de actiuis ⁊ passiuis sibi adinuicē ꝓmixtis vt apparet in augmēto ⁊ mixtione. ℂ Propter qō dicendū q series Ar. est vlis lz in quibusdam magis apparet hō distictio actiui ⁊ passiui vt actus domificationis ostendit vel generantis. Jn quibusdam vero lz id adsit: latet tamē sicut in principys generationis cum fuerit permixta. Uirtus. n. per quā generatio ꝓficiꝫ vt in forma tiua velut agens cuz ꝑncipaliori calido magis possidet illarum mediū: que aūt circūstant locū obtinent materie ⁊ patiētis magis: ita ⁊ cum hi calores confranguīr: naturalis tīa possidet cor amplius ⁊ ꝓprie illius dignioꝛ partez vt dextrā. dria. 47. Jnnaturalis āt ab hoc calido ꝓpulsatur ad extra vt ad superficialia magis ꝓtēdar corporis. Et ideo aly dixerūt q febris ē calor causaliter a calore nāq; causar febris: qō persuadēt: qr si sanitas est calor naturalis ⁊ egritudo innaturalis: tūc nō videnr essentialiter differre: sed accidente solū vt sortes albus ⁊ sortes niger. vī sanitas ⁊ egritudo erit idem. Dicendum q hi sicut prędicti in Hal. vt declarabitur peccāt. Adhuc diffinitio febris seu etiā notificatio esset ꝓfecta oīno cuz in ea nō poneretur genus: dicendo febris est calor. i. a calore causata sīue etiam in calore fundata vt dixerunt priores. Amplius quid erit febris aliud q̄ calor cū sit mala complexio calida per totū animalis corpus diffusa. Ad qō vo deducunt dicendum q calor naturalis qui stat cuz sanitate ⁊ calor extraneus qui est febris vnitanr in calore ceu species in genere. vt. n. homo ⁊ asinus sunt idem in animali sic ⁊ calor naturalis ⁊ extraneus in calore. Contrahunr autez in speciem per drīntias calorī essentiales ⁊ nō accidētales sicut hi dicunt vt per naturale ⁊ innaturale ceu animal descendit in hominē per rōnale ⁊ in brutū per irrationale: qō ⁊ actus indicant essentialiter differentes vt digerere viuificare sensibiliter ledere ac corrumpe. neq; est simile quod inducitur de sorte albo ⁊ nigro: quia sortes ē substantia: album autem ⁊ nigrum accidentia: calor autez ⁊ naturalis ⁊ extraneus accidens.

Propter tertium vo sciēduz ꝑmitus q sc. est calor extneus. secūdo q̄lis. ℂ Propter ꝑmū hō sciēdū q calor exnālis est ceu ēntialis forma febris. Dic tīa calor duplex est. Unꝰ qdē est passio ⁊ passibilis q̄litas. put talis calor ifert passionē ī talē sensuz. ⁊ hō nō est febris: cuz ea sit dispō vel habitus. Est ⁊ alꝰ calor q est impressio in aliqd triū subiectoꝝ iducta. ⁊ hic calor est dispō vel habitus vt mala cōplexio que est febris cū fuerit extraneus ꝓcedens rc. qō Ar. indicat locās calorē ⁊ frigus in ꝑma spē q̄litatis: ⁊ sanitatē ⁊ egritudinē. vñ febrium ꝑmo. Substātia febriū ⁊ essentia ī genere est calorīs q ꝓter naturam. ⁊ ꝑmo regi. acu. Nō est natura febris ex suba alia nisi ex suba ignis. pir eniz dicīr ignis: inde piretos. vñ latinꝰ greci minus febrē a feruore vt tactus q est ignis ꝓprietas derivanit: q̄re Halyabbas cū febrē diffiniret ait. Hec qdē diffinitio ex ipsa febris sumiꝫ suba. ſ. ex calore extranāli nō ex ipꝰ sequētibus accidētibus. qō ostendiꝫ: qr id est forma alicuius qō in ipsius rōne ponīr cuz diffinitio deꝫ per essentialia. hic aūt calor existit ꝓter nām vel extraneꝰ. Adhuc cum forma det eē ceteris causis magis: potiꝰ p ea hz rō ꝑfici q̄ p alias cū sit cut res hēat esse: ita ⁊ cognitionē. ꝑficit aūt p calorē extraneū cōditionatū vt qō a corde ⁊ reliq. Palin. Actio in cognitionē producit ēntie velut signū ⁊ effectꝰ in significatū ⁊ cām. Actio vo febris est exceder vel ꝓter nām calefacere: ita vt ⁊ actꝰ oēs ledanr ⁊ passiōes: ꝓp qō febris essentialr erit calor ꝓter nām. ℂ Propter secūdū bui⁹ sciendū q hz calor extraneus q est fe. est q̄litas q̄daz superexcedēs horribilis calorī impssa nāli mutās ipza dispōne sua nāli ⁊ suaui in oppositā: nō aūt est corpus. vñ Jsaac. Calore extraneo ad cor accedēte nālis egredīr a tēperamēto. Cuz aūt p totī corꝑis ptes diuidaī vt eis vitā tribuat: qr a suo egressus est tēperamēto necesse fit vt mēbra cū recipiāt in ea qua est q̄litate q̄re calefacit: ⁊ vrit ipa ⁊ gnat fe. toti actiōi nāli subito nocentē. Jn quā vtiq; sniaz cōcidit Auer. ita. Febris est calor nālis mixtus cum aliqua qualitate calorīs putredinalis: sic itaq; calor extraneus calorē afficit nālem. Dic aūt dria. 29. spūs qualificat quē si vehemēter affecerit ⁊ ad cor puenerit hinc abscedēs feb. generar effimera: si aūt hec tria humorem alterent ⁊ corrumpant febris inducīr putrida: si vo mēbra ethica. q aūt sit calor hz qualitas ostendunt fe. notificantes per esse malam cōplexionem calidam siccam. Nosce quoq; q hz calor: lz dicar ee extraneus seu ꝓter naturam: nō tamē oifariam: vt calor qui est in corporibus mortuoꝝ ꝯm Auer. reperitur: sed magis nālis affectus tamē vt dictum qualitate putredinali. vnde cum sit medius inter calorem naturalem ⁊ ꝓter naturā: sicut semiputredo est media inter saniez ⁊ pus que ad bonū simplr est in suo genere ⁊ putredinē ad malū oīno febrium primo. Media nāq; cum cōponanr ex extremis eoꝝ sapiunt naturam: ita vt ad alterum cōparata videanr altera. physi. 5. naturam vtriusq; obtinent extremoꝝ: ꝓpter qō non parū noībus denotantur extremoꝝ. affozis. euidens quarta. Et iō Auer. mediū hoc referens in alterū extremoꝝ quod minus versutum fe. dixit calorem naturalē qualificatum putredinali qualitate. Et affozis. prima. Febris est versio calorīs innati ad ignitū. Aly vo respiciētes fe. vt declinat versus deterius extremoꝝ dixerunt eam esse calorē extraneum vel extra nālem seu ꝓter nām. Est igiꝫ febris quidā calor cōpositꝰ ex calore nāli ⁊ extraneo putrediali petēs cor ⁊ ab eo mediantibus spiritu ⁊ humidis per vasa in totius corporis actuum lesiones delatus.

Propter quartum vero ad ꝑmū dōm q; fe. vt oīsum nō est calor q est corꝓ cū calor sit q̄litas: nō aūt corpus nisi impro prie valde ꝓ pe sumaī calido. Supposito ēt q; sit corpus oīsum quo duo corpora erūt in eodē vbi: ꝛ quo non. Quo etiā agentia ꝛ patiētia sint distincta loco ꝛ subiecto. Calor itaq; erit accns vt q̄litas: ꝛ sic diffinitū ꝛ genꝰ eius erūt ex eadē egloga ꝑdicamētali: q; si Ha. cuꝫ Valyab. dicat febriū subam cē in genere calozis q est ꝑter nām accipit subam ꝓ cēntia ceu cū dicit. Cōplexio est suba ꝛ egritudo est suba: dria. 17. In accntibus. n. repitur cēntia per additamētū saltem. 7. metaphy. ꝛ nō suba. ¶ Et deiceps dōm q; lz fe. non moueaī. neq; ꝓcedat per se: mouet tn ꝓ accns vt mediāte spū ꝛ sanguine: q; sunt corpa sicut in pfectione tangit rōne febris: qō innuit Valyab. cū dixit a corde missus. Et. A. ꝓcedens a corde mediātibꝰ spū ꝛ sanguine. ¶ Ad aliud qd dōm apparuit. nā fe. est calor ꝓut hic est effectꝰ calozis q passio existit ꝛ passibilis q̄litas. ¶ Ad alia dōm q; ille nō sunt ꝓpie rōnes febris: sed notificationes cōes quedā. Aut supabūdātia versio mutatio ꝛ declinatio possunt aliqualr qualitatē importare. ¶ Ad aliud dōm q; nulle febres sunt frigide per se ꝓut actu existunt: sed rōne tēpoꝝ: nō tn de rōne febriū nunc saltē exntium ob reginis lascniā vt apparet de accīti gnto. Ratio ēt ipsiꝰ perficīt ex refractōe calozis a corde in reliqui corpus: affo. 7. vñ de febribus. Sunt frigide habentes rigorē aut horripilationez vt subiungitur. Aut ꝓpter materiā phlaticā sparsam sup membra sensibilia sicut euenit in empiala in qua calent extrinseca vel econtra vt accidit in liparia ꝛ in febribus apatuz pniciosoruz intrinsecoꝝ in quibus ꝓpter calm attrahens vt ventosa que intus ardēt ꝛ exterioza requiescūt. vñ qñ sitim cum hoc habuerit: affo. 4., pnunciaī mortale. Cōtingit etiā interdū ꝓpter debilitatē calozis nature nō potentis se ꝓ totum expandere. ¶ Ad aliud qd dōm ꝓ parte apparuit. Declaratū est. n. qō diuerso respectu fe. potest dici calor nālis: non tn simplr ꝛ qualr innālis seu extraneus neq; incōueniens hoc apud aliquos aliquādo duo cōtraria simul existere: imo in quibusdā opz ceu sanitas ꝛ egritudo cū ipsa absq; sanitate esse nō possit: dria tactum. 7. ꝛ. qualia videtur esse calor naturalis ꝛ innaturalis. Aut cōtrarioꝝ lz tandē vnū expellat reliquū ꝛ corrūpat simul tamē permanēt durāte inter ipsa pugna vt ꝛ mixtio denotat el'toruꝫ vt tandem calor naturalis vincat calorē extraneū cuꝫ sanitas introducitur aut ecōtra quādo morꝫ occurrit. neq; etiam tn febrilis calor corruptiuus est vt semper omnes destruat actus. ¶ Ad aliud qō est quoruꝫdam fallimentum quo ꝓbare putant complonē malam morbum nō fore dicēdum q; bona complexio est sanitas non quidē simplr ꝛ omnino: qz illa consurgit ex temperata complone cōsimiliuꝫ ꝛ elegāti compositiōe instrumētaliū ꝛ natura vtroq; simul perfecta cōi. Sed bona cōplexio bene est sanitas consimiliū ꝛ compositio iusta officialium: ꝛ ita mala cōplexio vel fe. est morbus ꝛ calor extraneus. Hec autē dissolutio fundatur super illud quod ostensuz dntia. 65. q; sanitas species existit specialissima egritudo vero subalterna.

¶ Differentia. LXXXVIII.

Quod humoꝛes nō possint periodice confluere ostēdit: qz aut erit ab aliquo ipsoruz intrinseco vl extrinseco: sed neutro potest esse: nō quidem primū: cum sanguis principaliꝰ existēs humoꝝ nō confluat periodice: sed moueatur assidue putrefactus vl inflāmatus: cū tamē videatur ꝓe alys ꝛfluere. multiplicioꝝ. n. ceteris ꝛ pfundioꝝ: qō ad cōfluxionez cooperatur. Heofar introductoꝝ. 3. Neq; secundo: qz aut sunt elemēta a quibus nō: cum motū habeant rectum. hic aūt cōfluxionis est reflexus vel a corpoꝛibus supercelestibus: sed neq; ab his: cuꝫ fluxio humoꝝ ipsis non valeat coaptari: quoniā octaua spera fm Ptholemeū cōplet cursum suū in. 30. Iuppiter in. 12. Mars in duob⁹. Sol Uen⁹ ꝛ Mercurius vno: ꝛ Luna in. 27. diebus ꝛ. 8. horis fere. Periodus autem humoꝝ vtplurimū est triuz dieꝝ. ¶ Adhuc aut a natura superiori aut inferiori non quidez hac: quia natura inferioꝛ a supiori gubernaī: omnis aūt illius motus gubernaī inde. vnde secūdo creticoꝝ. Omne bonuz pulchrum ꝛ omne quod ordini vni adheret ꝛ vie: ꝛ ostenditur in eo vestigiū sapientie non est nisi desursuz. Neq; etiā a superiori: qm̄ agentia ꝛ patiētia oꝛ in mā cōmunicare: primo de gene. Sed natura iferioꝛ non coincidit cum superiori in materia: cū celi ēt fm cōmentatoꝛ materia alia sit ab ea que istoꝝ materia. ¶ Amplius illud nō confluit periodice quod est vt materia ꝛ in esse cōtinetur per formā cū det eē ꝛ manere sistat q̄ cōpositi. hȝ vo sunt hūores ad aīaz corpis ifoꝛmatiuā ois. Eti. Si ꝛfluerēt cuz sit motꝰ qdā ꝛ motus ois a calido ꝛ spū. calidūq; ꝛ vētositas regranī. opaī. n. fm Albumasar ad ꝛfluxū: tunc colera ꝛ mlia magis ꝛfluerēt flegmate: cū mlia sit vētosa. 30. pbl. ꝛ colera calida cuiꝰ oppositū expimur. Palin. Melancolia nō ꝛfluit cū sigillet a terra: q; īmobilis extat: de aialiū motu: neq; colera cū sit calida ꝛ sicca opposita nature aq; a qua cōclusus seu accessio ꝛ recessio iueniī. Hūoꝛes igit nō poterūt cōfluere periodice.

Cuius oppositum expiī sensus. Adhuc illud dī cōfluere piodice qō certis hoꝛis moueī de circūferētia ad cētrū. vl ecōtra. Sed hȝ sunt hu. cū sint humidi currētes. Impellunī enī a frigoꝛe intrinsecus sequētesq; calozis motū expādūtur extrinsecus illius expānsione: qō ꝛ modus euētus iterpolate denotat. ꝓcessus nāq; fit ꝓimū a minera putredinis ad coꝛ: ꝛ inde ad reliquas corpoꝛis partes. Quare humoꝛes valēt confluere periodice.

Propter primū quidē sciēdū q; quid sit humoꝛ ꝛ quo distīguaī monstratū dria. 29. Cōfluxus aūt est motus quo natura cū calore ꝛ humoꝛibus retrahīt a circunferentys in centrum ꝛ demum ab hoc in illas expanditur: qui sufficienter assimilatur accessioni ꝛ recessioni a luna causate in aquam. Ipa nāq; expādīt a medio in q̄ extra. Et accidit cuz luna ꝓgradīt a ꝓcto oriētis in celi mediū: ꝛ deide restrīgīt ad intra: donec ad angulū ꝓueniat occidentis. Et ab hinc redit in expānsione vt antea quousq; ad angulū ꝓueniat terre a quo vt ꝓus in se reducīt: vñ in cētilogo. Hūiditates coꝛpoꝝ accedūt in ꝓma q̄dra. in scda recedūt ꝛ in alys ꝓportionabilr duab⁹ vt declarabīt dria. 168. Ad quē qd ez accessuz ꝛ recessuz iuxta geofar itroductoꝝ. 3. tria oz concurrere: aquā. vz. ꝓfūdū. lōgū. ꝛ latū. aspeꝝ. duꝝ. mōtib⁹ altis cōsitū ꝛ vētosuz. Aq̄ q̄z cuiꝰ q̄titas sit multa nō fluīb⁹ nouiter effusa: sz lōgo tpe pliꝝ aggregata. hec. n. dē sata ac salsa efficīt vel amara. vapoꝛesq; ꝛ vēti nascuntur hic den si. Cuiꝰ vo locus ꝛ aqua sunt oppositi influxū ꝛ refluxū suscipiūt minime. Sūt aūt ꝛ aquaꝝ q̄dā q̄ mouenī a gnante. Cū. n. fuerit extra ꝓpriū locū ipm earum expetunt grauitate ceu que fluminū. Et lunam oz tertio interuenire: cuius dnium est sup humida vt humiditates cerebrum nuccā pinguedines ꝛ medullas. creticoꝝ itroductoꝝ tertio. Ipsa nanq; ascribīt aque ceu sol igni: dria

16. vñ ꝫ ipsi⁹ mot⁹ diuersitatē ꝓmutationē suscipit hꝺ aq̄ maxīe. potiores. n. aquæ ita mouent attracte a luna: sīc plura nāliū se ꝺcitant ⁊ attrahunt. Magnes. n. ferꝝ euellit ad se. Alnapth vo albū bitumē quoddā iudaicū ignez ex distantia q̄ multa: ita vt prauī eo sacerdotes decipiant plebē: ⁊ lapis qs acetū absq; cōtactu: ⁊ alius olinalis oleū ac karabe paleas. Dcīm est āt sufficiēter q̄ termini a quo ⁊ ad quē ꝺicunt hic ⁊ in fluxu aque differre. nā humores cū incipiūt moueri magis a circūferētys tendunt ad centrū ⁊ hinc ad easdē. aq̄ aūt est ecōtra. Est aūt ꝓdus ī qō incipit circuitus terminatus: cuius hic sunt due partes. ſ. poxīmus ⁊ declinatio. vñ affo. ꝓma. poxīmus oꝫ te intelligere totius periodi particulā deteriorē: que a prima immissione vsq; ad statū sicut reliquā que declinatiōis meliorē. Et eius gdā est fixus eadē hora inceptus ⁊ terminatus. alius ꝓcipiēs: ⁊ reliquus postponēs: q ⁊ ꝓprie fit in febrib⁹ in ḡbus exacerbatio reperīt ac quies manifeste. Improprie vo in his q̄ additionē ⁊ minorationez suscipiunt perpoxīmi. Improprissime aūt in hoꝝ oppositis vt ī febre sanguinis aut causonibus certis nisī quis velit totā egritudinē vnum appellare ꝓdū cum a sanitate incipiatur ⁊ ad ipsam tandē terminet. Et ideo febriū quedā ponunt ꝺtinue altere vo ꝓdice. hic aūt ꝓdus non fit vel haud ꝓcipit in corporibus sanis.

Propter secundū gdem sciēdū q̄ id q̄situ extat difficile. vñ. z. cretico. q̄re in morbis acutis p tertiū veniūt poxīmi vt ad multū: in ꝓlixis vo aut diez vnoquoq; vel p tertiū iueniri nō est facile. Insup nullū repiēs de hoc quesito modernū scriptorē ad antigores me ꝺuertēs eos iuenio vtcūq; dissonos ⁊ cām in eo tāgētes magis ex māe dispōnib⁹ q̄ ex forma agēte ⁊ a fine cū oēs recte pausantē oporteat intueri. Necessitas. n. ex alys causis ⁊ nō ex mā alicuius est sumēda: ceu ⁊ phyſicoꝝ. ⁊ p. de ge. aīaliuz detestat empedocles. Quidā nāq; cām assignāt ex pte subē humoꝝ q̄ti tatis ⁊ q̄litatis: aly ex pte loci: nōnulli ex calore nāli: aly vo extraneo. vñ collz. 4. Cā ꝓpter quā circuit⁹ febres habent est qz humor q putrefieri oꝫ non putrefit simul ⁊ semel: qz in eo putrefactiōis ꝓparatio nō est cōpleta: ſz paulatīne in putrefactiōe ꝓcedit. Et hec sequit modū ordinatiōis: qz hec opatio ꝑm aliquē modū est nālis: qm̄ nā in hoc regimē hꝫ: eo q̄ est putrefactio cū digōne. Et iō varietas ordinis in circuitibus signū est prauū: ⁊ nō est hec operatio attribuenda calori putredinali subalt̄: sed nāli: qz in materia nō nāli opat sicut in multis alys nature reperit. Et radices Ha. gbus conat attribuere ordinē circuituuz subaliter calori putredinali hic infringūt. Et ꝓpterea nostra sentētia est in hoc peni⁹ q̄ natura istos circuitus cū calore opat intrinseco q̄uis supuenerit huic calori aligd extra nām in q̄titate aut q̄litate: eo q̄ est agēs in mā non nāli vt in hūore egritudinē faciente. Et isti circuituū ordines diuersificant ꝑm naturā humoris ⁊ q̄titatem. Et hic gdē sermo: cū eo q̄ est cōis nō cause ꝓdice coaptat⁹ forassis patiē calūniā in nō paucis. Primitus gdez eo q̄ calor nālis nō esset cā ꝓdi cū esset mouēs motū ꝺseruans ⁊ nō incitans. ¶ Adhuc nā nō movet nisī ꝓcepto lesiuo. et cū colera fit magis effrēis ⁊ nāe odiosa. Coleraq; nigra ꝑm Alexandrū inimica: he deberent ampli⁹ phl̄ate ꝺfluere. Rursus nō semp in putrefactione fit digestio: imo nō paz amplioꝝ suffocatio vel imēsioꝝ corruptio. Palin. Varietas ordis circuituū approbat cū eius detestet oppositum. vñ affo. 4. Quibuscūq; poxīmi fiunt quacūq; dimiserit febris in crastinū eadē assumpserit hora discrita nisi velit varietatē ordis circuituū ex debilitate nāe: iuxta illud eiusdē q̄rte. Si rigor inciderit febre nō deficiēte iā debili exīte virtute mortale. Sed q̄q̄ id vez ei⁹ hoc nō patiē positio. Dcīm aūt Ha. qō is accipit ex secūdo febriuꝫ alys eius bñ dictis omissis: amplius valet suo: cuz calor putredinalis remanēs habitu in minera putredinis ex ꝓcedēti paroxismo getata cibo nō certissime occurrēte superato cū modica euentatōe forinseca. mox gdē qō habitu fit actu ceu calor sopitus in calce cōsurgit cuz fuerit aqua ꝺsperſus. qō aūt de hoc magnoꝝ sermōes q̄q̄ in medicina sufficiāt: nō tī cāz simplr ⁊ diuisiz euacuāt. hesitatū: ⁊ in sequēti manifestabit ꝓpositoruz. vñ fit opus alia ipsis ꝺiūgere vt cā simplicius ⁊ pcisius habeat.

Propter tertium quidem primitus ꝑmittant quedaz necessaria. Et deiceps q̄obrē fe. efficit quedā ꝺtinua ⁊ alia iterpolata cū diuersitate tpis exacerbatōis ⁊ getis. Et tertio precisius vt possibile oñdat cur ꝫ humoꝝ ꝺtinue ille quotidie: aut aliter certo tpe moueat. ¶ Propter hꝰ ꝑmū sciēduz q̄ cū oīs effectus causet ex actōe agētis in mām confluxus egdē ita suscitabit in humores. qui. n. tangit māz omisso agēte vel agēs illa derelicta insufficiēs extat cum mā seipsaz nō educat in actū: neq; p se agēs in semet agat cū actio in māz cōcidat extrinsecā: ceu negociās de corpe aīa neglecta vel ecōtra: vt quosdā mordet Arl. de aīa primo. Materia vo in qua fundat ꝓdicus confluxus sunt humores talib⁹ al'alys ꝓprietatibus insigniti. Agēs aūt est corpus celeste nā mediāte elemētari. vñ de aīaliū gerto. Sicut mare ⁊ oēm videmus humidoꝝ nām stantē ⁊ pmutatā ꝑm ventoꝝ motū ⁊ stationē: etiā aerē ꝑm spiritus solis ⁊ lune periodū: ita ⁊ que ex his cōstituta conseq necessariū. nam ꝑm rōnem necessariū est consequi periodus minus ꝓncipaliū eoꝝ que ꝓncipalioza. Uita nāq; est spūs gdā ⁊ generatio ⁊ diminutio. Cum igitur humo. sint ꝓncipaliores sole ⁊ luna eoꝝ periodus ⁊ cōfluxus sequet solis ⁊ lune. ⁊ vniuersaliter astroꝝ periodos: ceu principaliores: velut mare ⁊ omne humidū ac aerem ex his naturam stātem recipit ac permutatā. Dic nanq; motus siue mundus cōtinuus est superiozib⁹ lationibus ex necessīta te vt omnis ipsius virtus gubernet inde metauro. principio. vnde Masabalach. Simile est opus planetarum in hoc mundo magneti ⁊ ferro. ⁊. 9. Judicl. omnis humane nature conditio ex planetis eozumq; signis tanq; ferrum ex lapide magnete ꝺpēdet. ¶ Ampli⁹ nosce periodos certos iterpolatarū hos ee: nā flegmatica certa. 18. eq dē affligit horis. ⁊. 6. tepescit. tertiana quoq; 12. ⁊. 36. quiescit. q̄rtana vo. 24. poxīmat. ⁊. 48. iterpolat. Jndeficientes vo aliqñ extēsioꝝ ꝑdicto affligunt tpe iterdū q; minori: qō ⁊ quietes ꝺsequunt. Quoꝝ gdē indetermiatiōis triplex est cā pura: humor qui aliqñ est maioꝝ aut minoꝝ viscosioꝝ vel incisioꝝ: grossioꝝ aut subtilioꝝ: calidioꝝ aut frigidioꝝ. Ac vtus que fortis extat interdū ⁊ aliqñ infirma. tertia vo coꝝpis ꝺstructio. nā aliqñ rara: porosa: leuiter cōmeabilis: ⁊ nō rara huic opposita: in quib⁹ qdē reptū ē medius cōtēperatuz. Si ergo tria adinuicē cōueniāt. prima initiū postponet ꝓdi ⁊ breuis ens cū accūtib⁹ molestis mīme ipsius quietabit poxīmus. Jn religs vo tribus oppositis secus euenietvelut mediocriter in medys. secūdo febriū. ⁊. 8. terapētice. ¶ Rursus quoq; aduertēdum q̄ bu. gubernant forma propria: ceu aīa oīs cum in nāli fuerit coꝝpus dispōne. Jnterduz vo magis oñdit vtus supna vt cum fuerit discrasiatuz nō gubernatuz. nāq; tunc perfecte ab anima motu agitant coꝝpoꝝ superioꝝ ac elemētoꝝ: quod indicāt coꝝpora optima: in quibus nulla vl'mo dica ab hꝫ causatur ꝛmpressio. Jn lapsis aūt non omnifariam manifesta: sed in egrotantibus apparēs oīno: ceu in aīa ꝑm Heofar: quedaz nihil aut minime confluunt: alia inapparenter. ⁊ tertia manifeste vsq; quaq;: nec tī ꝛriū. i. repugnās ei qō dictum est: humiditates accedere in qua-

dra ꝑma ⁊ reliqua: hoc nãꝯ euenit ſm q̄ extat poſſibile: velut ſubiectū fuerit coaptatū tunc nãꝯ agētis in ipꝫ cõcidit actus. ¶ Propter hꝰ 2ᵐ ſcienduꝫ q̄ hũores ꝑſt ad duo ꝓparari. Aut ad eoꝫ intrinſeca: vel fozinſeca. Sigdē ꝑmo q̄drupliciter euenit ſm q̄tuoꝫ in eis ad ꝑfis repta vt ſubam q̄titatē: qualitatē ⁊ locuꝫ. Ex his nãꝯ ſm Vali. s. theozi. ⁊ Iſaac febziū. ſ. ꝓſurgunt congregatiõis humoꝛis ad putredinē velocitas: vel tarditas facilitas putrefactionis: aut difficultas ⁊ ipſi⁹ euacuatõis acceleratio aut mora. Si. n. humoꝛ fuerit ſube mediocris multe q̄titatis calidus ⁊ hũidus: ⁊ intra vaſa vt neceſſe ſit locatus non pio dice cõfluet: ſed continue magis velut ſang. oĩa. n. incidēt vna ꝑma. ꝓpter nãꝯ ipſius ſubam fluxibilē: multã calꝛ ⁊ humidam putrefactõi paratã: ⁊ maxime ꝓpter locū intraneū adeo ꝓtinue ⁊ vniformiter affliget: vt additio nõ perpendaꝫ in ipo neq̄ minoꝛatio. Qõ vl'iter ois agit mã cū in cozdis ītimis fuerit ſituata: ceu cauſon oĩdit phl'ati cus ēt. Fuligo nãꝯ putrida coꝛ directe petit ⁊ aſſidue nõ valens ꝓpter pietuꝫ obſtaculū trãſpirare. Et ꝓpterea nõ vt in ꝑiodicis febziū ſudoꝛ expectaꝫ in talib⁹: cū id q̄ inflãmatum extat ac putrefactū in vna ꝑtium anteq̄ reſidear: q̄ ꝓtinuū ſil'r afficiat: he gdē febres breues exiſtēt: ⁊ in. 7. vt multū diebus terminate dupl'r. vne gdez ꝓpter eius mãm coctioni obedientez de leui: alie vo ꝓpter eius ſubtilitatē ⁊ acumē. Lãm quoq̄ iſti⁹ ſatis inſuetã Auero. huic ſupaddit: vt qz id q̄ a mẽbris diſſoluiꝫ ſenſibilibus non ſentiꝫ. Cuꝫ aũt mã fuerit extra vaſa nõ continuatur motus: ſed aneſis per oppoſitū eius q̄ dictuꝫ eſt euenit: quo equidez itez ſuperuenit interruptio. Quando. n. caliditas finit mãm ad putredinē motã cum nõ ſit contenta in vaſis cogẽs expirare q̄ eius ſubtile remanet incinera tum ⁊ terreū quod vehiculū nõ extat caliditatis ⁊ febris: ceu appet in ſtercoꝛ qñ incenduntꝫ cumulis. Cũ aũt itidē antecedẽs cauſa ex cibo nõ certiſſime ſupato ad mineraꝫ ꝓcurrit putredinis ⁊ reliqas caliditatis ſuenerit ex putrefactõe ꝑeunte in flãmaꝫ vice alia: ceu calꝛ ꝓſpſa aqua q̄ ꝑdurat quouſq̄ cã antecedẽs ad minerã poterit moueri putredinis in ea caliditatis ꝑcedẽtis veſtigia ſueniẽs ſufficiẽtia poſſimi. Hal'. ⁊ q̄rto ꝑma. Qz vo phl'a poſt ſanguinẽ eſt adauctū: ⁊ qz humidū parūq̄ frigidū ſm. A. coꝛpis cõparatiõe viſcoſuꝫ ⁊ locū obtinẽs extrinſecū a ſanguine putrefcñ alys reddeꝫ aptius. ꝓpter nãꝯ q̄titatē ⁊ humiditatē. Eſt. n. ſm Alexãdruꝫ quotidiana diues mã groſſa ⁊ viſcoſa: veloci⁹ ad putredinē aggregaꝫ ⁊ putreſcit his facili⁹: ꝓpter vo viſcoſitatē ei⁹ manet pampli⁹ putrefactio. Nõ. n. põt vtplures aliꝯ reſolui: ſed ꝓpter frigiditatem aliqualẽ et locū fozinſecū deſiſtit putreſcere nõ ꝑ multū ita vt tꝑs putrefactõis eiuſdē ſit peramplius getis hoza. Melãcolia quoq̄: qz groſſa pauca fri. ⁊ ſic. ceteris tardi⁹ putrefactõi ſubycit. tñ qz eſt coꝛpus humidū liquidū ſeu currẽs. humoꝛ. n. ⁊ q̄ tale putrefactõi aptū ⁊ ꝓpie cū calozẽ ſuſcepit extraneū. Cum aũt mota fuerit diutius eius ꝑdurat exacerbatio ꝓpter impreſſionẽ in ſubiecto factaꝫ terreſtriozi: ceu que in lapide oĩdit facta vt tꝑs ampliozi ītꝛpolet q̄ poſſimus exiſtat. Colera vo ſubtilis mediuꝫ inter hos obtinet humoꝛes: nec ita ad putrefactionem vt phl'a eſt apta neq̄ vt melãcolia ĩdiſpoſita. minoꝛis. n. q̄titatis exñs q̄ phl'a ⁊ ampliozis q̄ melãcolia vt oſtenſum eſt dñntia. 3z. Et qz calida eſt ⁊ ſubtilis plus recipit paſſionem. ꝑmo ſecũda. Et febziū ꝑmo: celerius aggregetur ad putrefactõez q̄ melancolia. Sed qñ ſicca amara putrefactiõi reſiſtit: ⁊ qz ſubtilis celeriter diſſoluiꝫ vt eius poſſimus non permaneat diu. Eſt nanq̄ in ſubiectū ſubtile facta impreſſio quod cito ſuſcipit citoq̄ ſuſceptuꝫ perdit vt aer denotat autũni: ita vt tẽpoze minoꝛi affligat quartana minoꝛiq̄ pauſet. ¶ Propter aũt hec que hũoꝛis oꝛ attẽdere robur ẏtutis ac ei⁹ oppoſitū cum habitu coꝛporis raro vel denſo ⁊ diſpõnem ẽt particule mittentis ⁊ recipiẽtis febziū apparẽs ſecũdo. Ex his itaq̄ colligatur diuerſitas poſſimi ⁊ getis ītꝛpolata ꝫ ex his que intranea ſunt humoꝛ oñſa. ¶ Sz circa ꝓdicta euenit dubitare: qz ꝓceſſum eſt multitudinẽ ad putrefactõez diſponere ⁊ qñ mouet amplius putreſcere. Quoꝛ cõtraria quartus continet metauroꝛ: ita multum quidẽ minus putreſcit paꝛco. Similiter qñ mouet ⁊ fluit minus putreſcit q̄ nõ motuꝫ. ¶ Dñm q̄ ẏa ſunt hec. ſi gdē multū ⁊ motū trãſpiratione ſuſcipiãt: qz in his virtus ꝓſeruatiua exiſtit ītenſioꝛ nõ putreſcũt. Si vo cuẽtatõe careãt ſecus ꝓtingit. Similiter ⁊ veꝫ fit cũ multū ⁊ paucū ⁊ motū ⁊ getū equaliter fuerint apta vel ĩdiſpoſita putreſcere: vt ſang. denotant ⁊ melancolia. Si aũt humores referanꝫ ad extrinſeca dupliciter euenit ſicut ⁊ ea duo exiſtunt. Aut. n. ſe hũt ꝑ modū agentiū ꝑncipaliū. Et ita celoꝛ coꝛpoza vel inſtroꝛ. ⁊ tũc elemẽta. gbus dupliciter appꝛopriant: aut rõne ſubꝛ vel accñtis. Et id vel q̄litatis vel q̄titatis: vel ẽt motus. ¶ Siquidẽ rõne q̄litatis dñm q̄ cũ ſang. veri attribuꝫ cui caliditas inſunt ⁊ humiditas: ſintque qualitates he motus ⁊ confluxus cauſatiue maxime expãdendo ſe aſſidue a cẽtro ad circũferentias. Caloꝛ. n. mouet hũiditatẽ: ⁊ ipa tãꝯ celeri⁹ paſſibile dilataꝫ ſecum: ⁊ ad exterioza expãdiꝫ: ita vt motus hꝫ abſq̄ ꝑiodo ꝓtinuet ꝫ in finẽ. Et qz friditas ẽ in flegmate hũiditati ꝑiũcta: motũ ei⁹ ꝫpedit ex pãſiuũ ꝓtactũ: veꝫ qz nõ multa: ⁊ caloꝛis ſuſceptiua accedẽte: vt ex opilatiõe quã cãt: lz mot⁹ eius ſit ad ītra: febrẽ ītꝛpolatã cãt. At qz i colera caliditas ꝑiũcta ſiccitati moꝛe hꝫ ad extra. Siccitas vo eꝫ: mot⁹ ꝫpediꝫ calidi: vt interpolatio maioꝛ q̄ in flegmate ĩteruenial. Sz qz in mlia friditas ẽ ſiccitati admixta cũ ẏtreq̄ ꝓſtringãt ⁊ reducãt ad ītrinſeca cõfluxus tardaꝫ ipſi⁹ vt ges ſit maioꝛ exacerbatiõe que eti ã ꝓtẽdiꝫ amplius q̄ expetãt qualitates ꝓpter ſubam terreſtrẽ in qua facta extat impſſio: ſicut i colera eſt minoꝛ q̄ exgrat ꝓpter ſubam huic oppoſitã. Ita nãꝯ hꝫ qualitates videnꝫ opari in vniuerſo. Si aũt intẽ daꝫ in motus elemẽtoꝛ ĩueniuntꝫ humoꝛes vtcũq̄ ſibi coꝛrñdẽtes. nã ignis ꝛz partẽ ſuꝑioꝛẽ motu oꝛbis agitaꝫ. ⁊ nõ totus vt oĩdit cinis ꝑmanẽs ſacrificioꝛ reptus i anno ſequẽti. z6. ꝑble. ita ⁊ colera ſibi cõtributa minoꝛi tpe mouet: quieſcitq̄ ampliozi. Et qz aer in ꝓtinuo extat motu ⁊ turbatiõe vt denotãt athomi in ipo cõprehẽſi: ſan. ei appꝛopriat⁹: ſil'r agitabiꝫ poſtq̄ moueri ĩcepit donec ceſſet oĩquaq̄ ꝓtinue. Sed qñ aqua minus illo mouet. motum enim hꝫ refluxũ acceſſionis ⁊ receſſionis in quo ges intercidit. phyſicoꝛ. 8. Flegma quidez illi ſcriptum diutius mouebaꝫ per parum quietatum. at qz melia ꝓꝓtionaꝫ terre. que minime mouet ſm totum: verũ ſm partes magis. vnde Cõmen. phyſicoꝛ ꝑmo. Dubitaꝫ de partib⁹ que ſunt apud centrum terre vtrum poſſint moueri an non ꝓe alys cum difficultate mouebiꝫ diutius quieta: motus tamẽ eius longeuus perdurat. Ratione quidẽ attributiõis in ſubſtãtia perſuadeꝫ. qz quãto humoꝛ fuerit ſubtilioꝛ tanto erit mobilioꝛ: ceu colera excepta impſſionis non retentiuam: ⁊ quanto groſſioꝛ tanto motui ineptioꝛ: vt melia deſignat ſicut in elementis euenit ꝓeter ignem: qui eius ſubſtãtie ſubtilitate nõ oĩariam mot⁹ ꝓſequitur oꝛbis. Ex parte quidem quantitatis in humoribus inſtãti lz non recipit. Quanto nãꝯ augmentatiozes tanto mobiliozes. ⁊ ecõtra: in elemẽtis vo ꝓpter id q̄ dictum eſt in igne. Si vo humoꝛes reducant ſimpliciter in celeſtia vel in lunã cuz elemẽtari mã ſibi contributa aut planetas: vt dicat tunc ineſt alicui: q̄ melia ꝓꝓtionetur Saturno ratione frigiditatis ⁊ ſiccitatis motuſq̄ tardi. Ipſe nanq̄ vt teſtantur aſtrologi tarde mouetur ſm

motuz lōgitudinis q in oriēs ꝓnāliozez sibi silr fm motū retrogradationis q sibi īnālioz est: videt nāqz diu subire. Sic ⁊ melia longū hz iteruallū: ac etiā paroxismū. Colera vero datur Marti calido ⁊ sicco: minus saturno tardo in quo ēt motus lōgitudinis ꝓnālis illi est longioz: retrogradationis aūt breuioz: q̄ etiaz in melia getis respectu. Flā vero lune ascribitur mutabiliozi fride ⁊ humide: cuius mot⁹ est ꝑceps laboziosius modice geti: vt declarabit ꝓiunctus. Ideoqz ipm diutius mouet per paz quietatū. Sanguis quoqz Ioui ꝑncipaliter ascribitur calo ⁊ humido ac ceteris planetis: cuz ipse fons vite alimenti ⁊ toti⁹ existat nature: ⁊ qz eius motus est ꝓtinuus. Sol enī nūqz retrocedit nz aly ꝙna iō mot⁹ extat ipsi⁹ ꝓtinu⁹. ¶ Propter hȝ⁹ ⁊ partē distinctionis alterā ꝙntis īmediate sciēdū q hu. q̄ natura cōplexionali fily ꝓnuncient ab Vali. ⁊ Isaac elementoz. eoz enīz q̄litates his ascribuntur: vt colera calida ⁊ sicca igni ꝓportionata tē. suba tam ipsoz coaptatur aque amplius: qō ostendit cozporis resolutio. Nā humiditates subtiliāt ⁊ fiunt vapozes ꝑmo theo. vapoz aūt est humiditas aquea minutatim decisa: simpliciū ꝑmo. ⁊ febriuz Isaac qnto. humores ꝙuertunt ad aquam. Cū igitur flegma sit aqua ꝑpe ac luna ei ascribatur ꝓportionabiliter ipsum ceu aqua confluxuz habebit. Et qz in hac concidit quies accessus enī ⁊ recessus vt ꝑtractū motus est refluxus in quo quies iteruenit media: sine nanqz ea duo motus recti nequeunt copulari: similiter euenit in flegmate qz mot⁹ eius est plurimus ceu. 18. hozaz. quies aūt modica vt. 6. Qō dearticulatur. sic̄. n. in luna ꝑpter paruitatē epicicli ⁊ motus lune in illo velocitatē: nō ꝑcipit statio directio neqz retrogradatio: ȝ velocitas trii cū fuerit in parte iferiozi epicicli ⁊ tarditas cū in supiozi: sic etiā in flegmate modica sentit pausa ⁊ falsa. vnde. 4°. ꝑma. Flegmatica nō eradicat qn ibi sint relige occulte. q̄re febriū. 2°. Non expurgat finaliter in paroxismi declinatione. Sunt aūt. ⁊. 6. hȝ quietis hore. qz inundationes aque ⁊ vlr humidoz: vt oñdetur dria. 168. tāto completur spatio: in sex enim hozaruz spacio quartā peragunt celi vnam. Et qz flegma non poterat motū lune ac aque consequi oīno in vna lune celi gyratione: que tēpore minozi perficitur. 24. hozaz equinoctaliuz deficit ab illius motu in sex hozis fere. Celerius enim ipa sole ozbē percurrit ꝓpzio motu. Et ideo velocius ad punctū peruenit ꝑfixum. Et qz melia minime compar est aque ⁊ lune: ideo motū earum imitatur q̄ꝑparum. Luz. n. fit ad motū ⁊ ad ipressionez suscipiendā idisposita: ꝑpter subam grossam ⁊ qualitates motui obuias non soluz vnam opz lune celi circulationem ꝑcedere vt agitetur: sed ⁊ duas: vt tandem dispositione lune diu affecta in tertia eius moueat circuitione in qua concitatur oī ꝑpter virtutem ipsius in subiecto terrestriozi ipressam. Eius autez Isaac getez soli ascribit q in. 24. hozaz spacio ad eundē reuertit punctum. Et qz colera mediuz iter hos obtinet humores: ipa mediocriter mouebit ⁊ quietabitur: qm̄ post flegma plis participat aque suba ⁊ lune: vigoze tamē ꝑpingoz est melancolie q̄ flegmati. Non solū sex hozis getatur vt id neqz. 48. vt melia: ȝ mediū geometricuz obtinet approximando melie motui amplius quia. 36. Non enim potuit vna circulatione moueri vt flegma neqz duas postulauit ceu melia. sed sibi vna satis affuit cum dimidia. Neqz tāto mouet tempoze vt flegma cū min⁹ citari fit apta tāqz momentiū minus participans ꝓpzietate neqz vt melia: ȝ mediū obtinuit sicut. iz. hozas. Ipsa nanqz subtilis ipressionem susceptiua celerius derelinquit. Nosce sigdez q neqz in talibus termios expedit omnino precisos inuestigare. vnde de his febrium scōo. Diligentissima subtilitas videtur importuna: cuz etiā aqua non preciosius omnifaria concitetur a luna. Motus enim ⁊ cōiunctiones per amplius tēpus effectuz iducunt ⁊ maxime supiozū ozbiū ⁊ planetaz. Cause nanqz non semp tēpore ꝓiungunt effectui. Quedā nāqz plurimū distat ab eo vt generās a gento. Alio vero ꝓcomitatur istantanee: vt illuminatio illuminans: nōnulla qdē mediū obtinens vt causa sufficiens calefaciens aliq̄. Ad cuius superationē aliquandiu ꝑmanet calor: q̄lis est luna humoz ꝓcitatiua ac etiā aque. Qō aūt fulcit amplius q dictum est: qz confluxus humorum ⁊ pausa credo q fit lune periodo: vt aut. 18. vel. 6. vel. 36. aut. 12. seu. 48. vel. 24. semper enim sex hore quadre mora seruant illese. Sic itaqz flegmatis motus cū eius getē ⁊ colere quies cū motu ꝓportionē seruāt in nūeris triplis: in q̄ dispensate diapason locat cōuersio tū mō: qz in flate triplū ē hoza mot⁹ ad eā q̄ getis: in colā vo eō. Motus vo melie cū ei⁹ moza ꝓportionē ꝓstituit dupli ex q̄ sympho nia ꝓsurgit diapason. dria. 83. Cū aūt ꝑdicti mot⁹ non ꝙcidant vt diffinitū euenit qz nō directe ꝓsequunt motū lune neqz aquis ꝓportionant efflexū manifestuz hītibus: ȝ alteri⁹. At qz sang. aq̄ ꝓportionat fluxui: ꝑterea ī motu extat: vt illa ꝓtinue ꝑodū, nō, recipiens gete distinctū. Accōmodatusqz ēt ē aeri: q in grādi extat turbatōe. tū ꝑ planetas plurimos ipsiz ꝙcitates. tūqz subaz ⁊ qualitatē illius passibiles vehemēter: vt id vt dictū sit difficile. vñ creticoz tertio. Nō facile fit cām assignare: cur in acutis morbis vt ad multū fit poxismus ꝑ tertiū: in cronicis vo q̄tidie aut ī q̄rto. ¶ Sz dubitatio emergit ipressa: qz Cōmen. ꝑmo ⁊ scōo ce. ⁊ mū. dixit Ar. in libro de aīalibus q nā lune cōicans ē cū nā terre ꝑpter luminis ī se defectū. Cuius series q̄rto de ge. Terra vī cōicans q̄rte subē: sed aque cōtributa est luna. ¶ Dōm q vtriqz ꝑncipalius trī aq̄ ꝓportionat foztasse nā ⁊ motu qō ei⁹ oñdit act⁹ terre nō sic ignobilitate ⁊ opacitate: ȝ non trī actione.

Propter quartum vero ad primū dōm q ȝ san. nō fluat ꝓdice: nihilomin⁹ aly humores pñt ītꝛpolate ꝓfluere. Cā nāqz particularis est: q̄ nō sic sanguis pōt cōfluere: ȝ etiā san. sit multus. cū trī peccat nā magis irascit ꝙ ipz: cū gratiōr sit offensa quāto cōmittēs ꝓmiox extiterit. Neqz locus eius est latus qō regrit ꝓfluxui: fm Albumasar: ȝ sit ꝑfundus ⁊ lōgus. Aut foztassis hunc ꝓdicare qs sentiet: nō trī ꝑpter maiozem motū ipsius ꝑcipiet: qz motus parui latent secus maiozes: de somno vigilia. vī de sensu ⁊ sensato. Motus maioz sp minozē depellit. ¶ Dicēduz etiā q motus nō ē hic humoris ꝓportionatus elemētis ꝓout hñt ipsiz a gnānte ȝ ab aliqua vtute supioz eis vt oñsiz īdita neqz ꝓfluxus humoz euenit motu ozbis: aut planetaz totali: ȝ vt visiz magis ꝑticulari vt lune ꝑ quadras q̄ fm Alchebitiū dat disponez suā oībus alys planetis. i. reddit se disposita ad oīum planetaz suscipiendam vtutē. Cui Saturnus in hoc aduersat. humores etiaz vt oñsum motibus ⁊ getib⁹ apparētibus ꝑticularib⁹ ⁊ naturis similant vtcūqz. Et nosce q hȝ ꝓfluxus ⁊ mot⁹ est naturalis nā vniuersaliozi vt lune ȝ violentiā quādā ipozret rōne nature ꝑticularis vt aq̄ vl humoz vt apparuit. dria. 15. ¶ Ad aliud dōz q fit a nā iferiozi tāq̄ a nā disposita vtutē superioz recipe. ab is aūt tanq̄ ab ipzimēte cā primozdiali. Neqz est q supioza nō agant: qz nō cōicent īmā cū hoc verificet in his q̄ agūt formalr: nō aūt in illis que efficiēter. Supioza nāqz nō sūt vt hec formalr talia: ȝ effectiue. Nō. n. sunt cōposita ex elemētis: ȝ est gnta ꝑ se altera essentia: ꝑmo ce. ⁊ mū. Aut vna est oīum mā per indifferētiā forma. ¶ Ad aliud dōm q cuz qs egrotat sic humores ac ei⁹ ꝓplo aīe instrm sunt distracta vt agēti nō obediāt ꝑncipali: ȝ spōte seipsis ab eius recidāt ꝑncipatu: ⁊ iō alteri nature subyciūt vt supiozi. ¶ Ad aliud

dicendū q nō solū calidum ⁊ ventositas exgruit ad motum vex ēt planeta tā māe attributa q̄ agenti. vt oīsum antea. Melia etiā ventosa inaturalis est magis de q̄ sermo Aris. nō aūt nālis ita. ¶ Ad aliud dicendus q arguit difficultatē ꝓfluxus nō aūt ipossibilitatez. ꝛz. n. melia terre ꝓportionet nō tñ ē terrea oīo: ꝛz hz humidū tñ vt sub natura colloceť humoris. est nāq corp⁹ humiduz currés. Silr si nō mouet ſm totum terra aut partes ꝓpinquas centro: alie tñ distantes succeſſiue motū mouentur octaue spere: vt dictuz est. oña. i6. Neq colera rōne saltē substantie aque: vt declaratum extat opposita.

¶ Differentia. LXXXIX.

Quod sanguis putrescēs generet febrē sanguineā ⁊ nō colericā seu aliā ostēdit. Hyppocrate ꝯ Ha. introducto. q̄rto pma. ¶ Kursus Johānitius. Simplices q̄ttuor sunt atq; singulares putredinis modi: quoz pm⁹ ex putredine fit sanguinis cōburens vtranq; partez iteriozē ⁊ exteriozē vt est synochus scōs ⁊c. Eti. aurelius. Spēs febriuz ex corrupto humore sunt q̄ttuor synocha anfimerina tritea ⁊ tetratea. humores aūt sunt q̄ttuor solū. Jtidez. ꝫ. creticoz. Febris est ꝛclusa quaz greci noīant synochuz ⁊ est illa que mozatur ab initio sui esse vsq; ad hozā crisis ſm siſitudinē dispositionis vni⁹ in q̄ nō est apparens additio neq; diminutio vex in oībus diebus equalr. Sz si san. ꝓuerteretur in colerā esset additio ⁊ diminutio manifesta qz colera mouetur p tertiū etiā si faciat febrē ꝛtinuā ꝓeter fortē causon q̄lis non est febris hō. ¶ Adhuc san. putrescēs febrē generat vel sanguineā ⁊ ita qō intētū: aut aliā: non qdem flegmaticā: cū san. nō ꝓuertatur in flegma. Qō. n. coctum est aut assatū ĩcrudari non pōt. theo. pmo. ⁊ coll. ꝫ. Neq; q̄rtanā eo q ipsa ĩcineratione humoz post putredinē reiicta causaſ sibi humiditate ēt aduenīēte extranea. Quesitū aūt actuz putredinis ipoꝛtat similiter neq; colericaz vt tertianā: ceteni hō colera causabitur aut per supfluā in epate san. decoctionē qua qdez sic febrē nō ĩducit. Aut p putrefactionē generaſ ex san. Sz cū hō gnātionez ꝓcedit putredo ⁊ ipsa sit cā febris ꝓiuncta ⁊ ĩmediata aut erit febris sanguinis anteq; sit ei⁹ ꝓuersio in colaz ⁊ q̄ febris colerica. ⁊ ió. A. putredo nō hz tēpus ⁊ ꝓuersio sanguinis ĩ colerā nō fit nisi in tpe. Palin. colā cū facilis sit motus ⁊ trāsitus in aliud sui calitate trāsmutationē ĩducens ⁊ illā siccitate sustentās videť q eius putredo febrē non generet colericaz ꝫ meliam magis. Cū igit si quod minus videť adesse adest ⁊ qō amplius. Sz colera sic agilis ⁊ permutabilis febrē facit tertianā ⁊ nō melicaz. ⁊ san. ꝓtinuā putrescens generabit sanguineā ⁊ nō colericā. ¶ Amplius illa videť se. sanguinis cui cura adhibeť egritudinis sanguinee libro Hlauconi iscripto distinguenti qdez synoche spēs tres conditionib⁹ existētibus in oībus ad sanguinis euacuationē maxime ex virtute ⁊ etate sumptis euacuādū multitudinē foze precipitur sanguinis grandē: imo. 9. terapentice. ĩducuntur duo iuuenes liber. s. ⁊ seru⁹. quoꝝ. vn⁹ patiebaſ synochā inflatiuā sine putredīe: alter vero synochuz cū putredine gbus vsq; ad lipotomiā sanguinē precipitur euacuari. Cū igitur ipsius eductio tāta ꝓpa sit egritudinis sanguinee. nō enī in colerica aut melia aut flegmatica vt sic expedit san. eductio nedū tanta. Putrescens itaq; san. febrē faciet sanguineā ⁊ nō gliaz.

Huiusmodi quoq; oppositū crisiū ⁊ febrium scōis. caplis scōis.

Apparet enīz supficietenus q sanguis cuz putrescit: eius subtile ꝓuertaſ in colerā: ex quo qdez febris gnātur colerica ⁊ nō sanguinea: grossuz vero in meliam. Cū enī aliqd putrefit. due ptes in ipso ꝓsurgunt: grossum. vz. ⁊ subtile. trāscēdit enī maxime san. cū putrefit hō subtile qdez colā rubea fit: is aūt nigra: febriū z⁹ Et ꝓfirmaſ qz crisius predicto. Adiscere oz ĩmonib⁹ q febriū q tria vniuersa sunt gnā eaz q̄ in putrefactis accendunť febriū. Nā quedā q dē in rubea colera. ⁊ plurime sunt he. q̄dā vero in nigra: ⁊ alie in flegmate cōsistunt. ¶ Kursus humores sunt fily elemētoz. Luz igitur san. filietur ⁊ ꝓportionetur aeri aer aūt iter cetera elemēta est alterabilis ⁊ pmutabilis. oña i4. ⁊. i6. Sanguis qdem pre alys humoribus pmutabilis exīs putrescens in suis nō pmanebit terminis: ꝛz in alios potius ꝓuerteť hu. Et ꝓfirmaſ: qm̄ sanguis iter humores sicut tradunt solus est dulcis. Qō aūt est hō qm̄ supcalefit ⁊ inflāmaſ velociter pmutatur in colerā. Et ideo phibēt ne in febribus ⁊ maxime colericis administrent dulcia. ¶ Amp. si san. putrescēs pmaneꝛz san. ⁊ nō ꝓuerteret ad colaz: iā egritudo ei⁹ curari nō possz: cū carean⁹ medicis sang. eductiua. Refert enī Ha. pharmaciarū libello se p̄sidē iduxisse oculis ligatis: ne alys panderet illū suspēdi: q medicinā nouerat sanguinis eductiuā pp qō san. putrescens egritudinē aliā seu febrē gnābit ⁊ nō sanguineā.

Propter primum quidē sciendū q quid sit san. cū alys hu. ostēsum est. oña. 33. ⁊. 30. quid vo putredo ⁊ febris. oña. 159. ⁊. 87. Febris aūt san. siue sit ex inflāmatione vt synocha: seu ex putredine vt sinochus ipsius. ꝛ. sunt modi. nono ō inge. febriū scō. ⁊ coll. ꝛ. 7. Unus qdē equaliter extensus grece dictus hōtenus. sicut enī incipit. ita vsq; ad statū p̄manet cū eq̄lr resoluaſ ei qō supebulit ⁊ putrescit ceteri maioz ⁊ piculosioz. ad Hlauconē p̄. Et alius augmaticus siue augmētatiu⁹ dictus a ꝓncipio vsq; ad statū crescens ꝓtinue. Min⁹. n. euaporat ĩ fumū q̄ iflāmeť ⁊ ꝓputreat. Et tertiꝰ paugmaticus seu deaugmētatiu⁹ oppositꝰ in cā medio. Cuius tū bi synocho adaptanť de putredine san. facto q̄uis ſm Ha. synoche ꝓueniāt oñter ac ceteris putredinis ēt ſm Joānitiū. Sicq; percipi.

Propter secundus vero sciēdū ꝓius qd dixerunt de hoc moderni: ⁊ antigoꝛes deinceps. Cuius quidez ꝓmi grā nosce q nōnulli vtrinq; arguētes in q̄sito hesitauere rñsionez assignare ob crimē: qō. A. ꝓponit Ha. nesciētes viā ꝓitatis fortassis. Aut nō audētes eligere partē circa id qō hactenus difficile reputatū: ꝛz se potius excusantes: nō eē litteratoz viroz lites dirimere: ꝛz sopire ⁊ cū humoze sepelire. Aly vo ꝓtulerunt semet nō eē iudices inter Ha. ⁊. A. neq; ptē velle ꝛz sufficere qō ad vtrāq; inductū est partē. ¶ Propter vo hō scōm sciēdum q fere oīum medicoz sapiunt ſmones indistincte q san. putrescens febrē generet sanguineam vt Serap. Ras. Haly. Alexādri Jsaac ⁊ maxie. A. qō ⁊ Ha. sensit nono de ige. ingens q in iuuene seruo patiente nocte synochum de putredine san. in tertia nocte neq; in alys fuit factus poxisn⁹ p tertiā. minoz tamē q̄ ꝑus aliquo facta febre fuit tñ paugmastica siue declinatiua. Non igitur san. ꝓuersus fuit in colerā: febrē colericā ⁊ nō sanguineā causans. A. vero cōtra Ha. hō gratis ꝓteruit. nō enīz sufficit ei hunc irrōnabiliter reprehēdere: verū ⁊ ſmonē ei⁹ mendaciū ꝓtinere ait purum. Et simile in ipsum adducit nono aialium eum ingens olfeciſse medietatē vniuscuiusq; rei ⁊ sciuisse multum de ramis: ꝛz radices ignoꝛasse scie. Cuius quidez series. quarto prima. opinatus est Ha. nō fieri febrē sanguis ab eius putredine: eo q san. cuz putrescit fit colera ⁊ non permanet sang. Fit ergo tunc febris colerica ⁊ non sanguinea: fitq; causon ⁊ tertiana ⁊ curat ipsam curatione causonis ⁊ tertiane. Deinde hunc. A. sermonē impugnans dicit ꝛrium. foze Hyppo. ⁊ veritati nō ꝓuenire. Assumit. n. hāc oīonē

Sanguis qñ putrefit fit cola. Et dicit q ex ea põt duplex capi itell's. Quoz vnus est q post putredinẽ iam factam san. ꝛuertatur in coleraz. Alter vero vt in ipso fieri putredinis hoc ꝛtingat sicut nomẽ sapit hic magis alteratiõis ⁊ putredinis. hꝫ aũt duplicẽ ītellectũ oſonis prefate multipl'r ipugnat ꝑmuz qdez tripl'r. Qñ san. qñ putrefit non fit ꝛuersio soluz in colerã verũ eius grossium ꝛuertitur in meliã. nõ igit fiet febris colica tñ sz ẽt melica. ¶ Adhuc ꝓsideratio quã intẽdimus est in fieri putredinis. nõ autẽ in facto eẽ ipsius: quod post fieri putrefactiõis ꝛtingit. putredo enim in fieri est cã febris: nõ aũt in facto esse. Eti. nõ est necesse q si colera fiat post putrefactionẽ san. q sit putrefacta ⁊ febrẽ faciat qñ ex putrido gñatur qõ nõ est putridũ: vt apparet in gñatiõe vermiũ ex stercoribus sic igitur falsus est itellectus denotans sanguinẽ cũ putrefit. i. post fieri putredinẽ ꝛuerti in coleram. Dico quoq ipse q Ha. hunc nõ habuit itellectũ: cũ febris sit egritudo fiens putrida ⁊ nõ facta. Neq ẽt vt dicatur ad ꝑmum grossium terrestre sic est natũ gignere febrem melicam vt subtile ignẽũ colericam: qñ paz est quid humoz fieri terrestre. Oõ lignoz ostendit incisio vbi per plurimum euaporat modicũ aũt subsidet. febriuz zº. Est ẽt terrestre modicuz relatõe eius qõ effumat: ⁊ in colam cõuertitur. plus nãq valde distat colera a melia q̃ hec a sanguine. Intellm ve ro scõm vt q in ipso fieri putredinis san. ꝛuertatur in colerã tripl'r sil'r deprauat. A. Dyppo. qdez p̃ dicẽte febrem san. ex eius putredine fieri: ⁊ hãc veritatẽ sanaz existere. ¶ Rursus putredo est via in corruptionẽ. putredo autẽ nõ hz tẽpus. Et ꝛuersio san. in colam fit in tpe. Ult igit hr̃e q cũ putredo p̃cedat ꝛuersionẽ sanguinis in colam ⁊ ipsa fit immediata cã febris ⁊ pfecta q ante ꝛuersionem sang. in colam febris erit sanguinea. ¶ Adhuc sil'e est de san. ⁊ alys hu. sz aly humores cũ putrefiunt permanẽt bi idez ⁊ febres sibi gnãnt ꝓportionales: vtputa flegma putrefactũ flegma dr̃ ⁊ febrẽ flegmaticaz īducit: ⁊ sic colera ⁊ melia. Nz ꝛuertunt̃ adiuicẽ nisi post putredis ꝛpleme̅tum. ꝓpter qõ ⁊ san. putrefactus ⁊ erit san. ⁊ febrez faciet sanguineã. Subtilẽ quoq Ha. ⁊ Auer. hic ei' fautoris qs cõsideras intellm ⁊ magis veritati attẽdes q̃ īducta sunt per. A. in destructionẽ itellectus scõi ꝓpõnis ꝑmisse potes rit breuiter remouere. ¶ Et p̃ qdez ad auctoritatẽ Hyp. qd dõm apparebit ꝛñr. ¶ Ad aliud qõ dicit putredinem nõ hr̃e tempus: ꝛuersionẽ vero san. in colam habere: dicz aduersarius id nõ ꝛtinere veritatẽ: ꝑm pspicaces Aris. intellectũ: eo q putredo seu putrefactio est alteratio q̃dam sicut ⁊ nomẽ idicat actionis. Alteratio enĩ ⁊ actio oĩs manẽte subo fit in tpe. pHyco. ꝛ. ⁊ de ge. ꝑ. Neq ẽt ꝛuersionẽ san. in colam dicet antigonista hr̃e tempus: sz in istanti fieri: eo q istud ẽ gnãri: gnãtio aũt fit in istãti ibidẽ: cũ sit forme subalis datio: ipartibilis enĩ subalis forma: ⁊ oẽ qõ mouet̃ ⁊ alterat̃ sit diuisibile. In B nanq dr̃t alteratio a gnãtiõe: qñ alteratio fit in tpe manẽte subo: gnãtio autẽ in instãti B toto in B totuz trãsmutato. de ge. ⁊ coz. ꝑ. Nec quoq qs adminiculatoz. A. phibere non põt vere nisi dicat. A. ipropzie suscipe alterationẽ vt paruũ tempus eius p̃cedens gnãtionem vocet non esse vel hr̃e tẽpus: ⁊ ẽt impropzie gnãtionẽ nõ ꝑ datione forme in momẽto accipit: vez gnãtionẽ appellet tam dationẽ forme q̃ alterationẽ ẽt tẽporalẽ p̃euntẽ ītroductionẽ forme in mãm. ¶ Adhuc in eũ sic exposito itur ⁊ fulcito: qñ si paruũ tẽpus vocet nõ hr̃e tẽpus cũ eius ipropetate: in illo ẽt exiguo tempozis poterit esse aliqõ tẽpus: in q̃ ⁊ febris erit sanguinea ⁊ postea cũ sit citi motus trãsmutabil' in colicã. Quod ex ipsius apparz terminatiõe multotiẽs in quarta tertio crisium: ⁊ quarto ꝑma: vt manifestabitur ex dicẽdis. ¶ Ad tertium preinductuz. A. dicẽdum: q nõ est simile de san. ⁊ alys hu. Nam san. cum sit temperatus filius ⁊ amicus nature indiuisibiliter magis ⁊ minozi latitudine terminis angustiozibus terminata alys hu. se habet ad naturã: simpliciz enim est alys. ⁊ febriuz scõo. Reliqui nãq hu. distemperati magis ⁊ quasi ipsius inimici ampliozez latitudinem habẽt ad naturã: ⁊ eos sub maiozi latitudine dimittit peccãtes. Sanguinem enĩz amplius cozrigit. vt pater filium. Quod apparet. ꝓble. qnto. Mẽsurata enim cozpoz laborãt multotiẽs ⁊ permutãtur facile: eo q temperatum ꝓpter partium homogeneitatem redactam ad quoddam fere punctale ⁊ cõtrarietatem quã habet cum extraneis: plus paratuz est ⁊ velocius permutari. Testoz quoq. A. minus sufficiẽter cõsiderasse ac superficieten' sermonem Ha. ⁊ ideo magis gratis ipsum cõdẽnasse. Oõ vt appareat: deniq sermones adducunt̃ ipsius vt clarius eius habeat̃ itell's ītẽtio. In zº nãq febriũ. caº 9º nulla deterioz ẽ hꝭ iuestigatio: vez velut ī alys hu. accẽdũt̃ ex putrefactõe febres: ita ⁊ ī sanguie putrefacto. quã qdẽ qõnẽ visus ẽ determinare in alterã ptẽ magis: vt cũ sang. ī aliq particula ɔ̃ nãm ꝛtinet̃ ⁊ nõ in venis ⁊ cozde velut ī apostemate flegmatico. Inquit. n. cũ in aliqua particula aĩalis coaceruat̃ sang. amplioz super virtutẽ opilans ꝓpter grossitiẽ parua vasa: vel obstructus ꝓpter multitudinez sicut cõtingit ꝼm bubones ⁊ pustulas: ⁊ vlr dõm ꝼm oẽs phlones. In talibus nãq dispõnibus duplici de cã cozrũpitur sang. tũ qz nõ trãspirat: tũ ẽt qñ nõ detinet̃ a nã: hꝫ est ī eius loco: qz sicut locus ẽ ita ⁊ nã opatur. Que. n. hec duo in se ꝓtinent: necesse est cozrumpi ⁊ maxime velut ī fructibus ⁊ seminibus apparet: ⁊ in sanguine extra locuz suum situato. vñ aplz oz. 6. Si sanguis in ventrẽ id est in concauitatẽ preter nãm: effundat̃: necesse est putrefieri. Quod quidẽ hic Ha. determinat in pleureticis. In his. n. sang. transmutat̃ in colerã: ita q anologiã p hꝫ poxismoz suscipiunt tertiane. In qbus q̃tum sang. subtilissimũ exist ⁊ pinguc. in flauã transmutatur colerã: quantũ vero grossius in nigrã. Scõo vo crisium. c. io. Cum sang. q ꝼm nãm habet cõstipatus fuerit vt in reumatico loco putrefiet flegmon quidez passio est simplex: aut ab ipso febris accenditur similis maxime ephimeris: qui in bubonib' fiunt: nam bubo ex sanguine sit optimo. Sed manifestũ q cum incepit putrefieri nõ vltra is ꝑmanet bonus verũ iam colericus fit. Et ꝛstat ex hoc esse tria vniuersa genera simpliciũ febriuz. Que nãq ex sanguine putrefiẽte fit iam qualitercũq colerica: ⁊ reliqua. Non ergo simpliciter id esse asserit: sz cũ modificatiõe quadã. apparuit quoq ex Ha. dr̃ia. 3z. q ipse arctius suscepit sanguinez q̃ A. quare celerius põt ī colerã ꝑmutari. Auer. quoq sniã huic lz occultius assimilat̃ sermoni. In tertio nãq collz ca. de febre sanguinis. Febres sanguinis gnãntur: ꝓpter eius exitum extra nãm in quãtitate aut qualitate. sz eius exitus in qualitate debet cẽ paucus: qñ qñ exit multuz: tunc debet egritudo attribui nomini illi' egritudinis ad quã declinat ⁊ illi cui dr̃atur manifeste: hoc est: qz qñ nimis in flãmatur dz attribui colere. De hoc quoq quarto eiusdez. Febris sanguinis typũ nõ hz: eo q sanguis ipsaz faciẽs est in venis. Excepto si fieret ꝓpter apa noxatum flegmon: qõ in mẽbroz aliquo fozet gnãtuz principaliũ: velut ī epate ⁊ diafragmate. Tũc. n. ī hac febre poxismi erunt tertiani: similes colere poxismis: qz qñ sang. supercalefit ad nãm colere declinat: ⁊ iõ in tali febre nõ ẽ dr̃ia inter febrẽ colericã: cui' mã est intra venas: ⁊ istaz nisi in magis ⁊ minus. Dico ergo ipse q cũ magis ⁊ minus spẽz nõ variet q ista febris san. erit tãdem eadem specie cum colera: cũ sanguis fuerit ꝛuersus in colerã. Dicit ⁊ denuo. Et verba Ha. varia sunt in febre sang. qz aliqñ dicit q est colerica ꝛtinua ⁊ aliquãdo q est aliud a colerica ⁊ q non

ꝺz attribui colerice nisi qz nō hz putrefactōez ꝓfectā:qm̃ nā istius febris est media iter febrē dici ⁊ febrē putridaz .A.aūt vt apparuit solum alterum puta p̃mū accepit extremū.7.sigdem collz.ca?de curis febriū arsiuarum:duę sunt species febris sanguinis.vna dum sanguis nondum est putrefactus:⁊ alia dū sanguis iā putrefieri icipit. Signāter.n.dicit dum icipit putrefieri:quia procedēs in putredinem trāsmutatur in colerā ⁊ eius febrem. Sic igit velut ꝙ sanguis nō multum in putredinem mutatus febrem causet sanguineam.Cū vero vehemēter in coleraz ꝺuertitur:febrem iducet tertianam.

Propter tertium gdem sciēdum ꝙ ex his diligēs supueniēs itellectus veritatē poterit aiaduertere. Dico ꝯ vt testantur febrē sanguinis duplicē existere.vnā gdez ex ipsius iflāmatiōe ꝺsurgētē.que febris ebulitionis seu synocha appellatur iflatiua ex peccato ei? cōsurgens q̃titatiuo p̃cipali ⁊ q̃litatiuo minozi sine illius putredine de q̃ non besitatur Est aūt ⁊ altera febris eueniēs ex sanguine peccāte in q̃litate cū q̃titate donec putredinē adipiscatur.qui gdem aut ꝺtinetur in locis ꝓpzys vt in venis ⁊ artarys:vel preter nām extra locū suuz in vētrem effusus. Sigdem pus cū ei nō isit nisi vna q̃si cā putredinis:puta,phibita transpiratio.Manet enim in loco suo hic sanguis.cū vero vehemēter impingatur ad iflāmationē ⁊ putredinem poterit aliquādiu putrefieri modice ⁊ febrez sanguineā generare.absqz eo ꝙ in colaz trāsducatur.vnde in fine febriū: Quecūqz sine periodis nullus in his patiēs est locus p̃cipuus.Sz humozes g sunt ꝼz artarias ⁊ venas vniuersas ⁊ maxime g ꝼm maximas ⁊ calidissimas sunt vel ꝓpter aliā quandā cām vt in ephimeris:aut ꝓpter putredinem ebulietes accēdunt febrē vnā synochā a p̃ncipio vsqz ad finē idesinētē:vsqz intrā p̃manētē ⁊ cōburentē hoiem:donec generātes eas humozes ꝺsumant aut digerantur vel vtrunqz patiatur. Apparet igitur ex hac serie ꝙ nō sensit sanguinē ēt cozruptū in colam p̃mutari velut in p̃missis. Qō oñdit qz in talibus aliqñ in p̃ma diez cognitiones apparuerūt putredinis:iterduz in tertia ⁊ nonūqz in q̃rta.9. terapētice. Et sic diu remanet sub fe.san. anteqz in coleri/cam ꝺuertatur:imo p totū si signa nō appareant putredinis:vsqz ad q̃rtum cū plurimū vt tactum terminet in q̃rta.Sic itaqz pono ꝙ in hꝺ dispōne puta in febre q̃ ꝺz terminari in.7.ꝙ per tres dies aut q̃ttuoz sanguis ille putrefactus nō multū sub forma adhuc lata sang.remanebit ⁊ febrem iducet sanguineā. In alys vero diebus supcalefactus amplius ⁊ putrescens in colam paulatim ꝺuertetur ⁊ febrem gnābit colericaz. Qz si fortassis iterdum motus nō percipiant colere tertiani hoc euenit:eo ꝙ mā in locis ꝓpinquis existit cozdi:vt in causone apparet ēt flegmatico. In quo additio etiaz ⁊ diminutio esse nō ponitur. Aut ꝓpter ipsius q̃titatem sicut ostēdetur in flegmate etiam extra venas existēte qō,⁊ fere eius cōtinuat afflictionez absqz quiete.ꝺria ꝓzi. Itaqz cū hic plures ꝺcurrant causaz:vt q̃titas situs intra venas. ⁊ ꝓpe coz nō est miruz si motus sit ꝺtinuus. Si aūt san. putrescēs ꝺtineatur extra venas:tunc cum sibi due p̃mus occurrant putredinis causę.vz.prohibita trāspiratio:⁊ nō a natura retentio vel nō in eius loco:sz in ventrē effusio putrescēs amplius ⁊ citi? ꝺuertetur in coleram ⁊ febrē colere gnābit. Et istuz quidem moduz situationis sanguinis in prehabitis visus est Ha.intendisse cuz Auer. ⁊ maxime febrium scōo. cap?.9?. vnde nono de ige. Si putredo quedam vel ab initio ꝓsstim vel posterius inata fuerit:ꝼm vniuersas quidem venas ⁊ maxime ꝼm magnas putredine existēte: synoche.i. cōtinue gnantur febres. In quibus equidem nō apparet additio neqz diminutio exacerbatōis quod ꝓpie sanguini inexistit. Flegma enim omni die mouetur: colera aūtē de tertio in tertium:melācolia vero de quarto in quartū: sanguis autem cōtinue ⁊ equiformiter propter eius cōtinētiam itra venas ⁊ grādem quātitatez quibus coz petit cōtinue.ꝺria.88.Subdit autem denuo. In vna vero particula aialis locatus.ſ.sanguis:eas que ꝼm periodum aliquam puta tertianam exercebātur.vz. febres cum sang. ꝓpter causas predictas hic magis ⁊ velocius cōuertā in coleram. In tali nāqz dispositōe situatus:in primo die aut minus vel parum plus putrescēs cōuertetur in coleram ⁊ demum febrem faciet tertianā.Et quia Ha.vt preinductuz magis in hoc loquebatur itellectu:dixit sanguinem supercalefactum ⁊ putrefieri icipiētem in flauaz coleram trāsmutari. Nō tamē ꝓpter hoc negat quin etiā in tali possit febris sanguinis gnari in p̃ncipio p̃ncipiāte putredinis maxime. Qō aūt voluerit febrem sanguineā fieri ex sanguinis putredine inuit eius fidelissimus iterpretū Dali.theo.8.co ꝙ ipse cū Johānitio ēt ait febres putridas foze q̃ttuoz ex q̃ttuoz humoꝝ putredie fcās.ſ.febrez sanguinis ꝺtinuā synochū appellatā ex putredie sang.fieri.Quod ostēditur sicut eniz in humiditatuz p̃ma locant febrē putridam ꝼm principiū ⁊ terminū a quo:ꝼm autez ipsius terminuz ad quē febrem ethicam que sunt febres genere differētes:multo magis febres genere cōicantes poterunt in eodez humoze consistere.sic aut aliter p̃mutato ⁊ transducto.Sic igitur consideraꝝ subtiliter ⁊ Ha. ꝙ feb.vtroqz modo dispōsito ⁊ situato sanguine non diu stat aut parū valde gn in coleram p̃mutetur. vel qz simplicissima sanguinea ⁊ verissima febris nō permanet penitus:dixit tandē sanguinē putrescentē in coleraz cōuerti ⁊ febrem eius.Sic itaqz exposita est recta Ha. intentio quā Auer.imitatur.Et defectus manifestatus est.A. qui fortassis eius satyrico intellectu alteram solum respexit volens eius dente leonino lacerare veridicum Hal.lz in pluribus locozum ipsum se illius fateatur interpretē.cōsequens quoqz committitur.

Propter quartum vero sciēdum.Ad auctozitatem siquidem hyppocratis.A.⁊ ceteroꝝ alioꝝ volentium sanguinē putrescentē febrē gnāre sanguineā dicendū vt expositū id nō foze cōtra Ha.mentē:aut amplius ⁊ etiā citius p̃mutari in aliam q̃ ille ⁊ maxime:cū plus loquatur de apātū febribus sanguineis. ¶ Ad aliud dicēdū ꝙ sicut causon diminutionē ⁊ augmētuz nō recipit sensibiliter:eo ꝙ materia situata ē in locis vicinis cozdi:ita neqz synochus ꝓpter eius quātitatē virtutis aggrauatiuā ⁊ putredinis fumum plurimū coz continue petentē intrā vt diuersitas i ipso manifestet minime. ¶ Ad aliud ꝺm ꝙ sanguis putrescens ⁊ febrē generat sanguineam vt apparuit ⁊ alias. Nam putrescēs pōt considerari tripliciter: qz aut erit in principio principiāte vel ꝓpe principiuz putredinis ⁊ sic febrē generabit sanguineam: aut in medio putrefactōis ⁊ tūc colericaz faciet:ꝼm tū prius:vt habitū:⁊ posterius. vel in fine:⁊ ita febrez inducet quartanam. ¶ Ad aliud dicēdum ꝙ ipsa colera lz sit facilioz ad motuz ⁊ maxime localē q̃ sanguis sui leuitate ⁊ calore:nō tamē ad motuz alterationis puta ad putredinē.dictum enī ꝙ sanguis est alterabilioz alys hu. cū putredo calido ⁊ humido conficiatur qualis est san.nā.Sanguis etiam cū p̃mutetur in coleram cursus febris accedit ad nām.Cum vō ea in melancoliā receditur ab eadē. ¶ Ad aliud ꝺm ꝙ lz multū veritatis adducat:tn̄ quid falsitatis includit. Non enim ꝓpter sanguinē tū expetit flebotomia.verū etiā ꝓpter alios interdū hu.abundantes cū sanguine:vt.8.apparet de inge.tertioqz prima. Uerūtamē nō tāta in his queritꝫ euacuatio quāta cum solus aut precipue peccet sanguis.

Inducta autē Ha. in oppositū iam apparuit quō sint intelligenda. ¶ Aliaz sigdez rōnez subsequētez cū eius cōfirmatiōe cōcedo. Conatur enī sanguinē ex eius aptitudine ad putredinē nimia tādem in colerā posse cōuerti. z in febrē tertianam posse trāsduci. ¶ Uel dōm q tria sunt genera febriū subdiuisaz per cōtinuam z iterpolataz. vnde crisium z°. Tria sunt gña febriū simpliciū quaz vnaq̄z in duas p̄s icidetur dr̄ias: aut enim cōtinue vel desinentes erūt. hō autem subdiuisionem. febriuz sanguinis cum sit cōtinua omnis nō recipit. Uenas etiaz possidēs maiores quare illis nō potest tribus associari generibus. Et iō in eo nō dedit Ha. cognitiōes febriū sanguinis. Aut melius itentio ipsius ibidem nō erat vt ait multaruz manifestarum febriū itentiones mōstrare verum paucaz z manifestarum exercitatiōis gratia. Intentiones vero febriuz sanguinis erāt difficilis cognitiōis valde. vnde febriuz scōo. In reliquis erat vtiq̄z nulla deterioz hac iuestigatio. Nō minus etiaz id ad libros febriuz iterioruz ac typoz pertinet scōo apparēs de crisi. ¶ Ad vltimū dicēduz q ēquis ppositum conetur cōcludere tamē posset calumniari vtcunq̄z posito etiam q nō sit medicina scita apud quosdaz san. eductiua scīt tñ apō alios aut scieť. dr̄ia. 144. ¶ Ul dōm benigni° q flebotomia nō solū debeť pctō q̄titatl ꝫ et pctō q̄litatis puta malitie sanguis vel vtriq̄z ꝫ non ita ppie velut q̄titatis pctō. 4°. pma. Qō et satis inuitur ingeny nono. dr̄ia. 175. ¶ Differentia. XC.

QUod febris sanguis cū alys cōponatur febribus videtur. qz prima quarti. Quare nō acgescitur opinioni eoz q dicāt duas febres cōtinuas: nō adinuicem componi sicut due tertiane. Cū igit̄ febris sanguis sit febris cōtinua ipsa poterit aly saltē continue cōmisceri. ¶ Adhuc cōponuntur febres que sunt diuersoz generez: vt ethica z putrida que icōponibiles eē videnť. Igitur cōponunē per amplius que sunt vnius generis cū sint ꝑpinquiores vt sanguis putrida cū alia putrida: q̄ putrida cū ethica. ¶ Amplius simile videť de febribus z apatibus cū fiāt ex eisdē causis: sunt. n. forme ipsoz similes. Sz apa sangui. cōponitur cū alys: vt cū colerico z ceteris. z° crisium. 7. i4. de inge. ¶ Rursus si causat egritudinē seu febrē: illud de cui° nā minus est ꝑ facere puta sanguis q ponit̄ a Ha. z Isaac familiaris z filī° nature multo magis habebit causare illud quod nō sic diligitur a natura: humoz enim nō putrescit nisi a regimine destituatur nature. febrium p̄mo z z°. Itaq̄z ipso putrefacto z febrem faciente: aly qui eo regebantur humores putrefient z febrē faciēt. Itidez colera minus putrescibilis sanguīe: cōpatitur secū alias febres. ergo sanguis multomagis compatietur. Itaq̄z febris sanguinis cū religs componitur febribus.

Huiusmodi quoq̄z oppositū monstratur: eo q̄ a nllo fere auctorum inuit̄ febrē sanguinis cū alys ꝓponi febrib°. ¶ Adhuc talis ꝓpositio aut erit fm cōmixtionē: qō esse nō potest: cū san. sit̄ tetigi tingit z magnescit sup alios humores: ita z putredo eius ad se qō est putredinis aut extraneitatis alioz humoz attrahet. Aut fm vicinitatē: cū nō ponātur. z° de crisi. 7. 8. theo. nisi bi duo modi: hic aūt etiā fore nō potest: qz ibidem z febriuz scōo. nō dicitur componi nisi quotidiana cū tertiana aut quartana vel aliter quocūq̄z modo componi adinuicem. Cū igitur non ponat febrē sanguis cū alys ꝓponi febrib°. z sit ipz dare sufficientē. febris itaq̄z sanguis cū alys non componetur.

Propter primuz vero sciendū q̄ qd sit febris qdq̄z febris sanguis z quota: quesitū docuit antedictū. Compositio sigdem febriū enodetur realr̄ p̄mitus deinde noialiter. Quarto sigdem p̄ma z dr̄ia vtcūq̄z. 87. Compō febriū triplr̄ existit. vna qdem in genere remoto z alia in ꝑpinquo. tertia aūt in spē. In genere sigdez remoto: ceu ethica componit̄ cū putrida. In ꝑpīquo puta cū febres ex diuersis hu. causate adinuicem componunt̄: vt quotidiana cū tertiana vel cū q̄rtana. In spē quoq̄z sicut q̄n vna tertiana cōponit̄ cū alia: aut q̄rtana cū q̄rtana: vel flegmatica cū flegmatica. Et cōpositio qdem hō duoz modoz vltimoz ꝫ maxime hoc sit in ꝺo. aut erit fm p̄mixtionē aut fm vicinitatē seu affinitatem: vt tactū Ha. z Vali. cū Aui. Uoco aūt compositionem fm p̄mixtionē cū due māe differentes febrē facientes vna ꝓponuntur aut multū vt flegma cū colera z melīa. Aut minus vt vna spēs colere cū alia vt citrina cū vitellina vel flegma dulce cū acetoso vel insipido: z hō. Et talis compositio aut erit intra vasa sicut in febribus duabus continuis: aut extra velut in iterpolatis. Compositio vero fm vicinitatem est cum due materie diuerse iuxta z° modū. aut eedē scōm tertiū componuntur extra vasa z extra differētes febrez causantes: ita q̄ vna facit febrē ꝓtinuā: altera vero iterpolatam. ¶ Adhuc z hō febrium modus compōnis est triplex: Aut. n. febris vna est aly cōmunicās: aut subintrans aut coalternans. Lōicans dicit̄ cū due febres aut plures simul incipiunt. Subintrās vo cuz vna supuenit ante precedētis sepationē. Coalternās quoq̄z vt alia aduenīat post eradicationē p̄cedētis quarto p̄ma. Est aūt demū fm Daly. attendere q̄ p̄dictarū compōnū quedā noia habēt. Alie vo noibus carent sicut prime que in genere remoto velut compō est ethice cum putrida ac etiā in ꝑpinquoz aliquo sicut flegmatica cuz quartana: z sic q̄ in spē: ceu flegmatica cū flegmatica: aut colerica cū colerica. Secundarū vo characteriçanť ylla sicut emitritea febris appellata. Circa cuius qdē nomen diuersificati sunt scribētes. Quidam. n. rudiores dixerūt febrez emitriteam cuius materia est flegma intra putrefactuz z extra. Quod rationi oppugnat nominis oīno cū emitriteus mediam nominet tertianam. ab emis. qō est media z triteus tertianus: qō in predicta flegmatica non seruatur. Agatinus autē febrium scōo vniuersas que extenduntur tertianas videť emitriteas nominare: ita vt confiteatur eiusdem generis esse cuz tertiana emitriteā. Et dr̄iam solam in magnitudine paroxismi habere: quia igitur ratione nominis: non seruat sicut p̄riores fecerunt peccat. Et qm̄ hō questa magis sunt nominū q̄ rerum in eis ingt Ha. dedignor īmorari. Sunt z aly dicētes triplicem foze emitritē minorē medium z maiorē: ponentes minorē cum flegma putrescit interius. colera vero extra medium aūt ecōtra. minorē aūt cū melancolia putrescit interius z colera exterius. iuxta illud. Paruus emitrite° in vasis flegma recōdi. Exterius coleram medius ꝺrius illi. Pessimus hō ineſt maiori fel coquit extra. Aly vo in sermonibus Hari pōti p̄moti z Aurely emitritei tres dicunt modos medium. s. maiorē z minorē. Medius est q tertiane ꝓsimilis: maior vo quartane: z minor quotidiane. Sunt z aly qui se modernos appellant cum bis cōueniētes in numero diuersificātes penitus in componēdi mō. ponūt enī minorē emitriteuz cum colera est intra vasa z flegma extra. medium vo ecōtra maiorē quoq̄z cū calida fit intus z melācolia extra. Qui predictoz motūa tollere conātes molliūtur suū dictū quibusdā ꝓbabilitatib° astruere. sed quia has trahunt ex libris nō recte fortasse ascriptis sapientioribus z Ha. z qm̄ tale litigiū potius nomen q̄ rem importat impīti arū omittatur. Illustriores quoq̄z medicorū: de qb° extat Ha. Serap. z Daly. vtcūq̄z A. cū Isaac videnť tñ duas spēs emitritei pōere purū. s.

seu certuz ⁊ nō purum. vocant autē purū qui factus est phlare intus putrefacto ⁊ colera extra. Nō purus quoq; fm Gera. est eō. Scōm vero quosdam: dum flegma permanet extra ⁊ colā ītra aut ambe extra: vl̄ vtreq; ītra: qō est falsum: ⁊ qō tñ ēt est ip̄ozi⁹ cui⁹ scōs hoc toleret crisium. Emitriteus enī est febris ꝓtinua ⁊ horrida. i. in qua fm plurimā partē paroxismi adsunt horrores ex frigore ⁊ rigore cōmixti. Epidimiaruz ꝓmo. ꝑmū aūt nō reperit quādo ambe sint extra mās: neq; 2m cuz sint ītra. febriuz 2°. Ista sigdem est cōpositio fm vicinitatē in qua scōis crisium: ⁊ febriuz q̄drupl̄r ponitur cōpositio. vz. cū colera ⁊ flegma ambe sunt in tus aut extra: seu cuz colera intus ⁊ flegma extra: vel eō. Qō ⁊ tripl̄r potest in his duobus vltimis cuenire modis: q⁊ aut colera ⁊ flegma sunt equales ⁊ ita cert⁹ emitriteus: vel colera superat flegma: ⁊ sic incertus. Componiť etiā colera cū melācolia his quattuoz modis cōpōnis colere ac flegmatis: quoz duo nām habebūt emitritei triplicis etiā ꝑter alios. febriuz 2°. Potest ⁊ melancolia ꝓtactis q̄ttuoz modis flegmati copulari: nullus tñ hoz emitriteū constituet cū tertianā saltē ip̄oztet mediā ꝓsurgentē a colera. Et ꝓpter hoc tacent ibidē. Sunt ⁊ aly oēm febrē ꝓpositam emittriteuz appellātes ip̄opē tñ ⁊ cōmunius. Proprius aūt ⁊ verius tenendū est qō dixerūt isti postremo. Et q⁊ talis pscrutatio magis est nois q̄ rei ait. A. cuz. Ha. q hoc nō est de illis in quibus sit vehemens occupatio habenda.

Propter secundū vero sciēduz q qdaz superficiales dixere febrez sanguis ex putrefactiōe sdifferēter ꝓponi cū alys febrib⁹ intra vasa seu extra. Et mouebanť: q⁊ videbať illis q aly humores haberēt humilitatē cū sanguine fiē ⁊ aly putrefiunt in adinuicē: ⁊ potissime q⁊ sang. est maxime paratus putrefactiōi. ¶ Adhuc silr̄ putāt ꝓtingere in febrib⁹ vt ⁊ in aꝑatib⁹ ꝓtingit. sz aꝑata ꝓponunť vt sanguineū cū alys Que qdez positio satis erronea esset ꝑticulata: neq; eorū valent vt apparebit ꝓter motiua. Fuerūt ⁊ aly silr̄ diceētes: addētes tñ febrem alioz humoz a febre sanguinea occultari. Qō conantur ex Isaac in fine febriuz cōfirmare. ¶ Sic etiā dicētes cadunt vt ⁊ primi ⁊ peius forte sapiētes: q⁊ in dogma sempiterne passionis icidūt. ¶ Adhuc nō est morbus aut febris qui sensibilr̄ nō ledat operationes: cuz boc sit de rōne morbi ⁊ febris. vnde Johannitius. Suoq; ledit effectu. Et A. ipedit operationez ita vt retineať. sicut eniz pauca aq̄ mixta multo vino: nō debet dici aqua neq; mixtū ex ambobus sz vinū: ⁊ dr̄ purū etiaz qō modicā habeat mixtionez. ꝓnsticoz scōo. silr̄ ⁊ febres alie nō erūt ꝑmanētes vt dicunt cū sanguinea febre. Sunt ⁊ aly modernoz scriptores: exꝑmētes febrem sanguinis ꝓponi cū febre colere tñ. Et cuz alys nō ita videntur adaptare. Et ponūt triplicē modū ꝓpositionis: ⁊ trinū nomē: iuxta illud qō dicitur. 14. de ige. In apostematib⁹ mixtis ex colera ⁊ sanguine. putāt eniz vt aly ⁊ hi simile fore in febribus ⁊ apostematibus. Illoruz qdem exꝑmentes vlli hanc compositionez extra vasa cōtingere: ⁊ dicētes q qñ colera equaliter miscetur cū sanguine dicī causon synochus: ⁊ synochus causon. Quādo vero colera superat sanguinē causonem synochidem: cū vero fit ecōtra synochum appellat causonidē. Quas etiā nitūtur compositiones per signa discernere. Noz aūt sermo q⁊ nō exponitur duplicem potest habere itellectuz: aut q ista cōpositio febris sanguinis cū febre colere fiat ex colera ꝑistēti cū sanguine: qō puto eos itelligere: vel ex colera ex sanguine gnāta per eius putrefactionē: cuz dictuz sit ꝓius q sanguis ꝓuertitur cuz putrescit in coleraz. Primus vero stare non potest: ficut 3°. oñdetur diceēdoz. ¶ Adhuc aut putredo colere ꝑcedet: ⁊ ita ea maiozatur super putrefactionem sang. ⁊ cuz sang. putrefactus de se cōuertatur in coleram: tunc maxime ꝓpter coleraz fiet etiam cōuersio in coleram: sicq; febris colere ⁊ nō sanguinis: vel sanguis precedet ⁊ maiozatur putredo super colere putredinez: ⁊ tunc sanguinis putredo totum ad se cōtraheret: qō est colere putrefactū: ⁊ ꝓprie cū sit colera de facili motiua. Neq; etiam equalis potest stare sanguinis ⁊ colere ꝓpositio: cum sanguis maxime superet coleram. Sunt etiā humores citissime permutabiles.

Propter tertium quidē sciendū ꝑmo q nullus fere grecoz̄ neq; arabū expressit febrez sanguinis cum alys copulari: sic etiam apparuit ꝑter eoz̄ sermones de compositione febrium inductos: quod innuitur febriuz secūdo ita. febris que in sanguine ꝓsistit simplicioz est bis que in alys sunt hu. Subdit etiam demuz q non sit possibile fieri putrefactionez sanguinis scōm quādam ꝓportionē partez: ⁊ quādoq; scōz aliaz. ꝓterq; si flegmon colligēs detineat incipientem putrefieri humorem. A. tamen quarto prima de hoc quesito sub fuga quadaz talem protulit sermonez. Uidetur Ha. q febris sanguis nō componatur cum reliquis febribus: qm̄ cū putredo est in sanguine est cōmunis oīum humoruz: ⁊ in hoc est cōtradictio quibusdam intentionibus suis: in quo non ē necesse nos prolongare fmonē: qm̄ nō iuuatur cum eo medicus: cum ipse obseruet que sunt sensus. hic aūt alias fe. nō ꝑcipit febribus sanguinis ꝑmisceri: ⁊ si ille intellectus id fortasse ꝑcipit. Cōtradictio vō ea Ha. est forte: q̄ scōo febriū ita seriatur. Si virtus fuerit imbecillis facta cā crit vt non supfluitates solum. sed sanguis ipse corrumpať putrefiat ⁊ febrē accēdat. ⁊ tunc aliud quoddā principiū efficieť ꝓdoz paroxismoz. ⁊ si predictus fuerit calor: duplex erit spes febriuz adinuicē cōplicatarum. Et ista quidē contradictio apparebit in sequēti propositoz ex intētione Ha. Isaac vero in fine febrium. Quattuoz febres impossibile ē vt cōiunganť: nisi cū due fuerit vnius materiei: ⁊ due vni: vbi gratia: sicut si fuerint due febres de colera ⁊ due ō flegmate aut due de flegmate. tertia de colera. ⁊ quarta de melācolia. Sāguinis aūt significatio ip̄ossibile ē vt cū aliarū signis appareat. Is enim amplius ac abundātius in toto corpore: q̄ oēs humores aly. Qui si putrescit ⁊ febrē generat: oēs febres operit que cum ea sunt cōmixte: ꝑpter multitudinem sue quātitatis ⁊ obscurat earū significationes. Fortes enim res debilem denigrant: ⁊ multum paucū: vt apparet in sole obtenebrāte ignis splendorē. vnde aphoris. scōa. Duoz doloz simul factoruz maioz minoz denigrat. Manifestuz itaq; q sanguis ceteros humores si cū eo fuerint mixti obscurat. Sic gitur voluit q febris sanguinis nō cōponatur cū alys febribus: vt sit febris apud medicum dicenda cum nō appareāt ea⁹ significationes neq; lesiones manifeste quas hz inducere. Ex bis deniq; deinceps oñdiť q febris p se sanguis ex putrefactiōe nō pōt perdurās cū alys febribus ꝓponi: febris aūt accidēs pōt. Dico aūt febrē p se sine aꝑate: p accidēs vō q̄ cā consurgit aꝑatis. Inquio ēt ex putredine: qm̄ febris ex sanguinis inflāmatiōe nō pōt cum alys febribus ea ꝑmanēte ꝓponi. vñ Isaac: Neq; sanguis est cā alterius febris: sz calefiat neq; ipse calefacit alios humores. Eius enī ꝓpīo tēpamēto ē vicina. Proinde si calefit ⁊ putrescit: nō multuz a tēpamēto egreditur. Or aūt febris putrida sanguinis p se alys nō cōponať febribus ostendiť rōne: qm̄ aut cōponeť febris sanguinis cū febre colerica: aut melancolica aut flegmatica. cū nō sit dare plures febres humoz. Et hec aut intra venas aut extra. Non intra: quoniā sanguis predominans caliditatem ⁊ aptitudinem ad putredinez humoz oīum alioz ad se ꝓtrahet, Quod firmatur

Qñ maior motus depellit minorez ꝛ occultat. de sensu ꝛ sensato. de somno ꝛ vigilia tertio. ꝛ quito de alalium gñatione. Motus aute sanguinis ꝛ quãtitas est maior immo maximus. ¶ Adhuc de causa lõgitudis ꝛ breuitat' vite. Minor flãma comburitur a multa per accidẽs sibi subito surripiẽs pabulũ seu alimẽtũ. Similiter ignis minor corrumpitur a maiori. tertio ce. ꝛ mũ. ꝛ ꝓble. ꝓma. Multus ignis ad se modicũ trahit. Cũ igitur febris sanguinis sit vt maior flãma respectu aliarũ: ꝛ ignis magnus multus: ipsa oẽs alias cõburet ꝛ ad se trahet. Febris eniz sanguis sic alias hebetat ꝛ obtũdit ſm Isaac: vt dolor maior minorẽ: nõ ſz eandez partez factus: cuz virtus sensibilis tota ad vehemẽtiorez decurrat dolorez: ita vt virtus bic putrefactiua. Nez potest componi cuz febribus interpolatis. nõ quidez cuz flegmate ꝛ melãcolia: tuz quia huius materie nõ sunt parate ad putrefactionez cũ sanguis putrescit. tum etiaz qz caliduz ꝛ humidũ putrefactiuũ materieruz ipsaruz oĩum ad id qõ est in sanguĩe putredinis cõtrahitur ꝛ cõcurrit. Or autez materia melãcolie sit indisposita ostẽditur qz in diuisionibus. O q̃z paruz quidez quartana accidit ĩcipiẽdo. vnde quarto ꝓma. Quartana plurimuz euenit in successiõe egritudinuz putridarum. ꝛ hec est illa quam ĩtẽdimus. Et alia esse nõ potest cuz seq̃tur illa aliorum humorum putrefactionez. Si igitur raro ꝑ se euenit in corpore quãtũcũq melãcolico nunq̃ tũc euenĩet in sanguĩco in quo nata est fieri sanguis putredo. vñ ·9?de ĩge. Natura febrium sanguinis neutra in macro. ſ. quãtuz ad melãcolicuz: ꝛ frigido quãtuz ad flegmaticuz amat cõsistere: q̃z plurimuz aute in multũ sanguinẽ habẽtibus ꝛ multas carnes est ipsoꝛ gñatio. Simili gdez modo mõstratur: ꝙ neq̃z flegmatica materia sit cuz sanguĩe putrefieri apta: cum nõ multiplicet fl'a in corporib9 in q̃bus hoc euenit. ¶ Adhuc neq̃z ex parte cause putrefaciẽtis: cuz talis causa tollatur ꝓpter causaz sanguinis putrefactiuã ad quã cõtrahitur causa aliarũ materierũ putrefactiua: ĩmo humiditas ad putrefactionẽ ꝛ causa tollitur putredinis a flegmate: per sanguinẽ calefaciẽtẽ ꝛ exiccãtẽ materiaz flegmaticaz frigidaz ꝛ humidaz: ꝛ ĩopilatam reddentẽ que erãt putredinis cause. Similiter id ꝓtingit in materia quartane maxĩe: scõz alterã eius qualitatẽ. puta frigiditatẽ. Subtiliatur etiã eius grossicies caliditate effecta: q̃re febris sanguinis putrida cuz febre flegmatis ꝛ melãcolie nõ ꝓiungetur quocunq̃ modo ꝛ minus cũ febre colere. Ipsa. n. sui caliditate subtilitate ꝛ motus agilitate citissime in causas putrefaciẽtes sanguĩe deducitur. Cũ. n. ea de se sit mobilis ꝓuertibilis: puta qz in melancoliaz trãsducit'. Multo itaq̃ maius cũ habebit aligd ebuliẽs attractiuuz: vt putrescẽtis sanguis feruorẽ. Si aũt febris fuerit per accidẽs: vt q̃ apatis tunc poterit febris sanguinis cũ alys ꝛ maxime cuz colerica cõplicari. Et id forassis est in quo dicit. A. Ha. sibi in gbusdaz alys ĩtẽtionibus contradicere: qõ duplr euenire põt. Aut manifestius ceu cũ duo fuerint apata. vnum ex colera in stomaco: aut diaphragmate: aliud ex sanguĩe in epe vel pulmone. Luz igitur haꝛ due putrefiãt materie: duo ꝓsurgant vapores putridi simul coꝛ petentes. hoc. n. ꝓtingere optime potest cũ fornaꝛ ꝛ origo vniuscuiusq̃ pmaneat ab alia separata: lz in ꝓcessu fiat ꝓiunctio aliq̃. Aut ĩmanifestius ceu cum aligd apatum ex colera ꝓponitur ꝛ sanguĩe eq̃liter maxime. Sicut. n. mãe sunt ꝓposite. ita ꝛ fumi putridi erũt cõpositi. verũtamẽ nõ erit ita discretio vt in ꝑdicta. Et ideo forsan quis nõ ĩmerito febrẽ vnã ponet compositã: ꝛ non duas. Et que ita sunt febres ex apatibus cõposite: ꝛ precipue manifeste permanẽt satis diu. Jd aũt nõ paꝛ ostẽdit ex crisium ꝛ ita. Quãdoq̃ accidit apa in duobus mẽbris diuersis sicut splene ꝛ epate ꝛ facit vnũquodq̃ accidere febrẽ: q̃ est alia a febre quã aliud aduenire facit. Et q̃q̃ accidit in mẽbro vno apa ꝓpositus vt ex sanguĩe: cui9 apa dr flegmõ: ꝛ ex colã qõ dr erisipilla. Et subdit post pauca. Febris que accidit ex apate sanguis qõ est in aliq̃ mẽbrorũ qõcũq̃ sit membꝛ est ꝑter febrẽ que accidit ex apate exrite in co ex colera. vñ 2?febriũ ceu tactũ nõ est possibile fieri putrefactionẽ scõz q̃ndaz vnã partẽ: q̃q̃ vo scõz aliã ꝑterq̃ si flegmonẽ colligẽs detineat ĩcipiẽtẽ putrefieri humorẽ. si aũt est putrefactio scõz vnã ptez ꝛ alterã: sic diuersa erit ꝛ loco ꝛ mã: ita ꝛ febris. ·Propter qõ poterit febris sanguis cũ alia febriũ cẽ ita pmanẽs ꝓpositio.

Propter quartum quidẽ ad pmũ dõz q̃ lz iueniant due simul ꝓponi ꝓtinue. nõ tñ ꝓpter hoc cõcludit' q̃ altera illaꝛ sit febris sanguĩca: cũ oĩsuz sit ipsaz nõ posse suo mõ febrib9 alys ꝓponi. qõ inuit. A. q̃ posuit duas cõtinuas copulari ingens. Deide currũt iudicia vehemẽtie ꝛ ĩterpolationis Jd aũt nõ euenit in febre per se sanguinea cuz ea sit vere cõtinua. ¶ Ad aliud dõm q̃ lz ꝓponant' febres diuersorũ generũ: nõ tñ ꝓpter hoc quedã ꝓpinquoꝛ: eo q̃ febres remotorũ generũ sunt in diuersis valde substãtys nõ ita se ipediẽtes: sicut febres que sunt in substãtys ꝓpinqs: velut ignes ꝓpinqui magis se impediunt ꝛ corrũpunt: ꝛ maxĩme cũ sint dispares in quãtitate q̃z distãtes. Febris aũt sanguis impedit febres alias vt declaratuz ẽ oẽs. ¶ Ad aliud dõm q̃ non ẽ simile oĩno de febribus ꝛ apatibus: qz in apatibus minere putredinis sunt magis pmanẽtes distincte: q̃z in febribus. Concessum ẽ etiaz q̃ febris apostematis sanguinei põt cum alys componi. ¶ Ad aliud dicẽdum q̃ lz sanguis sit minus putrescibilis rõne filiationis ꝛ dilectionis nature: tamẽ rõne sue complexionis calide ꝛ humide paratus ẽ putrefieri magis. Cuius gdez putrefactio vt ostẽsum ad se putredinis aptitudinẽ oĩuz alioꝛ humoꝛ cõuertit: ꝛ actũ etiã effectiuũ. ¶ Ad aliud dõm q̃ lz colera rõne q̃litatis non sit adeo putrescibilis vt sanguis: rõne tñ odꝛ qõ ad ipsam hz natura putrescibilis ẽ magis. sanguis eniz ꝓ oppositũ dilectus ẽ ꝛ amic9. ¶ Adhuc colera nõ est tante quãtitatis q̃ ipsa ad se oẽs ꝛbat humores ꝛ occulter velut sanguis. ¶ Dria. XCI.

Quod ex colera prassina ꝛ eruginosa fe. causen' vñ ꝓ Auẽçoar ꝛ Auer. 3. 4. ꝛ 7. coll3. ¶ Adhuc aphoꝛi. 5. primo in cõmẽto. ꝛ 12. de inge. Quidã iuuenis euomuit humorez eruginosum intiñ vt melius fozet ipsũ dicere certissimam eruginem q̃z eruginosum. omnifariam enim vere assimilabant' erugini eris. vñ spasmus secutus est: lz eruginę purgata cessauit febris ꝛ a spasmo statim euasit. Ex eruginosa sigdẽ deteriore colera accidit sebris. ¶ Rursus melancolia ĩnalis facta ex adustione melancolie subtilis que ebulit ꝛ fermẽtat terrã vt acetũ inducit egritudines: puta cancrũ herpetẽ ꝛ tales. 14. terapẽtice. Jgitur hꝫ colere cũ nõ videant' sic seue aut terrã. vz. fermẽtantes febrẽ inducẽt: ꝛ ꝑcipue qz febris est egritudo boibus appꝛopriata. 7. historiaꝛ. ·Pali. humoꝛ nõ putrescit: ꝓmo ꝛ scõo febriuz: nisi a regimine derelinquat' nature: hi vo duo videnꝫ oĩo ab ipsa derelicti: cũ sint intiñ depranati: ꝛ nature reddant' velut venenũ oppositus humane. Eti. humoris gnãti in venis fumus põt coꝛ petere ꝛ febrẽ inducere. Sed colera prassina' pnosticoꝛ scõo gnãtur i ve nis: ꝛ oĩsum posse putrescere. poterit igitur sine putrefactione ad ipsum tendere. ¶ Amplius he cum sint calide ꝛ sicce proꝛtionẽ habẽt cum febre. Sed coꝛum que habent proꝛtionẽ ꝛ symbolum: facilioꝛ est transitus: scõo gnãtionis ꝛ coꝛ. ꝛ primo scõa. doctria. 3. cap. 3. In genere

ꝓportionabili facilioꝛ eſt trāſmutatio. Et fulcitur: qꝫ coꝛpus humanū calefit cauſa colerici hu. praſſini. ꝓmo ꝑma. qō maxime eueniet cū putreſcet. ¶ Rurſus. Que a tota ſpecie nature ɔziantur humane vt ſcoꝛpionis ⁊ taliuꝫ virus perpeſſimi febꝛes ıducunt. Non igit̄ ꝓpter iſtarū colerarū malitiā: cū nō ſit tanta vt hꝰ venenoꝛ ceſſabunt a febꝛis ıductione. Itidem. ꝓmo ꝓnoſticoꝝ. Si fuerit in coꝛpoꝛe egro antraꝛ vel carbunculus ⁊ exiccatus coloꝛē ꝓtulerit viridēꝫ citrinuꝫ vt liuiduꝫ ⁊c. Coloꝛ aūt viridis ⁊ liuidus his atteſtant̄ coleris. Ex gbus cōcluditur ex hꝰ coleris moꝛbuꝫ ſeu febꝛeꝫ cauſari.

Huius quoqꝫ oppoſitū exp̄ſſius ſenſit Iſaac febꝛiuꝫ. ſ. ¶ Adhuc nulluꝫ inuenio ꝓter duos antedictos: qui neduꝫ febꝛes: īmo egritudines exprimunt minime ex hꝰ ſic prauis hu. cauſari. ¶ Amplius. Qō maxime ifeſtum cōtinue educit̄: ⁊ īmanēs. febꝛē nō gnāt qꝫ ipſi⁹ ē in tpe gnatio. hꝰ vo colē ſunt he. vñ ⁊ videmus paroxiſmal'r vomitu expelli. ꝓpter qō colera praſſina ⁊ eruginoſa nō ıducēt febꝛeꝫ.

Propter primuꝫ gdeꝫ diſtinguēdū in colera ꝓmitus: ⁊ deiceps loc⁹ generatiōis videat̄ ⁊ ſitus. ¶ ꝓpter huius ꝓmū ſcienduꝫ ꝙ coleraꝫ tribus inuenio ſuſcipi modis. Aliqñ nanqꝫ cōiter ꝑ omni humoꝛe iuxta illud. 7. aphoꝛiſ. Si febꝛem nō a coꝛa habeat ⁊c. quoniā hec febꝛis non eſt humoꝛalis ſed ephimera in ſpiritibus fundata. vñ ſcō re. a. hu. cruꝛi de gñe coleruꝫ attrahuntur. Accipitur ⁊ ꝓpꝛie ꝓ colera dicta ruffa ⁊ melācolia. quare primo ꝓma. Due colere flegmatis ⁊c. Suſcipit̄ ⁊ magis ſtricte ꝑ humoꝛe amaro. vnde quarto re. a. Luꝝ dicat quis ſimpliciter coleram: manifeſtuꝫ qñ amara. Et tertio aīalium. Cōſuetudo eſt medicoꝝ coleraꝫ ſimpliciter noīare: ſine ea que ſcōꝝ coleraꝫ appoſitiōe. Eſt aūt hec colera humoꝛ calidus ⁊ ſiccus Cuius ſpecies ab oībus p̄ozibus ſunt poſite. ſ. ſolum. Eſt nanqꝫ vna naturalis: q̄ eſt ſpuma ſanguinis: cui⁹ coloꝛ eſt ruꝛ. clarus leuis acuta. Que ⁊ rubea dicitur clara ⁊ ruffa ⁊ flaua: ⁊ interduꝫ citrina. Eſt ⁊ alia īnaturalis quadruplex ens. vna ipſius dicitur colera citrina ſiue crocea. Et pallida: que ex cōmixtione ɔſurgit colere naturalis rubee clare ⁊ flegmatis aquoſi. Et reliqua vitellina dicta qꝫ vitellis ouoꝝ ſimilatur nouiter natoꝝ conſurgens ex commixtione colere naturalis predicte ⁊ flegmate coagulato vel groſſo. Ha. de colera nigra. Que in vaſis vel ep̄e etiaꝫ ſimpliciter apud hunc ⁊ Paly. generatur: ſcōꝝ vero. A. cū adiectione magis. inuenitur tamē ſcō nāliū. colera adusta vitellina noīari. Et ex naturali ⁊ hꝰ cōmixtione alias vniuerſas fieri. In quo Ha. p̄refertur alys: collꝫ ꝫ. dicentibus. coleraꝫ vitellinam minus calidaꝫ naturali. Sed inde colera nigra vt dictuꝫ: ⁊ id tangetur cum reliquis ſiue econtra concidit Ha. vnde ꝓnoſticoꝝ ſecūdo. Flauaꝫ quippe iterdum videre groſſam ⁊ diligenter flauaꝫ euomitaꝫ ⁊ deoꝝ ꝓcedentē: quaꝫ ſiquidez vitellinam appellant aliqui: multotiēs aūt humidioꝛez minuſq; flauā que ꝓpꝛius citrina nominatur: per totuꝫ ſui ipſius mixtum habēs flegmaticū humoꝛē ſubtilem aut aquoſuꝫ qō ſupfluuꝫ. Alimētoꝝ aūt ꝓmo. Colere hec gdeꝫ xāta hec aūt ocra. i. vitellina. Et ſcōꝝ magis ⁊ minus vtrāq; multiplicitate obtinent̄. vt alias coleras ꝓtermittaꝫ que apparent in coꝛpoꝛibus infirmis. Interioꝝm vero. ſ⁹ Uocat coleraꝫ puraꝫ. q. vitellū oui. poſtea vero qñq; viridis oſtēditur. Sic igitur alia videt̄ ab adusta. ꝓ̄t tam̄ ad Auer. rñderi: ꝙ colera vitellina lꝫ dicatur adusta a Ha. nō tamē aduſtiōe tanta ſcōꝝ quaꝫ hu. icinerant̄ nigrefacti: ſꝫ talis eſt potius dicēda ſuperaſſatio quedā ⁊ cōterminatio. licꝫ eniꝫ caloꝛ foꝛtis aduſtionem ıduceret: materia tñ reſiſtit frigiditate flegmatica iuxta illud ꝓnoſticoꝝ ſcōi. Lonti nentis ſputuꝫ albū viſcoſum rotundū a flegmate accidere aduſto. Et ideo remanet humida viſcoſa: aduſtione ēt in ea cōceſſa ꝓpter hoc nō habet de hoc Auer. alios moꝛdere. Neq; ſilr quia intenſioꝛ eſt in coloꝛe citrina. igit̄ eſt calidioꝛ ea. ¶ Dōm etiaꝫ nō valere. quia coloꝛ nō datur ſoluꝫ q̄litati: ſed ad hoc etiaꝫ operat̄ ſuba rara vel denſa. Nā ſuba ſubtilis minus coloꝛē itēdit. groſſioꝛ aūt magis vt colera flaua oñdit ſanguis citrina ⁊ vitellina. Inueniꝛ ⁊ alia ſpecies colere dicta praſſina. i. poꝛꝛalis: coloꝛem nāq; folioꝝ refert poꝛꝛi ⁊ ex ipſo etiaꝫ generat̄. Eſt ⁊ alia ꝓpter ſilitudinē quā hꝫ ad coloꝛē eruginis eris. eruginoſa dicta ſeu ɔinaria: ⁊ qꝫ etiā ſilem vt acutā ⁊ coꝛꝛoſiuam hꝫ q̄litatē. Urit enim in modū veneni cū ex nimia naſcatur aduſtione. Et coꝛꝛūpunt he due formā ſpecificā coloris naturalis: ſicut ⁊ venenuꝫ. Sunt nāq; de genere venenoꝝ. collꝫ tertio. cū alys ceteris quarū oꝛigo magl exiſtit a ſtomaco. Paly. vero addit vnū īnaturalē moduꝫ habētem. ſ. coloꝛē indici: que ſiquidez eſt expoſitio eius qō dixerat praſſina. Uel foꝛtaſſis cōſurgit per moduꝫ aduſtionis ſanguis vt apparebit per. A. ꝺſequēter. Ipſe nāq; tanq̄ medicine ſufficiētioꝛ compilatoꝛ: ſeptem ponit colere innaturalis ſpecies. Non enim expreſſit famoſas ſolū verum ⁊ infamoſas. Colera nāq; īnaturalis efficitur: aut qꝫ ſibi cōmiſcet̄ res extranea: vel qꝫ in ſeipſaꝫ cām acgrat̄ īnaturalitatis. Et ꝓma quidē duplex exiſtit. Nam alia eſt nota famoſa. qō duplr ēt aduenit. qꝫ qō ei adiungit̄: vel eſt flegma tenue ⁊ ſic eſt citrina: aut groſſum: ⁊ ita vitellina. vt dictū a Ha. extat antea. Quedaꝫ vo minus cognita ⁊ famoſa eſt colera que dicit̄ aduſta: que ēt dicit̄ conſurgit. Aut enim colera rubea ī ſeipſa cōburitur: ita ꝙ ſubtile ⁊ cineritiū remaneāt ſimul iuncta: vel vt colera nigra ab extrinſeco colere occurrat naturali ⁊ ſibi admiſcetur que minus eſt mala predicta: quā interdū euacuari ɔtingit. Que vo ex ſe coꝛꝛūpitur: ipſa etiaꝫ duplex inuenitur. nam vna hꝰ magis gnātur ab epate. q̄ eſt ſubtile ex aduſtione ſanguis gnātum: cuius groſſuꝫ colera extat nigra. Altera vo gnātionē plus accipit a ſtomacho. Que iteruꝫ in praſſinam ſeparatur ⁊ viridez vt eris eruigo. vt oñſum antea. De quidē ⁊ ſi odioſe ſint oēs nature: ita ꝙ ēt naturalis ꝓpter hoc fuit ꝑm Iſaac ī libꝛo vniuerſaliū dictaꝫ in kiſti a natura locata: extētq; calide ⁊ ſicce: ſcōm tamē magis ⁊ minus. Nam deteriꝛ ⁊ calidioꝛ ceteris eſt eruginoſa: deide praſſina demūq; ex aduſtione ſui ipſius facta: poſtea facta ex ſubtilis aduſtione qō erat ī ſanguine: deinde calidioꝛ lꝫ nō deteriꝛ naturalis rubea: clara poſtea deteriꝛ ⁊ calidioꝛ ex cōmixtione facta melancolie: demum citrina: vltimo quoq; vitellina minus calida ceteris: lꝫ in malicia ſit vt excedens ⁊ exceſſum ſe habens ad citrinam: ratione extenſionis ⁊ intenſionis diuerſificata. ¶ ꝓpter ⁊m huius ſciēduꝫ ꝙ locus ⁊ modus generationis praſſine ⁊ eruginoſe multiplex inuenitur aſſignatus. Ha. enim ſcō pronoſticoꝝ. ponit praſſinaꝫ generari in ſtomacho ⁊ foꝛtaſſe in venis. ꝓplurimi vero dicūt quaſi illi conſentientes praſſinam ⁊ eruginoſam magis a ſtomacho. Cuius quidem ſeries greca. Quemadmodum fit in coꝛpoꝛe ſm naturam ſe habente colera flaua: ita ⁊ poꝛꝛalis altera contra naturam. Et videtur ipſa multotiens in ventre generata aliquoꝝm indigeſtione ciboꝝ aut colerum quales ſunt cicle cepe ac caules. Apparet autem aliquando ſine hoc tale quid generari moꝛbi ratiōe. in venis ⁊ reumatizare vel in ſuperioꝛem vētrem aut inferioꝛem caliditatis in coꝛpoꝛe contra naturam oſtenſiua. Et adhuc ibidez in antea. Flauus ſiquidez humoꝛ reſoluta ipſius ſeroſa humiditate ⁊ cōmixta viridis appaꝛet: virus vero colera videlicet eruginoſa. In ſecundo vero complexionum ponit coleram praſſinam ſimpliciter

in ventre generari inquiens: q̄ quibus in ventre calidioꝝ extat complexio. cholerica generatur superfluitas: similis passio visa. Rubea vero aut pallida est oīno in quibus ex epate existit ⁊ citissime digerētibus. Quibus autē hec similis passio generatur hos oportet comedisse: nō panez aut carnē porcinā: aut quid his simile. Iz calidius aliquod hoꝝz: ⁊ solum in male digerētibus generatur in ventre. In de nigra vero cholera: vt tactū aliqualiter: sicut mixta subtilis humiditatis flaua cholera ſm colorez quidē pallidioꝝ fit: ⁊ cōsistētia humidioꝝ: ita quādo hec perampli⁹ euaporauerit: crudoꝝz ouoꝝz propiquitate similatur: ⁊ propter ꝟ vitellina. Ipsa quippe cholera siue pallida siue flaua: siue vitellina videatur in vasis generationē habz. Scōm vero vētrem prassina quedaz generatur cholera. hāc autem taliter appellāt a colore prassinoꝝz cognominantes: seu ⁊ virulētam a viru. ſ. eruginosam. Isaac quoq; gnto febrium. ⁊ in dictis vniuersalibus vult omnes p̄ter naturalem ⁊ claraz rubeam in stomacho generari inquiens. Naturalis ruffa habitat in felle: ⁊ virtus eius in epate: nō naturalis est in stomacho. est tamē diuerse vitellina crocea prassina ⁊ eruginosa. Quaruz causa: quia naturalis cholera ad stomachum veniēs miscetur cuz hum. in stomacho existētibus. Oz si fuerint laudabiles ⁊ tēperati ex cibo gnāti cōtēperato: cholera ruffa i cholerā mutat croceā nāli vicinātem. Oz si humores quibus cholera permiscetur frigiditati attineāt ⁊ humiditati: cholera in vitellinaz cōuertitur. Si autez humores inuenerit in stomacho calidos ⁊ acutos: vt ex pipere: synapi: porris: alleis ⁊ similibus generatos calor augmētat colere ⁊ prassij redditur colozis. Oz si ista cholera in suo permāserit acumine ⁊ calefecerit eam calor extraneus: sicut calor tempozis aut aliaruz reruz intēditur: fit q̄z eruginosa. Oz autem vitellina ⁊ citrina: vt asserit cōtra alios in epate ponētes in stomacho generari: veritatem nō videtur habere: quoniā nō post modicū subdit. Si materia febzis fuerit vera cholera. i. ruffa: generat causon: si crocea fit tertiana. si vero vitellina nascitur emitriteus. Cum igit materia existēs in venis febrem inducat cōtinuam: ⁊ nō que extra: tūc nullam cōtingeret esse febrem ex cholera cōtinuam: preter fortassis causonē. Dico autez fortassis: quia etiam choleram ruffam videtur solū in chisti locare. Neq; emitrite⁹ fozet vnq̄z nō certus: seu nō verus apud ipsuz cōsurgens ex putrefactiōe cholere ītra venas: ⁊ phlegmatis extra. Neq; choleras has itelligēdum generari in stomacho: idest in eius venis. veruz in ipsius spaciositate. Et ideo forsan dicit croceam interdum in epate generari: cū sanguis sit humidioꝝ q̄z decet. Auer. autem concidit cum ipso q̄tum ad generationez prassine ⁊ eruginose quoquo modo. Inquit enim vniuersaliter q̄ causa generationis illarum est: quādo cholera egreditur a sua natura in caliditate ⁊ siccitate: propter sparsiōem illius ad stomachuz ⁊ miscetur tūc cum alys humoribus: ⁊ proprie cum melācholia: ⁊ ibi recipit aliquaz speciem putrefactiōis: ⁊ peruenit ad talem complexiōem: ⁊ in hoc diuersificatur a ceteris. Ponit enim forte has per modum putrefactionis: ⁊ nō adustionis vt ceteris causari. Neq; etiam sic sentiunt choleram in stomacho melācholie permisceri: sed phlegmati tm̄: cum magis ipsum nō sic autem inhabitet melācholia. A. vero cum eo q̄ ipsas ponat magis a stomacho generari modum dat quomodo generētur in ipso dicēs. sibi videri prassinam ex vitellina generari cum aduritur Ex epate nāq; vitellina que etiam ſm cum ab illo dicta magis generari in stomachum cōcurrit. Prassina nanq; cum aduritur in eam introducitur nigredo: que cum citrinitate iuncta: viriditatem causat nigredini attinētem. calor enim in humidum agēs nigredinem inducit: vt appareat ī lignis: ⁊ ideo adusta oīa fiūt nigra: vt ligna carbones extīcto igne. Ar. de coloribus dicit demum sibi videri çiniariam seu erugīosam ex prassina generari: cū aduritur ītātum vt eius exiccetur humiditas: vt ⁊ sui siccitate ad albedem redire icipiat. Calor enim agēs ī siccū dealbat. vt ī carbōe ostēditur. ¶ Uerum circa predicta multipliciter cōtigit dubitare. primo quia cholera quecūq; nō videtur ex epate ad stomachum occurrere: cum paucis porus felleus ad stomachuz extēdat: diuisus: sed cōtinuus magis petat itestinuz duodenum complexionuz. re. a. secūdis. ⁊ tertio. is. Sic igitur tales colere nō poterūt ni rarius generari. ¶ Dicēdum dupliciter. primo quidem: qz sicut rarius pozus ad stomachum mittit felleus: ita ⁊ be cholere prassina ⁊ eruginosa in pauciozibus adhuc generātur magis: vel Iz nō sit pozus ad stomachū. est tū pozus semp ad duodenū cōtinuatus parū sub pileron vētris situatus: ita q̄ cholera perueniēs illuc rapit sursuz ad stomachū: si fuerit debilis superfluitatū receptiuus: aut idigēte tēpoze attractiōis virtute. ¶ Amplius. dubitatum qn̄ cōcessum est choleram quādoq; vētrem ītrare vt videt etiā velle Rasis ī diuisionib⁹ dicēs q̄ fel habet tria ozificia: ozificiū scilicet adherens epati: ⁊ ozificiuz adherens ad intestina: ⁊ ozificiuz ad stomacum. Intelligendū quidē q̄ nō tria incipienti a kisti: sed duo tantum: sed vt tactum sunt tria quo ad extranea ī que terminātur. Naz alterum puta descendēs diuiditur in duas partes: quarū maioꝝ cōtinuatur intestinis ad que coleram transmittit: altera vt minoꝝ coniungitur stomacho: ⁊ per eam in eius concauū coleram mandat: tertio theozice. In primo vo eiusdem partem colere mittit ad stomachum: quo p illaz fit cibozum digestio. Almansoꝝ etiam ⁊ Auer. dicunt coleram in stomachi fundum transmitti. vnde tertio. is. Et habet ozificium ⁊ meatuz ad partes stomachi. Cōcurrit igitur in ipsum. ¶ In oppositū. quinto enim de iuuamētis particularū. Non fuit cursus colere ad pungēdum in stomachum ad purgandum illud quod in eo generatur ex flegmate: propter illud quod timebatur de nocumēto quod accidit stomacho ex tali colera. festinaretur enim exitus cibi a stomacho anteq̄z digereret: cuz indigeat p manētia in stomacho longa. donec paulatim digeratur. vñ quarta primi. Stomachus nō habet qō ipsuz mūdet. sicut intestina coleram rubeam. ¶ Dicendū aliquos voluisse coleram non ire ad stomachum: quia nō vadit ad fundum eius. Quod tamē est contra preinductoꝝ aliquos: sed vadit inquiunt ad os stomachi deoꝝsum: vt cōfortet expulsiuam. nō enim intrat substātiam stomachi: nisi plus mādetur. Aut inquiunt q̄ hec in grossa obtūdit hūiditate stomachi flegmatica: calozq; ipsius inde acuit. ¶ Aut dicēdum sicut tactum prius: q̄ in pluribus hominuz ⁊ maxime naturaliter se habētium: colera non trāsducit p pozuz felleum in ventrē: Iz in intestina solum ad quos hic se transtulit Ha. Interdū aūt ⁊ in his q̄ minꝰ naturales extāt: vt calidioꝝes epate. Natura poꝛ ēt. pduxit mittētem colerā in ventrē: vt euomeret q̄z. Neq; tūc amplius ledit: qz vt multū hi caliditate attractiua epatis ⁊ frigidū ipm̄ hūt: ne transiēs p intestina excoziet. In plurimis enim vnus est tātum a felle pozus tendēs in itestina. Interdū vo cū hoc in stomachū alter diffundit. Et is vt ad multū est minoꝝ reliquo: rarissime aūt ecōtra: vt in saulo sacerdote apparēs complexionuz. ⁊ re. a. scōis. Uel sicut transtuli ex greco dicēdū q̄ pars modica colere occurrit in vētrez: ⁊ nō est q̄ non trāseat oīo in illuz. Cuius est series ista. Manifestum q̄ colera plurima in vētrem confluēte ſm aliquam dispositionē non contingit in ipso manere cibaria. Mozso enim ab humoꝝ acredine vexat ⁊ stimulatur valde ab eo velocem contētoꝝ effici excre-

tionem. Si autem in vētris peruenerit orificium: vt sen-
sibilissimuz existēs dolēt ab ipso vehemēter mozsi ꝛ nau-
seant ac euomūt. ¶ Rursus. hozū gratia hesitatur: qñ
videtur ꝙ subtilioz pars cholere pertrāseat cuz sanguine
eaqz vadit ad chilstim: qñ illa descendit multa: ꝛ ad mul-
tum in itestina inferius entia. quod autez tale grossius ꝛ
grauius. Eti. citrinū cholericū quod ostēditur cholere in
spuma sanguinis phlebotomia est subtilius visum chole-
ra expressa de chilsti. ¶ Adhuc colera vadit cuz sanguine
ꝓpter euz subtiliare facereqz tādem penetrare. hec au-
tem perfectius cholera operabīt subtilis grossiozi. Sub-
tilioz ergo vadēs cū sanguine ea que ad chilstim trāsmitti
tur. ¶ In opposituz. ꝓmo enī theozice. Quod in cholera
subtilius est acutius: ꝛ clarius trahit ad se fel. Oō autem
minus est acutū ꝛ clarū natura cū sanguinē ad oīa mittit
cozpozis mēbza. vñ ꝓmo ꝓma. Oō aūt de ea colatū est ad
chilstim trāsmittīt fellis. Id autē subtilius. Palin ex Isa-
ac. Ideo natura cholerā incarcerauit in chilstim ne sui ef-
frenitate partes lederet eis occurrēs. Sed hoc ꝓprie in-
est subtiliozi: qz fit amarioz cuz acuitate quadā ꝛ penetra
bilitate ac mozdacioz. Minus autē subtilis in his remis-
sa nō tātuz distat a sanguine ꝛ partibus. Ecōuerso autem
de humoze accidit nigro: quoniā quidē ipsius subtile cuz
sanguine permeat. Grossius autē splē in se attractiōe de-
ducit. theozice ꝓmo cū naturaliū scōo. ¶ Dicēdum ꝙ va
dens ad chilstim est subtilioz reliqua cū sanguine eūti: vt
idicatur nāliuz secūdo ita. Indiget autē sanguis nō mini
me: ꝛ tāto humoze qui nōduz vltime factus est ignis. In
nuitur igit duplex cholera ignita: ꝛ ita subtilioz ꝛ minus
subtilis qua indiget sanguis. Per oppositum autez melā
cholia vadēs cū sanguine minus grossa est ea que tendit
ad splenē. Subtile nāqz ac grossum excessiuz important.
Oō autē cū sanguine vadit opus fit tēperamēto attestar
¶ Ad ꝓmū igitur dicēdū ꝙ cholera ad itestina nō descē-
dit spōte. verū magis regitiua ipellēte vtute: sicut ꝛ melā
cholia sursuz. ꝓmo ꝓma. ¶ Ad aliud dōz ꝙ ista nō est va
substātia cholere que apparet in spuma illa supnatāte: sz
aliqd generatū ex euaporatione seu potius ex ipsius effu
matione: qō ostēdit secessus cholere ex venis euacuate.
¶ Ad aliud dōm ꝙ sanguis nō eget tanta subtilitate: gn
cholera minus subtilioz hunc valeat attenuare: cuz eo ꝙ
nō nocet vt reliqua mēbza etiā sunt grossa in qua ordinā
tur ꝛ meatus sufficiētes. ¶ Adhuc dubitaf: quoniā nō vi
detur has choleras posse in stomacho generari: sz in epa-
te cū sint hu. Nā stomachus ordinaf ad digestionē alimē
toruz: ꝛ cōuersionē eoz in chilū. Epar autē ad ꝙuersionē
chili in chimū. vñ tertio collz. Oō generat nāle: generat ꝛ
nō nāle cū corrūpitur eius cōplexio. Cuz igit stomachus
nō habeat generare humozē nālez: neqz inālez generabit
¶ Rursus. he cholere cū sint calidissime ab agente cali-
dissimo gnābūtur. Tale vo nō est stomachus: cū sit frigi-
dus ꝛ siccus nā. neruosuz est enī nō parū ipsius esse ꝛ exā-
gue. Epar quoqz caliduz ꝛ sanguineū ꝛ mēbrū quantū hz
de sanguine: tātū ꝛ calozis obtinet. ꝓmo cōplonū. ꝛ z. ap
parēs de partib⁹. In epate ergo gnābūtur: ꝛ nō in stoma
cho: qō nullus dixit. ¶ Dōm est ipsas in stomacho ꝛ nō i
epate generari: qz sui acuitate ꝛ malignitate subaz tenerri
maz corrūperēt epatis: qō nā nō finit. ¶ Adhuc. humidi
tas eius est multa. Est nāqz fons humiditatis ſm Haly.
vñ ꝓhibet earū gnātionē: cū sint siccissime: ꝛ vnūquodqz
in loco eius gnātur cognato. ¶ Ad ꝓmū igit iductoz di-
cendū ꝙ gnātio duplex existit. quedā est vera vniuoca: ꝛ
sic stomachus massaz gignit ptisanariā: ꝛ epar humozes.
Est ꝛ altera ꝓpria equiuoca: ꝛ hac cholere he due pos-
sent dici in stomacho gnāri. Uniuoca gdē dicīf generatio
quoniā hoc totū trāsmutatur in hoc totum. ꝓmo de ge. ꝛ
eoz. ita ꝙ nō solum fit trāsmutatio in accidētibus: sed etī
am in substātia. Nō enim permanēs est substātia in essen
tia ꝛ accidētibus solum trāsmutata. Equiuoca quidē per
opposituz dicitur generatio: puta ꝙ in stomacho hȝ gene
rētur cholere: quia viriditatez in ipso acquirūt ex acrumi
num esu: aut cholera ab epate ad stomachuz veniēs alȝs
formis iduitur accidētalibus: vt coloze: grossicie: duricie:
ꝛ hȝ. ꝛ sic fortassis itelligūt dicētes eas magis a stomacho
generari: quia formaz talem in stomacho acquirūt: lz ma
teriam receperint ex epate permanētem in substātia: sed
passionibus trāsmutataz. Et in hoc cōcidunt modi ꝛ loci
etiā generatiōis earū predicti: ꝛ si videātur forte superfi
cietenus diuersi. ¶ Aut dicēdum ꝙ magis fiūt a stoma-
cho: ꝛ prope prassina plus: quoniā dictuz est per Ha. aliqñ
ipsam generari in venis ꝓpter aliquā egritudinū: ꝛ effun
di demū ad stomachuz. ¶ Ad secūdū dicēduz ꝙ calidi-
tas dupliciter est iista. nāliter. ꝛ acquisita. ꝓma quidē cali
dius est epar. Est nāqz natura calidū ꝛ humidū: scōa vero
stomachus: lz sibi idita frigidus ꝛ siccus sit magis. Mul-
ta enī cōcurrūt ad ipsum calefaciēduz. tertio naturaliuz.
ꝛ ꝓmo prima. Coz quidem superius mediante diaphrate
ab ipso calefacto adozti p dorsum ꝓcurrens posterius ꝛ
musculi eius. Anterius quidem omentum adipinū cum
musculis. A dextra vo epar cū felle. A sinistra quoqz sple
nem ꝓpter sanguinē venalē ꝛ artarialē magis in ipso cō-
tentū. hec oīa circa stomacū intensam aduenticiā cōgre-
gāt caliditatē. vñ ꝛ humozes pōt generare sic extrancos
ꝛ adustos. Epar aūt sui caliditate ītata: ꝛ humiditate re-
pugnat gnātioni hȝ humoꝝ: gnāt tñ eoꝝ mām: coleram
puta vitellinaz aut aliā. Itidē dubitaf: qñ cum ſm Ha.
victū sit colerā ꝓzalē aliquādo gnāri in venis: poterit ꝛ
in epate silr gnāri. qñ in ipso sunt vene in quibus humoz
capiī ꝛ nō in substātia ipsius. Sepe nāqz Ha. digōnez ve
narum vocat eaz que epatis: ita ꝙ nō deficiet taliū cole-
rarū gnātio in ipso vt dicebaf: ꝓpter quod id tenellum
corrumperēt sui malitia. ¶ Dicendum ꝙ in epate vt ap-
paret nō contingit predictas coleras gnāri. In venis aūt
pōt ꝓpter caliditatē egritudinū quarūdam adurentiuz.
Neqz est simile de venis que sunt ī epatis cozpoze: ꝛ que
ab ipso ꝓlongate. Nam tele venaꝝ exītium in eo sunt
tenuiozes telis aliarum venaꝝ exītium in toto cozpoze.
quarto de iuuamēto. vt perfectioz fiat ab epate digestio.
Nam quāto cibus fuerit ꝓpinquioz substātie epatis cal
nose: tanto velociozis reddetur alteratiōis ꝛ melius san-
guinis suscipiens spēm. Cum autem ꝓlongatur ab epate
venarum tunice ingrossantur ꝛ fortificant. vñ A. quinta
particula de anima. Non est illicitū virtutes fortiozes ꝛ
validiozes fieri extra sua principia: eo ꝙ sortiunt mate-
rias per quas fiunt hȝ: sicut euidēter apparet in neruoꝝ
origine: ꝛ in ꝓcessu demum corum.

Propter secundum vo sciendū ꝙ a nul-
lis fuenio adhuc di-
ligenter inquirēs qui ex predictis duabus coleris egritu
dinē ponat ꝛsurgere: sz aut vomitu expelli: aut morte ex-
tēplo adduci: nisi Auençoar ꝛ eius Auer. collega. Inquit
enī ille. Febris q̄ fit ex transitiōe febris ephimere ad fe-
brē colericam: si fuerit de genere prassine aut eruginose
habebit accidētia magis fraudulēta ꝛ vix poterit euade
re ab ea. Et si euaserit diu ꝓmanebit. ꝛ subdit ipse demū
signa dicēs ꝙ fit ei⁹ porism⁹ diuturnus ꝛ termin⁹ egritu-
dinis silr. Et pauci sūt qui ab hac infirmitate euadāt: ꝛ si
euaserint erit ȝ post multū studiū: ꝛ egritudis ꝓlōgatio
nē. Et possibile ē ei remanere mala accītia ꝛ fraudulēta
tpe ꝓlongo. Tertio vo collz. Egritudines que ab istis ꝓ-
ueniūt choleris: prassina. vz. ꝛ eruginosa sunt ꝛcurabiles.
ꝓpterea ꝙ non recipiunt digestionem nec permutantur

a calore naturali: imo corrūpūt formā specificā ipsius: sicut dictū ꝑus venenū. Quarto vero illius ponit ex ꝑ cā sonē fieri inquiēs. Et peior spērū causonis est illa: que fit a cholera ziniaria vel prassina. Et illius poxismus lōgus est ꝓpter inobediētiā humoris illius ad digestionē recipiendā. In septimo quoq; si febris tertiana non fuerit ex cholera pura: sed erit ex vitellina. hāc enī voluit in. 3°. sentire Ha. fore adustaz. 2° nāliū. Moxq; subdit. Uel prassina aut eruginosa nō euadet hic a piculo maximo: ⁊ precipue cū fuerit ex prassina ⁊ eruginosa. Et mihi videtur ait impossibile q; aliquis ab eruginosa euadere possit. dicit etiā causonē ꝺtra alios ipossibile fore ex cholera nāli. Hi quidē sunt sermones hoꝝ viroꝝ: quos sigs diligētia cōsiderat: nō solū ad alios sunt dissoni: verū etiā inter se satis dissentiūt. Nā coar ponit esse possibile: cū difficultate tñ quadā grādi a febre ꝑdictarū colerarū hoicz posse euadere. Auer. vero isti ꝑm quid aduersus ait sibi videri ipossibile q; quis a febre euadat ex cholera eruginosa. ¶ Adhuc si he cholere adeo vt ipsi etiā testant sunt prave quō febris earuz ꝓlongat ⁊ etiā poxismus. Quare etiam ꝑm Auer. causonē inducūt: cū sit febris cōtinua sine poxismo. ⁊ he habeāt poxismū. Aut quō gnātur causon: si non sit a cholera nāli: ⁊ nō tñ ꝓput ē nālis. Nō enī fiet a citrina neq; a vitellina non adusta: cū he sint frigidiores nāli. neq; etiā a vitellina quā in. 3°. vocauit adustā: qz in 7° ait q; vitellina nāli frigidior existit. Quō g̃ faciet vitellina causonez: si frigidior nāli. Aut fortassis vitellinā nūc accipit cōmuniter cū alys nō seruās qō ꝓsumpsit affirmare ⁊ ponere Hal. 3°. vel si vitellina adusta sit alia ⁊ prassina ⁊ eruginosa: distingue nobis didascale. Aut qō dicunt hi viri extraneū est: ⁊ insolitū valde. vñ ꝓpter ista ⁊ silia Auer. maxime sermonē nō cōprehēdo. ¶ Dōm igit extra ipsuz colerā vitellinā duplicē fore. vnā quidē per cōmixtionē ꝑdictam magis eius obtinentē nām: alterā vō ꝑ adustionē ⁊ ingrossationē subē: qua color intēdit. Ha. igit q̃bzeui°. naturaliū 2°. gnātionē assignās humoꝝ: cū in alys eā tetigerit opuscu lis. duas tñ choleras enodauit: nālē. vz. ⁊ inālez: ꝑ cholerā qdē vitellinā ꝓfecti° q̃ ꝑ aliquā aliaruz audiēs oēz cholerā inālē duplici ꝓtacto gnātā modo.

Propter tertium vero sciēdū cū alys magis dico q; ex cholera ꝓprie eruginosa febris neq; aliqua egritudinū pōt causari: sed potius vomitu emittit: aut morte repētinā iducit. In cholera vō prassina dubitādū est vtcūq;. Qz autē ex eruginosa nō cōsurgat febris: neq; ex prasina ꝓter hoc q; nō inuenio ab alys egritudinē ab his choleris positz fieri. Isaac febriū. 5°. de ipsis talē in cōi ꝓfert sermonē: prassinā ipossibile est in epate gnāri: neq; transit a stomacho: neq; generat febrē: qz nō tāto tpe in corpe ꝑmanet: vt putrefiat ⁊ febrē generet. nā enīz semp se coadiuuat: vt eā a corpore expellat ꝓpter eius malignitatē. Qō si nā defecerit eā expellere nequiēs incēdit corꝑ ⁊ hō mozit. Subditq; igit si talia de prassina accidūt quāta maioza ⁊ certioza ō eruginosa eueniēt. Et firmat qz alimētoꝝ tertio. alie oēs cholere vident difficulter euacuari: ⁊ egrotāte corpe viridi excepta. vñ in dictis ylibus. Eruginosa peior ⁊ corruptibilior est prassina. Quare velociter destruit ⁊ mortificat. Qō etiā rōnibus cōfirmat suppositis q̃busdā ꝑus vt q; nā nō mouet nisi percepto nocumēto. Et qz hȝ colere pessimas habēt qualitates acutas mordicatiuas: ac q; fiunt in stomacho: ꝓprieq; eruginosa. Et q; stomachus est mēbroꝝ sensibilissimū: ⁊ maxime os ipsius. q̃rto de accidenti. Ipsi enī sensus inest ꝓter nālez etiā aialis. Et q; cōtinet in stomacho facillime educit: qz ꝓpria ipsius euacuatio est per vomitū. Cōstantinus de stomacho: Uia vero que educitur bzeuis ⁊ lata. Consurgat igitur nunc sermo talis. Natura nō mouetur: nisi percepto nocumento Sed ex hȝ choleris percipit nocumētuz: cum sint acutissime: stomachus sensibilissimus. Euomuntur igit ex stomacho: cū fiāt in ipso anteq; egritudinē iferāt. Sicut enīz nā habēs cholerā odio: ipsaz ī cbisti icarcerauit: ita ⁊ has statim studet expellere quātū pōt: ne ipsam iterimāt: ⁊ iō videmus eas cuomi iterpolate. ¶ Sz ȝ. nō videt q; expellat adeo ꝑfestim ex stomacho: vt egritudinē nō generet: quī qō generat capillos virides: cuz ꝫ fiat tpis moza poterit ⁊ febrem inde causare. Sed capilli visi sunt virides. ⁊ ꝓprie in tempozibus cuiusdaz. biqz ab hac proueniebant cholera cum sibi attestētur: ⁊ etiam hebdomada qualibet hanc cuomebat periodice. ¶ Dicēduz duplicīter: aut velut apparebit q; prassina potest interduz febrē generare: vel q; capilli ꝫ efficerentur interduz virides: nō tamen putrescebat cholera prassina: vt febrem causaret: quoniaz expellebatur continue: sicut etiam generabatur nō putrescens: per multas tamē ipsius generationes capillos in viride colorabat: fumos infectos ea superius demandans. ¶ Amplius. quecunq; febrem causant humozales putrescere ⁊ coꝝ petere oportet: cum fumus putridus coꝝ petēs sit cā febris ꝺiuncta. Sed q̃ sunt ignis ⁊ vehemēter ignita nō putrescūt: ⁊ iō alia elemētoꝝ ipura ta putrescūt ꝑter ignē. Talis vō est colera ꝓpria eruginosa: cū ipsa sit calidissima ⁊ siccissima. Uerū ꝺtra hoc vī esse: qz ꝑmo ꝑma humor dī corpus humidū liquidū. Sz hȝ colere sunt humores. qō aūt est humidū ⁊ caliduz pōt putrefieri. Ab bis enim causat putredo. quarto methauroꝝ. c. ii. de inge. ¶ Adhuc melia res siccioꝝ corpozis putrefit ⁊ febrem gnāt: ⁊ colera sīr nālis res corpozis calidioꝝ distēperātia inequali. putrescent ergo ⁊ febrē generabunt. ¶ Dicēdū q; he colere ⁊ ꝓprie eruginosa mime putrescūt: cuz sint ignee sicce valde. Et qō dī ꝑnitus humidū liqdū putrefieri: dōm q; nō oē tale putrescit. Opz enim q; in humido putrescibili nō adsit calor adustiuus ⁊ condēsatiuus: vt hic humidū excludens vehemēter ⁊ cōsumens. vñ ꝑmo ꝑma: ziniaria generat ex prassina cū tñ aduritur donec eiº humorositas siccatur. remanet tñ vtrunq; sub humoris natura. De nanq; colere ꝓprieq; ziniarie sunt velut ylcera corrosiua nō putrescere potētia ipsoꝝ caliditate immensa ⁊ siccitate: apparēs quarto quarta. ¶ Aut dōm q; hȝ humor nō hz tps sufficiens in quo putrescere possit: vt mox appebit: neq; melia siccior est hȝ colera: ⁊ maxime postea: qñ melie ꝑm medicos in est nutrire: ꝓpter qō oz aliquā humiditatē retinere. Uerū est tñ q; aliqui ꝓpter hoc putauerūt melancoliam nō posse naturalē febrē causare quartanā. q̃rto ꝑma. Siccitas enī acqsita in colera: ꝑcipue in eruginosa: ꝓpter id q; colera existit: ⁊ ꝓpter caliditatē humidū consumētē intē siccioꝝ redditur siccitate colere nigre nālis. ¶ Rursus qō facit febrē opz bñe sufficiēs tps: in quo ipsa valeat gnāri: vt effectus inducat: cū tria oz ꝺcurrere. agēs vigoroſuz. patiēs dispositum: ⁊ tēpus in quo agēs patiēti applicetur: dña. 93. ⁊. 94. Sz tempus non reperitur sufficiēs: in quo ex eruginosa ꝑcipue possit febris causari: cum ipsa fiat mediante putrefactione. hec aūt indiget tēpore: cuz sit actio quedā ⁊ cōuersio humoris: vt febris inducat fit trāsmutatio plonga: primitus enim oz causaz ꝑter alias remotiores supesse cōiunctā: ⁊ fumū putridū ab ea resolutuz coꝝ petentem: deinde remissio illius fumi a corde in totum corpus. Ab eo nāq; febris in totum demandat subiectum: nisi fuerit impeditiuū. Colera igitur ꝓprie eruginosa febrē non causabit: neq; vlr egritudinē sed mortem festinam: nisi vomitu expellatur: vel forte secessu. Cuius quidem vomitu sequūtur quādoq; dolores oris stomachi adeo vehementes: vt accidant spasmus: syncopis:

desudatiões frigide: ꝛ paruitas pulsus omnimoda. iz. de inge. ¶ Sed circa id dubitare cõtingit: qz dictũ putredinem tẽpus expetere. Cuius ꝟriũ scribit. 4°. ꝑma. "Putredo nõ hz tẽpus: ꝛ ꝟuersio sanguinis in colerã nõ fit nisi in tẽpore. ¶ Dõm q id sufficiẽter ostẽsum. dria. 89. Nõ enĩ intẽdit dicere. A. q putredo nullo mõ hz tps: cũ sit alteratio quedã ad febrẽ: ꝛ ois alteratio cũ sit vere mot⁹: fiat in tpe. 5°. physicoꝝ. sed vult inotescere q tẽpus min⁹ ẽ quo ex sanguine fit putredo: eo quo sanguis in colerã trãsducit: cũ plures hic requirant motus ꝛ trãsmutationes. Oꝝ autẽ hõ cholera p̃cipue eruginosa: vt dictũ: fit adeo venenosa: oñdit: qñ venenũ ẽ humiditas subtilis horribilis q̃litatis. Daly. Et qualitas veneni ẽ diuersa: qz aligd qõ est ꝓpinquũ humozib⁹ cõueniẽtibus cozpori. aliud qõ extat lõginquũ: ꝛ aliqõ qõ hz qualitatẽ venenosaꝝ ꝓtuã. Et iõ cũ he cholere sint tales: nõ est mirũ si natura conatur eas expellere maxime vomitu. Naz eo educunt multe spẽs humoꝝ phl'aticoꝝ: colericoꝝ: melicoꝝ: ꝛ spẽs veneni diuerse silr: ꝛ sanguis euomit interdũ. qnto interioꝝ. Neq; mirãdũ ẽt si hõ venenũ in cozpozib⁹ gnãtũ: cũ sit quãtitatis multe possit mortẽ inducere repẽtinã. sexto interioꝝ. qõ mẽstruũ retẽtione cozruptũ: ꝛ maxime sperma in subito a coitu ꝓprie abscisis põt egritudines pniciosas ꝛ mortem inferre festinã: cũ videm⁹ ex prauissimo aranearuꝝ veneno: ꝛ p̃cipue scozpionũ synthomata seuissima ꝛ mortẽ cõtingere nõ parũ. Silr videmus mẽbrũ stupefieri ex tactu modico cozpiginis: ꝛ a cõtactu etiã saliue canis rabiosi. Merito igit mẽstruũ: ꝛ ꝓprie sperma cozruptũ: põt in venenũ deduci. vñ Daly. Foztasse ex spmate est aligd simile veneno. "Poterit etiaꝝ nõ minus qs humoz parat⁹ in venenũ cõuerti: cũ fuerit violẽte q̃litatis ꝛ locus aptus in illõ. De cholera vo prassina nõ simpliciter enũciãdũ q febris ea possit gigni; maxime cũ nõ sit ꝺdensata vt erugi nosa alys plus possit admisceri humozibus. Gnãtur etiã non stomacho: verũ vt dictũ ꝛ in venis: vt alys cõiuncta humozibus: nõ sit etiã vt eruginosa nature odiosa: vt statim ꝓcepto expellat etiã nocumẽto nẽq; putrefactioni resistẽs. Qõ foztassis videt ꝓcedere. A. 4.° ꝑma. inquiẽs ipsaꝝ fieri ex chimi subtilibus plurimũ: quoꝝ ẽ cholericũ vehemẽtis subtilitatis ꝛ ꝓfundatio male substantie venenose: cũ iã accidit putredo in cozpib⁹ calide ꝓplexionis sicce valde. Ista vo mala suba venenosa que ꝓfundatur cholera ſm plurimũ videt prassina: cuꝝ ipsa dicta sit de genere foze veneno ꝝ. Et ego quidẽ febrẽ istã in iuuene quodã vidi cõplexionis sicciss̃ime ꝛ calide etiã valde cũ accidẽtibus hõ: vt caloze vehemẽti iterius: ꝛ siti: frigiditate extremoꝝ: syncopib⁹ aliquãdo: ꝛ affligebat per tertiũ maxime: qui fluxu largissimo ventris supueniente cholere prassine aquose cessauit febris. In cuius etiã fluxus obẽtutẽ laborantũ fuit restrictiõe: ꝛ iste quidẽ inappetibilis factus vix deglutiens ꝛ nihil sumẽs: circa septimã ab inde tabefactus expirauit. Recte nãq; illa prauа cholera ipsius spũs ꝛ coz vulnerauerat innatos. Et qñ que sũt hõ cholerarũ raro emergũt: auctozes vident sibi adiuicẽ discozdare: cuꝝ huius artis plurima experimẽto magis q̃ rõne capiant. vnde de his que raro cõtingunt certificari nõ possunt. interioꝝ quinto.

Propter quartuꝝ vero ad ꝑmũ quid dicẽ dum visum. ¶ Ad aliud dõm q febris illa nõ fuerat vera: sed q̃dã potius inflãmatio ex conamine vomit⁹ cõsecuta ꝛ doloze. vñ. iz. de ĩge. nõ ponit febris. sed tñ. 4. accidentia ꝓtacta: vel q fe. ex alia ꝑat materia. ¶ Ad aliud dõm q he cholere sũt deteriozes melia subtili terrea fermẽtãte terrã. Sũt enĩ calidiozes ꝛ acutiozes. Iz enĩ illa melia in terraꝝ ebulitionem ꝛ fermẽtationẽ iducat: nõ tñ est sic calida ꝛ acuta vt he. Sed sui quadam hoc causat ozimicitate seu acredine sicut aceruꝝ ebulit sup̃ terrã ꝛ fermentat: nõ sicut aliorum: aut fruticis ferentis cuſozbiũ liquoz: cuꝝ nõ est adhuc condẽsatus in gũmi. Egritudines etiaꝝ que fiunt ab hac melãcolia nõ fiunt putrefactione: sed magis quadaꝝ cozrosione: ita q ipsa est apta egritudines causare sui minozi acuitate ꝛ tarda penetratione. nõ autẽ cholera ꝛ ꝓprie eruginosa: cuꝝ natura ipsam nõ patiat tẽpore. ¶ Ad aliud dõm q humoz dupliciter destituit a regimine nature. aut qz natura nõ laborat circa ipsuꝝ in cõseruando ꝛ reducẽdo eũ si peccet ad benignũ. Et sic hic humoz derelinquitur a re. nature. nõ autẽ sanguis aut phlegma. Uel dicitur destitui: qz natura nõ curat de ipsius expulsione: cum non infestet ipsam: eo q qualitates non habeat vehementer excessiuas sicut aliqua melancolia: ꝛ precipue phlegma quoddaꝝ. Nõ enim hec mouetur: nisi percepto lesiuo: apparens tertio naturaliũ. ꝛ ita he cholere non derelinquunt: vt declaratuꝝ a re. nature: imo inq̃ntum potest studet eas a cozpoze auertere. ¶ Ad aliud dicenduꝝ q lz cholera prassina generetur interdum in venis: natura expellit eam ad stomachum si foztis fuerit. Aut dictũ non foze ĩpossibile generari ex ipsa febrem syncopalez minutã subtilem. ¶ Ad aliud dõm q lz he due colere ac eruginosa ꝓportionẽ habeãt cũ febre: nõ tñ cuꝝ cã ipsi⁹. i. putredine vt ostẽsum. Sine vo ipsa febris non ꝟstituit humoralis: neq; ois calefactio febrez inducit putredinis: lz vehemẽs i qua fumus putredinis coz petit: ꝛ ipm eiusq; calidum nõ statim perimit: lz se tñ inde ad oĩa cozporis demandat mẽbra. ¶ Ad aliud dõm q multa venenoꝝ q̃ꝝ sint talia a tota forma specifica dicta: vt apparet de veneno scozpionis ꝛ aranee: magis tñ sustinent a natura: q̃ hõ colere. nõ enĩz sunt tante quãtitatis. Sunt. n. vt venena in multa quãtitate susceptа: quibus irritata natura moꝝ superius vomitu foras educit: aut inferius q̃ paruaꝝ ledentia que mortificassent siquidẽ retenta. Neq; etiaꝝ he habẽt qualitates sic perniciosas ꝛ acutas ꝓpter quod natura conatur ilico expellere nocumẽtum inde ꝓpiẽs ex ipsarũ acumine vehemẽti. Et ꝓprie cũ stomacus sit mẽbroꝝ sensibilissimum. Simil'r ꝛ venena q̃ exhibẽtur: alia dulcibus admiscẽtur: vt eoꝝ mala qualitas occultetur. vnde natura sub dulci decepta venenuꝝ ad se trahit: ꝓpter quod ꝓcipitur quarto. 6. q qui timet ne in potu sumat venenũ: oz sibi ꝓcauere a cibis oñantiuꝝ sapoꝝ in acetositate: aut acuitate vel dulcedine ꝛ dominãtiũ odorum. Sũt ꝛ venena pfida: necez cito inducẽtia plurimũ subtilis substãtie liquide. ¶ Ad aliud dõm q translatio illa prauа est. nõ enim ponit seriem rectam Dyp. lz sniaꝝ solam. ꝛ illam interdum pfecte: sicut ex translatiõe ẽt ps arabica. Sz in ea bic ꝛ vbiq; vba oĩno ꝛ sniam sapit Dyp pocratis. Cuius quidẽ series. Ulcus autẽ siue pfectum ꝛc. Arabica vo sibi consonãs. Quãdo fuerit in cozpoze infirmi vlcus. Non ergo loquitur Dyp. de antracis siue carbunculi idẽ exĩtis coloze: verũ vlceris: nec hõ color causatur ex colera prassina seu eruginosa: lz viridis efficiatur siue liuidus: sed ex melancolia cõcreatur adusta. Inquit enim q quando vincit in cozpoze humoz melãcolicus ẽ color eius aut liuidus aut viridis. ¶ Dria. XCII.

Quod in empiala nõ sit frigus interius ꝛ calor exterior videt ꝑ Isaac febriuꝝ qnto huius oppositũ scribentẽ. ¶ Adhuc ſm Ga. febris generat in cozpoze: quẽadmodũ ignis ex lignoꝝ inflãmatõe. Sz i hac calor ẽ magis i ꝓte infima ꝛ ꝓfunda lignozũ: q̃ in ꝓte exteriori aeri aperta. Cum igitur in empiala ꝑa vitreũ in quo ea ꝓfundat sit

In corporis pfundo illi caliditatē inducet. forinsecus vero frigiditatē nō potens sui frigiditate febre calefieri oi quaq. ¶ Rursus: febris empiala fit ex phlate frigidiori pfundius putrefacto cū fit humoralis. putrefactio vo fit a calido. Oō autē tale vbi est calefacit. quo vo deficit frigus ostendit. quare in empiala calor erit interius ⁊ frigidus exterius. Or aūt in lipparia frigus sit iterius ⁊ calor extra mōstrat. qñ fit ex colera sola vel cōiūcta phlati vitreo: aut melie: sed colera petit exteriora calefaciēs. phla quoq; vitreū ⁊ melia iteriora. Palin. calor est in parte ad quā tendit. hȝ autē est exterior supficialis: cū eius motus sit de cētro in circumferentiā. Calefient itaq; exteriora in ea: ⁊ infrigidabuntur interiora.

Cuius cōtrarium sentit Serapionis. 6ⁿ ⁊ ārto prima habēte. In empiala interiora ifrigidari: in lipparia vo ecōtra: quoz⁹ tangent pnter motiua. Or autē talis diuersitas calozis ⁊ frigozis in neutra harū possit existere. pbat: qz febris procedit a corde p arterias ⁊ venas in totū corp⁹: sicut rō testatur ipsius. Oō aūt hȝ simul vtrāq; partē calefacit iteriorez. s. ⁊ exteriorē: nō itaq; ⁊ reliqua.

Propter primum quidē sciēdū q; qd sit calidū: qdq; frigidum ⁊ quid iterius: qdue exterius: notū extat ⁊ ex multis. Est autē empiala dicta grece sup alia: eo q; calor est sup frigiditatē: aut vtraq; super alteraz: qz frigus simul vbiq; vt oñdeat cōiūgit cū calido ꝛz Ha. ⁊ Valyab. Epi. nāq; grece supra ipozat. ⁊ Ali. i. alia. inde epiala. Lipparia vo dicitur quasi pinguis. Lipparon. n. pigue. Sicut nāq; pigues calefiunt iterius: ⁊ frigescūt exterius: eo q; calor obsessus nō possit se in exteriora prendere. vñ phl. 8. Propter qd pingues vehemēter frigescūt: sic ⁊ in hac euenit febre. q̄re videt Valyab. iusuriā noīare: ⁊ tūc sanius de ipsa aly p tulerūt q̄z Isaac hanc rōnē nois sequētes. ¶ Ampli⁹ sciēduz q; febrib⁹ simplicib⁹ seu cōpositis dispōnes cōtingūt diuerse calozis aut māe causa noībus differētib⁹ designate. Quibusdā. n. febrib⁹ inest multa īmixta humiditas: ⁊ vocat lōdinis. Cū vero calor fuerit adurēs intensus causon dicit vel incēdiū. Qñ aūt is ⁊ frigus simul in iteriozibus fuerit ⁊ exteriozib⁹ per omne empiala dicit ex phlate vitreo generata. Est ⁊ febris in qua sentit calor in interiozib⁹ īmensus: in exteriozib⁹ vero tepor. Oō ex viscositate cōtingit humozis ⁊ grossicie: ita vt calor nō possit pertere exteriora: que lisuria dicta. Est etiam alia in qua frigus in exteriozibus sentitur graue: que acromidos dicit: idest pruinosa. Sit quoq; reliqua in qua calor est interius intensus ⁊ nociuus: a qua vapores eleuantur acutissimi: cum humor non sit viscosus plurimuz: que febris appellatur tinidos. octauo theorice.

Propter secundum vero sciēdū q; auctores differenter valde circa hāc differētiā sunt locuti. In libro eniz de distēperātia īequali. 7ª aphoz. scōa pnostico. ⁊ alys cū. 8. theorice dr: vt apparuit q; empiala sit febris in qua simt sentit calor ⁊ frigus fm omnē corporis partē. vñ. 2ª febrium. Empiala. ca. 6. febris ppe noīatur: in qua simul febriunt ⁊ rigorē patiunt: ⁊ vtraq; sentiūt fm idez tēpus in oī particula corporis. Oō ⁊ ppry nois videt pfata ethymologia ipoztare. Tertio quoq; simpliciū pharmacoz scribitur q; est febris in qua habēs eā inuenit tremorē ⁊ duriciā in toto corpore hora vna. Et hec quidē febris erit illa: quā. A. circūloquēs ait. Febris ī q̄ fit vnaquecq; duarū rerū in vnoq̄z duoz locoz. Est aūt lipparia febris in q̄ calescūt intrinseca: ⁊ frigescūt extrinseca. ⁊ q̄ fm Ha. aphoz. q̄rta: etiā ad febres pniciosoz apatū interioz extēditur a quibus fit attractio a toto corpe caliditatis: velut a vētosa. Tertio quoq; simpliciuz. Lipparia est febris in qua interiora ventris icendunt: ⁊ eius exteriora sunt frigida. ac etiā de distēperātia inequali. Nō tñ a Ha. inuenio ex q̄ materia determinate ac quō generet. Isaac autē ⁊ A. cuz Serapione in empiala ⁊ lipparia vident satis discordare nō soluz in nominū alteratione: verū in opposita causarū assignatione: etiā pcipue in empiala. Inquit eniz ille cum Ar., pble. 27. q; empiala est febris interiora incendens ⁊ exteriora infrigidās: cuius mā est phlegma grosuz vitreum. Eiusq; quedā pars est putrefacta: quedā vero minie. putrefacta quidez febrē generat: imputrefacta quoq; sui natura cōgelationē causat. De lipparia quoq; sentit q; eiꝰ materia sit cholerica cuz flegmate vitreo: aut cū humore melācolico mixta differēs ab empiala. quia illa calefacit interiora ⁊ exteriora infrigidat: ⁊ pozoruz fozamina opilat: ne fumus dissoluat. In lipparia autē omnia hec sunt cōtraria. Interiora enim sunt frigida: ⁊ exteriora calida. Huic quoq; A. cū Serapione aduersat: dicit q; in empiala infrigidantur intrinseca: ⁊ calent extrinseca. Cuius materia est phlegma vitreuz comprehensuz in occulto ⁊ profundo qō infrigidat vbi est. Sed cum ei accidit putredo spargitur ex eo vapor eius quod putruit: ⁊ disperditur ⁊ inflāmatur in exteriozibus. Cum. n. esset quietuz anteq̄z sibi supueniret putredo nō sentiebat frigiduz ipsius aut calidū: cū nōdum esset putrefactū. Materia. n. interius frigida in loco fortiori agitata calore frigidioz sentit: vt glaciei mōstrat dissolutio. Fumus aūt a mā cōputrescente deductus ad que extra calidioz pcipit. Sicut mictura in balneo corpore reddito calido designat. Lipparia vo pōit fieri ex flegmate: aut ex colera grossa qñq;. Modū aūt gnātionis ipsius ex flegmate dat duplicē. vnū quidē qñ cuz flegma inflāmat extrinsecus ⁊ putrefit illic calefacit. nō enī resoluit nisi quādo calefacit exteriora corporis. cū sparsione vaporis calidi. Propter etiā calorē īmo exūtem ad ipsum attrahit reliquis cuz vtute: ita vt ptes extrinsece infrigidenī illo deserte: ⁊ maxie si flegma vitreuz ptes opiler: ⁊ possideat exteriores. Alium quidē qz multotiēs resoluit vapor ex flegmate: q non putruit: sed eleuatur calefaciēs: a quo calidū spacio paruo associatuz separatur mō quo calidū recedit vapore ascēdēte aque: vt apparet in terminis. Et merito qz fuit radicaliter añ putrefieri frigiditatis īmense. Fit aūt ex colera grossa: qz ea pauca intrinsecus latēs putrefit: ⁊ illic calefacit. Et cū non resoluit aliqd ex ea euenit qō dicebat in pmo modo lipparie flegmatice. Concurrit enim calor cū virtute ab extrīsecis partibus ī que intus. ¶ Circa pdicta dubitat ⁊ primitus de empiala iuxta Ha. cū ponat in ea calidum cuz frigido simul q; totū sentiri. Quod non videt: qz hec sunt ptraria. Huiusmodi vo nequeūt vna cōmiscere oio: cum vnum alterū a se depellat. ¶ In opposituz: quia vt tactum in empiala calor ⁊ frigus in eodez sentiunt loco. ¶ Amplius. A. tertiā ponit febrem a lipparia ⁊ empiala quasi ex his duabus cōgestā: quā circūlocutione noians dicit vnāquāq; duaz rerū in quocūq; duoz locoz fieri. Itidem de lipparia hesitat scōo: qz aphoz. quarta. Lipparia ponit ex apostemate flegmatico interiozi: vel erisipila consurgere: quod nulli exprimunt ptacti. ¶ Dicēdum quidē ad primuz q; eundē locum possumus audire dupliciter. Aut verum ⁊ indiuisibilē: ⁊ sic calor ac frigus simul in eo fore non possunt. vel sensualem vel cōmunē: ⁊ sic vna existere possunt. vnde de distemperātia inequali. Non fit accipere particulam sensibilem in qua nō exīstat calidum ⁊ frigidum: seu q; ls sensus indicet calorē ⁊ frigus simul esse: nō tamē itellectus. Judicium. n. sensus nō est adeo ratū vt quod intellectus: qō ostēdit quis circulus apparens verus oculo: manu ptactus. nō autē cir-

cino circũducto. Boetius musice. 5. Qõ etiã denotat ima go ex varys cõstructa colozib⁹. minutatuz quidẽ ꝓpe pciunt: vt sunt diuersi. de lõge autẽ vnicus apparet: ceu ꝛ vasa in pariete ꝺcaua videnť distãter colozꝫ suppositiõe. Sicꝫ in ꝓposito. ¶ Ad aliud dõm ꝙ aliter accipit Hal'. cũ Valy abbate empialã: vt apparuit ꝯꝫ Serapio ꝛ. A. ci⁹ amplius ꝺñs rõnẽ noís. quã Ha. enĩ dicit empialaz. A. cir cũlocutione vt tactũ exposui: t: parũ eniz de noibus curauit. ¶ Ad aliud hesitatũ dõm ꝙ. A. cũ Isaac ponit lippariã fieri sine apostemate. Ha. aũt multotiens cũ eo: hz tñ modũ lipparie ſm illos ꝓcipue: cũ ea que intra ardeant: ꝛ rigeãt q̃ extrinseca. Uary igiť sunt in his febzibus ītellectus. Dec igiť est diuersitas in his febzibus inuẽta breuiter recollecta. ꝛ ꝓpe ĩter Isaac ꝛ. A. Isaac enim videť fortassis ꝑp trãslatiõis defectũ ab alys deuiare. ꝓractici tñ latinoꝝ videnť cũ nõ auditis alys simplr imitari.

¶Propter tertium quidẽ sciẽdũ ꝙ phĺa vi treũ vl' est multe quãtitatis vel pauce: vel simul cõputrescit aut nõ. siquidẽ fuerit pauce quãtitat] ꝛ nã simul possit ipsuz putrefacere tãdeꝫ ꝛ dñari: tũc calefaciet ĩterius vbi erit putrefactio absconsa vehemẽter: ita vt ꝓp⁹ vapoz h̃ resolut⁹ tẽdẽs in extrinseca redibit ad frigiditatẽ: cũ fuerit ei⁹ mã ꝑpus frigida valde: aut ſm diuersitatẽ putrefactiõis phĺatis ꝛ ĩputrefactiõis: qõ videť Isaac sentire. Si aũt fuerit multe q̃titatis adeo vt nã nõ possit id vna putrefacere ꝛ sibi dñari: qõ ĩterius est motũ calido de potẽtia in frigidãdi reducetur in actũ illius: ceu cũ nix liq̃scit calido mota ĩfrigidat magis. tũ ꝑpter actionẽ cõtrariozꝫ: tũꝫ subtilitatez. Uapoz autẽ hinc resolutus a calido retinebit adhuc qd eius ità vt sentiať frigus ĩterius ꝛ caloz extra. Qõ dicit. A. tenere. H. autẽ cũ Valy. sane sentit in hac febze oẽm cozpis partẽ vna calefieri ꝛ ĩfrigidari: ꝑpter phlegma putrefieri partim: partim vo minime: qõ nomẽ denotare dictũ est expositũ. In lipparia aũt nõ tñ opponunť adinuicẽ Isaac. ꝛ. A. cũ causas nõ suscipiãt ex ꝺrio: sed ex diuerso magl vt apparuit ex alia causa ꝛ mõ sentit ipsaz Isaac ꝓsurgere ꝛ ex alys. A. cõsonãs pamplius sermoni Ha. volẽtis in ea caloze occultari vehemẽter in ĩteriozib⁹: sicut ꝛ ipsi attestať Serapiõis filius. Qz ꝛ magis approbo. ¶ Amplius nosce ꝙ si mã acida ꝛ vitrea desup partes moueat sensibiles: ita vt cõputrescat minime rigoze siue frigus induc absq̃ caloze. Qõ si ampli⁹ mota in putredinẽ quãdã moderatã deueniat: febzẽ ĩducet empialã: in qua ſm omnez partẽ sensibilẽ caloz ꝛ frigus sentiť vna. Si vero ampli⁹ putrefiat ꝓcedit quidẽ frigus vt in quotidiana: supuenit autẽ caloz febzilis supato eo vt nequaq̃ in augmẽto pciatur: ꝛ maxie in statu poꝛissimi: febziũ. zº. Sufficiat itaqz hic breuis sermo in hac inuoluta ꝛ vtrinqz ꝓbabili hỹ febzium causarum assignatione.

¶Propter quartum qdẽ ad ꝑmũ qd dicẽdum iam apparuit.

¶ Ad aliud dõm ꝙ sua via ꝓcedit. Aut veruz id nisi aliquid ĩpediat. Impediẽs aũt ẽ cetera pars phlegmatis vitrei ĩputridi que mouet. ¶ Ad aliud dõm ꝙ hz ꝑs ĩterioꝛ ĩcipiat putrefieri: statiz tñ occurrit phlegma vitreuz motũ imputridũ ſm. A. in frigidãs. ¶ Ad aliud de lipparia etiã qd dõm apparuit. ¶ Ad aliud silr ꝑs cõsiderata causa differenti: ꝛ modo generationis lipparie ſm Isaac ꝛ. A. ¶ Ad aliud dõm ꝫ. A. mouẽte hãc dubitationẽ: ꝙ in hỹ terminis attendiť vna cõditio vt nõ sit qõ ꝓhibeat: sicut diffiniť aqua frigida ꝛ humida qñ dispositio eius est ſm suã nãm: ꝛ nõ fuerit qõ ꝓhibeat. Silr ꝙ de grauis descẽsu. Dic aũt est ꝓhibẽs humoꝛ: viscosus: frigidus: iclusus: aut etherogeneus ꝛ diuersimode situatus: vt ostensuz ex taliũ febzium ꝛgeneratione modo.

¶Quod ethica nõ fiat i, cipiẽdo videť ꝑ zm crisium excusantez se a determinatione signoꝝ ethice: ita nulla ethicarũ in ꝑmis dieb⁹: sed tpe ꝓcedẽte pficiť. Alia trãslatio. Dec qdem febzis nõ accidit a ꝓncipio. Doc idẽ sonãt sermones Serapiõis. ꝛ theozice. 8. ¶ Amplius vnũquodq̃ agẽs opať in mãm dispositã magis: ꝛ nõ in ꝺriã. Actus enĩ agẽtium sũt in patiẽte ꝛ dispositõ: cũ forma ꝓpziũ appetat susceptiuuz: spũs aut humoꝛ dispositioꝛ est mã ad iflãmationẽ q̃ mẽbzũ: eo ꝙ suba est subtilioꝛ illo: ꝛ oĩs talis plus recipit passionẽ. febziuz ꝑmo. simpliciũ q̃rto. ꝛ ꝑmo scõa. Qõ roborať: qz eẽ febziũ: vt apparet ꝑmo earũ declarať ex caliditate exterioꝝ. ꝑmitus enĩ accẽdiť caliditas in aerẽ balnei: deinde in aquã: ꝛ postea in parietes illius. ¶ Adhuc q̃rto ꝑma. ꝛ Isaac etiã febziũ ꝑmo. Febzis mediãtib⁹ spũ ꝛ sanguine vel nãli caloze se per totũ disseminat cozpus. Doc autẽ foze non potest: nisi ꝓmitus in spiritu ꝛ sanguine: ideſt humoze ꝛ caloze nature caloꝛ fundeť extraneus: quare videť ꝙ omnis in ꝓmis febzis sit ephimera aut putrida ¶ Kursus. o quã paruz est ꝙ quartana accidat incipiendo. plurimum nãqz euenit in successione egritudinũ putridaꝝ diuersaꝝ. differentia. 90. Luz aũt materia quartane: ꝛ humoꝛ magis conueniat alys humozibus: q sepius febzẽ inducũt incipiẽdo q̃ cum mã ethice que est suba solida seu membzũ: tũc nãqz fiet ethica incipiendo. Itidẽ: si ethica fiet incipiẽdo iã non eẽt ethica: cũ suscipe dicat in dispõne foze: ethica vo habituationẽ: vt appebit in his q̃ deinceps. Ethica itaqz incipiẽdo minime fiet.

Oppositum hozũ sapit Ha. in pluribus locoꝝ ō differẽtys febziũ cũ. A. zoar. Auer. cũ alys medicis vniuersis. Qõ ꝛ rõnib⁹ cõfirmatur. Cum enim oẽs alie egritudines ab ei⁹ occurrant principio: ꝓpter qd hec nõ similiter alys. ¶ Adhuc cum de ratione accidentis sit vt mozbus sequatur velut vmbza cozp⁹: tertio de accidẽte. ꝛ. i. de ĩge. si ethica semper alios comitaretur mozbos potius accidẽtis q̃ mozbi rationem induet: cuius cõtrariũ notum: cum tria genera sint febziũ per se mozbus existentia. ¶ Amplius non agit agens: nisi patiens eius sustinere valeat actionem. Cum agentis ad patiens opoꝛteat ad ꝓportionem interuenire sicut mouẽtis ad mobile: ꝛ intelligẽtis ad intelligibile. Spiritus autem aut humoꝛ cozpoza subtilia nõ sunt apta impꝛessionẽ agentis ꝓpotentioꝛis susceptam etiam sustinere verum in membza pertransiẽs fulcitur solidioꝛa. Itaqz ethica fiet incipiendo.

¶Propter primum vero sciendum ꝙ ethica quid habituatum impoꝛtat. ethicon enim grece habituatuz latine. vnde. 8. de ingenio. Dispositiones facile solubiles vocant habitudinales. i. quasi dispositionales: que autẽ non tales habituales. habitus enim ſm Boetium in predicamentis est dispositio firma velut dispositio habit⁹ ifirmus. Ethica quoq̃ habitũ impoꝛtat: aut qz cum difficultate vel ipossibilitate separatur cum habituata permãserit: vel quia subiecto solido: puta membzo aduenit. A quo facta cum difficultate remouetur impꝛessio. Est autẽ ethica in pluribus dispositionibus similis ptisi: ꝛ etiam differens ab eadez. habẽt. n. se velut excedẽtia ꝛ excessa. Isaac febziũ scõo. Nam ptisis vno quidez modo cõmuni sumitur pro omni consumptione ex quacũq̃ emergente cã: siue ꝑter naturaz siue naturalem. qualis est dispositio que accidit decrepitis cũ morti approꝑinquãt: vñ almãsozis quarto. Qui tali custodiuntur regimine possibile fit vt ad decre-

pitã longo deuenĩãt tẽpore atq; ptisim. Et ethica hec proportionat senectuti: que quidẽ euenit nõ parũ ex egritudine quadã cõsumptiua. Sumit etiã pro illis qui ad ipaz sunt dispositi. aphoris. 3. puta qui collũ habẽt longũ: ⁊ epigloti fozis ꝓminentẽ ⁊ pect⁹ strictũ carne nudũ cũ humeris elcuatis ⁊ tozcis cruribus ⁊ hõ ptisis in plus q̃ ethica febzis se ꝓtẽdit. Est ẽt ptisis que cozruptionẽ ipozrat: cõsumptio oĩs cozporis cũ vlceratione pulmonis. Et hoc q̃dem mõ ethica ptisim supat. Naz oĩs sic ptisicus ethicus factus est: ⁊ nõ cõuertit̃: cũ multi ethicã patiant̃ sine pulmonis vlcere. Talis quoq; ethica velut accidẽs ꝓsequit̃ ad ptisim. Cũ enĩ pulmonis aut pectozis sanies nõ expurgatur: libere effumãs in cozipsuz iflãmans febzẽ inducit ethicã. Ethica quoq; vt inuebaꝫ per ꝓius duplex existit Quedã quidẽ est cuz febze: q̃ ẽ calor extrinsecus fixus in substãtia mẽbzoz ipsoz ꝓhibẽs opationẽ cozũq; nãlẽ cõsumens humiditatez. coll. 3. Duius quoq; ethice febzis multiplex assignat̃ modus distinguẽdi. Quidã enĩz ipsaz penes cozporis humiditates distiguũt. Humiditates autem cozpis sunt q̃ttuoz: vt innuit̃. 7. de ige. q̃ttuoz siccitates distincte illis oppositas. Eas q̃z Serapio expmit. 6⁹ ⁊ Isaac febziũ ꝑmo. ⁊. 2⁹ Et. 4⁹ ꝑma. ⁊. iz⁹ ipsius aũaliũ ⁊c. Quarũ esse ⁊ numerus dña inotuit. 33. Scõm has quoq; q̃ttuoz humiditates videt̃ Isaac iterdũ spẽs q̃ttuoz ethice distinguere cuilibet suã spem ethice adaptãdo. nõnunq̃ vo tres solũ magis ꝓnũciat. Cõiter tñ tres ipsius spẽs distinguunt̃: ita vt in ꝓmis duab⁹ humiditatib⁹ ꝑma ꝓcidat ethice spes. theozice. 8. Serapio tñ ⁊ Isaac ponũt magis putridã ex ipsa fieri. Et vitas est foztassis: qz huic putride tandẽ associat̃ ethica. In tertia quoq; scõa. In q̃rta vo tertia. Das aũt humiditates. A. 4⁹ ꝑma: cũ febziũ primo. nitit̃ ostẽdere: ⁊ ꝓ nõs ethicã illis occurrẽte ꝑ humiditatẽ triplicẽ in lucerna existẽtẽ. Est nãq; in cozpe lucerne oleũ effusiuz: qõ duab⁹ ꝓportionat̃ humiditatib⁹ ꝓximis. Est ⁊ humidũ i cozpe licinij iã ibibitũ: qõ tertie redditũ ẽ humiditati. tertiũ quoq; humidũ ipsi⁹ licinij radicale: qõ partes ꝓiungit ⁊ retinet in adinuicẽ: qõ q̃rte ꝓportionat̃ humiditati: vt etiã dña inducit̃. iiz. Et hic ethice modus cũ oĩbus eius terribilib⁹ incurabilis: nisi manu sanari ꝓnunciat̃ diuina. Et ista quidẽ sufficiẽtioz visa est modozũ ethice distinctio. Quidã vo distinxerũt ethice spes dicentes: qñ aut est in humiditatib⁹ ꝓpinqui tpis coagulationi: ⁊ sic ꝑma ꝓsurgit spes: aut in eis que sunt velut caro: ⁊ hec scõa: vel in mẽbzis radicalibus duris: qualia sunt ossa ⁊ nerui. ⁊ ipsa tertia. io. apparẽs de inge. Et iste quidẽ ꝫmo verificat̃ ab. A. cũ ad ꝑozẽ fuerit reductus antedictũ: qñ si denotet̃ ipso q; ꝑmũ quod finit: ethica est humiditas ꝑ pinqui tẽpozis cũ coagulatione: nõ erit sermo verus cum hoc scõa efficiat̃ ethice spes: ⁊ nõ ꝑma: vel ꝑter hoc sit in cozdis subst̃tia. Hoc autẽ dicit̃ febziũ ꝑmo. vt q; qñ cõplexio cozpis nãlis inflãmat̃: ⁊ nõ adhuc humiditas cõsumitur existẽs in ipso: sed velut ebulitio ostẽdit̃: ꝑma ꝓsurgit ethice spes. Cũ aũt hec ebulitio ad cõsumptionẽ ꝓcedit: secũda efficit̃ spes. Quãdo vero mẽbza similiũ partium ledunt̃: vt vene: nerui ⁊ hõ: tũc erit si tertia. Et hi quidem oẽs modi sane intellecti ideꝫ satis videnꝫ ptendere Est quoq; ⁊ modus distinctionis ethice satis famosus: vt q; quedã ipsius est difficilis cognitionis ⁊ facilis curationis. vt ꝑma eius spes. Quedã quoq; facilis oĩno cognitionis ⁊ ipossibilis curationis: sicut terti⁹ est modus. Secunda quoq; spes mediũ obtinet cognitionis ⁊ curatiõis. Et ista quidẽ distinctio magis ostendit modũ q̃ rez. ꝓpter quod ꝓdicte hac magis faciunt scire. Et scias q; Hal. febziũ ꝑmo. ⁊ alibi noiat simpliciter ethicã ꝑmã: ⁊ ꝫz maiozez partem scõam ipsius spẽm: puta cuz nõduz desiccatur humiditas cozdis. nã cũ desiccat̃ in fine scõe spẽi: ⁊ in tertia dicit̃ rabes. ſm vero. A. adubul. Est ⁊ alia senectutis dicta vel seny: qñ aduenit ex ea in hoza seny. qõ accidit in fine marasmi. ⁊ ipsa est siccitatis dominiũ sup totũ cozpus absq; febze. Cuius quidẽ causa vtplurimũ est frigus cũ virtutis ibecillitate. vnde mẽbza nutrimento carent. causat̃ etiam ex potu aque frigide quãdo dispositio nõ affuerit. Eã quãdoq; causat medicus faciẽs febzẽ ethicam marasmodẽ per potuz aque frigide: ⁊ in ipsius proiectionẽ in hanc quidẽ minus deterrẽtez transire. vnde. io. de inge. Melius est in frigidã discrasiã translatũ hoiem: cum spe benigna efficientes quid ⁊ periclitari: q̃ sine spe perire certissime. ꝑpter qõ infrigidamus oĩno ethicas febzes confestim anteq̃ deueniẽtes in tabẽ moziant̃. Non enim qui certissime tabefactus est tentabimus sanare: ⁊ si calozẽ eius extinxerimus. Sed siccitas derelicta senectutis hominẽ ꝓmittit tanto victuruz tempore quanto resistant solide particule ad vltimã senectutez. Sieri autem incipiendo intelligo ethicã: cum nulla aliarũ febziuz antecesserit ipsam: neq; ephimera: neq; putrida: vt alia quecũq; causarũ: imo ꝑma caliditas in cozpore accendatur cozdis ex causa quadaz fozti: ⁊ si oĩs febzes fundant̃ in cozde: ista q̃ maxime in eius figitur substãtia.

Propter secundum aũt sciẽduz q; aliqd rudiũ audiẽtes sup ficietenus ſmonẽ ꝓdictũ Ha. ⁊ aĩmissa motiua dixerũt ethicam incipiẽdo mĩme fieri. vñ febziũ ꝑmo. Quare q; dam estimant neq; aliter posse fieri hanc passionẽ talez: nisi ab egritudinibus ꝓceũtibus mox dicẽdis. Decipiuntur etiã aliqui illic ex serie Ha. tali. Ethice cuz sine causis ꝓcatharticis generent̃: nũq̃ ab initio inadũt. sz trãscendunt ex his que fiunt ex putredine. ¶ Dicendũ q; is sermo nõ ẽ simplex: sz magis conditionalis ⁊ cõsequẽtis destructio: vt apparebit diligẽter intuẽti eundem: ⁊ consequẽtem post plurima. Quozũ quidẽ ⁊ alioz amplius defectus videbitur consequẽter aperte.

Propter tertium quidẽ sciendũ q; febzis ethica vtplurimũ non occurit icipiẽdo: vez alias ꝓsequit̃ febzes ⁊ egritudines. Raroq; incipiẽdo aduenit cuz eius cã raro occurrat. vñ febziũ ꝑmo. Ethice febzes ſm duplicẽ fiunt modũ. qñq; enĩ ꝓpter causones q̃ multum prolongatos: vt ⁊ humiditatẽ cozporis ꝓsumãt cozdis. Interdũ vo adhuc manẽte cozdis humiditate febzes accedunt̃ velut lucernaz flãma ex licinio. Sit etiã ethica nõ paz ex emitriteo. vñ q̃rto ꝓxima. Emitriteus qñq; est de febzibus magis interficientibus qñ perducit ad ethicã ⁊ egritudines cronicas ⁊ difficiles. Consurgit etiã ipsa vt apparuit ex ptisi añcedente: nõnunq̃ vero ex empimate ⁊ vniuersaliter ex apostemate intus maxime saniato: ⁊ ꝓpter subtiliationẽ regiminis ⁊ ꝓhibitionẽ infrigidationis: vt potus aque: ⁊ ꝓpter modicã obseruationẽ lateris cozdis cũ rebus infrigidantibus de fozis aut de intus. Multotiens etiã in ipsaz cadere facit medici necessitas ꝓpter casum virtutis ⁊ frequẽtiam syncopis dantis in potu vinũ ⁊ aquã carnium ⁊ medicinas calidas: vt de musco. Sit etiã vt tactũ iterdũ incipiens ethica. vñ Ha. ibidẽ. Una quidẽ ethicarũ generatio dicta est mihi. reliqua vero est cũ a ꝓncipio inadũt confestim ꝓximã gnãtionez similem faciẽtes ephimeris vt tristitia ira ⁊ labore ampliozi simul cũ estu facto. Decimo vero de ingenio. ¶ Rursus ex causonidibus in tabẽ aut a principio ipsis confestim ethica contingit febzẽ presiliens causonidez. Isaac quoq; hanc distinguens ait q; ethica quedam est cuius causa est alius mozbus: alia vero cuius cã non est alius mozbus: que consurgit ex inflãmatione humozis existentis in cõcauitate venarum ⁊ artariaz cozdis. vñ recolligens ait. Quia compleuimus

causam ethice: que est ꝓpter aliū morbū ⁊ causam eius que nō est ꝓpter aliū morbū: sed per se cē. A. vero positis causis qbus febris euenit ethica ꝓsequēter subdit. Longissimū est vt accidat ethica incipiēdo: qñ sint membra radicalia iaꝫ inflāmata: ⁊ nō inflāmet humor siue spūs ante illud: imo oꝫ vt calefiāt illa in ꝑmis. deinde ꝑm ꝓcessionē dierū calefiāt ista: nisi accidat causa fortꝫ valde. Sermonē quoq; de hoc assumpsit ꝗar ita. Una fit spēs febrium ethica dicta: que vt in plurib⁹ nō arripit ꝑ se ꝑncipal'r: sed sequit aliquā febriū cronicarū cozp⁹ exiccātiū: ipsūq; dissipātiū. qñq; etiā fit ꝓpter febres dici. Collꝫ qdē ḡrto. Raro accidit febris ethica: nisi post alias febres: sic post ephimerā i cozpozib⁹ ad hāc patis: aut post aliquā ex putridis. Preuenit aūt ꝑ se in his qui nā sicciozes ⁊ calidiores vinētes in laborib⁹ vigilys dieta subtilioꝛi: ⁊ amplius si cū hui⁹ aeris dispōne ⁊ regiōis in irā vel tristitiā puenerint. febriū ꝑ. Vi vtiq; sūt sermōes ꝗs de ꝑncipatiōe isti⁹ febris ꝑ se: aut post alias illustres induxere. Qui etiā ꝑm ytrāq; eoꝝ partē pñt rōnib⁹ decozari. qō enī in pluribus ethica morbos cōcomitet alios ostēdit. Cū vnūquodq; agēs vt tactū in māꝫ formā ducat sibi dispositā: plurib⁹ causis caliditatē inducētib⁹ in cozp⁹ mā amplius disposita est spūs: q est subm febris ephimere: aut humor q putride ḡ mēbrū in quo ⁊ ethica figit: eo q rarius cā adeo vehemēter ipressiua occurrit cozpi: sic ēt in vniuerso cōspicimus. In eo enī effect⁹ grādes mirādi rari⁹ occurrūt. Amplius. nā tuet in ḡtū pōt solidā partē: puta mēbrū spmaticū: qō est subm ⁊ sustētaculū eoꝝ oīuꝫ que sunt in aīali: ⁊ maxie cor: qō ethice ꝓpuꝫ subm: nō solū ꝑm cōtenta in eo: vt alys plus febriū. verū etiā ꝑm ipsius substātiā ꝓpriā: qō vo tale fuerit cōseruat maxie a nā cū sapiētia ⁊ intētiōe omni. Sit igit vt ad multū nō icipiēdo qō idicat Almelileth febres vtplurimū añcedēs: q aūt fiat initiādo qñq; ostēdit: qz agēs agit: nō in qōcūq; sed in patiēs sibi disposituꝫ. q autē patiēs nō sit dispositū dupliciter potest cōtingere: aut qz fit nimis durū ⁊ compactū resistēs omnifariā: velut ferrū: lapides ꝓciosi: ⁊ maxime adamas vel q sit subtile: molle: cessibile: vt aer aut vapor qui actiones agētis nō sustinere pōt: sed magis fit trāsitus in solidius: durius: ceu ostendit in ꝓcussionib⁹ quibus cozpora ꝓcutiunt solida nō resistente aere: velut etiā videre ꝓtingit in fulgure qui nō omne patiēs reddit sibi dispositū: vt in ipsum agat: sed illud qō est durū cōpactū ⁊ resistēs. vnde Algaçel. Fulgur quod est ignis subtilis penetrat herbas ⁊ res molles: sed cuꝫ res duras offendit: sicut ferrū ⁊ auruꝫ dissoluit ea: ita q eliquat aurū in marsupio: ⁊ marsupiū nō adurit: ⁊ dissoluit ferrū in manib⁹: ⁊ homines nō adurit: qō euenit: ex eo q illa resistunt: hec aūt minime. Sic itaq; in ꝓposito sepi⁹ factū est q spūs aut humor: vt ostēsuꝫ materia patiēs redditus est cōueniēs febrib⁹: nō autē membrū: ꝓpter qō frequētius contingit ethica post alios morboꝫ. Interdū vero spūs aut humor nō est cōueniens subiectū: ꝓpter eoꝝ subtilitatē ⁊ mollicie: sed mēbrum durū solidū: ⁊ hoc cum causa fuerit quādoq; fortis fulgozi ꝓportionata. Et qz talis rarius accidit: tardi⁹ euenit: vt fiat ethica incipiendo. Impressio enī modica ita in humozibus ⁊ minoꝛ in spiritibus inducit: ꝓpter qō in mēbris calor infigitur in calefacto eē: nō aūt in calefieri tñ: velut in spiritibus ⁊ hu. Amplius. cū fuerit materia sū me disposita: nō forte agens etiaꝫ in ipsam poterit imprimere: sed disposita reperit quādo vltime: vt cuꝫ tam naturalia ḡ ꝫ naturalia in calidū tendant ⁊ siccū. Nullus. n. ab initio cōfestim captus est ethica habētiū humidū cozporis habitū. febriū ꝑmo. sed ⁊ frigiduꝫ multominus. qō autē agens occurrat forte aliquādo iam visuꝫ. Quare sic ethica fit ꝓximitus ⁊ non alia.

Propter quartuꝫ quidē dōm ad ꝑmū q ipsi loquūtur ḡtum ad id qō accidit: vt in plurib⁹ in qb⁹ maxie ars ꝓsistit. Ethica vo icipiēs aduenit in his q rari⁹: vt ostēsuꝫ. Volēs enī. ꝛ crisiuꝫ excusare se Ha. q ratione signoꝝ ethice: ait ipsa fore omittēda: tū qñ in alys locis de his erat tractaturus: vt ꝑ febriū. tū qñ signa hui⁹ febris habebant ꝑ signa illarū febriū ꝓcedētiū: cū ipsa sic rari⁹ ꝓtingat. Quis aūt dubitabit si ethica icipiēs raro occurrit: cū de his q sūt raro nō sit scīa: verū de his q sūt semp aut vt in plurib⁹. physicoꝝ. z. quō erit scīa de ipsa posita supius dicēdo q raro pōt euenire: ⁊ tūc per se sine alys febrib⁹ ꝓcedētibus fit. Dicēduꝫ vt apparet in ꝑdicto. ⁊. 6⁹ etiaꝫ metaphysice: q sciētia nō tollit ab aliquo: ex eo q sit de eis que sūt raro: dūmodo illud raro causas habeat determinatas: sicut cōiunctio saturni ⁊ iouis in ꝑmo arietis minuto raro contingit: quia circa finē mille annoꝝ. Cozpus etiā temperatissimuꝫ de bona habitudine in lōgoꝛuꝫ occurrit temporum periodis: ⁊ tamen de ipso est scientia: vt de eius causis ⁊ signis. habet enim causas sufficiētes essentie siue: per quas potest aliquando poni in esse ⁊ significationes quibus discernitur foze. sic itaq; ⁊ si aliq̄d raro eueniat quomodo causas habeat per se determinatas ad aliud raro de ipso poterit esse scientia. Ad aliud dicendū q spiritus ⁊ humor pluribus agentibus ⁊ febrē causantibus sunt materie dispositē: quibusdā aūt paucis nō vt declaratū prius. Ad cōfirmationē dōm q vt apparet ꝑ Ha. nō solum ex aere calefacto calefit aqua balnei: ⁊ inde parietes eius: verū aliquādo primitus pōt calefieri paries: deinde aqua ⁊ tandē aer. Et interdū primo calefiunt humozes q ipsūs calefaciāt: ⁊ tādē mēbra. Aut membra ꝑi⁹ spiritib⁹ inflāmabunt. scōm enī q fuerit cā agens mām sibi coaptat: cū quodlibet nō agat in quodlibet: sꝫ in sibi determinatū. Ad aliud dōm q calor ꝑmitus pōt i cor infigi ex aliqua grādi cā: que quasi īmediatius vsq; in cor penetrat: ⁊ erit ita erit febris: ⁊ tunc ille calor deportabit mediāte spū ⁊ sanguine ꝑ totū cozpus: nō tamē calor erit in eis in calefacto esse qō est febris: cum sit morbus: ⁊ hic mutationē dicat stabilem in hoc differens ab accidente. dīa. 73. sed nō in calefieri qō motuꝫ denominat ad calefactū eē. Febriū eniꝫ ꝓncipio cū sit aliqua febris: puta ephimera seu pu. vel ethica: vna istarū causat in esse per suū subiectū in calefacto esse: subiecta vo alia nō sunt in calefacto eē. sꝫ in calefieri soluꝫ. lꝫ nāq; in q̄libet febriū totū cozpus inflāmetur: qz tamen non ē in calefacto esse verū in calefieri magis: iō nō sunt alie necessarie febres vna existente. Et hanc quidē rationē dissoluere nesciuerunt ponētes spiritū aut humozem minime inflāmari: cū ethica aduenit incipiēdo dicētes caliditatē nullo mō in spiritibus aut humozibus esse. occultat tñ ꝓpter caliditatē grādem membroꝝ cū ethice calor sit intensioꝛ calore tertiane. primo scōa. ⁊ quarto de aīa. Caliditas enim maioꝛ ad se minoꝛē ꝓtrahit ⁊ extinguit. Motus enī maioꝛ minoꝛē depellit ⁊ occultat. dīa. 9. Ad aliud dōꝫ q per alium modū fit febris quartana. ⁊ ꝑ aliū ethica. nam quartana fit ex materie frigide ficce putrefactione que oībus ineptioꝛ est ad putrefactionē: cū putredo ꝑ calidū fiat ⁊ humidum. vnde ⁊ quidā ob hoc negauerūt quartanaꝫ fieri a melācolia naturali. quarto ꝑma. Ethica vo febris fit ex inflāmatione simplici. humiditates vo ⁊ maxime ꝑme cū sint ynctuose: aptioꝛes sunt ad inflāmationē ḡ ꝫ melia ad putrefactionē. Et iō non minus pōt accidere ethica icipiēdo ḡ ꝫ quartana. Adhuc grossioꝛ fortassis est melia ḡ ꝫ ꝑme humiditates. Ad aliud dōm q ethica magis videt hoc nomen sibi acgsiuisse ex suo ꝓcessu ⁊ fine: ḡ ꝫ ex eius ꝓncipio. tunc enim est in sua dispositione

ꝯz ipsa sit facilis curationis. Aut dicit ethica vt tactum rone cōpactionis subi: cui qdez ifigit vt humiditatis vel mebri. ¶ Ad argumētuz et qdā alteri⁹ ptis dōz q lz ali qd vt accīs seq̄tur alios morbos: dū tñ stat ⁊ figit eēntia liter opatiōes ledēs: ipm idē morbus efficit: vt ethica ex ptisi causata. Et dolor et capitis cū fuerit pmāsiuus. dria 74. ostensum ⁊c. ¶ Differentia. XCIIII.

QUod febris pestilēti/ alis sub ephimera reponatur: ostēdit. qz aer corruptus ꝓueniens ad cor spūs ꝓpōnem corrumpit. q̄rto ꝑma. lz ephimera fit in spiritibus. ¶ Adhuc febris est passio cordis ꝑpa. Erit itaq; ꝓncipalioris partis eius. Sz hoc est spūs: qz ipse est radix. Corp⁹ aūt cordis est ram⁹. tertio. ii. Ephimera vero dicta est in spū fieri: igit hec ad ephimerā reducit. ¶ Ampli⁹ videt ethica magis: qz statim. A. post ethicā de ipsa negociatur. quoz aūt fit determiatio vnius post aliud imediatius vident ad eandē rē ptinere: vt ordo seruet rei ⁊ discipline. Itidē ille febres vident esse sub eodē genere: q̄ eadez curant cura: cū ad essentiā morbi causaz; ⁊ accītiū ordinet illa. Sz cura eadē videt curari hec febris cū ethica. vnde Almāsoris. io. Regēdi sunt febrietes ex pestilētia ex oib⁹ que in cap'lo de ethica diximus. ¶ Rursus in ethica non iniungit abstinētia: neq; in ista: imo magis icitant laborātes vt comedāt: cū plures coz nihil sumere negligāt. Almāsor. vnde. A. Necesse est vt restaures ipsos supza cibū. Cuq; appetitus ipsoz cadit restaurent ad comestionē. nā plurimi coz q viriliter agunt sup illud ⁊ comedunt violēter absoluunt ⁊ viuunt. Palin: ipsa etiā fit in humiditatib⁹: lz febris pestilētialis putrefacit qō de humiditate circundat cor. A. Itaq; febres pestilētiales sub ethicaz; gñe collocant. ¶ Rursus videt putrida: qm̄ ex putrefactione accidit. aer enī putrefactus humores putrefacit aptiores ceteris q̄ sunt corporis putrefactiōi: qz calidi sunt magis ⁊ humidi. Eti. dicūt ipsaz aduenire corporibus humores bñtibus paratos putrefactioni. vnusq; enī; icurrit egritudinē cui extat expositus magis cū potissima particula gñatiōs egritudinū sit passuri corporis preparatio. febriū ꝑmo. Erit igit sub genere putride locanda.

Oppositum vero bui⁹ mōstrat: qm̄ febris putrida est būoralis. hec vero nō ē humoralis. vñ Isaac febriū. 5°. plūmi patiunt pessimos morbos de genere pestilētiali ⁊ febres nō de genere humoz. Palin: in febre putrida pulsus ⁊ vrina alterant vehemēti alteratiōe. lz in hac minime. Quare q̄rto ꝑma. Non alterat pulsus ⁊ aq̄ magna alteratōe. Et q̄q; est vrina in febrib⁹ pestilētialib⁹ bona ⁊ nālis in sui subā ⁊ colore ⁊ sedimine: ⁊ ille cui⁹ est tēdit ad mortez. q̄rto fa. Eti. A. aliuz ei ostruit tractatū a religs febriuz discretuz. Nō igit ipsa erit putrida: lz nec ephimera vel ethica.

Propter primum qdem pmitus sciendū quot ⁊ que sunt gña febriuz. z°. quot ⁊ que sint cause pestilentie. qdq; ipsa ⁊ mor b⁹ ipsi⁹ oñdat. Primū aūt h⁹ oē dria inotuit. 87. ¶ Propter z^m huius sciendum q̄ cuz febris pestilentialis plurimi sit nocumēti pernicieiq; illatiua: ⁊ hoc actione q̄dam existat cause ipsi⁹ erūt tres aut quattuor q̄ i cuiuslibz nāli expetunt actione: fortitudo. vz. agētis: dispositio patientis: cōtactus: ⁊ mora. Oz enim in tali actione hō febrē patiēs corruptiua etiā foze dispositū: vt in alys euenit actionibus: cū agentiū actus in māz ꝓcidāt dispositā. z°. de aīa. vñ ꝑmo febriū. Nulla causaz; sine patiētis aptitudīe agere apta nata est. Propter qō q̄rto ꝑma. Agēs soluz cū puenit ⁊ nō sit patiēti ꝑparatio: nō accidit actio ⁊ passio. Et iō ꝑma. phl. ait hāc febrē oībus pestilētiā iferre. Quicunq; praue bñtes ꝑexistent. Qui. n. bonos bāuerūt humores, resistūt coz tēperie ⁊ vigoze aeris ⁊ corruptioni. q̄re in ꝑble. et Aris. gbusdaz ascriptis. Quibuscūq; sortiti sunt fz ipsam gñationē ab astroz; ipressione q̄ sunt breuez velocius redarguunt ⁊ sumēt pestilentia ꝓcitati. Ut enim domus antiq̄ ⁊ ībecillis celerius vento cōcidit vehemēti q̄ fortl ⁊ noua: sic q; hi pestilētia. vñ Daly. Nō ifirmant oēs boies apud mutationē substātie aeris. nā corpus cuiꝰ chimus nō est ꝑparatus euitat aerē ⁊ resoluit euz añq; alterēt ab eo. q̄re Alexāder in ꝑbl. Propter qd in pestilentiali cōstitutione bi qdem moziunt: bi vero mīme. Causa qdē assignāt ex pōnis ꝑparatione. Si enī fuerit qs plenus cacochimia: manifestū q; ispiratus putrescibilis aer hunc corrūpit: si vero euchimus nihil aut paz; ipm pestilētialis aer ledit. Uoluit etiā coar epidimiā accidere: qñ deus illā mādat qō pītis nō est speculatiōis. Corpora vo huic febri ppie maxie dispōsita sunt q̄ plurimo coitu vsa lato; poro; humida: multe balneatōis: ⁊ vlr illa q̄ q̄lita ti putrefactōis aeris sunt bōgenea. Lōtraria vo nō ledūtur: lz poti⁹ ꝓtēperant. Occurrit ⁊ hō agēs scōo forte. Cuz enī tale fuerit ⁊ in mām agit indispositaz; primitus illam dispōnēdo: ⁊ demū formā inducēdo: vt ē guttā lapidē cōterere. s. physicoz. ⁊ z° aphorismoz. ꝓplexionū tertio: cū interioz; ꝑmo: aer aūt agēs est forte putrefactus: tum ꝓp ipsius ad nos īmediationē: ⁊ ineuitabilē ipsius necessitatē. s. de inge. tum ēt ꝓp eius putrescibilē pessimā q̄litatē cū suba. plurima. n. hui⁹ aeris ipressio ab agēte: vt declarabitur amplius vī q̄z a māe dispōne dependere. Etiam tertio ꝓtactus. s. aeris vndiq; intus imediatius ⁊ exteri⁹ occurrētis q in oī expetit actiōe nāli: de ge. ⁊ cor. ꝑmo. cū q iteruenit ⁊ tps necessario. Quis. n. sic pōt velociter manuz ab igne actiuissimo separe vt ⁊ caliditatē ipsius non ꝓcipiat. Neq; ē ignis sine pdictis causis poterit vllaten⁹ opari: qō tēpus in hs aeris ipressione inerit ppie: cū talis ipsius simul putredinalis impressio nō de facili possit separi ab eodē. Et hec qdē cū primis. scōo de cā. ⁊ ꝑmo se cūda in oī querit physica opatione. agētes quoq; cāe cū patiētibus bis duobus fulcitis medys duplices sunt vniuersales ⁊ remote: ⁊ pticulares ꝓpinque. Prime qdē sūt dispōes ꝓcedētes ex formis celi siue imaginib⁹ faciētib⁹ eē necesse illud cui⁹ aduētus ignoraī a medico. s. inquātū tales putrescere faciētes aerē ⁊ aquā. Ciūt ⁊ putredines in terre visceribus ꝓpter cās a medico ignoratas qō ex luminariū ꝓprie cōtingit eclipsibus ⁊ ꝓiunctione planetarū: ⁊ maxime Saturni ⁊ Martis cum stellis fixis: aut ipsoz; adunatiōe in aliquo signoz; humanoz; ⁊ ꝓprie cū preualuerint in domo vite in aliqua ꝓiūctione maioum vel aspectu aut reuolutione anni mūdani inducētib⁹ pxuas tempoz; ꝓstōnes pmutatoz; essentys ⁊ naturis. Cāe vero pticulares ⁊ ꝓpinque sunt corruptiōes hic sensibles ī aere deprope existētes vel ventis ⁊ maxime austrālibus ex longings partibus adducte: sicut euenit in apertione cauernarū ⁊ puteoz; diutius cōclusoz. Aut ꝓpter inuētationē ⁊ cōstrictionē aeris inter parietes ⁊ tecta cū īmobilis reddaī: vel ꝓpter lacunas putridas ⁊ stagna. et res vt linuz in illa īmissas: vel ꝓpter vegetabilia: sicut caules: eruca: lacticinia acuta ⁊ viscosa. Aut ꝓpter barātra venenosaz; aurā expirantia: sicut circa Sardos ⁊ Jerapolim: aut ruinum magnā ciuitatē expurgantē vel exercitu multoz; perturbatū. Et ꝓpter arbores malarū complexionū: vt sobac ⁊ taxū nuces ficus: odores putridos: ⁊ priuationē ventoz; laudabiliuz; aut ꝓpter stercora ⁊ aialium cadauera vel boīum corpora occisoz; in prelio intumulata sine incōbusta. Nam forsitan ex ethiopia fm cōtinuitatē īfluxerūt quedā putrida īquinamēta atheniēsi-

bus habētib⁹ apta cozpora ledi ab ipsis futura cā febzis: febziuz ꝛ re.san. ꝑmis. Est etiaz ꝛ modus qs pestilētie q̄si mediat⁹. moztalitas. n. cozrumpit arbozes ꝛ vegetabilia: ꝛ hec cozrumpūt alia que ea comedūt: ꝛ ꝓpterea hoies qui eis vescuntur cozrumpunt. ꝑmo ka. Sit quoq; ꝭ democrituz cū famē segtur abundātia. Et ꝓpter languida tritica herbas ꝛ varios cibos: cū fame hos sumpserint coacti: vt ēt ꝯar de pestilētia recitat marochiana. Lū autez pestilētia ex iferiozibus fuerit: iubent medici supioza ꝛ lata querere aeris. Lū vero ex supiozibus iferioza cōclusa. Neq; mirandū est aeré putrefieri cū ipse fumis terrestribus vapozibus ꝑmisceatur: aquosis radys ēt supioz permiscentibus ista: neq; eniz permanet in sui simplicitate. tūc. n. nō putrefieret: cū nullū nudoz simpliciū possit putrefieri. ꝛ ideo cū ignis iter cetera elementoz simplicioz existens ꝑmaneat: putrescit minime. vñ methau. 4.° Oia alia putrescūt excepto igne: eteniz terra aqua ꝛ aer putrescunt. deinceps ꝯsiderandū quid sit pestilētia. Et qz est mutatio que dā facta in aere: ꝑmitus sciendū ꝙ mutatio duplex est ipsi⁹. Una qdez in eius q̄litatibus: ꝛ altera in eius substantia magis. Mutatio tamen in substātia nunq̄ potest sine mutatiōe in qualitatibus perfici cū q̄litate omnis fiat actio: nō tamē ecōtra. Mutatio qdez �sm qualitatez est. cuz aer �sm caliditatez ꝛ frigiditatē maxie ad dispositionē peruenit ītolerabilē adeo vt inde messes ꝛ generatio cozrumpātur ꝛ vita. quod dupliciter euenit: quoniaz aut est symbola mutatio: sicut rabiositas estatis in caloze: ꝛ hyemis in frigoze. vel ecōtra ꝯuersio: vt malitia frigoris in estate: ꝛ caliditas in hyeme. Et sil'r quoquo modo in alys qualitatibus. Lū eniz aer ꝑmutatur intrīn ꝛ cozpora sil'r peruertuntur. disponit. n. sil'r tempoze. ꝓble. ꝑma. Mutatio qdez aeris ipsius in suba est: vt hec ad malitiaz cōuertatur nō ꝙ aliqua suaz q̄litatū valde fortioz fuerit facta augmento aut diminutiōe: ꝛ nō sine eaz mutatione ꝙtingat: ꝛ hec dicit pestilētia. ꝟ. theozi. que est mutatio aeris in cozruptionē ꝛ putredinē: ꝓpter egressionez a tempamēto in eius suba ꝛ qualitate. Secūduz vero. A. pestilētia est putrefactio que accidit aeri: similis putrefactioni aque remollitionis fetide. Ingrossatur enim ꝛ remollitur velut aqua cuz qs īmiserit linuz aut canapū vel talia in illaz. Ut aūt appareat ꝯsequēter quid sit morbus pestilentialis sciēduz ꝙ morbus est duplex. Quidaz nāq; particularis. i. particulariter ꝛ diuisiz sparsius: sicut qui in eodez tempoze ꝛ ciuitate differēter hoibus contingit: vt alys q̄rtana vel tertiana: nōnullis vero frenesis ꝛc. Est ꝛ alius cōis: q ēt duplex: qz qdaz est cōsuetus ꝛ cognit⁹: ꝛ dr endimicus seu endimialis quasi ab ītus eueniēs: ꝛ est cōtingēs rōne loci: puta ꝓpter aquā vel vētū vel terre fundū: ceu in qbusdā ciuitatibus nefresis abūdat. in alys botiū: qō apud arabes nūq̄ vel raro ē reptuz. in qbusdā vena medeni vel ciuilis sepe: quā Ha. nunq̄ vidit ītertio. 6.° ꝛ de tali morbo agitur in libzo de aere ꝛ aq̄. Est ꝛ alter epidimialis. i. sup vel extra eueniēs ad dr̄iaz illius q ꝯsurgit ex loco. Solet etiā epidimia. i. supeuētus ꝑ pestilētia sumi: ꝛ si generalioz existat ipsa. Est aūt �sm Valiabbatem morbus pestilētialis multiplex ꝛ subitus. vno eodēq; tēpore hoīuz multitudini cōis. Multiplicē quoq; dixit: vt ostēderet varietatē huj⁹ morbi. pestilētialis. n. sola egritudinū tōis ē oībus. pbl. ꝑma. Qñ qdaz ē pestilētia ex qua febres aduenīūt ꝙtinue: ītermituz carbūculi: ꝛ aliq̄ dyssenteria: variole: morbilli: aliquotiēs: ꝛ talia sic in libzis epidimie oñdit. Dr aūt subitus ad dr̄iaz morbi endimialis: q paulatine euenit ex ipressione illoz que in loco existūt illo. Reliquū aūt qō in descriptiōe subiungit ad dr̄iaz dictū est morbi ꝓpry. Nō. n. euenit eodem tpe idē plurimis morbus: ꝭ dr̄is magis cū ex idebita sex rez administratione ꝙtingat in qua differētes diuersimode peccāt. Lōtīgit aūt pestilētia ꝛ aeris putrefactio ꝭ plurimū in postremo estatis ꝛ in autūno. Almāsoz ꝛ. A. Sz circa ꝓfata hesitat: qz dictū est pestilētiā fieri ex putrefactione aeris maxime: qō nō videt: q. 25. pbl. querit. q̄re aq̄ ꝛ terra putrefit. Cuius cā assignat qz oē calidissimū fit imputridū. Infrigidari. n. oz ꝑmū. Ignis aūt calidus semp. Aer vo igne plenus. In ꝓtrariuz dictū est oīa putrefieri excepto igne. Eteni terra ꝛ aq̄ ꝛ aer putrefiūt qō ꝛ medici testant cuncti. Dōm ꝙ aer purus non putrefit: neq; ipse ꝓput igni cōmixtus. Uehemēter eni calīm a putrefactiōe ꝑseruat. putrefit aūt alius vt ipermixtus ꝛ ifrigidatus.

Propter secundū qdem sciendū quosdā voluisse hāc febzem ad genus ephimere reducere. Quoz motiuū cū aūdictis fuit: qm̄ qdaz pestilētia aeris euenit ꝓpter simplicē q̄litatē sine putrefactiōe ipsi⁹. Que qdez qz cū spiritib⁹ ꝯuenit: ꝙ sil'r calī sunt ꝛ sicci ꝛ egritudo ꝓmptius ꝙtingat in gñe ꝓportionali: ꝯcludūt hō febzē de gñe febzis dici. Sz ista positio stare nō pōt. Extraneū. n. est multū. vt hec febzis ponat ephimera cū nulla aut modicā valde ꝯueniētiā secū habeat: qō oñdit: qz febzis ephimera in vno sepe aut pl's: ꝛ rarius in quattuoz terminatur diebus. hec autē ad plures extendit dies: �sm disponem patiētis: ꝛ foztitudinem agentis. Adhuc ephimera salubzis est de se: pestilentialis vo febzis plurimo moztifera: Uñ Isaac ex hac ait febze saluari rarissimos. Et. A. �sm plurimū pdens qō innuit aphorismoz scōa. plures crises sunt ad salutē q̄z ad moztem: nisi morbus pestilētialis fuerit. Si igit ꝓpter hec ꝛ alia plurima: vt ēt oñdet. ꝙbus hec febzis oīno discrepat ab ephimeris: nō est dōm sub illa ipsam locari. Motiuū etiā nō valet illoz: imo dupliciter deficit. ꝑmo qz vt ostē sum est mutatio aeris ī qualitate ēt existēte pestilētialis non reputat ꝓprie: nisi cōuersionē causet in substantia. Secūdo quia dispositio aeris calida vehemēter ꝛ sicca. nō sic inducit ephimerā: ꝭ potius putridā vel ethicā. vñ quarto ꝑma. Febzes accidentes causa aeris sicci fiunt cā vt febzes veniāt colerice. multo igitur magis fieret quādo ē caliditas: aut cū ipsa in aere siccitas cōiuncta ethice ꝛ nō ephimere. ꝙ aūt nō ephimere: ꝭ ethice euenit: quia spiritus subiectū subtile leuiter tantū motum aeris non pōt sustinere. vnde fit trāsitus ad humozes: qui subiecta compactioza ꝛ tolerabilia existent. differētia precedēte. Aly vo voluerūt ipsam ad genus ethicarū reducere moti antedictis preargutis. Et hoc qz sicut ī ethica iueniunt dispositiones labozātibus quasi insensibiles tepidi: sic ꝛ in ista. Adhuc videtur ꝛ hec in occultis ītimis ꝓfundari: vt ethica ꝓpter que voluerunt ad illam reducere. Sz hoc etiaz satis est longe ꝙ ad ethicam adducat: quod ex grandi inter eas ostendit diuersitate: qm̄ in hac precipit euacuatio ꝛ purgatio: in ethica vo minime. Eti. terminat crisi: nō autem ethica: ꝓpter qō remotius redducitur ad ipsam. Neq; etiam motiua ipsozum valent: qz dispositiones in eis nō sunt equales vt in ethica: sed ꝑmutatur diuersis mutationibus. ℞cipit enim aliquādo ex ipsa caliditas ꝛ inflāmatio foztis: ꝛ qñq; friditas: ꝛ ꝓprie in extremis ꝛ exterius. Et ad sūmū calent interi⁹: ꝛ infrigidātur exteri⁹: qō ethicis nō fit. ¶ Ampli⁹ posito ꝙ fundet interi⁹ vt ethica: nō tñ expandit exterius vt ipsa: neq; in mēbzis est: ꝭ in humozibus vt ostendetur.

Propter tertium vero sciēdū ꝙ ipsa simplicius ad febzem reducitur putridā. Modum autem reductionis ipsius. A. cū Ar. pbl. ꝑma tetigit dicēs: aer putrefit ꝓpter expulsionem ꝛ sparsionem fumozum in ipso: qui qdem putrefactus ad coz peruenit: quare cozrumpit complexionē ꝑpe

qui est in ipso ⁊ putrefit qō circundat ipm dē humiditate ⁊ accidit calitas a natura egressa: ⁊ spargit in corpore: ⁊ sic inde ꝯsurgit febris pestilētialis. quod ostēditur febrium pmo. qz vero pestilētiosarum meminimus febriū a putredine oium fientium ⁊c. sic ḡ vult eas a putredine fieri. Nō ⁊ monstratur rōne sumpta gdem a pozi qm febris putrida dicit: eo q ex putredine cōsurgit: sz talis est pestilētialis. quod ostēdit per plurimā ꝯsideranti. etiā Ha. testatur de ipsa cuz alys. vnde pmo febriuz. Febris pestilentialis fit ꝓpter humores aptos ad putredinē existētes: cū occasiones ḡndā brevez a ꝯtinēte acceperit animal. q̄ multū aūt ex respiratiōe icipit eo qui in circuitu est aere a putrida euaporatiōe ꝯterminato. Principiū aūt putredinis ⁊c. Subdit etiā q corpora copulata aeri in quo pestilētie cō sistunt semina supfluitatibus plena ꝓparata sunt iaz ⁊ per se putrefieri. ¶ Adhuc tertia aphorismoz. ⁊ pmo febriuz. recitatur dispositio q̄daz pestilētialis in pncipio pn cipiāte scōi epidimiarū posita ita. Carbūculi in cranone ⁊ reliqua. Quoz gdez causa erat vt ibi ostēditur putredo. Dictuz ē etiā p. A. hāc febrē putrefacere humiditatē corpis. In hāc etiaz ꝯcidit Isaac sniam. Rursus febris putrida euenit ex re magis calida ⁊ humida: dum hec sit putredinis causa. Quecūqz enī calida sunt ⁊ humida putrescūt prompte: tales sunt humores ⁊ aer. sunt enī calidi ⁊ humidi alioz corpis respectu: nō aūt sic spūs ⁊ mēbra. ¶ Amplius cuius significationes sunt febris putride: ipsaqz putrida noiatur qm̄ significationes in cognitionez essentie nos deducunt morbi: ⁊ ꝓprie cū a subaliter inherentibus fuerint sumpte. hō aūt significationes sunt in ipsa posite. In ea nāqz adest caliditas iordinata: siccitas lingue: sitis vehemēs: hanelit⁹ anguſtia: eiusqz fetoz: iquietudo: nausea: doloz ozis stōi: casus vtutis: syncopis: rōnis pmixtio: pulsus diuersus frequēs paruus ⁊ quādoqz vehemēs: sudoz frīdus: frigus extremitatū: spasmus: alchuęç: vomitus colere: solutiōes: vētositates: ⁊ talia. Que quidē alys nō adsunt sic febriū aliaz generibus nisi putridis. Itidez illa est febris putrida seu ad illā conducitur: cui ꝓcuratio exstat vt putride. Talis aūt est hec. precipitur nāqz in ipsa flebotomia ⁊ purgatio putredinis: alteratio ⁊ ipsius exiccatio ⁊ eductio: ⁊ talia q̄ in febribus obſuanda sunt putridis. Ex qbus ꝯcluditur hāc febrē ꝓpyſſime sub putridis locari. si igit quis assimilatione q̄dā conat ipsam febrem ad ethicā reducere: ⁊ ꝓprie ad ephimeraz: hec erit exnea ⁊ iproportionata valde. Nō aūt locatur in tractatu cum alys putridis: qz nō ex determinata vt alie ꝯtingit materia vez potius ex omni. ¶ Oz sigs opponat hanc ptractationē simplr foze ipertinentē: cū hec febris ex formis tandē ꝯtingit: vt dictū est superioz: quibus cū sint necessarie gs hic nō poterit resistere. Que ḡ necessitas hec in medicina pertractari. ¶ Rursus hoc supposito q ex supis eueniat aspectu. vz. eclypsibus ac ꝯiunctione stellaz ⁊ diuersitate in his circuli signoz nō poterit quis nisi astrologus itelligere ⁊ obseruare. Quid igit ad medicū. ¶ Ad pmū quidē dōm q lz motus ⁊ esse superioz non possit ipediri: eū sit necessarius. neqz enim in foztunas possumus ex celo depellere. valemus tn ipsoz ipressiones auertere māz idispositā reddēdo: cū dcm sit. Act⁹ actinoz foze in susciente dispōsito receptibiles. Et iō in centiloquio astrologus optimus multū malū ꝓhibere poterit: qō fm stellas est venturū: premuniēdo taliter suscepturū: vt cum illud adueniat: modicū aut nihil ipm afficiat. si nanqz astra cū orbe mortiferam adducāt hyeme ḡndā frigiditatē: illaz prescia muniti valemus euitare. ¶ Ad aliud multipliciter dōz: qz lz nō agnoscamus mām ⁊ dispositionē supez: scimus tamen vt medici corpora dispōsita egritudinibus pestilentialibus: que rectificare possumus: vt ⁊ idisposita reddantur illis quo acto nō accidit supez impressio. Uel lz nō cognoscamus per causas superiores pestilentiā futurā. noscimus tamē p causas medias ⁊ signa. puta p dispositionem aeris nos cōtinentis. quā Ha. pnosticoruz pma. per celeste quoddam seu diuinum signuz intelligit. Jn q̄ signa pestilentie declarantur satis aduentu ipsius prima quarti. Aut q medic⁹ hz ꝑscire scīa astronomie quaz in se oz hre cū astronomia nō modicū qd cōferat medicine. Unde de aere ⁊ aqua. Qui vero ea que de re altissima tractauimus rata tenent ⁊ credunt nouerint astronomiā medicine nō minimā partez esse. Nō asserit Albumasar itroductoz pmo: vt dīa ostēsum pma.

Propter quartum vo ad pmū dicenduz q lz aer putridus perueniens ad coz corrumpat cordis complexionez: nō tamē spiritus putrefacit. Spiritus enī nō ꝓprie putrescit: cū sit calidus ⁊ siccus: subtilis: ⁊ in motu plurimo: sz iflāmatur ⁊ resoluitur magis. Aut talis spiritus complexionis corruptio non est in facto esse: sed in fieri potius. Febris autem dicit esse q id qō est in facto esse nō in fieri: vt ī calefacto foze nō in calefiri: dīa prioz. ¶ Ad aliud dōm q febris que est in spū in influēti. nō aūt in innato cōplantato: qui pars est cordis principalioz radix: ⁊ velut forma ⁊ factoz. Jn vigore nāqz ipsius vtus informatiua coz ꝓduxit: cum sperma virile quasi totaliter in spūs dissoluatur. dīa. 36. Sic igit spūs fere hincinde suscipitur. ¶ Ad aliud dōm q non est ethica ⁊ si determinet post eam. A. qz ipsam ptractat Ha. post ephimeras ⁊ ante ethicas. Et Almansoz post febres apatuz: Jsaac autē magis locat ipsam cuz putridis: vñ nō arguit. Lā quoqz h⁹ diuersitatis potuit esse: qz hec febris nō ē adeo vere putrida: vt colerica vel flegmatica. Qō apparet ex accidētiū ipsius etiā ad putridas diffozmitate quadā silr videt in cā foze diuersitas: eo q alie febres putride magis fiunt ex dispositione humoruz ad putredinez aptoz q̄ ex fortitudine agentis: hec vero ecōtra. Nō innuit Jsaac intelligens pfecte cū dixit febrē fieri de pestilētiali genere: ⁊ nō de humoz genere: non q in hu. putrefactis nō fiat. Sed q maioz causa inexistit in aeris putrefactione ipsos ꝓius ad hanc habilitāte: q̄ ex vitio humoris ꝓprio: vt in alys putridoz. ¶ Adhuc cuz cetere febriū sint essentialiter cordis passiones. hec qdez magis concomitatur ipm ⁊ affligit. Aer. n. putrefactus i mediatius ad coz pueniens que sunt in ipso corrumpit ⁊ putrefacit humida: vt fere velut in alys cā aīs nō reducatur sub coniūcta. vnde quasi cā primitiua imediate se transfert in coniūctam qō tamen non audeo simpliciter explicare. Et fortassis hec est cā quare non expresserunt medici sub quo genere febriū locaretur pestilentia simpliciter precise. ¶ Ad aliud dōm q lz per eadē curetur: nō tamē sunt illa plura eadē: sz paucioza magis: vt oñsuz ⁊ minoza. Moz etiā Almansoz excipit balneuz aquā calidam ⁊ lac. omnis quoqz feb. in eo q febris cuz sit mala complexio calida ⁊ sicca eadē participat cura. Fuit etiaz Almansoz brevis sermone: vt vno nō solum eodem vel simili det alterū intelligere: imo more Hyppocratis suo ꝯtrario. ¶ Ad aliud dōm q ista est vna similitudo lata. Et etiā q in febre hac nō ꝓhibetur abstinētia inquātum est putrida: sed ꝓpter casum appetitus qui eis associatur frequēter: ⁊ similiter vt bonitate ciboz ⁊ potuz resistat aeris malignitati: sed in ethica nō iniungitur abstinentia propter corporis exiccationem cuz eius caliditas sit tertiane fm. A. caliditate acutioz. Sic igitur non ꝓhibetur eadem minime abstinere de cā. ¶ Ad aliud dōm q per humiditatem. A. intellexit humores primuz ⁊ non scōm. sunt enī duplices humores. pmi. vz. ⁊ secundi noti: vt sanguis flegma colera: ⁊ melancolia. Et secūdi dicti humidi-

tates: vt que est in extremitatibus partiuꝫ venaruꝫ: ros: cambiuꝫ: ⁊ gluten. differētia. 33. Cōcedendū itaqꝫ q̄ pro pryssime aliuꝫ sit putrida. ¶ Ad ca etiā q̄ alterius partis iam apparet. Expositus est enim ſmo Ysaac. ¶ Ad aliud dicendum q̄ hoc est quasi ꝓpriū pre alys egritudinibus huic passioni: vt ipsa vehemētius vt oñsum q̄ alie febres inhereat cordi: vt ⁊ nocumētū suscipiat in corde: ⁊ non sic in epate. ⁊ alys ceteris suo modo. Propter qō vrina nālis videt existere silr ⁊ pulsus cū fuerit ita nā pterrita ⁊ suc cumbens: vt ⁊ nullo attentet isurgere ꝫ morbū modo: sed ꝙuertet se vt corpus gubernet velut in sanitate. Quo circa ⁊ vrina in morbo etiā diuturno sicqꝫ pmanens iudicatur in aphorismis moralis a Damasceno.

¶ Differentia. XCV.

Quod apostema intrinsecū causet febrē ꝯtinuā oīno mōstrat. per Ha. aphoris. q̄rto ita. Febres ꝯtinue ⁊ periculose accidunt: aut ꝓpter prauaꝫ mozigerationē putrefactiōis: vel ꝓpter intrinsecū apa. ¶ Amplius si aliq̄ apostemata itrinseca febrē causarent iterpolatam: hec splenis essent ⁊ renū: cū hō membra minus sint sensitiua: minozēqꝫ colligationez cuꝫ corde habētia. Propter qō plures medicoꝝ asserunt hec febres iterpolatas causare: sꝫ apostema membrozum hō febres inducūt ꝯtinuas. qō mōstratur: qm̄ splen est mēbrū carnosuꝫ artariosuꝫ: ex sanguīe nangꝫ artariali subtili nutrit. q̄rto de vtilitate particularū. Est etiā rarū multe māe ꝓhensiuꝫ: quod autē hō q̄rto pma ad febres preparatū ꝯtinuas. Renes silr membra existūt carnosa: calida: artarys ⁊ venis patētibus nō paꝫ ꝙiuncta: que febrium ꝯtinuaꝫ videnī denotare aduentū ibidē. ¶ Rursus cuius causa est ꝯtinua: ⁊ effectus ab eadez continuita tem suscipit: qm̄ causa ⁊ effectus sunt ꝓportionales. Sed apostemate existente sanies inducitur ꝯtinua que febris causa per se ⁊ coniuncta ponitur cum suo effectu conuersiuo. Itidem in apostemate morborum tria genera vt vidēbitur continentur. Que quidē tuꝫ propter se tuꝫ ꝓpter accidentia ipsos concomitantia naturam humanā febri appropātā tanq̄ in egritudinez sibi ꝓpriaꝫ deducūt. Apostema itaqꝫ intrinsecū febrez causabit continuā.

Contrarium quoqꝫ huiꝰ ostēditur aphorismoꝝ pma ita. Qꝫ splene male se habente paroxismi: ⁊ vniuersaliter melancolici per quartū febricitant. ¶ Amplius in diuisionibꝰ. apostema in renibus sequuntur in pncipio sui febres permixte habētes paroxismuꝫ cuꝫ horripilatione. tales autē sunt interpolate. ¶ Adhuc gnto practice. Diuersificatur litargia siue sirsen frigiduꝫ ꝓpter febrez adesse ⁊ nō adesse. Itidez tertio pma ponitur melancolia fieri ꝓpter apostema meseraicaruꝫ: in quo ſm plurimuꝫ nō est caliditas febris aut sitis. Quarto etiā pma. Membra que sunt lōgingua a corde debilez cōmunitatez cum eo habentia velut renes: non semp ꝓpter apostemata febres inducunt ⁊ continuas: imo multotiens interpolatas de genere commixtaꝫ existentes: ⁊ febriuꝫ tertianaruꝫ: quartanaꝫ: gnanaruꝫ: ⁊ sextanaruꝫ. ¶ Rursus differētia febris interpolate est ad continuā: qm̄ interpolata causatur ex materia extra vasa contenta: continua vero extra. Materia vero apostematis extra vasa continetur vt innuit Ha. de ge. apostematis in q̄plurimis. ¶ Adhuc motꝰ est de extremo in extremuꝫ per medium. physicoruꝫ gnto ⁊ q̄rto de iuuamētis. Sꝫ quedā apostemata itrīseca qualia diafragmatis ⁊ stomaci: ⁊ vniuersaliter substantie pāniculose: velut apparet pmo pronosticoruꝫ febres inducunt continuas. Quedā vero febres nō adducūt. vnde tertio. 14.

In apostematibus epatis frigidis nō est febris neqꝫ sitis neqꝫ calor. Silr ⁊ duris splenis. Cū igitur fiat motus de nō bre febrez ꝯtinuaꝫ in habere aut ccōuerso motus per mediuꝫ constituetur. hocaūt mediū non videtur nisi febris iterpolate. Quare febris iterpolata iterdū ab intrinsecis apostematum causabitur.

Propter primuꝫ qdem sciendū q̄ apostema est tumor siue grossities pter naturaꝫ permutans membruꝫ a sua naturali dispositione in eaꝫ que extra naturaꝫ ex materici congestione vel reumate generatus. quarto de accidenti. ⁊ iꝫ de inge. Dec autez non est vera ratio apostematis: sed potius quedaꝫ eius notificatio cōmunis. naꝫ tumor pter naturaꝫ est accidens consequens apostema caliduꝫ. Johannitius. Uera siquidez ratio ipsius est morbus compositus ex triplici genere morbi. differentia. 75. In ipo nanq̄ concurrunt tria morboruꝫ genera: vt mala complexio: prauа compositio: ⁊ imparis solutio: vt declaratum pmo secunda. caꝰ. 5. de egritu. cōpositis. Cuius qdē cause vniuersaliores sūt sex. Uis mēbri. vꝫ. expulsiua supfluitatū ex supfluo alimēti in eodē accreta. Imbecillitas mēbri recipiētis qō ad ipm impellitur materici: supflua quātitas. Debilitas nutriētis virtutis membri. Cum enim suū nō valet alimētuꝫ elaborare: in supfluitates cōuertit illi nocentes. Meatuū largitas q̄bus supfluitates prompte decurrūt. Et situs ipsiꝰ corporis iferior: theorice. 6. Ipsiꝰ quoqꝫ supflua quātitas est illius materia: vt humor quadruplex: aquositas: ⁊ vētositas. Et adhuc hō quoddam a cā pmitiua nota. Reliquū vō ab opposita. Cuius qdē generationis modus dīa tangeī subsequēti. Et et quoddā apostematū extrinsecū: qō sensibus subiacet: vt tactui ⁊ visui manifeste. hi enim circūscriptionē ipsius apprehendūt imediate. Intrinsecū aūt aliud oppositū ad quod nō nisi ex significationibꝰ puenit a sensu acceptis deducto Et ipsum quidem generatur aut in mēbris interioribus vbicunq̄: velut in gutture: pulmone: cassela cordis: ventre cum meri: epate: splene: intestinis: renibus: matrice ⁊ vesica: aut in panniculis ea circundantibus: vel videntibus: siue per longum latum vel ꝓfundum. Quid autem febris ⁊ acuta visum differentia. 87.

Propter secundum vero sciēdū q̄ alig indistincte posuerūt apostema intrinsecum febrem continuā causare simplr: aliqui vero interpositam nō raro vt monstrarūt arguta: sed quid de hoc tertio videbit dicendoꝫ.

Propter tertium quidē sciendū q̄ aliqꝫ apa intrinsecū febrem pōt inducere interpolatā. Cuius quidē gratia notādum. pmo ex pte materie: q̄ cā febris est duplex. vna enī essentialis ⁊ pma: reliqua vō velut accidentalis ⁊ scōa. Prima harū quoqꝫ quedā est mediata: puta aīs dicta: quedā vō imediata: q̄ ꝓpie pōt appellari cā ꝙiuncta: eo q̄ ꝙuertit ⁊ cōiungitur cum morbo: qualis est fuligo putrida: seu fumus putridus horribilis subtilis a minera putredinis cōsurgens. febrium pmo. locata in vasis seu extra: dūmodo ꝯtinuationē cius coꝝ petat. Et ſm q̄ cōtinue aut successiue ipsum expetet: febris generabitur continua vel interpolata: vt visum dīa. 87. cū ceteris. Sed de causa vt accidentali iuuatiua: ⁊ scōa quedā attendit rōne materici apostematis: alia vō ex pte qualitatis ptis in qua existit. ¶ Primo qdē mō diuersificat multipliciter. Qm̄ apatū quedā fiunt ex materia calida: puta ex sanguine ⁊ colera: ⁊ flegmones appellantur ab inflāmatione dicta. quedaꝫ vero ex mā frigida siue dura molli aquosa seu vētosa. prima siquidez sunt magis digna febrez continuaꝫ adducere cū maioꝝ homogenicitatez habeant cuꝫ ea. Que enim

sic sunt celeriozes habent transitus ſm Ari. ⁊ A. vñ ꝑmo scōa. Occulto⁊ apostematus calida demōstrat febris cō comitās ea: q̄ aūt ffa tardius: ⁊ ideo febrē possunt causare ĩterpolatā magis: q⁊ fumus ꝓcedens ex minera putredinis resultās p se redditur ĩsufficiens cordi ꝓtinuari: immo motus minere eius ex supiozus exagitatione pstolat dria. 88. qualis est motus melācolie p quartā: colere p tertiā: ⁊ flegmatis quotidie. Ue⁊ q⁊ motus flegmatis. is. horis laborantē fatigat a qua vix mundificat. ꝓpterea si ex flegmate ꝓsurgat apostema ĩtrinsec⁹ ad motū eius additur ꝓpter causas ꝓtinuitatl febris: intñ q⁊ ⁊ forte si febrē indicāt: figet ꝓtinuā. Nō videtur ĩnui ꝑma q̄rti. ponente apata renū causare febres ꝓmixtas ex febribus tertiane: quartane: qntane: ⁊ sextane: ⁊ non quottidiane. Diuersificatur etiā mā rōne q̄titatis multitudinis. vz. ⁊ paucitatl ꝛ ꝑmodialiter hec diuersitas ex q̄litate ꝓsurgit sicut fere alia q̄cūq̄: eo q⁊ materia multa sui q̄titate replens cōtinuus ⁊ extēdēs: ⁊ solutionē inducet inde maxie. q⁊ si in locis fuerit sensibiliozibus: febrē causabit vt sic ꝓtinuaz. Cuius qdē opposita ĩterpolatā poterit causare. Diuersificatur silr natura apostematis in febrē ꝓtinuā seu ĩterpolatā causando: aut in nullaz adducēdo rōne dispōnis materie. Cōtingit nāq⁊ cū materia apostematis suppuretur: ita q⁊ eius subtile effumet. grossius vero eius remaneat in cineratū: vel febrez interpolatā causari aut nullaz. velut apparz in sclirotiçationibus epatis: splenis: ⁊ renuz quandoq⁊. Potest ⁊ id idem rōne silr variari situationis materie: eo q⁊ ipsa in locis vicinis cordi sita: ⁊ maxime in his q̄ grandē cuz corde habēt affinitatez: febrez vt ita afferret cōtinuam: reliqua vero interpolataz magis. Diuersificat itidez z⁹ febris rōne partis in qua contingit apostema ĩtrinsecus multiplr: qñ aut illa erit neruosa multe sensibilitatis apta ex stimulatione reumatis ꝓpter dolorez spiritus inflāmari: ⁊ ita febrez cōtinuaz inducere. Aut ex parte artariaruz multarū in mēbro existentiuz. per eas nāq⁊ id maiorez ꝓtinuitatē hz ad cor. spiritus etiaz in eis ⁊ sanguis continentur feruentiores. Adest etiam in cisdē pulsatio: que omnia attestant caliditati ⁊ generationi febris continue. Uel ex parte carnositatis: membra nāq⁊ carnosa humidiora existunt porosiora: ⁊ pluris materiei cōtentiua. Aut similiter ratōe magnitudinis membroz. maiora etenim ampliorez suscipiunt materiam: ⁊ cordi magis supercōicant: propter quod corum ĩtrinsecus apostemata febrem magis causabunt cōtinuaz. In reliquis quoq⁊ predictis his dispositionibus oppositis: febris consurgit interpolata amplius. Adiuuat etiā vsus sex rerū nō naturaliū ſm cōtrarium aut simile: ita vel aliter mensurat⁹ in continuarum seu interpolatarū generationē. In qbus quidem complexio: etas: virtus: tempus ⁊ regio: ⁊ cetera taliuz sunt attendenda. Que quidez tuz quia famositate notioza existunt. tum etiaz breuitatis gratia non extendā tur in amplius in presenti. Ex his igitur breuiter vlis demonstratio poterit colligi. vz. q⁊ apostema intrinsecuz febrez amplius causet continuaz: ⁊ q⁊ ĩterpolataz quādoq⁊. Apparet itaq⁊ ex medicoruz logys deducendo q⁊ apostema intrinsecuz febrez poterit interpolataz ĩterduz inducere: ceu cuz membruz fuerit frigiduz ignobile a mēbro nobili distans paruz: neq⁊ tamē illi manifeste coniunctuz nullius vel pauci sensus. Sitq⁊ materia eius fridioz: paucue quātitatis. Per oppositus vero febris insurget continua: quod poterit syllogiçari ⁊ apparet. Nosce q⁊ febris ex apostemate consurgens ĩtrinseco nō est ephimera: ceu quidaz estimant: imo de genere putridarum. vnde prima quarti. Febres que sequuntur apostemata intrinseca: fortasse nō fiunt ex applicatiōe calozis ad cor sine putredine que applicatio ephimeraz inducat. Doc etiaz apparet: q⁊ ex agitatio ĩ hꝫ febrib⁹ currit ꝫ motū hūor⁹ ita q⁊ adhuc latescēte apate febris remanet qñz putrida manifeste.

Propter quartum vo ad ꝑmū dōz q⁊ apa hꝫ flegmō est. Is autē cū inflāmationē ipozret ex mā sanguinea ⁊ colica gnatuz: febrē ꝓtinuā iducet: nō tñ ꝓpter ꝫ cōcludit q⁊ alia apata febrē nō possint causare ĩterpolatā: q̄ ꝫ moxē ha. flegmones nō dñr: imo ēt apata cala sensuz a mēbro remouētia q̄tūcūq̄ fuerit sensibile febrē iducūt ĩterpolatam: velut apata cācerata. z⁹ vndecima. ¶ Ad aliud dōz nō ꝓpter ꝫ semp foze neciuz febrē eē ꝓtinuā: eo q⁊ splē mēbruz ē frigiduz. pauci sensus: māe ēt fride grosse susceptiuū impate putrefieri. vñ ex his mā mime reumatiçat ⁊ putrefit. Que ēt sui grositudine putrefacta artarias nō pōt adeo ĩgredi: vt accessus ei⁹ ꝓtinuetur: imo motū expetit ex humoris melācolici euētatiōe. Neq⁊ ēt artarie splenis directius respiciunt cor cū nō ĩplantent ei: ſz explantent magis. ¶ Silr de renibus vt apparuit dōz q⁊ illa ꝓtinuatio cū corde est obliqua satis: ꝓpter q⁊ de nālibus z⁹ ꝏ Erasistrate artarie renibus nō ĩmplantant: ſz explantant: non .n. eis sunt directe supposite: velut vena ꝓcaua epati: aut adorti cordi. ¶ Adhuc etiaz carnositas eoz que est compacta sensu ꝑuiuata: non enim sentiunt nisi per pannicul̄. Neq⁊ ĩ eoz substātia vena ꝓtinet aut artaria. dria. 86. Propter qō apa splenis ⁊ renum poterit febres ĩterpolatas ĩterdū cāre. ¶ Ad aliud dōm q⁊ in apate sp ē sanies. Aut si ē ñ poterit cor petere: vt videbit aliquādo. ¶ Ad aliud dōm q⁊ tria hꝫ lesionis gnā: interdū lesionē ita modicā iducūt vt declaratū ex suis causis tā ex pte māe q̄ partis ⁊ situ ipsius q⁊ febrē nō ꝓtinuā: ſz ĩterpolatā inducent. ¶ Ad ea q̄ alterius ptis ēt dōm q⁊ auctozitas Ha. ⁊ Rasis cōcedat. vt visum. ¶ Ad ea vo que Valyabbatis dōm q⁊ in litargia in principio q̄q⁊ nō est febris. aut modica ĩcepcta: ĩterdū fere pp quātitatē māe ipsi⁹ ⁊ frigiditatē. ¶ Ad alia ꝓtia qd dicēdū apparuit. A. ¶ Ad aliō dōm q⁊ ꝛ ĩ apatibus materia cōtineat extra venas: nihilominus tamē poterit febrē continuā iducere. eo q⁊ fumus resolut⁹ horribilis acutus a minera putredinis valet continue cor petere qui positus ē cā coniūcta febris ⁊ imediata efficiēs. Minera vo a qua decidit magis causa añs ⁊ materialis: ⁊ ita materia ⁊ efficiēs nō coincidunt in idem. dria. 160. Interdū vo sanies adeo est grossa ⁊ cenulenta q⁊ ab ipsa fumus ꝑdictus ꝓtinuari nō poterit cordi: sed euētatōe humoris tandez cessante respirat. Neq⁊ ēt est simile de materia dispersa p totū corpus extra venas faciente febrē interpolatā ⁊ de collecta ad apa ꝛ ponat ipsa etiā extra venas existere: quoniā cū materia colligit in apate: aggregatur eius virtus magis. ⁊ ea vnita fortior est seipsa dispsa de causis. Et ideo materia venenosa plerunq⁊ existēs p totū dissēminata cum in apa concurrit intrinsecū ꝑmit remittēdo vapozes venenosos ad cor. Ui gozatur nāq⁊ ex eius ꝓgregatione. Et rex hoc ēt cācer egritudo appropriata malicioziz ⁊ ĩcurabilioz estimat lepra totum possidente. differētia. 178. Quare materia dissemi nata per totum corpus extra vasa: interpolatam semper ⁊ nūq⁊ cōtinuā vt sic febrē inducet. ¶ Ad aliud reliquū etiā quid dicendum visum. ¶ Differentia. XCVI.

Quod cerebrum ⁊ ossa nō possint apari. videt per Serapionez breuiary hoc sentientē ꝑmo. ¶ Amplius si aliqō foret apa cerebri hoc esset vtiq⁊ frenesis: sed hec non est in cerebro: ſz in pelliculis eius. vñ Isaac quarto febriū. Frenesis absolute dicta ē apostema calidū nascēs in pelliculis cerebri ex ebullitiōe sanguinis in corde existētis.

Idem quoq; primo viatici. Frenesis vt absolute diffinitur calm est apa in ḡbusdaz cerebri pelliculis. ¶ Adhuc apa ẽ tumor t grossities pter nāz. dria pozi. sz qō ẽ in vltima molticie vt cerebz: vel in vltima duritie vt ossa non valet extēdi. Qō aūt non extēditur in tumorez ꝛsurgere non poterit. Eti. apa gñatur ex defluxu materiez per venas t artarias maiores in miores q̄sq; pueniaꝫ ad minutissimas capillares que sensus effugiunt perceptionem: t tunc labuntur in mēbroz spōgiositates simpliciū. In libris de tumoribus. de distemperātia ēquali in tegni. t. ii. de īge. Sed in cerebro nō est vena: neq; magna: neq; parua. dria. z4. neq; in ossibus. Itidez ſm Johānitiū. Cauſe hu. defluētis ab vna parte in aliaz: t per ꝛsequēs apantis: vt apparet z°. de causa: q̄ttuor existūt: pozi vero differētia. 6. Sz hō cause nō reperiunt in cerebro: qm̄ scōa deficit t sexta cuz sit nobile mēbruz in parteq; supma situatuz. Ossibus autez t dētibus deficit gnta. viaruz. n. adest angustia. nō igitur cerebruz t ossa possunt apari.

Oppositum vero hui⁹ sentit serapiō ō litargia. t Oribasius. Erisipile fiūt in cerebro. cuz Haly. multotiēs apaī cerebruz aut nucca. Primo ēt scōa t tertio pma t septima. ¶ Adhuc rasis in diuisionibus birsen qō rectius dī sirsen est apa eueniens in cerebruz exīs vel caliduz: puta frenesis: aut frigiduz vt litargia. ¶ Amplius alexāder t Halyabbas cōsentiunt cerebri substātiā posse apari. Palin. Mala complexio: t praua etiā cōpositio: t solutio cōtinuitatis omnibus possunt mēbris aduenire ita q; etiā cozdi. dria sequēti. Sunt eniz cōes egritudines: sz sine his nō ꝛtingit apa. In ipso nāq; pmo scōa. hec tria mozboruz genera cōtinentur. ¶ Rursus ꝯoar. accidit ossibus q; altera ipsoz pars ī grossetur. ait etiam q; sibi creuit in manu os dolorē inferens. Eti. cōspicimus ab ossibus nodositates duras quaſdaz separari t ppie in egs. Ex ḡbus omnibus cōuincitur cerebruz t ossa posse apostemari.

Propter primum gdez sciendū q; gd sit cerebz dria oñsuz. z4. gd vero apostema. dria precedēti. gd āt os dria docet. 39.

Propter secundū vero sciendū q; sermones sapientū videntur sibi in hoc quesito superficietenus aduersari. Ait eni Serapiō. Et qñ accidit apa in cerebro nō oportet vt iudicet: qz est in ipso: imo in velamine duro cōtinente ipm: qō nominaī miringa. Et est illō ex quo nascīt ꝓuea tunica t secundina: cuius causaz assignat: qz scimus q; in omni membro in quo fit tensio accidit apostema: sz nō est de natura cerebri vt tensionez recipiat: ꝓpterea qz est humiduz currens. Et similiter nō est in natura ossis vt recipiat tensionē: eo q; est frigiduz siccuz durum valde. necesse itaq; fit vt soluz accidat tensio mēbris medys inter id qō est in fine duricici t lenitatis vt sunt panniculi ligamēta nerui lacerti caro: t que his affinia. Hō autez subcōtrariuz habetur qnto de accidēte ita. Calida frenesis est quādo apa in substātia cerebri: vel in ei⁹ pāniculis generatur. Eti. ii. de inge. Eadez rōne t in flegmonibus qui fm cerebruz t in miringis. vnde tertio pma dicīt. Carabitus apa calidū in velamine cerebri subtili t grosso absq; cozpore ipsius cuius cozpori ipsius quādoq; accidat apa. Non eniz sicut quidaz medicoruz estimant: neq; q; cerebruz nō apetur ē vez. t ponit cozuz ꝛsīr motiuuz: qz qō lene est sicut cerebruz: aut durū vt ossa nō extēditur. qō nō extendit non apatur. Sed boruz sermo erroneus est: t illud ideo: quoniaz lene viscoſuz extēditur. ossa etiā apostemātur. t Hali illud confessus est. Adhuc iquit. A. q; plurimuz flegmon cerebri accidit ex sanguīe putrido apostemante ipm. Similiter quādoq; accidit ī ipso cerebro erisipila t yasacra, t tertio septima. Et quandoq; accidunt dentibus species apostematuz. Et est ipsius vbiq; ratio: quoniaz omne qō nutrimentuz recipit cū extēsione illius suscipit superfluitatē: qua retenta extenditur. Talis enī dicta est fore apātis ratio: ꝓpter qō concludit apostemari quodlibz membruz t cerebrū t ossa. Adhuc Paulus. Frenesis q̄ est flegmon miringarū aliqñ quidē t in cerebro fit. Alexāder q; dez libro pmo. Fit verus freneticus ex coleribus rubeis cū ad cerebruz veniūt īcensa febre t flegmonez ibidez faciunt: aut in miringa. i. pellicula. Inquit etiaz q; verus litargicus quēadmoduz freneticus fit: hz eniz ipse t locuz in cerebro. vnde. 9°. theorice. Frenesis ex calido fit apostemate: quod in operimento fit cerebri: aut in cerebro. Quibus Auer. 4°. cōsentit colliz. ꝓpria signa dñy hu. facientis apostema in cerebro sunt ꝛc. dicitur q; aliquādo rhete cerebri apostematur. Sunt autē quidaz simplr audientes q; cerebruz t ossa possint apostemari: quoruz insufficiētia monstrabitur ex dicendis.

Propter tertium quidē vt tantoꝝ viroꝝ appareat concordia sciēdum q; apostema dupliciter generaī. Uno qdez modo p viam reumatis cū ex venis t artarys materia defluit in membroꝝ spongiosa. Alio modo p viam cōgestionis hoc est ex nutrimēti supfluo: dria pmo. Primo quidē modo saltem ossa: t vniuersaliter q̄ sunt dura vere nō pñt apostemari cū ductibus careant: ḡbus demandaī humor in membroꝝ simplicia. Secūdo vo modo apostemari pñt. cū alimentū suscipiant: ipsoq; extendanī: t p consequens illius etiā supfluo extra naturaz intumescūt supfluitate retenta super ossis parte aliqua indurata: alia super eam paulatim addita donec quis tumor t extensio emineat. Modo siquidē pozi cerebrū nō deberet apostemari: nisi qz debilis coagulationis vigens in qualitatibus viliozib⁹ t positū in supiori cozporis parte: tanq; camin⁹ existens: vaporum t fumoꝝ susceptiuus qui peruenientes ad ipsuz eius frigiditate refracti condensanī t penetrāt in id quādoq; collectionē facientes. ¶ Amplius sciendū sicut ex sermonibus poterit colligi serapionis. t A. q; apa duplex existit. Quoddā nāq; est verū in quo cū mala cōplexiōe praua cōpositione ac solutione cōtinui tumor manifeste circūscriptus existit exterius vel intra. Et tali apate ꝓpe membra apostemanī media inter illa que in vltimo existunt duritiei t molliciei: vt musculi: t eis similia. Et forassis hec fuit serapionis intētio. Est t aliud apa nō certū sed magis quadā similitudīe tumorosa dictū. vnde serapio. Si dentes viriditatē in toto suo recipiūt cozpore: tūc non mirandū si consequaī eos qō simile apati existit. Et verificant qdā medici hoc. ppie ex hoc q; dentes nutriūtur t addunī t crescunt longitudine vite hominis. vnde pmo scōa. Apostema preterea membris accidit mollib⁹. Et est etiaz cū ossibus accidit res que apati similatur per quā eius ingrossaī concauitas: t eius augmētaī humiditas. Dixit etiam dentes quādoq; recipere spēs apatuz. i. maneries t nō simpliciter apata ingt: t ita cerebrū t ossa possunt apostemari: sicut hi cōcordāt diligenter itellecti. Uoluit etiā. A. rarius subaz cerebri apostemari. Qō iudicatur ex eo q; dixit quādoq; cozpori ipsius accidere apostema. Leu dicūt q; raro fit pipleumonia ex colera: qz sui raritate ipsam cum sit subtilis pulmo non sustinet: ita cerebrū molle: t de se quasi fluidum mām non retinet caliḡdam: neq; etiā frigidā. Uñ de litargia q̄ est sirsen flegmaticū ait q; plurimum fiat in meatibus subē cerebri: absq; velaminibus t vētriculis t cozpore cerebri: eo q; flegma cōgregatur t penetrat in panniculos ꝓpter ipsoruz duricies: neq; in substātiaz cerebri ꝓpter ipsius viscositatē. sic itaq; t aliorum auctorū itelligendus est sermo substantiā

cerebri ⁊ eius pānículos posse apostemari: qz nō vero apostemate ipsius aparatur substātia: vel rarius id etiēnit. ⁊ pāniculi vero sepe aparate. vz. calido. vnde. 4°. ꝯmentary pulsuuz qꝫ ſm cerebꝛ ipm litargicus hz magis generationē: freneticus vero ſm subtilē miringā ⁊ diafragma. Et ideo quēadmodū pipleumonicis raro vnq̄ꝫ pulsus fit distorsus. i. bis pulsans qz duricie minime participat: ita freneticis rarissime vndosus: qz ⁊ ipe minime participat mollicie. Doꝛ aūt fides apparet ex istis in forma deductis. Ex his itaq̄ duobus veritas huius q̄siti sine alia ꝓlixioꝛi appareat iquisitione. ¶ Sciendū quippe qꝫ id quod dictuz est de dētibus oportet ⁊ de ossibus itelligere. nā ipsi sunt nāz eādē bnēs ossiū°. ⁊ fiunt ex ipsis z°. de ge. aīaliū.

Propter quartum vero ad ꝓmuz iaz qd dicendū visum fuit. ¶ Ad aliud dicēduz qꝫ Isaac frenesim ꝓut est vere apostema: ⁊ sepius ꝓtingens suscepit: ⁊ tali dictū ē apate cerebꝛi minime aꝑi posse. ¶ Ad aliō ēt visuz extat qd dōz qz q̄ sunt in vltima mollicie membꝛoruz ⁊ duricie rarius apantur apate certo: verūz silitudinarie magis. Aut forte cerebꝛū ⁊ ossa nō sunt ita molle ⁊ durū: quin possit aliquā extēſionē suscipere aposam silitudinariā saltez. Uel cerebꝛ extendit pāniculo subtili ꝓterminate illo. ¶ Ad aliud dōm qꝫ vꝫ ꝓcludit de apate contingente: vtpluriꝰmū per modū reumatis factū: ⁊ ꝓprie q̄tū ad ossa: ⁊ alia membꝛoꝝ duroꝝ: cerebꝛuz tamē per accſs recipit vt oſſum iterduz per viaz reumatis collectionē: cuz sui humiditate passiua ꝓtingat fieri in ipm: iterdū penetrationē ⁊ perdurationem eius qō penetrauit in ventre. ¶ Ad aliud dōm qꝫ ille cause cōcurrunt in vero apate per modum fluxus ⁊ sepe causato: vt apparet ex modo ēt loquēdi: non aūt sic in nō veris ⁊ raro ꝓductis: imo alique illarū sufficiūt causarum. ¶ Et silr ad aliud qd dōm apparz. ¶ Ad inducta vero partis alterius ex his etiaz apparet quid dicenduz. ¶ Posset etiaz quis solutionē hoꝛ apparentem dare suppositō cerebꝛo trino. ¶ Dria. XCVII.

Quod coꝛ possit apostemari ⁊ solutiones iparis pati monstrat: qm̄ qō suscipit nutrimētū illius suscipit superfluitatē. dria ꝓpoꝛi. qua retenta euenit apostema ⁊ cōtinuitatis solutio cum ea in omni repiatur apostemate. Eti. coꝛ neq̄ est vltime durū: neq̄ molle sūme. ſz mediuz. Qō aūt tale dicū ꝓus aꝑi posse: ac per ꝓſs eius solui cōiunctio. ¶ Adhuc mala complexio: compositio ⁊ continuitatis solutio egritudines posite ꝓus cōes: eo qꝫ omnibus possunt membris idifferenter aduenire: coꝛ aūt membꝛ imo ꝓmū. ¶ Rursus. Octauo apparēs de inge. ⁊ Isaac febriuz ꝓmo. Febris ceteris molestioꝛ est mozbis. Qō ostēdit curationi ꝓncipalitas idicationis ab ipsa sumpta. vnde octauo eiusdez. Qz febris est: conuertit nos ad seipsam oībus alys. ⁊ qm̄ magnitudo ei ꝓprie magis existit. Sz coꝛ sustinet febrez: que ipsius ꝓprie est passio: cum plures sanent ab ipsa: tolerabit itaq̄ egritudines alias. Si. n. inest quod minus ⁊ quod magis videtur adesse inerit. ⁊ palin. Fortibus ⁊ ꝓncipalioꝛibus partibus occurrent egritudines cū ex ꝓporꝯione vt ad multū particularū eueniant. Qō ostēdunt egritudines cerebri epatis atq̄ ventris. Sed coꝛ est fortissimum membꝛoꝝ ⁊ ꝓncipalissimum. fortissima igit ei occurret egritudo: B aūt est apa: ⁊ iparis solutio. Coꝛ igitur poterit aꝑi: ⁊ solutionē ꝓtinui tolerare.

Oppositum tertio de partibus. Coꝛ solus viscerum ⁊ vniuersaliter earum que in coꝛpoꝛe partium grauez nullaz sustinet passionē. Qō ꝓbatur qz coꝛrupto ꝓncipio nō remanet quod afferens oꝛtis auxiliū. In solutione aūt ꝓtinuitatis ipsius ⁊ apostemate ꝓncipiū eoꝛrumpitur. Est. n. coꝛ oīuz ꝓma radix a nullo auxiliatum demū. signuz autez qꝫ nullam grauem toleret passionem: quia in nullo imolatoꝛuz sacroꝝ aīaliuz visa est talis passio circa coꝛ: velut circa visceruz alia. Nam renes pleni sepius apparēt lapidibus ⁊ nascentys: ac alys quibusdaz. Et epar silr ⁊ pulmo: maxime autez splen. ¶ Rursus. Nō est sanitate neq̄ infirmitatem possibile fieri carentibus vita de sensu ⁊ sensato ſz apa ⁊ solutio iuncture aduenientes ꝓus vitaz auferunt ꝓpter ipoꝯtionē occurrētē ꝓncipio extēplo. itaq̄ coꝛ non poterit apostemari: aut solui.

Propter primuz gdez sciendus qꝫ quid sit coꝛ ostensuz est. dria. i4. gd vero apa. 95. ⁊ imparis solutio. 75.

Propter secundum vero dōm qꝫ in ista dria videntur sapiētes discoꝛdes q̄dā sibi ēt ipsis ⁊ ad alios fantastica. Ha. n. interioꝝ. 5. scribit coꝛ solutionē continuitatis cū apate ēt pati: cuius series. Phlegmināte maxime coꝛde in mozia monarcus cōsideraūimus mortē simillimā cōsecutā his qui itercidunt coꝛde aliter. i. syncopiçatiue. Igitur sigdē vsq̄ ad ventrē aliquē eoꝛ q in ipso pfozat veniat ꝓfetiz mozium emozaice ⁊ emozoice: ⁊ magis cū venter sinister ꝓtingit pfozatus: nō ptranseunte vo pfozāte in ventrē: ſz in coꝛpoꝛe ventris firmato: nō solum eadē illa die in qua perfozari ꝓtigerit qdam dixerūt: ſz ⁊ superueniēte nocte flegmonis. vz. rōne fcā mozte: ⁊ nō sanguis supple fluxu: sic igitur ex hoc sermone relinquitur manifeste coꝛ apa ⁊ solutionē cōtinuitatis incurrere posse. Adhuc in diuisionibus apata ⁊ disruptio coꝛdis: aut coꝛruptio ꝓlonis firmate non sunt facilis cure. Itidem Serapio. Ex his vehementius ⁊ cū velocitate iterficiens ē almesera. i. apa colericuz ⁊ flegmon. i. sanguinē. Theozice vero. 9. sermo prescriptus recitatur Ha. Cui tertio acquiescit. ii. Duius quidē cōtrariū scribit. interioꝝ ꝓmo. Coꝛ ipossibile pati est apa. vnde Haly. Non est possibile vt apostemet coꝛ: aut accidat in eo opilatio: ⁊ in plures eius ventres: sicut possibile fit illud in cerebꝛo: nā mozs añcedit illud. Prio autē scōa. Coꝛ nō tolerat imparis solutionē: qz ꝓus aduenit mozs. Tertio quoq̄ vndecima. Coꝛ nō tolerat nocumentū neq̄ apa: ⁊ longius ē ab hoc vt toleret solutionez continuitatis q̄ apa. Tertio vo colliz. Coꝛ in sui substātia nō pōt apa tolerare: eo qꝫ ꝓus deficit ifirmus. Mes. qdē solutionē ꝓtinuitatis aut apationē fieri in coꝛde ꝑtus nō patit: imo sūt cā dissolutionis ⁊ mortis. Ex his igit appareret in hoc quesito auctoꝝ nō parua diuersitas. Quid aūt de hoc consequenter apparebit.

Propter tertium quidem sciendus qꝫ coꝛ apa neq̄ solutionē continuitatis tolerat cōfirmatā ⁊ penetrantē. Et rōnabiliter qz omne qō alioꝝ membꝛoꝝ supporat defectus ⁊ nocumēta: id opus vigoꝛosum existere. Hꝫ aūt est coꝛ cū oīuz accidentiū coꝛpoꝛi occurrētiū. primus ꝯcursus est ad coꝛ tanq̄ ad basim vite. Mes. Sed cū fuerit apate aut solutione singularis affectū nō remanet vigoꝛ eius: neq̄ potest aliunde suscipere cum sit vite principium: omniūq̄ radix virtutū ꝓma. Est nanq̄ in coꝛpoꝛe animalis vt caminum ⁊ arx ciuitatis in dria. 37. ac ꝓmus in vniuerso: ⁊ duxi exercitu: quo forti ente omnes militū remouet succubitus ⁊ supple defectus. quādo aūt deficit ois pimitur exercitus: cū is prioꝛ non subleuet alio. ⁊ palin. Illud cui subito interuenit mozs passione propria: nō potest apostemari neq̄ solui: tale est coꝛ. vnde ⁊ Paulus. Coꝛ ſz propriā patiens passionem longe a medicoꝛuz est cura: subitaz inferēs mortē. ¶ Adhuc in coꝛde doloꝛes fiunt q̄ maxime

ꝓpter solutionez continui ⁊ apostema. vnde. A. quinto de anima. Intolerabiles sunt dolores cordis ꝓpter sui sensus excellentiam. Ipsum nanq; est illud in quo ꝑmus anima existit sentitiua. de partibus scđo. dolor autez ꝓe ceteris synthomatuz virtutẽ exterminans deycit. izꝰ apparens de inge. ita vt syncopis ⁊ mors occurrãt hinc repẽtine. Cor igitur non potest apostemari neq; solui modo predicto. Intelligenduz tamẽ in hꝫ declaratione ampliori ꝙ cordis apostema potest multipliciter diuersificari. Ratione partis cordis: efficientis cause: materie apostematis: ⁊ temporis apostematis. Similiter ⁊ solutio continui aut penetrat ad ventres cordis magna subito dextra vel sinistra: vel minime: sed superficietenus substãtiã solnit ipsius magis. Ex parte quidez cordis quia partis sinistre apostema citius apparẽter iterficit aĩal q̃ dextre: ꝑpter quod hac vita ipellitur ad partes licet ipsius cordis vita realiter celerius deficiat ex aꝑate dextre. Ratione siquidez faciẽtis cause: qz quoddã apostematuz euenit a causa iteriori: aliud vero ab exteriori. Ab iteriori quidem velut ex aliqua in ipso generata: vel aliunde ad id expulsa. Extrinseca quidem ceu a gladiatione. Ab ĩtrinseca ꝙpe minus q̃z ab extrinseca ꝓtingit apostema: qz ꝑus accidit alys: vel paulatine alia dissoluitur dissolutõe. A causa vero extrinseca magis cuz cordis extiterit vigor ĩtensior: vt precunte dissolutiõis alia causa. Ex parte vero mãe aꝑatis: qz q̃daz est calꝫ: nõnulla vero frigida. Calida quidem mã mox iterficit apostemãs: frida vo minime. vñ iterioꝝ. ſ°. Passio cordis ſm flegmones vel crisipilas icipiens fieri: corrumpit enĩ ꝓfestim anteq; augeanꝫ he passiones aĩal. ⁊. A. Apostema calm est iterficies statiz. Frigidũ vero est ex eis q̃ sunt difficilia. verũtamẽ raro ẽ ꝙ duricies aut mollicies reperianꝫ in corde: ſz qõ plurimuz euenit est in pãniculo ipsi°. ꝙ si aꝑa frigidũ accidat nõ iterficit in momẽto iterfectionis aꝑatis calidi: sed tamẽ cũ hoc est iterficiens: ⁊ q̃nq; durũ quod accidit in pãniculo ex humore grosso spaciuz mortis prolongat: non autẽ molle humore aquoso distillando: velut humores g in capsulis cordium ĩcisione ĩuenti sunt galli: ⁊ machionis seu simy Ha. In cas sula nãq; galli humor ĩexistebat durus. In illa vero que machionis mollis aquosus magis: iteriorũ. ſ°. Ex pte qdẽ ꝑpis aꝑatꝫ: qm̃ aꝑa cordis ⁊ maxĩe calꝫ vix suscipit ipi° susceptibile ꝓncipiuz. vñ ꝯoar. Accidunt in corde aꝑatis ꝓncipia: ſz anteq; percipiaꝫ de eo mors ꝓtingit repẽte ⁊ sine mora. Silr si solutio ꝓtinuitatis mox ad vẽtres ꝓueniat grandis cõtinuo mors occurrit. vñ Ha. Si quod perforat vsq; ad ventrẽ aliquẽ ipsius perueniat ꝓfestim moriunꝫ ꝑpter sanguinis ⁊ spiritũ fluxuz ⁊ exalationem: ⁊ magis cũ sinister pforatur vẽter. sic ẽt cũ Valia. testaꝫ Serapiõ Quare. A. q̃n accidit corꝑi cordis: vt solo penetret vsq; ad vẽtres iterficit statĩ. si aũt non penetret in ventres volnit Ha. illis nõ solũ eadẽ pforationis die viuere quosdã: sed ⁊ nocte superueniẽte flegmonis rõne facta morte. vnde. A. Et si nõ penetrãs tunc forsasse postponiꝫ iterfectio vsq; ad diem zm. ¶ Sz dubitaꝫ circa ꝑdicta: qz dr̃ia. 47. oñsuz cordis vẽtrẽ dextrũ ꝓncipaliorez forez ⁊ longeuiorẽ sinistro. Dic aũt dictũ citius vitam deficere ꝑpter penetrationez in sinistruz ventrez pertingentẽ q̃z in dextrum. ¶ Dõm ꝙ vita duplex est. Una quidem ꝑmaria: ⁊ ea est cordis. Altera secũdaria participata ab ista in partes per motũ cordis ⁊ artarias. Prima qdez ꝓncipalior ⁊ longeuior est in ventre dextro q̃z in sinistro: vt monstratuz est dr̃ia preallegata. Secũdaria vero de qua nunc est sermo longeuior ostẽdit in sinistro: eo ꝙ artarie ab eo vẽtre originanꝫ cordis per quas vt dictũ vita dirigitur a corde in membra. Per hec siquidez audienti apparẽtes auctoruz sopiuntur auctoritates.

Propter quartum

ad primum dicenduz ꝙ cor vt ostensuz mõ quodaz ⁊ apostema ⁊ imparis solutionem patitur. Aut ꝙ non est necessariũ ꝙ omne quod nutritur ĩcurrat apostema: vel per viam reumatis: aut ex residuo nutrimenti: qz non poterit materia in ipsuz penetrari neq; retineri: vel ex nimio expellitur vt cordis vigore: ⁊ ideo primo scđa. nõ dixit superfluitatem simpliciter ex nutrimento membroꝝ residuam iducere apostema: sed cuz ipsuz penetrauit: aut in ipso acciderit. ¶ Ad aliud dicenduz ꝙ cor licet obtineat mediuz duoruz membroruz ⁊ molliuz: id tamẽ non est sufficiens apostematis causa cuentus cuz membruz recipiens fuerit forte illius materiaz propellens ad alia quale cor extat proprie. Dictum nanq; prius vnam fore sex causarum apostematis membri suscipientis imbecillitatem. ¶ Ad aliud dicẽdũ ꝙ qualiter apostema ⁊ solutio ꝓtinuitatis cordi aduenias apparuit. Aut in hꝫ deficit particulari: non tñ instantiaꝫ vna vniuersalis veritas remouetur nãlis ac medicinalis: ꝑcipue cũ medicina in determinatione verificetur: vt ad multuz vel saltez incipiunt. ¶ Ad aliud dicẽdũ ꝙ febris molestior reliquis passionibus extensione. totũ enim sicut eius denotat ratio ꝓtinet corꝑus: non tamen intensione vt syncopis cordis tremor frequens ⁊ dolor intẽsior. Neq; febris licet cordis passio ꝑpria: decimo de inge. pluribus alys molestior cuz in totum corꝑus expandaꝫ ab ipso: ita vt virtus illius diffusa reddatur remissior aggregata. ¶ Ad aliud dõm verum esse: sed tamen egritudo fore non põt: nisi ꝑmaneat vita. Fortissima vo huius cordis passio vitaz priuat. ¶ Ad ea etiã que alterius partis: ⁊ ꝑmo ad primũ dicenduz ꝙ cor nullam grauẽ sustinet passionẽ hoc est solutionẽ cõtinuitatis ⁊ apostema: malam tñ sustinet complexionez velut febrẽ. Et id cũ imparis solutio: vt dictum: in ventres cordis: ⁊ maxime sinistrum peruenerit: neq; aꝑa completuz ⁊ ꝑprie calidum. Similiter quãdo ꝓncipium vt cor adeo fuerit corruptũ ꝙ vita nõ possit impartiri sibimet ⁊ partibus: egritudinẽ non tolerat: cuz ea vitam priuet. Quod imparis agit solutio penetrans in ventres ⁊ cõditionatũ apostema. Quãtum etiã veritatis signũ contineat apparuit: ⁊ ꝙ ipsum ex causa ꝓuenit interiori ⁊ nõ extrinseca magis euentuũ toleratiua. Sic igitur vt ad vnum cor in eius suba nõ patiꝫ aꝑatis cõfirmationem cuiucũ sqz: neq; imparis solutionẽ penetrantẽ. Aut sanabilem quecunq; sit: vt quidaz volunt exponere. Cor nanq; potest dici non tolerare apostema vel solutionẽ: quia non possunt hec in ipso sanari: cum enim quis cuadit a lesiuo: id proprius dicitur tolerare. Potest vero dici tolerare: qz apostematis principium ⁊ solutionẽ non penetrantez: vita adhuc durante aliquãdiu. ¶ Differentia. XCVIII.

Quod egritudo consueta

sit deterior insueta monstraꝫ: quoniã ſm veterem. Exoluti multotiens ⁊ fortissime sine manifesta occasione moriũtur repente. Et damascenus. Frequẽtatio egritudinis in mẽbro principali dissolutionẽ denunciat corꝑoris. Primo quoq; tertia cui frequẽter contingit incubus ⁊ scothomia expositus est epilepsie. Tales aũt passiones cõsuete videnꝫ: cũ multotiẽs dicanꝫ fieri: ex quo ꝓsuetudo cõsurgit. ¶ Adhuc egritudo simpliciter ledit. hoc enim est de ratione ipsius: itaq; maior egritudo magis ledet: ⁊ maxima maxime: hꝫ vero videtur ea que consueta respectu incõsuete. Ex pluribus nanq; lesionibus numero. vniuersalis grandis consurgit lesio. corꝑus etiam redditur magis habilitatuz ad patiendum cum virtutis debilitate. Palin. Illa deterior

egritudo que difficiliozis extat eradicationis: cum ea sit ipsius malicia ꝓpter inseparabilitatē: vt apparet in lepza ⁊ ethica cōfirmatis. Talis vero egritudo cōsueta: cum ex multotiens occurrere fuerit impssa: ⁊ in habitu redacta. ¶ Itidem. sicut sanitatis plurimus euētus melioz est q̄z vnus: sic ⁊ egritudinis multus occursus erit deterioz vno cū cōtrariozū cōtrarie rationes. scō de ge. ⁊ coz. Eti. Laboribus assuete deditis: ⁊ vniuersaliter excessiuis: conspicimus breuiozis existere vite: ⁊ si ꝺsuetudine sint astricti: quare silr ⁊ ī egritudinib⁹ erit: ita q̄ morbus cōsuetus insueto deterioz. Qō etiaz indicatur de medicatione dubi vulneris in crure. regiminis acutoz secūdo.

Oppositum quoniaz Hippocrates. Assueti gsuetos ferre labozes. Palin. ƒz q̄sdam minime ꝓbatos: nihil ꝓhibet langozosos lōgeuos existere: de causis lōgitudinis ⁊ brenitatis vite. Decimo quoq; almāsozis. Egritudo in homine semp sano: qui fere nunq̄z egrotauit timozosa. ⁊ quarto scōa. Quādo infirmātur sani: ⁊ qui tarde infirmant pauce infirmitatis significat mortē. Jn oppositis autē secus contingit. ¶ Rursus. Egritudo ledit ꝓpter ꝺtrarietatē ⁊ oppugnationē ipsius ad naturā: sed hec minoz est: cū ipsa fuerit cōsueta. Ex cōsuetudine. n. in quoddā mediū cōcidit vniformis cōuentus: vt apparet aphoziſ. z. Jn ea vero que ꝺsueta secus existit. ¶ Amplius. apud Hippocratez ⁊ Ga. subituz nature ꝓeliatiuum omne. non enim ea repentinas sustinet mutationes: sed egritudo ꝺconsueta subita respectu cōsuete: ꝓpter quod ⁊ ipsa deterioz erit assueta.

Propter primuz quidem sciēdū q̄ quid sit morbus. 7z. apparuit differētia. Cōsuetudo vero est scōa quedā nā ex vsu paulatim acquisita. Est enī velut. nā de aere ⁊ aqua. Qō declraſ ex natis habētib⁹ capita elōgata ex applanatiōis cōsuetudine in naturā cōuersa. vnde de memozia ⁊ reminiscētia. Tanq̄z natura consuetudo. q̄ autē sit natura secunda indicatur cōplexionū scōo. cū dicit. Adiectine nature assuetudines simt. ⁊ ꝓmo theozice aphoziſ. libzo testatur Hippo. consuetudinez secūdā esse naturā. Consurgit aūt ꝺsuetudo ex vsu frequēti. hic nāq̄z extat ꝓmiū quoddam consuetudinis inductuz: que tanq̄z actio est ⁊ perfectio. Non enim ex vno aut duobus actibus cōsurgit vsus verū ex plurib⁹. vnde ꝓbl. zi. Cōsuetudo est multotiēs ⁊ cōtinue aliquid facere. Oportet etiā paulatim ⁊ equaliter cum eo q̄ multotiens aduenit occurrere. Qō eniz repente ⁊ vniformiter accidit in natura cōsuetudine nō cōscendit. veruz potius corrūpit eandē q̄to amplius occurrerit: cū trāsmutatiōes corrumpant illam repentine. Qō etiā indicant anus ⁊ puella ex veneno serpentū ⁊ napello nutrite. differentia. i4. z. Qm̄ paulatim ⁊ ordinate vse fuerunt illis: ⁊ maxime a ꝓncipio. vescebanť autez his deinceps vt alimētis. Ex his quoq; pōt haberi q̄ consuetudo fit quedaz natura: ⁊ q̄ ea adiūgenda est rebus ānexis cōplexiōe mediante: vt satis ex ꝓmo colligitur theozice: ita vt ⁊ res sint gnāq̄z rebus naturalibus annexe: etas: sexus: qualitas: color: ⁊ cōsuetudo. Deterioz quoq; dicit aliqua egritudo duplr: aut qm̄ lesionē iferat molestiozē cū seuiorib⁹ ꝺcisionib⁹: vel q̄ difficiliozis sit eradicatiōis ex parte: ceu apparet ꝓmo ꝓma. de melācholia gnāta ex melācholie subtilis nālis adustione aut grosse.

Propter secunduz quidem sciendum q̄ aliqui simpliciter ꝓtulerūt morbū cōsuetuz deteriozem insueto: q̄ magis fit: ⁊ passio magis facta omnis abycit a subiecto. thopicoz. 6? Alij aūt ex aduerso dixerūt etiā indiscrete insuetuz peiorem consueto: id approbantes: quia singulū consuetū fiēs minus extat nociuū. aphoziſ. z. Qō tamē verificatur magis de rebus nō naturalibus: sicut mōstratur inspicienti. Mouebantur etiā ex tactis in argutis: quozū cuz primis manifestabiť defectus in sequēti dicendoz: cū multipliciter dictū suscipiāt indistinctū. Et ideo nōnulli dixerūt ꝓpinquozes facti veritati q̄ egritudo est duplex: q̄dā nāq̄ pernitiosa grādez afferēs lesionez vite ꝓncipys: ac ipsius instrumentis: ⁊ talis est deterioz q̄to plus occurrit: ⁊ redi videtur consueta. Est ⁊ altera nō sic molesta: neq; adeo vite principys inserta: ⁊ eozum instrumentis: sed potius partiū eueniens extremis: vt passiones iunctuaruz: aut alie parue quecūq̄: ⁊ talem consuetaz dicūt minus deterrentez incōsueta. Et fortassis id ƒm ꝓmā partez: precipue calūniam potest pati: quia egritudo tanta ⁊ talis non pōt fieri cōsueta: cuz moꝛ ⁊ inequaliter occurrat: quod est cōtra rationem cōsuetudinis assignatā.

Propter tertium vero sciendū ac vlr dicendū cōparationis canone. dīa. z7. ſpposito q̄ in egritudine ꝺsueta sunt duo. Est nāq̄ in ea sensibile operationū nocumētū inquātum egritudo existit: ⁊ ita quāto plus occurrit ⁊ in ꝺsuetudinē deducit deterioz reddit insueta: ⁊ ꝓprie cū ordinē nō seruauerit: ⁊ nocumentū fuerit maius ex parte lesionis virtutis q̄z iuuamentum rōne consuetudinis inducte. vnde tertio ꝓma. Quādo paroxisimi epilepsie cōtinuanť iterficiunt. Similiter reciduatio deterior est sua radice. dik ferentia. iii. ⁊ precipue in pleuretico pipleumonico ⁊ paralytico est apparēs reciduatiōis pnicies. Qō ostendit. Omne nāq̄ qō virtute deycit pluries aduenies ⁊ consuetum est factū deterius eius opposito cū semp aliquid abyciatur a substantia: talis vero est morbus consuetus inquātum lesionez importat: ⁊ ideo sexto. de re. sa. Quecunq̄ corpora egrotatiuam habuerunt moꝛ in generatione ꝓma constrictionem nequaq̄z deueniunt vnq̄z in senectutem. si vero deuenerint omnino vnā aliquā egritudinem ꝓpriam habebunt. Et confirmatur. q̄ nō soluz consuetudo rerum ꝓeter naturam nocet inquātū talis: verū ⁊ nō naturaliū. vñ ꝓmo tertia. Jlle ī quo mala digeruntur cibaria nō decipiatur ab hoc: qm̄ in eo mali deinceps generabunť bu. egritudines inducentes pernecantes. Ex alimentis enī quantūcunq̄z benignis recte admīnistratis ⁊ consuetis effectis tandē totum aduenit aquaticū fieri ꝓpter continuā repassionem causatam ex contrarietate ipsozum ad corpus. dīa. iiz. si vero considereť egritudo ab eo q̄ consueta: vt cū quis semel in anno aut bis: vel amplus paroxismos ꝺcurrit aliquos tertiane vel calculi. aut dolozes arthetico zum ꝓpter habilitatem ⁊ affinitatem quā membza recipiunt ex multotiens occurrere talibus passionib⁹ minus deteriozes reddunť insuetis. vnde Alexander in ꝓbleumatibus: propter quid crebzius fieri q̄ egritudine consuetū non tm̄ contristat naturam: ⁊ maxime cum ex materia fiant minoz. velut. n. alimenta consueta ventri aut epati quandam affinitatez secum recipiunt: ⁊ in quoddaz transducunt medium: ⁊ si sint ꝓxima. aphoziſ. z. ita ⁊ passiones ꝓtracte ⁊ sibi similes in membzis agunt suo modo. Ab eo nanq̄ quod consuetum non fit passio. ꝓmo quarta. vnde tertio. i6. Qui consuetus est incurrere corporis colericam passionez: nō habet ex ea timozem sicut ille qui non est consuetus in ea. Et forte dicetur ꝓpter eius accidentia moꝛ terribilissima. Quare Alexander. grandis nata contra difficilem passionem armatura extat consuetudo: egritudo vero consuetarum aliqua. Palin. Natura sagaciоz doctioz fit. Ex vsu nanque frequenti sibi obuiandi inuenit viam qua malam alterat complexionem: aut materiam causantem egritudinem expellit. Hanc etiam sentētiā sapit Aris. ꝓbleumatū. zi. Vult enim q̄ oblata ⁊ facta est siue

actiones semp cõferant ⁊ delectant rõne habitus ꝓsuetudine inducti. Ex pte tamẽ repletionis que cõsurgit ex assumptione cõtinua ⁊ actionis absq; itermissione peracte inducit lesio in ptes suscipiẽtes assidue: cũ potẽtie nostre sint finite. ꝑmo ꝑma. hoc enĩ nocumẽti superexcedit iuuamentũ habitus cõsuetudine acquisiti. Ex his igit ꝯcludatur q; hõ egritudo cõsueta iuuamẽto: qõ acquirit ex consuetudine minus erat deterrẽs q̃ inconsueta. Et ꝓprie cũ ex hoc maius fuerit iuuamẽtũ q̃ rõne lesionis virtutl nocumẽtũ. Et nosce q; cosuetudo actiue ꝑpe animatis ĩexistit: Et aĩa ꝓcipue rõnali cũ valeat ad opposita. Inanimatis vero quoꝝ forma ⁊ motus est a generãte minime. Lapis enĩ si decies milies sursuꝫ ꝓiciat: deorsuꝫ ruit cõtinue: nullũ ꝓmanẽdi supius cõsuetudinẽ acgrẽs. et hiscorum scõo. in eis tñ metaphora: ⁊ fm q; in vsuꝫ pueniunt animatiũ põt consuetudo insurgere: vt campana ⁊ clauis ostendunt diutius operate.

Propter quartum quidem lꝫ vtcũq; iaꝫ appareat dicendũ ad p̃mos sermones simul ꝓcedẽtes q; passiones q̃s tangunt fieri nõ possint vt declaratũ cõsuete cũ subito aduenĩãt virtutẽ etiã ꝑncipaliũ deyciãt. ¶ Ad aliud quid dicẽdũ ostensuꝫ. Inquãtũ enĩꝫ egritudo aliqua põt fieri cõsueta insueta minus ledit ꝓut autẽ lesionis rõnẽ ex egritudie importat deterior existit. ¶ Ad aliud dõꝫ q; egritudo cõsueta supposita ceteroꝝ equalitate deterior est: qz difficiliorꝭ curatiõis: vt lepra pleuresis: qõ nõ petit quesituꝫ: lꝫ vt molestiorẽ lesionẽ: ⁊ accidẽtia iducit. ¶ Ad aliud dicẽdum q; sanũ ⁊ egrũ nõ sunt fortasse oĩo cõtraria. differẽtia ostẽsiuꝫ. 7 z. Aut lꝫ rõne ꝓtietatis sic habeat cõtingere: ꝓpter tñ ꝓsuetudinẽ secus euenit. ¶ Ad aliud dicẽdũ q; illud cõtingit ꝓpter nocumẽtũ qõ annexũ est ⁊ mõstratũ rei ꝓsuete: ⁊ nõ solũ ꝓter nãm. verũ ẽt nõ nãli. Quãtuꝫ vo sermones ac rõcinatiões ptis psuadeãt alterius tangunt prout frequens eius vsus magis confert q̃s egritudinis lesio in virtutem. ¶ Differentia. XCIX.

Quod pleuresis dextri lateris sit deterior ea que sinistri videt quoniã illa est deterior egritudo q̃ amplius materie colligit: cũ nõ solũ qualitate: sed etiã quãtitate egrotari ꝓtingat Talis quidẽ est que lateris dextri: eo q; id latus pleni⁹ est ꝓpter epar cũ corde latioꝛũq; meatuũ. ¶ Rursus. Egritudo mãliũ que libere nõ põt expurgari deterior est aliqua. hõ aũt q; lateris dextri: ⁊ nõ sinistri: cũ a corde in sinistrũ ⁊ ꝑpe in hoĩbus: nõ aũt in dextrũ ꝓcedat vna vena in gntã delata spõdilẽ: que in octo lateral costas exterminat interiores. ꝑ ꝑma. ¶ Amplius. illa est deterior que in parte cõsita est sensibiliori: tũ ꝓpter dolorem ad ipsaꝫ reuma attrahẽtẽ: tũ etiã nõ ꝓpter fortes tolerare medicinas. sensus enĩ intẽsus mẽbri nõ fert hõ: velut qui stomachi. Remissus vo vtiq; vt qui splenis. 7. de inge. Sed pars dextra sensibilior est sinistra cũ tẽperatioris sit cõplexionis qua ꝓfectio reddit sensus. Palin. Peior est egritudo q̃ in mẽbro pluris motus: ⁊ maxime apostema: cũ in eo ꝓtinuitatis adsit solutio: cuius cura ꝓturbatur motu. dria. 194. Hõ vero est pleuresis lateris dextri: cũ moueri sit ĩ dextris: fulciri aũt ĩ sinistris. de ꝓgressu aiantiũ. itaq; pleuresis later| dextri deterior ea q̃ sinistri.

In oppositum quia illa deterior est pleuresis que nobiliorez ledit ptem digniorꝭ mẽbri. hec autẽ que sinistri cũ corde vẽter sinister sit nobilior dextro. 6. de iuuamẽtis. Eti. Illa pleuresis peior in qua intẽsiora existũt accidentia. Ea vero que sinistri ꝓpter caliditatẽ: ⁊ ad cor ꝓpinquitatẽ: qz lꝫ in oĩbus animalibus situetur cor fm mediuꝫ pectoris loci: in hominibus tamen parum inclinatur ad sinistram. de partibus tertio. ¶ Adhuc. illa videt deterior egritudo que in parte cõtingit debiliori cuꝫ effectus egritudinis sit debilitare partes ⁊ corrumpere. talis vero est sinistra respectu dextre: vt indicat motus. Igitur pleuresis sinistri lateris deterior est illa que dextri.

Propter primum quidem sciendum q; pleuresis ẽ apostema lateris calidum. dicitur nãq; a pleura seu pleron quod est latus. Egritudo enim multipliciter caracteriçatur secundo curatiue. aphorismoꝝ quarta. ⁊ ꝑmo scõa. Aut enim a parte cui accidit: vt hic pleuresis: pipleumonia: podagra: nefresis a renib⁹: ⁊ obtalmia ab oculo. obtalmus enĩ oculus ⁊ reliq̃. Uel a causa vt cholerica: vel melãcholica passio: a cholera vel a melãcholia causatis. Seu ab essentia morbi sicut febris. sua enim essentia est calor vel feruor. vnde a pir grece: quod est ignis latine consequitur pire/tos. i. febris. Et similiter apostema sicut phrenesis. i. mentis permixtio: quod denotat apostema capitis anterius syrsen dictum. litargia: idest obliuio quo apostema notatur partis posteriorꝭ cerebri. Tenasmon ab extensione. Spasmus a contractiõe. Uel a suo simili: sicut egritudo dicit leonina et elephantia que sunt spẽs lepre fm quas patientes disponunt vt leones ⁊ elephantes: ⁊ cancer ei⁹ similitudine. Uel qz primitus quis sic dictus hõ curauit egritudinez: vt ulcera caronie. Aut ea passus sicut ulcera balchie. Et hõ appellationes ⁊ ꝓprie tres vltime inutiles sunt ⁊ ad curandũ laboꝛiose. i. 4. de inge. Est autẽ apostema tumoꝝ ꝓter naturã: in quo tria genera continent morboꝝ: vt mala complexio: praua compositio: ⁊ solutio cõtinui. Calidum quidẽ existit aliquãdo ꝓpter naturaꝫ simul ⁊ putrefactionẽ: vt quod ex colera ⁊ sanguine. Interdum vero ꝓpter putrefactionem solum: ceu quod ex flegmate ac melancolia. Quãq; enim he materie sint frigide de se: accidẽte tamẽ calescunt vt putrefactione. Est autem pleuresis duplex: vera. vꝫ. ⁊ nõ vera. Uera quoq; amplius fit in panniculo costas interius cooperiente: ⁊ ĩterdum distinguente pectus per medium: ⁊ diaphragma te. Cuius quidẽ signoꝝ quedã sunt ꝓpria ⁊ inseparabilia vt fe. continua: doloꝛ lateris pungitiuus: tussis: hanelitus angustia. ⁊ pulsus serinus. Et alia impꝛopria etiaꝫ inseparabilia: puta maxime illius lateris: vt q; ascendat doloꝛ in furcam vel in diaphragma descendat. Est ⁊ altera nõ vera que in musculis pectoris ad exterius generat. Cuius signa sunt tumoꝛ fortassis apparẽs: quãdoq; tussis sicca: doloꝛ lateris: ⁊ angustia hanelitus: ⁊ febres remissiores. Materia vero pleuresis sunt quattuoꝛ bu. ⁊ maxime colera cũ sit subtilis acuta in panniculos penetratiua: dein de sanguis: raro vero flegma: iuxta illud veteris. Aciduꝫ eructuantes raro fiunt pleuretici: q̃ rarissime vero fit ex melancolia. tertio. x. ⁊ in his que de crisi. Apud quosdam vo nequaq̃ ceu vitiaticũ cũ sint bi bu. duo grossi viscosi penetrare in partes solidiores inepti. Sed ĩ peripleumonia cõtingit ecõuerso. nam accidit ex flegmate maxime. ex colera vero ꝓpter eius subtilitatẽ ⁊ resolutionẽ minime: vt apparebit dria subsequẽti. Pleuresis vero velut apostematũ reliqua resoluit aut suppurat. i. saniatur vel in duriciem cõuertitur qõ contingit rarissime aut nunq̃ fortassis ꝓpter caliditatẽ loci. Transmutat ⁊ aliquando in pipleumoniã: dria sequẽti ac interdũ ptisi interficit ac syncopi. Id autẽ deterius ad qõ plura ⁊ intensioꝛa sequũtur accũtia ⁊ vlr grandius periculũ. Latus quoq; dext̃ ⁊ sinistrum. differẽtia. iꝫ. ostendetur.

Propter secundum quidez sciendũ ali quos dixisse pleu-

resim dextri lateris deteriozē:eo q̄ in latere sit nobiliozi: ⁊ cū particulariū ipozozi.ē. Quib⁹ dicēdū q̄ nō est simpliciter ꝓnūcianduz hāc fore peiozē: ceu ex dicendis apparebit. Iz enī latus dextrū sit nobilius sinistro apud Ar. Dico aūt ſm Ar. q̄ Ha. visus ē oppositū sentire. dīa. 4. 7. nō tñ ꝓpter hoc nocēt amplius pleuresi: cū vt ostēdetur distet magis cū alijs ab ipso: neq; ipozotio particulariū iterucnit. eo q̄ mā eidez cozresp̄det: cū latus dextrū pluris sit materie collectiuū sinistro. Aly vero dixerūt illā q̄ sinistri deteriozē cuz cozdi vicinioz extet: que lz vt sic peioz existat: alio tñ vt apparebit modo nō extat deterioz: ⁊ ideo cū determinatione opus magis fit dicere.

¶ Propter tertium quidē sciēdū cōparatiuo ꝑmitus canone subtracto ꝑmitus veritas subiungaī: ac denuo q̄liter pleuresis expurgēt empimosa. ¶ Propter ꝑmū hō sciendus q̄ egritudo dupl'r pōt dici deterioz: vl'rōne acumis ⁊ accidētiū emergētiū in ipsa: aut ꝓpter quātitatē ꝓuocātis māe Quātū quidē ad ꝑmū vt que sinistri lateris deterioz: quo vero ad alterū ea que dextri: qō ⁊ tertio inuiī. io. ita. Quidam nāq; ponūt pleuresim lateris dextri deteriozē: alij vero eā que sinistri. verū veritas est q̄ ꝓpingoz parti sinistre deterioz existit: fz est cōueniētioz ad hoc vt matureī: ⁊ recipiat resolutionē si fuerit de ꝑpetate ipsius vt recipiat illud: ⁊ illa que remotioz est a parte sinistra est saluioz: verū ipsa est ex parte resolutiōis ⁊ maturitatis magis iobediēs. Uideī itaq; Al. velle q̄ deterioz sit lateris sinistri ꝓpter vehemētē inflāmationē ꝓgrediētē in latus vbi fit ex cozde: q̄re aptioz reddiī resolutioni ⁊ maturationi: vt inquit. In ea vō que partis dextre secus cōtinget: ⁊ iō inobediētioz ꝓnunciaī resolutioni ⁊ maturatiōi. ¶ Quare in amplius sciēdū q̄ pleuresis aut termiaī p resolutionē ⁊ suppurationē: ita vt expuaī q̄ eius digestū cōtinue. Et ita que sinistre ptis dū accidētia seua possint tolerari laudabilioris est terminatiōis ea que dextre: vel p rupturaz apostematis taliter vt sanies cadat in mediastinū alterius duarū pectoris cōcauitatū. Et ita que in sinistra deteriozi: eo q̄ sanies fortassis illic acrioz caliditate ibidē: vt vidēbiī qualitatiua. Meatus etiā ac vie q̄bus fit expurgatio arctiozes cū vtutis minoris cōstātia. Pōt siquidez ex diuersitate situs pleuresis hec q̄stio diffiniri. nā cor ad sinistrū vt inductū vtcūq; iclinaī latus. vñ tertio. ii. Cor positū est in medio pectoris: qñ est tēperatioz locus: ⁊ declinat magis ad sinistrū: vt elongeī ab epate: ⁊ habeat epar locū amplū. Adhuc ꝓpter caliditatē cozdis epatis ⁊ motum calefaciētē pars dextra extolliī ⁊ ampliaī vt distet magis a cozde. Plus autem distans nō adeo ledit: quare que sinistri pleuresis deterioz erit dextra. Qz ⁊ siquis aduertat sensū perspicaciozē lateris dextri dicet eā que ipsius deteriozē cū minus toleret medicinas: q̄ si tamen virtus fortioz cōstiterit eā poterit ꝑfectius expellere. ꝓpter quod omnibus diligēter pariter cōsideratis pleuresis sinistri lateris deterioz ea que dextri: ceu materia loc⁹ sym thoma ⁊ modus purgationis ostendūt. Qz sigs dicat concessisti latus sinistrū calidius dextro: qō non videī ꝓpter splenē illic entē ⁊ getē ipsius: ac q̄ in ptē dextrā coz pflat magis situaturq; epar: ⁊ eius motus existit. Dicēdū q̄ fz aliquā partē lateris dextri: puta iuxta coz caliditas potest esse intēsioz: eo q̄ ipsa q̄litatiua acuta intēsioz est in parte sinistra. In dextra vero q̄titatiua: remissa vero qualitatiua: lz totuz dextrū sit calidius sinistro toto ꝓpter antemissa. ¶ Sciēdūq; amplius q̄ pleuresis diaphragmatis deterioz est: illa ꝓnter que pāniculi per mediū pectus pti entis. deinde que lateris sinistri: ⁊ deinceps q̄ lateris dextri. que nāq; diaphragmatis deteriora sequunī accidentia: vt rōnis ꝑmixtio siue phrenesis ⁊ reliqua. vñ dictū est antiquitus p hrenes a phreno vel phrenomo qō est sapio. ꝓpter enī ipsarū apostema phrenesiz quis incurrit ⁊ corrūpitur rō ⁊ sapiētia. iterioz apparēs. 5. vñ de partibus. 3. Qz ꝓturbat itellectū ⁊ sensuz phrenū lesio: ꝓpter hoc vocaī phrenetes tanq̄z participātes ipsius qō est phrenon a sapo. ¶ Propter hō q̄z scōm nosce q̄ cuz circa. 14. dies sanies erupta ceciderit in pectoris mediastinū trāsfunditur in empima ſm veterē: nisi circa. 40. mūdificeī dies. Modus autē mūdificatiōis sanici ex pectore ponitur ab Erasistrate p venarū ⁊ artariarū sanici ingressium: ⁊ inde tandē ad pulmonē decursuz quem longius ꝓpugnat Hal. interioruz q̄nto. volens sanié venas aut artarias subigredi minime: sed ea potius digestione subtiliante habilitata pozositates subintrare pulmonis: ⁊ merito: quia nature ⁊ maxime fortiuxta Ypp. nihil potest in expellēdis repugnare supfluis. etiā si fuerit grossa materia ⁊ vie angste. aphoris. 7. Uidemus enī q̄ apatis materia cuz ipsam natura a quibusdaz expellat locis etiaz ptransit ossa. Ea nāq; sanié de meditullio expellit ossis in q̄ fozas. Est autē hic modus: qñ pulmo fz Ha. nullū motū habet ꝓpriū sz dilatationis motu ⁊ ꝰstrictionis mouetur pectoris ⁊ diaphragmatis vt apparebit ꝰñr. Cum. n. pectus ampliatur dilatatur pulmo vt impleat pectus: aliogn vacuum cōcideret in ista. 4. negatū phy. dilatato vero pulmone ac pozis ipsi⁹ apertis sequela ēt que ad id qō cuacuaī sanie subtiliata ingrediī cosdē. Cū aūt pectus cōstringiī sil'r ⁊ pulmo cuius gdē ꝰstrictione sanies cōprehensa p ramos trachee artarie ipelliī minores versus maiores mō quo humidū spongie īmissum leuiter cōpresse ipelliī in locū ipressioni oppositū. cuz vō dilataī pectus postea ⁊ ꝰñter denuo simul pulmo reliqua pars suscipiī sanici q̄ hoz cōstrictione impellitur ad interioza subsequente vt dictuz pulmonis: ⁊ pexistente versus tracheaz expellit artariā: qō tandem sic euenit: donec tussi expellaī ab extra. Ipsa nāq; est motus quis nature ac instīm quoddā quasi quo contenta in pectore fozas ꝓpulsantur.

¶ Propter quartum quidē ad primū dōm q̄ lz pleuresis partis dextre plus colligat materie illud ꝓportionaī' ineſt sibi: ⁊ vt virtus fortioz in illo locusq; latioz. Aut concedēduz vt apparuit q̄ ipsa est deterioz per viam suffocationis. ¶ Ad aliud dōm q̄ materia empimosa ens ī pectore nō expurgatur per ingressiuz in venas vt sensit Erasistrates: sed per introitū vt declaratū in pulmonem. Aut delatio pretacte vene ſm alios ē etiā ī parte dextra. ¶ Ad aliud quid dicendū apparuit. ꝓpter sensum. n. melius nociuū expellitur. ¶ Ad aliud dōm q̄ lz motus sit ī dextris. nō tamē cum gs laboraī. solus nāq; musculoz pectoris sufficit mot⁹ infirmi. n. iniacēt stratis rarius ꝓcedētes: nisi q̄ repatriādi vrgeat cos necessitas. aphoris. z. vñ. 7. de ige. Cerebri opus est sanis ad actiōes q̄ ſm volūtariū motū Egrotātibus vō respiratiuis solū. ¶ Ad ꝑmuz vō alteri⁹ partis dōm q̄ lz ꝓcessum sit pleuresim lateris sinistri: ea que dextri eē deteriozē vt sepe nō tñ id venaī argutū oio cū oīsuz sit. dīa. 4. 7. q̄ latus dextrū nobilius ē sinistro. ¶ Ad aliud iam ſm. Al. apparuit quid dōm. ¶ Ad aliud etiam visum. lz enim totum latus sinistrū sit minus calidum dextro nihilominus nihil ꝓhibet aliquā partez sinistri calidiorem: vt tactum ea que dextri.

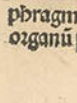

T quia dictū pulmonez nulluz habere motū nisi p lacertos pectoris ⁊ ꝓprie diaphragmatis dubitare ꝰtingit: an pulmo sit ꝓprium organū hanclitus vel diaphragma. q̄ aūt pulmo vī. nā de partibus. 3. Respirandi organū pulmo ē ꝓncipiū mot⁹ bñs a corde. Ac scdo collz.

Non est dubiū ꝙ pulmo est instrumētū ꝓpriū banelitus. ¶ Adhuc illud videt ꝓpriꝰ istꝝ alicuiꝰ qō ordiat totaliʳ ad illud. hꝰ vero est pulmo: nō aūt diaphragma. vñ ꝑ prima. pulmo facit iuuamētū. Eti. Cū banelitus sit motꝰ pectoris illud mēbrū erit ꝓpriū organū eius qō est calidū leue: ⁊ ppe partē maxime nobilē. hec enī ordinant ad motuꝫ. sed hꝰ quidē est pulmo. Nutriť enīꝫ sanguine calido cholerico. dria. zi. Leuitatēꝙ ipsius denotat supnatare: ꝛplectiturꝙ cor oīꝙ ⁊ maxīe cū dilatať. diaphra vo est pāniculus: qui ex pāniculo tegēte costas iterius ⁊ siphac cōponiť. Est ⁊ frigidus terrestris grauis: ⁊ velut gs asser: cōclauās vndiq; inferiꝰ partes pectoris ĩadinuicē: qō tale aūt nō facit ad motū: verū ad quietē magl. ¶ Rursus. Illud quod amplius appropriať motui pectoris est ipsiꝰ verū organū: cū motus ad mobile oporteat ꝓportionē ĩ uenire si pulmo magis assimilat illi ꝙ diaphragma. Est nāq; motus eius nālis: cū fiat in sōno. plures ēt banelitus sine intētione pficiunť: at motus diaphratis ꝓportionať motui volūtario magis cū cū obtineant musculi. ꝓpꝰ itaq; instꝝ banelitus est pulmo ꝙ diaphra.

In oppositu de iuuamētis enī. 7. Diaphra est musculus per quē fit banelitus: ⁊ est diagonaliʳ positꝰ. diagonalitas nāq; talis iuuat banelitū iuuamēto magno. ⁊ iterioꝝ. 5. Diaphragma ē organū respiratiōis. ¶ Amplius. illud est organū banelitꝰ cui ĩest moueri: cū sit vt dictū pectoris motꝰ ac etiā sentire. sed tale vt videbiť est diaphragma: nō aūt pulmo: cuꝫ careat sensu de se ⁊ motu. Ipse quidē sequiť pectoris motuꝫ. ipsiuꝫ nāq; ꝑ se nō hꝫ. tertio theorice. est ⁊ caro eiꝰ simplex. cōplexionū. z. ¶ Adhuc ꝓmo scōa. diaphragma est ꝓncipiū ⁊ radix opatiōis pulmonis in trahēdo aerē. Diaphragma igiť certius erit banelitus organuꝫ.

Propter primum quidē sciēdū ꝙ pulmo est terminus caliditatis nālis in euētationē cordis ordinatus. Separať. n. ⁊ distinguit aialia calida: ceu sunt maxime terrestria a nō calidis. Calidioza. n. egerūt ĩ euētationē caloris pulmone: ceu sanguinē habētia. Reliquis vero suffecit euētatio vel bracbys vt piscibꝰ: aut succinctorio sic enthomis. dria. si. Eius enī dilatatiōe aerē ad intrinsecū cordis deducēdo: ⁊ eius cōstrictiōe foras expellēdo fumū vapororuꝫ sipercalefactū. Calor igiť cordis ꝓmanet ꝓteparatꝰ. Et ipe quidē cōstituiť ex carne simplici ramis trachee artarie: vena artariali: ⁊ artaria venali sibi delapsis a dextro cordis ⁊ sinistro vētriculis ac pāniculo cū portiōe nerui paucina. Cuius quidē due fimbrie vtrinq; dextra ⁊ sinistra: ordinanť in cordis euentationē. Quinta vero que in medio reliquis maior fere quiescēs vene magne facta sustentaculū ⁊ strametū. Est aūt diaphragma mēbrū cōpositus ex carne: vt ostendiť circa gladiatā maxime ac pāniculo tegēte costas supiori: ⁊ siphac vētris inferioꝝ. ꝑm tñ. A. 3ª decima. poniť tertio ipsius tunica media que in veritate chorda existit. Et id siquidē pectꝰ terminat oē ꝑm ꝙ ptēdunť coste: ita vt posterius duodecime occurrat spodili: anterius aūt in oppositū cōcidat septime. Cingēsq; costas falsas veris applicať anterius vbi circa gladiatā caro intercidit in vtrorūq; ipsius pāniculoꝝ medio. pueniuntq; ad ipsuꝫ rami neruoꝝ ex sexto eoꝝ pari qui cerebri: ⁊ post quartū illoꝝ qui spodiliū collis nucha ita vt sit musculus etiā insignis vnus substātia ⁊ duplex officio. io 7. mouētiū pectus. Per sui enī motū dilatat ipsū: qete aūt coāgustat. nā musculoꝝ qdā dilatāt pectꝰ tñ. sic. ii. supiores ꝓueniētes a collo ⁊ furculis: aly ꝛstringūt soluꝫ. vt octo vel nouē ĩferiores. Quidā vo simul dilatāt ⁊ cōstringunt: ceu dicti mesopleuri ß ē medicostales qui a Ha. de voce. ⁊ tertio theorice. zz. ponūť. Tot. n. ꝛcidūt diltātie iter. i4. costas. Apud vero Almāsorē ⁊. A. 88. cū vnusquisq; quadruplici ter ꝑm ꝙ principia sibi eueniunt a quattuor partibus inter costas: quorū quidaꝫ ad exterius habet dilatare magis: ⁊ qui versus interius angustare diaphragmatiꝫ siquidem vtilitas est duplex. Una quidē pectus dilatare: ac reducere cum reliquis pectus mouentibus lacertis. Altera spiraminis instrumēta separare ac segregare a ciboꝝ organis: ⁊ est grossuꝫ in homine ꝑm rōnē ipsius. historiarū primo: quod experit situs eius rectus. Membra siquidē banelitus sunt plura: vt illa epiglotis: trachea: pulmo: pectus cum musculis: cor cū eiꝰ cassula. Banelitus siquidē est motus pectoris euentatione ⁊ mundificatione in refrigeriuꝫ cordis ordinatus. Sicut nāq; pulsus est motus cordis ⁊ artariaruꝫ ex diastole cōpositus ⁊ sistole: in quo attenduntur duo motus: ⁊ quietes due: ita banelitus est motus pectoris cōpositus ex dilatatiōe qua aer in cor attrahiť ⁊ cōstrictiōe per quā expelliť: vt ad multuꝫ enim banelitus ꝓportionanť ⁊ pulsus. Est aūt ꝙ organū ꝓprius ad qō amplius operať ⁊ principalius adheret agēti cui actio attribuēda per ꝓpꝰ: vt motui ꝙ securi.

Propter secundus vero sciēdū ꝙ ante tē pus Ar. ⁊ tēpore iā iudicatum suo: nō erat cognitū aliquod iuuamētū diaphragmatis nisi spiritualia sequestrare a nutritiuis. vñ tertio de ptibus. Diacoma est terminatiōis gratia eius ꝙ circa ventrē loci: ⁊ eius ꝙ circa cor: quatenus ꝓncipiū aīe sensitiue ꝑmaneat illesibile: ⁊ nō cito cōꝛprehēdať ꝓpter factā exalationē a nutrimēto: ⁊ multitudinē caliditatis aduēticie. Adhuc distinguit honorabilius: vt qō sursum ab eo qō deorsuꝫ vilius. Unde gnto interioꝝ. Inferiorē thoracis terminū omnes veteres noīabāt phrenes: eo ꝙ ipsis flegmātibus nocetur sapientia vt tactuꝫ: ꝓpter lesionē nāq; ipsaruꝫ amplioꝛē quis phrenesim siue sirsen calidū incurrit. Sꝫ a pulmone icepit vocari diaphragma quasi pellicula diuidēs nūcupante quidē eo phrenes similiter alys veteribus extimante iuuamētum earum fore: puta furibūdum animē qō in corde sequestrare a concupiscitiuo. quod ꝑm epar. Ar. vo vocauit ipm hipoçoā vel diazoma quasi subçonale nō cognoscēs neq; ipm actū grādem ⁊ vtilissimū quē aialibus pstat. Est nāq; respiratōis organū. dr etiā succinctoriū velamē ⁊ paries magnus. s. vñ colliz. fo. Non cognoscebať aliqō iuuamētū diaphragmatis nisi ꝓpter sepationē spūaliuꝫ a nutritiuis ad hoc vt non accideret tpe digōnis aliqd eis ex caloꝛe. Et neq; dꝫ id Aristoteli defectū reputari: qꝛ illud qō comprehēditur ꝑ viam anathomie est sicut res que ꝛprehenditur a numero motuū circulorū: neq; illa erat cōpleta scia tēpore Aristotelis. Naꝫ ⁊ si Ha. tpe fuerit ars medicine vē pfecta: ingt tñ nō fore ipossibile posse quē supuenire sibi adinuenientē in ea: qō per eum nō fuerat inuentū: ita vt possit dicere cū antiqs Aristoteli vt dictū Parmenidi. Bautē Aris. nōduꝫ vidit. dria. zi. Apud vero Ha. vt iā tactū ꝓprius organū banelitus fuit diaphragma. vnde interiorum quarto. Dicemus in ope de causis respirationis inuiolētā respiratōez a diaphragmate solū fieri: sꝫ sibi actū occurrere mesopleuroꝝ musculoꝝ cū maiori eguerimꝰ inspiratione sicut actū supioꝝ cū maxima: non tñ ꝓpter magnā vel maximā respirationē solā nos egere his. Eti. eodē cum diaphragma se habeat ꝑm naturā solum sufficiēter mouet. Nequaq;. n. neq; mesopleuresis haud alys musculis indiget. Cū. n. necessitať aut ꝓpter virtutis imbecillitatē vel caloris intensum: aut coartationem viaꝝ spiritus diuisim aut ꝛiunctim nō solū eget mesopleuris: ūo etiam supioribus. Et bis quidē sermonibꝰ adhereo amplius Hal. susceptis libro de causis respirationis quo adhuc caret latinitas. Huic figs satis de motibus ligdis

cõcordat sentẽtie: ita Anathomici dixerũt diaphragma est ꝑma pars clibani: nec tñ illud totaliꝝ qõ arbitratũ fuit vsq; ad nostroꝝ tpa magistrorũ ipsiꝰ instris banelitꝫ no bilius existere. Sꝫ nostro tpe patuit: ex eo q; de opatione hꝰ declarauit qõ mouet partes clibani dũtaxat iferiores ceu mouet supiores lacertꝰ a collo descẽdẽs. Mouet aũt lacertus costis interiacẽs dilatatiõe ⁊ cõstrictiõe eundẽ cũ duas habeat tunicas positione diuersas: seu villoꝝ situationes: qõ erit vt dicã: vt antea necessitate interueniẽte quadã. vñ tertio decima. bis adherẽs ingt. A. Motus banelitus equalis nãlis remoti a nocumẽto ꝯplet motu velaminis. Si vero idigeat additiõe fortitudinis cõicat velamini in hoc adiutoriũ lacertoꝝ omniũ pectoris: q̃re post quedã. Estimat a quibusdã q; paruus banelitꝰ est ille qui cõplet motu velaminis tñ. Qõ nõ est verũ absolute. nã q̃uis q̃q; sit ille qui perficit motu velaminis soliꝰ paruus: q̃q; tñ est equalis. hic enĩ nõ eget nisi motu velaminis cũ id fortis est vtutis. Nosce q; qñ musculi dilatantes pectoris supueniũt sic angustiose mouent: vt patiens videat humeroꝝ eleuatione: ac si vellet volare id fore mortale. Quid aũt de his moꝝ tertio apparebit dicẽdoꝝ Auer. vo antiquis infestus nõ raro sentit vt tactũ pulmonem ꝓius fore organũ respiratiõis diaphragmate volens q; motus banelitus perficiatur pulmone ⁊ nõ pectore. Recitãq; sermone Ha. inquit ipsuꝫ sensisse pulmonez nullũ ꝓpriũ in se habere motũ: verũ motũ ipsius eũ q; pectoris cõsequi ⁊ motũ hũc fieri per diaphragma: qõ ostẽdit: q; cũ dilatat pectus dilatatiõis vigore: moꝝ expletur pulmo aere vt folles ostẽdũt. Qõ firmatur: qñ vulnerato pectore subintrat aer: cessatq; motꝰ pulmonis: ⁊ ita mori cõtingit. Cui siquidẽ respõdet Auer. posse dici. ideo cessare hic motũ pulmonis: eo q; is infrigidat. Sed hãc q; dem respõsionẽ tollet Ha. dicẽdo q; nõ deberet adeo citiꝰ sine cessare: q; nõ moꝝ tantã recipiet frigiditatẽ: ⁊ ꝓpter cũ fuerit in aere quis caloꝝ. Apparet etiã motũ cordis nõ moꝝ paulatine cessare. Adhuc. cessatio huius motus contingit pulmonis si adsit lesio in diaphragmate absq; eo q; aer frigidus ad pulmonẽ pueniat ex aliqua praua cõplõne vel hu. apostemate vel solutione nõ penetrãte ꝓtinui. Sꝫ later aliter discindẽte. Subdit etiã nõ simpliꝝ fore dõꝫ q; motus pectoris sit ꝓncipalis causa motus pulmõis: q; vterq; hoꝝ poterit motũ a se hre vt vnã ꝓprietatẽ adinuicem: ꝓpter quã vnus nõ mouet sine reliquo. Sꝫ Ha. dicet hec insufficiẽtia. oꝫ enĩ dare modũ quo pulmo moueatur: ⁊ colligãtia vñ hꝰ habeat. Et q̃re be mouent partes duc. vna ita vt altera nõ sit alterius causa. Qõ nõ est possibile mõstrare vt videbitur dicẽdoꝝ 3ª Adhuc. oportebit semp motũ hoꝝ vnũ in aliũ ordinare dependentẽ ab illo donec ordine pueniat in ꝓmũ. Subiũgit etiã q; motꝰ pulmonis ꝑm Ha. est violẽtus modo quo mouent artificialia. Dicetq; itidẽ Ha. pulmoni adesse vtutẽ susceptiuã. nã. n. qõ sibi nõ impingit thoracis cũ depẽdet a motu eiꝰ ceu artarie ab eo qui cordis. Post tamẽ hic excusãs se: q̃si Auer. subscripsit: ⁊ potest esse q; ꝓncipia nostra nõ sufficiunt peruenire ad veritatem pluriuꝫ baruꝫ inuestigationum. Conueniens tamen extat vt de his ꝑm dispositionẽ presentis loquamur temporis.

Propter tertium vero sciendũ ꝓius esse firmandũ diaphragma fore certius banelitus organũ. Secũdo qualis sit motus eius. ¶ Propter ꝓmũ huius sciendũ q; instrumẽtuꝫ proprius banelitus est diaphragma: pulmo autez coadiuuatiuũ manifestatiuũ se habens vt ad secantẽ serra ceu sermones illustrium inducti notant medicoruꝫ. Nam in genere membroꝝ primũ quod mouet entẽ motũ est musculus ita vt talis mouẽtiũ extat ⁊ motoꝝ ordo. Coꝝ nãq; mouens est vt dicatur nõ motuꝫ omnino ab aliqua partium: puta quo virtus quedaꝫ mouendi localiter etiã immittitur cerebro ⁊ nuche ab illo. sicq; neruis ⁊ tandẽ hec virtus suscepta mouet. differẽtia. 5ª. vepote diaphragma pectus. Indeq; motus causatur in pulmõe: ꝓpter aptitudinem illius ad ipsum: ita vt pectore dilatato dilatetur ⁊ ipse: cõstrictoq; coartetur: ceu in follibus gbus euẽtatur ignis fit videre. alimentoꝝ ꝓmo. Qõ rõne ostendit: q; vt visum banelitus est motus pectoris. Illud igit mẽbrum quod mouebitur organũ ꝓncipaliuꝰ erit respirationis. Tale quidem diaphragma vt ostẽsuꝫ: q; lacertus. nõ aũt pulmo cum sensu careat nedũ motu. Nullum eniꝫ insensibile potest moueri: cum motus sensum tanq; ꝓiorez ꝓsupponat. quarto de accidẽti. ⁊ interiorum ꝓmo. Adhuc si pulmo per se sufficienter moueretur: ad quid natura tũc musculos ꝓcreasset in pectore tantos sicq; motiuos? Amplius. si pulmoni per se inesset motus respirationis tanq; illius ꝓpriũ instrumẽtũ: nõ cõtingeret ipsiuꝫ mouere: cũ fuerit adeo lesiuꝰ vt partes expuant ipsius sicut apparet in ptisicis. ꝓmo interioꝝ. ⁊ qnto de inge. cũ aliquid esset ipsius vt consimile in hꝰ motu. quo etiaꝫ leso modicum corrumpitur actio. Taꝫ grandem autẽ corruptionẽ non põt diaphragma tolerare. Palin. mihi tribuit expiẽtia q; fcã pfozatiõe diaphragmatis moꝝ subsidet vt grauẽ dimissuꝫ qd pulmo. Adhuc etiã lesiõe facta circa diaphragma maiozi pcepi quosdaꝫ suffocari pulmone ipasso ita vt pulsus añ mirabilẽ inequalitatẽ susciperat. proprius igit istrm banelitꝰ erit diaphragma ⁊ nõ pulmo. ¶ Propter 2ᵐ huiꝰ sciendũ q; motus banelitus videt naturalis qz est nõ volũtariꝰ: naturale nãq; ꝺ volũtarium diuidit. vnde de causa motus aialium. Nõ volũtarios dico motus: puta somnũ vigiliaꝫ ⁊ respirationẽ: hec aũt banelitꝰ. Eti. dictuꝫ est q; banelitus in somno ⁊ absq; electione q̃ sepe fit. ¶ Rursus pulsus ⁊ banelitus ꝓportionant. vñ collꝫ scõo. Dyp. multotiẽs ponit banelitũ loco pulsus: puta tpe quo nõ egrotãt mẽbza banelitꝰ. d. q; denũciat cordis cõplexionem ceu pulsus. Naturalis est igitur motus banelitus. ¶ In opposituꝫ Ha. vt ait Auer. imponens ei banelitũ fore motum voluntariũ: qõ firmat. Illud eniꝫ videt volũtarium qõ in ptãte nostra existit. Potestates nãq; rõnales valẽt ad oppositã: Peryhermenias scõo: ⁊ nono metaphy. sed possumus banelare qñ volumꝰ diuq; ꝓtinere. ¶ Adhuc motꝰ banelitꝰ pficit diaphragmate ⁊ musculis aljs cũ expetit pectoris. hic aũt ois volũtariꝰ. Itaq; volũtarius is motus. ¶ Dicẽdum q; cũ motus sit triplex: naturalis quidẽ purus vt venarũ ⁊ matricis: voluntarius certus vt quattuoꝝ extremoꝝ maxime: ac medius ex his utrisq; ꝓpositus: qualis q; palpebrarũ tussis egestionis vrine ⁊ hꝰ. dña. 7ª. talis aũt est banelitus. Cõponit. n. ex volũtario ⁊ naturali motu vt mõstrarũt sufficienter ꝓinducta. Unde tertio decima. Anhelitus ꝓplet duobꝰ motibꝰ iter quos sunt due moze ceu se hꝫ in pulsu: nisi qz motus banelitus ẽ volũtarius q; põt alterari cum voluntate a cursu naturali: ⁊ pulsus ẽ nãlis purus. Non igitur banelitus est simpliꝝ voluntarius cuꝫ natura sit in eo opata. Et qz per volũtatẽ põt eius naturalis ꝓmutari manifeste. Ualet. n. quis banelare fortiter frequẽter ac spisse aut hoꝝ oppositũ agere: ũmo ipm tpe cohibere. Judicandũ deniq; eũ fore magis volũtariũ q̃ naturalem. Auer. tñ oppositũ huiꝰ sentit eo q; ī somno ⁊ vigilia multotiens etiaꝫ fit banelitus absq; intentione electiua. Cui dicendũ id nõ valere qz aialia minozi tpe dormiũt q̃ vigilent. pbl. decima. Silr ⁊ plures actus fiunt a partibus in quibus est motus simpliꝝ volũtarius absq; electiõe ac deliberatione. vnde phyſi. scõo. ars nõ deliberat qñq; vt textoria ⁊ sutoria sicut medicine ars ⁊ nauigandi. Com-

mẽtator ibidẽ. Nosce hãc difficultatẽ de motibꝫ liquidis tãgi dicendo de ipsa vt tactũ fore tripliciter opinatuꝫ subdiqꝫ mox tñ. Dec gdem iquisitio magis ad dialecticã q̃ ad medicinã spectat. ¶ Ad hꝰ igit̃ pmũ dꝰ q⁹ Ar. nõ dixit respiratione inolũtariũ fore motũ: sed nõ volũtariũ: qõ minus naturali q̃ inolũtariũ opponit̃. Importat enĩ quasi mediũ inter nãle ⁊ volũtariũ pure: qõ apparet ex eo qõ subiungit̃ cõfestim nulli hoꝝ. s. somni vigilie ⁊ respiratiõis dña simpliciter est: neqꝫ fantasia: neqꝫ appetitus: verũ fm gd. necesse nãqꝫ fit partes aĩaliũ naturali alteratione mutari. Quibus siquidẽ alterat̃: augmẽtũ eoꝝ decremẽtũqꝫ vt adinuicẽ pmutet̃. Sed motus pudendi extat inolũtarius: cum ꝓpter aliquid apparẽs nõ iubẽre moueat̃ intellectu multotiẽs. ¶ Ad aliud dõm q⁹ vt visum banelitus nõ est mot⁹ nãlis verũ cõposit⁹. ¶ Ad aliud dõm q⁹ pulsus assimilat̃ banelitui in corporib⁹ sanis ⁊ lapsis ꝓportionat̃: nõ aũt in oppositis cũ cerebrũ possit ꝺ operari in tegni. ¶ Adhuc plures sũt dñie pulsus q̃ banelitus cũ illius sint decẽ vel nouẽ. hꝰ aũt tangant̃ gnqꝫ tñ modi. tertio decima. vt magn⁹ cũ alto ⁊ lõgo. frequẽs velox frigidus ⁊ fetid⁹ ⁊ bozũ oppositi. ꝓportionant̃ aũt in ꝓpositis sibi tribus maxime apparẽs. in tegni. Qõ aũt demũ dicebat̃ per Auer. Hippocratẽ scripsisse banelituꝫ significãtẽ ꝛplexionẽ cordis: sicut pulsus somniũ extat: cũ dictũ sit crisiũ tertio. ea que a pulsib⁹ velut nõ cognoscẽs Hippocrates: velut nõ digna rõne ipsa estimãs non exercuit. ¶ Ad pmũ ꝺo alterius partis etiã dꝰ vt apparet ex de motibus ligdis ⁊. A. q⁹ motus banelitus est cõpositus ⁊ nõ volũtariꝰ tñ. ¶ Ad cõfirmationẽ dõm q⁹ nõ est totaliter a volũtate lꝫ amplius cũ tãdez nõ possumus ipsuꝫ oĩfariã cohibere. ¶ Ad aliud dõm q⁹ nõ oĩs motus p lacertos est simpl̃r volũtarius. imo gs vt is mixtus cũ alijs multis. Ultra nãqꝫ volũtatẽ extat nã coincitãs ⁊ superãs volũtatẽ tandẽ q̃cqꝫ. Qõ factũ ẽ sapiẽter ꝓpter saluationem partiũ neceſſariarũ maxime adiuuatiuarũ: vt nõ solum aĩalis operet̃ volũtaria: verũ etiã nãlis aĩa q̃les sũt cor ⁊ oculus. In eozũ nãqꝫ salute clemẽtia siue instinctus interuenit vt diuina q̃si sit hec natura anime ⁊ nõ habeat esse per electionẽ. A. quarto de anima.

Propter quartuꝫ quidẽ dicẽdũ Aristotelẽ id nonduꝫ vidisse cũ ꝓzibus. sil̃r etiã respõsuꝫ Auer. suspicãti. ¶ Ad aliud dicendũ q⁹ manifestatiue seu apparẽter ⁊ per aliud pulmo facit iuuamẽtũ tñ: nõ aũt vt visuꝫ ꝓncipal̃r ac per se. naꝫ qꝫ act⁹ ipsius est villis respectu cordis cerebri ⁊ epatis iuuamentũ dicet̃ tñ facere ⁊ nõ opationẽ. ¶ Ad aliud dꝰ q⁹ lꝫ ꝑdicta faciãt ad motũ: nõ tñ sufficiũt cum oporteat neruos tã grãdes ad ipsuꝫ peruenire: qui cũ alijs cõiũctis lacertũ cõstituãt: qõ aĩe ist̃m est ꝓmuꝫ motiue. 58. dñia. q̃ in pulmõe nequeũt ob coꝝ grauitatẽ ⁊ dẽsitatẽ copulari. ¶ Dꝰ ẽt q⁹ diaphragma ꝓter pãniculos sui ꝛstitutiõe vt visuꝫ recipit ⁊ reliq̃ musculũ cõstituẽtia hũs lateral̃r versus costas chordas a medio vndiqꝫ ptẽsas. ¶ Dõmqꝫ sil̃r q⁹ nõ est grauitas eius neqꝫ terrestreitas tãta que motuꝫ cõturbẽt cũ sit ⁊ maxime in medio pãniculosum subtile. Requirit̃ etiã ad motũ fulcimẽti gra cõpactio q̃dã dura cũ motus oĩs ĩmobili cuidã ĩnitat̃ necessario. de cã mot⁹ aĩaliũ. Negꝫ asseris dẽsus est adeo ⁊ cõpactus vt nequeat dilatari ⁊ cõstringi cũ pãnicularis extet substãtie: sed etiã circa locũ calozis ⁊ hũidi reddẽtis ipsuꝫ dilatatiõi ⁊ coangustationi aptũ. ¶ Ad aliud qd dꝰ apparuit. Mot⁹ enĩ banelit⁹ a duplici gubernat̃ vtute: nãli. vꝫ. ⁊ aĩali. Sic tamẽ vt q̃cqꝫ manifestet̃ magis actus vnius q̃ alterius cũ tñ vtius a nostra dependeat voluntate. Sil̃r diaphragma ceteris musculis pectozis: cũ sit ozdinatũ in salutẽ aĩalis potissime: sitqꝫ circa mẽbrũ qõ est ozigo ⁊ basis nãe vt coz de ipsius participabunt vtcunqꝫ natura.

¶ Differentia. C.

Quod peripleumonia phlatica sit cholerica deterioz ostendit̃: quoniã egritudo vera deterioz non vera: vt iudicat̃ ex pleuresi. vera ⁊ non vera. Uera enĩ valde deterioz ponit̃ nõ vera. Qõ ⁊ vniuersaliꝰ ꝓbat̃: qz de rõne morbi est ledere opatiões. verioz ergo morbus magis ledet opationes q̃ alius. Sed pipleumonia facta ex phlegmate ẽ va. Jo. Mesue auctoritate Ha. ¶ Amplius. Egritudo ipzoportionabilis fm veterẽ deterioz ꝓportionabili: sꝫ pipleumonia facta ex phlate ĩproportionabilis existit cum sit ẽria ꝛplõi pulmõis. est enĩ calidus ⁊ siccus. Nutrit̃ nãqꝫ ex sanguine cholerico. 6⁹ de iuua. cõplo enim nãlis mẽbri similis est ei quo nutrit̃. ꝓmo ꝓma. ¶ Rursus cũ duplex sit morꝫ. vna quidẽ per extinctionẽ ⁊ ꝛsumptionem humidi. Altera vo per suffocationẽ: de morte ⁊ vita. Illa quidẽ peripleumonia deterioz erit maxime que suffocationẽ inducet. hꝰ vo est flegmatica qz pulmo etiaꝫ humidus est recipiẽs vapozes ascendẽtes ⁊ descendentes. Est etiam hec mã minus parata resolutioni adeo q⁹ optima apatum terminatio que per resolutionẽ facta de distẽperantia inequali sibi ineſſe non poterit sicut colere subtili resolubilioꝛi oĩ re ꝓter spm̃ ibidẽ. Adhuc illa ẽ deterioz egritudo q̃ magis ꝰpedit mẽbri opationez talis qdẽ peripleumõia ex flegmate: cũ motũ sui quãtitate ⁊ grauitate pulmonis magis ꝰpediat q̃ colerica. Itaqꝫ pipleumonia flegmatica deterioz est colerica.

Huius quoqꝫ cõtrariũ tenet̃ tertio decima: ⁊ p Mesue. ¶ Ampli⁹ p oppositũ rõnis scde añdicte: qm̃ egritudo ipzoportionabilis ⁊c. hec aũt talis cũ pulmo sit frigidus ⁊ humidus: qõ mõstratur ex nutrimẽto ex eo dato. Infrigidat. n. vt dicũt ⁊ humectat. Deterioꝛ igit̃ colerica est flegmatica.

Propter primum quidem sciendus fm Pauluꝫ: q⁹ pipleumonia pulmonis ẽ flegmõ: frequẽter ĩ catarris vehemẽtib⁹ aut synãchi vel a squinãchi aut pleuresi seu alijs fcã egritudinibus. vnde Paly. ⁊ A. est apa ca. pulmonis: eius tñ caliditas nõ est p essentiam: imo magis p accidens: puta per putrefactionẽ cum amplius maxime accidat pipleumonia ex flegmate q̃ ex colera: imo dicunt raro id euenire. Sermonẽ autem hozuꝫ comprobat serapionis breuiari secũdis ita. Peripleumonia nõ est nisi flegmõ pulmonis. flegmon vo apa est ca. ⁊ sumpsit nomẽ hec egritudo ex ipsa nominis partis denotatiõe: flegmon nãqꝫ grece pulmonẽ ꝰportat latine: inde pipleumonia seu pulmonaris vel pulmonaria. Et ipsa qdẽ fit incipiendo interdũ per viam congestionis. i. aggregationis superfluꝰ nutrimẽti sicut ⁊ alia apatum. Fit etiã magis per viam reumatis cũ materie ex toto capite descendant ad ipm ⁊ ex toto reliquo fere corpore ascendãt sicut plerũq̃ euenit successione squinãtie: gnta aphoꝝ. ⁊ successione pleuresis ⁊ similium. Sepe enĩ pmutatur pleuresis ad pipleumoniam. sed cõuertere est p parũ. Palin. Mesue: peripleumonia quedã est vera: quedã non. Et dicit Ha. q⁹ va pipleumonia est que fit ex phlate. Cause quoqꝫ eius mãles sunt bumores. Fit enĩ ex oi bu. ⁊ ꝓncipalius ex phlate: ⁊ ꝛter ex sanguine: demuꝫ ex cholera: rarius fortassis ex melia pp cãs ẽrias. Sic enĩ pleuresis plima fit ex cholera: ita plurima pipleumonia ex phlegmate. Materia eniꝫ subtilis cholerica potest penetrare in panniculos solidos in quibus fit pleuresis. flegmatica eniꝫ grossa viscosa minime. Econuerso autem hec potest penetrare in mẽbrũ rarum

quale est pulmo. Illa vero sui euaporat subtilitate.

Propter secundum vero sciēdū q; oēs sapientiores inuenio cō corditer ponere peripleumoniā factā ex cholera deteriorem facta ex phlegmate. Unū tñ qō iducit difficultatem in hoc quesito apparentē est differēs pulmonis cōplexio iudicata. Ez nāq; eius ꝓplonez ꝑmā ⁊ radicalē ponit calidus ⁊ sicc⁹. Juxta vo scōaz ⁊ aduenientē frigidus ⁊ hūidus vt inuūt Ha. ⁊ A. Et qz ista q̄stio cōparationez ipoztat: canon comparatiōis in hꝺ q̄stionibus sepe tactus obseruet vt phlegmaticus ad phlegmaticū: ⁊ cholericus ad cholericum comparet ⁊ cetera taliū obseruētur. Sermo autē A. de hoc cū alys hꝺ existit. Peripleumonia fit quādoq; ex cholera ru. ⁊ est iterficiens ꝑm plurimuz sua acuitate. Mesue quoq; Peripleumonia phlegmatica nō est in ve hemētia ꝓuitatis sicut cholerica sui acuitate cum sit vicina cozdi. Hoc etiā rationibus nō minus demōstrat ita. Illa egritudo est deterioz alys paribus que ex deteriozi cōsurgit materia. talis vero est materia cholerica respectu phlegmatice. vnde scōo ꝓnosticoz. Malitia apostematū erit ꝑm humozes generātes ipsa. Et enī materie sanguinee ⁊ phlegmatice sunt minozis malitie q̄ materie q̄ sunt ex genere cholere citrine: ⁊ que sunt ex cholere nigre Ratione qualitatis dico ꝓcipue. hꝺ nāq; omnes male: ergo peripleumonia deterioz erit ex cholera q̄ ex phlegmate. Cursus caliditas extranea ledit. Sed cholere peripleumonie caliditas est duplex: vna quidez essentialis. Cholera enim per se calida. altera putrefactiua: q̄ aūt phlegmatice per putrefactionez est tñ. Adhuc. materia cholere effumat qō nō sic que phlegmatis. que enī talis ⁊ posita est iuxta coz vehemēter impedit. hꝺ quoq; est materia cholerica collecta a pulmone ad apostema: ⁊ nō phlegmatica minime fumosa. Itidē. cholera calida inflāmatiua acuta iuxta mēbruz caliduz velut est coz posita fit sicut ignis in igne. Similis enī complexio superueniens ⁊ augmētat. ꝓma ꝓbl'. Eti. ad summū ea egritudo est deterioz que seniozibus cōiungit accidētibus. talis autem cholerica: cū sit febris inflāmatio sitis: ⁊ timoz frenesis maiozes. Amplius. hoc idē ostēditur ex parte medicatiōis: qz illud qō administrat: aut emplastrat: aut bibitur. In cholerica quidē nō pōt eius feruoꝛē extinguere ⁊ curationē iducere: sicut in phlegmatica. Nō gdē suppositū: qz tale oportet actu frigidū vt opponat inflāmationi cholere. hoc autē trāsire nō poterit: ⁊ maxime cū locus sit remotus ad quē ꝓtingere. vñ vna causarū malitiosioz peripleumonie ad pleuresim est locoz distātia vel ꝓpinquitas ad quā medicine non pōt peruenire: vt in pipleumonia: nisi ī via dissolute aut peruenire: sicut in pleuresi. Propter qō in tegmi. Oportet medicinā huic associari que subtilis sit partibus: qz hec poterit penetrare in ꝓfundū. Sed isti vt ad multū caliditas ēadiūcta calorē ꝓplurimū colerice augmētatiua: q̄re sup appositō ita curari nō poterit: secus aūt ꝓtinget in pipleumonia phlegmatica cū eius mā sit frigida cuius medicinā oz esse maturatiuā resolutiuā. Et hec gdē facile peruenit ad locū egritudinis seruata ipsi⁹ vtute. Sili q̄z mō ostēdit q; bibitis peruenīter curari nō possit: q̄n ebibitū nō peruenit ad ipsaz dū ꝺseruat ex virtute in frigidatiōis sue illō qō opponit ei. A. ⁊. Mes. Si enī accipio extra frigidū ꝓ oppositū graduale pipleumōie colerice ꝓpter lōge distare a loco supcalefiet in via ⁊ perdetur nā frigiditatis: ita q; occurrens apostemati calefactū nocebit. Si autē addat extra in gradu frigiditatis tūc hꝺ erunt frigida in fine tertij gradus ⁊ quarti: cū hoc apostema ex colera fortassis vltra tertiū etiā sit gradū calliditatis obtinēs. hꝺ autē sunt opilantia viā nō penetrātia sūt ⁊ mortificātia narcotica. Si aūt minus frigida iā penetrare faciētia his adiungant: tūc sequitur icōueniēs calidita te antedictū ꝓpter qō cōcludit qō datū. In hoc quoq; fortassis quis dupliciter insurget. primo quidem: quia peripleumonia cholerica sui grandi caliditate ⁊ inflāmatiōe corporis raritate pozos aperiet: ita q; vis poterit pertrāsire medicaminis. Dicēdum q; ꝓpter loci distantiā anteq̄ medicina poterit peruenire sui frigiditate ad locum pozos opilabit. Cum enī ꝓmitus superficiales pozos inueniat aliqualiter apertos in eos ingrediens quod frigiduz medicamen mox illos constipabit vt apparet in grandinis generatione: ⁊ in bami subuersione ꝓpter glaciem ꝓhibitiuam. methauroꝛ primo. secūdo quoq; arguet peripleumoniā cholericā minus deterrētē: quoniā ē q̄titate modica eius materia. Cōtemperat etiā illius feruoꝛ propter humiditatē phlegmaticā pulmonez inhabitantem. Adhuc. subtilis euaporat ⁊ resoluit: quoniā pipleumonia quādoq; remouet cū resolutione: ⁊ quādoq; cōuertitur ad empima: ⁊ iterdū induratur. ⁊ quādoq; permutatur ad exituras: ⁊ aliq̄n ad karabitū ⁊ est malū: ⁊ quādoq; permutatur ad pleuresim: quod est parū rarū. A. ⁊ Mesue. Sic igitur poterit resolui cū hec sit etiam melioꝛ terminationū apostematū. Cui dicēdū q; hꝺ apparētie quidam ꝑsuadent. Rationes tamē ad veritatē in cōtrariuz adducte sunt foꝛtioꝛes q̄bus magis adherēdum. Iz. n. vt inducebat materie pipleumonie colerice sit pauce quātitatis: est tñ imense qualitatis ⁊ acuitatis. Et incēditur maxime ꝓpter ꝓpinquitatē quā habet ad fontē caloꝛis. similiter ⁊ multa caliditas multā ad pulmonē trahit humiditatē cum sit eius receptiuus suffocationē etiā inducituam. Ad aliud dōm q; maius est nocumētum qō suscipitur ex velamine ⁊ opilatiōe quā facit flegma colere admixtū rōne quātitatis q̄ sit ex parte q̄litatis iuuamentū. Redditur. n. hec egritudo periculosioꝛ ēt ꝓpter flegmatis cōmixtionez cum ꝑm Isaac nulla sit egritudo deterioꝛ q̄ illa q̄ motus fuerit diuersi. Neq; dicēduz tertio ꝓpter accidētium acumina naturā tanto tempoze sustinere vt hec euacuet materia: cuz proꝛie euacuatio materie in pulmone cōtente sit per sputū. Materia autē colerica sui subtilitate indigesta ꝑmanet inobediēs euacuatiōi ꝑ sputū: scōo apparēs ꝓnosticoz: ⁊ crisium ꝓmo.

Propter tertium quidē sciendum ipsum notum esse ex secūdo: cū fere cetus in eo cōueniat sapientum.

Propter quartum vero ad primū dicēdum. ⁊ vt eius apparet solutio oz ꝓmitⁱ quoddā quesitū afferre de huius morbi vitate qō hic Mesue adducit. Uidetur. n. q; vera pipleumonia sit illa que fit ex colera ⁊ nō ex flegmate vt ꝓtactū a Ha. q̄n morbus verus ⁊ ꝓprius ē ille q; ꝓportionabilis est vt dcīn nature mēbri qualis q̄ facta ex colera cū pulmonis nutrimētū testatū sit colericū. Contrariuz quoq; Mesue huiⁿ adducit ita. Et fortassis rō est ꝓ Gal. q̄n morbus ꝓprius verus minus molestus est q̄ notus. pipleumonia vo flegmatica posita ē minⁿ molesta. In hꝺ siquidē quesiti solutiōe distingui oz q; duplex ē morbus verus: ⁊ ꝓprius. Proprius vnus qdez factus ex mteria q̄ preparat ⁊ depurat nutrimentū alicuius mēbri que duz corrūpit facit morbū. Alter factⁿ de mā supflui nutrimēti illius. Scōm. n. Ar. supfluitas est ꝺzia ei cuiⁿ est supfluitas sicut vrina ⁊ massa sanguinis ⁊ sudoꝛ ⁊ humoꝛes ī venis ⁊ medulla ⁊ nutrimētū ossium ⁊ sicut adeps ⁊ caro ⁊ similia: nisi sit supfluitas delatiua potentialitatis eius a quo defertur vt sperma. Et nosce q; pulmo sicut ⁊ cetera mēbra ꝓtē sibi ꝓpriatā ō humoꝛibⁿ recipit. Qui. n. ē sicut sanguis colericus preparat ⁊ depuratur ad nutrimētum ipsius. Superfluitas quoq; nutrimēti sui que est flegma

mittitur in vacuitates eius ꝓpter vtilitates notas. Et tūc post hoc quesitū hȳ terminās ait. Et iō crediť Ha. dicēte ꝙ vere peripleumonia fit ex phlegmate sicut ex supfluo nutrimēti. Et creditur alys dicētibus ꝙ fit ex cholera sicut ex nutrimēto qō depurabať: cuz ei iam accidit corruptio: ⁊ hoc fm intētiões ꝓprias. Sic ergo fm diuersam considerationez potest dici phlegmatica vera ⁊ cholerica. mihi tñ videtur duo Mesue sermões itellecti fz ꝙ resonat pati calūniaz ⁊ defectū. Calūniā quidē eo ꝙ dicit superfluitatē nutrimēti pulmonis esse fleuma: cū nutrimētum eius sit sanguis cholericus ⁊ superfluitas attesteť ei cuius est supfluitas. Supfluū igiť ipsius erit cholericum ⁊ nō phlegmaticū. Dicūt etiā ꝙ fleuma scōa digestiōe generatū sibi cā mittiť vtilitať ne iflāmeť caloze cordis nimio ⁊ motu. Et ēt occurrūt phlegmata ascēdētia ⁊ descēdētia. Defectū q̄z qz sua ꝓmissa distinctio solū tāgit apostema ꝙ viā ꝺgestiōis gnātū: nō aūt ꝓ modū reumatis. Et illud vt dictū min⁹ cōtingit: hoc vero sepius. quare sermo eius īsufficiēs fortassis nō parū. Dico igiť tertio ad argutum ꝙ ideo dixit Haľ. ꝙ peripleumonia phlegmatica est vera: qz sepius vt dictū cōtingit. Illud enī verū ⁊ ꝓpriū dicíť: qō semp accidit: aut plurimū respectu alterius. Et ideo dicūt logici vere ꝓpriū esse ꝙ cōtingit omni: ⁊ soli: ⁊ semper: ⁊ cōuersim ꝑdicatur: lz fere cū vnaquaq̄z istarum cōditionū dicať ꝓpriū ⁊ verū vtcūq̄. Dicet igiť pipleumonia phlegmatica ꝓpria: ⁊ vera magis que inherenter cōsequiť subiectū suū: vt pulmonē q̄z cholerica: cū hec rarius cōtingat. ¶ Ad figurā vo sermōis dicēdū ꝙ nō semper egritudo vera est deterioz nō vera: īmo ecōtra: vt apparet in tertianis veris ⁊ in alys. ¶ Ad ꝓbationē vōz ꝙ nō dicíť semp egritudo vera: qz plus ledat: fz qz fit ex mā puriozi sicut tertiana vera facta ex cholera pura cuz alys cōditionib⁹ exquisitis que minus est causonis: aut alterius febzis cholerice lesiua. neq̄z simile de pleu. vt sic vera ⁊ nō vera. cū illa fiat in pelliculis ⁊ diaphatib⁹ pectozis: hec aūt in lacertis ei⁹. Sed pipleumonia fit in eodē loco semp: ceu pulmōe. ¶ Ad scōz vōz ꝙ pipleumōia flegmatica nō ē oīno egritudo īꝓpoꝛtiōabilis: lz enī sit īꝓpoꝛtionabilis rōne nutrimēti ⁊ cōplonis magis innate: rōne tamē ꝓplexiōis supueniētis acquisite nō est īꝓpoꝛtiōabilis. Apparuit enī iam quō nō est īꝓpoꝛtionabilis cum plura cōueniāt in ipsius generatiōe. ¶ Ad aliud vōm ꝙ lz mā ꝑpleumonie phlegmatice sit pluris quantitatis q̄z cholerice. ipsa tñ nō est fic deterrēs vt cholerica q̄ est īmē siozis qualitatis ⁊ actio ꝑficiť q̄litate. Quātitas etiā māe pipleumonie phlegmatice supcalefit ⁊ digeriť: ⁊ sic ī sputū deducta minozať. Uerū est tñ ꝙ mozbis pipleumoniaticis seniozes moziunť magis. Ex alys vo saniationibus iuniozes peūt amplius. ꝓnosticoꝛ ȝ⁹. ¶ Ad aliud vōz ꝙ lz mā phlegmatice sit minus apparata resolutiōi: ipsa tñ ꝑparať per caliditatē supueniētē ⁊ vsuz medicinarū quo possimus vt vātū ꝑfrui. Est ⁊ magis ꝑparata eductioni ꝙ sputū: quod magis laudāt ī pipleumoniā iudicādā cū hec terminet frequētius etiā salubzius. ¶ Ad vltimū vōm ꝙ plus ipeditur pulmo ꝓpter pipleumoniā cholericā: cū maioz inducať necessitas euētationis ob maiozē iflāmationē: attrahať ēt mā ad locū caliditate nō minozi.

¶ Differentia. CI.

Quod vermes seu lū-

bzici, nō possint in ventre stomacho dicto generari videtur: quoniā qō nō potest generari nō potest in vētre fm dialecticū generari: sed vermes nō possunt generari: qō ostēditur: qz cū ex putrefactione generentur oportet aliquod agens foze separatum ipsoꝛ causatiuum sed nullum videtur existere: quia si a motibus superiozū generētur: vt sapiunt peripathetici: aut tale generatiōis actiuuz esset vniuersale: vel particulare: nō primuz: quia hoc videretur foze sol: qui accessu eius ad nos causa ẽt generationis: recessu vero corruptionis. secūdo de ge. Sic igitur generabuntur vere cum tunc maxime sol ad nos accedat. Corumpētur autez autumno: cum tunc recedat: sed ipi omni generantur tempoze: ⁊ maxime autūno. tertio sextadecima. ⁊ nono theozice. Neq̄z a particulari: quoniā anthonomathice ac per se generatuz agēte esse caret singulari. ꝓpter hoc enim casu dicitur generari.

¶ Adhuc. nobilius nunq̄z intendit quod vilius: cū vnūquodq̄z intēdat seipsum suo actu repzesentare in melius. Si ergo ꝓducuntur a celo siue intelligētia seu quocunq̄z superiozi nobili: iam vilitas ac ignobilitas in ipsius cōcidet intentionem ⁊ actum. ¶ Oz aūt non generentur in ventre superiozi sentitur. methauroꝛuz quarto. vnde tertio tredecima. Uermes nō ledunt stomachum nisi ascendēdo ad ipsum. ¶ Rursus. si vermes debent alicubi generari oportet locum adesse dispositū ⁊ cōueniētez. talis vero nō est vēter ꝓpter sui caliditatē ⁊ circūstātiam caloruz sibi adiacentiū. differētia. z⁹. Que dura ⁊ que difficilis ꝑmutationis alterat ⁊ trāsmutat. Est etiā in ipso motus frequēs ciboꝛ ⁊ potuū nunc ingrediēdo: tūc vo exeūdo cū fuerint digesti. Ad ipsuz ēt nō parū effundit colere vermibus inimica. similiter eius sensu perceptibilissimo sursum emittit aut deozsum expzimit ipsum molestātia. Uermes igitur ī ventre generari nō possunt supiozi: sed fortassis inferiozi. Cuius signum est: qz multotiēs anteq̄z cōpleantur stercoze deozsum ꝓducuntur.

Cōcedentibus vero

hec aduersať Theodozus prisciaⁿ⁹ ita. Ex corruptis bu. in stomacho ⁊ incōpetētibus cibis sepe ꝑsumptibus aut egritudine lumbzici nascūtur: qui aliqñ eundē stomachū: interdūq̄z inferioza possident. Eti. vermes fiunt ex flegmate cū caliditate quadā ꝓportionata putrescibili. fz flegma hȳ abūdat in vētre intñ ꝙ Jsaac ponit eum ipsius susceptiuū illicq̄z putrescere. ¶ Adhuc eadem videť causa generationis ⁊ ꝺseruatiōis: nā locus saluatiuus quarto phyſicoꝛ. est etiā generatiuus: cuz sit principiū gnātionis fm Porphyrium tanq̄z pater: fz vermes cōseruanť in ventre: seu in stomacho: qz aliquos videmus inde ad os ⁊ nares ascendere. Et similiter in anathomys: qñq̄z in stomacho sunt reperti ⁊ ipsum iam pforarunt aliquādo. Et qō maius scitur serpentes limacias in stomachum intrare ⁊ ibi seruari ⁊ crescere: ranasq̄z interdum. Eti. generātur vt declarabitur ex putrefactiōe. hanc autē oz esse humidā subtilem: quā caloz quis cōstare faciat condigerēs: fz talis repitur in vētre ⁊ nō in intestinis: ⁊ maxime in īferiozibus vez potius feculenta terrestris ⁊ grossa. ¶ Rursus colera ꝓfluit ad intestina cōtinue. hec aūt vermiū nō gnātiua: verū genitoꝛ pemptiua. Palin. inuentū in quozūdam aīalium vt ouiuz epate eosdē generari ⁊ in renibus vesicis auribus ⁊ naribus vt vide. vñ tertio prima. vermes nascūtur multotiēs in anteriozi capite sup locū qui est in figura nariū. Et possibile est vt nascātur apud velamina: ⁊ si raro contingat. Generatur etiaz vermis: vnus q̄z inter cutē ⁊ carnē vadens ascendēdo ⁊ descēdēdo ꝓ totū coꝛpus ꝙ motu ipsi⁹ ꝓcipiť sub cute quā disrūpit egrediés iterdū. Cui timoz maioz ē ne ad oculuz perueniat. Et hec passio dicitur bouina: qñ plerunq̄z bobus consueuit contingere. Albucaſ. z⁹. Epar autem cum predictis membruz est calidius nobilius ⁊ a superfluis ⁊ putrefactione magis remotum: viteq̄z magis cōiunctū subiecto. Uermes igitur generantur in vētre vel stomacho ⁊c.

Propter primum quidez videnđe sunt
pus causę generatōis
ipsoꝝ. scđo modi ꝛ diuersitas illoꝝ. Gratia sigdem primi
sciendus ꝙ causę generationis ipsoꝝ sunt duplices. ꝑme
gdem ꝛ secūde. Sunt aūt ꝑme quatuor: sicut alioꝝ oīuz
.s. materia forma efficiens ꝛ finis. Materia sigdem du
plex. vna quidez indispositа: vt flegma: cui⁹ materia sunt
cibi lenes viscosi: sicut triticum faseoli lac carnes crude
fructus aquosi. ꝛ hꝺ. Reliqua vo dispositа vt flegma, q̄
dam putrefactione cōputridū: nō tamen tanta vt febriū
ꝛ apostematū. Animalia nāq; fiūt in his que putrescunt:
ꝓterea ꝙ segregata caliditas naturalis existens cōsta
re facit. methauroꝝ quarto. Neq; n. sicut dicunt ꝛ bene
generanť ex sanguine ꝓpter necessitatē ipsius ꝛ amicitią
apud nām. Neq; venit ad loca is generationis ipsoꝝ na
tura. Quod si ꝓuenerit emittiť celeriter vel retentus cō
uertiť in apostema vel putredinē non parum vergentez
in colerā illorum ꝓnecatiuam. Neq; generanť ex colera
cuz sit amara calida sicca ignea. Ex tali quoq; nihil gene
ratur: neq; nutriť: scđo de ge. aialium: ꝛ quarto pharma
corum. Neq; etiā ex melancholia ꝓpter eius frigiditatē
ꝛ siccitatē ineptam ad putrefactionē spumosam ꝛ ad ma
teriam vniuersalr ꝛ alimētum ipsoꝝ cum multum appa
reat ab eoꝝ remota naturis. Cum ꝙ fiāt ex materia ꝛ ab
istis non sit alia in corpore ꝑter membra: ex ꝙbus sensus
ostendit nō fieri: generabunť ex flegmate. Colores etiaz
ipsoꝝ tactus ꝛ vita nō alios q̄ flegma denotāt humores
Forma quoq; ipsoꝝ est anima: ꝛ alioꝝ animatoꝝ. Fina
lis vo causa ipsoꝝ vniuersalis est vniuersi complemētuz
ꝛ ordo. Mūdus enī: vt sit pfectus ac ordinatus oēz spēz
regrit: alioquin foret diminutus: vilissima etiā qua defi
ciente. ꝑticularis vo vt ꝙ in corpore nullum iuuamē
tum cōstituant cum sint habentibus genere totis substā
tys ꝑter naturā. de inge. i4. Neq; eoz est in mundifica
tione intestinoꝝ per vermes ꝛ similia: qō fit in mūdifica
tione putrefactionū mūdi: cum in intestinis sit expulsio
nis mundatoꝝ ex natura. Dictū tamen a nā: ꝙ in ge
neratione ipsoꝝ est iuuamētum cū sint pauci numero: ꝛ
pauce quātitatis. tertio sextadecima. ita vt fere sibi ad
uersef. Est igiť dicēdū eoꝝ finis ita nociuus ꝛ iuuatiuus
Efficiens vo causa duplex. vna gdez particularis: ꝛ est ca
liditas spiritualis ex putredine cōsurgens aliq̄. vñ affoz.
tertia. Putredo sola nō est sufficiēs generare animal: sed
caloze sufficiēti idiget. Et serapio. Causa verniū ꝑma est
putredo ꝛ sanioz hoc sermone caliditas est ex putredine
ꝛ ꝓꝑie caloz celestis. differētia. 48. Altera quoq; vniuer
salis multiplr est opinata a multis. q̄ gdam vt platonici
posuerūt formas dari a scōis dys: dicētes deum deoꝝ se
mentē eis generationis byle. vz. indidisse. vñ Thimei se
cūdo. Huius vniuersi generis sementē faciā vobisq; tra
dam: vos cetera exequi par est ita īmortalē celestēq; na
turam mortali textu extrinsecus ambiatis iubeatisq; na
sci cibūq; ꝓideatis ꝛ incrementa detis. Ac post dissolu
tionem id fenus qō credideratis secessione animi ꝛ coꝛ
poris recipiatis. q̄re. iz. metaphysice cōmentatoz. Plato
suis verbis obscuris dixit: ꝙ creatoz creauit angelos ma
nu. deinde ꝑcepit eis creare alia mortalia. ꝛ remāsit ipse
sine laboze in gete: quod tñ dicit nō ad litterā intelligen
dum. Arl. vo voluit foze formas ex sole ꝛ ozbe decliui: si
cut etiā Themistius testat: vñ cōmētatoz. dicētes aliqō
agens esse ꝛ generationem sunt diuersificati. gdam nāq;
ipsoꝝ latitationē posuerunt formarū: vt anaxagoras cuz
Empedocle ꝛ Democritus reꝓbatus ce. ꝛ mū. quarto.
aly vo creationē. nōnulli iter hos extiterunt medy. Qui
aūt latitationē ponūt quodlibz in quolibet cōfirmant: ꝛ
ꝙ agēs solum res extrahit ꝛ ipsas abinuicem distinguit:
ꝛ ꝙ generatio est exitus reruz ab īuicē: que intellectū di
uinū dicūt operari magis oīa segregantez ex chaos quo
dam qō fingunt cōfusc. Qui aūt ponūt creationem rerū
dicunt agens creare totū ens de nouo ex nihilo: ꝛ ꝙ non
eget mā in quam agat: ꝛ totuz creat. Imaginatio. n. crea
tionis formarū iduxit hoīes dicere formas esse ꝛ datoꝝ
formarum. Et īduxit loquētes triuz legū: que hodie sunt
dicere aliqd fieri ex nihilo. Et cū nullū tale agēs hoc per
ciperēt dixerunt agēs omnia entia ꝓducere sine medio:
ꝛ ꝙ actio vni⁹ agentis vno ptransit īstāti in actiones cō
trarias similes ifinitas ita vt negēt ignem comburere ꝛ
aquam humectare: dicētes omnia hꝺ creatione īdigere.
vñ ꝛ cōmuniter dicūt coꝛpus non creare: neq; aliquā in
ducere dispositionē adeo ꝙ dicūt ꝙ homo cū moueat la
pidem expellēdo nō est mouens: ꝛ agens illud creat mo
tum. Et negauerūt ꝓpter hoc potentiaz esse. Et erroꝝ vt
subdit hoꝝ est manifestus. vñ Jo. christian⁹ opinatus est
ꝙ possibilitas nō est nisi in agente. Et hoc foztassis est ꝙ
scribiť Joānis initio. Oīa per ipz facta sunt ꝛ sine ipso fa
ctum est nihil. Voꝝ aūt medy in duas videnť opiniones
partiri. quarum vna in duas sequestrať vt vniuerse sint
quinq;. Oēs tamē he tres ītermedie in hoc cōueniūt. q̄
ponūt generatiōnē trāsmutatiōem fore in substantia ad
differētiam anaxagoze: ꝛ ꝙ nihil generef ex nihilo. vz. ꝙ
necessariū est in generatione subiectū eē. Et ꝙ generatū
non fit nisi ab eo quod sui generis in forma: vna tñ istaꝝ
trium sentit ꝙ agens creat formā. ꝛ ponat eam in ma ria.
Et vult ꝙ hoc agēs duob⁹ īueniať modis: abstractuz
a mā: ꝛ īterdum coniunctū: velut ignis ignē faciēs. ꝛ ho
mo hoīem generās: quod aūt est abstractū generat ania
lia ꝛ plantas nō assimilātes. Et hec sentētia extat themi
sty: ꝛ foꝛte Alpharabij: quāuis dubitet hoc ponere in his
que ꝓpagatione generanť. Fuit ꝛ alia opinio ꝙ agēs id
nō est in mā oīno: ꝛ vocat iꝑm datoꝝ formarū. Et. A. fuit
de illis cum Algaçele ipsi⁹ mimo. apparēs nono eius me
taphysice. Sumēs enim illud scōi de generatione ꝙ idē
manēs idem semꝑ sit natum facere idem. Ait enīz magi
ster ꝑmus ꝙ a stabili inquātum stabile nō est nisi stabile
Sed ꝑmus semꝑ idem ꝛ stabilis ꝑmanet. ideo solū īme
diate ꝓueniet ab illo. ita vt scip̄m itelligēs ꝓducat pri
mam itelligētiaz cum celo ꝑmo. deinde illa intelligēs se
cūdam cū illi⁹ celo: ꝛ deīceps ita vt intelligētiam lune se
itelligēs ꝓducat quādam itelligētią dictā agentē guber
nantē que sunt in actuoꝝ ꝛ passuoꝝ spera simplicium ꝛ
compositoꝝ. Tertia fuit Aris. sentētia: cui ītenduz est.
q̄ fm Alexandrū minoris est ambiguitatis oīum sentē
tiarum: ꝛ magis cōueniēs: vt sit vera. cum nihil sine pba
tione dicat foꝛti. dfia. 56. Et est ꝙ agēs nō facit nisi cōpo
situm ex mā ꝛ forma. Qō fit mouēdo mām. ꝛ ipsam trās
mutādo: donec qō in ipa extat in potētia egrediať forma
in actū. Extrahit nāq; agēs: quod est in potētia ad actuz:
ꝛ quasi cōgregat iter potentią ꝛ actum: idest iter mām ꝛ
formā fm ꝙ potētiaz extrahit in actū nō destruēdo sub
iectum potētiam recipiēs. Et tunc resultāt in composito
duo: materia. s. ꝛ forma. Et hec sentētia creationi assimi
latur vtcūq;. s. īquantū id qō est in potētia fit in actu. sed
differt a creatione. q̄ nō venit ꝑ formam: ꝛ ex nō forma
in actuz. ꝛ similr latitationē similať aliqualr formaꝝ po
nenti: ꝛ oēs dicētes creationē vel latitationē aut congre
gationem ꝛ segregationē: vt Empedocles. Lui etiam vt
cūq; assimilať. hoc qdem intēdebāt: sed nōpotuerunt ad
aliud ptingere. Est igiť itentio Aris. ꝙ simile fit a simili:
aut ex vere simili: ꝛ nō ꝙ simile agat per se: ꝛ ꝑ suam for
mam sensibilē. Sed est dicere ꝙ extrahit simile ex poté
tia in actum. ꝛ nō agēs inducēs in mām aliqd extrinsecū
ꝛ sicut hoc iuentuz est in suba: ita ꝛ in accidētib⁹. Calidū

eniz nō inducit in cozpus calidum calozē extrinsecū: sed facit calidū in potētia esse calidū i actu. Et sic in qualitate z motu locali: qō non ꝓueniunt ab extrīseco: sed ex potentia materie suscitanꝫ in actū. vñ ignis generaꝫ a motu sicut ab igne. Et sic generās extrahit quod est in potētia materie gignēde ad actum vt sit generatum actu. Et omne extrahēs aliquid ex potētia in actuz necesse est vt sit in eo aliquo mō id qō extrahit: nō q̄ sit oīno ipz. Virtutes nāq̄ que sunt in seminibus que faciūt animata nō sunt animate in actu sed in potētia: sicut domus q̄ est in anima edificatozis est domus in potētia z nō actu. Et iō Ari. secundo de gene. animaliū. has virtutes assimilauit virtutibꝰ artificialibus diuinis que dicunt intelligētie. Hec igit est Ari. sentētia sola vitati consona cū ad ipsam nō sequātur que ad alias opinionū impossibilia. Quarū quidē defectus insinuet ꝓ breuia cū ꝓsentis nō extet speculatōis. Que nāq̄ est Platonis de dys secūdis formas impmētibꝰ in plurib⁹ locis metaphice sub noīe ideaꝝ ē impugnata. Similis fere videt que Themistij si est vt sibi cōmentatoz imponit. Quē tamē opinoz sanum cum Ari. habuisse intellectū sicut et sonare possunt eius ꝓmones a cōmētatore recitati. Ponētes sil̄r latitatiōem formaꝝ annullati sunt ab Ari. nō paꝝ cū gnātione saluare nō possint facientes formas ex quodā chaos indistincte ꝓdire. vñ in ꝓmo de generatōe z corruptione dr̄ ꝓpriaz Anaxagorā huiꝰ positōis dida scalū vocē ignorasse: cum ponēs vnū subiectū generationē aliud ab alteratōe sentiret esse. Ponētes vō creatōez sīl verissimi lege sint: in phīa tīi nō sunt admittēdi: cū z ipsaz leuē faciāt omnino: ac ꝓmam q̄si causam multiplicibꝰ vexant laboziḃ⁹. Decozem nō minus z ordinē: z ꝓ ꝓis pfectionē remouētes ꝺm peripatheticos ab vniuerso. A. etiam ordinez tollēs agēs fere frustrat ꝓticulare ꝓncipalius dearticulatiuz. Sententiaz etiā depzauās Ari. cū idē ꝺm eundē sit dispones māz z formā suscitās ex eadē vt apparuit ex eo. homo enī hominē generat z sol. de physico auditu secūdo. Necz ēt illius valet motiuū: qm̄ si ꝓma pmaneat eadē realiter causa: rōnibꝰ tīi idealibus quibusdā ponit̄ non conueniēs ipsam mō aliquo pmutari: ea tamē pmutationem nō suscipiēte: sed effectu ceu tradūt cū pḥis tractantes que dei. Sic igit dōm ꝺm Ari. sniam q̄ vermes generant vl'alia ꝓducta putrefactōe: calido elemētari disponēte materiam que putrescit z virtute solis ac aliaꝝ stellaꝝ: calido coopante celesti: de quo tactū: dria. 48. vnde cōmentatoz. Factus est caloz in terra ex caloze solis admixto cum caloze aliaꝝ stellaꝝ. Et iō sol z stelle sunt ꝓncipiū vite cuiuslibz viui in natura. Caloz. n. solis z stellarum demissus in aqua z terra: generat animalia ex putrefactōe nata z vniuersaliter omnia quecūq̄ fiunt ex nō semine: nō q̄ illis sit aīa in actu inuenta ex ozbe declini z a sole vt sensit Themistius. Et subdit. Calozes igitur generati ex cozporibus stellaꝝ generātes quālibz spēz specieruz animaliū: hñt mēsuras illius caloris ꝓprias: ex quātitatibus motuū stellaꝝ z dispōnibus ipsaꝝ adinuicē in ꝓpinquitate z remotiōe. Et ista mensura ꝓcedit ab arte diuina itellectuali: que est similis vni formeynius actus ꝓncipalis sub qua sunt artes plures. Secūdū hoc igit intelligēdū q̄ natura facit aliqua pfecte z ordinate q̄uis nō intelligat quasi eēt rememorata ex virtutibus agētibus nobiliozibus que dicunt intelligentie. iz. metaphysice cōmēto. 18. Iste vō ꝓpoztōes z virtutes que fiūt i elemētis ex motibus solis z aliaꝝ stellaꝝ: sūt be quas Plato reputabat eē formas z eas intēdebat: sed lōge inspicie bat illas. Quaꝓpter dicebat eas formas. Cum igit ex materia eadē fere numero diuersas aīalium spēs videmus consurgere: quid illud extat quod in spēz singulari ter contrahit: si virtus vniuersalis celestis z caliduz sint forme suscitatiue. Propter qō ꝓticularius dicendum q̄ vtus in supioribus est duplex vna qdē vniuersalis plus vt que ozbis z stellaꝝ. Alia cōtracta magis sicut q̄ alicuius de. 48. imaginibus absq̄ eaꝝ gestaminibus: differētia. 16. speciem sibi ꝓportionalem hic vtcunq̄ intendēs. vnde Ptholemeus in centiloquio. Vultus huius seculi subiecti sunt vultibus celestibus. i. spēs aīaliuz z plantarum istius mūdi inferioris ꝺm Haly. cōmentantē supioribus subyciuntur imaginibus. Quod ostēditur: eo q̄ sapientes imagines construētes planetaꝝ: introiuz in celestes obseruant vultus. Et tūc ad cōstructionē vel destructionem qō expediebat opabātur. Est nāq̄ celestis scozpio q̄ inferis dñatur scozpionibus: z serpēs serpētibꝰ. vñ ex serpētis forma aut scozpionis vel cācri seu aliqua tali nobis fortassis determinate ignota: lūbrici ꝓducūtur in cozporibus ēt boiuz tales. Cū. n. ꝺm bermetē Enoch seu Mercuriū quelibz arenaꝝ maris suum obtineat sidus: incitās ad īcremētum ciusdē: multo amplius in pfectioribus erit tale qd dare. nam ex virtutibꝰ supeꝝ oīa hec gbusdā muneribus diamonicis z virtutibus sunt plena. vñ Ari. ō mūdo ait quosdā antiquoꝝ sensisse omnia hec dys plena foze. Sic igit apparēt vmiū cause ꝓme z aliorum similiū ꝓductiue. Cause vō secūde sunt ille: a gbus diuersi ꝓducūtur rōne humoꝝ z loci ex gbus generant. Nā quidā iuxta. A. gnāntur ab būiditate sup quā nō dominat diuisio z separatio ex pte attractōis epatis z vehemētis putrefactōis sicut in supioribus gnāti itestinis vt lōgi ꝓueniētes interdū ad quātitatē lōgiorē cubito. Alij vō generantur ab humiditate separata: minozata ꝓpter epatis attractionē cōtinuā z putrefactionē z multitudinē cōturbatōis fecis velut g in recto sunt intestino: puta parui. Relig vō sunt ab būiditate inter has media sicut g monoculi z colon rotūdi z lati. Propter zm huiꝰ sciēdū q̄ lumbricus est aīal ex putrefactōe in vētre calidita te viuificatiua generatū. Quoꝝ bistoriaꝝ quito sunt genera tria: nominatus lat⁹: z rotūdus: z tertiuz ascarides. Ex his quidē nullū aliud fit: z solus latus adheret itestino: z apparēt velut scmē collogntide. Cōiter ēt ponūtur tres modi. nam gdā sunt longi rotūdi velut serpentes similes ramis poztulace aut lūbrici. q̄ longi gracilibꝰ itestinis inascētes: z lati seminibus cucurbite similes: vñ z cucurbitini dicūtur ꝓmo ēt interioꝝ. ad instar seminum cucurbite filo vniꝰ in alteꝝ cōiunctoꝝ g ascarides z buffones ꝺm quosdā dicūtur: in grossis fiētes intestinis: z ꝓ omnia se dilatātes adeo vt in stomacū cōcurrant ꝓpter alitionē hominē moꝝ ēt canine famescere faciētes. Sūt enī lōgitudine maxima q̄nq̄ colligati: ita q̄ retulit mihi quis se copulum ipsoꝝ. 15. peduz mēsura emisisse. Extāt z terty parui z graciles dicti: similes vmibus aceti vl'casei: recto innascētes intestino: ita vt oculis nō ꝓdeant parum. A. vō. cū serapione ingt. Sunt tres spēs. s. longi lati z rotūdi z sunt ascarides z parui. Et rotūdos etiam tetigit Ha. iz. artis curatiue. Ipevero quasi aduersus in ascaridibus supradictis affozismoꝝ quidē tertia. Ascarides sunt subtiles lumbrici in parte inferiori grossi fiētes itestini: quoꝝ indigōnem fetoz egestionū significat. Aliud aūt genus lumbricoꝝ qui rotūdi generant in supioribꝰ magis intestinis ad supiozē aliquando vētrem ascendētes. Sunt z lati quoꝝ generatio longissima multoticns vniuersis itestinis ꝓtēsa. In duabus tū ꝓioribus lumbricoꝝ spēbꝰ: falsitas interpretatiōis sentit oīno monachalis huiꝰ vitatis oppositū. Fine vō. 14. de inge. ponit ascarides rotundos z latos: sentiēs minozibus interfici medicinis rotūdos: latos aūt z ascarides fortiozi egere medicina. Oribasiꝰ aūt in practica ad eiꝰ filiū Eustachiū in-

quit. Lumbricoꝝ tres extant dñe. Rotundi seminibus cucurbite similes: ⁊ ascarides vmiculi parui entes: sunt ⁊ lõgi. Rotũdos aũt ⁊ latos. vel cucurbitinos ꝓtra cõꝫ omniũ opinionem ꝓnaue dicit. Inquiens vero ascarides vermiculos esse paruos differẽtes a reliquis: cõcidit cũ Hal. vt tactũ affozismoꝝ tertia. Quare his sup se grauis Oribasi⁹ affozismoꝝ hac ait. Lumbricoꝝ tres sunt dñe. Ascarides q sunt similes seminibus cucurbite. Concidit igit cũ Ari. ⁊ alys. Et opponit sibi. ⁊ Hal. affozismoꝝ tertia. Et subdit. Sũt ⁊ rotũdi. Sicꝫ nõ sunt vt posuit ana seminibus cucurbite similes. Et addit: ⁊ aly longi q etiã quattuoꝝ cubitoꝝ possunt repiri. Et ad vnũ auctores in noiando vermes differũt nõ paꝝ. Familiarioꝛes tamẽ mihi visi serapio. ⁊ A. Fiunt quoꝫ vermes: complexiõi bus flegmaticis plus ⁊ etatibus post dentũ magis plãta tiuã. nondũ. n. caloꝛ in iuniozib⁹. i. in infantibus est dẽtẽ tiuus: affozismoꝝ tertia. In q bus abũdat paꝝ in intestinis colera ⁊ gulosis ⁊ ꝓnaue digerẽtib⁹ ac ex cibis flegmaticis grossis ꝓtactis. Et in autumno magis ꝓpter coꝛrupcionẽ digõnis ⁊ ciboꝝ ꝓnauitatẽ. Doꝝ etiam vermium quidã sunt egressioni apti valde: aly minime: nõnulli pa rum. Ualde quidẽ vt in inferiozi entes intestino ꝓpter quattuoꝛ. quoꝝ vnũ est ꝓpinquitas his q̃ extra: scõm la titudo loci: tertiũ paruitas animalis. Res. n. parua citi⁹ ex loco ruit lato. Est ẽt quartũ debilitas ipsius. in his ve ro qui supioꝛib⁹ existũt intestinis secus. In medys autẽ mediũ repit. Dic aũt ꝙ ventrẽ stomacus intelligit noie abusiuo. Quot aũt modis ipe sumant dcñ est dña. 53.

Propter secundũ quidẽ sciendũ quosdã dixisse vermes non ge nerari nisi in monoculo ⁊ colõ. vñ. A. Et fortasse nõ gene rantur nisi in monoculo ⁊ colon: deide spargunt ex late re ad stomacũ ⁊ ex latere ad anum. Et mouebant: qm̃ in longaone ꝓpter ipsius rectitudinẽ latitudinẽ ⁊ cõtinuũ fecũ egressum generari nõ valẽt. Stercoꝛe nãq expellere tur ante ipsoꝝ generationẽ materia. Neq in supioꝛibus ẽt intestinis ꝓpter puꝝ in illis imputrefactuꝫ retẽtum ⁊ exiccationẽ illic factã vehementem. Fuerunt ⁊ aly plus istis dicẽtes vermes in quattuoꝛ itestinis inferioꝛib⁹ ge nerari. In duobus aũt supioꝛib⁹ minime vt iciuno ⁊ duo deno: ꝓpter causas q̃ in ꝓuatõe gnãtõis eoꝝ adaptãt sto maco. Quoꝝ ꝓmis dõm ꝙ in superioꝛib⁹ ⁊ maxime eo rum in gracilib⁹ fiũt intestinis ⁊ recto sicut fere testant vniuersi: cũ ipsoꝝ causse gnãtionis ꝓtacte bis possint ada ptari. Neq eoꝝ incitãtia eos impellẽt vniuersal⁹ in tali bus locis nõ fieri: sed qõ rari⁹ nunq̃ in medys intestino ruꝫ: qm̃ in recto fieri possunt ⁊ maxime cũ tempus secessionis intercidat lõgius. Modica. n. ꝓducunt tempoꝛis moꝛa: aut foꝛtassis trãsitu fecis nõ separãt: cũ parui sint adherentes intestinoꝝ supficieb⁹ ⁊ ipsa liquidioꝛ fuerit facta. Inuentũ est nãq ꝙ medicina vẽtris nõ educunt oẽs solutiua. Silr ⁊ si supioꝛa intestinoꝝ cõtineant iuua tiua magis ⁊ i eis attractio ab epate foꝛtis fiat i coꝛpoꝛi bus bene regulatis. In alys põt secus cõtingere cũ cib⁹ q̃titate assumptõis qualitate tempoꝛe artificio ⁊ oꝛdine coꝛrũpãt ineptis. Quidã vo. vt Ari. q̃rto methauroꝝ sen tit ꝙ in vẽtre supioꝛi vermes nõ possint generari inquiens. Animal nõ fit in ipa digõne sicut gdam aiunt: sed in segregatõe putrefacta ⁊ in iferioꝛi vẽtre: deinde ascẽdit sursum digestũ. Est. n. in supioꝛi ventre. vñ ibidẽ alexan der: ꝓpter qõ frequẽter in infirmitatibus euomunt. pu trefit aũt in iferioꝛi segregatũ vt ita susciꝑiat Ari. incita tiuũ ꝓbabile. Uermes generant ex putrefacta segrega tione segregata putrefactõe vt etiaꝫ declaratũ in causis ipsoꝝ. Sed hec nõ fit in supioꝛi vẽtre veꝝ in iferioꝛi. nã in vẽtre supioꝛi digerit cib⁹ ⁊ trãsducit semꝙ virtute ex pulsiõis stomaci ⁊ intestinoꝝ ⁊ attractiõis epatis ⁊ ꝓpin qtate meseraicaꝝ ⁊ partiũ nobiliũ. Adhuc vbi viget cali dũ multũ digestiuũ humidi ⁊ determinatũ ⁊ vene foꝛtis exiccatõis putrefactio nõ potest ꝓtingere: neq ide ver mes generari cũ fiant ex putredinibus: cui⁹ signũ. qz eis nutriuntur ꝓducti vt apꝑet in muscis ⁊ similibus. Ex quib⁹ cum pus inductis ꝓbabiliter cõcludit vermes nõ posse in vẽtre supioꝛi cũ intestinis sibi imediatius alliga tis generari: ⁊ ꝓprie cũ in ipa diffundat colera ꝓtimus cõtinue. Ha. vero tertia affozismoꝝ. videt vtcũq buius contrariũ sentire concedẽs hos in stomaco generari ita. putredo sola nõ est sufficiẽs hos generare: sꝫ caloꝛe suf ficiẽti indiget. Igit coꝛrumpit quidẽ nutrimẽtum mul totiẽs in vẽtre ⁊ maxime cuthicato. i. in eo qui infantib⁹ deoꝛsum. vñ alia trãslatio. Bene aũt itelleximus in sto macis pueroꝝ ⁊ intestinis coꝛrumpi cibos ⁊ putrefieri. vñ materia fit vmiũ. quare Arist. oppositꝫ poterit argue re Ha. ita. vermes generãtur ex putrefactõe. vbi sigdez ea euenit sufficiẽs generari poterũt: sed hec ꝭz raꝛius ac cidũt in stomaco. Adhuc in stomaco generant q̃ sunt ma gis ꝓter naturã q̃ vermes vt colere inaturales hoꝛride apata: saluanturq̃ a ialia ibidẽ susceꝑta. Rursus tum ex complexiõe supioꝛi: tuꝫ etiã ex ꝓnauo regimie aut peste. similr intestinis inferis aut medys põt vẽter disponi su perioꝛ. qõ aũt codẽ modo disponet consimiles poterit ef fectus habere. Ex q bus cõcludit ꝑm Hal. vermes in sto maco etiam posse generari.

Propter tertium quidem sciẽdum ꝙ cõ ciliãs hos tantos in ad inuicẽ sapiẽtes: dico ꝙ si loquamur de coꝛpoꝛe sano aut ẽt lapso in quo nõduꝫ lectũtur operatões palã ⁊ in his q̃ per se magis ⁊ plurimum cõtingunt in stomaco ⁊ intesti nis etiam sibi ꝓximis non generant vermes. Et ad hoc sufficiãt rõnes ꝑus ad id ĩducte. Si vero sermo extet de coꝛpoꝛe plurimũ lapso egrotatiuo aut quasi egrotãte: ac ad ea que per accñs ⁊ raro cõtingunt ꝓnũcio in stomaco iterduꝫ vermes posse generari: ꝓpter ĩdigestionẽ ⁊ alias cõsequẽter concurrẽtes causas sicut fere in oĩb⁹ partib⁹ exceptis vitalib⁹ eos repio quandoq̃ generari. Quod ⁊ arguta ostẽdunt ad hoc ĩducta ꝑ satis sufficiẽtia nũc. In terdũ. n. que gnãtõis sunt causse in visceribus iferioꝛib⁹ vẽtri conueniẽter possunt adaptari: cuꝫ eoꝝ oppositꝫ nõ impolitatẽ: sed difficultatẽ magis oñdant.

Propter quartum vero ꝭz ex ꝓmissis ap pareat: dõm tamẽ ad arguta. Ad ꝓmum igit dõm ꝙ vermes fiunt ⁊ a virtute vniuersali ⁊ a particulari vt oñsum pus: ⁊ ꝙ sol sit causa generatõis per eius aduẽtuꝫ ad nos: simplicius habz ve ritatẽ in his que generant in cõtinente egẽtia solis vt fo ucant caloꝛe: nõ aũt sic in illis que in locis fiunt in q bus eoꝝ semꝙ foueat caloꝛ: qualia sunt animaliuꝫ in quib⁹ ge nerantur coꝛpoꝛa: ꝭz solus aduentus ad nos omni confe rat generatõi. Conſtellatio ẽt particulaꝛioꝛ foꝛme ipsoꝝ vatiua nõ est quãdoq̃: sed vt declaratũ continue. Sem per. n. scoꝛpio celestis dñat scoꝛpionibus terrestrib⁹: ⁊ si plus iterdũ alias vero minus ꝑm etiam disponem ma terie talr variatã. ¶ Ad aliud dõm ꝙ nobili⁹ per se ⁊ ꝓmo semꝙ nobili⁹ intendit etiam seipo: ꝓ accñs vo ⁊ secundo euenit vt videat itendere vilius. Celum nãq ⁊ itelligẽ tie. ita ꝙ ipsaꝝ etiã ꝓma intendẽtes se in ꝓmam causam trãsformare ac ꝓma seipam summã ⁊ bonitatis sue com municatissimã manifestare ꝓtingit: vt ide alia ꝑficiatur ꝑter. Quod ⁊ A. nono metaphy. declarans ingt. Aqua ifrigidat ꝙ seipsam actu vt suã spẽm cõseruet: nõ vt ifri gidet aliqd extra se sicut ignis calefacit ꝙ seipm vt ꝓseruet suã spẽm nõ vt aliqd calefaciat extra se. Silr vtus ap

pfitiua desiderat delectari coitu: ppter supfluũ expel lendũ ⁊ complet ipsius delectatio: nõ vt inde fiat filius: cum plurimi fm Haly. ⁊ Isaac coeant ppter voluptatez ⁊ nõ liberoꝝ generationẽ. Sic igitur aliqd intendẽs sui ipsius pfectionẽ p accñs intendit alteri⁹ pfectio. de quo quippe Cõmẽtatoꝛ. iz. metaphy. ita. Dicẽtes q⁹ de⁹ solli citus sit circa vnũquodq; indiuiduuz aliqualr est verꝝ ⁊ aliqualr est falsum. Verꝝ quidẽ. qz nullũ indiuiduũ pro priã hz disponẽ: nisi illa dispõ inueniat aliquo modo illi⁹ spẽi. Sic. n. verꝝ est dicere: deuz circa indiuidua sollicita ri. Sed sollicitari circa indiuiduũ tali mõ: q⁹ nullus cuz eo cõicationez habeat: nõ est fas bonitatis diuine: quare fine illi⁹ veritas in hoc existit: qõ est sollicitudo. Et q⁹ si sunt aliqua sine sollicitudine ,pueniũt ex necessitate ma teriei nõ ex diminutõe agẽtis. ita vt hoc extrahat quos dã ad dõm duos deos quoꝝ vnus creet bona ⁊ alius ma la: q ẽt error extitit manicheoꝝ. vñ idez secundo de aĩa. Sollicitudo diuina cũ nõ potuerit facere aĩal pmanere fm indiuiduũ miserta est in dando ei virtutẽ qua potest in spẽ pmanere. quare sup scõo ce. ⁊ mun. Corpora cele stia ⁊ vlr diuina sunt nobiliora his. Quod. n. inuenit per se intentõe ꝑma necesse vt inueniat ,ppter aliud est nobi lius eo intentõe ꝑma. Declaratuz. n. est in sciẽtia dina: q⁹ ipa non inueniũtur nisi ,ppter se intentõe ꝑma. Sed illõ qõ inueniat ꝓ aliud intẽtione scõa: aliogn illic non esset nã ĩnata ad largiẽdũ. Ecõuerso aũt est in hꝫ gnãbilibus ⁊ corruptibilib⁹. Ipsa. n. ꝓ se sunt intentõe secũda ⁊ non ꝑma. Actio. n. hoĩs itentõe ꝑma est ,ppter aliud: qz ,ppter esse superiorꝝ entiũ: secũda vero intentione ,ppter se. Oz aũt hic entium deus ,puidẽtiam habeat inuit ce. ⁊ mun. secũdo. ⁊ exꝑmit ab Alexãdro. Ad aliud Arist. apparuit qd dõm. ¶ Ad aliud dõz q⁹ lz sic eueniat plurimũ tamẽ ,ppter naturã totiꝰ: friditatẽ complexiõis stomaci: idige stionẽ: hu. in eo contẽtos sensuz illius bebetãtes. ita irre gularitatẽ comestionis ⁊ ꝓuationẽ colere: interdũ vt vi sum pñt lumbrici in stomaco ,pcreari. Silr ad partis al teri⁹ rõcinata apparuit. ¶ Ad ꝑmũ. n. qd iaz dõm visuz. ¶ Ad zm quidẽ dõm: q⁹ lz flegma abũdet in stomaco: ra ro tamẽ generat lumbricos. Cum autẽ non putrefiat vel emittat vel euacuetur sepi⁹ non conclusum ⁊ agitet aut aliõ ꝓhibitiuũ occurrit. ¶ Ad aliud dõm q⁹ aliqd facili⁹ in loco quodã conseruatur q̃z in ipso generet: cum latior sit vtus cõseruatõis q̃z generatõis. Multa nãq; in locis plurimis nõ generant pñt tamẽ vsq; aliqd in eisdẽ cõser uari. Silr de vermibus itrantib⁹ ⁊ his gnãndis nõ est si mile: nisi latũ cuz illi sint fortiores valde generãdis. Si aũt ex desursum egredianẽ ore vel naribus euenit ipsis transeuntibus illic ,ppter alimẽtum superius sicut dixit Ari. nõ q⁹ illic generenẽ vt sepe. Qui interdũ ꝓuua adeo in stomaco inducũt accñtia: vt cardiacã ⁊ cum angustia syncopi: ita vt aliqs statim coꝝ pereat mordicatõe. Alexã der scõo. Testat etiã. A. fm quosdã aliqñ egressos fuisse vẽtre pfurato. Mibiq; q̃z recitatũ file: ⁊ epilepsiaz ⁊ colericã passionẽ ĩducere. ¶ Ad aliud dõm q⁹ in intesti nis nõ est ĩ plũmis sic terrestre ⁊ feculẽtũ: gn in digestiõe aliqd remaneat subtile humidũ putrescibile spũale viui ficabile: ⁊ ꝑpe in quoꝝ itestinis nõ abũdat colere excre tio. Et pp ꝫ appuit ad aliud. ¶ Ad aliud ẽt ꝺ cedẽdum ẽ tanq; rarius ꝓtingẽs ceu cõfessum ipos q̃z in stomaco posse generari. ¶ Differentia. CII.

QUod hyposarca sit de terior hydropum ostẽditur ꝓ quartum re. vt apparebit id firmatẽ. Adhuc moꝛ bus vniuersalioꝛ deteriꝛ particulari. ⁊ ideo qz febris moꝛb⁹ vniuersalis ceteris molestioꝛ: differentia. 87. hꝫ quoq; hydropũ est hypo sarca dicta. In ea. n. mala fm totum corpus complexio existit diuersa de distẽpantia iequali. ¶ Ampli⁹ peccat. vt pñter apparebit in nobiliori ⁊ vlteriori operatõe ma gisq; itenta tanq; finis a natura q̃lis est nutricatio mem broꝝ per comparatõez ad alias opatiões ⁊ digõnes pre cedentes vt que stomaci sunt ⁊ epatis. In tali vero pec catum maius existit q̃ in reliquis. ¶ Rursus mã hypo sarce cum plus distet a locis ad que fit attractio sicut ab itestinis ⁊ stomaco q̃ materia asclitis ⁊ tympanitis dete rius ⁊ difficili⁹ poterit educi cum medicia vniuersaliter purgatia vt est vomitiua ⁊ secessiua. Materie nãq; que facile educũtur sunt que in stomaco continẽtur ⁊ intesti nis: deide que in capite meseraicis ⁊ epate: deiceps que ĩ venis: postea que in mẽbroꝝ fontib⁹: pessime aũt oĩuz q̃ ad cutẽ tẽdunt valde ⁊ que ĩ iuncturis locanẽ: ꝑmo quar ta. ⁊ Mes. simpliciũ ꝑmis. Cum ergo hꝫ hydropũ potissi ma cura fiat p attractõez vl supius vel iferi⁹ ceteris erit deteriꝛis curatõis, vñ ⁊ deteriꝛ erit simplr.

HUiusmodi quoq; cõtrariũ tertio quar tadecima. ⁊ ĩ diuisiõi bus. hyposarca est leuior eaꝝ ⁊ ꝓpingoꝛis curatiõis ⁊ sa natõis. ¶ Rursus illa egritudo min⁹ est deterrens: cui⁹ mã est tendens in extra recedẽs a mẽbris nobilibus. Ex oppsito. n. accidit detrimẽtuz iuxta veterẽ affoꝛismoꝝ secũda. Talis vo materia est hyposarce ⁊ non aliaꝝ dua rũ vt sensus idicat. Igit hec minus deterrẽs alys. ¶ Oz aũt tympania sit alys deteriꝛ ostẽdit ex colliget tertio supficietenus tñ. ¶ Itidẽ illa egritudo est deteriꝛ q̃ no cet pti nobiliori: ⁊ iõ febris ifestissima reputat: cuz ꝓpie sit corꝺis passio. hec quoq; est tympanites. spiritib⁹ enim magis assimilat sicut asclites humoꝛib⁹. Trib⁹ nãq; sub stantys coꝛporis mollibus videtur materie istaꝝ trium hydropum ,pportionari. Hyposarce qdẽ materia humi ditati carnose tympanitis spũali ⁊ asclitis humoꝛali. pa lin. tales vt dcñ egritudines euacuatõibus expurgãtur vniuersalib⁹ que medicinis pficiuntur dissolutiuis pro prie. Dis aũt hic caremus. Non. n. est medicia ventosita tis a ꝑpetate eductiua. Igit deteriꝛ alys. ¶ Cui⁹ vtiq; cõtrarium sapit. A. in loco ꝓinducto cum alys plurimis. Adhuc illa egritudo est min⁹ molesta: cũ materia obedit ampli⁹ agẽti. ex obediẽtia. n. patiẽtis ad agens consurgit actio. Materia vo tympanit est hꝫ: cũ sit aerea spũalis. spũs aũt est res coꝛpis resolubilioꝛ: de distempantia ine q̃li. Itaq; alys min⁹ deterrẽs. ¶ Oñdit quoq; tertio. p. A. asclitẽ foꝛe deteriꝛẽ. Et. cõsurgit ex mã magis frigi da ⁊ hũida ẽt q̃z alie: vt oñdet ꝓpter. Frigidũ aũt ẽ plus moꝛtificatiuũ: ⁊ hũidũ suffocatiuũ alys naturis: dña. 16. ꝑpter quod hec deteriꝛ religs. ¶ Oppositũ hꝫ iaz ꝓpus monstratũ ex regimis quarto. testante hyposarticũ dete riorẽ. ¶ Ampli⁹ illa egritudo min⁹ est deterrẽs: que cũ ꝓportionabilitate cõtingit particulariũ. hec vo asclites: qz cũ pluries cõtingat ex ꝓportiõabilitate videt cõsurge re causaꝝ. Que nãq; cuz dissimilitudine eaꝝ cõtingit ra rius accidit: cũ ipoꝛportio resistat euẽtui illaꝝ sicut cau son senibus. quarto ꝑma. Ideoq; hec erit alys molestioꝛ min⁹. ¶ Adhuc ei⁹ mãe ineest medicia eductia est ⁊ ꝑpe loca p que fit purgatio. quod nõ sic tympaniti ⁊ hyposar ce adest mãe. Palin: ei adest modus curatõis: p ſuminis incisionẽ: q vtiq; non inest alys: dña. 199. Que aũt egritu do plurib⁹ modis potest curari: est leuior illa que paucio rib⁹. Itaq; ipa minus alys erit deteriꝛ.

PROpter primum vero sciẽduz ꝓpus quid fit hydropisis: ⁊ quot ipsi⁹ modi. Et demũ que illi⁹ cause vniuersales cũ mõ ge neratõis eiusdẽ. ¶ Propter hoc ꝑmum vt colligitur ex

sermonibus medicoꝝ q hydropisis est errꝛ grādis virtutis epatis digestiue: ꝓpter quez oīa membra cꝛpozis apparētia vel nutricatōis itumescūt manifeste. Dcīn est errꝛ grādis: qꝛ ex minozi alie egritudies ⁊ male cōplones cōsurgunt: ⁊ nō hydropisis colligz tertio. In hoc aūt quod subditur oīa ⁊c. tangit hyposarca. Cū subiūgit vo: vel nutricatiōis ascites ⁊ tympania. Tertio quoqz decimaq̄rta: hydropisis est egritudo mālis: cui⁹ causa est materia exuberās frīda igrediens membra: ⁊ crescūt p eaz aut mēbra manifesta oīa aut loca vacua partiū in q̄bus sunt regimē nutrimēti ⁊ humozes. vnde Alexander. Hydropica cronica é passio ⁊ ex frigoze epis gnātur. ¶ Dubitaī de hoc q̄ō dr q eius materia sit frigida cū q̄daz hydropū ponaī a caloze inferi⁹ fieri. Adhuc quarta affozis mozꝛ. Tympania fit a modica friditate: nō. n. humiditas pōt in aerē vētosum trāsmutari sine caloze aliquo. Quare nō videī simplr q ei⁹ mā sit frīda. Dōm q frigidū dr illud q̄ō est destitutū caloze inato quātitatiuo: lz habeat calozē qualitatiuū bozribilē ⁊ acutuz qualis est oīno superfluitas. vñ ⁊ quarta ꝓbleu. Henitura est frigida ante. s. q̄ afficiaī ⁊ agiteī a calozꝛ ⁊ ispū inato. Uel dōm vtplm fieri a frigido. Cum aūt subiungit. Aut loca ⁊ cetera: tangit vt ꝑus hydropisis hyposarca ⁊ postea ascites ⁊ tympania. Deinceps sciēdum q circa nūꝛ spēruz hydropū diuersificati sunt medici. Oribasius. n. ad Eustachiuz. ⁊ Cassi⁹ felix exꝑmunt trīs duas: ascitē. vz. ⁊ tympanitem. Salernitani vo quattuoz posuerūt esse volentes eas ad q̄ttuoz bu. vel ad quaternā qualitatū combinatōez compositā adducere. Dixerūt. n. q leucoflegmātia que iterpretaī alba flegmaticitas. leucō. n. albū: gnātur ex peccato friditatis ⁊ humiditatis: hyposarca. i. subcarnea: sarsiz enī caro: accidit caliditate ⁊ hūiditate. Tympanites aūt cui⁹ nomē sumptū est a suo accītē: puta qz ventre pcusso sonus audiī: velut q tympani caliditate conficiī ⁊ siccitate supflua. Ascites vo. i. vtrea balyab. vel vtrina ascez. n. vter dr gdem sic: eo q venter pcussus sonū reddit aq̄ mote ī ventre semirepleto ipa: quarta affo. Adhuc qnto iteriozꝛ vr idē ita inui. Totū cozpus sanguīe flegmatico ꝛtinere vr: ⁊ fm anasarcum: ⁊ leucoflegmatias ⁊ hydros noīatos. p ventrez aūt nil sanguineū: neqz in his neqz in ascites ⁊ tympanitis excernīt. Dōz q p anasarcū ⁊ leucoflegmātias idē itellexit vt p. i. Aut locut⁹ fuit fm alioꝝ opiones: vel ꝓpter noīs litigiū euitādum sic ait. vñ subdit de hydropib⁹ qualitercunqz quis voluerit noīet. Hāc quoqz opi. vl similē: tangit quarto re. acutozꝛ. Jngt eniz. Quidā nō subcarneū: sed supcarneū scribunt ⁊ p ꝫ itelligunt hyposarcā. ⁊ subdit. Non tm̄ inter carneuz vel iuxta carneū. q. diceret q hoc nō sit idē quod illud quod dcīm est hyposarticū ⁊ episarticū: vt sit fm eos hyposartica ꝑma ⁊ anasartica secūda. Concedūt ēt alias duas spēs. i. ascitē ⁊ tympanitem: quare ⁊ quattuoz sil'r erūt. Et iō subdit. Jgiī hi qdē medicoꝝ q̄ttuoz dicunt esse dr̄ias hyderuz superecedentes quod cōgruum. q. d. nō. n. sunt nisi tres. Et subiungit. Sed nunc tēpus redarguere eos. Qō aūt spēs hydropū sint soluz tres: hyposarca vel anasarca aut quo noīe vociteī ascites ⁊ tympania: nō solū ꝫ sensit Hal'. sed alq oēs approbati grecoꝝ ⁊ arabū q̄bus nūc adherent latini. In viatico. n. dr leucoflegmātia hyposarca vel anasarca idē sunt. vnde Alexāder. Tertia q̄ ex flegmatico sanguine ī toto consistēs cozpoze fit ⁊ appellatur anasarca leucoflegmātia. Et q ex peccato calitat⁹ ⁊ humiditatis hydropisis vt posuerūt qdā nō contingat ostē diī: qm̄ hydropisis vt dcīm euenit ꝓpter errozē grandez vtutis epatis digestiue. Calm vo ⁊ humiduz aut nō multum supfluit ⁊ sic faceret poti⁹ ad digōnem ⁊ ꝓationez hydropisis q̄ ad ipsius inductōez: vel vtplm supfluit: ⁊ tunc poti⁹ generat egritudinē putridā q̄ hydropisiz cuz calm ⁊ humidū pre ceteris naturis sit paratum putredini. In hydropisi autem inquantum hꝺ non est putredo. Adhuc hyposarca ⁊ leucoflegmātia nec loco nec mā differunt neqz signis: neqz. n. est humozalis distinctio in tertia digōne: sed totū tandē vnitaī ꝓpter quod nō opz eas distictas seozsum ponere. Que aūt bis nō differūt velut eadē debēt a medico iudicari. Jnsup ēt peccatū est fieri p plura quod potest pfici pauciozib⁹. Et ideo cuz illustribus medicoꝝ ponēdum q sint tres solū hydropū modi. Qui aūt ponūt quattuoz faciunt magis numeꝝ nominū q̄ reꝝ. Duas aūt exꝑmētes tm̄ bzeuiozē ⁊ ampliozē sunt cōtingētiam secuti. Nosce q lz quarto re. ac. series vt apparebit videaī duas solū tangere spēs hydropū. Sūt tm̄ ea tres audita: sed hec duplex: ascites. vz. ⁊ tympanites. ¶ Propter zꝰ hꝺ sciēduz. vt ad vnū sit dicere q cause hydropū sumūtur a rebus naturalib⁹ ⁊ nō naturalibus ⁊ cōtra naturā vt ⁊ alia. A naturalibus qdē velut a membris lapsis. Consurgit. n. vt ab ylys seu a lumbis. vel splene aut itestino vel vesica aut kisti fellis stomaco vel pulmone aut dyaphragmate aut ab epate: scōo ꝓnosti. ⁊ tertio quartadecima. ⁊ lz hydropisis possit ab omni mēbzo fere ꝓtīgere non tamē constituiī formal'r nisi malitia vt tactum grandis figaī ī epate. vñ Hal'. ibidē. Omnis spēs hydropū ꝓuenit a nocumēto in vtute gnātiua sanguis: cum deficit in eius complemēto. hoc aūt apud medicos locatum in epe. Quare Democritus nisi epar lesum fuerit: hydropes nō nascūtur: sicut nō é febzis vndecūqz cōsurgat: nisi caloz extraneus coz petat p artariaꝝ mediocritaté. febziū ꝑmo. A rebus aūt nō nālibus scz quando in debita qualitate quātitate tpe ozdīe ⁊ artificio administraī. Ab eis aūt qdē que cōtra naturā cōsurgit: vt mala complexione: compōne: apatibus: solutōe continuitatis: ⁊ alys ꝓticulariter declaratis: ⁊ maxime a prava epatis dispōne. lz enī ois hydropisis cōsurgat ꝓpter peccatū digōnis ⁊ sequestratōis epis ꝓncipalius tamē ⁊ plus leditur in ascite secūda digō. In tympanite vo ꝑma. In hyposarca vero tertia. Hal'. sexto de accidenti cum. A. Est ⁊ modus generationis hyposarce: qꝛ cū in tertia digestiōe membra nutrimētū debeāt sibi icozpozare: fm triplicez opatōez vtutis nutritiue: appositōem. s. adeptionem vel adherētiam: vnitionē ⁊ defect⁹ accidit ⁊ adherētia. Quāuis enī iuxta ptes ponaī: nō tm̄ sic adheret vt illud quod dissolutū fuit: imo caro fantastica ⁊ rara squalida ꝛficiī. Ex qua ēt supfluū qō ī tertia digōne expelliī: nō excutiī pp impfectā digōnez vtutis nutritiue: aut ēt duaꝝ digestionū stomaci ⁊ epatis antecedētiuz. Et cū ista tertia digestio fit p omne ⁊ peccet ī toto. Hinc membra dcā sunt apparētia itumescere oīa. Modus autem quo hydrops asclites cōsurgit: ⁊ quo apud in locū mediastinuz ysyphac musculos ventris coopientis ex vna pte ⁊ zirbi ⁊ intestinoꝝ ex altera: ⁊ dyafragmatis ex reliq̄ multiplex ꝛueniī tur: eo q natura conaī multis modis a se expellere supflua ⁊ nociua oīno: aut ad loca minozis timozis trāspozare ⁊ maxie cū est potēs. Expellit. n. saniē p medutulliuz ēt ossis: affozisinoꝝ quarta septima. ⁊ tertio ōcimaquarta. Unus qdē modoꝝ est ꝓpter fissurā alicui⁹ meat⁹ aut meseraicaꝝ aut itestinoꝝ ꝓpter quā penetrat aquositas in spaciū antedictū: anteq̄ possit ad epar adduci. Aut ꝓp vesicas que fiūt ī epe aq̄ repletas: qb⁹ qdem multiplicatis diuti⁹ succesiue ⁊ ruptis: aq̄ effluit in locū ꝑdictum: que multiplicatur intm̄: donec vēter illic omnis repleaī aquositate. Et hec est iterptatio Hal'. affozisinoꝝ septia. quibuscūqz epar aq̄ repletū fuerit ⁊ in omentum erupit: bis vēter aqua repleī ⁊ mozi ūtur. Tertio aūt qꝛ cū chilositas ad epar tracta deberet in eo pfecte sanguificari re-

manens aquosa:serosa:acuta ⁊tute debilitata: co ntentiua epatis expellit a pēnulis epatis additamentis dictis: distillādo ad locum ꝑfatum. Aut quarto q epar sit tanti adhucvigozis vt hꝫ aquositatē mittat ꝑ venas ad corporis nutrimētū. Indiscretiua tñ ⁊ idepurativa ab hūidita te vrinali. Quā qdē mēbza retinere demū adherētia: remittunt itidem ꝑ eosdē meatus retro:donec recurrat in epar:cū fiat confluxus ⁊ conspiratio ꝑ eundem ēt pozꝫ in omne tpe tñ differenti:naturaliū tertio. Est aūt ⁊ gntus modus quē tetigerunt qdam antiquoꝝ ĩsignes ꝑ viā fuminis ⁊ vmbilici. Sicut.n. dicunt anathomiste ab artaria magna sub renibꝰ ramificātur due artarie q̄ tēdūt in vesicā:deide ꝑ lumen seu pectinē ꝓtendūtur in vmbilicum ꝑ quas qdem mingit fetus cum nōdum est natꝰ ac ēt ozrus si fiat expressio ⁊ causa non accidat vnde adhuc mingat ex vga: ceu in inuenescēte carente genitalibꝰ inspexi: hinc enī mingebat. Que qdē vene ⁊ artarie in non natis:puta abozsibus manifeste apparēt. Sed ī cōpletis ipsaꝝ extrema iam exiccata fuerūt ⁊ radices eaꝝ remāserc:ꝑmo ꝑma.quare secūdo theozi. Ab vnaquaqꝫ duaꝝ ramusculus ozit: pergūtqꝫ ambo ī cozpꝰ vesice donec ad vmbilicū pueniant ⁊ hoc ī cozpozibꝰ est iuenire fetuiz. ī completoꝝ aūt cozpozibus pars que ad vmbilicū tendit remittit. Cum ergo aquositas hꝫ ꝓpter opilatōez ⁊ resistentiam expulsionis ex partibus alys expellit in venas has donec sursum tendens pueniat ad eoꝝ ozificia:⁊ nō iueniat tūc meatū aptum: ad vmbilicū dilatantur ⁊ aperiunt valde plus q̄ fuerunt ēt antea. Ex qbus qdez tunc resudat in spaciū vētris aquositas. A. cū tertio collz. Qō oñditur:eo q iā hyderoꝝ qdā cmiserunt eā ꝑ vmbilicū. Modus aūt quo tympania fit aptus est iam satis. Cū.n. expraua ⁊ vētosa digone stomaci ⁊ ĩtestinoꝝ succositas ptisanalis transit ꝑ mesaraicas ⁊ maxime cū epar fuerit calīn resoluit hanc in vapozē fumosum. q quidē ex pozis haꝫ partium raraꝫ transpirat in spaciū sepe dcm̄. Jn q̄ ꝓpter densitatē parietū lateraliter circūdantium potest irresolubiliꝛ contineri: velut aer vapozosus in testudine. Cassius vo felix ex quadā figura dictōis amirabili ex qre fortassis accepta ingt ex ingenti ventositate pulmōis inflatiua contingit tympanitem cōsurgere. Huiusmodi quoqꝫ modus hydropū contingit a minozi frigido q̄ hyposarca asclitūqꝫ aliqua. opz enī calozem adesse vt materia frida resoluaī in vapozē fumosuz. ¶ Sed circa p̄dicta dubitare contingit: qm̄ videt hydrops egritudo communis vt febzis: cuz dcm̄ sit ipsam appzopziari epati vndecūqꝫ ĩcipiat. ⁊ neqꝫ fieri sine ipsiꝰ iactura vt febzis covdi. ⁊ maxie cū scribaī de accīti sexto. Flegma si toti dominaī cozpozi hyposarcā faꝛ: si aūt mēbzo vndimiā. Dz igit membꝝ determinatū ꝑncipaliꝛ. ⁊ ꝑnter cozpꝰ totuz. Cōis igit mozbꝰ. ¶ Dōm q lz mēbꝝ determinatū nō tñ diffundit ꝑ totum cozpus vt febzis. qz nō posla: cuz sint dura extēsionē non sustinētia. ⁊ ita nō vere apostemari: dria. 96. cū hydrops videaī idem q apostema. Que aūt tument sunt partes apparētes musculose: vnde dictum per. A. crescere in hydropisi aut membza manifeste oia quātū ad hyposarcā vel loca vacua ⁊ cetera quātū ad reliqs duas spēs. Sed qd de lepza: cū mozbus ponaī cōis. Dōm ossa ificiūtur in lepza pamplius.

Propter secundum vero sciendu q qdam posuerunt hyposarcā deteriozē: qōꝝ fit quarto re. a. Hydropuz due sunt spēs quaꝝ hec qdem hyposarca dr. conās fieri ieffugabil vel iscparabilis ⁊ ĩcurabilis: hic vero cuz inflationibus. Hal. quoqꝫ cozrigens Hypo. ait nō tamen rōne. dixit hoc .i. conās fieri ieffugabilis. Uerius.n. dixisset ita scribēs. Interficit aūt motus hyderus cū factꝰ fuerit. Qz vo hꝫ nunc opinionē non seruo sicut supficietenus videtur sonare: dico Hyp. ⁊ Hal. ꝑ hyposarcā intendisse: aut iflationem ⁊ cacochimiā ꝑ omne cozpꝰ iterius ⁊ exteri? cū vtutis imbecillitate adeo vt friditate ⁊ opilatiōe contingat calīn inatum suffocari moꝛ ⁊ extingui. Uel fortassis verificaī: ⁊ ꝑ cū nō comparatōis regula obseruet iuste: puta si hyposarca contingēs ex apate epatis: aut ex quacūqꝫ maiozi causa compareī ad asclitē: aut tympanitē consurgētem ab ylys lumbis vel a splene: ⁊ hꝫ causa minozi. Si aūt cause accipiātur vnifozmiter cum subiectoꝝ dispōnibus ⁊ qualitatib? ponā asclitē ꝓmo deteriozē ⁊ tympaniā secundo. Quod ēt inuit. A. ingens. Et de hyposarca que est mala valde Et illud fm. consideratōez causarum faciētium cadere in ipsaz. Harimpōtus vo aggregator passionary vī ponere deteriozē tympaniā. Jngt enīz Malignioz hydrops oībus est tympāites: secūda hyposarca: tertia asclites: ⁊ quarta leucoflegmātia: sed nō maligna. Hanc quoqꝫ sniaz videnī sermōes Auer. supficiales tertio collz ꝓfiteri. Sz qd de ꝑ q̄rto oñdeī dñoꝝ. Qz aūt hꝫ positio stare non possit iusta cōparabiliū regula obseruata: in vitatis apparebit positōe.

Propter tertium quidē sciēduz q tertio quartadecima: alia via ⁊ ozdo deteriozitatis ponit q maxime vī veritati cōpari. Ferī.n. ita alioꝝ ēt ad vtraqꝫ partē cum motiuis opiones recitādo. Sunt hoies qdā qbus videt q hyposarca sit deterioz alys: qñ cozruptio in ipa cōmunicat epati: ⁊ oībus venis cozpozis ⁊ carni: ita vt ōstruaī plm digōnis tertie. Et ex eis sunt qbus vī q ipa sit leuioz alys: etiā ita vt ipa sit leuioz tympanite. Deide veritatē subdit. Uerū dignius est vt sit asclites malignioz illis oībus: deide hyposarca sit aliq̄ que est leuioz oībus ⁊ sil de ea alia que ē valde mala ⁊ illud fm consideratōes causaꝝ facientiuz cadere in ipsam. Quod idē comprobaī experimento. Et in manifesta qdē dispōne ⁊ in plurimo: qō expiūtū facit cē necessariū: opz vt sint spēs hyposarce leuiozes ⁊ nō necessario vt de eis sit deterioz fm q̄ est in illis religs: puta dico asclite ⁊ tympanite. Sic igit tandē sentētia hꝫ existit q asclites sit deterioz: deide tympanites: deide hyposarca seruato semp ⁊ subaudito canone comparatōis illeso. Jn hāc quoqꝫ sniam cōcidit Auer. pfecte intellectus. inquit.n. q qñ accidit epati mala cōplexio cala paꝛ excedens tunc multa acgrit amaritudo. Sed qñ augmentatur hec mala cōplo cali. ita q egrediaī a sua forma naturali tūc erit opatio epatis: opatio nō naturalis: ⁊ pueniet illa opatio solū a caloze: in co q est talis caloz: ⁊ nō in eo q est caloz. Cū igit hꝫ caloz inueniet partē aqueā in ipaz effumando ventositatē inducet ⁊ pueniet ex hoc tympanitica hydropisis aut sile. Qz si fuerit causa remotionis calozis mālis egritudo cala attribueī illiꝰ remotio egritudini cale. ⁊ si fuerit frigida attribueī fride. Et ꝓpterea multū laboraī medici vt bene dent cām istius spēi: eo q eque fit a caloze sicut a frigoze. Et iō hec spēs difficilioz ē ceteris ad curandum. Si qs aūt hoc subtiliter pscrutabitur inueniet esse dicta de asclite ⁊ nō de tympanite vt inducebaī in argutis. Ult. n. q aqua ꝑexīte si calīn vigoreī fm qd ex eo vētositas generet. Nihilominus qz maxima pars aquositatis manet asclites est veriꝰ q̄ tympania. hoc aūt indicat qō dixit aut sile. Quod firmaī. qz supra tetigerat modū pductōis tympanie: qō apparet non minus ex eo q ipsam dic fieri ex caliditate sicut ex frigiditate cū dcm̄ sit tympanitē nō sine caloze cōfici. Videt enim asclites ita vt materia ⁊ fundamētuz tympanitis. Jn viatico qdē scribit hyposarca facilis est ad curāduz. Causa siue facilitatis materie est bonitas ac ēt diuisio super oia mēbza cozpozis. Unūquodqꝫ.n. membzū tantaz

habet inde quātitatē quātum sufferre pōt. Quod autez hic. A. ordo obseruandus est tanq̄ verius p̄ter expientiā ēt rōnibus ostēdaī. qz hydropisis dī ab hydoz qō est aq̄. Nomē aūt qñ imponitur rōnabiliter ī portiozi eius daī significato. Cum.n.in asclite sola sit aqua nomen cōe: hydropisis. s. sibi ꝺuenit tanq̄ p̄mitus ⁊ amplius ledēti. De rōne nāq̄ morbi est sensibilis lesio opationum. Palin: illa hydropisis est deterioz que cū deterioziꝫ est causis ⁊ accñtibus. talis aūt est asclites. pluries eniz ipa ex aḡate cōsurgit. Est ⁊ cū febre ⁊ cum siti vehementi ⁊ quod peiꝰ est syncopis ⁊ subita suffocatio: propter dyafragmatis in sursum tumorē coangustantē spūalia. Aut fm Cōmē. pp vapores id ꝓtranseundo ꝺeueniētes ī pulmonē: iuxta illud veteris. Hydropicus si tussim hēat desp̄atus est seu hydropicis tussis supueniēs maluz: quod in asclite ponit Cōmē. Eti. ea vt dcm̄ cōtingit p̄ncipaliꝫ ex peccato secundo digōnis: cuius qdem opus humores gnāre. Sed peccatū hꝰ digōnis deterius est peccato p̄me digōnis ⁊ tertie. Qō oñdiī: qm̄ p̄ma digestio corrigiī aut: satis p secundam emēdatur cum partis sit p̄ncipaliozis relatōe digōnis alioz membroz: non aūt sic p tertiā pōt coaptari secunda: cū ipa sit in membris plurimū apparētibꝰ in quibus nō est basis ⁊ robur nature: sunt.n.vilia respectu p̄ncipaliū. Amplius materia asclitis ligda trāsit ⁊ ꝺuenit ī vnū locum grauās cū sit flegmatica p̄re ceteris grauatiua. Materia vō hyposarce minutius disseminaī p totū: tympanie vero non grauis cito resolubilis. Adhuc cū aq̄ illa sit acuta serosa magis efficitur talis: cū a pharmacis calidis agitatur ⁊ siccis. nō enim sic pōt resolui ⁊ p poros euacuari vt materia hyposarce ad curem magis vndiq̄ accedēs. Neq̄ vt tympanite subtilis resolubilis valde. Asclites igī est deterioz: deinde tympanites huic magis affinis. ⁊ postea minꝰ deterrēs hyposarca.

Propter quartum qdē ad p̄mū dōm q̄ ñ ꝓbas: sz potiꝰ accusas. Destructa est.n. rōnabilr hꝰ opio. Aut cās hyposarce iniuste ꝺpabit ad cās aliarū hydropū vt ꝺicat. A. Ul'eq uocaī vt tactū hyposarticū. Ad aliō dōz q̄ lz hyposarca sit deterioz extēsiue: nō tñ intēsiue: imo asclites siē ephimera extensiue deterioz est squinātia aut phrenesi vel solutōe cōtinuitatis alicui⁹ grandis nō tñ intensiue. Aut hec rō vt visum fm viaticū arguit magis opposituz q̄ ꝓpositū. Ad aliud dōm q̄ hoc ve. esset si tñ itercideret peccatuz in tertia digōne sicut in secūda. Nō aūt tñ cū sit iam amotū p digōnem secundā: ⁊ opata sit etiā ibi vtus nutritiua opatiōe p̄ma. Ad aliud dicendum q̄ materia hyposarce. lz fit magis distans a locis ad que attrahiī: tñ est minoris q̄titatis ⁊ aggregationis q̄ ascites. Non eni sic aggrauat vt dcm̄ virtutem. Et iō pōt fortioz medicīa sibi adhiberi. Pōt ēt p poros in euaporationes melius educi. Ad zm quesitum dōm ⁊ p̄mitus ad auctoritatē Auer. iaz appareret qd de ipa cōsiderāti censendū. Ad aliud dōm q̄ lz magis spiritui nocumētuz eius assimileī q̄ aliaꝫ hydropū: illud tñ est meliꝰ remediabile ꝓpter subiecti subtilitatē ⁊ raritatem. Sicut febris ephimera in spiritibꝰ fundaī respectu febris humoralis. Ad aliud dōm q̄ modus expurgatōis ventositatis istius est multiplex ēt: tū euacuando mām cām eiꝰ ex qua euaporatiōe cōficiī: tū qz eo qō resoluitur sui subtilitate per corporis poros obedit etiaz ꝓpterea magis impēti ⁊ dissoluenti. quare morbos vētositatis nō sic videmus cōtinuari sicut q humoꝝ. Ad argumētuz huius ptis oppositе dōm q̄ vitatē cōcludit respectu asclitis: nō aūt hyposarce: qm̄ lz obediat agēti in ipsam: ea tñ est aggregata: ⁊ multe quantitatis relatōe materie hyposarce. Est ⁊ in locis ꝓpingoziꝫ membris nobilioziꝫ magisq̄ ipa infestans. Ad tertiū quesitū dōm q̄ auctoritates ⁊ argumēta oñdentes q̄ asclites sit deterioz cōcedo. Ad cōtrariū inducta dōm p̄us dcm̄ esse quartū regimīs non simplr recipiēdum. Ad aliud dōm q̄ asclites nō contingit pluries: eo q̄ aduenīat cū particulariū ꝓportione semp: ve. hoc euenit qz a plūmis cōtingit causis q̄ alie. accidit nāq̄ a calore vt dcm̄ sicut a frigore ⁊ a causis has plurimis ꝺñtibus. Ad aliud dōm q̄ lz sit hꝰ medicīa aquositatis eductiua: ⁊ sit ꝓpe loca eductōis: tamē materia est multe quātitatis vtutē valde aggrauās: ita q̄ medicina sibi ꝓportioabilis vtutē debilitat: ⁊ malā augmētat epatis complexionē. non.n. pōt resolui p cutez vt que hyposarce materia: ⁊ tympanitis ꝓpter eius grossiciez ⁊ resolutioni iobediētiaz. Ad aliud dōm q̄ illa cura est prauа ⁊ cū desperatōe sicut etiā tradētes eā asserūt. Nō eni fit nisi cū alia minime ꝓsint remedia. Qua ēt facta si virtus nō sit fortis non euadit aligs. Virtute aūt fortiꝰ meliꝰ est dieta ⁊ potatōe curari: dñntia. 199.

Differentia. CIII.

Quod diei crisis sit laudabilior ea que noctis oñdiī. Qz in crisi fit expulsio materie ad extra: sed in die materia mouet de cētro ad circūferentiam ꝓpter motū spūum quē sequtur. Apiumī ēt pozi ⁊ ductus in die calore contin ētis ⁊ luce habētibus mouere: in nocte vero cōtingit oppositus. Amplꝰ crisis est motus: ⁊ motus fit a calo. Sz in die viget calor: in nocte vero frigus. Rursus si tēpore illo quo aligd solet residere ⁊ getari turbatio supueniat magis nocet q̄ hora in qua solet vexari: cū consuetudinem mutare nociuū sit fm damascenū ⁊ molestū: sed natura nostra consueta est in plurimis horum residere nocte ⁊ getari. Qō dico ꝓpter habentes mulieꝝ copiā ⁊ consiliari secundo ꝓnosticoz. vñ Hal. scōa aforismoz. ⁊ Ozibasius. Nobis p noctes consuetudo est dormire. ⁊ ideo ī ipsis magis apparēt picula. Intercisis.n. somnis a turbatiōe manifeste difficilis dignoscīt portatio. Et quarto secunda. Signa nocturna diurnis sunt vehementioza. Et causa hꝰ est: qm̄ materia faciēs egritudinē auget accidētia ⁊ significationes causa sui motus. In crisi nāq̄ turbatio fit vehemēs ꝓpter vtutis ⁊ egritudinis reluctamentum. Palin: crisis fit in deterioribus porismis affozismorum quarta. crisiuq̄ tertio. hi aūt fiunt in die. vñ quarto p̄ma. Febris diurna lōgioz ē ⁊ deterioz nocturna. Adhuc cū crisis sit vna de difficilioribus actiōibus nature: illa hora q̄ natura fortioz erit crisis fiet laudabilioz: hoc aūt est in die. qz tunc luminare maius est sup terram: cuius potestas extat diurna: sed ipm confortat naturā. Est nāq̄ vita viuētium cuz luna fm Albumasar maioz post deū. vñ verbo cētiloquy. So. dixit ipm eē originē vtutis vitalis: de quo plures exponūt fmonē Ari. zm de aīa. dicētis itellectū talē fore in hoīb⁹: qualē ducit in die pr̄ virorūq̄ deoz. Dec tñ fuit Homeri de Ioue: politicoz primo. Crisis igiī diurna benignioz nocturna.

Oppositum quia crisis melior est: cuz accidentia sint fortiora suo modo. Est ideo dictuz bonas crises in vehementioribus fieri porismis. Sed accidētia fortiora vt oñsum euenīūt in nocte. vnde Alexāder ꝓpter qd nocte dolores intēdūtur pamplius. Amplius nocte cū aer sit frigidioz q̄ ī die non resoluitur calor neq̄ virtus dissoluitur vt in die. Nāer quantūcūq̄ frigidus in regionibus habet resoluere: p̄mo p̄rima. Tunc itaq̄ fortioz erit virtus: que quāto vigorosioz: tanto crisis erit pfectioz. Propter qō crisis nocturna erit melioz diurna.

Propter primum quidē sciēdū: q̄ crisis grece ipoztat iudiciū: hoc.n. nomē transumptū est ad ea q̄ medicine. Nā ppriū est ei q̄ iudicat iudicio ciuili ad mozte: ceu.n. cuz is iudicatus mozi pturbat maxime. ita qs idiotaz conspiciēs. O q̄ timozosa signa que apparēt tpe crisis coact⁹ exclamauit q̄ de vita iudicat laborantis. Nō aūt qs medicorum ppriū sibi hoc nomen imposuit: p̄mo creticoz. z tertio de crisi. vñ q̄rto secūda. Crisis itentio est separatio in locutōibus. i. in ciuilib⁹ qōnibus: qñ.n. datū est iudicium tūc cessat altercatio z pugna z vnusq̄sq altercantiuz sua tendit via. Crisis aūt ad medicīa trāslatatur multiplr z multa sortit noia: sicut apparet in p̄ncipio de crisi. Dupliciter aūt magis solet sumi vt p cōmotiōe antecedēte crisiz sicut cū signa manifestant cretica. Et p alteratiōe subita fere isensata pprius crisis dcā: crisiū apparēs secundo: ceu iudicātis snia celerius pnūciata quā motus creticus sequit materiei expulsionez crisis improprie dictus. vñ affozismoz scōa. Crisis est acuta. i. velox in mozbo repztatio vl ad sanitatē vel ad mozte. Decimo vo theo. Hingt q̄ crisis sit mutatio velox q̄ infirmo cū accidētium fit difficultate aut ad lat⁹ sanitatis aut ad latus egritudinis. Crisis aūt modi sūt plures cōius ea sumpta: quatuoz nāq̄ ponūtur affozismoz scōa. z tertio pnost. Eius.n. est quedā celeriter ad salutē. alia subita ad mozte dissolutio dcā. Et alia paulatine ad mozte liquefactio z cōsumptio noiata. In tertio aūt crisiuz due istis addunt ex his dīe vt q̄ aggregent due res z cōuertit ad salutē. vñ theo. io. z 3°. de crisi. c. p̄mo. Dec est īmutatio que semel fit ī meliozē habitudinē: deiceps paulatiz mozbus ita minuitur donec deficiat z cozpus sanet: vl q̄ aggregant in ea due res z cōuertit ad mozte. Et est īmutatio semel facta ī habitudinē prauā qua deiceps ytus īminuit patiētis paulatim donec ad iteritū pferat. Et que vltime crises due dicunt cōposite. Crisis tñ verioz est illa: que cōuertit ad salutē celeriter vel ad mozte. Et ppzissima que moz cōuertit ad salutē. Nā talis absolute dī crisis. Que aūt ad mozte cōfestiz nō dī simplr crisis: sed cū determinatōe: puta crisis mala: tertio de crisi. vñ eiusdē secundo. Solutiones egritudinū cū certamine magno z acute reptabili maxime dicimus crises noiari que in hūozib⁹ calidis existūt febziū. Nā crisis dī solū in egritudine foze māli. In īmāli vo vt in ephimera z ethica nō est crisis p̄pe: lz Dyocles ephimerā posuerit creticari: q̄ satis abusiue ē dcis: p quacūq̄ solutōe egritudinū. ita vt ethica dicatur z ois quecūq̄ egritudo iudicari. Naz de rōne crisis ppe est vt solū in actu iteruenīat egritudīe. De eēntia vo acute est: vt sit piculosa z cito terminabilis. vñ affozismoz secūda. Acute egritudines magne sunt z periculose z ad statū pperātes cito. Ephimera eteni q̄q̄ cito terminet: nō tñ de se piculosa existit. Ethica z si periculosa tardioz tñ extat. Abiceps quoq̄ sciendus: q̄ de rōne crisis bone q̄lis est q̄ septima aut quartadecima iudicat die. 6. vl. 7. sunt conditōes. vna vt sit cōpleta: ita vt nō remaneat ex egritudine reliqa. Scōa certa: z est illa q̄ minime recidiuat. Tertia salua sic vt in ipa synthomata non sint timorosa. Quarta manifesta ita q̄ ea euacuatio ātecedat manifesta vel apparēs subsidentia. Quinta iudicata taliter vt eā aligs diez p̄cedat indicatiuoz. Sexta vt cōuertatur ad bonuz. Septima vt ī die fiat cretica laudabiliozi. Que aūt mala noscit ex hō opposito: creticoz p̄mo. De etiā sex cōditōes his ppzionate tangunt et affozismoruz p̄ma. Quaz p̄ma q̄ sit crisis p euacuatōez. nā laudabiliozest q̄ illa q̄ fit p apa. Scōa q̄ hu. euacuat peccantē. Tertia vt fm rectitudinē iteruenīat ptis. vñ fluxus sanaris dextre laudat in apte epis z sinistre splenis. Contrariū aūt vituperatur secundo de crisi. z secūdo pnostico. Quarta cū cozpozis bona cōsistentia. Quinta digōne peunti. Sexta ī die cretica. Ex dictis et appet q̄ egritudinū quedā p aliquā eductionē notā quiescunt materiei. Altera vo p resolutōez siue dissolutionē siue digōnē: ceu egritudines cronice: in gb⁹ nulla attēdit crisis: vnde paulatine resolutōez suscipiunt: z ppe que sole gubernātur in gbus hebetatus est oīquaq̄ motus. Proprie vero creticabiles entes sunt duplices: quedā nāq̄ terminant euacuatōe manifesta: vt fluxu sanguinis: vel per menstrua aut emozroides vel vomitu aut sputo siue secessu: aut vrina vl sudoze. Alie aūt exitura apparēte: z ista qdē debiliozest alys: cū non possit natura mām ex cozpoze a toto educere: sed in ptes ignobiliozes illas trāsduc effugitando: velut cū rex imbecillis hostes expellit a metropoli sede. nō aūt ab eius valet regno fugare oino: reliqs vo crisiū vt cōiter est dicere: melioz est illa que fluxu sanguinis nariū. Unica nāq̄ eductōe totū expellit nociuū: deinde que secessu: q̄ grossius z ampli⁹ educit: postea q̄ vomitu: deiceps que vrina: z vltimo que sudoze: q̄rto secūda. que fortassis ī egritudibus plurimuz laudat colericis: z ppie cū mā exiterit extra venas. Et iste sigdē sunt vniuersales totius euacuatōes: pticulares vo directius que ab aliq̄ partiū educūt: ceu lachryme: lippa: sordes auriū: nariū: palati: sputū: emozroiz z mēstrua. Intelligo quoq̄ p bonitatē crisis illā que hz cōditiones laudabiles annūdictas. Et hō qdē non solū crisis signa vez et causa. Quidā vo tiū signa: ceu doloz capitis: disnia vehemēs: doloz oris stomaci: hypocondrioz tensio dolorosa: vigilie: vehemētes desipietie: vocis cassus: lachryme voluntarie sine oculoz lesione. labium inferius cōcīsum. ante oculos apparentia nigra vī alteri⁹ colozis: cozruscatōes: lāpades: maxille aut nasus moz rubificati: poziīmi poccupatio: z similia. affozismoz p̄ma: cū crisium z pnosticoruz tertys. Dies vo est duplex artificialis ptinēs existentiā solis supra terrā q̄ latio dī solis supra eaz: sexto thopicoz. Et naturalis comprehēdens spaciū. z 4. hozaz egnoctialiū in quo nox vnitur cū die. Et est reuolutio p̄mi mobilis cuz tāta distātia q̄ sol cōtra motū illius suo motu percurrit ī zodiaco: de quo p̄mo crisiū cū dico diem intelligo diez z nocte. Dicaūt de die itelligit artificiali. Nosce et q̄ dies artificiales z noctes variant. Sunt.n. aliquando causales: puta cū sol fuerit ī p̄mo minuto arietis z libre que signa appellant egnoctialia: qō bis in anno cōtingit vt circa mediū martij z septēbzis. Aliquādo dies sūt maximi z noctes minime: ceu cū sol fuerit ī p̄ncipio cancri. z ecōuerso in p̄ncipio capzicozni que duo signa dicuntur tropica. i. quersiua. Cūq̄ sol mouet in climatib⁹ nostris a p̄ncipio capzicozni ī caput cancri dies cōtinue augmentant. Ab ide vo ad caput eiusdem capzicozni ecōtra. Sub linea vo equatozis nox diei semp apparet equalis.

Propter secundū vero sciendū quosdaz dixisse q̄ crisis est duplex. vna qdē in qua motus fit de cētro ad circūferētias vt ī sudoze z in tali melioz est crisis diei q̄ noctis cuz aer sit calidus attrahens ad extra z pozos apiens. Est z altera ī qua motus fit a circūferētys ad centrū sicut ī vomitu z secessu. Et hec melioz est in nocte q̄ in die. Sed hoc est praue dcm: q̄ crisis debiliozin bonitate fit sudoze vt p̄dictū. Nunc aūt nihil qō imperfectū est essentialiter p alys pficitur per aliqō accidētale sibi occurrens super illud qō per se pfectū. Talis aūt est sudoz respectu fluxus sanguinarium: aut secessus: pter qō nō poterit pfici neq̄ extolli sup p̄dictas euacuatōes p accñtale sibi occurrēs ex pte diei. Neq̄ et oīno vez q̄ reliq̄ a sudoze fiant euacuatōes de centro ad circunferentias.

Propter tertium qđ sciẽdũ: q̄ temporis spacio acvl'r ceteris egs crisis melior est noctis q̄ diei: qđ oñdit' qz cuz vehementiores fiãt motus egritudinũ ꝛ eaz accũtia crisis est pfectior. Sz illud est in nocte ꝓpter vehemẽtiã occupatõis nature in digerendo mãm: scda q̄rti. Rursus virtus vnita fortior est seipsa dispsa. Quãdo ergo vtus magis vnit melior fit crisis: qm̃ bona crisis regrit fortitudinẽ vtutis. dña. 105. In nocte vo vnitõe fortificat': sedant'. n. ꝛ gescũt mot⁹ diei crisim pturbãtes diurnã ꝛ fortificãtes p̄ z̄ciuz nocturnã. Spũs ẽt in nocte ꝓtrahunt' iterius fugiẽtes noctis tenebras. ꝛ vt fortiores actiões reddant' nãe. Luz. n. ea itẽdit creticare cellat ꝛ occultat se i cẽtro suo vt corde qđ cõmodius ne pturbata spiritũ digressione ipediatur operari. Mouent' ẽt in nocte humiditates magis nãz irritãtes in pugnã. Qđ ẽt idicant plures crises i nocte eẽ factas respcũ q̄titatis tpis q̄ i die. adhuc dr̃ dña subsequẽti crisim ꝓpie lune attribui. Cõsumptio ẽt egritudinũ q̄ motu ducunt' solis ꝓpter resolutionẽ paulatinã getat': sz luna in nocte cũ sit ei⁹ potestas fortl⁹ operat' ad crisim q̄ in die. Crisis g̃ benignior fiet nocte q̄ die cũ videat' ꝓtrarium debere cõtingere. qz plures moziunt' ex egritudinibus acutis: ꝛ a febrib⁹ que cũ calide sint ꝛ ficce noctis deberẽt frigiditatẽ ꝛ humiditatẽ contẽperare. est nãq; frigu. ꝛ sic nõ mozi: in die vo exacui ꝛ absc̃idere ꝓpter symbolũ ipsi⁹ ad illas cũ dies ca. sit ꝛ sic. Dicendũ q̄ nã nocte laborat magis in digerẽdo morbi mãz: q̄ in die occultãs se in cẽtro sui cũ calore nãli. Qđ appet ex dictis. Et materia faciẽs egritudinẽ auget accũtia ita vt egrediens si fuerit debilis hũores g̃ ipsam moti obsideãt ꝛ circũueniant taliter: vt nõ possit spargi ꝛ dilatari cũ suo ĩstrumento ob pozz obstructionẽ sicut in die. Nam vt tactũ nã magis a mã stimulat' in nocte. vnde q̄rto re. a. Noctes magis supersignãt q̄ dies: ea q̄ circa desipiẽtiã. Ipsa nãq; tũc debilis nõ potẽs irritationẽ illã suppoztare: noz cõsurgit vt resistat illi. Et ita cadit in pugna plerũq;. Et p hũc modũ ꝓponit' tertio crisiũ. nãz ꝛfestim moueri ad crisim signis digõnis minime ꝑeuntib⁹. Adhuc noz ꝓportionat' hyemi ꝛ dies estati: plures aũt numero ꝓportionabili obseruato egritudinum hyeme q̄ estate deperecũt: pbl'. ꝑma. Adhuc sol fons vite nocte occultat' in sui ptãte non permanẽs diurna: veruz in ei⁹ fit detrimento. ¶ Ad rõnem g̃ dicẽdum q̄ maj⁹ fit nocumẽtũ ei⁹ qđ acgrit' rõne q̄titatis humoz suffocantiũ ꝛ extinguẽtiũ calorẽ nãlẽ q̄ sit iuuamẽtuz qđ suscipit' ex cõtrarietate q̄litatis noctis ad morbũ. Aut dicẽdũ sicut scribit' ꝑmo scda: q̄ cũ multa ab eq̃litate acciderit egressio ꝓportiõalia ꝛ ĩproportionalia nocent. iõ q̄ vtus debilitat'. nõ. n. põt vtus debilis effectũ in ipsam operantium quantumcũq; iuuatiuozum tolerare: quod per amplius accidit nocte.

Propter quartum vo ad ꝑmũ dicẽdum: q̄ fortassis illa expulsio ꝛ pozz apertio que aduenit in die: magis arguit iudicium p̄ sudorẽ: q̄ p alias euacuationes. Sudoris aũt euacuatio vt simpl'r nõ laudat'. ¶ Uel dicẽdũ q̄ magl facit ad crisim fortitudo vtutis que acgrit' in nocte vt declaratum q̄ motus spũum ad extra ꝛ pozz. ¶ Ad scõm dõz simil'r. Motus. n. ille coadiuuãs cõtinẽtis ad extra plus nocet q̄ pfit: eo q̄ nature distrahit vigorẽ ꝛ actũ. Uel crisis est mot⁹ nõ localis oĩno: sz magis alteratiõis: vt appareat crisiũ tertio: ꝛ frigiditas hz etiaz alterare: lz caliditas magis. ¶ Ad aliud dõm q̄ si natura fuerit fortis: magis arguet' oppositũ q̄ itentũ: qm̃ in crisi ẽt laudabili oz accidẽtia satis fortia ꝑcedere timorosa: vt nã totis virib⁹ ĩcitata ꝺ mãm dispositaz valide isurgat. nõ. n. coronabit' nisi q̄ certauerit legitime. Qđ apparet qz qm̃ nã crises breuibus perficit synthomatib⁹: nõ adeo sunt hõ sufficẽtes pfecte. Si aũt natura fuerit ibecillis dictũ magis nocte morte tũc aduentare. ¶ Ad aliud dõm: q̄ illud febris diurne particulare qđã existit cuiusdã modi febris flegmatice. Aut q̄ deterior est nõ rõne afflictionis: sz rõne causeqz idicat' in illa que diei fortior si nõ cessauit die operãte putrefactiõis ꝛ mot⁹ poximi oppositũ. ¶ Ad aliud dõm q̄ vtus nãlis ꝛ aĩalis plus laborat in crisi q̄ vt⁹ vitalis q̄ luna vigorant' vna qdem per se magis vt naturalis: reliqua per accidẽs vt aĩalis. Qui aũt nocte sub lune potestate non distrahitur in sensuum ꝛ motuz actus: vel q̄ hec vt sic conuincit ratio: alia tamen nocte existunt crisi laudabili propioza. ¶ Differẽtia. CIIII.

Quod vigesima ꝛ decimaseptima dies sit magis cretica ꝛ idicatiua: vigesimaꝑima vigesimaq̄rta: oñdit' per Hyp. ꝛ Ha. ꝺ diocle archigenẽ ꝛ astrologos i plerisq; locis. ¶ Amplius affoziſmoz q̄rta. ꝛ crisium tertio Crisis euenit in deteriori egritudinis hora ꝑiodi. hec aũt paroxismus. Nõ pauce vo egritudines faciũt paroxismũ ꝭm dies pares. creticoz tertio. Uigesim⁹. n. est par dies: vigesimus ꝑim⁹: sigdem ipar. ¶ Adhuc in pfectiori dierum numero pfectioz cõsurgit actus: sed hoc est vigesim⁹ cũ sit decenoz. numerus aũt denarius pfectus existit. pble. 15. vnde Plato in eo pausauit deueniẽs physico ꝛ tertio. ¶ Rursus luna regẽs iferiora ꝭm motũ eius lumen ex quo mẽsis sumi videt' q̄ cõmunis vocat' impressionis eo q̄ motus lune fortificat nãm maxime apparet terminationis egritudinũ distinctionẽ accipi: ꝛ quã tres septimane. in. 20. dieb⁹. puta in. 19. dieb⁹. ꝛ vigesimaꝑima horarum. ꝛ non in vigesimoꝑmo terminant'. Qđ firmat' q̄rto scda ꝭm mẽsem: cõis ipressiõis egritudinis dies ꝓputant' Propter quod decimaseptima erit idicatiua: ꝛ vigesima cretica ꝛ nõ decimaoctaua ꝛ vigesimaꝑima.

Oppositum huiusmodi sapiunt astrologi ꝛ medicorum vt tactũ alig. vñ Cõmen. cẽtiloquy. Medic⁹ ẽt ponit vigesimaꝑimã forze cretica ꝛ nõ vigesimã: ꝛ decimaz octauã idicatiuã ꝛ nõ decimãseptimaz. Qđ sil'r appet ex Ptolemeo ibidẽ. Itidẽ Isaac febriũ quarto auctoritate epidimica. Impares fortiores sunt parib⁹. ꝛ scda q̄rti. cũ additiõe vtplurimũ. Impar aũt est vigesimus ꝑim⁹. Amplius qđ est cẽntial'r hõ magis ẽ tale: qđ paccns. Sz dies ipar cẽntial'r est cretica: par aũt accũtal'r ꝭm Isaac ibidẽ. ¶ Rursus qñ sil'r sup eũdẽ die cõcurrũt mot⁹ materiei ꝛ mot⁹ lune magis ille dies simplici⁹ reliq̄ erit cretica. hoc aũt ẽ vigesimaꝑma: eo q̄ nãe maj⁹ dat' spaciũ in mãe ꝑparatione in ipsa q̄ in vigesima quo ea idiget in creticatiõe pfecta. Sil'r ꝛ luna in fine q̄rtarũ triũ recte deuenit in vigesima ꝑma. ꝛ nõ in vigesima: ꝓpter qđ cũ nã operetur ꝺ morbũ: sicut prudẽs accusator. Cõmẽ. centiloquy. ꝛ hic ei⁹ aduersariũ accuset loco ꝛ tpe quo caruerit auxiliationib⁹. Ea qđẽ vigesimaꝑma die mouebit' ꝛ non vigesima ad crisim cũ auxilys fulcita ipsi⁹ aduersari⁹ morbus adiuuãtib⁹ sit ꝑuat⁹: ꝓpter qđ decimaoctaua ẽ idicatiua ꝛ vigesimaꝑma cretica: ꝛ nõ decima septima ꝛ vigesima.

Propter primum vero sciendum: q̄ qđ sit crisis ꝛ dies cretica oñsium differẽtia ꝑoni. Deinceps quoq; aduertẽdũ q̄ crisis dupl'r variat'. vel a cã supiori aut a causa iferiori. Primo qdem aut a virtute. ꝭm. n. q̄ fuerit fortis vel debilis vel media velocius tardius aut mediocriter mouebitur ad crisim vel ex parte distinctionis materie. Uidetur enim ex duobus maxime dependere. Ex preparatione

quidem ꝛ i ꝓparatione materie ad motum. Et ex motu superiorum cū oīs latio inferior superioribus lationibus gubernet. Dispositio aūt siue ꝑparatio ꝛ ipreparatio materie ad motū: sicut ꝛ ipsa poterit variari. Ea nāq; aut rōne subē consideratur: vl' q̄titatis aut q̄litatis: siue situs: vel ex pte ipsi⁹ motus. Uoco aūt hic mām imitās medicoꝝ sermones subam quādā compositā q̄litatū accidētalium delatricē. Subam vo accidētia eadē qualificantes q̄ ꝛ veri⁹ qualitas appellat scōa. Huiusmodi aūt substantia in q̄tuor maxime sequestrat. nā eius alia est subtilis: alia grossa: alia leuis: ꝛ alia grauis: alia viscosa: alia frangibilis: seu icisibilis: alia rara: alia spissa siue ꝓpacta vl' media. Si itaq; cōueniāt simul plura aut oīa alteri⁹ combinationis in vnā partē: ceu colera: est.n. subtilis: leuis: frāgibilis: ꝛ rara: crisim causabūt cito yēturā. Que vt sic magis consonabūt cum vigesima die: q̄ cum vigesimaꝑma. Si aūt contingat econtra vt demum q̄ mā fuerit grossa grauis viscosa ꝛ cōpacta: qualis est melia crisis tardabit que vt ita ꝛ ampli⁹ diei cōueniet vigesimepme q̄ vigesime. Oꝛ si mediocrius he ꝓcurrant: ceu in sanguine ꝛ flegmate crises causabunt mediocriter ꝓportionatas cum ꝓdictis. Si vo cōsideret mā rōne quātitatis tunc ei⁹ alia erit multa alia pauca. Multa gdē crisim tardare facit p se: cū in multe māe digōne ꝛ vtute fortis ꝛ tpe idigeat q̄ multo. p accūs tñ iterdū euenit q̄ quantitate māe vtute stimulata potēti crisim anticipare cogit. Oꝛ si mā ꝑpauca fuerit intrīn q̄ nāe nocumētū nō isurgat ab ipa sensibili⁹: eo q̄ nō moueat nisi stimulata tardabit crisis. Si autez mā cū eius minoratiōe sufficiēs sit ei⁹ nocumētuz afferre sensibile stimulata nā ad crisim citi⁹ sataget puenire. Et ita dies vigesima ampli⁹ crisi accōmoda. Rōne vo qualitatis diuersificat mā duplr: aut p se vel ex accidēti: per se gdem q̄n materiarum alia est ca. ꝛ sic. alia ca. ꝛ hu. ꝛc. Oꝛ sig dez ca. fuerit ꝛ sicca. velut colera citius irritabit stimulādo nām ad crisim cū motiuū calidum extet. vñ scōo de generatione animaliuz. Calidū bene motiuum. ꝛ siccitas sibi coniuncta: eam acuēdo calidiorem reddet. Est enim siccitas: vt calozis lima ꝛ exacuitio. Oꝛ si materia frigida fuerit ꝛ sicca frigiditate motiua ꝓhibēte: ꝛ siccitate ispissatione grauante motus ꝓtelabit nature in crisi. De medys aūt materierū q̄litatibus relinquit mediocriter iudicādū. ꝓportionabilr ēt sic accidentalr qualificatur mā ex ifirmi etate: sexu: consuetudine: tēpore ac regione. Situ vo seu loco q̄rto diuersificata: ꝛ ipsa crisis itidez hz variari: vt q̄n mā aut sup frenes i locis locabitur calidis vel frigidis sub eisdez: fm q̄ citi⁹ vel tardius materie in ipsis cōtente mouebunt ad crisim: in ꝓnosticis. Aut enī in parte dextra situabit: vel in sinistra. Oꝛ sig dez in dextra: caliditate cozdis partē irradiāte magis ipsam. Epatl ēt ꝛ fellis adminiculo. citi⁹ terminabit egritudo diei vigesime iam facta ꝓsona. In parte aūt sinistra caliditate minorata: causis occurrentibus ex aduerso. termin⁹ ꝓtendet egritudinis vigesimepme ꝓportionabilis effectus. Ratione quidem motus. q; aut continuus vniformis sicut febres cōclusę ꝓtinue ꝓportionabiles: vel p dies ipares aut pares concitat: creticoꝝ tertio. Ex parte vo causę supiozis variat crisis dupl'r. Aut rōne humoruz planetis appropriatoꝝ ꝛ attributoꝝ. Uel planetē cuiusdaz: vt lune: ceu ceteri planete suā dant dispōnem: cū hoc q̄ ipsa nām hāc regit iferiorē generabilē ꝛ corruptibilē. Sit nāq; ꝓpria corpori ꝓpter similē cū eo opationē in centilogo. Primū aūt dictoꝝ adhuc sequestrat in duo: humor eniz dupl'r pōt in superioza corpoꝝ adduci. Aut rōne qualitatis ꝛ subē: aut cuiusdā ꝓprietatis nobis satis ignote: a q̄ ꝛ humor motū est sortitus. iuxta pmū gdē motū dicēdum melīam in saturnū deduci. ꝛ cū sit frigidus ꝛ siccus tardi motus melīe silr grossa frigi. ꝛ sic. tardius mouebitur ad crisim. Flegma aūt attribuit lune ꝛ veneri modo quodā. san. autē Jouī. ꝛ colera marti ꝑncipalr ac soli. Et q; mot⁹ martis est quodāmō ioꝛdinatus ꝛ subit⁹. iō colera ad crisim celeriter mouebit. Oꝛ si sanguis citi⁹ moueri videat ꝓpteriōe mot⁹ Jouis aut flegma respectu mot⁹ lune: tardius hoc ex alys sibi occurrit causis dictis ꝛ dicēdis. Ratiōe gdē ꝓprietatis occulte quā hñt humozes ad supioza est q; colera euentationē de tertio in tertiū recipit diem. Melia de q̄rto in quartū: flegma de die in diez. Sāguis vo fere cōtinue. dria. 88. Oō ꝛ maxie ꝓpter ei⁹ q̄ntitatē ꝛ circa nāe iteriora situationē videt cōtingere. Ampli⁹ cōsiderādū q; fm diuersitatē corpoꝝ supcelestiū diuersificant crises. Corpora hō ꝛ maxie planete in gb⁹ ꝛ fixarum stellaruz vis recipit: q̄druplr possunt variari: vel cōparatione ipsoꝝ vlr ad signa: vl' ad cardines mūdi: aut ad epiciclos. vl' ad coniūctiones ꝛ aspect⁹. Nā si ꝓtingat planetam fore in signo mobili: oñdit natura mā sibi facta obedīte citius ad crisim ꝓtingere. Si vo ifixo ecōtrario. In cōmuni vo mediocriter iudicādū. Ex pte gdē cardinuz: q̄n cū mā attributa fuerit planete orietali: cui ēt vis ibidem extiterit vtute planete dispositā: citi⁹ suscipiet maturationez. Oꝛ si planete occidētali: secus continget. Silr si septētrionali fuerit attributa cum ei⁹ vigoꝛ sup nos direct⁹ ipzimat: velociꝰ creticabit q̄ si meridionali accōmodet: ꝓpter ipsi⁹ ad zenith capitū nostroꝝ distare. Tertio gdē rōne epicicli planete diuersificat materiei attributio. Oō egdē fm stationē directionē ꝛ retrogradationez cōtingit. Et nimirū si planeta fuerit direct⁹ eo q; tūc motus ei⁹ velocitat mām sibi signatā celeri⁹ icitabit ad crisim. Si vo retrogradus ecōtra. Oꝛ si stationari⁹ differenter fm q; illa statio erit ad directionē vel retrogradationem. Uariat ēt q̄rto māe mot⁹ fm cōiunctiones ꝛ aspectus planetaꝝ. nā si cōtingat lunam crisis tpe future planete tardo frigido ꝛ infortunato applicari: q̄lis ē saturn⁹: accidet eā tardari. ꝛ districtā fieri nisi materiei qualitas egritudinis q̄litate planete sibi opposita cōteperet. in cē tilogo. ꝛ creticoꝝ tertio. Si vo planete cōiungat calido motū velocitāti velut sol ꝛ mars: mā egritudinis mobilioꝝ reddita citi⁹ ptinget ad crisim. Reddit ꝛ mot⁹ materiei diuersus ēt ꝓpter aspectū: q etiā q̄tuoꝝ sunt. q̄dripartiti ꝑmo: trin⁹: sextilis: oppositionis: ꝛ q̄rtus vt oñdet differētia. 168. Istoꝝ aūt aspectuū qdā sunt ꝓfortātes nām. aly vo morbū exterrētes. Primi gdē sunt trinus maxie qui ꝑfecte amicitie ꝛ beniuolētie est aspect⁹: ꝛ sextilis ēt q̄q̄ sit mediocris. Cū.n. his aspectib⁹ luna locū aspicit future crisis: ꝛ ꝑncipy egritudinis ꝓfortat nā tpe medio: sicut pugiles sufficiēter ꝓbozati ad pugnā. Alteri vo aspectus duo: vt oppositionis: ꝛ q̄rtus rōne inimicitie pugne ꝛ cōtrarietatis: ꝛ q̄rtus ēt mediocris hñt morbū exterminare: coꝝ cōtrarietate mām exuperādo in crisi bona: q̄lis vtplurimū vigesima seu vigesimaꝑma eaz in euacuationez deducēs. Di aūt aspect⁹ seruari illesi nō valēt nisi circuitus lune in zodiaco obseruet icōcussus. Quod maxime attēdēdum. cuz etiā creticoꝝ tertio ad crisim plus lune motus operet q̄ dispositio materie. vel idispositio eiusdē. Di etiā aspectus attendunt fm motū lune de pūcto in punctū in circulo. ꝛ nō luminis ipsius susceptionē. licet ꝛ illud possit interuenire quandoq;. Ex parte quoq; planete cuiusdam vt lune. q; operatio corporum superiorum in ista inferiora fit per motū ꝛ lucem. motus autem q̄tū ad pñs inuenit duplex: simplex. vz. ꝛ ꝓpositus. Qui ēt simplex triplex existit. vn⁹ q̄dez quo luna mouet ab vno pūcto zodiaci ꝛ ad idē reuertit: q; motus mensez ꝓstituit dictum peragrationis seu ꝓprie ꝑfessiōis a Sal. Et hic q; dē vigesimo septimo dierū spatio. ꝛ octo fere terminatur

horis:certius tamen septem horis ⁊ tertia hore parte. Et iste motus proprie in almagesti cursus vocatur longitudinis qui cōsurgit ex eo:q centrū epicicli lune mouetur omni die.13.gradibus.⁊.14.minutis seu.ii.,ppter motum gençahar capitis ⁊ caude draconis oppositū sup eccētrici deferētis superficiē. Est ⁊ ali⁹ motus simplex qui a Ptolomeo dr diuersitatis cursus.⁊ ē quo luna mouet oī die.13. gradib⁹ ipsius ⁊ minutis. Qui gdē motus velocitat pmissum. Et hoc qñ luna fuerit in opposito augis epicicli: i loco.s.terre ,ppinquiori. Tūc enī dr velox cursu seu cita. Et mot⁹ eius est ab occidēte in orientē. Cuz aūt fuerit in parte superiori epicicli.vz.in auge:mot⁹ tūc retardat pdictus. ⁊ sic cursu appellat tarda in ꝺriū alioz qnqz planetarum cū in his duob⁹ epicicloz suoz locis extiterint. Etenī circa augen veloces appellant ⁊ directi. Circa vo oppositus tardi ⁊ retrogradi. In locis aūt itermedys stationary pre/ter solē. Ipse nāq; caret epiciclo. Et iō qñ isti duo mot⁹.s. lōgitudinis ⁊ diuersitatis ꝯcurrāt i eāde ptē ab occidēte in orientē in ꝺriuz.vz.motus pmi.mot⁹ lune velocitat itiñ: q; circa.15. gradus çodiaci pambulat in die nāli. ita q; in sex dieb⁹ vnā ḡrtā pagrauit çodiaci. Et fm hoc luna i sex dieb⁹ mouebit ad crisim bonā. Et ,ppter hoc cōtingit qñq; crisim ḡrtedecime diei:⁊ in tredecima laudabilr bre/uiari:aut septime i sexta. Si vo pdicti duo mot⁹ sibi i cōtrariā dissonāt partē.vz.cū mot⁹ diuersitatis fuerit i oppositū mot⁹ lōgitudinis ab orientē in occidēs: cōtinget id qō colligit de motu lune ab occidēte in orientē in çodiaco minus.12.gradibus in die reperiri nāli.⁊ fm hoc accidet q; luna cū octo dieb⁹ ⁊ aligbus horis vnam pagrabit quadrarū.ita q; crisis septime in nonā laudabilr ,ptelabitur die. Et fm hoc crisis cōtinget magis in vigesimapma: qñ in scōa die. Modo tū pōt ecōtra euenire significat: supposita tū diligēti hora velocitatis lune ⁊ tarditatis adinuicē cōtra posite. Oz si cōtingat lunā mediocriter iueniri iter id qō est eē tardā ⁊ velocē cursu:aut cōfractā ex ambobus.⁊ hoc est cū.13.gradib⁹ cū gbusdaz minutis in die tūc vnā quadrarū circa septem dies perambulabit.⁊ ita crisis cōtinget in septima qō est dare qmultuz. vt hic apparet ex Abrahā Euanare luminarium seu creticoz tractatu calculationeqz mot⁹ lune. Quapropter Hal. ⁊ alios multos medicoz motū hūc lune nō talr distinguētes: sz simplr cōfundētes tāqz vniformē in coz crisib⁹: plerūqz errare cōtingit:qō forte is nōdū vidit:vt ēt apparet creticoz tertio. Cū nōdū mot⁹ tpe suo fuissent pfecti iuēti. Cū Ptolomeus pfectius cōprehendēs ad ipm non puenerit fortasse:13 ei cōtempozane⁹ extiterit. Et iō ei minime iputandū maxime cū fuerit medic⁹:astrologus vo rarus. posteriozib⁹ vo mai⁹. aut qqz ipse iudicauerit occulti⁹ lune diuersitat) motū.nō tū denuo ē visus illo couti. Est ⁊ tertius mot⁹ simpliciū iā dictoz:q ⁊ cōmunis ꝺr a Ha.ipressionis:eo q; luna distās a sole spacio tanto q; lumē ab ipo receptū pōt in hec iferiora vitificādo ipzimere:⁊ hic qui dē mot⁹ sic cōstituit dies. Subtrahunt.n. a mēse coniunctiōis q erat.29.cū dimidio tres dies ante solis ꝯiunctionem.⁊ post qō tps maius existit occultationis ⁊ debilitatis lune lumine puate. Illud aūt qō remanet sūt.26.dies cū medio. Est aūt ꝯpositus ēt triplex. vn⁹ qdē cōpositus ex cursu lōgitudinis ⁊ diuersitatis ptacte differēte i medys ⁊ cōcordante in vltimo. Aliius ex hoc cōmixto toto ⁊ aliq eius parte. Et est fm q; luna mouet de cōiunctione solis ad cōiunctionē itidē dict⁹ coniunctōis:qui ⁊ numero.28. dierū nālium cū dimidio mēsurat.⁊ iste ēt cōmuni noie mēsis ꝺr lunaris:qñis fm calculatores dicat vnuz eē ex 30.dieb⁹.alteꝛ ex.29.solū facilioris causa cōputationis. Et hic qdē cōsurgit ex additione duoz dierū:⁊ qtuoz horarū supza pdictū mēsem in qbus luna puenit ad solem. Nō.n.eū iuenit in loco in quo ipm reliqt:sz fere p signuz vnū iam antecessit. Et fm istū mēsem lune nō distinguit aspectus nec egritudinū breuiū fm lunā currētiū pfigit termin⁹ cū alicubi candē partē çodiaci bis in hoc mense circuire cōtingat. Terti⁹ aūt cōpositus est q fm fantasiā Ha.ex mēse pagrationis siue ,ppie ipressionis ⁊ mēse cōmunis illationis cōficit. Coniunguntur nāq; isti duo menses inadinuicez.⁊ qō resultat ex eis sunt.53.dies.⁊.20.hore.huiⁿ gdē aggregatiōis medietas sunt.26.dies.⁊.22.hore. Et hic mēsis medicinalis a Ha.appellat⁹ existit. Quez gdē in septimanas sequestrauit pstituēs vnamquāqz ex sex dieb⁹ ⁊ decē ⁊ septē horis cū media. Medietatem septimane ex trib⁹ dieb⁹ ⁊ octo horis cū media ⁊ ḡrta hore diē gdē.23.horis ⁊ quartadecima parte hore. Et fm hoc due septimane in.13.dieb⁹.⁊.ii.horis iueniunt terminari Tres vo in.20.dieb⁹.⁊.4.horis cū media. Hec aūt fantasiatus est Ha. vt oñderet q; tres septimane.20.dierū spatio.⁊ nō.21.terminarent oīno qō tū pcise nō potuit ⁊ si la bozauerit plurimū iuenire cū ḡtuoz hore fz eius cōputationē vltra vigesimum excrescāt cū medio. ita vt in octaua die supersint.18.horе.⁊ in.12.27.

Propter secundum vo sciēdum q; modus dicēdi Ha. iam tactus.vz.cōpositio mēsis dicti medicinalis ex mense cōmunis ipressionis ⁊ ,ppie cōstare nō pōt cū iste mēsis diminut⁹ a vo lune motu peragrationis q est potioz causa i crisi. Etiā fm eūdē gradus aspectuū itegros nō cōseruet: gbus iudicat egritudo. Amplius nec vlis methodus existit:neq; necessaria in egritudinib⁹ q̄ citra ḡtūdecimum terminat cū tēpus nō repetat in eis. Aut fortassis respondebit id tm̄ quesitū adaptari diebus idicatiuis ⁊ creticis vltra ḡrtumdecimū ,ptensis. Rursus multotiens cōtingit. imo fere semp q; in egritudine circa vigesimūqntuz terminata nō erit alius vllo mō mēsis cōis ipressionis ⁊ ,ppie.qō aūt plus Hal.angit:⁊ ei⁹ cōpositionē frāgit: ē q; si aligs p octo dies:qtuor vel sex:aut hō cōtingat ante solis ⁊ lune coitū egrotari ⁊ egritudo ,ptelet in septimuz ⁊ vltra:aut etiā in cōiunctione icipiat egrotare:⁊ ptēdat ante. tunc deficiēte mēse cōmunis ipressionis in pncipio ⁊ in medio:mēsis medicinalis remanebit cōpositus ⁊ vanus:altero ei⁹ cōpetēte deficiēte: ,ppter qō erit dare tps in quo egritudo motu nō gubernat lune. Itidē. volēs. H. in finē viginti recte terminare:cū hō cōmuni aut medicinali cōfractōe per quatuoz horas cū media trāsiuit in ea q; vigesimez̄me dici vltra sextā partē cōtinēt sensibilem ita vt crisis.12.diei supersint.27.hore. Adhuc dictum ei⁹ potest calumniā suscipere:eo q; motus lune diuersitatis: velocitatis.vz.⁊ tarditatis minime dearticulat: propter quod ⁊ si motus iste veritati videatur attingere:fictitius tamen amplius qz pncipiozum nature astrictus rōne. Et maxime cum videat mēsem quendaz cōmunis appellatum ipressionis.ab eo vero gratis adueniss̄e:⁊ maxime q; numero.26. dierum cū dimidio terminauit: ac si semper luna tribus diebus sub radys permanet solis:cuz tamē quandoqz videatur mane ante ortum solis.⁊ in sero eiusdem dici vt nouacula alfagranus:quod etiā expertū. Est ⁊ alius modus dicēdi:quē videtur defendere. A. quarto secunda. Et hoc est ex mense cōmunis impressionis acceptus ꝓtinente.26. dies cū dimidio:vt dictuz antea. Quē gdem modum ītantum approbat q; addere parumper in hoc sicut fecit Hal. dicat transgressionem existere. Aut vniuersaliter hō computatio ⁊ causе dierum creticoꝝ assignatio est trāsgressio. quia medicū extra suam artem perducit cum sit potius de consideratione astrologi cum naturali. Sed nempe ad hunc modum plura ⁊ maioza in conuenientia sequuntur qz ad dictum Halie. tum quia

aspect⁹ min⁹ seruat illesos: tum qñ tres septimane in .19. dieb⁹ 7 horis .21. tñ finient 7 nō in viginti diebus cōplete. Adhuc magis quod multotiens erit dare egritudinē: que nullo motu lune seu mēse gubernabitur lunari: ceu econtra Halie. inductum.

Propter tertium gdē sciēdum cū reuerē tia tñ quadā maioꝛ potius tertiū hūc modū dicēdi foze eligēdū: vt q mot⁹: seu mēsis lune ipressionis ꝓprie remaneat icoꝛrupt⁹: sic̄ sentiūt astrologi: quē gdē vr etiā .10. theoꝛi. tenuisse cretica/tiones p gradus aspectuz distinguēs pfectos. sic. n. hi p/manēt illesi. Et cōmunis habet termin⁹ magis inter vigesimā 7 vigesimāp̄mā die: cū tres septimane. ita. 20. die cū dimidia finiant: q terminus ꝓ parte eius extrema magis ꝓuenit crisi que est cōmotio ꝓcedens. qō apparet. qñ neq; oz in his terminatiōib⁹ pfidiosius ifistere: vt q semper ad cōplemētum motus lune statim crisis cōsequat. pōt nāq; antecedere 7 postponi ꝓpter disponē 7 indispositionē materiei ad motū antedictuz 7 potissime in egritudinib⁹. quaꝛ motus vltra .14. dies tardus efficit. Et ideo iuenio Hyppocratē p̄mo epidimiaꝛ nō terminātē tales egritudines determinatione p̄cisa: sz lata: vtpote cuz hac p̄positione circa. que tēpoꝛis latitudinē 7 ideterminationem ipoꝛtat. Dicit. n. circa. 20. circa. 34. circa. 40. 7c̄. Jō ꝓtingit q hȝ egritudines q̄ ꝓlōgant nō solū spacia. i. .ho rarū aut septē cū dimidia in qbus videt eē discoherētia mēsis medicīalis 7 ipressiōis certe. imo mltotiēs duob⁹ 7 trib⁹ diebus crisis cōtinuat. creticoꝛ p̄mo. 7 q̄rto secū/da. 7 maxime vltra. 40. cū solutio egritudinū: sicut Hali. asserit cū archigene fiat magis p digōnē 7 resolutionem paulatim: q̄ p digōnē 7 euacuationē subitā. Et cōfirmat: qñ aspect⁹ creticās latitudinē hȝ grādē: tantā nāq; quot sunt gradus lucis: seu q̄titatis oꝛbis planet: qō 7 vniuersalius est dicere p septē gradus fit ante: totidez retro. puta planeta exñs in p̄mo minutoꝛ arietis directe aspectu oppositō aspicit illū q fuerit in libza totidē minuta. Cum latitudine vo exñte in .23. vginis gradu ac in septio libze. Neq; ēt cū adest aspect⁹ moꝛ occurrit imo aptitudinē oz observare māc: vt dicē. ¶ Rursus ad hunc modū non sequit motus aut mēsis lunaris intersect⁹ tēpoꝛe: sicut in alys sequebat modis: cuz hic verus sit 7 vniformis lune mot⁹ ppetuus. Oꝛ si huic qs obuiauerit. d. q crisis nō cōtingit. in. 40. verum in. 41. iam apparuit quid dicendum qñ cū talis crisis plonget 7 si nā iam sentiēs beneficiuz lune ad finē q̄rte ptingētis 7 motu stimulata materie: q̄ pari magis mouet die circa q̄dragesimā cōmotionē creticā icipiat antecedētē. Crisim tñ pficit magis cuacuatiuaz in. 41. que nomē 7 spēz ipōsuit terminationi. In egritudinib⁹ aūt que vlteri⁹ ptendunt qz crises etsi in periodis istis vniuersalib⁹ Hyppocratis videant icipere: tum ꝓpter motū materiei cōclusum parē vel iparē: tū ꝓpter hebetationez luminis lune in ꝓbustionib⁹: nihilominus pfectas crises seu resolutiones siue materierum paulatinas digōnes in finib⁹ recipiēt fm aspectū lune q̄rtarum: qō ꝓpendēs hyp. in epidimia periodos etiā neglexit vniuersales: qō apparet cū post. 80. dierū creticū ꝓnūciauerit. 120. 7 nō. 100. Est ēt i his: vt tactū modus obseruādus materie: qñ cui⁹ fuit motus per tertiū. vt colere eius crisim 7 idicatiuā magis reddet ꝓportionalem. 21. diei. 7. 18. Cui⁹ aūt motus fuerit māe ꝓportionalis icōcluse. sic̄ apparet in cōclusis 7 in materieb⁹ que mouent in paribus crisis videt plus a. 20. q̄. 21. depēdere. Adhuc crisis triplex: vt cōmotio anteceſſio alteratio subita fere isensata 7 euacuatio manifesta. dria. 10z differentib⁹ horis occurrit. Et iō qz mot⁹ materiez sunt diuersi. 7 qñ modica vistātia iter vigesimū 7 vigesimūp̄imū cū. 12. horas in gb⁹ luna tres quartas ꝓgrat intervenit. Et qz neq; medicinales termini: neq; etiā nāles ꝓpter ideterminationē materiei. 7 eius varietatē possunt inueniri pcisi. imo oz vt quis cū latitudine dicat sexto de re. sa. de optima cōpositione 7 bona habitudine. Et firmat qñ diligentissima subtilitas ipoꝛtuna. febriū scō. Eti. Jn medicina ꝑcipue cū ꝓbonoꝛet: qō apparet q̄maxime nō oz in amplius circa hȝ quesitū sollicitari itm: cum termin⁹ creticus. 20. 7. 21. diei cretications sit idē si itelligat iuste. vñ coll. 4. Scias q q̄uis isti dies vificent in crisi necessitatē non hnt: sz veritatē fm plus. qz Rasis dicit q expertus est in ifirmaria relēpsos in plurib⁹ decēmilium: vt multis verificati sunt dies ab hyppocrate: galienoq; laudati. Et in multis vtutē liberationis dies habuerūt reꝓbati. Neq; Ha. tādez hic ꝓteruit: vt estimāt q̄multi. vñ ꝓnosticoꝛ. 3. Crisis accidit in. 20. plus valde 7 certi⁹. 7 cretico. 2. Jnuenit septimus fm plurimū ꝓportionalis die. 20. ꝓportione quarti ad septimum. 7 vndecimi ad. 14. 7 fm. 18. vigesimoprimo vñ illo tertio licet fiat crisis in vigesima 7. 21. die. sit tñ in 20. plus. Et q̄rto scōa. Decim⁹ 7 septim⁹ iterū idicat. i. 20. 7. 21. Et decimuoctau⁹ iudicat in. 21. Nō igit omnifariaz vigesimaprima respuit neq; decimaoctaua. 7 iō medico nō expedit ampli⁹ sub chlamyde cācellatis digitis in dierum naturaliū fractionib⁹ ifistere: cuz dies nāles integri sint attendendi motusq; lune ꝓpꝛius siue medicinalis cum fm hūc. 3. septimane. 20. dierū spacio: 7. ii. horis cum dimidia terminent: ita vt sit tēp⁹ itermediū. 20. ac. 21. attinens tñ per horе dimidiū amplius. 20. vnde 7 veraci⁹ cō/cessum in eo iudicium q̄ in. 21. contingere.

Propter quartum quidez ad p̄mū quid dōm apparuit. ¶ Ad aliud dōm q in vigesima 7 vigesimāp̄ma pōt crisis fieri scōo modo vt declaratū fm q egritudo erit cōclusa: vel currēs per diez pariū afflictionē aut iparīū. ¶ Ad aliud qd dōm oñsum dria. 49. Numerus. n. pfectus dr multifariam: neq; quod pfectū simplr hic ꝓcludēdū eē pfectū ¶ Ad aliud qdē dōm ex. A. visuz est detestatione. Quantum vo que alteri⁹ partis cōuincāt ꝑguta ex his apparere pōt aperte. Quid aūt ad Jsaac dōm dria videbitur consequenti. ¶ Differentia CV.

Quod crisis quartedecime diei sit foꝛtioꝛ ea q̄ septie vr ꝓ Jsaac .4. febriū dicētē decimāquartā oīb⁹ creticis: 7 q̄rtā oīb⁹ die⁹ nunciatis dixerūt eē melioꝛē. Jtidē. 4° scōa. 14. ē dies foꝛtis valde. Et ō foꝛtitudie ipsi⁹ ē q nō iuuenit dies cui nō ꝓportioēt q̄rtusdecim⁹ q sit vltim⁹ i foꝛtitudine i iudicijs crisis 7 salute ipsi⁹ nedū a ꝓplemēto ei⁹. Adhuc ibidē fm plurimū paroxisinus septim⁹ declinat a 14. parūper. Cū aūt paroxisim⁹ declinat crises nō fiūt adeo foꝛtes. qz ipe i vehemētioꝛib⁹ accidūt poxismis dria ꝓpꝛi: 7 i sermōib⁹ iudicatiuis vniuersis. ¶ Ampli⁹ cū act⁹ actiuoꝛ sint i patiēte 7 dispositō: tunc erit foꝛtioꝛ actio qñ mā erit magis disposita. Hȝ aūt euenit i. 14. cū tp̄s iterceſſerit lōgū a p̄ncipio vsq; ad crisim: qō neciuz ē i q̄libz actiōe 7 materiei dispōne. z⁹ de cā. Eti. Cū idicatio sit signū p̄nū ad crisiz foꝛtioꝛis idicatiue foꝛtioꝛ dz eē cretica: sz foꝛtioꝛ idicatio ē decieq̄rte q̄ septie. qz. 14. idicat septia. Jsaac febriū. 4. Qō demōstrat: qñ tñ dz eē spacy ab indicatiua vsq; ad iudicatiuā q̄tū fuit a p̄ncipio egritudinis vsq; ad ipsi⁹ mediū. Mediās vo ē septia decieq̄rte nō aūt vndecia: cū decia q̄rte sit ꝓpinqoꝛ q̄ mozbi p̄n⁹. septia vo foꝛtioꝛ ē q̄rta: cū mā sit tūc magl mobilis: sitq; luna iā i q̄dre scōe initio 7 nō i medio p̄me velut in q̄rta euenit die. ¶ Rursus illud est foꝛtius: quod in plura potest: eo q in pauciꝛ

rū. dies autez .14. in plura pōt: q̄plurimas. n. creticat egritudines cum ipsa ꝓuincier absolute cretica. Jn ea etiaz plures materie ꝓueniunt iudicature. Palin. Egritudies acute mouent lune motu: sicut cronice solis motu: creticoꝝ tertio ꝛ cētilogo. Sz in die decimaquarta cum luna duas ptrāsiuerit quadras in aspectu fit oppositionis a loco in quo in morbi fuerat exordio. hic autē aspectus pfecte ponit inimicitie ꝛ pugne. Jn septima aūt cū solū vnā quadrā pambulauerit in aspectū deuenit quaternuz inimicitie ꝛ ɔrietatis mediocris solū. Ubi autem fortior pugna īmēsior expectat victoria. Jtidē: aut est fortior septimus decimoq̄rto. q̄z ꝓpinquior ꝑncipio egritudinis: ꝛ sic 27. esset fortior .34. ꝛ .34. .40. qō non dicit vel rōne aspectus lune: quod ostēsum contingere. itaq; decimequarte crisis vigorosior ea que septime.

Huius autem oppositū cōmuniter seruat: qō etiā rōne mōstrat: qm̄ affor. q̄r ta. que in parib⁹ iudicant dieb⁹ discrita sunt ꝛ amica cōuersioni. septim⁹ aūt est ipar: decimusquart⁹ vo par. Jtidem. dictū est crisim fieri vehemētiori paroxismo: sed in septima is vehemētior iteruenit: q̄z in decimaquarta. q̄z ipares fortiores sunt paribus. differentia ꝓzi. vñ quarto re. a. Oportet maxime numerū imparē vereri. q̄z hi dies repētes faciunt laborantes: q̄re tertio creticorum. Crisis fit plurimum in acutis egritudinibus in imparib⁹ in cronicis autem in parib⁹. Ampli⁹ crisis accidit maxīe decurfu lune p signa. Cui⁹ actio grādis ē in crisi. Jn septima vo ɔrietas iteruenit omnimoda cū luna vt dictum ꝓueniat ad ꝑncipiū sequētis quadre vbi in duab⁹ q̄litatib⁹ reperitur oppositio: sicut si ea fuerit in ꝑncipio arietis calidi ꝛ sicci cū morb⁹ initiauit. Quādo qdē ad finem ꝓueniet septime diei ad cancri frigidi ꝛ hu. cōcurrit exordiū. Jn termino aūt q̄rte ꝓueniet ad librā calidā ꝛ hu. concordantē cum ariete in qualitate actiua vt caliditate. Septimus igitur fortior in creticando decimoquarto.

Propter primum vo sciēdū q; qd sit crisis quidq; dies. ꝛ quid dies cretica dīntys oñsum īmediate p̄cedentibus.

Propter secundum qdez sciēdum quosdā dixisse crisim septime fore fortiorē: eo q; in ipa terminat tertiana: q̄ fortē recipit creticatiōez ꝓpter motuz ipsi⁹ vehemētē. Et q̄z in septima fit fortior paroxism⁹. Alie vo māe simplices ꝛ cōmixte fortiores faciūt crisim in decimaq̄rta. Sz suspect⁹ ꝛ inarticulatus reddit hic sermo: quoniā tertiana iterpolata: vt illa q̄ vera nūcupat tertiana crisiz facit in decimaq̄rta: ꝛ nō in septīa. vñ Hyp. Tertiana vā i septē periodis iudicat longissima. septē aūt periodi .14. iducūt dies: eo q; quātum continua agit in vna die tantuz iterpolata in vno periodo. Adhuc febres sanguinee quarū crisis est vehemens in septima terminantur non parum. Rursus auctores simplr ꝓferunt septimā esse fortiorē in crisi decimaquarta. Quidā vo ꝓtulerūt decimāquartam fortiorē eo q; luna aspectu cōspicit oppositio loco inity morbi. sed quid de hoc apparebit ex dicendis.

Propter tertium vo sciēdū pmo: q; crisis septime fortior est illa q̄ decimequarte. Et deinceps varietas attēdat diez cretiꝝ. ¶ Propter pmū hui⁹ sciēdum q; p fortiorez crisim duo possum⁹ itelligere: vel crisim sepi⁹ emergentē in tali die: vt illud dicatur fortius: qō in plura pōt. ꝛ sic fortassis crisis decimeq̄rte fortior existit crisi septime cuz pluries occurrat in ea: ꝛ maxime in regionib⁹ frigidioribꝰ tēperata. ꝛ in corporib⁹ ociosis fruentib⁹ copiose alimēto. qualia sunt hodie corpora pluria. Naturalia. n. cū arte pulmēta ria delectationē machināte tēpore nō sufficiūt ꝓsenti. Eti. Decimaq̄rta ē tēpus vtcūq; mediū in quo cōcidunt materie calide cū frigidis. Hūc tñ itellectū accepto non multuz: sed ꝓpius crisis dicet fortior: eo q; conditiones sex ꝓdicte pfecte crisis verius ꝛ completius reperiantur in ipsa q̄z in reliq̄ aliarum. vñ creticoꝝ pmo. Uidim⁹ in septima fieri crisim multotiēs: ꝛ fuit cū hoc completa certa salua manifesta idicata. ꝛ ad benignum mutata. Et post q̄dā subdit. Jdeo dixi q; ꝑcedēs oēs dies est septim⁹ ꝛ nō significo. q̄z ipse sit dies añs i nūero: neq; i cōsecutōe ordinis diez vez significo. q̄z ipe ē añs in vtute ꝛ nobilitate: qm̄ in ipso cōsumunt egritudines cōsumptiōe perfecta certa laudabili salua manifesta idicata. Et ēt in sexta ꝓsumunt egritudines: sz nō sicut in septīa qm̄ hic assimilat regi idultori eis quos vincit. sexta vo tyrāno gratulāti in effusione sanguinis. Dui⁹ ēt plationis septime recor dat in scōo ita. Fortior dierū crisis est septima ꝛ ipsi⁹ idicatiua est q̄rta. Ampli⁹ Almansor decimo. Septim⁹ dies oībus dieb⁹ creticis sua malitia ꝛ bonitate supior existit: qui fere dici sexto cōtrarius est. decimusquart⁹ aūt dies creticus est. ꝛ est a septimo scōs. vñ theo. io. Oibus ꝑferē dus est dies septim⁹. ꝛ post ipm decimusquart⁹. Adhuc Jsaac q̄rto febriū. Laudabiliores ac certiores diez dici m⁹ eē septimū ꝛ decimumq̄rtū. Al. vo. Dies septim⁹ ē dies fortis valde: ꝛ idicat ipz q̄rtus. Et lz vt septim⁹ ponat in p ordine superiori. ¶ Rursus post illustrium medicoꝝ auctoritates mōstrat rōne. q̄z crisis illa fortior: in qua pfectius reperiunt ea q̄ ad fortitudinē crisis expetunt. Hec aūt est septima: qō oñdit: qm̄ in ipsa est fortior: vt cōmuniter dicere vtus: cū nō morbi mora: sic vt in decimaq̄rta iaceat fatigata. Materia ēt que in septima mouetur est maior: calidior: acutior: ꝛ mobilior. ꝛ dies septimus ꝓpinquior exordior egritudinis q̄z decimusquartus. Quanto enī plus crises ꝓtendunt a ꝑncipio egritudinis debilitātur ampli⁹: vt in lōga: ceu oñsum vt fiant crises ptēsione. vñ q̄rto scōa. Quāto magis ꝓtendit tāto debilitat iudicium. Est ꝛ ipressio lune tūc fortior. q̄z in signis duab⁹ fit q̄litatibus: vt tactū multotiēs sibi oppositis. Aut si vnis solū est semp in actiuis fortiorib⁹ existētib⁹ passiuis oppositio vt aries cancro opponit in duab⁹ qualitatib⁹. Thaurus leoni in actiuis. Hemini virgini in ytrisq;. Cū aūt luna ē in ꝑncipio quadre tertie: sicut in fine diei decimeq̄rte nō est oppositio signoꝝ nisi in vnis q̄litatibus puta in passiuis: vt aries libre tñ in sicco cōtrariat ꝛ humido cū sint ambo calidi. Thaurus similiter scorpioni opponitur in passiuis cōueniēs in actiuis: vterq; n. frigidus: ꝛ silr gemini cū sagittario. Et in reliqs codē modo. Est ēt in septima aspect⁹ quaternus q medie inimicitie ꝛ ɔrietatis existit. Sed .14. ē aspect⁹ oppositionis fortior reputatus q̄rto cum sit pfecte inimicitie ꝛ oppugnationis. vnde vt sic fortior eēt crisis decimequarte illa que septime. Sed signoꝝ cōtrarietas que iuenit in septima: nō aūt sic in decimaquarta cōiuncta cuz aspectu quarto fortassis vincit aspectū oppositionis ꝑ alia ex parte nature particularis ꝛ māe cōsiderata. hec aūt sunt que crisim fortificāt in que cōcidunt die. Rursus illa est fortior crisis: que vehementi⁹ ꝛ plurium materierum terminat ꝛ concidat egritudines. apparēs iam ex dictis. hꝫ aūt est septimus: nam febres tertiane cōtinue ac causones in ipo terminantur: cum tūc exacuat motus. non autem in .14. Similr pluri me interpolatarum sepi⁹ gescunt in quatuor paroxismis g in diem cōcurrunt septimā. Febris ēt sanguinea cuius subtile cōuertit in colerā ꝛ grossum in meliam. differentia. 89. mouebit in tertio cū per tertium exagitet colera. Quartana ēt exagitat in septimo: nō aūt in .14. sed in .13. Miscentur etiā materie frigide cum calidis terminaturis ante septimā que frigido bebetāte creticant in septi-

mo itaq; lz ꝺeludere ⁊ ꝑprie in climatibus tẽperatis ⁊ calidis. ⁊ regimine coꝛpoꝛ condecenti crisim septime fore foꝛtioꝛẽ crisi decimeq̃rte. ¶ Propter sc̃m hui⁹ sciẽduz q; dies cretici videñ q̃druplr variari. ꝑmo quidez rõne frequẽtis acꝛare cõtingẽtie ipsoꝝ. sc̃o futuri quod in ipsis ꝓtendiť. tertio ex parte bonitatis crisis ⁊ malitie: q̃r to debilitatis ⁊ vtutis illoꝛ. Primo gdẽ qm̃ dies sunt in gbus frequẽter fit crisis. ⁊ gdam in oꝛdine sunt ꝑmo: ceu septim⁹. ⁊. i4.⁹. gdã in sc̃o: sicut vndecim⁹ ⁊ vigesim⁹. aly in tertio: vt quartus ⁊ decim⁹ septimus ⁊ vigesim⁹ ꝑmus Jn q̃rto vo tertius gntus decim⁹. ⁊ decimusoctauus. Nõ nulli vo sunt in gbus fere nũq̃ fit crisis. vñ creticoꝛ primo. Jn die. iz. ⁊. 6. non vidi aliquẽ vnq̃ cui aduenerit crisis: in gbusdã vo fit: sed raro. Et hoc silr quadruplr ꝺr. qz in ꝑmo gdem oꝛdine est duodecim⁹ ⁊ sextus. Jn secundo octauus. Jn tertio. i6. Jn quarto. i9. Valiabbas. Aliter vo Ha. oꝛdinaret. ꝑmitteret. n. iz. ⁊. i6. ⁊ nõ sextum neq; octauum. Doꝛ vo oĩum medy in frequẽtia ⁊ raritate ẽ tredecimus ⁊ decimusqntus vigesimusquart⁹ ⁊ vigesimusseptimus. vñ quarto sc̃da. Dierũ creticoꝛ gdã supioꝛem obtinent oꝛdinẽ: ceu septim⁹ vigesimus ꝑim⁹: decimusquart⁹ decimusseptim⁹ ⁊ vigesimus. Quidã sunt itercadẽtes in medio: sicut octauus gntus sextus tredecim⁹. Tertiꝰ quidem ⁊ gntus cõtinẽt quartũ. Jn tertio. n. ⁊ gnto nõ fit crisis rõne mot⁹ lune: lz magis ꝓpter quartũ. vñ tertius creticoꝛ ⁊ crisium. Nõ fit crisis ꝓpter reuolutionez lune in tertio ⁊ gnto. sed accidit aut qz crisis ꝑparata vt fiat in die q̃rto antecedit. ⁊ fit in tertio ꝓpter paruitatẽ paroxismi aut ꝓpter qõ nã laxať ⁊ nõ stimulat ipsam aligd in q̃rto: quare pausat: deinde mouet in die gnto. Sunt ⁊ minime cretici: vt neq; intẽtione ꝑma: neq; sc̃da ꝑm⁹ secũdus decim⁹ ⁊ duodecimus ⁊ decimusnon⁹ ⁊ sexdecimus. Ex parte gdẽ futuri qõ in ipsis ꝓtendiť: qm̃ quart⁹ est idicatiuus ꝑmus salutez denũcians in septimo. Si laudabilia ꝑcesserũt signa. Si aũt oppositũ moꝛtẽ. septimus aũt idicat crisim in vndecima. vndecimus in decima q̃rta: decimusseptim⁹ in vigesima: iuxta illud. Septimaz q̃rta manifestat. Rõne gdẽ bonitatis ⁊ malitie crisis: qm̃ bi ceteros ꝑcellũt in bonitate: vt septimus g cunctis: vt dcm̃ extat ꝓlat⁹: post quẽ decimusquart⁹. post quos ponit vndecimus ⁊ vigesim⁹ sub his locať: post quẽ decimusseptim⁹: deinde gndecimus: deinde vigesimusꝑimus: post quos oẽs ponit trigesimus. Dies vo in gbus crisis euenit mala sunt sextus octau⁹ duodecim⁹ decimus sexdecimus ⁊ decimusoctauus: vñ. A. Meliozes sunt septim⁹ ⁊ decimusquartus: post quos est vndecimus decimusseptim⁹ ⁊ vigesim⁹: deinde gntus: postea q̃rtus: deinde nonus: postea tredecim⁹. Ex parte gdẽ foꝛtitudinis ⁊ debilitatis coꝛuz. gdã nãq; supputanť dieb⁹ quaternis: vt septimus q̃rtus vndecim⁹ decimusquartus decimusseptim⁹ ⁊ vigesim⁹. sicq; ꝓtendiť donec ad q̃dragesimũ puenit. quaterni tñ viles sunt vltra vigesimũ: post vigesimũ vo fit foꝛtitudo in septenis: vt vigesimusseptim⁹ ⁊ trigesimusquartus: deinde q̃dragesim⁹. deide currit in vicenos: vt sexagesima postea octuagesima. deide transiť per duos vicenos in cẽtesimũ vigesimũ. Et deinceps cõputatio nõ currit p dies sed p menses ⁊ annos. creticoꝛ. z. quarto tñ sc̃da centesimus annumerať. Nosce quoq; q; sunt alig dierũ ifra vigesimũ in gbus moꝛ soluiť egritudo ⁊ aly in gb⁹ tardi⁹. Primi sigdẽ vt tertius q̃rtus gntus sext⁹ septim⁹ nonus vndecim⁹ decimusquart⁹ decimus octauus. ⁊ vigesim⁹. Secũdi aũt octau⁹ decim⁹ duodecim⁹ sexdecimus ⁊ decimusnonus. Tredecim⁹ vo extremis poꝛ attinet sc̃dis vtcũq; creticoꝛ ꝑmo. Relicti sunt aũt ꝑimus ⁊ sc̃os tanq; ipꝛopꝛie cretici. Sz in erroꝛe subscribẽtis miradũ: q̃re gndecimus omittit cũ sit cretic⁹ aut boꝛ medi⁹ auditur omnino. Si aũt ꝓdicta debeãt verificari opus est nullus erroꝛẽ laboꝛante icurrere. ¶ Circa ꝓdicta cõtingit de q̃rta die dubitare. qz posita est iter dies in gbus sepe erit crisis. vñ tertio crisiũ. ⁊ q̃rto ꝑma ponit synocha multoties facere crisim in q̃rta. Cuius oppositũ tertio crisiuz exꝑmit cũ quarto secũda q; Archigenes bis factã se ꝓtotaz vitam suaz vidisse crisim ꝓfiteť in q̃rta. ego vo vsq; nũc semel. Dicẽdũ q; egritudines sunt duplices. quedã nãq; sunt continue ꝛcluse: vt sinoche dicte. Ac qz tales exacerbatione nõ exacuunť: sed tote sunt vn⁹ paroxismus. ⁊ in q̃rta beneficiuz a luna in ipsa creticant q̃plurime. Sunt ⁊ alie cõtinue: seu iterpollatim ꝓtertiã diem icitate. ⁊ he nõ faciũt nisi rarissime crisim in q̃rto: cũ tũc non paroxisment aut nõ excitenť in ampli⁹. Naz crisis: vt dictũ: oz in paroxismo cõcurrere vehemẽtioꝛi. Notãduz et q; in die sexta fit crisis qñq; plurimũ ꝓpaua cũ hic dies apud Hať. tyrãno assimileť: ceu septim⁹ regi. Accidit ãt vel qz lune cursu velocꝛ ꝓtingẽs ad finẽ quadre sex dieꝝ spacio. Aut qz egritudo motu ꝓcedit pari talr vt negoz hoza periodi in sexto cõcidat die magis: nõ quidẽ ita in sc̃da ⁊ q̃rta. qz vtus adhuc foꝛtis. Aut fit participãdo vtute dici septime cum paroxismus fuerit seuus anticipans irritata natura vel extrinsecus ipsam stimulante erroꝛe. Est tamẽ ad salutem quandoq; sicut septimus ad moꝛtem licet rarius eam consequatur consecutione perfecta.

Propter quartum quidẽ ad ꝑmũ dicendũz q; Jsaac opponẽ do id ꝓtulit. vñ ait soluẽs q; ipares lz sint cõueniẽtes naturalr dici cretice: pares tñ sunt ei accñtalr. qz si crisis icipiat i tredecima die nã suã cõplebit actionẽ in decimaq̃rta. vñ ⁊ crisis in ea cõputabiť. qz actiõis cõplemẽtũ i ipsa oñdiť. Silr in tertio nã ei⁹ icipit opationẽ. ⁊ in q̃rto finit illã. Et cõfirmať qz mot⁹ sumit nomẽ ⁊ spẽm a termino ad quẽ. ꝓy. gnto. ⁊ sc̃o de aĩa. Justũ fit vnũq̃q; a fine appellari. Nã exitus acta ꝓbat cũ sit causaꝝ cã. Sic igiť decimeq̃rte nõ ẽ tãtus vigoꝛ iudicy p se: veꝝ p aliud. puta p tredecimã. vñ subdit ꝓinde bene oꝛdinauerũt cretẽ cas dies. qz cũ viderẽt paré nõ eẽ creticũ ex actiõe nãe: lz accñtalr ex apparitiõe opationis eius in eo cõplete: ouer si sunt ad ipaꝛẽ. ⁊ dixerũt ipm pari eẽ digniozẽ. Vult itaq; Jsaac q; ipares sint cretici p se: pares aũt p accñs: qõ ex Hyppocratis sumpsit: quaz ꝑmisit: auctoꝛitate: q; ipares foꝛtiozes sunt pariꝫ. sen sit. n. ipaꝛẽ foꝛtiozẽ pari: eo q; impar iparẽ in se cõtineat ⁊ paꝛẽ. qõ dicit Hyppocratẽ in auctoꝛitate ꝓdicta mõstrasse. Aut pytagoꝛicis acquiescit vo lentib⁹ ipaꝛez nãm obtinere masculi ⁊ foꝛme cui⁹ ẽ actio: paꝛẽ vo femelle ac mãe cui⁹ est passio. Sz calumniã non paruã videť dictuz Jsaac pati. qz vt apparuit in crisi concurrit ⁊ natura hꝫ inferioꝛ regitiua cũ materia ⁊ ambit⁹ superioꝛ. ⁊ ꝓprie luna. Jam vo dictum q; vtus foꝛtioꝛ foꝛtiozem causat crisim. hoc quidẽ euenit in quarta ⁊ in decimaquarta põt sepius cõtingere regimine applicato cõuenienti. Materia etiam vtplurimuz est multa agitabilis calida ⁊ ꝓprie in quarta. Sunt ⁊ egritudines cõtinue concluse: quarum materie vniformiter sine exacuitione mouentur: vt nõ magis pari q̃z impari exacerbentur: ceu febꝛis sanguinea quod luna in decimoquarto in oppositionis facta est aspectu in creticatiõe foꝛtioꝛi. Jn q̃rta vero super medietatem quadre ꝼm q; signifer fuerit per angelos almuthemon partitus. Cum autem talia occurrãt in q̃rta ⁊ in decimaquarta magis q̃z in gnta vl sexta vl tredecima: in his ampli⁹ p se erit crisis: q̃z in illis. Et neq; sermo Hyppocratl vt vlr ẽ accipiẽdus veꝝ ꝓtingẽs: vt in plurib⁹: neq; ẽt p numeros arithmeticos nãlia hñt ꝓbari cũ ipsi nõ causent illa: sicut in pleriscq; Ar. cõdẽnat pythagoꝛã ponẽtẽ numerũ substantiarum ⁊ aliozuz foꝛe

causam:eo q ignozauit distinguere iter vnū quod cōuertitur cū ente:z vnū qō numerum p̄ncipiat. Estimauit.n. vnū qō numeri extat p̄ncipiū fore cām entium putās ex ipso res fieri:sicut ex vnitate constituīt numerus. vñ tertio cretico x. Ego multotiēs rememoz pythagore z mirōr de eo qz fuit vir sapiēs:z placuit ei vt diceret in nūeris.qz ꝓsequunt ex vtute sua.Sz nō est hic locus disputādi cū eo q desipit. Uñ aliter:vt p̄ iteremptionē dicēdum qm̄ sophiste in sui qōne falsuz supponūt cū oñsuz sit septimaz fore fortiorē decimaquarta. ¶ Ad aliud dōm q. A. cōparat die decimū q̄rtū ad reliquos dies alios extra septimā:z maxīe ad subsequētes ipsam:qō appet.qz iam locutus fuerat de septima. Uel qz itellexit decimamquartam fortiorē eo q plures in ea cōtingāt crises:z ꝓprie in locis z corporib⁹ ptactis.Aut fortassis habuit respectum ad oppositiōis aspectū in decimaq̄rta cōcidētē fortiorez q̄rto cadētē in septima. ¶ Ad aliud dōm q paroxismus septime nō ōclinat a paroxismo decimeq̄rte simplr: imo extollit sup ipm.Sz fm gd:ceu in egritudine cōclusa in qua non ꝓcipit exacerbatio vlla. ¶ Ad aliud dōm q mā nō est magis disposita in decimaq̄rta:q̄ in septima habita cōsideratione ad mām diei septime q̄ disponibilis est leuiter z ad mām decimeq̄rte difficile coaptabilē z plurimū illa resistētē.Et ad vtutē qua fortior cōmuniter reperit in septima: q̄ in decimaq̄rta ac ad alia declarata. Forte nāq agēs in breui tēpore aget qō debile in longo: de simplici q̄rto. ¶ Ad aliud dōm q dierū gdā sunt iudicatiui ꝓprie vt fines septimanarū.puta septima decimaquarta z vigesima:seu vigesimap̄ma:gdā vo idicatiui sicut quarta:vndecima decimaseptima vel decimaoctaua apparēs creticoz tertio z in centilogo.nihilomin⁹ g sunt iudicatiui fm gd possunt eē indicatiui. Et idicatiui iudicatiui.vñ septima nō est simplr z ꝓprie idicatiua decime q̄rte:sed fm gd magis.Et iō ait Isaac.Si mā fuerit grossior z grauior: significatio erit expectāda in septima:z crisis in decimaq̄rta.Cū.n.mā talis existit significatiōes ei⁹ plongant vsq in septimā ita vt nequeat nā suaz cōplere actionē nisi in alia septima:que erit decimaq̄rta dies cuz illa. Qz si dicat debere idicatiuā mediare tēp⁹ morbi:qō de decimaquarta facit septima. Dicēdū hoc itelligendū de fere z simplr idicatiuis:q̄lis est.4.ad.7.z.ii.ad.20. Dicēdum ēt q luna fm fines quartarū nō hz ꝓprie idicare sed magis iudicare vez idicare ī est sibi fm quartaz media. ¶ Ad aliud gd dicēdū iam apparuit. ¶ Ad aliud similr gd dōm monstratū.naz oppositio signoz maior est in fine diei septime q̄ decimeq̄rte.Et aspect⁹ quartus excellit aspectuz oppositionis in decimaq̄rta vehemētioze illic ente in signis diuersitate;Sunt z alia postēsa hic crisim septime vigozare. ¶ Ad aliud dicēdum q secus est vsq ad vigesimā:q̄ vltra vsq ad q̄dragesimā cū vsq ad vigesimā fiat cōputatio p q̄ternos: vltra vo ipaz p septenos:z reliquos postensos.Adhuc ī stabis qz vigesima fortior decimaseptima:z decimaq̄rta vndecima:nisi motus occurrat māe triduane.Propter quod dicēdum:q septima est fortior.qz vt declaratuz oēs cause fortiores crisis in ipsa cōpletius cōcurrūt: q̄ in alijs: nec sufficit dinisim ex vna causaz iferre:imo cōmittit ꝓsequēs magis.Quid etiā ad alterā partē quesiti dicēdum apparuit. ¶ Ad zm tñ dōm fm Ha.q ille affozis.falsus est:neq Hyppocraticus:cū ī ꝓnosticis z epidimia oppositū scripserit.vñ Cornelius celsus.Antiq cibabant in die pari leuiorib⁹ q̄si accessionib⁹ instātibus adeo vt Hyp. si septima die febris desysset recidiuam timere sit solitus. id aūt asclepiades iure vt vanuz repudianit. ¶ Aut dōm sermonem verificari in die pariter pari q̄ magis. Cui⁹ diuisio p mediata vsq ad vnitates cuenit duas.Et ad vnum quicquid dicaī est sermonē Hyppocratis verificari vt ad multū. In epidimys.n.dcīs ipares parib⁹ fortiores existere.Sic igī Hyppocrates hos cōparat dies adinuicē penes laudabiliorē crisim minusue laudātiū. ¶ Dcia. CVI.

QUod computatio cretica faciēda sit nō a die partus:sz a p̄ncipio febris in pariēte monstrat. qz si nō computat ex febre z nō nisi ex partu illud est error:q̄rto scōa. ¶ Amplⁱ⁹ p̄ncipium cōputationis suscipiēdū est a p̄ncipio morbi ꝓpter quez crisis expectat:qualis est febris. Sed in die partus nōdū est egritudo aut febris cū causa antecedēs nō adhuc trāsiuerit in coniunctā. ¶ Rursus ab eo qō naturale existit nō est sumēdū cōputationis initium:vez ab eo qō nō naturale:cū iam gd morbifez existat.Partus vo nālis qō ostenditur ex fine ipsius nāli vel ut est fetū generatū eē. Illud est.n.nāle cuius finis z terminus est nālis.Adhuc in partu nō videt eē egritudo cū pariētiū nō ledant opationes sensibilius quēadmodum apud tartaros reperit ꝓcipue.Eti. Ita partus videt se habere ad egritudinē post tēpus sibi supueniētē sicut dispositio. q̄rto p̄ma. alme lilatu antecedēs febrē.z p̄mo cretico:hec autē est in q̄ sunt laxitudo:dolor corporis:alices ossitationes nausea z hȳ. sz ab hȳ dispōne p̄cedente non ponūt cōputationē p̄ncipy egritudinis fieri:sz a febre.Et cōfirmat per Ha.tertio ꝓnosticoz:scribentē iceptionem sanios itatis nō esse suscipiēdam a die in quo febrit infirmus.vez a die in quo accidit cū rigore febris. vz. in quo ipsa fortior efficit manifestius q̄ p̄ius z granitas similr pro dolore accidit ifirmo.Si igitur in saniatione ita multo veniq amplius cum hec magis sint sibi ꝓuenientia febris z eius cū rigore exacuatio. Principium itaq nō cōputabit a die partus:sed a febre tantum.

Contrarium quoq hȳ videt sentiri. p̄ nosti.tertio.io.theorice.z collz q̄rto. ¶ Adhuc p̄ncipiū egritudinis sumēdū est a tpe quo occurrit egritudo:Hāūt in partu: ꝑter nāq alias passiones dicēdas solo cōtinuitatis aut iunctura separatio grādis supuenit.vñ tertio vigesimap̄ma. Qñ separat fet⁹:aperit matrix aptione tali cui⁹ simile effice re nō valet in suo simili. Necium ē.n.vt separent iūcture q̄dā:z sustēteñ adiutorio dei excelsi. Amplⁱ⁹ p̄ncipium egritudinis accipit creticoz p̄mo tpe quo morb⁹ icipit iceptiōe manifesta:z qñ cogit infirmus iacere. Hāt euenit in partu:q̄re ab ipso z nō a febre cōputatio icipiēda erit.

Propter primum gdē sciēduz q partus est fetus a matrice cuz eius mūdificatione emissio. Tempus vo ipsius diuersuz est a masculis z femellis:tertio vigesimap̄ma. Part⁹ enī nō extendit in masculis vltra triginta:in femellis vo vltra quadraginta dies:z plus paruz. Tempus autem purgationis femelle .4z. ponit diebus de generatione embryonis.in tāto etiā tēpore marē aiūt z femellā informari. Ex quo qdem apparet partū nō solum fore fetus egressionem:verum etiā matricis mundificationez. Et iō plures legum p̄ceperūt mulierem post partū cū sit imunda templum nō ingredi ne maculent sacra nisi mūdificatione facta. Et qz imundioz reddit ex partu femineo q̄ masculino:sicut etiā sapit. A. p̄cepit Moyses iudeozum legifer in pentatheuco parientē femellam non nisi post.80. dies templum subingredi:masculū vero post.40.solum. non autē in.30.qz naturalr iterum ꝓpter menstruationis stimulationē reddit immūda.z ideo transit ad.40. in quibus omnino mūdificata efficit. Est z partus duplex.vn⁹ qdem naturalis:quē faciliora accidentia in ipso actu co-

mitanť parturitionis in quo etiã sufficiens reddiť purgatio.ꝛ vniuersaľ pariens in pristinã sui deducit naturaz. Alter vo huic oppositus:quę ꝛ opposita sequunť accidentia velut ꝓeter alia fluxus san. quem sequiť debilitas ꝛ eius retẽtio quem apostemata ꝛ febres concomitanť ꝓnue ꝛ multotiens inde consurgit exitura vẽtris inflatio ꝛ mors quandoqz. Et de tali qdem partu ꝓponitur dubitatio. Principium aũt vt colligiť ex libris crisis ꝛ creticoꝝ duplex existit.quoddã.n.est velut punctũ idiuisibile dictum nũc vel istans a philosophis:quod sub medicorum nõ cadit cõsideratione abhorrentiũ corpora sempiterne passionis irrepere dogma:quod etiã ꝑncipium nõ nisi cogitatione seu estimatione percipiť. Est ꝛ aliud ꝑncipium spacium:seu particulã tẽporis importans:quod ꝛ duplex existit. Quoddã nãqz partui existit tẽporis:vt vnius horę tm ꝛ infra:dũmodo tẽpus sufficiẽs actioni ꝛ passioni icludat: quod ꝛ quesituz petit. Aliud vo est ꝑncipiũ tẽpus importãs latius:qõ etiã est binũ.alterũ quidẽ vnuz est quatuor tẽporꝝ morbi:velut dicũt egritudines salutiferaz in ꝑncipiũ statũ augmentũ ꝛ declinationem sequentrari.hȝ quoqz pars ꝑncipiũ extat ímediate dictuz. Est ꝛ ꝑncipiuz ꝓut ꝓportat triũ dierũ spacium. Huiusmodi siquidẽ duo ꝑncipia velut excedẽtia se habẽt ꝛ excessa. Aliquãdo nãqz maius est ꝑncipiũ dictũ de tẽpore egritudinis q̃z triuz dierũ spaciũ.ꝛ ecõtra. ¶ Deinceps quoqz notãduz in inuestigatione ꝑncipy morulã tẽporis ꝓportãtis qȝ egritudines sunt duplices. Quedaz enim sunt in qbus ꝑcedit dispositio almelilatu appellata.ꝛ in his est difficiliꝰ ꝑncipiũ egritudinis statuere.tũ ꝓpter antecedentia synthomata verã ꝑncipy inceptionẽ occultãtia:tum etiaz ꝓpter egrotantiũ dispõnes diuersas:ac occupatiões. Nõ.n.ab accubitu possimꝰ in talibus suscipere initium. Quidã.n.ꝛ fortes existẽtes aut occupationibꝰ impediti vt itinerãtes ꝛ hȝ.qui etiã actualr febriẽtes lectum nõ petunt. Sunt ꝛ aly molles delicati:qbus extrinseca suppetũt ad votum. qui ꝛ anteq̃z febrez incurrãt in lectum se ꝓsternunt. Exi/stunt ꝛ alie egritudines statim ex sanitate siue dispositione almelilatica generate: in quibus ꝑncipium est faciliꝰ suscipere. Jn his tamen ꝛ in illis ꝑmis ꝑncipiuz egritudinis est illa hora in qua icepit febris iceptione manifesta donec coactus est firmꝰ iacere:creticoꝝ ꝑmo. Quid aũt sit dies:quidqz cretica oñsum differẽtia.io3.

Propter secundum quoqz sciẽduz:ꝓnosticoꝝ tertio:quosdam posuisse ꝑncipiũ cõputatiõis ab egritudine sola:seu febre post partũ solum:qui qdẽ neganť ibidez:simpľr tñ. Et sine causa. Hoꝝ quidẽ defectus in partu ínaturali apparebit ex dicẽdis. Et manifestať:qm̃ febris hȝ superueniens partui eius existit accidens. Et ab accidenti nõ debet fieri cõputatio ac vniuersaľr a quacũqz causa nõ manifesta:veꝝ ab egritudine ꝑncipaliter.qz illam id ipsum: vt vmbra corpus imitaťr.dria.73. Dixi aũt in partu ínaturali.qz si febrẽ post partũ contingat fieri naturalẽ ex malitia reginis.ꝛ vniuersaľr a quacunqz causa manifesta nullo mõ computãdũ a partu:sȝ a febre solũ cuz in nullo depẽdeat ab eodez.si pauci ẽt inter partũ ꝛ febrẽ ĩteruenerint dies. Quoꝝdam vo verba sapiũt sufficienteꝰ intellecta computationẽ solũ a partu foze accipiẽdam. vñ 3°.ꝓnosticoꝝ. Secũdum hũc modum ꝛ mulieribꝰ crises post partus fiũt ſm quã ẏtiqz diem peperit aliqua:quare decimo theorice. Passiões que in mulieribꝰ post partus fiunt ab ea cõputabis die in qua partus celebrať quẽadmodum Hyppocrates imperat.ꝛ collz q̃rto. Debes scire qȝ crises a ꝑncipio egritudinis computantur.ꝛ est quãdo manifeste in ꝑncipio lesio apparet:excepto in muliere pariente.qz in ea ab ipso partu icipere debemus:q̃uis egritudo post partũ post tertiũ die sensibiľr icepisset.tantoꝝ aũt viroꝝ sermones. A.quarto scda in meliozem ĩterpretatus partẽ intẽs cõputationẽ suscipiẽdã eẽ: non a partu tm̃:verũ ꝛ a febre cuz ingt:vt tactũ. Si pepit mulier.vel de accidat ei febris.tũc si nõ computeť ex febre.ꝛ nõ nisi a partu ẽ illud error. Ex quo ĩtelligẽti relingtur ꝛ maxie vtute dictiõis istius nisi. ꝛputãdũ foze a partu simľ ꝛ a febre. Quã qdẽ sniam vba ẽt Ha. ꝓnosticoꝝ tertio:arabica ꝑcipue talia possunt ĩportare. Oȝ vt fit cõputatio horum dieꝝ in hac egritudine a ꝑma die in q̃ mulier peperit:nõ a die ſupple tm̃ in qua ĩuasit eã febris. qz plures earuz febris ĩuadit ĩ die scdo ꝛ tertio post partũ. Et ab istis dieb⁹ numerãt medicoꝝ plures:ꝛ expectãt crisiz. Et istud qdẽ nõ est rectũ ita:sed postq̃z numeranť:ſupple etiã dies ab ipso die partus mulieris:in qb⁹ vbis idem ĩuiť in vtute istius dictionis postq̃z. Ex greco quoqz eiꝰ hȝ sermonẽ sic trãstuli:ꝑncipiũ cõputationis sit tibi:nõ ſm qꝑ mulier inceperit febrire audi solũ:quedã nãqz febrire scda aut tertia die icipiũt post partũ: a q̃ plures ꝛputãt crisiz futurã. habẽt aũt nõ ita ſupple qȝ sit cõputãdũ a die febris tm̃:sȝ a qua peperit computationẽ oȝ fieri dierum.

Propter tertium qdẽ cũ his sciẽdũ qȝ magis cõputandũ est a partu ꝛ a febre vna:dũmodo partus fuerit ínaturalis: ex cuius cõmotione cõsurgit egritudo:ꝛ non ex erroze in regimine cõmisso:aut ex causa aliq̃ manifesta:qõ qdem rõne monstrať. Ab illo.n.tpe sumẽdũ computationis initiũ:in quo cã antecedẽs icipit sub cõiuncta locari. ipsa.n. est cã ímediata ꝛ cõuersiua egritudinis:sȝ hoc est in partu. Jam enî ꝑcones ꝛ nũcy ad sint egritudinis:seu febris:ꝛ si non discernãtur manifeste:qõ aduenit ꝓpter ereptionẽ vehementẽ ꝛ subitã accidẽtẽ in partu ex grãdi sepatione iuncture doloze:anxictate.ꝛ silibꝰ. Morꝰ.n.maioꝝ ſm Aris. minozẽ depellit ꝛ occultat iuxta illud veteris. Duoꝝ dolorꝝ ꝛc̃.ꝓpter que nã cõcurrẽte cũ humoribꝰ ꝛ spiritibus corꝑ⁹ iflãmať nõ paꝝ adeo qꝑ die scda sedatis synthomatibus ꝑdictis magis febris manifestať per amplꝰ. Et ꝑ si humores eius peccãtes maxie sint flegmatici. Flegma enim de die mouẽ in diẽ. Si vo colerici extiterint apparebit sensibilꝰ in tertio cũ de tertio irriteť in tertiũ coleta:qm̃ nõ pauce manifeste febrire icipiũt subaudi die secũda aut tertia ſm Ha. Si aũt fuerint hũores melici manifestabiť eẽ febris plus in q̃rto iuxta melie motũ. Amplius ita se hȝ febris ad partũ sibi supueniẽs: sicut febris supaccidẽs apati:qõ appet ex causis ꝛ synthomatibus. videť ẽt sic se hr̃e vt febris ĩtermittẽs q̃tuor dies aut septẽ ꝛ postea supoccurrẽs q̃lis est:q̃ decima septima terminatur aut vigesima.apparẽs scõ creticoꝝ. Sȝ in his cõputandũ nõ solũ a febre supueniẽte apati:aut ab ipsa occurrẽte post getationẽ eius apparẽtẽ veꝝ a ꝑncipio apatis ꝛ inceptionis febris:sicut sentiunt. A.ꝛ Ha. Rursus si ꝑncipium egritudinis:vt dicñ: sit quando ĩuadit egritudo respectu sanitatis aut neutralitatis almelilatice ꝑcedentis sensibilis:ꝛ in quo coactus est infirmus iacere oportebit: tũc ꝑncipium egritudinis non tm̃ a febre sumere maxie cũ sit accidẽs partui: verũ ꝛ ab ipso cuz talia cõcurrãt in eo. Jtidẽ si nõ computareť a partu:sȝ solum a febre: tunc egritudines ꝛtingentes in partu febres causantes: velut sanguinis retẽtio ꝛ similia cõputationem non reciperẽt. Etiã si a febre similr cõputatio non fieret iaz sensibilioꝝ egritudinis cuẽtus computationem nõ reciperet. Cũ igitur hec duo sint inconuenientia ab vtrisq̃z rõnabilr conuincitur computationẽ esse sumẽdam. A quo aũt horum computatio sit magis attendẽda apparebit ex cõsecutione ꝓpingoꝝ febris post partuz ꝓpter vehementioza accidẽtia in ipso fcã ab sq̃z posteriꝰ erroze regimis supueniẽ

te ⁊ elõgatiõe febris ab eode. Si.n. ꝑmũ aderit ꝓncipiuꝫ sumendũ erit a partu magis q̃ a febre. Si aũt scõm econtra adeo q̃ qñ multuꝫ ꝓtelatur febris post partuꝫ modicũ est sumẽdũ initiũ ab ipso:a febre aũt q̃ plurimuꝫ. Oq̃ verba Auer. superficialia sapiant cõputationẽ sumendaꝫ fore a partu post trigesimuꝫ diez egritudine etiã superueniente:quod fortassis dixit olfaciẽdo sermonẽ. A. volẽtis partum longingorem extẽdi vsq; ad.30.dies in masculis. In femellis aũt vsq; ad.40.⁊ vltra. Dec igiꝫ sunt veritatis ꝓbabilis q̃ ex sermonibus medicoꝝ volẽtiũ dicta veteris imitari cũ difficultate ⁊ besitatiõe nõ parua elicere potui. Ad cuius gdez veritatis assertionẽ pleniorẽ aduertenda erit exprimẽtalis cognitio. Regule eteniz dierũ creticoꝝ sumpte ab Hyppocrate ⁊ eius fidele iterprete Ga. ꝓbabilitatẽ magis ꝛcludunt q̃ necessitatẽ cũ nõ parũ videamus:vt tactũ:pus secus contingere.

Propter quartum vero ad ꝑmuꝫ gd dicenduꝫ iam apparet.

¶ Ad zᵐ dicenduꝫ per iteremptionẽ:qñ febris icepit iã vtcunq;. Et causa antecedens ducta fuit in coniunctaꝫ lꝫ non apparuerint ꝓpter grãdiores febre in partu cõtingẽtes passiones. ¶ Aut dõm vt apparuit ꝭz. A. q lꝫ crises a ꝓncipio egritudinis sint cõputande qñ in ꝓncipio apparꝫ manifeste lesio. Excipitur tamẽ hoc in muliere parturiẽte cuꝫ in ipsa a partu sit computationis initiuꝫ sumenduꝫ ¶ Ad aliud cuꝫ dicebaꝫ q partus est nãlis interimendũ quoniaꝫ vt apparuit partus de quo hic ꝑmo extat inaturalis est. Et si dicatur finẽ eius vtpote fetuꝫ gigniuꝫ esse naturalẽ. Dicenduꝫ vt declaratũ de rõne partus nõ soluꝫ fore embryonis egressuꝫ:vez etiã mundificationẽ matricis. Aut q̃ q̃ sit nãlis fetui:mulieri tamẽ ex passionibꝰ ab ipso ꝓtingẽtibus inaturalis exĩstit. ¶ Ad aliud dõm hoc fortassis verificari vtcũq; in partu nãli:nõ autez in inaturali cuꝫ egritudines ꝛsequanꝫ enarrate ꝑus. ¶ Ad aliud dõm non similiter se habere almelilatu ad febrez vt partuꝫ ad eandem. Jn partu.n. sensibilius ledunꝫ opationes q̃ in ipso. Et ideo potius ab eo sumendũ ꝓputationis initiũ ⁊ nõ ab almelilatu. ¶ Ad buiꝰ ꝛfirmationẽ mihi difficilẽ dicendũ Ga. apparẽter saltẽ aduersari Hyppocratis oꝛoni tali enti. Supintendere g̃ opꝫ ꝓncipiuꝫ ex senatõis future estimatũ a die qua plurimũ bõ febrit:aut qñ ipsuꝫ rigoꝛ ĩuasit. Cũ.n. Hyppocrates ꝑmuꝫ diẽ febricitationis ꝛsiderare ꝑcepit ⁊ rigoris Ga. nõ hunc exponit vez diem vt apparuit exfortiationis febris ⁊ rigoris ⁊ apertiõis sensibiliꝭ. Sermo quoq; fortassis cõfirmatur Hyppocratis:qñ. A. tertio decima. vbi ꝑmonẽ ꝑtactũ iducit Hyppocratis hanc ꝛsiderationẽ exfortiationis febris non aduertit:ĩmo simplr magis vr asserere saniositates quasdã raro tamẽ terminari in septimo:pluries autẽ vigesimo q̃dragesimo ⁊ sexagesimo. Adhuc ex Ga. scõo recolligitur acutoruꝫ computanduꝫ fore non solum ab exfortiatione manifestioꝝ febris ⁊ rigoris:veruꝫ etiaꝫ ab ipsius diei saniatiõis initio. Propter quod forte supplẽdus est sermo. Ga. pronosticorum tertio. cum particula tantum aut solũ aduerbiali ita vt intendatur vtriq;. Auctoritates quoq; ⁊ rationes partis aduerse cõcedantur ꝓut conantur ostẽdere egritudinis ꝓncipium a partu fore suscipiendũ:que tamen ꝓut exposite sunt non negant initium esse sumẽdum a febre. ¶ Ad aliud dicendum q licet egritudines contingant in partu: nihilominus manifestantur ⁊ adueniunt secunda die aut tertia precipue post ipsuꝫ vnde ab eis ꝓncipium est computationis assumendũ. ¶ Ad aliud dicendum q licet ꝓbet computationez suscipiendã fore a partu non tamen negat quin a febre vt declaratuꝫ sumatur partui super occurrente.

¶ Differentia. CVII.

Quod mors ĩ morbi declinatõe ꝓtingat monstraꝫ p. A. collz tertio id dñtẽ. ¶ Adhuc 4.ᵒ scõa. Est mors facta in declinatione pauca rara ⁊ plurimũ eius est in declinatiõe particulari ⁊ non vlĩ. Cõtinget itaq; iterdũ in vlĩ:licz q̃ multuꝫ in particulari eueniat declinatiõe. ⁊ post q̃dam subdit. Et moziꝫ multotiens aligs ex variolis in declinatione. Eti. ꝛfirmaꝫ rõne. sicut.n. se hz in tpe particulari ita videꝫ in tpe ꝓtigere vlĩ:eo q vle elicitur ⁊ ꝛsurgit ex particulari. posterio. z.ꝛ hz in declinatiõe particulari fit mors. ¶ Amplius ꝓtingit mori vt dicũt in declinatiõe particulari. g̃ in vlĩ q̃ hec particularis poterit ꝓtineri ⁊ cõcidere sil'cuiꝫ vlĩ. Et fulcilꝫ:qñ somnus in declinatiõe paroxismi nocẽs est ad mortẽ. dꝛia subsequẽti. Sed talis declinatio cõcidit cũ vlĩ. Jn q̃libꝫ.n. tpe vlĩuꝫ paroxismi sua q̃ttuoꝛ fuant tẽpoꝛa. ¶ Rursus motᵒ mãe ⁊ p ꝛsis tẽpoꝝ distinctio dependet dꝛia. io4.a motu mãe ⁊ lune hz in declinatione stante. q mã vincitur ⁊ expellit ꝓtinget lunã alicui applicari ifortũe ꝓpter quã iuenta nã adhuc debilitata ꝓtiget mori. ¶ Adhuc morbus ⁊ nã sunt sicut duo pugiles adiuicẽ duellãtes. ii. terapẽtice. Jn his aũt sic euenit qñz q vno declinato ⁊ superato ꝓtingit alterũ iterire. Quis igiꝫ in declinatione mori poterit etiã vniuersali.

Oppositum huius sentitur tertio crisiuꝫ. ⁊ primo creticoꝝ:cum oĩ fere medicoꝝ cetu. vnde Jsaac febriũ quarto. Mors nõ euenit nisi in tribus morbi tpibus:in initio. vz. augmẽto ⁊ statu. Jn declinatiõe vo impossibile:q declinatio nõ est nisi cũ crisis fuerit laudabilis. Palin. Mors accidit ex morbo dissoluente nãm. Jn illo igitur tpe in quo dissolutio erit itensioꝛ mortẽ inducet. Hoc aũt erit in ceteris tẽpoꝛibus ꝑcedentibus declinationẽ ⁊ maxime in statu: remissioꝛ vo in declinatione sicut nomẽ importat nullus it aq; in declinatione moꝛietur.

Propter primum quidẽ sciẽdũ q mors est extinctio caloris ĩnati oĩmoda libꝛo de morte. Sed q declinatio est vnuꝫ de quatuoꝛ tẽpoꝛibus morbũ integrãtibus:ideo videdũ qd sit ipsius tẽpus. Est aũt quedã mensura motus in quas ad salutem perducit vel ad mortem. Sub hoc quoq; particularia continenꝫ morbi tpa oẽm ambitũ cõplectẽtia que numerositate inter se differũt ꝑm q fuerint morbi salubꝛis aut mortalis tẽpoꝛa. Quattuoꝛ.n. sunt tẽpoꝛa morbi a q̃bus cõtingit euadere ꝓncipiũ augmẽtũ status ⁊ declinatio:vt dictũ ꝓius. Omne nãq; qõ fit ꝓncipium suscipit ⁊ p augmentũ in statũ veniẽs tendit tandẽ finẽ: vt ex viuentiũ ostendiꝫ ꝓcessu. Quãdo aũt morbus fuerit mortalis vt plurimũ hz tria tempoꝛa cũ mors euenit magis in statu:interdũ vo duo:aliquãdo qñq; vnuz nũq; vero q̃ttuoꝛ. Sunt ⁊ tẽpoꝛa duplicia. quedã nãq; vniuersalia vt morbũ totũ integrantia:nõnulla particulatim vt paroxismũ constituẽtia. Quotiẽs aũt ꝓncipiũ dicaꝫ ostẽsum ante. est siquidẽ ꝓncipium morbi hoꝛa qua egritudo ꝛsurgit manifeste in actũ ⁊ caloꝛ ꝓfocaꝫ innatus a materia submersa ĩ membꝛo quo aliquod nõ apparet signũ maturationis vel eius oppositũ. nil.n. natura in materia morbi manifeste adhuc fuit operata. Sed augmẽtuꝫ est tẽpus in quo caliditas expandiꝫ innata ⁊ mouet ad resistendũ morbo manifeste ⁊ signa digestionis aut eius apparent ꝓtraria. Jn ipso.n. virtus morbi ĩualescit ⁊ patientis debilitas augmẽtaꝫ decimo theoꝛice quod in morbis euenit maxime versutis. Status vo est tẽpus in quo vehemens fit pugna inter nãm ⁊ morbũ. Est ⁊ ꝑm Ga. cum labozes ⁊ accidentia intenduntꝫ. Et in ipso apparet victo-

rla vnius sup alterū ⁊ maturationis vel eius cōtrarij cōplet vestigiū. Et declinatio est hora qua calor innatus materie dñatur ⁊ vincit eā. vnde Aui. Natura est fortificata super humorē ⁊ illū vincit ⁊ expellit victa morbi mā. Ex his aūt horarū descriptiōibus innuit eas duplicē fore distinctionē. vnā qdez penes accidētia: alterā vero iuxta digestionē māe aut eius oppositū. Equidē in pluribus egritudinū concedit appareter ⁊ simul hec duplex distinctio In ghusdaz quoq; distinctio fm accītia occultat sicut in febribus sanguinis synochis appellatis. De nanq; aut in augmēto videt solū vt augmasticus aut in declinatiōe vt epimasticus vel in statu oīno sic homotenus. Et iō fm diuersitatē māe in eis distinguuntur tēpora soluz. Interdū vero vna tempoz distinctio alterā pcedit vt in apatibus ⁊ ppie pectoris. In ghus tn fm accītia cōsiderata pcedunt ipsa fm mām sumpta. apparebit ēt dria. i34. Tēpora vero particularia distinguunt penes accītia: nō aūt digōnis vel indigōnis māe cū in toto pncipio sit idigesta: in statu vero digesta. Sicut. n. in pncipio vniuersali calor ḋbitur versus eius pncipiū ⁊ nōduz apparet pugna mani festa: sic ⁊ in pncipio euenit paroxismi. Et silr alia tempora particularia ita vlibus ꝓportionant. Ex his igit apparet q; est declinatio duplex. vna qdez vniuersalis in tpe eueniens vli. Altera vero particularis vt q paroxismi.

Propter secundum vero sciēduz q; quidaz voluerūt distinguere declinationē duplicē. vnaz quidez verā in qua non ꝓtingit mozi: ⁊ nō veraz apparentē in qua euenit. Iz hi qō simplex magis diuidunt. Neq; ēt in declinatione sic accidit mozi nisi accidēte vt erroze vel alteri⁹ egritudinis superuētu. Auer. aūt collz 3⁹ volnit in declinatione etiaz vli mortē ꝓtigere posse dices. Aliqñ accidit mozs in pn⁹ egritudinis, ⁊ ḃ est cū humozes dñantur mltū sup calorē nāles ⁊ ipsuz extinguunt: aut ꝑpter qualitatē aut quātitatē aut vtrūq;. Et accidit aliqñ in augmento aut in statu vel declinatiōe. Et declinatio in egritudinib⁹ fit a debilitate virtut ⁊ nō debilitate egritudinis sic est in egritudinib⁹ salubribus declinatio ꝑpter dominationē virtutis. Vult itaq; vt sonāt fmones ipsi⁹ q; in declinatione ēt vli mozi ꝓtingat cū egritudinē ꝑferat absolute: nō aūt paroxismū Aly. n. ꝓsentiūt secū in declinatiōe particulari: nō aūt vt oñdetur in vli. Sz q; stare nō possit ex ipsius fulcimētis pōt destrui. Dixerat. n. parū supra q; qñ nā fortificata est sup humorē ⁊ illū vncit tunc dicit eē tēpus declinatiōis. Dictū est ēt per. A. q; in declinatiōe calor nālis dñat materie ⁊ vincit eā. vñ Valiab. declinatiōe sedantur accidētia ⁊ minui icipiunt. virtusq; morbū superat: ⁊ ifirmus donec ei⁹ morbus finiat gescit. Cū aūt tale qd euenerit non contingit mozi. Amplius declinatio dr̄ morbi ⁊ nō virtutis. qō oñditur q; ipsa opponit pncipio. pncipiū aūt dr̄ respectu morbi ⁊ nō vtutis. igit ⁊ declinatio. Cōtraria nāq; nata sunt fieri circa idē. In declinatiōe itaq; vli mozs nō pōt ꝓtingere. q; si gs auerroim ḃ volentē apparēte sermone potius q̄ veritate vellet tueri: pōt dicere declinatiōez fore duplicē. vnā qdez realē ⁊ ꝓpriaz iaz descriptā: alterā vero exneaz ⁊ nosalem q̄ est cū egritudo fantastice videt declinare. qō silr aduenit aut ꝑpter debilitatē nāe ⁊ extinctionē caloris inati. Et sic gs ipropzie tn valde pōt dicere declinationē adesse mozi i. qñ virtus cuz calore declinat: sic dr̄ q; febris cū febricitāte in morte perit: eo q; ipossibile sit fieri sanitatē aut egritudinē carētibus vita. de sensu ⁊ sensato. Et hūc qdez videt Auer. itellectuz habuisse cū dixit declinationē fore ꝑpter debilitatē virtut ⁊ nō egritudinis. vel ꝓtingit ꝑpter māe occultationē vt q; ad iteriora reuertat. Et sic pōt itelligi fmo. A. p̄inductus q; mo fit multotiēs gs in variolaz declinatiōe, qō ēt euenit in apatibus venenosis partis vt in antrace seu carbūculo. Et hz nempe reputantur ab idiotis declinatōes. Cū. n. febz videt mitigari quocūq; mō aut apa occultari putāt tūc morbos minui ⁊ deficere hz. ⁊ est sile isti qō scribitur q̄rti scōa: cū hō hz febrē icentinā ⁊ inuenit alleuiationē ⁊ quietez caliditatis subito absq; crisi manifesta cū eūone aut permutatiōe ⁊ sine oīmoda extinctione ⁊ quescit qō est in pulsu de velocitate ⁊ inuenitur sic tranqllitas tunc iudica q; moritur velociter.

Propter tertium qdem sciēduz q; nullus per se moritur in morbi declinatōe vli: iz bñ iterdū in particulari. nā in q̄libet tpe paroxismi ꝓtingit mozi. Et ad hui⁹ qdez itellm sciēdū q; mozs duplici de cā ꝓtingere pōt. aut p se. aut per accīs sic in declinatione vli vt dicet ex erroze. Per se qdez itidez duplex: qñ aut ex eēntia morbi ⁊ acumīe ⁊ sic mozs ꝓtingit plerūq; ⁊ maxīe in statu. vel rōne māe. qō aut q̄ritat euenit suffocādo calm inatū ⁊ meat⁹ oppilādo ghus euētabat velut cū repēte gs multā lignoz viridiū struē cōgerit debili flāme: vel ex parte q̄litatis frigide aut venenose. ⁊ talis mozs euenit paroxismoz p̄ncipys. In augmēto āt cū sit mediū iter istas mozs ꝓtigit medio q̄si mō: iz tn ḥa. in ipso euenit p modus quo in statu. ¶ Adhuc egritudinū quedā sunt ꝓtinue fm quas sensibiliter nō apparet additio vlla neq; diminutio: in ghus euenit mozi in statu ex morbi essentia cum illa sit tunc cōpleta. vñ. A. Lauson ⁊ que illi similes sunt egritudines attrahunt mortē apud statū paroxismi ⁊ anteced̄t accītia versutissima. Calor enī extraneus supans innatū ⁊ ad se trahēs cū extinguit velut maior flāma minorē. In declinatione vo nunq̄: cū fuerit vlis. Quedā vo sunt additionē hītes ⁊ diminutionem sensibiles sive sint cōtinue sive iterpollate: ⁊ iste sūt mortē inducētes nō parū in pncipio ⁊ ppie qñ māe eaz fuerint frigide. vñ pma q̄rti. Flegmatica mortē attrahit in pncipio paroxismi. Que vo ex materys sunt calidis interficiunt pser tim in statu. Quid autem dōm de augmēto iam visum. In declinatione vo particulari mozs aduenit per viam debilitatis virtutis ⁊ resolutionis ipsius vt declarabit pamplius. Mozs itaq; ꝓtingit maxime in statu. ꝑnter in pncipio: deinde in augmēto: minime autez in declinatiōe particulari: nunq̄ aūt in vli nisi ex erroze vl alterius egritudinis occursu. qō oñditur: qñ ḥa. crisium tertio. nūq̄ excogitari modū mortis posse in declinatiōe vli nisi ex pctō aut erroze. Rōne vo egritudinis neq; est videri vnq̄ expientia fiens: neq; rō id aduenit. vñ q̄rto scōa. In declinatione totali non moritur aligs: nisi ꝑpter causas labozioſas de foris q̄ superueniūt infirmo. Et est debilis sicut motus aut eleuatio. s. ad sellā vel ira. ⁊ qñq; accidit hz etiā pme. i. declinationi particulari: imo ḥa. vt has causas magis attribuere declinatiōi particulari. ⁊ hāc mortē dicit antecedere sudoze cum ḥa. paucū viscosum Almansor vero libro. x. Eger nullo modo moriē post statum nisi alia ei supueniat egritudo post statū que necem inferat. vnde Valyab. hozū complectēs sniam. In declinatione nullus moritur nisi forte noua fiat passio: aut in regimine patiatur peccatū. Qō ⁊ nō minus rōnibus conuincit: ⁊ pmo quidē ex termino declinationis assignato. nunq̄. n. quādo natura vincit ⁊ suū inimicū expellit accidit mozi. Hoc autē in declinatione cōtingit: vt ratio attestat ipsi⁹. Adhuc fm ḥa. Cū pretercierit status egritudinis nā iam dñatur. hoc aūt accidit in declinatione. nō enim aliter declinasset egritudo. Amplius si qō maxime videt adesse nō adest nec qō mīme. Sed magis vr q; i augmēto ⁊ pser tim in statu mozi gs debeat ⁊ nō ē mortu⁹ quare nec in declinatione. Rursus mozs nō contingit: nisi aut ꝑpter debilitatē virtutis vl morbi acumē. aut ꝑpter ac-

cidentia. Sed nullum istoꝝ de se est in declinatione cuꝫ virtus iaꝫ gescere ceperit ⁊ cõfortari a motibus ꝓximis remissa. Morbus etiã quietatur cuꝫ eius causa expellaꝫ ꝓtinue: ⁊ per ꝓfis accũtia sedentur. vñ Ypocrates. Circa ꝑncipia ⁊ fines oia ibecillioza. s. accũtia. circa statuꝫ vero fortioza. Palin: sanitas fit ex morbo tangꝫ ex suo ꝓximo. Cõtrarioꝝ. n. vnũ gratia subiecti in quo sunt fit ex altero phy. ꝑmo. Qõ aũt sic fit per motũ ꝓducitur ꝓximuꝫ in esse. Motus aũt iter extrema partiꝫ est in termio a quo: ⁊ partim in termino ad quez. phy. Aliqñ tñ participat magis de termio a quo: puta cũ parũ ab ipso receserit: aliqñ eq̃liter cũ vniformiter distat. Qñꝫ termio ad quẽ cũ ipsi magis approximat. ⁊ tũc vehemẽtioz est motꝰ cũ magꝭ suo attingat fini seu ꝑfectioni. In tñ. n. iã suũ vincit ꝓximuꝫ vt modici sit vigoris. Hoc quoq; accidit in declinatiõe: tunc enĩ motꝰ ad sanitatẽ fere in termio ad quẽ ꝓpulsa egritudine exĩti ⁊ motꝰ nãlis ois in fine fortificat siue ꝑfectioni approximquãs. Ex his itaq; pluribus tangꝫ ex vna ꝓcedẽtibus radice magis ꝓcludit: multũ rõne morbi in declinatione mozi vniuersali: mozif tñ aliqñ in ipsa ꝑaccñs. Qõ triplr euenit. ꝑmo qdez ꝓpter egritudinẽ vt dicũt qdam supueniẽtẽ alterã. Scõo ꝓpter peccatũ vel ab infirmo cõmissum q discolus ⁊ medico inobediẽs suos irrõnales sequitur appetitus. Aut ex medico errãte in regimĩe: si medicus ꝺz dici ⁊ nõ corruptoꝝ modi nature vel ex ministrl infirmũ facto vel ꝑmone ad irã vel simile ꝓducẽtibus. qõ ex rebus q̃rto ꝓtingit extrisecis in salutez necessarys prane administratis. aphoris. in ꝑn⁹. Tertio quoq; ꝓpter debilitatẽ expulsiue nãlis ⁊ aialis in lacertis entis vt pectorl. Materia. n. aliqñ bñ digesta nõ expellitur ꝯz iterimit: ꝑ nosticoꝝ ⁊ epidimiaꝝ secũdis. ceu empima. Sz in declinatiõe particulari morbi puta paroxisimi euenit mozi nõ solũ ex errore: imo ex natura virtutis ⁊ egritudinis vt in illis qbus virtus est ifirma. Scõm. n. Ha. In declinationibus paroxisimi particularib⁹ aspexim⁹ q̃plures multotiens moriẽtes. qõ nõ est mirabile qz infirmi vtus in ꝑncipio augmẽto ac statu põt sufficere: ea in seipa coaceruata ⁊ conata roboze suo toto. In declinatõe quidẽ euenit ecõuerso. Mouet nãq; in ea calor a medio ad extrema. vnde enapozari ꝓtingit ⁊ dissolui habitũ ĩde. Cũ enĩ virtus in declinatõe fatigata: insequtur reliq̃s paroxisimi in extrema ꝓpulsa dissoluit ⁊ exalat ad mortẽ cũ eius instro ceu cũ qs pusillanimus ex gaudio ꝯz Ha. ⁊ A. mozif pernicioso: vel qs insequẽs suũ inimicũ secũ icidit mortl baratrũ. Quidã vero coꝝ repẽte mozi unt vt ꝓnũtibus videat eos Ypothomiã ⁊ nõ mortẽ icidere. Aly aũt paulatĩ itereũt qõ ⁊ multos latet putãtes hos in statu ac ex ipso in declinationẽ puenire velociter. Sed ambiguitatis hui⁹ discretio pulsus existit: qñ in vera declinatione is fortificaꝫ eq̃tur ⁊ calor repente dissoluit febrilis. In illa vero q̃ statui succedit velox estimata secus extitit. vñ ꝓcludit vt preteactuꝫ tres fore modos qbus mozif qs absq; crisi. Primus qdez in ꝑncipys paroxisimi: qõ ex flegmonibus sepius cõtingit magnis in ꝑncipalib⁹ factis particulis vel multitudine ⁊ viscositate humoꝝ repẽte in interioribus via spũs opilãtiũ. Scõs vero in statu sic iã dicta nã. Reliq̃ quoq; in declinatione rarissime particulari dissoluta vitali virtute. Morit etiã qs absq; crisi dissolutiõe paulatine facta vsq; ad mortẽ q̃lis que taboz̃. Sz circa ꝓdicta cõtingit dubitare dupl̃r: qz sic̃ qs mozif in declinatiõe particulari virtute a tẽpozibus ꝓcedẽtibus dissoluta moto calido ĩ expulsionẽ resĩdui mãe paroxisimi: ita ⁊ in declinatione vniuersali ꝑus vtute multipl̃r fatigata ⁊ ꝓpter motũ digõnis ⁊ expulsionis: ac ꝓpter lõgaꝫ laboris tolerãtiã ⁊ etiã insecutionẽ in mãm expellẽdaꝫ. simul. n. videt cuꝫ mãe ꝓpulsione calor dissolui ⁊ expelli cuꝫ virtute ĩnatus ꝓpter qõ mozi ꝓtingit. Dõm simile hoc nõ fore: qz licꝫ in declinatiõe particulari paroxisimi mã expellatur ipsi⁹: nõ tamẽ tota expulsa est sed grauãs retinet itez motura. In tali enĩ declinatiõe nõ est mã vniuersalr in via expulsionis aut expulsa maxime sicut in vniuersali in qua iam vincit natura ozdinẽ seruãs cõmensuratũ in expellendo nõ se totaliter diffundẽs repẽte sup materie expulsionẽ: imo motũ itersecat cũ videt se debilitari vt visuꝫ qñq; i fluxu sanguĩnis nariũ ⁊ sudoze aut ꝓtinui solutiõe vel aq̃ hydropicoꝝ per vmbilicuꝫ eductione. Jam nãq; ꝓsidera tum nãm inde iterpolate eaꝫ expellere ceu probus impugnatoꝝ potẽtiozes quos superat per vices agit neq; intantũ ex motibus ꝑmitibus laborioſis nõ remanet debilitata quin magis cõfortetur ex alleuiatiõe quã suscipit victa materia ⁊ expulsa. Et si proteruiens quis dicat naturam dissolui ex predictis synthomatibus: respõdendum q; nõ propter hoc mozitur ratiõe morbi sed ex peccato magis. Cũ enĩ medicus videt aliquãdo nãm in crisi ꝓpter syncopim vel euacuatiõe deficere eã ꝺz alimẽtis facilis digestionis ⁊ odoramẽtis cõfortare: qñ accidẽtibus virtutẽ dissoluẽtibus ilico fm Ha. cõdonandus est cibus. Quo neglecto si deficiat ex erroze talis intercidet defectus.

Dubitaꝫ ẽt scõo: qñ vr q; moꝛs in declinatiõe vniuersali fit eadẽ de cã qua in particulari: qz in declinatiõe vlĩ per errorẽ moꝛs aduenit qõ est ꝑaccidẽs ⁊ nõ ex vi morbi. Sed in declinatiõe etiã particulari vr̃ per accidẽs cõtingere: qz declinatio dicit semp victoriã nãe sup morbi mãm. Sed q; sic accidit virtutis dissolutiõe ac ipsi⁹ mãe expulsionis ꝓsecutione accidẽtaliter apparet euenire: ꝓpter qõ silr vtrobiq; vr̃ cõtingere. Dicendũ q; vel peccatũ interuenire taliter accidẽtis: aut q; per accidẽs est duplex quoddã qõ magis cõsequit ꝑncipia rei intrinseca vt materiã ⁊ virtutẽ. Et tale ĩ declinatione cõtingit particulari qõ ei qõ est per se ꝓpinquũ existit. Est ⁊ aliud qõ ab extrinseco existit vt errore. Et hꝺ per accidens multũ ab eo qõ per se remouet: qõ in vniuersali qñq; accidit declinatiõe. Sic igit: vt visum: moꝛs per se directe ꝓtingit ĩ statu in ꝑncipio ⁊ augmẽto. Cõsequẽter ĩ declinatiõe ptiularr: ei qõ ꝑaccñs ꝓpinquũ: in vlĩ vo remotũ.

Propter quartum quidẽ ad ꝑmuꝫ quid dicendũ iã apparuit.

Ad aliud dõm q; in declinatione vniuersali moꝛs nõ ꝓtingit vt oñsum nisi ex erroze aut egritudine supueniẽte: vt dicũt alig. Sicut idem declarat demũ. A. ꝯz q̃multum. i. sepe ꝓtingit ĩ declinatione particulari. nõnũq; aut nullatenus ⁊ p se in vniuersali q̃multũ. Et silr visum qd dicẽdum ad id qõ subdebat. A. ꝯz enĩ declinet febris cuꝫ eius accidẽtib⁹ nõ tñ variole nisi fantastice. Ad aliud dicendũ vt videbit oria. iꝫ 4. Ad aliud cũ eius confirmatione dõm q; ꝯz in declinatione particulari contingat moꝛs: nõ tñ in oĩ. sed in illa que maxime cõtinet in statu vniuersali aut ꝑncipio vel augmẽto. Ad aliud dõm q; facta crisi statu peũte salubri a qua natura cõcidit ꝓticularis cũ materia ⁊ vniuersalis vt motus lune: adueniẽte demũ quadã influxione celesti ꝓtua nõ poterit infirmũ ꝓsternere ad mortez cũ materia sit omnino indisposita. Euacuata ꝑ parte causa ⁊ virtute ibidem vtcunq; roborata: vel fortassis si mozeretur esset aut alia egritudo vel peccatũ fozinsecus occurrẽs. Ad vltimũ dõm q; si cõtingat victorẽ mozi altero iterẽpto nõ fuit ꝑfecte victor. Nõ. n. habuit mãm disposita in qua agit sicut natura cuꝫ materia fuerit in statu digesta ⁊ postea ꝓpulsa. Tunc. n. si aliter eueniret nõ fozet declinatio. vñ aliqui ꝓpter hoc ⁊ similia accidẽtia putant moꝛi aliquẽ in declinatiõe vlĩ. Et ꝓprie qz quosdã caloze accidentali tepefactos: ac q̃si sanatos reputantes non videntes cãm: vnde moꝛiantur

estimant illos in declinatione mozi. Deficiente nãq; ca/loze naturali deficit ꝛ accidentalis.

¶ Differentia. CVIII.

QUod in ꝓncipio paro/xismi sit nocumentũ somni deterius q̃ in alys mozbi tẽpozibus mõstratur: qm̃ illud nocumẽtũ est deterius quod ꝑ plu/ra trãsit tẽpoza paroxismi. qõ firmat: qz Ha. p̃. re. a. Deteri⁹ nocumẽtũ facit cibus datus in p̃n⁹ pa/roxismi q̃ in aliquo alioz tempoz. hꝫ est aũt nocumẽtũ factũ in ꝓncipio eius: deinde in augmẽto. Secus aũt eue/nit in declinatiõe ipsi⁹ maxime ꝛ ꝑfr in statu. ¶ Adhuc cũ in ꝓncipio paroxismi fit somnus typus cõsurgit ꝛ inale scit: cõcurrũt reumata in loca debilia. Febres itẽduntur: ꝛ aꝑata augmẽtant. plures etiã desipientiã icurrũt loquẽ/tes in somno. aphoz. scõa. Nec aũt in statu vel declinatiõe nõ ꝓtingũt cuz materia sit victa ꝛ vincat in expulsionem expulsa. Jn status enĩ tpe superat materia mozbi ꝛ in de/clinatõe ꝑmanet superata: q̃re in ꝓncipio ꝛ ꝑfr in augmẽ/to paroxismi nocumẽtũ est deteri⁹ somni q̃ in alys tem/pozib⁹. ¶ Oz aũt sit deteri⁹ in augmẽto ostendit: qz sil̃is sil̃i fit additio. Cũ enĩz egritudines itendant ꝛ eoz nocumẽ/ta nocumẽtuz supueniẽs a somno vt ꝑassignatũ habebit tũc nocere maxie ꝛ ꝑcipue cũ per statũ hec in quo ꝑdicta vltimant cõtingãt pertrãsire. ¶ Ampli⁹ in statu videtur magis deterrẽs nocumẽtuz qz somnus est accñs. Accidẽ/tia aũt itẽduntur in statu. aphozis. ꝑma. ¶ Adhuc illo tẽ/poze quo est vehemẽtioz ab egritudine ꝛ accidẽtibus ife/statio ꝛ vtus ipugnant a mã plus. Jpsaq; tãq; refugiẽs oc/cultãt iterius mozbi deteri⁹ occurrit nocumẽtũ: hoc autẽ ẽ in statu: nõ aũt in alys sic tẽpozibus: ꝓpter qõ in ipo de/terius efficit somni nocumẽtũ. ¶ Oz aũt minus nocume/tũ sit in declinatiõe ĩdicat: qz in ipsa vtus videt fortifica/ri cũ mã tũc expellatur mozbi. Jn statu. n. fit crisis in qua expellit cã mozbi. Ea vo expulsa vtus suscitatur ꝛ firm⁹ sanatur. quo eueniẽte nocumẽtũ nõ poterit in declinatio/ne ꝓtingere. ꝓpter palin. in declinatiõe vl̃i nõ ꝓtingit mozs ne/q; ẽt periculũ grãde nisi ex erroze ifirmo supueniẽte dr̃ia ꝑpozi. g̃ neq; in declinatõe particulari. Et firmat. qz idẽ est ens homo: ꝛ homo ꝛ vnus homo ꝑm dictionẽ repetitã 4.⁹ metaphy. Simile nãq; videt de tẽpozibus vl̃ibus ꝛ par/ticularibus paroxismi. Cũ sic ex illis totus cõponat mo/bus vnus ita ex his paroxism⁹. g̃ nocumẽtũ minus erit in declinatiõe deterrẽs paroxismi.

Hozum autem oĩuz oppositũ sapit Ha. apho/ris. scõa. ¶ Rursus in q̃ egri/tudine somnus labozẽ prestat mozt ale. ſz expientia docet hoc nõ ꝓtingere in p̃n⁹ neq; in statu aut ẽt in augmẽto cuz plures dormiẽtes tũc mozt ẽ ꝛ pernicios̃uz nõ icidãt nocu/mẽtũ ſz magis in declinatiõe. ꝓpter qõ nocumẽtuz in ipsa somni factum erit deterius.

ꝓpter ꝓmum vero sciẽduz quid som/nus. vñ fiat ꝛ cuius gra/quot ẽt dicat modis: ꝛ qualr cozp⁹ ei⁹ imutet actiõe. Est aũt somnus ꝙẽtus quidaz calozis ĩtrinsecus ꝛ nãlis reci/procatio. Est ꝛ ꝓmi sensitiui ꝓprehẽsio seu viculũ. ꝓmo de somno ꝛ vigilia. vñ collz tertio. Somn⁹ est ꝑfundatio sen/sus cõis ex cerebzo ꝛ coz. Jn q̃rto vero de accñti inuiẽ q̃ sit ges virtutũ aĩalium cũ ĩtensione nãlium. vtplurimuz enĩz cõtingit q̃ virtutes aĩales tã iteriozes q̃ exteriozes quietent in eo: ꝛ maxime cũ somnus fuerit ꝑfundus nãli dispõne affectus. Sũt nãq; dormiẽtiũ qdaz intrñ somniã/tes vt surgãt ambulãtes: qõ calitate cerebzi ꝓtingit ꝛ va/pozosa opilatõe vehemẽti. Fit aũt somnus eo q̃ vapozes a cibis ꝛ potib⁹ ꝛ maxime vapozes resoluti ꝛ humiditati/bus alys ꝑexistẽtibus admixti cerebꝛ petũt. Qõ dẽsum iueniẽtes ꝛ friduz ꝓgelant ꝛ ispissant ꝛ descẽdẽtes meat⁹ sensitiuos opilãt membroꝛ vt ꝛ spũs ad cerebꝛ a suis re/trahant istris ꝛ in coz tãdẽ descẽdãt. opilaturq; medi⁹ vẽ/triclus cerebzi supple circa verticẽ in ei⁹ apice ꝓsistentẽ. Extẽdit. n. ĩtrñ sibiq; due cassule vel vualia additamẽta dcã applicant vt spũs aĩalis a ꝑmo vẽtriculo nequeat in posterum trãsire aut ecõuerso. vñ ꝛ aĩal tũc sensu ꝑuat ꝛ motu ꝓp qõ iquit Auer. de somno ꝛ vigilia. somnuz foze ĩ potẽtiã sensus nõ rez exñtiũ. Fit aũt somnus duplici ad/ꝑs de cã. vna gdẽ vt nã digõni liberi⁹ icumbat mãe ꝛ ci/boꝛ. Jn ipso. n. caloz seu spũs attrahit a cozpis extremis ad itrĩsecus fortificat⁹. Quiescũt. n. vires aĩales q̃ ipo me/diãte operãtes eũdẽ. s. spũz ꝛ calozẽ dispartiẽdo dissolue/bãt. Cuius signũ qz dictũ ab Hyppo. Uẽtres hyeme ꝛ ve/re caliozes foze nã ꝛ sõni lõgissimi: ꝛ ꝓpñs plces oportere ipsis oblatões offerre. Fortificat. n. in his ꝛ vnit̃ tpib⁹ ca/loz: ac getes tũc adsunt. Altera vt spũs iteri⁹ actus gescat ꝛ ꝓfortet. ꝓp. n. ꝓtinuũ dissolueret motuz. vñ 5.⁹ A. de aĩs. Jnstra fatigant ex vigili motu ꝛ destruunt: ꝛ iõ de somno ꝛ vigilia. Oĩ vigilãti nec̃io somnus fit aliogn lãguesceret ꝛ cozrumperetur. ꝓpterea qs fortassis exponet dictuz Auer. q̃ somnus est ipotẽtia. i. debilitas sensus. Js. n. pro/pter debilitatem cõtingit nãe nõ potẽtis cõtinue spiritus a minera ꝓxima foras mãdare. quare primo scõa. Somni necessitas in sanitate ꝛ vita nõ est necessitas absoluta cũ nõ sit nisi ex parte alicuius impotẽtie ꝛ est exitus a nãli. Est tamẽ hic exitus naturalis. vnde est necessari⁹ cũ ne/cessarium hic de naturali dicatur cõmunitate nominis. Somnus. n. fit vt spũs ab impedimentis separet ꝓpter laxitudinẽ ei accidentez: ꝛ q̃ ipsum oportebat digestioni intendere. Vas aũt duas res in vigilia ꝑficere non pote/rat. ꝛ iõ ex quadã impotẽtia vt quiescat ẽ necessarius sibi somnus: scõo cõmentary pulsuũ vt a poetis est audire di/centibus. Somnus moztis enũciatio existit solum eaz⁹ q̃ circa cibũ adiuuans operationez. Alia vero sunt oĩa mo/rientibus similia: puta non videre: nõ audire: non sapere: nõ intelligere: nõ loqui: insensibilem: ĩmobilem: irrõnalẽ ꝓiectuz esse. Somnus. n. ꝑm nãm velut eius qõ est viue/re ꝛ nõ viuere cõtinuũ. de ge. aĩaliuz gnto. Somn⁹ sigdẽ duplex existit: quidã enĩ ẽ vniuersalis: alter particularis. Uniuersalis quidẽ est reditus spũs aĩalis ab instris sen/sus ꝛ motus ad ꝓncipiuz cũ quo ꝑmanẽt ipsaꝫ instrm ab exitu opationis in ipsis ꝓter illa q̃ sunt necessaria vt vita ꝑmaneat sicut instra spũs. Somnus vo particularis ẽ tri/plex. Aligs nãq; est nãlis: quidã ꝓter nãm: ali⁹ medius fere. ꝓpter nãm gdez est spũs reuocatio: ꝓp cãm instra humectantẽ ꝛ ipsius suba ꝑturbantẽ ac opilantẽ ꝛ subaz neruoꝛ ꝛ musculoꝛ laxatẽ velut accidit ebrys stomaco nimiũ repletis. Et hic somnus ꝓprie subeth dicit qui est somnus supfluus ꝛ grauis cui⁹ grauitas ꝛ supfluitas est ĩ quãtitate simul ꝛ q̃litate vt ꝛ eius spaciũ sit ꝓlixi⁹: ita q̃ excitatus sic vix nõ possit se erigere nisi cum difficultate vehementi. Est ꝛ alius somnus nãlis: ꝛ hic duplex. Alter quidẽ absolute nãlis dictus q̃ est reditus spũs vitalis ad interioza vt digerat cibus. ꝓ Reliquus vo nõ absolute na/turalis q̃ est reditus spũs ex instris ad suũ ꝓncipiũ ꝓpter supfluitatẽ resolutionis ipsi⁹: nõ enĩ se sustentat ꝓp disso/lutionẽ cãtaz ex motu ꝛ laboze: ꝛ iõ necesse ad suũ habet redire ꝓncipiũ vt ad cerebzũ ꝛ tandẽ ad ipsum coz: vñ ꝑ/cessit ꝓmo. Estq; terti⁹ q̃si iter ista duo extrema medius dictus somnus nõ nãlis absolute: q̃ ẽ reditus spũs aĩalis ab instris ꝓp cãm infrigidantẽ subẽ spũs ꝓriaz: vel ab ex/teriozi frigiditate vt a medicinis ifrigidãtibus. ꝓpter hꝫ enĩ ifrigidationẽ instris opilatis ꝛ arctatis: spũs vitalis ĩ eis nõ põt renouari ad instra expandẽs se loco illi⁹ q̃ disso-

lur⁹ extitit:tertio ꝑma.⁊ cõmẽtary pulsuũ apparẽs scõ. Accidẽtia vero somni in corpore variãtur dupliciter. Ex tpis.vz.quãtitate ⁊ mãe mole ⁊ q̃litate. Primitus gdez: qñ aut somn⁹ ẽ plꝰ⁹ ⁊ maxie i die:⁊ tũc vtutes eneruat ⁊ dissoluit aiales vias corꝺis laxat ⁊ refrigerat corp⁹ ⁊ humectat:flegma augmẽtat:caloꝛ debilitat nãlez:colorem corrũpit:⁊ mot⁹ihebetat. Moderat⁹ãt si fuerit tpe cibos digerit:corp⁹ igrossat:laboꝛẽ soluit:aiaz cõfortat:virtutes oẽs alleuiat:calorem nãe adauget:hu.reddit laudabiles. Si aũt fuerit tpe mꝛoꝛi sufficiẽti fact⁹:ide nãe ꝓsurgit ibe cillitas:digõnis ifirmitas:corpis siccitas:⁊ caloꝛ dissoluit exacutus ⁊ supinflãmat⁹ nãe. Ex mãe vero mẽstura ⁊ q̃litate silr somn⁹ variat tripliꝛ:qñ aut fit in corpe cibis multũ fridis viscosis difficilis digõnis repleto cũ mã ẽt pluri ma ꝓsimili ꝓexñte:⁊ tũc cũ sup ꝓ somn⁹ statiz occurrat caloꝛ suffocat fere nãe.facit nãq; in his ebullitiones ⁊ ipsos dispergit:ita q; sup eũ regurgitant extinguẽdo. Et sic velut a somno in ꝑncipio accessiõis solet febris ꝓtingere fla tice:vel vacuo oĩo.fuerit q; ipsius cibaria ꝑus subtilia de leui iflãmabilia.Caloꝛ nãlis ꝓuersus ad corꝑis humiditatẽ illã exurit ⁊ ꝓsumit ipm debilitat ⁊ exiccat. Si q̃q; aduenerit iter hꝯ media calm nãe ad iteriora deditũ corporis mãz iuẽtã maturãs ⁊ cibũ digerẽs calefac id ⁊ humectat:eiusq; corꝑulẽtiã adauget ⁊ vtutes cunctas roborat. Est aũt demũ sciẽdũ q; nocumẽtũ est accñs qõdã ex moꝛbo derelictũ:qõ duplex ꝫ Ha.existit:vle.vz.⁊ ꝑuiũ. vle gdez cũ semp noceat ceu nocumẽtuz somni factũ in ꝑncipys febriuz paroxismoꝝ iterpolataꝝ nõ tñ cius nocumẽtũ pꝛesefert versutiã ⁊ mortẽ. Estq; inꝑtiplex ipsi⁹ vt pꝛetactũ nocumẽtũ rigoris seu frigoris ꝓuocatio eiusq; itensio ac extẽsio:reumatũ decursus:stupiditas q̃dã:febrium exacuitio:⁊ aꝑatũ augmẽtatio. Propriũ aũt dr nocumentũ qõ in ꝑticulari tpe nocet moꝛbi sic i declinatiõe ⁊ i statu ẽt sibi ꝓtinuo. Et ꝓ nocumẽtũ ꝑm Ha.⁊ Hyp.somni deteter ẽ moꝛtale.de ꝓ.n.verificat aphorism⁹. In quo moꝛbo.adhuc distiguit ⁊ alr. Qõdã.n.dr nocumẽtũ extẽsiuũ qõ logo ꝓdurat tpe:nõ tñ ẽ vehemẽter deteri⁹. Aliõ vo itẽ siuũ qõ modico tpis multũ nocet. Primuz aũt fit in alys tpib⁹ a declinatiõe ⁊ ꝑpe in ꝑn⁹:ꝫ ꝓr in augmẽto. Alterꝝ vo in declinatõe ⁊ i statu ꝓtinuo ipi. Est ãt paroxism⁹ exacutio siue exacerbatio q̃ ẽ deterioꝛ hoza totius ꝓiodi siue circuit⁹ sic reliq; q̃ declinatõis melioꝛ. aphorismoꝝ ꝑma.

Propter secundũ qdez sciẽduz q; aliq; dixerũt somnũ ꝓ se nõ nocere:ꝫ tñ qz ꝑuat vigiliaz:⁊ ꝓ ꝓs tollit iuuamẽtũ factuz ab ipa.ꝫ hos gppe refellit Ha. iquiẽs ex somno quedã cõsurgere nocumẽta:ceu Hyp.in libris epidimiaꝝ mõstrauit.ꝺ.q; in somno multi erãt stupidi ⁊ alienati q; ex ipso facti sunt tales.nã epidimiaꝝ.6⁹. Alliaq; i somnis comata.i. stupoꝛes ⁊ gbus sumitates circũfrigescũt ⁊ mẽs turbata ⁊ alia q̃cunq; circa somnũ talia supple ꝓcua ⁊ gbus ꝓria supple laudabilia. sic igiꝛ somn⁹ ꝓ se nocet. A. ꝺo scõa q̃rti sonat supficieten⁹ auditus q; deteri⁹ nocumẽtũ sit somni i statu factũ ita. Saluioꝛ somn⁹ diurn⁹ est q; est in ꝑncipio eius:⁊ ꝓ totũ in statu paroxismoꝝ febris est deterius. In ꝑncipio vero eius multoties fit ⁊ nõ nocet. Cuius oppositũ sentit Ha. Ult eniz q; noceat ꝑncipalr nocumẽto deterioꝛi ⁊ moꝛtali in declinatiõe. Cui gdez dicẽdũ q; A. cõparare nõ itẽdit nocumẽtũ somni factũ i statu paroxismi ad nocumẽtũ factuz in ꝑncipio ipsius sicut ꝑma frõte sapit illius ꝑmo:vez nocumẽtuz factũ in ꝑncipio stat⁹ ad illud qõ fit in ei⁹ fine vt iterpreteꝛ ita. Et ꝓ totũ puta doꝛmire ꝺe ꝺie:q̃cũq; mõ in statu paroxismoꝝ febris est deterius. Uero ꝑ.s.in ei⁹ ꝑncipio:⁊ ꝑ ꝫ multoties fit in ei⁹ fine.vz.status ⁊ tũc nõ nocet cũ appropiquet declinatiõi. vñ ꝑma quarti. Nõ nocz fortasse apud statũ. dicit aũt fortasse.i.qñq;.qz in fine ipsi⁹ nõ nocet. Neq; ẽt nocumẽtuz particulare in declinatõe factuz rettulit ad factũ in alys tẽporib⁹ vt visuz. Aut forte qs rñdebit.cũ.A.Ha.iterpres eius exponat sniam magis.⁊ nõ aduerset eidẽ:q; ꝑ statuz nõ itellexit statũ ꝑut ẽ vnũ morbi nequius tẽpoꝝ ꝫ magis ꝑ ipm declinationẽ voluit ipoꝛtari.⁊ tũc erit ꝑmo Ha. expositus recte q; ẽt nomẽ status vtrũq; ipoꝛtet. Dicim⁹ .n.stare aliq̃ qñ declinat aut cessat ab ei⁹ motu vel actu. Qõ aũt.A.dicit somnũ nõ nocere multoties in ꝓncipio itelligẽdũ de nocumẽto vlr seu cõi vt dictuz per Ha. Aut nõ nocet ꝫ iuuat nãm tpis paroxismi in fortius operãdo sic ẽt testat ipse Ha.ita vt q; si nã postea potẽtioꝛ fuerit i citata magis ꝺ mãm plus vincẽs maturabit ⁊ dissoluet. ¶ Adhuc iuehit ꝺ.A. dicẽtẽ i ꝓncipio nõ nocere:cũ ꝺ ꝺicũ dicat Ha.ꝫ eniz somn⁹ moꝛtẽ nõ iferat neq; aliud versutũ ⁊ grãde nocumẽtũ:tñ vr aliq̃ nocumẽta magꝭ adducere vt subdit ceu pluries tactũ qz horꝛoꝛẽ rigoꝛẽ fridꝫtatẽ extremitatum fortem ꝓlongãtur accidẽtia. Flegmones circa viscera augmẽtãtur ꝓexistẽtes. Et si hu.aliqui in vẽtrem cõfluxerũt nõ filiter digerũtur ideo ꝓhibẽtur labozãtes in ꝓncipys paroxismoꝝ dormire:sed vigilare ꝓcipitur ceu etiam ꝺicatur quarti ꝑma. ¶ Dicendum hꝫ solutionẽ apparuisse.A.seriei expõne:aut ei⁹.i.diei.

Propter tertium vero sciendũ: qñ q̃sitũ supponere vr somnum nocere:forsan quis de hoc ipso dubitaret:qñ ois actio vr iuuare nature:somnus est actio nãlis. Adhuc i ipso caloꝛ trahit interius ⁊ vigoꝛat idem:nõ igiꝛ nocet. ¶ Dõm q; somnus ꝑ se semp hz iuuare:per accñs vo nocere. Inquãtum eni est nature actio ⁊ caloꝛ in ipso itus tractus fortificatur exꝛat iuuatiuus. In eo vero q; in tali ꝺctione rigoꝛes ⁊ frigoꝛa excitant reumata currũt ⁊c. ¶ Aut dõm somnũ nãlem semp habere ꝓfortare.synthomaticũ aute nocere:sicut q; in ꝓncipys fit poꝛisꝺmoꝝ motũ cõsequẽdo intrinsecũ ꝓncipy paroxismi. Uniuersalr tñ sciendus q; somnus factus in quolibet tpe poꝛisimi si nocet ẽ ꝓnuũ: nõ tñ ꝑm Ha.illud nocumẽtũ est moꝛtale nisi in declinatione ꝑprie. Cum.n.caloꝛ ad interioꝛa cõuertat ꝓnitet ⁊ fortificet vt cibos digerat ⁊ moꝛbi materiã i bonũ reformet:Spũs etiã cũ virtutibus vt dcm fortificet:si hec nõ ꝓualent eius nocumẽto denotãt cãm iterius foze nociuã grandẽ naturã supantẽ ⁊ pꝛesertim in declinatione cum magis adsit q̃ tunc alleuiationis sicut apparet ꝑ illuz. In moꝛbis minus piclitant egrotãtes:⁊ ideo sermo decimi theozice iarticulatus ⁊ idiscretus simplr ꝓferens aphorismum cũ cius fuerit illius expõnẽ aperire. Propter qõ sciẽdũ cũ Hyppocrate ⁊ Ha.q; deteri⁹ nocumẽtũ somni est qõ fit i declinatione poꝛisimi:qõ quadruplici mõstrat rõne:vna qdem cõi:alia vo sumpta ex vtute: tertia ex natura ⁊ consuetudine vt ꝺicat declinatiõis somni:quarta vero ex materie victoria ⁊ expulsione ipsa. Cõi qdem:qz ꝺrioꝝ ꝺrie sunt rõnes ⁊ ꝺria circa idẽ fieri sunt nata. Cuz igitur somnus habeat iuuare maxie in declinatione ꝑm Ha. Dicit.n.somnũ iuuare manifeste ꝑm statuz:⁊ q̃q; in augmẽti vltimo quodcũq; copulat statui.ꝫ manifestissimũ oĩum iuuamẽtoꝝ fit in declinatiõe.vñ quarto ꝑma. Et phibe infirmuz a somno in ꝓncipio febris ⁊ ꝑprie qñ adest horꝛipilatio aut frigus vel rigoꝛ.plongantur enim hec ⁊ exprimũtur materie si fuerint euntes ad quedã viscera ⁊ phibent digõnez humoꝝ. Apud declinationẽ vo est iuuatiuus valde.⁊ fortasse nõ nocet apud statuz. Habebit itaq; per oppositũ eius nocumẽto in declinatione nocere maxie.vñ Ha. Nocumẽta ex hꝫ somno sũt:febrẽ nõ solui:doloꝛẽ intendi:reumata fieri:flegmoneſq; augeri. Et gdam ꝑm ipsos somnos loquũtur aliena. Aliqui vo reddyñt stupidi vt eo vix exurgant puncti. Ampli⁹ cum

nocumẽtuz esse ītelligaī rel'one ad virtutẽ facta: illo tpe quo ipsi aduenit nocumẽtū si fuerit debilis ipsuz erit deteriꝰ. Debilioz aūt in declinatiõe tãq̃ magis ipugnata. Sustinuit enī pugnã iã p tria tpa grãdẽ vt in augmẽto ꝛ pcipue statu: lz q̃dã februz sic q̃ frigide mãe nõ modicuz ledãt in eaz pncipys paroxismi. Ita q; in declinatiõe vehemẽter debilitata modicuz ei nocumẽtū ẽ vehemẽtissimū. Et iõ crisiuz tertio. plures quoz vrutes sunt debiles moriunt in declinatiõe paroxismi. Simul. n. cũ eductiõe mãe exalat ispũs ꝛ vita. Itidẽ si tpe illo quo aligd solet iuuamẽtū suscipere ab aliquo id nõ recipiat ſz lesionez tũc desperãdũ vtiq; magis cũ nesciaī ad quod sit magis auxiliꝰ gra confugiẽdũ: sic cũ filius non subuenit nãꝰ ꝛ ꝓsuetudine a patre sustẽtatus. vñ Ha. In q̃ singulũ iuuatissimuz est si cũ nil iuuãdo adhuc ꝛ noceat mortez decenter ostẽdit. In declinatiõe vero nãꝰ ꝛ cõsuetudine vt sic ꝓferatur somnus solet cõferre. Si g̃ noceat nũgd pniciosuz est vade: deberet nãq; tũc ꝓferre cũ virtus alleuiet'a mã: ꝛ accidentia sint sedata. Et maxie cũ tũc nõ sit ītenta ꝛ preparata pugne ſz geti magis ꝛ resumptioni. Rursus quãdo mã vincit' ꝛ expellit' somnus ꝛ oẽ iuuamẽtũ afferẽs dz rõnabil'r iuuare ꝛ oppositũ iducens nocere maxie cuz laboret oifariaz: sed hoc fit in declinatiõe. ꝓpter qõ ex his concludit' si noceat in declinatiõe somnus ei⁹ nocumẽtũ' fore pniciosuz oñdens mãz multaz ꝛ malaz ꝛ in nõ sua bona superãtẽ nãz. ꝓpter. n. somnũ caloꝛ vnitus iterius mã tanq̃ inimicũ ꝓsurgit ꝫ nãz putãs illã ꝫ se arma in defensionẽ velle suscipere. ꝛ ideo ad pugnaz mota deterius nocumentuz infert nature q̃ si permansisset vigilando cuz

ꝓpter quartum (caloris diffusiõe. vero ad pmuz dõz q; nocumentũ factũ in pncipio vt dictũ modicũ exist̃it itensiue: lz sit plurimũ extensiue. Lesio autẽ maxie fit ipsius itẽsione: nõ aūt sic extẽsiõe cuz virtus ẽt pmaneat adhuc fortis. ¶ Cõfirmatiõi aūt qd dõz visuz. dria. i34. Et per B apparet ad z⁹: qz lz nocumẽta fiãt in pn⁹ paroxismi plima: sunt tñ minoza ꝛ virtus adhuc valida poterit ea corrigere: nõ aūt sic in declinatiõe ꝛtingit. ¶ Ad aliud dicẽdũ q; in augmẽto nocumẽtũ nõ est deterius ſz potius in declinatiõe ꝛ ꝫter in statu. lz. n. oĩa sint in ipso ledentia: in augmẽto tñ virt⁹ nõ iacet adhuc resistẽs eis fatigata qõ in declinatõe cõtingit ꝛ status in fine. ¶ Ad reliquũ dõz q; somnus lz sit accñs ꝓput diuidit' ꝫ subaz: nõ tñ ẽ accñs status: ĩmo magis suũ oppositũ. puta vigilia. Dic aūt non est ꝑmo de accñte in cõi: ſz de particulari qõ tpe emergit status. ¶ Ad aliud dicendum q; lz ifestet' nãꝰ magis ĩ statu q̃ in declinatõe vel in alys tpibus. virtus tñ fortioz est in ipso pugne ꝛ victorie ītẽta magl. In declinatõe aūt nõ sic. ſz geti ītẽdit amplius. Et si nocumẽtũ ei occurrat deterrẽs magl erit: sic fatigato speraī pausare laboz nũc difficilioz videt' q̃ pus. ¶ Ad aliud dicẽdum q; veritatẽ hz in declinatõe vera paroxismi in q̃ vincit nãꝰ: non aūt in q̃ vincitur. ꝛ lz mã videaī expelli ꝛ paroxismus getari: non tñ hoc fit in nature potẽtis: ſz potius cessatione humoris motus: eo q; cuẽtatio mot⁹ mãe ad putredinẽ nõ amplioꝛi durat tpe sic tertiana certa nõ vltra. 12. hozas aut. 14. in q̃tidiana vltra. 18. in q̃rtana vo nõ amplius. 24. In statu nãq; vl'i fit crisis cõis totius morbi nõ aūt in statu pticulari semp cuiuslibz paroxismi. vñ posito statu particulari paroxismi adhuc mã vliter ẽ in expulsa: ꝛ ideo stãs põt in declinatiõe ipsi⁹ nocere maxie. ¶ Ad aliud dicendum q; in declinatiõe vl'i nõ cõtingit moꝛs nisi ex erroꝛe cõmisso ꝑpter medicũ aut ifirmũ seu astãtes: aut ꝑpter extrinseca. dria ꝓxi. cũ mã sit victa ꝛ expulsa potissime. In declinatiõe vo particulari põt decedere cũ adhuc pmaneat in ꝓpulsa ꝛ ꝓprie in debilibus. Et ad ꝓbationẽ dõm q; non

oio eẽt eadẽ diffinitio hois ꝛ vnius hois si diffiniret' vn⁹ hõ vt vnus: ĩmo vna adderet sup alias determiationẽ cõtractã: sic diffinitio hois addit sup diffinitõez aialis rõnalẽ. neq; est oio simile de tpib⁹ vlib⁹ ꝛ particularib⁹ morbi vt ostẽdet' dria. i34. Neq; etiã hz sunt morbi ptes essentiales: ſz potiꝰ ītegrales. Est tñ in B sile q; ceu q̃ttuoꝛ tpa morbũ ꝓstituunt vniuersalẽ totũ vlia: sic ꝛ tpa pticularia pticularẽ. v3. poxismũ. ¶ dria CIX.

Quod recidiuatio sit vna vel eaõ egritudo cũ sua radice monstrat': qz illa videt' vna egritudo cui⁹ mã est vna vn⁹ termin⁹ idẽ ꝛ afflictionis modus ab his enī recipit vnitatẽ egritudo. Sz recidiua fit aut fieri põt ex cadez materia cuz pncipali vt ex colera: qz que relinquunt' in morbis subuersiones facere cõsueuerunt sicut materie male: potest ꝛ tota vnice iudicatiue relinqui expulsioni ceu satis innuitur creticoꝛum secundo ꝛ moduz afflictionis de tertio in tertium reseruare vtraq;. ¶ Amplius si non est eadem tũc ꝛ febris quartana ꝛ maxime quintana sextana ꝛ similes nõ erunt febres eadẽ: cũ quies interueniat ĩter vnã exacuitionẽ ꝛ aliã q̃longa. sed ipe vne ac eadẽ cõiter ponũt'. Rursus illa est egritudo vna q̃ integraī ex quattuoꝛ tẽporibus. Unaquez enī a qua qs cõualescit egritudinuz q̃ttuoꝛ hz tpa. ſz pncipalis ꝛ recidiua sunt hꝫ vt in anxio pleuresim patiente. Aut oporteret q; libet istaz q̃ttuoꝛ hꝫret tpa: cui⁹ ꝫriũ in illo visuz: ꝛ ꝫriũ ẽt idicat digõnis apparẽtia. Itaq; recidiua ẽ egritudo vna cũ pncipali.

Oppositum secundo creticoꝛ: qñ videris egritudies q̃si sint solute: deide redeũt. ꝛ multotiẽs accidit q; recidiua sit ĩ die crisis: deide currit ſz numerũ dierũ crisis. postea soluit' in die crisis alio: quare erit vnaquez illaruz egritudinũ particulariuz in se acuta. Cum ergo aggregaī ꝛ cõtinuaī adinuicẽ est ex eis aggregatũ egritudo cronica. Si ergo vnaquez illaz est acuta: tunc vna vere nõ ẽ egritudo. ¶ Adhuc sanitas q̃ ẽ diuiculo ꝛ nũc. puta vespere nõ ẽ vna ꝛ eadẽ. physicoꝛ gnto. Multo itaq; min⁹ erit egritudo vna que sanitate ītercipit' sicut pncipalis ꝛ recidiua. ¶ Ampli⁹ pncipalis gnãtur ex subtilioꝛi cuaporabili parte materie: prius enī consumit' subtile resolubile: demũq; grossum cuaporatiõi resistẽs ex quo recidiua consurgit. hꝫ aūt materie sunt alie. Et. In quacũq; ĩterpolata cã faciẽs poxismũ que locũ obtinet efficientis est alia a cã antecedẽti que quotidie subministraī ꝛ transit in cõiunctã: vt apparet maxime in patientibus quartanã per annos. xy. ꝛ q̃nq; amplius. ꝑma quarti. sed hoc ẽ multo magis in pncipali ꝛ recidiua. Igitur materia egritudinis ꝑmarie nõ erit eadẽ ꝛ recidiue cũ sint magis distãtes q̃ poxismi a poxismis. Rursus gbus accidunt alia ꝛ alia nõ sunt eadẽ: ſz alia aduenit recidiue q̃ radicali. Recidiua nãq; est deterioꝛ sua radice. dria consequẽti ab illaq; cãta. Itidẽ qs egrotãs egritudine colerica poterit ex regimine infrigidatiuo vehemẽti plabi in egritudinẽ demũ flegmaticã q̃ alteri⁹ est materici ꝛ motus q̃ colerica. ĩ diuisionib⁹. Itaq; recidiua oio est alia ab ei⁹ ꝑmitiua.

ꝓpter primum quidẽ sciendũ q; quid sit egritudo: notatum dria. 7z. Principalis quoq; dr egritudo siue radicalis q̃ prius affligit ceu ꝛ nomẽ indicat: quã sequit' tẽpoze ĩterposito quietis quedã ite afflictio que secũdaria vel recidiuatio noiatur. Est nãq; ipsa quidã recasus post principalẽ egritudinẽ. Quotiẽs aūt dicaī recidiuatio: dria oñdit subsequẽti. Unũ autem seu idem dicit dupliciter. p accidens quidẽ vt album musicum. Et per se quidẽ etiã mul-

tis dr̃ modis. 5. metaphy. Uno qdez modo cõtinuitate sine sit arte vt onus viculo vel lignũ colla quadã alteri applicatũ seu nã qõ magis est vnũ vt adiutorium vlnis. Itidẽ vnũ dr̃ subiecto specie idifferẽs. Dr̃ ꝛ vnũ genere quorũ ẽ vnũ genꝰ dr̃s differẽtys oppositꝫ. Adhuc ꝛ quoꝫ rõ diffinitiua est vna. dr̃ ꝛ vnum indiuisibilitate vt punctus ꝛ vnitas. Aliter quoq; logice magis distiguit vnũ. quedã enĩ sunt vnũ numero vt quoꝫ materia est vna: nonnulla specie vt quoꝫ rõ vna diffinitiua: quedã genere vt quozũ figura ꝓdicatiõis est eadẽ. alia vero fm analogiã ceu q̃ ꝼz ꝓius ꝛ posterius ad vnũ aligd referunt. dria ẽt. z.

Propter secundum qdez sciẽdus q; quidã dicunt q; radicalis ꝛ recidiua sunt vna egritudo specie ꝛ numero ex parte mãe ꝛ virtutis: nõ aũt ex parte essentie morbi. Ex pte quidẽ mãe: qm̃ vna est materia vt dicũt recidiue ꝛ ꝑncipalis egritudinis. silr ex parte virtutis: eo q; ipsa facit opatões suas ordinatas ꝛ ꝛtinuas circa mãz recidiue egritudinis ꝛ ꝑncipalis. Rõne vero essentie morbi non sunt vna egritudo numero ꝫ spẽ tm̃: qz vna q̃litas numero nõ põt non inesse ꝛ inesse. Sz q; nõ sit numero eadem egritudo rõne mãe: neq; etiã rõne virtutis vt ingunt oñditur: qm̃ mã ẽ subm̃ in quo egritudo que est q̃litas fundat. identitas aũt subiecti nõ causat accĩtiuz idẽtitatẽ. Jn vno enĩ subiecto possunt esse accĩtia. nõ solũ spẽ: ꝫ ꝛ numero dr̃ia: vt color odor ꝛ sapor in pomo. Adhuc mã hꝫ plerũq; nõ differt solum in magis ꝛ minus: ꝫ ꝛ ꝑ eẽntiã ꝓpriã cũ colerica fuerit egritudinis ꝑncipalis mã. Recidiue vero melãcolia ꝑ adustionẽ generata. ꝓpalin: sic̃ se hz albedo ad albedinez ita se hz egritudo ꝑncipalis ad recidiuã cũ vtrobiq; sit simílis q̃litas. Sz albedo ꝑmo ĩducta ab albedĩe scõo idũcta differt numero: ꝫ enĩ sit idẽ qõ dealbatur ꝛ idez dealbans sic̃ in reparatiõe accidit littere aut picture: tm̃ albedo ꝑmo ĩducta ꝛ q̃si deleta est alia albedo ab albedine q̃ scõo est ĩducta. Que enĩ corrũpunt nõ redeũt eadẽ numero. scõo de ge. ꝛ cor. silr mã poterit esse ꝛposita ex colerica ꝛ flegmatica. ita vt cessante colerica post temꝑ resurgat flegmatica ꝛ recidiuã ĩducat. Recidiua igitur a sua ꝑncipali alia. Eodẽ etiã mõ dicere q; sit eadez quo ad virtutẽ inartificiale multũ existit cũ virtus non sit de rõne morbi ꝫ potius sibi oppugnãs. Eti. virtus diuersificaꝫ rõne illoꝝ in q̃ agit vt ꝛ actio ꝛtingat diuersa. Nã aliter sol opatur in nubez spissaz ꝛ aliter in nubẽ rarã diuersas ĩducẽs figuratiões ꝛ colores vt in iride oñdit manifeste ꝛ tm̃ virtus existit vna: sol ẽt cutez denigrat ꝛ linũ dealbat lutũq; indurat ꝛ cerã liquefacit. Jn pbl. Alexandri. Rursus virtus remanet vna in tota vita alicuius vnifozmiter vt possibile est corpus dispensans: tũc ꝙ cõcluditur oẽm sibi occurrentẽ egritudinẽ foze vnã: ꝛ iõ satis inartificiale videtur dici recidiuã ꝛ ꝑncipalẽ foze vnã numero ex pte mãe ꝛ virtutis egritudinẽ. Quõ aũt sit vna vel alia rõne essentie morbi poterit ex subsequentib⁹ haberi. ꝓpter qõ se q̃si demũ corrigẽtes dicunt melius ac breuius posse solui questiũ: testãtes morbũ duplr posse ꝛsiderari. s. in q̃tũ hz esse successiuũ ꝛ sic ꝑncipalis a recidiua existit alia numero: qz successiua ꝓpter quietis multiplicanꝫ successionez. Aut fm esse qõ hz qualitatiuum compatuz mãe in corpore ꝑmanẽti ꝛ oppositũ nãe: ꝛ ita dicunt foze vnũ numero morbũ ꝑncipalẽ ꝛ recidiuã. Sz tũc magl q̃ ꝓius videnꝫ deficere: qz cuz ea q̃ sunt ad finẽ sint nãe cũ fine eiusdẽ: si morbus est successio que ad qualitatiuaz ordinetur lesionem: si lesio erit vna ꝛ qualitas vna: ꝛ si plures: pl̃es: cum igitur successio sit plures vt datũ: erit ꝛ q̃litas plures numero ita vt alia q̃litas ĩroducatur ꝑ successionẽ pozez q̃ ꝑncipalis ĩducitur egritudo ꝛ alia ꝑ successionẽ qua ĩducitur recidiua. Adhuc vt ostenditur morbus nõ est simplr successio ꝫ magl q̃litas vel dispõ de gñe ipsi⁹ ꝑma. vt oñsum dr̃ia. 73. Est etiã forma is existẽs in actu scõo. amplr q̃ in ꝑmo apparẽs in ꝑncipio de morbo.

Propter tertium qdẽ sciẽdũ q; morbꝰ põt accipi duplr. vno qdem mõ ꝓpe ꝑut eẽ ipsi⁹ ꝛstat ĩ eo q; ẽ actu ledere opatiões ꝛ sic recidiua nõ ẽ eadez egritudo cũ ꝑncipali. ea. n. cessauit iã a suo actu: ĩmo potius altera: cũ qes ĩterceſſerit media. Etiã si mã foret eadẽ oĩo ꝛ vtus vt volũt ꝑ impugnati: qõ declaraꝫ: qm̃ ꝑ ĩterioꝛ. Morbꝰ est motꝰ seu alteratio ꝓter nãz cũ in ꝑmansibilẽ deuenerit dispõnẽ. Qõ qdem dr̃ ꝓpter accĩs qõ est motꝰ siue alteratio ꝓter nãz cũ nõduz ĩ ꝑmãsibilẽ deuenerit dispõnẽ: ꝫ in successione ꝑmanens continue respectu morbi. differẽtia etiaz. 73. Ad vnitatẽ vero motus requiruntur tria. Unitas videlicet mobilis specici in qua est motus ꝛ temꝑis quinto physi. Nunc autez dato etiaz q; mobile fit vnũ ꝛ species motus: nõ tamen tempus erit vnũ cuz ĩtercipiatur quiete. motus enĩ precedẽs ꝛ motus subsequẽs ĩterrupt⁹ gete media in alio ꝛ alio sunt tempoze. Et firmatur qz corruptũ ꝛ generatuz nunq; redeunt idẽ numero: ꝫ specie cum alio ꝛ alio fiant instãti. Et iõ egritudo interpolata nõ erit ꝑprie vna vt cõtinua habens vnũ motuz. Qõ fortassis voluit Hyp. q̃rta aphorismoꝝ ita. Quicũq; in febribus quottidie rigores fiunt quottidie febres soluũtur. ꝓpalin. qualitas q̃ diuersis ĩroducit motib⁹ alia existit ꝛ alia. Morbus autẽ est qualitas que alys ꝛ alys introducit motibus in ꝑncipali ꝛ recidiua. vñ aphoꝝ scõa. Natura in recidiuatione reliquã ex necessitate hz eam que in putredine trãsmutationem. Quidã vo nõ solum hoc verũ etiã vlr dicunt diuersitatẽ tꝑis nõ ipedire idẽtitatẽ cũ ea non sit de rõne ꝑdicti. Uolunt nãq; hi vt lex tradit resurrectionẽ etiã vlem saluare. Ex his igitur cõcludit ꝑncipalem ꝛ recidiuã eãdem egritudinẽ nõ foze numero oĩno. Si aũt accipiatur morbus ĩproprie ꝑut dicit rem suã nõ in actu sed in habitudine ꝛ dependẽtia in ipm̃ actũ vltimioꝛẽ opatũ sic poterit aliquo mõ ꝛcedi q; ꝑncipalis ꝛ recidiua sit vna egritudo: cũ mã sit aliquãdo vna aut fere vna ꝛ ꝓpinqua remã seritq; in mẽbris quedã habilitatio ꝑ quã statim q̃si qõ ẽ habitu fit actu. ꝓpter. n. modicã distantiã inter ꝑncipalẽ ꝛ recidiuã vr̃ vna egritudo. vñ scõo phys. Intellectus dicit illud qõ deest ad parũ tanq; nihil õ habere videri. Et ꝓesertim id nõ ĩteresꝫ quo ad intellectuz medici sensibiliter ac figuralr ꝑquirẽtis fere vniuersa. Sic igitur breuiter veritas appareat ꝑtis questiti. ꝓpõt aũt qs deinceps distinctionẽ Aris. de vno ꝛ eodẽ datã ꝓpositꝫ applicare: si enĩ loquamur de vno qõ dr̃ vnũ cõtinuitate in morboꝛ nõ est tũc ꝛtinuitas ꝑprie cũ ipsa sit magnitudinis seu q̃titatis: ita vt in motu ꝛ tꝑe nõ adsit ꝛtinuitas nisi per magnitudinẽ celestẽ: phy. q̃rto. Est autẽ ꝑncipalis ꝛ recidiue subiectũ idez remotũ ꝛ aliquãdo ꝑpinquũ diuersificatũ nõ multũ. similiter aũt eis est vnitas generis: nõ aũt idiuisibilitas. ꝫ. n. qualitas ꝑ se sit indiuisibilis diuidit tm̃ ꝑ quãtitatẽ: nam quãta fuerit superficies tm̃ esse albũ dicas. in predicamẽtis. Unitas vo analogie generis ꝛ speciei radicali ineſt ꝛ recidiue: non aũt vt oñsum vnitas ꝑprie numeralis. ¶ Circa ꝓdicta ꝛtingit dubitare: qz dictũ morbum ꝑprie sumptũ actũ ĩportare secundũ ꝛ ita diffinitio cũ dicat verã essentiã rei: que actu ꝛsistit ꝑmo qui est forma ꝛ nõ scõo que est opatio. ꝓpartícule enĩ diffinitiõis habitudinẽ dicunt ꝛ nõ actũ: diffinitio morbi nõ dubitaꝫ ꝑ formã ꝫ ꝑ id qõ ẽ accĩs ei. ¶ Dõm q; morbꝰ notificaꝫ ꝑ actũ scõm. qõ apparet: qz terminꝰ discretiꝰ ĩter sanitatẽ ꝛ egritudinẽ sensibilis ẽ lesio opationũ in tegni: ꝛ ꝑmo de morbo. Sensibilis aũt oĩs lesio in actu. Nãles nãq; ꝛ vitales nũq; in sano ab actu cessant scõo. ꝛ si aiales quie-

sciunt quãdoqz vt monstratur in somno ceuania prefatuz Dic autẽ impotentiã potius q̃ndã ꝛ lãgozẽ dicit cozporis sani q̃z sanitatẽ pfectaz. somnus.n. nõ est ꝓprie nãlis sz cõ munitate quadã potius nois. ꝓpter dria. ¶ Ad rõnez dõm q̃ illud est vez de ꝓprijs diffinitiõibus: quales sunt que subaz. Ipse nãqz sole ꝓprie hñt qõ qd est vel diffinitiõez. Accñtia vero ipꝛopꝛie ꝛ p additamẽtũ. 7ª meta. ¶ Dubitatur ẽt an cozp⁹ sit sanũ vel egruz tpe iterpolationis. Ad qõ neutraliçantes rñdent quidã neutrũ id fore. sz qd considerandũ an ex pcedẽtibus paroxismis opationes relinquant ꝛ maxie nãles sensibil'r ipedite. sic.n. põt dici egrũ ꝛ maxime euenit in flegmatica iterpolata: vel nõ reliquũ tur ipedite manifeste ꝛ tũc sub latitudine adhuc locat sanitatis. Et multo plus tpis iterstitio ꝑncipalis ꝛ recidiue.

Propter quartum vero ad ꝑmũ dõm q̃ ꝑncipalis ꝛ recidiua nõ est vere vna numero egritudo ꝛsi aliq̃ videant in ipis cadez numero fore: nõ tñ illic vnitas mot⁹ ꝛ tpis existit: q̃ potissima cuiusz vnitatis cã. ¶ Ad 2ª iaz silr qd dõz apparet. ¶ Ad aliud dicẽdũ q̃ tpe nõ sunt eadẽ numero sz spẽ cũ tẽpus mediũ in quo nõ fuit afflictio distinguit iter illa tpa: neqz sunt eãlia numero oio tpa: qz põt ꝑncipalis euanescere vel occultari in ꝑncipio augmẽto statu ꝛ declinatiõe ẽt q̃qz. Sz recidiua ꝛ maxie si ab ipsa ꝓtingat euadere ãttuoz hz mozbi tpa: neqz anxius ꝓprie recidiuauit cũ semp ꝑmansisset apa vsqz ad. 34. lz febzis ꝛ sitis aliqñ adesset: aliqñ vero mĩme. Nõ enĩ ipsa erit egritudo ꝑncipalis sz potius accñs apatis. Argutꝛ vero partis oppositꝛ ꝓcludũt q̃ ꝑncipalis ꝛ recidiua nõ sunt vna egritudo vere. Scõm aũt ꝛ ipꝛopꝛie vt declaratũ possunt vna vtcũqz egritudo fore. ¶ Differentia. CX.

Quod recidiuatio non sit deterioꝛ sua radice seu egritudine ꝑncipali oñditur: qz cã ꝑmaria vlis plus influit q̃z scõaria particlaris in suũ causatũ. Dauid iude⁹ in de cãis. Sz cã radicalis egritudinis fuit ꝑmaria ꝛ vlis ꝛ recidiue scõaria ꝛ particularis. Itidez causa efficacioꝛ est suo effectu. A ꝑncipali aũt effect⁹ videt ꝓñs recidiua. ¶ Adhuc min⁹ ledet recidiua radicali. Propter ꝑncipalẽ nãqz egritudinẽ mã est minozata cũ in egritudinẽ nã semp studeat eam ꝓsumere ꝛ superare. Minozata vero ideterioꝛ reddit egritudo. ¶ Ampli⁹ recidiua põt ꝓtingere ex modica cã vt manifesta sit ex erroꝛe paruo: qz nã vel arte cito poterit corrigi. ¶ Rursus euenit nõ raro vt ꝑncipalis sit ꝓtinua. Recidiua vero iterpolata: sicut cũ qs ex febze sanguinis aut alia ꝓtinua in tertianã itercidat iterpolatã seu quartanã. Cõtinua quoqz deterioꝛ ẽ iterpolata in eodez febzis mõ. Eti. assueti assuetos ferre labozes ꝛ si sint senes ibecilles minus ledũtur iuuenibus fortibus. apho. scõa. Sz qs patiens ꝑncipalẽ egritudinẽ ꝛ recidiuã min⁹ patitur eo q̃ magis assuetus patiẽs patiẽs tñ ꝑncipalez. Recidiua igit sua radice deterrẽs minus existit.

Oppositum quoqz q̃rto ꝑma. ꝛ ꝑn⁹ ẽt crenticoꝛ. ¶ Adhuc ꝓncipalis debilitauit virtutẽ ꝛ recidiua silr. Lesio aute lesioni adiũcta eãdẽ amplius ꝑsternit. ¶ Itidẽ recidiua fit sepe mã nõ euacuata in ꝓncipali q̃ mota in recidiua videt fore maioꝛ q̃z ꝑius: cũ ex alimẽti supfluo cõtinue accrescat mã mozbi. ꝓpter qõ recidiua deterioꝛ est sua radice.

Propter primum sciẽdũ ipm sufficienter notuz ꝑzi dria. Nosce quippe q̃ recidiuatio vt ad multuz contingit cum egritudo crisim non habuerit aut imperfectam: iuxta illud secunde aphozismozum. Derelicta in mozbis subuersionis amatiua ꝛ maxime cũ crisis fuerit subcutanea debilis vt variole icteritia scabies ꝛ hꝺ. Que siquidem recidiuatio multiplici potest de causa contingere. Aut enim ꝓpter materie diuersitatem vt q̃ sit colerica ꝛ flegmatica mozbifera simul mixta. ꝓius quidez ꝛ magis natura icitatur cõtra colericaz cuz sit effrenioꝛ qua victa videtur cessare mozbus: eo q̃ materia flegmatica frigida viscosa non sic est mobilis ꝛ acuta: deiceps aũt. s. ex nutrimẽti superfluo fermentuz occurrens ꝛ agitabilis facta ilsurgit: quia non pura cozpoza quãtũcũqz nutris magis ledis. Aut ꝓpter cozporis vim celestis: potest enim luna. tertio creticoꝛuz. ꝛ in centiloquio stellis aliquibus foztunatis in natiuitate cuiusdã existẽtibus: puta Joui vel Ueneri applicari quibus foztificata natura ꝛ malitia mozbi sopita videt egritudo getari ꝛ terminũ habuisse. Cũ aũt ad stellas puenerit ifoztũatas. vt ad Martẽ ꝛ saturnũ aut ꝓbustionẽ ꝓsignit itidẽ pugna. vñ ꝛ recidiuatões inueniunt vtplm nisi sit ex erroꝛe grãdi patẽti ipedictis lune ꝓtigẽte. Ac pserti ex marte saturno ꝓbustiõe via cõbusta scoꝛpione ac eclypsi. Põt ẽt ex ꝓmisso erroꝛe ꝓtigere a q̃cunqz medico vel ifirmo aut astãte seu r⁹b⁹ extrisecus ꝓcidẽtibus. Exꝑte quidem medici cuz ante materie digestionez ꝛ euacuationẽ eius aliqualẽ: medicinas exhibet opiatas vt requiẽ phyloniũ ꝛ hꝺ sicut quidã operant nature diuersoꝛes per tẽpus faciẽtes paroxismũ cessare vt quartane vel alterius. Iste nanqz opiate infrigidant materiã ꝛ cõpingunt vt cã antecedẽs nõ possit in cõiunctã deduci. Demum virtute ipsarum deuicta caloze naturali: resurgit deinceps causa antecedẽs i putredinẽ ꝛ cõiunctã. Et ꝓpter exhibitionẽ medicinarum calidarũ tẽpoze itermissionis egritudinis vt alterent infrigidatũ vel ut appetitũ restauret. quarto secũda. Et alys etiã modis sub his cõtentis. egritudines aũt dignioꝛes vt recidiuationẽ incurrãt sũt apostematũ febzes relinquẽtes sopitã in visceribus caliditatẽ: egritudines cerebzi pectoꝛis: ꝛ ꝓprie catarrales stomachi epatis splenis ꝛ renuz. Et q̃ hec aut sunt debilia vel receptiua aut ꝓ toto laboꝛantia: ꝛ maxime cũ ex his cõualescẽtes passionibus fuerint veri.

Propter secundum vero sciẽdũ q̃ alig sermone. A. ꝛ argutis ꝑmoti ꝑnũciauerũt absolute recidiuã sua deterioꝛez radice: sed qd de hoc mox cõ sequẽter apparebit.

Propter tertium quidẽ sciendũ q̃ q̃daz recidiuationũ deterioꝛ est sua radice: alia vero non. Quedam nãqz a causa fit interioꝛi occulta dicta vel sine causa: ꝛ hec peioꝛ vtplurimũ est sua radice. vnde creticoꝛum ꝓncipio. Egritudo versuta quiescens visa sine euacuatiõe manifesta: vel abcessu neglecta siquidem reuertetur seuioꝛ q̃z fuerit ĩ initio. quare quarto ꝓxima ꝛ secunda. Recidiua ẽ peioꝛ ꝛ vehementioꝛ sua radice: qñ malicia ipsius aduenies ꝛ stans cum virtus sit debilis ꝛ ꝓprie quando ipsam nõ ꝓcesserit aliqua euacuationum in ꝓximitiua. Aliquãdo nãqz nulla ꝓcedit: aliquãdo debilis ꝓaua vt dicat: illa egritudo est peioꝛ in qua virtus debilioꝛ reperitur. Sed hoc plurimũ est in recidiua cũ virtus fuerit ex ꝑncipali debilitata ita vt ꝓaua lesio videat ea maxima etiã si non tãtũ simpliciter ledat ipsa. Et ꝓpter hoc. A. dixit. Deterioꝛ recidiuatio ẽ illa que velocioꝛ est ꝛ cũ virtute debiliozi: ꝛ ideo eius consiliuz est vt in ea nõ fiat inceptio ad curandum: donec manifestus sit modus egritudinis: nam ꝛm plurimũ est seua. Est ꝛ alia recidiua predicte huic oppositꝛ: euenies a causa ꝓsertiz extrinseca manifesta velut ab erroꝛe quattuoꝛ obseruandoꝛ in mozbi cuiuslibet secunduz Hyppocratem curatione. Et q̃ tardius fiat ꝛ cũ virtutis constantia ꝛ euacuatione ꝑcedente: aliqua talis

quidez poterit sua radice deterior nō fieri. q̄re sic vidim⁹ plures recidiuas min⁹ sua p̄ncipali afflictiuas. vñ. A. Saluius est vt eueniat recidiuatio ex errore regiminis q̄ vt eueniat per se cū rectificatione regiminis. Ab errore nāq; cōsurgēs recidiua cū sit manifestior: eo q̄ ab extrinsecis contingat melius quis poterit illi succurrere q̄ si a causa eueniret interiori occulta. neq; etiā ipsius ꝓportionabiliter malicia est tanta sicut cause interius latētis. Ueritas igitur ex his breuius elucescat.

Propter quartum vero ad p̄muz dōz q̄ causa vlis p̄maria: licet plus. i. vlius ifluat secūdaria particulari: nō tñ plus. i. intēsius. Particularis eniz dat esse magis cōtractū z formā specificat de mā vel educi ipellit aliunde: ceu in equi apparet z bois generatiōe: aut causa p̄mitiue nō est magl p̄ma z vlis q̄ recidiue. Nā causatū vt est ostēsuz ꝑus non est vere vnū p̄ncipalis z recidiue. ¶ Propter hoc etiā apparet qd dicēdū ad scōm. Cōtingit etiā causaz fortius operari effectū cū materiā iueniat hanc aliqn magis illa dispositā. ¶ Ad aliud dōm q̄ multoties nō minorat materia egritudinis in ꝓcessu: sed augeꝫ magis: z hoc si morbꝰ fuerit insalubris. Mā eni in statu saluator minor est q̄ in p̄ncipio. In morituris vero ccōtra. aphoz. scōa. ¶ Ad aliud iam qd dicēdū visuz. ¶ Ad aliud dōm q̄ recidiua sic pōt minꝰ deterrēs foze sua radice: nisi ipsa cū oīna fuerit vtutis debilitate. ¶ Ad aliud qd dōm. dria visuz. 98. Quid autē z quātū cōuincāt arguta partis opposite apparuit ex premissis.

Precedētium plurimum occasione besitat an oua cōpetāt in febribꝰ: qō videt sentiri. s. de ige. in ephimeris p̄. vt ea que fumoz subclusiōe: ac in humoralibꝰ ita q̄rto p̄ma. Sequentiū latus diete grossiozis sicut oua sozbilia pauca subtilia. z de cura tertiane. Qñ est intensio humectatio danť vitella ouoz similr̄q; cōcedunť in q̄rtana. Ha. vero ad glauconē exhibet i causone: ac tertianis oua. Et cōsilr. iz. de ige. In febre syncopali ex humoribus subtilibꝰ. In ethica nāq; 6° Serapiōis. Damus ei mane vitellū oui. Et. A. silr exhibet vitellū oui sozbile. In febre si quidē pestilēta i diuisionibꝰ dat vitella ouoz: qō z firmať rōne: qñ febris ꝼrio curať: sicut relique egritudies. Cū igit ipsa sit mala ꝯplexio calida z sicca curabiť ꝑ oua tanq̄ per ꝼria. Frigida nāq; sūt z hu. qō ostēdit ex partibus cōstituētibus ipsa. Cōstāt eni ex albissimo fm medicos frigido z hu. aquoso multe quātitatis: ac pelliculis: z testa frigidis: z vitello vt puisum terrestri attinēti substātie: tñ fm medicos tēperato: ita q̄ oibus diligēter ispectis ipsoz partibus declināt ad frigiditatē z humiditatē sopitam: vt declaratū de lacte. dria. 148. ¶ Adhuc fm Dip. z. A. Curās est virtus seu nā: sed ei ꝓportionanť oua maxime. Reponunť eni cū testiculis galloz z vino. augmētāt nāq; calozē nālem: qui est debilis in febribus z obsessus. ¶ Rursus. scōo canone Auicē. Oua sūt ad equalitatem tēdentia. Febriū vero nā in tertiū vel quartū ascendens gradū cū actū sensibilr ipediat aut destruat. Qō āt tēperatū frigidū est: z maxime calidi z sicci vt adeo elati respectu: cū etiā tepidū calidū remittat: qō z ostēdit oleū tēperatū: calidū ifrigidās corpus: z frigidū calefaciēs. febriuz. z. Cōpetunt ergo in febribus oua.

In oppositum vero qz nō regulariter aut a pluribus exꝑssa. Palin. Non est opus ifirmis virtutē coangere: iz velut repitur cōseruare. aphoz. p̄ma. Sed oua vt tactū ipsaz intendūt maxime. Eti. Febricitātes corpora habent impura. Talia vero quātūcunq; magis nutris magis ledis. aphorismoruz secunda. Oua siquidem: ceu dictuz nutrientia precipue. Non igitur competunt in febribus.

Propter primuz quidē sciēdū q̄ quid sit febris. z que ipsius reliqua visuz. 87. Est autē hic oua gallinarū audire. Prolatū nāq; absolute in meliori accipiendū esse. Et nosce q̄ q̄q̄ dicat ad caliditatē. A. ea tēdere ad equalitatē: z albumen ad frigiditatem: vitellūq; ad caliditatez: certius tamen: vt pretactū dicēdū est ipsa ad frigiditatem z humiditatē primi gradus accedere: cuz etiaz vitellus ponatur temperatus. Almansoris tertio. vnde aggregatoz. Cōplexio oui est frigidioz parum q̄ corpus temperatū: ipsuz nāq; in frigidat frigiditate temperata.

Propter secundū vero sciendum q̄ quid sit de hoc vtcūq; sentitum est in argutis: qō z praxis ostēdit. Quidā enim cōiter exhibēt oua in febribꝰ. Alij vero euitant vt possūt. Quid vero de hoc tertio dicendoruz apparuit.

Propter tertiū qdē sciēdū q̄ pscitis indicatiōibꝰ ñ raro p̄missis coruz q̄ in febribꝰ exhibētur: poterit diligētius iudicari an oua cōueniant in febribus. Si nāq; attendamus virtutē que sola cibuz expetit vt ꝓfortet: z ꝓprie cū debilis extiterit sic oua cōpetunt: cū eā vigorēt nō parū spiritibus z sanguini proportionata. Sunt z sufficienter digestibilia z ꝓprie vitellus multi nutrimñti supfluiq; modici. Et meliuz quidē febribus z ꝓprie humoralibus vt denť intētione ista in ꝓcessu: z cū iam mā fuerit digesta minorata q̄ in p̄ncipio. Et fulcitur: qñ morbo seu accidētibus virtutem dissoluētibus mox oz vtutē ꝓfortare sibi ꝓdescendendo. Id aūt cibo pficitur aphoz. apparens. i. tunc enī idicatio sumpta relatiōe ad virtutē oēs obtenebrat alias vt cuncta edocēt q̄ de ingenio. Si vero intuemur rē ꝑter naturā: ceu cām morbum vel accidens vt sic dicendum nullatenus simpliciter in febribꝰ oua congruūt. Si nāq; cām habeāt: ceu q̄ humoz nō ꝓueniunt: qñ nō eā per oppositum alterāt: cū iuxta tempamentū existant vt visuz. Et vlr neq; digerūt illam coaptant aut euacuāt nisi fortassis accidente valde naturā vt visuz morboz curatricē confirmādo: iz magis de se leuius alterabilia z corruptibilia q̄si factis modo cū ēt ex diuersis naturis z substantys: ceu tactū sint ꝓstructa in materie magis cōuertunť augmentū cuiuscūq;: z proprie cū venter fuerit frigidus paludosus: aut calidus indurosus cachimus. morbo non congruūt: puta febri cū nō eidez opponanť simpliciter z directe quo cura pficit z cōpleť ois in tegni. Itidem qō ē vnctuosuz iflāmabile leuiter z corruptibile ac multi nutrimenti nō cōpetit in febribus z ꝓprie humoralibus. tale vero est ouū vt eius oleū oñdit z etherogeneitas vt de occultis alchimia quattuoz elemēta eliciens ex illo aperte: ac cōuersio illius in sanguinē nō pauca: sic eodē monstratur mō in febribus nō congruente accidētiū ex parte cū ab eis esse suscipiant z vigorē: nisi fortsitan inquantuz virtutē respiciūt prosternēdo eandē vt tactū. Sic igit in fe. z vlr in his que ꝑter naturā ipsarū oua simplr nō competunt: scōm qd vero vt ꝓpter ptes humectare z ꝑpe in fine vt sensit. A. z in fe. nō minus siccis z ethicis ꝓueniūt. vel ꝓpter declinationē ipsoz vt visum ad quandā frigiditatem z humiditatē: qz tñ modica extat longeq; distās ab oppositione recta cū eo q̄ dicta est oui materia inflāmari de facili fortassis febrem amplius coaccendūt: z ꝓprius cum fuerit intensa vt pandit excessus vnius cōtrarij super obtinentis post pugnā: quod z frigiditas agens in calidā aquā approbat: ea enim ꝓpter resistentiaz ampliozem puls congelat frigida tandem. methau. i. Itaq; tali cōpetūt ītētiōe oua iferioribꝰ: z nō parū extranee.

Propter quartuz vero iaz qđ dom apparet. Nap Halien⁹ non directe ouā exhibet in febre ptacta ephimera. Sz inquit nō cōpetere cibaria pharmacosa: sed q̄ cū eo q̄ sufficiēter nutriūt sūt supfluitatis pauce iter que cū alys enumerat ouā. A. etiā vt apparuit gra vtutis cōcedit ouā t nō febzis Et iō dicit sozbilia pauca subtilia vt repmat nocumētuz: qđ inferūt mozbi gra. In tertiana etiā cōcedit humectationis cā vt visuz: neq; tñ mox exhibet illa verū in pcessu. vñ subdit. Sicut dat eis in fine de extremitatib⁹ ꝛc. t vltimo dicit. Et vitellis ouoz. In q̄rtana vo ꝺcedit ouā ꝓpter humectare: t vtutez saluare post tres septimanas. Oz autez ha. exhibet ouā in causone: t in febzib⁹ cholere appella: seu sozbilia: quasi adhuc sine pelle: humectatiōez eoz fortassis respexit t lenitatē quā in aspam ꝓpe iducūt artariā: vel q̄ hec magis: vt tetigit. A. ꝺferūt vltimo. Aut sermonē Hlauconis nō multū approbo: sicut neq; idē ha. dria. 164. vñ ouā t q̄dā sunt ꝺcessa carnosa ꝓpter vtutem cōseruare que maxime ꝓsternit syncopi. dria ptacta. vt t nomē denotat. Sed ethica imāli ente cōgruūt: nō ꝓpter febzē verū vtutis t siccitatis causa. Eget nāq; vtus ꝓstracta cōfortatione ac cozpus desiccatū humectatiōe. Concedunt quoq; vitelli in fe. pestilētiali ꝓpter cozdis cōfortationē: bi nāq; ipsuz vigozāt t cōtēperant. A. de medicinis cozdis. Ea vo febzis ꝓpe cozdis est passio. ¶ Ad rōnes: t ad pmā quid iam dom apparet q̄ nō febzis cōpetūt directe gra. ¶ Ad aliud qđ dom. dria visuz. 153. Nō enī curat alimētū īmediate: sed p mediū vtutē fortificādo. per accidens enī cōcessuz est vt vtutis gra maxime febzibus ouā cōpetere. ¶ Ad aliud silr qđ dom apparuit. Nā ꝺziū vnū lz pus alterū vt fortius refrangat t hebetet: vtcūq; tñ id oppositio cōsurgēs vt visuz fortificat per amplius denuo: sicut ostēdit calx t frigida. dria. 140. qđ maxime accidit: cū ꝺzia fuerint vtutib⁹ eq̄lia. ¶ Que etiaz partis oppositē: cū febzē simplr respiciāt: t nō vtutē seu humectationē aut impropriā oppositionē apparent.

Apleniozez eius quod tactuz est de fluxu sanguinis t maxime mēstrualis declarationem desitat an hic fluxus sit nālis. t videt q̄ nō sit nālis: qm illud est nāle qđ a ꝓncipio causat ītrinseco. physi. t de ge. aīaliū scōis. t qđ nō fit ab aliquo molestāte aduenīēte. Dic aūt fluxus nō est ab intrinseco veruz ab extrinseco: vt a luna. vñ creticoz. 3. per me trāslatoz: luna mēstruoz ꝓstitutiones mulierib⁹ custodit. Causaturq; ab hu. nām eius q̄ltate qualitate aut vtraq; stimulāte. his enī act⁹ efficit oīs in ipsaz. ¶ Rursus. Illius editio qđ est nāe filius familiaris amplius ei ꝓprius nālis nō est. verū ꝓter nāz oīno. Talis vo est sanguis. Isaac t elemētoz. 2⁹ ¶ Ampli⁹. illius egressio nō ē nālis: cui res ꝓter nām associat. hȝ aūt est mēstrualis fluxus. Adest nāq; solutio cōtinui t concisiones vt anxietas doloz capitis t que talia. ¶ Adhuc sudoz de quo min⁹ videt est ꝺ nām. Diocles aphoz. ꝓ. cū tñ eius mā minus sit nāe amica q̄ san. Est nāq; ipsius nō parua pars pus cholericuz. ¶ Itidē. iā idē in diuersos ozdinaret fines: vt i defluxū t retētionē que mox ozdinat in fetus subsidiū. Palin. Uidet nālioz talis fluxus bzutis: cū vigeāt ampli⁹ natura: bō vo anima: sed in eis nō videt nāliter foze defluxꝰ hȝ san. non igitur hic naturalis.

In opposituz medicoz cetus. vñ de ge. aīaliuz. 4. Fiūt mēstrua fm nām deficiētib⁹ mēsib⁹ magis. 6⁹ theozice. Mēstruoz egressio nālis est. ¶ Adhuc. crises t euacuatiōes nāz iuuātes sūt nāles: sed talis est mēstrualis decursus: vt eius in nō prognāte ostēdit retētio. ¶ Amplius, illud est nāle cui⁹ cause nāles extant. hȝ aūt istius fluxus sunt cause: puta luna t virtus expellens naturalis: est itaq; naturalis.

Propter primum vero sciēdū q̄ naturalis dicit a natura. Ipa vero qđ sit t quotiens dria visuz. 90. cuz eo etiā q̄ nā vlis adheret vie vni t ozdini. Particularis autē duplex. Una quidē ifima vt elemētaris ꝓpter eius impfectionē variabilis t ideterminata ozdinē nō obseruās t ꝺcozē. Altera vero iter has vtrasq; media: seu que mixtoz. Que multipliciter variat fm q̄ nāe supiozi amplius appropinquat: vel secedit ab eadē fm ozdinationē t eius oppositū. Dirigitur enī in finē ipsi⁹ t ꝺcozē ꝓ superiozē: distrahit vero per inferiozez. vñ creticoz. 2. Oē quippe pulchruz: q̄tūcunq; vtiq; h̄ fuerit pulchū ac ozdinatū t artificiale desuruz illabit: ac eozūdē. 3⁹ Ex his que fm celū oīa que hȝ ozdinant. horum enim virtus omnis gubernatur inde. methaurozū pmo. Natura siquidem multipliciter a medico dicta. differentia nona. est hȝ media de qua hic amplius sermo. ꝓxieq; de nā dicta regitiua: ac etiā cōplexione. Ipsa nāq; vt agens p̄ncipale: hec aūt vt instrumētuz Menstruū seu pulchrius mensibile dicit a mēse grecoz imitatiōe. Myn enī mēsis: ide minion. i. īstrumētū. Uel potius dr a myn: qđ est luna. Defluit enim victuz id deficientib⁹ mensib⁹ amplius lunarib⁹ videlz. Mulieꝛ enīz motus circa deficiētib⁹ fit lunas. historiaꝛ nono. Est āt hȝ mēstrui defluxus purificatio nālis apta mulierib⁹ sanguinis langozosi ex matrice circa quādā piodū delapsi. p ci⁹ enī egressionē mulieris cozp⁹ reddit purificatū: ita vt ampli⁹ ꝺceptiōi post hāc sit aptū. Dictū ē āt nālis: qm̄ hic talis audit q̄ ī muliere attēdit sufficiēter sana: t regimīe laudabiliozi gubernata: egrediēs q̄titate ac tpe debitis. Absq; enī his ītaturalis existit: tertio vt tāget vigesima prima. Additū quidē fuit apta: q̄ alia ēt animalificātia purgationē hȝ habēt: lz īmanifestā fere: neq; sub sanguis forma: verū magis mucilaginosi subalbescentis supflui. vñ historiaꝛ sexto. Animalificātibus peditātiū purificationes qdē fiunt mēstruoꝛ: nō tñ quāte mulierib⁹: alioꝛ animaliū. pmo vero de generatiōe aīalium. Gemellis fit fluxus defozis solū t haꝛ in mulieribus manifestissime. plurimā enī emittit segregationē mulier aīalium: maxie nāq; femellaꝛ est multi san. Ideoq; mēstrua plurima: historiaꝛ tertio: Luius qdē cā frigiditas t maxime humiditas cōplexionis existit: gbus indigestiōe causata. supfluitates generant q̄plurime frigide aquose ī defluxū pne. Uoracitas cteni has friditate ozis vētris coauget in eis t ociuz: neq; in alia sanguis earuz trāsmittit supflua: ceu alys in cozpa vngulas dentiū egressiōes: t pilos grossos longiozes t densos. Empedocles vo posuit mēstruū a caliditate accidere mulieri: iōq; viro calidiozē foze differētia. z8. Uir aūt mēstruo caret. Calidus enī ē t sicc⁹ sobzi⁹ exercitatus t magis pilosus. Dictū qdem mulieribus: qz sermonis id expetit mā: mulierūq; fluxus ad alia extendentia. Sanguis aūt audit hic ꝓ eius massa. secūdū ēt q̄ labi patus iā extat: q̄tro quali seu vtrisq; t iō langozosus pōt dici. Subditū vtiq; fuit ex matrice: qm̄ ea in cozpe ē femelle velut sentina ē in naui cūctas recipiēs supfluitates frigidas aquosas. in ipsaz nāq; ꝺcidūt vene cozpozis oēs t artarie. Dictūq; circa quandaz: eo q̄ periodi nāles nō sunt diffiniti oīno: sed latitudinē hūtes grandē: vt visum. zi. Quare de ge. aīalum. z. Certitudinaliter qdē piodus nō ē statuta mulieribus menstruādi: veꝝ vlr decrescentibus mensibus rōnabiliter ꝺtingit. Et ideo addituz aliqua diminutiōis. vz. nota. Est aūt piodus siue circuit⁹ in idē tendēs ab eodē reuolutio. Dic autez periodus tripliciter existit: quedaz nāq; vlioz: alia particulariozt horum gs medius. Prima quidē est tps oē quo mēstrualis

fluxus icipit ⁊ terminaſ. de quo theorice. 9. Meſtrua icipiunt in. 10. anno ꝛ cõplemẽto. ⁊ vltra. i. 14. nõ differunt annuꝫ. Imputaſ aũt in gbuſdã quidẽ in. 35. anno. In gbuſdam deiceps vſq; 40. cõplemẽtũ. Uiatici quoq; 6°. Meſtrua mulieribꝰ eueniũt cũ etatẽ. i. 14. annoꝝ subeũt. Uerũtamẽ ſi feſtinauerint in. 12? ſed nãlis meſtruoꝝ ablatio poſt. 50. eſt annos: alys in. 40. gbuſdã in. 35. maximeq; in multũ pinguibus ⁊ carnoſis: q̃re tertio. zi. De mulieribꝰ eſt cuius ablatio meſtruoꝝ feſtinat. vñ in. 35. annis ⁊. 40. vite ſue terminaſ. ⁊ de eis eſt in quã tardaſ illud vſq; q̃ ꝓ ueniãt. 50. anni. Et ego ipſe vidi meſtruãtẽ iã ſexagenariã ꝓ Periodus aũt medi⁹ eſt tps iter vnã meſtruationẽ ⁊ aliã cadẽs de q̃ Valiab. Tẽpus gdẽ qõ iter duos eſt circuitus a. 20. dieb⁹ ⁊ ſupra vſq; ad meſes duos: ⁊ que poſt hec fiũt meſtrua nãlia nõ ſũt. vñ hiſto. 9. Continue vtiq; in vnoq; meſe paucis ꝓgrediunt meſtrua: ꝓ meſez ỹo tertiũ plurimũ. tertio ỹo. zi. Meſtrua meſtruatiõis eq̃lis vt meſtruetur mulier in omni meſe vſq; ad. 30. dies: ⁊ qõ ẽ infra illõ qõ cadit in. 15. ⁊. 17. nõ eſt nãle. ⁊ ideo lex. Mulier q̃ bis in meſe purgaſ ſana nõ eſt. ꝓ particulario ꝛ ỹo eſt hoza q̃ meſtruũ egredit nãle: ⁊ in hac ingt Valiab. Meſtruoꝝ circuitus lõgitudo: ſana qdẽ ⁊ vicio carẽs duoꝝ eſt dicruz: ⁊ vſq; ad. 7. lõge ꝓtendit. Qõ aũt amplius nõ eſt naturale iudicaſ. vñ hiſto. 9. Quib⁹ quidẽ pauca fiũt tpe duob⁹ aut tribus dieb⁹ mutanſ ſeu purganſ facile. quecũq; aũt mltis difficilius. dolẽt nãq; diebus illis. Oꝛ ſi aliqs iſtet has terminatiõis ſeries diſſonare q̃plurime: dõm q; vt predictum hi termini nõ q̃rũt ꝑciſi ꝓpter mãm ipetuãtez cõtinue verũ amplius lati. Diuerſitas nãq; in his grãdis accidit: vt ex parte cõplexionis humoris vtutis etatis habitus cõſuetudinis adiunctionis regiõis: ⁊ vniuerſaliter rei nõ naturalis omnis. Uidetur etiã Valiab. pre alys naturalis menſtruoꝝ eductionis tẽpus ad ampliare: qõ iudicatuz ab. A. Meſuratio meſtrualis equalis ⁊c.

Propter ſecundum vero ſciẽdũ q; aliq ꝓpargutis detẽti heſitauerũt an meſtrualis decurſus naturalis exiſteret: q̃ꝛ anxietas remouebitur ex dicendis.

Propter tertium autẽ ſciendũ q; fluxus meſtruoꝝ eſt nãlis ſiẽ cõditionatis exiſtit. Ut tñ id pamplius elucelcat: ⁊ ſi ꝑus fuerit aliqualiter tactũ: ſciẽdũ q; nãle põt ad duo referri: aut ad id qõ eſt pfectũ in ſpecie humana: vt ad genus maſculinũ: vel ad ipfectũ: ad femineuz. vz. q; ſi ꝑus: aut ad id qõ pfectiſſimũ in ipſo exiſtit: ceu cozpus tẽperatiſſimuz: ⁊ cõueniẽtiſſime gubernatũ q̃le ſemp ſanũ eſt cozpus: ⁊ qõ iuſticiale certũ. dr̃ys. 18. ⁊. 20. Et ſic nõ ſolũ fluxus ſanguinis ẽ in his ꝓter naturã: verũ vt ſenſit Diocles etiã ſudoꝛ fil⁹ ⁊ ſubſidẽtia vrine. Dis enĩ ſupfluitas talis dz cozpis digeſtionis tertie inſenſibiliter excerni excepta ſpmatis: qñ in ſpẽz ordinaſ ac cerebꝛi: ⁊ que in pilos fozas demandaſ ⁊ vngues: apparens in tegni. ⁊ re. ſa. i. Aut referꝛ ad cozpus ab hoꝝ ſecedẽs tẽperamẽto: ⁊ ita impfectũ: ſm tñ amplius ⁊ min⁹: ⁊ ſic aliqs decurſus ſan. poterit nãlis exiſtere cũ inde natura iuuet: mõ tñ vario. Si aũt genus inſpiciaſ impfectũ: tũc aliqs fluxus ſan. ceu menſtrui nãlis habeẽ ſimpl⁹: ita vt quidaz deẽ ſan. fluxus nãlis oĩno: ſiẽ is qui p̃cõditionatus. vel innãlis oĩariã: ceu qui educiẽ a pectoꝛe quãto peccãs ⁊ q̃li maxime. Quidã ỹo inter hos duos mediũ obtinẽs ita vt poſſit dici nãlis cõparatus inferioꝛi: ſupioꝛi vero inãlis: ceu mediũ ſe bz extremis ꝓparatũ. phyſi. 5. Ut ⁊ talis itercidat ordo de nãli ad id qõ innaturale deueniẽdo ꝓ media. Fluxus gdẽ ꝑmũ meſtrualis: deinceps fluxus ſan. nariũ: cõſequẽter emoꝛroidaruz: deinde ſanguinis ſeceſſus: ⁊ ꝓpie ꝓdicus eius qni demiũ cõſimilis vomit⁹. Et tandẽ ſputũ ſanguinis ex pectore ſiliꝛ q̃q;. Uidi nãq; iterdũ quoſdã emothoicos ꝓdicere inde tñ iuuari: cuius ſignuz qz moleſtabanſ antea. Qõ aũt meſtrualis fluxus nãlis ſit auctoꝛitas ꝓteſtaſ ⁊ rõ cõuincit. vnde de ge. animaliũ. i. Fluxus emoꝛroidalis eſt ꝓpter ifirmitatẽ: meſtruoꝝ aũt nãlis. Quare de accidenti ſexto. Dis ſanguis fluxus excepto qui mulierũ meſtruis fluit: ex nãz exiſtit. Qui aũt in mulieribꝰ eſt niſi quãtitatem excedat minime extra nãm extat. Et ideo in libꝛo de ſectis. Fluxus ſan. nariũ nõ quãto ſolũ: ſz toto genere preter nãm exiſtit: qõ ⁊ rõne firmaſ: ⁊ ꝓmitus ex parte indiuidui: qñ illud eſt nãle: qõ in ſalutẽ nãe ordinaſ ⁊ concidit: cũ id finis eius exiſtat: ⁊ finis: ⁊ que ante finẽ ꝓportionanſ. Qõ educit etiã leſiuũ q̃titate ⁊ q̃litate: ſed talis eſt fluxus meſtrualis hic q̃ſitus. q̃re tertio. zi. Meſtrua tẽperata in q̃titate ſua ⁊ q̃litate: ac tpe ſuo currẽtia ſz ꝓſuetudinez ſuaz nãlem in omni ſpacio ſunt cã ſanitatis mulieris: ⁊ mũdificatiõis cozpis ab oĩ nocumẽto: ⁊ in q̃titate ⁊ q̃litate: ⁊ faciũt ipſaz acgrere caſtitatẽ: ⁊ paucitatẽ deſidery. Rõne gdẽ ſpẽi: qz id qõ ordinaſ in finez nãliſſimũ exiſtat hõ. Sz talis ẽ fluxus menſtrualis: dirigiſ nãq; in gnãtionẽ ſilis ei a quo decidit qõ nãliſſimũ exiſtat. de aĩa ⁊ generatiõe aĩaliũ ſcõis. Eductiõe nãq; ipſius cozpus mulieris ꝓſeruaſ vt dictũ ſanũ: ⁊ ꝓparaſ ad ipregnationẽ inde. Poſt nãq; menſtrualẽ purgationẽ ꝓ tres aut q̃tuoꝛ dies magis ⁊ laudabilius ꝓtingit ipregnatio. Sic itaq; fluxus hõ nãlis ẽ nãlitate ẽt duplici. ¶ Sz ex ꝓdictis dubitare cõtingit: qz dcñ eſt meſtrua fieri circa deficiẽtes lunas ⁊ meſibus finiẽtibus magis. qõ nõ vr̃: cũ tũc humiditates recedãt ſm Ptolemeũ in centilogo. Id enĩ in q̃rta quadra fit ⁊ luna lumine imutata: ita vt humiditates q̃bus dominatur debeãt minoꝛari. Dicendũ q; humiditates ⁊ menſtrua magis diſcurrũt in fine lunationis ꝓp lune defectũ. vñ poſterioꝝ. z. Propter qd Nilus finiẽte meſe. ſ. lunari fluit. Propter id rñdeẽ q̃ſi hyemalioꝛ eſt meſis finiens: ſz ⁊ ꝑter qd verioꝛ finis meſis. Propter id ſubdit q; luna deficit. cũ enĩ ea in plenilunio redditur vigoꝛata humida adauget ⁊ ea regere ipſis dñando põt: cũ deficit debilitata illa nõ põt gubernare: ⁊ eoꝝ motũ cõpeſcere. Efficiunt enĩ vt rebellia: q̃re huc illuc diſcurrũt inordinate: ad qõ nõ paꝛ opaſ nã hec debilitata friditate ⁊ humiditate meſis ꝓpter lunã. Tuncq; humidis factis per ampli⁹ aquoſis ⁊ frigidis q̃bus fortificaſ expulſiua ⁊ debilis reddit ꝓtẽtiua. vñ. 4. de ge. aĩaliuz. Frigidius ⁊ humidius tps in meſis reddit fine: ꝓp diminutionẽ ⁊ defectũ lune. ⁊ coꝛrõdẽ ſcõo. Menſiũ ꝓcurſus vt cũ finis vni⁹ cũ ꝓncipio ꝓtinuaſ alteri⁹ frigidi ſũt ꝓpter lune defectũ. ꝓpter qõ ⁊ hyemales fiunt ꝓcurſus meſiũ ampli⁹ ipſoꝝ ĩ termedys. Ex his itaq; ac. 168. gd dõm apparet.

Propter quartum dicendũ ad ꝓmuz q; lz luna ſit exterioꝛ eſſentia: interioꝛ tñ ẽ virtute: ceu plurima ſic ſe hñt agẽtia in coꝝ effectus ꝓductionẽ: q̃liter ⁊ celũ mouet ꝓncipiũ ſeparatũ: eſſentiq;. ſ. q; eſt in eo virtute. vz. de ſubſtãtia oꝛbis: ſiliꝛ q̃uis aliqd moueaſ a quodã violẽtãte: nihilominus q; ſic in motũ excitaſ nãliter dr̃ tandẽ ⁊ nõ violẽter moueri ꝓut ex tali excitatiõe ĩ motũ actus ꝓſurgit naturalis ⁊ iuuamentũ eius cũ iuſtũ ſit quodlibet appellari a fine. z. de aĩa. Qõ ⁊ oñdit veteris illõ. Uentres hyeme ⁊ vere calidiſſimi ſunt natura. Et conciſiones ſimiliter criſes ẽt laudabiliozes ⁊ naturales ꝑcedentes. ¶ Ad aliud dicẽduz q; ſan. menſtrualis hic queſitus decurrrens non eſt filius nature familiaris ⁊ ꝓꝓrius: verum potius ſuperfluus plenus frigidus factus aquoſus ⁊ tanq̃ ĩnaturalis redditus. Neq; ſang. eſt verus: ſed magis colore et quãtitate apparens ampliozi: modicũ etiã ipius multuz intingit. ¶ Sed ꝓtra id videẽ: qñ de formatione ſcribit

embrionis ita. Fetus attrahit a sanguĩe ad se dulcissimũ. ꝛ Hali. aphorisin. 5. Dulciorem sapozosiozẽ atq; subtilem semp sibi sanguinẽ sugit. Talis aũt nõ est superfluis plen⁹. Oꝛ autez de mẽstruali loquaꝛ ostẽdẽ. qñ ꝑmo ꝑma. Sãguis qui tpe mẽstruoꝝ a muliere separabaꝛ nutrimentũ efficit. ¶ Dõm q; san. mẽstrualis superflu⁹ est ꝛ ipurus ꝓ prie sanguinis relatione quo mulieris coꝛpus nutriꝛ. Ex purissimo enĩ alitur cũ eius attractiua sit foꝛtioꝛ ea q̃ fer⁹. est tñ sanguis dulcis ꝛ subtilis quo nutriꝛ fetus cõparatione illius qui demãdaꝛ ad mãmas vt in lac cõuertaꝛ: ac eius qui retẽtus ꝛ ipuraꝛ tpe partus expelliꝛ. Quituplex enĩ videꝛ san. mẽstrualis. Unus qdẽ qui mã extat membroꝝ. dõia. 36. ex sanguine nãq; fiũt. Ali⁹ ea nutriẽs. Tertius ex quo caro generaꝛ pinguedo ꝛ adeps: quidã vo ad mãmillas trãsmissus: vt in lac trãsducaꝛ. Et ꝙntus ipuroꝝ partu foꝛas tandẽ deduceꝛ: ita q; fetus nutriꝛ ex puriori san. parte menstrui respectu ipuriozis que ipsius. Non enĩ cedit in nutrimẽtũ oĩs: sed qõ eius purius. ¶ Ad aliud dõm q; illa solutio cõtinuitatis ꝛ ꝓcisiones sunt modice adeo vt in totũ nõ resultet ide lesio: velut q̃ꝑparna digiti scissio: lz nãq; sit moꝛbus partis in qua situaꝛ. Aceꝛ enĩz ipsius ledunt saltẽ nãles: nõ tñ manus est ipsius moꝛbus cũ eius nõ ipediaꝛ sensibiliter actus: aut saltẽ est nãle cõferre ꝛ bene ferre: qõ sequiꝛ deinceps. ¶ Ad aliud qd dicendũ apparuit. ¶ Ad aliud dõm q; nõ est incõueniẽs vt idem subiecto diuersificatũ rõne in diuersa ozdineꝛ: ceu nauta sui ꝑsentia causa salutis extat nauis: cuius absentia subuersionis est occasio. zº physi. Sãguis enĩ mẽstrualis extroꝛsuz labiꝛ iuuãs indiuiduũ in ꝑsenti vt retineaꝛ depuratus ꝛ infectus cedat in materiã: ita vt ambo tandez in vnũ cõcurrãt finẽ. ¶ Ad aliud dicendũ q; relique habẽt femelle gradiẽtiũ ꝛ aĩalificantiũ mẽstruũ: lz nõ tñ ꝛ adeo manifeste: vt ostensum cum eius causa.

¶ Incipit tertia pars libꝛi particularis practica circa cõseruationẽ sanitatis. Differentia. CXI.

Quod calidum innatũ

amplius cõsumat humidũ radicale influẽti mõstraꝛ. qñ ꝑmo ꝑma ꝛ tertia. Caloꝛ innatus q̃ intus vel in nobis ẽ ad humidi radicalis adiuuat ꝓsumptionẽ ¶ Amplius. ꝓpter qõ vnũqõq; ꝛ illud magis. posterioꝝ ꝑ. Sz ꝓpter calidũ inatũ hz esse calidũ currẽs. ergo ꝓpter illud habebit opari: qz silis est dispositio rei in entitate ꝛ opatiõe. meta. z. Cõsumere aũt humidum radicale quedã est actio. ¶ Adhuc. qõ est vehemẽtioꝛis vigoꝛis foꝛtius agit: cũ oĩs actio ꝓcedat vtute. ꝑmo ꝑma: sed id est calidũ inatũ cũ sit aie ꝑncipalius instrz influẽtis: magisq; illi cõnaturale. ¶ Rursus. Qõ vehemẽtius ꝛ diutius attingit ꝛ cõplectiꝛ humidũ radicale: plus id cõsumit: cũ oĩs actio pficiaꝛ ꝓtactu ꝛ tpe. sed hz calidũ est inatũ ad currẽs. Et firmaꝛ: qz sicut flãma vehemẽter papyro iserta validius oleũ ꝓsumit caloꝛe circũstãti: itaq; in ꝓposito cũ ibereat foꝛtius qõ innatũ: ꝓpter qõ calidũ inatũ magis cõsumet humidũ radicale influenti.

In contrarium. Qõ vehemẽtioꝛis est vtutis in alterãdo foꝛtius permutat: ꝛ cũ alteratio sit via ĩ forme eductionẽ aut combinationẽ: Sed id calidũ est currẽs: qz actuali⁹ ꝛ magis eleuatũ vt videbiꝛ. Eti. qõ eẽncũ ꝛ repẽte occurrit magꝭ iputat ꝛ cõsumit q̃ oppositũ cũ oẽ subituz nãe ꝑliatiũ. Tale quidem est caliduz influens: vt ostendeꝛ ad innatũ respectu humidi ꝓmary: itaq; humidũ radicale amplius consumitur ab influenti q̃ innato.

Propter primum vero sciendũ q; opus fit ꝑmitus apire quesituz. scõo qz effectus recipit eẽ ꝓpter causaz. Uidendũ vt cũq; q̃ ꝛ quot sint humidi radicatiõis cãe. ¶ Propter ꝑmũ hz sciẽdũ q; qz calidũ inatũ ꝛ fluẽs fundaꝛ in humido tanq; in mã in qua ꝛ ex qua cũ nõ sit calidũ sine humido. zº de ge. aĩaliũ. Et oẽ ages mãz expostulet in quã agat ac ex q̃ ꝓducaꝛ hz. Ea vo duplex est. humidũ radicale vetũ: ꝛ influẽs seu nutribile. vñ op⁹ fit videre gd ista. ꝓp qõ oz hic adducere aliq̃. dõia. 48. ꝓtacta. ¶ Sciendũ igiꝛ q; sperma in hoza coitus ex potiozibus mẽbris a coꝛpe decisum vtutib⁹ triũ ꝑncipaliuz partiuz ꝛ spiritib⁹ sustẽtatuz: vlteriozi digestiõe in vasis iuolutis fm Ar. aut fm medicos in testiculis pficiꝛ recoctũ: qõ ꝛ ĩ matricẽ vga iectũ: ab eadẽq; grãdi attractione attractũ: id delectabiliꝛ amplectiꝛ ꝛ retineꝛ: vt differẽtys apparuit etiã. 36. ꝛ 37. Circa qõ moꝛ circũstat imen siue mẽbzana. 9. de istoꝛijs. ꝛ. zº de ge. aĩaliũ. vñ Hyp. de ge. embzyonis. fatetur se vidisse sperma delapsum a matrice: in quo in interiozi pãniculo humiduz apparebat: velut siquis oui crudi exteriozẽ coꝛticẽ circũauferat. Jd aũt sic imine fotuz ad modũ anthomatũ. i. ꝑ se cãaliuz mirabiliũ opaꝛ. de gnãtiõe eodẽ. In gbus qdẽ vno ꝑmitus moto que iceps oĩa successiue moueniꝛ in finẽ: ceu ostendiꝛ in subtractione opilantis aque molendini: ꝛ in machinis ac ludo lateribus pueroꝝ ꝓximo digito ꝓtacto. tertio ẽt de accidẽti. c. i. Principiuz aũt hz motus spermatis virtus est ꝛ ipulsio coeuntis. in qõ ꝛ virtus iuxta Aris. ipximiꝛ itellectus vocata. vñ Haly. tegni. z. ꝛ Aris. sensit in hoza coitus in spmate itelligẽtiaz ipm cõplectentẽ iexistere: q̃ a medicis vis dicitꝛ informatiua: ꝛ a gbusdã idolũ vel silitudo vocaꝛ paterna. Dec ãt virtus vna virtutũ nobilissimaꝝ ac mirabilissimaꝝ existit: Cũ ipsa fm Ar. vt recitat cõmẽ. 7. meta. ꝓtutibus assi milet celestib⁹: ꝛ nõ nãlibus tm: eo q; pte nõ vtiꝛ organizata ceu nãles: sed q̃si ad modũ ẽ itelligẽtiaꝝ ꝓplectẽtiũ ozbes ꝓtute. In eo tñ qõ ẽ moli ꝓiucta sequestraꝛ ab his ꝓtutibus ꝛ ꝓuenit cũ nãlibus de qua fmo Ar. ꝛ aliozꝝ expositus pamplⁱ⁹. dõia. 48. Dec aũt sicut cetere forme materiales eguit quo sustẽtareꝛ subiecto: vt hinc deferaꝛ in opus: ꝛ instrĩs gbus medys mãm attingẽs: ꝛ in ipsaz operãs ex ea ꝓuenientẽ educat effectũ. Eius aũt instra sunt duplicia: calidũ. s. elare quo gdẽ mãm reddit ifozmatiõe dispositã eaz a ꝓximis passionib⁹ remouẽdo: dura mollificando: homogenia ꝙgregãdo: ꝛ etherogenia sepando. Ad qõ ẽt frigiduz tanq; calidi contẽpatiuũ opaꝛ instrm. collz. 3. c. de accidẽtibus superueniẽtibus virtuti epatis. Est ꝛ aliud ipsius instrm calidũ vocatũ celeste viuificatiuũ ꝓzioꝝ cõtẽptiuũ ꝛ lapsus cohibitiuũ quo ipsa ꝑncipalius opatur: mẽbroꝝ vnicuiq; fozmã ꝑpaz tribuẽdo. Suscitaꝛ nanq; ex ea nã mẽbzoꝝ q̃ ipsa ꝑmanere faciat post illius discessiuz: qõ opoꝛtuit: cũ elare calidũ nulli⁹ fit aĩalis generatiuũ: verũ potius iuxta Aris. peremptiuum. Et ideo ait. Omniũ qdem in spermate inexistit: qõ gonima. i. gnãtiua facit esse spermata vocatũ calidũ. hoc autẽ nõ ignis: neq; talis vtus. s. elaris: sed interceptus in spmate ac in spumoso. i. in spmate spumante spiritus aligs. vz. cõplantatus. Oĩa enim aĩalia spñ habent cõplantatum quo sunt potentia: de cã motus aĩalium: Et spũ natura ꝓportionabilis exñs astroꝝ ozdinationi. Et ideo diuinius vocatis existit elementis. vnde. A. 4. de aĩa inquit hunc foze subam coꝛpoꝛeã ex mixtione gnãtam eloꝛuz vultus suos ad silitudinẽ celestiuz effigiantem coꝛpoꝝ. In libzo vero de medicinis cozdis vergentem in similitudinẽ superceleſtium coꝛpoꝝ. Et ꝓpterea iudicatur de spiritu q; substantia sit luminosa. Et ideo dictum ẽ de visuo q; radius sit aut lux. Dicit etiã. i5. aĩalium: calozem venientez a superceleſtibus habere effectum in vtute: quod nõ pot caloꝛ ignis habere: qõ oñdit minoꝛ lesio debiliuz oculo-

rum facta solari calido q̃ igneo. Subiectuz vero vniformē in quo p̄dicta fundat vtus. humidū extat spmaticuz p̄mitus aggregatuz z demū in spūm vaporosuz effusum. Ubi quidē fulcita z instris ad opus vehiculata purissimū mēstruoz ad se cōducit: vt ide cōponat mēbra: inter que antea coz tanq̃ arcē sibi cōstruere icipit: vt pamplius valeat fulciri: z mēstruū abūdantius attrahere: ac ad nām spermaticā cōuertere humidā radicalē dictā. In qua eg-dem caliduz inatū ex caloze igneo z celesti vocato subsistit: z inde pabulatū per oē ipsaz cōplectit: ceu foꝛma materiā vndiq̃. Qō nēpe humidū radicale triplr videt existere. Unū quidē subtile aereū qō subiectuz imediatum calidi existat inati ab eo iseparabile oiariā: cū nō sit calidum absq̃ humido vt dictuz assignare. Aliud vero ē isto densius vtcūq̃ ac aquosius qō pabulū extitit calidi inati sicut. z. etiā apparet de ge. aialiuz. Per cuius quidē poꝛos z rimulas velut lumē p diaphanū trāscurrit: quo dēsioꝛi ac īpurioꝛi facto pabulare nō pōt calidū qō inatuz: nec ab ipso humiduz irradiari hȝ. Et ió tandē impurū: ceu vinuz aque mixtiōe reddit aquaticū. dria ꝓfti. Est z tertium viscosum: tenax glutē dictuz: qō z partes coꝛpoꝛ retinet in mixto cōiunctas vt succedāt eo in cineres abscedēte qō pabulū calidi nō vt sufficiēs inati: cū ipso nōdū cōsumpto calidū extinguat nāe. Supest quoq̃ caliduz aliud currēs seu influēs appellatū: qō ex assūptis īteriuz z digestis p̄prie in coꝛde: caloze suo motu: z cōfricatiōe gnātur a quo tanq̃ z minera totius p artarias in oē virigit coꝛp⁹ in pabuluz z sustētationē adhuc innati: que quidē duo z calida vocant iterdū inata vel nāe: vt apparet illo. Uētres byeme. Ab. A. quoq̃ caloꝛ inatus dicit qui itus est vel in nobis p calozē innatū calidū audiēte p̄mis seminib⁹ implātatū per itus esse calozē currētē. Ex quib⁹ fm Auer. caloꝛ cōsurgit terti⁹ nālis: qui velut foꝛma extat mēbroꝛ: vt apparet de pulsū etiā vtilitate. Dicunt etiā hȝ calida spūs. vt ostēsum per Ha. dria. 59. Calidū nāq̃ ad calefacere dr: z viuificare cū vite potissimū sit p̄ncipiū. vñ noibus cōsequūtur gdā calidū dicētes. s. aiam: qz ꝓpter calidū viuere noiatū. p̄ de aia. ca. 3. z. 31. Eleizein enī qñ scribit id. i. lra: id ēt p. i. tali mō z diphtōgo significat calere. Qñ vo duplex est. i. hoc apud grecos gnq̃ talr. i. ita. i. i. iota. i. o ipsilon duplex. i. diphtongū talr ei. oy. i. ita tūc calidū notat viuere: spūs vo aspirare pulsare penetrare ac cuētare. Ideoq̃ p̄prius in coꝛ habētib⁹ est reptus. Subiectū aūt in quo caliduz sustētat influēs z vehiculat humidū extat nutribile dictū ex alimētis vtute cordis z artariarū cū sibi ꝓparantibus antea generatū. Quō aūt humidū pabulet radicale ac in ipsuz cōuertat. dria ostēdet sequēti. ¶ Propter z^m hȝ sciēdū q̄ humidū radicale duplr pōt cōsumi: z agēs in ipsuz opatiōe p̄uari vite datiua: qm̄ ipsius causa ꝓsūptiua vel est nō necessaria. Cui gdē moꝛs coꝛrūdet violēta q̃lis est frigiditas ꝓgelatiua venenosa: solutio ꝓtinuitatis pniciosa: tvlr oia casualr exteri⁹ coꝛpi occurrētia vitā p̄uātia. Et q̄ circa talia medicīe ars nō ꝓsistit ſz astrologie ap̄l⁹ omittant. Hladys eniz z besīus nō necessariū est vti in tegni libro. 3. Medicus enī vt talis nō hec hȝ ꝓhibere nisi in vlī fortasse: maxime cū sint casualia. Postq̃ tñ īpresserint poterit ipse coꝛ remouere iactură. Sȝ astrologus cū nō sint talia sibi ex euētu: sed necessaria vel ad multū cōtingētia: coꝛ ideo valet maximā partē ꝓhibere. iuxta id cētiloquy. astrologus optimus multū malū ꝓhibere poterit: qō fm stellas vēturū est. Cū enī sciuerit figurā regionis ciuitatis cōstructe ac natalis ꝓpriꝫ sup nato cōtingētia sciēter poterit p̄sagiare: qō oē tñ medico per se vanuz: aut est causa necessaria ad quā moꝛs magis sequit nālis. Et hec duplex existit: intrinseca z extrinseca. Extrinseca quidē vt aer: z que sibi cōtinuant eundē imutantia qualia sunt anni tempoꝛa: oꝛtus stellarū z occasus: venti: terrarū dispositiōes: z elevatio aquea fumosa: iter q̃ aer mutatus superioꝛibus maxime coꝛpa nostra alterat z pmutat. Quātūcūq̃ enī humidū vtute tñ celestiū p motū z lucem: ac nām ꝓpriā coꝛū receptā nostroꝛ coꝛpoꝛ cōtinue humiditatē exhaurit exiccādo. p̄mo scōa. Cui quidē cōsonare pōt illud. physi. 4. Dia senescūt in tpe z obliniscitur: neq̃ dicit: neq̃ nouū factū est. per se nāq̃ causa coꝛruptionis est tps. vñ Pythagoꝛicus parū id penitus enūciauit indisciplinabile. Motus enī cuius est effectus distare facit qō est. quare particularius. p̄mo p̄ma. Aer circundans mām coꝛpis que est humiditas exiccat. Et vlr res nō nālis quecūq̃ p̄mitus aut tandē. Causa vero īterioꝛ duplex etiā extat: aialis. s. z coꝛporalis. Aialis quidē q̄ virt⁹ hec omnis ostēdit: seu foꝛma coꝛpis: vt sic foꝛe finita: eo q̄ eorum nulla talis satiare pōt māe hui⁹ appetitū cū semp p̄uationi subiaceat ad maleficiū z destructionē machināti. physi. i. Propter qō cogit materia p̄ozi foꝛma relicta iduere alterā in īstanti: cū nequeat a moꝛfeis seu foꝛmis: p̄mo de gene. seꝑarari. quod in celo non euenit cum materia eius fm Auer. sit alia ab ea que hic vel saltem non sit p̄uationi cōiuncta. Foꝛma enim ipsius totū materie semel satiauit appetitū cū tota sit vna foꝛma cōtenta. Et ideo iudicat perpetuū z incoꝛruptibile. p̄mo de celo. Eti. Uirtus infinita nunq̃ pōt in mā inueniri finita. physi. 8. Et ideo vult cōmē. z. celi z mūdi. z. iz. metaphy. moꝛtoꝛ oꝛbis p̄mū foꝛe infinitū duratione: nō tñ vigoꝛe: qz iā moueret in nō tpe cū īproportionabiliter oiariaz excederet qō mobile. Finiti. n. ad infinitū nulla ē ꝓportio. physi. 8. Uirtutes aūt coꝛporee sunt finite: p̄mo p̄ma. Nam sicut oīum nā constantium est rō z terminus magnitudinis z augmēti. z. de aia. quātitatis continue z discrete. Omnia nāq̃ genita finita terminant periodo: centesima tredecima: iuxta illud Job. Cōstituisti terminos hominis q ꝑteriri nō poterunt: qz gnātuz oē coꝛrūpat oīno. Qō particularius declaratur. Uirtus enī naturalis silr finita existit: eo q̄ p̄ꝓpriā diutinā actionē in expoliando escā a ꝓiacētibus passionibus fatigata restaurari nō valet: humiduz cōsumptioni restauratiue ꝓportionatū: sed īproportionatum magis substantia redditur quātitate z qualitate. Et ideo nō tantū extat z tale q̄ vita possit eo tandē pdurare diutissime. Qō ēt signat virtus vitalis coꝛ motu reflexo mouens: eo q̄ hic motus est violentus vtcūq̃ cū ȝ inclinationē mobilis extet: foꝛme tñ gratia nālium obseruat. Instrumēta etiā fatigant cū repatiant in agendo. vñ de somno z vigilia. Quoꝛūcūq̃ est aliqō opus fm naturā qñ excesserit tps in quāto possunt aliquod facere necesse est deficere: vt oculos videntes: hec aūt deficiunt cum coꝛū complexio coꝛrūpatur. quare quarta sexti naturaliū. Instrumēta fatigant ex vigili motu z destruit coꝛ ꝓplexio que est ei substantialis z naturalis: ꝓpter qō opoꝛtet motum qñq̃ cessare z sic vitā terminari: cuz motoꝛ hȝ semp existat in vltima habilitate ad mouendū velut intelligētia oꝛbis motiua. Et ió scōo celi z mundi. dicunt fabulosi volētes ipsaz hūc mouere cū laboꝛe ac pena: ꝓpterq̃ que athalante indigere. Eodē quoq̃ modo z aialis cerebꝛo dedicata opus fit tandē deficere quātūcunq̃ ci⁹ aliqua īmālis existat: eo q̄ saltē quātum ad opationē vt intelligentiā z cōcretionē z dependētiaz habz ad virtutes fantasticas z tandē ad oꝛgana. Uñ p̄mo de aia. Intellige re ac ꝓsiderare marcescunt aliquo quodam interius coꝛrupto vt oꝛgano fantastico. Amp. ab hac virtute cū vitali etiā laboꝛes ꝓueniūt aiales z coꝛporei humidū iuxta. A. z halyabbatē exiccātes radicale. Nosce quidem aiam z virtutē z vlr īmateriale nō posse senescere aut coꝛrumpi cū īmaterialis z ꝓpetua extet. Sed id sibi aduenire rōne.

colligationis cū orgāno: cū forma p se nō generetur neq; corrūpatur. 7°. meta. vnde pmo de aīa. Senior si accipiat oculū inuenis videbit sicut ⁊ iuuenis. Causa vo corporalis attendit ⁊ penes humidū radicale ⁊ nutribile. Penes siquidē pmū: eo q; due cause cōsumptionis eiusdez. Una quidē calidū innatū humidū radicis cōplectens oīquaq; cōtinue ⁊ vniformiter: ⁊ se intēdens in eo cōseruari cōsummit seipsuz p accidēs humido depasso. pmo pma. vñ Seneca. Qui oziē mecū morit: ⁊g me viuificat me occidit. Calidū etiā currēs cōsumit secūdo: qz intēsius calefaciēs humidū innatū minus intēsum calore ad se trahēs marcescere facit ⁊ corrūpit: ceu maior flāma minorē. tertio celi ⁊ mūdi. Et de causis lōgitudinis ⁊ breuitatis vite. cōsummit ⁊ deinde amplius radicale. Que duo calida talr ꝯsumentia tetigit. A. dicēs. Calor innatus qui ītus est ad hoc adiuuat: ad qō etiā tertiū calidū ex his cōfectū operatur. Cōsumptio etiā euenit ex parte humidi nutrimentalis ⁊ duplex. Aut ꝓut est in via gnātionis: ⁊ ita calores extranei ⁊ vlr excedētia in alimētis repta: cū sint ẓria in ꝓncipio maxime: ac habētia duplicē superfluitatē. hāc quidez tanq; serosam humidā: hāc vero fumosaz siccā. aphoriz. z. Aut ꝓut extat iam generatū ⁊ aquosuz ipurū oīno in digestiōe debilitate calidi factū. Qō etiā duplr fit: aut rōne q̄litatis vel subē. Qualitatis quidez eo q; sui frigiditate ⁊ humiditate mortifera calori opposita extinguit eūdem. Si vero ex parte subē adhuc duplr: aut putrefactione q̄les sūt febres putride ꝯsumptiue apata ⁊ alia filia radicalis cōsumptionē accelerare faciētia. Et ideo sepius egrotantes finiunt in breui. Uel ꝓpter grossiciē ⁊ corpulētiā humidi plurimi ex idigestiōe aggregati calorez tegmine: ac irrespiratiōe suffocātē nāe: velut ignis suffocat nimia: ac extinguit cooptura. pmo de re. sa. pmo pma. scōa etiaz aīaliū. iz. eiusdē. Et ad sūmū triplici aīalis corpus exposituz est ꝯsumptioni. Uni quidē ꝓpter ẓrietatē elemētoz inadinuicē: ex q̄bus cōstruit. Alij ꝓpter calorē depascentem humidū cōtinue. Ac tertie ꝓpter rerū nō necessariarum sibi extraneitatē. alterāt enī ⁊ pmutāt id necessario. Qō trib⁹ notat in tegni. ⁊ pmo de re. sa. ita. Si corpus eēt impassibile ac impmutabile semper maneret optima cōpositio: ⁊ non indigeret arte: sed quia permutatur corrūpitur ⁊ alteratur cōuertitur ⁊ reliqua.

Propter secundum vero sciēdū q; alii qui ās̄ito respōderunt q; humidū radicale amplius cōsumit calidū innatuz currēti: quoz motiua tacta fuerūt in ꝑgutis. Uoz autē defectus tertio dicēdoz aperietur ⁊ quarto.

Propter tertium vero sciēdū q; humidū radicale plus cōsumit a calido ifluēti q̄z ab innato. Qō ostēdit: qm̄ calidū ifluens actu coexistit: inatū vo potētia fere cū illud sit acutū q̄si ⁊ ā̄riabile: id aūt mulcebre ac suaue. Actio autē ꝓuenit ab actu excellētius ente. ¶ Adhuc minus ꝯsumit qō magis ꝓticipat calido vocato celesti reliquo cuz id potius vt dictū est inesse: ⁊ nām ẓrioz cōtineat ⁊ viuificet. hz vo calidus est: ceu apparuit: inatū: ⁊ nō currēs. ¶ Amplius illud minus cōsumit qō magis est familiare ⁊ cōgeneū opposito. Tale aūt est inatū ad humidū radicale: nō autē influens cū vtrūq; illoz simul ꝓuenerit ⁊ mulcebre ac lene. Fluēs autē tanq; aduētitiū ⁊ horribile: cū ex alimētis q̄ti die generet agrestioribus: in quo q̄litates ad tēpus pmanēt excedētes ipsoz. Et firmat: qz calidū inatū ⁊ humidū radicale: cū sint minus ẓria ꝓpter dicta q̄z min⁹ agēt ⁊ patient sadinuicē: ita ⁊ actiōis rō ẓrietati fulciat. Ipsa nāq; sunt ẓria ꝓpter multū distare qō sūptū est a ẓrietate primo repta in vbi vt cētri ad circū feretiā. Cōmē. 8. ⁊. 10. meta. Eti: Motus plurimus cōsūptionē iducit in flāmādo: hz autem reptus est in currēti qō nomē ostēdit. discurrit enī per corpus: ⁊ ꝓcipue a corde in artarias in instāti fere: ceu lumen illuminātis per domū: vt tactum est differētia. 5o. Ex quibus indubitanter concludatur caliduz fluēs plus innato humidum dissipare radicis.

Propter quartuz qdē ad pmū dōm q; calor innat⁹ q̄ it⁹ ē nō solus existit innatus: sz etiā currēs vt expositū. ¶ Ad aliud dōz q; ille ꝑmo ver⁹ est qñ aliqd recipit totū suū eē ab aliquo sicut vitas tota ꝛc'onis demōstratiue depēdet ex ꝓmissis ⁊ dilectio oīs paterna nutricis ꝓpter filiū. Nō aūt hic taliter extat: cū calor ifluēs nō solū ab innato eē recipiat: sz a corde magis ⁊ alimētis. Ueritatē etiā sapit in analogis ⁊ nō in equocis pure: aut vninocis ⁊ i formalr se causantibus. ⁊ etiā nō efficiēter sz effectiue. ¶ Ad aliud dōm q; lz innatuz caliduz sit aīe instrm ꝓncipalius ⁊ imediatius: ⁊ sit fortioris vtutis in ẓria sopiēdo: ⁊ in mixtione tenendo: ac viuificādo: nō tñ fortr⁹ in exiccādo ⁊ exufflando: sed ⁊ minus cū plus participet eq̄litate ⁊ calido celesti. ¶ Ad aliud dōz q; nō sufficit amplr⁹ agēdo magis attingere mō nō fuerit amplior in agēdo vtus: ceu euenit vt ostēsuz in calido inato ad ifluēs cum suaue sit. ⁊ gratuz. Illud vero oppositum fere: ipsumq; cōplectit innatū ⁊ humiduz radicale nō paz. ⁊ qz acutius consumere pōt illo amplius. ¶ Ad ꝯfirmationē dōm q; nō est simile de calore igneo ⁊ innato: vt ostendet dōria futura ⁊ maxime hic: cum hz duplex calidum aut triplex non possit lucerne coaptari: sed vnū simplex ⁊ arsiuum. ¶ Differentia. CXII.

Quod humidum radicale nō possit restaurari monstrat: qz integni. Solidas corporis ptes vere solidas ⁊ primas ꝑm nulluz modū possibile est humidiores facere: sed satis est si ꝓhibeat qs eas nō cito exiccari. Et septīo de inge. c. 7. Solidoz corpoz siccitatē iposs̄ibile corrigere quēadmodū ⁊ senectutē. In de tabe vo impossibile coextēdentes ⁊ subalterare pma gnātionis ela plantaruz ⁊ aīaliuz. Qō aūt humidū restaurat radicale humectat vere coextēdit ⁊ alterat gnātionis ꝓncipia. Rursus primo prima: ⁊. iz. aīaliuz. Illius vtute infinita ⁊ supposita mortem tñ est necessario aduenire defectu restaurādi humidū radicale. Adhuc primo tertia. Accidit defectus nūq; cessans vsq; ad vltimū qō est defectus restaurādi humiditatē loco eius qō dissolutū fuit. Amplius si humidū radicale posset restaurari vita posset perpetuari cū virtus nūq; senescat ⁊ corrūpat. dōria priori. Neq; calor cū agat in infinituz si adsit cōbustibile. z. de aīa. Hoc aūt aderit vt influens humidū. Itidē mēbroz ꝑm medicos quedā fiunt ex sanguine restaurationē ⁊ integritatē deperditaz suscipientia: ꝑm pmā ēt intentionē. quedā vero ex spmate que hāc recipere negant: nec scōz qñq; cum loco nihil renascat depditi. Qō nō fieret si humiduz hz valeret restaurari depditū cum ex eo tanq; ex sanguine recōstituit sanguinea: depdita restaurarent spmatica. Palin. hūidū radicale: simplr seu a natiuitate existit. Influens vero ex quo hz restauratio est futura a tpe tale. Que vo natura p ma ⁊ tpe sunt alia cum sint opposita. Idē nāq; ꝯdiuidūt genus apparens in tegni. vnū vero non iuuat oppositoz alterum adesse. topicoz. quarto. Boety. Eti. Si humidum radicale restauraretur hoc esset influenti. differentia priori. Sed eo non: cum ex alimentis interius acceptis generetur. ibidem. Plurima vero animaliū diu stat absque comestione ⁊ potu omni. Ut vsi serpentes ciconie virtutes cuculus: ⁊ talia latitantia in cauernis hyeme. aphorismoz primi. naturalium virtutuu apparens

secūdo. ⁊ interioꝝ sexto. ita ꝙ quedā mulierū diutissime cessauerint ab omni ciboꝝ assūptione. dña. ii 7. ¶ Amplius. si deꝫ radicale humidū restaurari: aut oꝫ duo corpora in eodē fieri loco: qđ restauras. ſ. ⁊ qđ resoluit. Utrūq; n. corpus cū ex nō corporib⁹ nō fiat corpus. Cuius cōtrariū 4.⁹ phyſi. ⁊ de aīa. 2.⁹ Dimēſiones nāq; dimēſionibus reſiſtunt: aut cōtingit vacuū corpibus reſumptis repēte accidere: qđ quarto impugnatur eorūdē. Uel vnū corpus aliud penetrabit poꝛi permanente incoꝛrupto. Cuius oppoſitum cōmētatoꝛ ſcđo de anima. Ex quibus cōcludit humidum radicale minime reſtaurari poſſe.

In oppoſituꝫ Ar. de ge. ⁊ coꝛ. Eti. Reſtauratio fit per nutritionē. cōmēta. Ipſa vero eſt pfecta nutrietis in id qđ nutrit aſſimilatio. dña. 30. Cū igitur humidū radicale depditionē incurrat oportebit ſi vita debeat pmanere aliq̄diu reſtaurationē ſuſcipere. ¶ Itidē. duplicib⁹ exiſtētibus ſubſtātys alteram plurimā habēt infantes. alterā vero iuuenescentes: vt ad totā coꝛpis ꝓpoꝛtionē. aphoriſ. p. Si aūt reſtaurentur minime: nō ſolū minoꝛē poſſideret ſubſtātie ad infantes humiditatem: ſed fere nullā cuꝫ multuꝫ diſtent tēpore. itaq; humidꝰ poterit refici radicale.

Propter primum quidem ſciendū ꝙ qđ ſit humidū radicale ⁊ influēs: quid vero calidū innatū currens ⁊ ſpūs. differentys apparitat. 48. 59. ac precedenti.

Propter ſecundum vero ſciendū ꝙ modernoꝝ medici cōmuniuſ ponūt ꝙ humiduꝫ nō poſſit radicale reſtaurari. Qđ ⁊ A. dicit cū alys ſentire medicis vt ſuſpitionē ſuam oppoſitā fulciat Ariſ. eo ꝙ a pmis extat ſpmatib⁹. Tale vero nullū ſm eos reſtaurationē pōt ſuſcipe. Dicūt enim ꝙ calor dupliciter valet in humido agere radicali: vel vt ipſum ex humido reſtauret influēti. qđ ät impaſſibile: vl ꝙ ipſius ꝓhibeat per nutribile humidū celeré cōſumptionez. vñ ⁊ quidā tale dāt exēplū: ſit cera que humido ꝓpoꝛtionē radicali ⁊ pix influēti. Exponant quidē ſoli: cōſumaturq; in die vncia vna cere ⁊ addaꝫ eidē tantūdē picis: ⁊ ſic deinceps ſꝫ ꝙ plus aſumit: aut minus reſtauretur per picē. Reſtaurabis enī nō tale: ꝫ tñ eius qđ diſſoluitur. Et ideo dicūt ꝙ oꝫ iuuenes hinc cū alys iterire qđcunq;. Cuius quidē poſitōis defectus: in tertio apparebit dicēdoꝝ. ¶ Sunt ⁊ alq̄ ſi mediā viā tenere volētes inter hos ꝙ dicūt nullo poſſe mō ipſum reſtaurari: ⁊ reſtaurationē affirmātes: teſtātes qđez humidū radicale poſſe reſtaurari ſimplr ęūtū ad ſubam. qz ea cū ſit indiuiſibilis latitudine nō extēſa velut accidētia: vel ſimplr reſtaurationē ſuſcipiet oſariā aut nequaq̄. Qui conant tñ oſtēdere ꝙ reſtaurenť oīno. Quātū vero ad quaſdā ꝛditiones ⁊ ꝓprietates ꝛſequētes ſubam dicūt poſſe iterū refici: aliquādo vo nō: ceu ſm quātitatē interdū plus reſtaurať: ⁊ aliqñ min⁹: numq̄ vero equalr. Quātū vo ad qualitatem aiunt reſtaurari nō poſſe ſm eundē poꝛez gradū: ſed ſꝫ latitudinē: cū q̄litas magis ſuſcipit ⁊ min⁹. Quātū autez ad quaſdā ꝓprietates quas reſpectiuas vocāt: que ſunt radicalitas ⁊ poſitas: vere dicūt nequaq̄ dicētes ſic poſſe refici: qđ tñ nō beſitať. ¶ Oꝫ aūt Β ſtare nō valeat ꝙ ſubſtantia generabilis ⁊ coꝛruptibilis de qua pñs extat pſcrutatio ſimplr reſtaurationē accipiat: ⁊ quo ad accidētia illaꝫ cōcomitātia ſm qđ mōſtrať ita. Qñ qualitas ⁊ vlr accidentia depēdēt a ſubſtātia. Non enī ſunt entia ſed entis. 7.⁹ meta. Propter qđ ſi reſtaurať ſimplr ſm ſubaꝫ reſtaurabiť ſimpliciter ⁊ ſm q̄litates. Itidem cuꝫ finis alterationis ſit generatio ſi generabiť per reſtaurationē ſimpliciter ſubſtātia ſimpliciter alterabitur ⁊ qualitas: cuꝫ eius alteratio ſit via in ſubſtantiam. Eti. Si reſtaurať extēdi-

tur: ſed extēſio ſolū eſt ſm quātitatē: nō aūtē ſm ſubam. Sicut enī ſublata quantitate ſuba indiuiſibilis pmanet. phyſi. ꝓ. ita ī extēſibilis eadē remota. Et iō in ꝓdicamētis Quāta fuerit ſupficies tantū eē albū dices. Palin. p ſubſtantiā aūt audiuit ipſuꝫ qđ quid eſt indiuiſibile ſolo itellectu capibile. Ipſuꝫ enī obiectū eſt intellectus. 3.⁹ de aīa. Et cū reſtauratio ſit ſenſibilis talis ſubſtantia reſtaurari fit oſariā impoſſibile. Suba enīꝫ vt ſic neq; gnātionem: aut coꝛruptionē ſuſcipit. neq; reſtaurationē vel depditionem: cū tales paſſiōes nō ſint ſubſtātie ſimplr: ſed accidētibus cōcrete. Et iō dictū Ariſ. ꝙ ſola ſuba ꝓpe gnātur de ſuba verificať cōpoſita ⁊ particulari: nō aūt de mā ⁊ forma niſi p accidēs. 7.⁹ meta. neq; vniuerſali vel itellectuali. Aut per ſubam cōpoſitā cōcretā quoddā ex ea ⁊ qualitatibus ſecūdis ⁊ quātitatibus ſm medicos volūt dicere qualia quidē ſūt groſſuꝫ: ſubtile: viſcoſuꝫ: tenaxꝫ ⁊c. Qđ ēt ſtare nō poteſt: cū qualitates ⁊ quātitates quas vocāt ꝓprietates abſolutas ecōtra diuidāt ſubſtātie antedicte iꝺiuiſibili. Et ad ſūmuꝫ in medicina nō medicinaliter: ſed magis mathematice vel diuine loquunť: ita vt ēt attriti eos nō intelligāt in eadē. Aut fortaſſis intellectū ſanū habentes beſitarunt exprimere.

Propter tertium quidē vidēdū ꝙ humiduꝫ multiplexē pmit⁹. Deinde exponať qūo humidū pōt reſtaurari radicale: ⁊ qūo nō. Tertio id auctoꝛitatibus ⁊ rōnibus oſtendatur. ¶ Propter qđē hꝺ pmū ſciēduꝫ ꝙ hūiduꝫ ſic dicit. A. 4. canonis de febre ethica triplex exiſtit. Quoddā nāq; eſt ſparſum in mēbris ſimplicib⁹ ceu roſ: ⁊ hec humiditas ē prima ⁊ ſcđa. Reliquū qđez ex primo tpe coagulatū: vt nutries in effectu cambiū dictū ēam ad locū attractū: ac reſtauras deperditū ſimilitudinē cū mēbꝛo qđ deperditionē ſuſcepit recipiēs oīmodā. Eſt ⁊ aliud radicale dcīr tripliciter dña poꝛi. qđ ⁊ maxime ipſi⁹ duplex. Primum duplici foueť pꝛiozi humido fluenti. Cuius ſigđē radicalis initū ex pmis fuit ſeminib⁹. Eſt ⁊ tertiū vt ei⁹ colligat ⁊ contineat partes mēbꝛoꝝ conſimiliū a gnātionis pꝛncipio in adinuicē. per cuius gđē ſepationez coꝛpus cadit in cineres. dña. 33. Principiū vo primoꝝ duoꝝ eſt ex cibis cōtinue. Eſt aūt ⁊ hꝺ trini humidi ad humiditates extrinſecas ſimilitudo: vt in lucerna ꝛtingit videre. In ea nāq; triplex illi ꝛproꝛtionatū reperiť humidū. Eſt nāq; humidum vt oleū in ipa effuſum pꝛiozi humido aſſimilatū. Eſt humidū repertū in illa iam papyro imbibitū ſcđo cōtributū humido: Eſtq; tertiū qđ partes continuat licinyz: ⁊ continet ne diſſoluant in elementa cū ignis inſcritur: ⁊ ipſum humido ꝓpoꝛtionat vltimo partes membꝛoꝝ cōtinuanti. Eſt aūt attendendū ꝙ hec quarto pmē: ⁊ pluriū medicoꝝ ac ꝓhoꝝ ſimilitudo humidi lucernalis ad humidū animalis lata extat q̄multū: grandē iuxta quādam ſimilitudinē obtinens dñiam. qñ caliduꝫ igneū eſt fere ſimpliciter inanimatū actionis infinite humidū cōſumens lucernale. Calidum vero animaliū concretū ex elemētari ⁊ celeſti: mulcebꝛe quoq; ⁊ ſuaue finite abanima pꝛincipatū humidū depaſcitur nature. Adhuc hꝺ calidum cōpoſitū humidi radicalis ſm oēm complectitur diméſionem velut calidum impreſſum per totū coꝛpus piacētis aque in vaſculo: nō aūt ſic ꝙ lucerne calidū humido per oē ꝛtinuāti papyrū ipꝛimit: ſꝫ ſm vnū ei⁹ extremū. Et ideo nō valet qđ quidā volūt oſtēdere ex tali humido ꝛtinuante ptes licinyz: nō valente aliquo poleuz infuſum ei⁹ aſumptioni reſiſtere: ita calidū qđ innatū in humido ipreſſuꝫ radicale: nō pōt humido influēti a ſumptiōe ꝓhiberi. Et ideo Ha. anguſtius hoc in de tabe aduertens ingt. Dec autē ratio ſeu ꝓportio caloꝛis. ſ. nālis ad ignis flāmā. vñ appꝛopriať ab oībus pene iunioꝛibus medicis

ꝛ ꝑbis nō existēs vera. Quo etiā modo medici collꝫ mordentur in ethici post cibū iflāmatiōe ita. Cause q̄ ab alys medicis in hoc dant: accidētales sunt: sicut fabule cantatoꝝ: qꝛ dicunt ꝙ cibus in taliū patiētiū coꝛpibus est ꝯz similitudinē aque sup calcē: qꝛ ipossibile est vt vtus nutribilis a nutriēte tñ sit elōgata: vt ipsiꝰ eidē sit ꝺriuꝫ: sicut aqua calci repitur: qꝛ vnūq̄q; istoꝝ alterū coꝛrūpit. Cui quidem dicendū ꝙ similitudo cū latitudie verificat sufficiēter itellecta. ¶ Propter huius scōm sciendū: ꝙ humidū radicale ꝯm eius subam nō indiuisibilē: ꝫ quātitate qualitate ꝛ alys cōcretū pōt restaurari. restauratione audiēdo que i coꝛpe nāliter se habēte coꝛ respōdet ꝺsumptioni a calido facte coīnato. Cū enī q̄ spermaticoꝝ deꝙ datur mēbꝛoꝝ: restaurari nō valet cū agēte careat ꝛ mā. Unꝛus nāq̄ informatiua abscedit cū informauerit partes. scōo de partibus aīaliū. Natura etiā regitiua fecit ex spermate q̄ potuit omne in p̄ncipio: nihil inde reseruans ad casus foꝛtuitos: nisi foꝛtassis in dentiū ꝓductionē: partem ipsius cū sanguine occultās aliq̄diu q̄ dētes notāt sensus seu itellectus dicti. Mā etiā qua restaurat humidum radicale est ipsius nutritiua ꝛ augmētatiua: ꝑut sub nā ꝑmanet humiditatis: ꝛ nō ꝯm ꝙ idurat in partē: q̄ ēt remanet mutillati iduratū est vt humidū q̄ tūc sibi stat radicale: nō valet applicari oīfariaꝫ. q̄ aīalia etiā impfecta patiunt ꝛ plāte vtcūq̄. q̄ enī in caudis addit stellionū serpētū ꝛ taliū modicū ē valde respectu ꝺpditi. Est ēt supfluū ex quodā viscoso phl'atico generatū: q̄ ei⁹ suba ostēdit: ꝛ color cū figura. Jn plantis aūt cū sint māliores: habeāt q̄ nutrimētū cōiūctū: ꝛ ꝑtātes id cōtinue. Neq̄ mā sit ita in bis ꝛ aīalibus impfectioꝛib⁹ etiaꝫ operosa in p̄ncipio vt in nobiliozibus: restaurant. Nec oīuꝫ maxime nō in directū tñ sed a latere. vñ aīalia iperfecta boꝝ duorum sunt restauratiōe media. Dico etiā ꝙ talis restauratio diuersificat rōne quātitatis: q̄n puericia plus restauratur q̄ ꝺpdat: ꝛ ideo ꝓuenit augmētū. Jn senectute vero ecōtra. vñ decremētū accidit. Jn iuuētute aūt equal'r res euenit. ꝛ ideo stāt que coꝛpis ꝛ aīe tunc oꝛganice. Uariat etiā rōne q̄litatis. Et hoc dupl'r: ꝑme. s. ꝛ secunde. Jnterdū nāq̄ restaurat calidius ꝺpdito: vt cū melancholicuꝫ quis conat aut phl'aticū ad tēperatā cōplexionē reducere vel sanguineā. Et aliq̄n frigidius reficit ꝺpdito: ceu cū cholericus aut sanguineus ad tēperatū maxime. Secūdo vo: q̄n humiduꝫ aliq̄n reficit ipurius: ꝛ maxime in coꝛpoꝛe tēperato: in quo cūcta etiā in p̄ncipio fūt tēperata ꝛ a supfluitatibus oīno excussa. plurimū vo regenerat purius ꝑexistēte: ad tēpus tñ ꝛ nō diutius: q̄ est ꝓꝓie q̄n cōplexionē distēperatā valde vt melācholicā quis conat ad tēperatā reducere: inqua humidū impurius ꝛ sicci⁹ extat: sub modica quātitate etiā cōtētū. ꝛ in phl'atica in qua frigidius ꝛ aquosius ꝯz cū cholerico ꝛ sanguineo vtcunq̄ videt ꝺtingere respectu p̄cipue coꝛpis eucrati: ꝛ interdū tenuius: q̄n q̄ vero grossius. Sic itaq̄ censeo in bis ꝙ humidū in plurimis coꝛpoꝝ: nō solū nō restaurē. verū amplius ꝛ purius: nō aūt semp: sed tpe quo ꝓꝓrtio calidi ad humidū existit imēsioꝛ: ꝛ sub certioꝛi tēperamēto humidi: quod in pueritia cōtingit. Et deinceps humidū ipurat radicale ꝓpter ꝺrietatē ꝛ repassiones quā p̄mitus ab humido sustinuit in fluēti. Uariat etiā ꝑdicta restauratio ratione situs: q̄n supioꝛes partiū embꝛyonū ꝛ post oꝛtū etiam ad plurimū tp̄is magis restaurant ꝯz iferioꝛes. Et iō pueri ꝛ velut noui genita extāt nanodei. ꝺria. 79. ¶ Propter huius quoq̄ tertiū sciēdū ꝙ ꝯm Aris. de ge. ꝛ coꝛ. primo. ꝯdiu manet spēs ꝛ forma aīati coꝛpoꝛis qua pōt nucere: ac in seipsiuꝫ alimentū trāsmutare: restaurat ꝛ viuit. Et quale fuerit aliqd in potētia talis erit actus: cū poterit ꝑmutatiōnē suscipe ab impmēte: cū vero nō: coꝛrūpitur. Unī ait. Si aūt nō amplius facere pōt. s. forma seu nā cuꝰ eius instrīs trāsmutare alimēta: ꝛ sibi assimilare: ꝫ vt aq̄ vino semp amplius mixta in fine aq̄ticū facit: ꝛ aqua tūc diminutionē quāti. Cū enī caro facta fuerit aquatica ꝛ ipura diminuit: ꝛ ita cessat augmētū cū nō valeat restaurare. Sicut enī vinū cū est potēs pōt aquę modicū cōuertere ad seipsiuꝫ: vt ꝛ vigoꝛosius: ꝛ inebꝛiatiuū reddat amplius. tertia ꝓbl'. deinde etiā cōuertere ac ꝑmutare donec iꝯcipiat debilitari. ꝛ tandē spē ipsius facta aquatica coꝛrūpi ꝓpter ꝺrietatē ipsoꝝ inadinuicē. Sic ꝛ in humido euenit radicali: vt tandē ꝙ influēs sibi extraneū ipuratū coꝛrūpitur. ꝫ enī spēs maneat: ceu subdit vsq̄ ad qd. vltimo tādē oꝛ vt totū fiat aquaticuꝫ ꝛ coꝛrūpat. Sic itaq̄ spēs ꝑmanet vite: donec pōt humidū influens in radicale cōuerti: q̄n aūt nō: coꝛrūpit cū vita sit cōsistētia per alimētū. Quīto etiā collꝫ. c. ꝫ. sentiť ita. Declaratū nāq̄ est in scīa naturali ꝙ mēbꝛa ꝑmitus nutritiua sunt ꝺsilia. Ideoq̄ cibus ꝑmo ꝺuertit ꝯm oꝛdinē quē habebat in coꝛpe cibati: ꝛ humiditatē similē humiditati fixe in mēbꝛis ꝺsilibus ꝛ miscetur cū eis per eūdē modū quo miscent res adinuicē liquide. Ideo qꝛ nō est alter modus per quē posset natura restaurare rem dissolutaꝫ in oībus partibus mēbꝛi: nisi ꝙ modū mixtionis. Et q̄n erit ꝑmixtū ꝯm hunc modū: tūc habebit existentiā in ipso. Et post hoc assimilabitur illud membꝛo. hoc est qꝛ dat eidē vnaꝫ coagulationē stabilitatis similem stabilitati mēbꝛi. Et hoc ē ibi declaratū: ꝙ ꝫ fit ꝙ decoctionē: ꝛ decoctio fit ꝙ caloꝛē q̄ est in cibato: nō ꝙ caloꝛ sit ꝑmus motoꝛ in hac re: sed est aīa nutritiua: cū opationes caloꝛis nō sint ad vnū finem ꝺterminate nec oꝛdinate. Nam ignis agit in infinitū ꝑnte combustibili: ꝺe aīa scōo. Omniū nāq̄ ꝺstantiū ꝙ nām terminus est: ꝛ rō magnitudinis ꝛ augmēti. Ex isto quidē sermone colligitur manifestius: humiduꝫ posse restaurari radicale. Et restaurationis modus eiusdem ꝙ transubstatiationē seu mixtionē existit. non aūt ꝙ iuxtapositionē vt videnť aliq somniare humidū existimantes non restaurari radicale: sed iuxtapositionē influentis a sumptione diutissime ꝓhiberi. Ad quos ipossibilia sequūtur nō pauca: vt ꝙ nutrimētū ꝛ augmentū nō fieret ꝯm totum ceu sentiť ꝑmo de ge. ꝛ coꝛ. ꝛ naturaliuꝫ primo. Amplius Auer. ibidē. Libus ꝫ ꝓpter suā virtutē ꝛ ꝓparationē vt cōuertatur ad humiditatem similem humiditati radicali: que est membꝛo consimili: ꝛ ad caloꝛem intrinsecū similem caloꝛi qui est in cibato: ita vt sint idem per modum omnes. Adhuc plasma non saluaretur a principio in finem sic illesum vt videtur manēs. Rursus ex supfluis genita sicut vngues ꝛ hꝰ iam nutrirent vere. quod negatuꝫ est ꝺria. 54. cum certā valerēt iuxta positionē recipere. Eti. Qualis ē modus gnātionis partiū ex suis p̄cipuis: talis ꝺz conservationis eaꝝ foꝛe: ad hunc enī generatio coꝛdinat. Sed ꝙ cōmixtionē miscibiliū i tertiū trāsubando generate fūt: ꝺria. iꝯ. Itaq̄ nutrimētū trāsubatiōe pficit siue cōmixtione. Et iō ꝑmo scōa. Cū cibus fuerit coagulatus ꝛ coꝛpoꝛi assimilatus pfecte: oīs deperit q̄litas. Tale qdē certū ꝺ nutrimentū: aphoꝛismoꝝ quarta. q̄ iuxta positione non euenit. Hanc quidē veritatē ꝛsi longius odoꝛasse vꝛ Hacū. A. volēs in tegni. Molle qdē ꝛ puerile os consolidari possibile. vñ gnto de inge. cū ꝑmo ꝑma. Membꝛoꝝ pauca seu parua ꝛ in paucis habitudinibus: ꝛ i etate pueritie sicut ossa ꝛ rami venaꝝ. parui nō enim magni neq̄ artariū soluti p̄nt certa cōtinuitate restaurari. Quoꝝ qdez pars si seiungatur nihil loco ei⁹ renascit. Q̄ō foꝛtasse non consentiet aduersarius: cū baly. restaurationē predictoꝝ testet ꝓpter ꝓpingtatē vicinitatis virtutis spermatis ꝛ membꝛi mollitieꝫ contingere. Sed ꝺōm vtrūq̄ cōferre idq̄ magis quū ꝑexistēs sit ei⁹ officys distributū. q̄ aūt

ita fit Ha. sensit in de tabe ita. Si possibile qd humidioꝛē opari subaz corporis cordis aut epatis sup accipe senectu tē accidet. Si vero nulluz sufficiēs ē: neqz epar humidius i seipso facere neqz cor. sz nečariū in sequēti tpe sicci⁹ fieri alterutruz ipsoꝝ: ꝛ nec viscera solū: sz ꝛ artarias ꝛ venas. Prohibere qdē senectutē ipossibile: supaccipe aūt qō velox ipsius videť possibile. hȝ aūt humectatio scōz hoc p curatio ppzie senū pficitur balneo molli lecto somno ac cibo. Quoꝝ cibus est p̄mus maxime. solus. n. ipse pars fit nutritoꝝ corpoꝝ assimilatus ipsoꝝ substātys. Unūqōqz vero altez humectat p accēs. vz. qz phibet velocius ꝛsimilia exiccari. Uel qz augmētat ꝛ supertēdit būiditatez q̄ itermedys mēbzoꝝ regionib⁹ humectantiū suscipit appellationē ꝛ virtutē. Ita vo ꝛtingit aliqn epar ꝛ cor humectari ꝛ sic omne corpus. Alimētuz aūt assimilari talr nō ē nisi directe in subaz solidoꝝ cōuerti mēbzoꝝ. qō si hoc vt humidū nutribile molle cōuertiť in dura: ꝛ vnū essentialiter efficiať cū illis: multo id ampli⁹ cōuertet i humidū radicale mēbzis solidis būidius valde. Neqz potes dicere vt plures qz irrozat ꝛ remollit. q. de foꝛis humidū radicale cū illud agāt p̄noīata ꝛ adhuc mai⁹. Itidez ꝓpter nil aliud puer pōt seipm sustētare ꝛ augmētū p̄stare. Senex vero neutrū ꝛ inuenis hoꝝ p̄mū. p̄mo p̄ma. nisi ꝓpter humidi restaurationem radicalis. Adhuc cū ifans parturiť sanguis quē ipsius generat epar huius sanguinis supplet vices: ꝛ generat ex eo quod ab illo sanguine gñabať. Aut dōm q̄ neqz nutriť ꝛ augeť post ipsius iformationē. Palin. p̄mo tertia. Corpus nō pmanet tpe quo pdurat nisi qz humiditas p̄ma ipsius resistit resolutiōi caloris mūdani ꝛ caloris sui corporis in nā sui ꝛ eius qō ex motib⁹ suis accidit ꝛ alys. hȝ enim cause sunt debiliores in agēdo q̄z humditas in resistēdo p̄dicta: imo ipm stare non facit nisi id qō restaurat illud qō ex eo resoluiť: ꝛ est nutriēs. Series igitur itellecta est aperta. qō qdēr ōne p̄mo firmať tertia ex parte nutrimēti. Une qdem inq̄tum existit obm vite. Ipsa enim est ꝛsistentia per alimētū: qō nequaq̄z aliter esse pōt: nisi qz alimētū qō humidū efficiť ifluēs i radicale restaurādo ꝓuertať. Cū. n. vita calo constet ꝛ humido: qō in radicali reperiť: op⁹ eget vt pmaneat restauratiōe. qō aūt restaurat: vnū efficiť cū eo qō restaurať. Alr q̄z rōne idētitatis nutrimēti: qñ eadez mā gnātionis ꝛ nutrimēti: de gnātione aialiuz. ꝛ collz scōis. Sz mā gnātiōis fuit humidū p̄muz radicale. vñ aphoriz. prima. Et spū ꝛ sanguine aceto humiditate est gnātio solis aialis pticulis: postea vero augmētatio ꝛ nutritio ex his. Et deinde ex parte quantitatis ipsius: eo q̄ humidū gnātū modice fuerit q̄titat⁹: vt apparet nō solū in aialibus: verū etiaz in plātis magis: cū eaz q̄plures maxie oriant ex semie sic paruissimo: vt nō sit eaz millesima ps. elemētoꝝ p̄. qō tā grādes dimensiones nō posset suscipe: nisi alimētū occurrēs de foris in eas ꝓuertereť: ꝛ dimēsiōes assumerz ignis: vt abies querc⁹ ꝛ hȝ. Rursus spiritus inatus restaurať p cōuersionez spūs mālis in ipm: ꝛ humidū dū nutriēs cōuertetur in radicale: cū vnū ad altez ordineť: sz spūs q est sīc mā cōuertitur in spūz inatū purū. pharmacoꝝ. ℈. Amplius tunc cōplexio nō posset pmutari inata: vt oīsuz dria. zz. cū in humido radicali fundeť. Adhuc ociosa etiam foret doctria Ha. q̄ ꝛplones distempatas satagat ad tēperatā reducere z⁹ tegni. Amplius cū ipm sit humidū aereū subtile ppriū subm calidi inati differentia p̄ozi. consumptibile de facili nungd a pretactis depascitur ꝛ cōsumitur calidis: differētia p̄ecnnti taliter vt restauratiōe idigeat ꝛ conuersione vere in seipm. Eti. vt trāsmutatio iduxit in cognitionem materie ita ꝛ actio forme. Sz actus etiaz nature nobiliori ac perfectiori modo ℈m cuncta circa finē pueritie coexistunt ꝛ inde. quod euenit qz humidum nature restaurať ꝓdeceter ꝛ calido afficiť illius. In quodā nāq̄z vtutis ceteraꝝ stāt mō: cū būidū supfluū a natiuitate ꝓctū sit iaz sufficiēter terminatū. Uirtus enī nāe calm cū ipsi⁹ humido ꝛ organū ex qbus depēdet actio tūc extāt ꝓportionata ꝛ vigoꝛosa q̄maxie. Ex qb⁹ itaq̄z audeo ꝛfidēter p̄nūciare apte būidū radicale posse mō restaurari ꝛ foueri p̄dicto.

Propter quartuz quidez ad p̄muz dicē dū. q̄ fere oēs hac Ha. medici serie sophisticanti putant mēbza spermatica neqz nutriri posse aliquo modo vt spermatica: nec humectari ꝛ restaurari. Respondentes obuiationibus eis ꝓpter hȝ inductis quod somniantur dicentes humidū radicale refici: dicentes q̄ membza nutriuntur ꝛ augmētantur quo ad humiditatez ipsoꝝ ꝛ substantiā a sanguīe mēstruo cōtractā: quātū vero ad spermatica nō nutriunť nec humectantur. Neqz etiā si nutriuntur ꝛ augmentantur humectanť. i. tenerescūt ꝛ mollescunt sensibilr. Ossa nāq̄z puerorū ꝛ plante parue nutriēdo ꝛ augēdo indurescūt semp a caloze humidū termināte. Et hi demū percipiētes fere sui defectum notāt dura mēbza ceu ossa parum sui duritie ab innato resolui caloze. Ideoqz pauca restauratione indigere respondent obuiātibus: ꝛ alq̄ q̄ stomachus exicatus nunq̄z fieri potest humidus quo ad mēbza spermatica q̄ sunt in eo: sz quātū ad sanguinea solum. Resp̄dēt etiā dicenti q̄ mēbza spmatica nutriunť sicut sanguinea q̄ lz spermatica restaurētur quātū ad id qō partim sunt cōpōsita ex sanguine redacto ad naturā spermatis: nūq̄z tñ restauratione recipiūt vt ex spmatis ꝛstāt pte. Quoꝝ qdē defectus ex p̄imis detectus est. q̄ enī negāt sperma tica nutriri humectari ꝛ restaurari: falsuz ē apertū vt apparuit: cū sint a principio q̄parua: ꝛ magnificentur late: sintqz sicut alia viuentia ꝛ ꝓprie q̄ aialium resolutiōi exposita: ꝛ si nō tñ solida vt que humidioza: hec etiā quāq̄z vniuersaliter exiccenť cōtinue possunt particulariter humectari vt qualescētes indicāt. Neqz etiā pueriliū ossiū exiccatio ꝛ recentiū plātaꝝ est pmutatio in inaturalibus verū in ei⁹ oppositū. dria. z6. Adhuc si ex spermate menstruoqz vnū p essentiā ꝛstituať: ipossibile factū est vnum sine altero restaurari. Unde si quātum ad partez sanguineā restaurať: ꝛ ℈m spermaticā. Sed quid p̄tē audiant spermaticā hos ignozare sentio. Di enim ꝛ silꝫ defectus cōtingunt in attritis i naturis: ꝛ hoc potissime in bis q̄ de aialiū gnātione traduntť. Quare stupēdū de viro quodā vtili famoso Anaxagoza: in oze ppriā vocē oblitioni mādanti. Cum enī posuerit inatā ꝛplexionē pmutari: humidū negat radicale posse restaurari. Mirandum etiā quō Daly. dedignať vel approbare aut saltē vitiare: cū audiēte in veritatē ꝛcitet. Propter qō bis sp̄etis series exponatur p̄tacta. Ipsas corporis ptes: ꝛ primas vt cor cuz reliquis p̄ncipalibus ꝛ vl'iter oēs ex p̄ncipio ex sanguīe ad mām spermatis redacto ꝛstructas vere solidas. i. exiccatas certe ac iduratas ꝛ reliqua. Unde de tabe post antea inducta: dispsa vo ꝛ resoluta humiditate augmētāte redditur saltē subtiliatū inuenibus corpus ꝛ cōsumi accidit ℈m totū corpus manifeste annosioribus. Cōtingit vo ℈m cor ꝛ epar. Uult itaq̄z Ha. cū corpus iam tabē ēt nālem ī currerit ex senectute: qō humectari non possit vt redeat ad qō p̄ius. Aliogn foret possibile senectutē bre ꝛ mortē inde: qō nō est supaccipe. Tū vt dictū possibile dr ēt humidiores facere: qō plus ꝓportat: eo q̄ ē humidas simplr reddere. Ult aūt Daly q̄ Ha. det canonē quo cōplo declinās possit paulatiz ad suā duci ex humiditate ī spacys mēbzoꝝ cōsimiliū ibibita: qō fit ea humiditate ꝓplendo ꝛia cōplexioni existenti. Nam mēbza cōsimilia nutriūť hac humiditate. Ipse nāq̄z ea inclinat ad partē cōplexionis sue p̄existētis ℈m longitudinē tēpoꝛis paulatim: qz

ſm Ha. vnūqōq; mēbꝝ trahit ex venis māiꝰ sui nutrimēti ⁊ reponūt cā in locis vacuis ipsius. donec decoq̄t ipsaz digerat: ⁊ ad suā ſubam ꝓuertat. Neceſſe enim fit vt ipz̄mat hec humiditas in ipm aliqd ⁊ mutet ſm lōgitudinez tēpoꝛis: ita vt ꝓuertat ꝓplonez ipsiꝰ ad partē ꝓplonis ſue. Ex hoc itaq; ſmone apparet ꝟrium dicto illoꝝ: cū toleret fere oī tpe membꝛa humectari ⁊ reſtaurari paulatine. Et foꝛtaſſis ille gs iquiet reſtaurationē negare qz nō qō euanuit idē ſpermaticū reſtauratur etiā ſz tūc neq; ſic reſtauraretur qō ſanguineū. ¶ Ad aliud qd dicēdum apparet. ¶ Ad qō aūt de tabe dōm: q; ſz illud nō ſit ſemp poſſibile: fit tñ ad tēpus. vnde moꝝ ſubdit. Neceſſariū ē poſt ſtatū coꝛpꝰ exiccari. humectaꝛ itaq; vſq; ad ſtatū ⁊ ide: poſt aūt minime. qō voluit ſermone bꝛeuioꝛi tāgere in tegni. ¶ Ad aliud dicēduz q; ſz virtus ponaꝛ ifinita ⁊ humidū reſtaureꝝ: moꝛs tñ iteruenit: qz tandē reſtauraꝛ ſic aquaticū ⁊ ipurū ⁊ taliter ſiccatū: q; fomētū vite foꝛe nō pōt vt oīſuz: nō q; nullo vt ſapiūt ignari reſtaureꝝ modo id: ſz ſimile. Uirtus enī ifinita etiā duratiōe: ſi dz agere materiam expoſtulat diſpoſitam actio enim in materiaz opoꝛtet cōcidere diſpoſitam. de aīa z⁹. ¶ Ad aliud dicēduz q; ſz virtus ſit icoꝛꝛuptibilis ⁊ ꝓpetua de ſe: limitaꝛ tñ ⁊ coꝛrumpiꝰ ꝓpter māe applicationē coꝛꝛuptibilis ⁊ determinate. Neq; ēt caloꝛ aīaliuz eſt ſimpleꝛ elemētaris ifatigabilis vt qui ignis ſz ꝓpoſitus. dīa poꝛi. cū duabus eius cōꝓaribus: ⁊ iō coꝛꝛuptibilis: fatigat enī ⁊ laboꝛat. vñ. pbl. ſecunda. Calidi natura q̄ fert nos ad alia grauata pſeuerat: ſz nō ſic q̄ ad iferioza. ¶ Ad aliud qd dicenduz apparuit. non etiā caro q̄ ex ſanguine generaꝛ: reſtauraꝛ vt ꝓpus. nō quidē enī vt notū cōfuſa: neq; glandoſa aut ſimpleꝛ ⁊ pura neq; lacertoſa. Tot enī ſunt modi carnis. dīa. 4. z. Hā doſa quippe nō: ⁊ ꝓꝛie que alicuius gnātionis humiditatis eſt gra: cū a nā ſit ꝓpus iētā: taz rōne māe q̄ foꝛme vel finis. nec. z. reliq̄: cū in eis ſit admixtio ſubſtātie neruoſe ſpermatice. Et iō caro deperdita non vt ꝓpus regeneraꝛ q̄ titate: neq; ēt q̄litate. Licatrix enīz ſubſidet concaua: cū plurimū deperdaꝛ eiꝰ. Caloꝛ etiā nō reſtituitur ꝓꝛ: neq; ſenſus in ea ſic ꝓpus: ita vt ſextus alius videaꝛ carnis modus. Solū enī ſanguis reſtituiꝰ ꝓꝛ inſpiſſatus: abſq; alterius ſubſtātie ꝓmixtione qua epar ſplen participant ⁊ pulmo. Itaq; qō minime reſtauraꝛ eſt ſpmaticū. qō vero maxime adeps ⁊ pinguedo: hoꝝ aūt mediū eſt caro: ⁊ ꝓpiue q̄ oī pura. ¶ Ad aliud dōm: q; vez̄ eſt talia nō cōcidere: ſm pmas rōnes aptitudinales: ſz tñ actū fit poſſibile. nā coꝛpus ſimplr ſanū pōt nūc egruz fieri. ſiliter quid extraneuz vtcūq; ⁊ tempoꝛale: pōt diutina ⁊ paulatina tēperie alicuius fieri ꝓnaturale: vt tactū Haly. ¶ Ad aliud dōm q; ſz ꝑdicta videātur aīali aſtare ſine cibi aſſumptiōe exteriozi: habēt tñ alimentū iterius vt flegma groſſuz viſcoſum: qō paulatiz digerūt: ⁊ eo nutriunt. hꝰ nāq; frigiditate oꝛis ſtomaci appetitū habēt grādē: ⁊ ꝓpe tpe caloꝛ: ⁊ digeſtiuā debilē deſidery reſpectu. Eſtq; humiditas ipsoꝝ viſcoſa: ⁊ pellis denſa valde: ⁊ vlr corpus ipoꝛoſum. vnde q̄ñ nō ſuſcipiunt nutrimētū ab extra caloꝛ diſſoluit humidū nutribile exiſtēs circa locū digeſtionis: ⁊ alterat ⁊ permutat in mēbꝛa. Et qz paꝛū ꝓuertitur: remanet in eis humiditas mīta idigeſta ⁊ pīguedo grādis. ita vt obturent vaſa ⁊ maxīe hyeme adeo q; caloꝛ debilis nō hz locum in quē humida euapoꝛent elemēta fumoſa: ſz ad locū reuertētia digōnis multiplicaꝛ amplius flegma obſtruēs vias nutrimēti ⁊ ita ceſſat appetitus ⁊ geſcūt ab extriſeco cibi acceptōe: humiditaſq; tūc euapoꝛans ad cerebꝛuz reddit ea. q. ebꝛia ⁊ ſomnolēta: ⁊ ideo iacēt imobilia: ⁊ ſagacitate nature ſibi pꝛouident de antris. Luius quidē nutritionis ſignū. qz cuz de eis egrediantur ſueniuntur macilēta conſumpta in eis humiditate pretacta. Semper nāq; aīalia nutriuntur: nō aūtē augentur. topicoꝝ ſcō. vñ. z⁹ de aīa. Uirt⁹ nutritiua operaꝛ omni tpe vite ſingularis niſi foꝛtaſſis cū gs fuerit ſolutus vltime. de accīti. 6⁹ qō aūt mulieres quedā flegmatice frigide ⁊ in regiōibus perfrīdis fuerint ſine exteriozi alimenti aſſumptione certificatum mihi per fidelem ſociuz Johannez de Loꝛꝛeo noꝛmādie cuz alys q̄multis dicentez illic foꝛe mulierē que āmodo per ſpaciuz. 36. annoꝝ nihil aſſumpſit ⁊ cū vellet ſanguinē ex oꝛe ⁊ naribus efluebat. Rettulit etiā vnus meoꝝ accinctoꝝ cōtractaſſe monialez ī ſtendal Saxonie mediane: que per duos annos nihil recepit niſi vnuz pomū: quod ei q̄plurimuz placuit: poſt quod eſuriens vt ꝓpus cō ſueuerat alimēta ſuſcepit. Et ideo dubitauit Lōmētaꝛoꝛ de aīa ſecūdo. an nutritiue cōueniat diffinitio anime: que velut concluſio exꝛat demonſtrationis: cuz per actuz deꝛtur primum Ipſa eteniz nunq̄ inuenitur in aīalibus: niſi ſm poſtremaz perfectionem: ſoluens inquit. Niſi aliquis ponat q; ſit quidaz modus animalium que non nutriuntur in aliquo tempoꝛe ſicut que manēt in lapidibus vt rane magne que nihil theſauriçant tota manētes hyeme in lapidibus: ⁊ vniuerſaliter plures ſerpentes. Et ſz hoc erit id commune omni anime ſenſibili ⁊ nutritiue: eādem videlicet habere intētionē. qō ſi nō: tunc pfectio accepta in eis erit equinoce. ſed quocūq; mō ſit qñ intellecta fuerit diuerſitas iter eſſe vtrūq; tūc nō nocebit accipere hoc in definite in hac diffinitiōe cū ſit aliter ipoſſe. ¶ Ad aliud dōm q; nutritio pficiꝰ ex coꝛpoꝛibus. ⁊ q; tñ duo coꝛpoꝛa nō ſunt ſimul qñ recedēte qō reſoluiꝰ: repente occurrit reſtaurans: ita q; nō ſit interciderе vacuū: cum adueniēs ſubeat locū deperditi. Poteſt etiā mēbꝝ dilatari ꝓſtrigi. Ha. nālium ſcō. ꝓtra eraſiſtratē conātem ſic nutritionem delere: aut adueniēs vt dicūt tale potētia exꝛat ⁊ nō actu. Apparet ēt q; nō ſequiꝰ vnū coꝛpus aliud penetrare penetrato ꝛeoꝛꝛupto: vno ſic ſuppoſito adueniente ⁊ reliquo trāſpirāte. Et mēbꝝ ſitr ꝛction diſtēſione ac contractione ꝓceſſa. ¶ Ad aliud dōm: nō id. A. voluiſſe ſicut plures ipm audiūt rudiū: ſermonē hunc ſicut aliū ſupficietenus interpretātes q; humidū nequeat reſtaurari radicale. Uerū ſentit cū. A. potius q; ī fine humidū reficiꝰ oīno ipurū velut tactū de vino: ita vt ſpēs coꝛꝛūpaꝛ ꝓp ī diſpoſitiōem oꝛgani ⁊ materic ꝓuerſiuā. Uñ tertia ꝓmo. Defectus accidit nunq̄ ceſſans vſq; ad vltimū: q; ē defectus reſtaurādi humiditatē loco eiꝰ qō reſolutū fuit. Qui equidē reſtauratiōis defectꝰ nō eſt audiēdus: q; in ꝓncipio accidat: vez̄ paulatine demū cū ad vltimū ꝓuenerit. Dictū enī ꝓpus q; ipſum ſtare nō facit: niſi id qō reſtauraꝛ illud qō ex eo reſoluiꝰ ⁊ eſt nutriēs. ¶ Dīa. CXIII.

Quod moꝛs naturalis nō poſſit beneficio aliquo retardari: ſeu eodē vita ꝓtelari oñdit. qz ꝓſtituiſti terminos eiꝰ q̄ ꝓteriri nō potuerūt. iob. 14. Adhuc ſcō de ge. Tēpus ⁊ vita vniuſcuiuſq; numerū habēt ⁊ hoc determinatuz. Omniū. n. oꝛdo ⁊ oē tempus ⁊ vita menſuraꝛ ꝓiodo. Palin. quarto de ge. aīalium. Rationabiliter tpa oīuz ⁊ geſtationū ⁊ generationū ac vitarū menſurari volūt ſm periodū. Dico aūt periodū diem menſem annū ⁊ tpa bis menſurata. Si ergo vita ꝓiodo menſuraꝛ ⁊ ipe diffinitus exiſtit: ⁊ vita erit diffinita. Rurſus primo prima. Totum illud puta qdē diuino ꝓuenit ꝓcepto. qō aūt ita euenit retardari nō pōt: cum a cā ꝓcedat p ſe infallibili. Et confirmatur: qz ſcīa dei eſt cā rerum. Noſtra vero ſuſcipitur ab ipſis. Commen. duodecimo metaphyſice. Per ſcientiam nanq̄ ſuam primus ab eterno ꝓduxit omnia in ipſis ſpeciebus idealibus pꝛeuiſa. Sed dei pꝛeſcientia falli mini-

me potest. Determinatur enim ad vnum. Indeterminatio nāq; cuius sit inordinatio quedā priuatiua: iperfectionez importat quādam. Cū igitur ipse sit actꝰ purus: ac oī ipotētia īmunis defectuq; iz̄ metaphysi. Colligit enim in se perfectiões & nobilitates oīum genez. cōmētator. Oiaq; diffinite ꝓducet: iuxta illud sapiētie. ii. Oia in mēsura numero & pondere disposuisti. ¶ Adhuc dicūt. Mēsura & mensuratū sunt eqlia & homogenia. Motus nanq; hic ꝺtinuus est ex necessitate supioꝛib⁹ lationibus vt tota ipsius virtꝰ gubernet inde. metau prin⁹. fz mensura vt periodus ceu dictū diffinitus existit. Itidez testatur fz Boetius topicorū. z⁹ tantū quēq; posse q̄tus sua forma pmiserit. ipsa vero est terminata. ¶ Rursus addunt fz. Ā. q virtus viuifica sit finita nō agēs vltra finitatis sue terminū. ¶ Amplius cuiꝰ partes sunt determiate: determiatū est & totū: cuius eadē sit rō totius & partis. historiaꝝ p̄n⁹ fz principiū & status q̄ vite sunt partes ipsaꝝ ꝺstituentes vt scribūt medici sunt determinate. Igit & decremētū determinabit. Palin: astronomia eēt iaz mēdosa & ociosa. qō absurdum dr̄: cū ea sit veritatis ac certitudinis nō parue. Almagesti pncipio. Et demū cā & effectus sunt ꝓportionales. z⁹ physicoꝝ. fz cāe vite ceu supioꝛa sunt determiata & icorruptibilia: cū sint a Ꝺtrietate separata. Impole itaq; morte ꝓtelari.

In contrarium qm̄. 6⁹. de re. sa. Qui sanatiuaz ignoꝛāt dietaz decēs est citius q̄ fz nature rōnē mori: & per oppositū itaq; diuti⁹ viuere. Eti. q cū medicina ordinet ad vite ꝓlongationē mortē retardādo. id nō icludēs eēt vana. z⁹ physi. qō grue fit dices cū oēs eaz testent medici & phi necarioꝛ aut ad plurimū ꝺtingētiū foze debitū finē icludētiuz. ¶ Adhuc vita cōstat in quadā ꝓportione calidoꝛ & humidoꝛ adinuicē: hec nāq; sunt pncipia vite. fz talis ꝓportio pōt diutius ꝺseruari: vt & docēt medici: aut humiduz generādo sufficiēs calidi sustentatiuuz & superfluū educēdo: aut alterādo & ꝺtempando: Propter qō vita poterit plōgari: & moꝛs tali retardari būficio.

Propter primum gdē dōz q vltra id qō dictuz dr̄ia. zi. q vita ē signatoꝛ ꝓportionalis in pncipia gnātionis īfluxus: debito subsistens fomento. hō vero moꝛs est ꝓuatio cū ea & vita ꝓuatiue aduersent. In hac sigdez vite rōne & mortis p ꝺfis inuiē duplices illius cās existere vel pncipia: māles .s. & fozmales. Et vtreq; demū duplices extāt: vt ꝺstituentes & ꝺseruātes. Cāe gdē fozmales cōstituētes sunt yleg: siue mater vel nupta: & alchochodē seu pater aut nupt⁹. yleg. nāq; velut mā vite ꝺstituit cū ea alchochodē tanq; forma ꝺspexerit: & pcipue benignitatis visu: q si fortis extiterit tū rōne illoꝛ q̄ sibi eēntiali⁹ insunt: tuz ex parte oꝛbis & alioꝛ planetaꝝ: annos ipsius vite tribuet maiozes. Et alij planete fortune pcipue taliter dispositi: suos ānos pstabūt minozes. Si vero ecōuerso fuerit secus ꝺtinget: vt declaratū dr̄ia. zi. Neq; ēt aiaduerti oꝛ signatozes tm̄ particlares: veꝛ & vles: vt climatis aut patrie: ac tēpoꝛis instātis. Indi nāq; pma ihabitātes climata subditi saturno: lōgeui sunt valde: vt & plures ipsoꝛ nōn moꝛiant nisi deficiāt senio. Albumasar in sedan: non enī ipsos ledit vt alios sibi extraneos. Tempoze etiā antiquo boies ꝓlixiori viuebāt periodo. dr̄ia. 9. Fozmales quidē cause ꝺseruātes: & in permanētia cōfirmantes sunt obseruatiões & fortunatiões q̄s astrologus facere poterit sup natū psignata illius hoza vel iterrogatōe suscepta. Cū enī gs fortunauerit yleg dōm eius ascendens & ipsi⁹ dominum alchochodē & ad sūmū vite signatozes vt ascēdēs mediū celi locuz solis lune: partē fortune: & dōm ꝺiunctiōis vel puentiōis anītis natalis: malosq; ifortūauerit vt ēt cadētes existāt: nō est dubiū apud genetalicos: & imaginū auctozes ipsuz pficere: in vite nati aliquā ꝓductionē & sanitatē laudabiliozē afferre sicut bozū opposita infirmitatē & tandē moꝛtem inducūt: quod non soluz cōtingit idiuiduo fz & patrie omni: vt recitat Thebit de fedice qui imaginem ꝓstruxit regionē destruentē. Quo etiaz modo quis potest fortunari aut infortunari ad bona fortune bonoꝛis scientiaz &c. Unde & īuocationez ad deum per me factam percepi ad sciam conferre capite cuz Ioue in medio ente celi & luna eunti ad ipsuz. quod & reges grecoruz cuz volebāt suis petitionibus exaudiri obseruabant. Albumasar in Sadon. Qō & modi fascinationis ac exaiationis cōfirmant. Principia vero materialia indiuiduuz cōstituentia sunt sperma & menstruū. dr̄ia. 36. Quoruz licz alterū sit materiale vt menstruū: reliquū vero efficiēs ac velut fozmale sicut sperma. Dec tamē ad pncipia ꝓparata predicta erūt tāq; materia vel subiectū. Cause vo māles cōseruātes: est debita sex rez nō naturaliuz administratio: qua medicꝰ corpus ꝺseruat illesuz. Aut qz id pcognoscit sui scia. vel astrologus illi predicit: sciens ipsuz egrotaturū: aut moꝛituruz ceu ex directione gradus ylegad gradus malozum: Saturni videlicet aut martis: & vlr ad locum occisionis sine bonoꝛ aspectu vel ꝺiunctiõe. Principia quidē fozmalia ꝺstituentia tacta sunt in vite notificatiõe p ꝓportionalē influxū itellecta. Materialia vo cū dicebar in principia gnātionis. Cause aūt ꝺseruātes vtreq; tangunt p debito subsistere fomento. Ad vitā nanq; sicut ad alia quelibet cōposita mām & formā oportet cōcurrere seu illoꝛ aligd loco. Nam si cui a signatozib⁹ vite tributū fuerit. c. viuere annis: humidū vo & calidū sufficiētia nō fuerint: nō tātū viuere poterit. Et multo amplius si his habitis īfluxu caruerit signatozū: cuz mā minus ad esse faciat q̄ forma cōpositi. Dec aūt cōcessa sunt etiā parū in astrologia nutritis: & pcipue in imaginū scia: q̄q̄ in pluriū intellectus hoc cadere minime possit.

Propter secundū vero sciēdū q fere oēs ad quesitū cū distictõe rñdent colligētes ex dictis philosophoꝛ & medicoꝛ. differentia. zi. moꝛtē foze duplicē. vnā quidē naturalē accidentē ex cōsumptione humidi radicalis: & calidi cōsequēter extinctione que insensibilis aīe dicit ablatione moꝛte & vita contingēs nō minus: eo q virtus ibecilitata pulmonē nō pōt agitare. Altera quidē est violēta & accidēta lis occurrens ex indebita rerū sex nō naturaliū administratione: a qua egritudines cōsurgunt plures tā in complexione q̄q̄ in cōpositione q̄q̄z. Aut ex casu fortuitu exteriozi. Dicūt aūt medicus pōt moꝛtē retardare violentā accidētaliter emergētē: nō aūt nālem: & p se cū sit termio finito stabilita: quoꝛ equidē motiua in argutis dudū premissa. Sed q hec positio stare non possit: & q veritati ac medicoꝛ obuiet sententie: in tertio dicendozū & quarto oñdetur. vbi eoꝛ similiter tollentur motiua.

Propter tertium autē sciendus primo q moꝛs nō pōt retardari omnifariā seu vita perpetuari. Secundo veritas cū eius subdat fulcimētis. ¶ Propter buius pmuz sciendum q Ha. cuz alys de re. sa. & in de tabe scribit pcipue q quidam philosophoꝛ scripsit libruz oñdens q̄liter posset gs insenescibilis pmanere oīo ipm tradēs: cū adhuc quadragenarius existeret: extensus demū in. 80. annos denuo factus extitit gracilis vt coaptaret ei Hyppocratica series ex pnostico. Nasus acutus oculi concaui & consequēter seriata. Dic equidē derisus alios nō ausus est docere: qui deniq; q̄si seipsum corrigens dixit nō oēs posse īsenescibiles pmanere. fz optime a natiuitate ꝺstructos & ab ipo diligenter pcuratos. Qō vtiq; Ha. cuz alys vltimam fatuitatē reputauit subdens omne generabile penitus cozrū-

pi.qđ ꝛ rõnibus firmaꝫ nõ paucis sumptis ex causis aĩalis cõstitutiuis:taꝫ ex parte mãe ꝑme vlis ꝯ particularis scõe ꝛ aliox. Nã in ḡbus ꝓncipiuꝫ cozzuptõis aliqđ per se repetiſ:hec de necessitate cozzũpenſ. Oĩa vero mixta in se cõtinẽt cozzuptiõis ꝓncipiuꝫ:yle.ſ.ꝓuatiõis rõne sibi associate:maleficiuꝫ ꝛ destructionẽ semp machinãtis.phy. ꝑmo.Cũ.n.ẽ sub vna forma ac.q.fastidiat:sub alia forꝫ appetit.Ea nãꝫ totũ nõ põt appetitũ satiare mãe: ceu in cẽlo appetitus forma satiaꝫ mãe:si eaꝫ habeat:aut fortassis alia existit ꝛ altera. Ratione quoꝫ mãe cõcrete mõstraꝫ etiã.qz mixtũ ꝯponiꝫ ex ℨrys. vñ ꝛ mixtio fere violenter fit:ꝛ vi permanẽt miscibilia in mixto cũ vnũqõꝫ ꝓpriuꝫ exquirat locuꝫ. ¶Natura tñ vniuersalis ipsa iducit admixtũ ꝛ otinenꝫ in aliquo tpe ipsox ℨrietate sopita vtcũqꝫ. Ex ipsis enĩ vis elicitur aut deforis tribuiꝫ que determinato cogit ea tpe vna ꝑmanere. Ignis nãꝫ radys stellarũ ꝛ solis cõfiguratis ꝓcipue in nostrũ deducitur cõtinẽs siccꝫ supeminet qđ terreũ. Nullũ aũt violentũ: cũ forma careat nãli sibi indita est perpetuuꝫ. Eti. ex ꝑte forme:qz ifluxus celestis velut forma ꝛ datiuus esse termiatus exi stit:ꝛ materia in quã suscipitur silr. Nunc̃ enĩ virtus infinita in mãm recipitur finitã.phyſi.8o Et ꝓcipue cuꝫ illa fuerit ĩtrinseca:sic̃ mixtox est forma: eo qꝺ in celo virtus ꝛ forma suscipitur ifinita tpe:nõ aũt vigore ne motus accidat in nõ tpe. Ipsuꝫ tñ est finituꝫ.ꝑ.ce.ꝛ mun.ꝛ ꝑmenta tor.izo metaphy. Sed virtus que moueſ extat extrinseca: ꝛ nõ sicut forma illi ĩherẽs. Celũ nãꝫ moueſ ꝑ ꝓncipium separatũ qđ est in eo de substantia ozbis. Rursus ex parte quidꝫ efficientis que restauratio est deperditi facta ꝑ calorꝫ nostri cozporis transmutantis alimentuꝫ: ꝛ cõuertentis in alitũ quo repatitur:cũ hec sit actio physica quia omne agẽs physice patitur phyce. Nã alimẽtũ in ꝓncipio cozpoi ℨriuꝫ exĩstit:ꝑpter qđ agens ex ℨria pugna repassum opꝫ tandẽ debilitatũ deficere: vt ꝛ vinũ multe aque mixtum:demũ omne redditur aquaticuꝫ.ꝑmo de gene.

Adhuc ex fine:qz cum inferiora in generationẽ ordinentur vt maneãt:si cessaret cozzuptio desineret ꝛ generatio. Cozzuptio nãꝫ vnius �means Arist. est continue alterius generatio: ꝛ econtra:Amplius ꝑm loquẽtes legum plurium nunc̃ numerus compleretur electox cuꝫ terra ipsuꝫ etiã simul alere nõ posset. Hec quoꝫ apparẽt ex ꝑmo canone ꝛ ꝑbl.tertia. In cozpore nãꝫ animalis multiplex reperitur cõtrarietas mortis causatiua oĩo:vt qualitatũ ꝑmarũ sibi adinuicez aduersantium:calorꝫ naturalis agentis in humidũ:q ꝑ accñs se tandẽ duplr ꝓmit:tũ humidũ cõsumendo nãe:tũ ẽt qz ꝑpter ℬ humoꝛ ℨsurgit aqueus indigestione causatus:eius suffocãs ꝯtitate:ac ql̃itate extinguẽs frigida. In ℬ quoꝫ opatur cõtinẽs nõ paꝛ cozpora ꝛtinue resoluẽs:stellaꝛ virtutẽ in ipm suscepta: qđ ꝛ alie res adiuuãt nõ nãles:cozporibꝰ extranee assidue: vt dcĩ repatiẽtibus illis. Uirtꝰ etiaꝫ vt oñsuꝫ finita existit. Quare ex tantis de neẽitate quincĩ vitã tandẽ deficere oporꝛtere. ℂ Propter huiꝰ zᵒ sciendũ:qꝺ mors põt aliquo subsidio retardari:siue vita eodẽ ꝓtelari:nõ solũ que accĩtalis verũ ꝛ nãlis:qđ ex medicox oñditur �means recte ĩtellectis.Cũ.n.ars medicine sanitatis cõseruatiue: nõ sit facultas q̃ a morte penitus securos nos reddat: neqꝫ corpus ab extrinsecis nocumẽtis nos muniat: neqꝫ vnũqõꝫ cozpus ad vltimũ.vite lõgitudinis perducat q̃ est �means hominẽ absolute puta.izo.anno.ant.70.vbi tactũ. ꝺria.9. De duabus eqdem rebꝰ securitatez ꝑbet putrefactionis phibitionẽ oĩo:ꝛ defensiõe humiditatis:ne cito resoluta cõsumatur. In cuius qdez fortitudine cõsistit vt ipꝫ vsqꝫ ad debitũ tps ꝺm eius ꝑmã ꝯplonẽ ꝑmanere faciat. ꝑmo tertia.ca.ꝑ. Qõ duplr fit sicut ꝛ duplices mortis sunt cause. Quãtũ enĩm ad ꝑmã exiccatiuã ℨponitur regimẽ phibens ꝺnium causarũ siccitatem facientiũ accelerare:causis exceptis faciẽtibus illã occurrere necessario:nõ tñ valent demũ phiberi cũ ꝑbatũ sit vitã minime perpetuari. Cõtra scõam vero adducitur regimẽ phibitiuũ gnãtiõis putrefactiõis ex cozporis tutela a potestate calozis extranei ĩtrinseci ꝛ extrinseci. Sic igit hic sermo diligẽter exporsitus sapit qꝺ velut medicus ꝓtẽdit ne mors accidat violenta ita vt retardetur naturalis. Alioquin cozpus optime constructionis minime arte indigeret procuratiua. Amplius non minus id genus in de tabe expressit ingens senectutis tabem impossibile foze deniqꝫ phibere ſz auxiliari vt in plurimũ extendere possibile. Subditqꝫ demũ sigdez ḡ impossibile humidiozez est operari subam cozporis cozdis. Aut ꝛ sic ꝑpter epar accidet superextendere. Si vero nullũ sufficiens est:vt neqꝫ epar humidius seipso facere:neqꝫ cozꝫ necessariũ in subsequẽti tẽpore sicciꝰ fieri alterox ipsox:neqꝫ viscera soluꝫ ſz artarias ꝛ venas phibere qdez senectutẽ ipossibile videtur. Qõ denuo sermone cõfirmat homerico per cibũ potuꝫ balneuꝫ mollez lectuꝫ ꝛ somnũ coz epar:ꝛ vlter totũ cozpus exhumectaſ. Cũ itaqꝫ senectutem doceat coextẽdere per humectationem hꝺ morti oppositam consumptiue nãli:non autẽ per hꝺ putrefactionis ꝓhibitionẽ prompte indicaſ mortem posse naturalẽ retardari. Adhuc haly medicus ꝛ astrologus banc olfaciens vitatez tertio tegni ingt possibile foze vt sint medicine ꝓhibentes senectutis velocitatẽ a frigore mẽbroꝛ ꝛ siccitatẽ ipsox:ꝛ plongeſ ꝑ illud vita hoĩs: qñ regimẽ eius fit bonũ:sicut ꝺr qꝺ hoĩes vixerũt cẽtenis annis. Et vnũ inuẽtox in illo ẽ medicina trifera noĩata. Et nãꝫ bona efficit digestionẽ ꝛ colore floridũ: Et vlr vitam ꝓtendit:cũ reliquo bono regimine ꝯdiu. Sic vt fortasse diutius viuẽtes iã inuenerũt medicias:qbus ipsox vite fuerunt ꝓlongate. Inuenire nãꝫ est magis vltrimũ in ꝓductione vite adhuc ꝯ trifera. Nõ tamẽ possibile inuenire medicinã oĩno ꝓhibentẽ a morte. Nũc aũt rõnes id cogentes adducanſ ne qꝺ sophisticans ꝓinductos sermones:de morte solum velit exponere violenta versuta versute. Naꝫ oẽ illud cuius ꝓncipia possunt ꝑfectiora cõseruari ac vigoꝛosiora beneficio quodã:id ipm diutiꝰ poterit ꝑdurare. Talia vo sunt ꝓncipia cozpus humanũ cõstituentia tã materialia ꝯ formalia ꝓtacta. Materialia quidẽ:qz humidũ radicale põt restaurari ꝺria ꝓxiozi. Calidum etiã valet defendi ꝛ cõtempari ꝑ artẽ:ne humidũ cõsumendo siccitatẽ ꝛ frigiditatẽ cozpoi adducat.que ĩ mortis concidũt rõne. Rursus ꝑbatum est.ꝺria.zz. naturalem posse cõplexionem ꝑmutari. Muteſ itaqꝫ melã colicus versus sanguineũ vel rẽpatum cũ ipse sit ceteris breuiozis vite:hic aũt longiozis.ꝺria.zi. Similiter calores extranei humidũ exiccantes possunt obtempari:quo ꝓlongabiſ modo vita naturalis:cũ debita fuerit ꝓportio calidi ad humidũ:ꝛ demũ ad tertiũ vt cozꝺria ꝓallegata. Amplius ꝓncipia formalia perfecta ꝛ vigozata seruanſ vltra eẽ suũ:si arte iuueſ astrologie. Qõ dupliciter euenit:aut ꝑdicendo medice alicuius ifirmitatẽ futurã: cuius natiuitatẽ cognouerit. Sciens enĩ directionez gradus yleg ascendẽtis:ꝛ ꝓprie colerici vẽturã ad locũ martis egritudinẽ generaturi ex calido ꝓcipit ꝛ hunc infrigidari ꝛ humectari:ꝛ colerã euacuari:ita vt nõ egrotet:aut parum afficiatur inde. Egritudines aũt mortes accelerare faciunt etiã naturalẽ.vnde in centiloquio. Astrologus optimus malum euitare poterit ꝺm stellas futurũ:cũ eiꝰ naturã prescierit. Uel gradum vt tactũ yleg ꝛ ascendẽtis cum alys signatoribꝰ vite ꝑ imagines fortunãdo. Sic enim aptando imaginẽ:ꝛ demũ illuz cuius est:virtus includiſ astroꝛ per radios viuifica:vnde influxus fortificatur natalis.ꝺria.io. Sicut nãꝫ imꝓmũt ꝑ motũ ꝛ lu-

cem virtutes cões corpora superiora:ita ⁊ virtutes ipsoꝝ occultiores ⁊ determinatiores in hunc vel in istũ infigun tur suo modo ꝑm q magis fuerit aptus suscipere ab ipsi⁹ ꝓprie natali:vel a reuolutiõe ciusdẽ. Et hoc est qõ in centiloquio dr. Alia sapiens adiuuat op⁹ stellaꝝ:queadmodũ seminatoꝝ fortitudines nãles.hic aũt ꝓducit vitã vegetabiliũ ⁊ extẽdit.⁊ palin cuiuscũq terminus nõ est prefixus oio sed ꝓtingens magis:is põt nõ solũ retardari: sz etiã ꝓtelari:cũ nata sint circa idez fieri ꝟia. Talis vero est ꝓiodus vite. Qõ oñditur tũ ex pte ꝓncipioꝝ formaliũ supiorum:tuz magis rõne iferioꝝ. ⁊ primo qdez ⁊ maxime ꝑm astrologoꝝ snias qz nõ videm⁹ semp corpa celestia quasdam magnitudines tẽpore in eodẽ ꝑtransire:vez aliquãdo velocius ⁊ iterdũ tardius:lz vltimo totũ fortassis reddatur vniforme:sicut motus denotat octaue spere iuent⁹ velociter ab eo qõ tẽpore fuit Abzachis ⁊ ⁊ Ptolomei.differẽtia.9.q̃re deprehendi nõ solũ arte vez ẽt cũ alys sensu in his climatibus.dies ꝓlongatus ⁊ noctes minoratas in solstitio hyemali: estiuali vero ecõtra ꝓpter depressionẽ poli octaue spere:⁊ elcuationẽ ẽodiaci:de quo tractatũ cõstruxi. Sz ẽt in secando spaciũ qõ est minuto ꝑmo arietis ad ꝑmũ libre minutũ:septẽ plus ponit dies q̃ abbinc ad ꝓdictũ arietis minutuz. tertio almagesti. Luna quoqz cũ fuerit cursu velox.15. pluries ambulat gradus ẽodiaci in die:cuz autem tarda.12.media vero circa.13.10⁹.dr̃ia. Sũt ⁊ plures tales in celis causantibus similes diuersitates ꝓcepte. Qz aũt terminuz nõ sit statuere ꝑcisuz ex parte ꝓncipioꝝ mãlium.id Aris.testat de ge.⁊ coꝝ.2⁹. ⁊ postq̃ enĩ dixerat generationẽ ⁊ coꝝ.inequali fieri tẽpore subdit Sz ꝓtingit multoties in minori corrupi:ꝓpter adinuicez cõfusionẽ. Inequali enĩ ente mã: ⁊ nõ vbiq eadẽ necesse gnãtiones inequales esse:⁊ has qdez citiores: has aũt tardiores.q̃rto etiã de ge.aĩalium.cũ posuisset vniformitatẽ ex pte periodi celestis subiũxit. Vult igit natura boꝝ veriusi.certius numerare gnãtiones ⁊ ꝑsumatiões. nõ certitudinaliter aũt ꝓpter mãe ĩdeterminationẽ. Adhuc cũ actus agentiũ mãm requirãt dispositã:ita q̃ quãto fuerit mã dispositia magis tanto sit facilior actio: sic vt agens ẽt debile in ipsa poterit agere:cũ potissima cã sit actiõis materialis ꝑparatio.febriũ ꝑmo. Medicus egdem valet vt oñsum est mãm ꝑparare. Ac astrologus sil⁹ ⁊ formã reddere pfectiorẽ. Itidẽ q̃dã climata sunt in qbus boies longiori viuunt tẽpore:vt qõ idoꝝ vt dictũ ꝑus:q̃dã in qbus breuiori vt qõ nigroꝝ. Eis nãqz euenit seniũ in.30. annis. ꝑmo scõa. Permutet itaqz qs ex terra nigroꝝ ĩ idiã: vite hic reddetur lõgioris nisi vtus specifica ⁊ affectio in aere ipressa sibi fuerit ꝟia distãtia lõgiori ꝓportione adducta ceu si indus assumerz ꝓpõnẽ climati sclaui: aut mozi retur aut ifirmaret ꝑm. A. q̃ autẽ ꝓmutatus in clima vegetabilius lõgioris sit vite apparz:qm̃ vle distrahit ⁊ perturbat particulare. Abzaam Euenare Lõtingit nãqz.40. milia boium aut plures simul qñqz bello iterire. quos nõ est oẽs dare ꝓpe astralitatis morte decedere:sz ꝓpter natiuitatẽ supiorꝝ prauam hos in bella trahẽtis ꝓtingere. Rursus eadez rõ est totius ⁊ ptis. Uita vero totius ⁊ vniuersalis nõ est determinata.qm̃ olim longior nũc aũt breuior:vt dr̃ia tactũ est.9. Adhuc si vnũ ꝟioꝝ est in nã ⁊ reliquũ.2⁹ce.⁊ mun. Sz vita põt vt videt abbreuiari. Sil⁹ ⁊ ꝟia nata sunt fieri circa idẽ. Uite nanqz breuitas ⁊ plixitas sunt ꝟia. vita vero potest vt omnes ꝓcedunt abbreuiari. Nas vero duas rõnes ipugnãt opposituz huius sentientes prauę. Dicũt enim primã ꝓcludere de morte accidẽtali ⁊ nõ nãli morte. Qõ manifeste falsuz cũ ꝑmo Aris. sit cõmunis etiã in ꝟys nõ veris: vt apparet inducens in igne ⁊ terra. Multo igitur amplius in vita naturali ⁊ sua verificabitur morte. ⁊ propter qõ nihil respondent neduz q̃ soluant. In secũda vero rõne subiungunt nisi alterũ infuerit nã:supponẽtes natura inesse vt moꝝ nequeat naturalis retardari. Cuius falsitas manifestet ꝑ plura petentes quod habent confirmare. Itidez anima huius corporis forma affinior est ipsi:ampliusq̃ in ipsuz impressiua q̃ forma vniuersalis exterior celestis. Sz anime multoties motus impressus corpori nõ obedit.tertio de aĩa.notum.⁊ de causa motus animaliũ. ceu signãt irati venerei apoplexia ⁊ corde: in quibus tamen percipit motus euacuati. Et.etiã naturales non sunt prefixi omnino ⁊ arithmetici:vt arborum populationes indicant: ⁊ vermiuz ex putredine generationes. naz iterdũ ꝑus:aliq̃ vero posterius euenit ꝑm q sol in ariete seu piscib⁹:marti potest aut saturno copulari. Silr ⁊ gestationes non sunt matruz pares. Quedã nanqz.7. mensibus ferunt.alie quidẽ.9. nonnulle.8.q̃dã.10.⁊ deinceps alie adhuc etates non vno terminant periodo: cũ qdã sint lõgeui aly breui eui. vt dr̃ia .21. apparuit.nz ad act⁹ venereos mouent ⁊ barbescũt fil: neqz idẽ se ipso ꝑm circũstãtiaꝝ diuersitatez. Amplius videm⁹ moriẽtes etiã tẽperatos ꝑ electuary exhibitionẽ:⁊ vini aromatici vitaliũ mox ꝟfortari ⁊ mortẽ retardari taliter. Qõ ⁊ manifestius operat crocus:macis: ⁊ castoreuz ana.cuz vino trita exhibita ꝟfortatiuo velut muscatello. Sic ⁊ in de pomo dicit libzo de Aris.in manib⁹ ipsum tenente. Cuius reficiebat odore dicẽte diu expirasse:mi pomi sustentaret illius odore:statiqz manus ei⁹ inceperunt ꝓtremescere:siqz pomũ cecidit ⁊ expirauit.qõ ñ cueiret si terminus foret oio ꝓfixus:⁊ eius velut illuminãtis ad illuminatũ aduẽtus:⁊ maxie cũ nobis celestia necessitatẽ nõ ipingant:mãm dispositã expetẽtia. Et aduertẽtib⁹ ꝓpe q rõnabilitas aĩalis est dignior stellis. Isaac febriũ 4. Uidemus ẽt aliquas ꝟiunctiones qd magnũ oñdẽtes ꝓius lõgo ꝓcedere tpe:anteq̃ ipsaꝝ mõstret effectus:cũ mãm tpe disponãt ⁊ formã tandẽ iducãt:sicut coniuctio diluuiũ ꝓtendẽs p.2287.pcessit annos. Albumasar ꝟiunctionũ ꝑmo. Illa vo q̃ Mahumet futuꝝ denotauit p.52. Alchabitius. Sic igit ex bis oibus itellectũ pspicacẽ habẽtibus ⁊ scientiã gbus scribit diligẽtib⁹ sufficiẽter ostẽsum sit mortẽ posse naturalez:⁊ medici bñficio ⁊ astrologi retardari. Sed vt magis capiant antemissa sciẽdum: q̃ moꝝ põt dici nãlis dupliciter. Aut qz cõcidat ꝓatiõe illius qõ ex pte ꝓncipioꝝ materialiũ ⁊ formaliũ existit:⁊ talis ꝓprie dicit naturalis:sicut cum qs pfecta habuerit ꝓncipia materialia:bono etiã gubernet regimine: ac formalia bis cõsona ⁊ bñficio astrologi coadiuuat⁹ decedat tãtũ. Et alia qdẽ nãlis ipropriius ista dicit cũ ex ꝓncipys solis ꝓtingat formalibus ꝓtute inexistẽtibus: quãtitatez vite quandã ꝟfusam vt oñsum pstantibus q̃ siue gladys aut morsibus seu putrefactiõe ꝓtingat põt nãlis appellari:cũ ꝓncipiuz auferat formale virtutis ⁊ natura ꝓprius dicat de forma q̃ de mã. ¶ Sz circa ꝓdicta euenit dubitare:qz ꝓcessuz mortẽ quãdã naturalẽ existere. Qõ nõ videtur:qm̃ seniũ ⁊ ois defectus ac corruptio est ꝺ naturaz scõo ce.⁊ mũ. Cuius ꝟiuz est:qz senescere ⁊ corruptio ꝑm nãz.5.phyſicoꝝ.⁊ tabe. ¶ Dicendũ q moꝝ ẽ duplex. Una qdẽ vniuersalis q̃ motu superioꝝ ĩ elemẽta euenit agentiũ:natura enĩ huius nõ solum intẽdit generationẽ: verũ etiã corruptionẽ:cũ corruptio vni⁹ sit generatio alterius:⁊ hec moꝝ dr̃ naturalis. Est ⁊ altera natura particularis vniuscuiusq̃ idiuidui:⁊ qz vnũqqz appetit sui sp salutẽ ⁊ cõseruationẽ:mortẽ perniciẽq̃ deuitat:moꝝ hꝫ diuidicitur ꝓtra naturã ⁊ maxime forme qd diuinũ ⁊ appetibilis entis:nõ enim ab boc intendit particulari nisi forte per accidens:vt in deprauatũ habentibus appetitum aut volentibus vita diuini coniungi futura. Et ꝫ hanc intentionem dictum est.primo de generatione animaliuz.se

mellam fore marem occasionatū siue agonum. Potest ꝛ ea naturalis dici: siquis attendat q̄ a p̄ncipijs p̄cedit intrinsecis: ꝛsi non intenta. Quidaꝫ quoq; dixerunt mortez naturalem esse ratione materie talē maximeq; ꝑpter p̄ nationē illi ꝯiūctā maleficiū p̄tēdēte ac destructionē nō aūt ex p̄te forme, qō in idē pōt positiōe qō dictū ꝯcidere.

Propter quartum ad p̄mum dōm q̄ Job nō simplr̄ logtur sz respective vt de termino cōmuni lato ꝛ nō anguste precise. Nō enī hoīs vita gnquagesimo solū extendit anno, neq; hodie ducētesimo sed iter hos latos terminos reperit diuersimode terminata. vñ ait. Breues dies hoīs sunt. Numerus mēsiuꝫ eius apud te: ꝓstituisti termios: ꝛ reliqua. Apparꝫ igit̄ nō de termio pticulari p̄ciso ꝯcionari. ¶ Ad scōm ꝛ tertiū dōz q̄ Aris. logtur de p̄odo cōi idetermināto: ꝛ nō pticulari p̄ciso. Aut de p̄odo ex motu superū magis vnifozmiter causato. Dic aūt sicut ꝯr subiungit propter diuersitatē mār: ac ineq̄litatē variat̄ nō paꝫ ita vt ꝫ ītellectū ꝯcludat oppositū ꝛ nō intentū. Et miradū est q̄ multi grauiū sup hoc fuerūt fundati. ac si p̄odus ita foret precisa: ꝛ cāz eius ꝯñs in instāti vt illumīatio lucē. ¶ Ad aliud dōm fm Aris. ꝛ cōmentatorē: q̄ de⁹ nihil pōt in hec opari absq; medio: cum ei⁹ oīs actio hic mediāte motu ꝛ trāsmutatiōe pficiat̄: ita vt p̄odus a supnis cozpozib⁹ in hac īferiozi mā īducta nō habeat ꝑmutare: cū ad id seq̄r q̄dā inozdinatio: ac defectus ꝛ mutabilitas in p̄mo: tanq̄ nō sapiēter p̄mitus oīa ꝓducēti denotet̄ inesse. Que enī pfecta rōne firmata sunt: ꝑmutari nō possunt: iuxta Thimeū. Sz q̄ hi de p̄mo ceu de agente quodā nā sunt. q. locuti: ꝓpterea dōm cū sit agēs volūtariū per suū ītellectū oīa vt ei placet disponēs est ꝛ īmutans. qō tū cōtra veritatē nō est determiatā cū ea p nālia ꝛ medicinalia: ꝛ nō per supnaturalia fuerunt pscrutata. ¶ Ad cōfirmationē vo dōm: q̄ ꝛz dei scīa sit rez cā: ꝛ ꝛz q̄ p̄euidit ab eterno ita eueniat. Nō tū eius p̄scīa seu p̄euisio reb⁹ necessitatez ꝯdonat. Ḳ de ꝯsolatione: q̄ enī ipse oīa ꝓduxit ꝛ ꝓprehendit sine motu ꝛ tpe idiuisibili: nos vero percipimus motu ꝛ tpe. aīa nāq; nostra nō ītelligit sine ꝓtinuo tpe ac fantasmate: de memoria ꝛ reminiscētia. ꝛ. z. de aīa: nō possumus ad illa q̄ ipsius intime ptingere: sic nicticozacis oculus ro tam nō valet solis ispicere. At q̄ hic fmo alterius ꝛ altioris est speculationis: suspendat̄ ad pñs. ¶ Ad aliud quid dicēduꝫ apparuit: qñ fm q̄ mēsura est lata ꝛ idetermināta: sic ꝛ mensuratū: cū hec ei fuerit applicata. ¶ Ad aliud dōm: q̄ verū est p̄mū: ꝛz q̄ sub ipso assumitur est falsum. Oñsum enī q̄ forma beneficio artis pōt lōgiozi tempoze in mā permanere. ¶ Ad aliud iaz apparuit qd dicendū. Virtus nāq; viuifica est finita finitate lata non angusta. ¶ Ad aliud sil̄r dicēdū q̄ p̄ncipiuꝫ vite ac status vt ostēsum nō sunt determinati. Quedā enīz cozpoꝛ citius incipiunt: q̄dā vero tardius ꝛ ad statū codē perueniūt modo vt apparet ex ꝑplis diuerso termino gestatiōe ac terminatione iuuētutis varia. Nā quozūdā iuuētus ponit̄ in. 30. anno terminari: alioꝝ vero in. 35. fm ꝓplonis diuersitatē ꝛ taliū. ¶ Ad aliud dōm: q̄ ꝛ astrologia nō est mēdax neq; ociosa: qñ sicut astrologus percipit circa natuꝫ accītia emergētia: ita ꝛ eoꝝ subsidia in ꝓlongatiōe vite per artē ozdinate p̄cipit: vel veritatē dicit in q̄plurīs. Et raro deficit valde a ꝓnosticatiōe recta: exceptis q̄busdā pticularibus valde. perpauci aūt sunt p̄dicto vtētes regimīe vite ꝑductiuo: cuꝫ plures vita viuāt bzutali aut occupationibus ciuilibus ꝛ familiarib⁹ occupati. ¶ Ad aliud dōm vt mōstratū q̄ vita nō potest perpetuari: ꝛ q̄ dictū Aris. in causis verificatur vniuocis imediatis per se ad effectū ozdinatis: q̄les nō sunt superiozes ad ista, ꝑpter enīz ab illis distare hec reddunt̄ trāsmutabilia ꝛ cozruptibilia oīaquaq;. Unde in libzo de mundo. Deus fm poetaz residet in supremo vertice vniuersi: cuius virtute p̄cipue fouetur cozpus q̄ ꝑpe est: ꝛ deinceps q̄ post illud ꝓgter: vsq; ad loca nostra ꝑpe terraz. Et que super terra videntur nimiuz distantia a cōmodo diuino: īfirma esse ꝛ plena multi turbinis. Non enīz effectus virtutez sue cause cōtinet ꝛ repzesentat perfecte ꝑpter q̄ ꝛ varietas paulatim occurrit vt ꝛ ī toto apparꝫ ozdine vniuersi a p̄mo per media in īfima descēdendo. p̄mo eteni simplex ꝛ īmobilis manēs: ac icozruptibilis oīo. Religs aūt adsunt ꝓpositio mobilitas ꝛ cozruptio. ¶ Differentia. CXIIII.

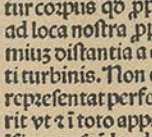

Quod cib⁹ ꝛ potus magis aere nos īmutent monstratur. Quia q̄ simplr̄ nō īmutat nos magis non immutat. sed aer ac etiā aqua absolute nō immutant absolute. vnde commētatoz secundo de anima. animal quod natum est esse in aqua vel in aere non sentit aliquam qualitatez calidā aut frigidā in eis. si bas itaq; nō sentit perceptibiliozes ꝛ magis ꝑmutātes: neq; sentiet reliq̄s. ¶ Amplio Isaac ī dietis vlibus simplicia nō faciūt ī ꝓpositis q̄ ꝓpositis ī ꝓpositis. Sz potus ꝛ cib⁹ sunt ꝓpositi: simplex vo aer scōo physicoꝝ: ꝛ p̄mo p̄ma. ꝛ firmatur: q̄ agentiū ꝛ patiētium oportet symbolū ꝛ ꝓportionē existere. ¶ Rursus agentia ꝛ patientia cōmunicāt in materia. primo de ge. ꝛ coz. hec aūt nō cōmunicāt: cū aer sit simplex: potus ꝛ cib⁹ cōpositi: hui⁹ vo materie sunt oppositē. ¶ Adhuc locus virtutē hz saluatiuā. 4. physicoꝝ. mirabilis enī natura ē loci. Sed aer nostrū est locus. Nos itaq; saluabit īmutatos. Palin q̄ hz differētias ꝛ ꝑtutes mīme sensibiles īmutat minime: cū his perficiatur īmutatio. hō gdez est aer. vñ primo physicoꝝ. Aer nequaq; dīas habet sensibiles. Et. Qđ diutius īmozatur ꝛ grossiozis est molis minime, cessiue magis īmutat eius oppositō. Tales vero sūt cibi maxime ꝛ potius: non aūt aer: cum sit post ignē subtilissimū cozpoꝝ. Itidem cuius qualitas ꝛ subiectū illius sunt debiliter īmutatiue minime ꝑmutāt. Sicut enī res hz eē ꝛ agit. Ita gdē est aer: cuꝫ sit subtilis substātie pluri me passionis receptiue. Qualitas etiā illius ꝓpria est humiditas vt oñsum est dīa. iz. ꝛ. i4. hec aūt est qualitatuꝫ debilissima ꝛ minime ipressiua. Et ideo egritudines sicce curari cū fuerit vltimate non pñt. Carent enim equipotēte ꝓio. Itaq; aer potibus ꝛ cibis nos īmutat q̄z minus.

Huius vero cōtrariū turba sapit oīs medicoꝝ cuꝫ philosophis. ¶ Adhuc illud magis īmutat qō q̄litates obtinet in sūmo: qualia sūt elementa. gradualibus enī nō mēsuranf̄ mensuris: vt p̄mo innuit̄ p̄ma: q̄z id qō hz in excessu ceu potus ꝛ cibi. Rursus id magis ꝑmutat qō semp permutat ꝛ nō permutat̄ saltem in eius subā. hō est aer: cū sit cozpus simplex. Libi autem ꝛ potus quidā permutant̄ tandez ꝛ cozpozi similes redduntur ꝛ vnifozmes: qō ꝛ notatur signo. Carcerati enim malo aere assueti bonū primitus repetunt: demū abstinentia perplexi potuꝫ ꝛ vltimo cibum. Similiter ꝛ aīalia quedā cauernas: ꝛ aues nidos cū ouis aut pullis dimittentes fugiunt pestilentie tēpoze que ex aeris cozruptione contingit. quarto prima. Itaq; aer plus potibus nos permutat ꝛ cibis.

Propter primum vero sciēdū q̄ aer tripliciter videt̄ accipi. Aut pro re naturali fm q̄ nostroꝝ cozpoꝝ ꝛ alioꝝ ingreditur cum ceteris elementis constitutionē. quid aūt sit differētia dictuꝫ. i4. accipitur ꝛ prout vna sex rerū nō nāliuꝫ necessariarū fm q̄ est emanatio quedā nostris aduenies spiritibus: qui sicut tēperās ꝛ cōseruans causa me-

liorationis existit ipsoꝝ ꝑmo scḋa. hic aũt iuxta q̃rtũ theo. ꝛ Johannitiũ modis variatur gnoꝝ. Tempoꝝ mutatiõe: ortu stellaꝝ ꝛ occasu: ventoꝝ ipetu: terraꝝ situ: ac fumositatibus vaporosis. Et hic aer mutatiões adhuc obſuat nãles. Accipitur ꝛ aer tertio ꝓut res factus est ꝺ nãm: cuꝝ eius substãtia in putredinem permutatur pestilẽtie indu ctiuã vel in qualitatũ pessimaꝝ. dña. 94. De scḋo sigdem maxie aere ac ẽt tertio q̃siti ꝺparatio ipoꝛtatur. Quid aũt sit cibus ꝛ potus notũ est quesitis nõ paucis. Qui extẽsione silr q̃dã res pñt dici nãles: vt cũ in corporis subam cõuertant: si nõ sint alteratiui adhuc oĩo: imo tales vere dicunt cibi. qꝝ carẽt penitus excessu omni vt acredine pon ticitate acuitate ꝛ vliter vniuersa q̃litate supflua. tertia aphoꝛiſ. Magis tñ ꝺſuetũ ipos res nõ nãles appellari cũ necessariũ sit illos nobis approximare nõ raro vt subam nostri reparent corporis. ꝓout ꝺo ipã corrũpunt res ꝑter nãm pñt dici. Nã idẽ ꝯ eius diuersaꝝ approximatõeꝝ põt esse sanatiuũ ac eius oppositi cã. vñ in arte parua que tegni dr libro. 3º Singulũ si idigenti corpi adducat in cõpetẽti q̃titate ꝛ q̃litate salubre fit nihil vero idigẽti oĩno oblatũ aut nõ in ꝓpetẽti mẽsura egrũ ꝺſtituit. Est autẽ hꝰ ĩmutatio a ꝑexñti q̃dã dispõne alteratio. Qõ aũt maxie ĩmutat coꝛ existit: ꝯ resistat potissime. Ab ipo. n. motꝰ pce dũt: ꝛ ad id reuertunt. Est aũt ĩ corpore tanq̃ ĩtelligẽtia rũ ꝑma in ozbe.

¶Propter secundum

gdeꝯ sciẽdũ ꝙ Aris. ꝑma ꝓbl'. ꝓblemate. iꝯ. videt sentire aquã q̃ potus est ve rus magis nos aere ĩmutare ꝛ adhuc q̃ cibus: cũ aquã plurimũ ꝺſumamus ciboꝝ respectu. in cibis enĩ existit ꝛ pulmẽtis ꝛ in potu plurima. vñ ingt ꝓpter qꝺ aquas ꝑmutare morbidũ aiũt esse: aerẽ vero nõ. Qui dissoluẽs triplicẽ cãm assignat. Unã qdẽ: qñ aqua fit nutrimẽtũ nõ ꝙ nutriat actu inq̃tũ est elemẽtũ. vt 4º metauro. ꝛ ꝑmo ꝑma. ſꝯ ad nutriẽdũ facit. ꝑmiscet nãq̃ alimẽta ꝛ ꝓprie q̃ dura in ventre ꝛ in angustiis venaꝝ meatibꝰ mesentery ac epatis eius subtilitate puenire facit. Irroꝛat etiã partes: caliditatẽ ꝺtempat excessiuã: ꝛ ꝙ supfluũ est iuuat sudoribꝰ expellere. vñ subdit. Et hñtes. ſ. cibos ꝛ eis vtẽtes descendunt. i. descendere faciunt hos ꝛ penetrare ꝓpter aquaꝝ. ꝓpter aerem, vero minime vt dicaꝝ. Illud magis ĩmutat qõ nutrimẽto admiscẽ id in partes faciẽs penetrare angustas eius oppositõ. ß autẽ est aqua: nõ aũt aer. Scḋa id magꝭ ĩmutat: cuius ꝑm se ꝑs ꝛ diuersitates sunt plures q̃ eius oppositũ. hoc aũt aqua ꝛ nõ aer existit qꝛ aq̃ multe sunt: vt ait species ꝛ ꝺrie ꝑm seipsas: aeris aũt nõ. Tertia gdeꝯ qꝛ qõ cito aduenit ꝛ celeriter recedit: nõ sic ꝑmutat vt mãsiue ĩherens. hoc aũt est aer ꝛ non aqua. vnde ingt. Hec etenĩ etiã est causa q̃re in aere fere idez accidit fieri: qõ accidit facere recedẽtes q̃ parũ ipzimere ꝛ permutare possunt: cũ ꝑmutatio hec alteratio existẽs. sicut alie actionũ perficiant tpe. In aquis aũt est aliud. manet nãq̃ magis: q̃re plus possunt ĩmutare: ꝓpter qõ eõcludit ꝙ bñ videtur morbida fore aque mutatio. Sꝯ qꝛ hic sermo infestus apparet medicis volentibus simplr aerem potibus ꝛ cibis amplius ꝑmutare cũ ꝛ adhuc dicatur hiſtoriarus septimo. Infirmitas nulla videtur pestilentialis ꝛcidens in piſces sicut in hominibus accidit sepe ac animaliferoꝝ quadrupedibus. puta equis ꝛ bobus ꝛ aliorũ domesticis ꝛ siluestribus. hoc autẽ videtur magis contingere ꝓpter ĩmutationem aeris vehementioꝛem ea que aque ſꝯ quis cãm velit ex aĩalibus sumere solũ. Dõm sigdem vt apparens ꝺrietas sopiatur: ꝙ de aere cõtingit loqui dupliciter aut ꝑm ꝙ permutatus fuerit a suo esse in substantia vel qualitate qualis est pestilens pretactus vel ꝓut ꝓprium seruat tenoꝛeꝝ. Siquidem ꝺoꝛ dicẽdum ꝙ mutatio aeris huius magis ĩmutat q̃ que aque quecunq̃ cũ sepius vniuersalis ꝛ vehementioꝛ accidat pestis ex aeris corrupti õne q̃ aque. moꝛ enim interdũ strãgulat ꝛ extinguit in coꝛ incidens non minus napello sicut visum iam non parũ in cauernarũ ꝛ puteoꝝ apertiõe. Si aũt hic ꝓprie seruet natura dupl'r euenit. qꝛ aut mutatio aeris est grãdis longinqua vt de climate ꝑmo aut scḋo in sextum vel septimũ repente. Tunc similiter dõm ꝙ aeris mutatio foꝛtasse magis ledit q̃ aquaruꝝ varietas cũ deymones ꝛ virtutes specifice in aere magis q̃ in aq̃ sint infuse: fintq̃ locis differentes valde sic inuicẽ ita vt ipoꝛportionales reddantur indiuiduis transmutatis repente in cõtrarium ex suo climate. vnde ꝑmo ꝑma. Jndi coꝛpus cum fiat quale ꝑm cõplexionem sclaui aut infirmabitur aut moꝛietur. Uel nõ fit vehemens ꝛ distans aeris mutatio sed paulatina ꝓpinqua de extremo regionis vnius in extremum ſ\ꝺiaffinis. Et de hac quidem mutatione sermo potest Ariſt'. verificari. ꝓpter enim aeris simplicitatẽ in tam modica distantia nõ tantã recipit diuersitatẽ vt aqua cũ cuentatiõnẽ nõ suscipiat quale ille. Ipsa nãq̃ eo ꝓpositioꝛ existit tũ ratione sui tũq̃ terre sibi coniuncte. Quod trãsitus expicardia indicat in flandriam ꝛ aliorũ q̃plurimis. Jbi enĩz maxime aquarum percipitur diuersitas ꝛ malitia. nõ aũt sic aeris. Qõ sanitas ꝛ foꝛtitudo coꝛporum indicat illoꝝ. Dixerũt qdã ĩmutare magis aerẽ spiritus ꝓpter ſymbolaz ad eos ꝓportionẽ: aquã vero humoꝛes magis. Doc tñ foꝛte ꝺtra mentẽ videt Ariſ. cũ absolute ꝓnunciet aquã morbidioꝛẽ aere. ¶ Adhuc si aer ſpũs ĩmutat simplr cũ ĩmutent q̃ sunt virtutũ ĩmediatius subiecta. tales ꝺo nõ sunt humoꝛes cũ nã spiritibus sint remotioꝛes. ꝓpter qõ ꝓius acceptãdũ est dictũ. Ueritas nãq̃ videt ꝙ aer plus ĩmutet vitalia: nãlia ꝺo amplius aqua.

¶Propter tertium

quidem sciendus: ꝙ aer amplius potibꝰ ꝛ cibis ĩmutat ꝓprie relatione ad virtutẽ facta regitiuã q̃ in coꝛpore fundat potissime. Jd enĩz mutabiliũ ꝓrimũ. Silr ꝛ canone ꝺpationis fideliter obseruato: vt aere nõ naturali: aut ꝑter nãm existenti potibus ꝛ cibis sibi cõpareꝯ ꝓportionabilibus: ꝛ nõ disparibus. Qõ gdeꝯ auctoritatibꝰ oñdit fere ac rõibus nõ minus. ꝓrima nãq̃ ꝓbl'. Coꝛpa similiter disponunt tpe. Aeris ꝺo ĩmutatio maxima tẽporibus ꝺsurgit anni ꝛ ꝑma. ¶ Rursus ĩ tegni. Si distẽperatũ fuerit continẽs intantũ ꝛ temperantiã minui opꝛ aliaꝝ. ſ. rerũ. ſ. nõ nãlium inquãtũ eucrasia coꝛrupta fuerit ipsius cõtinẽtis. Ult igitur ꝙ aere in aliqua qualitatum permutato: ceteras ꝓportiõabiliter. ſ. causas nõ naturales opoꝛtere in ꝺrium duci. Sic itaq̃ nõ solum potibus ꝛ cibis magis ĩmutare valet: sed ꝛ roĩbus alys q̃ſi magis. Jtidẽ. Jsaac febriũ gnto. aer nocibiliꝛ est cibis ꝛ potibus: qꝛ velociter ꝓfoꝛat ad coꝛ ꝛ pulmonẽ cum flatu attractus fine vlla remotione. vñ nono de ingenio. Materiã que ex ꝺtinenti nos impossibile fit fugere: ſꝯ necessarium vti ea que pñs. Et gnto theozice. ꝛ primo practice: aer est vna cãrum foꝛtiũ ĩmutatione ꝓpter ineuitabileꝝ ad illum necessitatẽ. Qõ ꝛ ꝑmo ꝑma ĩnuitur. Caliditas post tempus ꝺsistentie statĩ minui incipit ꝓpterea ꝙ aer circũdans mãm eius que est humiditas exiccat. Qõ aũt magis ĩmutet ostenditur ratione sumpta: tũ ex ꝓte alterantis: tũ etiã eius qõ alteraꝯ: tũq̃ alteratiõis. Alterãtis qdẽ vt aeris: qꝛ illud qõ maxie recipit alteratiõeꝝ maxie alterat: cũ agens physice patiaꝯ phice ꝛ ecõtra. Sed aer potissime in alteratiõe ꝺsistit: nõ autẽ sic potus ꝛ cibi. qõ ostenditur tripliciter. Ex parte qdem substãtie ipsius q̃litatis ꝛ situs. ꝓpter subam quidem: qꝛ subtilis est subẽ quod autẽ tale facile alteratur. Substãtia enim subtilis plus recipit passionez: febriũ ꝛ primis scḋa. Situs quoq̃ causa: qꝛ hic alys cõmiscetur elementis magis q̃ ceteris

cum aque iungatur imediate ⁊ terra petens caruz ꝓfunda ⁊ que sunt ipsius alta. Qualitatis quidē: qz aeris qualitates sunt p̄ncipaliter humiditas ceteris passibilissima ⁊ minime de se impressiua. Ex associatiōe vero sibi inest caliditas que natura est permutationi apta ⁊ putrefactioni. Similiter caliditas humiditatis est cōsumptiua. Et ideo aliqui dixerunt complonez calidam ⁊ humidaz non fore dr̄ia. i9. cum caliduz agens in humidū consumat id ⁊ siccitatez inducat. vnde calidos ⁊ humidos multis videmus passiuis alteratiōibus subiectos. ⁊ predicta siquidē denotatur imutatio nō solū ex his que insunt aeri verū etiā ex sibi desursum ip̄ressis. Cū enim elemēntoꝝ alia vno agitē tur planeta: hic aūt pluribus. Sol enim cuz eius spera in quo fons calozis reperitur p̄mitus ⁊ lucis natus est ignez concitare. Luna vero aquā: ꝓpter qō mare fluit ⁊ refluit ꝑm lune ascensum ⁊ descensuz desuper ⁊ desubtus ad medium celi. Et ꝑm ipsius etatem ꝓut in cōiunctione vel in oppositione fuerit maxime. Saturnus autem Iuppiter Mars Uenus ⁊ Mercurius cum eius speris aerem mouent diuersimode. vnde motus existunt differentes alterationesq; varie: vt horuz motꝰ est planetariz diffozmis. Frigus nāq; aeri prestaꝯ ex saturno: estus vero ex Marte: temperies in calido ex Ioue in frigido quoq; ex Uenere. Sed miscibilitas ⁊ passibilitas facilis ex Mercurio: ē nanq; indifferēs ad omnia permutabilis de facili. Spera vero octaua dicta stellata terraz concitat: diuersas transmutationes ꝑm longoꝝ tempoꝝ periodos eidez imprimendo: ita vt vbi nunc est arida oliz fuerit mare ac econtra. methaurozū p̄mo. In ea nanq; sunt. 48. imagines sine eoruz gestaminibus specieruz generatiue: ac terre permutatiue ꝓpter quod in ipa segregationes reperiuntur varie. differētia. i4. ⁊. i6. ⁊. 9. Sic igit cuz plurima sint aerē permutantia erit alterationis actiue ac passiue maxie. Secūdo quidez illius quod alteratur ex parte vt corpis. Ab eo enī omnes incipiunt ⁊ terminātur passiones ad ipsuz: vt pulsus indicat ⁊ hanelitus immutatio ex qualibet causa consurgens leuissima. Omniuz nanq; nocumentoruz aduenientium corpori p̄mus occurrit est ad cor vel ut ad basim vite. Mesue de simplicibus. Eius nanq; natura in pluri ⁊ vehementiozi extat armonia. Quod autez tale permutatur de facili: vt apparet ꝓpble. vndecīa. ⁊ si bone fuerit constitutionis. Tertio siquidez ex parte alterationis tripliciter ostenditur. ratione quidē imediatiōis continuationis assiduitatis: seu ⁊ vtilitatis eiusdez. ⁊ p̄io quoq; quia aer imediate fere cordi occurrit id ꝯz eius dispositionez imutans oīno. Quod enī imediate permutat fortius imutat eo quod medio imutat intercurrente: cuz medium impressionem impediat: non enim quod sic tangit: cuz actio perficiatur contactu. ¶ Sed circa hoc contingit dubitare. Non enim videt aerez cordi imediate occurre. Naz sicut venter cibū ꝓparat ⁊ coaptat alys mēbris vt nō imediatus illis rudis aduenīat ita vuula ⁊ pulmo p̄us aerē imutat ⁊ alterat: me cordi absq; medio aduenīat. Adhuc aer est subtilis: potꝰ vero ⁊ cibꝰ grossi. Subtile vero modica eget ꝓmutatione: vt reddat familiare: grossum vero plurima: ꝓpter qō videt aer alio mediante occurrere sicut potus ⁊ cibi. ¶ Ad qō dōm ⁊ p̄imitus q; pulmo modicā alterationē inducit cū sit mēbrū molle laxum facile possibile: maximeq; cū aer in eo modico ꝓmaneat tpe. Celeriter nāq; cū ad ipm deuenerit in cor transmittitur vt spiritui associetur capinosa eductiōe indigenti a corde ne inflāmatio retēto accidat pemptiua. ¶ Ad aliud dicenduz q; aer non alteratur facilius potu ⁊ cibo: cuz in eo sint plura īdigentia imutatione: īmutetq; membrū alterabile ē̄maxie. Aliquid enīz quod facilis est alterationis ad ventrez: non est facilis respectu cordis: cū ipz nullaz grandē toleret passionē. 3ª de partibus aialiū. Aut concesso etiā aerē potu ⁊ cibo facilius alterari: vnica quidē alteratōe. rōne tñ pluriū secꝰ existit. cū aer ꝓtinue. q. oc currat: potꝰ vo ⁊ cibꝰ ꝓ iterualla. Rōne vo cōtinuitatis siue frequētissimi aduentꝰ: qm̄ acr iteratꝰ fere ꝓtinue cordi occurrit: potꝰ vo ⁊ cibꝰ cū īterstitio nō pauco. Qō. n. ꝓtinue in alteratū aduenit: ⁊ mēbro alterabili p̄cipue amplꝰ immutat: ē̄ illō qō moza trāsmutat ī mēbris: nō de facili alterabilibꝰ: ēlis vēter extat h aūt ē aer. Libꝰ āt ⁊ potus nō. vñ. 9. de īge. Alias mās ⁊ eligere ⁊ fugere possumꝰ: q āt ex ꝓtinēti ipose: īmo neciuz vti q̄ pīs. Ex parte quidē vtilitatis duplr: aut qz aduenit vndiq; ꝓ aures nāq; igreditur ⁊ nares in spūalia: ⁊ coz ꝓ oē defozis afficit imediate: nō āt sic cibꝰ potꝰ maxie: vel qz vlr in potib ꝓtinet ⁊ cibis. Dis. n. ꝓponunt aere: ac ipso afficiunt ē̄maxie. vñ p. 2ª. Mozbalitas cozrūpit arbozes ⁊ vegetabilia: ē̄re cozrūpunt ea ex aialibꝰ q̄ ipsa comedūt. Et idcirco boies q eis vescunt cozrūpunt. Mozbalitas vo seu pestilētia ex aeris eucnit cozruptiōe. Ipsa nāq; ē putrefactio q̄ accidit aeri sīlis putrefactioni remollitionis aque fetide. Itaq; aer potibus ⁊ cibis nos vehementius imutat: vnde potus cibis.

Propter quartū qdē ad p̄mꝰ dōz: q elementa simplicia pura ꝯz ꝓmētatoꝝ non imutant aialia cuz qualitatibus careant mutatiuis: ꝯz secundū q alys fuerint cozporibus commixta. hoc aūt elementoꝝ est aer. nā terra quā calcamus ⁊ aqua quā bibimus: ⁊ aer quē inspiramus nō sunt simplices. differentia. iz. Est aūt Cōmētatozis series: aial qō natū ē eē in aqua vel in aere: nō sentit aliquā qualitatem calidam vel frigidam: si fuerint in simplicitate quā debēt habere: qz ipsius locus naturalis: ⁊ locus est similis locato vt declaratum in sermonibus vlibus ⁊ ostensum est q sensibile ante passionem est ꝓrium: ⁊ cum ita sit: aial non sentit calozem aut frigus in aere aut aqua nisi quando cum eis cozpora admiscentur calida vel frigida: vt tactum. 4z. Uult igitur q elementa simplicia non imutent: nisi scōz q fuerint cozporibꝰ alioꝝ extraneis admixta: neq; aquā dici a vulgo aquam nisi ꝓpter superantes partes aqueas in illa: sicut Anaxagoras posuit compositum dici tale vt carnem seu aliud a p̄dominanti. in primo physicoꝝ ⁊ elementoꝝ. Uulgus enim cōsueuit vocare aquā: dum liquefactio remanet in ea. Quid aūt de hoc visum. 4z. ¶ Ad aliud dicendū: simplicia ideo non facere in composita qō composita in seipsa: qz ꝑm Isaac cum alys nō cōuertunt in cozporis substantiā. Composita vo vere cū in materia cōicent proziozi. Et ꝯz non tñ operent simplicia in cōpositā: vt composita in cōposita: ꝓpter coꝝ vniformitatez: potest tñ quātitas simplicis intantū addi continueq; vt superet actionē: cū quāritas sit actiōis coadiuuatiua: primo simplicium pharmacoꝝ. vnde Cōmentatoꝝ p̄mo ce. ⁊ mū. Potentie cozporꝝ sequūtur magnitudines eozum. ¶ Ad aliud dōm per interēptionē: qz simplicia ⁊ cōposita cōicant ī materia vna: ⁊ si gbusdaz sit ꝓpinquioz: alys vero remotioz. Omniū enim generabiliū: ⁊ vlr habentiū ad se inuicē transmutationē est vna materia: p̄mo de ge. ⁊ coz. Aut oīum simpliciter per indriam formarū. ¶ Ad aliud dōm q aer ⁊ aqua sūt locus materialiter locatoꝝ. forma vero ipsius est ordo ⁊ aspectus ad vniuersuz semp saluatiua: cum sit quid diuinū ⁊ appetibile. primo physicoꝝ. Aut aqua ⁊ aer ꝓut est in eis supficies seu terminus cozporis aliud contingens cozpus virtutez habet saluatiuam: sed in eo q sibi extrance qualitates admiscentur: virtutē per accidēs habēt cozruptiuā. ¶ Ad aliud dōm: q aer habet q̄litates mīme sensibiles cōparatiōe alioꝝ elioꝝ: sed per acquisitionem habet sensibiles ad cozpus nostrū valde. ¶ Ad aliud dōm q magis persuadet oppositum ē̄ intentū: qz enīz aliquid diutius imozatur magis transmutatur: cū cozpus transmutet sibi approximatuz.

Transmutato vero illo minus ímutatur trásmutás. Adhuc.cibus ⁊ potus alterat mẽbrũ alterationis difficilis: ner autẽ facilis. Et per hoc apparet ad scõam partẽ rationis istius. Nõ enim est maioꝛ molis potus ⁊ cibi rõne ventris q̃ aeris rõne cozdis. neq; id qõ trásmutatur dictũ est esse ventrẽ: sed coꝛ magis. ¶ Ad aliud dõm q̃ lz aer rõne substãtie aut qualitatis: vt humiditat' minime sit mutationis impssiuus. ꝓpter tñ cõmixtionẽ substãtie ipsi⁹ cuz coꝛpoꝛibus alys sibi extraneis: ⁊ alteratione facta in qualitatib⁹ a fumis terre: ⁊ vapoꝛib⁹ aque: ac ignitionib⁹ ⁊ radys supioꝛ hec pmiscẽtib⁹ inferioꝛa secũ ⁊ alterãtib⁹ motu ⁊ luce in ipso efficacissime impmunt qualitates tã actiue q̃ passiue q̃ varie. ¶ Differẽtia. CXV.

Quod in vere magis abbreuiet' vita q̃ in ceteris anni tempoꝛibus ostendit: qñ illo tẽpoꝛe in quo plures occurrunt egritudines vita plus abbreuiat': cuz egritudo sit potissima causa vite abbreuiatiõis. hoc aut est in vere ꝟ Hip. ⁊ Ha. tertia aphoꝛis. in ipso nãq; oĩum tẽpoꝛ ꝓcidunt egritudines. Ipsuz etiã de se repletiõales ⁊ suffocãtes adducit egritudines. vñ ꝑma ꝓble. ꝓpter quid ver ⁊ autũnus moꝛbiferi. ¶ Kursus. simile occurrẽs simili ad furiã incitat id: ⁊ fit sicut ignis in igne. hꝰ autẽ est ver cũ caliditati attineat ⁊ humiditati. naturaq; humana calida sit ⁊ humida in seẽũdo gradu. Isaac in dietis vniuersalib⁹. ꝓpter qõ vere amplius abbreuiabit' vita.

Oppositum quoq; huius ostenditur: quia ver saniss̃imũ ⁊ minime moꝛtiferum. tertia aphoꝛismoꝛũ. Sanitate autẽ ꝓducit' vita. ¶ Kursus. vita ꝓ calidũ dat' ⁊ humidũ. Talis vo fere extat ꝓlo veris. dña. 66. Uere itaq; abbreuiabit' vita minime.

Quod autẽ estate plus incurtari cõtingat ostẽditur: quia illo tempoꝛe in quo virtus est debilioꝛ vita magis continget abbreuiari cuz virtute fulciatur vita. Hoc autẽ sicut dicunt ⁊ sensus ostendit cõtingit estate: cũ caloꝛ exalet ⁊ humidũ dissoluat' poꝛoꝛ apertione. ¶ Adhuc vita ꝓlongatur nãliũ virtutuz ꝓfectione digestiueq; maxime. Ea nãq; mã subministratur ꝑparata nutrimenti: sed id estate nõ accidit. vñ aphoꝛismoꝛ ꝓma. Estate ⁊ autũno cibos grauissime ferunt. Uita igitur abbreuiabitur estate.

In contrarium q̃ in ipsa humiditates parate putrefieri que in alys retẽte tpib⁹ putrefiũt extroꝛsuz ꝓpulsanť pozoꝛuz aptiõe ac calidi cõtinẽtis attractiõe. vñ mulierib⁹ cõfert phlaticis ⁊ senib⁹ eoꝛũq; digõnes foꝛtificat. ¶ Kursus. estate sola ad nos accedit aut nobiscũ existit. hoc autẽ est causa generationis. secũdo de gene. ⁊ coꝛ. Quod autẽ causa generatiõis est ⁊ vite cuz ipsa oꝛdinet' ad illã: ꝓpter qõ minus estate abbreuiabitur vita.

Quod autem autũno icurtet' magis mõstrat' qñ frigidus est ipse ac sicc⁹. hꝰ aũt est via in moꝛtẽ. Est nãq; senectuti ꝓportionat⁹. scõo ꝛplexionũ. ¶ Itidẽ. tẽpus qõ est nãe ⁊ vite ꝛziũ est ipsius breuiatiuũ: cũ vita maxima tollat' ꝛzietate tale quidẽ est autũnus. ꝑmo scõa. Abbreuiat igit' amplius vitã.

Cuius opposituz mõstrat': qz tẽpus tẽperatũ vitã nõ incurtat ve ruz ꝓlixat amplius. Sed autũni ⁊ veris cõplexio est tẽperata in caloꝛe ⁊ frigiditate. 7. theoꝛice. ⁊ phylaret⁹. Et firmatur qñ in autũno sol est in eadẽ distãtia ⁊ ꝓportione ad nos velut vere. Lũ vtrobiq; sit circa equatoꝛẽ vniformiter. Sol aũt vite causa extat. vñ Albumasar in Sadã: Nõ est vita viuẽtiũ ꝑter deũ: nisi per solẽ ⁊ lunaz. Sed in vere minime accurtat' vita. ¶ Kursus. vita abbreuiat' qualitatũ excessu: opposito vero ꝓlongat'. Sed in autũno qualitates sunt minus excedẽtes q̃ in alys tempoꝛuz vt estate ⁊ hyeme cũ in eo sit minoꝛ caliditas q̃ in estate remissioꝛq; siccitas: ficcioꝛ cñ est aer estate. Autũno vero iam humectat' ꝑmis methaurozũ ⁊ cõplexionũ. Est ⁊ frigiditatis remissioꝛis ea que hyemis. ¶ Adhuc. autũno inspiciuntur plures incrassari. hoc autẽ cũ caliditati contestetur ⁊ humiditati vite cõferet ꝓductioni. ¶ Amplius. scribũt sile foze de tpe ⁊ cõstitutione. Sed cõstitutio frigida ⁊ ficca qualis est boꝛealis autũno cõsilis coꝛpoꝛa cõstituit foꝛtioꝛa mobilioꝛa ⁊ perfectionis reliqua. aphoꝛis. tertia. Huius autẽ vite abbreuiatiuũ minime. Itaq; autũno vita q̃ modicum breuiabitur.

Sed quod hyeme incurtet' magis apparet: qz in ipsa viget q̃litas perẽptiua ⁊ frigiditas vite cõtraria extãs dissolutiõis causatiua. humoꝛ ẽt phlaticus aggregat' in ea q̃ mala frigiditatis qualitate ipfiuslq; mole suffocans ⁊ viscositate poꝛos opilans ⁊ dnctus coarctãs moꝛtẽ tãdẽ iducit. ¶ Amplius. resolutio plurima est causa breuiationis vite. hui⁹ autem accidit hyeme ſm Ha. aphoꝛis. ꝑma. Uita igitur in hyeme breuiabitur maxime.

In oppositum Uita stat virtutũ fulcimẽto. he aũt foꝛtificant hyeme: ac ꝓpzie ad vitã agẽtes. aphoꝛis. euidens ꝓma. ¶ Kursus hyeme calidi ⁊ humidi supest abũdãtia: ꝓ bonã digõnẽ ⁊ calidi vigoꝛationẽ: sil'r calidũ dñatur humido frĩditate antipistasim faciẽte roboꝛatũ. Uite vo cã est calidi ⁊ humidi ꝓpoꝛtionalis abũdantia vt dñiuz actiuaꝛ q̃litatuz sup passiuas. dña. iz. Breuiabit' itaq; minus hyeme.

Propter primum quidẽ sciẽdũ q̃ tẽpus est numerus siue mensura motus ſm ꝑus ⁊ posterius. q̃rto physicoꝛ. hic nanq; motus ꝓmi mobilis est ab anima mẽsuratus. sub quo ⁊ motus cõtinetur solis: sicut ⁊ particulares alij in quo zodiacum pergraditur qui annus appellat': qui est tẽpoꝛis spaciũ quo sol motu ꝓꝓio ab occidẽte in oꝛiẽs pambulat ei⁹ eccẽtricũ sub eclyptica directe supposituz qõ spacio. 365. dieruz ⁊ vniꝰ ꝑcit' quarta dẽpta cẽtesima ⁊ trigesima parte vnius hoꝛe. Annus vo in quattuoꝛ sequestrat' ptes tpa notatas. ver. ſ. estatẽ autũnuz ⁊ hyemẽ. Istoꝛ autem tẽpoꝛ triplex inuenit' distictio. Una qdẽ sensibilis ⁊ medicinalis magis penes effectus ĩ eis repertos data: ꝑmo scõa. Et est qz ver ꝓncipiuz extat frondendi arboꝛes: ⁊ q̃ niues de mõtibus cadũt: neq; multis tunc ꝓp. frigus egemus operimẽtis. neq; ꝓp euẽtatiõez paucis ⁊ autũn⁹ qdẽ est tps mutationis coloꝛis folioꝛ ⁊ ꝓncipiuz casus eoꝛ. In ipso ẽt fontes minoꝛant' ⁊ aqueduct⁹. Alia vo tpa duo sunt: estas ⁊ hyems. Quoꝛ estas est calida valde ĩ q̃ folia reddunt' ꝑfecta in cui⁹ incipiũt fine albari ⁊ fructuũ maturescãt plurimi: neq; pãnis egemus frigoze verũ depositiõe illoꝛ caloze. hyems vo est valde frigida huic opposita. Est ⁊ alia tẽpoꝛ distictio astrologica q̃ ẽt qnto ponit theoꝛice q̃ attendit iuxta ꝓcisum solis cursum ĩ zodiaco. Nã pagratiõe eius triũ signoꝛũ zodiaci vt arietis thauri ⁊ gemino ꝛ qõ spaciũ triũ cõputat' solariũ mẽsiuz vnũ cõstituẽs tps: ⁊ istoꝛ spacia sunt vere cocqualia. Incipit ãt ver nũc. iz. die marty. ⁊. i4. terminat' iuny. Deide sol ingredit' cancrũ: ⁊ pueniẽs vsq; ad finẽ virginis ꝛstituit aliud tps vt estatẽ: qõ. i6. terminãt' septẽbris: ⁊ tres sil'r solares ꝛsurgũt menses. Debinc libzã ingredit: ⁊ transiẽs per scorpionẽ in finẽ sagittary. qõ. i4. est decẽbris. Aliud ceu autũnus cõficitur tps menses sil'r hñs tres. Et deinde ingrediens capricoznũ per aquariũ in finẽ deueniens piscium die. iz. Marty a qua incipit: cãt hyemẽ tribus mensibus

consistentē. Ex omni itaq; solis reuolutione in significa annus consurgit ex quattuor tēporib⁹ z. iz. cōstās mensi/ bus. Tertia vero distinctio sumit penes ortū z occasum: quarūdā stellarū notarū insinuata in lib. de aere z aqua Arist. pbl. pma. z tertia aphoris. z theorice gnto expressa. Dicūt nāq; estatē initiari cū pleyades oriunt in may pnci pio: que sūt sex stelle ceteris celi aggregationes. nūc. 19. gra dus thauri tenētes. mediū vero estatis fit: cū canis maior existēs in ore canicule oritᵉ ante solē matutine: que ēt ma/ ior z lucidior stellis oīb⁹ fixis. nūc gnto ens cācri die. 20. nascēs iuly. Et tūc dies incipiūt caniculares dicti. fm illō qrte aphorismor. Sub cane z ante canē molestē sūt pur/ gationes: de qua diuisionū Boety libro. Est canis celeste sydus quod ad orionis pedē mozbidū micat. Autūn⁹ q̄s initiat cū oritᵉ arctur⁹: ante solē diluculo existēs in. 15. gra/ du libre. Ois quoq; hic ortᵉ est iliacus seu solaris. Est nāq; triplex ortus z occasus. Cosmicus seu mūdan⁹. Cronicus seu tpalis: z Iliacus: vt tradūt quidā astronomiçātes poe te. Principiū vo hyemis in occasu est pleyadū cronico: qō est circa nouēbris pncipiū. Deide est ver tps post hyemē reliquū. ¶ Et sciēdū q; ortᵉ syderū nō est cā pmutatiōis oīno aeris z tēpor: verū potius signū: imo sol est sicut to/ ta causa. vñ tertio creticor. Nō veri estati autūno z hye/ mi cā nisi ipse. Qō Ptolome⁹ in itroductorio ad artē speri cam nitit cōfirmare. Loadiuuāt tñ stelle in hoc fm earū cōiunctionē cū sole aut separatiōes. Cū enim sol eis cōiun/ gitur: aut ille sibi intēdit mutatio aeris ad caliditatē. Cuz vero separatio fit minorat. iuxta qntū theorice: z Joāni/ tium: qd autē sit vita. dria. zi. z. izz. notatū. Supponēdus est etiā tpa foze cōtēperata cōtempaliter: qz sibi cozrūdētia. Sic aūt sūt cū fm rōnē signa fuerint ptacta in astris ortu z occasu: z fuerint autūno frigide aque hyemsq; mode/ rata: z in fine nō valde tranglla. neq; supabūdans tēpus i frigidādo. Et i vere facte fuerit aq tēpate ac estate. Ita decēs est annū saniss̄imū eē. de aere enī z aq. tertia apho/ rismor cū alys. Silr z loca sufficiēter tēperata.

Propter secundum vero sciendū: q; q/ dam dixerūt: vitaz hyeme magis abbzeuiari: z estate mortē accipiētes ex de morte z vita duplicē foze. vnā ppter cōsūptionē humidi radicalis emergentē: alterā ex ipsius putrefactiōe. Qua/ rū pma iuxta Ar. nālis extat z dulcis: cū pncipio paulati/ ne pcedat intrinseco a caloze innato z humido radicali. scōa vo accidētalis violēta z amara: marcoze facta. Dicūt itaq; vitā hyeme magis abbzeuiari: cū mozs plus accele/ ret nālis. Quor est motiuū: qz illo tpe quo calor magis i/ mersus z ifixus est humido radicali: amplius ipsuz cōsu/ mit z vitā p ons abbzeuiat. id aūt fit hyeme: cuz imergat in humidū z frigiditate fortificet circūstātis. Fz illud ve/ teris. Uētres hyeme z vere calidissimi sunt nā. Cū aūt sic fuerit amplius cōsumet humidū. Et iō plures resolutio/ nes in ipsa est videre sensui occultas fm Ha. ibidē. Quod signo volūt ostēdere: qz cādela hyeme velocius cōburit q̄s estate: nisi calor fuerit dissolutiu⁹ aliter estatis. Qō di/ cunt ptingere: qz hyeme frigiditate aeris. flāma magis i/ pellit in mām cādele: nō potēs in alta ptendi resistēte cō/ tinētis frigiditate. Per oppositū vero in estate ꝛriū aiūt euenire: idcirco cōcludūt vitā hyeme mozti oppositā nā/ li amplius icurtari. In estate vo qz calor nālis dissolutiōe ibecillitatus est humores ipotens gubernare. Uitā mor/ ti oppositā violente ppter humoruz putrefactiones plus dicunt breuiari. humores enī cū debite a caloze nō regū/ tur putrefiūt. Ipsi nāq; nō putrescūt: nisi a regimine desti tuant nāe: de dry⁹ febriū. Dec aūt positio quātū ad pmā partē fortassis veritatē nō hz: vt q; vita hyeme abbzeuia/ tur magis mozti opposita nāli: imo estate plus z autūno: ceu tertio declarabit dicendor. Neq; ipsor motiuz est sufficiēs oīno: qz dato amplius humidi radicalis hyeme dissolui: tū ppter humidū nutribile: qō tūc generat copio sum: z maxime restaurationē huius ponentibus humidi: quo talis phibet dissolutio: vt apparet. iiz. lz tñ plus dis/ soluat q̄s in alio tpe: magis tñ restaurat. Et ideo videtur corpora viuētiora z fortiora vt ad multū reddi. Neq; ēt signuz eor cogit inductū: cū nō sit similitudo vera flāme fozinsece ad nostruz calidū itraneū. dria ptacta. Nā bui⁹ cōsumptio maior hyeme cādele. nō recōpensat aduenie/ te aliquo extrinseco: sicut dictū humidū radicale hyeme restaurari ifluēte. Qō autem aiunt estate mozte violenta vitam amplius abbzeuiari: veruz potest intellectum con tinere. Cōmentator vero quarto methauror. In hyeme festinat cozruptio que est per cōgelationē z desiccationez ppter victoriaz frigoris super illā rem: quādo destruitur calor naturalis ppter calorem extraneuz z propter id in/ firmitates hyemales sunt hȝ. Sed in estate putrefactio est magis q̄s in hyeme: z hoc est qz multum est de caloze in illo tempore extraneo propter calorem continētis. vn/ de predicta non festinat tunc cozruptio: sed accelerat cor/ ruptio siue putrefactio que est per dissolutionem z com/ bustionē. Unitur enī putrefactio que ē p humiditatē ex/ traneā z nō que p siccitatē extraneā. Et lz id itellectū ve/ ritatē habeat tamē nō dearticulat quesitū oīariā: annū fortassis in duas tantū separans partes.

Propter tertium vero sciendū: q; si quis vellet quesitum dcarti/ culare p oīa ptendere amplius: cuz naturarū z etatum quedā se habeāt bene aut male ad quedā tēpor z relic̄: aphoris. tertia. Colerici nāq; bñ se habēt in hyeme: male vero in estate: phlatici vo z mulieres econtra. Quantū tñ sufficit simplr ad psens dōm: q; tēpus in quo min⁹ abbze/ uiat vita est ver: cū in ipso humidū sit sufficiens z calido pportionatū. Similiter z calidū nō est imersum radica/ li vt in hyeme humido oīno: neq; dissolutū putrefactiōe obediens vt estate. Iccirco bene dictū est ver foze sanis/ simū z minime mozitiferū. Et vniuersaliter pbatur tēpo/ rum melius: cōplexionū pmo. qō etiā ostēdit complexio tpata ceteris longeuior. dria. zi. deinceps vero hyeme cō sequēter mors accelerat: cū in ipsa plurima sit ad frigidi/ tatē mutatio. Maxime aūt mutatiōes corpora dissoluūt z vitā abbzeuiant: p accidens tamen pbetur in pluribus calor densitate musculoz caloze interius viuificato. In frigidis vo ac siccis ac senio dissolutis aut quocūq; secus cōtingit. ¶ Adhuc vt tactū in ipsa multiplicat flegma i/ frigidans z extinguēs z suffocās. Assumunt etiā cibaria q̄s plurima z indigestibiliora. vñ calidū repati euenit nō parū. Sed cōtra id videt esse qō dicit pma pbl. vt ppter quid egrotāt magis estate: moziunt vo magis egrotātes hyeme. q; si hoc plus vita abbzeuiabit hyeme q̄s estate dōm q; estate vt ostēdet magis. Et soluēdū q; Ar. nō ite/ dit dicere q; plures contingat mozi simpliciter hyeme q̄s estate. Sed q; egritudinū hyemaliū plures sūt mortales q̄s egritudinū estiualiuz cū a causa fiant vehemētiozi. vñ hyeme ait necesse vehemēs pncipiū esse egritudinis. tale aūt cozruptiuū est ꝛsequēter. In mozbis enī minus pricli/ tatur egrotātes. Si enī cōparemus egritudines eius ad eas que hyemis vt estatis sunt. 30. hyemis vero. 7. ex. 30. quidem illius plures contingit mori: q̄s ex. 7. huius cum multum. 30. 7. excedant. Ex. 7. tamen hyemis plures pro portiōaliter accidit mozi: puta tres q̄s ex. 30. estatis quia sex nisi egritudo fuerit pestilenta plurimos afficiēs. Ita q; vita magis estate breuiabitur z autumno. Propter quod deinceps sciendum q; vita potest dupliciter incurta/ ri. Aut rōne cārum ab illo tpe emergentiū ipsi ppriarum

vel ab alys contingētiū temporibus. Si primo quidem modo estas ceteris vitā amplius breuiat. scdo vo autūn⁹. Qō mōstrat: qz tūc qñ qualitates vigēt efficaciores intēsiores facte: magis accurtat vita cū ea tēperamēto consistat. Id autē accidit estate. nā in ipsa viget caliditas pluri muz qualitatū efficacissima omniū: z siccitas passiuaruz. Est nāq; lima calozis z exacutio. Neq; est q̄ ita caliduz nostrū a resolutiōe defendat caliditatis estatl: ceu acciēte ōfendit z fortificat hyemis frigiditate: ppter qō frigiditas z si sit nāe inimica z mortificatiua: reddet tñ acciden taliter amica z viuificatiua. Caliditas aūt excedēs ipzohibita reddit inimica. ¶ Rursus. estate prauia celebrat digestio: iuxta illud veteris ptactū. Estate z autūno cibos grauissime ferūt: z humores nāe odiosi vt colerici adusti z ad putredinē horribilitate parati multiplicant: pozi aperiunt: humidū euaporat radicale: ac calor dissoluit natu re. Qō ostendit. qa appetit⁹ debilitat: corpus graciliat: egritudinesq; molestiores tpis hōgeneitate magis emergūt. Cui⁹ ēt signū: qz i regionib⁹ calidis estati ꝓportionatis vita inuenit breuiari. Nam in terra nigroz seniū aduenit in. 30. annis. Ex qb⁹ iferē de se foze ceteris tēpozum estatē vite abbreuiatiuā maxime. autūn[illegible]
sed magis rōne causarū ex alys cōsurge[illegible]
est vite vtriusq; breuiatiuus· cū ve[illegible]
Et ideo pbl. ꝑma. Autūn⁹ [illegible]
egrotam⁹ calido i frigid at[illegible]
inimica pozos iueniat apto[illegible]
pozis petere. nā pozi claudi ic[illegible]
Amplius nā eius extat vire cō[illegible]
nas z multimodas nō tole[illegible]
tiā dissolnāt armonicā. ad c[illegible]
aphorismis silitudinē est cōsti[illegible]
frequēs in autūno mutatio ad h[illegible]
ditatē ppter aeris subtilitatē ex eita[illegible]
risimoz. z ꝑmo scda. noctes eni z matutinalia iuz frigide. meridionalia vero z amplius nōalia calida ꝛ. A. Adhuc mās recipit incineratas ab estate: ac eas sub pozoz cōseruans cōstrictiōe initiatiua. Est nāq; iuxta. A. nutritoz reliquiarū egritudinū estatis. Sūt z egritudines eius q̄plurimū acutissime ac mortalissime. aphoz. tertia. Que tñ si ad hyemē accedāt remolliunt humoze: z dissoluunt calore fortificato. Taleq; mās sunt egritudinuz z breuitatis vite causa. Rursus: in quo tēpoze inceditur sub sole multuz calido: z in nocte peruenit ad frigus subito: comedit etiā fructū multitudo humoz⁹ corruptiua: z vtus est debilis: z que taliū vita breuiat ꝑ amplius. hec aūt vt dicunt eueniūt in autūno. ¶ Propter qō ceteris vite magis ē tēpozib⁹ icurtatiuus. Qō z si cōferat parū est paucis z per aliud. Ad sūmū itaq; ver minime vitā breuiat: minus vo hyems: plus p se estas: q̄plurimū vo autūnus p aliud tñ maxime. vñ experientia nos docet plures autūno q̄ alys tēpozib⁹ decedere. ¶ Sz circa ꝓdicta dubitat: cū tēpus sit quedā mēsura motus fm ꝑius z posterius numerata per animā. sitq; in genere quātitatl: a qua nō q̄uenit alteratio z silr imutatio nulla: cū mathematica quātitatib⁹ careat sensibilibus. tertio apparēs metaphysice. ¶ Dōm q̄ tēpus potest dupliciter considerari: vel fm se ꝑut tactuz: z ita eo in vita: z vniuersaliter in nullo fit imutatio. vel rōne quātitatis sensibilis eidem adiūcte: z sic ipso fit ꝑmutatio. per se eni ita causa corruptiōis est tēpus. physicoz quarto. vnde aphorismoz tertia. Appellationes horaruz non sunt cause morborum: sed complexiones. Quare primo secunda. Debes scire q̄ effectus mutationuz temporum non sunt propter causam temporis: sed propterea q̄ cum eo mutata qualitas magnā efficit operationē in mutationibus dispositionum.

Propter quartum ad primū dicendū: q̄ ly plures egritudines accidāt vere: nō tamen earū plurime sūt mortales: ceu in autūno cū de se sint sanguinee. sit etiā virtus tūc fortis. Neq; silr id per se ineſt veri: sed magis ꝑ aliud: qz i eo virtute roborata z pozis īcipiētibus aperiri nā volēs materias extra ꝓpulsare quādoq; succūbit: velut cuz quis de se maiora presumit. ¶ Ad aliud dōm q̄ ly ver morbos adducat: pauciores tamē q̄ autūnus vt Ar. subiungit. Et qd etiā sit dōm apparuit. ¶ Ad aliud dōm: q̄ calidū nature humane z humidū: z veris temperamētū in caliditate z humiditate nō sunt se inuicē exacuētia: z ad furiā incitātia: cū sint silia in specie z natura se potius ꝓseruantia. nō autē vt que in genere corruptiua. ¶ Ad aliud estatis dicēdū: q̄ ly in estate humida exalent putrefieri parata: porozū raritate ac calidi attractiōe forinseci: plus tñ exalat z resoluit spūs iuuatiui. vz. z sanguinis que vite sunt fulcimenta. Silr virtus debilitat vt nō valeat perfecte depellere. Qz si quibus confert: vniuersali⁹ tamē vt quesitum scisitat obest. ¶ Ad aliud dicenduz: q̄ iste accessus z recessus: proprie causa est generationis z corruptionis animaliū ex putredine productoruz. Aut estate intantuz accedit z nobiscū morat̄: vt eius iflāmatione aeris superflua dissolutionis vtutis sit causa. Temperatis eniz vita seruat: z nō supfluis. hoc aūt solum euenit qz in materiā sit extraneā: cuz de se vite fons existat. ¶ Ad aliud au[illegible]
ni dōm q̄ ipsuz nō est tps tēperatū pfecte. ¶ Propter
sciendū q̄ aliqd dupliciter est tēperatū. Aut qz in ipso
frangunt z alterant in adinuicē tempamentuz cōsti[illegible]
entia: z tale veris est tempamentū: qō ostendunt ptes
dici naturalis ꝓportionalis sibi satis in qualitatibus corum⁹ētes. Aut q̄ nō sint vna cōfracta z cōmixta: sz poti⁹ parū remissa sibi sūt iuxpōsita: z tale dici pōt autūni impfecte tēperamētuz in caliditate z frigiditate. qō īdicat dispositio diei priozi opposita. vñ z si dicat aliqualiter in actiuis tēperatus q̄litatibus: qz nō calidus vt estas neq; frigidus sicut hyems. est tñ in passiuis distēperatus valde: vt in siccitatē lapsus intēsam. ¶ Propter qō Auer. īpugnat opinātes: q̄ cōplō autūni sit q̄si in veris tēperātia: eo q̄ sit media iter estatē z hyemē. dña. 66. vbi etiā ad confirmationē qd dōm videbit. ¶ Ad aliud dōm vt iam apparuit: q̄ quātū est rōne qualitatū excessus: non multū esse autūnus breuiationis ceu estas aut hyems. Uerū ꝓpter repentinū z crebrū ipsarū cursuz: z ppter alia que sibi insunt alioz tēpoz denotata: ob ipsi⁹ substātie aptitudinis susceptionē. ¶ Ad aliud dōm q̄ autūnus quosdā iuuat vt dissolutos raritate pozoz estate cū in eo pozi īcipiant ꝓstringi: z humectatos supflue nō hītes corruptiōi paratos hu. paucis tñ cōfert respectu istoz qb⁹ nocet. ¶ Ad aliud dōm q̄ talis cōstitutio sic p accidēs operat caliduz z cōpositionē fortificādo corporis interi⁹ breui vigēs tēpore. Si eni plurimū duraret id qō autūnus z peius operaret sicut ex nocumētis ipsi⁹ īductis. tertia aphoz. apparet. ¶ Ad aliud hyemis dōz q̄ q̄litas nō ieſt sibi pemptiua: cū fuerit tpalr reddita. Uel q̄ hoc p accidens calozis fortitudinē opat in plīb⁹ fm illō. Uētres hyeme. ¶ Ad aliud etiaz apparuit. ¶ Rōnes silr alterius partis procedūt i hyeme ac alys suo mō itellecte. Dña. CXVI.

Quod corpori lapso debeatur preseruatio: z nō conseruatio seu regimē per ꝓrium z nō simile vī. Quod aūt per sile in corpore optie cōpositiōis oēs cōueniunt: qñ si corpus hominis sit certitudinaliter mediū cōplone: ꝓseruabitur ab alimēto medio cōplone in ꝑsenti cōsistentia. Si

vero aliqs calidius:aut frigidius:aut siccius:aut humidius:huic medios ꝓplexiõe cibos ⁊ potus male quis dabit. ꝓmutari enī oꝫ vnūqǭq taliū cozpoꝝ ad cõtrariū inq̄tū distat a media certitudinaliter cõplone. Si enī cozp⁹ distauerit a bene cõplexionata ⁊ media cõplexiõe ad frig⁹ trib⁹ numeris. Et sil'r de humido ⁊ sicco. alimẽtoꝝ ꝑmo. ca.3.oꝫ esse calidius tẽpato trib⁹ numeris. ¶ Amplius in fine terty cozũdẽ idonea ad comedẽdũ cõseruãtiu⁹ sine querela nãlẽ cõplexionẽ aialiu⁹ quecũq̄ naturis ipsoꝝ sunt sil'ia. habẽtiu⁹ aũt a ꝓncipio ꝓtuã: aut acquirẽtibus nõ vsus simiuꝝ ipsis: sed qui ꝺꝛoꝝ vtilis. a similibus. n. cõseruanť que ꝑm nãm sine querela habẽtia: sꝫ a ꝺꝛys ad cõueniẽtẽ dispõnẽ ducanť que ꝓtaue sunt cõplexionata. Jd idem sonat sermo fine octaui. de inge. ⁊ aphoꝛis. ꝑma. ¶ Ampli⁹. simile additũ simili facit ipsuꝫ furere in augmentũ furitiuũ iducẽdo. Tale etiã tali additũ magis tale reddit. tertio thopicoꝝ. Que autẽ sic opantur in lapsuꝫ cadere faciũt ampliozẽ. ¶ Rursus. ꝑ ispirationẽ ⁊ respirationẽ coꝛ ifrigidať: ⁊ totũ cozpus. ꝺꝛia. 81. q̄ quidẽ cozpori est ipꝛoꝑtionata calido. Aer etiã qui nos circũdat: valde frigidus est inati spũs cõparatiõe. ꝑmo scõa. ita saltem respectu aeris sic imutãtis nõ poterit regimẽ fieri ꝑ simile. ¶ Adhuc vnicuiq̄ elemẽtoꝝ inest q̄litas ꝑdominans ꝺꝛia. iz. quã oꝫ ꝺꝛys in mixto etiã ne itẽdať gubernari: ⁊ sic lapsus itẽsioꝛ reddať. ¶ Jtidẽ. qõ cozpori administratur lapso: aut erit in minoꝛi eo excessu caliditatis vel friditatis: ⁊ sic in eodem nõ seruat lapsui nõ ꝓpõderãs. Ai maioꝛi ⁊ tunc ipsuꝫ augmẽtabit: vel inequali: ⁊ ita nõ actio neq̄ passio: cũ sit simile. Res ãt a suo nõ patiť sin ꝑble. 8. ⁊ si nõ patiť nõ agit. Omne nãq̄ agens physice patiť ⁊ ecõtra. qõ aũt tale conseruare nõ poterit: cũ actio q̄dã sit ꝺꝛseruatio. Nõ itaq̄ ꝑ sile cozpi lapso erit ꝺꝛuatio.

Huius autẽ oppositum in tegni lib.3⁹ Quãdo ꝺꝛseruare voluerit quis cozpis crasim q̄lẽ accepit: silia silibus afferat. Calidioza enī cozpa calidiozibus egẽt adiutoꝛys: frigidioza frigidiozib⁹: humidioza humidiozibus: sicciori bus siccioza: ⁊ in cõpositis sil'r suo mõ. ¶ Rursus. nãlia vt dictũ ꝺꝛseruanť per similia. Cozpus aũt lapsuꝫ est nãle: cũ ipsuꝫ positũ sit sub latitudine sanitat⁹ in tegni. Palin. appetit⁹ nãlis ozdinať ad cõseruationẽ alimẽto. Sed hic in his que sunt nã cõcupiscit silia. Jnnãlis aũt dissimilia. in tegni. Similiaq̄ sunt de ꝗbus quesitũ. ¶ Adhuc cozp⁹ egrũ nũc docet silibus cõseruari. ꝺꝛia. 174. Multo itaq̄ magis lapsuꝫ. Cõseruatio igit' huic cozpoꝛi debeť ⁊ per simile. ¶ Adhuc ab eo qõ est sile in spẽ ⁊ inã res nõ patitur ꝑmo scõa. cũ ois passio sit a ꝯrario. Sꝫ calidũ in ꝑmo gradu cũ calido in eodẽ ꝓprie ꝑm equalẽ mansionẽ simile in specie ac nã existit. Qõ aũt passionẽ nõ ifert: neq̄ actionẽ neq̄ tandẽ cõseruationẽ. Qõ ostẽdit duoꝝ cozpoꝝ equaliter calidoꝝ inadinuicẽ applicatio. ꝙ̃q̄ enī quãtitas augmenteť: q̄litas tñ ꝑmanet gradualis.

Propter primuꝫ vero sciendũ q̄ cozp⁹ lapsum est triplex. parum vꝫ. ⁊ mediocriter: ⁊ multũ. parũ quidẽ sanũ lapsuꝫ: multũ vo simpl'r egrũ: mediũ quoq̄ neutrũ appellať: hoꝝ demũ vnũquodq̄ latitudinẽ habet grãdẽ. vñ in tegni. Toti⁹ sanitatis latitudo in tres diuidit partes: habẽtes ⁊ ipsas latitudinẽ q̄s multã. Unũquodq̄ eteni triũ in magis sequestrať ⁊ minus ⁊ mediũ. Que quidẽ cozpoꝛa duobus extremis iterposita terminis discernunť. Optima quidẽ cõpositiõe simpl'r ⁊ vt nunc simpliciter: ⁊ nũc facta egritudine Et hec quidẽ ceu media sunt: siq̄ eozũ regimẽ mediũ eẽ oꝑtet. vnde optime cõpositioni ꝓpinquioꝛa magis eius participabunt regimine: passiue vero secedẽt omnifariã. Quod autẽ hoꝝ mediũ regimine indiget mediocri. Conseruatio quoq̄ ad ꝓsens dupliciter accipiť. Uno quidẽ modo speciali ꝓut cozpoꝛe debeť soluꝫ sano per optime: que etiaꝫ cõseruatio existit omnis per simile omnifariaꝫ. Sumit ⁊ cõseruatio generaliter siue cõseruãdo ad melioꝛem cozpus deducať crasim: seu seruet ex ꝓncipio ꝓexistens. Et sic sub cõseruatiõe regimẽ cõtineť ꝓmutatiuũ. ĩ tegni. Ubi Paly. Rem noĩe sui generis noĩamus. hec. n. ꝺꝛseruatio idẽ videť qõ sanitatis regimẽtũ gen⁹ exñs conseruatiui regiminis ⁊ permutatiui. Simile siquidẽ dupliciter accipiť. Quoddã nãq̄ vere simile dicit: put in genere locať q̄litatis. ꝓpriũ nãq̄ eius ꝑm ipsaꝫ simile qd aut dissimile dici: sicut ꝑm quãtitatẽ equale ⁊ inequale: scõm vero substãtiã itideꝫ ⁊ diuersuꝫ. vñ Boetius thopicoꝝ. ⁊. Similitudo rerũ est differẽtiũ eadẽ qualitas. gnto etiaꝫ metaphysice duo modi similitudinis tanguntť. Similia enim dicunť que idem passa ⁊ plura idem passa: vt si plura ꝺburunť: aut diuersa: ccu siquis cedatur: alter vero incarceretur. Et quoꝝ qualitas est vna vt albedo ⁊ lucidi[illegible]tas in niue ⁊ glacie. Est ⁊ alius modus ꝑm quodcũq̄ alterari contingit contrariozuꝫ hozuꝫ: quod plura habet aut magis ꝓpria huic est simile: vt apparet in medys cõtrariozum ad extrema: quod est simile in genere. Sumitur ⁊ [illegible] cõiter ꝓ similitudine in substãtia. Cuius [illegible] perimento cognoscit' solo: qua sil'itudine [illegible] uilari: equis vo ozdeum vl' auena: [illegible] glandes. Unaquecq̄ enī species fe[illegible] ile in subꝛstantia determinatũ: qõ [illegible] ꝺꝛstozys aialium apparet. hõ tñ [illegible] alimẽta sibi venenũ existũt: vt [illegible] alis ellus. que similitudo non [illegible] im in indiuiduis attenditur. [illegible] cõplexio hoꝛis cibũ hz cõueniẽ[illegible] tertia. Jn alimẽto enī ad cozpus est [illegible] qualitiua ⁊ substantialis. cõplexionũ tertio: de re. ia. sexto. ⁊ de inge. sa. octauo. Nec aũt ꝑdicamentalis nõ extat subꝛ cõtra accidens sepata: sed magis natura quedã ⁊ ꝓprietas ex supioꝛi virtute specifica vnicuiq̄ aialium speciei: imo etiã indiuiduo attributa. Quo etiã simpliciũ modo scribitur pharmacũ bu. sibi. ꝓpriũ euellere: similitudine in substantia reperta. i. forma seu virtute specifica. Attendẽdum etiã q̄ omnis similitudo hic dicta potentialis existit: non autem actualis. Nullus enim cibus debet dici tempatus homini nisi caro humana vel remote nisi carnes pulline. Terre nascentia nãq̄ cum calozem non habeant actu: gnto collz. minime sunt hominis complexiõi similia calide actu existenti. Quid autem sit ꝺꝛium ꝺꝛia ostenditur. 153.

Propter secundum sciẽdũ qdẽ: q̄ Ga. gnto ⁊ sexto de re. sa. ptractãs hunc sermonez vt apparet sil'r ex tegni ait: q̄ cozpoꝛ quedã sunt lapsa in cõplexione: alia in ꝓstructione. nõnulla vero in cõi natura: quoꝝ oĩum conatur regionem scribere. Lapsoꝝ quoq̄ in cõplexione quedã vnifoꝛmiter sunt lapsa: in ꝗbus vna ẽ ꝑ totũ ꝓportionaliter cõpl'o. Alia vo his opposita: vt cuꝫ caput declinat ad caliditatẽ: epar ad siccitatẽ: ⁊ venter ad humiditatẽ supfluã ⁊c. taliũ. coꝛ. n. cõnãlem nõ seruãt compl'onez q̄ a sanitate sunt cozpoꝛa remotioꝛa. difficilis etiam regiminis valde: cũ vnũquodq̄ ꝓpria egeat administratione regitiua. Cozpoꝝ sigdem i complexione vnifoꝛmiter lapsoꝝ totaliter: quedã in qualitatib⁹ lapsa sunt actiuis: alia vo in passiuis. Adhuc ⁊ regimen duplex adhibetur cozpoꝛibus. vnum quidem conseruatiuũ per simile quod quidẽ securius administrať ciuiles gerenti actus: ⁊ multis familiaribus occupatiõibus impedito. Est ⁊ aliud permutatiuũ alteratione ad melius lapsuꝫ deductiuũ quo regi

habēt corpora libera ociosa ciuilibus actibus ⁊ familiaribus minime ipedita. q̄re gnto ciusdē. Quecūq; distēperātia adhuc sunt sub sanitatis latitudine volēs corrigere ꝺrys dictabis. Oō ad multū efficit nō occupatis: oppositis vo entib⁹ per similia ministrabis: ⁊ maxime q̄n ita fuerit assueti. Sz hoz alterū accidit magis vtiq; nā idocte: non eligētibus nobis similia. nāles enī distēperantie appetūt ipsa in tegni. vñ ꝑ tertia. Uolūtate reducēdi cōplexiones malas ad eq̄litatē posſūt pficere ociosi q suas domuerūt aīas ſm plīrā tolerātiā in tpe quo ordināte ad eq̄litatez redeāt. Ipsos nāq; absq; ordine regere ꝓducet coz corpa ad egritudinē. Debēt nāq; paulatine ad melius ex multo studio trāsferri. Nō enī ꝑcipites trāsmutatiōes sustinent nāe. Doc etenī regimē pleniozi diligentia ⁊ fideliozi eget ꝓozi. ꝑmo etiā practice. Dis gdē antemissis sciēdū: ꝑpria cibaria humida esse humidis: sicca vo siccis naturis. Nutritio nāq; est pfecta eius qō nutrit: ei qō nutrit corpozi assimilatio. ꝺria. 30. Citius autē assimilat sicca gdē siccis: humida vo humidis. Jn habētib⁹ maxime crasim vniformiter ꝓ oē lapsuz. Quātūcūq; enī ꝑpus fuerit alimētū tā to nutribilius efficit: eo q̄ habētia symbolū facili⁹ transmutant. ꝑ de ge. ⁊ coz. ⁊ ꝑmo scōa. Facilioz ē in genere ꝓportionali trāsmutatio. vñ aphoz. scōa. Singulū a silib⁹ crasis citi⁹ alterat. ꝑpter esse factū qō trāsmutat simili⁹ ei qō trāsmutat: cū pauca ſterueniat iter ipsa distātia. Si nāq; ꝓlones siccas aut humidas volueris subalterare ad melius deducēdo alimēta eius ꝺria sūt cōgrua. sz in la psu ad caliditatē ⁊ frigiditatē ꝺrioꝝ semꝑ adiuenit administratio: q̄ efficacissime sed opatiſſime sūt q̄litatū. Et ꝛō facilius a silib⁹ alimētis regulate in morbidā corpulēti spositionē deducūt. Oō equidē siccitas ⁊ humiditas ꝺrie tates debiliozes minime operant: ſ int oēi passiue. Oō ⁊ docēt etates his effecte diutius īmozātes. a ꝑma etenī generatione vsq; ad iuuētutē humiditas ꝑdurat. Ipsa nāq; fere supflua ⁊ calor pene tēperatus. ꝑmo ꝑma. ꝺebinc in antea. ⁊ maxime in senio gdē ꝑmanet siccitas: cū ꝓlo senioꝝ nō sit humida sicut id dicentes scōo refellunt ꝓlonus. Est itaq; vt ad vnū sit dicere ſnia Ha. coz pori lapso in q̄litatib⁹ actiuis familiarib⁹ occupationib⁹ ipedito nō valenti regimine vti ꝑmutatiuo ad melius reductiuo: expedit vt regat cōseruatiuo. 8° etiā de ige. lz enī transferre ad melius simplr sit vtilius: nō tñ q̄n egrotat: cū tūc expedit ꝑexistētē ꝓplexionē seruare: ceu inimica aggressus nō est armis ipreparatis omissis coz ꝑparationi itendere: imo illis se tueri: ne succūbat insidiatozi. Jn corporibus q̄z lapsis ad caliditatē ⁊ frigiditatē negat Ha. regimē ꝓseruatiuū quātūcūq; sint familiarib⁹ occupatiōib⁹ ipediti detenta. Et breuiter oia lapsa ꝑter qō puerile solū. Est enim fere tēperatum: ꝑpterea q ꝛ humiditate sopit: gubernāt Haliabbas: Jsaac: ⁊ Al. cū Ha. alicubi regimine ꝑmutatiuo: ⁊ nō ꝓseruatiuo. Et sic apparet Ha. foze coactū quodāmodo passiuas etiā cōplexiōes ꝓ silia gubernare: cuz non possent absq; piculo occupate vti ꝑmutatiuo. Sic itaq; cū theozice scōo. Lōcidūt vt excessus gs in passiuis. ⁊ ciuiliū actuū occupatus maxime regēdus silibus. q̄n aūt cōcurrūt opposita reducēdus ꝺrys potissime. Amplius elemētoz ꝑmo cū corpus duplici supponat trāsmutationi. vni gdē alteratiōe ꝺriarū q̄litatū causate in elemētis inuentarū: alteri effluxione īducte calore humidū depascēte radicale. Dis gdē opus fuit resistere ꝑme gdē qualitate ꝺria subalterādo. scōe vo replēdo qō euacuatū est p similе qō nutritiōe pficit. Est enī nutrire vt tactū corporibus ex aliqua suba silī depditā ꝑus restaurare. Haly. q̄z hāc excitās dubitationē dicit sermonē g in arte. i. in libro tegni reperit ꝺriari sermoni eius in alys libris. Scripsit nāq; in libro re. sa. q̄ calidioza corpoꝝ regimine indigēt frigidioꝝi: ⁊ in reliquis silr cōplexionū. ⁊ ideo sermonē situm obscurauit: nō distinguēdo inter regimē cōseruatiuū ⁊ ꝑmutatiuū. Respondenscz ingt. Ego dico q̄ Ha. nō fuit oblitus sermonis sui: neq; cōtrarietatē induxit. Nō enī intellexit per regimē cōseruatiuū hic nisi vt cōplexiones habēti calidā cibi exhibeant qui eius cōplexionē calidā cōseruēt vt simplr regimine gubernet. qō remanere cōplexionē ea. faciat in eo ſm dispositionē suaz absq; additiōe ⁊ ꝺiminutiōe. Si vo voluerit ꝑmutare ipsi⁹ ad eq̄litatē ꝓlonē: tūc addat in frigoze illud q̄ regat donec eius minuat caliditas intantū vt eq̄litas supueniat. Cui⁹ quidem rei exemplū tribuit: ponēs corpus aliquod duobus gradibus ab equalitate separatū ad caliditatez tendens conseruari regimine in frigidatiuo in gradu ꝑmo: permutari vero ad equalitatē regimine opposito vt scōo in frigidante gradu. Ex quo quidē apparet q̄ regimen cōseruatiuum vt frigidū in ꝑmo gradu est calidū relatione frigidi in secūdo regiminis. ſ. permutatiui. Minus nāq; frigidū relatione maiozis frigidi calidū iudicatur: ⁊ sic frigiduz primi gradus sile reputabit calido scōi cōparatione frigidi in secūdo. Ad hunc etiā locū intelligendū nos inuitat: dicens ipsuz foze prauuz: ⁊ euz homines ignozare cū plures Ha. estimātes ꝓtrarietatē colligere. Cuius gdē dictuz dupl⁹ vī deteſtanduz. Primo gdem eo q̄ Ha. mentē cōmentat nō recte. Ille nāq; pfecte iudicat expositor: qui mentē iuste iterpretat dicentis siue verū dicat aut falsū pnosticoz ꝑmo. Deprauabit itaq; ipsi⁹ interpretatio cuz mentem nō explicet Ha. Uult nāq; regimē cōseruatiuū ꝑ simile corporis lapsi regimēto corpis optime cōplexionis cōpare. Ut apparet cū dicit. Si vo ſm aliq̄d ab optima ⁊c. Et demū subiūgit. Seruātes vo eius crasim tantū ꝑmutant ab eucrata nā cause: quātum ⁊ corporis totius crasis ab illa pfecta ꝑmutat. Et subdit: q̄ calidioꝛē ⁊ siciozē crasim nō calide ⁊ sicce diete faciūt eucratā pfecte: sed que trī eucrata crasi: ⁊ frigidiozes ⁊ humidiozes quātum nā calidioz ⁊ ſsicciozz. Nō enī regimē ꝓseruatiuū regimini intēdit ꝑmutatiuo ꝓparare: ceu falso ꝓponit sibi hō cōmentatio. Falsificat itidē cū regimē cōseruatiuū ⁊ ꝑmutatiuū confrangat: ⁊ in codē oino ꝓfundat. Cuius falsitas tertio monstrat pharmacoz. Si enim egritudo vehemētiozis caliditatis q̄z medicine fuerit cōplexio: medicine ꝓsiles illi cam ꝓseruant. Et ſm dispōnem remanere faciūt suā. Et medicine que sunt calidiozes illa in calididitatē addunt eius. Sed medicine frigidiozes vel min⁹ calide ipsa ex caliditate diminuūt illius: nō tñ sanatione sanant cōpleta. Jta ergo ⁊ in rebus erit nō nālibus q̄ earum administratio in ꝑmo gradu frigiditatis nō conseruabit lapsum in scōo caliditatis gradu: imo minuet ex ei⁹ caliditate lz equalitatē nō adducat oino. Sic itaq; huius interpretatio neq; intellectū explicat Ha. neq; regimē ēt bene accipit ꝓseruatiuū regimē ⁊ ꝑmutatiuū cōfundēdo vtrūq; q̄q̄ vtilitatē posſit pstare i opere. Auer. vo denuo collz sexto: cuius fuit ingsitio cū parētū suoz ⁊ tradictiōe noui qd adiūgere de hoc taliter. Dico q̄ iste cōplexiones egrediunt a tēpamēto ad vnā extremitatē ꝓxime reddūtur parti vt adducāt egritudines ex genere illi⁹ cōplonis ad quā est lapsus. Oō accidit cū eis supuenerit causa aliqua extrinseca que aptitudine reperta in ipsis est inuenta. Et ideo dico q̄ coz regimē per simile fieri non debet ex toto cū hō complexiones non permaneāt vno modo: imo sint mobiles versus cōplexionem habitudinalem. Quaꝓpter in regimento suoz ciboz oportet aliqd cōtrariū ꝓplexionibus ipsoz apponere: vt timoz occasionū tollatur extrinsecarū. Ex pte nanq; complexionis solum nō esset timendū vti silibus in toto. ⁊ hec ē intētio illoz qui sniam istam seruant: q̄uis eam nō declarēt ex toto.

Sed qs dicet hūc vtrūq; tūc regimē in vnū cōfrangere. Quidā vero nostroꝝ dixerūt sile duplex fore: potētia. s. z actu: z ꝓiū sil'. Est nāq; qdā calidū z aliud frigidū potētia z actu. Et ex hoc dicūt corpa cōseruari ꝑ ꝓia qdē actu similia tamē in potētia: vt calidiora per calida in potētia. Postq; aūt in corpe calidiori obuiauerint nāli fiūt calida in actu: velut lactuca portulaca z silia: que in ꝓncipio sūt frigida: z ideo alterāt vltimo quoq; similia: z iō ꝓseruant Qd quidē dicere sentētie aduersaf Ha. z aliꝝ dicētiū talia fm virtutē siue p se aut essentialiter z nō opposite bis eligere. Adhuc id non est regimen conseruatiuū sed permutatiuuz magis aut curatiuum.

Propter tertiuz quidē sciendū: q corpus aīalis triplici existit permutationi z corruptioni suppositū. Uni quidē q ex ꝓxieta te q̄litatū elemētoꝝ inuicē agētiū z patiētiū cōsurgit. In omni nāq; mixto vnā q̄litatē oz alys dñari: vt dria tactū .is. Aliogn nō euenit z actio neq; passio: ꝓpter qō cōplexio negata est pōderis oifariā. Estq; aly subiectū ex actione caloris innati ꝓsurgēti in hūido radicali. Ex tali nāq; actiōe humidi cōsūptione facta corpus cōtinue a gnātiōe vsq; ad mortē infrigidaf z desiccaf. ex qua etiā ꝓsurgunt etates varys q̄litatib⁹ affecte: ita tñ vt ꝓtingat semetipsū p accidēs extinguere ac suffocare. dria. 3. Est z tertia imutatio cōsurgēs ex reb⁹ corpi occurrētib⁹ sex necessario extrinsecus z deint⁹ alterātib⁹: inter quas aer cū eius adiacentys ꝓncipalioꝝ existit causarū vna corpus cōtinue resolutione desiccās quātūcūq; fuerit humiditate cōmixt⁹ dria ꝓinducta: sicut z nutrimēta occurrēta cū alys reb⁹: que q corpi suba z q̄litate sūt opposita lz transmutenf z patianf ab eodē id versa vice passionē sustinet ab eisdez: cū inter hec actio cōcidat physica cōuersiua: vt z tādē corpus reddaf ipuruz z aquaticū oīno: ccu vinū adeo aqua debilitatū: vt pmutationē eius facere nō valeat. dria. iiz. apparet: cū cetu medicoꝝ sane audito. Et iō ī tegni. z ꝑ de re. sa. ingt hꝫ triplicē tāgēs imutationē si corp⁹ fozet ipassibile ipmutabile z semp maneret optima cōplexio nihil ādigeret cōsistēte ipsuz arte. At q pmutaf corrūpif z cōuertif nō seruās quā ex ꝓncipio habuit cōsistētiā eget ꝓcuratiōe. q̄re harū pmutationū triū ꝓcuratio taliter crit. Prime qdē ꝑ ꝓiū semp vt refrenef excessius z ꝑparatio q̄litatis elemēti ꝑdominātis qō medicina aut cibo pficitur medicinali q̄litate tñ magis. ꝑ cuidēs elemētoꝝ. Secūde fiet ꝑuisio p sile p cibū. s. z potū maxīe qō depdituz fuerat restaurātes. Et q id calidū fuit z humidū qō apparet ex eo q corpus cōtinue dictū est infrigidari z exiccari ꝓpter cōsūptionē humidi radicalis a calido inato ꝓseruabif p calidū ꝓsile atq; humidū: cōmēsuratū tñ: ne putredie supueniēte ex calido causata z humido febres potissime z alios ādicat putredinis morbos. Doc etiā mō silitudinis vtplurimū tertia ꝓhibef corpis pmutatio: cuz aer q̄tūcūq; humidus exiccet cōtinue ac ifrigidet z nutrimēta sil' cū alys ꝓp ꝓximitatē quā habēt cū corpe saltē in ꝓncipio cū nutriēs cū sui totalitate nō similatū cōuertaf in corp⁹: imo in eo plurime supfluitates. humide serose ac fumose repiunf. aphoris. tertia. que digestiōe q̄tū sit possibile nāe depellunf a corpe. Ut igit sit in pte dicere: lz nā idocte silia peligat. 5° de re. sa. cū hic sit nālis distēperātia magl tñ administrādū est eidē regimē ad melius reducti uz q̄ p silia cōseruatiuū: qō fulcif: eo q q̄litas seu quātitas elemēti ꝑdominātis in eo ꝑparate sūt qdā inclinatione lapsuz intēsiorē z egritudines adducere. Adhuc quia medicus nō pōt silia cōtinue administrare in termino ēt lato cū excessus discrasiarū non sit cognitus diffinite apparens. de inge. 3. Neq; etiā sile qō ei oz applicari. In cuius quidē applicatione in excedēdo maxime posset error cōtingere lapsuz nō parū intēdēs. Et ꝑcipue cū nullū extet corpus qō iterdū nō fortuitis z ī opinat⁹ subuciaf casibus. aphoris. z. Et ideo ꝑcipif trāsmutationi ad nō cōsueta fieri: vt oīa paulatiz reddanf cōsueta. ¶ Sed ꝫ. plura corpa sūt in vite q̄stu occupata: cū nā multipl' sit ancilla dictūq; per Ha. talia potius filibus cōseruari. ¶ Dōm q hꝫ cōseruatio oz esse cū alteratione tam modica vt ꝑseruetur corpus a lapsu cōsimilis q̄litatis z non alteret amplius reductione in optimū vt intendit Ha.

Propter quartum quidem sciendū q lz vtriusq; partis inducta suis vys ꝓcedāt eclypsata: gratia tū pfectioris didascalie ad ipsa breuiter dicatur. ¶ Ad ꝓmū igitur dicendū q sermones Ha. cū sonent corpus lapsus p cōtraria regi grādioꝝ seu mediū tangunt nō autez paruuz. Aut de corpore sunt ocioso vacanti regimini sanitatis soluz de quo dictū est melius fore p cōtraria gubernare. ¶ Ad aliud dicendū q illud est verū de simili in genere vt caliduz in tertio gradu vel ārto calido additū in ꝓmo cū sub hꝫ lata silitudine ꝫietas subsit etiā nō parua. Nō aūt vificaf de sili qō est in spē z nā q̄le qdē est frigidū z ca. in ꝓma māsione secūdi gradus cuz frigido z calido in equali mansione sicut colligit ex ꝓmo scōa: z ex pbl'. ¶ Ad aliud dōm q lz nos ambiētia sint frigida z ifrigidēt: calefiunt tū cū corpoꝛi approximanf eius caliditate nō pmittētia ipsum seruādo ī codē sua friditate inflāmari: cuidēs ꝓmo scda. Tempamētū ēt aeris hꝫ latitudinē imensam in magis z minus diuersificatā donec neq; sit rigere pp frigus neq; sudare ꝓpter estū. Aut pōt cōtinēe ab alys rebus nō nālibus ad caliditatē corpi simile pmutari. Sic nāq; audiē dum est cū dr corpus p simile gubernari vt oībus rebus nō nālibus sil' acceptis z ꝓportionatis cū in corpe tpe digestiōis tertie opanf. Si corpus lapsuz fuerit ad caliditatē ꝓmi gradus caliditatē tātā ēducat vt ꝓseruet q̄ erat: resolutū. n. fuit tñ. Nō aūt vnāq;q; oz rerū p se ꝓsideratā ī ꝓmo gradu caliditatis accipi. sic. n. excessus ēduceret caliditatis imēsus. Seruādū est ēt an trāsitus nutrimēti ad mēbra breuis sit aut longus z ei⁹ depditio p digones inq̄tū fuerit possibile: ceu in medicine depditio in tegni lib2o. 3. attēdit in itinere. ¶ Ad aliud dōm q q sic ē dictū fuit corpus ꝓp illius q̄litatis symbole dñium aut q̄litatū oportere regi gubernatiōe alteratiua ꝫia. q̄ maxīe pficit medicina ꝑcipue fm illos q dicūt Ha. sensisse ꝓseruationē fieri p sile quo ad nutriētia: p ꝫia vo quo ad res alias nō nāles. Eius tñ sermo plerūq; vl'is est in oibus sicut ēt eundē deducūt Valyab. z. A. illi⁹ fideliores iterp̄tes. ¶ Ad aliud dōm q sile ꝓseruatiuū intellectū ē fore in equali gradu: nec tñ ꝓp hoc actio remouef z passio: eo q lz in fine ītroducaf sil'itudo: in termino tñ a quo z ī via erat ꝫietas saltez potētie z actus. Itidē: actio z passio cōuersiua nālis stat cū q̄libet sil'itudine agentis ad patiēs ī corpibus aīaliū reperta: intm q in corpe ad iustitiā oīno tēpato sil'itudo caloris ad humidū radicale ꝫietatē retinet actionis z passionis: tñ nō a suba qd abyciētis. ¶ Ad aliud ēt ꝓsil'r dōm. ¶ Ad ꝓmū vo alteri⁹ partis ꝺductoꝝ dicendū q diligens intellectus cōsideras sermones Ha. alibi z maxime in sexto re. sa. diffuse z eos q sunt in tegni succincte p modū caploꝝ z conclusionū aggregati apparentem auertere poterit ꝓtrarietatē. Cum. n. in tegni voluit de causis applicaturis corpi lapso determinare ꝓmitus ei⁹ sic ait explicās intētionē. Si vo fm aliqd ab optia cōpositione deficit corpus nō multū vo. Ex ista sigdē locutione fm aliqd modicus lapsus innuitur. Natura eniz hꝫ dictionis aliquid diminutionē eius cui adiūgitur denotat: re. a. tertio. quod quidē explicatur q̄ clare in eo q subditur nō multū: ita q hoc corpus sanū erit vt multuz

optime valde cõpositioni appropinquãs parũq; recedẽs ad latus caliditatis seu frigiditatis ⁊c. Considerãs itaq; Ha. hõ corpis tã grãdẽ affinitatẽ cũ optima cõpositiõe id ꝓtulit p sibi sĩlia: vt calida vel frigida ⁊ reliq; gubernari ceu ⁊ curatissima illa. Et ob hoc nõ horruit in tegni: sic in de re. sa. corpus lapsuz etiã in q̃litatibus passiuis p sĩlia ducere: ꝑcipue qdez itellectũ referẽs suũ ad corpus familiarib⁹ negocys ipeditũ. Corpa q̃z vehemẽtiorem lapsuz habẽtia vt egra simplr dicta: vel etiã media neutra appellata regẽda sunt regimine potius pmutatiuo vt p ȝria. Et maxime in q̃litatib⁹ actiuis ac in corporib⁹ ociosis studio vacãtib⁹ sanitatis cõseruatio. Et ideo statĩ talib⁹ regimẽ pmutatiuũ subdẽs ingt. Si vo pmutare vult ⁊ ad melius trãsferre ⁊c. Oz sigs ꝓteruiẽs velit sermonẽ Ha. vlez existere corpoꝝ oiuz lapsoꝝ: dicẽdũ aut ipsuz ꝟ dixisse breuitate q̃dã cõi multoꝝ collectiua: explicata tñ pamplius in sexto re. sa. qõ apparet ex iuitatiõe q̃ nos in tegni hortaꝛ ad illũ. Aut hoc ꝓtulit attẽdẽs q⁹ pauca corpoꝝ sũt libera ociosa vacãtia sanitati. plurima vo gerẽtia ciuiles act⁹: ⁊ seruilia q̃ vtiq; ceu ostẽsuz: nõ sine ꝑiculo regimĩe valẽt vti pmutatiuo ꝓpter rõnẽ ȝrietatis excessisse latitãt] sub simili: ꝑcipue cũ nõ possim⁹ ad id qõ certũ est sĩlitudis pnenire: sicut neq; ȝrietatis in corpib⁹ egris. Et iõ Hal. tuius ĩ his ꝟsulit corpib⁹ regimĩe vti ꝟseruatiuo. ¶ Nihil omin⁹ tñ sciẽdũ cũ hora patiꝛ meli⁹ regimẽ obseruare pmutatiuũ est. ꝓportionaꝛ enĩ vtcũq; hõ dispositio egritudinali. q̃propter videm⁹ gallicos ⁊ alios nõ min⁹ regimẽ tãdẽ pmutatiuũ ampli⁹ approbare: corpib⁹ tñ vt tactũ ꝑparatis suscipe. vñ aphoriſ. tertia. simplr qdẽ dicẽdũ q̃ ȝrie ad ȝria: bñ aũt sĩlr ad sĩles. ¶ Ad aliud dõm. verũ fore simplr de nãlitate certa q̃lis est corpis tẽperati. Nãlitas enĩ corpis lapsi nõ est simplex certa: ſz discrasie magl admixta. Et iõ vt mõstratũ plus p ȝria q̃z p sĩlia tãdẽ gubernãda. ¶ Et sĩlr dõm ad aliud cũ nõ sit appetitus simpliciter nãlis sed medi⁹ exñs magis duoꝝ extremoꝝ obtinet mediũ vt ꝓtactũ. ¶ Ad aliud dõm q⁹ illa ꝟseruatio est p sĩle fm qd ⁊ modicũ: rõne. vz. alicuius nãlitatis adhuc exĩst]: simplr autẽ per ȝriũ: vt videbiꝛ. i74. Cõsurgit itaq; in regimine pmutatiuo difficultas ⁊ timor ex parte alterationis nature mox occurrẽtis. In cõseruatiuo vero rõne paulatine diutius administrationis similis ne paratione qualitatis lapsure ⁊ ignorãtia directe applicationis per simile intendatur lapsus ⁊c.

Anaturales distemperantie appetant similia ⁊ egritudinales ȝria. Occasione ꝑsentis q̃stiõis ac ẽt dubitati excitaꝛ: qm̃ videt q⁹ distẽperantia nãlis appetat ȝria. Nã pbl. decima. Que qdem aialiũ sunt nã sicca humidũ magis ocupiscũt. hec. n. idigẽtia magl sũt. q̃ aũt fiũt humida siccũ appetũt. eo enĩ idigẽtia ꝟstituta sũt. ¶ Kursus in tegni. Ledunt oculi a sĩlibus siue crasis: facile iuuanꝛ a ȝrys moderato vsu qõ cõe in oĩ cognitione ꝓlonis oĩs ptis. Oz ẽt meminisse ac ibidẽ pulmo frigidus ĩspiratione frigida lediꝛ sensibilr ⁊ ũuaꝛ calida tanq; amica. calidus vo ecõuerso: ⁊ tñ horuz distẽperãtie nãles exĩstũt. ¶ Itidẽ. nullũ nãle suypsi⁹ appetit corruptionẽ: ſz poti⁹ ꝟseruationẽ cũ appetat ꝑticipare diu cẽ qõ hõ vt videbiꝛ. ſz si ea desideret ipsius corruptiuũ appetet: cũ dictũ sit sĩle ĩcitatiuũ foze in forma: velut ignẽ igne ȝiũgi. ¶ Adhuc. qõ appetit tanq; ipfectũ ext tat cũ ꝓpter idigẽtiã id ȝtingat. Illud aũt qõ appetiꝛ ceu pfectiuũ vt appetibile. ꝓpe enĩ finẽ dirigit appetitũ. q̃ ãt talia sũt ȝria: itaq; nãlis distẽperãtia ȝriũ appetet ⁊ tñ sĩle. ¶ Oz aũt innãlis sĩle appetat videt. pbl. eni. 27. Inaĩati aũt hoc est ĩsani: ⁊ q in pipleumonia appetũt vinũ: qõ fm nãz calidũ. hõ aũt distẽperãtie inãles extãt: vt videbitur Eti. Nihil appetit vt tactũ corruptionẽ suimetipsi⁹: ſz qõ appetit ȝriũ ꝺsiderat qõ hõ: qz ĩterit⁹ ⁊ corruptio accidit a ȝrio: de distẽpantia ĩequali. ¶ Adhuc. si distẽpantia egritudinalis appeteret ȝriuz: tũc semp seipsuz curaret absq; alio metiẽte forinseco qõ egdẽ absurdũ. Palin. Morsus a cane rabido postq; rabies sicciꝝ ĩpresserit abhorret ac terret ab aq̃: ⁊ vlr ab hũido q̃z. dria. i79. Eti. redũdãs frigidiorib⁹ vẽter humorib⁹ appetit q̃nq; lutũ cretã tophos frigidos existẽtes ⁊ q̃ hõ. tertio tredecima. ¶ Rursus. appetit aquã frigidã cũ ea multũ abundeꝛ: est enĩ ei hydropis mãlis: cui⁹ cã est mã exuberãs frigida. dria. io3. Distẽperãtia itaq; nãlis appetet similia ⁊ nõ cõtraria.

Quozũ oppositus duoꝝ cũ alys scribiꝛ in tegni. lib. z. ¶ Amplⁱ vnũqõq; appetit illud q̃ ꝑt ꝟseruari q̃libet ⁊ pmanere in eẽ: ſz id erit cũ nãlis distẽperãtia sĩle desiderauerit egritudinalis q̃ oppositũ. Ostẽsuz nãq; ꝟseruationẽ pfici simili: reductionẽ aũt ⁊ curationẽ: vt ostendeꝛ ȝrio. i53. Itaq; distẽpantia nãlis appetet: qõ sibi sĩle: innãlis vo ȝrium.

Propter primum gdẽ sciẽdũ q⁹ distẽperantia quedã extat cõplexio ⁊ ipsa tripliciter. vna simpliciter eucrata vt q̃ corporis tñ sani pfecte aut saltẽ viui. dria. i8. Reliqua simpliciter infirmãs pamplius tñ ⁊ minus ceu corpis infrigidati. Alia vo media ⁊ hec triplex. nã quedã magis appropinquat ꝓxi sicut q̃ corpis multũ sani seu parũ lapsi: alia duo vt eniz q̃ infirmi veluti corpis simplr egri. Nõnulla vero mediũ obtinet. i. ceu ca q̃ corpis simplr egri vt visũ ꝑus ex tegni: qõ ẽt ꝑma cũ media hõi sub ambitu cõtineꝛ sanitatis fm tñ ꝓampli⁹ ⁊ minus. Nãle duplr dr̃ in pñti. Une qdẽ a nã cõiter sumpta: vt eo qõ fit ab aliquo ꝓncipio ĩtrinseco in qõcũq; ordineꝛ ad dr̃iaz artis cui⁹ qdem ꝓncipiũ ab extra ⁊ ita nõ soluz sanitas est nãlis: verũetiã egritudo. vñ phyſi. 5. Neq; gnãtio fm nãz: corruptio aũt extra nãm. senescere nãq; fm nãm esse: neq; gnãtionẽ videre aliã quã fm nãm: aliam vo extra nãm: aliter sigdez ꝓprius fm q⁹ pretactũ ꝓncipiũ simpliciter hõ impfectionẽ ⁊ cõseruationẽ ordini nãe vel eius oppositũ. Etsi ꝓmũ est nãle: scõm vo ĩnaturale seu ꝓter nãm vt lesiuz. Est aũt appetitus ĩclinatio quedã in aliud. ⁊ hic duplex. Aut enĩ fit cũ aliqua apprehẽsione noscitiua vel sine ipsa: sed dirigitur rectus ab aliquo dirigẽte ceu sagitta in signum a sagittãte vt dicaꝛ ab intelligẽtia. vñ indicatũ. iz. metaphyſi. cõmẽto. i8. opus nãe opus intelligẽtie nõ errantis foze: hicq; appetitus é nãlis q nõ vr̃ aliud q̃ inclinatio q̃dam ⁊ inclinatio fm nãm ꝓpriã in suũ finem quo ẽt mõ materia dr̃ appetere formã phy. primo: vt turpe bonum femina marẽ. qõ qdez nãliter vr̃ foze ad quã inclinari ac ordinari in formã que est finis materie. vt apparet de genialium scõo. velut ⁊ potẽtia in actũ ac impfectũ in ipsuz qõ ipz pficit: cũ mã õ nã sua sit ĩ potẽtia ad formã quã hz in quã querat ȝtraria simul exĩstere sicut hic excitãs. A. Sufficientie ingt ꝓmo se vere id minime intelligere cuz aliquo magistri remorsu. Et hõ qdem appetitus cunctis inest inaĩatis entibus etiã vt tactũ ille ⁊ aĩatis magis inquãtum aĩa participãt vegetatiua seu naturali vt plãtis: ac etiã aĩalib⁹ idifferẽter fm q⁹ nutriunt augent. Cõicat enĩ in his vtreq; aĩalium initio. Vic aũt appetit⁹ in hõ est attractio simplex alimẽti sine mẽte velut magnes ferrũ attrahit. vt apparet collz. z. pfectus caliditate ac siccitate tanq; organis. qui autem cuz cognitione appetitus aliqua est animalis duplex exĩstens. vnde quidã cõmunis ⁊ cũ motu: alius particularis magis ⁊ fere absq; motu. primus siquidem duplex: vnus sensitiuus in sensibilia proficiscens acquirenda. ⁊ alter intellectualis vt vocatus seu intellectiua practica. tertio de aĩa. vnde probl. tertia.

desideriū ꝛ a cibis ꝛ ab itellectu fit. his siquidē appetibilibus dirigunt motu aialia in ꝓpios fines tā bruta q̄z rationabilia. Reliquus vo est stomachi appetit⁹ cōpositus existēs ex tute appetitiua nāli atq; aiali sensitiua: ceu tactū dria. 53. Sentit. n. inanitionē suā. Joānitius fretus frigiditate ꝛ siccitate: vt instris ꝛ de hꝰ quidē partis appetitu ꝓ ꝓio sermo verificat̄ hesitat⁹. Paly. vniuersaliz at inquiens. quod autē diximus in ventre intelligite id in ceteris mēbris. s. q̄ dispositio illoꝝ est hec dispositio eadez. verūtamē id nō est sensatuz ꝓpter quod in eis est appetitus naturalis tm̄ ꝛ appetitus ventris cōpositus ex naturali virtute ꝛ sensibili ꝛ non naturalis soluz. quid autē simile visum ꝓus: quidq; cōtrariuz dria videbit. iiz.

Propter secundum quidē sciēdū q̄ ad dictuz Empe. seq̄t̄ q̄ nāles distēperātie appetāt potius ȝria ꝛ ināles silia nō minus cū posuerit aq̄tilia frigidū ꝛ humidū habitare locuz: q̄z calida sint ꝛ sicca. Saluant̄ enī fugiētes excessum maioris calidi ꝛ ecōtra de inspiratiōe ꝛ respiratione. Luius siquidē defect⁹ cū eo qō ibidez ꝑpugnāt apparebit ex dicēdis. Aliqui etiā cōcitati ex iductis: ꝛ maxime Aris. ꝓplexi fuere hoc nō parū quesito sub cuius determinatiōe fugere nesciētes: de quib⁹ etiā apparebit cōsequēter.

Propter tertium vero ꝑmitus sciēdū q̄ nāles distēperātie desiderāt ȝsilia maxime q̄ cōtēperātie: egritudinales vo contraria. Deinde videdū qd inciteꝝ q̄ sile vel dissile tēperātia vtraq; appetat̄. ¶ Propter ꝑmū hui⁹ sciēdū q̄ istius in tegni scribit̄ veritas ita. Egritudinales ventris distēperātie differūt a nālib⁹: eo q̄ ȝria cōcupiscūt ꝛ non silia: quēadmodū nāles silia su. ꝛ nō ȝria. vñ theozice ꝑ. Intelligite iter malā ꝓplonē stōachi nālē ꝛ malā ex nāz driaz: q̄z male ꝓplexiōis nālis debēt ea q̄ silia sola expetit stōacho. At vo male q̄ ex nāz ē possessoꝛ ꝓplonis q̄ diuersa sūt ꝛ ȝria appetit. q̄re collz. 4°. humidus stomach⁹ desiderat hūida: sicut siccus sicca: ꝛ ꝑ ē q̄n humiditas ꝛ siccitas est per nām: sed si accidētal̄r ineſt hoc fit ꝑ ȝriū: q̄n habens stomachū siccū appetit humida: ꝛ humidū sicca: q̄ autez ita sit rōne ꝓsuadet: q̄m oīs appetit⁹ ꝓpter idigentiā ē. est enī nō habēti: sed distēperātia nālis eget eius qō dissolutum restauratiōe: nō minus tpe ante. Jd aūt vt visuz possit per sile. Innālis aūt indiget abiectiōe ꝑmarie que cōtrario pficit: cū vnū sit alterius excessus cozruptiuū: ꝛ in quoddā cōmēsuratū deductiuū: vt appet ī tegni. ¶ Amplius. oīs appetit⁹ ordinat̄ in permanētia: ceu ea que sunt ante finē in eodē. oīa enī appetūt: ꝛ hāc ꝑmanētiā cū agāt cūcta quecūq; agūt fm nām: q̄ten⁹ ipso semp ꝛ diuino ac īmortali particip̄t fm q̄ possūt. z° de aīa. hꝰ aūt est appetitus nālis distēperātie: cū qō sile cōcupiscat: eo q̄ ꝑ ipm restaurat qō defluxit: ꝛ depditū est ex cozpe: cuz nutritio augmētatio ꝛ gnātio que ordinant̄ mō quolibet adeē pficiant̄ silib⁹. per oppositū vo appetitus distēperātie innālis fit ad ȝria. per id enīz desideraṫ: vt ꝑexūs destruat̄ in cozpore dispositio: qō pficit ȝrio. vñ de distēperātia ineq̄li. Augmētant̄ enī ꝛ nutriunt siltbus: iterimunt aūt ꝛ cozrūpunt a ȝrys. ¶ Rursus. sicut se hz ī toto ita ꝛ in parte: cū eadē sit potētia vtriusq; ꝑmo de ce. ꝛ mū. Unū enīz in aliud ordinat̄. sed enī ꝑz totū in disꝑne nāli appetūt similia: qō locus declarat. saluat̄ enī in ꝓprys locis nā: maxime de inspiratiōe ꝛ respiratiōe. Aris. Locus nāq; vtute obtinet saluatiuā. phys i. 4. vt pedestria in terra: natātia in aqua: volatilia vero in aere. Dis enī nāliter vigent. cuz autē percipiūt excessuz in eoꝝ loco effugiūt: vt subterranea petūt aerē tēpore cozruptiōis fugiētia: ꝛ aquatilia nō hoza gelidioꝛi cōtinēs versus littora. quare estate pisces confluunt in loca frigida petrosa: hyeme autē in calida limosa. Volatilia cōtinens distemperatū permutāt in oppositū. vt. 8. historiarū apparet. vnde de inspiratione ꝛ respiratione. Habitus excedētes caliditate saluant̄ positi in frigido magis: que autē frigiditate in calido. Reducit autē ad mēsuratū locus habitus excessiuz. Eodē siquidez mō accidit in parte vt q̄ membra naturalia maxime aut sub naturalitate adhuc existētia cōcupiscent que eis silia tanq̄ cōuenientia: que autē opposita ꝓtrario. ipsoꝝ nāq; rōnes extant diuerse in tēperātia ꝓprie: ꝛ intēperātia naturalis desiderabit cōsimilia. inālis vo opposita: vt indicatur etiā differētia. ii 4. ita distemperātie naturales appetunt similia: egritudinales vero cōtraria. Nosce siquidem q̄ temperātia ꝛ naturalis etiā distēperantia ꝓncipaliter appetit quid vt alimētū. ȝsequēter vero quale vt calidū vel frigidū. inaturalis vo ecōtra. vñ Alexāder in ꝓble. ꝓpter qd febricitātes sitiūt magis: nō famēt aūt. resumentes vo ecōtra. ¶ Propter huius secundū sciendū q̄ incitans cucrasiā: ac etiā distēperātiā naturalē in similia coappetere inanitio extat p̄cedens īmediate nō percepta ad quā etiā cū timoze vacui naturale partis concitat desideriū: deinde venarū ipsius excusatio a ventre ꝛ stomacho: demū naturale illius desideriuz: ac tandē animatuz. Sunt. n. q̄nq; motus appetitiui: vt declaratū dria. 53. Bz īnaturalis nō incitat̄ ad concupiscendū ꝓtraria: nisi occasionaliter: q̄z vt infestās ab eius secedere cogit tēperamē to: ita vt incitata moueat̄ ad petendū instinctu quodam seu clemētia diuina illi resistitiuū qō erit ȝriuz: eo quidē modo quo materia existens in potentia: vt tactum naturaliter ad formā inclinat̄ cū ex ꝓuatione incitante cū est sub vna desiderat alteri subesse. ipm. n. multotiens quis imagiabit̄ ad maleficiū. phys i. Et q̄z celū nō hz māz vel nō ꝓuationi ꝓiunctā nō trāsmutat̄ ea neq; appetit forme alteri subsistere: q̄re incozruptibile ꝛ igenerabile.

Propter quartum vero ad ꝑmū dom q̄ Aris. loquit̄ ī cozpore simpl'r egro sufficiēter distēpato qō magl ꝑseruādū ȝrys q̄ ꝛseruādum similib⁹ ꝛ maxime vltra ꝓuinciā vt declaratum añ. qō apparet ex sermone ipsius diligenter intellecto. nam ꝑmo dixit boem hre egōnem humidaz: q̄z comedit nō raro humida: ꝛ eq ꝛ asini siccaz: q̄z plurimū vtūtur sicco cibo: ꝛ ita concupiscunt ꝛ nutriunt silibus. nam humidioꝛ ille. illi aūt sicciozes: tunc q̄z ȝsir inducit qō argutum indicās q̄ cū hic lapsus ēt īnaturalis existēs fuerit multus appetit ȝriuz vt etiā ꝓius oīsum questa loci aialium. Et ꝑ hoc similiter apparet ad illud qō inductuz est Ba. ¶ Ad aliud quid dicendū visum. distinctuz nāq; ꝓius duplex simile foze. ¶ Ad aliud dom q̄ lz id qō appetit ꝛ qō appetit̄ sint ȝria sub cōibus gbusdā itentiōib⁹ logicis. sunt tm̄ similia ꝑticulariter ratiōe rei appetite fm q̄ tale appetit̄ futurū subesse quale ꝓexūs dissolutuz. neq; ēt oz q̄ sit simile quocūq; mō: cuz cibus sit ēt ȝrius. lz semper efficiat̄ vnū cum parte: lz grandem prius similitudinē habuerit. ¶ Ad ꝓmū etiā partis alterius dom aliquos dixisse hoc ꝛ vl'r febricitātes vinum appetere vt tandē spiritus cōfortet̄ tanq̄ ꝑ sile. Sed id forte non vē q̄z multotiēs nō sūt debiles imo fortes ꝛ maxime inaīati ꝛ pipleumoniatici sic̄ sentit Ar. Propter qd fortes amici sunt vini vt frequēter: cui⁹ cām assignat ex caliditate pulmonis ꝛ turbatione puta spirituū. vnde vinū cum fuerit actualiter sub frigiditate: quia subtilitate ipsius penetratiuū ꝛ amicabilitate a natura attractiuuz. aqua. n. trasire mozat̄: re. acutoꝛ tertio. nec adeo dilatata haud eoꝝ ipa sit in amplius sedat ꝛ quietat sunt consuetudine quadaz irati ita fortes ꝛ ꝓni existentes: ꝛ pataui bibuli in febribus oīno nequeant abstinere. ¶ Ad aliud dom q̄ per se nihil appetit sui cozruptionez. per accidens incōueniens

nullum vt calor naturalis accidente ad sui operatur. vz. corruptionē. ꝑmo tertia. ca. i. Silr dictū q nō nālis distē perātia occasionalr: z vt p accidēs icitat in appetitū contrariorz. ¶ Ad aliud dixerūt id vez eē cū fuerit malicia cōplonis sine humoris vitio: nō aūt cū humore. ¶ Sed vlr dōm dulci⁹: q lz appetat ẓria in cōi: nescit tñ descendere particulari⁹ eligēdo. īmo indiget arte directiua ceu corp⁹ optime ꝓplonis: etsi ocupiscat q̄tū digerere pōt ac in alys cōsilr: nihilomin⁹ tñ artis igeniū docet in tegni. z re. sa. applicari causa p̄tacta. ¶ Ad aliud qdē dōm visum i 79. ¶ Ad aliud dōm q distēperātia in hoc deducēs ē in pmutatiōe vltimata ꝓpry act⁹ pemptiua. affozis. scda. qō ostēdit qz cōcupiscit ea q̄ sunt extra cōiter nālē hois appetitū. Quidā vo dicunt q nā hec appetit. qz sentit in eis abstractōez i curationē ordinata: volētes id ex tertio trediecima suscipere. ¶ Ad aliud dōz solōné iā apparere ex dria. ioz. illic. n. oīsum quo supfluitas ois. ita q ēt quātitatiua dicat frigida: z q̄liter calida. Quidaz vero dicunt ꝓpter innutritionez corporis contingere. Sed circa vtq causoiçantes z calidi plurimi dicunt: q etiaz accidit sentire. ¶ Differentia. CXVII.

Quod ꝓplexio calida z hu. z tēperata z ca. z sic. facili⁹ ferāt ieiuniū videt. qz ieiuniū cōsumptiuū ē z debilitatiuū. corpora. n. fames exiccat. affozis. 7. Ex ipsa nāq humores corporis dissoluunt. Dissolutio vo est cuz fumi facti egrediunt ꝑ poros ibidem. Sz. 3. tacte ꝓplones cōsumptioni resistūt magis z debilitati: qō oñdit lōgeuitas illaꝝ. zi. dria. Reliq vo his ad vitam se hñt opposite. ¶ Ampli⁹ ꝑspecialr q calida z humida: qm̄ ea sustinet coitū euacuatiuū z desiccatiuū absq; lesiōe minoris i tegni z euacuationem. ꝑmo q̄rta. ¶ Rursus q tēperata. qz hec oium mediū existit extremoꝝ. Talis vo a nocumētis p ampli⁹ remouet. vñ de optima ꝓpone: ea medium ponit obtinere oium causaꝝ egritudinaliū. Adhuc ea metit sibi cū mō cūcta in tegni. ¶ Rursus. videt q calida z sic. qz tū ꝓpter siccū: tū ēt ꝓpter ca. mā igrossata est z reddita cōpacta: ita q calido negt dissolui. vñ iuuenes z senes ꝓpter hoc ferūt ieiuniū pueris facili⁹. ¶ Sz ꝓfirmat. qz bermini greci z saraceni calidi regiōes q̄z ihabitātes calidas ieiunāt ꝑcipue. ¶ Oz aūt frida z ficca facili⁹ oñdit. qz he q̄litates cōsumptioi extāt plus obuie cū calido euniat z humido. Jeiuniū aūt eliquat z cōsumit. Palin. Simile de etate ac ꝓplone cū vnū sit effect⁹ alteri⁹. Causa. n. z effectus ꝓportionabiles. Sz etas frigida z sicca ceteris ieiuniū tolerat. affozis. ꝑma. q̄re difficile mutabilis: vt refrigerata est senect⁹ in ꝓbl. q̄ trāstuli Lasy medici sophiste: qō oñdūt heremite melancholici entes ieiunātes maxime z absq; lesione. De simplicib⁹ aūt cōplonib⁹ ex his silr arguēdū. est ex semisse. itaq; differētes ꝓplones ieiunium differēter possunt leuius sustinere.

Quorum omnium oppositū videt. 8°. de ige. sentiri scribēti cōplexionē frigidā z humidā facili⁹ tolerare ieiuniū cuz nō ide ledat: sz iuuet magis. vñ re. a. scdo scribit min⁹ nocumētū ceteris icurrere ob prādy dimissionē illos gb⁹ dominat flegma. Jtidē modicū est ipsi⁹ calidū minime cōsumptiuū. z humidū resistēs calidū bebetās. Qñ. n. agēs debilr resoluit. z patiēs foztiter resistit diu pugna potest absq; lesione ꝑmanere. Cōplexiones itaq; declinātes ad latus frigiditatis z humiditatis simplr aut cōposite ieiunium pre ceteris poterūt facilius cōportare.

Propter primum qdē sciēdū q gd sit cōplexio: q̄ z quot sint differētia visum. 17. Est aūt ieiuniū ſm leges in deū directiua victus ꝓsimonia. simplr aūt est dictematū subtractio. Hec aūt duplex attēdit. vna qdem rōne q̄titatis. puta si spacio. z4. horarū duas libras alimēti cōsuet⁹ erat qs assumere suscipiat nūc vnā tñ. Aut rōne qdē exhibitiōis vicis q̄titate nō minorata: vt si ter vel bis solebat comedere mō comedat semel. Et ita sumit vulgus ieiuniuz z religiosius maxime. sic. n. semel se replētes vt locū nō sit in eis vacuū assignare: ꝓpter qō alter modus hic magis sentētie ꝓsonat medicoꝝ. Facile aūt ieiuniū tolerare est cuz qs nō cōcupiscit alimētū: neq; ipsi⁹ nocet abstinētia. Difficile aūt ferre iuxta Ha. est e3. Ampli⁹ in verificatiōe q̄siti audiēdus est canon ꝓparatiu⁹ dric. z7. Et iō eiusdē oz etatis existere: qm̄ infantes ēt si fuerint humide ꝓplonis z frigide difficili⁹ senib⁹ aut iuuenib⁹ calidis ēt z siccis ieiuniū ferūt: sint z similiū hu. z mēbroꝝ vtutū sex⁹ forme ꝓsuetudinis. Utanē ēt simili dieta vt nō vnus vtaē liquidis subtilib⁹ cito euaporatiuis. alter aūt oppositis. Inter ueniat etiā idētitas regionis tēporis ꝓstitutionis z hore. Nā in calidis difficili⁹ ferē ieiuniū. vñ damascen⁹ ieiunare in estate corpora desiccat. in frigidis vo facili⁹. Et simi liter in exercitio corporali seu aīali z alys nō ēt exacuantur ꝓpter ieiuniū aliquo synthomate diffozmi.

Propter secundum vo sciēdū: q qdā dixerūt ꝓplonem calidam z hu. facili⁹ ferre oībus icibationē: qō videt astruere p z^m ꝓplonum ita. Quibuscūq; late sunt vene z multitudo sanguinis: his iest z sine nocumento ieiunare: tales qdē sunt sanguinei. Uenas. n. hñt magnas in tegni: z sanguiné multū: cum hec sit ꝓpria sanguinis nā. Palin. argumentant qz hec ꝓplo plus in se ceteris ꝓtinet de ꝑncipys vite resolutioni ex ieiunio cōtingēti obuys. vñ ꝓplo hūana que pre alys ca. ponit z hu. longioris vite iudicat ꝑter elephātē de causis lōgitudinis z breuitatis vite. Rursus cū ipsa ꝓportione aeri hñti humiditatē a ꝑdominio: vt oñsum dria. i4. hec ei⁹ calidū superexcedet bebetādo ipm z iuiscādo. Silr appetit⁹ pficit per frigidū z siccū qō humoz idicat melic⁹ desidery icitatiu⁹. Cum itaq; hꝫ ꝓplexio ca. sit z hu. appetit⁹ erit ꝓstrati z abstinentie longeue. Uolūt igit ex his z similib⁹ oñdere ꝓplonē ca. z hu. vehemētioris foze icibatiōis tolerātie. Quib⁹ dicēdum q licz hec ꝓplexio iter plures alias z maxime calidas facili⁹ ferat iciunia: tamē frigida z hu. z fortassis hu. solū z frigida quodāmodo tñ facilius tolerāt: vt tertio monstrabit dicendoꝝ. Ad sermonē vo Ha. p eos iductū dicēdū ipm cōparare itēdere sanguineos melancholicis magis: nō aūt flegmaticis. Lōcedēdū. n. est q melancholici p se ac facilius nō ferūt ieiuniū sanguineis. Dixit nāq añ ꝑmissa. q qdez strictas hñt venas parū sanguinei sunt z lōga ieiunia nō ferūt. hi aūt erūt melici. Flegmatici nāq z si graciles habeāt venas in tegni: nō intñ vt melici cū in his simul due sint cause venaꝝ angustie: frigiditas. s. z sic. his vo sola humiditas. Silr nō sic modicū hñt sanguinis: vt melācholici. abūdāt ēt flegmate sanguini valde ꝓpinquo: cuz frigiditatis sit pauce corporis respectu. z in sanguiné natū p vlteriorē decoctionē pmutari. Adhuc sanguinei etsi forte parū noceant ieiunio alig z sic facili⁹ ferūt: nō tamē leui⁹ ferūt. qz nō appetāt: cū calidū ipsoꝝ magis sit q̄ frigidū cōsumptiuū. Sintq; mot⁹ gnq; apphēdēdi. dria. 53. eis ordinati z vigētes plurimū. ¶ Ad aliud dōm q licet rōne humiditatū nāliū. mēbris ēt simplicib⁹ iditaꝝ sanguinei facili⁹ ieiunēt flegmaticis: tñ rōne humiditatis cuiusdā future p tps extranee in vasis locate flegmatici ceteris leui⁹ icibatiōes portāt. ¶ Ad aliud dōm: q lz ꝓplo calida z hu. plus habeat de ꝑncipys vite si debite regat: tñ si educet icōpetēter plus participabit ō ꝑncipys mor-

tis.cū sit resolubilis magis illis:ꝛ maxime quādo fuerit calida ꝛ hūida humidi aerei passibilis de facili. vñ.9°. de ige. Corpoꝛ que humida ꝛ ca.ꝛ subtilia euapoꝛant citissime.ꝛ si plurimū habeāt humidū cōsumptioni resistitiuū hz tñ aliqñ ꝓsumptiuū. Et illud ēt humidū est aereū subtile obnoxiū euacuationi ꝛ ꝓsumptioni. Neqꝫ etiā ipsa ē lōgioris vite flegmaticoꝝ ꝓpō eadē ſz differenti cā. nam flegmatici moriunt ꝓpter extinctiones ꝛ suffocationem calidi q̄ eis occurrit cuz humoꝛ frigidus aquosus augeatur ꝓpter idigestionē causatus calidum sua mala q̄litate extinguēs frigida.ꝛ sua obtegēs q̄titate. vñ moꝛs cōsequtur festina:q̄ sic differt in sanguineis cum calidū adeo nō vincaꝫ ab humido:vt qō flegmaticoꝝ ꝓpter qō eis moꝛs magis accidit p viā consumptionis humidi a calido paulatine causata. Cū.n. plurimū ceteris habeāt humidi ab Ariſ. vite iudicant longioris. ¶ Ad aliud dōm q ſz ꝓpō sanguinea ꝓportionē aeri ꝛ flegmatica aq̄ cōsumptioni plus resistēti:apparēs affoꝛi. ꝑma. hūiduz tñ ei° nō simpl'r semp excedit calidū:ſz qñqꝫ vt ī pueritia. Interdū vō excedit:vt in iuuētute ꝛ senectute:ſz aliaꝝ etatū ꝓparatōe. vñ ſ litudo obtinet latitudinē. Dicēdū ēt q ſz humidū p se qñqꝫ superat caliduz in ꝓpōne. p accñs vō videt semp quasi hūidū a calido domīari ꝛ in resolutionē vinci. ꝑmitus qdē in pueritia.ꝛ ſi hu. supet calidū. tūc .n. coꝛp° ē i caloꝛe tēperatū.ꝛ in hūiditate fere supflua ꝫ. A. qꝛ tñ hūoꝛes adhuc ꝛ mēbra ſūt subtiles:mollia aūt ꝛ tenuia debili resoluunt ꝛ siccant agēte. tpe vō ꝓcedēte calidū inualescit ꝛ siccū:qñ coꝛp° ab ipsa oꝛigine vsqꝫ ad moꝛtem cōtinue in exiccatōez tendit. hec aūt calido magis itenso q̄ remisso. ¶ Ad aliud dōz q in sanguineo ēst sufficiēs appetitus ꝛ ver° ꝓpter motus gnqꝫ succedentes p caloꝛē appetēdi:qō nō in naturis sic est frigidis:neqꝫ sanguinei tñ os stomaci hñt calidū:qō ide ledaꝫ appetitus:ꝛ humido sopiaꝫ defensiuo. Neqꝫ etiā in appetitus de facili reddit īcibationē ferre cū illic nō fit zᵒ: vt nō noceri:ceu ī bolismo apparet contingere in quo paruus aut nullus appetitus:cum vehementi tñ lesione.

Propter tertium qdē sciēdū:q ꝓpō frigida ꝛ hu. p ceteris facili° sustinet īcibationē:qō testimonio octaui de ige.ꝛ rōnib° cū signis nō paucis ostendit. Cōplexiones qppe frigide ꝛ hu.ꝛ frigide ꝛ sicce:nō vt alie occupant a febribus facile. neqꝫ capte ab aliq̄ effimerarū ſi ieiunauerit trāscēdūt in eis que multoꝝ dierū:ſz qbusdā eaꝝ cū contigerit multitudinē coacernasse humidoꝝ sine coꝛruptōe. Coacernāt enī be tales cōtinue ꝛ ieiuniū cōfert frigide ꝛ hūide maxime. scōa qdē:que humida. tertia cū hac.i. post hāc q̄ frigida. q̄rta vō que frigida ꝛ sic. Sic itaqꝫ ꝫ Ha. ꝓpō precipue frigida ꝛ humida nō solū facili° pōt ieiuniū tolerare verūtñ iuuaꝫ eo. ¶ Sz circa id cōsurgit ambiguitas:qñ vꝫ colligi hinc q ꝓpō melica facili° ferat īcibationez sanguinea. Cui° ꝛei scōo dictū ꝓponū. ¶ Dicēdū aut Ha. B cōparare adinuicē solū ꝓpones declinātes ad latus frigiditat[ꝛ hūiditatis:siue simpl'r aut cōmixte:ꝛ nō ad lat° ca liditat[. q ſic calidā ꝛ hu. alicui illaꝝ q̄tuoꝛ ī facile ferre ieiuniū ꝓtulisset. vꝫ vōz q ꝓpō se facili° poꝛtat īcibationē ceteris. p accñs aūt aliaꝝ quedā. Dico vō p se. q ī coꝛpoꝛe sanguineo plus est de hūido cibatiuo īmediate resistēti cōsumptioni q̄ in alio coꝛpoꝛe: ꝛ maxie cū nō fuerit passiuū valde:qō stare valet loco ei° qō ventrem prohibet ītrare. idcirco videm° sanguineos ꝛ athletas plūmo sanguine abūdātes postynā diez leuiter īcibationē ferre vñ nāliū. ȝ. Nō esuriēdi demū aīal qñqꝫ copiositas esce q̄ in epate causa. Per accñs aūt audio cū in coꝛpoꝛe alicui° hūoꝛes ſi sint flegmatici crudi in vasis recōditi:q ulteriozi tpe digesti in sanguinē cōuertunt corpus nutriētes:q̄rto de re. sa. g ī ꝓponib° ad latus frigiditatis ꝛ humiditatis declinātib° sunt reperti:qō sensit Ha. quādo dixit cū ꝓtigerit multitudinē coacernasse humidoꝝ sine coꝛruptōe ꝛc. vñ ꝑmo tertia. Coꝛpoꝛa humida cū hūiditate nāli hñtes veloci resolutioni sunt apti: neqꝫ tñ famis tolerant q̄tum coꝛpoꝛa sicca pauce humiditatis hñtes. qō ꝛ tangit ꝑma ita q̄rti. Sūt qdā exuberātis carnis g cū eis abscindit cibus debilitant ꝛ extenuationē īcurrūt:q̄re nō tolerāt ꝓhibitionē cibi. Et subdit in sermone ꝓpoꝛi:nisi humiditatib° plena fuerit alys ab eis que ī subasūt mēbroꝝ cū bone fuerint ꝛ cōueniētes ꝛ recipiētes vt nā eas nutrimētū in effectu cōpletū ꝓuertat. vñ ꝑmo practice. Imperes ei g sentit ī coꝛpoꝛe suo flegma:mūtere cibum ꝛ subtiliare. hoc.n. sepe sufficit sine vsu laxati. Subtiliat.n. hūc hu.ꝛ excoquit auxiliaturqꝫ nature ad alterādū illū in sanguinē bonū:cū sit cib° medie decoct°. Cibus nāqꝫ ſi minuaꝫ ꝛ subtilieꝫ cōfoꝛtato nāli caloꝛe sup eū excoquit:ꝛ fit sanguis. Doc autē in hu. melico aut colerico nō cōtingit ꝓpter coꝛ siccitatē. Sic igit ꝓpō nō solū frigida ꝛ hu. facili° ca.ꝛ hu. sustinet ieiuniū. imo ēt frigida ꝛ sic. facilius ea cū hūoꝛes coacernauerit crudos accūte tñ ꝑmo ꝑma. Melācholica tñ pura ꝓpter meliaz excitātez appetitū nō facile vt sic poterit ieiunare q̄uis nō noceaꝫ sepe:itaqꝫ gs talē poterit oꝛdinē tolerātie īcibationis hic suscipe. vt q frigida ꝛ hu. ceteris ieiunet facili° quocūqꝫ mō dū ipsi° humidū nō fuerit subtile passiuū de facili:qō nō euenit foꝛtasse. Deinceps hūida tñ demuz frigida soluz:postea ca.ꝛ hu. debinc frigida ꝛ sic. simplex. postea tēperata. deinde calida tñ vltimo ca.ꝛ sicca. Dec.n. ceteris difficili° sustinet īcibationē ꝛ ledit ampli° ide:vt apparet ex libꝛis terapētice.ꝛ scōo re.a. Qꝛ āt frigida ꝛ hu. ceteris sic ꝑcellat ꝛ que deinceps demuz sic oñdit ex iam tactis: qñ ipsi ēst humidū flegmaticū aptū in sanguinē ꝓuerti: qō calidis nō sic iest ꝛ siccis nisi accidēte foꝛtasse ex regimine cōfoꝛtatiuo valde. Imaginādū nāqꝫ est q ꝓpō ꝓprie frigida humida hēat cibū ītra se:qđ in sanguinē cōuertit ꝛ in nutrimētū tādē qō alys naturis.ꝛ maxime calidis ꝛ siccis nō existit. ¶ Sz circa B ꝓtingit dubitare. qz in flegmaticis nō videt humoꝛ aggregari crudus q decoctus deiceps possit in nutrimētū cōuerti p. damascenum in affoꝛiſ. dicēt. coꝛpoꝛa naturaliꝛ frigida ꝛ humida parū in vētre recipiūt. min° vō reddūt. ſ. nutrimētuz in mēbra trāsducūt. vētres quoqꝫ ipsoꝝ plurimū ligdi. Si igit ita hñt modicū qō ītroducebaꝫ egressium fluxu incibationē nō poterūt tolerare. ¶ Dōz q damaſ. logtur de coꝛpoꝛibus frigidis ꝛ hu. nāliter. i. valde:qō appz cū subdit infirmitas diuturna. Uel dōm q parū itus recipiūt coꝛpoꝛuz calidoꝝ relatōe:qō etſi fluāt coꝛ vētres recipiūt tñ tātū: qō sufficit restaurationi q̄ egēt:ꝛ ieiuny tolerātie. vētres ēt ꝓpter īcibationē angustant cuz humoꝛes cōfluētes in sanguinē ꝓmutati ea nutriāt. Ampli° bō ꝓpō talis causis ꝓsumptiuis resistit p ceteris cū calidū ipsi° debile leuiter cōsumptiuū ꝛ humidū aquosum calidi bebetatiuū. Et iō reb° calefaciētib° ꝛ exiccantib° exercitys ꝛ coitib° iuuāt[ur. dria. iz 4. Rursus cū plurimo abūdēt humido a calido p ieiuniū agitato ꝛ oꝛe ide vētris remollito īappetibiles reddunt diu. Adhuc. 9. terapētice. Coꝛpoꝛa grossa viscosa ꝛ frigida difficile sunt euapoꝛabilia. ꝛ ꝓprie cū habitus fuerit durus ꝛ dēſus. vt ꝛ totū dicam° difficile redda tur euapoꝛabile. talis aūt vt in his trib° flegmaticoꝝ nā p ampli°. Palin. Cōtrarioꝝ cōtrarie sunt rōnes:sed complexio colerica ꝛ flegmatica sunt ꝫie. Colerica vō ceteris difficili° poꝛtat ieiuniū. vñ re. acutoꝝ. Tolerātia ieiuny sup quē vincēs est flegma est facilioꝛ tolerātia ei° sup quē vincēs est colera. Duo vō aly humoꝛes abundātes cum sint medy īter hos mediocriter se habebūt ad facili° aut

difficili⁹ ferre ieiuniū. Ampli⁹ ꝑmo tertia. Sitiz tolerarē ⁊ cū ea dormire infrigidatis ⁊ humectatis ꝓfert. ⁊ febres ex colera hñtib⁹ rubea nocet: sed sitim tolerare ieiuniū ē qdā. Est nāqz vt dcīs vict⁹: seu dietimatum subtractio. Eti. q̄rto ꝑma. Dis cui⁹ calor ī natus est valde fortis. quo ad colericos: aut plurim⁹: vt sanguineoꝝ ⁊ tēperatoꝝ aut calor ī natus ē debilis valde: ceu melicoꝝ debiliū ꝓcica toꝝ nō pōt dimittere cibū. medi⁹ vo. hoꝝ videt flegmaticus. Nō. n. ipsi⁹ calor est ītēsus valde: aut plurim⁹ vl debilis multū: sed mediocris. ⁊ iō cibū ꝑ oppositus dimittere poterit. Rursus: id significatiōes denotāt. Uidemus nāqz aīaliū frigida ⁊ hu. vt ēt vrsi vulpes ⁊ alia cauernātia sine vllo nutrimēto exterioꝛi ꝑmanētia. neqz tñ inde cōsumūtur: sz poti⁹ restaurant ꝑ inguata diu: cum humo. crudi estiuo tpe aggregati in sanguinē ⁊ alimētū cōuertā tur. Calida vo ⁊ sicca: vt leones eq ⁊ passeres non sine comestione tpe etiā hyemali viuere ꝓnt. īmo calidū frigiditate vigoratū ipsa reddit vocacioꝛa. Lōspicimusqz simil⁹ mulieres: ⁊ ꝓcipue flegmaticas viris facili⁹: ⁊ ꝑcie colericis ieiuniū sustinere: qō tēpoꝛib⁹ ⁊ regionib⁹ euenit frigidis: ⁊ natura similib⁹. superant. n. hoꝝ frigiditate ad interioꝛa penetrāte: ceu cuz extenuata coꝛpa balneant frigida. Et ideo visuz est iterdū mulieres lōgo tpe sine cibo ꝑmānsisse. dīa recitatū. iiz. Igit ꝓpo frigida ⁊ hu. ceteris facili⁹ sustinet ieiuniū ⁊ alie deinceps ⁊ quomodo.

Propter quartum qdē ad ꝑmū dicendū q lz cōplones calida ⁊ hu. tēperata ⁊ calida ⁊ sic. sit lōgioꝛis vite ceteris: nō tñ vt oēs ē facil⁹ tolerāt ieiuniū: eo q moꝛs nō cōsurgit ex humidi solū cōsumptōe: īmo ēt ex calidi extinctione ⁊ suffocatione: vt tactū est antea. ¶ Ad aliud dōz q nō cōuincit. qz calida ⁊ hu. complexio sustinet euacuationē facili⁹ vt flebotomiā ꝑpter sanguinē quo abūdat: q educit flebotomia: quo deficit flegmatica est ca. ⁊ hu. foꝛtioꝛis vtutis. frigida ⁊ hu. ⁊ ꝑpter hoc etiā min⁹ venercis no ceꝛ alys. Flegmatica etiā vt tactuz in coitu iuuatur eo q flegma ifrigidās natū in coꝛruptiōe cōuerti emittit. Nocetur tñ plus si eo multū vtaꝛ ꝑpter spūum depditionez gbus extat depauperata. nō aūt sic ē de ieiunio. nō enim ipso ledit: sz iuuat magis ꝑpter cōuersionez: vt ostensum flegmatis in alimentum. ¶ Ad aliud dicendum q ꝙ tēperata minus nocumentis ledaꝝ ceteris ꝓplexionibus intensiue: tamen extensiue nocetur ꝙ maxime cū omnia extrema sint ipsi⁹ vtcūqz opposita. Loꝛp⁹ enim cōmēsuratum paratū est cito trāsmutari ad oē ꝑpter partiū ipsius homogeneitatē: pbl. qnta. Et iō ea difficili⁹ frigida ⁊ hu. fert īcibationē: lz gbusdā facili⁹. ¶ Ad aliud dicēdum q sibi metit oīa nō egēs mēsurāte foꝛinseco circa sex necessarioꝝ. Tantū. n. appetit q̄tū ⁊ bene digerere pōt: nisi ali qd ipsam ipediat vt īcibatio ⁊ reliqua: īmo īpedita quodā delinquit modo alys magis ꝑpter ipsius tēperiē: ceu apparet in ꝓplone humana aliaꝝ ꝓparatiōe. ¶ Ad aliud dicēdum q ca. ⁊ sic. difficili⁹ alys fert īcibationē ꝑpter multiplicationē colere: ⁊ iflāmationē ad febrē. ⁊ lz mā sit cōpacta: calidū tñ est potēs dissoluēs ⁊ iflāmās coꝛpus oē. ⁊ iō differētia oñdet. iz4. q hec ceteris min⁹ regimē subtiliatiuū expostulat: īmo i hoza ēt febris deteꝛioꝛe vādus ē etiā cib⁹ q̄nqz. io. de īge. Neqz plures leguz aliaꝝ homies facili⁹ nobis ferūt ieiunia nisi qz vel coꝛum hu. ⁊ coꝛpoꝛa sunt cōpactioꝛes cū vita vtamur eis delicatioꝛi: aut min⁹ deuotioꝛes sum⁹ illis luxui ⁊ īgluuiei dediti. ¶ Ad aliud dōz q frigida ⁊ sicca difficile sustinēt ieiuniū: nisi sibi humiditates de īdigestione ad sint crude ꝑpter vtutis debilitatē ⁊ spūum resolutionē. Et si cōpactione humidi resistere possit cōsumptioni. qz tñ ē modicū ex modica plus dissoluit dissolutiōe ꝙ calida ⁊ hu. ex multa: ceu paup magis ledit ex modica ꝓditione q̄ opulētus ex multa. Deinceꝝ deteꝛioꝛ exist⁹ ꝓplonū. sexto re. sa. cū ipsa cōfestiz a ꝓncipio cū senectute cōcidat ⁊ moꝛte. ¶ Ad aliud dōz q nō est vsqz sile de etate ac ꝓplone. Simile nāqz est rōne q̄litatis: nō aūt subē: qm̄ ꝓplo pōt eē oīs cū qualibet etate ac suba. sz nō econtra. Nā frigida ⁊ sicca pōt eē cuz substantia ifantili leuiter cōsumptibili: ⁊ cū sicca terrestri cōsumptioni resistitiua. ⁊ cuz media: nō aūt etas: q aūt heremite diuti⁹ ieiunēt ⁊ illesi euenit: aut qz ꝑpter ociuz ⁊ vitā vmbroſam: sicut ī carceratis cōtingit non raro ⁊ subterra, ꝓpie ꝑpter īdigestiones. n. plures in ipsis aggregātur superfluitates flegmatice crude: cū cōplo sibi generet iterdū dissimile. ꝑmo ꝑma. Uel qz vtus vna cū itēdit debilitaꝝ reliq̄. Uirtutes nāqz se īpediūt: q̄rto sexti de naturalib⁹. qz vnico agūt instrumēto: vt nature calido. Cū enī sint cōtinue in deū ītuentes vtute aīali vtus debilitaꝝ: naturalis: vt nocumētuz nō videat ꝓcipere a ieiunio. Est ēt ꝓsuetudo in his sicut ⁊ in alys non parua res. Et per hoc apparet ad homines qd dicēdum ex alys legib⁹ īductos plurimis ⁊c. ¶ Differentia CXVIII.

Quod ꝑmo sit biben/ dum anteqz comedenduz mōstratur: qm̄ potus ꝓ quē tollit sitis cōsumptioni humiditatis subtilis aeree oꝛdinatur. Cib⁹ aūt fami oppositus humiditatis grossioꝛis ⁊ terrestrioꝛis debet deꝛperditioni. Sz humiditas subtilis aerea veloci⁹ cōsumitur hūiditate grossa terrestri. Substātia. n. subtilis plus recipit passionez. Quod firmaꝝ ex carcere relaxatis ꝑmitus querētes aerē: demum potuz: vltimo vo cibum. dīa ii4. ¶ Amplius canon medicoꝝ est q grossum subtile oꝛ ꝑcedere ne incarceret nā. potus vo est subtilis: ⁊ cibus grossioꝛ: quare ipm̄ bunc oꝛ ꝑcedere.

Ostenditur autem denuo q ꝑmo quis oē debz comedere: deide singulariter totū bibere. p. 7. de īge. Nō bibere sup cenā statim: anteqz cib⁹ sit digestus. Cui⁹ subdit causa. qz īnatant cibaria ita vt nō tangat ea vētris coꝛpus media stāte humiditate. Cum aūt bñ digesserit cibum cōcedere ⁊ copiose bibere. Distribuit. n. ita gerentibus citissime. ꝓ palin. Almā. q̄rto. Nō est sup mēsam aq̄ bibēda: nisi postqz comederint ⁊ ventris supioꝛa fuerint alleuiata. ¶ Rursus ꝑmo practice. Cum sufficiēs erit hō a cibis sederitqz in stomacho bibat aque frigide suauis q̄tū necesse ē. Itidem tertia ꝑmo. Post comestionē bibat qs ⁊ nō in hoza comedēdi quātitatē aliquā: que cibo conferat. Oō duplr videnꝝ astruere. ꝑmo qdē qm̄ potus qm̄ sumit cū cibo stomaci subam circūfundit. ⁊ ipm̄ ꝓhibet cibis īherere: vñ pfecta ingt digō celebꝛari cū imediatius tāgēs foꝛti⁹ opereꝝ. Oō oñdit cibo ꝝ appetit⁹ ⁊ eius ꝛium. Scōo qz illud qō cibū īdigestū ex stomacho educit: ceu post cibationez exercitiū: nō oz adiungi ei. talis vo est pot⁹ aq̄ seu vinum vñ ꝑmo tertia. Uinum post cibū est ex reb⁹ magis impediēs. qz digerit velociter ⁊ penetrat: ⁊ faciē cibū penetrare īdigestū ⁊ hereditat opilatōes ⁊ putrefactiōes: ⁊ sic multo magis qm̄ vna cum cibo assumit siue aq̄. Et ideo ibidē nō est ꝓmittēdus puer bibere aquā sup cibū. quāto possibile fuerit nec cib⁹ crudus penetret: anteqz digeraꝝ. vnde Aris. Aler. Retine animuz tuuz a potatiōe frigide aque sup cibuz donec tibi in cōsuetudine veniat. qz stomachuz refrigerat: extinguit ignē: ⁊ cōfundit cibum. ⁊ generat impedimētuz si multuz bibaꝝ. Rursus potus frigidus est ⁊ hu. actu vel potētia: cum sitis cui appꝛopriaꝝ ſm Aris. sit frigidi appetit⁹ ⁊ humidi. Oō aūt tale ſm Paly digōnē ipedit cum calido vigeat. Ipsa. n. stomachum ifrigidat ⁊

in eo contentum velut aqua: vasi subito aduenies bulliēti. Quod nō dz potus assumi simlr cū cibo oñdit. Quia vt vidones ꝛ gurgulationes supius effundēdo ad caput idu cet. Aut subsistēdo stomacho cōtentiuaz digestiue deseruientē hūiditate lubricatiua debilitabit expulsiua hinc vigorata. vñ digōnis accidet corruptio. Quapropter opz cibū potui aīmittere. ¶ Oz ăt vna sit bibēdū ꝛ comedēdum: mox. n. hinc grecoꝝ est ꝛ latinoꝝ maxime. Rursus simpliciū q̄rto. ꝛ dictis vlium. Qō bene sapit bene nutrit eo q̄ sapor potissime dulcis via ē in nutritionē. Bene aūt sapit ac delectabile potū existit vna cum cibo assumere: nisi quis fuerit cōsuetudine in ɔtrarium pmutatus. Itaq̄z simul erit comedēdum ꝛ bibendum.

Propter primum vo sciēdum q̄ pus hic ordinez tpis iportat. ꝛ nō nāe. Potus quoq̄ ē res nō nālis actu hūida ciboꝝ in vētre pmixtiua ꝛ corrūpēdē in ptes delatiua. Hic aūt distinguit triplex: qñ gdē tñ est potꝰ vt aq̄. Cuiꝰ officiū est alimenta distribuere p ptes. Nōnllus est potꝰ: g̃ discrasiā dat aliquā cū iure fulcimētū: ceu mellicratū ꝛ iuleb. Alīꝰ vo cibꝰ ꝛ potꝰ: vt vinū ceruisia ꝛc. Ipa nāq̄ nutrit ꝛ nutrimēta distribuit p mēbra. Joanniti⁹. Diuidit ēt q̄ potus gdā ē pmixtiuꝰ. vt q̄ yna sumit cū alimētis. Alīꝰ delatiuꝰ sicut fcā digōne in vētre ꝛ dimidiata in epe assumptꝰ. Est ꝛ tertiꝰ alteratiuꝰ: vt q̄ gra exhibet medicine.

Propter secundū sciēdu: q̄ gdā dixerūt q̄ simul ōberet assumi potꝰ cum cibo pmixtiuꝰ. s. delatiuꝰ aūt postea. Et iō cōcordātes dicūt arabes de potu log delatiuo. Oz lz id veritatez cōtineat: nō tñ coꝝ mētē exponit cū simplr negēt ꝛ idistincte arabū pinducti cū cibi assumptiōe: neq̄ mox fore bibēdū nisi fortassis gra medicine. qdā vo ꝛ pcipue q̄ hꝰ voluerūt pmitus foze totū comedēdū: deinceps post q̄z in vētris resederit fundo bibēdū. sicut sapiunt coꝝ sermones ꝛ actꝰ. Ex qbꝰ alīq ad prauos deuenerūt morbos: lz gdā ipsos conent iterptatiōe puertere: quoꝝ gdē iā tacta sūt motiua. Quidā vo vt anglici pus mediā comestionē assūere ōmū bibere icipiūt. Loꝝ vo ōfectꝰ mrabit ɔñr.

Propter tertium vo sciēdū pmo q̄ nllus potꝰ sumēdus ē nisi gra medicine ventre vacuo. Scdo q̄ simul ē comedēdū ꝛ bibēdum. ¶ Propter hꝰ pmū sciēdū q̄ aq̄ simplr potꝰ nō est simplr recipiēda vētre vacuo vt testant greci cū arabicis: imo annumerat iter venena ꝛ maxime post exercitium coitus ꝛ balneum. Quod ꝛ ratio cōcludit: quoniam aut gra pmixtionis exhibet aut delatiōis alimēti: p ptes sed neutra harum ante cibū assumēda: cum ci nō permisceat: neq̄ eūdē deferat p mēbra. Rursus aq̄ vel frigida suscipit in eiꝰ sicut ē nā. ꝛ tūc sui frigiditate vltia vētrem q̄ frigidus ē nā fere vacuū iueniēs ledet vehemēter. Cū sile generale suū ꝓportionale ad furiā iducit. Aut ea q̄litatē acq̄siuit extraneā. puta tepiditatē vel caliditatem. ꝛ sic stomachū debilitat relaxādo magne: cū tepida ꝓprie hunc remolliāt ꝛ eiꝰ subaz effundāt. septimo de īge. Propter qō qñ opus fit vomitū ɔcitare tepida exhibet. Et iō ꝑceptū ibidē q̄ ca. ꝛ nō tepida: stō ēt exteriꝰ debeāt applicari. Calida vo stomachū ifirmāt. pmo tertia. Amplīꝰ nō minꝰ accusant vinū aq̄ supra vacuitatē susceptū. Qō pōt ostēdi. Eiꝰ qō est potus rōne velut mōstratū ē de aq̄. Luz nec opus pmixtionis: neq̄ delatiōis sic exerceat. Itidem vinū sui caliditate ac suba subtili acuta in subam ventris penetrat neruosam ipm dissoluēdo: ꝛ maxime cū potens fuerit. vñ affozi. scōa. Quāq̄ pticulariçatus sit sermo. Si anteq̄ cibaria offerant vinū biberit nō bonū aliqō suscipiūt. lz nocet maxie a spasmis ꝛ desipietys celeriter occupati: q̄re seruꝰ grāmatici vinū bibēs vetꝰ iuigil deinceps factus febre ac desipiētia captus expirauit iterioꝝ scōo.

¶ Propter qō pmo tertia. Sapiēs sibi cauere dz ne ieiunus vinū bibat ꝛ post exercitiū ꝛ maxime coitū ita vt annumeret tūc iter venena ꝛ ppriꝰ qō grossuz dulce. Neq̄ ēt cōfert rōne qua cibꝰ cū humiditatē grossam terrestrez sine grossiozi alimēto nō valeat pfecte restaurare depdita. Dixi aūt simplr: qñ iterdū ꝛ ante cibū. ꝛ post ipm ꝛ supra. Pm ēt oppositū absolute tenētes concedit potus. Qō duplr pōt ɔtingere vel ɔsuetudine cū ipsa q̄dā altera nā. dria. 98. Unde pmo tertia. Usus sunt res extra rōnē existentes: ceu oñdunt bibuli patauī: q ɔsuetudine depraua ta fere illesi tabernas ante luciferū expostulant. Aut gra medicine: vt cū bu. fuerint in vētre frigidi ꝛ tūc potꝰ: ceu vinū parue q̄titatis optimū: ꝛ vetꝰ vt dozicū ꝓpetit. Qō ēt attēdit in aq̄: vel ꝓpter ardozē stomachi. vñ Almā. 4. Nullus aquā ieiunus bibere dz nisi q magnuz stomachi hz ardozē. Aut rōne tpis calidi: humiditatē ipsiꝰ exiccantis aut ꝓpter malā ɔnem ca. aut hu. colericos coacceruantes in illo. Propter qō Arl. Alex. cōcessit sic aquā. quādoq̄. Sic itaq̄ appeat q̄ cibꝰ potum dz simplr ꝑcedere. ꝛ q̄ pm gd postponi. ¶ Propter scōm hꝰ sciēdū. sil' comedēdum ꝛ bibēdū: pmitus paꝝ comedēdo: deide modicū bibēdo: ꝛ demū comedēdo. Sicq̄ deinceps: vt melior fiat cōmixtio. Nō aūt semel bis aut ter totū bibēdo ceu plures hispani ꝛ anglici. Moduz aūt ptactum plures obseruāt hodie: ceu id cū ptacto īdicat. ꝓbl'. zz. Nō. n. solū qñ̄q̄ sitis gra que in cibis bibim⁹ supple: sz etiā post cibum. puta delectatōis gra vel hꝰ. vñ pmo de re. sa. In cibis pluries ꝛ calidis hozis cum pueri pueniūt ad frigidā aquam cōcedo vti. Qō ꝓbat qñ assumpta in restauratioez ordinant depditoꝝ. sil' autē deperit suba humida q̄ potu reficit. ꝛ sicca q̄ cibo cū nō fuerit differēs cā occurrēs cōsumptiua. Rursus satisfaciēdū ē appetitui recto cū pm nām pcedat. Sz cibus vna cū potu desiderat. ꝛ ppzie cū fuerit sicc⁹. Itidē pmixtio ɔnitio ad digōnez ordinat. ꝛ hec ad nutritionē ꝛ tādē ea ī salutis ɔseruationē. Permixtio vo elegātioz fit cū sil'comedit ꝛ bibit: eo q̄ cibuz grossioris subē oz ad bonā cōmixtionez subē ligde admisceri: vt mixtio īdicat elemētoꝝ diuersarū nārum exītiū. Eti. digestio ē pfectio a ꝓpo ꝛ nāli calido ex ɔiacētib⁹ passiōib⁹: q̄rto methau. Ubi g̃ magis saluabit digōnis rō pfectioz nutritio subsequet. Hoc aūt ē in simultanea permixtiōe cibi cū potu: cū amplī⁹ ɔiacētes aduenīāt passiones q̄lita tū pmaꝝ se adinuicē cōtēperātes. Et firmat qñ oz qō digeritur reddi sile in suba masse ptisanarie. vñ p pma. Nutriēs cū digerit fit sua cētia in multis animaliū auxilio eiꝰ qō ei admisceat: de eo q̄ bibit plerūq̄z chilus: ꝛ est suba ligda ptisane ī spissitudine sil'is. Qō diligētia euenit cum sil'cibꝰ sumit ꝛ potꝰ. Palin. cū cibꝰ sit grossius penetrationis vtplurimū tarde admisceri ei opꝰ: qō cum ligdū reddat ꝛ penetrare faciat. Ꝟ autē est potꝰ. Simul itaq̄ comedēdum ꝛ bibēdum. Est tñ iterdū cibꝰ ita ligdus vt subaz fere habeat potꝰ: cū quo nō ita fit potare necesse. Sunt ꝛ aliq adeo humidoꝝ stomachoꝝ: ꝛ remollitoruz: vt nullo aut pauc: ssimo egeāt potu. Sicut sitientes clamose potare oz oīariā nō soluz cum cibo: sz ante ipm ꝛ supra lz melius sit siti mēdose nocturne pm veterē nō obedire. vñ septimo de īge. Si fuerint siticulosi supra cenā cos abstinere a potu penitꝰ triste fit: sil' ꝛ inutile. paucuz etenī dāduz potꝰ: vt mitiget anxietas ꝛ humiliet sitis. affozisinoꝝ q̄ nta. Opz vt ꝓculdubio nimiuz sitientib⁹ potꝰ det. vñ ꝑ de re. sa. Pueri non oīno ꝓhibēdi sunt a frigide potu aq̄: sed multotiēs bibāt frigidā sup cibuz. ꝛ in calidis hozis. Nosce quoq̄ q̄ cibꝰ hyeme dz sumi calidus: estate vo subtepidus. potus aūt nō calidus aut tepidus vt ptactum: sed hyeme frigidioꝛi nō frigiditate oīna participet aeris illi⁹

sed ea que potius estatis. Neqꝫ potus tũc etiã infrigidet vehemẽter aq̃ vel niue ꝓpriꝫ cũ suscipiẽs fuerit frouꝫ viscerũ vẽtoso⁊ ac neruo⁊ debiliũ⁊ maxime q vini limphati plurimũ. Hreci tñ ob quẽdã abusum cõtinue bibũt calidi⁹. Antigtus ẽt vl'r ita potabant ſ ifirmũ: lꝫ in gbusdaꝫ mozbis fortasse: vt tozacalib⁹ expediat hyemeqꝫ ꝑcipue.

Propter quartum vo ad ꝑmum dõm q̃ hũiditas subtilis aerea nõ citi⁹ ꝛsumit. qz lꝫ sit cõsumptioni magis apparata q̃ grossio⁊: nã tñ ei⁹ maiozẽ q̃titatez mẽbris apposuit: ꝑ qõ⁊ sil'tpe cum grosso poterit cõsumptiõi obuiare. Plus enĩ põt qõ satis multũ q̃ paucũ resistere. Adhuc⁊ ĩ cibis repta est humiditas hꝫ subtilis cõsumptioni obuia. Neqꝫ cõfirmatio angit cũ sermo hꝫ sit in sanis libeꝛ ĩhabitãtib⁹ aere: aut q̃ hꝫ appetitus magis rõne medicine⁊ cozrectionis q̃ alicui⁹ ad alitionẽ faciẽtis. ¶ Ad aliud dõꝫ q̃ subtilis cibus dꝫ grossiuꝫ ꝑcedere cibũ ad cibũ cõparãdo nõ aũt pot⁹ ad cibũ: vt rõ videbaſ ꝓtedere. Et hec qdem pleni⁹ solo differẽtia videbiſ ꝛñti. ¶ Ad alias auctozitates dõm ꝑ iterem̃ptionẽ: vt iam appuit. Sꝫ qz id videtur sermo Ha. sonare septimo de ĩge. dõm q̃ ibi loqtur nõ in re. sa. vt expetit quesitũ: lꝫ in curatiõe male ꝛnis ventris nũc lapse nõ valẽtis cibũ grossũ solidũ alterare. vñ subtilioꝛi eget⁊ ligdioꝛi q̃le est ius de facili ꝓmeãs⁊ nutriẽs. ⁊ qz ligdus extat⁊ subtilis vim suimet ꝑ cozp⁹ hñs delatiuam cũ potus sapiat nãm nõ expedit cuꝫ ſbi associari ne a vẽtre bñ ampleciet: lꝫ gurgulatõcs iduceret⁊ didones⁊ ne idigestus reperet in q̃ deozsum. Aut ei⁹ sermo sic fortassis est iterpretãdus. ⁊ nõ bibere sup cenã statiꝫ anteq̃ cib⁹ sit digestus: sed bibere supple in cena. Qõ tñ fortasse aliqs id lram inget nõ tolerare ꝓñtẽ. ¶ Sꝫ ꝫ id est qz. 6. de re. sa. testaſ Ha. seipꝫ q̃rta dici boza panẽ simplicẽ assumẽs. ⁊ nũq̃ in tali cibo bibere. Ally vo comedebãt cuꝫ ꝗ dactilos vl'glãdes aut oliuas cũ melle vl'sale aꝛ bibebãt coꝛ aliq. ¶ Dicẽdũ q̃ Ha. nũc nõ est audiendus nã imutata: vel ꝛsuetudine. Aut fortassis hũiditates in ei⁹ abundabãt vẽtre. Coleric are tñ vẽtrẽ superiozeꝫ se ꝓfiteſ aliquãdo. ¶ Ad aliud ꝑ iterẽptionẽ dõm cũ magis adunet ſuba stõi. ⁊ assumptis amplius ĩbereat eo q̃ facta sit ꝑmixtio melioꝛ⁊ nitio dũmõ potus sit sufficiẽtis q̃titatis cibo valẽs ĩbibi. fueritq̃ cib⁹ grossius ꝑmanẽs q̃lis est sanorũ: nõ ãt oppositꝰ: ceu ifirmoꝛ. Et enĩ grossius ꝑmanẽs trahit⁊ velut aquã ĩbibit spõgia. ¶ Ad aliud ꝑ negationez dõm assumpte. potiꝰ. n. cib⁹ vt iam oñsum potu ĩbibit⁹ detineſ q̃ labaſ ꝑ mẽbra cũ pfecta ĩde mixtio cõtingat nisi potus q̃titatis extet maiozis q̃ cib⁹ possit ĩbibere. Arl. ẽt sermo audit⁹ est cũ hoc exponit. ¶ Ad aliud dicendũ: q̃ licet potus sit frigidus. expoliatur tñ ipso cum cibo admisceſ diligẽti⁹ q̃ q̃ simpl'r exhibeſ: tũ ꝑpter caliditatem vẽtris tum ẽt cibi: ipse nãq̃ vt sic ca. est⁊ sic. qõ ei⁹ ĩdicat appetitus. ¶ Ad vltimuꝫ dõm: vt iã apparuit neqꝫ dodones neqꝫ gurgulatiões aut effumationes in caput euenit fieri: neqꝫ digestiuã cõturbari cõtẽtiua ipedita. lꝫ ampli⁹ in vẽtre oĩa coadunari⁊ detineri⁊ B cũ pot⁹ ꝓportiõabil' fuerit cibo ĩbibitiõe iteruenieti potu. Tant⁹. n. vt iter cibum inatet⁊ vẽtris parietes digonem cozrũpit.

Via indicatum est post ciba tionez pacto exercitio alimẽtũ elabi a vẽtre idigestũ dubitatur de tpe exercity. Nã videt post comestionem fieduꝫ: qñ affozisimoꝛ scda. Lib⁹ semp exercitium ꝓoccupet. vnde ꝑmo tertia ingt Ruffus. Incessus hic mihi plꝫ ꝓprie post prãdiũ: qñ bonitatẽ operatiõis cene ꝓparat. Eti. io. theoꝛ. Maioꝛ vtilitas ẽ exercity qñ prãdiũ ꝓcessit. Cũ igĩ ꝛparatiuũ iferat positiuũ⁊ si nõ ꝓcedat id veꝛ cõsequaſ erit vtilitas. talis aũt adipiscẽda

¶ Rursus ẽ sil'e de balneo⁊ de exercitio cũ vtrũq̃ calorem foꝛas educat ab ĩtus. Qõ oñdit actio balnei⁊ exercity. Daliabbas⁊ Johãniti⁹: lꝫ balneũ idiciſ pueris discretis plurimis exñtib⁹ cũ raro cozp⁹ inueniat tẽperatũ. vñ de re. sa. ꝑmo. In dispositionib⁹ cozporis culpatis⁊ ostructionib⁹: meli⁹ fit cibos ante balnea ꝓbere: q̃re sil'⁊ exercitia ĩdicere. In sanis aũt ĩculpate secus. Itidẽ digõ ꝓncipalioꝛ ẽ tertia: cũ sit finis in quẽ oꝛdinenſ cetere ꝓcedentes. dña. 50. Digõ aũt fit ĩ gete. dña. 61. Sꝫ añ comestionẽ fit digõ tertia. post aũt comestionẽ iaꝫ pfecta. Eti. vbi fames nõ oꝛ laboꝛare. Sꝫ añ comestionẽ ẽ fames: ꝓpter. n. eã comediſ. Exercitare vo est quoddaꝫ laboꝛare. Exercitandum igiſ post comestionem tantum.

In oppositũ aũt communiter sunt medici. vñ epidimiaruꝫ sexti q̃rta. Laboꝛes cibis ꝓdisponanſ ⁊c. Qõ Hal. recitãs affozismoꝛ. ⁊ de re. sa. scõis ingt. Laboꝛes cibos antecedãt. vñ Alman. q̃rto. Sicut motus añ comestionẽ factꝰ sanitatis ẽ ꝛseruatiu⁹. itaq̃ post comestionẽ egritudis suenieſ gñatiuus. Palin. exercitiũ fit ꝓp supfluitatũ expulsionẽ: lꝫ ante alitionẽ iã seq̃straꝛe extãt. tũc aũt ipsas oꝛ expellere. ¶ Adhuc exercitiũ añ comestionẽ factũ accẽdit caloꝛẽ cozporis⁊ ventris quo laudabil'ꝑficiſ digõ. Cõpetit igiſ añ comestionẽ exercitiũ solũ. ¶ Oꝛ ãt neutral'ꝛpetat oñdiſ. qz exercitiũ est motꝰ: vt videbiſ. Js aũt distaꝛe facit qõ est ꝓ hꝫ cozp q̃rto. Qõ vo tale cozruptiuuꝫ exist it. ꝓp nãq̃ distaꝛe ab ei⁹ ꝑn⁹ accidit alicui⁹ cozruptio Arl. de mũdo. ¶ Ampli⁹ exercitiũ cuꝫ sit motꝰ⁊ is actꝰ ipfectꝰ cũ sit entis actꝰ in potẽtia. tertio phꝫcoꝛ. nihil conferẽs poterit ipso cãri nãe: q̃re neq̃ añ cibũ: neq̃ post cõpetit exercitiũ.

Propter primum gdẽ sciẽdũ ꝑmitꝰ exercity eẽ: demũ quod fricationis causa ipꝫ prediſponitur⁊ perficitur ea. ¶ Propter ꝑmum hꝫ sciendum q̃ exercitium põt dupl'r accipi. Aut ĩ cõmuni cũ ꝑ laboꝛe: ac ẽt motu idifferẽter. vñ affozismoꝛ scda. Laboꝛẽ nũc itellectũ vehemẽtioꝛẽ motum: quẽ exercitiũ noiam⁹. Et de re. sa. scõ. Siue laboꝛ motꝰ⁊ exercitiũ sint idẽ: vel ĩ spãli ꝑut diuidiſ ꝫ hꝫ. Nõ eniꝫ exercitiũ nãe laboꝛ est cũ is vt necessari⁹ siue violẽtꝰ extet. Exercitiũ vo q̃dẽ volũtariuꝫ: neq̃ motꝰ ẽt oĩs. qz non paru⁹ verũ vehemẽs ampli⁹: de re. sa. scõ. ⁊ motꝰ q̃ nõ alterãt respiratiõnẽ nõdũ hos nominãt exercitiũ. Est aũtẽ id alteratio respiratiõis vehemẽtie ibidẽ. vñ ꝑmo tertia. Est motꝰ volũtari⁹ ꝑpter quẽ banelit⁹ magn⁹⁊ frequẽs est necessari⁹. Diuidiſ aũt exercitiũ: sicut⁊ motꝰ eẽntial' magis: qñ quoddã forte: quoddã debile: nõnullũ vo mediũ:⁊ qõdã velox: quoddã tardũ: nõnulluꝫ vo mediocre. Adhuc quoddã lõgũ: aliud bꝛeue: nõnullũ vo mediũ. Ex his sigdẽ differentys nouẽ exercitiũ simplicib⁹ ꝓponunſ alie spẽs plurime vix ꝓceptõc subiecto applicabiles. Lõsurgũt aũt. 19. cũ due cõiunguntſ sil'differẽtie. puta lõguꝫ forte: lõgũ velox: lõgum debile: lõgum tardũ: lõgum medium: lõgũ mediocre. Forte velox: forte bꝛeue: forte tardum: forte mediocre: vel mediũ forte mediuꝫ: velox bꝛeue: velox debile: velox mediocre: velox medium. Bꝛeue debile: bꝛeue tardũ: bꝛeue mediocre. Cũ aũt tres coniunguntſ vna. 27. ꝓsurgũt: ceu ofntie pulsus magni. tertia differẽtia ꝓposite differẽtia. Sz. Longũ forte velox: longuꝫ forte mediũ: lõgum forte tardũ: lõgum velox mediũ: longum mediũ mediũ: lõgum tardũ mediũ: longum debile mediũ: lõgum debile velox. Bꝛeue forte velox: bꝛeue forte mediũ: bꝛeue forte tardũ: bꝛeue velox medium: bꝛeue mediũ medium: bꝛeue tardũ mediũ: bꝛeue debile tardũ: bꝛeue debile medium: bꝛeue debile velox. Medium forte velox: mediũ forte medium: mediũ forte tardum: medium velox medium: mediũ mediũ medium: tarduꝫ me

dium mediū:debile tardū mediuz:debile mediū mediū: debile velox.Sūt ḡ modi exercity simplices ⁊ ꝓpositi differētys duab⁹ aut trib⁹ in vniuerso.55. Quoꝝ in actū deductio est difficillima.Que aūt ꝺ̄ie medie cozpozi debēt tēperato.Reliq̄ vo que itensiozes frigido mō toleret vtus:remissiozes aūt calidiozi. Accidēt alr vo diuersificatur q̄si infinities exercitium rōne materieꝝ in qb⁹ existit: ceu nere cōsuere lapidē iacere ⁊c̄. Kursus exercitiozum quoddā est cōmune toti⁹ cozporis ꝓportionalr cōcitatiuuz. puta currere:fodere:ligoniçare:metere. ⁊ que talia. Aliud ꝓpziū singulari partiū attributū:sicut scribere manuum:vociferare pectozis:calcitrare pedū: ipsoꝝ ac manuū texere.ac silia.Palin exercity cōmunis:qōdā ē motus q ē labor tm̄:vt edificare fodere. Aliud est exercitiuz solū:sicut saltare ⁊ pila ludere.nōnullū vo vtrūq̄ ceu arare remigare ac putare. Inchoādi aūt hora exercity ē expulsis pme digōnis ⁊ scōe supfluis pzimū suscepti alimēti. Ipsis.n.iā pfectis.⁊ cū istet tēpus alteri⁹ alimēti:quod subtilitate ⁊ fluxu q̄si discernit ꝼm Arl.ad Alexā.saline. añ vo hoc vl posteri⁹ nō ē exercitādū:qm̄ aut hu.redden tur īdigesti vl subassatoe in colerā trāsducent. Discernitur.n.id tēpus vrina. Naz cū fuerit suba media ac colore mediocriter citrina exercitādū.qñ vo aquosa subalbida nōdū. Si aūt ignea colerica nequaq̄.iā.n.ptrāsiuit hora. Alys qdē cōpzoportionādū id erit cozpozib⁹a mēsurato. Oz vo exercitiū getari cū banelit⁹ īcipit ispissari q̄magl: sudoz fieri:ruboz cointēdi. ⁊ vasa turgescere nō parum. Donec nāq̄ calor augeat ⁊ roborat: motusq̄ leues adhuc extāt:⁊ tumoz magnificat partiū nōdū ab exercitio desistendū. Tēperatuz tm̄ fere spōte sua permitte exercitari. Elegmaticū īcita cū velit iaz desistere exercitare. Loleri cum aūt adhuc volentē cohibe. Est aūt exercity sic facti vtilitas trina. Pzimit⁹ nāq̄ duriciē orḡanis tribuit adinuicē cōfricatis:ex quo ipassibilitas ipsoꝝ: ⁊ ad act⁹ robur cōsurgit.scōo īnati calozis augmentatio.vñ attrḡctio foztis alteratio ꝓmptioz:nutritio pfectioz ac oīuz cōsequuntur cozpoꝝ effusio.tertio qppe spūs mot⁹ violentioz:quo vigozato pozi aperiunt ⁊ supfluitates foras ꝓpelluntur affectāte omni semita foras educi. ℂ Propter hȳ scōm sciēdū q⁹ fricatio est crebza sup cozpus manuū deductio. Si.n.semel aut bis fiat nō ꝓpzie ꝺ̄ fricatio. Debet nāq̄ cozp⁹ cōtāgere. Qō erit aut īmediate sicut cū nudis pficitur manib⁹ aut aliquo eis suscepto: vt pāno aut puluere vel pinguedine seu oleo. Que vtiq̄ ⁊ rōne sue magis eētie ac tpis diuersificat. Pzimit⁹ qdē qm̄ alia est simplex. altera ꝓposita. Pzima qdē q̄druplex.alia q̄lis ⁊ alia quāta. Qualis nēpe dura mollis ⁊ media siue foztis ⁊ debilis media. Quāta qdē multa pauca ⁊ media. Supaudite qdem due addunt in serie hippocratica.puta media inter durā ⁊ mollē.⁊ iter multā ⁊ paucā pozes q̄tuoz tm̄ explicate: q̄ imitatus ē nō supplēs.A. Lōposita vo ex his ē noūicuplex.puta dura pauca:dura multa:dura tēpata:mollis pauca:mollis multa:mollis tēperata: pauca tēperata: multa tēperata:tēperata tēperata. Quaruz dura ptes hz adinuicē inectere:vl colligare:mollis laxare seu soluere: multa gracillare: media rarificare: pauca vo forte nullū hz actū aperte ꝓpziū:ſz cōmunē solum:vt calefacere. Id enī omni videt iesse.⁊ iō Hyp.ipsam tacuit. Que autē ex his cōmixte ceu tales cōsurgūt ex simplicib⁹ sic operant mixtione. Valiab.vo addit cū his duob⁹ celeritatē ⁊ moram:qō magis ē fricatiōis extraneū. Que aūt media q̄litate ⁊ quātitate cozpozi debeat tēperato vel mēsurato: q̄re omittēs hāc Alex.detestat. Reliq̄ aūt cozpozib⁹ alys. At fricationū quedaz est pfectiua:vt ea que pcedit exerciciū ꝓmitus nudis manib⁹ pacta:deide iiunctis. Si.n. hac ipm̄ pcedēte paulatim pcalefiat corp⁹ ꝓmolliant solida:p̄subtilient humida:⁊ coamplient pozi nulluz īsidet piculū aliquā partē discindi: vel pozos opilādo calefacti ue pus mediocriter syndone.deide oleo. Est aūt ⁊ alia pfectiua dicta:siue reductiua siue apotherapētica seu pcuratiua q̄ pacto adducit exercitio.perficit.n.qō exercity ⁊ supfluitates educit q̄ nō fuerūt foras eo ōmādate: q̄ molire hz cozpa mediū obtinēs mollis ⁊ dure: ac mlte ⁊ pauce. Mediā.n. oz q̄litatē cozpozi dominari. hoc aūt appareat ex scōo affozismoꝝ.⁊ de re.sa.cum alys. Est aūt comestio alimētoꝝ per stomachū in vētre introductio. Añ vero ⁊ post spaciū hore vel hȳ denotat.

Propter secundum quidem sciendum: q⁹ quid sentitum sit ab alys iam ex argutis apparuit.⁊ quid de hoc sentiēduz tertio ⁊ quarto apparebit dicendozum.

Propter tertium vo sciēdū q⁹ simpl̄r ⁊ vt ꝼmultū exercitiuz ī re.sa.oz ante comestionē ⁊ nō post fieri.puta cū cibi fuerint in vētre ac epe:vt ꝓinductū est:digesti:sicut auctozitates mōstrarūt īducte:Scōm qd vo ⁊ vt rari⁹ post comestionem.Pzimū qdē ꝓbat:qm̄ illud qō facit descēdere cibū īdigestū de vētre ipmq̄ iterdū cogēs in hītib⁹ stomachū debilē sursum ascēdere: ac etiā qō opilationes causat cū cib⁹ īdigestus ex vētre delapsus p mesaraicas trahat visc̄osus in epar. At quoq̄ qō calorē disseminat digestiuum hūc educēs de partib⁹ īteriozib⁹ ad exterioza: ⁊ maxime in vētris digōne:q̄ nō solū ꝓpa pficit caliditate:veꝝ ea q̄ plurimū partiū eidē cōiacētiū. ꝺ̄ia.29. nō competit post assumptionē alimēti. Et fulcit qm̄ digō pficit quiete ceu ptactū. Sz ꝑdicta īducit exercitiū post comestionē cū sit motus vehemēs ex agitatione sua alimētū cogit īdigestū descēdere ad īteſtina q̄ sepe ac iterdum ascendere opilationēq̄ īducere ac calorē distrahere.⁊ p ꝰis digōnē īfirmare ⁊ cozrūpere cū ea pfici habeat gete. Nō igit exercitium cōpetit post alitionē:ſz añ: cū ide calor in susceptionem disponat alimenti supfluitates expellant exteri⁹: ⁊ cozp⁹ vl roboret oē:dūmō hic nō extet famelic⁹: q⁹ vbi fames nō oz laborare:ac maxie cū talis fuerit colericus Scōm qd vo ⁊ rari⁹ cōpetit post comestionez. Aut q⁹ his. susceꝑit ampli⁹ alimētum:cui nō pōt ꝺ̄ari digōne:vt ergo repat deozsum motu post assumptionē agitet:nisi doz mitione iuuet:qm̄ motus cozpoza pturbat:vt oīdit nauigatio.affozismoꝝ q̄rta.vñ Hyp.re.sa.scōo. Post cenā seu prādiū meli⁹ oz tales ītegrā q̄titatē noctis dormire.i.tm̄ q̄tum ⁊ noct extat. Lōmē.q⁹ si nō dormiant diutissime ac suauiter deambulādo nō resistēt. Et isti⁹ est. A.ītētiōis vt apparet ex pcedētib⁹ ipsi⁹. Recitat.n. Hyp.pfatā sniam. cum ait:ingt ruffus īcessus hic mihi plz ⁊c̄. vt iductū antea. Lōpetit ēt forte q̄q̄ cum volum⁹ cozpozis frigidi ⁊ sicci calorē īcitare ac siccitatē sparsiōe alimēti in ptes pfecti⁹ remittere. Sicq̄ plures voluerūt exponere laudātes dcm̄ medici Hyp.seriantis vt ptactum cib⁹ occupet exercitiū. Sz q⁹ id falsificatuz appet moꝝ cum subdit q⁹ vl in sanis ⁊ ifirmis ē faciēdum. Silr Hyp.series ⁊ Bal. grece:vt ptactū testant Hzium. Pōt tm̄ vtcūq̄ dici modo quo balneum pcipit ꝓpter humectare post alitionē. Balneum vo nō parū:sicut tactū cōcidit cuz exercitio ī actione. vñ.i4.de īge. Oē cozp⁹ subtilium balneari post cibuz est aptuz nisi periculum sit ꝼm epar obstructionē fieri: ⁊ maxime ꝼm cibo ꝝ spēz. Idēq̄ pmo tertia. Lōfert ēt exercitiuz vel mot⁹ magis gs minoꝝ post cibuz: vt descendat deozsuz ex stō in vētris funduz ⁊ maxie cuz vēter aut alimētuz fuerint vētosi assessiui. vñ p tertia. mot⁹ puus post comestionez ipsam in stō gescere facit: q̄re Arl. politicoꝝ scōo. Post cenā deambulare est sanuz ne circa os vētris īnatent cibi. Quidā tm̄ laboratores assueti ꝓtinue non vi

dent̃ post comestionẽ ledi cõtinue: lz ide pueniãt tãdem ad egritudines prauas. inassueti vo ledunt̃: vt appet affo risimo: scõa. Et io qñcũq; coacti post comestionem suscipiãt pauca cibaria digestibilia nõ aquosa. Calidos quoq; ĩsup: z siccos resolubiles extenuatos maxieq; laboriosos si opus sit exercitari min⁹ nociũ post comestionẽ erit q̃ assi: de re. sa. appens gnto. Est aũt attẽdẽdũ q; illaborio si exercitent̃ ante comestionẽ vt calor confortet̃ digestiuus. Laborioſi vo gescãt vt coadunet̃ his dissolut⁹. post vo comestionẽ: vt vniuersal⁹ gescendũ. vñ damascen⁹ in affori. Jn nimio exercitio positos ante cibũ parũ gescere oz: sed ociosos parũ ante cibum exercitari.

Propter quartum vo ad ꝑmuz gd dõm cũ eius cõfirmatione iam apparuit. Et sil⁹ ad aliud: qñ oñsum est aliquã vtilitate exercity qñq; foze post alitionem. Aut nõ raro cadit abusio in ꝓpatione. ¶ Ad aliud dõm nõ ee sal̃e oĩno: qñ exercitiũ post comestionẽ fortasse plus ĩpedit balneo: cũ agitatiõe sua cogat alimẽtũ pamplius descẽdere. Lõcessum ẽ ẽt qũo cõferat post cibationẽ exercitiũ qñq;. Sermo Ha. ẽt exponẽd⁹ nõ q; velit semp post cibũ discratos balneare: lz aliquos vt extenuatos. Tẽpatos vl⁹ nõ balneari post alitionẽ. Jd ẽt dicit in mentẽ lectozis exercitã dam. ¶ Ad aliud dõz q; lz digõ fiat in gete: in digõne tñ tertia: ꝓpter quã alimẽtũ suscipiẽ elaborãdũ valde dupli ci precedẽte digõne. Ac qz diuisum in ptes mĩmas z iser tum ipsaz cozporis spõgiositatib⁹ z pozis mai⁹ sequiẽ iuamẽtũ ex calozis vigoratiõe ac delatiõe ipsi⁹ ad extra q̃ meli⁹ nutrĩunt̃ ad extrinseca depẽdẽtia ex supfluitatum eductiõe: q̃ noceat̃ mot⁹ agitatiõe. Jd. n. verificat̃ in digestione potissime ꝑma. ¶ Ad aliud ẽt gd dõm apparet. qz nõ oĩno famelic⁹ q exercitat̃ añ comestionẽ: aut si fuerit tũc vt dcĩn ẽ cessandũ ab exercitio. ¶ Et ad ea: q̃ ptis opposite sil⁹ gd dõz appet. ¶ Sz ad reliquozũ sub⁹riorum ꝑmũ dõm q; Ar⁹. logtur ꝺ motu ꝑmi mobilis a quo sequiẽ cozruptio in his iferiozib⁹ sub tpe ꝑmanentib⁹. eo q; nõ põt circulũ cõstituere cõiungẽdo finẽ: vt appet ibidem ꝓncipio. Dic aũt est sermo de motu ꝓticulari aialis q gen⁹ est exercity z nõ ꝑmus. ¶ Aut ꝺ cũ eo q particulariter cõferre videt̃ tãdẽ vl⁹ aggregat⁹ nocet: cũ in ipo aliquid spũs exalet z vigozis: ceu in saliua emissa. in q̃ calor cadit inatus. ita vt z demũ: sicut oñsum dr̃ia. iiz. aq̃ticuz fiat oẽ. ¶ Ad aliud dõm q; mot⁹ z oẽ succes siuũ est ĩperfectũ ꝑmanẽtis relatione: eo q; nõ vt id habeat sil⁹ totuz: lz in successione z acgsitõe ptis post partẽ. Nihilominus tñ cõfert ĩ perfectionẽ alicui⁹: z maxie calozis excitatõez z supfluitatũ eductõez vt oñsuz. Qd notat mot⁹ ꝑmi mobilis cũ alys maxie q cã gnãtionis z cozruptõis boz hic entiũ existit. de ge. z coz. z. ¶ Dr̃ia CXIX.

Quod cib⁹ subtilis gros sum debeat ꝑcedere: mõstrat̃. Quia tertio re. a. oz vt sumat̃ in ꝑmis illud cuius cozruptio ẽ facilioz. z ei⁹ descensus velocioz. deide scõm post ipm: qõ est scõm ꝺ rium illi⁹. ¶ Adhuc ꝑmo practice. Opz vt ꝓponat bõ cibos facile descẽdẽtes ex stõ illis q mozan tur. Palin. ꝑmo tertia. Nutriẽtia ꝓterca in sui receptiõe ordinẽ bñt in quo sanitatis cõseruatoz sollicitus eẽ dz: ne illud qõ subtile ẽ z cito digeriẽ post forte nutriens: qõ sit eo duri⁹ in cibo sumat. Jn dictis quoq; vlib⁹ concordati sunt antig: q; cibaria q̃ sunt velociter descẽdẽtia: facileq; venas penetrãtia ꝑmittẽda eẽ añ cibũ: que ãt ad bec tarda postremo. ¶ Rursus. qõ ẽ cito digestibile: z de vẽtre egressibile oz ꝑmittere. qz id cito digestuz grosso ꝑmisce biẽ ĩdigesto exĩti in vẽtris fundo nõ ꝑmittenti illud descendere. q̃re contingit vtrũq; cozrũpi. Adhuc ꝓm Jsaac febziũ ꝑmo. Uẽter ẽ flegmatis receptaculũ. Jpm aũt est graue: q̃re bõ petet fundũ. Est. n. z frigidũ hũidũ visco⁹uz digõnis ĩpeditiuũ. ꝓpter qõ vt facili⁹ digeraẽ subtilẽ expetit cibuz ꝑmittere. cũ sit digõni obediẽs magis grosso. ¶ Ampli⁹ illud oz ꝑmitti qõ citi⁹ restaurat depditũ. boc est subtile cũ celeri⁹ digeraẽ z penetret grosso.

Cuius oppositum oñdit̃ ꝑ ꝑmuz practice ita. Grossus cib⁹ non cito digestibilis oz ꝑcedere cito digestibilez. Adhuc tertia ꝑmo. Jste ẽt nõ ꝑ comedere oz cibũ labilẽ. ita vt post ipz cibũ fortẽ z durũ in cibũ sumat. Palin. 7. de ĩge. Jn cena dari ꝓcipiẽ cibos grossiozes z terrestriozes: q̃lis ẽ panis. deide ligdiozes z subtiliozes: ceu petrinoz piscĩũ pulmẽtum. Rursus ars imitat̃ nãm. hec ãt grossiora z grauiora bis ꝑmittit oppositis. velut ẽt denotãt edificioz fundamẽta: ꝓpter qõ grossum subtili opus fit ꝑmittere.

Propter primum gdẽ sciẽdũ: q; notificatuz est gd sit cib⁹. i36. z i37. dr̃ia z alys. Grossuz ãt z subtile sũt q̃litates due q̃dã: q̃s gppe medic⁹ sensibil⁹ artifex subas cuz sibi silib⁹ noiat cuz q̃litates appeãt ꝓpositead ꝑmas: velut subẽ bõ crete Grossũ z enĩ ẽ cui⁹ suba frido magis: aut cal⁹ ĩspissata exĩstit ꝺ difficili cedẽs: z ꝑ ptes penetrãs tarde. subtile vo eꝺ

Propter secundum vo sciẽdũ q; quidaz dixerũt ad q̃stũ distinguẽdo cibũ eẽ duplicẽ: durũ masticabilẽ: z liquidũ nõ masticabilẽ: volẽtes q; si duo cibaria assumant̃: quoꝝ vnũ masticabile sit: reliquũ aũt nõ: oportere ĩmasticabilem masticabili ꝑmittere: moti ex eo q; nõ masticabile si post deẽ cito digestũ non potẽs trãsire seipm cozrũpet: z ꝑcedẽs sil⁹ grossum ĩdigestũ. Si vo cibaria vtraq; assumpta sint masticabilia dicũt grossum subtilẽ anteire. Dec aũt positio saltẽ q̃tũ ad ꝑmã partẽ stare nõ põt ꝑ illa eadẽ quib⁹ oñsum ꝓzi dr̃ia potũ z cibũ sil⁹ fore cõmiscẽdos Oñsum. n. ligda vna cõpactis adunãda vt pfectioz inter ueniat ꝓmixtio. z demũ digõ z nutricatio. Nã si cib⁹ subtilis ĩmasticabilis ꝓponat̃ citi⁹ digest⁹ ptrãsiẽs secuz reliquũ cibũ ĩdigestũ ex stõ educet. Adhuc venter in pte inferiozi exñs igne⁹ ipoꝓportõabilis subtili cibo ipz q̃si superflua calitate aduret ꝓparãdo eũ in colere gnãtionẽ i epe: pp qõ ea positio quo ad ꝓzẽ partẽ stare nõ valet.

Propter tertium aũt ꝑmittant̃ pus q̃dã veritati necessaria. scõo subdat̃ eadẽ. ¶ Propter bõ ꝑmũ sciẽdũ q; cozpoz ad ꝑsens dr̃ia duplex existit. nã est cozp⁹ quoddã sanũ simpl⁹r: cui⁹ act⁹ ꝓcedũt iculpare bñs mẽbza oia. z ꝓcipue digõnis ꝑme sibi ꝓportionabilia iuicẽ z toti. Est z aliud huic oppositũ: vt cui⁹ particulaꝝ actiões sunt deficiẽtes: vtcũq; z maxie q̃ digõnis ꝑme nõ adinuicẽ ꝓpoꝛtõales: lz aut debiles cito alimẽtũ añ digõnẽ pfectã egredi ꝑmittẽtes in secessuz: vel fortes cõstipate ꝓhibentes ipso ẽt digesto supfluitates secedere. Eti. cibaria sunt in duplici dr̃ia. q̃dã. n. sunt alimẽta vt panis caro z vinuz laudati ꝑmo tertia: q̃dã ãt a nutrimẽto vo extranea vtcũq; cibaria potius medicinalia ceu fruct⁹ z olera: quoꝝ q̃dã sunt stipticãtia: z alia molliẽtia. ¶ Propter scõm bõ sciẽdum q; si cozpa fuerint sensibil⁹r lapsa vt q; secedãt pampli⁹: grossũ oz ac stipticũ tunc subtili z mollitiuo ꝑmittere: vt sui q̃si cõstipatiõe q̃dã tãto retineaẽ tpe qõ subtile: vt vna possit digestio pfici. Si aũt fuerint cõstipata subtile ligdũ molliẽs grosso terrestri stipticati ꝑmittat̃: vt vẽter ide molleſcat. Reliq̃ vo cozpora de gb⁹ ꝓncipal⁹r itroduct⁹ ẽ sermo bõ ordine regant̃ ꝓmissiõis ciboz: z postpositionis. Sigde. n. duo vel plura sumant̃ cibaria: quoꝝ vnuz medicinale subtile mollitiuũ sit: alium aũt nutribile oz sic sub-

tile facile descēsibile mozosiozi ꝓponere. vñ ꝑmo practice. Opz vt hō ꝓponat cibos facile descēdētes de stō illis q mozant sic q molliāt vētrē illisq; stringāt vt cibus cito descēdēs viā paret mozāti: sicut sunt melones pſica. ꝑus nāq; sumēda sunt: q̄ panis aut caro: vt molliēs vētrem cibus viā paret stringēti. Sicut ꝑus sumunt olera elixa ꝑparata cū muri ⁊ oleo. q̄ pira ⁊ coctana. Cui⁹ gdē rō q; hꝫ sunt facile trāsibilia q̄litates medicinales hītia. Et iō vt vētrē cū expedit subducāt: ⁊ ne postposita cozrūpant reliquū cozrūpētia cibū ea opus fit ꝓponere. ⁊ hūc gdē ītellectū tēdit tertio ꝑma. cū ꝓcipit cibū subtilē grossiozi anteponi. Si aūt sumpta sint ꝥa nutrimēta cibatiōis gr̄a solū suscepta ⁊ nō medicine tūc grossior ꝑmittat subtiliozi. vñ Haliab. loco ꝓtacto. Grossus cib⁹ nō cito digestibilis ꝓcedat cito digestibilē ⁊ subtilez vt ꝓpositio carnis ouine auib⁹ ⁊ vacine aī ouinā. Qō ⁊ sensit. A. loco ꝓtacto negās nō foze comedēdū labilē ꝑmo cibū: ita vt post ipm cibus fortis ⁊ dur⁹ assumat. hꝫ vo tal⁹ cōfirmēt. Omne nāq; agēs nāle in sui actiōe tps cōcernit. scdo de cā. Et in maiori tpe fortioz ꝓficit actio ⁊ cib⁹ grossus fortiozi idiget actu subtili. Oportebit itaq; grossum ꝓcedere: vt assumat digōnis actū aī subtilē venietē postremo. Ampli⁹ oz digerētis ad id qō digerit ꝓportionē aduenire: sicut actiui ad passiuū: vñ affozismoz ꝑma. Cib⁹ oz eē ꝓportionalis calozi. nā si īmēsus fuerit mult⁹ expetit cib⁹. si aūt modic⁹ pauc⁹. Oz si alr fiat aut in co. vel hu. flegmaticos trāsibit Cū igit pars vētris iferioz sit calidioz supiozi: eo q; carnosioz ē ipsa ⁊ plurimi sanguis simil⁹ fozti⁹ digerēs. Juuat et ea ex meliozi applicatiōe partiū religrū ei dictaz. dria 26. vētris digōnē iuuātiuz q̄lia sunt epar splen çirb⁹ dyaphragma ⁊ artaria grādis: cū muscul⁹ supventre expānsis. Adhuc si grossus ꝑmittat ei⁹ grossicie pileon vētris confortabit ⁊ ostipabit. ꝓhibens subtilioreꝫ aī digōnē extra duci. Si āt subtilis ꝓponat sui passibili fluxibilitate secedēs ex stō grossioze īdigestū educet. Palin. cū cibus grossus ꝓcesserit subtilis aduenies meli⁹ sibi cōmiscebit ī ipꝫ vndiq; penetrās sui subtilitate q̄ si subtilis grossū ꝓcederet. Eius nāq; grauitate petēs q̄ deozsum subtiliorez seq̄straret ī ptes. Sic g̃ oz grossioze cibū anteponere subtili: qñ cozp⁹ sanū extiterit ⁊ cū gr̄a sumit nutrimēti. Medicine vo gr̄a: vel tragematis postponunt aliq̄ stiptica vt cibus fundū petat vētris: sic pira cithonia ⁊ case⁹ stipticus. Cū aūt cib⁹ fuerit medicinalis labilis: celeriter putrescibilis cū oz ꝑmittere: qñ postposit⁹ ifundit ⁊ cozrūpit: qō aī ipm. Tps aūt assessiois si fuerit mollitiuū ꝓpie ipsi oz tñ eē alimētoz scdo vt cū reliqu⁹ aduenerit sit ipse iā in digōne de stō descēdēs: vt vētrē molliat ⁊ frigidet. vñ peccāt in hoc medici: ⁊ maxime in diureticoz exhibitione: qbus moz subseq faciunt cibū deportantem hunc indigestū ad renes opilationem ⁊ lapiditatem augmētando. Per oppositum quoq; quando venter fluxus stiptica subductiuis: vt tactum ꝓmittere.

Propter quartum qdez ad ꝑmum dōm vt ad auctozitates q ipse ꝓcedūt suis vys ītellecte ex vtraq; pte. ¶ Ad aliud dōm vez eē cito digestibile ⁊ descēsibile in altera pte distinctiōis ꝓmissa: vt qñ vnū assūptoz eēt nutribile magl: aliud vo mediciale molliēs plus: ſz qñ vnūq̄q; fuerit nutribile vel nō oz tūc grosso subtile ꝑmittere: ſz vt oñsum ē eō. Neq; ēt accidit: vt deducebat q; subtilis digestus ꝑus cozrūpat nō valēs exire: ⁊ cōmiscebit ī digesto cozrumpato. qñ sit digerūt: eo q; talis ē ꝓportio hꝫ cibarioz: vt subtilis ad grossum: q̄lis digōnis partis iferiozis vētris ad ptē supioze neruositate min⁹ digestiua iferiozi. ¶ Ad aliud dōm q; hic sermo magis in cozpozibus verificat sanoz in q⁹ nullus būoz de quo sit curādū abūdet in ventre. In his. n. cib⁹ ꝓponēdus est medicinalis calefactitius digestiu⁹ ⁊ diuisiu⁹. deinde vomitu aut secessu educendū flegmaticū in eo cōtētū. Extranee sil⁹ dcm flegma cohabitare in vētre cū nā nullū sibi ꝓstituerit receptaculū: naturaliū scdo. ¶ Ad aliud dōm: q; ſz subtile grosso citi⁹ cōsumat: qñ fuerit eq̄lis q̄titatis: ⁊ agēs sil⁹ cū alys conditionib⁹ eq̄le: cū tñ subtile multiplicatū fuerit sup grossuz plus aut tñ fit dicta cōsumptio subtilis ad grossuz vt antea sed equaliter consumuntur: vt euenit in ꝓposito ⁊ differentia apparuit ꝓzi. Suscipitur enim de subtili tanta quātitas que grosso restito contraposita in equali consumitur tēpoze. ¶ Et simil⁹ ad ea que partis alteriꝰ quid dicendū apparuit. ¶ Differentia CXXI.

Quod semel tantum in die nāli sit comedēdum monstrat: qñ qō est ꝓziū cozpozi: ⁊ ipsi⁹ lesiuum raro applicādū est. tale gdē ē alimētū ꝑmo de ge. ⁊ coz. ꝑnum tertio. Kari⁹ aūt est q; semel in die. ¶ Adhuc anial qō est actuū nobiliū paz oz circa comestionē sollicitari. vt illis valeat ampli⁹ ītendere: septio de vtilitate partiū lazb⁹ est hō ibidē. Propter qō raro ⁊ paz vt semel solū i die comedere hꝫ. ¶ Oz aūt bis vr p Cornelium celsum bis die poti⁹ q̄ semel cibū capere cōsulētē. q; alimētū ordinat in restaurationē deperditi: ſz ipsa videt duplex. vna qdez nocte facta cū caloz coadiuuat⁹ fortificet: ⁊ resolutōez saltē sensui occultā opet vehemētioze: velut hyeme dicūt cōtingere. Altera vo ē resolutio diurna: ꝓpter pozoz a calido ⁊ luce aptionē manifestaz. ¶ Rursus comestio appetitui ordinat. Sed ꝓmuniter bis appetit in die. Jōq; bis erit comedēdū. ¶ Et q; ter vr. q; ois pfectio ī trib⁹ i hui⁹ cōsistit ꝓhemio. In comestione vo pfectio attēdenda nō minima cū ordinet ad vitā nō ex lōginq̄. ¶ Adhuc plurimo calido plurimū ⁊ sepe alimēto expetit administrare. affozismoz ꝑma. hoc aūt ī est hoi cū calidissimū sit aīaliū pbl. q̄rta. ¶ Oz āt plus et ꝗter oñdit. q; ei qō debilis digōnis existit: ⁊ vehemētis resolutionis exhibēdū est paz ⁊ sepe: affozismoz ꝑma. Talis vo ē hō cū sit multis occupationib⁹ deditus digōnē ꝑdietib⁹: q̄rto de inuamētis. ⁊ ꝓpositiōis ceteris rariozis. de bona habitudine. Palin. in die nāli q̄tuoz cōbinationes q̄litatuz tēpoz particularium existūt ꝑm quas luna in nobis mutationes alteratiuas causat nō paruas. differētia. 178. qbus opus fit cū alimētis resistere. itaq; q̄ter erit comedēdū. ¶ Sed ⁊ q; cōtinue videt q; aīal resoluit continue: cū caloz nālis semper humidū depascat: cui per alimēti administrationem resistitur ꝓportionatā. ¶ Adhuc q̄dā vident aīaliuz paruoz cōtinue quasi comedere: quare nō ⁊ maioza magis: itaq; cōtinue videt esse comedendum.

Oppositū autem horū oīum: ⁊ plus tenent arabes volētes ter ī duobus foze comedēdū dieb⁹. Qō videt q; idigestum cauendum est ꝑm. A. sumere: ne sup idigestum occurrat. Quod fit si plus bis vicib⁹: vt declarabitur comedat. Neq; opz cozpus permittere inaniri: quod euenit si pauciozib⁹ administretur numero hꝫ. Propter quod in duobus diebꝰ naturalibus ter comedendum.

Propter primum qdem sciēdū: q; comestio est alimenti oze susceptio. Quod aliquando est masticabile grossum: interdum liquidum sozbile ⁊ nonnunq̄z liquidum potabile vt vinum quod alimentū est ⁊ potus. Semel quoq; bis ter ⁊ huiusmodi sunt aduerbia quantitatem discretiuaz importantia. Quid autem sit dies naturalis quidq; artificialis, differentia visum. 103.

Propter secundum gdem sciēdū est: q̄ ꝓp. scōo re. a. cuz Hal'. videt velle comedēdū foze semel aut bis in die. Nō īnuit cū dicit. Qui. n. semel vel bis in die comedere consueuit ⁊ reliq̄ ex gbus nō est cōsuetudo pādere: ⁊ pādēt ⁊ sigs semel in die ꝺ ꝓsuetudinē comedēdo. sexto vo reg. ia. īdicat Ha. seipm comedere bis in die. septimo aūt de īge. In exiccatis ⁊ debiliozib⁹ ter pcipit. Quesituz tñ regimē ispicit sanitat⁹. Arabes vo vt tactū videt regulariter sentire in duob⁹ dieb⁹ eē comedendū ter. vñ q̄rto Almā. Quod tēperati⁹ est vt sani ter inter duos reficiant dies. Primo quoq̄ practice. Opportunius vt comedat hoc q̄dem die bis. hoc autē semel. Cui⁹ cām subdit vt alleuiet eius stomach⁹ a cibo dici: quo bis sumpsit: ⁊ operet in reliquys cibi pcedētis ⁊ digerat cibū decoctōe supueniēte opportuna. Prīo aūt tertia. Ex vicib⁹ satiantis comestionis melioz ē vt hō vna die sel' ⁊ altera bis. s. mane ac vespere comedat. Quoz motiuū potuit ee: q̄n pceptū nihil comedēdū eē nisi cib⁹ de stomacho descenderit. Ipse vo in habitudine media mozat' in eo. iz. bozis vsq̄ ad. zz. tre decima tertio. Sumat' aūt tps q̄si medium iter. iz. ⁊. zz. q̄ ē circa. i6. bozas. Ter aūt. i6. 48. constituit bozas: que duos pficiūt dies nāles. Precipit ām mane ⁊ sero vna die rum comedere ne nocte comedat' pfundiozi. Boza eniz tūc est digōnis ⁊ getis. hec tñ apud latitudinē hītes multam variat' ex breuitate dierum ⁊ eoz prolixitate. Quid aūt de his dicendū videbitur ꝓsiter.

Propter tertium vo sciēdū: q̄ sicut cozpora diuersificant' in alys penes res nāles: non naturales ⁊ ꝺ nām: sic ⁊ circa comestionis vices. Que aūt sint be notū est ex multis. hinc tñ varietas querit' magis reꝛ nāliū ⁊ innaturaliū adinuicē q̄ ꝓter nām cū sermo in cozpozib⁹ sanis existat. Nā boꝛ quedā sunt ca. ⁊ bu. crassa sufficiēter densa ꝓpacta vētris ⁊ epatis laudabiliū repleta decēter sanguine: nō occupationib⁹ extraneis subiecta in his locis ⁊ tēpozib⁹ cōtemperatis ⁊ cōstitutionib⁹: ac que necessaria sunt ad vitam sufficiēter habētia. Dis gdez in die nāli sufficit semel circa meridiem semel comedere. Qō ⁊ qdam pinguiuz nostroꝛ obseruāt sacerdotū. vñ Alman. 4. Bis in die refici cozpa hītes crassa ⁊ pinguia ledit: sumūt nāq̄ tales multuz alimēti. Abūdāt ēt bu. crudis digōne ꝺigentib⁹. ⁊ iō tāq̄ foztibus vtute ⁊ cozpozib⁹ nō egentib⁹ dāduz ē raro ⁊ multū: q̄ aūt bis sunt opposita cū latis pozis ⁊ subtiliozibus bina vel trina fozsitan plus egēt comestione: q̄re Alma. 4. Semel in die comedere cozpa hītib⁹ macra: ⁊ sica nocet. Media vo boꝛ duobus dieb⁹ ter reficiant': aut oī die bis. Et hō qdē rō sumit' ex pozis opposito. Obseruāda ēt sunt maxie etas cū alys ānexis ⁊ cōsuetudo. Nā infantes ⁊ pueri. ⁊ ꝓpie aiosiozes bina trina: vl' ēt amplioꝛi q̄q̄ egent comestione. Silr ⁊ decrepiti cū sint ceu lucerna extinctioi parata. affozis. i. Senes vo semel aut bis aut ter in duob⁹ dieb⁹. Adolescētes vo cū iuuenib⁹ bis in die: ꝛ tñ āpli⁹ ⁊ min⁹. Cui⁹ qdē rō sumit' ex caloze itēsiozi ⁊ remissiozi cū suba duriozi ⁊ molliozi magis vel min⁹ resolutioni apte. Cōsuetudo ēt in hoc vehemēter est obseruāda. Nā qdā sunt semel cōsueti comedere in die. alq̄ vo bis: nōnulli vo ter. q̄ si mutant' a sua ꝓsuetudine: ⁊ pcipue subito ledent' q̄plurime: vt declaratū ē. z°. re. a. vñ pmo tertia. Et vsus in hoc vehemēter est obseruādus: eo q̄ dictū est ipm foze nām quādā quā p silia oz gubernare. nā cōsuetudine diuersitas causat' nō pauca. qdā. n. semel cibant' in die. alq̄ vo bis. Et bi qdē citi⁹: nōnulli vo ad vesperā. 7. de īge. Pluries ēt reficiēdi sunt illi ad quoꝛ stomachos sensibiliozes colera cōsuete festinat cibozq̄ modicū grossiozi. In regionib⁹ ēt calidis tēpozib⁹ constitutionib⁹ ⁊ subtilibus vtentib⁹ cibarys opus fit numeꝛ augere comestionū: in medys vo medium. in ꝺrys vo secus cuenit oifariā. Comestionis quoq̄ numerū victū manib⁹ q̄rentib⁹ opꝛ addere est pp multā resolutionē in eis factā a caloze acuto. Infirmoꝛ vo penes hō ⁊ res variat' que ꝓter nām differentia. iz3. Potus ēt sumēdus ē comestionis tē poze: vt declaratū. iiS. differētia. Et hoc qdē est pmiptiu⁹ Delatiuus vo pōt etiā extra comestionē suscipi. puta cuz digestio fuerit pfecta in vētre ⁊ dimidiata in epate. 7. dē inge. ¶ Ex his itaq̄ breuib⁹ pōt quis veritatē hui⁹ questi amplius explicare: cuius approbatio apparet ex pargutis. Et nota etiam ex ipsa rei extat natura: sic itaq̄ sentio nālius ⁊ sepius bis comedendū in die.

Propter quartum vo ad pmū dōm q̄ lz alimentū pp ꝺrietatē noceat bis aut pluries applicatū: tñ si hoc debite fiat mains ꝺteruenit iuuamētū nocumēto cū necessitas expetit. ¶ Ad aliud dōm: q̄ lz bō sit nobiliū opationū: non tñ ei bonū fit cōtinue illis supesse: cū be nō ꝓmaneāt diuti⁹ nisi alimēto sumpto ꝓueniēti ⁊ ei⁹ mō. Ter. n. aut bis ī duobus dieb⁹: vl' amplⁱ comedere: nō multū excellētes ipedit ipsi⁹ actus. ¶ Ad alia tria dōm est ipsa magis affirmādo: q̄n nūc nālius est comedere bis in die ac cōius q̄ al'r. Et id plures legū obseruāt hodie: qō ⁊ Ha. testat' de sciꝑo vt ptactū de re. sa. aliq̄n tñ vt oñsum: ⁊ al' comedēdum. ¶ Ad aliud dōm q̄ illa est pfectio subē de q̄ logtur: ⁊ nō victū que cōstat in cēntia vtute ⁊ opatiōe aut pncipio fine ⁊ medio. ¶ Ad aliud dōm q̄ calidū illud nō est q̄litatiū exacutū consumptiū: sz quātitatiū potius mulcebze ac suaue. ¶ Ad aliud dōm: q̄ hō nō est sic debilis calidi vt h̄ pternat' intrīn: imo sufficiēter est potēs. iuuat' ēt digō vētris p ei⁹ adminiculātia ⁊ cirbū expāsiuz sup oia ī testina. vt dria. z9. ¶ Ad aliud dōm q̄ q̄tuoꝛ ille cōbinationes q̄litatū tēpoꝛ particulariuz fm q̄dras lune nō sic corp⁹ īmutāt: vt ꝓpter has oporteat numeruz comestionū variare: qō tñ in debilissimo ⁊ morti ꝓpinquo accidit dria. iz3. ¶ Ad aliud dōz q̄ lz cozp⁹ cōtinue cōsumat': nō tñ oz ꝓtinue comedere. Una. n. vice vel duab⁹ pōt tñ comedi vt supsit illi resoloni ꝓtinue: ⁊ maxie cuz hō vtat' cibis multū nutritiuis: vt sūt carnes vinū ⁊ panis sintq̄ artificiata ita: vt ēt modica ipoꝛ q̄ntitas multā exhibeat restaurationē: isint ēt sibi cōcauitates in q̄b⁹ retineat' ad tēpus. ¶ Ad aliō dōm q̄ aialia pua multū comedētia ⁊ fere ꝓtinue nō fruunt' assumpto: sz emittūt moꝛ: q̄si cū nulla aut paucā bēant in ītestinis replicatōez: vt allec piscis ostendit: in quo vnū solū extēsum reperit' ītestinuz ⁊ vacuū oino. affixa ēt terre plātis sunt ꝓpinq̄. In hoib⁹ aūt ⁊ in alys quoꝛ act⁹ sūt pfectiozes replicatiōes in ītestinis sunt plūme ne in ꝓtinuo sint comedere ac secedere. 4. de iuuamētis. ¶ Quid aūt dōm ad ea q̄ alteri⁹ partis iā apparuit ex pmissis. ¶ Differentia. CXXXI.

Quod cena debeat esse maioꝛ prādio monstratur. q̄ pmo re. a. Infirmo ius ad prādiū da: sz ad cenaz ius in cibuz muta. Libus vo vt ptisana nō colata maius alimētū est iure: puta colata. Eti. in eoꝛūdē. 4. Potu vti mellicrato aquoso. s. mane ⁊ sozbitiōe. s. ptisane succo ad vesperam. ¶ Kursus victū differētia. iiS. q̄ Hal'. die bozarū egnoctialium. iz. circa quartā bozā panē simplicem sumebat sine potu. In cena vo tunc grossius accipiebat carnē cum pane. vt nō vesceretur simplici. Eti. practice. i. Cena laudabilioꝛ est prandio eo q̄ quisq̄ post eam getus dormit. immergitur enim calor in fundum stomachi ⁊ cozporis ⁊ digerit cibum plena digestione ⁊ bona. Itidem sicut

est in tẽpore vl̃i sic ꝓportionabil̃r ⁊ in particulari cũ ipm viz recipiat ab illo: ſz in tpe hꝺ meli⁹ digerit̃: vtputa hyeme. g̃ ⁊ i tpe particulari ceu nocte cũ sit sibi ꝓportionabilis in frigiditate: ſz qñ plus digerit̃ ampli⁹ expetit̃ cibus. ⁊ Rursus digõ fit ꝑ somnũ. Ipse nãq; oẽs opatiões nãles fortes efficit. ꝑ scõa. ⁊ tẽperatã ꝑstat getẽ cũ calozis regimine sufficiẽti. hec ãt nocte adsunt. Adhuc illo tpe q̃ fortificat̃ ãpli⁹ digõ: magisq; distribuit̃ plus expetit̃ alimẽti. ℔ aũt ẽ nocte cũ fortificet̃ digestiua: tuz ꝓpter aduna-tionẽ calidi se ad iterioza trahẽdo ab actib⁹ vtute vacãte ꝯtinuo ⁊ ꝑ tenebras: q̃s calor digestiu⁹ ⁊ spũs fugiũt i-terioza petẽtes. ⁊ palin. Illo tpe plus ẽ comedẽdũ qñ maior p̃esserit ꝓsũptio cũ cib⁹ ad restauratõez ordinet̃ dep-diti. ℔ ãt fit i die ꝑ ꝓtinẽtis calozẽ ⁊ act⁹ nec̃arios i vita: gb⁹ attenuat̃ corꝓ⁹. Cena igit̃ sup prãdiũ maiorãdã.

In contrarium. Qm̃ g exercitabant̃ antiq tus soli⁹ carnis comestiõe erãt mane cõtẽti: ⁊ panis soli⁹ in cena. ꝑ tertia. Carnis aũt comestio videt̃ maior ea q̃ panis cuz ãpli⁹ nutriat. Amp. alimẽtũ dat̃ ꝑ depditi recupationẽ: ſz hec maior futura ẽ in die ꝑ nãe calidũ viuificatũ ⁊ solare ac act⁹ gb⁹ caro dissoluit̃ raritate corꝓris irrestaurat⁹. Amp. si nocte ꝑ-pter calidi vnitionẽ itrinsecaz maior p̃cessit cõsumptio: ⁊ maior die futura expetit̃ restauratio que ꝑficit̃ prandio. Erit itaq; prãdiũ sup cenam maiorãdum.

Propter primum vo sciẽdũ q⁹ prãdiuz ẽ cõiter alimenti susceptio circa diei hozã g̃rtã: cena vo sec⁹ vndecimã. aut sic in bis comedẽdũ maxie. Uariat̃ tñ prãdy tẽpus ⁊ maxie ce-ne, ꝑpter lõgitudinẽ diez: ⁊ coz breuitatẽ ꝑcipue.

Propter secundum vo sciẽdũ q⁹ in ℔ q̃-sito multiplex mo-dus inuenit̃ dicẽdi: qõ euenit ꝑpter diuersitatẽ ꝓpõnũ cõ suetudinẽ dispõnẽ tẽpoz ⁊ regionũ ⁊ filiũm. Quidã nãq; simpl̃r ꝓtulerũt q⁹ prãdio dz cẽ cena maioꝛ ꝑpter vigoza-tionẽ ĩstrumẽti digestiui in nocte. Alij vo dixerũt q⁹ fleg-matici ⁊ frigidi debẽt meli⁹ prandere q̃s cenare: eo q⁹ calor coz debilis calozẽ subleuat̃ diei q nocte mole flegmatis suffocaret̃ fere cena maiozi fcã. colici vo ⁊ exudi alis cru-di ꝑ ꝓziũ agere hñt eꝺ. gdã aũt dicũt q⁹ fm ꝓsuetudinẽ ẽ ꝓcedẽdũ: qõ nõ multũ querit dubitatũ. Nõnulli vo te-stant̃ sanis meli⁹ cenãdũ cũ calor nocte fortificet̃ i am-plius. Infirmis aũt meli⁹ prãdendum nisi tũc occurrerit poꝛism⁹: cuz nocte affozis. z. plus soleãt appere ꝓcula ꝑ ãbsentiã vite datozis solis. yz. ceu oñsum ẽ dr̃ia. ioz. Qui-dã quoq; dixerũt q⁹ tpe calido ⁊ regiõe silẽ prãdiuz dz cẽ mai⁹ cena. Frigido vo ccõtrario: quẽ galli tenozẽ obseruãt ⁊ ipz fortassis ex coz moza in regiõe aliq̃ cal̃a: vt Syria eduxerũt. Jn ea. n. ⁊ talib⁹ nocte cauma ĩcendit̃ digõnis ꝓturbatiuũ. quoꝛ gdẽ oũm etsi tenuiter tñ veritatez tã-gãt in sequẽti dicendoꝛ apparebit defectus.

Propter tertium sigdẽ sciẽdũ q⁹ alimẽta dãda sunt plus aut mi-nus: ꝓput digeri ꝑnt. Nõ. n. ex bis q̃ transglutiunt̃: ſz ex di gestis fit cibi toti corꝓri exhibitio. ii. terapẽtice. Digõ ãt q̃drupl̃r põt cõsiderari. vel rõne vicis q̃ alimẽtũ corꝓri applicat̃ digerẽdũ: aut subti: quo act⁹ exercet̃ in ipm: vel rõne dispõnis iter agẽs ⁊ passuz occurrẽtis: aut cõtinẽtis in quo subiectũ digerẽs habet̃. Sigdẽ ꝓmo mõ: aut seml̃ alimẽtũ exhibet̃ in die vel ter in duob⁹ dieb⁹: aut in vno die bis seu ter. dr̃ia ꝓzi. Si gdez semel tũc dõm meli⁹ eẽ in sero exhiberi. dũmõ nõ oculos cũ cerebꝛo bẽat passibi les. Cena. n. nõ parũ egrotatis nocet oculis ⁊ cerebꝛo. ꝓa etice. i. eo q⁹ bu. crudi ⁊ supfluitates nõ remanẽt in mem bris ĩcõsumpti cũ sufficiẽs habeat̃ exercitu⁹ tps. Silr̃ no-cte subsequẽte somn⁹ digestiu⁹ aduenit ges ⁊ tps lõgius q̃ue digõnẽ cũcta vigorãt. ℔ tñ nõ querit q̃situ. Si ãt bis comedat̃ cõmuni⁹ mane maiozet̃ comestio ꝑ nũc dicta ⁊ dicẽda vt q̃rit̃. Sigdẽ ter vl̃ tũc magis eligẽdũ eẽ cena re q̃meli⁹ ꝑpter tps lõgi⁹ sõnũ ⁊ getẽ futurã: qõ ẽt nõ pe tit̃. Si aũt ad subz ꝓsideratio referat̃ scõo sciẽdũ q⁹ hoc aut ẽ sub latitudine sanitatis: vl̃ i mozbũ iã decidit: qõ si-gdẽ decidit aut cũ bu. vitio vel sine. Oz si absq; hꝺ: sic magis ẽ cenãdũ. vñ. 7. de ĩge. loquẽs in cura male ꝓpõnis sicce stõi ait. Jn vespa estimam⁹ cibũ fortiozẽ dari nõ puis bo-nis potientib⁹ bis g sic dietant̃. Qõ ⁊ rõne suadet̃. qz bi ⁊ oĩo malã ꝓpõnẽ q̃cũq; absq; bu. vitio hñtes: siue in toto aut in ꝑte vtut̃ sũt debilis: ⁊ coꝛpoꝛ extenuato ꝛ. vñ ꝓ-pter vtutẽ debilẽ paꝛ egẽt alimẽto vna vice: ꝑpter vo cõ sumptionẽ sepe affozisimo illo: ⁊ q̃bus semel aut bis ⁊. ℔ aũt fiet die: sero vo nõ: vt nã nocte gescat: ⁊ ne ĩ pnaos re digat̃ vsus. ⁊ qz tps iteruenit lõgũ sõn⁹ ⁊ ges. iõq; alimen to egẽt in cena plus. Amp. nã i talib⁹ soluz ẽ ciboꝛ digõni ĩtẽta: nõ aũt maturatiõi supfluitatũ: carẽt. n. eis. ⁊ Rursus tales cũ sint sicci ⁊ eoꝛ gdã calidi noctis iuuant̃ dispõne ꝛia. Dabit̃ itaq; eis plus alimẽti in cena: q⁹ si cuz hu. vi-tio patiant̃ dõm foꝛe ꝓuenient⁹ prãdiuz maiozare. vñ ter ty ꝑma de epilepsie cura. Ille cui⁹ ꝓsuetudo nõ tolerat vt semel reficiat̃ diuidat cibũ suũ q ẽ minoꝛ refectõe sua in tres ptes. ⁊ sumat duas tertias ⁊ in prãdio: ⁊ tertiã ei⁹ i ce na: post exercitiũ subtile. Qõ ⁊ rõne ꝑsuadet̃ qñ illo. tpe quo nã debilis iuuat̃ in digõne caloꝛe solari viuifico ⁊ re soluunt̃ ampli⁹ supfluitates sumẽdus ẽ cib⁹. ℔ aũt ẽ die Sunt. n. ⁊ hi silẽs illis q hyeme frigida lauant̃ aq̃ ĩfrigi-dant̃ ⁊ ledunt̃ cũ eoꝛ sint coꝛpoꝛa tenuia ⁊ caloꝛ debilis ſz iuuant̃ estatis caloꝛe: vt sunt mulieres ⁊ flegmatici: ceu tactũ affozi. z. Amp. tũc tpis magis viget supfluitatũ reso lutio: ⁊ exercitiũ iteruenit cũ mẽsura. Jtidẽ caloꝛ vitalis adest̃ solaris ⁊ lucis digestiu⁹ cũ sit vite p̃ncipiũ: sic̃. n. fru ctus calo digerit̃ duplici. ꝑo ⁊ solari. Theofrast⁹ de plã tis ⁊ farmacoꝛ. 4. Silr̃ in aialiũ digõnẽ duplex hꝺ opa-bit̃ calidũ. Nocte demũ oz tales gescere a multa cibozuz susceptiõe: tũ qz nã fortis ⁊ digestiua sufficiẽs ẽ in somno: tũ ẽt in nocte nã magis ẽ circa supfluoꝛ digõnẽ in talib⁹ ĩtẽta cũ eaꝛ expulsione. Adhuc cũ supfluitates retinenẽ ꝓhibita respiratiõe adueniẽte. ⁊ mouent̃ ad extra nõ est nã multa cibozz ipediẽda exhibitõe. ℔ aũt nocte fit: som-niq; tpe. Quãq̃. n. caloꝛ pleriſq; fortificet̃ i nocte ꝯuum ꝛctõe ⁊ somni reductiõe: nõ tñ in hꝺ põt duo vt alimentũ ⁊ supfluitatẽ digerere. itaq; i bis ꝓuenient⁹ ẽ cenã breuiare. Si vo hꝺ corꝓra sub latitudine fuerint sanitatis. aut sunt sufficiẽter sana robusta supfluitatib⁹ sensibilib⁹ ca-rẽtia cũ oẽs expellãt sua vita: vt athlete: hos gdẽ expetit cenã maiozare. vñ. 7. de ĩge. athlete nõ rõne sola: ſz expe-riẽtia lõgi tpis cõprobãte ĩuenerũt rõnabile foze q̃cunq; cibo ꝛ sunt fortioza in vespa sumere: qõ oñdit̃: tũ qz eoꝛũ digõ nocte solũ est digõni cibo ꝛ ĩtenta. ⁊ nõ superfluoꝛũ maturationi cum illis careãt fere: tum qz solũ robur coꝛ-poꝛis ĩtendũt: qõ ⁊ nocte acgrũt magis cũ ãplioꝛ fiat san-guificatio ⁊ distributio ⁊ spũum his gnãtio. ⁊ Rursus. Di i ocio positi die q̃cq; vehemẽtissimo mouẽt̃ exercitio: ꝑp qõ laudat̃ cene i bis igrossatio. Si ãt coꝛpa fuerit ab isto tpameto roboze distãtia ceu sũt plima vsq; in egritudinẽ nũc deueniẽtia. Et alia sigdẽ aut exercitant̃ exercitio fe-re ꝛtinuo vehemẽti aut nõ. Sigdẽ ꝓmo mõ vt sunt victũ manib⁹ querẽtes: meli⁹ fit eis prãdiũ sup cenã maiozare vñ dcm̃ ẽ q⁹ q antiquo tpe exercitab⁹ mt̃ ꝛtẽti erãt come-stione soli⁹ panis in cena. Qõ firmat̃ qñ alimẽtũ nõ solũ expetit̃ ꝑ nutrire: ſz ⁊ ꝑ bũectare ac irrozare mẽbza ne arefiãt ex fozti motu: vt resistat̃ resoloni ex caloꝛis ĩcen-dio. ꝓuenient̃: vñ. z. de aĩa. Alimẽtuz in ꝓncipio est ꝛziuꝫ coꝛpoꝛi: deinde in fine fit ſmile. ita q⁹ cibus hz remittere

caliditatē corporis nostri ⁊ phibere exiccatōez ei⁹: ppter qō oz plus cibi exhibere in prādio: neq; ppter exercitiuz cessant ab eoz digōne cū ita sint ⁊ sueti. vsus. n. res ē pter nām. pmo tertia. Est ⁊ calor vehemēs ppter exercitium potēs supesse laborī ⁊ digōni: ppter qō videm⁹ eos ter in die comedere: ⁊ cū appetitu digerere. Si āt nō fortī laborioso ⁊ cōtinue: vt pdicti vtant exercitio dupl'r euenit id ad pfis: qm̄ aut plurimū vtunt exercitio ppter occupationes necārias in vita: ⁊ ēt q̄ salut' sic ciuiles viri q̄plures circa bona fortune negociātes ⁊ salutē: vel interdū exercitio fortī ⁊ laborioso mouent: vt diuti⁹ egtātes: vel itinerātes: aut aliud qddā fortī⁹ a sueto agētes exercitio. Et his fit vtili⁹ cenā sup prādium ampli⁹ agere: q̄re valiab. pcipit eos nō prādere: qm̄ oz debētē exercitari coz p⁹ mūdum: vt dicunt hī: aliogn corruptionē digōnis incurret ⁊ morbos īde ptingētes. qō psuadet. qz si comederēt cū nō sint sueti tales adeo fortī ⁊ laborioso exercitio: vt pozes ipsoz corrūperet iā digō maloz chīoz gnātiua. Ampli⁹ ppter motū supfluū calor dissemināte debilitat⁹ ē hoz. Cui⁹ qdē vnitio potissima est fortitudinis ⁊ digōnis causa: q̄re obiecto idigēt fortiori. Id aūt euenit nocte. Rursus. Quia pus nō laborioso vtebant exercitio corpus sic humiditatib⁹ ē plenū gbus pōt resisti resolutioni puta ⁊ exiccationi p motū occurrētē in die: vt in eo puo fruātur cibo. Apparet igit' in his pmissum iductis. Cū aūt vtunt exercitys suis ⁊ alys occupationib⁹ in vita pcipiēduz est ipsis meli⁹ prādere q̄z cenare. Qō fulcit ex re. sa. 5. ex anthiotico medico: ⁊ Thelefo grāmatico q vixerūt lōgeuis tēporib⁹ eoz prādia sup cenas augētes: qō declarat ⁊ vtcūq; iā ex corporib⁹ nō egrotātib⁹ appuit. Cū. n. B sint debilis digōnis iuuant' p calorē solis ⁊ lucē valde viuificos. Cōfortant'. n. spūs īde ppter suū sile. Ipse nāq; aut ē lux: aut effigiē lucis hz. A. Iuuant' ēt q: supfluitates tunc melius expellunt' pozis aptis die q̄ nocte. Ampli⁹ nocte nō oz eos multo cibo: sz pauco repleri cū nā tūc itēta sit magis circa digōnē humoz crudoz: quos sōn⁹ hz maxīe digerere: ac ad benignū reducere. lz. n. nocte digestiua fortificet vtus: nō tn in his adeo fortificat: q: valeat cibum. ⁊ superfluitates digerere. Nocte silr supflua pozis clausis nō resoluunt': ⁊ motu in somnū ⁊ aere noctis oppugnanti eoz eūoni. Itidē vtus ē fortis in nocte. ⁊ maxīe nāliū digestiua ppter calidi ctionē eiusdē vnitionē. Uirtus aūt fortis cibū nō expetit pcipue cū supfluoz fuerit digōni i tenta satagēs ad benignū ea reducere vl' ppellere. Rursus. Meli⁹ prādētes ampli⁹ pūt vti exercitio qō in sanitatis custodia potissimū extat: calorē nāq; vigorat īnatū: ⁊ oēs vtutes fortes efficit cū supfluoz expulsiōe: qō ostēdit cū oporteat eū q exercitat': vt cib⁹ hestern⁹ iā digest⁹ sit ī stō ēpe ⁊ venis. pmi tertia. vñ coll'z. 6. oz oēs digōnes celebratas eē cū fit exercitiū. Sic ā euenit qñ cena prādio mioz extat cū cib⁹ dria pozi vltra. iz. horas ymaneat in vētre. tūc āt mane facto eū oportebit a somno surgere ac moueri digōne nōdū epis mediata: que qdē p somnuz iuuat ⁊ getē sicut q̄ vētris ⁊ p motū de exteriozib⁹ ad interioza factū: ita vt aduenīēte mane digō somno pfecto p turbabit' cū tūc tps aduenīat exercity. Cū aūt meli⁹ prādet vtus digestiua nutrimētū oblatū digeret in die adeo q: pficit' vētris digō nocte supueniēte ac epis. silr icipit ⁊ finit' digō vsq; mane: vt aduenīēte die sit motus de partib⁹ iterioribus ad exteriora. Nā digō mēbroz talē videtur eē alys motū imitari. Sic itaq; poterit aī prādiū pori meli⁹ exercitari tpe quo digō tertia pficit': qō non poterat ita suscepto cibo ampliozi in cena cū digō tertia nedū scda fuisset cōpleta. Jta igit' appet qūo rōne subiecti: quo celebrat' digō diuersificet' q̄titas exhibitiōis cibi in prādio vel cena. Si vo cōsideret' dispō pīs agētis ⁊ patiētis: que familiaritas ē quedā ⁊ suetudo nā exīs altera fm Dyp. in libro de acre ⁊ aq̄. ⁊ Ari. in de memoria ⁊ remini scētia. ⁊ dicit' altera nā. i. alterās nām vel q̄dā nā. Et cuz vsus sit res extra nām expediet alimētū plus aut min⁹ in prādio vel cena: fm suetudinē exhibere. q: cōsuetudo ē res maxīa in seruāda salute ⁊ egritudie curāda. z°. re. a. Qō oñdit': eo q: ei⁹ mutatio ⁊ maxīe subita vehemēter ē lesiua. vñ Damas. Mutare cōsuetudinē nociuū ē ⁊ molestum ⁊ pcipue senib⁹. ⁊ iō. 4. Almā. Prave cōsuetudines abolēde sūt: sz nō moz: eo q: nā nō sustinet mutatōes repētinas ī tegni. Sigdē rōne cōtinēt lobseruādū: qm̄ aut erit tēpatū calidū vel frigiduz: aut cōmixte vel celeriter mutabile. Si vo ad tēperatū oz in antedictis subiectis propter añdicta pdicta prādiū sup cenā magnificare: q: si calidū adhuc q: nocte supueniēte estuosa digestiua nōvalz alimētū ⁊ supfluitates cuz B min⁹ digerere. Et iō egypty ⁊ syry calidas habitātes regiōes meli⁹ prādēt q̄z cenent. Si aūt frigidū silr cū in plurib⁹ luce diurna pfortet digō ⁊ resoluant' supfluitates in eis abūdātes q̄maxīe. Propter frigus. n. circūdās nā nocte itēta est circa tātas supfluitates digerēdas: vñ nō expetit mltū alimētū admini strare in cena: quē qdē tenoz obseruāt vltramōtani frigidas habitātes regiones: ⁊ pcipue gallici plus alys rōne vtētes. Sic itaq; appeat diuersitas assumptiōis quantitatis alimēti ex plurib⁹ itētionib⁹ suscepta: ⁊ q: vniuersali⁹ tādē cū plures egritudinū sint māles: q̄pluria ēt corpora sunt lapsa: maiozādū foze prādiū supza cenam.

Propter quartum qdē ad pmuz dōm q: Dyp. loquit' in corporib⁹ nūc egris. hic aūt sermo est de sanoz regimine. Aut corpa de q⁹ logtur sunt in materiei expurgatione ipa digesta. pcessuz. n. ē ifirmis nō supfluosis meli⁹ cenare. neq; supplēdū: vt qdā: q: mane vtēdum sit mellicrato aquoso: sz audiēdum poti⁹: q: post mellicratuz vel oximel p duas hozas dādus ē ozdei succus: vt appebit. dria. 171. Et iō cōmētator. Meli⁹ qdē nūc ita dici mellicratū qdē pmū: postea vo succū ptisane offerri. Cum aūt dixerit in vesperā pducere postea particulariozē doctrinā facit nō vl'iozez. ¶ Ad aliud dōz q: aut Ha. erat supfluitatib⁹ mūdus: vel q: minozabat prandium laborīs ciuilis occasione ppter infirmoz visitationes crebras. ¶ Ad aliud dōm q: non oēs digerūt hyeme melius: sz calidi carnosi: vt ostensum affozis. i. Uel meli⁹ digeret nisi supfluitates in corporib⁹ adessent: ⁊ fm hoc cōcessum ē plus exhiberi de cibo. Neq; etiā est similitudo multimoda somni ad hyemē ⁊ vigiliaz ad estatē. ¶ Ad aliud dōm q: in pluribus melius digerit' in somno q̄z in vigilia si digerēda sint paria. Sz dictum q: somnus nocte hz in plurimis superfluitates amplius digerere: ⁊ nō sic alimētum. ¶ Ad alia duo simil'r vt apparuit in nō paucis corporib⁹ supfluitatib⁹ redundantibus. ¶ Ad ea etiā que alterius partis gd dicenduz quantūcq; vincāt visum. ¶ Unde ad pmū dōm q: A. loquit' de corporibus vehemēter ⁊ q̄si ptinuo se gymnasio exercitantib⁹. ¶ Ad aliud dicēdum q: quosdam vt calidos carnosos magis iuuat caliditas somni ad digōnez q̄z solis ⁊ lune. ¶ Ad aliud dicēdum: q: hoc est verū in paz cenātibus: in plus autē nō sic. ¶ Dria CXXII.

Quod super fructus sit bibēdum ostendit'. In dictis enim particularibus pfica ieiuno stomacho vel vacuo sunt edenda: ⁊ postea vinuz vetus odoriferum bibendum. ipsa vo extāt corruptibilia de facili denoat eoz. q̄si fetoz cū icidunt' ferro. Silr nāq; in his existit ⁊ alys. ¶ Adhuc fama nō omnino depdit' quā populi multi fa-

mant:ethi.7. Impetus.n.cõsequunt ampli⁹ celestes. famosus aũt sermo:cũ aliq̃ vinũ est potẽti⁹ ⁊ aromaticuz id bonũ ꝑ peponibus existere. ¶ Cursus. Illud sup fructꝰ exhibẽdũ q̃ eoꝝ cozrigit malitiã ipozũq; ꝓpellit no cumẽta cũ fere vl'r sint mali sanguinẽ humoze replẽtes aquoso. Huiusmodi aũt ẽ vinũ cũ sit calm putrefactiõis rectificatiuũ vniuersas mouẽs excreationes.ii. de inge. Educitq; ipos ad extra ꝓ colerã quaz mouet: ⁊ iõ ꝑmo tertia ei⁹ vsus cõcedit iuuenib⁹. Estq; ceu tyriaca maioz calã ifrigidãs cozpa:frida calefaciẽs:sicca humectans:⁊ hũida exiccãs ī dictis particularib⁹. Itidẽ fructꝰ assumpti calidi extãt aut frĩdi. Si gdẽ frĩdi potus ceu vinuz il lis cõpetit cũ sit calm eoꝝ frigiditatis ꝑ oppositũ cozrectiuũ. Si vo calidi frigidoꝝ aliqs potuz. vz.aq̃ ⁊ simil'r si sicci fuerit aut hũidi. Itaq; sup fructus ⁊ vl'iter cibum humozis praui cõpetit potus ⁊ precipue vinuz.

In oppositum pꝰ tertia. Sup cibũ mali chimi bibere vinuz dũ comedit aut ante:aut postq̃ digerit ẽ malũ:qm̃ fac̃ prauũ chimũ ī extrema cozpis penetrare.⁊ subdit alias tñ sil'r sup fructus:⁊ ꝑcipue melones. ꝓpali:ſm arabes sup cibũ vl'r nõ est bibẽdũ ⁊ ꝓprie vinũ nisi postq̃ diuti⁹ veter insederit. dr̃ia.iis. ne fiat distãtia inter vẽtrẽ ⁊ cibos vt eos tãgere nõ valeat: vel alimẽtũ deporter indigestũ ī ptes. Fructꝰ aũt sunt qs cibus sup quẽ adhuc minus eoꝝ timẽdo malitiã erat bibẽdũ. Eti.cũ sint alimẽta medicinalia magis nõ ẽ ipsis qd adiungẽdũ quãtũ possibile virtutẽ habens delatõis seu alitionis. Et ideo de alumẽtis docet secũdo exhiberi per tps nõ paruum ante assumptionem simpl'r alimẽti: itaq; sup fructus nõ est gcq̃ potandũ.

Propter primum vo sciẽdũ q̃ fructꝰ sũt vegetabiliũ semia ex ipsoꝝ supfluis ꝓducta:q̃ multipl'r diuersificant q̃titate ipsoꝝ discreta ⁊ cõtinua:⁊ assumẽtis q̃titate suba ozgie ope ⁊ tpe. Qualitate qdẽ dr̃nt:puta nã sapoze odoze ⁊ coloze. Nã gdẽ qm̃ qdã sũt calidi ⁊ sicci: aly calidi ⁊ hũidi: nõnulli frĩdi ⁊ humidi:aliq vo frĩdi ⁊ sicci: ⁊ qdã vt pole tẽpati. Sapoze vo omni vt dulcedie amaritudine ⁊ religs:⁊ odoze sil'r suo mõ ꝑz q̃ pole fit denotare. Itidẽ ⁊ coloze plm̃ tñ attinẽt viriditati q̃ ampli⁹ expoliat maturitatis tpe ⁊ ad albedinẽ aut nigredinẽ pmutat. Suba eq̃dẽ qm̃ qdã sũt molles aquosi aliq terrestres duri:nõnulli viscosi:aly frangibiles:qdã graues:⁊ aliq leues:⁊ q̃ hꝫ. Ozgie aũt:q; sũt aliq vegetabiliũ ceu q̃ olez aquositate pticipãtes ampliozi:aly aũt hoz qdẽ minozi. Ope vo q; qdã sũt ꝓportiõabiles alimẽto:vt fic⁹ vue ⁊ maturiores dactili:aly remoti maxie sic cozna ⁊ nespilla.qdã vo medy vt nuces poma ⁊ talia. Nõnulli ⁊ vẽtrẽ soluũt ⁊ vrinã puocant:vt pruna vuaz maturiozes pepones ⁊ cucurbite. Aly ꝓstipãt ceu pira sozbe nespilla ⁊ myrt⁹.qdã vo medy. Diuersificant ẽt ſm tpa:qm̃ fere in oibus maturant tpib⁹:estate tñ ⁊ autũno maxie. Sup fructꝰ vo audio bibit dũ assumunt:aut imediate ipsis fere comestis.qd ãt sit potus dr̃ia oñsuz.iis. Sitis sigdẽ farmacoꝝ ꝑmo duplici accidit de causa vel ex hũiditatis minozatõe ceu cõtingens a stomaco ⁊ vl'a partib⁹ nãlib⁹: aut ex calitatis dñio vehemẽti vt q̃ a spũalib⁹. Cozpa ẽt fructꝰ assumentia variant ī naturis ⁊ cõpõe vt ⁊ fructꝰ. sunt.n.qdã calida relic̃ frida ⁊ sicca ⁊c. ⁊ alia stiptica:nonnulla solubilia ⁊ alia media:⁊ hꝫ dr̃ys diuersificata q̃ multuz.

Propter secundum vero sciẽduz q̃ aliqui simpl'r protulerunt nullo mõ sup fructꝰ foze bibẽdũ:neq; ⁊ vl'r sup cibũ nedũ sup fructꝰ:dr̃ia ꝓtacta. Aly vo ex argutis ꝑceperũt sup ipos foze bibẽdũ tanq̃ potu eoꝝ cozrigere malitia. Quid aũt de his sentiẽdũ ex dicẽdis ꝫñr apparebit.

Propter tertium vo sciẽdũ q̃ sitis aut ẽ valida clamosa ⁊ maxime certa: vl'r nõ talis. Si gdẽ ꝑ ex exhibẽdus est q̃liter cũq; potus. vñ.iis. Opz ꝓuldubio vt nimiũ sentientib⁹ potus exhibeat: q̃re.7. curatiue. Quis nõ vltra feres siti simul vt dicebat eligẽs mozi magis q̃ viuere cõtristat⁹. ⁊ sil'r de marasmo. vñ.4. Alimã, ⁊ ꝑmo practice. Si necessitas vrgeat sup cibũ bibat ex aq̃ paz: non aũt ad satietatẽ sitis sedãde gr̃a: qõ fulcit: q; qõ in vehemẽtẽ passionẽ ⁊ anxietatẽ aial iducit amonẽdũ est ab eo. Talis gdẽ est sitis siue ab inatõe accidat seu ab iflãmatiõe cũ humidũ dissoluat nãe calozis pabulũ ⁊ fulcimẽtum inati.ca nãq; cõsumptõe causat hũiditatis subtiliozis ceu fames grossiozis:qõ innuit de sine titulo ita. Dy tibi dẽt nudosq; lares iopẽq; senectã. Et lõgas hyemes: ꝓpetuãq; siti. ceu ⁊ õ tãtalo enigmatizauit poete. Est ex ꝫ itaq; sup fructꝰ bibẽdũ. Si vo sitis nõ fuerit hꝫ tũc attendẽdũ: qm̃ potus aut expetit gr̃a medicie vl'alitõis. Sigdẽ ꝑm aduertẽdũ an fructꝰ sumpti sint frĩdi cozruptibiles de facili ⁊ veter sil'r: qm̃ tũc vinũ exhibendũ vet⁹ odozifez potẽs q̃ ẽ calidũ ⁊ siccũ: dr̃ia.70. Et hec itẽtio hita ī dictis. vñ.z.re.a. ⁊ ꝑmo tertia. Bibãt paz vini nec aq̃ mixti cũ q̃ ꝑter consuetudinẽ fuerit prãsi:nã vinuz tale ī tãta mẽsura sumptũ alterat ⁊ digerit prandiuz ꝑacceptũ absq; deductiõe ipsi⁹ añ id ī venas:qõ ⁊ vinũ opat sup fructus maxie. Si vo fuerit vẽtris cal'i maxie:sic vt eoꝝ remittat caliditas pot⁹ ceu aq̃ exhibeat in q̃titate modica ⁊ ꝑpe cũ sitierit timẽdo ne ipz ī colore pmutent putrefactiõez q̃ duo fulciũt ad hec preiducta. Si aũt pot⁹ alitõis gr̃a: puta õpoztatiõis ituear: aut cũ ꝫ nutritõis vt aly potuũ ꝓpe vinũ cũ ceteris sui caliditate subẽ subtilitate ⁊ ac nãe mutabilitate subeat ī ptes sup cibũ mali chimi:⁊ fructꝰ maxieq; multos ⁊ aquosos celeri⁹ cozruptibiles nõ ẽ pot⁹ sumendus:⁊ ꝑcipue cũ fuerit q̃titatis maiozis: satagit.n. prauã hũida ī extremũ cozpis penetrare:qõ voluit. A. cũ addu ctl ī hãc ptẽ: initio vl'r ꝑcipit vinũ nõ ẽ ꝓ cibũ bibẽdũ cũ sit ex reb⁹ ipedientib⁹ magis. digerit.n. veloci⁹ ꝓtransies. ex his sigdẽ itelligẽs poterit diuersitates fructuum cozpoꝝ ⁊ potuũ ī suba q̃litate ⁊ hꝫ ꝓdictis ī adiunicẽ ꝫiũgere:⁊ ī eis iudicare potũ sup fructꝰ foze donãdũ: aut minime. Nosce tñ q; si cõtingat sup plures fructuuz bibere alitõis gr̃a min⁹ est illaudabile vt aq̃ potet q̃ vinũ cũ ea malaxent ãpliꝰ q̃ vino:⁊ ad iferioza iducãt cũ nature maxieq; vino cõsuetis sit min⁹ amica. Uinuz aũt magis fructꝰ saluat illesos ⁊ ad ītima cozpis ꝓpellit. vñ vulgatũ exptũ min⁹ nociuũ aquã sup fructꝰ ⁊ fic⁹ q̃ bibere vinũ q̃ oñdit extrisecа ifusio ipsaz in aq̃ ⁊ vino. Quidã.n. dolozes passi sũt ītẽsiozes sup fructꝰ ex potu vini aliq vero moztui idẽ sup ficus bibẽtes. vñ nõ solũ sup hos ipm bibẽdũ mĩme ꝑcipit: tertia ꝑmo: vez vl'iter sup cibũ cũ sit ex reb⁹ ipedietib⁹ magis. Digerit.n. velociter; ⁊ penetrat cogẽs cibũ adhuc indigestũ ptrãsire: q̃re opilatões facit hereditare q̃ oĩum egritudinũ ⁊ maxie cronicaz sũt mr̃: putrefactões ⁊ demũ febres ⁊ apata cãntes. ¶ Sz circa ꝓdicta dubitat: q; quotidie cõspicim⁹ bibẽtes vinũ forte ac mltũ sup fructꝰ aquosos ⁊ puerbial'r sup melões ꝑcipue. ¶ Doz q; lz nõ patiant hic ī pñti vigoze alteratiue: ledent demũ in poster ⁊ aggregatiõe supfluoz paulatiua. vñ alimẽtoz.i. Nõ opz negligere pura facere oia ad esuz semina. Cognoscẽtes q; q̃uis ꝑ singulos dies nocumẽtũ nõ ꝑcipiat eoꝝ ꝓp puitatẽ: tñ qõ aggregat ex ipsis tpib⁹ multo manifestũ fit aliqñ: q̃re eozũdẽ.z. Ab oibus abstinere ꝫsulto cachochimie edulys ⁊si facile sint aligbus digestibilia. latet.n. tpe multo prauus ī venis chim⁹ ex his aggregatus q occasione modica deuenit ad putrefactionẽ: febrẽ operãs mali mozis. vel vom q; vsus sunt

res extra rōnem: ꝑmo tertia. vñ ibidē ly potus negeť oīs simplr sup cibū: subdiť tū q sup ipsuz bibere duas vel tres aut tres nō nocet ei q cōsueuit. cōsuetudo nāq; ē res potissima ī sanitatis custodia. z. re. a. apparēs.

Propter quartum vero ad primū quid dicendū iā apparuit.

¶ Ad aliud dōm q ꝯmo illoꝝ famatus ſm qd verificatur vt visuz fuit ceu cū gra medicīe aut vehemētis sitis potať sup fructus. ¶ Ad aliud dōm cū inductoꝝ ipsius plurimoꝝ concessione cū gra correctōis potus sumatur z in modica ꝙtitate neq; cū ad extrīseca fructus pducit vinū oīno colerā euacuādo: vt eā magis ꝑ vrinā educat q̄ ꝑ ventrez. sic aūt opz in venas ꝓgredi: z ad intrinseca ipos pducere. Jn pauciozib⁹. n. colera repit in stomaco. ¶ Ad aliud dōm ēt q potus illud operať gra medicine: nō aūt alitōis: cui⁹ gra iam rōnabilr vinū est cōcessuz: alteꝝ vero negatū. ¶ Ad ea ēt q̄ alteri⁹ partis qd dōm apparuit. nā primuz ē notū ꝑ. A. itroductū cū neget potū sup fructus alitōis gra. Et ita reliqua ꝓcedūt z maxime ſm arabum positionē. ¶ Differentia. CXXIII.

Quod super dextrum latus dormiēdū sit melius oñdiť: qm̄ sup illud latus est apti⁹ dormiēdū sup qō magis aduēit somn⁹. hoc aūt ē sup dextruz. pbl. 6. ¶ Rursus cū dormiť sup dextꝝ vēter ī quo digerēda continenť supponiť epati calo z hūido digestiuo: velut lebes igni. Qō aūt ei supponiť digerēs meli⁹ decogť q̄ id quod supponiť cū cal'z supioza petat ꝙtinue. ¶ Adhuc meli⁹ ē dormire sup illud latus a quo epar z mēbza chiluz z chimū melius possunt z cōueniētius attrahere. Hoc vo est cū sup dextꝝ dormiť ꝑpter vicinitatē epatis ad meserai cas z membroꝝ ad epar. ¶ Ampli⁹ tenebre conferūt ad meli⁹ dormiēdū. ꝑpter lumē nāq; spūs mouētur progredientes in extra ex sīlitudine quā hñt ad illud. vñ lumē z loci illuminatio ponit causa sabare: tertio ꝑma. Sz qū dormiť sup dextꝝ fit cōuersio ad tenebras. pbl. 6. ꝓpali. Jnstaurať fatigatio q̄ est ꝑpter fulciri sup sinistra in vigilia. itaq; sup dextꝝ dormiēdū est latus.

In oppositum tredecima tertia. Somn⁹ super sinistꝝ est plūmi iuuamēti ī ꝯfortādo digōnē ꝑp ꝓpehēsionē epatis sup stomacū. ¶ Adhuc sic. ꝯmodi⁹ dormiēdū est sup vili⁹ latus vt supfluꝰ decurrāt ad ipm. sicut ēt capite ob ℞ cipiť dormire eleuato. lat⁹ aūt vili⁹ est sinistrū: dīa. 4. 7. ¶ Rursus: sup illud latus meli⁹ dormiēdū sup qō delectabili⁹ accubim⁹. hȝ vo est sinistꝝ: pble. 6. sup ſm nāq; ē fulciri. Eti. friditati resistiť splenis: ita z mlie cū latus calidi⁹ ad modū cooptoꝝ supponať ei: ꝑ quē sup lat⁹ dormiēdū erit sinistꝝ meli⁹. ¶ Qz aūt indrnter sup vtroq; sit dormiēduz vť elici ex pnostico ꝓ. i. ꝑm mei trāslationē ita. Jacētez vo decet suscipi egrotātē a medico ī latere dextro vel sinistro. hȝ aūt idrntiā vel disiunctiōis oñdit nota.

Propter primuz qdē sciendū q̄ latus hic ꝙsituz ē corpis superficies sup quā hō declinat cū ab erectiōe aut sessiōe desistit vel medio. Est aūt q̄druplex: dextꝝ sinistꝝ ī anteri⁹ z posteriꝰ. Quid ām sit dextꝝ z sinistꝝ oñdeť dīa. 183. Anteri⁹ aūt ē in q̄ magis sūt sensus: posteri⁹ vo mot⁹. Sup añri⁹ aūt iacere sup vētres ē ꝓsterni. Posteri⁹ vero supine sup dorsuz. Quid aūt ꝑ dormiēdū ꝑoꝛteť: dīa visuz. 108.

Propter secundum vo sciendū aliquos magis laudasse sup latus dextꝝ simplr esse dormiendū ꝓtulisse. Alios vero sup sinistꝝ quoꝝ sunt ꝓtacta motiua. Sed eoꝝ defectus apparebit ꝑ hñter. nō. n. simpliciter est hoc vez enūciare: sed cum determinatione ampliozi.

Propter tertium vo sciendū q̄ corporib⁹ exūtibus sufficiēter inculpate sanis ꝑus incipiēduz est dormire sup latus dextruz: deīde dormiendū est sup sinistꝝ diu vt digestio pficiať stomaci: z tandē sup dextruz itez reuertendū. vnde Arist. Alexā. Dormi tēperate ꝑmo sup dextrū latus vna hora: deinde sup sinistruz: z illis perfice dormitionē. primo vero tertia vbi magis hic sermo cōpleť. Opz vt post comestionē ꝑmo sup dextrū latus dormiat pauco tēpore: deinde super sinistruz reuoluať: postea reuoluat se super dextruz. Sup dextruz quidē ꝑmo dormiēduz vt alimentū fundū petat ventris in quo ꝓpter carnositatez z ꝓpinquitatē ad epar: z zirbū ꝑfectioꝛ efficiť digestio. Cū enim iaceť sup latus dextruz. vēter cuius fundus declinat natura magis versus sinistruz decoꝛsuz directius tūc situať tendēdo z epar bēt velut ꝑ culcitra sup qō is expā ditur: z sic alimētum magis petit que infima. Et iō ꝓecipio farmacantibus sup dextruz iacere: vt fumi a farmacis resoluti meli⁹ possint ꝑ partes trāsire: postea vero cū soluiť super sinistrū. Cū aūt descenderit cibus tempore nō lōgo tunc reuertať ad sinistrū: qm̄ fundus ventris ita lateralr quodā modo tēdit in surſuz. Habebit etiā epar suppositū calefaciēs ipm sui caloze cōtractiuo. quodam pondere cōpressiuo vt inde figať vehemētius in illum. Amplectiť etiā z cōtinet vētrē omniquaq; velut qs manu aliqd digitis comprehēdit ampliatis: z demū parumper sup eo cōstrictis vt ea īsinuat icisio. Et ideo dcm tredecima tertia. Somnū super sinistrū latus esse plurimi iuuamēti ꝑpter cōprehēsionem epatis sup stomacū. Ex huius etiā applicatiōe z vnitōe impelliť epar magis versus meseraicas z intestina: vt quia eis cūctis ꝓbrcuioza ꝑus in epar chilū demandare: ipmq; attrahere: post ℞ vero digōne in vētre iam ꝓfecta reuertať super dextruz vt fundus stomaci declinās in dextrū aperiať: ceu dcm est antea ꝑpterea vt. q. superfluū pōdus vētris qō in eo continebať descendat. vñ tredecima tertio. Somnus super dextrum est causa velocitatis descēsiōis cibi: qz preparatio stomaci: z eius situatio facit illud necessariū cuz directe fundus eius petat qō deoꝛsuz. Alīq tamē habēt ex cō suetudine vt sup alterum solū dormiāt latus: aut ꝑpter somni ꝑfunditatē vel brcuitatē noctis ex alimētis repleti vapoꝛosis: vt nō excitētur neq; de latere illo moueant ꝑus q̄ opus sit eos euigilare. Qui siquidez paulatine ad id qō dcm est sunt reducēdi: si aūt nō vertatur in somno meli⁹ fit vt apparet q̄ postq̄ cibus descēderit in funduz ventris erectione vel q̄ modica deambulatiōe sup sinistruz se deponere. Dixi aūt in sanis cū determinatiōe: eo q̄ si gs vētrem habuerit fluxū opz eū sup sinistrū ꝑpter ꝓtactū iacere. si aūt cōstipatū ꝑpter causam oppositā super dextꝝ est accubādum. Similr hīs epar calm debet cauere ne super illud dormiat: vētrem vero hīs frigidū super sinistrū latus accūbat. Sūt z alij duo ꝓtacti modi dormiēdi vt anterius super vētrē: q̄ qdē laudať ī hūtib⁹ frigidos vētres valde. vtraq; n. digōnez mire confortat z ꝑparat ad superfluoꝝ expulsionē per vias suas. vñ tertia ꝑmo. Super ventrē iacere auxiliū satis fert magnuz in digerēdo: qz calorē comꝑhēdit z retinet naturalē: q̄re augmentať. Est z alius retro vt supine iacere q̄ omnium est pessimus digōnis partes distare faciēs z superfluitates, ꝓhibēs excerni: sed in cerebruz nucā z neruos impellens. Nō. n. loc⁹ hȝ posterioꝛ per quē superflua excernantur: q̄re morbi cōsurgūt q̄plures ibidē. vñ resupine iacere malū ē ad prauas ꝑparās egritudines sicut apoplīam ꝓphreneſiz fridā, i. litargiā: z icubū: qm̄ superfluitates ad

posteriora declinare facit: ibiq; retineri. Non eniz viam bere pōt ad palatū z narē: iuuat ēt ad bonā digōnez con flexe iacere z nō extēse. Mēbra nāq; digōnis magis in uicē approximāt. locus ēt relinq̄tur vacuꝰ ventositatibus vt gescant īmote pbl. 6. 3°. pbleumate. Adhuc aliq̄ petitꝰ est accubitus sup latus dextrū vel sinistrū pp ꝓser uationē sanitatis: ceu nūc: interdū vo ꝓnosticatiōis gra. cū. n. gs iacet sup dorsuz nisi cōsuetudie vl fatigatōe fiat denotat animalē virtutē ita pstratā cū eius instris vt se nequeat sup musculos latez sustētare: ppter qō in dor sum ꝓcidēs velut cadauer. Cōmen. ibidem: significatio est prauа sup ventrē silr accubitus pter cōsuetudinē vi tupaт. vñ ꝓnosticoz. i. Sup ventrez iacere cui sano dor mire insuetū ita malū: q3 desipientiā denotat aut eoz q circa vētrez dolorē vt denotāt iliaci z colici. sic igr tacta sit vitas cū eius breuioribꝰ fulcimētis.

Propter quartum qdē ad p̄muz dōm q iacere sup dextruz p accūs plus aduēit somnus vt ppter motū laboziosum q fuit i vigilia z pcipue in laboratibꝰ. ¶ Aut dōm q lz sup ipm somnꝰ magis occurrat: nō tn est sup id dormiēdum cū nō sic vt oñsum celebrēt digō z supfluitatū aduenіat excretio. ¶ Ad aliud dōm q cū epar supponiт vētri ma gis calefacit cȝ qn supponiт sicut calibs in flāmatus sup īmissus magis ledet cȝ submissus: iuuaт. n. pondere ipi mēte ac cōpressiōe. Negz est silr p calorē simplici ente i corpore subtili alta petēti: z in grosso cōpacto p cōpressio nē corpis i corpꝰ agēti. ¶ Ad aliud dōm q nō magis vi cinā epati meseraice qn sup id iacet cū disgregeт magis epate āpliato: vel eo dato meseraice nō attrahūt nisi qō digestū: digeriт aūt laudabilꝰ vt declaratū ē sup sinistz accubādo. ¶ Ad aliud dōm q cā Ari. pbabilis est z fortassis ſm alioz opionē. Sic. n. multotiēs loquiт in illo li bro: imaginaт. n. oculū dextrū pspicaci videre: cuz g sup dextrū tūc declinās dexter occultaт vt nō videat: cū aūt sup sinistz euenit ꝛriū. ¶ Aut dōm q illud vificaт in lo co lucido. Obscuro. n. sicut magis dormiт nō vr referre. ¶ Ad aliō dōz q ꝓcludiт sōnū fieri sup dextz cū ōlectatione in gbusdā. nō aūt pfectiozē digōnē in plimis z supfluoz excretōez. ¶ Quātū vo arguta ptis alteri ꝓuicāt dudū appuit. Dormimꝰ nāq; delectabilꝰ sup sinistz sic accubamus nisi labor pcedēs aut vsus in ꝛtrariū nos du cat. ¶ Ad vltimū ēt qd dōm appuit: cū hic q̄raт accubi tus iuuamētū z nō ipsius ꝓnostica significatio.

¶ Differentia. CXXIIII.

Quod coitus nō com petat i re. sa. mōstraт: qm̄ qō abbreuiat vitā corpꝰ infrīdat z desiccat z calorez dissipat nāe cū eiꝰ nō qua ps ipso fozas educaт nō expetit i re. sa. talia quoq; fa cit coitꝰ. Mulus. n. cū non coeat lōgiozis est vite asino z equo ex qbꝰ est genitus: z femelle masculis si fuerit coiti ui: pp qō passeres mares breuiozis vite sunt femellis: de cāis lōgitudis z breuiozis vite. Nālis quoq; calozis exo lutionē denotat minozatio corpis z vtutis pstratio ꝓtingēs ide. ¶ Adhuc qō pōt supfluitatem eūare sine lesiōe ea q̄ cū nocumēto educiт p̄eligēdū est coitu omisso: tale qdē ē exercitiū p quam pilā pcipue z magnā. 4. de re. sa. Qō ēt apparet ex ipsiꝰ bonitatibꝰ oñsis libellulo i exerci tio cū spera pua quē in latinū trāsduxi. vñ Haly. euadēs ex egritudie coarctatōis spmatis ē ille ex cuius corpe re soluiт hō supfluitas aut p exercitiū vel aliā purgationū. ¶ Rursus. Posset hec supfluitas q̄ coitu fozas educiт abstinētia sine lesiōe ꝓsumi: cū sit medicinaz pfecta Ha. viatici. 4. itroductū. ¶ Amplꝰ si coitꝰ nō cōuenit adole scēti nulli ſm canones dialectice cōpetet: q3 labor cibus potus z somnus cōia sunt oīs etatis. venerea vero adole scētibus solis. z. de re. sa. Dis vo cōuenire nō apparet cū adhuc extēt in augmēto quo impedireт maxie. ¶ Rur sus. Qō est natū ad esse nō debz euacuari cū inde fouea tur natura. Tale qdē est sperma coitu eductū. i. de gene. aialium. ita q̄ coitus in re. sa. nō cōfert.

In oppositū sunt medici cū pbis. ¶ Adhuc i re. sa. expetit vt oīa mēbra suum actū pficiāt. Sz coitꝰ ē mēbroz gnātiōis actꝰ. ¶ Ampl. si coitꝰ cōpetit flegmaticis z ꝓueniet alioz plurimis ma gis illis ad hūc dispositis. eis aūt cōfert: imo ipsoz ēt pas sionibꝰ. pbl. i. z. 4. ppter q̄ i sani. re. cōpetit coitꝰ.

Propter primum qdē sciēdū q coitus ē maris z femelle in mē bris gnātōis applicatio q̄ supfluū expelliт q̄ti ad finem spēi vel idiuidui ordinati. Duplex nāq; ipsiꝰ extat finis. Unꝰ qdē p̄ncipalioz vt i spēi gnātionē. vñ. 5. theozice. Na tura coitū i aīali cōstituit gnāndi cā: vt ide spēs pmāneret aīaliū. Et iō Isaac. 9. viatici. Deus in aialibꝰ i coitu admi rabilē ac iseparabilē delectatōez exhibuit: ne forte coitꝰ abboiatiōe destrueret gnātio: p vim nāq; generatiuaz q̄ spmate vtiт ceu organo spēs dīno z īmortali pticipāt in quātū pñt: z de aīa z de ge. aialiū. z. vñ Cōmen. Sollicitu do dīna cū nō potuit facere ſm idiuiduuz aīal pmanere miserta est in dādo ei vtutē q̄ possit pmāere in spē. Alius qdē est secūdariꝰ: z hic duplex. Unꝰ qdē vt necarius z ap probādus ad regimē sanitatis ordinatꝰ de quo pūs extat iscriptio. Alter vo inutilis magis z illicitus vt pp delecta tionē z prauā cōsuetudinē pactus: z hūc finez ipsiꝰ extra neū ꝓponāt alys necessarys plurimi. vñ. 5. theozice. Ma iozis partis hoīuz in appetēdo coitū delectatōis cā ꝓpo niт: paucoz vero finis z ꝓpositū liberoz ꝓductio. Decē ter vo dcm est maiozis partis: q3 vl pbantes maxime in dignitate voluptatū spreta: q3 nō sunt de disponibus ne cessarys inesse nedū de pfectōibꝰ Cōmen. i accessu physi coz. vñ interioz. 6. Diogenes cynicus patiētissimꝰ oīum hoīuz factus ad oēs operā ꝓtinētia indigentē: vtebat tn venereis: āre molestatiōez q̄ ex spmate deponere volēs nō pp aliq̄ delectatōis bonū: dū amica vt aiunt ad ipm venire tardaret manu exp̄sit spma tāgēs pudēda. Quā demū adueniētē emisit dicēs se manu ꝓueniisse: imeneū certasse: aut diuitū aliq̄ ppter hereditates relinquēdas: affoziſmoz gnta. Est aūt sanitatis regimen debita sex re rū necessariarū cum quodā discursu: quādoq; medicina rum leuiozi vsu corpori administratio.

Propter secundū qdē sciendū q quidaz sicut epicurus introductus in tegni libro tertio negauit coitū regi. sa. competere z corporis tēperati dicens nullū venereoz vsum fore salubrē. vñ colligz. 6. Plurimi sapientum phibent vsum coitus in cōseruatōe sanitatis. Epicurus vero vt estimo nē ꝓpriū fuit medici q opinioni Democriti adhesit z leucippi: sic̄ asclepiades Empedoli. vñ primo de morbo. Nequaq; ynū est aīaliū corpus quēadmodū athomꝰ epi curia. In p̄mo vo elemētoz in quo taliū pōnes recitātur quedā corpora supponit a duricie īfrāgibilia: quēadmo dum z circa epicuz. gs tū. q. hȝ īmemoz dixit q̄ fuit qui dam homo grādis famosus. Cuius quidē epicuri potuit esse motiuū: q3 cū corpus componereт ſm ipm ex atho mis arguebat illud nō competere in regi. sa. quod athomos educit ex corpore: q3 sic dissoluiт illius compositio: id aūt coitus agit. Propter quod voluit cōcluderenullū fore salubrem. Hanc quidē positionem Hali. vt appare bit eneruat. Motiuū etiam tollitur ipsius ab Aristo. in pleriscq; z elementorum primo. Corpus nanq; ostensum

ex elementis quantitatiuis quattuor componi: quod hic phibuit cū Democrito medico ⁊ qualitatibus ipox alterabilibus: qō asclepiades cum Empedocle negauit. Amplius hoc ꝯcesso nihilominus stabit incōueniēs: cū atho mox qdā sint necessary in corporis compōne. Aly vō pp pfecte fore nō pauci aut supflui sicut ēt euenit ponētib⁹ corpus altero predictox componi modo q̄q̄ etiā sint ō se impassibiles. Patiunt̄ tñ compositōis rōne: de morbo p̄mo. Et huius gdez amplio apparebit defectus in tertio dicendox. Quidā vero scioli p epicux sectā voluerūt epicureox audire vt dicat̄ p̄m cā nullū coitus vsuz salubrē fore: sed ad delinatiōez oēm. Uolebāt.n. hos pbos solū dici epicuros de cute ac corporis voluptatibus curantes iuxta illud horatij. Me pinguē ⁊ nitidū bene curata cutevises Cū ridere voles epicuri de grege porcū. Sed absit q̄ tales vnq̄ sint aut dicant̄ pbi: cuz pbia sit amor sapiētie ac abstinentia ⁊ cōcupiscibiliū victoria secretorum libro. quare hi fuerūt vt eis fuit possibile philosophātes recte spretis vt dñm voluptatib⁹. Gratia cuius sciendum q̄ pboz tres fuer̄t hereses. Dec por. vz. nō potens attīgere formā ⁊ finē neq; distinguere inter sensum ⁊ intellectum eū de natura sensus ponēs nō posuit aliqua etiā nisi corpora. Et ideo sciētiā naturalem p̄maz pbiaz statuerunt sexto metaphysice. ppter qō merito dicti sunt epicurei. q. de supra curantes: qz soluz qō supficietenus erat in re tanq̄ in eius cortice pcipiebāt vt tñ accūtia ⁊ sensibilia. vnde nullas posuerunt esse formas subales: primo metaphice. nō.n. valebāt ad subam ⁊ medullā rei penetrāre: bruto⁊ fere cōprehensionib⁹ assimilati. Quare Auer. de sensu ⁊ sensato. Nō cōprehēdit dñas rez ⁊ intentōes ea⁊ ppias que sunt in re sensata. q. medullaz de fructu: animalia vero bruta extrinseca cōprehēdūt. q. fructuz cortices. Alia qdē fuit stoico⁊ secta. q. stantiuz ⁊ meditatiōe inueniētiū que ꝑter corpora formas posuit substantiales: quox studiū a pithagoricis accepit tandē in platonicis consumatū. Tertia quoq; pipateticox extitit. i. circūeuntiū. p scholas. n. discurrebāt vt disputatione q̄ optimuz vitatis ingitiuū est instrm in cognitionē p̄uenirent occulti. Quox dux ⁊ p̄ceps Ari. fuit astragelian⁹.

Propter tertium quidem sciēdum p̄ius quippe coitus cōsiderē tur iuuamēta ⁊ nocumēta. Et demū gbus cōpetat naturis ⁊ gbus nō: deide vītas apiatur quesiti. ¶ Propter h⁹ p̄mum sciēdum est q⁹ ipsius iuuamētū corporis ⁊ anime si debite administretur q̄ multiplex extat. Reddit enī hoiem alacriozē audaciozē minus irascibilē minusq; cogitantē ingeniosiozē: moribus grauiorem: corpore leuiorē: ⁊ melius dormiētem: calorē excitat nālem: ac eius firmat virtutes: cōfert q; melācolie ac renū dolorib⁹ ⁊ egritudinibus flegmaticis: dūmodo caliditas fuerit sufficiēter fortis: pseruat ēt ab apatibus inguinū ⁊ partiuz genitaliū ⁊ fumū revocat caput petentē tollit tenebrositatē visus vtiginē capitis grauitatē ⁊ ppie cū sperma fuerit coarctatuz coitus obmissione. Nocumenta quoq; ipsius extāt q̄ plurima tam aie q̄ corporis: cum idebite fuerit expletus. Uitā.n. abbreuiat senectutē accelerare faciēs: itellectuz sensum ⁊ oēs vliter vires debilitat ac corrūpit calorem ac spm̄ ipax motores: neruos dissoluit ⁊ articulos ppie anchas ⁊ vliter mēbra gressus oculos cerebrū nucam ⁊ ventrē precipue debilitat omneq; corpori dispositionem acgrens prauā. Et ad summū totam aiam dissipat ⁊ corpus corrumpit. Que maxime inducit quādo fuerit grādi delectatōe gs ipo potitus cum maior inde būidi q̄ritas emittatur ac spūalis calidi. Et ideo tertio vigesima. Coitus cū infantibus lz sit fedus ⁊ phibitus in lege apud multitudinē gentium ꝑfertur sic muliebri. Dic tñ concussione magis fatigat illo. ¶ Propter hui⁹ z^m sciendum q⁹ sigs vult coit⁹ vsum recte ordinare in salutē opz indicatōes sumere a rebus naturalib⁹ ⁊ sibi cōnexis non nālibus ⁊ ꝑter naturā. A nālibus gdem ceu a complexione. qz calida corpora: calida ⁊ hu. ꝑcipue iuuant̄ ex coitu debito: nocent̄ aūt minime: deide tēperata: demū coleri ca: deiceps flegmatica: minime vero inde alleuiātur melancolica natura: imo nocent̄ multū ⁊ pleraq;. Et in complexionibus sic ꝓportionabiliter simplicibus reperitur obseruatio in quo eox calim aut humidū amplius viget. vnde sexto re. sa. Innoxia venerea solis būidis ⁊ ca. sunt ⁊ omnibus q natura multi spmatis sunt. ⁊trarys̄imi vō siccis cōplexionibus venerei actus: ⁊ amplius qñ fuerit siccitas frigiditati cōmixta: ⁊ ꝑcipue cuz crasis testiculorum fuerit hȳ. hec nāq; complexio semita est ad mortē: cōplexionum secūdo. ꝓpter qō Almā. quarto. a coitu corpora habētes sicca vt ab inimico interficiente sibi cauere debēt. Et ꝓpter hoc apparet qbus hu. coitus expellit abūdantius ac qbus nō. In mēbris silr ac virtute competit exūtibus robustis. debilib⁹ aūt minime cū eo imbecillitent̄ pampli⁹. In etatibus vero maxime cōuenit iuxta adolescentie finē cum corporis augmētum incipiat desinere ⁊ ātea pax ac in iuuētute demū ⁊ reliqua adolescētia. in p̄ma tamē maxime nocet modicū etiaz supfluus: cum adhuc augmētum sit sufficiēter intēsuz sintq; diminuti adhuc ⁊ debiles: deinde in senectute: minime vero in senio. vnde secūdo re. sa. cuz p̄missiōe ordinis administratōis sex rez vñ. Incipe quidē opz laborez: seq vero cibos ⁊ potus: deide somnos postea venerea debētibus qdē venereis vti. Alia nanq; cuncta cōia ois sunt etatis. Uenerea vō adolescētibus solis ⁊ cum ipsox fuerit oportunitas vt his quidem que ꝑius ⁊ posterius etatibus aut neq; spmatizantib⁹ omnino: aut nō gnātiuū spma vel secundū praue. Et binc est q⁹ gnto theorice iuuamēta coit⁹ dicēda omnia adolescēti ascribūtur ⁊ iuueni. p̄mo quoq; practice. Hrādiores minuant̄ a coitu q̄tuz pñt. seniores quoq; caueant coitū oīno. Cōpetit ēt in habitudie carnosa ꝑcipue: deide in equali postea in pinguedie. Foztassis aūt in macie extenuata demū in squalliditate mime vel syntheſi. Dñtibus quoq; colorē ru. flauū ꝑcipue ꝓuenit: albū vō vel subnigrū nequaq̄ aliosq; ꝓportionabiliter hñtib⁹. Cōuenit ēt magis cōsueto q̄ eius oppositō. Neq; enim opz mox ab ipo talē abscindere cū ide gd venēo simile generet̄ in corpore mortē inducēs iterdū repetinā: ⁊ īegritudies plurimas ⁊ p̄ncipalioz partiū lesionē ⁊ vlr prauā corpori acgritur dispō: ceu magis religiosatis ⁊ viduatis mox abstinere volētibus euenit: iterioz apparēs sexto. Eius siquidē vsus īordinatus precipue nocet sexui masculio. Gemelle vō pax cū in eo laborez minime. Sumit quoq; ipsius indicatio a rebus nō naturalibus ⁊ maxime a tpe: cui suppetunt alia. ⁊ hoc dupliciter. aut vliter ꝑt est vna ꝓtium q̄tuoz āi: ⁊ sic cōuenit p̄ncipalr ī vere: deinde hyeme: deinceps estate minus: minime vero autūno. vnde primo practice. Minuatur coitus autumno ⁊ tempozibus gbus graues ⁊ pestilentiales ūminent morbi iuxta illud. San⁹ in autūno fore sīvis pcito cūno. Et similiter audiēdū est de alys aeri ascriptis. vnde Democritus inquiens. Loit⁹ certis tpibus verno ⁊ autūno pagi opz: reddit se ꝓpter autūnū suspectū cum eius collega magis ozibasio dicēte. Nos aūt conueniens tēpus ad venerē exercēdā autūnū fore dicim⁹. Nō detestādū nō modicū: ⁊ forte q̄rūt taliter supfluū euacuare melancolicuz aut ꝑt tpis ē hora vel particulariter ꝑt corpori cū alys aduēit rebus. Nō ēt dupliciter est cū dcm̄ sit coituz ⁊ ad spēi p̄manentiā ⁊ ad indiuidui cōseruationē ordinari. Si qdem p̄mū cum sit ipsius vsus post cibox ventris

digõnem ac eoꝝ descẽsuz ꝛ añ somnũ vt eo expleto dormiat ꝛ gescaẽ. Hoc etenĩ tps optimũ est ꝓplicationi. qz dormit demũ mulier ꝛ maris ꝑma firmaẽ ī mrice. Spiritus ẽt gignitiuꝰ cũ spmatis mã hac viget hora. In digõne nõ crudus neqꝫ sup digõne ianitus. ꝛ lz ꝑmo practice de vtroqꝫ coitꝰ intẽdat fine: illũ tñ maxime tunc audio q gnãtioni ordinaẽ. ꝛ iõ. A. vigesima tertio loquẽs ō coitu ꝑcipue q ordinaẽ in salutẽ idiuidui ait. Coitus bonꝰ est ille q fit hora qua supfluitatũ segtur eũo qõ erit celebrata pfecte digõne ī vẽtre. ꝛ pluſqꝫ dimidiata ī epe: ita vt fiat in expansione iaz nutrimẽtũ digõne tertia. Sit etiã tps vsus cũ corpus fuerit vt possibile fit oĩum circũstãtiarũ mediũ: neqꝫ repletũ: neqꝫ euacuatũ: neqꝫ calefactum vel infrigidatũ: humectatũ aut exiccatuz. Et vlr totius qõ corpori occurrit mediocritas attendaẽ. Tempus vo id partiri dieꝫ nũero aut septimanaꝫ seu alterius: nõ. n. facile diffinire: põt tñ aligs cõis ei terminus adaptari ĩdicationibus illiꝰ inspectis: qz vo ad actuz coitus ꝓpter delectationẽ. vt dcm maxime puenit: ꝛ plerũqꝫ ꝓsideras Hal. q freno id sobrietatis absorpto cõtingit peccare cũ virtus cõcupiscibilis alys rõni obediat minime: septio ethicoꝝ cuidẽs ait. Oꝛ si aliqñ in vsu peccet coitus ꝛ paruum existat peccatũ ꝛ merito cum modicũ in eo sit grande. Ipsonãqꝫ thesaurus euacuaẽ nature qñ nõ fuerit õbite factꝰ. Cum. n. excesserit mẽsurã. lz nõ tanta eo quãtitas vt sanguis flebotomia vel aliter euacuet: vehemẽtioꝛ tñ inde vtut accidit dissolutio theorice gnta. vñ tertio aĩaliũ. A. Qñ de hoie sperma exiuit multũ discolorat ꝛ debilitat suuz corꝰ magis q̃ si q̃dragesies exiret de eius corpore sanguis tãtus. qz res est habilitata vt trãseat ī membra. Est. n. emissio pure ꝛ nãlis calitatis. ō gnãtõe aĩaliuz gnto. Interueniẽte quoqꝫ circa ipm peccato eligibilius fit ſm Ha. vt ipo gs vtaẽ calefactus humectatus ꝛ repletus q̃ ex his oppositꝰ ꝛ oĩno disponibꝰ caliditati ꝛ hũiditati attinẽtibus cũ semini ꝓportionenẽ p qõ silr de reliquis audiaẽ gnqꝫ nõ nãlibus rebus nulla ẽt re cũ corpori aduenit id ꝑter nãm detineaẽ ꝛ ꝑpie inanitõis ac virtutis alia qualibz ꝑstratiua: qz cõcessum est gbusdã egritudinibus ꝛ maxime coarctatõis ipm ꝓferre ꝛ ꝑpie flegmaticis: dria. i8 6. Que gdem oĩa simlr ita mſanẽ: qñ cõiter cõpetit ī disponib ꝑcipue calidis ꝛ hu. in fridis aũt ꝛ siccis minime: mediocriter vo in medys. Cũ. n. coitus calm euacuet ex corpore ꝛ humidũ eo iuuanẽ his abundãtes. Religs aũt secus ſz tñ plus euenit ꝛ minus euenit. Tales vo sunt disponẽs preostẽse: ꝓpter qõ bis confert: illis vo mime. In ceteris egdẽ mediocriter se bẽbit. ¶ Propter hꝰ tertiũ sciendũ q coitus cõpetit in re. sa. temperatos mẽsura ꝛ disponibꝰ declaratis. qõ mõstraẽ. qz ī re. sa. expedit sexꝝ necessariaꝫ administratio cũ corpus abbis ꝓmuteẽ ex necessitate. Coitus vo est hõ. nã ſm Paly. ꝛ Joãnitium sub inanitõe continet ꝛ repletõe. Juxta vero Hal. ꝛ Paly. in arte ẽ est ī lib. tegni 3o. ad accñtia reducitur aĩalia. Inanit. n. eiꝰ p se actꝰ ꝛ replet accñte ceu dimissus. Permutatõez ẽt grãdem facit in aĩam calorẽ ab interiꝰ cõcitãdo ad extra quo delitia sequiẽ gut qd tale. Amplꝰ in re. sa. opꝰ ẽ supfluitates educere cũ retẽte corpus multis hẽant modis corrũpere ꝛ maxie vt tactuz q̃ spmatis. pp. n. ipsius tẽperamẽtũ ꝛ subẽ habilitatẽ citissime corrũpiẽ vt ex eo vapoꝛ emittaẽ venenosus. qõ aũt coitu emittiẽ ẽ supfluitas. Et firmaẽ. qz oĩum mẽbroꝝ ẽ ꝛ ꝑncipaliũ ꝑncipalr. Rursus qõ añdicta ẽz iuuamenta tollẽs nocumẽtoꝝ plima expedit ī re. sa. Nũc ãt mõstratũ fore coitũ cũ expetit actũ. itaqꝫ coitꝰ cõpetit ī re. sa.

Propter quartum vero ad ꝑmum dõm q coitus ꝑdicta ĩdurit cũ fuerit supfluus sint bomata ꝛ nõ in suo expletꝰ tpe. Cũ aũt mẽsuratus ꝛ debite pactus vt declaratũ est plus iducit oppositũ. aut lz ī ipso vtcũqꝫ actu antelata videaẽ causare post tñ factũ fore nõ diu talia manẽt iducens oppositа. qõ inuit Ari. passeres iducẽs supflue coitiõis. q si mulus sit lõgioris vite asino ꝛ equo: ẽ est cũ fuerit coitui supflue: nõ aũt cũ eo vt sic vtaneẽ mẽsurate. Adhuc fore tassis ois abstinẽtia equo nocet ꝛ asino. Mulo aũt qz in eo dispgiẽ ꝓ omne corꝰ minime. In ꝓcibus. n. in vasis corrumpiẽ gnãtõis nisi foras educaẽ. Oꝛ si contra predictũ in sistiẽ: qz coitu educiẽ calor nãlis ꝛ ipse qdem fortis q̃tuscũqꝫ sit nõ minuit ex vtute: imo ex eo ꝓuenit ī substantiã spũs fortitudo ꝛ in aĩaz audacia. scda ꝑmo. ¶ Dicendũ q humoꝛ nõ est pure nãlis gn ipo emittiẽ indiuiduo saltẽ rõne futuri. Aut lz sit nãlis ꝛ videatur nocere ī pũti multũ confert in futuro. sic. n. ꝛ spuere ledit. qz in saliuã ſm. A. calor cadit inaꝰ. ¶ Ad aliud dõm q lz exercitiũ hẽat euacuare ceteras supfluitates vel ad ipsaꝫ pares eũonez: nõ tñ hanc cũ nõ sit simplr supfluitas. non. n. q̃lis est sed quãti solũ. Et qz ordinaẽ a natura vniuersali vt ad testiculos ꝓpter gnãtõez emittaẽ. ita vt qs nõ possit eã absqꝫ corpis lesione inde celeriter auertere: non sic aũt de alys plimis euenit supfluis. Exercitiũ ẽt euacuat supfluitates in cutẽ tendẽtes vt hinc expellaẽ: nõ autẽ spmatis mãm ita vt sit illam difficile euacuare: ceu materia in ītestinis deoꝛsuz ꝛ tẽta praue vomitu educiẽ: nõ aũt secessu. ¶ Ad aliud dõm q abstinentia magis nocet coitu ꝑconditõato nec euacuat nisi p accñs: neqꝫ tale q̃le etiã dz. Et lz ipa ꝛ exercitiũ sint optima ī supfluitatũ excretionẽ: nõ tñ sufficiũt oĩno. ꝛ iõ dcm ꝑmo tertia. exercitiũ plures vtilitates afferre cuz regimẽ aliud cõueniens fuerit ꝛ rectũ. ¶ Ad aliud dõm q coitꝰ cõpetit in adolescẽtia ꝛ ꝓpie circa illiꝰ finẽ cũ tunc corpora sistere incipiãt paꝫ crescẽtia: vel p adolescẽtiam põt iuuẽtus audiri ẽt. ¶ Aut dõz q in greco scribiẽ akinasontũ qõ ꝓpus dr stantiũ. Akimi. n. status ĩterpretaẽ. vñ in tegni vbi circa augmasticã etatem dr ex arabico bz trãslatio in hora status adolescentie. Interduz tñ adolescẽtiũ ꝛ quãdoqꝫ iuuenũ trãsferẽ. ¶ Ad aliõ dõm q spma nõ est natũ ad esse in corpore gnãntis: sed respectu gnãti. lz. n. spma nõ decidatur a toto realiter corpore omnino: habz tamẽ potentiã faciendi quod omne. dr̃ntia. 34.

¶ Differentia. CXXV.

Quod ãno quolibet sit

euacuandum ostẽdiẽ: qñ hoies experientia nõ in seipsis solũ: sed ꝛ in subiugalibus anteqꝫ incipiat estas ī finibus veris sanguinẽ auferunt sui ipsoꝝ ꝛ illoꝝ. affoꝛismoꝝ ꝑma. Quod qdẽ indefinite dcm equalet vniuersali cũ id sit artis indefinitum. Palin: sexta earundẽ de multis recitat Ha. quos pharmacabat ꝛ phlebotomabat vere ꝛ ita ꝑseruabanẽ a futuris morbis. Quo neglecto ĩterduz eos incurrebant. ¶ Amp. sexto de reg. sa. Quidã morbis molestãtur vel ſm vnũquẽqꝫ annuz: vel omnino demũ p duos. quidã vero bis egrotãt ſz vnumquẽqꝫ annũ. Luz aũt qs egrotat taliter opz cũone puenire cũ tales sint mãles morbi. ¶ Adhuc cum istat plectoria ꝛ corruptio ĩdigeẽ cũone p flebotomiã ꝛ pharmaciã. ¶ Sed hec est ī vere ꝛ autũno cũ ver assimileẽ plenitudini: autũnus vo morbo de corruptõe affoꝛis. i. ¶ Rursus corpora silr disponunẽ tpe. pbleu. ꝑma. sed cũ tps in anno quadruplr varieẽ q̃druplicẽ dispõnez corpori imprimet saltẽ. vñ ꝛ q̃tuoꝛ augmentabunẽ seu intẽdentur hu. quos educere fit opus. Itidẽ sicut se hz euacuatio pticularis ad tempus particulare ita ꝛ vniuersalis videẽ se ad tps hr̃e vle: cũ vtrobiqꝫ cõueniẽtia videaẽ. sed tẽpore

particlari plies ꝓcedit eũo vt apparz i vomitu semel aut bis in mese ꝓcepto. q̃rto Almã. z ꝑmo quarta. Itaq; in tpe yli vliter vt saltẽ semel erit eũandũ ita vt z q̃ter fiat in anno. Propter qõ quolibz ãno erit eũandum.

Cuius contrarium scribitur. collz. 6. Dicitur eniz q̃ fiat eũo in septimanis ãnoꝝ z eaꝝ medys. ¶ Amplius. sexta apho. nõ dr̃ q̃ simplr̃ sit eũanduz in vere sz ꝺditionalr̃ vt q̃buscũq; ꝺfert flebotomia vel farmacia flomare aut farmacare hos vere ꝺuenit. ¶ Adhuc hꝺ eũo fit ad ꝑfuationez ne qs parat⁹ in futurã ꝺcidat egritudinẽ vt apparz apho. .6. sz plres nõ sunt parati egrotare cuz sint sufficiẽter sani. Aliogn quolibz egrotarẽt ãno: qõ mime accidit. ¶ Rursus talis cũo fiet aliquo q̃ttuoꝝ tẽpoꝝ ãni: sz in nullo ꝓtet. qz nõ vere cũ nulli⁹ mali sit causatiuũ. Est nãq; sanissimũ z mime mortifeꝝ. neq; estate: qz sub cane z ante canẽ moleste sunt purgatiões: qõ est estate. in q̃ sic ꝑpter vehemẽtẽ caliditatẽ dissoluẽtẽ z ꝺziantẽ motui farmaci ꝓbibetur purgatio: vt apparz aphoris. q̃rta. ita z hyeme pp vehemẽtẽ friditatẽ cũ hu. accũbent in cozporis cẽtro iuiscati adherẽtes. neq; silr̃ autũno qz virt⁹ tũc debilis ẽ. Est .n. nãe humane ꝺzius. ꝑmo scõa. cũ sit fri. z sic. sintq; cozpora ꝑpter estatez precedẽtẽ resoluta q̃re indigentia. nõ quolibz igitur anno eũanduz.

Propter primum vero sciendum q̃ qd sit annus oĩsum. dr̃ia. iij. Est aũt eũo duplex: vlis z particularis. vlis qdẽ ꝑpe dicitur flomia z maxie in vere celebrata. nã oẽs eũat humores. Ea nãq; eq̃liter eũat oẽs hu. mixtos in venis. de phar macys. z aphoris. scõis. q̃re ꝑmo q̃rta. Flomia est eũo vniuersalis q̃ multitudinẽ eũat. educit ẽt a toto cozpe eũonibus alys magis. Uer quoq; ꝓ ceteris tẽpoꝝ vlius eũonẽ ĩdicat z tolerat vt testat vetus. Particularis egdẽ eũo q̃ ꝑpie dr̃ purgatio ẽ aliquoꝝ triũ ꝺtristantiũ humoꝝ eductio. Que sigdẽ particularis dr̃ rõne illius qõ educit. non .n. eq̃liter educit hu. sz vnũ tm̃. Ba. z ꝓt rõne a q̃ respectu flomia. vlis tm̃ dici ꝓt si fiat vli tpe vt vere alioꝝ relatione sic apparebit in ampli⁹ dr̃ys. 161. z. 164. Est aũt duplex eũonis hoza cuiuscũq; electa z necia dr̃ia. 164. Pali: qdã fit ad ꝑfuationẽ sic illa de q̃ pñs rõ: alia ꝑp curã q̃ in particulari ĩdrm̃ter expetit morbo tps nõ concernẽs vt reliq̃.

Propter secundũ qdẽ sciendũ q̃ qdã volunt oĩ ãno eũari nõ soluz flomia vez ẽt farmacia. Et mouent ex cursu ĩordinato et ebulitiõe humoꝝ ad putredinez in estate. Aly vero spernũt illud nõ ꝓcurãtes nisi qõ instat cũ sint fortes: aut timẽtes prauũ medicoꝝ opus: qõ euenit in regionib⁹ magis fridis sic reliquũ in calidis ampli⁹. Aliq sigdez mediã tenẽt viã. Sicq; medicos fit vt ad multũ coꝝ eũonib⁹ intendere. vñ recolo hꝺ boies cõiter purgari circa may ꝓncipiũ. tũc aũt omittunt. qdã vo vt Auer. ꝓdos ceu videbitur in q̃bus fit motus nãe considerãs voluit oĩ anno educere: sz in ꝓdis magis. In q̃bus q̃tuz defect⁹ aut veritatis babetur tertio ꝓpositoꝝ apparebit.

Propter tertium vero sciẽdũ q̃ huius q̃stionis veritas referr̃: aut ad iudiciũ medici vel astrologi: cuz hi duo artifices maxime habeãt ꝓsulere z ꝓuidere nãe humane. qõ sigdez ꝑmũ videndũ ꝑmitus in quo tẽpoꝝ magꝭ ꝺueniat eũo ac q̃lis. ¶ Propter ꝑmũ huius sciẽdũ q̃ ver ccu pretactũ ꝺueniẽtius tps est eũoni ꝑpter tria: tũ qz ceteris tempatius z in tpe tali expetitur vt dictũ eũo. Est z in eo vtus fortis ꝑpter temperiẽ qõ expostulat eũo. tũ etiã ꝑpter eius ordinationẽ iter tpa. ꝓcessit nãq; ipm hyems humoꝝ generatiua m̃toꝝ: z qõ autũni cõfuatiua. subsegtur z id estas. Qua sigdẽ nisi ꝓcesserit eũo humores mouebunt̃ ad egritudines repletionales z putrediales ꝺñr expedit in autũno: qz morbo si milatur de corruptõe. Corruptio aũt eget absciſione. z qz tempoꝝ est aliq̃liter temperatũ dr̃ia. 66. Uirtus tñ in eo debilis est: z iõ cautius cũanduz z ꝑpie sanguinẽ cũ tunc sit ĩminutus valde. demũ minus in estate: q̃ si necessitas ipellat cũ lenitiuis pficiatur magis medicinis z lubricatiuis. In hyeme vero minime: cũ hu. gescãt: z iõ nõ sunt agitandi z maxie farmacia. In q̃busdã ẽt tempoꝝ securi⁹ cõcedit̃ farmacia q̃z flebotomia vt estate z autũno: in alys vero flebotomia vt hyeme: in nõnullis eq̃liter qdez fere sic vere. ¶ Propter hꝺ z⁹ sciẽdũ q̃ cozpora q̃dã sunt tẽperata semp sana. nõnulla nũc egrotãtia: lapsa vero alia. Et ipsa multiplicia multũ sana neutra z simplr̃ egra in tegni. Et hec qdez multimodas in magis z minus recipiunt dr̃ias z ꝑcipue simplr̃ egra cũ plus recedẽtia sint a forma mãe appropinquãtia q̃ ideterminatõis z ifinitatis est cã. hoꝝ egdez aliq̃ debito vtunt̃ regimie z si pauca: reliq̃ vetro ĩdiscreto. Adhuc ẽt qdã regiones ĩhabitãt ca. alia fridas: nõnulla vo medias. Adhuc qdã regunt̃ regimie laudabili vsus lat⁹ tenuitatis tendẽs: aliq vo oppolito. Sigd igit̃ cozp⁹ fuerit optie constructũ z ꝺuenienti vt sibi inest vtaꝫ regimine nisi ꝺsuetudine vel alia deprauatũ eũone nõ eget quacũq; cũ oẽs ei⁹ per se expellat superfluitates cũ mõ. Tãtũ nãq; appetit q̃tũ dz: z bñ digerere pót: tñ egẽs aliquo metiẽte cum sibi sit regula nature ipius bonitate in tegni z sanitatis regimẽto. si aũt vtaꝫ prava sex rerum admistratiõe decidit nõ difficili adeo vt eũone indigeat vtraq; vna vel pluri ꝑm q̃ labit̃ id ampli⁹ vl minus. Si vero fuerit ifirma q̃ tñ nõ tangit dubitatũ eũone indigẽt de se pticulari oĩ tpe modificata dũtaxat egritudo materialis extiterit: ita vt z plurib⁹ vicib⁹ z tpib⁹ egeãt eũari supportante virtute. q̃ si multũ sana fuerint cozpora aut neutra vel egra nõ plurie sufficiat eis vna eũo simplr̃: qñ si aliter vna vel pluribus egent temporis eũone. aphoris. .6. Et nosce q̃ in hꝺ cozporibus pluribus annualiter vicibus phlebotomia q̃z farmacia egetur cũ massa humoruz amplius abundat q̃z vnus. Adhuc in eductiõe sanguinis nõ ẽ tãtuz timoris sicut ĩ farmacia dũmõ fuerit medicis attractinis pacta. 166. dr̃ia. Particulares tamẽ farmacie superãt numero singulares phlebotomias. In regionib⁹ etiã calidis magis expetitur farmacia q̃z flebotomia. In frigidis vero ecõtra. In medys quoq; mediocriter iudicandum. In ꝓrioꝝ etiã regimine minime cõpetit eũo. in ꝺzio vero amplius. Dec aũt satis sibi attestant̃ cuz ꝑm q̃ superfluitas maioꝝ aut minoꝝ abũdet in cozpore z tpis aptitudine indigeatur eũone. Uñ cõsiliũ meũ extat z maxie in regione ad caliditatẽ declinante cũ z rarisme cozpora reperiantur temperata z debito regimine ducta vt veris initio celebrẽt eũo: z ꝑpie cuz medic⁹ longe nequeat distantia adesse. Ualde nãq; iuuamẽtum ꝓponderat nocitiuo. q̃q̃z. n. illo anno qs egrotaret sanitatis tñ hic efficacioꝝ reddit̃. Multa etiã casualia possũt cozpori occurrere. vnde aphorismoꝝ scõa. inopinate fortune rerũ subincidũt oĩbus hoĩbus. Dec aũt poterũt amplius ledere cum cozpora fuerint ineuacuata. Si vero demũ questitũ ad iudiciũ referaꝫ astrologi cui⁹ ꝑspicacioꝝ est audit⁹ tũc dõm q̃ nõ quolibet anno euacuãdũ: cũ necessitas eũonis ꝓcise nõ se offerat quolibz anno. sz solũ q̃ morbus fuerit in aliq̃ ꝑte ãni futurus. qõ cognoscet ex directiõe gradus yleg: aut ascẽdẽtis cum significatozib⁹ occurrent alys ad aliquẽ cozpaliter maloꝝ vel aspectũ eozũ natiuitatis hora vel ẽt aliq̃liter reuolutiõis natalis horoscop⁹. dr̃ia. iiij. iuxta illud cẽtiloquy: astrologus optimus multũ malum futurũ auertere poterit. Scdz. n. q̃ bñ euenerit semel aut ampli⁹ in ãno vel nõ ꝺtigit egeꝫ aut non eũo. qõ fortassis

lz extranee tetigit Auer. 6° collz. ca. de regimie male ꝓplonis singulox membrox cū ptulit. Ego dico q illi q vtunt potionib⁹ in septimanis ānox aut i medietatibus ipsozū recti⁹ faciunt ꝫ illi q oi anno purgatões exercent: qz nos videmus q egritudines vtplurimū nō accidunt hoibus nisi circuitibus terminatis aut circa. Et propterea circa vnūqōq; ind uiduū h est ꝓsiderandū.

Propter quartuz vero sciēduz q arguta suis vys iam tēdūt geta: dom tñ ad ipsa pfectionis didascalie gra. Un ad primuz dom q Ha. logtur in corpozib⁹ lapsis qbus ꝓpter futurū casuz ꝓpetit cūo. ¶ Ad z^m z 3^m dom. naz fm^o est fm Ha. ibidē de corpozib⁹ sanis lapsis q nisi purgent nō durāt sana. h nāq; sunt lapsa. ¶ Ad aliud dom vt apparuit q vt sic oz eūare vt cū plectonia extiterit z cachochimia nō tñ alia cū tpe oz ꝓcidere. ¶ Ad aliud dom: q lz silr disponātur corpora tpe tandē nihilominus pōt tpe cū alys nō parū resisti reb⁹ alys gnq; ei⁹ mām in ꝓiuz ꝓuertēdo vt docetur in tegni. z vlr regiminis sanatio. ¶ Ad aliud dom q fm^o est in corpozib⁹ lapsis in qbus ꝓsultuz tutius foze pmittere eūonē a futuro malo pseruatiuā vel salutem in melius robozatiuā. Que eniz optime sana eūone nō egēt: neq; plura sepe lapsox si decēti vtant regimie. ¶ Ad ea q alterius partis z pmitus ad Auer. visuz qd dom. ¶ Ad aliud dom q bñ dictū est sub ꝓditione: qm̄ nō simplr idigetur vt apparuit eūone lz ꝓditionalr. ¶ Ad aliō dōz q si determiate sciret futux quē egrotare aut nō egrotare nō oī āno medicus eūonē pmitteret sic nosc astrologus Tamē tutius est illi premittere ipsa saltē sanitatis gra fiorzis. ¶ Ad aliud dom q iaz dictū tpe quo expediat z quo nō. lz nāq; in vere rone ipsi⁹ nō multū cōpetat eūo ex parte humoris ad minus ꝓtristātis: tñ pp alia vt dictū tēpoza ꝓcedētia z subsequntia ꝓpetit. Cōuenit ēt i estate suauiter vt necessitas exigit z cuz debilibus farmacys: nō tñ est hora hic electa lz nēcia magis. Neq; in autūno sic est virtus debilis multotiēs: lz ꝓietur vite cū ambabus q̄litatibus vt eūonez z pprie ꝓtristātis humoris tolerare nō possit. Quid aūt sit de eūatione hyemis censenduz ostensum est prius.

¶ Differentia. CXXVI.

Quod super farmacuz nō sit dormienduz assumptuz monstrat qz tunc sup vomitū eēt dormiēdū cū ipz sit subductiuū etiā violēti⁹ euacuatiuū. dria. i66. Sz sup h nō ē dormire expressuz vex poti⁹ opposituz vt moueri z agitari. gre neq; sup secessiuū vtiq; ¶ Amplius farmaco nō est adducendū assumpto qō ipsi⁹ actū perturbet z cozrū pat. hō est somnus cū motū causet de circūferētys ad centrū motui ꝓiuz farmaci. motus aūt se pimunt 3zy. ¶ Iti dē Haly. sup cētilogo. Effectus medicine nō est nālis cozpozi: lz attrahit humozes superādo plures vtutes nāles z iō ꝓhibetur dari in ꝓiunctione lune cū ioue. ptole. ibidez aut cū venere cū idez cōfortet nā. Superare vero virtutū plurimas id nō poterit cū somno fortificet ipsa: fortes nāq; efficit actus oēs nāles: eo q calorē iteri⁹ ꝓtinet. ꝓmo seda. cū aūt ita fuerit soluere nō poterit. Et fulcit: qz robo rata nā vtus ibecillitat farmaci ꝫplurime. ¶ Palin: si sup farmacū dormiēdū aut sup debile vel forte. nō ꝓmo quia vtus debilitaret pamplius ipsi⁹ cū medicie debiles ꝓpin quiozes alys sunt alimēto. Neq; sup forte. qz ipsi⁹ vigoze eō etiā nō fortificato per somnū deducere nā poterit farmaci potētiā in actuz. Ociosuz igitur esset: itaq; nō est sup assumptū farmacū dormiēduz.

In oppositum qm̄ cōius farmaca exhibent circa noctis pmā q̄rtā. Nocte aūt nobis est ꝓsuetudo dormire. dria. io3. Hāc aūt ēt ptiuā nō mox opz abscidere re. a. z°. Eti. qō celeri⁹ ducit farmacū de potētia in actū id fortificās reprimēs ēt malitiā z effrenitatē ipsius expedit sup assumptionē ei⁹ adducere Tale vo ē somn⁹ cū calz vigozet nāe ipsi⁹ istz. ¶ Adhuc illō q farmacū z ppe attractiuū resoluit in vapores z fumos vsq; ad spaciū determiatū ē eidē adiūgēdū cū oñsuz sit dria. i6i. hoc ipm attrahere mō. Jd āt agit dormire sup ipz cū calorē fortificet itrisecus circa farmacū. Quo gdez accīte is ab eo tanq; a cētro in circunferētias refrangit. ꝓpter qō fortius tendit in humozes p ptes vt dictū ania. Itaq; sup farmacuz dormiendū susceptū.

Propter primum gdē sciēdū q farmacū sumit triplr. Cōiter nā q; p oī medicīa ceu titulus denotat libz Ha. farmaco. Et ꝓ medicīa solutīa vt h iuxt illud veteris. In farmacys si q̄lia oz purgari. Accipit z p veneno grecox idiomate pnicioso. Est aūt h auditū duplex: supius gdē p os eductiuū: z secessiuū p anū. quox qōdā est violētū nāe oppositū vt scamonea eusorbiū. Aliud debile sic māna z cassiafistula. nōnullū mediocre ceu reubarbax z agaricus. ¶ Adhuc hox qōlibz dr aut rone subē siue vtutis vel q̄litat qō hō vel ꝓpōnis. Nam violentus vt ita est qō in suba cōstruit grossiozi z opactiozi sicut electuariū trocisci z pillle. debile vo qō in ligda velut decoctiões z syrupi. Mediū vero qō mediocriter ceu ples. qō eox ostēdit durabilitas: aut eox oppositū. priora. n. durāt pampli⁹ z maxie cū melle ꝓstructa z plus sit frigida recepint narcotica ceu opiū z q̄ hō: reliqua vo minus z pprie zuccaro ꝓstructa. Cōseruat enī mel eo magis a corruptione dria vltima: aut ex parte humoris cū difficultate seu facilitate educibilis: aut medio vt melīa colera vel phla. Nosce quoq; q mixta data i suba grossiozi z opactiozi vt pillule z electuaria oz eox assumptioni p aliquos dies preceddisse ipsox ꝓstructionē vt ex actione z passione applicatox simul vna quedā media resultet nā: vñ eox. i. moza idigēt cōfuse particule vt in adiuicē agant z patiant oīfariā. i ligdis aūt z pprie in gbus egit ignis pmixtionē nō sic expedit cū ipsi⁹ actuale calz celeriter potuerit eādē iducere. Quot ēt modis z gbus opet farmacū dria oñdit. i6i. Quid aūt dormire seu sonus dria visuz. io8. Sup farmacū quoq; assūptū dormire duplr itellit aut mox eo suscepto: aut postq; icepit opari. Assumit āt ipz vl robusto calo vētre z vlr corpe oī aut

Propter secundum debili vel medio. vero sciendū q aliqui dixerūt nō eē sup farmacuz dormiēdū: eo q ipsi⁹ resoluit vtus. Aly aūt oppositū: cū eo vigozet eadē. Quox gdē defectus tertiū z quartū oñdet dicendox.

Propter tertium aūt sciendū q si farmacū fuerit vomitiuū sup ipm minime dormiendū: qō innuit aphox quarta. Cū biberit qs ellm ad motiões gdē corp⁹ magis ducere. Ad somnos vo z imobilitates minus. h aūt ellus ē albus cum simplr ꝓferet būc audit Dyp. aphox gnta. ¶ Rursus vigozata nā somno farmacuz vomitiuū fieri posset secessiuū cū hic nāliox z pmptioz eūo existat. dria. i4. z. Adhuc primo quarta. Uomit⁹ ꝓcipit in meridie qñ nāe aut multū est ꝓsuetudo vigilare. Nō igit sup farmacū dormiēdū vomitiuū nisi ei⁹ effrenitet actio: iuxta illud Dyp. Cū vo lueris ellm quiescere somnū fac z noli mouere. Si vo secessiuū farmacū fuerit z forte rone virtutis ipsi⁹ maxime aut ēt cōponis vel humiscosi grossi post eis assumptiones dormiendū nō longe. Uentre vlr q̄cūq; se hñte mō in fortitudine debilitate z calore. tunc. n. fortificat sufficienter natura potētiaq; farmaci ad actū deducit ꝓfecti⁹: eiusq; resistitur maliciei. Si aūt ipm existāt debile tribus ante-

dictis modis venter eqdem aut erit fortis vel mediocris cum caloze hꝫ tunc nō illius ē super farmacū dormiēduz cū virtus ide dissoluatur illius: neqꝫ malitiā habeat quā opus sit corrigere: sitqꝫ calm sufficiēs absqꝫ aliquo adminiculo ipm in actū ducere: vñ pmo q̄rta. Cū gs medicinā vētris solutiuā biberit melius ei erit si fortis extiterit vt sup eā dormiat añqꝫ opetur qm̄ opabitur meliꝰ qꝫ si debilis fuerit meliꝰ erit ne sup eā dormiat: qm̄ nā digeret medicinā. Si vo farmaco debili ente vēter qdē vlr cū oi nā fuerit ibecillis laudo post farmacū dormiēdū assumptū vt nā gescat ꝛ calm ꝓfortef ibecille: qꝫ valet ipm in actū deducere: qm̄ nisi nā fuerit opata in ipm id nō aget in eā pmo q̄rta. cū oē qꝫ deducit de potētia in actū p aliqꝫ educatur ens actū. de ge. aīaliuz z°. Et vltius exptus laudo super farmacū dormiēdū foze adaucta qdē modicuz vtute farmaci debilis ne somno debilitef vex ea potiꝰ cōfortetur ꝛ nā. Dec aūt audiēda oīa pus q̄ farmacū icepit opari: postea vo nō dormiēduz duz eiꝰ pdurat actio nisi effreniter: pp. n. motuz ꝛiuz somni ei g medicine actꝰ ipedit illius cū in diuersa sil pueniat ptractio. vñ. A. cū medicīa cepit opari melius erit ne sup eā dormiat quocūqꝫ modo fuerit. Et Almā. 4.ª a somno abstinēdū oīo postqꝫ incepit solui. qꝫ ꝛ apho. apparz q̄rta. Sz ꝛ id ꝛ. A. maxime vꝝ q̄ sup farmacū debile sit idifferēter dormiēdū. pma eniz scribit terty. ca. 29. pmi tractatus. Solutiua vo facilia ad purgādū caput sūt asceiaret. i. aloetica ex gbꝰ sumit pilla magna vt puū pōdus opationē efficiat sufficiētē cuz mora: ꝛ nō noceat pp parnitatē suaz iteratio ꝛ dormiat super ipsa ne destruāt motꝰ ꝛ vigilie opationez eius. Dōm q̄ duplex est p farmacū eūo. vna qdē totalis ꝛ determinata certa hora ꝛ de tali extat q̄situ. Altera vo est ptialis hora fere idifferēti: vt qm̄ sepiꝰ sumpta ꝛ maxie in ꝓstipatis vt vēter maneat lapsus ne fumi petētes caput ꝓstipatiōe dolorē causent in eo. Et ꝫ farmacuz est laudabilius sero sumere q̄ mane ꝓpter motꝰ ꝛ labores occurrentes i die. Et neqꝫ eiꝰ destruit opus ꝓpter frequēs assumere. neqꝫ ēt ledit ꝓpter aloes bonitatez. Ceteris. n. minꝰ farmacis nociuū. sicqꝫ hꝫ itelligēdus est. A. vñ macer auctoritate Oriba sy duas pillas aut tres iformatas cū succo cauliuz ad q̄ntitatē fabe aut ciceris sepe de sero sumi precipit. Ingens q̄ purgatꝰ bis: vix nunqꝫ capitis vexabit vllo dolore. Et nihil est oculis mihi crede salubriꝰ istis.

Propter quartū vero ad pmū qd dōz apparuit. nō. n. est sile de vomitu ꝛ secessu cuz sit velocior illo ac fortior nāz irritās pamplius. Ad aliud ēt vtcūqꝫ visuz q̄ lz in pnꝰ moueat calidū de circūferētys ad cētruz: in pcessu tñ ꝓpter refractionē ipsiꝰ ꝛiuz accidit motꝰ motui ꝓformis medicīe. Neqꝫ mox cū medicīa suscipit in vapores dissoluit ꝛ fumos: verum pmo caloze afficit nāe. Ad aliud dōz q̄ farmacū supponēduz ē adeo forte: ac ꝓportionatū vt somno potiꝰ vigorē extermiet ipso vigorata nā. Neqꝫ vtus farmaci debilitat vsqꝫ si fuerit sufficiēs nā ꝛ potēs cū ipso vtat regulat i sui subsidiū ad modū quo vtit alimēto sanitatis tpe: breuiary septimo. Ad aliud dōm q̄ quō sup debile dormiēduz aut nō iā visuz. nz potētia farmaci habitualis in actuz pōt eundez peruenire nisi fortificata nā neqꝫ ꝓpter hꝫ tiñ vt ostensum regsitus est super forte farmacū somnus: sz etiā ꝓpter eius malitie represionē ꝛ calidi vigorationez vt celeriꝰ attrahat ꝛ expellat a corpore. Ad pmuz autē alterius partis dōm q̄ farmaca fortia dantur illa hora: debilia vero magis circa q̄rtā partem noctis instantē ita vt iā somnus precesserit sufficiēs: aut id ꝓcessuz in vētre ꝛ nā debili oīo seu ēt vli. Ad alia vero dōz q̄ vex concludunt de farmaco fortiori: non autē sic vt o stē, sum debiliori. Differentia. CXXVII.

Quod tyriaca competat post assumptum farmacū mōstratur ex pmo q̄rta. Itidē g habuerit fluxū vētris magnuz ex pcedēti farmacia vel ex hu. venenoso ꝛ biberit de ipsa sanabitur statī ꝙoar. Rursus ipsa retinet nāz 5ª sūma pma. ꝛ serapionis 7ª Jd āt expetit ꝛ pcipue cū effrenitet solutiuū. Palin: farmacū ē ō gñe veneni. z°. re. a. Tyriaca vero cōpetit venenis ita vt in re vna iuuacioz ē mitridato ꝛ est venenū serpētū 5ª. sūma pma. Adhuc qꝫ tollit accītia ex farmaco ꝙsurgētia ꝛ disponez corpis meliorat post farmacū expedit. hꝫ vo est tyriaca remouet vt tactū fluxū ꝛ vētositates ex gbꝰ doloꝛ ꝓtigit: extenuat vi scera: mūdificat ꝓpellēdo qꝫ ē iteriꝰ ad extra ꝛ pncipalia ꝙfortat. Eti. tyriaca calefac: farmacū vo ifrīdat spm̄ eūando rē corpis calidiorē aut humores. Cura aūt pficit ꝛiuo: itaqꝫ post assumptū farmacū ꝙuenit tyriaca.

In oppositum illustres videnť medicoꝛ eā nō exhibētes qs nō ē insufficiētes assignare. Adhuc tyriaca nō cōpetit debilitatis vel dissolutis cū ea ꝺm Damaſ. in aphoriſ. dissoluat mundet etiā ac dispergat gbus non egēt farmacati cū id solutiuū sufficiēter egerit. Jgr̄ ñ ꝓpetit post farmacū tyriaca.

Propter primum quidē sciendū q̄ tyriaca ē duplex. altera qdē medicinaꝛ mater dcā: solēnioꝛ nāqꝫ est alys ꝛ efficaciorita q̄ ꝛ mitridatū supat ꝛ ꝓprie in expulsione vt tactum serpētum veneni: sz in relīqs rebus ipsum non minuit a tyriaca diminutiōe de qua sit curādū: imo ē magis additi iuuamenti in pluribus eiꝰ ꝛ ꝓfidētiozis vtilitatis. A. Et dicit a tyro serpēte qm̄ carnes ingrediunť ipius in eā. Et sunt velut radix ꝛ basis istius medicine: ita q̄ eis p̄uatis destruit ipsa. qꝫ ēt in alys medicinis attendit solēnibus sicut aloes in iera pigra ꝛ ellus vel collogntida i ieris magnis. Cōpositoꝛes nāqꝫ medicine inspexerūt nāe idustriā ponētis in vnoquoqꝫ mēbro cōposito particulā cōsimilē qua pficiunť actus. dria. 63. Tyriace sigdē cōfectiōes sūt plures. Radicalioꝛ tñ g andromaci in qua libꝝ ꝓstruxit singularē. vñ. A. Jam plures medicoꝛ sicut Ha. ꝛ aly addere visi sunt in tyriace ꝓfectione nō ꝓpter necessitatem facientē illud necessariū ei: neqꝫ ꝓpter aliqꝫ forte vocās eos ad illud: sz querētes vt rememorenť ꝛ vt remaneret ab eis in ipa vestigiū sicut remansit andromaco. Et meū qdē cōsilium est vt nō remoueāt aligd qꝫ exprimentū iuuatiuū iuenit. fortasse nāqꝫ illa cōplexio cuz illo pondere est signans illud cuius iuuamentū iuenit experimētum: ita vt qm̄ remouet a suo pondere nō sequat illā ꝓpetatē. Cuiꝰ oppositū scribit collz gnto: vt dicat q̄ hō quem tu scis ingt q̄ nos nō debemꝰ aligd diminuere ex receptiōe quā fecit andromacus: sz nolo ei credere sz volo addere ad tyriacam multas medicinas q̄ nō erāt note in illo tpe ꝛ de vnaquaqꝫ faciā ꝓbationē qm̄ addidero eā sicut sunt gariofilus ambra ꝛ lignū aloes. Et ei ꝰ qdez magis ē ꝺm victoziе ac ambitiōis vt in alys ℈. A. q̄ vitatis. Cuiꝰ egdē iuxta Ha. serapi. haliabbatē ꝛ. A. ex tribus accipit approbantia. Primitꝰ nēpe vt exhibeatur ei q̄ sumpsit medicinā solutiuā fortē: aut vomitiuā vt scamoneā collogntidā vel ellīn q̄titatis lupini: que si solutionē ꝓhibet incepta fortis extat ꝛ pfecta: si vo nō mīme. Scō vt gallus siluestris ꝺm Ha. quē putat. A. fasianū masculuz mordeat ab aliquo venenoso aīaliū: q̄ si p ipsiꝰ euadit assumptionē ē electa: sinaūt nequaqꝫ. Tertio vt deť alicui medicina interficiens sui frigiditate vt opiū mādragoza vel iusgamꝰ siquidē cuadere faciat est inuenis pfecta: si aūt nō econtra, Quod sigdez distinguitur per etates. nam ei adsunt

ifantia pubertas adolescētia senectus ⁊ mozs siue seniū. Post.n. sex menses fit infans cū prius nō habeat ꝓfecti⁹ eē: deiñ icipit pubescere ⁊ augmētari vsq; ad tps in q̄ stat vsq; ad. io. ānū in regionib⁹ cal'is ⁊. zo. in frīdis: deīde stat aut. io. an. vel. zo. deinde declinat aut post. zo. an. vel post .40. deīde spoliaī virtute tyriace aut post. 30. an. vel. 60. ⁊ fit vna ꝓfectionū decliata a gradu tyriace. Nostri tñ pzui vēditozes cōiter dant eā post q̄ttuoz mēses ⁊ ꝓsumunt añ duos vel sic ānos cū nō fermenteī nisi post. io. aut. zo. ānos. dr̄ia. i78. Temp⁹ āt etatuz ei⁹ in locis tempatis iter hec erit mediuz extrema. Et oz vt mozoso in potu deī de illa q̄ recēs est ⁊ fortis. Reliqs aūt ex gb⁹ exhibeī deī de alia q̄ est debilioz. Fortis aūt ⁊ recēs est post qnq; ℔s q̄sdā ānos. aut. iz. vsq; ad. 30. Et hec gdē medicia fiē cetere bz iudiciū ex simplicib⁹ ⁊ ex tota fozma. Et simplicib⁹ gdez dupl'r opatur. ꝑmitus gdē ifrigidādo ⁊ stupefaciendo pp opy vtutē: deīde calefaciēdo ⁊ dissoluēdo medicinis calidis supantib⁹ tandē friditatē opy. Tota vo fozma opatur in venenoz expulsionē p fozmā specificā ex simplicib⁹ resultantē: vt dr̄ia videbiī. i78. Reliq̄ vo diatesseron dicta esdre ⁊ huiꝰ dr̄ia. i79. qd aūt farmacū dr̄ia oñdit ꝑmissa.

Propter secundū sciēduz q⁹ alig post solutiones farmaci exhibēt dragmā vnā aut aureuz tyriace moti pp fluxū quē timebāt futuz ⁊ venenositatē medicie. ℔z id fortassis nō valet sic tertio ⁊ q̄rto dicendo ꝓ apparebit.

Propter tertium autē sciēduz q⁹ farmacū aut soluit sufficiēter vel supfluc. sic dez ꝑmuz tūc nullo mō competit tyriaca neq; multū repiī dictū ab eximio ꝓ aliquo. qō firmaī qz qō g/dez debilitat vtutē ipūz resoluit cozpus agitatū suo motu amplius exagitat ⁊ iflāmat nō ꝓpetit. Dō autē est tyriaca sui cal'itate laboziosa dissolutiua. ¶ Rursus qō opaī vt balneū fere moz post purgationez nō ꝓpetit. dr̄ia sequēti. Talis vo est tyriaca. ipedit. n. decursuz supfluitatū ab eo qō deozsuz ventrē angustās cogens eas p mēbza nobiliora ad cutē pcenire vbi coz lesio ac opilatio ⁊ in cutī defedatione pōt ꝓtingere. dr̄ia ꝓñti. Et id gdē ℔z vl'r cōcludaī nociuū: deteri⁹ tñ in colerico repiī. Si vo farmacū effrenitauerit tūc tyriaca danda nouissima q̄ vere tyriaca nō est cū actionē agat opiate. Jd tñ vltimo cum res fuerit in despatōe auxilys nō ꝓferētib⁹ religs ⁊ igenys. dr̄ia. 204. vñ Mes. simpliciū ꝑmo. Lōpingere gdē ⁊ stupefacere est vltimū ad qō initi debes ⁊ ꝑpe tūc qñ oīa nō iaz ꝓtulerūt ⁊ res posita est in desperatiōe: tūc quoq; sup narcotico p/sumēdū est ⁊ medicamētis fortib⁹ sicut sunt tyriaca phyloniū ⁊ silia. vñ apparet tuz ex canone subdito: tūq; ex eo qō sibi phyloniū associat q⁹ tyriacā intelligit. put vna extat adhuc opiataruz. Per qō ꝑmo silr exponiī q̄rte ꝑmo. Cū vētris solo supfluit in potu paz tyriace aut phyloniū tribues. Talia nāq; malā ꝓplōe alterāt cal'am ex farmaco iductā fumos ifrigidāt ⁊ igrossant humoz ꝓtesq; ꝓstipant ⁊ oppilāt ac isensibiles fere reddunt vt in audaciaz ⁊ effrenitatē nō moueanī: ℔z motus ⁊ agitatio getenī. Si nāq; dareī tūc iuuenis tyriaca vene amplius ipsi⁹ cal'ita te ⁊ motu debilitarenī eaz amplitudo inducereī maioz ozificioz ⁊ mozdicatio fortioz solutiui. De nanq; tres extāt cāe i farmaci effrenitatiōe. dr̄ia. 144. ¶ Oz āt tyriaca deī fortis post quēcūq; fluxū nō repio a pitiozib⁹ exp̄ssuz vsq; q̄q; vez post sufficiēte solōe dāt aquā mell' aut boz dei: seu ꝯccari ſm dispōnez nāe ⁊ hūozis vt vēter laueī. Nō. n. cōpetit ius pulle ⁊ maxie pigue. qō cōiter ꝑmittiī exhiberi cū sit vnctuosū stōi subē dissolutiuū. tūc nāq; cōpetunt absterſiua mūdificatiua ⁊ post aggregātia ⁊ cōfortātia. trahiī enī ius ꝑfatū qñq; auiditate q̄dā nāe ianite ad venas cū fumis seu vaporib⁹ medicie vt iñ dolor cāeī qñq; vehemēs febzis supueniat ⁊ supfluitatū decliatio deriueī a q̄ trāsmādanī pte. Si āt supfluit solutio nō fortez dāt tyriacā ℔z aliā. Ex his igit fallum appet qō alig dixerāt simpl'r eadē die colericis ꝑpe exhibēdā tyriacaz opy hūtē adhuc vtutē. Phl'aticis vo vel melācolicis fortē. tertia tñ die i phl'atico humiditatib⁹ crudis pus repleto ad eaz exiccationē pōt laudabiliter tyriaca fortis exhiberi.

Propter quartum vero ad ꝑmuz dōz q⁹ tyriacaz nō inuenis audiī ℔z potiꝰ vt expositū est recēs opiata. ¶ Et siliter ad çoar dōz: aut q⁹ h̄ magis ꝯsiderauit venenositatē cozrigere medicine q̄z solonis effrenitatez q̄ remota sol'o fisditur ꝯñr. vel illiꝰ fuit opionis c⁹ alios cōiter nō inuenio. ¶ Ad aliud dōm q⁹ ℔z strīgat vētrē sitq; tyriace bonitatis applicatio ⁊ approbatio tñ iducit vt oñsuz alia nocumēta. vñ ñ est exhibēda cū possit fluxus alys: vt docet Mesue ⁊ A. cōpesci. ¶ Ad aliud dōm q⁹ ℔z farmaca sint de gñe veneni ⁊ ꝑpie fortioza cuulsiua: nō tñ cōpetit tyriaca cū ante assumptionē farmacoꝝ eoꝝ possit venenositas pelli. sil'r cū effrenitāt pōt eoꝝ effrenitatio p alia remoueri. ¶ Ad aliud dōz q⁹ rarius effrenitat farmacū cū medic⁹ debeat p paz peccare: ita vt nō opozteat post oēm fluxū tyriacaz exhibeī timēdo effrenitatē eiusdē. Neq; vez ēt q⁹ dispōnē cozpozis bonificet cū fluxus raro supfluat. ꝓzuuz ēt est vt supfluitates remoueanī ad multū ab iteſtinoz tramite. nz viscera tñ ꝯfortanī qn nō amplius inflāmenī. ¶ Ad aliud dōz q⁹ farmacū educēdo hūozes calidos nō ifrigidat cozpus ℔z potiꝰ ꝓtempat ⁊ nām ꝯfortat expellendo ꝓtristās: neq; ipūs sic debilitat ⁊ dissoluit: qn moz restaurenī nocitiuo expulso. vñ nō egent tyriaca cū in amplius resoluerenī in quacūq; complexione in parte trāsmissi oppositā: ita vt simul fere duobus motibus moueri contingant contrarys. ¶ Dr̄ia. CXXVIII.

Quod balneum non cōpetat post purgationē oñditur: qz primo q̄rta. Post medicinā nō ingrediaī aligs balneuz: qñ trahit mām ad exteriora ⁊ neq; est bonū nisi ad ventrē cōstrigēdū. In quā opinionē secū ꝯcidit simpliciuz Mesue ꝑmo. ¶ Rursus nō ē faciēda tractio i diuersas partes. vna. n. reliquā ipedit ⁊ pterrit nā. sed hꝰ occurrit hic tractio. nā medicina trahit de circūferētys ad cētrū: balneū vo ecōtra. Eti. Si nō poterit māe fortiozis vtutis balneo vt farmacū cozpus sufficiēter purgare: neq; id valebit ꝑficere balneū: ſm dialecticuz eo debilius aphozis. q̄rta. Neq; ēt in actu cōpetit purgatiōis: qz irritata mā ⁊ agitata ꝯfluit amplꝰ. ¶ Adhuc eadez doceī effrenitatē catbartici sisti p somnū ⁊ getē. Cū. n. vis statuere somnū fac: ⁊ noli mouere. ℔z balneū his ꝓdiaī cū ſm Joānitiuz ⁊ Valyab. Ad exercitiū motū existēs reducaī. Cōtrariorum vo actus ꝑdicanī ℔zy. Palin. Purgati remanēt exnā actu farmacie inflāmati inaniti ⁊ exiccati. ℔z balneū sub intētiōe qua admīstraī talia magnificat. Jtaq; balneū post mūdificationē nō confert.

Cuius oppositum scribiī ꝑmo q̄rta. Jtidem. Illud ꝓpetit post euacuationē qō pōt educere qō medicina ꝓpter distātiā nō potuit qualia sunt q̄ cuti vicinanī distantia. Huius est balneuz cū euacuet solum q̄ ſm cutē: aphozis. tertia. ⁊ qō mēbzoꝝ inflāmationē cōsumptionem tollit: ⁊ laxitudinē remouet. Almā. quarto ⁊ getat. cōpetit post purgationez cum cozpus istis remaneat affectū. Doc aūt bal. cōplet debite cōmensuratū. refrigerat. n. a mēbzis cōtempando humoꝛes ⁊ supfluitates expirare facē. ¶ Ampli⁹ qdā purgatiōc suscepta supflue interdū euacuanī. Balneū vero

ventrē ꝓstringit. Alman. 4.° vnde theorice. ℌ° Balneuz solutionē laxatiui amputat medicamīs. Igiť balneuz post purgationem confert supreme.

Propter primum gdez sciendū q; B. est corp⁹ subtile vel ligdū corpori circūferentialr occurrēs ipm imutatiuū. Balneū quoqz nomē assimilatū est ab eo qō est valaneyon grece a valo qō est imitto p abscisionez. a. r diphtongi retēto e. r abiecto i. dictū est balneuz o. ét imutato siť in plerisqz i. abycit latin⁹ e. seruato. Est aūt balneū multiplex ceu notificatiōis eius insinuat. Nā qdā est aereuz qō tangiť per id qō dictū est subtile qō ꝓpus oť balneū. Aliud aqueum verius dictū lauacrū dulce: qō isinuať cū oť humidū. Interdū. n. qs solo vtiť aere p balneo vt terma vel alia stufa. qñqz vtitur aqua dulci corp⁹ in eā ifundēdo: vel ipsaz super se ꝓyciendo. Et hoz aliud calm aliud frīdū: r quādoqz vtimur his ambob⁹ vt euenit multotiens in termis. vñ. io. de inge. ℈ hoc q̄ttuor distinguit balnei ptes: quarū ꝑma est aer calidus cū ꝑmitus copulať igrediēs. scōa ingressus in calaz. tertia exiť in frīdā. r quarta sudoris absterso. ¶ Amplius balneum diuersificať: qz quoddā est simplex vt duo ꝓdicta. Reliquuz compositum quod duplex etiaz est. Aliud. n. nāliter est tale vt sulphureum piceū aluminosuz: r bȝ. Alterꝫ arte cōstruitur: ceu cū herbe frondes r bȝ calide vel frīde in aqua decoquunť balnei: vel in aere ꝓsternunť ipsius ꝑm vtilitatē a medico intentā. Balneū. n. ℌ° theorice triplr variať. Aeris cā ꝑm q; fuerit calidus et frigidus vel medius diuersos in corpora inducēs effect⁹. Aut ex parte vt dictuz est aq̄. Uel cā q̄litaū vtendi: qñ qdā eo vtuntur cū fricatione simplici: alij cuz fricatiōe oleoz: nōnulli cū fricatōe farine granoz r aliorū ꝑm qō videť magis expedire ad corū itentiōes explendas. Est aūt ꝑmo scōa. Balnei actio nālis calefacere suo aere: r sui aqua humectare: cui⁹ ꝑma causa seu mālio ifrigidans est r humectās. scōa vero calefaciēs r humectās. tertia vero calefaciēs r desiccās. ne subita enī nāe lesiua ītercidat alteratio in itroitu aut exitu oportuit Bal. trib⁹ fore mālionib⁹ distinctū. vnde Baliab. Balnei sunt tres aeres. ℙrim⁹ est ꝑme domus aer: r est tepidus nil in corpus iducens calozis. Scōs scōe calore medius corpus aliquo calefaciēs calore: ac q̄dā dissolues dissolutione. Tertius vero q; tertie vehementer corpora calefaciens. pluri masqz dissoluit supfluitates: r a corpore euacuat. Neqz ē Baliabbatis ad. A. dissonātia: qz Baliabbas solū aerem tetigit. hic aūt ex aere cōmixtū r aqua. ℙōt etiā cause ꝓximis cōparatio fieri ad aerez exteriorē. Appositūqz fuit circūferenter ad diuersitatē alioz ītus assumptoz: vel que applicanť exterius q̄ non ita ambiunt supficialr corpora: ȝ aut ad centrū tēdūt vt iterius īmissa: vel in parte situātur fozinseca. Dictū est aūt actualr: qñ que in nobis agūt q̄dā sunt potentia seu virtute talia vt camomilla r piper. Alia vero actu sicut calꝫ vel frigida vt aqua balnei calꝫ frīda r aer: r omne calm calefacit: r ℈m ifrigidat. Altera p accīs ceu balneū calm duplr accīte ifrigidat aut aperiendo pozos r hu. calm vt colam in q̄ fozas resoluēdo: vel humozes agitando ītra corpora: r sup membra sensibilia dissoluēdo q; moti adhuc ipsoz actuali magis agunt frigiditate: modo quo balneat in putridis īdigestis hozrozem r frigus icurrunt. Distinguiť r ꝓeter hoc balneū triplex. Qñ quoddā ꝓparatiuuz ad eūonem. vnde z.° practice. Uolēte sumere laxatiuū ꝑus opus est corpus aptare suū vtendo añqz accipiat duobus aut tribus diebus balneo temperati calozis. r suauis aque superfusione tepide sup corpus. quare primo quarta. Balneum quoqz ingredi anteqz ventris solutio fiat aliquantis diebus est ex eis que bene ꝓparant nisi aliquid ꝓhibuerit. Ea propter preci pitur flebotomandos r ventosandos habentes grossum sanguinem primitus balneari. Oportet tamē vt inter balneum r hanstum medicine paruum interueniat tempus. Est autē r aliud balneū ꝓhibitiuū sicut in hoza operationis cathartici administratū cū eius sit actio in diuersa cathartici actioni: r ipsius distractio nisi effrenitet illa. Qōdam vero est perficiens vt quod ℈m quosdaz administratur cessante actione cathartici. resoluit enim quod nō potuit educere medicina. Quid autem purgatio differentia ostensum. izȝ. cum alys.

Propter secundum quidez sciendum q; illustres medicoruz. A. r Mesue videntur sibi vtcūqz in hoc aduersari questo. ℙrimo nāqz scribitur q̄rta. Ille q; medicinā solutiuaz. vȝ. bibit secūda die balneū est ītratur⁹: qz si aligd ex humoribus ipsius fuerit relictū balneū ipm mundare poterit. Et iste quidez cōmunis est modus practicantiuz preciendum si firma est virtus secūda die post purgationez balneuz ingrediendus. Mesue vero de farmacis nulluz vult balneare post assumptuz farmacuz nisi illuz in quo effrenitet medicine actio. quare scōo practice. Quod si in aliquo intantuz superabundat solutio vt defectus etiam timeať virtutis hunc balneū introduc: r aquā supfunde calidā. r maxime pedib⁹ r manib⁹. Et i hoc ꝓcidit Mes. repellens illos qui precipiūt frigidis r stipticis tales balneari aquis. Ignozātes qñ pozos coarctāt r medicinas ī fumos interius cōuertunt. vñ cā maiozať ad fluxū. Et iō visum nō parū epithima ex frīs stipticis sup ventrē positum fluxū augmētare: r sanguinē etiā ad fluxum icitare: quare raro ꝓfert nisi in corpozib⁹ iam puris: īmo magnificā debet eē intentio dilatare pozos: r ad exteriora attrahere: r ꝓprie cū bal. fuerit ex aquis dulcibus in qbus decoquanť pozos apientia vt camomilla absynthiuz sanzucus folia citri: r que taliū: r in hoc nō parū ꝓferunt fricationes r sudozes ingenys ꝓuocati. Uulgares vo r arte īperitiozes balneant cōiter tam illos in qbus nō supfluit farmaci actus q̄ illos in qbus effrenitauit. Quoz error ostendiť primū: qz balneū ad exteriora trahit. medicina vero ad interioza: ꝓp qō hu. debētes a medicina trahi ad īterioza actōe balnei trahētis ad ꝓriū ad exteriora nō poterūt euacuari: ſz remanētes in ptibus moti r non educti nocēt illis. Fatigať ēt vtus r dissoluiť ꝓpter attractionē simul in ptes ꝓtingentē oppositas: cū in tali motu scissionem oporteat interuenire. physicoz apparens septimo. ℙropterea aphorizmoz quarta inhibeť: ne farmaca exhibeanť sub cane r ante canē. Eti. ℙraua est illa eductio qñ fit trāsitus materie sup nobilia mēbra. oria. 197. Sed per bal. materia mota in extrinseca transmittiť ab ignobilibus p nobilia ad ignobile: vt a ventre ad cutis superficiem p nobilia ī medio hoz sita. ¶ Rursus materia melius ex ꝓpinquoribus ducť vys r ductibus. r maxime cōsuetis p quos ē euacuare nāe. vñ aphorizmoz ꝑma: q; os agere vndecūqz maxime repit nā inde p ꝓuenientia ducere loca. Adhuc ꝓpter talē actionem ꝓriā mā ieuacuata opilatiōes generat ī vys aut ī cutē educta defedatiōes in ipsa. Itaqz bal. post medicinā nō ꝓgruit nisi qñ farmacuz effrenitat: tūcqz ad ꝓstringendū iuuat ventrē. Lōcedit tñ A. qui sibi fere videtur dissonus ī hoc quesito: q; post medicine assumptionē imediate non sit timendū ꝑmā cām balnei intrare: r ꝓprie tēpore frigidiozi modo tali ne calor sit vllo modo impediēs ad trabendū: qñ frigus intēsum ledit effectum medicine.

Propter tertium gdē sciendū q; virt⁹ balneandi: aut ē fortis: aut imbecillis ꝓstrata: qua ente hui⁹ cessandū est a balneo casu quocūqz oīno: qz cū virtus sit dissoluta ſpiritusqz re-

ſoluti:ꝛ corpus conſumptuꝫ balneũq; iſta coangeat eidez parcendũ: ne virtus eo diſſoluatur pamplius. vñ de marasmo ꝓhibeꝫ balneũ ſumme imbecilli ente virtute. ꝛſi diſpõ expoſtulet ne mors accidat: ſic euenit medico balneanti adoleſcentulũ. ꝓnoſticoꝫ ꝑmo. Et Artalo theagenem. iz. de inge. Si aũt vigor ꝛſiterit: tunc aut farmacuz effrenitat:ꝛ ſic apud omnes balneandũ: non qdem cuz frigidis ſtipticis: ſed calidis tẽperat aperitiuis: vel nõ effrenitat:ꝛ id duplr. qz aut ceſſauit motus ꝛ agitatio medicie aut minime. Oz ſi ꝑmuz aut eſt ſufficienter purgatus cum oĩ conferentia: aut euferentia: aut imperfecte. Sigdem quod ꝓius ꝛ precipue ſi fuerit ex illis qui nec diligit balneq; oĩno conſuetus: non opus eſt hunc poſt purgationez balneo inquietare cũ nulluz iuuamentuz: verũ potius no cumẽtũ inde ſit habiturus. Aliquãdo tamẽ bos balneãt ambitioſi vt videanꝫ aliqd diligentius agere fortaſſis inde ſperantes amplioza ſuſcipere. de inge. ii. Quod innuit ꝑmo quarta. Si inueneris imiſſum in bal. poſt medicinã in eo non delectari: ſz eſtuationẽ in ipſo pati eum expelle. Nõ enim medicina inuenit egẽtia reſolutione: ſm quem pretextũ ſmo verificaꝫ Meſue maxie vt nullũ niſi effrenitatũ ſit poſt ſumptũ farmacũ balneandũ. Si aũt mor cеſſauerit hũoꝫ: ꝛ agitatio cathartici: ipſeq; ſufficiẽter nõ fuerit purgat:: neq; oĩs rõnabilr ꝓſecuta ſit conferentia ꝛ euferẽtia inde ꝓpieq; ſi balneũ diligit:ꝛ fuerit ei ꝓſuetũ hunc ſcõa die poſt medicinã precipiendũ balneari: ꝛ maxime in eius fine ac fortaſſis die tertia: vt agitatio ſit oĩs quieta:ꝛ maxime cuz quis euacuatur materiebus difficiliuz eductionũ: aut qz ſunt inuiſcate remote: vt que in iuncturis: vel qz ſunt verſus extrinſeca delate:ꝛ ꝓpie cũ corpora fuerint pinguia cõpacta. In his. n. virtus farmaci nõ potuit ad exterioza puenire corporis oĩo. Quod innuit. A. d. Si videris q balneũ ſit ei ſapidũ:ꝛ in ipo delectet: erit ꝫ ſignuz q balneũ ipm ab eo qõ relictũ eſt mũdificat. eũ ergo in eo dimitte. Et fulciꝫ: qñ poſt vlez purgationẽ cũ corpus nõ fuerit per omne purgatũ: particularis oz ſubſequi purgatio. Oꝫ vero eſt q̃ per balneũ euacuatiuũ mãerũ cuti vicinaꝝ. vnde ſ. theorice. inquit Ha. Euacuatio q̃ fit per exercitiũ ꝛ Bal. humoꝝ eſt ſubtiliũ: q ad cutis peruenĩunt partes:ꝛ parati ſunt egreſſui. Amplius huius corpora reddunt farmaco exiccata:ꝛ ſupfluis maxie ſm exterioza humectata: cũ plures etiã fumi in actu farmaci a cẽtro tendãt ad circũferentiã refracti. Sz Bal. hz hꝫ mouere: qz exiccata humectat:ꝛ humectata exiccat ſz diſpõnes differẽtes: cũ debite fuerit adminiſtratũ. vñ de tabe. Mirabile hoc balneis ineſt calidis. vz. ꝓferre ſiccitatiꝫ ꝛ frigidis quẽadmodũ ꝛ ſiticuloſos qdez non ſiticuloſos reddit: iſiticuloſos ãt ſiticuloſos. Et velut fere vinũ operatur vt de ipſo apparz. ꝑble. 30. ꝛ in dictis particularibꝫ. Quare Damaſcenus. Balnea nõ ſunt nobis necaria ſupple tantũ ad refrigerandũ calm: vel ad calefaciendum frigidũ: ſz vt diſſoluãt:ꝛ ſudare faciãt: deſiccẽt ꝛ humectẽt. Jngt etiã q Bal. ꝛ tempata potio iuuat cãm ꝛ ꝛium cauſe. Jtaq; Bal. poſt purgationez cõpetit in ꝫ caſu. Et huic ꝓteſtuu nil Meſ. derogant iducta: cũ humores ſint iterio res purgati ꝛ quieti nec moueanꝫ ad cutez de ignobilibꝫ per nobilia. neq; euacuaꝫ niſi vñ repit nã. Neq; ẽt cutis inficitur: vez potius depuraꝫ: cũ ipſi deducanꝫ ſupflua. ¶ Circa ꝑdicta dubitaꝫ: qz nõ ſolũ videꝫ balneãdũ ſcõa die: imo ẽt eadẽ. Nã tertio. zz. de curatiõe doloꝝ iunctuarũ in generali. Expedit qui vult ſumere medicinã vt in ſũmo mane ſumat:ꝛ tardet cibũ. deide ſumat poſt horas tres. zo. aur. panis cũ vino ꝛ aq̃ pauca ꝛ poſt ſex horas ingrediaꝫ balneũ ꝛ egrediaꝫ. ¶ Doz q. A. loquitur in cura doloris iuncturaruz cum medicina ventris in ꝓncipio lenitiua ꝛ nõ ſolutiua vt nature ſic yniuerſaliter acquiran-

tur lenitas ꝛ mollicies:ꝛ maxime quãdo hec cuz materia fuerit ſicca. Dicit etiaz q bal. ĩgrediatur:ꝛ egrediaꝫ mox ſupple: ne medicia exagitetur inde. Si vero medicina ſit in actu purgatõis:ꝛ mã in fluxu: neq; de ipſius timeamus effrenitatione non eſt modo balneandum aliquo. Sicut quendã filium regis Boemie fratri ſibi tradito in balneo repperi aſcellationibus precedẽtibus quibuſdaz. Et id eſt quod voluit. A. q poſt medicinã per modicũ temp. vz. aſſumptaz non ingrediatur aliquis balneuz cuz materiam trabat ad exterioza. Et ſm hunc precipue intellectũ Meſue rationes procedunt.

Propter quartum quidem ad. A. etiam Meſ. ꝑmo quid dicẽdum apparuit. ¶ Ad aliud dõm: q non eſt facienda tractio in diuerſas partes cum medicina adhuc euacuat niſi vt dictũ actio effrenitet medicine. ¶ Ad aliõ dõz q vez eſſet ſi medicina ꝛ balneũ educerẽt per candẽ viã: ſz oſtẽſum eſt q ꝑ diuerſas. bal. enĩ cutẽ tangit: nõ aũt farmacũ vnde magis põt operari eo. ¶ Ad aliud dõm q non eſt ĩcõueniens idem pluribus modis curari non eadem rõne ſumptis. Somnus. n. curat fluxuz medicine ſuperflue. qz trahit de circũferentys ad centrũ: motũ fluxui cauſando ꝛium ꝛ virtutẽ ꝛfortando. caloꝛeq; nãlem aggregãdo:ꝛ vigoroſum reddẽdo in fumoꝝ medicine diſſolutionem. Adhuc ſz in facto eẽ ſomni accidat ges: in fieri tñ ipſi cũ caloꝛ moueꝫ ad intra ĩteruenit motus. Balnea vo ſiſtũt fluxũ ꝛ fumos medicine in oppoſitũ attrahẽdo:ꝛ eos reſoluẽdo: cũ poroꝝ educanꝫ aptione. ita vt ſomnus ꝛ balneũ trabant ĩ fluxus oppoſitũ q̃q; mõ differenti. ¶ Ad aliud dõm q ſi farmacati ſint debilitati vel exiccati ſeu vehemẽter inaniti: nõ tñ vt dcñ decet eos balneari: niſi viribus reſumptis:ꝛ habitus corpis vellemus eos tanq; ꝓualeſcentes ad melioza reducere per humectãtia quecũq: neq; oĩa balnea ſũt reſolutiua: ſz plurima humectatiua. ¶ Partis etiaz alterius arguta verũ includunt ſuo intellectu relata. ¶ Differentia. CXXIX.

Quod farmacia non cõpetat in re. ſa. oſtendiꝫ: qñ Ha. in tegni. ꝛ A. tertia primo: vbi agiꝫ de re. cõſeruatiuo: nõ docet farmacare: vez quarta vbi de curatiuo. ¶ Adhuc aphoziſ. ſcõa. Qui bene hñt corpora farmacari difficile ꝛ ſana habentes corpora farmacys purgati exoluũtur cito: obtenebrant. n. torquẽtur ꝛ liqueſcũt. Corpora vero re. ſa. cõmenſurata ſunt ſana. qñ regimen aut eſt cõſeruatiuuz vel curatiuũ cum oĩs ſit talis practica. ¶ Rurſus. Medicina de duabꝫ rebus ſecuritatẽ nobis preſtat. ſ. putrefactionis penitꝫ ꝓhibitione ꝛ defenſiõe humiditatis: ne cito reſoluaꝫ: ꝑmo tertia. Farmacũ aũt ꝓpter humores putreſcẽtes expetiꝫ ꝛ corruptos. Eti. Cõtrarioꝝ ꝛie ſunt rõnes ꝛ nature: ſz ps curatiua ꝓcipit oĩariam farmacare: cõſeruatiua igiꝫ inhibebit. Palin. Si oz corpus farmacari hoc erit ſicut aliud oẽ relatione ad corpus cõmẽſuratũ facta. Sed hꝫ non poteſt farmacari: cuz diſſoluaꝫ ea:ꝛ colliqueꝫ vt inductum. Jtaq; farmacum nõ cõpetit in regimento ſanitatis.

In oppoſitum ſexto. n. de re. ſa. ꝑcipitur corporibus humidis ſupfluis paratis putrefieri hiera p aloem purgari. primo ẽt practice cũ quarto Almanſoris tangiꝫ modus purgationis:ꝛ euacuationis peccantiũ humoꝝ. ¶ Amplius aphoziſ. ſexta: precipiꝫ indigẽtibus farmacia vel flebotomia vere fieri: tales autẽ ſunt ſani. ſm cõmen. ibidem. Di vo ſunt qbus regimẽ indicitur ſanitatis. Eti. Sani dicunꝫ aliqui quo ad nõ ſenſibiliter impediant eoꝝ actus. De morbo enim

ꝑmo. Sanitas dr̃ in posse actus sine ipedimento sensibili exercere. Sz aliq cachochimi: aut plectozici possunt inocue sensibiles actus exercere: qui autē tales egent humorū eductōe. ¶ Rursus. Si corpus optime sanū eget purgatione de quo minus videt: ⁊ reliq. amplius multo cum minus sit aptū labi ⁊ delinquere. Jd aūt idiget: qz in pueritia ⁊ senectute neutrū extat cū ab.ifantia vsq; ad iuuentutē sit in humiditate fere supflua ⁊ caloze quasi tēperato. ꝑmo ꝑma. In senectute ēt ac senio plures colligit supfluitates egentes eductiōe. Et firmatur qz cū sit temperatum plurib⁹ occurrit oppositis gbus ledit magis distemperato. Eti. Corpori tempato ac ēt nō min⁹ religs pōt pestilens aeris ꝓstitutio. aut stellaritas ifortunata supuenire qua corpora colligēt hm supflua plurima eductione idigentia. Ergo in re. sa. cōpetit farmacia.

Propter primum sciendū q; de farmaci eē dr̃ia visum. iz6. Regimen sanitatis est mēsura occurrentiū corpori q̄lificata debitē sanis corporibus attributa. Jd aūt cuz circa corpora versetur si oz diligenter audiri opus fit corpoꝝ distinctionē intueri. Noꝝ nanq; quedā sunt sana ⁊ aliqua egra que sigdem vtraq; duplicia. Nā quedā sunt vt dicunt talia ex tpe vt nunc sana vel egra in gb⁹ actus aut perficiuntur sensibiliter vel silr leduntur. Alia vo simpliciter siue ex generatione vt tactū dr̃ia. iz5. Que duplr etiam accipi possunt: vt sanitatē angustius sumendo ⁊ ita soluz corpus semp aut optime sanū ꝓprius sub regimie cōtinetur, sanitatis: cuz ei verius ꝓperat per simile ꝓcuratio. Vel cōiter iuxta id quod est in operibus non sensibilr delinquere: ⁊ ita sanuz lapsuz paꝝ siue sanū multū: neutrū ⁊ egruz simpliciter siue equaliter aut ineq̄liter ⁊ egrotatiuū possunt sub sanitatis extētiōe collocari ꝑm illud inductuz de morbo ꝑmo. vnde in arte. Diuiditur aūt totius sanitatis latitudo in tres partes: ipsaq; habentes latitudinē multā vt in sanū neutrū ⁊ egrū: que sigdem iter duos terminos cō stituit in tegni extremos iter optimā cōpōnē simplr: ⁊ vt nunc conseruatā. vz. ex tpe: ⁊ nunc factā egritudinē: ⁊ simplr etiā talem entē vt sanissimū ⁊ egerrimū mō quocūq;. ¶ Ex his etiā deductis sciendū in amplius q; regimē sumitur cōiter ꝓ oi debita quacūq; ⁊ qualitercūq; administratione. ⁊ ita ēt regimē dr̃ curatiuuz iuxta illud ꝑmi q̄rte. Una est regimen ⁊ nutrientia: ꝓprie qdez ꝓut corpori debeatur lapso nō ad spēm ꝓseruationis: sz ad totū genus referendo: quod regimen ꝓprius preseruatiuum seu precustoditiuum appellatur. ꝓprys̄sime vero ꝓut corpori debetur in meliori formaꝝ enti. Quid autem sit sanitas: differētia monstrauit. 7z.

Propter secundū gdem sciendū aliquos dixisse q; in re. sa. nō expedit farmacare: eo q; regi hz per silē qualia non sunt farmaca cū eoꝝ plurima nature sint maxie ẽria. Sz hi soluz audiunt decepti corpus sanū qō optime tale sanitatē fere accipiētes punctalē: cū tñ oñsa sit plurima ⁊ lata dr̃ia etiā .is. Necq; videnť farmacoꝝ diuersitatē ifinitā quasi percipere. Dixerūt ⁊ aly ex eadē vtcūq; radice q; farmacum nō cōpetit in re. sa. rōne pītis: sz magis futuri periculi volentes hz corpora sana sufficiēter existere. Sz errāt qz vt apparuit dr̃ia. ii6. sicut corpus lapsuz ad calitatē vel frigiditatē ⁊c. nō solū gubernať ne in morbū decidat sic̄ qō puguz: sz vt reducať nō minus ad corpus pfecte sanū. possunt. n. actⁿ ipsi⁹ ⁊si nō sensibilius ledi ex aliqua cachochimia que farmacia expurgatur mēsurata.

Propter tertium gdez sciendū q; farmacuz expedit in re. sa. ceu tactū ⁊ specificabitur magis cōmēsuratuz penes Ba. cuz reliquis: sz tamē magis ⁊ minus ceu plus aut minus fuerit lapsuz: ita vt corpus temperatū cir̃ad senectutē puenerit vlteriorē factū eteniz neutrū aligbus iterdū egeat leuioribꝰ subductiuis. Et demū cōibus. ꝓmū aūt rōne fit mať: qm̃ sicut corpora distempata magis egēt alteratiuo per ꝓtiuz: ita vt farmaco suo modo cū ad eoꝝ distempantiaz alicuius seq̄tur humoris excessus. Illo aūt indigent. Adhuc oēm lapsum cū tēpus affuerit: oz tandē corrigere. 6⁹ de re. apparens. Sz corpus qō sub regimine locať sanitatis: vtplurimū labiť in excessum tā ꝑm q̄tuz q̄ q̄le: ⁊ io inuēta fuit ars medicīe ꝓstituēs ipz ⁊ gubernās. ¶ Rursus. Ut ad multū plurima aialiuz corpora sunt decidi parata non solum in qualitate simplici: verum etiaz cuz humore indigenti tandez euacuatione. vnde Johānitius sanos noīat egrotare paratos. Itaq; in re. sa. mensurata cōpetit farmacia: quādoq; ⁊ maxime vere: aut etiaz autūno differētia. iz5. ¶ Sed contra. gbusdaz taliuz fortes exhibentur farmacie. ¶ Dicēduz id non esse ꝓncipaliter gratia presentis lapsus: veruz amplius futuri. Dec autē duo que talia subducunt corpora sunt duplicia. Quedā nanq; sunt simplicia vel fere: vt malue brodium caulium semicoctorum. Mercurialis quam multuz reperio appetitus ꝓstratiuam: ⁊ stomachi impeditiuam: volubilis vñ scamonea construitur anthiocena cū de coquuntur cuz pinguioribus tpatis: vt gallis antiquis: ⁊ gallinis: ficus sicce: pruna cerasa vue sufficiēter mature: granata dulcia thamarindi: cassia fistula: māna: serū caprinū: terebētina: epithimū: sene: tartarū: pollipodiū: carthamⁿ: agaricⁿ: aloes: turbith mirobalani ⁊ hm. scōm tñ differētes cōplexiones put varios mouent hu. hoꝝ tñ sic dicendoꝝ quedā sunt alys mitioza: quedā vo aspa: nōnulla vero composita vt dyaspoliticō qō quarto de re. sa. cōstruiť ex nitro pipe cimino ⁊ semine rute equatis cū amplius qs soluere voluerit. cū aūt minus pars media, pr̃cipť tñ nitri. ⁊ illud amplius icitat flegma. Est ⁊ biera p aloē ꝓstructa ex septem medicinis: de inge. 7. q̄ colerā mouet cū flegmate ⁊ ꝑpe cuz ei agaricus aut turbith admisceť. ꝓille silr de aloe ⁊ mastice. Aliō ⁊ maxie colicis vtile. Recipe thamaridoꝝ dragmas. io. ⁊ dissoluanť in aqua ca. reubar. recētis contusi dragmā vnā: aut scropul. z. Qō mixtū permittať die cū dimidia. deinde coleť totū cui vncia vna addatur syr̃. corticū citri. Aliud melicis vtilius. Recipe sene pollipody epithimi tartari cinamomi sticados arabici. añ. cōficianť cū zuccaro aut melle sufficiēti. Reliquū cōe. Recipe cinamomi vncia vnā ⁊ semis tartari folliculoꝝ sene ana dragmas sex. chartāi dragmas. z. nitri dragmā vnaz anisi zinziberis ana dragmaz vnam ⁊ semis turbith reubarbari ana scropul. z. fiat elz: autin puluere ante comestionem cum brodio sumatur. Utuntur autem quidā quo daz oyacatholicon. i. vniuersali ad huiⁿ electionē. Usus tamē taliū ꝓtinuus corpora in prauū deducūt finē: ⁊ maxime qñ plus fuerint medicinalia.

Propter quartum quidē ⁊ si inducta iaz appareāt: dōm tñ ad primuz q; in tegni lz nō exprimať farmacia: breuitate tñ ꝑmonis audiť qō apparet cū copoza sana docet in cōpositione gubernare p ea ēt q̄ ptinēt chirugie. silr ēt. A. lenia vel mediocria solutiua tetigit fen tertia: de re. sa. q̄rta vo fortioza cure certe ptinentia. ¶ Ad aliud dōm q; pdicta corpora sunt optime sana qualia nō sunt oīa in re. sa. subiecta. Intellexit ēt Hyp. p purgari ⁊ farmacari ea q̄ fortiter hm operanť. ¶ Ad aliud dōm q; medicina prohibet medicinā suppositio farmaco vbi expedit cōuenīēti. Aut humores hz corpoꝝ q̄tuis nō sint actu putrefacti ⁊ corrupti, sunt tñ in q̄dā dispōne ad illū ꝓpinqua. ¶ Ad aliud dōm q; verū esset qñ aliquid ineesset vni ctrarioꝝ p nām ipsius: ⁊ nō per generis superioris essentiam sicut videri

ineſt albo ⁊ nigro nō per ſe: ſed per colorem ita vt farmacare nō ineſt per ſe curatiue: ⁊ꝯ p̄ practicā ſub qua ipſa ꝓtinetur vt ⁊ cōſeruatiua. ¶ Ad aliud dōm q̄ farmacari nō dī relatione corporis optimi duꝝ p̄maneat tale: ſꝫ cuꝝ egrotat aliqua occaſione: ⁊ p̄pie cuꝝ negligēter regimen obſeruat. Cū enim neq̄q̄ cōpetat q̄n in meliori ſua fuerit diſpōne. ¶ Ad p̄mā vero alteri⁹ ptis iā apparuit. ¶ Ad aliud ſil̄r viſum q̄n ꝓceſſum illis farmaca ꝓpetere minora vel media: vel farmacaī ⁊ maxīe fortius non rōne preſentis diſpōnis ſꝫ future. ¶ Ad aliō ēt iā appuit ſuo mō. ¶ Ad aliud dōꝫ q̄ ꝫ humiditas videaī ſupflua in p̄ma etate rōne calozis fere tempati: nō aūt ꝓſequētiū etatuꝫ. Cōceſſum ēt aliq̄liter corpori tempato ſeniori facto leui⁹ ſubductiuū ꝓferre q̄q̄. Qō ⁊ſi multi occurrat oppoſitis mīme ledīt cū oppoſitio ſit modica: vt medy ad extrema reſpectu ꝓpīonuꝫ diſtempatarū q̄ ē extremi ad extrema: partes etiā ſi ꝓpatiunt in adinuicē. Leſio tñ vnius partis mīoratur in oēs pueniēs. ꝓble. gnta. ¶ Ad aliud dōm q̄ id itelligīt ꝓſtitutiōe tpis nāli exiſtēte vt ſupponīt criſiū ⁊ cū ſigna ponunt febris ⁊ ſil̄r de ꝓſtellatiōe ifortunata. Vel q̄ hanc nō hꝫ medicus ſꝫ aſtrologus ꝓſiderare. p̄mo tertia ⁊ q̄rto p̄ma ⁊ ſcōa. ¶ Differētia. CXXXI.

QUod conualeſcentē ſit opus farmacare oñdīt p decimū almanſoris p̄muꝫ practice: ac quartū ſecunde. ¶ Adhuc ſi q̄ magis adeſſe videī non ineſt neq̄ q̄ min⁹. ¶ Ampli⁹ aūt videtur nā tpe ſanitatis poſſe q̄ ſuperfluꝫ euacuare q̄ egritudinis aut diſpōnis ſibi cōparis: ſꝫ tunc nō pōt. vñ p̄mo tertia. Nām ſolūmodo eūo non eſt cōpleta: imo ꝓculdubio ex ſupfluitate cuiuslibet digeſtiōis remanet abſterſio ⁊ ipreſſio. Amp. cōſimiliter ſi natura tpe ſanitatis eget eūone cū ſit fortior: multomagis opus aderit ꝓualeſcētie hora: extat emiz adhuc tunc morbi acumīe debilitata. Sꝫ eget in ſanitate: q̄ oñdit eūo corpori⁹ fere cunctis ſingulis ānis indita. dīa. izꝫ. Eti. In ꝓualeſcente ſanguis aptus eſt paucus in tegni. Ad paucitatē vo ei⁹ alioꝝ ſequīt augmentū humoꝝ p̄mo apparēs p̄ima. Vi aūt egent cū ſint extranei eductione. ¶ Itidē. totū corp⁹ in ꝓualeſcente frigidus exiſtit in tegni lib. 3. Ad hꝫ vo ſequīt p̄ava digō cū ea p̄ficiatur calo. p̄ava q̄dez digōne humores gnāntur ſupflui nature inobedientes eductione indigentes: apparens p̄imo p̄ima. Itaq̄ euacuatione

In contrarium (idiget ꝓualeſcēs. q̄rto ſcōa. p̄hibeaī ꝓualeſcens ab eūonib⁹ ⁊ p̄pe coitu. ¶ Adhuc Iſaac febriū 4°. Declinatio nō pōt fieri niſi bona criſi p̄cedente. Sed ꝓualeſcens iā declinauit a morbo cū ſit extra morbi tempus: p̄mo ſcōa. Et laudabili criſi oīs educīt ſuperfluens materia. p̄alin. Si ꝓualeſcēs euacuatur aut ſanguīe q̄ nō expedit cū ſit bonus ⁊ paucus in tegni vel alio ꝓtriſtantium humore. Sꝫ neq̄ illo cū medicīa ſit de genere veneni. z°. re. a. Voc aūt corpus ꝓſternit ⁊ ſtōm ibidē p̄cipue. Et maxime q: bi debiles adhuc exiſtūt. Eti. Cōualeſcens egritudine ꝓſumptus exiſtit. vñ in tegni p̄tes ſimplices ſunt ſicciores: p̄pter virtutes earū infirmiores. Qui autē hꝫ non eget euacuatione: verum potius adiectione. Itaq̄ cōualeſcentez non opus fit euacuare.

Propter primum quidez ſciendū q̄ ꝓualeſcēs vt dictū ē corp⁹ neutrū ex egritudine ꝓſurgens. Id aūt q̄druplex aut cōſideratur rōne etatis. ⁊ β duplr: vel p̄oris: ⁊ ita puer: aut poſterioris: ⁊ tunc ſenex ⁊ ſenio. In medio eni virtutis vt iuuenis: vel rōne diſpōnis: q̄ etiā duplr fit: vel future: ⁊ ſic vecidens: ⁊ p̄terite ⁊ tunc conualeſcens. Que quidez oꝫ

duobus ſaltem diebus regimīe gubernare quo in egritudine apparens re. a. ſecundo. vt ſubita introducta in eo alteratio p̄oſternens naturaꝫ in morbuꝫ itidem cogat incidere. Sit autez regimen eius cū omni ſollicitudine ⁊ cautela: ⁊ p̄recipue illius qui minime aut diminute fuerit iudicatus. creticoruꝫ initio taꝫ in ſex reruꝫ non naturaliū adminiſtratione q̄ medicamentoruꝫ ſi expediant applicatione: vt in tegni. decimo Almanſoris practice p̄imo. ⁊ quarto edoctuꝫ ſigillatim ſecūdo. Quid autez ſit euacuatio ⁊ quotiens dictuꝫ dīa oñditur. 164. que hic ꝓ ſanguinis ſuſcipitur: ⁊ alioꝝ eductione humoꝝ.

Propter ſecundum vero ſciendum q̄ cō muni⁹ opantes omnem euacuant conualeſcentem: ⁊ maxime farmacia. Qō dupliciter euenit: aut q: non ſoluꝫ medici veruꝫ ⁊ medicinarum venditores velut niſi aliquid agere continuo p̄mientur expectantes ſuſcipere amplioza. ii. de inge. quoruꝫ defectus mox erit apertus. Errant ēt quia confeſtim euacuant poſt criſim cuꝝ nonduꝫ perfecte qualis ſit conualeſcens cognoſcat. ¶ Adhuc natura morbi acumīe fatigata ꝓſternitur in amplius: cū hoc potiſſime ſit q̄ multū ⁊ ſubitū euitantiū nāe p̄eliatiuū. Excitat ēt farmacuꝫ nature laborioſum p̄ranam diſpoſitionē in ipſo.

Propter tertium quidē ſciendū q̄ p̄mit⁹ oꝫ cōualeſcentē diſtingue re: ex quo demū veritas oſtendeī. ¶ Uñ ſciendū primo q̄ gdā ex egritudine cōualeſci immateriali: religs autē materiali: ⁊ alteruter duplex exiſtit. Eſt. n. certus q̄s ſiue verus. alter vero nō certus. Uerus aūt eſt ille cui⁹ criſis fuit ⁊ egritudinis ꝓſumptio laudabilis oīariam omnes bonas hīs cōditiones dīa. ioꝫ. aſſignatas. Aut in quo fere nil ſinthomatū remanet que ex morbo. nō veruꝫ autē huic oppoſitū i quo plīma ⁊ diminuta monſtranī ſigna: vt ſitis oris exiccatio in ſua vita ⁊ faſtidium: ſexto epidimia ꝛ. ac reliqua ſufficienter: quarto ſcōa. ⁊ in ꝑmonibus creticis tradita. Et p huius gdē diſtictionē tollīt ꝓpietas occurrens: q̄n in tegni ꝓceditur balneū. decimo vero negatur Almanſoris. nam q̄ cōualeſcens fuerit certus pōt balneari: ⁊ maxime conſecutus ac diligens: cui⁹ egritudo fuerit ebulitōis ac exiccationis: nō verus mīme. ¶ Propter q̄ in amplius ſciendū ſcō q̄ ꝓualeſcens certus nō eget euacuatiōe ſanguinis aut alterius humoris: neq̄ ēt alteratione. Quod firmaī: quia que iudicanī ⁊ iudicata ſunt piter nō mouere: neq̄ nouū facere farmacus aut alter aphoriſmoꝝ p̄ima. ſed cōualeſcēs verus equaliter ē iudicatus. Eti. Nullus habet euacuari quocunq̄ modo quoꝝ ſan. eſt bonus ⁊ paucus cū eductio ſanguinis multitudinez expectat. Eſt nāq̄ euacuatio vīs multitudinē euacuans: ſed conualeſcens certus eſt huius ꝓpter egritudinem ⁊ criſim precedētes. Eſt ⁊ ſpūs aīalis ac vitalis huius: partes etiā ſimplices ſicciores ⁊ virtutes ob hoc īfirmiores ⁊ oīno corpus frigidius oē hꝫ eſt conualeſcens certus in tegni lib. 3. ¶ Ampli⁹ quecūq̄ corpora ſunt pura nō egent euacuatione: q̄n bene bītes corpora farmacare operoſuꝫ. vnde ell's periculoſus ſanas carnes habētibus: ſpaſmū enim facit. q: penes Ha. cum medicina ꝓpriū non inueniat hu. quem habet attrahere: ceu coleram flegma vel melancoliam: querit ſanguinē ⁊ carnes colliquat vt inde attrahat. p̄alin. Si conualeſcentē quēlibet opus ſit euacuare: oīs tūc criſis ⁊ nature euacuatio huius erit imperfecta. Qō ridiculū dicere: cuꝝ ipſa vt ad multum quod perfectū ꝓducat ſemper niſi fuerit impedita. Igitur cōualeſcens quis vel certus non eget eūone: ſicut neq̄ alteratione q̄q̄ cū nulla fuerit in ipſo diſcraſia relicta. Si aūt fuerit cōualeſcens non vere eget ꝓ oppoſitum eūone cum criſim nō habuerit aut imperfectaꝫ.

Sed potius fuit eius visa egritudo ꝓpter aliquā istarū causarū getari: vt planetarū copula: vel aspectu: aut mãe etherogeneitate: ceu qñ ꝑus acuta: ⁊ subtilis consumaꝝ: ⁊ deiceps lẽta supueniat ⁊ grossa: vel ꝓpter opiatas materici ipillatiuas ꝓhibẽtes putrefactionẽ: aut delapsuꝫ materie in partẽ insensibilẽ: vt cũ ea q̃ signantie deferꝫ ad pulmonẽ: vel aĩe accidẽtia bonã spẽz faciẽtia: sicut immensa medici ꝓfidẽtia. dr̃ia. iz5. vel ex egritudinis materie vt diſenterie epatice q̃ multotiẽs videꝫ getari etiã absq; febre fieri: ⁊ denuo cũ eadẽ moꝝ redire. iteriorũ. ꝙ aut fortassis ⁊ hora. Qñ testanꝫ illustres. vñ Almasor. Si ex malis accidẽtib⁹ aligd remãserit vẽter soluaꝫ aut minuaꝫ vel extinguẽtia ei tribuanꝫ. Valiabbas quoq; specularis: q; si sãguinis signa in eo manifesta sint sanguinẽ ipsuꝫ minuas ⁊ educas: qñ est op⁹ ⁊ vtus tolerat: q; surgẽs a morbo augmento eget sanguinis boni. Si aũt signa cholere: aut alterius fuerint hu. corp⁹ inde euacua subtili laxatiuo: vt est cassia fistula: ⁊ viole ⁊ hꝺ leuia. vñ. A. scõa q̃rti. fortassis. i. qñq; coget ad phlebotomãdũ infirmũ malicia sanguinis ipsius: ꝓpter illud qñ remãsit ī ipso de cinereitate malorũ humoꝝ: ⁊ melius est vt faciliter fiat: ⁊ nõ aligd subito ⁊ maxie cũ sudor multiplicaꝝ in eo expedit paruã facere minutionẽ. Et fortassis indiget euacuatiõe: ⁊ cõueniẽtior fluxus vẽtris est subtilis: qñ fulciꝫ: q; derelicta post crisiꝫ rediterãtia. sexto epidimiarũ. vñ apho. scõa. que reliquũtur post crisim in morbis subuersiua. nã isignificati morbi gescens subuersiões amauit vt trãstuli. creticoꝝ initio. Sz nõ parũ relingtur post crisiꝫ mã ineuacuata cũ crisis nõ fuerit laudabilis oĩariã: vel si nulla ꝑceſſerit euacuatio sup signoꝝ plurima idicãt vtcunq;. Eti. Silis est dispositio ꝙualescẽtiuꝫ ⁊ senũ in tegni. Sed senes plurimi egẽt euacuatione aliq̃li dr̃ia ꝓzi: cũ in eis supflua cõgregenꝫ cruda. Itidem nõ prauo corpore oꝫ euacuare: q; sim vetereꝝ quãtũ plus ea nutrices amplio⁹ ledis: ceu nõ plures aĩas q̃tũq; instrues magis ledes. Plato simpliciũ. Ha. ꝑ. Sz q; daz vt ostẽsiuꝫ cõualescẽtiũ sunt ipuri. Egẽt etiã alimẽtis in robur vtutis. Itaq; cõualescẽtẽ aliquẽ expedit euacuare: ⁊ ꝓprie pharmaco ⁊ humoris eductiuo cholerici: ⁊ per ꝓñs cõualescẽtẽ nõ verũ. Ex egritudie imãli adhuc alterare aut etiã mãli. Juxta illud tegni. Unũ cõe babẽtes ꝓceptũ efficiẽtẽ vnãquãq; causarũ abscindere ꝑus. deinde sic venire ad eã que facta est ab illa egritudine: vt ad ꝓpriaz ꝓplexionẽ siqua fuerit de ꝓzi relicta.

Propter quartum gdez ⁊ si appareat discendũ tamen seorsuꝫ

¶ Ad ꝑmũ igiꝫ quid dõm apparuit. ¶ Ad aliud dõm q; euacuatio nõ est cõpleta sex rerũ nõ nãliũ administratione debita suppositia in gbus exercitiũ ãnumeraꝝ qñ validas reddit que in nobis vtutes oẽs. Calorez nãq; iuuenescere facit: ⁊ supfluitates transpirare cogit in que foras: cuius gdẽ. A. dat necessitatẽ hac serie. Audit igiꝫ euacuationem factã per poros insensibiles: nõ autẽ sic que ꝑ manifestos nã seu arte. Et tali etiã euacuatiõe ordinate idiget verus silr cõualescẽs. vñ in tegni. Si multũ meliores ad hoc fiant: ⁊ consueta opera paulatim attingãt. Natura. n. cuz careat mẽte ⁊ intellectui q̃rto re. a. supfluitatẽ non expellit nisi nocumẽto ab ipsa percepto. Inest tamẽ eidẽ instinctus quidã ⁊ ordo ab itelligẽtys quo rite ī suos pueniꝫ fines. ¶ Ad aliud dõm q; hꝺ corpora: ⁊ si non peccent manifeste in actibus ita vt locent sub latitudine sanitatꝫ cõmuniter accepta: sunt tamẽ verius neutra decidentie dicta: que occasiõe futuri euitandi periculi cũ repleta sint egent euacuatione. qñ certo nõ inest cõualescenti. ¶ Adhuc illi peccãt ⁊ parati sunt labi: nõ autẽ semp bi: ⁊ ꝓprie certi. ¶ Ad aliud dõm q; sanguis accipiꝫ pro massa sanguinea in qua ꝓportionabiliter oẽs extant humores: non autez ꝓut vnus humorũ ab alys sequestratur. ¶ Ad aliud dõm q; nõ accidit ꝓpter hꝺ digestio mala si recte ꝙualescenti alimẽta: ⁊ que alia vt opus fuerit administrẽtur: ⁊ si san. paucus ⁊ spũs hꝺ vigoraꝝ: etiã cõtinue calidũ vere cõualescentiũ: vt ⁊ digestio pfectior reddaꝝ successiue. ¶ Ad ꝑmũ siquidẽ alterius partis dõz q; A. loquitur de certo cõualescẽte: aut ꝓhibeaꝝ cõualescẽs ab euacuationibus ⁊ ꝓpry ꝓprie coitu. vñ Valiab. Coitũ valde fugiãt. euacuat enim a corpore materiã bonã: quare virtus attenuaꝝ ⁊ dissoluiꝫ tandẽ oĩno velut differẽtia inotuit. iz 4. ¶ Ad aliud dõm q; Isaac loquiꝫ de ꝑdicta declinatione quã crisis iudicatã ꝑcessit laudabilis: nõ aũt de ĩminuta. ¶ Ad aliud dõm q; san. est bonus ⁊ paucus in cõualescẽte vero: nõ aũt in oppositio. Dictũ enĩ est per. A. q; sanguis malicia cogit te ad phlandũ qñq; cũ phlomia debeaꝝ ꝓpter multitudinẽ san. vel maliciã ipsius aut vtrũq;. q̃rta ꝑ. Silr lz plures medicinarũ sint venenose: nõ tñ oẽs: cuz quedã sint benedicte. dr̃ia ꝓzi. Dictũq; est q; fluxus ventris fiat subtilis: ⁊ qz vomitus est fortior euacuationũ eũ exꝑmi repio'minime. ¶ Ad aliud dõz q; illa series ꝙualescẽtis extat veri: nõ verus aũt q̃ partibus simplicibus extet siccior natura: humectatus tamẽ est accidẽte ꝓpter supfluitates plurimas minime aut impfecte euacuatas.

¶ Differentia. CXXXI.

Quod vomitus cõferat oculis vr̃ qñ qñ clarificat visum iuuat oculos. est. n. actus eoꝝ: hic aũt vomit⁹: primo q̃rta. ¶ Rursus: Qñ educit mãz ⁊ fumũ nocẽtes oculis confert ipsis. Hꝺ vero est vomit⁹ cũ sit euacuatiuũ fortẽ ab inferioribꝰ attrahens: ⁊ superioribꝰ eradicãs: q̃rto ꝓma. ¶ Amplius qñ fit a naturali vtute ꝓfert cũ sit vna dispẽsantiũ aĩaliũ virtutũ. Sz hꝺ est vomitus: ꝑ naturalẽ nãq; ꝓtingit vtutẽ: de accidẽti qnto. ¶ Adhuc oculus spũ lucido perficiꝫ vt dicũt ⁊ ethereo. Et iõ Plato posuit ipm de ignis nã. dr̃ia 94. sz vomitu supfluitates ipediẽtes ⁊ turbãtes q̃ lucida educunꝫ maxie cũ euacuationũ vomitus sit fortissima: dr̃ia. i66. Eti. Qñ ꝓfert doloribus oculoꝝ ipsos iuuat: hꝺ vero farmacia: aphorismoꝝ sexta. hec aũt ⁊ vomitu euacuat: iuuat itaq; vomitus oculos.

Quod autem ecõtrario noceat oñditur: q; qñ educit mãm per partes nobiliores: ⁊ versus partẽ patientẽ: ac ꝺ ipsius inclinationẽ ⁊ naturam transmutandi nocet. Uomitus aũt est hꝺ cũ eductur per nobiliora spiritualia versus nobilia ceu aĩalia in quibus situs est oculus. Materia etiã oĩs hꝺ grauis cuz in oĩ elemẽta dominenꝫ grauia: methauroꝝ quarto. Uẽter silr deputatus est attractioni: intestina vo expulsioni Mes. de farmacis. Eti. Jd nocet oculis ī cuius actu coꝝ procuratur custodia. hoc vero est vomitus. Primo nãq; ⁊ Almans. quartis. precipitur vomẽtibus oculos subligari duabus pilis: seu panniculo ī rotõditatẽ circũuolutis. ¶ Rursus: Qñ nocet auribus nocet oculis cum sensibilissima particularũ corporis sit oculus. iz. de inge. sed vomitus nocet auribus. vnde primo quarta. Uomitus cuz suis inuamentis plerũq; affert egritudines sicut signant surditatem. Nocet igitur oculis.

Propter primum aũt sciẽdũ q; vomitus est mot⁹ laboriosius expulsiuus ꝙos grossiorꝭ. ⁊ pluris in vẽtre ꝙtenti. Cui qdẽ subuersio aĩe ⁊ nausea ꝓportionanꝫ: eo tñ sũt miores. Nã subuersio ẽ mot⁹ expulsiõis cui mot⁹ nõ associaꝝ: vt ī vomitu expulsi. Nausea vo ẽ vẽtris dispõ hos vẽ suscipiens motus: tredecima tertio. Et bis qdẽ est vna euacuationũ fortissima que sponte intantuz aliquando intenditur vt

egritudo existat. Et per artem ꝓuocatur: vt hic interduꝫ Quid autem sit oculus ostensum. 64.

Propter secundum sciendū quidez ꝙ maiozes videntur apparēter inter se diuersificari in hoc q̄sito. Primo nāq; ꝓactice dicit ꝙ debilitas accidit visui ex acuto capitis mozbo: aut sputo multo san. vel causa vomit⁹: aut clamoris magni. Primo vo q̄rta. Uomitus cōfert cozpi: sꝫ visui nocumētū facit. Et ibidē. vomit⁹ t ꝓprie supfluus nocet stomacho: pectori: visui: dētibus: t antiqs capitis dolozib⁹ nisi satietate cōtingat stomachi. ¶ In oppositū almā. q̄rto. Uomitus sensuꝫ alleuiat: visūq; acuit. q̄rta vero ꝑmo. Uomitus aufert grauitatē que accidit capiti: t clarificat visuꝫ. Tertio quoq; tertia: cū determinatiōe ꝓnunciatur ꝙ vomitus cōferat oculo inq̄tū mūdificat stomachuꝫ: t noceat illi inq̄tū moueat materias cerebri t expellit id ad eas. Quid autē de hoc videbit cōsequēter.

Propter tertium vero ꝑmitus videndū q̄ oculis nocent queue ꝓsunt. Scōo veritas ostēdat: vt t tandē dissonantia cōcilietur auctozū inducta. ¶ Propter ꝑmū hꝫ sciēdū ꝙ bec debilitāt: t senescere oculos faciūt. Aer nimis excedēs: t ꝑcipue in q̄litatibus actiuis: agrestis vētus: t maxime in ei⁹ oppositū motus intuitus assidu⁹ ad vnā rē: t maxime minutā vt assidua litterarū: aut fozmarū minutarū ispectio: t fulgētē albā: t ꝓprie cū fuerit mota. sol multū lumi nosus: calidus. vñ quidā fuere q̄si excecati diu solis impfectā aspiciēdo eclipsim: puluis: fumus: fletus supfluus: cibi sicci acuti: grossi vapozes: difficilis digestiōis: t pot⁹ sil'r cū eoz repletiōe plurima t ebrietate: sicut alleū pozrū cepe nasturtiū eruca: anetū: andachoca: oçimū ꝓprie synapi fenugrecū: lētes: fabe: caules. ꝙar. dicūt ꝙ capita gallinaruꝫ ꝓprietatē habēt causare cecitatē: t ꝓprie vt nō videatur post occasuꝫ solis: quēadmodū dixerūt ꝙ gallinarum cerebza itellectū augēt: sed etiā plurimuꝫ carnes sicce sal se. pīguedo siue adeps grossa t viscosa ꝓprie porcina: t sic labor supfluus cozporis t aīe: t coitus plurim⁹ est res nocibilioz ea sup repletionē mox vapozosaꝫ: t maxime supcenā. Oculoꝝ aūt sanitatē t robur cōseruāt: t efficiūt horum oppositā: t ꝓprie collyria: ex tutia anthimonia succo feniculi t granati cōstructa. Et ex fellib⁹ sil'r rapaciū auiuꝫ: t perdicū: capre t piscīū. maxime sabet soli per. 50. dies expositi calidioꝛi: pectinatio etiā frequēs post digestionē: cuꝫ vapozes ob oculis ad cutē diuertat. Submersio ipsoruꝫ in aquā claram: t aspectus viridiū t speculoꝝ tersoꝝ: nō tñ in solis radys t exercitatio lr̄as legendi mediocres visuꝫ cozroborat. Et vnctio ex serpētis pīguedine oculoꝝ t ipsius carnis comestio: id tñ tenet. ꝙar quoq; cōmēdat assiduatiōez comestiōis ouoꝝ colūboꝝ cū rapis elixatoꝝ t pullos decoctos colūbinos in eis: t gallinas sil'r in estate decoctas cū eisdē absq; capitibus t crurib⁹. vñ collz. 5. Rape habēt mirabilē ꝑpetatē ad illuminādū oculos. sꝫ fortassis ipse dico magis deberēt eis nocere: t ꝑpe cū ipsi ledunt a stomacho: eo ꝙ suo vapoze vētoso caput replēt: t oculos multiplicādo reuma. Aut dices fozsitā hūc mox deozsuꝫ repe cū vrinā habeant ꝓuocare. Sic igit oculus multis ledit: t eget plurimū iuuātib⁹. tū qz ꝓplonis debilis aquee receptiue de facili: tū qñ fere sine pelle: t expositus cōtinēti: magis tñ qz ozit a cerebzo cozpis tanq; camino. ¶ Propter scōm hꝫ sciendū antea ꝙ qñ celebrat vomit⁹: aut est lesio aliq in oculis vel nō. Et siquidē fuerit: aut erit ꝓthopacia ab eis cāta vel saltē a cerebzo: aut simpathia i ipsos. vꝫ. a vētre trāsmissa ex fumis: t vapozibus crudis idigestis: qō sepe ꝓtingit nō eis tñ verū t toti capiti. de iteriozib⁹ apparēs ꝑ. Adhuc vomit⁹ aut erit vlis fortis in apto tpe purgatiōis istitut⁹ vt estatis initio a toto educēs cozpe fozti medicina effect⁹ vel ꝓticularis encuās leui eductio qō i vētre sel' in mēse: vel ad plus bis celebrat: i cui⁹ actu tps iteruenīat ꝑcisuꝫ siue dierū numer⁹ ne i ꝓrauū t ieuitabilē vsuꝫ pueniat nā: sit ēt post cibi saturitatē: t maxīe cuꝫ fuerit vomitus difficilis: qz vomere sine stomachi replone durū ē: neq; absq; magno labore t studio fieri pōt. Almā. t ꝑ q̄rtis. comedat t bibat diuersa male masticata cibaria dulcia t vnctuosa: t post horaꝫ sumat aquā decoctiōis semis raphani: atriplicū bulbi: t hꝫ t euomat. Eti. Uomit⁹ nocumētū qōdā in fieri tñ. aliud vo in ꝑ cū facto eē. Diuersificant t hec penes ꝓplonē fozmā seu sensibilitatē ozis vētris intēsiozē aut remissiozem cōsuetudinē tps ꝓstonē hora t regionē. Nā ille cui vomitus magis ꝓfert cholericus est t macer. ꝑ q̄rta. aut erunt absq; lesiōe oīno. Nūc vero ꝺcinceps ex his ostēdat nocumētū: aut iuuamētū oculis ex vomitu. si nāq; in eis nulla erit lesio dōm vomitū eis nocere q̄cunq; mō cū mās t vapozes īfestātes deducat vsus ipsos in extrinseca ꝓpellendo: ceu qñ gs entib⁹ oculis sanis ꝓpter passuꝫ iūcturarum: aut renū vomet. Si vo lesio ꝙenerit oculis a sciēpis vel a cerebzo vomit⁹ ēt nocet magis: t in fieri t in fcō fore cū plus eleuet ad eos ꝑdicta: t vl'r ad caput q̄ euacuet. q̄re negat⁹ est in dolozib⁹ capitis t maxime fortis superfluus cū fuerit ab ipso nō ex cōpassione cātus: t velut in passiōibus capitis q̄ hꝫ. vñ tertio ꝑma. Uomit⁹ est ex eis in qbus nō fit iuuamētū in curis egritudinuꝫ capitis nisi fiat ꝓpter cōitatē mās in vētre: tūc. n. melioꝛ modo ꝛ expullionis est vomit⁹: t ibidē. Si humozes sint frigidi flegmatici in qbus excitent vētositates fortes tūc ministra vomitus q̄ sūt fortiozes. Et si Alexāder fortassis nō recte ꝑcipiat vomitū in epilepsia celebzari: aut id iubet purgato iā capite timēs ne mā reliq̄ cozpozis appozrieꝛ eidē. Sz id qō suspecti⁹ est veri⁹. si aūt fozet a stō ꝓfert. vñ practice qnto. Si hꝫ passio ex flegmate fuerit stomaci cui⁹ ad cerebrū vapozes ascendūt t replent patiētez: vomitu vti oz cū medicaminibus incidētib⁹ t subtiliantib⁹: q̄re Serapio ꝑcepit vomitū i ipso ēt poꝛissimo fieri vt educat flegma coarctatū in stomaco: t ꝑ q̄rta. Uomitus ē medicamentū fozte stomatice epilepsie: t capitis dolozib⁹ pp societatē stomaci factis: t recipit ēt theozice qnto melius factam ex humoze i stō ꝓtento vomitū patientē celebzare. Ueritas igit ex his elicit ꝙ vomit⁹ nocet q̄litercūq; passionibus capiti appꝛopriatis: t verificat fmo ita practice ꝑinductus ꝑ. Si vo acciderit oculis lesio ꝙ ꝓpassionē t ꝓprie stomaci: tūc iā appet ꝙ vomit⁹ est ꝺcessus: ceu i alys taliter passionib⁹ in capite trāslatis: t hꝫ qdē rōcinatio ē appens. Attēdendū tñ ꝙ hꝫ vomit⁹ nocet in ipso fieri: eo ꝙ mās t vapozes dirigit in cerebꝛ t oculos: t iō studiuꝫ oz adhiberi vt ab eo parū causet nocumēti. vñ sit ꝑticularis debilis nō frequēs: t in ꝑpato ad ipm. ꝓfert aūt post factū ee cū mā educat: t ꝑ ꝓnis fum⁹ crudus lesionis oculoꝝ cātiuus. Cura eteniz eūone pficit cāe. Et fmones sigdē ita itelligēdi sunt auctoꝝ ꝑinducti. Ex quo ēt simplr appet vomitū ꝓferre saltē in ipso fcō ee cū mā in ptib⁹ i feriozibus: t ꝑcipue in pte ꝓtenta. Et nosce ꝙ nisi humoz exīs i stomaco ledēs oculos oīariā surſuꝫ repat tā i fieri fortassis q̄ in fcō ee lesionis euitāde gra tutius ipm ꝑ ife rioꝛa fit educere cum ea ipsi sint dedita. vñ iterioꝝ q̄rto. Dītibus suffusionez oculoꝝ a stomaco t ꝓprie exhibuit Ha. hierampigrā. Et litargicis ea egentib⁹ in longingoꝛa mandauit. Di aūt stomacū per deozsum purgari.

Propter quartum quidem t si nunc appareat quid dicendū visum ad primū. ¶ Ad aliud dōm ꝙ si educat materiaz t fumum nocentes in stomaco entes: iuuat saltem in facto esse: nō autē qui eam que caput aut oculi conaret per

vomitū educere:cū ledens hoc nō educeret.petit eniz hꝫ deorsum duci mā.Supioza nāq; habēt per inferioza euacuari amplius q̄ ecōtra. ¶Ad aliud dom q̄ ibi nō dicit vomit⁹ pficia virtute nāli: eo q̄ actus eius nāl'r se habē tis oīno.ſ dicit ad differētiā sternutatiōis que fit ab aīali:z tussis que ab hac fil'r z vitali. Fit nāq; vomitus a re ledente stomachū interius qua mota nā cā satagit vomitu educere:qui cū solū tunica fit extrinseca.nāliuz tertio: qz in ipso sūt villi lati expulsiui. Intrinseca vo lōgi attracti ui. dria. 4. 6. difficilis est valde respectu secessus qui tunicis pficit ambabus intestinoz cū ex villis vtreq; sint latl dria pinducta. Et ideo sepius medicina solutiua redditur vomitiua:q̄ ecōtra. dria. 14. i. ¶Ad aliud qd dom apparuit:qm̄ spm̄ clarificat cū causa lesionis oculoz est fum⁹ a stomacho crudus in eos mādatus z nō cū mā fuerit in cerebro:vel in eis.tūc enī potius cōtingit oppositū. ¶Ad aliud dom q̄ Mes.in practica exponit per pharmaciā vētris fluxū ingens euacuatio p vētrē ꝓfert doloziꝫ phlegmaticis cholericis z melancholicis. ¶Et fil'r ad ea q̄ alterius partis apparet:qz ſ hꝫ accidāt synthomata in vomitu:ea tm̄ sunt in fieri: cū mā educit de vētre z tolerabilia satis lesione que pest oculis.cū igit nihil iuuet absq; lesione.ii. de inge.o3 acutū ac exercitatū diligēter discernere medicū iter vtrūq; vt iuuamētū pferat nocumēto.

¶Differētia. CXXXXII.

Quod in cōtinēte calidiozi z sicciozi sint: frondes populi sternende mōstrat qz plures latinoz practice ac cōiter id iubent opantes. ¶Rursus. Ut locus est ita nā operat pbl.io. vnde de inspiratiōe z respiratiōe. Nāe māe in quo sūt tales entes existūt: vt que quidē in aqua humide:z que in terra sicce: que vero in aere calide: sed populus reperit in locis humidis z aquosis:ita vt in calidis nō germinet z siccis. Eti. In aere hꝫ qō ifrigidat z humectat est apponēdū:talis vero ē populus.humectat eni fm Diascoridē mediocriter: infrigidat etiā:qō ostēdit gūmi eius dictū crabre frigidū.vñ practice scōo.cbrabza est frigida z sicca.palin. Qō ponitur i medicaminibus frigidis tanq; basis est frigidū:hꝫ vo sūt extremitates quedā dicte populi oculi. Ladunt enī in vnguentū populeon noiatū gbusdā tanq; a pncipaliozi fundante totū noiat cōpositū. Ipsuz aūt est frigidū.tollit enī calorē somnūq; fm Nicolaū prestās. Igitur frōdes populi sunt in aere nos cōtinente sternende.

In oppositum. Qm̄ id nō est iponēdū aeri calidiozi z sicciozi:qō ipsum nō valet z ppie ad frigiditatē imutare. Talis vero est populus cū sit terre nascētiū vnū. In eis enī nō repitur calor i actu.colli.5.sed in aīalibꝫ sotū.erit igit in potētia:z tūc nō poterit aeris imutationē causare:cuz ois actio pficiat ab habēte actū.meta.9. Nō enī ipsa corpori applicat habēti calorē. ¶Itidē.nullus insigniū medicoz:quos nō est ponere īsufficientes docet hꝫ frōdes in aere pternere: vex quasdā frigidas ab his z humidas:puta vites:salices:mirtbos:lentiscos:rosas:violas: nenufar:ꝛc.z ppie cum roze collectas. vñ de inge.9. Flozes z frōdes vtutis humide z frigide in pauimētuz pyciende. Extremitates igit populi non sunt aeri hꝫ imponende.

Propter primum quidē sciendū q̄ hic sumitur cōtinens p aere vt est vna sex rerū nō nāliū:nō simplici elemēto:sed ſ q̄ ei cōmiscētur fumi terrestres z vapores aquosi vtriusq; ignei z stellarū rady. i55. dria. Sūt autē frōdes plātarū extremitates tenelle. Populus quoq; ppius collectionem gētis iportat:a qua translatio similis facta est ad arborē. Cū eniz abscidit ex eius radice multitudo ad modū gentis cuiusdam innascitur. Cuius maneries duplex cōmuniter ponitur. Una dicta agyros ſ dyascoridē. Juxta vero. A. baurum romanuz z bachiros. Sed apud serapi. baur. romanuz:quā Plinius populuz nigraz vocat. Et est arboz penes nos cōmunioz alta:frangibilis:nō dura:folia habens quasi triangulata: sufficiēter viridia:motu aeris sonitum facientia: in locis multiplicata humidis fluuiosis. Est z altera non adeo alta:sed grossioz:ac semialba cū folys maiozibus subalbidiozibus: z propie in altero laterum:que etiam loca petit humida: lz non tm̄ vt pdicta albar⁹ a plurimis noiata:z fortassis ē quā dia. simplr populū vocat. A. baurū. Serapio vero baur. reperit ſ quosdam z tertia in altum valde crescens montana alba cuius folia lanuginosa folys antedicte similantur habens cortices plures cerasis: z in circuluz simlr ab ipsa excorti cant que ardendo flammaz diutius seruat velut thedia z est solidioz z tenacioz pselatis. quā quidā beolā vocāt.

Propter secundus vero sciēdū q̄ aliqui pcipiunt sterni populum in cōtinente pfrigneto putantes ipsam frigidam esse z humidaz. Unde expositoz quis Nicolai.' Recipe oculoz populi qui frigide z hu. sunt cōplexionis .Alij vero dicūt colligi ex serie Diascoridis ac. A. duas popli species:vna quidē calide nature:reliquā vero frigide. Quoz defect⁹ moz apparebit apte ceu in sequētibus qui prioz. 'Reliq vero tanq; hi oppositis negare cogunt in continenti prescripto quācunq; arboze hꝫ sterni cū ois calida denotet. vñ Diascorides. Agiros. i. populus calefacit fortiter: humectat vo mediocriter.in alio aūt ipsius capło nām ipsi⁹ nō tangit. Ipse nāq; cum Serapione duo ipsius facit capitula. A. vo tria. vñ hic in pmo cap. Natura calefacit vehementer in tertio:z siccat in pmo: quod z sentit farmacoz sexto:z scōa capitulo. Baurū natura est equalitas ad siccitatē declinans. In tertio quoq; caplo. Nux romana quod oz dicere bauz romanū.similitudine nāq; lraz cū puntoz appositione vel absq; errorē induxit:punctis enī arabs eoz litteris denotat quid est nominatur arcufici. Quod fortassis debet eē achirosa siue melius agirosa calefacit vehemēter in tertio. z siccat i pmo. Est eteni gūmi vltimū in calefaciendo. ipius fructus cum aceto confert epilepsie. Id autē vere dictū in caplo de bauro romano. vnde idem oīfariaz. Serapio vero siue aggregatoz in capitulo primo. baurū romanū calidum z siccum in tertio. Unde grandis est hic diuersitas in capitulis z naturis cōtingens a Diascoridis translatione fortasse. Quare. A. et Serapio circa differētias istius arbozis videntur hesitare:oēs fere tamen cōueniunt q̄ vtraq; calida sit z sicca:z maxime agyrios siue baurū romanū dicta: quā fortassis ponit Diascorides tēpate humectare humiditate aliena: sed. A. plus dissonantie videt cōtinere: cum ponat gūmi bauri romani vltimū in calefaciendo z exiccando: sexto vero farmacoz. virtus flozis huius arbozis ē ca. in tertio gradu:sed in siccitate ac humiditate tpata. Ex his igitur apparet qūo quidam posterioz differunt ab illustribus primoz in populoz naturis.

Propter tertium quidem primitus veritas de hoc ostendat:deinde quid sit gūmi populi:z vnde pfluat ostendat:z tandem qūo cerra nascens pōt in actum deduci manifesteť. ¶Propter primū quidē hꝫ sciendū qō in aere prenominato non sunt populi sternenda extrema: neq; fortassis in oppositō ppter odorez ipsius horribilem: quod ostenditur:quia nihil calidum z siccum ponendū in cōtinente calidiozi z sicciozi: cum simile adiunctum simili concitet ad furiam:sed populus calida est multuz z sicca vt predi-

etum ꝑprie nigra de qua ꝑsens extat dria. Et firmat: qz illud qđ est leue ratũ actu inflãmabile hoc calidũ ⁊ siccũ ex libris colligit pharmacoꝝ nõ est cõtinẽti ꝑfato iponendũ. Tale vero sensus ⁊ actus foze iudicãt populũ qđ fortasse ipediet lignũ causa foze. Adhuc ⁊ egritudines frigidas curat. vñ Dyascozides. Semẽ populi cũ aceto bibitum epilepsiã curat. Ipsa vero egritudo ẽ maxime frigida ⁊ humida erit igit ca. ⁊ sic. Rursus. Qđ bz odoꝛẽ fetidum acutũ bozribilẽ nõ dz in ꝑdicto aere. Sterni. sed hꝫ ẽ vni populi motꝰ: qđ oñdit eiꝰ caliditas multa cũ humiditate ſm Dya. tpata. Itaqz populi frõdes nõ sũt in cõtinẽte sternẽde. ¶ Propter hꝫ scõm sciẽdũ qꝫ ꝫz Ha. A. ⁊ sera pi. charabza est gũmi agyri seu haur romani. vñ Dya. aliqui etiã ꝓhibẽt populi lachzimũ. i. gũmi meredianũ distillatuz ⁊ coagulatũ succinũ facere. sexto quoqz pharmacoruz. gũmi huius arboris karabze est: cuius vtus similis est virtuti flozis: qđ indicat vnguẽtũ dyarigon q̃rto de re. sa. cõstructũ. in secũdo vo trãsfiguratiõis: Inde fluũt lachzyme stillataqz sole rigescũt De ramis electra nouis que lucidus annis Excepit ⁊ miribus mittit gestãda latinis: voluit enĩ qꝫ sozores Phetõtis cõuerse fuerint in populos ⁊ lachzyme ipsarũ. i. gũmi populoꝝ defluẽs in eridanũ electrũ facere. i. karabe vl succinũ. Plinius quoqz cũ prioꝝ detestatiõe ingt certũ esse gigni electrũ in ĩsulis septẽtrionalis oceani. Et qꝫ nascit ex gũmi pini dẽsato rigoze vl tẽpoze aut mari: qđ eius ait odoꝛẽ ostẽdere: formicasqz aut culices laceratas in ipso reptas. De quo q̃rto methauroꝝ Electrũ ⁊ q̃cũqz dicunt vt lachzyme infrigidatiõe sũt velut myrrha: thus: vernix. Electrũ aũt huiꝰ gnis videtur ⁊ coagulat. Intercepta enĩ aĩalia in ipso vident. a fluuio autẽ calidã exies velut cocti mellis cũ dimiseris euaporat humidũ. Jn scõo vo canone. karabe est gũmi sicut sandaracha ad citrinitatẽ ⁊ albedinẽ ⁊ quietatẽ tẽdes. Est ⁊ aliud karabe qđ ẽ vernicis modus qdã. vñ scõo ꝓactice. karabe exponit vernix marina sandaracha dicta quo nũc cõiter vtũtur ad nos ex partibus deferẽtes septẽtrionis. Et vtrũqz paleas rapit: ⁊ ꝑcipue fricatiõe calefactũ. Est ẽt electrũ metallũ cõstructũ ex auro ⁊ argento. ¶ Propter huius tertiũ sciẽdũ qꝫ humidũ terre nascentiũ ⁊ maxime tenelloꝝ frigidũ siue calidũ fuerit euapozat in continẽti ꝑpter calidũ ipsius actu calidi existẽtis: ⁊ ꝓcipue cũ abscissuz fuerit alimẽti attractiõe ꝑuatũ. Sic enĩ minozato ipsius humido ac terre nascẽtiũ purificato plus calidũ cõtinẽtis facere humidũ eius expirare ⁊ ens potẽtia frigidũ aut aliud deductũ taliter in actũ infrigidare ⁊ humectare. dria euidẽs. izs. qꝫ quẽ siquidẽ modũ odoz. scõo de aia. A. maxime occurrit ipsius in cõtinente olfatui: neqz terre nascẽs extat simplr hꝫ in potẽtia ⁊ ꝑprie actu viuẽs: vezꝫ ſm qđ magis vt relatiõe calidi aĩaliũ actu entis ẽt elati.

Propter quartum hꝫ ad ꝑmũ vꝛz vt apparuit qꝫ tales rudes sunt ⁊ ꝓaue operãtes cũ nullus gratioſoꝝ iueniat id ꝓcipere medicoꝝ. Sitqz ostẽsum rõne nociuũ nõ minus vapoze pluri ꝓauo q̃ caliditate ipsius ⁊ siccitate. ¶ Ad aliud dõm id verificari qñ res fuerit sufficiẽter cõtẽperata: tũc enĩ eget: q̃si ꝑfile cõseruatiõe vt corpus tẽperatũ i regione tẽperata locatũ. Cũ autẽ frigidus in frigidiozi loco saluat: ⁊ ideo post inductũ sermonẽ Ar. moꝝ subdit: habitus tũ qui quidẽ excedẽtes caliditate in frigido: qui autẽ frigiditate in calido positi saluant magis. Reducit enim ad mẽsuratũ locus habitꝰ excessiuz. vñ videmꝰ qꝫ calidoꝝ plurima ⁊ frigidoꝝ in locis cõstituunt ⁊ saluant ꝓtẽpata oppositis q̃lis est agyros: seu populus nigra in tertio gradu caliditatis locata. ¶ Ad aliud dõm: qꝫ humiditas q̃ a dyas. populo attribuit est accidentalis magis loci acqsita humoze a quo ꝛxit oziginẽ essentialr vo sicca vt rapa ⁊ stanea. Que similiter humiditas frigidã ostẽdit populuz ꝑpter vapozationẽ fumosaz cõtinẽtis ifectiuã. Jd tamen nõ repit in alia eius trãslatiõe. Que nãqz sunt: neqz in recitatione hꝫ aggregatiõis. altera qdez per lras alphabeti ozdinata cõioz: reliq vo ꝓpia in gnqz libzos ẽt ꝫz Ha. pharmacoꝝ sexto. aliter distincta. Neqz gũmi karabe veriꝰ frigidũ extat: sed opiniõe magis. vñ de medicinis cozdis. A. karabe calidũ in ꝑmo: siccũ in scõo. Opinio tñ est qꝫ sit frigidũ. Aut Haliabbas audiuit karabe qꝫ est vernix maria. ¶ Ad aliud dõm qꝫ Nicolaus extimauit populũ frigidã: sicut expositoꝛ ipsius qđ falsuz cũ monstrata sit calida. qđ etiã ostẽdit piloꝝ generatio ⁊ ꝓductio ex vnguẽto vulgari facto ex oculis populi velut basi: lardo: ⁊ vino decoctis cũ mellis appositiõe. aut fortassis ponunt oculi populi: ꝓpter cõmere frigida q̃ in hꝫ igrediunt vnguẽto plurima ꝑpter quod castozeũ frigidis cõmiscet medicinis: ac ꝓpter pozos aperire ⁊ medicinas vehiculare frigidas. Qualiter ergo frigiditatis actus inducet: dicẽduz ꝑpter frigidozum valde q̃plurima que in ipso. ¶ Ad ꝑmũ etiã qđ partis alterius apparuit quid dicenduz quod ⁊ si proposituz concludere satagat: nõ tamẽ ex his que vera apparet etiã quõ põt in actũ deduci. ¶ Dria. CXXXIII.

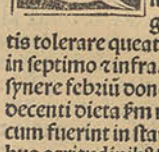

Quod sit aliquis moꝛbus in quo nullus debeat cibus vsqz in statuz ostendit. Primitus Hyppocrate. a. primo. Expedit vt huius quãtitatis ius detur. i. sozbitio q̃ neqz multa sit nec grossa: ⁊ hoc post septẽ dies si vtus patiẽtis tolerare queat. Non pauce vo egritudinũ terminant in septimo ⁊ infra. Quarto quoqz eiusdẽ. Jn consistentes synere febziũ donec stent. Cum vo steterint obuiare cum decenti dieta ſm naturã considerans. Hꝫ aũt tunc stant cum fuerint in statu. ¶ Amplius aphoziſ. prima. Jn quibus egritudinibꝰ status ⁊ crisis in prima debet fieri quaternitate vtute fortiozi existente in vi nutricatiõe oĩmoda hos custodiemus quod est vltime subtilissima dieta. ¶ Rursus ibidẽ: in quibus moꝝ status. i. ſm primã quaternitatẽ debet fieri: in his vltime subtili vti dieta ferente virtute ⁊ incibationẽ oĩmodam ⁊ mellicrati solius oblationem ⁊ succũ ptisane: paucũ oĩno danduz. sic itaqz cõcedit incibationẽ oĩmodam que penitus est cibi nihil dare. ¶ Amplꝰ ibidem. ad vltimas curationes exponitur subtilissima dieta. Doc autez est vt testatur in alys nihil dare. Palin. Libus nunq̃ datur in mozbo saltem materiali cũ ipsius causam adaugeat nisi ꝑpter virtutis sustẽtationem: sed virtus non raro potest sine cibo in statum peruenire. Mozbus igitur quis erit quem non sit opus nisi post statum dietare.

Cuius quidem cõtrariũ monstrat sil Hippocrate aphoꝝ ꝓme partis testante: difficile foze tenues ⁊ certas dietas i mozbis nõ solum cronicis: imo ⁊ in acutis. Et rursus in tenuibus dietis peccare egrotãtes. Et itidẽ. Quibus cõtinuus ẽ status moꝝ subtiliter dietare. qbus aũt posteriꝰ status ⁊c. Si q̃ in statu moꝝ oz subtiliter dietare qđ est aliqd dare. Multo igitur magis ante statũ expedit cibũ: ⁊ si subtilẽ administrare. Amp. ꝓmo re. a. Cauendum est tibi: ne vna die venas permittas exinaniri: sz absqz interpolatione die illaz. s. ptisanã dare non desistas. Adhuc aphoziſmoꝝ scõa: negatur plurima ⁊ repentina euacuatio. Nam oẽ subitũ est nature ꝓeliatiuũ. Cõmen. ibidem. Et in tegni. Natura non sustinet repentinas ĩmutationes: sed nihil cibi administrare multa ⁊ repentina per accidens saltem ẽ euacuatio ac nature mutatio. Cum sanitatis tẽpoze cibꝰ acciperetur absqz interpolatiõe. Amplius exhibenduz est qđ

valet contra febrem ⁊ ante statum: cum tunc feruor febrilis ⁊ accidētia intēdant. sed humide diete ꝓferunt oībus febricitātib⁹. ¶ Rursus. qō ledit sanos ledit ⁊ egros. ⁊ re. a. sed incibatio ledit sanos: ergo ⁊ egros. qō autez ledit eget abscissione. ⁊ ideo concludendū cibum in omni morbo continue dandum.

Propter primum quidē sciēdū: ꝙ gd sit morbus: ostēsum dīa 72. Ipse aūt ad ꝑsens duplex existit: acutus. ỽ3. ⁊ cronic⁹ siue tpalis. acut⁹ siquidē magnus existit. i. piculosus ⁊ cito ad statū accedēs g etiā duplex extat. Un⁹ nāq; simpliciter dicit acutus: cuius terminus decimoq̄rto diffinitur ab Dippo. die. Alter ſm qd seu respectiue multiplex etiā existēs. aut enī multū excedit. i4. dic: ⁊ tūc ē ille qđ Dip. ꝓtulit ꝓnostico ꝓ ꝑmo. 40. terminari dic. Aut mediocriter vt qui vigesimaseptima ⁊ 34. terminat. Qui acut⁹ ſz tñ plus ⁊ minus cū trāsitiōe seu cōuersiōe dicit a Ha. vel infra. i4. qō etiā diuersificat in plus appropinquādo. i4. dici: puta que. ii. ⁊ etiā nona creticat. Aut in appropinquādo egritudinis ꝑncipio: vt qui in tertia q̄rta ⁊ quinta iudicatur die. Et hō: ſm tñ amp. ⁊ minus ꝓpacut⁹ seu valde pacutus dicat. Uel in medio hoz terminat: vt qui septima qui valde dī acutus siue pacutus. q̄rta aphozi. Nō enim exponēdū vt Ozibasius ⁊ quidā dicētes egritudinē terminari acutā in. i4. dieb⁹ creticis puta vt cōcordēt cū dcō ꝓno. ꝑmo in. 40. dieb⁹ siquidē. i4. cretici fiūt. 40. dies cretici. ceu. i. 4. 7. 9. ii. i4. i7. 2i. 24. 27. 3i. 37.. 34. ⁊. 40. Adhuc ad hui errozis fulcimētū ꝓaue iducit ozibasi⁹ ꝙ pleuresis in. i4. die aut terminat aut fit empica hoc est in. 40. die vel soluit: aut ꝓtransit in ptisim. Nō igit in. i4. die distincte absoluit egritudo cōcludit ỽz magis in decimoq̄rto qui extēdit in. 40. ¶ Sed dō3 ſz Ha. oppositū hui⁹ emperiā docere. Nulla enī egritudo acuta cōtinua eq̄lr trāsit. i4. dies. Si aūt nō est acuta in ꝑmis dieb⁹ seua. cretico ꝓ scdo. Aut est inequalis deficiēs q̄nq. Et. ꝑdicti seriē violētāt equiuocātes in die. Rursus aut sumunt dies verius creticos: ⁊ ita nō crūt nisi. 9. vsq; ad. 40. ceu q̄rtus: septim⁹: vndecim⁹: decimus q̄rtus: decimus septim⁹: vigesimus: vigesimus septim⁹: trigesimus q̄rt⁹: ⁊ q̄dragesimus. Si ỽo addant vigesimū q̄rtus: trigesimū ꝑimus: ⁊ trigesimus septimū: adhuc crūt tñ duodeci ⁊ nō q̄ttuordeci. Sz si volueris oēs colligere dies vt verius creticos ⁊ intercidētes. tūc crūt multo ampli⁹ q̄. i4. puta ſz Ozibasiū ꝑm⁹ postea. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. ii. i4. i7. i8. 20. 2i. 24. 27. 3i. 34. 37. ⁊ 40. dīa apparēs. 105.: ꝑccat ēt Ozibasius: q⁹ ponit ꝑmā die cretica: cū ꝑmus ꝓodus sit in quarta ſm Dip. Aut in tertia in illius vtute. Ephimera enī ⁊ si ꝑma terminet die nō tñ creticat: cū crisis in morbo accidat solū acuto piculoso. Diocles tñ posuit eā creticare. dīa. 103. Unitas etiaz ꝛz sit oīs numerus potētia ſz arithmeticū. nō tñ hic suffiē vbi querit act⁹ ⁊ forma. Fortassis tñ ⁊ q̄raro creticat prima. Iuxta illud q̄rti ꝑmc. Tertiana cōsumit q̄nq; ꝓpter subtilitatē māe in vno poxilmo in quo accidit vomit⁹ aut vētris solo mūdificās. Chronicus ỽo tarde ad statū pueniēs ac magnitudine carens vltra quadragesimā ꝓtelat: vt. 60. 80. ⁊ 1zo. deinde currit per mēses: ⁊ tandē per ānos Et be gubernant sole magis passiones velut pozes luna ſm Ha. ⁊ Ptolomeū. Quid aūt sit cib⁹ infirmoz: ⁊ quo distinguat mō dīa scribit sequēti. Dic aūt cib⁹ accipit pro medicinali. Est aūt status vnū q̄ttuor tēpoz morbi salubris cū in ꝑncipiū augmētū statū ⁊ declinationez diuidatur. Qui quidē est hora in qua morbus in oībus suis partibus ſm vnā remanet dispositionez: sicut visuz. i70. Qui sicut ⁊ alia tempora tria distinguit dupliciter. Unus quidem penes pugnā ⁊ furiā accidentiū. vnde ꝑma aphozismoruz. Status nō est aliud nisi cū labores vltimantur ⁊ accidentia. vel quā quod maximū egritudinis: vt in ſm thomatibus. quarto vero ꝑma. Status est hora in qua fit vehemens pugna inter naturā ⁊ materiā: ⁊ apparet victoria vnius earuz ambarū supra aliā ⁊ est hora pugne. Alter quoq; distinguitur penes materiā esse digestā vel ei⁹ cōtrariū sicut reliqua tempoz. vnde ibidem: ⁊ illic apud statuz completur vestigium digestionis aut eius contrarium. In plurib⁹ quoq; egritudinum simul tēpore cōcidit distinctio tēpoz morbi ſm accidētiū intēsionē vel remissionē ⁊ materiei digestionē: aut eius contrariū. In nōnullis vero distinctio ſm māe digestionē ⁊ eius oppositū antecedit distinctionem ſm labores dat. am: ⁊ accidentia ceu in pleuresi ⁊ peripleumonia. crisium primo.

Propter secundum quidem sciendus: ꝙ aliqui sermones Dippo. Ha. ⁊ aliorum videntur superficietenus sonare ꝙ in egritudine peracuta nullus exhibeatur cibus vsq; in statū. Alteri vō his facti oppositi ꝑcipiūt cibū exhiberi. ⁊ hozū hi quidē cōtinue a ꝑncipio vsq; in statū: vt appebit in argutis. Aly vero nō nisi tertia iaz die ꝓtransita ꝑmo cibant: deinde per tertiā: vt visuz de inge. per Thessaluz. vñ Cornelius celsus: abstinētie duo sunt genera. Unum quidē vbi nihil eger assumit. Alteruz vō vbi qō oz quare in viatico interrogatus Ha. que medicina foret perfecta. rñdet abstinentia. Plato ingt duplicem foze abstinentiā vniuersalē ⁊ particularē. Uniuersalem quidē vt nō manducet nisi cū magnus ⁊ vehemens fuerit appetit⁹. Particularē vero vt quis vtatur qbus a predominio cōstitutis oppositis elemētis. Subditq; cornelius: plerisq; extantiquis tarde cibāt sepe gnto die sepe sexto. Et id fortasse in Tasia vel in egypto celi ratio patit. Asclepiades qdez cum egrū triduo ꝓoia fatigauerat cibū quarta die destinabat: tertia nanq; die cibus egro cōissume datur. hi die pari cibant. tunc enim videbat exacerbatio q̄minus accidere remissa nup nō q̄ cepisset febris: sed quando desisset. In africa vero eo ꝙ magis digeritur zelo nullo videtur abscindēdi recte necessitas: celerius cibus ob quā causam dandus in africa. Quozum expositio manifestabitur ex dicendis.

Propter tertium vero sciēdū ꝙ opus fit ꝓius ꝑsiderare indicationes quibus inspectis cibum exꝑediat: aut non donare ante statum. ⁊ deinceps veritas ex hō ostendat. ¶ Propter primū quidē istius sciendū: ꝙ indicatio seu ostensio vel curationis ingeniū: a quo modus examinatur applicationis rerum medicinalium ad naturā est vna generalissima sola sanationū cōtrarietas. Que in duas pōt secari: in ꝑtem. ỽ3. dispositionez egritudinez nominatā ⁊ in ante habitā sanitatē ⁊ ſm naturā vocatam. Et in tres incidunt indicationū intentiones. Quarum vna sumitur a rebus naturalibus. Altera vero a rebus nō naturalibus. Et terti ab his que ꝑeter nauram. a primis siquidem dupliciter vt a rebus naturalibus ⁊ earū annexis. A naturalibus quoq; principaliter a virtute. Ipsius nanq; indicatio alias oēs denigrat ⁊ occultat indicationez. Nam sublimioz intentionū omniuz sumitur a natura: re. a. primo. ⁊ ab alys in qbus ea fundatur: qualia sunt cōplo cōpositio humoz ⁊ spiritus cū suba carnosa spermatica prima. Ex annexis quidē vt ab etate sexu qualitate seu forma corꝑis ⁊ consuetudine. Ipsa enīz sub rebus locatur naturalibus: dīa. 98. A quibus oībus ingenium sumitur exhibitionis rerum per simile indicatiuū. Attēditur etiā a regione ac tēpore vniuersali sicut ē aliquod q̄ttuor anni tempoz. Et particulari die vel hora ac medio: vt constitutione ceu tempore ortus canicule. Et ab istis indicatio suscipitur per contrarium magis. Ab his vero que cō-

tra nām triplr. Sūt enī tria hec causa morbus ⁊ accidens morbi qb⁹ per ꝟziū accipiť curatiōis ostēsio in de sanitat ingenio. ¶ Propter huius scōm sciēdū: q⁹ qui huic debet operi applicare oꝫ exercitatū foze ad oia hꝫ ⁊ nā prudētē vt vniuscuiusq; indicationis subtiliter reputās vtutem ⁊ adinuicē cōparās: vnū qdā capitulū coaceruet ꝓpriarū laborāti indicationū. octauo de ige. Pze alys autē indicatione vt apparuit dignificādo vtutis. Ipsa enī fm Hippo. morboꝝ extat curatrix. tertio ⁊ octauo practice. Assimilatur enī pecunie expēdende. Medicus vō mercatori. sanatio morbi lucro ex mercato cōsurgēti. Proportionať etiā cibus stipēdys ibidē pegrinationis. Infirm⁹ quidē pegrinanti. status aūt morbi pegrinatiōis termino. vñ crisium tertio. Tria oꝫ exercitari maxime dignoscere: robur. vz. virtutis vehemētiā morbi ⁊ futurū eius statū. quoꝝ virtus ꝓportionať portāti: morb⁹ aūt oneri: ⁊ spaciū tpis qō est vsq; ad statū itineris lōgitudini. Ubi insinuať q⁹ medicus sic oꝫ vtute vti q⁹ ipsa sp corroborata sanitate introducta cozrūpať egritudo vt patienti sic ordinet cibus aliquādo subtrahēdo: aut addēdo q⁹ ad statū valeat puenire. ¶ Deinceps quoq; sciendū: q⁹ si vtus robusta fuerit ⁊ corpus narrādis dispositionib⁹ qualificatū in pacuta etiā egritudine: vt septimo terminatura cib⁹ oīs ꝑter ius subtilius denegādus vsq; in diē septimā. Ut aūt intelligať ⁊ series iubēs vna die venas nō exinaniri ꝓmitti huic ꝛordetur. Supponit Ha. acutoꝝ re. ꝑmo. egrotātes pleuresi duos: quoꝝ vnus sit bis ꝛditionib⁹ circuuētus: cōplone. s. sicca: etate cōsistēte: q̄litate spissa: venis amplis: vtute fozti: cōsuetudine multoꝝ ciboꝝ comestiuus: habitatiōe frigida ⁊ hu. ꝓcedēte ipsius regimīe delitioso quieto: multiplicātib⁹ ei nutrimētū cibis: oze stomachi robusto: cui egritudo contigerit pleuresis: hyeme vō frigida vehemēter. Sit q; alter ꝛplone humidus: etate puer: habitudie rar⁹: venarū minutarū: vtute debilis: cōsuetus multā quātitatē ciboꝝ assumere: regimine estiuali: tedys fatigatus: comedēs cibos paucos īcōsuctos ex oleri b⁹: ⁊ talibus parū habētibus nutrimētū: oze stomachi nā debilis: ⁊ inciderit egritudinē estať hoza ꝑfatā. Istoꝝ sigdē ifirmoꝝ oꝫ z⁹ a pncipio egritudinis sue vsq; ad statū vt septimā diē cōtinuo nutricare nō pmittēdo fm diatritaricoꝝ sniam q; cibū nisi trāsacta tertia die cōcedūt venas vna dierū exinaniri. Primū etenī expedit regi solū potibus vsq; ad statū vt septimā diē. Sperať nāq; nō vltra egritudinē ꝓtendi. Dicit etiā se lōgo tpe exptū fuisse hꝫ regimē alterutro inuatiuū foze valde. Cuius ꝛziuz si adueniat vt q⁹ secūdus abstineat vsq; ad statū alter vero cibeť a pncipio cōtinue mozieť vterq; ante diē quartā vnus quidē cibis ꝓfocať alter vō vtute ꝓstratus: qō ⁊ Ar. ꝑma ſsignat ꝓbl. Sic igitur apparet ex sermone Hip. ⁊ Ha. q⁹ in pacuta egritudie qñq; cibū nō expedit nisi post statū offerre: vtute tñ cum alys cōstāte vehemēter. Uisuz etiā ex sniā Ha. aphoris. ꝑma. q⁹ in pacuta vtute foztioꝝ ente cibari nō expedit. qō mōstrať rōne. In illo nāq; tpe in quo nā est intēta digestioni humoꝝ vehemēter nō oꝫ eā ciboꝝ digestionibus aut alys ipediri cū distracta opatio pturbeť eius oīmode. sed in pacuta egritudine nā a pncipio eius vsq; ad statū intēdit oīno digestioni supesse materiei vt eā denuo expellat in statu: cōficitq; in suo roboze. ¶ Amplius. qō nām ipedit ⁊ morbū intēdit ⁊ augmētat cū eius cā nō oꝫ illi administrari: cū ipsa oporteat semp illesuz custodire. Eaz vō impedit cib⁹ in hꝫ egritudine cū vtute fozti adhibitus. q̄q; enī ex parte sit amicus vtuti: est etiā inimicus ex parte: cū sit amicus inimico eius: vt māe. q̄rto ꝑma. cōuertiť. n. ad causaz idigestus nā inde distracta. Instāt etiā tūc accidētia seua de nā morbi entia ⁊ phlones nō raro cibationem ꝓhibētia. Itaq; in talibus egritudinib⁹ cibū opꝫ donare post statū solū: qz tñ hodie amplius solito hoīes sunt delicati gule ac luxurie dediti. aphoris. sexta. sūt ēt nā debilitati in ꝑmis parētibus ostēsuz. vt dīa. 9. Et qz fm veterē In tenuibus dietis peccāt egrotantes ꝓpter quod magis ledunť modernoꝝ tpe: nō sic opꝫ regimina vt antiquitus subtiliare: īmo amplius cōdescēdere vt virtus ꝑmancat: dīa prefata. Quedā nāq; olim medicine vt ellebori erāt vtiles: que nūc oīno aspnunť coꝝ īproportione nāe subiacenti. Debilitas etenī in cibationib⁹ curatiōes fieri in adiutoziū nō poterit tolerare: neq; ſynthomatibus resistere foztuitis. Ut aūt aptius qō dictū eluescat ꝑmissuz indicationē ꝓposito adapteť. partes etenī nāles anteā discurrēdo. Si vtus debilis existat cibare oīb⁹ alys spretis indicatiōibus expedit. nā idicatio a vtute sūpta ceteras deniğrat ⁊ occultat. Si aūt vt⁹ fozt exteriterit regimīe regat subtiliatiuo ⁊ mellicrato ac ptisana subtili vl grossa: seu grossiozi fꝫ q⁹ egritudo erit magl vl min⁹ pacuta. Si vō ꝛplōca. fuerit ⁊ humidioꝝ q̄ p alys celerius resoluiť ostēsuz vt dīa. ii7. Cōpositio rara humoꝛes ⁊ sps subtiles moꝝ a ꝑn cipio ꝛcedēdus erit cib⁹ vtcūq; grossioꝝ vsq; in statū. Sūt tñ quidā taliū gbus ⁊ in statu ⁊ in paroxismi hoza deteriori debeť cibus virtutis timēdo defectū resolutiōe spūuz decimo de inge. Si aūt hoꝝ ꝛzia fuerint expedit cibaria subtiliare q̄maxime. Media vō dispōne interueniente mediocriter erit dietandū. Ex pte silr annexoꝝ hoc idez obseruādū. si enī fuerit etas pueritie: qz infantes ⁊ pueri ꝓaue tolerant incibationes: senes vō facile: sexus fit masculin⁹: ⁊ qualitas corꝑis mollis rara: ⁊ ꝛsuetudo comestionis plurima: cū ꝛsuetudine oporteat p simile vt nām gubernare: neq; ēt ꝓauā subito alterare. Non his erit cibus subtiliandus: neq; in egritudinib⁹ ēt pacutis multuz q̄maxime: cū natura taliū ꝛsumať ex seipsa: verū exhibēdus vt virtus posit ad statū puenire ceu pegrinās ad sue pegrinatiōis terminū. Jn ꝛzia siquidē dispōne cibare oꝫ subtilius. In media vō mediocriter erit cibandū. Rōne qdē nō nālium: qz regione calida ente tpe estiuo cū estas fit tps sparsione idigēs cibi ꝛstōne ac hoza calidis cibare oportebit ꝓpter resolutionē abundātius: paruz tñ ⁊ sepe: ꝓpter virtutis defectū nō potentis vna exhibitiōe multum alimētuz digerere ⁊ corꝑis resolone inanitionū vt apparet apꝛoꝝ prima. In regione vō tpe ꝛstōne ac hoza frigidis p oppositū erit subtilius dietandū numeri saltez rōne. in media vero mediocriter dispositione. Quantum quoq; ad res ꝑeter naturā vt morbum ⁊ causam nunq; cibum expedit dari cuiz causa ⁊ morbus intendať ex illo. vnde ac. re. primo. Per cibum in seipso non fit iuuamentum in aliqua hozarū in dispōne egritudinis. Dictū nāq; cibuz foze amicū nature ac māe: neq; in egritudine īmateriali competit vt cibus est solū eius opans mā. sed magis vt medicina sui agens qualitate nisi forte ipsa fuerit ꝛsumptiua. ¶ Quo ad accidentia vō dom cū ipsa triplicia existant ⁊ diuersa multifozmiter cibus ordinabiť circa ea vt dīa declarabitur ꝛsequenti.

Propter quartum ad primū qd dom visuz. ¶ Ad aliud dōz fm cōmē. q⁹ Pyp. vocat incōsistētes febziū notas ⁊ errātes ⁊ nō eē ipsaz ante statū. Noluit enī in his ꝑcisum administrari nisi stent. i. cessent ab eoꝝ erroze vnū accipientes ⁊ seruantes incipiendi tēpus. ⁊ tunc his vt vult dieta obuiandū cōpetenti. ¶ Ad alia p Ha. inducta qd dicēdū iaz appuit cū loquať ī pacuta egritudine vtute ente fozti ac cōditiōibus ꝓportionatis cozrespōdentib⁹ sibi. ¶ Ad primū etiā inductoꝝ partis aduerse dom Pyp. loqui magis in cōi vt egritudinibus simplr acutis ⁊ non in valde peractis: aut peracutis spāliter gbus ceu oīsum cōtinue cibus debeť a pncipio in statū virtute nō valēte ad statū

puenire absq; cibo tã lõgiquũ. Jn gb⁹ ꝓcipiẽ cũ adiectis a Ha. ꝺditiõib⁹ cauendũ foze ne vna die vene dimittantur exianiri. ſz absq; diei iterpositiõe cibũ ꝺãdũ. ¶Ad aliud ꝺõz illud verificari ĩ ꝓplone näli aut ĩ cõſuetudie näta alterãda: nõ aũt ĩ diſpõne egritudinali: ⁊ ꝓcipue cũ ĩ hãc diſpositionẽ euacuatio aut inanitio ⁊ ſubita iterueniat alteratio: ⁊ nõ in näm aut cõſuetudinẽ vſu lõgo nãta⁹. ¶Ad aliud ꝺõm: q⁹ humide diete inq̃tũ humide ſemp cõferũt febzicitãti cũ fe. ſit mala cõplexio humidis egẽs ſicca. nõ autẽ ſemp rõne materiei cibi ⁊ molis: vt oſtẽſiuꝫ ꝓpus. Jn cibo enĩ oꝫ nõ ſolũ qualitatẽ ſed ⁊ ſubſtãtiã cũ quãtitate attẽdere. ¶Ad aliud ꝺõm verũ exiſtere quãtũ ad ſubitã ꝓmutationẽ in näm cadentẽ ⁊ nälitatẽ in vtriſq; entẽ: nõ autẽ qõ inaturalitatẽ cũ infirmi ꝓpter mãs in eis ꝓeter näm exñtes poſſint inappetere ac abſtinere ſine minozi nocumẽto in ſaĩs carẽtib⁹ eiſdẽ. ¶Ꝺria CXXXIIII.

Quod regimẽ in dieta ꝓcedat ingroſſando ⁊ nõ ſubtiliãdo: vt q⁹ in mozbi ꝓncipio exhibeaꝫ ſubtilis: deinde cõſequẽter ingroſſeꝫ oſtẽdit ꝑ Dip. ꝓmo re. a. qñ cũ ſputi plus ſz quãtitatẽ eſt refectionis plus adhibẽdum vſq; in termini tẽpus: ſed tũc egritudo eſt in augmẽto vl̃ in ſtatu cũ ſigna digeſtionis appareãt que in bis oſtẽdunt tẽpozibus. ¶Adhuc ibidẽ. Expedit vt hui⁹ q̃titatis ius detur: que nec multa ſit neq; groſſa: ⁊ hoc poſt ſeptẽ dies. ¶Amplius. in eodẽ pozro ptiſane ſuccũ ꝓmo: deinde vo groſſiuꝫ adhibeas. ¶Adhuc in ſcõo huius. nõ adminiſtretur aliqd ex ſozbitione donec digeraꝫ egritudo: ſed in ꝓncipio nõ digerit. ¶Amplius. vndecio de ĩgc. ſani. ꝓcipit dari vinũ mã digeſta. hoc aũt eſt in ſtatu: ſed vinũ dicta ẽ groſſa reſpectu potus q̃ febzicitãtib⁹ debeꝫ. Silr duodecimo eiuſdẽ: hac digeſta cibaria cõcedit carnoſa vt gallorũ teſticulos cerebzũ pozci aſſatũ ⁊ ouoꝝ vitellos q̃ dieta ſunt groſſa. Palin. z. practice. aquã quidẽ dabis bozdei in mozbi ꝓncipio. Eius aũt trãſeunte medio meçaurũ. i. ius cũ cucurbita ⁊ ſpinacys. Dec autẽ illa poſteriozi groſſioz eſt dieta. ¶Rurſus. Jſaac febziũ. ſ. atq; q̃rto ꝓma. Rectius eſt vt inclineꝫ regimẽ patiẽtiũ q̃rtanã in ꝓmis q̃rtanis: ad ſubtiliationẽ quãdã: ⁊ illud eſt vt abſtineãt a carne. deinde ꝓcipit dietã ingroſſari: qõ etiaꝫ die cura febzis ſextane ⁊ ſimiliũ ſentire videt. ⁊ ſilr de paralyſis curatione vſq; ad decimã q̃rtã. ¶Amplius. tertio ꝓma: nona vn decima ⁊ vigeſima ꝓma. ꝓcipitur abſtinẽtia cibi ⁊ vini in ꝓncipio: aut maioz eoꝝ ſubtractio. ¶Jtidẽ dieta ſubtiliãdo ꝓcedit: vel rõne vtutis aut mozbi ſiue cauſe aut accidentiũ. ſed ꝓpter iſtoꝝ nullũ: q; nõ rõne vtutis cũ in ꝓncipio foztis exiſtat cibi nõ egẽs fulcimẽto. Jn ſtatu vero indigens: qñ debilis extat. neq; ꝓpter mozbũ cuz dietatio: nõ ſolũ fiat ꝓpter vtutis ſubtractionẽ: imo etiã ꝓpter oppoſitionẽ. Ægrozum nãq; dieta facienda magis oppoſito qualificata. iuxta illud veteris. Humide diete oĩb⁹ febzicitãtibus cõferunt. ſed in ſtatu cũ tunc magis mozbi conſurgat acumẽ neceſſaria erit dieta illi amplius oppoſita. banc vero habere non poterit oppoſitionẽ niſi quãtitate participet multa. nõ enĩ agẽs operaꝫ niſi multe fuerit aſſociatũ quãtitati. ſcõo de cã. neq; rõne cauſe: q; in ꝓncipio cũ cauſa ſit amplioz ⁊ maxime in ſalnãdis: in ſtatu vo minoz. ſi vberius dietabit⁹ tunc cozpus nutrieꝫ ipurũ. qõ eſt ⁊tra illud Hippocraticũ. Nõ pura cozpora quãtũcũq; nutries magis ledes. ſilr ⁊ mãm cibi multitudine incrudabis. Jn ſtatu quoq; ſecus cõtingit: neq; cauſa ſynthomatũ cũ accidẽtibus virtutẽ diſſoluẽtib⁹ moꝝ. Ha. aphoziſmoꝝ ꝓma. cibũ dari ꝓcipiat. ſed ſynthomata virtutẽ diſſoluũt cõciſiones enĩ notãt in ſtatuq; maxime: cũ circa ꝓncipia ⁊ omnia ibecillioza. circa ſtatũ vero foztioza: vtpote accidẽtia. ¶Rurſus. ſicut ſe hz in tpibus particularibus mozbi: ſic ⁊ in vlibus videt ſe habere: cũ illa vtrobiq; ſint q̃tuoz tpa ꝓſilr ꝓportionata: ſed ita in particularibus tempozũ euenit q⁹ deterioz cibatiõis boza eſt ꝓncipiũ. vñ Ha. re. a. ꝓma. Deterioz bozarũ eſt boza in qua inueniunt mẽbza in diſpoſitione deteriozi: ⁊ manifeſtũ eſt q⁹ boza inceptionis poziſmi. ¶Adhuc illo tpe videt cibus ꝺãdus in quo nã circa cibũ negociatura minus eſt occupata. primo q̃rta. hoc aũt eſt in ſtatu cũ vtus nãlis ſit ſalua. aphoziſ. z. ¶Amplius. in ſtatu calozẽ oz adaugere näe vt mozbi caliditas minuaꝫ ⁊ extinguaꝫ demũ. Nã maioz flãma mioꝝ rem ſecus poſitã extinguit de cauſis lõgitudinis ⁊ breuitatis vite. Sed cibo caloz augmẽtaꝫ nãlis. vñ ꝓmo ꝓbl. Quartanis febzibus oz nõ attenuare: ſz ignẽ in cozpozib⁹ ꝑ cibos facere. Lũ enĩz multus ignis modicũ ad ſe rapit opus eſt multũ ignẽ in cozpoze facere vt febzis modicuz habeat. Caloz nãq; huius cibis ꝺuctus digeſtionẽ ꝓcurat. ¶Rurſus eſt fe. ſanguinis augmaſtica aut paugmaſtica. i. declinatiua dicta cũ cõtinue decreſcat vſq; in ſtatũ poſt eius ſubtiliationẽ opus fiet ĩgroſſare. Jtaq; dieta ingroſſando ⁊ nõ ſubtiliando ꝓcedit.

Cuius oppoſitũ ſentit Dyp. cũ dicit. Quib⁹ cõtinuus eſt ſtatus moꝝ teneriter reficere oz. Et Ha. ibidẽ ⁊ in arte. ¶Adhuc nã nõ ſuſtinet repẽtinas ĩmutatiões: ſz moꝝ a ꝓncipio ſubtiliare multũ repentina ĩmittit ꝓportio cũ ꝓius dieta vteꝛeꝫ qs groſſioꝛi. Dietãdũ igit ſm ſubtiliatiõis ꝓceſſum.

Propter primum quidẽ ſciẽdũ q⁹ dieta ꝺupliciter oportet accipi cõiter ⁊ ꝓprie. Primo qdẽ ſumpta eſt certa viuendi regula vſui humani cozpis ⁊ vtilitati accõmoda. Prope vero diciꝫ cõpetens cibi ⁊ potus exhibitio quãtitate q̃litate tẽpoze opere ac ozdine menſurata. Cuius quidez expoſitio tangatur ad preſens: demũ quomodo cozporibus adminiſtranda ſit oſtendaꝫ. ¶Propter primũ hui⁹ ſciẽdum: q⁹ dieta dicitur non ſimpliciter exhibitio. veruz addit̃ competens q⁹ dietatio non ſolum cibi adminiſtratione dicit ⁊ potus: imo cozũdem etiã ſubtractionez. Jlla enĩm eleganter ozdinaꝫ dieta cum vbi qñ expedit exhibetur ac ſubtrahitur. Cibi aũt regimen eſt triplex ceu ex Dyp. coll̃r. ⁊ Ha. ac quarto prima. Jpſius etenĩ quoddaz eſt vehementer ſubtile vt oĩmoda cibi ꝓhibitio aut mel licrati ſeu iuleb ſm Ha. modica exhibitio. Aliud eſt groſſum valde ceu qui ſanoruz cibus: quoddã vero mediũm obtinet. Et huius qdem vnum ipſius ad latus magis declinat ſubtilitatis vt granatoꝝ ſuccus: demũ iuleb: deinde aqua ozdei ſubtilis poſtea groſſa: deĩde olera attriplices ſpinachie ac latuce. Aliud quoq; ad partẽ tendit groſſicici: vt galine ⁊ earum extrema: deinceps faſiani perdices pulli: demum aues parue poſtea oua ſozbilia quãtitatis pance: quibus extat ſubtilioz ptiſana cuz fece ⁊ panis ſimile minutatim cõfractus multotiens aqua lotus cib⁹ adhuc ſubtilioz extat. Mediũ vero exiſtit kiſt. i. ptiſana cum fece. Adhuc ⁊ variaꝫ dieta in ſubtilitate ſua ⁊ groſſicie ſimiliter rõne quãtitatis ⁊ tempozis. quãtitatis qdẽ quoniã groſſa ſm ſe dieta ſanoruz dici poteſt ſubtilis ſi in modica ⁊ raro detur quãtitate. Et ſubtilis multa multotiens adminiſtrata redditur groſſa. Subtilis quoq; rõe qualitatis ꝺr cuius nutrimentũ eſt modicũ ẽt ſi ſufficiẽtis fuerit quãtitatis. Groſſa vero per huius oppoſitum ſi q̃titati cõiungaꝫ debite. quo vero ad tẽpus dieta dicitur ſubtilis cũ raro ⁊ longis iteruallis fuerit exhibita groſſa vo econtra. Potus quoq; ꝺuplex exiſtit: ſimplex vt aqua que daꝫ in mozbis cruda ſeu decocta de cuius exhibitõe i7i. videbiꝫ ꝺria. Alter ẽ cõpoſitus ⁊ hic aut vinũ. Jpſum

enim rõne etiã cõtinet cibi:de cuius administratiõe dr̃ia i7z.idicata. Silr est potus diuersitas. dr̃ia.iij. Et potus potio dicta corpis nãm fm Joãnitiũ ad se cõuertẽs. Et is est multiplex vt syrupus simplex acetosus ⁊ cõpositus cũ radicib⁹.cõibus ⁊ seminib⁹.Syrupus violatus.aqua mellis siue mellicratũ ⁊ iuleb.Syrupus sigdez acetosus simplex febricitãtib⁹ potus est vtilis. Cõfert enĩ causonẽ patiẽtibus ⁊ cholere febrib⁹: ⁊ vlr̃ febribus oĩbus. Quibusdam tñ rõne digestionis.Alys vo ex parte alteratiõis ⁊ digestiõis simul. Refrigerat enĩ ⁊ extinguit humores viscosos:icidit ac subtiliat grossos:opilationẽ apit hu.putriduz educit.practi.3⁹ vñ q̃rto p̃ma. Syrupus acetosus quĩqz sitim sedat ⁊ incidit ⁊ soluit̃.Et Mesue in antidotario.Virtus syrupi acetosi magnificata est inter verificatores in ipsius excellentia in cõitate.s.posse eius in mãs calidas ⁊ frigidas subtiles grossas ⁊ viscosas siue adherẽtes.Et virtus siqua ipsi ineſt infrãtõis cito tolliẽ virute penetrationis nõ sublata.Et hoc quidẽ Ha.testat̃ q⁹ eius potẽtia est cõis ad oẽs mãs:ita q⁹ ad cholerã nigrã ipsaz diuidẽdo ⁊ medicinas in ipsas penetrare faciẽdo.dr̃ia.i70. Nocet tñ pectori tussienti ac intestinis ad que humor declinat acutus: ceu appet de oximelle sibi cõterminabili.vndecio de inge.Cõpositus quoq; acetosus phlaticis cõfert fe. ⁊ melancholicis. diffunditur.n.in amplius mãs subtilians:vt nam ꝓuocãs ⁊ opilationes apiens. Violatus quoq; mãs emollit pectoris.aspitates lenit ⁊ pulmonis ac cholere sedat acutiozi sitim mitigat:sed nocet vẽtrẽ habẽtib⁹ debilem ⁊ viscera mãm incrudãs ꝓpter qõ egritudinẽ ꝓducit: ac frigidis nõ cõfert materys ⁊ naturis appetitũ deyciẽs ⁊ fastidiũ plurib⁹ inducẽs. Mellita q̃s aqua ⁊ mellicratuz subtiliat ⁊ icidit mãs grossas ⁊ viscosas sine refrigeratione multa.digestionez ꝓcurat.mãs tñ calefacit calidas ac nãs.⁊ iõ nocet fe.icentiuis. Juleb vero qõ ex penidys cõstruiẽ ⁊ aqua cõius:cui tñ iterdũ modicũ cõiũgiẽ aque rosate:sitĩ mitigat ⁊ humectat: digestionẽ mãe ꝓcurat:ac abstersionẽ opat̃:minus tñ mellita aqua. Duius vo vt tactũ est diuersificat̃ regimẽ penes quãtitatẽ:qñ alia multa quedã modica:nõnulla vo media ⁊ fm qualitatẽ. quedaz enĩ ca.alia fri.q̃dã humida:nõnulla vero sicca. Itidẽ quedã multũ nutritiua alia modicuz: nõnulla vo mediocriter.apparẽs p̃mo scõa. Juxta qõ tẽpus variatur:qz hyeme cõpetit dieta calidioz ⁊ ampliozis quãtitatis. Estate vero ecõtra.Sumẽda est etiã in tpe frigido hora calidiori ⁊ in calido frigidiozi:nisi cõsuetudine id maxime distrahatur.Et qõ de tpe dicit̃ de ꝛsuetudine audiat̃ ⁊ regione. Diuersificat̃ quoq; ⁊ fm artificiũ multiplr̃.aliquãdo enĩ elixat̃:interdũ vo assat̃ aut frigit̃:aut aliter ꝓparat̃ ꝑz vẽtris ac epatis diuersitatẽ.Quãtũ quoq; ad ordinẽ diuaricat̃ diete scema duplr̃:aut rõne antecessionis ⁊ postpositionis:vel etiã ex parte numeri.p̃mo quidẽ:qz cũ quis pluribus vtit̃ ferculis p̃mittẽda sũt subtilioza grossis. Incarcerat enĩ naturã q grossuz subtili premittit nisi ventris lubricitas fuerit.dr̃ia.iij. ¶ Propter huius z^m sciendũ q⁹ id plenius audiat̃ q⁹ oz attendere ad res naturales: ⁊ eis annexas nõ naturales:⁊ cõtra naturã entes.ꝑz enĩ has regimen omne ordinat̃. Ve aũt sunt cõplexio virtus maxime etas:forma:sexus:cõsuetudo.Et demũ tpa:cõstitutiones:hore:regiones:⁊ que his cõtinuant̃.Et tandẽ morb⁹: causa:⁊ accidẽs:ac fm corporis quãtitatẽ cui be insunt dispositiones.Scõm quoq; cõplexionẽ:qñ in ca.plus ⁊ plures expetit̃ cibi sicut meliozis ente digestionis:in frigida vero secus.Regit̃ etiã frigidus i ca.silr̃ i frigida calidus ac humida siccus ⁊ econtra.Naturalis tñ tẽperãtia simili obseruet̃ cõtinue ꝓpriecz in morbis in quib⁹ nõ ꝛz ꝛplexionẽ alterare transmutatione.Penes quoq; virtutẽ: qz si fortis fuerit paruus expetit̃ cibus:⁊ ꝑcipue cũ egritudinis status fuerit nõ longinquus. Interdũ autẽ nullus cuz ⁊ fortioz quis fuerit ⁊ status futurus cõtinue.Si autẽ debilis extiterit:⁊ cũ status distãtia:ecõtra.Secũdũ vo etatem variat̃ qñ in etate infantie multus expetitur cibus. Juxta illud medicine inuctozis. Senes facillime ferunt ieiuniũ:⁊ reliqua.In senectute vero paucus. in senio modicus ⁊ multotiẽs administrãdus. In etatib⁹ vo medys mediocriter exhibẽdũ.Et similiter bis de humore membzo ac spiritu. Scõm quidẽ corpis qualitatẽ:qñ cholericos corporibus raros de facili resolubiles transpiratione cibari oportet tempore status etiã ac paroxismi. differentia priozi.Sũt etiaz corporũ quedã molliũ carniũ celeriter resolubilium que ⁊ñ appareant pinguioza abstinentiam nõ valent ferre.Opposita vero his sufficit tenuiter dietare:⁊ vsq; ad.7.dies:ceu visuz dr̃ia ĩmediata cib⁹ exhibeat̃. Scõm vo sexuz minime: qz virilis nã plus expetit cibi muliebzi: cũ calidioz existat: nisi virutis expaueat̃ debilitas:que cibũ p̃cipit dari oĩno. Juxta quoq; cõsuetudinẽ:qñ ea omni tẽpore in salutis tuitiõe reperiẽ secura. scõo re.a.cuz cõsuetudo sit nã secũda ex adiuncto.Et ideo fit eã simili regulare:ꝓpter qõ quãdo cibationis hora cõcidit cũ passionis requie:optimũ est vt testanẽ cibare.Penes aũt res nõ nãles ⁊ p̃mittus tpis ita ordo variat̃ diete:qz hyeme dãda calida ⁊ semel multa in corporibus nã ca. In alys fortassis ecõuerso:⁊ hora similiter frigidiori minus. Calida vo ecõtra:sed in medio mediocriter dietandũ. Jn ꝛstitutione vo vt in tpe eodẽ modo. In regiõe autẽ frigida plus expetiẽ diete ⁊ calidiozis ⁊ icisiue magis ac vicibus pauciozibus date ⁊ quãtitatis ampliozis. In ca.vo secus ꝓtigit.fm quoq; corporis q̃titatẽ:aut enĩ magnũ vl̃ parũ seu mediocre:fm quã q̃titatẽ oz aliter variare:ac alr̃ q̃ diete. Qualr̃ vo dieta sit ordinãda penes q̃ pter nãm manifestabit̃ ꝛñr.de gb⁹ẽt visuz dr̃ia ꝛñti.

Propter secundum vero sciendũ:q⁹ q dã antiquoz indifferenter ꝓcedebãt i grossando nihil vsq; ĩ tres vel q̃tuoz dies exhibẽtes.vñ scõo re.a.Scio medicos q citra q̃ opportunũ est opantes ab oĩbus in ꝓncipio duob⁹ vel trib⁹ diebus siue pluribus custodiũt:postea vo ius ⁊ potũ illis sumere permittũt.quoz affuit motiuũ qz maxime mutationi mut tio ꝑ ꝛriuz maxima debetur.Sed mutatio sit ꝓcipua egrotãtis ab ea q̃ in sanitate:ꝓpter qõ ⁊ dietam mutare oz ex grossa in subtilissimã.Alij vero quos Ha.in curatiua ꝑte diatritarios vocat vsq; tertiã trãsactã diez abstinere ab oĩ dieta iubentes in istozum fere videntur opinionẽ cõcidere.quoz fortsitã fuit ꝓsuasio vt ex verbis potest elici Ha. qñ egritudinẽ ĩ ꝓncipio nõ cognoscebãt: ⁊ ideo inclusiue vsq; in tertiã diez expectãtes vt eius motus ꝓpenderet̃;cũ oĩs humor cuẽtetur in quartũ ad plus nisi febrem inducat qntanã vel sextanã: aut illi cõpares rarius emergentes:vt ⁊ Ha.febrium ꝓmo fateat̃ eas non percepisse.Sed hec stare nõ possunt vt in tertio pamplo cõuincet̃ dicendoz.vñ ꝓmo re.a.Lauendũ est tibi vt nec vna die venas ꝓmittas exinaniri.sed absq; interpositiõe diei dare non desistas nisi fortassis cũ potionibus aut clysterys opus fuerit vti. Et scõo eiusdez.At vo vbi ptisane opus fuerit incipere illã dari a ꝓncipio morbi meli⁹ cẽ fateoz: q̃ exinanitionẽ venarũ ꝓcedere.postea vo in tertia die morbi aut q̃rta vel qnta seu sexta vel septima dari ĩcipere nisi crisis tũc fuerit vẽtura. Motiua ipsoz ẽt non valẽt cũ dieta sit qd naturale administratũ ⁊ cõsuetudinariũ nõ solum sanis ꝛz egroz plurimis.qõ aũt hõ non oz repente in ꝛrium permutari. Juxta illud hyppocraticuz. Secundũ multuz ⁊ repente calefacere aut infrigidare ⁊ reliqua.vnde in tegni. Natura nõ sustinet repẽtinas ĩmutationes:nõ enĩz semp maxime mutatiõi maxia in ꝛtra-

rīū debetur mutatio. ſz qualis poterit a natura ſuſtineri. ſcōz eniz vtilitatez ꝛ cōcordiſſime ſecuritati exhibenduz eſt ſcōo re.a. dz nāq; talis eſſe ſubita mutatio que ꝛtra inimicū icidat virtutis ꝛ nō in ipſa. Poſt dié quoq; tertium tantū cibātes aut potū exhibētes exterminātur pluries: ac per plura ꝛ ꝑprie de inge. decio vt tactuz eſt antea. qō idicat iuuenis nō cibatus vt ꝑus ante paroxiſmū a Ha. cōcidit in ſyncopim ꝓſentibus eius ꝓpinquis ac medicoꝝ diatritarys. Nō enī recedere potuerūt cū Ha. feciſſet clā eius amicū portas claudi ꝛ claues remouere. Propter eorū ſiliter motiuuz ſunt peramplius vituperandi cuz talis modus cibatiōis eius ſuppetat ob inſcitiā cognitiōis egritudīnis. Cōtra quos itonat criſium ideꝛ ſcōo inquiēs q; ſi poſitis ſignis tertiane certe ipaz his nō cognoueris. ſz adhuc expectas deridēdū diatritū nō aſinus adhuc vt theſſalus: ſz qs eris: lapis. Et qui tertianā nō valet diiudicare a quartana: mox ſm ꝑmā diez vliter medicus nō exiſtit. Sunt deniq; hodie fere oēs ſemita gradiētes iſtoruz. In ꝓncipio quidē morbi ꝛ deinceps cibū ſubtiliantes valde. Qui demū videtes circa ſtat⁹ tpa virtutē deficere cogūtur tunc neceſſario groſſe reficere: ita vt exhibeāt etiaz q; carnoſa. qui codē decipiunt modo vt ꝓdictoꝝ qdaz eo q; egritudinis ſtatū cognoſcere nequēt. Cōtra qs Hyp. ꝛ Ha. nō raro. quare ſcōo re.a. In qbus plurimuz ipſi erro re ꝓtinetur ꝛc. Subduntur q; illis ſynthomata cōtingentia ita multotiés a capite ad circūſpectus crudi.i. idigeſti de genere coleraruz attrahūtur humores vñ illis vigilie accidūt ꝛ reliq. Et iō quarto ꝑma. Multotiés errat medicus in his egrī modo alio: qm̄ in ꝓncipio morbi eis ꝓhibz cibuz: ꝛ quādo approꝓinquat ſtatus ꝛ ſcit q; virtus cadit in illa cibat horza neceſſario. Jaz igitur errauit duplr. naz ſi eos in ꝓncipio cibaret erroꝝ eſſet ꝛ ignorātia infra. hunc erroꝛē. qbus equidē egris ſynthomata ꝓtingunt ꝓaua vt catarri nauſeatiui colici ꝛ vigilatiui. ꝑ repleōnē ꝛ digōnis ꝑuationē. Ingeti etiaz facti de latere reuoluunt in lat⁹ ꝛ alienātur: ꝛ māe coarctāt ipſoꝝ vtutes ꝛ vapozes mltipli cant in eis. quare qō nō eſt imaginant ꝛ audiūt ꝛ tremūt ꝛ citantur labia ipſoꝝ iferioza ꝓpter ſtomaci doloꝛē ꝛ aīe ꝓriſtantur eoꝝ materiei grauitate.

Propter tertium aūt ſciendū: q; egritudo quedā eſt in qua nullus debetur cibus a ꝓncipio vſq; ad ſtatū vt apparuit dōia poſi de qua preſens nō extat ſermo cū in ea ſolū poſt ſtatuz debeatur cibus. Cui ſigdez is tandē ordinandus ꝓzie ipz egritudini exquirēti. Primit⁹. n. expedit ſubtiliſſime dietare ceu ſucco granatoꝝ iuleb vel mellicrato. deide ptiſane aq̄: demū chiſe bozdei. vñ re.a. ſcōo. Nocuus īmutatione delinquit q; ptiſanā cū fece miniſtrat. Nocet etiā q; tñ adhibet ſuccū ꝛ qui ſoluz ꝓpinquat potuz: ſz nocumentū eius ad illos nō tñ: eo q; ſubitā min⁹ ītroducit alteratiōnē. Eſt ꝛ alia egritudo in q̄ moꝝ expetit a principio cibus: neq; dimittendū eſt vna dieruz venas exinaniri. Et ea itidez duplex exiſtit. q̄dā nāq; eſt īmaterialis ex inanitione cauſata ceu ethice modi quos opz vniformiter ſz tēpoza dietare vel foꝛtaſſis in ꝓceſſu magis q̄ ſz in ꝓncipio cū plus coꝛpus extenuetur: ac iflāmatio vehemētioꝛ exiſtat. hoc tamē ſi virtus poterit tolerare digeſtiua. vñ quarto ꝑma. Quādo ethice ſuperuenit cibus augmentatur velociter ꝛ fit foꝛtis pulſus valde ꝛ incipit magnificari. ꝛ ꝓpter illud accidit ſtultis medicoꝝ q; ꝓhibent eis cibū ꝓp accidētia occurrētia quare ꝓdunt eos. augmētatur enī ipſis calidū amplius incibatis. Nōnulla eſt mālis cuius materia vel eſt apans actu vt in vero apate ſiue ſimilitudie ſicut in laboze apoſtemoſo. aut nō. ſiquidē mūne vez vniformiter fere totū poſſideat coꝛpus: ei⁹ dieta ſit rlr ſubtiliando ꝓcedere foꝛtaſſis tñ epimaſtico excepto: vt q; in ꝑn⁹ yberioꝛ adminiſtret: ī ꝓceſſu aūt ſubtilioꝛ ꝓtinuc: donec ad ſtatū ꝓueniat in quo dietā oēz oꝛ oīno ſubtiliare. Cōſideranda eſt ēt breuitas ſtat⁹ ac eius ꝓlixitas. Primit⁹ tñ id auctoriçet ꝛ rōne mōſtret: deide illud quo per relationē ad cām morbū ꝛ accñs ꝛ paroxiſmuz ſit dietanduz. Propter ꝑmū huius ſciendū q; aphoriſ. ꝑma. ꝑdictus precipit obſeruari dietādi oꝛdo cū dr. Quib⁹ moꝝ eſt ſtat⁹ ſubtiliſſime dietare, qb⁹ aūt poſteri⁹ ꝛ reliq. vñ 3⁹ practicē. At vō diete regimē ſz morbi tpa ſic oꝛ eē. Cōmodū eſt in morbi ꝓncipuꝝ cibū ad groſſiciē iclinari. ne foꝛte ifirmi fiat trahſitus a groſſa ad ſubtilē ſemel dictā nocetq; illis amplius ꝛ diſſoluat vtus ei⁹ ac debilitet. debic aūt ei⁹ īminuatur groſſicies paulati ꝛ p dies donec morb⁹ ad ſtatū ꝓueniat. q̄ qdez oꝛ dictā multū eē ſubtilitat vt ē ꝓcandy dimiſſio ac initi iuleb aq̄ mellis ꝛ violaꝝ ſirupo. ne foꝛte vtus in ciboꝝ occupet digōne: ꝙuertatq; oēz ſuā cāz ad reſiſtēduz morbo ꝛ expellēdū. vt vō icepit declinatōez morb⁹ bñe cibus icipiat īgroſſari: ꝛ regat eger regimine ab ifirmitate ſurgētiū. Cꝛe ꝛ 4⁹ ꝑma. Uez tibi nec̄uz ē vt ſit ꝑn⁹ tui regimis groſſi⁹ ꝛ poſtremū ꝓueniētis ad ſtatū ſubtili⁹: ꝛ gradati ꝓcedas ī eo qō ē iter illa ita vt vt⁹ ſit ꝓfuata vſq; ꝑpe ſtatū: tūc. n. ītēde ſup māz vt nō ſis occupat⁹ ī alio. Predict⁹ q̄q; dietādi modus rōnib⁹ ꝓfirmat vt ꝛ tactū puſq; illo tpe in quo natura minus intēta eſt circa digōnez materie ꝛ cōtra accidentiū inſultū plus expetitur cibi: in quo aūt magis minus: primū aūt ē ī ꝓncipio morbi. ſcōm vero in ſtatu: qz in ꝓncipio nā nōdum incepit apte agere in materiā: ꝛ ideo in eo ſigna digōnis nō apparet manifeſte. In ipſius tñ incipiunt manifeſtari fine. Quare aphoriſmoꝝ ꝑma. Doctionis ſigna circūterminat ꝑncipiuz q; vt pars totius egritudinis exiſtit. Silr quoq; nōdū adeſt accidentiū inſultus. Juxta id veteris pretactū. Circa ꝓncipia ꝛ fines ꝛc. In ſtatu vero accidit ecōtra. in eo nāq; natura maxime intenta eſt circa digōnem ꝛ materici expulſionē: vizq; illis pōt ſufficere. aphoriſ. ꝑma. Inſurgūt tūc etiā accidentia vehemētia: qm̄ ſtatus nil aliud exiſtit q̄ quod maximū egritudinis vt in ſynthomatibus vel cuz laboꝛes ac eoꝝ vltimant accidentia ibidem. Adhuc ſi ꝓpter flegmones ꝛ laboꝛes inſepabiles ab acutis egritudinibus formidandū eſt: dare cibos rōne dignos. In ſtantibus amplius hoc timendū cū ꝑdicta magis inſurgant accidentia: ſz expectandū in pacutis. quare in ſtatib⁹ magis pauendū. Rurſus. virtus vnita plus eſt infinita q̄ multiplicata. i. foꝛtioꝛ ē ſeipſa diſperſa. de cāis libꝛo cū Meſ. ſed cibus in ſtatu datus virtutē nature multiplicat eam diſpartiendo. Eteni opus fit ſupeſſe ſimul materiei regimini ꝛ digōni cibi ꝓpter qō aut nām oz ītentā foꝛe cirq; digeſtionē cibi ꝛ regimē dimittet materie aut ecōtra. Et ita cibus indigeſtus ꝑmanens magnificabit morbū eius multiplicādo cām: ac eius ſilr diſcraſiam. Utrūq; n. vna nō valet ꝑficere cū caloꝛ nālis nature inſtrm ad hec non ſufficit. quarto. n. de aīa. A. Uirtutes impediūt ſeipſas cū oēs vno inſtro operent ceu caloꝛe nature. Itaq; regimen diete rlr ſubtiliando ꝛ non ingroſſando dz ꝓcedere. Dico aūt rlr. qz quedā coꝛpoꝝ predictū dietandi moduz tolerare nō ꝑnt vt tactū eſt premiſſoꝝ ꝑmo. Propter hui⁹ quoq; zm̄ ſciendū q; cā morbi multiplex extat: iuxta quā regimen variatur diete. nam quedā eſt calida quedā frigida ꝛc. Adhuc quedā ē ſubtilis: alia groſſa: quedā viſcoſa: nōnulla qdem multa: alia pauca: quedaz media. vnde ſi fuerit ea. pauca ꝛ ſubtilis modica expetitur vt ſic dieta cū ipius egritudo ſit terminū habitura cito. In oppoſita vero ecōtra ſitq; cū hoc ſubtiliatiua inciſiua. Omne tñ hō ad vtutez referendū. ꝓpter. n. ipaz cibamus ꝛ nō morbum. aphoriſ. ꝑma. niſi foꝛtaſſis de inanitiōe cōſumptiua fuerit egritudo vt pretactū. Modus aūt dicte ſm̄ moꝛ

bum dictus est ꝓius. Considerandū tñ q̄ morboꝝ q̄dā sunt acuti quidā cronici ⁊ vtriq̄ sunt subdiuisi: vr̄ia pozi. gdam vero fm q̄ breues aut lōgi siue medy dietādi sunt in statu ⁊ tēporibus alys habita relatiōe ad vtutē ꝓtinue. obſuandū etiā q̄ egritudinū q̄dā sunt. q. tote in statu alie in declinatiōe. nōnulle in augmēto. q. semp q̄les sunt sanguinee ſe. que regimē determinatū expetūt. Silr quarū. dam egritudinū status est breuis aliaꝝ longus: baꝝ vero mediocris fm quas oēs diuersitates oz diuersimode diete are. Penes quoq; accidētia status variat ⁊ modus dicte vt tactū antea. nā q̄dā sunt ex egritudinis essentia: alia ex medici iniuncta q̄plurima abstinētia: nōnulla q̄dā sunt virtutē ꝓsternētia vel q̄ synthomata ꝓprie ceu syncopis. aut q̄ de corpore aliq̄d euacuant vt sanguinē vndecunq̄ fluxus imoderatus: aut vētris siue vomit⁹ vel apatis ruptura. Siq̄dā ꝑma fuerint cibū nō oz exhibere. nā si exhiberetur amplius itenderet eadē. vñ z°re. a. Neq̄ quispiā medicoꝝ reptus ē mihi qui egroꝝ habitudinē cognoscere queat sicut oz: si. vz. defectionē patiunt: an sit ex inanitiōe venaꝝ defectio: aut ex alia furia vel laboze ifirmū affligente seu aliquo nature alio accīte. Malū. n. nimiuz cū egrū in doloze ⁊ acumie morbi defectū in diuozty die potū atq̄ ius aut cibū sumere ꝑmittunt q̄ ipaz defectionē ex inanitione estimāt foze. Si vero fuerint intēsa ꝓpter abstinentiā iniuncta a medico accīta cibus ilico est exhibēdus. quē qs cōdonans medicus plebeius aut rusticus: aut vulgaris videbis m dedec⁹ mortuū suscitasse ꝑoris magni medici. si vero accīta fuerint virtutē ꝓsternētia vt syncopalia ⁊ ꝑcipue cū syncopis ex inanitione contigerit tūc morꝝ dandus cibus. iz. terapentice. ¶ Sz circa id dubitare accidit: qñ quedā syncopis ꝓtingit ex hu. frigidis viscosis replentibus replonalis dicta q̄ alimēto nō eget: cū adsint predicti replētes hu. in alimētuz trāsire potētes. ¶ Dōz q̄ cū itentio curatiua versetur circa duo ꝑcipue puta vtutem ⁊ dispōnē: q̄tuz q̄dā rōne huius vt tactū nō expetit alimētū: veꝝ potius abstinentia ⁊ eductio subtilis sicut ē per fricationē leuē in ꝓncipio maxime vñ. iz. terapentice. Nullā aliā inueni eūonem in eis nisi que per fricationē. Dixi autē leuez tē. ꝓpterea q̄. 7°collz Ha. mozdetur eo q̄ fricatio eliquat ⁊ dissoluit humozes ampliozem iducens opilationē sicut in exhibitiōe ptisane: q̄ stōm debilitat ⁊ bozzipilationez īducit: nisi eidē parū maſticis piperis aut seminis admisceaꝝ apy. Ex pte vero virtutis nutrire oz. Est āt aptissimū mellicratū hysopo in eo decocto. q̄re. iz. Exolutio q̄ ꝓpter frigidoꝝ multitudinez humoꝝ nō idiget cibo sanatiōe. Nihilominus tñ h̄ nō cibū solū: sz aliq̄d etiā vini dare cogimur id q̄ mox periculuz auertentes: nō aūt dispōnez sanātes. Nā euacuatio taliuz magis est sanatio: nō adiectio. Cū nāq̄ syncopiçant ⁊ ꝓprie absq̄ flegmone dandus est panis nō multus per vinū q̄ reductionē facit citā fm ēt Alexandrū in ꝑble. Oz etiaz alimēta paulatiz exhibere: nō enī multa semel: neq̄ frīda ⁊ grossa. sz ex genere calefaciētiū ⁊ attenuātiū. Itaq̄ quid sentiendū appareat. Dicatur igit in amplius q̄ si adsint synthomata virtutē ꝓpter fluxuz q̄ ꝓcidere faciēs exhibendus est cib⁹ cū ipse imediatius ordinet advirtutē. vñ aphoriſ. ꝑma. Qñq̄ ⁊ fm ipm supueniēte synthomate dissolutiuo virtutis cogimur cibare. Sublimioz. n. intētionū oīum est itentio sumpta ex virtute. ꝑmo re. a. ⁊ ꝑmo q̄rta. Illud de quo magis medic⁹ sollicitari oz est virtus: q̄ curans hec ⁊ nō medicus est. q̄rto ꝑma. Penes q̄z paroxismuz quarūcunq̄ egritudinū diuersificatur dieta: q̄ in paroxismis nihil dandū: sz q̄ additū subtrahenduz nisi ꝑdicta occurrerit causa ⁊ aliq̄. vñ aphoriſ. ꝑma. In paroxismo nāq̄ cibus nō oz dari sz subauferri amplius ꝓdue apositū. Q̄ posset ꝑbari sīl quo monstratū q̄ cibus in statu nō oz exhiberi. Si aūt nullus affuerit paroxismus: tūc in hora ꝓsueta ⁊ quietiori saltē rōne cibandū est ꝓtinētis. Deinceps vo querēduz per quot horas añ paroxismū aut post recessum ipsius alendū. Dōm g̃ ꝑmitus vlius: q̄ spacium tpis maius oz itercidere in cibando añ paroxismuz q̄ post illū cū ante ipm aduenīat pugna: ⁊ post eū iā recesserit. vñ ꝑmo re. a. Qñ pedū plāte fride fuerit tūc ius maxime ⁊ ois alius potus negādus est. Sz cū iaz calor in calcaneū descēderit dādus. iā. n. istat paroxismi declinatio: q̄re tertio ꝓdicte. Si fe. fuerit imobilis ⁊ minime varia nec mixta ꝓhibēdus erit patiēs a cibo accessionis tpe ante sex horas: donec declieī calor ⁊ accessio deficiat. Si tñ nō patiī ifirmus donec fe. paroxismus deficiat nō oz illū refici donec calor in supioziba⁹ est: aut in oīa diffusus ē mēbza. Sz cuz a pectore ardor cessauerit ⁊ a ventre tenderit ad extrema. Ha. ēt primo re. a. Manifesteī quoq; ab hinc sigillatim tempus itercidēs ꝓncipio paroxismi: ac eius fini cibationis in vnaquaq; fe. Dicatur itaq̄ q̄ tempus tertiane pure ab auctoribus fere diuersimode ponit. Ingt enim serapio sexto breuiary. detur ante periodum hoc est paroxismuz tribus horis aut quattuor: aut post solutionē fe. Almāsoris vero decimo. sit inter comestionez ⁊ iuasionis ꝓncipiū longū tēpus. vz. nutriaī tribus horis vel duabus ante fe. aduētū: aut postq̄ recesserit. Valyab. quoq; accessiōis die febris aquā ozdei mīme dabis: differresq̄ prādiuz donec oīno consumaī accessio aut tēpus alleuiationis illius. Isaac quoq; febriū qnto. Tenere opz ne aliquid hora tribuaī accessionis fe. In viatico vo dicitur: q̄ neq̄ deī cibus tpe paroxismi neq̄ ēt tribus horis ꝓcedentibus: sz sustenteī cū syrupo violato vel rosato vsq̄ post accessionē febris. Valyab. quoq; o tertiana igt nō pura. Utatur cibo post dimissionem accessionis. cibos deserat quos ⁊ subtiliet post typi termiationē vt die quo nō accēditur virtus cōserueī. Die vo accessionis aduersari morbo occupeī ⁊ consumaī materia. Aut vero cibatio oī die iterū aut ꝓpe cibationē est ex eis que nocent illis: imo oz vt cibenī vna die ⁊ alia die nō. Tempus aūt quotidie intermittētis ponit tale fm serapionez. Et si hora cibi post quietē febris aut ante statū tribus aut q̄ttuor horis. Expono quoq; statū. i. ante q̄ ponaī instare ⁊ esse ⁊ nō ante statuz ꝓout est vnū de tpibus morbi: q̄ tunc cibareī in principio vel augmento. Almansor vo indeterminās hy tēpus ingt: hora comestionis ab hora accessionis quanto plus possibile fuerit elongāda. Valiab. equidē. Obseruādum vt horaei des aquā qñ accessionē horis sex nō paucioribus aūt quattuor. Isaac vo. Uniuersaliter quoq; dicimus vt inter cibū ⁊ accessionē sex horaꝝ fiat spaciū. A. quidē: hora cibi est post tēpus paroxismi ⁊ ci⁹ eradicationē ⁊ ante paroxismū ad minus q̄ttuor horis. In quartana vo in die paroxismi cōiter ꝓcipiī abstinentia. vnde balyab. Prohibeas cibos accessionis febris die vt natura in resistendo morbo potius occupetur. In viatico vo. Cum. 20. pertransierint dies abstinendum est a cibis oī die accessionis. In alio vero die parū comedat. Sed. A. oportet vt prohibeantur in die paroxismi a comestione: ⁊ ꝓcipiaī ieiuniū vt sit dicere q̄ vnam dimittat comestionē in die vt cenaz seu prandiū. Nam si fe. intuadere debet post meridiem prandiū omittat. Si vo in noctis ꝓncipio cenam neq̄ tota sit absq̄ cibo die ⁊ maxime naturali: quia cum eius afflictio horis duret. 24. cū certa fuerunt per. 36. horarum spacium abstineret: ex quo posset ethicaz ⁊ virtutis prostrationem incurrere. Cornelius quoq; celsus de tēpore besitat cibi dicens. Quando quidez cibus debeat exhiberi nō parua exīat dissensio. Quidā enīz dari ꝓcipiunt matutine: q̄n tempus remissius egris videtur esse

Sz respõdebitur q nõ tũc qz hora subsequit meridiana cõgruit:ea enim ois eger reddit pcior. Et ideo iubet vespe aly dari. Sz neqz sic bñ cuz hoc egrotãtes tpe disponãtur ẽpraue. quare vereduz ne tũc motu qõ isurgat asperius. Ob hoc igitur ad mediã decurrit noctẽ iaz tpe finito grauissimo eodẽqz distãti longissime. Segtur t temp⁹ in quo poterit dormire salubriter fere. nãqz tũc oẽs dormiũt maxime. Qõ quidẽ verũ duz fe. errãtes nõ fuerit: aut fortassis in oppositũ fixior ꝓsuetudo. Undecimo ãt de ige. Tẽpus siquidẽ cibi in putridis febrib⁹ que vnius paroxismi vsqz in finẽ bona valitudo t ꝓsuetudo sunt itẽtiones. tũc eni dãd⁹ cib⁹ cũ fuerit⁹ eu fortissimi: t maxĩe ꝯz id tps diei quo t antea sani ꝓsuetudine habeãt cibari. Nihil. n. apud Paly. meli⁹. Dec quoqz sunt tẽpoz spacia iuxta que ante paroxismũ t post a medicis ꝓmensurãt dieta t hore. Qui t si videant dissentire ab inuicẽ nõ discordãt oino. Si gs regiones aduertat diuersas ꝓsuetudines qz cũ alys in gb⁹ scripsere ꝓspicientes: t si ꝑncipal⁹ qõ mẽsuratũ in re qualibet obseruanduz. vñ dria. 79. Egritudines q̃ acute sunt in terris Hyppocratis in partibus aure. peracute existũt. Notãdũ etiã q in febribus quartanis t tertianis iterpolatis veris maxime ẽtium est rõne paroxismi possimus multũ cibuz a paroxismo elongare taz ex parte post ẽ ex parte ante: cuz tertiana certa. 36. horas habeat getis t iz. laboris. q̃rtana vero. 40. getis: t afflictiõis. z4. Jn quotidiana vero certa angariamur cum. 18. horas hẽat laboris t sex get. Jnfra ẽt dimittat gete ita vt ferre nõ separeẽ. vñ g añ paroxismũ. 6. horis cibari iubent. si vo fuerit q̃tidiana ĩstãte q̃si adhuc paroxismo cibabũt ꝑcedẽti. Et iõ fortassis ꝓsiliũ illoz magꝭ ẽ acceptãdũ q spaciũ solũ ponunt. 4. horaz añ paroxismũ vt due resistẽt vel miores post paroxismi terminũ. Nã meli⁹ ẽ vt apparebit a paroxismi ꝑn⁹ recedere ẽ ab ipsi⁹ fine. ¶ Circa vo ꝑdicta dubitare ꝓtigit: qz ꝓcessũ fuit q necitate vigẽte cib⁹ doneẽ ĩ paroxismo. Sz cũ ipe q̃tuor sic tota egritudo ꝓtineat tpa. Jn q̃ oteri⁹ tpozũ dietaẽ. Et videẽ q in ꝑn⁹ qz ꝑ. re. a. Qñ plãte pedũ frigide sunt quod est in paroxismi initio tunc ius maxime ac ois alius potus negãdus est. Amp. Ha. ibidez. Hora in q̃ partes pectoris t vẽtris sunt cũ deteriozi dispõne est hora inceptionis paroxismi. vñ ꝑma aphoz. Jn gbus que paroxismo ordinata sunt cauẽdũ est ꝑncipia eoz: hoc est vt cũ iaz factis: neqz parũ post fiendis nutriamus. Cuius oppositum scribit q̃rto ꝑma. Cozpora colerica t ꝓprie assueta multa comestione cũ nõ cibant saltez in ꝑncipio febris; imo in hora que est prauioz in ea t est hora status non cuadunt gn syncopizent t moziant si fuerint debiles in paroxismo. Si vero fortes extiterint extenuationez icurrunt. ¶ Adhoc rñdent gdaz corrigẽtes lram per alias iuentũ qñqz extrinsecus: puta purioz: loco eius qõ est prauior notetur. Aut dicẽduz q extensius deteri⁹ nocumẽtũ segtur ex cibi exhibitione in ꝑncipio paroxismi: cũ per oia duret ipsius tpa: nõ aũt in statu: sz in ipso nocumẽtũ extat mai⁹ itensiue: cuz tunc synthomata itendant magis. hic. n. status est vt diffinitũ est supra. Restat aũt nunc scoz partez cuiusdaz distinctionis supius facte, psequi: que erat si mã causans egritudiné fuerit: aut apa vere aut sĩlitudine collecta. Et vlius si morbus accidat a cã manifesta vehemẽti⁹ mor ipressiua: vt solo cõtinui dislocatio t fractura: tũc gdez a ꝑncipio tenuius oz dietare: deinde in vberi⁹ tendere sicut sapiunt ꝓmones. 6⁹ de inge. ac re. a. Qõ videẽ Ha. ꝑmo illius sentire precipiẽs in apatibus siccis cuz nõ curit ex eis virus aliqõ in gbuscũqz visceribus fuerint ante sozbitionis susceptionez aliquas res humectãtes recipe: sicut hydromel t vinũ: qñ pluris sunt humectationis ea. Jsta tñ sunt sozbitiõe subtilioza. ex gbus videẽ sentire q in hõ dieta ꝓcedat ĩgrossando vt apparz tertia ꝑmo. de cura laxitudinis apose. De certo aũt apate in diuisionib⁹ de cura apatis calidi epatis: cura eius est incipiens t vsqz ad hebdomadã tc̃. Et sit ꝓtẽtus ꝑ cibo aq̃ hordei. Cũqz alleuiatur fe. sint cibi eius ex herbis t agresta cũ pullis. Quare Alex. in ꝑbl. ꝑpter qd Hyp. in feb. fugiẽs cibuz. Jn statu pleureticis t peripleumonicis mutaẽ ad tribuendũ ẽz statũ. Qõ. A. expressius in ẽpluribus locoz vocauit. q̃rto nãqz ꝑma. Et qñ scis q virtus est fortis: tunc fortassis necessariũ facit dispõ vt sis ꝓtentus iuleb solo t si non plus saltez hebdomada vna t ꝓprie in febrib⁹ apatuz. Et si timueris debilitatẽ sis ꝓtentus aqua hordei. Tertio quoqz ꝑma de carabito ꝑmo icipe ipm nutrire nutrimẽto subtili ita vt sis cõtentus oximelle: deide post hoc die vna aut duobus permuta ipz ad aquã hordei subtilez cũ oximelle: deinde ad grossaz. De cura vero signantie: oz q sint contenti in cibis suis vsqz ad tertiũ diẽ oximelle: deinde gradatio fiat ad aquã hordei cũ gbusdaz medicinis delectabilibus: deinde ad vitellũ oui. Adhuc de cura pleuresis. Si fuerint ingesta sis contentus aqua hordei quousqz decẽtur tibi dispõ t ꝓprie scõm sputum: t si retineẽ subtilia regimen: t sis ꝓtentus aqua hordei t syrupis ẽtuz potes. retinere aũt circa ꝑncipium: ipsa nanqz tunc indigesta. Et ideo pleureticos iubet Aurelius triduo abstinere a cibo. De cura quoqz dubellati epat̃ de cibis oz vt administretur in ꝑncipio subtiliatio cibi apitiui. Et sis ꝓtentus chilꝭ hordei t syrupo acetoso. deinde post illud administrenẽ cibi apitiui quos diximus t vitella ouoz sozbiles t sozbitiones lenificantes. Et ad summũ in cura sil⁹ apatis ois. Quod ẽt firmaẽ rõne: qz qñ vides accidẽtia egritudinis fortioza in principio incipiendum est a subtiliatione cibi multa nisi virtutis timeaẽ casus: tertio prima. Dictũ etiã supra: q cũ instant accidẽtia vehemẽter q oz cibum minuere. Sed in apatibus circa principiũ magis ẽ in alys morbis festinãter insurgunt accidentia seua cum in eis status digõnis materie diuersificeẽ a statu accidentium. Adhuc cũ materia digeriẽ accidentia quietanẽ. Et sicut digeriẽ ita eget eductione: t precipue cũ vna nõ expelliẽ expulsione: sed pluribus paulatine. Jstis qppe seriebus t rõnibus cõsimilibus mõstrari põt in solone imparis vli dietã ingrossando ꝓcedere cũ mor accidentia in ipsis cõstent seniora. Propter qõ in hõ a principio magis ẽ in ꝓcessu cibum oz subtiliare: vt id aũt amplius declẽ t ꝑinductoz solo consideret status distinctio. dria preostensa prioꝛi. ¶ Deinceps quoqz notandũ q dietatio ẽ duplex. vna gdem vlis in toto morbo a ꝑncipio in finem. Altera ꝑticularis in quolibet tpe ꝑticulari seu paroxismo. aphoz prima. Referẽ ẽt diete ordinatio vt tria ad vtutem ꝓsciliter statũ morbi t accidẽtia aphoz premissa.

Propter quartum vero ad primuz dõm q Hip. loquitur in febribus apatum in gbus materia nõ vnica depelliẽ expulsione. Jn his enim opz a ꝑncipio subtilius dietare: Quod secus existit vt apparuit: in gbus totũ vna expelliẽ emissione. ¶ Ad aliud dõm q ratio Hippocratis est de illis q sine cibo fuerunt a ꝑncipio egritudinis vsqz ad statuz. de gbus nõ est quesitũ: sed de continuo a ꝑncipio sumentibus ipso. ¶ Ad aliud dõm q Hipp. sermocinaẽ in illis qui fuerunt sine cibo vsqz ad statum. Jn gbus vt oñsum oz cibum per ꝛium administrare ẽ in aligbus illoz qui cibant mor a principio. Jn his. n. oz subtiliando dietam ꝓcedere in illis vo potius ingrossando. ¶ Ad aliud dõm q logtur in habẽtibus fortem virtutẽ t morbũ breuem potentibus absqz cibo peruenire ad statum. ¶ Ad aliud dõm q Ha. non precipit dari vinuz ꝑpter dietẽ ingrossationem sed gratia medicine: qz vinuz sui subtilitate t penetratione mãm educit. vniuersas nanqz mouet excrea-

tiones: sunt etiã iaz accẽtia quoquo mõ sopita. ¶ Ad aliõ dõm: q rõ Ha. est in febribus syncopalibus exinanitione in qbus ꝑpter subtilitatẽ humoꝝ ⁊ aptionẽ porozꝝ segtur spirituũ resolutio. Et ideo oz iuiscãtia mediocriter stipticã administrare. ¶ Ad aliud dõm q Haliab. itelligit ei? transeunte medio. i. statu. Est. n. tempoꝝ vnũ egritudinis ipse ⁊ nõ transeunte medio vt ꝓncipio. ¶ Ad aliud dõm q illa cura Jsaac ⁊ A. est tentatiua ⁊ nõ vera sicut calefactozy administratio. scõo re. a. moꝝ a ꝓncipio. volũt. n. expiri si diete subtilitate vsqꝫ ad tres septimanas possit septana vel quartana aut hꝺ curari. Qõ si nõ ꝺtinue ꝑcipitur dieta igrossari ⁊ carnes ac talia exhiberi. ¶ Et ita dõz ad id qõ de paralysis cura inductũ. ¶ Et sil'iter ad alia dõz: sunt eniz apata vel syncopes. ¶ Ad aliud dõm q qz fortis virtus est in ꝓncipio nõ cibamus ꝑpter presens ꝫ futuri gratia: vt. s. fortis remaneat in que deinceps. Uolum? n. tẽpoze quo natura non est impedita neqꝫ digõne mãci: neqꝫ accidẽtibus roborare illã vt tẽpoze quo bis occupatur valeat eis resistere: nõ impedita cibi exhibitiõe: neqꝫ cũ subtrahimus in statu est sic debilis: vt nõ possit illi sufficere: aliogn necessario cibaremus vt oñsuz etiã in eodẽ. neqꝫ in statu ꝑpter humiditatẽ exhibẽda est dieta: qm̃ ꝫ ꝓferret rõne humiditatis resistẽtis siccitati: fortassis noceret substãtia ⁊ q̃titate ac virturis distractiõe a mozbi mã Aut humide diete nõ simpliciter febzicitatib⁹ cõferũt: ꝫ cũ determinatiõe q̃titatis q̃litatis ⁊ tempozis. Neqꝫ cessandũ est cibatiõe in ꝓncipio ꝫ corpus sit impurũ: qz cibatio duplex est: vna qdẽ ad virtutis sustẽtationẽ: altera vero ad robur ⁊ corpozis augmẽtũ: quã qdez negat Hyp. nõ aũt ꝑmã. Adhuc mã replẽs in ꝓncipio cũ sit cruda: quieta: nõ sic vt in ꝓcessu nata est cozrũpi: neqꝫ materia ĩcrudaꝝ cũ cibus debeatur modicus ĩputrescibilis ⁊ digestibilis. Neqꝫ synthomata adeo virtutẽ dissoluũt oĩa vt ⁊ cib⁹ sit necessarius ꝫ ꝑpzia ⁊ iam determinata qbus fortassis id nomẽ fuit ĩpositũ. Locisionẽ eniz denotãt vt dictũ. ¶ Ad aliõ dõz q nõ est similitudo oĩmoda: vez in hoc: qz sicut totus mozbus ex q̃ttuoz cõponiꝝ tpibus vlibus notis ita paroxismus ex quattuoz particularibus: ꝫ in multis alys deficit: qm̃ in ꝓncipio vli cõceditur flebotomia. Juxta illud veteris. Jnchoãtib⁹ mozbis ⁊ reliq̃: nõ aũt in ꝓncipio paroxismi. Jn ꝓncipio ẽt vli materia est indigesta: nõ aũt in particulari plerũqꝫ paroxismi: sic ⁊ in ꝓncipio totali remissa sunt accẽtia magis in particulari nõ parũ intensa ⁊ taliũ cetera: de quo visus ẽt dĩa. 107. ¶ Ad aliud dõm q virtus nãlis licz sit salua: tñ virtus aĩalis plm laborãs ad se omne ꝙuertit calm nãe instrm: ita vt virtus nãlis cibũ calore depauperata digerere nõ valeret: ꝫ potius idigestuz remanẽs ꝙuerteret in mozbi mãm. Aut si ad se calz cõrrabẽs digereret actio cretica ⁊ regimẽ omitteret mozbi. Uel virtus nãlis adhuc laborat in diuidendo: ꝫ nõ in decoquendo. digestio nãqꝫ decoctione ⁊ diuisione. i. a mẽbrozũ parietibus complet sepatione aphozis. q̃rta. ¶ Ad aliud dõm q vez est in fe. in qbus caliditas ẽ modica vt quartanis ⁊ quotidianis. vnde in his electuaria exhibentur calida vt tyriaca dyatrition peripeon ⁊ hꝺ: ⁊ ꝑpzie cũ mã fuerit digesta. Jn febribus aũt ĩflãmationis nõ oz cũ caliditas vtraqꝫ sit itensa nõ volẽdo caliditatẽ adaugere nãlez calor augmentaꝝ extraneus. Neqꝫ. n. is inducendus semꝑ: qz ꝫ in mã frigida idigestionẽ coadiuuet: in calida tñ discrasiaz itendendo nocet q̃ magne ac calz extinguẽdo innatũ. neqꝫ calefactio materie multũ calide est digestio: ꝫ infrigidatio potius temperata. ¶ Ad aliud dõz: q huius febzis si vnice relinquatur expulsioni cibum opoꝛtet circa statum subtiliare vt non occupetur cibi digestione: sed in sola materie depulsione. Aut hec febzis moduz habet singularem ab alys dietandi. Et similiter q̃tum q

alterius partis arguta conuincant preostensum.

¶ Differẽtia. CXXXV.

Quod confidentia infirmi de medico nõ conferat in ipsius salutem mõstratur: quoniaz agentia ⁊ patiẽtia debẽt in materia cõmunicare seu genere ⁊ loco subiecto qꝫ forze distincta. Sz sanitas ⁊ confidentia non cõueniunt in materia: cuz vnuz sit ens corporeum: reliquuz autez anime ⁊ itentionis magis. Sunt etiaz ambo in ifirmo fulcita. ¶ Amplius cõferentia actione cõsistit: hꝺ vero motu perficitur. proprium nãqꝫ actionis est esse in motu Hilibertus. Lõfidẽtia vero motus minime iexistit cuz ꝓprietas sit q̃dã aĩe cui per se motus nõ iest: cũ ꝑbatũ sit nihil moueri nisi corpus. physicoꝝ. 6. ¶ Adhuc sanitas est quedã dispositio causata ex cõtemperãtia ca. fri. hu. ⁊ sic. ⁊ coeq̃litate plasmatis quãtitatis numeri ⁊ positionis. primo re. sa. Nec autẽ virtuti maxime inest naturali vt q eius monstratur operationiꝫ: ꝙfidẽtia aũt virtuti attinet aĩali. Jnheret nãqꝫ opinioni: de aĩa tertio q̃ vtuti attinet aĩali. Et firmaꝝ. qz cũ virtutes se impediant: de aĩa q̃rto. A. Fortificata confidẽtia virtute aĩali debilitabiꝫ virtus naturalis: ablato sibi calore instro nature quo mediãte pagebat suas actões: oés eniz vtutes tãqꝫ ꝓpo eo fulciunꝫ instro. ¶ Rursus nihil agit vltra suã spem: cũ ois actio sit tãdẽ a forma: dria. 4o. Cũ igitur ꝙfidentia sit alteri? spẽi ⁊ rõnis q̃ sanitas: nam alterũ vt appuit naturã imitaꝝ corporeã: reliquũ autem aĩale magis. Relinquiꝫ tc. ¶ Amp. ꝑ quarta. Res gb⁹ pficitur medicatio tres tantũ ponunꝫ: vt regimẽ vel nutrientia: medicina ⁊ exhibitio: ⁊ opatio manualis: quozũ nullum extat ꝙfidentia. nõ aũt est insufficiẽtiã illic signare: ꝓpter q̃ ꝙfidentia in salutẽ mãe ꝙfert egroti.

Huius quoqꝫ cõtrariũ sentiũt Ha. ꝓnosti. ꝑmo. ⁊ A. q̃rto ꝺ aĩa. ¶ Rursus spes calidi tristabilis ⁊ delectabilis itellecta mõ aliquo ẽ talis q̃lis ⁊ rez vnaqueqꝫ. de cã motus aĩaliuz. Sz ꝙfidẽtia quedã spes aĩe exiſtit aĩalis maxie potẽtie. Quare cõfidentia sanitatis talis erit: ⁊ sic illi cõfert assimilata.

Propter primum gdem sciendũ: q cõfidentia est intẽtio vehemẽter apꝑhensioni occulte ipressa. Quid aũt reliquũ sit terminoꝝ apparuit dria ꝑma ⁊ decima.

Propter secundum autẽ sciendũ nãliuz primo quoꝺã exꝑsse nunciasse vt asclepiatici nullam aĩe forze nobis vtutem qua cogitamus seu itelligimus. vez nos tanꝫ pecudes a sensibilib⁹ regi passionib⁹ reputãtes sapientiã sobrietatẽ ⁊ ptinẽtiã: ridiculũ grãde: testãtesqꝫ nos neqꝫ iuicẽ diligere: aut nepotes: ⁊ nullã de his curã forze. Lonteñtes ĩsuꝑ somnia diuinationes ꝙfilia ⁊ astrologiã oẽm. Cũ igiꝫ cõfidentia sitiuꝫ vt apparebit in vtute aĩe rõnalis velut in ꝓprio susceptiuo ridiculũ nõ paruũ reputabiꝫ ab eisdẽ collationẽ forze ipsius in salutẽ. Quos equidẽ ꝓmo scõa olfecit. A. ac tertio: ⁊ vigesima ꝓma ad ꝑsens corpus pati ꝓpaffectiones aĩales quales affect⁹ ⁊ imaginationes extant aĩe: vt accidit in assimilatõe fortiter imaginati tpe casus seminis in matricẽ. Jste qdem sunt res quas boies credere abhozrent: q difficilis dispõnis habitudies nõ nouere. illi vero qui sapientiã diligũt nõ negant velut rẽ que esse nõ põt. Et hi qui cũ seipsos vituꝑant sine rõne vane dicẽtes vir sunt audiẽdi nedũ eoz stoliditati ĩsistere: cũ a dicentibus per rõnem audire opoꝛteat. tertio metaphsice. Quolibz nãqꝫ ꝺria ꝓferenti sollicitari opinionibus stultũ est. primo topicoꝝ. vnde tertio de partibus. Fortassis stultus stultos sermonuz valde lquirere: cuz etiaz qz eo-

rum falsitas apparebit ex dicendis aperte.

Propter tertium vero ostendendum cõfidentiã egro ꝓmitus cõferre. Scõo modus declaretur eius. ¶ Propter ꝓmũ buius sciẽdum q cõfidẽtia nõ parũ cõferat in salutez egroti sensualis ĩdicat emperia: auctoritas testatur: ꝛ rõne ꝓuincitur. Primo sigdẽ eo q videmus nõ raro ifirmos in grãdez cõualescẽtiam deduci ꝓpter spẽ medici famosi ꝛ diu affectati intiñ q magis alys visum est nõ raro opari: medele ẽt opatione actuali extrisecus: velut Ha. de seipso testatur iterdũ: quod per me pcepi nõ parũ nihil iterdum vltra alios opans. Qõ ꝛ ostẽdat ꝓbatiõe ita. Cũ mẽs humana reliquã ꝛ nãliter nõ viuacẽ sibi ꝓdesse certificat ex sola mẽtis ĩtẽtione corpus res illa iuuat. vñ ꝓnosticoꝝ exordio. Qui bñ persuasus medicus magis sanat. Et cõmẽtator. de quo habetur fiducia q ipse est potẽs scire nãz egritudinuz: est fiducia etiã ifirmoꝝ de eo ꝓmittẽdi se vehementior: et de quo cõfidunt ifirmi ꝛ in cuius manibus se cõmittunt: talis plus sanat egritudines. Jd quoqz. A. cuz Algaçele intiñ asserit vt dicat actionẽ a cõfidentia dependẽte efficaciorẽ fore cẽ id quod agit medicus instrẽis suis ꝛ medys vel medicinis. ¶ Attẽdendũ tñ q hꝫ confidentia diuersimode cõfert ꝛ penes corporis disp̃onez varias ꝛ etatez ꝝ q aligs mollis corporis delicati magꝭ fuerit aptus in suscipe ac etatis ꝓuecte vel eõ ac ꝝ q itellectu vel imaginatiõe seu quacũqz virtute ĩteriori sensibili fuerit spẽs ꝓfidentie recepta ꝓparatione illius qõ actualius opatur exterius: cuz actio fiat hinc in rõne satis differẽtis. Naz ipsa in itellectu fundata min⁹ ꝓfert in saluati cẽ imaginatiõe situata. Et adhuc in hac minus valde cẽ in re extra. Qõ. n. magis ĩprimit est qõ sensu cõprehenditur particulari. Dec. n. spẽs existit ẽt modo quodã ꝓfuso: deide absolutius qõ cõi: postea qõ fantasia cogitatiua: ꝛ deinceps estimatiua: minime aũt qõ itellectu: eo q itellect⁹ ꝛ spẽs eius sit imãlis vniuersalis multuz distãs a re particulari signata in qua est opari. Actus etenĩ ꝛ opationes circa singlaria existũt. metaphysice initio. Nõ. n. boiez medemur verũ sortẽ aut caliã. Spẽs tñ ꝓfidẽtie sanitatis ꝛsi valde distat a sanato per se gdez nõ ferens: oĩ tñ per accñs ꝛ modo quodã applicaẽ ĩtermedio. Naz sicut se hñt sensibilia ad sensuz: ita itelligentia ad ĩtellectũ, z⁹ de aĩa. Sensibilia aũt sensuz in actũ ꝓstituunt: igit ꝛ itelligẽtia itellectũ. Intellectus aũt itelligere nõ põt nisi ꝝ q accipit spẽm per ĩtellectũ agentẽ abstrahendo a fantasmatibus. Cũ. n. itelligit itellectus necesse est aliqõ fantasma speculari. Fantasma quoqz est filitudo rei corporalis. Et ideo ꝓfidentia existens in intellectu mõ aliquo habebit agere: cũ dependeat a sensu magꝭ alterate. Nihil. n. fit in itellectu gn pus fuerit in sensu. z⁹ de aĩa: cũ oĩs doctrina ꝛ disciplina ex pexistenti fit cognitiõe, vz, sensitiua. Qz tñ est parue entitatis ꝛ multũ distans a sanitate reali ꝓfert: nõ tamen velut ꝓfidentia imaginata. Simile buiꝰ, gdez ꝓfidentia magis ꝛ minus opatur: fz q amplius vel minus ĩtendiẽ desiderata: ꝛ corꝑ fuerit vt tactũ magis vel minus paratũ. Palin: ꝓfidentia illoꝝ q fortis sunt imaginationis ceu melã colici adusti vehemẽter ĩprimit: gbus opponunt humidi flegmatici. Actus etenĩ agentiũ in patiẽs ĩprimitur susceptioni disp̃ositũ. Aduertendũ demuz: q confidentia ipsamet mouet iferendo: qualis illa de qua nũc ꝝmo. aliquãdo vero narrãt adducere virtutẽ ab alio per quã sanitas ĩmediate cõsurgit: iuxta illud Matthei. Fides tua te saluum fecit. Quod demũ ostẽditur rõne: qm̃ qõ trãsmutat ꝛ alterat ꝝ calm frigidũ ꝛc. tale sanitatis est iductiuuz. Ipsa nãqz est bona corporis disp̃o ex ꝓtemperantia bozũ causata. hec aũt operaẽ cõfidentia. Ea. n. spẽs quedaz existit anime. Species vero mouet ꝝ filitudinẽ rei existentis extra. vnde de causa motus aĩaliuz. Alterant fantasie sensus ꝛ meditationes. Sensus. n. statim sunt alteratões quedã existẽtes. ꝓpter quod dictum est q cõfidentia existens in sensu magis operatur existente in itellectu: ꝛ subditur. Fantasia autem ꝛ itelligentia habent rex virtutẽ. Aliquo. n. modo species in itellectu calidi aut frigidi: aut delectabilis aut tristabilis talis existit: qualis qdem ꝛ rerũ vnaquecz vt pretactũ. Et iõ tremũt ꝛ timẽt itelligẽtes solũ. Adhuc illud qõ incitat calm inatũ cõtra egritudinẽ cõfert in salutẽ. Calor. n. sicut nature instrm curat egritudinem. naz aut egritudo erit frigida ꝛ in ꝛietate quaz hz ad ipm curabit: aut calida ꝛ tunc mouebit spũm ad ipsam destruendũ: euaporare faciẽdo eius mãz ꝛ resoluẽdo. primo secũda. Dec aũt agit confidentia vt ostendetur. Qz si dicatur ipsa sic calidum magis ad furiam incitare mouẽdo ipsum ꝛ proprie in egritudine calida: dicendum secus contingere. Nam maius est iuuamentum quod acquirit in euaporando: resoluendo ꝛ opilationem aperiendo. Et enim quod sic operatur amplius habet infrigidare cẽ sit augmentum caliditatis quasi nullum in nocendo ex confidentia calozis incitari. Est etiã motus hic leuis ꝛ suauis non subito alteratiuus. ¶ Rursus corpus compatitur a passionibꝰ anime in phy sonomie initio: velut apparet circa amozes timozes ꝛ tristicias ꝛ hꝫ. vnõ proemio de aĩa. Uidenẽ oẽs aĩe passiones fore cũ corpore. Jta mansuetudo timoꝝ misericordia ꝓfidentia adhuc gaudiũ amare ꝛ odire. Similis. n. his aliqd cõpatitur corpus: qõ apparet. nullo enĩz terribili iminẽte extra in passionibꝰ efficimur qñqz timẽtes. sz confidentia vt dcm aĩe extat passio: ergo corpus patiẽ ab ea: ꝛ qz patiens patiẽ ꝝ q ei ĩprimit ab agente ente disposito. Eti. Unũquodqz qõ hz proportionẽ ꝛ cõueniẽtiã aliquã ad illud põt super ꝓductionez illius. Singulum nanqz ꝓducit a sibi simili ꝛ cõueniẽti. sed confidentia sanitatis imaginata ꝛ intellecta cõuenit cũ sanitate exteriori tanqz ab ea dependẽs. hauritur enĩz a sensibilibus ꝛ educiẽ. sanitas nãqz fit ex sanitate: septimo metaphysice. Amp. qõ cũ minus subita alteratione ꝑmutat põt conferre ad salutẽ maxime: eo q natura nõ sustinet repentinas ĩmutatiões. Sed hoc operatur sanitatis confidentia cum suauiter inducat alterationes. nõ. n. sic violenter operatur vt materialiuz plura intus vel extra applicata. In qbus vo curatiue nihil repitur iuuamenti: preter aligd lesionis. Incitãt. n. nãz suis extraneis qualitatibus cum substãtys yltimis ꝛ quãtitatibꝰ superfluis vt opetur in ipsam. Plerũqz tñ qz egritudo grandis existit ex qua sanitas dz introduci: ꝛ qz corpus indisp̃ositũ ꝛ virtus debilis necnõ ꝓfidẽtia sanitatis debiliter in ĩtellectũ aut etiã sensum impssa sanitatẽ inducere nõ valet absqz rei materialis applicatione. ĩmo nõ paz neqz illa q̃ interueniente ĩtroduciẽ salus. Rursus confidentia cũ anime sit rõnalis quedã affectio ex opinione rei ꝓuenientis desiderate ꝓferẽs vt ex. A. colligiẽ ꝛ tertio de aĩa. oẽm nãqz opinionẽ segtur fides. nulli aũt ineſt bestiaz. Sed confidentia sanitatis quã suscipit infirmus de medico est buiꝰ rõnalis aĩe affectio ꝓpter q̃ ipsa cõferet in salutẽ egroti. ¶ Propter buiꝰ secũdũ sciendũ: q. A. visus cũ algazele ĩ parte cũ magno philosophoꝝ discrepare. Scripsit nãqz in quarto de aĩa. q aĩe duplicis sunt nature. Quedã enĩz sic sunt eleuate nobiles ꝛ tã gradiũ ꝛ mirabiliũ opationũ vt nõ mõ openẽ in corpe ꝓpo factis alterationibꝰ ꝛ trãsmutationibus. verũ etiã alieno ꝛ absqz medio quale opꝰ oculi fascinantis ꝛ exterminationẽ opantis existit. velut enim binc boiem deycere in puteũ ꝛ camelũ in caldariũ. Cum enĩ aĩa alicuius fuerit hꝫ intẽdens corruptionẽ cuiuscunqz ĩmediate sibi cui obuiat ceditur obediẽs transmutando ꝛ corrũpendo ipsum ad sue voluntatis ꝑfectionez.

Sentit enim q̄ natura ifer ioꝛ tāq̄ nobiliozis obediat nu/tu supiozis. Et ideo aīa talis infirmos sanare pōt ⁊ sanos debilitare: prauare naturas: ⁊ pmutare cl'a: adeo vt qō nō est ignis. ignis efficiatur: ⁊ nō terra: terra. Et p volūtate talis aīe ꝛtingunt pluuie fertilitates absozbitio a terra ⁊ moꝛtalitas. Et ꝫ iō qꝛ mā aīe tali multo amplius obedit q̄z vnū ẓioꝛ agētiū alteri supando ipm. Et hec ēt est vna de ꝓprietatibus virtutū ꝓpbetaliuz. Qō aūt ipm mouit foꝛtassis ita supstitiose in philosophia narrare: cui⁹ ē cām oīuz ꝓpriā assignare. Qō aūt acquieuit īcantationibus ⁊ fascinationibus que ponunt ab eaꝛ defensoꝛib⁹ puenire ex virtutibus aīe ꝓtacte: quas suscipit a celestib⁹ put eo/rū motuū ⁊ lucis facta est imago. Jnduens enī huius vir/tutē nō solū mouere ꝫ coꝛpus sibi ꝛiunctū veꝛ totuz qō subiacet spere quā mouet eius motoꝛ cuius extat imago. Habz nāq̄z duo ea: ⁊ qō est aīa: ⁊ qō est imago: motoꝛibus spere vt Saturni vel Jouis: aut taliū ita vt ꝛsequatur re/sultationē ⁊ vmbrā quādā illius virtutis. vnde mouet ea que illi subiacēt spere cū fm ꝓpriā moueat virtutē ipedit mām aut ipedire valet a suo actu ⁊ oꝛdine vel fmonibus gestoꝛ ꝓpbetalibus hebꝛeoꝛ talia scribentiū. Quo cām nō alicui aīe habēt xp̄icole p̄ncipaliter attribuere: veruz virtuti diuine opanti hec mirāda supnaturalia per viros tanq̄ ꝑ instr̄a ꝓpbetas appellatos. q. mediū quoddā iter nos ⁊ deū optinētes. Nec ām nō parū vt apparebit opinio peripatheticis facta est ridiculosa. Est aūt ⁊ altera aīa de/bilis ifirma nō valēs in opationez absq̄ instr̄is ⁊ medys deuenire: velut apparz in scamnificante q̄ formā scāni in ipm ītroducere nō valet nisi per instr̄a ⁊ media ꝓpter de/bilitatē ⁊ ociositatē aīe ipsius. Cuius modi reddit ifirmi dispō cū credit se ualescere aut sani cuz credit se egrota/re. Multotiēs. n. ꝛtingit ex hoc vt qñ coꝛroboraī foꝛma in aīa eius pueniat ex ꝫ sanitas vel ifirmitas. Que quidē actio efficacioꝛ exiltit q̄z id qō agit medicus instr̄is suis vt dictū est ⁊ medys vel medicis. Tale ēt ē qō ambulare p̄t qui sup trabē strātā in plano: nō āt si eleuata in pontē val de fuerit sup aquā ꝑfundaz. Cuz tunc aīe forma cadendi sit vehemēter ipressa cui natura obedit coꝛporalis. vñ de motibus ligdis. Coꝛpoꝛi cōicat cogitatio ⁊ ꝓpatitur in ac/cidētibus foꝛtasse: nanq̄z videt hō serpentē subito ⁊ palle/scit. Et incedēs sup apicē pinnaculi aut montis excelsi pe dibus tremulat. Siliter si videt quē egerentē aut mingē tem ꝓuocaī etiā idē operari ac si in membris ipsius ispe/ctio ⁊ itellectus. Et de hoc septia ꝑble. plurima. Hic itaq̄z modus cōuenit magis cū sn̄ia Ari. ⁊ Cōmen. ponētiū nul/lam opationē ab aliquo puenire sine motu ⁊ transmuta/tione in hec iferioꝛa: īmo oē agens quātūcunq̄z fuerit ma gis distans a ꝓtactu patiētis plurib⁹ instr̄is ⁊ etiā medys īdigere vt cōtrahatur ⁊ dearticuletur ad operādū. Cuius tñ oppositū satagit legis veritas sapere ponētis creatura/rū creatoꝛē ipsas imediate absq̄ motu ⁊ alteratiōe ꝓduce/re ⁊ potentiā in ꝫ hr̄e. Et de hoc quidez dr̄ia. 64. Juxta hūc quoq̄z modū ponendū est: q̄ ꝛfidentia sanitat[via q̄ ex sensationibus particularibus sanitatis deducta est in virtutes fantasticas aut itellectū reuertēdo ab illo confe rat ad salutē eandē. Cū enim fuerit in itellectu deduci⁹ ad vires fantasticas vt ad estimatiuā: deinde ad cogitatiuaz ⁊ imaginationē. Et tūc velut mālis facta ⁊ particularis i/strumētaq̄z nāe vt calozi amplius reddita sit excitat ipm ⁊ maxie ꝓut fundaī i coꝛde. Quo accīte id ⁊ spūs vitalis suscitāī ad alterādū resoluēdū ⁊ destruēdū q̄ fuerāt egri/tudis adeo q̄ sanitas bītualis tāq̄ carcere ligata i coꝛdis pte nobiliozi bic in p̄ncipalia subleuaī alia ⁊ in coꝛpis de/mū oē. dr̄ia. 72. Nō paꝛ ēt ꝫ q̄siti tactuz. 156.

Propter quartum qdez ad p̄muz dōz q̄ agentia ⁊ patiētia in mā cōicant physica conuersiua. Jn tali nanq̄z actione oē agens compatitur. ꝛ physicoꝛ. Jn actione aūt quodāmō supnaturali veritatē non hz qualis q̄ superioꝛ coꝛpoꝛ in hec iferioꝛa. Nō. n. mām habēt eandē nisi per indr̄iaz foꝛ tassis formaꝛ vt tactuz fm cōmētatoꝛē aut tali materia. huic aūt actui operatio ꝓpoꝛtionaī cōfidentie. Et ꝫ sani tas realis ⁊ sanitas mota p ꝛfidētiā sint i eodē mota sub/iecto cōi: sunt tñ diuersis subiectis partialibus distincte: qꝛ vna in coꝛde: reliqua vero in itellectu aut virtute fan tastica. vel sermo iste verificatur in actione vt poꝛ ꝓuersi ua ꝓpria. ¶ Ad aliud dōm similiter verificari de actiōe maxime predicta ꝓuersiua. Aīe nanq̄z suis vt passionibus iuxta peripatheticoꝛū peritiā ꝓpriē non inest motus neq̄ actio sed coꝛpoꝛi soluz ⁊ cōpōsito. scōm tamen similitudi/nem quandaz actionē ⁊ motū locamus in virtutibus anime ⁊ in itellectu: īmo in eodē gdaz pōt ꝛsurgere circulus reflexiuus. ¶ Ad aliud dōm q̄ licz sanitas p̄ncipali⁹ vir tuti inhereat nāli nihilominus tñ ⁊ vitali ⁊ aīali in haben tibus illas. ¶ Neq̄z dōz est operationē virtutis aīalis pu ta cōfidentiā virtutē ipedire nālez sanitatis p̄ncipiatiuā: cū motus ipsius vt ostensuz paruus sit valde ⁊ alteratiu⁹ mime. Adhuc instr̄m vt caloꝛ quoꝛtus aīalis i sui vertiē opationē ad eūdē finē tēdit cū caloze quo vtus gubernaī nālis in sua. Cum aūt virtutes in vnum finē sic oꝛdinanī cū suis instrumētis nō se vt inducebaī ipediunt: verū ro bozant magis ¶ Ad aliud dōm q̄ ꝫ confidētia sanatiua ⁊ sanitas realis magis sint diuersaꝛū rationū: nō tñ adeo differūt vt vna nō cōferat vt declaratū ad esse ⁊ ꝓduc tionē alterius. Propter qō dicebaī confidentia nō mul tum conferre maxime cū fuerit in intellectu non foꝛtifi/cato affectione grandi ⁊ in coꝛpus imprimens idispositū. ¶ Ad aliud dōm sub vnoquoq̄z illoꝛ triū contineri cō/fidentiā infirmi ad salutez ⁊ ꝓpriē sub regimine. Jn ipso nanq̄z includūtur anime accidentia ad que confidentia potest reduci predicta. ¶ Differentia. CXXXVI.

Quod medicina sortia/tur eius cōplexionē: ab innata monstra/tur complexiōe: qm̄ scōa ꝓmo. Nō di/cimus q̄ res sit calidioꝛ nisi cuz cōpara/tione ad ipressionē caliditatis innate in ipsa que est in nobis. Jtidē complexio ⁊ caloꝛ proꝑtionantur adinuicem velut agens principa/le ⁊ secūdariū cum vnum in aliud oꝛdineī: sed caloꝛ inna tus est ille qui potentia medicine pducit ad actū. vñ scōa ꝓmo. Cum poꝛtitoꝛ medicine fuerit passus a caloze in/nato q̄ est in nobis: itaq̄z ⁊ cōplexio inata. ⁊ sic medicina erit hō ꝓpter attributionē quā habebit ad cōpl'onem in/natā caloꝛi tali ꝓpoꝛtionatā. Eti. Ab illo medicina videē soꝛtiri nām a quo certi⁹ examē percipit sue opationis in coꝛpoꝛe nostro. Sz hoc est a cōpl'one inata ⁊ nō influēti: qm̄ verioꝛ medicinaꝛ expientia i coꝛpe cadit tpato. sim/pliciū ꝓmo. Sz cōpl'o innata est tpata currentis relatione. illa. n. tanq̄ eleuatioꝛ distempatioꝛ extat. ¶ Rursus in dictis vltibus cōpl'o humana est tēpate calida ⁊ humida in scōo gradu. Aut. n. addiē de cōpl'one ponderis vel iusti cie. nō ponderis qꝛ oñsum dr̄ia. 18. eā non repiri. erit igiē iusticie: scd cum hec sit duplex: influēs: ⁊ inata: de altera oꝛtebit sermonē verificari. Non gdem ifluente cū sit secūdaria ab inata causata. Ac ꝓpter vnūquodq̄z ⁊ illud amplius. Cū ergo nō sit plures cpl'ones dare verificabiē sermo hz de cōpl'one inata solum. Propter qō medicina soꝛtietur cōpl'onez ꝓpriā ab inata ⁊ nō influenti.

Quod autem oppositē vt ab influenti oñdiē. Unūquodq̄z nām suaz soꝛtitur ab eo qō est actu ⁊ ꝑ qō hz esse ⁊ ab alijs distinctum. Hoc

enī est de rōne actus cū sit res pfecta ꝛ pfīs. 2plōrum 3°. ꝛ septimo metaphy. Actus est qui separat ꝛ distinguit: ſz cōplexio īnata est ꝑma. ꝑmitus. n. q̄lificat humidū ꝛ partes vt tactuz dr̄ia. 4 8. Complō vero influēs scōa. Qō manifestatur etiā ex caloribus duobus quibus 2plones assocīantur hō. Sicut. n. se hz potentia ad potentiaz ita instr̄m ad instr̄m. sic autē se hz in potentys: qz ꝑma est imperfecta ꝛ mālis respectu scōe actu existis: ꝛ in ipsa 2tinetur: ceu trigonuz in tetragono. Igitur ꝛ instr̄m ad instr̄m. id aūt duplex existit calm. dr̄ia ꝑinducta ostensiuz. Itaq; sic erit in complonibus q̄ īnata est ceu in potentia reliq̄ vo vt act°. Adhuc scriptū nō parū in terre nascentibus eē calz in potentia ꝛ non in actu velut in aīalibus. ab illo demū sortietur medicina 2plonez qō eā reducit ex potētia in actū: cū dictuz sit id de rōne actus existere. ſz hec est complo currens ꝛ nō īnata cuz sit in actu. Omne etenim qō ducīt de potētia in actuz per aliqd fit exīs actu. z°. de ge. aīalium. ¶ Rursus medicīa sortiē spēm ꝛ nomē ab eo qō ipsaz in ꝓpriū dirigit finē. cū iūstuz sit oīa appellari a fine. scōo de aīa. sed finis est medicine alterare. dr̄ia sequenti. Sortictur itaq; 2plonez suaz ab eo qō est p̄ncipium alterationis eius: sed ea complo extat fluens cū sit actu. vnde Ha. vult complonē acquisitaz etiā lapsaz non paz in curatiōe ꝛseruari. Igitur medicina spēm cōplonis sortitur a 2plexione influenti ꝛ nō īnata. ¶ Qz aūt a neutra oñditur: qz ex pluribus entibus actu nō cōstruitur vnū actu. dr̄ia. 16. ſz vtraq; est actu. quod notū de influenti. ac ēt apparet de īnata cuz qualificet enter ꝛ disponat virtutē vitalem que eam ſegtur ad recipiendum p̄ncipiuz ꝑmum ꝛ aīam ꝑmā. ꝑmo ꝑma. ¶ Amp. id hz sortiri nām suā ab illis ex q̄bus componitur. ſz medicina sicut res hic quelibz ex q̄ttuor cōstituitur elementis. Nō itaq; medicina cōplonem suā a complone suscipit corporis.

Propter primum vo sciēdū q̄ qd sit medicina quotiens etiam dicatur oñsum est dr̄ia. 3. ꝛ etiā videbitur 2sequēti. Uez tamē ꝑmo notandū q̄ medicina ꝓput hic sumī est res de cuius ꝓprietate existit vt alteret nās nostras: ceu cib° est res augmētans subaz nr̄az ꝛ addēs illaz. simpliciuz ꝑmo. vñ coll. 5°. Libus est illud qō ponit nā partes cibati ꝛ hec pars ē in specie partis dissolute. Medicina vero ſz ponat nāles partes cibati nō est tamē in spē part] dissolute: vez hz in se rem actiuaz ꝛ alteratiuā. vnde ꝑbl. ꝑma. In co q̄ dr̄ia est nutrimēto farmacia est. Qō aūt digeritur a natura hoc consolidat corpus ꝛ appellatur nutrimētū. Est aūt de rōne medicine ꝛ ꝓprie solutiue vt sit idigestibilis excessu caliditatis aut frigiditatis parue īuincibilis a calidi tate aīalium. Uincens aūt bene fluxibilis a duobus ventribus puta sursum ꝛ deorsuz rōne qualitatis ac quantitatis expurgatiua ibidem. Medicina aūt nunc accepta duplex existit. quedaz. n. est simplex vt absynthiuz: alia composita vt tyriaca. Etiā simplex duplex: quedā nāq; alteratiua velut camomilla: alia vero solutiua vt scamonea. Et cōposita similiter est bina. vna nāq; est vniuersalis nulli partiū determinate attributa: ceu mitridatū scelite ꝛ hō. Alia vero singularis parti alicui deputata vt thucie collyrium ꝛ clystere cū talibus. Et iō antidotaria in duas separant partes. Nosce siquidē q̄ cuiuscūq; medicine hic audita complexio nō est ꝓput talis relone vniuersi ex elemētoz causatur ꝓductione: cū nō in ꝓpriū finē ordinet ipsius: verū corporis humani. puta fm q̄ talez in corpore nostro efficit actionē. Et iō vna medicina dr̄ frigida comparatione spēi ac etiaz īdiuidui que alterius notat calida relatione. ꝑmo ꝑma. ꝛ scōa ꝑmo. Quid aūt sit complo: ꝛ q̄liter distinguat. dr̄ia ostensuz. 15. Uerū tamē sciendū q̄ cōplexio duplex est: quedā nāq; actualis: vt que aīaliuz. Inest. n. oībus calida complexio actu ꝛ maxime sanguinem hītibus. In religs vo actu relone frīda: ſz potētia calā vl frīda: ita vt q̄dā sint actu talia ceu aīalia: nōnulla potētia sic̄ q̄ vita ꝑuata. Quedā vo q̄si media vt viuētes plāte ꝛc. nō. n. sunt actu calide vt aīalia: neq; potētia vt mortua.

Propter secundū q̄dē sciēdū q̄ alig dixerūt q̄ medicīa sumit cōplonē suaz ab īnata: nōnulli vero ab īfluenti: qui vtcūq; ꝓbabilr mouebanē vt eoz oñdunt in argutis īducta. Eoz tamē defectus gs apparebit in sequentibus.

Propter quod sciēduz ē tertio: q̄ medicina sortiē 2plonē ab īnata sil ꝛ īfluēti nā ſz q̄ illa a p̄ncipys elicīt geneseos. hec āt ab eta te: ac ab vsu nō nāliuz rex suscipit exordiū. Ex q̄bus duab° vna tertia mō 2pōnis quodā cōsurgēs nā: qō mōstrat. Nā in oī nā ē aliō qō locū obtinet māe: aliud qō forme. 3°. de aīa. 2plo vero ē nā q̄dā. Ha. de secret]. Erit itaq; in ipa qd ꝓportionatū māe vt 2plo dcā īnata ꝛ aliqō forme ceu īfluens. Adhuc sicut ex caloze īnato ꝛ īfluenti tertius ꝑficīt calo: q̄ est factoz ꝛ tāq; forma membroz: ſz coll. ꝛ ex spū ente in vasis spūs foueē īnat°: ꝛ vnū efficīt vt oñsum. dr̄ia. 4 8. ita ex 2plone īnata: ꝛ īfluenti vna elicīt tertia caloz ꝛ spūi 3°. ex duob° 2fract] ꝓportionata: ſz q̄ fuerit ī cozpore ꝛ caloze aut spū pficiūt 3°. tāq; ab instro. Itaq; ꝛa cōplexione tertia ex duabus confecta illi ꝓportionata. Qō innuit. A. cū dixit caliditatis īnate ī ipsa q̄ in nobis. Et caloz īnatus qui intus est velut nō nobis vt per p̄mū denotet calidū cōplantatū: per secundū vero currentē. Ex quibus vnū tertiū conficīt. Qō firmat: qm̄ sicut ex coaltera tione cōplexionis vniuscuiusq; mēbri resultat vna complexio in totū corpus fm Daly ꝛ A. Et ex nāli ac acciāli vna dicta mala consimilis libro ō distempantia icquali: ita ex īnata ꝛ influenti cōsurget tertia. Ducīt enīz innata vel materialis ꝛ cōfusa in speciē ꝛ actū p currentē vnā cōstituētes tertiā. Qō ēt insinuat sufficiēter simpliciū ꝑmo cū docet sumi expientia aque ī cozpore sano lapso ꝛ egrotanti. In duobus enī vltimis 2plexio hic maxime pcipīt tertia. Ex bis itaq; 2cludīt medicinā sortiri cōplexionez ꝓpriā nō ab influenti tiū neq; ab īnata. sed magis tertia ex bis constructa: qm̄ ista dat tanq; forma: ab eo vero qō tale sumitur esse ac actus.

Propter quartum vero ad primuz dom ꝛ scōm q̄ caliditas innata siue caloz īnatus nō facit pati portitorem medicine simplr: sed cū fuerit calozi associatus currenti: ꝛ vnus ex bis tertius factus. Neq; A. simpliciter dicit caloz īnatus aut caliditas īnata: sed addit q̄ itus est vel in nobis vt expositum prius. ¶ Ad aliud dom q̄ cōplexio tēpata: qua verificat expientia medicinaz magis non solū est īnata: sed ēt influens cōfracte in tertiā: neq; cōplexio īnata tēperata est quo ad actiones vt īfluens. vel tertia ex bis cōstituta: ſz tactu fortassis mulcebriozi sentireē ac suauioz. ¶ Ad aliud dom q̄ Isaac cōplexionē oēm quo ad iusticiā cōpat cōplexioni quo ad pondus: vt sit dicere q̄ complexio quo ad iusticiā est calida tpate in scōo gradu relatione tpamēti ad pondus. Qō oñdit dulcedo cui naturaz assimilat humanā que sit tpata quo ad iusticiā: est tñ ca. ꝛ hu. in scōo gradu cōparatione cōplexionis ad pondus sic̄ hō apparebūt amplius. 39. dr̄ia. Est ꝛ tertiā complexionez dare vt ꝛ caloze tertiū. Et rōcinatio hui° q̄dē tertia apparuit dr̄ia. ¶ Ad ea vo que alterius ptis. ¶ Ad p̄mū dom q̄dē q̄ ſz cōplexio īnata sit tanq; in potētia: influens vero velut in actu: nihilominus ex bis efficīt vna tertia: quo nō min° in actu scōa. Cui dictū est oīa cōpari. ¶ Et ad declinationē similiter dom: q̄ ex tribus caloribus vt oñsum vnus tertius cōsurgit q̄ est forma ꝛ gubernator mēbroz.

¶ Ad aliud ⁊ qd dom iam appet cũ ex duabus cõsurgit tertia. ¶ Ad aliud silr dom: alteratio enim magis tertie attribuẽda est nãe q̃ alicui duaꝝ. ¶ Ad aliud q̃ nõ a natura dom q̃ nõ est simplr actu ꝓlo ĩnata: ſz vtrũq; potẽtia vt tactũ relatione ꝓlonis fluentis: neq; ex his duob⁹ fit vnũ quocũq; mõ. ¶ Ad aliud qd dom iam visum: non enim in terre nascẽtibus ⁊ alys querit ꝓlo simplr ⁊ ad finem ipsoꝝ: ſz per relonez ad nãm hois eiusq; finez ĩtentũ a medico. Talis enĩ ipsius consideratio: reliqua vero naturalis magis. ¶ Differẽtia. CXXXVII.

Quod nõ sit aliqua medicina tempata monstratur: qm̃ collz. 5º Melius est appropriare distempantiaz medicie. ¶ Adhuc in p̃cipio farmacorũ. Volo p̃ medicinã rẽ de cuius ꝓprietate est vt nostras alteret naturas. Contingit enĩ corporis nãm ſm Johanitiũ ad se. Nõ aũt temperatũ nõ alterat neq; trãsmutãs ad se cõuertit: hoc enim ipso dicit tempatũ. ¶ Amplius portitor medicie patitur a caloze ĩnato q̃ est in nobis p̃mo ſcõa. Calor ẽt deducens in actuz eius potentiã distempatus extat cuz vehemẽter sit calidus. Nõ aũt hz tempatũ nõ p̃manet. ¶ Rursus. medicia dr tempata ab effectu q̃ ex ipsa vt dicũt resultat in corpore. ſz nullus põt tempat⁹ resultare cũ id fiat mediante ꝓprietate ac passione ⁊ actiõe. Ubi aũt iteruenĩunt tollit tempamentũ. Palin si est medicina temperata vel erit simplr: qõ non fit: cuz omne simplex q̃litates habeat in sũmo: aut ꝓposita: ſz neq; hec: q; ꝓposita sunt media habentia: huius qdez magis illius vero minus. dria. 18. Silr in oĩ nã est aliqd fozme: ⁊ aliqd mãe, ʒº de aĩa. que aũt talia tempata foze non possunt. Eti. ea posita cũ dicatur ad corpus tempatũ oporteret hz existere. Jd aũt nõ reperit: q; eius opationes existerẽt huius mĩme tanq̃ nullo hũte optimas opationes oẽs. in tegni. Jtidẽ si medicina ens tẽperata corpori occurrat hz erit ꝓiunctio similis cũ simili. Nõ aũt talc icitat ad furiã: velut .n. ignis efficitur in igne: itaq; nõ est medicinã temperatam reperire.

Oppositum huius cõiter testanr medici. Palin: de⁹ ⁊ nã de contingẽtibus ẽt aliter se hr̃e ſm Ari. in plerisq; locis semper qõ melius opatur. Cũ itaq; sit medicinã distemperatã reperire ampliꝰ ⁊ tempatã erit. ¶ Adhucars imitat nãz. ſz in nã est aliqd dare tempatũ vt corpus semp sanũ: itaq; ⁊ in arte. Sz medicia ⁊ ꝓpe ꝓposita initialr saltẽ est ab arte. ¶ Rursus si ad qõ refert est: ⁊ qõ attribuit existet. sed corp⁹ tempatũ testatur Ha. cui debetur ipsa: ꝓpter quod ⁊ medicinã erit reperire temperataz.

Propter primum quidẽ sciẽdũ: q; qz medicina tẽperata est medicina: p̃mi⁹ videatur qd sit medicina ⁊ qd tempata medicina: ⁊ qz opponitur ⁊ ꝓuenit cuz cibo id etiã monstret: qd etiã sit cibus ⁊ qualis hz. Quid aũt sit medicia ⁊ quot dicat modis. dria oĩũz tertia ⁊ anteriozi. Propter illud quoq; amplius dicat q; ipsa est id q̃litate cuius est aiatiz alteratiõe pmutare. nõ enĩz medicina ꝓpe subaz subiectã ſz qualitatẽ ĩportat: cũ eius sit pmutatione alterare qõ in q̃litate repertũ est sola ⁊ ꝓprie tertia. puta passione ⁊ passibili q̃litate. Cũ additione vero alteratiõis ĩperceptibilis fere rõ cõsurget tempate medicine. de qua quidẽ farmacoꝝ gnto. Medicina tẽperata est que ꝓsequit ex tempamento suo vt sit similis ꝓplexioni corporis q̃ per eã medicatur ex via qõ nõ exiccat ipm. neq; calefacit neq; infrigidat: neq; humectat. ita vt nõ noĩetur calida frigida sicca vel hu. Est autez cibus corpus passibile a cibato cuius est ipm saluare ac augmentare. vñ simplicium p̃mo. Volo p̃ cibũ oẽ de cuius ꝓprietate est vt augmẽtet subam nr̃am ⁊ addat in eã. ⁊ Johanitius. Lib⁹ reparat ordine recto corporis ſtegritatẽ. Lib⁹ itaq; tẽperat⁹ erit cui pfect⁹ insunt hz: q̃lis est caro dria laudata. 68. ⁊ vinuz. 70. ⁊ panis Ha. ⁊ carnes collz. 5º Meli⁹ etenĩ est tẽperãtiã cibo appropriare distempantiãq; medicie. Lib⁹ nãq; sua vtute ⁊ pparatione hz vt puertatur ad humiditatẽ simile humiditati radicali ⁊ calori cibati. Cuius qdez tẽperãtie ꝓpinqua est q̃ medicine. ſz differt qz nõ hz potẽtiã restaurandi partẽ ex corpore deperditã nisi fortasse p accẽs. Et iõ nõ põt gs vt sic ex tempata nutriri medicina: ⁊ si tñ assumatur de ea q̃tũ de cibo comedit. Aliqd aũt dupl⁹ iueniť ceu duplex hz esse: potẽtia. vz. in actu: diuersis tñ hozis. Jdẽ nanq; numero pus extat potẽtia demũq; actu. Jn diuersis aũt eõ cuz omne qd deducitur de potẽtia in actũ per aliqd qõ sit actu vt tactuz pus. Potẽtia autẽ triplex in presentia ⁊ extat: ꝓpinqua: remota: ⁊ media. Propinqua qdem parũ distans ab actu ceu potentia sanguinis in carnẽ. Media vt que chili. Remotioz sicut cibi fozinseci. complexionum tertio. Actus autẽ duplex: primus vt forma dicta etiã potentia scõa: ⁊ secũdus. vt dria. 16. Considerandũ quoq; vlterius scõo q̃ opus fit canone quo in cognitionem perueniamus cõplonis medicine quo nõ obseruato errant medicinalia laudabilia coapplicantes: ignorãtes vbi q̃n quãtum qualiter ⁊ q̃diu. Et iõ libzo laudanr expimẽtoꝝ cibi sacrificioꝝ: qz ⁊ si nõ ꝓsunt: nocere tamẽ nõ p̃nt. Nam medicina sic danda est vt ꝓferat. Si aũt nõ ꝓfert non oz vt noceat. Paly hypocratizãs. Est aũt huius cognitionis semita duplex: vna qdẽ extrinseca coadmiculatiua: dria exposita prima: necnõ ẽt scõa. Reliqua ĩtrinseca ⁊ essentialis duplex existens. vna qdez est expientia ⁊ altera rõ sicut duo nobis ĩexistunt: sensus puta ⁊ ĩtellectus. Prioz sigdez ẽ septuplex seu octuplex. Prima q̃ sit medicamẽ pbandũ vacuũ oĩ qualitate accidẽtali vt oñdat ei⁹ actio ⁊ virtus sicut manifestat aq̃ facta calida calefaciens ⁊ infrigidans. Scõa vt expiat in passiõe simplici ceu ethica ⁊ nõ composita vt quotidiana vel alia. Tertia vt ea medicenr egritudines opposite donec certificet: velut scamonea ꝓia opatur forma ⁊ qualitate. Quarta vt sit vtus medicaminis p̃ oppositũ equalis potentie passionis ẽt in eodẽ gradu saltẽ cũ parti occurrerit patienti ĩtegra. Quinta q̃ ꝓsidereť si mox calefaciat ⁊ ifrigidet applicatũ vel longa interueniẽte hoza ꝓrium opetur. Jpsius. n. accidẽtalis sic est actus. Sexta vt sit actio ei⁹ ſm assiduationez vel saltẽ ad multũ calefaciẽdi vel ifrigidãdi in oĩ corpe vna vnoquoq; tpe: q̃n tunc est ipsius opatio p̃ naturã: si aũt secus accidẽte. Septima q̃ sit eius calefactio vel refrigeratio in corpore ad qõ referť puta hois ceu conian vel cicuta hoiem ĩterficit. nutrit aũt turdũ. dria. 15. Octaua vt distinguať ĩter cibum ⁊ medicamẽ sicut ostensum. Semita vo rõcinationis sumiť ex effectibus qualitatuz primarũ quattuoꝝ secũdarũ dictarũ q̃ñq; subarũ vt duri mollis asperi lenis ⁊c. ex gbus consurgit tactus ⁊ tertiuz sicut sapozis: odozis ⁊ colozis: per primos nãq; ĩ cognitione deuenimus cõplonis medicine per id quod est facil⁹ aut difficil⁹ alterari a caloze ac ex celeritate coagulationis ex frigoze ⁊ difficultate. si enim celerius transmitťať in suum ꝓportionabile calida est vel frigida. si autez tardius opposita. Sapoz autez notus est dria. 145. odoz. sed coloz. 64. Et nosce q̃ cognitio per sapozem perfectioz est ea que odoze ⁊ coloze. appropinquant enim tactui maxie ⁊ est ipse q̃ñq; Consequẽter per odozem: minime vo per colozem. simpliciũ quarto. Sonum aũt hic tacent ceu in alys simpliciter plurimis. Nec Hal. de simplicibus. Valiab. A. practice ac canonis secundis: ⁊ Deben guefo simplicium parte prima.

Propter secundum vero sciendū: q alī qui motiuis psuasi premissis. Aut Auer. sermone medicinā negarūt tēperatā: imo corpus etiā tēperatū. dria. is. Quoꝝ ibidē apparuit iaz defectus ꝛ tertio videbiꝫ dicendoꝝ.

Propter tertium quidē sciendū ꝑmitꝰ qō est medicinā dare tēperatā. deinde mō quo: ꝛ tandē que illa existat. ¶ Propter huius ꝑmū sciēdū: q medicinā tēperatā esse cōiter ꝓtestātur medici velut ꝛ corpus huius cui referꝫ. Qō ꝛ rōcinatio similiter cōfirmat: q si vnū ℨiuz est in natura ꝛ reliquū. scōo ce. ꝛ mū. Cōtraria enī debēt esse paria. Cōmē. ꝑmo ce. ꝛ mū. sed medicinā distēperatā est multiformē reperire cū multimodus sit a tēperaméto discessus. Rursus. si est dare impfectuz ꝛ perfectuz: q cōtraria sūt in eodem genere quoꝝ vtrūq; naturā aliquā dicit. Sz medicina repitur iperfecta vt distēperata. Palin. vbi ē dare magis ꝛ minus ꝛ mediū qō est tēperatū: sed magis est repire in medicina vt magis calidā ꝛ frigidā ꝛc. Itidem. omnia que hic ordinanꝫ ad hoiem vt necessaria vel iuuatiua cū sit vltimū quid ꝛ cōpletuz a natura intentū. dria. 5. Medicina vero tēperata ei necessaria existit ac vtilis ꝑm finiuz diuersitatē eiusdē. Eti. qō mutaꝫ corrūpiꝫ ꝛ alteraꝫ nō seruās quā ex ꝑncipio assumpsit cōsistētiā eget ꝓcuratiōe. tale quidē est corpus humanū etiā quātūcunq; tēperatū. in tegni. Procuratio aūt ipsius medicina ꝓficiꝫ maxime tēperata cū sit nature amica. Erit igiꝫ medicinā tēperatam dare. ¶ Propter scōm istius sciēdū: q medicinā ac cibuz dicet quis tēperatos eo q mēsure elemētoꝝ ꝛ q̄litates in his inuēte sint equales ꝛ ꝓportionabiles his que reperiūtur in hoīe: qō stare nō pōt: quoniā sic nulla medicina: neq; etiā qō plus diceꝫ cibꝰ tēperatus homini nisi caro humana collz. 5. cū que gallinarū caro vel bedoꝝ similitudine quadā tñ remota: cū ꝛ terre nascēs nō sit calidū nisi potentia. Calidū enī ipsius vt tactū: nō paruz remissiuz ē vel de ac potētionale tñ respectu calozis corporis cū sit actu. Medicinā igiꝫ sic nō eēt repire tēperatā. Et ideo fortassis dicet medicinā fore tēperatā ꝓpter ꝓportionē mēsurarū elemētoꝝ: quā hz in seipsa: vt medicina in qua dñaꝫ elemētuz calidū dicaꝫ ca. in qua vo frigidū frigida. ꝛ illa dicaꝫ tēperata in qua nullū hoꝝ dñatur. Sed id etiā stare nō pōt: eo q plures res in ꝓportionibus suis calidiores tēperate corpori humano extāt frigide: ceu mustū ebibitū. bulliēs enī extra ei⁹ manifestaꝫ calor: ipsum tñ est corpe frigidius humano ꝛ ꝓpzie qñ nōduz ꝓpinquū est vnifo rme: ac ecōtra res sunt inuēte frigide qdē eēntia: corpis tñ cōparatiōe calide velut vinū qō vetus. ¶ Propter qō oz dicere q medicina vel cibus non dr̄ temperata. vel alia nisi comparatione ꝑmutationis quā a nostro suscipit corpore. vnde ꝑmo ꝑma. Cum de medicina dicitur q est tēperata: nolumus dicere q sit temperata certe vt temperaméto pōderis: cuz id ostensuz sit fore impossibile. differentia. is. Neq; q temperaméto humano in sua cōplexione sit tēperata. si enī ita esset: tūc enīz ex ipsamet foret humana substātia: eo q formaliter esset talis: ꝛ nō effectiue: nisi corpus humanū viuens occurrens alteri cōferenter Sed volumus cū ꝓpter calorem qui est in corpore humano patietur qualitate afficietur que hoīs qualitatem nō supergredietur in aliqua duaruz extremitatū equalitatem excedentiū simpliciuz vel compositarū. Et similr audiendus est in complexione distemperata sermo. Quod Auer. visus est debilitare: quia cū medicina sit frigida in q̄rto gradu esset dare in corpore nostro frigiditatez actualiter in eodē gradu: quod nō oportet siquis diligēter cōsideret: quod diceꝫ differentia cōsequenti. Dicit etiā q canones demōstratiui: quos conati sunt Ha. ꝛ aly medici in hoc facere nō sunt nisi signa opinatiua. In istius ꝗz medicine temperate: sicut ꝛ in alterius cognitionē pertinēt experiētia per sensuz accepta octo canonibus rectificata. Et rōne sūpta a substātia quātitate: vt grauitate: ꝛ leuitate: lz cōmētatoz scōo de anima. eas substantias dicat qualitate: sicut tactu: sapore: odore: colore: atq; facilitate permutationis ꝛ passibilitatis ab igne ꝛ talibus ac eius oppositis. differentia ꝓioꝛi. ¶ Propter huius quoq; tertium sciendum: q medicina quedaz est simplex temperata: vt in vniuerso: vt corpus humanuz in toto ente. Alia in genere: sicut aurum. quedam in specie velut perfectioꝛ rosa vel scamonea. In qualibet enim specierum est ita temperatuz reperire ꝛ distemperatum: vt ficulneā bonas ꝛ malas producentez ficus: aut canem mansuetuz domesticis ꝛ iracundum oppositis: complexionum secundo. Potest nāq; quid comparari: vel ad ea que sunt extra. ꝛ hoc dupliciter: aut vniuersaliter cum medicina temperata comparetur ad entiuz omnia: vel particulariter vt ad corpus optime constructum: aut ad ea que sunt intra: ceu cū vna medicina in eadē specie alia temperatioꝛ dicitur. Medicina quoq; tēperata duplex existit. simplex: vt a nā ꝓducta: ꝛ ab arte composita. prima quidem vt oleum ꝛ continens quale quod veris: ꝛ secundo corpora cosimilia se in continēti cōmensurato tangētia. simpliciū secūdo. quaꝝ altera talis est potētia vt oleum: altera vo actu vt ꝓtinēs ꝛ corpora pretacta ꝛ sil⁹ aqua cuius vna medietas fuerit nix ꝛ altera feruēs aqua: cōplexionū ꝛ ꝑmo ꝑmis. Scōm vero. A. tertio. ii. ꝛ de medicinis corpis ponunt plures tēperate ꝛ corpi ꝓpzie: vt hiacynthus saphyrus smaragdus aurū ꝛ argentuz ꝛ bugloſa. Et aggregatoꝝ istis anumerat ampliores vt citrū macis: capillus veneris: spagus: andachocha: liciū: sebesten: lens: cera: tereniabi: ꝛ cassiafistula. In qbus nomen tpate dilataꝫ amplius medicine: cū haꝝ plures a multis notenꝫ distēpate. Tertio vo farmacoꝝ. Camomilla adeo dr̄ tpata: vt hac dys offerrēt eā in sacrificio. Composita quoq; erit que componitur ex tpatis vt cassiafistula ꝛ tereniabi. Aut ex distemperatis oppositis directe vt que ex camomilla calida ꝛ sicca in ꝑmo gradu: ꝛ viola frigida ꝛ humida in eodez. Et sic in alys generib⁹ vt coꝝ mansionibus oppositis ex quo pluribus aut pauciozibus medicinis aggregatis.

Propter quartum gdem ad ꝓmū dōm q lz medicīa vt ostēsum posit dici tēpata: tamē relatiōe cibi ꝛ ꝑcipue formalis tēpamenti corporis humani plus hz ꝓdicari distemperata q̄z equalis: cū nec formaliter sit tpata. Foret enīz iam ipsamet hominis natura: neq; in substantiā corporis cōuertiꝫ. ¶ Ad aliud dōm q alteratio est duplex velut ꝛ passio. vna gdem est ꝑmutatio corruptiua a cōtrario: ꝛ talis alteratio non est medicine tpate: sed īequalis: ꝛ corruptiue. Est ꝛ alia que ē potius salus ꝛ perfectio eius qō afficitur corpus ab ea: qualis que medicine temperate. lz enī alteret: non est hz tamen alteratio curanda. vnde ꝓmo scōa. Medicina temperata ꝛ etiā nutrimētum absolute mutatur a corpore ꝛ nō mutat corpus mutatione de qua sit curandū. ¶ Aut dicendū q in applicatione ꝑma: ad corpus ꝛ in ipso fieri modica interuenit alteratio. sed. post tempus applicatiōis ꝛ in facto esse potius ab alteratione conseruat. vnde aliqui dixerūt Ha. cōiter sumpsisse alterare ad ꝑmutare ꝛ ad ipm ꝓhibere. Nam in corpore tēperato quātūcunq; si oz esse vita oportet actionem interuenire ꝛ passionē: cū ꝛ virtus vitalis aliquid sit passio ꝛ aliquid actio. ꝑmo ꝑma. Cū aūt dicit Joannitius medicinam cōuertere nām corporis ad se: loquiꝫ de distemperantia magis. ¶ Ad aliud iam qd dōm apparuit: quoniā talis passio cum fuerit insensibilis fere perfectiua stat cū

medicine temperamento: neq; calor distemperatus est in se ⁊ nature ad cutē. Contemperatur etiam eius caliditas ex affectione quā suscipit a frigidis ptiūz. ¶ Ad aliud etiam similiter dom: qm̄ hꝫ cōtrarietas necessaria est etiam in corpore tēperato vt actio iterueniat ⁊ passio sine q̄ nō pōt aīatuz esse saluatiua ens ⁊ nō perētiua. ¶ Ad aliō dom: q ⁊ simplex fere repit medicina tēperata vt ⁊ nos cōtinēs ⁊ nō solū cōposita: neq; in ipso sunt q̄litates: qz forent in sūmo. Nō eni elemētū simplex est vere: sed cōfractū ex nā ignis per radios inducta deorsū fumositate terre: vapore aque: ⁊ aere plurimo. Id tamē tēperamētū magis referendū ad que corpis extrinseca q̄ ad interioza: vt spiritus pcipiue: qz aer circūdās nos valde est frigidus cōparatione cplexionis spūs inati. pmo scōa. vñ sermo scōi simplicitū: ad exterius magis est referēdus ꝓnūcias aerē. quādoq; maiozis calefactiōis q̄ corpus: ita vt hō nō possit tolerare: sed ab ipso vt intēperatū cogat fugere. Similiter est ponere vt mōstratū est cōpositaz tēperatā. Et qō deducit negās illud esse sublatū fuit. dria. 18. ¶ Ad aliud sil' patuit idē. nō eni est intētio Ha. asserere q corpus nō inueniat habēs opationes optimas: aliogn iam decideretur in dogma sempiterne passionis: qō is respuit per oē: ſz potius hoc ipugnare satagat dicētes fm nām eos nullus corpus optimas cūctas haberet actiones: qō falsuz extat vt ostēsuz dria. 18. ¶ Ad aliud gd dom. differētia apparuit. ji6. Simile nāq; duplex in specie ⁊ nā: qualis etiā cōiunctio medicine tēperate cū corpore huius: ⁊ talis non citat ad furiā ⁊ destructionē: sed placat potius ⁊ cōseruat. Est ⁊ simile in genere dissimile tamē pzioꝛi ⁊ id furiā iducit: ceu eni ignis in igne efficit ab eo. ¶ Dria. CXXXVIII.

Quod humidum frigi do cōiunctū possit vltra scōz gradū eluari ostendit: qz ponim⁹ vnicuiq; medicinarū super quaz vincit aliqua q̄ttuoꝛ virtutū: puta caliditatis: frigiditat⁹: siccitatis: ⁊ humiditatis gradus q̄ttuoꝛ. ſ° simpliciū pharmacoꝛ. ¶ Amplius. quotiēs dicit vnū ꝓrioꝛ ⁊ reliquū fm thopicos. Sed calidū ⁊ siccū qō est cōtrariū frigido ⁊ humido dicit q̄ttuoꝛ modis cū sit caliduz ⁊ siccū iuenire in quolibet quattuoꝛ graduū vt camomille: cētaurea: hyreos: ⁊ cuforbiū. ¶ Adhuc. q res nō inueniat talis: aut erit ex parte frigiditatis aut humiditatis: nō quidē frigiditatis: qz qō operat ineq̄li tēpoze efficaciotis q̄litatū tēpoꝛi vt caliditatis vehemētis ⁊ eleuate virtutis existit. Sed frigiditas equali tpe agit in corpus: ceu caliditas. vñ septimo de ingenio. Que tpis emēdatiōis patia quodā mō sunt caliditari ⁊ frigiditati. ⁊ pmo q̄rta. ⁊ 3°: iz. idē scribit simpliciter: q calefactiōis ⁊ frigidatiōis est tēpus vnū. Neq; etiā rōne humiditatis: qz cplexio humana in quā cōcidit actus est ⁊ humida: humidū vero cū humido iunctū vigoratū amplius poterit eluari. Sile nāq; simili aduenies ad furiā incitat ⁊ velut ignis efficit i igne ¶ Itidē ceu ignita se habēt ad ignem: ita et aquatica ad aquā: sed dictū est q inueniri pōt calidū ⁊ siccuz in quarto gradu. Et simile sicut fit reperire frigidum ⁊ siccum in quarto gradu: vt papauer nigrū ⁊ nux methel. erit ⁊ frigidum ⁊ humidū in q̄rto. Qō firmat: qz frigiditas in frigido ⁊ sicco: vt in terra nō est ꝓpria: sed acqsita: vt ostēsum dria. iz. In frigido vero ⁊ humido: velut in aqua existit ꝓpria. vñ ⁊ foꝛtioꝛ. Si ergo frigiditas cuz siccitate ad q̄rtū elettat graduz: eluabit etiā cū humido nō minus. Plus eni virtutis videt acgrere frigiditas ꝓpzietate ipsius ad aquā q̄ sit ipsius remissio ꝓpter humiditatē. ¶ Amplio. plures febziū sunt calide ⁊ sicce in quarto cuz sensibiliter actus destruāt. Cura vero perficitur per cōtrariū in totidem per oppositionē graduū. in tegni. Oppositū vo ei⁹ hꝫ frigidū factū est ⁊ humidū. ¶ Adhuc. partiū q̄daz ita flexibiles ⁊ molles ꝓsiderātib⁹ ⁊ tāgētib⁹ apparēt: vt si voluceris earū particulas palpare defluāt cito a digitis velut aqua. ꝓ de morbo. ⁊ 3° pma. Apoplexia non est aliud nisi mollicia totius corpis. Spasmus etiā cōficit ex humiditate. Si g̃ vltra scōm gradū amplio in his attollit humiditas simplex oifaria: multo plus eleuabit frigiditati cōiuncta. Frigido igit humidū ꝯiunctū vltra scōm poterit

Oppositum (gradū ptendi.

vo huiꝰ Mes. pharmacoꝛ. z° ita: qz subaz expāsaz sup coꝛticē psily: ingt Ruffus frigidā cē ⁊ humidā in 3° ⁊ excessit. Et dicit Dya. Est in z° ⁊ est verius Ingt eni Hippo. in epidimia. Nō eluat res frigida iūcta cū humiditate vltra scōz gradū. Et Ha. dixit. humida res nō trāsgredit metā vsq; ad quā pōt regimē hois extendi. ¶ Adhuc. fozti⁹ agēs viliozis duplat actū egs ceteris. se primo apparēs physicoꝛ. Sz calidū ⁊ siccū fūt fozte agēs cū in se habeat efficaciozē actiuaꝛ ⁊ resistētiozē amplius passiuarū. frigidū q̄z ⁊ humidū ecōtra. Sz calidū ⁊ siccuz eluat solū ad quartū gradū. ¶ Rursus būidū hebetat ⁊ ipedit nō solū frīn imo ⁊ calidū eo vtuosi⁹: ita vt nil ⁊ eriius calidū ⁊ humidū describat in tertio. Itaq; frīn iūctū i humido inferī fm gradū nō posse ptransire.

Propter primum gdem sciendū: q quid sit frigidū ⁊ humiduz: quot ēt modis dicaī visum est dria. iſ. Frigidū ⁊ humidū hic quesitū relatū est ⁊ nō in sūmo vt aque. neq; actu: sed potentia. Quid autē sit gradus ⁊ quomodo distinguāt ostendetur differētia subsequenti.

Propter secundum sciendū q sapiētes videnī in hoc quesito dissonare nō parū. Apparuit. n. iam ex Mes. frigiduz ⁊ humidū gradū nō trāseuntez z^m Isaac ac. A. ponūt frigidum ⁊ humidū in tertio fungū. Cum gbus aggregatoꝛ etiā concidit. poztulacā quoq; sempuiuā virgā pastoꝛis i eodez similiter collocat. Sed poztulacā Isaac ⁊ A. ſz ponant frigidā in tertio humidā dicunt in scōo. Sempuiua similiter ⁊ virga pastoꝛis frigide ⁊ sicce i secūdo ponunt a reliquis. Secundo eqdem practice psilium locaī frigidum ⁊ humidū in tertio: poztulacaq; lactuca: ac alia non pauca. gnto tamē terapentice ponit lactuca frigida ⁊ humida in fine secūdi: ſz excedit̄: qz frigiditas ⁊ humiditas eius non eleuatur vltra pzincipiū secundi gradus. Et ideo. A. ingt. Dico q ille q dixit lactucaz frigidā in tertio iudicatur de ipsa q est mali nutrimenti ⁊ pauci: ⁊ non est ita. Et videt q ipsa sit in scōo. Ponit ēt. A. pzuna frigida in pzincipio secūdi: ⁊ humida in tertio. aly vero ipsa locāt in primo gradu frigiditatis ⁊ humiditatis. Mes. autem humectat ea in secundo. In calida ⁊ humida cōplexione sicut in alys est diuersitas plurima. Aggregatoꝛ. n. ponit zinziber granū zelin enulam ⁊ tapsiam calida ⁊ humida in tertio. Aly vero testantur hec sicca vel non humida. Dictū est etiā. A. granū pini minus ponere calidum ⁊ humidum in tertio. scōm vo Isaac pinee sunt calide in scōo: ⁊ sicce in primo. iuxta vero Auer. calide sunt ⁊ sicce in tertio. apud gdez aggregatoꝛē calide ⁊ humide in pmo. aut dom q vtcūq; eius tollit dissonātia: qz. A. paꝛ expressit. Aly vo magnū. Unde ait: magnū ē sicut equale ad caliditatē declinans: ⁊ augmentat humiditas eius. In passiuis tñ ipsius qualitatib⁹ Auer. ⁊ A. videnī plurimū dissonare sicut consuetū in q̄multis. ¶ Uel dom q als in A. reperitur i secūdo. Diuersificant etiā q̄maxime auctoꝛes in natura viui argenti. dria. iſi. Que ob tantas diuersitates nō imerito pōt dici cum collz scōo de graduali membꝛoꝛuz distributione q hic est pelagus in quo aliquis sa-

tis haberet nauigare si tps adesset. Causa vero diuersitatis tante pōt ex duabus cōsurgere rebus. vz. ex parte rei de qua hec extat ingsitio: z rōne doctrine. Rei quidez vt medicine dupliciter: aut corporis in quo cadit emperia: vel rei que applicat illi. Quātūcūq; eni duo sint tēperata z in locis tēperatis: varietas tñ nō parua eis occurrit. Corpus nāq; humanū fluēs est cōtinue z trāsmutatū in fere istāti tēpore. aphoris. initio. Rōne silr medicine applicando diuersitas euenit ex parte substātie quātitatis: qlitat: tpis: loci: z hō. ita vt vna medicina vni etiā morbo in vna cōferat hora. In alia vero noceat. primo q̄rta: z tertio. zz. Qō totū accidit ex māe ideterminatiōe: ac illius inordiatione. vñ. A. scōo methaurox. Mā hec inordinatiōis est causa nō potēs certitudinē z ordinē in oībus suscipere vt diuina ꝓpter qō in centiloquio. Qui cognoscit rē fm suaz māz nō puenit ad eius certā cognitionē. Nā per māz habemus de re cognitionē dubiā: p formā vero certā: sicut z amp lius apparet q̄dripartiti pncipio. Scōm quidez ex parte doctrine: qñ mixta per q̄ttuor gradus seriatim distinguētes nullū possunt inuenire auctox auctēticatū sufficiēter: in cuius cōuenirent positiōe: eo q̄ Dyascorides z Ha. huius doctrine pcipui fundatores medicinas nō distīxerūt pcise p gradus: lz Ha. id pmiserit in fine qnti pharmacox. In sexto eni ipsox: z in de simplicib⁹ ad paternianum ei scripto paucissimas in gradu collocauit: sicut neq; Almasor in tertio. Et ideo posteriores q̄si vagātes vt eis visuz fz diuersa ꝓtingētia ea in gradib⁹ ordinauerūt.

¶ Sciēdū tñ q̄ harū dissonātiarū potest aliqua dupliciter cōsonātia inueniri: aut rōne gradualitatis: qz inter tēperamētū z q̄rtū gradū infinite sunt māsiones. dria sequēti. etsi ad. iz. gnto simpliciū reducanť vnūquēq; quattuor graduū in tres separādo portiones: ꝓpter qō fit quasi difinitū qd inter vnā māsionē z aliā: z demū inter vnū gradum z reliquuz ꝓpter eas. Qō enim tale in fine pmi gradus est: ac si foret in pncipio secūdi. Et ideo simpliciū sexto dř nō raro aliqd esse tale vt anetū vel calidū in secūdo gradu extēse: aut i tertio repsse. Uel ex parte diuersitatis eius qō ponit in gradu fm q̄ ipsuz est tale nā vel accidenti: velut çinçiber asserit a plurimis humidū in scōo gradu nō quidē ꝓlone nāli: cū magis sit siccū in codē. Aut fm aggregatorez in tertio: sed accidētali. De tali etiā humiditate multū pticipat tapsia z cepe vehemēter calide. Qui tñ in hac re familiariores visi sunt existere fuerūt Isaac in cibis. A. cū Mes. Valiabbas eni q̄si pmox minus fortassis excessit: aut subsedit. Serapio quoq; siue aggregator medicaminū cōpositā qualitatē equali gradu volens suis vniuersalibus arcolis obtinere non sic vt predicti varians rationes simplicitatis multotiens qualitatis potuit huius singulariter pandere veritatem.

Propter tertium quidē sciendum: vt amplius dřia ostēdetur sequēti: q̄ gradus potest dupliciter distingui: vel ratione tēperamenti ad pondus: aut respectu tēperamenti iustitialis. Siquidē pmū sic in vtraq; qualitatū ꝓportione quattuor erit gradus repire vt frigidū z humidū in q̄rto: ceu entia metralogica: sicut pluuiā: rorē: niuē. z talia. Fungū etiam cū spōgiolo. ꝓpter ꝓpinquitatē quā hz cū sūmo frigidorū z humidox. in recedētib⁹ vero ab eo fortassis nō reperit qualitatū bebetatione. Fungus nāq; tuber: aut spōgiolus videnť ex vapozib⁹ aque cōsurgere modico fumo admixto terrestri: z iō nō apparent sub genere vegetabilium cōtineri virtutū aliquā habētiū naturaliū: sed potius ex cōtinētia vaporis emissiōe fieri: velut capilli z vngues dřia. 54. In quarto quoq; calida z sicca ꝓpter qualitatuz efficaciā plurima sunt nota. In frigido vero z sicco locantur in quarto papauer ni opiū succus illius: z nux methel. Calida quoq; z humida in ipso respectu saltē tēperamēti relati nō reperio: ūmo etiā in tertio q̄ pauca: vt granū pini minus aut nulla. z q̄ttuor a Serapiōe signata: que tñ isto modo gradualitatis ostēdēt ad q̄rtū eleuari. Qz aūt calidus cū humido: aut frigidū cū ipso nō tñ z in tantis possit eleuari humiditas maxime vt ostēdeť extat causa. q̄ aūt talr fm vtraq; qualitatiuā cōtrarietatē gradus repiatur quartus: pōt psuaderi. quoniā has ꝓportiones: vt in elementis est in sūmo ponere: q̄rto ce. z mū. z pmo apparēs pma. Sed ab illo sūmo cōtingit motū z descensuz fieri ad tēperamentū. Fiat itaq; per mediū multiplex ꝓpter lōginquitatem distantie a tēperamēto ponderis fere punctali: vt visum differētia. zo. In quo gradus erit quattuor assignare diuersis māsionibus in vnoquoq; distinctis vt post sūmū ei⁹ qō reperiť in elemēto fit q̄rtus gradus: deinceps tertius: demū secūdus: tandē pmus: z finalr tēperamētū. Itaq; q̄ttuor gradus fm hūc modū distictionis ipsox in vtraq; ꝓportū existent. Si vero distinguat gradus quo ad equalitatē iustitie adhuc calidū z siccū precipue in q̄rto fit gradu repiri: deinceps frigidū z siccū calidū z humidum: z frigidum z humidum minime. Sed vix z in paucis aut nullis hec duo ad pncipiuz etiā terty gradus valent puenire: cū eleuentur ꝓpter humiditatez a pretacto ponderis q̄si pōt talis in gradū scōm. Quod oñdit tuz ex parte lapsus ꝓplexionis humane a tempamēto absolute versus calidus z humidū: tum rōne harum qualitatū copulatarū. tūcq; tertio actionis ipsaz ad corpus in qō agūt humanū. Primo quidē qz iuxta. A. cōplexio humana recedens a tempamēto simplr ad calidū tendit z humidū quod Isaac de cibis cōibus secūdo collocat gradu illius equalitatis relatione. Per istum quoq; scōm gradū mansionem audio primā ipius. dřia. 30. vt finē primi gradus: z pncipiū secūdi sicut quasi adiuicem indiuisibiliter conuerti. Sic itaq; calidū z humidū p vnū gradū a tēpamēto attolleturabsoluto: z frigidū silr z humidū: nō minus. ꝓpter qō nulla res sic calida z humida poterit eē i q̄rto. z multo ampli⁹ frigida z humida: qñ iam esset respectu tēpamenti simplicis in gnto qui nō dať. Existens autē in prima mansione terty gradus erit in quarto relatione tēperamenti absoluti. Frigidū vero z humidū ꝓpter inelenationez humidi: z debilitatē actiōis ipsi⁹ pono in prima mansione terty gradus z nō ampli⁹ reperiri. Rursus. Ex parte qdem qualitatū: qñ frigiditas ē debilioz actiuaz: z humiditas passiuaz cum pmixtio motus z eleuatio in extrema per calidū extent precipue: z siccū demū per frigidum z siccum. Calidū vo z humidū lz sint sufficiēter pmixtibilia excellentia calidi humidum destruitnr ab eo. Et ideo qdā dřia. 19. calidā z humidā negauerūt ꝓplexionem sicut frigidā z siccam: que demū magis in his quoz qualitates sunt actu in frigidā labitur z humidaz accīte. Itidem tertio ex parte applicationis ipsarū ad corpus: qz humidū humido cōiunctū: lz passiuū z mollis augeatur actiuū vt caliduz siue frigidum cui fuerit cōmixtū obtūditur: humiditas nāq; passiuaz ens debilissima seipsaz i frigidat z sibi connexū passiui obtinet rationem: z actiui minime. Et ideo complexionē simplicem humidā precipue fortassis nō contingit reperire dřia pallegata. Quod declarať. qz h̄ gradus attenditur distinctio non rei fm se considerate: verū fm actionē que ꝓpter cū corpori fuerit medicamē applicatū: qō fit caloze naturali deducēte: quod est de potentia in ipso ad actū: vt ostendeť differentia. 140. Frigidū vero z humidū calorez reprimūt ac bebetant: vt potentia medicaminis eo nō possit in actionez ūmensam destructiuam corporis animalis eleuari. Motus nāq; frigidi z humidi differens est se impediens cuz illius sit contrahere z inspissare: huius vero extendere z

eliquare. Jn calido et humido aut ipsuz hebetat calidum q̄si in frigidās: vt actio ipsius nō pteleᷓ: vel calidū ꝓsumit excedēs humidū: r̄ siccū ꝙuertit. Posui etiā frigidū r̄ humidū in p̄ma māsione terty gradus repiri: q̄ hic videᷓ quoddā mediū terrestre: quo fere oēs remouenᷓ discolie. Ex q̄bus decētur cōcludaᷓ frigido iūctū humidū vix r̄ raro vltra scōm gradū ꝓtendi: q̄ō in calido silr̄ r̄ humido cō sequēter mōstratū: ac nō minus in simplici humido. Ex q̄ etiā positione auctoꝛuz fere dissonantie sopiuntur: cū oēs possint i id tanq̄ i mediū q̄dā reduci. Et posset id descriptiōib⁹ geometricl ostēdi: r̄ nō modicū ex dr̄ia appet. zo.

Propter quartum vero ad p̄mū dōm q̄ Ha. suū p̄mi ssuz non seruauit nisi fortassis vtute. Nō enim ibi declarat nisi in calidis r̄ siccis: neq̄ in libris particularib⁹ medicinarum simpliciū eos distinguit per hos q̄ttuoꝛ gradus nisi p paruz. Aut dicendū q̄ dixit vnicuiq̄ medicinarū eē ponendos q̄ttuoꝛ gradus ꝑm q̄ est possibile: q̄ō apparet q̄m̄ per sermonē suū denotat qualitatē simplicis medicine q̄ forte absq̄ associatiōe alterius qualitatis nō eleuaᷓ in gradus: vel se ad p̄oꝛes distinctionē gradus transtulit. ¶ Ad aliud dōm q̄ verū est in ꝟrys per se r̄ essentialr̄: nō autez in his que per accidēs: neq̄ in his omnifariā. Dic nāq̄ sermo topicus est. Nā vnū ꝟrioꝛ est vt habitus: reliquū vo vt p̄uatio. io. metaphysice. Aliter nāq̄ dicit habitus r̄ p̄uatio: cū vnū habeat rōnē pfectōis. aliud vo impfectiōis: r̄ pfectū sit vnū: p̄auū aūt multiplex: aut alr̄ ecōtra. dr̄ia 65. ¶ Ad aliō dōz q̄ nō euenit vt aliq̄d sit frigidū r̄ hu. in quarto: nec ex parte singulariter frigiditatis: neq̄ fortassis humiditatis: verū rōne cōiuncti ex vtraq̄: cuz vna sit alterius ipeditiua: r̄ p̄cipue humiduz vt apparuit frigidi. Neq̄ frigiditas tm̄ p̄t: ceu caliditas: cū sit efficacioꝛ ea: ni si ꝓpter materie dispōnē medicine: vt poꝛoꝛ p̄ducat gradus. Et ideo nō simplr̄ dicit Ha. equale tēpus eē calefaciēdi r̄ infrigidādi: sed quodā mō addito. Silr̄ si humidū humido ꝙiūgaᷓ cū vtraq̄ passiuū sit valde forte maioꝛ ibecillitas r̄ passio adduceᷓ: cū fuerit agēs nō inuētū adhuc humidū ꝓpionis hūane modicū eleuaᷓ. ¶ Ad aliō dōz eē totū ꝓcedendū de tēperaméto absoluto: nō autē de relato. ¶ Ad aliud dōm hec relictā aquā: pluuiā: niuē: r̄ talia. Uel lz nō ꝟueniaᷓ res in eq̄li gradu multiplicaᷓ quātitas r̄ numer⁹ vsus: ita vt is suppleaᷓ q̄ō deficiebat in eq̄li gradualitas appositiōe. Sermo silr̄ Ha. intelligēdus est vbi fuerit possibile oppositū inueniri. Scituz. n. est in. 7. de inge. r̄. io. q̄ humidū nō pōt sicco eq̄liter cōtraponi. Et ideo difficilis curatiōis aut ipossibilis sunt egritudines sicce. ¶ Ad aliud dōm q̄ tales discrasie in ambitu p̄me māsiōis gradus terty p̄t ꝟueniri: vel iterimūt siue ledūt rōne q̄ꝛtitatl opilādo r̄ suffocādo: r̄ nō ex pte q̄litatis. Aut dicendū q̄ q̄situm non hoc querit vtrū res possit in se frigida r̄ humida in tali gradu repiri sz relatione opatiōis: vt ostēsum ipsi⁹ in coꝛpus. ¶ Ad argumēta etiā alterius partis aliquid oz dicere cū neutra simpliciter ꝓcedaᷓ. ¶ Ad p̄mū igit̄ multipliciter dōm vt q̄ id vificaᷓ in his quoꝛ ꝓpositio distat ab elemētis vtcūq̄ cū pharmaca r̄ que hō. nō aūt de propinquis vt metrologicis cū tuberib⁹ r̄ fūgis ad hoc in q̄ꝛ minimis hr̄e instātiā. Uel dicendū q̄ id q̄ō in fine secundi gradus existit: r̄ nō in p̄ncipio terty equalē gradualitatem estimaᷓ habere: q̄ nō solū hoc q̄ō sic oīno affine: sed parū distare videᷓ ꝓ eadē reputat itellectus. Q̄ō enim parū deest tanq̄ nihil deesse videtur. secundo physicoꝛ. ¶ Ad alia etiam consimiliter notandum.

¶ Differentia. CXXXIX.

Quod medicina calida in p̄mo gradu adiuncta medicine calide: i tertio nō reducat eā ad scōm gradū caliditatis: sed amplius mōstraᷓ ex collz. 5ᵒ id firmāte. ¶ Rursus. q̄litas seu forma regrit debitā quātitatē in mā vt agat. Nā oēagēs oz foze multe quātitatis. de causa scō. Multiplicaᷓ quoq̄ quātitas cū ipsa deferēs caliditatē p̄mi gradus coniungitur quātitati deferēti caliditatē terty. Uidemus enī maiozari ex additiōe lignoꝛ ignez ad ligna: r̄ ꝓpzie cū fortis extiterit. Uñ caliditas terty gradus eleuabit ex admixtione medicine sibi calide in p̄mo: tum ꝓpter quātitatē coauctā: tū etiā qualitatē: cū tale additū tali reddatur apud topicū amplius tale. ¶ Adhuc calidū in p̄mo: r̄ calidū in tertio sunt cōtraria: cū in altero vt ostēdetur sint plures partes caliditatis: r̄ pauciozes frigiditatis q̄ꝛ in reliquo. Mediū etiā physicoꝛ gnto extremis cōtrariaᷓ. Jd autez de nā videᷓ ꝟriozum in adinuicē agentiuz r̄ patientiū q̄ vincens trahit ad se victum intantū q̄ prefortificaᷓ eius vigoꝛ super eo quod p̄ius extiterat: quod ostendit grandinis generatio: r̄ aqua calida tempoze ingentis frigoris super anium aspersio. methaurozū p̄mo. Coagulaᷓ enim magis: r̄ celerius frigida: quod p̄mo etiaz innuiᷓ secunda. Uincet itaq̄ caliditas terty gradus ꝓpter oppositionem in frigidatione caliditatez p̄imi gradus. Et quia est similiter caliditas quedam vtriusq̄ ſymbola non reduceᷓ ad scōm gradū caliditas terty: ſz potius intēdit⁹ vsus q̄rtuz. Amplius farmacoꝛ gnto: r̄ p̄imo scōa. Primus gradus nō efficit actionē in coꝛpus manifestā pceptā: ſz poti⁹ occultā isensibilez. Et iō indigeᷓ in eo demōstratōe ex rōne dialectica: nisi fortassis p accidens: vt cū reiteratū fuerit: r̄ multū factuz. Quod aūt est in tertio gradu tale operationem efficit fortez. Proueniet nāq̄ ex ipso essentialiter impedimētū manifestū: lz nō mortificet: qō vo est occultum nō preceptū copulatū impedimentuz adducenti nō poterit ipsum ꝑmutare: vt ad scōm ꝑducat gradus: cuius actio est manifesta nō impeditiua. Eti. ſm Jacob alchindi de gradibus farmacoꝛ cōpositoꝛ medicine ca. in p̄imo gradu partē vnā habent caliditatis supra tēperamētum r̄ mediā frigiditatis: in tertio vo caliditas ptes octo caliditatis r̄ octauā frigiditatis. Sic igit̄ cum gradus p̄imus adiungitur tertio cōsurgēt ptes nouē caliditatis cū qnta r̄ octaua pte vnius frigiditatis. Non ergo tm̄ fit deductio ad scōm gradū in quo q̄rta pars friditatis adest r̄ q̄ttuoꝛ caliditatis: imo erit ad octo caliditatis ptes ascendere partibus ēt frītatis sublatis. quare medicina calida in p̄imo gradu copulata calide in tertio non hanc ad zᵐ gradum reducet sed vltra.

Oppositum quoq̄ huius collz gnto dicit Hal. sentire in libꝛo. io. tractatuū in farmacoꝛ ꝓpositiōe: quod ei⁹ sapit minus decimo practice. Adhuc sicut extrema se vicissim reprimūt r̄ tēperāt pp vim ꝟrietatis in ipsis relictā: ita r̄ media cū in eis modus qs fuit ꝟrietatis. Cū igit̄ plus frigiditatis sit in medicina ca. in p̄mo gradu q̄ꝛ in tertio franget caliditatē ipsi⁹: r̄ ad scōm reducet: qō Hal. r̄ Haly. series nituᷓ ostendere ex ꝙiunctione aque ca. cū feruentissima. vñ Constātinus de gradibus. Uidemus calozez calidissime aque minui tepida sibi adiuncta. Rursus ſymboluz r̄ ꝓpingtatē habētia celeriter transeūt in adiuicē scōo de ge. r̄ coz. Facilioꝛ eniz fit trāsmutatio in genere ꝓportionabili: scōa p̄imo. doc. z. ca. z. de signis complonū: vt appet in aere r̄ igne ac vino r̄ spū. sed finis p̄mi gradus ſymbolus ē r̄ affinis scōi gradus p̄ncipio: r̄ istius terty. Amplius cuz frigiditas paraliticū faciat r̄ mortificet: caliditas vo sit amica. aphoꝛ gnta r̄ p̄mo p̄ma. frigiditas p̄imi hebetabit r̄ refranget poꝛos subitrādo sui oppositione caliditatē terty ad scōz: cū oīa talium relatione ad nostrū ꝓsiderenᷓ coꝛpus. Jtaq̄ ꝛcludent p̄rioꝛis oppositū. quod aūt de calido dicitur

extendi potest etiam ad frigidum siccum ⁊ humidum.

¶ Propter primum quidē sciendū in antea considereꝫ graduꝫ distinctio quō ⁊ penes qd sumaꝫ vt hinc qd sit gradus ostēdatur. Et deinceps que vera positarū distinctio: qd autez est calidū frigidū ⁊ hꝰ ostēsuꝫ dr̄ia. 15. Quid aūt medicina tertia cū alys multis. ¶ Et iō sciēdū ꝓpter huius ꝑmū q̄ gradus nō est q̄ttuoꝝ poꝫ simpliciū: neq; fortassis cōiunctoꝝ parū inde ꝑmutatoꝝ: sed cōpositoꝝ vere cū ipse penes ꝯiunctionē attēdaꝫ: simplicia vō ꝯiuctiōe careāt ⁊ silr mixtiōe. Et ideo calidū aut frigidū vel hꝰ nō queriꝫ eoꝝ cū nō sit in sūmo: ꝛ remissuꝫ ab illo. Attēdendū quoq; q̄ cū gradus respectuꝫ ⁊ ordinē quēdā ipoꝛtet. referꝫ enī ad tēperamētū. Uidēdum ꝑmitꝰ quid sit tēperātia. Ipsa q̄ꝫ est duplex. Quedā nāq; absoluta vt que in vniuersa dicta substātia siue pōderis que minime inueniꝫ. dr̄ia. 18. Est ⁊ alia relata ſm iustitiā dicta de qua sermones verificātur medicoꝝ. penes quā etiā vt apparet p Cōstātinū quattuoꝛ distinguunt gradus: ꝛ Jacob nō solū ſm hāc tēperantiā: imo ꝑmitus ſm absolutā nitaꝫ graduū distinctionem assignare: qō rei nō extat applicabile: vt cēsuit. A. verum imaginabile magis absq; nulla ad subiecta cōparatione. Est ⁊ deniq; ꝓparatio duplex: vtutis. ſ. ⁊ molis. Et hec iterum bina: certificata qdē pōdere: ⁊ sensus apparētia denotata. Quedā nāq; certa mole sunt grādia: ⁊ virtute parua vt litargirū: aliq̄ vō ecōtra: vt eufozbiū vel napellus. Nō nulla vō visui sunt multa: vt agaricus ⁊ pulpa cologntide statera vero pauca. Et oꝫ ꝑncipaliter molē vtutē attēdere demū statere: nō aūt que apparentie. Est quoq; iuxta Jacob huius vtualis contēperātia equalitas in q̄litate ꝯtrariꝫ ī adinuicē in re equali: ⁊ eoꝝ effectꝰ equalis: vt sit eius calefactio q̄ꝛa est ipsius infrigidatio. Et si ponaꝫ solū ex ꝯtrys tēperātia cōsurgere: nihilominus pōt ex tēpatis euenire ceu cū hiacynt⁹ auro ꝯiungiꝫ: aut qñ lupulo capillus veneris copulaꝫ. per recessiuꝫ vō a tēperātia tali ſm ꝓportionē dupli voluit hic gradus distingui. ¶ Propter qō vt sermo eius amplius explicēt nota q̄ numeroꝝ modi sūt gnāꝫ: penes quos sumūtur ꝓportiōes musice. vꝫ. epitercius siue sexqterti⁹: cui rīdet ꝓportio musica dyatesseron dicta. Emiolus vel sexqquartus: cui adaptaꝫ dyapēte. tertius duplus cui respōdet dyapason: q̄rtus triplus cui suppetit dyapason dyapēte: qntus q̄druplus cui cōsonat bis dyapason. dr̄ia. 83. Cōsideās quoq; Jacob ꝓportionē duplam seu dyapason oībus nā cōueniētē: auribusq; dulciorez sola: estimauit medicinaꝝ gradus penes recessiuꝫ a tēperāmēto distinguendos. vñ. 19. pbl. ꝑpter qd dyapason cōsonātia cantaꝫ sola. ozganiçat enī ſm hāc: ſm vō aliam nulla. vnā quidē causarū soluēs assignat: qz ex antiphōis idē ꝯsonātib⁹ est ozdis. Sustētās itaq; imaginationē suam sup hāc ꝓportionē ponēsq; in tēperāmēto partes caliditatis. frigiditatis. ſic. ⁊ bu. equales ſm ꝓportionē duplā voluit gradū ꝑmū a tēperāmēto secedere: vt q̄ ꝑm⁹ gradus est ſm duplū egressus a tēperātia. verbi gra. Illa medicina dicit calida in ꝑmo gradu quando duas medietates vnius partis hꝫ caliditatis supra tēperātiā: ⁊ frigiditatis mediā que erat frigiditatis tēperaměti cōiuncta cū altera medietate partis caliditat⁹ ipsius. ſm hoc quoq; secūdus gradus est quidā excessus dupli supra ꝑmū: ⁊ quadrupli supra tēperāmētū: vt cū ī aliq̄ re sint quattuoꝝ medietates caliditatis: ⁊ vna que erat tēperātie frigiditat⁹. Tertius vero est egressus a secūdo in duplū: a ꝑmo ſm q̄druplū: a tēperāmēto ſm octuplū: ceu qñ medicina octo medietates cōtinet caliditatis: ⁊ vnā medietatē que erat tēperaměti frigiditatis. Est ⁊ demū q̄rtus silr augmētū dupli supra tertiū: q̄drupli ad scōm: octupli supra ꝑmū: ⁊ sexdecupli ad tēperāmētū relatū: sicut cū medicina caliditatis. 16. obtinet medietates ⁊ mediā frigiditatis que est radix in tēpamento iuenta. In omni enī mixto post tempatuꝫ denoīatio facta ex domināti: ⁊ ſm Anaxagoꝛā in mixtura. Cū re nāq; quacūq; calida seu frigida: frigiduꝫ aut calidū repiť ſm tñ plus aut minus: qō in alys silr euenit q̄litatib⁹. Sic itaq; imaginať in hoc gradu esse quattuoꝝ ꝓportiones duplares aut dyapason. Ex his cōcludēs inquit manifestū discessus ab equalitate ſm qualitatē: hoc est gradus est augmētū vnius qualitatis super sibi ꝯrium ſm dupli ꝓportionē obseruatuꝫ. Est ⁊ alius distinctionis graduū modus vt ipse testať a gbusdā notatus ponēti⁹ virtutē ꝑmi gradus in se cōtinere gnq; octauas virtutis calozis gradus quarti: ⁊ tres octauas frigiditatis. Posuerunt etiā q̄ virtus calozis secūdi habeat in se sex octauas virtutū calozis gradus q̄rti: ⁊ tertias frigiditatis: ⁊ q̄ virtus calozis terty gradus cōtinet septem octauas virtutis calozis quarti. ⁊ vnam octauaꝫ frigiditatis. Quartus itaq; gradus est in quo nihil erit frigiditatis. ⁊ demum hoꝝ motiuum tangens ait q̄ eos duxit in hanc sententiā. fuit quis volens q̄ si miscuerimus medicinam in quarto calidam cū medicina frigida in eodem gradu equareť medicina: ⁊ essent in ea quattuoꝝ partes calozis: ⁊ quattuoꝝ frigiditatis. Sed si adderemus qntā ptē esset calida ī ꝑmo: ita vt eēnt q̄ttuoꝝ ptes calide ⁊ tres frigide. Similiter si adderemus sextā ptē esset in scōo calida sicut fozent sex ipsius ptes calide: ⁊ due frigide. Septimā vō ptez calidā si adderemus esset calida in tertio: ſicq; essent septē ptes caliditatis: ⁊ vna friditatis. Si vō pars adiungať octaua esset calida in quarto totaliter nihil habens frigiditatis. Recitat hꝰ ⁊ tertiū distictiōis modū teste Halieno ī libro decimo tractatuū ꝓpositoꝝ farmacoꝝ pte octaua destruente sniam illoꝝ qui posuerunt vtutē quarti gradus quadruplam ꝑmi ⁊ terty triplam ⁊ secūdi duplam. Dunc tū modus distinctionis qnto approbat collz in anullatione distinctionis alchindi testante. Sufficiens erat ei dicere q̄ secūdus ē duplus ꝑmi: ⁊ tertius triplus ⁊ quartus quadruplus. Et sic intellexerūt medici in ordinatōe graduū ad hoc vt essent equales: qz caliditatē sensibilem corpoꝛi posuerūt in ꝑmo gradu: ab hac deuenerūt in mediā q̄ est remota ab illa tñ quantum fuit remota a tpata: ⁊ posuerunt illam in secūdo. Et istud sine dubio est duplus ꝑmi. ⁊ post hoc deuenerūt ad medicinā que est remota a secūda tñ q̄tum est scōa remota a ꝑima: ⁊ banc in tertio locarunt qz tripla est: ⁊ sic in quarto fecerūt gradu. ſm hoc itaq; gradus est augmētū vniꝰ q̄litatis supra ꝯrariā ſm ordinē excessus numeri naturalis vt q̄ suū ímediatū ꝑcedentē. Inuenitur ⁊ alia graduū distinctio penes calozem naturalem sumptam a Cōstātino de gradibus. Quoniā antiqui ⁊ maxīe equalē cōplexionē infra duas extremitates dixerunt: ꝑimū. vꝫ. ⁊ quartū gradū. Infra banc latitudinem quattuoꝝ fuerūt gradus necessary. In ꝑmo gradu calidum minus est caloze naturali. In secūdo autem quasi simile. Calidum aūt in tertio est maius eo. Caliduꝫ quoq; in quarto vltra ipsum existit. eodē quoq; modo frigidum siccū ⁊ humidū. De itaq; sunt graduū diuisiones: ac eoꝝ modi ab auctoꝛibus assignati. ¶ Propter huius quidem secundū sciendū q̄ positio distinctionis gradus Jacob stare non pōt: neq; eius motiuū. Cuius qdē Auer. positionē tripliciter conať impugnare. Primo quidem: qz cum ipse ponat secundū gradum in excessu super ꝑmum duplum excessus quē habet ꝑimus sup tempamē tum: ⁊ tertius super z^m duplum quē habet secūdus super ꝑimū: tunc medicine que erunt in tertio calide necessario interficient ⁊ magis que erunt in quarto. Et qūo possunt tolerare coꝛpoꝛa medicinas que sunt ī decimosexto gradu. At verū ꝛ hꝰ rōcinatio Auer. veritatez vt magis

ostẽdetur concludat mendaciter: forte tñ qñ etiã Ha. ponit tertiuz graduz habere nouẽ partes caliditatis aut frigiditatis: ꝛ quartũ duodeciz: cũ vnũquẽqꝫ graduz distinguat in tres mãsiones. amplius Jacob nõ dicet. i6. medietates partis caliditatis tẽperamẽti esse. i6. gradus. sed potius. i6. medietates partis ꝛ mãsiones que sunt a tẽperamento ad ipsum. Gradus eniz quisqꝫ nõ solũ in tres mansiones partit: imo etiã in fere infinitas ꝑm amplius ꝛ minus variatas velut collz dicit sexto idiuiduoꝝ tot fore ꝓparationes fixas: ꝓpter possibilitatẽ ꝛ materie diuersitatem: vt eas per signa colligere nõ possim⁹. Dictũ etiã cõplexiões fore ifinitas. theo. ꝑmo. Amplius Auer. redargu it Jacob scõo. qz cõcesso sibi qõ ponit tunc latitudo terty gradus nõ erit ꝓportionalis latitudini secũdi ad tẽperantiam: ꝛ silr secũdi ad tertiũ: cũ tamẽ tales latitudines debeãt in gradu locari. vñ cũ nõ sit equalitas inter hos ordines nõ posset esse maioz erroz in hac arte q̃ iste. Amplius tertio eundẽ cõpugnat sermone ex gnto pharmacoꝝ sũpto: eo qꝫ Ha. itellexit id esse calidũ in ꝑmo qõ hz excessuz sup tẽperamento in vna parte vltra ipsum. Et ꝑm hoc qñ ponet cõparatio dupli in excessu graduũ non erit necessariuz que est in q̃rto gradu sit dupla super medicinã que ẽ tẽperata sexdecim vicibus duplicis. Qõ sensit Ha. cuz dixit. Et mea intẽtio est in ꝑmo gradu illa res que ꝑmo manifestaꝝ sensui in ꝓmutatione coꝛporis: que si esset intẽtio Ha. qꝫ ꝑm⁹ gradus eẽt duplũ tẽpamẽti ꝓmutatio q̃ manifestaꝝ a medicina in coꝛpore nõ esset ꝓncipiũ ꝓmutatiõis: imo si esset aliquid ante hoc esset ꝓncipiũ ꝓmutãs. Et hoc qõ ponit esse ꝓncipiũ nõ esset: sed vltra ꝓncipiũ iaz exñs: quod etiam inuit. A. cũ dicit. Gradus scõs est vt fiat opatio fortioz ista. Extra hoc quoqꝫ plurimis possuz in filiũ ꝓcedere Alchindi vt eius positio erronea tollaꝝ ante paucis rudiozibus ꝓpter admirationẽ dilecta. Ipse nãqꝫ primo ꝓtauũ induit modũ docẽdi. Nõ enĩ nãlia: de numero quoꝝ est huius graduũ medicinarũ distinctio habent ex arithmeticis ꝛ musicis demõstrari: ꝑcipue cũ modus huius nãlis iueniaꝝ sufficiẽs valde. Demõstrationes enĩ de genere in genus nõ saliũt. posterioꝝ ꝑmo. ꝓpter qõ peripatheticoꝝ scola cũ tertio creticoꝝ. Pythagoraã ꝛ. Platonẽ in plurib⁹ detestaꝝ locoꝝ nãlia volẽtes mathematicis causare ac demõstrare. Adhuc insufficiẽs existit: qz sic arithmetici ꝛ musici alys ꝓportionib⁹ vtunt in suis ostẽsionib⁹ ꝑinsignitis: ꝛ nõ solũ dupla siue dyapason: sic i hac erat ei parte iacob faciẽdũ: ꝛ maxime cũ id vt ostẽdet sit possibile: ꝛ rei quodãmõ cõsonũ nãli. Palin. tertio historiarũ. ꝛ de mũdo. Nã saltũ nõ cõmittit: sed paulatiz ꝛ interscalariter de extremo trãsit in extremũ: vt eius continuate cõterminũ lateat ꝛ mediũ. Qui aũt ꝓgreditur a tẽperamẽto in duplũ: ꝛ ab inde in quadruplũ ꝛ deinceps in octuplũ: ꝛ sexdecuplũ saltũ imittit subitũ ꝓportionẽ non seruãs equalẽ. Eti. Ceu i ꝛplexione humana etiã nãli fiũt infinite mansiones in magis ꝛ minus: vt tactuz variate: multo amplius in egritudine cũ magis eleuet: ꝛ a medio recedat q̃ ꝛplones humane nãles. Erit igiꝫ egritudo secedẽs a tẽpamẽto fz. 5. partes caliditat: aut. 6. vel. 7. aut 9. aut. io. siue. ii. aut. iz. vel. iz. aut. i4. vl. i5. qz excessius a tẽperamẽto vnifozmiter causaꝝ cũ sit mot⁹: ceu dictũ de extremo i extremũ ꝑ mediũ fieri. Predicte vo distẽperãtie curari nõ poterũt cũ fz Jacob positionẽ eis medicine nõ reperiant opposite: sic expetunt in microtegni. Inueniꝫ nãqꝫ solũ ꝑm eũ oppositio dupli: q̃drupli: octupli: ac sexdecupli. Rursus. Medicina que est in ꝑmo gradu frigiditatis medicinã que est in tertio nõ poterit ad scõz gradũ adducere: sicut sentiũt vniuersi: qz in medicina calida terty gradus sũt octo medietates partis caliditatis: ꝛ vna frigiditatis que in scõo q̃ttuoz caliditatis hz: ꝛ q̃ttuoz frigiditatis. nũc autẽ due medietates frigiditatis ꝑimi gradus remittẽt octo caliditatis medietates terty gradus reducendo ad. i6. medietates. Et qz in ꝑmo gradu erat medietas frigiditatis q̃ remissa ab octaua frigiditatis terty gradus: Reducet medicina calida in tertio gradu ꝑ medicinã frigidã in ꝑmo ad sextã caliditatis: ꝛ medietatẽ vnam dẽpta octaua ꝑte vnius medietatis. Si aũt duceret ad se cũdũ gradũ oporteret ad q̃ttuoz medietates caliditat] reꝑimere. Hec enĩ secũdi posita est gradus descriptio. Ex his itaqꝫ eleuaꝝ erroz ꝓtauus diu pullulat⁹. Motiuũ silr ipsi⁹ nullũ: qñ si eo qꝫ ꝓportio dupla siue dyapason ẽ nãlioz: suauioz: ac dulcioz ceteris fz ipsaz distictio graduũ assignat: tc oĩs ꝓportio numeralis ꝛ armoniaca sonoꝝ: aut vocũ ꝑ solã ipsaz fieret. ocioseq nãqꝫ foret tũc alie iuente. Qq̃. n. sit adeo vt refert ꝓportionũ in se plata: nõ tñ huic ceu lz sit nobilius eẽ in aere q̃ in aq̃ vl terra cũ sit fozmalioz: nõ tñ in aialib⁹ aq̃ticis aut terrenis: imo talis processus potius fz qd ꝛ simplr deceptionẽ cõmittit. Distinctionẽ quoqꝫ assignataz scõo detestaꝝ Jacob ipse rõne q̃dam algozistica insufficiẽte ingens cã falsaz fore ꝑ viã experimenti: ꝛ arguitionis: qñ si medicina calida in q̃rto cõmisceatur medicine frigide in eodem: ꝛ equetur medicina essent in ea tres ꝑtes calide ꝛ due frigide. ꝑius aũt in positione adducta ponebanꝫ gnqꝫ calide ꝛ tres frigide silr i secũdo gradu: scõm hoc igiꝫ erũt gnqꝫ ꝑtes calide ꝛ vna frigida: ꝑius aũt posite sunt sex calide: ꝛ due frigide. Si aũt tertia pars adducaꝝ alia erũt. 6. ꝑtes calide: ita qꝫ medicina tota erit calida nihil hñs fritatis. Antea vo septez ꝑtes erãt calide in hoc gradu: ꝛ vna frigida. Adhuc aio qꝫ nõ erit modus quo sit possibile quartũ assignare graduz. Amplius neqꝫ radix huius positionis stare põt: qñ tẽpamentũ nõ solum resultat ex calidis ꝛ fris in quarto. verũ etiã ex gradibus substantibus oppositis ꝛ tẽpamẽtis: vt tertio caliditatis gradu cum tertio frigiditatis gra. scõo cũ secundo. ꝑmo cũ ꝑmo: ꝛ tẽpantia cũ tempantia. Rursus. Qõ erit in quarto gradu calidũ ꝑm hoc nihil frigiditatis haberet: qõ ridiculum est dicere cum ca. frigidũ siccum ꝛ humidum nõ simplr in his. sed a dominio dicam. Relictum enim fuit in ꝓncipio calidum frigidũ siccuz ꝛ humidum simplex ꝛ absolutum. Distinctionẽ siquidez Constantini intellectus non capit dispositus sane cũ gradus firmatur: vt apparuit ꝑm Jacob ꝓ recessum a tẽpantia. Caloz aũt naturalis vt fingit nõ est tẽpatus: sz magis in scõm tendit caliditatis graduz. Adhuc caloz naturalis a forma ꝓma tempatus mulcebzis est ꝛ suauis: ꝛ si hic ꝛ cõplexio humana in secũdo gradu calidi relatione q̃ põderis ponant. Aut fortassis calozem naturalez intelligit innatum: ꝛ nõ currentem: vel tertium ex his cõcretum. Palin: Cũ secundo collz ꝛ primo canone caloz naturalis sit calidus ꝛ humidus. ac membroꝝ tanqꝫ forma erit in secũdo gradu equalis frigiditati fere illius gradus: aut siccitati cum frigiduz ꝛ siccũ graduent ꝑ ipsum: ꝓpter quod sicut in alys plurimis omittaꝝ vt ambiguus. Quartam quoqꝫ graduũ diuisionẽ quã Ha. Auer. scribit: meli⁹ audio q̃uis Alchindi filius eam dixerit Ha. ꝓbare: qz tñ redditus est hic suspectus hanc graduũ dispositionem nõ sperno cũ euitet incõuenientia que Jacob cõsequunt ꝛ alios. Obserueturqꝫ naturalis paulatinus: ꝛ occult⁹ nature ꝓcessus distantiam omnẽ in magis ꝛ minus distinctam a temperamẽto vsqꝫ ad extrema graduũ quattuoꝝ ꝓtinue replens ita vt finis vnius gradus statim ꝓncipiuz alterius attingat velut etiã vniuersi connexio vt elemẽtoꝝ inter se ꝛ ad oꝛbes: ac illoꝝ adinuicem. Qõ gnto apparet farmacoꝝ: ꝛ primo secũda. Medicina nanqꝫ dicit calida frigida sicca vel humida siue quod comedit ꝛ bibitur: miũgitur in ꝑmo gradu que calefacit coꝛpus cale-

factione nō manifeste ꝓcepta: imo in ipsa indigeꝫ demō/
stratiōe rōcinatiōis ⁊ dyalectica nisi paccēs: vt cū reitera
tū fuerit: ⁊ multotiēs factū. Qō aūt in scō gradu tale cō/
sistat qō fortis⁹ opatur ꝑdicto. Est nāq; ipsius operatio ma
nifesta cōprehensa: cursus tū nature ac eius nō ꝑmutans
actus nisi accidēte: vt si multotiēs occurrit: vel multum
extiterit. Aliqd enī dupliciter ponit in gradu: aut directe
rōne qualitatis: vel lateraliter ex parte quātitatis discre/
te aut cōtinue. Illud ꝙz qō actionē fortē efficit: nō tū vlti
me: vt inde essentialr nocumētū ꝓueniat manifestus qō
nō mortificet ⁊ cozrūpat gradū obtinet tertiū. Qō autem
sua opatione vt caliditate adurit aut mortificat frigidita
te essentialr qualis est venenosoꝝ ꝓprietas. id in q̄rto po
nitur gradu. Qō siquidē gradus vt ideterminati referū/
tur in tēperamētū: velut in regulā ineq̄litatis directuaz
Est aūt ipsius cū aliqd cozpori occurrēs in eius nō imꝑmit
sensum: neq; fugat aliqua manieriē fuge. Nā qō hꝫ sibi
extat ꝓsimile: a quo nō accidit pati heben guest: simpliciū
parte ꝑma. Unūquēq; etiā gradū sequestrauit Ha. in tres
māsiones ita vt resultēt. iz. in vniuersō. vīi in tegni. septē
numeros noiat. ⁊. io. ſm excessuz a tēperamēto: qō euenit
qz gradus dicit excessuz in magis ⁊ minus. vbi autez id ⁊
mediū. q̄re cōsurgūt inde tria. In minimis est mediū tri
bus. physicoꝝ. ſ. Et si vnusquisq; graduū vt tactū ifinitas
habeat māsiones: nō tū nobis sit eas possibile distingue/
re. Hradus autē in tertia partitionē ꝓbat Ha. q̄m exicca/
tio synapi nō ē velut exiccatio cautery: cuius ambo in q̄r/
to sint talia. Sic igit apparet ex sermonib⁹ hoꝝ: ⁊ subdi/
stictiōe in tres partes gradus cuiuslibet: q̄ totalis termi
noz⁹ distātia graduali augmētatione in amplius ⁊ min⁹
variata: vt nihil itercidat vacui sicut positioni Jacob seq̄
batur erronee. Si aūt curiose voluero meli⁹ ēt Jacob ꝫz
ꝓportiōes numerales: aut armonicas gradus distiguere
vt ꝓportionabilr distinctio mathematica: aut armonica
ꝙcurrat nālis supi⁹ approbate fiet: ponēdo q̄ q̄rt⁹ gradus
se habeat ad ꝑmū in ꝓportione q̄drupla: seu q̄drupliciter
dyapason. Et id est qō fuit cōcessuz q̄ q̄rtus q̄druplat ꝑi
mū. tertius aūt triplat ꝫz dyapason dyapente. Secūdus
vō duplat siue dyapasoniçat: ⁊ ꝑm⁹ ad tēperamētū: q̄tuz
ad eius māsionē scdam in ꝓportiōe emiola se hz: seu dya
pente. quo vō ad ꝑmā in epitrica ⁊ dyatesseron. Hoc itaq;
modo sanius ac naturalius graduuz distinctio ꝓportioni
bus famulatur arithmeticis ⁊ musicis.

Propter secundum quidē sciēdū: vt ſm Auer. apparebit dif
ferētia amplius. in. 43. q̄ vnus modus necessitatis ꝙiun/
ctionis medicine cū medicina est: ꝓpter vigorare aut in/
firmare medicine vtutē. Qō duob⁹ fieri pōt modis. Uno
vt misceaꝫ alteri ꝙia reliqua: ceu cū carem⁹ medicina ca
lida in scō miscem⁹ cū medicia calida in tertio medicinā
frigidā in ꝑ. ⁊ reddit medicina calida in scō. Altero qdē
vt fortis medicine ꝙiūgaꝫ alia nō sibi ꝙia in q̄litate ⁊ vtu/
te: ſz simul magis verū vna min⁹ ꝑticipet altera qō cū me
dicina calida in tertio ꝙiungit medicine calide in ꝑ. tunc
enī declinat illā ad scōz gradū. Qō qdē ꝓbat Ha. q̄ mixti
onē aque tepide cū bulliēte calorē illius faciēti declinare
ad gradū vt dicaꝫ scōz. Ualt igit Ha. medicinā calidā ꝑ/
mi gradus eā que terty reducere ad scōz. Decimo q̄z pra
ctice firmaꝫ idē ita. Necessaria eqdē fit aliq̄s duoꝝ me/
dicaminū ꝙpositio ex qb⁹ ꝙplexioni aduꝫ: vt qs enī morboꝝ cureꝫ indiget medicatione in scō
gradu calefaciēte: qō si nō iueniaꝫ sumaꝫ in tertio calidū
⁊ ꝙiūgaꝫ ei qō calidū est in ꝑ. Ex his resultabit mediū ca
lefaciēs in scō. Minuit enī qō in ꝑ calidū calorē terty: ⁊
ad scōm reuocat: vt apparuit in aqua calida ⁊ tepida. Dis
aūt Auer. ꝙter aduersaꝫ maxie q̄ duo: vnū q̄ ingt id ꝙdi/
cenduz fore: q̄m si viderimus hominē pati egritudinē ca/
lidam in q̄rto vel tertio: ⁊ dederim⁹ rē calidā in scō mul/
tū ledeꝫ ide: ⁊ tm ꝓpter vba Ha. refrigerari deberet: puta
si mel exhiberemus in potu causonē habēti nūquid lede/
reꝫ in cōtinēti lesione grādi. Et similiter siqs haberet pas
sionē frigidissimā in capite: vt vngereꝫ oleo ro. nōne mul
tū noceret. Et subdit: q̄ sustineꝫ Ha. sup hoc quideāt. Al
terū: q̄m sequereꝫ iaz q̄ medicina calida tātū remitteret
⁊ reꝑmeret calidiozē: ⁊ q̄tū frigida sūme calidaz in ꝑmo
gradu ꝫz Ha. remittit calidā in tertio ad scōm: cū satis cō
stet q̄ frigida in ꝑmo gradu reducat calidā in tertio ad
secūduz gradū. ꝑmus enim gradus sui frigiditate reꝑmit
tituz caliditatis: ⁊ ad secunduz perducit. Quid autem
de hoc videbitur consequenter.

Propter tertium vō sciēdū q̄ Ha. ꝙsētiēs
inquio triplr posse ser/
monē eius verificari. Uno qdē aliq̄lr qō Auer. in ei⁹ duc
fauoꝝ vtcūq; ceu q̄ medicina calida in ꝑ nō reducit cali
dū directe in tertio ad gradū caliditatis scōi: ſz aliqd re/
mittit ex ipsi⁹ caliditate ingens. Si erit sicut dicit Ha. hac
ꝓtinget via: q̄m medicina quā dicim⁹ calidiozē: est q̄ ma
iozē opationē hz calozis ad frigiditatez q̄z minus calida.
Erit ergo frigiditas in ambabus ꝑ ꝙiūm: hoc est qz in ca
lidiozi erit frigiditas minozis compatiōis: ⁊ in frigidiozi
maiozis cōpationis: puta qz ꝙpatio caloris ad frigiditatē
in piperis dragma. i. est maioz q̄z dragma. i. ſpice. Et si in
vna dragma piperis sint q̄nq; ꝑtes caliditatis ⁊ vna frīta
tis: mixtis duabus dragmis simul erit ꝙpatio caliditatis
ad frigiditatē minoz in hoc mixto q̄z cēt in pipere solo: qz
cū duab⁹ partibus caliditatis in spica est multa frītas: vt
vnius partis q̄ erat in pipere cū q̄nq; ꝑtibus caliditatis.
sic itaq; exponit Ha. q̄ nō fiat recte ad scōm gradū ex ter
tio reductio: sed potius quedā remissio terty sub sua per
manētis adhuc latitudine. Est autē ⁊ alius modus expo
nendi per accidēs: vt qō id fiat magis rōne q̄titatis ipso
ꝓportionalis in qua īmensa ꝙsequēter qualitas cōtinetur
Aut multotiens reiteratū fuerit: sicut vna pipis dragma
valde plures extensiue sepius etiā applicata calefacit q̄z
scropulus. Nō aūt rōne qualitatū ꝓportionaliū extensi/
uaruz vt cum multa tepida pauce feruenti associaretur.
Dic tamen dicendi modus magis videꝫ extraneus cum
ꝓportio ꝑncipaliter qualitatū requiraꝫ ⁊ virtutuz. Et ꝑ
pter hoc ſm Ha. ⁊ alios modus tertius alius erit ꝑcipuus
ex dictis iam manifestus: quare cuz vnusquisq; gradus
sit in tres mansiones distributus: tertia mansio secundi
gradus attinget īmediate primā terty mansionē. posituz
enim est oīquaqz mansiones ſm amplius ⁊ minus distin
ctas sibi fore contiguas: qō saluare non valuit Jacob Al
chindi. Cum igitur aliqd q̄tūcunq; remittatur modicū
a prima mansione terty gradus ⁊ maxime cum fuerit in
eius principiante initio ad extremitatez mansionis ter
tie reducetur gradus secundi. Qui si amplius remittat
magis in secundū faciet quod est in tertio peruenire gra
dum. ¶ Sed tūc dubitaꝫ: qz cuz tres sint mansiones vni
uscuiusq; gradus non videtur sermo Hal. verificari nisi
de vna: qz quod est calidum in primo non remittet quod
in tertio calidum ad frigidum ⁊ multominus ad primaz
secundi mansionē. ¶ Dicendū q̄ fortassis Ha. ꝑmo ma
gis fuit expositiuus exemplaris q̄z canonis assignatiuus.
Cuius signuz est: q̄m decimo theorice vbi suscipere dicit
q̄ntum gradum. Morboꝝ quispiam ⁊c. Aut melius q̄ ⁊
si aliquis ꝑmonū verificeꝫ in paucis: aut raro in his opoz
tet eum notare ne putetur ſm id veritatē mīme ꝓtinere
sicut quarta aphorismoꝝ. crisim in septima. Nubes ru
bea denotat apparēs in q̄nta: qz cum boc magis ſm Hal.
in sit albe nisi de ru. exprimeret nō crederet quis tantam

fore ipsius significatiõis virtutẽ: ita enĩ diminuti sermones inueniunt plerũq; vt philosophi exerciteꝫ aĩa: qõ modus oppositiõis inter se extremoꝝ medioꝝ virtutẽ ostendit. Itaq; medicina in ꝑmo calida: ⁊ maxime in mãsione illius ꝑma plus frigiditatis participãte medicinã calidã in ꝑma mãsione terty gradus calidã ad tertiã reducet secundi mãsionẽ: ⁊ fortassis ad extremitatẽ secũde: ⁊ ad secũdũ totũ per accidens quãtitatis tamẽ rõne. ¶ Ad primũ deniq; Auer. in Ha. adductoꝝ dõm q; mel nõ cõfert egritudini calide in tertio: ꝛ de se illius remittat feruorem cũ medicinatio expetat oppositionẽ gradualẽ nisi qd occurrat accidentaliꝫ ꝓhibitiuũ. Adhuc quia mel dulce velociter inflãmabile superatiz adiunctũ caliditati: ⁊ iõ in fe. ꝓhibẽtur frigida: etiaz cuz fuerint dulcedini cõiuncta. Dulce nãq; est inflãmatiuũ in cholerã cõuersiuũ opilatiuũ. vnde ꝛ statiz in mellis apꝛopinq̃tione aliqua fiat caliditatis terty gradus repssio: cũ ipsuz sit in scõo calidum ⁊ siccũ: tñ post mozã facto in dominãs trãsitu caliditas iduceret intẽsioꝛ. Sicut euenit in apꝛopinq̃tione lignozum semiuiridiuz igni vehemẽti. ¶ Ad scõz dicendũ iam ex dictis apparuisse nõ esse incõueniẽs ꝓpter diuersas gradus secundi mansiones medicinã calidã in ꝑmo: calidam in tertio ad scõm ꝓducere: ⁊ medicinã frigidã in ꝑmo ad eundẽ: qñ calida in ꝑmo perducet ꝑmo ad tertiã mansionem secũdi gradus: ⁊ inde frigida vero in ꝑmo ad secundam ⁊ ad primam.

Propter quartum ad ꝑmũ quid dicẽdũ iam ostensum. ¶ Ad aliud dõm q; ꝛ multiplicet quãtitas: ⁊ cõsequẽter qualitas caliditatis multiplicat etiã nõ minus quãtitas frigiditatis: vt cũ multa ligna debili adiũgũtur igni. obtũdũt enĩ ipsuz ⁊ repmũt. Agẽs nãq; cũ ꝑncipaliter requirat patiens sibi dispositũ. ex hoc enĩ ꝓuenit actio carens eo non poterit operari: ⁊ ꝑcipue cũ illud cuz multa cõiungit quãtitas fuerit debiliter actiuum. Illud etiã qõ adiunctũ facit magis tale est simile in specie ⁊ natura: nõ aũt in genere. ¶ Ad aliud dõm id habere veritatẽ in cõtrarys directe oppositis eque vigozosis diu sibi resistẽtibꝫ in pugna: ceu in fortibꝫ: ⁊ diu in adinuicẽ euenit duellãtibus. cũ enĩ tunc vnus alterũ supat seuioꝛ reddit super eũ q̃z si paruz resistẽs moꝛ superasset. Talia vero ꝓtraria nõ sũt calidũ in ꝑmo: ⁊ calidũ in tertio. ¶ Ad aliud dõm. si volo eẽ cuz Auer. dicã caliduz ĩ ꝑ hꝛe sensibilẽ caliditatẽ: vt medicorum testat auctozitate. aut caliditas ꝑmi gradus: ꝛ nõ sit sensibilis per cõparationẽ ad caliditatẽ secundi: sentit tñ cõparatiõe tẽperamẽti: ⁊ maxime vltima mansio gradus ꝑmi. vel ẽt dõz q; gradus ꝑmi: ꝛ nõ sit sensibilis eius operatio actu: potẽtia tñ est ita q; elatioꝛi cõiuncta qualitati: vt terty gradus moꝛ sentit. Nõ eniz euenit vt nõ sit modus sensibilis aliquo. ¶ Ad aliud dõm q; nõ arguitur: ꝛ Jacob magis denotat ignauia curiosa. Quãtũ etiã rõnes partis aduerse ꝓcludãt intelligẽti notũ sit manifeste.

¶ Differentia. CXL.

Quod non sit modus quo medicina valeat deduci ex potentia in actũ: ⁊ ꝑcipue frigida mõstratur: qñ id erit vl ex parte medicine in actũ deducẽde: vel calidi innati: nõ quidẽ ex parte medicine: vt medicina: cũ ipsa sit talis potentia: seu virtute. in tegni. ⁊. ii. curatiue. Docet enĩ eligi ꝑm vtutem tale: ⁊ nõ ꝑm apparẽtiã vel ꝑsentẽ ad actũ. vñ gnto collz. Terre nascẽtia etiã calida ponunt in potẽtia talia. q; aũt hꝫ in actũ ꝓgressuz habere nõ pot cũ actu careat oiariã. Neq; ex parte substãtie ipsius maxime accidẽtibꝫ cõcrete: cũ eius ita sit a mã opatio. id aũt naturã retinet cibi ⁊ nõ medicine. Neq; etiã ex parte calidi in coꝛpoꝛe existentis: cũ calidũ infrigidare nõ habeat frigidũ deducẽdo ad actũ: ⁊ deductio in actũ fiat per aliquid tale existẽs actu. ¶ Amplius. si medicina frigida deducit ad actũ aut illõ qõ eam adducit erit calidũ actu aut frigidũ: cũ tale soluz sit operatiuũ. Nõ calidũ: q; caloꝛ nãlis nõ hz aliquã viaz generãdi frigiditatẽ. collz gnto. Neq; frigidũ actu cũ vita ⁊ actus nõ stent cũ eo: verũ q; calidũ vt inquiũt. ¶ Adhuc nõ erit per diuisionẽ ad minima: sicut sensit Ha. quia qõ minimũ est nõ aget: eo q; forma nãlis debitã quãtitatem requirit in mã. De veneno enĩ ⁊ igne pot sumi in tam modica quãtitate: qõ nõ sentiet: nedũ q; ledat. tertys cõplexionũ ⁊ pharmacoꝛ. Propter qõ nõ est modũ assignare q̃ possit medicamẽ: ⁊ maxie frigidũ in actũ deuenire.

Contrarium quoq; huius sensus nobis ostendit cũ videamus frigidũ potentia coꝛpoꝛi applicatũ in actũ frigiditatis ꝓuenire: simiꝫ ⁊ alia. Eti. Qõ agit ꝓiꝰ nõ agẽs ductũ est de potẽtia in actũ sed hꝫ sunt coꝛpoꝛi occurrẽtia quecũq;. quare modũ oꝑꝛ quo hoc fiat aliquem statuere.

Propter primum quidem sciendũ q; qd sit medicina: ⁊ quot dicatur modis: dꝛia oñsum ẽ tertia. iz6. ⁊. iz7. Est aũt ea res qualitate coꝛpus alternans sua sine ipsius in ipm cõuersione. Differt nãq; a cibo qñ sui operat materia: ⁊ ingressum hz in coꝛpus seruans: ⁊ augmẽtans illud nutrimẽto diuersificato. Tenent enĩ locũ depditi: ⁊ ampliozis ꝑ pluribus. Medicina quoq; frigida dicit illa que i sũmo: aut a predominio quandã obtinet q̃litatũ: vt aqua ⁊ aer aut cõmixta frigidoꝝ vt ꝓ solatrũ ⁊ papauer. Unũqꝺq; nãq; coꝛpoꝛ duplr est tale aut simplr ⁊ in sũmo. differẽtia. 16. Potentia qdem est res ĩmpfecta nata suscipere cum qua nascitur dispositionẽ: velut homo rationalis cũ nascitur ⁊ canis vẽnatilis. Actus quoq; ex opposito res erit perfecta iam obtinens cũ qua nascit dispõnem. Est aũt potentia duplex. Una qdem per se. Altera vero per accidẽs. vt aque frigide curantis thetanuz ex repletione. aphoꝛiſ. 5. Prima quidẽ duplex: altera nẽpe ꝑncipalissima: in qbus natura ipsa in pfectũ tendit nullo eãdẽ exterioꝝ ꝓdiente que actus vꝫ ꝑmus seu potentia secũda existẽs forma. Reliqua vo cuz materia adheret ei qõ fit inde. Qõ multipliciter euenit ꝑm ꝓpinquius: aut remotius: vt cum ex sanguĩe fit caro: aut cibus bis coctus: ⁊ oio facile cõmiscibilis velut pãis: ⁊ vlius adhuc elemẽta coꝛplexionũ tertio. Scõo vo de aĩa potẽtia etiã adhuc duplex existit. Una qdem ꝑma ⁊ remota q̃lis est cũ qui de nõ esse ꝓgredit ad esse ceu mineralium: ⁊ terre nascentiũ esse ex potentia suscitatur elementoꝝ. aĩalium vo ex istoꝝ esse cõsurgit potentia. Altera vo potentia seu virtus est secunda q̃ forma rei existit qua esse hz ⁊ actionem. Quã quidem Ha. vocat virtutẽ rei seu ꝑfeitatem: aut verã exĩtiam: vt tactuz. 16. dꝛia. Duius quoq; potentia triplex existit. Quedã nanq; est remota: nõ tñ ꝓxima dicta potentia que est virtus cõsiderata ꝓ operationẽ quã nostra coꝛpoꝛa in eius efficiũt substantiã. Quod cũ poꝛtioꝛ illius a caloꝛe nostro patiet innato perueniet tũc qõ erat in potentia in actũ: qualis ẽ potẽtia medicinarũ ꝓmi gradus ⁊ secũdi maxime. Potentia siquidẽ ꝓpinqua in intẽtione habitus existit: qualis est napelli: ⁊ veneni viperarũ potestas in nostra coꝛpora ꝓmendo. Est ⁊ alia media barũ: cuius quedã magis se tenet cũ potentia dicta remota velut que cũ ĩtentiõe bonitatis extat aptitudis: sicut sulphur medicamen medee ex sulphure ⁊ aspalto humido. Altera vo est affinioꝛ potentie ꝓpinqua maioꝛẽ hꝫ predictã aptitudinẽ in actuz cum medicinarũ potentia venenosaꝝ: vt opy ⁊ euforby. Hec autẽ siqdem potentia tota: scõa inclinationẽ habet.

in actum ꝓpter eius parū ab ipso distare valde maiorez q̄ potētia ꝑma appellata remota. Ipsa nāq; ꝓpter ei⁹ distare nō multū nisi alteratiuis iterueniētib⁹ transmutationib⁹ medys in actū deducit. Potētia ēt scōa act⁹. scōo de aīa denotatus est ꝑmus: forma exñs media ex gb⁹ rei cōsurgit suba: a qua gdez qualitatibus medys actus consurgit secundus qui operatio appellatur.

Propter secundum vo sciēdū Halie. posuisse tertys cōplonum. ⁊ simpliciū. magis medicinā in actū deduci calidā ⁊ frigidā etiā p diuisionē ipsi⁹ in minimas partiū. Acquirūt. n. motū ab extrinseco: vt a nostri corpozis calore. Nō conat oñdere: eo q̄ in diuisa ⁊ minuta calidū ipzimit⁹ melius: ⁊ eis dominat in ampli⁹: vt appet in lignis siccis minutatis. In viridib⁹ quoq; humiditate plenis ⁊ itegris calor: vt ignis ualescere nō pōt cū vias ⁊ pozos nō sibi iueniat patulos: q̄bus subingrediat. Hec aūt positio etsi superficieten⁹ veritatē videat cōtinere: nō tñ cām quesiti simpl⁹ exponit: sz cām seu occasionē magis dicit. Quia si medicina nō ifrigidaret frigida: nisi diuisiōe ei⁹ in minimas partiū: tūc cū illā suscepisset diuisionez iā fozet actu frigida: quod nō est cum appareat ex hoc exñs qd potentis in actū deductiuū. Et iō Auer. Nō est dicere q̄ sit iaz actu frida diuisione ipsa in ptes minias deducta. Ampli⁹ diuisio respicit q̄titatē. sublata nāq; q̄titate substātia indiuisibilis pmanet. phy sicoz ꝑmo. Quātitati āt nec act⁹ nec passio attribuit. mathematica. n. neq; motū aut locū habēt: nec tpe mēsurant: nec finis ⁊ bonū in eis reperiūtur. vñ ꝓncipiū saltē mot⁹ sz eē: ⁊ p ꝑs nō agūt nec patiūtur nisi metaphorice fortasse. tertio metaphysi. ⁊ de ge. ⁊ coz. ꝑmo. ꝓpter qđ ex diuisiōe resp iciēte q̄titatez sibi deductio potētie in actū cū non sit gs huic modus actionis assignari nō poterit. Mōstraui nāq; ex dñtys. 60. omnē actionē q̄litatib⁹ pfici cū eis tūc in ꝛietate cōsistat que ꝓpius q̄litatib⁹ iest. Kursus. Si medicinā deduceret ō potētia in actū: nūc aūt que minima sunt opationē habere nō possunt: cū forma determinatā quātitatez regrat ⁊ mām. Est. n. minimā carniū ꝑm Aris. assignare: vt iductū de veneno ⁊ igne. Sicut. n. corpus minoza. itaq; vtus remittit scōa ꝑmo. Propter qō cōcludit ex diuisione medicine in ptes minutas non posse potētiā eiusdē in actū cōsurgere. Et iō Auer. H. dicit sicut fugitiuuz. ¶ Attēdēdū tñ q̄ q̄ diuisio in ptes minozes medicine nō sit cā deuent⁹ potētie in actū. est tñ cōcausa quodāmō velut ignis nutritionis ⁊ alimēti. z⁹ de aīa. Res nāq; ꝟtibiles ⁊ ō potētia in actū deducibiles cū in ptes cōuertunt quas facilius in actū deducunt. vt testat ꝑ Hal. ēt in lignis siccis ⁊ minutatis ⁊ hūidis viridib⁹ ⁊ itegris apparere. vt. n. cōgregatio ⁊ segregatio nō est generatio ⁊ corruptio sic⁹ posuere antig. ꝓferūt tñ ad generationē ⁊ corruptionē. Nā cōgregata ⁊ separata leuiter existūt corruptibilia: ꝑmo ō gnātione. ⁊ in ꝓposito. Sz Ā. scōa ꝑmo. videt modum Ha. tenere ingens. Medicina subtiliatiua est: cui⁹ ꝓprietas extat: vt cū a vtute patiē nāli: q̄ in nobis diuidat ī corpozib⁹ nostris in ptes minimas. ¶ Dicēdū q̄. A. nō dixit id vt daret modū vniuersalē deducēdi potētiā medicine in actū: sed medicinā describeret subtiliatiuaz p id quod erat ei noti⁹ aliarū relatione que hō nō būt subam. Auer. vo. ſ. collz. ponit q̄ medicina frigida ex potētia ꝟtutat ī actū p caliditatē in ea nūc exītē nō tūc: q̄ q̄ calor ītatus ⁊ silis vtū q̄ caliditati illi⁹ suscitat de potētia in actū ifrigidando chilū. ⁊ p ꝑs corpus. ait nāq; medicinā frigidā nō ifrigidare: nisi q̄ ī locis digōnis ad diminutū cōuertitur ampli⁹ calorē q̄ calor sit corpozis. ita q̄ chilus generatus ex ea ē a calore corpozis diminut⁹. ⁊ iō dr̄ q̄ veraciter ifrigidat eo mō quo dicit scōo ce. ⁊ mū. stellas nō agere frigiditatē: sz calores siles vnicuiq; elemēto ꝛ detestās. A. ponēti aliq̄s ifrigidare: de quo pquisitū ꝓbl. z⁹. Doc ēt conat ꝓbare ingens calorē nāle nō hre aliquā viā generādi frigiditatē: ꝓpter qō visum est ei q̄ oīs medicina frigida ꝓpter caliditatē in ipsa exītē ꝓportionatā vtcūq; calori corpozis in actū pueniat frigiditatis. Dec autez positio cū ipsi⁹ motiuo calūniā patit nō paruā: sic. n. eius modus ꝟueniret sola medicine ad vētrē pueniēti cū ibidem generet chilus: nō aūt alr applicate. Adhuc si cōuertere medicina nō q̄litate ageret sz mā. Eti. Talr nunq̄ dicem⁹ aliquā tūc vere frigidā nisi corpozis relatiōe aialis: cū tñ illo dēpto qdā in se ⁊ ad elta sint frigida ꝑm opationes diuersas. ꝑmo scōa. Amp. si est dare calidū ē ⁊ frigidū si vnū ꝟtiozꝛ est in nā. ⁊ reliquū. scōo ce. ⁊ mū. Sz calidū iuenit veraciterq; calefaciēs. g̃ ⁊ frigidū ve ifrigidās. Kursus cū opatio faciat scire formam: qō sensibilr edet aut destruet opatiōes sui frigiditate veraciter ē frīn. Du iusmodi aūt multa sunt medicinaꝛ: q̄re ⁊ frigida erunt: cū ēt sicut aligd est ita cōcipiat ⁊ significet. frīn. n. dr̄ ab ifrigidare: sicut calidū a calefacere. Itidē si ꝓpter caliditatē iuentam in medicina frigida deducat de potētia in actū. tūc medicina min⁹ frigida citi⁹ puenit ad actū frigiditatis cū minozē habeat ꝟietatē ad calidū q̄ medicina frigidioz. Cui⁹ ꝟtium cōspicim⁹ in sempuiua vermiculari vua canis. ⁊ silib⁹ ex vna pte: ex alia vo ī psolatro pnicioso iusgamo mandragoza lacte papaueris egyptiaci ⁊ talibus hūtib⁹ ītēsiozē frigiditatē: q̄ tñ veloci⁹ ifrigidāt actu antedictis. Adhuc si calor corpzis nō ꝺducit medicinā frigidā ex potētia in actū nisi ꝓpter caliditatē in ipsa reptā: q̄rēdū est tūc qd frigidū in ipsa superās deducat ad actuz aut erit dare: qō nō deducat in actū cū iam careat calido aut q̄ in medicina oīo frigida adhuc ſsit calidū ꝓpter qō puenit in actū. ⁊ sic nō erit frigida. īmo poti⁹ sit ca. iductiuum ipsi⁹ fortassis nō valet. calor nāq; corpzis ⁊ si non habeat p se potētiā aliquā ad ifrigidādū: ei tñ per accidens inexistit: velut aque frigide in calefacere p accñs ⁊ mozbos ēt curare frigidos vt tethanū ⁊ talia. tertio de cōplexionib⁹. ⁊. ſ. affozis. Refrigerat nāq; calidū aut materiaz ꝓpriā cōsumēdo: vel pozos aperiēdo corpzis q̄b⁹ exalat fozas aptis. qđ vo somniāt calidū medicinā frigidaz in actū deducere ꝓhibēs remouēdo. Tunc sigdem medicina frigida fozet alia a cōstruēte ipsam frigido.

Propter tertium qđ sciēdū q̄ gs fundat⁹ sup ſniam Ari. actiuoꝛ ⁊ passiuoꝛ poterit aliquē cognoscere modū: quo frīn potētia in actū cōmodius deducat: q̄ aūt deducat sensus idicat cū rōne eo q̄ oīs actio fit ab ente actu. Apparēt autē q̄dā hūtia nūc opationē illa carētia ꝑns: q̄re ex potētia ꝓuenerūt in actū. In eodē. n. numero potētia actū semp ꝓcedit. tertio metaꝑy. Rō aūt deducēdi formā de potētia in actuz est identitas ⁊ silitudo gnālis vel māe. alteritas aūt ⁊ dissimilitudo spālis. faciēs nāq; ⁊ patiēs ⁊ oīno ꝟtia genere qdē sunt eadē ⁊ silia: spē aūt altera ⁊ dissimilia. Actiua. n. ⁊ passiua adinuicē sunt ꝟtia ⁊ media: ꝑmo ō ge. Cū. n. calidū corpzis agat in frigidū potentionale. q̄ eius potētia: vt oñsuz est: nō multū distat ab actu: cuz sit forma ei⁹: suscitat ex suo ꝟtio: ⁊ in actū deducit. Actiuis enī ⁊ passiuis ꝟtys fortib⁹ ⁊ dispositis applicatis adinnicem tpe ſm Aris. ⁊ Ha. ipossibile ē nō agere. Modū autē hūc idicat nobis qō videm⁹ accidere in alys tam calidis potētia ꝺductis in actū p suū ꝟtiū q̄ ēt frigidis. In calce nāq; ieztincta calidū post multū tps remanet vtute: que aduenīēte frigido actuali suo ꝟtio in actū puenit caliditatis. Obsedit aūt calidū calcis: ⁊ vigozat ab aque frigiditate ifrigidāte: ⁊ pozos claudēte: ꝓpter qō calidū in seip̄z ꝟctū: vigozat ⁊ excitat tādē supans frigiditatē aq̄ actua-

lem:Sic etiã ex transitu aque frigide sup mineras sulfu reas potẽtia ꝓpinqoꝛi deductiua in actũ caliditatis excitato in huius mineris calido ab aq̃ ipsa reddit calida de ꝓpꝛietatib⁹ eltoꝛ. Hoc ẽt mõ cõfectio ex sulfure ⁊ aspalto:quã qdã cõstruũt curiosi exposita pluuie iflãmat quags posset domũ inimici ꝛburere:qõ ⁊ cib⁹ nouus mẽbris idicat occurrẽs ethici. Et acetuz ẽt parti dñntys.i70. Similr ⁊ potẽtia frigida in actum deueniũt ex calido:velut mõstrat ẽt marmoꝛe exposito soli pãnis iuoluto: qõ etiã apparet in glacie grãdine ⁊ flegmate vitreo caloꝛe cõcita to clysterys:qb⁹ nõ solũ frigiditas iexistit actualis:veruz ẽt potẽtionalis.cũ.n.liquescũt vehemẽti⁹ ifrigidant. Sic igit ⁊ i coꝛpoꝛe nostro medicina frĩda deducet ad actũ i frigidandi excitato calido frĩdo sibi ꝛzio. sicq; frigidioza cũ magis oppugnẽt calido coꝛpis q̃ min⁹ frigida citi⁹ sup peditãdo calidũ mota ab eode in actũ ꝺueniũt frigiditatis:vt oñdit nã narcotici cũ vino exhibito calido aut aliquo modico calido:vt castoꝛeo addito. Lõcitatis.n.⁊ nõ refrenatis citi⁹ in actũ ifrigidationis deducit ⁊ foꝛti⁹. Infrigidat.n.ẽt si exhibeat calefactũ valde.vñ ꝓlonum.3. Sic aq̃ calida iniecta flãme extinguit eã:ita ⁊ opiũ ifrigidat ⁊ piculũ iducit moꝛtis:etsi maxie calefeceris. Lõtingit aũt circa ꝑdcã dupl⁹ dubitare.ꝑ gde q; cũ medicina cal'a cõicet cũ caloꝛe coꝛpis:nõ solũ i gñe: seu mã.vel ẽt i spẽ sic poterit. Oĩa.n.appentia sũt idifferẽtia spẽ.topi coꝛũ.4.ita ⁊ q̃liũ reliq̃.nõ poterit igit in actũ deduci. Et cũ opponat rationi:qua positũ est contraria in actũ deuenire.deinde nãq; opoꝛteret ⁊ alteritatẽ ⁊ dissimilitudinẽ foꝛe in spẽ.vñ ⁊ itidẽ qñ.9⁹.metaphy.ac ꝺ aĩaliũ ge.scꝺo. ꝙ semp ex ptãte ente fit actu ens ab actu ente. vt hõ ab hoĩe.music⁹ a musico. Et hinc ẽ qꝺ ꝺr ꝙ oẽ qꝺ deducit de potẽtia in actuz p aligd tale educit actu:qꝺ in deductiõe medicine de potẽtia in actũ minĩe repit:vt tactũ. Ad ꝑmũ gdẽ ꝺõz:ꝙ ca.potẽtionale medicine ⁊ caliditũ coꝛporis:lz videant cõuenire:nõ tñ cõueniunt nisi remote ⁊ in genere. In spẽ aũt ⁊ nã differũt maxime velut est calidũ ꝑmi gradus ⁊ scõi ⁊ terty ⁊ q̃rti. Media.n. ꝛzietatez bñt ad extrema:⁊ nõ tñ extrema ad seipsa.ꝑ scõa. Eti. Unuz calidoꝛ est potẽtia:reliquũ vo actu ac aliud ꝓpositus: vt medioꝛ eltoꝛ ⁊ coꝛpoꝛis:⁊ lz oĩa sint appentia alba iquãtum talia idistantia:differũt aũt inquãtũ alia. sic ⁊ in religs. Ad aliud ꝺõm ꝙ aligd deduci de potẽtia in actũ: nil aliud est q̃ gnãri qꝺã. Est.n.gnãtio deductio de non eẽ ad eẽ. In gnãtione nãq; triplex attẽdit silitudo forma spẽi:q̃ silitudine pfecta gnãnt:vt hõ hoĩem ⁊ equ⁹ equũ. Et hꝺ gnãtionẽ oz ab actu ente fieri ⁊ bñte silitudinẽ vni uocã cũ gnãto.imo iterdũ ⁊ silitudo reperit in idiuiduis vt appz in assimilatis parẽtib⁹ ẽt ꝑm cicatrices ⁊ stigmata:de gnãtione aĩaliũ ꝑmo.⁊ aliã vtutis equocã magis q̃ sol nos generat ẽt que sunt vegetabiliũ ⁊ aĩaliũ ex putre factiõe solũ. Sic ẽt vinũ generat ebrietatẽ:⁊ motus caliditatẽ effectiua tñ vtute ⁊ nõ forma.nõ enim formalr p manẽt talia:⁊ in hꝺ gnãtiõe lz regrat actualis exĩtia exteri⁹ motiua:nõ tñ regrit idẽtitas formalis:sufficit enim virtualis sola. Estq; tertia silitudo ĩter ista duo media:q̃le est cũ due spẽs ꝓpinque aĩalium in q̃titate ⁊ tpe gestationis aduenientes adinuicẽ cõiungunt in terty gnãtiõez vt in mulũ ⁊ leopardũ:scꝺo de ge.animaliuz. In his nãq; nõ attẽdit silitudo formalis tñ:aut vtualis lz vtraq;.vñ ⁊ agẽs ꝑter hoc ꝙ existat actu oz silitudinẽ iducere ex virtuali ⁊ spũali cõfractã.cũ itaq; silitudo medicĩe ad coꝛp⁹ sit vtualis solũ ⁊ nõ formalis. Sic.n.foꝛet ipamet ipsa nr̃i coꝛpoꝛis suba vt arguit ꝓmo ꝑma. sufficit ꝙ sit agens deductiuum eius de potentia in actum: tale actu existens cum similitudine quadam virtuali: non autem formali. Et de hoc differentia visum.ioi.

CXLI.

Propter quod appet q̃rto qꝺ ꝺõm ad inducta:qm̃ cã qua medicina frigida deducit de potẽtia in actũ est potentia ꝓpinqua ad actũ cũ sit ipsi⁹ forma ⁊ nõ potẽtia ad eẽ remota ⁊ caliditũ coꝛpoꝛis actu tale exĩs vtute sola. Apparuit ẽt quẽ caloꝛ coꝛpoꝛis modũ hz ifrigidãdi. Ad ꝑmũ tñ ꝺõm amplⁱ⁹ ꝙ medicina ꝺeducit de potẽtia in actũ. ⁊ ex pte gdẽ medicine velut ꝓncipy passiui actiõe calidi tãq; actiui:ita vt medicina calida directe in actũ ꝺeducat. Frigida vo q̃si a latere per modũ ꝛtrarietatis cuiusdã. Lõtraria.n. nata sunt adinuicẽ agere ⁊ pati. Ad aliud ẽt apparuit:qm̃ ꝑ accĩs calidũ potẽtiã hz ifrigidãdi. Ad aliud silr qꝺ dicendũ iam visum. Differẽtia CXLI.

Quod medicina attractiua vadat ad humoꝛẽ attrahẽdum:⁊ nõ i vẽtre ꝑmaneat oñdit ꝑ Ar. ꝑbl. ꝑma. ꝑblemate. 41. dicẽtẽ. Quando medicine ventrẽ igrediunt ⁊ diffundunt ferunt ꝑm quos poꝛos nutrimẽtũ fert in venas. Adhuc Damascen⁹ in affoziſinis. Oz ad purgandũ in silitudine cibi medicinã cõuerti p igeniũ: vt nã eã a pte recipiat ⁊ retẽta ꝑ venas reꝺoꝛtet. Amplⁱ⁹ septimo ꝺze. Quãꝺo mẽbra ꝑmanẽt ꝑm dispõnẽ suã nãlez attrahũt qõ eis ẽ sile ⁊ ꝓpriũ.s.cibuz. Cum aũt ipsis accidit dispõ egressa a nã attrahũt qõ eis ꝛziuz ꝓpter ꝺesideriũm gescẽdi a lesione. Ve aũt sunt attractiue medicine cũ sint ꝺe genere veneni.scꝺo re.a. Rursus practice ⁊ canone scꝺis:agaric⁹ facit ꝓuenire medicamẽta solutiua in coꝛpoꝛis extrema. Dicũt ẽt ꝙ hermoꝺactili ꝺebilis solutionis entes attrahũt a remotis: vt a iuncturis ⁊ in eis stipticitatẽ relinquũt.vñ valde cõferũt. Dãcvo stipticitatem nõ iducerẽt nisi coꝛ suba ꝓueniret ad ipsas. Adhuc aut suba trãsit ad humoꝛẽ: aut vtus tñ cuz nõ plura sit ꝑma assignare. Sigꝺem suba: tunc ipsamet medicina ibit ad humoꝛẽ:sicq; ꝓpositũ cõuincit. si vo vtus solũ vt absq; suba. tũc accĩs erit sine subiecto:⁊ ꝺe subito migrabit in subm. vtus vo est accidẽs in genere locatũ q̃litatis: qõ est ꝛ phꝝcoꝛ ⁊ gnãtionis ꝑmos:ẽt diuino intellectui. Palin. Exhibitio cibi aut pot⁹ vt aque maxie frĩde post medicinã facit illã operari:qõ nõ videt aliter nisi q; medicinaz in humoꝛes ipellit ⁊ mẽbra. Rursus oĩs actio pficit contactu. ꝑmo ꝺe generatiõe ⁊ coꝛruptione. Lontactus autem oĩs ponitur ibidem coꝛpoꝛuz. itaq; medicina cum eius substantia transiet ad humoꝛem.

Huius quoq; cõtrariũ sapiũt excellẽtes meꝺicoꝛ: vt Joãnes serapio. Baliab. Aui.⁊ Me. Sermones. n. ipsoꝛ aperti⁹ sonãt medicinã cũ attrahit hu. ventrẽ ibabitare. Amplius si suba pgeret medicine ad humoꝛẽ ꝺebilitaret:⁊ in via dissoluet ita vt silitudo coꝛrũperet:quã ad hu. hz attrahẽꝺũ:q̃ ponit a Ha. attrahere:q̃re ꝑmanet in vẽtre saluata transmissa ad hu. attrahẽꝺũ vtute. Si. n. vt aiũt qꝺã pgẽs dissoluerẽt in fumos nouuz ꝺe fieret gnãtũ coꝛrupto poꝛi: ceu spũs gnãtur ex humoꝛib⁹ subtiliatis ali⁹ exĩs ab illis ꝓpter qõ vtus tẽꝺit sola medicine ad humoꝛes.

Propter primum antea quesitũ exponatur ⁊ ꝺemũ ad quẽ locum attrahat medicina oñdat. Propter hꝺ ꝑmũ sciẽꝺum medicinã attractiuã foze q̃litatẽ ei⁹ eẽntialez q̃ vtute sibi ꝺita siue spẽi ex hũoꝛib⁹ attrahit:qõ ei⁹ ꝓpriũ euellere. Quid ãt sit attractio ⁊ quotiẽs ⁊ qũo fiat aut q̃litate sola:ceu Arl. cũ Auer. foꝛtassis videt sentire:aut per athomos iꝺiuisibiles. vt epicur⁹ ꝑmo nãliuz iduct⁹ vtutuz suscipiẽs positionẽ ꝺemocriti ⁊ leucipi:vel a tota suba siue spẽ:aut a vtute ꝛsite illã mõstratum ꝺria. 5i. ⁊. 60. vtcũq;.

Dictū est aūt qualitatē ēntialē: vt expositum ē dīa. 7i. Subditū āt ȳtute ĩdita siue spēi: qñ medicinaꝝ q̄dā solūt a tota spē. q̄les sunt dicte attractiue dissolutiue cal'e ⁊ sicce: q̄dā ỽo a q̄litate: ⁊ he sui pondere vt mirobalani ⁊ citronia: vl'leniēdo vt cassiafistula ⁊ viole cū alijs: aut lubrificando: vt psillij mucilago ⁊ prunoꝝ sic̄ sentiunt. A. ⁊ Mes. scōo ỽo practice q̄sdā medicinaꝝ soluere sentit̄ suo acumine: vt cuforbiū qōȳtute volūt p̄dicti soluere occulta. Est āt dīa ĩter medicinā attractiuā ⁊ alias. 3. seu. 4. solutiuas. q: attractiua p se attrahit: p accūs ỽo soluit: eo q⁹ hūores ducit ad vētrē aut ĩtestina qui demū nāe redditi odiosi eos p vomitū aut secessū educit. vñ p q̄rta. Cū burfuerint ad stomachū vel ĩtestina attracti hui⁹ nā mouet̄ ad ꝑ vt eos nā pellat extra. Alie aūt medicine ⁊ ꝑpe tres p̄dicte p se videnť magis soluere: aut sui p̄dere descēdere cōp̄imēdo. Et si in mirobalanis quādā poni oporteat ȳtutē attractiuā cū euacuēt colerā aut melaꝝ qūcq; distātem obuiatione aut leniendo nām: vt ficterim ⁊ mēbroꝝ expulsiōis duc⁹: vel lubrificādo mām ⁊ aptā fluxui reddēdo. hec. n. ĩuuit dīa. 3. canone. fen p̄ma. ĩter lenitiuuꝝ ⁊ lubrificatiuū cū dī mām colericā foꝛe euapoꝛādā cuꝝ eo qō lenit nām. ⁊ lubrificat mām. Additū aūt fuit ex hūoribus: eo q⁹. 5. pharmacoꝝ. Medicinaꝝ q̄dā attrahūt hu. vnū de sui ꝓprietate determinatū: vt scamonea coleraꝝ. alie ỽo duos lꝝ vnū p̄ncipal'r vt aloes anthonomastice colerā: p̄ñr aūt flegma ⁊ pollipodiū melāam ac flegma grossuꝝ: q̄dā ỽo ꝑter sanguinē oēs. q: illi⁹ attractiua nō bť hodie medicina. Ba. enim fecit illū suspēdi p̄side iudicāte q eā sciebat. 144. Sāguis tū mūdificať ei ceu agaric⁹ ꝑm Ba. vñ ⁊ Me. Democrit⁹ dixit ipm foꝛe medicinā familie. i. cōem ⁊ familiarē cūctis. Euacuat. n. mām oēm. ⁊ ab oīb⁹ mēbris educēs singulis ꝑstat iuuamētū nō modicū. Cuius itaq; qualitatis aut pluralitatis attractiōis cā potest cōtingere tā ex ꝑte medicine: q̄s ēt ex ꝑte hūoꝝ attrahēdoꝝ. Medicine sigdē q: caloꝛ ipsi⁹ q̄ūcūq; vigoꝛose nō est actualis. ꝓpꝛi⁹ ceu foꝛtis magnes. ꝓpꝛia ȳtute ad se attrahit: ſꝝ acgriť ⁊ in actū deducit̄ cū sit potētionalis soluꝝ p caloꝛē quo afficiť nāe. Aliogn in ipm nūq; oꝑaret̄ ꝑ q̄rta: vt in coꝛporib⁹ appꝛs moꝛtuoꝝ: quē gdē caloꝛē oꝛ eē determinatū ⁊ ꝓꝛportionatuꝝ medicine q̄ūtate debitis ⁊ q̄litate. Nā si quātitas multiplicet̄ medicīe. aliuꝝ ēt purgabit hu. collꝝ. 5. ⁊ silr q̄litate spēb⁹ alephāgine vigoꝛata Sic itaq; attractio non ꝓuenit nisi ꝑ viā cōparationis cuiusdā ꝓꝛportiōis. In medicina nāq; ȳtus attractiōis ē sic ligata. ⁊ in potētia q̄dā magis q̄ oꝛ p caloꝛē demū coꝛpis: vt attrahat ad actū deducere. Non aūt talis vsqueq; ē ꝓꝛportio magnetis ad ferrū. ȳtus. n. attractiōis magnetis plus ē potēs ⁊ libera in ferrū attrahēdū. Ex ꝑte quoq; hūoꝝ: qñ nō ē lōginquū qn oēs hu. hēant ꝓpinqtatez in vno genere cū generenť ab eadez ȳtute fere specifica eodēq; caloꝛe cōi ⁊ oꝛgano: oīntes tū sūt nō paꝝ rōe māe ex q̄ gnāť circa quā agūt p̄dcā. dīa. 29. ꝓpterea cū sint vehemēter affines si mltiplicet̄ q̄ūtas cū ȳtute medicine: vni ēt attribute determinate hūori alios educet ꝓñr ⁊ ꝑcipue habilitatos ceu colera ⁊ affines illi q euacuatur hūori. ꝓprietate: q̄re medicina colere attractiua eā ꝓmit⁹ attrahit. deīde flegma: deīceps melāam: ⁊ vltimo sanguinem: quē gdē nā tāq; natū sibi dilectissimū vltimo cōseruat ⁊ recōdit. Coacta tū medicaminis agitatiōe ac feruore vehemēti aliquā ei⁹ exhibet ptē: vt ea medicine extra coꝛp⁹ depellat subam: velut ꝑbus improbū ab se abducit sibi gd sui relinquēdo: q̄ aūt determiate attrahit flegma: postea colerā: deinde melāam ac sanguinē postremo. Attrahēs ỽo melāam demū attrahit supfluēs colaꝝ. deīceps flā: ⁊ tādē sanguinē. dīa. 144. Uēter āt ꝑ sumiť ꝓ stō cōmuniter apud nos dicto g ē locꝰ concauus in quo cibi reponunť ⁊ potꝰ ꝓmitꝰ digerēdi: qm̄ Ba. p isophago accipit siue meri. gd aūt sit ⁊ quotiēs dicať. oñsum est dīa sufficiēter. 53. ¶ Propter zm hȝ sciēdum q⁹ medicina attractiua: vel educit p vomitū ĩcitata nā: vel p secessum sigdē p vomitū moꝛās in vētre attrahit ex hūoꝛib⁹ ad ipm: quez sibi ē ꝓꝛiū attrahere. g gdē cū ad vētrē puenerint medicinā q̄ attigerint illi⁹ cessat attractio: cū attrahēs sil'extet cū attracto. Et tūc nā hūoꝝ horribilitate ac ēt medicine acumine irritata illis sibi redditis odiosis ĩsurgit vt ipos expellat in q̄ extra vomitū faciēdo. Si aūt p secessū educat medicina p̄manēs ꝑ in vētre. ⁊ demū ad ĩtestina descēdēs hūores p se attrahit ad ipsa: nō aūt ad vētrē. ⁊ per accūs tū vt vētris in dispōne iferioꝛis aut ei⁹ foꝛtitudine vel vētris supioꝛis debilitate: seu alicui⁹ sideris supioꝛis dñio velut cū qs medicinā ēt subductiuā sumpserit luna exīte ī signo ruminātī aīalis: ac eo ascēdēte dño sil'r ascēdētis exīntis ī medio celi vl'planete illic enti ꝓiūcto. Medicina hȝ vomitu cūabit: vt dicunt centilogo medici.

Propter secundum qdē sciēdū quosdaz voluisse ēt subducti uā hūoꝛes ad stomachū attrahere: quos egdem plurib⁹ Joānes serapio ī plurib⁹ redarguit. ⁊ scōo practice. ꝓpio qdē q: hūoꝛes a medicīa ad vētrē attracti remāerēt ambo in loco vno: vt in vētre sic̄ magnes nō separať a ferro attracto ad se. ⁊ sibi ꝓiuncto: ⁊ vt sic̄ secessus nō ītercideret neq; ēt vomit⁹. Adhuc nā semp agit qō meli⁹ citi⁹ ⁊ leui⁹. Eā. n. videm⁹ in oīb⁹ ex possibilib⁹ faciēte optimū de iuuētute ⁊ senectute. Hoc aūt euenit si bi pmāserint in ĩtestinis. ⁊ nō ad vētrē g grauiter lediť ob ei⁹ sensibilitatē ⁊ maxīe cū colerici fuerint ⁊ adusti. Palin. Nulla necessitas ē vt hu. attracti ad ĩtestina ꝓueniāt ad stomachū cuꝝ possint bꝛeui⁹ ⁊ tuti⁹ decoꝛsuꝝ p ĩtestina expelli. Amp. venter ⁊ stomach⁹ sibi cōiect⁹ ꝓputať ē attractiōi ⁊ iuuatio. Attrahit. n. tunicis duab⁹: expellit aūt altera solū: ceu dīcūt extrinseca. Intestina ỽo sunt expulsiōi oꝛdinata. ⁊ superfluitatū receptioni: q̄s ēt duab⁹ ꝑpellūt tunicis. Rursus ĩtestina sunt assueta supfluitatū acutaꝝ cōtristantiū receptiōi: naz cholera cū alijs supfluis sil'r occurrit ꝑ ipsa cōtinue. Uēter aūt minie: ſꝝ cōsuet⁹ ē cibos ⁊ pot⁹ ei delectabiles ⁊ ꝓꝑos assumere. Eti. regitiua nā nūq; ꝓpingoré semitā omittit ⁊ facilē remotā eligēs ⁊ laboꝛiosam cū ipsi⁹ sit op⁹ ĩtelligētie oīa meliozi disponētis mō. iz. apparēs metaphysi. hoc āt eueniret si bi repent ad stomachū qō nō solū minie ꝓtingit. ĩmo nō paꝝ medicia vomitiua efficiť secessiua: qō accidit aut q: medicinaꝝ declinatiōe cū sint graues. sunt. n. mixte in qb⁹ elta ꝑdominanť grauia petūt ampli⁹ decoꝛsum: vel q: cānales ⁊ vie p q̄s ptes expellūt supflua plus ad ĩtestina q̄ ad vētrē cōtinuanť ⁊ redūdāt. Palin. Nā eligit supflua ⁊ nocitiua trāsmittere ex ptib⁹ nobilib⁹ ⁊ viles ignobiles ⁊ nō eꝫ: ſꝝ vēter cū suis ptib⁹ ē ĩtestinis nobiliꝰ. Itidē nā sp ex ꝓpingozib⁹ ducit vys recte opās: qō hȝ expellere affoꝝ scōa. hȝ ỽo q̄ ĩtestinoꝝ. Rursus cōfert ad id stellaris affiat⁹ oppositi⁹ poꝛi a Ptolemeo ptacto. Ex his itaq; poꝛ ꝓmonib⁹ disp̄sis ꝑ in vnū recollectis iferť medicinā subductiuā ad stomachū p se nullo hūoꝛes ꝑducere mō. In loci ēt p̄manētia medicine attractiue diuersificati fuerūt. Quidā. n. posuerunt vt appꝛs scōo practice subal'r ꝓuenire medicinā ad hu. attrahēdū. Dixerūt nāq; cū qs medicinā biberit laxatiuaz ꝓueniēs ad vētrē egrediť leniter ab eo ad mēbrū in quo ē supfluitas tēdēs: quā ei⁹ ē attrahere. ꝓpter ꝓueniētiam ad illā. Cū āt ad se attraxerit qō ex supfluitatib⁹ hȝ attrahere: mouet̄ tūc mēbꝝ: vt expellat. ꝓpter discoꝛdiā ⁊ cōtrarietatē quā hȝ ad eā ⁊ lesionē ꝓceptā ab hūoꝝ acumine ⁊ medicine. vñ ipsa cū supfluitate attracta reuertiť ad ĩtestina itidē aut ad vētrē. ⁊ sic tādē ꝑficiť laxatio: quod

stare nō pōt: vt oñdeā. Nōnulli vero posuerūt medicine subam attractiue in fumos dissolui remanente tñ ei⁹ pte nō modica in vētre aut itestinis. q qdē fumi p vias qbus cib⁹ diffundit i mēbra pueniūt ad hūores attrahēdos: qs demū retro adducit vigore ptis medicine: ꝛ remanētis i vētre aut itestinis: ac ēt mēbri a se expellētis vtute. Dec quoq; ꝛ si min⁹ ipossibilitatis contineat antedicta. ipsi tñ vitati aduersā nō parū. Ad ipsaz. n. ꝛ añdictā ampli⁹ plura sequūt absurda: qñ silis ē attractio vt scribūt hūoz a medicina ferri a magnete attractiōi: ꝛ paleaz a charabe ac nutrimēti a mēbris ꝛ silibus. Magnes vo charabe ac mēbra nūq; pueniūt ad ferrū paleas ꝛ nutrimētū. nō enī attrahēs dirigit ad attractuz: vez ipm ad attrahēs ferr̄ vt Valiab. testat. Adhuc agēs ē pstāti⁹ patiēte. z de aīa: sz medicina ē agēs. hūor aūt patiēs: sz si medicīa iret ad hu. iā fozet patiēs ꝛ vilioz hūore passiuo. Palin. Habitib⁹ exi stētib⁹ i mā cessat mot⁹. p ō ge. ꝛ coz. Si g medicīa pueniret ad humorē tūc cū eēt secū fozma iā fozet ipressa ꝛ habit⁹. ꝛ ita mot⁹ cessaret attractiōis: velut gescit attractio cū ferrū fuerit magneti ꝓiūctū. vñ ponētes medicinā totaliter ad hūorē tēdere attractionē ꝛ eductionē nullo valēt saluare mō. Ampli⁹ pfectū vt sic nūq; mouet ad ipfectū sz econtra. medicina vo ē pfecta: hūores quoq; attrahēdi ipfecti vt corrupti ꝛ parati corrūpi. Neq; ēt resoluit̄ in fumos vt attrahat. qz cū tota possit in eos resolui aut maioz illi⁹ q̄titas cū attiget hūorē iā cessaret vt tactū attractio ꝛ p oñs eductio. Rursus cū de rōne fumi sit superi⁹ tēdere iaz medicina educeret ad supioza fere semp ꝛ p vomitum soluz. cui⁹ oppositū expertum magis cōtingere. Dicēdū: si dicat fumū illū nā gubernari. ꝛ iō ad oēs corporis partes ptēdi: qō id nō posse qz tūc in solone p medicinaz nō fieret nāe resistētia ꝛ victoria. Cui⁹ rōiū primo scribitur q̄rta ꝛ baly in cētilogo. Itidē. sunt q̄dā medicinaz minerales dure cōpacte: vt lapis laculus ꝛ armen⁹: a qbus nullus fere ꝛ maxie cū tribuūtur tritti fumus eleuat: q̄re saltem in his nō erit motus pfigurat⁹. Adhuc fum⁹ applicatus hu. attrahēdis supans ptez medicine in vētre exītis aut itestinis nō pmittet eos ad ipsos adduci cū pfectōez iā acq̄siuerūt suā: pp qō nllo mō suba medicīe attractiue p se aut i fumos dissoluta ad hūores accedit attrahēdos

Propter tertium vo sciēdum pmitus modus oñdā attractiōis. demū vitas adducā. Propter pmū hō sciēdū q̄ medicina attrahit hu. plerūq; ex ptib⁹ corporis remotis: g si fuerint in partib⁹ iferioꝛib⁹: vt i spōgiositatib⁹ simpliciū mēbroz eos calore ac agitatiōe in tñ subtiliat: vt extremitates puaz venaz itrare ipsos cogat: ꝛ de his trahunt ad medias ꝛ magnas ꝛ demū maiores: vt ide ad venā pueniā cōcauā grece chilim dictā. ꝛ deīceps p epar ad meseraicas. ꝛ vltimo ad itestina. ꝛ id si medicina fuerit secessiua. Si aūt vomitiua cogunt adhuc ad vētrē ꝛ stōm vi attractiōis ascēdere: g si locati fuerint in partib⁹ supioꝛibus simpliciū mēbroz vt capitis ꝛ aliaz venaz silr igrediunt extrema paruaz. ꝛ sic ad magnas. ide ad maiores pueniūt: vt originales siue inueniles si trahunt ex capite ab hinc ad venā magnā locatā apud cordis dextrā auriculā: ꝛ demū p epar vt pus ad venā chilim: ꝛ vltimo per meseraicas ad itestina: ꝛ sic p ipsa ppellit si fuerit subdu ctiua. Si vo vomitiua p eas ad vētrē: ꝛ p itestina deuenit ꝛ tūc nā irritata educūtur vomitu. Hūores tñ habitātes sub cerebro ꝛ circa epiglotim meri ꝛ pulmonē ad vētrez: vt testant attrahunt q̄nq; ab sq; eo q̄ venas igrediantur Luz. n. fuerint subtiliati vtute attractio vigorata ppingtate locoz egrediunt in qb⁹ cōtinent parietes ꝛ tunicas penetrātes in vētris trāsferunt cōcauitatē: g tādez iuxta nām medicine vomitu ppelluntur extra vel secessu: naz cū ad itestina vel vētrez attracti fuerint cessat medicine attractio: cū secū existāt. ꝛ tunc humoꝛ grauitate ac acutate ipsoꝛ cū ea q̄ medicine vtrozūq; horribilitate vētris ꝛ itestinoꝛ cōcitata mō nā: vt eos secessu expellat aut vomitu: ppter qō sane dictū q⁹ medicina dissolutiua p accidēs solutiua exīstit. Propter hō scōm sciēdum subam medicine in se aut in fumos resolutā ad hu. non puenire attrahēdos: qō sermones oñdūt illustriuz medicoꝛ ptactoꝛ. Serapionis. n. filī⁹ in septimo assignans dīam iter medicinā alteratiuā ꝛ attractiuā ingt medicinā alteratiuam agere non posse ex longinquo ceu solutiua: qñ ipsa sola q̄ est lōginq̄ pōt sibi ppriū hu. attrahere. cū aūt ipsī efficit ppinquus annexus diminuit attractio. Attrahit nāq; humorē ledentez ex lōginquo. ꝛ ponit ipm in vias p q̄s penetrat cib⁹ donec ipsam attingat. ꝛ subdit q̄si repetēs. Medicina solutiua non attrahit: nisi q̄ clōgata ē ab humore tñ: qñ g̃ appropinquat ei ꝛ cōtinuat secū tūc gescit ab attractiōe. primo qdē q̄rta. Si medicina vtutē bret attractiuā: q̄ humoreꝛ comitaret eēt nā vtutis expulsiue magis digna: vt in sano ꝛ fozti supareꝛ: lz medicina nō attrahat nisi ad viā signataz. Sz dispō medicine vomitiue ē ab ꝑ diuersa: qñ cū in stō fuerit in eo morabit̄: ꝛ hūorē ab itestinis ad seipsam attrahet: ꝛ sua vtute supat ad resistendū vtuti nāli. Mesue quoq;. Medicina pueniēs ad stomachū nō educit hūorē quē euacuare dz penetrando ad ipz: sz vtute attractiōis sigillata i ea eligēs attrahit ex humoꝛib⁹ quē attrahere sibi ē ppriū: qō qdā ita nituntur oñdere. Medicina etenī in vētre morās aut itestinis mediū sibi cōiectū ꝛ primū alterat ꝛ trāsmutat vtutē imprimēs ei sibi simile: demū ꝑ mediū sic affectū puertat ꝛ ñr q⁹ deīceps vsq; ad humorē attrahēduz. qz medicina p alterationē affect⁹ mouet attract⁹. ꝛ tādez vt dcm vtute a corpore depellit expulsiue: cui⁹ qdē simile in lapidis apparet ꝓiectiōe. pyciēs. n. primo aeris pticulaz mouet sibi ppinquā q̄ alia mouet. ꝛ sic deīceps dū vtus pmanet impellētis: aut aeris ipellētis ꝛ ipulsi: qō. 4. ꝛ. 8. hz phy si. declarari. vñ ꝛ vtus sola trāsmittit medicine: quā qdē positionē ampli⁹ declarātes alīq; volentes ēt difficultates illi occurrētes remouere dicūt hui⁹ vtutē nō vere realr: vez itētionalr ꝛ silitudinarie magis mediū imutare: q̄lis est imutatio aeris ꝛ pupille a colore: volētes p id medicinaz vtualr ꝛ itētionalr silitudinē siue spēi multiplicare in medio dispōsito. ꝛ sic attractionez efficere: ꝛ talis videt esse actio magnet⁹ in ferrū. Nihil. n. reale vt dicebat epicur⁹ dissoluit̄ a magnete: ꝛ ab hac qdē positione vltia nō multū abscedēs pono medicinā ꝛ pcipue a remotioꝛib⁹ ptib⁹ attrahēte calefieri ꝛ alterari a nā in fumos quosdaz vsq; ad qd dissolui vt meli⁹ possit spēm ꝛ silitudinē suā multiplicare in medio: vt p ꝑ meli⁹ attrahat. ita. n. karabe ꝛspicit cōfrictiōe calefactū paleas fozti⁹ rape. deinde vt tacētū ē p mediū multiplicare: qō positiōis motinū satis eligere valeo ex alterationib⁹ ꝓbabilib⁹ Aui. ꝛ Auer. de immutatiōe medy ab odore. scribit. n. scō de aīa odorē realiter imutare mediū cū appareat odorifera: vt pomū ꝛ obscere minozari ꝛ cōsumi. Cōmētator quoq; scō de aīa sentit ipm itētionalr tñ mediū alterari p id qō tigres et vultures gngētis leucis remote nullo ꝑter odorem duce ad cedē puenere grecoꝛ. Aio. n. q⁹ corpa cesa vsq; ad aliq̄ ptē fm qd ide euaporationē fumalē resoluta mediū illic vere realr imutarūt. demū p spaciuz extēsa virtualr ꝛ imaginatiue mediū alterauit reliquū. Qō ꝑ pōt ꝛtingere eo q⁹ odorat⁹ taliū pceptiū medium obtinet iter sensus spūales: vt visum ꝛ auditū: ꝛ māles: vt tactū ꝛ gustuz: vt ēt appebit. i55. Eodē itaq; mō medicina vsq; ad qd cum attrahit a remotis medium realr imutabit: nō tñ q⁹ hec realis imutatio mō hūori occurrat aliquo. iā pfata ocur-

rerent icõuenientia: deinceps vo p lõgin gozez distãtiam ipsius fit itẽtionalis solũ imutatio: quoz vtrumcz firma tur. Primũ gdẽ ex portitore medicine: quẽ oz a caloze pa ti inato: vt oñsum crebri⁹ z maxie cũ actio medicine non sit ita libera z absoluta ceu magnetis. p se nãcz fz debitã distãtiã in actũ põt attractõis ferri. Scõm ẽt appz. qz co loz rube⁹ ispectus itẽte sanguinẽ cõmouet: z fluxũ iducit. zio phibeꝛ eũ ituerī ille a cui⁹ narib⁹ san. emanat. silr in tuitus colozis citrini colerã cõcitat. oꝛ. n. cp patiẽtes icte ritiã iuuanꝛ p ꝛsideratione in reb⁹ citrinis. Illud. n. mo uet nãm ad expellẽdã mãm citrinã totã ad cutẽ: vñ alle uianꝛ ide. oꝛia. iz5. hz aũt imutatiões itẽtionales extant. Adhuc q̃dã medicinaꝝ retẽte sub pedis plãta a toto at trahũt cozpe. haly. Silr ẽt poma ꝛficiũt ex foztiter attra ctiuis q̃ solo bñt hũozes odoze attrahere a toto. Pillule silr ouriozes q̃cz copiosa fere itegre solutiõe mittũtur: qõ ampli⁹ euenit cuz vtus expulsiua ei⁹ q medicinaꝛ foz tis extiterit z hũozes subtiles: ꝓpterea imutationẽ cau sabit medicina vsqz ad q̃tũ gd realr z demũ intẽtionalr. Sed ẽ id videꝛ eẽ phy. 7. volẽs attrahẽs nõ separi ab attracto: fz sil foze: necz mediũ iter ipsa cõcidere. Dõz illud verificari in attractiõe vniuoca in q̃ ꝓtact⁹ itercidit cozpalis. Medicine vo attractio: vt ex. 5i. apparet magis extat equoca: vbi z cõtactus vtualis occurrit.

Propter quartũ gdẽ ad pmũ dõm q vez fm vtutez z nõ subam. qz tñ series Aris. diligẽter ispecta yr iportare diffusionẽ me dicie fm subaz dõz eũ opionis fuisse illi⁹. Sic. n. gdã tene bãt medicoꝛ suo tpe vt visum. z in illa particula cãs assi gnat q̃rũdã dictoꝛ a medicis. ita vt nõ paꝛ loquaꝛ in ea fz alioꝛ opionẽ. Adhuc vt oñsum ẽ oꝛia. 60. Ar. posuit actõez oẽm pfici q̃litate z nulla foꝛma dicta specifica. In actõe vo q̃litatis: q̃ alteratiõe pficiꝛ alteras qõ alteraꝛ at tingit. ẽt phy. appens 7°. Ad aliud dõm q tunc fuit il lius opionis. Aut meli⁹ qz logꝛ de medicia cibali: vt eius idicat sermo: nõ aũt de dissolutiua: siẽ hic petiꝛ. In a⁹ozi. enī Damasceni: medicina videꝛ fuisse cassiafistularis be nedicta. Ad aliud silr dõm q tũc loquiꝛ de medicina alteratiua q̃ vtute mẽbri attractiua ducit ad ipz: z demũ de medicina dissolutiua: quã vt iductũ voluit ad mẽbꝛ accedere: fz manẽs i vẽtre aut itestinis attrahere. Ad aliud dõm q agaric⁹ bermodactili z tales nõ solũ bñt vir tutẽ attractiuã: fz icisiuã subtiliatiuã stipticã ꝓfortatiuaz z tales gb⁹ soluẽtiũ vtutes faciũt ad extrema cozpis pue nire. Mixta. n. talia soluẽtib⁹ magis ipsaꝛ iuuabũt vtu tes q̃ attrahãt ea: qõ inuiꝛ. A. dicẽte q̃cz adiuuare. z re liqua: non aũt semp aut sepe. Aut dõm q lz stipticatio vt bermodactiloꝛ in partib⁹ sit nõ multũ a vẽtre z itesti nis remotis: cõfoꝛtat tñ iũcturas: eo q mãs ampli⁹ non pmittit reumatiçare ad ipsas. Ad aliud dõm q posita vtute sola ptingere ad hũozẽ: nõ tñ segꝛ accis a subiecto absolui z existere absq ipso. qz vtus exis in medicina al terat mediũ z trãsmutat. z illud deiceps aliud vsqz ad hu mozẽ: sicut ignis aerẽ calefacit z aer demuz cozpoꝛ alia. nõ. n. ita fit trãsmutatio de subto in subm: fz potius noua gnãtio. Uel dõm q vtus hz nõ est realis va: fz itentio nalis silitudinaria que põt in aliud ipsimi z sine subto in quo fuerat existere. sil. n. z semel due ac plures spes: siue itẽtiones possunt sil in vno z fm idẽ pmanere: vt nigredi nis z albedinis: z rubedinis itentiões in aere: z silr in pu pilla: qõ z i foꝛmis vtutib⁹ veris realib⁹ nõ ptigit. Ad aliud dõm: q ꝓpter potũ aut cibũ supza medicinã assum ptos nõ foꝛtificaꝛ solo eo q medicie suba ipellaꝛ ad hũo rẽ: fz qz magis vr⁹ medicie multiplicat suã spẽz z itẽtionẽ in medio: z vtus ẽt nãe stimulata icitaꝛ expulsiua. Ad aliud dõm q cõtact⁹ ẽ duplex, realis. z talis est cozpoꝛ. z virtualis. z hic põt ẽt alioꝛ eẽ. z qz vtus medicine pene trat: z nõ cozpozea ipsi⁹ suba ei sufficit z debeꝛ vtualiter cõtangere. Differentia CXLII.

Quod medicina attractiua si nõ soluerit minime ꝛuertaꝛ in hu. quẽ hz attrahere videꝛ: qñ. A. ꝓmo q̃rta recitãdo opinionẽ Hal. id. ptẽdẽtẽ dicit: hz dicta nõ sũt ꝛueniẽtia. Am plius hz ꝛuersio: aut erit rõne subẽ me dicine: vel vtutis nãlis agẽtis. nõ gdẽ ꝓmo. qñ cum qd in aliud puta in humozẽ ꝛuertiꝛ: oz ipsi⁹ resolutionez: vt sa piũt pipathetici: vsqz ad mãm ꝓmã fieri. sic. n. foꝛma sub stãtialis medicine cozrũpiꝛ. z p ꝛns disponẽs cũcte accĩ tales. Materia vo ꝓma cũ de se idifferẽter sit in potẽtia ad oẽs foꝛmas: in ea nãcz nihil distinctũ. ꝓmo meta. in po tentia existit ad hũozes idẽrnter oẽs: z nõ solũ ad illũ quẽ habebat attrahere: necz ẽt ex pte vtutis cozpoꝛ nãlis: cũ fm. A. attrahat iuuatiuuz. Medicina vo hec sit nocitiua venenosa. Palin. Que opposita effect⁹ bñt ẽ zios: fz cib⁹ z medicina sunt oppositi: vt visum ex eoꝛ rõnib⁹. oꝛia. iz6. z. iz7. Cũ igiꝛ cib⁹ hẽat cozp⁹ nutriꝛe ac augere: medicina vo alterare z transmutare vnum nõ pmutabiꝛ in aliud. Rursus silis ẽ attractio ipsi⁹ posita hũozis a medicia que a magnete ferri: fz magnes nũcz ꝛuertiꝛ in ferrũ nõ attractũ: q̃re necz medicia in hũozẽ. Adhuc pño scõa. in eo qõ in sanguinẽ ꝛuertiꝛ remanẽt dispõnes ei⁹ ia3 san guificato: z ꝓpie cũ nutrimẽtũ fuerit medicinale: vt ap paret in sanguine ex lactucis gnãto in quo maioꝛ iexistit ad tps frĩditas q̃ in relig cozpis sanguine: in gnãto vo ex alys amplioꝛ caliditas. fz si semen vrtice aut carthamus cõuerteꝛ in flegma. qz hz cala sunt z sicca: flegmati calidi tas ierit z siccitas: qõ falsum: cũ frĩ sit z hu. z ꝛia sil esse nõ pñt. Ampli⁹ q pharmacia flegmatis saltẽ attracti ua nõ ꝛuertaꝛ in qõ attrahiꝛ videꝛ: qñ nõ rõne ꝛplonis cũ turbit. semen vrtice. carthami⁹. z que taliuz sint calida z sicca flegmati opposita. necz medicine. qz illa dispõniꝛ p qualitatẽ: nutrimẽtũ vez est aptuz sine q̃litate. affozis. 4. Necz a pte ꝓ̃ctatis occulte: qñ in ea rõ nõ cõsistit ali tõis. Rursus cũ ẽ pmutatio alicui⁹ in hũozẽ ordineꝛ. hec ẽ silitudine pficiaꝛ sitcz medicina cala z sicca colere tñ slis in eã trãsduceꝛ solo mõ. Medicina igiꝛ nõ ꝛuerteꝛ in id qõ hẽat attrahere cũ iam cib⁹ efficereꝛ.

Eius oppositum habeꝛ tertio pharmacoꝝ z ꝓmo q̃rta. vñ Damasce. Medicina data si victa fuerit a nã nõ expellit eos quos querim⁹ hũozes remanet in cozpoze: z in eoꝝ mutata q̃li tatẽ mozbos itendit gnãre. Rursus vt qõ min⁹ adesse videꝛ iest z qõ magis. min⁹ aũt videꝛ venenũ posse ꝛuer ti ad hũozes z cozp⁹ z cõuertere vt oñsteꝛ. q̃re medicina attractiua in hũozẽ attrahẽdũ nõ soluens cõuerteꝛ.

Propter primum vo sciẽdũ vt nũc sit p ter alia de medicia ta cta referre: q medicina dupl̃r accipiꝛ. vna gdẽ materia liter. p subiecto in quo fundaꝛ rõ ipsius qõ est mixtuz ex elemẽtoꝝ substãtys fm foꝛmã causatã. Aliter quocz foꝛ mal̃r inquãtũ medicina que gdez ꝛplo extat z ꝓprietas aliqua cõsurgens ex alteratione mutua passiua z actiua ꝛriarum adinuicẽ qualitatũ causata z ad aliquẽ extrinse cum aspectũ vt orbẽ: ceu oñsum oꝛia. 7i. fm q medicina efficiꝛ alteratiua cum eius virtute: aut attractiua. Cõuer sio quocz quedã existit ꝓprie foꝛme expoliatio ac alteri⁹ itroductio. Illa nãcz ꝛuerti dicunꝛ: quoꝝ fm. A. est ope ratio a materia recipiẽtia foꝛmã alicuius diuisionis mẽ bꝛozum humanoꝝ. hoc aũt nil aliud eẽ videꝛ q̃ nutritio: cuius ratio est pfecta nutriẽtis assimilatio in ꝓpriam q̃li.

tatem ꝛ substantiã etiã illi⁹ qõ nutrit differentia.30.Ratio erenĩ nutritionis mixtione videt cõsurgere elemẽtorum nisi fuerit depranata.Mixta.n.q̃dam sunt in vltima dispositione habilitata ad nutriẽdũ q̃lia sunt nutrimẽta simplr dicta.vt vinum.testiculi gallox.oua sorbilia:ac hꝺ. Alia vo remota oĩno ita q ꝗtũcunq ꝗtitas assumat ex eis modica nũq̃ ꝓuertunt in alimẽtũ:vex lesionẽ semp pstant ꝛ corruptionẽ.Ipsa nãq in genere suo bũane sunt nãe ꝺria.3⁹ farmacox:ceu corrodẽtia ꝛ corꝓ nostrum putrefaciẽtia maxie sublimata vt es vstũ ꝛ plumbũ: viride eris arsenicũ vel realgar ꝛ reliq in gb⁹ ppter eox igneitatem acutissimã ꝛ siccitatẽ ĩmẽsam nullaten⁹ in eis nutritionis remanet rõ:cũ oẽ nutrimẽtum calido pticipet tẽperato ꝛ bũido.ꝛ iõ in gbusdã marib⁹ acutis ꝛ amaris nullũ aĩal generat ꝛ viuit:ceu tactũ ẽt ꝺria.ioi. Quedam vo mediũ obtinẽt inter ista extrema:quox aliq magis accidũt ad latus pox:sicut dicta nutrimẽta medicinalia vt ficus vue dactili.ꝛ silia:ꝛ olerũ gnã:vt rape caules ꝛc. Nõnulla vo reliquo attinẽt extremox:sicut q̃ simplr appellant venena:vt vir⁹ serpẽtũ ꝛ napellus. Ista.n.ꝛ si a tota spẽ nãe bũane sint ꝺria: i tã tamẽ ꝗtitate possunt assumi modica q in eis seruabit ratio mixtionis nutritiua. non aũt vtutis specifice venenose:cũ sit minimã carnem put est quãtũ qõ nãle repire:phỹsi.i. De venenis nãq ꝛ igne in tã modica põt suscipi mole:q nõ soluz nil ledẽt:ꝫ neq̃ sentient:pplonũ ꝛ simpliciuz farmacox tertys.forma nãq ꝛ pprietas opatiua debitã sc̃a sufficiẽtẽ ꝗtitatẽ expetit in mã.q aũt virus serpẽtũ ꝛ napellus nutriãt predicti testant sapientes. In libro.n.secretox Arl.ascripto ꝺ puellã foze q̃dã veneno serpẽtũ nutritã.q̃rto quoq̃ sexta recitat Hal.scripsisse anũ quãdã i pncipio rei ex napello rẽ modicã suscepisse. ꝛ ide nõ cessasse illo vti:donec ei nã assuefacta fuit eo:vt audacter vteret ipso absq lesione. videt ẽt Ruffum scripsisse puellã nutritã veneno vt ea iterficerent reges q̃ secũ coirẽt.Que aũt adhuc in medio istox existũt medicie rõnẽ ampli⁹ obtinẽt:q̃ cibi aut veneni:quox ꝛ q̃dã min⁹ rõnẽ medicine participãt:velut medicine cibales:vt casiafistula:tamarindi:sinapis ꝛ nasturtiuz.alia vero magis rationi attinẽt veneni:sicut que medicie dicunt venenose:ceu euforbiũ helleborus ꝛ scamonea. Nõnulla gdẽ sunt ve media q̃ medicine certi⁹ dicunt vt carthamus femẽ vrtice agaric⁹ ireos ꝛ hꝺ. Attẽdẽdũ sigdẽ q bũor in quẽ ppri⁹ medicina si non soluerit cõuertit est nãlis:eo q aspect ꝛ forma medicine ad hũorem ꝗtũ ad nãlia magis attẽdit q̃ ad ea q̃ ꝓter nãm cuz cause vtrozũq nãles existãt:qõ appꝛ:eo q medicina colere eductiua vel flegmatis aut melie ipsas eũat:q̃uis in eis nullũ extet pctrñ:qõ ĩdicat medicia sanguis eũatiua. põt tñ ꝛ medicia in hũore ĩnãle ꝓmutari cũ ipm ĩueniat magis habilitatuz ꝛ multiplicatũ.Ampli⁹ humor nãlis ꝛ ĩnãlis cõueniũt cũ vterq talis adhuc dicat humor. puta flegma vel melia vel colera.ĩmo nõ solũ nãlis ꝛ inaturalis eiusdẽ spẽi cõueniũt:veruz etiã oẽs humores cõmuni cant sibiipsis nõ parũ differentia prioꝛi.

Propter secundum vo sciendũ q ascle-piades sic ĩponit ei scõo elemẽtox ꝛ ꝓmo nãliũ:vt ẽt.i.4.tãget ꝺria:voluit ĩdifferẽter medicinã attractiuã sive venenosam vel non si minime soluerit in id:qõ eũabat cõuerti ponẽs eã. nullũ ẽt determinate hũorẽ euacuare: ꝛ ꝓmitus tñ subtiliorem:ꝛ inuatos a medicina nõ ex determinati hũoris eductiõe auxiliari:verũ ẽt magis eũonis cõmunis rõne.Cui⁹ gdẽ potuit eẽ motiuũ.ita vt diceret ẽt medicinaz cõuerti venenosam in id qõ hz attrahere dũ nõ soluerit:eo q conuersio seu nutritio:vt tactũ sitũdine pficit.medicina ãt attractiua sitũdie qõ attrahit:attrahit tertio simpliciũ. quã gdẽ positionẽ affirmauit Ha.ꝛ negat.A.cuius rõ põt eẽ qm medicina venenosa ꝛ maxie in tãta ꝗtitate assumpta vt arbitratũ sit eã soluere.ꝛ non soluat ꝓpter causas occurrẽtes ex pte corꝓris:aut vtutis cõstellatiõis nõ potest ab ei⁹ venenositate expoliari:sic vt ꝛ in alimẽtũ ꝓuertat:ĩmo poti⁹ corpus in pniciẽ ꝺducit:quãq̃.n.virus aut medicina venenosa modice ꝗtitatis possit cõuerti in corpus:nõ tñ que multe grãdi exiite in ipsa ĩuincibili a corꝓre malitia:neq; valz ei⁹ motiuũ:qm ꝛ si adsit iter attrahẽs:ꝛ id qõ attrahit cõueniẽtia:est tñ inter ipsa rõne nãe venenose:ꝛ q̃litatis excellẽtis sumpta in debita quãtitate tam grãdis cõtrarietas:vt simili tudinẽ destruat ꝛ contrariũ magis adducat cũ nõ possit a natura superari. Ha. q̃z tertio simpliciũ: ꝛ A. ꝓ ĝrta testant non simplr medicinã in humorẽ quẽ attrahit conuerti: sed trib⁹ conditionibus adiectis:puta q nõ sit venenosa.q nõ soluat ꝛ digerat.quedã nãq medicinax ꝛ si nõ soluũt:non tamẽ nocent in corꝓre:ꝫ fiũt cib⁹.quia iter medicinã solutiuam vnãquãq ꝛ humorẽ quẽcũq ꝓcul dubio ẽ assimilatio:ꝛ quedã que alterant ꝛ cõuertunt ad dispositionẽ que corrumpit ꝛ interficit:predicte quoq conditiones declarantur.Medicina.n.venenosa non esse ꝺz que in humorem cõuertit attrahẽdum eo q ostensum q qm res venenosa multe fuerit quãtitatis in corpus nõ põt conuerti cuz ratio nutritionis habita ex elemẽtox mixtione tollat propter cõtrarietatẽ medicine ad corpus ꝛ naturã:oportz.n. quod nutrit in fine vinci ꝛ assimilari.debet etiã nõ solvere scõo:quoniã si solueret iam nõ tm tãto permaneret tẽpore in locis digõnis q valeret digeri:in ei⁹ etiã cõtrarietate ad corpus impedientẽ:ĩmo cum humorib⁹ quos attraxit ad vẽtrem:vel intestina impellit sursum vomitu: aut deorsum rapit secessu. Requirit etiã ipsam digeri tertio eo q omne nutriẽs opꝛ p loca trine digõnis vẽtris epatis ꝛ membrox trãsire.differẽtia.53.Et ideo nutrimẽtuz pelliculeẽtris ex cõtactu etiã fm medicos nõ est simplr nutrimẽtũ:ꝫ poti⁹ qualitatiuũ quoddã refocillamẽtũ.scõo collz.Sed gd de hoc ꝺria visum pretacta.

Propter tertium gdez sciendũ fm prefatos medicox:q trib⁹ cõditionibus pdictis appositis medicina attractiua in hũorem conuertit attrahendũ nomine medicine materialr sumpto:ceu pro subiecto cui forma ĩeret medicine. Ipa enim formalr inquãtum medicina nunq̃ in humorẽ permutat gbuscũq conditionibus adiectis:cuz eam digeri oporteret ꝛ ad nutrimẽtũ ordinari: quod rõnis ẽ cibi: nõ aũt medicine:q autẽ medicina ita conuertat ostenditur Quoniã quecũq genere conueniũt specie ꝺria in adinuicem transmutantur.ꝓmo de generatione. Sed id in quo fundat medicina ꝛ humor ex ea gnãtus in quandaz concurrũt cõitatẽ saltẽ ylealem.Omniũ.n.generabiliũ ꝛ corruptibiliũ vna existit mã.Differũt quoq specificis differentijs:vt ex eox oĩsum est rõnibus.Rursus cũ dictum sit rõnẽ nutritionis potissime ex elemẽtox mixtione passibiliũ a contrarietatib⁹ preiacẽtibus expoliari.vbicũq hꝺ iteruenient elemẽtox mixtio incorrupta nutritio poterit pfici. Jd aũt reperit in eo qõ est medicia vt declaratũ nõ venenosa cũ ab eo valeat natura corꝓis ꝺrietates impedientes nutritionẽ remouere.Adhuc nutritio similitudineperficit:cum nutritio sit quedã conuersio alteri⁹ in alterũ.que aũt similia facili⁹ adinuicẽ transmutant.Dabẽtium.n.symbolũ facilioꝛ est trãsitus in adinuicẽ. ꝓmo de generatione. ꝛ facilioꝛ cõuersio euenit in genere proportionali:q̃ in extraneũ.ꝓmo scõa:ꝫ medicina fm Hal. similis est hu. attrahẽdis. Et confirmat.qz si similitudo est causa cõuersionis in altex:vbi erit itẽsioꝛ similitudo erit ꝛ trãsmutatio vehementioꝛ.id aũt est iter medicinaz

attractiuā.ꝛ hu.est.n.similitudo iuxta Hal.in substantia. Cum igit̄ similia ſm qualitatē conuertant̄ inadinuicem multo ampli⁹ ꝛ ſm ſubſtātiā ſimilia tāḡ vehemētiozem ſimilitudinē habentia. Eti.ſigno.q; videmus medicozuz empericos mēbꝝ ifirmū ex mēbri ei ſilis adminiſtratōe coadiuuari. Dicunt.n.oſſa cranei hūana mozbo capitis ꝛ epilepſie cōferre.cerebꝝ ét gallinaꝝ cerebꝝ cōfortare ꝛ augmētare. Sanguinēḡ ex narib⁹ fluētē cōpeſcere teſtā tur: ꝛ pulmonē vulpis ac erity paſſiōib⁹ ꝓferre pulmōis: ꝛ pelliculā vētris iteriozē gallinaꝝ vētri vehemēter de bili cōferre. Totūḡ ventrez auiū ꝛ potiſſime carnoſum: ac epar lupinū ſua ꝑpetate ꝙuenire epati hūano. Paſſio nib⁹ iteſtinoꝝ ei⁹ ſcribūt iteſtina ꝛ maxie colice applica ta valere. Silr ꝛ renē reni.z.is.2 z. ét teſtanḁ quoſdā eſti maſſe de exptis foze q nō diuerſificanḁ oīno: vt i potu do lozes patiētib⁹ iūcturales boīs oſſa cōtribui adulta.gb⁹ ꝛ iā vſi fuerūt ex ꝑſumptuoſis gdā ꝛ ſanati ſūt cū eis ex po dagra ꝛ dolozib⁹ iūcturaꝝ oīno vſi collz.5. Dicūt gdā qō libet mēbꝝ comeſtuz cōfortare comedētis mēbꝝ cōſile vt dria ét viſuz.68.itaḡ ꝙuincīt cōuerſionē ꝛ cōfortatio nē ex ſilitudine maxieḡ nobis occulta cauſari ꝓcipue. nō.n.ꝑpter ipſi⁹ latētiam ipſam pōt hūana ratio attinge re.tertio apparēs de ige. Impedit̄ ei⁹ cognitio.q; ceu i finita exiſtit ifinitis:q̄ſi comparata. Et ideo collz.6. ꝓparationes ifinitas i mā entes nobis foze ignotas cū id qō finitū ſolū noſter ꝓtendaꝫ intellectus.

Propter quartum gdē ad ꝑmū dōm .A. nō iteleꝛiſſe dcā Ha. eē icōueniētia.i. vitati aduerſantia:ceu praue ſubaudiūt gdā:cū idē ei⁹ ſuſcipiat vba:pharmacoꝝ.3. Sz nō ſunt cō ueniētia.i. nō ſunt ſilia:ſz diſſonātia.ſ.Aſclepiadis ꝛ Hal. dicta. Nā aſclepiades ſimplr ꝛ idr̄nter ponit quālibz me dicinā attractiuā:cū nō eūauerit in id qō habz attrahere cōuerti. Ha.vō vt oñſum cōditiōib⁹ trib⁹ appoſitis. Sim plexaūt ꝛ cōditionatū ꝛriant̄ nedū q⁹ idez exiſtāt:qō ma ioz extat aſſimilatio:vt ét appuit rōne ſilitudinis in ſuba q̄ in q̄litate:cuz ſilitudo q̄litatiua ex ſilitudine cauſetur ſube. Nā mā cū forma cā ē oīum accidētiū velut mater. Que aūt ꝛ q̄lis ſit bē in ſuba ſilitudo.dria oſtēſum.7i. Qz ſi qs aduerſet̄:qm̄ ſilitudo q̄litatiua vt ſancituz ex ſilitu dine cauſet̄ ſube nunq̄ erit in requie ex ſilitudine ſube: i fla cōuertit̄ ceu carthag⁹ ꝛ ſcia vrtice ꝓpō cala ꝛ ſicca. vez frida magis ꝛ hūida:vt effect⁹ cōcidat in ſuā ſimilr cām. ¶ Cui dōm vel q⁹ ex aliq̄ alia ꝑparatiōe repta i mā ſube in q̄ ꝓdicta ſilitudo attēdit talis cōſurgit diuerſitas aut qz cū ſilitudo ſube ordinet̄ ad actū. Forma.n.ē q̄ dat eē ꝛ p ꝓñs opari. Agere aūt nō pōt niſi cōueniētib⁹ habit] iſtris. Inſtra vō act⁹ ſunt q̄litates.cōueniētioza quoḡ in ſtrumēta medicine attractiue ſunt calitas ꝛ ſiccitas:cum caliditatis ſit attrahere ꝛ ſiccitatis ei⁹ motū ſuſtentare. Sūt ét fortiozes ceter] actiuis ꝛ paſſiuis. Propter qō cū oē qō ē ſit vt teneat vt ꝑriā opationē habebit ꝛ ꝑpa inſtrumēta ꝛ ſuba ꝓdcūtia lz nobis videanḁ ꝑma frōte ad uerſantia:ceu cōſpicim⁹ motū aialis q caloze fit neruis ꝛ thozdis pfici:epſitib⁹ tñ frigidis. ¶ Ad aliud dōz ſm gra duales formaꝝ nō fieri reſolutionē ꝓpoſiti vſq; ad mām vez vſq; ad alias formas in mā ſemp remanētes ꝑ q̄s remanet aliq̄ ſilitudo in cozrupto vel gnāto ꝑpter rema nētiā talis vel bē forme. Scōm vō recte philoſophātes vnitatē formaꝝ in oīb⁹ ꝑter forte q̄ in boīe.gdā.n. duas in eo cōcedūt. ¶ Dicēdū q⁹ lz fiat reſolutio cōpoſiti vſq; ad mām ꝑmā.ita q⁹ oēs cozrūpant̄ diſpōnes formā cōſe quētes in mā ꝓzē:cū tñ mā aliā ſuſcipit formā diſpōnes pfectiozes ſiles ꝓcedētib⁹ itroducunt̄.cum forma poſte riōz ſemp deducat ſecū:ſit̄ pfectiozē: pfecti⁹ ét id qō erat in ꝑma ſm geneſeos aialiū. Sic igit̄ in vtute forme ſeqn tis aduenientis hñtis ſilitudinē cū ꝓzi:diſpōnes nō eedē ſz ſiles relinquunt̄: vt ét oñdit gnātio ignis ex aere:i quo nō eadē remanet ſymbola in gnāto q̄litas numer⁹ ꝛ eē:ſz ſpē vl eentia: vt ꝑmo exponit̄ de ge. vñ ſilitudo potius q̄ identitas importaꝫ vera .neḡ etiā vis naturalis attracti ua ſemp attrahit qō cōueniēs inuatiuuz:lz appens dece ꝓta qñḡ dulcoze vel odoze. Quare ꝓcipit̄ q̄rto ſexta:ne aſſumat timēs venenari potu ſiue cibo res dominātium ſapoꝝ aut odoꝝ. Neḡ ét medicina vt oñſum eſt que con uertit̄ eſt venenoſa. ¶ Ad aliud dōm ſilitudinē magne tis ad ferrū ꝛ medicine attractiue ad hūozē foze latā nō modicū differētē dria ꝑeunti. ¶ Ad aliud dōz aut q⁹ qñ in gnāto q̄litates videnḁ ꝓzes ad tps remanere ipm nō foze adhuc pfecte trāſmutatū: ꝛ ex cozrupto gnātuz ꝓce dēti. Et iō idicat.A.q⁹ ꝑmaneret non ſemp ſz ad tempus. ¶ Aut dicēduz vt iam apparuit nō illas eaſdē: vez ſimi les permanere. ¶ Ad aliud dicenduz q⁹ lz medicina foz maliter inquantū medicina ꝛ cib⁹ opponantur:non tamē vt dcñ illud in quo fundatur illud qō ē medicina:ſeu ei⁹ ſubm ꝛ cib⁹ vt oñſum aduerſanḁ. ¶ Ad aliud dōz: vt ap paruit q⁹ turbith ꝛ ſilia cōuertūt̄ in fla ꝑncipal rōne me dicine. Neḡ cib⁹ ē ſine q̄litate dict⁹ niſi ver⁹ in tertia nu triēs digeſtione: q̄lis nō bē ꝛ vtcūḡ ꝓplexionis ꝛ ꝑpeta tis velut inſtrumētaliter aduerſanḁ. ꝛc.

¶ Differentia CXLIII.

Quod medicina limitu a ꝛ lubzicatiua ſiue ꝓpreſſiua ſit admi ſcenda mōſtraḁ ꝑ Me.ſcōo ſimpliciuz ꝛ aggregatozē:ꝛ q̄rto ꝑma. vt ſoluaḁ ō coctiōe mirabolanoꝝ cū thamarindis tereniabin caſſiafiſtula ꝛc. quoꝝ gdez vnū cōpreſſiuū ꝛ alterū lenitiuū. ¶ Adhuc.illa debēt mi ſceri adiuicē:quoꝝ vnū ꝑ alterū cozrigit̄. Iſta nāḡ ē vna cauſaꝝ cōmixtionis medicinaꝝ:vt oñdet ex dicēdis:ſed medicina lenitiua:ſeu lubzificatiua:qz de ambab⁹ idē fit iudiciū mixta cōpreſſiue cozrigit̄ viciſſim. Cozrectio.n.ē remotio extraneaꝝ q̄litatū a medicina. Lenitiua eteniz lenit mām ꝛ ptes mēbzoruz ꝛ ipſas remollit ac debilitat. Lubzificatiua vō mām reſpicit lubzicā reddēdo: ꝛ molli cie q̄dā ſubtilitate deozſuz icitādo. Cōpreſſiua vō viſcera ꝓfortat ꝛ recolligit.remouebit̄ itaḡ ab ipſa cozrugatio ꝛ adherētia ꝑ medicinā lenitiuā aut lubzificatiuā ꝛ illa q⁹ dē eō a ſuis emēdabit̄ ōfectib⁹. ¶ Rurſus lenitiua ꝛ ꝓpſ ſiua cōiūgunt̄ cū medicīa diſſolutiua fortiter ſui ꝑpetate attrahēte vt caſſiafiſtula cū reubarbaro vel agarico ꝛ mi robalani cum ſcamonea que magis ſtat inadinuicē q̄ le nitiua ꝛ cōpreſſiua:cum diſſolutiua ſit valde vehemētio ris vtutis:q̄ bc. Attrahit etiā plus ꝛ a remotis:q̄ nequaq̄ operanḁ iſte. Palin.cōpoſitionis medicine vnus eſt mo dus ꝓpter diuerſis diſpoſitionib⁹ conferre. Ponaḁ itaq; gs habere ventrē ꝛ ſupioza iteſtina robuſta ꝛ denſa:infe rioza quoḡ debilia diſſoluta.tūc gdē vtilis eſſet ꝓpoſitio lenitiue cū cōpreſſiua:qñ lenitiua opaḁ ꝑus circa partes ſuperiozes gb⁹ cōtraria erat cōpreſſiua ſtiptica cozruga tiua. Dec aūt demū opabit̄ laudabilr ꝓ iferioza iteſtino rum ipſa cōfortādo gbus nocebat lenitiua. Jtidez Meſ. Res ſtiptica oīum medicinaꝝ vtutes ꝛ opationes felici tat.cōfortat.n.coz vētrē ꝛ coz⁹ ꝛ aīam a ſubuerſiōe ſedat ꝛ nauſea. Talis quoḡ vt dicūt eſt medicīa compreſſiua: itaḡ medicina lenitiua eſt ſociāda cōpreſſiue.

Cuius oppoſitum ſapere videnḁ ꝑmo q̄r ta:ꝛ ſcōo ꝑma.ꝛ collz.5. ¶ Adhuc.illa non debēt miſceri quoꝝ operatōes ſe ad inuicem iuncta cozrumpunt̄: vt dulce cum aceroſo. Sed medicina compreſſiua cozrumpit actionem lenitiue cuz

ipse sint cõtrarie: vna.n. lenit ꝛ applicat: altera vo exasperat ꝛ corrugat: ꝛia nãq; adinuicem sunt corruptiua. Eti. Que sunt oino diuersaꝝ intẽtionũ associari nõ debẽt cuꝫ ide frustreꝝ intẽtio q̃sita: sit ẽt actio illoꝝ opposita laboriosa agitatiua. sed cõpressiua ꝛ lenitiua sunt hꝺ: qñ compressiua eligit ꝓpter vẽtrẽ cõstrigere post solutiõem ꝓpe laudata est nõ paꝝ i fluxu vẽtris ꝛ dysenteryꝫ. lenitia vero pp leniter soluere ꝛ vẽtreꝫ deiceps aptũ tenere. ꝛ ideo multotiẽs daꝝ i his g bñficio subductõis ꝑnatur. Medicina itaq; cõpressiua nõ admiscẽda ẽ lenitiue.

Propter primũ qdẽ sciẽdũ ꝑmitus gd q̃situ impoꝛtet. scõ gd medicos coegit medicias cõponere: ꝛ demũ q; medicie sic cõposite reddũt meliores: alr vo corrũpũt. ¶ Primũ qdẽ hꝺ mr̃atum ẽ dr̃ia .i3.ꝛ.i4.i. Mixtio vo vt ẽt visum dr̃ia .i6. duplex exist q̃dã nãq; vera in q̃ miscibilia reducũt in q̃dã nãm media iter alterationẽ ꝛ corruptionẽ q̃ ẽ alteratoꝝ vnio q̃ itellectu pcipit ꝛ nõ sensu. ꝑmo ẽt elꝺ. q̃lẽ elꝺa ꝓstituũt mixtionẽ in viuẽtibꝰ maxie. Est ꝛ altera q̃ est corpoꝝ adiuicẽ cõgerics formis ẽt manẽtibꝰ ꝓprys ãlteratꝫ quoquo mõ ve sensu pcepta vt puluerꝫ i adiuicẽ copulatio. Est ꝛ mixtio i q̃ miscibilia ex lõginquo fuerũt tpe approximata: quedã vo ex ꝓpinquo. Adhuc q̃dã fit p ignẽ vnã ptẽ alteri pp eiꝰ acuitatẽ ac subtilitatẽ subtrare faciẽtẽ vt ea q̃ decoctionũ ꝛ silr. alia vo fit corpoꝝ i adinuicẽ applicatiõe minutim cõfusoꝝ vt pillule vel trociscꝰ. Multis.n. modis aliq̃ fiũt ꝛ cõiungunt adiuicẽ: dr̃ntia. i6. ¶ Propter hꝰ zm sciẽdũ q; g debite voluerit aliq̃ medicinã cõponere opꝰ ẽ ꝑmitꝰ gdez corpa attẽdere gꝺ hꝫ occurrere vt eoꝝ cõplexionẽ. etatẽ. vtutẽ. ꝺsuetudinẽ: hitudinẽ ꝛ reliq̃ dispõnez silr aeris regiõis vt res nõ nãles oino. silr ꝛ ꝺ nãz vt cãz morbũ ꝛ accñs vt sciat medicinã artificialr ꝺponere ac naturis corpoꝝ ꝓportõalr applicare. Dico ãt artificialr cõponere. qz si medicia simplex totuz posset operari nõ eẽt ꝺposita eligẽda: q̃rto ꝑma. Uel qz nõ põt eo q; i vna medicia simpliciũ nõ iueniũt vtutes oẽs q̃s q̃rimus: aut qz volumꝰ virtutẽ medicie augere vl minuere: vel qz sunt i ipa vtutes gꝺ nõ idigeꝝ. Coacti itaq; fuerꝝ pp hꝺ tria medicinas ꝺponere q̃s qdẽ diuersificauerunt cõponẽtes duplr. ꝑ qdem penes nãz ifirmi morbi ꝛ mẽbra lãguida: scõ vo iuꝝ simpliciũ mediciarũ nãz. Penes qdẽ nãz ifirmi. puta si vẽtrẽ hũerit frm ꝛ epar calidum. miscemus calz cũ fri. ceu absynthiũ masticez cũ endiuia ꝛ berbere. Silr si fuerit ꝛtestina debilia catarrizãtia: ꝛ venter fortis ꝛ nõ reumatizãs vt colerice passioni siue diarie appati raphanũ vl qd sile: ꝑ q̃rta. Propter vo nãz morbi pluribꝰ de cãis medicias cõponũt: aut qz morbꝰ diuersifica ꝛ a sua cã vt cũ febris putrida fuerit ex hu. grossis fris. In hac.n. pp febris discrasiã ca. ꝛ sic. idigemꝰ medicia fri. ꝛ hu. ei opposita. Propter vo putredinẽ ex hu. grossis frigidis egeꝝ medicina ca. ꝛ sic. q̃ calitate ꝛ sic. digerat subtiliãdo ꝛ diuidẽdo. Aut pp diuersitatẽ morbi ab accñte velut in febre euenit syncopali minuta ꝓcipue. Hr̃a.n. vt tactũ ẽ febris egeꝝ fris ꝛ hu. pp vo syncopiz ca. ꝛ sic. q̃le vinũ ẽ calz aromaticũ spirituosuz trociscꝰ de musco: ꝛ talia caloꝝ: ꝛ iõ fuerũt tyriace adiuẽte vt varys nocumẽtis ꝛ venenis resistãt oppositis. vel pp diuersitatẽ egritudinũ vt i febre cõtingit diuersaꝝ spẽꝝ materiꝝ ꝛ locoꝝ sic ẽ emitrithe⁹ ex cola ꝛ flegmate cõmixtus: i quo vna materiꝝ ꝺtinet i venis ꝛ altera exꝝ. vñ. 4. ꝑma. Ha. Et g añ eũ fuerũt curabãt emitritheũ cũ aq̃ hordei i q̃ erat virtꝰ piperis: estimãs vti nãz vnoquoq; ꝺ vnũq̃q; qꝺ facere põt docta obedire creatoꝛi sublimi ꝛ glorioso. scõa ꝑ. Ipsa.n. valet distiguere tertio vndecia: ꝛ qnto ꝑma. Aut cãz diuersitatẽ in vna egritudie collectaꝝ ceu tertianã notã q̃ regrit extinguẽtia ꝛ calefaciẽtia pp colerã ꝛ fla. vl pp vehementẽ morbi malitiã ad quã vna medicia simplex nõ põt cũ oppositõe puenire velut q̃q; egeꝝ medicia calefaciẽte q̃ttuoz ptibꝰ aut ꝓpvarietatẽ ipsiꝰ: eo q; ꝑmuteꝝ sensibilr indigens nũc fris tũc ãt calidis: mõ vo sil fridis repugnãtibus ꝛ calidis euaporatiuis: ceu in pluribꝰ euenit egritudinibꝰ ꝳz horas comitatis ꝛ i flõnis statu: aut qz talis ẽ morbꝰ q; medicia directe sibi simplex nõ inuenit opposita vt sigs morboꝝ idiget in eius cura medicatiõe in scõ gradu calefaciẽte. q; si ꝑ nõ inuenit cõponit ipm ex calefaciẽte tertio gradu. ꝛ in ꝑmo ex gꝺ medicamen. in scõ calefaciẽs ꝺsurget: vt dr̃ia tactũ .i39. Penes sigdẽ partiũ lãgoꝛẽ variaꝝ cõpositio: aut ꝓpter eaꝝ diuersitatẽ ꝛ vtilitatẽ: ceu cũ partibꝰ fortibus ꝛ multe custodie vite inascit apa: q̃lia sunt veter ꝛ epar. In his.n. cũ euaporatibus vti oꝫ ꝛ in statu apatis: stipticis: aromaticis: cõfortatiuis: q̃tenus eoꝝ custodiant virtutes. ꝓ toto.n. corpoꝛe circa alimentũ negociant. vndecimo ꝛ tredecimo curatiue artis. Uel ꝓpter locũ mẽbri vt medicina alteri est admixta cũ faciat ad locũ intentũ celeriter puenire. cuiꝰ gr̃a trociscis camphoratis admiscet crocus: q̃q; ipe passioꝫ cõplone calidis noceat corꝺis. ꝓpter quã ẽt intentiõez alig apiũ i medicinis ꝓcerũt epilepsie: ꝛ cãtarides medicis admiscuerũt vesice: ac acerũ i empl'o scyatice. Aut ꝓpter societatẽ siue colligantiã mẽbri: vt i morbo ẽt calido stomaci: nõ idigeꝝ fridis multũ rõne neruoꝝ sibi a cerebꝛo mãdatoꝝ. vñ fride ipsius medicie calida cõmiscenꝝ: cũ friduz inimicũ sit ꝑm veterẽ neruis: vel ꝓpter multã sensibilitatem partis: q̃le os vẽtris ꝛ oculus. Sunt.n. sensibilissime partiũ corpoꝛis. 4. de accñti. ꝛ. i3. de inge. Quare medicinis eoꝝ cõmiscẽda fũt mitia idolorosa dcã anodina. Interdũ aũt ꝓpter diuersitatẽ morbi sil ꝛ membri: eo q; sic ꝑncipale qꝺ patiꝝ mẽbruz: velut ipo patiente morbũ etiã calidũ: cauendũ est ꝓpter eius nãm ꝛ ꝑncipalitatẽ multũ ꝛ repente ifridare: iõq; fridis calida sunt admiscẽda. Penes vo nãz medicinaꝝ diuersificaꝝ cõpositio cũ simplex nõ sufficiat: aut vt virtus medicie augeaꝝ: ceu cũ vni medicine calide aut fri. alia ꝺiungunꝝ vt roboreꝝ inde. vl vt longioꝛi pduret tpe idissoluta ipsius vtute: ꝓpter qõ i tyriacaz radix ireos ꝓyciunꝝ acoꝛi ꝛ agaric⁹. Aut vt medicaminis minuaꝝ robur. q̃dã nãq; medicinaꝝ cũ sint calꝫ acute oꝫ ipsis frida iuiscãtia cõponere vt eaꝝ minuaꝝ vꝫ ac tollaꝝ acumẽ velut cõmiscet gũmi arabico tyriace ac fenugreci vel similiũ gummiũ in colyrys oculoꝝ: aut vt ipsius tollaꝝ nocumentũ sicut scamonee vẽtri ꝛ epati nocenti pip adiungiꝝ ꝛ anisuz: ꝛ in cithonio decoquiꝝ: ꝛ aloe dragagantũ aut gũmi arabicũ copulaꝝ: vel vt ipsius frangatur aduersitas velut opio castoꝛiũ ꝺiungiꝝ cũ stupefacere fit opꝰ. Uel qz lz medicina iuuet in vna re nocet tamen in alia: coniungiꝝ illi medicia lesionis remotiua: ceu cãtaridibus in lapidũ fractõez: addũt inuiscãtia idolorosa sicut lac aut seium lac cõmuniũ. Uel qz medicina hẽt aspectũ vt ad duas ꝓueniat vias. ſ. ad venas ꝛ vrie meatus. q̃ꝓpter adiũgimus ei medicinas illã ad vias vrine trahẽtes: ceu cãtaridibus ꝓuocãtia cõmiscemus. Aut vt medicina remaneat idispsa in partẽ suã ꝑficiẽs opatiõez sicut balsamo cera associaꝝ: vel qz inuiscatiuuz: ꝑmo quarta. ne in partẽ dissemineꝝ nisi itentã: siue vt medicia diutius ꝑmaneat incoꝛrupta: ceu mel cõfectiõis admiscetur vel ꝓpter abominatõez ꝛ horribilitatẽ tollendã vt possit suscipi ac suscepta ꝑmanens in vẽtre suã expleat actionẽ. ꝛ ideo secũdo re. a. Elleboro associanꝝ daucus ꝛ apij semẽ mõtani: ꝛ sic scamonee anisuz cõiungiꝝ. ꝓpter hoc quoq; zuccaruz ꝛ mel plurimis addiꝝ medicinaruz: seu vt bonitas medicine acgraꝫ simplici ꝛ multe ipsius tollatur malitie ac defectus sicꝫ mirabolani citrini cõiunguꝝ scamonee. Iuuant enim ꝓprietatẽ ipsius in coleram soluendo.

emẽdãrq̃ illius excessus: qz cũ iflãmet ventrẽ ꝛ coꝛ debi liter dissoluat partes ꝛ excoꝛiet ipsi oĩa remouẽt q̃ hꝫ. vñ Me. Opatus est optime g scamoneã cũ mirabolanis mi scuit citrinis: ita ẽt vigoꝛat ꝛ emẽdat çinçiber turbith. Cũ enĩ flegma eũet subtile ꝛ a ꝓpinquis ptibꝰ tarde: silr edu cat çinçiber sibi cõmixtũ cũ ctos hos tollit defectꝰ sibi p/ prietates ĩptiendo laudabiles. ꝛ iõ ꝑmo q̃rta: çinçiber nõ ꝓmittit turbith vtutẽ stupefieri. Hoc etiã vt vna dr̃ie oẽs openẽ spẽs alephãgie. i. calide aromatice debilibus ꝛ tar dis medicinis ꝓiũcte. Itaq; sermonibꝰ his collectis ex sa piẽtũ dcis appeant cãe gbꝰ vna simpliciũ medicinaꝝ cuꝫ altera ꝓiũgit vel alys. Hosce q; in ꝺstructiõibꝰ medicina rũ: ꝛ ꝓprie solẽniozibꝰ vna sternit vt basis alys cooperanti bꝰ illi: velut in mẽbzo ĩstrali ꝓsilis pticula. dr̃ia. izz. Attẽ dẽdũ sigdẽ iuxta filiũ Alchindi: q; Iz fere ifiniti modi cõ põnis medicinaꝝ existãt: capitales tñ sex sũt. qñ aut cõpo nit calꝫ medicia cũ calꝫ: vel fri. cũ fri. aut ca. cũ fri. vel tẽ perata cũ tpata: vl tpata cũ calꝫ. aut ipa fri. Jn ꝑmis q̃z trib⁹ modis diuersitas triplex extat: aut. n. eq̃ calꝫ cũ eq̃li ter ꝓiũgit calꝫ: vl minꝰ aut magis. Et silr in frida cũ frigi da: ꝛ in calꝫ cũ fri. vñ collz. ſ. Medicinaꝝ simpliciũ ex q/ bus medicina resultat cõposita: vel sunt oẽs vniꝰ generis vt cali. vel fri. aut ꝺry generis: qñ q̃dã calide: alie vo fri. Quoꝝ vterq; subdiuidit modoꝝ: qz medicine aut erũt in eodẽ gradu caliditatis vel fri. vt in scõo aut in tertio: aut in diuerso vt ꝑmo tertio vel scõo ꝛ q̃rto. ℭ Propter huiꝰ tertiũ sciẽdũ q; sic cibaria vno mõ cõposita vigoꝛosioꝛa ꝛ pfectioꝛa reddunt̃ ꝛ mõ alio ꝺry: ita ꝛ medicine. vñ ꝑmo ꝓb. Nutrimẽta gdẽ alia exrtia adiuicez se coꝛrũpũt. Bꝫ g/ dẽ mõ: alio vo nõ. Que nãq; cõponunt̃ vna scõo ꝑmo tri plr disponunt̃: aut. n. vigoꝛant eoꝝ opões: aut destruun tur: aut rectificant̃ ipoꝝ remouẽdo malitiaz. Vigoꝛat̃ q/ dẽ sicut cũ paniciũ ꝛ miliũ lacte decoquunt̃: aut pigueꝺi ne poꝛcina vel oleo. cuz. n. sint pauci nutrimẽti. ĩmo minꝰ ceteris granis triticalibꝰ, aliñtoꝝ ꝑmo: ꝛ pticularibꝰ die tis reddunt̃ nutribilioza satis. vñ Ha. Palꝫ Bꝫ eduliũ me/ liꝰ tãto est q̃ꝑ seipz solũ comestũ: q̃to ꝛ lac a nãꝫ ipoꝝ am boꝝ ad euchimã ꝛ ad alia duceret. Coꝛrũpunt̃ q̃z sic vul cia cũ acetosis ꝓmixta: eo q; in adiuicẽ nõ sigillẽt. vnde ꝑmo tertia. Exꝑimentatoꝛes vĩdi ꝛ alꝫ iã dixerunt q; lac cũ reb⁹ acetosis edẽdũ nõ est neq; pisces cũ lacte: qñ ide ad egritudies pueniẽt ꝓmanẽtes sicut lepꝛã: neq; iest. i. lac acetosuz coagulatũ cũ raphanis. lz. n. hec i se satis sint lau dabilia: qñ tñ ꝓmiscent̃ coꝛrũpunt̃ cũ nõ adiuicẽ sigillẽt. silr ꝛfectio aloe ꝺcã iuxta Bergeth auctoꝛẽ cibarioꝝ ex sufficiẽter cõficit̃ laudabili⁹ vt pineis amigdalis oleo sisa mino ꝛ çuccaro. Cũ aũt cõponunt̃ in adiuicẽ se coꝛrum/ pũt. ꝓpterea q; fcã est abhoꝛibilis opilatiua tardi trãsit⁹ in venas. passiõibꝰ tñ pectoꝛis ꝛ viaꝝ vrine cõfert egenti bus lenificatiõe ꝛ sedatiõe. rectificant̃ aũt sic cũ frigidis misceant̃ calꝫ. ꝛ ez. vñ ꝑmo tertia. Qõ frm est sic cucu mer ꝛ cucurbita tẽpeꝛ ab eo q; exĩstit ꝺriũ sic allea ꝛ po/ ri. Qõ si fuerit calm tpeꝛ cũ eo q; exĩstit ei ꝺriũ sic cucu meres ꝛ poꝛtulaca. Eodẽ q̃z mõ medicinaꝝ vigoꝛãt aut destruunt̃: vel meliꝰ reddunt̃ actiões cũ vna cõiungant̃. Exꝑplũ ꝑmi ẽ assatio turbith cũ çinçibere: vt tactũ est pri us: ꝛ epithimi cũ pipere aut reubarbari cũ bolo armeno. Jn reubarbaro nãq; inest vtus ẽctiõis foꝛtis: lz cum boc vtus ẽt apitiua minuẽs illius actionẽ. vñ si misceaꝫ cum bolo armeno: aut acacia ꝺbit vehemẽter. Et ꝓp hãc intẽ tionẽ crocus cõmiscet̃ cũ rosa cãphoꝛa ꝛ coꝛallo: vt ipsas ad coꝛ faciat pueniꝛe. Ob Bꝫ quoq; semẽ raphani cũ subti liatiuis ꝛ penetratiuis copuleꝫ: vt tãto tpe faciat ea ꝑma nere in epe: vt suas pficiãt actiões. Declaratio quoq; scõi est viole cũ mirabolanis. ꝛ vl'r lenitiua cũ cõpressiua ꝓiũ ctio ac aq̃ oꝛdei cũ syrupo acetoso. vñ q̃rto ꝑma. Et aggre gare syrupũ acetosum ꝛ aquã oꝛdei silr est illaudabile: qñ coꝛrũpit aquã oꝛdei ꝑm plurimũ. Terty gdẽ paradygma est ꝓmixtio aloes cũ oragagãto aut bdelio: ꝛ vl'r cũ omni acuto excoꝛiatiuo ceu pulpa colloquintide. Aloes. n. sol/ uit ꝛ mũdat intestina: lz excoꝛiat ꝛ venaꝝ ꝓprie ani apit oꝛificia: lz ꝓmixtione ꝑdictoꝝ tollit hꝫ malitia. Talis q̃z medicinaꝝ societas ꝛ copulatio aliq̃ attẽdit penes q̃li tates ꝑmas vt se coꝛrigãt in adinuicẽ: vl' coꝛrũpãt iterdũ ꝓp effectus sicut mirabolanos emẽdare ꝺcm prauos sca monee effect⁹. aliq̃ gdẽ ꝓp emẽdationẽ ꝓprietatuz ma laꝝ q̃s ei⁹ ꝓprietate bz coꝛrigere: sicut venenositas ꝛ ini micitia rei. ꝓp qõ beçabarat cõmiscet̃ medicinis. et si ex his cõueniẽs ꝺz eẽ ꝓmixtio: oz vt sibi inuicẽ sigillẽt: ita q; postq̃ fuerint adinuicẽ ꝓiũcte p actionẽ ꝛ passionẽ ac vtu tẽ iditã: vna ꝺsurgat vtus in totũ q̃lis ꝓmixtio turbith cũ çinçibere: ꝛ raphani cũ hermodactilis. nõ aũt raphani cũ turbith. nõ. n. sigillãt sibi. Qõ oñdit: qñ scamõee ꝓpriũ ẽ ledere coꝛ. Estq; calꝫ habilis iflãmari. ẽ ꝛ multe mẽbzo/ rũ dissolutiõis. ambza vo cõfoꝛtat coꝛ: ꝛ crystallus extin/ guit iflãmationẽ: ꝛ gallia cõfoꝛtat mẽbroꝝ dissolutiões: ꝛ tñ cõdigna nõ est ipoꝝ cũ scamonea ꝓmixtio. nõ. n. sibi si/ gillãt vna. ꝛ iõ nõ fit coꝝ vtilis ꝓmixtio. Me. ꝑ simpliciũ, q̃re scõo. A. zº. Jngt Ha. Ego posui epar adib. i. lupi in me dicamẽto eupatoꝛy: ꝛ nõ repi ipz augere iuuamẽtũ vltra id qõ ex illo solebat pueniꝛe. Quedã vo se ꝓprietate coꝛ rũpũt vt coꝛde ex intestinis ouiũ facte ꝛ lupoꝝ coniecte ꝛ pẽne columbe cum his que accipitris dicunt.

Propter secundum vo sciẽdũ scribi pri/ mo q̃rta: qõ labere facit nõ est ꝓiũgẽdũ ei qõ cõprimẽdo iuuat talr vt sint eo rũ vtutes eq̃les. ĩmo meliꝰ est in hꝫ vt vnũ post aliud tar deꝛ: vt sit vna vga dnaꝝ medicinaꝝ q̃ lenificat ꝑus suaz pficiẽs opationẽ q̃ꝑ ea que cõprimit: deinde adueniat ex/ pressiua ꝛ expellat qõ lenificatũ fuit. scõo q̃z ꝑmo. Jlle aũt q̃ destruunt̃ p cõmixtionẽ sũt sic si sint due medicine vnã efficiẽtes opatõz: lz duab⁹ potẽtys ꝺrys: aut quasi ꝺrys: tũc qñ aggregant̃ si cõtingat q; vna eaꝝ añcedat ad opa tionẽ suã pficiet opationẽ: ꝛ si nõ añcedat vna eaꝝ aliam ꝓhibẽt se: sic viola ꝛ mirabolani. viola. n. soluit leniẽdo: ꝛ mirabolani soluũt exꝑmẽdo ꝛ ispissando. cũ g̃ supueniũt materiei ãbaꝝ opões ꝺstruunt̃ ipe. ꝛ si mirabolani añ cedũt: deinde supueniꝛ viola ꝛ lenit: deinde supueniant mirabolani ꝛ exꝑmãt est opatio foꝛtioꝛ. Collz q̃z. ſ°. Me dici miscẽt mirabolanos cũ cassia fistula ꝛ turbith: sed ne sciũt modũ medẽdi. ꝺriũ gdẽ hoꝝ scõo practice. ita gdaz mirobal. simplices bibũt cũ çuccaro ꝛ mãna: ꝛ q; boc mõ quidã tritos diligẽter cum duplo çaccare. mãna vo leniti ua est. Amplius id videꝛ supficietenus sape Mes. secun do simpliciuz. Quidã aũt dixerũt q; nõ est bona ꝓmixtio mirabolanoꝝ cum medicina labificatiua ꝛ lenitiua: qñ opationes eoꝝ in id ipm se ꝓmunt: ꝛ ego nõ video illud. ĩmo remouet̃ id eis per ipsas adherentia ꝛ coꝛrugatio: ꝛ acquirit̃ solutio facilis. Adhuc aggregatoꝛ. Et quãdo vo/ lumus mirabolanos ꝑparare ad dandũ in potu: terant̃ ꝛ infũdant̃ in aq̃ calida: ꝛ colent̃ ꝛ pyciant̃ sup colaturam çaccare ꝛ tereniabi ad reprimenduz stipticitatẽ coꝝ ꝛc. Et qui vult addere in bonitate ꝓparatiõis eoꝝ coquat ipos cũ prunis ꝛ sebestẽ ꝛ iuiubis ꝛ tribuat: q; in istis me/ dicinis ẽ viscositas q̃ repmit stipticitatẽ mirabolãoꝝ ꝛc. ꝛ iste tres spẽs mirabolanoꝝ miscent̃ cum thamaridis. medicina itaq; ꝑm hos lenitiua est cõpressiue miscenda. sed quid de boc moꝝ apparebit.

Propter tertiũ ẽ sciẽdũ vt ex ꝑdcis vitas re linquat̃ q; ꝓmixtio medicie cũ medicina: aut ẽ va vel appropinq̃ns vere: ꝛ tps iaz tñ preterit sup eam: vt ex oĩbus ꝓmiscibilibus resultaueriꝫ

vna q̃dã cõplexio ⁊ forma. Mora enim egent cõfusorũ corpor particule. elt̃or ꝓmo: vt agãt ⁊ patiant̃ in adinuicez oifariã: ⁊ hoc mõ põt medicina lenitiua cũ ꝓssiua cõiũgi: cũ tũc ꝓportiones q̃s habebãt adinuicẽ miscibilia sint sopite ac i vnã nãm mediã redacte. sic. n. videm⁹ p tps ex ꝓportionibus vnũ aliqd ꝓstitui ⁊ ꝓsurgere pfectũ. Aut mixtio fuit q̃si sensibilis ⁊ p interpositõez ac ex breui tpe facta: ⁊ ita nõ ẽ vtilis ꝓmixtio medicine lenitiue cuz cõpressiua. ⁊ ꝓprie cum equa vt cõtingit fuerint in mixtione miscibilia: ꝓcipue cũ lenitiuã ꝓceserit cõpressiua. quod ⁊ arguta notãt in hãc ptẽ inducta. põt quoq; alĩ ⁊ dulci⁹ dici: q ex seruonib⁹ possibile colligi pallegatis medicor. qz in ꝓmixtione aut sunt miscibilia eq̃lia vtute: vl̃ ineq̃lia. Sigdẽ eq̃lia ceu cũ volum⁹ solonẽ vni⁹ medicine iuuare ex alteri⁹ solutione vt agarici cũ turbith: tũc medicĩa lenitiua nõ ẽ cõpressiue adiũgẽda: qñ actiões sibi eaꝝ aduerse dĩstruerent̃: sic̃ sentit A. cũ Auer. qñ ingt vt sint vtutes eoꝝ cq̃les. qõ ⁊ rõnes hȝ ptis deducũt apte. aut nõ sũt eq̃lia virtute. imo vnũ valde supat reliquũ: qõ euenit cũ medicĩa cõiungit̃ medicine: nõ qdẽ cã solonis ex equo fiẽde vl̃ alteri⁹: ſz magis ꝓpter remotionẽ alicui⁹ malicie ⁊ defect⁹ a medicina illa: sic̃ mirabolani citrini scamonee: ginciber turbith admisceat̃ rosa scamonee ⁊ bdelĩũ aloe. Et ita medicine lenitiue cũ cõpressiua vtilis ẽ ꝓmixtio: p viã qdez correctõis ac emẽdatõis nocumẽti. ⁊ ẽ qõ voluit Me. cũ dixit a mirabolanis q̃ medicina ꝓssiua existit p admixtionẽ medicine lenitiue remoueri adherẽtiã ⁊ corrugationẽ ⁊ facilẽ ꝑstari p ꝓnes solonẽ. Appuit ẽt ex aggregatore serapionis manifeste q logt̃ de ꝓmixtiõe ꝑparatiua bonitatis ꝑstatiua ⁊ malitie remotiua. Uirt⁹ sil̃r mirabolanoꝝ remouet a cassiafistula lenificationẽ supfluã q̃ debilitat stõm ⁊ itestina. ita vt timeat̃ in debilib⁹ lubricis ⁊ maxie hyeme: qõ ⁊ arguta hȝ ptis oñdũt ꝓma.

Propter quartum gdẽ ⁊ si rõnibus ia m vtriusq; ptis appeat qd dõz: gra tñ maiozis didascalie. ¶ Ad ꝓmũ dõm visuz eẽ qd auctozitates deducãt haliabbatis. Me. ⁊ aggregatozis. ¶ Ad aliud dõm q vtilis ẽ ꝓmixtio ineq̃lis vtutis ⁊ correctiõis cã: nõ ãt solonis faciẽde ex equo. ⁊ ita qõ iducitur. A. audiẽdũ. ¶ Ad aliud dõm q medicina dissolutĩa ꝓiungit̃ alys rõne correctiõis: nõ aũt solonis faciẽde: cuz fortis existat: p quẽ ẽt modũ cõcedet̃ copulatio medicie lenitiue cũ cõpressiua. ¶ Aut dõm q nõ ẽ tãta oppositio dissolutiue ad alias: ceu lenitiue ad ꝓssiuã. qz ipa sit fortiozis vtutis alys: nõ tñ ide ꝓsurgit ꝓportionẽ ⁊ ipedimẽ tũ solonis. ¶ Ad aliud dõm q ꝑ poterit iuuari p admixtionẽ lenitiue ⁊ cõpressiue: nõ ex equo: ſz ineq̃lis vtutis q̃ cõcedit̃: aut ꝓmixtionẽ ẽt eq̃lẽ vtute ac verã: q̃ ex lõgiq tpe fuerit ꝓstructa. ¶ Et p ꝑ ad aliud: qz res stiptica põt aliã medicinã iuuare mixtiõe cõcessa ꝓmissa. Sil̃r ex opposito appent ꝓmões. A. ⁊ Auer. ¶ Ad aliud dõm q opationes lenitiue ⁊ cõpressiue nõ se corrũpũt. imo meliorãtur ⁊ emẽdãt: si ꝑdicto cõmisceant̃ mõ. ¶ Ad aliud dõm q arguit de mixtiõe q̃si ex a. ex lõgo tpe cõsurgẽte i qõdaz mediũ ab extremis oĩb⁹ altez ⁊c. ¶ Dria CXLIIII.

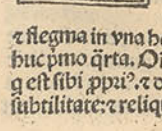

Uod post euacuatio/ nem melie pharmacũ effrenitas attrahat flegma mõstrat̃ ex scõo practice ⁊ haly. ¶ Rursus ples medicie sũt euacuates melĩam ⁊ fla: sicut colam ⁊ fla. vñ re. a. scõo. Plures vt euacuent̃ cola ⁊ flegma in vna hora. fere ãt nulle melĩaz ⁊ colaz. ¶ Adhuc ꝓmo q̃rta. Oĩs medicina in ꝓmis eũ extrahit hũozẽ g est sibi ꝓpri⁹. ⁊ deide illũ g ẽ post ipm in multitudine ⁊ subtilitate: ⁊ reliquos ordine. Jd ãt erit fla cũ maiozis fit q̃titatis i corpe hũozib⁹ pharmaticis subtiliusq; post melĩam. ¶ Amp. z. pharmacoꝝ. Medicina laxatiua trahit p silitudinẽ vt ⁊ tãdẽ stimulata euacuet nã attractũ: sed melĩa ⁊ flegma cõueniũt cum vtrũq; sit frũ ⁊ graue. vnde collz. ſ. Medicine q̃ attrahũt melĩam trahunt hu. flegmaticos. qz cõueniũt cum ea in vna qualitatuz. itaq; post eductionẽ melie euacuabit flegma.

In oppositum Ha. z. elt̃oꝝ. z. pharmacoruz. Serapio i ãtidotario. ⁊ Jsaac elt̃or ꝓmo. Eti. hũor ille dz eũari post melĩaz. ⁊ vl̃ post appropatũ q min⁹ ẽ ꝓpri⁹ ⁊ familiaris nãe. talis vo ẽ colera ⁊ nõ fla cũ sit nutrire natũ in sanguis ꝓuersiõe: qõ non colã. dria. 30. Palin. qõ ẽ calidi⁹ magis educibile. qz calz bñ mobile. de ge. aĩaliũ. z. hȝ vo colã: nõ ãt fla. itaq; post eductionẽ melie pharmacũ colam attrahet ⁊ nõ fla.

Propter primum sigdẽ sciẽduz q qd sit eũo. dria oñdet. 167. Bãt eũo ꝓpri⁹ dr purgatio eo q eductis alys hu. sanguis remanet depurat⁹. vñ de pharmacys Ha. Propterea nominant̃ ab hoib⁹ purgãtia. qz purũ relinquũt sanguinez ab alys supfluitatib⁹. qd ẽt sit pharmacũ dria visũ. iz6. Jlud quoq; dr effrenitas: qõ nõ iure pharmaci: ſz volentia degnãntis educi: ĩsilit. n. in hũozẽ sibi extraneum velut irascẽs i quẽq; furoze. Dumoz nãq; duplr cũat: aut ꝓpetate: puta cũ pharmacũ determinatuz seu determinatos attrahit hũozes. Nã qõdã pharmacoꝝ ita vnũ eũat hũorem: vt scamonea colam: lapis laculi melĩam: ⁊ turbith flegma: quoddã vo plures: sicut aloes ⁊ reubarbarum coleraz ⁊ flegma. Agaricus aũt oẽs tres fortasse. aliud effrenitando etiã q̃plures. differentia. i4. i. qd aũt sit melãcolia ⁊ flegma differẽtys visum ꝓprys.

Propter secundum vo sciẽdũ vt visum ẽt. i4. z. q circa quesitũ hui⁹ diuersificati sũt antig. Asclepiades nãq; factus opionis empedoclis defensor: vt q elt̃or q̃litates sint ĩalterabiles ⁊ trãsmutabiles a seculo i seculũ: hicq; nãm negãs puidẽtia ⁊ velut arte q̃dã opantẽ dixit nullum humoꝝ nullo determiate attrahi pharmacoꝝ. imo trãsmutat: cõuertit ⁊ alterat corrũpẽs i sui ipsi⁹ nãm qõcũq; fuerit: qõ effundit̃: ⁊ adhuc q vtilitas ꝓsecuta in purgationibus nõ tristãtis fit purgatione hũoris: ſz cõi rõne eũonis. qz. n. eũquit i cõi. ⁊ nõ hũc hũozẽ vl̃ illũ sensit quẽ ide iuuari. Cui⁹ qdẽ positiõis ãnulatio iscribit̃ elt̃or. z. nãliũ p ⁊ simpliciũ. z. de pharmacis ⁊ õ melĩa: qz sic idẽnter iuuarent̃ flebotomia ⁊ pharmacia hui⁹ vl̃ illi⁹ hũoris: qõ i manifestũ ducit icõueniẽs: cũ hi ꝑ iuuent̃: illo vo noceantur apte. nõ. n. ficcis ⁊ extenuatis ꝓfert flebotomia aut opposit̃ pharmacia. Rursus ẽpia docet farmacũ hũc ⁊ ñ illũ eũare hũozẽ. ⁊ istũ deiceps ⁊ nõ illũ iuuari. Qui ãt ñ simplr insolues pharmacũ i hũozẽ ꝓuertat quẽ hz attrahere dria mr̃auit. i4. z. Fallit ẽt erasistrates putãs q̃ post negata ꝙa fieri ab asclepiade oia ꝓtia ei⁹ qõ eũat saluare. nãliũ p redargut⁹ ⁊ z⁹ ⁊ de pharmacys. volẽs: q sic̃ i flebotomys ẽ hũoꝝ oiuz eq̃l eũo ⁊ i purgatoĩb⁹ soli⁹. tũc. n. oĩs medicĩa colaz cũ sit subtilis educeret. qõ. n. attrahit ꝓpria vacui ꝓmit⁹ attrahit qõ subtile: deide qõ reliquũ ordine dria. Si. Aly vo fere bis oppositi dixerũt pharmacũ euellere qõ ex hũorib⁹ augmẽtatũ: qõ ⁊ nõ valz. qz ita pharmacũ nõ educeret eligẽdo: qõ sibi ꝓpriũ sicq; determinate fla eũaret oẽ: cũ hũoꝝ nũc pharmacoꝝ sit ãpli⁹. Quidaz vo arti familiares dixerũt q pharmacũ colẽ attractiuuz ꝓmit⁹ hãc euellit: deiceps si effrenitet fla: demũ melĩaz: ⁊ vltimo sanguinẽ cũ sit familiaris nãe: ⁊ dilect⁹ tanq; filius. Si aũt post illud degnãns attrahit colam ⁊ abbinc melĩam ⁊ sanguinẽ tãdẽ. ⁊ his ꝓuenit cucti: ſz si melĩaz habeat attrahere ꝓm Hal. ascribẽtẽ ꝓpp. Serapionem ⁊

Jsaac vt preinductū illā ꝑmitus euellit.deinde colerā:ꝛ postea flegma:sanguinēq; vltimo. Haliab.vo cū haly. vt ĩductum post meſiam cuari volūt flegma:gbus.A.visus assentire. Jsti⁹ sigdē aut alteri⁹ ordinatiōis humoꝝ vni⁹ post alteruꝫ eductoꝝ q̄tuoꝝ reperio fore modos cāe posi tos. Me.nāq; de pharmacis cām tāgit vl'em ꝛ jsufficiētē habilitatē.vꝫ.humoꝝ.Ha.vo.ꝫ. pharmacoꝝ causas hui⁹ assignat subtilitatē hūoꝝ ꝛ grossitudinē ꝛ ꝓprietates seu cōueniētiā cū corpore ac hui⁹ oppositū.Serapio quoq; ꝛ Jsaac cōcidūt cū Ha.in ꝑmo:nō āt in scdo ponētes cāꝫ h⁹ leuitatē ꝛ grauitatē hūoris siue velocitatē ad motū ꝛ tar ditatē.A.vo cōcordās cū alys in ꝑoi cā.scdam dicit hūo rū multitudinē vel paucitatē.gd aūt de ℔ videbiſ ꝛñr.

Propter tertium vo ꝑmitus q̄dā ꝑmittā tur necessaria.scdo veri tas subiūgaſ:ꝛ tertio ꝑinducti familiares ampli⁹ arti vi si cōcilient dissoni. ¶ Propter h⁹ ꝑmū sciēdum q; pharmacū vt suppositū effrenitat qñq;.qō tripl'r euenit:vaso rum.ſ.debilitate:vel poroꝝ eorūdē aptione:aut pharma ci mordicatiua acuitate. dr̄ia.iz7. Ampli⁹ iuxta serap.q̄si tū trib⁹ verificaſ cōditionib⁹ adiectis:vt q; vtus pharma ci nō deficiat ĩ hūoꝝ successiua ꝙq; ad sanguinē eductōe ꝛ q; pharmacū vnū solū bēat hūorē ꝑpetate sua euellere. qōdā nāq; vt dcīm ē ꝑles cōcitat hūores: ꝛ q; hūor educē dus ĩ loco existat apto farmaci eductiōi. Nā pharmachū melie attractiuū si colerā repiat ĩ loco euelli apto: vt vē tre:illā vo in angustiis meatib⁹ positā tūc colera ꝑmitus p uiā educeſ accētis:eo q; vēter lesus medicamie: ꝛ hūoꝝ acumine ꝛ grauitate vtus ipsi⁹ excretiua excitabiſ in co lerā expellēdā ante meliam. ¶ Dubitare fit.qz cū medi cina hu.euacuaret ꝓpriū magis q̄ alteꝝ si ad alium per mutet euacuandū tūc corp⁹ erit absq; hūoꝝ vno. ĩmo ēt sine trib⁹ cū ad sanguinē pueniat eūandū:eo q; nā vt tra dūt tāq; familiarē ꝛ filiū nāe vltimo exhibz violentata. Cui⁹ oppositū dr̄ia mōstrauit.ii. ¶ Dicēdū q; corp⁹ oē cō stat ex q̄tuor hūorib⁹.ꝑportionaſ nāq; elementis q̄tuor ꝑorib⁹:vt oñsum ibidē. Et duplicē sciēdū ꝓportionē hre nām ad hūores.vnā qdē cōem ꝛ ideterminatā.ita q; cuz maiori q̄titate ipsoꝝ aut minori pōt subsistere. alterā ꝑ cisam ꝛ definitā adeo q; cū minori neq̄at cōsistere. ꝛ hāc cuiuscūq; sit hūoris magis diligit ꝛ defendit ꝓportione sanguinis cōmuni. Nā cū nā sentit se a ꝓportiōe ꝑcise co lere aut melie secedere poti⁹ exhibz sanguinē:vt eo phar maci attrahaſ audacia q̄ alicui⁹ hu.euulsionez patiaſ in ampli⁹.qz ad ipm eūonē oifariā moꝛs cōsequereſ. Et ex hoc ēt appet:q; q̄ aspectus pharmaci sit ampli⁹ ad hu. nālē:q̄ corruptū.dr̄ia.i4.z.huc tū magis eūat q̄ illū:cuz ipse tāq; iuuatiu⁹ aut necessari⁹ vere defendat magis ab ipsa. ¶ Propter zm h⁹ sciēdū q; pharmacū ꝑmitus hūo rem attrahit ꝓpriū ꝑorib⁹ cōditionib⁹ adiectis.deide re liquū ſm subtilitatē ꝛ leuitatē siue facilitatez ad motum vsq; ad sanguinē:qñ si pharmacū vt tactū hz colaz euel lere ꝑmitus ipsam attrahit.deide flegma. postea meliaz. ꝛ postremo sanguinē.Si vo flegma illud ꝑmit⁹ attrahit. deinceps coleram:postea melancholiam: ꝛ sanguinē tan dez. si aūt melancholiam eā ꝑmitus.postea colam.deide fla ꝛ finaliꝛ sanguinē. Et is qdez est ordo de hūana nā ab Hyp.ꝛ Ha.expſsus vel isignit⁹. Que rō ꝛfirmat:eo q; ille hūor post ꝓpriū educiſ q; est subtilior leuior:ꝛ ad motum agilior.talis āt ē ꝑinduct⁹ q; post ꝓpriū euacuaſ:naz cola subtilior alys leuior ꝛ mobilior.ꝛ iō post ap̄opatū sem per euelleſ hūorē:qō fortassis sensit damascen⁹ dicēs oē cathartiū necessario colam ru.mouere. Et si qdam noīe colere hūorē audiāt oēm.huic āt opponiſ melia.ꝛ iō fere vltio educiſ.fla vo hoꝝ obtinet medium. vñ ꝛ in medio educiſ ipsoꝝ.adhuc hūoris attractio post ꝓpriū ꝑficiſ ꝑpli⁹ cal'o q̄ ꝓpetate nisi fortassis cōi:sz cal'z magis attra biſ cal'o q̄ frīñ ꝓp ꝓueniētiā.Colera vo ē calidior hūoꝝ. post hūorē itaq; ꝓpriū cūabiſ cola ꝛ nō fla vl'melia.ꝛ ne q; ē icōueniēs q; post quālibz appropriatū hu. aquositas ĩmediati⁹ educaſ:cuz fuerit coaptata. ¶ Sz ℔ dubitare cōtingit.qz sanguinē vr debere post ꝓpriū hu.educi. Naz vna causaꝝ eductiōis eoꝝ post ꝓpriū ſm.A.ē multitudo Adhuc sanguis corrūpiſ.ꝛ ē sanguis ſz cūdē ꝛ baliabba tē:qō āt tale celeri⁹ daſ a nā.igiſ post appropatū hu. san guis educeſ ĩmediati⁹. ¶ Dōm q; sanguis vltio attrahiſ seu cūaſ.nō.n.demſat ĩ ꝑtī farmaco effrenitatē. ipm.n. tāq; itimū nā recōdit ꝛ ꝑseruat q̄tū pōt:cū solus nutriat dr̄ia.3o.ꝛ spirituū sit mā:qō alys minie aut rari⁹ iest.neq; farmacū nūc scīt sanguis ꝓpetate euulsiuū olim tū scitū. vñ de farmacys. Quidā adinuenit herbā ita vt assumēs ipaz sanguinē emitteret ꝛ piret ḡre multl hac moriētib⁹. vtebaſ.n.ℌ ea ĩ malū.igsitiōe fcā diligētiori rept⁹ ē medi cator:ꝛ ad ꝑsidē gētis duct⁹. Cui⁹ erat itētio nō būc soluz morī:veꝝ docēte istū ꝛ discētez ab eo:q; dixit iterrogat⁹a ꝑside ꝑfato se a nllo doctū fuisse neq; aliū docuisse. sz ca su cū porcellū ad qōdā suburbiū deferret ligatū. applica to vētre ipz penes herbā reposuisse.Cū āt remouisset liq̄ res vidit sanguīeos ex ēe ad herbā defluētes: hincq; cō iecturat⁹:q; ea sanguinē attraheret:quaz exhibēs boium alicui ita eē reppit. Quē sigdē ꝑses ligatis oculis ne eā oī deret alicui iussit morīuꝝ abduci.ꝛ ō hac qdē herba mlta valde ingt ꝓtor nasci vbiq;. Padue ēt nūc ex quodam ēe liq̄fiēte vni suppositе aliq̄ herbe deuētū ē in notitiaz illi⁹. ¶ Tūc igiſ ad ꝑmū dōm:q; lz multitudo hūoris cō sentiat ĩ eū onē celebrē. huic tū pōt eē q̄litas adiuncta be nigna.vt in sanguinē q̄ illud ꝓhibebat. Aut fortassis mlt⁹ titudo hūoris nō ē vsqueq; cā sufficiēs vt appebit velo ciozis eductōis. ¶ Ad aliud dōm q; sanguis qñ corrūpiſ lz remaneat sub nā cōi sanguis:nō tū sub ꝓpa ĩmo ei⁹ ps subtilior ap̄li⁹ ꝙuertiſ ĩ colam.ꝛ grossa ſm Ha.ĩ meliam. dr̄ia.89. Deāt ꝓcesse sunt farmaco educi siue nāles exi stāt aut alie. ¶ Propter h⁹ tertiū sciēdum q; dñtes post meliam fla educi:decepti fuerūt fortassis hyp. ſmōe am biguo dñtis de hūana nā fla cū sit frigidissimū ꝛ viscosuz violētia.i.effrenitate farmaci eūata melia ꝓpe ꝙseqūt fla. ꝛ ℔ itellect⁹ ſm Ha.ꝛ plūmos vt oñsuz falsaſ:quē videnſ praue habuisse ptacti:aut q; cuz duo sint hu. q violentia educunt illata nāe:vt melia ꝛ fla ꝓp coꝝ grossiciez ꝛ vis cositatē ad eductionē melie grādioꝛ expetiſ violētia ꝛ co namē q̄ flatis cū ap̄li⁹ firmata eūone obediēs sit minus Et ℔pus accept⁹ ē itellect⁹ tāq; ver⁹. Aut fortassis ℬ acci dēte ꝛtingit:q; post melia educaſ fla cū ipz post sangui nē sit ap̄li⁹ augmētatū. vñ.8.ptacti. Medicamē laxatiuū ꝛ si destinatū ꝓpriū educit hu. q accūs tū flatis duplū eo q; ℬ ī corpe sit mltū. Jd tū bos ñ sanat pfecte: cū nō qō p accūs:sz eēntiale q̄situ expetat.qdā ēt dixerūt ipos velle q; medicia eductiua melie fla eduē cū rari⁹ aut nūq̄ far macū sit melie aut colē attractiuū appropate:sz añ vt ta ctū melie ꝛ flatis aut ipsi⁹ ꝛ cole.sz lz id ꝙficeſ:nō tū ada ptaſ ꝓposito:cū q̄situ de farmaco sit auditū vni⁹ hu.ꝛ nō plium eductiuū vl'fortitan ꝙsiderauerūt. qz farmacū la xat q̄ sil'ia:farmacoꝝ.3. Melia vo ꝛ fla:vt dcīm ēt coll3.5. cōicāt ap̄li⁹ ꝛ ī suba ꝛ q̄litate ꝓueniūt ī actis:q̄ melia ꝛ co lera:sz id iā modicū valet:eo q; subtilitas hūoris ꝛ grossi cies leuitas ꝛ grauitas siue facilitas ad motū ꝛ difficl'tas plus vt positū alio q̄libz opant ī successiua hūoꝝ eductōe ꝛ iō fortassis min⁹ sufficiēter dixere ꝛcipiētes cāꝫ ex isaac oſone praue audita ꝛ pcipue cū nō exꝑsserit ordinē eū onis a melia iceptū p itermedios hu.ī sanguinē puenien tē velut ī colā ꝛ fla te. vñ videnſ alludere .A. insinuāti:q; ꝙsecutio eūonis effrenitantis ꝏcidat subtilitate hūoꝝ ꝛ

multitudine ita vt post meliam educaꝫ ffegma. Causas etiã ordinis cõsecutionis eũationis cõfirmatio ampliꝰ ab Jsaac ⁊ serapione expressas cũ ad eas non sequanꝫ vt ad alias icõueniẽtia.nã q̃ Me. vt dcm̃ vlis ⁊ isufficiens. Silr que. A. ptactũ colligit icõueniẽs. Cã ẽt ga. scda sum pta ex pprietate vel cõtinẽtia cũ corpe põt calũniari.cuz ſm eã flegma deberet eũari tm̃ post coleras ambas. verificaꝫ tm̃ in sanguine plurimũ cum dictũ sit eum approꝑa tionem quã hz ad nãm vltimo relaxari.

Propter quartum qdẽ ad pmũ qd dicẽdum apparuit. ¶ Ad aliud silr appuit: qm̃ quesitũ tãgit farmacuz vniꝰ bu. apꝓpriate. ⁊ nõ pluriũ euacuatiuũ. ¶ Ad aliud silr visuz qd dom̃ cũ in opinionẽ cadere satagat Valiabbatis cum baly. ¶ Ad aliud dom̃: q̃ silitudo quã farmacũ attrahit nõ est q̃litatiua: ſz subalis ſm Ha. potiꝰ. Est nãq̃ q̃dã ꝓximitas ⁊ affinitas in forma vl vtute occulta: vt oñsuz dria 14. z. vel cause ptacte. ¶ Differẽtia CXLV.

Quod non omne amarum sit calm̃ oñditur. qz. z. de aĩa: ⁊ de sensu ⁊ sensato: qõ ampliꝰ exprimit cõmẽtator. Spes sapoꝝ sũt sicut spes colorum ⁊ sibi eq̃les. Sz coloꝝ qlibz ceu albus ⁊ niger cuz alys q̃ sunt ipsoꝝ extremi causanꝫ a calido ⁊ frigido. Jgiꝫ ⁊ sapoꝝ amarus. s. ⁊ dulcis. Sunt. n. ſm Arl. extremoꝝ hi ex qbꝰ cõsurgũt. ⁊ alq medy. Eti. simpliciũ. 4. Fructꝰ qdam cõuertunꝫ ex amaritudine ad dulcedine: sic̃ multi citruloꝝ ⁊ melonuz hꝫ adsunt frigidi ⁊ hu. ¶ Adhuc si dulce vt cõiter dicũt est calm̃. erit itaq̃ amarũ suũ ꝛrium frm̃. Contrary nãq̃ effectus ꝛrias arguũt causas. Calm̃ aũt ⁊ fri. cũ alys q̃litatibꝰ sunt oĩum cause. methau. 4°. ¶ Kursus. cuiꝰ suba deferẽs est frigida ipm existit frm̃: ſz suba deferẽs sapoꝛẽ amaꝝ ẽqd frm̃ qm̃ grosiuz. Grossium aũt ab eltis causari videꝫ frigidis cõgregãdo ⁊ coartãdo. Palin. pseruatiuuz a putredine fri. ẽ: qm̃ ea causaꝫ a calido: ſz amaꝝ pseruat a putredine Me. simpliciũ pmo. Jtidẽ. Amara oĩa sũt ĩdigestibilia. i. pbl. sed omne idigestibile frigidũ est: cũ digestiuũ sit ca. ⁊ ide causeꝫ. Jtaq̃ nõ omne amaꝝ est calm̃ verũ quoddã frigidũ. aliud aũt calidum.

Cuius oppositum medici cuz phȳsicis sapiũt plurimis: qõ ẽt oñditur. qz dria ꝓñti ex dulci p caliditatẽ ulteriorẽ qd redditur salsum nitrosum. deinde amaꝝ: qõ mellis denotat decoctio ⁊ çuccari: cũ tm̃ mel sit rei oĩs dulcissimũ. tertio re. a. ac eltoꝝ. ⁊ Alexãder. i. pbl. Palin. A. ō sensu ⁊ sensato. Sapoꝛ attribuiꝫ calitati ⁊ hũiditati: amarꝰ quoq̃ ẽ sapoꝛ. Sz hec rõcinatio q̃si iniusta ōstruit sapozes frigidos ⁊ sic maxie: ⁊ ipsi diceꝫ iõ. Jgiꝫ amaꝝ oẽ calm̃ erit.

Propter primum qdẽ sciẽdũ q̃ volẽtem scire qd sit amaruz opꝰ est ꝓmitus qd sit sapoꝛ mõstrare: ⁊ q̃ ipsiꝰ distinctio: cũ sit spes eiꝰ. Est aũt ſm Ari. sapoꝛ passio gustus a terrestri sicco ⁊ hũido ſm potẽtiã alteratiuã deductiuã in actũ. Dicitur aũt sicco terrestri ad driam fumalis euapoꝛationis: q̃ cã extat odozis. Potẽtia vo alteratiua ⁊ in actũ deductiua ẽ caliditas: q̃ ex ꝓmixtiõe cũ alys q̃litatibꝰ sapoꝛẽ deducit in actũ de potẽtia. Actũ dico q̃ est forma ⁊ nõ actio. talis. n. cõsurgit cum qd gustaꝫ in effectu. est. n. duplex sapoꝛ. actu ⁊ potẽtia: vt in sale cuz gustaꝫ in effectu pcipitur tũc eiꝰ sapoꝛ ꝑus exñs in potẽtia. A. quoq̃ bis cõsonãs. sapoꝛ causaꝫ ex cõmixtione ptis sicce cũ pte hũida qñ fuerit digesta ex caloꝛe aliq̃ digõne. Jsaac sigdez in cibarys vlibus typo satis sapoꝛẽ notificat volẽs id nihil aliud eẽ: q̃ qddã sensibile sensui gustus. qõ vel abhoꝛret aut delectat. Sapoꝛ nãq̃ ad pñs triplr põt distingui: aut rõne primaꝝ qualitatũ vel subẽ deferẽtis illas. Aut eo q̃ delectabilis extat: vel abhoꝛreꝫ siue neuter. Fz pmũ dꝰ q̃ sapoꝛ aly sũt ca. aly fri. terty aũt medy. Calidi vt salsus amarꝰ ⁊ acutꝰ. Frigidi qdẽ acetosus stiptic⁹ ⁊ pticꝰ. Medy vo oyn ctuosus ⁊ dulcis: ⁊ ſm quosdã ĩsipidus. ĩmo alys. ¶ Amplius Jsaac locat eis gradus q̃litatũ pmaꝝ ōtermiatos. ponit. n. salsum foꝛe ca. ⁊ sic. in scõo gradu. amaꝝ in tertio ſz acutũ in q̃rto. vñ heben Hueso. Salsus sapoꝛ ẽ calidus in scõo. ⁊ amarꝰ in tertio. veꝝ caliditas eiꝰ ẽ minoꝛ calidi tate acuti. ⁊ in genere frigidoꝝ. Acetosuz dicit Jsaac fri. ⁊ sic. in scõo: qõ tm̃ nõ ẽ multũ sane dcm̃: cũ potiꝰ acetũ. vñ noiaꝫ sit frigidũ in pmo ⁊ siccũ in tertio. Stipticũ quoq̃ in pncipio terty: ponticũ in fine ipsiꝰ vel pncipio q̃rti. yn ctuosus vo ⁊ dulcis maxie ponunꝫ tẽperati: vt idẽ ibidẽ cũ tertio ⁊ q̃rto simpliciũ. Res. n. dulcis ẽ cõueniẽs nãe corporis nostri ꝓprie. ⁊ ẽ corꝰ hois ca. ⁊ hu. cũ eq̃litate: ⁊ ad hãe nãm cupit Jsaac ẽt ĩsipidũ adducere. Doc autem apud ipm ẽ iustitie ⁊ pamẽtũ: qõ tm̃ est ca. ⁊ hu. in scõo gradu. hũana nãq̃ ꝓplo tẽperata est ca. ⁊ hu. vt dicit in scõo gradu. Distinguiꝫ ẽt scõo rõne subẽ ꝑdictas deferẽtis q̃litates: qõ ẽt triplr euenit. qz q̃dã est subtilis alia media: q̃dam vo grossa. Grossa vt deferẽs põticũ ⁊ amaꝝ. Subtilis: vt q̃ acuti ⁊ acetosi. Media vo oĩs alia: ſm tm̃ magis ⁊ minꝰ diuersificata: qm̃ mediocriter est vnctuosa postea dulcis: deide salsa: ⁊ demũ stiptica. ponitꝫ ẽt ⁊ ĩsipida locũ mediũ ĩter hec obtinere distãtia: ⁊ põt ꝫ distinctio cũ ꝑdicta cõiungi: vt suba grossa amara ⁊ calida in tertio ⁊c. Distinguit ⁊ tertio, qm̃ sapoꝝ ſm Jsaac qdã ẽ gustui nõ accõmodus vt qs ide sapoꝛ dictus ĩsipidus: q ⁊ triplex existit: aut qz vẽ ĩsipidus q̃lis qui aque simplicis: ⁊ alioꝝ eltoꝝ. Carẽt. n. ea sapoꝛe cũ ipse cõsurgat ex eltoꝝ cõmixtione. Est ⁊ aliꝫ nõ eo q̃ nõ hẽat formaz sapozis: ſz qz cum sit in actu pmo sapozis formã iam obtinẽs nõ põt in opus puenire scõo: qz nihil ab ipso dissoluiꝫ in partes minimas qõ pozis ifigatur lingue: ex quo cuz humido illi admixto ratio causaꝫ sapoꝛadi. scõo apparẽs de anima. Et ita ferruz sui duritie aut adamãtem fere idissolubiles ĩsipidos dicimus: aut ſz ab ipso aliqd dissoluaꝫ ac lingue commisceaꝫ: nõ tamen dictoꝝ quis determinatus sentiꝫ sapoꝝ. quod fortassis nõ ꝓprie vocaꝫ ĩsipidũ: velut flegma sic dictũ ⁊ cucurbita. Est ⁊ sapoꝛ aliꝰ sensui gustus accõmodus. ⁊ ei coaptatus: qui etiãtriplex existit: aut enim abhominabilis est gustui repugnãs ⁊ iuncturas separãs: ſm plus tm̃ ⁊ minus feruẽti ꝓportionatiꝰ aque: qualis est salsus amarus ⁊ acutꝰ ⁊ acetosus ex parte subtilitatis substãtie: aut hoꝛridus ⁊ sensui nocitiuus ꝓpter nimiũ constringere ac adunare aque frigide assimilatus: vt põticus maxime ⁊ stipticus: ⁊ rõne qualitatis acetosus: aut iucundus: ⁊ cõtẽperatus sensui mediũ in vtrisq̃ obtinẽs extremoruz velut vnctuosus ⁊ dulcis. Unusq̃sq̃ est sapoꝝ gradus ⁊ mãsiones recipit non paucos in magis ⁊ minus diuersificatos. vnde ⁊ vnus sapoꝛ aly similis reddiꝫ non parum. Et ideo iuxta Arist. dulce ac vnctuosum ponit idem fere cõsistere: ac simil r salsum cũ amaro. Diuersitas aũt hec oñditur in dulcedine: naz ipsa quadruplex ĩuenit ab Jsaac distincta: nã quedã est pura oĩum qualitatũ media: q̃daz grossitudini attinet ⁊ viscositati: reliqua ĩsipiditati cõiuncta: nõnulla acumini cõmixta: que vo nature ꝓportionaꝫ tẽperate humane. Sunt aũt vt iaz apparuit sapozes octo ⁊ vnum qd ꝑuatũ sapoꝛe dictũ insipidũ. qdam vo soluz ⁊ posuerũt vt Ha. simpliciũ pmo. Et Arist. ipsos hoc numero cõprehendit sicut ⁊ colozes: licz octo idem explicet numerando: quidã etiã ponticũ omittunt: vt Almansor. z. ⁊ Me. ipm ad stipticum reducẽtes. aly vo ecõtra: quod fit: q̃ parum hi duo distãt sapozes. ⁊ inter hos ſm Hal. loca-

tur ẽt austerus: causaſ. n. ex sicco feculẽto aque cõmixto ꝓbl'. z. Qui aliq̃ fm Ariſ. expositores sumiſ ꝑ acetoſo: i, terdũ vo ꝑ stiptico. Ha. vo de alimẽtis videſ ips ad stipti cuz reducere z ponticũ magis: z forsitan hãc diuersitatẽ trãslatates induxere. paupcula olim latinitas reb⁹ caruit z vocibus. Eſt aũt z modus gnãtionis sapoꝝ fm Ariſ. ex amaro z dulci: ceu colozuz oĩum ꝓductio tanq̃ ex extremis ex nigro cõficiſ z albo. Uelut. n. nigrũ ẽ ꝑuatio albi, z in nõ pſpicuo: ſicut amaꝝ dulce z ſalſum in nutribili humido. Sapoꝝ qdẽ ꝓductio apud Ariſt. magis exiſtit fm numeꝝ ꝓportionabilẽ: vt guſtui cõueniẽtẽ z ei⁹ oppositũ q̃ fm pmas ĩmediati⁹ conſurgat q̃litates ceu colozes ve nũt ex illis. Unuſq̃ſq̃. n. sapoz attẽdiſ fm nũeros q̃ſdaz ꝓportionabiles z cõmixtiones z mot⁹: aut indeterminatos z ĩproportionabiles: g. n. delectationẽ iducũt cõmixtim hi in numeris, ꝓportionalib⁹ cõſiſtũt ſoli: oppoſite vo ſe hñt relig. Ariſ. nãq̃ eligit de sapore in de ſenſu z ſenſato: ſicut de odore z colore, put ſunt q̃dã obiecta deducentia potẽtiã ſenſitiuã in actũ: de quo ſcõo de aĩa in quelibz hõ ordinaſ. Medic⁹ vo magis cõſideravit ſapozem, put p eũ puenif in cognitionẽ medicinarũ ſic ꝓlonataꝝ: z ió magl attribuit pmis q̃litatib⁹ q̃z ozgano eũdẽ. Uñ noſce quoq; ex de ſenſu z ſenſato ac ſcõo õ aĩa: q̃ q̃uis sapores cauſenẽ a calido frigido hũido z ſic. z ꝺria ſint q̃ maxie a ſe diſtãt: nõ tñ fm maximã diſtãtiã ca. fri. hu. z ſic. attẽditur ꝺrietas in ſpẽb⁹ ſapoꝝ: ſz fm ozdinẽ ad guſtũ, put. vz. natus ẽ imutari a ſapore cũ horroze vel suauitate. vñ nõ neceſſe ẽ q̃ dulce vel amaꝝ ſit maxie calm frigidũ vel hũidũ: ſz q̃ maxie ſe hz ĩ tali aut altera guſtus ĩmutatione. Dis itaq; appere põt qd ſit amarũ. Eſt nãq; ſapoꝝ linguam abradẽs ac exaſperans abſq; aduſtione. de farmacis. z primo apparẽs ſcõi. Calm quoq; vt ex ſermonib⁹ op⁹ fit Auii. elicere duplicẽ hz ꝓparationẽ: aut ad nãm humanam vel ad rẽ ipſam: vt videbiſ in ſe cõſideratam.

¶ Propter ſecundum vo ſciẽdum: q̃ poſt añdictos ſupueniẽs litigioſius z iſeſtus antigs Auerrois cordubẽſis Arl. dilucidator eximi⁹ nitiſ oñdere ſcõo de aĩa. de ſenſu z ſenſato: ac collz. 5. cũ deteſtatiõe medicoꝝ z Ha. ꝑcipue q̃ amaruz nõ ſolũ cauſaſ a calo. ĩmo ẽt a frigido: ſic albũ z nigꝝ. Cui⁹ egdem motiua ſi cõceſſerim⁹ q̃ iſti sapores ꝓſequũtur calorẽ z frig⁹. neceſſe ẽ q̃ ꝺrietas in iſtis ſit in illo: qõ ẽ vltime calm: z in eo qõ vltime frñ. Sz ſi cõceſſerim⁹ q̃ ẽ de ſapore: ceu õ colore. ſ. q̃ idẽ color ſit a calitate vl'a frigiditate tũc nõ accidet ĩpoſſibile: qõ z tactũ eſt in argutis pmis ẽtute. z ſubdit. Uideſ q̃ opinio Ha. ſit erroz. Uidemus. n. q̃ amaritudo qñq; ĩuenif cũ frigiditate: vt q̃ ẽ in fructib⁹ in p̃ cremẽto demõſtrat frñ z q̃ ẽ ĩ reb⁹ cõbuſtis demõſtrat calm. Et ſilr nõ ẽ ĩpoſſibile: q̃ aliq̃ dulcedo ſit frigida. Uideſ. n. q̃ plãte amari sapoꝝ apud cõplementum ſunt dulces: aut ĩſipide in p̃ncipio. Signũ aũt oñdẽs q̃ hi ſic hẽant sapores ẽ q̃ plãte hñtes saporẽ non trãſferũt ex amaritudine ad dulcedinẽ in eis q̃ inate ſũt eẽ dulces ĩ fine: niſi mediãte aliquo saporẽ illoꝝ. Jn q̃nto etiaz collz. Sup nãm amari domiaſ ꝓlo ſicca terreſtris. z hec põt naſci a ca. z fri. Et ſignificatio ſepans vnũ ab altero ẽ ſignificatio q̃ ſit a frigore vt ſit dulce poſtq̃ fuerit amarũ: ſic ſunt glãdes xilocarata z aliq̃ ex cucurbitis. Adhuc opiũ eſt in fine amaritudinis iducẽs palyſim ſua frigiditate. Et remouet õmũ cauillatõez. qz nõ põt dicere q̃ nõ puenit amaritudo a pte frigida ſz a calida: qñ amaritudo ẽ dñans in ſuo ſapore: z ſapor ẽ in iudicãdo ſup nãz rei vñ dz fm hoc iudicari q̃ magis ſit ca. q̃z fri. Et ꝟ q̃ diximus de amaro nõ ſenſerũt medici g nos ꝑceſſerũt: z etiã Ha. nõ appropriauit ipm niſi calori tñ. Iſti⁹ aũt poſitõis qdẽ annullatio rõnabiliꝝ in tertio dicẽdoꝝ oñdeſ. Dic ãt ſolum mõſtraſ eius nõ cõuincere iducta. Primitus tamẽ ſciendũ q̃ nõ ẽ aliq̃ de hñtib⁹ ſapores puri ſaporis ve: q̃r to ſimpliciũ. nõ. n. ẽ aliq̃d ſaporis cui nõ admiſceant ſapores aly: cũ hu. ẽt nõ ſint puri: ex q̃b⁹ cãntur. Oĩa. n. ex quatuoꝝ ſunt cõpoſita elemẽtis faciẽtib⁹ in re q̃libz repſentationes diuerſas: cõmixtiones vel ꝓpones. Eſt. n. duplex cõmixtio ſeu ꝓpo. primo ſcõi: z in nãlib⁹ ac artificialib⁹: vt lactis ſignificat z tyriace ꝓpoſitio: prima qdez z ſcõa. prima quoq; ẽ q̃ ex primaria reſultat ꝓpone in adinuicẽ eſtoruz quã maxie cõſequiſ tact⁹: cũ ſit qd terrenũ mãle z iſertũ valde nãis pmis: ac ẽt guſtus q̃ ẽ tact⁹ qdã hãc ſeqtur q̃ plurimũ. Eſtq; ſcõa reſultãs poſt illã primaria ex actione z paſſione ꝺziarũ q̃litatũ eſtoꝝ: qõ euenit qz vna demũ q̃litatũ vigoraſ ſup aliã: ceu in plurib⁹ rex contingit: q̃ in tpis acuunſ. ꝑceſſu: qõ aũt ꝓpter acrẽ accidit circũſtatez vel pp vtutẽ celeſtẽ aliquã aut fortaſſis imaginationẽ in hñtib⁹ ĩmẽſaz: quã egdẽ nõ paꝝ ſeqtur color. deide odor poſtea sapor minime. dria. 37. appens. Color. n. ẽ qd fere ſpũale: ĩmateriale: pmutaſ. n. ex q̃libz re õ leui: cũ ſit tãq̃ epiphania fm pythagoraã aliq̃. Jn sapore tñ nõ eſt neceſſaria verificatio penit⁹: vt q̃ talis sapoꝝ arguat talẽ ꝓplexionẽ oĩno aut ſubam: ſz vt multũ z poſt sapores ẽ in odoribus. Eſt. n. in eis ſic ſine fiducia: ſimpliciũ q̃rto. z primo ſecũdi. vñ primo ſimpliciũ Me. colores nõ dãt ſciam ozdiatam: q̃ fiat expãſio ſeu expſſio: ſicut vl'e in pticularia: ſz in cideter ſignificãt ſup bonitate ac malicia q̃rũdã medicinarum. Cui⁹ extat cã: qñ odores z colores ipzimũt ſine obuiatiõe ſuoꝝ corpoꝝ: nõ aũt ſic ẽ in saporibus. Et iõ aliqd põt reſolui a re ſz ꝓpõnẽ ſcõaz. z nõ primariã a q̃ ſcõa magis ſequiſ color pcipue aut odor nõ teſtificãs aliqd de cõplexione ſiue cõmixtiõe pmitiua: qõ vtiq; euenire poſſibile ẽ cũ in vna iſtaꝝ mixtionũ ſit qd terrenũ groſſum. in altera vo ſubtile ſupficiale fumoſuz. Jn ſapore aũt he duenãe imitanſ magis: aut plurimũ ſequunſ primã ꝓpõnem q̃z ſcõam. Fallaciã vo coloris oñdit duoꝝ aureoꝝ euforby cũ libza lactis ꝓfectio. Dãc. n. viſus frigidã iudicabit: cũ tñ ſit cala vt guſtus ſiſinuat. z iõ hz practice ſcõo. Jn experiẽdis medicaminib⁹ in corporib⁹ hoiuz picula ſũt aĩarum. Eſt ẽt sciẽdũ q̃ ſapor vtplurimũ denotãs calitatem in re frigida repiſ: q̃z ſignificãs friditatem ĩ cala eo q̃ caliditas eſt q̃litas efficaciſſima oĩa ſibi coaptans z aſſimilãs. z hac via põt cã aſſignari: q̃re opiũ in ſua ẽ amaritudine cũ friditate ſupflua. A. Aut fortaſſis amaritudinẽ acq rit ex q̃dã aduſtiõe. qz aſſaſ ſup laminã ferreã igneã z fit rubeũ: q̃ ãt ſic dñs nã ĩmixtis repiaſ fm tñ magis z minus ſapit Ha. ĩ plurib⁹ locoꝝ: z maxie in libzis pharmacoruz: qõ oñdũt pcipue lac pſiliũ caulis z lens. dria. 109. Nõ aũt ſic camomilla in q̃ ſtiptica z reſolo repiſ: min⁹ aũt adhuc z cibo mõſtraſ tpato. Dãc aũt diuerſam ꝓpõnem teſtatur Me. in pluribus ſimpliciũ. Dicit nãq; roſam fore cõmixtam. ex partibus etiã excellentibus diuerſis: vt ex terreis z aqueis preſtantibus ſibi ſtipticitatẽ: z aereis vantibus illi dulcedinẽ z aromaticitatem: z ex partibus igneis preſtantibus illi amaritudinẽ. quod etiã ſimpliciter dicit in agarico euenire. habet enim dulcedinẽ cuz ſtipticitate ac amaritudine. z iõ Permes dubitauit de centaurea: vt oſtenſuz differentia. 190. ¶ Dis igitur pmiſſis dicendum ad Auer. primũ q̃ ſapor amarus non cauſatur a frigido. ĩmo ſolum a calido vt oſtendetur: neq; eſt de ſpeciebus ſapoꝝ. ita vt vult idem de ſpeciebus colorꝝ: quoniam sapores: vt amarus z dulcis non ſunt oppoſiti ſcõm Ariſto. vt apparuit eo q̃ immediatius cauſantur a frigiditate z caliditate: ſicut colores: cum vterq; calido atteſtetur. ſed quia cauſantur a ꝓpoꝝtione numerali z commixtione puta delectabili aut horrida a quibus de muz mediocriter medꝝ cauſantur ſapores. ¶ Ad aliud

dom q nō est vex q fruct⁹ pmutenť de amaritudine in dulcedinē: imo dulce semp amaz pcedit. neqz.n. xiloclaratis glādib⁹ z cucurbitis gbusdā ē amar⁹ sapor vt asserit: imo poti⁹ ponticū: simpliciū q̄rto. aut auster⁹ z stiptico q̄si cōmixt⁹ z pōtico. vñ. z3. pbl'. Hlādes stiptice ponunt. z iterioz. Halla acerba stiptica z pōtica iudicať. aut si ē illic sapor amar⁹ alicui⁹ pticule ide existit subē calē. ¶ Ad aliud de opio qd dom iā apparuit: cū opio sit duplex: vt ī plurimis alioz repta nā: vel dom ét opiū nō foze in fine amaritudinis: vt testať: ſz magis sapore bre cōfractuz in amaritudinē aliqualē: z horribilitatē vergētē. ¶ Aut dicēdum būc sapore vt tactū ex assatiōe acqsiuisse ceu z colore: neqz ét valet qō dixit. qz tūc opiū eet calidū: qñ vincunt ptes alie frīde: ſz sit calidū rone saporis illi⁹ quodā mō amari. Modica.n. suba cābit sapore z odore: z maxie colore cū min⁹ sint māles: nō aūt nā pma. Ualt z his tan dē Ha. suppoztare cū dixit. si cōcesserim⁹. Et oē dulce calidū: z oē amaz calm debem⁹ dicere q id nō ē nisi respectu corpis būani nō nāe ipsi⁹ rei. Experiētia.n. ſz in corpe id testeť humano: tū ꝑ demōstrat nām ipsoz sapoz. Sermo.n. Ha. nō ē ver⁹ in oplonib⁹ sapoz fm suas nās. vnde idez dicit de sensu z sensato. Dulcedo attribuiť caliditati z būiditati: amaritudo aūt caliditati z siccitati: aut frigiditati z siccitati respectu humiditat dulcedinis. Sic ita q cū sermo Hal'. sit respectiu⁹ sic ois artificis loquētis in mā corporalis. cūq. A. nihil angit: sed potius ostendiť vt non medicus loquēs in medicina. Adhuc que natura iudicat rei sapores non nisi gustus.

Propter tertium vo sciēdū q oē amaz ē calidū: vt sapiūt medici vniuersi. vñ q̄rto simpliciū. Res amara ꝑculdubio ē calida: fm magis tū z min⁹ ꝑut ampli⁹ aut min⁹ amaz recedit a dulci: q̄re scdo practice. Amaz ē igneū z terreū. z pmo scdi. Acutū ponit calidi⁹: postea amarū. deide salsuz q̄ nō min⁹ videť eē Ar⁹. sentētia. ingt.n. de sensu z sensato Amaz z salsuz fere idē sunt. vñ. z3. pbl'. querēs ꝑpter qd mare salsuz z amaz: soluit aut qz ī mari sūt sapores. etenī amaz z salsum silr videť: ſz salsuz oē ponit caliduz. igit z amaz. adhuc in pantea iducto de gnātiōe loquēs amari: aut cinis amar⁹ cōbustoz oīuz. exalatū. n. ē ex ipsis potabile. z. z 4. pbl'. adustiōis cinis oīuz amar⁹. hō aūt ē calidū Amp. qō adustū calidū: ſz amaz est adustū. z3. pbl'. Palin. cenī methauroz. z. ponēs salsedinē cāri a caliditate facīte in aereo būido subtili euaporatōez sentit: qō cū maior fuerit caliditas euaporās nō solū gnāri salsedinē: verum ét amaritudinē sic iducit de stagno palestine. ioi. differentia. Et iō maria sub tropico: aut ide exītia cancri sic sunt amara: vt in eis aīal nō nascať neqz viuat. q̄ aūt sub polo sita artico min⁹ salsa. ceu mare dictū eleſpōticuz ceteris dulci⁹. i. min⁹ amaz: qō z appellať mare tanais: seu meotidis ꝓfus septērionem mari dicto maiori seu nigro cōiunctū. Aris. igit vbiqz appet: ceu potui colligere omne amaz iudicasse calm. ampli⁹ amaz ē linguam abradēs z exasperās absqz tū vt dcm est adustiōe: qō aūt tale calm. Palin. cuius actiones sunt calide ipsum est calidum. cuz actio in cognitionē forme deducat: ſz actiones amari attestanť caliditati. Calefacit nāqz deficcat z ꝓsumit: sitim īducit: venaz apit ozificia. attrahit abstergit resoluit purgat excoziat fluxū sanguis cāt z vētositates carminat: vt de ipso fatenť. Rursus res dulcis tpe reddiť amara. deinde acuta: sic oñdit vinū ꝯuccarū z mel dria ꝓnti. id aūt calitate videť cōtingere solū z nō frigiditate. qz nūqz rederet acuta. Nihil itidē vnctuosū aut dulce frigescēs visum ē amarescere: vex poti⁹ isipiscere. Itaqz oē amarum inqtū tale calm ē excedēter tertio ſz Isaac occurrēs gradui. ¶ Sz ꝙ id. 5. simpliciū. Amaz apit mūdificat meat⁹ abstergit subtiliat z bu. icidit grossos ꝑter caliditatē manifestā. ¶ Dicēdū id eē dcm ꝑ cōparationē ad acutū: qō ea opatur apti⁹. nō āt ad salsum multo min⁹ ad dulce.

Propter quartum qdē ad ꝑmū dom: vt appuit q Aris. noluit sic se bre ī spēb⁹ sapoz vt z colozi: ita vt q sīc colozes īmediati⁹ causank a calido z frigido sic z sapores. Sz q velut albū z nigrū sunt opposita. z ex ipsis cānť colozes medy: ita z dulce z amarū opposita ꝓducūt sapores medios: tū fm aliā rōnē ꝓuenit sapor z color: vt declaratū ē. ¶ Ad aliud dom vel q amarū īquātū hō calm: aut q improꝑe sumiť ꝑ austero: viciato ét forte trāslatiōe vocabulo arabica. ¶ Ad aliud dom vex eē si sapores īmediatius causenť aliqualr a causis: sīc colores. Cā nāqz duplex existit: remota q̄ min⁹ de articulat z cōducit ad eē: z ꝓpinq̄ que ampli⁹. ¶ Ad aliud dōz q suba deferēs amaz ſz sit grossa in gñe subaz deferētiuz sapores calidos: ē nāqz terrea subtilis. nō tū ē fri. qñ grossa suba nō solū causať a fri. imo ét a calido. Si.n. calm tpate in aliqd agit cōdigentes ipm aggregat hogenea: z etherogenea expellit subaz red dēdo mediocrē q̄lis ē dulcis z vnctuosa. Si aūt plus calidū ītēdať faciēdo būidū expirare subtile reddit subam grossiozē: vt q̄ deferēs salsum. Si vo ampli⁹ ītēdať būidū oē expirare cogit. vñ suba remanet ꝑssa īgrossata: q̄lis q̄ amari: qō si ampli⁹ z plus ſualescit calm humidū cōtinuans in re calefacta cōsumit. vñ neče fit pozos z subtilitatem subē aduenire. z hō ē suba deferēs acutū qō in lignis carbone īdurato: z carbone cū in cinerē cōuertiť cōtingit videre. ¶ Ad aliud dom q nō ē vex. q solū frigiduz sit ꝑseruatiuū a putredine. imo z calm nec oē calm facit putredinē: ſz calm debite būiditate suppeditatū ac victuz. Calidū. n. potēs humidū calefaciēdo expirare patuz putrefieri a putrefactiōe cōseruat. aloes etenī mirrha z salsum oē ac amaruz: eo q̄ sui caliditate subtili humidū resoluūt z cōsumūt: suba vo terrea pozos cōstringit z opilat nō ꝑmittēs calm nāle z būidū exalare ac extraneū subīgredi. hoc.n. mō gnātur putrefactio. ¶ Ad aliud dom q aliqd reddiť idigestibile: nō solū rone friditatis: imo etiā caliditatis. Calidū nāqz qō pōt eē cū suba grossa dura: vt oñsum ē z cōpacta: q̄ idigestibilis iō reddiť. vñ ꝑmo scdi. Raphan⁹ digerit z nō digeriť: aut paruz: sicut in expōne. pbl'. Aris. scripsi non solū sapore itelligere būciꝑm: sed z saporē horribilē oēm: qō significat. d. oīa pharmaca fore amara: cū tñ q̄dā sint amara: z alia saporib⁹ alys affecta. ¶ Sz de q̄dā ptis aduerse arguto īnotuit dubitāduz dicēte Auer. sapore caliditati z humiditati attribui. qō non videť cū q̄dā sapor sint frigidi. ¶ Adhuc idē scdo de aīa Sapor videť magis seq humiditatē z siccitatē q̄z caliditatez z friditatem. ¶ Dicendum q sapor causatur ex digōne quadā. Dis āt digō ꝑ se calido pficiť z humido ꝓnr. q̄re dcm ē sapore fore passionez a calido in sicco terrestri celebrataz. Hoc tū sic opans ſz sit calm respectu saporis ꝓducti. pōt tamē esse frigidū corporis humani cui cōparatur relatione. ¶ Ad aliud dom pro tanto dre Auer. saporem magis sequi humiditatē z sic. q̄z etc. qz causa saporis ītranea videť magis esse siccū z bu. extranea vo calidum. Calor.n. condigerens multotiens extra ꝑmanet vt solis vel cōtinentis. ¶ Uel dom qz parū calm dominať aliquādo in sapore velut in frigidis saporib⁹: frigidū autem nunq̄z cū ois sapor a calido contingat. Et iō plus sapor sequiť siccum z bu. sicut he qualitates ꝑfectiozē reddunt vsine digestionem q̄z alie. differētia. 85. Quod autē hic dubitare cōpellit est: quoniā qualitates actiue z maxime calidum amplius operatur cum sit qualitatuz efficacissima ceu humidum vilissima. deinde qz frigidum z siccum.

Quod amplius decoctum reddat amarius oñdit. Naturalium.n.scdo seriat ita. Quis non nouit q eoz singulū q̄ coquunt amplius: salsius gdē pmū: postea vo amari⁹ fit. ⁊ in pbl. que trāstuli Arl. ascriptis. Dē dulce calefactū pmo fit acre: demū vo supcalefactū amarū efficit valde. ¶ Rursus p vlteriorē decoctionē alicui⁹ exalat qō est aqueū aereū: remanēs qō terreuz adustum grossiuz. in tali vo sapoz fundat amar⁹: sic in pozi vnctuosus vl' dulcis: de sensu ⁊ sensato ⁊ q̄rto farmacoz appens ¶ Ampli⁹ sic̄ est in decoctiōib⁹ nālib⁹: que iteri⁹: ita ⁊ in artificialib⁹ qdē fozis cū ars sit nāe imago. Sz in illis vl terius decoctū reddit amaz ⁊ acutū: vt oñdūt flegma i sipidū: qō vlteriozi decoctū digone dulcificatū cōuertit in sanguinē: ⁊ demū p ampli⁹ coctū in colerā amarā acutam ⁊ meliam adustā: q̄re pbl. ii. Alia elixa seuiunt pori viscositatē hñt. ⁊ hoc mel testat dulci⁹ re oi dria pozi: qō p vlteri⁹ decog efficit amari⁹. ac deiceps acutū. Lac etiā exñs extra venā attinet isipiditati. cū vo decoquit vlterius dulcescit. vñ farmacoz. 4. Lac digestuz in vētre ⁊ venis si posset gustari estimo q eēt dulcioz q̄z sapoz mellis: ⁊ similr est de cucharo ⁊ succis reliqs. itaq; aliquid de coctum amarius reddit ⁊ acutius.

In oppositum q̄n affozis. z. auferant fm p parationē mozdaciozes sapores: quēadmodū in caule ⁊ leguminib⁹: quoz ablatio fit ex eo q trāsponunt fm coctionē ex alia aqua in aliam: ⁊ alimēto z. scribit. Solidū ōcoctū nō amarificari: verū dulcificari magis. Adhuc q̄q; p decoctionē exprimit ab aliquo qō est nitrosum serosum acutū: illud dulce efficit ⁊ vnctuosum. Sz id agit decoctio qō rafanus ⁊ lupini signāt ifusi ⁊ decocti: silr ⁊ acrumina ⁊ allcū cū reliqs. Eti. qō aliqd digerit illud dulcificat cū oia digesta reddātur dulcia. sz B opat decoctio: vt oñdūt glādes agresta sozbe ac silia. itaq; ampli⁹ decoctū dulci⁹ reddit. aut vnctuosuz

Propter primum vo sciēdum pter illud qō oñsum est dria. 5o. decoctionē eē mollicie quādā a calido causatā: q̄ duplex existit. vna qdem in nāli: ⁊ hec duplex: aut in inuatio: q̄ p prius dr digō seu pepāsis: vt q̄ fructū: vl' in nocitiuo ceu q̄ humoz corruptoz maturatio veri⁹ dicta: p quā expulsiue pparant. Reliq; qdē artificialis: ⁊ id vl' elixādo que empsesis dr: aut assando vt optesis dicta. Indigones vero tres existūt his oppolite: ceu omothesis molisis statēsis. dria. 5o. Nosce quoq; q aligd multiplici decogtur cā vel vt digestibili⁹ reddat: ceu alimēti solidius: aut vt facili⁹ penetret sicut aq̄ seu vt ipi⁹ remittat malitia vel acuitas ceu farmacū attractiuū: vel vt a putrefactione pseruet ⁊ ceruitrū ⁊ succi plures: vel vt melioz in adimuicē fiat per mixtio sic in medicinaz cōstructionib⁹: vel vt solubilioz fiat: sicut sglla assatione: aut vt vtutē amittat solutionis ⁊ Bctionē acgrat: sicut mirobolani ⁊ reubarbaz assati: vl' vt venenosa efficiant ceu argētū viuū ⁊ arsenicuz sublimata. quid autem sūt amarum dulce ac sapozes reliqui differentia visum priozi.

Propter secundum qdē sciēduz q alig: sic paraxagozas ⁊ philotim⁹ estimauerūt q̄cunq; dura q̄ fuerit salsari siue nitrari ac amaricari: ⁊ plus ōcocta. z⁹. alimē. Ha. vo fz pars tem his aduersus ingr. Solidū qdē cozpoz siue duz per aquā decoctuz deponit q̄litates in eo exñtes a pncipio: vt tpe succedēti appositio: seu in q̄le vl' absq; q̄litate reddant ⁊ aquosum nō retinens qd salsedinis amaritudinis pungitiuitatis aut stipticitatis: qō oñdit apti⁹ qñ ex vna transmutat aq̄ in aliā. ita. n. ſuenies qō decogt suā q̄litatē abycere. ac illā ei⁹ in quo decogt suscipere: tū pp B ipz. tū q; plerūq; digerat: qō i ipso crudū existebat: sic lupini amari entes aquā i q̄ decoquunt vt ifundunt amarā efficiūt: sic ⁊ abzotanū tar⁹ absynthiū ⁊ hz. Lozpa vo talium decocta min⁹ pmanēt amara: quoz si adhuc bis aut amplius decoctiōe aquā mutaueris amaritudinē pdēt oīno qō silr euenit pūgitiuis: q̄lia sunt allea cepe ⁊ pozri: ⁊ pōticis vt nespillis: piris: ⁊ sozbis imaturis. oia hz aquis cocta suā relinquūt q̄litatē. ipsa vo fm se dulciora vel vnctuosioza reddunt: hz si succos absq; coz subslātys decoxeris isipidi entes fiūt dulces pmo. deinde ampli⁹ decocti salsi ⁊ tādē amari ⁊ acuti: vt mel oñdebat cū çuccaro. Sic igitur solida decocta mutatōe aq̄ ampli⁹ dulcescūt. liqda vo succosa efficiunt amara: silr vina mozdacia austera tēpore dulcificant seipsis longiozi digesta. Breuiozi vo cū in asia mouent ⁊ soli exponunt in vrceis super domos: aut suffumigant igne grādi desubtus: acida vo sic cozrūpuntur debilia: farmacoz. 4. Ex quo apparet paraxagozas ⁊ philotimuz in his vos existere. nō aūt iu pozib⁹. Veritas enī hz cuz distinctione ⁊ nō absolute percipit.

Propter tertium vo ex his sciēdum: q ea q̄ decoquūtur: aut sunt hōgenea simplicia: vl' etherogenea cōmixta: q si pus aut sūt sapoz froz aut mediocz aut calidoz. Si froz vt isipidi stiptici vl' hz. dōz q sufficiēter decocta dulcia reddūt ⁊ vnctuosa. Cū vo talia iā fcā p āpli⁹ decoquunt efficiunt salsa vl' amara seu acuta fm minorē decoctionē mediaz aut maiorē: qō oñdit. Decoctio. n. hz maturatōez cāre remouēdo cruditatē idigestā būidi: ⁊ oppositū inducēdo. facit. n. būidū molle p ptes penetrare decocti. Hoc aūt cuz ampli⁹ decogt icipit humidū subtile cōmixtuz ex aqueo ⁊ aereo exalare: ita vt salsuz reddat. Cū āt p magis decoquit pdictū exalat plus būidū: ita q derelictum sic terre stre grossū ⁊ calz: scitū vo pus qō hz amaz ōferre saporē. cū āt ipz reddit purit⁹ i magis calz fozti⁹ isertū nō solū qō būidi⁹ cogit trāspirare: imo ēt qō solidi⁹ vt pumices lapides i mare oñdūt ex vulcano piecti: ita vt qō tale subtili⁹ leui⁹ ⁊ calidi⁹ efficiat. Scitū q; ātea q tal' suba saporē defert acutū, itaq; hōgeneū simplex ōcoctōe p oēs pōt trāsire sapozes. Si āt decogbile fuerit etherogeneū pmixtū: tūc vl' igne assat aut aq̄ elixat. sigdē p dico ipm oēs sapores posse acgrere ceu pdictū. ps. n. succosa p calm ocitata cū terrestri sicca sit āplioz ea sui pmutatōe imutat: qō nobis oñdit act⁹ i picarpys ⁊ senib⁹ ac sozbe vl' rq; fruct⁹ agrestes cū assant ⁊ silr pūgitiua seu acrumia. Lui⁹ egdē iam appuit rō. Si vo elixet tūc illō in q̄ elixat reddit illi⁹ q̄litatis q̄ ipz fuerit elixabile. suba tū ipsi⁹ pp ōrelictōez sue q̄litat nāe hūane opposite dulcificat. Solus. n. sapō dulcis ei ⁊ iucūdus existit. ⁊ iō q̄to pluries ifūdit: ⁊ aq̄ cū decoctōe sufficiēti mutat sapidioz reddit. Nosce tū q ēt aq̄ salsa seu amara vl' alia reddit p alicui⁹ tal' i ea decoctōez vl' ifusionē: sapozē pōt tādē vtcūq; recipe simplicis pozis hōgenei: lz dicat nūc aquā foze aliā satis ab ifuso vl' ōcocto. Est ēt q q̄cūq; mō decoq̄nt quolibz tādē acutissima reddunt ⁊ venenosa: ignis. n. ad se oia ꝛuertēs cozrūpit illa: deniq; itū vt talia vi nullā hēant alimēti: vez veneni pfidi nll'o potētis mō ꝛuerti i cozpis nāz. Cozrodūt. n. sp ⁊ cozrūpūt ita vt sint napello ⁊ serpētis viru pniciosioza. cū ex his puella ⁊ anus fuerint ꝛnutrite. dria. 14. z. Itaq; ex his veritas breuiter hz sit ostensa quesiti.

Propter quartū āt ad pmū visuz ātea gd dōm. ipz. n. logt in hōgeneis simplicib⁹: q̄les sūt alig succi depurati. ¶ Ad aliud ēt appuit: qñ. n. tale ampli⁹ decogt p oēs trāsit sapozes vt visum: nō āt cū fuerit cōmixtū etherogeneū. ¶ Ad aliō

dicendū q ratio ꝓcedit similr in simplicib⁹ homogeneis in ḡbus apparuit qualr decoctū amplius amaricat ⁊ acutum efficit: humores. n. velut succi sunt ḡdam. ⁊ gd etiaz dōm ad aliud visum. Qz aūt alia seuiāt īmozdacioza: seu acutioza reddant decoctōe id fortassis eueniet cū diutiſ sime ⁊ violenter fuerint decocta. ita vt ꝑoꝛi hūiditate vi gētes ipsis amplius quedā viscosa nō seuiāt adeo: similr ⁊ cepe sufficiēti participās humiditate. Luz aūt nō fuerit alioꝛ ēt intīn violēta decoctio: ac ꝑsiliuz nō min⁹ mozda citas siue acrimonia in euapozationē cōsumit decoctiōe ⁊ humiditate quadā taliū fere insipida digesta in dulcedi neque hꝺ ꝓuertunt: qō ēt calidū operat solare maximū demū ve ḡdem plenilunꝰ ꝓcipue: tertio apparēs cretico rum in fructib⁹ humidū digerēdo ipsoꝛ austeꝛ cuz quo ēt calidū associat ipsoꝛ. duplici. n. digerunt calido: solari vz. ⁊ ꝓꝓio. de plātis Theofrastus: ⁊ simplicium q̄rto. ad ea simil sigdem que alterius partis apparet cū ꝓcedāt de etherogeneis cōmixtis: a ḡbus per elixationē aut īfu sionez reddit aque qualitas extranea elixabilis: reliquo dulcificato remanēte. Et ita sensit Hal. cū ꝓaraxagoza ⁊ ꝓhilotimo alimētoꝛ tertio. ¶ Ad aliud dōm q oia in quātum sunt digesta dulcia efficiunt: possunt tñ eē amara: vel hꝺ ꝓpter q̄litatē impssaz in humidū aqueū nōdū sufficiēter digestā: cū tandē vt tactū hec ēt ꝑ decoctionē varient sapoꝛes. ¶ Ad aliud gd est dōm per anteri⁹ ap paret dictum ⁊c. ¶ Differentia CXLVII.

Quod paucum piperis

ꝓuocet vrinam ⁊ multū eius vētrē sol uat: paucū vero scamonee soluat ven trem: ⁊ multū vrinā ꝓuocet ostēdit. qz scōo canone: paucū piperis ꝓuocat vri nam: ⁊ multū ei⁹ soluit ventrē ſm con trariū scamonee. ¶ Rursus piperis parū est debile solu tiuū. Cū aūt medicina solutiua: q̄to vl q̄li ē debilis ꝓuo cat eo q id facili⁹ sit q̄ soluere. Si āt ī his fortis extiterit soluet cū actio sit fortioꝛ hui⁹. ꝑmū āt est pipis pauce q̄ti tatis. zᵐ āt multe. ⁊ pauca vo q̄titas scamonee soluit. qz nā dñans illi regulat ⁊ sustīet eādē distribui ꝑ mēbra: vt oñsum dña. i. 4. i. Multū aūt patit: ꝛz moꝛ tanq̄ ꝑ latioza in vrine vias ꝺpellit. Eti. ⁊ paucū piperis nō mozdicat vē trem ⁊ intestina suo acumine: ꝛz caliduz ponat ⁊ siccū in q̄rto gradu: cū oē egeat magnitudīe qō ꝺz facere q̄liter cūq̄. scōo de cā. vñ hi patiētes ꝑmittūt idem ꝑ venas in epar ⁊ vias vrinales trāsducī. Multuz aūt ꝑ oppositum mordicās ⁊ stimulās eosdē: cogit ipsos expulsionem ⁊ se cessum cāre. pauca vo scamonee quātitas a vētre vel ite stinis tolerata: vētrē attractione soluit. multa vo īpatiēs reddita ꝑ vias vrinales tāq̄ iuincibil ꝓpellit extrorsuz: nō. n. tolerabit a vētre ⁊ itestinis sui effrenitate. itaq̄ mi noꝛ quantitas piperis ꝓuocat ⁊ maioꝛ soluit. Scamonee vo paucū soluit ⁊ plurimū ꝓuocat.

In oppositum

vt q multū piperis sumptuz ꝓuocet vrinā. paucū vero sol uat ventrē: scamonea vo econtra: qm̄ ꝓbl. i. ꝓpter qd piper multū exns vesicā soluit: paucū aūt ventrē. scamo nea aūt multa exns ventrē soluit: pauca vo ⁊ vetus vesi cam. vnde Serapio aggregatoꝛ libꝛo questionū. Si quis vtit multū pipere ꝓuocat vrinā: ⁊ si vtat eo parū facit bu mectare ventrem: ꝛz scamonea est ꝺzia in hoc. ¶ Adhuc idē scamonea q̄n non est nimis antiqua non ꝓuocat vri nam: ꝛz laxat ventrē: antiqua vo ꝓuocat vrinā. ⁊ nō laxat. vnde scōo canone dixerūt gdam: q quādo ex scamonea antiq̄ sumit parua q̄titas: ꝓuocat vrinā: vētrē aūt nō sol uit. ¶ Ampli⁹ piper multū sui caliditate addita transit per mesaraicas in epar. illic aūt humida eliquās vias pe tit vrine: cū sit calidū subtile. paucum vo id negens rema net in itestinis eadez sui stimulans acumine in secessum. Scamonea vo plurimū mordicās itestina ⁊ irritās eādē in secessum expellit ⁊ ipsa pauca sigdem tanq̄ debilioꝛ tolerat: ⁊ maxime antigoꝛ ab eisdē: vt in venas penetrās ad epar ꝓueniat. ⁊ tandē ad vrine meatus. adhuc vnum quodq̄ agēs si ꝺz ꝓꝓiū īducere actū expedit sufficiētis foꝛe quātitatis: aliogn nō valeret in ipm: ꝛz ꝓꝓius actus piperis est ꝓuocare: scamonee vo soluere. vñ Aris. Aut qz vtrūq̄ vtroq̄ est mobilius. piper gdē diureticum: scamo nea vo deoꝛsum ferēs. Impꝛopꝛius aūt actus piperis est soluere ⁊ scamonee ꝓuocare: in quos etiā alteratis pote runt q̄titatibus. itaq̄ multū piperis ꝓuocat: parum autē soluit. secus vo euenit in scamonea.

Propter primum

qdē sciendū q pip est spēs aromatica calida ⁊ sicca acuta cōplexionū frigidarum ⁊ humidaruz vehe hemēter coꝛrectiua. ⁊ est triplex. nā quoddā est īmaturū foꝛmā habēs oblongā. quod ideo macropip est dictū: ca liduz in tertio. sic. in scōo. Est ⁊ albū rotundū leucopiper noiatum: calefaciēs plus ⁊ desiccās illo: ⁊ ventrem robo rans maxīe ac ꝓe alys: de re. sa. sexto: meli⁹ ens nigro. vñ canone. 5. Jpm cōfoꝛtat stomachum plus q̄ alie species ⁊ pipera. ⁊ hoc est qō nō est parū: neq̄ contractuz ⁊ neq̄ est coꝛtex eius grossus: sed tamē grauius pōderosuz. Re perit ⁊ tertium piper absolute dictū: aut piper nigrū seu melanopiper calidū ⁊ sic. in quarto. que gdem nō viden tur nisi tēpoꝛe ⁊ q̄titate differre. Dicit enim q ꝑus ē pi per longū cum humidū est ⁊ crudū: cum aūt maturat cor rugatur ⁊ separat ⁊ piper efficit albū. cum vo id amplius accidit nigrum reddit ⁊ minus: vnde. z. canone ingt Ha. In ꝑmis cum eleuat fructus piperis est longū piper. de inde separat in grana piperis: ⁊ ꝓpter hoc lōgum pip hu midius est pipere. Dis aūt Dyascoꝛides in simplicib⁹ ēt ſm Hal. 6. pharmacoꝛ ꝓnceps assentit. est aūt scamonea succus cuiusdā herbe volubilis dicte: que q̄druplex iuxta Me. reperit. Una gdem dicta funis arboꝛ lupulus ⁊ humulus: eo q circa ipsas inuoluit. cuius flos est albꝰ ad modum campane oblonge habens lac que volubilis est magna. alia vero est cuius rami repunt sup terram ⁊ her bas: cuius flos est puus: ceu cāpanula expāsa coloꝛis sub albidi cū quadā citrinitate: habēs etiā lac cui⁹ comestio ne delectant sues. Et est reliqua habēs aspera folia: vt q̄ citruli: cuius flos vt ampule adherentes: qui lupulus vel funis pauperū dicit. Est ⁊ quarta ⁊ eius radix est sicut q̄ tāni ⁊ maioꝛ folia habēs stricta parua: in modum sagitte alate: que causa leui decidūt: ⁊ hꝺ lac: que dominus dicit lacticinioꝛ ex qua constituit scamonea: cuius complexio calida est in tertio ⁊ sicca. Aggregatoꝛ tamē ſm Hal. eam calidioꝛē ꝓtestat pipere: ꝛz ipse vt alu ꝓnunciet eaz com plexionis ꝑdicte colerā cum foꝛtitudine attrahēs scamo nea. est enī actio ipsi⁹: vt furiosi. ⁊ ideo solutiuū anthono matice: multa habēs coꝛrigibilia cuz in q̄ꝑplurimis ꝓnci paliozes coꝛporis partes offendat. Cuius dosis est a gra nis gnq̄ vsq̄ ad. iz. ſm Me. apud vo. A. est Danich. i. qō est sexta pars. z. Juxta vo Serapionem a kirat vno vsq̄ ad. z. Decoquit vero in citronio pasta iuoluto sub cineri bus vt remittat ei⁹ malitia: ⁊ tūc dyagridiuz appellatur. Coꝛrigit ⁊ non parum ex mirobolanoꝛ sibi citrinoꝛ ad mixtiōe. Volubilis vo ipsa ex qua deducit leuiter soluit: ita vt pueris administret ⁊ senib⁹ in sanitatis regimēto. gd aūt sit venter: vrinā laxare ac ꝓuocare suis notatum est questitis. In ꝑsentiarum quoq̄ nosce q actio diuersifi catur rōne agentis patientis ⁊ modi actionis. Nam agēs foꝛte aliter operat q̄ mediocre vel debile: sicut ē scamo nea respectu pipis cū sit eo effrenioꝛ ⁊ nāe inimicabilioꝛ

humane:patiētis gdem ex parte:qm̄ ventriū ⁊ vliter cor pozis gdam est sensibilioz ⁊ passibilioz:ali⁹ vero eō. Estq; medius. Modi vero ceu ptactū piper pncipalr hz puocare ⁊ soluere ꝓñr:scamonea vero ecōtra.

Propter secundum vero sciēdū q; iā ipz apparuit ex argutis: ampliusue tertio manifestabit dicendoz.

Propter tertium gdem sciēdū q; pmitus ꝑmo verioz reputat⁹ declaretur Ari. ⁊ deiceps attendat si qd veritatis sapit qui Aui. ¶ Propter hō pmus sciēdū q; piperis maioz q̄titas sui caliditate ⁊ acumine mozdicās ventrē ⁊ itestina ⁊ pcipue sensibiliores petens hic transitū p mesaraicas in epa tis vias dissoluit ⁊ eō liter humiditatū subtiliores. ⁊ quia vtus ipsi⁹ extat debilioz ea q̄ scamonee ⁊ min⁹ nāe humane ꝓia: pdictas humiditates nō pōt p mesaraicas ad vētrem ⁊ itestina reducere: ⁊ ꝓpue cū eius suba nō remāserit in ventre vel itestinis vt in medicinis ꝓtingit attracti uis. dria. 14. i. Dui⁹ vigore attractio ad pdcā fiat loca. educet itaq; ipas p vrine meatus latiores ⁊ pmptiores eisdē: cū hic etiā eius sit eūare. Si vero paucū extiterit partes ītrinsece ide mime mozse nō expellent in venas: ⁊ pcipue cū sensibiliores extiterit: nō potēs in ꝓpriū actū remissio ipsi⁹ qualitatib⁹ q̄titate ibidē iuiscatū remanet moza lō giozi. eliquabit aliq̄s humiditates iuentas ipsasq; obuiatione deducet cuz stercore foras: vt reliq̄ salsa vel acuta: ceu alexādrina manifestat dicta. in scamonea vero secus ꝓtigerit. nā plin ei⁹ potēs in actū ꝓpriū pmanens in ventre ⁊ itestinis ceu subductiua: ⁊ trāsiens per pozos fm q̄s nutrimētū deferr in venas: partiz dissoluta realr et in fu mos fm aliq̄ spaciū demū intentionalr magis imutans dria preinducta. Qui fumi tandē ad humiditates delati agitāt liquefaciūt ⁊ dissoluūt qō eaz multū grossuz ⁊ ter restre: idē vigore attractionis sube remanētis eius in ven tre vel itestinis p mesaraicas recurrit in hō. Nā. n. satagē te ꝟ factū odiosuz a se ppellere: sicq; ventrē excernit oio. vñ Aris. Scamonea multa pp fortitudinē multo tpe manēs desursuz fert multā purgationē ⁊ terrestrē: pauca vero ⁊ maxie vetus ⁊ multū in fumos totalr fere dissoluta: pueniēs ad humiditates modo añdicto nō valet qō multū ⁊ grossuz eaz ꝓcitare: vez potius modicū ⁊ subtile: qō ⁊ non pōt ad vētrē ad itestina deducere: cā ipsius. q. nihil remāserit in eisdē: ⁊ iō puertit se in actū ipropozez ⁊ leuio rē qō est ꝓuocare. Sic itaq; verificat⁹ extat fmo Ari. pre fat⁹. ¶ Propter 2m sciēdū hō q; fmo Auic. aut praue seu mēdaciter extat expositus: vel q; aliter multā ⁊ paucā au diuit q̄ Ari. q̄titatē diuersificando fm mediocrē ⁊ maxi mā. ¶ Aut dōm q; aliter soluit piper q; sui acumīe humi da eliquādo vt eufozbiū ⁊ vliter vehementer calida. 14. i. dria. Et scamonea mō alio ceu dissoluēdo ⁊ attrahendo. Cū ḡ fuerit piper multe q̄titatis pungēs vētrē ⁊ itestina sua acuitate: ⁊ ꝓpue si sensibiliores extiterit: nō tāto susti nēt ipm tpe vt pueniat in vrine meatus: verum ppellunt idē extrosuz ⁊ ventrē sic. facit. ⁊ ea forte q̄titas est maxi ma. Cū aūt fuerit minoz ei⁹ q̄titas toleratū a pdictis po terit in vias puenire vrine ipsaz puocando: ⁊ fortassis hec minoz q̄titas extat mediocris: scamonea vero multa solu uit vrinā: forte q; nā nō sustinet ipsaz tāto tpe vt reducat superfluitates attractas ad ventrē ⁊ itestina: verum statī in vias sibi patiozes ppellat vrine. Pauca vero toleratur ab eadē vt ipsas ad loca ꝓducat antedicta. sic itaq; sermo palliatur. A. Et de hoc similiter scripsi: quod sufficiens in

Propter quartum (pbt. Ari. expōne. vero sciēdū q; iducta suis procedunt vys. vñ quid dōm iam apparuit ad pmuz. ¶ Ad aliud dōm q; minus ⁊ debilius medicamen hz ꝓ uocare vez multū ⁊ fortius soluere si fuerit illa ventris: nō aūt si vrine vt piper. ¶ Ad aliā etiā partē istius rōnis in scamonea iaz qd dōm apparuit. ¶ Ad aliud qd dōz ēt visum. Uel dōm paucum piperis diu remanēs iuiscatuz in itestinis sui q̄dā acuitate aliqd eliquat ⁊ dissoluit. vñ se cessus accelerat. Ita vero paucū non pōt in vias puenire cū sit scamonea penetratiuuz debilius. ¶ Ad reliquaz hō rōcinationis de scamonea partem qd siliter visuz. ¶ Ad aliud etiā apparuit: qz scamonea posset esse tante q̄titat vt auditū qñq; q; moz assumpta nā ea pterrita cū humi ditatib⁹ stercozosis obuiatiōe q̄dā ppulsaret extrozsum: vt. 9i. tactū dria. ¶ Differentia. CXLVIII.

Quod aqua lactis seu se ruz sit calida videt: in diuisionib⁹ nāq; aq̄ lactis calida est. scōo qdez scōo. Lactis aqueitas est calida. Jbidez quoq. In aq̄ casei pp qō i ipsa ē nitrositas acq sita i sanguie pmū ⁊ ps colica ē calitas q̄dā. i dict] sigdē. Una triū suba lactis subtil ⁊ clara qd dā hz acumīs: iō p acuis s̄ btilitate ⁊ calozē ⁊c. Mesue q̄z aq̄ lactē cal ⁊ sic. 2plonis i p gradu: vsq; ad 2m. ¶ Ampli⁹ aphoz. 3. Lac hz nō paucū serosum in seipso. Expurgatiuū est hoc nā: ⁊ iō vlcerationes ozis nouiter inducit natis. vñ pmo tertia. Rasura aquositatis lactis multum nocet ifanti pducēs ipm ad alcula. Diascozides vo. Sex purgatiuā hz vī educēs ventris humozes: qō aūt hui⁹ calidum. Expurgatio nāq; ⁊ solutio calozē pficit. vñ q̄ hō a Ha. calida predicant ⁊ sic. ¶ Rursus qō viscez apit opilationes ⁊ hu. abstergit ⁊ subtiliat est caliduz: talis vo est aqua lactis. vñ Mes. Est lauatiua abstersiua p nitrositatē suā ⁊ stōi mozdicatiōe solutiua. ¶ Adhuc qō velociter cōuertit in fumosum ⁊ igneū calidū est cū habentiū sym boluz facilioz sit trāsitus. hō vo ē aqua lactis: qō oñdunt caput dolētes fm veterē ⁊ febricitātes. Pali. Ingūt edu ci sez ex lacte sicut vrine aquositas ex humozib⁹ puenit. Sz vrina caliditate pticipat. aqua itaq; lactis est calida.

Cuius cōtrarium scribit simpliciū. 4. Et septimo de ingenio. In cura male cōplexionis calide ventris spuma exhibet lactis: ⁊ tertio. 18. In aqua qdez casei ē ifridatio. ¶ Ampli⁹ illud qō est aqua ⁊ frigido cōgelat est frigidū: hō qdē est serū. vñ. 4. methauroz. Uina quedā acetū lixiuiū seruz ⁊ icoz aque: oia. n. coagulant frigido. ¶ Ampli⁹ cui⁹ totū multa cōstat frigiditate: ⁊ pars: cū ciusdē sint rōnis. histo riaz pncipio: tale qdē lac. vñ coll. 5. Si res fuerit ispissa te: ita q; caloz in pmis nullam facit coagulationē dz dici q; sint frigide ⁊ hu. sicut lac qō multa coagulatur frigiditate. Lactis igitur aqua est frigida.

Propter primum vero sciendū q; lac est aialis supfluū album bina decoctiōe in māmis gnātum. Est nanq; sanguis bis decoctus. Mes. in practica: in albedinēq; pmutatus ⁊ si scōa qdem decoctio eidē nō caliditatē: sed potius iferat frigiditatē: ppter māmilarez carnē glandosam fri. ⁊ hu. existentē. Sicut enim spirit⁹ aialis bis decoquit: puta in corde ac cerebro: ita ⁊ lac i epate seu corde ac māmis. Est ⁊ lac qd mediū inter flegma ⁊ sanguinē: declinās tamen magis ad sanguinis nām: gnto simpliciū. ⁊ practice secū do. Diuersificat quoq; lac natura sua ⁊ accidēte puta tē poze. Natura quidē: qz duplex est ipsius cōplexio. vna si quidē pma ex elis 2surgens sicut complō aque lactis bu tiri ⁊ caseii lacte. Altera qdē est scōa resultās ex pziorib⁹ tribus ceu complō tyriace: que p partē acgrit a simplicib⁹ ⁊ lactis p nām que frigida ē ⁊ hu. tpate. vñ Almā. 3. Lac receter multū tpamēto existit vicinū: lz frigiditati ⁊ hu.

parū attineat. 5°. vo theozi. Lac vl'r friduz est ⁊ hu. Quare in 2°. sciendū ꝓpter declinationē lactis ad frigus aliquod nocet flegmaticis. Tpe gdez diuersificaf. vñ in dietis cō munibus. Lac gnāliter tripl'r dī. aut eniz dulce vicinit⁹ a māmillis pfluēs. vl'r acidū iā diu mulctū: aut boz mediū. Dulce gdez est minus calm. q. sit in medio p̄mi gradus ⁊ initio scōi: quod monstrat sapozitas sua. vnde. 4°. farmacoz. est suauis dulcis gustus. substat itaq; temperamēto quod est elatius eo in scōo gradu. Aciduz quoq; lac frigidū ponitur ⁊ sic. exalauit. n. ca. ⁊ hu. ꝑexistens in illo. ⁊ nosce q lactis nā diuersificaf penes aīaliuz species: nās: an ni tēpoza: regiones pascua ⁊ que taliuz.

Propter secundum gdē sciēduz q Ha. in hac dria sibimet videtur apparēter aduersari. Ingt. n. alimentoz 3°. Siunt ḥ lacti nō ꝓpter soluz bre in seipso seroſaz nāz. Et subdit: Neq; in colerico ⁊ calidissimo vētre acetosum lac adhuc calaz ⁊ pungitiuā hz q̄litatē ⁊ virtutez qua participat lac ꝓpter serū. vult igitur serū per se calm foze absq; alicui⁹ vi coaguli vel alteri⁹ calidiozis admixtiōe. q̄rto vero far macoz ita scribitur. Lac ꝓponitur ex tribus subys diuer sis in q̄litate: quaruz vna est suba grossa ex q̄ est caseus: ⁊ scōa pinguis butirosa. tertia vo aquea: casei dicta aq̄. ⁊ est vnicuiq; haz subaruz complexio ꝓpria. naz butirosa pin guis maiozis est equalitatis: ⁊ caseata īfra illō in ꝓplonis eq̄litate. aquea vero frīda ⁊ hu. vnde redditur caliditas totius lactis infra calitatē totius cozpozis tēperate calidi tatis. ⁊ iō de se nō in amaritudinē sz in acetositatē pmuta tur. Cuius gdez discolie diffinitio ꝓpositoz apparebit 3°. q̄re aliqui dixerūt aquā lactis duplicis foze subē: quaruz vna est aquea isipida ⁊ hec frida ⁊ hu. Altera vo colerica nitrosa acuta per quā aperit abstergit ⁊ purgat: ⁊ ea cala ē ⁊ sic. qō videtur in premissis inuere. A. ¶ Sz bis dōm q ſi ḥ nā calitatis ⁊ acuminis ei a dño īfuerit: nō ē vt testa tus est Ha. frida ⁊ hu. qd aūt de ḥ ampli⁹ oñdeī ex dōis.

Propter tertium gdez sciendum vt dica tur cū Ha. ō farmacys q aqua lactis cōtempati quocūq; mō fm seipsam frida est ⁊ hu. ⁊ demū ꝺdictioni in se ex alimentis dicaf ipsius. Dico aūt fm se q̄n pōt per artificiū exctionis aque casei nā in calidā pmutari. Elicif. n. sepi⁹ ex lacte a subys duabus sepata religs: virtute coaguli calidi entis ⁊ sicci qō al terat ⁊ mutat aquā hz: ⁊ ea serū tūc dī quēadmodū spma mēstruali. ¶ Sz aligs obuiabit: qz eadem rōne deberet pigue subaz ⁊ caseatā lactis īmutare. ¶ Adhuc hz coagu li q̄titas est modica valde lactis respectu. īgredif ēt case um nō mole sz magis virtute ⁊ vapoze ceu spma embzonē dria. 36. ¶ Dōm q aquositas lactis cū sit subē subtilio ris ⁊ ḥ plus recipiat passionis. febziū. ⁊ scōa pmis. Alie ve ro due sube sunt grosse cōpactiozes ista nō tantā recipiēt īmutationē a coagulo cū actus agentiū in mām concidat dispositā. ¶ Ad aliud dōm q sz coagulū lacti īmissuz sit pauce q̄titatis: est tñ de nā p̄ncipioz vigoze potens. sic. n. agit in lacte vt spma in menstruo dria ꝑtacta. Ebulitionē eni q̄ndā fere per viā putrefactiōis iducit vnde ⁊ caseus multotiēs ide alteraf sapoze. ¶ Pōt aūt hz aquositas ex lacte deriuari per aliqō fridū ex succo vuaz acerbaruz ⁊ tūc permanet vt est frīda ⁊ hu. Coagulatur. n. lac ex mul tis subys eidem īmissis: vt floze flomi bussiuri: pressura la cte ficuū carthamo ⁊ hz. vnde. A. Aialiuz lac ficuū coagu lat lac. Est autē artificiū tale separando aquositatē ex la cte vt habeatur vas rotundum ceu cucurbita maioz ⁊ in ipm lac īmittatur cū lapillis rotundis torrentis ⁊ diutissi me cōtundatur. deinde manu suba q̄ supernatat vnctuo sa educatur ⁊ deinceps foztius itidem cōquassetur donec abyciatur tota: ⁊ demū per colationē foztez aq̄ separetur ḥ a suba remanēte caseata. vñ 4°. p̄ma. Aq̄ casei accepta a dogo post colationez vehementē: que ꝓprius aq̄ lactis ap pellaf. Qō aūt in se ac taliter extracta aquositas ḥ sit frigi da ⁊ hu. videf: qn̄ lac totū vt dictū est: frigidū est ⁊ hu. ita vt suba pinguis sit eq̄lioz ⁊ caseata īfra hāc in ꝓplonis eq̄ litate. sz si aq̄ lactis cet calida tūc cū butirosa suba sit cali da tempata: iaz lac ꝓpter eius duas subas calm foret: cuz suba caseata modice friditatis ēt existat. ¶ Dicāt fortas sis rñderet. A. cū ponat caseū recētē frigidū ⁊ hu. in tertio. d. reliqs duas subas ipm versus frīditatē tñ īmutare vt ⁊ friduz lac reddaf. Adhuc cuz opatio in forme cognitio nē deducat illud qō sitim febzicitātiū acute mitigat: et bi cos ifridat: fridū existit. Tale vo est aqua lactis. vnde 4°. p̄ma. q cōueniens est ad sedandū sitim acute febzicitan tiū emfoca factū ex pane simile cū aq̄ casei excepta ex do go post colationē vehementē. Et ibidē. Aq̄ lactis vaccini de quo exctū est butirū ifridat ethicos: qō qs fortasse ipe diet: qz lz mitiget siti ⁊ ifridet hos vehemētes iflāmatos: nō tñ alios. ¶ Cui dōm q nō valet sz potius oppositū cū calidius semicalm calefaciat reliquo amplius frigidiozi: itaq; lactis aqua frigida est ⁊ hu. ¶ Ad id autē quod īduc tuz ex alimentis denuo dicenduz q illic comparatur aq̄ humida vel serū lacti acetoso: ⁊ nō cozpozi tpate cōplonis ⁊ tunc calida est ꝓ certo: ⁊ si frigida sit equalitatis cōpa ratione: farmacoz quarto. Et ego qdem nō ignozo q me dicoz aly cū Ha. etiā de alimētis aquā casei videnī ma gis calidā ⁊ siccā sentire. sit tamē sancitū nunc cū quarto farmacoz frigidā foze ⁊ humidam.

Propter quartum quidem dōm siquidē ad primos: q ipsi fue runt illi⁹ opinionis: aut aquā lactis audiūt ꝓ coangulum ex lacte deriuatā: vel q aliquā partē colericā entē ī ipsa respexerūt. ¶ Ad aliud dōz q lz lac mulieris habeat nō paucū seroſum expurgatiuū natura respectu nouiter na toz ⁊ ita gingiuaz vlceratiuū: non tñ cozpozis mensurati relatione cui cōparaf: farmacoz quarto. Aquositas nāq; lactis subtilis penetrat in eoz labia tenerrima ⁊ ebuliēs illic vlcerationem inducit: ⁊ ꝓpter qñ lac nutricis fuerit lacte cetero calidius. Est ⁊ calidum hz lac actu ⁊ nō potē tia tñ vt de quo hic ratio. Neq; etiā omne expurgatiuū aperitiuū: subtiliatiuū: ac subductiuū ventris est caliduz a dño qō boz aqua ostendit ozdei. Pōt ēt sui subtilitate id opari vt denotat acetuz. Silr quedā frigida soluūt le niendo vel labificādo: aut pondere ꝓprio: vel lique faciendo: seu dissoluendo. dria. i4. i. Et hec duo solum vl tima calida sunt ⁊ sicca. ¶ Ad aliud quid dōm apparuit. ¶ Ad aliud dōm q facilis cōuersio ad ignitū nō tñ, pue nit ex parte caliditatis: vez etiā nō parū subtilitate subē passibilis ō facili. ¶ Ad aliud dōm q illa seri eductio ex lacte fit p coangulū qō lactis aquā vt oñsum ad calidita tem alterat ⁊ siccitatē quādā. ¶ Aut dōm q sicut vrina nō est calida respectu sanguinis vel colere: ita lactis aqua relatione butiri sed casei tñ. Sit itaq; id quesitum sic ꝓ babiliter tactum. ¶ Differentia. CXLIX.

Quod menta sit frigida ostendif: qn̄ illud est frigidū qō infrigi dat. ea vo ifrigidat. vñ. pbl. 20. Propter qd dicif: mentaz in bello neq; comedas neq; plātes. qō soluēs ingt. Aut qz ifrigi dat: qō declarat spmatis cozruptio qō est ꝺzium ad fortitudinē ⁊ audaciā exīs genere. idē pozi: ⁊ primo tertia. Mente inest vtus sanguinez cozrūpendi. ¶ Adhuc mēta ē sapozis stiptici ḥ aūt fridus. dria. i45. Cū a sapoze sufficiēs rei sumaf cognitio. Palin. In ipsa ē humiditas superflua cruda fm. A. ⁊ Ha. Qō aūt tale calidū

bebetans sibi friditatē ꝓsociat. Eti. Qō excitat appetitus fridū est: qō acetosa oñdunt ⁊ vlr stiptica: viget. n. his frigiditas ⁊ sic. mēta vo vt tradunt appetitū ꝓfortat. ¶ Itidē. Inqunt sputo sanguinis cū aceto ꝓferre. qō aūt ita pficit fridū: cū calz sanguinē faciat emanare. apho. 5°. ¶ Āmplius si fozet calā vnius esset nāe: cū calitatis sit vnūqōq; vnigeneū reddere. Sed sapozes ea plures ꝓnunciāt hre. Quidā. n. ponūt stipticā. Aly amarā cū stipticitate. Nonnulli dulcedinē cū amaritudine dicūt hre. Alig ponticitatē cū acuitate. Frigida itaq; est menta.

In oppositum ceteri sunt ab Aris. quos vidi ponētes ipsaz sufficiēter calz. ¶ Rursus illud est calm qō linguā cū acuitate celeriter mozdicat. hꝫ vero est mēta ⁊ eius maxie folia: ipsa. n. participāt nō modica. Et fulcit: qm̄ fz Ha. ⁊. A. est subtiliozis subē oleribus reliquis. mēta igitur est calida.

Propter primum qdez sciēduz ꝙ menta ꝺyosmon grece appellata ē berba cōiter nota: ens duplex. vna qdē domestica. q̄ sil'r duplex. altera gdē latis folys ⁊ acut⁹ calidioz acuta mēta romana vel saracenica dicta. Reliq̄ qdez minoz folys cui⁹ fustis est q̄dratus in cubiti q̄titate fere sisimbzo silis calida ⁊ sic. in scōo cōiter locata. Quidā vo in tertiuz ipsaz extēderunt gradū ꝓsiderātes mozdicationē festinā cū acuitate q̄ eius folys inexistit ⁊ apici: lz stipes ipsi⁹ plurimaq; participet stipticitate. ⁊ iō ꝓmones in eius sapore reperti sunt vt tactuz vary. vñ in stomacum ꝓfortando ⁊ vlr stipticando eligendus est pre folys is non parū ceu in absynthio ꝓm. A. repitur. ⁊ ipsa gdem coitum excitat. Est nāq; calida ⁊ sic. cū humiditate q̄dā fere supflua. Que āt talia vētosa ⁊ veneris excitatiua: vt pastinace demōstrāt ⁊ rape: q̄ quidez ante bozaz coitus supposita: phibet ipregnationē. vnde diascozides. Succ⁹ eius suppositus ante coituz iter prestringit genitale: lac etiam coagulat. Cuius ꝺzum scribunt. A. ⁊ serapio ꝓmonē recitantes ipsius fortasse cozruptū. ingunt. n. ꝙ cū in lacte dimittuntur mēte frusta id nō caseari. de qua gdem cōioz est sermo. Est aūt ⁊ siluestre mentastruz dictū calidius ⁊ sic. ⁊ calidi⁹ isto. in ipso est resolutio: calefactio: ⁊ exiccatio superflua ipediēs maioz in fuste ⁊ folys pilosis. q. ⁊ subalbidis ferme q̄ ꝓm diascozidē lz nō sit vtilis ad curā boibus aut dico non trū vt ꝓz. Repperi tū mirabilez actionē ipsius contusi aliq̄liter ⁊ cuz oleo calido fricati super apostema matricis durū. Ipsuz. n. sanauit vzinā ꝓuocando ⁊ sudozes cū humoribus vapozibus ꝓmouendo.

Propter secundū vo sciēdū ꝙ Aris. vt apparuit scripsit mentā ꝑter alios cozpa ifridare. fz qd de ℔ i. 3. ⁊. 4. videbit' vōoz.

Propter tertium qdez sciēdū ꝙ mēta est calā ⁊ sicca ⁊ in 2°. gradu vt tradunt. Qō oñdit'. qm̄ illud est calm qō calefacit ptes fridatas ⁊ exiccat humectatas illi approximatas: digōnē ꝑcurat: coitū i fridis excitat. Est. n. iflatiua: vermes necat apata resoluit. talis aūt est mēta: sic̄ cuz ꝓmonibus de ipa conscriptis testat' expiētia certa: qō acuitas ⁊ mozdicatio succi ipsius ⁊ maxie apicis eius oñdit. Itaq; breuiter ostēsum sit mentā calam foze ⁊ siccaz. Est aūt talis in 2°. dicta gradu cū ei⁹ ℔ actus nō perueniat ad opationes cozporis ipediēdas nisi accēte ceu cū multū ei⁹ fuerit ⁊ sepius iteratū. dria i39. Scōs enim gradus ois q̄litatis regimē non transcendit humanum.

Propter quartum vero ad ꝓmum vōm ꝙ fortassis translator nō rettulit itellectū suū ad mentā iaz notificatā. vel forte cozruptiōe translatū qō calefacit in id quod est infridat: qz. n. menta cozpora calefacit illa inde icitans ad libidinē cū sit iflatiua nō est vtenda in bello: qz multiplicato coitu debilitarent' cozpora adeo ꝙ fierent timida ⁊ iō iuirilia. ¶ Quare dulci⁹ dōz ꝙ mēta ꝑ accēs ifridat ⁊ calīozes ꝑ pzie ac bellicosiozes eoz pozos aperiēdo spūs subtiliādo: ipsosq; resoluēdo verū timidi reddunt' ⁊ ibecilles. Calm. n. acciēte sic ifridat iuꝫ illud. pbl. 8. plumbū lana calidi⁹ ceu fridū inseipz ꝓuersuz: ⁊ antipistasim faciēs calefacit. phy. 8. Per se āt nō modicū ꝓfert coitui. vñ. 3°. zo. Mēta sumpta in scōis mēsis ꝑpe ꝓfert coitui. ea nāq; confortat mēbza spmat' valde ⁊ vsus eius fortitudinē facit sup sperma. q̄re forte fit desideriū. ¶ Ad aliud dōz: ꝙ plures rerū sunt etherogenee ꝑ māe diuersitatē. Unūqōq; enī ex plib⁹ ꝓstituit'. farmacoz 4.° vñ alimētoz ꝑ. In q̄cūq; fuerit stiptica q̄litas: q̄tū isciꝑa ꝓduxit ⁊ ꝓstrigit appzopīquātia cozpora. pōt tū q̄nq; idē cozp⁹ hre q̄dā calefaciētia suarū partiū: q̄dā vo ifridātia. Eteni cū ab alia rōne res sit calida vel fri. ⁊ sapozis talis aut alteri⁹ cū sapoz causet nō solū a q̄litatib⁹ pmis: vez ēt scōe coadiuuēt. nō. n. ē icōueniens q̄litates ⁊ sapozes nō semp siles ꝓcidere. Naz medic⁹ ponit omne amarū caliduz. dria. 145. ⁊ tamē opium frigidissimuz est amarū: vbi hꝫ dissolutio apparet amplius rationi. sil'rq; sempuiua minoz seu vermicularis frigidioz ꝑcipitur acutioz. ¶ Ad aliud dōm ꝙ ea humiditas nō est simpl'r cruda: ita vt oifariā exnea calidū extermiet: vez respectu caliditatis ipsi⁹ nālis ⁊ siccitatis: sicut ēt in cepe appet ⁊ tapsia q̄ calidiozes humiditate multa participāt exnea. Calidū. n. plerūq; humidū ampli⁹ attrahit ⁊ euapozare facit q̄z valeat resoluere. ¶ Ad aliud dōm ꝙ appetitū excitat sui stipticitate q̄ ozificiū ꝓgregat stōi ⁊ ꝓfortat aut frigidos iuuat ēt caliditate ⁊ siccitate: ⁊ in qb⁹ humabundāt hꝫ. viget ēt frigiditate appetitus ⁊ siccitate cōtempatis: cū vltima discrasia ꝑpie dissoluat actū vtutis. aphoris. scōa. ¶ Ad aliud similiter dōm ꝙ menta cōfert sputo san. sui siccitate ⁊ stipticitate remisso ei⁹ calido aceti cōmixtione: ⁊ id nō calidioribus ꝑpius. Potest etiam iuuare in aliqualiter incitando ⁊ sanguinem excreare faciendo. ¶ Ad aliud dōm id verum esse nisi fozet etherogeneitas materie ipsi⁹. qō ostēdūt diuersus sapoz radicis stipitis ⁊ foly humiditasq; ipsi⁹ supflua. vel hoc verū cuz calidum fuerit potentius. ¶ Differentia. CL.

Quod cicuta sit frigida

ostendit' ꝑ democritū associatē eam frigidis ita. Renibus ꝑone succū strigni ⁊ portulace ⁊ iusgami aut cicute. atq; diascozidē dicētem. Conios seu conion alis bastas hꝫ nodosas: sicut maratrum folia similia ferule: sed angusta ⁊ grauis odozis supra que sunt capsa rotūda: vbi flozes sunt albi in qbus semen est anisoīle vel aneto: fz albū. radix est ei nō alta. Ista sigdem descriptio recte vr adaptari per oē cicute: nisi forte: qz radix satis alta appet seu ꝓfunda: conion ēt in cicutā transferē aphoris. z. Quā ⁊ greci maconā vocant. Subditq; demū diascozides ꝙ ipsa necē fere ifert sui frigozis nimietate. scōo vo de dcā cā. papauer mādragoza iusgamus ⁊ cicuta iterimunt vehemētia friditatis. vñ serapio. Succaran. i. cicuta frīda ē ⁊ sicca i tertio gradu: ⁊ fz Ha. ē frīda valde: qz deinceps recitat oē qō de ipsa ꝓtulit diascozides. A. ēt succarā eaz dicit: ꝙ ⁊ tādē post alioz opīonē diuersaz frigidā ⁊ siccā eādē in tertio vsq; ad quartū referēs: postea quecūq; de ipsa diascozides scripsit. Quare macer bis ꝑ oīa in conio ꝓsonās. Frigida letifere vis ē natura cicute. Unde necat gelidi potātes moze veneni. In synonymis etiā stephanonis conion exponit' cicuta. Eti. Frigidus est id quod āctus ꝑ se frigiditatis iducit. hꝫ vo est coniō seu cicuta. Scribūt. n. ꝙ ꝓgelat seu stupefacit fluxū sanguis

ꝛ ſpmatis cõpeſcit.piloꝝ ꝓhibet oꝛtum teſticuloꝝ ꝛ mã/
marũ vetat augmentum.beriſipilã cõpeſcit ꝛ formicam.
Eſt ꝛ venenũ mortale cuius gutta venenũ eſt puruꝫ ꝛ re/
liqua que fꝛiditat ĩmẽſe afferũt accãtia. ꝛ fulcit: qñ aia/
lia ſtupefacit ꝛ ꝓſternit ĩmobilitãs. vñ ſtupefactiõe aues
capiunt manu:ex ꝓfectõe ꝓfecta ex ipſi⁹ ſucco:vini fece ꝛ
farĩa. Que gdẽ mã magl ẽ vt ĩ ſuſceptoꝫ ꝓditi icitent. ita
qꝫ ꝑter alia ꝓcludit coniõ ſiue cicutã ſeu ſuccarã fꝛaꝫ foze.

In oppoſitum eſt ꝓſtantinus de gradibus te
ſtans eã calꝫ ꝛ ſiccã in ꝫ⁰ gra
du. Silꝛ. A. collꝫ. ⁵⁰ ac ẽt circainſtans. in nullo. n. hi. diſcre
pãt in ꝓpone aut gradu. ¶ Adhuc illa plãta eſt calꝫ q̃ g/
dẽ nõ aquatica vel viſcoſa hyeme vireſcit qõ dictũ eſt ꝓ/
pter ſenatiões nenufar ſempuiua ꝛ talia. hꝰ vero nõ q̃lis
ille ꝑmanens eſt cicuta. cũ oĩ vireſcat tpe ꝛ maxime mioꝛ
terreſtris. eſt igitur cicuta calida.

Propter primum gdeꝫ ſciẽduꝫ q̃ cicuta
eſt duplex. vna quidẽ
terreſtris: altera vero aq̃tica. Terreſtris ſigdem duplex.
Una eqdem minoꝛ ramoſa vireſcẽs oĩ hoꝛta fere: ꝑmuta/
tione tñ noua: flozibus ꝑuata ſepius petroſilino aſſimila/
ta. Reliq̃ vo magna in ſtaturã hois eleuata nõ paꝛ cõca/
ua ĩterius ad modũ calami vel ferule: nodoſitatib⁹ gbuſ/
dã diſtincta: in folys ꝓzi aſſimilata. ſupꝛa quã flozes cre/
ſcunt ſubalbidi: ſemẽ ſilꝛe deferẽs aniſo. Aq̃tica vero ba/
rũ media ſtipite bꝛeuioꝛ ĩmediata ꝛ groſſioꝛ: ac odoꝛe gra
uioꝛ ꝛ olẽtioꝛ. Quotiens aũt caliduꝫ dicatur ꝛ frigiduꝫ: ꝛ
quõ hꝰ opꝫ accipere. oꝛia innuit. ij⁹.

Propter ſecundum vo ſciẽduꝫ q̃ auctoꝛ
es ĩ iſto queſito vt
viſum potiſſime ex adinuicẽ diſſenſere. Cuius gdẽ foꝛtaſ/
ſis duplex potuit eẽ cã. Una gdeꝫ qꝛ ꝓioꝝ pauci viden⁹.
Conion cicutã audiꝛe. Arabes vo plures ipm iuſgamũ eẽ
putãt. vñ ꝑ ꝛ tertio farmacoꝝ Ubi in coni greco conion
habet. Arabs. iuſgamuꝫ tranſtulit ꝛ vbi fm arabẽ hꝫ Ha.
in ꝑdictis q̃ iuſgamus eſt cibus turdis ꝛ boibus venenũ
. A. zᵒ ꝓma. napellũ ſubſcripſit. 4.ᵒ vero ſexta: amplius be/
ſitans ingt Ha. dicere. ꝛ in ſimpliciuꝫ ꝫ⁰ q̃ Alfarfas: ꝛ eſti/
mo ipm eſſe napellũ aut venenũ ĩterficies. ĩterficit. n. bo/
mines ꝛ nõ turdos cũ ꝓpter ipſorũ venaꝝ anguſtiam ad
coꝝ coꝛda nõ ꝓueniat niſi vehementer alteratus. in boie
aũt ſecus: cui⁹ cã vera notat: ꝓpoñuꝫ ꝫ⁰ ex ꝓpoꝛtione agẽ
tiũ in adinuicẽ ꝛ patientiũ. ꝛ ió. A. banc ab eo ſcdam ſuſci/
piens cãm ſibiq̃ tanq̃ furtiue attributã ſileat de ꝓzi in/
quiens eã. Et dico iſte modus eſt gdaꝫ ĩuenſ q̃ſi Ha. de/
fectũ. Quã gdeꝫ cãm Valiabbas zᵒ ꝓquirens ꝓactice ait
nõ nocere: qñ cicuta vbi grece ſcribit conion boies ĩfrigi
dat: vt merulos ĩfrigidet: illis. n. cib⁹. Sic nõ expedit elle/
boꝝ cũ cibus ſit turdoꝝ: bois etiã eſſe: vbi monachus trã
ſtulit iuſgamus nõ occidit paſſeres imo eos nutrit: nõ eſt
neceſſe boies ex ello nutriri ſicut coturnices. vñ ꝫ⁰ cõplo/
num Ha. cuius conant ſerie ĩterꝓetari. Conion ſaro gdẽ
. i. turdo cibus farmacũ vero boĩ: ꝛ oꝛtiſtis ellus cibus: far
macũ vero boi. quã diſſone igit ſerie ĩterꝓtat Ha. ſilꝛ. A.
recitatis mlꝛis ꝛ oppoſitis opionibus de ſuccaran qd ex/
tat tandẽ ꝓcidit cũ diaſcoꝛide in conion fmones recitans
eiuſdẽ. De quo eqdem ꝓactice zᵒ Succaramũ eſt doꝛmi/
tans letale ex fꝛiditate ſiquis ex ipſo in vino modicũ acci
piat ſopoꝛat. Dicũt ẽt gdaꝫ q̃ ſuccaꝛã eſt ſpes iuſgami ſic
dictũ fuit de conio. Quicqd tñ ſit ipm frigidũ videt ꝛ ve
nenoſuꝫ. vñ pbl. ꝫ. ꝓpter qõ ab ĩtentato moꝛiunt ſi aligs
ꝑmacreſcẽs multũ bibat. Aut qũeadmodũ a conio extin/
cto calido paulatiꝫ ꝓꝛio: ſꝫ alio mõ: ꝟ gdem. n. fꝛiditate
coagulat fꝛidũ ꝛ hu. Uinũ aũt ſua calitate nãlez extiguit
calitatem. altera gdeꝫ exiſtere potuit cã q̃ ſcribit in ſyno/
nymis. barmel eſt herba q̃ ĩuenit tolcti ꝛ ſilat cicute. cui⁹
loco conſtantin⁹ poſuit cicutã ꝛ errauit vt dicũt alig. Uo
lũt enĩ arabes q̃ barmel ſit modus rute. vñ Diaſcoꝛides
in fine fmonis de ruta. Alteꝝ gen⁹ rute ẽ quã olim ciues
Macedonie ꝛ galitie ꝛ aſie appellãt quã ꝛ multi barme/
la ẽt vocãt. q̃re Almaſoꝛ. A. ꝛ ſerapio barmel. 4. ſigdeꝫ. 7.
Ruta ſilueſtris nõ ẽ barmel fm q̃ eſtimauerũt gdã: imo
ẽ ſpẽs rute ipſi⁹ ꝛ ꝓcidũt cũ diaſcoꝛide oĩariã lꝫ pla eidez
aſcribãt eo: ſꝫ gcgd ſit in mlꝛis videt barmel cũ cicuta cõ
uenire attribut: vt gs eãdẽ foze herbã eſtimet. Jnde bar
mel. n. ſcribit hu. purgare flꝛaticos ꝛ viſcoſos ꝛ melĩaꝫ. ſilꝛ
ĩebꝛiare tãq̃ vinũ ꝛ ſomnũ cãre: ſilꝛ ꝛ cicutã dicũt flꝛa pur
gare ac qõ groſſiuꝫ viſcoſuꝫ vomitũ. ꝛ ſcribũt barmel ꝛ ci/
cutã ꝓcreare ſꝫ ꝓcepi ei⁹ radicẽ comedẽdo q̃ ebꝛietatẽ ꝛ
ſomnũ ĩducit. plures ſigdeꝫ. n. ide reputãt ſtupefactiõe le
tifera venenoſa: aly vo ſpũuꝫ diſſolutiõe. vñ Circainſtãs.
Cicuta vtuteꝫ hꝫ diſſoluẽdi ꝛ ſumẽdi q̃re ea nõ vtimur
in interioꝛibus: qꝛ venenoſa eſt in ſuba ꝛ q̃litate. diſſoluit
. n. tñ q̃ ſpũs inanit: ex quo ſpũs moꝛtificant ꝛ mẽbꝛa.

Propter tertium gdeꝫ ſciẽdũ q̃ vt impꝛe
ſentiaruꝫ eſt dicere cicu
ta ẽ duplex: terreſtꝛ. vꝫ. ꝛ aq̃tica. Terreſtris ẽ calꝫ ꝛ ſicca
qõ eius oñdit effectus. Illud. n. calm per ſe etiã eſt: qõ bu.
incidit viſcoſos: groſſos ſubtiliat eos educens vrinam ꝛ
menſtrua ꝓuocat: colicam ꝛ ventoſitatem inteſtinoꝝ
diſſolutione curat. Epilepticis ſubuenit cũ vino decoctũ
cõceptionẽ ꝓcurat. Si. n. purgata muliere diequaq̃. ꝫ. io.
ſumpſerit radicis ipſi⁹ dieb⁹. 40. ꝓceptionẽ cauſat. Et re/
citauit mihi dña ꝓuidẽtiſſima cũ. 7. annis non ꝓcepiſſet
q̃ aligbus dieb⁹ vſa comeſtione radicũ cicute elixate mi
noꝛis: maſculũ ꝓcepit. Talis aũt vt Conſtantinus Auic. ꝛ
circaĩſtans determinãt eſt cicuta. Et fulcit: qñ guſtantis
ipſam moꝛdicationẽ ꝛ acuitatẽ tanq̃ fere piretꝝ incutit
lingue. Palin. Qõ rarũ leue cito in igne ꝓuerſum calidũ
eſt: cõplexionũ. ꝫ. talis vo eſt ꝓꝛ vtraq̃ cicuta tñ ꝑxicca
ta. Et. Odoꝛ eius ſeu fetoꝛ magis ẽ magnus ꝛ hoꝛribilis
valde: oꝛganũ cõcutiẽs olfatus q̃magne calidũ denotãs
qui ꝓxiã ei⁹ cõpõnez oñdit ꝛ etherogeniã maxime: qõ ꝛ
aſſa deſignat fetida. Jtaq̃ mihi remittenda ſi occurrerit
meliozi ſnĩa: iudico cicutã terreſtrẽ calidã foze ꝛ ſiccam.
Cicuta vo aquatica ĩdubitãter eſt venenoſa peſtifera vt
experientia cõꝓbatũ. quã magis puto fꝛiditate occide/
re q̃ caliditate: qõ locus ĩnuit nõ parũ ipſi⁹ fꝛigidioꝝ. Le/
lerrime ſilꝛ ꝓmit: qõ nõ venenũ opatur: ſꝫ tardius calidũ
niſi vtus ei fuerit ꝓiuncta occulta vt napello ꝛ ſerpentuꝫ
veneno: eo q̃ fꝛigiditas ẽ aduerſa nãe ꝛ moꝛtificãs citiſſi
me. Caliditas vo ꝺterminãs ꝛ amica. apho. gnta. ꝛ q̃rta ꝑ.

Propter quartum gdẽ ad ꝓmũ dom q̃
democritus cicutaꝫ
eſtimauit eẽ modũ iuſgami quẽdã: vt aut ĩterꝓtet ſine
Diaſcoꝛidi etiam dom q̃ foꝛtaſſis conion non eſt cicuta
vt exponũt cũ aly teſtent ipm ſpẽz foze iuſgami. vel aliõ
foꝛtaſſe hꝰ exiſtet: aut q̃ conion cicuta eſt aquatica vene
noſa conceſſa. ¶ Ad aliud ſilꝛ dom. ¶ Ad ꝓfirmationẽ
dom q̃ ſi aliud ſtupiditatẽ ꝛ imobilitatẽ videat ĩducere:
nõ oꝛ tñ ipm fꝛigidũ concludere. Nã barmel cali. ꝛ ſic. in
tertio gradu fm hos. Jd tñ vꝫ cãre ſomnũ. nãq̃ imobili/
tatẽ ac ebꝛietatẽ ĩducit. ſilꝛ loliũ: ſemẽ canapis: amomũ:
aloes indũ. Uinũ foꝛtius ſupflue ſumptuꝫ calida exĩtia
cãnt ꝓdicta: qñ eoꝝ caliditate ac effumatiõe vapoꝛes
mittũt ĩ cerebꝝ qbus ſpũs ꝑturbanꝫ eiuſdẽ. vñ rõ ꝑmit⁹
bebetaꝫ ꝛ ſomnus tãdẽ ꝛ imobilitas cauſanꝫ: ita ꝛ cicuta
ꝑdicta habebit hꝰ ĩducere mõ ¶ Differentia. CLI.

Quod argentum viuuꝫ ſit

calide ꝛ ſicce cõplexionis oſtẽdit: qꝛ illud qõ
moꝛdicat ꝛ coꝛrodit ptes cali. eſt ꝛ ſic. Coꝛro/

fius nāq; vehemēter ponunt calida ⁊ sic. tale vero est argentū viuū. vñ diascozides. Uirtus argēti viui est homicidialis pondere suo cozrodēdo itestina. Quare aggregatoz. Cozrodit oē cui obuiat ex mēbzis itrinsecis. Eti. ostendit calide ⁊ humide nāe qz illud qō cito ad aliqō ꝓuertet eloꝛ videt nām ipsius obtinere. talia nanq; sunt symbola facilius se inuicē trāsmutātia. ſz argētū viuū celerrime mediāte fumo ꝓuertitur in aerez ⁊ vlr motus ipsius caliditatē testat. oīs nāq; pficit p se tādē caloze. ¶ Rursus videt fride ⁊ humide: qz egritudies causat fridas ⁊ būidas vt paralysim appoplexiaz ⁊ silēs qō ⁊ nomē ipsi⁹ grece ēt ſm diascozidē ostēdit. Appellat. n. vrdias supercidrar gyros ab hydoz qō est aq̄: ⁊ argyros argentū q̄si aqua argentiaq̄ vo frida ē ⁊ hu. ¶ Oꝛ āt frigidū sit ⁊ siccū lesio quā neruis ⁊ oīo membzis fridis ⁊ siccis ifert ⁊ sensus mortificatio ⁊ vlr vite denunciāt. ¶ Adhuc attribuit Mercurio q ls sit indrīs fridi: ati tñ attinet magis ſz astrologos ⁊ siccitati. ⁊ vlr nocumēta frida ex ipso accītia ipsi⁹ denotant friditatē. igitur argētū viuū diuerse fiet nāe. Exgb⁹ ēt colligit dicti cuiuslibz oppositū.

Propter primum qdē sciendū q⁹ argentū viuū est metalluz ꝓtinue motū termino diffinitū magis exneo coloze albo lucēti perfusiuz. ꝓpter nāq; nō adherere tangēti terreitate q̄dā ⁊ aquicitate: ac figure rotunditate mouet cōtinue Aq̄ nāq; ſm auepace semicirculariter mouetur vt̄idicat accessio ⁊ recessio ipsi⁹. figura. n. cōuocat ad motū. ꝓncipia quoq; metalloꝛ a diuersis ponunt diuersa. qdā nāq; dixerūt alchimistaꝛ ꝑ humozosoꝛ ipsa cōfici ex ſpiritib⁹ fetentibus ⁊ aq̄ viua q̄ sicca pōt aq̄ noiari. Alij vero ꝓncipiū metalloꝛ posuerūt nō argentū viuuz ⁊ sulphur in nā sua: ſz altera ⁊ in terrā ꝓuersa. Quidā vero dixerūt metalla cōfici ex aq̄ fluenti per meatus terre iuenienti subaz in viscerib⁹ ipsi⁹ dissolubilē cui aq̄ ꝓiuncta vnū reddit corpus. Quidā vero peritioꝛ ſimplr testant metalloꝛ ꝓncipia foze argētū viuum velut mr ⁊ mā: sulphur vo ceu pr ⁊ actiuū. Sūt aūt metalla. 7. iuxt planetaꝛ numerū. Alchimici nēpe volētes coꝛ reputatā sciam occultare platonicoꝛ moze metaphozis loquunt. q̄re argētū viuū vocauerunt mercuriū ⁊ seruū fugitiuū: qz sicut mercuri⁹ est mobilis vehemēter ⁊ ad oēs planetas cū sit indrīs ꝓuersiu⁹ facillime: ita ⁊ argentū viuuz: ceu ēt mercurius instabilis seruos denotās: sic ⁊ b̄ metallū de quo. A. 4. metau. Argētū viuū ē vt aq̄ q̄ miscet cū terra nimis subtili sulphurea mixtiōe fozti donec nō gescat in ſupficie plana ⁊ b̄ est exsiccitate magna q̄ inest illi. ⁊ iō nō adheret tangēti. Et est albedo ipsi⁹ ex claritate aq̄ ⁊ albedine terre subtilis: q̄ est in eo ac ēt ex admixtione aeris cū illo. Argētū aūt lune cō parat. qz sibi vtcūq; in suba ꝓportionat coloze ⁊ cōitate. Es aūt veneri ꝓpter colorē ⁊ ipsius cōplicabilitatē. Soli quoq; aurū dant pp p̄ciositatē vtriusq;: marti vero ferrū ioui aūt stannū ⁊ ꝓpter nāz cōmutabilitatis vtriusq; ⁊ coloꝛē: saturno quoq; plumbū ꝓpter subaz ⁊ pondus ambobus silia q̄ ēt trāsferētes obseruāt. ¶ Si āt qs obyciat qz Jeber in eius alchimia solū ponit. 6. metalla: nō. n. argentū viuū enumerat. videt. n. ipm nō esse singulare metallū cū mā sit ipsius. ¶ Dōm q⁹ nō est ſimplex metalluz ſz magis assimulatione q̄daz ⁊ reductione sicut ſimplicia reducunt in composita in linea directe sita: qz tñ non est pure ſimplex sicut māe rō ſz aliq̄ vt oñdet participat cōpone iō vtcūq; pōt inter metalla numerari.

Propter secundum vo sciēdū q⁹ de isto q̄sito diuerse repetiunt opiones. Uidet. n. q⁹ nā ipsius nō possit percipi velut illa q̄ mercury ꝓpter ipsi⁹ instabilitatez apparentiā ⁊ oñtationē. qdā nāq; ꝓnunciarūt. ipm foze fri. ⁊ bu. vt. A. in 2°. gradu: alig in 4°. Aly cali. ⁊ bu. in q̄rto siē cū circaīstāte Cōstantinus de gradib⁹. ⁊ practice 2°. Valiabbas vo ibidē ingt ipm acutū foze cōburens. Almāsozis quoq; 3°. q⁹ qñ extinguit ardēs est. Jeber vero videt ipm aqua viscosaz pnūciare p calorē tēperatū vnitā. apparz g̃ hō q̄siti diuersitas. qō ēt difficultatē h̄ iducit est: qz pauci auctoꝛ ei⁹ apte ꝓpōnē exp̄munt. ſz qd de h̄ mōstrabit ꝓnr.

Propter tertium qdē sciendū q⁹ Jeber posuit ipm hō existere vt dictū imediate ingens demū. Argētū viuū manifestū est q⁹ mercuri⁹ appellat antiquoꝛ vsu est aq̄ viscosa in viscerib⁹ terre subē subtili albe tincte p calorē temperatissimū vnita tali vnitione p mīma quousq; būidū ꝛtatura sicco: ⁊ siccū eq̄liter ab humido. iōq; fugit supficiē planaz de facili ꝓpter sui aq̄ humiditatē. qō fortassis apō Ari. stare nō pōt cū dictū sit metau. 4°. q⁹ aq̄ ligdoꝛ mīme inspissat sola pmanēs nisi friditate ipsaz ad terrā ꝓuertente. calore nāq; nullo elixabilis est mō. ¶ Adhuc nō adherere tāgēti accidit ꝓpter subtile terreū qō ē in ipso ceu ꝓductū ab. A. Est aūt argentū viuū siē mālis eloꝛ suba et velut mēstruū mulieris ex quo vtute sulphuris ipm digerētis ⁊ adurētis metallū h̄ generat. Cū aūt cōuerti incepit ad hō speciē reducit glāduloſum pmitus: deinceps paulatim cū stare incipit ⁊ ꝓuerti. In ipso quoq; fm sapiētes due repiunt subē drītes. Una qō aquea: reliq̄ vo terrea: ⁊ hoc qddā sulphuris hz. sic igit argentū viuū pōt duplr ꝓsiderari. aut ē tum ad ptē terreā sulphureā: ⁊ ita caliditate pticipat ⁊ siccitate q̄ extinctiōe ac sublimatōe calidi potētis manifestat humida euapozatiōe aquea: ⁊ iō dcm est p Almāsozē q⁹ extinctū est ardens ⁊ vstinū. ⁊ Valiab. acutū. i. sublimatū ē cōburēs. vñ. A. Sublimatū est iterficiens pp vehemētē incisionē. ipsum. n. fm aggregatozem sicut ignis adurit. Aut ē tuz ad ipsius subam aquosam q̄ velut mā eius existit q̄ statī calido ꝓcitato euapozat ī fumos ob impfectā ipsi⁹ mixtionē cū terrestri sulphureo. ⁊ h̄ egritudines ⁊ alia iducit frigiditatis nocumēta. vñ. A. Ei⁹ vapoꝛ facit accidere palysim ⁊ tremoꝛē. Et abugerib: Fumus est nociuus valde: nāq; ipius assiduatio destruit neruos ⁊ inducit palysim ⁊ aufert ſenſum ⁊ motū: visum destruens ⁊ auditū: oziq; fetoꝛē etiā fm. A. inducēs cum dentiū putrefactiōe: vt mulieres fucantes ostendūt. ⁊ ad hanc qdē eius partē respiciēs ipse frīs ꝓnūciauit in scō gra. ⁊ humidū. Appet itaq; ex his aīaduertēti qd ē dōm. Monachus tñ in hoc sicut in multis vī excedere: cuz calidum foztassis in quarto gradu nō patiat secū humiduz: in equali saltē quo ad tēpamentū relatū: de quo dīa. 138. qō etiā declarat ꝑ reliqua. Uidem⁹ nāq; mixta plurima ex subys diuersis ꝓstructa fm vnā subam: vt ca. ⁊ sic. nitrosaz ventrē soluere. fm vo alterā terreā stipticā eundē ꝓstringere vt mōstrat in caule ⁊ lente: alimentoꝛ primo. Ueritas etiā q̄siti nō paꝛ apparet ꝓsiderato mō cōstructiōis argēti viui differēti. Diascozides nāq; scribit ipsi⁹ quoddā ꝓfici ex minio ⁊ cinabrio alias canauaria. mittit eni in cacabū testeū ⁊ ferreo coopculo pfecte munit ponituq; in foco ⁊ post duas aperit hozas: ⁊ qō coopculo iheserit collige: qz hoc argentum est viuū. id tñ nō recitat aggregatoz. Aliud qdem argentum viuū est fm. A. qō est purgatū seu extractū ex minera sua ⁊ viuū iuentū. vnde Diascozides. Etiā iuenit in metallis cū colligit argentū ⁊ audiui ipse multotiēs aquā currere de mōtib⁹. Est etiā tertiū qō extrahit ex montib⁹ lapidib⁹ minere sue in gb⁹ gnātur p adustionē cum igne sicut de lapide auꝛ euellit ⁊ argentū. ⁊ hoc pp acumē dr ee de gne venenoꝛ. ¶ Sz tunc qs dicet aurū etiā argentū sic extracta foze acumie pniciosa: ⁊ ppie aurū: cū tñ magis sit tpatuz. ¶ Dōm q⁹ aliter h̄ mā est dispositā ⁊ illa p ignem: qz aliter patiēs vt

fluidoꝝ ꝛ virus oñdunt: ꝛ humores ac mus napelli ꝛ ipe. sic itaq; illud qđ ignis artificio ꝟstruiť ca. erit ꝛ sic. magis. qđ vero nā ꝓducit plus friditate participabit ꝛ humiditate Ex qbus ēt diligēs itellectus poterit ꝯsitū terminare elegantiꝰ tñ mđ anteriozi. neq; valet vt idicat pomū qđ dicit circa instans quosdaꝫ auctoꝛ posuisse frīduꝫ in 4°. gradu qz est valde frīdū actualiter: qm̄ medici non considerant tale in his coꝛpoꝛi occurrunt q̄ ſm actuꝫ vel apparentiaꝫ verū ſm virtutē ꝛ per se itelligere.

Propter quartum vero ad p̄mū qđ iam dōm apparꝫ: qz ſꝫ partem terreā sulphureā cali. est ꝛ siccū. ¶ Aut dōm ipꝫ coꝛrodere qđ ei obuiat grauitate. ſm tñ. A. hoc verbuꝫ nō est ꝟprehensiuꝫ. ¶ Ad aliud dōm q̄ nō segtur q̄ ꝓpter ſ̄ sit cal'm ꝛ humidū qz illud qđ euaporat in fumū nō oꝫ q̄ calidū saltē p se sꝫ potius aqueū caloꝛe agitatū velut vapoꝛ aque radys celestiū calefactus deducit ſurſuꝫ. ¶ Ad aliud dōꝫ: q̄ motus ille sibi nō ieſt moꝛa cal'oꝛ cū alia eo non moueanť ꝟtinue cal'oꝛa: ſꝫ magis ꝓpter subtile terre qđ in ipso ꝟmixtū est cū aquoso: ꝛ terminatuꝫ quodāmō: iō ꝛ supficiē despicit planā fugiēs de facili. ¶ Ad aliō sil'r qđ dōm visum: qz ꝓpter aquositatē frīdam ipsius ꝛ bu. in fumos missam accñtia causat p̄dicta: iuꝫ quā nomē sibi fuit īpositum: qz ſ̄ manifestioꝛ est terreitate. ¶ Ad aliud dōꝫ q̄ nō ledit neruos ꝛ alia sicca rōne siccitatis ſꝫ magis frīditatis quo datū mō: humida vo humiditate ledit. ¶ Ad aliud dōm q̄ ascribiť Mercurio ꝓpter id qđ dictū p̄mo ꝛ nō ꝓpter ꝟplonē: cū aurū sit tempatū ꝛ sol calidus ꝛ siccus ꝛ saturnus frūs ꝛ siccus: plumbū autē frigidū ꝛ humidus: mars quoq; calidus ꝛ siccus: ferrū frigidū. Eius autē ꝟplexio in actiuis nō iuenitur sufficienter a peritioꝛibus expressa. ¶ Differentia. CLII.

Quod colloquintida nō multū teri debeat: mōstrať p serapionē simpliciū. ¶ Rursus. 3°. 16. Recipe colloqntide sane nō cōtrite. Eti. io. practice p̄cipit ſa. que solubiliū sunt antidotoꝝ medicamina mediocriter ꝓteri: qm̄ ſi diligēter terentur minus opantur. Et id re. sa. apparēs 4°. Dꝯ vero ē colloqntida: cū nō possit sui amaritudie in decoctionibus aut ſyrupis vel puluerib' ſumi: veruꝫ potiꝰ in pillulis. ¶ Adhuc 2°. p̄. Oiuꝫ medicinaꝝ in quaꝝ ꝓtritione elaboꝛať supflue opatiōes destruūť. hꝯ vo tritura faꝛ vtima. Rursus q̄ vltime trita non poterit ablui ꝛ abstergi sui penetratione ex villis vētris ꝛ itestinoꝝ. qđ aūt tale excoꝛiationē ꝛ aꝑa causabit. Et firmať. qz qđ multū teriť sui subtilitate vētris villis ꝛ itestinoꝝ adheret ꝛ iuiscať: qđ aūt hꝯ ꝛ ꝓpie cū fuerit amaruꝫ excoꝛiat p̄e ceteris ꝛ vlceraꝛ. hꝯ qđē est colloqntida vehemēter ꝓtrita. ¶ Amplius scamonea ē soluriuoꝝ maximū. ita vt ſꝫ democritū sit anthonomatice laxatiuū. ꝛ iō ſm Mesꝰ ipsiꝰ opatio est vt ea q̄ furiosi. sꝫ scamonea nō multū p̄cipiť ꝓteri ꝛ ꝓpie anthiocena bona. Et fulciť: qm̄ meꝫereon soluriuoꝝ violentū p̄cipitur nō ad multū teri. vñ practice. io. ꝛ aggregatoꝛ. Tere meꝫereon nō subtilissime ne foꝛte villis ventꝛi ꝛ itestinoꝝ nocaꝛ adherens. Jtidē Mesꝰ. Trituratio oīs q̄liscūq; fit oꝫ vt fiat cū facilitate ꝛ ꝟmēsureť subys terē doꝝ. laboꝛiosa nāq; resoluit vtutē: id aūt aduenit in ad vltimū triturādo. Nō igiť multū colloqntida erit teréda.

Quod autem nō paꝝ ſꝫ vltime debeat cōteri: sapit Serapio breuiary. 7°. Eti. foꝛte solutiuū ꝓpter lesionē inde potētez ꝟsurgere p̄cipiť ꝟsolari. ſꝫ trituratione pficiť grādi. Ea nāq; malitia sedatur laxatiui. qz nō quotiēscunq; minoꝛať coꝛpus ipsiꝰ conseruat vtutē ſm ꝓpoꝛtionis minoꝛationē: imo poꝛe fit vt diminutio coꝛporis pueniat vsq; ad terminū vt vlterius nihil ꝓpie actiōis īducat cuꝫ sit minimā carnē reperire. pḥicoꝝ p̄. Forma enī nālis vt agat debitā ꝛ precisaꝫ q̄ntitatē expostulat in mā. vñ nō est necessariū q̄ ſi virtus aliqua vt decē viri deferant aliq̄ onus per leucā in die: q̄ illoꝝ medietas ceu illoꝝ. 5. per mediū. imo qđ plus id non poterūt mouere. 2°. p̄. ꝛ pḥicoꝝ apparēs. 7. Uirtꝰ nāq; vnita foꝛtioꝝ ē diuisa. ¶ Rursus ars suffragať nāe. Collogntide aūt nā ineſt a partibus remotis vt a iuncturis extremoꝝ educere: qđ vero vltime tritū in extrema valet ampliꝰ pueniꝛe: qđ pp expedit colloqntidā vltime ꝓteri.

Propter primum gdez sciendū q̄ colloquintida ſm Diascoꝛi dē est plāta emittēs ramos ꝛ folia extensa sup terrā: siliꝫ his q̄ cucurbite domestice alba pilosa ipaꝫ adurētia icisiuras hītia. Uñ Mesꝰ. per se vocāt eā cucurbitā deſti q̄ ēt fel terre appellaťꝫ: eo q̄ ī toto ambitu ipsiꝰ herbas īterficit exīs vt venenū illis. ꝛ iō arabes vocāt eā necē plantaꝝ: ꝛ ꝓducit fructū rotūdum pile siliꝫ. estq; vehemēter amara ꝟposita ex ptibꝰ ignеis ꝛ terrestribꝰ adustis plīm. Et ē duplex: masculus ꝛ feīa. Estq; ħ villosus lanuginosus grauis aſpitati attinēs ꝛ nigredini. Feia vo laudať ꝛ collr ī autūno ꝛ ꝓpe cū expoliata citrinitatē acq̄sinit. cꝰ qđē plāta cū fuerit singularis in loco aut fructus ipsiꝰ in plāta est pniciosus. tota nāq; malitia ꝛ violētia colligiť in ipa. Est nāq; canō q̄ medicinaꝝ laudabiliū bñdictaꝝ quātūcunqz eaꝝ fuerit plurimū in loco a sui remitti euenit bonitate ipsa in plura sequestrata. ī oppositis vo ꝛriuꝫ. Utimur āt pulpa siue ipsiꝰ adipe: ꝓpriusq; flegma viscosuꝫ attrahit ꝛ a locis remotioꝛibꝰ vt iūcturis. Est āt trituratio coꝛpis ī plures ptes sequestratio q̄ diuersificať quātitate ꝛ numero ſm q̄ plus aut minus laboꝛať in eius tritura. Et ipa qđē ē triplex ſm varietatē subē terendoꝝ. nā suba grossa hꝫ ꝓteri maxīe subtilis mīme: mediocris vo medie. Tritura quoq; q̄ntuplici de cā vī fieri. Una qdem vt melioꝛ fiat cōmixtio ꝛ sigillatio medicinaꝝ adiuicē siē expetit ī tyriaca ꝛ in alys solenniū cōfectiōib' vt ex eis reliqua cō surgat nā. nōnulla vo vt velocitas penetratiōis medicie acgrať qđ opus fit cū ad ptes lōgingoꝛes dꝫ pueniꝛe pp qđ lapidē emathitē ꝛ coꝛalluꝫ oꝫ vehemētissime conteri cū medicinis pulmonis. Alia qdē vt ꝓpetas vlla medicie adipiscať qua actionē alteriꝰ īducat maneriei: apparens quarto ēt de re. sa. q̄ in cimino acgriť. cuꝫ. n. parū ꝟuertiť educit p̄ secessū. qđ vo maxime qz debilitatū p vrine metus euacuat. nā cum medicina fuerit debilis nō potens feces educere subtiliatūq; se ad vrinas cōuertit. vñ. A. ꝛ Mesꝰ. ſm Ha. Jnstiti in vltia puluerizatiōe cymini ꝛ cuꝫ eēt soluriuū factū ē puocatiuū. Quarta vo vt malitia removeať a medicia ꝛ ī se. qz sit violēta ꝛ nāe inimica. ꝛ hac de cā colloqntida teri oꝫ extreme. Aut rōe ptis nobiliꝫ ꝛ sensibilissime cui occurrit q̄lis ē oculus: ꝓactice. io. Est enī sensibilissima coꝛpis pticulaꝝ. 8. de inge. vñ oꝫ pulueres seu alcohol q̄ oculis admīstranť vltie triturare oīo.

Propter secundum gdem sciendū q̄ in hac dria diuersificati sunt maioꝛes. quidaꝫ. n. vt filius Hezar ꝛ aggregatoꝛ cū seruitoꝛe de farmacoꝝ ꝑparatiōe ingunt colloqtidam nō multum terendā ne villis vētris ꝛ itestinoꝝ adherēs vlceret ipsa. Jmaginanť. n. q̄ ipsiꝰ subtilitate in tñ penetret in ptes p q̄s trāsit vt neq̄at ablui ꝛ abstergi ab illis. Aly vero his opponunt oīo: vt serapio abbreuiatoꝛ. A. ꝛ Mesꝰ. testanť. n. hi vna colloqntidā foꝛe vltime terendā oīno. vñ. A. Oꝫ vt in cius cōtritione ad vltimū deueniať ꝛ neq̄ sit aliqs ꝓtentus q̄ ipsa sit iā valde trita. hanc etiā seriem exprimit Mesꝰ. cuius serapioni ascribat. qđ autez sit de hoc videbitur ꝟsequenter.

Propter tertium qdez sciendū q tritura triplex existit. Quedaz nāq grossa: alia subtilissima: nōnulla vo media: qō innuit .A. ex pmissis. Dico itaq binc q tritura mediocris est de testāda oio qñ in ipa partes remanēt sensibiles mēbroz villis adherētes ita vt difficile sepent ide. neq adeo sunt ad paruitatē redacte tritura vt hac malitia repmat̄ sufficiēter collogntide. qō voluit h ingens neq sit aliqs ptentus vt ea sit valde trita. vtraq tñ triturationū extremaz vitatē pōt ptinere. nā dicētes eā nō multū teri ei⁹ minoze ispiciūt adhesionē partib⁹ inde z faciliozē ei⁹ ab eisdē eductionē cū alys in argutis fulciti. Relig vo acgsitionē icolumitatis ex vltima trituratiōe z abiectione nocumenti: quos egdē fulcio magis ipñtiaz z defendo volens cū eis collogntidā vltime pteri oio vt z nulla ps ipsi⁹ sit manifesta sensui: imo q̄si ad mixturā pueniat itell⁹ ita q fere minimū vnius alteri⁹ tāgat minimū: z plm q̄ plm. Sz id vltima fit vt iductū est trituratione. Uñ Mes. Mihi videt q in vltime pulueriçata frangat̄ virt⁹ a pmixtione piunctoz ipsi: z p trāsit loca viscez absq ipressione lesionis in eis. Ampli⁹ illud qō adherēs villis vētris z intestinozū volutionis iflat vlcerat z apat est, phibēdū. hō vo agit collogntida nō extreme: vt aiūt sz mediocriter aut ēt paz cōtrita. Eti. farmacū opatur in aduscq plm in fumos z vapores dissolutū. dfia. 14. i. Jd aūt aptius efficit ptritus extreme. dictū ē. n. q vltima ptritio iuuat medicinā in ptes penetrare ad q̄s pus nō poterat puenire: sz collogntida ē gd tale. Et firmat̄ qz cū sit vt premissuz amarissima ē grosse subē. tale vero dictuz est absq ipsius ēt iperfectioe vehemētissimā nāz sustinere. itaq collogntida ē vltie terēda.

Propter quartum gdē ad serapionē sim pliciuz gd vōm apparuit. Ad aliud sil'r .A. gd vōz ēt visuz. vel logtur de collogntida qñ submittitur per clystere in colica z nō p os vt ifra. Libri ēt alig negatiua carēt pticula. Ad aliud vōz q verū id: z ideo collogntida ē vltime terēda vt ipsi⁹ obtundat̄ violentia z attractio laborioſa nō tñ ipsi⁹ virtus tollit̄ oi fariā tritura cū sit violēta z suba grossa. Uel sm̄o ille verificat̄ in q̄multis cum pauciozes sint medicine in grossa suba adeo violēte. Ad aliud sil'r vōz q destruū tur. n. aut oio vel sm̄ gd z remittunt̄ ab eo qō pus. Ad aliud p iteremptionē vōm. Pōt. n. ablui z abstergi z ideo nocumēta nō iducere pdicta. vñ .A. docēs collogntidam vltime pteri pcepit ipsaz hydromelle pus ifundi deinde exiccatā teri adhuc ēt si nō posset vt nō multū trita lauari z abstergi: tñ tritura vt tactū ibecillitata lesionē nullaz aut modicaz posset iferre: z pcipue qz docet̄ cū gūmis stipticis iuiscat̄ admisceri vt bdellio dragagāto z mastice z hō. Ad pfirmationē vo gd vōm apparuit qz virt⁹ ei⁹ tritura remittit̄ effrenis vt ledere nō possit. Ad aliud vōz q nō est sil'e de scamonea z collogntide adipe vl'pulpa cū illa sit acuta subtilis subē. Cui⁹ vis destruit̄ vt tactū laborioſa tritura: h aut ē grosse extremā sustinēs triturā. Ad pfirmationē qdē sil'r vōm: aut fortassis hec in mezereon ēt fuit illoz vt in collogntida opio. Ad aliō vōz q subā adipis vl'pulpe collogntide: qz grossa subtilissimā pati pōt triturationē: pcessuz etiā est vigorez collogntide vtcūq tritura dissolui. Que aūt alteri⁹ partis suo sil'r pcedunt modo. Differētia. CLIII.

Quod non omnis cura perficiat̄ pzio monstrat̄: qñ aphoziſ. 5. Quecūq ifrigdata calefacere opz excepti⁹ qbuscūq sanguinē futuz ē emanare. in his igit̄ saltē istātiā recipit canon. Ampli⁹ ibidez, Aq frida est z hūida z tñ ponit̄ curare tetanū repletionalē ex hu. pstructū flaticis. Eti. Epidimiaz. 6. Doloz dolorez soluit vñ duoz doloz q sil'r fiūt z̄c. topi. 4.° Febri z obtalmie nihil ē pziū z tñ plus curant̄ eaz. De re. vo sa. 3.° Laboze oz laborē soluere z 3.° qdez mega tegni. Humida corpa cū humidis: siccū cū siccis curare oz. Ac p tertia. Labor laboze curat̄. Rursus eodē q̄rta. Nō ois repl'o neq ois pl'onis malitia: suo medicat̄ pzio ex eūone z oppōne. Amp. 3.° p°. Regimē subtiliatiuuz ē nociuuz ei q bz sodā cā cibi grossi pp colaz. Et eodem. 16. fm Hyp. Uomit⁹ qñz, phibet̄ vomitu: z fluxus fluxu. Palin. Laboz nālis calus mozbos tñ curat calidos apparēs p̄mo scōa. Multi ēt curant̄ forma specifica: cui nihil videt̄ pziuz. Rursus. scamonea calida z sicca curat febrē colere hui⁹ taz rōne febris q̄ māe. Adhuc si ois cura p pziuz curat̄: mozb⁹ numeri z q̄titatis curari nō poterit. Cū nihil in pdicamentis q̄titati ponat̄ pziuz. Amp. si ea pficit̄ pzis: erunt in gradu z mansione sibi opposita in tegni. Que aūt taliter extāt: aut eoz vnū non aget in aliud si oio fuerit eq̄litas vel ad furiā pamplius icitabit. Itaq nō ois cura pplet̄ pzio.

Cuius oppositum scribit̄ de humana natura. z apho. tertia. Nā ex plenitudine quecūq egritudines fiunt z̄c. Uñ et h. ii. Medicine sunt inate fieri p pziuz. Eti. Omnis actio est a cōtrario: p̄mo de ge. z cor. sed curatio est quedā actio. Est igitur per ptrarium egritudinis curatio.

Propter primum gdem sciendū q cura est, puidētia seu sollicitudo alicui⁹ vt pmaneat iuuāte nociuo depulso. Que duplex existit: vna qdez vlis seu puidētia de aliquo modo quocunq. Juxta illud. Cura hūc. i. puide sibi. Est z alia particularis vt hec oppositiōe pfecta. Procurat̄. n. subiectū puta corpus vt in eē pmaneat mozbū abscindere ceu mozalis aiaz. Est aūt pziuz fm idez genus distātia. cuius qdem gratia videndū p̄mo quo pziuz fm Aris. sumatur multipliciter. deinde q̄liter apud Ha. z demū qdā in modis ptrary subiūgat̄ ex sermonibus acceptum medicoz. Propter p̄mū huius sciendū: q penes Aris. pzium iuenitur accipi multipliciter. vne qdem ppzie put in qualitatibus reperit̄. in eis. n. verissime ē ptrarietas post locū vt centri ad circūferentiā. Cōmentator. 8. z. io. metaphysice. Cum enī qualitatib⁹ ēt saluet̄ maxima distātia. Nā vere ptrarioz vnū maximū z perfectū nō hūs excessum in illo genere. Reliquū vo ab hoc distans per oē. Quare .io. metaphysice. Contrarietas est diuersa ideſt distantia pfecta. Posita enī sub eodē genere cōtraria maxime a se distāt: z in eodē susceptiuo simul: z fm idē foze nō pñt in predicamētis. vñ. ii. de inge. Cōtraria sunt p multū ad se inuicē distantia fm aliquod vnū genus. Sic igit̄ de rōne vere pzioz est q maxime a se distent z q sint in eodē genere: ac idem: differēter tñ habeāt susceptiuū. Et ideo in talibus cōtrarys nō ptingit vni plura ptrariari. io. meta. Tantū enī vnū vni est oppositum. Sunt z alie ptrarioz acceptiones. 5. metaphy. Contraria. n. dicunt̄ esse que nō possunt simul inesse eidem differentium fm genus puta musica z albedo. Et que plurimū differūt: eo q in eodez existant susceptibili: vt albū z nigrū. Et etiā que plurimū distant eoz que sunt in eodem genere: vt homo z asinus. Et q̄ plurimū differunt eoz q̄ sunt sub eadē ptāte: velut congruum z incongruum sub grāmatica. Et bi duo modi postremi hoz quattuoz videntur ppzius nomen contrarietatis importare. Dicuntur etiā ptra predictos modos quattuoz contraria cōius. Quedā qdem in talia habere. Alia vero in susscipere. Reliqua in actiua eē vel passiua. Aut agentia esse vel patientia: vt abiectiōes: aut acceptiones vel habitus seu priuationes. In his enīz ptrarietas

vt scõo a qualitatib⁹ cãri. Dicunt ⁊ ẏria cõissime q̃cunq; sunt ſm vnã cathegoriã diuersa. Scõm enim id qõ ens ⁊ vnũ multipl'r dicunt: sic ⁊ alia ab his sequẽtia. Doc tenẽ mõ dicentur ẏria q̃cunq; ex equo diuiduntur quocunq; mõ. Qual'r ⁊ predicamẽta dicent oppoſita. Dicunt etiaz nõ tñ extrema extremis ⁊trariari: vt ponit .io. metaph. Uex ẽt mediũ ipſis: puta media vox ẏria est ad vltimã si cut acutã. acuta vo ad grauẽ: ⁊ fuscũ relatuz albo apparet nigrũ: ⁊ nigro apparet albũ. phyſi. 5. ¶ Propter huius z⁹ sciẽdũ q⁹ perpendẽs Ha. ẏzy multiplicitatẽ ingt. ii. de ĩge. Si nõ vis dicere ẏrioz ẏrias esse curatiões dicas oppoſitoz foze oppoſitas. ceu senſit Pyp. cũ Platone: quẽ siquidem Platonẽ dicit foze diuinũ semperqz seq̃ndũ: oportereq; noĩa cõtemnere. nõ aũt rez doctrinã: cũ multũ cõferat ad salutẽ: ⁊ eoz fallimẽtuz desinat in pernicie. Et q⁹ sic vtamur ꝓprie noĩbus aut ĩproprie: ex ꝟ nihil plus vl minus acquiritur laborãti. Nõ enĩ in q̃litatibus soluz: verũ ẽt in q̃titatibus est repire hꝺ ẏrietatẽ quã Aristotelici oppõẽ appellãt. Nõ. n. magnũ dicunt paruo foze ẏriuz: ſz oppoſitũ relatiue: neqz sil'r multũ pauco. Et eodem mõ neqz denſuz raro: neqz remiſſo ĩtenſuz in p̃dicamẽt⁹. Oia tñ hꝺ ẏria ſm Pyppo. nominantur ⁊ Platonẽ facientes ex ẏrys gnãtionẽ. Ingt ẽt Aris. nõ obſeruaſſe suaz legis in nominib⁹ lationẽ. Cũ ꝓncipia phyſi. ꝑ. puta mãm ⁊ formã cũ ꝓuatione poſuerit ẏria: q̃ tñ nõ sunt q̃litates vez subẽ. Adhuc ſcripſit ſcõo de gnãtione ⁊ coz. igni aquã ẏriari: aeri vero terrã: ⁊ si sint subẽ. Sunt. n. ex ẏrys paſſionibus cõſtitute. vult quoqz Ha. q⁹ curatio ꝓmo ⁊ per se debeat diſpoſitioni seu morbo. p accñs autẽ ⁊ ſcõario accũti. Eo q⁹ morbũ ꝺsegtur velut vmbra coꝛpus. z⁹ de acccñti ⁊. ii. de inge. Et ideo morbo ĩtercepto ⁊ accñs interimet ꝓnter. Potest igitur ex ꝟ accipi q⁹ ẏrium est duplex. Quoddam nãqz ĩmediatuz diſpõi p se occurrẽs. Aliud vero mediatũ alteri⁹ gratia ⁊ q⁹ vnũ per se ⁊ aliud p accñs. Unũ qz ꝓ prius ⁊ reliquũ cõe. Et q⁹ in accñtibus ẽt põt cõcedi ẏrietas vtcunq; ceu fluxibilitas ꝓnis pozoz apertionẽ: ẏriatur detentioni coz anguſtiaz ꝓnti. ¶ Propter tertiũ vo huius sciendũ q⁹ particularius ac medicinalius ẏrie accepto diſpõnis ĩtentio triplex repitur. Quoddã. n. est ĩtrinſecũ: aliud vero extrinſecũ: nõnullũ vero mixtuz ex vtroqz cõfectum. Intrinſecũ vero tripl'r diuerſificat. Rõne qdem gubernantis ceu vtutis regitiue nã dicte: de qua in tegni. Diuz nã opatrix exiſtit: medicus aũt miniſter. Uñ Meſ. de farmacis. ⁊. 8. practice. Nature est curare ⁊ non medici. Eius vero opus dignius extat aliqd pozzigere nature. Uel ex parte fulciẽtis: q̃lis est coꝛporis nã dicta cõplexio ⁊ cõpoſitio: ⁊ cõius vtriuſq; nã. Uigoze tñ ꝓncipalius cõplexionis: cũ ea sit cõpoſitionis ⁊ nature cõis potioz cã de ꝛplexionibus apparens ꝓmo. Compl'o enim ꝓpter q̃litates ex qbus ꝺsurgit: ꝓncipium est actionis: cũ ois tandem actio pficiatur qualitate. dria. 60. aut rõne inſtr̃i: puta calozis ĩnati vel spũs. Ipſe nanqz est inſtr̃m nature quo agit ea. Cuius quidez natura est non soluz frigiditatez sibi cõtrariã qualitate impugnare ⁊ deſtruere: verum etiaz caliditatem contrariam quodãmodo sibi ꝓportionatã. Mouet eniz ipſe ſpiritũ ad expellendũz nocumentuz caliditatis extranee: vapoꝛe ipſius remouendo ⁊ ipſuz reſoluẽdo ciuſq; mãz adurendo. Danc autez nãm non babz frigiditas. Non eniz impugnat ⁊ deſtruit niſi sibi contrariaz aduenientẽ caliditatem. Frigiditatem autẽ minime. ꝓpter qõ caliditas dicitur innata nõ autẽ frigiditas. Et ideo primo ſcõa. Non comparatur frigiditati ex colcodea coꝛporis. i. datoze vite illud quod comparatur caliditati. Cõtrarium ſiliter extrinſecũ tripl'r variatur: vel ex parte quidẽ infl̃entie ſuperioꝛis. Interduz nanqz talis ſuperioꝛ occurrit influxus qui aliquo dictoruz contrarietatis ĩmodoruz egritudinẽ tollit aut minoꝛat: puta luna quãdo coniungitur foꝛti: aut loco applicat quo ifirmi natali ſtella fuerit illi foꝛtunate vt tactũ ſepius. Aut rõne miniſtery cuiuſdã ita medicus diſpõni cõtrariatur. Eſt enim ſubminiſtrnãe lz alio mediãte vtpote natura operetur. Nã foꝛtuna que beniuolus quis videt influxus ⁊ artifex per medias qõ faciũt operatur mãs. Natura vero ipſa per se ipſaz tribus cõpleta particulis ex ſuba. vz. ſpũs membꝛo ſpermatico. ⁊ ſuba carnali formali. ii. de inge. Uel ex parte inſtr̃i quo infirmi obediẽtia: miniſtroz idoneitas: ⁊ extrinſecorũ adaptatio ꝓmpta egritudini aduerſantur deſtruende. vt ꝓmus inſtruit aphoziſmus. Contrariuz vero ex his cõmixtuz est morbus morbo ad curationẽ ſuperueniẽs p se vel arte. vt febꝛis ſpaſmo repletionali. ⁊ q̃rtana epileſie.

Propter secundum qdem sciendum q⁹ oẽs ꝺsenſerunt tandem curam perfici ẏrio cuz sit artis ꝓncipiuz. ita nãqz ꝺz esse notũ ceu ianua in domo: quaz nullus ignoꝛat. Cõmentatoꝛ. z⁹ metaphyſi. Principiũ eniz nullus negat in ignorantia. q. negationis aut ꝓ fama. quarto metaphyſice. Differens tamen poſuerunt contrariuz sed q⁹ diuerſimode conſtrui ponebant coꝛpoꝛa cum ea poſuerint differenter cõponi. Uel ex elemẽtis bis q̃ttuoꝛ alterabilib⁹ ⁊ paſſibilibus. vt hip. ⁊ Ar. Aut oppoſitis. ſicut Empedocles ⁊ aſclepiades. Seu bis vt athomis ⁊ coꝛpib⁹ anarmis incõpactis. vt democritus ⁊ epicurus ꝓmis eloz ac morbi. Tales. n. morbos ⁊ per ꝓs ẏrietatẽ in ꝓpõne ponũt tñ: vt anguſtiã poꝛoz ⁊ dilatationẽ. nõ ãt in ꝓpone vt ꝓpo.

Propter tertium vero sciendũ: q⁹ canon vl'is ꝑmanet curatiõis p ⁊trariũ. vt iductũ ex vetere ⁊ Ar. vñ in tegni ⁊ ĩ q̃multis. Curatio vnũ hꝺ modũ ⁊ maxime cõem intentionem ei qõ soluendũ est ẏrium ⁊c. Qõ qdẽ visus est Ha. astruere inducẽdo vt calide diſpõni frigidã foze ẏriaz ⁊ frigide calidã: ⁊ in alys sil'r ſimpliciter ⁊ cõpoſite. Qõ ẽt ꝓfirmat .ii. de inge. ⁊ aphoziſmoz ſcõa. Emperia magis dicẽs hoc adeo foze manifeſtũ q⁹ rõne idigeat mãme. Est. n. maxia ⁊ ꝓncipioz ꝓmuz artis curatiue. ¶ Principioz ãt nõ est rõ. posterioz fine. Qõ tñ q̃qz conatur rõne firmare: quũ duobus ⁊trarys egpotẽtibus fere applicatis adinuicez ex eoz actione ⁊ paſſione mediũ quoddã ẏfractũ ex ambobus neceſſe est cõſurgere vt apparet ex diũctiõe niuis seu glaciei ac ignis vel aque feruentiſſime. cõplexionũ. i. Nã ĩmoderatũ cũ sit ⁊trariũ quoddã ꝑter nãz vt morb⁹: moderatuz vero ſm nãm ceu ſanitas fiet neceſſario hoc ĩmoderatũ ab altero ĩmoderatoz ẏrioz in artis adminiſtratione ſm ⁊trariũ ad moderatũ. i. ſanitatez aduocari. Eti. de diſtẽpantia inequali. interimunt oĩa ⁊ corrũpũtur a contrarys. Cũ igit ſanatio sit diſpõnũ interẽptio. ii. de inge. per ⁊trariũ neceſſe erit fieri. Iridem contrarioz ẏrie sunt rõnes. de ge. ⁊ coꝛ. ii. Bz ꝺseruatio ⁊ curatio sũt ẏria: cũ idẽ diuidãt ex oppoſito ⁊ oppoſitis debeant ſubiectis. Cũ igit cõſeruatio fiat p ſile. dria. iio. Quare curatio eidẽ oppoſita pficiet ẏrio. ¶ Qz si gs morꝺeat ha. inquiẽs hoc ꝓncipiũ curatiuũ nõ debere ꝓbari cũ sit notuz p se veniens ad hñtez. Nulla. n. ſcia vl'is vel ꝑticularis ꝓbat suũ ſubiectuz. A. i. metaphy. ⁊ Cõmentatoꝛ. z. phyſi. Luz ois ratiocinatio ex notioꝛibus ꝓcedat. ¶ Dõm hoc ꝓncipiũ Ha. roborazſe nõ inẽctum medicus ſed magis vt nãlis. p. p quẽ ẽt modũ demonſtrationes induxit in ꝓfirmatione fultionis nãe ⁊ numeri eloz in libꝛo coꝛundez, vt ⁊ Ar. i. phyſi. diſputat cõtra parmenidẽ ⁊ meliſſum teſtantes oĩa vnũ esse ⁊ ĩmobile induens sicut teſtatur habitum metaphyſici. Aut non est inconueniens sciam ex qbusdã posterioꝛib⁹ ⁊ ſignis suis suũ declarare ſubiectũ vtcunq; ⁊ maxime cãs ipſius. Unde cõmentatoꝛ. z. phy.

Impossibile est aliquā scientiā vlez particulārē declarare suū subm eē: siue p signū siue p demōstrationē: qō nō ē ita in causis subiecti: qm̄ declarat eas p signū: nō p demōstrationē simplr. Aut meli⁹ fuit Ha. in tā breui arte demōstrationē tacere: ceu siluit in aphozis. Nosce quoq; q cura tio certa nō quocūq; pficit ẓrio: verū ẓrio p oppositū eq̄li in gradu. Est aūt is q̄ duplex cui⁹ glibet in tres diuiditur māsiones. dria. 139. Sit z q̄q; opus adiūgere gradualitatis ad medicine extimādo q in trāsitu depdat aligd cuz pars laborās iacuerit in pfundo. Juxta illud tegni. Si ita accidat vt. io. qdē numeris fm calidi⁹ sit excessus z reliq̄. Hoc ēt verificat vtute adeo robusta suppositā: vt ẓriū recte p oppositū disponi ea valeat tolerare. Mltoties nāq; nec cuacuam⁹ p oppositū totā repletionē: neq; p alterationē ẓriū conamur destruere ex sibi qdē oppositō nāe vigore morboz curatiōe nō sufferēte. vñ p scōa. Cuz multa egressio ab eq̄litate acciderit ppoztionale z nō ppoztionale ab eo diuersificat iō q vtus debilitat. Et iō q hȝ pcuratio. ii. de īge. obmittit ne ab idiotis auxilys detrahatur sanitat. hȝ aūt ẓrietat curatiōis eq̄litas gradualis ẓfirmat rōne: qm̄ si curatio vt ostēsuz fit ẓrio. Et si simplr ad simplr: z magis ad magis: z maxie ad maxime. topico. z. Cura pficiet maxime ex vo z maxime ẓrio. Hoc aūt ē fz eq̄lē gradus excessuz. Amplius dria. ii6. duplex est simile. vnū qdē in gñe: alterū vo in spē z nā: in quo vere silitudinis saluat rō. p qō ibidē ostēsuz est ꝓseruationē fieri maxime. Nō enī sile a sili patit. pbl. 8. ita z rōne ẓrietatis duplex erit ẓriū assignare. vnū. vz. in gñe. alterū in spē z nā p qō maxime curatio fiet z egritudinis destructio cū in ipso potissime rō ẓrietatis obseruet. Duius aūt ẓriū zo est in eq̄li gradualitat excessu ẓrie gradualitatis excessui: ceu andictū sile scōz est cū suo sili i eodē gradu pūctale. Jtaq; pficiet curatio p ẓriū in eq̄li gradus excessu locatū. ¶ Ad hȝ aūt certā gradus ẓrietatē excessus puenire nō possumus ita iaz scīa nra fozet vt que asclepy siue Esculapy reputata. vñ. 3. de īge. Ego qdē si possez nāz vniuscuiusq; cognoscere essez eiusdē scie cuius Asclepi⁹ extitit. Hz cū hoc sit ipossibile studui vt nihil eoz q̄ humana cōprehēdit nā mō ptermitterē aliquo. Nā vnicuiq; nāe humidū iest p priū qōdā: qō nullaten⁹ ligua pt explicari. Et q̄uis nō possumus puenire ad id qō est certū: administram⁹ tñ nāe artificiali: nec cura p equale q̄tū possumus p ẓriū cofidēdo in sagaci z diligenti eius opere: vt qō supflue additū est vltra equalem cōtrarietatis excessum ipsa resecet: qō vero minus est suppleat z augmenter.

Propter quartum vero ad pmū est dōz q quātuz est ex vera cura īmediata vt ostēsuz pficiē ẓrietate: ita vt infrigidata recalefacere oporteret. verūtñ ꝓpter timorē accidētis vt fluxus sanguinis futuri ex calefactiōe pozoz rarefactiua z sanguinis ab eē ductiua ꝓhibeē calefactio frigiditatis īmediati⁹ extinctiua. Cōiter tñ fluxu poterit calefieri getato. Licet. n. cura pncipalr: vt apparuit disponi⁹ debeatur z nō accītib⁹. Nōnūq; tñ ipsoz pcuratio disponū diuertit curationē z destruit. Sicut ostēdit colica ex phlegmate vitreo cāta frigidissimo: in q̄ pp vehemētiā acciden tis: vt dolozis cogimur administrare frigida stupefactiua ceu filoniū opiū z hȝ. dria. z4. vt sensus tollaē a mēbzo: z nō q cā remoueaē disponis: imo eā hȝ ampli⁹ intendūt z extēdūt. ¶ Ad aliud dōm. nihil foze ẓriū eis vno nomie noiatū velut iustitia iniustitie. fz nāq; cōmē. 5. phy. Speciеb⁹ egritudinis spēs ẓrianē sanitatis z reliqua. dria. 65. ¶ Ad aliud dōm q loquiē de cura solutiōis ꝓtinuitatis: cuius curatio p oppositū ē vnitio. p sile vo reducere in id qō fm nāz fuerat reducere: z tūc caro curabiē humidis z neruus siccis. dria. io7. Aut est eis ẓriuz intrinsecū gnāle: vt sanitas in cōi lz nō singulare. Est enī sanitas spēs spāliſsima. dria ptacta. fz extrinsecū particulare vt debita sex rerū nō nāliū z medicaminū exhibitio. ¶ Ad aliud dōm q ẓriū sumiē mediatū z remotū. Uel q nā regitiua cū īstrumēt ipsi⁹ vt ꝓplone ac īnato calido hȝ curationez pficit: q̄ posita est disponib⁹ ẓriari. ¶ Ad aliud dōm id foze verū cū ei⁹ regimē nimis fuerit subtile: eo q ē cā nocumēti alio mō. Nimia enī paruitas comestiōis in soda cīa nocumētū affert vt suba demū. gnāt enī coleraz sursuz effumatiuā que nō minus q̄z repleti grossi cibi dolorez iducit cū magis z min⁹ ad easdē īducat drias. in tegni. Uñ cū nō iterueniat recta ẓrietas nō cura subseq̄t: verū potius iteruenit sinthoma. ¶ Ad aliud dōz silr nisi tñ. ¶ Ad aliud dōm q lz nō appareat p ẓriuz īmediate fieri. inducit tñ ẓriū ꝓiter. Aqua enī frigida ꝓgregādo calorē nālē interi⁹ z antipistasiz faciēs calefacit fortificādo ipsuz q demū p viā cōtrarietatis z instri frigidos humozes z humidos calefacit z resoluit. pbl. apparēs. 9. Nam ad vltimuz in huius cōtrariuz interuenit: lz nō appareat pmo. ¶ Ad alia dicenduz q dolor soluit dolorez z labor curat laborē: non per se: sed per accidens: eo q incitat natura cū spiritibus z humozibus transire de vna parte ad aliam: ita vt materia de loco dolēte prius remota: hȝ dolor sedeē: z silr de labore cū mām satagat transpirare. ¶ Ad aliud dōm q lz calor nālis z exīneus in eo q calor ꝓueniāt. opponūtur tñ nālitate z inālitate. ¶ Ad aliud dōm q in actiōe a forma spēi est ẓrietatē etiā q̄litatum assignare. dria. 60. Uel saltē localez q ẓrietatū ē pma fm cōmenta. posita. ¶ Ad aliud dōm q scamonea lz īmediate non sit ẓria tertiane cū vtraq; sit calida z sicca: reddit tñ denuo sibi ẓria ipsaz perimens. Euacuat. n. coleram eandē cātinuaz. Adhuc in tali actione saluaē etiā ẓrietas situs ptacta: q scamonea vnū obtinet locū: mā vo attrahēda reliquū. Qō ostendit colere adductio. Cum. n. ea ꝓiungiē scamonee quietatur actio ceu in ferro cōspiciē magneti applicato. dria. 14. i. Et fozte qualitatiua. dria. 60. Oribasius quoq; aphoz scōa extrancā valde huic pstat rñsionez: ingens q ex añ data humectatiua dicta diagridium accipit vires vt q calidū z siccum: z p hoc colerico sile ẓria q̄litate dicte inuitet z deponat humorē: z iō cibos offerrimus frigidos z humidos: vt lactucas ouа sozbilia z silia. Econtrario flā calefit z deponiē. Melia vo calefit z humectaē: z ita deponunt humozes. Sed tūc dicā non vtute occulta fz poti⁹ q̄litate ipsoz erit attractio: qō plures onerose ferūt. Adhuc nūq; traberenē nisi predispositi cibis. Qō nō oz lz id ꝓueniens pficiaē. ¶ Ad aliud dōm q cōtrariū sumitur cōiter p quacūq; oppositione z diuersitate q̄ aliqualiter i quātitate pōt repiri. Aut melius q morbus nō est simpliciter in quantitate fz in qualitate: cū sit qualitas seu dispositio naturali nocēs actioni. dria. 7z. Fundaē tñ hȝ qualitas iterdū i quātitate ꝓtinua vel discreta. vbi. hīe. z q̄ñ. differentia. 74. ¶ Ad aliud dōm q nō reperiunē oīno eq̄lia. dria. 18. Uel si repiantur vnum superat aliud frequenter reiteratū vt medicamen morbū. Adhuc nā supest hȝ regitiua medicamini auxiliatiua. Sic ēt incitaret ad furiam modico tempore permaneret illud transiens confestim in quod dominans. ¶ Differentia. CLIIII.

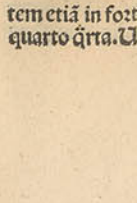

Quod morbi cura sit fortis medicina incboanda ostendit. Quoniā aphoz scōa. Scōm pn̄m istaz egritudinū a gb⁹ sperat saluari laborantez tentare oporteret maiora offerre auxilia. Et p Ha. detestantem. 5. de inge. Erasistratem incipiētem etiā in fozti egritudine a debiliozi medicamine. Et. quarto q̄rta. Ulcera cum curanē indigent in pmis mo-

dicatione. deinde gradatiz pueniaſ ad id qō eſt leuiozis mozdicatiōis. ¶ Amp. cū mā eſt multa ⁊ iherēs ptib⁹ val de grādi egeſ medicia. vere nāq egeſ fozti q̄ firmata. aforiſmoz q̄rta. Id aūt euenit in mozbi p̄ncipio: cū nōdū ſit mā vllo mō mutata. ¶ Rurſus dr̄ia p̄ozi. Cura pficiſ ꝯrio egpotēti gradualr mozbo: ſz in p̄ncipio mozb⁹ excedit quātitate ⁊ q̄litate: cū nulla adhuc euacuatiōe aut alteratiōe ſuſcepit a nā. Palin. oē leſiuū mox ⁊ foztiter eſt a cozpe ꝓpulſandū: cū cozruptiuū exiſtat. talis vo eſt mozbus in p̄ncipio ēt exñs: cū de rōne ipſi⁹ ſit opatiōes eēntia liter ledere. Eti. Cū nā eſt valida foztis expetiſ medicina. Sic aūt eſt in mozbi exordio: cū nōdū ſit mozbo fatigata: qō eius idicāt accūtia. Nā circa p̄ncipia ⁊ fines oīa ſz veterē accidētia ibecillioza. circa ſtatuz vo foztioza. itaq; in mozbi p̄ncipio a fozti inchoandū medicamine.

Oppoſitum quoq; huius vt q̄ a debili medicina ſit cura inchoāda. ſcribiſ enī ꝫ⁰ p̄ma talr. Oz in cura ſode vt īcipiam⁹ a debilioze medicinarū ⁊ gradatiz ꝓcedam⁹ donec ſciam⁹ ex diſpōne mozbi q̄ ipſe iaz eſt abſciſſus. vñ Me. in practica. Incipiam⁹ a leuiozib⁹ ſicut ꝓſueuim⁹ ꝓcedentes ad maiozes. ¶ Itidez Dip. 4. re. a. docet curare acutas egritudies ⁊ phlegmināties hipocūdria in p̄ncipio cū phlomia deteſtās pharmaciā: cū nihil ea phlegmināt educaſ: neq; paſſio remitaſ: ſz poti⁹ reſiſtētia egritudini ⁊ ſana colliquanſ loca: ſz phlebotomia leuioz eſt medicatio q̄ pharmacia. ſcōo re. a. Palin. ars eſt imago ⁊ ſequela nāe. Ipſa vo a debilibus inchoat ſemp ad foztioza ꝓcedens. vñ phl'io. Nā in fine operoſa ⁊ adipiſci facit cōfeſtim: nō aūt in p̄ncipio. igitur a debiliozi medicina cura eſt inchoanda.

Propter primum quidē ſciendū q̄ gd ſit curatio. dr̄ia inotuit p̄ozi. Eſt enī mozbi per oppoſitū ablatio: cū dictū ſit eā pfici ſemp ꝯrio. Quid aūt mozb⁹ gdq; medicia dr̄ys oñſtuz. 7z. i36. ⁊. i37. Ipſa q̄ ꝫ vltra illa tacta eſt auxiliū alteratiōe ſeu euacuatiōe mozbi expulſiuuz. Eſt itaq; duplex. Una gdē alteratiua q̄litate operās abſq; eo q̄ in cozpis vt ſic ſubaz īgrediaſ calefaciēdo ifrigidādo exiccādo ⁊ humectādo: reliq; vo euacuatiua modis p̄tactis. dr̄ia. i4. i. Eſt aūt foztl medicina duplex: ⁊ ita p oppoſitū debilis aut in ſe: q; parue quātitatl ens vehemēter operaſ: vt ſcamonea anacardus ſeu opiū: vel q; bumozē foztem alterat aut educit ſicut melācoliā. p̄mo apparēs q̄rta. ⁊ q̄rto p̄ma.

Propter ſecundum ſciendū quidem q̄ Eraſiſtrates foztes egritudinē ⁊ piculoſaz curare īcipiebat cū debili medicia ceu ſanguis ſcreatiuā: quē Ha. īpugnat. 5. de īge. aſſimilās eundē naute negligentiā ſue naui pſtanti donec frangaſ: ⁊ deinceps dat vnicuiq; tabulā iubens per eaz ſi pōt euadere. quidam vero inceperūt a debili medicina timētes ne foztē ſubita occurrat permutatio in naturā: quoz defectus. 3. ⁊. 4. apparebit dicendoz.um.

Propter tertium vero ſciēdū q̄ egritudo eſt duplex. Quedaz nāq; ē piculoſa verſuta: ſiue ipſi⁹ piculū mox īmineat ſeu poſtea: reliq; vo huic oppoſita. p̄ma qdē ꝓfeſtiz a p̄ncipio ē fozti medicina curāda: niſi foztis medicia fuerit ſibi ꝯria velut clyſtere acutū p⁹ colice ſtercozoſe. Humidū. n. cōpetit p̄mit⁹ mollitiuū: ⁊ deiceps reliquuz: reliq; vo debili. vñ ꝯ Eraſiſtrate Ha. Nō oz nos īcipe a paruis ⁊ debilib⁹ medicinis: vt ex his ītēdam⁹ ea que illi intēdūt dicentes initiū curatiōis opozere fieri a paruis ⁊ minutis medicis gb⁹ nō ꝑualētib⁹ fiāt magne ⁊ foztes: cū id expediat in paſſionib⁹ ſecurius: ſed in bis ex gb⁹ ifirm⁹ mozīſ: vt ſi ptiſz ꝺciderit: exordiū a paruis medicinis nō eſt faciēdū: veruz a foztib⁹ ⁊ crebris: q̄re p̄mo q̄rta. In egritudinib⁹ in gbus eſt timoz ⁊ nō ſumus ſecuri ex defectu vtutis: ſi qō facere debem⁹ tardauerim⁹: aut aliqd ex eo alleuiauerim⁹ a foz ti medicia p̄ īcipe debem⁹. Ille vo in gb⁹ nō exiſtit timoz ſm ordinē ad foztiozē ꝓcedaſ ſi ei non ſuffecerit debilis. q̄re Alexāder refert i ſgnātia ſciuiſſe flebotomatū manē ⁊ veſpa venas de ſub lingua inciſas: ac datū ptiſane cum ſucco diagridiū fuiſſe ſero. Cui⁹ quidē diſtinctionis pars ꝓbatur alterutra: Nā ſm Dip. Ad vltimas egritudines vltime cure ad certitudinē ſunt potentes. Egritudo vero vltime periculoſa taliū eſt ſuppoſita adhuc farmacare in valde acutis ſi ꝓcipiſcit eadem die: quoniā tardare in talib⁹ malū. aphoziſmoz q̄rta. ſed eadē die qua incipit egritudo ipſa eſt in p̄ncipio: ⁊ farmacia dicta eſt foztis medicina. Eti. vltime reploni vltia debeſ euacuatio. in tegni. ⁊ ſilr egritudini oī expedit vltima p oppoſitū ⁊ directa ꝯrietas: ſz hui⁹ eſt verſutioz egritudo: igit in egritudinis exordio foztl vtēdū eſt medicia. ¶ Sz ꝯ. apoplexia eſt periculoſiſſima egritudinū ac verſutiſſima. ⁊ in de tertio prima ſcribiſ. Sz vt incipias a debiliozi vnctionū ſi cōfert: ⁊ ſi nō: pnuta te ad illud qō eſt fozti⁹. ¶ Dōm q̄ in egritudine p̄tacta incipiēdū a fozti medicina q̄ de ſe foztis ſit in euacuādo maxie ſeparādo ac ēt alterādo: q̄lis inūctio nō eſt. Logſ ēt tēptatiue cū ingt: ſi ꝓfert vt hip. de cura pleuresis: cum calefactoz.es ſcōo re. acu. Aut illud dicit: q; opz eūones ꝓcedere. Demōſtraſ ⁊ ps altera p̄fate diuiſionis: q; cū mā eſt idigeſta quieſcēs fere ī mota nō eget foztiozi alterāte ſeu euellēte. talis vo in p̄ncipio eſt. Palin. nā nō ſuſtinet repentinas imutatiōes: cū oē ſubitū nāe ſit pliatiuū. aphoziſmoz. ſcōa. ſz cū i p̄ncipio egritudinis debilis ītimozoſe mediciari foztl icipiſ medicamie ſubita introduciſ imutatio. q; cū ſit debilis ſub ipa nō paz adhuc cōtineſ nālitate: quā oz paulati ⁊ p ſilia magl alterare. itaq; a debili h̄ icipiēdū medicia. Prima ſiquidē ptez oppoſiti curatiōes ēt oñdūt expiētia tradite: ⁊ p ꝓñs ſcōaz. q̄ gdez cure debēſ mozbo ⁊ accidēti alterādo ⁊ euacuādo. Rōe gdē alteratōis qñ febris cauſonica ſi fuerit adeo adurēs īcēſiua vt timeaſ aſſatio cerebri ⁊ vētris ⁊ demū ſpaſin⁹: precipiſ in diuiſiōib⁹ mox vehemēter cū frigida extigui. Ethicus ēt deſperat⁹ ꝑcipiſ mox in frigidā pyci vt ī ethicam deueniat ſenectutis in q̄ pōt diuti⁹ viuere q̄ in ꝓzi. .io. de inge. In ſpaſmo vo docēſ de repletione cuz calidis ſubueniri. Quātū qdē ad euacuationē vt educaſ ſanguis vſq; ad lipothomiam in febrib⁹ ex eo factis ⁊ vlr in alys egritudinibus vt appoplexia ſgnantia dū ꝺceſſerint alia. Et ſilr in doloribus foztiſſimis febribuſq; ardentiſſimis farmacū p̄cipiſ p̄ma vel ſcōa die dari vſq; ad lipothomiam ⁊ ꝓductiuū. Idem autē accidens expetit vt doloz oñdit colice vehemētiſſimus in quo timoze moztis celerius adminiſtraſ narcotica vel vinuz in ſyncopi. de cā ēt calida. Itaq; in mozbo minoz p̄mo leui vtendū medicina: ī altero vo foztiozi. ¶ Sz ꝯ. A. de cura paralyſis. Nō properes in vſum medicinaz foztium in p̄ncipio rei: imo tarda vſq; ad quartā vel ſeptimam. Oz ſi fuerit egritudo foztis vſq; ad. i7. Differt igitur curā cū medicinis foztib⁹ qñ mozbus fuerit foztis. ¶ Dōm lz paralyſis vna ſit foztioz iter ſe alia nō tamē tota eſt foztis. i. piculoſa vt h̄ intēditur. Uel paralyſis lz ſit foztis rōne materie facte viſco ſe indigētis cū alterantib⁹ multa p̄paratione digeſtiua añ euacuatiōes foztē: nō tñ rōne acuitatis eſſentie mozbi ⁊ accidentiū: de q̄bus magis h̄ ſermo.

Propter quartum vero ⁊ ſi ex p̄dictis appareat iā: dōm tñ. gd aūt ad p̄mā eſt viſum. ¶ Ad aliud dōm q̄ non remanet ſilis diſpō in vlcere p⁹ius ⁊ poſterius cum p̄mo fuerit ſanioſiz amplius inſenſibilius minus. vñ. A. Senſus nō ſentit ipſum in p̄mis. indiget nāq; abſterſione cum eo q̄

pōt hāc absq; dolore sufferre. ¶Ad aliud dōz q; lz ⁊ mā sit hō: p parū tñ ipsa obedit alterationi aut euacuationi fortī cū sit ad mltū grossa vl' viscosa seu subtilis ibibita. Rarī⁹ tñ existit furiosa. Nā mlta ꝯz Hip. nō ꝺcupiscūt. ⁊ iō dcm est q; satagēs māz educere idigestā nil euacuās ei⁹ sanas destruit ptes egritudini resistētes cū mollia ꝺoreat farmacare ⁊ mouere nō cruda. ¶Ad aliud gd dōm p id pōt apparere. ¶Ad aliud dōz q; lesiuū oē a corpe depellēdū ꝺfestiz: nisi aligd ipediat: ceu oppositā māe dispositio: ꝓpter quā fortis in ꝓncipio ledit: vt ostēsuz est: medicīa. Alterū ēt duoꝝ capitū hūs: lz ledat: nō tñ āputādū cū mors seq̄tur īde. ¶Ad aliud sil'r dōz. ¶Ad ea ēt q̄ alteri⁹ partis apparuit gd dōm. Uñ ad ꝑmū dōm q; loquunt in egritudine ꝑiculosa minime versuta ꝺcedēte nāe spaciū egritudinē paulatiz in debilib⁹ curare alterādo ⁊ euacuādo. ¶Ad aliud dōz q; egritudines ille magis erāt ex mā sanguinea. Uel q; phlebothomia nō est minoꝝ ⁊ debilioꝝ medicina farmacia cū vl'r euacuet tam rōne humoꝝ oīuz q̄ corpis toti⁹. Ipsa tñ minozis extat piculi farmacia: cū possit ea melius cōpesci. ¶Ad aliud gd dōm. dr̄ia visuz. 18. ⁊ 165. monstrabitur. ¶Differentia CLV.

Quod odor curet tñ alterādo ⁊ ñ solū alēdo videt q; directi⁹ q̄rit an nutriat ipse: q⁊ de sensu ⁊ sensato odorabile nō ꝺfert ad nutrimētū: sed ad sanitatez manifestū: vt enī sapoꝝ se hz in nutritione ad nutriēda. ita odorabile ad sanitatē. Qō dupl'r ꝑ pithagoricos ꝓbat ponētes q̄dā aialiū odorib⁹ nutriri: eo fortassis: q⁊ ipsoꝝ iueniebāt viscera incisione vacua vt alec: q̄n sicut alita sūt ꝺpositā: ita opz vt alimēta: cū nullū simplex icorporeū nutriat: sz odor est hō cū sit q̄litas q̄dā spūalis ac itētionalis: vt videbit. Qō fulcit: q⁊ aqua simplex pura de q̄ magis videt nō nutrit cuz aere cōpositioꝝ ⁊ corpulētioꝝ appareat: cui ꝓfata in dita est itentio. Necesse foze sil'r supfluitatē ipsi fieri iteri⁹ vt aialib⁹. aut exteri⁹ vt plātis. ¶Amp. qō nutrit opus hz loco digōnis ipsi⁹ vt viscere: sed odoris sensitiuū est in capite. ¶Adhuc. obiecta sensuū sunt impfecta: ceu ⁊ ipsi sensus cū diuidant ex opposito: sz obiecta tact⁹ alūt aial: ⁊ ꝺstituunt vt calidū ⁊ frigidū: tē. ⁊. 3° de aīa. nō igitur q̄ olfatus. Una. n. spēs opposita nō iuuat alterā ad eē. topicoꝝ Boe. 4. Eti. Eadē est mā q̄ nutrit ⁊ cōstituit ꝑmū. de gnātione aialiū. 2⁹ Qia eni nutriunt ex eisdē: ex gb⁹ fiūt. 2. de ge. ⁊ coz. Sum⁹ aūt nō ex odoribus: verū ex humiditatib⁹ spermaticis. Palin. nihil alimētat nisi triplicē ꝑus locū ꝓpriū et digōnis. 2ꝑlonū. 3⁹ Odor aūt cū ꝓueniat ad nares h⁹ nō ptāsit locū: cū ꝑ nares cerebruz petat. oportet etiā quod nutrit in massaz ptisanariā: ⁊ tandez in humoꝝ conuerti cū fere solus ponatur nutrire. nō igitur odor alendo curat: sed potius alteratione confortando.

In oppositum est Ha. cū plurimis medicoꝝ. vñ aphorismoꝝ. 2. Quecūq; citissima indigēt adiectiōe humidū sanatio ad resūptiōez vtut optimū: vbi vo citioꝛi ꝑ odorationē. Eti. qō delectat replet ⁊ ꝑficit nutrit: cū rōni eius qō est alimētare ꝓtineat: talis vo est odoꝛ. vñ epidimie. 6. Odores leuatoꝝ. i. resoluti in vaporosaz emanationē delectabiles replētes ꝑficiētes. Palin. 2. de inge. Uirtutis suba cōplex ꝑ spūs carniformē subaz ꝑ solida. Ex sil⁹. n. vnicuiq; spēi vtutez opari oz. Spūi gdē ꝑ respirationē ⁊ trāspirationē: ⁊ sanguinis euaporationē gnāri solidoꝝ ꝑ cibū solidū: sicut generi carnosarū specierū ꝑ naturā mediā humidoꝝ ⁊ solidoruz corpoꝛū. Ꝓioꝛ aūt nutritiōis modus visus est spūs saltez ꝑ introductionē aeris vaporoꝛ odorabilis. itaq; odoꝛ alimētando etiā hz curare: ⁊ nō tñ alterando.

CLV.

Propter primum vero sciendū q; odoꝛ ē nā siue forma sicci euchimi. i. humoꝛosi i humido. s. abluibili ⁊ mūdabili. ꝑ tale nāq; humidū natū ē ablui ⁊ mūdari. odorabile eni nō est passio aeris ⁊ aque in q̄tū est gddā ꝑspicuū illis cōe: sz magis rōne ablutōis cuiusdā ⁊ mūdatiōis euchimi sicci. Nosce sigdē antiqoꝛes cōiter dixisse q; odoꝛ sit fumalis euaporatio. Qō mirādū: eo q; adhuc id plurimi Ar. attribuūt modernoꝝ: cū tñ idē ipugnet ingens q; odozare fit aialibus in aqua vt piscib⁹: ⁊ in aere vt alijs. Fumalis vo euaporatio est passio terre ⁊ aeris ⁊ nō aque. Nō igit fm hoc odozarēt aq̄tica cū hō fumalis euaporatio nō possit eē in ipsa: cuius passio est vapoꝛ. neq; ēt pōt dici q; fit effluxio q̄dā odoꝛ: q⁊ tūc nō ꝓueniret aeri: sz aque soli. Sz dico q; si repiat gd cōe aque ⁊ aeri: q; tūc erit fm hāc ipugnationem Ar. descriptio ꝓueniēs odoris vt dicat. Odoꝛ est vaporosa diffusio siue emanatio. Unū. n. hoꝝ videt aq̄ cōpetere. reliquū vo aeri. Lol. tñ. 4. ponit ⁊ sat⁹ improꝑe: q; esse vaporosuz sit cōis passio omniū quattuoꝛ elemētoꝝ vult. n. q; vaporosuz terre ꝓp cōueniētiā in altera qualitatū recipiat ab aq̄: ⁊ q; aq̄ sil'r de cā ab aere: sicq; q; aeri ab igne: ⁊ ita dissolutū ad nīm ꝓueniat sensuz. Seq̄ces autē A. aliter ꝓdictā ipugnāt odoris descriptionē dicētes odorez nō eē fumalē euaporationē seu diffusionē vaporosaz: eo q; odoꝛ ꝓueniat q̄nq; vt in cede accidit grecoꝝ: ad q̄ngentas leucas: ⁊ ad mille succedēdo a diametro in opposita directe. Jn tñ aūt absurdū est ꝓdictā euaporationez ptingere. ⁊ fortassis gs dicet ꝑter eos q odoꝛē realiter ponunt in medio foze q; hō euaporatio simpl'r intentionalis reddet: vt correcta saluet descriptio. hō tñ diffusio vaporosa magis dicit odoris cām q̄ ipm. vñ. A. scōa ꝓio pluri ma cā in ꝓpingtate ad vtutē odorādi est suba subtilis vaporosa. ⁊ h̄ qdē fmo ex q̄sitioꝛ i ꝓbleumatū exꝑe pte. ix. Odoꝝ vo spēs est duplex. vna qdē ꝑ se vt oꝛ odoꝛ suauis ⁊ fetidus seu iocūdus aut horribilis sicut q; florū ⁊ cadaueruū. Uel p accidens ⁊ similitudine ad saporez: sicut oꝛ delectabilis aut tristabilis fm q; sic aut aliter fuerit affect⁹ alimēto. oꝛ ⁊ dulcis amarus ⁊ reliqui⁹. Spēs eniz odoris ꝓaue notam⁹ cuz būc sensuz ceteris aialiū itensiue deteriozē habeam⁹. dr̄ia. 45. Notādū quoq; iuxta cōmē. 2. de aīa. q; sicut coloꝛ hz duplex eē: vnū in corpe termīato seu colorato: qō sibi ē nāle ⁊ aliud eē in medio vel diaphano qō est ei⁹ exneuz: ita ⁊ odoꝛ. hz. n. esse in humido sepabili seu corpe odorabili: qō est ei eē corpale ⁊ nāle. Reliquū vo in medio qō ē spūale ac exneū. Subdo ēt q; in medio hz duplex eē quoꝝ vnū est reale siue nāle: cū mediū non extiterit multuz. fueritq; odorabile in vaporosa emanatiōe nō pua seu qō est vaporosum valde subtile aereum: aut sup ꝓunas ꝓiectum si corpus ei⁹ fuerit ꝓterminatū. Cū aūt mediū fuerit amplissimū: aut odorabile non tale fm alteꝝ extremoꝝ: vt vīsus ozganū itentionaliter seu spūaliter extat tñ vt tactum. dr̄ia. 14. i. assero ēt q; medio quo cūq; mō aut odorabili exñte odoꝛ ad ozganū ei⁹ itētionaliter puenit soluz: cū sensus sit susceptiu⁹ spēꝝ sine mā. 2. de aīa. vñ totidē de aīa. A. Sentire ē recipe formā rei nuda absq; mā eadēq; informari. Dec tñ intentio mālis fere ac velut corpa respectu spūalitatis colozis: ⁊ maxīe in medio ⁊ soni accedens ad nām tactus ⁊ gustus. q̄ oste dit: eo q; plures ⁊ ꝓtrarie intētiōes visibiles possint ꝓcipi in eodem simul medio ⁊ aliqualiter soni: non sic odorabiles. Nosce nāq; q; lz odoꝛ intentionaliter magis ozganū imutet in medio: tñ pōt esse realiter ⁊ intentionaliter fm gdem modicā distantiā vel magnā. Quod ostēditur: q⁊ obiectū tactus mālius vt calidū ⁊ frīm pōt realiter esse in medio obiectū imitās ⁊ intētionaliter vt spēs calidi ⁊ frigidi. dr̄ia. 167. gd aūt sit nutritio ostē ū dr̄ia. 30. Nutri-

re qnoq; est duplr. vne qdē ppie vt alimētū sui operans mā: vel metaphorice ceu agēs sui q̄litate alterādo ꝛ ꝓfortādo: ad qō nutritio tandē seq̄t̄ va. Jd aūt nutritiōe indiget qō resoluit̄ ꝛ depdit̄. Dō aūt suba triplex nostra existit spūs suba carnifozmis ꝛ solida spmatica: vt dictū antea. qd aūt sit curare ac alterare suis innotuit questitis.

Propter secundum vero sciendū q̄ in isto q̄sito extat diuersitas: vt apparuit ex argutis: quidā etiā dixerūt vt ptactū solū humozē nutrire. Sed quid de bis tertio apparebit propositozum: ꝛ quarto amplius.

Propter tertium autē sciendū q̄ odoz nutrit nutritione etiaꝫ vera spūs. s. ꝛ ppie aīales ꝓut est in mediū factus. ꝑmo per vapozosaꝫ emanationē: demūq; trāsiens p tracheā arteriā in pulmonē ꝛ coz: demūq; per artarias iuueniles in rete mirabile vbi digerit̄ nō parū ꝛ vltro i cerebrū ptingēs: ꝛ digestioz fact⁹ spūs nutrit ꝛ reparat dissolutos. nō autē vere nutrit qñ occurrit olfat⁹ ozgano cū sit rē q̄litas quedam simplex: ꝛ adhuc intētionalis fere magis. ꝑus autē in medio cozpozeitate ptcipat. ꝓt igit̄ duplr vt ꝛ caloz cōiter accipi: ꝑ cozpoze. vꝫ. odozabili ꝛ q̄litate odozifera. partes autē grossiozes vt carnifozmes ꝛ solidas magis q̄ certe nutrit q̄litate easdē ꝓfortādo. vñ de vtilitate pulsuum dictū est in sermōe de habitu fꝫ Dip. opinionē q̄ ipsius est duplex vtilitas: quarū vna ꝛ ꝑcipua ē calozis ꝓseruatio ināti. Altera vō est mulcebzis nutricatio ſps aīalis. Et. 7. de iuuamētis. Utilitas anbelit⁹ scōa est cibare spm aīalē. Et. 9. de ige. Spūs irrigat ꝛ nutrit p ilspiratione ꝛ exhibitionē que ex retifozmi est replicatio. Adhuc. ꝫ⁹ ii. Inplurimo qō accidit ex syncopi oꝫ vt incipiat ꝛ labozet̄ cū eo qō nutrit spūs ex odozibus bonis nisi in syncopi ꝓfocatione matricis facta. vñ de medicis cozdis. Quarū medicinarū eq̄liū in vtute dulcioz quidē ꝛ aromatica efficaciozis est iuuamēti. ꝛ ꝓpterea vtus mēbzoꝝ attractiua ipsaꝫ recipit fortius ꝛ spūs inde celerius nutrit̄ si potētiā hūerit nutriēdi: ꝛ ab ea celeri⁹ patit̄ inq̄tū ē medicia. Eti. Johannes alexādrin⁹ sup illud. odozes leuatozy. Quidā referunt mirabile de Democrito. qñ enī voluit decedere vitā hanc deridēs festiuitas debebat celebzari solēnis in aldiris ciuitate in qua erat: ꝛ aldires rogātes ipsiuꝫ nō decedere ne ciuitas in festiuitate epularet̄. rñditq; illis Democritus. vsq; ad quot dies vultis q̄ expectē: q̄ dixerūt. vsq; ad tres vel q̄ttuoz qui sunt festiui tatis: ꝛ ꝑcepit sibi tunc vas mellis afferri: ꝛ in ipso permānsit illic q̄ttuoz odozādo dieb⁹. Alꝫ vō dixerūt q̄ ꝑcipit furnū aperiri: ꝛ in eo panes decoqui: ꝛ ita ex odoze panis ꝑmānsit. Et hoc fortassis est qō recitat Oribasius in aphozismis. ꝓbūs referēt quidaꝫ qui ad odozē mellis. 40. dies vixit. sed puto litterā cozruptā p additionē cifre figure q̄ttuoz denotantis. Oꝛ aūt vt ꝓtēdunt auctozitates hō nutritiōe ꝛ certa spūs nutriat̄ ꝓfatus fulcit̄ rōne: qñ oē mixtū nutrit: simplex aūt minime ita q̄ etiā venena pniciosa serpētis ꝛ napelli. dōia. i. 4. i. nisi illud mixtū fuerit venenū putrefaciēs ꝛ cozrodēs vt calx: es ustū: attramētalia: arsenicū: argētū viuū: sublimatum: ꝛ vlr hō mineralia adustione ꝓparata. vñ farmacoruꝫ. 3. In medicinis q̄ iterficiūt ꝑ id qō faciūt accidere decozrosione ꝛ putrefactiōe nō est possibile vt nutriat̄ penitus: ꝛ si q̄ntitas earū sit parua in termino pauitatis. Sūt enī i gñe suo ꝓie nāe bois: sꝫ odoz ꝓut est resolut⁹ in medio a cozpe odozabili penetrās: vt tactū p ptes ītrinsecus est gd mixtū. ꝓalin. Nutritio est assilatio ei⁹ qō nutrit in ꝓpriā quātitatē ac etiā subaꝫ illi⁹ qō nutrit̄. dōia. 30. sed odoz ꝓfigurat⁹ ꝛ spūs valde ꝓueniūt. vterq; enī cozp⁹ existit subtile acreū de facili alterabile: resolubile: mobile: calidū ꝛ siccū pōtq; vn⁹ alteri ꝑdicto aduenire mō cū agentia ꝛ patiētia egeāt tactu. Rursus. sīgde minus inest: ꝛ qō ampli⁹ ierit: sꝫ aer minus vr nutrire: nutritq; tñ. vñ de iuuamētis. 7. Aer attract⁹ p ptes cāne pulmōis ab extrīseco i carne alterat̄ pulmōis. 2° in venis pulsatilibus ꝛ ꝑcipue in bis q̄ sūt in rete ꝓtexto sub cerebzo: ꝛ alterat̄ alteratiōe pfecta i cerebzo: ꝛ fit illic spūs aīalis leuis: pur⁹. 3° vō theozice. Loctiōi necius fuit aer. aer etenī exterioꝫ spiritū nutrit vitalē ꝛ augmētat: ꝛ q̄ vitalis est aīalis mā: ꝛ hūc nutriet cōiter. vñ Alex. in ꝓbl. p ilspiratione subīgredies aer i cozde subtiliat⁹: ꝛ ascēdēs p artarias ad cerebrū cib⁹ etheri ꝛ aīalis spūs ꝓstituit̄: q si cozp⁹ exīstat ꝓfigurat̄ cozpi. si vō subtilis fum⁹ purissim⁹ ꝛ splēdidissim⁹ aīa digerit̄ rōnali. Nico. vō pipathetic⁹ i suis ꝓbl. Scire oꝫ ꝓfuatione calor] fieri p aerē: ñ vt qdā putāt ad sui refrigerationē imo ad nutrimētū. in puis. n. aīalib⁹ pu⁹ ē caloꝛ: iōq; p cozpis pozos sufficiens aer igredi pōt ad ei⁹ nutrimētuꝫ. Itaq; odoz nō solū curat alterādo: vez ēt nutriēdo: ꝛ maxime spīn nutritiōe va ꝑsignatū. Odoz ēt ꝓut q̄litatē fert ītētionalē ipoꝛtat: ipoꝛe tñ ꝛ mediate nō solū spūs: verū ceteras cū aīa nutrit ꝛ ꝓfortat ptes: q̄ facto demū nutriūtur vere velut aie accītia gaudiū ꝛ delectationē afferentia. odoz q̄ꝫ suauissimus aīe est cibus. Ar. de secretis. ꝛ damascenus ī aphozismis. Olfatus ꝛ maxīe si saliat fum⁹ in capite celeri⁹ q̄ꝫ qō bibit̄ cerebꝝ iuuat. ¶ Sꝫ circa ꝑdcā dubitat̄ cū positū sit aerē nutrire cui⁹ oppositū scribit̄ de sensu ꝛ sensato ita. Neq; aqua vult ipsa sola nutrire incō mixta exīs. Et multo qdē min⁹ rōnabile de aere. Eti. nullum simplex nutrit cū tale oporteat restaurari: q̄le qō deꝑditū. vñ eloꝛ. i. q̄ ex plib⁹ cōponunt̄ oio ex talib⁹ q̄lia sūt cōponētia custodiunt̄. qō aūt depdit̄ est cōpositū mixtū. ꝛ iō tertio. io. Nō est vt aer solus sicut estimāt qdā ꝓuertat̄ vt fiat spūs: sicut nō sola aq̄ nutrit: vez vnūqōq; eoꝝ aut est ps nutrimēti vel ē faciēs penetrare lubzicitate. sꝫ aq̄ ēad nutrimētū cozpis ꝛ aer ad nutrimētū spūs. ꝛ vnū qōq; duoꝝ. s. nutrimēti cozpis ꝛ spūs ē cozp⁹ cōpositū nō simplex. Et iō. col. z. Impossibile ꝓpositū nutriri ex simplici. tūc. n. aīal eēt simplex ex vno solo eloꝛ ꝺ bip. ō humana nā. nō igit̄ aer gcq̄ nutriet. ¶ Dōz q̄ aer ꝛ vlr elemētū oē pōt duplr accipi. Aut ꝓut est simplex purū oio ꝛ singulare ꝛ ita vt argutū sufficiēter nō nutrit. vel ꝓut alys ēt in spera exīs sua pmiscet̄ vtcūq; sicut maxīe accidit h̄ dicto cōtinēs. dōia. 13z. Ea. n. fumi terre ac vapozes cōmiscētur ascēdentes defluxusq; ignis p radios solares lati deoꝛsum: ac ex refractiōe ipsoꝛ ad terrā ꝛ aquā puenientiū cūcq; ide susciātiū. vñ eloꝛ. i. Nō oꝫ ī aīaliū cozpozib⁹ terrā q̄rere syncerā ꝛ nō mixtā: qñ neq; in mūdo talē demōstrare potes. Etenī q̄tūcūq; ipsius accipias ptē moꝛ bec ex caloze aliquo ꝛ būiditate ac aere ꝑticipat suba. ꝛ silr in alys. Quare farmacoꝛ. i. nullū q̄ttuoz eloꝛ sensatoꝛ est pure: cui nō aliud sit pmixtū ab eo apud sensum ꝛ visuꝫ. aqua vō ab boc longinq̄ est pura ꝛ mūda. q̄ aūt ita mixtū pōt nutrire etiā vere maxīneq; qō pua nutritiōe īdiget vt spūs ꝛ ꝓpie aīalis oñdit̄: qñ in aq̄ subtilissima ꝛ clarissima oꝫimū viuit ꝛ nutrit̄ ꝓtinue auget ꝛ florescit odorem etiā nō amittēs: ꝛ in ea silr aqua fontali subtili ꝑclara ꝓspicio pisces singulariter lapidib⁹ ꝑessos ꝛ ꝑcipue trutas cācralia ꝛ hō vinet̄ ꝛ nutriri diutissime: vermes ēt in puteis limpide aque ac ꝑclare silr. ꝛ lacertulū dictū salmandra. ¶ Et ex boc qdem vōm appet ꝓeiductis cū dicit eloꝛ concludam simplici puro.

Propter quartum vō ad ꝑmū qdē vōm appuit cuꝫ odozē Ar. accipiat ꝑ qualitate odozatiua simplici: ꝛ nō ꝑ vapozosa diffusione. Ostensum est enim q̄ elementū potest nutrire impurū neq; odoz sic nutriens hꝫ superfluitatem sensibilem vt locum exquirat receptiuū. trāspirat. enī absq;

sensu. ¶ Ad aliud dom q illic sunt loca digestionis ⁊ tria puta pulmo:rete serinū:⁊ cerebri suba:aut pulmo:cor:⁊ arterie. ¶ Ad aliud dom q odor hō vere nutriēs est corp⁹ sensibile qdā vaporosuz diffusum qlitatibus tactis affectū pmis ⁊ scdis:nō aūt tertys.tc enī simplicē qlitatē odoratiuā iportat. ¶ Ad aliud dom q⁊ sum⁹ ex odorib⁹.principia.n.gnātiōis nr̄e fuit mā aquosa ⁊ aerea plus vaporosa emanatiua.de re.sa.apparēs initio. ¶ Ad aliud qd iaz dom apparuit. ¶ Ad aliud dom q illud audiendū est de nutritiōe plurimū ⁊tingēte:ac ea que partiū grossior:sps aūt subtilis partis:q aūt pprius nutrit eius est inatus ꝓpla tatus in pncipys nr̄e ꝓstructōis.q enī fluēs vel currēs generat⁹ quotidie ab alimētis p motū cordis ⁊ artariarū digerit:subtiliat:⁊ cōuertit in spūz antedictū. simpliciuz.5. Hic aūt currēs sps adeo nō nutrit ve:cū fere ꝛz vnāquāq; receptionē minor ⁊ amplior fiat.z.de inge. Qō autē ver⁹ nutrit oz manere. ¶ Ad ea ēt q alter⁹ partis qd dōz apparuit.concludit.n.odorē nutrire ,put est corpus ab odorabili dissolutū ⁊ iterius assūptū:nō aūt certe ꝛz q qlitas extat simplex intētionalis aliqua. ¶ Dr̄ia CLVI.

Quod precātatio in cura nō cōferat:ostendit:qm̄ Ouidius de amoris medela. Nulla res aiatas deponet pectore curas. Ha.6.simpliciū singulariū deridet medicos incātātes q̄sdaz ⁊ ꝓiurātes herbas. ¶ Ampli⁹ piermenias p.⁹ Propter nostrū affirmare vel negare nō erit oro va vel falsa. Incātatio vo est oro qdā affirmatiua vel negatiua.sicut.n.res se hz ad vez ⁊ falsum sic ad opari.z.meta. ,pter ergo affirmationē vel negationē nil aget in nr̄am. Eti. Nihil agit vltra suā spēz:sz incātatio cū sit oro qdā ēi genere q̄titatis in pdicamētis.sanitas autē in gne qlitat vel fortassis ad aligd q̄ nō soluz spē:verū etiā gne differūt Est etiā incātatio qd tanq; intētionalr̄ mouēs:sanitas autē aligd reale. ¶ Adhuc p q̄rta. Res medicatiōis reb⁹ pficitur trib⁹:puta nutriētib⁹ potione seu medicia: ⁊ manuali opatiōe.vñ Ha.pr̄niano. Toti⁹ corpis medicia in hec tria redigit:medicamētū ferrū ⁊ ignē:sz incātatio nulla ē istoruz:vt mōstrat ex ,psecutione ipsor̄. ¶ Rursus qō sanat hz alterare:cū sanitas reducat eo:sz incātatio nō alterat: qz que hō in mā cōicare oz:qō nō incātatiōi adest ⁊ sanitati:vt ptactū:nō igit̄ sanationi pcantatio confert.

Oppositum: qm̄ Homerus in pma odyssea recitat qliter crisis sacerdos ,pter Briseidā filiā suā raptā p Agamēnonē:rediēs secus litt⁹ maris sobilātis:ea qdē nō obtēta rogauit incātatiōe solez dicēdo qliter sacrificauit sibi:⁊ sacrificabit si de grecis faceret vltionē:ita vt sol cōcitat⁹ imittēs arcu sagittas eius seu radio causauit pestē in mulos pmitus:⁊ canes albos:⁊ demū in hoīes vt cogeret Agamēnō Briseidā reddere sacerdoti. Calcade sigdē nestoride pestis bui⁹ cām assignāte. Eti.3.pma de amore. Uerba in hō ꝓferūt capl̄o. ¶ Adhuc de cā mot⁹ aialiū quodāmō spēs intellecti calidi aut frigidi:delectabilis: aut tristabilis talis existit qlis rerz vnaq; ,pter qō tremūt ⁊ timēt itelligētes solū eis etiaz nō existētibus:sz imagiatio trī.dr̄ia.135. Hō vo vt apparebit ē incātatio. ¶ Amp.illud qō ꝓfidētiā salutis aggnat i egroto iuuat in cura.dr̄ia ptacta.talis aūt est incātatio vt eius indicabit ratio. Cōfert igitur in cura.

Propter primum quidē sciēdū q scribit Socratē dixisse incantatiōes fore vba aias decipiētia humanas:vt aūt in placēti sit log mā:pcātatio est oro admirāda affectiōe in subsidiū icātati pcipue ꝓfidētis explicata. dr̄ aūt oro ad discretionē terminor̄ nō significatiuor̄.q̄ cū fuerit de miris ⁊ occultis. Ampli⁹ eā reputās icātatus eidē ꝓferet magis:⁊ iō q̄tū possibile occultatiōe vtēdū. deitate eniz minuit q secreta mystica vulgat.ars notozia pcātās ēt cū grādiozi diligētia dz ipsaz ,pmere:vt tā ab ipso q̄ ab icātato dignissima reputata possit amplius ꝓferre.cū enī fuerit de ipsa ampli⁹ cōfidēs:vt ita eundē iuuabit maxime:iuxta illud dr̄ie.135. Ille plures sanat egritudines de q̄ plures ꝓfidūt Eius q̄z ꝓferre ,pbat explicatione cū oro triplex consistat Boe.piermenias.i. Una qdē in mēte ipsi⁹ formatr̄ exr̄is ,ceptus:alia in ,pnūciatiōe.iuxta illud pdicamēto r̄. Dico autē oronē voce ,platā:reliqua vo in scripto: vt qō lr̄is ac caracterib⁹ etiā ,pmit⁹ ⁊ collo tādē vel alibi alligat⁹. Amplius pcācator dz eē astut⁹:credulus:affectuosus:aīe fort⁹ ipressiue:incātādus vo auidus sperās q̄maxime ac dispositus oīmode:vt actio ꝓcidat in māz pparatā.dr̄ia.135. Et merito:qz cū incātatio sit qd tanq; intētionale nō agit efficaciter:nisi iteruenīat pdicta:cū actus agētiū sit ī passiuz ⁊ susceptiuū pdispositū:⁊ iō ptrāsmutat ⁊ alterat qō est maxime pmutabile:ceu vtutē aialē:⁊ maxime sonys cū motus reliqui tūc cessent corporei. Ea enī pcipuos ī opposita valet:deide vitalē ac demū nālē tanq; māliorē reliquis: ceu estimatio imutat hoīem magis bruto. afficitur enim ampli⁹ ossitāte reliquo ossitatore.at mīgēte magis oē illo pp eā plurimā hoīs ad alia sensibilitatē mēoria fcā mor in actū ꝓcurrit alteri⁹:q̄re visus subiugalib⁹ nō suffic̄ imo altero egēt vt olfatu. In ipis.n.bū mobilis hō extat sesus: ⁊ iō ex vrinatiōe vicissiz ⁊ postea olfaciūt. Mouēt.n. cū passiōe hō q̄cūqz sunt leuiter mobilia ceu fumosū qō ossitatione aut alice ,pellit⁹:deiceps vo vrina:deide semē:vltimoqz stercora.,pble.appēs.7.p.z⁹.⁊.3.,pbleumatib⁹.qd aūt sit cura:qdqz ꝓferentia suis notatū dr̄ys.

Propter secundum qdē sciendū q aliq dixerūt precātationem nō ꝓferre:aut qz grossi icreduli nō putātes aliquas actiones ,puenire nisi māli ⁊ grossiozi quodā cōtactu mediātibus qlitatib⁹ pmis sensibiliozib⁹ valde lz ois actio ide tādē apud Ar.ꝓsurgat dr̄ia.60.qō accidit pp imersiones plurimā ipsor̄ māe corpali.vñ nec pītia vtuncq; denudata futuraq; min⁹ cōcipere pōt.q̄re.A.metaphy.9.qz nos in hō nostris seculo ⁊ corpe diuersi sum⁹ in multa turpia nō sentim⁹ delectatione cie rōnalis cū aligd apō nos fuerit de cāis ei⁹. Idēq; haly.sup cētilogo:alig vo incātatione negarūt sicut Ouidi⁹ vt hoīes ab amore ardētiore detraherēt sicut erat ei⁹ intētio in illo ope inducēs ,ticularia plura quo furiosus non pōt mor amore remoueri. Aly aūt rōnabilr̄ eas spnūt eo q in corp nō cadebat artez sensibilē ⁊ ētē ⁊ aptā ī qua actus ꝓsiderant manifestiores q̄litates pr̄ excedentes pmarias:ceu Ha.in.6.pallegato detestās Chaniachiz ⁊ Bamachiū cūctis Diascoridē pferens eo q scripsissent superstitiosa vba:⁊ fabulas q̄s narrare ꝓsueuerūt mulierculae acvetulae ad modū stultorū egyptior̄ fascinationes dicentiū:Cōiurauerūt enī medicinas asperserūt ⁊ suffumigarūt diuinit⁹ cū eas euellerent de terra:vt.s.collo vl̄ alibi inuamēti cā ī modū suspē derunt filateriarū:qō oē falsum est ac stultū ⁊ medicine artis detestatiuū.hi.n.inberētes hō q̄ artis dereliquerūt ,pria. Aly vo extra hāc intētionē positi timētesq; ꝓdicere incātationes vtrasq; ꝓcessere prefatas.

Propter tertiū qdē sciendū pmitus q non ꝓfert precātatio in cura in q̄tuz ipsa sz demū in q̄tū talis:,put.vz.s.recepit a pferente vel ,iurāte aut ab instituēte seu cāntē. ¶ Propter hō pmū sciēdū q si precātatio ꝓfert in q̄tū hō ⁊ oro simplex tūc ⁊ ois:cui⁹ falsitas ē ,pmpta. Eti. Talis incātus in qdā explicatōe ,stat sonoza.qō āt tale cū p se nō alteret corp⁹ ad sanitatē cū ea iducat alteratiōe nō pmutat.vñ.z.4.3.

de aĩa. Manifestũ est q; neq; lumẽ et tenebra: neq; son⁹: neq; odor nullũ facit in corpa effectũ. vz. nisi ꝑm accidẽs: puta si simul sono depulso fiat ictus vt in tonitruo scindẽ te lignũ. Et a visis silr ⁊ odoratis fit mot⁹ corrũpẽtib⁹ ac cidẽtalr tactũ vel meatũ. Ex ꝑmis enĩ q̃litatib⁹ ꝓstamus: nõ aũt ex tertys. itaq; incãtatio nõ ꝓficit curatione vt ea.

¶ Propter scõz hȝ sciẽdũ q; expiẽtia põt demonstrari. ⁊ demũ rõne ꝓsuaderi ꝑcãtationẽ ꝓferre: de hoc enĩ in silr ⁊ ꝓposito emperie sunt q̃multe vt apte illud sũmũ sacr̃z cũ alys multis ostẽdit eucharistie. Noĩa etiã id ꝓfirmãt diuina notozie artis ⁊ eucũtice: magicis ẽt ỽbis ꝓlatis in auriculã tauri cũ incãtato ꝓsterneret ĩ mozte in ꝑsentia siluestri. hũc ⁊ reuiuiscere denuo effecit. hoc etiã ꝓfirmat mot⁹ panis ad furtũ iueniẽdũ: aut psaltery vel cribzi. verba ẽt q̃dã in aurẽ cuiusdã hoĩs ꝓlata satagit eũ tibi que cunq; petieris elargiri. incãtatione silr ꝓlata vel scripta: nevnq; padãt q; cruciañ ea: ẽt sup gladiũ ambulãt acutiſ simũ: ⁊ pruinas viuaces: digitozũq; vno applicantes alte rutrũq; hoĩez aut põdus ſubleuãt in altũ grauissimũ: ꝓpẽ tẽq; stupefaciũt: vt nõ ledat: equos furibũdos carmĩe ge tant: eosq; castrãt cũ alys ĩmobiles eadẽ redditi: hoc etiã modo trucidati cuadunt piculũ. ⁊ prima silr astronomie ofone placañ: ⁊ in subsidiũ cõcitañ nr̃uz: vt ofonũ epilo gus ĩsinuat planetaz. Uñ Albumasar ĩ sadã. Reges gre coz cũ volebãt obsecrare deũ ꝓpter aliq̃d negociũ pone bant caput draconis in medio celi cũ ioue: aut aspectũ ab eo figura amicabili: ⁊ lunã ꝓiũctã ioui: aut recedẽtem ab ipso: ⁊ ꝓiũctionẽ a dño ascẽdẽtis petẽtẽ. Adhuc aũt ⁊ cum caput amicabili figura: tũcq; dicebãt ipsoz petitionẽ ex audiri. vñ Almasor in aphozis. Si qs postulauerit aliqd a deo capite existẽte in medio celi ⁊ reliq̃: nõ ꝑteribit quin bzeuiter adipiscat q̃situ: ⁊ ego qdẽ in hui⁹ozbis q̃nq; cõfi guratiõe sciaz petẽs a ꝑmo visus suz amplius in illa ꝓfi cere. incãtatiõe quoq; qs dormire nõ valet repsentatio nẽ cõtinue incãtãtis imaginãs. ipsa etiã pollutionẽ ĩducit in sõnys. qd erit futuz talr apit. de aliquo sagitta etiã ossi adeo ifixa vt alio neq̃at ingenio extrabi: digitis lateraliter duob⁹ facile: ac sine doloze dulci applicatis foras educi: cãcerq; mortificat: lũbzici occidunt: sanguis ea ⁊ caracte re vũcũq; fluẽs sistit. ⁊ paroxism⁹ epilepsie getat noibus magoz in aure platis: aut portatio sup se cessare cogit. ois epilẽticus sanat: ⁊ lunaticus cõstãtin⁹ cuz alys. cuz pr̃ aut mr̃ in q̃ttuoz tẽpoz feria q̃rta eã ad eccl̃iaz deducat: ⁊ fe ria sexta: ⁊ deinde sabbato sup ipsuz cãtet ⁊ suspẽdat illo dñicuz euãgeliuz: hoc gen⁹ demonioz nõ eycit nisi ofoni bus ⁊ ieiunys. caractere silr ⁊ carmĩe passio curat renalis futurũ ꝓnoscit: ⁊ qõ abest vt edocet geomãtia: taliũq; mlta. Jd aũt vtcũq; rõne ꝓsuadet et effect⁹ ĩ suas reducunt ꝓcepti cãs. Jd nãq; euenit aut a cã imediate ĩteriozi: seu ĩ feriozi vel exteriozi. Sigdẽ ꝑmuz id duplr ꝓtingit: aut ex pte icãtãtis affectuosi cuz ei⁹ fuerit aĩa intãtũ eleuata vt mãe possit huic dñari mũdane ipsãq; vigoze ĩtelligẽte su scepto admittũt trãsmutare. vel ex pte incantati q̃pluri mũ ꝓfisi vt ex vigoze si quis iuuat estimatiõis ũ parũ. Et hũc qdẽ moduz pipathetic⁹ ꝓcedit. dña. iz5. q̃uz vtũq; sufficiẽter dña q̃ hȝ. hec enĩ falcit maxime illa. Si vero a cã exteriozi duplr: aut ea' ſuba est vlioz vel pticulariz. Ulioz qdẽ: ceu cãz ꝑma. cui⁹ qdẽ vtute oro: seu ꝑcãtatio suscipit effectuz: cuz ipsa q̃dãmõ nr̃uz sollicitudinez hẽat: vt ostẽsuz dña. ioi. põt nãq; ꝑm⁹ sua mera benignitate: cũ sit agẽs supnãle p volũtatẽ absq; motu ⁊ trãsmutatõe in hec ĩfera opari: gcgd dicat pipathetic⁹. dña submissa: cuz ipse sit sũmuz bonũ: de cuius rõne fit foze sui diffusiuũ: ac cõicatiuũ. alr enĩ bonũ minime fozet sũme: neq; ꝑpter hc̃ cũ sit qd diuinissimũ ⁊ honozatissimũ. meta. iz. hc̃ trãsmu tat in ĩdigni⁹ ĩtelligẽdo cẽntiã: cuz is nõ ĩtelligat actualr ex: sed ĩtelligẽs seipsuz ĩtelligit cũ ea reluceãt ĩ ipso: vt in cã oĩa. nõ. n. ꝓtẽplat ĩpa. put sr̃ mãlia ⁊ vilia: vex mõ nobi liozi ⁊ altiozi q̃ ĩtelligit se taliũ cãz exĩstere. Quo qdẽ mõ scĩa ẽt vilissimoz aĩaliũ ⁊ abominatoz apd sensuz nobil reddit ⁊ decoza. vñ de ptib⁹ ꝑ. Jn nõ gratiosis ad sensum fȝ theozicã silr. nã admirabiles delectatiões exhibz poté tib⁹ cãs cogscere. ⁊ iõ Mes. Sanat solus lãguozes ỽs. Si vo ẽ pticulariz suba: vel ẽ absoluta aut mobili ꝓiũcta: q; si ꝑmũ: aut ẽ benigna ceu angelus: q nr̃ ponit admistratoz a diuinis ⁊ nũci⁹ ofones deferẽs añ ꝑmũ: sic ẽt sensit Ar. io. ci⁹ meta. de q̃ sũt nõ parũ testã. ꝛepleta. si vo deprauata ita demõ: vel spũs cui⁹ efficacia pmaxia: cũ nõ sit in terra ptãs q̃ sibi valeat ꝓpari. hȝ qdẽ multũ incãtatiõib⁹ ⁊ sacri ficys obedit vt decipiat ꝓcitat⁹ venter: aut appeat multa pficiẽs ⁊ ꝑcipue mulierculis obediẽs simpliciozibus. eas enĩ celeri⁹ sapiẽte fallere valet. q̃re bas video votũ ⁊ effe ctũ cõsequi ex earũ incãtatõe seu cõiuratione q̃plurimo: qõ sapiẽtiozi nõ accidit: q̃tũcũq; illis opeř pfecti⁹. Est ẽt vt exptus vigozis aut põzis ⁊ familiaritatis in locis in q; bus cultus celebrař diuin⁹. Que qdẽ lz pipathetica nõ ex primat philosophia. nõ enĩ fuit eius vt que platonis: cũ ex sensibilib⁹ ac mobilib⁹ pueniat in motozes. apparens. iz. meta. ipsuz tamen asserit ptolemeus. quadripartiti quar to ingens. Si nãq; luna fuerit dña magistery exus in sa gittario vel piscib⁹ p mozuos dñabit ⁊ malignos spũs ẽt de loco ad locũ coget moueri. vñ Lõmẽ. ibidẽ. Mouebit spũs q dicti sunt diaboli vel alios spũs: pp qõ diuinabit. Si vo applicař hȝ suba mobili aut icorruptibili ceu ĩtel ligẽtia ⁊ aĩa celi vel altera tm̃ apud alexãdrum ⁊ themi stiũ. ⁊ hoc duplr. Aut enĩ ꝓfert incãtatiõe alterutra mota cũ ordinent ad nostrã sollicitudinez mõ vt tactũ quodã: sitq; ĩtelligẽs ita vt ei⁹ ozbe ac astro ꝓferat aut officiat fȝ q; diuersimode fuerit incãtata qõ obseruãt magoz. non pauci ĩuocãtes Jouẽ saturnũ vel aliũ noĩe ĩtelligẽtie du cẽtis eundẽ dña. 9. cũ feliciter fuerit vel aliter dispositi. qõ egdẽ. Erisis sacerdos sensit ⁊ vt expt⁹ suz ipsos ĩ amo rẽ ꝓprie ac odiũ nõ leues ꝓtinuato adducũt carmine: vt iuuare vr̃ icãtatio ꝓferẽs: fȝ vel q; directio natiuitatis si gnatoris alicui⁹ ad talẽ ptingit nostrũ vt hȝ amoreȝ talis debeat adipisci vel qd ꝓsimile: ita vt icãtatio vel id qõ fit nihil ꝓferat nisi casu. Juxta illud posterioz. i. Te ambu lãte cozruscauit: ⁊ ita hȝ oẽs cessant taliter ꝑcãtationes ⁊ q̃ taliũ. qõ nõ ẽ. lz. n. qõ dicũt possit ĩteruenire qñq; nõ tñ semp vel ad multũ cũ directio significatoris ad locũ ra rius ptingat hȝ cãtiunũ. dña tactũ. 64. cũ videam⁹ q̃mul toties ex incãtatiõe vel alio agẽtes effectũ adipisci inten tuz. si aũt suba mobili adhereat cozruptibili ceu ĩtelligẽ tia dcã agẽs ab. A. qd dc hȝ in se ac in ꝓposito sentiẽdum: dña expositũ. ioi. ⁊. iz5. aut ẽt q; in ipm motus incitař ex pulsiuus nãe: velut euenit cũ nobilis qs paupculã docue rit vetulã ꝑcantare dicẽdo duo ⁊ tria ꝓstituũt qnq; ⁊ tria silr ⁊ duo. dũ aũt hȝ spina piscis gutturi ei⁹ ifixa cruciareř: eaq; tãdez vocata pueniẽs ad eũ dixit se aliã nescire me delaz nisi eã quã ab eo didicerat. is aũt ĩ vehemẽtiozẽ ri sum ꝓcitatus spinã cũ sanguine foras mãdquit.

Propter quartum qdẽ ad ꝑmũ qd dõm apparuit. talia nanq; ouidius habuit vt tactũ negare: cũ ꝺ ei⁹ extent ĩtentionẽ ibidẽ. multa ẽt ſm puerbiũ in cura audiunt poete: meta phy. phe. Silr ⁊ Ha. medicoz pspicu⁹ vt tactũ nõ habuit arti cõmiscere hȝ sue. ¶ Ad aliud qd dõm visuz cũ victũ sit incãtationẽ ſm se nõ ꝓferre in cura: sed inquãtũ hȝ ⁊ ta li explicata taliq;. ¶ Ad alia q̃ sequũtur qd dõm: dña visum. iz5. aliqd. n. inquãtum hȝ non põt vltra suã agere spẽm: in vtute tamẽ neq; alterius: vt caliditas ignis eius vigoze ex aqua ignem gnãt: ⁊ non in eo q; caliditas cum

accidēs extet sitq; omne agēs pstantius patiēte.3° de aīa vt ostēsum qđ per se nō alterat vel trāsmutat incātatio: t iō nō sanat cū solū mētis idicet cōceptū. ¶ Ad ea sīr que partis aduerse qđ dom apparuit: pcedūt enī via sua cum per se agāt incātantia in aliquā causam: sed qđ agūt deducta qua possit eoz saluari cōferētia. verba enī ꝺ amozē rationabilib⁹ conferūt maxime. eoz enim excitāt rones vt amplius cōcepto amoze discedat tanq; turpi aliq. sit itaq; de hoc tm topice dictū quesitū. ¶ Dria. CLVII.

Quod sōniū nō cōferat in cura mōstrat. Qm qđ est indifferenter se habēs nō cōfert ad curā: cū curatio determinet scia medicine saltez: sic plurime aliarū veritatē vt multū cōtinente. hȝ vero est somniū. vñ.3. de somno t vigilia de diuinatione que in sōnys fit: t dicit accidere a sōnys neq; pōtenere idoneū: neq; suadet. Adhuc qđ ō. cipit nō cōpetit in curatiōe cū ipsa pficiat certificāte. tale quidē extat sōniū iuxta illud etbici. Sōnia ne cures: nam fallūt sōnia plures. ¶ Rursus. si cōferret ad curā id eēt per modū motus cuiusdā cū curare sit quoddā agere: qđ motu pficit oē: sed in sōnio nō iteruenit mot⁹: cū sit q̄daz ꝓprietas t passio sōni: ois autē cōplet gete cuz motus ab aīali ꝓcedat vtute: sōnusq; sit quies vtutū aīaliū cū intentiōe nāliū: t vinculū. ac īmobilitas ꝑmi sensitiui. ꝺria. 108. Eti. Res medicatiōis trib⁹ pficit rebus: dieta: potiōe: ac manuali actiōe. q̄rta ꝑmo. quoz nullus est sōniū. nō enīz sub dieta cōtinet: cū illa sit sex rerū nō nāliū ꝓueniēs administratio: quarū ipsiz nulla extat p singulas trāsc̄udo. qđ aūt non sit potio vel chirurgia euidēs extat: cū religs ergo ptactis. ꝺria. 135. sōniū in salutem nō confert.

In oppositum: qm̄ de sōno t vigilia 3° dicūt medicoz gratiosissimi. oportet valde itendere sōnys. hoc aūt nō est nisi qz in curatione tādē vt apparebit ꝓferūt ea. vñ 2° sc̄da. Quidā splenaticus sōniauit q ei pcipiebaī in sōno: vt vrinā suā biberet omni die ter t sanaret: qui exptus illud iuenit mirabile. q̄rto etiā tertia. Aliqui obediēdo sōnio vel visioni curati sunt a lepza. vñ.14. terapē. gs sōnio determinati Ha. cōsiliū laudauit. ¶ Itidē. illud ꝓfert in cura qđ ꝓcedit ab eo qui cūctos sanat lāguozes. tale vo est sōniū. q̄re re.a. ꝑmo. Sōnia sunt a deo benedicto t sublimi: ac solus sanat langozes deus. Me. ¶ Adhuc. illud qđ significat sup humorem dominātē cozpi t euacuationē futurā curationi administulat: cū ois significatio in ipsaz ozdinet. hȝ quidē ē somniū. nā vnusq; humoz somniuz causat illius ostendens dñiuz: ita vt medico eius idicet eductio. vnde q̄rto sc̄da. Multotiēs videt infirm⁹ de genere illius quo fit crisis eius: sic videt habitu⁹ crisiz per sudozē qđ ingreditur balneū: sibiq; ꝑparat: itaq; sōniū ꝓficit in cura.

Propter primum quidē sciendū q sōnium est fantasma factū a motu simulacroz dormiētis in eo q dormit. z. de sōno. de quo ꝑm. A. in de hȝ tractatu loquit Ar. Nā tres hȝ existunt apphēsiones: puta sōnia que dicunt ab angelis: t diuinationes a demonib⁹: ac pphie que a deo cū medio t sine medio. Diuidit aūt multipliciter sōniuz: qm̄ aliud est vez: aliud falsuz. Adhuc quoddā fit supza repletionē: aliud supza inanitionē: nōnullū vero in dispositione media. Itidē. quoddā est nāle: aliud aīale: nōnunq; vero celeste: seu diuinū. Voco autē illud nāle qđ ex dñio cōplonis cōtingit t humoz. vñ Aui. 4. de aīa. Naturalia sōnia sunt q̄ veniūt ex tēperātia vtutū humoz cū spū gerēte vtutē fortē malē t imaginatiuā. cū enī in aliquo nā sanguinis dñatur vt ad multū videbit i sōnio res rubeas delectabiles: seq; i sanguie natare: pinia t silia. cūq; colere res igneas citrinas: volatus: rixas: furozes: t q̄ hȝ. si aūt phlatis nā sōniabit aquas: nives: frigoza: stupozes: t que taliū ē. q si melie res nigras pterrētes: plozatus: casus: loca moztuoz: t que taliū: que siquidē pmanēt diutius: aut labunt ꝑm q̄ cozpozis nā participat siccitate aut humiditate. Sōniū vero aīale dico qđ causat ex mlta sollicitudine aīe circa qđdā in vigilia. cū enī sōno maioz motus: vt qui exterioz getet ꝓpter spūuz ꝺctionē pcipit minoz q̄ iterioz. Maioz enim motus minozē ꝑm Ar. pturbat t depellit. t hȝ quidē sōnium me vltra duos annos quāmultiplr fatigauit ex ipzessione causatū vehemente itineris ad studiū Parisiēse. Diuinū vero sōniuz seu celeste audio illud qđ a diuinis siue celoz causat aīalibus: q̄ motozes etiā dicunt ozbiū q ꝑm A. aliquādo operātur fozmā in imaginatione ꝑm cōparationez eozuz: t cōparationē aīaruz ipsoz ꝑm aptitudinez: qm̄ aīe nostre habēt maiozē ꝓparationē cuz substātys separatis q̄ cū cozpozibus sensibilibus. Juxta qđ verificat fortassis illud. Ha. Sōnia īmitti a deo bñdicto t sublimi.

Propter secundum vo sciēdū q aliqui negauerūt sōnium: nō solū in ꝓferētia cure vez ēt simplr oīa q̄ ozdinis t nāe. vñ nālium ꝑmo. Quidā expresse nullā enūciauerunt aīe inesse vtutē qua cogitamus ꝓtenētes somnia diuinatōes t ꝓsiliarios astrologiāq; omnē: ꝺria etiā. 135. Quoz qdem errozi consulit ibidē. Aly vo directius negarunt somnia. q̄re. A. Quidā hominū negāt somnia t dicūt ea casu accidere: qđ fortassis dico euenit: q̄ plurima viderunt falsari nescientes inter ipsa distinguere. Aut forte cūcta imediate in cām reducētes ꝓtozē. ꝺria. 101. quozū qdez defectus apparuit ibidez. de q̄bus quoq; subdit ꝓnter: sed negare somnia ē negare sensitiua t maxie vera diffiniti somnia. nullus. n. hō est q̄ nō viderit somniū qđ non enūciauit ei aliq̄ futurū. vñ. A. Nullus boīuz est q nō habeat portionem in somnys t in apphēsionib⁹ q̄ fiunt in vigilantibus qđ apparet. q̄z cū hō experimētauerit multotiēs videbit q hoc nō accidit casu sed essentia t alie ꝓtehēsiones. puta visiones t pphie lz non sint vise: sunt tm valde famose. q̄ aūt hȝ apud oēs aut sint necessaria ꝑm totū aut ꝑm ptē. Impossibile. n. vt famosuz sit falsuz ꝑm totū: cū hoc etiā hoz defectus tertio apparebit dicendoz.

Propter tertium vo sciendū pnius q somniū ꝓfert in cura: t deinceps qđ hȝ t tandē quis est somniās t vere t qs t mime. ¶ Propter ꝑmū hȝ sciendū q somniū coadiuuat ad curationē: tū p viā cāe q̄si imediate curās: tū p modū signi. Primū qdez oñdit: qm̄ illud qđ docet eligere qđ mozbo ꝺriat curat eūdē: cū curatio pficiat ꝺrio. Tale vo est somniū vt ptactū ex argutis. vñ qdā socioz verens ptisicari vidit in somnio q pcipiebaī sibi bozride assumere q grece lac ipoztat t saluaret a ptisi. quātū aūt ī ea ꝓferat ꝺria oñdet. 194. Eti. qđ aīam excitat sup mozbū cū caloze nāe ac in bonā spē salutis confirmat coadiuuat nō paz in curatione. 134. apparēs t pozi. Lōfert igit rōne cāe. Adhuc exptē qdē signi: q̄z illud qđ significat ducit ī cāz mozbi atq; in ipm ꝓfert. tale vo ē somniū vt tetigit ꝓpositoz primū: itaq; somniū iuuamentū vt signū pstat curе. ¶ Propter scōm hȝ sciēduz q somniū verius est celeste seu diuinū t maxie cū aīa fuerit libera supiozib⁹ subys applicata eoz repsentatiōes suscipiēs. Aīale vo nullius aut q̄pauce veritatis existit. est. n. magis illusio eoz q̄dam circa que aīa fuit sollicita t occupata in vigilia: ceu famescenti repsentant cibi: appetētiq; mingere coada t strepitus agonizāt. Somniū vo naturale t si verificet ad multum: nullā tm grandē ꝺ est imediatā hz significationē cuz exptē possit etiā iterū nō nālium ꝑmutari. Somnia ēt post repletio-

nem sunt pauca. vñ. pbl. 30. In his que sunt post p̃missionem cibo3 minime fit sõnia videre. tũc enĩ maxime accidit moueri ꝓpter introductũ cibũ. Minora3 etiã sõniu3 post vehemẽtẽ labore3 ꝛ spirituũ dissolutionẽ. aĩa eniz tũc recõdita gescit totalr: qõ si accidat ꝛ maxime ꝫ repletionem ꝓpriq3 vapo3abiliu3 vẽtoso3 verificaꝫ ꝯminime: cũ aĩa turbata neq3 que celestiũ impssiones aiarũ susscipere. post aũt digestionẽ sufficientẽ ꝛ incorporationẽ cuz aĩa quiescat magis per oppositũ sõniũ verificaꝫ maxime. tũc eniz ea põt ꝑdictis aialibus coaptari. vñ. A. Plerũq3 nõ sunt vera sõnia nisi que videnꝫ in mane. oẽs eniz cogitationes hac hora gescunt: ꝛ motus humo3 sunt finiti. in media vero dispõne mediocriter cõtingit. sõniũq3 maxime fit eius qõ cognitũ: ꝛ quo qs versaꝫ in vigilia vt sue patrie ac gẽtis suo3ũq3 actuũ. vñ. pbl. 30. Maxime videm9 que operanꝫ aut speramus vel volumus. de his enĩ maxime plures cogitationes ꝛ fantasie supsunt. Sũt ꝛ quedaz apphensiones vehemẽter velaminibus obtecte que nisi grandiozi difficultate: ꝛ aĩa elatiozi nequeunt explicari. alie vero aperte vt se qua figuratiõe figurãt eueniẽtes: vt Tullius de quodaz enarrat sõnio: in scõo de eo3 nã: sicut multotiẽs sõniaui q3 porrigereꝫ mihi pecunia per talem vel hs̃ qõ die accidit: reliqueq3 vo medie: quas siquidẽ apphensiones aliqui in. iz. extẽderũt modos. Cõtingit etiam qñq3 hoiem sõniare idq3 obliuioni tradere post qõ cõdoz miẽs denuo aĩa sollicitata sõniat qõ antea: ceu ꝟz Ar. ꝛ A. cõtingit herculi. ¶ Propter tertiũ hs̃ sciẽdũ q3 lz aialiu3 somnient plurima: vt canis: equus: bos: ouis: ꝛ capra: hõ ꝑ alys sõniat maxime. histoziarũ. 4. nõ mox tñ verũ post q̃t tuoz annos aut qnq3: quidã etiã nunq̃ somniũ viderunt. Sõniũ etiã accidit amplius cũ apphẽsionib9 ꝛ regiõe hora: ꝛ vlr vita tẽperatis ad caliditatẽ ꝛ siccitatẽ q̃ in oppositis: ꝛ ideo viri repiunꝫ illic: ꝛ tũc pphetici. q̃dripartiti z: quare in anglia ꝛ scotia repletus humidis ꝛ ceruisia fere per annũ secedẽs vacaui a sõnio. ille quoq3 veriozũ est sõnio3 ꝟm. A. qui ꝛplonis fuerit tẽperatiozis. qui enĩ sicce q̃uis bene retineaꝫ: non tñ bene susscipit. Qui vo humide q̃ susscipiat cito: celeriter tñ mittit neq3 sõnu recordaꝫ ad multũ. qui si calide fuerit cõplonis erit agilis in eoz motib9: istabilis sõnia habẽs ꝑmutata: qui aũt frigide tardus est: piger ꝛ obliuiosus. Est etiã verioz q3 ꝛsueuit dicere verũ. vñ. pbl. 30. Meliozes melioza sõnia videt: qz vigilãtes de meliozib9 intelligũt. nã vsus ꝓnau3 cogitationum imaginationẽ causat malo3 motuũ inobediẽtiũ ꝟtuti rõnali: ꝓpter qõ sõnia versificãtis mẽdacis malicios: ebzy: infirmi. tristis: ĩ quo mala ꝑualet cõplo: aut sollicitudo: vt ad multũ falsanꝫ. ¶ Cõtra ꝑdeterminata videꝫ Aui. ire inquiẽs aliquos foze verioz sõnio3 ꝓpter diuersitatem virtutis imaginatiue: ceu habẽtes ꝛplones melãcolicas: frigidas ꝛ siccas. Humiditas enĩ coopit ꝟtutes ꝛ opilat vias spũz faciẽs sõnũ sile moztis: ita vt dormiẽs fere imagineꝫ nihil. Sz humo3 melancolicus ꝛuenit sõnio ꝛ actioni ist̃ius ꝟtutis: qz enĩ iste humo3 est multi vaporis ascendit ad caput: ꝛ facit sõniũ: ꝛ iõ ꝛuenit sõnia huicq3 ꝟtuti ꝛ actioni ꝛplo frigida ꝛ sicca. Frigiditas enĩ facit tarditatẽ motus: ꝛ siccitas cõfirmationẽ fozme. Et iõ ista ꝟtus hz magnũ dñiuz in multis: ita q3 in vigilia cõprehẽdũt qõ aly in sõno. sed forte plurima hoz veritatẽ nõ ꝛtinẽt: cũ melancolicus humo3 natura nõ cõueniat sõno. in tegni: neq3 in euaporatione consistat: sed magis accidẽtalis. Est etiam oĩs operatio perfectioz in corpe tẽperato. Frigiditas silr ꝛ siccitas vt iductũ motũ tollit: ꝛ impssioni resistit: ꝛ ideo magis. A. cõsentio. Neq3 melãcolicus nisi ꝑ accidens veracioz est sõnio3 tẽperato: puta ꝓpter attẽtionẽ ꝛ sollicitudinẽ maiorẽ. vñ Ar. Quidã extatici: seu vesani puidẽt: qñ ꝓpꝛy motus nõ infestãt: sed lõge ꝓciunt. extraneos ergõ maxime sentiũt: potissime vo somniato3 est melancolicus adustus ꝑ sollicitudinẽ ꝛ motũ ipsi9 crebzũ. vñ Ar. Quoz3cũq3. n. loq̃ꝛ nã ẽ ꝛ melãcolica multas visiões vident. ꝟz enĩ plura ꝛ multifaria mouenꝫ. Doies. n. s. melancolicos fantasmata mouent maxie. de memozia ꝛ reminiscentia. Accedẽteq3 silr ceteros antecellũt doctrina ꝛ artificio. pbl. 30. Nosce sigdẽ aliquos adeo aĩas elatas hre ĩtelligẽtys affines: vt oĩuz apphẽsionũ quãtũcunq3 etiam occultarũ valeãt silitudinũ tegmẽta detegere in aptũq3 adducere. Juxta illud Ar. Artificiosissim9 est iudex somnioꝝ q̃ pot̃ silitudies ispicere: q̃lis videt ea que Joseph in sõniũ Pharaõis: ac Danielis q̃ in Nabuchodonosoz: ꝛ hs̃ qdẽ modus extat phie nõ pue. Alig vo aĩas sic bñt ifimas ꝛ sensibilib9 imersas vt nihil valeant per apphẽsiones allegoriçare. quidã vero in media hozum sunt lato. Sunt etiã quedã sõnia laudabilia in quibusdã ꝛ pspera: in alys vo vituperanda ꝛ auersa: ꝛ ideo ipossibile aut difficile fit natura quã cognitionẽ de sõnys susscipere vniuersalez ꝓpter coꝝ causas fere ideterminatas. De me tñ ipo aliquã noticiam cõem ex somnys comprehendi.

Propter quartum vero ad primũ dõz q3 illud dictũ est disputãdo ꝛ inquirẽdo: non aũt conterminando: aut indicauit. hs̃ iudicy difficultatẽ. ¶ Ad aliud dõm q3 sermo cathonis audiendus est vt apparuit de somnys aĩalibus: non aũt celestibus aut nãlibus. ¶ Ad aliud dõm q3 ĩ somno motus est nõ raro. lz. n. ꝟtutes sensitiue ꝛ motiue gescãt extrinsecus: interius tñ motus fit grandis plerũq3 q3 motu depellebatur maiori ꝟm Aris. extrinseco: ita vt modica mota in somno ventositas videaꝫ tonitruũ cãre ꝛ humidum submersiones: siccũq3 ꝑcipitationẽ. Uerificaꝫ. n. vt ad multuz q3 ꝟtutes gescant etiã in somno motiue cũ videam9 aliquos de lectis surgere seq3 armãtes qñq3 ꝓcedere aut hs̃ pagere ꝛ maxime quoꝝ cerebzũ est calidũ ꝛ siccũ fumositatũ vapo3osarũ receptiuũ: q3 aũt in somnio intercidat eius mõstrauit descriptio. Ad reliquũ ex dñia apparet. iz5. ꝛ priozi. Põt. n. reduci ad accidẽtia aĩe vt cõfidentia ꝛ vlr ad oĩa tria medicine instra: put ĩdicationẽ a supiori didicit salutis. ¶ Quãtuz ẽt q̃ alterius ꝓuincãt adducta mõstratũ appet. ¶ Sed circa illud dubitare cõtingit: qz somnia videnꝫ nõ esse a deo bñdicto sublimi cũ Aris. dicat ipsa nõ ĩmitti a deo. tunc. n. fierẽt de die tñ. nõ inessent etiã bzutis neq3 stolidis: ꝛz sapiẽtibus solũ ꝛ prudentibus cũ hi sibi sint ampliꝰ tanq̃ materia dispositia eius nati actionẽ susscipere. Illi aũt somniãt non minus ꝛ recte dõm sitq3 deus ordinatus q̃ maxime doctozibusue affinioz. ¶ Dõm Ha. locutuz fuisse ꝟm opi. stoicoꝝ ꝛ epicureoꝝ ponentiũ somnia nõ nisi a deo ĩmitti. qõ appet cũ illic de auspicio loquaꝫ ꝛ aurispicio aut fortassis ꝟificatur Ha. de pphetia q̃ poniꝫ a deo ĩmediati9 a hierarcis ĩmitti de qua vt dictum Ar. ꝟmonem. non condidit.

¶ Differentia. CLVIII

Quod calor digerat innaturalis oñditur. Qñ. pbl. prima ignis ꝓcipiꝫ ĩ quartanis augmẽtari febzib9. tale vo ꝓceptũ nõ videt nisi ad materici digõnem factũ. quecunq3. n. in febzibus exhibenꝫ mãlibus ꝛ ꝓprie medicinalia sunt ad hunc finem vt mã digeraꝫ ꝛ nature reddaꝫ obediẽs: sed ignis seu igneus calor est innaturalis. ¶ Amplius qõ põt maiꝰ poterit ꝛ qõ minus: ꝛz calor ẽt innaturalis põt plus qñ ex putrefactione aĩal ꝓducere. vñ. 4. methau. Aialia fiunt in his q̃ putrefiũt. Hoc aũt maius est mãm simplr disponere nature cũ aiam susciteꝫ de potẽtia mãe. Eti. illud qõ terminare facit egritudinẽ ad salutem digõnem cãt: qñ

digestio nō est aliud plus: ꝙ vt dicetur nā: ⁊ humorē vincat prauū gcūqꝫ sit. Daly. sꝫ calor īnālis egritudinē termiat. vñ aphoris. 4. A spasmo ⁊ tetano habito febris supueniēs soluit egritudinē. Curat ēt febris epliaꝫ ⁊ ꝓprie lōga maxime q̄rtana. tertio ꝑma. ⁊ Me. in practica. Sꝫ febris est calor īnālis. ¶ Rursus. qñ aligs effectus a duab⁹ pducitur causis vtrāqꝫ ad illū opari dicere vez exīstit. sꝫ sanies circa quā attēdit digō a calore fit nāli ⁊ accītali vt apparebit. dria ꝯsti. Palin. Uolētes māz digerere cala ⁊ī cozpus iducimus exīnea. qñ digō pficit maxie p calm vt electuaria syrupos ⁊ talia. itaqꝫ calor īnālis digōnez agit.

In oppositum q̄ digō est ꝓlō a ꝓprio ⁊ nāli caloze. metau. 4. sꝫ calor īnāl nō est nālis neqꝫ ꝓprius sꝫ exīneus. ¶ Itidē febriū z⁹ Calor nālis aptus nat⁹ est coquere: exīneus vo cozrumpere ⁊ putrefacere. z⁹ q̄qꝫ re. ac. Digō est silis decoctioni. inuit ḡ Dyp. p illud qō fit a calitate būida non sicca tenebrosa vt calitas febris: sꝫ calitate humida vaporosa sic calitas nālis q̄ est in aīaliuꝫ cozporib⁹. talis aūt nō est īnālis vt ꝫ exprimīt valde. Eti. Qō putrefacit mortificat ⁊ cozrūpit nō digerit viuificat ⁊ ꝛstruit. ꝫ aūt calor opat nālis: illa vero īnālis vt restāt ceteri. ¶ Adhuc ꝺicꝺ ꝺie sunt rōnes. sꝫ calor nālis ꝫ digerere. ḡ īnālis oppositū opabitur: ceu putrefacere. Palin: medicoꝫ eximy qs nō est ifficiētes ponere id mīme scripsere. calor igit mīme digerit īnālis.

Propter primum qdē sciēdū q̄ qd sit calor ⁊ nālis: quot ēt dicāt modis dria oñsuꝫ est. 59. ⁊. 3. p cui⁹ oppositū calor erit notus īnālis. nā q bñ diffinit ꝺia signat. topic. 6⁰. Erit igit calor īnaturalis morbi instrm quo cozrumpit nā: qui qdē aut est īnaturalis oio: vt qui marcozis: vel ꝰ gd. puta medius īter nālem ⁊ īnālem oifariam: ceu qui sanici. mixtus eniz est ꝫ calor ex nāli ⁊ putrescibili: vincente demū nāli. Esse aūt digōnis dria monstrauit. 50. ⁊. 62.

Propter secundum qdez sciēduz q̄ alig dixerūt calorē non digerere īnālez: q̄ cū digō sit op⁹ vtutis vt dicūt nālis digestiue sicut ipsa est nālis: ita oz ipsius instrm nāle foze vt sit ꝓportio agētis ꝑncipalis ad instrale ⁊ scōarium. Dicūt ēt q̄ si calor īnālis aliquā curet vt tactū egritudinē p accidēs foze: neqꝫ ꝫ facere p viā digōnis sꝫ potius rōne ꝓsumptionis siue resolutiōis vel expirationis. qō qdez falsum apparꝫ ex dictis: eo q̄ digō nō est aliō q̄ vt nā dñet ⁊ vincat humorē prauū quocūqꝫ mō vt a calore inaturali etiā. Quid ēt ꝫ positio vitatis cū ipsi⁹ motiuo ꝓtineat qdqꝫ falsitatis ꝺoꝺuꝫ oñdet tertiū. ¶ Fuerūt ꝛaliq g rudi⁹ boꝛ oppositū simplr ꝑmētes puta q̄ calor īnālis digerit non solū in nocitiuo: vez ēt in iuuatiuo: moti eqdē q̄ illud qō ꝓparat virtuti nutritiue ac expulsiue digerit. Jn iuuatiuo. n. virtuti ꝓportionatur nutritionis alimētū. Jn nocitiuo aūt aptatur ad expulsionē digōne māe. Dec aūt facit calor īnaturalis. ꝓparat. n. nutritiue ꝑmutando alimentū ⁊ alterādo: ēt expulsiue mām incinerādo ⁊ subtiliādo vapozes ⁊ fumos expellēdo. ꝑpter qō ꝛcludunt calorē in naturalē opus digōnis pficere. ¶ Q̄ ät ꝓdicta positio sit absurdioꝛ pozi oñdet qdē tertiū. Mioꝛ ēt rōnis absurda. Si. n. calor nālis digereret tunc ⁊ febricitātes sanis digerēt meli⁹ qō est ꝑter alia. ꝺ Ha. ⁊ aphoris. z⁹. Neqꝫ ēt incinerātū est digestū cū sit expulsiue ⁊ victorie nāe inobediens redditū ⁊ ió mārū incineratarū videmus egritudines ꝓtelari. Neqꝫ ēt qō subtile fumosuꝫ nāe obedit vsq̄ quaqꝫ ⁊ ꝓprie cū fuerit plurima ⁊ grossa mā: aut calorem fortasse innālem audiunt a rebus non nālibus ⁊ maxime aere susceptū cū morbos abbꝛeuiet.

Propter tertium ät sciēdū q̄ calor innālis siue sit oio ꝑter nāz siue nō: sꝫ mixtus quodāmō calori nāli nullo mō vt sic ꝫ digerere iuuatiuū: eo q̄ ꝙlis finis talia oz eē q̄ añ finē illi ordinata: cū finis necessitet ipm precedētia. Finis aūt digestionis in iuuatiua est oifaria nālis: ⁊ si aliqñ iuuet calore acqsito a motu q̄ a cibis seu medicīs nihilomin⁹ ꝫ oīs ad naturalē ordinanꝫ. ¶ Ampli⁹ cui⁹ virtus ⁊ forma est nālis: ⁊ media ꝙbus opatur nā: cū effectus cause sit ꝓportionalis. sꝫ vtus ⁊ forma digōnis ē nālis oio vt ꝺicat effectus. Jtidē. nihil agit vltra suā spēm. Cū igit calor nālis ⁊ īnālis sit spēs alia: ⁊ actio erit alia. ⁊ ió si nālis digerit ⁊ pficit īnālis putrefacit ⁊ destruit. Si ät digō extiterit in no citiuo dōz q̄ in ipso calor īnālis. i. oīquaqꝫ ꝑter nāz nō digerit aliq̄ mō sꝫ putrefacit ꝓtinue ac cozrūpit cū calorē pimat naturalē ei⁹ ⁊ putrefaciēdo māz. talis ät ē calor mar cozē siue virus aut putrefactōez ꝓducēs calorē nāe penitus tādē supato ⁊ ab ipsi⁹ eq̄litate oio egresso vt in vlceri b⁹ apparꝫ pniciosis ⁊ ī cozpib⁹ mortificatoꝛ. sic nāqꝫ calor nālis cū fortis ē ꝑt nā ipso mediāte in būozib⁹ mīstrare ꝰ modū maturādi ⁊ digerēdi ⁊ custodire ipsos ac ꝓhibere moueri ꝰ modū mīstratiōis calozis exīnei vt nō putrescāt sicqꝫ calor exīne⁹ cū īnenit hu. nō gubnatos admīstratōe calozis nālis ꝓprehēdit ipsos ⁊ reddit sibi obediētes ⁊ illos motu mouet exīneo. vñ putrefactio ꝓtigit ꝑ. z⁹. Qō oñdit. qr qō est simplr ꝑter nām nūqꝫ opus inducet nāle: cū oio sit sue factuꝫ ipoportionatū cause. sꝫ calor ꝫ ꝑeter nām oifariā est talis. Neqꝫ. n. ꝓ se ꝫ digerere vt g nālis neqꝫ ꝓ accidēs: puta vtute calidi nālis cū sit cozruptus vt g ifra hūc in malicia. sicut ꝺeclarabīt latius: ꝑpter qō digōnis ope primaꝛ oīno. Si aūt calor ꝫ innālis nō fuerit oīno. sꝫ cōmixtus magis ex calore nāli ⁊ accidētali: vt febrilis. ⁊ ꝓprie cū nondū venit ad pimendū ad digestionem facit vtcūqꝫ. vñ. 3. coll. Apparet q̄ calor febrilis ⁊ calor saniei sit exīneus q⁹ ledit actiones mēbroꝛ ⁊ passiones: ⁊ apperex ꝑte qua manifestaꝛ ipsa opatiōe calozis intrinsece digerendo humozes ⁊ recipit sanationē. ⁊ nō est sicut calor extrane⁹ g ꝺuenīt in cozpozib⁹ mozuoꝛ. ⁊ ex ꝫ appet q ēt est nālis. ⁊ est vitas q⁹ est calor nālis cōmixtus cū aliqua qualitate calozis putrescibilis. Calorē etiā saniei cōmixti testaꝛ Ha. ꝓnosticoꝛ ꝑmo ita. Si fuerit vtus calozis naturalis adhuc remanens accidit dispō sanguīni cōpositā ex dispōne exīnām ⁊ dispōne nāli. quare pars ipsi⁹ ꝑpter dispōnem putrefit innālem gcūqꝫ istoꝛ vicerit calozum tunc ipsius apparebūt significationes vincētes magis in suba odoze ⁊ coloze saniei. vnde aphorismoꝛ. ii. distīguīt triplex sanguinis trāsmutatio. Una qdē est ī simpliciter benignū: cui⁹ ꝺuersio in particulas fit aīalis. Alia ī prauū absolute vt illa qua putredo perficit purulenta. Est ⁊ tertia harū in medio vt que puris operatiua: que neqꝫ a solo īnato sicut ꝑma pficit: neqꝫ ab eo qui ꝑter nām oīquaqꝫ verū ab eo q̄ mixtus est cū quodā mō vt flōnis trāsmutatia etiā cōscribenda appebit dria ac qd dria tactum. 87. Quod etiā rōne mostraꝛ ⁊ padigmate: qñ qō ꝑ accidens aliquē introducit effectum: illud modo quodā operatur eundē. sꝫ calor predictus innālis per accidēs facit ad digestionem inq̄ntum calefacit mām ⁊ dissoluit. pozos aperit. Suscipit etiā eius actio a calore naturali hūc regulāte cū supponaꝛ ipso fortiozē existere: ꝑpter qō calor īnālis aliquo confert ad digestionē mō: vt appet in curatiōe spasmi thetani: ⁊ aliaꝛ egritudinū frigidaꝛ per febrē inducta. Et hoc est ꝺidere egritudines celeri⁹ terminari ēt in bonuꝫ: cū calor exacuitur accidentalis. crisium tertio. Dic. n. exagitat mām pozos apiens ⁊ calorē excitat innatum. Amplius id oñdit frigiditas faciens ad digestionez dria. 62. magis calido nāe auersa q̄ calor extraneus: qō in actibus padigmizaꝛ humanis nāe opibus sil'atis. sicut nāqꝫ captozes faciunt ciuitatū supatos exponentes ante

ſuos vt reliquas ſurripiãt ciuitates: quẽadmodũ dicunt Attilã picardenſez in italoꝝ expugnatione obſeruaſſe. hi .n. ſubiugati q añ bello ſuis retropoſitis exponere nõ niſi coacti bellant timoze poſterioꝝ iſurgẽtiũ in ipſos. Qõ apparet: qz ſuſpẽderet cogentes a rebellibus expugnandis deteriꝰ hr̃e ipſi eoſdẽ ſuaderẽt acerrime: ita ꝛ caloz nãlis agit cũ innãli. nã regulato ꝛ cohibito caloze innãli ꝛ velut inſtro facto inãli facit ad digõnẽ mãe q̃ tñ de ſe machinatur maleficiũ ꝛ deſtructionẽ ad modũ ꝑuationis ꝓtinue. peraccñs tñ q ea pfectius opatur ꝑexñti cũ ſpẽs nõ poſſet in ꝓzi ꝛſeruari particulari dato ꝛ ió iter ꝑncipia cãs rerũ triũ ꝛ ſi p accñs ꝓputaꝝ phy. i. Qõ oñdit qz mox ſi caloz debilitaret nãlis opus putrefactionis ĩduceret ꝛ corruptionis inãlis tanq̃ ſimplex factꝰ ꝛ ipermixtus.

Propter quartum gdẽ ad ꝑmuz dõm q Ari. per ignẽ nõ audiit caloꝛẽ inãlẽ ſz magis mediũ plus tñ caloꝛe attinẽs nãli qõ apparz: qz addidit p cibos. Nõ. n. oz in ſe. mãlibꝰ frigidis q̃les ſunt flegmatice ꝛ maxie q̃rtane cibos ſubtilia re ſz poti? igroſſare ꝛ abũdantius exhibere vt eius caloꝛe augmẽtato p.aucus deſtruaꝝ febzilis. multus nanq caloz modicũ ad ſe trahit ꝛ maioz flãma mioꝛẽ extĩguit. ¶ Ad aliud dõz q nõ eſt caloz inãlis q aĩalia ex putrefactiõe generat ſz celeſtis magl. dr̃ia. 48. ꝛ. ioi. ¶ Sz id qdẽ valere mime diceꝝ qz ſil'r diceꝝ caloꝛẽ inãlez digerere calidi virtute celeſtis. ¶ Propter qõ dõm: q caloz ꝓducẽs aĩalia nõ ẽ inãlis oio ſz in ipſo adhuc remanet q̃dã nãlis portio calozis. vñ. 4.ᵒ metau. Aĩalia fiũt in his q̃ putrefiũt: ꝓptereꝛ q ſegregata calitas nãlis exñs facit ſegregata. In putreſcẽtibꝰ n aq aliq ꝓportio gñalis ſaltẽ cali ad humiduz remanet per quã põt fieri gñatio impfectoꝝ lz ſpũalis ſit corrupta inexñs aña. Non. n. ad gñationẽ impfectoꝝ tanta regritur ꝓportio vt ad eaz q̃ ꝑpletoꝝ dr̃ia. 35. Dõ autẽ caliditas nãlis nõ ſeruaꝝ in caloꝛe ſimplr inãli vel ſi ꝛuatur ꝛ faciat ad digõnẽ nocitiui per accñs oñuz eſt ꝟ ꝓtigere. Aut fortaſſis in ꝓductiõe aĩalis plus vis ꝓſtellationis opatur q̃ in digõne: ꝑpter qõ nõ maius ſz minus eſt ꝓducere aĩal q̃ digerere cũ ex alys ꝓtingat cauſis. dr̃ia. ioi. p. tractatis. ¶ Ad aliud dõz q caloz inãlis diſtinctꝰ digerit mãm: ꝛ exalare ipſaz facit p accñs inq̃tuz eſt inſtr̃m caloris nãlis. ¶ Ad aliꝺ ſil'r dõm. ſanies. n. lz initialiter fiat a caloꝛe inaturali: pficitur tñ nãlis obtinẽte calido ꝛ maxie digeſta laudata: ꝛ multo ampliꝰ febzis putride ſeu alicuiꝰ alterius egritudinis mãlis qõ ſanies extat ſile. ¶ Ad aliꝺ dõz q caloz ex cibis ꝛ medicinis acqſitus magis eſt nãlis q̃ inaturalis cũ ad ipz ordineꝝ vt inſtr̃m digeſtiuũ. ¶ Ad ea vo q̃ alterius partis ſil'r apparz qñ tñ Ar. ꝛ Ha. loquũtur de digõne in ſimpl'r iuuatiuo q̃ caloꝛe dicta eſt perfici naturali abſolute. ¶ Ad aliud dõz q ꝟ eſt vex de caloꝛe inãli oio: nõ ãt de alio. ¶ Ad aliꝺ dõz id ĩtelligẽdũ eſſe in ẽbzys p ſe ꝛ eẽntialr: nõ ãt in his q̃ p accñs q̃lis eſt digõ calidi nãlis ꝛ eẽnei. Nihil. n. phibz qd p accñs aliqd opari: qõ aliud p ſe facit ſuo mõ. Frigus. n. ꝛ caloz ĩfrigidat ꝛ calefacit differẽter vt vnũ p ſe alteꝝ vo accñte vt tactũ ſepe ¶ Ad aliud dõz q auctoꝛes magis enumeraueꝛunt cas eẽntiales digõnez ꝓplentes cũ ſint accñtalibus efficaciores. Aut q eas iterdũ tetigerũt ſicut dictũ eſt. ꝛ a ſpaſmo ꝛ tetano habito ſe. ſupueniens ſoluit egritudinẽ.

¶ Differẽtia. CLIX.

Quod digeſtio non debeaꝝ cãe ꝓiuncte ſz añti oñdit: qz ſi digõ deberet cãe ꝓiuncte tũc putredine digeſta febzis ceſſaret: qõ non fit. nã ceſſante putredine adhuc eius ꝑmanet ſuba. Eſt .n. digõ alteratio faciẽs ceſſare putredinẽ manẽte ſuba in tegni. ¶ Itidẽ fumus putridus nõ idiget digeſtione cum per ſeipſum euapoꝛet ꝛ diſſoluatur. nõ eniz qualitates hz iobedientes ad expulſionez: ſz ipſe vt oñdatur cauſa eſt cõiuncta. repletio aũt ꝛ putredo eſt cã añs. ¶ Adhuc preuiſio ꝓpetit cãe tñ añti. hoc. n. ipſius denotat nomẽ anteuiſio: ſz per digõnez habeꝝ q̃dã preuiſio. Reducit. n. ad benignũ cã añs. aut ꝑparatur ad expulſionẽ ne ledat vlterius. Itidem in febꝛe putrida cũ ſit egritudo: fiẽs qddam eſt factũ: qddã vero futurũ fieri. Ei aũt qõ factũ eſt debetur ſola curatio ꝛ ꝗetas: ꝟ aũt videt factũ per cãm ꝓiunctã: futurũ aũt fieri ꝓpter antecedentẽ q̃ ponitur ſubiuncta. Eti. dicũt oportere ꝑmitus mãz digerere deinde ipaz cũare. vñ Meſ. in antidotario ait Ha. teſtari potẽtiam ſyrupi acetoſi foꝛe ad oẽs materias cõem. dr̃ia. 170. ſz cauſa añs eſt materia: nõ autez ꝓiuncta cũ ſit efficiẽs: iuxta illõ in tegni. Unãquãq̃ cauſarũ efficientiuz abſcindere ꝑus: deinde ſic venire ad eã que facta eſt ab illa egritudinem. Efficiẽs aũt ꝛ materia nõ coincidunt. zᵒ phy. cũ vnum habeat vicem actus reliquũ potẽtie. Digeſtio igitur competit cauſe antecedẽti ꝛ nõ cõiuncte.

In oppoſitum qñ putredo cõiter ponit cauſa febzis ꝓiuncta: ſz ei debeꝝ digõ cum ſit alteratio vt dcñ exñs faciẽs ceſſare putredinẽ manente ſuba quã a gbuſdã cauſis cõtingit facere. ¶ Kurſus ars ꝛ medicus imitant nãm: ſz nã cãm digerit ꝓiunctã cũ ei dñeꝝ ꝛ vincat. Unde Paly. Digõ nõ eſt aliqd plus q̃ vt dñetur nã: ꝛ vincat humoꝛẽ malũ gcũq̃ ſit. ¶ Ampliꝰ digõ eſt cã quedã curatiua in tegni. hoc vo cãe debeꝝ ꝓiuncte. Antecedẽti. n. magis debeꝝ ꝑſeruatio. z. de inge. Palin. vbi cõpetit eũo ꝛ digõ qz ipſa videꝝ ad cũonem ordinari: iuxta illud Dip. Digeſta medicari. Sed putredini que ponit cã cõiuncta competit eũo: ſm illud tegni. Euacuatio eſt totã ex coꝛpoꝛe educens ſubaz. Eti. digõ eſt ꝑparatio ſube mãe vt ad expulſionẽ ordinetur facilem. ſz putredo reſiſtit expulſioni ꝓpter indigeſtiones: qz groſſa vel ſubtilis vel aliter diſpoſita. digeſtio itaq̃ cauſe debeꝝ coniuncte.

Propter primum gdem ſciendũ q cã in cõi eſt ad cuius eſſe ſequit aliud ſm nãm. vel diſpõ per quã hz eẽ cauſatum ſeu quare ꝑmũ aut ꝓncipiũ rei habentis eẽ p aliud. Apud vo medicũ cã eſt id qõ ꝓximo eſt: ꝛ ex quo ꝓuenit iuuentio alicuius diſpõnis in coꝛpoꝛe humano: aut eiꝰ fixionis: ꝑmo ſcõa. Cauſaꝝ aũt quedã ſunt ſane: alie gdez egre: nõnulle vero neutre in tegni. Que duplices extant. aut a gnãtiõe tales: ꝛ ita quedã ſunt ſane ꝛ egre aut neutre: ceu ꝛ coꝛpꝰ triplex cui referunt ibidẽ. alie vo poſt gnãtionẽ ſeu a tẽpoꝛe. Et ꝓprius oẽs cãe ſunt ſane vt dicaꝝ in tegni cũ dr̃. Ad manifeſtos egros ſalubꝛes cãruz. deinceps ꝑcuramꝰ. nam oĩs cã vel eſt ſanitatis ꝛſeruatiua. vel ſanitatis effectiua q̃ poſterioꝛ natura ꝛ tpe ꝓioꝛ. Cã nãq coꝛpoꝛi egro applicata ꝓprie dr̃ ſana cũ in ſanitatẽ tanq̃ in finez ordinetur. Motuſq̃ ſumit nomen ꝛ ſpẽm a termino ad quẽ. phy. 5. Et iuſtuz eſt vnũquodq̃ nominari a fine. z. de aĩa. Impꝛopꝛie vo poteſt dici cã egra rõne ſubiecti cui applicaꝝ egroti aut eius adminiſtrationis vt apparebit ꝓaue. Sunt etiã cãz quedã neceſſarie qbus coꝛpus noſtrũ impoſſibile fit nõ ſubiacere: ſicut aer motus ꝛ ges ſomnus ꝛ vigilia: cibus ꝛ potus inanitio ꝛ repletio ꝛ accidentia aĩe. Quedã vo neceſſarie bis oppoſite: ſed potiꝰ caſuales ſeu foꝛtuite: gladys. n. ꝛ beſtys vti nõ neceſſariũ. ꝛ ideo circa eas non ꝓſiſtit ars circa coꝛpus humanũ. i. ars medicine. Ars tñ alia vt aſtrologia põt circa hec exiſtere. tũc enĩ nõ exiſtẽt iſta caſualia vex neceſſaria magis. Et hec qdẽ ſex oẽs cauſe ſunt ſanitatis ꝛ egritudinis tanq̃ mãe ſz in foꝛmas ꝓſurgunt cũ coꝛpoꝛi applicant debitis aut oppoſitis

q̃titate qualitate tpe mō vsus ꝛ ordine .de re.sa.p̃. Aut ēt oge. Iobānitius: q̃rū pncipaliores gdez sunt q̃titas ꝛ q̃litas. gd vero digō. dr̃ia oñsuz. ſo. Sz cause particlares puta sanitat ꝛ egritudinis sunt tres. ꝑmitiue seu manifeste añtes ꝛ ꝓiuncte disp̃one ꝓplonali ꝓp̃onali ꝛ cōi. Sunt aūt cause ꝑmitiue res nō corporales. i. nō de suba corporis exi stētes: lz q̃daz ipsaz in se sint corpora: vt cibus ꝛ potus: ex gbus accidūt egritudies mediate vel īmediate. Interdū .n. calitas solis īmediate febrē iducit effimerā: q̃q; vero mediāte ebulitione quā in humorib⁹ iducit febrez causat putridā. Cause ār añtes sunt cause corporales puta humo res aut ꝓplonales vel ꝓp̃onales ex quibus accidet egritu do nō īmediate: vez alia mediāte cā. s. coniuncta: puta re pletione ꝛ inanitiōe. Cōiuncte quoq; sunt cāe corpales ex gbus ꝓsurgit egritudo īmediate. ꝑmo scōa. c. p̃. de cāis. vñ his exñtib⁹ adest ifirmitas ꝛ ipsis abeuntib⁹ cessat eadē. Ipse tñ ledūt opationē alio. s. morbo mediante. 6⁹ theori. ¶ Sz ꝑ ī tegni dr̃ q ꝛ a cā ꝓiūcta pncipal'r ledaī opatio: qō videt eē īmediate. ¶ Ad qō dōm per seriei exp̃onē hꝫ q̃ est. Facta vero egritudo cē. q ipsa est duplex. Una gdem simpl'r ꝛ vna: ceu ethica ꝛ effimera in qua nulla subest cā eā faciēs: absceſſit. n. ois. nihil. n. est in corpore qō eā gene ret de distempantia ineq̃li. Est ꝛ alia fm gd ꝛ lata ceu cuz cā ꝓiuncta sola facit morbū nō suscipiēs quid deiceps ab añti q̃ in vno paroxiſmo terminaī q̃q;. 4.⁹ ꝑma. vt in vlti mo paroxiſmo apparz magis iterpolate ꝛ in ꝓtinua circa sta tū nō min⁹. Et talis egritudo est illa q̃ curaī disp̃one solu ta. i. cā ꝓiuncta ꝛ nō ꝑma: cū ipa careat. a q̃. s. cā ꝓiuncta ꝑn cipal'r. i. per se ꝛ īmediate ledit opatio p respectū ad cām añtez q̃ ledit scōario ꝛ mediate valde. Quaz ꝛ ipsam pu ta cām ꝓiunctam dicim⁹ eē egritudis cāz. Ipsa. n. ꝑncipa lis ē illi⁹ cā cū ea ꝓuertaī cū illa vel in q̃. s. egritudie ꝑnci pal'r. i. simpl'r īmediate ꝛ nō per relationē ad cāz añtez so lū vt ꝑus ledit ꝛ reliq; sic añā. Subtil'r tñ ꝓsideraī sciēdū q cāe q̃daz sunt añtes tñ: vt humoralis repletio añq; ad minerā pueniat putredinis. Quedā ꝓiuncte solū vt putri da fuligo seu fumus hꝫ q ex minera resultās putredinis in vētriculos puenit cordis. ꝑmo febriuz. vñ 4.⁹ ꝑma. Du mor recipiēs putredinē ē cola talis modi vt ab ea vapor egrediaī q ē subtilis ifumosus valde. Aut sanguis vt illō qō euaporat sit vapor subtilis. Aut fl'a tale vt ide spissus euaporet vapor: vel melia hꝫ vt ab ipsa vapor ꝓsurgat fu mosus spissus puluerulentus. Oz autē h̄ fumus horribilis seu fuligo putrida sit cā ꝓiuncta ꝙuertibilis cū febre: non aūt putredo monstraī: cū aliq̃n sit iuenire putredinem in apatibus aut in venis: non aūt febrē. eo q̃ fuligo putrida cor nōdū ꝙpetyt. Neq; ēt putredo grossior in ipm sic pos set tēdere. aut si pueniret deterioza īduceret ꝛ mortis sin thomata. ¶ Oz si gs iſtās dicat cōiter poni putredinē cāz foze febris ꝓiunctā. ¶ Dōm q ꝑ hanc putredinē partim audiūt fumū putridū q vere ꝓiuncta est cā. ꝛ partim ipaz ad cāz reducūt añtem. vñ. z. de ige. Obstructio sinthoma factū est transpiratōis detentio in q̃ rursus putredo hūo rū cā añs febrē. Pinc aūt ꝑpter diligentē doctrinā opus fuit Ha. ꝛ. A. exponere: qō merito pōt fieri. nā putrefactio q̃ est corruptio q̃dā in vnoquoq; humido ꝓprie ꝛ fm nāz caliditatis ab aliena caliditate. metau. 4.⁹ vñcunq; cōsurgat siue trāsmutatio totius sube corporis putrefiēt ī cor ruptionē ab exteriori caloze. ii. de inge. Uñ febriuz 5⁹. Pu trefactio est corruptio humidis et ligdis corporibus eue niēs ꝑpter ebulitionē ꝛ turbationez calozis eñei. Sz id quod dicitur: aut quia mouetur ꝛ fluit ꝓuū ipsi est qō scri bitur. ꝑble. zz. putrescunt gdez mota oīa. ¶ Dōm q du plex est motus. Localis. vz. ꝛ a seipso fere: ac alterationis ab altero impressus. Mota sigdem ꝑmo cuz euētentur ꝛ superflua expellant ꝓseruantur a putrefactione: vt aīa, lia ꝛ aer ꝛ aqua. que aūt mouent scōo ceu corpora dicta in aere quiescere putrescunt. Calidū eniz ꝓtinētis extraneū subingrediens ipoz corrumpit calorē: causando ebulitio nē ꝛ alterationē in humidis ipsoz. ꝛ ideo vinuz acescit in vase cū nō fuerit plenū: ꝛ ꝑprie q̃n nō educitur qd de ipo. mouet. n. aer ꝛ alterat semiplenū amplius pleno: cuius q dem cōmuniter. metauor. 4.⁹ ꝛ coll. 3.⁹ duplex causa exi stit. Una qdez per se. puta calor extraneus qui calorē exa lare cogit nālem: ꝛ maxime cū vehementi fuerit cōiunct⁹ q̃litati. altera per accidens vt frigiditas. Luz. n. calori vo minatur extrinseco extinguit ipm: ꝛ tunc ex mā calor ali⁹ generatur eñeus. ¶ Est aūt gntuplex cā: ꝑpter quā ali qua religs putrescūt amplius aut minus. Aut quia sit in ambiente calidiori. vnde hyeme minus quidez putrescit q̃n in aere ꝛ aq̃ modicū est cal'm. ꝛ sil'r in aīalium corpori bus: ꝛ ideo tunc minus egrotant. que tñ si egrotare conti gerit magis depereunt. ꝑbl. p̃. Uel qz sit coagulatū ꝛ ma xime frigido ceu metallum vel adeps. Aut qz feruens. vt ignis ꝛ spūs. Uel quia mouet ꝛ fluit: vt aqua ꝛ spūs. siue sanguis artarialis. Aut quia molis sit amplioris. In ea enī calor ꝓpius est īmensior: ꝛ iō aqua diuisa celerius pu trescit. cōiuncta vo mīme. vt appuit dr̃ia ēt ꝑcunti. Et fe briū ꝑmo est triplex fm q magis aut min⁹ vel mediocri ter calido ꝑticipat eñeo. Primo qdē cātur: aut qz virtus digestiua ē debilis oīo: vt in nullū possit benignū trāsmu tare qō putrescit supfluitatis. Exñte ēt ipso cōmensurato ꝓpauo. vel ꝑtute nō exñte penitus ibecilli: humido putre scibili maiori ente vltime. Et talis qdē putredo neq; co lorē neq; odorē aliquē hꝫ determinatū: lz fm subaz eius semp qō putrefit alteraī ꝛ variaī aliquo putrido colore ꝑticipat albo ꝛ fetore: mīme lenis exñs ꝛ eq̃lis p oē. ꝓno sticoz. i. Quē qdē subsidēs ad modū saniei putredis de notat digestionē vt in febribus apparet materialib⁹. que aūt in medio existit mediocris indicatio.

¶ Propter secundum aūt sciendū q̃ qdā dixerūt digestionē cōpetere cāe ꝓiūcte ꝛ añcedēti: q demū sibi aduersantes ꝓtulerūt eā causē solum añcedēti. quos puto suis fmoni b⁹ itellectū itellecti sanū hr̃e: cū cāz añcedētē velint ali qñ duplicē facere sil'r ꝛ ꝓiunctā. Jn hꝫ tñ qō vr̃ sentire. fu mū putridū coz petentē nō recipe digōnez fozitā vt ap parebit nō cōtinet vitatē. Quid āt de hꝫ 3⁹ videbiī dōoz.

¶ Propter tertium vo sciendū q̃ digō ꝑn cipaliter ꝓpetit cāe me die inter vere ꝓiunctā ꝛ añcedētē vt minere putredinis. ꝓñr vo cāe añcedenti ꝑnotate ēt ꝓius. Et demū minime valde cōiūcte cāe dicte ꝑprie. qō oñdit: qz illi p̃cipue cō petit digō cui sp cōpetit ꝛ p se. talis aūt ē putredo. facit. n. digestio cessare ipsaz: manente suba. Nō aūt hꝫ cā existit añcedēs. Neq; n. sanguini peccāti quātitate solum ꝑpe debetur digestio vt sentiūt. A. ꝛ Ha. mox euacuātes vsq; ad aī defectionē. Neq; ēt materie furiose debeī digestio nisi fortassis dicat qs ipsaz nō debere digeri p accidēs: eo q̃ natura tpe ipsi⁹ nō tolerat effrenitatē sine piculo gran diozi. vt Ha. in plurib⁹ notat locis. ¶ Aut dōm potius q̃ boc materie ꝓportionaī digeste. qō ex ipus appet motu agitabili ꝛ furioso. Quare crisiū. i. Jn materys qdē soluz furiētibus rōnabiliter qs fm ꝓncipia vteī farmacia: co opationē hꝫ ad attractionis facilitatē supabundātium humidoz motus. Sil'r mā mediocris exñs multotiens in vētre aut capite pōt sine digone euacuari: ꝛ ꝑpe cū na tans exiterit. qz tñ plurimū cāe añcedētis est viscosum aut grossum vel subtile seu aliter in obediētia expulsio nis affectū. Jdeo sibi ꝓsequēter debeī digestio. Quod de causis ꝑseruatiuis appet in tegni. Perparuz vo cāe certe cōpetit ꝓiuncte cū nō habeat ꝓtactas subas euacuatiōi

inobediẽtes qz tñ est calidioz vel siccioz. aut mordicatioz vel acutioz siue venenosioz q̃ expediat eget digõne. ⁊ iõ vehemẽtioꝛi statꝰ incẽdio facta ſrupi ⁊ alia frigiditat⁹ administrant̃ multe ptes ꝓfortantes dissolutas: cozq; ꝓpric. Repellunt ẽt ab ipso ꝓ ipsius epithimata ꝓfortatiua sup illud posita. Et pp istã itẽtionez in febribus effimeris potũ frigide ⁊ medicias administramus fridas. Amplius .ii. de ige. videt sapere Ha.ingens. qz in viuẽte cozpoze fit putredo qõ alterare põt ⁊ digerere ac reducere ad beni/gnũ q̃cunq; putrefactoꝛ sunt mime putrida ⁊ semimala vtutẽ egerit in sanationẽ. Eti. temptãtibus sanare febrez: necessariũ est cessare facere putredinẽ vt due gdez fiant intentiões. Una gdez a febre. altera gdez a putredine: vt qõ ipsius etiã putredinis factũ est curet: qõ his q̃ aperiũt pficit. ⁊ qõ fit ꝓhibere nõ ꝓficitur humoꝛ obstruentium inhibitione. quoꝛ duo vnũ respicit putredinẽ cãm. s. iter/mediã scõm aũt añtez. Et demũ subdit ꝑm putredinẽ bu moꝛ ⁊ excretio ⁊ refrigeratio: ⁊ semiputridoꝛuz est digõ. Adhuc qõ plus hz de iobediẽtia in eũonez. ⁊ maioꝛẽ ꝓtie/tatẽ ad nãm diutiusq; pmanentẽ ꝓncipal⁹ eget digõne q̃ talia cogat cessare. Dec aũt est putredo cuz oĩs indigõnis maneries ꝓtacte magis reperiatur in ipsa q̃ in cã añti ⁊ vere ꝓiuncta. Itaq; digestio pincipaliter cõpetit minere putredinis ꝓsequenter cause añti ⁊ demuz cõiuncte puta fuligini ⁊ putrido fumo.

Propter quartum vero ad p̃muz dõz cũ expositiõe p̃us q̃liter digestio siue alteratio putredinem faciat cessare manẽte. suba. Qõ dupl⁹ videt iterꝓetandũ: vne gdez ꝑm transla tionẽ arabicã habentẽ necesse est vt facias alterationẽ. s. gescere putredinẽ: ⁊ suba q̃ fuit añ putredinẽ sit manens in cozpoze talis quoq; suba fuit hũoꝛ. vñ ꝑm B exponetur manẽte suba. vz. humoꝛ cũ nõ ampli⁹ cã añs pertrãsiit in ꝓiunctã sic alia videt sonare trãslatio de gbus extat ꝑmo cũ dixit. Ferunt. n. si ita ꝓtingat in hu. putrescẽtib⁹ accen/di febrẽ. Aliter ẽo dulcius vt alteratio faciat putredinez cessare nõ gdez ꝑz formã suã oĩo: qz tunc in statu iã nõ es/set febris cũ esset a putredine ⁊ remaneat ꝓter nãm exns ẽt. Sz q; remoueat subas ⁊ qualitates actuales exĩtes in ipsa. ꝓhibẽtes cã expelli remanẽte ipsius suba iterius ad/huc ineũata que p eũonez educit̃ demũ vt moꝛ subditur eũo est totã ex cozpoze subaz educẽs. Uelut digõ. ꝑpe cõ/petit indispõni sube. ꝓhibẽti ei⁹ eductionẽ. ¶ Et p B gd dõm apparet: qz hz mã sit digesta manet tñ suba humoꝛis aut putredinis cũ ipsa plus eũone tollat̃. Quidã vero di/cũt subaz putredinis que est mã manere: nõ aũt q̃ forma cũ sit iã digõne sublata. Qõ veritatẽ nõ ꝓtinet vsq; q̃ cũ in ea nõ pauca horribilitas adhuc ⁊ oppositio reperiat̃ ad nãm: ita vt nõ solũ mã inde mõstret̃ sz ⁊ forma. ¶ Ad aliud dõm q; fumus putridus hz non indigeat digõne pp subaz: eget tñ ꝑpter q̃litates ꝑmas ⁊ scõas. vt oñsuz exne/as. Neq; ẽt oĩo sic resoluit̃ cũ pietes iuenerit densos resi stẽtes. Et iõ vt dñia oñdet̃. 16z. expedit fricatiões ⁊ iũctio nes cozpi adducere. ¶ Ad aliud dõz ꝓcessuz eẽ ꝑus. Illa ẽt puisio nõ simplex est hz ꝓsita ex cã ꝑcustoditiua ⁊ cu/ratiua. aphoꝛiz. 2⁹. ⁊. ii. de ige. ¶ Ad aliud dõm q; hz cause vere ꝓiuncte ꝓtat curatio ꝓuenit ẽt vt oñsuz est aliquo mõ digestio. ¶ Ad aliud dõz q; causa antecedẽs ⁊ media vt putredo hz rõnez mãe: quibus ꝑprie debetur digestio. Fumus aũt putridus est cã efficiẽs: ⁊ aliud a ꝓdictis dua/bus. Sicut spirit⁹ g fit ab humoꝛ subtilitate: aliud est ab ipsis ita vt fumus putridus a minera putredinis: ⁊ multo amplius a cã ꝓcedente. Aut abscindere cãm efficiẽtẽ. i. fa ciẽtẽ ad eẽ causati: ⁊ sic ẽt mã: ⁊ vl⁹ oĩs cã põt dici efficiẽs cũ ꝓducat causatũ. Qõ ẽt quidã intelligere nequeuntes: multotiẽs expositione itellectus sanos peruertunt maio/rum. Que alterius partis etiã apparẽt arguta.

Penioris huius ingsitionis cau/sa desitat̃ an hu moꝛ sit causa febris efficiẽs vel mã. Uidetur nãq; efficiẽs iuꝑ illõ. Unuz cõe hñtes ꝓceptũ efficiẽtẽ vnãquãq; haꝛ cãz abscidere ꝓus ⁊c. Sermoq; existit in curatiõe sinoche. ⁊ fulcit̃ in tactũ. Si nanq; humoꝛ cuz eo q; est causa efficiẽs febris: esset etiaz materialis: sic materia coincideret cuz agente in vnuz qõ negatũ est phy. z. Tũc nãq; potẽtie ⁊ actus oꝛie valde op/posite. Cõmentatoꝛ ꝓhemio de aĩa starẽt vna. Tres nãq; cãe multotiẽs in vnũ veniũt numero vt forma ⁊ finis. vl⁹ spẽ: ceu agẽs cũ ꝓdict⁹. hõ. n. hoiez gnãt. ¶ Adhuc de sen su ⁊ sensato. nec sanitatẽ neq; ifirmitatẽ possibile fieri ca/rentibus vita: sz humoꝛ caret ea cũ ipsa sit ꝓsistẽtia per ali mentũ. Tale vero nõ alitur sz alit ꝑpter qõ humoꝛ non erit mã febris: sz agens: ⁊ q; ampli⁹ sanitas ⁊ egritudo tñ inerũt membꝛo cũ ipz maxime iuuat. Et firmat̃. qz ꝑmo ꝑma. ipz ponit̃ sanitat⁹ ⁊ egritudinis subm ꝓpinquũ. Eti. agens est vnũ ꝓncipiũ ꝓmutationis ꝑmũ. finis aũt getis. Talis aũt est humoꝛ ꝓpter ꝓtauas dispõnes illi coindi/tas. mã etiã ẽ ex quo fit aliqd cũ insit. phy. z. ⁊. 5. metaph. Sz hui⁹ nõ est humoꝛ ad febrẽ cũ ea sit accũs ⁊ ipm non habeat mãz ex q̃ sz ĩ q̃. Humoꝛ ita q; nõ est febris mã.

In oppositum. ꝓmo. n. ꝑma. Cãe. n. mãles posite ĩ gbus sanitas ⁊ egritu do mẽsuran̄t sunt subiectũ gdez remotũ humoꝛes quos gdẽ ĩ cãis ibidẽ nõ exꝓmit effectiuis. Et eodẽ scõa. Cãe añcedẽtes sunt cãe cozales. s. hũozales aut cõp⁹onales vel cõpõnales. Scribit̃ ẽt febriũ ⁊ q̃rto ꝑmis: q; tria sũt febriũ gnã ꝑm triplex distincta subiectuz. Nã ephimera fundat̃ in spiritib⁹. humoꝛalis ĩ humoꝛe seu putrida ma gis ⁊ etbica in mẽbris. Rursus mã ẽ ex quo ⁊c. sz taliter humoꝛ se hz ad febrẽ. Est nãq; gdã excessus ex calidis et hu. pbl. i. Ex aũt cãm mãlem iportat: igitur humoꝛ est cã materialis febris ⁊ nõ efficiens.

Propter primum gdẽ sciẽdũ q; gd sit hu moꝛ: dñia oñsum. z9.

Propter secundum vero sciendũ q; aliq dixerunt q; humoꝛ erat duplex: vnus gdẽ q; est ps mẽbꝛi. Est nãq; ibibitus ⁊ cõuisca⁹ cũ eo: ⁊ talis est mã sanitatis ⁊ egritudinis. Ali⁹ in ꝓcauitatib⁹ venaꝛ: ⁊ cã is extat sanitatis ⁊ egritudinis effectiua. Sz id nõ valet: qz ꝑmo humoꝛ non remanet sz trãsiuit in membꝛ. Neq; scõo vt ponũt ẽ cã efficiẽs. vez mãlis magis vt videbit̃ ꝓꝛ. Et iõ gdã exposuerũt humo res. i. spmata eo q; spiritib⁹ ⁊ mẽbꝛis sunt ꝓxima. Nonulli moti ꝑpter ꝑinducta simpl⁹ ꝓtulerũt humoꝛẽ foze cãm efficientẽ: ⁊ nõ mãlez. Quidã ẽo mãlez exponẽtes efficiẽ tẽ. i. facientez q; cã mãlis ẽ ⁊ faciẽs cũ sit vna q̃ttuoꝛ cãꝛ ꝑm illud qõ subditur demum. manifestum vero q; faciẽ tium causaꝛ ⁊c. qõ etiam apparebit ex dicendis.

Propter tertium vero sciendũ vt ꝓtuase/runt nõ ꝓtaue arguta q; humoꝛ se hz ad febrẽ seu egritudinez in rõne cãe mãlis ⁊ efficientis: vt collz tertio. Occasiones egritudinũ mãliũ sunt: qñ humoꝛes q̃ttuoꝛ egrediuntur ab eoꝛ tpantia in quãtitate aut q̃litate: ⁊ B accidit aut a pte mãe: aut a pte efficiẽtis. Subdit ẽt q; hu. exeũt a nã ex duab⁹ partib⁹: a pte mãli ⁊ efficiẽti simul. Qõ firmat̃: qz sicut se hz hu. bo nus ad sanitatẽ: sil⁹ ⁊ ꝓtauus ad egritudinẽ. Ꝺrioꝛ enĩ cõ/trary sunt effect⁹ ⁊ cãe sil⁹. sz humoꝛ pmanẽs sub decoze nãe cã sanitat⁹ extat mãlis. Ex ipso. n. surgit ptiũ tpantia. vñ phy. 7. Sanitas ẽ ꝓmensuratio quedã calidoꝛ ⁊ frigi doꝛ aut eoꝛ que sunt ifra idest humoꝛ. ex gbus ꝓponit cozpus vt exponũt: aut ad ꝓtinẽs. Sil⁹ humoꝛ sui tẽpera

re natura ꝓseruat aut efficit sanitatē. Jta ēt in egritudine ꝓtingit q̄ humor poterit hr̄e rōnez cause mālis ⁊ efficientis. Amplius oē q̄ fit. ex aliquo fit vel in aliquod ex agente. Cū gn̄atio seu factio q̄libet ꝓcedat ex potētia in actuz per aliq̄ ens actu. 9°. meta. Sz febris fit. effectus. n. ex aliquo. idictuz aūt ex aliquo ⁊ in aliq̄. q̄ suba ꝓpri⁹ gn̄atur ex aliquo: puta ex mā vere. Accn̄s aūt ꝓpri⁹ fit in q̄: ceu subm. Et firmatur: q̄ in humore reperiuntur duo: materia siue subm ipsius: ⁊ qualitas. Jtaq̄ humor poterit hr̄e cāe materialis ⁊ efficiētis rōnez ad febrē. Sil'r̄q̄ in alys mālibus morbis. Potest aūt ⁊ gs apparēter dicere q̄ humor sit cā materialis febris ⁊ nō efficiēs: q̄ illud q̄ causat febrē humoralē vel putridā est fum⁹ seu fuligo putrida vt tactū. Vic aūt non est humor: ceu spūs nō est sanguis: imo essentialiter differens penes medicos ab eo: lz constituat ex ipso. ofys. 48. ⁊. 59. Neq̄ ēt ꝑfecte humor vt ipse febrē ꝑficit vt mā: cū oporteat tādē ꝑtractā fuliginē coz petere.

Propter quartum q̄dez ad ꝑmuz dōm. Aut q̄ idem nō est cā mālis ⁊ efficiens: cū humor vt visuz eēntial'r differat a fuligine putrida: ⁊ a minera putredinis sil'r. ¶ Uel dōm q̄ in gn̄atione ⁊ filiatiōe erit vt que subē. Jd verificat maxime: cū agētia ⁊ patientia in ea ꝓprie oporteat distincta fore subto ⁊ loco. In gn̄atione vō ꝑm q̄d vt accn̄tis q̄lis est sanitas ⁊ egritudo: nō sic necesse: vt oñdit mā vapozis: cui calm actiuū indituz adest: ⁊ forma occulta suscitata in tyriaca qua venenū depellit. dōia. 178. Subiecta nanq̄ simpliciū sunt mā: eoz vero q̄litates efficiens. vñ ⁊ in tegni. Sex nō nālia ponunt māe q̄dam sanitatis ⁊ egritudinis. Sz ꝑut fuerint cōpetenti vsu cozpoi administrate fiunt ꝓseruantes ⁊ salutē ꝓrestātes. Jta ⁊ peccātes i cōtemptia egritudinis sunt cause. Sufficit igit̄ in hȝ distinctio rōnis realis cā idemptitatis subti. aut lz mā ⁊ agēs non coincidāt in vnū numero vel specie: ocurrere tñ possunt in id q̄ est idē subiecto. Q̄d denotat mā eodē ⁊ vera cū mixto In qua subē elementoz sunt mā: ⁊ q̄litates illoz agens. sil'r ⁊ in ꝓposito. Pōt ⁊ gs exponere itroductū efficientez .i. facientē. Dis. n. cā aliquid facit mō aliquo: super q̄ inquit exnee Daly. id ꝓprie non esse nisi in egritudinibus q̄ sunt ꝑmitiue tñ. ¶ Ad aliud dōz q̄ Aris. sanitatē ⁊ egritudinē toto rettulit vt aīali in cōi: ⁊ nō partibus q̄buscunq̄. Q̄d apparet: q̄ demuz subdit. Necessariuz est aīali ꝑm q̄d aīal vnūquodq̄ sensuz hr̄e: ⁊ tñ ꝑm plures ipsius partes nō est sensus. Uelut enī oñdetur q̄ nālis hȝ determinare de ꝓncipys sanitat] ⁊ egritudinis: q̄ passiones sunt vite cū de vita habeat negociari. ¶ Uel dōm q̄ spūs ⁊ humores possunt dici viuere: ad vitā eniz ex ꝓpinquo ozdinant. Et q̄d deest ad paruuz apud itellectū tanq̄ nihil de hr̄e videtur. phy. z. Aut q̄ sanitatē tandē oēz ⁊ egritudinē ⁊ de inesse mēbro ex alys ꝓzibus causatas. Ex humozibus eniz ⁊ spiritibus laudabilibus tempata causat totius ꝓplexio. deinde ꝓpositio ⁊ nā cōis. Ex istis aūt sanitas in parte: ita ⁊ egritudo ex his cozruptis inducta tamē in sit membro. Quod monstratur q̄ in cōmune ipsius lesio ꝓcidit partis ¶ Fulcimēto vero dōm q̄ subm dicitur dupl'r. Aut ꝓzpzius vt in quo fundat dispositio. ⁊ ita humor subz putride: spūs effimere: membrūq̄ ethice. Uel illud in quo manifestantur operationes perfici seu cozrūpi. Et membruz qdem nosce foze maxie subm sanitatis ⁊ egritudinis. Hȝ eniz dispōnes ꝑmuz id est imediate sunt in membro: cōsequenter aūt in spiritibus ⁊ humozibus. Sed ꝑmum. i. anteq̄ nihil plurime humozibus ⁊ spiritibus. ¶ Ad aliō iaz scōm eius ambas partes quid dōm apparuit quoniā humor conceditur habere rationez cause efficientis mediate sicut etiā cause materialis: cum effectus semper cause fiue ꝓpzionentur imediate: ceu febris fuligini purulente que ipsius extat ꝓiuncta ꝓprie cōuersiua: ab ipsa nanq̄ ꝓgredit absq̄ medio: sed materialis vt repletio causa extat mediata. ¶ Differētia. CLX.

Quod materia digesta non possit febris seu morb⁹ causari ostē ditur: quia digestio alteratio est faciēs cessare putredinem manente subst̄atia differentia ꝓzi. hec autez alteratio est digestio. Materie nanq̄ debetur alteratio sicut discrasie sanatio. ¶ Ampli⁹ sublata causa tollitur effectus cū fulciatur illa. Sz putredo cōiter febris ponitur cā ꝓiuncta ꝓuertibil'r ipsaz ꝓcomitans: q̄ ente morb⁹ existit. Recedēteq̄ iuꝫ Johānitiū ꝓuenit sanitas. vñ Daly. Quādo ꝓhibebimus putrefactionē non generabitur ab ipsa febris. Danc autem remouēt digerentia: vt cibus potus exercitia ⁊ medicine. ¶ Adhuc cuz cessat ebulitio in putredine cessat febris: cū fumus putridus coz nō petat. Sed mā digesta cessat ebulitio aliogn non eēt digesta. Eti. Illud q̄ est motū a nā equatū ⁊ euacuatiōi ꝑparatū nō causat febrē: cū ex victoria ⁊ ineq̄litate quā obtinet supza nām causet. Bāt ē q̄ digestū extat. ¶ Rursus digestio est cōplexio a ꝓprio ⁊ nāli caloze ex ꝓtraiacētibus passiuis. dōia. 50. Q̄d aūt tale cū sit oñaturz nā febrē nō cāt oīno. Palin: destructo subiecto ⁊ accidēs pimitur cū ipsius sit esse ab illo. Sed materia digesta tollit subiectū ei⁹: puta humor in quo fundabat. vñ dōia priozi. Arabice. Alterationē qdem vt facias ita getare putredinez ⁊ subam que fuit ante putrefactionē sit remanēs in cozpe ꝓpter q̄d haly. vna intētionū curationis est mutatio humozis donec gelcat putrefactio. Jtaq̄ mā digesta febrez gnāt nequaq̄. Oppositū arguūt gdā hȝ ex febriū primo. Manēte vtute adhuc digestiua vasoz q̄ putrescit iteri⁹ humor in talē alterationē deuenit. Ex crisium ēt libro cō similē asserūt seriē. Palin quarto ꝑma. Et an sedimē laudabile est aliq̄d: nisi humor faciens egritudinē qui iaz digestus ē. Ex his qdē seriebus ⁊ alys nō multū ad id ꝓcitātibus: volunt digestionē ēt hūte mā fieri febrez. Jtidem cū ad cāe remotionē. effectus non ꝑmaneat: ⁊ si per digestionē cessaret putredo febrē inducens ipsa gesceret: cuz materia fozet digesta. Sed in statu ea est plene digesta: primo de crisi. cessabit igitur febris.

Cuius contrariū experimur: cum tūc ipsa eiusq̄ accidētia itēdant maxime. Circa eni statū ꝓnunciatū est ab Hip. oia intēsiora synthomata existere. ¶ Amplius mā q̄ digesta supponit est putredo: hȝ aūt est ꝓter nām sibi inobediens ⁊ incozruptibilis plene. Que vō talis febrē valet ꝓtinuare. Jtaq̄ materia digesta febrem potest causare.

Propter primum quidē sciendu: q̄ mā febris putride de qua principali⁹ ꝑmo est triplex. Una sigdē remota: vt humor seu repletio. Reliqua ꝓpzioz vt putredinis minera. Tertia vō cā vere ꝓiuncta rōnez hȝs efficientis: vt fuligo aut fumus putridus coz petēs imediate: dōia ꝓcedēti. Quid aūt sit digestio dōia. mōstrauit. 50. Quid āt febris. 87.

Propter secūduz vero sciēdū: q̄ aliq̄ dubitarunt ad vtrāq̄ ptē in hoc quesito. Jpsumq̄ ꝑtractatū cum spōsione grandi relinquētes. Aut q̄ eius videbat expositio difficilis vel plixa. Uident tñ hi aliq̄ñ inuere: q̄ materia digesta ꝑfecte nō cāet febrē. Eo q̄ expulsioni cōiungat imediate fere. Q̄d tunc per accidēs vt apparebit exist̄it soluz. Quidā vero apertius ꝓtulerunt moti: eo q̄ digestio faciat cessare putredinē febris causatiuaz imediate mām digestā febrē nō iducere ꝑfecte. Qualitatē tamē aiunt quandam in.

mẽbris impressam ex inde febrẽ facere. Qõ non valz fortasse: neq; q̃tuz ad primuz: cuz eoz motiuo vt monstrabiť subsequẽrer: neq; quo ad 2º: q2 sic iaz in oĩ foret putrida cuz ethica: cuz fe. putredinis subm habeat humorẽ. Ethica verò mẽbrum. Adhuc bzeuis quedaz passio nullaz impressionẽ facit in partez: cui post abscessuz ipsius opus sit ꝓcuratione supereſſe. tertio tertia.

Propter tertium vero sciendum q; mã digesta: vt putredo cui gdem dictũ ꝓpius rõnez digõnis anterius cõpetere febrẽ põt adhuc fouere. qõ indicať. 4º scõa ita vt talis nõ sit febris sublimatio cũ apparitione digõnis sicut nõ fit cuz digestione apostematis doloz vehemẽs. quod monstrať q2 quouslz itẽtiões curatiue nõ sunt adimplete febrẽ remouentes permanebit ꝛ ipsa cũ aliter cessare nõ possit sz mã digesta itentiones curationis cuncte nõ sunt ꝓplete. Sũt .n. tres. ii. de ige. 4º. ꝛ. 7º ca º putridoz humoz excretio refrigeratio: ꝛ semiputridoz digestio. vñ. 3º practice dicim⁹ oportere in medela febriũ ex putredine trib⁹ nempe vti. ꝓmũ est caloris febris extinctio ac eius aduersatio: 2º humoris putridi eũo: tertiũ vero ciboz regimen ac poti⁹ electio: qõ cibis ꝛ potibus digestiuis ꝛ medicinis ꝓficitur vt ꝓñr exponit. Due vero tñ tanguntť in tegni: alteratio. vz. ꝛ eũo. vñ Daly. tertiã gdẽ tacet Ha. que est fe. curatio cũ frigidis ꝛ hu. ꝓpter manifestationẽ eius. ꝛ qñ ipsius ẽ ꝑmo in ꝓseruatione sanitatis. Bertoldus vero alemanus Daly. stimulus ifest⁹ ingt. ego dico q; nõ tacuit sz in fine capituli ꝓsequitur vbi dicit. deinde sic venire ad eã q̃ facta est ab illa egritudinẽ. que gdez gratis in q̃multis ꝓfatuz ꝓpugnat: q̃uis is desipuerit in nõnullis. nõ. n. factuz est ab egritudine plerũq; post abscisionẽ febris est aut egritudo ea: cũ illa iaz cessauerit p ei⁹ cause cessationẽ cũ dependeret ab ea: vez alia q̃da discrasia in membris relicta: nõdũ tñ ad multũ ꝓpressa vt habitualr sit iserta velut cuz ad separationẽ ignis ĩmẽsi ꝛ diutini caliditas in parietibus eo amoto remanet aliquãdiu. id aũt ꝓfecte habeť per hoc q; dr̃ q̃cunq; vo q̃si ad eã q̃ adhuc fit: in ipso entez. Et p illud tandẽ manifestuz vero q; ipsaz discrasiaz alteratio sanatio est. Eti. aphoris. 4. Apparet in egritudinis mãlis sanatiõe tria oportere concidere: puta digõnẽ: seq vero discretionẽ. i. diuisionez ꝛ deinceps eũonez. sz in digõne vnũ tñ occurrit. non. n. in ipsa est euacuatio neq; discretio que ad euacuationẽ ordinať: est tñ discretio quedã que est humoris a partibus q̃bus adherebat separatio. duplex itaq; est circa mãm educẽda discretio aut fortassis triplex: si viscoſozũ icisio dicatur discretio. ꝓncipale nãq; digestionis est materiã vnifozmẽ ponere cũ ei⁹ diuisione vt nullũ apertis meatibus patiatur in expulsione obstaculũ. vñ post digestionem opz expulsionẽ ꝓsequi finalez. digõ igitur sola nõ sufficit. gre ꝓnosticoz. z. Multotiẽs egritudo iam est digesta ꝛ nõ est ꝓcessio sputi ꝑmo q; 03: qõ virtutis ꝓtingit imbecillitate pectus mouentis. vnde interiozũ. 4º cap º 3º ꝑm Dyppo. Quidaz papligioz digesta expuentes parum vixerũt. Oz si dicatur accñtaliter his cõtingere nõ valet. Nã si mã fuerit digestionis oẽz benignitatẽ fortita virtute ẽt debili ente in nullũ machinaret versutum. Itidem. Facta sanie mã est digesta: apparens ꝓnosticoz ꝓmo. nã sanies fit caloze vincẽte tandem nãliter. dr̃us priozibus. ita vt iam sit digesta caloze in ea obtinente nãli. sed ita diſposita fe. inde lz minoz educitur. vnde aphoris. 5cõa. Circa gnãtionem saniei ꝛc. Amp. firmatur q2 febrium ꝓmo. ca º 5º. Putredo humoz que est in vasis: siłis est ei que ꝑm flegmones apostemata ꝛ alias pustulas. Sz in apatib⁹ p sanici digõnem facta febris adhuc permanet: ĩmo in quibusdam itendiť eruptio. ꝓnosticoz. 2º. Rursus in quo nõ modica pars continet ꝓter nãm põt inceptã alere febrez ꝛ ꝓprie cũ mẽbra sint iaz disposita recipere. hz vero est sanies q̃tũcunq; a natura victa: nã ꝛ in ipsa res adhuc ꝓter naturam constat nõ parua. ꝓnosti. apparens febriũ ꝓmis ꝛ farmacoz. 5. Adhuc id in quo remanet ad nãm inimicitia: horribilitas: iflammatio: ꝛ serositas potest febris habilitatẽ ꝓducere: h aũt diligenter aduertenti in sanie setiã q̃tũcunq; digesta sunt reperta. nã per alterationẽ nõ tollitur a mã magis nisi ad expulsionez inobediẽtia cum hz digestio nõ sit aliud. ex qbus ꝓuincitur putredinẽ non solũ fientẽ: vez ẽt a digestione factã vt in dissolutione apparebit argutoz febrẽ alere potentẽ. ¶ Sz circa ꝑdicta dubitatur q2 ex his saltez habetur q; mã digesta febris ꝛ accidẽtia debeant mitigari: cũ vtcũq; fuerit a natura dominata cuius equidẽ ꝛium exprimur. ¶ Dõm q; hec mitigari hñt ꝓpter mãe vt arguitur digõnẽ: Oz aũt itendať aut ꝓpter cozpozis euenit habilitatẽ ac magis ꝓpter nãe ĩpetuz ad excretionẽ mãe. vñ de accñti. 5º. Febris causonica rigoze accidente q2 materia hz febris colera rubea existens: dum fortius mouetur augmentatur ꝛ magis accenditur: ꝛ nullo mõ recedit nisi colericus vomitus siue egestio aut nimius contigerit sudoz. Et aphozi. 5cõa. Quibuscũq; crisis fit bis noz difficilis portabilisq; añ poxismuz. Cõmentatoz qdẽ: fit aũt nã discernẽte ab iuuatiuis nocitiua ꝛ ad excretionẽ prepante. Aialis. n. ẽtus ſm statⁿ fatigať q̃multũ ꝛ si vitalis ꝑmaneat fortis ꝛ nãlis.

Propter quartum vero dõm ad primũ q; p digõnẽ nõ tolliť oĩfariã putredinis eẽ. qõ. n. putridũ extat nũq; vt ita põt iputridus foze ac nãle sz digõ remouet a putredine q̃litates excessiuas actualr ẽtuti rebelles expulsiue. si. n. fuerit calida in frigidať. si humida siccať ꝛ e converso. Incidiť ẽt que viscosa in tegni. non tñ põt ab ipsa hĩtum repellere ẽt cũ actu susceptiuo ꝓximo ad febrẽ dispositio ente. ¶ Aut dõm q; putredo ẽ duplex. vna qdez fiens: altera vo fcã. ii. de inge. Alteratio si qdẽ facit cessare putredinẽ fientẽ: nõ aũt factã: cozrigit. n. ꝛ cõterminat cãz añcedentẽ ne ponať sub ꝓiucta. Scias tñ q; putredo ꝓpius dr̃ que est in fieri ꝛ nõ q̃ in fcõ eẽ cũ ipsa sit ſm Aris. cozruptio. ꝛ Ha. transmutatio. dr̃ia priozi grẽ in fieri ꝛ nõ in facto eẽ ꝓnũciať: putredo autẽ facta ꝛ amplius fiens vt ꝓbatũ nata est febrẽ in eẽ cãre inceptãq; precipue. ¶ Ad aliud dõm q; putredinis minera nõ ẽ cã febris vere ꝓiuncta sz fuligo putrida coz petẽs ĩmediate: vt dr̃ia visum ꝑeunte. vñ dicentes putredinẽ cãm foze febri vnitã ꝛ cõuertibilem duas solum ipsius ponũt cãs: cũ tñ sint tres expresse: due gdem mãles magis ceu ꝓiores: ꝛ vna efficiens sicut fumus putridus a putredinis minera realiter ali⁹ exñs: vt spũs a sanguine ex quo gnãtur: ꝛ h plures vndiq; moderni medicoz obsessi steterũt fozmidantes: idem ꝺ Aris. materiale ponere ꝓncipiũ ꝛ efficiens: eo q; in tegni putãt humorẽ cãm dici febris efficiẽtem. qõ nõ est: sz fuligo vocata ab eodẽ iam aliud facta vt visum dr̃ia. 87. ꝛ pri⁹ quãtũ ẽt cibi medicine ꝛ alia possint de benignitate pstare putredini: dudũ apparuit. ¶ Ad aliõ dõm q; ebulitio nõ cessat vsquequaq; ꝛ oppositio quã hz putredo ad naturã vt tactũ ꝛ maxime cũ sepius ac veri⁹ putredo extat in fieri. ¶ Ad aliud qdẽ dõm p primũ apparuit. ex eadẽ eniz ꝓtendiť radice. ¶ Ad aliud dõm q; sermo in radice ille de digõne fit in iuuatiuo. hic autẽ de ipsa in nocitiuo ẽ ratio. ¶ Ad aliud dõm q; putredo põt dupliciter accipi: ꝛ p q̃litate magis ac p cozpoze: ꝛ putredo que non est accidẽs sed subiectũ nullo egens alio subiecto. ¶ Alterius ẽt ptis auctozitates iducte putredinẽ ꝓtendũt magis fientẽ q̃ factã ꝺ qua nulli extat dubiũ febrẽ causare. quare etiã in statu i putredine facta febris ꝛ que ei⁹ itendanť apparuit. ¶ dr̃ia. CLXI.

Quod in morbi principio cõpetat euacuatio videt. q2 Hyp. In choãtibus morbis sigd mouet mouendũ moue. Uñ ꝓmętator. Melius in ꝓncipys euacuare vt minoz mã facta facili⁹ nã possit digerere. ¶ Itidem. 8. t. 13. de ĩge. Jubetur in ꝓncipio euacuãdũ. ¶ Adhuc ꝑcipiunt fere medicoz oẽs in febribus sanguis vsq; ad lippotomiaz eũandũ. iubent etiã in apoplexia signantia t talibus moz oifariã eũare. Eti. eũandũ illo tpe quo virt⁹ est foztioz: cũ ipsa cũone perturbet ita vt maioz indicatio in eũando sumatur a virtute. aphoz. ꝓma. Jd aũt est a ꝓncipio cũ nõdum fuerit pugna morbi debilitata nã. Eti. q; ꝓhibeatur eũo in ꝓncipio id ex indigõne accidit mãe: pp qõ Hyppo. ꝓcepit digesta medicari t eũari matura. sz q̃dã mãe in ꝓncipio ẽt sunt digeste sic plures sanguinee in stõ natantes t foztassis colice furiose cũ nõ bẽant aligd ꝓhibẽs eas moueri vt in sequẽtibus oñdet. in ꝓncipio itaq; est eũanduz.

In contrarium qñ Hyppo. ꝓcipit pepana farmacare t mouere nõ cruda neq; in ꝓncipys ꝛc. Eti. Qui euacuat mãz idigestã t ꝑcipue cũ fuerit ad apostema collecta nihil euacuat de mã sz destruit loca sana egritudini resistẽtia. re. a. aphorismo. q̃rtis. t crisiuz ꝓmo. ca⁹. 8. Palin: secũdo. re. a. Jn plcuresi que vt multũ fit ex sanguine colerico venaz ꝑcipit incidi cũ doloz ascẽderit in spatulas. tunc aũt passio iã in auginẽ to videt cõstare. ¶ Rursus. 9⁹ de ĩge. Juuenẽ certatoreꝫ febriẽtẽ synocha putrida ꝑcepit in octaua hoza tertie noctis flebothomari. sz febris vr iaz ꝓncipia trãsisse cũ plurimũ terminet in q̃rta. crisiuz 3⁹ q̃rto ꝓma. ¶ Adhuc digestio humoris est habilitatio vt a nã expellat de facili: sicut oñsuz dr̃ia. 50. Bz in ꝓncipio nonduz põt tpis breuitate hõ habilitatio cadere: vt. n. fiat laudabile iudiciuz opz digõneꝫ diuisionẽ t excretioneꝫ ꝑcessisse. aphoz. 4. ¶ Jtidẽ. Primo q̃rta. enũeratis plurimis morbis dr̃. debes scire q; duz iste timent egritudines t nõdũ in eas ceciderit plus secure ꝛcedit eis minutio t cũ in ipsas ceciderint in eaz ꝓncipys penitus flebotomia dimittatur. q2 humores subtiliat t eos per corpus fluere facit t sanguini cõmiscet eos sano. t ẽt cũ nihil ex eo qõ oz euacuat. ¶ Amp. ars t medicus imitant nãz: sz ea nõ euacuat in ꝓncipio ꝓpter mãe in elaboratione. in ꝓncipio igit nõ est eũanduz sz foztassis in statu magis cũ mã fuerit digesta.

Propter primum vero sciendum q; gd sit cũo: quot ẽt dr̃. modis. dr̃ia oñdet. i64. Eũo sigdez h accipit cõiter ꝓ oĩ eductione siue sit sanguis abundãtis cũ alys humeu vn⁹ determinat⁹. Scitũ ẽ ẽt gd sit t quot modis sumat ꝓn⁹ dr̃ia. io6. t. io7. qõ ꝓut ẽ vnũ de morbi tpibus suscipit in q̃sito.

Propter secunduz vero sciendum colli. 7. scribi q; digõne facta competit expulsio sz cũ nõ apparz digestio tunc dissensio repitur iter medicos. q2 Ha. t medicoz pars maioz dicunt minime nos purgare debere mã exãte idigesta nisi egritudo fuerit in vltimo acuitatis. Et subdit post quedã q; in febrib⁹ flegmaticis t melicis rasis in eaz purgat ꝓncipio: t erat ipsius opinio penitus. Ha. tñ dicit ꝓziũ manifeste: vt q; mime debemus in ꝓncipio febriuz melicaz purgare. Et illõ id idẽ in epla scribit ad glauconẽ. t illud ẽ. q2 finis haz egritudinũ est securus: nec expectat digõ mala. Est aũt series ad glauconẽ. detẽti mox a ꝓncipio neq; medicamen aliquod des tenere: neq; purgationeꝫ vel detractionẽ vẽtris aut sanguinẽ facias nisi forte videris nimiã sanguinis abundãtiã foze: tunc; de brachio flebotoma sinistro. Cũ aũt videris manifeste cause digõnis signa: da bis purgatoziũ tũc melicũ educẽs nõ semel: verũ quotiẽs putaueris cõuenire. Post hec gdez diebus itericctis paucis tyriacã diacithẽ accipe suademus t alia talia. ex gbus ꝓbatũ nobis est oĩbus. idẽ aũt opiũ arinaicũ recipit. q; si moz a ꝓn⁹ tale gdez bis dederis obest q̃maxie. nã ex vna quartana duas facies: ac ex duab⁹ tres: aut ex leui foztioꝛẽ: t in piculũ hoĩez deduces faciẽs vt nõ viuat. Demũ vo ꝑmo ꝓtinuat aueroistic⁹. sz flatica ẽ male determiatõis. t ꝓp ꝑ necĩuz existit vt infirmus euacuet ꝓter q; expectetur pfecta digõ. t iõ medicus oz ꝓus incipe a subtiliatiuis t ĩcisiuis p̃ hebdomadã vnã quo pacto ĩcipiendũ farmacare. gd aũt de ꝑ sentiẽdũ tertio mõstrabit dõoz.

Propter tertium vo ꝑmit⁹ vitas apiat q̃siti: t deiceps gra huius oñdo an ĩ hozis sit alys eũandũ vt silẽdũ oio. ¶ Propter ꝑmũ gdẽ hõ sciẽdũ q; eũo duplex existit. vna gdẽ eradicatiua t pfecta q̃ totalr peccãs mã exhibit a corpe. Reliq̃ vo mioratiua ipfecta p quã aligd eũat mãe: vt nã potentioz tãdez reddatur sup̃ residuo. vñ. ii. de ĩge. alleuiata. n. euacuatiõe que dispensat corpora nã: t deponẽs qõ aggrauat ipsam velut onus aliqõ dominabit reliquo facile: t digeret qõ digeri ꝑt ac excernet qõ poterit excerni: qõ ẽt apparet ex ꝑ 4⁹. t. i4. 3⁹ Deiceps vtiq; ad q̃situz magis dõm q; egritudo cui de se debet euacuatio aut est vt de ipsa spes habeat salutis: aut mĩme: ĩmo signa iam mortis appareat future in qua gdẽ nõ oz. ii. de inge. t prima t scda. aphoz. euacuare ac velut medicinare neq; in ꝓncipio neq; ĩ tpe alio. nõ. n. oz iuuctis conari sz futura ꝑdicere. t ita ide recedere cũ in talibus vanũ sit detrahi ab idiotis p ea q̃ sanant multos auxilia. medici tñ qñq; ne defect⁹ appeat in arte: aut artifice conant circa tales practicare vt ẽt apopleticos spasmatos ex inanitiõe irrecupabiliter syncopatos t ptisicos pfectos: cũ predicte tñ appens õ inge. p oẽ. vñ Mes. de appoplesia. Ut nõ appeat ex pte opantis defect⁹ conaberis a ꝓncipio mãz subtrahere in q̃tũ possibile. si aũt mozb⁹ extat de quo spes habeat salutis aut ipsi⁹ gdẽ mã colligit ad vnũ locũ: vel in oẽs seu plures spgit: corporis ptes. Primũ sigdẽ duplr: q2 hõ mã vel ẽ ĩ fluxu tota vt aggregeat in locũ aut iã p magna coaceruata existit in eo pte: vt cãns apa qõ est egritudo fiens ptiz. vz. iã facta t fm ptẽ futurã. iz. de inge. Si ãt est ĩ fieri ꝓpriecq; cũ ipsi⁹ mã extiterit sanguinea: fueritq; p viã reumatis sibi eũatio debet ẽt in ꝓncipio magis eradicatiua vũ vtus t alia ei ꝓsentiãt ꝓportionabilia. aphoz. i. Cũ. n. mã sanguinis in quẽ locũ defluit vt in flõnẽ colligat ea euacuata: vel oĩno getat futurũ apa seu modicũ pmanebit ipsi⁹: qõ ẽt in mã põt ꝛtingere colerica cũ p hunc cõtingat apa fieri modũ. Si ãt mã fuerit ꝓ maioꝛi pte ĩ loco coacerua ta t egritudo fm partẽ facta tũc eadẽ minoratiua debet eũatio solum. iz. de inge. t ĩ tegni appens. euacuamus. n. totuz nõ solum in plectorica dispõne. sz t ꝓpter magnitudinẽ passionis ꝓsistẽtez ẽt in toto corpe humoꝛ cõmoderatione. doloꝛ eni t caloꝛ flegminãtis ptis cãe reumatis fiunt t si sine supfluitate corpus extiterit. bac. n. eũatiõe nã alleuiat sup̃ residuo. silr euitatur timoꝛ rupture ante ipsius maturationẽ. vñ ꝑmo q̃rta. Qui hz apa minuẽdus est qñ timet ne aperiat añq; matureꝫ. lz. n. indiguerit t nõ fuerit ei multitudo. euacuatio vo sibi nõ debet eradicatiua. vnde vt tactũ re. a. q̃rto. Quicũq; flegminãtia in ꝓncipio egritudinũ: mox conant soluere fozti farmacia: t ceteri gdem t flegminãtis nihil aufert. neq; n. remittit cruda exñs passio: sed resistentia egritudini t sana colliquant: q̃re. A. ꝓzio q̃rta. Cũ humoꝛ fuerit ĩ vno mẽbzo cõprehensus nullo mõ moueat donec matureꝫ t essentiaz habeat tpataz. Silr. n. fiet ceu siqs arboꝛẽ conaret euellere a terra ꝓius lateraliter in sepatã: necesse gdẽ fit vel

frangi ipsam aut nō euellere nisi cū grādi terre diruptōe ⁊ ita nō fit in ꝓncipio eūare ſz in statu vūmō non cūet nā. Si aūt mā ꝑ plures aut oēs corporis extiterit partes diſpſa:tūc vel egritudinē ꝛstituit cronicā aut acutā:ſigdē longā ceu ex flate ꝛtingentē ⁊ melia aut corp⁹ erit repletum ſanitū vel mediū:tūc nō op⁹ fit eūare vt ſic mō quoq; qō forſan ſenſit iuxta iducta Ha.ad Hauconē niſi fortaſſis timeretur apa ex caſu vel pcuſſione. Si aūt fuerit mediuz ⁊ ꝓprie repletū eget eūone in ꝓncipio minoratiua vt natura ꝛfortē ſup reſidua tā ꝑ eductionē ſan. vt apparuit.ii.⁊ .iz.de ige.q̄ ēt per farmacuz ſuo mō.Almāſor.n.io. docet minoratiue in fe.fridis eūare in ea ꝛ exordio.vñ 4.⁹pma. de febre flatica.Ego nō diligo expectationē digōnis ⁊ lenificatiōis:cū eis q̄ diximus ꝑpus:imo oz vt euacuet aliqd ⁊ expectet in reliq̄ vſq;quo digerat.g ⁊ medicinaz de turbith exhibēt ꝛſtructā ex eo ⁊ çiçib.⁊ çuccaro plueriçatis. In cura ſigdem q̄rtane ibidez ſpēs gnrtane bñt iudicia in gbus cōicāt.oēs enī in ꝓncipio minuunt. Subdit ēt poſt aliq̄:ſi oz euacuet a ꝓncipio de bu.faciēte febrē ad alleuiā duz ⁊ mundificādū.bꝫ aūt eūo faciēda eſt parua ⁊ cū debili medicina leniter eūando:nō aūt cū forti eradicando vt ſubtile eūetur ⁊ groſſum remanet ifirmū idigeſtuz:ita .n.nō eūetur aliqd de mā ſed potius ſana debilitant loca egritudini reſiſtētia:⁊ ꝓcipue cū mā fuerit groſſa compacta. Si aūt mā nō fuerit cronica tūc aut erit vehementis acuitatis q2 furioſe aut aliter.ſigdez ꝑus vel erit colerica ſeu ſanguinea. De nāq; māe videntur furioſe q̄q; reddi aut rōne q̄litatis :vt colerica vl q̄titat] ſic ſanguis exuberans oīo. Interdū ēt dr egritudo furioſa rōne loci cuz mā q̄cūq; fuerit in loco collecta q̄ nobilis ipediat actus.Sic itaq; triplr pōt dici egritudo furioſa ꝓprie qdez ceu colerica. Illa.n.apud Ha.eſt q̄ ad modū aīaliū ad coitū mouetur furientiū repētine ſui ſubtilitate ac calitate effrenis. Cōiter ſanguinis qdez mā dr furioſa:ꝓprie vo ⁊ ſimilitudinarie dici pōt rōne loci nobilis aut mlti ſenſus vbi cōtinetur vt mā cāns in cerebro apoplexiā:aut in gulla ſquinantiā.vel in ītestinis iliacā ſeu colicā doloze vehemētiſſimo q̄ furioſa ꝓprie in ꝓncipio eſt eūanda iuxta Hyppo. ⁊ alios ēt eradicatiue vt timor mobilitatis ⁊ furie ipſi⁹ne in coz trāſlata ītermat extēplo:aut in aliqd ꝓncipaliuz collecta mēbroꝝ iducat apa.tū etiā q2 ſubtilis mobilis.q. digeſta exiſtit ⁊ parata eductōi. ꝑ paz.n.participat diſpōnibus ꝓhibentibus humoris idigōne ipſi⁹ eductionē. vñ criſiuz ꝓmo.In his soluz rōnabiliter gs ſm ꝓncipia vteē farmacia coopationē bñs ad attractiōis facilitatē ſuperabundātiū hu.motus.Et collz.7.hu.acutiſſimi exīt ſubtiles q2 ibi nō eſt groſſicies neq; viſcoſitas q̄ medicine ꝓbi beāt opationē laxatiue.ſz cū farmaca ſolutiua ſint calida vt dicūt ⁊ ſicca:q̄ aūt talia māz īcitant magis ad furiam. ¶Dōm q⁹ h̄ ſolūmodo nocumētū inducit q2 ſuis q̄litatibus ꝓmis excedūt:febrē īcitant māz exagitant in fieri. ſz illud pōt remoueri miſcendo cuz eis frigida ⁊ hu.ſic cum ſcamonea mirabolanos citrios ſuccuz granatoꝝ ſyracoſt ſyraſoth:⁊ q̄ talium.Cōferūt aūt in facto eſſe nō parū:aut alleuiari eoꝝ paruaz exhibēdo q̄titatē vel cū medicinis benedictꝫ frigidis mollibus educēdo ceu lenitiua ⁊ lubzificatiua nota:ſigdez mā fuerit ſanguinea ſua fouēs q̄titate ſuperflua mor opus fit ipſā a ꝓncipio eūare ita q⁹ nō paz vſq; ad ſyncopim ducere ceu fere oēs ꝓcedunt medicorū .164.Et merito:tū q2 in ſanguine non expectat vt in alys digeſtio.vñ q̄rto ꝓma.flebotomia quādo eſt ītentio ſana nō eſt in genere illi⁹ de quo expectat digō expectatiōe q̄ ē in ſolutiuis ⁊ nō expectat ipa niſi in hu.alys.tū qñ timor eſt ipſius ne in loca ꝓncipalioza decurrat ſuffocatiōe calorē extinguēdo ꝓfesti inatū. vel crepent vaſa.apbozi.i.⁊ in de bona habitudīe. Iſta tñ noſce eūo in ꝓncipio facta eradicatiue nō quocūq; ſynthomatica magl q̄ vi extat nāe. ſilis nāq; eſt cibatiōi facte in nō ſita hora.puta in paroxiſmis cū caſus timet virtutis.q̄rto ꝓma.Utrobiq;.n.fit ne virtus ſuccūbat in labore fatigata ꝓprie futuro. Si vero mā nō fuerit vehemētis acuitatis vt qō īfra ꝓmā q̄rtam vel ſeptimā terminet ſz acuta ſimplr ⁊ nō furioſa geſtes danſq; nāe ſpaciū ad digōnē ⁊ ſecurant q⁹ virtus vſq; ad maturitatis horaz pduret:tunc ſufficit eūo ſi corpus non fuerit inanitū in ꝓncipio minoratiua vt nā exonerata ici.tet ſup reſiduū ⁊ nō eradicatiua:cū nōduz ſit digeſta neq; ſubtilis agitabilis aut ſanguīea valde. qō ex ⁊monib⁹ apparet in de ige.pinductis.⁊ i tegni.vñ ꝑ q̄rta. In febre ſanguinea neēe eſt vt eūo fiat cū minutiōe nō ſupflua in ꝓncipio.i.minoratiua ⁊ ſupflua cū affuerit fe.maturatio q̄ multotiēs remouet in hora flomie. Si vo mā fuerit talis colica ſili mō vt ſanguinē oz eūare.vt.io.Almā.apparet vt in tertiana ⁊ cauſone docet ī ꝓn⁹leuiter eūare quē ⁊ haliab. comitat q̄re.A. Oz vt tu ꝓperes in ꝓmis ⁊ lenias lenitate q̄dā.Et de tertiana ingt notha.de ſolutiuis in ꝓncipys ſint ea q̄ ſūt ꝓpinqora eq̄litati.vñ.A. Egritudies q̄ nō ſūt acute.ſ.valde ⁊ fuerit ex hu.ſ btilib⁹ ſic ē va tertiana q̄ nō ptrāſit vltra 7⁹ poxiſmū dic.A.q⁹ expectare ōbem⁹ digōnez eo q⁹ digō ē hu.ſubtilis ꝛgroſſatio.igit appet q⁹ in ꝓn⁹ cōpetit eūo minoratiua ſi mā nō ſit acutiſſima: ſi aūt fuerit tūc eradicatiua. ¶ Propter z⁹ bꝫ ſciendū q⁹ ī augmēto nō cōpetit eūo ſaltē eradicatiua:q2 forte mā furioſa iam dudū ꝓnciē ītuliſſet.eſt ēt tūc mā in ꝑte iā inſerta ⁊ vtus ipugnata.Minoratiua trī pōt cōpetere ⁊ ꝓpe in egritudinib⁹ longis in gb⁹ qdē q̄ſi oī tpe ptiz oz digerere ⁊ ꝛfz ptē eūare vt nā nō ꝓmaneat aggrauata. In ſtatu quoq; attēdenduz:qñ ſi mā fuerit digeſta vincēte nā:tūc nihil arte opandū ſz totū nāe ꝓmittēdū.vñ.aphoriſ.i. Que iudicāt ⁊ q̄ iudicata ſunt tē. Et ſcōa ꝓcipit meli⁹ foze in ſtatu ſilētiū bre īnuēs ſtatū vincētis nāe cū talis ſit vt multū: iuxt illud aphoriſ.z. Scim⁹ q⁹ egrotātiū q ſaluant plures ſūt moziētibus ꝓterq̄ niſi qñ peſtilentioſa fuerit ꝓſtō. Si vo nā fuerit ꝑotēs mām ī ſtatu digeſtā educere:tūc oz medicū ipſi⁹ defectū ſupplēdo illā eūare. Uñ mox ſubdit: q̄ oz agere vñcūq; repit nā ⁊ reliq̄.⁊.4.pzia. Si humor nō eſt digeſt⁹ nō moueas niſi in ꝓncipio.apud ſtatuz vo non moueas aliqd donec vincat nā ⁊ digerat: ⁊ ſi ipſa nō mouet:mone tu hora mot⁹ei⁹:⁊ ſi ea mouet aut mouit tūc dimitte ipaz ⁊ opationē ei⁹.in declinatiōe aūt ſili mō qñ ꝑfecte ſuccedit criſi ī ſtatu facte nō eſt eūandū arte cuz nā ſufficiēter eūauerit qō ē ꝺ cōiter practicātes volētes oēs cōualeſcētes eūare ſupantes inde ſuſcipere amplioza:ita vt ⁊ oēm actū ⁊ criſim nāe faciāt īcōplete. Ueri.n.ꝓualeſcētes eūone nō egēt cū eis inſit ſan.paucus ⁊ bon⁹. Non veri āt bis bñtes oppoſite.dr̄ia.izo. Si āt diminute oz q⁹ deficit ex ipſius opere ꝓficere. Noſcite q⁹ ſicut ī ꝓncipio tēporis morbi cōpetit ꝓtus eductio ⁊ ꝓñr in ſtatu:ita tpe veris ⁊ autūni demū:vñ demonſtrat q purgatiōis ſtudiū appetūt tp̄s vernum ⁊ autūnus apertus.

Propter quartū qdē ad ꝓmū dōm eūonē minoratiuā ꝓceſſaz foze ī ꝓn⁹quā ītellexit ī initio hip.nō āt eradicatiuā niſi mā fuerit acuitatis multe:qō ide rari⁹ ꝛfz hip.accidit. ¶ Ad aliō dōz q⁹ Ha.audite ō eūone minoratiua: ē nō āt ēradicatia. ¶ Ad aliud ſil r appet q2 talis mā dr ſil r furioſa.⁊ ſil r ad aliud noīe furioſitatis extēſo.pñt egdez bꝫ furioſe nūcupari egritudines. ¶ Ad aliud dōm q⁹ lz vtus ſit fortis in ꝓn⁹ nōdū exiſtit. ¶ Ad aliō qd ſil r dōz iā viſū. ¶ Alteri⁹ ptis iducta ſil r ſuis ꝓcedūt vys. Ad quoꝝ qdē ꝓmū ⁊ z⁹ dōm q⁹ eūone ꝑfecta eūanda ē mā iā digeſta ⁊ nō pri⁹ cū ñ eūat nā. ¶ Ad aliō dōz q⁹ hip.ꝑ curauit pleureſiz curatiōtia magl q̄ va cū calefactoꝝs īcipit vl q⁹ egritudo ad

huic est in ꝓncipio cū doloꝛ ascendit in costas:ꝛ ꝓpꝛie cuꝫ ipsa fuerit tpis lōgioꝛis curātes ide:nūc euacuat in ꝓncipio ꝓncipiāte:ac ante si ꝑpēdaꝛ meliꝰ. ¶ Ad aliud dicendū ꝙ Ha.moꝛa ꝓncipio iuuenē flebothomasset nisi fuissent alij medici:quoꝝ quidā fieri iubebāt: qdā vo ibibebāt. ¶ Ad aliud sil̄r apparet ꝑ ꝑdicta. ¶ Ad aliō qd dōz apparet dr̄ia.168. Aut dōm ꝙ.A.nō simpl̄r negat flebotomāduz eē. ſz ꝙ nō é adeo tutū cū gs ceciderit in egritudinez sic̄ ꝓpus:ꝛ id sentiꝛ.4.ꝓma. Cū.n. ꝓponiꝛ phl̄omia apud ꝓncipiū egritudinis nō est ei intētio ꝛ fortasse iterficit ꝑ aduēnū debilitatis vtutis:ꝛ iō ꝓsulit vt suspēdatur phl̄omia inq̄tū sit possibile: vel qz in egritudinib⁹ ꝑdict] est sanguis subtilis paucus bon⁹:ꝛ hu.praui ebuliēt̄ ꝓp egritudinē vl̄ crudi vehemētioꝛib⁹. Crudi hu.exeūtes anteq̄ icipiāt gnāre moꝛbos caute sūt euacuādi. Jā vo febricitantes nll̄o mō.vñ timēdū ne phl̄omia bonū san.rapiat ꝛ praui omittat. Aut negat tūc eūationē eradicatiuā: non aute minoꝛatiuā. ¶ Ad aliud dōm ꝙ nō ꝓpetit eūo eradicatiua nisi mā digesta dūmodo furiosa fuerit minime. ¶ Ad aliud qdem dicēdū: vt differētia.i.4.6.notatur.

¶ Differentia CLXII.

Quod euacuatio cause

cōpetat cōiūcte solū ostēdiꝫ: qñ ipsa ei debeaꝫ qō egritudinē causat. ꝓpter enim causatiuū egritudis eūo admīstraꝫ. B vero cā extat ꝺiūcta. ¶ Rursus in tegni.Oꝛ abscindere vnāquāq̄ causarū efficientiū. hoc aūt causa est cōiuncta per se.nāq̄ egritudinē causat. Eti.Egritudo nō cessat:nisi cause ipsius abscisione īmediate qualis quidē in ꝺiuncta:qō cura eufrasis signat ex tegni. Cōpetit ergo euacuatio cōiuncte tñ cause.

In oppositum

vt ꝙ antecedēti solū mōstratur:qñ cū causa ꝺiuncta sit ī statu vñ vel poxisimo potioꝛ:tūc ei qdē deberet eūo cuiꝰ falsitas dr̄ia apparebit ꝺñti.Palin.Eūo fit ad ꝑseruationē:ſz talis debeaꝫ cāe añti.qō oñdiꝫ ex tegni de ꝓcustodia egritudis fiēde.ita eūo cāe añti debeaꝫ nō coniuncte.

Propter primum

gdē sciēduz ꝙ quid sit eūo quidq̄ purgatio ꝛ quō differāt:ꝛ q̄liter ꝺueniāt.dr̄ia videbiꝫ.164. Dic eūo etiā cōiter accipiꝫ ꝑ q̄cunq̄ humoꝛis eductione sine humoꝛ peccātiū qualitate vel quātitate.

Propter secundum

vero sciēdū: ꝙ alij qui ex argutis ꝓmoti dixerūt eūonē competere solū antecedenti cause ꝛ nō cōiūcte quoꝝ defectꝰ mōstrabitur ex dicendis.

Propter tertium

gdē dōz ꝙ eūo ꝓncipaliter debeaꝫ cāe añcedēti.ꝓnr vo ꝺiūcte siue putredis minere.ꝛ tertio vere dicte ꝺiūcte vt fuligini seu fumo putrido:qō ostendiꝫ: qñ eūo cōpetit ꝑ ꝛ ꝑ se ꝑcedēti cāe nō ꝓmissa etiā iterdū digōne: minere aūt putredinis nō ꝺuenit nisi post digōnez:cū digestio eā faciat cessare.dr̄ia.160. Digestaq̄ oꝺoꝛeat medicari.ea enī resistit eductioni maxime:nō aūt adeo repletio. Adhuc eūo debeaꝫ ꝑ ꝰ bu.pato coꝛrūpi: ꝓnr gdē coꝛrupto.ꝑ q̄rta.Sz cā ꝑcedēs é sic̄ hūoꝛ g apt⁹ é coꝛrūpi: putrescēs vo vt coꝛrupt⁹.Palin cāe añti debeaꝫ eūo ꝑ phl̄omiā scarificationē purgatiōe.Putredini aūt rarissime ꝑ B debeaꝫ eūo: cū ab euacuādoꝝ secesserit nō parū nā.fumat enī nō sic replēs.Qō aūt ita manifestū sit ex illo. In exercitātib⁹ ad sūmū cū alys multis.vñ de īge.8.Meliꝰ euacuātes qō ꝓpus cacochimie expurgādū obstructiones ire.ꝓpetit igit ꝑ ꝓpus cāe añti.qō vo demū ꝓpetat eductio putredini scribiꝫ in tegni ita.Qñ aliqñ hūiditas ꝑter nāz ꝺtinet ī mēbꝛo curatio ipfecta eūone quēadmodū in putredinib⁹.in.ii.aūt de īge.Expurgare oꝛ putrefacta eoꝝ q̄ a putredie laboꝛāt coꝛpoꝝ:ꝛ ꝑ vrinā vētrē sudoꝛē ꝛ vomitū.ꝺico ēt ꝙ cāe ꝺiūcte certe:vtpote fumo putrido seu fuligini ꝓpetit eūo q̄dā fiē ꝑ respiratiōes ꝟ cutē. Est nāq̄ talis aliq̄.ī tegni ꝛ.8.de īge.cura effimere facta ꝓclusione vaporis calidi.Et in patiētibus fe. syncopalē humoꝛosaz nulla melioꝛ cura est fricatiōe:ac deinū ī unctiōe.iz.de īge. Nullā aliā ī ueni eūonē in eis:nisi eā q̄ ꝑ fricationē. q̄re monachus:qd ꝑter fricationē faciā ignoꝛo. Aperiunt nāq̄ inde poꝛi ꝛ fumꝰ b trāspirat coꝛruptus. Sic itaq̄ ex his cōcludiꝫ ꝙ euacuatio ꝑtactis tribꝰ ꝺuenit causis verū ꝓncipalius añti debeaꝫ:scōario minere putredis ꝛ ꝓnr fuligini putredini seu fumo.que aūt hoc q̄siti reliqua.dr̄ia mōstrata poꝛi ꝛ cōsequenti. hec enim illarū consona.

Propter quartum

gdē sciendū ꝙ ex ꝑfatis innotuit qd ad vtriusq̄ partis dōz obiecta:qñ ꝓcedendū ꝙ cā ēt ꝺiūcta certa suo īdiget eūone mō.ꝛ in statu sil̄r:cū nā nō possit ꝑficere volēs eūare. Tunc naq̄ ꝑceptū est medico ducere vñcūq̄ ea repit maxime ꝑ cōueniētia loca. Si aūt putredo causa ꝺicaꝫ simpl̄r cōiuncta nō minus sibi ꝓpetit eūo cuiꝰ ipsa expulsa fumus cesset putridus coꝛpetere. Sil̄r ꝓcedēdū ꝙ ꝓpetit eūo cāe añcedēti:ꝛ ꝓncipalius eo ꝙ replet.repletioni aūt ꝑ se debeaꝫ eūo.ꝑ accñs tñ sepiꝰ nō euacuaꝫ cū dispōnes sint in ea ꝓhibētes eiusdē eductionē.ꝛ iccirco īgeniati sūt medici digōnē ꝓmittere q̄multū euacuatiōi. Lauent tñ ne digerāt ī repletis magis nisi eūo ꝑcesserit q̄dā:timētes ne apitiuis digerētibꝰ mā eꝛāpliata opilationē vehemētioꝛē iducat:ꝛ ꝑ ꝓns putredinē ꝛ febrē vel egꝛ ad suffocationē ꝑparet.vñ.8.de īge.Periculuz ē obstructionē auferentibus nobis anteq̄ euacuemus obstructiones ampliꝰ icuneari. ¶ Dr̄ia. CLXIII.

Quod mouendū in die

motus egritudinis oñdiꝫ:qñ.ii. de īge. in cura ſynocaꝝ putridarū ꝓcipiꝫ eūari ꝑ vomitū secessuz ꝛ vrinā.he aūt in paroxisimis ꝺstāt semp cū vnus eaꝝ sit is a ꝓncipio vsq̄ ad finē.de inge.9.Et tñ ꝓcipiꝫ ibidē eūari vsq̄ ad lipothomiā ī eis tāq̄ cura ꝑm Ha. eaꝝ exñte pfecta.Et fulciꝫ qñ ipse ibi quēdā febricientez ſynoca putrida flebothomauit in.8.hoza noctis.tertio instante poxisimo.Erat.n.fe.ex sanguīe putrefacto cuiꝰ subtile ꝺuertiꝫ in colerā ꝛ grossius in meliaz:scōis febrium ꝛ crisiū.Colera vo de tertio moueꝫ in tertiū.Eti.Egritudo furiosa existit in poxisimo ꝛ motu vehemētissimo ꝙ tñ ꝓcipiꝫ moꝝ eūari quocūq̄ mō.Palin.4.pria ꝓcipiꝫ motū fieri ante poxisimū:ꝛ tñ ē tūc qs motꝰ mozbi. ¶ Rursus ibidē medicus é aditoꝛ nāe ꝛ nō ipediēs eam.Sz in die motus egritudinis laboꝛat vtus vt expellat qō ꝺtristaꝫ. cū igit auxiliū ꝓferētia ipoꝛtet iuuāda erit nā medici subsidio.nō.n.é ipsaz vt tactū ipediēs. ¶ Amp.aphoꝝ ꝓma. Uñcūq̄ recipit nā ide ducere ꝑ ꝺueniētia loca.ꝛ sil̄r qñcūq̄ Hip. fuerit breuiloquus vno ꝓmone multos subaudiens vt de ipso multotiēs testaꝫ Ha. Itidē mā q̄ est ī motu amplius ꝛ veloci⁹ expellit q̄ illa que ī gete.ſz ī die motus egritudis ß euenit. ¶ Adhuc medic⁹ imitaꝫ nām ꝓma ꝛ q̄rta aphoꝛis.ſz nā cūat in die motꝰ egritudinis ac ēt laudabiliter euacuandū:igit in die motꝰ egritudinis.

In contrarium

qñ neq̄ flebothomia aut eūo est faciēda in die motꝰ illi⁹:qz est dies regescēdi ꝛ ingrēdi somnū vt dies ebullitionis egritudinis.Et post q̄dā subdiꝫ.In oib⁹ acutis fe. a sui ꝓncipio ꝛ in ꝺie piodica cauendum est a minutione: ꝓmo quarta.Eti.quarto ꝓma:nō euacues ꝑ fluxū in die piodi neq̄ flegmones.Laplo quoq̄ de cura tertiane pure.Oꝛ vt nō mouceas ī die paroxisimi aligd nisi ꝑter necessitatē.Itidē nā nō est ipedienda ꝛ ꝑcipue cum opatur

recte. Sz ille q mouet in die motus egritudinis ipsaz impedit: cū distrahat opationē ei⁹ cui ifistit: sil'r cū ipsa latēter opet in sex pncipys: sic ēt artificiuz ⁊ opus his q̄ artis excellētioza poterit medic⁹ eius act⁹ imitari. ¶ Adhuc mot⁹ artis fatigat nāz. nihil enī aduenit cozpi q̄tūcunq; ꝓueniēs: gn nā aliquo mō ꝓmutet exneo: cū ipsiuz ꝓtiū p̄mit⁹ existat: ita vt cū multa egressio alicui ab eq̄litate acciderit ⁊ ꝓportiōale diuersificat ab ipo. p̄ scōa. Sz mot⁹ iduct⁹ ī die q̄ tētat mouere hō existit. Est ēt nā de se laborās post digōnē ⁊ diuisionē. q̄re tūc mouere afflictio supadiūgit afflicto. Nō igr mouēdū ī die q̄ mouet egritudo.

Propter primuz qdē sciēdū q⁹ mouere ē eūare seu educere. Eūo vo est multiplex. dr̄ia. 166. q̄dā nāq; san. alia vo humoruz alioz. Sit ēt p vias multas. Est ⁊ q̄dā vehemēs violenta: nōnulla vo debilis ꝓnālis. Ostēdet ēt ibidē euacuātia fore multiplicia ī magis ⁊ mīn⁹ diuersificataq; modis exercita. Est āt dies mot⁹ egritudinū: ceu poxismoz vel diei idicatiue aut cretice. Et is duplex. vn⁹ qdē motus quē suscipit aliūde: seu ab alys supioribꝰ. dr̄ia. 104. ⁊ alter quez sortit ex humoris nā q̄ causat. Quidā enī mouet ꝓtinue. ali⁹ vo iterpolate. iterpolās aūt triplr: aut āpli⁹ dr̄ia. 169. Iz h mot⁹ tādē reducat in pozē. Diuersificat ēt mot⁹ minoz nō paz ex pte sit⁹ māe fz q; ītra venas extiterit vel ex: ⁊ rōne q̄titatis ⁊ q̄litatis ipsius. maioz enīz ⁊ calidioz mā celeri⁹ mouet ⁊ fozti⁹ q̄ opposita adeo q; colera iterduz mouet p q̄rtū: ⁊ phl'a p tertiū ⁊ alr: ⁊ melia p. 5. 6. ⁊. 9. dr̄ia ꝓtracta. ꝓnoz egdē duplex ē mot⁹: idicatiuus. vz. ī q̄ monstrat q; nā ꝓ egritudinē opabit: deiceps idicatiuus seu creticus quo ipsa manifeste in egritudinem cōsurgat motu celestiuz cōiunctione vel aspectu iuuata: vt ipsam expellat. est autē p diez intelligere nālez ꝓtinentē diez ⁊ noctē. 24. horaruz spacio terminatuz.

Propter secundum vo sciēdū q⁹ quidā salernitanoꝝ voluerunt simplr mouēdū foze in die mot⁹ egritudinis q; busdaz vilib⁹ foti apparētys. cōspiciebāt enī in hac morbos die a nā curatos quā ꝑceptū est medicuz imitari. Afficit enī tē calore mā vñ diuisiōi ⁊ expulsiōi appat. Qō oñdebāt ex ēpicis ī die poxismi exhibit sanātib⁹ febres q̄q; Sz q⁹ hec pō vitati sapiētū repugnet snie manifestat ex dicēdis. In errorē fere ꝓsilez ⁊ exneū ꝓciderūt paulatim q; mōtis pessulani p duos dies vl'r añ crisiz venā apiētes quātitatē duarū vnciarū in sanguīe educētes. Dicūt enīz hāc nāz sup residuo potētioze reddi: sz vt appebit h̄ erroz aptus ⁊ ꝺ veteris documētū: cū tūc sit in statu vel circa: q̄ horaꝝ ꝑceptū silere. Distrahētes etiā motu nature ipsaz p; turbat: incitāt etiā materiā in furiā manifeste.

Propter certum qdē sciēdū p̄mitus vl'r q̄n cessandū mouere: ⁊ q̄n mouēdū in die mot⁹ egritudīs ⁊ deiceps id ꝑticulari⁹ mouēdū. ¶ Propter p̄mū h̄ sciēdū q⁹ nā mouet ad crisim plerūq; pfecte: interdū vo diminute: ceu ⁊ in alys ei⁹ actib⁹ ꝓtingit. Sigdē p̄mū vt q⁹ sit habitura sex ꝓditiões bone crisis notatas. dr̄ia. 163. tūc vtiq; nō ē in die motus egritudīs mouēduz. vñ vet⁹. Que iudicant ⁊ que iudicata sunt pariter ⁊c. q̄re. 4. p̄ma. Si nā mouet ⁊ mouit tunc dimitte ipsaz ⁊ opationē eius. Frustra nāq; fozet medici auxiliū cū nā sufficies sit p se crisiz opari: imo ipsa disturbaret ampli⁹: medico nō oīno metiri potēte locū eūonis illius: tps: ⁊ q̄titatē cū q̄li⁹ate. Adhuc cuz nāz die motus egritudīs nō oporteat p cibū exagitare. ꝑcepit. n. ī oī morbo mālī dū vt⁹ patit subtr: hi. multo itaq; magis nō op⁹ erit pharmaco cū mā p̄mutet ampli⁹? illo. sic enī agēs similis factus est amico: q; multos adduceret in auxiliū nō egētis ciuitati, si aūt nā moueat diminute in crisi: ceu q⁹ plures ꝑdicte bone crisis ꝓditiões deficiāt: vel oēs: aut ⁊ digniozes: tūc oz medicuz nāz iuuare ac ꝓpugnare modo omni: vt crisis pficiat: ipse nāq; est adiutoz nāe ⁊ mīster illius. vñ Dip. Quo oz agere vñcūq; repit nā ⁊ reliq̄: puta eūdē quē ea ītēdit ipotēs humoꝛē eūare: ac p eādē partē cū tāta mole ac tali: q̄ ēt si mouet indebite neēe fit ipsaz gubernare in ꝓueniētia qz loca deducere oēz ibidē. propter qō. 4. p̄ma. Si nā nō mouet moue tu hora mot⁹ ei⁹ p quā egdē horā oīno expedit audire ꝑdicta: ceu p̄ id qō dictū ab Dip. ꝓueniētes regiões. Qō qdē fulcit. qz sic interduz ī die mot⁹ egritudīs oz nāz cibo ꝓfortare: vt cū facerit debilis extiteritq; accītia ipsius ꝓsternētia. dr̄ia. 133. ⁊. 134. ita opus fiet q̄nq; farmaco adiuuare q̄uis laboret in ipsa farmaci actiõe: q̄n qō educit de mā potētioz redditur sup residuo. Eam tñ iuuantia sint leuia. nā diafoze ticus tolerabilius iuuat sudoreꝝ ꝓmouētib⁹ vrinatiuis ⁊ his ⁊ sanguīne educentib⁹ secessiuis ⁊ vomitiuis: que oz dinez iter se etiā obtinēt. differētia. 166. ¶ Propter scōz h̄ sciendū q⁹ si p die motus egritudinis dies intelligat indicatiua: tūc nullatenus videt mouēduz esse. tū qz mā nōdū digesta. tū etiā q̄n nā ꝑterrita indicatio perturbaret ostēsiua. vnde de tēpore crisis ⁊ modo nō possemus certificari deiceps. si aūt audiat in die mot⁹ egritudīs. i. i die poxismi tūc ꝓsiderandū vtrū egritudo sit seua acuta vel opposita. Qō sigdē p̄mū nō oz mouere ꝑ mām maxime in hora poxismi: neq; in die ipsi⁹? siue sit ꝓtinua siue interpolata: eo q⁹ h̄ mā calida mobilis afflictiua naturā ampli⁹ stimularet ꝓcitata medela. si vo fuerit cronica ex mā cruda tardi motus: tūc mouendū est cū leuib⁹ eductiuis ī die poxismi: nō āt ipsius hora ne fatiget nā ⁊ disturbet in eius actu. mot⁹ aūt his nō fit vñcūq; neq; ex quocūq; sz p vomitū leuioze ac īterdū clystere vl' collyrio. vñ tertio practice de q̄rtana. Die accessiõis ꝓuocet vomit⁹. humoz. n. tumultuat accessiõis die caloreq; hūc liq̄facit febrilis. q̄re de eadē. A. Uomitus ⁊ ꝑpe añ cibū post ēt est ꝓueniētioz ⁊ ꝑpe in die poxismi añ poxismū. Et Almansoz. io. Uomitus in die accessionis dandus. In quotidiana ēt. A. post septimū ēt ꝓuocat vomitū post sil'r poxismū ceu p horā vtile fit aliqua ꝓuocatiua ⁊ abstergētia leuia administrare vt religa māe mote in poxismo expellat. ꝓpter qō syrupi cōpositi acetosi: vt oximel ꝓferunt ī talibus nō parū ꝓditionib⁹ sibi ꝓportionalib⁹. neq; ꝓhibendus est h̄ vomit⁹ cū sit leuis stomachū euacuās q; vt facilioz reddat post cibū fiat: eo q⁹ vomere sup stomachi inanitionē difficile almāsozis. 4. Uomitus āt fortis vlis totum cozpus euacuās ⁊ cū medicina fozti die mot⁹ morbi est vitandus: cum sit ēt solutione violentioz subductiua: dr̄ia. 166. Est tñ interdū cū mā fuerit inserta inobediens eductiõi ꝓp eius frigiditatē ⁊ grositudinē: sic etiā aliqō digōnis signū aut diu ꝑcesserit egritudo vtriusq; fortis cuz ventris roboze vt deē māe in statu poxismi cuz caliditatis ⁊ alioꝝ sunt accidētia ītēsiora. ⁊ infra. In fe. ⁊ maxime q̄rtanis Emperici exhibent medicamē effectū laudabilē q̄nq; ꝓnites vt qō assari aut ebuli vel mirrhe ⁊ olibani: aut h̄ plurimi tñ indr̄iter talia exhibent ⁊ iō infirmos trucidāt raro. De die quoq; motus egritudinis. i. in die crisis dōm q⁹ crisis dr̄ia. 103. dupliciter accipit: p cōmotione. s. añti eūonē: vt cū accidētia intēdunt cretica: ī quo sigdem die nō est mouendū: cū nā ⁊ maxie vtus diuisiua ⁊ expulsiua laboret q̄multuz: ac etiā scire nō potest medicus certe. vñ ⁊ quō intendit nā. mouere: q̄re nō tūc mouendū neq; in farmaco mō quocūq;: neq; etiā cibandum: cū h̄ synthomata sint ex egritudinis furia non qd ex cōe euacuātia vel ex abstinētia ītelligibilia a medico iniūcta: re. a. scdo. Sumit ⁊ crisis ꝓ subita alteratione quā sequit eūo predictā ꝓfis crisim. Et in tali die motus

egritudinis post. s. hui⁹ alterationē opus mouere nō pa⁹ vt cuz accidētia fuerint mitigata nā p aliquā regionū at tētat educere: diminute tñ vt declaratū supius. Nosce q̄z scribi ꝓtinētis. i5. f3 Ha. q⁹ in maiori pte i fe. minutio oz fieri i die getis: s3 i alys morbis ad modū obtalmie ⁊ apar magis fit i tpe magnitudis dolozis ac ei⁹ insult⁹ vehemētis: ⁊ hoc iō dico q⁹ nām egritudinis induit furiose.

Propter quartum vō ad arguta vtriusq; ptis ꝛsi vtcūq; appareat oōz. ¶ Ad p̄mū igit̄ oōz q⁹ in egritudine acuta q̄ tota est in paroxismo ⁊ pugna ꝓtinua: euacuāduz in getiori hora ⁊ in p̄ncipio cū accidētia nō sūt adhuc intēsa vtutē prosternentia: q⁹ circa p̄ncipia fines ⁊ reliq. apho. scōa. vñ q̄n Ha. p̄cipit euacuādū iā egritudo mitigata: cū mā sit iā plurimū digesta. ¶ Ad ꝓfirmationē ēt gd oōz iaz appuit ex p̄dicto. Uel oōz q⁹ synoca ē egritudo furiosa rōne sue q̄titatis magis: q̄ est ex sanguis supiflāmatiōe. Que vō est ex putredine ex pte q̄litatis ⁊ silr q̄titatis. Cū aūt mā fuerit furiosa mox oz eūare. in hac. n. hora nec̄ia ⁊ nō electa q̄tē dif̄. dria euidēs ñti: qō appet: qm̄ h̄ infirmus nō potēs p furia egritudis ampli⁹pati octaua noctis hora ad Ha. trāsmisit. ¶ Adhuc ēt egritudo nō lōge a p̄ncipio existebat. silr i egritudīe sanguinea liberi⁹ est oi hora eūare: cū vtus ampli⁹ q̄ i alys ꝓstet egritudinib⁹. dria ñti. ⁊. 198. ¶ Ad aliud dōm: q⁹ egritudo furiosa p̄uilegiata est sup alias in euacuādo: vt in p̄ncipio: ac ēt eradicatiōe: cū eo q⁹ ei⁹ mobili se fingit digōnē foze cū sit expulsioni puia. ¶ Ad aliō gd oōz appuit. ¶ Ad aliud oōz q⁹ si nā fortis ē nō oz ipaz iuuare: tū qm̄ medic⁹ nō posset motū oīno ipsi⁹ metiri: tū ēt q⁹ illa qb⁹ ipsaz iuuaret nāz ad pei⁹ icitarēt ⁊ debilitarent. ¶ Ad aliud oōz q⁹ iaz appuit: qm̄ oz nāz iuuare: ⁊ q⁹ nō. ¶ Ad aliud oōz q⁹ id verū ⁊ laudabile fozet nisi natura medici fatigaret vtēs auxilio. cuz enī iciteť a morbo si medicis iterū mouereť agitata: cōiungereť afflicto afflictio. ¶ Ad aliud ēt gd oōz appuit. Medicus enī nāz imitat̄: cū est debilis tal⁹ vt ꝓferat eidē qō nō hic erit. ¶ Ad ea etiā silr q̄ alteri⁹ ptis appet gd oōz. sermōes. n. A. sūt iā expositi audīti ex sermone ꝓtinētis nūc vltimo inducto. ¶ Ad aliō ēt appet. nā. n. ñ ē iuuāda: nisi p̄incipiēs motū debilr p̄cedat: dū tñ medic⁹ imagineť vñ velit ea ⁊ q̄ñq; mouere. dicendū etiā q⁹ iō oōr latēter nāz opari: q⁹ nullus q̄tūcūq; pspicacis sensus pōt mox ei⁹ ppēdere actū: verū tpis distātia vt cremētū ostēdit planetarū. vñ lz medic⁹ nō valeat ꝓfestiz actionē ei⁹ pcipe: paulatiz tñ ⁊ p tp̄s ppēdet. ¶ Ad aliud dōm q⁹ lz mor⁹ artis nāz fatiget: s3 tamē ampli⁹ ⁊ min⁹. ⁊ iō medic⁹ oz eē puidēs vt tali moueat q̄ magis iuueť q̄z ledať cuz difficillimoz sit repire sūme gd ꝓferēs. nil aūt nocēs. de ige. ii. ¶ Dria CLXIIII.

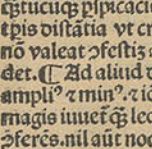

Quod euacuandū non sit vsq; ad lipothomiā oñdit̄ ex collz. 7. Ha. multū de hoc mozdēte. ¶ Ampli⁹, cui vlr resistēduz: illud medicus nō oz adducere. hō vō est syncopis. vñ de ige. iz. In omni dispōne resistēdū est syncopi. ¶ Rursus, vtutē p̄ ceteris oz custodire: cuz id sit vite custodia. de ige. 9. Illud nāq; de quo ampli⁹ sollicitādū ē vtus. 4⁹ p̄ma. Et iō indicatio ab ipsa supra cūctas obtenebrat idicatiōes. 9. de inge. sed lipothomia p̄ ceteris dispōnibus virtutē ꝓsternit: cum sit eius casus ⁊ mozs dimidiata. Et. p̄cipit vltias eūones vitari. aphoz. s3 eūo vsq; ad syncopiz est hui⁹. nō enī imēsioz ea. Qō firmat̄: q⁹ ibidē in athletis neduz in alys iubent̄ euitari. Jtidē. Cuz medicus neq̄at vtutē oifariā metiri. apho. p̄ma. ⁊ dria p̄eunte formidādū ne hō eūone vtus succūbat: vt neq̄at releuari a casu. ⁊ iō ꝓsultū ē p̄mo q̄rta: meli⁹ foze ifra subsisteť q̄z exgitissime eūať. ñ igr vsq; i lipothomiā eūandū.

Cuius cōtrarium sentiť apho. p̄ma. q̄rto re. a. ⁊. 9. de ige. In epla tñ ad glauconē. i omotheno tñ p̄cipiť phlomari: nihil lipothomie cōmemozās. vñ pp multa q̄ illi⁹ puto eā cū nōduz pitioz ꝓstruxit: ⁊ maxime: q⁹ ipsaz ex alys auctoziçat eius opusculis q̄z parū. solū. n. scōo crisiū repio ītroductā: quā ⁊ vlius lipothomiā cōsentiunt medici ceteri. Palin. vltie repletiōi vltia debeť eūo. gdā vō sūt iterdū vltie repleti cūoque vsq; in syncopiz est vltia. ¶ Rursus. duoz pauoz min⁹ tanq̄z expediēs eligēdū. topicoz. 3. min⁹ ât malū fit ad lipothomiā deducere: a qua cū fuerit vt oz iducta resurgere poterit: q̄z quē dimittere moztis piculis casualr subiacere. aliqs q̄ in lipothomiā ducēdus.

Propter primū gdē sciēdū q⁹ eūo accipiť duplr. vna gdez cōiter pro hūozis eductiōe cuiuscūq; vt alius siue sanguis ⁊ oī mō: seu p farmaciā siue phlomiā: vt inuit̄ si ex egritudīe cibū accipiēs tē. significat qm̄ eūone idiget. Sumit̄ vō ppe p eductiōe hūozis sanguis ꝓmixti alys hu. p phlomiā. Nā eūo debeť hūozib⁹ q̄titate peccātib⁹ q̄lis est p phlomia. ꝓñr aūt scarificatio. vñ apho. z. Eūo eq̄lr oīuz humoruz que quidem certissima per flebothomiā: proprie vero eā que p genuū scarificationē. Et q̄rta p̄mo. flebothomia ē euacuatio vlis q̄ multitudinē eūat. Eductio vō humoz cōtristantiū q̄litate: q̄les sunt relig a sanguīe ppe dr purgatio seu mūdificatio: de farmacys. ac ēt dria. iz5. Lipothomia vō grecū ꝓpositū nomē a lipi qō est defect⁹ ⁊ thimos aīus seu furoz. i. defect⁹ aīositatis. q̄. 9. de ige. spūs dr defectio. noiať ⁊ nsycopis siue cōcisio malefactio exolutio: dimidiata mozs ⁊ angustia: est āt syncopa vtutis acuta ꝓcisio seu casus vtutis repēte fact⁹. iz. de inge. Quarto vero febriū hip. est cordis defectio ⁊ totius vtutis i se coadunatio ⁊ fumose emissiōis ablatio. Tertio vō. io. syncopis est destructio maiozis ptis plm vtutis motiue ⁊ sensibilis: pp debilitatē cordis ⁊ aggregationē spūs totius ad ipm pp cām mouētē cū ad iterioza: vel pp cām p̄focātez ipm iteri⁹. q̄re nō iuenit spiraculū aut pp paruitatē ⁊ subtilitatē suā: q̄re nō supfluit supza illū q⁹ repiť i minera. cuius gdē euent⁹ ex duplici cā inuiť ꝓtigere ex subita gdez transitiōe spūuz in coz suffocatiua: vel ex resolone ipsoz repentina dissolutiua. ipsa nāq; duplex. quedā. n. causať ex repletione: altera vō ex inanitione. iz. de inge.

Propter secundū vō sciēdū q⁹ auer. conatur suis pgēitoz⁹ ꝺdicere solus lipothomicā eūonē: coll z. 7. trib⁹ medys molitus ē destruere: ingēs gdē: b⁹ eūonis quātitas ē valde inartificialis ⁊ errōea: qm̄ ars imitať nāz. s3 nā nūquā laudabiliter creticat eductiōe sāguis ad syncopi: s3 poti⁹ i crisib⁹ id euenit p̄auis. Eti. eūonis intētio iquātū hō sanguinē ē solū remouere supfluū ꝓuādo nālez ipsi⁹ q̄titatē. hoc vō i eductiōe ad syncopi accidere fit ipossibile: cū maxie id qō est nālius educať. Palin. facta hō eūone virtuteq; sūme īde p̄strata gs modus ⁊ aptitudo pōt putredinis relīq i corpe: quo egdē febze adhuc sustētata nā in iteritū deducet. ¶ Dōm q⁹ ꝺmo Auer. lz timoratōe medicū sollicitet: nō tñ qō asserit sub p̄pa forma vt appebit ꝺuādū. Cui⁹ imago ita refellūť motia nūgd nō valz: q⁹ lz ars sit ⁊ nāe seq̄la tñ multa fiūt p parte q̄ ꝓlenť p nām ⁊ ecōuerso. Cōmē. ꝺm. A. phy. z. Nā q̄dā initiať ab arte ⁊ p̄ficiūť eadē vt dom⁹ ⁊ effigies: aliq; vō totalr sūt a nā: ceu sanitas absoluta vel alicuius plāte p̄ductio: reliq; vō media. ꝓcipianť. n. a nā ⁊ p̄ficiunť p parte: sic sanitas māe ītroducta: ⁊ plante agrestis cultura. nōnulla vō eꝛ: ceu seminū sparsio. Ars. n. incipit i terrā spargēs ⁊ nā complet. in gbusdā tñ amplius pōt ars nā: sextū. n. valet digitum amouere ipsa: nō tñ nā. Silr in q̄dam pōt nā in qō non ars vt i bois vel carnis p̄ductione, vnde ars pōt benigne

ad sincopi euacuare:nō aūt sic nā:qō mōstraſ:qz eūo ad lipothomiā nō ꝓpetit nisi vtute ꝓstāte:ſz ī ꝑncipio ꝓstat nō vo in statu:cū sit morbo fatigata.nā aūt nunq̄ euacuat in ꝑncipio benigne cū sit nāe euacuare digesta:qō in ꝑncipio minime pōt ꝓtingere verū in statu magl.dr̄ia.i63. Ars vo tpe valet euacuare oī:pōt itaq̄ ars ꝓferēter ī syncopi euacuare:nō aūt nā. Ad aliud dōz q̄ lz educaſ magna sanguinis quātitas nālis:z caloris hꝰ euacuatiōe:remanet tñ tā tū quātū sufficit adesse vite dūmō fuerit ꝺditiōibꝰ dicendis ornata vt periculo euitato:cā expulsa z nā deinceps roborata in actꝰ possit ꝑpos. Ad aliud dōm vt apparebit q̄ in synocha de putredine magis formidādū in syncopi ducere:si timeſ q̄ ea fe.nō extinguaſ oīno:ſz potiꝰ ꝑpe ipsaz z nō in eā veniēdū. Quidā vo scioli talr visi sūt seriē Dip. z Ha.cōmētari dicētes q̄ hec dictio sincathegorematica vsq̄ dupliꝛ teneri pōt. Aut exclusiue: vt vsq̄ ad lipothomiā.i.qō sibi approp̄inq̄t ſz tñ nō cadit ī eā:vel īclusiue:B est vt in lipothomia accidat. Primū aūt ītellectū illos voluisse dicūt mēdaciter ipsuz ipoztare vsq̄:nō aūt secūduz. Quoz quidē sermo apte medicis ꝺdicit alys seriebus hꝺ eūonē denotātibus.vñ.9.de ige. Aufero igiſ sanguinē ex studio vt lipothomia.i.defectio spūs fieret. Quare Isaac febriū.4.recitat q̄ ꝺsanguinei amici ispiciētes quēdā per Hal.in lipothomiā deductū murmurare in eū ceperūt dicentes. Deu heu nostrū carissimuz occidisti. Quare serapio. Si adiuuat vtꝰ eūem ꝰ ifirmū vsq̄ supueniat ei syncopis. Valiab.q̄z. Educas de sanguinē plurimā q̄titatez vt etiā defectus fiat.ac q̄rto p̄ma. Et nō cesset phl̄omare donec eger approp̄inq̄t syncopi: aut cadat ī syncopi. Sic igitur appet ex hoz ꝯmonibꝰ q̄ illud aduerbiū vsq̄ nō importat exclusionē:verū inclusionē ampliꝰ. Fuerunt z alij distīguētes lipothomiā repabilē vt a q̄ euadit patiēs:z irrepabilē in q̄ eūdē piclitari ꝓtingit. Uolūt itaq̄ forę vsq̄ ad lipothomiā repabilē educēdū:nō aūt irrepabilē qō dicūt inuti:eo q̄ lipothomia defectio cōmētaſ aīositatis volētes nō in ipsaz ſz in ipsiꝰ approp̄inq̄tionē deueniēdū. fore.vñ.iz.de ige. Humores qñq̄ crudi syncopiz iferūt sed vocatas aī defectiōes:puta cū nō obstruūt neq̄ grauant: ex diuersitate tñ trāsferētiū appet manifeste serieb⁹ lipothomiā:ceu defectū aīositatis syncopis:z hꝺ idē ipoztare: vt z noīa videanſ sinoīa dixit etiā vocatas Ha.nō āt absolute defectiōes exposuit aī. Rursus.h coz distictio: quā Ha.z A.volūt ī suū fulcimētū ascribere.oifariā iartificialis existit:cū B ét q̄ ea discordātiū z opinātiū diuersimode nullatenꝰ ꝺciliant. Dis etenī siue neget eūonē lipothomicā:seu applaudat eidē intellectū suū:sp ad lipothomiā repabilē affert:cū medicꝰ sit adiutoz nāe nō piclitatoz illius. Eti.hac distictiōe sublata nihilomin⁹ ꝓtigit soluere q̄situ:cū illa sit recta solo:cuiꝰ si deſ oppositū nō ꝓtingit solvere.elēcoz.z. Inartificialr ē igiſ z rudis hꝺ oīno ꝺaurata.

Propter tertium vo sciēdū p̄mitus q̄ sūt morbi qbus p̄dicta deberē eūo.scōo videde sūt oñsiōes nos ī eo dirigētes.z deiceps tādē applicent ad actū. ¶ Propter p̄mū hꝰ sciēduz q̄ ea ꝑncipalis sic cōpetit ī synocha iflatia:z synocha ꝓñr ex putredie:ac ī dolozibꝰ vehemētissimis. vñ ꝓmē.apho. p̄ma. In maxis phl̄onibꝰ z ardētissimis fe.z dolore vehemētissimo.ozibasi⁹ vo ī causone p quē febrē audio ardentissimā ī tūore medicoz quē apa puto pleureticū aut eius aptionē p Dip.appens febriū q̄rto. vel fe. san.fortassis z pedū dolorē:q̄lis podagra ē ardētissima. Quibꝰ ét ꝓsonat q̄ hꝰ ex q̄dā ꝓmētario trāstuli greco:ita iflāmatiōe imensa p quā febrē sanguis audi.z in apate faciēdū. Prio vo q̄rta:ponunt fe.synoche apoplie signātie apata magna p nicioſa:z dolores fortes. ¶ Propter scōz huiꝰ sciēdū q̄ indicationes vt oñsuz in hac tertia libzi pte nō raro sumiſ a trib⁹.vz.rebus nālibꝰ:nō nālibꝰ:z ꝺ nāz. Nālibꝰ gdē: ceu maxie a vtute ipsaz.n.sup oīa oz custodire cū ea stet veridica:vñ nō dignificātes hāc nō paz delinquūt: iuꝛ illud noni de ige.q̄ duo in manibꝰ q̄udā medicoz lipothomiā passi:nōdū sūt adhuc restituti. Dz.n.hec tūc fortioz existere.A.cōplexiōe vero:nā talis eūo ē faciēda in cōplexione calida multi san.cū in ea pretacti magis occurrāt morbi: virtus ét sit robustioz. In frīda vero vehemēter z cali.p hibetur pp flegmaticoz ifrigidationē z colericoz ebulitionē. Ab etate qdem q̄ ifra.iz. annos p̄m. A.de flebotomia vel quatuordecim.ii.de inge. aut sexdecim: ad glauconem ꝑceptuz non soluz nō lipothomizare:vez ab eductione sanguis cessandū pp spūuz z hūoz in hꝺ etate resolutionē celeriter factā cū hꝺ etas calida sit z humida resolubilis facile.9.de ige. Silr in senectute ac senio cessandū eūare ac merito:qz plenitudo tūc etiā cessat cū virtute a sexu z forma z colore sumaſ indicatio suo mō similiter a ꝺsuetudine tanq̄ a nāli dispōne: ipsa enī q̄daz extat nā dr̄ia.98.nā ꝺsuetos euacuari cū expetit audem⁹ amplius ad lipotomiā adducere oppositis. Suscipiſ ét a rebꝰ non nālibus quodāmō medys iter p̄dicta duo:puta a tpe cōstitutiōe hora regione z arte.a tpe qdē dupliciter:aut ſz q̄ vnū est de q̄ttuor tpibꝰ anni:nā in tpe frigido vehemēter vt hyeme negaſ eūo:z in tpe sibi ét opposito sīc estate. q̄rta p̄mo. Ac in autūno p̄cipue cū sit tps humoz assimilatū corruptioni:aphoziſ.i.z iō hꝺ eūonē expedit in vere ꝑpe celebrare vt inuiſ i eadē. Et sic ꝓportionabiliter ꝺstitutio hora z regio:cū arte vt declaratū sepe obseruāda.vel a tpe ſm q̄ ē vnū q̄ttuor tēpoz morbi: z tūc talis eūatio cōpetit in ꝑncipio:nō aūt tpibꝰ alys: cū vtus sit iā fatigata.vñ aphoziſ.i. In acutis egritudinibꝰ ſm ꝑncipia ꝓfestim:aut circa p̄mā die aut nō exſ scōam futuris nobis vti purgationibꝰ cum fueris.qō z vſ sexto breuiary in.3. practice. Quare Isaac febriū.4.cū post ꝑncipiū vtus subiaceat ꝑstrata morbi acumine z regione ignota medico: fortassis iaz attētauerit conata euacuare futura. Ad has etiā ꝺdicatiōes reducunt q̄ttuor q̄ ex ꝓmētatorio susceptī greco nos ab eūone ꝓhibētes q̄ sunt stomachi facilis passibilitas:formidolositas eiꝰ qō euacuaſ.cōfluxus hūoris ad stomachū colericū nimio eiꝰ sensu:hūoz cruditas:ac q̄ sigdē.9.ét tāgunt terapētice. vñ Ha.4. regi.acu. Aude vsq̄ ad lipothomiā ducere:si vtus fortis laborās inuētis sanguineꝰ hītu densus durus disuapozabilis:hora āni regio eucrate fuerit.ad q̄s gdē res.io.demōstrātes rectitudinē eūonis p̄mo q̄rta:sūt adducēde vt repletio cōplexio vtus accidētia ꝓportionabilia figura etas tps aer regio ꝺsuetudo z ars.postea intuēdū in vrinale:si vo fuerit rubea grossa:oñsio vo sūpta a rebꝰ pter nām sicut apparuit qñ expedit ī morbis ptactis:quoz cā fuerit humidꝰ humoz z calidus:z qñq̄ calidus z siccꝰ z accidētia repletionis acuta q̄ ad hꝺ sequunt nās:nō sint humores multi ī digesti viscosi neq̄ hypocūdria tēsa inflata z excedenter ignita:aut viscera flegminātia. Tales nāq̄ añ purgatōez pparādi iuꝛ illō veteris. Corpa vbi gs ꝛc. ¶ Propter tertiū hꝺ sciēdū cū hyp.z Ha.fore vsq̄ ī lipothomiā īclusiue nō raro:z id in synocha inflatiua ꝑcipue.vñ.9.de inge. vt tactū:aufero ei tñ.s.sanguinē ex studio: vt lipothomia.i. spūs defectio fieret. Et democritꝰ cū euribasio ad eustachiū:flebothomādus eger z eūandus:vt angustiet.angustia.n.est magnū adiutoziū:sudores enī subsequūtur z febres extinguunt.qō oñdiſ tā ex pte cure respiciētis ꝺiecta tem solā q̄ ex pte vtutis. Cure qdez:qñ ad vltimas egritudines vltime curatiōes optime ac vltime repletiōi vltima ꝑcipiſ eūo ī tegni. Hꝺ aūt egritudo cui talis debet cura est vltia:z eūo lipothomica silr extrema. Rone quidem vtutis cū sit fortis qō h euenit. Egritudo eniz hꝺ vt

fe.sanguinea nõ ꝓtingit nisi in corpe ca. carnoso cũ robusta vtute. Nõ enī amat in alio fieri.9.de inge. Ampliꝰ illa faciẽda euacuatio ꝑ quã corpꝰ mox refrigerat: vomitus aut egestio seu sudor excernit: z que a laborãte delectabiliter z suauiter sustinet. Talis iuxta Ha. euacuatio est lipothomica: q̃ qdẽ euacuatio expietia coapprobat. apho. .i. Lipothomica igit euacuatio in hꝺ egritudine stãtibus ĩdicatioĩbꝰ celebrãda. vñ ꝑ q̃rta. Si corpꝰ fuerit forte nõ cesses euacuare donec cadat in syncopiz. Syncopis nãq; ꝓplonẽ forte ẽ frigidat. At qꝛ ostẽsiões euacuatiõis hꝺ plurime sũt z rarissime oẽs: aut plures idigniores sup vnã rẽ ꝓcurrũt: aut mltũ ꝑcipiẽdũ talẽ eũonẽ fieri. ℭ Propter qõ moderni trepidãtes sciẽtes corpa nũc minꝰ solito fortia. dria.9. Timẽtesq; casu fortuito homicidiuz z indignationez ĩcurrãt potiꝰ eligũt cõius infra subsistere q̃ exq̃sitissime eũare: recipiẽtes ꝓsiliũ. ꝑmi q̃rte. In casu tñ ꝑlatũ: ac col.7. In synocho vo de putredie z silibꝰ nõ suadeo ẽt sit cũ Ha. z Aui. pcise vt lipothomãt iclusiue. vñ z Ha. alium modũ pnũciãdi renuit in flebothomia huiꝰ fe. q̃ ꝓzis ĩquiens. venã igit ei ꝓfestiz incidẽtes vsq; ad lipothomiaz euacuauim⁹. vbi supius dixerat: vt lipothomia. i. defectio aiositatis fieret. Demũ aũt subdit ꝛz synochas: que in cõstrictiõe fortiz existẽte supius vtute sine periculo est eũo. In alys vo egritudinibꝰ vltime periculosa in corruptiõe hũoz. Tutiꝰ q̃ hic benigne adducitur cuiꝰ Auicẽs. Donec appropinq̃t syncopi. vñ de freneti.3°pria. Oz vt fiat eius flebothomia cũ cautela in cognoscẽdo dispõnẽ eius in syncopi an ecciderit ĩ ipsaz: an sit eius vicinꝰ z retineat san. cũ syncopis adest ꝓpingtas: qõ etiã fulcit: qm̃ sicut vna rõ Auer. deducebat. z Ha. inuit.9° post eũonez: vt tactũ lipothomica in synocho putrido nõ sumꝰ securi: gn adhuc remaneat modus aliꝫ putrefactionis. qõ satis apparet: qm̃ seruꝰ ĩ nono de inge. recitat: q flebothomat nõ fuit a febre curatꝰ synocho. Et in ꝓtactis silr defectis duobꝰ nõduz releuatis a syncopi. Quidã vo in egritu dinẽ puenerũt lõgã: eo q ꝓplonẽ frigidã ĩtãtũ acq̃siuerũt vt z tota pmãserint vita nequntes reuocare nocumẽtuz ex ĩmoderata illa cũ eũone. Aly decolorati z mali habitꝰ exiterũt tpe omni. Nõnulli cõcapti hydropisi ipũs difficultate vẽtris: z epatis ibecillitate. Alig vo apoplias palyses ĩcurrerũt. Sic g̃ modestiꝰ hꝺ euacuãdũ q̃ pus: tũ nẽdo ne gs ꝓcidat in syncopiz: qõ te pulsus poterit edocere. Cũ .n. tremit z ꝺscẽdit z diuersificat absq; ordie ita vt iueniãs pulsationẽ vnã magnã z aliã paruã: significat ꝓpingtez syncopis. Nosce quoq; lz fm Ha. aphoris. i. nõ soluz sit lipothomizare ꝑ sanguinis eductionẽ verũ ẽt ꝑ farmaciã in ea tñ nõ ita sicut in flebothomia psumẽdũ: cũ ipsa sit ĩtensiozis piculi. dria. 166. Qõ ostẽdũt auctores se amplius lesionibꝰ farmaci opponẽtes. Itidẽ: aly humoꝛ a sanguie indigẽt ꝑparatione. ipse aũt nihil aut modicũ. z vlis oĩs si possibile in syncopi cuitãda pductio. vñ de re. sa. 4. Melius si ꝓcedat in die vna bis sanguinẽ auferre q̃ ad defectionẽ animositatis semel ꝓducere.

Propter quartum vo ad pmũ qd vꝺz apparuit. ℭ Ad aliꝺ dicendũ q Ha. illic logt de fe. syncopali in q̃ vt⁹ est debilis eũo: iõ vitãda oĩno. ℭ Ad aliꝺ dm̃ q lz vtutẽ ꝑsternat syncopis in ꝑsenti ꝓfert tñ in futuro: z neq; ipsa itãtũ decit ẽt gn obstantis ꝓditiõibꝰ ꝓtactis valeat sustinere: mortisq; piculũ euitare q̃ ad defectionẽ aiositatis sel ꝓducere. ℭ Ad aliꝺ vꝺz q vltie vitãde sũt ꝓcasiõe si possit paulatiniꝰ eũare: qõ nõ est: cũ ꝓtacte passiões qbꝰ ꝓpetit eũo ad lipothomiã minozi facta ĩcitate agitẽtur pamplisꝰ: neq; inuamẽta sequunt postensa. in athletis aũt cũ nõ sit ante egritudo paulatine: seu ĩexq̃site põt euacuari. ℭ Ad aliꝺ vꝺz q lz medicus nõ possit vtutẽ certiꝰ metiri oĩfariã: valet tñ id ꝓiectura q̃dã artificiali ꝓpingssima vitati. apho. z crisiũ ꝑmis. ℭ Ad ea ẽt q̃ alteriꝰ ptis silr qd vꝺz apparuit: qz in oĩmoda repletiõe oĩno si tolerat vtꝰ euacuãdũ. nõ enīz solus stat sup ꝺietatẽ: verũ etiã ꝑ vtutẽ magis vt sepius inductũ. ℭ Ad aliud silr ꝓcedẽdũ cũ ostẽsiones psuadent mõstrate. ℭ Differẽtia. CLXV.

Quod euacuatio synthomatica ꝓferat oĩdit: qm̃ qꝺ euacuat a pncipio morbi synthomatice educit. huiꝰ autez iuuat. vñ tertio. io. Diuersitas seu fluxus vẽtris in pncipio pleuresis est signũ bonũ: imo est res iuuans. Vꝺz firmãt vomitus colere prassine eruginose: ac veneni assũpti ꝓcitata nã. Eti. eũo in syncopi videt synthomatica cuz ea sit acuta vtutis concisio. dria ꝑzi. sed hec ibidez ꝓcepta. ℭ Rursus. illud qꝺ educit mãz q̃ sua q̃titate seu q̃litate posset iteritũ creare visuz ꝓferre. Jd aũt eũatiõe põt synthomatica ꝓtingere: cũ bui⁹ materiei eductione alleuiet: vt visuz nõ parũ aliquos paulatine sanari. ℭ Adhuc medicũ dictũ sepe nãz imitari: supplẽdo ipsiꝰ defectũ vt mãz euacuando furiosaz indigestã in pncipio. quem si posset natura ꝑ se eũare ꝓferret. cũ g̃ars iuuet z nã. effectui enī ꝓportionat cã: itaq; eũo iuuat ẽt sinthomatica.

In oppositum nihil benigne adducitur cuiꝰ eũo nõ regulat a nã: hꝺ vo est synthomatica eductio qꝺ z nomẽ coindicat. Palin. Contrariozꝫ ꝺzie sunt rõnes. sed eũo nãlis z synthomatica sũt ꝺtraric: hec aũt confert. Synthomatica igit nocebit: eũo ergo nõ confert synthomatica.

Propter primum vero sciendũ q gd sit eũo: dria visum priozi. Est aũt synthomatica seu ꝓcisio accidẽs prauũ stimulata quocũq; nã ꝺductũ. Cõtingit aũt eũo synthomatica rõne quãtitatis humoris: aut q̃litatis vt acuitatis vl vtriusq; aut ex regimis malitia sine ex aliq̃ lune applicatõe vl cõbustiõe vel aspectu malignoꝛ vt saturni vel martis: z vlr ab his q̃ ĩ aphoꝛ libro ꝓhemizata. Sicut enī portitoz ĩbecillis pondere stimulat grauiozi añ terminũ id grauatus deponere: stomachusq; grauatꝰ quantitate assũptoꝛ aut qualitate: ita z natura regit: qm̃ nõ valens humores sustinere tpeq; digerere veruz stimulata cogit hos ante hozã expellere distinctã. creticoꝛ tertio. Est autẽ cõferre beneficiũ nature aliquod prestare.

Propter secũdũ vo sciẽdũ aliquos dixisse q eũo synthomatica põt ꝓferre ꝑ viã cãe qñq; eo q praua mã lesura nõ paꝛ: educta ẽ ex corpe. Nocet aũt semp ꝑ viã signi denotãs prauã ipsiꝰ dispõnẽ. Sz id stare nõ põt. lz .n. aliqd possit eẽ bonũ aut prauũ ꝑ viã cãe z signi: nõ tñ bonũ ꝑ modũ cãe z malũ ꝑ viã signi: aut eꝫ: qm̃ res sic se hz ad eẽ sic ad intelligere z significare ac eꝫ. z. metaphy. Unuz enī ordinat hꝺ ad aliud ꝑ modũ cãe aut causati. Cum igit benignũ aliquid fuerit ꝑ viã cãe in essendo z cãndo erit z ꝑ viã signi in eo notiozãdo ac eõuerso. Rursus cã z effectꝰ sunt ꝓportionales. lz cã morbꝰ z signũ ꝓportionant. vtriq; nãq; puenit a cã nisi q morbꝰ cãtur imediate a cã. Signũ aũt seu accidẽs morbo itercidẽte: quẽ imitat tanquã vmbra corpus: dria. 73. Et ita ipm̃ ꝓducit a cã cũ qcqꝺ ẽ cã cãe sit z cãti cã. Nõ igit aliqꝺ est laudabile ꝑ viã cãe: prauũq; ꝑ modũ signi vel eꝫ. Alig vo rñt dicentes signũ ad vtutem referendũ z nõ ad cãm vel morbum. Sed id non valet: qm̃ iam nõ esset signum cũ nõ suo redderet essentialiter significato vt cãe vel morbo. Significationes enī semp debent suis iungi significatis. aphorismoꝛ. 6. Neq;. n. signa vtutis q̃runt a triplici sũpta nã. verũ magis que ma-

terie. Neq; eo⁹ etiã valet p̃mo⁹ motiuũ: qñ̃ si euacuatio d⁹ eẽ laudabilis carẽs ſynthomate: nõ ſufficit qõ euacuatur ſolũ attẽdere: ſ̃ opus fit modũ quo educit iſpicere: vt ante aptatũ a nã vel aliter qõ nõ accidit in euacuatiõe: vt oſtẽdeat ſynthomati admixta. Quidã etiã dixerũt euacuationẽ ſynthomaticã p̃ ſe nocere ꝓpetue: p accñs aũt ꝓferre qñq; q̃⁹ egdẽ defect⁹ ex ſequẽtib⁹ oſtẽdeat: cuz eo ẽt q⁹ p accñs omne o⁹ in aliqõ per ſe p̃mũ adducere.

Propter tertium gdẽ ſciendũ q⁹ euacuatio ſinthomatica vt talis ſp̃ habz leſionẽ iferre. iuuamẽtũ ãt nunq̃. Qõ firmat. qñ̃ illud qõ ꝓcidere nãz facit nocumẽtũ ita ſemp̃ iducit. id aũt ſynthomatica cãt euacuatio: ceu ⁊ ipſuz nomẽ indicat: ⁊ nã rei: cuz ipſa educat aliqd ex corpe ſtimulata leſio vtute. ⁊ palin. Illud ſynthomatice euacuat qõ añ digõnẽ educit: aut p regiões icõueniẽtes. Oẽ aũt tale p̃auũ exiſtit. Nihil enĩ benigne a nã euacuat: niſi fuerit p̃digeſtuz qõ eẽ nõ põt niſi in morbi p̃ncipio. vñ aphoriſ. 4. Scõz p̃n cipiũ egritudis idigõnis ſũt ſigna mala ſemp̃ erit taliũ humo⁹ euacuatio: qõ euẽit cũ ſigna cretica ea q̃ digõnis antecedãt. Silr qõ p loca educit icõueniẽtia ꝓpeſcẽdũ: ⁊ ad ea cõducẽdũ q̃ ꝓgrua. aphoriſ. i. Jtidẽ qõ iteritũ aut lõgitudinẽ ſ̃ ibecillitatẽ vtut aut ei⁹ vigorẽ iducit ſignificat egritudis p̃auũ. Talis vo ẽ euacuatio ſynthomatica vt certificat empia: laudabile nãq; erit mãz retinere: ipſãq; demuz nãlr euacuare. Eti. illa nõ ꝓfert eũo q̃ arte p̃cipit ꝓpeſci nãe coadiuuatiua: ſ̃ ſynthomatica extat h⁹. vnde aphoriſ. p̃ma. Oz medicũ reptiõi nãe attẽdere. Nã a pte gdẽ fiente famulari ſil ⁊ coopari. ſi vo ꝑie ſimul ⁊ nociue fiant, p̃hibere ſimul trãſducere reuellere: aphoriſ. i. Jtaq; euacuatio nõ ꝓfert ſynthomatica p̃ ſe ⁊ directe.

Propter quartum gdẽ ad p̃mũ gd dõm dr̃ia viſuz. 19z. Nõ. n. ea⁹ eſt ſynthomat eũo cũ mã fuerit añ p̃diſpoſita in antea volẽs ipſaz expellere: aut laudat eã p relationẽ ad eũonẽ factã in pleureſ fine epar iã denotãtẽ debilitatũ exiſtere. ¶ Ad ꝓfirmationẽ vo dõm colere adeo p̃aue ⁊ venena nõ ſũt mãe moza egẽtes iterius vt coaptent pp̃ ꝑietatẽ quã habẽt cũ nã. Nunq̃. n. p̃ñt ad benignũ reduci: aut ad expulſionẽ laudabilẽ adaptari cũ digõne: cũ ſuſcipiãt calozis nãlis ſpecificã: cozrũpẽtes vt venenũ fozmã. collz. 3⁹. ¶ Ad aliud dõz q⁹ talis ſyncopis ſeu ſynthomatica eductio facta eſt p̃ arte, ꝓpter grãdi⁹ piculũ euitare: de q̃ non hic vt appuit p̃mo. Nunq̃ enĩ fit criſis bona p eũonẽ vſq; ad ſyncopin. collz. 7. ¶ Ad aliõ dõz q⁹ p iterẽptionẽ: vt vi ſuz: ⁊ ꝓpeſi mã educẽda idiguerit ꝑparatiõe. Retẽta enĩ ⁊ ſpõte euacuata laudabili⁹ fozet q̃maxie. ¶ Ad aliõ dõz vt apparuit dr̃ia allegata: qz ars q̃uis imitet nãm in q̃ multis: nõ tñ oĩb⁹ cũ ea poſſit aliq̃ facere q̃ nõ nã: vt ſextũ digitũ auferre: ac benigne in p̃ncipio non raro euacuare. Eſt etiaz ſui mobilitate ſubtilitate mã furioſa digeſta: vt tactum ⁊ p̃ius. ¶ Differẽtia CLXVI.

Quod farmacia in pregnante ſit piculoſioz euacuatio phlebotomia mõſtrat p Auer. 7. collz id credẽtem. Eti. Farmacia grãdis eſt timozis ⁊ piculi: flebothomia vo minime. z⁹ re. a. ¶ Adhuc: farmacia h⁹ mãe ẽ ſolutiua. talis autẽ eſt de ge, veneni oĩs. eodez ſcõo. venenũ quoq; pemptiuũ: ⁊ maxie cũ mã fuerit obediẽs de facili paſſibilis q̃lis eſt embzio. ¶ Kurſus. farmacia iducit agitatiõnẽ vehemẽtẽ in p̃gnãte: cũ opatio medicine no ſit cozpozi nãl: ſ̃ violẽta. Cõmẽtatoz cẽtiloquy. D⁹ aũt cotilidones matricis abſoluit. vñ ſequit abozſus qõ i flebothomia in eſt minime. ⁊ palin, farmacia vel ſunt violenta: ⁊ tũc nocumentũ cauſabũt p̃fatũ: aut debilia: ⁊ ſic poſſibile fiet ipſa mouere. nõ aũt euacuare p̃auia iducẽs ſynthomata. opoz tebit ẽt de ipſis amplius ſumere: qõ ⁊ laborioſuz erit nãe. vñ p̃mo tertia. Si medicine nõ eſſent venenoſe nõ poſſet eſſe: gn eas bibere nãe laborioſuz eẽt. Jtaq; in p̃gnãte farmacia periculoſioz flebotomia.

In oppoſitum qz aphoriſmoz gnta ꝓcedit farmacia: ⁊ deteſtat flebothomia. Et firmat: qz ifirma vtute flebothomare nullaten⁹. purgare autẽ mediocriter. ¶ Jtidẽ. flebotomia euacuat imediate ſanguiẽ: qui nutrimẽtũ eſt p̃gnãtis ⁊ embzionis gnãtiuus nutritiuus ⁊ augmẽtatiuus: quod nõ humozes agũt alij. dr̃ia. 30. qui ⁊ farmacia educunt. Nõ enĩ ſcimus medicinã ſanguinis eductiuã diſſoluendo. dr̃ia. 194. Flebothomia igitur periculoſioz eſt farmacia.

Propter primuz quidẽ ſciendũ q⁹ flebothomia dupliciter notificatur. vne quidẽ p̃out ſub ozgano locatur medicinali. ſ̃ illud p̃oz q̃ſiti. Flebothomia eſt euacuatio vniuerſalis que multitudinẽ euacuat humoruz equaliter abũdãtiũ. Aliter vo determinat put ſub inſtr̃o ſituat manuali. vñ cõmentatoz ſectaz: flebothomia eſt recta vene iciſio. nã dr̃a flex vena ⁊ tomin diuiſio. Illud vo dr̃ piculoſum qõ leſionis plũe plenũ extat: ceu abozſus que ſequit mozs embzyonis ⁊ mulieris interdũ: ⁊ maxie cũ q̃rto aut octauo factus fuerit mẽſe. dr̃ia. 49. Eſt ãt euacuatio aliqd ex corpe deductio. Que p̃ter p̃i⁹ dicta dupliciter exiſtit. vna nãlis qdẽ nã ſola pfecta quã nõ ꝓpeſcere oz niſi fuerit ſuperflua vtutẽ p̃ſternẽs: altera vo artificialis q̃ adiutozio p̃ficit medici: nãm in oĩbus ĩmutantis fere: q̃re vnaquecq; adhuc diuidit in vlem ⁊ pticularẽ. vlis aũt eſt vel qz oẽs euacuat p̃portionabiliter hu. ceu fluxus gs ſp̃tane⁹ ſanguinis ⁊ flebothomia: ſeu q̃n a toto corpe: ſicut ſp̃tane⁹ vẽtris fluxus aut aliq̃ foꝛtis farmacia. pticularis veniq; q̃daz aut ex loco educit pticulari: puta purgatio pectoris p̃ ſputũ: ⁊ vẽtriũ cerebri p colatoꝛia nariũ ⁊ palatũ: vel qz mãm ſingularẽ euacuat alicubi p̃tentã ſicut q̃ apoſtematuz. Amplius gbuſdã eũonib⁹ totũ euacuat corpus ĩmediati⁹: q̃les ſunt foꝛtiozes vt p ſanguis fluxũ vel p ventrẽ aut ſtomachũ vel vrinã ſeu ſudorẽ. Alys vo mediate ſic fricationẽ balnea ⁊ h⁹. p ipm nãq; nõ euacuat: niſi q̃ ꝼm cutẽ p̃manẽt: ⁊ nõ q̃ in, pfundo diſperſa. aphoriſmoz tertia. ſed p accidẽs euacuat abſtinẽtia ſeu fames: eo q⁹ ipſa tollit qõ repletionẽ iducit. vnũ enĩz ꝓrium p̃uat aliud. Darũ euacuationũ q̃dã fiũt p̃mutatiõe vt q̃ apatũ: reliq̃ vo in q̃ fozas deductiõe. Sũt ẽt p̃tes ex q̃bus clã euacuationes fiũt occultiozes ſicut q̃ p ſudorẽ ⁊ magis adhuc p ſomnos, pfundos. Ex religs vo manifeſtiozes. Pregnãs aũt dicit in qua retẽto ſemine ꝓfatur embzio.

Propter ſecundum vo ſciẽdũ q⁹ coll. 7. Auer. nitit oñdere piculoſiozẽ foze in p̃gnãte farmaciã flebotomia q̃ſi bipo. aduerſus. Recitato nãq; eo inquit. Dico q⁹ flebothomia q̃ adeſt repletio qua embzio nõ idiget nõ eſt mala. Sed farmaciã non credo ad bonũ finẽ puenire: ĩmo ledit embzionẽ. qz ĩ ſe ſubaz h⁹ venenoſaz. Adhuc foꝛtaſſe hũozes facit malos fluere ad ẽbzionẽ vt eũ ledat. Eti. Medicĩe purgãtes puocatiue ſũt vrine: q⁹ vo vrinã p̃uocat de gñe mẽſtrua extat p̃uocantiũ. Tale vo abozſuz inducit. Dis igit⁹ trib⁹ ꝓtẽr⁹ ꝓcedit flebothomia difficiliozẽ foze ſolutionẽ. Sz id vt appebit ſimplr auditũ ſtare nõ p̃t: ĩmo ei⁹ oppoſitũ magl ẽt ipſi⁹ quincũt iducta. ſicut. n. flebotomia in p̃gnãte repletiõis tpe nõ vitupanda: ita multo ampli⁹ dicat de farmacia cũ eius aderit idigentia. Sunt ãt farmacie q̃dã bñdicte venenoſitate carẽtes: de q̃bus p̃ſumitur vt ſcribitur ſuꝑ pregnãtes ⁊ pueros: ceu caſſia mã-

na ⁊ hȳ. Que etiã cũ nãe sufficiẽter sint amicabiles humores fluere nõ cogunt vt ingt embzionẽ dedẽtes. Tales similiter entes: neq; vriñ. puocãt: neq; mẽstrua. Est tñ necessariũ mẽstrua ꝓuocare qñq; suppositoziũ in collũ matricis ponẽdo paulatiz ⁊ multis vicib⁹ mũdificãdo ⁊ ꝓprie cũ ipegnatio fuerit in matrice imũdiozi facta exñte tertio. zi. Hip. quoq; supficieten⁹ audit⁹ videt flebothomiã negare oifariã ⁊ farmaciã ꝓditionalr: ex parte tñ necessitatis ⁊ tpis. vñ aphozis. 5. Mulier pgnãs flebothomata aboztit ⁊ maxime cuius fetus est maioz. Eozũdẽ vo q̃r ta precipiẽt pgnantes a quarto mense inclusiue vsq; ad primũ purgare inclusiue. Ex bis igitur elicit in pgnante farmacandũ: nõ autez flebothomandũ. Saxones tñ brutales cõiter in pgnante flebothomiã celebrant.

Propter tertium vero ꝑmit⁹ vlr sciẽduz q̃ piculosioz vomit⁹ ẽ secessu ⁊ alys euacuatiõib⁹ ceteris parib⁹. aphozismozum notũ scda. Et secessus flebothomia: ac deinceps flebothomia in pgnãte farmacia. ¶ Propter ꝑmũ huius sciẽdũ q̃ illa difficilioz ⁊ piculosioz est euacuatio q̃ magis extat ꝺ̃clinationẽ nãe: talis vo est vomit⁹ cũ stomach⁹ sit depuratus attractioni a nã itestina expulsioni. nãliũ. z. Uomitus aũt stomacho pficit secessus vẽtris pileron ⁊ itestinis stomach⁹ etiã sensibilissim⁹ via breuioz: vtute latioz ⁊ ꝓnioz in deozsuz q̃ in sursuz. Eti. Actus q̃ vno pficit instro laboriosius ⁊ piculosi⁹ eo q̃ plurib⁹: sz vomit⁹ solũ pficit tunica extrinseca. secessus aũt ei⁹ duab⁹ ⁊ itestinoz nãliũ totidem. qõ scda sancit aphozismoz in medicine simpliciũ ꝑ. Adhuc vomit⁹ deterioza ducit accidẽtia secessu: puta suffocationẽ vel rupturã vasis in pectoze vel pulmone: qõ ãt hȳ piculosius. Uomit⁹ igit difficilioz ⁊ piculosioz secessu: ⁊ vlr i de euacuatiõib⁹ religs. q̃ aũt secessus ⁊ silr vomit⁹ ꝓñr sit acrioz flebothomia ⁊ piculosioz mõstrat ex febziũ acutaz. z. q̃ flebothomia nõ cadit aliqd timoris. i soluti one vo accidit multotiẽs timoz: ⁊ ꝓpe cũ nõ fueris cognitoz nãe ifirmi. Sũt enĩ qui difficillime soluunt medicinis aly vo facillime: nõnulli mediocriter pp qõ timẽdũ ẽ farmacare: ⁊ maxime ĩcognitos ⁊ inexptos. nã farmacia idebite administrata: aut supflue soluit: aut mouet ⁊ nõ educit: toztiões pstãs ⁊ angustias cũ doloze q̃ multas. Ipsa ẽt de se de gñe ponit venenoz dissolutiua ꝓprie. Nã nanq; medicinarũ solutiuarũ est ꝺzia nãe cozpoz soluendoz: ⁊ vlr sunt pnecãtes: ⁊ ipsaz iterimẽtes ibidẽ: ⁊ ꝑcipue ledũt coz ⁊ q̃ sũt eius: qñ oĩuz nocumẽtoz cozpi aduenieriũ pzimus ꝺcursus est ad coz tanq; ad basim vite stomachũ tãq; receptozẽ molestãs. Mesue de farmacys: ñ tñ q̃ ꝑncipales ptes adhuc farmacie sint difficiliozis passionis. pilieni ⁊ vngues q̃ sũt oĩuz min⁹ ꝑncipales sũt magis difficulter passibiles: ⁊ ossa etiã q̃ cerebzũ: ⁊ coz simplicius. ꝑ celi ⁊ mũ. Medicine nãq; nociue sunt vẽtri: ⁊ ꝓpe ozi eius: cũ sit sensus plimi: pp neruos dissemiatos i eo mot⁹ exhibite: nõ põt ꝺpesci tanq; non exñs in nra ptãte velut sagitta emissa: sed phlomia põt repẽte cogi nisi foztassis extiterit maiozib⁹. igit secessus ⁊ vomit⁹ ampli⁹ acerbioz ⁊ piculosioz phlomia: ⁊ vomit⁹: vt ꝓbat adhuc secessu. ¶ Sz circa ꝑdicta ꝺtingit dubitare. q̃rto nãq; de re. sa. Cũ imbecilli vtute nunq; minuẽdũ: moderate vo purgãdũ. Et Vali. Magis ꝺueniẽs ẽ ⁊ maioze cautelã faciẽs ẽ euacuatio eẽ lis: sz hec sanguis est eductio. Adhuc plura ⁊ digniora euacuant ꝑ phlomiã q̃ ꝑ farmaciã: vt sanguis ⁊ spũs: piculosioz igit ⁊ molestioz phlomia farmacia. ¶ Dõm q̃ farmacia piculosioz: q̃z vt tactũ nõ põt ita ꝺpesci voto vt phlomia laboze ifirmi ẽt maioze iducit farmacia q̃ phlomia: ⁊ ꝓprie vomitiua: sz rõne illius qõ educit piculosioz phlotomia ẽ farmacia: nisi ipsa effrenitas sanguinez silr attrabat ⁊ euacuet: aut si farmacia sanguis eductiua. Aut amplius ad mẽtẽ dõz Ha. q̃ ꝺmo illi⁹ ẽ in pleuresi cũ fe. alys q̃z accñtib⁹ acutiozib⁹ in qb⁹ timẽdũ farmacũ i sui caliditate ⁊ motu ĩmẽsiozib⁹: ⁊ iõ ad phlomiã declinãdũ magis ⁊ si nõ ꝺferat solutiuũ adeo si caderet in ꝓma sz directius. ¶ Ad ꝓmũ qdẽ dõz q̃ sicut nõ ẽ phlomãdũ ibecilli stãte vtute: ita neq; purgãdũ farmacia dissolutiua. põt tñ aliq; lenitiua vel lubzificatiua. maioz. n. vr ee latitudo i farmacia q̃ in phlotomia. vñ si iusta fiat ꝺpatio nõ min⁹ timendũ farmacare q̃ phlomare. ¶ Ad aliõ dõz q̃ Daly. ꝺparat phlomiã ad vẽtositatẽ: ⁊ ad cibi ⁊ pot⁹ iminutionẽ: nõ aũt ad farmaci sũptionẽ. Ad aliõ qd dõm appuit. ¶ Propter scõz hui⁹ sciẽdũ q̃ farmacoz fortia piculosa veneno sitatis plurimũ abũdãtia: q̃lia sũt calidioza dissoluẽtia: vt scamonea: meçereon: euforbiũ: ⁊ hȳ alia debilia salua: sic ꝓximẽtia: ⁊ adhuc magis lenitiua ⁊ lubzificatiua: vt mirobolani: mãna: tamarindi: cassia fistula: mucilago: psilly: ⁊ prunoz. vñ. z. cañ. Cassia fistula solnit sine nocumẽto ⁊ absq; mozdicatiõe adeo qõ est ꝺueniẽs pgnãtib⁹ ⁊ soluit eas. hyeme tñ habẽtib⁹ debilia itestina ⁊ liẽtericis est suspecta. Mirobolanos aũt ponũt educere ꝓximẽdo. Logoz. n. ꝓfiteri aliquã vtutẽ ꝑmit⁹ attractiõis illis inexistere: sic alias tactũ: cuz videã nigros melãcoliã a toto educere: citrinos colerã: ⁊ reliquos flegma: qõ nõ fozet si solũ exprimerẽt vt coctana vel pira: sz attrahũt antea in locũ signatũ: deinde finaliter iuuãdo nãm sui pondere cõpressiuo soluũt: qõ medicina nõ opatur dissolutiua tñ. illa. n. magis attrahit ad vias signatas. postea vo nã sentiẽs ipsi⁹ acuitatẽ ⁊ humoze satagit expellere. Recipitur ⁊ tertium farmacũ tãq; hoz mediũ ⁊ si sit dissolutiuũ vt aloes agaricus ⁊ reubarbaz qõ aliqñ ꝺ põt cõpetere ⁊ ꝑcipue cõsolatũ. Deinceps quoq; nosce q̃ tps ipegnatiõis in tria diuidit tpa. quoz vnũqõq; ĩ pte nãliozi q̃ ẽ nouẽ mẽsiũ cõtinet tres menses: in alio vo minoz hz aut plures ꝑm q̃ septimo pturit mense vel. 10. dria. 49. in qb⁹ egdẽ mẽsib⁹ fetus diuersimode disponit in matrice. Nã in ꝓmis triũ paru⁹ est ⁊ debilis modico cõtentus alimẽto debiliterq; quotilidonib⁹ alligat⁹: velut factus nouiter ꝓductus. in alys quoq; tribus sicut q̃rto q̃nto ⁊ sexto. maioz ⁊ foztioz ampliozẽ expectans in alimẽtum sanguinẽ ⁊ crementuz tũcq; foztissime alligat matrici: ceu fructus tpe iterme dio arbozibus vehemẽtius inherens. tunc. n. humiditas sucosa que ligat mollis est ⁊ q̃si fluida vt in ꝓncipio affuit neq; ⁊ maturatiõe remollita: ⁊ motus pondere aggrauata qõ eis accidit cõpletis. In religs, quoq; tribus vltimis foztis factus ⁊ grãdis ampli⁹ attrahit sanguinem plm in sui nutrimẽtum ⁊ augmentũ: tũcq; ipsius incipũt ligamina debilitari: tũ ꝓpter ei⁹ onus solito grauiz⁹: tũ ẽt ꝓpter finẽ nature. Procedũt. n. debilitando vt boza part⁹ leui⁹ absoluant ⁊ tanq; maturi ad casum disponunt fructus. aphozis. 4. silr in alys euenit part⁹ tpib⁹ inter ipsis sequestratis. Attẽdẽdũ etiã q̃ lz plures cãe abozsus extẽt: due tñ vident ꝓncipaliozes: subtractio. vz. alimẽti embziõis: qõ sanguis fit eductione flebothomia vel alio: ex purio re. n. nutrit pte sanguis mẽstrui. aphozis. 7. 5. Reliqua vo est agitatio ⁊ motus vehemẽs qbus fetus dissoluũtur ligamenta: vt tenasm⁹ ostendit. quos foztioz ducit farmacia. ¶ His igitur breui⁹ pstrictis dõm q̃ oĩbus iuste vniformiter adiuicẽ cõpatis phlomia farmacia vlius piculosioz extat vt series ẽt sapiũt veteris. Qõ mõstrat rõne: qñ flebothomia nõ vr cõuenire: nisi in primis trib⁹ mensibus ⁊ maxime in coz medio: cũ tũc embzio paru⁹ ⁊ debilis nõ multũ exposcit nutrimẽtũ. q̃ si fiat paulatiz fit ⁊ p interualla minozãdo quãtitatẽ ⁊ vices potius: si opus multiplicãdo. Flebotomia. n. taliter mensurata nõ tantũ agitationẽ inducit vt inde fetus dissoluant ligamẽta: cũ id agere sit amplius farmacie: neq; ẽt sanguinez sic cũat

vt fetui noceat multū:cū paruus ⁊ debilis minozi sit ꝯtē tus alimēto.hoc aūt nō cōpetit tēpoze farmacia:⁊ ꝑpe ve hemēter dissolutiua:q̄ Dip.notioz videt fuisse.nōdū. enī fortassis medicine familiares benedicte fuerant inuēte: nec tāto eis tūc idigebāt vt mō:cū cozpa fozēt robustioza: vt ostēsuz ostia.9.In scō vo tpe vt in trib⁹ mēsib⁹ sequen tibus cōstat phlebotomiā piculosiozē foze farmacia:cum maiozato ⁊ fortificato embzione plurimū sanguinis expe tet ī nutritionē ⁊ augmētū:quo subtracto abozsus accidit ꝑmpte.Farmaciā vo tolerat: cū nō subtrahat sanguinez ipsius.alimētū vo humozes reliquos nutriētes minime. 30.ostia.Est etiā sic fortī ac vehemēter victus:vt ⁊ ligami na possint illesa tolerare farmacie agitationē ⁊ motū:⁊ ꝑ pzie cū fuerit ex secūdis medicinis vt etiā tertys ipsa.ī re liquis vo vltimis tribus:ꝛz farmaciā ⁊ phlebotomiā diffi cilius ferat:phlebotomia tū farmacia grauiꝰ: cū ampliozi valde solito idigeat in alimēto ⁊ augmēto sanguine:eo q̄ maiozatus fetꝰ ꝯtinue.Qō ⁊ si necessitas ad farmaciā im pellit sit leuioz ālis est:vt apparuit maxime tertia . Qō si Dip.abhozret farmacare ꝯtingit:q⁊ vt tactū apud ipsum fortioza cognita erāt farmacia:qō inuīt in aphozīs.cū per medicari vel purgare Dip.medicinaz solutiuā intelligat dissolutiuā.Itaq⁊ vt ad amplius in ꝑgnāte farmacia ꝓce denda q̄z phlebotomia. ¶Cōtra ꝓdicta ꝯtingit dubitare q⁊ tpe ꝑgnatiōis diuiso in tres ptes ārtus mēsis cōiūgit tpi medio:⁊ septimꝰ vltimo:cū adhuc ꝓcessa sit phleboto mia ī suspectiuis ī ꝑmis mēſ. q̄z ī scōis.Szꝫ°.zi.Oz vt ca neat ante mēsez ārtū:⁊ post septimū:⁊ in eo qō est iter illa vbi ꝑus alludit Ha.ꝑr vo Valiabbati. ¶In oppositum ꝑmꝰ practice:ac vtcūq⁊ nonꝰ theozice ingens.Silr ꝑgnās aliquo tpe sanguinē eget minui:aut cathartico purgari:ꝑ pter aliquā passionē nō oz accelerare ꝫ ī ꝑmozdys donec sit mēsiū q̄ttuoz ꝑgnās.faciesq⁊ hic gnto vel sexto mēse ⁊ septimo.Cauebisq⁊ hoc idem octauo vel nono. Jn eis enī est fetus debilis:⁊ opus est illi cibo.Aut vero inanitio mi nuit cibū:vñ ⁊ mozit fetꝰ.Octauo quoq⁊ ⁊ nono creuit fe tus ⁊ eget cibo ampliozi: in his si euacuet multū minuit cibus fetus:nec remanet viuꝰ:demūq⁊ ꝓsules subdit. Si autē necessitas ad inanitionē his tpib⁹ ipulit:⁊ timet de morte mulieris si differat: nō cures fetū sitq⁊ tibi cariox genitrix illo. ¶Dōz sermonē fortassis Valiabbatis sanū vsq⁊ nō foze.ꝑmo enī cū mēsez ārtū cōponit cū trib⁹ ꝑozi bus aduersat Dip.⁊ Ha.dicētib⁹:ꝑgnātes purgare si ꝛuenit ſm q̄drimēsez.Eti.septimꝰ mēsis nō dz cū gnto ⁊ sex to cōiungi verū cū octauo vt dictū:⁊ nono.nā ſm Ha. pur gandū ſm q̄drimēsez:⁊ vsq⁊ ad septimū mēsez.ſ.excludē do.Qō apparet ex illo addito: puta qō est in medio cōce ptionis:cū certissime habeat in matrice qō cōcipit.Si ve ro cōponat septimꝰ cū gnto ⁊ sexto:tūc id nō erit in medio ꝛceptionis nisi geometrice valde.Jtidē:aliqui nascuntur in mēse septimo:plures ēt nō ꝓplēt nonū:sed partē ipsius capiūt solū:ꝑpter qō rōnabilius videt septimū mēsez cū tertio tēpoꝛ ⁊ nō cū scōo copulare:vt vulgatū est a multī Qō ⁊ scōo videt cōcedere phlebotomiā in gnto ⁊ sexto ⁊ septimo:⁊ negare ipsaz in ꝑmis ārttuoz mensiū nō multuz recipio:cū declaratio rōnabilr ante dcā directe oppositū in phlebotomia ostēdat. Uise enī sunt quedā in ꝓncipio ꝑgnationis vna vel duab⁹ mēstruatiōib⁹ laudabiliter me struare. Et fortassis Valiabbas plus motū phlebotomie formidauit q̄z sanguinis carentiā ab illa iductura. Nosce quoq⁊ aliq̄ phlebotomiā expedire nō existēte plenitudis significatiōe:puta cū morbus fuerit seuꝰ ⁊ vtus fortis ēt timoz apostematis:vt in ꝓcussione ⁊ casu. Interdū vero ⁊ ecōtra.tollit enī necessitas flebotomie abstinētia vl mol licie vētris farmacia balneo exercitio ⁊ fricatiōe ⁊ vtute cū alys ⁊ ipregnatiōe:⁊ in ꝓposito nō parū. de inge. ārto.

Propter quartum

vo ad Auer. qd dōm apparuit. ¶Ad aliō etiā quid Ha.dōm visuz. ¶Ad aliud dōz q⁹ farmacia ve hemēter dissolutiua est de genere veneni:nō autē reliquę predicte quibus potest perfici purgatio benigne. Uel si oporteret eā exhibere in casu ostensuz quo tempoze casꝰ. ¶Ad aliud dicendū qō ꝑelecta farmacia non est agita tiua. Oz si talis administret: necessario fit tempoze quo fortius fetus matrici cōuincitur: in quarto gnto ⁊ sexto mēsibus.Fortassis etiaz nō est medicina multuz violēta: ⁊ si humozes extēt furiosi cū de se sint agitabiles ⁊ ad exi tum dispositi:ac si essent digesti.differētia.16z.⁊ ideo pos sunt in ꝓncipio euacuari:cuz hoc etiaz permanēt in ꝓciu dicium grande nature ineuacuati. ¶Ad aliud dicendū q⁹ farmacia debilis est ⁊ fortis dāda vt visuz:neq⁊ ea mo uebit ineuacuans: cuz nullaz habeat attractionē:sed ob uiationem magis. neq⁊ ineuacuans nocebit sensibilius: cum sit apta in cibuz etiaz conuerti. Oz si est nature fasti diosa.eligatur que abominationis minozis:aut dulcibus vel acidis ꝓparetur.Aut audit Auicēna cū quis ea vta tur q̄z sepe. ¶Differentia. CLXVII.

Quod in acuta egritudi

ne post quartā diez nō sit flebothomandum oñditur:eo q⁹ medici cōiter ꝓci piunt flebothomandū in ꝓncipio qō est ante quartam:puta ꝑma scōa tertia die. ceu sētit Rasis ꝑ oē. Jsaac febziū gnto. ⁊ haliabbas ꝓactice tertio.Eti. ārto ꝑma. Cū postponit flebothomia apud ꝓncipiū egritudinis nō est amplius ei intentio.Et fortasse interficiet ꝑ aduētuz debilitatis vir tutis.ꝓncipiū aūt terminat in hꝰ egritudine ante ārtā. neq⁊ in ārta vī euacuandū cū sit in tali egritudīe qs mo tus nature indicatiu⁹ aut creticus.ostia.164.Jtidē ibidē. Qñ est possibile vt flebothomes vsq⁊ ad tres ꝑiodos fa cies qō nō erit in quarta vt appuit:neq⁊ in gnta:cū sit tūc materie motus.Jn ꝑmone aūt variolaz ibidē flebotho mia caueť post duos dies aut tres.⁊ tñ in his expetit fle bothomia maxie. ¶Rursus aphorismoꝛ scōa.Jncipiē tibus morbis si qd vī mouendū moue. vñ.9. terapētice. Qui moꝛa ꝓncipio non euacuāt obedientes Erasistra to q⁹ neq⁊ spontaneas emoꝛogias imitari poterat: incidūt hꝰ anxietatez sanationū:qñ tunc neq⁊ farmaco pñt euacuare cū augeant febzē:neq⁊ infrigidare cuz opilationē ⁊ cām putredinis augmētent.Palin. Lū nā est debilita ta nō cōpetit euacuatio.id autē in hui⁹ passione euenit iam post quartā. vñ de inge.io.Rarius est ꝑfectum in ꝑma di erū vel scōa ꝓutē ibecillē existere:qō ꝓtaua habitudine senio cōtingit vel extrinsecis. ¶Amplⁱ iam digerere se questrare ⁊ se versus expulssionē ꝓparare inceperit nā cui⁹ etiā actū ⁊ modū cūonis medicus nō pōt sufficiēter perpendere.Cum aūt ita euenit nō opus fit eam euacua tione irritare. ¶Adhuc flebotomia debeť cū sanguinis est peccatū vt in fe.sanguinea.sed tales plurimuz termi nantur in quarta.crisium tertio ⁊ quarto ꝓma.Nō igitur post quartam in acuta flebothomandum.

Huius quoq⁊

oppositū sentit nono de inge. ⁊ ꝓmo ārto.Unō democritus. Qñ plenitudo talis fuerit aut egritudo apparebit in qua flebotomia sit necessaria nec nām neq⁊ bozam expecta bis:sed ꝓfestiz flebothomiā ꝓsolaberis. Jtidez scōo re.a. Jubet in pleuresi vena incidi cū dolor ad scapulas ascen derit:ꝛz id vt multū post ārtaz fit die. vñ aphozīs.ꝓzia.die octaua incisus est cubitū Anxioti. Palin. Qñ est sanguis abūdātia ⁊ vtus tolerans cōpetit flebothomia. ꝫ vo post quattuoz pōt dies ꝯtingere:cū sanguis ī fortī abūdet nā.

vñ febris sanguīea nō nisi in talib⁹ amat fieri. dr̄ia.164. ¶ Amplius post q̄rtū p̄cedīt farmacia. 4.ᵒ re.a. igit̄ multo ampli⁹ flebotomia cū oñsuz sit. 66. difficiliozē foze farmaciā fl'omia. ¶ lomādū igit̄ in acuta post q̄rtā.

Propter primuz qdez sciēdū qd sit flebotomia dr̄ia iducta oñsuz ⁊ nō parū qō p̄cipal'r fl'omia debeā humozi peccāti q̄titate. z.ᵒ vo q̄litate. Quid ēt sit egritudo qdq̄ acuta: ⁊ quō distinguat̄. dr̄ia visuz. 72. ⁊. 133. Est aūt egritudo q̄daz acuta rōne māe vel ꝯ q̄ quāta vt synocha seu q̄lis velut tertiana: nōnulla ex pte loci seu s̄gnantia: reliq̄ rōne accūtis dolozis. vz. sic colica. Jn q̄dā nempe oīa cōtinenī p̄dicta: vt in syrsin ex sanguīe causato colerico. Jn eo eniz peccat sanguis ⁊ acuitas eiusq̄ q̄titas. Est ⁊ in cerebzo qō ceter⁹ post coz nobilius mēbzis. 7. de īge. pessima ēt ei insunt accidētia vt frenesis seu karabitus. i. alienatio vel pmixtio sensus. Nosce quoq̄ quesitū magis ꝓpositū fuisse de q̄rta die q̄ alys: q⁹ ampli⁹ in acutis ꝓtermiat̄ in p̄n°. Jn ea ēt mouet nā cū sit vn⁹ diez idicatiuoz aut creticoz.

Propter secunduz vero sciēduz ꝙ Ha. ⁊ vl'r greci liberi⁹ vidēt̄ur p̄cedere flebotomiaz q̄ arabes. Octauo nāq̄ de inge. p̄cedīt flebotomiā fieri. ꝓlectozica ēt nō exīte dispōne: sz q̄si media. iter ipsaz ⁊ inanitionē humozib⁹ sil'r entib⁹ grossis ⁊ viscosis. Quare. ii. eius. Optimū qdē vt dictū est venā icidere nō solū in synochis fe. sz in alys oīb⁹ q̄ in putredine humoz q̄ demū vel que etatis aut virtutis non ꝓhibeāt. alleuiata. n. natura dispensans cozpa: ⁊ deponēs qō aggrauat eā velut onus qōdam dominabīt facile reliquo indeterminatius ēt alys: cū Ha. Hyp. in lipotomiam iussit adduci. Et eodē ideo. ii. quasi castigans eius īmonē ait. Qz nō est possibile opilationē ⁊ putredinez curare per flebotomiā: cuz alys egeāt auxilys deponere opz qd sanguinis in cure tempoze. nec cogamur iterdū ītempozance cibare. nā inq̄tum cūatur cozpus eget cibo. vñ tūc necessariū vel nutritione febzē augmētare: aut in nutritiōe virtutē dissoluere. q̄re melius aliquid sanguinis ꝓpriuz cibū aialis particulis reliquere. Jn eodē tñ. ii. quasi modificās ait. Deponere opz quid sanguinis in cure tempoze: vt nequando necessitas assumat nos ītempozanee cibare. Arabes vero videnī flebotomiaz suspendere magis. vñ p̄mo q̄rta. Melius est quidez vt flebotomie vices sint multe q̄ vt eius q̄titas sit multa. Et p̄ma quarti. Cōsilium meū est in flebotomia vt dimittat̄ q̄tum possibile. si aūt non ē possibile: tunc multiplicatio numeri melioz multiplicatione q̄titatis. Cōcedit etiā. A. ducere ad lipotomiaz cum timoratione grādiozi ⁊ distinctione: quam ⁊ Auer. refellit. dr̄ia. 164. Qō fortassis euenit qz lz Ha. tradiderit cañ. curationis in toto oꝛbe terraruz: ⁊ non in italia soluz. de īge. gnto. ipsi tamē directi⁹ ⁊ magis clymatibus adaptantur temperatis: quales grecoz sunt regiōes: ex gbus vt pergamo extitit oziundus: in quibus ⁊ cozpora sunt fortioza ac abundātioz sanguis cum ipse sit humoz temperatioz ⁊ multiplicioz. vnumquodq̄. n. generatur a sibi simili ⁊ cōuenienti. A talibus autez indicatio maxime sumitur. arabes vero regiones inhabitant distemperatas calidiozes. q̄re egritudines in eis fiūt colericiozes. ꝓpter qō collz. 7.ᵒ Egritudines que sunt in terris Hyppoc. simpl'r acute: in nostris sunt peracute. Jn gbus qdem ꝓpter dispositiōes oppositas eis que in regionibus temperatis minus expetitur flebotomia. Tempata quidem ipsaz sanguinis regrit eūonem. Colerica vero colere purgationez. Magis siquidē particulariter egrediendo deinceps dicatur. nono de inge. cōcedi: vt tactū post quartū flebotomia ita. Optimum quidez vt vidisti semper nos faciētes nō soluz sextenos vel septenos: sz ⁊ ꝙm eos qui deinceps flebotomabis. Et demuz flebotomia fit omni tēpoze virtute feruēte. Rasis vero. i5. cōtinētis dixit. ĝ noli inspicere in diebus: sz minutionē fac vsq̄ ad icessum. vnde 6ª breuiary. Non opz vt consideres in numero diez: qz qñ virtus est remanēs sit ꝓcentus flebotomare in sexto ⁊ septimo. īmo in reliquis diebus. quare p̄mo quarta. Cum in febzibus oz te flebotomare nō attēdas quod qdam dicūt. s. ꝙ nō est bonum vt post q̄rtū diem flebotomia fiat: qñ bonuz est vt fiat etiā post. 4o. dies. Et hoc ꝙm sniam Ha. lz premittere vt ante quartū ⁊ preparare postea digerendo sit melius: cuz certe fuerint significationes. quare collz. 7.ᵒ Tempus faciēdi flebotomiaz segtur virtutis fortitudinem qz ipsa plus ꝙm plurimum est in p̄cipys egritudinū. ꝓpter hoc ozdinauerūt qdam fieri flebotomiaz in p̄cipys carū. Et multi egroz sunt qui flebotomiam patiunt̄ vsq̄ ad septimā diem. Et ad remouēdū illoz opi. dicit Ha. ꝙ debilitatē virtutis aut fortitudinē nō segtur numerus diez. Qui aūt dicūt nō post q̄rtā flebotomādū iaz tacti sunt in cōi. vñ 5ª practice de frenesi. Utaris flebotomo p̄mo aut scōo ⁊ tertio die si virtus sufficiens est. q̄rta vero die nil attingas hoz. sz qd de his mox apparebit.

Propter tertium autē primitus videant̄ indicationes oñdentes eūonez sanguinis añ quartā vel ēt post. Et deīceps applicenī ad actū. ¶ Propter p̄mū hui⁹ sciendū ꝙ idicatōes tales ⁊ diuersitas situs materie tacte fūt dr̄ia. 164. ⁊. 152. ¶ Propter z.ᵐ hꝫ sciendū: ꝙ si oēs oñsiones testenī flebothomiā: aut plures digniozes: ⁊ vt⁹ ⁊ dispō eaz cū eaz opib⁹ p̄ncipalib⁹ cū hoc ⁊ vrina grossa spissa in rubeū tendens: nō āt adsit nausea neq̄ vētris indigō: aut ei⁹ debilitas vel supfluitas sensibilitatis colereq̄ susceptio: sint ēt vtcūq̄ fortia cū adiacētib⁹ ⁊ sibi deseruiētib⁹ p̄ncipalia: nōduz adsit mā ita digesta: quam nā expellat absq̄ artis suffragio. sit ⁊ replens venas aut putrefacta cuz aliquali sanguinis bitudie. Terminet ēt egritudo vltra septimā: tunc lz sit meli⁹ flebothomare añ q̄rtā cū vtus sit fortis: qñ rarius est in p̄ma diez vel scōa vtutē ibecillem foze: nisi laborātis p̄aua bitudine aut senectute ꝓtingat. Pōt etiā si aliq̄ fuerit omissa ēt vltra q̄rtuz fieri diē aut gntū aut deīceps: puta nausea vel discordia: ignorātia ⁊ sil'ib⁹. Qō ꝙmones Ha. sentiunt cū ei⁹ cōplicib⁹ iducti. Si vero discordauerint oēs intētiōes aut plures: ⁊ maxie p̄cipaliozes vt vtus sit debilis ⁊c. sit ⁊ vrina predicte opposita: adsitq̄ nausea p̄ncipalis cū hoz administrātib⁹: infirma tendat spōte in digōnem mā. sit ⁊ ipsa vtcūq̄ a sanguine alia: fueritq̄ ex vasa. Suspēdēda ē flebothomia nō soluz post q̄rtū: īmo ēt nō paz añ ipsaz. Qō fortassis voluit. A. cū dixit. Cōsiliuz meū in flebothomia ē vt dimittat̄ quātuz possibile ē. Si aūt oñsiones scite cū alys p̄r additis medio se habuerīt mō: nō flebothomādū oīfariā sicut p. neq̄ desistēdū penit⁹ velut scōo: sz mediocriter se bñdū: ita ꝙ flebotomādū erit lateraliter circa q̄rtū. Ex his igit̄ breui⁹: eo ꝙ alibi sūt in ampli⁹ ꝑ ozdinata poterit solēnis mēs artificialiter ī his sub ꝓrietatib⁹ vitatē ꝓecturari.

Propter quartum autē ad p̄mū dom ꝙ iō ꝓcipit̄ flebotomia in morbi p̄ncipio: qñ laudabili⁹ existit dūmō nihil fuerit ꝓeditiui ꝓtactū: nihilomin⁹ tñ si fuerit omissa pōt ēt post quartū vt declaratū fieri. ¶ Ad aliud dom ꝙ. A. logtur cōi magis ꝙmone: nō āt ꝓticulari: cū sanguis expetit̄ eūo ꝓprie. Apparuit etiaz modus arabū ⁊ grecoz in flebotomādo diuersus. ¶ Ad aliud dom ꝙ in fe. tertiana dñaī colera: ⁊ cito crisim est habitura: vel ei nō debeī flebotomia. aut si debeī id in p̄mis erit dieb⁹. ¶ Ad aliud dom ꝙ secus est ī variolis q̄ in alys egritudinib⁹ ex sanguine vel ei⁹ feruoze: qñ variolaz ⁊ morbilloz mām oz ad ex-

teriozē ſupficiē tendere manifeste ſi laudabilis ɔz ee terminatio. flebotomia vero poſt duos aut tres dies ipſaz diuertit in ɔziaz trahens ad itus. nō ſic vero ɔtingit in alys ſanguinis egritudinibus: cū nō ℔ terminet mō. ¶ Ad aliud dōz q; Dypo. imitat vt apparuit qō meli⁹ in pn⁹. eūando. attū nihilomin⁹ nō negat gn poſt quartā poſſet flebotomari. ¶ Et ſil'r dōm Ha. ¶ Ad aliō dōz. nō ſemp natura eſt poſt quartū ꝓſtrata. qō ſi eſſet ſuſpēdenda vt dictū flebotomia cū ꝑncipalis idicatio ſumat ab ea. ¶ Ad aliō dōz q; vt ɔceſſum qñ motus nāe iaz ex ſe apparz ad criſiz nō eſt flebotomādū cū ſit medici energia cōfozmari nāe. neq; ēt poſſit olfariā metiri ſubtilē ipſius actuz. attentat nāq; foztaſſis ꝑ vnā viaz t aliter q̄ tu volēs ipſius imitator fieri. ¶ Ad aliud dōm q; lz ſynoche plurimū terminētur in q̄rto: alie tñ ſunt egritudines cū ſanguinis abūdantia que vltra q̄rtū t ſeptimū iudicant cū flomia expoſtulet: ꝓpter delictū alioz ēt humoz entiū in venis. ¶ Ad eoz vero alteri⁹ partis ꝑmū dōm: q; Ha. t. A. Democrit⁹ loquūtur in egritudinib⁹ in qb⁹ pur⁹ peccat ſanguis: t virtus eſt foztis: cū ℔ ſit in. 9. vbi ait de cura ſynochaz: ac ſil'r A. ꝑmo de flomia q̄ in ſanguis ordinat eūonez. ¶ Ad aliud dōz q; foztaſſis flomiā tardauit a ꝑncipio. Dyp. q; ɔfidebat ſe poſſe cura tentatiua ſanare: vt ꝑ ea q̄ applicabat calefactozia varia vel oñſiones: tūc ēt plures aderāt flomie. ¶ Ad aliud dōz q; pleuresis anxionis nō fuit ſimpl'r acuta licz plia ſit hō: ſz vl'is tropica: cū in. 34. fuerit terminata die. ℔ aūt ꝑmo de ſimpl'r acuta. ¶ Aliō qō ſeqtur cō cedat itell'm ſane. ¶ Ad aliud dōz q; nō ɔcedit farmacia t negat flomia poſt q̄rtuz magis: eo q; ſit foztioz cūo ipſa flomia: ſz q; poſt ip'm pl's ɔtigit repire māz idigenté eductiōe ꝑ farmaciā q̄ flomiā cū ſanguiné pl'm in egritudinibus opozteat ꝑ theſauro recondere t cuſtodire. ipſe etiaz ɔuertit in colaz t meliaz. quō āt ſit timoz. t in farmacia: t flebotomia t q̄liter nō. dōia viſum. 166.

¶ Differētia. CLXVIII.

Quod in ꝑma quadra lunatiōis amplius q̄z in reliquis ɔpetat flomia oſtēdit. ſunt. n. q̄ttuoz be ceu tpa vlia āni coz ꝓportionate naturis. Albu maſar q̄rta itroductōe: qm̄ ꝑma q̄rta vt ver ponit ca. t bu. vernalis ifantilis ſanguini ꝓportionata. 2ª ca. t ſic. eſtiua iuuenilis cole attributa. 3ª frida t ſic. autūnalis ſenilis melie addita. 4ª vo frida t bu. hyemal' ſenio ꝓportionata: t flati attributa. In illa igit q̄rta in q̄ ſanguis t nā ſibi ɔparata dñat expedit flomia. Hec āt vt oñſum ꝑma. ¶ Amplius cū virt⁹ ſpūs ſeu caloz: t hūozes augent debet flomia: cū ipſa hūoz multitudiné cūet: ſz ℔ in ꝑma euenit q̄dra: cū hūozes ſpūſq; augmētent: t itēdātur: t ꝑ oñs vtus: ipſa. n. foztitudinez ſeq; cali inati: eiuſq; multitudiné. ꝑ 2ª. Eti. flomia debet pctō q̄titatiuo: farmacia q̄lificatiuo. dōia. io4. Sz bu. t. ca. qō q̄to aſſociatur in ꝑma abundat q̄dra: in ſcōa vo t alys ca. t ſic. frm t ſiccuz: ac hu. t fri. gbus attribuit q̄litas magis: cui gdez debetur farmacia. expetitur. n. hūozibus q̄litate delinquētib⁹. Iti dē cētiloqo. humiditates coꝛpoz i ꝑma q̄dra accedūt: in ſcōa recedūt. t ſz hāc ꝓportioné erit in duab⁹ alys q̄dris qz in tertia aduenīet t in q̄rta ſecedēt. Cū aūt accedūt debetur minutio: tūc. n. coaugent: cū vo recedūt oppoſituz. itaq; flomia in ꝑma ɔpetit q̄dra: nō aūt in alys ita.

In oppoſitum qz in ꝑma q̄dra bu. nōdū ſunt augmētati: neq; ebulierunt ꝑ q̄rta: cū mēſis initiū. tūc. n. flomia nō ɔpetit neq; ventoſatio. nō g̃ flomādū. ¶ Oz in ſcōa nō cōueniat oñdit: qz vt tactū ꝓportionat colere ꝓp quā nō querit flomia: veruz ꝓpter ſanguiné. Palin: timetur ne bu. ebulientes agitati flebotomia ad putrefactionē moueantur. ꝓcipitur. n. tē poze motus egritudinis ab eūone deſiſtere: vt poſſibile.

¶ Rurſus. In ea iterd oppoſitiōis aſpectus qui perfecte iudicat inimicitie latitudinis ſaltē. in eo aūt ꝓcipit aſtrologus ab eūone quieſcere: t nāe motiōe: cū nāe ꝺzietate habeat. Nō igitur flomādū in q̄dra ſcōa. ¶ In ꝺziū: qm̄ vtus tūc eſt foztis: petūtq; humozes exterioza: his vo ꝓpetit flomia. ¶ Adhuc in ea interuenit trin⁹ aſpectus. tūc aūt maxime ɔuenit cū is ſit amicitie perfecte: ſitq; lumine iaz abūdans valde. ꝓgruit itaq; flomia. ¶ Oz vo in tertia q̄dra ꝓpetat ꝑcipue ad alexādrū ſecreta edocēt Ar. Itidē: halyhamec in de electionibus. cuz fit flomia oz vt ſit luna in defectione luminis. ℔ aūt in tertia euenit q̄dra magis. Eti. In ea humiditates accedunt. ſunt etiā adhuc humozes acuti: t vtus foꝛt⁹ q̄ flomare ꝑcipiunt. tūc itaq; euacuandū. ¶ Huius q̄q; oppoſituz ſcribit halyabenragel: volens flomiā fieri in ꝑmo medio menſis. Palin. Oz ſm qd in ea interdicitur oppoſitōis aſpectus flebotomie ꝓhibitiuus. ¶ Amplius quādo humozes petunt interiora ſe minozātes: tunc flomie nō eſt locus: ſed in decremēto lune: nō itaq; expedit. ¶ Oz āt i q̄rta ꝓgruat videt magis: qz cū humiditates abundāt t diffundunt cōpetit flomia: ſz hoc ē lumis defectiōe vt appet in aere: tūc cni eluant vapozes plurimi: t fiūt ampli⁹ pluuie. ¶ Rurſus medic⁹ imitat nām: ea vo eūat in q̄rta q̄dra t in fine mēſis. vñ ſcōo poſterioꝛ. Finiēte menſe magis fluit Nilus qz verioz ē finis mēſis: ꝑ id q; luna deficit: qō ampli⁹ nono explicat hiſtoriaꝛ ita. mulieꝛ mot⁹ meſtruoꝛ. yz. fit circa deficiētes lunas. vñ de īge. 4.º Meſtrua ſm nāz deficiētib⁹ fiunt mēſib⁹ magis. In q̄rta igit lunationis pte flomāduz. ¶ Cōtrariuz āt ſapiunt ceteri. Eti. flegma tūc abundat: cui non debet cūo: ſz purgatio vere. ¶ Adhuc aſpect⁹ iteruenit q̄rtan⁹ q ɔtrietatis ſaltē ē medic: petit ēt luna ſolares radios. nō igit euacuādum in ipſa.

Propter primum vero ſciēdum q; q̄dra lunationis a menſe denotat lunari. Eſt aūt mēſis multiplex: vt oñſuz. io4. dōia. Sz ℔ audit mēſis ɔiunctiōis ɔſtructus ex mēſe pegrinationis lune tot⁹ ſui oꝛbis: qō. z7. dieꝛ ſpacio: t fere octo pficit hozis: ac ex duob⁹ dieb⁹: t q̄ttuoz ſup hozis: quoꝛ numerus i. 29. dies ɔſurgit cū dimidio. Luna enīz a ſole recedēs ſuo celeriozi motu: ipſum nō reinuenit i loco vbi pri⁹ copulata: ſz fere p ſignū aſcenſit t ipe: cui demū luna tpe duoꝛ dieꝛ t q̄ttuoz hozaꝛ eidē iteꝛ applicat. Cū igit ℔ mēſis in q̄ttuoz diuidat ptes: ei⁹ ſiquidē ɔſurgēt t q̄ttuoz q̄dre: quaꝛ vnaquēq; ſeptē ɔtinebit dies: ac inſuper nouez hozas in quibus lune variat lumen diuerſimode: in fine nāq; prime q̄dre ſemiplena efficit ſeu diacozona. In termio vo ſcōe plena oio ſiue bideré. In fine vo tertie reddit iteꝛ ſemiplena. in q̄rte vo vltimo ſoli cōbuit cōiuncta lumie carēs t vigore. Recipit ēt alias ꝓticulariores figurationes. creticoꝛ 3º. t de ſpa mota meſabalach. Pōt ēt dici q̄dra lunationis ſm q; luna mouet ductu ꝑmi mobilis in oī die nāli ab oriente in mediū celi: t ide in occidēs: t demū i terre mediū: ac i oriēs tādē: iuxta illud cētiloquy: humiditates i ꝑma q̄rta accidūt tē. Eſt ēt attē dēduz q; i flebotomia t vl'r in oī eductiōe duplex ē hoza: electa gdē q̄ hozaꝛ ē aptioꝛ: in q̄ oēs ɔditiōes aut plures ſeu digniozes: q̄ in ipa expectent meliozi obſeruant mō: vt in lumie dici clariozi ſupfluitatib⁹ eūatis digōne pfecta: t hō expetitis. Et neceſſaria vt cū eā oz fieri oio ita vt nulla fere res eā iteruenīat ꝓhibitiua q̄ rari⁹ accidit: ceu in apoplexia ſanguīea t ſgnātia prioꝛi: q̄rta ꝑ. Licet enīz hip. ꝓcipit i acutis moꝛbis eadē die medicari. Dies ſigdē latitudinē hz magnā ita vt oꝛbis t planete poſſit aliter ſignari: ac aliter: ꝓpter qō nō eſt diuerſitas iter medicos t

astrologos:ſz poti⁹ itelligẽti ꝯcordia ſumma. q̃ſitũ quoq; ẽ:z ſi vtrãq; horaz ꝓtinet:in electa tñ verificaẽ amplius. Quid aũt ſit flebotomia dña inotuit.164.

Propter ſecundus aũt ſciẽduz quoſdaz medicos dixiſſe magis flebotomandũ in ꝑma q̃dra foze:qm̃ vt tacũ in argutl ꝓportionaẽ ſanguini cal'a exñs z humida.Ƀ aũt ꝑmo non valet cũ in ſcda q̃dra añ oppõẽ:z in tertia poſt.iz. ꝓcipiatur ab aſtrologis flebotomari plm.Silr in ipſa humozes nõdũ ſunt plene amoti exterioza petẽtes.neq; ẽt inductiuũ ſufficiẽs eſt eoz:qm̃ lz luna ſm q̃dras per diuerſas varieẽ nãs relatiõe facta ad luminis ſuſceptione z:ita vt mõ dicaẽ ca.z bu.nũc aũt ca.z ſic.z bꝫ.Facta tñ ꝓparatiõe vt ad Jouẽ q nãe ꝓportionaẽ humane totũ lumẽ ſic variatũ frm̃ exrat z bu.Flaticũ:ita vt calm̃ z ſiccũ ipſi⁹ ꝓportionetur ampli⁹ ſanguini q̃ calm̃ z bu.cũ magis accedat ad calidũ z bu.nãe hũane. ¶ Fuerũt z alij q̃ ĩ oppõne flomare ꝑceperũt:eo q; vẽtoſe in ꝑn?mẽſis nõ apponunt vt qdã retulerũt:qz hũores nõdũ amoti fuerũt.neq; ebulierũt:neq; in fine mẽſis:qm̃ tũc ſunt ĩminuti:ſz in medio mẽſis cũ hũores ſint ebulientes:z in ſuo ſeq̃tur augmẽto lune luminis incrementuz.ꝑmo quarta. Tunc.n.humiditates augmentantur maxime cũ luna precipue fiat: vt alius ſol minoz de ge.q̃rto. In medio vero menſis luna ꝓprie in prez:entione ꝓſiſtit duz ſup diametrũ ex oppoſito vertaẽ recte. Adhuc tunc ẽ humiditatũ augmẽtuz cauſe z fluxus. Doc ẽt vt declarabiẽ ſtare nõ põt cũ aſpectus illa oppoſitionis ſit boza nãe aduerſus oib⁹ ꝓhibit⁹ aſtrologis. Nec ipſoz ĩductiuũ acceptãdũ:qz vel id.A. non ex ꝓpria dicit ſcia:ſz alioz:aut qm̃ mediũ latitudinis gradus z nõ arithmeticũ punctale itendit ita vt mẽſis mediũ dicaẽ cũ aſpectus ſeparatur oppoſitõis: q ſpaciuz vt oñdatur.z4.ẽ gradũ:qz etiã tunc humozes mouent feruoze quodã nimio fluitantes non mouendum.

Propter tertium qdẽ ſciẽdũ ꝑmitus q̃ lu natiõis q̃dra ꝓpetit flomia:z deinceps in q̃ ſcarificatio ac ſanguiſugatio. ¶ Propter ꝑmũ hꝫ ſciẽdũ q; luna põt dupl'r ꝓſiderari ꝑut �something ſz q̃dras imutatões ſuſcipit:aut rõne receptiõis luminis vel ſitus ipſi⁹:ſigdez ꝑmũ attendaẽ vtus corꝓzis regitiua �something hũoz augmẽtũ:z mot⁹ ipſoz diuerſificeẽ.nã cũ ſit a cõiunctiõe ad oppoſitionẽ fortificaẽ ipſa.humozes.n.z ſpũs ĩcremẽtũ aſſumũt z mot⁹ ad eẽ tẽdit ipoz.Ab oppõne vero ad ꝓiunctiõem euenit eẽzio. Et iõ ĩtroducit Alber.3⁹q ĩfirmanẽ in mẽſis ꝓncipio erunt ipſoz corꝓora ad repellẽdas ifirmitates fortioza. In fine vo mẽſis fit eẽ. qõ mot⁹ affirmat cretic⁹ cũ ſit expulſio quedã de ĩteriozib⁹ ad eẽ: quẽ motũ hz luna de ꝓiunctione ad oppõnẽ z egrit udo id nõ minus ĩanitiõis:cũ humiditatis egeat augmẽto: z virtutis vigoze.Ab oppõne aũt in ꝓiunctione ꝓtingit oppoſite vtriq;.Dico itaq; flomãdũ eẽ magl in ſcda q̃dra:partibus oppõnis aſpect⁹ excluſis:oñr ĩ tertia:min⁹ vo in ꝑma. mĩme quoq; in q̃rta qõ ex añmiſſis ẽt oñditur:qz q̃cũq; vtus eſt fortis cũ ab ipſa ꝓncipalr ſumaẽ eũonis ĩdicatio: z humoz augmentũ.humozib⁹ nãq; abũdãtib⁹ dictũ nõ paz flomia deberi:ac mot⁹ ipoz petit extriſeca.Sequũt eni motũ flomie: extat flomandũ. Jd aũt ꝓtingit in ſcda mẽſis ꝓncipalr q̃dra. Uirtus.n.tunc eſt fortis p lumis lune receptionẽ ampliozẽ:ex q̃ ẽt augmẽtanẽ hũores: z que foziſeca petũt:pp calitatẽ mouẽtẽ de cẽtro ad circũferẽtia:luna.n.cũ lumĩe magnificaẽ caliter] efficit ĩpreſſiões. vñ 4.⁹ de partibus. Noctes pleniluny ſunt caliozes pp lumẽ lune:qõ in ſcda z maxie iuxta fineẽ accidit q̃dra. Deinde vo in tertia.z ſi bu.ſint adhuc ſatis in augmẽto:z vtus fortis z ꝑpe in ei⁹ ꝓncipio:ipſi tñ iterioza exgrunt magis: pls tñ cocedẽda ẽ flomia q̃ in ꝑma,vñ balybamec, Poſt

prevention̄e minutio q̃ initio luminis magis laudaẽ: alꝫ tamẽ reperitur aerea.ſ.ſigna melioza ſunt poſt preuẽtionem.Minutio eniz initio quidez mẽſis magis laudaẽ cõ paratiõe.vz.finis mẽſis. In ꝑma vero neq; virtus adhuc fortis humozes adaucti z precipue in eius ꝓncipio lz motus ipſoz incipiaẽ tendere in exterioza. In quarta quoq; nullũ reperitur iſtoz:z maxime vltra ipſius mediũ. Sic igitur flomia ꝓpetit maxime in ſcda quadra:deide in tertia:min⁹ in ꝑma:mime vo in q̃rta. Noſce quoq; quadras differre frm̃ q; ſunt añ oppõnez vel poſtea. naz minus cõpetit añ:vt in eoz ꝓncipio q̃ in fine gradibus oppõnis ſeclusis:poſt vero ipſaz ecõtra.magis.n.,ouenit in ipſarũ ꝓncipys q̃ in fine. Si vero ꝓſideraẽ luna ex pte ſui ſitus id triplr põt ad pñs ꝓtingere:vel rõne ſue domus aut cõiunctiõis ꝓplonis eius cũ religs planetaz:vel ẽt ſtellis fixis. aut ex parte aſpectus. Siquidez ꝑmuz dicũt aſtrologi in flomia foze ꝓcipue obſeruãda ſigna aerea z ignea:z mobilia ſilr. Fixa vero cõia magis ſpernẽda. Sz aerea non oia eligẽda qm̃ gemini:z ſi bꝫ ſunt.pp duo tñ in ipſis nõ cõcediẽ flomia:vnũ gdem ꝓticulare qz ſignificaẽ ſup manus magnas in gbus flomia fit precipue. Dicunt eniz q; flebotomia non cõpetit in brachys luna ente in geminis:ſicut neq; ſcarificatio ea tenẽte cancz in ſpatulis.in bis.n. partib⁹ he ꝓcidũt vt ſepe:vñ in cẽtilogo. Tãgere mẽbz ferro:luna exñte in ſigno illi⁹ mẽbri horribile.Aries nãq; ſignificat ſup caput:thaur⁹ ſup colluz:gemi ſup humeros: z manus magnas:cancer ſup ſpatulas:leo ſuper coz:z ſto machũ:z q̃ inde.virgo ſup vẽtrẽ z affinia:libza ſup vẽtris inferioza:vt circa pectinẽ:ſcozpio pudẽda veſicã z anũ: z q̃ ide ſi ſint ſec⁹ coxas.capzicoznus ſup genua. ſz aquari⁹ poſſidet crura vſq; ad iferioza. piſces vo denotãt ſup pedes. Et id oẽ ſignificatiõe eſſentiali:qm̃ accñtali põt ꝓtingere vt piſces notẽt ſup caput:z aries ſup colluz:cũ gs oz tum ꝓterit piſcib⁹ aſcẽdentibus aut aliter drñter. Que ſi gdẽ denotatio nõ pſciẽ pfectius niſi ex natiuitatis certa notiua. Eſtq; opus recte iudicare volentẽ vtrãq; denotationẽ attẽdere. Alterũ vo ẽ vle:qm̃ gemini ſignũ ẽ cõiuz: ipſa vo luna tenẽte dicũt nõ foze phlãndũ:ſignãt.n.minuz tozẽ plus vna pcuſſiõe pcutere.vel neceſſitaẽ minutiõis alteri⁹ tpe iterpoſito modico.Sũt aũt ſigna fixa vitãda cũ volum⁹ vt ꝑ pmutare:ſic qz eligẽda cũ fixare. gdã tñ approbãt ſcozpionẽ.Sunt quoq; mobilia aries cancer libza z capzicoznus:fixa t baurus leo z aquarius:cetera vo cõia.Eligẽdũ ẽ ãt maxie vt luna ſit in ariete vel libza:veneri aut ioui vl' ambob⁹ applicãs.Jd.n.oẽ bonũ denotat phlato.Quãtũ quoq; ad domũ ſit luna in decima ſcda z tertia:q̃ domus eſt ſui gaudy ſeptia vel gnta:no ãt in aſcẽdente cũ lune ꝺzieẽ caliditate ſui ac ſiccitate:neq; ĩ q̃rta q̃ dom⁹ eſt.n.fouee.aut in ſexta q̃ ifirmitatis:neq; ĩ octaua q̃ moztis:vl' nona qz ſui oppoſita gaudio:neqz.iz.que inimicoz triſticie z carceris:z oĩs praui:aut cũ dñis baz domoz ẽt dñs aſcẽdentis in his locis:ſz in.io.magis. Si vero ſcõ lune obſueẽ ꝓiũctio ꝓiungiẽ ꝗ veneri vel ioui: ſeu vtriſqz.nõ aũt ſoli ꝓiuncta niſi fuerit vnitio cui⁹ terminus eſt infra.i6.minuta in ante vel poſt.Ponũt.n.oẽs planetas in vnitiõe ſoli in bꝫ vigozati:boc tñ qz breue ac tanq̃ pũctales actib⁹ nõ multũ ꝓgruit medicine. Aut ſubei⁹ qdẽ radys p.i5.vel.iz.gradus ſit añ vel poſt:aut in cõiunctione Satur.z ꝑpe cũ ea fuerit lumĩe diminuta: vel mercury.De marte tñ qz medicinã denotat curatiuaz: z maxie mãlez:diſcozdãt fere aſtrologi. Jngt nãq; balybamec foze phlandũ cũ luna fuerit ĩ ſigno maſculino marti ꝓiuncta:nec timeaẽ illũ niſi ſit aſcẽdẽs in latitudine:z in ſue augis circulo:ſitq; dñs domus lune illum laudabili aſpiciẽs aſpectu.vñ aliũde a ꝑdicta iductus mars eſt ĩfortunata in oĩ oze:in his q̃ ꝓtinẽt ad ſanguinẽ venarũ aperi

tionē ⁊ minutionē sanguinis p vētosas: aut in medicādis egrot. plures tñ martis ꝯiunctionē ac etiā aspectus detestant ipsi⁹ prauos. Uñ baly habēra gel nō est bona minutio luna eunte ad martez. Et Johānes hispalēsis. Non sit luna marti ꝯiuncta. significat. n. post minutionē cole motū sic applicatio ad saturnū melie. Quib⁹ magis assentio timēs martis versutias. Infortune nāq; auare sunt ⁊ infideles. cū. n. gd pstauerīt boni penitētes conant illō auferre: fortune vo eꝫ. almasor in aphorismis. Tertio q̄q; rone aspect⁹: qñ cū q̄druplex sit vt sextilis q̄rtus trin⁹ ⁊ oppositus faciēda ē gdē minutio cū luna fuerit in aspectu magis trino iouis vel veneris: ꝯñr qñ i sextili. aspect⁹ aūt q̄rtus istoz nō nocz neq; oppōnis ēt lz nō ꝓferāt: lz vitādus est aspect⁹ oppōnis ꝓpe: ac demū q̄rt⁹ ad saturnū ⁊ Mercuriū maxīe: deīceps ad martē. trin⁹ aūt aspect⁹ ⁊ sil⁹ sextus martis fortasse iuuat: eo q; ℞ martis ē artificiū qō nō saturni inest ⁊ merc. Est aūt aspect⁹ sextilis ꝯtinēs sexta; ptē celi: puta duo signa q ⁊ in duo separat: ceu aly pter oppositū. Respicit. n. planetā in signo tertio exīte añ ipm ⁊ post. sic q existit i p̄incipio arietis illuz q fuerit i exordio gemini: ac aq̄ry: q medie aspectus dr amicitie. Quartus vo est q̄rtā ꝯtinēs celi ptē vt tria signa: q duplex ē vt por ceu cū añ se ꝓspicit q est in cancro: ⁊ post eū q in capricornio dictus inimicitie dimidie. Trin⁹ vo aspect⁹ ē ꝯtinēs tertia; ptē celi vt q̄ttuor signa sic cū ex ariete videat ille q in leone ⁊ sagitario. ⁊ ℞ pfecte dr dilectiōis. Aspect⁹ q̄z oppōnis est simplex vt de aliquo signo data quocūq; in septimū p̄fecte ℨietatis erit ac inimicitie. Et qō dictū de exīntia planete i ariete ⁊ alys: ita p similē distātiā fit i signoz religs. pdurat q̄z hꝫ in luna visio p q̄titatē lumis ipsi⁹: sic in ceteris q. iz. ē graduz añceditq; post in ea. vñ cū aspect⁹ oppositⁿ: ac ēt q̄rtus sint praui suspēdēda flomia p. iz. predictos gradus añ ac retro. Et q⁹ trin⁹ ⁊ sextilis sunt laudabiles: in his flomādū visionib⁹: pdicta graduū q̄titate obuata. vñ cū in aspectu trino pmo luna sit duas ptes triuz lumis iā adepta: sitq; beniuolus distās sufficiēter a q̄rto: in nullo magis isto flomādū: ꝯñr āt aspectu trino z⁹ cū luna recesserit ab oppōne sufficiēs lumen hñs: pmū tñ aspectum magis laudo cum lumie maiozando ꝓcedat: ex autem minozando. Aspect⁹ vo sext⁹ q̄q; sit mediocriter beniuolus q; tñ luna parū obtinet lumis nō appreciandum nisi modicū: fortioz tñ pus z⁹ vt de trino. Quarta sigdem visio detestat. ē. n. ℨietatis mediocris. q⁹ tñ luna plus in ea recipit lumis q̄z p. Uisio vo oppōnis q⁹ ℨietat integre vitādus oio. cogit. n. sua malicia flomātē errare: aut flomāduz vel seruētes peccare: ac icōueniēter admīstrata fozisēca. pp qō añ ipsi⁹ terminū. iz. vz. graduz in aña pncipalr itēdēduz p. iz. q̄ ꝯñr postea. ¶ Si āt dicat in pdcā q; nā nō eūat in visione sexta vl trina: vez se fortificat: ⁊ māz ꝓparat. Sz in sexto vt die septima: ⁊. zz. ⁊ in opposito vt. i4. ita vt medicus ꝓsecutor nāe cuius oppositū firmatū. ¶ Dōm solo hui⁹ nota ex plibus dñys maxīeq;. i55. Oñsum. n. est qñ ⁊ quō medicus imitat nāz: ac hui⁹ opposite. ¶ Propter z⁹ huius sciēdū q; eodē tpe: ⁊ mō cūandus sanguis p ventosas: ac ēt sanguisugas sic p flomiaz. pdicte declarationes possunt siliter coaptari: neq; distat nisi ℨ magis ⁊ minus. sanguis. n. subtilioz ē q trahit p vētosas eo q per flomiaz qō sufficiēter idicabit. i95. Baly tñ bebenragel dr̄iaz notat iter flomiā ⁊ vētosationē: qz qñ volueris sanguinē per vētosas extrahere: bonū ē q; sit post oppōnez i vltimo medio mēsis. Et si extraxer⁹ de vena: meli⁹ ē q; sit i pmo medio: alys pnotatis ꝓstellationib⁹ in spiciēdis. Dic autē vir fortassis mouet: qz alr p flomiaz cūat: ⁊ alr per vētosam. nā flomo expellēdo: sycia vero attrahēdo. ⁊ qz humores añ oppositū sunt ebuliētes augmētati postea. iz. ita timēdaz ne vētosa nimia fiat ad partem attractione humoꝝ deductio: ⁊ p ons apa: humoꝝ q; fluxus. nō aūt post oppositū cū qescere ⁊ minozari hūores iā ceperint: ℨ id nō euenit in flomia: si debite fiat quocunq; tpe: cū in ipsa fiat expulsio: nō āt attractio. Est aūt attēdēdū q; melius tps flomādi est a mane vsq; ad hozā tertie. ꝓpeq; cū ꝓpter sanguinē flometur augmentatū vt tradūt medicoz q astrologiçantes. Dies nāq; diuiduntur nāles in. z4. hozas egnoctiales: qbus in q̄ttuor partes segregat⁹: earū vnicuiq; sex ꝯtingūt hore ita vt a tribus noct⁹ hozis ist̄atibus vsq; ad tres diei dñetur sanguis: post vo vsq; ad nouez diei horas dñatur colera: inde vero sex hozis noctis flma. Et q⁹ vnusquisq; humoz melius eūatur cū est in motu: ⁊ euentationē suscipit: sanguisq; in predictis euentetur hozis ⁊ maxīe in tribus diei. Sūt. n. in ipsis magis ꝓparata electioni hore flomie necessaria: digestioq; celebrata: ⁊ superflua expulsa: tunc quidē vt flomia ⁊ ventosatio similiter faciēda: sicut vomitus in meridie celebrādus. vñ q̄rta primo. Hora vomēdi melioz est in estate ac meridie: tūc nāq; colera sursuz que vomitu educitur: sol eniz eleuatus sursuz leuitat ipsaz sicut nocte media phla expediti⁹ educere. ¶ Propter quidez hoz opposita: ponūt ēt astrologi dñm ascendētis i medio celi: ⁊ lunā sibi aliqualr copulari cū vomitū irritare: cū vo secessū i terre angulo: lunāq; illi aliq̄ ꝯiūctiōis aut aspect⁹ iungūt mō in cētilogo appens.

Propter quartum vo ad primū iā gd dicendū appuit qñ calidū ⁊ humidū q̄rte p totū est frm ⁊ hūidū respectu tēpamēti: cui calidū ⁊ siccū approp̄iāt magl. ¶ Ad z^m dōm q; lz suo mō ꝓpetat phlomia in q̄dra pma: nō tñ sic vt i scōa vel tertia: qñ qō fit nondū est saltē in pmanētib⁹ vt cūq; qualia sunt ista. in successiuis vo secus existit: cū enī mot⁹ fit: ē aut tps: factus āt cessat. vñ lz vtus fortificet: aut bu. augmētent ⁊ moueant: nō tñ hec pfecte sunt adepti in pma q̄dra. ¶ Ad aliud codē modo fere dōm vt ad primū: qz magis peccāt bu. q̄to in q̄dra scōa q̄z in pma cōpatiōe ad nām humanā: vel ad fidus tpatum aliqd facta. ¶ Ad aliud dm q; p q̄dras in qbus humiditates mouent: non intelligo q̄dras in qbus luna ptransit suū ozbē ecētricū: lz cōmētator baly fortassis querse ita exponat: vez quadras dici nālis audio: quarū vna ē ab oriçonte ad mediū celi vt p̄tactum. Cū igit luna trāsiuerit ab oriçonte ad celi mediū humiditates accedunt cozpoz augmentant in maris accessu oceani maxīe. a medio vo celi cum itez in occasum tendit minozant interioza petētes ipsoz occulta: ⁊ ita fit in tertia vt in pma: in q̄rta vo sicut in scōa. Ad quā sigdē humiditatū augmētationē vtus ꝓfortat adeo vt fere oēs nisi vi aut egritudine mozianr fortassis seuissima vel luna interdiu domū. iz., obtinente: in casu lune a medio celi vel terre. In religs aūt duab⁹ q̄dris fortificantur q̄si vitales. Multotiēs. n. ꝯtingit q; gs vr mozi cū luna moueat a medio terre ad hemispiū: aut a medio celi ad occidens: ⁊ tunc deinceps adeo vigorat: vt ab iperitis spes reputet salutis: cū vo demū luna rapit a medio celi in occidēs: aut ab angulo terre in oriens: mozs aduenit festine: qō ēt noscūt idiote ripas maxīe maris inhabitātes oceanū: in quo manifestioz est ꝓfluxus. vidētes. n. q sic in extremū deuenire pnūciant mozituꝝ cuz maris aderit recessus. qō ⁊ manifesti⁹ ꝓcepi i his quoz yleg fuerit luna sic visū signātissime in Açonis Marchiōis Estēsis obitu ita vt p duos ita se hīs dies astātes mirarent magne: pp qō cū ptendat cōmē. p quartā ecentri lune q̄drā scu mēsis illi⁹ bñ vnus bene: nō aūt celi ℞m motū diurnū reuoluti obiectio nō ꝓcedat iducta. ¶ Ad aliud dōm sicut ad pmū suo modo. ¶ Ad aliud dōm q; nō tāta iteruenit agitatio: vt ad putrefactionē mouean humida: ⁊ ꝓpe q; op-

positionis visio vt oñsuz dz euitari:ac eius ꝓpinquitas:ꝛ in trino aspectu flomia fieri. ¶Ad aliꝺ ꝓñr apparuit gd dōz. ¶Ad aliud dōm q ꝓpetit in tertia q̄dra:nō aūt ostē suz ceu in scōa. Ei aūt qō Ari. aut Valybamec scribit dōz illius fuisse opi. seu fortasse pᵒ opionē voluerit flomiā fieri:qz bu. nō sic ebuliūt vt in scōa timēs illoꝛ ifluxuz. Uel imaginās in tertia q̄dra sanguinē laudabilē iā icipere iterioza petere:aquosioze ēt adhuc possidere extrema. Jn se cūda vo fortassis euenit secᵒ: qz tñ vtus ē fortioꝛ in accessu ad pleniluniū q̄ in recessu:ꝛ humozes magis petētes educi q̄drā scōaz est plurimis alioꝛ pretuli tertie. ¶Ad aliꝺ gd dōz visum. ¶Ad aliud dōm q nō sunt sic aucti ꝛ dispositi flomari ceu in scōa:sz q̄ttuoꝛ relatione aliozum. ¶Ad aliud dōm lz bu. petāt iterioza sintq in diminutione id eē respectu scōe q̄dre:nō aūt aliaꝛ. ¶Ad aliud dōz q humiditates moueri:ꝫ pōt duplr intelligi euenire:aut vigoze lune:vel eiᵒ ipotētia. ꝓmo gdez qz cū ea habeat super humida in mouēdo vtutē:qñ fuerit vigorosa vt lumine plena:tūc vtiq; poterit eas augmētatas mouere:ꝛ dispgere hinc inde:ceu cū duꝛ exercitus potēs sit in ordinādo ꝛ cohibēdo eiᵒ subditos suo motu:scōo qñ cū luna sub rays icipit eē:qz lumīe ꝓuatur.nō.n.ide dz nisi a sole: vt cetera celoꝛ corpora. Exugaſ ēt eius humidū nāle solis caloze ꝛ siccitate. Quare adeo ibecillata humiditates regere nō pōt:imo sponte discurrūt p loca in gbᵒ erāt fita. Primo itaq; mō cū luna bu. motu regat ordiato illis dñando cū iā in oia fortis reddiſ expedit flomia. Scōo vero cuz nō fuerit ibecillis reddita. ¶Ad aliud pꝫ gd dōm apparet:qz motᵒ mēstruoꝛ factiuus in fine mēsis lunaris: non fit vigoze nāe: sz potiᵒ qz ipotēs reddita corpore ifrīdate ꝛ humiditatibus aliquātis a sryscz redditis labunt spōte. Quare cū id nō fiat nā exīte fortiaut ꝓpe itēdēte:medicus nō dz eā imitari:vel si eā imiteſ in sanguinis buius ꝓuocatiōe ꝛ nō tā in educere ipsi᷑ p alias semitas. Menstruū ēt nō solū defluit in fine mēsis:sz etiā in eius medio nō deterius.vt q̄rto inuiſ de gñatiōe. Qñ.n.luna mutaſ apte in eiᵒ lumīe:in aſalibᵒ ꝯsilr humida imutanſ. ¶Sz circa ꝓdicta ꝓtingit dubitare:vtrū fluxᵒ mēstruozū sit innālis in fine mēsis:cū dcm sit. 6° de accīti. oēm fluxū sanoze inālez:ꝓter illū q mēstruoꝛ. ¶Dōz q fluxus in fine mēsis hᵒ nō est innālis:rōne illiᵒ sanguis q expellit superflui:vez ex pte minozis vigozis nāe. tuncq; in plenilunio pōt inālis vtcūq; dici. De nālitate vero fluxus sanguis:ꝛ inaturalitate.dña oñsum.187.

¶Differētia. CLXIX.

Quod ptisana ordeacea

febzi nō ꝓferat oñdiſ qz bz ꝓferētia:vel erit ex pte agētis ꝛ patientis:aut talis febzis. Nō gdez ꝓmo.qz agētia ꝛ patientia debēt in mā cōicare:si vnuz dz ipsimere in reliquū:ipm alterādo:ꝛ ad se deducēdo. Ptisana vo cū sit suba:ꝛ fe. accīs. Est nāq; ꝓaua ꝓpᵒ cal'a ꝛ fic. nō coincidunt in mā. Neq; zᵒ qz cū febres sint tres:vt ephimera: putrida:ꝛ ethica. Ephimera gdem nō ꝓfert: qz in spū. ipse nāq; cū corde calidioꝛ ē oī re corporis. ꝓmo ꝓma. Supaccensis gdē iflāmatioꝛ efficiſ:neq; ethice:vt ipsius calitas sit īmelioꝛ calitate tertiane:neq; ēt putride vt tertiane:qz colera ipsius mā,ceteris corporis caliorꝛ: de distēpantia ieqli. Sāguis vo mā synochi calioꝛ post colera. Putrefactis aūt his ꝛ supinflāmatis reddunt caliores ad tertiuz vel magis q̄rtū supueniētes gradus. Ptisane ēt friditas ꝛ humiditas circa ꝓncipiū scōi gradus locanſ:qō aūt tale non puenit ad oppositū gradualitatis eqlis:vt doceſ in tegni. Naz sic vltime repletioni vltima debeſ eūo: ita ꝛ oi mode alterationi ꝓpetit p oppositū alteratio oīmoda, neq; febres q̄rū mā est frida cū eā potius ifrīdādo augmentaret. Et fulciſ.qz frigidū ꝛ bu. ꝓhibet digōnē nisi in materys colericis. Paly. Eti. Ptisana est cibus sup omne de grano cibariuz. ꝓmo ca?ꝛ commento. 18. de re. a. Ea vero dabiſ aut rōne fe. aut virtutis:nō ꝓpus qz morbus vt morbus ni ꝓsumptionis fortassis non expedit cibū. ii. de inge. neq; virtutis cū ipsa pluries sit fortis cibuz non expetēs. Et confirmaſ qz cibus est inimicus virtuti experte:ꝛ amicus morbi.apparēs ꝓma q̄rti. ¶Rursus ordeū est frigidū ꝛ siccuz ventosum vt tradunt. vnde scōo cañ. Omnis aqua ordei est inflatiua. hozū autē tale febzibus nō ꝓfert cū ei affinitetur:virtutēq; distrahat:ꝛ vasoꝛū contentiua. Palin:si conferat fe. oībus administrareſ idifferēter:ꝛ tē poze oī: sz in valde peracutis ꝓhibetur. dña. 133. Paroxismis ac stantibᵒ fe. preceptū.n. silētiū tunc a veteri. Itidē: qō viscosum febzibus nō ꝓfert mālibus ꝓprie:cū opilandū indicat fe. huius est ptisana. vnde Dypo. Quippe q̄ viscosa. Itaq; febzibus non cōfert.

Jn oppositum medicoꝛ ē cetus. ꝛ phōrū ois. Sup.n. oē de grano cibariū in acutis passionibus excellētissimū habetur. ¶Adhuc qō habz omnes bonitates:vtilitates sanis exhibens ac egris febzibᵒ ꝓfert:talis vero apud veteres ꝛ alimentoꝛ primo est ptisana. Juuat itaq; in febzibus ptisana.

Propter primum gdē sciēduz q ptisana est cibus medicinalis seu medicina cibalis ex ordeo ꝛ aq̄ ꝓstructa. ad pfectōez decocta. nā eius ꝛ pcipue gdez colata plus īgrediſ in opᵒ medicinaꝛ q̄ ciboꝛ. collz gnto. fit.n. cōiter ex aqua ꝛ ordeo lz aliq̄n addaſ amigdalinū lac in nō colata. zuccarū, qz demū silr in colato acetū admisceſ: ꝛ semē papaueris albi:pp ampliᵒ refrigerare calidiores nās:aut somnū fortassis īducere. Quarto vo ꝓma fm Ha. pyciſ in ipsaz virtus piperis ꝛ multotiēs radix feniculi ꝛ apij. Que aūt colata maioꝛ eget coctione q̄ feculēta. Ipsa nanq; ꝓstruiſ multiplr ex pte ordei. nā sepe p ipsiᵒ farinā diligēter preparatā ꝛ aquā. Ordeacea vo ex ordeo multis mōis cōponiſ. quoꝛ ꝓmū Almā. ꝓmo. Qñ coci terētes ipsam crudā in mortario nō dissoluūt coquētes illā supra ignē ꝛ iponētes amidū: vt videaſ p decoctionē sufficiēter succosa esse q̄ gdē est inflatissima ꝛ idigestibilissima. nō parū. Adhuc deterius qñ mittiſ in ipsam ita ꝓstructā vinū dulce: aut prepata aq̄. postea teraſ in mortario:ꝛ manibᵒ ꝓfriceſ p pānū lineū asperū. Finis aūt tritionis huiᵒ sit donec cortex abyciaſ. Cū enī hordeū pistaſ nō abyciſ tunica subtilis circuniacens ipsi:ꝛ iō ꝓhumectaſ ꝛ teriſ in mortario: deinde sufficienter decoquaſ. Elixaſ gdē interdū ordeū ꝓius in aqua:deide assaſ:ꝛ inde facta farina cū zuccaro cōficiſ:qō gdē nō parū valet i refrigeratiōe vētris:ꝛ eprtis accītis fm Jsaac extinctiōe. Colata quoq; iuxta partiū ꝓportionē eam ingredientiū ordinaſ modis. gnto. n. theorice conficiſ ita:accipiaſ hordeū nouū albū spissum tenerū plenuz:qō dū cogtur intumescit ꝛ inflaſ. inflatur plurimū:excorietur diligenter:ꝛ teraſ moderate de quo sumaſ vna mēsura:ꝛ ponaſ in vas stannatuz vel lebetē: sup quē fundaſ aqua. 15. mēsure:coquaturq; igne tēpato donec due remaneāt mēsure de aq̄ solum audio:in cuius decoctione fiat diligēs cōmotio ꝛ pcussio cū cocleari magno donec pfectᵒ misceaſ ꝛ coleſ: fm quoq; Jsaac cōfrigatur hordeū: vt cortex auferri possit ꝛ mensura sumaſ hordei vna. ꝛ io. aq̄. vz. deiñ coleſ: ꝛ potui deſ q̄ gdē ad sanitatl valz custodiā: ꝛ corpis būectationē. Quarto q̄q; pᵒ. Qz dſ aq̄ hordei melioꝛ ē vt sumaſ aq̄ sacraiati. zo. ꝛ hordei sacraiati vnū: ꝛ ē circa. 37. z. tiā sit reductiōe redacta ꝓpe ad gntā si sumaſ de ea rubeū subtile cuiᵒ nutrimētū minᵒ extat ꝛ būectatō maioꝛ. Quito sigdē collz. aq̄ ordei,

taliter oz fieri:hoꝛdei grana ifundant in aq̃ integra nõ cõ/tusa:z in vna pte hoꝛdei debẽt poni.zo.ptes aq̃:z dimitta tur in ea q̃ttuoꝛ hoꝛis:z postea in ipa coquant quousq; ru bedinẽ adipiscant.q.vini.ꝑ vo alimẽtoꝛ ideterminatius bis ꝟstruit modis.ptisana humectat qñ vt opꝛ fuerit ꝑpa rata:ꝫ ẽ qñ ad plm ebulierit ꝑm decoctionẽ.deide post ꝫ per sinauẽ ignẽ vsq; ad multũ succo facto.miscet aũt ei ꝛz qõ illud tps acetũ qñ bulierit pfecte. Cui cuz elixa fuerit diligẽter inycere oz sales subtiles nõ multũ añ esum. Cõ/structiõis ãt q. A.sanioꝛ ẽ foꝛte ceteris modus.ꝟstruitur z ex hoꝛdeo potus sanich dict⁹ arabice:grece alfita: ſz latine polẽta. Qui almãsoꝛis 9⁹ fit cũ hoꝛdeũ fractũ in aq̃ ipm co/operiẽte bulit donec aq̃ ispisset:deinde colet z bibat:vel curiosius fit ex hoꝛdeo maturitati vicino:qõ supza ignez in vase leuiter toꝛrefiat:deide ꝟfricet aspioꝛi cõfricatiõe:vt cortex abyciat:z deniq; grossius frangat sic far: q̃ postea vtunt coquẽdo:aut in aq̃ pp sitim ifusum bibẽdo. Et no/sce q; circa ptisane ꝑparationẽ:z maxie colate dupl'r pari/siẽses peccãt: tũ qz cõiter eã ꝟstruũt ex auena q̃ alimẽtoꝛ ꝑmo cib⁹ ẽ subiugaliũ:z nõ hoiuz nisi foꝛtassis tpe famis vehemẽtis pticipãs calitati sufficiẽter:ꝟsil'r tysei siligini. Que ẽt auena sitie deuser ponit cala in ꝑ z sicca z⁹.Sexto vo simpliciũ. Uirt⁹ auene ẽ dissoluẽs sic eius sapoꝛ mani/festat.nã in ipso est acumẽ paucũ qõ oñdit ex eo qõ curat apata q̃ icipiunt idurari.qõ aũt tale febri non ꝟgruit nisi foꝛtassis cui⁹ mãe fride.tũ qz ipsaz q̃ mime decoquũt:ita vt retineat sapoꝛem aq̃:sic z coiter peccãt circa illã vbiq; sil'r q̃ hoꝛdei.q̃re cũ febriẽtes ei⁹ delectent ꝑ friditatẽ po tus:ml'tũ bibẽtes prauã ide disponez stõi acgrunt z visce rũ.vñ debilitant z diſcoloꝛant valde.suffocãtur; apata iteriozꝛ hñtes. Hoꝛdeũ quoq; cõiter frm̃ ponit z siccũ in ꝑ gradu.ꝓmo vo alimẽtoꝛ:hoꝛdeũ nullaten⁹ calefacit coꝛ pus ꝑm nullũ ꝑparatiõis modũ.humectat aũt z desiccat diuersimode ꝑparatũ.nã farina qdez hoꝛdeacea ex toꝛefa/cto hoꝛdeo facta vr̃ euidenter exiccãs.ꝓtisana vo hũectat qñ vt oz fuerit vt dciñ ꝑparata. Quare vr̃ iuxta Ha.q; hoꝛ/deũ minus sit eleuatũ in q̃litatib⁹ passiuis q̃ actiuis cui⁹ qdez ꝟriuz.ſ⁹.apparz theo.cũ frm̃ ponat in ꝑ graduũ:z sic/cũ in z⁹.Quid aũt sit fe.oꝛia visuz.87. ¶ Sz circa ꝓdicta triplr dubitare ꝛtingit. ꝑ qdez qz ꝛcessuz in ptisana qñq; acetũ adiungi. Cuius opposituz vr̃ sentiri.4.⁹ꝓma. cũ illic de quo minus vr̃ ꝓhibeatur sirupus acetosus aq̃ hoꝛdei sil' aggregari:coꝛrũpit.n.ipaz plm. ¶ Dõm q; Ha.z Ysaac qñ iubẽt iterdũ apponi acetũ in aq̃ hoꝛdei: illud eẽ in modica q̃titate.Et foꝛtassis taliter audiẽdũ tertiũ ꝓma hñs inci/pere ipm nutrire nutrimẽto subtili:ita vt ꝛtentus oximel le. deide post hec die vno aut duob⁹ ꝓmuta ipm ad aquã hoꝛdei subtilẽ cũ oximelle.ꝑmisceꝫ ẽt ptisane acetũ i de coctione q̃uis iuxta finẽ.Sec⁹ aũt extat in sirupo aceto/so.ꝓhibz vo.A.copulã aq̃ hoꝛdei z sirupi acetosi:ne opa tiones ꝟfundant vna.qz sirupus acetosus diuidit z seque strat ꝑparans supfluitates ad excreationez. Hoꝛdei vo aq̃ abluit qõ icisum:z abstergit deducẽs illas ꝑ sudoꝛẽ z vri/ne ꝓuocationẽ:z iõ ifert. Et tu ꝟñr post duas hoꝛas da oꝛ dei aquã subtilẽ. ¶ z⁹ besitat qz ysaac z haliabbas preci/piũt hoꝛdeũ cõteri post diligẽtez ẽt excoꝛiationez. Quibus Auer.aduersat ẽt ingens:q frangũt vel terũt hoꝛdeuz ꝑus peccãt:qz nõ est ab eo ꝑuata iflatio nisi ꝑp ifusionẽ ſz grana nõ trahũt aquã.nec recipiũt ifusionẽ nisi ꝑp virtutem attractiuã q̃ in granis est:ſz hec ipsis nõ inest: nisi cũ fue/rint itegra. Qõ oñdũt grana qñ icisa vel ꝟfracta seminan tur. Nõ.n.nascunt ꝑuata vtute attractiua:qõ equidez cuz laude ampliozi çoar in Theisir ꝟfirmat:a quo id habuis/se q̃ fuit supꝛem⁹ in scia medicie a Ha.vsq; ad tpa nra: qõ puto hec z talia de ipso ꝓferre vt subtraberet Aui. cuius extitit emulus nõ paruus. ¶ Dõz q; Auer.ẽmo sufficien/ter ẽ approbãdus ꝑcipue in ptisana colata: z potissime qñ damus ipsaz gra medicie ampli⁹ q̃ cibi.ꝓls.n.tũc hz ab/lutionis abstersiue minusq; vẽtositatis. Illi ãt q̃rũt eã nu trire:aut delectabiliozẽ trituratõz oꝛdei ꝟstruere. ¶ z⁹.ẽt sil'r dubitaꝫ:qz positũ ẽ oꝛdeũ frm̃ z siccũ. vñ habẽgnesci: Hoꝛdei p⁹ vtus ifridãs ẽ z desiccãs in ꝑ gradu.q̃re Almã soꝛis.z.Hñat sanguinẽ vicinũ colẽ nigre. ꝓble.vo ꝑ. vr̃ id humidũ sentiri cũ elicit nõ solũ oꝛdeũ friditate humidi⁹: ſz z fridius. Eruñtũ vo calz ẽ in ꝑ.tpatũ ẽ hũiditate z sic citate apud Ha.cũ alys.qõ ãt tpato hũidius hũiduz ẽ:oꝛ deũ igr hũidũ. ¶ Dõz q; oꝛdeũ nal'r siccũ ẽ:qõ oñdit ipi⁹ paruũ nutrimẽtuz.hũiditate vo q̃dã eñea idigesta vẽto sa q̃ decoctõe tollit sufficiẽti hũidũ ẽ z vẽtosuz. ꝑp qõ de/bilẽ ipsi⁹ digõnez a cal'o ꝓtigẽtẽ abbreuiato.a fabis ãt vẽ/tositas remoueri ñ ꝑt cuz eis q̃si subtiliter sit iserta:adeo q; si coci diuitũ decoquant eas tribus diebus z noctib⁹ su per tabulas cõtinentes ipsam non valent excludere.acu/toꝛũ regiminis:z alimentoꝛ ꝑmis.

Propter secundus gdez dõm q; alig di/xerunt aligbus ptisa nã febribus oio nõ ꝟferre:eo q; digõnẽ in gbusdã ipediat eoꝛ sui frigitate. Accidẽtia z quedã inducit frigida. ¶ Sz qd de hoc tertio z q̃rto apparebit dõoꝛum.

Propter tertium vero sciendũ q; ptisana simplr cõfert febribus vt declaraꝫ re.a.primo.z vl'r acutis:z precipue colata:qõ monstraꝫ:qz in exhibitione ipsius sumit indicatio:ceu ĩ alys a reb⁹ cõtra nãm nõ nãlibus. A ꝑmis qdẽ triplex cũ tripliciter extet cã moꝛb⁹ z accidẽs. Ex pte qdem moꝛbi puta febris:semp.n.expetit ipsa rõne alteratiõis quã idu cit z ꝑpie subtilioꝛ colata. Qõ firmaꝫ qñ curatio oĩs ꝑ/ficit ꝟrio.ptisana vo ꝟriat febri cũ eã ꝑdicẽt frigidã z hu midã in ꝓncipio gradus scõi.qõ appet diligẽter ꝟsidera ta nã oꝛdei z aque cuz earundẽ artificio. Diuersificat tñ ei⁹ cõplo ꝑm appositionẽ quoꝛũdã in ipsa. Febris autem extat mala cõplo ca.z sic. Eti.fri.z hu.cõpetunt febri ca/lide z sicce.est.n.de nã ignis:vt distẽpatũ reducaꝫ ad tpa mẽtũ distẽpato. Sz oꝛdeũ elixatũ est frm̃ cibariũ:alimẽ toꝛ ꝑmo. Jd ãt est ptisana vt ex ei⁹ ꝟstructione apparuit ꝓpter qõ febri ꝟfert ea. Adminiculaꝫ ẽt einsdẽ rõne acci dentiũ.qõ.n.siti mitigat asperitatẽ oris z vl'r spũaliuz tol lit:anhelitum facilitat:vapoꝛes dolores capitis cãtinuos deoꝛsum repzimit ad vrinas z sudoꝛes deducẽs:z q̃ taliũ opans:accidẽtibus febriũ ꝟfert.cũ talibus aũt ptisanam describunt ꝓprietatib⁹ existere his itaq; ꝟfert. Ex parte qdẽ cãe:qñ aut ẽ calida p essentiã:vt colera z san. z tunc manifestũ est ipsam ꝟferre alteratione illius iterueniẽte ꝟria.diuisiua est materierũ z ablutiõe abstersiua: vel ca/lida p accñs puta putrefactione:z sic ꝛz simplex nõ confe rat notabiliter foꝛte alteratione cãe añcedẽti: nõduz pu tredine icalescenti. ꝓficit tñ rõe ꝟrietatis cãe ꝟiucte: cũ caliditatẽ fuerit adepta:z qz eadez abluis z abstergis quẽadmodũ foꝛtassis z añcedentẽ. Ex pte qdez nãliũ: vt tpis regionis z taliuz dõm eã vt ita ꝟferre in calis nõ sic aũt in fris:cũ tps sp alterationẽ idicet distẽpatũ p ꝟriuz. ꝓe rõe qdẽ rez nãlium vt vtutis:z aliaꝝ sibi annexaꝝ vt oñsum oꝛys nõ paucis:dõm ptisanã:z maxie feculẽtã sp ꝟferre ꝑpe.qz qñ debilis fuerit.cũ.n.foꝛtis extiterit nul lum expetit alimẽtuz:eo q; cũ suo iuuamẽto nocumẽtuz adducit nãz a moꝛboꝝ regimie diuertẽdo. Et iõ i statib⁹ z poꝛissimis ꝑcipit acutiozib⁹ subtrahi:qz qz vt tactũ ꝛz ptẽ in mãm ꝟtit moꝛbi si talis affuerit.aphoꝝ appens ꝑ/ma. Sic itaq; oñsuz sit q̃liter febrib⁹ admiculet ptisana.

Propter quartum vero ad ꝑmũ dõm q; ptisana ꝟfert febrib⁹ rõne febris:z q; ptisana cũ eis ꝟuenit in mã saltẽ: in qua

Oia.n.gnābilia ꝛ corruptibilia q̄cūq; sint ea in mā cōue/niunt ad minus cōi:imo qdez ēt celestia corpoꝝ vnā oīuz ponētes māz ꝓ indiuiduis formaꝝ.nz ptisana ꝓut eiꝰ suba ꝓ/prie agit:sz ꝓpter q̄litates in ipsa entes accītia exītes vt fe.Confert ēt ipsa rōne q̄litatis fe.qm̄ sz fe.sit calioꝝ ꝛ sic/cioꝝ.pōt tm̄ ipsa multa q̄titate ac ita sepius administrari: vt gradualitati paulati opponaī febzis.qō enī in ꝑmo est gradu multū vt multoties tactū ad zᵛᵐ ꝓlabiī.ꝑ scōa.Fri gidioza ēt vt ptactū pñt ptisane imergi. Alia ēt adsunt fri gida qbus cū ea medicaī ꝛ febzis.neq; oīfariā cibus expe tit exhibitionē ꝓ ꝺzia:sz ꝓ sile magl. ¶ Ad reliquū aūt hᵒ argutiōis qd dōm apparuit qz in cā frīda mō q̄cūq; rōne nō ꝓuenit alteratiōis. ¶ Ad aliō dōz qꝺ ñ expetit febzi ex pte q̄ cibus:sz magis in eo qꝺ medicie cū obtinet alterātis Silr ꝓcessum qꝺ cū vtus est foztis:nō opus illaz exhibere rōne alitionis ꝓprie.neq; oz si paz noceat qñq; ipsaz vbi opus fuerit aduertere qō:maiᵒ ipsius ꝓsiderādo iuuamē tū lesiōe.difficillimoꝝ.n.iuenire aliqꝺ auxiliū qō nihil no cens ꝑsit multū.ii.ꝺe inge. ¶ Ad aliud dōm qꝺ siccitas re mouet ab ordeo ꝑ aque multe ꝓmixtionē ꝛ vētositas per sufficientē vt oñsuz decoctionē.Et si aq̄ ordei sit oīs iflati ua id est aut qz nō sufficiēter decoqtur vel qñ corpori pre disposito nō occurrit ceu vētre nō est exhibēda cnte sicco re.a.ꝑ. ¶ Ad aliud dōm qꝺ aq̄ ordei q̄tū est rōne fe. in al/terādo semꝑ vt oñsuz ꝓpetit:sz ex pte aliquoꝝ accītiū nō administratur:sic visuz qñq; vtuē distrahit ab eius actu circa regimē morbi:aut aliqꝺ eius exhibeī loco subtiliᵒ. ¶ Ad aliud dōm qꝺ viscositas ē duplex. Una qdez adhe/rēs opilatia q̄lis nō q̄ ptisane cū sufficiēter fuerit ꝓstructa ꝛ feculēta.Reliq; est partiū ꝺtinuitas adinuicē quo iudi catur vētositas inexistere ipsi mime q̄ ptes distātes ꝛ icō tinue reddanī abinuicē.ꝛ talis est q̄ ptisane viscositas.

¶ Differentia. CLXX.

Quod syrupꝰ acetosus aut qō hᵒ vt oximel nō ꝓferat in oi mā vr:qm̄ aut ꝓfert rōne q̄litat| vl subē:pu ta icisiōis vel penetratiōis. nō qdē q̄li tatis:qz nocet colē siccitate ꝑ accīdens flati:ꝛ melīe vtraq; : neq; incisionis cū mā incisiua sit ca lida ꝛ sicca māz exagitet.ꝛ amplius cōcitet inuiscādo.re.a. apparēs zᵒ.ꝛ ꝑprius cū fuerit acidioꝝ:neq; ēt sanguīs cum ipsi nō expectēt ꝺigō. Eti.si cōferret ꝑ scōa.vel qz q̄litas opans sz nō ita:cū aliōs mās ꝑter alias ifrigidet ispisset ꝛ īgrosset sui q̄litate frīda vel mā:neq; talr: cū hic sit cibᵒ: neq; ēt tertio ꝑprietatis.vz.rōne:cū ea magis a nā cōsur/gat ꝺria.iz9. ¶ Rursus nō ꝓfert colē:qz subtilis indiget vt digeratur īgrossatione.vñ farmacoꝝ ꝑ. Qꝺ est subtile vltime subtilitatis euadit ab aceto: ꝛ non valet coartare ipm neq; refrenare illud:q̄lis humoꝝ colera.Sirupus āt his subtilitatē habet ꝓestare neq; flati aut melīe qz eas īcidens subtilians ꝛ agitās opilationis erit amplioꝝ cā:qō aūt tale lesiuū oiquaq;. ¶ Amp.ꝺzioꝝ ꝺzie sunt curatio/nes cū medicie sint īnate fieri per ꝺzium:sz māe ꝓtacte sunt ꝺzie:qō q̄litates oñdunt ꝛ subē cū ipsaꝝ fitibus.Ita q; sirupus acetosus nō oī:veꝝ nulli ꝓpetet materie.

In oppositum mesue nāq; de ꝓposit| magni/ficata ē iter verificatoꝛes vir/tus sirupi acetosi in excellētia eiᵒ.ſ.in cōitate posse ipsius in mās.vz.calas ꝛ frīdas subtiles grossas ꝛ viscosas siue adherētes.vñ Ha.potētia eiᵒ cōis est ad oēs mās.Et collz 7ᵒ.Squigilluz ꝛ aq̄ ordei laudata sunt in curis febziū. qō apparz 4.ᵒ ꝑma.in quo fere in oī febze ꝑcipitur sirupᵒ ad/ministrari acetosus.ꝓalin.Jd qō sitim qñz sedat: icidit ꝛ soluit apati mime nocēs ꝓfert in oī mā.is āt hᵒ ibidē. Iti dez qō vias ꝛ meatus aperit faciēs in expulsionē māeruz educens etiam medicinas alias ad ipsas conuenit eisdez talis vero sirupus est acetosus sui incisione ꝛ penetratiōe subtili. vniuersa.n.mā aliquo īdiget hoꝝ.Confert itaq; si/rupus acetosus materie omni.

Propter primuz qdez sciendū qꝺ sirupus deriuatus est a rob qō ē succus ispissatus.vñ ſ.ꝑma.Ddria est iter sirupos ꝛ robub. qz robub sunt succi ꝺspissati per seipsos:ꝛ sirupi sunt deco/ctiones ꝛ succi ispissati cū dulcedine.nā aliquādo fiunt cū melle:plurimū vero cū cuccaro.Rob aūt cōiter sumitur ꝑ musto vuaꝝ dulciū partiaꝝ qō decoctione ispissaī. ꝛ iō decoctū dictū triplicatū.qz coctiōe minuiī tertiū carenū dulce ꝛ sapa saramphena syreon ſm Ha. Est autē sirupus acetosus duplex:puta simplex q audiī cū sirupus absolu/te ꝓnunciaī acetosus:ꝛ ꝓpositus.Primus qdez cōstituiī ex aceto aq̄ ꝛ cuccaro ad ispissitudinē decoctione ꝓductis q̄rto ꝑma.Ha.vo ad monteuz cōstruit ipsum ex aceti albi mellis despumati ꝛ rob ana.io.lib. Est ꝛ acetosus compo/situs cum medicinis calidis quandoq; ꝛ interdum frigi dis velut vrget necessitas.Similiter oximel seu secania bin duplex:simplex ꝛ compositum. Acetū autē cuius na tura frigida est in ꝑmo ꝛ sicca in tertio: est basis ipsius: ceu caro tyri in tyriaca:ꝛ aloes in iera pigra:ꝛ helleboꝛus in ieris ma gnis vel collogntida ad modū quo ꝓticula cō/similis est basis ꝛ vigoꝛ totiᵒ cōpositi oꝛgani.ꝺria.i4.z.hic aūt acetū ꝓpe.Pōt āt nā ipsiᵒ ipsi zuccaro recētioꝛi ꝛ al/bioꝛi ꝓstrui:ꝛ ad scōm gradū ꝓuenire in frigiditate:ꝓside ratis cōponentiū naturis:variaī tū ſm qꝺ plus aut minᵒ fuerit acetosus.cū.n.acredinis fuerit vehemētis acetuz ꝑparuz a caliditate recedit.Materie āt ꝺrte sunt simpli/ces note:sanguis:phla:colera:ꝛ melīa.Dz autē multᵒ aut paucus exhiberi ꝑz multitudinē ꝛ pauciratē cāe discrasie ꝛ egritudinis seu accidētis.Nosce quoq; ex farmacoꝝ ꝑ. qꝺ circa cōplexionē aceti diuersificati sūt medici. Quidā enī posuerūt ipm calidū:eo qꝺ exacuit mordicat ꝛ corro/dit:exaspat ꝛ rarificat ꝑ oppositū frigiditatis. Ally vo frīn ꝓnunciauerūt liq̄facere nām:resoluereq; glutinositatem sanguini accidētē:eo qꝺ frītate aggregat ꝛ exprimit oīfa/riaz:ceu digitis cōprimiī qddā. Qui sigdē exceſſerūt vtrī qz:vt oñdit ipsiᵒ cōplo ꝺdicta. ¶ Sz denuo dubitaī vt si ponīī acetuz frīn nā:quo sensus tūc ꝓcipiī calitatis debi/lis ide.Rndet qdē Ha.id fore aut qz fortassis sic ꝓpositū ex vtutibᵒ ꝺrys ceu lac:vel forte qz obsidet caliditatē ag/gregat illā ꝛ vigoꝛat vt sua penetratiōe acuitate ꝛ mordi catōe doloꝛ cāetur:q̄ mā calida trahiī ad locū febī.ēt ſo. Dico q̄ꝺ acetū iuuatū eiᵒ subtilitate subē calidū relictū sopitū ex putrefactiōe i ipso cōmixtū corpis būidis dedu ciī i actū q̄ndā calitatis velut ōclaratū i calce:ꝺria.i4.o. Cuiᵒ sigdē signū qz ꝑmitᵒ ſm Ha.ifrigidat:post horas vo calefacit quo ꝛ fermētat terrā mō cū eo qō subitrās aerē cogit exire cū plura corpa eundē nequeaī locū bre. Cuiᵒ qdem causse fatetur ibidem Ha.ignarus.

Propter secundum vero sciēdū qꝺ alīq dixerūt sirupū ace/tosuz nō oī māe ꝓferre:qz acetū nocet melīcis.ꝓfert cole ricis.vñ tertio re.a.Acredo aceti eos iuuat qꝺ coleraz hīt amarā:nō āt qꝺ nigrā.colera.n.euanescēdo in nāz phlatis trāsducit cuz agitaī ab aceto.Sz nigre colere bulliunt ꝛ crescēdo multiplicāī:qz ipaz coleā nigrā adiuuat ꝑcrea ri.ꝛ iō nocet amplᵒ femīs q̄ maribᵒ ꝑp matricē membꝛ entē melicū nāe aceti affinē. Adhuc qz videbat aliquos sirupos foze magis appꝛopriatos ꝛ accōmodos matricuz singulis vt oximel simplex vel ꝓpositū materieꝝ fridis. ¶ Dōm qꝺ sirupᵒ acetosus ꝓuenit vt oñdeī ī antea. neq; valz qō iducūt cū acetū nō simplex admīstreī sz ofractū in vnā vtcūq; reductū ex tribᵒ nām:supante tm̄ aceti po/

testate. ipm ēt lz noceat rōne q̄litatis melie cōfert figdez subē subtilitate. ¶ Neqz ēt dom q nō ꝓferat in oi mā lz aliq̄ ueniant sirupi māe determiate pampli⁹ appropria-ti: in ipso etenī maioꝝ ueniē cōitas sup oēm mām q̄z in re-ligs alioꝝ. qdaz vo dixerunt q sirupus acetosus cōfert in oi mā rōne aceti: nō aūt rōne adiunctoꝝ eidē. Sz id ēt nō valet: cū acetū sit oñsuz melicis nocere. Adhuc non opaī ratione aceti soluz sed qualitatis cuiusdaz ex cōponenti-bus vt monstratuz acquisite.

Propter tertium vo sciendum q sirupus acetosus iuuat oēm ma teriā siē ꝛ pus iductuz: qñ id qō alterat mām icidit subti liat ductus ēt ꝛ meatus q̄bus ipsa pōt ex̄ deduci apit: me dicinaq̄z alias faciēs ad eādē puenire oī ꝓfert māe. talis est aūt sirupus acetosus cū mām calam aut putrefientez digerat sui friditate ꝛ humiditate alterādo. digō. n. nō so lū respicit subaz. vez ēt q̄litatē apparēs in tegni. Grossaz vo mām ꝛ viscosaz subtiliat ꝛ icidit. vñ Mes. approbans q ꝓferat melie ingt sirupū acetosuz facere penetrare me dicias in ptes in q̄s forte nō penetrarēt: ꝛ facit eas acgre re diuisiuas secaturas duri difficilis. Et iō meatus hz etiā expilare ac apire. Sāguini nāq̄z ꝓfert eo q ipsi⁹ calitatē remittit. diuidit ēt ꝛ subtiliat si grossus fuerit aut viscosus colaz iuuat: qz eā alterat ꝛ a ptibus separat. Grossiozē etiā diuidit. Flati cōfert ꝛ melie icidendo ꝛ subtiliādo: ex quo maius acgritur iuuamētū q̄z nocumētū alterationis rōne. Uliterq̄z ceteris sirupis amplius oībus cōfert māebus. Hec aūt ppter acetū opatur p̄cipue. vñ pma tertio. acetū est oībus materys cōe. ipsi⁹. n. frīdatio possibile est vt le ui cā frangaī. Amplius remanet ꝑfundatio ipsius cū me dicinis ꝛ eius icisio: ꝛ hoc in materys agit administratum frigidis. in maturatione vero calidaq̄z nō eligatur sup ipz Iuuat itaq̄z sirupus acetosus mām oēm.

Propter quartum vero ad pmū dom q iā visuz quō cōferat rōne q̄litatis: ac ēt rōne icisionis. neqz acetū icisiuuz ē tiñ rōne q̄litatis: imo ēt rōne subē nō parū opaī ad illud. aut lz icisiuū vt sic extet calz: fridū tñ poterit eē altera de cā ceu opiū cū ei⁹ friditate extat amaq̄z. ¶ Silr dom q licz sanguis nō expectet rantā digōnez vt ceteri humoꝝ aliq̄ tñ adhibita confert nō modicū: ꝛ ꝓpie cū nālis nō fuerit vsqz. vñ 4. pma. flomia qñ est itentio sanguis nō est de ge nere ei⁹ in quo expectaī digō supple talis q̄lis q̄ ēin solu tiuis. ¶ Ad aliud dom q sirupus acetosus potest agere a mā vt iuleb ꝛ mellicratuz ꝛ q̄litate: ceu ostensum magis. ¶ Ad aliō qd dōz iā apparuit. Imo ēt Ha. ē in aceto ꝛ nō in sirupo. ¶ Ad aliud dom q illud verificaī in ꝟtus eēn tialiter ꝛ p se: nō aūt in oppositis. 158. Alter. n. sirupus ace tosus ꝓfert cole ꝛ sanguini: alter vo materiez alys.

¶ Differētia. CLXXI.

Quod aqua frigida nō

ꝓpetat in febrib⁹ ꝛ ī acutis maxie mon straī: qñ oporterz ei⁹ eē i corpe febrien tis aliquā actōez bñe. alr. n. nō ꝓpterz. ſz nullā oñdit i corpe posse bñe. Qñ ſz ysaac i eliis ꝛ cibis vlib⁹: simplex nō agit i ꝓpositū ceu ꝓ positū in ꝓpositū. aq̄ ār simplex ē corp⁹: corp⁹ ār cōpositū. vñ habēgnefen: simplex nō efficit i ꝓpositū opationē ꝓpositi. Nihil. n. agit nisi ī id qō ē sibi sile in potētia ꝛ agētia ide ꝛ patiētia cōicare debēt i mā. aq̄ vo ꝛ corpa nō coincidūt in vnā māz. ſz oī vt tāq̄z simplex ꝛ pmixtū. ¶ Kursus cura tio pficiī ꝟtio approxiato i eodē gradu directe oppositō. i tegni. ſz febris ē i gradu cū sit egritudo: lz gdā scioli ꝟtiuz palogiçati dixerint eo q fe. re. a. p̄. pnunciaī de ignis forte subā i gradu vt cetera eltoꝝ mīme positi: cū coꝝ simplex sit nā ꝛ i sūmo. ſz aq̄ nō est i gradu cū friditate ptic̄ipet ex treme. oña. iz. gradus. n. respectū ꝛ ꝓparatōez ipoꝛtat. i39. Et i. qō nocet sanis nocet egris. z⁹ re. a. ſz aq̄ nocet sanis vt frida saltē. Addiī. n. friditas friditati: nocet calis pp eius citā penetrationē cū coꝝ pozi sint apti. Tempatis aūt qz egēt regimīe p silia: q̄le nō est aqua cū frida sit in sūmo ꝛ humida. q̄ ār talis nō ꝓpetit. Palin. singulr nulli vī aq̄ fe bri ꝓferre. nō. n. ephimere cū ci⁹ subz sit spūs q frīdo noce tur maxime. oña. i96. Est. n. igneitas subtilis ꝛ re oī resolu bilioꝝ. ō distempantia ieq̄li. Et firmaī. qz calitas ephime re fere mulcebzis est ꝛ suauis: q̄lis qdē balneati. q̄ vo talis nō adeo fozti eget vt q̄ aque ifridatiōe. Neqz ꝓpetit ethi ce cū ea corp⁹ friduz reddaī ꝛ exangue. Depaupaī. n. ipo ꝛ caloze. Duic āt nō paꝛ nocz aq̄. ō ige. 9. Et fulciī. qz ethi cās post cibos iflāmaī q̄tūcūq̄z debiliozes: qō cuenit pp hūidū sup iflāmata mēbza diſpſuz: ceu cū aq̄ effundiī su per calcē: qcqd satagat crimis collz 4.⁹ ipigere ha. Mul to igiī magis pp aq̄ ptiget expāsiōis assumpte p ptes cuz itēsioꝝ ꝟtioꝝ ꝓsurget pugna. oña. i40. Neqz ēt ꝟuenit pu tride: qz opilationē iducit sui friditate: trāsire nāq̄z moza tur. re. a. z. aq̄ sigdē causatur, phibita trāspiratio ideqz pu tredo ꝛ febr augēt. Prohibetq̄z itez māe digōnē. frm. n. ꝛ hu. q̄le qō ipsi⁹ maxie phibet digōnez. Daly. cū digō p ficiaī eēntialiter calido ꝛ hūido. 6z. coauget sil'r accītia vt iflāmationē vel estuationē ꝛ siti: qm aq̄ ī colericis gb⁹ colera dñaī sub diaphragmate i nāz colere trāsducit. re. acu. z. vñ totidē prac. si stō dñantem cōtigerit esse colerā cozrūpitur aqua ꝛ in colerā ꝟuertiī. Itaqz aqua frigida i febrib⁹ non cōpetit vniuersaliter aut ptic̄ulariter.

In oppositum q̄rto re. a. ꝓmētaoꝝ. Nullus mortu⁹ ē cui aquā dedi fraz tpe ꝟuenienti nisi piculose ꝛ isanabiliter se habuerit. Ipe nāq̄z cuz ceteris aquā exhibet vt videbiī frigidā. Palin. Isaac illius tertio: aque nullū opus iueni nisi qz in acutis bibiī mozbis. Febres aūt plures sunt acute. Est eni moz boꝝ molestioꝝ: octauo apparēs de ige. ¶ Kursus oīs sa natio p ꝟrium: ſz aqua ꝟriaī febri oifariaz: cū fri. sit ꝛ bu. illa vo ca. ꝛ sic. Itidē febzis accidētia vt sitis estuatio do loꝝ capitis ex fumis in ipm delatis calidis ꝛ angustia: que fere febres iſepabiliter cōsequūtur sedanī ꝛ tollunī fri gide potu. Aqua igiī frida cōpetit in febzibus.

Propter primum qdē sciēdū q gd sit aq̄ ꝛ q̄liter distinguatur i cōi oñsum. oña. iz. Dicaī tñ hic ꝑter ea q̄ pmo simpliciū ꝛ alys cōparib⁹ sunt determinata q nūc aq̄ queriī potabi lis tanq̄z dulcis imagiata vt pluuialis: fontalis: fluuialis vl' puteal: q̄ nāq̄z q̄litates hz eēneas admixtas ꝛ sapozes aut nō certe fri. ꝛ bu. seu potabilis mīme: q̄ nō gra sitis ꝛ delationis alimēti vez magis expetitur medicine.

Propter secundum qdem sciendū ali quos abhoꝛruisse pp iducta frīdaz exhibere aquā ī fe. aut qz iartificialiter qñq̄z administrata casus siniſter est secut⁹. nono de inge. Attēdēs ēt Auer. collz. 7. Aquā h nō pferēdē dicētēq̄z sibi videri q aq̄ angurie lōge melioꝛ existit q̄z aq̄ in niue ifri gidata in h casu vt in causone: eo q h q̄uis sit in vltima frigiditate: velociter tñ recipit caliditatez. adhuc magis qñ aq̄ cū sit simplex vix restaurat ꝛ nō pstat coꝛpi nisi so lū frīdā q̄litatē: ſz aquā angurie ſstaurat ꝛ addit i sāguie faciēdo scōaz q̄litatē. Quid āt de h 3⁹ appebit pmiſſoꝝ.

Propter tertium qdē sciēdū cū febzis tri plex exiſtat gen⁹ cui aq̄ cōpaī pmit⁹ ꝓsiderenī oñsiones mōstrates ipsaz exhibē dā oīo aut negādā vl' medie. Deincepsq̄z oñdēdū vbi da re oporteat ꝛ qñ: ac ei⁹ oppositū. ¶ Propter h⁹ pmū qdē sciendū q idicationū alique sp̄cedunt frīn vt q̄ sumiī a

dispõne vel fe.cuz.n.sit prauа cõplexio calida ꝛ sic. ꝛ proprια huius sit ꝓtio vt sic ifrigidatio ꝛ humectatio.differẽtia subscripta.Semp igit fe.aq̃ ꝓpetit frida.Sũt añ q̃dã indicationũ oiariã ꝓhibẽtes sicut supte a vtute:ꝛ vt mltuz a spũ quõ vtutis vigoratio cibis pficit imediatꝰ ꝛ vino pcipue.dria.7o.ꝛ ñti.Aqua vo directe virtutẽ nõ firmat:imo potiꝰ p se illã debilitat ꝛ ꝓsternit: p accñs tñ coadiuuat.aliquã enĩ cozrigit ꝓpõnẽ qua fulcit vtus velut orgnũ: ita ẽt spuz vtutis latozẽ p se magꝰ debilitat cũ eiꝰ caliditatẽ tẽperatã obtũdat.Est nãq; vapoz sanguis tẽperatꝰ.de iuua.6.ꝛ eiꝰ subaz igrosset tenebzosiuz ac imobilẽ reddat.accñte tñ põt ꝓferre vt tactũ de vtute. Si q̃z ad ꝓpõnẽ referat febzitis sciendũ q; aut est calida vel frigida.siquidẽ calida gra curatiois ei frigide debet potus. Si vo frigida ecõuerso.rõne tñ ꝓseruatiois calide debet calidus:frigide quoq; frigidus. Ḣ tñ magis oppositũ expetit in q̃ ꝓsistit curatio q̃z silitudo in qua ꝓseruatio fundatur.Si aũt qs q̃tũ ad humorẽ intueat:tunc qdẽ si humoz fuerit calidus sanguineus aut colericus potu idiget frigide:mã etiã ente idigesta ꝛ ꝑpe colericus. vñ q̃rto ꝑma. Humozis colerici digestio est vt ꝙuersus a sua subtilitate fiat spissus. Aqua vo frigida facit illud. Si aũt humoz fuerit frigidus crudus sibi ẽt post digestionẽ nõ ꝓpetit frigide potꝰ.prac.3. Ctũ quoq; ad mẽbzũ ꝓsideraduz qñ si fuerit debile opilatũ aut apatũ frigida nõ ꝓpetit illi ꝛ pcipue cũ epar ꝛ vẽter cũ suis ptibꝰ. Di enĩ ꝑmitꝰ malitiã pcipiũt aque ꝓprieq; stomachus.7.apparens de inge. Jn oppositа vero secus est disponẽ. Quo autẽ ad anne ꝛa vt etatẽ dõm q; etas vt sic calida sit iuuẽtus cõcedit. Frigida vo vt senectꝰ ꝓhibet.Silr est in seru coloze ꝛ foꝛma:q; q̃ caliditatẽ ostẽdũt:ipsaz q̃rũt:que vo frigiditatez spernũt. Et in habitu carnoso ꝛ coloze viuido. Oz etiã cõsuetudinẽ nõ parũ obseruare:vt apho.ꝛ re.a.scõis appet. Est nãq; nã quedaz scda. Si vo res attẽdanꝫ nõ nãles in cõi dõm q; put ad caliditatẽ declinãt tẽperatã:tñ concedunt frigidã. Fm vo q; ad frigiditatẽ vetãt. Ledunt enĩz ab aqua de regiõe entes calidioꝛi ꝓpter cituz eius penetrare in pozos ipsoꝝ aptos caliditate. Si autẽ res itueat ꝓter nãm vt causa febzis:tũc partiz ꝛcedunt: sicut cũ mã fuerit calida. Fz ptẽq; ꝓhibẽt:ceu cũ frida idigesta. Silr ꝛ accidẽtia inflãmatiois estuationis ꝛ sitis expetũt. Alia vo denegãt velut rigozes:ructꝰ acidi: nausea: pedũ friditas ꝛ hꝺ. Ad vnũ scitote hec potuz ꝓhibẽt frigide: vtutis debilitas:ac caliditatis inate paucitatis: sanguineus humoz frigidus crudus:humozis idigestio:imbecillitas partis:vt coꝛ que vẽtris intestinoꝝ cuz viscerib9 diaphragmate ac vesica:extenuatio:insuetus potꝰ illius:ꝛ opilatio viscez interioꝝ:doloz ꝛ apa ꝛ regio calida oino:ꝛ frigida cũ tpe.9.ac.io.de inge.ꝛ q̃rto ꝑma. ℂ Propter zo huius sciẽdũ sigillatim q; in febzib9 ephimeris potus precipit frigide ꝛ maxime in his que inflãmationis intẽsiozis virtute stãte cũ alys adiectis ꝛ ꝓprie in ꝓncipys. vnde q̃rto ꝑma. Opoꝛtet vt aqua frigida nõ ꝓhibeat in ꝓncipio rei: qñ vtus est foꝛtis de qua nõ timeꝫ. q̃re nõ timeꝫ debilitas eius: ꝛ est melioꝛ ifrigidatio:qõ octauo notũ de inge. vbi i febze ephimera ꝛ ꝓprie ex ira estuatiõe ac caumate caniculari:ꝛ pcipue cũ timeꝫ casus in ethicaz iubet frigida potari:ꝛ merito.tũc enĩ inflãmatio tãta vt ꝛ spũs cum alys roleret frigidaz ꝛ casus timoꝛis remoueaꝫ in ethicã ita q; q̃tuz est rõne febzis ephimere nõ debeꝫ aqua valde:sed rõne synthomatũ:aut timoꝛe casus in alias se. In ethyca vero cũ ipsius sit intẽsioꝛ caliditate tertiane fm A. exhibẽda est frigida febzis gratia. vñ de inge.io. Opoꝛtet q̃citissime:ꝛ per ptisane sucũ:ꝛ per soꝛbitiones que p tondrũ cibare ꝛ panis gd superaddere:deinde curare potu aque frigide laboꝛantẽ. Extinguit enĩ cõfestiz ꝛ gescit finaliter febzis quãdo demũ vt dictũ neq; phlegmon ges ei superꝙcrescit:neq; putredo humoꝝ. nã potus aque frigide vtilissimus fe.colliquatiuis:ꝺyssimus vero phlẽoni re.a.q̃rto.aliqñ etiã existẽte phlone aquã eligẽdũ est dare. vnde subdit.io.ꝓtacto. Ego dedi multis taliũ meliꝰ esse extimãs:in eo q; moꝛ tpe augere phlones q̃z sustinere hominẽ in ethicã fe.incidere:imo in aquã ꝑcipit frigidam pꝛoꝙci vt in ethicaz cõuertat senectutis magis eligens q̃z marasmati celerius mozianꝫ.illius tñ nono. Dis qui paruũ habẽt sanguinẽ habẽt ꝛ paruas carnes:potꝰ frigide fallaꝝ. cito enĩ ad solidas aialis particulas ꝓtransit: ꝛ nulli aduenies a quo frangatur. Propterea ethice febzi. neq; syncera aqua:silr neq; multũ indigent frigida subtilibus ꝛ paruí san.frigidis eoꝝ coꝛpozibus:quare q̃rto pꝛima. Frigida aqua que nõ est vehementis frigozis nõ est malũ si detur ethicis in potu si non fuerit debilis:aut aliquid ꝓhibẽs vt apa sub hypocundrys:vel chimi putrefacti aut crudi in toto coꝛpe indigesti. Lz enĩ ista ꝓhibeat si tñ timeꝫ malicia caliditatis ꝛ sitis:ꝛ estimas q; peruenitur per eã ad ariditatez nõ ꝓhibeas aquã frigidã. Nam additio apostematis ꝛ cruditatis eius melioꝛ est q̃z extenuatio.timendum tñ est in apate pulmonis ꝛ diaphragmatis ꝓp spasmũ ꝛ suffocationẽ celeriozẽ. Sic igit appet q; i fe.ethicis:ꝛ si multa sint ꝓhibẽtia:ꝙsiderato tñ iuuamẽto maioꝛi nocumẽto opoꝛteret eis frida exhibere tẽpate ꝛ cũ cautela. Si ãt q̃sitũ referat ad fe. humozales:dõz q; aliqñ cõpetit frñ potus:iterdũ vo nõ fm oñsiones cõcedẽtes vel ꝓhibẽtes. Jn hac.n. ꝑpe sunt obseruãde. Que vo ꝛcedunt ẽ humoꝝ colericꝰ ac sãguis:ẽt sanitas ꝛ robur mẽbzoꝝ ꝛ spũs inatꝰ cũ caloze potẽti ꝓncipaliuz:carnositas:etas calida:ꝙsuetudo regio tpate frida:ꝓuatio apatis in viscerib9 nisi fuerit berisipila pura. vñ nono de inge. Berisipila certissima nequaq̃ curat aliter q̃z cum frida q̃re de marasmo. Si berisipilosa fuerit disꝑ abstiere oz ab aliqñ oi.aq̃ vo frida fm statũ gdẽ mozbi vtẽdũ agoni stice. ita nãq; noiare ꝙsueui qñ repẽtinaz ꝛ fridissimã do. Jn ꝓncipio vo nõ vtẽdum nisi coganꝫ a laboꝛãte ꝛ cõsuetudine sibi facto ente potu ꝛ sitĩ nõ ferẽte. q̃rto aũt ꝑma. Jn febzib9 apatum nõ ꝛcedit potus aq̃ fride:neq; itroitꝰ balnei. Ultq; in apate berisipilato frida exteriꝰ apponi vt lactucã:ꝛ portulacã.ꝛ sempuiuã:nõ tñ aquã exhibet iterius. vñ ō tabe. Jnfridantia extrisecꝰ apponere oz exprimens q̃ ꝓdicta.q; si nihil ꝓferũt itra coꝛpꝰ cogere assumeꝫ. Oppositа vo bis ꝓhibẽtia ipaz sũt q̃pluria. Febziũ enĩ humozaliũ q̃dã est cũ apate:de qua iã qõ dãduz apparuit:alia vo sine.nõnulla ẽ synocha dcã ex sola sanguis inflãmatione.alia sigdẽ cuz putredine ĩ gbus suo tpe expetit frigida:nocumẽto ꝛ iuuamẽto ꝓpõderato ide ꝙsurgente:nono de ige.nisi ꝓhibẽs foꝛtiꝰ occurrat. Et foꝛtasse in potu sumit donec tremere faciat ꝛ faciet. foꝛte nãq; sanatur inde. q̃re ad glauconẽ. Fontane aq̃ in synocho eligenda q̃ leuioꝛ ꝛ in die cretico exhibẽda. Si ãt. fe. fuerit ex colera siue ex tertiana interpolata seu ꝓtinua seu causon cũ pctñ sit rõne discrasie marie potus ꝑpe debeꝫ frigide.vñ ad glauconẽ. Causõ certissime extiguit si aquã biberint multã ꝛ nimis frigidã. Valyab.vo. Febzis cõsistentia tenẽte ꝓiodicã patienti aquã ꝓpinari oz frigidaz accessiõis eius tpe medio. Sed in ꝓncipio nullo modo aqua frigida suscipi permittẽda. De causone quoq; ꝛ tertiana cõtinua in diuisionibꝰ ita. Non auscultes neq; attẽdas id qõ dicit a stultis medicis q; multitudo extinctionis tardat crisim. Ego.n.iã exptus suz ãbas vias ꝛ inueni banc incolumioꝛez ꝛ saniozem ꝛ minozis timoꝛis. Et qui moꝛtui sunt ex hñtibus banc fe.cuz boc regimine multo pauciozes sunt eis qui moꝛtui sunt cum regimine ꝓmoꝛ qñ ꝓmittere extinctionem ꝛ subtiliationẽ regininis vt

appropinquat crisis est dimittere egrū ad mortē, pculdubio nisi spereť supfluitas humiditatis in corpe toto: aut lobediat medico: ꝛ bibat aquā frigidā plurimā: vel cibuz comedat quē desiderat plurimuz. Qz si nō cerebrū assať ꝛ eoz stomachꝰ ita vt spasmeť, ꝗre dissolumť oculi ꝛ mā dibule: ꝛ accidit eis tortura ab assatione stomachi ꝛ cerebri: ꝛ spasmant nerui: ꝛ nō phibeť in hac febre gn sumat eger aquā frigidā cū vult: ꝛ qñ appetit de cibis frigidis ꝛ humidis. vñ ꝗrto. rc. a. Potio aque frigide q̄ nos sepe cauimꝰ causones nullo morīēte cui dedi aquā frigidā: vt ptractū. Si vo fe. minime fuerit acuta: ꝛ humoz fuerit crudus, phibēdus est aq̄ frigide potꝰ Valyab. Ha. vo. ii. curatiue putridarū fe. curationē ptractās in cōi ait. Qñ instat magnitudo febris: sicut in synochis: neq; vino vtēdū: neq; balneo: neq; vnctiōibꝰ rarefactiuis: sz frigida in bis bibita: vt antea dictū aptissima: nisi dictoz pus ibibeat. Febris. n. semp est sanatio frida potatio. Silr cū viderimus cognitionē eoz q̄ digerūtur humoz: tūc maxie audemꝰ aquā fridā dare. Di ḡ sermōes sūt in frigide potu succincte collecti iter q̄ ꝓptioz q Ha. i eius exhibitiōe. De q̄ ēt Auer. pmissus ē fmo. Dico qz q̄ bis naturis locis ꝛ tpibꝰ sic i balnei appebit vsu: ne qs sit pfūptuosus i frigide potꝰ exhibitiōe cū pluria corpoꝛ nūc ꝫ sint frida alimēt̄is supeditata: crudis. hu. plena. ꝛ iō opilata: delitys ꝛ ocys dedita gbꝰ aq̄ ꝓpetit mīme. Et ꝓpterea euitāda nisi ostēsiones fuerint exhibitiōis illiꝰ euidētissime. aliq̄ enī ex ipsiꝰ mihi exhibitiōe a q̄dā temerario acciderūt synthomata: cū hoc q̄ fere piculū mortis euasi adhuc pmanētia.

Propter quartum vo dōm ad pmuz q̄ aqua in corpus agit febrietis cū actio pficiať q̄litate: sitq; i aq̄ velut alys elemētis in sūmo. Neq; Isaac intēdit dicere q̄ simplex nō agit in cōpositū vllo mō: sed q̄ nō adeo fortiter simplex opať in ꝓpositū vt cōpositū i ꝓpositū: aut simplex in simplex: qñ potissima opatiōis. i. ꝓuenietia cū ꝓximitate aliq̄. agētia enī debēt ꝓuenire in gñe. opponi vo in spē. dria. 16. Et sz simplex nō sic agat in ꝓpositū vt cōpositū multiplicabiť deniq; q̄titas simplicis. Sic enī opabiť fortiꝰ. naz q̄titate aucta ꝛ q̄litas itēdeť. Dōz ēt q̄ cōicāt aq̄ ꝛ fe. in mā. Ipsa. n. dōm pma. vz. oīuz gnābiliū ꝛ corruptibiliū hyle dicta. In tali nāq; cōicāt cūcta nālia: sz ꝓmē. ide subtrahat celū: nō raro ipsuz corpꝰ simplex dōo. Et scōa post istā nō ꝓpe mā dr sz cōpositū magis: i qua nō oz ꝓuenire agētia ꝛ patiētia: imo magis differre vt vis ꝓximitatꝫ repiatur in ipsis actiōis cā. Ad aliud dōz q̄ curatio bñ pficitur ꝓxio in eodē gradu saltē vigoze: qz sz aq̄ nō sit i gradu verū in vltīo humiditatis ꝛ friditatis: ipsa tñ vt apparuit: qz simplex nō ita opať in ꝓpositū vt ꝓpositū in ꝓpositū. pōt ēt sumi de aq̄ in pua q̄titate ꝛ frigiditate tēpata talr vt ad fe. remittať gradualitatē. Est ēt q̄ dať aqua nō simplex elemētū vez ꝓpositū gd magis. dria. iz. Ad aliud dōm in pscnti: qō nocet sanis nocet egris rōne ꝓsuetudis maxie: de ea nāq; sermo ibidez Dip. aut vtutis rōne. Est enī hec oro idefinita: nō eg pollēs vlī oīno vel pmutationis mox nālitatis. Cōcedēdū ēt q̄ frida aq̄ nocet fridis ꝛ tēpatis qñq; nō aūt calidis: neq; penetrat in ipos inalterata cū caloze sint iflāmati vehemēti aquā alterāti vsus caliditatis lat⁹: ipsa ēt trāsitū ipedit sui frigiditate. Trāsire nāq; morať. re. a. z. Ad aliud dōz q̄ ea debeť in modica q̄titate q̄ ēt nō sit frigiditatis multe. Uel sz spūs sit subtilis igneꝰ resolubilis respectu humoꝝ. is tñ cū fuerit iflāmatiōis īmēse: maxieq; qz totū ide cū calescit ad corpus poterit potū frigide tolerare. Ad ꝓfirmationē dicenduz q̄ caliditas ephimeris mulcebris est ꝛ suauis respectu caliditatis aliarū febriū: vt ethice ꝛ putride. Et tñ tāta ꝛ ꝓcipue cū est exira ꝛ fortiebullitiōe vt frigide possit potū ferre: neq; etiaz in ephimeris sic potꝰ frigide: ve in alyz expetiť. Ad aliā huiꝰ dōm q̄ hec cōcinatio ꝓtat vt q̄rať an sit maius iuuamētū q̄z nocumētū in exhibitione frigide vel ecōtra. Cū enī apparet caliditatē augmētari intātū vt tabē qs icurrat oz illā dare. Magis enī eligēdū vt in ethicā icurrat senectutis: vt vite aliqd adyciať tpis q̄z despate mozi. vñ de ige. io. Melius est cū spe benigna efficiētes qd ꝛ piclitari q̄z sine spe perire certissime. Ad alterā huius partē dōm q̄ per multotiēs exhibitionē factaz frigide, phibebiť inflāmatio ꝛ ignitio. Sicut ēt cū calx diu ifundiť aqua ab ipsa caliditas remouetur. Ad aliā partē dōm q̄ cū est opilatio nō est exhibēda frigida: ḡre iubeť magis dare mā iam digesta: nisi febris fuerit colerica incēsiua. Ad reliquā istius ptis dicendū duplr. aut q̄ Val. supplet q̄ fri. ꝛ bu., phibet digestionē nisi mā fuerit colerica. Uel qñ qñ aqua dať iam vtplurimū mā est digesta. Ad vltimā huius partis dicendū q̄ frigida vt apparuit sedat accidētia que sunt calozis: neq; ꝓuertit in colerā: nisi quādo fuerit modice q̄titatis: vt q̄ nō vincať fe. feruoze. Obtegit enī tunc febrile caliduz: sicut aqua modica super ignez in fornace proiecta: vt agunt vigorantes ignem fabri. Luz autez fuerit multe quātitatis supaspsa febrile calidū extinguit ꝛ ignē silr. Et iō ꝓcipiūt in multa quātitate dādū donec satieť ꝛ ꝓtremiscat ifrigidat⁹. Nō est aūt audiendum formaliter aquā i colerā ꝓuerti cū sit simplex absq; religs sz effectiue: eo q̄ caliduz obtegēs ipsa fortificat adeo q̄ māz inflāmat vt ꝓuertatur in coleram. Ex ea. n. velut ꝛ colera eleuantur tunc fumi. Differentia. CLXXII.

Quod vinuz nō competat in febribus ꝛ vlr in acutis vr ex ḡrto de re. sa. ꝛ. 8. de ige. voce Hippocratica. Rursus si vinū cōpetit fe. aut erit ratione rei ꝓter nām: aut cāe vel morbi sic fe. seu accidentiū: aut nālis: ceu vtutis. Nō qdez ꝓmuz cū quedā fe. sint facte cāz nō bñtes sicut ethice ac effimerarū plurime: neq; ēt in bñtibus. ſ. cās: puta putridis cū vinū ipsaz exagitet malignūq; cōmiscens benigno in vnū faciens cōcurrere. Sunt ēt quedā cāruz calide q̄bus vinū erit silitudine nocēs. Efficiť enim sicut ignis in igne vt māe colerice sanguinee ac aduste: ꝛ vlr qz fe. mālis cā existit putredo caliditate ac siccitate effecta supfluis. Neq; ēt rōne fe. cuz sit mala complo ca. ꝛ sic. vinūq; similiter ca. ꝛ sic. in dictis particularibus. Aut saltē nocet: qz calidū ꝛ si humidū extat: dria. 70. Naz oīs fe. in quātuz talis ifrigidatio ꝓprie cū humectatiōe sanatio. q. de inge. vñ. ii. fe. Semp est sanatio frigida potatio. Silr neq; rōne accidētiuz ꝓfert: qñ accidētia fe. insepabilia q̄ semp accidunt neq; ab eis sepanť sunt dolor capitis: sitis ꝛ spūs angustia ac fe. z. Nec oīa vini caliditate itendūtur vnctuosa ꝛ subtilitate vapoza. Neq; vtutis etiā ex parte qz aphozis. prima. Infirmis virtus nō est augenda sed vt inueniť custodienda: neq; etiaz corpus q̄ amplius nutrienduz. non pura. n. corpora quātūcunq; nutris magis ledis: fm veterē. Eius vo atq; corporis vinuz pre ceteris est augmētatiuū: ac nature instro puta spūi sit ꝓportionale oīno: dria. 70. Adhuc vnctuosuz inflāmabile vt tradunt est tanq̄ oleuz in lucerna effusum. Unum vero est tale qō oñdiť ex inflāmatione aque dicte vite ac ex fiala vino bulienti plena: dria inducta.

In oppositum tertio enī re. a. ꝓcediť vinū ēt in acutis. ꝛ Ha. silr in: locis nō paucis de inge. Palin. Unum causaz fe. eūat. vniuersas enim mouet excreatiōes in prallegato. ii. humectat ꝛ infrigidat in dictis particularibus, sedat quoq; accidentia

vt sitiz typos ꝺ ſyncopi ꝓe ceteris releuat vtutē cozrobo rans.iz.de ige.t.70. ¶ Rursus.vinū ē humidū.ꝺria.70. sed humide diete oīb⁹ febziētib⁹ ꝓferūt.apho. ꝑma. Etī. ꝓbl.ꝑma.Mult⁹ ignis modicū ad se rapit.nā maioꝛ flā ma minoꝛē extinguit.de cā lō.t bze.vite.t iō ignis in sole dissoluiť celeriusqꝫ ꝑstringiť.vinū aūt cū sit calidū ꝺādū erit vt caliditatē adaugeat inatā: q̄ egdē aucta caloꝛ dis soluať febzilis attractus.Uinū igit exhibēdū in febzib⁹.

Propter primuz siquidem sciendus q̄ qd sit vinum:quidqꝫ fe. dif ferentia innotuit.70.t.87.

Propter secundum vo sciendus Hal.9. curatiue talē de ꝑ oꝛonē ꝓferre.vinū cogscas me dātē his vniuersis: qō aq̄ suz visu t vtute.Meli⁹.n.hoc vinū aq̄ ꝓ oīa digōni auxili ans:vzinas t sudoꝛes ꝓmouēs . Manifestuz vo ē q̄ hip. nō solū in ephimeris:sz in acutis vinū dās.Ex qꝫ⁹ i libzis q̄ de dicta scribit acutis.sed ꝛz Ha. epidimie sic Hip.siue Thessalus fili⁹ ei⁹ ꝓhibet vinuz:nō soluz si febziētes qui calidi ꝓplonib⁹:sz ēt sanitatis tpe. Calidā.n.nāz āmonet ꝛfrīdare t potuz aq̄ t gescere:nisi fozte vti ampliozi aqua q̄ꝫ vino ꝑm tales nās velut qbusdā placet diximus ab eo amoueri.Et qz videť id difficile lōgūqꝫ determinare sub dit.Igiť hoc ipsuz ꝑm seipsum queri. Sulciturqꝫ id:eo q̄ videmus quosdā ꝓtius vinuz exhibētes:alios vo ꝓhibē tes oīno:sicut t qdā febziētib⁹ carnes ꝓcedūt. alig aūt pe nitus denegāt:ceu galici minus vinuz concedūt italicis. Quid autē de hoc videbitur ex dicendis.

Propter tertium vo sciēdū q̄ volentē vi nuz i fe.diligēter admi nistrare oz ꝺicatiōib⁹ attēdere sūptis a reb⁹ nālibus:nō nālib⁹:t ꝑter nāz.ꝺria ꝑozi:ꝛz q̄s demū exhibendū ꝑ erit vel negāduz.Et ꝑmit⁹ sūptas ex ꝓte vini deiceps passio nis cū subto. ¶ Propter ꝑmū huius sciēduz q̄ vinuz ad multuz admistratū ꝑ oz eē aq̄ suz visu t vtute. vñ.3.re.a. Cōueniēti⁹ vinū hñti egritudinē acutā ē aq̄ suz:cui⁹ coloꝛ est alb⁹ suba subtilis in quo nulla emīet q̄litatuz:puta sti pticitas:pōticitas:aspitas:dulcedo:amaritudo:aut vēto sitas. Jd enī solū ꝓuatuz est nocumēto aq̄ t eo qō reliq̄ fa ciunt euenire vina.Qō gdez dať magis gra medicine al terādo diuidēdo:t expurgādo:ac poti⁹ aquā penetrare fa ciendo.ipsuz enī aquā penetrare facit.pharma.p.q̄ꝫ rōne alimēti.Est enī vinuz alimētoꝛ t nō potuū tm̄ ꝺ quosdā. alimētoꝛ.3°.Interduz vo vinū expetiť vet⁹ potēs vt ma teriā alteret t diuidat fridā crudā:sic in q̄rtana ꝓpiozi. vñ almā.io.Uinū q̄z vet⁹ t puꝛ bibat. ¶ Propter 2m̄ b⁹ sciēduz vt vl'r ꝑmit⁹ dicať q̄ vinū t maxime ꝓlatū abso lute calidis nā vigoꝛosis iuuenibus viris carnosis t exte nuatis coloꝛatis sufficiēter t ꝺsuetis calidis t siccis: acre calido t sicco:dieta sili:motib⁹ foꝛtib⁹: vigilys ianitioni bus:ira t furoꝛib⁹:t causa egrotātib⁹ calida cuz accñtib⁹ sibi ꝓparib⁹ mime ꝺādū:nisi grādis vtute supaccidat cā: ceu lipothomia:t qb⁹ mās sūt passiōis crude.oppositl vo cōcedenduz liberius.medys quoqꝫ mediocriter cōditio nāduz qō nā sufficiēter denotat rei. Ut aūt deinceps pti cularius dicať ꝓhibēdū q̄ in plurib⁹ vinū ꝓpetit ephime raꝛ:sic ex ꝑmōe visuz Ha.febze ꝑcipue declināte.vñ Ha. ad Glau. Leuiter febziētes mimeqꝫ plectoꝛici nō penit⁹ ꝓhibeant a vino.ꝛz oppositi iebzient oīno. Albuz vero t tenue nō doꝛmiētib⁹ ꝺādūz maxie: dūmō capitis nō pa tiant doloꝛē:aut tpis saltū:qō vl'r obseruādū.sil'r ab ipsa abstineāt:q ira feruoꝛe sollicitudie:aut nimia febziūt co gitatioe. q̄rto vo ꝑma.Uinū plurie ꝓmixtiōis ē bonū me dicametū fe.ephimere ex angustia.Cū.n.ipsa sit cozdis.p pria passio.iuť Jsaac fe.z.Loꝛ autē t spūs vinū ꝑ alys ꝺz ꝓfortare.Sili q̄z mō ac ꝓsile fe. cōfert ex tristitia cogita tione t tioꝛe.In febzib⁹ ēt ex vigilia ponť vinū ex ꝓferē tib⁹ magis.Eleuādo enī vapoꝛes ad caput bona digōne ide cāta sōnuz iducit.Cōfert silr fe.ephimere syncopali p pzie:ac ei q̄ ex sōno t gete.cū sps magis icitet t augmētet hūectos:ledit ēt febzē habētes ex satietate nauseatiua t opilatioe.nisi his ꝺeclinātib⁹ foꝛtasse.Timēduz.n.ne suo motu ac turbatioe putridā iducat:aut inflāmationē ptiū generet:q̄ duo sp ī fe.oz attēdere spūuz. Foꝛtassis tñ rōne subti ī gb⁹ ꝺ fundať febzis ceu sps nō quenit ex vino no cumētū:imo poti⁹ iuuamētū acgriť:nisi fuerit exira vel furoꝛe ac ꝺ.spūs enī ꝓfortať vino q̄ maxime.ꝺria.70.Oꝛ aūt ī fe.nō ꝓtat etbica cū eo q̄ nō exp̄miť.io.de ige.scri biť de thabe ita.Uini vsus in frīda gdē tabe vltie vtilis. In ea vo q̄ de assationib⁹ fugiēdū. Alij tū determiati⁹ p munt ꝺāduz q multis adiectis ꝓditioīb⁹ tā ex pte susci pient:puta q̄ nō sit nāe calide cū religs sibi talr ꝓparatis: neqꝫ febzis sit ītēsa q̄ꝫ ex pte vini:vt q̄ sit debile plurime ꝓmixtū aq̄.tale nāqꝫ ifrigidat t humectat:cū aquā citius penetrare faciat.vñ almāsoꝛ in.io. si neqꝫ caliditas: neqꝫ acuitas foꝛtis fuerit albū t subtile qō tñ frigide habeat admixtuz vt sapoꝛ vini abscondať:bibat.q̄re q̄rto ꝑma. Foꝛtasse.i.qñqꝫ opoꝛtet vt deť ei ī potu aliquid vini subtili ꝑmixti cū qua multa.Si vo quesitū ad putridas refe rať cū determinatioe dōm vt pri⁹:q̄ nā calida cū ceteris ente sibi ꝓportionib⁹ vinū mime cōuenire.In ꝺrys autē nō sicut appebit ꝓhibēduz.In alys vo mediocriter exhi bendū aut ꝓhibendū.Adhuc febziū quedā sunt moꝛtife re:in qbus neqꝫ signa appent digōnis neqꝫ foꝛtes sūt vtu tes quas ipossibile sanari.t tales neqꝫ sunt balneādi neqꝫ vngendi rarificatiuis.neqꝫ vinū ꝺādum neqꝫ aqua. Nā terap.ii.c.9.in quo desperabilis est salus vanū vtiqꝫ ē de trahi ab idiotis ꝓ ea q̄ sanarūt multos auxilia:vt octū est in aphoꝛismis.alie vo sunt de qbus spes salutis habetur: qua ꝛ q̄dā sunt ex apate in qbus ꝓhibēduz vinū.Cōcitat enī mām sui caliditate ac penetratioe subtili:t eā in locū minere ꝓducit putredinis:nisi foꝛtassis mā fuerit cruda frīda valde:t egritudo declinationē assūmēs.Alie vo sūt sine apate:t be aut declināt mā digesta ente:aut nō. Pri mo gdē ꝓcediť vinuz.ii.de ige.ꝓtractuz:maxie q̄ cū vtus debilis existat. In boc.n.tpe vinuz aquosum bibitū vni uersas mouet excreatioes.subdiť t post quedā mode ra ta exīte febze:t vtutib⁹ nō foꝛtib⁹ simul digōnis signis: ꝑsint talib⁹ balnea:t vini potatio.Si autē febzis fuerit foꝛtis:t mā indigesta t maxie vtute foꝛti nō ē vinū exhi bēdū.vñ ibidē.Si qñ istat magnitudo febzis sicut ī syno chis:neqꝫ vino:neqꝫ balneo:neqꝫ vnctiōib⁹ vtēdū rare factiuis:magis tū vinū euitādū cū mā fuerit colerica ve hemēter iflāmata:foꝛtasse ēt digesta.t iō coll3.7. In febzi b⁹ q̄ nō sūt acute vina gdē exhibere possum⁹ aromatica t leuia:q̄ modicā ꝑt sustinere aquā flegmaticis.ſ.t melā colicis febzib⁹.Sz ī incēsiuis a vino elōgari debem⁹ oīo: qñ ipsaꝛ siue acutaꝛ mās sūt calide t eēntialiter:t p ac cidēs rōne putrefactiōis.Cronicaꝛ vo p se sunt frigide lz rōe putrefactiōis reddanť vtcūqꝫ calide intrīn q̄ in q̄rta na foꝛtassis vinū expetit cōditionatū.vñ ad glauc. Uino vtēdū tenui albo:t mediocriter nāli vigoꝛe calido. almā soꝛ ēt añ q̄dragesimā diē ipsa ente ꝑcipit vinum subtile t valde tpatū bibeť. ¶ Sz ꝺ ꝑ isurgiť:qñ tertio practice. Expedit h⁹ dño febzis vinū ꝓpinari p⁹ humoꝛ matura tionē:sitqꝫ vinū nō vet⁹:sz nāe nouū paꝛ mixtū. ¶ Dōz q̄ añ q̄dragesimā pōt mā vtcūqꝫ q̄rtane digesta esse:aut q̄ ꝺ vinū est debile aqueū t ianē si longioꝛi exhibitum. In febze vo tertiana post digōnem.A.balneum ꝓcedit t vinū album subtile multa ꝑmixtum cōmixtione.facit.n. sudare cuz in lectis suis fuerit discoopti.vnde ad glauco. In tertiana oīno a vino abstine q̄diu videris digestiōis

causaz fieri: ⁊ ad sanitatē venire: sitqz albuz tenue aq̄tuz Jn ph̄latica gdē dr̄ ad Hlau. Dabis ī potu añ accessionez vinuz subtile: ac albi colorис: ⁊ modicū tēpatuz calidū. A. vo. Cū vides q̄ digestio appet ⁊ maxīe cuz mā ē frīda valde: nō est malū vti pauco pipe: ⁊ pauco vino subtili. vinuz enī subtile ꝓfert subtiliatiōe sua: qz calorē ꝓfortat īnatū: ꝓuocat: sudare facit. vñ q̄rto de re. sa. Uinuz sup oē aliud digerit semicrudos hu. sudoreз: ⁊ vrinā ꝓuocat: sōnoqz cō fert. Apparet igit quō pp cām ꝓcedat vinuz aut ꝓhibeatur. q̄le ēt dz eē vinuz ⁊ quātuz. Propter febrē vo vt ipsa nūc sciēduz q̄ vinuz nunq̄ ꝓpetit cū ea mala extet: vt dictuz calida: ⁊ sic. opl'o. Huic sigdē vinuz ꝓportionat oīaria ꝛz iudicātes ca. ⁊ sic. ac ⁊ ꝝ ptestantes ipsuz calida ⁊ humida: cuz ea q̄ dulcia vnctuosa sint cholere mā. p̄ pma. ⁊ p̄cipue cū caliditatē iueniūt ī corpe plurimā. Eti. cuz febris sanatio sit frīda potatio vt ptractuz. vinuz aūt cōiter iudicat caliduz. Nō itaqz febri debeт incq̄tuz febris: qō si admīstrat vel rōne cāe seu debilitat vtut cā accītiuz cō tinget vt videbiт in antea. Dixi āt vt ipa: qz p accīs vinū fe. extīguit incq̄tuz caliditas itēsioz remissiozē ad se rapit ⁊ ꝓsumit. q̄re ꝓbl'. pma. p̄cipiт caliduz nāe in q̄rtana augmētari p calida vt ipso coacto febris calorez nō bēat eo ꝓcurrēte oī in cuz g nāe. Quapp appet tpe iflāmationis ampliorіs poxismi calida exhibita hāc febrē extinguere. dr̄ia. 163. Si āt q̄stuz ī accītia morbi referat dōz vinuz ꝓpetere in febrē: qm̄ q̄dā accītiuz sunt vtutē ꝓsternētia de corpe aliqd eūando: gb⁹ mox ꝓfortatiuuz debeт. vinū vo hȝ ē maxīe cuz sit cib⁹ ⁊ pot⁹: ⁊ ꝓpe cū pane. Alexā. in pbl. vñ apho. pma. Dissoluētib⁹ vtutē ꝓcissionib⁹: cibādū ꝓfestiz. Sūt ⁊ accītiuz q̄dā vtutē deyciētia: eo q̄ cor ide patiat p̄cipue cuz lipothomia pp quā vinuz expetiт maxime. Jpsuz enī spūs ꝓfortat ⁊ reparat potissime illis ens ꝓportiōale q̄multuz. iz. de īge. q̄rto pma. vñ coll. 7. in ℔ casu nihil meli⁹ repiт vino ita vt licitū sit saracenis. 70. nō bibētib⁹ ipsuz p̄cepto leg sue tūc bibere queadmodū licet comedere carnes mortic̄inas: puta q̄ per se moziunt habētib⁹ necitatē. Hz circa hȝ dubitare ꝓtigit cū dcm̄ sit nūc ⁊. 70. dr̄ia p̄ ceter vinū vtutē ꝓfortare. Cui⁹ opositū ꝛscribiт re. a. ita. dr̄ia iter vtutē vini ⁊ mellis vtriusq̄ dati puri nō ꝓmixti ē q̄magna: qm̄ q biberit duplуz vini puri vtutē id mellis magis ꝓfortat dūmō ventrē nō molliat. Dōz q vinū vinosuz nō puz solū vna vice aut duab⁹ exhibitū ampli⁹ ꝓfortat vtutē q̄ tātuz etiā solius mellis: q̄plurimis aūt exhibitū ēt mediuz mellis respectu vini plus hȝ ꝓfortare cuz sic ipsuz spūs magis iflāmet eo: ⁊ humiduz desiccet īnatū: ita vt ⁊ fortassis aq̄ in amp. hoc vitā ꝓtēdat. vñ Ha. cuz mel nō lenit nāz sui ꝓpetate possibile est q vtiт eo vt morer diebus multis.

Propter quartum vo ad p̄mū dōz q̄ sermo est in se: mā ente ī digesta vel de vino vinoso: aut in calidis magis materys ⁊ naturis ī gb⁹ vinū oz vitare. vñ. 5. de re. sa. Tū videт mihi absolute Dip. id dixisse: hz ō vltie calida nā ꝛz distēperantiā. Ad aliud dōz q̄ iā notū est quō vinuz cōpetat rōne cāe: ⁊ q̄lr nō. sil'r febrіū ⁊ accītiū. qō aūt dicit Jsaac in fe. isepabiliter adeē banelit⁹ angustiā: sitiz ⁊ capit dolorē vificaт in febrib⁹ icēsiuis pacutis vt q̄multū. Talia enī sint homata ex vehemēti caliditate fe. hui⁹ ⁊ siccitate īseparabil'r ꝓsequunt febrē. vl' dōz q̄ vinū aquosuz subtile datū hȝ nō iducit. vex opositū poti⁹: cuz aquā faciens penetrare p ptes ifrigidet ⁊ humectet magis. Ad aliō dōm q̄ vtute fozti ente nō oz vinuz exhibere. pp enī vtutis daт ibecillitatē. Jn ifirmis enī nō opus fit vtutē augere: cū fortis, vz. extiterit. vñ va trāslatio determiati⁹ ꝓtinet ita: raruz q̄dē q̄n vtutē fortiozē ea quā assūpsim⁹ opari ꝓperam⁹ neqz nutrit q̄ tale ad robur corpis: sed tm̄ ad sustētationē vtutis. Ad aliō dōz q̄ vinū qō admīstraт debile ⁊ aq̄suz est valde ita q̄ iflāmatio ⁊ vnctuositas spiт aut tollit oīno. Ad ea ēt q̄ ptis alteri⁹ p iā dcā pt patere: qz Dip. cū Ha. nō ꝓcedit vinuz simpl'r in fe. ⁊ p̄cipue acutis: sed post multā ꝓsideratiōe vt Dip. ipse ꝓfiteт. are. z. q̄ aūt illa iā ostēsuz. Ad aliud dōm q̄ vinū p̄dicta opaт iā fe. deficiēte ⁊ mā ꝓcedit maturata. Uinū ēt pcō cessuz velut medicīa quedā infrigidare hȝ ⁊ humectare. Ad aliud dōz q̄ lz vinū ꝓferat rōne humiditatis: nō tn̄ caliditatis. Aut ei⁹ būiditas ē vnctuosa iflāmatiua: nisi vinū fuerit p̄cōditionatū rōne ipsi⁹ ⁊ suscipientis similiter. Ad aliud gd dōz iā appuisse: qm̄ Ar. logt in fe. q̄rtana in q̄ vinū ⁊ vl' calida magis q̄ ī alys ꝓpetūt fe. tū ꝓpter māe friditatē ⁊ grossiciē. tū etiā qz p accīs maioz flāma minozē extiguit. Qz ⁊ si dicaт plures p̄dictarū solutionū nō fore ad ꝓpositū directe q̄stiti: cū vinū albuz subtile aq̄tuz visu ⁊ vtute nō sit vere vinū: cū vnūqōq̄ simpl'r ꝓplatuz sit in eius potioze statu itelligēdū. z. re. a. Dōz q̄ imo. qm̄ vinū ī ei⁹ potēriozi ee negatū ē p oē fere: lz hȝ nō solus est vinū: nomē ipsi⁹ extēdēdo: vex ēt oē aliud qō aliq̄ ei⁹ pticipat natura. vñ vt gs reph̄ensione saluet cōplexionū opus fit vinū in oi ei⁹ significato tāgere p̄mo. tertio re. a. cū regimēto sanitatis: ⁊ duodecimo curatiue pretacto.

Differentia. CLXXIII.

Quod balneū non competat in febrib⁹ ostendit Philippo. io. de īge. Adhuc balneū aut erit calidū vel frīm. calidū qdē nō ꝓpetit: eo q̄ discrasiā febrile adauget: Neqz frīm cū sui friditate mēbra p̄cutiat ⁊ opilationē putredis causet inductiuā ⁊ p ons neqz tepidū cū sit remolitiuū mediūqz calidi ⁊ frigidi nāz sapiēs extremoz. Eti. balneū petiт pp humectare vel pp euaporatiōne seu resolutionē. Nō qdē put primū: qm̄ aq̄ neqz bibita neqz extrorsū accedēs humectare apta nata ē solidas aīalis p̄ticulas. aphoris. q̄rta. ⁊ re. a. 3. Neqz euaporat seu resoluit: sed magis attrahēs ad extra obstruit ⁊ opilat. Ampli⁹. io. de īge. Balneuz nocibilissimū his q̄ repletionē būt quo ad vasa vel ad vtutē. Sed bas vel alterā solum puta quo ad vasa videnт hre: cum cor vtus sensibiliter ledaт. Eti. re. a. tertio. Humor flegmaticus nō resoluiт p balneuz cū sit grossius ⁊ viscosius ⁊ per ons melicus minus. Colericus aūt inflāmatur amplius illo. Ebulit. n. ℞m Ha. ex balneo ī corpe. Talib⁹ vero nō cōpetit. Rursus qō humores getos mouet ⁊ prepat putrefactōi ad mēbra ēt debilia declinare faciēs: ⁊ sic apans nō cōpetit in febrib⁹. tale gdem cū balneo primo tertia. nō igit balneum cōpetit in febribus.

In oppositum cōiter sūt medici p̄cipiētes ī febrib⁹ acutis ēt balneari. vñ tertio re. a. Junātius est in pipleumonia q̄ in acutis balneū. Cū igit cōpatiuū positiuū derelinq̄t iunatiuū silr in fe. erit acutis. Palin. qō apit pozos corpis ⁊ male resistit cōplexioni ꝓfert in febrib⁹. hȝ vo ē eucrate balneū aque. Igitur balneū iunatiuū est in febribus.

Propter primū āt sciēdū q̄ gd sit balneū ⁊ modi ei⁹ dr̄ia visuz. iz8. similiter gd sit fe. ⁊ que ipsius reliqua. 87.

Propter secundum vo sciēdū q̄ gdam medicorū Philippus ītroduct⁹. io. de īge. ⁊ de tabe. bal. etiā in ethicis ꝓhibet febribus. Motiuū fortassis hīs ex aliquo pauo effectu balnei indebite admīstrati sibi occurrente vel ratione cōcitatus vt qō calidū discrasiam adauget febrilē. Qō vero frīm est partes debilitat ⁊ mortificat: vel qz balneabat īcaute: puta cū adesset putredo vel apa: vel hȝ vo

kebat balneare vt ceteros moduz h⁹ nõ obseruãs traditũ io. terapẽ. Que sigdẽ nõ valẽt cũ pluries ꝫ illustres medicoꝝ inuẽtũ sit balneũ ꝓferre in febzib⁹ debite administratũ nõ parũ. Nõ enĩ ex vna pticulari expiẽtia ⁊ accidẽ tali ꝑpe rõ ꝓsurgit vlis: nisi ꝑdicatũ illi⁹: cũ p se ĩsit subo: vt appet apho. 3. ⁊ re. a. ꝑmo. Fortassis. n. fallaꝝ illi emperia occurrit Philippo: eo q̃ ministri ⁊ alia nõ erãt ꝓueniẽter disposita necia. r. a. 3. Adhuc balneũ nõ solũ calidũ est aut frm̃: ſz hoꝝ mediũ: puta tepidũ. Qõ ⁊ male ꝓpoñ opponiť febzili: mẽbza q̃si refrigerãs ⁊ humectãs ꝓsuptiones ꝑhibẽs radicalis humidi. Neq̃ ẽt frm̃ nocet cũ calidũ ꝓcesserit: vt appebit ex dicẽdis. Ha. vo ad Glauco. ĩdiffereter q̃si ac ĩarticulate ꝓcedit balneũ. Ille nãq̃ liber ⁊ si eiusdẽ. raro tñ ĩuenio scipsuz ibidẽ ĩ alys locis ꝑmones ipsi⁹ allegare: vt Crisiũ solũ scõ. Que in eo ẽt determiata nõ videť: nec re aut mó: vt in alys que ipsius exq̃sita.

Propter tertium vo sciẽdũ cum tria sint gña feb. bal. gdẽ cõiter laudanť in ephimeris: ⁊ maxie in illis q̃ ampli⁹ a cã euenĩut manifesta: ⁊ ꝑpe cũ iaz declinare icepint. vñ. 8. de ĩge. Ducere sigdẽ ad balnea oz oẽs in decliatiõe post paroxismũ: q tñ febziũ ex furoze tristitia vigilia ⁊ sollicitudie neq̃ balneis ĩdigẽt: neq̃ fricatiõib⁹ multis. q̃re q̃rto pzima. Cõcedit in ephimeris balneũ: cũ earũ poxismus ꝓsumiť ꝑp accñtia de gb⁹ ẽ hũectatio ⁊ sedatio: ac pozozũ rarificatione: ⁊ de eis est infrigidatio inquieta dispositione: ⁊ ꝓhibeť vbi casus timeť putredis. Et nõ oportet vt balneũ deuitet: nisi q̃ hz ephimerã ex opilatiõe: ppea q̃ balneatio egritudinẽ gnãt putridã. ⁊ sil⁹ q patiť ex satietate nauseatiua. vñ. 8. de ĩge. balneari ꝓcedere in ea si certissime ĩfebzicitãs fuerit. Et q ẽt patiť ephimerã ex bubone. In his. n. timẽdũ est ne balneo ꝓcitati humozes in putredinẽ decidãt. Signũ aũt q̃ nõ oz eos balneare aduẽt⁹ est rigozis ex ipso. qõ aũt balneũ sic ꝓpetat in ephimeris apparet. rarificat enĩ cutẽ: spũs ꝓtẽpat ⁊ foztificat: reddens ipsos ad expulsionẽ aptos vapozis capinosi: ⁊ cũ hoc materiã nõ ꝓcitat hũozalẽ: cũ nõ sit pata: vt bis in q̃b⁹ ꝓtigit putrescere. In hui⁹ enĩ verẽdũ: neq̃ balnei aq̃ opilantur pozi: ſz poti⁹ apiunť exopilati. tũ ꝓp calidũ cui⁹ est apire: tũ ẽt ꝓp spm̃ q̃ ĩtrat: purificãs ⁊ viã faciẽs: qõ eẽneũ spũs ĩpellit ad eẽ. Eti. Oz hos magis oẽs in aq̃ balnei q̃ĩ aere ipsi⁹ ĩmozari nisi febzicitauerit ex cutis soliditate ⁊ spissitudie. Dis nãq̃ vt apiant pozi ꝓuenit vt plõgẽt mozã in aere balnei donec sudẽt. Ethicã vo patiẽtes: ac ethicã senectutis oz idifferẽti⁹ p se balneare: sic fere oẽs ꝑter. Philippũ testanť. Modus aũt balneatiõis hoꝝ notat⁹ ẽ sufficiẽter. de ĩge. io. ⁊ de marasmo cũ q̃rti ꝑma. oz. n. eos ĩ aere balnei modicũ ꝓsil⁹ plũmis ephimeriçatib⁹ cõmozari: plurimũ vo ĩ aq̃. oz q̃ ꝑmit⁹ hos in calida aq̃ mixta demũtue in frigida: vt pozi coãgustẽť apti: ⁊ humidũ aq̃uz remaneat in eis ꝓtẽtũ. Expedit ẽt iterdũ in aquã ꝓcere fridã ⁊ maxie cuz iaz tabidi facti sunt ⁊ ĩcurabiles. Sic enĩz in ethicã trãsducunť senectutis: ⁊ ipsis qdẽ vite aduciť ꝑus celeriter relictis mozituris. balneuz q̃z ethicis certe ꝓe alys ꝓpetit cũ tẽpet eoꝝ calidũ febzile ⁊ hũectet maxie ꝑparãs cibuz ad distributionẽ p cozp⁹. Neq̃ timẽduz est fluxus h mãe: vt in alys ad loca: ⁊ vl⁹ cũ ois cura pficiať ꝛzietate. Ac aq̃ sui oppositione febzi huic cũ religs iuuamẽt] ꝓferret: nõ modicũ nõ solũ febzicitãtib⁹: ſz oib⁹ cõiter extenuatis. 7. apparẽs de ĩge. Quare antiq nõ paruz solliciti fuerũt in regimie bal. Si aũt dicať balneũ nõ h ꝓferre: q̃m ẽ de eũantib⁹ roſoluẽtib⁹. apho. 4. Dõz q̃ balneũ mltiplex ẽ ꝑus distictũ. Nõ enĩ h balneũ eũatiuuz resolutiuũ q̃riť: vez magꝰ hũectatiuũ ⁊ repletiuũ q̃le qõ aq̃ dulcis est eucrate ⁊ mẽsurate caloze ⁊ frigiditate. Febzicitãtes quoq̃ febze putrida sigdẽ fuerit cũ apate maxie timenduz balneare foztasse modo quocũq̃. balneuz enĩz mãz excitat: ⁊ ad locuz debilẽ apatuz adducit. Qõ demũ fit cã maiozis febzis ⁊ piculi. vñ. A. in his fe. nõ concediť potus aque frigide neq̃ ĩtroitus balnei. Qui si foꝛte cõpetat erit extraneuz: ⁊ p accñs valde: vt ad dolozis mitigationẽ: qõ tñ nõ aggrediẽduz nisi mã fuerit digesta. tertio etiã re. a. ⁊ tũc nõ hac videť intẽtiõe ꝓferre: cũ dolor iam sedeť. circa. n. gnãtionẽ sanici dolozes ⁊ fe. amplius fiunt q̃ facta sanie. vñ. io. de inge. phlones pp balneũ augenť. Effundunť. n. humozes a calido: tendunť vasoꝝ tunice: virtus etiã ipso male patiť. Et tertio re. a. poniť balneuz cõferre ĩ fe. aduren̄tib⁹ in q̃bus nõ existit apostema caliduz: neq̃ apa aliq̃ factuz a colera citrina tm̃: qm̃ ebulit in cozpoze. Si vo fe. putrida fuerit simplex tunc aut erit in declinatione mã iaz digesta: ⁊ ita cõiter ꝑcipiť balneũ ꝓpter intẽtionẽ apiendi pozouz angustiã ⁊ mãz euacuãdaz eo. totuz. n. cozp⁹ eũat mediãte cute. Sil⁹ humectat sui aqua ⁊ ꝓtẽpat. Jn hoc. n. tpe Ha. ii. curatiue ꝓcedit febzicitates balneandos ⁊ rarefactiuis vti farmacys: vel aquaz frigidaz: aut vinũ bibere cuz viderimus cognitiones cozuz qui digeruntur: subdensq̃ demum: cozpus cuz trãspirauerit moderate balneũ ñ puã opať vtilitatẽ vniuersas ex ipso cuacuans lucernosas ⁊ fumosas superfluitates: aut mõ nõ fuerit q̃ visceꝝ ibecillitatũ hozrozes ipso ĩcurrere. tres. n. oz ĩ oibus fe. ĩ balneo intẽtiones hr̃e. Unãgdẽ si absq̃ hozrere ꝓtigat. co. n. fe. gnãť ⁊ augeť. Aliã si pticularũ nulla ibecillis pmaneat ꝓncipaliũ. Jn eã nãq̃ humozes recipiũť balneo effusi. Tertiã vo q̃ multitudo humoꝝ crudoꝝ nõ sit ſm ꝑmas venas. Jn totũ. n. reddiť eo cozpus. Dac ẽt hoza q̃rto ꝑma scribiť nõ eẽ maluz vt administreť bal. ⁊ potus vini subtilis mixti ⁊ inũctio cuz oleis lenificãtib⁹. Dť ãt nõ eẽ malũ foztasse. q. oz ꝓsiderare balneandoꝝ cõsuetudinẽ ⁊ amozẽ ad ipz. nã balneare amãtibus nõ nocet si bis ẽt ĩ die ꝑcpis. tertio re. a. Quare. A. de cura tertianę: oz ne balnea appꝛoximẽt nisi post digõnez ⁊ apud declinationẽ ẽ ipsuz melioꝛ curatio ipsis ⁊ ꝑprie consuetis. Jn pblatice vero fe. cura ⁊ q̃n declinat egritudo nõ est tũc ĩtroit⁹ bal. añ cibũ malus. 7. vo collz. Scias q̃ bal. in fe. declinatione collaudať: q̃m supfluitates eũat. in ꝓncipys vo mĩme: q. rigozes hz puocare. ⁊ dissoluit humozes: multiplicatq̃z opilationes: ⁊ supfluitates p cozpus dispgit oẽ: ⁊ nõ est tutuz q̃n ĩde ꝓueniat apa in ꝓncipaliũ aliquo. Quãuis. n. hu. cũat: calidiťe fe. multiplicat ⁊ siccitatẽ. Si aũt mã fuerit idigesta tunc aut balquiriť. ꝑp bũectare ⁊ eũare ac resoluere. ¶ Propter 2ᵐ gdẽ iam appet nõ debere fieri bal. Multa. n. adducit vt tactũ incõmoda. vñ breuiary. 6. caueať ne balneeť añ digestionez: q̃m q̃ facimus id attrahimus tres malas res. Q. effundiť mã q̃ gnãtur opilatio ⁊ putredo. ⁊ q. mã retenta ⁊ putrefacta in mẽbzo vno q̃ calefacit effundiť ⁊ ꝑmisceť cũ humidiate alia ñ putrefacta. Permixtio igiť fit benigni cũ maligno: ⁊ p ꝑs cozruptio ãplioꝛ reddiť ⁊ fe. Et q̃m balneo resoluiť q̃ subtile remanetq̃z grossium ipillatũ. vñ ꝑma q̃rti. Balneũ facit descẽdere humozẽ idigestum ꝓpterea q̃ effundiť ad locuz putredinis ⁊ permisceť humozẽ maluz cum putredine ⁊ resoluit subtile: ⁊ facit remanere spissum. Et quia talia magis accidũt in mozbi ꝓncipio: inqt ozibasius. Non est bonum ab initio lauari in balneis: sed cũ iam digestionis apparent signa. Si autẽ sit intentio balnei humectatio ⁊ calefactio q̃nq̃z moderata sic videť q̃rto ꝑma etiam añ materię digõnez de cura quartane balneũ ꝓcedi. Nã de illis q̃bus fit iuuamentũ est sessio in aqua calida dulci ante cibũ omni die: ⁊ balneatio que humectat ⁊ nõ facit sudare neq̃z exiccat caliditatẽ. Sz huic gdẽ videť ex. 3° prac. aduersari de cura melie ita. Nõ oino vti oz h in fe. bal. nisi cuz stat⁹ eius

aduenerit:declinatioq; cepit. Est nãq; balnei humores eũare subtiles. Dõm q; bal. vt dudũ appuit extat duplex qõdã eni humectatiuũ tẽpate calefactiuũ:7 tale mã ẽt i digesta ꝓpetit in q̃rtana cũ humor sit frigidus siccus 7 non parat⁹ vt pluries balneo ꝓcitari 7 effũdi. Est 7 balneũ cõcitatiuũ humoꝝ eũatiuũ resolutiuũ:qõ volũt nõ ꝓpetere Palyab.ibidẽ. ¶ Notãdũ euitãduz balneuz ꝑcipue i fe.syncopali humorosa.iz. de ige. ei ꝓryssima sũt balnea. q̃re neq; balneare ꝓgruũ:cũ adsit vtutis debilitas balnei ꝓhibitiua.vñ.3.acu.balneũ neq; defectis ꝓuenit. Nosce quoq; balnei opationẽ:vt visuz nõ parũ diuersificari rõne ꝓsuetudis ipsius 7 amoris ad illõ. Greci eniz 7 Arabes vsq; hodie magis videñ latinis delectari:sibiq; ꝓsuetudinẽ feciss̃e:pp qõ magis iuuãtur ide cuz debite aduenerit.min⁹ aũt nocenẽ cuz icõueniẽter occurrerit.p̃ma etiã euidẽs q̃rti. Est ẽt aliud qñ latini: eo q; ꝓncipal⁹ maxie gule deseruiũt ac luxurie ciboscq; delectabiles oifariã cõstruẽtes humores magis ad fluxus 7 putrefactionẽ ꝓcitãtes. Ul⁹ nãq; nũc plus valde nã hũana reddita est delicata.eteni antigt⁹ ꝓẽta erat glãdiũ 7 castanearuz comestione:alimẽtoꝝ 7 Boety de ꝓso.supinotescit scõis: carmie illo. Felix nimiũ poz etas ꝓẽta fidelib⁹ aruis nec ĩerti p dita luxu.7 Uir.in georgicis.cõcussa famẽ solabere q̃rcu. Quare humores amplius balneo cõcitati in apata 7 putrefactiones deueniunt. Et ideo desito nõ soluz in febꝛis declinatiõe:sed etiã post earuz cessationẽ nõ paruz q̃ nũc exñtia corpa balneare. Kariusq; iueni sic in putridis ex balneo effectuz cõsequi laudabilez.

Propter quartum philippi dõm per interemptionẽ.poti⁹.n.accusaẽ is q̃ auctozabilis vt appuit reddaẽ. ¶ Ad aliud dõz q; nõ solũ balneũ est calm 7 frm̃ imo aũt mediũ ac tẽperatũ. ¶ Adhuc ẽt calm cõfert vt ostẽsuz est suo tpe pozos apiẽdo 7 mãz eũando. Silr etiã sua boza 7 dispõne cõpetit frm̃.vñ Ha.ii.terapẽ. Sigs fuerit iuuenis foztis:bñ carnosus ꝓplo ca.7 sic.si in piscinaz natatoziã ĩmiseris frigidã moꝝ sudat:7 vẽter qbusdã ipsoꝝ erupit colerica. Frm̃ itaq; ĩ hoc scemate mẽbza nõ pcutit neq; mozt̃ificat:imo poti⁹ ipsa ꝓgregat 7 ꝓfoztat.mediuz etiã lz sapiat extremoꝝ nãz:nõ tñ eoꝝ bz opationẽ oino cũ ea ꝑticipet icõplete. ¶ Ad aliud dõz q; balneũ bz humectare 7 vlr aq̃ exteri⁹ 7 iteri⁹ applicata. vñ scda p̃mo. Neq; attẽdẽda sunt vba illi⁹ q dicit q; aq̃ nõ humectat ĩterioza cũ bibiẽ mẽbza vel ei obuiãt. Sz qz videñ apparẽter Ha.obuiare.apho.q̃rta.7.3.re.a.vt iductũ. Jõ vt veritas habeaẽ sciẽdũ q; humectatio duplex:vna nãq; va q̃ est alicui⁹ ꝓuersio q; ꝓpa sozma in cozpis nãz:7 ita ꝓprie humectare dicunẽ q̃ veri⁹ alimẽta qõ Ha.asserit. vñ cuz hui⁹ humectare sit tanq̃ nutrire:aq̃ vo simplex non talr humectabit cũ nullũ nutriat simpliciũ. Est 7 altera hũectratio q̃ ẽ qdã q̃cũq; irrozatio:7 ita simplex 7 oẽ humiduz bz hũectare. Silr neq; ad balnei resolutionẽ seqẽ attractio 7 opilatio cũ cozp⁹ fuerit iã purificatũ:mãq; digesta. ¶ Ad aliud dõz q; bñtes repletionẽ q̃ ad vasa nõ sũt balneãdi:nisi ꝑus educaẽ ea:imo piculũ iminet suffocatiõis: neq; bñt repletionẽ q̃ ad vtutẽ ifirmãtes:qz mã est iã digesta 7 cozp⁹ rarificatũ:lz qdã effect⁹ adhuc remãserit repletiõis vtualis.vñ ipsa exñte cũ sua cã nõ est balneãdũ. cã vo expulsa vel in via p bal.expellẽdi põt aliqs balneari. ¶ Ad aliud dõz q; humoꝝ flegmatic⁹ aut melic⁹ nõ resoluiẽ p balneũ ĩ ꝓncipys egritudinũ:lz in decliatiõe cuz fuerit subtiliat⁹ neq; tũc cholera iflãmaẽ:imo magis ipa digesta refrenaẽ ab ipsi⁹ acuitate mulcebz 7 eucrata caliditate q̃ aq̃:ac ꝓpozos inducẽ manifestos aptos. ¶ Ad aliꝺ dõz q; balneũ ꝓdicta opaẽ añ mãe digõne:nõ ãt post ipsaz. Quare tũc ꝓhibẽdũ.nõ ãt nũc: vt 7 rões ꝓt oñdũt aduerse. ¶ Propter tñ Dip.simplr ꝓferẽtẽ balneãdũ in pipleumonia 7 pleuresi 7 excreatiõis 7 mitigatiõis doloris cã: sciẽdũ id nõ absolute faciẽdũ vez post mãe digõnẽ:eiusq; deductõez.vñ ꝺmẽ.ibidẽ. Dip.ĩgt q; balneatio sedat dolorẽ 7 maturat:qõ excreari neẽe p̃sputũ cũ manifestũ:qz oz vt vtaris balneo post eũonẽ cozpis. Nosce q̃z q; balneũ vlr si añ eũonẽ admistreẽ cozpis attrahit ad loca q̃ sũt sub hipocundryus mãs. q; si post adiuuat ad maturationẽ. Nã cũ calidis bal.nõ fit securitas ad cursũ humoꝝ ad pulmonẽ coz 7 cerebzũ. Frigida vero digestionẽ pꝛohibet 7 opilationemaugmẽtat.

¶ Quesita circa egritudinis communis curationem. Differentia. CLXXIIII.

Quod iuuenis vel colericus causoniçans ampliozi egeat in fridatione puero aut flegmatico mõstraẽ.col.7.ita. Ego dico q; manifeste appet q; nõ verũ dicũt.s. q testanẽ q; senex 7 phl'aticꝰ tpe frõ regione 7 dieta frigidis idigẽt vehementiozi in frigidatione iuuene 7 colerico bis oppositis. Qõ 7 ratione monstratur:quia ille qui indiget in frigidatione pluribus de causis opus fit in frigidare amplius alio non egẽte totidẽ.sed colericus vel iuuenis causoniçãs est hꝺ. Indiget.n. 7 pp reductionẽ cõplonis nãlis vel etatis:cuz calida 7 sicca cõplo egeat fri. 7 hu. vt ei⁹ tpetur excessus. dria.iii6. Indigetq3 pp discrasiaz febzilem:senex autẽ vel flaticus eget tñ discrasia febzili 7 nõ pseruatõe maxime flegmatic⁹: qz sic ĩdiget ca. 7 sic. Senex vo saltẽ fridtate nõ idiget ĩ pseruatiõe ipsi⁹ 7 si hũiditate indigeat. Quare causoniçãs vehemẽtiozi eget in frĩdatõe flegmatico. Eti. si ꝓtingat causon senib⁹ 7 flegmaticis cũ sit duplex. 4. re. a. de colera. vz. 7 flegmate salso flegmatic⁹ miozis flãme colerico accidet seni 7 flegmatico:cũ eis sit ꝓportionalioz Colericus vo qz colerico ꝓportionaẽ 7 iuueni aduenit illis. Cum igiẽ cã curatiua debeat egritudini ꝓportionari oppositecauson flegmaticus minozis est flãme colerico remissiozi egebit extinctõe. Palin. iuueni causoniçãti administraẽ aqua frida:nõ aũt seni dria.i7i. Dui⁹.n. nã est pauci sanguis 7 caliditas inata debilis q̃ cõditionũ sũt frigide potum pꝛhibentes. Itaq; iuueni causoniçãti abũdantioz competit infrigidatio sene.

In oppositum cõiter sunt medici. Qõ. 7. tandem colls. ꝓtestaẽ 7 cõuincẽ rõne. Silr vr de boc 7 de mala cõplexiõe humorali ĩ carne aut neruo solutiõe ꝓtinuitatis cãta ĩdigẽte exiccatiõe vehemẽtiozi q̃ in carne cũ plus distet a sua cõplone nãli qñ is malaz patiẽ hãc cõplonem q̃ caro. Sz neruus eget exiccatione maiozi q̃ caro. ¶ Kursus p opposituz rõnis ptis prime ĩdigens de cãis plurimis extinctiõe eget vehemẽtius illa q̃ ei⁹ opposit⁹. Dic ãt est flematicus vl senex etiã p pte. Quia pp nãlem cõplexionẽ ꝓseruãdã q̃ fridis ꝓseruaẽ et humidis. Lalidioza.n. calidiozib⁹ egẽt ãdiutorys et fridioza fridiozibus in tegni.li.3. Indiget ẽt ꝓpter discrasiã febzilẽ. Juuenis ãt soluz eget pp hãc:nõ aũt pp nãlem ꝓseruationẽ:imo ĩdiget oppositis poti⁹ vt calidis 7 siccis:ceu ex ꝓdicto mraẽ fmone. Itidẽ mozb⁹ fact⁹ ex vehemẽtiozi cã vehemẽtiozi eget oblatiõe. talis aũt ẽ q accidit cũ disꝓpoztiõe ꝑticulariũ. aphoris. 7 pbl. p̃mis. Causon quoq; ꝓtingẽs seni ẽ vt notũ cũ hoꝝ ipꝛopoztõe. q vo accidit iuueni cũ ipsaꝝ ꝓueniẽtia. Itaq; causoniçãs senex vehemẽtiozi eget in frigidãte iuuene.

Propter primum quidẽ sciendum q; qd sit colericuz 7 flegmaticum dria inotuit. zi. quid aũt senex 7 iuuenis. z7. qdq; causoniçans subsequenti.

Propter secundum vo sciēdū q Ha. cuz plurimis sētit q senex causonicās egeat ampli⁹ ifrīdari iuuene. vñ. 7. de ige. Calidiozi nā particule calida egritudīe egrotant parua ⁊ breui op⁹ est ipsi frigiditate: frigidiozi vo calefactiōe. silr autē humidis ⁊ siccis. cū igitur senex flegmaticus frigidi egrotāt egritudīe calida vt causone vehemētiozi egebūt ifrigidatiōe iuuene. vt colerico calidis ⁊ siccis: ac egrotā tib⁹ egritudine hui⁹. Qō rone ostēdit. Intātū. n. vnāquāq; ꝓplexionē ad eaz que ſm naturā redire oportet inḡtū in ipsaz q̄ pter nāz euersa erat. cuz enī senex aut flegmaticus egrotat egritudine ca. multa facta est ab eo qō ſz naturā euersio. ḡre piclitari fit magis. Jn iuuene vo ⁊ coleri co accidit ecōtra: ⁊ iō nō piclitaī ita. Qui aūt se fatenī fideliozes Ha. iterptes ꝓdictas in argut] addūt cū alys rōnes. apparēter tī vt videī āpli⁹ q̄ vere ipsuz exponunt. Auer. vo hui⁹ sentit ꝯtiū. Qō ꝫ Ha. rōnib⁹ nō paucis molit ostēdere. Est nāq; vt ingt ſnsibile argumētū: qz iuuenis causonicās curari nō poterit nisi cuz reb⁹ vehemēter frīdis: vt aqua cucumeris ⁊ cāphora. Si autē hꝺ denī senī causonicāti ei⁹ extinguit calor nālis ⁊ mozieī. Eti. sit iuuenis colericus calide ꝓplonis in ꝑ gradu: ⁊ supueniat ei fe. trāsferēs ipsuz ad scōm gradū calozis. iste qdē nunc elōgabit a ꝓpa eius ꝓplone p vnuz graduz tī. Luz reb⁹ tī i scōo gradu frīdis curari nō poterit: qō euenit pp fortez pmutationē quā medicine suscipiūt in cozpe iuuenis ad subaz igneā. Si vo seni flegmatico frīdo in ꝑmo gradu supuenerit egritudo pducēs būc ad scōz gradū iam a sua ꝓplone nāli magis q̄ iuuenis elōgabit p vnū gradū. Facta est enī ipsi⁹ p duos gradus aut plures a nāli ꝓplone semotio. nūc autē ſz ita fit: nō tī possum⁹ frīda seni p ꝯtiū in eq̄li gradu oppōnis admīstrare: qz talia forēt q̄si tertiu gra. frīda q̄ ipsuz cozrūpent: pp ei⁹ radicaliū frīdita tem: ⁊ p ꝯnās debilitatē. Tm̄ enī hec ipsuz a sua elōgāt cōtēperātia q⁹ moztis aut ꝓraue fozēt egritudis causa. Jtidem huius seq̄t oppositū tenētib⁹ q⁹ medicine senis ⁊ iuuenis sint in eq̄li gradu frīditatis: qz si cozp⁹ caliduz supcalefit vsq; ad scōz gra. ⁊ frīm silr vsq; ad scōz vnuz cozp⁹ nō erit calidius altero. in ꝺ enī stat eius ſmo: qz ſz senex sit frigidioz iuuene: ipsi tī addit in caliditate: ita q⁹ iuueni cocquat calido. Palin. sciēdū foze q⁹ si iuueni medicie calide donarētur vltra eius ꝓplonē nālē: ipsū nō lederēt īmo iuuarēt: cū eius fozt] existat in earū pmutatiōe. Quare nō pueniūt ad gradū q̄ nā cozrūpat: sed eā poti⁹ ad tēpamētū reducūt: qō seni ñ fit pp ipsi⁹ mēbroz radicaliū frīditatē: ⁊ iō sufficit sibi fe. calidissimā habēti medicina frīda in scōo gradu rōnib⁹ supradictis. Adhuc cozp⁹ senis potētiā nō ꝺz ꝙuertēdi medicias ad subaz igneā velut iuuenis cozp⁹. Et hec qdē iā ptacta. Tāgit etiā is medicoz decipulā ingens. Qō vo ad būc errozē medicos iduxit ē vna regla gnālis quā posuerūt sine distīctiōe puisa i gradu distinctiōis senis a suo calore nāli ad eẍneuz: ⁊ maxie q̄si dixerūt q⁹ maioz ē elōgatio. hoc enī ipoſe. nā tu scis q⁹ calor eẍne⁹ a nāli ramificat⁹ est ꝛc. q. d. cū senex modicū habeat calozis nālis paz ei⁹ itēdet eẍne⁹. Et subdit. Si possibile fozet vt eq̄lis eēt elōgatio: tūc vere nēcio ſz viā curatiōis p ꝯtiū eēnt īfrīdātia senē multū fortioza q̄si ad gra. tertiuz. Sz hoc in ipso vitatē nō ꝺz vt q⁹ tī eleuetur caliditas senis eẍnea. Nō igit tāta eget is vt iuuenis ifrigidatione. Dec q̄ Auer. in medicoz remozsu. Doz tī hꝺ plurima ipugnarēt oppositi. Nā ipsi⁹ inductoz ꝑ fortassis dicet caliduz iuuenis paratū eē frīditate medicinarū extinguī: cū eius cozp⁹ sit rari⁹ ab ipsa celeriter passiuuz: ⁊ ꝓcupue cuz dicat calida foze ad recipiēdū frīditatē facilioza q̄ frīda caliditatē. Ad aliud dōz q⁹ fortitā ipsius ps ꝑma nō est ꝺa: reliqua vo saltē rone dispōnis ꝓtinet veritatē. Ad aliud respōdebit q⁹ nō ꝺz in sene fieri oppō in ī frigidādo p cōparationē ad eq̄litatē iustitie absolute: sed ad eius eq̄litatē: ⁊ tūc nō erit vtriusq; gradus eq̄lis ifrigidatiōis: īmo senis maioz vt magis excedit. Aliud vo indu ctoz cōcidit nō paruz cuz ꝑmo: ⁊ iō apparens. Ad aliud dōm q⁹ lz medici nō exꝑmāt hic distinctionē causonis in maiozez ⁊ minozē. hāc tñ subintelligūt. Senex enīz causonē incidit nō paruz ex ipoꝓportione nālis calidi q malo plurimo ei accidit regimine. Dic tñ sermo Auer. veritatī medius nos incitat inuestigare.

Propter tertium quidē sciēdū regula cōparatiōis subtracta ex dria. 27. ꝑus q⁹ ꝺ opus ē indicatiōib⁹ vti supt] a reb⁹ nāli bus: nō nālib⁹: ⁊ pter nām declarat] dria. 133. ac etiaz. 171. cū sequētib⁹ duab⁹. Deinceps q̄z cuz q̄situz fere duplex existat aña videduz an senex egeat infrīdatiōe imēsiozi q̄ iuuenis: ⁊ demū vtz phlaticus coleriçāte. ¶ Propter hui⁹ ꝑmū sciēdū q⁹ q̄tū est rone dispōnis suppolite p oē ꝓsimilis: eius appēditiarū senex causonicās vehemētiori eget infrigidatione q̄ iuuenis. Quez siquidez intellectuz Ha. sermones ipoꝛtant apparētes. Quantū vero rōne vtutis hāc nō tolerat extinctionē. Nō enī virtus eius debilis ⁊ nā frigida eā sufferre pñt. Et iō applicari nō debēt vehemēti⁹ frā. Dictū. n. q⁹ idicatio a vtute sūpta oēs opit īdicationū. qō ⁊ ſmones isignāt supficiales aueroistici ⁊ rōnes mrant hincide iaz tacte. ita vt vtrūq; dicere vez ꝺtigit in pte. Jndicatiōes quoq; q̄plures sibi aduersant: vt ad multū tī attendit ad vtutē sicut euenit in ꝓpositō: negligēdo ēt dispōnem iterdū. Aliqū vo ad dispositionē vtute ꝓstante ceu cū ipsa in ꝑncipio morbi tolerāret eūonē ſz dispō nō patit cū ei⁹ sit cā indigesta. Jn ꝑncipys. n. morboz nisi mā fuerit furiosa nō est eūandū q⁹ si educat nō eradicatiue vez minoratiue magis: q⁹ autē id senserit Ha. 7. appet curatiue sic būte. quicūq; calidiozes nā pticule ⁊ reliqua vt pscriptū. ḡre illius. 8. Si qui febriūt cōis indicatio ifrigidātiuz ⁊ humectātiū. Sz qd cui etas cōplexio: ꝓsuetudo: ⁊ hora ⁊ ꝓstitutio est ifrigidātiū ⁊ humectātiuz hz idicationē būc oz infrigidare ⁊ humectare nō modice: neq; vt ꝺtingit ſz fortiter valde ⁊ magne. Sz cui alioz oīuz idicatio nō humidoz ⁊ frigidoz silr febri dictationū est ſz ꝯtiaz eis calidaz ⁊ siccaz alteratio fit ⁊ pugna idicationū adinuicē. vñ. 3. ꝓac. Oz medelā ſm cōplexionē cozpoꝛi nāleꝫ fieri vt siquidē cozpoꝛis frigida ē nālis cōplexio egemus in febrib⁹ reb⁹ q̄ fortiter refrigerāt: eo q⁹ cozpus hoc frigidū a cōplexione nāli plurimuz elongatuz sit. q⁹ si cozpoꝛis est cōplexio calida necesse fit humidis ⁊ refrigerātib⁹ minus medicaminib⁹ vti. Non enī cozpus a naturali plurimū elongatuz est cōplexione qō ⁊ in oī morboz euenit medela q̄ ex diuersitatib⁹ male ꝺtingit cōplexionis. Primo vo q̄rta. Si cōplexio sanatiua fuerit frigida ⁊ egritudinalis calida tūc iā multa ei⁹ erit elongatio a cōplexione: ⁊ tunc multa eget infrigidatione: q⁹ si ambe fuerint calide sufficiet ei parua ifrigidatio. qō aūt bis ꝓsonet Auer. eo ꝓpter oñditur. ait enīz. Si membro frigido frigida supueneriṫ egritudo: puta cerebro: signum est q⁹ ipsa leuis: qz pauca facta est elongatioz a sua cōplexione naturali. vnde medicinis curabitur calorem habentibus debilem. sed quando eidem mala cōplexio superuenit calida tunc multum elongaṫ a sua cōplexione naturali. q̄re medicinis multe frigiditatis debz mederi: sed alia membra sunt in frigidāda ⁊ nō ipsuz cerebruz, ⁊ idē ſm q⁹ dicūt de iuuene ⁊ sene: vñ timenduz est

eere ebꝝ ſfrigidare.tū qz nāl᷑r frīm.tū qm̄ eſt p̄ncipale operationē faciēs nobilē iuuameto:ꝛ nō ſolū timendū ē mēbꝝ frigidū ifrigidare:imo ēt calidū hñs p̄dicta ſignia. Et iō ingt q᷑ timēdū eſt infridare in fine epar q᷑uis ſit ſupercalefactū:ꝛ cuꝫ idē ſit iudiciuꝫ in huius ptis ꝛ toti⁹. timozoſuꝫ erit cozp⁹ ſenis totū ibecille ac frīm refrigerare: ꝛ p̄pe qō in ānos ꝓceſſerit. Quare ꝓcludit ſenē cauſoniçā tez iuuene minozi infridāte iminere. Qz ſigs niſus hanc vitatē cozrūpe dicat ſenē ſimpl᷑r egere imēſiozi extīctiōe qz cozp⁹ ipſi⁹ eſt frigidū ꝺdēſatū pozis:ita q᷑ frīm nō poterit in ipſuꝫ educere leſionē.dōm maius eē nocumentū q᷑ ſenex icurrit ꝑpter debilitatē ꝛ ipſi⁹ frigiditatē q᷑ cito auget a ſuo ꝓpari.iuxta illud Dioclis ꝛ Ar.q᷑ ſil᷑e augmētat ſil᷑e:ꝛ in furiā ꝓcitat. fitq᷑ velut ignis in igne: q᷑ ſit in alia pte i diſpōne māe poſtēla.pozi adhuc apiunt: ꝛ diſponit caliditat receptiōi ſenile cozp⁹ pp febzes. Et iō gdaꝫ velut mediatozes facti volētes plurima icōueniētia cuitare dixerūt:nō p̄aue q᷑ ſenex cauſoniçās in toto tpe cure vehemētiozi eget ifridatiōe q᷑ iuuenis: ſz in p̄ticularib⁹ exhibitiōib⁹ euenit ecōtra:cū idē poſſit agens debile tpe lōgiozi:qō ꝛ forte bzeuiozi.4.° farmacoꝝ. Oz enī ſenē ifrigidare parū vna cū vtus ſit debilis:ꝛ nāl᷑r frūs:ꝛ ſepe pp cauſonis feruozē.iuxta illud diete. Ex gbus ſemel ꝛc.conant hīc.n.ſilitudine parti oēm intētionē ſeruare ꝛz ptēq᷑ ſuppꝛimere:ſicq᷑ idicatio ſil᷑ ſūpta cuſtodit a vtute ac diſpōne. ¶ Propter hui⁹ ſcōz ſciēdū q᷑ flegmaticus cauſoniçās ceteris parib⁹ eget colerico foꝛtiozi extinctiuo:qz cū vtute nō raro minozi flegmaticus denſiozi pozis.nō.n. rōne fe.apiunt ſicut in colerico.vz.ꝛ rōne ꝓpl᷑onis nālis: vt h᷑ dilatatos hz dūmō ꝓpoſitio ſequat᷑ ꝓpl᷑onē qō fere ꝓtingit ſicut ſemp ita vt cozp⁹ flegmatici ꝑpoꝛtiōe q᷑ſi ab hinc detēta. qō vo iuuenis ab eſtate ꝛz illō. Uētres hyeme ꝛc. Et iō ꝑbl᷑.i. Aduſtiones vehemētiozes ſūt hyeme ꝛ autūno q᷑ eſtate ꝛ vere. Lozpa enī tūc ſūt ꝓpacta ītrāſpirātia. Colericus ſigdē hz calidū ſubtile reſolubile pozoſq᷑ aptos:ita q᷑ ꝑ ei⁹ vehemētiā aptitudīs vt ſic ad patiē duz reddit᷑ paſſibile vehemēter a frīdo.iuxta illud col.7. Scias q᷑ ſiccitas difficilioꝛ eſt ad humectādū q᷑ humiditas ad ōſiccādū:ſic frīde difficiliozis ſt᷑ nāe ad recipiēdū calidū q᷑ calide ad recipiēduꝫ frīditatē:qō forte inuit᷑ dege.7.cū dr̄.que gdē tpis termīatiōis paria quodāmō ſt᷑ ꝛ caliditati ꝛ frīditati. Dr̄ aūt q̄dāmō:eo q᷑ foꝛtaſſis āpli⁹ opat᷑ frīm in calidū q᷑ ecōtra: qz diſpoſitū ē magis calidū ſuſcipe opationē frīdi q᷑ ecōtra.actuſq᷑ agētiū ī diſpoſito ſunt patiēte. Aut qs dicet.Ha.magis iſpexiſſe ſil᷑itudinez ꝛ hōgeneitatē calidi aduenīētis ad calidū nāe ꝑ rīs p̄imū tīs putādū magis. Sermo vo Auer.vt moꝛis diſſonat ab.A.p̄mo q̄rta.ꝛ.3°.i3°.dicēte q᷑ infridatiōis ꝛ calefactionis eſt tps vnū ꝛ ſpaciū calefaciēdi frīm eſt ſic ꝛ ifrigidādi calidū. Uerūtīn poſt p̄dicta ſubdit᷑ q᷑ pōt hꝫ diuerſitas tolli. Ait enī q᷑ ꝓpl᷑onē frigidā calefacere q᷑ſi difficile ē:cū iaz eſt ifuſa: ſz mltū facile in p̄ncipio.ꝛ ad vltimū calefacere frīm in p̄ncipio rei eſt facili⁹ q᷑ calidū in p̄ncipio ifrigidare. Sz calidū infridare in fine lz ſit difficile.ē tīn faciliuſ q᷑ frigidū in fine calefacere:qm̄ ſupflua frītas ē ipſa moꝛs inati calozis aut ei ꝓpinq᷑. Flegmatic ſigdē ꝛz Ha. ꝛ humidis eget.tū ꝑ ꝓpl᷑onē nāle ꝓſeruādā p ea velut p ſil᷑ia.tū ēt ꝑ diſcraſiā ꝛ p̄pe qz intēſioꝛ cū accidit p̄ticulariuꝫ diſcoheꝛētia. Indiget igit᷑ cauſoniçās flegmaticus colerico ampli⁹ ifrigidāte. ¶ Sz forte gs dicet ꝺ Ha. flegmaticū ꝑpter ꝓpl᷑onē nō egere fri.ꝛ bu.verū ca.ꝛ ſic.cuꝫ cozpus lapſuꝫ:ꝛ p̄pe in actiuis egeat reductiōe in ꝺriuꝫ ꝛ nō ꝓſeruatiōe p ſil᷑e.dr̄ia.ii6.ſil᷑r ꝛ colerica ifrigidāda erit ꝛ būccētāda nālis ꝓplo. ¶ Dōz id vez ē de ꝓpl᷑one nāli lapſa:nō aūt de egritudinali:cū opus ſit illū ſeruare q᷑liſcūq᷑ exiſtat:vt viſuꝫ lati⁹:qm̄ q᷑lis de qua nūc iſtat ſmo.

Propter quartum aūt ad p̄mū qd dōm viſuꝫ. ¶ Ad aliud dicenduꝫ q᷑ hꝫ rōcinatio ī ſene ꝛ iuuene ꝓceda᷑ in colerico vo ꝛ flegmatico ſz Ha. dōz rōnē magis oppoſitū q᷑ itētuꝫ ꝓcludere: eo q᷑ cozpus caliduꝫ ꝛ ſic.calido eget ꝛ ſicco vt eius nālis apud Ha. ꝓſeruet᷑ ꝓpl᷑o. Aut dōm q᷑ nō eſt ſimpliciter attēdendū ad cauſarū multitudinē:ſed ad ipſaꝝ vigozē:ſicut de ſignis ꝓnoſticis. vnū enī bonū ſupat multa mala ꝛ econtra. apboꝛiſ.2.ꝛ ita in cauſis.nā que formā attīgunt ꝛ finē potiozes ſūt q᷑ que māz ꝛ agēs. ¶ Ad aliud gd dōz apparuit canone cōparatiōis. ¶ Ad reliquuꝫ dōz q᷑ iā ꝓceſſa ē hec rō in ſene ꝛ iuuene:aut modus dat⁹ eſt adminiſtratiōis paulatin⁹ apud q̄ſdaꝫ. Sz q̄tū ad reliquā q̄ſiti partē dico q᷑ ſicut oſtēſuꝫ eſt in flegmatico non negabo aquā dare frigidā cū caliditas ſit vehemēs ꝛ cauſa ipſius ꝛ caliduꝫ accidētale nāe acuat calidū ꝛ agat ī frigidū calefaciēdo ipſuꝫ.hz ēt calozē defenſuꝫ velaminib⁹ pozoꝝ dēſiozib⁹ colerico:neq᷑ pauci ſanguis eſt: lz dicat᷑ flegmaticus imo foꝛte plus particip at colerico cuꝫ flegma ſit ſanguinis ꝑpius colera.ſitq᷑ hic magis humidus q᷑ calidus. Eſt enim aeris fili⁹:neq᷑ etiā eſt debilis vt dicebatur qualis eſt ſenex:ꝛ maxime ſecūdus. ¶ Ad inducta vo alteri⁹ ptis:ꝛ p̄mit⁹ ad ea q᷑ Ha.ꝛ alioꝝ iaz qd dōm appuit. ¶ Ad aliud ꝓcedēdū ꝑ pte vt ī flegmatico ꝛ colerico.ꝑ pte aūt negandū vt in ſene ꝛ iuuene.nō.n.ē ſil᷑itudo vt oñſuꝫ oīs:qm̄ ſiccū ꝛ humidū nō ſūt nāe ꝛ vtuti ꝑ ipſoꝝ iactualitatē moleſta vt calidū ꝛ frīm ꝑ nāe oppoſitū illoꝝ. dr̄ia cuidēs.ii6.ꝛ maxīe frīm q᷑ calozē ꝓnecat natiuū. ¶ Ad aliud appet ex ſuo ꝓpaꝛis oppoſito.iā.n. ſcitū q᷑ ptim ꝓcludit ſm vnū in q᷑ſito tactū:ſm reliquū vo minime. Ultimū aūt ꝓcedo in colerico ꝛ flegmatico:nō āt ſene ꝛ iuuene:qm̄ lz idicatio ſūpta ex pte diſpōnis ꝛ alioꝝ eius ꝑ regrat:tū idicatio venerabilioꝛ ſumpta ex vtute id vetat. Qz ſi dicaꝫ cauſon ſenis erit flegmatic⁹:iuuenis aūt colericus:dōm dupliciter.aut ꝑ cās grandioꝛis peccati in regimine ſenis vt tactū:nō ſolū flegmatic⁹ cauſon:imo colericus ſibi pōt ꝓtingere q᷑ accidēs ē deteꝛioꝛ: lz is ſit ad flegmaticū diſpoſit⁹ magis q᷑ ad colericū. Aut qz oz vtrūq᷑ cauſonē pati flegmaticum aut colericuꝫ vt canon comparationis remaneat illeſus.

Sed circa id cōtingit dubitare:quia ſuppoſitū egritudinē ꝓpoꝛtionalē ſeu diſſimilē piculoſioꝛē oppoſita:cui⁹ oppoſitū vr̄. Primo.n.p̄gnoſticoꝝ. Exēplū gdez hui⁹ vt ponas cām infirmitatis alicui⁹ laboꝛē iciunū anguſtiā eſtate calido aere ꝛ cozpe colerico iuuene febze vehemēti colerica pulſu vtutis oñdente ibecillitatē fmo meus in egritudine tūc ſit ꝓpoꝛtionata in q᷑ facies ipſi⁹ moꝛtē denotat velocē niſi p̄us vt oporteꝛ nutriat᷑ ponaturq᷑ ali⁹ in quo nulluꝫ repiat᷑ naratoꝝ neq᷑ in die ꝑ aut ꝛ°.tertio aūt facies aſpiciat᷑ ipſi⁹ ceu hip.dixit:ſitq᷑ talis ex vigilia vel fluxu aut indigētia min⁹ verſutū eſtia foꝛe.hoꝝ āt ꝑ vr̄ cū ꝓpoꝛtiōalitate p̄ticulariū egrotare:alter vo eſ. Eti.quāto quis moueꝛ a ſui n ālitate ꝓampli⁹ tāto ipſi⁹ piculoſioꝛ egritudo:cuꝫ ea vita ꝓſtet cū ſanitate. Supponāt᷑ āt duo calidi ꝛ ſicci vel idē hoza dr̄ite ī māſiōe p̄mi gradus p̄ma:q᷑ꝝ p̄m⁹ patiat᷑ cauſo itēſiſſimā:alter vo paliſiꝝ. Cauſon.n. piculoſioꝛ exiſtit paliſi cuꝫ ſit in q᷑rto gradu a nālitate p tres gradus ꝛ duas māſiōes vni⁹ ſecedēs. palyſis vo ſolū p duos ꝛ manſionē vnicā appens. iz8. mediū enī rōnē idiuiſibilis obtinet: vt ꝛ appet ꝑ q᷑rta. attamē cauſon ſil᷑is extat huic egritudo:illi aūt palyſis vel eidē diuerſo tpe diſſilis. ¶ Amplius.99.dr̄ia.ꝛ.183. Pleureſis ſiniſtri lateris ꝛ ciuſdē podagra peioꝛ ꝛ piculoſioꝛ ea que dextri.ſed pleureſis ſiniſtre partis eidē ꝓpoꝛtionat᷑ cuꝫ fiat amplius ex colera.ea

vo ꝓpter caliditatē cordis partis sinistre acutiorē cui appropinquet colericitior reddat̄:podagra vo ꝓpter frigiditatē pedū a fonte caloris distantiū facta ide p amplius a flate pte similabit̄ ꝯ magis sinistre. ¶ Ampli⁹ gnto practice. Spasmi ex eūone in puero. ⁊ circa. 7. annoꝝ ꝑfinia forte sanatio facilis. Et. 3. 2. ifantes liberant̄ a spasmo sico velociter. ⁊ tñ est nō ꝓportionalis eisdē. spasm⁹ ēt sicc⁹ ꝓportionat̄ neruo deterior eo g repletionis ipar eidem. ¶ Adhuc ieiuniū ī colico:cui ꝓportiōat̄:exiccat. n. ⁊ subtiliat: periculosius extat ꝯ in flatico cui disproportiōari videt̄ apparēs. s. 2. io. de ige. ⁊ alin. Morb⁹ is min⁹ periculosus q rōnē cause resistit sibi suiq; ipsi⁹ iterēptiones ꝓtendēs ei⁹ oppositō. hꝫ vo est icōsilis:relig vo vt appet ꝑius ¶ Rursus periculositas egritudis aut oppositā suscipit a vtute ac mō curatiōis:ſz in ꝓportionali vtus curās ibecillat̄. ꝓpter. n. adiūctionē silis cuz sili plima fit velut ignis in igne īcitatiu⁹ in furiā ⁊ pniciē. in dissimili vo contingit oppositū. ipedieturq; silr curatiōis modus ꝓpter oppositionis defectū directe. Instātiue sigdez partiales plime possent ꝫ singulā pticulaꝝ affozismi induci:brevitatis tñ causa. ac qz neqz pñtis videt̄ cōsideratiōis ⁊ plures ipsaꝝ tertio dicēdoꝝ videbunt̄ taceant̄ in pñti.

Oppositum vero scribit̄ hui⁹ affozismozū z. ita. In morbis minus piclitant̄ egrotātes:quibuscūqz ꝓpria nāe etatis. ⁊ reliq. Itidē ꝑbl. ꝑma queriť ꝯre plures moriant̄ hyeme vtute affozil. ꝓtacti. Eo q ī hyeme necesse fit vehemēs forte morbi ꝑncipiū calido ī teri⁹ vigorato. Qō aūt tale ꝓuenit er corruptiuū eē cōtingit:estate vo secus. vñ eozūdē. i4. ⁊ propter quid in frigida regione ⁊ tpe causones maiores fiūt. ⁊ Rursus mala ꝓplexio diuersa semp deterius efficit nocumētum ꝯ silis ⁊ equalis ſz sit mala. ꝑmo scōa. in ꝓportionali gdem similis seu equalis. ⁊ Proportionalis igitur egritudo impericulosior oppositā.

¶ Propter primū gdem sciendū q; quid sit egritudo differētia visum 7z. qd autem ꝓportionale simile periculosuz seu oppositā: tertio apparebit ꝓpositozum.

¶ Propter secundum vo sciēdū aliqñ diciť eē morbū ꝓportionalē: vt ad multū minus periculosum ipropoꝛtiōali:nonnūqz hūc illo deteriorē: qō suadēt istātie adducte in ꝫium ac alie ꝯplurime: ita ⁊ talis seriei hippocratice capiat̄ itellectus. magis gdez min⁹ euenit. B est rari⁹ valde periclitent̄ egrotātes in egritudinib⁹ gbuscūqz ꝓpria nature ⁊c. Sed qz Arl. hūc videt̄ affozis. vniuersaliorē reddere. ac hui⁹ istantiaꝝ est repulsio apparēs ⁊ ad boiem. dicendū igit̄ vniuersalr ⁊ ad rōnem peramplius.

¶ Propter tertium aūt sciēdū suppositā cōparationis regula. differētia. z7. ꝑus. vñ causet̄ ꝓportio ⁊ ipropoꝛtio in morbo. Deinde piculositas ⁊ oppositū ac. ꝫ. in gb⁹ verificat̄ questū morbis. ¶ Propter h⁹ ꝑmū sciendū q; egritudo energiarū. i. opationuz existit eentialr ipeditiua. Est nāq; dispositio corporis ꝑter nām actū nocēs ꝑmo. Dependētiā. n. quātū ad opatiōes ipoꝛtat. he aūt relationē ad vtutē. Est nāq; vtus opatōis initiū. neqz opatio ꝓuenit nisi a vtute. ꝑmo ꝑma. doctrina de vtutib⁹. ca⁹. i. Virtus aūt ⁊ egritudo saltē subiecti rōne locales existūt. Jd aūt qō relocat ⁊ seruat nos extat cōtinēs. Est. n. sine q; nec ītermere possibile morbū: neqz bñe sanitatē. nono de ige. In ꝓtinēte nāq; fit sana ⁊ egra ꝑmanere nēcario. hec ēt tria nō solū opz attēdere:ſz ⁊ que reducunt̄ ad ipsa. Virt⁹ nāq; rex corp⁹ cōstituentiū ꝑncipalioꝛ exñs:p eā nāq; fieri ⁊ vita cōsistit de ige. 9. dupl⁹ cōparat̄ ad que ipsi⁹ imediate vl cum medio. ⁊ Prius gdē triplr aut tanqz ad subm in quo fundat̄. ⁊ id etiā triplex vel ꝑpingus:ceu mēbꝝ ⁊ spūs aut mediuz sicut humoꝛ:seu remotus vt elementū: vel quasi ad causam efficiētem per modū instrumenti:ad hāc enim causa reducitur instrumētalis:⁊ id dupliciter:aut icoꝛporea velut cuz coequalitate cōplexio:vel coꝛporea vt spiritus. hi enim vtutem deducūt ad actum etiā cōseruāt ad finalez ceu etiā opatio. Est nāq; finis vtutis qua ois in actum oꝛdinat̄ tanqz in eius domuz. Si vo vtus attendat̄ quo ad illa que eius mediate qualia sunt dicta quidem annexa: que rebus nālibus annecti cōplexione ponunt̄ mediāte triplicia exñtia. vel enim his sunt ꝓpinquioꝛa ceu sextus ⁊ etas: aut remotioꝛa vt cōsuetudo: de gbus etiam videt̄ adiunctio seu media sicut forma ⁊ coloꝛ. Deinceps quoqz in egritudinem cuz sit qd mediuz duaꝝ circunstātiarum relationez ad id p qō recepit esse habebit: puta cām: ⁊ ad illud qō inde cōsequit̄ velut accñs ceu coꝛpus cause ac signi cōtentiuuz mediuz existit. Ambiens vo nos duplr cōsiderat̄: vel in ordinatione sibi cōpariuz eo intellectoꝛuz sicut res quinqz non nāles relique motus videlz ⁊ quies: cibus ⁊ potus: inanitio ⁊ repletio: somnus ⁊ vigilia: ⁊ anime passiones dicte: aut in se amplius cōsideratuz. qō multis accidit modis: aut. n. rōne tēpoꝛis: ⁊ id vel quatuoꝛ vniuersaliuz: vt veris estatis autūni ⁊ hyemis. Aut cōstitutionis sicut canicularis seu ipsius opposite vel hoze partialis vt diei: aut partis ceu vnius viginti quatuoꝛ egnoctialiuz hoꝛaꝝ: vel ex parte oꝛtus ⁊ occasus cōiunctionis ⁊ separatiōis adinuicē sideꝝ aut ventoꝝ: vel dispōne terraꝝ ⁊ situ seu fumositate illoꝛuz. Dec aūt oīa ꝑmis. ſ. quatuoꝛ vtcunqz simplr disponunt̄ naturis. Si ḡ oīa cōcurrant in adinuicē ſm calidū ⁊ siccum. vel quō alr modo cum egritudine dicent̄ eidē ꝓportionalia vel cōparia. Si vo oppositе oīno opposite aut sanius ſm amplioꝛa: qñ oꝛ actum facienti ꝓportionari vtcūqz. Et ideo subdit̄. Quā quibus cūqz nō ꝓpria ſm aliqd hoꝝ fuerit sicut cuz egritudo fuerit frigida ⁊ humida ⁊ cāntium ꝯplurima calida ⁊ sicca egritudo iꝓportionalis cōsurget in medys mediocriter aut ſm amplius iudicāduz ⁊ minus. Jd aūt explicari singulariter posset:ſz brevitate cuz aptione accñte trāseat̄.

¶ Propter huius vo secundū sciēduz q; periculositas ⁊ eius opposituz interuenit ex parte vtutis cuz his q; ipsius aut morbi cuz suis vel cure: hec nāq; morboꝝ curatrix sine qua ociosa sunt oīa q; aut erit fortis sufficiēter aut oīno debilis seu mediocris: qua siquidez robusta dispēsantur cuncta optime: ceu cuz oifariaz debilis pessime. tunc. n. similis vt ꝓportionalis egritudo extat periculosa: cuz sibi similia ⁊ diuersa noceāt quecūqz. scōa ꝑmo. Nō. n. pōt cōtrarietatē effectiuā coꝛpoꝛi applicatozum sufferre. Si vo media iudicanduz ex semisse. Morbi qdez rōne silr ⁊ id vel ꝓpipius spēm: ceu apoplexia ⁊ spasmus siccus: vl more: sicut ꝑpter accñtia ꝑñtia: aut ꝙtitate siue vehemētia magnitudine. ſ. ⁊ excellētia ꝙlitatiua: cū is ceu oñsum qd duoꝝ fere obtinēs sit mediū extremoꝝ ad eadē ſm añs ⁊ cōcomitās: vel posteri⁹ saltē nā in oīb⁹ pōt cōparari: qō aūt egritudinē antecedit cā extat ipsius nō tñ nā: veruz ⁊ tpe: vt añs dicta ⁊ ꝑmitiua nō raro. Cōiuncta vo simultatur fere tpe passioni: nō tñ adeo vt illuminās illuminato. Qō aūt ꝓcomitat̄ egritudo subm ipsius triplex existit. puta mēbꝝ spūs ⁊ hūoꝛ. qō sigdē egritudinē diuersificat ⁊ cām cū id ledat ſm qd aptuz fuerit suscipe. Subsequēs vo nā saltē: qō tēpoꝛe simul icipit qñq; synthoma seu genimen existit. Qō nēpe aliqñ seuissimū adeo vt nō liceat regimine morbi vel causeꝝ vti. iz. de inge. ⁊ Pluries aūt remissius ꝓparat̄ morbi curatiōe. tollit̄ nāq; illo tanquaz vmbza coꝛpe. ita. n sequit̄ ipm. dria. 153. Cura quoqz diuersificat̄ aut rōne materie seu auxilioꝝ: vt sex nō nālium rex cū medicaminib⁹ gbuscūqz aut ex pte modi q; si pus

vel rõne cõsequentie: aut oppositi ipsoꝝ ad subiectum in quod faciũt: nã ea in qbus viget frñ deteriꝰ iducunt nocumẽtũ: non sic aũt illa vbi calida dñia. 61. Silr de sicco ⁊ humido gcgd referãt quoquo mõ vel ob itẽsionẽ ⁊ remissionẽ actũ: ceu calñ ⁊ siccũ potẽtius ipzimit ⁊ patiẽ minie frigido ⁊ hũido cuꝫ sit fortius actiuoꝝ: ⁊ magis resistens passiuoꝝ: ita vt hec vna: nõ ẽt vltra zm eleuanẽ gradum: q̃to igiẽ minus simplicꝰ humiduꝫ de qbꝰ dñia. 138. Modus sigdẽ attẽdiẽ exhibitõis in quãtitate qualitate ⁊ modo vsus ad Hlauconẽ. ⁊. 134. que sunt regiminis forme cõtracte ceu pozes cõmunes materie dispositionũ idifferẽtes. Ex his igiẽ ligdo apparuit q egritudo reddiẽ periculosa vtutis ibecillitate dissimilis seu ipzopoztionalis iuxta illud Cõmẽtatozis. Non simplr dictuꝫ est in seniozibꝰ bzãchos ⁊ cozicas nõ maturari: sed cũ determinatõe puta valde. Seniozibus enim ꝓpter ibecillitatem virtutis oĩa periculosa existũt. Eodẽ aũt modo peripleumonia cõparẽst seniozibꝰ: cum ex humozibus fiat frigidis: ⁊ cũ eis moziunẽ amplius iuniozibꝰ qbus similaẽ. Unde ꝓnosti. ⁊. Saniationibus que ex pipleumonicis seniozes moziũtur magis. alys vo saniationibꝰ iuniozes pereũt amplius. In vtute vero opposita secus accidet: cũ media vero mediocriter. Si vo itueaẽ egritudo rõne causarum ꝓcedentium: tũc semp periculosioꝝ ea quaꝝ cause ipzopoztionales illi existũt opposita cũ ab intẽsiozi ⁊ plurima cã cõtingat. Quia. n. ipzopoztionalitas causaꝝ nõ paucaꝝ oppositã egritudini hãc nõ potuit ne accideret ꝓescere iudicaẽ q̃uersuta. Immensus. n. ignis ardens in aq̃ iuxta: qõ legiẽ fieri delictũ narrãt luciferi ifinitũ carẽtis ipellẽte. nõ autem habẽtis Ade. In simili vo accidit ecõuerso: cũ plurima in eius gnãtione cõcurrãt ꝓueniẽtia. vtute qdeꝫ ac ẽt ipsiꝰ ad eã habilitate. Si vo cum hoc itẽdaẽ ad subm cui egritudo iserẽ: tũc lꝫ pus nõ sit ea piculosa plena reddiẽ periculis. ita q ptisis empima ⁊ hꝫ idisposit: vt ita minꝰ extat periculosa: q̃ in oppositis: cũ vtrobiq eadẽ pmane at causa: lꝫ q piculosioꝝ sit in ꝓparatis id euenit ꝓpter angustiã ⁊ thoracis ibecillitatẽ ipotentem saniẽ expurgare digestã ẽt q̃q. Silr qdem ⁊ in solone continuitatis euenit in corpoze remollito hyderãte. i. hyderũ patiẽte ß in hydropisim ⁊ cãcro illeptiçãte. piculosi. n. reddunẽ rõne qbus supueniũt subiectoꝝ ⁊ nõ ꝓpter causaꝝ affinitatez. supueniẽtes. n. oppositis icolumioꝝ existerẽt. Eodeꝫ ẽt mõ egritudo cõsurgit piculo plena ꝓpter mozẽ prauum accñtium q̃ supueniũt potissimeq̃ doloꝝis nõ existẽtis relatione alteriꝰ ad cãm talis. vñ ꝓno. 3. Junioꝝ hominũ auriũ doloze cum febze acuta pereũt hebdomada vna: ⁊ adhuc celeriꝰ hoc mozbo: seniozes vo tardiꝰ. sic egdẽ pleuresis sinistre ptis: ⁊ iuueneſcẽtis deterioꝝ oppositã: si aũt amicitia ⁊ ẓrietates auxilioꝝ ituneaẽ: tũc piculosioꝝ erit q̃ frigidis curaẽ ea que calidis cuꝫ sint nãe inimica pamplius ceu icensiua ĩmẽsa discrasia frigida q̃dã ⁊ humida. Quãtũ sigdem ad vigozẽ actus materieꝝ ⁊ eiꝰ oppositus piculosioꝝ egritudo q̃ facta ex efficaciozi q̃litate vt calẽ ⁊ sicca: ceu frigida ⁊ hũida ẓria sicut repletõis spasmꝰ. Qui aũt de inanitiõe hoc deterioꝝ cuꝫ eiꝰ oppositũ sit ieffica puta humiditas curatiuũ. Uerũtamẽ si ex tã grãdi causa spasmus hu. cõtingeret vt siccus eo fozet deterioꝝ mẽbrum mortificãs omnifariã. Eti. Egritudo que diligenti oſone regrit auxilioꝝ fozmam ceu maiozẽ q̃titatem vel itẽsiozẽ q̃litatem ac alia denotata. dñia. 134. periculosioꝝ opposita: ⁊ ppzie cum idicationes sibi occurrũt. vt visum 8. ⁊. 9. de ige. ¶ Circa vo pdicta dubitare cõtingit: qñ opositum affozismoꝝ verificari vlr ita q etiã in specie seu ꝓpositione. Cuiꝰ oppositũ sentit Cõmentatoꝝ ipm ad crasim cozpozis angustãs. ¶ Dicẽduꝫ q ipse nõ itellexit minime verificari in spẽ: sed vt aĩam cuigilaret legẽtis indicans egritudinem periculosam non fozе solum causaꝝ antecedẽtium ratione: verum coꝝ que mozbum inseparabiliter vel separabilr vt expositum consequuntur subiectum. puta ⁊ concisionis: cũ etiam compositio sequatur complexionẽ quasi semp. differentia. 63. ¶ Propter tertium huius sciendũ q verificaẽ quesituꝫ in mozbo complexionali modo quocũq; vt visum: cum in eo pcipue appareant ꝓpzionalitas ⁊ dissimilitudo ac vniuersaliter in omni mozbo: vt compositionali cõmuni sicut totum ⁊ compositio. depẽdet enim plasma seu compositio a ꝓplexione: ⁊ demum vnitas ab eisdẽ cõmunis. differentia. 63. que in apate copulanẽ oĩa. dñia. 95. ac in causa ⁊ accidẽte suo mõ. Nullam igiẽ canon affozisticus istantiam recipit sane ⁊ vt nũc expositus. Cũ hyp. in eo cuꝫ Aris. se ad causas transtulerint pcedẽtes: vt ide fozmaretur demõstratio. Mozbus ille periculosioꝝ qui a vehementioꝝ causa cõsurgit: cum esse totuꝫ fortiatur ab ea. huiusmodi vo vt declaratum impzopoztionalis extat ⁊ nõ similis passio. Palin. Mozbus seniozꝝ cui per causas generationis eius etiam oppositas non potuit resisti eo cui contestabantur cause: sed talis est dispzopoztionalis: non autem vt apparuit oppositus. Itaq; mozbus dissimilis periculosioꝝ pzopoztionali. Dec autem possent sigillatim descendendo per amplius declarari: sed bzeuitatis gra: ⁊ quia intelligẽtibus scribitur omittatur.

Propter quartum vo ad primũ dom q nõ cõparaẽ ꝓpoztionale ad dissimile: vt qs putauit: veruꝫ ad sile trñ: puꝫ põt ꝟtingere a cã iteriozi occulta ⁊ fozinseca manifesta. semp nãq; vt ita pozꝫ amplius deterens scõa. ¶ Ad aliud dõꝫ q nõ oĩa sunt paria vt expetiẽ. a vehemẽtiozi. n. cã ⁊ magis actiua cõtingit hic causon q̃ palysis cuꝫ qualitas amplius eleuata versus vltimũ vehemẽtius opeẽ. dñia ostẽsuꝫ. 138. Si. n. equalr secederẽt a nãlitate ambo secꝰ esset: ⁊ qualitates mozbi fozent silr actiue cuꝫ q̃titatibus. Est enim mozbus hic illo deterioꝝ a sua spẽ. Unꝰ Damasce. in affozis. Mozbi calidi plus frigidis mortiferi sunt ꝓp velocitatẽ ignei motus. ¶ Ad aliud dõꝫ q id nõ euenit ꝓp ꝓpoztionalitatẽ cãꝝ ꝓcedẽtiuꝫ: veꝝ ꝓpter accñtia seniora: vt in pleuresi sinistra: aut virtutẽ imbecilliozẽ: sicut in podagra etiam leua cuꝫ motuꝫ angustia pluri. ¶ Ad aliõ dõm q spasmus egritudo extat officialis. tertio secunda. sermo aũt is vt apparuit verificaẽ in cõplone: non aũt in cõpõne. Dicẽ etiam. 5. prac. forte. Subdit silr. A. Confestim ꝓpter humiditatẽ cõplexionuꝫ suaruꝫ ⁊ humiditatẽ cibi eoruꝫ. Quis etiam exposuit liberanẽ a spasmo infantes velociter: qz ipm minime incurrunt. ¶ Ad aliud etiã apparet: qz si circa humiduꝫ nãle vtrobiq accidit ꝓsumptio plus cõsumeẽ de illo qõ flegmatici q̃ colerici cuꝫ sit maius minusq; ꝓpter ipsius ẽctionem arefscibilis: nõ aũt facienda relatio humidi aquosi ceu flegmatici ad humiduꝫ colerici oppositus cum antea fuerit canon ꝓsuppositus cõparatiuus. ¶ Ad aliud dõm q potius oppositum cõcludit ꝓpositio iuste deductuꝫ vt apparuit. Si enim resistentia ꝓtacta ventura ꝓhiberet egritudinẽ tunc cõferret. Impotens aũt emollita cã reliqua occulta vehementioꝝ iudicaẽ. ita vt vlr ẓrium ꝓincipiens vna mozbo qõ ꝟ proportionale semp egritudinẽ periculosioꝝ reddit. supueniens aũt impericulosioꝝ: cũ ozdineẽ ad curaꝫ: ceu cõ simile supincidens pniciosioꝝ: que egritudinis ꝓza siue ꝓsequẽtia coangens in curationis ꝓtensionẽ ⁊ periculuꝫ. qõ ambiens ostendit magne. vbi Cõmẽtatoꝝ momozdit dioclẽ. ¶ Ad aliud ꝓ interẽptionẽ magis. lꝫ enim simile cõiungaẽ simili. non tñ incitat ad furiã ꝓpter vehemẽtẽ habilitatẽ subiecti ⁊ causarũ remissarũ qbꝰ põt egritudo cõtingere, disponeẽ enim tale tanq̃ qõ mensuratum coꝝ-

porum patiendū de leui ⁊ modicuz: vt gnta pbl'apparet.
¶ Ad reliquā etiā huius deductionis partē visum quid dicēdum. ¶ Differentia CLXXV.

QUod in causone cōpetat flebothomia mōstrāt: Lassio felice dicēte. In causonis initio pmittentib⁹ viribꝰ egrotū in brachio flebothoma stipe iuuenis fuerit. Undecio quoqz de ige. Optimū venā icidere nō solū in sinochis febrib⁹: sz ⁊ in alys: q̄ in putredine būoꝝ cū demū que etatis aut vtutis nō ꝓhibuerint. Et ozibasi⁹. q putredine febriūt humoꝝ moꝝ flebotomādi: si actꝰ fuerit fortis: sz causon febris est hȝ. ¶ Adhuc q̄rto ꝑma. Cura causonis ē cura tertiane pure: ⁊ cū idigēt eūatione ⁊ reliq̄: sz eūatio debeꝫ humozib⁹ peccātib⁹ in q̄titate. i64. Huius aūt est flebothomia. Ipsa nāqz est eūoylis multitudinez educēs humoꝝ. ¶ Rursus ars est nāe imitatrix ⁊ sequela: sz nā causonē terminat p fluxū sanguinis nariū. vnde Dyp. q̄rto re. a. Si sanguis ex naribus fluxerit soluit passio ⁊ demū huic tali causoni nisi sanguis fluxerit ex naso. Quare q̄rto ꝑma. Plimū cōsumitur vomitu aut solutione vētris: vel sudoze aut fluxu sanguinis narium. Palin. affoz. ꝑma. In foztissimis febriū p̄cipitur flebotomia. talis qdē causon cū ea vt dicit nomē sit febris ītēsissima: dicit enim a caumate. in ipsa. n. videt rō febris seruari q̄ maxime. Eti. cū causon icēdiū ipoztet: ifrigidatione indiget. Cura. n. pficit cōtrario. ea vo iducit flebotomia: terapēti. nono. Et firmat. qz sola flebothomia nō solū sanguinis q̄titatiuo vebet peccato: verum etiā q̄litatiuo: q̄rta ꝑmo. flebothomia igit competit in causone.

In oppositum qñ cōmunius medici nō ꝓcipiūt in causone flobotomari. Itidē humozib⁹ cōtristantib⁹ debeꝫ purgatio ⁊ non eūo. hȝ vo sunt cola: salsum qz flegma: ex qb⁹ hec ponit passio cōsurgere. Palin. forti mozbo fortis debeꝫ fm Ha. medicina vt directe ȝtietas occurrat: sz flotomia nō ē fort' medicina. dria. i66. cū in ea penitꝰ nihil itercidat timozis: sed vomitꝰ aut solo. Nō igit flebothomia ꝓpetit i causone.

Propter primū vo sciēdū q causon est febris incēsiua ex colera vel flegmate salso causata: cuiꝰ mā in venis cozdi vicinis est sita: Oz aūt sit icensiua: vel adurēs nomen idicauit ipsi⁹. Est ⁊ affligēs ꝓtinue sine itermissione sensibili aliq̄ vniusq̄ tenozis vsq̄ ad crisim adeo: vt in ea neq̄ additio reperiat': neq̄ diminutio: q si almā sozis scribat'. io. causonem vna die validiozē fieri: alioq̄ minus validā: dicēdum ipm cō prehēdere sub causone tertianā: etiā cōtinuā cui⁹ id euenit grā. Oz aūt ex colera fiat vel flegmate salso. Dyp. q̄rto asserit re. ac. cū ꝑme q̄rto. cuius modus signatꝰ ibidem Nosce quoqz sermonē Auer. dissutū foze satis in hac mā. Tertio. n. collz. ingt q egritudines ꝓuenientes a cola eruginosa ⁊ prassina icurabiles extāt cū digōnē nō suscipiāt neq̄ a calore pmutent' nāli. imo formā specificā eius cozrumpūt: vt venenū. Quarto vo eius peioz speciez causonis est illa: q̄ a colera fit cinaria vl' prassina ⁊ illiꝰ paroxismus lōgus est: cū tū ꝑpe ingo ipse causonē carere paroxismo. Et subdit ꝓpter iobedietiā humozis illiꝰ ad digōnez recipiēdā. Dicit ēt i tertio nō ee pole vt cola suscipiat aliquā digōnē. qz nō est pole rei q̄ trāsiuit decoctiōis terminū ad ipz redire: sic nō ē possibile vt assum ad elixū reuertat': quoniam quod coctū est nō potest icrudari. theozice ꝑmo. Et hic quidē sermo vt apparet Paliab. cum in capitulo sit ꝓlatus būoꝝ de cola vificat' nāli. Quarto vo colliget. Nō pōt in cozpe fieri febris de colera solū. qz talis fe. de necessitate mortifera ē: eo q colera nō est apta recipere aliquā digōnē. Et ex B videt q digōnez nō possit ēt recipe ꝓ habilitate māe vtuti expulsiue. In tertio vo ait tāq̄ ȝrius factus. Sunt febres quedā appꝛopate cole pure ⁊ alie cole nō pure. Septimo quoqz ex cola pura raro iuenit fe. fieri. Nosce sigdē q lz ita loquat' idistincte dcīn foze dria. 3o. q puꝛ duplr dr: aut qñ nulla3 alteri⁹ habet pmixtionē vt vinū oiariā purū: vel qō modicā vt q̄pue admixtū aque. ꝑmo qdē mō nullus fm Dyp. būoꝝ reper tus ē pur⁹: pno. z. Nā cola cū fuerit pura significat victoriam caliditatis vehemētis: ⁊ flegma purū frigiditatem. vterqz. n. humoꝝ bui⁹ cū fuerit purus simplex ē grossioꝝ: cū flegma frigiditate igrosset cōdēsante. colera vo calidi tate subtile in fumū resoluēte grossioꝝ derelicto. Eti. col. 3. vult qs q causon fiat ex mā nō putrescibili: ⁊ q non solū in locis digōnis scōe: vez ēt tertie: qō ab alys satis dissonū. aut qudit; fortassis nescio qualr ꝓ id cōmixtionē putride cū ethica. Causonis quoqz mā ꝓtinet in venis ozis stomachi aut in ptib⁹ epis ꝓpe ad summū in mēbris nobilib⁹ vicinis cozdi. q̄rto ꝑma. ¶ Adhuc circa būc videt Dyp. ⁊ Hal'. affozismoꝝ dissentire sexta. Inqt. n. Dyppo. Quibuscunqz in causone tremozes fiunt alienatio soluit quem siquidem affozism. non putat Hal'. ipsius foze. qz etsi mā causonis se a venis ⁊ artarys trāsmutante in neruos causon soluat': nō tn est mos Dyp. dicere mozbū solui supueniēte vehemētioꝝ. Soluto. n. causone supuenit mētis pmixtio nō min⁹ piculosa cū sirsen incurrat' ide. Dyp. vo ꝓsentit' scda tertio. ita. Dyp. qdē ia dixit accidit i febre causonide tremoꝝ tūc sensus pmixtio resoluit eā ab ipso. Ha. vo nō ꝓcedit būc affoz. verūtn nō ee ex eis q̄ modum nō bnt. Quarto vo ꝑma exponit cū approbatiōe ita. Et ē sile vt sit q̄n cerebꝝ calefit valde ⁊ calefiūt nerui: ⁊ est simile vt sit causon: ⁊ sit pmixtio mentis: ⁊ resoluat ab eo p tremozē pp expulsionez materiez ad neruos. ¶ Ex bis quoqz sermonib⁹ ⁊ q̄ Hal. q̄rto vitas: vt inuit. A. poterit idagari. Nā mētis pmixtio pōt a sirsen: vt vult Ha. consurgere. ⁊ ita falsat' affo. aut a fumis ⁊ vapozib⁹ bozridis i cerebꝝ delatis pp motū māe supioꝛa petētis: ceu euenit cū crisis vomitu pficit aut sanguīs narii fluxu: sicqz is pōt vificari. Quid āt sit f'lomia: ⁊ q̄lr ꝓpetat dria visū. i64.

Propter secundum vo sciēdū q circa id q̄situz ex sermonib⁹ medicoꝝ videt ambiguitas reling. Plures. n. simplr pcipiūt farmacari secessu sudoze ⁊ vomitu. Quoꝝ Democritus ⁊ Ozibasius flomat vel oiariā tacēdo. A. vo videtur eā q̄nqz sub dubitatiōe cōcedere inquiēs. Nō flebotomet ur: fortassis nāqz iflāmabit eos: ⁊ fortassis iuuabit eos si fuerit illic turbiditas ⁊ rubedo. i. vrina grossa in suba ⁊ coloze rubea: vel ēt facies ⁊ cozpꝰ hui⁹. vñ collz. 7⁹. In hac febze ꝓueniēs est purgatio cū medicina attractiua in ei⁹ pncipio ⁊ minuere ex sanguie si ei⁹ apparēt signa. qdā vo dixerūt q p se nō cōpetit flebotomia. p accīs tn ꝓuenit: vt cū mā fuerit furiosa. qō egdē sanū eūo nō extat: qz cū causon vt dictum sit ex materia colerica ea farmaco habet educi non flebotomia.

Propter tertium vo sciēdū q regulariter ⁊ frequētissime in causone q̄cūqz nō cōpetit flebotomia: p accīs vo cōuenit q̄nqz vt cū mā fuerit furiosa sāguini cōmixta. Et oīno fere oēs ipam tacuere: qō oñdit': qz flebotomia est eūo multitudinē eūans: in causone vo id nō existit: cū vnus ꝑualet būorū in ipo: ceu colera vel salsatū flegma: nō aūt sil' oēs cū i ea nō sit plectozia q̄ būozib⁹ inest peccātib⁹ q̄titate: vez cacochimia q̄litate: ceu debeꝫ farmacia: ceu ꝑoꝛi flebotomia. Eti. in causone cōpetit vt in alia egritudie q̄ būozez peccātē eūat eductio: cū eū: ⁊ nō aliū fm Ha. opus sit educere, hoc aūt pficit farmaco. coleram. n. eūat aut flegma

falsum hȝ egritudinū causatiuas: non aūt flebothomia q̄ pctō adhibēda q̄titatiue. ¶ Rursus ī causone nō ꝓpetit qō ipm in furiā magis icitat: sed oppositū: talis qdē est flebotomia cum sanguis qō est obstaculū colere frenū educaī. Buliēs. n. colā ⁊ furiosa reddita in locū nobiliorē trā slata vel aꝑat aut calorē extinguit innatū: ceu que maior flāma minorē. vñ in ipsa qdā iā morte sunt repētina deperditi. Et iō q̄rta ꝑmi. Sūmo tibi ope caue ne ad vnā duarum rerū egrū pducas. vt hūoꝝ colericoꝝ ebullitionem ⁊ frigidoꝝ icrudationē. Itaq; regulariter nō ꝓpetit ī causone flebotomia. Fortassis aūt rarissime ꝓuenit: vt qñ causon cū q̄dā fuerit sanguinis factꝰ abundātia: ceu fortitan cū eius ꝑncipiū fuerit ex sanguis corruptione. quādo enī sanguis ſm Ha. differētia. 89. corrūpit eius subtile cōuertitur in colerā: grossius in melancholiā. In hȝ aūt trāsitu vt circa ꝑncipiū cū modicuz fuerit sanguis trāsmutatus flebotomia pōt competere: cū ipsa etiā ⁊ si ꝓnr hūoribus debeaī peccātibus qualitate. In causone igit competit flebotomia qñq; quod īnuit cum Auer. A.

Propter quartum vō ad ꝑmū cum scdo dōm q̄ id vez aliqua supposita sanguinis abūdātia: qō firmaī. qz in putredie hūoris nō aūt humoꝝ ingt Ha. cū Oribasio ita vt aliqua liter sanguis ēt peccet. ¶ Aut dōm q̄ hic fuit audaciorī flebotomando ⁊ vlr grecus arabe. dria. i64. ¶ Ad aliud dōm q̄ cūatio sumit nō solū ꝑ eūone q̄titatiua. īmo etiā q̄litatiua. dria. i64. ¶ Ad aliud dōm q̄ rariꝰ ē q̄ causon terminet in statu sanguis nariū fluxu. Et iō ab. A. vltia ponit ídicatio huiꝰ. ¶ Uel dōm q̄ lz nā in fine per fluxū sanguis educat nariū cuz sanguis sit statu hūoribꝰ colericis repletus ꝓpter delationē ipsoꝝ ad supiora: nō tñ tollitur in ꝑncipio. vñ Ha. 4°. re. a. In acutis fe. ad caput ferī feruēs sanguis. Cū igit residēs venis nā effundit hūc cū adunatis vaporibꝰ paratiꝰ reliquozū dñaī. ¶ Ad aliud dōm q̄ huiꝰ fe. fortissime sunt vt que de sanguine. Fortissimū. n. etsi ꝑus dicat q̄litatē. pōt ēt q̄titatem denotare: iuxta illud affozis. ꝑma. q̄ fe. dr magna ⁊ pua cuz ꝓprius ītensa habeat dici vel remissa. ¶ Ad aliud dōm q̄ flebotomia ifrigidat cū sanguis peccās eūatur: añ aūtē colera delingt ⁊ eūeī ipse potiꝰ: vt oñsum; cuz eius frenū educaī ifl̄amat. ¶ Ad cōfirmationē dōz q̄ illud est ipropie aut q̄ id cōuenit cū humores cōputreāt vniuersi. ¶ Ad etiā que ꝑtis opposite appet cuz ꝓprissime ⁊ regulariter causoni ꝓpetat colagogū ⁊ flegmagogū ſm q̄ fuerit colericꝰ vel flegmaticꝰ: extrance vō flebotomia ⁊ in casu. Expetiī enī iterdū ꝓp corruptionē bu. ⁊ ifl̄amationez. Uñ Democritus ⁊ Oribasiꝰ: nō solum repleti sanguine flebotomia egēt: vez ēt qbꝰ reumatice passiones ⁊ ifl̄amationes q̄dā in corpe absq; plenitudie oziunī: vt ꝓcussis aut aliquo lesis extrinsecꝰ mō: vel itrinsecus fuerit sanguis cōstrictōe colericꝰ aut doloꝝ vehemētioꝝ extet. Nā gsq; flebotomaī aut ꝓpter sanguinis multitudinē: aut eiꝰ malitiā: aut vtrū q; ꝑmo q̄rta. ¶ Ad aliud dōz q̄ posset ipediri. qz lz flebotomia nō sit fortis medicina rone periculi emergentis in actu ipiꝰ: vt farmacia: cū possit aptiꝰ illa ꝓpesci. ē tñ fortiꝰ ac fortioris rone illius: qō educit ea sanguis. vz. q ꝑprius est nāe ac familiaris: nō aūt adeo ceteri. dria. i66.

¶ Differentia CLXXVI.

Quod apostemati non cōpetat repcussio mōstraī: qm ipm aut fit ꝑ viā cōgestionis ex residuo superflui nutrimēti partis: aut ꝑ modū reumatꝰ quo vnū mēbroꝝ fortiū expellit suā superfluitatē ad debiliꝰ dria. 95. Sz neutri taliū competit repcussio, nō qdē ꝑmo cū sit expulsio supflui partis illiꝰ qō alicui negt expellere nā ipsiꝰ: verū eā opz potiꝰ ꝑmutare trahēdo ad extra q̄ apocrusticis hȝ est repcussiuis ad itra repellere. Nec scdo qm illa est mēbroꝝ expulsio ꝑncipaliū ptiū: cū iteriores sint exterioribꝰ nobiliores ⁊ ꝑncipaliores velut supiores ī politia respectu iferioruz. ¶ Adhuc forme febriū ⁊ apatū sūt sires. febriū ꝑmo. In febribꝰ vō nō fit repcussio: lz euaporatio ⁊ ad exteriora ꝺductio. ¶ Ampliꝰ qō pozos mēbri coangustat ⁊ mām in eos iplicādo ⁊ iuiscādo ꝺēsat nō ꝓpetit: vt aꝑatibꝰ. talis aūt ē repcussiōis actus cū a frigido ꝓcedat ⁊ sicco stipticō. Palin. affozis. sexta. erisipilā extrinsecꝰ factā itus cōuerti nō bonū: itrinsecꝰ vō extra bonū: qō in quolibz aꝑate vniuersaliçat cōmētator. Repcussiua vō erisipillā seu aꝑa de exterioribꝰ ad iterioza cōuertunt. ¶ Rursus qō violētat actōe nām nō cōpetit: cū ꝓceptū sit medicū nāz imitari. Id aūt opatur repcussio vt eiꝰ denotat rō. Itaq; aꝑati nō ꝓpetit repcussio q̄ ī eiꝰ administraī ꝑncipio.

Cuius oppositum sentiūt vniuersi ꝓcipiē tes in ꝑnꝰ apocrusticis simplr eē apponēda. vnde. iz. de ige. Cōe id oium flegmonum q̄ ꝑmū solis repercussiuus vtens quis auxilys ſm ꝑncipium non peccabit. In augmēto vero repercussiuis admiscēda sūt resolutiua ⁊ in statu ābo sūt equāda: ⁊ proprie in eiꝰ ꝑncipio. In declinatiōe vō solū est vtēdū resolutiuis mollificatiuis. qō ꝑbaī: qz qō ꝑhibz magnificationem aꝑatis: ⁊ ne ipiꝰ malitia spargaī in ptes ꝓfert in curatione ipsius. hȝ vero est repercussio: ꝓpter quod aposte mata sunt repcutiēda in initio.

Propter primum vō sciēdū q̄ qd sit aꝑa q̄ ipiꝰ cāe ⁊ modus gnātiōis illiꝰ oñsuz dria. 95. Est aūt repcussio actꝰ medicie: cuius ꝑprietas est ꝑp frigiditatē suā vt frigus in mēbroꝝ faciat ꝓuenire ⁊ ispissēt ea ⁊ ostringant pozi eiꝰ ⁊ frāgaī caliditas ipiꝰ attractiua: ⁊ ꝺgeleī qō ad ipz currit: ⁊ inspissēt id ne ad mēbroꝝ currat: qō ꝑhibeat ipz a receptiōe ipsius: ceu solatoꝝ ī aꝑatibꝰ. scda ꝑ. Ad vltimum repcussio ē mām friditate ⁊ stipticitate in facie loci a q̄ secedit ipellere.

Propter secundum qdē sciēdū aliquos sensisse q̄ ī aꝑatibꝰ calidis debeī repcussio: nō āt ī frigidis imaginātibꝰ mās ꝑpelli posse ac idigere ifridatiōe calas: nō aūt fridas cuz sint hebetes: q̄z defectꝰ in pte tertio appebit ꝺōoꝝ pamplꝰ. Nā aꝑata frigida vt flegmatica idigēt repcussiōe: lz nō tāta neq; cū talibꝰ. vt calida. i4. de ige. Precipiī. n. vn dimys apponi spōgiā nouā ifusā aq̄ ⁊ aceto modico ⁊ medicamē de memite q̄ sūt fra repellētia. Et i scdo ad Hlau. Moꝝ spōgiā nouā ifusā pusta suppones ⁊ sanabis: qō est acetū aq̄ mixtū: vel ſm q̄sdā vinacie lauatura: qō marcḷū noiaī. Et si fozti corpe vel carne erit atq; dura cute is qui patiī hec pusta aerioꝝ eē dz. vñ ꝑ q̄rta. Opz vt frigida stiptica ꝓstrictiua repcussiua frigide ꝓplonis pure existāt si aꝑata fuerit acuta. q̄ si frida oz vt alicui sint mixta in q̄ vtus existāt calā cū retētiōe sicut signantū ⁊ blate bisātie. Et demū quarto tertia: medicamēta subdunī Hal.

Propter tertiū vō ꝑmitꝰ q̄dā ꝑmittanī: ex quibꝰ vitas veneī: demūq; veritas subcludatur. ¶ Propter huiusmodi primū sciēdum q̄ apostematū q̄dā sunt a cā ꝑmitiua vt casus ⁊ pcussio: alia vō ab añcedēte sicut replo ex q̄tuoꝝ bu. cū aquositate ⁊ vētositate q̄ tādē in cāz ꝓuenit ꝓiūctā. dria. ii5. Sūt ēt in ꝑncipio q̄q; iterdū vō in alys tēpoꝝ: ac q̄dā ipoꝝ ītrīseca vt frenesis: pleuresis: aꝑa epis: renuz: ⁊ talia: ⁊ alia extrinseca. Existūt ⁊ alia ꝑ se calā vt mā: sicut sanguinea ⁊ colerica: nōnulla ꝑ accīs tm: velut putrefactiōe: vt flegmatica vel mlica. Māe nāq; hoꝝ lz ꝑ se sunt frigide: cuz tñ putrefiūt calescūt: ⁊ egritudines dñr calē. ꝑmo scda. ⁊

tertio.io.quedã vo ⁊ materia ⁊ iflammatiõe vel putrefactiõe sunt ca.sicut bubonica ⁊ sanguinea atq; colerica putrescẽtia. Loꝛ ẽt mã ẽ itime apta qñq;.sunt ⁊ quedã vulnerũ foꝛtiũ ꝓuocꝛ. Adhuc aliqua sunt vniuersalia: fere totuꝫ coꝛpus cõtinẽtia vt variole:moꝛbili: ⁊ alia bothoꝛ plurificata ⁊ hydropisis:alia ptis determinate. Quedaꝫ ẽt sunt mẽbꝛoꝝ molliũ:vt cerebꝛi.alia duroꝝ:vt ossiuꝫ ⁊ dentiũ:nõnulla vo medioꝝ:vt q̃ musculoꝝ ⁊ taliũ. Sũt q̃dã in locis oꝛdinatis ad susceptionẽ materieꝝ mẽbꝛoꝝ ꝑncipaliũ:vt que fiũt in faucib⁹ sub ascellis ⁊ iguinibus. quedã sunt cretica q̃ plurimũ in ꝑdictis eueniunt locis:⁊ in articulis:nõnulla ex mã venenosa:vt modi antracuꝫ ⁊ pustularũ:de qb⁹ sermo in occultis Dyp.cũ bis ⁊ coꝛpus aut plectoꝛicuꝫ cachochimicũ.vel nõ existit. ¶ Propter hui⁹ ẓm dicaꝝ itaq; demũ q; apata:qõ enĩ plurimum eue nit nõ parũ ita ꝓnũciant egẽt repcussionc:q; aũt nõ indigeãt q̃si per accñs euenit magis. vnde ꝑmo q̃rta. Apostematib⁹ emunctoꝛioꝝ nõ est applicãdũ aligd qõ refrenet nõ ideo q; hoc nõ sit medicamẽtũ apatis eoꝝ:sed qꝛ volumus ipsoꝝ medicari apata: ĩmo studiũ vt augmẽtem⁹ ⁊ mãm ad ipsa trahamus:nõ curãtes si fuerit in ipsis augmẽtata malicia:cũ cura sit circa ꝑncipalia mẽbꝛoꝝ hñda in ista expellẽtia. Et sermo qdẽ .B. partis ita opposite audiẽdus: pinde quoq; ossidit suppositio si coꝛpus fuerit plectoꝛicũ vl cachochimicũ:q; eũo aut purgatio ꝑcedat vlis tredecimo de ĩge. ⁊ in teg.qñ qõ ꝓhibꝫ apatis gnãtionẽ: mẽbꝛ apostematũ cõfoꝛtat.ꝓuaũ alterat ꝓlonẽ: ⁊ compositionẽ tollit peccãtẽ:solutionẽ ꝓhibet cõtinuitatis dilatari. ⁊ dolorẽ mitigat:apati cõpetit ⁊ cõfert maxime. id aũt repcussiuuꝫ operaꝫ sui qualitate ⁊ subꝫ:sicut apparet volẽti particularia ꝑcurrere:veꝝ frigide mãe per accñs: putrefactiõe tamen calide q̃lis est flegmatica ⁊ melãcholica egẽt repercussiõe nõ tãta vt ꝑ se calide:neq; adeo frigida:ĩmo admiscẽdũ ei aligd calẽ vt dictuꝫ. Propter qõ apati suo tẽpoꝛe cõferens extat repcussio:q; aũt fere sec⁹ eueniat per accñs est.qꝛ aut a cã factũ est apa ꝑmitiua. ⁊ tũc modica:aut nulla cõpetit repcussio:⁊ maxime si coꝛpus nõ fuerit plectoꝛicũ sed poti⁹ cũ bis que fluxa faciũt ⁊ in ꝑncipio medicãduꝫ. vnde .A. Que ꝓpter causas accidũt ꝑmitiuas vbi nõ est humoꝛi repletio medicari dicũt in ꝑncipio rei cum eis que fluxa faciant ⁊ resoluant. Uel qꝛ per viã cõgestionis sit genitũ. tunc eniꝫ nõ expedit repercussio:nisi timeaꝝ fluxus aliarum materierum ad locuꝫ doloꝛis aut alio quodã.aut sunt ĩtrinseca in gbus nulla aut pauxilla repercussio cõpetit sicut:in que sunt extra ⁊ maxime coꝛdi vicina: vt qõ lateris apostema ne ad ꝑncipale fiat repulsio.vñ Me. Prima res cure pficit pleuresis administratiõe medicaminũ mẽbꝝ cõfoꝛtantium ipsiusq; vtutẽ coadunãtiũ vt nõ icipiat:neq; sup ipm vincat q̃ ad ipꝫ defluit mã. Ex qb⁹ fcã ẽ emplastratio ex lentib⁹ exꝛoꝛticatl cũ aceto:aut ex farĩa fabaꝝ cũ aceto:aut ex sanie cũ aceto ⁊c. verũ ꝑ suspectũ ẽ nisi cũ magna cautela fuerit aut ĩ ꝑn⁹ ꝑncipiãte cũ nõdũ mã repsit ĩ locũ:qõ ⁊ z⁹ vtcũq; tãgit re.a. aut si apa fuerit ex mã frida que ꝑ accñs vt putrefactiõe non calescat:vt sunt nodi scrophule ⁊ talia. In his sigdẽ mollitiuis egẽt ⁊ resolutiuis: nõ ãt apocrusticis timẽdo spasmũ aut maniã vel cruditatẽ. aforis. ꝯ. vel qꝛ fit ex mã icuneata in pte. Tñ. iz. de ĩge. Incuneatione q̃ in flegminãte particula tacta nõ adhuc possibile repcussiuis vti:sed ad cuapozãdũ ire tps est: aut qꝛ sint fere toti⁹: vt mozbilli variole lepꝛa ⁊ hydropisis.non enĩ est loc⁹ ad quẽ fiat expulsio tãte mãe receptiu⁹: vl cũ timoꝛe in talib⁹ fit repcussio ꝓpter mãe multitudinẽ: qõ silr est in scabie:neq; que ossium cũ sint dura irretrocessiua:n eq; illa q̃ mẽbꝛoꝝ ꝑncipalium expulsione eueniũt ⁊ maxie ad tria ꝑtacta locoꝝ cũ a cã fiunt antecedẽti ꝓcipue:nec ea que sunt cretica vel venenosa ne opus distrahaꝫ nãe ⁊ mã moꝛtifera in ꝑncipio repellaꝫ vite ⁊ ꝓpꝛie cuꝫ ad emunctoꝛia ⁊ ad articulos fiat expulsio. Propter opposituꝫ igiꝫ põt põꝛi rõcinatio foꝛmari. vt qõ motum nãe ipedit rem iobediẽtẽ repcussioni repcutit ⁊ ad locuꝫ nõ receptiuum ipedit ⁊ reliq̃ nõ cõpetit apati. talis qdẽ ẽ in exceptis repcussio: q̃re in his nõ competit.

Propter quartum qdẽ ad ꝑmũ dõm: q; vt oñsuꝫ repcussio nõ cõpetit ꝑ se cum apa ꝑ modũ ꝓgestiõis efficit. Cum antẽ fit ꝑ modũ reumatis qõ pluries cõtingit illo cõpetit magis:nõ tñ mẽbꝛa ledunt ꝑncipalia.qꝛ in vacuitatib⁹ ĩtermedys susciꝑit mã:⁊ maxie cum coꝛp⁹ nõ sit plectoꝛicuꝫ aut ꝑus eũatũ.loc⁹.n. adhuc vel nunc ꝑmanet susceptiu⁹ Aut ⁊ magis expedit:vt qd modicũ valde ptes ꝑm iteri⁹ patiaꝫ:q̃s lesio grãdis in exteꝛioꝛibus ⁊ maxie in cute veniat ꝑmatica sensus ⁊ decoꝛis redditiua. ¶ Ad aliud dicẽdũ q; foꝛme febꝛiũ ⁊ apatũ sũt silꝛs in qbusdã. Nã ꝑm q; fe.putride fiũt ex q̃tuoꝛ hũoꝛib⁹:⁊ q; q̃dã sũt simplices alie vo cõpositeːita ⁊ apa:ꝯ q; ille indigẽt maturatiõe ac eductiõe in cõi:sic ⁊ ista:nõ tñ oĩno in ꝑticulari: eodẽ mõ cũ apata locũ ꝑticularẽ ꝓtinẽtia possint repcussionez recipere.nõ aũt febꝛes cũ coꝛpus oẽ cõtineat:ad qõ nõ est repulsio. ¶ Ad aliud dõm q; mã ꝑusq; poꝛi cõstringanꝫ ꝯ interi⁹:aut ipa ifrigidata ĩgrosseꝫ ⁊ ꝑpelleꝫ ad intra.poꝛi eniꝫ lz exterius angustentꝫ:nõ tñ iteriusːneq; ipillaꝫ cuꝫ liquida adhuc manẽs occurrat ad ĩtra:⁊ ꝓpꝛie cũ vacuum ponere nõ cõtingat. ¶ Ad aliud dõm q; Dyp.logꝫ de mã que post modũ expellit creticũ. Aut repcussio nõ est tãta vt mãm ꝓhibeat expelliːꝯ potius mẽbꝛ ꝓfoꝛtat:⁊ q̃daꝫ digõnẽ sibi ꝑstat. ¶ Ad aliud dõꝫ q; medicus dꝫ nãꝫ imitari recte opantẽ:nõ aũt recte opaꝝ cuꝫ mãm apatis ĩ partem expellit:nisi in his q̃ sunt exceptaːaut lz medicus videat ꝑmitus ipedire nãꝫ:ꝑ̃r tñ eã expedit ⁊ vigoꝛat vtute partis ⁊ caloꝛis digerẽtis ibidem vigoꝛata.

Presentis occasiõe q̃siti ꝑmeq; intentiõis besitaꝝ an foꝛmice cura ꝓficiaꝝ pẽne ꝓcauitate duriozi seu aliquo sibi ꝓportionali. Et vꝛ q; ita. Quarto nanq; tertia Ha.qdẽ dixit esse cõueniens vt sumaꝝ aligd sicut embula.i.fistula ex extremitate pẽne aut alterius rei:cui⁹ extremitas acuta quaꝫ pol'e sit deglutire foꝛmicã ⁊c. Est aũt series Ha. vt trãstuli de ĩge.ii 4.hꝫ silr curaꝝ foꝛti ⁊ opposito calamo circulariter veruce facte. Oꝫ aũt cõmẽsuratã capacitatẽ hr̃e veruce grosso:⁊ vndiq; diligẽter ipaꝫ stringat ⁊ circũuenire deinceps ad iferius conari: velocissime nãq; sic:⁊ cũ ipa radice verucã deponere. Eti. id qõ aufert moꝛbũ curã pficit: ei nãq; ꝓpꝛius debeẽ cura.ii. de inge. ꝛalis qdẽ est hꝫ vt ptactũ calam⁹ cuꝫ moꝛ extirpet nocentẽ:confert itaq;.

In oppositum qꝛ cuꝫ foꝛmica sit de gñe apatis calidi doloꝛosi hꝫ actu curatiuo mã ad locum trabeaꝝ pamplius alterãs soluẽs:replẽsq; locũ. Est nãq; foꝛmica pustula vel pustule q̃ egredi unt ⁊ faciũt accidere apa puꝛ ⁊ ambulãt ⁊ fortasse vlcerãt ⁊ resoluunt.q̃rto tertia. ¶ Dõm breuĩ⁹ q; in foꝛmice ꝑdefinite curatiõe:vt ꝑsuasuꝫ nõ cõpetit calamus cuꝫ ea sit veruce seu magis acꝛocoꝛdis:ceu oñsuꝫ ꝑ Ha. A. rñdet ipm videri deceptũ:aut illũ qui sub ei⁹ recolligit equocatiõis fallacia. Foꝛmica.n. denotat duo. Nã ꝯ Albucasim scõo verucã seu acꝛocoꝛdinẽ imꝑoꝛtat:q̃ apud Paliab. doꝛ foꝛmix. ⁊ Diascoꝛide cũ antigs myrmicia.i. foꝛmicalis:puta pustula. Myrmix.n. foꝛmica. quare scõo canone de vite. Lacrima eius valet sup verucas foꝛmicales:q̃re autẽ foꝛmica huius pustula verꝛucosa eo q; in ipsa moꝛsus gꝫ sentiaꝝ g foꝛmice. Scõm vo. A. velut ptactũ nunc signifi-

eat pustulaz purã calidã serpiẽdo ꝓambulantẽ:ceu formica:ꝛ sic ei nõ competit calami curatio: sed prioꝛi.vnde quarto septima.de verrucis sibi pẽne conuenienter subditur pretacta. ¶ Ad aliud quid dicendum ex his visuz: grãde nãqꝫ sicut preinductuz ex cura pẽne calami sequitur nocumentum. ¶ Differentia CLXXVII.

QUod in lepra cõpetat eductio.oñditur:qñ in apoplia maioꝛi moꝛtaliꝛi ẽt ꝛ sgnãtia ꝑcipiť eductio. dria.isz.multo igiť magis in hac cum plurimũ gs eã patiẽs ꝓmaneat in vita. ¶ Rursus ꝓma affoꝛi.gꝛto. Medicũ imitari opꝫ nãm.sed illa educit emittendo hu.coꝛruptos in q̃ foꝛas: qõ pustule ostẽdũt ꝛ squame in cute disperse. ¶ Adhuc.14. de ige. In cãcro g est eiusdẽ mãe cũ lepra i q̃ vehemẽtiꝰ ẽ iserta:cũ vt⁹ vnita sit vigoꝛosioꝛ dispsa ꝑcipiť eductio cuꝫ sero ꝛ epith. Itidẽ ad vltias egritudies vltime cure qd certitudinẽ sunt optime:talis vo est eductio cũ vim iferat nãe nõ paꝫ. Est ꝛ egritudinũ pessimarum lepra. Palin. leprosus diutius viuẽs ꝓcurãdus ẽ ceu alie egritudines mãles nũc qõ coꝛruptuꝫ educẽdo.tũcqꝫ discrasiatũ in meliꝰ alterãdo.eductio igiť cõpetit i lepra.

In oppositum qñ eductio ẽ ꝓtani ex coꝛpore deriuatio:bono retento.ita eni vtus agit expulsiua. In lepra vo coꝛruptuꝫ est oẽ. Est eni sicut cãcer cõmunis toti coꝛpoꝛi .gꝛto tertia. ¶ Ampliꝰ in egritudie cuiꝰ mã nõ recipit digõnẽ nõ est eũandũ: cum mollia opoꝛteat farmacare ꝛ mouere nõ cruda:ſz talis est lepra:cũ hu.in ipsa sint oiariã coꝛrupti adeo q ne qꝫ ad benignũ:neqꝫ ꝓparãdo expulsiue põt digõnẽ recipere.nã.n.caret fulcimẽto roẽm motũ nccẽ fit artis. ꝛ ꝑpe foꝛtẽ regulare. Nõ igiť iperes educẽdum in lepra.

Propter primũ qdẽ sciẽdũ ꝓmitꝰ qd sit lepra.scõo eiusqꝫ cã.ꝛ deinde modi: ꝛ tãdẽ quõ ea cõsurgat. ¶ Propter huiꝰ ꝓmũ scienduꝫ q lepra seu elephãtia.8.theo.moꝛbꝰ ẽ coꝛporis membra desiccãs ꝛ siccitate coꝛrũpẽs ꝛ tanqꝫ cancer q in oi fit coꝛpoꝛe. In viatico vo:lepra ẽ passio nascens de colera nigra icensa ꝛ putrefacta i supficie coꝛpis apparẽs. Tertia quoqꝫ gꝛti. Lepra ẽ ifirmitas mala ꝓueniẽs ex sparsiõe cole nigre i coꝛpe toto.vñ ꝓpꝛo mẽbꝛoꝝ coꝛrũpiť ꝛ figura:itaqꝫ i fine ipsoꝝ cõtinuãs intrñ vt coꝛrodat ea.ꝛ cadãt qñqꝫ. Et est tũc velut apa totiꝰ ex melia gnãtum lz in cutis defedatiõe ipsam collocent alig. Quid ãt eductio seu cõiter eũo apparebit. i64. q ín pñti duplex existit:multa seu vehemẽs:ꝛ pauca siue debilis. ¶ Propter zm huius sciẽdũ q lepra aut cõtingit a gnãtione.ꝛ id vel a parẽtibꝰ Est.n. moꝛbꝰ g in semine hereditať:aut qꝛ cõceptio menstruis nõdũ mũdificat]:aut in disp̃one ipsoꝝ iteruenit:vl a tpe:qõ multiplr euenit:aut ab aere coꝛrupto pestilẽtiali vel ab epe. Jpz.n.ẽ cã efficiens antigoꝛ ꝛ ñr splen aut ab alys partibꝰ:vel coꝛpoꝛe toto:aut a cibis ꝓauis ꝛ potibus melicis.ꝛ vlr a mala dieta.vñ ꝓmo tertia. Experimẽtatoꝛes idi ꝛ aly dixerũt q lac cũ rebꝰ acetosis edẽdũ nõ ẽ neqꝫ pisces cũ lacte:qñ ide ꝓuenit ad egritudies pmanẽtes sicut lepra:vel ꝑp moꝛã cũ leprosis. Ponũt.n.ipsaz egritudinẽ cõtagiosam aut ꝑpter coitũ cum leprosa: vel maxie illiꝰ cum q̃ leprosus coiuit. Propter.n. caliditatez viri.ꝛ aptionẽ poꝝ mẽbꝛi virilis vapoꝛes a matrice coꝛrupti eleuati eũ celeriꝰ coꝛrũpũt:ita vt cauẽdũ sit a copula mẽstruãt].mulier ãt nõ sic ificiť nisi foꝛtasse cũ crebꝛo coitus ipsoꝝ vsu cũ matriꝛ frida sit ꝛ sicca dẽsa: miniẽqꝫ lesiõis receptiua.semẽ ẽt leprosi ab ea susceptũ celeriꝰ eꝛ ciť aut icõtusum gescẽs extinguiť. ¶ Propter bꝰ vo tertium sciẽdũ q serapio qnto breuiary ait leprã causari ex colere superfluitatibꝰ nigre. Duplex.n.existit. vna qdem cõsurgẽs ex colere citrine adustione:altera ex ea que bumelice. Octauo ãt thеoꝛice:sunt qdẽ elephãtie spẽs due: altera q̃ fit ex colã nigra.quã sanguinis diximꝰ eẽ feceꝫ ꝛ purgamẽtũ que mẽbꝛoꝝ casum nõ iducẽs curať nõnũqꝫ altera vo ex hu.fit nigro q ex colẽ gnãtur rubee adustiõe: In qua mẽbꝛoꝝ ẽ comestio ꝛ casus a q̃ qs nulla conuale scit medela.ſm Jsaac vo i viatico q̃tuoꝛ maneries lepre nominibꝰ distinguunť ex q̃tuoꝛ hũoꝛibꝰ ꝓsurgẽtes. Pria figdeꝫ causať ex sanguine cõbusto q̃ alopicia seu vulpina dr̃ in q̃ cutis excoꝛiať vt vulpes may hora q̃ silr cuti capitis talr appꝛopꝛiať passioni. Alia qdeꝫ ex flegmate coꝛrupto tyria dicta silitudine illiꝰ serpẽtis excoꝛiatiõe decoꝛticationi etiã cutis capitis attributa. nõnulla vo ex colã cõbusta dicta leonina eo q calidioꝛ ꝛ senioꝛ: vt leo faciez terribilem causans:aut qꝛ leonibus accidit.reliqua vo ex colere nigre adustiõe:nominata elephãtia:eo q sicut elephas maculis variatus extat ita hanc patientium cutis: aut sicut is maioꝛ ꝛ foꝛtioꝛ animaliũ ceteris.ita ꝛ modus hic lepre:que similr magnitudo dicit cruris ꝛ modus hic lepre. A. veroꝛ Jsaac expositа dicta latini ꝓlixauerunt vniuersi. A. sigdẽ ponit eã fieri ex colera adusta vt dicta leonina ꝛ alia cõbusta silis ꝓoꝛi atqꝫ a sanguis fece:quarũ deterioꝛẽ ponit ꝓmã. ꝓñr sc̃daꝫ ꝛ tertiã. ¶ Propter quartũ huiꝰ sciẽdũ q humoꝛ hic aut putrescit vel minime. Oꝛ si primũ.aut intra venas:ꝛ ita gꝛtana continua:vel extra tuncqꝫ interpolata ꝑ gꝛtũ. Si aũt nõ putrescat aut spẽs expelliť ad ptẽ vnã vel ad coꝛpus totũ. Et sigdẽ ꝓus aut ꝓfundũ membꝝ retineť:vel in supficie ꝓpelliť. Oꝛ si priꝰ: aut mã est grossa:ꝛ tũc gnãt duritiẽ vel sephiros:aut subtilis coꝛrodens:ꝛ ita herpetẽ bestiomenũ:vel media ꝛ sic cãcrũ. Sivo ad supficiẽ tuꝫ moꝛpheã ꝛ serpiginẽ ꝛ scabiẽ. Est nãqꝫ lepre dria.i80.ꝛ talia iducit. Si aũt in totũ ꝓpel lať sicqꝫ lepra ꝓficiť: Serapio cum Alexãdro.

Propter secundum vo sciẽduꝫ q auctores qñqꝫ cõcedunt eductionẽ:qñqꝫ vo minime:sed quid de hoc tertio apparebit dicendoꝝ cum quarto.

Propter tertium ꝓmitꝰ sciẽdũ q in lepra qñqꝫ competit eductio. Interdũ vo mime.ac deiceps cõsiderãdũ vtrũ multuꝫ ꝛ moꝝ in ea debeat educi an parũ ꝛ paulatim. ¶ Propter ꝓmũ huiꝰ sciẽdũ q lepra vel est in via vt cõfirmeť aut iã iserta cõfirmata. Oꝛ si primũ adest educendũ eductione multa seu foꝛti siue sanguis:aut qs alioꝝ peccet humoꝝ. vñ Serapio. Intẽtio i curatiõe lepre hu. vincẽtis est eũo: ꝛ ß in ꝑncipio sui añqꝫ idureť ꝛ in duritiẽ trãseat lapideã. Obedit.n.medicinis q̃ eũant eũ ꝛ attrahũt:ꝛ resoluiť cũ medicinis eũatiuis attractiuis. Cui gdẽ ꝓsonãs. A. iquit. Opꝫ vt icipiať in cura lepre cũ eũonibꝰ ꝛ mũdificatione añqꝫ igrosseť egritudo:ꝛ vt icipias ꝛ flebotomes flebotomia vltia:siẽ etiã sentit haliabbas cũ Rasi:vt tãgeť deiceps. Qõ firmať:qñ in ꝑncipijs nõnunqꝫ sanať.quarto practice. Sanatio vo ipsiꝰ ꝓficiť absciſiõe cãe:ceu aliarũ mãliũ egritudinũ:hec aũt eductiõe remoueť. Educẽduꝫ igiť tũc in ipa:ceu ꝛ ꝑsuadẽt ꝑparguta. Si aũt secũdũ extiterit:tũc.n.est educẽdũ multũ ꝛ vehemẽter:vex ꝛ paulati. Quare Serapio. Cũ igiť ꝓuenit res ad grossitudinẽ cõpletã terrestrẽ nõ eũať oino neqꝫ resoluiť. Qõ fulciť:qꝛ qui malo vtunť nutrimẽto in farmacys purgati exoluunť cito ꝑp abũdãtiã maloꝝ hũoꝝ:siue nutrimẽtũ exterius audiať malũ seu id qõ in coꝛpe cõtineť.affoꝛ.scõa.hꝫ vo nutrimẽtũ intrinsecũ est leprosoꝝ. Amplius id quod agitat mãm ꝛ ad furiã icitat amplius malignũ pmisces cũ benigno:ipaz ẽt ieducẽs:nõ competit in lepra:talis vo est eductio foꝛtis:seu multa q̃cqꝫ:cũ mãm ꝓueniat idispositam

omnifariã. Corrũpit etiaz complexionẽ magis corporis pẽxistentẽ cũ ipm totalr tã fm humida z spũs q̃ ptes solidiores fit cõtagione affectũ. Mũdare nãz lepr̃osiz hꝫ est ceu gs volẽs puteũ aque corrupte depurare lagenam in ipm pyciẽs aque limpide. nihil. n. pẽxistentẽ depurat aquã aduenientẽ corrũpens cũ trãsitus in dñans fiat ita z antea subargutũ. Tali igr lepre mõ hꝫ nõ ꝓpetit eductio. paucinã vo z pedetentinã cõcedit ingens. A. In flebotomia leprosoz qui ꝓfirmati sunt nõ oz vt sit occupatio: ne qz in solone vẽtris coz cũ medicina fortiqz supfluitates eo in eis mouenr: z nõ separãt. ĩmo fit alleuiatio in declinãdo mãs eoz ad ĩtestina exteriꝰ administrando qõ carminet z resoluat. Cũ. n. tales nõ possint curari: qõ ostẽdit ꝑpzie cũ ipsoz sanguĩe in sacello p aquã deducto residere videanr frustula carnis arenosa nigra adusta: nõ autẽ subalbida. tũc qdẽ eis blãdiẽdũ z palliãdũ fm q̃ possibile: vt tenẽdo coz viscera cũ trociscis de capparib9 apta ĩ testina z vrinales meatus ꝓmouẽtib9 leuiozib9 z humectatiozib9. Palliant etiã qdã z coz supficiẽ: z maxime faciei q̃ ꝑpzie cũ metalloz limatura: nõnulli cũ sanguĩe testudinis z oleis amigdalaz amaraz. Alij cũ tyriaca opiate cõmixta: alig cum vnguẽto fusco z terbẽtina z sanguine puerorz recẽti. laudant z plurimũ narcoticon cũ limatura eborĩs z auri. Nõnulli testiculoz laudãt extractõez qõ in leonina fortassis cõfert: z nõ in alys. Ueritatẽ vero hãc rasis ita breuiter inuit. hec egritudo aut est ĩcipiens: vel ĩuasit ex corpore aliqd: aut iam peruenit ad vltimuz ipsius. ¶ Dubitaꝛ eqdem qz in viatico p̃cipiꝛ in lepra de sanguine corrupto flebotomãdũ fore de vena mediana: cũ fuerit mã ĩtra vasa. Si vero fuerit extra: flebotomia erit cauẽda cũ multũ noceat. mã. n. corrupta trabeꝛ ĩ venas: verũ tũc educẽdũ pharmacia. Cui9 oppositũ videnr relig sentire: cũ lepr̃ã ponãt p corp9 oẽ diffusam tãq̃ cancrũ vlez. ¶ Dõz q̃ fmo viatici Ysaac cauilloſi simplr audit9 nõ e sanus vsqꝫq̃. Intelligo tñ ipm ĩnuere distinctionẽ in lepra fm q̃ fuerit ex sanguine corrupto: vel humoz alio. ¶ Propter zꝰ hꝫ sciẽdũ q̃ Rasis p̃cipit eductionẽ fieri paruã z paulatinã ingens. Et in hꝫ hora. i. cũ egritudo ẽ ĩcipiẽs. oz vt euacuer cũ flebotomia in oĩ mense pterq̃ vltimatio fiat in extractiõe sanguis z solone vẽtris in oĩ hebdomada cũ eis q̃ educũt colam nigraz pter q̃ id fortiter fiat. vñ Almã. gnto recitat se q̃ndã adolescẽtem lepr̃içantẽ in gnq̃ mẽsiũ z paucozũ dierũ spacio plus q̃ q̃dragesies ventrẽ soluisse. Jd autẽ fieri nõ posset si multum z mox educeret. ¶ Et firmaꝛ qz oñsum dria. 154. q̃ in egritudine nõ vehemẽter periculosa spaciũ dante ĩcipiendũ sit a medicaminũ leuiozib9: cũ nã nõ sustineat repentinas alteratiões. ¶ In oppositũ Serap. in initio buius egritudinis oz vt fiat eũo cũ extractiõe sanguis multi in p̃ncipio si cõsentiũt vtus z etas. In q̃rto vo practice. Cũ elephãtia fuerit in p̃ncipio anteq̃ facies ĩcipiat deficere. z deformis fieri: z mẽbra vlcerari: sanguinez minue a duab9 organicis z duab9 venis que sunt post aures: z q̃ frõtis: ac nõnunq̃ a mediastinis donec defectus appeat. vñ dictũ p. A. oportebit vt ĩcipias: z flotoma flebotomia vltima. Jd autẽ qõ multũ est z mox educere. ¶ Et firmatur q̃d qõ dcm̃ ad vltimas egritudines vltias curatiões potẽtes. Ac vltime repletioni vltima debeꝛ eũo: z plurimis eget eductionib9. ¶ Dicẽdũ q̃ multũ z mox põt dupliciter dici: aut rõne ĩsertiõis z malitie materiei: que nõ põt vna vice aut trib9: verũ plurimis eget eductionibus: virtus. n. nõ patereꝛ. Et iõ meliꝰ ifra subsistere q̃ exq̃sitissime eũare: q̃rta p̃mo. Et ita p̃ma sunt audiẽda vel ex parte mãe multe replẽtis ĩ maiorẽ mox cachochimiã se trãsmutãtis: z sic ĩtelligẽda scõa. Primi igiꝛ sumpserũt indicationẽ a vtute. scõi vo a multitudine cachochimie. Et no

see qdẽ lac in hac passione minime cõpetere z maxie cuz fuerit a mã: nõ adeo feruẽti: z in regione frigidiori. Per accñs vo cõfert q̃ntz vt accidẽtium gra ceu difficultatis anhelit9 z eius cõstrictionis exasperationis z rauccedinis vocis maxieqz corpe iam eũato. Et ꝑpzie cũ fuerit calm mox emulsum vt ouinũ fm. A. propzie cũ suo exhibitum caloze. Ipso aũt cũ gs multotiẽs ac ĩordinate vtiꝛ: z maxime cuz pauca partipauerit aquositate: z in locis magis frigidis ĩtrãspirabilib9: a piscib9 salsis marinis: carnib9 antigs melicis saltis. z ꝑpe bubalinis z bouinis lepr̃ã ĩcurrit. Et ideo in Saxonia z supra mare flandrense ac Carmonia multos est reperire leprosos: ceu in Alexãdria ex asinozum comestione.

Propter quartum vo sciẽdũ etsi appeat tñ dõm ad p̃mum qd visum dria. 185. Non. n. simile cum hoz mãe sint altere. ¶ Ad aliud qd dicẽduz simiꝛ differẽtia. 18. z. 165. Qz enĩ superfluitates ad extrinseca mandenr z escaras z hui usmodi causenr defedatões nõ p modũ eductois mãe ꝺ iterioziꝫ eradicate in q̃ fozas: vez maioz expsio euenit ipiꝰ malitie noces p oẽ. ¶ Ad aliud dõm q̃ illa eductio facta in cancro cũ sero z epithimo q̃ fuerit ꝓfirmatꝰ nõ est multa seu vehemẽs: sz potiꝰ pauca z debilis p viã cuiusdã preseruationis vt polẽ ac palliatiõis. Nosce tñ q̃ cancer fortasse deterioris est curatois q̃ lepra: eo q̃ eius malitia in vno est loco iserta: lepra aũt diffusa z vtuosioz ita reddita. Itidẽ admistrate curatiões lepr̃ã sustẽtant: z nõ agit sup mẽbra simplicia: sz in cancro nõ est ita. A. ¶ Ad aliõ dõz q̃ hoc vez ẽ: sz vtus toleraret z mã expelleret corrupta. sz oñsũ est id ĩtercidere mĩme: ĩmo hoc lupũ fozet susciare sopitũ. ¶ Ad aliud ẽt appet qd dõm: qz leprosus nõ cõfirmatus pcurandus est cũ eductiõe ẽt grãdiori: cũ nõdũ cõfirmatꝰ: nõ aũt vt oñsuz est postea. Distat. n. hꝫ egritudo ab alys de corruptiõe. ¶ Que aũt alteriꝰ ptis ĩducta: silr patiẽtia sua, pcedũt via. ¶ Differẽtia. CLXXVIII.

Quod tyriaca venenũ q̃litate z nõ ꝑpzietate depellat oñdit. z septimo breuiary ꝓtinẽtis tyriacã facere opões illius p cõpsonẽ cõem resultãtẽ ex religs simplicib9 cõponẽtib9 eã. ¶ Almp. ꝑpzietas cõsurgit in aliq̃ z tota spes aut suba cuz simplicia se cõmiscuerũt digestaq̃ cõpsonis vigoze pcedẽtis fuerit pfecte. p̃ p̃ma. Sz miscibilia in tyriaca nõ sunt simplicia: vez ex elemẽtis cõposita. nullũ. n. cloz ipsiꝰ p se ĩgredit ꝓpõnẽ. ¶ Adhuc si rsultat ĩ aliqõ ꝑpzietas cũ ipa ꝓsequaꝛ fozmã subalẽ. dria. 71. oporteret p gñationẽ ĩtroduci qõ euenit in p̃mã pcedẽtẽ resoluẽdo mãm. Jd ãt nã fit z nõ arte: cũ ipa sit p̃ncipiuz intrinsecũ totũ hoc in totũ trãsmutãs: hoc ãt extrinsecũ. Expedit ẽt gnãtio cũ sit nã subiectũ in potentia: ars vo in actu: cũ eius tñ sit alteratiõe trãsmutare: tyriaca vo arte cõficiꝛ z nõ nã. Kursus nihil agit vltra suã spẽm: hoc aũt eẽt si ars tyriacãdi ꝑpzietatẽ cãret: cũ ea sit nãc: nõ autẽ artis. Cõsequiꝛ nãq̃ fozmã vt dcm̃ subalẽ. ars. n. debilioz est q̃ nã: nec assequiꝛ eã: sz multũ laboret. metauroz q̃rto. A. palin. Si ꝑpzietas possz arte ĩduci cũ fozma adduceret quã sequiꝛ subali: z ita possz auz palchimiã ꝓstruir: qõ negat ibidez. A. Tyriaca igitur venenum qualitate z non propzietate repellit.

Oppositum vero huius sapiunt medicoz vt apparebit q̃plures. ¶ Adhuc Damascenus in affozis. Tyriaca magis necessaria est vt dissoluat dispgat z mũdet. hec aũt pficiunt cõplexione. Uirtute nãq̃ huius ꝓparatiui magis huic ĩerit aliud opus: pura venena depellere qõ pficiẽt ꝑpzietate.

palin:qđ vniuersaľ opponiť venenis agit a ꝑpetate:cũ actio q̃litatiua seu ꝓplonalis sit determinata.hȝ vo est tyriaca. Venena.n.depellit calida ⁊ frigida vniuersaliter. Itaq; tyriaca id agit ꝑpietate ⁊ nõ natura.

Propter primum gdẽ sciendũ gd sit tyriaca ⁊ reliq̃ que ipsi⁹ mõstrata dña.iz7. Est aũt venenũ suba humani corꝑis ꝑprie corruptiua duplex exñs. Quoddã nãq; est hũidi hominis corruptiuũ:qđ accidit ex spmatis corruptiõe mãe. ĩteriorum.6. vnde haly. venenũ est hũiditas aquosa subtilis horribilis qualitatis.vel aĩalium humidum subtile acutũ humane nãe ĩteremptiuũ ꝑcipue:vt quod serpentis aut scorꝑionis. Aliud vo ex mineris aut vegetabilib⁹: ceu qđ arsenici aut plumbi sublimatoꝝ:napelli:vel papaueris. Est ⁊ quoddã interficiẽs ꝑpietate: seu forma dcã specifica vel suba:vt napellus potissime: Aut q̃litate ⁊ ea frigida:vt opium ⁊ iusgamus: vel calida vt cuforbium ⁊ anacardus:lz sint frigidis ꝑiculosiora. Sunt ⁊ quedaꝫ totũ corꝑus venenãtia:vt fere ꝑdicta.nõnulla vo partes eius magis ceu argentũ viuũ cerebro per aures introductum:lepus marin⁹ pulmonẽ ylcerãdo: ⁊ cantarides vesicam. Est aũt qualitas ꝟm quã vocamur q̃les.in predicamẽtis duplex exñs.vna qdem simplicis elemẽti: reliqua eius qđ ab eo cõpositi. Sunt etiã ꝟm Hal. q̃litates triplices.prime.vȝ.caliditas.frigiditas.hu.⁊ sic.scde ceu duricies:mollities:aspitas:⁊ desitas: grauitas ⁊ leuitas:⁊ que hȝ dicte nõ paruȝ subẽ.⁊ tertie:vt odor:sapor ⁊ color. Dic aũt qualitas audiť scda ⁊ ꝑma. Quid aũt sit ꝑprietas.differẽtia ĩnotuit.5i.⁊.60. Ipsa nãq; formam ĩherentius sequtur substãtialẽ.ita vt actⁿ aliquãdo toti attribuať substãtie. Cum.n.simplicia cõmixta vigore ꝓplonis ꝑfectionis ĩ qua calm dominať fuerint ꝑfecte cõdigesta ⁊ a labe contrarietatis ⁊ sorde depurata ꝑoꝛi forma corrupta ĩtroducitur reliqua:cui vtus seu vtutes ĩherent ꝟm aspectuȝ ad orbem determinatũ maxime occulte: ac mirãde ex potẽtia suscitate materie aĩa excepta humana: q̃s etiã cõplexio subsequiť a ꝑoꝛi ea corrupta reliq̃. Et si oĩa simul extent tpe:simultate tñ nãe forma ꝑcedit subalis. deĩde ꝑprietates cõsequunť tandẽ quoq; sic complexio.

Propter secundum vo sciendũ q aliq dixerũt tyriacã.mitridatũ ⁊ si qđ hȝ: ceu ꝓfectio ô musco amara seu dulcis venenis cõferre q̃litate tñ:nõ aũt ꝑprietate arguitionibus moti ꝑdictis. Et mouenť hȝ dicẽtes ex miscibilibus taliũ cõfectionũ ꝟm debitam ꝓportionẽ cõmẽsurationis ipsoꝝ quãdã resultare ꝓplonem adeo nãe cõueniẽtez humane:sicq; admirabilẽ vt spiritib⁹ ⁊ ꝑncipaliorib⁹ partibus ide vigoratis oĩs malicia tollať veneni calidi seu frigidi. Qđ fulciť ex ꝑmo scde ita:qñ caliditas extranea eq̃litatẽ destruere voluerit:calor ĩnatus iterior existit in resistẽtia rerũ fortissima:vt venena ẽt calida refrenet: nec expellat:neq; ipsoꝝ corrũpat subam nisi calor ĩnat⁹. Ipse nãq; nãe existit ĩstrumẽtũ qđ calorib⁹ aduenientis expellit nocumẽtũ:ideo q spiritũ mouet ad ipm expellẽdũ:⁊ ei⁹ vaporẽ remouẽdũ:ac ad ipm resoluẽdũ:⁊ ipsi⁹ mãȝ adurendũ:qđ ⁊ frigi ẽt occurrẽtis per ẽriuȝ expellit nocumẽtum.hȝ.n. ꝑpetatẽ nõ hȝ frigiditas. Nõ enĩ ipugnat neq; ĩfrigidat nisi caliditatẽ aduenientẽ p ẽria:nõ aũt occurrẽtem frigiditatẽ. Jd aũt sapit Arl.astutia volentis omnes actionẽ q̃litate ꝑfici mõ q̃cunq; elemẽtari. Sup qđ adeo ĩnixus Alexander: vt ⁊ aĩam ꝓaue sentiat hũanaȝ ex potentia elemẽtoꝝ cõsurgere mõstratũ dña.7i. Sed id fortassis nõ valet:qñ tũc tyriaca vtutes amplius ꝓfortaret lapidũ cõfectione:quod euenit minime.

Propter tertium gdẽ sciẽdũ q post hos ĩuentus ẽ familiariora di cẽdi modus cũ oĩs sit addere qđ ôficit ethi.ꝑ.quo tyriaca ⁊ q̃ hȝ venenũ ôpellãt. Sitq; stultũ ꝟm ciceronẽ a gbusli bet recte ĩuẽtis secedere:iuxta illud eiusdẽ:oẽ beneficiuȝ meũ extat q tyriaca ⁊ q̃ taliũ nõ solũ opanť q̃litate ꝓplexionali:veꝝ ẽt ꝑprietate q̃litatis occulte.cũ sic.n.calida venena depellit q̃litate frida vt opiũ ⁊ talia: ꝑpetate vo q̃ calida vt serpẽtis ⁊ silium:mõ vo qđ vtroq;:vt ea que cũ friditate ꝑ vite calȝ ꝑpetatẽ hȝ ĩsertã:ceu qđ scorꝑionis venenũ.q aũt tyriaca ⁊ q̃ taliũ ꝑpetate depellat venena fulciť auctorib⁹.vñ serapion.7. Sũt qdã opatiões: q̃s nõ facit tyriaca sua ꝑpetate.ſ.opatiões que sequũtur ꝑmas vt ascarides depelliere.decimo vo practice:tyriacas sua ꝑprietate ꝑdest reptiliũ ꝑcussionib⁹. ⁊ nõ ipsi⁹ q̃litate. Quinto vo ꝑma:tyriaca nõ efficit ipsi⁹ opatiões nisi ꝑprie ꝑp ꝑprietatẽ illi⁹ forme sequẽte ꝓpõẽ simplicium ipsi⁹.vñ collȝ qnto.nõ est remotũ ĩuenire ꝑpetates in medicinis:q̃rũ ꝓpõ fcã fuit in tpe lõgo eo q cõplexio magis est in illis cõfirmata:magis tamẽ ꝑprietas reperiť in cõmixtione naturali q̃ in artificiali.⁊ hȝ qdem ꝑprietas solum cõprehẽdiť expiẽtia Quare.A.de medicinis corꝺis hãc ꝑprietatẽ declarãs ingt:q in tyriaca ⁊ mitridato qdam est notũ:velut qđ ex simplicib⁹ cõsurgit:ceu si dicať tyriacã cõferre venenosis:eo q ipsã ingrediunť medicĩe conferentes ad illas.aligd vo ignotum vt qđ ex eis aduenit post cõmixtionẽ a nã ꝟueniẽti nature humane valde: ad quã equidẽ suscipiẽdũ cõplo simplicia ꝑparauit.cuius etiã ꝑncipiũ ab extrinseco existit . ignorať etiã ꝑportiõis medicinaꝝ q̃titas in ea inuentarũ:vt talis introducatur ꝑprietas:ceu in reliquoꝝ ignorať nãlium cõpõe:vt tertio etiã apparet terapẽtice.Et iõ dicunt sapiẽtiores ꝑcise q directio ad cõpõnẽ tyriace:⁊ hȝ ꝓcesserit ab inspiratione ⁊ ꝓuidẽtia diuina vel arte inspiratiua cõsili. Nã.n.nõ ꝑtingit ad earuȝ cõpõnem. Jparũ nãq; cõmixtio est fere illa que totius in totuȝ exñs dei opus ⁊ nature . cõplonum ꝓimo.Et ideo taliuȝ cõmixtio non rõne cõprehẽdiť: sed magis expimẽto.tyriace siquidẽ ẽt q taliũ ꝑpetas nõ aduenit nisi post ipsarũ vehemẽtez cõmixtionẽ:ita vt antiq formidarẽt cõmixtionẽ simplicium hȝ medicinas ingrediẽtiũ tyriacã ipsarũ ꝑprietates destruere: sed reuelatio ac diuina ꝓuidẽtia deducit ad istud vt etiã expientia pciať illas nõ corrũpi.Et ideo dña.iz6.Meũ cõsiliũ est vt nõ remoueať aligd ex tyriaca qđ expimẽto inuatiuũ andromacus ĩuenit.Qđ Ha.vt sibi ascriberet facere satagebat:fortasse nãq; illa cõplo cum illo pondere significat illud cuius iuuamẽtũ ĩuenit expimẽtũ:ita vt qñ remouetur a suo põdere nõ ꝓsequať illã ꝑpetatez.Et nosce ex.io. practice de medicinis corꝺis q iuuamentũ qđ ex eius puenit ꝑprietate nõ ĩuenit sufficiẽter apprehẽdi nisi ĩ tyriaca fermẽtata.cuius qdẽ ꝟm modernos in.io.an. pficiť fermẽtatio.ꝟm vo Ha.in.zo.ꝟm diuersitatẽ regiõis in caliditate ⁊ frigiditate.Apud tamẽ aliquos modernos spatur ipsius iuuamentũ post sex mẽses.qđ Ha.nõ cõsentit. Et si dictuȝ sit ipsã post sex mẽses fieri infantez dña.iz7. Sic itaq; sentiũt pitiores nõ esse incõueniẽs q ex actiõe ⁊ passione simpliciuȝ ꝓiunctoꝝ in vnũ post longuȝ tẽpus cõsurgat ⁊ fermenteť ꝑprietas in tyriaca:⁊ filib⁹:qua depellat venenosa spm ⁊ calorẽ etiã cõfortãdo ĩnatũ:quare iuuať ꝑpter illud sup ẽrietatẽ faciẽtia frigida ⁊ calida ⁊ vicit vtutes eoꝝ.⁊ ideo sciẽdũ q ꝑprietas põt accipi dupliciter.ꝑprie qdẽ ꝟm q ipa verius repiť in rebus ꝑductis a nã:ceu expositũ dña.zi.aut ꝓprie ꝟm q̃dã filiũ dinẽ.sicut ex applicatione rerũ ingrediẽtiũ tyriacã facta p artem:vbi forte ita non seruať ad orbem aspectus nisi fortã cõtinẽs dicať illud aut exñtia luminariuȝ in locis determinatis tñ cũ tpe ꝟueniẽti:vt mťať dña ꝟñti. qđ ãt in ea ⁊ in eius cõpari cõsurgat tandẽ aliq̃ ꝑprietas ostẽ-

ditur: qm̃ si opatio tyriace fieret ꝓpter simpliciū ꝓplonē solū: ⁊ nō ꝓpter cōpositionē ex q̃ post tps diutinū cleuaſ ꝑ ꝑtes: tyriaca recens foret efficacioꝛ ⁊ vtilioꝛ ꝫ. A. fermẽtata. Cui⁹ gdē ꝺriū iã appuit cū recēs pauci extet inuamẽti. Adhuc si tyriaca depelleret venẽa ꝑ q̃litatē soluz seu ꝓplonē: ⁊ tūc faceret ꝓꝺrietatē ita ꝙ ea venẽa non coꝛrūpet cal'a. Cui⁹ gdē ꝺriū apparet. Cōfert. n. venenis magnifice calidis vt ꝑtis ⁊ silū: ⁊ frīdis vt scoꝛpiōis. Kursus silr vī de colore ⁊ odore cōstructis partē ēt ⁊ de tyriaca. sed hi ꝓprietates hñt ꝓmo scōa. Coloꝛ ru. sanguinē ad ex̄ mouere ⁊ fluxū ꝺucere: ⁊ iō ꝓhibeſ ne res intueaſ ru. ex cui⁹ narib⁹ defluit san. ꝓmo ꝓma. Citrin⁹ aūt confert icteritie. vñ tertio. ij. ꝺ̄ ꝙ patiētes icteritiā iuuanſ ꝑ cōsideratiōē in reb⁹ citrinis. Illud. n. mouet nām ad expellendā mām citrinā totā ad cutē. Silr ⁊ odoꝛ vtute quadam occulta vī matricē incitare in motū. Itaq; vtunq; in tyriacā ⁊ similia cōsurget post spaciū nō parua ꝓpetas. qō ⁊ altera signāt arte cōiuncta vt scoꝛpiōes: apes ⁊ q̃ talium. Scias quoq; aliq; venenis obsistere sui ꝓplone: ceu coꝛpa cal'a frīdis vt castoꝛeū albū ꝺyanacardinū. ⁊ econtra. aut ꝓpetate sicut mus napelli: vermiculus gdā in ei⁹ nascēs radice: ⁊ vt ꝺicūt tyriaca: vel coꝛ cōfoꝛtādo: puta iacinct⁹ auꝛ ⁊ ꝺiamuscus. Aut vias ⁊ meat⁹ coangustādo ne ipsa in coꝛ pgāt vt i terra sigillata ⁊ q̃ ipsaz aꝺiuuāt ei cōiūcta vl' mēbꝛoꝝ supficies viscosas ⁊ vnctuosas reddēdo vt venenū conuiscatū ad coꝛ ꝓhibeat accedere: qō butyꝛ multum: oleū: nuces: anellane: ⁊ taliū cetera opanſ. aut ipsuz calīn incitando vt moueat in ꝺrietatē ⁊ venenoꝝ resolutionē: ceu oīa calida ⁊ sicca subtilia aromatica: ⁊ coꝛ maxime cōfoꝛtātia. nosce isup tyriacā non solū opari ꝺepulsionē venenoꝝ pp ꝓpetatē cōsurgentē ⁊ simplicib⁹: veꝝ ēt opatiōes ꝓplonales q̃ ipsius iuuanſ ⁊ pficiunſ ꝓprietate. vñ de medicinis coꝛdis. Impugnanſ medicoꝝ imperiti puātes caliditatē tyriace ⁊ mitridati foze intēsioꝛē illa q̃ diatritō pipereon: ⁊ ꝺiacimini: ⁊ iō de tyriaca ⁊ mitridato exhibeat quātitatē medy aurei: ꝫ de illis aur. q̃ttuoꝛ. qō tñ est falsuz. Nā i his q̃ de medicis coꝛdis. A. ꝺicit se inuenisse caliditatē tyriace in fine scōi gradus ⁊ mitridati aliquātulum citra. Estimatio tñ psuaꝺet q; cōplo ꝑ fermẽtatōez aꝺipiscī' calitatē veniētē ab ex̄: qō tñ syll'o nō pōt cōprehēꝺi: ꝫ tñ estimatione artificiali ⁊ expimentali: qō oñdit imutatio grādis quā cāt i coꝛpib⁹ assūpta.

Propter quartum qdē ad pmū qd ꝺom apparuit: qm̃ serapio actōes ponēs tyriace puēire ꝑ ꝓplonez cōem resultantez ex simplicib⁹ q; ei⁹ q̃ꝺā nō fierēt ꝓpetate cū iã ꝺixit tyriacaz nō facere q̃ꝺā actōes sua ꝓprietate. Sz id ingt repuꝺiās estimatiue tyriacā opari p simplicē ꝓplonez miscibili ū aut fuit opinioīs q; ꝓpetas ēt ꝓplonum aliq; ꝑma vt visuz: ꝺria. 71. ¶ Ad aliud ēt qd ꝺom appuit: qm̃ illō veri ficaſ magis i ꝓpetate nāe accepta q̃ totalr resultat p nāz absq; artis admixtione. ea ꝛo q̃ cōsurgit initialr ab arte ꝓpetas existit: vt ꝺcm̃ est: silitudinaria: nō certa q̃ ꝓzē imitaſ vt ars cōsequī nāz. Resultat. n. vt ꝺeclaratū est ꝑm aliquē modū ex simplicib⁹ medicaminib⁹ ꝓponētib⁹ tyriacaz sicut ꝛa ꝓpetas ex simplicib⁹ eltis relatōe ad aliquez oꝛbis sitū. ¶ Ad aliud ꝺom: q; ꝫ ꝓprietas ꝑncipalr ⁊ pfecte introducaſ p nāz initialr ⁊ ꝑter pōt vigoꝛe artis suscitari nāz imitādo. Et sic imitatōe ipsaz nō ꝓsequī: ꝫ multū laboꝛet ita cōcessuz ꝓpetatē q̃ arte talr ꝓsurgit nō certā: ꝫ silitudinariā magis existere. ¶ Ad aliud ꝺom ꝑdictis ei aꝺiectis q; nihil opaſ vltra suā spēm i virtute ꝓpa: alterius vigoꝛe tñ agit vt calitas ꝛute ignis ex aere aquā generat ignē. ¶ Ad aliꝺ ꝺōz q; ꝛcessuz ē a q̃busdā alchimiā vificari: ⁊ auꝛ ⁊ argētū arte posse ꝓstrui ponētib⁹ oīa metalla i ꝛna cōicare nā ꝓpinq; neq; visi in magis ꝺifferre ⁊ minus. ⁊ q; sunt velut coꝛpa q̃ꝺā egra: quoꝝ sanitas ⁊ pfectio arte acgrīſ vt i coꝛpib⁹ aīatis. vñ Cōmẽ. 3. ꝺ aīa ꝺicē ꝺ mltis artificys q̃ videnſ eē polia: ꝫ sunt cārū ignoꝛatazꝝ: ꝛbi gra. alchimia. Qꝺ oñdit modus gnātiōis ꝺuplex aliquoꝝ p nāz ⁊ artē: ceu scoꝛpionū ⁊ silūz. vñ. A. ij. ꝺe aīalibus. Jā amicū habui q; fecit scoꝛpiōes q; alios postea gnāuerunt. Et iã testificati sunt mihi ꝺuo amicoꝝ fideles argentuz arte ꝺecoctionis fecisse veꝝ omni examine: nō tñ inde lucrari aperte. ¶ Differētia. CLXXIX.

Quod tyriaca diatesseron ꝓferat moꝛsui canis rabidi oñdiſ. Scribiſ nāq; 4.° 6. ꝺ̄ ꝙ tyriaca ꝺyatesserō veheꝰnter ē ꝓferēs moꝛsis a cane rabido. ¶ Adhuc. qō iest ptib⁹ ꝛerit ⁊ toti: cū totū ñ sit aliꝺ q̃ ptiū ꝓgeries. Cōmẽtatoꝛ phy. i. Sz ptib⁹ bis ex qb⁹ ꝓponiſ ꝺicēdis hꝫ medicamẽ iest ꝺepellere venẽa. ⁊ moꝛsib⁹ canū vt tradūt ꝓferre. ¶ Kursus: qō caloꝛē seu spm̃ ꝓfoꝛtat vrinā ꝙo cat: venenū exiccat: moꝛsui ꝓfert rabidi canis: talr vo ē hc tyriaca cū ex calis ⁊ sic. vrinatiuis ⁊ ꝺiafoꝛeticis ꝓstruaſ. ¶ Amp. illꝺ qō ē acutū vlceratiuū ⁊ virus ad foras tractiuū ꝓfert potissime vt tradūt. id aūt medicamẽ hꝫ existit. itaq; tyriaca ꝺiatesseron moꝛsibus canis confert.

In oppositum qm̃ neq; Serapio Rasis Dabiab. A. aut Mesue: quos vna nō ē in ꝓpa mā isufficiētes ponere: iuuamẽtū isti⁹ tyriace in moꝛsib⁹ canis rabidi scripsere. ¶ Adhuc: aut cōfert cō plone vl' ꝑpetate. nō gdē ꝓplone: cū ipa calida sit ⁊ sicca: ⁊ venenū hꝫ cal'n extet ⁊ siccuz. Qis aūt cura pficiſ ꝺrio. exiccanſ ēt ⁊ iflāmāt̃ moꝛsi veneno tali. Neq; ꝑpetate cū verius repiatur in simplicibus. nō aūt in cōpositis nisi fortassis in medicis solēnibus: q̃lis tyriaca magna mitridatū ⁊ ꝓfectiōes de musco. ꝺria pozi. Jpa nāq; gnātōe introꝺuciſ q̃ nature ⁊ nō artis est effect⁹. Jgr tyriaca ꝺiatesseron moꝛsui non cōfert canis rabidi.

Propter primum gdē sciēꝺū ꝙ tyriaca ē multiplex ꝑm ꝺiuersitatē cōponētiū: vt visuz ꝺria. iz 7. Cui tñ illud nomẽ ꝑpri⁹ cōuenit: tyriaca est magna andromici: aut Ha. in quaz caro igꝛeꝺit tyri serpētis. vñ noiationē est soꝛtita. Que aūt hāc nō suscipit metaphoꝛice ꝺr tyriaca. vt q̃ ꝺiatesseron: eo ꝙ ad illius silitudinē venenoꝝ ꝺepellat nocumenta. ꝺr aūt a ꝺia qō ꝺe iterptaſ ⁊ tesseꝛa q̃ttuoꝛ. ide ꝺiatesserō .i. ꝺe q̃ttuoꝛ. Nā ꝑter mel ꝛcopulatiuū q̃ttuoꝛ medicis aña ꝓstruiſ: ceu gētiana aristologia lōga myrrha ⁊ thure: cui⁹ ꝺosis est auꝛ. i. Quiꝺā ꝛo loco myrrhe posuerunt costum amaꝝ. Aly ꝛo contū addiderūt. Nicol'. quoq; refert q̃ꝺā ꝓzib⁹ aꝺunasse fenugrecū nigellā: çeꝺoariā ꝺyptamū calamedreō pigamū: ⁊ aꝺhuc alibi gūmi hederē ⁊ calcatū ꝛstū Que ꝓzes cōiter grecoꝝ ⁊ arabū rōnabilr obmiserūt ꝺicētes ipsā passiōib⁹ frigiꝺis mirabilr cōferre aut vētositati ⁊ coꝛrosiōi vētris ⁊ iteſtinoꝝ epis ⁊ splēis: ꝺoloꝛib⁹ epis ꝙcoꝛꝺioꝝ tremoꝛi puncturis reptiliū vt scoꝛpionū ⁊ aranee aꝝ ⁊ potib⁹ venenosis: ⁊ maxie frigiꝺis. Moꝛsius aūt canis est ꝺētib⁹ ipsi⁹ apꝑhēsio: qb⁹ plerūq; solutio inꝺuciſ cōtinui ꝺeteꝛioꝛ exīs. Jnterꝺuz aūt mīme: veꝝ is interficit humi ꝺitate tñ saliuali. Est aūt canis rabidus aīal cūctis vlr reꝺꝺituz insiꝺiatiuuz cuz prius esset familiarib⁹ ꝺomesticuz extraneisq; obnoxium custoꝺie aut venatiōi ꝺeditum. Rabescitq; aut ex cibis ⁊ potib⁹ coꝛruptis: aut caꝺaueribus ⁊ aquis putriꝺis: ita vt humoꝛes ipsius i melancoliā cōuertāt̃ aduste: vel ex aere. Qō ꝑm. A. ⁊ viaticum maxime contingit autumno ⁊ vere. Caloꝛ nanq; estatis humoꝛes aꝺurit: frigus vero vehemens eos ad nigꝛedinem ꝺeclinare facit. Aly tamen scribunt id in ꝺie-

bus canicularibus maxime contingere: hyeme vero q̄z parum que satis pñt concidere: cū finis vni⁹ tpis alterius similet exordio: affo. pma. Rabidi aūt fiunt canes nō solū: sed z lupi: vulpes: simie: mustele: z qñq; muli. Cui⁹ qdē rabici signa z discretōis ineſſe vel opposito: auctores notant q̄plurima. silr z morsi. cū. n. ꝓcedit tpe significationes apparēt terribiles z mirāde: ceu pauor aq̄ lz eā appetāt vehemēter z vliter ligda z formas vt specula repñtati ua: latrātq; interdū vt canes. mingūt et qñq; pinguedinē in q̄ res carnose mirabiles ac si eēnt aialia z q̄si catuli apparēt: z alia hō vsuta ꝓtingūt sythomata: virq; vnq̄ euadit qs cū venerit ī pauorē aq̄. Jā nāq; in corde veneni malicia est inserta. Juxta illud trāſſigurationis ouidij. Nec trepidātis auxiliat ags. Uiros tñ duos recitat. A. ex hac euassisse dispōne: nō tñ a cane fuerit morsi rabido īmediate: vez per hominē ab illo morsum.

Propter secundum vō sciēduz q̄ cōiter estimāt tyriacā dya tesseron morsib⁹ hō conferre. q̄re ēt Nicol. in eius exp̄sit antidotis ābobus. Qō fortassis euenit: vel qz gentianam ispexit his cōferētē magnifice: aut cōfisus fuit in additōe medicia⁹ quā sup illustriores ꝓcit in hāc ꝓfectiōez. vñ qd de hoc sentiēdū manifesti⁹ apparebit ꝓfter. Quidam vero posuerūt hanc cōferre morsis ꝓpietate: qō vanuz est dicere. tūc. n. in qualibet esset medicina ꝓpietatē cōposita assignare: cuius falsitas pōt ex dñtia anteriori apparere: atq; in posterū ex dicendis.

Propter tertiū qdē pmitus vitas apiat q̄sīti: deide hō gra subdat an in pncipio huic cōpetant solutiua: z tandē cā quozūdā accītiū morsis ꝓbabilr: his ꝓtingentib⁹ assignet. ¶ Propter igit hō pmū sciēdū q̄ hō tyriaca diatesseron nō ꝓfert morsis iuuamēto de quo sit curandū z ꝑpe cū fuerit a coleri co assumpta: imo fortassis nocebit in ampli⁹ cū vehemēter cala sit z sicca. Et iō sibi vt appuit illustriores medici hāc vtutē minime ipressere: vez alys multis medicaminib⁹ z tyriace maiori. Si ät ꝓfert aut pueris teneris z pinguib⁹ calefaciēdo z exiccādo venenū hō: z spūs confortādo vel gētiane ꝓpetate: cū ipsa nō totalr in hac corrūpat medicia: neq; pduras est adeo cū sit vehemēter cala z sicca. vt ipsa maturatōe z fermētatōe ceu tyriace maiori. p. prietas isurgat dñia premissa. vel vrine ꝓuocatōe ac vlr supfluitatū de ptib⁹ ītrinsecis ad extrorsuz eductōe. vñ z cātarides cū vrine ꝓuocatōe z sanguis ꝑ vesice excoriationē eductōe laudant pcipue. Magis aūt cōfert cū sup locū emplat adeo q̄ cala nō paz extat z sicca iflāmatia: vlceratiua z attractiua. naz vlceratio z attractio ad exteriora mor pcipit ita vt vētose loco applicēt morso: z deide acuta vlceratiua vt alleū: cepe: z synapi: eruca z quetaliū. Quare nicol. ī antidotario maiori pcipue morsibus tyriaca Dya. vt emplm iponat. medicina vō pre alys ꝑ ab oīb⁹ laudata ē ea quā Ha. ꝓscripsit monteo: ipsamq; ꝓposuit Asani⁹ vetus q oēs medicias vitupabat ꝑ eam ita vt nullus moriret q̄ hac. 40. vteret die⁹. Cui⁹ qdē cōpositio. Rec. cineris cācroz fluuialiū adusti in vase exposito ex ere rubeo p. io. gētiane. p. 5. thuris p. i. cuius dosis ē coclaer. i. magnū: puluerizet sup aquā z non bibat ex ea minus dragme tres mane fm. A. in iciunio: z sero. Aliqui vō duas exhibēt dragmas: nōnulli vnā tantū cū pauor non duz apparet aq̄. astadion aūt expñtator fz aggregatorē pcepit hāc medicinā ꝓstrui cū sol fuerit in leōe: z luna. 18. post cōiunctionē ptransiuit noctes. hō tñ cōfectio diuersi ficatur apud plurimos ī numero medicinaz z pondere. Sup locū aūt firmabat Ha. hoc emplastrum. Rec. aceti kist. i. opoponaci vncias tres. picis libr. i. aggregentur: z inde locus emplastret morsus. ¶ Propter z^m istius sciēdum q̄ Almā sor. 7. ꝓcipit in pncipio curationis taliū ventrem cū pillis z medicinis noiatis in caplo melie soluere incipe: cui⁹ ōriū videt scribi q̄rto sexta. vel nō opz in diebus pmis vt ꝑperes ad euacuandū: sed occupare in attrahēdo ad exteriora. Nā eūo q̄nq; adiuuat ad hoc vt venenū penetret ad pfundū ꝓhibens attractiōez ad exteriora. Qō. n. trahit hūores ad interiora cū eis ēt venenū contrahit. Cui dom q̄ in pncipio pncipiante non dz fieri euacuatio fm. A. timēdo attractōez veneni ad iteriora pamplius. Principiū nāq; latitudinē hz. quedā. n. ps ipsi⁹ magis attinet pncipio certo: alia fini ei⁹: nōnulla vō medio. z merito: qñ anteq̄z p̄aua supueniāt accītia. vñ paruum pterut tps. aliqñ. n. 7. dies: interdū. 40. qñq;. 6. mēses: interdū fm alios ānus. Et dixerūt aliq. Et nō ex creditū alit quādo talia post septē ānos appere. A. Accepit igr Almā sor ꝑ pncipio partē medīā pncipy: aut qō attinet ei⁹ extreme. A. vō partē pmā excluſit vt pncipiū initians. vñ subdit post attractōez ex loco. Cū igit trabis quod tibi possibile est post duos dies aut tres: tūc occupare in euacuando qō fortsitan iam penetrauit. ¶ Propter huius z^m sciēduz q̄ aliq dixerūt morsuz terreri ab aq̄ ꝓpterea: qz fcā est ꝓpter ipsius mala eqlis cōplonalis. q. ita vt refugiat ōria et silia ꝓcupiscat. nā discrasie nāles appetūt silia: egritudinales vō ōria. in tegni. z. vñ q̄rto sexta. ingt Ruffus. Nō terrent ex aq̄ z diligūt volutari in terra: nisi q̄n ꝓplones ipoz iā dilexerūt siccitatē: q̄re abhorrent ōriū cōplonis z diligūt cōueniēs. Cōsequeter vō subdēs eū detestat A. inquiēs. ¶ Ad hūc sermonē non ē declinatio. Declinatio nāq; ad illud qō ꝓuenit cōploni ꝓpinq̄ est ex illis ad q̄ nō currit. q. d. cōplo eqlis nō introducit ex ꝓpinq̄ vt hec nō raro. Aut lz sit aliq̄ hoz ꝓpingtas: nō tñ tāta q̄ iducta sit nālitas ꝓcupiscēdi q̄ silia. Et fulcit: qz bi sitiūt vehemēter z appetūt aquā: lz ea visa terreant q̄m maxīe. Eti. speculis z vlr terſis spēs repñtātib⁹ eis timor incutit. Rursus marasmat⁹ cōplonē prauā hz eqlē calidā z siccā: z tñ frigidā appetit aquā vehemēter illi ōriā. Rasis vō medicus sophista in ei⁹ ꝓb. sentit ptactū euenire synthoma ex subingressiōe aq̄ in poros stōi angustiores: vñ spūs cātur fantasiā iducēs terribilē. Sz id tūc nō min⁹ fortassis ōberet liquoribus cōsurgere relīgs. ¶ Propter qō vōm id magis ꝓtingere ex imaginatiōe corrupta. fantasiant nāq; canes in ligdis z terſis ac ipoz viscera. Almāsor z Daliabbas: z iō formidāt aquā z abhorrent: lz egeant ꝑ sitim illa. Qō apit: qz nocumtū infixū mēbris est pncipalib⁹ z maxime cerebro: theorice. 8. Spūs. n. aialis cū religs cōuersus ad nāz mlie: de cuius rōne timor existit. vñ gnto de accidēti. Nō est mirū si tristitiā z timorē morsisq; suspectionē mlī ci patiant: cū mlia fundamēto dñet aīe rōnalis. Nihil. n. videmus extrinsecus occurrēs tñ timorē vt tenebras inferre. Nā Ruffus inquit banc passionez q̄dā mlie spēm forte. theorice. 8. hic siquidē spūs ita corrupt⁹ cogit: quod non est imaginari: z tandē sentiri visu aut auditu: vel sensu reliquo. vnde colliget tertio. Propter egritudinem aliquam fixam timorem vel tristitiam: vapor quis dissoluit cerebrum ascendens in quem forma imprimit cogitati: in cuius quidem ascensu spūs concitatur animalis: ita vt vsq; ad virtutem perueniat imaginatiuam: qua mediante sensus mouetur cōmunis: hic aūt mouet particulares taliter vt resentiatur extra. Populus tamen credit q̄ huiusmodi sensatio ab angelis vel a demonibus immittatur. Cum enim visus spū fretus huius corrupto: ac occurrens liquidis z terſis imaginem repzesentātibus canis similitudinē: in cuius virtute agit facit videre. Et qz melancolicus huius pauor: z hinc timorez incutit vehemēte: quare medici liquidū qō trepidati assumūt iubēt occultari per cānelūq; fugi. Recolo nāq; cum furore quodā in conua-

lescẽtia turbarer mihi ex corruptõe imaginatõis accidisse vt omne visus auia videret mei nup defuncta. Similiter cũ diu ĩ ignẽ ꝓflasses erectis oculis appuit fum⁹ subniger alt⁹ q p motũ circulare a supi⁹ ĩcipiẽs euanuit ⁊ deorsus. hoc sigdẽ ꝓportõale tangit methauroꝝ. 3. cuidã vt antiferõi erithi ꝑm Alexã. accidisse debiliter ⁊ nõ acute videti: tãq̃ sp intuẽti idolũ ipsius ex opposito añcedere. Some vo i pinguedinib⁹ in vrinale decisis repũtant: qz ois elicit effect⁹ fortitudĩe agẽtis ⁊ mãe aptitudine qõ ꝑ cõcidit cũ id venenũ calm sit ⁊ siccũ vehemẽter acutum sibiq̃ assimilatũ. Omne nãq̃ qõ deducit ab aliquo: eius notã obtinet a quo ꝺducit. Nã ozra ꝓncipys cõtestant. ĩ tegni. mã ẽt in q̃ repũtat effect⁹ est subtilis hũida de facili passibilis apud Ha. pp qõ effect⁹ formis vtiq̃ canũ cõsimilat⁹ poterit in vrinali cãri quo quassato dissolutio accidit vt nihil appeat residere. Jd ãt psuadet vtus seminis ĩformatiua ⁊ vrine dispõ in fiala vt denotãt granula magis supi⁹ vrie inferi⁹ vel ĩ medio entis reumate ptes dr̃n ter pcuti. silr hypostasis circulusq̃ cũ alys ꝓtentis.

Propter quartum vo ad ꝑmuz dom. A. log ꝑm alioꝝ opinionẽ. Modus nãq̃ ipsius est cũ aliqd nõ affirmet scribere ore ferr: ceu qdã ipsi⁹ indicãt: ꝑter pnostica Hypocratis attributa pnosticis. ¶ Ad aliud doz q ptib⁹ tyriace dia. ñ iest nisi vni fere. vz. gẽtiane vt conferat morsis: pp qõ si aliter ꝓfit nõ ab alys ipsi⁹ cõponẽtib⁹: ſz ab isto fit tñ: cuius gdez iã dat⁹ modus. ¶ Ad aliud doz q in gb⁹ ipa prestat auxilia ĩ alys fortassis mĩme. hec ẽt pfectiozi dcã sũt mõ ⁊ plimis alioꝝ medicaminũ ꝓsurgere. Quare ñ huic multuz ascribẽda talia. ¶ Ad aliud gd dom appuit. Nã ꝓcessum est b⁹ tyriacã exteri⁹ appositã morsis ꝓferre ꝑcipue. ¶ Ad ea ẽt q alteri⁹ partis qd dom visuz: qm̃ gratiosissimi medicoꝝ ꝓsiderãtes nullũ aut q̃ paruũ ũuamentuz isti⁹ medicaminis foze morsis id explicarũt minime. ¶ Ad aliud dom q si qd cõferat ꝓlone ⁊ q̃lr mꝛatum: ⁊ nõ ꝓprietate cũ ipsa careat nisi ea sit q̃ gẽtiane mirifice ĩ hac pũctura laudate. ¶ Dria. CLXXX.

Quod in scabie nõ competat phlomia oñdit. A. eã minime precipiẽte q̃rto septima. quẽ nõ est insufficientẽ ponere: cũ ceterl pticulario⁹ extiterit. ¶ Adhuc phlomia est eũo q̃ debẽt hũozib⁹ eq̃liter abũdantib⁹: cuz sit eũo multitudinẽ hũoꝝ educẽs q̃rta ꝑmo. ſz in scabie humõ abũdãt equalr: imo humoꝛ adustus aut salsuz flegma magis. ¶ Kursuz vñcũq̃ repit nã ide agere ꝓueniẽtia loca. affo. ꝑma. cũ medicus sit imitato⁹ nãe: ſz ea p cutim reperit ducere q̃ vna eũonũ extat laudabilr creticantiũ vt sudoꝛ oñdit. Palin: qñ san. fuerit bon⁹ pauc⁹ ⁊ hu. multi mali phlomia bonũ rapiet ⁊ malũ reliquet: ꝑmo q̃rta. h⁹ aũt euenit ĩ scabie cũ extet spẽs lepre. Eti. eadẽ rõne q̃ coitus ꝓhibet ꝯ: eo q mouet mãz ad exteriora ⁊ excitat vaporẽ putridum calm adueniẽtẽ ad partẽ supficiei cutis in q̃ putrescit. q̃rto. 7. ita ⁊ phlomia: qz motũ in humoribus cãt ex eis vapores eleuando ⁊ fumos. Quare quarta ꝑmo. Minutio est turbãs donec quiescat. ⁊ ideo phlebothomatis interciditur somnus. Jtaq̃ ĩ scabie nõ competit phlebothomia.

In oppositum breuiary sexto. Euentus scabiei fit ex sanguine grosso q putrefit. Quaꝓpter sit inceptio curatõis eius cuz phlebothomia. Ar Theodozus ꝑscianus: phlomo ꝓus sub gemina detractõe subueniendũ est ⁊ vẽtris purgatio freq̃nter. Kursus ĩ lepra cõmuniter phlomia ꝑcipit. i77. Dcm̃ scabiẽ lepre spẽm existere. Adhuc ãt. ii. de inge. Optimuz est venã incidere nõ solũ ĩ synochis fe. sed ⁊ in alys omnibus q̃ in humoꝛ putredine. In his aut timoꝛ pot gra fe. aduẽire. Jõq̃ q̃rto ꝑma. Cõsiliũ meum in phlomia vt dimittat q̃tuz possibile. Sz in scabie vt ad multũ nõ est fe. suspitõis illatiua piculi. expedit igr in scabie phlomia.

Propter primum quidem sciendũ q scabies est corporis vlis sũ perficiei defedatio cum pruritiua punctura ⁊ vlceratiõe modica. ꝓpterea nãq̃ inter passiões ãnumerat cões: cuz fere tota corpis supficiez cõtineat: quo a plurimis differt subcutaneis passionũ. vlcerat aũt nõ ꝓfundius cũ acredine quadã ⁊ ꝓctura ꝓpter nitrositate seu bauracitate humoris acgsitã. Dr aũt cuti superficialis feditas: eo q non sub egritudine cõiter: vex in his q̃ dedecoratõe tractat. Ea ꝓpter nosce q scabies duplr pot se bre. Uel qz iterdũ tot⁹ essentialr ipedit actus. Et ista egritudis sapit nãz: cũ id ratio existat morbi. Aut nõ ledit oes opatões: sed vni⁹ solũ: puta eã q̃ cutis: ex qua tñ lesio nõ cõsurgit in totum. Et sic dedecoratio quãtũ ad corpus extat reliquũ: morb⁹ tñ quo ad cutiz: ceu solo imparis q̃pua digiti ⁊ si actũ ei⁹ nõ impediat partis tñ in q̃ est ita vt vtutes illi⁹ actib⁹ impediant ꝓprys morb⁹ ẽ nõ digiti: ſz ptis solũ in q̃ cadit. at rarius scabies act⁹ ipedit corpis vniuersi nõ sub egritudine: vex sub dedecoratiõe locat cõius. Existit aũt scabici ceu pluriũ aliaꝝ triplex egritudinuz cã. Primitiua velut cibi ⁊ pot⁹ salsi acri et amari: ꝓuatio balneatõis mutationis pãnoꝝ: exercity ⁊ fricatiõis. Añcedẽs seu humor peccantes in sãguine maxie. ꝺiũcta sicut qs hũoꝛ corrupt⁹ ad cutẽ delat⁹. ¶ Propter qõ sciendũ q mã q̃ in cutẽ ꝓpellit: aut est ĩcorrupta nãlis: vel ẽ corrupta putrescẽs. Et sigdẽ ꝓus aut ẽ fumosa terrestris: ſz tñ ampli⁹ ⁊ min⁹ grossa: ex qua pili gnãt ⁊ vngues. dria. 54. vel hũida vaporosa: qõ triplr euenit. nã aut est subtilis: ⁊ sic in vaporẽs isensibilr fozas demãdat trãspiratiõe noiata occulta. vñ. pb. gnta. Semp corpus nr̃m ꝓpriũ quẽdã tepidũ vaporẽ emittit a se aerẽ calefaciẽtẽ ꝓpinquũ: vel grossa q̃ sub cute remanẽs affecta calido corpis ac extrisece Dymonis vtute ĩ pediculos ꝺuertit. Aut media q̃ in sudoꝛes emittit extra. si vo extiterit corrupta virulẽta: vel ẽ subtilis ⁊ tũc ex ea ꝓueniũt furfures ⁊ pruritꝰ: in min⁹ tñ ⁊ magis diuersificata: aut grossa: ⁊ ita scabies: aut alterutra: ⁊ sic alopicia impetigies ⁊ serpigines. Et nosce q scabies crisis extat iterdũ q̃rũdã egritudinũ: ⁊ ꝑpe cronicaꝝ. Et ẽ egritudo ꝓtagiosa. qd aũt sit flomia. dria oñsuz ẽ. i64. cum alys.

Propter secũduz qdẽ sciendũ q alig obmittũt flebotomiã ĩ scabie adherẽtes: vt ꝑmissũ ẽ. A. ⁊ qm̃ flebotomia cũ sit vlis cũ hu. debeat q̃titate peccãtibus: nõ aũt cõtristãtib⁹: quales qui scabici gnãtiui. Et qz mã ipsius vr extra venas existere: quoꝝ qdẽ defect⁹ tertio ⁊ q̃rto ꝓpositoꝝ oñdet.

Propter vero tertiũ sciẽdũ q in scabie ꝓpetit flebotomia: ceu oẽs expriműt vel patiunt ꝑm oẽs: dũmõ alie nõ obstẽt idicatões a vtute: ⁊ ab his q̃ eã ꝓsequunt sũpte atq̃ ex reb⁹ nõ nãlib⁹ ĩter vtutẽ itermedys ⁊ dispõnẽ. Qõ mõstrat: qm̃ aut mãei⁹ intra venas existit vel extra. Siquidẽ ꝑmũ cũ amplio⁹ hic oñet san. expedit flebotomia. Ea. n. ipsius ꝓpria eũo. Qõ firmat: qm̃ quarto. 7. Mã ex qua gnãt scabies: aut ẽ mã sanguinea cui cõmiscet cola q̃ fozsitan est cõuersa in mliam: aut cõuersa est pars eius in mliam: vel mã cui cõmiscet flegma salsum baurachiũ. vñ. 4. practice. scabies fit ex flegmatis salsi cũ sanguis mlici admixtiõe. Qm̃ aũt san. peccat singlr: aut etiam alys pmixtus hũozibus ꝓpetit flebotomia. 8. apparens de inge. Nõ. n. semp qs flebotomat ⁊ si principalius ꝓpter sanguinis multitudinez: verum ẽt pp malitiam eius vel vtrũq; ꝑmo q̃rta. Kursus

ꝓius opus fit vnãquãq; causaꝝ efficientiũ egritudinem abscindere ī tegni.3. talis aũt san. põt esse antedictus ⁊ si mediãte alio vt ea q̃ cõiuncta. Est.n. is cã penitus antecedens. Amplio passiõi vlcozi cura debeat hui⁹ vt vnũq̃q; coapteť ꝓportõali. Phlomia vo ⁊ scabies vt inductũ tales extãt. ꝙuenit itaq; ī scabie hõ phlomia. Si vo bũores ipsaꝝ cãntes nõ extiterit ī venis vel iam ad cutiꝫ ꝓpulsi: fuerit q; multũ a sanguĩe alieni: tunc nõ cõpetit ex opposito inducti phlomia. Rursus timereť ne mã corrupta tra hereť intra venas ī gb⁹ amplio⁹ putrefcã febrẽ posset causare. Qõ cauendũ potissime: cũ ea fuerit egritudinis indiciũ alicuius: ĩmo potius trahẽda est quãtũ possibile ad cutiꝫ: ceu ī apatib⁹ ꝑceptũ ẽ fieri creticis. Igiť tũc phlomandũ: ⁊ ad vnũ opus est in scabie ⁊ puritu magis farmacia q̃ phlomia: cũ plm bu. ex q̃bus cãtur distantes facti sint a sanguĩe: q̃lis ẽ illa q̃ sanguis dr̃ mundificatiua eũ ab ifectiõibus supfluitatũ alioꝝ mundando.

Propter quartum vo ad ꝑmũ dõz: q. A. nõ negat phlomiam: ĩmo amplius eã facit audiri: cũ dicat. Cura scabiei ꝑma ⁊ melioꝛ: ⁊ cũ q̃ est sufficiẽtia est eũo cũ eo qõ educit bũorẽ adustũ acutũ ⁊ salsuꝫ flã. Eũo vo ꝓpius debeť sanguini maxie cũ dixit scabiẽ generari ex mã sanguĩea colere vel flati ꝑmixta salso. ¶ Ad aliõ dõm fiẽ appuit q; lꝫ ꝑncipaliter expetať phlomia ꝓp bu. cõliter abũdãtes debeť vt iductũ bu. ẽt ꝓristãtib⁹: dũmodo extiterit ĩtra venas cũ sanguis abũdãtia. neq; qñ debeť bũor extat coleric⁹ adust⁹ oĩno aut salsus vl sanguini ꝑmixt⁹. ¶ Ad aliud dõz q; ille hypocratis fmo audiendus qñ expulsio sit cretica vel ⁊ violẽta a nã q̃lis nõ ẽ scabies q̃ si talis fuerit vt dcm̃ est qñq; a phlomia cessandũ. Oz.n. ꝑmit⁹ totuꝫ euacuare phlomia cũ op⁹ existat ne san. ꝑampli⁹ corrũpať: ⁊ qõ corpori destruat supficiale. ¶ Ad aliud dõm ꝑ iterẽptionez minozis assumpte. Nõ.n. ī scabie sp est bon⁹ san. ⁊ pauc⁹: aly bu. multi extãt ⁊ ꝓaui. tũc.n. expetiť magis farmacia q̃ phle. Scabies ẽt lꝫ dicať spes lepre multũ ĩterius dr̃t ab ipa: cõuenit tm̃ in supficie corporis magis: cũ vtraq; sit egritudo ꝓtagiosa ⁊ corpis ipediat supficiẽ. ¶ Ad aliõ dicendũ q; motus ⁊ ꝑturbatio facti ꝑ phlomiã nõ sunt tãti vt q̃ coitu ꝓtingunt. Aut phlomia eũať cã scabiei futura. nõ aũt coitu: vel potius multiplicať ꝓp fumũ putridũ a coitu dispsuꝫ ꝑ omne. ¶ Differẽtia. CLXXXI.

Quod solutio continui ad ĩteri⁹ penetrãs cranei nõ possit fine ossis eleuatõe mediciari oñdiť auctoritate oĩuꝫ scribẽtiũ ⁊ opantiuꝫ fere. Ha. qdem ꝑmitus fine sexti terapẽtice. Albucasiꝫ in ei⁹ ꝑte scõa opatiõis manualis: baliabbatis nono ꝓact. q̃rto quĩta. Et collꝫ. 7. bi nãq; ⁊ vt vna sit dr̃e ceteri conueniunt vt ossis fiat ablatio circunstantis. ¶ Adhuc mõstrať rõne per topicã. Si qõ minus vr̃ inesse aderit ⁊ qõ magis. Minus aũt vr̃ cũ os aliarum partiũ a craneo fuerit idebite restauratũ ⁊ ligatũ: cuius fractio vsq; ad medullaꝫ penetrat q; oporteat restauratione ⁊ ligatione iterare: ne sanies medullã cũ osse corrumpat. Sed hoc ꝑpter accĩs superueniens opꝫ gerere. Cũ igr̃ in quodã alioꝝ ossiũ contingat ꝓtactũ: q̃to magis in osse capitis: cũ nõ possit ligari ⁊ restaurari vt aliaꝝ partiuꝫ ossa: multo igiť magis. ¶ Rursus si fractura sit pua capillaris dicta virtus ꝑpter grossitiẽ partiũ circũstãtiũ medicine vsq; in ꝑfundũ nõ poterit puenire ī tegni. ⁊. 7. de inge. Neq; etiã materia ꝓlapsa ad interius ingrossata poterit per hõ scissurã paruam educi. ¶ Amplius si dicit q; hui⁹ medicinatio solutiõis cõtinuitatis fiat medicinis vt emplo aut vnguento absq; ossis attractione opꝛtebit q; medicina hec saniẽ generataꝫ extrabat ab interius ad extra. Qõ nisi duobus aut tribus poterit euenire modis. Nã omnis attractio tertio nãliuꝫ fit aut virtute q̃litatis q̃ magnes ferꝝ ad se cõducit: vl ñtia eius qõ euacuať. Nõ qdem ꝓius: eo q; vtus specifica est potẽtia quedã naturalis ñis ītroductõez fozme in mãz fz aliquẽ ad ozbẽ aspectuꝫ. 7i. fozma aũt hec introducta q̃ talis opatio consequiť artis existit: ⁊ ita accĩtalis. Omnes.n. fozme accĩtales sunt accĩtia ꝓpter qõ virtute non poterit B ꝓtingere specifica. Neq; a vacuo: qz vt actus eueniat cõsequentia euacuatõis opz esse attrabẽs qõ subtiliꝰ ⁊ vas continens: nõ aũt dispergẽs: que nõ reperiũť in emplo aut vnguento fozinsecus applicato. Neq; etiã põt saluari hõ per calidũ attractio: qz hec est ipsum ad implendũ vacuum attractio. primo ꝓima. Quare nullo modozũ est hõ attractiõez saluare. Itidẽ in ossis fractura nõ solũ exterius: verũz etiã interius mala introducit cõplexio: que sanari nõ poterit nisi eadẽ remoueať. Quare medicinaꝫ oportebit ad locũ interiozẽ puenire. motus aũt attractiue medicĩe secedit ab illo. Palin: vulnera oĩa ꝓter cõtusa debẽt epicari. io7. Exiccatiuũ aũt tenꝫ se cũ frido: eo q; siccitas maioꝛ q̃z dz reddit corpus frigidius q̃z oz ꝑma primo. Quod aũt tale fozamẽ vulneris obturabit amplius ⁊ saniez impellet interius. Igiť opus fit os eleuare.

Huius quoq; oppositũ nõdũ qs fide dign⁹ auctozitate ꝓfirmauit. Rõnibus tm̃ ⁊ expimẽto põt nõ paꝝ ꝙuinci. Emperia qdẽ: qm̃ cũ cuiuslꝫ sit addere qõ deficit. ethicoꝝ ꝑ. Quidã talr opantes bodie laudabilius ⁊ absq; minozib⁹ ꝓcisionib⁹ curant primis. Rõne quoq: qm̃ qõ ꝓauioza ĩfirmo adducit accidẽtia nõ dz admistrari. hõ est ossis eleuatio cranei. Sequiť enĩ nõ paꝝ doloꝛ cerebri cõis: cõtusio: spasmus: ⁊ mozs subita: vt testãtur sapiẽtes ꝑmissi. Adhuc in ꝓussiõe cranei ꝑmitus occurrit fractura: postea hũoꝝ decursus: deinde mala cõplo: quã qdẽ in oĩ curatiõe: vt dicũt ꝑmitus oz removere. Hoc quoq; agit medicĩa supposita: non aũt ossis eleuatio: ĩmo hec ꝙplõnẽ deteriozẽ amplio⁹ iducit. Quare emplis vel vnguẽtis iisistẽdũ absq; ossis eleuatiõe.

Propter primum qdẽ sciẽdũ q; solo cõtinuitatis siue ꝑtis oĩbus aduenit mẽbris ẽt sanabilis nisi cozdi. ¶ Illud.n. solutionẽ nõ tolerat ꝓtinui. 87. Aut nisi ad ĩtimã ptis ĩtrinsece puenerit vt ad vẽtriculos cerebri vel ꝑfunditatem epis. affozis. sexta. Ad hanc.n. imoderatus sanguis ꝑsegť exitus. Ha. vo ibidẽ. Incisionẽ cerebri vidi sepe sanari. semel.n. in Nubia ciuitate samarie q̃dã q̃magne ⁊ ꝓcaue iciſuꝫ cerebꝝ bre cõsperi: ⁊ tm̃ mortẽ euadere: qõ cõtingit rarissime: que qdẽ solo cõtinuitatis: fm qõ diuersis aduenit membris: diuersa vt aiunt sortiť vocabula. naz si cuti aduenerit dr̃ excoziatio vel scarificatio. si vo carni plaga siue vuln⁹. Cũ aũt factũ fuerit sanioſũ appellať vlc⁹. si ãt occurrerit ossi aut cartilagini: ⁊ B fm latitudinẽ vocať incisio. si vo fm longũ ⁊ pue fuerit q̃titatis dr̃ scissura. si vo magne cõtusio. Cũ aũt aduenit lacertis fm latuꝫ dr̃ sepatio. si vo in coꝝ extremitate: puta in chozda aut neruo. dr̃ ẽt sepatio: fz lõgũ aũt vocať liãfactio ⁊ dissolutio. In extremitate vo ipoꝝ eueniẽs vt in chozda vel neruo vocať attritio. si quoq; aduenerit artarys aut venis vocať apertio: ⁊ si fuerit fm latuꝫ dr̃ incisio vel sepatio. si vo fm longuꝫ scissura noiať. si aũt pãniculis dr̃ ruptura q; si iuncturis vocať sepatio ⁊ diflocatio. dria tactuꝫ. 75. Quid aũt sit craneuꝫ ⁊ eius cõpõ. 39. ¶ Deinceps quoq; sciẽdũ q; modi figure solonis cõtinuitatis capitis cum eius noĩbus: ⁊ cause sunt multiplices: quedã nãq; ipsius solutio est simplex: ⁊ alia est cõposita. Simplex quoq; multiplex est. nã quedã est in cute tm̃: alia in craneo: que ꝓprie dr̃ fractu

ra.istiusq; aliq; puenit vsq; ad mediu craneu. Est nāq; cō/positu ex duab⁹ ptib⁹ inter se rimulas ⁊ anfractus q̄s plu/res hūtibus q̄s ⁊ tabulas vocāt:quoꝝ nōnulli penetrant vsq; ad iteriꝰ oīno. Est ⁊ alia durā ēt soluēs mr̄em q̄dā ⁊ piā:alia vo ad medullā puenit cerebri: ⁊ nōnulla ad ve/tres mortalis iudicata. ⁊ adhuc aliq; est ꝓtusiua ita q; cutī exterioꝛ nō vr̄ lesa ⁊ iteri⁹ erit os fractū aut ēt nō fractū: ſz solo ꝓtinuitatis interi⁹ ⁊ contusio. Itē q̄dā est lata q̄ os frāgit in plures ptes:alia ī quo ossa cōfracta ī iteri⁹ ppel/lunt maruſis dcā. q̄dā subtilis mīma q̄ nō appet nisi p en clausūri aut alicui⁹ ligdi colozati apponē:mergit.n.in eaz ⁊ ipa dr̄ capillaris. Cōtingit ēt interdū q; cutis aut os nō frangit:ſz ī interi⁹ applicat:sic vasa metallica qū foztiter ꝓtundunt:qō in capitib⁹ molliū cueit puerozꝝ. Diuersifi/cant ēt hȝ solones penes illa gb⁹ inducunt. nā q̄dā ensis pficit pcussiōe auferēte totū os vsquequo in pāiculū pe/netret:q̄ fractura dr̄ axalis. silis.n. ē inciſiōi ab axia ligno īmissa. aut ense icidit supioꝛ ps ossis tūs absq; penetratōe oīno quā dicūt absolute fractura:q̄ aūt lapide aut alio cō surgit lato dr̄ attritio. Craneo ēt aduenit q̄daz pfozatio q̄ acutis ꝓtingit hu. Sit ēt q̄dā supius:quedā añ:alia retro: alia dextra:quedā sinistra: ⁊ hazꝝ vnaq; pōt penetrare ⁊ nō penetrare. Est aūt cōpsita cū fracture aut soloni cōti/nuitatis apa carnis depditio ⁊ vlcus assocīant.

Propter secundum gdē sciēdū q; hȝ cō/tinui sepationes di/uersis medicant modis ſm q; indicatōes ab eis suscipiū/tur dr̄ntes. Oīuz tū solonū fere mō curatiōis obmisso ca/pillaris ī explū maxime assumat sic eaz aliaꝝ padigma īducit. A. Quā gdē solonē oēs hactenus scribētes curaue re q ossis craneī ablonē ingeniātes se in instroꝝ plurium aptoꝝ ad hoc inuentiōe. quoꝝ vnum est stricte ⁊ subtilis aciei acutissime instrm:post qō aliud pcipiūt latius admi/nistrari:⁊ adhuc si oz lati⁹. Est ⁊ istrm aliud serra subtilis ingenioſe fcā:q̄ os serrat leuiter. Aliud vo qō cerebꝝ seu tripanū dr̄ cui⁹ acutū subingrediēs ppoztiōat cranei spis/situdini. q̄re ne ampli⁹ penetret additamētū superi⁹ reli/ctū est rotundū ne possit ad iteriꝰ ampli⁹ puenire. Cum hoc quoq; istro pfozat os pfozatiōib⁹ crebris: postea iter eas cū aliquo fit sepatio acuto icidēte velut cū qs terebel/lo pfozat pietes:hoc tū instrm exercēt in foztioꝛib⁹ ⁊ crā/neo solidioꝛi. Est ⁊ aliud qō dr̄ leticulare:qñ ē illi ps emi/nēs extrema sicut lēs sup qō mallcolo pcuti: qō foztassis est instrm illud ad hoc laudatū qō Ha. collophy sos appel/lans cū. A. laudauit ⁊ alys. Ante tū hoꝝ administrationē si craneū nō fuerit patēs pcipiūt incisionē crucialē super lo cū pcedere:q; si san. effluat locū pāno oleo ro. ⁊ vino infu/so iubent repleri donec coarceat ipse. Dāc vo cranei ele/uationē nisi ad matrē durā puenerit pcipiūt differri diu/tius:dr̄nter tū estate ⁊ hyeme:qñ ī hac pus:ī illa āt poste/riꝰ. vñ Albucasis. Jn dieb⁹ hyemis oz vt studeas ī abla/tiōe ossis ante diē. i. 4. ſm oēz diſpōnē. Et si ē in dieb⁹ esta/tis vt pperes remouere os añ diē. 7. añq; coꝛrūpat qō est sub oſſe ex pāiculo: ⁊ b⁹ accidāt accītia seua timoꝛē ma/nifeste denotātia ceu colere accēſio:amissio ītellect⁹: ab/scissio vocis:syncopis:fe. acuta:egressus oculoꝝ ⁊ eoꝝ ru/bedo cū quibus in plurib⁹ diſpōnib⁹ nō sanant patiētes. Tps āt remotōis ossis silr haliab. determiauit:si hyems fuerit oportebit ptē ossis ante. i4. diē educere. si vo estas est ante. 7. añq; pdicta patiant accītia: nā si illa patiātur curā nisi adhibeas:tēdit.n.in interitū. vñ. A. Ne pus fun/dat ad interioꝛa oz vt extrahat si fuerit plaga capitis cō/pleta:que. ſ. pdicta nō egeat ossis eductōe. Aut incidat vt pḧabitū si nō fuerit cōpleta ⁊ nō fiat occupatio in restau/ratione illius: ⁊ opz vt non tardeī illud in estate vltra. 7. dies. in hyeme vltra. io. ⁊ q̄to fuerit velocius tanto meli⁹ ⁊ longinquius ab hoc vt accidant nocumenta magna. Si aūt solutio ꝓtinuitatis ad durā puenerit matrē die pmo aut secūdo pcipiunt medicari mō plato. Lōsideranter ēt in hȝ fracturis ne pfozatio quedā quā faciūt in loco fiat in quo neruo possit ꝓcurrere aut pāniculo a cerebꝛo exe/unti. Similiter ⁊ subtilioꝛē perfozāt cranei ptez ⁊ locum. vñ sanies liberius valeat expurgari. vñ Hal. Scio nāq; qñ cuiusdā caput vidimus cuius craneū fractū erat ⁊ os qō tpa dicunt passum est:tunc tpa dimittēs qō in craneo erat inciſio ⁊ eger sanitati restitutus est. Et adhuc innuit Si.n. craneuz postponerem necessario pellicule que sub eo erant putresceꝛent priusq; os solidareī:qz nisi saniem. a superioꝛi ad inferius scireꝛ semp descēsurā inciſio nō fo/ret vtilis ossis. Uidi inde aliū hūtem sicut prioꝛ in capite fracturā:tū arbitratus fui dimittere os qō superius erat: ⁊ incidere ea que iuxta illud erant. vt sanies locum habe/ret fluendi. Cuq; huius ossis duriciē considerarem ⁊ gros/siciem vidi magis vtile esse vt os quod superius erat ab/scinderetur q̄z vt in sanie studium ꝛmpēderetur: quoniaz timui ne cerebꝛuz moueretur: timui etiā ne si latuz foza/men fieret in ossibus lateraliter existentibus causa hu/ius cerebꝛ absciṅdet ⁊ fozas exiſtit. ¶ Si aūt q̄ra⁹ posi/ta ossis capitis fractura ī cōi: vt aly ossiū mīme adhereat nungd dz pmitti ceteris ꝛglutinari: vt in alys fit ossiū fo/ras educi. Tibi quoq; de hȝ satisfacit. A. inquiēs ligamen/tū sup caput nō posse vt alys ossib⁹ administrari. ꝓpter il lud g̃ necesse os est subleuare: ⁊ fracturam cui est q̄ſtitas: donec egrediat vtus:sic est necessariuz. ossa ēt capitis ab alys diuersificant ossib⁹. Cū.n. frāgunt nō restaurat na/tura sup ea ozoſ both. i. poꝛ fortē sarcoydē:sic ipm adduc/it ⁊ nasci facit sup alia ossiū. imo rē debilē:qō ēt appuit ī argutis:ex ſmone Ha. Jd aūt qō mouet eos ad ossis inci/sionē aut pfozationē ī ipi⁹ elcuationē sanici affuit expur/gatio:ne illi⁹ retētiōe q̄ sūt cerebri coꝛrūpant. vñ. 7⁹ coll3. Si fractura sit ī osse craneī vt penetret vsq; ad telā tūc ne/cesse est vt circa scissurā os remoueat vt mūdificari pos/sit a sanie tela ne ipsaz coꝛrūpat: ⁊ si ita nō fieret sanari nō posset:ſz in hoc nostro loco nō iueniī qui hȝ facere sciat.

Propter tertium aūt sciēdū q; op⁹ fit mo/dū aliū empicū dogma/tiçare pdicto aduersū curā pdictaꝝ solonū sine ossis ele/uatiōe visuz sanare. ⁊ hȝ gdē pficiat cū appositiōe solū em/plastroꝝ aut vnguētoꝝ absq; ossis elcuatōe oīno. obſuā/dū tū ne in causis applicent in gb⁹ sua valde pfata iaz ap/parēt accītia vt stolidi ⁊ methoici opant hȝ medicamini/bus vtētes nullā indicatiōe nisi a moꝛbo: ⁊ adhuc praue sumētes. neq; ēt applicent locis:in gb⁹ pp ꝓtusionez cra/nei humoꝛes ꝓcurrerūt ad itra sup mr̄ez durā. aut qū fra/ctura nō penetrat ⁊ cursus fact⁹ est pdict⁹:qō ex accītib⁹ pōt timoꝛosis notatis ppēdi. ꝑmitus igit bis conditiona/tis modus hic empic⁹ recitet curatiōis duplex exīs. qui/dā. n. san. cessāte flā modoꝝ q̄cūq; post. z. diē aut tertiam vl q̄rtā ēpl⁹ ponūt hȝ. Uinū. n. suscipiūt doziū siue mal/uasinū ⁊ stuppas in illō ifundūt: deīde expmūt: ⁊ demum pulueres plātaginis ⁊ siliginis bñt nō vehemēter ꝓtito/rū: ꝑmit⁹ gdē plātaginis pulueꝛ sup stuppe puluilū spgē/tes imittūt in maioꝛi q̄titate: deinde siligis in minoꝛi ad/dunt: ⁊ q̄dā ſm aliquā ptē nigraꝝ fabaꝝ grana tosta con/trita mō pdicto: ⁊ sup hȝ puluilū itidē multaq; ifusa reliq; in pdictū vinū ⁊ expsa supapponūt diligēter ⁊ dimittunt p. 3. dies aut. 4. ⁊ maxime in hyeme: demū vt ampli⁹ ma/teriā trahāt magis in que fozas vtuntur fermēti empl'o. ipsius. n. est materias ex pfundo coꝛporis euellere. dein/ceps aliquo cōsolidant cōioꝛi. Dunc autē vidi moduz vti lem ⁊ exptus q̄q; non tū alys membꝛoꝝ a capite appli/centur. sicut. n. vidi idiotas alibi applicantes apata nō pa

rus ī partē attrahere. Est ăt ali⁹ modus artificialio⁹ ꝛ vtilio⁹ ꝛ cōio⁹ iā fact⁹ saracenis vt post sanguis emoꝛragiā tale desup applicet vnguētū. Qō. Recipe gūmi elemi vncias. 3. rasine purissime vncias. 4. cere vncias. 6. olei ros. vncias. 3. semis. armoniaci vncias. 2. terbētine vncias. 3. dragmas. 5. fiat vnguentū. ¶ Aliud huic satis affine. Suscipe gummi elemi vncias. 3. opoponacis vncias. 2. bdelly vnciam semis. rasine pini vnciā. i. ce. quātum sufficit: fiat vnguētū. Qō ꝛ rōne nō minus oñdit ꝯr: qñ affo. 7. Nature fortiꝰ nihil pōt repugnare in expellēdis: ꝛ mā sit grossa ꝛ vie stricte. Uidem⁹. n. cū nā mām apatis aligb⁹ expellit locis ēt ossa transit. vñ. A. i. 4. tertio. Nā expellit pus qō est ī pectoꝛe ad cōcauū: ꝛ hec penetratio nō est mi rabilioꝛ penetratiōe puris ī ossib⁹ pectoꝛis: ꝛ nā fortis ē hic. Et nosce q⁊ non oꝛ medicamen applicari cū ꝓuaa vt oñsus est mortis apparēt accētia sub mō spei salutis: fortificabis ēt ipsa ꝑ medicamē adhibitū. Eti: qō malā non ꝑmittit figi cōplonē aut fientē impedit ꝛ būoꝛē delapsum ad iterius sup durā matrē añḡ: saniē educit vel saniātis doloꝛē mitigat: aerē ipedit ne suo ītroitu cerebꝛ alteret: ptes circūstātes ossis elargat ꝛ pozificat. opꝫ tanḡ laudabilissimū admīstrare ī cranei fractura ēt capillari. Sꝫ bō repertū ꝛ antedictū agere vnguētū ēt ab idiotis. Qō sil⁹ certioꝛat non paꝫ cōsideratis diligēter q̄ ipm īgrediunt ꝛ eoꝫ ꝓpoꝛtiōe ꝛ maxie gūmi elemi qō attractiuū sufficiēter existit doloꝛis mitigatiuū male ꝛplonis ꝑ familiaritatē ipsi⁹ ad coꝛp⁹ nr̄z coꝛrectiuū: q̄ rasa de furfzolo a quibusdā vocat alterat malā ꝛplonē attrahit ꝛ mundificat. Cera vo cōmixtionē pstat ꝛ pdicta ꝛfirmat. armoniacuꝫ qdē cū terbētina ī his: ꝑm tñ plus ꝛ min⁹ conuenit cū pdictis. Et q⁊ armoniacū min⁹ ē familiare. calidi⁹. n. ē magis attractiuū: iō minus de ipso in ꝛfectōez ꝓcit. Oleū qdē ro. pdicta cōmiscet: ꝛ sua tpata cōmēsurat q̄litate stiptici tate q̄dā ēt ptes ꝛfortādo lesas ita vt ex his cōsurgat qd eq̄le vtuosuꝫ omni lesiuo ꝛriū. q⁊ ăt possit antedictā māz extrahere ad ex̄ oñdit ꝑ hali. Nobis qdē ꝑparāt vt ponamus medicīas sub vmbilico ꝛ attrahūt būoꝛes ex coꝛpe: ꝛ vt retineat medicīa in manu ꝛ attrahat hu. ꝛ vt ponat sub pede ꝛ attrahat ex capite. multo igī meli⁹ emplm relatū vl vnguētū poterit cū ei sit via ꝑ rimulas meli⁹ attrahere. Itidē qō ꝓuaā ītēdit ꝛplonē alteratōe subita ꝛ cōtinui solone. bis. n. de causis doloꝛ cōsurgit ꝛ accītia plurima sepe īducit deterioꝛa vt cerebꝛi ei⁹ eleuatōez ad eā q̄ foꝛas egressionē febꝛē spasmū syncopi: ꝛ moꝛtē nō paꝫ: ꝛ bō nō oꝛ eligi supra illud qō id nō opat. hoc ăt cāt cranei eleuatio sic idē testāt. Est nāq̄ craneū cerebꝛi clipe⁹ ꝛ defensiuū. Sil⁹. 6. de īge. colofisos qō apud eū ꝛ alios ē ist⁹ laudatū valde: ꝛ cerebꝛo sit min⁹ molestū alys: nō est tñ libeꝫ a suspitōe cū alteri craneū capitis ab eo moueat: in quo tpe caput neče est foze getū. Itaq̄ laudabilioꝛ ē medicatio emplīs aut vnguētis facta q̄ ossis eleuatōe inducta. Sꝫ q⁊ in isto curatōis modo nō ꝓueniāt oēs ē: q⁊ medicamē ignoꝛāt aut qñ verecūdant a cōsueta secta secedere volētes eā cōseruare illesam ꝛ elatā. Uana glia. n. q̄ circa hereses ē scabie omni difficile qdē sanabile. nāliū ꝑ. Uel q⁊ timēt būc nouū sibi modū ꝛ insuetū imitari. vt. n. ait Ha. medici cōiter vtebant post ossis eleuatōez cranei medicīa doloꝛis capitis mitigatiua. Quidā tñ medic⁹ senioꝛ ī ciuitate nr̄a solitus est facere. sup pelliculas nāq̄ q̄ sunt sub craneo q̄s denudabat ab osse moꝫ ponebat vnguētū qō doꝛ effisios. ꝛ sup vnguētū ponebat mel ꝛ acetuꝫ mixtuꝫ. Js qdē ī hac medicīa studiosus erat: nec ēt ipam ab vllo rome fieri vidi: nec ī audaciā būi vt eā facerē. De hoc tñ si vis testis ero añ deū: qñ ples ab eo cū bac medicina curati sunt ī Asia q̄s ab illis q medicinā doloꝛis mitigatiuā imponebāt. q̄re volā ipsaꝫ ꝑbare cū in asia. ero. q⁊ tñ rome nūc sum cā postposui: eo q⁹ secutus suꝫ chirurgicos romāos. vñ. A. ꝛ ꝑma recitans hos duos medicatōis modos fracture cranei ait. Per manus posteroꝛ puenit maioꝛ icolumitas q̄s ꝑ manus poꝛ: ꝛ nō est hoc mir: cuꝫ ꝓplo sit ossis ꝛ pānículi fꝫ Ha. sicca. Sic igī appet q⁹ Hal. dubitauit de vtute medicaminis ne regioe vtus frustraret. sic ꝛ nūc plures bi dubitāt foꝛte ne ita laudabilis appareat effect⁹ vt in ptib⁹ arabicis vbi hic modus medendi oꝛiginē cōtraxit. qō nō oꝛ cū expietia ei⁹ in his sit vificata regionib⁹ ꝛ foꝛsitā in regionib⁹ tpatis laudabilioꝛ ē ipsius effectus q̄s in frigidis summe ꝓpter vnū: ꝛ minus noceat ꝓpter aliud. Ducatur ergo hic modus medicationis deinceps securius in vsum.

Propter quartum vero ad auctoꝛitatez scribentiū iam apparuit quid dicendum. ¶ Ad aliud dōm q⁹ medicamen apposituꝫ non permittit materiā effusam saniari. ante eniꝫ educit illā. Aut si saniari incipiat nō reddit fic ꝓaua neq⁊ tanto moꝛat tēpoꝛe vt q̄ sunt cerebꝛi ledat. In argumento aūt supponebat saniē iā esse ledentē. ¶ Ad aliud dicēdum q⁹ immo vtus poterit penetrare: tuꝫ virtute nature iuuata medicamine. Natura. n. tpe egritudis ad se trahit medicinā sic cibos tpe sanitatis. 7⁹ breuiary. tū q⁊ ēt vnguētū sui q̄dā mulcebꝛi ꝛ subtili būiditate ptes ossis īspirat: ꝛ apit circūstātes. tū q⁊ suba medicīe in fumuꝫ resoluta subtilē poterit ꝑ sciſſurā arctissimaꝫ penetrare. Pōt ēt mā ꝑ sciſſurā ēt capillarē educi. Si. n. ab extrīsecis ad īteri⁹ penetrauit vt ꝛ ītrauit: ita ꝛ retro poterit educi: ꝓp nāz expellētē ꝛ medicamē subtiliās ꝛ attrahēs. Si aūt nō intrauit sic tñ scissura eo medicieť mō. Si vo nō adest ꝛ intrauit mā iteri⁹ aggregata: qō cognoscit ex ei⁹ signis: tunc oꝛ vt dcm̄ est ossis elcuationē ꝓcurare: vt edocuerūt pores. ¶ Ad aliō dōm q⁹ attractio euenit a vtute ꝑpa calo coadiuuata medicamis mēsurato. Si dicať q⁹ vt⁹ ꝑspecifica nō iueniť in artificialib⁹: dōm vt. i. 78. dña. ¶ Ad aliō dōm q⁹ nā sagaꝫ ꝑmit⁹ subaꝫ ad se ꝛ fumū attrahit medicine: q̄ male resistim⁹ cōplōni. deide ipaꝫ māz dissolūete ꝛ agitāte nā expellit extrancū ꝓtētū ad extra medicamine appositō exteri⁹ attrahēte: ꝛ ita remotiōe cāe male cōplexiōis remouet ꝛ ipa. ¶ Ad vltimuꝫ: vez ē q⁹ vulnera oꝛ desiccare cū volum⁹ cōsolidare. ꝓ ăt medicamen nō cōsolidare intēdimus: ꝛ poti⁹ apire ꝛ mām saniaturā expurgare. Cuꝫ aūt expurgatio cōpleta fuerit tunc ad curationē cuꝫ siccis stipticātibus ꝓcedit maxime cū cōsolidatio dicat partiū distātiū adinuicē copulationē qō calidis ꝓficit tēperatis ꝛ siccioꝛibus magis. Et quis idiota medicaminis delatoꝛ facta māe subsidētis mundificatiōe nesciēs medicamētū mutare: sed putans pdicto cōsolidare derisus est ꝓius. Similiter errauit: q⁊ oēm egritudinez volebat hoc curare: cum tñ sit capitis ꝓpꝛius. Audio tñ id ab expertis ēt visum in vulneribus cassalibus: saniēq⁊ ex pectoꝛe eūare. Cauēdum tñ qñ ꝛ ḡbus apponať ꝛ quo mediante freno infrenetur: ne maioꝛez q̄s expediat actionem inducat.

Quod in apoplexia nihil infra. 7z. boꝛas. sit opandū mīať ꝑ gntū ꝓtac. id testātē. ¶ Adhuc ī egritudine moꝛtali nō oꝛ operari: ꝛ solū ꝓnosticatiōe vti. vñ affo. ꝓma. Quib⁹ statib⁹ moꝛs sequit ꝓcognoscitiua ꝓte artis sola vtimur ꝑdicētes qō futuꝫ vt ꝛcauti ne eoꝫ q̄ ꝛtingunt simus. Eti. scōa eoꝛūdē. Nō oꝛ ꝛvictis conari. xi. quoq⁊ de īge. In quo despabilis est salus vanū est detrahi ab idiotis ea que sanauerunt multos auxilia. Sed apoplexia et ꝓcipue maioꝛ est moꝛtalis. Juxta illud veteris Hyppo-

eratis. Soluere apoplexiā forte est ipossibile. ¶ Amp. in crisi nihil ē agēdū: affo. ṗma. Sz nōnulla apoplexia est in crisi. vñ. 3. ṗma. Cū apopleticus febricitat fac mozā ī reli⁹ donec discoopiat. Fortassis. n. ē crisis. sitq; moza vsq; ad. 7z. hozas: tanto nāq; tpe sepulturā ꝓcipiunt differri. ¶ Kursus re. a. z affozis. 4. z ṗmo crisium. Quicūq; fleg minātia in ṗncipio egritudinū mox conant soluere phar macia fleginantis nil aufert: qz nō remittit cruda exi stēs passio: sz resistētia egritudini z sana colliqnt. hȝ vo ē apoplexia cū ei⁹ mā sit qñq; apans z icuneata plime. Et fulcit qz tertio ṗma. Scias q apoplia z palysis ⁊strigūt meatus cerebri. qz nō sunt medicie faciētes cuone eūan tes ex mā ipas faciēte ꝓprie. Palin in statu Hyppocras ꝓcipit gescere: sz apoplexia ceu z alia egritudinuz pacuta mox ois est in statu. affoz. ṗma. Eti. Medicus opatur cuz dieta potione vel cyrugia. Jsta. n. sunt tria ⁊strā gbus ipse facit necessaria nature occurrere: nō qdē dieta cū fm ve terez ad vltimas egritudies vltime cure. i. diete: qō ē nil dare sint ad certitudinē optime. hȝ aūt est apoplexia. ne q; potōe: qñ aut alteratiua digestiua: z hac nō: qz calida z sicca liquās z dissoluēs adauget mām z icuneat. vñ. 8. te rapen. Melius euacuātes qō ꝑus cachochimie ad expur gationez postea ire. neq; euacuatiua: qñ digesta medica ri z mouere nō cruda q̄lis non est apoplexie mā: aut ma nuali opatiōe. qz ea ꝓsupponit ozgana ꝓmissa. Jgitur in apoplexia nihil ante. 7z. hozas ceu tres dies agendum vt aliquis actus ꝓappareat nature.

Cuius oppositum Mesue sapit in practica. Kursus affozi. q̄rta. Medicari in valde acutis si expedit eadē die cū tardare sit ꝓnauū in talib⁹. Jd aūt expedit pampli⁹ in apoplexia. Est. n. pacuta valde ac replonalis. adhuc cū medic⁹ sit di ligēs mīster z adiutoz nature: ofntia ṗma. Jn maxie nāq; piculosis casibus eā hz amplius gubernare. Taliū vo cst q apoplexie cum in ea regitiua mox auferat vis ois ipsi⁹. Jtaq; ifra. 7z. hozas cōfestim opandum.

Propter primum gdē sciendū antea qd apoplia: deiceps quot eius cāe z modi: z tertio q̄liter ꝓuēiat z dīat cū passiōib⁹ qbusdā. ¶ Propter h⁹ ꝑmū sciendū q apoplexia ē mol litia toti⁹ corpis cū ablatōe regitiue vtutis. tertio de accñ ti. vñ affo. 2. Est isensibilitas repētina. z toti⁹ corpis imo bilitas. At Lassius felix. Passio dcā ē hec ab eo q mozti fero ictu corpis z aīe ꝓcidāt patiētes. vñ Theodor⁹ pscia nus. Appellati sunt apoplectici: eo q velut ictu quodā pcu tiant repētino. Tertio quoq; ṗma. Est ociositas mēbroz a sensu z motu pp opilonē ⁊tingētē in vētriculis cerebri: z in meatibus spūs sensibilis z motiui: z ipa qdē est acci dēs sicut epilepsia pp ꝓnauū motū spasmātē in ea. Est enī actio lesa. est qdē passio acuta cū spasmo fcā: sz egritudo ꝑut ledit partium figurā z receptaculuz replet z opilat. ¶ Propter h⁹ 2ᵐ sciēdū q apoplexia causat iterdū a cā exteriozi vt ab aere fridissimo sic in iter qñq; agētib⁹ bo ra maximi gelu. ō morbo appens ṗmo. ⁊strigit z coartat būidū qō iteri⁹ z spūs vt in ptes nequeāt ptrāsire: aut ex pcussiōe vel casu sensuz z motū ꝓfestim ꝑuāte vl ex ebrie tate. vñ affo. gnta. Si inebriatus aligs repente sine voce fuerit spasmo ināto mozit: si nō febris cuz accepit: aut ad hozā veniēs fm quā crapule soluunt locutus fuerit. Aut pp coāgustionez factā in laco vel digitoz compressione. Pōt tñ qs tam vehemēter sub mento lateraliter cōstrin gere artarias venas iuueniles z neruos vt inde decidat in apoplexiā. vñ tertio ṗma. Cum opilant artarie z vene ex replonis vehemētia exinde accidit qō euenit quando cōstringunt due vene apopletice ex casu sensus z motus. cū. n. sīle accidit ille ex causa ꝓmitiua efficit illi actiōi qō sīle. Aut a cā interiozi: z ea flegma maxie: ꝓnter sanguis: mime vo hūoz ali⁹: quā qdē opant sua multitudie opilā do: z hȝ qdē aut est apans q̄ apoplexiā ꝓniciosaz īduc: siue sit cala vel frīda: vel nō apans plurimū eueniēs: q̄ vel fit in cerebzo ipo aut ī meatib⁹ spūs. ī cerebzo accūs ex hūo re mox ad vētres cerebzi effuso sanguineo aut flegmatico supabūdanti vel in meatib⁹ spūs ad cerebzuz cū artarie opilant z vene ex repletione vehementi. Quare spiritus nō habēt transitum velut ille cui dictum venas constrin gi apopleticas. apoplexia quoq; fm medicos cōmuniter est passio cerebzi. apud Arl. vo cozdis. vñ ꝑbl. ṗma. Ue tustiozibus apoplexie qñ coagulatū solutū humidum ca dit ī coz: qō ꝓp imbecillitatē ināti coagulat calidi: z meri to. qz apoplexia fm. A. accidit būtibus etates. Vult nāq; Arl. q būidū hȝ aliq; de cā motū ꝑ arterias z venas sube thicas siue apopleticas aut iuueniles in coz cōcidet suffo cet cōfestiz. Series tñ cōmunis hȝ est veteris: senioribus catarri celeriter pire faciētes. Spēs sigdem apoplexie se cundū hyp. sunt due: fortis z debilis: siue maioz z minoz. dicēt forte soluere impole: minoze aūt nō facile. scōz vo. A. z 3oar. 3. Una qdē exīs ceteris peioz: ī qua neq; anhe litus apparet neq; spuma: neq; vox auditur strangulati adeo vt mox nō distet a mozmo. Et alia in q̄ ⁊strā motus z anhelitus cūant spū aut debilitant ita vt difficilis fiat anhelit⁹: imo illic ē spuma: z ei⁹ vox est ceu strāgulati: vel ista posita hic scōa ē cōis ad ṗmā z tertiā: pozē nāq; ipam scribit. A. z tūc due solū erūt. Est z tertia in q̄ nocumētuz nō magnificat in anhelitū. z qō imittit ī guttur penetrat patiētes q̄ nō eūant a timoze: q̄uis de ipa hēant fiducia. af foziśmoz vo scōa. penes Ha. ponunt. 4. vel. 5. vna in qua repēte reddit isensibilitas in toto coꝛpe respiratione sola excepta qñ demū fuerit ꝓhibita maxia erit z apoplīarū acutissima: ī qb⁹ vbis duplex pōt tāgi modus apoplexie. Est z alia in q̄ respirat: sz cū violētia vehementissima. z hȝ fortis ē apoplia. alia vo fortis: sz hac minus qñ sine tēsiōe z violētia ineq̄lē z inozdinatā z adhuc difficilez hz qs re spirationē. Est z reliq; ī qua qs seruat ozdo ibecillis exīs: q̄ fortassis sanat oia si gerant opportuna. ¶ Circa ꝑdicta euenit besitare: cū ita diuersimode spēs numerent apo plexie. ¶ Döz q ipa vel distinguit rōne sui finis q est ad mozte vel ad vitā: sicut cuiuslz egritudis: qō crisis signat descriptio. z ita eius sunt duo modi. Aut rōne synthoma tuz vel talis anhelit⁹ spume z hȝ: z tūc. 3. 4. vel. 5. ꝑñt ma neries ipius forze fm q ꝑspicacius aut alr cōsiderantur. ¶ Ampli⁹ dubitat: qz dcm est ꝑus. z iteriozz. 3° in apople xia fortiozi sensuz oēm z motū auferri ꝑter eū q anhelit⁹ A. dicēte q in gbusdā anhelit⁹ nō apparet: nō tñ ipoz pul sus deficit itegre. ¶ Döm aūt q Ha. tāgit q̄dā apoplīaz in qua mot⁹ cuiuscūq; ptis deficit vt eā q̄ maxīa z acutis sima. vel q loquit de absolone mot⁹ cāti a vtute aīali: nō aūt vitali. Neq;. A. negat simplr motū abesse quēcūq; sz motum vtutis aīalis: nō aūt vitalis vt pulsus. hic aūt po test inesse cū singularis sit act⁹ vitalis ab apoplia simplr nō impedit⁹: nisi apoplia audiat fm Arist. in cozde cāta. anhelit⁹ vo deficit: qz actus est virtutis aīalis: cuius de fectū est iuxta medicos apoplexiā foze passionez: ac vita lis etiā cū sit mixt⁹. quarto de accīti. Cū. n. in apoplia ce rebzū opilet spūs aīalis nequiēs a cerebzo ī neruos z mu sculos ꝓgredi motus pectoris: z vlr ois cessat: ita vt aīal oporteat suffocari. Aut. A. nec ī ea simplr tollit anhelitū: verum dicit cum nō apparere. ¶ Propter hȝ tertiū sciē dum q apoplexia cum pluribus cōuenit egritudinibus sibi cōparibus: aut in mēbzo z accidētibus vel in his sal tem. Differt tñ in nō paucis: ceu sunt epilepsia subeth stu poz cōgelatio syncopis z suffocatio matricis. de accidēti z interioꝛ tertys. apoplexia enim z epilepsia conueniunt

in subiecto vt ī cerebro. Jn cā q̄ vtplurimū fiunt ex flegmatis opilone in accñtib⁹ anhelitus ⁊ spüe. dr̄nt aūt ꝑm magis ⁊ minus: eo q̄ ī appoplexia qō amplius vñ ipa vel mor ꝓmit vel ī palisiz cōuertit. Dr̄nt autem apoplexia a subeth. q̄ apoplexia clamat cū anhelit⁹ lesiōe ⁊ oīfariā praua sensu ⁊ motu. nō autē ꝑ adsunt subethico: īmo pōt itelligere ac excitari. Sūt ⁊ mot⁹ ipsius sensib⁹ leuiores. Et p aūdicta dr̄t apopleticus a stupidis ⁊ cōgelatis. dr̄nt ēt iter se. q̄ stupidi oculis pmanent clausis: cathalentici aptis. distatq̄ subethic⁹ a syncopizato. q̄ pulsus subethici fortior ē ⁊ silior sanor pulsui: syncopizati aūt debilior ⁊ durior. Jn eo ēt mutat color ad citrinitatē ⁊ ad morturor color] silitudinē: frigescūtq̄ extrema: q̄ qdem nō accidūt subethico. Dr̄t sil⁹ subethic⁹ a suffocato māliter. q̄ ꝑ itelligit ⁊ logtur ꝓcitat⁹: ille vo cū difficultate itelligit obmutescēs oīno. mot⁹ ēt patiētis subeth ꝓcipue colli capitis ⁊ pedū ertat facilior: i suffocato vo sensus ēt palpebraz aptio facilior. aduēit etiaz suffocatio mficis subito ⁊ minus subeth pdurās. Per horaz vo ꝑ audit eālis seu egnoctialis q̄ ꝓcisse ē. z4. ps diei nālis ita vt vnicuiq̄ signo duplex hō cor rñdeat hora. Est ⁊ hora ieālis seu artificialis ꝑm q̄ glibz dies ⁊ nor lōgior ⁊ breuior vel meli⁹ in. iz. diuidunt horas: ita vt cū dies fuerit noctib⁹ eq in idē ambe ꝓcidāt horе: ceu cū ēt ī climatib⁹ sol fuerit ī p̄n⁹ arietis vel libre: q̄ sub linea euēit egnoctiali ppetuo. Opatio vo ē alicui⁹ ī subsidiū apopletici admīstratio: siue dieta fuerit medicina siue aliud: min⁹ tñ diete q̄ medicie iīstēdū.

Propter secundum q̄dē sciendū q̄ alig auctor simplr absq̄ ꝑtestatōe nil opandū docēt fore ī apoplexia vti Jsaac ⁊ A. Quidā vo ꝑtestant ne appeat ōfectus opantis mor agēdū. vñ Mesue. Jn cura oz apoplie vt oē gen⁹ regimis admīstret ilico. dilatio. n. ad mortē pducit festinā: cuz ēt mor⁹ de separ recipiat curā: vt Jsaac testat. verūtñ vt non appeat ex pte opantis defectus conaberis a p̄ncipio māz subtrahere inq̄tū possibilitas expetit siue sanguinea fuerit aut flatica. Aliqs āt honore ac amicitie solatio practizās. vñ Theodor⁹ pscianus. Egrotos sub plena iaz despatōe positos nō vt medicīar iam medelis: fz magis tñ amicor solatio visitam⁹. quidā ēt cōcitati pietate: q̄re q̄r to p̄ma: si dimiserim⁹ in hō accidet mors fz oēm dispōnē: fz ꝓpterōabimur ad misericordie paucitatē. Nōnulli vo testant nō eē opandū in q̄dā tñ apoplexia nisi tpe definito. vñ practice gnto. Jn epilepsie cura. i. apoplexie noīa ēt hic recipiunt p̄mutata pus ītuēdū. q̄ si facies egri rubet aut liuida ē vel viridis repleta cephalice vtaris phlomo aut saphene quo a remotioribus trahat mā locis ⁊ iuxta q̄ vtus patit ⁊ repletōis q̄titas sanguine educat. Si aūt hec nō videris signa patiente nō moue oīno: nec aliqd cibor adhibeas aut medicaminū: donec. 7z. ptranseat horas. Almasor. vo nono. Si spuma egrediat ab ore non est apopletico medicandū. vñ aliqñ dcīm est q̄ actio q̄ debet in apoplexia iterdū est vera redūdās ī salutē apopletici: ⁊ tūc nō sp medicādū: fz cū spes affuerit cure. Interdū vo apparēs palliata vt ne defectus ī arte videat ⁊ artifice: ⁊ ita mor in ea indr̄nter semp aliqd agēdū. Sz qd de his ī tertio ⁊ q̄rto mr̄abit dicendor.

Propter tertium p̄mit⁹ qdē vtas subdat: deinde videat cur Valiabbas dilatatōez actus in apoplia. 7z. p̄cepit: Dorіs. Dico itaq̄ primo cōfestim a p̄ncipio agendū ⁊ ꝓprie cū educentibus in apoplexia nec aliqō expectādū. tum ne defect⁹ in opatione vt misericordia ⁊ amicor contristatio vt appareant: sed opposita. tuz quoniā acutor morbor nō omni fariam sunt certe p̄nūciatōes salutis vel mortis. Dic aūt est acutor morbor maxime: ynūqōq̄. n. idiuiduuz a sua constructōe mālі ea. ⁊ hu. ⁊ a supis hz virtutes ⁊ ꝓprietates occultas: ad quas itellectus puenire nō pōt humanꝰ: dr̄ntia. iij. Nos nāq̄ in cognitiōe taliū non possumus ad id qō est certū puenire: cū aliqñ extraneitas. i. mōstruositas in morbis accidat sicut in rebus nālibus vt vlceratio pulmonis ⁊ filia col. 7. Qō amplius firmat p. A. dicentē. Accidit vt homo in apoplexiā incurrat ⁊ nō sit dr̄ia inter ipm ⁊ mortuū ⁊ nō appareat aliqd anhelitus: deide reuiuiscit ⁊ sanat. Et nos plurimos vidim⁹ tales. Adhuc materia apoplexie furiositatē quādā importat. Jn hō autez cōfestim ꝓceptū est mouere. Rursus opatio istius intēpestiue nō repiunt nocumēta ꝑscripta. Jgit cū ꝓtestatōe tñ mox in apoplexia opandū. ¶ Propter 2m huius sciendū q̄ iō voluit Valyab. dilatationē actus. 7z. horaz ⁊si qdā libroz prauе ac ēt ō Rasiz ī ptinēte ⁊. A. habeāt. 70. qñ. 7z. hore tres dies ꝓstituunt integros in qbus declaratū est oēm hu. euētari: dr̄ia. 88. cum melācolia etiā in. 3. diebus suā pficiat piodū. Et ꝓterea Joānis illud yndecio. Cum lazarus fuerit morte quatriduanus: ac etiaz fetens que nequeunt in apopletico repiri: miraculo magis ascribendus q̄z nature. hic etiā trinitatis numerus a p̄his est ꝓlatus adeo vt in tres ītentiōes sit institutus huius ꝓscriptiōis ꝓhemio. Uerēs etiā occultam distrahere Valiab. actionē nāe. ¶ Amp. gs forte cāz assignabit ex motu lune p circuluz ẓodiacuz ꝑm q̄dras ⁊ medietates ipsarum. Nā triuz dieruz spacio ad medium eā dices q̄dre vnī⁹ puenire: fz id pōt calūniari. Nō. n. luna puenit ad q̄dre medius nisi cuz fuerit cursu velocitata. tunc. n. vt aptum est dr̄ia. 10 4. 15. gradib⁹ in die mouet nāli. Ter. n. 15. 45. cōstituunt gradus qō est q̄dre mediuz cuz tota gradus contineat. 90. Si aūt fuerit motu tardata solū mouet. iz. ita vt tribus dieb⁹. 36. tñ pagret partes: ⁊ sic a medio deficit q̄dre. Cū āt iter has duas dispōnes media fuerit gradib⁹ ītermedys ẓodiacū pābulabit. ¶ Sz circa pdcā dubitat: q̄ vt inductuz Almasor negat medicādū cum appet spuma. Sz id in scōo iuxta. A. contingit apoplie mō. Jn scōa igit nō est opandū spē multoq̄ amplі⁹ in p̄ma. ¶ Dōz q̄ Almasor audiēdus est in ipo actu spumatiōis: q̄ tūc strāgulat. Et suffocator ⁊ dissolutor: nōdū aūt mortuor nō referunt qbuscūq̄ fit spuma circa os. Cuz vo nōdū appareat spuma cuz hz spaciuz opandū. vt in Valiabba. ꝓtinet concidit hic sententiam. Plures enim curaz magis videtur minor coaptare apoplexie.

Propter quartum vo ad primū dōm q̄ Valiabbas fuit illius opīonis: q̄ nō approbat in pñti. ¶ Ad aliō dōz q̄ ī egritudine mortali qñ esset⁹ oīno certi de morte celerrima nihil esset agēdū qō hic vt ostenstuz nō euenit: aut nihil agē duz sine ꝓtestatiōe qō de eo: qō gnto de inge. ⁊. io. suscipiuntur in cura ethici cuz ptisicis salutē pentibus ⁊ amicis nō ꝓmittēdo: fz vite tñ p dies mēses aut annos ꝓtelationē: vel qd opanduz: ne actus iscitia cuz alys iputet medico. ¶ Ad aliō dōm q̄ nil agēduz in crisi qñ fit equaliter: tunc. n. nā nō est in medicamib⁹ stimulāda. iuxta illō Ypocratic⁹. Que oz agere vñcuiq̄ marie repit nā ⁊c. ¶ Ad aliud dōm q̄ nō semp: īmo rarius apoplexia vt dictuz ex apate ⁊ cū fe. cōsurgit: qō prauuz est valde. vñ. A. post sermonē añmissuz. Si aūt nō sit fz cuz fe. est pp apa ⁊ putredinē tunc est mortifer. dcīm etiā fuit q̄ apoplexia materie imaginē hz furiose mor ad eductionē cogētis in principio. ¶ Et sil⁹ ad inductuz dōz Alui. Et fortassis ꝑ mouerunt Valiabbatē dilationē ꝑdictā apponere. ¶ Ad aliō dōm q̄ apoplexia sicut egritudinuz cetere hz p̄ncipium: fz sit breue. Aut in statu gescēduz si nā opet sufficiēter. si vo nō mouet hora mot⁹ eius vt tactuz antea. ¶ Ad vltimuz dōm q̄ nō est multuz cuz dicta opandū: dūmō apo-

plexia ex cā ꝺtigerit iteriozi nisi post. 7z. aut amplꝰ ꝺozas ⁊ ꝓprie cū apoplexia mīoz in palysiz termiaſ: ſz magis ne gociādū cū eductiuo: lz. n. mā ſit cruda īdigesta hꝫ mozez furiose ꝺfestiz cūando exoꝛdio. Que āt ptis alteriꝰ q̄tuz ēt ꝺuincāt oñsuz in añius.

Circa predicta dubita

re ꝺtigit eo q̄ ꝺictū febrē cū apoplexia ꝺcidere. qō nō vr: qz aphoꝛis. 5. ⁊. 2. Acute egritudines rare q̄ sine feb. qualis est apoplexia. Eti. paulus apopletici iacēt sine fe. Similiter ꝓquirēs ꝓcticas minume īueniet febrē apoplexie ꝺsociari. ¶ Itidez. Apoplexia moꝛ accidit vt tactū. vñ iterioꝛ ēt 3ª Apoplexia ꝓꝓ repentinā gñationē īdicat frīm humoꝛē grossuz vel viscosuz repēte sil'ipletē ꝓncipales vētres q̄ fm cerebꝝ nō fm discrasiā totiꝰ subē ipsiꝰ: ſz febris nō fit repēte: oꝫ nāq̄ putre dinē a suis causis ꝓinceptis fieri: deinde resolui fumū ide putridū coꝛ petētē: tādē ab eo ꝓ totū coꝛpꝰ refrangi. oña. .88. febris ēt discrasia existit. Ea vo paulatiue supuenit. ¶ Amplius vt ꝺictū in febre ꝺ q̄ fmo fuliginē putridaz opus fit coꝛ petere. Jd āt ꝺtingere nō pōt cū in apoplexia vt visuz opilo ītercedat totalis qō in epilia nō ꝺtingit. Et firmaſ. qz spūs ēt aīalis subtilissimꝰ nō pōt in ptes diffundi subtiliozes. aphoꝛis. scōa. ¶ Kursus. ꝓpter apoplexiaz necitas īmēsissima euentatiōis īducit: ita vt suffocatio ea sola ītercedat aphoꝛis. 3. si g̃ feb. supueniat multipli cabitur pamplꝰ talr vt nō pmaneat vita. febris. n. necessitatē extinctiōis coauget non parū aphoꝛis. q̄rta. cū sit passio coꝛdis calida per omne diffusa. Non itaq̄ febris poterit cuz apoplexia concidere.

In oppositum

sic visum Aui. ⁊ glosa noni Al mā. ita. Apoplexia q̄ñz cōtigit in vētriculis cerebri ex flate: q̄ñq̄ ex sanguie supfluo: q̄ñz ex apate cerebri. apa vo tā nobilis mēbri febrē īducet diferētia. 95. aphoꝛis. 6. Quibuscūq̄ sanis dolores repēte siūt in capite ꝺtinuo sine voce fiūt ⁊ stertunt in. 7. diebus pereunt si nō febris accipiat. Sz hec fm cōmē. est apoplexia. ꝺcidit igitur fe. cum apoplexia.

Propter primum

qdē sciendū q̄ qd sit apoplexia: ⁊ que ipsiꝰ cause ac modi visum ē ꝓus ⁊ qd fe. 87.

Propter secundum

vo sciendū ipm exargutis apparere.

Propter tertium

appe sciendū q̄ cū apoplexia fe. concidere pōt q̄ñq̄. nā ipsiꝰ quedā est q̄ fit ex mā plurima moꝛ opilone suffocāte velut ignis tegmīe coꝛrumpiſ: ⁊ cū hac breuitate moze vt ꝓbatū fe. nō valet ꝺcidere: cū hec maxīe a mā ꝺtingat flatica fe. opposita suba ⁊ q̄litate. alia qdez fit ex mā mioze ita q̄ vigoꝛato cerebꝛo sup ipsaz in latus expellit sepiꝰ dextrū oña. i 8z. paralysim causando: ⁊ cū tali ꝓꝓ motū ⁊ agitationez nāe: ⁊ nō ob apa pōt fe. assōciari: ⁊ laudabilr vt iudicatū ꝺypo. ꝺiungi cū fm cōmē. calefaciat ⁊ dissoluat grossum ⁊ iflatiuā vētositatē: aut māz flegmaticā: vñ ꝺtingit. Quare. A. Cū apopleticꝰ febricitat fac moraz in re illiꝰ donec discooperiaſ: fortasse. n. est crisis: sitq̄ moza vsq̄ ad. 7z. hoꝛas vt visuz si vero iter has duas mā fuerit media q̄titate ꝓpriez sanguinea nō moꝛ suffocās ⁊ sufficiēter subingrediēs pōt apa causare: ⁊ qz rariꝰ talis occurrit q̄ minus ipsa ꝺtingit sic ex ꝓma idicat. A. vt pluriū ꝺtingēte. qō ꝓbatur qz fe. ꝺcidat cū apate partis nobilis ītrisece. vt visuz oña. 95. sz cerebꝝ pōt apari sic oñsuz 96. Et apate adhuc apoliçante: ⁊ ꝓcipue de sanguie. vñ ēt aphoꝛis. z. Dis apoplexia fit aīali virtute influere nequeunte in que īferius in capite: aut ꝓꝓ flegminosam q̄ndaz dispōnem in ipso cerebꝛo exñtem aut vētriculis eius q̄dā repletis humiditate flegmatica. Eti. vbi est reperire cām ꝺiunctā fe. ⁊ ipsaz erit īuenire cū inseparabilis comitatur eandē sz in apoplexiaz possibile fit hanc vt fumū pertentē ītimius reperire ꝓpter sanie apatis. Tempus enim dat triū aut q̄ttuoꝛ dicrū q̄ñq̄ q̄ huius in quibus sufficiēt pōt cā pduci coniuncte permissa. Amplius cū artarie sint partes coꝛdis ⁊ in eius seruitiū oꝛdinate. Si g̃ gs caloꝛ extraneus petat illas lesiuus moꝛ in passione deducetur ad ipm. Sz hec eis accidit apate. Et firmaſ: qm̄ oiuz accidētium occurrentiū coꝛpoꝛi ꝓmus cōcursus est ad coꝛ tanq̄ ad basim vite. mes. far. i. pōt ite ꝛ feb. cū apoplexia q̄ñq̄ ꝺcidere ꝑcipiez flegmiosa: sepiꝰ tū sine ipsa. vñ. A. Cūqz cū apoplexia fuerit feb. tunc illic est apa fm plm. ¶ Sed circa id dubitare accidit: qz inq̄tis q̄ apoplexia accūs ex apate est ex specieb⁹ apoplexie puerse. Nō igitur dat morā fe. ꝓductioni. ¶ Dōm q̄ triplex extat sic ēt tactū apoplexia. vna qdē peruersioꝛ ⁊ moꝛ suffocatiua: nōnulla peruersa sic flegminosa ⁊ tertia minus peruersa ceu q̄ paralysim magꝫ icurrere facit. Ex hac nāq̄ pmo fit euasio nō raro cū fuerit machinatū ꝺ ipsaz pfecte. A. ꝓma qdez moza repēte ꝺtingit. sz a media tpe differr̄ vt visum seuioz tamē vltima. vñ. A. Si fe. est ꝓpter apa ⁊ putredinē tūc ē moztiferū. Sic itaq̄ fm minus ⁊ amplꝰ ē puersa. Adhuc hesitaſ: qz bisoꝛ. z. in cerebꝛo nō est modica: neq̄ magna vę nula aut artaria. nihil. n. sanguis hꝫ in ipso ⁊ ficcissimū. de partiꝰ scōo: sicq̄ nō apabit de sanguine. ¶ Dōm q̄ lz artaria aut vena nō sit in suba cerebri ipsa est tamen in pia inuoluēte ipsum matre īmediate ⁊ rethi mediante ⁊ dura: vt inde fiat continuatio cū coꝛde. Ratiōe igitur societatis artaryz inerit cōpassio cerebri.

Propter quartum

vo dōm ad prima eos se transtulisse ad ea q̄ sepius ꝺtingūt q̄lis est apoplexia prioꝛ triū. Sic plures vt visum ꝓferunt eā simplr ex phlate fieri. ¶ Ad aliud silr dōm vt ad multū ꝟificari. Neq̄ ēt appoplexia fit fm discrasiaz īmediate cū nō sit moꝛbus siue passio ꝓplexionalis: vex officialis. Cui tū vt oñsuz discrasia supuenit fe bzilis q̄ñq̄. ¶ Ad aliud dōm q̄ lz sit opilo neruoꝛ ī apoplexia ꝓ quos spūs deferr̄ aīalis sensus ⁊ motꝰ delatiuꝰ: nō tū artariarū ita q̄ non valeat ꝓ eas fuligo putrida coꝛ petere: ⁊ maxime qz dcīi in hꝫ apoplexia flegminosa nō superfluā māe quātitatē īteruenire repēte suffocationē. ¶ Et ꝓ ꝫ appet ad aliō. ꝓpter enī ipsiꝰ minoꝛē māz ēt cū fe. nō tā grādis inducit extinctionis necessitas gn aliꝫ ꝺiebus vita pmaneat. Et fortassis aliqd māe dissoluitur fe. Non ea igitur amplius intenditur necessitas: qō certū extat in spasmo de repletione cōcurrente vt quem veritas edocet aphoꝛistica. ¶ Dña. CLXXXIIII.

Quod paralysis sinistri

lateris sit curationis difficiliozis ea que ꝺextri monstratur ꝓ paulū id ꝺicentez. ¶ Adhuc vbi est rō curatiōis maioꝛ cū hec ꝑficiaſ ꝺzio ipa ꝺpleſ melius. Ea vo in ꝺextro repitur laterū cū sit caliduz ⁊ siccū oppositio māe fri. ⁊ humide vt multū hāc passionē cāntis ⁊ non in ꝺzio eius sinistro. ¶ Kursus. vbi virtus regitiua foꝛtioꝛ cū ipsa sit moꝛboꝛ fm bip. curatrix vieq̄ latiozes: qbus pōt mā eūari ⁊ emitti: egritudo faciliozis ē curationis. Doc siquidē euenit in ꝺextro cū laterū sit nobiliꝰ ac latius. Eti. egritudo redditur difficiliozis cure eā ipsius ampliozē: sz in sinistro plus colligiſ māe frigide cū sit ibecillioꝛ ex qua ꝺsurgit egritudo hec frequētissime. Itidē defectus ⁊ peccata ī ptibus ignobilibꝰ ꝺtingūt magis q̄z ī eaꝛ oppositis. z. appens de ptibꝰ. pars aūt ꝺextra

nobilioꝛ sinistra ſic̄ anteriꝰ posterioꝛi ⁊ surſuꝫ eo qꝺ deoꝛſuꝫ. dr̄ia. 4.7. Palin. ſi'e vr̄ de paralyſi ⁊ pleureſi: ⁊ adhuc magis de tremoꝛe ⁊ sciatica cū vbilibꝫ rō ſil'is ſuet̄ ptinꝫ Sꝫ pl'ureſis sinistri later⁹ deterioꝛ ea q̄ dextri. tertio decima. Et tremoꝛ sinistri: codē scōa. At sciatica eodem mō. viatici. 6. vñ tertio. zz. In parte sinistra est difficilis. Erit itaq; paralyſis sinistri lateris curatōe deterioꝛ.

In oppoſitum: illa egritudo deterioꝛis est cuꝛe q̄ in pte occurrit nobilioꝛi: ⁊ iō egritudines coꝛdis sunt pniciose. talis palysis q̄ dextre ptis cū sit nobilioꝛ sinistra. ¶ Kurſus. illa egritudo difficilioꝛis est cure: q̄ foꝛtes nō tolerat medicias ⁊ maxīe cuꝫ hꝺ egritudo foꝛtib⁹ egeat remedys. Sꝫ hec est paralysis dextri cū ipsam opoꝛteat curare calis. Dextra vꝺ est calidioꝛ ⁊ vſibilioꝛ sinistra. Est itaq; difficilioꝛis curatiōis paralysis lateris dextri ea que sinistri.

Propter primuꝫ gdē sciēdū q; palysis dupl'r accipiť: cōter: ⁊ ꝑpe: ꝓmo gdē signiſicat mollificatiōez cuiuſcūq; ptis ꝑpe vꝺ medietatis totiꝰ coꝛpis sensus ⁊ motꝰ ꝓuatio. Aliq̄n tñ dr̄ paralysis ꝓuatio sensus ⁊ motꝰ ſm totū qꝺ idē sit apopl'ie qꝺ nomē oñdit: dissolutiōez enī dic̄. differt ăt palysis a stupoꝛe ⁊ tremoꝛe: qz ī ea sensus ablatio ē ⁊ motꝰ: ſz in stupoꝛe sensus debilitas: in tremoꝛe vero motus. sunt. n. he due passiones in paralysim ꝓuie. nosce quoꝫ in ipsa maioꝛem opil'onē iteruenire c̄ꝫ ī tetāo: ⁊ deiceps ī spasmo: ac demū in tremoꝛe stupoꝛe ⁊ saltu: ⁊ ideo in illis nō tolliť sensus ⁊ motꝰ oīo. Eti. palysis aliq̄n ē p se ꝓtīgēs nō raro vꝺ ex alia euenit passione vt apopl'ia colica feb. acuta ⁊ hꝺ. Est ēt ad mltū cū hūoꝛis vitio ⁊ ꝑpe frīdo: qñꝫ vꝺ ex ſimplici q̄lita te. apud. n. A. cōtingit ex apopl'ia a crisi colice ⁊ egritudis acute: dislocatiōez ſpōdiliū frigoꝛe: casu pcussione: ligatura foꝛti: veneno: ⁊ hꝺ. Dextrū q̄z aīalis est ps duaꝝ ipsius nobilioꝛ q̄ mouet̄. sinistrū aūt vilioꝛ q̄ fulcit̄ moueri nāq; est in dextris: in sinistris ăt fulciri de aīaliū motu.

Propter ſecundum vꝺ sciēdū q; paulus ⁊ aliq motiuis ꝓinductis deteti ꝓtulerunt palysim sinistri lateris difficilioris curatōis ea q̄ dextri: de q̄bus tertio ⁊ q̄rto dōoꝝ apparebit. qꝺ vificabiť foꝛtasse idicatiōe a loci ibecillitate p se sumpta cū vtus sit curatiua nō ꝯsiderādo gd accidit.

Propter tertiuꝫ sigdē sciēdū ꝓus q; paralysis sepius ꝓtingit in pte dextra q̄z sinistra: ⁊ demū q; deterioꝛ q̄ ptl ōxtre. ¶ Propter ꝓmū huiꝰ sciēdū q; exꝑimēto ꝓcepi crebꝛiꝰ valde latus dextrū paralyticari sinistro: ꝓcipue cū ipa vt frequenter eueniat ex apopl'ia mīoꝛi. vñ aphoꝛiſ. 3. Dis q̄ satis senioꝛib⁹ catarros ꝓp raritatē ⁊ eliquationē venaꝝ vt repēte peant: hos ăt ꝓp apopleticos seu palyticos fieri in dextris. Quare alia trāslatio: celeriter peunt: vel ī dextro latere palysim ſustinebūt. Sꝫ de aere ⁊ aq̄: alys vꝺ deſiccant latera. qꝺ oñdit qz paralysis ad multū accidit ab apopl'ia mīoꝛi ex mā q̄multū fl'atica replēte ventriculos cerebꝛi: minꝰ tñ q̄z in maioꝛi. Qua qdē fl'atica in seipsa nā expellit ad latꝰ dextrū: tū qz maioꝛ ps hꝰ materie colligitur in pte sinistra cū sit ifirmioꝛ dextra. Repleť q̄ magis cū nā sem per expellat qꝺ supfluū ad parťe ibecillioꝛē. Ea vꝺ ipleta nō poterit in ipsaꝫ fieri expulsio cū plenū, nō recipiat: sed vacuū. Expelleť igiť ad dextrā minꝰ repletā: tū qz fulcita est in sinistris: motus aūt ⁊ ꝓpulsio in dextris: tū q̄ñ vie ⁊ meat⁹ latioꝛes sunt in pte dextra q̄z sinistra cā cali: ⁊ qz ipm cū sit attractiuū ꝓcipue. Crebꝛius igiť ī latere q̄multū accidit dextro. ¶ Sꝫ ꝛ. vr̄. n. magis in sinistro q̄z ī dextro ꝓtingere. Q̄ñ serap. Si humoꝛ viſcosus abūdet super duos vētriculos cerebꝛi anteꝛioꝛes facit apopl'iaz. Si vꝺ sup posterioꝛē paralysim iducit. Si in latus debilius trāſmutať. ß ăt ē sinistrū. dr̄ia euidēs. 4.7. Contingit igiť amplius in sinistro. ¶ Dōm q; latꝰ debiliꝰ in hꝺ apoplīe labore illud ē qꝺ nā stimulata reddiť magl aptū recipe vt oñſuꝫ māz a cerebꝛo in latꝰ ꝓpulsaz. vñ 3. z⁹. Nō elongaťgn seruet mā vniꝰ duoꝝ latex purgādo vt expellat mām ad latꝰ qꝺ est debilius. ⁊ ꝓid est: qꝺ magis extat ſuſceptibile māe ꝓmū: id aūt dextrū vt oñsum. ¶ Propter zᵐ vꝺ hꝺ sciēdū q; deterioꝛ paralysis ē curatiōe q̄ lateris dextri ea q̄ sinistri. nā is ſm veterē vt oñſuꝫ. i 74. ē deterioꝛ moꝛbꝰ q; cū diſcōueniētia ⁊ ipoꝛportione ꝓticulariū cōtingit eius oppoſito. Sꝫ talis est paralysis dextri lateris cū magl ipz eidē ꝛiet̄ q̄z sinistrū: q; calitas motꝰ ⁊ foꝛtitudo cū relige mōſtrāt. Neq; iſtandū ad iſtā rōnē vt pl'es dñtes moderꝛ ꝓmonē. Hyp. vificari ī acutis tñ cū ſcribiť ꝑ scōa. q; ī hitantibꝰ septentrionis loca nō accidit epil'ia: eo q; sunt ī teriꝰ sani. ⁊ qz caloꝛ inatꝰ ē ml'tus q̄ si accidat erit foꝛt: qm̄ nō ꝓtingit eis nisi ꝑp foꝛtē cām. Et eodē tertio. 14. Dō de quo vehemēti⁹ timeť cū aduenit ei hydropisis ē ille cuiꝰ opl'o nālis ē cal'a ⁊ sic. Nō. n. egrotat ꝑ ꝛiū sue cāe nisi ꝑp rē magnā. Epil'ia vꝺ nisi duꝝ spasmat ⁊ hydropisis egritudies sunt cronice. Adhuc illa egritudo difficilioꝛis ē curationis q̄ amplius ledit fontē ⁊ mām vite ac nutrimenti: ⁊ ita curationis fundamētū. Talis vꝺ est paralysis lateris dextri magis ea que sinistri cū coꝛ vtute magis reſpiciat dextrā: dr̄ia. 4.7. Epar aūt situeť in eadē. Eti. moꝛbus colligens mām ampliozē pluſq̄ diſſeminatā ⁊ inſertā deterioꝛ curatione reddiť. ſed hꝺ est palysis lateris dextri vt oñsum. neq; in ipsa fulcire possumus curatiōis basim: cū partiū sit leſa nobilioꝛ. Itaq; palysis dextri ⁊ maxīe que ꝑpter apoplexiā ꝓtingit minozē peioꝛ ē cura ea q̄ sinistri. Fortaſſis aūt si eēt aliqua palysis seu mollificatio ꝓticularis cū hꝺ causa abſq; cerebꝛi ⁊ nuce ⁊ alioꝝ ꝓncipaliuꝫ leſione posſent: puta q̄, ꝑpter ligaturaz q̄ sinistri lateris illa que dextri ceu in podagra ꝓtigit sinistra ⁊ dextra ac in plurimis taliū passionū cū curatiua ꝓncipia saluentur illeſa magis. Et ſic audiēdus est dicēs Paulus paralysim dextre ptis faciliozis curationis ea que sinistre.

Propter quartū vero ad primū appet gd dōm. ¶ Ad aliud vꝺ dicendū ꝑ iteréptionē hꝺ. ⁊ lz latus dextrū sit calidius ⁊ siccius sinistroq; foꝛtius: debilitatū tñ ⁊ infrigidatū ac bumectatū nō remanet gd quo posſit rō curationis haberi: sicut si foꝛet in sinistro. ꝑ viā etiā reumatis oñſuꝫ q; māz hꝺ maioꝛē ſuſcipit sinistro. ¶ Ad aliud ſil'r gd dōm apparuit. vez. n. cū latus dextrū in sui ꝓmaneret diſpōne nāli qꝺ secus hic accidit. ¶ Ad aliud dōm q; lz ꝑ modū cōgeſtionis seu aggregatiōis māe nutrimēti ſupfluę plurimū ipſius aduenit in parte sinistra q̄z in dextra ꝑ viaz tñ reumatis: vt visum amplius coꝛruit in dextraz. ¶ Ad aliud dōm q; sermo ille verificať relatiōe partiū reliquaꝝ: ad coꝛ tñ si ei accidat nocumentū ex aliqua foꝛtioꝛi cā deterius remoueť cū nō sibi auxiliū aduenīat aliūde vt in coꝛde oñdit leſio. ¶ Ad aliud dōm q; nō est ſil'e cum nō adeo hꝺ moꝛbi ledant ptes q̄bus accidit vt paralysis ab apoplexia ꝓtingente. ¶ Ampliꝰ. n. nature ledunt̄ principia: in quadā tamē ceu tactuꝫ paralysi particulari secus poteſt cōtingere. ¶ Differentia. CLXXXXIIII.

Quod in coꝛtura faciei locale remediū ponendū sit ſup partez viſam ſanam oñdit ꝑ Alexandrū in pb. querentē ꝑpter qd in palysi maxille nō ipſū afferimꝰ auxilia: ſz alteri. ¶ Adhuc locale remediū dz apponi ſup partez visam ſenſibiliter ifirmā cū medicus sit artifex ſenſibilitatis ⁊ euidentie, hꝺ vꝺ est que ſana. vñ Alexāder ibidem.

Videt musculus q est ꝟz alteruträqz maxillä sanus ifirmus ⁊ ifirmus vt sanus. Eti. Locale ponendū est auxiliū sup ptez fluētē cū in ea ꝓpositio corrūpat: ipsa vo vt dicūt est q̄ sana vr. ¶ Rursus sup ptem mollificatā seu resolutā remediū applicandū vt humiditates exiccent illā ibi bētes. hec aūt apparēs est sana cū nō refugiat versus suū p̄ncipiū. ꝟz magis reliquū videat ipellere. Itaqz sup ptez apparentē sanā locale situandū est auxiliuz.

In oppositum tertio. A. scōa. Quidā dixerūt q̄ latus egruz in tortura ē qō sanū vr ꝙuis cā sit in ipso ⁊ latus sanū agit actionē ppriā. Sz ℔ ꝼm plm nō est vez. Nā anothomia ⁊ qō scitū est de dispōne lacertoꝝ facieī facit te scire corruptionez hȝ. Itidē. Sup locū in quo est morbus remediū applicandū: talis vo q nō sanus apparet cū in eo egritudo extet ꝓpōnis. vñ iteriorꝝ 4.º Sanū latus vt scitis erga mollificatā ꝙuertitur latitudinē. ¶ Rursus: quoꝝ sunt ortus duītes ptractus ⁊ fines diuersis egēt remedys. Dȝ vo in alterutra latez ps in tortura. Itaqz super latus ifirmū ⁊ nō visum sanū locale figendum remedium.

Propter primus vo scienduz q̄ tortura ē officialis egritudo in facie qua ipsius ps ad īnalem trahit partē: formaqz pmutatur nālis eiusdē ita vt remoueat bonitas obuiatōis vtrorūqz labioꝝ ⁊ ambaꝝ ꝼm partē palpebrarū. A. cui⁹ qdem cā vel est mollificatio seu paralysis: aut dissolo chordę icisio aut spasmus lacertoꝝ faciei ⁊ palpebrarū. vñ de cā 2.º Sema qdē ꝼm nām corrūpit aliqñ vt elephantiosis ptisis ⁊ hȝ. Interdū vo ꝼm accñs sic in dissolutis seu paralyticatis vel spasmatis aut flegmināt̄ibus vel iduratis aut neruo abscisis vel chordā siue duris cicatricib⁹ alligatis. In oībus his talibus in aliā pticulā repens fit pticula alias ꝼm aliā. Tortura nāqz h̄ euenit ꝑpter lesionē factā in neruis venientibus a tertia ꝓiugatione neruoꝝ cerebri. ⁊ gnta sub ossib⁹ paris vtriqz duobus sepulta ⁊ defensa ⁊ a neruis veniētibus ꝙplurimis colli spondilibus ex ḡbus cū ligamētis ⁊ carne ꝓstruit colligāte pāniculo lacertus. A q̄ qdē passione ⁊li duo musculi latigonales ℔ noīe noti apō. A. velut culcidra ꝼz Ha. exītes q̄z vniculqz st̄ q̄tuor veniētes a totidē ptib⁹ brachi seu rami: p̄ncipalr peccēt: nihilomin⁹ cōpatiunt g labioꝝ q̄ttuor duoqz nasi: in q̄ et passione q oculoꝝ cū palpebris ⁊ ꝑpe in parte torture cōtorquet musculi. Nosce quoqz q̄ si oēs nerui q cerebri patiunt: ⁊ per ꝙns relig cōsurgit apoplexia. Si vo q ꝼm alterā sunt partiū oēm paralysis seu dissolutio. Si aūt ꝼm aliquā partiū mollicies causat illius partis. q̄ si partis alterius faciei tortura vel eneruatio. 3.º iterioꝝ. Ex qua tñ cōiugatione neruoꝝ spondiliū manib⁹ paruis nerui mādentur veraciores discordes repio. 4.º n. de accñti scribit ita. Sensus manuū ḡbus spinalis medulla patit ꝼm gntam spondilē perit oīs cū motu: ḡbus vo ꝼm sextā nō oīs. Prime nāqz brachy ptes ipassibiles custodiunt. Multo aūt vtiqz magis si ꝼz septimā spōdilem spinalis patit medulla. st aūt qd post ipm nā adhuc quā qd patiunt man⁹. Cui qdē sermoni alludit ꝑmo scōa vtcūqz taliter. Si q̄ fit⁹ ex cōitate fit sic cū p nocumētū: qō est in digito ex cā ante cognoscit qō est ꝑpter nocumentū qō sexto ex paribus neruoꝝ colli accidit. apparet igit ex his seriebus q̄ ꝼm gntā spondilē ⁊ sextā demū. minus aūt ꝼz septimā: minime vero ꝼm octauā nerui deferunt in manus paruas. In ꝙiuz ꝑmo iteriorꝝ. qs cadens de vehiculo cū iret romā in p̄ncipio spatule pcussus fuit in quo tribus digitis manus sensus iaz. 30. dieb⁹ defecerat motu inocito custodito de quo ꝑsumpsit Ha. q̄ in ꝑma excisione nerui q̄ post septimā spōdilē pcussione pticulā aliquā flegmināt̄e durā disponem brē. Sz neru⁹ q̄ est post septimā spondilē ⁊ qñ octauaz ex pari egredit neruoꝝ octauo. vñ practice 5.º vbi hic refert casus cōcludit ita incōmodū hoc ueruis ꝙtingit q̄ ad annularē medicū ⁊ mediuz digitos sensuz ferunt: quibus a spondili est origo. 7. collz. Quare theozi. 2.º ⁊ ꝑmo ꝑma. expressius de hoc anothomiçatur ita. plm septimi paris neruoꝝ colli puenit ad adiutoriū: qdā tñ rami vadunt ei⁹ ad collum caput dorsum ⁊ diaphragma cuz ramis gnti associati. sed octaui post cōmixtionē ⁊ societatem oēs ad brachiuz ⁊ asseid vel vlnas peruenit: neq̄ eoꝝ qs puenit ad diaphragma. Ramus tñ q̄ est ex gnto pari versus ptē directus manus spatulā nō pertrāsit: neq̄ q̄ ex septimo adiutoriū: ꝟz ille qui ex spatula in brachiū puenit est ex octauo mixto cuz ꝑmo ramo q̄ nascitur ex spondilibus dorsi ⁊ ad dorsuz tendit. ¶ Dōm q̄ hic sermo secūdus est verior ⁊ particularior: qui aūt de accidēti vlior. Per manus enī audiuit earum exordia suprema vt spatulas cum ipsaruz iuncturis ad quas quinta paris neruorum rami ⁊ sexti discuntur peruenire: aut lesio facta i neruorum explanatione circa quintā spondilē non fuit eius tñ: sed cōicans his que inferius. Oꝛ autem ꝓius sit acceptabile dictum ostēdit: quod vidi de quodaz adolescente super colluz ex gradibus cadente. vbi percussionez incurrit circa spondilem septimam in qua factus est tumoꝝ ⁊ prohibitus motus tandē in manib⁹ totis. Cū aūt eū iuuarē meli⁹ brē icepit motū i manu dextra reassumēs a focilib⁹ i antea: ꝟz adiutoꝝ extremū cū focilibus mouere nō poterat. in sinistra vo magis erat ecōtra: qō ꝙtingebat ꝼm lesionē aut salutē neruoꝝ oꝛtoꝝ a septima ⁊ octaua spondiliū: q̄ tandē sanatus pfecte tumoꝛe medicamīe soluto. Sit tñ impsentiaꝝ dicere tñ de hȝ auctoꝝ ꝓrietate. Fortasse nāqz eius amplior sermo deinceps cōcurret. Est aūt facies ps que sub cranco anteri⁹ in boīe solo ꝓprie reperta. hīstoriaꝝ ꝑmo. Locale qdē remediū est auxiliū post vl'em euacuationē seu purgationē ꝙplurimū administratū: cum in paucis aut i nullis taliū hȝ ꝙtingat egritudo absq̄ coꝛpis plectoria vel cachochimia q̄ ꝓius euacnatione indigēt aut purgatiōe. Res eqdē vr aliqua talis: ⁊ ē ipsa vt aurū pfectū aut hō: qñq̄ vo neq̄ vr neq̄ existit vt hō asinus. Interdū quoqz vr ⁊ nō est ceu fixe distātes stelle apparent nō scintillātes scintillare. Nonunq̄ ē ⁊ nō vr vt appositione diuersoꝝ coloꝝ superficies existēs plana cōcaua de longe apparet. qō aūt certificat istoꝝ ampli⁹ fūt duo extrema: ꝙns vo qō existit: nō tñ visuz. reliquū āt fidē plerūqz fraudat.

Propter secundum aūt sciendū q̄ aliq ambiguitatibus ⁊ diuersoꝝ auctoꝛuz seriebus paralogizati dixerunt latus visum sanū fore infirmum: alteri vero ecōtra. ⁊ ideo ꝼm hoc diuersimode remediuz applicandū locale. quid autem de hoc moꝝ videbitur ex dicendis.

Propter tertium vero sciendum q̄ eneruatio seu tortura si fiat mollificatiōe aut chordę dissolutione vel incisione apparente qō exterius. ipsi⁹: tunc sup ptē visam sanā ponēduz est remediū cū ea taliter sit egra: ⁊ iō fluens trahit a sana perficiente suū actuz directe. Apparet. n. superficialiter in tortura q̄ latus qō ꝙbitur sit sanū. Cōtrahēs. n. ⁊ recedēs ab eius debito situ egrū: vt duo trahentes funis extrema seorsum rotule infixi. q̄ enī plus trahit vr reprimi ⁊ alter subleuari. si vo tortura ꝓtigerit a spasmo humectāte vel exiccante aut apostemate vel duritie cicatricis ꝼm Ha. sup partē apparētē infirmā ⁊ vere bui⁹ entē ponendū locale auxiliū vt duricies aut nodosa cū i altero latez fuerit pēdenti: qō series īsinuāt premisse. Fulcit quoqz medio breuiori: qñ sup partē veraciter infirmā q̄ q̄d sit de appetētia qñqz fantastica locale applicādū remediū. hȝ quidē est pars visa sana in tortura cāta ex mollicie vel ei

ꝓportionabili. In ea vo q̄ a spasmo ⁊ sibi silr̄ibus: talis qui dē est visa ⁊ exñs ifirma: ꝓpter qō in hac locale remediū ponet sup apparentē sanā partē cū realiter sit egra. In reliq̄ vo toztura sup entē ifirmā ⁊ apparentē: qō ⁊ signis discernit certis. cū. n. a dissolutiōe ꝛtingit eneruatio sensus ⁊ motus in ea sunt hebetes: ⁊ sentit in cute lenita ⁊ in lacertis absq̄ extēsione: ⁊ demergit oculi iferioz palpebza: ptiū altera pānicli palati ꝓis toztura ē mollificata humida laxa. ⁊ qz aspectus fit ad iferioza: videt patiēs. q. medi tari. Que aūt fit a spasmo sicco vel humido nota hz signa in pte spasmata ceu ẓctio cū replone nō siccitate stringit cā cutis frontis in illo latere ⁊ extēsio in altero fit latere: paucitasq̄ adest saliue ac spuri cū sensiuū turbatione. Apostematis vo nota sunt signa in eius parte.

Propter quartum vo ad ꝑmuz dōm q̄ alexander logtur de toztura facta ꝓpter mollificationē in q̄ ꝓcessuz remediū ponēdū sup parte visam sanā. ¶ Ad aliō dōz lz medicus sit artifex sensibilis ⁊ cuidēs: ei⁹ tñ sensibilitas ⁊ manifestatio vere debēt esse ⁊ nō sophistice: q̄les sunt q̄ in toztura apparēt ex dissolone. Nā dictū est qōdaz apparere: nō aūt existere sup qō locale nō ē applicādū auxiliū. ¶ Aliud silr̄ ꝓcedendū cū lesio sit in pte visa sana: lz. n. in pte apparens ifirma cozrupta videat cōpositio nō tñ ꝓpe: lz palligationē quā hñt musculi vnius ptis cū his q̄ alterius. Cū. n. q̄ sunt alterius partis mollificant alteri actū suuz exercentes ẓhunt nō hñtes aliqd equipotēs. ¶ Ad aliud dōz q̄ hz toztura ꝛtingit ex paralysi siue dissolone. vñ sup eā remediū ponendū cuz illic egritudo existit. ¶ Ad ea ēt q̄ alterius partis apparz qd dōm: qñ ꝛmo est in toztura fcā spasmo vel apate: ⁊ qz hz sepi⁹ euenit q̄z ea q̄ mollificatione iō dicit. A. ß ꝛm plin nō esse verū. ¶ Ad aliud dōm q̄ in loco sano non est egritudo ꝓpositionis: cū toztura mollificatiōe ꝛtingat nisi apparēter ⁊ nō vere. Cum. n. lacerti vtrinq̄ habeāt suū actū pficere sig ex vna pte deficiūt alteri suā perficientes actionē nō eis cozrūdentibus refrenantibus ẓhuntur in seipsos ⁊ videantur ifirmi cū tñ extent. In toztura vero spasmo euenit secus.

¶ Differentia. CLXXXV.

Quod vinuz competat in egritudinib⁹ neruoz oñditur: qz tertio scōa ca. de cura paralysis. Uinū antiquū paucū cōfert valde egritudinibus neruoz oibus. Et firmat qz practice 5°: Uinū ꝓpina vet⁹ modica q̄ztitate vt venter oñdit ⁊ oculus. Dec āt neruosa. multo igit magis qō mediū a nouitate secedēs cū sit antiq̄ amplio⁹ nāe accōmodū. triplr. n. tēpore variat dōria. 70. ¶ Rursus mozbus is aut erit ex ianitione ⁊ ita ꝓfert vinū maxime cū humectatiōe curetur. vinū nāq̄ humectat: tale enim actu silr ⁊ potētia cū iter cetera celerius subeat ⁊ amplius in ptes. Cito. n. replet cozpora obnoxia inanitioni. aphoz. 2. Rō eteniz nutritiōis in eo saluat maxime cū calm sit ⁊ hu. dōria. 70. vel ex hūore erit replēte: vt flate colā vel melīa aut sanguie. Dis āt singulr ꝓfert. flā. n. digerit icidit ⁊ resoluit. colaz ru. in vrinā extrahit: ⁊ nigrā labere facit velociter quia cogit exire ẓrietate flectēs illius nocumētū. ꝑmo tertia. sanguinez ēt clarificat feces ipsius i cūatiuas deriuādo ptes. ¶ Amp. qō ẏtutes aiales alleniat ⁊ requiescere facit ꝓfert neruis: qñ iuuamētuz fundamēto neruoz vt cerebzo ministrat: hz est vinū ēt inebrians. Almā. 4. ⁊ tertia ꝑmi. Et curatio ac ēt reductio perficitur ẓrio. nerui vero sunt frigidi ⁊ sicci: vinū qdem vt dictū calm ⁊ hu. ¶ Itidez ẓriozum ẓrie sunt rōnes ⁊ de ge. ⁊ coz. lz vinuz causat egritudines neruozū repletionales vt paralyses spasmos ⁊ cōsimiles. Curabit itaq̄ illas que de inanitione saltem. Uinū igitur cō fert neruorum passionibus.

In oppositum qnto theo. Uini ꝓpriuz est cerebzo nocere ⁊ neruis: i eos. n. materias penetrare facit. tertio scōa. vñ Mes. in practica Uinuz vitare oz. Facit. n. ad neruos penetrare materias que fozsitan nō penetrarēt. Et scito q̄ inimicuz est oculis vinuz ⁊ neruis. ¶ Amp. omnia iterimūtur ⁊ cozrumpuntur a ẓrys de distemperantia ineq̄li. Uinuz aūt neruis cō trariatur cū sit calidum ⁊ hu. sufficienter. Ipsi autez frigidi ⁊ sicci non multuz acutis recedentes temperamēto. cō plexionum apparens primo. itaq̄ vinum egritudinibus neruozum non competit.

Propter primum siquidem scienduz q̄ gd sit vinū ciusq̄ mlr̄tiplicitas quidue neruus ⁊ mozbus dōria monstrauit: 70. 4. i. ⁊. 4. z. Nosce quoq̄ q̄ vinū sumitur aut gr̄a nutritiōis aut cibū ⁊ seip̄z deportat in ptes ⁊ ꝓuertit in eas aut medicationis cā ꝑz q̄ alterare sibi ⁊ ꝓfortare talr̄ iexistit.

Propter secunduz vo sciēdū q̄ alig dixerūt vinuz competere neruozum passionibus: tum quia calidum eoz remittens frigiditatem: tum etiam quia ipsozum superfluitates vtplurimum coquit ⁊ digerit. Sed hec non valent cuz periozes contrarient eis veritatis ꝛelatiozes. lz. n. neruos calefaciat ⁊ humectet: ea tñ sunt nā neruoz elatioza ita vt illis noceāt ẓria excessu facta sui etiā subtilitate penetrādo ⁊ superfluitates i ipsos nocet iducēdo: neq̄ materys eorum ꝓfert mō quoq̄z lz cū fuerint digeste nām in eaz excitans expulsionē. Aly vo dixerūt id ꝓferre qz ẏtutem ꝓfortat ⁊ digōnē ꝑcurat ⁊ maxie cū hu. fuerint crudi. vñ q̄rto de re. sa. Uinuz ⁊ digerit semicrudos hu. ꝓze oī alio. Sz id silr̄ nō stat qz hoc accidēt aliter eis aduenit vt ostēdet. hic aūt magis qō p se sicut appebit expetitur.

Propter tertium vero sciendū q̄ vinum simplr̄ ⁊ p se nocet neruis ⁊ ꝓprie alitionis gr̄a datū vt illustriozes cōiter exponunt ⁊ precipue subtile acutū citrinū cū fuerit antiquuz potissime: oppositū vo min⁹. Qō firmat: qz quod neruos relaxat ⁊ dissoluit mās i ipsos deducēs nō ꝓfert eis: imo eos pamplius ledit. tale qdem vt scribūt est vinū: ipsum nāq̄ subtile penetratiuū existit. In neruis ēt debilis digestionis entib⁹ indigestū ꝓuertit in acetū nihilq̄ vt firmant neruis inimicabilius est aceto intñ vt dictum sit re. a. tertio. feminis pls ipm ꝓpter lesionem vulue q̄z maribus inimicari: neruosa eni existit. Eti. A quo precipitur dogmatiozib⁹ abstineri suspectis neruoz egritudinibus ipsozūq̄ ipsas iducit: neruos ledit. sed vinū est tale. pb. 3. ⁊ cōplonū 2°. qō signo fulcit. videmus. n. boes vinū non potātes ꝓpter legē vt agarenos aut ꝓpter carentiā qz illuc nō peruenit vel inopia seu abominatione fatali vel pietatis studio neruoz passiōes icurrere mime. Sic igit vinū neruis simpliciter nocēs nō ꝓfert ⁊ silr̄ sicera ⁊ maxime pomacea. Per accidens aūt ⁊ medicationis cā pōt interdū eisdē ꝓferre: qz ipsos humectet cū fuerint exiccati ⁊ ꝓprie aque admixtū nō pauce velut in spasmo qui ex inanitione. vñ in diuisionib⁹. Detur in potu vinū cū aqua multa. ⁊ tertio scōa. Si misceat vinū cuz aqua quā bibit non est remotū a rectificatiōe. Breuiary sigdem primo. Sumat in potu vinū subtile velocis penetratōis: ⁊ id qō nō plurimū iudicio distare ab eo qō fortius multeq̄z fuerit aque cōmixtū. Et firmat: qz aq̄ humidissima appēter trāsire tñ mozat tertio re. a. vino vo cōmixta subtilitatez acgrit ⁊ penetrationē vt deueniēs in neruos sine lesione dupl̄r humectet: subaliter ꝓpter vinū aqua remollitum ita vt absq̄z siccitate humectet in ipsos conuersuz: ⁊ acci-

dentalr ꝑpter aquã qō est qōdã de fozis irrozare. Cōfert ẽt aliter accīte:qz mãm digestã ĩcitat in expulsionẽ calore nãe instrm fulciẽdo. ꝓzi⁹ aũt spargẽs eãdẽ et ampliãs ĩcrudat ⁊ nocet nō parũ qō febres toti⁹ signant passiones .ii. curatiue: pdestq itidẽ:qz vtutẽ roborat ⁊ cōfirmat:qō denotat in syncopi eius idrñs exhibitio. Spñs.n.⁊ coz vlr ꝛfortat. aiam.n. letificat ⁊ gaudere facit adeo vt nihil iuuiatur qō ipsi⁹ vt vice suppleat. Almã. 4. in casu tñ ⁊ accidentalr ꝛfert. Nosce quoq; q vinũ vlr nocet alitionis damtũ rōne. Medicine aũt cōfert gra qñq: aut si forte nocet neruis simplr ꝛfert illis appetitus modicũ gra: diuersificatũ.n. ℔m min⁹ ⁊ amplius diuersos ĩducit effectus. vnde Diascozides: Uinũ vetus si multũ bibitũ fuerit p̄ nimietate vtutis neruis ⁊ sensui ꝛriũ est. p suauitate aũt modicũ bibitũ bonũ extat. q̄re tertio ꝓtractũ scda vinũ ãtiquũ paucũ ꝛfert egritudinibus valde neruoz oibus: plm enĩ ex eo sumptũ est res nocibilioz ita vt de ipso dicaf qō exponiť de sglla scde scdo ita. Nocet neruis sanis parũper ꝛferẽdo dolozib⁹ neruoz ⁊ iũcturaz paralysi ⁊ sciatice p prie. Sic nãq; vinũ ꝓhibẽdũ est in neruoz passionib⁹ ita ⁊ in his q̄ artaria z: ipm.n. neruosa ⁊ frida ledit maxime. vñ ȝ⁹.zz. Opz patiẽte dolorẽ iunctura z dimittere vinum oio vsq; quo sanef ex eo integra sanatiõe: qō si aliqñ concedaf in hȝ vinũ: id p accñs vt tactũ euenit: aut ꝑpter abusuz prauũ quo in dilectionẽ deductũ est ifirmis. Propter qō rasis ꝛcedit de iuncturis qñq: satagit tñ id iterdũ meliozare admixtione passularuz mellis ⁊ apy spermatis: qō autez amplius cōuenit est mellis aut ꝯccari aqua: ℔m tamen materie varietatem.

Propter quartuz vero ad p̄mum dōm q A. nō dicit vinũ simplr ꝛferre: vez antiquũ ꝓmixit ⁊ paucũ qō p accñs vt visum ꝛfert medicineq; gra: virtutẽ eni⁹ ꝛfortat ⁊ mãm educit. ¶ Ad fulcimentũ vo dōm q venter nō est simplr neruosus: vez ẽt carnosus ⁊ ꝑprie illius ītrinsecum fundale ȝ neruosum dicaf respectu eius qō extrinsecũ hȝ. Neq; ẽt in suba oculi certe nã dñatur neruosa: ȝ amplius aquosa. dria. 64. Aut ȝ vinũ absolute almansozis 4.⁹ noceat oculis p accñs vt eoz mãm vel spñ iuuat. vt indicaf apho. 6. Modicũ etiã q̄titate ꝓcessuz. ¶ Ad aliud dōm q vinuz nō ꝛfert spasmo ex inanitione simplr: vez cōmixtũ aq̄ vt tactũ plurime aut p aliud ceu tactũ. ȝ eteni vinũ cōferat neruis rōne medele nocet: vt oñsuz: eo q mãs in ipos deducit crudas: cũ eo q eoz dissoluit subam. Silr oñsum ẽ quō vinuz ꝛferat ⁊ qñ gra materiez ꝓtentarũ in eisdem. ¶ Ad aliud dōm q si vinuz simplr noceat neruoz fundamẽto ac ipsis: vtutẽ tñ eis alleuiat ⁊ regescere facatq; hȝ instrm spñ. vz. aialem: vtinã ẽt puocat ⁊ sudorem: reliqua relinquẽs superflua ⁊ ꝑpe nō i fieri vez in facto esse: ⁊ ideo ebrietas vt dicũt continua esse nō dz. Laueť. n. in eo cuius cerebrũ est debile. Maius nãq; nocumentoz vini nō est nisi in cerebro. tertia p̄mo. Passio vo neruoz ꝑparatis debile cerebruz hñtib⁹ ꝛcurrit. ¶ Ad aliud dōm q q̄q; vinũ opponaf neruis in complexiõe ita vt eos reducat siue ipsoruz curet passiones sibi tamen illi alia insunt ꝓmonstrata nobicilioza. vel vinum est amplius caliduz ⁊ humidum q̄ nerui sint frigidi ⁊ sicci: cum immediate ⁊ proprie sensitiui iuxta temperamentum sint cutis: ita vt neq; neruos reducat neq; illis opponatur directe. ¶ Ad aliud dicendum q illud verum est in predicamentis per se: non autem in his que per accidens cum ostensuz sit vinum neruis per accidens iuuamentum aut nocumentuz prestare. Nocet nanq; paralysi ⁊ proprie sumptuz in multa quantitate materiam multiplicando: ⁊ in neruos illaz amplius figendo parum autem acceptum similiter dictũ est iam conferre. ¶ Differẽtia. CLXXXVI.

Quod coitus nō ꝛferat egritudini flatice mõstratur: qm̄ spma qō coitu emittiť nō ẽ fla: cũ illud fit vtilis superfluitas vltimi alimenti sanguinei B autẽ p̄mi. 36. Cōferentia fit ipsius passionibus flegmaticis eo q ipsarum educatur mã. Et fulcitur: qz ipossibile fit cibũ ꝛuerti in chilũ nisi ex ipso generenť superfluitates flatice: cuz fla sit p̄muz indigestũ, pueniẽs ex cibis. dria. 33. qō aũt multũ tale q̄ multuz distat a spmate. Eti. Qō corpus desiccat ⁊ minuit virtutẽ nãles: iõq; in frigidans egritudini: cũ ea sit frigida nō ꝛfert flegmatice. hȝ vo ℔m Jo. est coitus. ¶ Rursus. qō ledit maxie partẽ flatis causatiuã ⁊ receptiuã in curatione passionis ex eo generate non iuuat. Itidem nanq; grãdius valde suscipit nocumẽtũ ꝛferentia. ea vo est stomachus. vñ tertio. iz. Plimũ qō inueniť in stomacho aut gñatur in eo ex hu. est fla. q̄re Hyp. ipm posuit flegmatis susceptaculuz: sed hic maxime ꝓsternitur vt monstratur ex coitu. ¶ Amplius aut cōfert per se. vel per accñs. non quidem p̄mo: qz euacuatõe mediãte: neq; scdo: eo q talia eligẽda sunt p se ℔ virtutẽ ⁊ nō ℔m accñs ⁊ apparentiaz. ¶ Adhuc si iuuaret libido ad egritudines flegmaticas ipsius ꝑciperef vsus cum nō sit medicoz grossos insufficientes ponere vt febribus apatis tyria: ⁊ similibus que phlatis: id vero nō iubent: verũ eius oppositũ magis. nō igitur coitus passionibus confert phlaticis.

In oppositum bip. epidi. 6. gnta. cũ alys plis. Palin. Quod aiam hilarẽ facit coz alleuiãs egritudibus ꝛfert phlaticis ⁊ melicis maxime. hic aũt coitus. alman. 4. ⁊ in tegni apparẽs. Eti. Qō calefacit ⁊ desiccat phlaticis ꝛfert egritudinibus: cũ frigide sint ⁊ hu. Talis vo est coitus: ex multa. n. cōcussione coz calefacit ⁊ desiccat ꝛsequẽter. Jo. Jtaq; coitus egritudini confert platice.

Propter primum vero sciendu q qd sit coitus cũ ei⁹ multiplicitate: dria visum. iz 4. qd ẽ egritudo. 7z. Est aũt phlatica egritudo vt reliq; cōplonales duplex: qdã sigdẽ absq; humozis vitio: altera vo cũ eo. 74. Et hȝ vl diffundiť p oēz ptẽ fere: vt in fe. lepza scabie ipo sartica cachetia ⁊ talib⁹. Aut in partẽ ꝛsolidaf: ccu yndimia colica ⁊ hȝ.

Propter secundum aũt sciẽdũ q q̄liter alicq ⁊ maxie epicurus negarũt hic coitũ ⁊ vlius ꝛferre oñsuz dria. iz 4. Qui dã vo plimas coitus aduertẽtes iacturas i ei⁹ hesitauere iuuamẽtis oio: ȝ qd de hoc ex dicẽdis in ampli⁹ appebit.

Propter tertium vo sciendũ q coitus cõfert egritudibus flegmaticis modificatus tñ vt oñdeť. vñ hyp. Libido a flegmate egritudinũ ꝑficuũ. Democri. vo. Usus venere⁹ maxime q̄ ex flegmate fiũt egritudinib⁹ extat adiutoziũ magnũ. q̄re Oribasius. ad eustachiũ. Egrotãtib⁹ ex flegmate venus optima. ⁊ pbl. p̄ma. ⁊. 4. Propter qd coitus confert ad egritudies q̄ ex flegmate. ⁊ gnto theozi. melie passioni ꝑdest: cōfert etiaz flegmaticis mozbis. Tertio vo. zo. Coitus ꝛfert egritudinib⁹ flegmaticis: vt aũt hoz verificenť ℔mones: oz ipsos ꝑus indicatiõib⁹ subiniti gbusdaz sic oñdi, pbl. Aris. expõne: ⁊ demũ id idẽ firmare. ¶ Propter hȝ p̄mũ sciendũ q caliditas expetitur cocũtis ĩnata fortis quã nõ destruat spmatis exitus qō indicat desideriũ cibi. A. ¶ Sz qũo dicet qs i egritudie flegmatis poterit caliditas ĩnata fortis eẽ. ¶ Dōm q nõ simplr ȝ vtcũ q3. Pōt nãq; flegmatica egritudo eẽ in aliq partiũ ⁊ maxime vẽtre: ⁊ coz cũ alys pncipaliuz sit sufficiẽter caliduz fortẽ: sit ẽt egritudo cũ humozis vitio. Repletis enĩ ꝑe-

rit coitus:adsit ēt stomach⁹ nō debilis ꝓstratus ⁊ maxīe melācolicus.Cū.n.coitus ledit ꝗmaxime:iuxta illud ter ty.iz.coitus est ex rebus magis nociuis stomaco ⁊ dimissio eius ex rebus est ꝺferentibus magis.vñ illius.zo. Dimissio coitus est cōuenientioꝝ res ei q stomacū bz debilē. nō sint quoq; eius neruosa cū cerebꝛo oculis ac corde debilia:neruis.n.coitus ꝑncipal⁹ obest.lz.n.cōferret ex parte māe q̄ educitur:nocumētū fortassis magis ꝺsurgit neruosoꝝ cā:qō patiētes iunctuꝝ leſiones oñdūt.Nō sint ēt in coꝛpoꝛe aliqua coꝛrūpi parata vel coꝛrupta ceu ī ſcabie flegmatica.vñ 4.ſ⁵.Scabiosus dimittat coitus oīno. Ipse nāq; mouet materias ad exterioꝛa ⁊ excitat vapoꝛē putridū calm veniētem ad ptez supficiei cutis.q̄re putre fit illic:⁊ in lepꝛa sil⁹ cū tyria.ex flate nanq; causat.175.in qua ꝓparatio nō raro deducit in actū.vñ 4.ſ3.Oz vt alienetur lepꝛosus a coitu penitus:neq; sit putrefcā ſm coꝛporis totū vt in febꝛibus aut ſm ptē:ceu in vndimia. Coitus.n.coꝛpus inflāmaret ⁊ dissolueret.Amp. cōmiſceret malignū cū benigno ex motu ⁊ agitatiōe.q̄re in hꝺ non ꝓcipitur coitus:ſz tacite poti⁹ ꝓhibet.¶ Propter z⁹ hꝺ sciēdū coitū mēſurate adhibitū: vt oñsum.izz. flatis ꝺferre moꝛbis qm illud qō mām educit flaticā calz excitat nāle ſopitū:coꝛpusq; calefacit ⁊ desiccat: egritudies iuuat flaticas:talis vo est coitus.Educit.n.de flate partē nō paruā cū in talibus ꝑcipue sit quoddā supfluū ſpermati assimilatū.vñ Aris.Coitus ꝺfert egritudinibus flaticis:q; eo superfluitas flatis expurgat ⁊ nā simile flati: q̄re coitus aſferēs multū flaticū iuuat.Et iō video flaticos emissionis multe:ac crebꝛe:maxīe cū vētositas fuerit coadiuuās erectiua.Et firmat ſiſtitudo eo q; cerebꝛ cū ei⁹ oꝛtis ē flaticū.Plin aūt māe ſpmatis descēdit a cerebꝛo dria.34.vñ de aere ⁊ aq̄.Quibuscūq; icidunt vene q̄ post aures bi ꝓ ſius oī oꝛbant gnatione.⁊ iō q̄ cerebꝛi ledunt coitu ꝗpluriū. pbl.apparēs. Excitat ⁊ nāe calm motu ⁊ eductiōe: ex his q̄ duobus subſequtur calefieri ⁊ desiccari. Rursus signo notat.qꝛ est videre pueros flaticos egritudinibus flaticis multū egrotare minoꝛes ⁊ bebetes pmanere. Cū aūt coire icipiūt sanos reddi:maioꝛari ac velocitari ꝗmagne:iuuat igit coitus egritudines flatis vt expedit tū ꝺditionatus ⁊ idicationibus ptactis determinatus. Sūt aūt hꝺ egritudines qbus is ꝺfert soda maxīe a consueto moꝛ absciſo grauiter capite vertigo seu scotomia: modus quis epilie subetb malitia aīe:tenebꝛositas visus: ⁊ vl⁹ sensuū bebetudo:deiectio appetitus:doloꝛes ⁊ grauitates renuꝝ repletoꝝ emūctoꝛioꝝ anchaꝝ ⁊ eaꝝ vl⁹ q̄ circa pudibunda partiū ꝓfuat ab eoꝛ apatibus ꝓfocatio matricis: ⁊ oī fariā tollit vapoꝛē fumosum ꝑcipue retentione semis diu coartatū q tandē petēs coꝛ ⁊ cerebꝛ synthomata inducit ꝗpraua:moꝛ ēt accūtia qñz iterioꝝ cū.iz4.euidēs.6.Lō fert ēt coitus regulatus nō modicū ꝓpter eandē cām egritudinibus melicis. Valiab.⁊.A. Dilatat.n.aīaz hilarē ⁊ iocundā reddēs.vñ 3ª.zo.Coitus ꝺfert melie ⁊ plibus egritudinibus colere nigre.pp qō dilatat ⁊ expellit fumuz ſpmatis aggregatū a parte cerebꝛi ⁊ coꝛde.

Propter quartum vo ad ꝑmuz qd dōm iam apparuit.lz.n.ſpma vez nō sit idē flati.est tū sibi multū vt tactū affine ꝓ ꝑie in langoꝛosis a flate.nō.n.iconueniēs flā ita ſperma ti simile coitu educi cuz eo sanguis sequat qñq;.Iuuat ēt coitus nō ꝓpter id solū:vez etiā qꝛ coꝛpus calefacit ⁊ flā desiccat.¶ Ad fulcimētū qd est dōm visum.33. Flegma enī ipꝛopꝛie tñ pōt dici chiolositas antecē in sanguīnē trāſ ducatur q̄ magꝛ distat a ſpermate. Dicitur ⁊ flegma vere qō cū sanguīe simul vt multū gnātur in epate. dria palle gata de quo hic rō.¶ Ad aliud dōm q; id est vez cū coit⁹ fuerit superfluus valde etiaz coꝛpoꝛ ⁊ quocūq; q̄lis non hoc expetitur loco.¶ Ad aliō ēt qd dōz visum.Cuz enim coitu leſio ꝺsurgeret grādis alicui⁹ parti ꝑncipaliozis aut vtilis ꝓpter exalationē ſpūum dissolo.¶ Ad aliud dōz q; coitus per se ꝺfert eo q; non per accidens ⁊ causal⁹ ꝓficit:lz aliquo accidat mediante puta motu vel cūone:⁊ ꝓ se.qꝛ ipsius iuuamētū est ꝑmanēs vez.ꝓ se nāq; opponit ei qō ꝓ aliud:ac illi qō ꝓ accīs ⁊ ipm qō ſm qd.¶ Ad aliud qd dōm vtcūq; apparuit:qm in egritudinibus ꝑmissis exceptatis coit⁹ ꝓhibet:aut tacite subaudit nociuus. In religs vo vt expꝛessum asseritur coitū ꝺsferre.

¶ Differentia. CLXXXVII.

Quod sanguis desuper fluēs sit ꝺpescēdus oñdit.qꝛ qō ē ꝓeter nāz ē ꝺpescendū cū ipsaz ipediat ⁊ ꝓsternat:talis vo ē fluxꝰ sanguis desup fact⁹. Dis.n.sanguis fluxꝰ: mēſtruali excepto extra nām existit.de accidenti gnto.qualis quidez nō est exterioꝛibus ꝓueniens.Itidem:omne maluz est cohibēdum cum sit nature leſiuuz:hꝺ vero hic fluxus existit.q̄re ta eniz aphoꝛismo. Sanguis desuper fluens qualiscunq; fuerit malum: deoꝛsum vero bonum si niger fuerit.

¶ Rursus: quod educit filium ⁊ thesaurum nature de coꝛpe ⁊ ꝓprie ꝑ partē supioꝛē que deputata est attractioi vt inferioꝛ expulsioni.dria.166.cōpescendū.Id āt fluxus agit sanguis desup maxīe cuz ipse sit ꝑcipue ꝓprius ⁊ familiaris nature.elementoꝝ.z.Palin.ꝓhibeda est declinatio ⁊ transitus materie ad ꝓncipale. Sed hic euenit fluxus sanguinis cū cerebꝛū sit desuper locatū:itaq; sanguis desuper fluens cohibendus.

In contrariū Alman.9.Quib⁹ ꝑ os etiā solet sanguis exitus cū iterpolatiōe accidere ex quo nullum sentiunt nocumētū:iō sic dimittendū.Rursus qō salutare seu salubꝛe trāgllitatē ꝑstās ⁊ iuuamētuz nō est cohibendū:talis aūt sanguis ē desup fluens.vñ aphoꝛiſ.7.Quicūq; sanguinē vomentes ſi qō sine fe.salubꝛe.At tertio.iz.Multotiēs ē in vomitu duaꝝ libraꝝ san.vbi gra.trāquillitas ⁊ iuuamentuz. Adhuc motus nature nō est compescendus ⁊ maxime cū fuerit sufficienter regulatus illa.hꝺ autē nō parū repertus est fluxus desuper sanguis factus quod reuma fluxus sanguinis a naribus ostendit iuuatiuū. Itaq; sanguinis fluxus desuper nō est constringendus.

Propter primuz gdem sciendū ꝙ gd sanguis ⁊ quotiens dr:dria oñdit.30.Est desup ꝙ a diaphꝛagmate supius.Inferi⁹ vo qō reliquū:de qbus quoq; partibus sang.effluat desuper differentia videbitur.190.

Propter secundum vo sciendū ꝙ alig imitātes Erasistr. .9.de inge.dixerūt sanguinis fluxū foze cōpescenduz oēs euitātes etiā spōtaneos fluxus. Acquiescētes quoq; aliq Ha.denotanti oēm fluxū extra naturā eo qui mēſtruoꝝ excepto ꝓtulerunt desuper factum:ꝓteter eum qui narium foze cōpescendū. Nōnulli aūt a se asserunt vt oī: sed qd de his tertio ꝓpositoꝝ oñdetur.

Propter tertium vero sciendū primitus vt dudū inotuit ꝙ sanguis fluxꝰ desup occurrēs:aut ēa narib⁹ vel ab oze.sigdē pmū:aut synthomatic⁹ vt ꝓpter aliquā malā cōplonez partiū ꝓtētiuaꝝ vl⁹ sanguis acuitatē ⁊ mozdicationē aut ipsius quāritatē nām stimulantē ad sanguis excretionē: ⁊ ita sanguis cōpescēdus ꝑ ipsi⁹ cāe remotionē cū synthomate factus nām ꝓsternat.Sigdē creticus vigōnis etiā signis ꝑcedētib⁹ vel aliter ꝓdicus ꝺsiderandū an sufficiēter sit expellens quod superfluū.Ex cui⁹ gdē eductiōe

seq̃tur iuuamentuz:qñ tũc cũ motus sit nãe nãliter operantis nõ est coartãdus ni excedẽs ex quo humores cũeniũtur ꝛ spũs resoluantur:vt tandem ỹtus subiaceat ꝓmpta tũcq; vt sanciũt ꝓsecẽdus. Si vo sit ab ore aut exiuit loco suo vel ĩtra ipm ꝓtinet:sigdeꝫ egressus educẽdus mõ quocũq; ad illud medicatiõe nãz icitãte:qñ sanguis ꝑter nãm in ventrẽ.i.ꝓcauitatez effusus necesse est putrefieri. aphoꝛis.6.Qõ aũt putrescit fe.ꝛ qõ deiceps ĩducit:qõ si intra locũ ꝓtineaꝫ ꝓpriũ tunc aut egredit a partib⁹ supioꝛibus ceu ore vel a medys:ꝛ ita ꝓsecendus ad iferioꝛa ducẽdus cũ eductio expostulet oppõnez ẽt loci ꝛ ꝓpriꝰ cuz ĩtendit deriuari. Si aũt a ptibus labaꝫ iferioꝛib⁹ ore:aut tussi educit vel vomitu:q̃ sigdẽ tussi tũc ex spũalib⁹ exit. vñ aphoꝛis.7.Sãguis a pulmone cũ sputo exiẽs nõ est salubꝛis ẽt carẽtibus fe.qm si hec passio elõgetur ex necessitate subsegtur fe.iuxta illud eadẽ.7.In sanguis sputo ptisis ꝛ fluxus capilloꝝ:vbi vero saliua retinet moꝛiunt. Si quoq; egressus fuerit ꝓpriuz locũ vt in ꝓcauitate pectoꝛis delapsus educẽdus ne putrefactiõe coꝛrũpat q̃ reliquuz oẽ.vñ liquoꝛib⁹ hꝺ sanguinis eductiuis ꝓmiscẽt acetũ minus acutũ vt eius icisione ac q̃dã tussis excitatiõe cuz fluxus cessauerit qõ residuũ foras educaꝫ eiusdẽ. iterdũ aũt fere ĩter hec mediãs loca vt apte sanguineo:ꝛ tũc nisi in ꝑncipio fuerit educẽdus oio medicis pectoꝛis lenitiuis ꝛ maturatiuis cũ ei⁹ cura ꝑficiaꝫ digõne ac eductõe. Si vero educaꝫ vomitu ceu qõ in vẽtre ꝓtinet tũc effusus i eũ. Aut erit ꝓpter sanguisugã stõ infixã vel aliõ qõcũq;:ꝛ ita vt apparuit:ne ibidẽ coꝛrũpaꝫ cũandus. Si idẽ in ipm re fundaꝫ ex alys locis ꝓsiderandũ: qz vel piodice depellit rigoꝛe sufficiẽter nãe ꝓp aliq̃s ipsi⁹ ꝓsumptões derelictas aut eũones ꝓhibitas ꝓsuetas vt ĩ manifestiꝰ mutillatis vel retẽtionibus menstruoꝝ emoꝛꝛoidarũ aut exercitys derelictis vsitatis:vt ostẽdet.190. Et series talr verificaꝫ Almã.cũ.7.aphoꝛis.ꝛ.A. Uel educit synthomatice magl ꝓp cãm ꝓlonis simplicis aut mãlis aut ꝓnis. Et sic vt firmatũ a nã ꝓsecẽdus est fluxꝰ ceu ꝓspexi in mulieribꝰ nocentẽ ipm adhuc mẽstruãtibus:ꝛ de his 4.ĩteꝛioꝝ apparet. Nosce sigdez in amplius qõ bonũ aut malũ duplr accipit vt vlr sit dicere vel simplr ceu deos reuereri ꝛ parentes honozare aut hꝺ oppositũ vel fm gd sic voluptas: seu merciũ in pelagus tempestatis hoza ꝓstratio:digitiq; abscisio cã causati:aut eiusdẽ ꝓpriũ:vel qõ hꝺ. simplr gdez hic bonꝰ est fluxus sanguis mẽstrualis solũmõ cũ mulieri ꝓpetat ẽt tẽperate in suo genere:nõ aũt in viro tẽperato fluxus qs san.nãlis ꝓferatq; in pũi ꝛ ordinet illa depurata in ꝓplez.tũc.n. pamplius aduenit ꝓcipere.vñ tertio.zo. ꝛ.zi. Ex ꝓsuetudineq; mẽstruatiõis delapsus ad matricẽ sanguis hoza ꝓgnationis retinet clausa eadẽ ita vt eo embzyo ꝓficiaꝫ nutriatur ꝛ foueaꝫ. Ordinatur igit fluxꝰ nãliter in idiuiduũ ꝛ spẽm magl: qõ apparz: qz plurime steriliũ mẽstruant q̃mime. Aly vo fluxus lz sint simplr mali fm aligd tñ laudabiles vt per vomitũ:piodicus ẽt iuuatiuus malus extat relatione fluxus mẽstrualis seu fluxus sanguinis nariuz aut per emoꝛꝛoidas vel silr ĩtestina cuz id qõ fm gd extat latitudinez bic cõtineat grandez. vnde aphoꝛis.4.6.Deoꝛsum vero bonũ ꝛ reliqua: bonũ nõ ꝓpe dictũ ĩtelligere ꝺgruũ:lz ĩpari buic.i.melius ac si ꝛ ita dictũ.deoꝛsuz aũt melius exeuntes nigre. Uere nanq; quis eliget sanguinẽ deoꝛsum referri ante q̃ per os q̃litercumq;. Apparet igitur ex bis veritas nõ parũ q̃siti. Sic igitur fluxus san.quidaz est innãlis ex toto:sicut q coꝛpoꝛis optime sani.alius aũt medius tñ simplr innãlis. fm gd ãt vti ꝓpter iuuamẽtũ põt dici nãlis qõ ide ꝓsurgit sicut qõ ex naribus ꝛ emoꝛꝛoidibus. Alter vero simplr naturalis vt qui in aliquo genere ceu menstrualis cum mulieri etiam temperate hoc opus sit habere.

Propter quartum gdem ad ꝓmuz dõm nãz sumi anguste vade ꝓut in eius oĩ naturalitate cõsistit cuz dicit oẽm fluxũ sanguinis fieri ꝑter nãm ꝛc. Juxta qõ dixit Diocles. Sudoꝛes ꝑter nãm:ꝛ silr hipostasis ita q̃libz erit ĩnaturalis. in coꝛpoꝛe nãq; tẽperato certe nulla ꝺz sensibilis superfluitas q̃ per vias deputatas manifestas emitti: sed ĩsensibiliter foras oĩs exceꝛni:ꝛ ita supfluũ sudoꝛale vel hypostaticũ non aderit eidez. q̃re dictũ de accñti.3.fluxuz oẽz sanguinis extra nãm foꝛe in toto. Latius vero sumendo naturã plurimi fluxus sanguinis ꝛ ꝓter mẽstruales nãles existunt iuuamẽtũ pstantes ceu qui nariuz ꝛ emoꝛꝛoidarũ valde plura ꝓter optime sanũ:coꝛpoꝛa sana ꝛ in latitudine sunt dicta ꝛ si saniusꝙeter illud. ¶ Ad aliud dõz iam patere. Nam fluxus oĩs san. desuper factus:ꝓter illum etiã qui a naribus vt excipit Cõmentatoꝛ nõ est malus simplr saltem: sed respectu fluxus qui deoꝛsum sicut emoꝛꝛoide cuz subditur. Deoꝛsuz vero niger bonuz. ĩmo aliquid bonitatis vt declaratũ cõtinet: sicut cum sanguis fuerit extra loca ꝓpria periodice ꝛ reliquo cuomitus coꝛpoꝛe q̃uis laudabilius amabili⁹ atq; decentius foꝛet eundem per ĩtestina in extra dimitti. ¶ Ad aliud dicendum q̃ lz sanguis sit filius ꝛ thesaurus nature sibiq; dilectus nõ parũ:peccãs tñ qualitate seu quãtitate reddit ꝟz Jsa. tũc oppositus. Pater nãq; filio delinquẽti q̃q; alio magis cũ in amplius debuerit subyci irascit ita vt cum a se verberatũ educat. euacuaꝫ etiã qd benigne p stomachũ ꝛ ꝑcipue cũ nã repit inde. ¶ Ad aliud dõm q̃ fluxus sanguinis p desup q̃q; versus ꝑncipale vt cerebꝛũ inclinet: nõ tñ intñ vt pueniat in idẽ. Aut id fm gd. non aũt simpliciter laudabile. ¶ Que aũt partis alteri⁹ silr apparẽt: qñ sanguinis fluxus p vomitũ piodice factus fm aligd bonus ꝛ remediũ prestãs ꝛ nõ ꝓsecendus. ¶ Ad aliud dõm q̃ vomitus sanguinis nõ est simplr laudabilis: ꝟz q̃ sine fe.illius q cũ relatione: cũ ille sit pniciosus. vnde. A. Qis vomitus san.cũ fe.malus:sed cũ nõ est illic fe. qñq; nõ est malus. q aũt ꝓnus oñdit eo q̃ subdit hip. Curare vo stipticis ꝛ ifrigidãtib⁹. ꝛ p hoc appet trãsglitas ipi⁹ ꝛ iuuamẽtũ qualis extẽt. ¶ Ad aliud ẽt gd dõm appuit cũ cõcessum sit aliqué fluxum sanguinis desuper factuz laudabilẽ existere. ¶ Differentia. CLXXXVIII.

Quod subscannatio nõ cõpetat in squinãtia videt:qz cõiter operantes quos nõ est insufficiẽtes ponere nõ inueniũtur eã facere. ¶ Adhuc albucasis chirugie.3.In babẽtibus squinantiã oz vt deuitet sectio epiglotis cũ non fiat iuuamentũ p id. inciderent.n. musculi dilatantes in aeris attractionib⁹ ordinati. que aũt fit in epigloti ꝓpria existit ꝛ signantia ꝛ pessima. ¶ Amplius p fozamẽ subscãnationis sanguis suffocatiu⁹ decurret ad pulmonez ꝛ aer moꝛ inalteratus in ꝓauã dispositionẽ ꝑmutãs ipm: ꝛ iõ hac duplici de cã vuee abscisio reddit suspecta: ꝓnosti.3. hinc aũt timoꝛ ĩminere põt nõ paru⁹. ¶ Rursus quibus desperabilis est salus moꝛte hꝺ medicus ꝑdicare:siq; abeis recedere:ne de ipsoꝝ culpet moꝛte:dña.18z.hꝺ vero est signãticus. Precipit nãq; subscãnari cũ cetera nõ conferant:ꝛ res est tanq; in desperatiõe posita. Et cõfirmaꝫ qz si a fe.habito timoꝛe ꝛc.moꝛtale.aphoꝛis.4.Itidem:si moꝛtalis est incisio vesice aut intestini cũ nõ sit adeo nobilis pars vt cãna eis moꝛtalis est incisio:sed illius ẽ moꝛtalis iuxta.aphoꝛis.6.Uesicã incisaz aut cerebꝛũ ꝛc.moꝛtale. Palin. Si cãna incidatur nõ poterit consolidari per aphoꝛismum sequentẽ:hꝺ qñ incisum fuerit os aut cartilago aut neruus vel maxille tenues aut preputium non

ereſcũt neq; ꝯglutinanť. De nã vo quozũdaz iſtoz ẽ cãna cũ ſit neruoſa ꝛ cartilaginoſa. Timoz aũt ad nõ poſſe conſolidari eſt ptact⁹: nõ itaq; in ſgnãtia cõpetit ſubſcãnatio.

Cuius oppoſitum ſcribiť. 9. practice. 3° nona. ſilr ꝛ Zoar. ¶ Adhuc aũt iciſiones nõ min⁹ iſta ſunt piculoſe vt que pectoris epatis vmbilici veſice ac iguinũ ꝛ crepatis que tñ permittunť fieri. ¶ Rurſus ad vltimas egritudies vltime curationes ſunt potẽtes ad pfectionẽ. Squinãtia vero ẽ vltima et pnicioſiſſima egritudo apparẽs ꝓnoſti. 3° Operatio aũt manualis eſt vltima curatio cuz ſit extremũ medicine orgaũ. Itaq; in ſquinãtia ꝓpetit ſubſcãnari.

Propter primum qdez ſciendũ q⁹ ſquinãtia eſt pfocatio circa guttur ex apate ꝓſurgẽs. Prefocatio ſigdẽ hꝫ vt genus ex pluribus põt cõtingere cauſis. Aut exteriozi vt laqueo vel rebus venenoſis ſuſceptis ſicut iuſgamo ꝛ fungis ꝛ ꝓ prie andachoca: aut ex bolo vehemẽter ſtiptico viſcoſo ſeu ſpina gutturi ifixa: vel a cã iteriozi vt ſiccitate itenſa: vl a debilitate muſculoz ptes aer| attractiuas mouẽtiũ. Aut a mã opilãte trãſitus ſpũz cerebri ad pectozis partes vt in apoplia vel ex mã in pulmonẽ delapſa velut catarri ſuperiozes celeriter diſſoluẽtes. Aut ꝓpter apa ſquinanticũ ſeu ſpondiliũ colli diſlocatiõe quocũq; mõ cauſata. Nam ſquinãtia aut multũ cauſať ex apate: qñq; vo ex diſlocatione. aphoriſmoz ꝛ interioz q̃rtis. q̃ ẽt vtplm ꝓtingit ex apate ꝛctione diſlocatiõe ſua: iterduz vo caſu vel pcuſſione. Raſis in diuiſionibus. Noſce q̃q; q⁹ ſquinãtia duplr diſtinguiť. Aliq̃ ꝙdem rõne mãe vt ſanguis colere flegmatis ꝛ melie. tertio nona. Subdiť. n. in ea ꝓter alios q⁹ accidit a melia. Raro tñ cuius ſentit viaticus ꝛiũ infra. Ex melia nũq̃ fit hoc apoſtema: qz hꝫ morbus cito pcreuelet cuz ſit pacutiſſimus: ſz melia per longũ tẽpus opatur: q̃re ipoſe fit ex melia gñari. vñ. A. Dicũt qdaz q⁹ non accidit oio ex melia: qñ melie minorať effuſio ab aliquo mẽbzo ad alia mẽbza ſubito. ocmũq; ſuibungẽs termiat taliter veritatẽ. Uez nõ elongať cuz raritate illi⁹ gn accidat ſubito aut paulatim: ꝛ ide ſuffocet: neq; oz vt refert viaticus q⁹ melia ſemp lõgũ tẽpus ipzimat. Licet. n. ꝫ inſit ei rõne q̃litatis. põt tñ ex pte ſue molis ꝛ groſſiciei cũ grauitate cito meatũ obſtruere quẽcũq;. Adhuc ꝫz. A. pfocatio qñq;. 40. plongať diebus. Interdũ vo diſtinguitur ſquinantia rõne loci ſolũ in q̃ttuoz ſolũ modos vel in gnq; interioz 4°. Exampliant. n. ꝓmones nõ paz. Dyp. ſubſequẽtes cũ is tñ ei⁹ tres ſubdat modos. ꝓnoſti. notos. 3. Naz qñq; fit in lacertis extrinſecis ab epigloti declinantib⁹ ad anterioza ꝛ inferioza in qua ruboz apparz in anteriozi parte colli ꝛ thoracis aut in lacertis ad poſterioza colli cũ cõmunitate qñq; ſpondiliũ ꝛ nuce: tunc q; ruboz ꝛ caloz percipiunť in oze ꝛ fit in lacertis itrinſecis meri ꝛ que ſequũtur ipſum ꝛſtringens anbelituz vicinitate ſenſui apparẽs minime aut in lacertis intrinſecis epiglotis: ꝛ in pãniculo cooperiente ipam q̃ deterioz eſt alys ſenſui nõ manifeſta omnino. Et iterdum ex his apoſtematibus duo poſſunt ſimul aggregari vel plura. Et noſce q⁹ aliqui vocant ꝓmaz ſpẽm iſtius paſſionis per. q. quinãtiaz. ſcõam p. ſ. ſinantiã: tertiam vero per ſ. ꝛ. q. ſquinantiam: ꝛ per c. chinãtiaz aut per achinantiam quod aphoriſmoruz ꝛ interiozum quartis non confert: eo q⁹ nominuz ſtudium reruz eſt negligẽda. eſt aũt hic ſubſcannatio continuitatis ſolutio trachee perforans ſubtiliter illam.

Propter ſecunduz qdem ſciendũ q⁹ medici cõmuniter hanc ſectionẽ non faciunt. vnde albuc. Non vidi aliquẽ in terra noſtra: qui hanc fecerit: eo q⁹ ſunt inexperti formidoloſi timẽtes periculuz ꝛ infamiã quã poſſent icurrere. Et ꝓ prie dico minus reputati ꝛ imperite operantes. Maiozibus enim vulgus illius amplius nõ apprehendens ꝓpercit. Sz qd de hoc tenendum ꝓñr apparebit ex dicẽdis.

Propter tertium quidẽ ſciendus ꝑmitus q⁹ nõ raro hic competit ſubſcãnatio. Et modus ei⁹ oſtendetur deinceps. ¶ Propter ꝑmũ hꝫ ſciendũ: q⁹ prefocatiões alique ſunt adeo ſeuiſſime vt eis reliqua non conferant medicamina deſperaturq; de ipſis omnino. Quedam vero his ſunt oppoſite In primis autem cum virtutis aderit conſtantia: qñ vbiq; intellectum ꝛ ſuppoſitum competit ſubſcannatio vt teſtantur medicozum illuſtres prefati expetitur: ꝛ in caſu cum aliquis nullo modo vellet aliquod medicaminis auxilium ſuſcipere preter hanc ſectionem ceu infra concedi tur beçel. differentia. 199. cum predictione tamen ne inde ſi aliquid contingeret medicus infametur. Excepto tamẽ q⁹ ſi apoſtema fuerit ad exterioza ꝓcliue poterit cum medicaminibus ꝛ inciſionibus ſi expedierit factis ſub gula curari: aut fuerit apparens iterius oze aperto. vnde Platearius conſulit: licet nunq; fecerit q⁹ imminente ſuffocationis periculo habeatur lignum politum ꝛ aperto imponendum oze vt pellicula rumpatur apoſtematis cũ ſumma tñ cautela faciendum. Pater nãq; meus inquit dum luderet ad aleas cũ quodã ſalernitano ille ſubito ſquinãtia occupatus eſt ita vt loqui non poſſet ꝛ cũ iaz inciperet ſuffocari locum cũ digito dolentem cepit oſtendere: pater q; tanq̃ comperiens. cãm cuneo dentibus impoſito clauem interius impulit ꝛ rupta eſt apatis pellicula ꝛ ſic ſanguine in multa q̃titate fluente cõualuit. Timendum dico tamẽ taliter id facere cũ apa latitat interius periculum nõ parũ poſſe iminere. Quoſdã. n. vidi celerius ſuffocari ex humoz decurſu ampliozi. Fit etiam ſubſcãnatio gra attractiõis aeris in refrigerationẽ cozdis: nõ aũt gra eductionis materie apatis vel alitionis vt ſi eſſet apa in meri nõ eſt queniend ũ ad ipſum inciſione vt mã educta alimentũ aſſimatur: cũ inde moꝛs celeriter poſſet occurrere. q⁹ autem ſit ſubſcãnatio facienda probať: qñ ſeptimo de inge. ꝛ primo quarta. Oportet te habere maiozem ſollicitudinem de re que maiozẽ incutit timozẽ: regendo tamẽ illud qõ eſt ſub ea: ſed maioz timoz incutitur ex ſuffocatione feſtina per ſquinantiam q̃z ex ſectione ex parte artarie vt oſtendetur. Adhuc ſicut videmus in alys perforatiõibus canne caſu factis ita ꝛ in his amplius que arte fiunt: ſed prioꝛes plerũq; accidũt abſq; periculo ſicut vidi ꝛ audiui. vñ albuc. ancilla culltellum accepit ꝛ ſibi iꝫiſit guttur ita vt incidit cãalẽ pulmonis: ad cui⁹ curationẽ vocatus inueni eaz mugire vt moꝛtuus. Detegens ergo vulnus inueni ſanguinẽ egredientẽ parũ. Conſilius ergo ſum q⁹ ipſa nõ abſciderat venã neq; quidẽ. Et nõ accidit ancille aliquid niſi raucedo que poſt dies ad meliores ſuarũ diſpoſitionuz redyt. Amplius ſicut in alys animalibus euenit ꝛ maxie pfectiozibus homini aſſimilatis ita ꝛ in homine. interiozũ apparẽs gnto. Sed in his vidi ſepe cũ ſuſpendunť ꝛ cannalis pfozeť indifferẽter ꝛ ſine arte viuũt. Palin. Quod preparat aerez cozdi ad eius refrigerium nõ ſoluz confert: imo neceſſitatẽ hꝫ q̃grandẽ. talis autem eſt ſubſcannatio: cuz aer inde a pulmone attrahatur. Eti. Uidemus q⁹ in pfozationibus ac periculoſioꝛibus in pectozis concauũ ptingentibus nõ malignať tunc omnifariam vita: quare neq; in ea que canne. Confert itaq; ſquinantie ſubſcãnatio: imo tanq̃ neceſſaria in caſibus determinatis eſt facienda. ¶ Propter ſecundũ hꝫ ſciendũ q⁹ oportet patientẽ in conſpectu operantis ſedere ſuper ſedem poſterius eleuatã vt eius dorſum conſeruet eiuſq; caput ſubleueť excorticeturq; cutis cũ eo qõ illi ſubiacet pãniculo ꝛ tenaculis ꝓtrahať ad diuerſa

ſub tribus aut quattuor plus q̄ ſemicircularibus annulis epiglotis: deide iter cartilagine vnā ⁊ alia in pāniculis fiāt tres aut q̄ttuor fiſſure rotūde: vt due ſint vſus dextrū alie vo due vſus ſiniſtrū: vl̄ fortaſſis due ſufficiēter latera les: dimittāturq; apte donec piculū ceſſerit ptractatiſq;: vt expedit ptib⁹ extrinſecis lateal̄r occurrētib⁹. deinde medicamine cōſolidēt icarnatio. Uñ çoar poſt multā circa hoc pſcrutationē inquit. Incidi q̄q; cannā pulmonis poſt icīſionē cozy ⁊ pellicule incidi de ſuba ipſius cānule inciſiōe pfecte minus quātitate vnius lupini. deinde laui vulnus cū aqua ⁊ melle donec conſolidaui.

Propter quartum quidē ad p̄mū dicendū q; non arguis perbos ſed eos potius accuſas cū ſint formidoloſi: vt inexpti operū artis. Subſcānatio enī fiēda ē vt in caſu p̄figurato cū ide ƒz albuc. ſaluenī a morte. ¶ Ad aliud dōz q; albuc. nō ſimpl̄r negauit: verū precepit q; fiat ſubſcānatio epiglotis ſub trib⁹ fere circulis aut quattuor ipſius. Negauit autē in ipſa epigloti. Propter qō ƒm eū oēs vene ⁊ pulmo ſunt infirmi. Ledunī enī vt tactū muſculi epiglotis illā dilatātes cōſtringētes in aeris attractionē ⁊ emiſſionē. ¶ Ad aliud dōm q; ſan. nō curret ad pulmonē: ſed exterius totus: cū nō incidaī cāna niſi inciſione modica: ⁊ in loco pāniculoſo ſanguine carēte. Neq; eſt ſile qō itroducī de vuula. Neq; etiā aer nocet cū poſſit ad pplexionez cōtēperatā pulmonis pmutari. Neq; illud etiā remanebit tēpore lōgioꝛi: ceu in vuule abſciſione. ¶ Ad aliud dōm q; Ba. loquiī in his i gbus virtus eſt ibecillis penitus ꝓſtrata quales vt ſuppoſitū nō ſunt in gbus inducīt ſubſcānatio: aut ſermo Ba. nō eſt abſolutus: ſed potius cū p̄dictione circa tales operādū apparēs in ptiſicis. 5. de ige. ita vt meſ. p̄cipiat opare in apoplexia maioꝛi: ne defectus appareat in arte ſeu artifice. ¶ Ad cōfirmationē dicēdū q; ante illā repentinā ſuffocationē potuit ſaluatiua p̄cedere ſubſcānatio. ¶ Ad aliud dōm q; inciſio veſice ē mortalis qñ eius magna pars icidīt qō hic nō euenit. ƒm vo Cōmētatoꝛē id veſice ieſt: qz eſt ſubtilis ⁊ ſine ſanguīe nō aūt talis oīno trachea artaria. ¶ Ad aliud dōm q; id audīt qñ inciſuz fuerit. i. pars eius grādis depdita fuerit qō hic nō euenit vel nō ꝛglutinaī cōglutinatiōe ſeu ꝛſolidatione p̄ma ⁊ vera ƒm p̄mā intētionē: ſed iuxta ſcōaz. in tegni vt viſuz. 36. ¶ Ad huc: 3 etiaz ptes trachee artarie nō cōglutinarenī quocūq; mō: partes tū ſupiacētes ꝛſolidarenī ⁊ vnirenī fozamina obſtruerenī canne.

¶ Differētia. CLXXXIX.

Quod gargariſmata ꝛferāt in paſſionibus pectoꝛis monſtraī quoniā in aſmate ⁊ cōſtrictione anhelitus factis ꝓpter catarruz oꝛ vt laboꝛeī euz cura p̄hibēte ipſuz ⁊ faciēte ſpuere: qō aggregatū eſt tertio decima. hō aūt ſup pectoꝛis egritudines: ſed gargariſma opatur p̄dicta cū catarrū ſiſtat inſpiſſando illū ad partes ſtipticādo ⁊ cōfoꝛtādo diuidit: ⁊ ipm ſubtiliat cū fuerit viſcoſuz groſſuz ⁊ lenit aſperū in ſputū ꝓpellēs. ¶ Adhuc. illud qō cerebꝛū cōfoꝛtat catarrū cōpeſcit: ⁊ a pectoꝛis ptibus auertit: cōfert in paſſionib⁹ pectoꝛis. Hō vero eſt gargariſma ex reb⁹ cōſtructū cerebꝛū inuātibus ⁊ ſtipticis ⁊ cōfoꝛtatiuis expulſiuaꝝ partium. ¶ Rurſus. eadē rōne qua cōpetit caputpurgia videī ⁊ gargariſma ꝛferre: cū vtrobiq; mā p̄hibeaī catarroſa in partes pulmonis. Caputpurgiū vo cōpetit vt declarabīt q̄magis. ¶ Ampliꝰ. illud cōfert in paſſionibus p cuius motū ⁊ agitationē vtus deferī ad ipſuz. tale aūt eſt gargariſma. Propter enī cōcuſſionē ⁊ agitationē ipſi⁹ vigoꝛ ꝓpellīt ad intra. Palin. Rōne cōtinuitatis partiū extinguit inflāmationē exiſtētez in pectoꝛe: aut frigida remittit vl̄ aliam prauā diſpoſitionez tollit: quod aūt tale eidem iuuamentum p̄ſtat. Itaq; gargariſma egritudinibus confert pectoꝛis.

In oppoſitum: qz nullus auctoꝛ inuenitur quos nō eſt dare inſufficientes gargariſmata exp̄mere in egritudibus pectoꝛis cōferre verum capitis ⁊ ceruicis. ¶ Adhuc quoq; quoꝛuz partes ⁊ paſſiones ſunt diuerſe ⁊ remedia erunt alia ⁊ alia cum ab his ſumatur indicatio curationis: ſed ipſe ſūt alie ceu etiam capitis: colli: ⁊ pectoꝛis: ſed p̄ꝛioꝛibus vt oſtendetur competit gargariſmus. Itaq; ipſa non conferunt (in moꝛbis pectoꝛis.

Propter primū quidē ſciendū q; gargariſma vel nomē eſt ficticiū ad ſoni hō ſimilitudinē ſumptū aut a gargareon grece quod eſt vuula. In paſſionib⁹ enī ipſius ⁊ partium circunſtantiuz ei gargariſmate vtūtur. Eſt autē gargariſma medicamen locale humidū in paſſionibus capitis ⁊ ceruicis iuuatiuū: ex cuius agitatione ſonus quis percipitur in gutture. Locale ſiquidem medicamen ſeu remediuz dicitur: quod determinate applicaī loco cōtra id quod omne reſpicit diuiſuz. humidū autem exiſtit vt humectet applanet mūdificet ⁊ abſtergat: cui⁹ humidū aque vel alterius liquoꝛ eſt materia in quo decoquūtur medicamina neceſſaria. auctoꝛes quoq; i ſoli⁹ capitis ⁊ colli eo paſſionibus vtuntur cū illis tanq; appꝛoꝛiatis locis imediatius occurrat: ⁊ vſus eſt ipſius nō paruus in paſſionibus ceruicis: quod quidē differens adminiſtratur iuxta dicta ex ipo iuuamēta ſperata. Nā quoddam eſt alteratiuū alicuius diſcraſie ſimplicius vel compoſite: aliud impillatiuū materie fluentis acute: nōnullū aperitiuū: quoddā lenitiuū aſperitatū: aliud diſſolutiuū: reliquū abſterſiuū ⁊ mundificatiuū alicuius in partibus p̄dictis ꝓtentuz vt puluerīs ſeu alterius ita vt ⁊ quoddam ſanguiſuge expulſiuuz quod ⁊ pluries adminiſtraī calidum: interdūq; frigidum ƒm q; differēter expedit alterare ⁊ permutare. Eſt autem pectus coꝛdis ⁊ alioꝛ que vite tutamen in euentationē ipſius oꝛdinatū. ex. iz. ſpondilibus. ⁊. 24. coſtis ac oſſe thoꝛachali ꝓſtructū. Thoꝛax enim ſeu os thoꝛachale ſeptuplex pars ē ipſius anterioꝛ: cum qua. 24. cōnectūtur coſte. dña. 19z. Quid aūt paſſio ſeu moꝛbus: differentia oſtenſum. 7z.

Propter ſecundum quidem ſciendum quoſdā ſimpliciter ptuliſſe gargariſma in moꝛbis pectoꝛis ꝓferre cū ipſum lapſus vel alia incurrat gbus gargariſmate ſuffragaī: qō in oībus inducūt paſſionibus ipſius per longa. Sed q; id nō valeat monſtrabīt dicendoꝛ tertio. Naz ⁊ ſi aliquod iuuamētū afferant nocumētum vt oſtendetur eſt maius illo. Et iō aliquādo cū diſtinctiōe dixerūt q; paſſio pectoꝛis aut eſt iam fiens ⁊ ita ei vt apparebit gargariſma non cōuenit aut futura moꝛ fieri: puta ex catarro annato vel viſcoſo ad pectus deſcendēte. Et tūc expedit cum ipſum inſpiſſet aut diuidat cū alteratiōe ꝓuenīēti. naz ƒm Me. interdū eligīt gargariſma cū timeī: ne mā ad partes nobiles fluat ⁊ cū catarrus eſt colericus acutus vel multe viſcoſitatis ⁊ ſpiſſitudis. Sz vt tertio manifeſtabīt ꝓpoſitoꝛ dicendū id nō valere cum iſte ſermo ſit in catarro magis: negaī aūt in paſſionib⁹ pectoꝛis. in quo ⁊ ſi gargariſma cōferat ex pte eius qō dcm: nocet tū vt oſtendetur rōne motus ⁊ agitationis tuſſis inducti.

Propter tertiū vero ſciēdū q; gargariſma nō cōpetit i paſſiōib⁹ pectoꝛis ſeu pulmonis: qz qō mā ſui motu agitat in pectus tāq; etiā a nullo excellentioꝛ exp̄eſſum ⁊ que ipſius cauſaꝝ nō confert in paſſionibus ⁊ ꝓpꝛie cū fuerit ex catarro: qō

ostenditur talium hꝺ est gargarisma. cum motu enī ꝛ agitatione actum pficit suū. hic autez materias locuz ipellit debilē natū suscipere. Adhuc incitat taliter tussiz. hoc autez in pluribus nocet pectoris passionibꝫ: cū materiā magis deducat ad locū: solutionē ēt cōtinuitatis causat ꝛ ampliat inductū. Rursus. aut corpus gargarismatis vel virtus. Nō quidē corꝑ: qz cimbalaris cooperit si casu cōcidit agitationē ꝛ tussiz iducit: passiones pectoris lesiuas vt sepe. Neqz vtus seu aligs vapor subtilis transiens videtur cōferre: qz ibecillitate ipsius nō poterit discrasie q̄ in pectore vt multū opponi: sed potius supatus augmētabit eandē velut aque sup ignē aspersio vigorat ardorem. Eti. Si gargarisma vt ad multū ꝓhibeī in catarro maxime in pectoris egritudinibus ꝺz inhiberi cū dictū sit ipm fore medicamē capitis ꝛ ceruicis: sed nō paruz ꝓhibetur in eo. vnde Me. In quattuor casibꝫ gargarisma suspectū est in catarro admīstrare. Primus timor ꝛ suspitio ipsius ad pectus ꝛ pulmonē fluere cōsueti. Secūdus si de genere fuerit acutoruz ꝛ subtiliuz mordicātiuz. Tertius in ꝑfocationibus que mox cōtingūt. Quartus si fuerit hꝺ vehemēter multus. In his figdē casibus gargarismata materiā agitāt: ꝛ ad vias cōuertūt pectoris ꝛ pulmonis ꝛ fauces easdem multiplicātia. Nō igit gargarisma in passiōibus cōuenit pectoris. Collutio tñ oris ꝛ retētio in eo alicuius medicine humide cōferētis pectoris passionibus: ex quo nō pueniat motus ꝛ agitatio nō est ꝓhibita. verū per amplius ꝑcepta q̄lis fere syrupus loch ꝛ hꝺ. Nosce quoqz q ꝙ sternutatoria silr hic nullo cōferūt modo cū ꝓpter eoruz maximū motū agitatiuū mām in pectus depellant: imo ꝛ in catarris suspecta silr extāt mā nōdū exīte digesta: ꝛ ꝓpe si pectus fuerit debile receptiuū. Ex hoc remedio quosdā cōsperi catarros in empima ꝛ ptisiz delapsos Caputpurgia vero vehemēter iuuāt: vt ꝑfata nocēt cum mām descēdētē in pect ꝰ absqz lesione: q̄si in partē diuertant opposita. Qꝺ firmaī: qz ptisim habētes: ꝛ ad eā suffi cieter parati nihil ex naribꝫ eyciunt: sed totū in os per colatoziū inducīt: vt inde ꝛ maxime in somno in pulmonez corruat: vel ventrē ptisis vel ꝺyarie causatiuū. quare ad oppositum diuertere q̄ bonum.

Propter quartum ꝺo ad ꝑmū qd dicendum apparuit: quia gargarisma pōt: vt iductū aliqualr alterādo ꝛ pmutādo catarruz cōferre. nocet tñ rōne tussis ꝛ agitationis superflue quā iducit. ¶ Ad aliud silr qd ꝺōm apparuit: qz minoris extat nocumēti q̄z inuamēti. pōt etiā cerebrū cōfortari per alia ꝛ catarrus sedari: vt inductū sicut retētione alicuius in ore vel intra dētes: aut ipsius collutiōe. ¶ Ad aliud ꝺōm q ꝙ nō est silr vt ostēsuz est: qz gargarisma neq̄ quā cōpetit. Caputpurgiū vero oifariā: ꝛ ꝓprie cū caput nō fuerit plectoricū omnino. ¶ Ad aliud ꝺōm q ꝙ verum esset si posset virtus illa passionibus pectoris absqz lesione occurrere: qꝺ nō est vt visum ꝓius. Uirtus etiā nō cōfert sepe gargarismi: nisi per oppositus aduenīat morbo. ¶ Ad aliud qd ꝺōm est visuz si causa sine lesione posset gargarisma pficere: cōferret vtiqz qꝺ nō valet vt ostēsuz.

¶ Differentia. CXC.

Quod centaurea nō cōferat sputo san. ostendīt: qz quod excoriat ꝛ san. fluxuz inducit sputo nō ꝓfert san. sed potius incitat in illud. Hꝺ vero est cētaurea. amarissima nāqz extat: qꝺ autem amaruz pre ceteris vult exꝛoziare cuz sit caliduz grossūqz partibus: ita vt in hoc superet quod acutū: testaturqz ipsam solutionez san. educere. ¶ Adhuc. qꝺ est cali dum nocet sputo san. cum fluxuz ipsius inducat. aphoris. gnta. ꝛ ideo ibidem opus fit quecunqz infrigidata sunt ea lefacere: quibus siquidez sanguinē manare futurū est exceptis. Sed centaurea calida est ꝛ sicca in secundo gradu aut in ꝑncipio terty. ¶ Amplius. quod opilationes aperit apostemata dissoluit ꝛ maturat menstrua prouocat: ꝛ que talium a caliditate procedētia: non iuuat spuentē sanguinem: cum amplius incitet ad eius emanationē: talem quidem scribunt centauream. ¶ Rursus. quod agitationem ꝛ motuz in humores causat: permanēs etiaz in vētre sputo nō subuenit san. centaurea vero hꝺ existit: cū alterutra sit solutiua: ꝛ phlegmatis ꝑncipalius ꝛ colere ni. proprieqz maioꝝ: minoꝝ autem cum prioꝝ colere rub. Solutiuum autem efficit predicta in ventre permanens. differentia. i4. i. Palin. quod opponitur conferēti sputo san. maxime nocet illi. Hoc autem est centaurea cum sit calida ꝛ sicca circa tertium in quo portulaca huic opposita potissime loquatur iuuatiua. Igitur centaurea spuitioni non confert sanguinee.

In oppositum est Dia. cum Ha. ꝛ ceteris dicens Asmaticis ꝛ emoptoicis singulare presidiuz fore. ¶ Adhuc. qꝺ tussiz mitigat confert sputo san. cuz ea motu exacuat fluxus. hoc autez extat centaurea. vñ Ha. ad paternianū. Confert tussiētibus ꝛ suspiriosis. ¶ Rursus: qꝺ ꝙsolidat ruptura partis iuuat in sputo san. hꝺ est centaurea cū calida ꝛ sicca: etenī sicca ꝙsolidat vulnera. Si nō pfecte siccent non sanant: aphoris. sexta. Sz qz calida supfluis humidis pulmonis, frigidis resistit. Itaqz centaurea in sputo ꝙfert sang.

Propter primum qdem sciendū q ꝙ centaurea est duplex maioꝝ ꝛ minoꝝ. Est aūt maioꝝ ſm dya. abūdans in lycia ꝛ archadia. i. certa habēs folia nuci regali. i. cōi similia oblonga ꝛ viridia sicut cauliculi rotūda ꝛ seriatim exterius incisa velut tres digiti ꝛ virgā simile lappatio acuto duoꝝ vel triū cubitoꝝ longam ramulos habentē plures egritudines ab vna radice sup quos sunt capitella silia his q̄ papaueris rotunda ad longitudinē tendētia: cuius semē est cardamomo simile ꝛ flos lane: eiusqz radix est grossa grauis cubitoꝝ duoꝝ: saporis acuti cū pauca stipticitate ꝛ dulcedine. cuiꝰ color est rubeus ꝛ succi color sanguineꝰ nascens in locis pinguibus soli expositis ꝛ in montibus vmbrosis. Et qꝺ administraī de ea est radix cuius sapor ſm Ha. cōponīt ex diuersis. In eo enī ē acuitas ꝛ punctio est stipticitas cū dulcedīe pauca. ꝛ hcc duplex ꝛ. A. alba vz. ꝛ citrina. ꝛ ista qdez centaurea apud nos extat ignota verū vtimur quadā alia nō multum differente a minoꝛi habēte folia cū stipite illa maioza ꝛ longioza. Est ꝛ altera ſm dya. minoꝝ dicta iuxta quosdā amaratū vel febrifuga nascēs in locis aquosis hypericon vel origano similis: virgas hīs longā anulosaz seu q̄dratā cū floze ru. vergente ad purpureitatē. cuiꝰ folia sunt minuta oblōga vt q̄ rute ꝛ semē velut triticū cuiꝰ radix amara nullius extat iuuamēti. Et ea qdē vlr q̄ cōiter hic appellaī maioꝝ. Minoꝝ autem apud nos dcā vlius nota. Centaurea quoqz iuxta Mes. cōponīt ex partibꝫ terre adustis in parte dantibus ei amaritudinē ꝛ partibꝫ nō adustis cū pmixtione aqueitatis. Quare reddīt stiptica: estqz ī ea de dulcedine a partibus acreis ꝛ ex acuitate quidē ex igneis. vñ amaritudo in ipsa ē imensioꝝ stipticitate ꝛ huiꝰ dulcedine ꝛ acuitas ē ipsius remissa sine mordicatione. Neqz id est incōueniēs cū etiā in corpore hoīs clarissime differētes sint partium cōplexionis in vnā tandē vniuersaliozes redacte ꝑmo ꝑma: cū vnūquodqz ex q̄ttuoꝝ cōponaī elementis. Et minoꝝ qdē melioꝝ est in omni re ſm Me. Quidā tñ maioꝛē laudāt. Sputum quoqz sanguinis causatur: aut a partibus superioꝛibꝫ: ꝛ sic vel a colatorio vvula seu miringis

cerebri qui cum quadam educunt attractione excreataz Interdū vo euenit a partibus medys vt labys:gingiuis: lingua:z est subtilis paucus:cū saliua ꝓmixtus cū quadaz eductus collutione:vel a partib⁹ inferioꝛib⁹:vt gutturis: vel cāne:ſm q cū minoꝛi egredi raſcatione seu maioꝛi: aut ſm q multus fuerit aut paucus. minus enim est cā na gutture sanguinea. Interdum etiaz emittiꝫ sine tussi vomēdo:z est a stomacho vētre partis mutillatiōe ac vl'r ab omni coꝛpe pōt ꝛingere q coloꝛe discernitur doloꝛe z hȝ. Aliqñ cū tussi educiꝫ ita ex spūalib⁹ ꝓueniēs:z hȝ vel a pectoꝛe:z est grossioꝛ cōglobatioꝛ z nigrioꝛ cū doloꝛe ali quo z timoꝛe minoꝛi duraturo z sanitate velociori: vel a pulmone:z is vel ab eius suba z citrinus:tūc subtilis: spu mosus:valde etiā doloꝛosus.vel a vena.i.artaria venali. nō enī audio q vena pulmonis artarialis dicta duas ha bens tunicas:vt artaria:z velut imota cū in pulmone dis seminet retro ad doꝛsuꝫ vbi fere pmanet getus rūpi va leat:verū artariā venalē vnā solū habēte tunicā dissemi natāq ad partē interioꝛē pulmonis: vbi vehemēs mot⁹ existit:z ita san.educiꝫ multus calidus medius cōsulētia ter illū:qui a pectoꝛe:ac eū qui a pulmonis suba: quē sig dem triplicē sanguinē pñs petit q̄sitū. Et nosce q hȝ flu xus:aut ē ex via resudatiōis a venarū vel artariarū extre mis:vel apate sanguineo: vel resudationis:ceu retētione mēstruoꝛ:hemoꝛroidarū:mutillatiōe:atq plectoria vl'. aut per modus rupture:z apertionis vasis vel vlceris z coꝛrosionis que in ipso fit:z sanguisuga q̄q.

Propter secundum quidē sciendum q hermes dubitauit: z causaz habuit dubitādi:eo q dictū est cētaureā foꝛe ve narū apitiuā:z sanguinis effusiuā:cū sit ecōtra vlcerū in carnatiua z sigillatiua.z merito qz positū est a Dia.eā sin gulare ꝑsidiuz emoptoicis ꝑstare.vñ alkidi.Cōfert sputo san.aggregās ad eius retētionē z sigillationē emanatiōis loci.Quā quidē Me. ambiguitatē eneruās ait: q pscru tatio satisfaciet inquisitioni.Cū enī dictū sit ipsaz cōponi ex diuersis partib⁹ dominātibus in ea amaritudine z sti pticitate ab his ꝑmitus opatio puenit aggregationis z si gillatiōis. A domināte nāq ꝑma ꝓsequit actio. Qñ autē post lōgaz actionē suscitaꝫ caliditas ipsi⁹ z acrimonia cuz agitatiōe insurgit actio ex virtute denuo acuta mozdica tiua ꝓpter caloꝛē foꝛti⁹ excoquētē z examinātē omne qō ipsius itimū.vñ z sanguinē excoquēdo vasa educit: z ape riēdo:qō nō semp euenit: sed ꝑpe cū ipsius effrenitat pur gatio.Ad hoc etiā nō parū opatur diuersitas eius ex q fu erit exterius applicata. Nā cū caliditū iueniat debile:acti onez iducit ĩcarnationis z sigillatiōis:aut iterius:z tūc cū eundē repiat acutū vasoꝛ excoziationē causat z san. fluxuz inducit. ꝓpter enī quattuoꝛ causas res aliter ope raꝫ exterius applicata q̄ interius assumpta z ecōtra: cōplexionū.z.que in.6. ꝑtelanꝫ. ꝑmo scōa:ceu cepe:allea:pi sces salsi:ceruſa z hȝ.Aut qñ interius assumpta vtus re tentiua moꝛ retinet ipsaz z cōstringit z digestiua sui calo re imenso alterans z imutās debilitat ipsius vigoꝛez. vel qz virtus naturalis regēs confestiz extitit qō superfluū z benignū in sanguinē conuertit. Aut qñ vt ad multuz co mediꝫ admixta:z in modica etiā ex Ha. sumiꝫ quātitate. vl'qz ꝓmiscet cū religs būiditatib⁹ vētris eādē submer gētib⁹. Nō.n.nunq̄ vacuā ueniri regionē:neq ex matri ces:neq ex vētrē:neq ex vtraſcq vesicas.nāliū.z.Aut qñ iteri⁹ mouet ꝓtinue assūpta motu saltē alteratiōis: vel ēt lationis vtcūq ſm.A.exterius plurimū ligaꝫ z stricte te neꝫ.vnde cū ceruſa sit grosse substātie qñ fuerit de foꝛis applicata vbi caloꝛ nō viget adeo nature nō penetrās:nō pertinget ad spiritus z mēbꝛoꝛuz ꝑncipalioꝛa.cum autez introꝛsum susciꝑtur contrariuz euenit quod in cētaurea ostēsum est cōtingere:z merito:qz agens diuersificaꝫ pe nes naturaz vigoꝛis ipsius z eius que patientis z agentis actus in patiētis cōcidēt dispōnē.scōo de anima.

Propter tertium quidez sciendū ꝑmitus q centaurea cōfert spu to san. z deinceps tanganꝫ ad id medicamina solēnioꝛa simplicia z cōposita veritatis gratia.¶ ꝓpter ꝑmū bu ius sciendū q ꝑter id quod inductū est ex sermone sim pliciū tertiodecima:super z alia in actionibus ostēditur centaurea sputo san.conferre ita centaurea aggregat ad retētionē sputi san.z mūdificationē.quare in potu sumāt febzientes cum aqua z aluꝫ cū vino.Et sclaui quidem cu rāt cū decoctiōe radicū centauree ma.Nā inquio q hec centaurea est ea que laudaꝫ a Dia. z Ha.in hoc capitulo. Qō firmatur:quoniā id qō incarnat cōsolidat z sigillat q̄ taliū actuū extant:difficilioꝛa mūdificat:cōpescit san.mo tuz z accidētia sedat sputo san.supeuientia:illud cōfert magne.Talis quidē est centaurea. Intantū enīz valet in ꝓoꝛa:vt z carnes lebeti diuersas imissa ꝓsolidare dicatur emūdat etiā cum sit ꝑblegmatis maxime colere ac me lancolie vt dictuz eductiua: sui etiaz stipticitate frigida: z ꝑcipue cū eius resolutione pueniens ad pulmonē debi litetur suba san.agitationē cōpescit: mitigat ēt accidētia vt tussim sui dulcedīe quadā z ꝓpꝛie qñ fuerit ꝑperata.p pter qō sputo cōuincīt nō parū san. ꝓferre.¶ Sed circa ꝓedicta ꝓtingit hesitare:qz dictū q iterius assumpta qō hic euenit ꝑpꝛie suscitatur acuitas z acrimonia vt san. ha beat fluxum causare ꝑcipue:qz tendens ad pulmonē q̄ plurimū supcalescit:z alteraꝫ per longa ita vt que acuita tis z effrenitatis eleueꝫ peramplius.¶ Dōm q ꝓpter diuersam ipsius administrationē cū querīꝫ vt solutam: aut sputo colatā varias inducit ipꝛessiones in coꝛpus.Cū enī gra exhibeꝫ solutionis in maioꝛi suscipitur quātitate sicut ab vncie vnius tertia ipsius suba ſm Mes. vsq ad vnciā vnam z semis. In decoctiōe vo ab vncia vna vsq ad tres.Sed cum sputo exhibeꝫ san.febzientib⁹ cū aqua z nō cum vino ſm Dya.due ꝑpinanꝫ drag.ſm autez Ha. aurei duo.sil'r admiscebitur alys que eius acrimoniā ha beant tollere:z stipticitatē sigillatam cū dulcedine cōfoꝛ tare velut rosatū zuccarū:z que taliū.vehemēter etiā vt possit penetrare velocius ꝓteri hz dria.i5z. vñ etiā debi litatur in amplius ita vt minoꝛ ipsius quātitas ad pulmo nez per itinera longioꝛa z meatus deueniēs angustos de beliteꝫ calido alteratiuo: adeo vt vis acuitatis z acrimo nie minoꝛata hac suba deferēte resoluat ab illa: qō nō ac cidit quādo ad ventrē puenit z intestina effrenitās z gra ipsius quantitatis grandioꝛis. z qz non intū calidi susci pit alterationē.¶ ꝓpter secundū hȝ sciendū q cuz in curatione istius passionis quattuoꝛ oporteat iuxta Mes. ꝛcurreꝛ: vtputa sanguis q cibos z potus medicīales sub frigidos deriuationē cum medicinis attrahentib⁹ z edu centibus mūdificationē z accidentiū sedationem: poꝛtu laca in hoc farmacū est laudatum. Plura.n.hoꝛum perfi ciūtur ipsa.Similiter z reubarbarū succo plātaginis aut poꝛtulaca:z lapis emathites cū succo plantaginis:z psiliū etiam assumptum cū poꝛtulaca ita vt ipsa ſm oēm confe rat modum administrationis.Medicamina in hoc com posita expertioꝛa duo repperi:quoꝛ vnū sunt hȝ trociscī constrictiui sigillatiui z vniuersaliter fluxui omni confe rentes: somnū etiā ꝑcurantes quos construxi. Recipe acacie.balaustiaz:nucis cupꝛessi.gallarū.hypoquistidos nuclearum vue siluestris: caude equine: coꝛriole: mir thi:sumac añ.ʒ.z.thuris minuti:masticis.mirrhe.lapidis emathitis.karabe.sanguis dra.sandarace.cozali ru.gum mi arabici.dragaganti:simile amili.terre sigillate.boliar meni:luci stelle.aluminis scissi ana.ſcro.ʒ. stercoꝛis asini

capre:leporis siccor:spongie combuste: encaustri scriptoruz:centauree mi.cornu ceruini adusti:spody.capillorum rosarum rubearuz siluestriu eruce rubicanis quam periti putat bedegard:reubarbari costi ana.scr.4.se.papauer albi.se.portulace.se.lactuce.se.plataginis.se.bibli se.iusquiami albi.ana.3.i.corticuz madragore:opy.castorei cassie lignee. ana scr.z.croci.caphore.ana scr.i.ostruat trocisci massa cu succo portulace z plataginis z ifozment trocisci qt melius pñt duo aut tres meses. Quor cu succo portulace sumat vn9 quatitatis drag. vni9 aut cu frigida. Est z aliud electuariu narcoticuz in hoc mirabile qd etia tussim z vetre sistit z sonu iducit z dolore palliat. cuius pmixtio. Recipe spice.nardi.storacis.calamite.croci. thur albi. cinamomi oiuz ana.3.io.xilobalsami.succi ligricie ana.3.z.armoniaci.cassie lignee.dauci asinini ana.3. 7.z.5.galbani.mirrhe.costi.piperis albi.ana.3.5.fecis balsami.3.4.loco cuius pot poni fex terbetine distillate.3.9. succi folior madragore.3.9.z.5. opy tebaici.3.5. M.q.s. cuius dosis sit a dza.5.vsq ad duas:iuxta vtute z egritudine patietis cu vino calido aut aq fm mam egritudinis artificiata. Qd vt alia philonior dadu est post tps structionis ipsius logius vt sex mesiu.dria.204.z vltima.

Propter quartum vero ad pmu gd iam dom fere apparuit.ce tauree etia amaritudo vt ostesuz est tollit: vel ppter arte z pmixtione:vel qz resoluit ppter eius minore quatitate z calido unesiori plurima:vt mostratu est agitatioez Amaru.n.q̃q̃ sit grossioris sube in gne saporis calidi: est tñ subtilioris in gne frigidi. ¶Ad aliud dor q calidu vt ostesuz ia remissuz est itu vt in stipticitado ferat z figil lando humidu z calidu no nocet hy: eo q temperatuz iuuat in exiccado humidu qd pulmonis supfluu. caliduz etia iunctu sube grosse solidatiuu existit. ¶Ad aliud dom q ẽtitas sube e aduet ad locu z pmixtio hz actionez: vt appuit pharmaci variare:q alr in sputo san. ocurrunt z in religs. ¶Ad aliud etia qd dom apparuit. Silr qm hic parua exhibet quatitas z no gra solutiois sz cosolidatiois z sigillatiois ppie. ¶Ad aliud dom q diuersa possunt in eade oferre cura: ppter intesiones differetes: vt frigida in febrib9 z calida. Expoliat etia vt declaratu est no paru acuitas z acrimonia in cetaurea lesure ita vt qd magis stipticitatis remaneat z mudificationis in illa cuiusda dulcedinis gratia. ¶Differetia. CXCI.

Quod in pleuresi non copetat repcussiua mostrat z silr vtcuq:neq in pipleumonia.qz.z.re.a.mox et euacuatioe ñ preeute docent applicari remissiua maturatiua:vt vas aqua calida plenu z ofter foztiora resolutionem etia facietia sicut ozdcu vel ozobu aceto ifusuz:z demu ad sal ꝓcedit z miliu simul assata.imo tertiodecima ꝓcipit vetosas qnq sup pect9 apponi cu scarificatioe. Palin.qd repellit maz z trasmittit in membru pncipale est ꝓbibedu cu cauedu sit ne tras9 z trasmissio sup parte fiant pncipale. Hy gde sunt repcussiua.dria.176. Et fulcit: qz berisipilla intrinsecus facta extra ouerti bonuz.apho. sexta. Qd.no de sola tñ fm Comentatore audit berisipilla:sz de omni passione.de iteriozib9 membris ad ignobilia se couertti. ¶Rursus repcussio no copetit:z ꝓcipue cu corpus fuerit pletoricu nisi fiat flebothomia. Hoc aut fieri no pot cu tract9 accideret:z demadatio sup cor z ppe cu flebothomia fieret ex parte opposita in q pleuresis situat. ¶Ampli9 qd est oziu curationi pleuresis no est adducendu.id aut est repcutietiu administratio cuz ipsa sint frigida z sicca:hec aut ꝓhibet pluresis digonez cu ea calido pficiat z humido z eius resolutione. Ipsa naq his diuobus terminatur modis sicut apostematuz reliqua. Rarissime autem sclrotiçatur. Itaq in pleuresi non competit repercussio etiam in pncipio.

In oppositum: qñ apostematibus z maxie calidis ꝓpetit repcussio.dria i76. Pleuresis vero est apostema: neq ipsam ab hoc vidently canone separare. ¶Adhuc. berisipille cõpetunt frigida repercussiua.vnde de inge.nono. Berisipilla que certissima:neq vtiq aliter sanabis q̃ cum frigida aqua. Berisipilla vero est apostema colericuz:sz pleuresis plurimum fit ex colera.differetia.99. ¶Rursus.stiptica repercutiunt cuz partes inspissent comprimendo:ita vt qd continetur cogatur in oppositu ꝓpelli. Jd autez in pectore mediocriter exercedu. Nam quedaz sunt partiuz que omnino egent stipticis:vt venter z epar. Aliqua vero nul latenus:sicut intestina siphac hypocundrior musculi vesica z matrix.quedam aute in medys sunt horum: vt renes z pectus. vndecimo de ingenio. Igitur in pleuresi competunt repercussiua.

Propter primu vero sciendu quid sit pleuresis z omne quod ipsius dria onsum est.99. Quid aut repercussio.dria.176.

Propter secundum qdez sciendu q alig dixer z pene coiter factus est vsus q pleuresi non copetat repcussiua fulciti fmone hip.ac ptactis. Sz q id no sit simplr asserendu:neq sine distinctione in opus ducendu appebit ex dicendis.

Propter tertiu quide primitus sciendu q pleuresi ꝓpetit alicui repercussio. Et demu qz vnu inductoru flebothomia tangit q ipsius canon hic subdat. ¶Propter pmu hy sciendu q pleuresi:siue sit vera:siue no vera ꝓpetit cu his additiob9 repcussio. Flebothomia qde pmissa si corpus fuit plectoricu vl mediu:dumo no fuerit inanitioi expositu:cui fortassis nunq aduenit pleuresis ex ca saltz imanifesta. Si aut ex apta vt casu vel pcussione flebothomadu. Silr ppter humor fluxu. Cu eniz corpus fuerit plectoricu: aut etia mediu plenitudinis actui mime obedit repcutietiu. Opus et mam calida z maxime colerica existere: no aut frigida flegmatica vel melancolica:ex qua pleuresis rarissime gnatur:qz ma calida idiget in frigidatione q repcussione acgrit mobilis z de loco in locuz trasmutabilis: qd frigide inest mime. Opz et ipsam in fluxu esse z no in parte iam cogregata. vñ.ii. de inge.in hy apatibus no est possibile flegmone iuuari stipticantibus cuz nihil in fluit aligd z firmatus difficile solubiliter i eo qd patit grossis partibus humor. Et ppterea Me.medicamen coadiuuans alias coadunas z confortas est suspectum nisi cum magna cautela fuerit aut in principio principiante: cum nodu materia repsit. Cum eni fuerit collecta iam z inueneata trasmissioni no obedit:sed stipticitate potius icrudata indurat. Sit et non multa:sed pauca. vñ tertiodecima. Si ma fuerit multa tunc emplastra z epitimata frigida sunt nociua:z si est pauca no nocet. Timendu nnaq cu hy materia locu no iueniens maiozata in parte transferatur pncipaliore. Adhuc indicatio a parte sumpta per paucã expedit repercussione z no paru nulla. vnde.ii. de ingenio. Minus in thorace stipticis vtenduz. Expellunt enim qnq pulmones z cor humores. Nullam dico cum prius oporteat in thorace ac pulmone contentu expurgare. Et firmat.qz quod ma repcurit in locum vnde tras mittebatur ac ifrigidat z membru vigorat z confortat id agendu. Talis qdem est repercussio at apparet in tegni z de ingenio tertio ꝓtactis conditionibus adiectis. Itaq repcutiendum mox. Atquia rarius ista vna concurrunt

ideo medici fere incipiunt semp calastica ⁊ anodina pectori applicare. Raro nāq; in p̄ncipio vocant p̄ncipiāte in quo dictū cōuenire repcussiua. hȝ vero lateribꝰ appli/canda sunt: sic cerotū factū ex oleo violato: cera colata: ⁊ dragagāto ⁊trito. Serapio. In viatico quoq; vngat locꝰ cū oleo violato vel ro. cera alba ⁊ dragagāto. Silr facien da sunt cathaplasmata de psilio portulaca ⁊ oleo violato si mā fuerit acutissima ⁊ colerica. vñ Me. Primū admi/nistrāda sunt medicamina mēbroꝝ cōfortātia: ⁊ ipsi⁹ vir tutē coadunātia: vt nō recipiat: neq; ipsuz vincat que ad id fluit mā qualiū est emplastratio facta ex lētibꝰ excorti catis cū aceto coctis: aut ex farina fabarū cocta cū aceto: vel ex sanich cū aceto. Huius aūt ītētiōis est euaporatio facta cū spōgia infusa in acetō decoctiōis rosarū aut ba/laustiarū vel similiū. ¶ Propter scām hui⁹ sciēdū q; fle/bothomia fere semp est p̄mittēda vū vtus patiat ⁊ etas: plus tū aut minus fm q; indicatiōes demōstrāt: que sig/dem ex latere oppsito apatis est faciēda: si corꝰ fuerit plectoziū ⁊ mā in fluxu. Si vo nō ex cadē asserunt parte. Qō si fuerit in pāniculo pectus distinguēte vtrūq; vel ī differēter flebothomādū aut magis dextra. At qr plerū/q; medici vocant mā collecta nō parū ex cadē euacuant parte. Cū enī mā fluit hȝ p oppositū euacuari: ⁊ p̄cipue cū volueris deriuare. hoc nāq; lōgiquiozē expedit diuersita tez. Luz aūt mā fuerit infusa flebothomia facta ex parte oppsita impotēs est aliquid euacuare de mā apatis: sed nām debilitās p̄hibet digestionē: qō silr in pipleumonia ītelligendū. Cōsiderādū etiā qr si pleuresis fuerit in par te supioze pectoris flebothomāda est plus mediana. si ve ro in inferiozi basilica cuz illa euacuet: qō supius magis. Hȝ autē qō iferius amplius. Neq; etiā fit tractus super p̄ncipale cū ī oppsito partis pleuresis fiat flebothomia: qr vene que ad musculos deueniūt pectoris ramificāt a vena grādi a corde ascendēte circa clauū colli. Et neq; si per coz trāsiret cū talis mā nōdū sit corrupta eēt sic adeo grāde nocumētū vt iuuamētū qō inde cōsequitur.

Propter quartum vero ad p̄mū dōm q; vt cōiter dicitur cura quā docet Hip. ibidē non est vera: veruz potius tētatiua qualis que. A. q̄rtane vbi ieiuniū trium p̄cipiē bebdo/madarū. Qō apparet: qr videns calefactoziuz infirmum ñ iuuari mox p̄cipit phlomari ⁊ farmacari. ¶ Aut dōz q; Hip. voluit administrando calefactozia plus ad accidēs vt ad dolorē instare q̄ ad egritudinē. vt de inge. edoceē. Unde ait. Primo qdē calefactoziuz adhiberi dissoluen/di dolozis intētione nō sit iutile. Similiter neq; ventose sunt administrāde in p̄ncipio cum fluit materia. Neq; in materia calida: sed frigida plus ⁊ in pleuresi plus nō ve/ra. ¶ Ad aliud dōm q; nō repellit auditis cōditionibus appositis materiā in mēbrū p̄ncipalius: sed potius facta flebotomia demādat mēbro stipticis cōfortatio in par/tes a quibꝰ fuerat trāsmissuz. ¶ Ad cōfirmationē vo di/cendū q; repellētia casu passignato potius tādē impellūt mām versus extra q̄ in que intra. Uel dōm q; bonuz est apostema intrinsecuz omne ad extra p̄mutari fm mām: nō tamē semp apud artē neq; omni tēpore. Aut bonū vt ita interdū tamē mā cōgregata introrsuz refraugit vni/tione vigorata p̄nciē inferens: vt ostēdūt antraces ⁊ hȝ. ¶ Ad aliud etiā qd dōm apparuit. ¶ Ad aliud dicendū q; qñ fit repcussio in p̄ncipio ita p̄ncipiante nō p̄hibetur materie digestio: neq; resolutio: ſ potius minoraī cadez ⁊ ad digestionē p̄paraī. Inducta etiā partis alterius q̄tū conuincant visum p̄ius. Neq; pleuresis fit vlr ex colera intātum pura: aut aqua frigida in berisipila exterius non applicatur: verū potius interius assumit. habet enim ex/tinguere ac resoluere materiā pure colericā: ceu psolatrū hȝ p̄prietatē resoluēdi apata calida que sunt occulta.

Differentia. CXCII.

Quod fluxus vētris curet apostema pectoris: seu pleuresiz ostē ditur: qr lienteria sanat apostema late/ris. p̄mo scda. Ipsa vero est fluxus ven tris ⁊ latus est pectoris hec portio. Et firmatur qr diaria ⁊ dysenteria sanant passionē oculoꝝ ⁊ splenis. aphoziſ. 6. Ipsa quoq; vētris sūt fluxus. ¶ Amp. id qō vlius curat egritudies māles apostema curabit pe/ctoris. Hȝ vero est fluxus ventris cuz sit euacuatio ma/gis dilecta ⁊ nāe cōsueta. Ea nāq; superfluitates liberius educunt ita vt egritudines etiā capitis curet. ¶ Adhuc egritudo replonalis curaī euacuatiōe cū ois cura pficia/tur cōtrario. iſ3. Sz apostema pectoris de repletiōe moz/bus existit: fluxus autē vētris inanitionis. Palin. qō p̄ser uat ab egritudine futura illā postq; acciderit poterit cu/rare materiā euacuando egritudinē causantez. Sed flu/xus ventris p̄seruat ab egritudine futura materiali p/p̄ie. vnde de aere ⁊ aqua. Humidi ventres naturaliter: neq; pleuresim: neq; alias incidunt infirmitates. Igitur fluxus ventris apa curabit pectoris.

In oppositum aphoz sexta. A. Pleuretico habito aut pipleumonia dia/ria supueniens malū. Dec aūt sunt apata pectoris. Ea vo fluxus ventris. Et fulciī p Me. dicentē. In pleuresi lar/gitas plurima nō est bona: qñ ꝓsueuit egritudinē fluxus consequi ī moderantia. vñ viatico. Multa vitanda est in hoc morbo mollities nature nisi vehemēter fuerit neces/saria. Nam hūc morbū folet sequi vētris solutio que vix pōt cōstringi. Rursus fm veterem dolorez sup diaphra/gma supioꝛi purgatione quieſcūt: inferiores vero p eam que deorsum. In apate vo pectoris est dolor: imo insepa/bilis ⁊ supra diaphragma ⁊ in pleuresi maxime. Adhuc illud curat quod mām egritudinē causantē per p̄priam ⁊ cōuenientē regionem euacuat. hȝ aūt is apate pectoris est pars superioꝛ que sputis euacuaī per tracheam arta/riam velut cōcauitatis epatis regio cūatiua est secessus: gibbositatis vero vrina. Itaq; apostema pectoris nō cu/rat fluxus ventris. verū potius molestat.

Propter primum vero sciendu⁹ q; qd sit fluxus qd vēter ⁊ apa/ria ostendit. zoi. ſ3. ⁊. 95. Est aūt pectus spūalium partiū clibanus anhelitus instm ex. iz. spondilibus. z4. costis esse septuplo dicto thoracali: ⁊ ideo septem musculis con structuz: quoꝝ inter costas simul dilatantes ⁊ constringē tes Ha. cū Haliab. zz. ponit. A. vo. ⁊ Almā. 88. vnūquēq; eius. zz. in quattuoꝛ partiūtur ptes. Inter. n. iz. lineas. ii. cadunt distātie: sed. i9. sunt exterius fm superius ⁊ infe/rius permanentes magis. Quoꝝ. ii. seu superiores dilatā tes ⁊. 9. inferiores constringentes differētia. 99. Et nosce q; diaphragma musculoꝝ est p̄incipalioꝛ: ab ipso. n. prin/cipium prouenit motus pulmonis fm Ha. ⁊ totius pecto/ris quod quidem per eius motum inter musculos nume ratur dilatationis: sed per quietem inter arcentes ipsum locatur ibidem. Est autem spondilios perforatuz per qō nucha perambulat. Uigintiquattuoꝛ vo costarū que. iz. innituntur spondilibus. i4. sunt vere pectus vndiq; cir/cueuntes anterius cum osse cartilaginoso thoracali ve/hementer connexe. io. autem false dicuntur. Non enim adinuicem coniūguntur: sed deficientes remanēt ꝓpter intumescentiam alimenti ⁊ plis gestationem: de ꝓtibus scdo. Quarū qdem ad ventrem extremitas ne is ledatur eisdem cartilaginosa permanſit. notum quoq; est q; apa pectoris pleuresis est ⁊ peripleumonia, coꝛ enim nunq;

aut rarius apa suscepit cũ illi mors pus occurrat. dria. 91.

Propter secundum vero sciendũ q vt apparuit ex argut] dictas hec colligit iter auctores apparẽs: cui⁹ quidẽ eno datio ostendet ex dicendis. Quidaz vo dixerũt q fluxus pot dupliciter fieri i apostemate pectoris aut vigore nãe qo oz expellentis: z ita ipse curat pectoris apa vel eã syn thomate impellẽte: sicqz nõ curans malignationẽ iducit. Qõ equidem lz veritatez contineat sanius audituz: opus tamen fit quod queritur aperire.

Propter tertium autẽ sciendũ q apa pectoris z pcipue pleuref aut est in pncipio vel in fine. q si pmũ fluxus ei ofert vẽtris. vñ tertiodecima. Diuersitas enĩ fluxus vẽtris in pncipio est signũ bonũ: imo res est iuuãs. Et fulcit: qz qõ significat nãm potẽtez in euacuãdo: z mãz educit peccãtẽ ofert. hoc vero est hic fluxus in pncipio z talis passionis: cũ potẽtia expulsiue indicet vtutis. ¶ Sz o id pcedit: quia nulla euacuatio in pncipio morbi est laudabilis: vt scribunt. verũ oia synthomata cũ fm veterẽ digesta oportet medicari z mouere nõ cruda: qlis gdẽ in pncipio mã. ¶ Dom q lz interdũ mã sit indigesta paucaqz z acuta z nã sensibilis ad illã mouet expellẽdã etiã ante tẽpus ex quo nõ parũ sequit iuuamẽtũ z salus: qbus vtilius foret eam quouisqz cõpleret digestio tolerare. vñ creticoz tertio. Uirt⁹ expulsiua qñqz cogit ad nociuũ expellere ante ipsius maturationis cõplemẽtuz: ceu cuz aliqd fuerit digestũ eius interdũ debilitate illius tardat expulsio: qõ vẽtris actus ostẽdit. cuz aliqñ alimẽtoz stimulatus acumine depellat: z maxime cũ sensibilioz fuerit qõ eũ ingetat: cũ qñqz etiã qõ digestũ sui tardat ibecillitate expellere. vñ apho. 7ª illo. Quicũqz spachilon seu imoderatũ dolorẽ patiunt vlr. Lõmẽtatoz hãc passionẽ foze adbucipiẽtem z nõdũ ofirmatã: z si trãseãt tres euadũt dies: cuz tñ intẽsa sit, hec passio: sitqz in mẽbro nobili vt ea ofirmata nullus euadat. Innuit itaqz euacuationẽ nãe in pncipio: qñqz laudabilẽ foze z nõ artis solũ: vt etiã apoplexie minoris ostẽdit terminatio. vel dom q hoc mã defluens est vtcũqz digesta. Mouebatur nãqz ad fluxũ spontaneũ nã post quãdaz neutralitatẽ ita vt negens mãz expellere ps ipsius modica fuerit in apa collecta: reliqua vo ad vẽtrẽ cõcurrit: qz qua inde plapsa z pus minus cõficit apa: tãdẽqz materia que in ipsa cõtinebat fluxu tollit hoc: qõ experiẽtia cõspexi. Si aũt apa fuerit in fine: ipsiusqz affuerit fluxus vẽtris: aut erit eo q mã inde apatis euacuetur vel ppter epatis ibecillitatẽ cũ vẽtre mẽbris spiritualib⁹ cõpatienti in qbus est apa: cũ adinuicẽ habeant colligantiã nõ paruaz realẽ z virtualẽ. totũ enĩz cõtinuat toti z cõfluit z transpirat in adinuicẽ. nãliuz tertio. Et si pus tunc aut erit mã apatis multa nõ dñata pfecte a natura: z ita fluxus est prauus cũ mã transeat p coz aut circa: z vlr per partes pambulet nobiles debitũ locum expulsionis sue omittens: ceu qui p tracheã fit artariã. vñ prava sequuntur synthomata mortẽ minãtia. vel fuerit parue quãtitatis vigore nature dominata: z ita fluxus vẽtris ad bonuz poterit terminari cũ forti nãe nil repugnans existat. Si vero fluxus fuerit ppter cõpassionẽ epatis z vẽtris tunc pectoris nõ curat apa: verũ potius stimulat nãm. vnde dictuz q apleuretide habito vel a pipleumonia diaria supueniẽs malũ. Apud nãqz Lõmẽtatoz hoc diaria supocurrens malũ signũ erit cũ causa ipsius sit epar vt expedit nõ potes trahere ac in sanguinẽ cõmutare. Qõ etiam interdũ cõtingit a vẽtre cibũ intra se corrũpente. ẽre tertio decima. Cuz pleuretico aduenit fluxus ven. in fine significat q epar eius iam debilitatũ est valde: qñ per viã vt tactum signi notat naturã tantã debilitatẽ spũaliũ: vt inde etiã cõpatiant naturalia: nihil tamẽ inde de materia apatis euacuãtia z per modũ sil⁹ cause. Inducit enĩ hic fluxuz intensiozez debilitata natura: cũ corpus pueꝛ alimẽto: qõ prauuz vtiqz est valde: sicut cũ splenetici lõgioꝛ superueniat dysenteria. Qõ enim virtutẽ prosternit nil euacuans de materia nõ curat quod pectoris apostema. Talis vero is fluxus existit. nõ igit ipsuz curat. Pot quoqz fluxus iste interuenire aut ventris ꝓpria malitia. vnde Lõmẽtatoꝛ. aliqñ tamẽ ex corruptiõe fit stomachi cibũ intra se corrũpentis: vel etiã esce: qõ quidẽ lz sit prauuz: nõ tamẽ vt pmuz. Lõmẽtatoꝛ tamen videtur distinguere in magnitudine apostematis z paruitate inquiens q si pleuresis vel pipleumonia parue sint possunt dyaria superueniente solui maxime si causa psens fuerit dyarie vz. cuius inde materia euacuetur. Nõ autẽ ppter cibum vel potuz cõtingẽtis. qõ autẽ magnũ pectoris apostemaꝛuz vt ostẽsuz malignas idẽ fluxus ventris nõ sanat: vez in amplius extendit eiusdem malitiam.

Propter quartum vo ad pmũ qd dom apparuit, ꝓcessuz enĩz est liẽteriã siue fluxũ vẽtris in pn⁹. Aut qñ mã fuerit modica a nã dñata posse pectoris apa in sanitatẽ aduenire. Neqz est hic silẽ oino i curatione oculoꝛ z splenis passionum per dyariã z dysenteriã cũ nõ ex cõpassione accidat spũaliuz: vez poti⁹ vigore nãe: mãm a natura coaptataz ex his locis expellentis. Dico autẽ coaptatã: qñ longioꝛ dysenteria in spleneticis hydropisiz aut lienteriã iducit. apho. xxi. sexta. ¶ Ad aliud dom q fluxus ventris egritudines vlr curat cũ vigore acciderit nãe: qñ digestũ expellentis z nõ synthomate aut ex passione partũ nobilioꝛ. ¶ Ad aliud dom q replo nõ quocũqz mõ inanitione curatur: vez debita expetit regio. Nã pectus p asperã purgat artariã: stomachus p vomitũ: itestina z pcauitas epatis p secessuz. Expetit ẽt tps in quo agens tñ agat i mãz vt eã eũationi exponat ꝓdigne: qõ nõ facit fluxus ven. vt multũ in pectoris apate: est tñ vlioꝛ via ceteris eũatiua. ¶ Ad aliud dom q foztassis nõ est vez cũ aliter educatur mã qñ vaga est nõdũ in pte ofirmata z aliter cũ fuerit in ea collecta. Cũ enĩ vagat pot p plures ptes liberius euacuari: ofirmata vo iã extat determinata diffinitã expetens euacuationẽ. ¶ Quantũ etiã q alteri⁹ partis iam possint ꝙincere apparebit: qz z si qñqz curat pectoris tumoꝛ ventris fluxu ampli⁹ z pfectius sanat sputi eductõe. materia ẽt vnde reperit nisi qd vehemẽtius impediat ẽ semper educenda. ¶ Differentia. CXCIII.

Quod ptisis possit curari oñdit: qz. 28. pbl. Dyonisius Tirã⁹ in polioꝛbina vel obsidione fm Nicolaum pipatheticũ cessans bibere ptisim passus est quouisqz iterũ trãsmutauit se ad prioꝛem vsuz crapule. ¶ Adhuc per Mes. dicentẽ q nõ est cõprehẽsibilis numerus coꝝ q sanati sunt ex vsu zuccari ro. cui⁹ ẽt sanatiõi consentit ga. de inge. gnto recitãs duos curatos iã ptẽ pellicularẽ iferioris cãalis pulmonis exponẽtes. Silr zoar duos. A. tertiodecimo: mulierẽ vnam sanatã z impinguatã que euenerat ad tantum vt iam preparata essent que necessaria erãt morti. Quare ff ipsi⁹ curauit cum zuccari ro. z panis comestiõe. Et. screare sniẽ in vlcerib⁹ magna ẽ certitudo securitatis ad salutẽ. impossibile nãqz eẽ molestũ aut piculosuz: qñ sanies fit in vlcerib⁹. apho. gnta. sz in ptisi gnãtur sanies plerũqz ẽt laudata. Palin. q nõ saneꝛ: aut erit ex pte mẽbri qõ nõ est: qz tũc nullũ vlcus sanareꝛ. vt rõne mot⁹ qõ ẽt nõ vr cũ ipse, phibeat putrefactionẽ z cõsolideꝛ: artariaꝝ ẽt solutio z diaphragmatis se mouẽtiũ.

aut ex parte applicationis medicinarū. Qō etiā nō fit cū possit ītus ꝛ extra corpori applicari. ¶ Rursus. san. fluxus a pulmone curat. gnto de īge. hic iaz putrefact⁹ ostēdit. qm̄ si ꝑter nām san. in vētrē effundat necesse fit ī saniez ꝓuerti. apho. 6. Pōt itaq; ptisis sanari.

In oppositum. interioꝛ. n. 4. recitātur pluꝛes: quoꝝ tandē nullus ena sit. Et serapio signis ptisis datis ingt. Ptisis que ex hac dispositionē existit nō est curatio. ꝯar vō dicit q̄ hec egri tudo etiā in qua sputū extat albū nō sanatur ym iudiciuz medicoꝛ: sed īcidit in egritudinē que dicit ptisis: ex qua ponit mortē aduenire. ¶ Itidē in viatico. Siquis tādiu negligat q̄ ad saniē pulmo colligat vulnera sunt incurabilia. In ptisi vero vulnus extat in pulmone. ¶ Adhuc. ex ptisi ꝑpter vaporē putridū capinosuz qui retinet motu pulmonis in euētādo debetato trāsit in tabē ꝛ cōsumptionem paulatiz oīmodaz a qua nullum cōtingit euadere: nō igitur ptisis poterit curari.

Propter primuz vero sciēdū vt tactū etiā 93. q̄ ptisis seu coꝛruptio tripl'r īuenit accipi. Cōiter qdē ꝑ quacūq; idifferēter cōsūptiōe nāli seu accidētali: ꝛ sic ethica vlioꝛ extat: cū oīs ethicus sit ptisicus: nō autē ecōtra. Pōt nāq; gs nā ex oīmoda ꝓsumptione humidi radicalis a calido vltimo ad hoc puenire ptisim: vt apparet alimētoꝛ. 4. Et ꝑpe preparatis simpl'r: quales sūt cerebrū habētes debile: collū longuz gracile: foꝛis epiglotū ꝓeminētē: humeros ad modū alarū eleuatos: pectus strictū ꝛ a carne nudū: plenū ventositatib⁹ pulmone ꝛ crura toꝛtuosa: quis frequēter etiaz fere gratis tussiculā iuadit cū pūctura spatularū vel māmillarū: ꝛ maxime si fuerint colerici: facileq; irascentes. Accipit ꝛ ꝑpryssime ꝑ dicit eē ꝓsūptio totius coꝛporis cū vlceratiōe pulmōis: vñ Lassius felix. Ptisis est vlceratio pulmonis ꝛ thoꝛacis cū defluxione coꝛpis. ḡre Mes. Est detrimētū ꝓsumptiōis cadēs in coꝛpus ex caloꝛe febriū habitudinaliū ex vlcere pulmōis causatarū: ꝛ hac gdez vniuersalioꝛ est ethica. oīs enī sic ptisicus ethicus est ꝛ nō ecōtra. Di autē duo modi postremi ptisis tangūtur. apho. 3. gbus autūnus ꝑnūciat ꝓauus cū vere. vñ. 6. epidimie. Ptisicis autūn⁹ malus: malū autē ꝛ ver quū ficus folia coꝛone. i. coꝛnicis pedibus adequātur. De vltima vero hic extat sermo q̄ vtplurimū causat a catarro acuto in pulmonē cadēte ipsuz vlceratione pꝛozāte: ceu petraz ex crebza instillatiōe cōcauat aqua: vel ꝑpter sputū san. inīt illud apho. 7. In san. sputo saniei sputū: in sputo vō ptisis vel ꝑpter pipleumoniā seu pleuresiz p̄cedētez ad aquaz subsequit empima. ꝼm illud apho. 3. Si ex pleuretide facti empici a die rupture nō purgent in. 40. dieb⁹ trāseūt in ptisim. Sanies enī ꝓmanēs acuit ꝛ pulmonē coꝛrodit. Fit ꝛ iterdū ex mā coꝛrupta diuturnitate in pulmōe que sequit putrefactio ꝛ vlceratio. Dec aūt passio ꝼm veterē plerūq; contingit a. 18. annis vsq; ad. 35. vñ Lassius felix. ꝼm quidē etatē iuuenib⁹ magis ꝛcreat q̄ senib⁹: ꝛ est molestioꝛ sepius viris aduenies q̄ mulierib⁹ ꝛ adolescētib⁹ ꝛ iuuenib⁹ q̄ pueris ꝛ senib⁹. Pueri enī magī sūt alys hō susceptibiliores curatiōib⁹. Est ꝛ de illis q̄ hereditātur ī semine passionib⁹ q̄ deterioꝛ existit cū fuerit: vt appebit a pulmōe q̄ a pectoꝛe ꝑmit⁹. Pulmo quoq; est mēbrū raruz molle in flabellationē coꝛdis oꝛdinatū q̄ supius cum aspa iungit artaria: ꝛ in ipsuz spargit: que dura est ꝛ ꝓpacta ex ānulis fere cartilaginosis cōsistēs a pāniculis inuestiētib⁹ illā. Lateral'r vō eidē a coꝛde vena occurrit artarialis ꝛ artaria venalis: ex quib⁹ nutrit: vegetat: ꝛ agitatur: situq; circa coꝛ lateral'r ē ipsi⁹ vt ipsuz ꝓtineat ꝛ aplectet ꝑcipue dilatatiōis hoza. Cui⁹ gdē sūt gnq; pēnule seu additamēta: q̄ruz maioꝛ subiacet ad doꝛsuz min⁹ mota q̄ velut sustētaculū ꝛ culcitra est maioꝛis vene: reliq; vō q̄tuoꝛ leuioꝛes ꝛ mobiliores dilatatiōe ꝛ ꝓstrictiōe coꝛ perflāt id in anteri⁹ āplectētes. Est aūt cura ꝑ ꝓziā admīstrā tionē materie ex coꝛpi applicatax sanitat' ītroductio que duplex extat: vna qdē va q̄ mozb⁹ tollit totalr aut ei⁹ cā: nōnulla vō apparēs palliata velut cū bis remediat: ne in ampli⁹ ꝓtendat que mozbis suppetit incurabilibus.

Propter secundum quidē sciēdū aliq̄s dixisse ptisicos minime posse curari: q̄ vulnerati sūt ī pulmōe. vulnera enī ipsi⁹ qdē fatent nō solū difficile posse curari: sz ēt īcurabilia eē: qō rōne affirmāt: ac exꝑimēto. 5°. de īge. vñ. 3°. oecia. Dicūt qdā q̄ vlcera pulmōis nō sanant oīno: q̄ ꝓsolidatio īdiget qete: ꝛ illic nō ē ges: sed Ba. diuersificat ab eis. estimauit. n. q̄ mot⁹ solus nō ꝓhibet ꝓsolidationē: nisi adiungant ei reliqua ꝓhibētia. Cui⁹ significatio est q̄ velamē etiā mouet ꝛ q̄q; sanant ēt vlcera eius. Et hō qdez diuersitas iaz apparuit ex inductis. Sed qd de hoc tertio

Propter tertium (videbitur dōoꝛuz. vō sciēdū q̄ ptisis ḃ ītē ta vt q̄m multū nō curat: ꝛ ꝑpie que iā diuturnic̄auit ꝛ accidentia terroꝛis imꝑessit: factaq; a pulmone ex catarro acuto coꝛrosiuo in ipm descendēte maxie in pēnulas mobiles illius ꝓtractas. vñ cassius felix. Ueteres peioꝛē atq; insanabilē dicūt q̄ pulmonis vel apate: q̄ nā talis vt impossibilis est curationis qō indicat empima. Ex ea nanq; visuz q̄ paucos aut nullos hō euadere: qō ꝛ rōcinatio cō firmat: qm̄ si ptisis deberet curari: cū ī ea sit vlceratio pulmonis oꝛ illā curare. Dec aūt ipossibilis est curatiōis cuz impediēntia sint plurima: puta mollicies ꝛ teneritas pulmonis: sanguinis caliditas subtilitas ꝛ acuitas ꝛ motus. quod. n. oꝛ cōsolidari qete indiget: q̄ etiā doloꝛē concitat stimulanteq; reuma ac magnitudo cū amplitudine ꝛ duricie vasoꝝ pulmonis. Recipit etiā pulmo catarros ascendentes ꝛ descēdentes ꝓsolidationē remollitione ipediētes: oꝛia. zo7. Oꝓtet ēt sanie ipsius tussis mundificari: ipsa vō vlcus dilatat. Introducit ēt mala ibidē cōplexio: ꝑpter quā ꝓsolidatio ipedit ad quā ēt fe. ꝓsegtur ethica: eo q̄ pulmo lesus nō potēs coꝛ libere euētare fumus retinetur capinosus putridus: coꝛ ꝛ vl'r totū coꝛpus inflāmās ꝛ in ethicā conducēs. Similiter etiaz medicine interius sumpte nō possunt ad pulmonē puenire: q̄ nisi multuz in transitu ad eum ꝑpter distantiā alterent ꝛ debilitent in mēbris plurimis coꝛporis caliditate: ꝛ maxime q̄ eas oꝛ esse subtiliores substātia nāe ꝛ arte vt transeant: ḡre preceptū est in tegni: eaꝝ vtutes augmētandā exterius foꝛe: puta si adsit discrasia pulmonez septem numeris frigida eligat medicina sibi opposita in. io. numeris caliditatis eleuata. Tres nāq; in via estimant depditi. Talis etiam fortassis vtutis medicinaꝝ eleuatio ledet pulmonē ꝛ circunstantia: ꝛ iō ingeniati sunt medici ꝓstruere electuaria sorbilia humidioꝛa lobochat dcā vt oꝛe retenta sup collū iacentib⁹ paulatine dissoluātur in vapoꝛes ad pulmonē aliqualiter descēdentes ꝑ isophagū suauiter ptrāseūtes suba vtcūq; artariā imutēt ꝛ pulmonez. Eodē quoq; mō ꝛ que applicant ex tertys ꝑpter parietuz densitatē difficillime pueniūt ad pulmonez. Adhuc etiam medicine se impediūt cū hō passio egeat oppositis. Ꝓpter. n. saniei expurgationē opus est calidis ꝛ siccis. ꝑpter vero ethicā frigidis ꝛ hu. vñ. A. Me. desiccantes que regrunt ꝑpter vlceris cōsolidationē ꝓhibent sputum ꝓcui addentes in ethicā. Mundificantes vero lenificant vlcus ꝛ malignant fortasse. Itaq; ptisis que talis curationis extat impossibilis: aut fortasse monstruose q̄m maxime in morbis etiā interdū mōstruositas contingit. vnde collz septimo. Alig enadunt ab egritudinibus per accidens: q̄ sicut in

rebus naturalibus aliqñ sunt extraneitates: cuz tñ sit de raro cõtingẽtibus: sicut vlceratio pulmonis ⁊ silia. mozs tñ in ptisicis ꝓtelaꝛ plerũqz diutius ita vt quãdã viderit A. in ptisi circa. zz. annos aut parũ ampli⁹ vixisse. Raro tñ ⁊ a casu. q̃si ꝓtacto collz. approximans dicto põt ptisis curari ⁊ ꝑcipue cũ nõ cronicauerit neqz accidẽtia terroꝛẽ apparuerint inferẽtia. sit etiã a solutione singularis ⁊ vlcere nõ sanioso supius magis circa cãã pulmonis cadente. vel etiã fortassis in additamẽto maiozi dicto vene maiozis: vt culcitra vel que nõ a pulmone: sed a pectoze magis. nã solutio ꝓtinuitatis pectozis cũ minozi difficultate sanaꝛ ea que pulmonis de causis q̃plurimis. Una quidẽ qz paucitas existit instrumẽtoꝝ pectozis ⁊ multitudo eoruz que pulmonis. Alia qz vene pectozis minozes ⁊ angustiozes sunt his que pulmõis ita vt nõ adeo. n. accidat vt pulmoni grãdis iparis solutio. Reliqua qz sanies vlcerationis pectozis ad ipsius ꝓfluit cõcauitatẽ: nõ aũt sic que pulmonis cũ in eo sint cãales anguști. Quarta qz pect⁹ pulmõe carnosioz sanguinisq; grossi pulmo plurimas cãnaliũ diuisiones hz: quoꝝ substãtia nõ est carnosa: sed q̃si neruosa sanguinis colerici subtilis cõtẽtiua. ⁊ hꝫ enim ponit fieri ⁊ nutriri. de inuamẽtis. 6. q̃ autẽ carnosa meli⁹ ꝓsolidaꝛ vt pars carnea dyaphragmatis denotat soluta. Quinta est modus pulmonis ꝓtinuioz ⁊ foztioz eo qõ pectozis. Addaꝛ etiã sexto ĩmensioz materierũ debilitas in trãsitu ad pulmonẽ pueniẽdo. Ptisis etiã eueniẽs ex solutõe ꝓtinui circa trachẽã artariã ad pulmonẽ nõ ẽ adeo difficilis aut ipolis curationis: vt que cõtingit a pulmõis substantia prioꝛi. Cuz hꝫ cãales sint solidi recipiẽtes cõsolidationẽ magis. vñ Ha. Vulnera que sunt in cãalib⁹ pulmonis interiozis. vz. pellicula: ⁊ maxime in ea que vicina ẽ gutturi vt in gutture possibile fit vt cureꝛ. multos enĩ hꝫ habẽtes curauim⁹ ⁊ sanitati restituti sunt. Qz autẽ hꝫ ptisis possit curari: dũmodo medicus nõ fuerit negligens ipeꝛit⁹ cũ alys que expetunt tribus experiẽtia pluriuz cõclamat iam ptacta. Ipse quoqz sanaui ⁊ quosdã curatos vidi ⁊ maxime pueros ⁊ mulieres: qõ ⁊ rõ si⁊ affirmat: qñ cũ lesio fuerit parua ⁊ cause remediãtes maxie poterit vtiqz illa curari. sic autẽ euenit in hꝫ ptisi cũ miori sit altera cõditionata nocumẽto: aer etiã alteras maxime siccus põt reperiri: ⁊ ꝓprie tẽpoze pestilentie alicuius exiccãs ⁊ purgãs saniẽ pulmõis aut pectozis: ceu q̃ Stabzy. oña. zo7. Neqz etiã ꝑinducta in ptisi praua cõsolidationis ipedimẽta hic adeo sunt ũnẽsa: vt eam ꝓhibeant oĩno. Sic itaqz raro ⁊ in casu fere ptisis poterit quedã curari. Et nosce fortassis eẽ medicinã nobis tñ occultã oẽz curare fere possibilẽ ptisim: iuxta illud hermetis. Mineralibus ⁊ vegetabilib⁹ insũt vtutes mirãde que si cognoscereꝛ eis hoies operareꝛ q̃cq̃d arte magica cõficiꝛ. talia tñ magis bzutis q̃ nobis sunt cognita. vñ çoar. Sunt medicine vlcerationis pulmonis ⁊ eius infirmitatũ existentes in mũdo. ignozate tñ a nobis: qñ qñ accident in pulmonib⁹ ouiũ vlcera exeũt a cõitate gregis: q̃si q̃rẽtes aliq̃d ⁊ circũeũtes ad inueniẽdũ illud: ⁊ dixerunt nobis pastozes q̃ comedũt ille oues herbas qb⁹ comestis moꝝ reuiuiscũt ⁊ pfecte sanantꝛ a suis vlcerib⁹. Et ego ingt vidi pulmones ouiũ in qbus ĩceperat iam fieri vestigiũ solutiõis ꝓtinuitatis ⁊ apparebat in ipsis ĩ aliqua parte. In alia vo parte opus apparebat sanatiõis in ꝓsolidatiõe carnis pulmõis manifeste. nũc aũt nõ est qui sciat illã berbã nec credo ante nos qui sciuerit illaz fuisse.

Propter quartum vero ⁊ siquidẽ iaz apareat dõm tamen ⁊ ad ꝑmũ q̃ Ar. per prisim ĩtellexerit cozpis cõsũptionẽ in cõi: aut ꝑparationẽ similez ptisi. ¶ Ad scõz dõm q̃ Meſue loquiꝛ de ptisi scõo mõ dicta que raro ⁊ casu. q̃si curatur: lz plures fiant que inde tẽpozis diuturnitate cureꝛ: ipse nãqz met prioꝛem vt ostensuz asserit ptisim sanationis impossibilis foze. ¶ Ad aliud dõm q̃ Ha. vt visuz loquitur de illis in quibus erat vlceratio superius circa cãnales trachee artarie pelliculas ide spuẽtes. similiter dicit hos sanatos ex siccitate pestilẽtis aeris ⁊ hꝫ. similiter ptisim dicaz çoar. ⁊ A. vidisse vt ꝓcessuz curatam. prioꝛẽ autem vt ostẽsum nequaqz. ¶ Ad aliud dicenduz q̃ q̃ꝫ tum est ratione saniei dũmodo laudabilis extiterit nõ ipediꝛ cura: sed ꝓpter inducta que cõsequũtur accidẽtia ad saniez in tali parte iacentẽ. ¶ Ad aliud dicendũ q̃ illud euenit ex parte vt monstratũ talis mẽbri. motus etiã impedit consolidationẽ: lz nãqz ꝓhibeat putrefactionẽ faciendo transpirationẽ: per accidens tamẽ sequitur illã augmẽtare materiã ad locũ deducẽdo doloꝛẽ ⁊ vlcus letificãdo: ⁊ q̃ꝫ artarie aut diaphragma mote ꝓsolidentur: nõ tñ oẽs lz parue ⁊ in pueris: neqz diaphragma vbiqz: sed in parte vt tactũ carnosa: nõ aũt in neruosa. silr visum est quõ medicine ⁊ modus earũ applicatiõis ptisis ĩpediũt curationẽ cũ fuerit q̃ꝫ praua. ¶ Ad aliud dõz sanguinẽ ꝑter nãm in vẽtrẽ seu ꝓcauitatẽ effusuz putrefieri dum ibidẽ pmanserit. Si aũt reducaꝛ citissime cõputrescit mĩme. ¶ Ad eoꝝ q̃ alteri⁹ partis prĩmũ dõm q̃ Ha. Serapio ⁊ zoar sermocinãtur de ptisi deteriozi q̃ ipossibilis curationis est posita: ⁊ ad reliqua silr est dicẽdum.

Occasione illius qõ tactuz est de causis ptisis dubitaꝛ an ptisis possit fieri a siccitate: ⁊ videꝛ qdem ita p aphorismoꝝ tertiã. In ariditati⁹ ptisis obtalmie ⁊c. ¶ Adhuc ptisis fit ab humiditate q̃ ibidẽ ex cõmento apparet: qõ ⁊ catarrus oñdit. ¶ Rursus pulmoni morbus ois cõplexionalis sicut ceteris accidit partib⁹: quoꝝ vnus est siccitas. Et firmaꝛ qz exiccando ꝓtinuũ soluit vt terra denotat exiccatione crepata: ⁊ iõ ꝑmo scõa scribitur doloꝛẽ per accidẽs vt soluendo ꝓtinuũ cãre. Eti. Illud causat ptisim qõ ipsi prauũ ꝛium multuz: talis qdem est siccitas qõ ostendit autũnus ptisicis malus detegẽs occultũ eẽ ipsoꝝ aphorismoꝝ tertia: ⁊ primo secunda. Siccus autẽ autũnus q̃ magne: causat igitur siccitas ptisim.

In oppositum Ha. aphorismoꝝ vt videbiꝛ tertia. ¶ Ampli⁹ ptisis cãs sufficiẽter enumeratis nõ posita fuit siccitas ⁊ firmaꝛ: qz siccitas catarrũ siccando ⁊ consumendo fistit: verũ ⁊ ylr parte indurat ⁊ foztificat ne san. inde labatur que ptisis sunt cause: non igiꝛ a siccitate causatur.

Propter primum gdez sciendũ qd ptisis visum ⁊ qualiter distinguatur visum. siccitas etiã nota differentia tertia.

Propter secundum vero sciẽdũ q̃ Ha. detestaꝛ sermonez hunc hippocraticũ inquiẽs ptisiz fieri a frigiditate sũma in respiratiuis organis ⁊ maxie subdo cuz motus postea sequaꝛ foztis: ⁊ a caliditate ⁊ friditate: lz siccitas tempatis entibus caliditate ⁊ frigiditate relique magis egritudinũ cõsequanꝛ q̃ ptises. Aut ptises in gs vt expositum est ratione saniei dũmodo laudabilis extiterit nõ ipediꝛ cura: sed ꝓpter inducta que cõsequũtur accidẽtia ad saniez in tali parte iacentẽ. ¶ Ad aliud dicendũ q̃ illud euenit ex parte vt monstratũ talis mẽbri. motus etiã impedit consolidationẽ: lz nãqz ꝓhibeat putrefactionẽ faciendo transpirationẽ: per accidens tamẽ sequitur illã augmẽtare materiã ad locũ deducẽdo doloꝛẽ ⁊ vlcus letificãdo: ⁊ q̃ꝫ artarie aut diaphragma mote ꝓsolidentur: nõ tñ oẽs lz parue ⁊ in pueris: neqz diaphragma vbiqz: sed in parte vt tactũ carnosa: nõ aũt in neruosa. silr visum est quõ medicine ⁊ modus earũ applicatiõis ptisis ĩpediũt curationẽ cũ fuerit q̃ꝫ praua. ¶ Ad aliud dõz sanguinẽ ꝑter nãm in vẽtrẽ seu ꝓcauitatẽ effusuz putrefieri dum ibidẽ pmanserit. Si aũt reducaꝛ citissime cõputrescit mĩme. ¶ Ad eoꝝ q̃ alteri⁹ partis prĩmũ dõm q̃ Ha. Serapio ⁊ zoar sermocinãtur de ptisi deteriozi q̃ ipossibilis curationis est posita: ⁊ ad reliqua silr est dicẽdum.

Occasione illius qõ tactuz est de causis ptisis dubitaꝛ an ptisis possit fieri a siccitate: ⁊ videꝛ qdem ita p aphorismoꝝ tertiã. In ariditati⁹ ptisis obtalmie ⁊c. ¶ Adhuc ptisis fit ab humiditate q̃ ibidẽ ex cõmento apparet: qõ ⁊ catarrus oñdit. ¶ Rursus pulmoni morbus ois cõplexionalis sicut ceteris accidit partib⁹: quoꝝ vnus est siccitas. Et firmaꝛ qz exiccando ꝓtinuũ soluit vt terra denotat exiccatione crepata: ⁊ iõ ꝑmo scõa scribitur doloꝛẽ per accidẽs vt soluendo ꝓtinuũ cãre. Eti. Illud causat ptisim qõ ipsi prauũ ꝛium multuz: talis qdem est siccitas qõ ostendit autũnus ptisicis malus detegẽs occultũ eẽ ipsoꝝ aphorismoꝝ tertia: ⁊ primo secunda. Siccus autẽ autũnus q̃ magne: causat igitur siccitas ptisim.

In oppositum Ha. aphorismoꝝ vt videbiꝛ tertia. ¶ Ampli⁹ ptisis cãs sufficiẽter enumeratis nõ posita fuit siccitas ⁊ firmaꝛ: qz siccitas catarrũ siccando ⁊ consumendo fistit: verũ ⁊ ylr parte indurat ⁊ foztificat ne san. inde labatur que ptisis sunt cause: non igiꝛ a siccitate causatur.

Propter primum gdez sciendũ qd ptisis visum ⁊ qualiter distinguatur visum. siccitas etiã nota differentia tertia.

Propter secundum vero sciẽdũ q̃ Ha. detestaꝛ sermonez hunc hippocraticũ inquiẽs ptisiz fieri a frigiditate sũma in respiratiuis organis ⁊ maxie subdo cuz motus postea sequaꝛ foztis: ⁊ a caliditate ⁊ friditate: lz siccitas tempatis entibus caliditate ⁊ frigiditate relique magis egritudinũ cõsequanꝛ q̃ ptises. Aut ptises in gs vt expositum est ratione saniei dũmodo laudabilis extiterit nõ ipediꝛ cura: sed ꝓpter inducta que cõsequũtur accidẽtia ad saniez in tali parte iacentẽ. ¶ Ad aliud dicendũ q̃ illud euenit ex parte vt monstratũ talis mẽbri. motus etiã impedit consolidationẽ: lz nãqz ꝓhibeat putrefactionẽ faciendo transpirationẽ: per accidens tamẽ sequitur illã augmẽtare materiã ad locũ deducẽdo doloꝛẽ ⁊ vlcus letificãdo: ⁊ q̃ꝫ artarie aut diaphragma mote ꝓsolidentur: nõ tñ oẽs lz parue ⁊ in pueris: neqz diaphragma vbiqz: sed in parte vt tactũ carnosa: nõ aũt in neruosa. silr visum est quõ medicine ⁊ modus earũ applicatiõis ptisis ĩpediũt curationẽ cũ fuerit q̃ꝫ praua. ¶ Ad aliud dõz sanguinẽ ꝑter nãm in vẽtrẽ seu ꝓcauitatẽ effusuz putrefieri dum ibidẽ pmanserit. Si aũt reducaꝛ citissime cõputrescit mĩme. ¶ Ad eoꝝ q̃ alteri⁹ partis prĩmũ dõm q̃ Ha. Serapio ⁊ zoar sermocinãtur de ptisi deteriozi q̃ ipossibilis curationis est posita: ⁊ ad reliqua silr est dicẽdum.

Occasione illius qõ tactuz est de causis ptisis dubitaꝛ an ptisis possit fieri a siccitate: ⁊ videꝛ qdem ita p aphorismoꝝ tertiã. In ariditati⁹ ptisis obtalmie ⁊c. ¶ Adhuc ptisis fit ab humiditate q̃ ibidẽ ex cõmento apparet: qõ ⁊ catarrus oñdit. ¶ Rursus pulmoni morbus ois cõplexionalis sicut ceteris accidit partib⁹: quoꝝ vnus est siccitas. Et firmaꝛ qz exiccando ꝓtinuũ soluit vt terra denotat exiccatione crepata: ⁊ iõ ꝑmo scõa scribitur doloꝛẽ per accidẽs vt soluendo ꝓtinuũ cãre. Eti. Illud causat ptisim qõ ipsi prauũ ꝛium multuz: talis qdem est siccitas qõ ostendit autũnus ptisicis malus detegẽs occultũ eẽ ipsoꝝ aphorismoꝝ tertia: ⁊ primo secunda. Siccus autẽ autũnus q̃ magne: causat igitur siccitas ptisim.

nãq ipsius Isaac: atq ꝓpter catarros ascẽdẽtes ⁊ descẽdẽtes. ꝑ ꝓma. Modos ỽo duos ꝓpozes ⁊ maxie 2m siccitas põt cãre: cũ sile silꝫ adiũgaſ icitatũ ad furiã ita ut efficiaſ tãq ignis i igne. vl dõz q siccitas cãt ptisiz: lz ñ ꝑ: ꝺñr tñ. Est nãq tussis ipsa iductiua cũ ois ꝓtua causet eã ꝓplo. Sz tussis ptisim iducit i diuisiõib⁹ vl ꝓtinuũ spũaliũ solnẽdo ⁊ cõfluxũ san. iducẽdo aut catarrũ in pulmonẽ concitando: ⁊ maxime quod casu continuo aut acuitate ipm exulcerat ⁊ maxime cozpore repleto: ⁊ aereis constitutionem colera precedente ac hu.

Propter quartũ ỽo sciẽdũ ⁊ si iã appareat gd dõz ad ꝑm visũ. ¶ Ad 2⁹ ỽo dõm q hũiditas ꝑ se nõ cãt ptisim nisi fm q fuerit cõiecta hũido catarroso vl caliditati aut frigiditati. Siccitas aũt suba alias sola saltẽ non cõmisceſ talr reumati. ¶ Ad aliud ẽt appz qꝛ siccitas ꝓhibeſ itẽdi: ne ad scissurã pueniat ꝓp pulmonẽ hũectãtia. ¶ Ad aliud dõz q autumn⁹ nõ ledit ptisicos tñ rõne siccitat: imo magꝭ iuuat ex pte saniei exiccatõis q̃ ꝓp ipsꝰ ieq̃litatẽ. ¶ Ad ea ẽt q alteri⁹ sunt ptis appet. ¶ Differentia CXCIIII.

Quod lac non cõpetat ptisicis oñdiſ: qm̃ ꝯz veterẽ lac ꝓtuz siticulosis ⁊ suspẽsa hñtib⁹ hypocũdria ꝯz hõ sunt ptisici. sitiũt. n. ꝓp iflãmationem febrilẽ ac saniei serositatẽ admodũ: ⁊ q̃ viscera suspẽdunt omittẽtibus prãdiũ: scõo re. a. ita ⁊ his ꝓp ꝺsũptionẽ. Itidez. scõo scõa. vl lac nocet debilia hñtib⁹ capita. Tales aũt sũt ptisici. vñ Me. expositi vt cadãt in ptisim sũt cerebrũ hñtes debile. ¶ Rursus cũ. z. sint in lacte sube: vt mõstratũ. ꝺria i 48. aquosa. vz. butirosa ⁊ caseata. rõne qdez nulli⁹ istaꝝ cõpetit. Nõ qdẽ aquose siue ponaſ calꝫ ceu alig senſere: qꝛ tũc febrilis augmentabiſ discrasia: seu frida: qm̃ sic nõ erit mũdificatiua absterſiua: ꝯz poti⁹ sui frigiditate ipillatiua. Neq̃ gꝝa ptis butirose cũ sit calꝫ vnctuosa iflãmabiſ de facili. Unctuosuz. n. i febre ẽ velut oleũ in lucerna effusuz. Neq̃ ẽt ex pte sube caseate cũ sit frida ⁊ sicca cõpacta fm qd discrasiã adaugẽs ⁊ opilationẽ cũ difficili digestione cãns. ¶ Adhuc lac cũ ynũ sit alterabiliũ maxime gnto ⁊ septimo de ige. moꝛ. n. cozrũpiſ extra vasa factuz. nõ competit ptisi que grece silr cozruptionem imporꝛtat. Et fulcitur: qm̃ incidẽs ventrẽ frigiduz ꝓmutatur in acetositatem. calidũ vero in fumositatẽ ⁊ amaritudinẽ. affoꝛisimoꝛ gnta: ⁊ pharmacoꝛ quarto. Sed ptisicus vẽtrez hz calm iflãmatũ ꝑp febrẽ. ¶ Amp. ibidem. Estimo q si lac posset gustari cũ fuerit digestũ in vẽtre ac venas fozet dulci⁹ mollis sapoze: mel aũt ponit calm ⁊ siccũ i 2⁹ gradu. ⁊ iõ ꝓpuenit in colam cõuerti. ⁊ maxie i ignitis appens nãliũ 2⁹. In dietis ⁊ vlib⁹. Sapoz dulcis q̃ ampli⁹ ꝯz Ha. oi re pticipat ca. ponit ⁊ siccũ i scõo gradu: qõ aũt tale ifestũ ẽ febri ac cõsumptõi. nõ itaq̃ lac cõpetit in ptisi.

In oppositum affoꝛisi. gnta. Lac ꝓuenit ptisicis. ⁊ ꝓpe febriẽtib⁹ nõ val de. Palin. Ibidẽ vl lac bonũ eẽ ꝺico idigẽtib⁹ bono ⁊ facili nutrimẽto: ꝯz ptisic⁹ Bidiget cũ sit cõsumptus ⁊ difficile nutrit⁹. Eti. Lac ꝑcipit in ethica exhiberi: ꝺe q̃ min⁹: vt appebit videbit. imo eradicatoꝛ existit: ⁊ ꝓpe lac asine 4⁰. ꝓria: ꝯz ptisic⁹ ẽ ois hõ. ꝺria ꝓzi. lac i taq̃ ꝓfert ptisico.

Propter primum ỽo sciẽdũ q gd sit lac. ⁊ quõ distinguaſ. ⁊ silr ptisis: oñsum ꝺria. i 48. Nosce tñ q lac differẽs hẽ expetitur fm diuersas itẽtiones. Lũ. n. plus itendit ulceris absterſio ⁊ expuitio lac cõpetit camelinũ. ⁊ postea capreali nũ: ꝯr ỽo asininũ. Ipm. n. ꝓp facilẽ ei⁹ penetrationẽ subtilitate ꝓueniẽs extat. Si ỽo sigillatio queraſ amplioꝛ nutritio ⁊ vẽtris ꝓstãtia lac erit vtile vaccinũ. si aũt eq̃litas ⁊ tẽperamẽtũ caprinũ. Si q̃z cũ his ꝑpetas expetaſ: muliebꝛe. ipm enim ꝑ ceteris familiari⁹ extat: ⁊ maxie cũ sugit ozꝛ a mãmis ꝯz pdicũ ⁊ Euripõta. 7. õ ige. ⁊ tabe. Opz ẽt aĩal alys nutriri cũ itẽdit saniei ulceris absterſio. puta isopo ptimo abscynthio polio scea feniculo ⁊ abzotano ⁊ lacticinio q̃q ⁊ tũc lac cõueniẽtius vernale atq̃ alteris Cum expetit cõsolidatio ⁊ ulceris cicatriçatio ceu rubotano: salice: spinis: myrtho quercu: virga pastozis: vtroq̃ psolatro: tarapsachon. ⁊ similib⁹: ⁊ tũc lac laudabili⁹ post estatis erit mediuz. Sit etiã animalis iuuenescentis: nec omnifariã partui ꝓpinqui: neq̃ remoti. sumanſ etiã ventre vacuo: neq̃ quicq̃ comedaſ. donec fuerit digestuz: ⁊ reliqua q dem hic obseruentur ꝑcepta.

Propter secundũ ỽo sciẽdũ aliq̃s hesitasse lac ptisicis exhibere febrilẽ ipoꝛ ispiciẽtes discrasiã ⁊ catarrũ augmẽtatũ ide cum exhibuerint aliquãdo: sed quid de hoc tertio ⁊ quarto apparebit dicendozum.

Propter tertium ỽo sciẽduz q lac cõpetit in ptisi gbusdã oñsiõib⁹ ꝓmissis: puta q nõ sit catarrus in fluxu: ꝯz iã sedat⁹: nã ipa nõ paꝛ fit ꝓp catarrũ stillãtẽ in pulmonẽ: ⁊ hũc lõgitudine tpis ulcerãtẽ ac tãdẽ saniãtẽ: aliq̃n q̃z ex ruptura fit artarie vel pectoris vene: seu sube pulmonis: casu: pcussiõe: onere grauiori: vel alio cãta: vt lepore marino: q venenũ extat sup pulmõe ipm cozrodẽs: ac iterdũ ab empimate vt visuz antea. In his sigdẽ vltimis casib⁹ binis securius lac ꝺcediſ q̃ in pori. Nõ sit ẽt ptisic⁹ febricitãs mltũ iuꝛ illud veteris. Cõuenit ptisicis febricitãtib⁹ nõ valde. Lũ eni plurimũ febriũt lac veloci⁹ alteratũ discrasiã febrilez adauget. ⁊ iõ lac h⁹ gra exhibeſ acetosuz q̃q. Nõ fluat etiã vẽter illi⁹ iuxta illud. Malũ q gb⁹ fellei secessus: aut etiã sanguis egõ plurima: lacte nãq ampli⁹ irritaſ. ⁊ ideo hypogstidos admisceaſ eidẽ vel calibs cãdẽs extinguaſ in ipo: sic ẽt ei miscẽſ trocisci ꝺyarodon ꝓp vẽtris debilitatẽ ⁊ dragagãtuz ꝓp sitiz q̃q. Nõ sit q̃z capitis debilis dolorosi: eo. n. mais icurret nocumẽtũ ꝓp effumationez ad ipm. Neq̃ assint hypocũdria surrugitãtia suspẽsa: vel ex illis gb⁹ lac fastidiũ iducit ⁊ lesionẽ ꝓus. Lũ. n. ipm video ⁊ maxie cũ pane comestũ ad vomitũ stimuloꝛ: ⁊ iõ secũdo scõa. Lac cũ cozpib⁹ ꝓpoꝛtiões hz: quarũ cãe nõ cõprehẽdunt: q̃plurimis aũt ꝓfert nõ paꝛ. vñ. 5⁰ de igenio. Lac in ista passiõe optimũ est ⁊ nõ i uanũ laudatũ ⁊ maxime muliebꝛe. Illud. n. elegerũt antig: est. n. nãe ꝓsilis humane. qõ aũt ꝑfert stabꝛy extat ꝑcipue castri in cãpania exõtes Rome mari vicini: cui sigdẽ aligd mellis ĩmisceꝛbis si ei⁹ caseationẽ timueris in vẽtre petisq̃ absterſionẽ vehemẽtiorẽ: q si vis vt citi⁹ descẽdat ⁊ vẽtrẽ aperiat paruz salis ⁊ çuccari in id iacias. vñ tertio decima de lacte. Cõueniẽti⁹ ẽ mulieris sumptũ ex mãmis: deide lac asine ac caprinũ. ꝑpe ꝓp stipticitatẽ q̃ est in ipo: sic̃ equi ꝓp mũdificationẽ ⁊ facilẽ expuitionẽ. qõ rõne firmaſ: qm̃ illud qõ remouet oẽs fere ptisci defect⁹ cõfortãdo etiã vtutem ipi⁹ cõpetit sibi: hõ ỽo est lac. Ipe nãq̃ idiget ꝓp saniẽ mũdificatione ⁊ absterſiõe: qõ lactis suba opaꝛ aquosa: cũ talis existat vtutis adeo q vẽtrẽ dictũ est leuiter emollire. Indiget ẽt ꝓp ꝺsumptionẽ abiectiõe facili ⁊ bona. Id aũt vt iductũ suba operaſ butirosa caliditati attinẽs ⁊ hũidi tati: vbi rõ cõseruaſ alimẽti. Silr illi opus ẽ cõsolidatiõe ac ulceris sigillatiõe: q̃s caseitas sua operaſ frigiditate ⁊ siccitate tpata stipticitate. vñ Mes. Lac ꝯgregat itẽtões tres. est. n. res cibalis ⁊ dilecta nimis. ⁊ ex reb⁹ q̃ sunt velocis cõuersiõis in sanguinez. Est. n. san. bis coct⁹. Extat ⁊ medicamẽ absterges ulcus serositatis vtute ac res ipsius vtute caseitatis cõglutinãs. Ad summũ nãq octo repiun

tur in lacte ptificis cõferẽtia. Est eniz facilis digestionis assumptionis bone cite penetrationis. ⁊ ꝓprie camelinuz egnum ⁊ asininũ bone nutritiõis. vnde Dyaſ. Bonos nutrit hu. Chimoz ẽt apud. A. cõtẽperatiuũ humectatiuuz: ꝓsolidatiuũ: ⁊ sufficiẽter lauatiuũ abstersiuũ. Cõpetit igĩ lac ptificis nõ paz. ¶ Sz circa id euenit dubitare qz dictum aquositatẽ lactis mũdificare ac abstergere: qõ medicine calide actꝰ existit. simpliciũ gnto. dria vo. i. 4. 8. posita ẽ frida. ¶ Dõz ꝙ aquositas lz sit frida: quãdã tñ serositatẽ ⁊ acuitatẽ abstersiuã acgrit ꝑ lõguz iter calefacta q̃ gradiť ad pulmonẽ: cum subtilis sit subẽ impressionis leuiter susceptiua cuiuslibet. Substantia enĩ subtilis citissime permutatur: aut cum sua frigiditate aquosa quiddaz habet acuminis in dictis particularibus.

Propter quartũ vo ad ꝑmũ dõm ꝙ ptifici q nõ febziũt foztiter non multũ sitiũt. Sitis etiã magis cõtingit ꝓpter iflãmationem factã in humozibꝰ proprie colericis q̃z in mẽbris: qõ ostẽdũt etbici siticulosi minie: neqz serositas saniei ẽ tãta ꝙ eos siticulosos reddat. Celeriter etiã trãsit per partes in qbꝰ sitis bz cãri nõ causata. in eis ẽt ve. Suspẽdi ẽt viscus duplr dr. Aut qz sit pẽdẽs decozsuz ꝓp tumozẽ grauãtẽ ⁊ opilationẽ vt hic. affozis. q̃rta. viseꝰ accipiť suspẽsum: ⁊ in tali lac nõ cõgruit cũ ipz suspẽdat ⁊ opilet amplꝰ. Ulq̃ iberet vehemẽter ei cui copulať. ⁊ sic sumiť suspẽsuz scõo re. a. ⁊ ibꝫ lac nõ denegať: vez potiꝰ cõcediť: vt extẽdať igrossatiõe vbi gd nisi iductoz ipediat. ¶ Ad aliud dõm ꝙ ptisis si sit catarralis cãta capitis debilitate nisi cerebzo cõfoztato: ⁊ catarro getato nõ lac siẽ ptactũ ꝺcedẽdũ. ¶ Ad aliud dõm ꝙ lac ꝺgruit ꝓp oẽs eiꝰ: vt declaratũ subas. nõ. n. suba aquosa est cala: vez magis frigida: dria. i. 4. 8. Exhibeť ẽt febzicitantibꝰ ipsis valde. oñsũ silr ꝙ lz sit modicũ frigida calefit i via pueniẽs ad pulmonẽ vt valeat abstergere. Cõcediť ẽt ꝑs butirosa cũ paruz sit calida dũ fe. vehemẽs nõ existat. Cõtemperať quoqz caseitate: neqz ea tanta participat frigiditate ac siccitate vt noceat cũ alys cõmensuretur substãtys: neqz sunt ptifici opilationi expositi. ¶ Ad aliud dõz ꝙ lz lac faciliter permutetur: exhibitũ tamen ⁊ cõmixtũ rectificãtibꝰ: vt ostẽsum tẽperius sistiť alteratio. Neqz in ptisi ẽ corruptio buloz aut toriꝰ. Neqz similr datur cũ vẽter ⁊ alie nutritionis partes fuerint distẽperate q̃multũ. ¶ Ad aliud dõz lac in venis lz reddať dulcius acgrens sapozẽ in ipsis dulcem velut qui mellis: nõ tamẽ ꝓplonez eius oĩno ⁊ maxime cuz suba resistit caseata. vñ foztassis id verũ extat de parte butyrosa siue religs. Sapoz ẽt dulcis nõ ẽ calidus ⁊ siccus in scõo gradu: nisi respectu ꝓplonis ponderis: sed temperatus magis relatione temperamẽti iusticialis. Et ad vnum gdem ꝑinducta ꝓcedũt cũ fe. fuerit itensa: q̃re tũc negatum id dare verũ quãdo fuerit remissa qõ ipsiꝰ ꝑcibos ⁊ medicinas quantũ possibile remittendo vt lactis ptificꝰ assumptiõi reddať dispositꝰ. ¶ Que aũt alteriꝰ ẽt partis iducta: q̃tũ cõuincãt sufficiẽter mõstratum.

Resentis quoqz q̃siti occasiõe besitať an çuccarum rosaceũ cõpetat ptificis. Laudatum enĩ extat vehemẽter vt lac pretactum. Et videť ꝙ non. qz ptifici egẽt mundificatione saniei ⁊ eductiõe. Ipsa vero foꝛti educiť medicina: cum mã cõtineať in pectore ⁊ pulmone. vñ gnto de ingenio. Medici pectus ⁊ pulmonẽ a saniei mũdificatiõe volẽtes dãt foztissimam medicinã: incisiuã. vz. çuccaz vero rosaceuz nõ est bꝺ: verum potiꝰ oppositũ. ¶ Amplꝰ aut nouũ exhibeť aut antiquum: nõ gdem nouũ. qz solutiuum vẽtris quod hic timetur ⁊ abstersiuũ ita vt fluxus ide timeatur san. neqz antiquũ cuz exiccet ⁊ vias ꝑ q̃s fit eductio materiei coangustet: saniẽqz ipellit. ¶ Kursus cũ id sit siccuz saltem pzauã discrasiã siccã augmẽtabit febzilẽ. Cui hyp. docet resistere cunctis febzientibꝰ dictã humidã exhibẽdo. Itidẽ. Frigidũ hoc ipm. frigida vero pectori inimica. affozis. gntã. cum oĩa ea sint spẽ idifferentia. velut alba. in topicis. ¶ Adhuc si nõ cõpetunt simplicia: neqz composita. Esse nãqz ⁊ vigozez recipiũt a simplicibꝰ: sed simplicia vt çuccarũ ⁊ rose nõ cõpetunt: cũ vnũ calefaciat desiccet ⁊ abstergat supflue vt çuccaz: reliquum vo desiccet stipticet ⁊ humidũ cõsumat ac exprimat vt rose. Non igiť çuccarum rosatum competit in ptisi.

Opposituz vero sapiunt vt appebit q̃ples. ¶ Amp. id cõpetit in ptisicis qõ eis ꝓuenit gra medicie ⁊ cibi. tale vo est çuccarũ rosatũ cũ sit frm alteratiuũ male discrasie bitudialis pp rosaz dñiũ: ⁊ nutritiuũ maxime pp çuccarũ. Eti. Mundificat ⁊ abstergit ꝓpter çuccarũ que indigere dictuz ptisici. Cõpetit itaqz çuccarũ rosaceum in ptisi.

Propter primum gdẽ sciẽdũ ꝙ çuccarũ est duplex. qõdã eniz ẽ arũdinis. aliud dcĩ allusar ab. A. ⁊ est mãna cadẽs sup allusar qõ est lignũ leue grossuz rectũ pulchzũ. Cui cantinelis crura ⁊ bzachia assimilanť dñaz. çuccarũ vo arũdinis sumiť ex meditullio cãne cuiusdã: cuiꝰ nodi sunt ꝓpinqui cãne dore similate q̃ reponiť in vase. Et qõ tũc distillat: i de liquoz ẽ subtilioz dulcissimus: g mel dr cãne: ad modũ q̃ ex vuis bũiditas affluit nõ calcatis: deide fit bꝺ cãnaz decoctio: ⁊ q ꝑmo ide post ifrigidationẽ collr çuccarũ est purũ albissimũ taberçeth ceu caffiti dcĩ: deide decoquitur scõo ⁊ exꝑmiť: ⁊ fit panis ide dictꝰ çuccari: deiceps vo tertio ide puluis ꝓsurgit citrinus çuccari decoctiõe tã colore intẽdiť. Rosaceũ vo dr a rosis: quaz q̃dã sunt domestice ⁊ alie silueſtres. ⁊ haruz q̃dã albe: nonulle vo rubee. Albe qdẽ rubeis frigidiores minusqz sicce ⁊ solubiliores: rubee vo ꝓfortiores: ⁊ ipe qdẽ recẽtiores soluũt: antiquores vo ostipãt: viole vo ecõtra. Cuiꝰ qdẽ ꝓstructio. Recipe rosas albas vel ru. ⁊ expãsas sup tabulã in vmbza: donec resoluať supfluũ humidũ ipsarũ: ⁊ sint apitionis medie: teraturqz ac in vas ducanť lapideũ: deide pyciať sup eas çuccari taberçeth triplũ sui põderis: ⁊ ponanť in vase vitreato ⁊ obtureť os eiꝰ cũ pgameno: ⁊ exponať soli tribus mẽsibꝰ cõtinue sepius agitãdo: deide remoueať a sole: ⁊ seruaťq̃ dã vo faciũt illud cũ imaturis qõ magis stipticũ iueniť. Sunt ⁊ alig qui nõ terũt eas: sed foꝛficibus incidũt ⁊ manibus fricãt easdẽ fricatiõe vltima: deiceps vt ꝑus exponũt soli. Eius aũt quoddã est nouũ qõ bz ifrigidare ⁊ bũectare: ⁊ maxie cũ frigida sumptũ abstergere ⁊ ꝓsolidare. Aliud antiquũ cuiꝰ est exiccare stipticare ⁊ cõsolidare. Est ⁊ mediũ qõ mediocriter opať.

Propter secundum vo sciẽdũ ꝙ alig dixerunt çuccarũ rosatũ ptificis nõ ꝓferre. Et mouebanť ꝙ plures non testenť id auctoz: ⁊ rõnibus ptactis silr cõcitati. Sed ꝙ hoc nõ valeat tertio ⁊ q̃rto mõstrabiť dõoz magis: Q. n. gs nõ tetigerit ipm aut euenit: qz bzeuitatẽ gaudet cũ eius exhibitio longiozẽ expostulet sermonem. Aut foztassis quoniaz ipsius experientiam non percepere cum medicine quotidie inueniantur emperia.

Propter tertium vo ꝑmitus oñdať ꝙ çuccarũ cõfert rosatũ ptificis. Et demũ tps ⁊ modus admistratiõis tãgať. ¶ Propter ꝑmũ qdẽ bꝺ sciẽdum ꝙ vnum de maxie ꝓferentibꝰ ptificis est çuccaruz ro. vñ tertio decima. Ex eis q̃ multotiens sum expertꝰ in cozporibꝰ diuersis ⁊ regionibꝰ diuersis est vt vtať pane cum çuccaro rosato receti sui anni oĩ die quãtum põt q̃uis multũ sit. Et si eiꝰ angusteť anheli-

tus ꝓpter exiccationē rosarum vel in potu syrupꝰ de isopo vel de papauere ad ꝯtitatē necessitatis. Et si iflāmaf fe. dentur in potu trociſci de camphora. z nō intermittatur hec cura: qm̄ sanat. Et iō si nō timerē dici mēdax narrarē in hac itentiōe mirabilia z referrē summaz q̄ vſa est mulier ptisica. ¶ Peruenit nāq; res eiꝰ ad hoc vt egritudo cuz ea ꝓlongaret adeo donec ꝓueniret ad mortē vt ꝓparata eēnt que necessaria erāt morti. Et tūc frater eiꝰ qdaz surrexit ad ipsam z curauit eā hac cura tpe lōgo z reuiuiscit z sanata ē. Et fere sile mihi cōtigit in quadā adolescente: çoar quoq;. ¶ Rectificabiſ cibꝰ subtilitate ac meliozatiōe oīum ciboz̄ q est çuccarū rosatū cuz pane facto sapiēter. vñ Me. Ex rebꝰ qdē mirabilis iuuamēti ad cōsolidationes z sanatiōes vlcerū pulmonis est çuccarū rosatum recens: z supza qō nō ꝓteryt ānus. Aggregaf. n. in eo virtus absterſiōis ex succo rosarū z vtus cōsolidationis ex parte subē ipsaz. Et Ha. ꝓcepit dare çuccaruz ro. singulis diebꝰ in quātitate plurima et cum rebꝰ medicinalibꝰ cibalibꝰ z potabilibꝰ. z fm oēm modū admīstrationis eius: ita q; et cum pane: z plurimi vſi sunt eo post ipm. z nō est cōpzehē sibilis numerus eoz̄ q sanati sunt ex vsu eius. Et firmaf: qm̄ illud qō leuiter mūdificat abstergit cōsolidat z sigillat nutrit z cōfortat ꝓficit eximie in ptisi. Huiusmodi vo est çuccarū rosaceū: rōne nāq; çuccari maxie mūdificat z abstergit ac vtcūq; rosarū z maxie cū fuerit recēs. Ipſis enī sup rem aliquā vis iest ablutionis. Ex pte vo rosaruz magis cōsolidat z sigillat. z ꝓpzie cum fuerit antiquū vl mediū. nutrit et rōne çuccari z aliqualr ꝓpter rosas: q̄rū aromaticitate cōfortat. Cōfert igit çuccarū rosaceū ptisicis nouuz maxie aut mediū z vetus suo mō. ¶ Propter scōm hꝰ sciēduz q; medici plerūq; errāt circa ptisis curationem eo q; volētes mūdificare saniē tm̄ absterſiuis eaz expurgātibus vtunt vt sanguinis sputum denuo iducāt. ¶ Peccāt et ex parte alia. qz stiptica expurgātia: vt çuccaz rosaceum z maxie mediū vel vetꝰ tribuūt. z ꝓpzie cū luto armeno. z alia cum nōdū pfecta sanies iteruenerit mūdificatio. qz materiam amplꝰ in pulmonem compingūt. vnde Mes. çuccarum ro. administrandum mundificatiuis antecedentibus. fallunt enim vtentes ipso a ꝓncipio: dum mūdificatio non precesserit. Oportet igit ꝓus sufficienter plus abstergere: ac deinceps consolidare z sigillare: quorum primum çuccarum ro. plerunq; non valet pficere z ꝓcipue medium z antiquum.

¶ Propter quartum vo ad ꝑmum dōm vt apparuit q; oz vti non paz̄ z maxie cum multiplicaf sanies absterſiuis fortioribus çuccaro ro. et recēti vt lacte syrupis robub lobochat z electuarys fm gradus: nō tm̄ q; non ipso tpe suo. ¶ Ad aliud dōm q; in çuccaro rosato et recēti pauca vl nulla ē vtus solutiua. Tollit. n. quodammodo vtus ro. lauatiua ex artificio longiozis constructionis çuccari rosacei. neq; tanta enim ipsius absterſio: que sanguinis cursus faciat emanare: quod si timetur vtendum medio: vel etiam antiquo quis potest vti cum expedit ꝓpzie sigillare. Jam enim sanies est coexpurgata. ¶ Ad aliud dicendum: q; çuccari ros. z ꝓcipue noui pauca inest siccitas: ita vt sit maius iuuamentuz ipsius ratione aliozum que operatur ostensozum q̄ lesio huius ratione: cum etiam quando id timetur possit quis cibis z lobochat vti humidis vt apparuit per. A. ¶ Ad aliud dicenduz: q; frigiditas sua est modica: que etiam tollitur cum longo itinere alterata in pulmone pertingat. Illa vero frigida de qua sermo Hyppo. est aqua. ¶ Ad aliud dicendum vel intereꝑtione: aut q; non excedenter operantur simplicia hic eis ascripta vt inferant lesionem: cum eo etiam q; possint alys corrigi.

¶ Differentia CXCV.

¶ Quod ventose in retentione mēstruoz̄ sub mām illis sint cuz scarificatiōe applicāde oñdiť qō Hyp. ideterminate reliqt. qz in hac passione velut in alys plurimis ꝓcipiť flotomia vlis: post eaz vo particularis ac localis subseq hz eūatio: q̄ scarificatōe pficiť. ¶ Adhuc qō māz eūat. z diuertit ad loca opposita cōpetit in retētiōe menstruoz̄: sicut in alys ꝓceptū fluxibꝰ. Jd aūt vētose agunt scarificate: qō nō faciūt simplices cū sanguinē no educāt ¶ Rursus aut ponunt cū scarificatiōe. z tūc habeť iten tum: vel nō. z ita trahēdo ad partē debilē receptiuā indu cēt flōnem. in ipsaz aūt maniam: iuxta illud affozis. gnta. Mulieribus qbus ad mām illas san. cōuertiť maniaz̄ signiſicat. Negz̄ et attrahēt cuz obstaculo penetratiōe carent. Et fulciť: qz suppoſito q; san. conuertaf ad mām illas recurret itidē grauitate retro cuz auferť ventosa. ¶ Palin. Uentosarū attractio pficiť a vacuo: seu apud Ha. ꝑña qō eūaf: sed cū ponunt cuz scarificatōe ꝑp solonē iparis ma ius occurret vacuuz vel ꝑña illius qō eūaf cū vna ꝑs san. attractiōe ꝑsequaf tunc reliquā. Jtaq; sicie sunt cum scarificatōe sub mām is in retētiōe mēstruoz̄ locāde.

In oppositum sunt viaticus z. A. cuz cōiter opantibꝰ. ¶ Adhuc ihꝰ retētiōe nō est itētio eūonis sanguis ne vtus amplius debiliteť fluxu ꝓstrata supfluo: verū deriuationis tm̄ vt in penuria sanguis cū ibecillitate ꝓcipiť vigoris. id aūt euenit cū absq; scarificatiōe occurrunt. Eti. Qō retinet mēstrua sicut minori lesione melius. Jd aūt est vt apparebit cum sine scarificatōe applicant. In ea. n. cōcidit dolor nullus: igit vētose sine scarificatione mām is supponēde.

¶ Propter primum quidem sciēdum q; vētose sunt instrm vtute vacui ex corpore aligd attractiuuz: qō qdē ex diuersis potest materys cōstrui. Cōius tm̄ fit ex cucurbitis paruis rotundis. aliq̄ vo ex vitro que fortassis: eo q; solidioz magisq; applicabilis fortius attrahit. Interdum aūt cornua eis simile opant. iz. de ige. que spū oris partibus applicātur minusq; attrahunt: que ꝑ se iuxta Cornelium cel. dñr ꝑponi respectu ignitaruz: quoz̄ ozificys aliq̄ cōbustibile applicaf: aliq̄ qdē alioruz penuria citati applicant. Uentose vo igne insite sunt vehemētius euellentes. Et nosce q; aliq̄ vētose ideo carnes ad se ꝺbunt vt absq; earū fractura nequeant separari: z ideo que de cucurbitis tūc laudabiliores: possiunt. n. ꝓforari z foramē aliquo illud obturari. Uentosaruz aūt quedā cum scarificatione applicantur que partes cutis magis mūdificāt flebotomia: plusq; sanguinē subtilem q̄ grossum extrahunt: quibus aūt conferāt z quibus sint applicande locis pamplius edocent. Alie vo absq; scarificatōe firmant qō multiplici venit de causa. Uel vt fluxus superexcedens cōpescaf menstrualis supponunt mām is. Aut vt apostema ꝓfundum ad exteriora deducaf vt medicamē ad ipm melius valeat peruenire siue vt apatis materia ad ignobilius trahaf mēbruz nobiliori vicinius: vel vt meatus pmaneat aptus: ceu collo applicāt in squinātia. Aut vt mēbrum calore depauperatum earū calescat sanguine z spūs attractiōe frigoraq; z ventositates resoluāt cōtentas ibidez: seu vt parūq; ad suū nālez reducaf locū a quo separata: velut in iguinis ruptura: vel vt tollaf opilatio z lapis cum ponunt iuxta Albucasim sup renes: seu qdē vt dolor sedeť vt in colica magis opus est vētose z vlr in oīb dolorib vētosisq; ꝓcipue. Aut ne mēbz̄ a suo remoueaf loco: ceu in ante iūctura: vel vt apa medicet ventosum z frigidū. Aut vt venenum fugaf exteriusq; attrahaf parti cū fuerit illatū: q̄rz

post casum applicanť sanguisuge primo ꝯrta. duodecima iz.i4. de ingenio. Est aũt mẽstruum sanguis qs supfluus q tẽpore determinato a muliere nãliter emittiť. Omnis.n. nãq; fluxus inaturalis sanguinis ꝑter eũ q menstruorum sexto de accidẽti. q eqdem cõmunius circa.i4.ãnos vsq; ad.45. decurrit: sm tñ ꝓpꝛiones differẽtes in amplius aut minus cũ nõ sit in reb⁹ materie applicatis terminũ prefixum repire. ꝓmo de re. sexto apparẽs sanitatis latitudiné expedit notare. Cũ aũt is fluxus fuerit nãlioꝛ in fine mẽsis ampli⁹ lunaris cõtingit. mẽstrua.n. deriuanť a mense. quando aũt nãlis reddiť citius fluit aut tardi⁹. vnde lex. Mulier q̃ bis purgať in mẽse sana nõ extat: qbusdam autem plurimis laboꝛiosis ac viraginib⁹ cal'a ĩhabitãtib⁹ loca tardius accidũt ita vt absolute careãt illis. Cõmunius aũt per qnq; fluũt dies: plus aũt minusq; nõ parũ. Est autez mãmilla ĩstrumẽtũ generatiuũ lactis q̃ componiť ex artarys venis neruis ⁊ carne alba sensibili. Sicut.n. eparfactũ est purpureũ vt sanguis genereť hꝰ de iuuamẽtis. ⁊ theoꝛice q̃rtis. ita ⁊ mãmille caro est alba vt sanguis ĩ ea in lac vlteri⁹ decoctũ dealbeť: ad quã qdẽ pueniunt arteꝛie ⁊ vene a matrice ramificate a vasis in oppositio femoris subiacẽtib⁹. Reuertunť.n. ſursum ad mãmillas: sicut ⁊ vene ⁊ artarie diuise a vasis ascẽdẽtib⁹ supꝛa furculam ramificatis descẽdẽdo ꝓiũgunť ꝓdictis. Est aũt scarificatio siue carassatio. alias scarsatio supficial' cutis icisio creꝛa: sicut flebotomia vna ꝑfunda. Nosce sm democritũ ⁊ Oribasiũ eius collegã q ventose nõ competunt in passionis initio. nec plectoꝛia manẽte: verum cuz plenitudo fuerit euacuata. iz. etiam de ingenio.

Propter secundũ vo sciẽdũ q ventose debẽt sine scarificatiõe poni. vñ viatic⁹. Uentosam supponam⁹ mãmillis. ⁊ exugam⁹ sine scarificatione qñq; ponunť ꝑpter: vt nã a parte sui motus trahať sicut cum mãmille supponũtur ideo vt cursus san. mẽstrui retineať: quod etiã ratiocinatio cõfirmat: qm̃ san. mẽstruus grossus est ⁊ terrestris. qui aũt per scarificationẽ educitur subtilis aquosus. Adhuc supficialis est sangu. q carassatione educitur cum circa cutẽ in venis cõtineatur minutissimis. qui aũt existit ĩ venis que mãmis a matrice deriuantur est ꝑfundus. ad quẽ nõ sic valet ventosarũ attractio pueniꝛe. Rursus si ponanť cum scarificatione ꝑpter repletionem ipsaꝝ cessat celeꝛius vacui necessitas quo facto destruiť attractio. Cũ aũt nõ euacuať gd cozpulenti⁹: qõ sine scarificatõe cõtingit tãq; vacui necessitate vigoꝛata foꝛti⁹ attrahiť san. ⁊ retineť in loco ad quẽ attractiõe deuenit: itaq; vẽtose sine scarificatione hic debent applicari.

Propter quartũ vo võm ad ꝓmum q euacuatio vlis ⁊ particularis ꝓpetit qñ est plectoꝛia. nõ aũt sic in ꝓpositio cũ nõ existat aut meli⁹ sit facta eũare cũ adsit vt oñsum est p matricẽ. ¶ Ad aliud võm est q mã nõ pót euacuari ⁊ diuerti cõueniẽter vt appuit p scarificationẽ: cũ ea impediat attractionẽ vacui necessitate ꝓuando: qũo aũt vacuo ꝑficiatur attractio. dꝛia oñsum. 5i. ¶ Ad aliud võm q diligẽs artifex cessabit attractione ad locuz cum viderit flõnem posse gigni: neq; san. attractus in mamillis retineť: vt cozruptus tandẽ maniã generet cũ cozpoze fluxu cũato sanguinis coegẽs attrahat ad seipm cũ nõ sit supfluus oĩno: neq; itm̃ est carnis obstaculũ: q vtus vẽtose nõ possit ad attrahẽduz: q in venis vel artarys pueniꝛe. ¶ Et p fulcimẽto quid dicẽdum apparet. Sanguis enĩ attractus nõ recurret retroꝛsuz: verumtamen in reliquum dispartitũ ĩdigens illo cozpus. ¶ Ad aliud võm q lz vacuũ vel cõsequentia eius qõ eũatur ꝑsistat ampli⁹: cũ tñ san. attractus fluit tolliť cõfestim molle illi⁹ qõ attrahiť vẽtosaz replens attrahentẽ. ¶ Differẽtia CXCVI.

Quod in cura mozbi calidi cozdis cõpetant calida mꝛať tertio vndecia. ¶ Ampli⁹. megategni. iz: Sicca cozpora cũ siccis: hũida cum hũmidis curare oz. q̃re silr calida cũ calidis: ⁊ frigida cũ frigidis. Mozbus aũt hic supposit⁹ est calidus. Itidẽ curãs sm veteꝛes est virt⁹. medicus vo illius miste: ipa q̃z eius fulciť istfo vt calozе qui itus est. hoc aũt pmanet calido ⁊ destruiť frio ꝑcipue. ¶ Rursus spũs confoꝛtať p odorifera: eo q his nutriť. vñ. z⁹iz. Laboreť in syncopi cũ eo qõ nutrit spm̃ ex odoribus bonis: citioꝛ nãq; p odoratricẽ est vtutis resumptio. afforis. z. sed aromatica sunt calida cũ odoꝛ effumali causeť euaporatiõe. dꝛia. i55. ⁊ spũs est radix cozdis vt videbitur. Palin. Coꝛ pre ceteris mẽbroꝝ opus ẽ ꝓseruare ⁊ defendere cũ sit oĩuz ptiularũ ꝑma radix vtutẽ illis demãdãs mediãtib⁹ artarys oẽm. dꝛia. 38. Oĩuz ẽt accidẽtium cozpori occurrẽtiũ ꝑmus ꝓcursus est ad coꝛ tanq; ad basim vite. Me. de simplicib⁹. Sed ꝓseruatio ⁊ defensio: vt dicũt fit p silia ⁊ nõ p ꝓria cũ potius sint cozruptiua. Cal'a q̃z sũt cozdi silia. ꝓpo nãq; formal'ipi⁹ ca. est ⁊ sic. dꝛia. z5. Itaq; in cura egritudinis cozdis calidi frigidorum non competit administratio.

In oppositum est cõis medicoꝝ sermo vsus frigidis discrasis cozdis applicãs cal'a. ¶ Adhuc ois cura p ꝓriũ ⁊ ĩ totidẽ ex equo gradu. in tegni. Sz mozb⁹ hꝰ signat⁹ est calidus. ¶ Rursus tertio. xi. In apate cozdis calido ꝓcipiť ifrigidatio pectoris niue ⁊ cãphora sup apa. Eti. Cũ coꝛ sit res cozporis calidioꝛ ⁊ spũs a quo ꝓcedit. ꝓmo ꝑma. de cõplonibus membroꝝ. si caliditate ipsi⁹ nãli mozbo calido addita cal'a sibi applicanť ĩcitatio fiet ad furiã ⁊ venit ignis in igne. Propter quod in calide passionis curatrice cozdis non calida expediunt: sed frigida.

Propter primum sciẽdum q gd sit cura: gd mozbus: quid cal'm: quid etiã coꝛ suis ostensum est differentys.

Propter secundum vo sciẽdũ q a plurimis supficieten⁹ vt audiunť medicoꝝ sm̃ones vt mozbis calidis cozdis: ceu ⁊ reliquaꝝ ptiũ cõpetãt frigida ⁊ mouenť ex ptactis: ⁊ ꝑcipue cañ. vli. p ꝓriẽtatẽ curatio: ⁊ qz mozbi calidi plus frigidis sunt moꝛtiferi ꝓp velocitatẽ ignei mot⁹. Damasce. in affoꝛi. tales aũt sunt maxie q cozdis calidi: quoꝝm defect⁹ aliqlis tertio ⁊ q̃rto videbiť dicẽdoꝝ. ¶ Sed circa ꝑdictũ dubitare cõtingit: qm̃ collz tertio. Febꝛes que sunt a flegmate periculosioꝛes sũt febꝛib⁹ colere. Febris autem flegmatis est mozb⁹ frigidus: colere vero calidus. ¶ Adhuc mozbus cũ dispꝛopoꝛtione particularũ circũstantiarũ sm veteꝛe periculosioꝛ est ꝓpoꝛtiõabili: sz talis est frigidus ⁊ nõ calidus cum nã humana calida existat ⁊ hu. Rursus mozbus ex nã magni detrimẽti moꝛtalioꝛ ẽ reliquo. Dꝰ vo qui ex frigida cũ frigiditas sit moꝛtificãs

ꝛ paraliticū faciēs: caliditas vo nature amica. dr̄ia. 6i. pa lin. Jta se hz mozb⁹ frigidus ad calidū vt tēpus frigidum ad calidū: sed in tpe frigido mortalioz est mozb⁹: q̄z in calido pbl̄. ꝓma., ꝓpter ip̄z ꝓportionē particularitatū. Jtaq; egritudo frigida pestilēs ampli⁹ calida. ¶ In oppositum q̄ ꝓnosti. scō. Materie sanguinee ꝛ flegmatice sunt mi noris malitie q̄z māe que sunt ex genere colere citrine ni gre: sz flegma est frīn colera cala. Eti. simile cōiunctū sili ītat ad furiā. est. n. sicut ignis in igne. Hoc aūt in mozbo euenit calido cū mā sit calidioz natura. Jtaq; mozb⁹ calidus mortalioz frigido. ¶ Dicēduz breuiter q; mozb⁹ aut est simplex. i. sine materia vel cōiunctus illi. Sigdez ꝑus ita mozb⁹ calidus periculosioz est frigido actiuioris eius q̄litatis efficacia. frigidus. n. minus actiuus: lz plus cōtra rietur nature. qō īdicant fe. ethica: ꝛ ea que senectutis ita vt decimo de īge. Expone in aquā frigidā cū doceaṫ ethi cus in eum q̄ senectutis tanq̄z ampli⁹ viuentē deduci. Si gdem scōo mortalioz duplr: aut rōne molis materie ipsi⁹ obtegentis calidū īnatuz: ꝛ extinguētis: ꝛ ita mozbus frigidus plurim⁹. ꝛ iterdū calid⁹ sanguine⁹ ē mortalioz cali do colerico. vñ tertio subdiṫ colle febres flegmaticas pericolosiores fore colericis ꝓpter grossitudinez flegmatis ꝛ opilationē causatā ab illo. vel rōne eēntie mozbi q; duplr euenit. aut q; ab ipso ꝓcedāt synthomata ītēsioza sen sibilioza ꝛ doloz: nō enī patiunt medicū errare vl̄ firmū peccare. Jsaac fe. gnto. Et ita mozb⁹ calūs mortalioz frigido. vel q; ipsi⁹ eēntia plus vite p̄ncipalis opponatur. ꝛ tunc frigidus mortalioz calido. Et ad vltimū mozbi calidi plus fridis sūt mortiferi: eo q; ip̄z portiōabilr̄ plēs sūt calidi iterimētes sui acuitate q̄z frīdi: eq̄lib⁹ tñ nūero en tib⁹ mortaliores sunt frigidi. pbl̄. ꝓma. ¶ Ad p̄muz igit dōm q; febris flegmatica est periculosioz rōne quantita tis māe aut lesionis quā causat in stomacho vt aiūt iter ficit magis. ¶ Ad aliud dicēdum q; natura humana non est calida: sed tēperata relatione tēperamēti ad iustitiam nō ponderis. vt quesitū expetit. dr̄ia. 18. ¶ Ad aliud iam apparuit vt sic. ¶ Ad aliud dōm q; hoc verum: lz plures mozbi ꝺtingunt valde estate q̄z hyeme. ꝛ ideo plures mo riunṫ: non autem iusta cōparatione obseruata. ¶ Ad ea que alterius partis iam appparet. ꝛ ad primū ꝛ ad secun dum per solutionem quarti p̄ziis.

Propter tertiū sciēdum q; lz in egritudini bus cozdis frigidis absolu te competāt calidis: in calida tñ simplr̄ expediūt frigida: sed ꝛ calida illoz remissiua: ꝓpter qō p̄mitus id ex tertio .xi. ostēdaṫ. scōo ratione fulciaṫ: ꝛ tādē q̄les cōpetāt huic medicine narreṫ. ¶ Propter hō p̄mū sciēdum q; cū vo lumus ꝑmutare ꝓpr̄onē frigidā audaces sumus ad illud cū medicinis calidis cōmixtis cozdialib⁹. Sed cuz volu mus ꝑmutare ꝓpr̄onez calidā nō sumus cōtenti ifrigida tiuis. q; suba ꝓpter quā coz creatum: ꝛ est spūs effusus in ipso existit suba calida. vz. īnata nō caliditate cozpozi no citiua. vñ cū ipsi supueniat qō ipsa extinguat eo q; nō sit p̄mixtū ex medicinis calidis: quarū ꝓprietas est vt cōfoz tent calozē īnatū: qō nō totū fit earū caliditate: sed ēt cuz ꝓprietate absoluta associata caliditati ea; possibile ē vt noceat radici. s. spūi q̄uis ramo cōferat qō est cozpus coz dis. Et iō nō iuenimus sapiētes antiquoz euacuasse cura tione malitie cōplexionis calide q̄ est in cozde. ꝛ ei⁹ quod ei accidit a p̄mixtione medicinarū frigidarū cum cozdia libus calidis cōfidentes si nā fuerit fortis discernet iter ifrigidatiuū ꝛ calefactiuū vt afferat ifrigidatiuū cozdi ꝛ calidū radicale spiritui. vnde illi qui abstulerūt crocū ex trocisciis cāphoze ꝛ blasphemauerūt p̄mos trociscos cam phoze reddiderunt pauci iuuamēti. Et silr̄ eadē de causa p̄cipit Ha. i cura emitritei aque ozdei virtutez piperis ad miscerī: q̄rto p̄ma. ¶ Propter z⁹ hō gdē sciēdū q; idica tiones. 3. p̄ncipalius hic oz itendere. vnā gdem sumptam a vtute. aliā a dispositione. tertiā a parte. Jstarū vo idica tionū p̄ma ceteras obnubilat ꝛ denigrat. de inge. 9. maxi me in passione periculosa: qō gr̄a dicit ephimeraz. ea nā q; deficiēte vana sunt oīa que cū sit qd nāle oz ipsam ceu natura p similia gubernare. ꝛ ei mō cōpugnare oī. Osten sio aūt a dispōne sumpta sui semp īdicat ipsius p ꝺrium ī tentionē: per partē vo coz audio ꝛ spūs eius īnatū. vz. ma xime ꝛ ifluentē qui velut eius radix dictus existere. Dica tur itaq; q; in curatiōe aut attēdiṫ ad vtutē: ꝛ ita cuz ipsa calidis p̄maneat ac cōfortetur: ꝛ frigidis noceaṫ in passio ne eius gratia quantūcunq; calida expedit calidoz frigi dis cōfractoz administratio. ꝛ maxime in cozde cuz vita īde ꝓcedat. Est nāq; ipsa motus cōtinuus a cozde in mē bra delapsus: ꝛ hic ꝑficitur calido ꝛ noceṫ frigido. q; spiri tus factoz ipsius ꝛ virtutū latoz taliter calidis afficitur ꝛ frigidis. Igitur vt sic opus est calidis. Si aūt intueaṫ dis positio cū ipsa curari habeat per ꝺrium. q; oīs cura per hō equali gradu aut eleuatioz ne perdatur in via. Et ad vl timas egritudies vltime curatiōes sunt potētes ad perfe ctionē: vltimeq; repl̄oni vltima expediat eūo: sic nūq̄z in passiōe calida ꝛ p̄cipue cozdis cōpeteret calida: nisi ex ac cidēte fortassis cū calidā ītēderet in ampli⁹ discrasiā. Si vo ꝓsideret pars: puta coz rōne cure cū eius cōplo calida sit: ꝛ sic. formalis nālis ac ēt egritudialis frigidis eget so lū. Ex pte q̄z ꝓseruatiōis nālis ꝓnis eget calidis cū ipsius fiat p silia ꝓseruatio: dr̄ia. ii6. Si vo altera pars ītueaṫ cō positi vt spūs q; est sicut radix: tūc in passiōe ca. cozdis ege tur calidis tēperatis nō excessiuis: eis nāq; celeriter resol ueret. Est nāq; alterabilissimus: q; ꝛ subtilissimus de di stēperātia ieq̄li. Subtilis aūt suba plus recipit passionē. p̄mis febziuz. ꝛ scōa eadē: q̄propter de cā nō admistrāda sunt elate frigida ꝛ maxime cū ei ꝛ ipsius actui sint ꝺria. Et his dispositus pati celerrime raritate. Adhuc cala vir tutē melius medicinarū ad coz faciūt puenire vt crocus oñdit. Sic itaq; tū rōne vtutis: tū ēt ex pte spūs ꝛ ꝓseruationis ꝓnis nālis egeaṫ calidis frīdis repssis in egritudine cozdis p̄cipue. Frigidis aūt ꝓpter dispōnē absolute ꝛ coz dis reductionē. ¶ Propter hō gdē tertiū sciendū q; eoz q̄ hic admistrant q̄dā sunt simplicia: aliq̄ cōmixta. Sim plicia q̄dā agunt a mā: vt ouoz vitelli bzodiū carniū ꝛ vi nū: alia ꝓne sicut ꝯedoaria ꝛ sticados: q̄dā ꝓpetate: ꝛ boz vo alia q̄ nō educūt: alia vo ita educētes vt lapis laculi ꝛ armenus: q̄ aūt nō vt hyacinct⁹ ꝛ aurū. q̄dā vo ꝓne fumul opanṫ ꝛ ꝓpetate: vt melissa ꝛ buglossa, p̄pe q̄ in oī passio ne cozdis vtutē hz mirabilē fm oēm ipsius administratōis modū ꝛ p̄pe radicis cozteꝛ nō lota. Nōnulla vo iuuat de poztādo vtutē medicinarū ad ip̄m: ceu crocus ꝛ muscus: ꝛ cū hoc alias etiā hīt nās: q̄dā partes cozdis ꝛ spūuz sti pticitate q̄dā ne dissoluanṫ coadunādo vt mirabolani ꝛ liliū. Sunt q̄dā cozdis ꝓfortatiua ne de facili patiaṫ a ve nenis sic⁹ ꝛ doronigi. ꝛ vl̄ oīs res odorifera siue ca lida vl̄ frida cū sit spūi ꝓportiōabilis ꝛ amica. Sūt ꝛ q̄dā cōposite ꝛ ille sunt plures sic tyriaca mytridatuz dyamu scū ꝛ oīno ꝓfectōes in gbus cū alys cadūt q̄dā metalloz vt aurū ꝛ argētū ꝛ mineraliū plurima p̄ciosioz q̄lia sunt ꝓfectiōes de lapidibus appellate inter q̄s nobilioz efficacioz ꝛ tēperatioz: ita vt in oī cozdis passiōe frīda seu cala possit admistrari est illa quā ꝛstruxit: cui⁹ efficaciam mox exhibita testaṫ sensus: que aliq̄n vt est admistraṫ: iterdū cū optimo vino vt muscatello vel alio cū opus sit celeri ter vtutē ꝓfortare. ita vt teraṫ in vino: tūc. n. meli⁹ a debi lib⁹ sumiṫ ac velocius penetrat: aliq̄n duab⁹ partium vel plurib⁹ vel medietati q̄uc. ro. admisceṫ vel bozaginati cū virtus nō sic fuerit ꝑstrata ꝛ discrasia extiterit calidioz:

vnde in hō casu caueat simplex ipsius huius vsus nimi⁹ t ppie in illo qui fuerit subtiliozis spiritus t latoz poro/rum.eū nāq celerius cogeret exalare.cuius signū.q3 cor/pus odoroſum reddit t in risum cum alicui deducit facie crebrioze:vita ēt recedēte:cui⁹ gdez hec est pmixtio.¶Re/cipe succi pomoz dulcium despūati succi bugloſſe diſpu/mati añ.3.qnq3.dozonici corticū citri:floz boragis ro.ru. been albi t ru.cozalli:limature eboris.ana.3.4.spody ma cis gallie muscate:karabe ossis de cozde cerui:sandalozū ru.ana.3.3.seminis basiliconis:foly mirtilloz:meliſſe:co/riandri:cinamomi:galāge:çedoarie:spice nardi:ligni alo/es minutatim īcisi aut cōbusti modicū croci oīum.ana.3. z.oīum mirabolanoz.ana.3.4.berilloz:smaragdoz:bia cynthoz:sardoni:çaphiroz:granatozuz.ana.3.i.albarum margaritarū.3.3.auri:argēti limatoz.añ.3.z.t semis:am/bre cāphore añ.scro.ß.musci.3.fiat el'iuz arte t īgenio ozi laudabile.¶Remediū ēt pmptū t ppie cū gs allalos im becillitate fact⁹ loquatur.t legis sacra suscipiat extat:ca stozeū macis t crocus simul teranť cuz vino laudabili ēt vi oze aperto in id deducta.¶Sz circa pdicta dubitare cōtingit eo q dictū sit cor ramū existere spūm radicē cuz videať ecōtra.q2 spūs generať in cozde p motū ipsi⁹ t ar/tariarū cōfricationē generās aut generato pfecti⁹ t radi/calius.¶Dicēdum q spūs inatus est cozde perfectior t prior:cū in vtute ipsius cor sit fabricatuz cum alys hō.vñ cum vigore ipsius spūs cōstat fluens.¶Aut dōm q licz generās inquātum tale pfectius extet generato:aligd tñ generato pōt aduenire:quo pfectius erit generāte:ceu q generās se hz vt ante finē ad generatū.ipsum aūt vt finis is aūt nobilior bis que ad finē physicoz.z.licz etenim sit pstantius agens:vt ita patiente.tertio de aīa.nō tamē bo mine pfectior pulex quē affligit punctura.

Propter quartū vero ad pmum qd dicen dū iā visum.¶Ad aliud dicēdum q sermo Ha.est in vlceris t carnis generatione que qdem cū fuerit humida minus siccis opz curari: que humida reputanť.cum vero ficca siccioribus:vt acquira tur simile illi qō deperditū est.hic aūt sermo est in altera tione pplonis male.¶Aut dicēdum q hāc oz similibus pcurare:in eo q opus fit pplonē sicut monstratum natu ralem vbicūq cōseruare.¶Ad aliud etiā qd dicēdū ap/paret.Concessum.n. vtutem calidis vinificare tēperatis cū indicatio vt pncipalioz suscipiať nō parū ab ea.¶Ad aliud simil'r qd dicēdum apparet ostensum.Et lz odori/fera sint calida inquātum talia:cuz odor sit fumalis eua/poratio causatiue nihilomin⁹ substātia in qua fundať ens etherogenea pōt frigiditate amplius vigere: vt rosa vio/la musc⁹ nenufar camphora t sandalus.pauca tñ aroma tica sunt a dominio frigida.Simil'r quoq opiū īquātum amarū aligd caliditatis participat:put aūt stupefactiuū frigiditatis plurimū.dīa.i4.z.¶Ad aliud quid etiā di/cēdum apparet.Virtutē.n.t ppie in pncipaliozi pncipio expedit quid calidis vinificare tēperatis vt vitaz ceteris subministrēt motu.t iō est videre excellētes medicorum plus ad calida declinare qz ad frigida.Ex his etiā qd ad ea que sunt alterius partis arguta pōt apparere:qm̄ licet plurimū sermones videanť sonare:q in passione cozdis calida vtendū sit frigidis:tñ audiēdi vt expositus per.A. precipue.¶Ad aliud qd dōm monstratum.¶Ad aliud dicēdum q frigida exterius apposita non possunt ad cor deuenire sic calefacto nisi pus in medio aliquaz recipiat alterationem ad calidū.secus aūt si intus administraren tur.aut tanq in casu desperato potius dispositionez īspe/xit qz virtutem vt sic fortem.¶Ad aliud q calida que administrātur non excellenter debent esse calida: sed fri gidis confracta.

CXCVII.

Quod in apostemate epatis t precipue in sanguineo flebotomādus sit pes t nō manus monstratur

Materia nāq oz fm veterē eūari per ptes in quas repit:que aūt grauis petit deorsum sicut leuis sursum cū hic pro/prius existat loc⁹:sed sanguis supior subtilis leuis.iferior vo ecōtrarius.vñ de som.t vi.primo tenuissim⁹:qui est purissim⁹ sanguis:qui in capite.epar aūt cū sub diaphrag mate fituet:t pedes sunt iferi⁹:manus vero superius.Et fulcit:qm̄ qui sup frenes dolores sursum pharmacia idi/gere designāt:gcūq aūt īfra deorsū.affozi.q̄rta.¶Cur sus q̄rta pmo.Caue tibi ne trāsitus sup pncipale fiat.Js āt fit sup cor:qō oīum ē pncipalissimū cū man⁹ flomeť in epis apate.San.n.educēdus trāsit p venā a gibbo epis p diaphragma ī cor,ptēsaz,t ōmū ad man⁹ t ad reliq̄ q̄ sur suz ramificatā:qō nō euenit ī pedū flomia.¶Palin ibidez. Nō oz vt ī duas dyametros plōgatōez facias:lz ī vnā tm̄ q̄ sit dyameter magis lōginq̄.Cū āt flomať man⁹ fit ptra ctio ī duas dyametros:qm̄ ab epe ad manū pcidit dyago nalitas:cū ipsa ex lōgitudine ostruať t latitudine.Jn pe/dis āt flomia vna tm̄ pcidit distātia.vz.lōgitudo t latitu/do.t qz lōgingoz ē dyametr⁹ q̄ ad pedē ea que ad manuz.¶Amplius:pcipiť in tegni q mā ens ī gibbo epis deduc/ať ad vias vrine q̄ in syma in ventrē:nō aūt ad manum aut pedē.¶Adhuc flebothomia debeť materie ītra ve/nas exīti cum p eā sanguis educať:qui solum in venis t cozde otineť.Mā vo apatis iā venas fuit egressa in spon giosas ptes delapsa in tegni t de distēperātia ineq̄li.¶Nō īgr man⁹ lz pes flebotomādus:aut vlr flomādus mīme.

Oppositum vero hō vniuersi sapiūt medici pcipiētes in epis apate fle/botomari manū t nō pedē:vnde.iz.de ige.san.pcipiť fm dextrū cubitū iteriorē venā.i.basilicā īcidi:qz fm rectuz t p latā viā pcaue vene:que si non appet incidať media: hac vo nō appente reliq̄ īcidať tertia:Et demuz epe inci/piēte flegminare venas que in dextra īcide manu:splene vo ecōtra.¶Ampli⁹ flebotomāda est vena q̄ respicit ptē flebotomādā:talis vo est basilica q̄ est manus.vñ q̄rta p. Basilica eūat qō est a pte sumis iferi⁹.B aūt situať epar. Jtaq in epis apate flebotomāda est manus t nō pes.

Propter primum sciēdū q gd sit apa gd epar quid flebotomia oñsuz est,differētys.95.47.t.164.Est aūt manus duplex magna.vz.adiutoriū focilia pticēs t manū pua que reli/quuz est manus magne:ipsaq minor appellať manus:t ita pes duplr existit.de distēperātia ineq̄li.Manus autē t pes B magis audiuntur magni.

Propter secundum vo sciēdū q aliq pti culari⁹ dixerunt ali/quādo flebotomādū B fore venā:q̄ post poplitis iūcturā vel saphenā:t id firmabāt agēdū eē cū mā peteret sursuz vt caput.Eti.iz.de inge.de cura apatis epis.Jncidere aut iterioré vel mediā aut humeralē venā vel eā q̄ fm genu seu crus:qō fortassis stare nō pt:cū epar apatū trahat ad se sanguinē velut sicia t maxime cū dñeť sanguini sintq illius vie latiores t directe:ita vt pedis pp lōgitudinez t viaz angustiā nō posset flebotomia sanguinē ex epe effi/caciter educere.¶Adhuc deorsum eductio est q̄dā deri uatio:B aūt ōbeť apati fieri t nō facto:de quo pponiť q̄st tū.¶Ad aliud dōm q nō est sermo tunc de flebotomia epis apati cū supi⁹ tetigerit sufficiēter.Sz q eūo p talē ve nā vl'aliā fit ꝯsiderata īdicatiōe q̄ a pte.vñ mox subdiť.a pticula patiēte indicationē id hz:aut reuulsio B t deriva/tio q̄dā ptialis.Nō igr hinc sic pes flebotomādus.

Propter tertium qđ sciẽdũ ꝑus fore oĩ dẽdũ q̃ man⁹ hic ap̃li⁹ flotomãda.⁊ pes ẽt q̃q̃. deide an ꝑ eãdẽ ptẽ vl̃ alteraꝫ puta ỏxtrã vl̃ sinistrã:⁊ tãdẽ q̃ flomãda sit vena. ¶ Propter hꝫ ꝑmũ sciẽdũ simplr̃ in ℔ oẽs repio cõsentire q̃ vena man⁹ sit flebotomãda. eteni affozis. 6. ĩ passiõib⁹ supiozib⁹ epe a manib⁹: ĩ iferiozib⁹ vo a genuũ iteriozib⁹: aut super calcaneũ icidi venas. Hyp. dicere cõsueuit: dũmõ idicationes cõcedãt flebotomiaꝫ ⁊ pharmaciam in hac editione pluries dietare: q̃ si oẽs ꝓuenerũt aut ꝑncipaliozes ⁊ maxime si vigoz vtutis affuerit: tũc extrahe q̃ nec̃ium est de sanguine vice vna. q̃ si nõ: partire flomiaꝫ in vices ex̃plurimas tertio. i4. Et fulcir̃ q̃ eũatio faciẽda est ꝑ distantiã mediocrẽ: vt neq̃ oĩno ꝓpinq̃: aut penit⁹ remota ac ꝑ viã latã: respicientẽq̃ directe: qđ eũandũ: talis vo flebotomia est man⁹: vt anothomia idicaꝫ ⁊ nõ pedis. flebothomãda igr̃ simplr̃ man⁹. verũtamẽ ⁊ si pitiozes nõ scribant põt ĩterdũ ⁊ pes flebotomari bis se idicationib⁹ repsentantibus: ceu q̃ cozp⁹ nõ fuerit plectozicũ: sed magis inanitũ. ita vt eũatione non egeat vex̃ deriuatiõe: q̃ plus mã educaꝫ a loco. ⁊ nõ labaꝫ in q̃ fozas: acciderit q̃ apa a cã ꝑmitiua: vt ꝓp casuꝫ aut pcussionẽ: sit ⁊ puũ ⁊ ĩ fieri ac ĩ symo epis locatũ. Et q̃ ex̃pax̃ hec ocidũt. iõ absolute ꝑceptũ ẽ manũ ⁊ nõ pedẽ flomari. ¶ Propter xm hꝫ scien dũ oẽs ꝑcipere fieri flomiã ꝑ eãdẽ ptẽ. ⁊ nõ diuersum. vñ iꝫ. de ige. Epate icipiẽte flegminare venas q̃ ĩ dextra manu icidim⁹: splene vo eꝫ. ꝑmo sigdẽ q̃rta. basilica dextra ẽ flebotomãda ĩ egritudine epis ⁊ nõ cephalica dextra. ne ĩterdũ ex hꝫ errore cõsequaꝫ nocumẽtũ. ⁊ iõ ꝓnosticoꝫ x⁹. ⁊ crisium. 3. laudaꝫ fluxus sanguis naris dextre ĩ flone epis: ⁊ splenis sinistre. vitupaꝫ ãt oppositꝫ. basilica. n. sinistra distaꝫ ab epe tiñ vt ꝑ duas magnas diametros fieret eũo. Est ⁊ epar flonicãs sanguinem ad se trahẽs: velut scia. ⁊ vl̃ oẽ viscerũ apa. affozis. 7. Quare oꝫ ꝑ viã vehemẽtius educẽtẽ eũare. ℔ ãt ẽ basilica ỏxtra: neq̃ ẽ sile ỏ pleuresi in q̃ coꝛpe plectozico ente: mãq̃ fluẽte ꝑcipiť flomari de pte opposita: cuꝫ minoz iterueniat distãtia: neq̃ vt q epis flon sit adeo sanguis attractiu⁹. ¶ Propter hꝫ tertiũ sciẽdũ: q̃ cõiter ꝑcipiť basilica flomari cũ eũet: vt tactũ ptes epati cõiacẽtes. Cephalica vo circa collũ ⁊ supi⁹. Cõis vo mediana: nigra: purpurea: matriꝛ: ⁊ vena cozdis dicta: ptes q̃ baꝫ sunt itermedie. q̃rta ꝑmi. q̃ si aliq̃d impediat. deinde mediana: ⁊ deinceps cephalica. Si hꝫ etiã rebellauerit tibi: aut nõ apparuerit vt dictũ ꝑus: vt ferẽs periculum: q̃ aliquãdo sequiť flebotomiã basilice ꝓpter artariam ⁊ mediane ꝓpter neruum cadẽtes ꝑm. A. illis. vnde tertio. i4. Flebotomia si est tibi possibile ex basilica: qđ si nõ ex nigra. ⁊ si nõ ex cephalica. ⁊ ideo hinc apparet: quare in diuisionib⁹ iubeť flebotomari cephalica: vel vt per hãc basilicã magis ⁊ medianą consequenter daret ĩtelligere. nisi. n. explicuisset cephalicã nullus putaret in ea vtilitatẽ foze aliquam ad modũ quo affozis. 4. denotatur per nebulã rubeam apparentẽ in quarta crisi in futura. 7. hꝫ hãc ap̃li⁹ demõstret ꝑm Hali. apparẽtia. Neq̃ dixit simplr̃ q̃ fiat flomia cephalice: sꝫ adiũxit vsq̃ ad hebdomadã: q̃si diceret. q̃ in ꝑncipio oꝫ fieri flomia de basilica. in ꝓcessu aũt si oꝓortuerit de cephalica.

Propter quartum ad ꝑmũ oõm q̃ ex̃quis san. de se petat deoꝛsũ sue derelict⁹ nãe cũ in oĩ mixto dñeñ terra ⁊ aq̃ deoꝛsuꝫ tẽdentes: ipe tiñ calido ỏiectus nãe petit sepius supioꝛa: hꝫ etiã san. q̃ iferi⁹ grossioꝛ est q̃ supioꝛ: nõ tñ adeo ẽ gn possit supiora petere nõ paꝫ. Cũ. n. vena vbiq̃ apiť ꝓp dolorẽ quo ꝓcurrit nã cũ spiritib⁹ ⁊ hũoꝛib⁹ ⁊ ipulsione cõfluxionis in q̃ fozas: san. ẽt grossioꝛ labaꝫ in supius ad extrinseca: epar ẽt tenet mediũ magis cozpis oĩs. ¶ Ad cõfirmatõẽz dõz q̃ Hyp. logr̃ ỏ alioꝫ hũoꝛ a sãguise ỏductõe: aut plus ad iclinationẽ aduertit mãe. ¶ Ad aliỏ dõz q̃ hꝫ trã sit⁹ fiat sup coꝛ: tñ maiꝛ segr̃ ĩ iuuamẽtũ q̃ nocumẽtũ. Cũ sãẽt q̃ñ oꝫ fieri flebotomia hꝫ nõdũ sit coꝛruptus: neq̃ ẽt in suba disseminaꝫ: vex̃ lateraliter magis ꝓuenã currit in surſuz vsq̃ in ptẽ in qua icipit bifurcationẽ: ⁊ demum ad brachiũ inclinaꝫ: visum nãq̃ est interdũ q̃ sanies epatis ꝑ coꝛ deriueť in pulmonẽ: ⁊ cõtra salutẽ ꝑmittens. Vlr tñ melius si fieri põt vt nũq̃ tranſitus mãe ⁊ maxime ꝑniciose accidat sup ꝓncipale sicut tactum dria. 9z. qđ si aliter fieri nõ põt q̃ minus deterrẽs eligatur reliquo minime neglecto. vñ. 7° de ingenio. ⁊ ꝓimo tertia. oꝫ maiorem sollicitudinem habere de re maioꝛẽ inyciente terroꝛẽ: regendo id etiã qđ est sub ea. qđ si in flebotomia pedis non cõcidat tranſitus sup coꝛ: non tñ vt oñsum ad ipsam tãtũ ꝓsequiť iuuamẽtuꝫ vt ad illã que man⁹. ¶ Ad aliud dicẽdum q̃ non fit ꝓtractio in duas dyametros: sed in vnam que tñ ꝓstat ex inferioꝛi ⁊ supioꝛi vt brachy denotat in directũ surſuz eleuatio. Dyameter. n. oꝫ totũ coꝛp⁹ ꝓtinere ſm supius ⁊ iferi⁹ dextra ⁊ sinistra añ ⁊ retro. qđ ℔ nõ euenit. Dyameter ẽt q̃ est ad pedes ꝓtẽsa licꝫ sit longioꝛ: ⁊ ꝑcipue q̃ pedis pui: nõ tñ alias vt oñsuꝫ hꝫ ꝓditões regsitas ad elegãtẽ ꝑ dyametrũ eductionẽ. Aut ipa oꝫ eẽ magis lõgiñ q̃ nõ simplr̃: sed ex̃ dispõ duaꝫ partiũ capitis vt dextre. yꝫ. ⁊ sinistre. ¶ Ad aliỏ dõz q̃ mã q̃ ab epe ad vẽtrẽ ducir̃: aut ad vesicã est altera ab ea q̃ sãguis sub nã eius adhuc manẽtis: de q̃ pñs extat ſmo. ¶ Ad aliỏ dõz q̃ in fieri apatis cũ ꝑus expetiť flomia mã nõdũ est totaliter exꝑ venas ex̃tũ ad altex̃ ei⁹ extremũ. Aut eũato coꝛpe mã eius qỏ eũaꝫ ꝓna reigrediť vasa: ⁊ ꝑcipue cũ stipticis apocrusticis ipelliť farmacys. ¶ Dria. CXCVIII.

Quod membrum aut epar supcalefactũ sit epithimãdũ ceruſa: oñdiť ꝑ Diasco. dicẽtem. Solia endiuie mixta cũ aceto ⁊ ceruſa oĩb⁹ calidis opitulaꝫ reb⁹. vñ scỏo can. Aq̃ endiuie cũ ceruſa ⁊ aceto ẽ mirabile epithima ĩ ifridãdo illud cui ifridatio q̃riť: ℔ aũt q̃ epis petiť cũ supcalefactũ suppõaꝫ. ¶ Ampli⁹ curatio pficiť oĩs ꝓrio. ceruſa ỏ frida in scỏo eius gradu fridꝫitatis locaꝫ ⁊ siccitatis. ¶ Rursus. cũ epar sit in ꝓfundo locatũ eget deducente fridꝫitatẽ ad ipꝫ. ℔ aũt repiť in ceruſa cũ ipa sit fra subtil̃. Cõstituiť nãq̃ cõiter ex plũbo fri. ⁊ hu. in gra. scỏo. ⁊ acetũ qđ ꝑtib⁹ extat subtile. vñ scỏo scỏa. Ceruſa ẽ vehemẽtis subtiliatiõis ⁊ magis ꝓfũdãs: ⁊ maxie q̃ cũ aceto conſtruiť. ¶ Adhuc si plũbũ de q̃ min⁹ vr̃ applicaꝫ sup lumbos ⁊ renes ifridãdũ vl̃ vasa semiaria dcã ſm Aris. iuoluta pollutiõez cãntia multo foꝛti⁹ ceruſa: cũ dcm̃ sit eaꝫ vt plũbũ eq̃ foze frida ⁊ subtiliatione vehemẽtẽ: qỏ plus est cũ ꝓfundatõe bre: ꝫ plũbũ ꝑcipiť. 6. de re. sa. a Ha. sup lũbos applicari ab expiẽtia ꝑceptoꝛis athletaꝫ ꝓmoto. Palin. Ceruſa cũ dissoluta fuerit ⁊ epithimata ꝑmanet irreſoluta diuti⁹ opans sup locũ ꝛglutinatõe sui. Jn cõmixto etiã ꝓtinet diutius applicata: qỏ aũt hꝫ cõpetit. Jtaq̃ epi supcalefacto est applicanda ceruſa.

In oppositum sunt oẽs aueto. Necubi. n. inuẽtũ est ĩ simplicib⁹ aut cõpositis epis medelis calidi q̃ ꝑcipiaꝫ ꝑ se vel qỏ magis cum alys etiã cõferẽtibus bãc eidem apponi: neq̃ operantes: simil̃r quos audiui medico quodam rudiuꝫ excepto quo mot⁹ hũc errorẽ suũ pessimũ extirpare decreui. ¶ Amp. ceruſa frigida stiptica grossarũ partiũ nõ potens ad epar puenire. sed qỏ supius ipsius ipillãs calidũ ĩterius obtegens pamplius calefaciet: iuxta illud. 8. pbl. Plũbuꝫ est calidius lana. Frigidũ. n. calefacit ꝓuersum quodãmodo

ꝛ obsedẽs.physi.8.ꝛ ꝑcipue qꝛ epar situm est in ꝓfundo. ¶ Adhuc ꝓhibebit fumoꝝ transpirationẽ. Nõ itaqꝫ epithimãdũ est sup inflãmatuꝫ epar cerusa.

Propter primum gdẽ sciẽduꝫ ꝙ quid sit epar. dr̃ia inotuit. 47. Supcalefactũ vo dr̃ epar cũ ampliꝰ eius calidũ inualescat q̃ ei⁹ exposłulet nã: siue abstq̃ humoris vitio seu cũ eo mõ quocũqꝫ. Est aũt cerusa medicamẽ ex plũbo ꝛ aceto cõmuniter cõstructũ venenosuꝫ iteri⁹ administratũ: lenitiuũqꝫ exteri⁹ applicatũ. Dico aũt cõiter: qñ i scõo scõo scribi fieri ex salib⁹ qñqꝫ. Interdũ vo ex acetõ. Eti. seruitoꝛ supra plũbũ ꝛ acetũ docet vuas ꝑponi albas: ꝛ ꝫ ꝑõ eius a diuersis doceaꝫ in idẽ satis ꝛcidũt talr̃ vniuersi. Suscipiaꝫ nãqꝫ vas terreũ vitreatũ latiꝰ iferiꝰ q̃ supiꝰ ꝛ in ipm acetũ fundaꝫ accerrimũ cũ eiꝰ fece. ꝛ gdã vuas addũt albas. deide lamie plũbee supra acetũ spacio q̃tuoꝛ digitoruꝫ suspẽdanꝫ lignis aut pãno duriori applicate: deiceps obturet vas optime ꝛ sepeliaꝫ: ꝛ maxie i stercore porcino vsqꝫ ad duas vasis ptes. ꝛ sit i loco tecto nõ vẽtoso oio. ꝛ dimittãꝫ ita p. io. dies. Alig vo ꝑcipiũt p q̃tuoꝛ mẽses. tũc curiosus opatoꝛ apiat vas sapiẽter: ne boꝝ pestifero ꝛ paliticatiuo ledaꝫ fumo. deide abradat mucillaginẽ cerusi nam sup laminas efflorẽtẽ: q̃ suscepta ꝛ manibꝰ malaxata lauet i pelui cũ aq̃ i sole. ꝛ residere ꝑmittat: donec ipsa descẽdat: pluriesqꝫ id agat donec albeat oĩno illa: ꝛ. n. q̃ ni uet melioꝛ ꝛ estate fm Diaſ. ẽ cõstructa. Et qꝛ vtcũqꝫ feti da q̃dã mulierũ ipsaꝫ lauãt ꝛ cõstruũt cũ aq̃ rosa. Iste fi gdẽ ẽ modus cõstructiõis eiꝰ cõis. Qñ aliq̃ oẽs fiũt cerusse cũ aceto: ꝛ qñqꝫ cũ salib⁹. ꝛ iterdũ fiũt modis q̃multis scõo scõo. Epithima sigdẽ seu diſpõ ẽ medicamẽ locale ꝑtib⁹ exteri⁹ applicatuꝫ. Primo q̃ꝫ q̃rta. Epithimata sunt ex bonis medicinis q̃ ad ipam pueniũt egritudines talia entia: vt empla. differũt tñ. qꝛ emplastra sũt dura: ſz epithimata sunt currẽtia mollia. vñ Sera. 7. Tale ẽ epithima exñs aggregataꝫ ptiuꝫ. ꝛ extendiť sub digitis Dimach seu emplastꝫ abscindiť: qñ non administraꝫ oleuꝫ multũ grossitudini ei⁹. Nosce q̃ꝫ q⁹ talr̃ applicatoꝝ q̃daꝫ sũt i grossa suba oio: vt empla ꝛ calefactoria sicca q̃ aliq̃ supalliganꝫ. ꝛ iterdũ i sacellis reponunť: nõnulla i molli ligda totalr̃: vt ebꝛoce q̃ sũt medicamẽta cõgrua ei qõ ex capite ꝛ alys mẽbris oꝫ resolui. ꝛ illi cui⁹ ꝓlõnẽ necium ẽ ꝑmutare. ꝑ q̃rta. Et ꝓstruunť ex medicis in aq̃ sufficienter decoctis: deide ipsa post exꝑssionẽ illaꝝ sup ptẽ ab alto ꝓiecta vt eaꝝ vis ꝓfundeť pampli⁹: alia vo media q̃rũ aliq̃ sũt neruis i medio: vt vnguẽta seu massa q̃ oleum seu pinguedinẽ recipiũt. Quedã vo ad vnũ declinãt plus fm ordinẽ extremoꝝ: vt ceteroꝝ aut empl̃m qõ cõstruitur ex medicis recipiẽtib⁹ iuiscatiuũ qõdã vt cerã lauda nũ vl̃ picẽ ꝛ oleũ ita vt possit ꝑmitⁱ extẽdi. deide cõdẽsať deiceps sigdẽ fomẽtũ: qõ ex reb⁹ sit decoctis: vel ex alys calidis ꝛ applicatis. reliq̃ vo attingũt magis extremoꝝ: alteri: ceu oleũ: deide synapisma seu synapissima meli⁹ qõ ẽ quũ sup ptẽ humectatã liquore viscoso pulueris fit alicui⁹ ꝓiectio post qõ erit epithima. vt cũ i aq̃s odoriferas puluis sufficiẽter inyciaꝫ ꝛ cozdi vel eꝑ applicet.

Propter secundũ vero sciendũ vt apparuit ꝙ gdã siluestrium medicoꝝ epar attentat epithimare cerusa ex seriebus fallitus iductis. Cuius quidem defectus cum eius motiuis tertio ꝛ quarto dicendoꝝ apparebit.

Propter tertiũ gdẽ sciẽdũ ꝙ cerusa nũq̃ ẽ supra epar i flãmatũ epithimãda simplr̃: aut ẽt cõmixte cũ id sit nouũ dogmatis genus mẽdosiuꝫ. ꝛ a nllo auditũ in antea. Qõ oñdiť qꝛ si deberet cõferre opus eẽt ipsi⁹ vtutẽ ad epar puenire: ſz non põt cũ sit stiptica fm Diaſ. ꝛ Ga. grossaꝝ partiũ: quapꝝ cũ ẽ defozis nõ penetrat in pozos. ꝙ si penetrat nõ pueniť in pozos spũs: neq̃ ad mẽbꝛa ꝑncipalia. Epar ãt ẽ hꝺ: neq̃ ẽt cũ alio poterit penetrare ligdo ꝙ secũ admixta pmãebit i pozis extrinsecis cũ nõ hẽat se ꝓfũdãdi nãꝫ. Adhuc dato ꝙ penetret: nocumẽtũ iferret cuicũqꝫ qõ de aggregatiõe ẽ epis. ꝛ subẽ ipsi⁹ spũi ꝛ vtuti cũ extet venenosa vt testanť cũcti itus apposita ẽ nãlr̃ de illis q̃ liniũť exteri⁹ applicata itus venenat assũpta. ꝑ scõa. ꝛ ꝓlõnũ appẽs. ꝫ. Iti dẽ qõ applicať sup ꝑncipalia. ꝛ maxie epar dꝫ eẽ aromati cũ cũ. ii. de ĩge. ꝛ i tegni. vñ q̃rta ꝑmo. ꝑncipalia epithimatum bonũ. Sic igiť breuiter iferatur tanq̃ a nullo itelligente dubitatũ ꝙ epar nõ est supercalefactũ epithimandum quo modocũqꝫ aliqua cerusa.

Propter quartũ vo ad ꝑmũ dꝫ ꝙ itentio Diaſ. ꝛ A. nõ ẽ ꝙ ꝑscriptũ epithima sit apponẽdũ supra epar vt ipsi⁹ gr̃a cũ id dicať ĩ cõi atq̃ i areola opationũ ꝛ ꝓpetatũ i q̃ opatões ponũť ꝑmaꝝ q̃litatũ ꝛ ad scõaꝝ cũ triplices extẽt: nõ ãt i areola mẽbꝛoꝝ nutriñti ꝓ qõ ille fmo cõis exponẽd⁹ ẽ cũ ifridare volum⁹ q̃ sũt exꝰ: ꝛ nõ q̃ sũt itus ceu epar. tũc. n. ꝛfert cerusa nõ solũ p se ifridãdo: ſz ẽt diuti⁹ aggregatuꝫ ꝓ eiꝰ viscositatẽ ide ꝛsurgẽtẽ sup ptẽ faciẽdo pmanere. neq̃ ẽt ꝛ dicat. A. ꝑfatũ eẽ mirabile i ifridãdo epithima q⁹ aliud ñ sit mirabiliꝰ illo. Aut q⁹ cãphorã reciper: aut aliq̃ alioꝝ i gradu tertio frꝝ vl̃ q̃rto. ¶ Ad aliõ dꝫ ꝙ fꝫ q⁹ appet ꝓ tẽ oẽz terapẽticã nõ solum opꝫ sumere indicationem curatõis a diſpõne: veꝝ nõ minꝰ a vtute ꝛ a pte. Dcm̃ ãt ẽ q⁹ cerusa virtutẽ ꝛ istrumẽtuꝫ ledit vt epar. Baudet ẽt id pueniẽtibus ad ipsuꝫ aromaticis: quale cerusa ẽ minime ¶ Ad aliõ dꝫ ꝙ ꝛ cõponať cerusa ex aceto qõ est lepto meꝝ: ĩgrossatione tñ ꝛ stipticitatẽ acgrit ꝓ plũbi terreitatẽ ꝛ artificiũ sic adipiscť siccitatẽ. ꝛ. n. plũbũ sit bũidũ in scõo gradu. acetũ siccuꝫ in tertio ꝛ fr̃m in ꝑ cũ artificio ꝛstructõis cerusse remoues bũiditatẽ a plũbo in ipa vt tactũ scõi gra. acgrit exiccatio. Neq̃. A. simplr̃ dicit vehemẽtis subtilitatis: ſz relatõe vt q̃ ex aceto ad eã q̃ fit ex salibus ꝛstructa. ¶ Ad aliõ dꝫ ꝙ nõ est sile de plũbo ꝛ cerusa cũ multũ distẽt in naturis ꝑmis scõis ꝛ tertys. Neq̃ etiã de eꝑe mẽbꝛoꝝ ꝑncipali ꝛ renib⁹ ꝑncipaliũ supfluitatuꝫ receptiuis: neq̃ etiã sup lũbos plũbea lamia est applicãda: nisi fuerit ꝑforata foramib⁹ puis q̃multis timẽdo ne carnẽ ipillãs ampliorẽ ĩducat calorẽ. Oꝫ ẽt ꝙ sub ipa ex succis inuctio fiat frĩs vt sempuiue: ꝑsolatri: vmbilici veneris. ꝑsily: plãtagis: portulace: acetosa: roseo oleo: ꝛ hꝺ de re. sa. 6. Expedit ẽt vt due sint lamie spacio duoꝝ distãtiũ digitoꝝ ne nucca ledereť tñ. Sitq̃ corio vel alio adiuicẽ copulate. ꝛ cũ B. n. dꝫ eas q̃ supcalescũt remouere ꝛ applicationẽ nouã ꝑdictoꝝ supponere lamis bũidoꝝ. Applicaꝫ sigdẽ magis B ꝓ calliditatẽ vasoꝝ ĩuolutoꝝ ĩ gbꝰ dciñ dr̃ia. ꝫ. ſpma gñari q̃ renũ calore. supcalescit etiã locus motu nõ paꝝ et ꝛfricatõe ibidẽ plimis: ꝛ iõ egtantes ꝛ textrices stimulanť ad coitũ. ¶ Ad aliud dꝫ ꝙ arguit cerusã exteri⁹: ifridare: qõ ꝛcessuꝫ: ñ tñ iteri⁹: cũ oñsuꝫ sit eã penetrare nõ posse. vñ tertio ꝛ ac. Si cathaplasmetur sup acuta apata iflãmatõez eoꝝ sedat. ꝛ iõ ponit ĩ vnguẽtis ad cõbustionẽ ignis vel aque feruentis ꝛ in vlceribus cancerosis. ¶ Differentia. CXCIX.

Quod bezel seu incisio sup vmbilico cõpetat in hydropisi mõstrať. Qñ affo. 6. Quicũqꝫ empici vtuntur: aut incidunť ꝛ reliqua. vñ Cõmentatoꝛ. hydropicos ꝫsueuerũt medici ĩcidere pluſqꝫ incẽdere. Epidimie qdẽ. 6. aquosos cito ĩcideť ptisicos ĩcẽdere ꝓtiuo sectare capita. ¶ Amp. cura pficiť ex ablone cãe ꝫiuncte cũ ipa ꝫuerta/

tur cum morbo. Causa vero cõiuncta videt esse in hydropicis aqua que incisione educitur. Eti. cõpetit cauterizatio fm albu. vt declarabit multiplex que videt incisione difficilior cũ ista fiat vna solũ. Et. 14. de inge. Chirurgia in hydropicis fit per iuxta scissionẽ. Palin. educit incisione qõ cõtristans ꝛ pter naturã. Oume aũt tale laudabile fit euacuari quarto apparẽs de accidẽti. ¶ Rursus simile videt de hydropisi cũ sit apostema quoddã vniuersale ꝛ de alys pticularib⁹. sed alia hꝫ multotiẽs egent sectione. Quare vniuersale ampli⁹. vnde tertio. 14. Cum sanies ex ruptura dubellati epatis: seu exiture erumpet in concauitatem cadẽs sub siphac pcipit curis incidi apud duo inguina: donec per lacertũ aperiatur siphac taliter vt cannula intromissa pus currat extrorsũ. Itidẽ ars imitatur naturã cuꝫ sit sequela ꝛ ipsius imago. Sed natura nõ parum euacuat hydropicũ per vmbilicuꝫ ꝛ suminis meatũ quo in vtero aquositas vrinalis reddebat vmbilico. Nõ enim tunc mingit ex vesica: sed illo. Et ruptura etiã circa coxaꝫ initia osseum. s. ꝛ. pudẽdum. ¶ Adhuc preceptum in. 97. ne accidat euacuatõe transitum fieri super pncipale: sed illud cõtingit maxime cũ hydropum aqua diureticis educit. medicine ẽt subductiue cuꝫ sint de genere veneni reg. a. z. stomacũ ledunt ꝛ epar debilitant qõ nõ agit incisio. Itaqꝫ bezel competit hydropicis.

In oppositum septimus est practice ac Hal. ¶ Ampli⁹ curatio morbi est ipsi⁹ ablatio: ꝛ nõ alteri⁹ adductio: ꝫ icisiõe solutio pcidit cõtinuitatis. Et fm archistratẽ fe. ꝛ epar reddit ponderosum aut apostemate vel aque imbibitione. Aut splen contrahit dyaphragma ꝛ reliq deorsum spiritualia. vñ virt⁹ percutitur vehementer vitalis. ¶ Propter quod hydropico non competit incisio.

Propter primuꝫ vero sciendum q⁹ qd sit hydropisis q ꝛ quot sunt spẽs ipsius ꝛ cause: dria oñsuꝫ. ioꝛ. qd aũt incisio ex cocta dria oñdit. isi. ꝛ. 208. Sub vmbilico qdez est vẽtris pars ipse nãqꝫ in tria diuiditur vniuersus: in hypocondrium: ꝛ que circa vmbilicũ ꝛ pectinem. affo. z.

Propter secunduꝫ aũt sciẽdũ q⁹ alig simpliciter pcesserunt incisionẽ fieri. Nã hydropicos cõsueuerunt medici icidere pluſqꝫ incẽdere. affo. 6. Qõ oñdũt: qꝛ itẽsioꝛ causaꝫ doloꝛ incisiõe ex cauterioꝫ multiplicitate admistrata. Sed id nõ valet: qꝛ incidẽdo periculũ est magnũ. practice. 7. Eti. icisio penetrat ad iteriorẽ partis ventrẽ euacuãs aquã fere subito: ad qõ spirituuꝫ segtur resolutio ꝛ humoꝛ cõmotio. vñ fe. cõsurgit multotiẽs. coctura vo fm Albuc. nõ sic educit repẽte nec hu. cõcitat: ꝫ paulatiꝫ cũ cutẽ nõ ptranseat: quo ꝛ defect⁹ maioꝛ tertio apparebit dicẽdorũ.

Propter tertium aũt pmitus adducãtur fmões auctoꝛ: ꝛ rõnib⁹ pfirmet deiceps: postea situs musculoꝛ ventris in gbus cadit icisio exponat: ꝛ tandẽ modus incisiõis ꝛ cauterizationis silr subiungat. ¶ Propter pmũ sciendũ hꝫ hãc serie de hoc serapiõis foꝛe: nos iã vidimus multos gb⁹ fcñ fuit bezel: ꝛ nõ euasisse nisi paucos ex eis ꝛ ipi: qñ post bezel vsi fuerũt motu ꝛ exercitio ꝛ erãt vtutes ipsoꝛ remanẽtes ꝛ corpora nõ erãt extenuata multũ. ppter id igitur euaserũt sicut puto. Quapropter oꝛ vt nõ administret be zel: nisi in corpib⁹ quoꝛ vtus est fixa ꝛ sanitas eoꝛ est fm ẽptitatẽ necessitatis sufficies ꝛ nõ descendunt ad extenuationẽ ꝛ macilẽtiam. Opꝛ ẽt cũ hoc vt administret in bis bezel cũ cautela vehemẽtia: qñ curamus eos ꝛ faciamus cognoscere vehemẽtiaꝫ: que est cũ bezel ꝛ timoꝛẽ in quo est moꝛs vt postea de ipsoꝛ inculparemur morte. Septimo quoqꝫ ac nono ẽt practice icrepãdo piculũ est magnũ nec adhibendũ vr: nisi in eo cuius valida est vtus. Pauci enĩ sunt q a crepãdo liberanť. Neqꝫ. n. aliquẽ vidi in quo adhibitũ sit pter vnũ: nec is liberatus fuit: supple eadem pfecte. Refert ãt Ha. se neminẽ vidisse cui crepatio adhibita sit ꝛ liberat⁹ fuerit excepto viro vno cui⁹ valida erat vtus ꝛ coꝛp⁹ coꝛpulẽtũ. Tertio vo. 14. de icisione mirach. Scias q⁹ paꝫ pficit: nisi in coꝛpoꝛe valde foꝛti: cuꝫ potẽs est hoc mõ tolerare tempatã sitim ꝛ minoꝛatiõeꝫ cibi: vñ opꝫ vt nõ audeat fieri: ouꝫ possibilis est cura aliq. Albuc. quoqꝫ. si nõ ꝓfert medicatio tua cũ medicinis tunc ꝓsidera: qꝛ si ifirmo iam ꝓsecuta est debilitas: aut est cũ eo ifirmitas aliq ꝑter hydropisim: ceu vẽtris solutio ꝛ ꝓsimile: tũc caue ne mediceris ei cum ferro: qñ timoꝛ est illi⁹. Si aũt vides infirmũ exuberantis virtutis: neqꝫ cuꝫ ipso est ꝑter hydropisim solã egritudo: ꝛ non est puer: neqꝫ senex: tũc incidẽduꝫ. hec igit sunt de hoc maioꝛ series. ¶ Propter zm sciẽdum pmũ q⁹ oꝛ indicationẽ in hui⁹ incisiõe sumscipe rõne subiecti qõ curať ꝛ dispõnis s'biecti qdẽ simpliciter: qꝛ virt⁹ oꝛ esse foꝛtis: coꝛp⁹ carnosuꝫ iuuenile nõ ab aliqua egritudine, pstratũ post salutis cũ medicinis alys desperatione potens abstinẽtiam tolerare ac exercitiuꝫ. Ex parte qdẽ dispõnis: qꝛ in hydropisi competunt vstiua seu asclti: non aũt in hyposarcha ꝛ tipania. Paliab. cum Albuc. Nõ sit ẽt aquositas tãta in ipo ꝓtẽta vt nõ possint seruientes cõprimendo latera ipsius ea ad inferiora sumis expellere. Nosce quoqꝫ deiceps q⁹ egritudo quedã est sanatiua. i. non hꝫs qd ꝓhibẽs ipsã vt debet medicinari reliq sanatiua. ꝑmo scõa. cuꝫ tertio ꝑma. Si igit fuerit egritudo sanatiua hꝫ realiter ꝛ simplr oõm q⁹ nullo modo becel competit seu ruptura. Quod monstrat ex indicationibus ꝓtactis. virtus namqꝫ aut foꝛtis vel imbecillis. Oꝛ si foꝛtis curanda est medicinis vt subductiuis ꝛ diaforeticis in quibus sine periculo cura perficit. si vo debilis iã negata est incisio. Amplius ex indicatione sumpta a causa dispositiõe: qꝛ curatio est cause abscisio: quod nõ fit ruptura cum hydropisis sit ex mala complexione vel opilatione seu apostemate in epate vel alys membꝛis: ita q⁹ tãdem compatiatur ipsum vndecuꝫ incipiat: sicut coꝛ compatitur in fe. alioquin non esset fe. primo ꝛ pronosti. secundo: sed in sectione potius morbus occurrit morbo cuꝫ virtutis dissolutione ꝑpter spirituum eductionem. ¶ Rursus viscera apostemata maxime ac etiã ponderosa reddita ex aquositatis inhibitione ꝑpter euacuationem ipsius incisione tendunt deorsum diaphragma ꝛ spũaliũ cetera subtus trahentia. vnde doloꝛ ꝛ difficultas sequunť anbelitus. Fe. etiam fm Archistratem concomitatur ꝛ tactuꝫ que in hydropisi reperitur ꝓtua continue, ꝓpter quod in hydropisi sanatiua nõ competit incisio. si aũt fuerint non sanatiua ne defectus appareat in arte faciẽda est ruptura indicationibus obseruatis antemissis: puta cuꝫ gs id peligit abhoꝛrens medicinas quascunqꝫ. vñ Serapio. Infirmi sunt qui nõ tolerãt administrationẽ medicinaꝝ solutiuaruꝫ ꝛ ꝓuocãtiuꝫ vrinã ꝛ minuentium aquam hydropisis: sed eligunt sup potum medicine sebel: sicut Ha. recitat de malente quodã omnia pati q̃ piccari. sexto de re. sa. Aut aliqui existant medicinas: qꝛ his videtur cura protẽdi putantes id citius eũone perfici: confidẽtes etiã in eius robore: vel quoniã pauperes non valent medicaminibus vti vel ꝑpter aligd tale. Qõ si euadãt in foꝛtitudine virtutis cum coꝛporis carnositate: ac alys iam euenit tactis. hꝫ tamen medicoruꝫ auxilio cura laudabilius poterat perfici. ¶ Propter tertium hꝫ sciendum q⁹ musculi super ventrem inferiorem siti octo exiũt. quoꝝ quidem duo sub cute locati totum coopiunt ventrẽ incipientes qõ a pectoris anterioꝛis circa gladiatã extremitatem fm inulos ꝓtenduntur pẽnis oblongos. Sunt ꝛ alij duo

quorum inuli ꝑm latū ꝓcedunt cū posterioribus ꝑ trāsitum angulos constituētes rectos locati sub duo circa pectoris inferius. Aly vo secus ossa villis sibi diagonalibus cōcurrentes in modū hꝰ crucis. In hoꝝ equidem positione octo ꝑores duos consentiunt eminētiores existere sub quibus nēpe latitudinales aut rotūdi dicti situant̄: iuuamētoꝝ qnto: vt etiā greco pelagi libro cum primo prima expressius. quod ⁊ Alman. innuit cuꝫ. A. qnto aūt interiorum: de inge. 6. ac theorice tertio: sub rectis immediatius locantur diagonales siue obliqui.

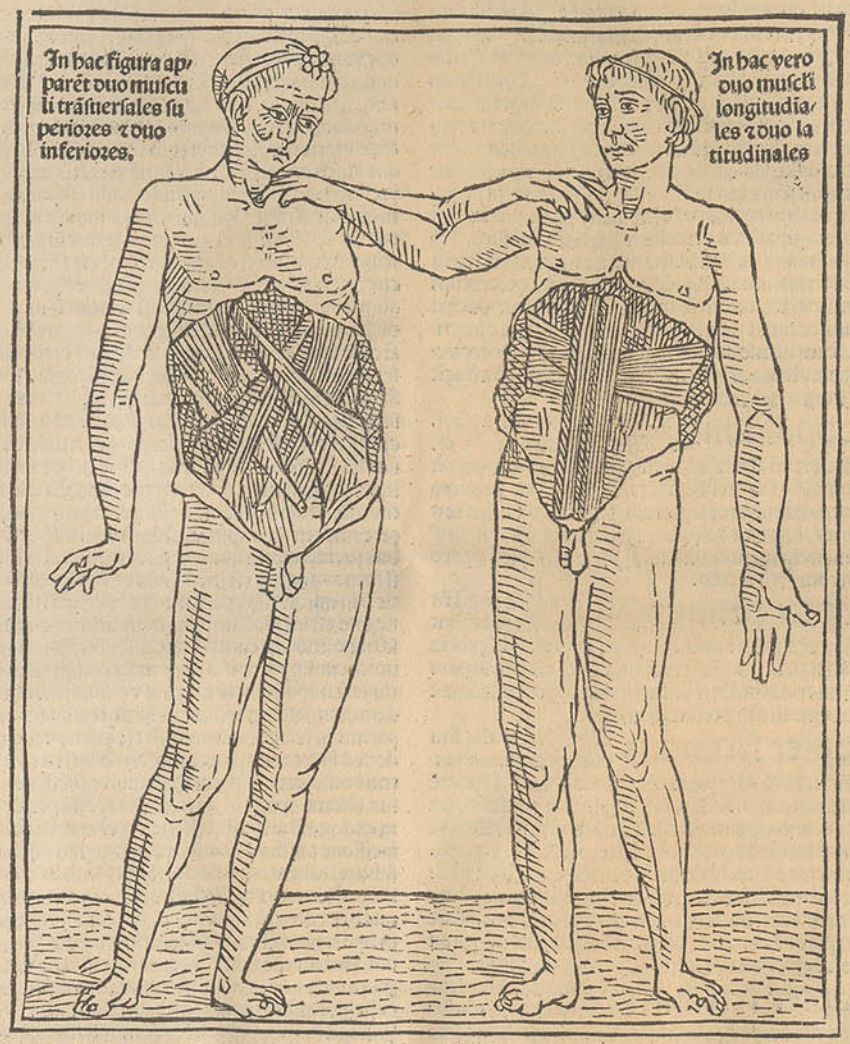

¶ Considerans vero denuo anthonica sensibili huiꝰ visione ꝑcipi ordinē musculoꝝ tactā secūdo. Uident̄ enim intm̄ aliqn̄ cōfundi vt nequeant sensu discerni: ⁊ iō diuersimode ipsoꝝ ꝓnunciat̄ situs: si tn̄ aliud apparebit subiūget̄ in his q̄ deinceps. Partes vo ventris ad interius ipsiꝰ ꝓcedenti occurrentes ꝑmitus vt cutis insentientes: deinde sꝑmatica sensitiua: postea pāniculus seu mēbrana sub ipsa extensa: deīde lacertus mirach dicte: deinceps vo tunica infima tunicarum lacerti ventris: ⁊ demuꝫ panniculus qui ꝑm veritatem siphac existit quod peritineum siue circum extensum appellatur sub quo zirbus continetur ⁊ intestina. Est autem horum musculorum cum his que ipsorum triplex iuuamentum. vnum quidem vt eorum constructōe intestina vesicā ⁊ matricez qd̄ in eis ꝯtinet̄ cogat expellere suo tēpore. 2ᵐ vt sustentēt ⁊ roborēt dyafragma cū pectus exufflatiōe ꝯstringit̄ ⁊ vocis adiuuent tuitionē. Reliquū vt ventris augmētent calorez in alimēti digestionem. Qui aūt ꝯtinuant̄ vtilitatē prebent ab instr̄is subleuando cibi soliditatez augendo ipsius necum extendit̄ ei cōtigerit scissura vel qn̄ ventri inciderit inflatio. ¶ Propter 4ᵐ hꝰ sciēdū ꝙ euacuatio aque vel saniei ꝑm cauteriū dꝫ fieri paulatine ꝑꝫ ꝙ virtus poterit tolerare. Naꝫ ꝑm veterem qcunqꝫ empici aut hydropici vtunt̄ vel incidunt̄ his effluente sanie vel aqua multa ⁊ repēte omnino pereunt cū omne subitū nature sit preliatiuū. affo. 2. Modus aūt incisiōis: qm̄ ascliticus extat rectus aut sup sedē eleuatā vt tendantur ventralia: tuncqꝫ ministri latera vētris dorsum cōprimant ⁊ consideret̄ an

dropisis sit ab intestinis vel renibus epate vel splene. Oz siquidez ab intestinis per tres digitos fm latū sub vmbilico directe faciēda est icisio. Si vero sit ab epate in latere fiat leuo. q si a splene taliter a dextro vt eductio accidat per contrariuz: deinde pellis eleuet ad superioza: ita vt accidat incisio q ea perfozent in alio loco q̄ mirach ꝛ siphac: propterea vt ipsa cooperiat descēdens fozamē postea: ceu euenit in igressu pozoꝝ vritidū in vesica. vñ vrina nō retrocedit: cū ēt q pedibus suspendet. Serpiūt enī inter vnā eius tunicā ꝛ reliquaz: lz Asclepiades voluerit vrinā per resudationē in eadez colligi: nālium pmo. Ruptura vo facta cānula imponat metallina vt argētea vel subtilis: ꝛ euacuet de aqua quantum robur tolerat virtutis qō pulsus indicabit. Sūt ꝛ alig qui ingeniant ꝛ currere faciūt aquositatē ad siphac ꝛ incidūt paulatiz ide: qdā vero icisionē faciunt in osseo. Aly vero ipm acubus multis pūgunt vt aqua resudatōes habeat plurimas. Loctura vo que. 7. practice minus ruptura reputat piculosa. 9. ac sigdem ciusdē fm Albuca. hoc mō. Qm quatuoz fiant cauteria in circuitu vmbilici vt vnū super stomacū ꝛ aliō super epar: ꝛ vnū in directo pectozis: ꝛ reliquū in directo stomaci: ꝛ sit quātitas ꝓfunditatis cautery ꝓpinqua spisi situdini cutis: deinde dimittat longo aperta tpe vt aqua valeat paulati trāsfluere regāturq regimine ipsoꝝ ꝓpo: qz si vtus fuerit debilis aut pterreat in ipo cauteria fiant paucioza ꝛ p vices vt virtus cōseruet inquātum possibile. ꝛ qz magis i ipo agere affligit coctura: iōq fugiūt ipaz q̄ multi sup eam vt tactū icisionē eligētes.

Propter quartuz vero ad primuz dōm q Hyp. nō precipit simpliciter q fiat icisio: sed q si fiat aquā paulatine cōsulit educi ne subita euacuatione illius syncopis ꝛ mozs adueniat. Aut logtur in casu ꝓnotato: vt cum hydropisis fuerit egritudo nō sanatiua. ¶ Et ad illud qō inducit per Cōmentatorem apparuit qd dōm. ¶ Ad aliud qd dōm apparuit. Per hz cōparat ēt ascliticos ad hyposarticos. vñ subdit Hydropicū. s. hyposarticum nō ꝓtingit medico su. incidere. ¶ Ad aliud dōm q lz multiplex expediat coctura pōt tamen fieri successiue ꝛ nō ois vna que q̄uis in ipso fieri plus molestet: nō tamē quātum incisio vt ostēsum in ipso facto esse. vñ simile accidit ei qō dicet de cauterio actuali ꝛ potētionali: dōia. 108. ¶ Ad aliud dōz q fortassis causa cōiuncta nō solū est aqua vez mala dispō in epate causata vel supposito q cā extet aq̄ ꝓiuncta ꝛ tollat hydropisis tn cā derelicta in epate itidez generat aq̄ velut poprismus cessat fe. qz fuligo remouet putrida que ipsi cā erat cōiuncta: sed nō ꝓpter hoc habitudinaliter cessat. 190. fe. cū possit causa ꝓcedēs remanere que ponit itidē sub coniuncta. ¶ Ad aliud dōm q nō sufficit ad curatōez vt euacuet cōtristās vel qō pter nām: sed opus est fm veterem bene ferre ꝛ nō ꝓferre tn sicut apparet i alteri duoꝝ capitis incisione qō euenit in ꝓposito. ¶ Ad aliud dōm q nō est simile: qm apatuz cetera cū fuerint eūata nō adeo relinquūt dispōnez prauā in pte qua itez ꝓsurgat ceu derelinquit in epate vt visum pus. Est ēt modus apatis hydropisis aliuz ac aliter iductus. ¶ Ad aliud dōz q aliq̄n ars nō imitat nām: dōia. 164. cū aliq̄n ipsa potētioz sit natura. Neq eūones aque p vmbilicū facte aut p rupturaz circa inguina ꝛ anū sunt ꝓprie facte a nā vincente ac nāliter se hñte: veruz potius synthomate ponderis stimulata qō oñdit eaz exitus prauus. ¶ Ad aliud dōm q lz regulariter ꝑcipiat euitari trāsitus sup mēbz ꝓncipale q̄tum possibile: interdū tamē permittit cum materia nō fuerit cozrupta ꝛ parue quātitatis citoq ptranstēs. 197. Ex quo ꝛ maius sequat iuuamētum q̄ nocumētum: quod fit cuz aqua diureticis educit. Nam quedaz eius pars per epar trāsit. ꝛ reliqua fortassis subtiliata sine eo deuenit per venas ad renes iuxta illud affo. 7. Quibuscūq inter frenes ꝛ ventrē ꝛc. Si aūt per subductiua ipsius aliquid ascēdat ad epar in vapozes redditur dissolutū ita vt nō taliter ledat. Medicine similr lz nō sint venenose ꝛ ꝓprie violenter remissiozes eligant: earūq cozrigit malitia: cum epar ꝓfortantib: vt spica: eupatozio endiuia ꝛ adib epate.

¶ Differentia. CC.

Quod fluxus vētris in ꝓncipio mozbi factus sit compescendus ostenditur: qz ille cohibendus est quo nihil euacuat benigne: neq vi nature: sed synthomatice. hō vero est fluxus in ꝓncipio. ꝛ silr ois euacuatio. vñ affo. ꝑma. Cum incepit aliq egritudo nulluz eoꝝ q̄ excernunt rōne nature eūatur: sed sunt vniuersa synthomata dispōnuz pter nāz. in quo nāq tpe grauat ab egrotatiuis cāis nā: ꝛ est būoꝝ īdigestio nihil eūari benigne fit impole. ¶ Ampli qō ozdinē cozrūpit nāe oz cōpescere: cū bonitas sit in rebus pp ordinē. iz. metaph. ¶ Sz id agit fluxꝰ talis. ꝓmitus. n. eūat cū oporteat digōnē antecedere: seq vo discretōem: ꝛ deinceps eūonem. Ha. ibidez. Cuius hic cōmittit oppositum. Itidē qō est malū p viā cause ꝛ signi oz abscidere. talis vo est ꝓtactus. Est nāq signū creticū ꝛ cā ꝓcedēs digōnis signa cū nunq in ꝓncipio appareat hō. bona nāq signa nō morapud vētrē appent: que vo cretica ea que digōnis aīcedētia mortē denotāt aut plixitatē egritudinis vel recidiuatiōe. crisium ꝓmis ꝛ affozis. Eti. Qō nō pōt in minus neq in maius poterit multo amplius. sed nā non pōt in ꝓncipio mozbi motum inducere alteratiōis: quē facilius est causare q̄ motum expulsionis qui localis existit cum in motu locali ꝛ ꝓprie recto mutet locus fm totum. In motu vo alterationis fm partes magis. de generatiōe ꝓmo. Id aūt in quo natura nō pōt est cohibēduz: cum sit ei ꝓrium. ¶ Rursus. si cā debet ꝓhiberi ꝛ effectus: cum plerunq impmat amplius ceu in ꝓposito. Sz cā debet ꝓhiberi vt mozbus: ergo ꝛ fluxus qui eius est effectus. Sunt enim accītia mozbis cāta: ꝓpter que oz fluxum in ꝓncipio compescere factum.

In oppositum qr ꝑcipit septimo practice q quādo ꝓturbatio ꝛ anxietas siue colerica passio acciderit nō occupādum amputatiōe q̄diu vtus fert valida ꝛ eūatio modi terminos nō transgrediat: imo potius adiuuādum cum aqua calida ꝛ oleo dulciū amigdalarū: quatenus stomachus a supfluitatib purget. Qō silr erit in vētris fluxu obseruādum cuz assocet eidē. ¶ Adhuc qō est signum bonum ꝛ res iuuās nō est cohibēduz. talis vo est fluxus in ꝓncipio mozbi fact. vnde tertio. io. Cum accidit pleuretico diuersitas in fine als fluxus ventris significat q epar eius debilitatum est ꝛ malū est valde: ꝛ est in ꝓncipio sui signum bonū: imo est res iuuans. Eti. Sputum fm Hyp. si ꝓtinuo appareat inchoantē abbreuiat: silr ꝛ fluxus in ꝓncipio factus abbreuiabit mozbuz cum vtriq mā educat mozbi. Palin. Qō medicuz excusat ab eius ope non oz abscindere. hō vo est fluxus in principio per se factus: cuz medicus euacuet in principio nō raruz. ¶ Rursus qō educit hu. suffocantes sui quantitate aut extinguētes sui qualitate: seu vtroq nō oz cōpescere. hoc aūt videt hic fluxus efficere. Itaq fluxus vētris nō expedit in ꝓncipio mozbi constringere.

Propter primum vo sciendum q fluxus est humoꝝ per cozpus transitus ex centro maxime versus circūferētias factus: qui autem ventris est eductio ad circunferentiam per intestinoruz viaz. hic aūt aut a causa fit exteriori vt aere

vel aqua seu terra ⁊ vliter a continente. aut a cibis vel potibus ⁊ simplr ab indebita sex causaꝝ necessariaꝝ administratõe vl ab interiori ⁊ a solutõe ẽt continui ⁊ hoc aut ab humoꝝ aliquo quattuor ⁊ maxie a colera: vel a membro vt a cerebro stomaco intestinis mesaraicis epate ⁊ splene ⁊ simplr a toto corpore aut eiꝰ aliius cibalis ex indigestione causatus qõ fit ꝓpter malam cõplonem stomaci ⁊ intestinoꝝ simplicem vel cõmixtaꝫ vel a mesaraicis cum epate nõ valẽtibus attrahere aut a cerebro catarrizante. Alter vero hũoralis ⁊ ille multiplex existit ꝑm diuersitatẽ humoꝝ in se adinuicẽ ꝓprie cum humoꝝ interuenit cõpositio cuꝫ mẽbris: vt apparuit tertio. i6. Est aũt fluxus q morbus alter accñs: est sílr ⁊ alius cũ fortitudie virtutis: alter vo cum debilitate. Et demũ aligs creticus naturalis ⁊ alius synthomaticus. Quid aũt sit vẽter: dña oñdit. 53. Principiũ ãt sumit hic put vnũ extat de ẽttuor morbi tẽporibꝰ qõ qd sit ⁊ quot dicaꝫ modis oñsum. io6. ⁊ io7. Morbi ẽt ratio dñtia monstrata. 7z.

Propter secundus vero sciẽdum q aligs dixerũt simplr fluxũ hunc fore compescẽdũ cum nil euacuet naturaliter ⁊ benigne: veruꝫ synthomatice stimulata natura magis. Alij vero nõ esse constringẽdum cum materiã morbi educat. quoꝝ positionũ defectus ⁊ motiuoꝝ apparebit tertio dicendoꝝ cũ ꝑm qd dcm simpliciter enunciet.

Propter tertium vo sciẽdum q fluxus hꝺ est aut morbus aut accidens sicut magis quesitum petit. sigdem ꝓpus nõ est compescẽdus nisi intiñ ꝓcedat vt virtutẽ ꝓsternat: sicut etiã fluxus cõpescunt cretici. vñ Dam. in affo. Si quis ꝑ multum tempus neq; vomitum: neq; solutõem habuerit: ⁊ ei subito eueniat videndum ne constringere festines: qz hic corpus ꝓauis purgaꝫ bu. Quare primo secũda. Sanus q non exercitaꝫ multotiẽs egerit virus ⁊ saniẽ que sibi purgatio ⁊ euacuatio est laudabilis. Ex hoc enĩ laxitas remouetur q̃ ꝓpter dimissionẽ cõtigerat exercity. Si vo est accidẽs aut est cibalis ex indigestiõe consurgẽs vel humoralis. Siquidẽ prior cum his q̃ vẽtris ⁊ intestinoꝝ procurant digestionẽ interius intromissis aut exterius applicatis leuiter cõpescẽdus: qualia sunt contẽperata sufficienter stiptica: vt absynthiuꝫ: mastix: spica: citbonia: ⁊ silia. 8. terapẽ. Si aũt fuerit a mesaraica epate vel cerebro curetur cum illoꝝ cõfortatione siue sit ex malitia complexionis vel aliter: aut in locis tradit operatiuis de qbꝰ ꝓpria sunt passule enucleate spica nardi sticados arabicũ ⁊ silo aloes. Dunc enĩz falsum compescere opz cum ide virtus prosternaꝫ ⁊ de materia morbi nibil vt sic educaꝫ. Si vero humoralis extiterit aut est cũ multitudine humorum excedẽti aut qualitate intẽsa vel vtraq; supposita virtutis cõstantia: ⁊ tunc hꝺ fluxũ non oportet compescere saltem violẽter: sed magis blandiẽdo: demũ ne materia ad aliquod membroꝝ decurrat ꝓncipalium morte aut apostema vel qd simile inducens: cũ hoc etiã aliquid de materia euacuaꝫ adhuc ipa quãta excedẽs ⁊ qualis acuta. q. furiose digestionem nõ expectat ⁊ ꝓprie cum fuerit ex colerico genere mobilitate ipsius perniciosa. Uirtus enĩ aliquãdo fortis cũ multa sensibilitate percepto nocumẽto vt indiscretus bellator mouet nimiũ de se confidens. Si aũt virtus fuerit debilis ⁊ fluxus qcũq; cum cautela ⁊ paulatiz opz ipm cõpescere partim virtutẽ conseruãdo ⁊ fluxui ꝑm partẽ blandiẽdo. Nõ enĩz solũ opz falsuꝫ incipiẽtem cõstringere: sed etiã creticũ cũ vtus nõ tolerat. Indicatio. n. sumpta ab ipsa omnes alias indicationũ obtundit vt sermo significat terapẽticus nonus. vnde ꝓmo quarta. Id de quo magis sollicitãdum est virtus. ipa enĩz curatrix est ⁊ nõ medicus. Quãdo enĩz falsus compescit spiritus cõseruaꝫ amplius cum in omni euacuatõe resoluant facillime ipsoꝝ subtilitate. Qñ aũt erectiꝰ ⁊ vlr fluxus oĩs cũ supfluit vtutez dissoluẽs debeat ꝓstringi: q̃rto notaꝫ ꝓma. Sile nãq; vere vr de alys fluxibꝰ: vt de eo q vẽtris. Intus gdẽ restrictõe electuariũ q̃plm efficaz construxi. Recipe nucleoꝝ granoꝝ vue silueſtris fructuum canis rubei ⁊ cimaꝝ eius: nucis cupresi stercozis asini capze ⁊ lepozis se. plantaginis cineris spongie encaustri scriptozuꝫ ana. 3. 4. masticis thuris minuti gũmi arabici dra gagãti myrrbe acacie myrtbi sumach ramech: se. nenufaris berberoꝝ cimini ⁊ ameos tostoꝝ in aceto infusoꝝ gal laꝝ corticũ granatoꝝ balaustiaꝝ cozali rubei sang. drag. boliar. terresigillate luti stelle mumie ana. 3. iij. spody se. papa. al. ⁊ ni. se. iusquiami al. se. portul. se. aceto. se. enõ. lactuce se. bibli. reubarbari tosti paruꝫ ana. 3. z. ⁊ se. pilloſel le: caude equine cozzigiole hypoquistidos herbe marie ⁊ pi. spice nardi maratri se. apij carui se. leuistici anisi ana. 3. z. carnium cithonioꝝ. 3. 5. nespilloꝝ sozbarum pirozuꝫ silueſtrium vt granoꝝ granatoꝝ cozuaꝝ ana scr. 7. oĩum mirobolanoꝝ dulcoratozum adustozuꝫ ana. scr. 5. karabe sandarace capillozum ros. ru. ana scr. 4. opij croci castozei casielignee camphoze ana. 3. z. fiat zuc. electuariuz rebus sufficienter contritis.

Propter quartum vo ad primũ dicẽdũ q euacuari aligd vigore nature ⁊ benigne põt esse dupl'r. aut simpl'r ⁊ ita nullus est talis in ꝓncipio pueniẽs fluxus. aut ꝑm quid tanq̃ malum expediẽs necessitatis tẽpore: ⁊ ita põt dici mõ aliquo fluxus vi nature factus ⁊ eũans qd benigne. minus enim id malum q̃ q materia restringaꝫ ⁊ maxime cum fuerit multa ⁊ acuta timendo ne ad aliqꝺ mẽbroꝝ tanq̃ repercussa declinet ꝓncipalium ꝓprie cum nõ euacuatur aliunde virtute etiam cõstãte. ¶ Ad aliud sílr dõm q oz do nõ cozrumpit absolute nature: sed ꝑm quid magis: lz enim aliquid ꝑficiaꝫ aptius simplr: necessitate tamẽ ipelente põt aliter vtcũq; cõpleri. ¶ Ad aliud dõm eodẽ mõ q melius eligẽda recidiuatio aut egritudinis plixitas q̃ recursus materie ad aliqꝺ ꝓncipalium: ⁊ lz illud sit tanq̃ simplr malũ. ¶ Ad aliud dõm q aliqñ natura nõ videt aliquid etiam minus posse: qz nõ toto sui vtiꝫ robore. Cũ vo vtiꝫ in seipsa collecta poterit qõ maius vt apparet in pulsu formicãte spississimo ⁊ vermiculante iuxta mortez victa virtute facto: q demum vertit in rarum cum est nimia vtutis incẽsio. ⁊ toino aduẽtus ꝓditioni ꝓximus. ꝓmo scõa qui quidẽ videt minorem virtutis imbecillitatem spisso mõstrare. Pulsus enim magnus simplr cõiunctim tres causas expetit ꝓtẽtiuas: fortitudinem vtutis: instrumẽti obedientiã: ⁊ necessitatẽ. Qõ si ipm reddaꝫ inobediens pulsus fiet velox. Si vo cum hoc vtutis occurrat debilitas erit spissus. Qõ si plus spissitudo augmẽteꝫ efficietur vermiculosus. Et si magis hac augmẽtata ⁊ vtute ꝓstrata efficiet formicans: ⁊ deinde vtute pigritata ob debilitatẽ mouere: remittet vtcunq; spissitudo: ⁊ pulsus itidem cõstituet vermiculosus ad debilitatẽ virtutũ significans maiorem pori. Et demũ ea ꝑ amplius ibecillitata mouere ꝓterrita: fulcita tñ in seipa cogitur pulsare: ita vt pulsus efficiaꝫ tardus: ⁊ tunc adest incẽdium virtutis nimium ⁊ aduentus ꝓditioni proximus. primo secunda. Si unt enim alique percussiones morose: sicq; aĩa exalat cõfestim. Ex hoc quoq; apparet vera concordia discordantium. Scribit enim in pulsuum introductorio formicantem maiorem debilitatez virtutis monstrare vermiculãte. in de pulsuum cõpẽdio ecõtra: que etiã diuersitas inserit primo secunda. Dõm aũt q is vi efficitur synthomatis. ¶ Ad aliud dicendũ q effectus non debet prohiberi omnino si conferat adesse vl ad destructionẽ cause, sicut

enim fluxus aliquo modo tollit causam ⁊ morbus. Ad ea etiaz que alterius partis iam vtcūqz quid dōm apparuit.
¶ Ad ꝑmum tñ q fluxus vētris vt oñsum in casu nō est phibēdus ⁊ ꝑprie cum aligd materie euacuet male vtute cōstante.
¶ Ad aliud dōm q illic. A. per ꝓncipiū intelligit spaciū trium diez ⁊ nō vnuz de temporib⁹ quattuor morbi.
¶ Uel dōm q mā illa cū mouebat ad apostema simul ēt repetebat q̄si spōte ad euacuatōem ita vt ea tendens ad apostema delabaꝫ tandē ad illa que fluxū indurebāt. apate ēt nondū perfecto magno qō aliquādo conspexi: dria. i9z. nō tamen simplr bonū in alys vt in qbus materia esset iam collecta omniquaqz.
¶ Ad aliud dōm q cōtinuo sputū apparere denotat ꝓncipiū ꝑut dicit spacio trium diez ⁊ nō ꝑm q notat tempus qō est morbi exordiū. Aut nō est simílr de sputo ⁊ pectus ⁊ fluxu ventris ad ea que inde euacuāt cū sputū egrediaꝫ ꝑmitus indigestū cōtinuo. non sic aūt de vētris fluxu oīno.
¶ Aliud etiā quātumqz cōcludat iam apparuit. Scitū est etiam q euacuatio ꝑm artē simílr laudaꝫ in morbi ꝓncipio: nō aūt apud nām.
¶ Et silr visum qd ad aliud dōm.

¶ Differentia. CCI.

Quod dyseteria ex sanguine facta sit alys deteriozis curatōis ostēditur. Quoniā illa passio deteri⁹ curaꝫ in qua humoz euacuaꝫ qui est familiarioz ⁊ nature ꝓpriozi. hic autem est san. elementoz scō.
¶ Adhuc morbus impropoꝛtōalis deterioz est ꝓportionabili iuxta illud. In morbis minus ⁊ reliqua: dria. 179. sed san. impropoꝛtionabiliter se hz ad dyseteriā causandaz: cū ea sit intestinoꝛ scissura que ex aliquo causaꝫ hu. acuto qualis nō est sanguis cum sit calidus ac humidus dulcis ⁊ mitis. Itaqz peioz est curatiōe dyseteria ex sanguine causata. Quod aūt ex phlegmate falso deterioz scribiꝫ affozis. tertia.
¶ Rursus egritudo causata ex humoze resistēte eductōi deteri⁹ curaꝫ sibi opposita. Huiusmodi vero phlegma cum sit frigiduz viscosum. peius itaqz curatur.

In opposituz q dyseteria sanguīea ⁊ flatica curatōis sint leuiozis: qz pno. z. Materie sanguinee ac phlatice sunt minozis malitie q̄z colere citrine ⁊ ni. que aūt tales morbos inducūt cure faciliozis.
¶ Oz aūt q̄ fit ex colera deteriozis sit cure monstraꝫ: qm̄ dyseteria est excoziatio. Ipsa vo cātur ab amaro acuto. hec. n. ꝓprietas est sua. hz autē est colera. Eti. ea est calida tenuis penetratiua: q̄ aūt talis excoziatiōis est maxime inductiua. Ex colera igiꝫ incurabilioz est dyseteria.
¶ In ꝺriū qz subtilis cito foras educiꝫ. q̄ āt dyseteria hz curabilioz est.
¶ Oz aūt ex melācolia sit deteriozis cure videtur: qm̄ morbus ex humoze amplius nature contrario deterius curatur. talis vero est melācolia cum sit frigida ⁊ sicca: natura siquidem humana cali. ⁊ humi. Palin: morb⁹ causatus ex humoze difficiliozis expulsionis a cozpoze difficilius curaꝫ. Huiusmodi aūt est melancolia cū sit terrestris grossa mobilis cū difficultate. Itaqz deterioz hec ceteris cura. In oppositu: qz splenēticis dyseteria superueniēs bonū: affozismo. sexta. splenetica vo passio extat melancolica. Rursus sui frigiditate siccitate ac ponticitate habet partes cōgregare ac ꝓfortare. quod aūt hz opponitur dyseterie. Palin: melācolia nature ꝓportiōaꝫ intestinoꝛuz qō vero tale positum deterrēs minus. Facillime igitur curationis si contingat est dyseteria ex melancolia causata.

Propter primum quidē sciendū q gd sit dyseteria: ⁊ que vera: queue ⁊ metaphoꝛica ⁊ quot ipsius modi ꝺria videbitur ꝺñti. Dyseteria vo intestinalis causaꝫ sigdem a cā exteriozi ceu a venēo seu farmaco effrenitāte venēoso ⁊ ex fece qñqz ⁊ ac salsis ⁊ acutis: Consurgit ēt a cā interiozi sīca melācolia ⁊ ꝑprie adusta ab emissiōe cancrena in intestinis q̄ dissolutōe discernit san. melācolici ex colera ⁊ phlate salso ex vehemētia infixiōis vistositatis. cū. n. eradicatur vulnerat ex apatis ruptura. Nono quoqz terapē. nonnūqz cōtingit ex venaꝝ scissura cū sanguis in eis extiterit nimi⁹. Attenuaꝫ. n. ⁊ disrūpunt san. abūdātia. Sūt ⁊ alig dicētes eā a colera ꝓtingere prasslina ⁊ eruginosa.

Propter secunduz vo sciēdū aliquos dixisse dyseteriā deteriozē curatōe foze ꝓsurgētez a melīa colica: eo q impetū hēat ⁊ q̄litatē pnecabilē ⁊ pniciosam. Sed id vt oñdetur nō valet cū hec brevitate sermōis p melancoliā colericā oēs audiat melācolie modos inaturales. ꝯ. hūc qdez solū exprimēs veluti famosiozē magisqz contingētem cū ceteris colera sit hu. paratioz adustioni sui caliditate ⁊ siccitate ac subē subtilitate. Melācolia tñ melancolica vt ostēdetur hac impetuosioz ⁊ effrenioz existit per hūc moduz innaturalitatis melancolie non minus audita. Quidam etiā dixerunt illaz foze deteriozis cure que ex colera causatur prasslina ⁊ ꝓprie eruginosa cuz egritudines facte ab eis sint incurabiles coꝛrūpētes caloris nālis formā specificā ceu venenū. collz tertio. quibus dōm q si dyseteria cāreꝫ ab istis ⁊ ꝑpe ab eruginosa deterioris vt apparet: imo ipossibilis foret curatōis: nō tñ aliquē auctenticū reperio scribētē ex his dyseteriā cāri: cū ēt negeꝫ ab Hyp. febriū qnto ab ipsis morbos gīari: moꝛ. n. foras emittuntur aut coꝛpus coꝛrūpunt: vt ꝺria oñdit. 9i.

Propter tertium qdē sciendū q deterioꝛ curatiōe est dyseteria illa que ex melīa dicta mlica. vñ afforis. q̄rta. Dyseteria si a colera nigra ĩceperit moꝛtale. Qō ⁊ rōne firmaꝫ: qz illa peioꝛ curatiōe que habet qualitates magis effrenes ⁊ nature humane ꝺrias simílr qz acutiores. Hꝫ vo est que a melācolia causaꝫ melācolica. Ebulit enim ⁊ fermentat terram inducens ampullas vt iura ebulientia ⁊ acetum a qua fugiunt muſce ⁊ aīalia illam non gustantia. nālium scō. interioꝛ tertio. de inge. i4. ⁊ afforis. quarto. Primo quidem prima ponitur duplex ⁊ ipsa. Quoniam aut fit ex adustione melācolie naturalis grosse vel subtilis: que aūt ex grossiori difficilius resoluiꝫ a membꝛo reliqua. vñ ibidez. Illa que magis est acris ⁊ deterioꝛ existit. ipa est que gñaꝫ ex adustione subtilioris melancolie. Sed tamen si in ipsius ꝓncipio auxilio presto fuerit citius medicationē recipiet illa. Que vo super terram minus ebulit tardius perimit: sed ad resecandum ⁊ artandum ⁊ medicationez recipiendam effrenis est magis vt visum ꝺria. 3z. Amplius illa est deterioꝛ sanatione que in nullo distat a cancro vlcerato cum hic sit coꝛrosiuus insanabilis etiam in exteriori situ: super quem possunt remedia aduenire tāgendo ⁊ pmanere. talis vo est dyseteria cāta ex felle ni. affo. 4. Hanc vo consequiꝫ in malitia illa que dicta est contingere ab emissione in intestinis cancrena ex san. huic hu. admixto causata. vnde. 9. theo. Sunt he due spēs pessime ⁊ moꝛtifere maxime si humoris comitetur feteoꝛ. Nam humoꝛ adeo seuus ⁊ pernicios non nisi ꝓpter causaz generatur maximam naturam excedentem vltime. qui aūt talis ei aduersatur q̄ maxime cum effectus ꝓportionetur cause: que igitur ex talibus hu. dyseteria ceteris existit deterioꝛ curatiōe. Post hanc vo peioꝛ illa que contingit ex adustiōe colere ru. in melācoliāqz cōuerse. hec enizfe. est malitie ⁊ velocioris coꝛruptiōis q̄z flegmatica ⁊ sanguinea melācolicis: lz flegma vehemētioris existat adhesionis colera iā ente assatōe ĩminuta: q̄ malitie tardioris

sunt illa ⁊ impedimẽti: vex tñ est susceptibilis curationis melancolia melãcolica: primo ꝑma. Quod quidez ostendit minor hax melia ex ꝑm ordinez in se malitia cũ ab humore gñet vel min⁹ seuo. Hnãtũ. n. aliq̃ gnãntis obtinet nãm aut subtilioꝛi q citius ꝓt educi ex pte ceu q colere: deiceps aũt difficilioꝛ ex phlate salso facta: ea ẽt q̃ ex colera. vñ affoꝛisimoꝛ tertia. ꝓnũciat difficillima dysenteria: qm̃ hũoꝛ colicus sui subtilitate exitũ faẽ. phlatic⁹ aũt sua ꝓmanẽs viscositate ac adherẽtia q̃ ãpli⁹ ulcerat salsedie sibi adiũcta. plus nãq̃ nocumẽtũ est phlatis ex pte viscositatis adherẽtis q̃ ei⁹ oppositũ q̃litatis phlatice minus mordẽtis acute. Sic itaq̃ post hanc colerica: post has vo ordinez alia ab hũoꝛe vtunq̃ corrupto generaẽ melico vt inuit bis affo. 6. Quicũq̃ splenetici a dysẽteria capiũt ⁊ reliq̃. Et splenetici dysenteria supueniẽs bonũ cũ ipsa fuerit breuis tẽpoꝛis moderata. vñ tertio. 16. Luz aũt melancolia nõ ebulit: neq̃ odoꝛem habet acetosum tunc est supfluitas melãcolica quã expellit nã ⁊ sperat cũ ea sanitas qñq̃: deide q̃ ex vehemẽtia infixionis alicui⁹ viscositatis vehemẽter phlatice min⁹ mordẽtis acute itestinis creaẽ: ceu phlatis vitrei in viatico. Ad hȳ nãq̃ sepationẽ grãdis seq̃ẽ ulceratio cũ pelliculã itestini educat ⁊ doloꝛẽ causet. Quare mordeẽ ipz supfluis ꝯrrẽtib⁹ ac trãseũtibus ide: demũ vo q̃ gñaẽ ex sanguĩe difficilioꝛ ẽ curatiõe. quã tñ rarã foze puto: neq̃ sanguis in ꝓpꝛia ꝓmanẽte nã: q̃ sic forsan dysenteriã magis gnãbit epatica vl̃ eidẽ cõsimilẽ. Cũ. n. vena scindiẽ itestinũ malignaẽ ita vt virulẽtia velut in solone ꝯtinui exteriozi cõtingit: qs modus ulceratõis cãeẽ. Que aũt ex ãpatis ruptura cãtur difficilioris curatõis aut leuiozis existet ex q̃titatẽ ipsi⁹ eiusq̃ materie malitiã: ⁊ silr q̃ ex venenosis ⁊ fecibus gñaẽ serosis acutis. Sic igr appet q ỏterioꝛ dysenteria est q̃ ex melia ꝯsurgit melica: deide ea q̃ ex colica phlatica ⁊ ꝯsanguĩea melicis: ⁊ postea q̃ ex phlatica salsa. post q̃ a colꝛa: deide q̃ a melia: ⁊ ea q̃ ab adherẽtia viscositatis vehemẽti: ⁊ tãdez sanguĩea nõ adustis: ⁊ q̃ ab ãpatis apitura ⁊ alys ꝑm eoꝛ maioꝛẽ cãz ⁊ minoꝛẽ. ¶ Sz ꝯ id vr̃ qõ dr̃ de colꝛa nigra: ⁊ p Halyab. ⁊ A. ponẽtes deteriozẽ foze ãpli⁹ meliã gnãtã ex adustiõ e colẽ amare q̃ nigre. In ꝓriuz: qz in eo q colꝛa nigra dr̃ sic intestinũ irremediabile a colꝛa nigra ulceratũ difficulter vo auxiliabile a flauꝛa colꝛa. hec. n. minus deterẽs ꝓzi. ¶ Döz q rõne cite ipressiõis deteri⁹ nocumẽtũ fit ex melica colica ꝙnter q̃ a melia minus grossa: deide ab illa q̃ facta est a grossioꝛi melia: ⁊ demum a sanguĩea ⁊ phlatica dr̃nter tñ. Ex pte aũt eradicatiõis deteriozis tertia q̃ scõa ⁊ ꝑma cũ alys vt indicaẽ ꝑmo ꝑma. Uel ad inductũ. z⁹ Ha. dõm q nõ cõparaẽ melia vsta melica ad melã coliã colicã: vex illa ad colꝛa amarã nõ vstaz. Sz eti. dubitare cõtingit. Cõtingit. n. dysenteriã mortalẽ simplr̃ fore si a colꝛa incepit nigra. In diuisiõib⁹ vo scribiẽ q dysenteria cãta ex melia est mala cronica ex cui⁹ egestiõe terra ebulit ⁊ odoꝛ ide odoraẽ aceti: cui⁹ gdẽ excoziatio si antiquaẽ nõ sanaẽ. Innuiẽ g̃ q in ꝑn⁹ si ꝓsto auxiliuz affuerit valeat curari. Dõm q si dysenteria ĩceperit a felle nigro iãq̃ ꝓcesserit intrñ vt ulcereẽ itestinũ ꝑm Cõmentatoꝛẽ ulcere cãcroso: eã tũc nõ polẽ sanari. Aut dysenteria causaẽ ex maioꝛi q̃titate ⁊ minoꝛi silr malitia.

Propter quartuz vo ad ꝑmũ dõm q dysenteria sanguĩea facta excoziatõe: lz eũaẽ san. ei⁹ tñ q̃titas est pauca. Si ãt esset multa ceu ĩ epatica eueĩt aliq̃: tũc gdẽ hec eẽt deteriozis curatõis. ¶ Ad aliõ döz q ille affo. ꝑm Cõmen. locũ hz ĩ egritudie ꝓpꝛonali vel vex extat cuz san. egrediẽs fuerit q̃ mult⁹. ¶ Aliud ãt vt appuit ꝯcedẽdũ. ¶ Ad aliud ãt döz q lz vex cõuincat in ꝓposito egritudines sanguis ⁊ phlatis: lz sint saluatioꝛes rõne q̃litatis colicis ⁊ melicis: sunt tñ deterioꝛes rõne q̃titatis suffocatões celeri⁹ inducẽtes cũ ampli⁹ abũdẽt in coꝛpe. ¶ Ad aliõ döz q lz colẽ insint ista: nõ tñ plurib⁹ hu. dysenteriã ĩducit sanatiõis cũ inter ceteros humoꝛũ sui subtilitate ac leuitate facili⁹ ex coꝛpe ac alteri⁹ posit educi. Quare vide si penetrat in cõtrariũ ꝓt illi⁹ reuelli vt rõ psuadet in oppositũ adducta. ¶ Ad alia duo dõm q melia hec nõ hz subam corruptaz ⁊ q̃litatẽ depꝛauatã cũ sit nãlis minimeq̃ intestinis ꝓria: lz breuiozis aĩal cõstituat vite: dr̃ia. z i. ¶ Ad aliõ dõm q dysenteria q̃ spleneticos curat nõ gñaẽ a melia seua: vex ab aliquo hũoꝛe vtcunq̃ iã in melie corruptõez mutato vt oñsum. ¶ Ad aliud dõm q hȳ melia cũ fieri incipiat innaturalis acq̃siuit acredinẽ: qz cũ ipsius vt terrestreitate ponderosa vlcus ingerit intestino. ¶ Ad aliud ẽt ꝑ hoc ⁊ ꝑus qd döz apparuit. ¶ Differentia. CCII.

Quod ĩ dysenteria epatica cõpetãt stiptica mr̃aẽ p viaticũ ⁊ septimũ ꝓnac. ꝓcipiẽtẽ in ea stiptica exhiberi nõ parũ eleuata: vt trociscos de karabe cũ rob granatoꝛ muçoꝛ aq̃ poꝛtulace berberis ⁊ hȳ: ac ẽt q̃ sputo san. conferentia. ¶ Rursus dysenteria h̃ fluxus est gdã: stiptica vo cũ ꝺdẽsent ⁊ ipilent eundẽ ꝓpescũt ⁊ maxie vtute curatiue. Itidẽ in ceteris epis passionib⁹ in gb⁹ nõ tñ videnẽ cõpetere vt h̃ stiptica ꝓcipiunt eidẽ admr̃strari. apparens de ige. ita vt ⁊ r̃solutiuis maturatiuis illi⁹ sint admiscẽda. vñ ꝑ ẽrta. Cũ bora fuerit resoluẽdi apata epis ⁊ stõi non debes dimittere gn stipticas medicinas bonũ hñtes odorez admisceas. Oõ fulciẽ a minore. Et fulciẽ: qz illa cõpetunt q̃ ispissant ⁊ ꝓpescũt sanguinẽ subtilẽ fluentẽ ab epe q̃lis est san. aq̃ loture carnis similãs. vñ iterioꝛ. 5. Luz videris egones vl̃ nouiter occisarũ carniũ loturis assilatas certa fit cognitio passionis epice. Sed hoc agunt stiptica. ¶ Rursus: cũ eductio alicui⁹ nocet: illi⁹ retẽtio ꝺfert: ꝓp rõnẽ ꝺrietatis cure: sz qõ educiẽ h̃ obest cũ sãguis ⁊ spũs eũenẽ qui vite sunt cã. Proderit igiẽ eius retẽtio. Jn epatica itaq̃ dysenteria competunt stiptica.

Oppositum tertio sexdecima. Adhuc qõ epar ĩfrigidat: ac ipm ampli⁹ ab eius se mouẽs nã ⁊ mãm in id ipillat ⁊ ꝺdẽsat ipsi⁹ phibẽs expirationẽ nõ ꝺfert in hȳ egritudiẽ. talia vo sunt stiptica cuz sint frigida in gradu tertio. in dietis vltibus. Et firmaẽ: qz meat⁹ epis sunt tãdẽ angustissimi tanq̃ capillares entes villi. Adhuc cuz epar sit velut san. cõgelat⁹. ꝑmo ꝑma: qõ ipm amplius deniq̃ ꝺgelat lesionẽ nõ paruã id cogit ĩcurrere. hȳ vo stiptica cuz frigidiora sint ꝓnũciata. Nõ igr̃ in tali morbo cõpetũt stiptica: veruz potius apitiua.

Propter primum gdẽ sciẽdũ q vt nomẽ designat dysenteria ẽ fluxus cũ itestinoꝛ rasura. discisionẽ nãq̃ denotat itestinalẽ. Eriteron intestinũ: ide enteria. i. itestinalis q̃ triplex existit. Una gdẽ cũ piguedo q̃dã sup itestina exis excerniẽ. Alia q̃ mẽbrana supficialis iteriozi ipoꝛ educiẽ. Tertio vo cũ suba abradiẽ itestini. affoꝛ. appens. 4. Et h̃ iuxta rõnẽ vocabuli appellaẽ dysenteria ꝑpe. Qm̃ epica dicta dysenteria metaphora dr̃ ampli⁹ cũ rarissime in ea excoriatio ĩtercidat. Et iõ iteriozẽ. Sz plures medicoꝛ decepti hãc. i. epicaz estimãt dysenteriã. Est aũt ipsa sanguis puri cui nõ admisceẽ egestio: theozice. 9. Secũdum quosdã vo fluxus vẽtris sanguinolẽtus absq̃ intestinoꝛ excoriatiõe. Sz qz nõ semp neq̃ in omni dysenteria epatica sanguis emittiẽ purus: vex tãdẽ eruginosus est: aliq̃n cũ excoriatione ꝺnti aut añcedẽti dicet qs dysenteriã epaticã foze fluxuz humiditatũ ꝑ intestina ex prauo epatis dispositione causatũ. Humiditas aũtque in ipa emittitur est velut

liquor loturis carniū nouiter occisaꝝ assilatus: aut velut sanguis fex: interiorꝝ. 3º In ea quoqꝫ ꝑn⁹ hycores excernunt sanguei. Tepore vo ꝓcedēti grossi ⁊ sanguei multus. In vltio vo nigra certissime colla. H. ⁊ Valyab. 6. quoqꝫ de accīti. q̄ttuor egestiões ponunt sanguinee: q̄rū tres huic ptinēt passiōi: de qb⁹ vna ex absciſiõe ꝺtingit aut magnoꝝ alicui⁹ doloꝝ vel exercitu dimissiõe: nõnulla ex melācolico accidit sanguīe lucido: q̄rta quoqꝫ ē sanguis paulatiz defluēs ab itestinis. Tertio qdē. i4. Plures ꝺpleti⁹ ponunt maneries hūiditatū egredientes ab epe diuersificate in suba ei⁹ qō expellit. ⁊ cā illius. Suba. n. q̄ ꝓpellit inde alia est chimosa: q̄dā aquosa: hec ablutio: nõnulla colerica: q̄dā viruleta: septima nigra: ⁊ nigra vt fex: ac nigra melācolica: nõnulla est fetida ⁊ hec puata fetore: aut sanguis purus q aliq̄n expellit vomitu: ⁊ q̄dā est q̄ in grossiz nigrūqꝫ aduēit circa mortē ⁊ est epatis caro. Causa quidē caꝝ expulsiõis aliquādo est apa eruptū aut opilatio aperta vel scissura seu vlcus vel corrosio aut debilitas retētiue seu attractiue vel digestiue. aliq̄n totalis repletio causa vel dimissio exercity ⁊ additio in cibo ⁊ potu. Ex bis q̄deꝫ vlteri⁹ cõdescendēdum ad causas egestionū ꝑticulariꝰ ꝑtactaꝝ assignatas iuxta doctrinā indicatā Aui. Distat aūt inter dyſenteriā epaticā ⁊ intestinales: q̄ qō egredit ab intestinali est paulatine ⁊ cū rasura squamosa ⁊ dolorosa pūgitiua: sed qō in epatica est sine dolore ⁊ est multuz ⁊ nō cōtinue: veꝝ cū interpolatõe. Adhuc in ea q̄ intestinoꝝ est ꝑmixtio stercoris cū eo qō egredit. nõ sic aūt i epatica. Differūt ēt epatica ⁊ stomachalis: q̄n epatica est chilosa equalis in qua iaz opatus est stomacus: in ea vo q̄ stomaci nequaqꝫ. Nosce q⁹ dyſenteria epatica dupliciter accipit. vna qdem cōiter ꝓ fluxu cuiuscūqꝫ humiditatis ab. A. ꝓtacte ꝓ epar trāſeuntis diuisa ꝺ stomacales: aliter ꝓpri⁹: ceu maxime ꝓ illo cuius initiū est a sanguīe loture carnis simili de quo sermo ꝑncipaliter exist. Que autez brevitatis gr̄a sunt hꝺ tertio requirat. i4. Quinto quoqꝫ interiorꝝ hꝺ passionis indicatur taliter inscitia. hec passio icipit interdū sine febre: tpe vo ꝓcedēte corrupto sanguine ſm epar supuenit febris quā medici valde cōtemnunt inexpti ita vt totaliꝝ videat eis q̄nqꝫ laborās absqꝫ fe. Si aūt febricitāt putant ꝓꝓ iciuniū ꝺtingere iā appetit⁹ gr̄a: ⁊ iō cū videant eos interdū vl' excernere balneāt ⁊ negligenti⁹ ꝑmittunt dietari. qd aūt sit stipticū: dr̄ia oñdit. i65. qō ſm plus diuersificat ⁊ min⁹ vt cōparabiliū reliq̄.

Propter secundum vero sciēdu⁹ q⁹ alig operantes vehemēter stiptica ⁊ indifferentes nõ discernētes in hac exhibēt passione. Promouēturqꝫ eo q⁹ fluxū hunc putant cōstringentibus simpliciter curare qualia sunt stiptica. Rursus ꝑcipiunt in omnibus passionibus epar stipticis roborari. hec aūt absolute nō valent vt in tertio videbit dicēdoꝝ. ⁊ merito: q̄n plures decipiuntur in hꝺ passionis curatione: tum q⁹ de se q̄ difficilis. vñ ꝓact. 7. Epatice dyſenterie medela ⁊ cura ꝑdifficilis est ⁊ ꝑpauci liberāt ab ea: tū ꝓꝓ medicoꝝ inscitiā. Quare subdit. Multi etenī paꝝ cognoscūt epis debilitatē eiusqꝫ cām. Ait egdē Ha. se cognouisse quosdā qb⁹ dyſenteria ierat epatica ex epis debilitate cāta. ⁊ pierūt ex pauca curatõis hoꝝ notitia. Interduz nāqꝫ hec passio ex hūore accidit acuto effluēte ad itestia vlcerāte illa quā dyſenterie curāt itestialis cura: cū epis egeat ꝑuidētia: q̄re laborās ꝑdit inde. Idē quoqꝫ breuiaꝝ. 3º q ampli⁹ hodie ꝺtingere video. Et bāc qdē seuā passionē ꝺsperi in ētib⁹ gallicanis ⁊ deinceps affinib⁹ vigere ꝑcipue. Aliq̄n ēt dyſenteria ꝺsequit epatica ex intestinali cum ꝓtendit ipa: eo q⁹ itestinis cōpatiunt mesaraice. Fit enī q̄nqꝫ a mesaraicis hꝺ passio ⁊ bis tādē epar quā ꝑperi⁹ negligūt sil'r credētes eā foze simpl'r intestinalē.

Propter tertiū vo sciēdū q⁹ dyſenteria epatica si ꝺtingat ex sanguis repletõe toti⁹: tūc cura ipsi⁹ est ꝓ aliā regionē eductio ⁊ oīuz q̄ sanguinē habēt multiplicare alienatio ⁊ eoꝝ oppositis adhesio in q̄ nō egeſt nisi modicū stipticis vt derivata mā ⁊ educta epar ne deīceps recipiat roborē. Nō. n. vti opz fere stipticis ⁊ ꝑpe fluxꝰ tpe vt supabūdās cōpescat int⁹ mā. ⁊ hꝺ qdē nō est difficilis cure ceu ꝺpositis q̄ multū dyſenteria. Si āt ex epis accidat pctō: aut erit: q⁹ ꝺbilitatū chilū ad se nō possit attrahere ita vt vēter remaneat liquidus corpusqꝫ demacret cū appetit⁹ debilitate: ī cui⁹ qdē curatõe ꝺpetunt cala cū q̄dā stipticitate vt epis roborēt vigor. Cala qdē quoqꝫ ea iuuāt attractōi: cū epar ī becillitatū chilū neqat attrahere vel ī ei⁹ suba ex dñio cali. vel frīdi ꝓpr̄oalis aggregat ſba. Sigdē ffa grossa ipillās ⁊ obstruēs epar: tūc rone passiōis nullaten⁹ ꝺpetūt stiptica. vñ tertio. i6. detestās. A. exhibētes stiptica ingt. Illud qō cadit de erroꝛe in hꝺ cap'o ē vt denī illi q hz fluxū epaticū opilatiuū medicīe ꝺstipatiue in opilatõez addētes ipsāqꝫ ꝺfortātes vt stringāt nāz ⁊ id ad errorē ꝓducit maximū. Et multotiēs insipiēs linit epar cū sanguinē inspissantib⁹ eoꝝ frīditate in q̄ ē moꝛs ⁊ putrefactōis susceptio: imo cū in cā hꝺ passiōis est ī meseraicis ⁊ epe opil'o vt dent illi q hz fluxū epaticū opilatiuū ꝓ tõe. Et iā laudauerūt passulas pīgues in hoc cap'o ītātū: vt qdā estimarūt eas sanare fluxū lotiuū difficilē: qō exptū nō fuit ab eo qō dixerūt lōginquū. Quare tertio. i4. Passe ꝺferūt debilitati epis ita vt ꝓhibeāt solutionē aq̄ carnis simile. Videt āt oñsuz ꝓus. qō vtiqꝫ materiā ipillat ⁊ ꝺdēsat ī epe ac ob id putrefactionē parat frigiditate addita robur ipsi⁹ ꝺstruēs: dyſenterie nō cōfert epatice: sed hic talia sunt stiptica cum simile icitatiuuz ad furiam simili cōiungatur. Non itaqꝫ stipticatio huic ꝙuenit passiōi: gratia tamē partis regrentis stipticantia: epar nāqꝫ ⁊ stomacus vt eoꝝ robur custodiat ꝓ ceteris laborātes egēt semꝫ stipticis vigorari vt edocent ꝓarguta. Qui siquidē caloris dominio ī epate materia subtilis dominet calida: ceu sanguis subtilis loture carnis similis q tandem in fecē solet eruginosam conuerti: sic opus est frigidis cōtēperate malā cōplonem epatis calidā remittētibus ⁊ stipticis mēsurate vt epar vigoret ⁊ sanguis ispissetur subtilis: nō tñ adeo stipātibus: vt qō delapsum iam ꝓhibeat descēdere: nā retētū excoriatiōez cāret ⁊ putrefactionē. Itaqꝫ hec cōpetūt ꝓ ceteris amplius stiptica: q⁹ ⁊ rone partis ⁊ passionis: qō septimo firmat ꝓacti. Cum epatis medicus cognouerit passionē ipm curare oz cōfortantibus: ⁊ bis que ipsius malā cōplonem auertunt: ⁊ deinceps incipiat vti eis que sanguinē icarcerāt: vt inde hꝺ passiōis amputent icōmoda: q̄lia sunt lactuca terra sigillata ⁊ cipna cuz religs. sic igit idicatōe sumpta semꝫ ē stipticādū a parte a dispōne interdū ita: q̄nqꝫ vo alr. Dis q̄z poteris cognitis egōnibus epaticis reliquas curare ꝑmissas. Et ad summū hꝺ egritudis curā scribūt auctores succinctā tanqꝫ in ipsius ꝺfidētes paruz salute. Nosce quoqꝫ q⁹ corpus plectoricuz añ oīa opus eductōe: ne materia retineat aut alterātibus agitata in que subtilia labat ꝓ amplius: qdā vo modernoꝝ in hac ꝑcipiunt passione tenuez nō esse dietā exhibendā. Cuius quidē cōtrarium indicat A. inquiens. In inceptiõe assellationis epatice plurimuz est vt non approximet pani: q⁹ epar non recipit ipm: imo rectius est vt sit ꝺtētus aqua sauich in die bis aut ter. Adhuc dieta non tenuis laborem causat in epate. naturam etiam distrahit in morbi regimine: ⁊ fortassis hi robur cupiunt virtutis inspicere.

Propter quartum vo ad primuz dōm q⁹ stiptica ꝑcipiūtur dari post epis ꝺfortationē ⁊ prane cōplonis alterationē cuz

būiditas q̄ fabricaī ab ēe fuerit subtilis aquosa: vt ipsis ꝺdēseī ⁊ retineaī: nō aūt cū fuerit frida grossa ipillatiua. Oō oñdiī cū ab Haliab. oī post vti his q̄ sanguinē icarcerāt. vñ ipi⁹ cura nō est vlis vsq; quaq;. ¶ Ad aliō ꝺōz q⁹ ī hac passione nō solū: ⁊ si sit i ea fluxus egeī ꝺstrictōe: imo ēt aptōe ñ paz vt mā educaī. vñ tertia sextadecia. Hyp. dixit q⁹ vomit⁹ phibeī vomitu ⁊ fluxus fluxu: qm̄ stipticа ēt cū ꝺferāt in pūti: nocēt tñ cū nō expediūt in futuro: ⁊ per talia non pficitur cura. Curantia nanq; debent esse per se ⁊ pmanentia ⁊ non per accns ⁊ transmutabilia. 153. ¶ Ad ꝺfirmationē silr apparet. cōcessum nāq; vtenduz stipticis epate p̄probato ac ēt passiōis gr̄a cū humiditas fuerit subtilis ꝺfluēs. ¶ Ad aliud qdē qd ꝺōm apparuit: cōcessuz. n. iaz gr̄a partis vt epatis semp̄ cōpetere vtcūq; stiptica: nō aūt passionis rōne. ¶ Ad aliud ꝺōm q⁹ ei⁹ qō educitur retētio ꝺfert nisi id qō retinetur sit tale: ad cui⁹ quidē retentiōem cōsequaī acuitas ⁊ mordicatio ꝓpter quas intēdatur ⁊ fluxus: tunc potius aperiēdum q̄z angustanduz. ¶ Ad ea ēt que alteri⁹ partis qd ꝺōm visuz: qm̄ cū mā frigida fuerit grossa impillata non egetur stipticis saltē passiōis gr̄a. ¶ Ad aliud ꝺōm q⁹ epar est sanguis cō gelatus. i. inspissatus nō quidē a frigido vez ab īformatiua vtēte qualitatib⁹ ⁊ maxime caliditate vt instro.

¶ Differentia. CCIII.

Quod ileon ex stranguria febzis nō curet supueniens oñdiī p Cōmen. detestātem affo. sexte pticule. per totū neq; hypocraticū, pfitētem: cuius qdē fies. Quibuscūq; ex stranguria yleos īnascīī in septē percunt dieb⁹ nisi febze supueniēte mītū fluxerit vrīe. ¶ Rursus. Oō mēbza debilitat p̄ncipalia digestū corrumpit ⁊ spūs inflāmat: yleon nō sanat. Huiusmodi vō est febzis cum sit mozb⁹ vlis ceteris infestioz. 8. de īge. Est nāq; abūdantia calidi extranei p omne cozp⁹ aīalis diffusa. Palin. Oñcūq; nocumētū adiūgitur nocumēto nō pficīī: vez magis incitaī ad furiā. Cuz. n. simile adunaī simili: velut ignis efficīī in igne: sile nāq; simili occurrēs furiā itendit. Id aūt ꝺtingit cū febzis mozbo⁹ seniox aly copulaī mozbo. Eti. Si fe. yleon curet⁹ erit ex humozib⁹ cōsurgēs fridis viscosis cuz fcūs ex calidis ceu apostemate ampli⁹ inflāmaret ⁊ lederet: sed cum yleon cāto ex mā frigida viscosa nō est febzis. vñ in viatico: yleos q̄ de būozib⁹ fridis neq; tumozē hz neq; extēsionez neq; fe. ceu q̄ ex apate accidit calo. Itaq; yleō ex strāguria causatū fe. nō sanat supueniens.

In oppositum affozism⁹ pinductus. vñ tertio. i6. ingt Hyp. Cuz accidit ex distillatōe vrine yleos mozīī ille cui⁹ est in septimo nisi accidat ei febzis ⁊ currat cū ea sudoz plurim⁹. Ei. vō illius. Qui hz difficultatē vrine ⁊ aduenit ei post ipsam tenasmon mozīī in septimo nisi accidat febzis ⁊ ꝓuocationem plurimā faciet. Ecce q̄z dissiute dupliciterq; introducit affozismoz sicut consueuit vt semper extorte ꝑmoneas alioz inducere. Uel alludit vltimo Hal. volenti vesicaz comꝓimere longaonē ⁊ nō yliaca intestina. Adhuc sicut se hz febzis supueniēs spasmo vel tetano qui de humoribus frigidis viscosis occurrēs: ita supueniēs yleo ipa ex eisdem cōstructo: sz ea illū curat. vñ affo. 4. A spasmo vl tetano habito febzis supueniēs soluit egritudinē. Et fulcitur: qm̄ epilepsia multotiēs soluitur ꝓpter fe. quas tolerat hīs eas ⁊ ꝓpzie q̄ sunt longe. Igitur yleos factus ꝓpter stranguriā fe. tollit supueniens.

Propter primuz quidem sciendū q⁹ stranguria ē parua ⁊ sepissima mictura. affo. 6. A. vero. est cū vrīa guttatiz mingīī ⁊ velociter exeat qō acumine seu adustiōe aut defectione vesice accidit contentiue. Defectio quoq; aduenit ex apate vel vulnere aut intēperata cōplone seu de grossa ventositate. Disuria vō est cum duritia ⁊ angustia: neq; sine magno dolore actiōem suā complet vesica. qd aūt sit fe. dīa monstrauit. 87. Est aūt yleos dolor intestinoz ꝓhibens stercus exire ab inferiori parte cogēs aliq̄n ipm̄ vomere in viatico. vñ Cōmen. affo. 6. In yleo inferius nulla egrediūtur: ⁊ si acutius clystere cōstruatur nō tñ patiēs iuuatur. Paulus. quidez est acutissima passio dolore plena q̄ miserabili pereūt morte stercus p os reyciētes circa finē. 6. vō theo. Que yleos vocaī passio iterꝓtatur vexatio dolor est grauis accns intestinis. Cuius in diuisionib⁹ est expositio: dñe miserere: maxime tñ cū ex apate cōtingit calido. descendit. n. ab eleo qō grece miseroz ex quo yleos. qō tertio sextadecia. Ingt Hyp. Cuz accurrit in colica a qua deus tueatur vomit⁹ ⁊ singultus ⁊ cōmixtio rōnis ⁊ spasmus: tūc totū illud est significatio mala. Sūt aūt tres passiones vliter consimiles: fiūt. n. ex mā sepe cōsimili ⁊ i loco eodē cōi cū dolore fere simili: particulariter vero differentes peraūplius ⁊ minus. Est. n. strophus toztio seu colica ⁊ yleos. cum. n. mā bzeuis fuerit inducitur toztio: iuxta illud in tegni. Toztio vero in ventre que ꝓuia est in colicam. Ipsa quoq; ꝼm veritatem accidit in intestinis grossis vt colon a quo deriuatur. ⁊ bis que ipsum sequuntur ⁊ est strophus difficilioz valde. yleos vero ꝓprie in itestini generaī gracilibus: quandoq; tamen yleos colica est in quibusdā locis: vehementer. n. est similis illi: tertio. i6. que ꝼz Harimpōtū est passio acuta sub angusto tpe. vnde in viatico. Uniuersaliter mozb⁹ iste pestiferus est ac mozbus aliq̄n in die secūda interficiens: ⁊ interdū in tertia: ⁊ raro sanatur. A. tamē plus qō accidit yleos est in septimo qui videī mozbus epidimialis ⁊ ꝓtagiosus. vñ idē. Et ipe vadit de gbusdā ad quosdā ꝓmutatiōe que fit in aere pestilētioso: ⁊ de terra ad terrā ꝓmutatiōe egritudinū veniētiū. Ipsa qdē plurib⁹ ꝺtingit de causis. Nā aut ex apate calido in itestinis subtilib⁹ cāto: vel ex humore flegmatico grosso viscoso: seu ab opilatiōe cāta ex fimo: siue stercore sicco: quo itestinū obtoz queī: vel ex siphacis ruptura cuz intestinū semotū labiī in osseum: aut ex ciboz inopia: vl letiferi medicaminis pozrectōe. theo. 6. Fit etiam ꝼm. A. ꝓpter potū aque frigide: nō ꝼm ipsius necessitatē cum eo qō accidit ex causis cunctis quibus ⁊ colica.

Propter secundum vō sciēdum q⁹ Cōmen. simplr dānat antem: siuz affoz. tū qñ ex strāguria nō possit yleos cōsurgere: tū etiā qz fe. supueniēs illū nō curat: sed itēdit pampli⁹. Primo equidē qñ multos dicit se vidisse tpe suo ex strāguria in mozteꝫ pueniss̄e: quoz vesica videbaī plena extēsa ⁊ dolorosa: ⁊ tñ nullus ita patiēs yleon incurrebat. ¶ Rursus. Is magis videī debere ex apate matricis cōtigere: cū ipsa vsq; ad diafragma ascēdat quo itestina debuit ampli⁹ cōꝓmere: sz ex eo yleos nō fit. Palin. Si vesica esset apata solū rectū cōꝓimeret intestinū ⁊ nō subtile in quo yleon dictū est fieri. Cōcludit igiī ex stranguria yleon cāri mīme. vñ qs fortassis p yleon colicā etiam audiet vt tactum. Quod aūt scōo nō possit yleos febze iuuari nitiī oñdere: qñ is cātur ꝓpter apostema vesice. Febzis aūt supueniēs ipm̄ nō curat: verū potius malitiā ei⁹ augmētat. Adhuc febzis non curat quēcūq; mozbū nisi de frigiditate mozbus fuerit siue sola siue cum humoribus flegmaticis vel ventositate grossa ⁊ inflatiua: ex quibus nō cōstat yleos: verum potius ex apostemate. Nō igitur febzis supueniens ipsum curat. Auic. vō Hyp. tenens affozismum ait Hal. cām ignorauisse: quoniaz yleos flegmaticus ⁊ ventosus iuuatur cum febze. Sed quis fortaſ

se obuius Hal.eius tollet arguta dicens minime que ĩducta valere. ¶ Ad primũ quidẽ dicẽdũ: qm̃ ꝛ sĩ Hal.non vidit suo tempore ꝛ regione yleon ex stranguria causatum alys tamẽ visum. vnde illud.ij3. Expertum quidez id in pluribus horis de hoc potest audiri: ceu febriũ inquit primo. Ego nondum manifeste vidi quintanam: neq; aliam quandam vlterius a quartana. ꝓpter quod. A. 4. prima fere Hal. impugnans ait. Dyp. certificauit sermonem in inuentione febrium septane ꝛ nonane: ꝛ rettulit iam mihi fidelis quidam se vidisse nonanã. Quintanã vero multoties vidimus. Nõ enim3 oꝛ vt negent egritudines quas nõ ꝓtingit in tpe quodã ꝛ regione q̃dã: qꝛ hoc genus non ꝓprehendit ꝓ multitudine: sil'r iterioꝛ. 6º In quodã loco arabie vt aiunt vocata traguntia fiunt neruosa qdẽ lũbricis in colore ꝛ grossitudine silia: qõ equidẽ dicentes vidisse multos audiui. Nõ ꝓsiderans vero ipse nõ habeo cognitionẽ neq; de gñatione neq; subꝫ eoꝝ certissime. Dec aũt passio alimãlozis. 7. vena vocat ciuilis. 4º vero tertia vena medeni: qꝛ in hac abũdat ciuitate. vñ subdit. Ha. dixit q nõ fuit ꝓprehensuꝫ ex esse illius aligd manifestũ super qõ sit initẽdũ qm̃ ipse nõ vidit eaꝫ oio. Ipseq; scriptoꝛ semel in q̃daꝫ ꝓspexi moniali. bociũ etiam nõ reperio ab arabicis cõiter expressuꝫ: cũ tñ apud italos sit cõmunissimũ apa. ꝛ. 14. de ĩge. tractatũ. ¶ Ad aliud dõm q non oꝫ fieri yleos ita ex apate matricis vt ex stranguria passione vesice: qꝛ ipsa ꝛ maxime in viris vehemẽtioꝛẽ hꝫ ꝓnexionẽ ꝛ artioꝛẽ colligationẽ cũ itestinis q̃ matrix. hec enĩ debiliter alligat ꝛ laxe qõ oñdit ipsi⁹ descẽsus ꝛ ascensus circa vertebꝛ. uersio. Et iõ vtus regitiua ꝓpellit ipsaꝫ versus ventris musculosa cũ ascendit ad diaphragma ne itestina cõprimens passionẽ causet in eis. ¶ Ad aliud dõꝫ q lꝫ vesica itestinũ rectũ ĩmediatius ꝓximat: cõitate tamẽ quadã reliq; valet cõprimere. Nã societas seu cõitas qua passio vna cõpatitur alteri multiplex existit: vel qꝛ nã sũt ꝓtinue iter quas aliq; ꝓtinuant instra sic̃ cerebꝛ ꝛ stomacus pp ꝓtinuitatẽ neruoꝝ iter ea: ꝛ matrix ꝛ mãme venarũ ꝓtinuitate. vel qꝛ vnũ est via alteri⁹ ceu ĩguina cruris apati: aut qꝛ sunt vicĩa situ vt cerebꝛ ꝛ pulmo. vel qꝛ vnũ radix ꝛ ꝓncipiuꝫ actionis alterius velut diaphragma pulmonis in aeris attractiue: seu qm̃ vnũ fuit alteri vt nerui cerebꝛo: aut qꝛ tertio associãt aly sic̃ cerebꝛũ renib⁹: eo q vnũ q̃q; associatur epati ꝛ vẽtri. ꝑ scda. ꝛ 3º pma. quo quidẽ mõ vesica iliacis associatur mediante recto itestinis.

¶ Aut dõm hꝫ societatẽ cõpassionis foꝛe ꝓpter materiei exuberantiã vesice causatã vt ea pueniẽs ad itestina minuta yleon ĩducat: iuꝛ illũ aphoꝛi. 7. Quibuscũq; epar aq̃ impletuꝫ omẽtũ erupit: bis vẽter aq̃ iplet ꝛ moziunt. vesice quoq; oꝛificiũ angustius est illo qõ matricis. Ad illõ qõ psuadet febrẽ yleon supueniẽtez nõ iuuare veꝝ efficere: dicet aduersarius: q Ha. q. somnians putauit yleon ex apate calo ꝓsurgere: cuꝫ ingt dico apa calꝫ seu duꝝ illud facere nec credo hãc cõstipationẽ fieri ex humoꝛib⁹ grossis viscosis: cũ tñ oẽs ipsi⁹ imitatoꝛes ex eis firment iliacaꝫ cõtingere passionẽ. qd aũt maxime excitauit Ha. q̃ taliũ ꝓferre fuit qꝛ aphoꝛismi vt fassus expiẽtiaꝫ nõ ꝓcepit.

¶ Circa qdez p̃dicta dubitare cõtingit qꝛ dictũ ꝑ Ha. matricẽ vsq; ad diaphragma ascẽdere. Cui⁹ oppositũ iterioꝛũ apparꝫ ita. 6. Matrix neq; diaphragma neq; ad aliquẽ aliũ locũ deueniet. non. n. vsq; ad ventrẽ reuelli apparet. ¶ Dõm q matrix non pueniꝛ vsq; ad istas ptes apprehẽsione velut aĩal mota: sꝫ magꝫ vere ĩstinctu quodã seu clemẽtia dĩna. Reꝛobat eniꝫ p̃dicto sexto plato fere matricez ꝛ aly putãtes aĩal exĩstere filioꝝ ꝓcreationis ꝓcupisciuum. ¶ Aut dõm q Ha. nõ ĩtendit q matrix coꝛporaliꝛ absolute ptingat ad diaphragma vsq; ꝫ mediate vl' potẽtia ac si dicat ipsa multũ ascendit cũ ligamẽta eius sint laxa dissoluta cõparatione vesice pmanentis ĩmobilis fere vel moꝛte litigiosi. Ha. volẽs oĩariã sic obtinere q̃cũq; potuit ꝓprehendi sicut alia nõ pauca ibidẽ ĩducta calũniam vt visum pati valẽtia non modicã.

Propter tertium vo sciendũ duo que Ha. visus est negare. primitus gdem qm̃ ex stranguria põt yleos cõsurgere aut materie exuberantis vt tactum deductione ex vesica in subtilia ĩtestina gratia cõitatis ꝛ ipulsionis nãe de mẽbꝛo nobiliori ꝛ sensibiliori ad quod nõ tale. Qõ oñdit intestinoꝝ strophus. vel tertio cũ aliquis vzinam veneratõe vel alio cogitur retinere. 6. de accñti. mãꝫ vero banc maxime recipiunt gracilia itestina cuꝫ sensibiliora passibiliora minusq; tecta defensiuo fit grossis ceu oñdit extremitas vge moꝛ dolozosioꝛ passione facta vesice: tuꝫ qm̃ ꝑmo sensitiuo ꝑpingoza: tuꝫ etiã qꝛ minus viscositate ꝛ pinguedine obducta vel id qs accidere dicet: qꝛ vesica plena ente vzina eaꝫ ab ipsa quãtũ põt auertit. nam illam versus itestina diriꝫens: verẽs ne ad itestinũ pueniẽs rectũ vesicã cõpressione dolozosioꝛem reddat. quare illam potius in intestinis cogit manere gracilibus quo dicet modo dña ꝓsti colicaꝫ ex vlceribus ꝛ pustulis generari. yleos itaq; potest ex stranguria cãri. zº. qdez qm̃ oĩs cura pficit ꝺzio: sꝫ febris ẽ mala ꝓpo ꝛ calꝫ ꝛ sicca. yleon vo positũ ẽ ex humiditate ffa flatica ꝛ vẽtosa ꝓtigere. vñ aphoꝛiz. 6. Cõstipatio siue grossicies vẽtosa ꝛ iflatiua vel ꝓponis intpantia ffa curant febꝛe: liq̃facit. n. ꝛ dissoluit mãm ꝓstipationis generatiuã vẽtositatis malaq; ad tpamẽtuꝫ cõponez. Palin. Ibidẽ bonuꝫ eẽt dici humoꝛes grossos crudos viscosos ꝛ frigidos creare hꝫ moꝛbũ ꝛ cũ cũ fe. ac vzine purgatione curari. hꝫ aũt moꝛb⁹ ꝑm reliquos yleos exĩstit q̃uis id nõ sentiat Hal. Et iõ dixit. A. ipsi⁹ cãm in hoc ignoꝛasse. itaq; qs yleos põt febꝛe supueniẽte cãtus ẽ stranguria curari: ꝛ maxie cũ vzine aut sudoꝛis fluxerit multitudo.

Propter quartum vo ad primũ dõm q iã appuit. Nõ. n. Ha. ꝓcessus ẽ vsquequaq;. ¶ Ad aliud dõm q maius ẽ iuuamentũ qõ aligs cõsegꝫ ex materiei ylei dissolutione ꝑ fe. q̃ ipsius nocumẽtum ab eo q febris: ceu ipsa spasmo aut tetano supueniẽs ex repletione dicto eiusdem curatiua. ¶ Ad aliud qd dõm notũ exĩstit. lꝫ. n. febris p se yl'r noceat: ꝑ accidẽs tñ inquãtũ mãm frigidã ꝛ vẽtosaꝫ calefacit ꝛ dissoluit ꝓfert pampli⁹. Cũ. n. moꝛb⁹ occurrẽs alteri sup ei⁹ fundat mã ipsam coaptãs ꝛ in meli⁹ adducẽs nõ lesionẽ sꝫ iuuamentũ opat. cũ aũt oppositũ iteruenit necesse fit q̃maxie velꝫ i hydropisi cũ febꝛe ac ĩ emotboica cũ pleuresi cuenit passiõe. ¶ Ad aliud dõꝫ q febris moꝛ cuidaꝫ subuenit moꝛbo vt yleo ex apate cãto. Alia vo demũ vt ei q ex hũoꝛib⁹ crudis cãto: ceu q̃ spasmo ex repletiõe occurit: hinc vo febris supuenit vel citatiõe q̃dã nãe aut ĩgenio seu arte qõ nocẽs expellat. Neq; itelligẽdum vnq; yleo ex frida cã febꝛe nõ adesse verũ ꝑ paz relatõe ipsi⁹ ex apate calido facti. boꝛ tñ ꝑmũ vr sensisse Ha. existimãs febꝛem tm̃ apati vesice asociari calido vel q nõ sit febris neq; cũ accidentibus seuis adeo ceu que facta fuerit ex apate calido. ¶ Differentia. CCIIII.

Quod narcotica nõ cõpetũt in colica oñditur: qm̃ cura est per ꝺzium absciso moꝛbi vel cãe. hũc autez nõ abscindũt stupefactiua verũ potius adaugẽt cũ eoꝝ frigiditate prauã inducunt quãtitatẽ eaq; ipsoꝝ simul subeo lice mãm ĩgrossent ꝛ ĩpilent ꝛ intestina iplent pamplius. ¶ Adhuc vt vlius sit rõcinari egritudo eget curatõe. colica vo ẽ egritudo. ipsa quoq; curat aut ĩ melius ꝓponez

alterãdo aut eũando. Ab his eniz cure ĩgeniuz ſimplr̃ eſt ſumẽdũ. Nullũ aũt hoꝝ narcotica opantur: ſz oppoſituz magis. virtutẽ nãq; ꝓſternunt cum ipſa calidis ꝓmaneat quod eius oſtẽdit actus motu explicitus a calo cauſat⁹ ac ſi ſemp. Membꝝ etiã ob hoc ineptuz moztificatiõe redditur ad hoꝝ receptionẽ ꝑ quez hz eſſe ⁊ opari. Oꝛ aũt cõplonez quãcũq; ifelicitent: aut ꝓraue alterãdo vel eũonẽ ꝓhibendo apparuit. ¶ Kurſius. Nõ dolorẽ iducit nõ cõpetit in colica: ſz tozpozifica dolorẽ cauſant ꝓpter cui⁹ ſedationez gs dicet ea foze adminiſtrata: qm̃ ꝓplonez moꝝ friditate coalterãt. ⁊ ſolonem imparis cauſant cũ mãz in ptem ipellant ⁊ aggregẽt ſoluẽdo eandẽ. hec aũt duo cauſas ponũt dolozis. Eti. Accñs ſeqtur mozbũ vt ymbza cozpus: ea vo nõ põt niſi cozpozis remoueri ablatiõe. Nõ igitur ſedari poterit ſtupefactiuis dolor accñs ſi nõ ei⁹ ſubim vt mozb⁹ ſua ſi habeat tollat̃ cauſa. ¶ Adhuc ſi tozpozifica conferũt in colica ꝓpter qd nõ adminiſtrant̃ in principio cũ vtus ſit robuſta: ⁊ in peracutis paſſionib⁹ eadez die ac hoza ſm veterẽ ſit medicãdũ. aliogn nãq; deteſtatõez ĩcurrem⁹ Eraſiſtrati naute impito aſſimilati g in foztib⁹ egritudinib⁹ debilibus in ꝓncipio vtebat̃ remedys. 154. In colica itaq; nõ competũt ſtupefactiua.

Oppoſitum vero hz cõitas ꝓfitetur medicantiũ. ¶ Amp. qõ virtutẽ geſcere facit ⁊ ſedat accñtia ꝓpetit in colica cũ hz nãm vehemẽter impugnẽt. talia vo vt declarabit̃ ſunt narcotica. Eti. Nõ malã ꝓplonem alterat ⁊ ſubam mãe ingroſſat cõfert ⁊ maxime cũ cal̃a fuerit ⁊ ſubtilis. ſz talis eſt q̃ colice cũ ex humozibus fiat calidis interdũ. ¶ Kurſius. Luz hec ex ventoſitate fiat q̃ cal̃o cauſat̃ ſubmiſſo ex frido deſtruetur fozticeu indicat hyems. Nã tẽpozibus vẽtoſitas gñatur tẽperatis non calidis neq; fridis valde. metau. apparens. z° hz aũt ſunt narcotica. ꝓpter que ꝓferunt in colicę narcotica curatione.

Propter primum vo ſcienduz q narcoticũ eſt medicamẽ doloris ſedatiuũ cuius nã cuz ſiccitate vehemẽter eſt frigida. Ipa. n. ad finẽ terty gradus eleuat̃ ⁊ ad quartũ maxie. hz aũt quedã eſt ſimplex vt opiũ ꝓre ceteris ſtupefactiuũ qõ ſuccus eſt ſm. A. papaueris egyptiaci. Et vliter papauer vtrũq; amplꝰ nigrũ tñ: iuſgamus: mãdragoza: pſolatrũ: maius: ⁊ faba dicta iuerſa. Reliquũ vo eſt ꝓpoſitũ vt filoniũ. i. amicabile: diaſpermathon: trigona: ſiue trociſci quibus nomẽ imponunt ternary: tyriaca noua vt vſq; ad ſex mẽſes. Apollonia greca ⁊ fereſiata ſiue babylonica aurea alexãdrina reges rubea trociſcata: ⁊ hz plurima quoꝝ bonũ eſt id qõ ꝓſtruit ex croco caſſialignea: ⁊ opio eq̃liter. z° ꝑma. Optimuz autẽ electuariuz ſcriptum. 90. Noſce quoq; q illa que ſunt ſimplicia ſunt deteriora ꝓpoſitis. Jdeoq; cõponuntur cũ alijs vt cozꝝ malitia remittatur ⁊ auda cia. plura. n. ex ipſis timẽtur nocumẽta cũ ſint vite oĩa ẓria cõgelantia moztificãtia ⁊ precipue nuda ꝓpter qõ op⁹ fit ipſa cozrigere per artẽ ipſoꝝ ſocietate remouẽdo nocumẽtũ: qõ triplici fit de cã. Primo vt cozꝝ tollat̃ cõgelatio moztificatiua qõ caſtozeũ: piper ⁊ crocus opantur. Sunt. n. narcotico ꝝ tyriaca caſtozeũ ⁊ piper carminant ⁊ reſoluunt magis. crocus vero ſedat ⁊ maturat: vtutẽ cũ B cozdis ꝓfortando. Scõo vt virt⁹ cũ mẽbzis ꝓfortet̃ ⁊ ſpũs repareť: qõ cozdialia ⁊ ſtomatica operãt̃ vt crocus ſpica oçimũ ȩdoaria: ⁊ que hz. Tertio vt ſtipticitas ⁊ conſtrictio mãe reumatiçantis iducãtur. Dolor enim exacuit reuma in tegni ⁊ febrẽ: id aũt facientia ſunt mirrha maſtix oliba nũ ⁊ ſandaraca. Adhuc antigoza ſunt eligenda: eo q debiliora exiſtũt cũ tẽpoze vt calitate admixtoꝝ ſibi friditas ſopiat̃ ſz min⁹ ſit actiua. Amp. cuz ſint adeo vite nãe ẓria ſi põt excuſari nõ ſunt ꝓpinãda. ſi vo nõ cũ timoze ac cautela id augendũ. vñ melius eſt q̃ adminiſtrenť in ozdinẽtis vnguẽtis vel emplaſtris q̃ iterius aſſumantur niſi fortaſſe in oculis pp eoꝝ ſenſibilitatẽ ac diafonitatẽ quaz expetũt. izi. Ledunť nãq; ide maxie: qdã vo his appoſitꝰ mĩme vt dentes ẽt min⁹ ledunt clyſteriçata vel ſuppoſita q̃ träſglutita cũ modis nõ ꝓferunt ꝓmis. Oz ⁊ q dent̃ ſi fieri põt in ſero ante ſomnũ: qz ipm̃ iducẽdo doloꝛ ſedãt. Incipiat̃ ẽt a debilibus ad fortioza pueniẽdo paulatĩ ꝓre oculis inc̃tuz poſſibile habẽdo illud q̃rte ꝓmi. Si neceſſe fuerit ſtupoꝛe iducere nõ träſcẽdas tale q̃le ẽ papauer: qm̃ cũ ſtupoꝛe ſuo eſt domeſticũ: cauẽdũq; ẽ ne dẽtur ſuper cibũ neq; coꝛpe repleto: ſz eo iaz digeſto ⁊ eũato: neq; etiã ſit eoꝝ exhibitio ꝓtinua ſz iterpolata valde: cũ ad malũ deducat finẽ: vt ad cecitatẽ magꝫ ⁊ ſurditatẽ circa taliũ ptes: ⁊ tãdẽ vlr ad ſtupoꝛe ⁊ moꝛtẽ: fit q̃ ipſoꝝ cũ vino calido exhibitio. celeri⁹ eniz in actum pducunť. ¶ Sz circa ꝑdicta dubitare ꝓtingit: qz dictũ eſt opiũ foze vehemẽtiſſime ſtupefaciẽs adeo vt potio eius ſit quãtitas lenticule magne. Uenenuz nanq; hz eſt iterficiẽs congelando ⁊ calidum extinguendo innatuz. ſcõo ſcõa. ⁊ quarto ſexta. ſed in partibus egypti vtuntur eo modo quolibet ⁊ quantitate oĩ: ita q in cõdimẽtis oleũ ide ꝓſtruẽdo. Nõ igit̃ vr̃ ſtupefacere itm̃. ¶ Dõm q fortaſſis ali⁹ ẽ papaueris mod⁹ h ẓille. Aut certi⁹ fz alexã. pbl. Diſſoluẽdũ q ſicut vinuz egyptiũ eſt fr̃m: cum tñ regio ſit calida: ⁊ ſcotie calidũ fr̃e entis: eo q calidũ ꝓtinẽtis aduenięs in Egypto rarificãs terre pozos calidũ exalat viſcerib⁹ terre inditũ: calido aſſociatũ fozinſeco. aphoziſ. apparẽs. i. ita vt vites nutriant̃ fro: in Scotia vo pozi terre pmanent friditate obſtructi vt ei⁹ nõ valeat calidũ expirare q̃re vites nutrite calido vinũ calidũ reddũt: ⁊ forte q Thoziſy eſt iuenire. vñ terra tpate lapidoſa calidioꝛ eſt alia fertilioꝛ: ac digerẽs qõ meli⁹ fert. Lapilli. n. ꝓhibẽt calidũ terre ac humidũ exalare. Plãte quoq; maxie pmutanť ſm terre diuerſitatez vt boleũ oñdit. zz. oꝛia. Uinũ ⁊ caules ĩ palyſi pcipue: ita ⁊ de papauere vr̃ dõm in egypto: ⁊ locis ſibi ſilibus ozto: ac in his q̃ circa polos: neq; ẽt opiũ fieri ex ſemie papaueris vt ipſum comedit̃: ſz ex lacte qõ colligit̃ ex capitibus papaueris viridib⁹ ita: Mane nãq; poſtq̃ ſol roꝛe deſiccauerit fiant ſciſſure in capite papaueris ſubtiles cũ cultro nõ ꝓfunde q träſſigatur coꝛtex: ſz tm̃ ſupficietenus: deinde gũmi ſeu lac qõ egredit̃ ſine ꝓceſſioe abꝛadat̃. ⁊ collige z° ac ȝ° donec aliqd egredit̃. aggregatoꝛ. Kurſius Deſitat̃ qz dcñ narcotica cõpoſita malignioꝛa precipue nouiter ꝓſtructa vt tyriaca ex opio: qõ recipit ſtupoꝛe vt cũq; inducat: ⁊ ſanguineũ ſputũ cõpeſcunt. vñ. ſ. de inge. Poza dormiendi tyriacã quattuoꝛ menſiũ tribuũ: qm̃ cũ nouitate eẽt vicina virtutẽ habuit opy. quare ſomnũ inducit hu. fluẽtes. deſiccat ⁊ alimẽtũ ĩgroſſat. Quare neq; venenũ expellit neq; alia q̃ caliditas egit: qõ non vr̃ cum caliditas ſit fortioꝛ qualitas friditate. Silr̃ plura recipit calidioꝛa valde q̃ frigida. Calidũ ẽt coꝛpozis meli⁹ oz qõ calidũ inducere ad actũ q̃ frigidũ cũ ſecũ ꝓportionẽ habeat. ¶ Ad quod dõm q opiuz ꝓpter plurima primitus ſupans actũ ſuũ iducit: qm̃ vehemẽtiozis eſt frigiditatis q̃ aliq̃ calidoꝝ cũ manſiones graduũ ſint fere infinite. i39. ⁊. zz. de ipſo ẽt grãdis inſeqtur quãtitas ⁊ maxie i deſcriptione ipſius radicali andromachi. Eſt ⁊ ſube panchimeris ⁊ vnitioꝛis virtutis vt virtutẽ magis coadunet ſuã ceteris ſibi non conſiliçantibus in gradu ipſiuſq; frigiditas vehementer omni nãe nunciat̃ inimica. Calida etiaz coꝛpozis pozos aperiunt ipſuz ad amplius patiendũ preparantia. Opponũtur etiã frigiditati opy vt inde pugnãtius excitet̃ in actũ: tandẽ vo caliditas vincit cum deinceps cal̃a in vnã cõcurrant nãm. His itaq; deductis cum deſitatione pcõctatoꝛ pauſare poterit curioſus. Eſt autẽ

colica egritudo intestini colon vehementer doloroſa in q̃ opilatione prohibetur eius quod ſm naturã exitus: ſunt autẽ itestina mẽbra ceteris corporis longiora duplici consita tunica inuatiui ⁊ ſupfluitatis cõtentiua ſuſceptiua q̃ ſex qdẽ extãt numero vt portenariũ ſiue duodenũ ad q̃ntitatẽ duodecim digitor̃ longũ. Ieiuniũ iõ dcm̃ q̃ in motuis aſaliuz vacuũ reperit. ſubtile inuolutũ ſiue yleon: in gbus trib⁹ ꝺtinet̃ qõ alimẽti magis inuatiuuz: ⁊ monocu lũ cecũ ſeu orbũ iam pure ꝺtinẽs feculentũ: deide colon ⁊ vltimo haſtale rectũ ſiue longaon dicrũ cui⁹ vltimũ ficteris appellat̃: in gb⁹ ſilr trib⁹ qõ ſtercoroſuz ſimplici⁹ cõtinet̃. Or ãt in colica dolor ſit ĩmẽſus de ſemet teſtatus eſt Ha. ipſaz patiẽs. iterior̃. z. ſentiens ſe q̃ſi terebro pforari. exiſtimabat tñ calculũ pati. Opilo aũt p̃ſcripta ex multis ꝺſurgit vt. zoz. apparuit cãis. Aut pp apa ex cala mã. maxime aũt ex hũore frido vt flate ꝑz Anaxago. vitro noſato: qõ pluries euenit: aut ex humore calo acuto: aut ex vẽto ſitate vel deſcẽſu iteſtinor̃ in oſſeum mõ quocũq̃: aut excoriatiõe qua nã abhorret quod ꝺtentũ p iteſtina emittere ſeu propter vermes: aut ex ſtercore duro quod adheſit iteſtino: qõ multis accidit modis tegni cũ Dali. ⁊. 3°. i6. Ex his aũt apparet q̃ exitus ei⁹ qõ ſm nãm ipedit̃.

Propter ſecundum aũt ſciẽdũ q̃ aliqui pp ĩducta futurũ timẽtes inde piculuz euitarũt narcotica: qõ fulciunt: eo q̃ Serapio Raſis in diuiſiõib⁹ cũ çoar nõ videnẽ ea tãgere Sz qd de hoc ꝺſr apparebit cũ eo q̃ neq̃ ꝓinducti auctores illa euitãt oĩo: ſz potius ſmonis brenitate hõ tacetur ꝓus ea in anthidotis ſupplendo posterius.

Propter tertium ſciendũ q̃ ipeſentiarũ ĩdicatio curatiõis ſumitur a rebus nãlibus nõ nãlibus ⁊ ꝑter nãz: vt tactũ ſepi⁹. a p̃mis gdez vt a virtute cũ ei⁹ ãnexis q̃ fortis erit aut debilis ſeu media: a tertys vo vt a cã cuz ſuo affectu ⁊ accñte. Ipſa nãq̃ qñq̃ eſt frida ⁊ aliqñ cala: vt accñs aliqñ eſt pniciosiuz vtutẽ oĩariã deyciẽs vt dolor: iterdũ vo mĩme iter q̃ mediũ eſt inenire. a reb⁹ nõ nãlib⁹ qz media iſtarũ mediocriter iudicãdũ. Si qdẽ vtus fuerit fortis ⁊ mã frida doloreq̃ puus vt poſſit pati nõ ẽ ſup narcoticã p̃ſumendũ: cũ alr ceu alteratiuis anodinis ⁊ eũatiuis cura valeat pfici. Doloreẽ nãq̃ ſedãtia ſunt triplicia. vel mãz eũantia: q̃ cã eſt ipſi⁹: aut malã ꝺplonẽ alterãtia ceu cala mẽſurate in p̃ gradu. ſic ꝺplo corpis ꝑz hebẽguef. fe. ſpũs demulcẽtia: ⁊ q̃ſi inebriantia: ſic camomilla anetũ ſemẽ lini ⁊c. Ut ſenſũ a mẽbro remouẽtia velut q̃ h tractãt narcotica. Aut vtus ẽ vtcũq̃ debilis cã cala dolor fortis: ⁊ tũc expedit tandez ſup narcotica p̃ſumere. in medys aũt mediocriter agẽduz. Nã illud de quo medicũ amplius ſollicitari oz eſt vtus ⁊ ꝓcipue ſi fuerit debilis. p̃ q̃rta. q̃ ſi hũores fuerit acuti ſubtiles tũc narcotica qz fluxũ hebetãt: calorẽ refrigerãt vehemẽter ac igroſſant ſubaz. ofert̃ qdem multũ paz nocẽtia: ⁊ iõ audẽdũ tũc ofidẽtius ſup ea. Cuz aũt fuerit frigidi groſſi vl fla vitreũ: aut vẽtoſitas cruda: nocumẽtũ ide ĩcurritur grãde cuz fantaſiato iuuamento ſolũ. In poſtez eniz vehemẽtior dolor ĩſurget cã eius narcocitatis adaucta: ⁊ iõ ſup ea cũ cautela maxia ⁊ necitate p̃ſumẽdũ: iz. n. q̃ multũ iferat illis nocumẽtũ: fortaſſis illud poterit corrigi ꝺſr. vñ de inge. iz. ſaluari hoĩez mox p̃eligẽduz nocumẽto: quod poſtea ſequitur. melius nãq̃ fit vni particule nocere q̃ ifirmũ periclitari dimittere. q̃q̃ eniz vliter cura pficiatur per cauſe abſciſionẽ: inſtãdũ tñ magis ad illud qõ amplius naturã ifeſtat cuz ars ꝓus inſurgit in cãm q̃ magis vrget. vñ p̃ q̃rta. Si accñs ſupauerit egritudinẽ tũc ei curaz adhibemus ⁊ egritudinẽ nõ cõſiderabim⁹: ſic in colica dam⁹ ſtupefaciẽtia vt doloris remoueat̃ vehemẽtia: ſz ea colice nocumẽta faciant. Scõa eniz die vel tertia dolor ĩſurgit moleſtior ẽt p̃cipue cũ materia eius fuerit frida: verũtñ ipſa nõ tñ doloẽ ĩcutit vt cala ſit mortificatiua magis. Qua vo dolor ſedat̃ hora: altera ⁊ euacua: ne iteratiõe narcotici creb̃a ifirmũ in mortẽ deducas. Eſt igit̃ ꝓcuratio palliatiua apparẽs q̃lis que lepre cõfirmate ſuper quã hic audẽt deceptores orbẽ per currẽtes: ccu qui dolores arthericos curabat cicute appoſitione viretis: aliis vero ceruſa ⁊ aceto. Or aũt iuxta prefata narcoticis opus ſit vti quãdoq̃ monſtrat̃: quoniã duorum ꝓnuoz ſemper eligẽduz quod minus. topicoz. 3°: vt merciũ ꝓiectio perſone ſalutis gratia. ſed torpoꝛificis vti aliquãdo fit minus timoroſuz q̃ ipſa negligere cũ mortẽ ipſis ꝺtingat effugere q̃q̃. Tepore nãq̃ ĩtermedio virtutis quieſcit ⁊ ꝺfortatur. pot ⁊ cã doloris iteriz digeri ⁊ eũari. Eti. illud ꝺpetit qõ remouet illud qõ virtutez ꝓſternit. ſed hz̃ eſt torpoꝛificum ſua hora: frangit. n. doloreẽ pre ceteris virtutis deyciatiuuz. Adhuc ccu ſacramẽtatus Ha. ſynthomatibus reſiſtere bonuz: ⁊ precipue virtutez mox ac vehementer proſternentibus. de quorum numero dolor extat inſigne. Sibi autem reſiſtunt narcotica ſenſum deſtruendo in quo dolor fundatur. Eſt nãq̃ ipſius paſſio. Itaq̃ narcotica expetunt̃ in caſu ⁊ tpe cũ modeſtia tñ vt nocumẽto p̃ferat̃ iuuamẽtũ qõ itendit oĩs curãs. cũ diffi cillimoz ſit ĩuenire aliqõ auxilioz qõ nihil nocẽs ꝺferat q̃plurime. ii. õ ige. Qõ ãt dcm̃ i colica ⁊ iliaca ĩtelligẽdũ ⁊ ſibi ſilib⁹ ac vlr de torpoꝛifico admiſtratõe. Que ãt ex vẽtoſitate ꝺtingit ſeua ⁊ lõgior pp aſſiduã eius gnãtione: in q̃ timẽda ſunt nõ parũ narcotica cũ ſpũm ingroſſent ⁊ mẽbra condẽſent vt nõ poſſit reſolutio fieri.

Propter quartum vero ad primũ dõm q̃ curatio vera cauſe pficit̃ abſciſione. nõ aũt vt viſuz apparẽs mẽdoſa palliatiua vt hz̃ plurima. ¶ Ad aliud dõm q̃ narcotica cõueniẽter admiſtrata nõ deſtruũt vtutẽ ſimplr: ſz magis ſaluãt vt in poſteruz reſurgat: ſm qd tñ p̃ſentialiter debilitãdo. Eligendũ eſt ẽt vt vna ꝑs ifeliciteẽ pp totius ſalutẽ vt ꝺceſſum ducũ. neq̃ ꝺplo ⁊ humor noceẽ calidus ſz potius iuuat̃: ledit̃ aũt frigidus qõ ſuppoꝛtat̃ iuuamẽti contingẽtis ide ꝓlatione. ¶ Ad aliud dõm ſtupefaciẽtia doloreẽ vtiq̃ iferre: ſi ſubiectũ ꝓceptiuũ ipſi⁹ vt ſenſus ꝓmanerz: ſz is tollit̃: ⁊ iõ dolor ſedat̃ a q̃cũq̃ ꝺtigat cã. ¶ Ad aliud ſilr dõm q̃ accidẽs nõ ſolum ſegt̃ morbũ ſz ẽt nãz. Nõ. n. poſſibile fieri ſanitatẽ vel egritudinẽ carẽtib⁹ vita de ſenſu ⁊ ſenſato. Dr̃ aũt morbũ imitari: qz ab eo vr̃ imediat⁹ cãr: aut ſicut fantaſtice tollit̃ accidẽs ſic ⁊ morb⁹. ¶ Ad aliud vt appuit dõm q̃ corpus initio eſt repletuz: virtus ẽt fortis: ⁊ ſperat̃ cotinue de doloze. ſilr p alia prędicta ſedatione. bis. n. entibus nõ decet ſtupoꝛẽ ĩducere: ¶ Quãtũ etiã que alteri⁹ partis vincãt apparuit arguta. ¶ Queſita circa vias vrine. ¶ Dria. CCV.

Quod diuretica nõ cõ petãt egritudinib⁹ viarũ vrine oñditur qñ ea educunt mãs ad vias vrine infirmas. p ptes ãt leſas nõ oz eductio fieri: ĩmo potius ad oppoſitũ trahendũ. vñ p̃ q̃rta. Contingit cũ mẽbr̃ a quo expellit̃ eſt ipſuz membr̃ p qõ eſt eũo facienda: ſz eſt in ipſo egritudo vetus aut recens ꝓpter quã eſt timor de curſu humoz ſup ipſum. ipſi igitur ad aliud quod ſit melius ſunt tranſponẽdi. Quare. iz. de inge. nequaq̃ neq̃ cũ ſm anũ vel aliquã p̃rimaz particulaz p̃rincipiũ ꝑlonis fiat vẽtrem mouebis: quẽadmoduz neq̃ ſi ſm veſicam vel pudendum aut renes diuretica pharmaca tranſglutire iubebis. neq̃ mulieri ſm matricẽ vel pudenduz menſtrua mouebis: ſz que ad longiſſima ſemp in ꝺzium euulſionez

facies. ¶ Amplius cū ꝓficiat ꝺietate curatio: ſitq; paſſiones adducēs in parte inferiori: curabiſ ꝑ ea que ad ſuperiora deducūt vt vomitū. vñ 3ꝰ is. Uomitus eſt melius quo renū vlcera curant: eo q; mūdificat ⁊ eūat: ⁊ per hoc qō attrahit humores ad ꝺiuum partis renuꝫ. ¶ Rurſus qō mām educit ad locuꝫ patiēte opiſone adaugēs ac ipaꝫ reſoſone ſubtili idurans ⁊ petrificās ſimulq; cauſans doloꝛē inde reumatis ſtimulatioe nō cōfert in morbis viaꝝ vrine: q̄re vſr in nullis. talia vo ſunt vritica cuꝫ ſint vehemēter calꝺa ⁊ ſicca acuta. ſimpliciū 5ꝰ ⁊ ꝓtacti. 3ꝰ. Palin: aut ꝓferunt: qz ſimilia vel ꝺia. nō quidē ꝑ. qz tunc ageret mīme: cū oīs actio pficiatur ꝺietate. 60. q̄ aūt talia nō ꝓſunt cū ſuo pꝛiuent fine: neq; ſcdo. qz ꝺia ſunt adinuicez corꝛuptiua. vñ de diſtempantia ineq̄li. Oia iterimuntur ⁊ corꝛumpunt a ꝺys. Itaq; in paſſionibus viarum vrine non conferunt diuretica.

In oppoſitum ſunt auctoꝛes iubentes nō raro in hꝺ egritudinibus eoꝛuꝫ trāſglutionem. ¶ Rurſus aphoriſ. pma. qua oꝛ agere vndecūq; maxie repit nā hac agere. Et iō ꝑceptū q̄rta. Hꝛaciles ⁊ facile vomētes purgare ſupius: oppoſitos vo iferius. ſz in hꝺ paſſionibus nā repit per ptez iferioꝛē cū ſit ex ypingozibus cūatio. Eti. eadem quarta. ſup diaphꝛagma doloꝛes ſurſum farmacia idigere ſignāt. Quicūq; vo inferius deoꝛſuꝫ. puocatio aūt vrine ſimilis eſt vētris farmacie. ſz hꝺ doloꝛes ⁊ paſſiões ſunt ifra diaphꝛagma. ¶ Amplius qō educit materiam ex vys vrine illas mundificās confert ciſdez. hꝺ vero ſunt diuretica. Conferunt igitur viarum vrine paſſionibus.

Propter primum quidē ſciēduꝫ q; diuretici ſiue vriticuꝫ. i. vrinatiuū eſt medicamē caliduꝫ ⁊ ſiccū acutū ſanguinis ſubtiliatiuū ſubtilis a groſſioꝛi diſcretiuū ipſi⁹ qō tenuius in vrine vias euacuatiuuꝫ ſiē ſemē apy feniculi acoꝛus ⁊ hꝺ. Nā medicia quedā ſunt calefaciētes tempate ⁊ nō deſiccātes vt que lactis ſunt gñatiue. duplicia enim ſunt lac gñatiua vt calꝺa ⁊ humida multā māz ſanguinis ipſius ꝓ creantia ⁊ calꝺa ⁊ ſicca icidentia ſanguinē ⁊ ſubtiliatiua vt hic motus in lac ꝺuertatur māz ſpmatis minoꝛādo. Alie vo calefaciūt magis deſiccātes mēſurate ſiē mēſtruoꝝ puocatiue vo plus iſtis calefaciūt ⁊ deſiccāt cū iciſione foꝛti lapidis frāgitiue. Si aūt adhuc amplius calꝺitate participant ⁊ ſiccitate puocatiue ſunt vrine. Nō eniz que lapidis adeo ſunt calide ⁊ ſicce vt iſte: qm̄ ita lapideꝫ aggregarent īgroſſarēt ⁊ idurarēt. farmacoꝝ 5ꝰ ⁊ iō in gloſa. non⁹ refellit almāſoꝛis ex hꝺ Ha. Fmone. Oz enī vritica calida foꝛe ac ſicca: vt vias apiant: humoꝛes ſubtiliēt: ⁊ renes calefaciāt: vt eoꝝ vigoꝛē attractio. ¶ Sz ꝺubitare fit circa ꝑdicta. poſitū. n. vriticū medicamē q̄plurime calidū ⁊ ſic. acutū exiſtere cū quedaz frigida ⁊ hu. multuꝫ ponant nō paꝝ cōiter diuretica ceu q̄ttuoꝛ aut gnq; dicta ſemina cōia frigida. ¶ Dōm ꝺupl'r: aut q; vriticū ꝑpe calm ⁊ ſiccū. Uñ Valiab. medicamina vere vrinā puocātia calꝺa eē ⁊ acuta ſimꝫoz. Quare bebengueffo. Pꝛouocātia vrinas ſunt oīa q̄ calefaciunt ⁊ exiccāt: quoꝝ ēt plurima ſunt acuta. Et ita medicamē notificatū ꝺiureticū: vel cōiter. ⁊ tūc frigidoꝝ quedā hoꝝ vritica: eo q; habeāt aliquā humiditatē ſubtilē aperitiuā poſſunt vtcūq; diuretica noīari: ceu ꝓprie medicina ſolutiua eſt attractiua tm̄: fm qd vo tres relique magis. ¶ Aut ꝺōm q; vritica inq̄tū talia ſunt calida ⁊ ſicca nihilominus q̄tū ad aliud pōt in eis altera cōplexio ampli⁹ attēdi: ceu oē amaꝝ inq̄tū hꝺ ē calm: q̄pp ⁊ opiū vt ſic calm ⁊ ſi frīdū idicet. ꝺria. 145. Et qm̄ in coꝛticib⁹ hꝺ ſeminū minus abundat friditas ⁊ humiditas q̄ in medullis: facte ſunt eis apitiue amplius. Diſtāt etiā hꝺ diuretica in magis ⁊ minus eſſe calꝺa vel frida. Eſt aūt ad pñs triplex eoꝝ ꝓferētia: vel rōne alteratiōs fm q; ipſa alterādo ꝓprys alterāt q̄litatibus: aut eductiōis ꝑut mām ex vys euacnāt vrine. aut ex pte deductionis: eo q; medicinas deꝛtant ad paſſionis locū: velut crocus ad coꝛ paties defert. ita vt in moꝛbis eius adminiſtret ēt calꝺo. 196. Aut foꝛte ēt 4ꝰ ablutionis cuiuſcā gña. Quid aūt ſit moꝛbus ꝺria viſum. 7z. Eſt aūt duplex: ſimplex vt mala ꝓpꝛio ſine mā ⁊ cū ea pꝛaua cōpoſitio in q̄ttuoꝛ diuiſa naturas: ſolutio ꝓtinuitatis multis fm diuerſa noīa ⁊ tēpus occurrens partibus: ⁊ cōpoſita vt apa. vie vo vrine ſunt partes deſeruientes ipſius eductioni: vt vene artarie emulgētes renes poſt vrinales: veſica eius: muſcꝰlus: ⁊ virga in viris. he nāq; partes oꝛdiate ſunt a nā vt ſuperfluitas vrinalis ex coꝛpe educaꝝ muſculis in iā opantibus vētris. Quid aūt ſit vrina ⁊ quot ipſius cauſe viſuꝫ. 89. Noſce quoq; q; vie vrine aut ſunt vehemēter debilitate aut mīme.

Propter ſecundum vo ſciendum q; fm Theſſaluꝫ idifferēter ꝓcipiunt adminiſtrari diuretica i paſſionib⁹ viaꝝ vrine cū idicatio ſz cū ſolū attendaꝝ vſus a diſpōne ſumpta: ⁊ nō pticularis a mēbꝛo ⁊ alys. Quare is qdē non merito ſciaz medicīe adipiſci i ſex ꝑfitebaꝝ mēſib⁹: imo ꝑ ēt ampli⁹ min⁹ i ſex vſib⁹ ⁊ q̄multis deridet ptib⁹ de ige. Methodic⁹. n. hꝺ ſeu ꝓprius amethodicus vſia ſolū conſiderans nihil de particularib⁹ in gbus extat expiētia ⁊ medicine adipiſcit terminus ptractabat. Aly vo ⁊ cōiter opantes idifferēter ꝓcipiūt diureticā trāſglutiri: eo q; ſibi videaꝝ mām in vys abūdare vrine ⁊ p eaſdē tanq; p partē ꝓpriā quoꝝ defectus tertio videbitur dicendoꝝ.

Propter tertium vero ſciēdū q; ſi paſſio fuerit hic ſine humoris vitio diuretica eidē cōferunt rōne alteratiōis ⁊ deductionis. prius qdē qz modus curationis ſup ꝺietatē fundaꝝ: ⁊ maxime cū conceſſum ſit diuretica differēter cōplexionem variare: ⁊ ſi ꝓprius calida ſint ⁊ ſicca. Ex parte vero deductionis: eo q; medicinas factas deꝛtare ad locum. non aūt eductiōis cū careat preſuppoſita paſſio materia ſintq; hꝺ vie non diſſolute oīno. Si autem cum humoris vitio pꝛaua ſit complexio: aut coꝛpus ſit plectoꝛicum vel cachochimicū tunc qdem prius euacuādum vel purgandum ex diuerſo cū pticularez eductionē opus fiat vſtem pcedere. Et deinde ſi locus tolerat diureticis iterdū vtēdū vel neutrū predictoꝝ exiſtit: ⁊ ita moꝝ ſi pars tolerat diureticandū. nā cū eductio facta fuerit vſus vt pfectius educaꝝ leſiuū expedit ꝑ patiēte ptez educere. Quare tūc vritica ꝓferre pñt triplici ꝓpoſi mō ptacta cū mā egeat alteratione cōplonis rōne deꝛtatione medicinaꝝ materiaꝝ ad locū ac eūone: ſi aūt fuerit pꝛaua cōpoſitio ⁊ ꝑpe in receptiuis opilatio vt humoꝛalis lapidea vel carnoſa eductioe peccātis humoris diureticāduꝫ ſi mēbꝛū patiaꝝ: tpate tñ ne mā fluat ampli⁹ in ptē obſtructionē iducēs: ⁊ ne ipſa ⁊ maxie ſi fuerit calidioꝛ cū quadā viſcoſitate cōuertaꝝ in lapidē. vñ in fractura lapidis ꝓhibita ſūt vehemēter calefaciētia. minuūt etiā ex cōtinuo vſu diuretica carniū excreſcētiā: ⁊ humectāt ac leniūt ⁊ ꝓprius q̄ frida ⁊ humida mēbꝛoꝝ ſiccitate ex qua opilatio cōſurgit attenuatoꝛia. Si vo fuerit paſſio i ſuperficie ceu ſcabies aliq; ꝓferunt coꝛpe ꝑdiſpoſito vritica ſaltez ablutionis gña vt demū ꝓſequaꝝ ꝓſolidātia ſtiptica. Moꝛbus ſigdē in his quātitatis perparū numeri aut poſitionis mīme poterit vriticis curari. Quod ſi fuerit ſolutio ꝓtinuitatis aut erit plaga recens per quā ſanguis educitur continue ſicut in ruptura emulgentiū ⁊ hꝺ. ⁊ tunc ad oppoſitū trahendum nullatenus diuretica exhibēdo cū ſanguinē vt dictū ſubtiliēt: ⁊ fluere pamplius cogant niſi fortaſſis ipſe detentus eſſet ceu euenit in trumbis. qō grauitate dignoſcitur

¶ Quesita circa articulos vt pedes. ¶ Dria. CCVI.

Quod in podagra sanguinea exīte in pede dextro flomādū sit ex manu siniſtra ⁊ in siniſtro ex dextra monſtrāt: qm̄ Raſis in diuiſionib⁹ Si podagra fuerit in pede dextro flebotoma ex siniſtra manu. si vo in siniſtro ex dextra vñ de iuncturis idez. Si doloz in pede siniſtro debem⁹ minuere ex manu dextra. cōzio de vena baſilica vel de gbuſdaz ramis eius: ⁊ nō debes ire ad aliam venā. Quare Auēçoar idigne ecphalicā iubet ſcidi venā. Et firmat: qm̄ Raſis in Almā. ⁊ diuiſionibus in elephantia ꝓcipit partis oppoſite baſilicā flebotomari. ¶ Adhuc Haripont⁹ ꝓſtruēs paſſionariū ex ſerie Ha. epla ad Glauconē Alexādruz Pauli Theodozi Priſciani ait. Si podagra fuerit cala ⁊ vni⁹ pedis doloz fuerit magn⁹ cū būoze ⁊ ruboze virib⁹ ⁊ etate ꝑmittētib⁹ flomeſ de brachio partis ſane. Sana vo ps eſt illa q̄ ꝺdictozie opponīt infirme ceu dextri ad ſiniſtrā manū ⁊ ſiniſtri ad dextrā. ¶ Kurſus. Serapio. in egritudine podagre flebotomam⁹ ex iuncturā oppoſita pedi ifirmo. hec aūt nō eſt pedis ſ manus cū in eo ꝓcipiat ſaltē mox fieri flomia aut nequaq̄ cum attraheret magis q̄ eūaret. Oppoſitio vero proꝓria iter ꝺdictozia reſeruat cū ois tandē reducatur ad illam ſimpliciter ꝓlatum in potiozi audienduz ſit eius eſſe. z. re. a. ſed dextri pedis ad ſiniſtrū ⁊ ecōtra ē oppoſitio velut cōtradictionis. ¶ Adhuc cura cōtrario ſimpliciter pficit. Itaq̄ ⁊ magis maxime: eo q̄ ſi ſimpliciter ad ſimpliciter ⁊ magis ad magis: ⁊ maxime ad maxīe. topicozū. z. vnde tertio. zz. Si podagra fuerit ſanguinea. aut cū dñio ſan. ops vt adminiſtres phlebotomiā ex ꝓte contraria. Maioz aūt cōtrarietas extat ēt ſuperius ⁊ dextra ſimul ad ſiniſtrā ea q̄ tm̄ ſupiozis ⁊ iferiozis. H vo interuenit cū exīte podagra ī dextro pede phlebotomeſ ex manu siniſtra ⁊ in siniſtro ex dextra. Nō aūt ſi ī dextro ex dextra vel in ſiniſtro ex ſiniſtra. Palin. ſi corpus fuerit plectozicū non ſolū debeſ eūo ſiue attractio vel ꝺriuatio ſeu exctio ꝓpꝓigoza. cū aūt ente podagra ī dextro pedū flebotometur mox ex dextra ac in ſiniſtro ex ſiniſtra: ſic ſecundario non poterit intercidere cum phlebotomia ex eadē parte ſciatice aut ſaphene materiaz exagitaret pampli⁹. Itaq̄ podagrizante pedum dextro competit phlebotomia ex manu siniſtra ⁊ ſiniſtro ex dextra.

In oppoſitum Almā. 9. Eger ſi dolet in dextro pede ex dextra manu ⁊ ſi in siniſtro ex ſiniſtra eſt flebotomandū. Adhuc. iz. de ige. Manu quidē mala habēte crura icidemus vel ſcarificabimus: altero vo crure patiente reliquū. vñ primo quarta. Et non oz vt in duas diametros ꝓlongationem facias ſed in vnam tm̄: que ſit diameter magis longinqua. vnde ſi materia fuerit in ſuprema partis dextre nō eſt trahēda ad infimū ſiniſtre īmo ad ifimū ipſius dextre: q̄ ampli⁹ neceſſarium exiſtit. Cuius quidē iteruenit oppoſitum cū ex dextra manu flebothomatur podagriçante pede ſiniſtro aut ex ſiniſtra dextro cum diameter duplex intercidat. puta eius que ſupius ad inferius ⁊ dextri ad ſiniſtr. Quare Alman. Si apoſtema eſt in manu dextra attrahatur ſanguis ad manum ſiniſtram ⁊ ecōtra: ⁊ ſi eſt in pede dextro trahe ſanguinē inferius ex latere q̄ eſt in directo ipſius. Palin. ars imitatur naturā: ſpōtaneus aūt fluxus naris dextre laudatur in epatis apoſtemate. In eo aute q̄ ſpleneticus ſiniſtre. Oppoſitū aute vituꝑatur dria. 194. ¶ Kurſus euacuationez expedit fieri ꝓ partē aptiozem eidē talis vo eſt dextri per dextram ⁊ ſiniſtri per ſiniſtrā cū cōitas ſeu cōueniētia ſit itenſioz dextri ad dextrū ⁊ ſi-

Propter quartum vo ad pmū doz vt apparuit q̄ quādo ptes ſunt vehementer leſe non debet fieri eductio per eas. vnde. A. dom̄ q̄ aut loquitur in huius pretextu vel cum mā fuerit multa idigeſta. pus. n. minozanda eſt ⁊ digerenda. ¶ Et ſilr apparet qd doz Ha. qm̄ ſimo eius ēt in apate exiſtit nondum maturato. ¶ Ad aliud dom̄ q̄ qm̄ mā vlius peccat ducēda eſt in oppoſita. cuz aūt minozata fuerit eadē poterit parte eūari ī tegni niſi ea fuerit ibecillata oio. Neq̄. A. oifariam negat diuretica in vlcez renū curatione ⁊ ſi vomituz peramplius laudet. ¶ Ad aliō qd doz apparuit: qz cū hō accidunt apata nō ꝓpetunt vitica. Sic. n. ꝑpatur corpus ⁊ adminiſtrantur diuretica talia ne pretacta vt monſtratū pertingant accītia. ¶ Ad aliud dom̄ q̄ vitica poſſunt conferre. nō enim ſunt oio ſimilia neq̄ penitus cōtraria ſed media cuz cōicent cum vys vine in mā: ⁊ ꝓpꝛys differāt fozmis. talia nāq̄ ſunt actiua ⁊ paſſiua. dria. 60. ¶ Ad ea etiā que alteri⁹ partis qd dom̄ viſuz etiā. declaratū. n. eſt que viticoz ⁊ qm̄ ⁊ quō cōcedāt edocti. ¶ Ad aliud dom̄ q̄ vnde repit natura ide oz ducere ſi regio fuerit ꝓueniens: q̄lis nō eſt vt viſum ſepe. Quare opz fm̄ Ha. ibidez reuellere ac ad cōtraria trāſmutare. ¶ Ad aliud dom̄ q̄ Dyppo. cōſideranit raptum materie maxime hozum: ſi tamen pars ſit oīno leſa tranſmutāda erit in alium locuz. ¶ Ad aliud etiaz quid dom̄ apparuit. Sic enim practicandum niſi aliquod ꝓuuum ꝓtingeret vt oſtenſum ſynthoma.

nistri ad sinistrū q̄ ē. Itaq; flebotomādū de manu dextra podagriçāte pede dextro ꝛ ex sinistra sinistro.

Propter primum qdē sciēdū q̄ podagra iuxta viaticū est dolor calcanei ꝛ plante pedis cū distēsione nerui ꝛ pulsatiōe sui ex prauis nascēs humoribus ad calcaneū descēdentibus. Hec aūt passio denoiationē suscipit a pede velut ciragra. cir. i. man⁹ denotat: ꝛ pleuresis a pleura costa. Egritudies quoq; sibi multipl'r vēdicāt noia dria. 99. h⁹ ēt passiōis ꝛ vl'r doloris iuncturaꝝ est ꝓsiderare cām faciētez patiētē ac instr̄alem. agētez vo duplicē vlem precedētez ꝛ que taliuz vt est regimē prauuz in sex rebus necessarys ꝛ ꝓprie in vino fozti subtili ebriāti ꝛ coitu ꝛ retētio eūonis ꝓsuete ac catarri ꝛ colice curatio ītestinis vigoratis qō supfluum iacitur in extrema ꝛ q̄ taliū. ꝛ particularez magis presentē. Et hec duplex. ꝓplexio aut mā. ꝑma qdez sic totius nā vel partis ꝑncipalis ꝛ q̄druplex seu octuplex simplex vel ꝓposita cal'a ꝛ frigida ꝛc. mā qdē sic sanguis singular] aut fl'aticus: col'icꝰ vel melicus: aut fl'a singulare vel multitudo būozis crudi. ꝛ h aut singularis vl' ꝓpositus ex fl'a te ꝛ colera: san. aligd ex gīe colere ꝓmixta vētositate. plurimū tamē euenit huius passio a fl'ate cuz colera. naz ꝛ colera sui acumīe mozdicāte nām cuz spiritibus ꝛ bu. currere ĩcitat ꝛ viaz parat. Flegma vo sui grauitate ꝛ lubricitate descēdit in q̄ a colera ꝑparata ꝛ deiñ a crudo humore: deiceps a sanguie: ꝛ deiñ a col'a ꝛ melia raro. Rasis ꝛ tertio. zz. Causa qdē patiētē dico mēbrū suscipiēs ꝓp debilitatē vel ꝓpositōe malam impressam ꝛ maxie frigidam aut ꝑpter prauā ꝓstructionē ab initio vel rpe aegsitā. Instrale sigdē velut meatuuz aptio nā vel accītē ad qō motus supfluus ꝛ ꝑpe post comestionē vacuitas: raritas: balneū strictura calciamēti. ꝛ huius accītiuz opantur nō paruz. aptiozes aūt vt passiones ĩcurrāt iūcturaꝝ sunt egritudinibus perplexi cronicis ꝛ qualescētes ꝛ ꝓprie quoꝝ cura fuit blandiēs accītiuz sedatiua q̄ va ꝛ eūatiua. Aptioza ēt tēpora gnationis sunt ver pp bu. motū ꝛ autūnus eozū malitiā idigestiōe causantia. naz podagrica ꝛ maniaca vere ꝛ autūno mouētur vt ad multuz. aphozis. 6. Dolor quoq; multiplicaī in iuncturis q̄ sunt plīmi laboris alys cozpozis ptibus. vñ attrabūt calefacte: cū ꝛ nāliter supfluitates ad eas demādenī fl'atice humectatiōis gra. Sūt ꝛ vacue suscipiētes de leui qō fluit ꝓplexionis q̄ debilis fride ac a fonte remotiozes vite. Est ēt cuz h⁹ passio hereditaī in semīe. Et nosce q̄ sex extant dr̄ie loci penes q̄s flomia regulaī puta supius ꝛ iferius. añ ꝛ retro. dextra ꝛ sinistra: q̄ aliq̄n ītercidunt simplices: nonunq̄ vo ꝓpsite ceu due aut tres si expediret in vna obꝙuarenī flomia due q̄ vt si patiente pede dextro minuas ex manu sinistra. ꝛ eē. tres autem non sic cōcidunt fortasse.

Propter secundus quidē scienduz q̄ alii qui simpl'r ꝓtulerunt q̄ podagriçāte pede dextro flomandū fozet ex manuū sinistra: sinistro vo ex dextra. alteri vo bis oppositi q̄ pede dextro patiēte minuēdū ex manu ꝓt] ei⁹: sinistro vo ex sinistra: q̄ꝝ vtriq; fulciebāt cū alys ex ꝓzib⁹ iductoꝝ. Sz simplicis cozꝑ monis defect⁹ ex dōoꝝ mōstrabiī ꝓñr.

Id propter tertium vo scienduz q̄ huiꝰ veritas apparet nō parū ex rōcinatis dr̄ia. 197. naz cozp⁹ aut est plectozicū fozmandū est ex loco ꝺictozio: ꝛ nō tm̄ ꝺzio. Plectozia eniz eget attractione cū eūone ad longinq̄: vtutez ēt pl's debilitat in lōginq̄ eductiōe q̄re magis q̄ pedis q̄s q̄ manus ibecillitat fl'omia. ꝑ q̄rta. Cū ꝛ mā ampli⁹ fluit oz in lōgingora deducere qō in ꝑncipio accidit passiōis. Et firmaī ꝑ simile: qm̄ in diuisionib⁹ ꝛ Almā. in sciatica ex cal'itate ꝑciaī fl'omia basilice lateris illi⁹ ꝛ in aꝑte testiculi calido fl'omiā basilice ex aꝑtis latere. Adhuc mā nō solum qm̄ eget extractiōe vez ipsa ꝛ attractiōe q̄ penes longinq̄ diuersitatem attēditur. in q̄ qdē nō soluz expectaī ꝑma sanguinis eductio: vez etiā scōaria q̄ ꝓueniētius celebraī ex basilica partis infirme: cuz ex ea que sane anteceſſerit minutio. si vero cozpus non fuerit plectozicuz nec virtus ingens nec mozbus initians: tunc non contradictozie veruz cōtrarie flebotomandu: puta q̄ podagriçante pede dextro: dextra minuenda ꝛ econtrario. veruz quia sang. q̄ꝝ parum superabundat in h⁹ passione cum potius febzi. sang. aut apoplexiam vel scissuram vene seu suffocationez ĩducet q̄ꝝ rarissime fl'omāduz extat cōtradictozie: cuz ēt h⁹ passio ſm minus fiat ex san. idigesto in diuisionibus qō ꝛ mōstrant ꝓza opposita modo deducta.

Propter quartum quidez si appareat: ad primum dicendū q̄ sermo ille Rasis aut est falsus. nā in plurib⁹ libꝛoꝝ reperiī si est ex pede dextro fl'omeī ex manu dextra: si in sinistro ex sinistra. Et ꝓcozdat Alman. ſmo in argut] ꝑscript⁹. Sūt aūt alig libꝛoꝝ nō qō vitat] ꝓtinētes vt si passio est in pede dextro flebotometur in manu sinistra: ꝛ si est in pede sinistro ex manu dextra. ¶ Vel dōm q̄ si sermo verus extat preinductus suo audiendus est suppositus modo. ¶ Ad aliud qō de iūcturis adducīt dōm q̄ plurimum continent: ꝛ dices appositum puta si dolor fuerit ĩ sinistro pede debemus minuere de sinistra manu. Cōfirmatio autez interitur tanq̄ non similis exñs cum ex maiori q̄ꝑplurimum plenitudine accidat elephātia q̄ iūctu rarū passio. ¶ Ad aliud dōm q̄ garipōto apparuit ex inductis in tertio premissoruz quid dōm. in casu eniz ꝛ si rarissime potest tamen veritatē ꝓtinere. ¶ Ad aliud dōm q̄ id verificatur in casu ceu ꝓtactuz q̄ flebothomia ꝑficiaī contradictozie vel qō oppositum ſm medicū accepit pro cōtrario iuxta cano. curatiuū per contrarium assignatum. ¶ Ad aliud qd dōm per hoc visum. Adhuc nō sp cura perficitur ꝛtrario ĩmediate: vez etiaz aliquo sil'i differentia. 153. Cura ēt nō ꝑficīt solum ꝓzietate vez magis ꝑtutis ꝓstantia. ¶ Ad aliud qd dōm appuit. Aut ſm zoar fuareī de cephalica aut ex basilica in ꝑte seozsum a ꝓziori vl' ex eius ramoꝝ aliquo. ¶ Ad ea q̄ alteri⁹ partis iam ad ꝑmū qd dōm apparuit. ¶ Ad scōm dōm q̄ ſmo ille verificaī qm̄ cozpus nō fuerit plectozicū oio cū ibidē scribaī materiei euacuatio ꝛ ipsi⁹ de suo loco ad locū eradicatio siue fiat attractiōe q̄ ad longinq̄ diuersitatē aut ad ꝑpinquā dignioz harū existat cū in cozpoze nullo mō est alicui⁹ materie repletio. Sz id qs refert tm̄. ſ. dignioz ꝛc. ad eūonez diuersitatis ꝑpinque aut ali⁹ cū in cozpe sto machi videlz nullo mō ꝛ reliqua. ¶ Quare dicendū cōtradictoriā eūonem q̄ꝝ rarissime fiendā: cū hui⁹ repletionem hic minime aut rarissime sit victū cōtingere. ¶ Ad aliud dōz q̄ lz ars sit nature sequela: nō tm̄ vt semp: dr̄ia oñsum. 164. ¶ Ad aliud dōm q̄ nō oz semper dextre ad dextrā aut sinistre ad sinistrā fieri eūonez: eo q̄ intensioꝛ sit cōitas vel cōueniētia: qm̄ tūc omnifariā q̄ eandē fozet euacuandū partē ꝓpoztione interueniente maioꝛi. vnde preuisum expetitur q̄ꝝ magis cū fiat cōfluxus ꝛ ꝓspiratio per eundem etiaz pozū totius in totū. naturalium tertio. ¶ Quesita circa manualem actum.

Quod non omne vlcus egeat exiccatione ostendit. Quare Rasis in cōtinentis. i5. Omne vlcus debet exiccari preter illud qō fit ex ꝰtusione ꝛ distēsione ĩ carne qō oz būectari ꝛ cale-

fieri vt putrida in eo velociter fiat mā. vñ 4.° quarta. Oīa vlcera īdigent exiccatiõe q̄dꝫ ꝑter facta ex cõtusione la certoꝝ ꝛ ipsoꝝ ꝓtritione. Ista nāꝫ idiget in ꝓmis vt mol lificẽtur ꝛ humectẽtur. ¶ Adhuc 4.° de inge. ſm Dyppo. Omne vulnus nõ opꝫ humefieri. ḡ aliq̄ vlcus oꝫ humefieri. ſꝫ vlcus realiter est vulnus: nõ enim supra ipm veri⁹ addit nisi qd plus vt putrefactionẽ. In greco quoꝫ scribi tur vt apparebit eleos. Itidẽ vlcus q̄m multuꝫ eget īcarna tiõe ꝓsolidatiõe ꝛ cicatriçatiõe. h̄ aũt ꝑ ũuiscationẽ pficiũ tur. inuiscatio vo causaꝫ ab humido. vt z.° de gene. ꝛ col. ꝛ meta. apparꝫ. 4.° ¶ Amp. in vlcere nõ ẽ parua carnis de perditio quã regnare oꝫ cuꝫ curatio ptez ad id in quo ꝑus extitit deducat: ſꝫ caro gn̄atur ꝑmitus a nã ꝑ friditatez ꝛ humiditatẽ. z.° de ge. aĩaliuꝫ igitur ꝛ ſm artẽ ꝑ hꝫ ꝓstituetur cũ illius extet pedisseq̄. Eti. si fiat vlcus in cozpore sicco ꝛ ptẽ sicca cũ oĩs cura pficiaꝫ ꝫrio humectabit nõ modicũ. Et firmabiꝫ. cũ gs. n. patiꝫ pnicies seu scissuras calcaneoꝝ mugas dictas ex mala ꝓlone frida ꝛ sicca velut ac cidit ī gelu op⁹ fit calefactiõe ꝛ mlta humectatiõe nõ aũt exiccatiõe. Itaq̄ vlcus eget mīme ꝓsolidatiõe q̄libꝫ.

In oppositum gnto de inge. expimẽtũ testatur ꝛ rõne firmaꝫ: qñ vna in curãdis vlcerib⁹ est ītentio. vꝫ. desiccare. vñ ꝑmo 4.ª. Intẽtio in medicãdo vlcera est exiccatio. ¶ Adhuc in vlcere ẽ debilitas ptis ei⁹ ꝛ calitas ꝑpter cursuꝫ mãe cũ spiritibus ꝛ hu. dolorẽ inducẽtib⁹ nõ raro. h̄ autẽ oĩa cũ mãm ad locũ attrahant humidã mollez apparés febziũ. z.° Ulcus itaq̄ eget exiccãte omne.

Propter primuꝫ vo sciẽdũ q̄ vlcus plerũq̄ sumiꝫ ꝓ vulnere ac eꝫ. nec puto eã realiter differre vez poti⁹ accñte. Pronũciaꝫ. n. vuln⁹ plaga recẽs in cozpe carnoso. Ulcus aũt vulnus seu plaga putrefacta in eodẽ. Tpe. n. subsequẽte ī vulnere gn̄atur putredo q̄ supius extat cõe ad saniez seu pus q̄ est ꝑmutatio hu. putrescẽtiũ ad albedinẽ q̄dꝫ ꝛ leuitatẽ in q̄ nãe calor tandẽ supat inãlẽ. aphoz. z.ª. ꝛ pno. p. aut eꝫ. ꝛ hꝫ dr: qz putrescẽs aut est aquosum subtile calo virus dictũ egẽs exiccatiõe maxie. Est. n. virus humiditas subtilis horribilis q̄litatis. Va. vel grossium terreuꝫ puta sordes seu macoz exiccatiõe ꝛ absterſione īdigens ꝓcipue. Putredinis aũt cõiter dicte duplex existit cã ītrinseca vel extrinseca. ꝑma qdem ꝑncipaliꝛ est mẽbꝛi debilitas. Inde nāꝫ alie ptes eidẽ fortes supfluitates mittũt suas qua ẽt eius nõ potẽs īcozporare nutrimẽtũ in putredinẽ trãsducitur. quã qdẽ nãe cũ humidus decursus ꝛ calꝫ adiuuant cũ doloze. Extrinseca vo est medicamen calm ꝛ humiduꝫ supiacens parti cũ religs fozinsecis taliter narratis. Ulneris aũt dria ꝓter alia eius ptacta plima. de ige. ꝫ. practice. ꝛ q̄rto q̄rtis. est duplex. quoddã nāꝫ est simplex sic illud cui nihil aliud associaꝫ ꝑter nam̄ nisi ꝓtinui solo ita vt in eo sit ꝓlo minime alterata nõ īdigẽs correctiõe cũ modica sanie laudata. Reliquũ vero ꝓsitũ ꝛ id aut rõne cause vel morbi seu accidẽtis ceu ꝓlexio praua superfluitates decurrẽtes in ipm q̄ praue escara supaddita caro: apa: cõcauitas: sanguis ex vasis in id effusio. Quid aũt sit siccũ ꝛ quotiẽs dr dria ostẽdit. ıſ.

Propter secundum vero scienduꝫ q̄ in ista vt apparebit cura īdicatio maxime sumẽda est ex parte. Ideoq̄ Thessali heresis nullaten⁹ susciꝑiẽs īdicationẽ ab ea de inge. ꝑmo. ſꝫ vlius a ꝫrietate tm̄ dicet nõ oẽ vlcus exiccãduꝫ verum qõdaꝫ humectãduꝫ aliud vero exiccãdum per eoꝝ oppoſita ceu alig moti in hoc ex pargutis. ſꝫ hoꝝ defectus dicendoꝝ tertio mõstrabitur aperte.

Propter tertium vero sciẽdũ q̄ omne vlcus ac etiã vlnus inq̄ꝫtũ talia. i. vt sunt q̄dꝫ ipsaris solutões egẽt exiccatiõe vt reinã denũciat. Indigẽt. n. vnitiõe que fieri nõ põt absq̄ sanguis igrossatiõe q̄ pficitur siccitate. vñ de ige. ꝫ.° Vulnera seu vlcera in eo q̄ vlcera sunt desiccãda: ꝛ ideo vinũ inq̄ꝫtuꝫ talia est medicamẽ oĩuꝫ sublime. Dicit aũt in eo q̄ vlcera qñ si fuerit ꝓpter ꝓtusionẽ ea ꝓcipit humectari de ige. 4.° vt īductũ ꝑus. vt aũt id ꝑpateat est sciẽdũ q̄ cura q̄dã ẽ imediata cũ medicamẽtũ nullo ītercurrẽte intersticio in remotionẽ ꝓcidit morbi vt aq̄ in fe. frida ꝛ vnitio in solutione ꝓtinui: reliq̄ vero mediata ꝛ p aliud velut cũ frigida curat aq̄ tetanũ repletionis ꝛ scamonea fe. ꝛ vlr bono regimine nã oẽm morbũ roborata. ıſ. tertio apparens. Siccũ igitur per se ꝓuenit vlceri ac etiã vulneri hu. p accidens: frigidũ vero sicut aqua vt nullatenus. ipꝫ enim mordax vlceribus. apho. 5. ¶ Sꝫ 5. 4.° 4.ª. Ulceribus corrosiuis cuꝫ q̄bus non est putrefactio ꝓfert embrocatio cuꝫ aq̄ frigida ꝛ aqua pura plurima si fuerit caliditas. ¶ Dõꝫ q̄ huius vlceribus frigida ꝓpetit vt erisipille pure ꝛ fe. causonide ceu visum. dria. ı7z. Non. n. opilatio ipsa ꝓtingit hꝫ aut saniei detentio. Debet etiã aqua nõ modica embrocari. Noscis quoq̄ ex huius dria q̄ ꝫrium sumitur cõmuniter ꝓ omni eo qõ morbuꝫ expellit modo quocũq̄ eo indifferẽter in quolibet entiuꝫ genere. vñ ꝫrietas vlceris ꝛ vlr solutionis vndecũq̄ accidat est vnitio. dicaꝫ ergo q̄ si vlcus fuerit simplex cuꝫ in eo maxie rõ seruetur ipsius oĩariaꝫ ꝛ siccante indiget imediate cũ hic morbꝫ sanatiuus exñs nisi quid ĩteruenit quod ipsius curationez diuertat. Quod firmatur tũ qdem per se inquãtum ī eo natura generis saluẽ supioris puta sepatio iuncture. Oĩs aũt hꝫ vt substãtia rei denotat vnitõe ꝑclamat ad sui ꝓris eẽ reductionez. hꝫ autẽ efficitur exiccante san. in poꝝ colligante ꝓdensante: tũ ẽt rõe saniei que īdiget exiccatione ac absterſione exiccans ẽt ptes insuper ꝓfortat poros opilat ne superfluitates in seipm recipiat effundendas. Si vo vlcus fuerit siue vuln⁹ ꝓsitũ q̄uis rõne aduũcti ei qñꝫ imediati⁹ ꝓpetat humectatio. Mediate tñ et sc̃ario sibi debeẽ inquãtũ vlc⁹ vt ꝓmonstratũ exiccatio. Interduꝫ vero ꝛ associato ꝛ vlceri debeẽ exiccatio: aliquãdo vero vtrisqꝫ. Exẽpluꝫ qdem primi. sit vlcus complexione siccũ escarosuꝫ duruꝫ vt inde ptes nequeant inuiscari cuꝫ id aliquo perficiaꝫ humido. tunc nanqꝫ humectante ꝛ remolliẽte fit op⁹ vnde. 4.° inge. Si ī carne fuerit ꝓplexio corrupta op⁹ fit inuestigare vtrũ sit dura ꝛ sicca. si enim ita fuerit fomenteꝫ aqua calida tpate donec intumescens rubescat. Remota vo mala ꝓlone sicca carne que quasi escarosa humectatõe suaui placata tc instãdũ cũ exiccantib⁹ ꝛ ꝑter ceu natura expedit partis. vnde de inge. ꝫ. Quozumlibet sunt ꝓlones attendende. Nam si ꝓplexio corꝑis extiterit sicca ꝛ membza siccioza ceu ossa colligationes ꝛ chozde opus est ipsoruꝫ mãm effici siciozem. Si aũt ꝓlo totius cum membzis fuerit humidi oꝛ expedit parum medicina deficcatiua cum ptem oporteat quãq̄ per simi lia facere ꝛ obseruare. Si vo mediuꝫ interueniat medicinam etiam opus fit hꝫ foze primo itidem. 4. Similiter quoq̄ si vlcus fuerit cuꝫ attritiõe seu contusione prius humectandum ꝛ calefaciendum vt bis sanies generetur q̄ qõ nocitiuum expellatur: deinde vo ad exiccãdũ redeaꝫ. nisi. n. contusio vl attritio cessauerit vlc⁹ sanari ñ poterit. Si vo qõ vlceri associaꝫ ẽ ꝓcauitas aut caro supadiũcta vl vas scissũ san. i vlc⁹ vl vuln⁹ ꝓpellẽs op⁹ fit exiccãte tpatiozi vt caro gn̄eꝫ ꝏpdita puta ꝓsolidãte ac cicatrizãte īdigeꝫ exiccacioꝛi. Uerũtñ ī destruẽdo carnẽ additã op⁹ siccitatẽ fit magis caliditati adiũgere. In ꝓsecẽdo vo fluxũ sã. frigiditatẽ nisi oporteat qñq̄ hunc causticis ꝓscere cicatrizatiuis. Paradigma vero terty est apa. nam in ꝑncipio indigetur exiccante auxilio

vt repellat̃ qõ currit ad vlcus ⁊ obstruantur pozi atq; ps roborez. In augmẽto vo fine ⁊ statu eget humectãte maturatiuo. In declinatiõe vo exiccatiuo calo admixto ⁊ tã dez vltimo vniẽte exiccatiuo. Cura.n. vlceris vt vlcus p exiecãtia fulcita est aña pmitus vt dictũ. Curatiões autẽ itermedie ex nã rez cuidẽter apparẽt: cũ ꝫ q oẽ ipediẽs vnctionẽ itermediũ ẽ suo amouẽdũ ꝫrio. id aũt est humidũ aut siccũ. oz igit in medio qñq; exiccare ac humectare iterdũ. Ex qb⁹ ẽt apparz q vlcus ꝓpositũ difficiliozis curationis est valde simplici cũ plurib⁹ egeat itentionibus curatiuis ꝫryscz nõ paz ⁊ maxie cũ fuerit in pte nobiliori: aut multe q̃titatis vel malignitatis. Nosce quocz vlc⁹ simplex soluz ꝓsolidatione idigere cũ nulla in eo sit facta subẽ depditio aut aliquid ei adiunctũ q̃ medicamie pficitur frigido in pncipio vt vlr sit dicere pmi gradus ⁊ sicco pncipio scõi. Cõpositũ aũt ⁊ ꝓprie cum carnis diũte ꝓductione ac iterdũ calis sufficienter ⁊ amplius siccis. Ulcus igit omne idiget pmitus vel ꝯr exiccãte q̃ idigeat siquidem q̃litatũ dictũ gradualitate: sz cicatrizatio eget frĩdis in pmo ⁊ siccis in fine scõi: ⁊ in tertio qñq;.

Propter quartum vo ad pmuz qd dõm apparuit. Exceptum .n. ⁊ cessum vlcera ꝓtusa ⁊ attrita humectari vel qõ fluit in partẽ matureſ. Ulcera.n. sanari nõ possunt nisi sanies oñdatur matura: ceu fe. humozalis nisi ei⁹ iterueniat maturatio: ⁊ iõ dictũ apho. 5. Curare saniem in vlcere magna certitudo ẽ securitatis. Impole nãq; in ipso sanie fiẽte fore piculoũm vel molestũ.. ¶ Ad aliud dõm q illa series Hyp. corrupta est a monacho: nec põt nisi extranee verificari valde. Ex greco.n. sic traduxi: vlcera vniuersa nõ opz extẽdere sine vino. qõ apparz ex eo qõ additur ita cãz docẽs ingt. Siccũ.n. vicinũ ẽ salubri: humidũ vo nõ salubri. vñ qz vinũ cũ sui humiditate ⁊ maxime antiquũ siccũ est vtute cũ ipo remollire ac extẽdere oz ⁊ nõ sic cũ aqua vel liquoze alio cũ dictũ sit vulnerib⁹ seu vlceribus optimuz medicamẽ existere. ¶ Aut dõm q humidũ vt visuz q̃z cõfert in vlceribus ceu in sclirosis aqua calida humida.

¶ Ad aliud dõz q caro gñatur a calo ⁊ hu. relatiõe generationis ossis qõ a calo gñatur assatiuo tãcz tegula in fornace de gñatione q̃aliuz. z. Respectu vo pinguedinis generatur a ca. ⁊ hu. p̃ pma. ¶ Ad aliud dõm q inuiscatio q̃ debetur vlceri⁹ lz mãliter sit in humido formal'r tñ ꝓsurgit ex ipsi⁹ exiccatiõe. Luz.n. san. esset hu. currens imediate ꝓtinuaſ ⁊ inuiscatur adherẽs siccitate. ¶ Ad aliõ dõm q in cura solonis continui al'r se bz q̃ que ꝓlonis male. Illã enim per ꝓtrarium q̃litatũ curare oifartã obstuata tñ vt possibile nãli cõplone: ita vt colericus causoniçans minus egeat extinguentibus q̃ flaticus. dria. i74. hãc aũt p sile vt rõne naturalis ꝓlonis ac subẽ. Oz.n. tale quale fuit deperditũ restaurare. huius aũt est suba san. desiccata. Opus igitur erit desiccatiuis: fm plus tñ aut minus ꝓut fuerit mẽbz cũ eius ꝓlone istius modi aut alterius. vñ 3°. de inge. Si duo vlcera seu vulnera sint equa humiditate. vnũ tñ eoz in humido cozpoze ⁊ alteruz in sicco extat: qõ gdez in sicco expedit siccioribus adiuuari. qõ vero in humido cuz minus siccãtibus subueniri: hic tñ fm diuersitatem siccitatis ⁊ humiditatis ipsoz fieri oz. nam carnẽ in vlceribus creatam similẽ necesse generari deperdite. quare si sicca fuerit expedit amplius desiccare vlcus aut vulnus. Si aũt humida opus fit medicamie minus exicante. De pernicibus dico ⁊ huius vlceribus siccioribus vt apparuit q cura mediata ꝑus oz humectare ⁊ remollire vt dictum per calidam: ꝓsequẽter autez ⁊ mediate desiccare. ¶ Oz si dicatur curaz non esse per cõtrariuz. Respondeo q est ꝺriuz suscepto modo quocunq;. In vlcere nãq; solutio inerat cuius ꝺrium est vnitio que inducitur. lz eniz per similia ꝑus partis introducatur tandẽ ꝺriuz occurrit puta cumitio siccãtib⁹ ꝓportionabilib⁹ pti ⁊ ꝓloni vlceris causata. ¶ Differẽtia. CCVIII.

Quod cauterium potẽ tiale sit laudabilius actuali videt: qm melioz medicoz est q põt curare vlcera mala fraudulenta cozrodẽtia cũ medicinis q̃s ponit ⁊ faciũt id qõ facit icisio cũ ferro aut cauteriũ cuz igne. In ꝫ nanq; apparet operatio prudentis super imprudentẽ. Daly. cauterium autem potentiale conficitur ex medicinis. In actuali autẽ permiscetur ignis metallo alicui. ¶ Amplius damascenus in aphoziſ. Potens curare cuz dieta sine medicinis prospera inueniet. Unde Daly. Melioz est medicatio facta cum cibis medicatione que fit cum medicina: sed sicut se habet dieta ad medicinam seu potionẽ ita se habet potio ad chirugiam. Si ergo prosperabit curans dieta sine medicina ꝓsperabit ẽt sanas potiõe absq; chirugia. ¶ Rursus illõ ẽ deteri⁹ cauteriũ qõ repẽtiniorẽ causat imutationẽ. Nã.n. repẽtinas nõ sustinet alterationes. sz cauteriũ actuale repẽtiniozẽ causat imutatiõez propter ignis actualitatẽ intensaz: Nõ autem potentiale cuz opozteat paulati qõ ẽ in potẽtia i actũ reduci ex affectiõe quadã portitozis ipsi⁹ ad cozp⁹. Pali: id medicamẽ cui⁹ cõpositio min⁹ ledit ptes magis ẽ eligendũ. tale qdẽ est cauteriuz potẽtiale cuz i molle magis ipzimat cozpus nõ aũt sic ut siccũ durũ vt neruosa ⁊ ossuosa. Actuale vero pl⁹ hoc ĩ oẽm sui vi ipzimere põt ptẽ. ¶ Adhuc Ha. in pleriſq; locis nos docet eligere talia fm virtutẽ seu potẽtiã sicut p formã aut essentialiter. Respuere vo talia fm actũ uel p accidẽs vt p sensuz vl'apparẽtiã. sz cauterium potẽtiale locat in pmo: actuale vo in 2o. Eti: per cauteriũ melioz fit operatio quod magis ꝓplexioni ꝓportionatur humane cũ ꝓtraria sint sũme adinuicẽ cozruptiua. talis q dẽ ẽ natura potẽtialis cautery cũ illa sit gradualis: nõ aut ẽ q̃ actualiter. Eius.n. est caliditas ignea in sũmo. Cauterium itaq; potentiale prefertur actuali.

In oppositum Adhuc. in chirugie pncipio extollens cauterium actuale vt mõstrabit q̃magis supra potẽtiale. ¶ Adhuc illud cauteriũ est potius eligendũ in quo pfectius omnis repitur cauterizationis vtilitas. hoc vo est actuale. vñ. 9. prac. In coquẽdi cura necessaria est desiccatio vt qualis piperis ⁊ euforby: ⁊ adustio vt q̃lis calcis ⁊ flozis eris. Qõ ãt vtrũq; in cõplemẽti adiuuat fine ex ignis est combustione qõ cauteriũ est actuale: alterũ vo vtrũcz potẽtiale ẽ. Est igit cauteriũ actuale eligẽdũ supra potentiale.

Propter primum sciendum qd sit cauteriũ qd potẽtiale cauteriuz qd actuale ⁊ diuersitas eorũdez: deinceps q̃bus ꝓueniat ꝓlonibus: ⁊ quib⁹ nõ: ⁊ tãdẽ in quo tpe pleni⁹ expediat cauterizare. ¶ Hã sigdẽ pziozis sciendũ pmo q̃rta. cauterium eẽ medicamẽ valde nobile iuuans ad probibendum ne cozruptio spargatur ⁊ ad ꝓfortandum membrum cuius ꝓlonem volumus rectificare ⁊ ad resoluendum mãs cozruptas in membro retentas ⁊ ad constringendum san. fluxum. ⁊ hec quidem cauterii notificatio per quattuoz eius iuuamenta cum genere ipsius data pcipue cõpetit cauterio actuali quod apparet per. A. moz comparantem cauterium ferri cauterio auri et nullum sermonem tangentem de cauterio potentiali. Est autem cauteriũ potentiale qõ ex medicinis fit adustinis seu causticis ca. ⁊ sic. in quarto maxime gradu. De nanq; corpori applicate ⁊ caloze affecte nature de potentia cõsurgũt in actum. Quarum cauterium diuersificatur ratiõe subẽ

qualitatis similiter ⁊ quātitatis. Substantie quidez: qñ aliud in substātia dura sicca: sicut arsenicū sublimatum: calx viride eris ⁊ similia. Aliud autē in substātia: liquida vt aqua salis nitri: arsenici: ⁊ taliū ꝑ distillationē ꝑparati. Est ⁊ aliud in substātia media sicut ex his cōstructū medys extremis vt cū sapone herbis cōtusis: ceu flāmula: tapsia: gūmi rute agrestis: apio: ranio: ⁊ risus: ⁊ talibus. Cauteriū quoq; actuale ē illud ī qō caliditas ignis actu ī primis: cuius materia est metallū: vt aurū vel ferrū: ⁊ alii qui modernoz nō tetigerūt argētū ⁊ auricalcū. De ꝓuenientia cautery in cōplexionibus testat Albuc. illud nāliter omni ꝓferre complexioni: que cū mā fuerit ⁊ absq; mā. cōplexiōe vo ca. ⁊ sic. sine mā minime cōuenat ⁊ ꝓpꝛie potētiale: ita vt ꝑncipaliter cauteriū cōueniat cōplexioni fri. ⁊ hu. cū hu. vitio: ⁊ sine illo cū dictū sit ipsuz ꝓplexionē mēbri alterare mās in ipso retētas resoluere. alteratio vero in passione ⁊ passibili solū locatur qualitate: ⁊ oīs etiā actio ꝓficit cōtrario. Uirtus enī cautery est calefacere ⁊ desiccare. deinde cōuenit cōplexioni frigide simplici ⁊ humide: deinceps ca. ⁊ hu. ⁊ ꝓꝛie māli: ⁊ deide frigide ⁊ sicce. De ca. quoq; siue hu. ⁊ sic. videt esse dubitatio nō parua: cū dictū sit cauteriū cōplexionē mēbri alterare: qō cōtrario efficit. ꝓpter qō quidaz posuere huic nō cōuenire cauteriū cōplexioni. cū hec cōueniat cū ignis nā sed aly ꝓtulerūt sibi etiā cōuenire: eo q; lz sit cōplexio hominis aliqua ca. ⁊ sic. ipsa tñ est fri. ⁊ hu. cōparatiōe cautery ⁊ ꝓpe actualis. Ista quidē fortassis rōcinatio nō est ex quisita intelligēti: cū oporteat curationē ꝓ opposituz occurrere in eodez gradu. sentit tñ Albuc. hic cauteriū conferre: sicut inuētū esse testat emperia nō parū ab ipso: oz tñ hoc operantē fore ꝑbū ⁊ exercitatū in actiōe cautery vltime. Opus etiā scire fit ipsi diuersitatē cōplexionū hominū: dispōnes egritudinuz: causas: accidētia: ⁊ spacia tēporis ipsarū: ita vt cauteriū cadere faciat in actionē ī materiā egentē resolutione: nō autē in cōplexionē ⁊ naturaz taliter cōsurgat inde nocumētū: lz enī cauteriuz iuuamēta operet ꝓdicta: nō tñ oīa simul: sed aliqñ plura: interdū vero vnū. Dec autē oīa interdum magis verificātur de cauterio actuali q; ꝑmo. Illud enī ꝓpꝛie nō cōuenit nisi ī cōplexione fri. ⁊ hu. ⁊ ꝑcipue cū mā ꝓpter nocumēta dicenda que ipsi occurrunt pluſq; cauterio actuali. Tēpus vero cautery duplex existit: vnū quidē qō ad tēpora relatuz cōtinētis. aliud vo ad ipsuz qō medet cōfiguraī corpus. De ꝑmo gdā discordati sunt chirurgici. Quidā nāq; dicūt in vere solū cōpetere cauteriū: cū tunc cōplexionis alterenī ⁊ humores moueanī. Aly vero de quoz numero Albuc. dicūt cauteriū omni cōpetere tpe: ꝓpter qō nocumentū accidēs ꝓpter tēpus tolliī cautery iuuamēto: maxime si cauteriū expetit ꝓpter dolorē festinuz virtutem ꝑsternentē oīno vel fluxū san. ꝓcipue ex artaria. Dec aūt ambiguitas satis pōt claresccre. ꝑmo q̄rta. Sic enī in flebotomia duplicē distinguis horā. s. electā ⁊ necessariā: ita in purgatione ⁊ cauterio ac vltr in omni opere medicine duplex tēpus tunc obseruandū. Sic igit tēpus electū vle est ver ⁊ particulare alia: ita tñ vt post ver seq̄tur autūnus in bonitate: ⁊ deinde hyems: ⁊ postea estas. Tēpus aūt relatū ad corpus est: qz oz cauteriū fieri post purgationē corpis sufficientē vl̄m ⁊ particularē ne ipsi? dolore hu. agitati ꝓcurrāt ad locū. Oz nāq; fieri post medicamina plurima nō cōferētia: ita vt dicat cauteriū a q̄busdā vltimum medicine subsidium.

Propter secundum sciendū est aliquos absolutius elegisse cauterium potentiale sup actuale moti ex repētino dolore quē inducit. Similiter eo q; quis ipsuz abhorret magis potētiali. Dec autē positio stare nō pōt sicut ostēditur in tertio ꝓpositoruz: nec motiuū vniuersaliter arguit: sed particulariter cū casu in quo ītenduz cauteriū actuale cōcedere potētiale: sunt ⁊ alij circa cauteriū errantes sicut vulgares ⁊ stolidi chirurgicoz: ⁊ putant egritudinē cauterio sanaraz nunq; subuersionē habitā: hoc autē non est cū possit reciduari occasione rerū naturaliū aut nō naturaliū vel ꝓeter naturā existētiū. Similiter est ipsoz sermo q; cauteriū postremū sit medicine subsidiū: qui tamē sanū pōt habere intellectū. ipso nāq; vtimur cū videmus alioz plura nō cōferre. ꝑmo nāq; corpus regēduz dieta ⁊ potione: demū āt chirurgia sub qua cauteriū relocat. Si tñ velit ad ꝑ referre vt qō post ipsuz aliud nō ꝓferat medicamē iam dictū est id falsificari: cū alia sit medicina ꝑ dispositionez futurā necessaria pleraq;.

Propter tertium quidem sciendum simpliciter cauterium actuale ꝓeligenduz esse potentiale: quoniā vt oñsuz actuale conuenit fere omni complexioni. non autem potentiale sed fride magis ⁊ hu. ⁊ ꝓpꝛie cum materia ⁊ in tempore temperato ac corpore fortiori. Adhuc vtilitates gp̄ cauterium describitur diligenter considerāti magis adaptātur cauterio actuali q̄ potentiali. Palin cauterium potētiale penetrans plus ledit principalia membroꝝ q̄ actuale ⁊ maxime cum fuerit illis propinquuz. Rursus cauteriuz potētiale ⁊ maxime liquiduz positq; impressuz fuerit nō remanet in nostra ptāte sicut cauteriuz actuale: qō autē tale deterius existit. Simile nāq; videt de cauterio potentiali ⁊ actuali sicut de pharmacia ⁊ phlōmia naz in phlebotomia nihil penit? cadit timoris: in pharmacia vo īteruenit grādis dr̄ia. i66. in ꝓlone equali ⁊ diuersa. Itidem illud cauteriū quod nō solum ꝓuenit ad locuz cauterizandū sed ⁊ sana etiā colliquat ⁊ nocet mēbra ⁊ dolorē diuturnioꝛē ꝓestat faciens fortasse accēre ignez in mēbris difficilis sanatōis ⁊ interitū forte: deterius ē illo qui locū non transcendit infirmuz: neq; alia ledēs membra. Primū vo ut dictū est cauteriū potētiale: z? vo actuale. Potētiale nāq; paulatine deductū de potentia in actum ebullitiōez inducens in spiritib? ⁊ hu. facit ipsos dolore ad locū currere nō minus q̄ exiccet multotiēs a quibus fumi eyciunī horridi ad coz ipz iflāmantes ⁊ ī fe. cadere faciētes ⁊ merito qz putrefaciēdo agit. 5. ⁊ 3°. farma. vnde Ha. 3. farma. de medicis vehemēter ca. ⁊ sic. testat silez dolorē cauterio ⁊ longiorē actū ꝺducere ⁊ ad hoc nō parū tēporis ꝓlixitas ipsius operat. Cauteriū vero actuale non hec inducit cuz sit simplex ꝑm albuc. sitq; eius dolor citiſsime gescēs subtilitate sua ⁊ subē bonitate nisi superfluxerit q̄plurime ⁊ locus hui? cauterio potētiali cauterizandus. Debilis nō poterit violentiam cautery tolerare gn ad interioza perferat membza: qō est periculosū valde: ⁊ ꝓꝛie cuz membris nobiliorib? fuerit ꝓpinquū. Igr cauteriuz actuale ꝑferenduz amplius potētiali. Interdū gdā sunt pusillanimes abhorrētes ac fortiter formidātes cauteriuz actuale ut dcm̄ de bezel: dr̄ia. 199. eligentes ob hoc potētiale magis actuali: eo q; illis videat illud vehemētioꝛē dolorē īducere: qō tñ nō extat vsq; verus. lz. n. in tñ intēsiue vehemētior esset. vnde tertio. i5. Si splenetic? nō tolerat ignē admīstrentur cauteria ex medicinis. iuxta illud quarti de ḡenio. Quidā icisionez carnis nolētes longo volunt tēpore curari: dolor celeriter tamē trāsit: sed extēsiue maioꝛē inducit potētiale cū actio ipsi? lōgioꝛi tēpore mēsuret putrefaciēdo partes. aliqñ etiā sunt loca carnosa fistulosa ozificiū habētes angustū ⁊ pfundū latū: ad que nō posset cauteriū actuale sine grādi lesione circūstantiū partiū ptingere. Interdū etiaz administrat potentiale cū timemus nerioꝛ lesionē aut venarū. potētiale nāq; debite cōstructuz minus hos ledit.

Propter quartum vero ad ꝑmū dicendū ꝙ ille medicine nō sunt causticē: sed potius mūdificatiue absterſiue ac leuiter exiccatiue ⁊ diete debite: ac euacuatiōis ordinatio. ſi dicaꝝ facere illud qđ faciūt incisio ⁊ cauteriū cū igne hec ꝑ media est q̄ plurima. Nō enī oīs repletio: neq; oīs ꝓplexiōis malitia suo medicaꝝ ꝫrio: vel ꝙ talia si sint causticā nō debēt sub scō medicine instrō locari: verū cū ꝫ° cū chirurgie sit icidere suere ⁊ coḡre. ¶ Ad aliud dōz est sicr. Caustica. n. hꝫ nō debēt sub potione: ſz manuali opatione locari. ¶ Ad aliud dōz ꝙ repentina īmutatio q̄ cadit in dispōnē ⁊ in suā cām nō nocet. vex ꝓfert: q̄ aūt ī naturā plurimū ledit ꝑcipue cū quo nāle aut habituatū destruit. Ladit aūt cauteriū actuale in rē ꝑter nāz si debite adminiſtreꝝ. ⁊ nō ī nāz qđ ex ei° celeriter ostēdit effectu. ¶ Ad aliud dōm ꝙ in tali ꝓcedit aliq̄ casu cauteriū: vt ostēſuz est potētiale. ¶ Ad aliud dōz ꝙ Ha. nō ſpnit oīno talia ſm actū cū sua actuali eēntia pñt effectū īducere q̄le cauteriū est actuale: ſz qz in pleriſq; ſūt deceptiua: cum eoꝝ ꝑincepta nō ꝑmanet actio ſz poti° supueniat ꝫria: sic apparet in aq̄ calida: q̄ lz īcipiat calefacere infrigidat: deinceps ⁊ resurgit: deide ꝓzi infrigidatiōe vehemētioze. ¶ Ad aliud dōm ꝙ lz cauteriū potētiale videat plus ꝓportionari cozpis ꝓplexioni q̄ actuale ꝑpter eius diuturnā morā in parte: ſz ob accidētia ostēſa que īducit maius nocumentū causat cauterio actuali. Actuale enī modicū morāt in parte nō ledēs circūſtantia vt declaratū velut potētiale. Opiū nanq; lz plus ꝓportioneꝝ ꝓploni humane q̄ aqua: cū fit cōpositū graduale: illa ꝙ in ſūmo frigiditatis: magis tū ifrigidat ea ⁊ ledit eius ſimplex sic agit in cōpositis: ceu cōpositus Isaac. est etiaz ipſius actio ſimplex. Aut etiā lz magis īmutet cauteriū actuale mox non tamen postea vt potentiale.

Gratia siquidem queſiti monſtraꝝ ꝙ cauterioꝝ actualiū laudabilius sit factū cū ferro eo quod cū auro: qñ in cauterio ⁊ ꝑprie actuali q̄rit: vt appuit exiccatio ⁊ adustio. ſed hoc magis in eo qđ ferri repitur q̄ auri. cū ipſuz sit ēt in ſe ſiccius ⁊ ſubiectū est cōpactiꝰ in quo ignis ſuſcepta ipreſſio fortiꝰ poterit opari q̄ in auro ipreſſio. ¶ Adhuc. aurū metalloꝝ ſolū nō ignit methau. ꝫ. Cauteriū aūt opz esse ignitū. Ēti. ex illa mā laudabilius est cauteriū in qua melius poſſumus actionē ignis ꝓmēſurare q̄ in reliqua. hꝫ vō est ferrū: qñ aurū cū sit coloris ſubzuffi ignei nō apparet qñ ſufficiēter est calidū: ceu ostēdit in ferro coloze participāte fere ſubalbido. ¶ Amplī°. aurū est cozꝰ minus dēſatū cōpactū ferro: ita ꝙ ſi ſupficie caleſcat diſſoluit ⁊ cedit in laminas. q̄re artifex cadit in occupationē īde. Si aūt modicū caluerit ante cōpletā cauteriqationis infrigidaꝝ actionē quo piculū pōt ꝓſequi: nō modicuz vt doloris ⁊ eſcare: qđ in ferro nō accidit. ¶ Rurſus. martī ſm aſtrologos actꝰ attribuit medicine chirurgicuſq; ꝑcipue. Ferruz vero vt videbitur est hꝫ. itaq; cauteriū ferri cauterio ꝓponenduz est auri.

In oppoſitum ꝑmo qdez q̄rta. Res melioꝝ qua cauteriū fit est aurū. vnde scōa. Meliꝰ cauteriū ⁊ velociꝰ ſanabile est qđ fit cū cauterio auri: qđ ēt ꝓteſtaꝝ Diaſco. cū scda ꝑ. ita q̄ cauteriqaꝝ cū cauterio auri nō facit veſicas cauteriqatio ipſius ⁊ meliozis curatiōis. Palin. ex illo elegātius fit cauteriuz qđ magis ꝑpinquū est cōploni humane: qđ etiā minus īcurrit nocumētū citiuſq; curaꝝ. ſed hꝫ est cauteriū aureuz: nō aūt ferreū. Qđ firmaꝝ: qz aurū est tēperatū ꝓplexioni humane ꝓportionatū: ferrū vō ſufficiēter frigiduz ⁊ ſiccū fortaſſis. nō enī ſatis exꝑmiꝝ in actiuis q̄litatibus ipſius nā. Post etiā cauteriqationē cū auro nō ſequuntur veſice ⁊ puſtule ſicut cū ferro: neq; ſanies in mēbro cauteriqato. Est etiam velociozis ꝓſolidatiōis ⁊ pulchriozis cicatriqatiōis. ꝑpter auri tēperiē ⁊ opatōis ipſius q̄litatez. Ēti. ꝑble. i. ꝑpter qđ ſigs ere incidaꝝ facilius ſanaꝝ q̄ ferro. incisio aūtē ⁊ cauteriqatio ꝓportionanꝝ. Es aūt vt ſubſtātia oñdit ⁊ color auro amplī° ꝑiquat q̄ ferro. ¶ Adhuc illud cauteriū cuiꝰ mā est nobilioz mgiſq; ꝓportionaꝝ vite nobilius est. hꝫ vero aurū ⁊ nō ferrū cuz ipſuz ſit ſolū qđ vite fōtale ꝑdicaꝝ exordiū. Illud vō martis illius coꝛruptiuū. igit cauteriū auri illo ꝑferēdū est ferri.

Propter primum vō sciēdū ꝙ gd sit ferrū gdeq; aurū cum reliquis. dōria viſuz. iói. Lauteria vero debēt esse diuerſarum figurarū ſm diuerſitatē locorum que oz cauterizare. quedaz nāq; opꝰ est rotunda foze nōnulla curuata: alia ſubtilia lōga: quedaz groſſa: reliqua vniꝰ capitis: nōnulla vero pluriuz sic ſufficiēter cū aliis Albuc. ſignat. Oz ēt aliquā do munire cauteria cū frigidis ſuccis ⁊ īnolutiōibꝰ vel cū cānulis metalicis ⁊ ꝓꝓriꝰ cuz opꝰ fit cauterizare ptes īteriozes occultas vt interius ani vel matricis ⁊ ozis.

Propter ſecundum āt sciēdū ꝙ au. bic vidētur ſibi cōtradicere ꝓcedētes albuc. ſicut idē teſtaꝝ elegerūt cauteriū auri ſupza cauteriū ferri. ipe vō ꝑfert cauteriū ferri ſupza illō qđ ē auri ⁊ motiua ipſi° iā ſūt ꝑmiſſa ſūpta ex ꝑte colozis auri ⁊ ei° ſubſtātia. Media ēt ꝑtis alteri° tacta ſūt ꝑus ēt. Quid autem ō hoc videbitur ꝓñr.

Propter tertium sciēdū vō ꝙ cauterium actuale potest duplr cōſiderari: ⁊ ī ſe ac ī relatōe ad opantes eo qz duplices ēt ſūt periti. ſ. lōga expiētia educati raro repti ⁊ ꝑiti quoruz numer° ē infinitꝰ fere ꝑcipue cū ꝫz almāſ. 7. pleriqz eoꝝ qui hāc exercēt artē ſūt idiote ruſtici ſtolidi: ac reſtauratores ꝑcipue. Si. n. ꝓsideret ī ſe cū aurū ſit metallū nobili° vt oñſuz ⁊ magis ꝓpatū nāeq; humāe ꝓportōatū ⁊ mioziſleſiōis ⁊ faciliozis ꝓſolidatiōis nulli dubiū foze oz ꝙ ei° elegātioz ē cauterizatio. vñ tertio. zz. Lauterizeꝝ ſciatic° cū auro rubeo. Quod indicaꝝ q̄rto ꝑma cū ꝑcipiꝝ variolas acu rūpi aureas. Sz qñ gs ꝑt ipſi° ꝺcipi colorꝰ vl ſubaz ipz ī illo ꝑus exercitari ꝑfecte aut ipos exercitatos operari ſolū. nō enī defectꝰ ineſt ſibi ſz opatoze magis. Sicut ēt motiua Albu. oñdunt ſubtiliter aīaduerſa. Et iō periti et expti cauterio debēt vti auri ⁊ non ferri ⁊ ꝑpe cū ptes nobiles ⁊ apparētes volūt cauterizare: vt q̄ facici maxie. puta labioꝝ vl naſi aut palpebraꝝ facies nāq; nobilior ē ſupficies cozpis qñ ē detecta. ſ. bzeuiar. Si aūt ferri cauteriū ī ſe cōſidereꝝ deteri° ē illo auri. eligēdū ē tū magis ab ꝑitis īexptis ignoāntibꝰ caloze ignis ī auro ꝓmēſurare. magis. n. eligēdū qđ minus ledit: cū vix ꝙs poſſit leſſuis ſeceder. Plꝰ enī ſtādū ī groſſis ī qbꝰ erroz minꝰ euēit q̄ ſe ignoāter ī ſubtilia ꝑcipitare: lz ī bis adſit iuuamētū maiꝰ cū fuerit ꝺbite adminiſtrata. ⁊ iō cibi laudant ſacrificioꝝ exꝑimētoꝝ lib. Et ſicr Ha. tales ī expiētiā īcidant rōe omiſſa cū difficilioz extet. Si. n. nō cōferūt nō tū nocēt vt medicaminū pluria. Sic igit eligēdū ē ſimplicius cauteriū auri: quo ad plures āt ferri. ⁊ fortaſſis peligit qđ ferri qz auro carēt egeſtate vl auaritia. cauteriū vō de auro melius est q̄to fuerit purius magiſq; cōpactū ⁊ tardius eliquabile. Ferrū aūtē quāto fuerit purius minus ſicuz ſcabroſuz ac cōpactuz. Lauteriū qdē argēti aut auricalci eoruz nō est approbāduz ſubſtātie teneritate: lz quidam modernoꝝ tetigerint illud.

Propter quartum vero ad ꝑmū dōm ꝙ in cauterio nō regrit oīmoda exiccatio ⁊ adustio: ſed ſufficiēs cōtēperata. hoc

autē vt ostēsuz meli⁹ iducit cauterio auri q̄z ferri. ¶Ad aliud dō3 q⁹ intelligit aurū nō igniri:nō q2 ignis minime suscipiat ipressionē: sed qm̄ nō minozat igne ac primitur ꝓpter ipsius puritatē vt metallo2 alia. ¶Ad aliud iam apparuit. ꝓb⁹ enī 7 exptus scit auri cauteriū cōmēsurare:7 ideo ipsuz alys dō3 pferre oīb⁹. ¶Ad aliud dō3 fo2te q⁹ nō est verū q⁹ poti⁹ aurū ouertat in laminas ꝑus q̄z sit sufficiēter calefactū:cū ipsuz fuerit electū q̄le dictum fuerit etiā alicui⁹ cozpulētie cauteriū.pōt 7 intātū calefieri q⁹ nō refrigerabit añ pfectā ipi⁹ cauteriçationē. ¶Ad aliud dōm q⁹ rō est vtcūq; imptinēs cū arguat nō ex proꝑys generi:sz ex cōib⁹ logicis 7 exneis satis. ¶Aut dōm q⁹ lz cauteriuz ferri:nō minus cōferat:eo qō auri in ꝑsenti:puta ī cauteriçatiōis actu 7 solutiōis ꝓtinuitatis:qō ꝓpriū est martis:rōne tñ cōsequētiū accidētiū: vt ostēsum nocet ampli⁹ illo auri. ꝓeinducta vō alterius partis cū eo q⁹ amplius angūt sua tñ via ꝓcedere sunt ostēsa.

¶Differentia. CCIX.

Quod medicinaruz alteratiuarū copulatio possit cōflare medicinā solutiuā mōstrat: q2 Dias. dolore pedū grauiter vexatis radicē arthemisie da cū oximelle manducare: 7 ita cenato purgabis:vt vix credi possit tātā vtutē hre:neutz aūt hoz ponit solutiuū:7 iō illud cū admiratiōe subintulit. Eti.diuisionū antidoto ꝓfectio pillularū q̄ sumūt ante cibū 7 post ipsuz:7 excitāt eiectionē cibi paulatiz:7 destruunt nauseatiuā satietatē:7 solūt ventrē:7 resoluūt colicam. ℞ecipe.zizi.pipis.ni.pip.lon.gallie. gariofiloz. neremisch.i.semē peonie.oīuz.ana.z.io. zuccari tabarzeth. tātūdē.ifozment pillule 7 sumat de ipsis.z.ʒ. Faciūt enīz assellare a duab⁹ sellis vsq; ad gnaz oēz hoīez ꝑm q̄litatē sne nāe 7 vtutis.nullū aūt īgrediētiū hāc ꝓfectionē solutiuū existit. ¶Adhuc.in tegni.cozp⁹ cūat a calidis sufficiēter farmacys.vñ Cōmē. Medicīe attrahūt ꝑ supfluitatē caliditatis sue humozes. Dic̄ ēt pharmacū quo solutiuū denotat.ſz vnū est aly 7 plurib⁹ copulare calidis.talle reddit magl tale.topi.z. Soluet igit fozti⁹:q2 si simplr ad simplr 7 relīq. ozūdē.z. ¶Kursus in solutio duo vident expeti puta caliditas.vñ apho.i. Oia pharmaca purgātia calida sūt vtutib⁹.caloze enī vis iuuat attractiōis 7 vtus iducta specifica euulsiua. Solutiuū enī nō silitudie q̄litatiua:ſz subali opat.phar.z.ſz hec ex alteratiuis simplicib⁹ vr ꝓsurgere. Qō ostēdit vt⁹ specifica in tyriaca ℨ venena resultata.i78. Et fulcit silr:qm̄ metallū ꝓstruit a nā 7 ꝑm alchimiā.i.alacritatē ab arte. Scozpiones silr fiunt nā 7 arte;q etiā alios generāt. A.aialiuz.15. vñ recitat Dias.basiliconē tritū si lapis ꝓtegat scozpiōes gigni.z. vo alium. Si trit⁹ olle īmittat vacue celerrie gnāri in paucl diebus dicūt scozpiōes:7 maxie cū die q̄libet olla fuerit ī sole calefacta. Subdit tñ. Sz hoc qdē falsuz. Uacca etiā Platonis ex carnib⁹ thauri apes docet ꝓstruere.7 Uirg. 4.geozgi.ex vitulo. Et Ar.dōia.60. Ellebozus alb⁹: q2 leuis purgat supi⁹ vomitū causando: scamonea grauis deozsuz. Elacteriū vō 7 tapsia:q2 medie vtroq; mō:ſz vnum alteratiuoz leuiuz vel grauiū aut medioz poterit alys adiūgi calidis entib⁹ cūctis. Palin.si nā pōt ex simplicib⁹ clemētis solutiuū cōstruere:multo ampli⁹ hoc ea valebit arti ꝓiūcta:sed illud euenit cuz alteratiua simplicia entia nāe ꝑ artē demū ꝓciliata pōdere copulant debito. Itaq; ex alteratiuis simplr pōt solutiuū cōsurgere.

In oppositum:

q2 tyriaca:metridatuz: anacardinū 7 silia:cū sint q̄z calida debiteq; omni 7 maxie tyriaca mō ꝓstructa eēnt solutiua. ¶Itidē,que sequestrant ex opposito vnū nō ꝓcidit in reliquū cū vna spēs nō iuuet reliquā adesse:ſz alteratiuuz 7 solutiuū:vt videbit distīguūt ex aduerso. ¶Kursus.nihil vltra suā speciē pōt. Potētia vero alteratiui est alterare.solutiui aūt ad se trahere. Nō igit ex alteratiuis potest solutiuum conflari.

Propter primū

quidē sciēdū q⁹ qd sit medicina gcq; solutiua. dīa i36.7.i4.i. innotuit. Solutiuū etenī seu laxatiuū h audio medicinā sufficiēter calidā attractiuā a vtute spēm cōsequēte quā respicit ſz ōbitū aspectū ad ozbē.7z.q̄ ꝑpe dr ꝑm Dip.farmacia:sed alteratiuarū q̄litate ꝑma vel scōa elemētari agētiū q̄dā vētrē ꝓcitat: aut q2 leniūt nām vt mēbroz supficies 7 molliēdo:ceu cassia fistula viole 7 hs. vel māz lubricā reddēdo sicut gūmi pruno2:7 psily mucillago:aut ei⁹ caliditate subtili in pozos penetrādo 7 humidū abstergēdo:qō in his:7 p ꝓñs fluxū causando. Qis enī medicina absterſiua eēntialr lenit nām:lz in ea nō sit vtus solutiua.scōi ꝑmo.vel eius acumine:ceu euphozbiū lz aly hoc ponāt magis dissoluere. Quedaz nāq; medicaminū laxāt sui pōticitate vt mirabolani alia soluēdo: sic salsa 7 dulcia:vt causabunt: seu eufozbiū alia viscositate vt medulle:nōnulla virtute attrahendi humozes illi cōsonos vt scamonea rn.a partibus coleraz.prac.z.7 de hac innotuit materia.differentia.i4.i.

Propter secundum

vero sciēdū q⁹ aliq moti ex argutis cōcesserūt alteratiua ptacta solutiuū posse cōflare cū debita ꝓpoztiōe 7 mēsura:qō declarare nituntur:qm̄ eris berugo in vulnerib⁹ carnē nō generat:eo q⁹ sanguinē ad locuz pueniētez exiccat 7 carnē mozdicat sanā 7 cozzodit:neq; cera cū oleo cū sanguinē in carnē nō cōdenset:verū poti⁹ putrefaciat 7 cozzūpat:mixta tñ simul cōcreant carnē.de ige.3. Sic igit in ꝓposito ex alteratiuis nō solutiuis cōficiet solutiuū. Sed q⁹ eoz positio stare nō possit cū motiuis pozib⁹.3.ac.4.dō2 apparebit.neq; silr qō inducit ō cera 7 oleo 7 eris berugine cū eis ī adinuicē ꝓiūctis nihil vltra q̄litatē consurgat actiuū.prius.n.vnūqōq; ꝓpozionale existebat ī carnis gnātiōe. In ꝓposito vō expetit aliqd ꝓsurgere spē differens vt videbit a priozi.

Propter tertiū

vero sciendū q⁹ ex medicinis alteratiuis pōt farmacia ꝓsurgere:qm̄ sicut se hz ad ꝓductionē ita ad actū. Nā silis est dispō rei in entitate 7 opatione.z.meta. sed solutiuū supza cōpositionē simpliciū id cōponentiū vtute bone cōplonis alterātis 7 decoquētis ea ꝑm aspectū talem aut hs ad ozbē expetit cui⁹ vigoze aliā suscipit fozmā ꝑoz corrupta quā vtus attractiōis ꝓsequit ꝓpa. Caliduz 7 requirit celeste qō in simplicib⁹ ampli⁹ repit ꝑmis: nō aūt sic ī scōis. Ipsum.n.est oīs gnātionis cā. dīa.48. In alteratiuis aūt vt ita soluz prius aduenies mixti forma cum cōplexione reperit 7 ꝓpie in frigidis in qbus vtutes nisi fuerint viuentia nō reperiunt specifice hec dīa nota.7i. Adhuc hs ꝓprietas solutiōis si surgeret ex alteratiuis iā ars fozmā induceret nālem.id aūt nō pōt:q2 ipa debilioz est nā nec ꝓsegtur eā lz multū laboret. A. metau.4. Fozme silr artificiales sūt accītia. ¶Oz si dicas. Ars nō facit hanc nisi initiatiue simplicia iadinuicē applicādo. tūc.n. vtute cōplonis agunt scōe. ¶Dōm id nō valere tum ꝓp ipropoztionē vt tactū ad ozbē 7 calidū celeste:tum ēt qm̄ gs sapientia debita mēsura 7 pondere nō valet ad id puenire cū nō possumus ptingere ad id qō certū.15ʒ. Palin. si deberet ꝑ artē solutiuū ex hs cōponi simplicib⁹ oporteret ea vsq; ī māz redigi ꝑmā. Sic.n.ponit aliqd gnāri cū hoc totū pmutet in hoc totū:ꝑmo de inge.7c. ad ilē vero puenire nō pōt nisi mixtio pcesserit vā quo ad intellectū 7 nō apparēs sensibilis.talis.n. q̄ simpliciū solū primoz

cõmixtio:eodẽ de inge.⁊ el'oꝛ exoꝛdio.ſz ars nõ valet ad hãc ptingere cũ ſit dei:⁊ nãe.dr̃ia.i78.ſz ad alterã ĩcertã⁊ apparẽtẽ. Jtidẽ:q dr̃ia ſpecifica aliquo tollaꝫ ingenio ego nõ credo poſſe:⁊ iõ ſciãt artifices alchimie ſpẽs vere pmutari nõ poſſe.4.meta.A. Jpſa vo⁊ modus tolleret ſpecieſq; pmutaret ingenio ſi ex alteratiuis poſſet aliqõ ꝛſurgere ſolutiuũ: cũ id vigoze cõſtituereꝫ artis. Nõ igiꝫ põt ex alteratiuis ſolũ ſolutiuum conflari.

Propter quartum vo qd ad p̃mũ dõz q illa nõ eſt ſeries Diaſ. ſz adiecta.tũ qz ſolũ ꝓponit tres ſpẽs alchimie. tũc enim eſſent.4.tũ qm̃ illã ſup additã nõ ſcribit:ſicut alias:⁊ vt mozis eſt illi⁹ in oĩb⁹.plura.n.ſũt apocripha in eo⁊ ꝓpe ĩ trãſlatiõe alphabetica:nõ ſic aũt in illa q̃.5.diſtinguiꝫ libzis radicali. Aut ſz aſſumẽs purgeꝫ vt p̃mittiꝫ:nõ tñ hꝫ purgatio eſt p ſolutiuũ:verũ lenitio:qõ oſtẽdit ei oximel cõmixtũ.ſua nãq; ĩciſione⁊ acumĩe hz vẽtrẽ aliq̃liter ĩciare ad qõ adiuuat:qõ ſubdiꝫ in ita cenato. ¶ Ad aliud q ille pillule cũ ſint ex ſpẽb⁹ alephãgine calidis acut) occurraturq; mãe phl'atice viſcoſe colice cãtiue earũ calidi tate agitaꝫ ipſa eliq̃tur⁊ diſſoluiꝫ acumĩe ſenſibil'r vt expellat mozſa ꝛſurgit nã:qõ⁊ antea ꝛceſſuz.nõ autez q ex his ꝛfleꝫ ſolutiuũ alterũ:qõ ĩdicaꝫ ita tegni.eũatur aũt a calidis ſufficiẽter farmacys:ĩuenit ẽt nãz apparatã. aliq̃ eni medicĩa fluxũ ĩducit aut ꝛſtringit ſz q fuerit ſuſcipiens diſpoſitũ. vñ ſcõ ſcõa.baſilicon ꝛſtringit q ſi hu.ĩuenit p̃paratũ ſoluiꝫ. Sz mirãdũ quõ doſis adeo pua: vt.z.ſ.id põt opari. vñ foꝛtaſſis cecidit coꝛruptio in ſcriptura: vel numer⁹ multiplicabiꝫ tũc ipſi⁹. ¶ Ad aliud dõm q Ba.p ca.ſufficiẽter farmaca nõ audiuit ſolutiua ſz potius alteratiua ſm Cõmẽ.vehemẽter ca.⁊ hu.ad cutim attrahentia in vapoꝛe diſſoluẽtia:que tãdẽ reſoluunt in aeroz⁊ ꝓpe cũ ſubtilis exteriterit:qõ apparet ex eo qõ ſubditur: purgatiõib⁹ p q̃s ſolutiua itelligit⁊ clyſterib⁹⁊ ſuidozib⁹: ac vomitib⁹. gnq̃.n.eũonis modos tetigit:nec farmacũ hic ſumiꝫ p ſolutio Vip.moze:ſz cõiter p alteratiuo magis. ¶ Ad aliud dõz q ſz ca.alteratiuis adſit nõ põt vtus ſolutiõis adeſſe:vt oſtẽſuz. Loadiuuat eni cũ p̃ncipali attractiuo:p ſe aũt ſufficiẽs nõ extat:neq; valet approbatio eo q p tyriacã nõ daꝫ vtus ꝛculcatiua: ſz poti⁹ ad aliquã ea ptingi ſil'is.i78.neq; id eſt ſil'e:qm̃ plus diſtat alteratiuuz a ſolutiuo q̃ ſimplicia ꝛſtruẽtia tyriacã a vtute q̃ eſti maꝫ ide ꝛſequi ꝓpria:cũ vtraq; ei⁹ ſit nãe alteratiue magis. ¶ Adhuc hꝫ vtus tyriace poſt.io.aut.zo. cõſurgit annos.i78. Medicamẽ vo alteratiuũ tãto nõ põt tpe durare vt electuariũ trociſci aut pillule.dr̃ia vltima:niſi in eo opiũ⁊ frigida ponerent hꝫ. Ea vo vtutẽ ſolutionis ĩpediꝛent. ¶ Ad ꝛfirmationẽ vo dõm q metallũ nõ põt fieri per artẽ⁊ in aliud vt tactũ trãſmutari:cũ ars ſoluz faciat pmutationẽ in accñtib⁹:nõ aũt in ſuba:vl' foꝛtaſſis ſi poſſe id ignotũ. vñ Cõmẽ.3.de aĩa. Dicit de multis artificys q videnꝫ eẽ poſſia:ſed ſũt cãruz ignotarũ:vt vbi gr̃a. Alchimie⁊ ſi cõſtituaꝫ foꝛſitã boc ampli⁹ eẽt p accidẽs⁊ iſpiratiõe diuina q̃ artꝫ ſapĩa:vt dictũ de ꝓpetate tyriace.dr̃ia .izi. Nõ enĩ ars põt puenire:vt agẽs in mãz cum tpe ſciat ita ꝓpoꝛtionari vt ide nouũ cõſtituaꝫ metallũ. Qõ ſi apparẽter videaꝫ id erit qz ars fallaciã ipſius quoq; igenio nequit detegere ſz nã. vñ aurũ ſeu argẽtũ arte cõſtructuz vim nõ puto bñe coꝛ vt aliud nã pductũ ꝛfoꝛtãdi:ſz neq; at qs eius fallaciã ſm artẽ oſtẽdere:fideles mihi tñ exꝑti dicũt argẽtũ decoctiõe p artẽ fieri verũ:nõ videꝫ tñ apparẽter lucrari ꝓbatiõib⁹ oĩb⁹ gb⁹ vtunt exptũ. Eti.non eſt ẽt ꝛſil'e:qm̃ vnũ metallo⁊ magis ꝛuenit cũ alio cũ ſit amplius alterabile paſſibile mãeq; ꝓpingus q̃ medicĩe terre naſcentiũ aut aĩaliũ. Extat eniz foꝛmalioz minuſq; paſſiua:⁊ iõ magis diſticta vna a reliqua. Qõ volũt alchimiſte dicẽtes oĩa metalla in vna mã liq̃bili ꝓpinq̃ ꝛueniꝛe:nun q̃ eſſe ad alteri⁹ relatiuũ:velut egruz coꝛp⁹ qõ depuratiõe deducũt in metallũ nobili⁹⁊ ecõtra:ceu coꝛpora p regimẽ⁊ medicinã aĩalis adipiſcũt ſanitatẽ. De ſcoꝛpionũ aut apũ gnãtiõe vel vl'iũ vermiũ quoz̃cũq; nõ eſt ſil'e:cũ oporteat mãz ex qua generanꝫ ea putreſcere⁊ ad mãm reuerti p̃mã:qõ hic nõ euenit:qõ qdẽ poſſet fieri ſi alteratiua calida acuta putreſcerẽt ad el'a:⁊ mãz ſe ꝛuertẽdo p̃mã. ¶ Ad aliud qd dõz. dr̃ia viſuz.60. ¶ Ad aliõ dõz q nã põt ex ſimplicibus el'is ſolutiuũ gnãre:cũ ea ſit mã gnãtiõis ꝓpa'in gbus calidũ magis celeſte gnãtiuuz: nõ aũt ex ſimplicib⁹ ꝛpoſitis ẽt cũ arte:cũ nõ ſit mã ex q̃ natura poſſit aliquid operari eis permanẽtibus actu: verum ars tm̃modo. ¶ Differẽtia. CCX.

Quod compoſita plus pdurẽt ſimplicibus oſtẽdiꝫ:qm̃ tyriaca eſt medicina cõpoſitioz ceteris vltra ẽt triginta iuueneſcẽs annos ſm tñ regionũ diuerſitatẽ:vt tactũ dr̃ia.178. Nullũ aũt ſimpliciũ vltra hos poſitũ p̃manere. ¶ Adhuc cũ res opetur vt hz eẽ. Sil'is nãq; ẽ diſpõ rei ĩ entitate actu⁊ vitate vt appet metaph.z.ſz cõpoſita foꝛtius agũt q̃ ſimplicia ſicut viſum.dr̃ia.143.q̃re foꝛti⁹ hz eſſe. ¶ Rurſus cũ ars imiteꝫ nãm vt accidit in nã:ſic⁊ in arte.ſz in his q̃ nãe pdurabilia ſunt ꝛpoſita vt gnãta q̃ ſemĩa vel ſpmata ex gbus vt appet ꝓducunt. Eti. virtus vnitioz foꝛtioz ac p̃manẽtioz p ꝛiis q̃ diuiſa multiplicata. Durabilioza itaq; ſunt cõpoſita ſimplicib⁹.

In oppoſitum qm̃.z.cañ.ſcamonee vtus perdurat vſq; ad.30.ãnos. duo ẽt el'i vt al.⁊ ni.lõgioꝛi p̃manẽt tpe:⁊ iõ excipiũt ab herbis que vltra.z.aut.3.debilitant annos:qõ oñdũt mineralia⁊ oſſalia p̃mãſionis longeue. nullum aũt cõpoſitũ ſimp'r aut p ſe tã lõgioꝛi vt declarabiꝫ p̃manebit tpe. Jtidẽ ſimplicia p̃mis ꝓpoꝛtioãnt el'is: ꝛpoſita vo ex his ꝛſtructis. ſz el'a lõgioꝛi p̃manẽt ꝓdo illis q̃ cõponunt ex ipſis: cuz ſint eis maioza q̃ maxime: etenim potẽtie coꝛ ſequũtur magnitudines. Cõmen.i.ce.⁊ mun. Simplicia igitur magis permanent compoſitis.

Propter primuz vo ſciendũ q pdurare ẽ tpe cũ vigoꝛis cõſtantia coextẽdi. Sic.n. vegetabilia ꝓpꝛius dicunt viuere cũ in actus valẽt debitos ſil'r⁊ q̃ hꝫ. Eſt aũt binc ſimplex medicina ſingularis a nã pducta. Cõpoſita vo ẽ ꝛſtructũ ex ſimplicib⁹ arte q̃ p̃miſcet plurima vltra nãm debite ipa inadiuicẽ applicãdo. vñ ſimplex eſt duplex. vnũ qdẽ ſimpliciter⁊ ſm nãm vt el'm:alteꝛ ſm qd⁊ ſz artẽ ſicut medicina ſingularis. ſil'r⁊ p oppoſitũ duplex eſt cõpoſitum. Noſce q ſimplicia⁊ ꝛpoſita pdurãt lõgioꝛi aut bꝛeviozi tpe multiplici de cã. nã ea q̃ ſunt fri.⁊ ſic. ꝛnis cũ min⁹ exponanꝫ putrefactiõi⁊ reſolutiõi lõgioꝛi p̃manẽt tpe ſubaudiendo abſq; vita:tactũ dr̃ia.zi. Que aũt ca.⁊ hu. ſunt ampli⁹ putrefactiõi cõpoſita⁊ q̃ ca.⁊ ſic. reſolutiõi. Frida vo⁊ hu. vt viſuz.138. bebetioza celeri⁹ reddunt. Que etiã fuerint ſube dure ꝛpacta: differẽtes ſapoꝛes ponticos ſtipticos⁊ amaros durabilioza ſunt oppoſitis vt mineralia oñdũt⁊ ſui oppoſiti. nã mollia aquoſa minus pdurãt ad multũ ſeu ſuccoſitates niſi arte⁊ decoctõe ꝛſtructe: deinde folia radices gũme ſtipites⁊ ſemĩa demũ niſi fuerint multũ hu. mollia. illa vo ſiccioza dura⁊ ĩ aligb⁹ aĩalibus ꝛſil'r hz ſuo mõ. Sil'r q̃ ſunt grãdioꝛis quãtitatis min⁹ putreſcũt vt ſic ꝛrys. vñ.4.metau. Multũ minus putrefit pauco. Jn maioꝛi.n.amplioꝛ ignis. adhuc q̃ exponiꝫ aeri⁊ agitatiõi eiuſdẽ cũ habeat cõtinue alterare⁊ reſoluere magis:⁊ ꝓpe ſic mollia ꝓſeruant a coꝛruptiõe cõſtructa.

vnde pbl'.zz.quare fructus ⁊ carēs ⁊ quecūq; talia vtralibet ſputrescibilia fiūt qñ vehemēter iflabunt: ⁊ ea ſil'r que in terra ſupfluis ſe habēt. Cuius gdē causa assignat: qr oīa mora putrescūt: que aūt plena ūmobilia: ꝫ gdē id ꝺ rieī ei qō dr meta. 4. de quo mōstrauī qd sufficit. pbl'. p. tacta. zz. Et cū aliquo sil'r glutine simplicia vel cōposita supficial'r illiniunt: aut melle occultant vel decoquunt diuti⁹ pmanēt: ꝟre cupientes ꝓpositoꝝ aliqua pmanētiora effici melle ꝓtruūt ⁊ nō zuc. qō oīa denotāt ꝓposita pdurabiliora. Ea ēt que tenētur in regionib⁹ frigidis diutius vigore pdurāt his q̄ in calidioꝛib⁹ qō īdicat etatis distinctio. dria. 178. Illa etiā q̄ in tpe colligunt ffo ⁊ sic. boreali ⁊ sereno: ⁊ luna lumīe diminuta minusq; bu. redundantia pmanēt ampli⁹ oppositis. Sil'r quoꝝ suba est magis bōgenea ⁊ vniformis pdurāt amplius ꝫ rys.

Propter secundum vero sciendū q; auctores vt exp̄munt simplicia ⁊ cōposita: vt ad multū. 3. aut. 4. pdurare ānis. Nō enī ꝑter ante dicta pōt limitar⁹ hoꝛe ipsoꝝ assignari pmanētie ꝺtermin⁹. Amplius tñ ac pticularius pertractāt de pduratiōe ꝓpositi q̄ simplicis: vt appet Serap. ⁊ Valiab. auctoꝛitatib⁹. Singulariter. n. descēdūt ad multoꝝ cōpositoꝝ pmanētiā vigoꝛosaꝫ vt tyriace vsq; ad. 30. an. vtus pdurat integra: ⁊ vl'r el'a melle cōstructa ⁊ maxie frigida: ceu opiū recipiētia lōgioꝛi pdurāt tpe: puta. 5. vel 7. ānoꝝ q̄ aūt ꝫuc. cōdunt ⁊ abſq; fridis: ⁊ ꝑpe modicū decocta nō pdurāt anno q̄ vēditoꝛes ea in foꝛnelis ꝺseruāt subcalidis. Plurime ēt quātitatis ampli⁹ cōassata ⁊ aeri plus pdurāt in obuia: ita vt ligdis vasoꝝ oꝛificys repletoꝝ mel aut oleū supponāt: ne aeris motiui ac putrefactiui subsit ingressus: q̄ aūt mioꝛis molis paruo pmanēt tpe sicut troc. pil. ceu trib⁹ aut gnq; mēsib⁹ in qb⁹ distare vident vt cūq; Serap. ⁊ Valiab. a iō meli⁹ vt ꝺseruet hoꝛ massa q̄ rēaneāt ifoꝛmati: ꝟre pulueres, ꝑpeq; ꝛtritioꝛes minimo pdurāt tpe: sic mēsib⁹ duob⁹ ⁊ ide. nā quātūcūq; minuit coꝛp⁹ ⁊ vt⁹ ꝺsil'r. cañ. scōo. ꝑ. ca. olea vo pmanēt q̄ vsq; icipiāt rācidari ⁊ odoꝛē amittere. Sꝫ oleū balsami. i. balsam⁹ siue opobalsam⁹ ⁊ cāphoꝛe aqua quāto antigoꝛes tāto vtuosioꝛes. Empla vo vnguēta ⁊ q̄ sil'ia pdurant in annū. Sirupos aūt duob⁹ iquiūt annis pmanere: aut vsq; ad. 4. eo q; sūt optime ꝺstructi ⁊ decoctione ispissati. Apud vo modernos h apothecarios seculatos iuxta vnū aut duo pmanēt mēſ. vñ ali. z. Medicinā cū citonio sine aq̄ aut rob. vo īmanifesto foꝛtuitu iacētē posterius q̄q; īuenim⁹ ītermedys annis. 7. factis nullā hūtē īmutatiōnē q̄litat': ī gustu: puta: vl' odoꝛe seu coloꝛe. Et id qr ꝫ habiab. fuerat q̄usq; 3ª. defecerit ps decocta. Nosce q; ea q̄ cōponunt īadinuicē ꝺponunt: ⁊ ꝑpe nō ab igne aut modi cū affecta nō moꝛ sufficiēter operant ꝺstructa: verū tpe egēt q̄dā ītermedio: quo actiōe ⁊ passiōe ꝺcurrētib⁹ inter ea in vnā ꝺcidāt nām. vñ el'oꝛū. i. moza īdigēt cōfusoꝝ pticule: vt adiuicē agāt ⁊ patiant oīfariā: ⁊ sic pficiet totū sibiq; sil'e oīno. Cōdita sigdē que opiū iusgamū ⁊ hꝺ recipiunt sufficiēter saltē mēses ptāseāt sex anteq; exhibeant vt ide vnū resultet ⁊ malitia sopiat narcotica. Plura vo alioꝝ ex vno vel duob⁹ tribuant. Que vo igne examinātur pfecte vt syrupi decoctōes ⁊ sil'ia post eoꝝ refrigeratiōnē pfectā vt a die ꝺstructionis vel biduo ⁊ pulueres: ⁊ ꝺsil'r empla vnguēta ⁊ q̄ talia. Pillule aūt vel tro. saltez a 4. vel. 7. cōdominant ī antea vsq; ī tps ptactū. Sic itaq; appet breui⁹ in cōi tps pmanētie cōpositoꝝ. ¶ Sꝫ circa p̄dicta dubitare cōtingit: eo q; ingt Dia. el'li ambo al. ⁊ ni. anno vno durare p̄t: cui⁹ oppositū p. A. supius scriptū q; nō solū. z. aut. 3. pdurāt annis iterū ē lōgioꝛi tpe. ¶ Dōm q; el'li eo q; sufficiēter sunt ca. subtilis subē de facili resoluunt: qr tñ sūt violētioꝛes coꝛpib⁹ modernis ifesti ⁊ maxime Alīā. vt tactū dria. 9. ꝛs ab anno in antea vel circa debilitent nihilomin⁹ vt⁹ coꝛ q̄ ad actū in nos sufficientez lōgo pmanet tpe. sil'q; qō dictū ē scamoneā. 30. an. p.

Propter tertium (durare iterp tandū. gdē dōm q; oīb⁹ parificatis vt ad multū simplicia ꝓpositis sūt pmanentioꝛa: qō discursus expietie ostēdūt: ⁊ rō nō min⁹: qm̄ pmanētia sit p formā. Ipa. n. ē q̄ dat eē atq; pdurare. q̄ aūt pfectioꝛ existet meli⁹ poterit eē ac pmanere ꝺdonare. ꝫ hec est illa q̄ simpliciū cū sit nālis: q̄ vo ꝓpositoꝝ artificialis. Arte sigdez pfectioꝛ nā cū p̄ncipiū extet ītrīsecū illa vo extrinsecū. z. de īge. aialiū. Kursus: dictū est q; qñcūq; minoꝛaꝝ coꝛp⁹ minoꝛaꝝ ⁊ vtus illi⁹: ꝫ ꝓposita minoꝛant tertia q̄ laboꝛiosa est: ac eñea. nō aūt ita simplicia. Et. cā coꝛrupti onis: ⁊ p oñs ipmanētie etherogenitas extat. nullū enim nudoꝝ simpliciū coꝛrūpit dū pmanet tale scōa. i. ⁊ iō artificiata ēt ex plib⁹ ꝓstructa rupture plus sūt oppositis exposita. sil'q; nālia vt moꝛ ostēdūt. pbl'. ii. ꝫ simplicia sūt vt hōgenea: ꝓposita vo etherogenea vt euidētia determinat. Amp. id min⁹ pdurat in q̄ repiunt plura ꝫria alterātia ⁊ coꝛrūpētia ei⁹ oppositoꝝ: ꝫ id in ꝓposito: nō aūt in simplici: cū duplex repiat in eo cōpositio i h vna sola vt primoꝝ eoꝝ. ꝟre lac nā cōmixtū ex triplici suba ⁊ nā coꝛrupit celeri⁹. Siplicia itaq; lōgioꝛi pdurāt tpe cōpositis.

Propter quartum qdez ad p̄mū dōm q; tyriaca ⁊ hꝺ diutius pmanentia cōposita nō pdurāt diutius pp rōnez ꝫnis vniformiter ex simplicib⁹ cōsurgētis: verū ꝑpter vnū maxie simpliciū. puta opiū. ⁊ sic poti⁹ ꝓuincit oppositū q̄ itētū. aut id verificat vt multū. ¶ Ad aliud dōm nō oportere aliqua eē pmanētioꝛa: eo q; sint foꝛtioꝛa vigoꝛosiusq; agētia: ceu appet in hoīe respectu pluriū aialiuꝝ eo foꝛtioꝛū: verū pmanētia q̄ minus ī vita: neq; oīno res sicut opat hꝺ esse vel ecōuerso ꝛs ea verificet in cōi: nō tñ pticulariter oīfariaꝫ cū cā differat essentialiter ab effectu. ¶ Ad aliud dōm sil'r nō foꝛe verū vl'r: vt vifum dria. 164. Cum eo etiā q; prima ⁊ cōponētia sunt pmanentioꝛa cōpositis vt el'a. ¶ Ad aliud dōm q; in cōpositis virtus īadinuicē copulat: sed nō ꝑpter hoc cū hꝺ coꝛ ꝺiunctio nō in vnuꝝ reddita cōsopiatur vt simplicis. Sunt nanq; in cōpositis plura que nō natura copulant sed arte. Ipsa eniꝫ quātūcūq; conata ꝓnuꝫ apparēs. i. non pōt ad eam que nature ⁊ dei verā permixtionē peruenire. Cuius siquidem beni gnitate ipso in posterum pefrui. valeamus.

¶ Exegimus deo fautoꝛe opus Cōciliatoꝛis magr̄i ꝑe tri de abano medicoꝝ physicoꝝq; sua tēpestate p̄ncipis.
¶ Incipiūt tituli driaꝝ Cōciliatoꝛis. Et ꝑ p̄me partis.

An necessarium sit medico ceteras scire speculationis scientias dria p̄ma Car. z.
An opus sit medico logicum esse. z. 3.
An medicina sit scia. 3. car. 4.
An medicia sit theoꝛica vl' practica. 4. car. 7.
An medicina sit artium p̄claris̄ima. 5. car. 7.
An coꝛp⁹ humanū sit medicine subz cū annexo. 6. car. 8.
An medicine subm sit vni vel plibus medicis cōmittendum. 7. car. 9.
An doctrinarum oꝛdinariarū numerus sit trinus maioꝛ aut minoꝛ. 8. car. 9.
An nā hūana sit ab eo q; antigt⁹ fuit debilitata. 9. car. 12.
An quis existens medicus possit conferre per scientiam astroꝛum in salutem egroti. 10. car. 14.
¶ Quesita centū de theoꝛica cū coꝛ appenditys.
¶ Quesita vlium rex ⁊ elementoꝝ primitus.
¶ An numeris el'oꝛ sit quaternus vel alius. ii. car. 16.

Tabula

An terra sit frigidozum primum aut aqua. iz. car. i7.
An aqua sit humidoꝝ pmũ aut aer cũ eius appenditio.i3. car. i8.
An aer sit natura calidus vel frigidus cum eius adiuncto. i4. car. i9.
An ignis sit calidus. i5. car. zi.
An elementa sint in mixto actu vel potentia. i6. car. zi.
¶ Quesita circa complexionem.
¶ An complexio sit substantia vel accidens.i7. car. z4.
An sit ꝓpłonẽ tẽpatã repire.i8.car. z5.
An complexionem sit ponere simplicem. i9. car. z7.
An iustitialis certꝰ vel melicus sit eq̃li ponderis ꝓpinquioz.zo.car. z8.
An complexio temperata sit alys longioris vite. zi. car. 30.
An complexio innata possit permutari. zz. car. 3i.
An duo indiuidua possint eandẽ seu similẽ ꝓpłonẽ habere. z3. car. 33.
An cerebꝝ sit complexionis cali. vel humide. z4. car. 34.
An nuca sit cerꝛbzo fridioz.z5.car. 35.
¶ Quesita circa annexa.
¶ An puer sit iuuene temperatioz: seu econtra.z6. car. 35.
An maioz sit caloz pueri vel iuuenis.z7. car. 37.
An masculꝰ sit feꝛa calidioz.z8.car.38.
¶ Quesita circa humozes.
¶ An humozes simlꝫ generentꝛ vel successiue cũ eiꝰ appẽditys.z9.car. 39.
An solus sanguis nutriat.3o. car. 43.
An sanguis artarialis nutriat cum eiꝰ appenditio.3i. car. 45.
An melancolie causa efficiens caloꝝ sit temperatus.3z. car. 47.
An in nobis sint bu. secũde humiditates dicti ꝛ quot.33. car. 47.
¶ Quesita circa gnãtionẽ ex spma te dependentem.
¶ An sperma decidaꝛ a toto cozpoze cũ appẽdiculo eius.34. car. 49.
An ad spmatis generationẽ testes sint necessary vel iuuatiui.35. car. 50.
An genitura sit pars constitutiua embꝛionis.36. car. 5i.
An sperma femelle gutta dictum ĩgrediatur embꝛonis generationẽ: cuꝝ eius appendityꝫ.37. car. 5z.
¶ Quesita circa membza.
¶ An vnũ sit membꝛuꝫ ꝓncipale vel plura cũ eius annexis.38. car. 55.
An cranei plasmatico sit ex quinq; oſſib⁹ plib⁹ vl' pauciozib⁹.39. car. 56.
An caput sit factum ꝓpter cerebꝝ vel oculos.4o. car. 57.
An nerui oziantur a cerebꝛo vel cozde.4i. car. 58.
An caro sit ozganum: tactus: neruus: aut coꝛ.4z. car. 59.
An cutis sentiat cum eius appendi/tio.43. car. 6i.
An panniculus cõponaꝛ ex neruo tñ vel ex eo ꝛ ligamento.44. car. 63.
An carũcule mãmillares sint ozganũ olfatus vel nares.45. car. 63.
An ĩteriꝛ tunica artarie dissoluatur in villo longitudinales vel latitudinales.46. car. 64.
An vene oziantur ab epate vel cozde.47. car. 65.
¶ Quesita circa virtutes.
¶ An spma sit aiatũ.48. car. 67.
An natꝰ octimẽsis viuat.49.car. 69.
An digestio ꝓcedat ingrossando vel subtiliando.5o. car. 70.
An attractiua que a calido ad eaꝫ que a vacuo reducatur.5i. car. 7z.
An medulla nutriat ossa.5z. car. 73.
An vẽter nutriatur chilo cum eius appenditio.53. car. 74.
An pili ꝛ vngues nutriantur cum suis annexis.54. car. 76.
An virtus augmentatiua sit altera ꝛ nutritiua.55. car. 78.
An augmẽtum fiat per partes formales vel materiales.56. car. 78.
An virtus vitalis sit a naturali ꝛ animali.57. car. 79.
An virtus motiua influat ꝓmitus in neruos vel lacertos cum eius appẽditys.58. car. 8i.
¶ Quesita circa spiritum.
¶ An caloꝝ ꝛ spꝰs sint idem cũ eius appẽditio.59. car. 83.
¶ Quesita circa operationes.
¶ An qualitate fiat omnis actio cum eius appenditio.6o. car. 85.
An frigus ĩgrediaꝛ cẽntialr opus nãe vel accñtialr soluꝫ.6i. car. 87.
An digestio fiat a friditate.6z.car. 89.
An actio ptib⁹ officialib⁹ attributa ꝓcedat a ꝓpłone vl' ꝓpõne.63. car. 89.
An visio fiat ĩtus suscipiẽdo vel exmittẽdo cũ eiꝰ appẽditys.64. car. 90.
¶ Quesita circa sanitatẽ rerũ naturalium ꝛ effectuum existentem.
¶ An sanitas sit species specialissima cũ annexo.65. car. 93.
¶ Quesita circa res nõ naturales.
¶ An ver sit temperatum cum suo appenditio.66. car. 95.
An sub equatoze sit possibilis habitatio cũ eius annexis.97. car. 96.
An carnes limaciaruꝫ sint ceteris laudabiliozes.68. car. ioo.
An albumen oui sit caliduꝫ ꝛ vitellus frigidus.69. car. ioi.
An vinũ sit calide vl' humide ꝓpłonis cũ eius appẽditio.7o. car. ioz.
An forma dicta specifica sit substantia vel accidens.7i. car. io3.
¶ Quesita circa res ꝓeter naturã vt egritudinem in cõmuni.
¶ An inter sanũ ꝛ egrum cadat medium cũ eius appẽditio.7z. car. io5.
An doloꝛ possit esse morbus cum eius appenso.73. car. io7
An morbus sit quis in cõpositione cuꝝ eius appenso.74. car. io8.
An morbus quis sit in natura cõmuni cũ eius annexo.75. car. iio.
An cãe doloꝛis sint due vel plures an minoꝛes cũ eiꝰ adiuncto.76.car.iio.
An doloꝛ sentiatur.77. car. iiz.
¶ Quesita circa signa.
¶ An icteritia ante septimã diẽ appaꝛens possit esse bonum signum vel econtra.78. car. ii4.
An caput paruũ sit melius signũ magno.79. car. ii5.
An qñ coꝛ dilataꝛ dilatentꝛ artarie ꝛ qñ ꝓstringiꝛ ꝓstrigantꝛ.8o. car. ii6.
An in dilatatione artariaꝝ fiat attractio ꝛ in ꝓstrictione emissio vel ecõtra.8i. car. ii7.
An pulsus differẽtie sint deceꝫ plures ꝛ pauciozes.8z. car. ii8.
An in pulsu musicalis reperiatur consonantia.83. car. izo.
An egestionis varietas sit laudabilis 84. car. izz.
An substãtia vrine ꝓius deꝛ vel coloꝛ cũ eius ꝓiuncto.85. car. izz.
An mictura sanguinis sit ex venaꝝ q̃ circa renes ruptura.86. car. iz5.
¶ Quesita circa febꝛes.
¶ An febꝛ sit caloꝛ ꝛ q̃lis.87.car.iz6
An humozes possint confluere periodice.88. car.iz7.
An sanguis putrescens febꝛẽ generet sanguineã vel colericã.89. car. izg.
An febꝛis sanguinis componaꝛ cum alys febꝛibus.9o. car. izi.
An ex colera prasina ꝛ erugiosa possit febꝛis fieri cum eiꝰ appensis vt distinctione colere loco generationis situ.9i. car. izz.
An in empiala infrigidentꝛ interioza ꝛ calefiant exterioza vel econtra ꝛ in lipparia ecõuerso etiã.9z. car. i34
An ethica fiat incipiẽdo.93. car. i35.
An febꝛis pestilentialis sit putrida vel alia.94. car. i37.
¶ Quesita circa apostemata
¶ An apa intrinsecũ possit febꝛem interpolatam causare.95. car. i38.
An cerebꝝ possit apostemari vel ossa 96. car. i39.
An cor possit apari.97. car. i40
¶ Quesita circa egritudies particulares.
¶ An egritudo consueta sit deteriꝛ insueta vel ecõtra.98. car. i40
An pleuresis dextri lateris sit ea que sinistri periculosioꝛ cum eius adiũctis.99. car. i4i.
An peripleumonia flegmatica sit periculosioꝛ colerica.ioo. car. i43.
An vermis possit in ventre generari. ioi. car.i44.
An asclites sit hydropuꝫ periculosioꝛ. ioz. car. i46.
¶ Quesita circa diẽ cretică ꝛ crisiꝫ.

¶An crisis diei sit laudabilior illa q̃ noctis cũ eiꝰ appẽdicl'o.103.car.148
An vigesima dies sit cretica vel vigesi mapma.104. car.149.
An crisis septime diei sit fortior vel q̃r tedecime.105. car. 150.
An computatio sit facienda a die par tus vel a die febris.106. car. 152.
An ꝓtigat i ꝺcliatõe mozi.107.car. 153.
An deterius nocumentuz somni sit in declinatione paroxismi:an in parti bus alys.108. car.154.
An recidiua sit eadem egritudo cũ sua radice.109. car. 155.
An recidiua sit deterior sua radice cuz eius appenditys.110. car. 156.
¶Quesita circa practicã conserua tiuam in primo.
¶An calidũ innatũ magis ꝺsumat bu midũ radicale vl' fluẽs.111. car. 158.
An bumiduz radicale possit restaura ri.112. car. 159.
An mozs naturalis possit beneficio ali quo retardari.113. car. 161.
An aer magis immutet q̃s potus vel ci bus.114. car. 163.
An autũno magis abbreuiet vita vel alys tẽpozibus anni.115. car. 165.
An regimen corporis lapsi debeat per sile vel ꝓtrariũ admẽsurari cũ eius appenditio.116. car. 166.
An complexio calida et humida facili toleret iciunia.117. car. 169.
An p̃mitus sit totũ comedẽdũ deinde bibendum vel simul cum eius an nexo.118. car. 170.
An cibus grossus debeat p̃cedere sub tilem:aut econtra.119. car. 172.
An semel vel bis an plures comeden dum in die naturali.120. car. 172.
An prandium cena debeat esse ma ius.121. car. 173.
An sup fructꝰ bibẽdũ.122. car.174.
An super dextrum vel sinistrum latus dormiendum.123. car. 175.
An coitus competat in regimine sani tatis.124. car. 175.
An q̃libet eũandũ anno.125. car. 176.
An super assumptũ pharmacũ dormiẽ dum.126. car.177.
An tyriaca competat post somnũ.127. car. 178.
An post pharmacum die balneanduz secunda.128. car. 178.
An pharmacum competat in regimi ne sanitatis.129. car. 179.
An ꝓualescẽs eũandus.130. car. 180.
An vomitꝰ cõpetat oculis.131.car. 181.
¶Quesita circa practicam curati uam magis.
¶Quesita circa regimen curandi in cõmuni.
¶An in cõtinẽte calidiozi sint frõdes populi sternende.132. car. 182.
An sit mozbꝰ gs cui nõ ꝓpetat cibꝰ vsq̃ in statum.133. car. 182.
An dieta procedat ingrossando aut sub tiliando.134. car. 184.
An cõfidẽtia infirmi de medico confe rat in salutem.135. car. 186.
¶Quesita circa mãs curationis.
¶An medicina fortiat ꝓpone ab in nata vel influente.136. car. 187.
An sit medicia aliq̃ tpata.137. car.188.
An bumidũ iuctũ frigido vltra gradũ secũdũ possit extolli.138. car. 189.
An medicina p̃mi gradus calida redu cat eã q̃ terty ad scõz.139. car. 190.
An gs modus q̃ medicia et p̃pe frigida de põ ducaꝫ i actũ.140. car. 192.
An medicia attractiua pgat ad humo rem attrahẽdum.141. car. 193.
An medicia si nõ soluat ꝓuertaꝫ i bũo rez quẽ bz attrahere.142. car. 195.
An medicia cõpressiua sit lenitiue vel lubricatiue adiũgẽda.143.car. 196.
An gs ordo euacuatiõis humoꝝ medi cine effrenitatis.144. car. 197.
An oẽ amarũ calidũ.145. car. 198.
An amplius decoctuz reddatur ama rius seu dulcius.146. car. 200.
An piper multũ ꝓuocet et parum laxet scamonea vo ecõtra.147. car. 200.
An aq̃ lact' sit ca.vl' fri.148. car. 201.
An mẽta sit ca.vel frida.149.car. 201.
An cicuta sit ca.vl' frida.150. car. 202.
An argentum viuuz sit calidũ aut fri gidum.151. car. 202.
An coloquintida sit multũ conterẽda vel modicum.152. car. 203.
¶Quesita circa curationẽ in cõi.
¶An oĩs cura p̃ priũ.153. car.204.
An cura inchoãda medicina forti vel debili.154. car. 205.
An odores curẽt alẽdo vel solũ alterã co cũ eius appẽditio.155. car. 206.
An p̃catiões curent.156. car.207.
An sõnia ꝓferãt in cura.157. car. 208.
¶Quesita circa digestionez nutri tiuozum.
¶An calor digerat inãt'.158.car.208.
An digõ debeaꝫ cause antecedẽti cum eius appẽdicio.159. car. 209.
An materia digesta fiat fe. seu mor bus.160. car. 211.
¶Quesita circa eũationẽ mãe.
¶An in mozbi principio cõpetat eua cuatio.161. car. 212.
An euacuatio ꝓpetat cause antecedẽti vel cõiuncte.162. car. 213.
An euacuandum in die motus egritu dinis.163. car. 213.
An euacuandum vsq̃ ad lippotho miam.164. car. 214.
An euacuatio conferre possit syntho matica.165. car. 215.
An i p̃gnãte piculosior eũo flebotho mia vel pharmacia.166. car. 215.
An post quartã die flebotbomaduz in acuta.167. car. 216.
An in p̃ria vel'alia lunatiõis q̃dra fle botomãdum.168. car. 217.
¶Quesita circa curationem febri um in communi.
¶An in febre ptisana cõpetat ordea cea.169. car. 219
An syrupus acetosus cõpetat in quali bet digerẽda mã.170. car. 220
An aq̃ ffa ꝓpetat i febribꝰ.171.car. 220
An vinũ ꝓpetat i febribꝰ.172.car. 221.
An balneum expediat in febribus. 173. car. 222.
¶Quesita circa curationẽ egri tudinis cõmunis.
¶An senex causonizans iuuene am plius egeat infrigidari cuz eius ap penditio.174. car. 223.
An in causone competat flebotomia. 175. car. 226.
An apati cõpetat repercussio cuz eius appenditio.176. car. 226.
An i lepra ꝓpetat eductio.177. c.227.
An tyriaca veneno cõferat p̃prietate vel qualitate.178. car. 228.
An tyriaca diatesseron ꝓferat morsui canis rabidi.179. car. 229.
An i scabie ꝓpetat flomia.180.cã.230.
¶Quesita circa passiões capitis.
¶An solo ꝓtinuitatl penetrãs ad ite riꝰ cerebri possit sanari.181.car. 230.
An in apoplexia nihil agẽduz ifra.72. boras cũ eiꝰ appẽditio.182. car.231.
¶Quesita circa passiões neruoꝝ
¶An paralysis dextri lateris sit dif ficiliozis curationis ea que sinistri. 183. car. 233.
An in tortura locale remediuz sit ap plicandum super sanam vel egraz. 184. car. 233.
An vinum competat in egritudinibꝰ neruozum.185. car. 234.
An coitus conferat in egritudinibus flegmaticis.186. car. 235.
¶Quesita circa passiones colli et pectoris.
¶An sanguis per superioza fluẽs sit compescendus.187. car. 235.
An in squinantia competat subscãna tio.188. car. 236.
An gargarismata competant in pecto ris passionibus.189. car. 237.
An centaurea competat sputo san. 190. car. 237.
An in pleuresi competãt repercussiua 191. car. 238.
An fluxus ventris curet apostema la teris.192. car. 239.
An ptisis possit curari cuz eius appen diculo.193. car. 239.
An lac congruat ptisicis cum eius ap penditio.194. car. 241.
An ventose sub mãmis in retẽtiõe mẽ struoꝝ apponende.195. car. 242.
An in cura morbi calidi cordis compe tant calida.196. car. 242.
¶Quesita circa passiones epis.
¶An i apate epis et p̃cipue sanguioso ꝓgruat flomia.197. car. 243.

Tabula

An epar supercalefactum sit epitimã/dum ceruſa.198. car.244.
An bezel ſiue inciſio ſub ventre cõpe/tat hydropicis.199. car.244.
¶Queſita circa inteſtina.
¶An fluxus in principio morbi fact⁹ cohibendus.200. car.246
An dyſenteria colerica deterior vel alia.201. car.247
An in dyſenteria epatica competãt ſti/ptica.202. car.247
An ilio cauſatũ ex ſtrãguria febris cu/ret ſupueniẽs.203. car.248
An narcotica competant in coli/ca.204. car.249
¶Queſita circa vias vrine.
¶An diuretica competant in ꝓpaſſi/onibus viarũ vrine.205. car. 250.
¶Queſita circa articlos ⁊ pedes.
¶An ĩ podagra dextri pedis cõgruat flõnia ex ſiniſtro ⁊ eõ.206.car. 251.
¶Queſita circa manualẽ actũ.
¶An omne vlcus egeat exiccatio/ne.207. car.251.
¶Queſita circa ipſum annexũ.
An cauteriũ põle ſit laudabili⁹actuali cũ ci⁹ appẽditio.208. car.252.
An medicinarum copulatio alterati/uarum poſſit medicinã conflare ſo/lutiuam.209. car.254.
An compoſita plus perdurent ſimpli/cibus.210. car.254.
¶Queſita de appẽditys notabilio/ribus:⁊ ꝑmo differentie tertie.
¶An medicia vna ſit ſcia vel plẽs .3.
An nãli ſubalterneẽ ſcie vel aly. 3.
An qualitas elemẽti ꝓpria ſit eius for/ma.13. car. 19.
An aer habeat grauitatem in ꝓpria ſpera.14. car. 20.
An ꝓpo iequlis quo ad põdus ſit equlis quo ad iuſtitiã. 17.
An cerebrũ ſit frigidus amplius q̃ hu/midum vel econtra. 24.
An phla generet tm̃ in epate aut etiã alibi.29. car. 41.
An ſit eiuſdem ſpeciei ſan. genitus ex cibis flegmate ac vniuerſaliter ex coitu genita ⁊ ſine.29. car. 41.
An ĩ venis digõ pficiaẽ cõis.29.car.42
An digeſtiones ſe poſſint viciſſiꝫ corri/gere.29. car. 43.
An ſan. ꝓtineaẽ tm̃ ĩ venis.31. car. 46.
An vir muliere amplius delectetur in coitu.34. car. 50.
An ſpermatica membra ſoluta poſſint verius conſolidari.37. car. 54.
An ex omni pte iudicãdũ ſit mẽbrum colobum.37. car. 54.
An oſſa ſentiant.43. car. 62.
An dentes ſentiant.43. in eodez.
An per anum immiſſum poſſit nutri/re.53. car. 75.
An pilis inſint paſſiones plurime ipſis attribute.54.
An ynus neruus poſſit eſſe ꝓncipiũ ſen/ſus ⁊ motus.58. car. 82.
An muſculus habeat ſolum virtutem innatam.58 car. 83.
An ſpũs in aiali ſemꝑ idez maneat vel fluat mox alius factus.59. car. 85.
An quis morbus ſit quantitate le/dens.60. car. 86.
An neruus ſiniſtretur dexter obticus abſqꝫ reditu ⁊ ſiniſter ⁊ecõtra.64.
An oculus ſit coloratus.64. car. 93.
¶An autũ⁹ ſit tẽpat⁹.66. car. 96.
An venti ꝓtemperẽt aerẽ.67.
An vinũ ꝓpetat pueris.70. car. 103.
An ſanũ ⁊ egrũ actu cõcidãt vna.72.
An ſtupor ſit morbus vel accidẽs:puta. dolor.73. car. 108.
An morbi cõplexionales ſint quattuor octo:aut decẽ ⁊ octo.74. car. 109.
An apoſtema ſit morbus ſimplex vel compoſitus.75. car. 110.
An labor ſeu dolor apoſtemoſus ſit ali/us ab vlceroſo ⁊ tẽſiuo.76.car. 112.
An que ⁊ qualia de vrine eſſe. 85.
An q̃lis ſit diſtictio colere locus gene/rationis ⁊ ſitus eius.91.
An in empiala calidũ cũ frigido ſimul per totum ſentiatur.92.
An pulmo ſit ꝓpriuz organum baneli/tus vel diaphragma.99. car.142.
An motus anhelitus ſit naturalis vel volũtarius.99.
An plimũ mors ꝓtigat die vl nocte.110.
An ſubm ſupponat in ſcia ſua.110.
An oua ꝓpetãt i febris.110. car. 157.
An fluxus ſanguinis mẽſtrualis ſit na/turalis.110. car. 157.
An naturales tẽperantie appetãt ſimi/lia ⁊ egritudinales ꝓria.116.car.168.
An exercitandum ante comeſtionem vel poſt.118. car. 171.
An aer ⁊ vlr elemẽtũ nutriat.155.
An humor ſit cauſa efficiens febris vel mãlis.159. car. 210.
An morbus ꝓportionalis ſit periculoſior ipꝓportionali vel eõ.174. car.224.
An formice cura perficiatur pẽne cõca uitate.176. car.227.
¶An cum apoplexia poſſit febris con cidere.182. car. 233.
An ſeptima coniugatione neruoꝝ col/li. oriantur nerui peruenientes ad manus aut aliunde.184.
An ptiſis poſſit ſiccitate cauſari. 193. car. 240.
An qualis natura lactis temperata vl alia. 193.
An zuccarũ roſaceum competat ptiſi/cis.194. car. 241.
An morbus frigidus periculoſior cali/do. 196.
An cauterium melius ex auro vel ar/gento.208. car. 253.

Finis tabule Lõ ciliatoris.

¶Tractatus de venenis a Magro Petro de Abano Editus.

Eprologo agitur. 1
De diuiſiõe venenoꝝ. 2.
De vnoquoꝫ veneno in ſpeciali. 3.
Modus ſecundũ quẽ ve nenum interficit. 4.
De precuſtodia ⁊ cautela:ne aut vene na ꝓpinentur:aut ſi ꝓpinata non noceant. 5
De ſignis ⁊ curis cuiuſlibꝫ ſingularis veneni ꝓpinati. 6.
Ille qui argentũ viuũ ſũpſerit. 7
Hipſum qui biberit. 8
Scoria eris. 9
Scoria ferri 10.
Lapis magnetis. 11.
Lapis lazuli. 12
Arſenicum ſublimatum. 13.
Litargirium. 14.
Ceruſa. 15.
Calcucechumenon.i.viride eris 16.
Plumbum vſtum. 17.
Azurum ſeu minium. 18
Realgar. 19.
Sucus cicute. 20.
Sucus titimallorum. 21
Sucus cucumeris aſinini. 22.
Sucus vſnee. 23.
Sucus aut radix buchozmarien. 24.
Sucus coziandri. 25.
Sucus mandragore 26.
Sucus papaueris nigri 27.
Opium. 28.
Sucus ſcamonee. 29.
Apium riſus. 30.
Sucus cherue. 31.
Sucus napelli. 32.
Sucus oleandri. 33.
Sucus mezereon. 34.
Sucus ellebori. 35.
Alfeſire. 36.
Sucus bzionie. 37.
Lozma ſpice. 38.
Lozma oleandri. 39.
Lozma bedeguar. 40.
Anacardus. 41.
Nuces aut auellanas. 42.
Mallum caſtozeum. 43.
Malos fungos. 44.
Nucem vomicam. 45.
Colloquintidam. 46.
Ficus pharaonis. 47.
Semina iuſquiami. 48.
Hrana cochonidy. 49.
Baccalauras rancidas. 50.
Catapuciam. 51.
Semen vrtice. 52.
Semina papaueris nigri. 53.
Semen ellebori. 54.
Semen cicute. 55.
Semina humida coziandri. 56.
Semen ſerpentarie. 57.
Si quis morſus pũctus fuerit ab ali/quo animali venenoſo. 58.

Ille quem momorderit vipera. 59.
Morsicationi scorpionum 60.
Morsicationi aranearum. 61.
Morsicationi rutele. 62.
Morsicationi apum. 63.
Morsicationi animalium. 64.
Morsus a cane. 65.
Cantarides biberit. 66.
Lac biberit. 67.
Ad assaturam suffocatam. 68.
Pisces frigidos. 69.
Cerebrum gatte. 70.
Extremitates caude cerui. 71.
Sanguis bouinus. 72.
Sanguis buffonis. 73.
Sanguis hominis colerici. 74.
Sanguis mestruus aut leprosi. 75.
Qui morsus fuerit ab homine ieiuno. 76.
Qui morsus fuerit ab vllo serpente. 77.
Cui datum fuerit fel leopardi. 78.
Qui biberit salamandram. 79.
Cui lepus marinus vel rana marina. 80.
Qui morsus fuerit a mure simeo ⁊ gatto. 81.
Capitulum de descriptione beçoartice virtutis ad vnumquodq; venenum. 82.
Questio vtrum tyriaca ⁊c. 83.

Reuerendissimo in Xpo patri ⁊ D. domio. N. diuina ꝓuidentia sūmo pontifici Petrus de abbano minimus medicoꝝ cū debitōe ꝓsens scriptū: tam vestre petitioni q̄ ꝑ debiti solone afferre iuxta posse obedire ꝓpono vt sanctitati vestre: tū ad pfectū corpis tū ad scibilia coaugēda tractatū vtilē nō minus q̄ breue de venenis inscribā. ¶ Primo sigdē diuisionē faciā de venenis. sunt n. nobis magis nota q̄cunq; per partes diuidunt quoddā totum. ¶ Scōo vnūqōq; diuisionis mēbroꝝ resoluā hīc ad terminū singulare. sic. n. cuiusq; rei scīa ꝓpletur a generalissimis ad spālissima descēdendo. ¶ Tertio describā modū ꝑ quē venenū mortificat ⁊ nocumētū inducit humano medicine corpi ꝓximatū. Inde nāq; notitia curatiōis in arte medicīe venaī. ¶ Quarto ꝑmonē faciā de precustodia ⁊ cautela ne aut venena ꝓpinēī: aut si ꝓpinata nō noceāt. Precustoditiua. n. ars ē curatiuā excusans. ¶ Quīto signa ponā ⁊ curas ad qōcunq; venenū assumptū ⁊ ad eius nocumēta īductа. ¶ Sexto ⁊ vltimo vtutes beçoarticas. i. a morte liberātes occulta vtute potius ⁊ diuina q̄ ꝓpone vel nā ad qōq; venenū describā: ⁊ cū hoc soluēs qōnes duas difficiles valde. q̄rū ꝓma erit de tyriaca magna: vtꝝ tyriaca sit alicui veneno beçoar vel medicīa. Et scōa vtꝝ venenū aliqō possit ad certū tps talr exhiberi q̄ ex eo gs ad illud tempus moriaī ⁊ nō ante.

¶ De diuisione venenoꝝ. Capm. I.

Uia venenū oppositū est cibo nr̄i corpis iō sicut cib⁹ ipse efficīt pars nr̄i corpis ⁊ se totum assimilat pti nutrite vicē tenēs ptis dissolute ita venenū nr̄m corp⁹ seu ptē cui approximauit ad sui ipsi⁹ venenosaz nām totuz trahit ⁊ ꝓuertit: ⁊ deniq; assimilat sibi ipm adeo vt sīc aīalia ⁊ terre nascētia quoꝝ nā cibos ꝓuertit in spēm nutritoꝝ a nobis comesta in nr̄m alimētū ꝓuertunī ⁊ spēz. Ita q̄cunq; corpora veneno sunt inuncta si comedātur a nobis trāseuntia faciūt nr̄a corpora in venenū: qm̄ omne agēs est pstantius patiēte. sic. n. nr̄a suba per modū passiui trāsit ad presentiā veneni qō se bz p modum actiui in veneno: sīc palea subta igni trāsit in ignē. est. n. ignis totus actiu⁹ ad paleā. Quare sapiētes medicoꝝ venenū dixerūt esse de gne rerū iterficientiū ⁊ destruētiū ꝓpone ⁊ pōnem ⁊ iterdum īducentiū solonez ꝓtinuitatis ita vt egritudines q̄ ex venenis accidūt sint de generibus cōmunibus ⁊ nō ꝓpys. ¶ Diuidīt aūt venenū tribus modis. nā vno mō ꝓsiderat̄ ꝑ put fit diuisio generis in species. Et ꝑm hoc dixerunt Auicē ⁊ Auer. q̄ venenoꝝ aliud est de minera: aliud ē de vegetabilib⁹: aliud est de aīalib⁹. ¶ De minera gdē ⁊ vt q̄cunq; sub terra gnāta pniciosaz habēt nām vt argentuz viuū ⁊ gipsuz ⁊ es ⁊ gdā lapides vt magnes ⁊ lapis armenus nō lotus ⁊ plumbū vstū ⁊ arsenicū ⁊ realgar ⁊ ceruſa plūbi ⁊ de multis alys de gb⁹ ifra in spāli dicēt. ¶ De vegetabilib⁹ vo sunt q̄cūq; plantaꝝ ꝟyssime sunt nāe cibali vt apte nate nō sint ad nutriti spēm ꝓuerti: ſz poti⁹ sunt ꝓmpta ꝓuertere vt ellebozus ⁊ turbith nigrū: napellus ⁊ gūmi napelli ⁊ fungi gdā ⁊ tubera ⁊ viduā faciēs ex meçereon: ⁊ oleāder: ⁊ apiuz: risus: ⁊ multa alia de gbus in spāli infra dicēt. ¶ De aīalib⁹ aūt venenosa sunt oīa quoꝝ nā lōgissime distat ab hūana cōpone: aut opposita ⁊ inimica ē spēi: q̄lia sunt serpētes: ⁊ dracones: ⁊ tyri: ⁊ vipere: ⁊ lep⁹ marinus: ⁊ carnes assate ⁊ statiz suffocate: ⁊ pisces frīdi: ⁊ morticīe carnes ⁊ putride ⁊ q̄ a fulgore sunt pcussa ⁊ mortua ⁊ q̄cūq; sunt patientia rabiē ⁊ multa: q̄ ifra in spāli dicētur. ¶ Scōo mō ꝓsideraī venenū relatū ad nos: ⁊ ꝑm hoc dixerūt venenū aliud est assūptū ītra corpus: ⁊ aliud eī. qō vo est assūptū ītus est de gne potionū pniciosarum datū sub spē cibi: vel pot⁹: vel medicine: ⁊ ꝟ est qō plīmū fit a quo reges ⁊ ꝓlati ⁊ odiosi cauere debēt. Qō vo eī est dicīt reptiliū morsus: sicut cū visu: aut auditu: aut gustu: aut tactu: aut odoratu sentiī venenū. Uisu gdē sicut venenat basiliscus. Auditu sicut venenat serpēs gdā in nubia q ē corpulētie duarū palmarū acutū habens caput ⁊ viridis existēs colozis qui regulus vocaī. sibilādo nanq; aues ⁊ aīalia cū audiētia iterimit. Gustus q̄z sīc aspis surda q̄ sputo suo q̄s tāgit iterficit: ⁊ tyrus q̄s mozdet: ⁊ vipa perimit. Tactū vo sicut serpēs quē miles de quo Auicenna dicit iterfecit: cū lācea: ⁊ ex cōtactu lācee manus militis ⁊ totū corpus fuerūt mortificata: ⁊ sicut piscis gdā qui stupefactoꝝ vocaī: de quo Halien⁹ dicit q̄ cuz ītrat rhete piscatozis man⁹ ⁊ brachia stupefiūt in tātū q̄ isensibiles efficiunī. Odozatu vo sicut gdā fungi pniciosi: de gb⁹ dicit Rasis q̄ cū euellūī a terra ⁊ odozati iterficiūt odoratem. ¶ Tertio mō cōsideraī venenū q̄tuz ad specificaz differētiā: qua differt spēs a specie: ⁊ ꝑm hoc dixerunt oēs medici ⁊ philosophi naturales q̄ venenuz aliud est quod facit operationez suam a qualitate sua siue a cōplexione: ⁊ aliud qō facit hoc idem per virtutem fluentē a tota spē qō medici formaz specificā vocant: qō nihil aliud est nisi meritū qō vnūqōq; cōpositū ex q̄ttuor elemētis ꝟz maiorē ⁊ minorē ꝓportionē ipsoꝝ elementoꝝ in cōposito fortiter ⁊ mereī hr̄e ab influētib⁹ stellis fixis: q̄ spēs īferioꝝ cōpositoꝝ respiciūt ⁊ ꝑ put ipsoꝝ materie apte fluūt: iuxta illud vtutes stellaꝝ vehuntī inferi⁹, mediātib⁹ lineis piramidalib⁹ ⁊ rectis q̄ in lumīe ipsaꝝ stellaꝝ formanī. qō lumen ꝑ lineas diuersas vectus a stellis deportat virtutes specificas: quas derelingt in cōpositis secūdū q̄ cōponētia meruerūt: ⁊ hoc est qō recte Auicē. dixit in canone. q̄ talis forma specifica aduenit rebus post primā cōpone elemētoꝝ in ꝓposito: ⁊ q̄ ignoramus semp ⁊ ignorabim⁹ in eternuz q̄titates ⁊ pōdera elemētoꝝ in ꝓpositis: iō tales formas specificas aduenientes iuxta meritū talis ⁊ talis proportionis in compositis necesse ē ignorare: neq; de ipsis plus scire possumus: nisi quātum prebet hominum experientia: ⁊ propterea in talibus plus cōferunt experti q̄ rationales medici sicut bene in probemio meta. Ar. dicit. Uenenū ergo quod a qualitate sola facit opationem variaī scom diuersitatē q̄litatū. nā aliud est calm: aliud

frigidū:aliud siccū:aliud humidū. Calidū qdez duobus modis iterficit:qz aut calefaciendo corrodit iteriusassūptum vsqz ad cor z extra appositū vsqz ad medullaz ossiū z sic iterficit soluēdo cōtinuū:q̄le est lepus marinus: aut calefaciēdo inflāmat z intus z extra vsqz ad cor z sic iterficit substātiā cordis z supflue inflāmando: z hoc ē sicut euforbiū z helleborus. Frigidum vo venenū sil'r iterficit duobus modis.s.aut stupefaciendo ꝓpter maximā eius frigiditatē vsqz dū cor reddat̄ imobile: z hoc ē tale q̄le ē opiū:aut opilando vias anhelitus z claudendo:ita q̄ si anhelare nō possint z vsqz ad cor auferr̄ anhelitus:z hoc tale quale est plumbū vstum. Siccum vo venenū iterficit duob⁹ modis.s.aut ꝓsumēdo humidū sanguineū cordis:z quasi i crustā ꝑuertendo:z hoc tale ē quale est calx nō extincta z colchotar:aut separādo partem a parte donec oīa membra vsqz ad cor z in minimas ptes nō liquefiant:sed soluantur:z hoc facit tale quale est realgar. Humidū vo venenū dixerunt qdam nō iueniri: qm̄ nō ascēdit humiditas ad quartum gradum:z quartus gradus venenosam reddit q̄litatez:qm̄ corruptiuū ē z mortale. Sz Ha.narrat de quodā quē i somno serpēs qdaz momordit z excitatus nō valēs surgere tractus p manū remānsit caro corrupta z putrefacta sup terrā z ossa denudata apparuerunt. vnde z putrefactione occulta z facili carnis solutione probat Ha. venenū esse humidum: z ex hoc genere ſm aliquos argentū viuū videt esse venenū:qđ soluz humidū in .4. gra. esse fatentur. Sed venenū: qđ a tota specie soluente vtute:siue a tota substātia:siue a forma specifica est iterficit:nō qz calidū:neqz frigidū:neqz siccū:neqz humidū:sed qz tale.i.qz oppositā hz vtutē ad vitā hois z sanitatē:z istud venenū in quacūqz puitate sumptuz: ita ēt vt sensum ītus fugiat interficit multiplicādo seipsum: qm̄ quācūqz humiditatem nostri corporis inuenit ipsam statim in venenum conuertit: z hoc virtute sue speciei: z tale est quale est napellus.

¶ De vnoquoqz veneno in speciali. Caplm. II.

Venena minere specialia z plantaruz z aīalium non nisi nota z famosa dicemus:ne occulta narrātes virus in angues adyceremus. ob eam enīz solā causam vt preuisa minus ledant: aut nunqz ledant hec scribuntur:non vt alios ledere doceamus. Minerālia igitur venena:quedaz sunt a nā.quedā ab arte procurata:a nā qdem q̄ in ventre terre generant̄:z hoꝝ vnū est argentū viuū:qđ intus assumptuz qnqz iterficit sua humiditate putrefacere faciēte humiditatez cordis nālē:qnqz aūt iterficit sua friditate actuali cōgelante cor:cui⁹ signū est.q⁹ qdam apothecarius cū de nocte tpe magni estus sitiret tptans iuenit ampulā plenā argēto viuo qđ bibit z mane iuentus est mortuus z iueniētes argētū viuū exire de eo anothomiçatus fuit:z iuētus fuit sanguis circa cor coagulatus z ipm cor sil'r. Inuenerūtqz in stomaco fere libr̄ā vnā argenti viui. Aliud est argentū viuū qđ fit arte albumīe sublimatū in aluterhet qđ est vas alchimistarū:z istud est deteri⁹ z magis pnicioſuz q̄z nāle:qm̄ minerale sepe p ventrē secedit vel spōte vel cū clisteri:sz sublimatū assumptū iterius corrodit itestina z apostemat cor z retinet̄ vrina z ꝓhibet̄ eius exit⁹ z morit̄. ¶ Extinguitur ēt argētū viuū cū forti admixtione saliue hois donec dispeat:q⁹ si pieceris sup ipm aquā feruentē z redierit ad pmā dispōnez nō est extinctū. z hoc adhuc deterius est q̄z puz viuū z minus malū q̄z sublimatū. ¶ Scōm venenū qđ est a nā minere est gipsum qđ intus assumptū sua frigiditate coagulat sanguinē z ispissat spūs z inducit difficultatē anhelitus: deinde morit̄:z ꝑ datū crudū in potu tritū: coctū vo non est venenū sz medicina stiptica valde.nasci-

tur āt in venis terre montuose. ¶ Tertiū est es qđ metallinā hz nāz ꝓpositū ex argēto viuo z aduret̄e sulphure ad formā rubozis deducēte:qđ gdem cū per fabzos ꝑcutitur z maleat̄ scorie que eadūt z date in potu venenant z ventrē fortiter soluere faciūt:z hoc medici vocāt tubel eris. inde ēt vinū si reponat̄ in vase eneo aut cupri aut electri z bibat̄ vomere facit. ¶ Tertiū est scoria ferri cruginosi z ipsa crugo que intus assumpta adherendo itestinis excitat humiditates z corpus z senectā inducit.i.q̄ndam egritudinē quā medici marasmū vocāt. vtunt̄ aūt medici scoria ferri cōsolata in curatiōe multaz egritudinū. ¶ Quartū est lapis magnetis q assumpt⁹ itus melicū z lunaticū z pistrigiatū facit recipientē. vtunt̄ aūt eo medici cōsolato cū alijs medicis in curatiōe melie. Est aūt lapis iste duarū spēz. vna est q̄ trahit ferrū vertens illud que ad polum septētrionalē vbi dr̄ eē mīera magneti. Alia ē q̄ trahit carnes hūanas vertēs tractū vsus polū meridianū: vbi dr̄ eē minera ipsi⁹. hec aūt trita z data in potu viscera ꝺbit z in globū reddit. ¶ Quintū est lapis armenus: qui rubeus ē z assumptus intus si nō est lot⁹ ſm doctrinaz medicoz ē venenū vomitiuū:subuersiuū toti⁹ corpis: z eo ꝑparato vtunt̄ medici i cura melice passiōis. ¶ Quintū est lapis stellat⁹ quē medici vocāt laculi:q si nō fuerit lot⁹:datusqz in pot⁹ subuertit stomachū z dolorē itestinoz facit q̄ vtū tur medici ꝺ q̄rtanā. ¶ Sextū est arsenicū siue auripigmentū qđ est de spē gipsi: vt dicit Albert⁹ q⁹ caliditate z sic. sua z pniciosa nā venenū ē pessimuz putrefaciēs z valde mortificatiuū:seu si sublimet̄ ſm alchimiā in vase abethel est pessimū venenuz itus assūptuz: z si sepi⁹ ei sublimet̄ efficit̄ albissimuz:z tāto deteri⁹ efficit venenū. Uenena vo q̄ ꝑ artē fiunt sunt litargiruz:qđ ex plūbo fit fuso in olla cuz testis olle fractis:qđ assūptuz itus tātā facit itestinoz stipticitatez q⁹ nunqz fere egerere pōt: z ꝑ vomituz educunt̄:q̄ ꝑ secessuz solēt educi. Sūt z ceruſa q̄ ex lamīs cupri sup aceto expositis: q⁹ gdē corrosiuuz est z venenuz z mortale. Sūt z plumbuz vstuz qđ fit ex sulphure z auripigmēto:qđ ē venenuz opilans anhelitū z iterficiēs suffocādo. Sunt z açuruz qđ fit ex lapide laculi:qđ ē venenū exiccatiuuz. Sunt z realgar qđ ex sulphure z plūbo fit corrosiuuz exīstēs venenuz intus assumptū. ¶ Uegetabiliū vo venena q̄dā sūt lucus herbaz.quedā vo fruct⁹ arboz: quedā vo semīa ipsarū. Succus qdē cicute:z succus titimaloz: z succus cucumeris asinini:z succus vinee:z succus botharmarie:z succus coriādri:z succ⁹ mādragore:z succus papaueris nigri: de quo opiū fit:z succus cornigiole lactātis:de quo fit scamonea:z succus apy risus:z succus cherue.i.giralsolis: z succus napelli:z succus oleādri:z succus meçereon:z succus helleborī nigri:z succus alphesire.i.vitis albe:z succus bryonie.i.cucurbite siluestris. ¶ De fructib⁹ vo sunt cornua oleādri:z cornua bedegar z anacardi:z nuces:z auellane rādice:z nux vomica:z colognida q̄ solitarie fuit nata in arboze sua:z ficus pharaonis:z poma mādragore. ¶ Semina vo sunt iusgamus z cocognidy:z baccel auri rādice z catapucie:z semē vrtice: z semē papaueris nigri:z semē helleborī:z semē cicute:z semē coriādri humidi:z semē serpētarie:q̄ oīa comesta vel bibita:aut pimūt modis supradictis:aut īfirmāt corpus z alterāt. ¶ De aīalibus vero sunt qdā de cerebris ipsoz:q̄dā de caudis:q̄dā de sanguine:quedā de saliua z sputo:quedaz de fellibus:quedā de toto corpore. ¶ In cerebro qdē gate venenū est pnicioſū facies hominē amentē.siliter in cerebro vesptilionis. In cauda vo cerui venenū est pessimū ꝓpter qđ venatores extremitatē caude cerui: quādo volunt ceruū comedere

abscindunt. silr in cauda scorpiois ⁊ rutele ⁊ vespe ⁊ apis ⁊ exanguiu aialium: ⁊ quorudā serpetu. ¶ In sanguie vero sic in sanguie bouis veteris ⁊ in sanguie buffonis ⁊ ei⁹ sputo: ⁊ in sanguie hois colici ruffi in furia positi: ⁊ in sanguine mēstruo: ⁊ in sanguie leprosi. ¶ In sputo vo siue in saliua hois ieiuni: nō ad hoiem: ꝫ ad scorpionem ⁊ serpentē: in sputo buffonis: ⁊ sputo ⁊ saliua vipere que cum coire vult cū pisce venenū deponit in littore sup lapide quodā: deide rediēs suū colligit venenū. Et in saliua ⁊ spuma canis rabiosi: ⁊ in saliua gatte: simie: ⁊ muris: ⁊ hois ieiuni faciētiū mortuꝫ. ¶ De fellib⁹ vo sic est fel leopardi: qō est venenū a forma specifica statiꝫ pimēs. ¶ De toto vo corpore sic sunt cātarides: ⁊ salamādra: de quoꝝ oium sūma dictū ē q aut a q̄litate aut a spē iterficit pdictū venenū.

¶ Ad sciendu scōm quem modum venenum interficit aut nocet. Caplm. III.

Hane nāq venenū inq̄tuꝫ est venenuꝫ oppositaꝫ hꝫ q̄litatē corpi nostri. hec aūt oppositio dubiū magnū facit q̄ mō ⁊ q̄ via venenū ad cor hois trāsitū patiat. Nā aut venenū trahet a corde. sic̄ ferꝝ a magnete: aut ipꝫ trāsibit ad cor: aut vtroq; mō: corde. ſ. attrahēte ⁊ veneno currēte: q si nullo pdictoꝝ modoꝝ erit asserere relinquet q nullo mō venenū ad cor transire possit: ⁊ sic cessabit oppositio veneni ad ipm cor: quo posito dicemus venenū nō eē pemptiuū cordis. c⁹ opp⁹ videm⁹ q assium pro veneno pnicioso: vt napellus: statī sincopis apparet q̄ passio est cordis: ⁊ tremor cordis: et pulsus defectus: ⁊ oia accētia cordiace passiōis. Propter qō sciēdū ē q cor dū ē sanū: sic̄ ⁊ cetera mēbra: nihil attrahit nisi sanguinem sibi ꝓsimilē ⁊ spūꝫ. quoꝝ vnū reponit in dextro vētriculo cordis ⁊ alteꝝ in sinistro. q̄n vo ifirmū ē trahit ad se q̄litatez ꝓriā sui nocumēti: sic̄ q̄n ē supcalefactū attrahit ad se aerē fīm ⁊ sanguineū fīm: ⁊ hoc facit p virtutē nālez attractiuā sui simlis: duꝫ ipm est in ptāte nāe ⁊ p appetitū sensitiuū aialē quo vnūq̄q; mēbroꝝ lesuꝫ appetit delitiā ⁊ sentire queniēs: ⁊ contrarium sui nocumēti. Venenū g cū in nullo pticipet cū ꝓlone cordis ⁊ nā: ab ipso corde: duꝫ sanū est nō trahit: imo refugiet illud tanq̄ inimicū oppositū: q̄n vo cor esset ifirmū ex appetitu sensitiuo appeterꝫ ⁊ traheret ꝓrium sue passionis: ⁊ fm istū modū venenū veneno curaꝫ. nā q̄n aliqs venenū assumpsit puta opiuꝫ qō ifrigidando corp⁹ vsq; ad cor: ⁊ deide coagulando sanguinē cordis ex quo mors itroducit anteq̄ cor sensum amittat ex friditate opy sentiēs nocumentū desiderat medicinā calidā: ⁊ si det castoreū qō de se est in genere venenoꝝ ipm castoreū cor trahet mediāte appetitu sensitiuo: nō vt venenū oppositū subē cordis: ſꝫ vt opm male q̄litatis introducte p opiū. Nec āt rō nō pls mōstrat q̄ cor attrahit ad se venenū nisi sic̄ qōlibet mēbroꝝ ifirmuꝫ ad se trahat oppositā q̄litatē. ꝓterea dato q cor qō sentiuit nocumētū veneni fri vtute appetitus sensitiui appetat medicinā calidā: ⁊ ipsaꝫ ad se trahat: adhuc stat qō quō illud venenuꝫ pmū datū trāsiuit ad cor. Quare dōm vr q nullo mō cor ad se vnq̄ venenū trahit: q̄n neq; inq̄tum sile ē cordi qz nulla silitudine cū ipso hꝫ. nec inq̄tuꝫ ꝓriuꝫ: q̄n cor nunq̄ fuit talis dispositionis q venenuꝫ esset oppositum illius. nec potes inferre ex hoc nullaꝫ esse oppositionem iter cor ⁊ venenū: q̄n licꝫ cor venenū non trahat: venenū etiā licꝫ non currat neq; etiam vtroq; modo ꝓtingat: est tñ dare aliū modū quo directe apparet oppositio ⁊ peremptio manifesta. nā venenū q̄n actiuū est a forma quā hꝫ pernicioſum ⁊ destructiuū cordis: qcqd tāgit in corpore humano ꝑuertit in illā spēm venenosam: ⁊ seipm multiplicat inficiēdo humiditates nostri corporis in venenosaꝫ nām: q̄ multiplicata augeꝫ virtus veneni. nā dr in geometria q geminata q̄titas augmentat virtutē. vnde ex modico veneno assumpto ꝙuertēte qō tāgit ad suuꝫ simile augeꝫ virtus ⁊ multiplicaꝫ: ita vt de facili p modū ꝓtinui corporis cuius extrema se tāgunt: attingit paruū in q̄titate venenū ipm cor qō et cū tangit ꝙuertit ad venenū: ⁊ ex eo tunc spūs vitalis non hīs debitū organū in quo resideat cedit forme veneni ⁊ egrediens de corde dimittit cor ⁊ corpus fine motu: ⁊ hoc est mors. cuius signū est: q illud cadauer si comedatur venenū efficitur comedēti. est tamē adhuc sciēdū q artarie cordis ⁊ ipsi ventriculi cordis motu diastoles ⁊ sistoles. i. per motuꝫ nālez attrahendi ⁊ expellendi que hīt cōtinuo q̄to tpe vixit aial attrahunt ad se circūstante spūm ita q etiā artarie que ad cutiꝫ terminant. per poros suos aerez exteriorem ꝓtinentē nos attrahunt vsq; ad cor: ⁊ per easdez cor exufflando expellit calorez ⁊ fumos ita q si aer ꝓtinens nos fuerit venenosus ⁊ pestilētialis per ipsas artarias motu dilatatiōis attractus cor inficit: ⁊ ide egritudines pestilētiales ꝓtingunt: non q artaria vel cor de sui nā venenuꝫ trahat. sed qz sub spē aeris ⁊ spūs attract⁹ venenosus vapor igreditur: ⁊ fm B dixerūt sapientes q est venenum dormire seu degere sub arboꝛe nucū: in ortis cauliū ⁊ sub ūbra oleādri: ⁊ balneari i aqs sub cui⁹ ripis oleāder ⁊ arbores venenose creſcūt. narrat enī Ha. de quodā g se balneauit in balneo calefacto de lignis excisis de cauernis ſpentū g mortu⁹ fuit ex vapore lignoꝝ cū ḡbus fuit balneū calefactū ifectoꝝ veneni. Et Ar. in libro de ꝓpetatib⁹ el'oꝝ ⁊ planetaꝝ dic̄ q tpe regis philippi oēs mercatores trāseūtes p quādā viā q̄ ad ciuitatē applicabat q̄n erāt i pte illi⁹ vie ī q̄ duo montes vnus hic ⁊ alter hic existebāt: statī moziebant. Et tūc socrates parari fecit caueā vitreā ī quaꝫ intrās se illuc iussit portari: ⁊ respexit duos ſpentes. vnū in vno mōte: ⁊ aliū in reliquo exūtes: q̄ acrē illi⁹ loci inficiebāt: vñ trāseuntes moriebant. Ruffus etiā dicit q antiq reges fecerūt puellaꝫ nutriri napello vt p eius anhelitū ⁊ amplexum cocuntes morirent. silr in sentinis nauiuꝫ ⁊ cauernis ꝓfundis: ⁊ in locis inhabitaris: ⁊ locis fetidis ꝓpter aerē attractū habitantes venenant. Dicit nāq Auī. in ca. i. q nulla res ē magis inimica calozis innati ⁊ cordis q̄ magnus fetor: a quo subito spūs vitalis a corde recedit: ⁊ quāto cōplexio cordis ⁊ artariarū alicui⁹ hois calidioꝝ fuerit ⁊ rarioꝝ: tāto citius venenū tā bibitū q̄ respiratū perimit ⁊ occidit. q̄n calidū cor plus attrahit q̄ frigiduꝫ de anhelitu: ⁊ vie latioꝛes sunt ī artarys calidi cordis q̄ frigidi: ita q iuſgamus passeres non occidit ꝓpter strictura viarum ad cor. hominē āt sic: qz latioꝛes habet vias ꝙuas facilioꝛ ē trāsitus spūs venenati. ⁊ q̄to venenū de sui cōplone est calidius tanto deterius efficit dato in hoie calidioꝛi: qz vtriuſq; caliditas se iuuat in vnū effectū: sed exhibitū in frigidioꝛi nā suū tardat effectū. Uerūtamē tanta posset eē caliditas nālis q ēt venenū calidū superaret ⁊ repelleret ⁊ ipsius nocumentū. ꝓhiberet aut mortē: inde est q multi homines venenati vno cibo ⁊ eadē quātitate ī eadē cena aliqs moziē: ⁊ aliqs euadit: ⁊ aliquis excoꝛticaꝫ vel infirmatur: sicut ego q̄ñq; vidi in quadaꝫ cena fuisse quatuoꝛ venenatos comedētes singuli ferculū venenatū. quoꝝ vnus fuit mortuus statiꝫ: ali⁹ euasit oīno. reliqui duo ifirmati fuerūt ad mortē: q vo euasit animosus erat ⁊ calidi cordis: qui vero mortuus fuit minus calide complexionis: qui vo infirmati fuerūt calidioꝛes erāt nā q̄ ille qui migrauit ⁊ mīnus q̄ q euasit. hoc aūt nō aliter eē pōt: nisi qz calor naturalis q mouet ad formā vite resistit iquātū pōt calori accītali taꝫ febrili q̄ calidi veneni: q̄ ēt calori aeris pestilētiali ⁊ calori exitus ⁊ diez canicularių q oēs calores mouent ad incinerationē ⁊ dissolutionem cōpositorum. vnde. A. dixit in caplo. i. q nihil est quod resistat

mālis q̄litatibus ⁊ calori febrili plus quam calor innatus adeo q̄ ēt venenis calidis repugnat non ꝑpōnaliter sed formal'r q⁊ calor nālis ifōrmat⁹ est regulatus ab aīa nr̄a q̄ mouet ad vitā mediāte calore nāli tā q̄ suo instr̄o. ⁊ iō dr̄ q̄ oē op⁹ nāe ē op⁹ itelligētie id regentis. vñ signāter nā dr̄ de calore tā a pḥis q̄ a medicis cū dicunt calor nālis ⁊ nō frītas nālis ⁊ ꝓportionanr̄ vt dic̄ dorotheus astrolog⁹ ad alcorodeū. i. ad ꝓstellationē ⁊ locū celi q dr̄ dator vite. ¶ Uenenū vo frm datū in ꝑpōne hois frigidi frītate vtriusq̄ citius pimit q̄ datū in ꝑpōne caliori. Sz si venū fuerit de illis q̄ a tota spē iterimūt vt est napellus ⁊ ei⁹ gūmi ⁊ fel leopardi ⁊ tyrus tunc ꝑplexio bibētis venenū nihil impedit vel ꝓfert nisi ꝓ tanto q⁹ in ca. hoīe vie sunt latiores ad transitū in frigido strictiores.

¶ De p̄custodia ⁊ cautela ne aut venena ꝑpinenr̄ aut ꝑpinata nō noceant. Capl'm. IIII.

POrtet suspicātē aut timētē venenosā potionē vel cibū vt vtar̄ regimine duplici. ꝑmū ē defensio cū cautela. z⁹ ē destructio assumpti veneni cū vtute. defensio vo cū cautela ē vt aī comestionē sue mēse corā suis ferculis ⁊ potib⁹ sint res discernētes ⁊ significātes foris venenū si fuerit. ⁊ hoz vnū est sic̄ cornua serpētis q̄ sudāt in aduētu. s. napelli ⁊ tiri ⁊ fellis leopardi ⁊ nō i alio rū venenis. Et aliō q̄ ē lapis qdā noīe p̄asi⁹ q̄ ē matrix ⁊ palaciū smaragdi: q⁊ i ipso iuenit̄. ē aūt viridis bñs viriditatē spissaz sic̄ p̄asiū. ⁊ iuenit̄ aliq̄n cū rubeis guttis. ⁊ aliq̄n cū albis: exptū ē q⁹ ꝓfuat reges a venenis. nā si lapis ille sit i mēsa in q̄ venenū ponit̄ ad p̄tiaz veneni nitorē statim amittit. ⁊ ipo ablato nitor reuenit de hoc lapide dr̄ in epla Esculapy pḥi ad Octauianū q⁹ ipz timet venena ⁊ p̄lia. Uñ ⁊ alexāder macedo. i ꝓlys sepe bēbat. cūq⁹ de India reuerteret̄ se lauās in Eufrate deposito cīgulo in quo lapis erat suspēsus: serpēs qdā illū morsu abscidit. vomuitq⁹ illū in eufratē. ⁊ de hoc Ari. dicūt mētionē fecisse in libro de nā serpētū. Aliud ē ēt q̄ scriptū ē in libro regū psarū q⁹ si sculpire feceris in lapide emathitis virū genuflexū cinctū ꝓtēte: c⁹ caput teneat dextra man⁹ ⁊ caudā sinistra: posueriſq⁹ lapidē hūc in aureo ānulo. ⁊ sub lapide posueris radicē serpētarie tritā portaueriſq⁹ hunc ānulū ab oī veneno ꝓfuat: q̄ gdē q̄q⁹ ego ꝓparari feci. ⁊ ad pdcm vsuz fuari. Caueat ēt qs ne vasa qb⁹ ipsoz vinū defert vl tenet̄ stēt discoopta in cellarus vini: neq⁹ vinū discooptū: q̄m nālr oē aīal venenosuz lambit vinū ⁊ vasa vini: ⁊ q̄z in eis suffocata sunt iuēta. Caueat ēt fercula ⁊ por⁹ ⁊ cōfectiōes sapores hūtia dulcissimos aut ꝛyssimos ⁊ dissuetos ⁊ diuersoz sapoz q̄n i istis ꝓsueuerūt celare venenū. Smaragdus ēt optia quā si buffo ituet̄ exptū ē q⁹ ipi⁹ ocli crepitāt ad p̄tiā ipsi⁹: si teneat̄ i mēsa venena debilitat ⁊ si in ore teneat̄ venenū vtute ificiēdi dimittit: ⁊ si det̄ trita i potu post venenū poptie a morte liberat: ⁊ sit ei⁹ q̄titas. ℈. y. qō ego q̄z suz exp⁹: ⁊ Auēçoar ℔ iuenit vt in libro trāslato pape Bo. scriptū ē. Comedat ēt sepe aī oēz cibū castaneas cū ficubus siccis aut rutā cū auellanis ⁊ nuces viridēs cū ruta: aut siccas nuces cū ficubus siccis aut calamētū recēs vel siccū: in fritelis aut radicē diptami tritā ⁊ cū vino potataz. ꝓcauet etiā ab oī veneno bibisse ieiunū ciatū vini puri optimi: in quo tpe musti in vna mēsura duo serpētes viui fuerint suffocati: pseruat etiā qō est exptū: vt oī mane accipiat. y. z. de tyriaca q̄ dr̄ de terra sigillata. fit ār sic. ℞. bacaz lauri. z. 4. terre sigil. z. i. terāt ⁊ cū melle dispumato lib. i. ꝓficiat ⁊ repōat̄ i vasevitri. ⁊ sumat̄ ex ea i uicē. z. y. ¶ Destructio vo assūpti veneni fit ita. nā si scitū fuerit de spē veneni tūc destruat̄ ꝓ medicinā ꝑpatā illi veneno q̄ beçoar vocat̄. ⁊ de ℔ ego singulare faciaz īfra capl'm ad cognoscēdū vnūqōq⁹ venenū ꝑ signa ꝑpa. ⁊ ibi docebo vtutes beçoarticas. ¶ Si vo ignorātū fuerit venenū aut medic⁹ fuerit absens. ⁊ dubitatū fuerit de veneno cuiuscūq⁹ fuerit spēi: tūc statī butirū ⁊ aq̄ cal'a sil'dissoluta bibat̄ ⁊ cogat̄ euomere. ⁊ post vomitū cū butiro iterū vomere cogat̄ cū aq̄ mellis ⁊ mūdificato stō statī tyriaca magna exhibeat̄ cū decoctione vini in q̄ bulite sit radices diptami ⁊ sit tyriaca. z. y. ⁊ vinū. z. y. ⁊ nō comedat vsq⁹ ad. 7. horas. ⁊ tūc nutriat̄ reb⁹ vētosis cū ficub⁹ ⁊ vuis passis ⁊ auellanis ⁊ iure galline pīguissime vel agni ānalis vl hedi. Oz si i ītestinis ardor vel dolor sentīt clistere inyciatur factū cū aq̄ mellis dissoluta cū adipe anatis vel galline. ⁊ piecto clisteri ite⁹ clisteriçet̄ cū lacte ouīo cal'o. quo ꝓiecto cibet̄ iure supradicto. Si vo adhuc morsus vel dolor in stō vel ītestinis remāserit tūc modicū balsami dissoluti in lacte circa vnū ciatū det̄ i potu. hec. n. liberāt venenatos si cito adhibeāt̄ q̄ dcā sūt. Si vo morsus aut gladi⁹ fuerit venenat⁹ statiz supra morsuz aut supra vulnus gallina viua euiscerata supponat̄ ⁊ reiteret̄ viua. Aut ore alicuius sclaui vel serui sigat̄ loc⁹ ⁊ os fui abluat̄ sepe cū vino in quo diptam⁹ fuerit coct⁹: deide tyriaca magna loco supponat̄: ⁊ cū fuerit tiriaca exiccata iterū alia recens ponat̄ donec locus nō plus tiriacā desiccet. Si vo loc⁹ morsus siue vulnus venenatū fuerit siccus: tūc tiriaca nō apponat̄: ſz loco tiriace lactucella sup vulnere alliget̄ ⁊ inuet̄ totiēs quoad locus fuerit humectatus. ⁊ tūc sanitas erit ītroducta: q̄tū. n. tiriaca exiccat tātū ⁊ lactucella humectat āpli⁹. ¶ Intelligat vr̄e reuerētia sāctitat⁹ q⁹ septē sūt herbe q̄z cuiuslibet nā vlis cui⁹ ītereſt speciē cuiuslz plāte singulari ⁊ specifica vtute dotate: nō a cōplone elemētari: q⁊ calida vel q⁊ fra: vel q⁊ sicca: vel q⁊ humida: ſz q⁊ talis ⁊ a nā vel mediāte stella sic dotata donauit vtutē liberādi a venēosis cibis ⁊ potib⁹ ⁊ letali venēo ex vulnet̄ siue morsu. ¶ Prima quaz ē ipericon q̄ alio noīe herba dicit̄ pfozata quaz Achiles ozaculo Apollinis in exercitu troianoz dicit̄ iuenisse vt Plinius ait. Secūda ē vincetoxicū. Tertia enula. Quarta rafan⁹. Quinta diptamus. Sexta ari. lo. ⁊ ro. Septima lactucella: quarū vnāquāq⁹ dr̄ equipollere tiriace: ita vt vulnerib⁹ venenosis: succus alicui⁹ pdictarū datus in potu vulnera veneno īfecta purget ⁊ saluet: ⁊ p istū modū oēs antiq talia curabāt vulnera aī q̄ tiriace haberēt notitiā. Morsus vo ab aialibus venenosis curat quelibet predictarū tiriaca ⁊ morso loco supposita. Uenena vo bibita curat puluis factus ex qualibet pdictarū ⁊ datus in potu cū vino vel aqua mellita. dicit ꝑterea. A. q⁹ stercus galli bibituz cū aqua statim per vomitū omne venenū educit: ⁊ lac asine comestū ꝓhibet virtutem ꝓfundari veneni: ita q⁹ in quo prādio vel cena asininū lac fuerit bibitū vel comestū nullū ꝑter napellū possit nocere venenū. Tiriaca ēt omni veneno cōplexionali ⁊ specifico ⁊ napello directo opponit̄ ⁊ cōtrariat̄ frm totā speciem. i. frm bonā permixtionē medicīaz q̄ intrāt in cōfectione artificiali tiriace a qua resultat quoddā diuinū ⁊ formale destructiuū oīs veneni: vt infra i speciali dicet̄. detur aūt de ipsa. z. y. vel. iy. tribus diebus ꝓtinuis: quia toxicū resoluit ⁊ sudorē prouocando liberat. Terra etiam sigillata: aut in comestione: aut post comestionem bibita vel comesta hanc habet ꝓprietatem: q⁹ si venenum inueniat in stomacho ipsum per vomitum expellit. Si vero post eam venenū exhibeatur nunquā permittit per corpus pambulare: ita vt deniq⁹ cor defendat ⁊ eius humiditates custodiat. Quare reges ⁊ principes de ptib⁹ orientalib⁹ ⁊ meridionalib⁹: vbi. s. exhibendi venena clādestino: vt homīes morianr̄ hec pernicies nefandissima peccanter accepit originem ⁊ iualuit quottidie vsq⁹ nūc: semp in suis cenis ⁊ prandys terrā comedunt sigillataz: ⁊ ideo sigillo reguz talis terra sigillabat̄, ide terra sigillata

est vocata.nūc aūt pergt fides sigillor:qm̄ tā illegalis q̄ elegās ad nos sigillata portātur. ¶ Et sciēdū q̄ Rasis t ipsa experiētia ꝑ testat. Dicit in libro diuisionū q̄ ad venenū napelli parū tyriaca aut nihil ꝓdesse videt. Quapropter ad aliud remediū prozsius est cōfugiendū:t nō in tam pauco temporis spacio in quo necesse est napelli virtutem ne ad cor trāseat ipedire ꝓtenere arte medicine in specie tyriace:qō est q̄ si nō citissime ipediatur mozit hō in vna die vel in tribus.si ꝓ hoc ifra dicet vbi singulares medicinas ad singulare venenum inducam.

¶ De signis t curis cuiuslibet singularis veneni ꝓpinati. Caplm. VII.

Ille qui argentū viuū sumpserit dolorē patiet intestinor t latex aut grauedinē:t ad vltimū ꝓducit ad epilensiaz vel ad apoplexiaz t tunc cadit t iterficit. Qō si fuerit extinctū vel sublimatū corrosionez facit itestinor t morsuraz t fit grauedo ligne t stomaci:t apostemat cor t mozit. Et eius cura est clistere cuz adipe anatis vel butiro:t deide reiteret cū aqua mellis: t si fuerit creditū q̄ fuerit extinctū vel sublimatū vomitus prouocetur:t hoc statim anteqū ad itestina descēdat: qm̄ tūc penitus itestina excoriaret t sanguinez exire faceret t tenasmon induceret.tunc.n.cū clisteribus soluz esset intēdere:t expedita argenti eūone erit itēdendū ad accūtia derelicta: que tria esse consueuerunt.vnū mala cōplexio humida t frigida in itestinis.z^m ē debilitas cordis t tremor. tertiū vulnera in stomaco vel intestinis. Et ꝑmo opponemus nos cū rebus ꝓfirmatiuis stipticis calidis t deficcantibus.dabimus ḡ tunc mirrā t castoreū decocta in vino t saluiā t rutā tritā t cuz q̄ in aqua nuces cipressi sint bulita potui ꝓpinabimus.Et ad scōz opponemus nos cū exhibitione diamargariton t diamusci amari. Et tertio opponemus nos cū medicinis sigillātibus vulnera assumptis p clistere si fuerit vulnera i itestinis.i potu si fuerit i stō t hoz sūma erit trifera minor aut vinū rubeū:in quo mirabolani cocti fuerit:t si vrina fuerit retēta ex potu argenti viui:tūc ponemus eū in balneo aque calē. t postea supponemus vesice spongiā infusaz in decoctione iuniperi t seminis apy pluribus vicibus:t dabimus in potu vinuz purum optimū in quo bulita fuerit radix ciperi.t vngemus sumē t testiculos cū oleo rutaceo t iunipino.t ei⁹ beꝯoar ē costus tē. ¶ De gipso. Caplm. VIII.

Ille cui datū fuerit i potu gipsuz habebit difficultatē anhelitas t frītatē in stō t stipticitatē vētris t labia alba:aut mōtificata.t ei⁹ cura erit vt bibat aquā calā cū butiro t euomat.deide bibat itez aquā calāz cū melle t euomat.t postea det sibi i potu mitridatū.z.y.cū optīo vino.t si stiptic⁹ remāserit clisteriçet cū adipe anatis t oleo:t vngat vētēr cū oleo de kerua.t ei⁹ beꝯoar est stercus muris tritū t bibitū:t detur ex eo cū vino.z.i.

¶ De scozia eris. Caplm. IX.

Ille cui datū fuerit in potu scozia eris multū assellabit aut vomet t cuz dolore t punctione in itestinis t stomaco.t eius cura erit balneū in quo bulita sint capita hircor vel limace t dare in potu:succū mentē t vngere stomacū t ventrē cū oleo rosato calō.t ei⁹ beꝯoar est succus accozi bibat.z.y.cū vino.

¶ De scozia ferri. Caplm. X.

Ille cui datū fuerit scozia ferri aut eius erugo exicatur q̄ttidie t venter adheret renibus t marasmū patit.t eius cura est humectare totū corpus cū balneis in qbus testudines sint bulite t clisteriçetur venter cū decoctiōe pedū hedor aut cuz aq̄ maluauisci t comedere butir recēs t iura piguia.t ei⁹ beꝯoar ē lapis magnetis trit⁹ t dat⁹ i pillis cū tātūdē de succo mercurialis t blitis i modū pillar.t sit dos magnetis in vice.z.i.

¶ De lapide magnetis. Caplm. XI.

Ille cui datū fuerit lapis magnet nō ꝓsolatus efficit lunaticus t melicus aut heroic⁹:t eius cura est vt det in potu limatura auri t fragmēti smaragdi sil'ana.s.cū vino t clisteriçetur cū lacte ouino t oleo de amigdalis dulcibus.t est beꝯoar eius smaragdus trita t data in potu tribus vicibus in nouem diebus.

¶ De lapide laçuli. Caplm. XII.

Ille cui datuz fuerit in potu lapis laçuli nō lot⁹ patiet subuersiōez stomaci t tristitiā t solitudinē.t ei⁹ cura est bibere lac recēs mulctū asine oi mane vsq̄ ad dies.7.t comedere auiculas assatas i spето.t eius beꝯoar ē carabe tritū. ℈.y.t datū in potu cū vino.

¶ De arsenico sublimato. Caplm. XIII.

Ille cui datū fuerit arsenicū sublimatū patit excoriationē itestinor t stōi t arsurā t dolores mordicatiuos t sitiz t linguā hēbit exiccatā t expone re nō poterit:t demū sincopi patiet:t ei⁹ cura est vt bibat butirū cū aq̄ cala i q̄ semīa rape sint cocta t euomat t clisteriçet.t deide cū oleo de amigdalis dulcib⁹ oi die bis cibetur t iure galline piguissime.t ei⁹ beꝯoar ē cristallus trita subtil⁹ t data i potu.z.i.cū olo de amigdalis.t si nō fuerit sublimatū:erūt accidentia remissiora t cura eadē.

¶ De litargiro. Caplm XIIII.

Ille cui litargirū datū fuerit i potu nō poterit egerere t ꝑ vomituz emittet: qō insueuerat p secessum.t ei⁹ cura est cura colice p clistere iniectū factū ex aq̄ mellis t adipe galine vel anatis t dare i potu oleuz amigdalaz dulciū t comedere ficus siccas añ cibū t inūgere stomacū cū succo apy t vētrē cū butiro: t ei⁹ beꝯoar est semen kerue tritum t datum in potu.z.y.

¶ De ceruſa. Caplm. XV.

Ille cui datū fuerit ceruſa in potu patiet vomitū albū vt ceruſa t habebit dentes nigros t dolorē ventris grauatiuū t egeret sanguinē t habebit tenasmonē.t ei⁹ cura erit vomit⁹ ꝓuocatus cū aq̄ in q̄ semina rape t attriplicis sint bulita:t deinde clisterizare vētrez cū brodio caulīū coctor t oleo sine sale t dare i potu metridatū aut tririacā cū optimo vino. Et ei⁹ bezoar est potus vini albissimi puri ꝑpe inebriationē.

¶ De calcucechumenon.i.viride eris. Caplm.XVI.

Ille cui calcucechumenon.i.viride eris datū fuerit i potu opilationē t suffocationē pulmonis t anhelit⁹ habebit:t q̄si nō poterit respirare:t patiet solutionē ꝓtinuitatis in interioribus:t vulnera t vlcera in intestinis t pūctiones corrosiuas. Et eius cura erit statim cū vomitu ꝑcurato cum butiro t aqua calida t sepe reiterato:t deide inycere clistere factū cū lacte asinino t oleo de amigdalis dulcibus:t deinde dare in potu de terra sigillata.z.i.cū vino albo:t deinde si nō cōfert fiat balneum in tina vbi sit olcū oliuaz in tanta quātitate:q̄ attingat ad stomacū.Et eius bezoar ē cozallus rubeus tritus t datus in potu cum vino.z.y.

¶ De plumbo vſto. Caplm. XVII.

Ille cui datū fuerit plumbū vſtū non pōt loqui t mozit suffocatus t vox eius nō audit nisi sicut plūbuz t ei⁹ labia t lingua plūbina sunt. Et ei⁹ cura ē dare i potu tiriacā magnā.z.y. omni die vsq̄ ad.v.dies cū aqua mellis:t induere pelles vulpinas vel ouinas nouas t itrare.vētrē mule vel asine calide t reiterare itroituz sepe.Et ei⁹ bezoar sunt grana citroꝝ mūdata t trita: t data in potu cū vino decocto dulci.z.y.

¶ De azuro aut minio aut zenabrio. Caplm.XVIII.

Ille cui datū fuerit açuruz aut minium aut çenabriū patietur vomitū t ventris stipticitatem t in vomitu discernetur per colorē vnūquodq̄ ipso-

num:⁊ cura omnium ꝑdictorum est eadē. detur ḡ in potu butirum cum aqua calida in qua semina rape sint bulita ⁊ euomat post vomitū ſpontaneū. deinde cliſteriçetur cū aqua mellis ⁊ oleo. Et eius beçoar ē ſpodiū qō fit de ebore combuſtū datum in potu cum vino.ʒ.y.

¶De realgare. Laplm. XIX.

Ille cui datus fuerit realgar in potu patietur ſitis ⁊ eſtuationes ⁊ exiccationē ⁊ conſumptionem humiditatū: ita ꝙ niſi ſuccurrat aut moriat aut paraliticus ⁊ contractus remanebit. Ego vidi ⁊ curaui iuuenē cui datū fuit cū epe porci aſſato realgar tritū ⁊ euaſi mortē ab eo:⁊ remaſit circa omnes iuncturas quaſi immobilis ex nimia ſiccitate. ⁊ eius cura eſt vomitus cum butiro ⁊ aqua calida ſepe iteratus ⁊ cliſteria cum lacte aſine iterata ⁊ dare in mane in potu omni die.ʒ.ſ. de lacte aſinino ⁊ cibare eum cum biconibus pinguibus ⁊ vngere totum corpus ex oleo de amigdalis dulcibus ⁊ ſitim ſedare ipſi⁹ cum iuleb. ⁊ eius beçoar eſt oleum de nucellis pini datus in potu ſtatim vel in prima die vnciaſ.iy.

¶De cicuta. Laplm. XX.

Ille cui datum fuerit in potu ſuccus cicute ſtuporem ⁊ ſenſum perdet. ⁊ ex eo ſocrates ab athenienſibus fuit interemptus. ⁊ eius cura eſt in potu ſumere tyriacam.y.ʒ. diſtemperatā cū decoctione diptami. Et ei⁹ beçoar eſt gētiana trita ⁊ data in potu.ʒ.y. cū vino.

¶De ſucco Titimallorꝝ. Laplm. XXI.

Ille cui datum fuerit ſuccus titimallorum patietur fluxum ventris ⁊ vomitum ⁊ accidentia colerice paſſionis:⁊ eius cura erit tyriaca magna cum vino in quo diptamus fuerit bulitus. ⁊ ei⁹ beçoar eſt mumia trita ⁊ potata cum vino.ʒ.i.

¶De ſucco cucumeris aſinini. Laplm. XXII.

Ille cui datū fuerit in potu ſucc⁹ cucumeris aſinini patiet excoriationē in gutture ⁊ ſolonē vētr' ⁊ doloꝛē iteſtinorꝝ. ⁊ ei⁹ cura ē tyriaca magna cū decoctiõe baccarꝝ lauri ⁊ melle.ʒ.y. Et ei⁹ beçoar ē ſucc⁹ mēte.ʒ.i. ¶De ſucco vſnee. Laplm. XXIII.

Ille cui ſuccus vſnee datus fuerit patietur decurſum humiditatū ſupfluarꝝ ad oſ ⁊ ad gutturꝰ: ita vt ſtrāgulari videat: ꝓpter ꝙ hec herba ſtrāgulaꝛ adib.i. lupi vocatur: ſtrāgulat enim lupos ipſam comedentes:⁊ eius cura ſumere in potu de terra ſigillata ſtatiʒ.ʒ.y. cum aqua calida ⁊ euomere: deinde poſt illud accipere de tyriaca.ʒ.y. cū vino decoctionis gentiane. Et ei⁹ beçoar eſt ariſtologia longa.

¶De radice bothoꝛ marien. Laplm. XXIIII.

Ille cui ſucc⁹ aut radix bothoꝛ marien datus fuerit in potu patietur ſtrangulationem ⁊ q̄ſi ſuffocationem. ꝓpter quod vocatur panis porcorꝝ. ⁊ eius cura eſt bacce lauri trite.ʒ.y. dare in potu. Et eius beçoar eſt piper album tritum.ʒ.y.

¶De ſucco coziandri. Laplm. XXV.

Ille cui ſuccus coziandri datus fuerit patietur q̄ſi deſtructionem intellectus. ac ſicut ebrius videatur ⁊ tandē moꝛitur ſtupide. ⁊ eius cura eſt tyriaca magna.ʒ.y. cum optimo vino. Et eius beçoar eſt herba q̄ dicitur vincetoxicus data in potu.ʒ.y.

¶De ſucco mandragore. Laplm. XXVI.

Ille cui ſuccus mādragore aut poma eius aut radix ei⁹ data fuerit in potu ruborē in facie ⁊ in oculis ⁊ ſtuporē in mēte ⁊ mētis alienationē ⁊ amentiā ⁊ ſomnū ꝓfundū patiet: ⁊ ei⁹ cura erit ſumere in potu ſtatim tyriacā magnā diſtemperatā cū optimo vino ⁊ tardare comeſtionē per diē vnā ⁊ bibere optimū vinū purum ⁊ odorare acetū forte. ⁊ eius beçoar ē radix raffani comeſta oī die vſq; ad tres dies cū pane ⁊ ſale.

¶De ſucco papaueris nigri. Laplm. XXVII.

Ille cui dat⁹ fuerit ſucc⁹ papaueris patiet ſtuporē mētis ⁊ dormitationē ⁊ hebetiā ſiē illi ḡ loliū comedūt:⁊ eoꝝ cura eſt bibere tyriacā magnā ⁊ diacaſtoreū aut oppopirā aut ꝓfectionē de anacardis.ʒ.y. cū vino. Et eius beçoar eſt alleū crudū comeſtum.

¶De opio. Laplm. XXVIII.

Ille cui datū fuerit opiū in potu: ſi cogat vomere apparebit odoꝛ opy i vomitu ⁊ erit hebes ⁊ piger ⁊ dormitās abſq; ſenſu:⁊ nō itelligēs neq; ſentiēs ⁊ ſi nō ſuccurrat ei mozier ⁊ ei⁹ cura ē potare altiſſimū vinū ⁊ fricare extrema cū nitro ⁊ ſapone ⁊ puocare ſternutationē cū pipere ītromiſſo in nares. ⁊ eius beçoar ē caſtoreū tritū ⁊ datum in potu cū vino.ʒ.y.

¶De ſucco ſcamonee. Laplm. XXIX.

Ille cui ſuccus ſcamonee datus fuerit i potu patietur coꝛdis defectū ⁊ ſincopi ⁊ ſitiꝝ ⁊ eſtuationē ⁊ diſſinteriā ⁊ febrē ⁊ ei⁹ cura ē potare aquā oꝛdei ſepe ⁊ ingredi balneū aq̄ tepide: deīde poſt illō bibere ſirupū roſatū ⁊ bugloſſatū tota die ⁊ puocare ſomnū ⁊ odorare nenufar ⁊ roſas ⁊ mirtū ⁊ cibari cuꝝ cibo facto cum ſumach vel berberis ⁊ emplaſtrare ventrem ⁊ ſtomacum cum pulpis citoniorum. ⁊ eius beçoar eſt berba que vocatur ribes ⁊ eius ſucus.

¶De apio riſus. Laplm XXX.

Ille cui datū fuerit in potu apium riſus facit hominē extra mentē ⁊ cōtinue ridet: ꝓpter hoc vocat apium riſus. ⁊ eius cura eſt puocare ſomnum cuꝝ potu boni vini inebriātis. ⁊ ei⁹ beçoar eſt ſuccus melliſſe cum aceto datus in potu.

¶De ſucco Cherue. Laplm XXXI.

Ille cui ſuccus cherue datus fuerit in potu patietur vomitū cōtinuū ⁊ doloꝛem ventris:⁊ eius cura erit tiriaca magna data i potu.ʒ.y. cū vino optimo calido. Et eius beçoar eſt hipericon.

¶De ſucco napelli. Laplm XXXII.

Ille cui ſuccus napelli ſiue eius fructus ſiue ō ei⁹ ſubſtātia datus fuerit in ſpacio vni⁹ diei: aut triū dierū moꝛiē: ⁊ patiē ante hoc ſincopim ⁊ defectū coꝛdis ⁊ denigrationē ⁊ defuſcationē paulatine omniuꝝ membroꝝ:⁊ deinde tumet totū coꝛpus. ⁊ oculi ei⁹ foras ꝓminent. ⁊ lingua i oꝛe ꝓtinere nō pōt. Succurat ergo i inſtāti dando terrā ſigillatā diſtēperatā cū butiro ⁊ aqua ⁊ euomat:⁊ ſtatiꝝ exhibeat ſmaragdus optima trita.ʒ.y. cū vino ⁊ ſup coꝛ ponat ſiricum tinctū in grana infuſum in ſucco bugloſe ⁊ aqua roſata ⁊ reiteretur:⁊ deinde ſerui ſugant cū oꝛe extremitates coꝛpoꝛis: ſed ipſi moꝛient niſi acceperit de ſmaragdo. ⁊ ei⁹ beçoar eſt mus ḡ naſcitur in radice napelli. exiccet ⁊ det ex eo in potu.ʒ.y.

¶De ſucco oleandri. Laplm XXXIII.

Ille cui ſuccus oleandri aut eius coꝛtex data fuerit i potu patiet ſincopi ⁊ tribulationē coꝛdis ⁊ anxietatē: ⁊ eius cura ē ſumere diacaſtoreū datum in potu.ʒ.y. ⁊ eius beçoar eſt granū iuniperi tritum in quātitate.ʒ.y. cum vino.

¶De ſucco meçereon. Laplm XXXIIII.

Ille cui ſuccus meçereō datus fuerit i potu patietur fluxum ventris ⁊ ſitī ⁊ anxietatē ⁊ excoriationē inteſtinorꝝ. ⁊ eius cura erit ſirupus roſatus cū aqua oꝛdei ⁊ odorare fructus frigidos ⁊ odoꝛiferos. ⁊ ei⁹ beçoar eſt oꝛiganum aſſatum ⁊ bibitum.

¶De ſucco elleboꝛi. Laplm. XXXV.

Ille cui ſuccus elleboꝛi dat⁹ fuerit aut radix ei⁹ patiet ſtrāgulationē gutturis ⁊ ꝓfocationē ⁊ fortaſſis ſuffocat ſbito. ⁊ iō vocat ſtrāgulatoꝛ canis: ⁊ ei⁹ cura ē ſumere i potu ſtatī aquā mell' ⁊ geſcere i loco

sepato. z deinde detur beçoar eius quod ē flos nenufaris ficcus z tritus. ʒ. y.

¶ De alfesira. Laplm. XXXVI.

Ille cui alfesira data fuerit patietur excoriatiōes ventris z vomitus. eius cura erit dare in potu aquam mellis: deinde tribuere citonium assatum. z eius beçoar est anagallus.

¶ De succo bzionie. Laplm. XXXVII.

Ille cui succ⁹ bzionie datus fuerit patietur scotomiā z stoliditatem z angustias spiritus: z eius cura erit tyriaca. ʒ. y. cum vino decoctionis enule. z eius beçoar est piper.

¶ De coznuis spice. Laplm. XXXVIII.

Ille cui coznua spice data fuerint patiet toztionē vētris z nauseā. z ei⁹ cura ē tyriaca. ʒ. y. cū decoctiōe vini in quo diptamus sit bulitus.

¶ De coznuis oleandri. Laplm. XXXIX.

Ille cui data fuerit coznua oleādri: aut q comederit assaturā in veru exciso ex oleādro: aut qui dormierit sub vmbza oleandri aut q biberit aquā fluminis sub cui⁹ ripib⁹ crescit oleander. cui⁹ copia est ī īsula sardinee. z ego exptus sum illud z vidi patiet estuationē z amētiā z rugitū vētri. z si balneū fuerit calefactū ex oleādro balneat⁹ sincopim patiet in balneo. Et ei⁹ cura z beçoar dicta sunt supza in caplo de succo oleandri.

¶ De coznuis bedeguar. Laplm. XL.

Ille cui in potu data fuerint coznua bedeguar patietur difficultatē trāsglutiendi. z ei⁹ cura est lambere oleum de amigdalis dulcibus z ipsius beçoar sunt moza celsi.

¶ De Anacardis. Laplm. XLI.

Ille qui sumpserit anacardos patiet icensionē in gutture vehemētē. z qnqz iflāmabitur z acutā faciet egritudinē z mētis alienationē z ei⁹ cura est cū reb⁹ vnctuosis. sic oleo amigdalino sisamino z butiro z lacte z iurib⁹ gallinaz. z si dolozē habebit in testinis tunc ꝓueniēs est balneū: z si iducūt febzē acutā tunc est ꝓueniens vti attenuāte dieta z frida z humida. z si fuerit mētis alienatio ꝓuocet somn⁹ cuz semie lactuce: z papauere albo. Et ei⁹ beçoar sunt grana pini tozrefacta z comesta.

¶ De nucibus z auellanis. Laplm. XLII.

Ille qui comederit nuces z auellanas rācidas patiet accītia mala. s. nauseā z deiectōes appetit⁹ z vomitū z debilitatē vtutū aialiū z ei⁹ cura erit rob citonioz. z rob pomoruz. Et si acciderit ei eructatio hīs odozē lini putrefacti tunc posset mozi: z eius cura erit diaciminum vel diapiperion: z detur ei in potu vinuz purū z fomentetur stomacus cum oleo nardino.

¶ De malo castozeo. Laplm. XLIII.

Ille cui in potu datum fuerit malum castozeū patietur clamozem z rixam z dolozem z linguā habebit fozis ꝓminentez z febzem. Et eius cura erit vomitus cum butiro z aqua mellis donec vomitus minime habeat odoreꝫ castozei. deinde detur in potu rob mozum aut limonum. z eius beçoar sunt semia coziandri assata z trita. ʒ. y.

¶ De malis fungis. Laplm. XLIIII.

Ille qui comederit malos fungos z ꝑcipue qui nati fuerit super ferro aut sup anabulla vel malo terre vel in locis termarū prefocabitur z dolozē patietur in pectine z ꝓhibebitur ei vzina z dolozes habebit in vētre. z si odozauerit malū funguz z tubera mala patietur epilensiaz z fortassis mozietur. Et ante illud erit ei ꝓpinandum vinum optimuz in quo piper nigruz sit bulitū z deinde clisteriçare ipsum cum aqua mellis z sale. z fomentare femur cum oleo nardino. z eius beçoar quando decoquuntur fungi aut comeduntur sunt pira īcisa in frusta z simul decocta. Et beçoar post comestionem ipsoruz est alleum crudum.

¶ De nuce vomica. Laplm. XLV.

Ille qui nucē vomicam biberit vel comederit bebit vomitū pessimū z dissolutionē virtutis. z eius cura est rob citonioz. z mirti z pot⁹ albi vini z eius beçoar est coztex citri.

¶ De colloquintida. Laplm. XLVI.

Ille qui colloquintidam solitarie natam in arbore sua comederit venenū letale sumpsit. z nisi succuratur ei subito mozietur in tertio die. Et ei⁹ cura z beçoar simul z semel ē smaragdus optima trita z data in potum. ʒ. y.

¶ De fico pharaonis. Laplm. XLVII.

Ille qui comederit ficus pharaonis statiz patiet febzem z fractionē totius cozpozis. z videbitur ei q⁹ sit ydropicus: z hoc ego vidi in Sardinea in iudicatu glurie vbi istarum ficuum est abundantia. q⁹ q vnaz comedebat patiebaī vnā febzez. z qui duas: duas: z qui tres patiebaī trinam febzē. z vplurimū iste febres erāt tertiane: Et cura eius est aqua ozdei parata aut serū caprinū. Et eius beçoar sunt grana siue semina cucumeri mūdata. z trita z data ī potu. ʒ. y.

¶ De semine iusquiami. Laplm XLVIII.

Ille cui in potu data fuerit semina iusquami patietur ebzietatē z mentis alienationez z stupozē z īmobilitatē oīum membzoꝝ: z eius cura est piper longum tritum z datum in potu. ʒ. y. Et eius beçoar sunt grana festicoz comesta vel bibita.

¶ De granis cocognidy. Laplm XLIX.

Ille cui in potu data fuerint grana cocognidy patiet vomitū z fluxum ventris. z tribulationez in stomaco. z eius cura est tiriaca magna. ʒ. y. cum vino. z beçoar eius amigdale amare.

¶ De baccbalauris rancidis. Laplm .L.

Ille qui comederit bacchas lauri rancidas patietur accidentia que patiē q comederit nuces rancidas. Et cura eius z beçoar erunt similia.

¶ De catapucia. Laplm. LI.

Ille qui comederit catapuciaz patietur accidentia que patitur q biberit girasolē que superius dicta est cbensa: z cura eius z beçoar sunt eadem.

¶ De semine yrtice. Laplm. LII.

Ille qui comederit semen yrtice parietur guturis z ozis z lingue excoriationez z arsuram z ardozē ī mictu. z eius cura erit oleuz amigdalinum dulce potare. z eius beçoar sunt grana citoniozum trita z potata cum aqua calida.

¶ De semine papaueris nigri. Laplm. LIII.

Ille qui biberit vel comederit semia papaueris nigri patiet accidētia que patiē qui opiū sumpserit: lz remissioza z cura z beçoar idē sunt.

¶ De semine ellebozi. Laplm. LIIII.

Ille qui biberit vel comederit semen ellebozi patietur accidētia que patiet q succum aut radicē ellebozi biberit z cura z beçoar est vna.

¶ De semine citute. Laplm LV.

Ille qui biberit semē citute patietur accidentia illa que passus fuit qui succū ei⁹ biberit: lz magis remissa z cura z beçoar eadē sunt.

¶ De semine humidi coziandri. Laplm LVI.

Ille qui biberit vel comederit semia humidi coriandri patiet accidētia ꝓsimilia q̄ patiē q succū eius biberit: z ei⁹ cura z bezoar sunt eadem.

¶ De semine serpentarie. Laplm LVII.

Ille qui comederit semẽ serpẽtarie patiet stridorẽ ⁊ punctionẽ gutturis ⁊ dẽtiũ ⁊ superestuationẽ ⁊ feruorẽ. ⁊ ei⁹ cura ẽ butirũ recẽs bibitũ. ⁊ ei⁹ beçoar ẽ succus farine ordei decocte in aqua.

¶ De morsibus aut puncturis ab aliquibus animalibus venenosis. Caplm. LVIII.

Si vero aligs morsus fuerit aut punct⁹ ab aliquo aiali venenoso ⁊ ignoret cui⁹ sit punctura tũc stringat locus pũcture ⁊ ponant sup ipz vẽtose cũ scarificatiõe. ⁊ fugat locus cuz ore seruoz. ⁊ deinde sup locũ ponant cancri triti. q; si loc⁹ venire ceperit ad corruptionẽ abscindat mẽbz si fuerit loc⁹ aptus aut mẽbz aptum abscisioni. q; si nõ cauterigeť. nã qñ iceperit loc⁹ denigrari aut putrefieri erit signũ q; pũctura fuerit aialis pnicio si: dũ aũt nõ iceperit tẽdere ad putrefactionẽ ⁊ corruptionẽ: ẽquis sit vehemẽtis doloris cũ nondũ sit ei velox perambulatio in corpore non est maluz nisi punctura fuerit iuxta cor aut iuxta artariã magnam.

¶ De morsu vipere. Caplm. LIX.

Ille vero quẽ momordit vipera sũma medicarũ ⁊ beçoar ei est tyriaca magna. ⁊ fortassis ꝓfert metridatũ ⁊ medicamẽ de asa fetida ⁊ butirũ vet⁹ ⁊ medicamẽ de herbo ⁊ comestio alleoz ⁊ potus vini puri. ¶ De morsu scorpiõis. Caplm. LX.

Mordicationi aũt scorpionũ confert vaporatio olei ⁊ alleoz ⁊ tyriaca diatesseron ⁊ oleũ antiquũ linitũ: ⁊ ei⁹ beçoar ẽ corp⁹ scorpionis contritum ⁊ suppositũ loco.

¶ De morsu aranearum. Caplm. LXI.

Mordicationi aranearum confert succus pomorũ aut pirorz aut appositio ferri frigidi iterati ⁊ eius beçoar est endiuia.

¶ De morsu rutele. Caplm. LXII.

Mordicationi autez rutele confert balneus calm valde ⁊ sepeliri in arena aut cinere calo ⁊ bibere puluerem de nigella.

¶ De morsu apum. Caplm. LXIII.

Mordicationi aũt apũ ⁊ puncture cõfert epithima cũ bolo armeno ⁊ aceto ⁊ cãphora: ⁊ q manus suas ⁊ faciem succo malue abluerit: non pungetur ab apibus.

¶ De mordicatiõe aialiuz. Caplm. LXIIII.

Si autem mordentia aialia aculeos aut dentes i loci⁹ morsis dimiserit: tũc oz vt locus fricetur cũ oleo ⁊ cinere: ⁊ suauiter deinde fiat emplastrũ super locum ex fermento cuz oleo. ⁊ sic aculei vel dentes venenosi educentur.

¶ De morsu canis. Caplm. LXV.

Si autem aligs morsus fuerit a cane: ⁊ dubitetur vtz fuerit rabiosus vel nõ: fricet bucella panis sub loco morsure. ⁊ deide illũ exhibeat alys canibus quẽ si renuerit rabiosus erat: si vo comederit mime. signa aũt q; sit rabiosus ꝑter ꝟ sunt q; canis liguã suã pyciat eï: ⁊ itromittat caudã suã iter coxas suas. ⁊ raucuz habeat vocez. ⁊ q; abhorreat sanos ⁊ viros ⁊ q; mordeat dominos domus sue. ⁊ oés q obuiãt: ⁊ fugiãt ab ipso canes: ⁊ qui morsus est nisi precaueat ⁊ curetur infra. 40. caniculares dies efficiet idrofobicus. i. timẽs aquã: qõ ẽ qz ꝓpter rabiem efficitur sticulosus ⁊ appetit aquã ⁊ cũ viderit eã imaginabitur canes esse in aqua ⁊ moriẽs siti pre timore imaginũ canũ fugiet aquã: ⁊ tunc non est spes salutis: ⁊ cũ procederit in egritudine efficitur ⁊ ipse rabidus: ⁊ emittit sperma in pollutiõe sua in modum catulorum: ⁊ quãdoqz egerũt flegma in modũ catuloz: qõ est qz imaginatio ꝑtinua quã hz de cane sigillat in humiditatib⁹ suis figurã canum. Et scias q; equus ⁊ mulus ⁊ asini ⁊ simia ⁊ homo patiuntur rabiem in ea maximum frigus aut circa maximũ calorem. ⁊ eius cura est vt super locũ morsuz ponant ventose cum scarificatione: ⁊ ponantur desuper alleuz sine cepe tritum ⁊ confectum cũ butiro vaccino ⁊ sumat in potu electuarium cancrorum fluuialium ⁊ intret balneum oi die. ⁊ laboret in cura ethicorum ⁊ mlicorum. ⁊ balneetur ante. 40. dies in aqua maris. ⁊ ei⁹ beçoar sunt cancri fluuiales adusti ⁊ puluerizati ⁊ dati ex eis. ʒ. iij. ĩ potu omnibus tribus diebus.

¶ De cantaridibus. Caplm. LXVI.

Si autem cantarides quis biberit patiet mictũ. sanguinis ⁊ estuationem ⁊ accidentia pernicioſa: ⁊ eius cura est vt sumat in potu lac ouinum cũ oleo amigdalino: deinde curentur vlcera vesice: ⁊ eius beçoar erunt grana alkekengi numero. io.

¶ De lacte. Capitulum. LXVII.

Si autem lac gs biberit fueritqz coagulatũ ĩ stomaco patiet stomaci mollificationẽ ⁊ nauseã ⁊ sudabit sudore frigido. ⁊ ei⁹ cura erit bibere acetũ fortissimum postea sumat de asa fetida. ʒ. i. aut de struppo acetoso. vnciam. i. vice vna post vicem.

¶ De assatura. suffocata. Capitulum. LXVIII.

Si autem Quis comederit assaturã suffocataz q̃ soluit in pãnis cũ extrahit ex furuo patiet vertiginẽ simile epilesie: ⁊ eius cura est vt euomat ⁊ postea sumat in potu rob fructuũ stipticoz ⁊ zuccarum rosatum cuz xiloaloes ⁊ mastice ⁊ querat somnũ ⁊ ingrediatur balneum.

¶ De piscibus frigidis. Caplm. LXIX.

Si autem quis comederit pisces frigidos quib⁹ post eius captionẽ aduenerit vna dies aut duo aut si gs carnes pridie vel ante tertiã vel quartã diẽ occisas aut morticinas: aut pcussas a fulgure ⁊ tempestate mortuas aut morbo pestilẽtiali pemptas accidit qõ supuenit ex comestione maloz fungoz ⁊ cura eoz est vt euomat ⁊ sumat in potu vinũ purũ cũ pipere: ⁊ cureť cura fungoz: preter q; non comedat pira.

¶ De cerebro gatte. Caplm. LXX.

Ille cui in potu datũ fuerit cerebruz gatte patiet stoliditatẽ ⁊ istrigiosus videbit ⁊ ei⁹ cura est terra sigillata ⁊ vomit⁹ cũ ipsa oi mẽse bis: ⁊ accipe de ꝓfectione diamusci oi die sumo mane: ⁊ ei⁹ bezoar ẽ muscus tritus scropolũ semis ⁊ detur in potu cũ vino albo.

¶ De extremitate caude cerui. Caplm LXXI.

Ille cui extremitas caude cerui data fuerit patietur accidentia napelli. ⁊ ei⁹ cura est potio smaragdi scropulũ semis triti dati in potu cũ vino: ⁊ deide fricatio totius corporis cũ oleo facto de semine citri. ⁊ eius beçoar est tirica magna. ʒ. ż.

¶ De sanguine bouino. Caplm LXXII.

Ille cui in potu datus fuerit sanguis bouin⁹ vet⁹ patiet mortificationẽ ⁊ euomet vomituz coagulatũ. ⁊ eius cura est acetũ acerrimũ calidum: deide vomitus: deinde tiriaca: deinde balneũ aque calide.

¶ De sanguine buffonis. Caplm. LXXIII.

Ille cui in potu datũ fuerit sanguis buffonis patietur difficultatẽ anhelit⁹ ⁊ cardiaca accidẽtia. ⁊ si gs sputũ ipsius sumpserit erit ꝓpe mortẽ sicut qui napellũ biberit. ⁊ eius cura est potio smaragdi. ℈. i. deinde ĩtrare corp⁹ aialis q̃drupedis magni vt ẽ bos asin⁹ vel mulus vel equ⁹ ⁊ reiterare illõ deide tyriaca. ʒ. y. bibere. ⁊ ei⁹ beçoar ẽ lapis inuẽtus in capite buffonis g apõ lapidarios vocať bozzas vulgariter trepanide.

¶ De sanguie bois colici ruffi. Caplm. LXXIIII.

Ille cui in potu datus fuerit sanguis hominis colerici ruffi extractus in tempore rixe sue aut

furozis patietur furozes mentis ꝛ permixtionez itellectꝰ ꝛ inuerecundiã. ꝛ deinde paulatim exiccabitur: ꝛ eius cura est bibere aquaz cucumeris palestini ꝛ masticare grana ipsius ꝛ deglutire succuz ꝛ potare sirupũ nenufarinuz. ꝛ eius beçoar est trociscus vnus de tira.

¶ De sanguie mẽstruo aut leprosi. Lap. LXXXV.

Ille qui sanguinẽ menstruum aut leprosi biberit videbit eẽ pistriginaꝫ ꝛ lunaticus ꝛ maleficiatus ꝛ obliuiosus. ꝛ eius cura est potare margaritas tritas. ʒ.i. cũ aqua mellisse ꝛ balneari in aq̃ tepida ꝛ coire cũ puella ſm legez ꝛ uersari ꝛ ample xari cũ puellis ꝛ iuuenculis. ꝛ eius beçoar est comedere serpentes a quibus caude ꝛ capita per palmuz sunt abscisa.

¶ De morsu bois ieiuni. Laplm. LXXXVI.

Ille qui fuerit morsus ab boie ieiuno ponat sup morsurã stercus gallineꝫ alioquin patiet vlcus venenosum ꝛ difficilis sanationis.

¶ De morso a serpente vllo. Laplm. LXXXVII.

Ille qui fuerit morsus a serpente vllo statim liget locũ cũ cozio cerui: ꝛ deinde supponat tyriacã ꝛ de ipa bibat ꝛ circa coz apponat smaragdũ ꝛ cozallũ vt margaritas ꝛ locũ morsure faciat sugi a seruo.

¶ De felle leopardi. Laplm. LXXXVIII.

Ille cui ipotu datũ fuerit fel leopardi patiet accñtia napelli ꝛ vipe. ꝛ eiꝰ cura ꝛ beçoar ſt vna.

¶ De salamãdra. Laplm. LXXXIX.

Ille qui biberit salamãdraz patiet accñtia cantaridarũ. ꝛ cura eius ꝛ beçoar est vna.

¶ De lepore mario: aut rana maria. Lap. LXXXX.

Ille cui lepus marinꝰ aut rana marina data fuerit in potu hẽbit vomitũ vnctuosuz ꝛ totũ eiꝰ corpus efficiet turgidũ ꝛ iflatũ sic ipoſarca ꝛ fetebit eius anhelitꝰ. ꝛ eiꝰ cura ẽ festinꝰ vomitꝰ cũ butiro ꝛ aq̃ mellis: ꝛ deide sumere post illõ tyriacã diatesseron ꝑ tres dies ꝛ cibari carnibꝰ passerũ ꝛ potare bonũ vinũ: ꝛ eius beçoar ẽ caro vulpis assata ꝛ comesta.

¶ De morsu muris simie ꝛ gatte. Lap. LXXXXI.

Qui vero a muꝛ ꝛ simio ꝛ gatto mõsus fuerit sup morsurã ponat stereꝰ galline ꝛ curet illud vt in morsu hominis ieiuni dictum est.

¶ De descriptõe beçoartice vtutis ad vnũqõq; venenũ et de duabus difficilibus qõnibus. Lap. LXXXXII.

Bezoar anthonomasice dr̃ de q̃dã lapide q sic vocaꝫ. cuiꝰ ꝓpa ꝛ specifica virtꝰ ad letale venenũ est liberãs a morte subito absq; vllo medici igenio: ꝛ ideo de omni medicina q̃ liberare potest a morte boiez ꝛ ab aliqua egritudine vel veneno dici potest q̃ sit eiꝰ beçoar illius morbi siue sit illa medicia lapis vel granũ vel succus vel aliqua composita medicina. Et qui illum lapidem hz tutus est ab omni mortali veneno. Teritur etiaz ꝛ datur in potu de ipso. ʒ.i. Et per ipsum dicitur fuisse liberatum regẽ Anglie dominũ. ſ. Adoardũ in ciuitate Aaron quando vulneratus fuit per passiasinuz soldani gladio toxicato. Dunc autem lapidem tribuit generalis preceptor templi. Et ego consimilem vidi. Est autem rubeus putrilentus leuis vt spongia ꝛ frangibilis vt gipsiuz. Habet aũt quodlibet venenum tam minerale q̃z vegetabile ꝛ aiale: propriam medicinam oppositam ei a qua oppositione virtute specifica fit liberatio mortis ab illo veneno. Et ideo beçoar est vnicuiq; veneno illa medicina que absq; virtute elementari curat tale venenum. Et de quodlibet beçoar iam supra expediui tractatũ in cuiuslibet veneni ĩ fine descriptionis ne sit amplꝰ necẽ recapitulare tractatũ.

¶ De qõne vtꝝ tyriaca. cc. ℵ Lap. LXXXXIII.

Si autem questio vtruz tyriaca magna sit beçoar. i. a forma specifica liberans a veneno. an mãe elemẽtar liberãs a ꝓplone nõ a forma. Et voluerũt gdaz dicere q̃ omnino erat beçoar fundans se sup ratione Ha. qui cuz Andromacus philosophum respexisset: qui primo tyriacam inuenit: ꝛ eam ꝓbauit nunq̃ prodesse nisi in morbis frigidis ꝓpter oppositionẽ multaruz calidarũ: ꝛ in morbis calidis ꝓpter oppositionẽ multarũ medicinarum fridaruz que in ipsa itrãt: ꝛ hoc dixit Ha. illam tyriacã andromaci esse mediã a ꝓplexiõe: ſz ipse adiũgens carnes tirozum ꝛ terram sigillataz fecit eam valere formaliter ad omne venenuz licet ad quedam plus ꝛ ad quedam minus: ꝛ ad quedã singulariter data ꝛ ad quedã cuz additione. Alteri vero dixerunt q̃ a complexione elementari agebat quecunq; in cozpore humano operatur fundantes sup debilitate operationis sue aut penitus vanitate q̃ ipsa datur contra napellum vel contra viperaz vel contra fel leopardi ꝛ breuiter contra qõlibz venenuz letale ſm specificam formam in quibus parum aut nihil videtur conferre: vt dixit Rasius. ¶ Solo autez huius dubitationis ẽ q̃ curatio cuiuslibet veneni quattuoz modis ꝓtingit. ſ. qz aut frãgitur acumẽ veneni aut substantia eius resoluitur aut ipsuz expellitur aut ipsum per oppositionem specificaz cozrumpitur: ꝛ ab eo eius vtus prozsus aufertur. Exemplum primi est opiũ qõ frãgit eufozbium ꝛ castozeũ qõ frangit opium. Exemplum scõi est terra sigillata ꝛ aleũ que subaz veneni aut ꝑ vomitũ aut ꝑ sudorez resoluũt. Exẽplum terty est smaragdus que venenuz fugat ꝛ attrahit vsq; in fine extremitatis mẽbri. Exẽpluz quarti est forma specifica opposita veneno que in nãlibꝰ iuenitur vt in lapide beçoar ꝛ in artificialibꝰ vt in diuina ꝛ nobili cõpositione tiriace ex pmixtione oĩum singulaꝝ medicinarũ simul cõfectarũ resultante: ꝛ qz in tiriaca est virtus cõplexiõalis multaꝝ medicinaꝝ venenũ frangẽtiuz secũdum oppositionẽ qualitatũ ꝛ venenũ resoluẽtiũ ꝛ ipsum expellentiũ: iõ bene dictũ est q̃ tiriaca est medicina cõplexionis ad venena: ꝛ qz ex positione tali resultat res diuina q̃ potiꝰ est ab extra q̃z ab intus. ſ. forma artificialis q̃ oi veneno opponiꝫ. iõ ꝛ bñ dictũ est q̃ ipa beçoar est venenis oĩbus ſz magis ꝛ minꝰ: ꝛ ſz quedã sint magis beçoar ad quedã venena q̃z ipa: verũ ipsa ẽ ad oĩa: ꝛ ideo mater oĩum medicinarũ a medicis est appellata.

¶ Petri de Abano de Venenis Liber Finit.

Petrus Lararius Uitali Lando militi splẽdidissimo. S.

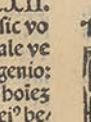

Ti amoris gratia Uitalis lãdo miles splendidissime artiũ ac vtriuslibz iuris doctor excellentissime Ego Petrus Lararius de mõte silice mãz arduã ac difficilẽ in medicina aggredi nõ dubitaui: qñ ꝛ illud vtile satis in ea mihi videt tãgi: qõ ab alijs fere oĩo sub silentio pertrãsitus. Uerũ qõ etiã plus me ꝑmouet in hac mã determinata loqui fuit: q̃ cũ iã a labore in corꝛeptionẽ totius cõciliatoris alleuiati fuimus: vt demũ trãsiuimus ad libellum eiusdẽ de venenis iustificatiõe. Iuenimus hãc difficultatẽ in eo libello ꝓmotã cũ promissione dilucidationis eiꝰ: qõ attamẽ ab eo ꝓmissuz executũ nõ iueniꝫ. qua de re siue ardua rei difficultas cã hec fuerit: aut mortis preuẽtus: aut altera: nõ desinit admirari: ꝛ tãto amplꝰ q̃to me ꝑceperũt tot viri illustres q tãq̃ tenebrosi discurrere. Lucq; ẽt claritas ac magnitudo excellẽtie tui ingenij apud me cõꝓhẽsa idubitata sit: ita vt eũdẽ nõ humanũ ſz diuinũ ꝓpe in magna terrarũ parte iudicatũ sit: nõ solum in vno genere discipline: verum circuens omnia: ꝛ q̃to magis speculabilia sint tãto circa ea inititur magis. Et ideo hanc mei amoze suscipe ꝛ lege: qz eã excellẽtie tue trado: vt si qõ minꝰ q̃z bñ posituz existat semp tue corꝛeptioni subiacere volo. Uale.

Queritur vtrū possibile sit actionē veneni ad aliquē pcisum terminū limitari sic ꝙ venenatus ad illū terminū moziaꝫ merito venenositatis ⁊ nō ante. Et arguiť ad ptem negatiuā ꝓmo sic. Uenenū administratū cozpi hz potētiā ipsi⁹ cozpis humani cozruptiuā: ⁊ passiz pōt cozruptionē recipere. ġ qñ administratur ꝑ tūc siue paruo tēpoze suā pficiet operationē siue cozruptionē. ꝓtia patet. qz agēte potēte ⁊ subto disposito necesse est vt fiat actio si approximanť. Añs aūt est Auic. 2° canonis. cap. 4°. dū dicit. Uenenū ē ꝙ cozrūpit ꝓpłonez humanā nō cū ꝓportione soluz: sz cū ꝓprietate que est in ipso. ¶ Scōo arguiť sic. sit. a. venenū qō nūc nō iterimit: sz interficiet vsqz ad annū ſm te: ⁊ arguitur sic. a. ꝑ aliquibus mēsibus nō iterficit: ⁊ postea iterficiet. ġ aligd de nouo ꝑducetur in. a. qū iterficiet qō ante in eo nō erat. quo dato cū illud nō possit esse nisi certa qualitas. quero igiť a quo illa q̄litas ꝑducet siue sit caliditas siue friditas aut mala ꝓprietas: nō pōt dici ab. a. qz nihil agit in se ipm ꝑducē do aligd qō nō hz nec scōm totū nec scōm ptem. neqz pōt dici a calitate cozpozis nostri. ꝓmo qz nihil agit vltra gradū ꝓpriū: tuz ēt qz calitas non est friditatis per se cā producriua. tuz ēt tertio qz nihil itendit sui ipsius cozruptionē q̄liter eēt caloz nālis: si ꝑ tūc esset ipsi⁹ venenositatis ꝑ se causa ꝑductiua. ¶ Tertio venenū administratū humano cozpori ei ⁊ spūi nāli ꝓriať. ġ necesse ē ꝙ fiat actio. aut ġ potētia veneni superabit potētiā calitat| nālis: aut ecōuerso: vel equabunť aliq̄liter. non tertiū. qz ex eis ꝑduceret vna forma media aliquo mō vt ex friditate ⁊ calitate ipa tepiditas vel viriditas: ⁊ sic nunq̄z fieret ꝑ amplius venenū ad terminū: nec est dōm ꝓmū: qz nō ad terminū: sz pro tunc venenaret. nec scōm qz tūc venenū ꝓuerteret in dominās: ⁊ sic finaľ nutriret cozpus nr̄m. Et ꝓfirmať sic. nō minoz est ꝓportio totiⁿ calitatis nālis supra venenū cozrumpendū ⁊ cōuertendū in tpe vnius anni q̄z sit eiusdez supra paucā q̄titatē in vna die: sz pauca talis q̄titas pōt nutrire: vt dicitur sexta quarti de puella nutrita napello. ġ ⁊c. Et ꝓfirmatur vltimo: qz illud venenū efficieť assuetū nāe a quo amplius nō patietur vt sumiť tertio de ſmplici medicina. distinctiōe. 4°. cap. ꝓmo. de illa muliere q̄ ex assuefactōe assumebat de iusgamo sine nocumēto q̄ntitatez magnā. ¶ In oppositū ē cōis fama.

In ista questione pro eius declaratione erunt tres articuli. In ꝓmo ponenť notabilia quedaz. In 2° ꝓclusiones dilucidātes quesitū nr̄m. In 3° erit respōsio ad argumenta.

Quantum igitur ad primum est primo itelligendum ꝙ per venenum debemus intelligere illud. ꝙ qualitercūqz approximeť humano cozpori est siue ꝓplexionis cozruptiuū ⁊ ꝑ ꝓprietate sua: ⁊ ꝑ sonauit auctozitas Auicēne 2° can. supra allegata. Ex quo ifero aliq̄ dcā. Primū ꝙ aliqua dicunť venena calda ⁊ aliq̄ frida: siľ sicca ⁊ aliq̄ humida. ꝓbať. qz hō ꝓprietas siue forma venenis specifica ipsius ꝓplonis humane peremptiua aliqñ ꝓiungiť cuz friditate vt in opio: aut calitate: vt in euforbio: aut in hūiditate vt in argēto viuo: ⁊ sic de alys. ġ ⁊c. ¶ Scōz dcñ. aliqō pōt esse venenū. ⁊ tñ nulla erit q̄litas manifesta in illo multū excessiua siue nociua: ꝓbať. qz plus repugnāt alicui extremā q̄ mediū: sz cū calitate excessiua stat ꝓpetas specifica veneni vt in euforbio. ⁊ siľ cū friditate vt in opio. ġ ⁊c. Et tunc vltra. cū calitate venenosa intensa stat humiditas venenosa itensa: ⁊ siľ cū ea itensa calitate pōt stare itēsa siccitas venenosa. ġ ⁊ medium. ꝓtia pz: qz maioz est repugnātia extremi ad extremū q̄z extremi ad medium. et tunc vltra arguitur sic: extrema possunt stare cū medio. ergo medium poterit stare cum medio: consequētia clara: eo ꝙ maioz est repugnantia extremi ad mediuz q̄ medy ad mediū: cū repugnātia medioz non sit nisi rōne extremoz. ergo scōm dictum verum. ¶ Tertium dictū ꝙ impossibile est ꝙ venenuz aliquod siue calidū aut frigiduz. ⁊ sic de alys. excludatur ab huiusmodi ꝓprietate: ⁊ hoc stante sub forma veneni probatur per declarationem veneni superius dataz: ⁊ rōne arguitur sic. Tyriaca confert omni veneno ⁊ hoc nō ratione frigiditatis: cuz sit multum calida. ergo propter proprietatem: maioz ꝓbatur per experientiam in venenis calidis serpentuz ⁊ aliorum: ⁊ est auctozitas Serapionis ⁊ Paliabbatis decimo practice. Auicenne quinto canonis. ⁊ Halieni ⁊ finaliter omnium doctozum appellantiuz eā matrem omniū medicinarū beçoarticarum. Et confirmatur. quia si venenū esset non ratione proprietatis solum sed ratione qualitatis manifeste etiam absq̄ ꝓprietate: tūc sequeretur ꝙ omnia que essent calida in quarto gradu eēnt venenosa. cōsequēs est falsū. qz sinapis ⁊ piper ponunť talia calida ī quarto ⁊ tñ comesta mltoties nullū iducūt in cozpore nocumentū. ⁊ siliter possumⁿ dicere de opio egypti quo vtūtur tāq̄ oleo in ptibⁿ illis ꝑ ꝓdimēto. ¶ Ad istud de opio fortassis respōderet ꝙ opiuz egypti ⁊ ō partibⁿ nostris nō eodē modo cōstituta sūt: qz illō fit ex seminibⁿ papaueris aliud vero ex gūmi qō colligiť ex capitibⁿ papaueris viridibus. ¶ Sed ꝺ qz dato adhuc qō nō eodē modo constituatur tñ adhuc debēt esse multū similis cōplexionis: ex quo ex papauere ambo ꝓstituunť. ergo rōe frigiditatis similes deberet facere lesiones: ⁊ iō dicerem⁹ nos ꝙ istud ledit: aliō vero nō: qz in illo expoliata est sua ꝓprietas mala sicut in arboze pśica ⁊ transplātata. Et cōfirmať qz aq̄ sūme frigida in magna quātitate admīstrata nō mortificat: imo multa facit iuuamēta. ġ ⁊c. ¶ Respondeť ꝙ aq̄ frigida est in actu formali frigiditatis: sz venena sunt aliquo modo in actu virtuali cū actuatione īdigeāt. Cōtra nihil agit nisi scōm ꝙ in actu. ergo nisi qō potētiale efficeret formale ⁊ actualiter frigidū nūq̄z esset actio. ergo responsio nulla ⁊ tertiū dictū verū. Et si ꝓtra hoc allegaretť auctozitates doctoꝝ dicendū ꝙ nō plus voluerunt q̄z sonat ꝓmū dcñ: ⁊ si aliter ꝙ ꝑ nūc nō acceptātur. ¶ Intelligendū scōo ꝑ vlteriozi manifestatione dictoꝝ nostroꝝ: quod talis forma specifica a philosophis appellata. siue ꝓprietas venenosa nihil aliud est nisi natura quedā īuēta in gbusdā mixtis cozporibus ꝓcedens in eis a supna ⁊ plenissima influētia ꝓpter cōplexiones ꝓpriā non apta in cozporibⁿ nostris mutari: imo nō cessat ab opatiōe sua donec cozpus cozrumpat. sicqz igiť hec proprietas segtur cōplexionē q̄ ex potētia deduciť materie vtute superioꝝ ⁊ cozpoꝝ celestiū. ⁊ non solum rōne luminis ⁊ motus tam quā vniuersali īpressione: imo etiā sine motu ⁊ luce ⁊ ꝑ ꝓprie absq̄ medy alteratione in suscipiente īpressa ab aliqua particulari virtute stellaꝝ ⁊ particulari situ causata: qō apparet non soluz in venenosis: sed etiaz in alys vt in magnete existit virtus ferri attractiua ex polo artico. Ex quo apparet ꝙ talia mixta a suis superiozibus talem formam specificam recipiunt qualem meritū habent in diuersa mixtione elementoꝝ ⁊ eoꝝ ꝓportione adinuicez. ⁊ hoc itellexit etiā. Plato dum dixit ſm meritū materie forme dātur et earū vtutes īprimūtur: nō excludo tamē quin non possit concurrere lumen stellarum fixaruz mediātibus lineis tales virtutes vehentibⁿ. Ex gbus omnibus segtur ꝙ ista ꝓprietas erit accidēs. probatur. qz quod sequitur mixtionem elemētoꝝ ꝓplexionēque ex mixtione consurgentē est accidens. talis autē proprietas est hō. ergo ⁊cetera. Maioz est sumpta ex scientys fundamentalibus ⁊ minoz supra patuit. Et confirmatur quia ipsa suscipit magis ⁊ minus quod refugit rationi substātie: quod

apparet in venenosis adhuc eiusdem speciei ortis in diuersis locis ⁊ regionibus: vbi aliqua sunt magis mortifera ⁊ aliqua minus. ¶ Sequit scõo q sub gñe q̃litatis dz collocari. pz ex dictis. ¶ Sed ℨ. illud nõ est accidens qõ corrupto subiecto remanet in eẽ: lz corrupto subiecto remanet ꝓprietas venenosa: vt pz in carne tiri: q mortuo tiro adhuc remanet virtus multoꝝ aĩaliuz peremptiua. ¶ Respõdeť ꝑmo: q si ponim⁹ plures formas ⁊ gradus subales in cõposito: qõ lz mortuo tiro corrupta sit forma eius subalis: remãsit attamẽ altera forma in carnib⁹ tiri: ⁊ cõplexio quã ꝓpetas illa ꝓsequebať in tiro: ⁊ sic suũ nõ fuit corruptũ subiectũ. Aut ꝯlr scõo q corrupto tiro corrũpiť ⁊ ꝓpetas: ⁊ in carnib⁹ [illegible] demũ ꝓpter similẽ dispositionẽ materiei ⁊ alys similis introducíť: ⁊ altera ꝓprietas aĩaliũ emptiua: aut q accidẽtia lz subm denominẽt nõ tñ in cõposito ibesse fundanť. ¶ Et nota q istud argumẽtũ potius ꝙincit q talis ꝓpetas magis sit accñs q̃ suba: q in tiro viuo: aut eẽt mã aut forma: aut ꝙpositũ. nõ ꝑmũ nec tertiũ: vt liq̃t: nec scõz: q tũc seq̃reť q corrupto tiro adhuc eẽt tirus. Ex q̃ sua eẽt forma subalis que vni cuiq dat esse. ¶ Nota tñ q lz sit vt supius dictuz est: tñ nõ est credẽdũ q huiuscemodi ꝓpetates iseparabiľ ꝙsequanť sua subiecta: ĩmo pñt subiecta ꝑmanere corruptis ipsis ꝓpetatib⁹: ⁊ q hoc sit verũ apparet in multis ciusdez spẽi exñtib⁹ in diuersis locis: ĩmo de vno eodẽ mutato de loco ad locũ. appet ẽt in lapidib⁹ ꝑciosis q oliz erãt vtutib⁹ mirabilib⁹ insigniti. nũc aũt nõ apparẽt huiuscemodi virtutes. apparet etiã in figuris vel imaginib⁹ artificialib⁹ antiqs in opationib⁹: quarũ nũc apparet error. ⁊ causa oiuz istoz põt esse aut rõne agẽtis vel eoz: a qbus illa forma ipzimiť. nã cuz illa sint extrinseca: vt ante declaratũ est: iõ virt⁹ est ad certũ tẽpus terminata: qñ vtutes celoz ad tẽpus determinatũ in formis ⁊ materys sustentanť. aut ꝑpter idispositionẽ materie cũ distẽperata ꝙplexione colligãte in ea formã ⁊ vtutes. cuz aliquo nãq gradu distẽperaměti corrũpeť virt⁹ dicta: cũ quo adhuc nõ corrũpeť forma: ⁊ hoc apparere põt in tiriaca senescẽte: aut ẽt ꝓuenire põt ex parte loci: in quo ꝓducte fuerũt: ⁊ ꝙseruabať: remouenť. corpus nã q indi cũ mutabiť ad talẽ ꝙplexionẽ qualis est ꝙplexio sclaui aut infirmabitur aut morieť. dixit Auic. ꝑmo cañ. ideo ex oĩb⁹ narratis cautis pz possibilitas separatiõis virtutũ a suis subiectis quibus inherẽt. ¶ Sed circa dicta dubitať: q ex quo dictũ est q qñ hȝ ꝓprietas specifica venenosa cõiungiť cũ caliditate: tũc vocať venenũ calidũ: ⁊ sic cũ frigiditate vocatur frigidũ venenũ: ⁊ sic de alys. Ex quo ꝯcludi põt q si a tali venenoso calido expoliareť sua ꝓpetas manẽte eius caliditate manifesta nõ plus illud noceret q̃ alleũ aut piper: aut aliud caliduz. ⁊ siľr si a venenoso frigido remouereťur ꝑa ꝓpetas nõ plus noceret q̃ aqua: aut aliud frigiduz. iste tñ ꝓprietates sunt diuersi gradus malignitatis. ideo aliq venenosa sunt magis mortifera ⁊ aliqua min⁹. augeť tñ etiã malitia venenosi a qualitatib⁹ manifestis: cũ qbus alligať illa ꝓpetas. ſtãte igiť paritate male ꝓpetatis venenose cũ equalib⁹ gradib⁹ qualitatũ manifestarum in vuob⁹ venenosis: quoz vnũ sit calidũ: aliud vero frigidũ. q̃riť qõ erit pei⁹ ⁊ magis letiferũ. ¶ Ad hoc dubiuz est respõsio quozũdã soleniũ doctoz q in casu ꝓdicto venenosa frigida sũt peioza calidis. ⁊ ꝓsupponũt q humanũ corpus declinãs sit ab equalitate põderali p caliditatẽ ⁊ humiditatẽ vt sumi videť de mẽte ꝑncipis Auicẽne in ꝑmo cañ. in q̃plurib⁹ locis: ex quo supponũt scõo q caliditas magis sit amica nature ⁊ p opationib⁹ cõueniẽs q̃ frigiditas: ⁊ est auctoritas eiusdẽ in pluribus partibus ⁊ capitulis ab oĩbus allegata. Ex qbus sequiť operationes vite magis ꝓfici per venenũ frigidũ q̃ per caliđum: quoniam imperfectio ⁊ earum operationũ destructio rõne ꝓprietatis in ambobus est equalis: sed ratione frigiditatis magis impficiunť q̃ caliditatis. ergo imperfectio ipsarũ absolute erit maioz in frigido. Ex q̃ etiã sequitur in casu ꝑdicto q citius deueniet ad egritudinez cui administratũ est frigidũ q̃ cui datũ est caliduz: sequitur etiã q citius ille morieť cui datũ est frigiduz q̃ alter: ĩmo qõ magis est q ille morieť ⁊ alter sanari poterit: patz ex fundamẽto dicto. Et lz ista dicta sint apparẽtia: tñ opositũ est multuz ꝓbabile: ⁊ ex cõsequẽti potest ꝑmuz ꝓ suppositũ negari vt videť esse sententia Galieni scõo q̃rto ⁊ decimo de cõplexionibus. qui ponit ipsaz cõplexionẽ temperataz maxime mediare: ⁊ vult q per sensuz tactus tanq̃ per veraz regulaz hoc concludatur: concurrente tamen aliquo rationis iudicio: quare nõ sentiet inquit: quasi mixtuz cõposituz ex aqua feruenti ⁊ niue partibus eq̃libus ⁊ equaliť cõmensuratis: ⁊ hoc ga est sile illi. ¶ Sed adhuc illo concesso dicimus q non est verũ q caliditas absolute sit magis amica nature q̃ frigiditas: quod ꝓbatur: quia acceptis corporibus duobus equaliter tẽperatis: quoruz vnũ ꝙciať in aqua calidissima. alteruz vero in aqua frigidissima. ⁊ apparet per experiẽtiã q illud qõ ponetur in aqua calidissima morietur cito: ⁊ alteruz non Jtẽ in vola manus corporis tẽperati põt eẽ tanta frigiditas quãta est in marmore aut in aqua frigida vt apparet eã tãgendo tpe hiemis: ⁊ nõ põt esse caliditas: q destrueret talis cutis in qua est siľis ꝓpoľo: sic cõpoľo toti⁹ tẽpata: ⁊ hoc p coalterationẽ oĩuz partiũ: vt sumiť ꝑma ꝑmi: ergo absolute caliditas non est magis amica nature: ⁊ iõ ponoista dicta. ¶ Pzimũ q aliq caliditas tẽpamẽtũ excedẽs minus est inimica nature ac discõueniẽs q̃ cõsimilis frigiditas cõsimiliter gradualiter tẽperamẽtũ excedẽs: patet q opatio ⁊ vita in certa caliditate existunt. Secundũ dictum qõ certa latitudo caliditatis versus partẽ intensiozem est magis vite inimica q̃ cõsimilis frigiditas terminata versus ptez intensiozẽ: patet p experientiã: q illa magis adurit ⁊ est q̃litas magis actiua. Ex quo seqtur q labentib⁹ eq̃liter duob⁹ corpozib⁹ eq̃liter tẽperatis vnũ per caliditatẽ aliud p frigiditatẽ: q ꝑmo vsq ad certum gradũ caliditatis vt duo. gratia exempli. ⁊ frigiditatis vt duo deterius labeť qõ p frigidũ q̃ qõ p caliduz: ⁊ postea q multo deterius icipit labi qõ labitur vlterius p calidũ versus gradũ vt q̃ttuor q̃ qõ p frigidũ. Et ex ꝙsequẽti q multo peius ẽ absolute labi p calidũ q̃ p frigidũ. ¶ Tertiuz dictũ sequẽs q venena calida sunt peioza ⁊ deteriora frigidis patet. q nõ dicunť calida aut frigida nisi quia in eis sunt ille qualitates multũ intẽse vel ipzoꝛtiõate: sed calitas est magis ipzoꝛtionata quãdo est multũ intensa q̃ ꝙsimilis frigiditas: ergo ⁊c. Et ꝙfirmať q caliditas est magis aperitiua: ⁊ ex cõsequẽti cã vt virtus venenosa ptrãseat ad iterioza: q̃ venena calida erunt frigidis deterioza debita paritate seruata. ¶ Tertio ꝑncipaľr notandũ q dictum est in diffinitiõe veneni qualitercũq admiſtratur ⁊c. Et hoc q venena sunt duplicite, operãtia: aliqua sunt operãtia materialiter: ⁊ aliqua spũaliter. Illa agunt materialiter que ad intra sumuntur ⁊ aliquo modo a corporibus nostris patiunť. Illa vo opantur spiritualiter que nõ manifeste actuanť nec alteranť a caliditate nostri corporis. sed corrũpunt spiritus aut mẽbra spiritualia ⁊ eoz operationes. Et hoc mediãtibus speciebus ĩtentionalibus: que tñ species ĩtẽtionales lz habeãt esse reale in medio tanq̃ in subiecto existentes: ⁊ tãq̃ vere qualitates reales: tñ dicunť spũales ⁊ recipi sine mã: ⁊ hoc aut q tota ipsa species ĩtentionalis est ĩ toto medio: ⁊ etiã ipa tota est in q̃libet ꝓte medy ⁊ hoc quo ad repzesentationẽ: qõ pz p exẽplum in ĩtentõe ⁊ specie albedinis

que per paruũ foramen totã repꝛesentat albedinem: aut erit qꝛ formaliter agens iducit aliquã fozmã ĩ ipso passo que nõ est similis fozme iducẽtis: est tñ ipsius similitudo ⁊ ista est species que recipitur sine materia existẽs in medio: vt species colozis ac spẽs ⁊ ipsa ꝓprietas veneni: que aliquãdo mediãte visu ⁊ auditu inficit: vt recitaꝛ ab antiquis doctozibus de basilisco: aut odozatu mediãte: vt qdam qui venenati fuerũt ꝓpter odozẽ maloꝛ fungozuꝫ. similiter ꝑ gustũ atq; etiã tactũ: vt dicit de milite qui cuꝫ lancea cũ qua regulũ serpentẽ occiderat: venenatus fuit eam tãgendo: ⁊ hoc nõ est nisi qꝛ ipse tales spẽs intẽtionales venenose inficiunt spiritꝰ visibiles vel audibiles: ⁊ illos ad quoꝛ ozgana deueniũt. deinde earũ virtus mala ad coꝛ poꝛtaꝛ: ⁊ tandẽ cozrũpunt: ⁊ ex hoc pꝫ causa quare istud spũaliter operãs est pernicioſius: ⁊ hoc qꝛ minozem hꝫ resistẽtiã: ⁊ etiã qꝛ alterationẽ fere nõ patitur a calore nostro: sed subito agẽtia ⁊ cozrũpẽtia: vt pꝫ in visu basilisci. ꝓducit etiã ad magnã distãtiã: ⁊ pꝫ de duobꝰ serpẽtibus recitatis ab Aristotele in libꝛo de ꝓꝛietatibus elemẽtoꝛ. Et nõ solũ qõ per visuꝫ: sed etiã per odozatuꝫ: nec hoc debet esse mirũ: quia etiaꝫ tigrides ⁊ vultures ꝑ pluꝛa miliaria mediantibus speciebus odozabilibus peruenerunt ad cadauera: vt sensit Auer. scõo de anima. qꝛ nõ potuit esse nisi ſpiritualiter recipiẽdo: quia ſi cadauera illa fuissent ad rarefactionẽ talẽ reducta: sicut est ignis aut aeris rarefactio nõ potuissent ad tantaꝫ distantiaꝫ fuisse realiter multiplicata. Ex quibus omnibus manifestũ est q̃ multis modis reges ⁊ ꝓncipes venenari possunt: ⁊ hoc est qꝛ dicitur ⁊ legitur aliquos venenatos fuisse in sella equi: ⁊ aliquos ꝓpter aliqꝛ venenũ clausuꝫ ĩ aliquo ãnulo aut in thalamo. Et ideo multotiẽs cõmoriunt: cuius mozꝛtis causa sapiẽtibꝰ est ignota. Et iõ bene dixit ꝓnceps qꝛ multotiẽs venit pestis cuius causa est occulta. ¶ Ultimo ꝓmittẽdũ est qꝛ ꝫ de rõne veneni sit esse pemptiuuꝫ: nõ tñ de necessitate est qꝛ assumens venenũ actualiter pereat: ⁊ hoc: qꝛ actio veneni multis modis põt ipediri. vꝫ. ꝓncipaliter ⁊ ex cõsequẽti rõne cõditionũ particularium cõcomitantiũ ꝓꝛietatẽ veneni. ꝓncipaliter vero rõne fozme beçoartice: siue vtutis totaliter ⁊ essentialiter virtuti venenose cõtrarie: ⁊ eius cozruptiue: siue sit virtꝰ ista ĩ re simplici: vt in plantis multis aut mineralibus: vel in alys: vt lapide beçoar appellato: aut lapide prassio: aut buffonis ⁊ dzaconides: ⁊ in adamante ⁊ iacintho ⁊ çaphiro: ⁊ in multis alys: sicut patet auctozitate Auicẽne in suo de lapidibus: de quibus etiã oĩbus has ⁊ alias in eis assignat virtutes Albertus magnus in suo de mineralibus: ⁊ hoc etiã siue ista virtus sit in cõpositꝰ: cuius sit cõplexio scõa ex mixtis resultata: vt in tiriaca ꝓpter fermẽtationẽ eozũdez: ⁊ metridato ⁊ alys: quas medicinas componere sciunt homines perfecti ingeny cuꝫ intelligẽtys cõiuncti quibus fit reuelatio diuina misericozdia dei ꝓpter saluteñ nꝛaꝫ: cui laudes sint infinite. ¶ Potest etiã esse ista virtꝰ in aliquo simplici: cũ gbusdã verbis collecto aut rõnibꝰ certo puncto ⁊ tẽpoze ꝓlatis: qꝛ tũc cõsurgit virtus ꝓniciosa valde. Et hoc quidẽ euenit rõne aĩe affectuose ꝓferẽtis talia verba: cũ ꝓpter excessiuã imaginationẽ ferꝫ cuꝫ grandi impetu ⁊ cetera ei obediũt: vt videꝫ sentire Auicẽna in sexto nãliũ. vel quia talia verba cũ ꝓquibusdã cõditionibus ꝓlata ab aliquo spũali recipiũt virtutẽ: sicut ⁊ ego in mozsu vipe venenose: ⁊ vulgari sermõe appellate el marasso oculata fide ꝓcepi: cui egrotãti ab vno veneto datꝰ fuit ciatus vnꝰ aque putei cũ puluere terre: cũ gbusdã caracteribus ⁊ verbis in terra eadẽ scriptis ⁊ platis: quibꝰ potatis subito euomuit: ⁊ ex hoc inde cõualuit: ⁊ antea ꝓpter itẽsissimos dolozes lãguebat. põt etiã esse talis virtus in ꝗliquo simplici cui artificialiter sit aliqua imago impꝛ essa: vt qꝛ ex illo nãli ⁊ artificiali ꝓficiaꝫ vnũ babẽs virtutẽ beçoarticã: sicut recitat Alber. alemanꝰ in suo libello de imaginibus. videlicet qꝛ imago astri serpẽtary alicui lapidi ꝓcioso ĩsculpta venena fugat oĩa: ⁊ valet cõtra mozsuz oĩuz venenosoꝛ: ⁊ maxime si ex rasura eius aliqd bibaꝫ. imago aũt taliter ẽ in sculpta. vꝫ. vie serpẽte cinctus: cuius caput manus dextra tꝫ sinistra vo caudã. credo tñ qꝛ si lapis erit de supius narratis aut alys habẽtibus ex se ꝓꝛietatẽ ꝛra venena: ⁊ tũc sit insculptus qꝛ perfectioꝛ reddeꝫ. ista igiꝫ sunt que ꝓncipaliter impediunt operationẽ veneni. Illa vo q̃ ipediũt ex cõsequẽti eiusdẽ operationẽ rõne suarũ cõditionũ: sunt aut qꝛ frangunt suas acuitates: vt euforbiũ ⁊ alia calida franguntur ab opio ⁊ ecõuerso: aut qꝛ resoluunt substantiã in qua fundatur virtus venenosa: vt aleũ: ⁊ alia ꝓuocatiua: aut qꝛ expellunt ad extra: vt dicit de terra sigillata: aut fozte qꝛ constipat ⁊ ꝛstringit pozos: vt intus penetrare nõ possit: vt bolus armenus. ⁊ hec quasi oĩa possunt accipi ex sentẽtia ꝓncipio Auicẽne sexta quarti. capitulo de cura eius q in potu assumpsit venenum ⁊ cetera.

Quantũ ad secunduꝫ articulũ ponit ꝓma cõclusio quorundã. qꝛ lꝫ venena ad se inuicẽ diuersificentur in tarditate ⁊ velocitate interemptionis: attamẽ nõ est possibile vt ad certũ ꝓcisuꝫ terminũ limitenꝫ: ita qꝛ nec ante nec post. sꝫ in illo venenatus moziaꝫ. ¶ ꝓꝛima istius cõclusionis apparet ꝑ superius narrata: qꝛ in venenositate oĩa non sunt equalia siue gradus eiusdẽ: scõa declaraꝫ. qꝛ oĩs actio naturalis alicuius variaꝫ tã rõne dispositiõis passi q̃ rõne agẽtis: modo cũ possibile sit passum diuersimode dispositũ esse tã rõne dispositionũ manifestaꝝ q̃ ꝓprietatũ insequẽtiũ mãm: ita qꝛ vna res iuuet vni ⁊ noceat alteri eiusdẽ cõplexionis: ⁊ ſiꝫ illud qõ est venenũ vni non est alteri: ⁊ ſi est venenũ nõ in eadem dosi. ergo erit ꝑ ſibile talem terminũ ſic metiri ꝓcisum. ¶ Sꝫ ꝫ istã conclusionem arguiꝫ ſic. ꝓsibile est vt venenũ taliter alicui admiſtreꝫ cum aliqua rõne mirãda: ⁊ maxima affectiõe explicata ad limitatũ tẽs determinata vt omnẽ resistentiã ꝑ tunc passi ſuper: ergo in tali determinato tẽpoze ſuã pernecatiuã ꝓficiet operationẽ. cõsequẽtia pꝫ. assumptuꝫ aũt ꝓbatur. qꝛ minus nobile ſubiacet ⁊ obedit magis nobili: sꝫ anima affectuose explicãs talia verba veneno adiuncta est nobilioꝛ alys rebus cũ ſit ipsa constãs ex nobilibus ꝓncipys. materia aũt cozpozalis nõ: ideo ipsa mã mũdi ei anime obedit. Et cõfirmaꝫ: qꝛ nõ minus possunt operari verba taliter explicata ad bonũ q̃ ad malum cũ ſint oppoſita: sꝫ ꝑ experientiã apparet qõ operãtur ad bonum vt incãtationes que fiunt ꝑ ſanatione vulnerum ⁊ egritudinũ ⁊ multarũ aliarũ rerũ vt tradit ẽt cõciliatoꝛ differẽtia. 166. ergo ⁊ ceteta. Et hoc idem cõfirmat auctoritas Auicẽne quarta sexti nãlium: vt pꝫ intuenti. ¶ Respondeꝫ ꝓmo qꝛ lꝫ aĩa ipsa ſit multũ nobilis: tñ nõ potest aliquo pacto agere in mãm extrinsecam. Uerũtamẽ ipsa aĩa põt in ſuomet cozpoze aliquã excitare opationẽ: ⁊ hoc mediante magna fantaſia ipsum taliter diſponere vt ſpe accepta ab incantante fiat aliqua ſanatio ⁊ non aliter q̃ mediãte fozti imaginatione: ⁊ hec reſponſio colligitur ex ſnĩa Ariſtotelis ꝓblematũ ꝓticula. 7. ¶ Sꝫ cõtra. aliqua incantatio põt mediãte bono angelo bonũ operari: ergo aliqua ſimiliter poterit ad malum operari mediãte ſacrificio facto a vetulis quas facilius decipere põt malus angelus. i. demõ. ¶ Ad hoc fozte diceꝛeꝫ ꝓm ſnĩaꝫ Ariſtotelis nõ eẽ verũ qꝛ ſint demones nec aly angeli: ⁊ hoc. qꝛ vt apparet ex. 3. de aĩa. ⁊. ii. metaphyſice. ꝓeter animã ĩtellectiuã ⁊ ſubſtãtias ſepatas mouẽtes oꝛbes ⁊ ipſum deum benedictũ nõ ſunt alie ſubẽ ſpũales. Ideo nõ erunt iſte ĩ-

cãtatões nisi sicut sensuuz diluliões. ¶ Sz ꝫ. illitteratus subito factus fuit litterat⁹: vt ipse in ꝓbleumatibus recitat Arist. ꝛ ẽ famosuz apud multos ꝛ nõ põt reduci in aliquã verã causaz nãle: vt liquet intelligẽti. ergo ꝛc. ¶ Itẽ iter subaz separatã ee aiam humanã sint multi medy gradus pfectiõis. ergo poterũt eẽ multe formeꝫ ꝑia ꝑz intelligẽti. ¶ Et ꝯfirmaꝫ auctozitate Platõis: vt narrat Apulegius ponẽtis demones multos habitãtes ꝛ uersantes nobiscũ: qui etiã videnꝫ ad nos attẽdere: ꝛ verbis nostris ꝛ caracteribꝰ turbari ꝛ placari: ꝛ hoc ꝓbat cõis fama ꝛ ali qualis experiẽtia: ꝛ forte esset dicẽduz iuxta hoc q operatio ꝓꝑa isto ꝫ spirituũ eẽt itelligere particularia ꝛ vlia: lz impfectioꝛi mõ q̃z ipse intelligẽtie: attamẽ pfectius ac excellẽtius q̃z aĩa humana: qz nõ sũt coꝛpoꝛi applicata. si autez sunt eiusdẽ spẽi inter se: vel nõ est cõis questio etiã ad alia: ideo ꝛc. ꝛ forte omissa ista reſpõsione posset scõo alr reſpõderi tenẽdo ipsaz ꝯclusionẽ. vz. q intelligiꝫ merito effectus nãlis ipsius veneni. nã argumẽtatiões ante formate bene ꝓbãt q ad certũ determinatũ tẽpus daꝫ venenũ: sz nõ rõne nãlitatis ipsius veneni: sz ꝓpter aligd supernãle additũ illi. ideo adhuc stabit ꝯclusio. ¶ Sed cõtra banc reſpõsionẽ arguiꝫ sic. nõ minus possibile est nãliter q aliqõ venenũ ab extra approximatũ in tẽpoze terminato. vz. sex mẽsiuz vel vniuus anni suã pficiat opationez q̃z mã vna venenosa: vel nõ venenosa existens in pede vel in capite ducaꝫ in tãto tẽpoze determinato ad malum gradũ putredinis. ꝛ mouеaꝫ ad mẽbꝛozuz nobile in quo actionẽ pficit lesaz. sed pmũ est possibile. ergo ꝛc. ꝯsequẽtia pz: ꝛ ꝑma pars ꝓbaꝫ: qz in ambobus est rõ siluudinis. sicut enĩ in vno mã mouеt ad malũ gradũ putredis: ita ꝛ ĩ alio. ꝛ sic ad mẽbzũ ꝑncipale: ita ꝛ in alio. Secda aũt que fuit minoꝛ assumpti declaraꝫ: eo q possibile est vna certa mã accumuleꝫ in pede vel crure: ꝛ post determinatuz tẽpus ducaꝫ aut ꝓcedat ad caput siue coꝛ: ꝛ ꝓ tũc cãꝫ epilẽsia siue appoplexia: que põt eẽ egritudines ꝑiodice: ꝛ totũ B sumiꝫ de mẽte ꝓncipis Aui. ꝫ. cañ. ca. de epilẽsia. ¶ Silr etiã argui põt de mã asmatica fluẽte a capite periodice ad pulmonẽ vt sumiꝫ ex sñia eiusdez caꝑlo de asmate: q totũ sentit Auer. 6. collz. ꝛ ꝯfirmat ꝯciliatoꝛ. differẽtia. izꝫ. ergo pariformiter si in vulnere aliquo aliquis exptus ꝛ malignus poneret aliqõ venenũ poterit illõ eẽ talis ꝯditõis q in tãto tpe ad mẽbzũ ꝑncipale erit motũ: ꝛ nõ apparet esse multũ incõueniẽs: qz repiꝫ aliqõ venenuz magis malũ q̃z mã illa: que ꝑiodice facit epilẽsiã ꝛ ali quod minus malũ ergo aliqõ eẽle cũ alys ꝯditionibꝰ. cõsequẽtia pz: qz vbi daꝫ magis ꝛ minꝰ nõ cõuenit dari eẽle ideo ꝛc. ¶ Et ꝯfirmaꝫ per experiẽtiã in vno episcopo bzixiensi qui moꝛtuus fuit a cane suo paruulo in digito: ꝛ post multũ tẽpus rõne illiꝰ deuenit in rabiẽ. ergo etiã p pfidũ exptũ fieri possit administrãdo: siue ab intus: siue ab extra venenũ silis dispõnis. ¶ Et si diceꝛeꝫ q B eẽt difficile: ꝛ q̃z nõ credibile. ℜespõdeꝛ q nõ fuit minus difficile Andromaco cõponere tiriacã ex tot mixtis cõpositã per fermẽtationẽ ad vnã formã reductã q̃ bz etates sicut coꝛpoza viuẽtiũ: in gbus in vna stupefacit. vz. in iuuẽtute: in alia resoluit ꝛ contra venena opaꝫ: ꝛ sic de alys: ꝛ tñ certi sumus hoc factũ fuisse: ideo difficultas rei nõ arguit ipossibilitatẽ imo ꝓziũ. ideo ꝓpter hec ꝛ alia ponit hec secunda ꝯclusio. vz. q siue venena sint operantia mãliter siue spũaliter possibile est vt ad terminatũ tẽp⁹ limitenꝫ. Istã ꝯclusionẽ ꝓbant argumẽta tacta cõtra ꝑmã cõclusionez. Et cõfirmaꝫ sicut possibile est q repiatur vna res que cõtra venenũ existẽs illud nobis suaꝫ ꝓprietate demõstret si appzesentatũ sit: ita nõ repugnat inueniri alteraꝫ q̃ operationẽ veneni ipediat: sz ꝑmũ ẽ vt legiꝫ de coznu serpẽtis ꝛ lapide ꝓassio: qz cũ ĩ eoꝛ ꝑsentia sit positũ venenũ rozẽ emittere videnꝫ. ꝛ silr lapis buffonis in annulo ꝑforato taliter q lapis digitũ tangere posset ita q cũ appzesentatum sit venenũ miro modo supcalefacit partez digiti q̃z tangit. scõm igitur erit possibile. quo dato ponaꝫ aliqõ venenuz agere nõ posse: qz ab aliquo tali impedituz. remoueatur igitur impediens ad libituz alicnius. ꝛ sequitur cõclusio. Et cõfirmaꝫ auctozitate Alberti de mineralibus. libꝛo scõo. tractatu scõo. cap. ꝑmo. qui dicit q lz magnes attrahat ferrũ: tamẽ adamas impedit ne ferrũ a magnete trahatur: sed remoto adamãte remanebit ei⁹dez virtus attractiua. ergo ꝯclusio scõa vera. ¶ Tertia cõclusio sit ista: q possibile est vt venenũ taliter ꝓparetur: vt si ad intra naturaliter administreꝫ suã operationẽ perficeret. in duobus aut tribus diebus: sed mediãte tali ꝓparatione transibit illos dies ꝛ plures. ista ꝯclusio ꝑz intelligenti ꝓparationes medicinales: eo q idẽ cibus siue eadem caro ꝓparata cuz sinapi in pauco tẽpoze digeritur: scilicet in septez hozis: vbi si comedatur cũ agresta nõ digereꝫ in decẽ. Similiter apparet in medicinis solutiuis. vnde Mesue de consolatione medicinarũ ponit medicinas tarde solutionis vigozari in multis que permixta velocitant illam. vt mel vigozat operationez aque lactis ꝛ zinziber operationez agarici. ꝛ ita possunt misceri aliqua earũdem operationes retardãtia: q̃re etiã medici docẽt q cũ administraneꝫ medicine pulmonis cũ eis admisceãtur res que babeãt diutius tenere virtutes illarũ. Nã cũ via ad pulmonẽ sit multũ longa vtutes earũdẽ iuuatiue resoluerenꝫ. iõ ponunꝫ vt retineãt. ¶ Quarta conclusio sit ista. possibile eẽ itelligẽti philosophiaz ꝛ astrologiaz q taliter alicui exhibeaꝫ venenũ q rõne eiꝰ duceꝫ ad moꝛtem vsq̃z ad decem annos vel circa. ꝯclusio ꝓbatur: quia talis pfecte sciens itelliget quãtitatẽ humidi radicalis ꝛ qualitatẽ ꝛ omnẽ fere eius dispositionẽ. ergo ex cõsequẽti terminũ vite eius: qz rõne cõsumptionis humidi est calidi extinctio ꝛ cõsequẽter moꝛs: vt ingt Aristoteles in libꝛo de moꝛte ꝛ vita. sciet eẽt dispositiones influentiaꝫ superioꝫ ꝑ termino vite. ponaꝫ igitur q sciat ipsuz viuere vsq̃z ad quadraginta annos ꝛ regaꝫ regimine ꝯseruatiuo exceptis q illi administretur venenũ in tẽpoze viginti annoꝫ exiccatiuũ certe q̃ztitatiꝫ humidi: ꝛ tũc ꝑz q ꝑ istud humiduz exiccatũ abbzeuiare vitã per decẽ annos. post tempus igitur decem annouz a tempoze administrationis veneni moꝛietur. ille igiꝫ moꝛietur in trigita annis ꝛ nõ fuisset moꝛtuus nisi ĩ annis quadraginta. ergo ꝯclusio vera. Et istã cõclusionẽ itellexit auicenna. 6. quarti. cap. ꝓo. cũ dixit. omne qõ iterficit cũ permutatione cõplexionis aut cũ aduentu super membzũ possibile ẽ vt sit aduẽtus post tꝑs ipsius effectus. Ex quo dicto coꝛrelatiue segꝫtur q nõ est incõueniens aliquos esse venenatos q̃ continue exiccãdo ꝓcedant ꝛ tales appellanꝫ apud vulgares berbati siue strigati. ꝛ ex cõsequẽti apparet qualiter venenum attermiari posset: a quo sua bonitate ĩmensa vir magnanime te ꝑseruet altissimꝰ ꝛ vitã tuã prolõget.

Quantũ ad vltimuz licz ꝓ magna parte appeant rñsiões ad argumenta ꝑncipalia. ¶ Ad primũ tñ respondeꝛ q lz venenũ qõ administraꝫ siue ad itra siue ad extra siue materialiter siue spũaliter bz ex sui natura cũ cõpatiõe ad coꝛpus nr̃m q ĩ terminato tpe suã ĩcipiat ꝛ finiat operationem. attamen multotiẽs ꝛ multis modis sue actiões possunt impediri ꝛ tardari. atq̃z ẽt totaliter coꝛrumpi vt patuit ex supradictis. Et lz venenũ sit humane nature coꝛruptiuũ nõ ẽ necesse qõ actualiter semp occidat. ¶ Pro rñsione ad ꝫᵐ notandũ q ĩ veneno multa reperiunꝫ. vz. ipsa ꝓprietas dicta. item fritas si est venenũ frigidũ ꝛ caliditas si est calidũ ꝛc. Et omia ista talia ante operationẽ

sunt in potētia operādi. vz. interficiendi: infrigidādi ⁊ calefaciēdi. verū tñ ista potētia nō est equalis: imo vna magis ꝓpinqua ⁊ habitui magis ꝓiucta ⁊ alia magis remota. ideo aliqua citius suā operationē ꝑficiūt: vt ſpūalia et alia: ⁊ quedā tardius. ſz quōcūq; sit necesse est si debent actualr operari q̄ de potētia ducant ad actuz. lz in ſpūaliter operātib⁹ hoc nō multū appareat. remanet igit difficultas a quo ducat ad actū. nā si est mala ꝓprietas nō ducitur ad actū a caloze nostro: q̄ p se ꝑduceret aliqd quod ipsuz corrūperet: qō repugnat ꝑncipio phy. nec ab ipso venenoso: q̄ nihil agit in seipsuz: ⁊ etiā illā malā ꝓprietatez ꝑus nō habebat. ⁊ etiā si est frigiditas vt in opio: nō videtur a quo ipsa tribuat: q̄ nō ab opio: q̄ ad tactū nō ꝑcipitur talis frigiditas: imo qō plus est assūpto opio si moueretur ꝑciperet calidū aut tepidū: nec a caliditate nostra: q̄ nō est aliqs modus quo caliditas frigiditatē generet. Et etiā si est caliditas nō apparet a quo generet: q̄ nō ab euforbio gratia exēpli: q̄ ad tactū est frigidū: nec a caloze nostro: q̄ illa caliditas generata in euforbio est maioz q̄ sit caliditas nostra. ⁊ ideo mirū est quō venenū q̄ dā nullaz operationē faciebat: nec nihil ex istis ꝑcipiebat. ⁊ postea facit illas a qua causa hoc fac. q̄ de re rōnabilr ē magna discordia iter sapientes. ⁊ cōciliatoz. dr̄ia. i. 4o. ꝓbat opinionē Ha. ⁊ Aue. ⁊ loquēdo de calido ⁊ frigido vult q̄ tale de potētia reducat ad actū p viā antipistasis. de ꝓprietate aūt venenosa nihil dicit. ¶ Et ideo ꝓ nūc ꝓ responsione ad argumētū fundādo supza sentētia Hal. pono ista dicta. ¶ Primū. q̄ oē venenū caliduz in potētia vel frigidū: vel interēptiuū est ꝑductiuū sui effect⁹ respectu cuius dicit talis in potētia per suā ꝓpriā ꝓplexionē. istud dictuz ꝓbat: q̄ omne mixtū cuius forma ordinat in aliquā opationē nāliter hz instrumētū: cū quo illa forma dz suā opationē ꝑducere: ſz oē venenū est hꝭ respectu operationis in humano corpore ꝑducēde. ergo oē venenuz potētialiter tale hz instrumētū: cū quo pōt eius forma in humano corpe opationē suā agere. sed tale instrumētū nō ē aliud q̄ ꝓplexio eius ꝓpa cuz suis ꝓpetatib⁹ ornata. ꝓna nota est. maioz pz in oībus: q̄ grauia habēt grauitatē: ⁊ leuia leuitatē: que sūt instra suoz motuū. ſ. sursuz ⁊ deorsū. ¶ Et ꝓfirmat: q̄ per saporē odorē ⁊ colorē venim⁹ in cognitionē calidoz ⁊ fridoz: vt ingt. A. z. cañ. ſz iste sūt q̄litates scde p quas nō possumus ferre iudiciū nisi supza cōplexionē illoz: que ꝓplo lz non sit q̄litas ꝑma sed scda. est tñ ꝑductiua p suā virtutē caliditatis ⁊ siccitatis. ⁊ sic de alijs. ¶ Scōz dictū. q̄ venenū nō recipit aliqō ꝑncipale ꝑncipiū aut instrale a caloze nostro pro sua opatiōe dum actuat: pz q̄ anteq̄ actuet hz formā ⁊ ꝓplexionē cū ꝑpetatib⁹. ¶ Tertiū dictū. q̄ tale a caloze nostri corpis ꝑparatur mediante diuisione: vt ad actū ducat. pz q̄ nō alio modo: vt ꝑbatū est. sed mediāte ista diuisione melius ad mēbza fit penetratio: imaginemur igit qō aliqō venenuz aliqñ ducet de potētia ad actū: q̄ ad formā que est actus ꝑmus: ⁊ hoc a caloze nostri corporis. Scōo: q̄ ad eoz operationē recipiāt aliqō instrumētale essentiale ꝑncipiuz p qō agāt: aut tertio q̄ recipiūt certā dispōnē per quā cōueniētius agāt: ⁊ sic dicim⁹ q̄ caloz noster nō opat nec ꝑmo nec scōo: sed tertio mō. ⁊ hec videt intētio Hal. tertio de ꝓplonibus. ⁊ ꝑmo ⁊ tertio de simplici medicina. ¶ His presuppositis respōdeo ad argumētū ⁊ totā difficultatē q̄. a. venenū nunc nō interficit q̄ impeditū aut aliter vt supza: interficiet tamē vsq; ad annū. ¶ Et cū vltra arguitur ergo aliquid de nouo ꝑducetur in. a. quādo iterficit. ¶ Respōdet distinguēdo per dicta: q̄ aut intelligis q̄ ꝑducat aliqd nouū tanq̄ accidētale ꝑncipiuz actionis: ⁊ sic ego cōcedo. q̄ ꝑducit aliqua tepiditas: raritas: ⁊ diuisio. sed si itelligas q̄ ꝑducat aliquod nouuz tanq̄ eēntiale ꝑncipiū vel ꝓpriū illi instrumētale: sic nego illā ꝓiam: ⁊ dico q̄ lz ista actualiter nō iterimāt: nec calefaciāt: nec infrigidēt: q̄ nō habent istas qualitates actuales. habēt tamē ipsas virtuales: ⁊ hoc nullo mediāte eēntialiter nisi ꝓplexione ⁊ forma illius veneni: que nō est actualiter talis: sed est in potētia virtuali: tñ ꝓpter caloze nostrū ducitur ad operationē. in ista tñ mā occurrerēt noue fantasie: sed de hoc alias. ¶ Ad tertiū pz respōsio per supradicta. eo q̄ ꝑt administrari venenū qō nō faciat actionē suā. nisi in illo tēpore: aut q̄ ipedier. vt dicit scda ꝓclusio: aut q̄ retentū in aliquo loco paulatim auget sua malitia: ⁊ paulatim mouet ad coz: ⁊ stabit per multuz tēpus anteq̄ aliquādo suā operationē perficiat. aut q̄ diuersimode ꝓparat: vt dicit tertia ꝓclusio. ideo ꝑma cōsequētia nō valet. ¶ Ad cōfirmationē respōdet ab aligbus negādo minorem: q̄ impossibile est q̄ ex veneno aliqua nutrita fuerit q̄ inter venenū ⁊ corpus nostrū nō currit aliq̄ familiaritas siue cōueniētia que requirit iter nutriēs ⁊ nutritū: vt sumitur ꝑmo canonis. capitulo de eo quod comedit ⁊ bibit. ⁊ ex ꝓxti illa puella nō fuit nutrita napello sed assuefacta ei vt eius humiditates remanerēt infecte ⁊ iterficerent. ¶ Sed ꝺ istam responsionez instat sic. q̄ repugnat Hal. ⁊ Auiccēne qui ponūt ipsaz puellā fuisse nutritā napello. item repugnat experimēto q̄ plante ⁊ fructus multotiens sunt venenati tpe pestis vt sumit scda primi. c. de his que ꝓueniunt ex dispōibus aeris: ⁊ tñ nutriūt. Itē nō soluit argumentū q̄ dato q̄ illud venenū nō nutriret. arguitur sic in minozi. ſz illa pauca quātitas nō interficit. q̄ ī illo tpe nec illud iterficiet ⁊ sic stabit rō. ¶ Et iō aliter dicat supponēdo q̄ nō sit incōueniens in aliquo reperiri aliquod quod habeat rōez cibi ⁊ in eodē qō habeat rōnē veneni vt si vnus ⁊ idez cibus administrat vni erit ei cibꝰ conueniens vt fungus gratia exēpli. ⁊ in alio erit venenū. mortiferū. ¶ Supponēdū ē secūdo q̄ duplici modo homo posset se dispōnere quantū spectat ad propositū vt nō patiatur a veneno ꝓimo per paulatinā assuefaciendo q̄ vna dispositio efficiatur naturalis q̄ si subito ꝓimeretur esset ipsius corporis corruptiua: eo mō quo allegatū est supza de cōplexione indi respectu sclaui: patet ēt de muliere que sumebat iusquiamū sine lesione tertio de simplici medicina. Scōo modo per vtutē beçoarticā acquisitā arte vel naturaliter. vt puta de metridato qui p vsuz medicine quā metridatū appellam⁹ se securū reddidit ab vsu venenoz: patet ēt de illis q̄ predicāt eos eē de domo sancti pauli q̄ comedūt serpentes ⁊ tangunt ⁊ pungunt absq; aliq̄ lesione. Et auicēna nominat vnū qui se sine lesiōe serpentibus obyciebat: ⁊ nos vidimus vnū de illis q̄ innumerabiles hēbat serpentes malos quos tāgebat ⁊ non ledebatur ab eis ⁊ ipse vēdebat panē quē appellabat panē sancti pauli. Ex quib⁹ ſegtur q̄ possibile est q̄ aliquis veneno nutriat. ꝓmo per assuefactionē. scōo q̄ vna ⁊ eadē res pōt hre rationez cibi ⁊ veneni: iō illa res pōt a sua venenositate expoliari: ⁊ sic ex ea corpus nutrit. Ex qbus sequitur ēt q̄ illa puella fuit vere nutrita napello: ⁊ vlteriꝰ q̄ illa venenosa dispositio p quā alios osculādo venenabat erat ei nālis. sequitur vlterius q̄ ipsa erat venenū q̄ quicūq; cū ea cōmiscebātur venenabantur. Et vltimo sequitur possibile esse duo idiuidua aut plura humane speciei hñtia ꝓprietates specificas cōtrarias ⁊ plura alia speculāti facilia. ¶ Sed ꝺ ista supradicta est forte argumentum domini auer. 7. colliget ⁊ in epla de tyriaca ad glauconē. vz. q̄ idē esset homo ⁊ non homo. probat sic: exiens hois latitudinē nō est hō: sed supascripta puella venenata exyt humanā latitudinē. ergo nō est hō. maioz sumit ex ꝑmo canonis. ca. de cōplexione ꝑmi modi. minoz ꝓbatur: q̄ tota humana complexio forme veneni extremalr

cõtrariaꝫ:sed ex quo illa puella nutritur napello siue veneno sequiꝫ qꝫ inter ipsam ⁊ illud cadat similitudo q̃daz ergo si similaꝫ illi forme extremaliter cõtrarie forme humane dissimilabiꝫ humane forme:⁊ tunc non erit homo. ¶ Ad istud argumẽtum potest respõderi negãdo p̃maz cõsequentiã.⁊ ad ꝓbationẽ dicit sicut supra allegatũ de mente p̃cipis:qꝫ p̃mus modus equalitatis humane cõplexionis habet magnã latitudinẽ:a qua si egrediet non erit amplius humana cõplexio.ista tamẽ latitudo est magna valde:in qua cõtinent corpora taz tẽperata q̃z naturaliter distemperata:tam sana simpliciter q̃z etiã egra:vt nunc ⁊ p̃ternãliter talia quacũqꝫ egritudine itensissima: ⁊ tam habẽtia distẽperantiã in qualitatibus manifestis: q̃z etiã in ꝓprietatibus ⁊ qualitatibus specificis:⁊ ex ꝓsequẽti ꝓpe extremũ latitudinis huius essent ponẽda illa venenata:ita qꝫ ꝯz essent in latitudine:tamẽ essent in aliq̃ mãsiõe vltimi gradus ipsius latitudinis specifice ad quã mansionẽ nõ pueniunt nõ assuete ad venenũ:sicut nõ est incõueniens qꝫ certa caliditas sit alicui cõueniẽs ⁊ naturalis in q̃ntum excitatus: tamẽ esset illi aut alteri simili discõueniẽs quiescẽti.Ita ista dispositio in q̃ntum assueta ẽ silis ⁊ dissilis ꝺria: siue nõ naturalis cuilibet nõ assuete ideo omniũ aliozũ interemptiua:⁊ sic negaꝫ qꝫ talis exyt totaliter latitudinẽ p̃mi modi. ¶ Sed cõtra.agẽs a tota substãtia nullã habet similitudinẽ:vt venenũ ex quo extremaliter opponunt:vt dicebaꝫ arguendo:⁊ sumitur ex tertio de ꝓplexionibꝰ.ca.ꝑmo ⁊ scõ.⁊ p̃mo cañ.ca.de eo qõ comedit ⁊ bibit. ¶ Respõderi ꝑt qꝫ ꝯz venenũ vt venenuz nõ alteratũ sit totaliter oppositũ humane nature: tamẽ possibile est qꝫ per actionẽ veneni in mẽbra ⁊ calidi tatem naturalẽ ipsozuz spirituũ fiat tanta actio ⁊ reactio qꝫ introducaꝫ vna cõplexio equalis siue facta.⁊ hoc:quia aut illa ambo agentia sunt equata:⁊ ex ꝓsequenti reducta ad vnã formã siue dispositionẽ mediã multũ alys indiuiduis repugnantẽ:vt credit Gentilis de febre ethica. aut qꝫ tam in partibus mãlibus q̃z formalibus est fixa illa dispositio tanq̃z facta naturalis:vt dixit Dinus de complexione equali.⁊ possemus ex isto fantasiari vnũ nouuz modũ dicẽdi.⁊ tu ꝓsidera. ¶ Uel possumus scõ rñdere qꝫ cũ duplex sit ꝓplexio:quedã insequẽs formã:⁊ quedaz mãm:qꝫ nõ esset incõueniẽs aliqõ rõne ꝓplexiõis isequẽtis formã esse oppositũ extremaliꝫ:ꝯz rõne insequẽtis materiã cẽt pueniẽs ⁊ ecõuersо.Et ex hoc videmꝰ qꝫ aliquis abhoꝛret vnũ tanq̃z venenũ.⁊ alteri tñ illud est cibus cõueniẽs.⁊ talis dispositio isequẽs mãz que est certa occulta ꝓprietas:etiã ꝑ artẽ acquiri põt: vt ꝑz per assuefactionez comedẽtis napellũ ⁊ iusquanũ.⁊ ẽt a nã: vt recitaꝫ de puella ab alberto.7.aĩaliũ. ca.8. que scorpiones comedebat ⁊ nõ ledebaꝫ. ¶ Sed ꝺ:qꝫ sequeret qꝫ bõ posset a natiuitate ꝓduci venenosus:qꝫ cũ qbus forma ꝓseruaꝫ cuz eisdez dispõnibus illa introduci põt. ¶ Rñdet ꝓcedẽdo totũ:vt si leprosus cũ leprosa coiret forte generaretur bõ venenosus:⁊ ideo phibeꝫ aut phiberi in lege deberet.ex quo ꝯcludiꝫ qꝫ ista ꝓnia nõ valet.in ista mã sunt dispõnes faciẽtes ꝑ ipsa forma veneni.ergo forma humana introduci nõ põt:vt ꝑz ex supradictis. ¶ Respõdet igiꝫ ad p̃mã ꝓfirmationẽ:qꝫ ꝯz venenũ possit corpus nutrire ꝑ passatinã assuefactionẽ:tñ maioꝛ assũpti est falsa ꝓpter causas supra narratas in ꝓbatione cõclusionũ.⁊ cõsimiliter respõdetur ad vltimã cõfirmationẽ.Et sic sit laus cui dedit intelligere.

¶ Finis questionis de venenis ad tempus edite ꝑ petro Larario de monte silice.

¶ Cupientes ne quid ad ꝑfectionẽ operis huius desit:q̃rentes inuenimus hoc annexũ post differentiã nonagesimãsecundã:que incipit.Qz in empiala.

Qrca id quod dictuz est in febre empiala ſm Hal.simul febrere ⁊ rigorẽ pati.hesitaꝫ an rigoz causet a calido vl frigido:qꝫ aũt a calido videt:qz illud causaꝫ a calido cuiꝰ causa est calida:hꝫ vo est rigoz: vt ostẽdunt tertiana ⁊ causon in qbus euenit.crisinz ⁊ febziũ secũdis. ¶ Adhuc. in rigore sentitur velut acuũ ⁊ spinarũ pfozãtiũ minutissime pũctura.ysahac febziũ.5.vñ dixerũt alicꝫ rigorẽ nõ eẽ aliud nisi pũcturã sensibiliũ partiũ ex vaporibus calidiozibꝰ. ¶ Rursus.decimo de ĩge.Rigoz fit ꝓpter multitudinẽ ⁊ acredinẽ eoꝝ que ferunt:⁊ ꝓpter velocitatẽ delationis:⁊ vtutis ibeciliatẽ:talia vo magis cõtestant calidũ. ¶ Amplius.illud qꝫ mordicat calidũ impugnando nãe:ipsũqꝫ fugãdo:⁊ ꝓ ꝺnis in frigidãdo rigorẽ inducit.talis gdẽ est qꝫ calidũ mordax:vt apparebit per amplius.causatur itaqꝫ rigoz a calido.

In oppositum: vt qꝫ a frigido:qm̃ Halienus de typo.Rigor est frigiditas fortis.frigidũ autẽ causaꝫ a frigido:cũ generatũ ꝓducentis sapiat nãm.Palin.rigoz causaꝫ ex ꝺctiõe calidi de partibus exteriozibus ad interioza:qꝫ frigiditas extremozũ ostẽdit.Sed is motus est frigidi:calidi vero ecõtra. Et. rigozi docẽt subuenire per fricationes calidas inunctões ⁊ calidoꝝ assũptiones.Inducit itaqꝫ rigoz a frigido.

In contrariũ etiã puta qꝫ si rigoz fiat a calido nõ cõtigat a frigido:aut ex: qz ꝺtrariaꝝ causaꝝ ꝺtrary sunt effectus.scõ de gnãtiõe ⁊ corruptione.Sed calidũ ⁊ frigidũ sunt cause ꝺrie. non vnus igiꝫ ⁊ idẽ effectꝰ vt rigoz causabit ab eis.

Propter primum quidẽ tangaꝫ p̃mitꝰ vniuersalius qualiter p rigorẽ ⁊ vl ea q̃ apparẽt in paroxismis significent sup morbi longitudinẽ brevitatẽ ⁊ mediũ ipsiꝰ.Scõ terminoꝝ aliqua subdaꝫ expositio. ¶ Propter p̃mũ hui sciẽdum qꝫ modi seu varietates qbus cognoscunt ꝓsistentie seu ordines tẽpoꝝ vniuersaliũ in adiuicem sunt septem vel octo:quoꝝ q̃ttuor sunt tãq̃z essentialia puta paroxismi anticipatio ⁊ postpositio:longitudo ⁊ brevitas: fortitudo ⁊ debilitas:mos seu modus egritudinis: seu columitas ⁊ incolumitas.Reliqua vo accidẽtalia sicut accidẽtiũ longitudo fortitudo ⁊ coꝝ icolumitas vel ipsoꝝ opposita:vt paucitas brevitas ⁊ columitas ipsoꝝ.⁊ tps declinationis paroxismi longius p̃cedit vel brevius:⁊ si facilius aut difficilius ferũt que ipsius accidẽtia:Et an post paroxismuz remaneat ab accidẽtibꝰ mũdificatꝰ vel circũuolutus in illis. Si ergo concidant oes hi aut plures ⁊ digniozes in adinuicẽ puta anticipatio lõgitudo ⁊c.tũc vtiq egritudo erit in augmẽto.Si aũt cõcurrãt opposite oes vel plures vt postpositio brevitas ⁊ reliqua: tũc maxime si materia fuerit digesta erit in declinatione iã morbus.Si vero ceteri vel plures equaliter accidãt:vt in p̃cipio vel p̃cipibꝰ paroxismis erit in statu:dũmodo egritudo nõ sit que habeat de sui natura semꝑ equaliter:⁊ vt in statu eẽ:ceu hoc motenus seu eq̃liter extẽsus:aut anticipare sicut augmasticus seu augmẽtatiuꝰ:vl postponere semp: ceu apomasticus siue declinatiuus.Cognoscere tñ tẽptanduz huius egritudinũ ꝓsistentias ex maioꝛi vel minozi anticipatiõe ⁊ postpositio:ne cũ alys vel tenoze ipsoꝝ plus aut minus vniformi.Cognoscũtur tñ certius digõne vel indigestiõe materie.Cum aũt tales fuerint ĩminuti p̃cipiũ denotãt egritudis:aut materia fuerit digesta.iuxta illud veteris. ſm p̃cipia ⁊ fines imbecilioza cuncta.Ꝺ crisiũ:⁊ ytcũqꝫ

affozismoz ꝑmis. ¶ Propter 2m huiꝰ sciendū q typi sūt tres vel quattuoz rigoz: hoꝛroꝛ seu hoꝛripilatio: frigus et tremoꝛ ſm quosdaꝫ. vnde metra. Eſt triplex typus rigoꝛ hoꝛripilatio frigus. Frigus flegma ducit. rigoꝛ ē cū colera pūgit. Cūcq; poꝛos claudit fex sanguinis tertiꝰ huic. Eſt tremoꝛ quartus qui circuit omne genus: eſt autē typus figura vel ymago venture febꝛis: q eſt reuocatio caloꝛis natiui de exteꝛioꝛibꝰ maxīe ad īteꝛioꝛa: īdeoq; refractꝰ nō raro. Rigoꝛē ät cōiꝰ attribuūt colere, iuꝝ illō apHoꝛ. 4ᵘˢ. A cauſone habito rigoꝛe ſupueniēte ſolutio cc. Hoꝛroꝛes melācolie ⁊ frigus flegmati: vt eoꝝ denotāt paroxiſmi. Multotiēs tñ vnū ꝓ alio ſumiť: ita vt oīs typus aliq̄ ꝓfundať ſub rigoꝛe. vñ apHo. q̄rta. Quibuſcūq; in febꝛibꝰ quotidie rigoꝛes fiūt: quotidie febꝛes exoluunť. q autē tremoꝛ ſit cōe circuēs oē genus typi nō ꝑꝓriꝰ approboꝫ cū magis ꝓcidat: vt apparebit cuꝫ rigoꝛe: vñ de his. 4. ꝓma. ita hoꝛripilatio eſt diſpoſitio in qua iueniť coꝛpus diuerſi tatē in frigoꝛe: ac punctionē in cute ⁊ lacertis: ⁊ antecedit cuꝫ pigricia ⁊ ꝓfractio: frigus eſt vt ſentiat in mēbꝛis ſuis ⁊ doꝛſis lacertoꝝ frigus purū: ſentiūt enī ac ſi nix ac frigiditatis ꝓgellatio ſit aliq̄ eis inexa, ẏſabac feb. 5. Rigoꝛ ē vt nō poſſit ꝓtinere mēbꝛa ſua ex tremoꝛe ⁊ cōmotiōe in eis eueniēte motibus ſuolūtarys ⁊ fortaſſe eſt frigus foꝛte. nō fit autē rigoꝛ foꝛtis niſi in cōtinua ⁊ q̄rtana. Videť igiť oīs cōicare in rigoꝛe q̄cq̄. Sic igiť rigoꝛ aliq̄ ſumiť cōiter ꝑ omni typo: ſicut apud Johānē hoꝛripilatio. pluꝛes aūt ꝓut ſingulare diuiſuꝫ ꝺ typos ceteros. In diuiſionibꝰ quoq; oīs typus poniť hoꝛripilatio. diuerſificata tñ pūctura: q̄ſi actuali: nō frigoꝛe ac ꝑfundatiōe ipſi⁹: ⁊ veritas eſt q ſuſpiciēs auctoꝛes nullā poterit certā inuenire attributionē typi deſignāti māe alicui eo foꝛtaſſe q a calido ꝓcedit ⁊ frigido entibꝰ diuerſis. Noſce q typus accidit in febꝛibꝰ interpollatis: nō aūt in ꝓtinuis niſi rariꝰ vt appebit ꝓñter. Nā in his caloꝛ diffundiť ꝑ totū: vt maxime. tūc aūt typus nō pōt magis accidere. Haľ. de typo vo eiꝰ ponit plures deſcriptiōes alioꝝ rigoꝛis q̄s oēs moꝛdet: vt q rigoꝛ ē friditas coꝛpis: ⁊ q ē tremoꝛ cū friditate ⁊ q eſt friditas motiua doloꝛē cauſans: ac q eſt nocumētū in caloꝛe ꝑ nāz iuēto in oībꝰ aīalibꝰ: ⁊ q etiā friditas ē coꝛpi ſubito ocurrēs. Denuo vo his oībꝰ notificatiōibꝰ deteſtatis vtcūq; ſubdit q rigoꝛ eſt frigiditas foꝛtis coꝛpoꝛi aduenieṅ: nec nō trahēs ipſuꝫ a nāli diſpōne ad innālē: qō per lōga conať declarare: ⁊ foꝛtaſſis aliqd indeterminatuꝫ cōiacet: ac īꝓpoſitū in illo: vt tertio videbiť dicendoꝛum. calidū vero ⁊ frigidū nota dr̄ia decimagnta.

Propter ſecunduꝫ aūt ſciēdū q vt indicatū diuerſificari videnť in hoc q̄ſito maioꝛes. nā aliq̄ ſonāt rigoꝛē cāri a calido: ⁊ iterū a frido: ⁊ vl'r frigiditatē ipſaꝫ: vt videbiť ꝑ amplius ꝓcomitari. Sic etiā oſtendit diſſona ipſius attributio febꝛiuꝫ diuerſarū paroxiſmis: ⁊ alys diſpoſitionibus coꝛpoꝝ varys. quid autē de hoc apparebit ꝓñter.

Propter tertium vo ſciēdū ꝓmitus qd ſit rigoꝛ. ex hoc. n. ſoluent coarguta: ⁊ q̄ videnť ipſi eſſe aderūt religis ſeparatis: ac nō min⁹ diſcolie cāe ⁊ oppōnis circa hūc erit manifeſta: vt ſic pulcherrime demōſtreť q ei⁹ vnūq̄q;. phyſi. 4. ⁊ 2. Rigoꝛ vñ cauſeť vl'r ſpāl'r oſtēdať. ¶ Propter ꝓmū huius ſciēduꝫ q rigoꝛ eſt ꝓuēt⁹ qs crebꝛus caloꝛis nālis ⁊ repētin⁹ in coꝛ ā re oīſariā ꝑter nāz cauſat⁹: ideq; paulati ad ſupficiē: vt ad multū refract⁹. hec nāq; videt ſufficiēs rigoꝛis rō eius pfecte denotās eēntiā q̄ apparet. nā ꝓuētus ſeu ꝓcurſus aūt mot⁹ extat veri⁹ gen⁹. vñ ꝓncipio de accīti gnti. ſpaſm⁹: tremoꝛ: ſalt⁹: rigoꝛ: ⁊ reliq̄. cōe q̄dē habent gen⁹ oīa motū peccātē. hic aūt mot⁹ audit⁹ per ly cō uēt⁹, peccās aūt ꝓ id q̄ ſubdiť repētin⁹, talis nāq; deligt in nām: cū oē ſubitū nāe ꝑliatiuū. apho. 2ᵘˢ. hec aūt gñe ſeparanť a rigoꝛe q̄ nō cadūt ſub motus ambitu: ſicut diſpoſitiōes vel habit⁹ ceu ſanitas ⁊ egritudo cū ſuis cauſis nō hz rōnē fieri ⁊ mot⁹: vt accidētia. Ueruꝫ facti ⁊ getati: ſīc viſuꝫ dr̄ia. 73. Eſt enī rigoꝛ accidēs vtutis aīalis: vt cetera ꝓtacta. Dictū eſt aliqs q oīs ꝓuētus ſed minoꝛ aut mediocris eſt rigoꝛ. Naz hec dictio aliqs q̄ addiť alicui denotat paucitatē. tertio regi. acutoꝝ. Jd aūt ſit additū ad dr̄iam tremoꝛis: eo q tremoꝛ qs ſequiť rigoꝛē: ⁊ eſt ſicut rigoꝛ foꝛtioꝛ cauſat ꝑꝑe a calido: lz multotiēs ipoꝑe ſumať ꝑ typo quocūq;. ¶ Cui⁹ qdē gr̄a notādū q tremoꝛ duplr accipiť. vno qdē mō ꝓut eſt mot⁹ malus vl'is totiꝰ coꝛpis: ⁊ ita eſt effect⁹ rigoꝛis: ceu cū adeſt vehemētiſſima pūctura: cū agitatione q̄ maxime dētiū ſtridoꝛe. Et hoc ampli⁹ cauſať a calido ⁊ ad ſūmū ex latione repētina calidi ſeroſi acuti ſup ptes ſenſibiliores entes. Sumiť ⁊ tremoꝛ ꝓut eſt paſſio ſeu moꝛbus officialis ꝰ Aui. q̄ partes ꝓcutiunť abſq; alia paſſiōe febꝛili: vl'altera ꝓtingēte: ceu relique neruoꝝ egritudines: in q̄ nō ꝓcipiť manifeſte caloꝛ ſicut in ꝑoꝛi tremoꝛe aut frigus: ⁊ differt ab eo q hic pōt aduenire toti coꝛpoꝛi: vel plurib⁹ partib⁹ aut vni. Sz ille cōis eſt oī coꝛpoꝛi: ceu rigoꝛ a quo vt ad vltimū poſit⁹ eſt ꝓſequi: vñ de typo rigoꝛ nō eſt nocumentū accidēs in membꝛo ſicut tremoꝛ: neq; etiā tremēs frigiditatē ſentit ceu rigens. Adhuc in rigoꝛe eſt motus ꝑter nām oīno: ⁊ ideo dictū omnifariā. in tremoꝛe aūt nequaq̄: cū tremoꝛ qui eſt neruoꝝ paſſio ꝓſtruať ex re ꝓeter naturaz cōnāte membꝛū ſua quātitate nimia vel qualitate ꝓrana ſuppꝛimere: ⁊ nā ſatagente ſubleuare: ita vt bellū motuū ꝺ̄rioꝝ iſurgat: tremuloſuꝫ īducēs motū. Et ꝑpea dicit Halien⁹. id eſt q Plato nō recte opinatus ē tremoꝛē ⁊ rigoꝛē vnū ⁊ idē eſſe. Sed qs dicet platonē obſeruās tūc per tremoꝛem illuꝫ ſtelligere q eſt cōis toti coꝛpoꝛi multotiēs rigoꝛ dictus: aut verūs vt dictū eius q̄ſi effectus: cū oīno cauſe rigoꝛis fuerint ītenſe. Separanť ēt ſpaſmus ⁊ iectigatio vel titilatio ſiue ſaltus. Uidenť enīz eſſe maioꝛes magis extendētes vel etiā ꝓtrahētes q̄ rigoꝛ aut etiā tremoꝛ: ⁊ maxime ſpaſm⁹: per id aūt q dicit crebꝛus diuidit rigoꝛ: ⁊ ab his atq; a ſternutatione tuſſi ſingultu ⁊ hꝭ: rari enim ſunt motus coꝛ: tremoꝛis autē ⁊ rigoꝛis cōmotōes pulſu etiā ſpiſſioꝛes niſi formicātis foꝛte. Subdiť autē caloꝛis nālis quo ſi qdē mouet virtus regitiua nūc quidē intus: tuncq; foꝛas ꝓout obiectū ꝓcitat iuuatiuū ſeu oppoſitū: vñ vigeſimaſeptima, ꝓblematū: calidū qō ē in nobis tāq̄ animal fugiēſq; vtiq; timebit. Ad cui⁹ qdē ꝓſentiā calidū ſequtur ꝓmanere ſubiectū. Ad eius aūt abſentiā frigiduꝫ: idē nāq; pōt eſſe diuerſoꝝ cā vt nauta q ſui ꝓſentia cā eſt ſalutis nauis: cui⁹ abſentia ſubmerſionis illius. phyſicoꝝ ſcōo. Dicit aūt in coꝛ q calidū nociuū leſum cū ſanguine ſemꝑ ꝓcurrit in coꝛ velut in arcem ac ei⁹ ꝓncipiū vt ibidē tueať. gnto apparēs de accidēti. Et iō Meſue de farmaciis oīuꝫ nocumētoꝝ aduenieṅ coꝛpoꝛi ꝓmus occurſus eſt ad coꝛ velut ad baſiꝫ vite. Dictū aūt repētinus: q̄ſi q̄ paulatim occurrit nō cauſat rigorē aut doloꝛē qui ipſum ꝓcomitať. Qō enī paſſionē īducit oꝓtet ipſuꝫ ſubitū eē ⁊ multū: vt apparet. q̄rto ō accidēti. Debet ēt id eſſe ꝑter nām oīſariam: ita vt repētina īnaturalitas cadat in nām ⁊ nō in diſpoſitionē ꝺ̄riam: q magis qd ducit delectabiľ in nām velut cū calidioꝛi occurrit cōtēperās id qō frigidius: per qō etiā tremor neruoꝝ moꝛbꝰ ſeparať a tremoꝛe rigoꝛoſo: eſt etiā bꝛeuis tpe: ille vo longiſſimus: per id vero qō ſubditur paulatine ſeparať a verecūdia: ipſa enī ſimilať rigoꝛi cū i ea duplex ſit talis motus nature: ꝓmo qdē ad intra: ⁊ ꝑñter ad extra: ⁊ in rigoꝛe ſiľr vt q̄ multū. verūtñ in verecūdia citus fit caloꝛis nālis redit⁹: nō aūt adeo in rigoꝛe. Dicit aūt vt ad multū refractus ꝓpter ri-

gozem q̄ aliq̄ ꝓtingit sicut cōſpexi in morte vehemēte q̄magis frigidū:aut ob virtutis debilitatez vel materiei ſupfluā quātitatē.q̄nto de accidēti.hic enī calor ꝓfugiēs in cor nō reuertit̄.p̄ hoc etiā ſeparat̄ timor ⁊ rigor viſus in eo q̄ pōt rigori cōſociari nūc ꝓtacto. Sufficiēs itaq̄ ꝓtacta videt̄ rigoris rō. ¶ Propter ſcōm huius ſcienduz q̄ rigor apud Hal.⁊.6.theorice.nō ſolū cauſat̄ a calido:ve rū etiā a frigido:q̄ aūt a calido mōſtrāt ex febrib⁹ tertia nis īterpolatis:vt tactū incipiētibus cū ipſo paroſiſtice:q̄ etiā terminant̄ cauſones ſeu incēſiones.iuxta illō apho. q̄rta. A cauſone habito rigore ſupueniēte ſoluit̄ ipſe. qō etiā oſtēdit ſcintilla cadēs ſup corpus hoīs:⁊ aq̄ feruētiſ ma cōfeſtiz occurrētes. Silr̄ ⁊ vuln⁹ medicamīe aſpſum acutiozi murutato. vñ yſaac feb.5. Cauſa rigoris ſunt ca lidi ⁊ acuti chymi citū motū mouētes . Adhuc.iſtud idu cit rigorē qō cauſat cōuētū quēdaz crebrū calozis natiui ⁊c.talis vero eſt calidū excedēs ipellēs calidū nāle:cau ſanſq̄ ipſius abſentiā:cū eo q̄ calor nāe ut tactū ꝓfugit ī cor tanq̄ q̄uis in ipſius. tutamē.itaq̄ rigor cauſat̄ a cali do firmāt q̄ ēt fiat a frigido:vt flegma oñdit vitreū:ꝑpe cuz frigiditat| fuerit multe:maxime q̄ cū fortiter mouea tur ita vt diſſoluat̄:⁊ hic qdē rigor nō fortis vt ꝑor q̄ a ca lido licet illius reſpectu pduret q̄lōgiſſime:qui ⁊ ampli⁹ mulierib⁹ accidit q̄ viris:⁊ maxime largā ⁊ ociosaz ducē tib⁹ vitā. Cauſat̄ etiā ab aere ⁊ aq̄ q̄multū frigidis mox occurrētib⁹:⁊ ꝑpe cū corpus fuerit pozosum ⁊ natū ſuſci pere que aduenīūt:ceu q̄ humores corrupto inexpoſitos fit etiā rigor qs in q̄rtana cōpoſit⁹ aliq̄lr̄ ex calido ⁊ frigi do:cū frigidus qe ſe ſit ipſius humor:calidus vo putrefa ctione. Rigor tñ ad quē ſequit̄ tremor ⁊ agitatio toti⁹ q̄ maior a frigidis eoz groſſicie nō gñat̄ humorib⁹. Uez a ſubtiliozib⁹ ⁊ acutiozibus. Adhuc.illud qō inducit ꝓuētū quēdā crebrū ⁊c.rigorē cāt:cū hȝ ſit ei⁹ denotatio.hȝ vo ē frigidū cū ipellat calorē nāle:etiā in fugā ponat:velut ſi bi oppoſitā.quo ſigdē dupl̄r ifrigidat̄ ſubm. Une qdē p̄ pter frigidū iā occurrēs:aliter ꝑpter fugā calidi. Sz ī eo qui fit a caloze ſolis aduenit frigiditas ꝑpter ſeceſſiuz ca lidi. et iō remiſſior.licet nāq̄ acutū a ꝓctura ſentiat ite rius īmerſa.fozinſecus tñ pcipit frigus:ꝑpter qō fortaſſe rigor ſimpl̄r nō eſt frigiditas fortis : ſicut teſtat̄ Hal. re ruz poti⁹ cauſa ipſius q̄ſq̄ effectuſq̄ ſemp. Inducit ergo rigor etiā a frigido:⁊ ſic ab vtriſq̄:qō etiā firmat̄ ex octa ua ꝑble.ita. ꝑpter qd horripilant̄ ſiue rigeſcūt a calido ⁊ frigido infuſi. Soluēs ait id ꝓtingere a frigido: qz extin guit calidū:cogitq̄ ipſuz abſcedere. A calido qdē qz frigi duz circūferētiale repcutit̄ in vnū ⁊ fugat̄ itrozſuz:ita vt idez:differenter tñ:poſſit a diuerſis cauſari:ſic̄ a frigido p̄ ſe:ampli⁹ a calido accīte magis . ¶ Sz circa p̄dictā cau ſarū rigoris aſſignatiōe dubitare ꝓtingit.cū enī gs patiē tertianā ⁊ paroxiſm⁹ cū rigore debeat ſupuēire ſuppoſita diſpōne omni corpis ⁊ ꝓtinentis:ſicut ponibile vnifozmi rigor tūc īcipiēs cū paroxiſmo:vñ cauſabit̄ nō qdem a nā paroxiſmi:cū nō moueat̄ niſi mota.neq̄ etiā a mā magis nūc q̄ pus determinate.q̄re videbit̄ cauſarū ei⁹ inſuffici ens aſſignatio. ¶ Dōm id cōtingere a cauſa exteriozi ſu perna magis q̄ humor ꝓfluit colericus:⁊ agitat̄ euētati one in motū determinata ꝑodo.dr̄ia declarata.88. quaz ſigdē cauſaz medicus vt ipſe nō hz ītueri. ¶ Noſce q̄ppe vt particularius colligātur ſermones de rigore:⁊ maxie ypocratis:⁊ vna cōſoni reddant̄:q̄ rigorē aut ſeq̄t̄ febzis aut minime.Si qdez id tūc hic rigor paru⁹ vel forte me diocris:qñ ad quē febzis nō ꝓſequit̄ oino.verūtñ ad ma gnū cōſequit̄. Karius tñ euenit vt ad rigorē indifferēter nō ꝓſequat̄ febzis:ita vt tēpore ypocratis ſemp cōmi tare t̄ rigorē febzis.tēpore tñ Halieni ⁊ nūc ampli⁹:qz bo mines ſūt̄ amici gule ⁊ luxurie ocioſi repleti ſubfrigidis humozibus plurimis ⁊ paratis alterari. Balneis etiā cre bzius vtētes rigorē illatiuis.aliq̄ rigorē nō ꝓſequitur fe bzis de diſtēperātia.Sꝰ de accidēti.⁊ de typo. velut cū gs lapſus aere ſub frigido habēte vtcūq̄ ſe habēte denudat incurrit hȝ rigorē quādoq̄. Si vero rigori ſupueniat fe bzis:aut id cōtingit ex parte māe magis vel virtutis ībe cillitate:aut vtraq̄. Siquidē ꝑus:aut mā eſt intra venas aut extra. Si quippe ſic rigor aduenīēs in ꝓncipys febzi um interpolatarū.ſi vero intra : vel eſt qō dictū a cauſo ne habito ⁊c.ſiquidē indigeſta:⁊ in locū vnū ipulſa: tunc occurrit rigor ſiue frigus.Fm illud apho. q̄rta. in febrib⁹ ardētib⁹ ſi que exterius frigida rigeāt ⁊ reliq̄. Uñ in eo rūdē.7ª.in acutis morbis friditas extremitatū mala. Qz ſi māe ꝓtingat mole:tūc fit rigor:⁊ maxie feb.aꝑoſaz ꝓn cipys cū calore nequeat diffundi ſupfluis obſeſſo : verum ꝓtrahit̄ pampli⁹ ad locū apoſtematis.q̄rto ꝑma.Si autē accidit virtutis imbecillitate ꝑpzieq̄ pluries:ſic erit ille affoziſmus q̄rte.Si rigor īciderit febze nō deficiēte debi li ente vtute mortale.Si aūt vtroq̄ mō:tūc rigor in mor tem ꝓterminat vt ptactū . ¶ Attende q̄s q̄ inter ſanita tē ⁊ mortē multi accidētium interueniūt gradus īterme dy.nam poſt ſanitatē anomalia quedā extat:deide ſpon taneus qs labor quadruplex ordine tamē aliquo:cū dete rior ſit ceteris apoſtemoſus.deinde cōfractio poſtea bor ror ſiue horripilatio:poſtea rigor:deide tremor quos ſub ſequitur vt tactū febzis.ex febze autē morī aduenit quā doq̄.cuius quidez cauſa eſt extinctio calozis natiui obuī ation ꝓtraria vel regimen eius ſuffocatiuuz. Tremoris autem vniuerſalis ⁊ ꝑpzioris cauſa eſt multitudo humo rum ſubtiliuz mordaciū velociſſime delatoz ſuper par tes ſenſibiles cū virtutis debilitate:ita vt tantus interue niat motus ⁊ agitatio vt quis ſe nō poſſit ꝓtinere q̄n dentibus frendeat etiam:quē ⁊ febzi quartane ⁊ nō colerice tantū attribuit almanſor:⁊ maxime talis in ea pōt conci dere cum fuerit ex colere aduſtione febzis cauſata:ita vt hic tremor vt tactū vehemētem ſequat̄ rigorem. Rigor vero modicuz īminutus his cauſis accidit. Perampliꝰ autem minoratis conſtante virtute cōtingit horror. Ad huc autez plus talibus īminutis confractio ſeu anguſtia ⁊ labor:deinceps ſpontaneus ⁊ anomalia ⁊ tandem ſani tas cauſis his accidentium ꝓpulſatis omnino. q̄nto de accidenti:⁊ decimo de ingenio .

Propter quartum quidē quid dicenduz appuit vtriuſq̄ oīum partis rationes ꝓzioris verum concludunt:cū oſtendant rigorem fieri a calido ⁊ a frigido:vt ꝓceſſuz. ¶ Ad aliud vero qō tanq̄ ſubcontrariū dicendū nō eſſe incōueniēs: ynum quiddam vt oſtenſuz differenti modo a diuerſis fieri cauſis:ita vt yna ſit ꝑma:mediata ſecūda. yna etiā p ſe:reliqua vero per accidens.vnde problematum nona. ¶ Ad vltimum in his que videntur diuerſis agi cauſis idem eſt:que autez ſunt ante bas nihil ꝓhibet eſſe alias: ceu oſtenſum:centeſimagnquageſimatertia curā perfici ꝓtrario nō ſolū īmediato ⁊ p̄ ſe.vez p̄ accidēs ⁊ mediato: cū omne tandem ꝓcidat in idem ⁊ primum.

Petri Aponenſis libzo Conciliatozis diuini. Et eiuſdē de venenis finis deo duce ipoſitus eſt a Boneto Locatello Bergomenſe Nobilis viri dñi Octauiani Scoti Me doetienſis impenſa:cuz hoc nouiſſimo annexo de rigore nonageſimeſecunde differentie qui vt correctioz redde retur: ex libzis alias īpreſſis: ⁊ poſtmodū correctis a me dicis pſtātiſſimis magna adhibita diligētia extractus ē. Uenetys Idibus martys.1496.Dño Auguſtino Barba dico ꝓncipe feliciſſimo regente.

FINIS.

Registrum

A
Conciliator
¶ Conciliator
constitutione
in p̄ori dr̄ia

B
Propter quartū
artes s̄m rōnē
lutiua hr̄ ex
⁊ q̄ est

C
tuor terminis
compar ꝓpter
prius. Dicūt
humidus naturalr̄

D
nomine aīe
ꝯcludit itaq̄
gn̄is q̄ miscent̄
humida. Uolenti

E
nanq̄ est difficile
gemellos q̄ loq̄rent̄
⁊ 4.° ce. ⁊ mun.
⁊ trāqllitatis

F
fore liuidum ex
sicut ea in quoꝝ
vniuoca consile
per consequens

G
Natura. n. membris
demū ꝯn̄r de
sitores. Nā opus
quidem intellectus

H
tius inde sequeret̄
nomie scripsi
stys intercisum
gibiliuz. nā

I
⁊ agunt post
Huiusmodi quoq̄
vtcūq̄ ceu possibile
nitur refracta

K
mouere vt omnē
uisse iam dealbatā
tritionē veram
re vomitu cuz

L
quoq̄ p̄ma cap.
vtrūq̄ calm
sum: ipse nanq̄
minime existit

M
Propter quartū q̄dē
⁊ digitis ⁊ vngue
confestim expāso
bris. vñ opus

N
tur potiori modo
tum est a dignis
tatis nō conueniunt
Propter quartū aūt

O
Et iō tertio
hz 5.° meta.
nō. n. pōt certā
plex. Una q̄dē

P
peiores ꝓcuratiōe
¶ Rursus. In coitu
autem de melācolia
lus subtilis. vt

Q
In his siq̄dē
sic in alys dicenduz
expellūtur in p̄ncipio
phoni a luce. s.

R
motuz lōgitudinis
Sanguis qñ putrefit
Inducta aūt Ga.
Qm̄ maior motus

S
cum ipsa sit facilis
qui est in ipso
sic sunt celeriorez
cerebri ⁊ eius

T
Propter p̄mū quidez
quit. Lumbricoꝝ
sermonibus medicoꝝ
habet inde qnātitatē

U
te ⁊ elongatione
cidentia. Sed nulluz
lutus extitit. tertio
tis dr̄ modis. 5.°

X
ita sit Ga. sensit
me potest. determīat̄
cem v̄tutes cōmunes
lioratiōis existit

Y
nullū vt calor
difficili⁹ ferre ieiuniū
sed ea que potius
dent̄ post comestionē

Z
particulari pl̄ies
dictis modis
ventrē constrīgit
p̄mo. Sanitas dr̄

AA
riū debet̄ mutatio
Sz respondebit̄ q̄
rū falsitas
eni est de rōne

BB
in actum propter
Dictū est autem
rerēt icōueniētia
attractiuā. ⁊ hu.

CC
humane patiētis
hebetās sibi
siua nanq̄
Propter tertiū q̄dez

DD
digestio non est
quantitate qualitate
ta natura ꝯseruat
Quod in morbi

EE
vñ febris sanguinea
astrologos: sz poti⁹
positionis visio
oīa eni gnābilia

FF
vo ꝓpter caliditatē
poꝝ patiendum
tertio. io. quedam
omnifariā. Corrūpit

GG
plexia ex causa
Uidet̄ musculus
dentalr̄ ꝓpter aquā
sequatur iuuamentū

HH
nāq̄ ipsius Isaac
tus ꝓpter exiccatiōez
⁊ paraliticum
Propter tertium

II
se obuius Gal.
colica egritudo
⁊ vrine retentione
fieri ⁊ putrida

KK
Ille quem momorderit
abscindunt. silr̄.
est vocata. nūc aūt
sepato. ⁊ deinde
furoris patietur

Finis registri huius operis.

165460

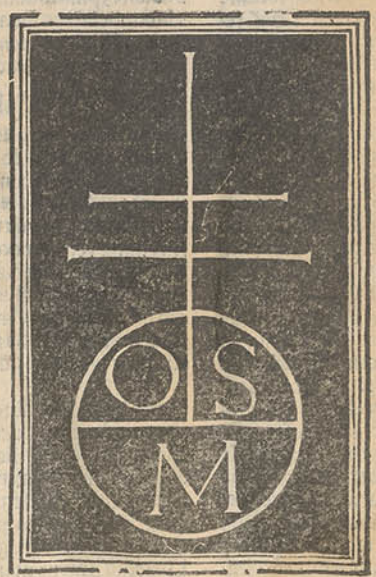

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA PADOVA

Frammento della legatura
conservata a parte in
Leg. Ba - 26